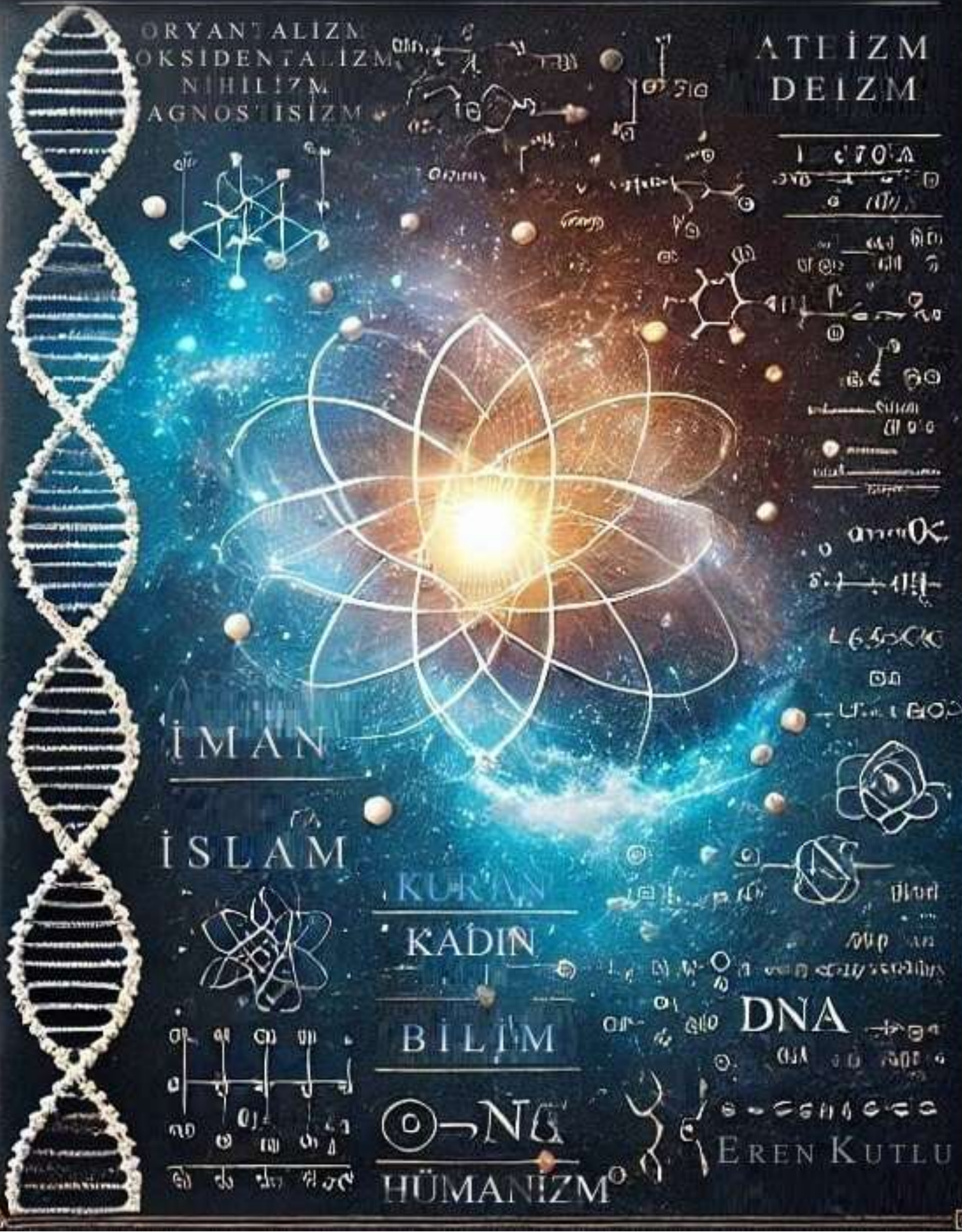
Ateizm, Deizm, Oryantalizme Cevaplar

İçindekiler

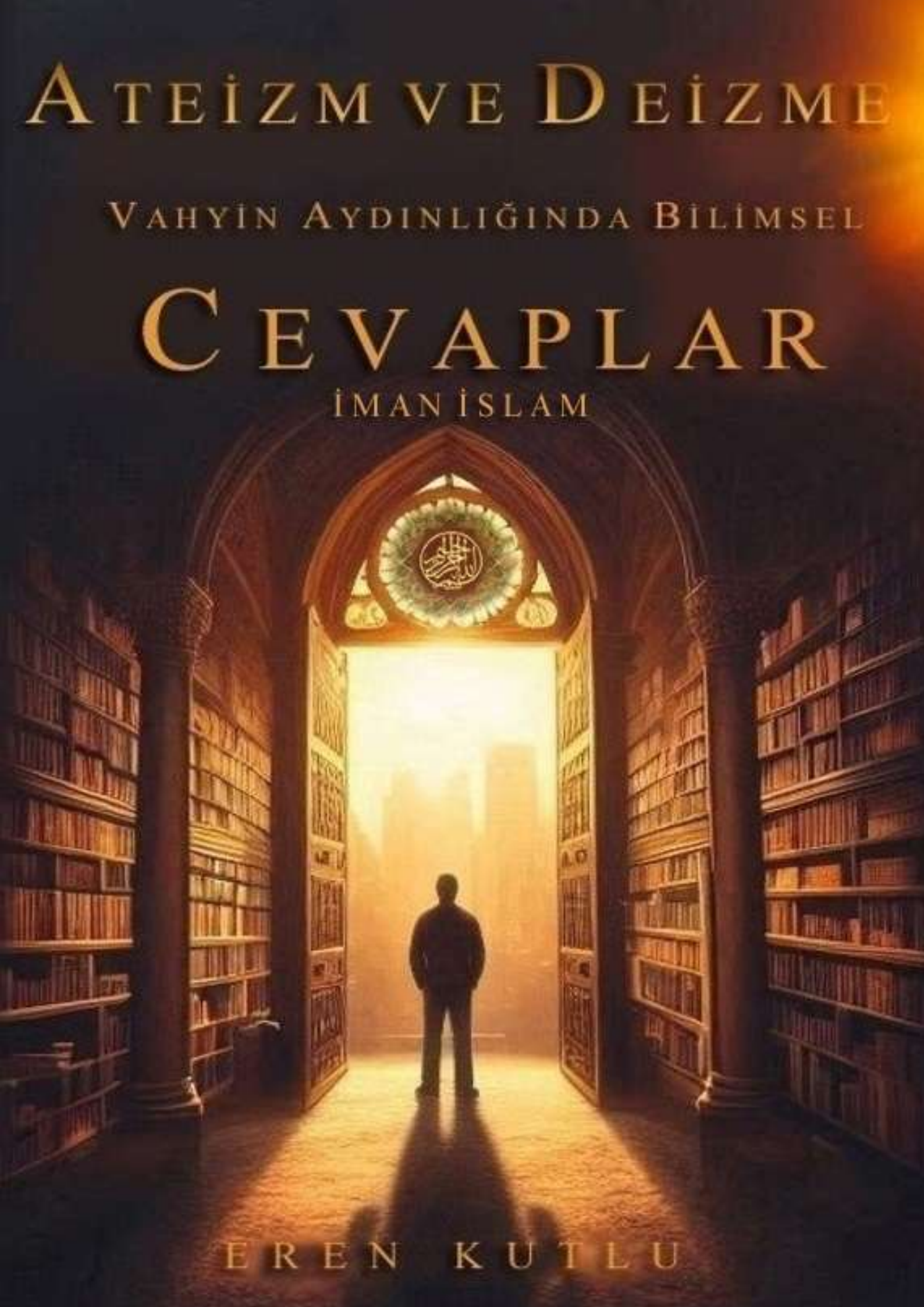
Amacımız		6-14
Allah	Allah'ın varlığının ispatı, Allah insanları neden yaratmıştır? Allah var ise neden görünmez? Allah bizi yarattı peki, Allah'ı kim yarattı? Allah bana sormadan beni niçin yarattı? Tanrıyı inkar edenler niçin sonsuz süreli bir ceza ile cezalandırılmaktadır? Allah kalpleri mühürler mi, dilediğini doğru yoldan saptırır mı? Allah kelimesinin kökeni, Ay kültü iddiası, Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi? Hz. Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır?	15-35
İman	Bir Müslüman hayata nasıl bakar? Ahiret, beden, ruh ilişkisi, Kaza Kader, Dua nedir? Dünyada kötülükler neden olmaktadır? Kötülük Problemi, İnsan özgürdür ve dünya da bir imtihan alanıdır! Hayır ve şer (İyilik ve kötülük) Allah'tan ise insanların suçu nedir? İmtihan dünyası, Her doğan kendi rızkı ile mi doğar?	36-62
İslam	İslam tüm dinlerin özüdür, Ebla Tabletleri, İslam barış, hoşgörü dinidir, Savaşların nedeni din midir? Fetih ile işgal arasındaki fark, İslam kılıç zoru ile yayılmadı, Teori, pratik; İddialar, gerçekler, İdealler ve tarihten pratik realiteler, İslam sevgi toplumu, İslam ülkeleri neden geri? İslami emirler, yasaklar ve hümanizm, Din ve bilim açısından oruç ve sağlık, İslam, kölelik ve cariye meselesi, İslam'da had cezaları ve kısasın hikmetleri, Modernist, tarihselci, mealciler, Müslümanların iç meseleleri, Müslüman olmak kolay mı? İslam'da bilim ve medeniyet, Müslüman bilim öncüleri, İslam'ın Dünyada Yayılışı.	63-235
Peygamber	Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir? Batılıların dilinde Hz. Muhammed, Ümmi Peygamber.	236-271
Kur'an	Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap, Kur'an ve bilim, Kur'an'da palindrom, Kur'an'daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar, Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri, Kur'an'ın aslı yakıldı mı? Kur'an'ın 7 harf üzerine nazil olması, Dinler, Sümerler, Gılgamış destanı, Nuh Tufanı, Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır? Teşbih, mecaz, 600'lü yıllardan 2000'li yıllara, değişen sadece isim ve insanlar; zihniyet hep aynı! Tevbe, 5. ayet, Müşkilü'l-Kur'an.	275-480
Kadın	İslam'da Kadın Hakları, Modernizm ve Kadın, Kadın erkek farklıdır, Tesettür, kemik erimesi yapar mı? İslam kadınların okumasına karşı mıdır? Hristiyanlık ve Yahudilikte kadın.	481-578
Oryantalizm	Oryantalizm Yanılgısı, İslamofobi, Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler, Oryantalistlerin Kur'an, İslam eleştirilerine cevap.	582-714
Oksidentalizm	Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil, Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık, Tek dişi kalmış canavar; Batı Medeniyeti! Irkçılık, İslamofobi, İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi, İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri.	715-904
Ateizm	Gerçek Kâbe Petra'da İddiası ve cevabı, Evrim Teorisi, Ateist akıl! Dinsiz toplum olmaz, Kur'an, akıl, kalp, Bilim adamlarının çoğu ateist mi? Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodun eleştirisi, Turan Dursun'a cevaplar, Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar, İlhan Arsel'e cevaplar, Erdoğan Aydın'a cevaplar, Ateistlere cevap, Garanik olayı veya Şeytan ayetleri, Savaş esnasında uyulması gereken kurallar, Neden ateist olmadım? Ateistlere Kur'an dersi, Körelmiş organlar, İfk Olayı, Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar, Agnostisizm Yanılgısı, Ateizm yanılgısı.	908-1265
Deizm	Deizm Yanılgısı, Dinsiz ahlak olur mu? Bilim değişmez mi?	1266- 1350
Genel	Akraba evliliği, Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir, Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması, Cinlerin varlığı, Alkol neden yasaktır? İslam ve ekoloji, Araplar bizi arkadan mı vurdu? Vetevasav bi'l-hakkı ve tevasav bi's-sabri, Atam Osmanlı, Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam, İslam'a göre engelliler, Misyonerlik Dosyası, Misyonerlik ve yetimler, İskender Erol Evrenesoğlu Gerçeği, Ehl-i Sünnet-Mezhepler, Ahlak, Denemeler, Ebeveyn, Aile ve çocuk eğitimi.	1354-1497
Kaynaklar	Tefsirde İsrailiyat, Hadiste Mevzuat, Kur'an Ahkâmının Değişmesi-Tefsir usulü, İslam Şeriatı ve İslam fıkhı/hukuku, Hadis, Sünnet Müdafaası, Te'vilu Muhtelifu'l-Hadis, Müslüman âlimlerin objektifliği, Yaygın Kur'an imajları, Gazali, İbn-i Rüşt örneğinde felsefe gelenek tartışması, Kavramlar.	1498-1602

Ateizm ve Deizme

Vahyin Aydınlığında Bilimsel

Cevaplar

İman İslam

Eren Kutlu

Ateizm, Deizm, Oryantalizme Cevaplar I

İman İslam

Eren Kutlu

Amacımız		5-14
Allah	Allah'ın varlığının ispatı, Allah insanları neden yaratmıştır? Allah var ise neden gözükmez? Allah bizi yarattı peki, Allah'ı kim yarattı? Allah bana sormadan beni niçin yarattı? Tanrıyı inkar eden niçin sonsuz süreli bir ceza ile cezalandırılmaktadır? Allah kalpleri mühürler, dilediğini doğru yoldan saptırır mı? Allah kelimesinin kökeni, Ay kültü iddiası, Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi? Hz. Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır?	15-34
İman	Bir Müslüman hayata nasıl bakar? Ahiret, beden, ruh ilişkisi, Kaza Kader, Dua nedir? Dünyada kötülükler neden olmaktadır? Kötülük Problemi, İnsan özgürdür ve dünya da imtihan alanıdır! Hayır ve şer (iyilik ve kötülük) Allah'tan ise insanların suçu nedir? İmtihan dünyası, Her doğan kendi rızkı ile mi doğar?	36-62
İslam	İslam tüm dinlerin özüdür, Ebla Tabletleri	63-72
	İslam barış, hoşgörü dinidir, Savaşların nedeni din midir? Fetih ile işgal arasındaki fark, İslam kılıç zoru ile yayılmadı, Teori, pratik; iddialar, gerçekler, İdealler ve tarihten pratik realiteler, İslam sevgi toplumu	73-123
	İslam ülkeleri neden geri?	124-139
	İslami emirler, yasaklar ve hümanizm	140-156
	Din ve bilim açısından oruç ve sağlık	157-163
	İslam, kölelik ve cariye meselesi	164-175
	İslam'da had cezaları ve kısasın hikmetleri	176-185
	Modernist, tarihselci, mealciler	186-201
	Müslümanların iç meseleleri	202-220
	Müslüman olmak kolay mı?	221-222
	İslam'da bilim ve medeniyet, Müslüman bilim öncüleri	223-232
	İslam'ın Dünyada Yayılışı	233-235
	Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?	236-266
Peygamber	Ümmi Peygamber	267-270

Önsöz

Amacımız

1990 yılının Ağustos ve daha sonra da yoğun olarak Aralık aylarında, ateist fikirlerle karşılaştım ve onlardan epey etkilendim, büyük sarsıntılar geçirdim. Derin okuma, araştırma ve sorgulamalar sonucunda, bu görüşlerin etkisinden kurtulup tek tek cevaplara ulaştım. Bundan sonra da, bu fikirleri yayan materyalist sol görüşü ve Hristiyan (Katolik, Protestan ve az da olsa Ortodoks) misyonerliği ve en sonunda da, tüm bu iddiaların asıl kaynağı olan oryantalizmi araştırdım. Otuz üç senenin sonunda elde ettiğim bilgi ve tecrübeleri başkalarıyla paylaşmak amacıyla, amatör bir ruh ve olabildiğince sade bir dille yazmaya çalıştığım bu çalışmaya böylece başladım.

Bu çalışma ile İslam'a karşı olan kesimin ithamları, İslam'a karşı alternatif olarak ileri sürdükleri çözümleri, reel yaşamda ve sanal âlemdeki tartışma ve okuma sonucu elde ettiğim sonuçları ve İslam'ın çözüm önerilerini, hiç bir komplekse, ezikliğe, kendini kabul ettirme gayretine girmeden okuyucuya sunmaya gayret ettim. Bu çalışmanın diğer ateist ve deistlere cevap veren çalışmalardan farklı yanı, ateist ve deist iddiaların da kaynaklığını yapan 'oryantalist ithamlara' cevapları da içermesidir! Çalışmanın eksik olarak kabul edilebilecek yönü ise, cevapların akademik kurumların desteğinden mahrum 'ferdi bir çalışma' ürünü olmasıdır.

Uzun yıllar süren bu okuma/tartışmalar sonucu ulaştığım sonuç; Hristiyanlığın yüzyıllarca süren süreç sonunda yayıldığı bölgedeki halkların onlarca sene gibi kısa bir süre içinde İslam'a geçtiğini gören Batılılar önce Haçlı Seferleri ile Müslümanları sindirmeye çalışmış, bunda başarı sağlayamayınca da gezginler ve casuslar ile İslam ülkelerine girip, sömürgecilik ve oryantalizm faaliyetleri ile İslam âleminin birliğini bozmaya, misyonerlik faaliyetleri ile de parçalamaya çalışmış oldukları gerçeğidir. Nihayetinde Batılılar, işgaller sonrası mezhepçiliği ve ırkçılığı da körükleyerek İslam ülkelerinin birleşmesine engel olup ilerlemesini durdurmuşlardır!

İlk başlarda 'hayali, uydurma iftiralar' ile başlayan, bu arada silahlı mücadeleyi de ihmal etmeyen Batılıların bu faaliyetleri istedikleri başarıyı elde edemeyince İslam'ın temel kaynaklarını yönelmiş, bunlardan elde ettikleri bilgileri 'tahrif ederek, seçmeci bir yaklaşımla işlerine gelenleri alarak, önyargılı, fanatik ve sübjektif bir yaklaşımla' İslam'a saldırma yoluna gitmişlerdir. Daha sonraki süreçte ise amaçları, İslam'ı kötü gösterip, Müslümanları dinlerinden soğutmak, onları misyonerlik vasıtası ile din değiştirmeye ikna etmek ve Müslümanları Batı karşısında kompleksli bir duruma düşürmek olmuştur. Osmanlı'nın son dönemlerinde Avrupa'ya eğitim amacıyla giden ve oryantalist görüşlerden etkilenen bir kesim de, bu oryantalist fikirleri 'aydınlanma, çağdaşlaşma' adı altında Osmanlı topraklarında yaymaya çalışmışlardır. Bu durum günümüzde daha da planlı ve programlı bir şekilde aynen devam etmektedir. Merkezinde oryantalist zihniyetin yer aldığı bu fikirler önce misyonerlerce, daha sonra da günümüzde ateistlerce kullanılmış ve kullanılmaya devam etmektedir. Bu konuda detay için 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz!

Ülkemizde ateizm adına piyasaya sürülen eserlerin büyük çoğunun kaynağını aslında Batıdan ithal edilen fikirler oluşturmaktadır. Ateizm nasıl Batı kaynaklı ise, içeriği ve bakış açısı da yine aynen Batı kaynaklıdır. Bir İslami konuda önce oryantalist eserleri inceleyip sonra o konudaki ateist kitaplara göz gezdiren hemen herkes şunu fark edecektir ki, iddiaların tümü aynen birebir kopya, motamot tekrardan ibarettir! Dinleri ve peygamberleri inkar eden zihniyet

her nedense ilmi hiç bir altyapısı olmayan evrim 'teori'sini bir 'kanun', Richard Dawkins gibileri de nerede ise bir aziz gibi kabul etmektedir. Çünkü ateizmin tutunacağı dayanaklar, Big Bang teorisinden Göbeklitepe'de bulunan tapınağa dek bilim geliştikçe her geçen gün azalmaktadır. Bu konuların örneklerine 'Ateizm yanılgısı', 'Agnostisizm Yanılgısı' ve 'Deizm Yanılgısı' adlı çalışmalarımızdan ulaşabilirsiniz.

Ülkemizde bir zamanlar ünlü olan ama zamanla iddialarının tümüne cevaplar da verilmiş olunan ateist T. Dursun için şu bilgilere rastlamaktayız: "Vatikan Dünya Kiliseler Birliği tarafından korunuyordu. Yazdıkları Vatikan ve Dünya Kiliseler Birliği tarafından veriliyor ve gerekli bilgi ve dokümanlar ona ulaştırılıyordu." (Yörünge dergisi, 15-22 Kasım 1992, Sayı: 102) Ateistler; misyoner ve onların akıl hocası olan oryantalistlerin iddialarını içimizde tekrar dile getiren, sözcülüğünü yapan, adeta içimizdeki oryantalizmin temsilcileri konumundadırlar. Zaten kaynak olarak kullandıkları eserlere bakınca oryantalist eserler olduğu hemen göze çarpmaktadır!

Ateist sol söylem, "oryantalizm adına İslam'a yöneltilen eleştirilerin adeta sözcülüğünü de üstlenir." (Muhammet Altaytaş, İslamiyat Dergisi, IV (2001), Sayı: 4, s. 202) "Ateistler, oryantalist bakış açısı ile örtüşen bir bakış açısına sahiptir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 162) Ama son tahlilde "Bizim ateist oryantalistler (!) Batının Hristiyan oryantalistlerinin eline su bile dökemezler." (Prof. Dr. Yavuz Köktaş, Hadis kitaplarının değeri) "Ben, 'Keşke Fatih Hristiyanlığı kabul etseydi iyi olurdu.' diyen Türk entelijansiyası/aydınlar topluluğu tanıdım. Dolayısıyla Türk entelijansiyası, genelde din düşmanı değil tam tersine, özelde 'İslam düşmanı' gibi görünüyor bana. Bu grubun ateizminin farklı bir felsefi arka planı vardır. Türk ateistleri pozitivizmden çıkıp gelmediler tanrıtanımazlığa. Türk ateisti, aydınlanmanın mirasıdır. Daha doğrusu ateizm, Fransız aydınlanmasının, Türk entelijansiyası tarafından fevkalade yanlış bir biçimde anlaşılmasının sonucudur." (Hilmi Yavuz, Modernlesme, Oryantalizm ve İslam, s. 113, 134) Profesör Serdar Demirel de 11.02.2023 tarihli x.com'da yaptığı bir paylaşımda benzer bir sonuca ulaşmaktadır: "22 yıl Türkiye dışında yaşadım. Hamdolsun çok ülke de gördüm. Hiçbir Müslüman ülkede Türkiye'de olduğu kadar İslam karşıtlığı görmedim. Dikkat ediniz, din karşıtlığı söylemiyorum, spesifik olarak İslam karşıtlığı diyorum." Aynı sonuca sol bir parti eski başkanı da dikkat çekmektedir: "Dünyada islamofobinin en yaygın olduğu yer Türkiye." (ÖDP eski başkanı Ufuk Uras, x.com, 10 Haziran 2021)

Bu iddiamıza delil olarak, 'şahsen yaptığım ziyaretlerde' Protestan misyoner merkezindeki rafta sadece ateist bir yazarın kitabının olması, Katolik kilisesinde, devamlı İslam'a saldıran bir gazetenin okunup koltuğun kenarına konan yığınının bulunması, bunun yanında, ateistler ile insanları Hristiyanlaştırmak için uğraşan misyonerlerin İslam hakkındaki ithamlarının tıpatıp aynı olması gibi örnekleri sayabiliriz. Yine ateist olduğunu iddia edenler sitelerin misyonerlerin videolarını paylaşmalarını, ilk ateistlerden Abdullah Cevdet'in tercüme ettiği kitabın oryantalist R. Dozy'nin 'Tarih-i İslamiyye' adlı kitap olmasını, dinlerin uydurma olduğunu iddia eden Muazzez İlmiye Çığ'ın 1957'te Münih oryantalistler kongresine katılmasını da örnek olarak verebiliriz. Ateist Türklerle misyoner ve İslam karşıtı Batılılar arasında da birçok benzerlik ve ilişki bulunmaktadır: İsveç'te İslam düşmanı Irkçı Grubun yöneticisi Anna Braten Kur'an'ı yırtıp, tükürüp yere atarken (Haber 7, 30.08.2020), Danimarka'da İslam karşıtı ve aşırı sağcı Sıkı Yön Partisi lideri Rasmus Paludan Kur'an'ı yakarken (AA, 20.07.2019) Norveç'te SION isimli aşırı sağcı grup lideri Arne Tumyr Kur'an'ı çöpe atarken (İnternet Haber, 17.11.2019) Rusya'da yaşayan ateist İbrahim Atabey de Kur'an'ı yırtıp, ona tükürüp sonra yere atmaktadır. (Basından, 16.11.2020) Rıdvan Aydemir adlı ateist için de Ekşi Sözlük'te şu bilgilere yer verilmektedir: "Çakma ateist, gerçekte bir Hristiyan misyoner. Hep misyonerlerle içli dışlı, youtube'de ateist iken Hristiyan misyoner olduğunu iddia eden biri ile 2 saat program yapar." (https://eksisozluk.com/ridvan-aydemir--6308302, 18.03.2020) 'Uçaktaki ateist'imiz Ahmet Balyemez ise x.com'daki 7.11.2020 tarihli paylaşımında

şunları yazmaktadır: “Verdiğim linkte birçok oryantalistin Kur’an’ın yazılımından Muhammed’e kadar iddialarını görebilirsiniz. Yani boş iddialar değil…”

‘Hümanist’ ateist Balyemez, bıçaklanarak öldürülen bir Müslüman’ın ardından 1 Şubat 2024 tarihli x.com’daki paylaşımında ise şunları yazmakta idi:” Bu şerefsiz için bir de garip, gariban diyorlar. Pisliğin tekiymiş işte.” Müslüman’a pislik demesinin nedeni de ölünün ardından konuşmasıdır! Yani ateistimiz bir Müslümanı eleştirdiği konunun aynısını kendisi yapmaktadır! ‘DeDe’ kod adını kullanan bir 'lamer' tarafından hacklendiği (!) iddia edilen (komik bir hikayesi vardır) ilk sitemizin ana sayfasına aynen şunları yazmışlardı: "İsa Resimleri'ni Görüpte Ekibimizi Hristiyan Sanmayınız. Bu Site Usta DeDe'nin Çok Sevdiği Bir İnsan İçin Hacklenmiştir. Bizzat DeDe Tarafından Ve Bizde Onun Anısına saygı Duyduğumuz İçin Onun Yaptıklarını Silmeyeceğiz." Evet! İslam karşıtlığının misyonerler adına ateistlerce yapıldığını sadece ilme'l-yakin değil aynı zamanda hakke’l-yakin de tecrübe edinmiş olduk! Ateizm propagandası yapan ‘2000’e Doğru’ adlı derginin 20.09.1992 tarihli 38. sayısının 21. sayfasında da İncil reklamı bulunmakta idi. Oryantalistlerin 1400 senelik iddialarının temelini oluşturan itham ile, ateist yazar İlhan Arsel’in 'Şeriat ve Kadın' (s. 110) ve 'Toplumsal Geriliklerimizin Sorumluları' (s. 210) adlı kitaplarındaki iddialar da aynen örtüşmektedir: "Daha açık söylemek gerekirse Tanrıyı bu şekilde konuşur gösteren Muhammed'dir!" Yani klasik oryantalist söylem olan ‘Kur’an’ı Muhammed yazmıştır’ ile paralellik arz eden bir yargıda bulunmaktadır bir zamanların ünlü ateisti! Ayrıca ateistlerin en çok tekrar ettiği iddialardan biri de, tüm oryantalistlerin de en büyük iddiası olan 'Hz. Muhammed'in İncil ve Tevrat'ı okuduğu ama yanlış veya eksik anladığı için yaptığı alıntılarda hatalar bulunduğu' ithamıdır. Halbuki "Tevrat ve İncil, Kur’an'a göre bozulmuş kitaplardır. Dolayısı ile eldeki Tevrat veya İncil ile Kur’an çelişiyorsa, bu Tevrat veya İncil'in yanlışlığından" (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 172) kaynaklanmaktadır ki, bu iddialara cevaplar detaylı olarak bu çalışmamızda (Başta, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’ adlı yazımız olmak üzere) verilmiştir. Ateist ve deistler, din düşmanı değil, İslam düşmanıdırlar! Her iki kesimin de 'hocası' ise, önceden Mısır Kıpti Kilisesine bağlı iken, sonradan Evangelist Protestan mezhebine giren ve 'İsrail ile karanlık ilişkiler içinde olduğu sağduyu sahibi Süryanilerce de belirtilen' ve İslam'a hakaretler edip, 'Müslümanların masumiyeti' adlı İslam karşıtı filmin de arkasında olan papaz Zakaria'dır! “Dinsizdeist” adlı bir site de, kendine kaynak olarak ‘answering-islam’ adlı bir misyoner sitesini göstermektedir. Yine, 'Ateist' olmasına rağmen, Hristiyan ve Yahudi savunuculuğu yaparken sadece İslam'a saldıran ve üzerinde haç olan İsveç ve Danimarka bayraklarını elinde salladıktan sonra ağzındaki puro ile sırıtarak cami önünde defalarca Kur'an yakan ve tekmeleyen ıraklı Süryani kökenli ateist Salwan Momika, x.com hesabındaki profilinde de İsrail bayrağını kullanmakta ve 2 Mart 2024 tarihli twitinde, "Yahudiler tarihsel olarak 'Müslümanlar tarafından' yerlerinden edilmişlerdir ve biz de 'onların topraklarının tamamını' geri almak için Yahudilerin yanında durmalıyız." diye yazmaktadır. Ateist Celal Şengör’ün Kur’an hakkındaki bilgilerle ilgili Fransız oryantalistlerle diyalog içinde olması ve “Kur’an’ı defaatle okudum. Fransa’da iken bilim adamları ile tartıştık. Kur’an’da bilime aykırı şeyler var." (www.facebook.com/watch/?v=3238371453055480) şeklindeki açıklaması da bu iddiamızı destekler mahiyetteki diğer bir örnektir:

“Ateistlerin ileri sürdükleri gerekçeler ile misyonerlerinin soruları arasındaki çarpıcı benzerlik, bu kimselerin nereden beslendikleri konusunda ciddi kuşkulara neden olmaktadır.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 15)

Sonuç olarak artık rahatlıkla şunu söyleyebiliriz: “Ateistler misyonerlere dayanmaktadır.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 41) ve ateistler “İslam'a ve Kur’an'a saldırmaları ile bilerek veya bilmeyerek Batı emperyalizminin ve onların yeminli müttefikleri olan siyonizmin bir aracı olmaktadırlar.” (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 21)

-Yukarıdaki ve ‘bundan sonra’ gelecek iddialarımızın ‘görsel kaynaklarının ve ekran görüntülerinin tümüne’ sitelerimizden (islamicevaplar.com ve ateizmecevaplar.com) ulaşabilirsiniz!-

Hollanda’lı aşırı sağcı milletvekili Barry Madlener, 29 Kasım 2011 tarihinde 67. Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu (KPK) toplantısında, “Türkiye gibi bir ülke AB’ye ait değildir. Çünkü geri kalmış İslami bir ideolojisi vardır ve bu Avrupa’ya ait bir durum değildir. İslam ve özgürlük bir arada yer alan iki kavram olamaz.” şeklinde konuşmaktadır. (Hürriyet, 29 Kasım 2011) Türk bir ateiste ait karikatürü de bir Türk bakana vermek isteyen İslam karşıtı aşırı milliyetçi Barry’nin eylemi de aslında, ülkemizdeki dinsizler ile Avrupa’daki İslam düşmanlarının ilginç birlikteliğini gün yüzüne çıkarmaktadır. Aynı şekilde Hollanda aşırı sağcı Özgürlükler Partisi lideri Geert Wilders, İslam’ın, ülkenin anayasasında güvence altına alınan dini özgürlükler kapsamından çıkartılmasını istemektedir. (Hürriyet, 16.09.2017) Evet, İslam karşıtı bir faşist ile bir ateistin İslam'a bakışı, İslama ait söylemleri yine aynıdır! Bu aslında farkları olmadığının da en büyük delillerindendir! 18.03.2012 tarihinde “Dinden Özgürlük Vakfı” isimli bir ateist grubun New York Times gazetesinde yayınlamak istedikleri “Kadınları ve gayrimüslimleri insan kabul etmeyen bir kuruma ait olmak neden? İnsanları ‘peygamberin’ nefret ve şiddet dolu öğretilerinden daha çok önemseyen bizlere katılın” ifadelerini içeren ilan da aynı önyargıların kıtalararasında dolaştığını göstermektedir. (İddialara, başta ‘Modernizm ve kadın’, ‘İslam’da kadın hakları’, ‘İslam barış dinidir’ adlı yazılar olmak üzere gerekli cevaplar verilmiştir.) ‘Şeytan ayetleri’ isimli kitap (1989), 2005 yılında Danimarka kaynaklı karikatür krizi, ‘Müslümanların masumiyeti’ (Eylül 2012) isimli sinema-belgesel tarzı çalışmaların gösterdiği gibi, Batı âlemi İslam’ı bırakın tanımak istemeyi, Haçlı Seferlerinden kalma önyargı ile hâlâ ona düşmanca yaklaşmaktadır ve bu yaklaşımından da günümüzde milim sapmış değildir! İşte bu çalışma, gerek Batı âleminde oryantalist kaynaklı İslam ile ilgili ithamları ve gerekse ülkemizdeki ateistlerin iddialarını cevaplamayı amaçlamaktadır. Bunları yaparken de ‘asıl sorumlunun muhataplarımıza İslam’ı gerçek yüzü ile tanıtamayan biz Müslümanlarda olduğunu unutmadan’ gecikmiş görevimizi ifa etmek gayreti içinde olduğumuzu da ayrıca ifade edelim ve ama şunu da asla unutmayalım: Müslüman, Hristiyan hatta ateist, hiç fark etmez, 'Batılı oryantalistlere' göre bizler, hepimiz sadece 'Doğuluyuz' ve ne yaparsak yapalım bizi asla sevmeyecekler! (Detay için, ‘Oryantalizm yanılgısı’ adlı yazımıza bakılabilir.)

"Bir oryantalist için doğulu her zaman Doğuludur. (Edward Said, Oryantalizm, s. 19, 144) "Bütün Kur’an’ları yaksak, bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız; Osmanlı, yani İslam. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın!" (Cemil Meriç, Jurnal 1, s. 383) "Doğulunun sağcı solcu, devrimci olması bir şeyi değiştirmez. Hiç bir Batı kaynaklı bile olsa ideoloji bir doğuluyu Batılı yapmaya yetmez. Doğulu her şeyden önce Doğuludur; bir Müslüman yarı Fransız olabilir ama yarı Hristiyan asla olamaz." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 19-20) "Bizzat Batı'nın kendisi tarihsel köklerini kaşıyor, derin çatışmayı ve düşmanlık duygularını yeniden diriltiyor. Bunu anlayalım artık." (Haşmet Babaoğlu, Sabah, 19 Mart 2019) "Edward W. Said bir Hristiyan’dır ama Filistinlidir, Arap’tır ve neticede Doğuludur.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 183) Alman bilim adamı Fritz Neumark şöyle der: “İçtenlikle itiraf etmeliyim ki, Avrupalı Türkleri sevmez, sevmesi de mümkün değildir. Türk ve İslam düşmanlığı Hristiyanların ve kilisenin asırlardır hücrelerine sinmiştir. Avrupalılar Türkleri Müslüman olduğu için sevmez, ama 'laiklik' şöyle dursun, 'Türkler Hristiyan olsa da' onlara düşman olarak bakmaya devam ederler.” (İbrahim Kuyumcu, Aydınlanma sürecinde köy enstitüleri, s. 316; Metin Aydoğan, Bitmeyen Oyun, Türkiye’yi Bekleyen Tehlikeler, s. 182) "Batılıların dediği olursa, sizin Alevi-Sünni, Kürt-Türk, sağ-sol, laik-ateist olduğunuza da bakmayacaklar. Adınıza, geldiğiniz yere bakacaklar. Zaman ve coğrafya kaderimizdir. Kaderine karşı yürümeye kalkışanlar, Allah’ın iradesine karşı durmaya çalışıyorlar demektir."

(Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09.03.2017) "Oryantalistler, kendilerini fikri yönden takip eden, amaçlarına yardımcı olan beyaz insan cinsinden, Yahudi veya Hristiyan olsalar bile, onların Doğulu Arap asıllı olduklarını bilmektedir. Bu nedenle onlar bu oryantalist efendilerinin gözünde 'yabancı' kimselerdir. (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 64) "Müslüman dünya istediği kadar Batılılaşsın, sekülerleşsin, sanayileşsin, aradaki ontolojik mesafenin kapanması mümkün değildir. B. Lewis, Huntington gibi yazarlar ve 'Müslümanların masumiyeti' gibi filmler bunun göstergesidir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 241) "İnsan bilmediğinin düşmanıdır. Batının İslam konusundaki tarihi cehaleti, bir imkan ve kapasite meselesi olmaktan ziyade bilinçli bir tercih gibi görünmektedir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 240) "Batılı her zaman oryantalisttir ve bu bakış her şeyi mahvetmektedir." (Osmanlı tarihi uzmanı Japon Prof. Yuzo Nagata, Milliyet, 24 Mart 2000) Fransız Türkolog François Georgeon 15.01.2021 tarihli Paris'teki bir söyleşisinde şunları söylemektedir: "Türkiye hiç sömürge olmadı ama Batı Türkiye'ye sömürgeci dil kullandı. Bunun hesabını da vermedi. 70'lerde Fransa'ya çalışmaya gelen Karadenizli köylülere mağripli (Fas, Cezayir) muamelesi yapıldı. Bu bir paket onlar için, kendileri dışında herkes aynı!" Prof. Oktay Sinanoğlu'nun şu cümlesi her şeyi özetlemektedir: "Sen ne kadar Batı'ya yaranmaya çalışırsan çalış. Batı için sen Türk'sün, Müslümansın. İşte bu yüzden Batı senin ezeli ve ebedi düşmanındır ey çocuk!"

Son tahlilde objektif olan herkesin şu noktaya ulaşacağı kanaatindeyiz: "Kur'an'da birçok şey beni şaşırttı. Fakat şaşırtmayan şeyler de oldu. Fakat beni en çok etkileyen ise çok kapsayıcı bir Kutsal Kitap olması oldu. İslamiyet'in Yahudilik ve Hristiyanlıktan daha kapsayıcı olduğunu kesinlikle fark ettim. Diğer iki din pek çok peygamberi ve yaşantısını kabul etmez iken, İslamiyet hepsini ediyor. Ayrıca bize söylenenin aksine kadınlara değer veren bir din. Kur'an-ı Kerim üzerinde politikacılar ve belirli kitleler tarafından çarpıtılan bölümler olduğunu fark ettim. Bu kısımlar özellikle savaş ile ilgili olanlardı. Bunlar batılı politikacıların halka bir düşman sunmak için kullanabileceği ifadelerdi." (Carnegie Üniversitesi'nin Uluslararası Ahlak Konseyi Direktörü Gary Wills, Kur'an'ın Anlamı nedir? adlı kitabı ile ilgili mülakattan, Risale Haber, 23 Ekim 2017)

"Aynı kalemden çıktığı çok belli olan sorular, genç dimağları şüphe ve inkarcılığa sevk etmek amacıyla her yere serpiştirilmiştir. Yerli kültürlerin, modern kültürün genişlemiş bilincine cevap verememesi de göz ardı edilmemelidir. Bugün internet ve sosyal medyada din merkezli tartışmaların sayısında da büyük bir artış vardır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 13, 53, 67, 295) "Çocuklar, büyüklerinden dini neden benimsediklerine dair hiçbir şey duymadıklarından, kendi davalarını sosyal medyada yiğitler gibi savunan ateistlere karşı muhabbet besleyip, 'ben de onlardan alacağım' diyerek homo ateizmus olabilmektedir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 20)

"Batıda da peygamberin imajı negatif yansıtılmaktadır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 157) ve "Batıdaki Hz. Peygambere yönelik imaj, Türkiye'deki peygamber algısını da negatif etkilemektedir." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 18) "Kur'an'a itirazlarda, oryantalistlerin etkisinde olanlardan gelmektedir." (Ali Bulaç, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı 60, s. 67) Hz. Peygamber ve İslam'la ilgili "üretilmekte olan" yalanların, iftiraların hepsi bir araya getirilecek olsa, orta büyüklükte bir kitap değil, orta büyüklükte bir kütüphane olur." (Mehmet S. Aydın, Varoluş Yolunda, s. 301) Sonuç itibari ile "Günümüz Müslümanları 'oryantalist fikirlerden' zarar görmektedir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 23) Bu nedenle "Sayısal açıdan hemen her zaman marjinal kalmakla beraber, kullandığı dilin bilimsel olma iddiasını taşıması sebebiyle pozitif ateizmin argümanlarına cevap vermek bir zorunluluk halini almıştır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 11) "Çağın sorunlarına cevap verme adına ortaya dökülen deizme ait gerekçelerin cevaplanması da son derece önemli bir husustur." (Namık Kemal Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 207) "Geleneksel Müslüman, dini bağlamda Batılı düşüncede hâkim olan soruları nasıl cevaplayacağını bilememektedir. Müslümanlar dinlerinin temelini derinleştirmek ve geliştirmek zorunda oldukları gibi yine onu günümüzün sorularından korumak konusunda da görevlidirler." (Eaton, s.

26, 33) Yine "İslam'a gönül vermiş insanımız kendi dinini anlatan kitapları dağıtmayı denemesi en uygun bir davranış olacaktır." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 128)

Şahsen, 1990 yılından günümüze dek geçen yaklaşık 35 sene zarfında önce materyalist sol, sonra misyonerler ve en sonunda de ate/deist ve misyonerlerin bilgi kaynakları olan oryantalistlere ulaştım ve tüm bu tecrübe ve birikimlerimi sizinle bu çalışmada paylaşmaya karar verdim. Bu çalışma ile ateist, agnostik, deist, misyoner ve oryantalistler, kısaca İslam karşıtlarına (John of Damascus, İ. Goldziher, G. Weil, R. Paret, E. Renan, P. Hitti, J. Schacht, H. Gibb, A. Sprenger, W. Muir, D. S. Margoliouth, T. Nöldeke, J. Fuck, T. Dursun, İ. Arsel, E. Aydın, F. Bulut, S. Tanilli, A. R. Erguvan, Ş. Keçeli, A. Tekin, M. İ. Çığ, A. Gravers, A. Chernick, B. Keller, B. Gabriel, B. Fischer, D. Pipes, D. Horowitz, D. Yerushalmi, P. Geller, P. King, R. Y. Shapira, R. Spencer, T. Perkins, W. G. J. Boykin vd.) 'kişisel bilgi birikimim ölçüsünde' cevap vermeye çalıştım.

Amacımız

Müslümanların eziklik ve kompleksten kurtulup öz güven sahibi olmasını, 'Batı, medeni dünya, çağdaşlık, modern hayat, demokrasi, insan hakları' gibi içi boş ve emperyalizmin araç olarak kullandığı kavramların tuzağına düşmemesini ve kendi içlerinde birliğin sağlamasına odaklanmalarını sağlamaktır: Fas Krallığı Yükseköğretim ve Bilimsel Araştırmalar Bakanı Sayın Lahcen Davudi, "Batı ile görüştüğünüzde mütevazı olmayın. Çünkü "Siz mütevazı olduğunuz zaman onlar bunu zayıflık olarak anlıyor. Onların anlayacağı tarzda, onlarla aynı seviyede durarak konuşun. Medeniyetinizden, dininizden özür dilemeyin. Tarihte özür dilenecek ameller ararsanız onların bizim yüzümüze bakacak yüzleri olamaz" (Serdar Demirel, Akit, 01.05.2016) demektedir. Ülkemiz ateistlerinin kılavuzlarından olan Richard Dawkins verdiği bir röportajda kendisini 'Kültürel bir Hristiyan' olarak tanımlamaktadır. (TVNET, 04 Nisan 2024; Hobson, T., BBC News, Dawkins: I'm a Cultural Christian, news.bbc.co.uk, 10 December 2007) Ama Dawkins'ten etkilenerek din düşmanı olan bizim yerli (!) ateistlerimiz ise İslam'ı hatırlatan her şeye düşman kesilmektedir! Bari örnek aldıkları ateist (!) kadar kültürlerine sahip çıkabilseler…!

Temel Teorilerimiz

Bilimin de iman/gayb alanları, yani ispat edilememiş ön kabulleri vardır. Bilim adamı bir teori ileri sürerken onun gerçek olduğuna inanır, sonra deney yoluyla onu ispat etmeye çalışır ama işin ilginci, ispat edildiği iddia edilen 'kanun'un bile bir süre sonra yanlış olduğu ispat edilebilmektedir. Örneğin Batlamyus, Newton kanunlarında olduğu gibi! Bu çalışmamızda İslam'ı, günümüz biliminin geldiği seviye ile açıklamaya çalışıyorsak da, bizim temel teorimiz, "İslam'ın, bilimin ulaşacağı son noktada onu beklediği" şeklinde olacaktır. Ateist argümanlar, çoklu evren, boşluklar tanrısı, kaos teorisi gibi iddialar ise yüzeysel ve mitolojiktir iddialardır. Ateist/deistlerin deyimi ile 'bilim dışı masallar'dır! Evrim ve Natüralizm bilimsel kavramlar değil, materyalist kesimce 'iman' seviyesine çıkartılmış ama hâlâ ispatlanamamış ideolojik ve hatta dogmatik birer 'inanç' sistemleridir. Gerek bilim, gerek felsefe ve gerekse de evrim veya natüralizm görüşlerini kendisine rehber edilenler (ateist, agnostik, deist, kısmen de oryantalistler) İslam'a saldırırken, ortak bir nokta/paydada buluşamamakta, tek bir tanıma veya sonuca ulaşamamaktadırlar. Hepsinin bir ön yargısı, bir ön kabulü vardır ve hepsinde de en son varacağı sonucu en başta kabul edip ona göre delil arama güdüsü hâkimdir! Yine ateizm, agnostisizm, deizm ve oryantalizm tek değil çeşit çeşittir. Yani İslam karşıtları hem metot hem sonuç olarak ortak bir noktada buluşamamaktadır! İslam'ı değerlendirirken unutulmaması gereken bir diğer önemli nokta da, bilimin, aklın ve düşüncenin hâlâ gelişmekte olduğu gerçeğidir. Her gizemin akılla çözümlenmiş olmadığı ve bilimde son noktaya ulaşılmadığı asla akıldan çıkarılmamalıdır. Dolayısıyla, son hedefe ulaşılmış, bilinmeyen hiçbir şey kalmamış ve

her bilgi deneyimlenmiş gibi bir yaklaşımla İslam'ı değerlendirmek, metot olarak bilimsel değildir ve insanlar bu şekilde ancak sübjektif sonuçlara ulaşabilirler!

İslam'a eleştirenlerin temel kaynakları yine Müslümanların yazdıkları kitaplardır. Eğer onların iddia ettikleri gibi, "Kur'an'ı Hz. Muhammed yazdı, hadisleri Müslümanlar uydurdu, İslam tarihini tek taraflı olarak İslam âlimleri yazdı" ise, bu kaynaklardan bu kadar saldırı/iftiraya neden olacak bilgilere İslam düşmanları nasıl ulaşabilmektedir?! Demek ki bu kesimlerde Kur'an'ı yanlış anlama, İslami kaynaklara yanlış bir bakış açısı ile yaklaşım ve en önemlisi hatalı bir metodoloji söz konusudur. Bu konularda 'İslam âlimlerinin objektifliği', 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

İlkelerimiz

"Bir düşünce sisteminin hangi görüşler üzerine kurulduğunu anlamaksızın, bütünlüğünü kavramadan, o görüşü reddetmek karanlığa taş atmak gibidir. Bir ilme son haddine kadar vakıf olmayan kimse, o ilimdeki bozukluğu anlayamaz. Kişi o derece vakıf olmalı ki, o ilimde en büyük olan âlimleri geçip, onların kavrayamadığı noktaları kavrasın ve o ilmin bozuk olduğunu anlatsın." (İmam-ı Gazali, el-Münkız Mine'd-Delal, s. 11) "Bize hangi kaynaktan gelirse gelsin, bize ister önceki kuşaklarca, ister yabancı halklarca sunulmuş olsun, gerçeği itiraf etmek ve özümsemekten utanmamalıyız. Hakikati arayanlar için hakikatten değerli bir şey yoktur." (Kindi, Felsefi Risaleler, s. 4) "Bizi hakikate götürecek ilim gayrimüslimden bile olsa onu alır ve ona teşekkür ederiz." (İbn-i Rüşt, Faslu'l-makâl, s. 81)

Bu çalışmamızdan nasıl yararlanılabilir?

Öncelikle bu çalışmamızın bir ilaç işlevi gördüğünü, ilacın ise lazım olduğunda kullanılması gerektiğini ifade etmek isteriz. İlaç her zaman kullanılmasa da ne zaman ihtiyaç duyulacağı bilinmeyen bir şifa kaynağıdır. İmansızlık, önyargı, cehalet hastalıklarına herkes tutulmasa da, bu tür hastalıkların bulaşma ihtimaline karşı bu çalışmamızdaki yazıların her daim ulaşılabilir olması gerektiğinin öneminin farkındayız. Yine belirtmek gerekir ki, oryantalist, ateist ve deistlere 'kategorik olarak' cevap vermek çok zordur. Çünkü konular birbiri ile bağlantılı ve çok iç içe geçmiş durumdadır. Bu çalışmamızın temel hareket noktasını oluşturan, "oryantalist görüşlerin misyonerlerce kullanıldığı ve ateistlerce dile getirildiği" iddiası da bunu doğrulamaktadır. Peygamberimizden bahsederken İslam'da kadın haklarına, namazdan bahsederken İslam savaş hukuku konusuna rahatlıkla geçilebilmektedir. Bu nedenle önce (iman, Kur'an, Kadın, kaynaklar gibi) ana başlıklar altında cevaplar kategorize edilmiş, sonra kendi alt başlıklarında iddialar ele alınıp cevaplanmıştır. Ve en önemlisi de, sadece belli bir sorunun cevabına ulaşmak isteyenlere, o mesele ile alakalı olabilecek ek açıklamaları içeren diğer hususlar her konu başlığında hatırlatılmıştır.

Bu çalışmadan azami ölçüde istifade edebilmek için öncelikle "oryantalizm" başlığı altındaki yazıların okunmasını, bu aşamadan sonra ateist yazarların fikirleri ve onlara verilen cevaplara geçilmesini de tavsiye ederiz.

Bu sayede, oryantalist iddialar ile birebir örtüşen ateist ithamların kaynağının okuyucu tarafından daha kolay fark edileceğini ve 'her birine cevap verilen' oryantalist iddiaların cevaplarının 'farkına varılamayan birçok önyargı zincirini peşpeşe kıracağını ve olaylara daha derinlemesine ve daha geniş açıdan bakabilme kabiliyeti kazandıracağını' ve ancak o zaman gerçek anlamda 'resmin tamamının görünebileceğini' iddia ediyoruz!

Hamiş

Bu çalışmamız da hem ateist/oryantalist eserleri hem de İslami eserleri kaynak olarak kullandık. Böylece hem okuyucunun, "Sadece yabancı kaynaklar kullandınız hiç İslami kaynak yok!" eleştirilerinden hem de "Neden sadece İslami kaynaklar kullandınız, tabii ki kaynaklarınız sizi savunacak!" türü eleştirilerinden uzak olmaya çalıştık!

Bu çalışmamız ferdi bir çalışmanın ürünüdür. Ateist veya oryantalist ithamlara veya tarafımıza gelen sorulara devamlı cevaplar verilmekteyse de, araştırmalarımıza devam ettikçe karşılaştığımız yeni kaynak ve referanslarla cevapların değerinin ve ikna edicilik gücünün her seferinde iki-üç kat birden arttığına defalarca şahit olduk! Aslında "Ateistlerin sözde yeni itirazlarına, İslam'ın klasik dönem âlimleri tarafından zaten cevaplar verilmiştir. Müslümanların tek meselesi, o zengin ilim mirasına ulaşmak olmalıdır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 43) Cevapların İslami kaynaklarda bulunmakta olduğuna her an şahit olmakla birlikte, cevapların olduğu tüm bu kaynaklara ulaşmak, 'zaman ve ekip işi' olduğu için, bu sorumluluğun kişisel/ferdi çalışmalarla gerektiği anlamda, 'zamanında' yerine getirilememesinin vebali, ağır bir yük olarak omuzlarımızda durmaya devam etmektedir! Yeterli cevaplar verildiği iddiasındayız ama daha mükemmeli de önümüzde durmaktadır, çünkü mükemmelliğin de bir sonu yoktur!

Bu çalışmadaki yazıların tümü 'bir kişinin üslup ve bilgi birikimini' yansıtmaktadır. Üsluptaki yanlışlardan veya bilgideki eksiklerden İslam değil yazar sorumludur, varsa hatalar yazardandır, doğrular ise İslam'dan kavrayabildiğinin yansımalarıdır. Yeni sorular ve bunlara verilen cevaplar, zamanla ulaşılan yeni kaynaklarla sürekli revize edildiği için, kitap çalışması mütemadiyen ertelenmiştir. Çünkü kitap, bilginin donuklaşmış halidir. Yazılıp basıldığı an o bilgi sabit kalır, güncellenemez! Güncel hayatta ise 'bir hafta bile geçmiyor' ki, herhangi bir konu veya soruya yeni bir belge/bilgi ile ekleme yapıp onu güncellemeyelim, cevap kalitesini artırmayalım! Ama artık sona yaklaştık, bi-iznillah! İşte elinizdeki bu çalışma da bu sürecin bir ürünüdür.

Çalışmamız edilgen, reaksiyoner, savunmacı bir mantıkla değil; aksiyoner, etken ve oksidental bir bakış açısı ile hazırlanmıştır. Özellikle son 300 yıldır, gücü esas alan bir dünya görüşü ile hareket eden Batı, hem kendi ruhunu bitirmiş hem Doğuyu maddi manevi sömürerek özünden uzaklaştırmıştır. Ama sosyolojik bir gerçek onlar içinde işlemektedir: Her canlı doğar, büyür ve sonra ölür. (Ali İmran, 140; İbn Haldun; Mukaddime, I/447) Artık sömürü ve propaganda üzerine kurulu zulüm düzeni çatırdamaya başlamıştır. Onların alternatifi olan ve 'Hak' olanı üstün tutan medeniyeti kurmak biz Müslümanlar için iki cihanda da üstün olmak vesilesi olacaktır...

Okuyucu bu çalışmamızda bol miktarda alıntılarla karşılaşacaktır. Bu metodu kullanma nedenimiz, ateist/oryantalist iddialara verilen yanıtların tepkisel cevaplardan oluşmadığını ispat etmektir. Verilen her cevap, yazarın sübjektif sayılabilecek yorumlarından uzak, yerli ve yabancı kaynaklardan alıntılarla oluşturulmuştur. Yine bu çalışmamızda soru merkezli cevaplara odaklanıldığı için, çalışmanın hacmini artırmamak amacıyla konunun cevabı ile alakası olmayan detaylara girilmemiştir. Soruların cevapları dışında daha detaylı bilgi edinmek isteyenler için de her soru ile bağlantılı diğer yazı başlıkları ilgili sayfanın başında ve gerektiğinde yazıların aralarında verilmiştir. Gelen sorular da, yazım yanlışları dâhil müdahale edilmeden -site uzantıları gibi istisnalar hariç- aynen yayınlanmıştır!

"Cevapların oluşturulmasında akademik üsluptan uzak, olabildiğince herkes tarafından anlaşılabilir bir dil kullanılmasına dikkat edilmiştir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 17) "Her iddia

hakkında akademik ve bilimsel araştırmalar yapılabilir, ancak çağımızda uzun yazılar ve araştırma makalelerini okuyanlar azdır. Bu nedenle olabildiğince kısa ve özlü cevaplar tercih edilmiştir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 17, 89)

Ateist iken araştırmaları sonucu İslam'a dönüş yapan Altay Cem Meriç, ateist iddialara cevap olarak yazdığı kitap serisinin ilkinde şunları yazmaktadır: "Burada okuyacaklarınız beni tatmin eden ve bana yeterli gelen cevaplardır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 13) Dr. Ahmet Bayraktar da benzer amaçla yazdığı bir eserde, "Bu satırların yazarı, ben, hayatımın önemli bir kısmını arayışla geçirdim. Bu soruları, başkası sorduğu için değil, bir zamanlar daha ağırlarını ben sorduğum ve kendime cevapladığım için burada paylaşıyorum." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 14) demektedir. Görülen o ki, benzer süreçlerden birçok kişi geçmiş ve hâlâ daha da geçmeye devam etmektedir.

Ben de İslami kimliğimi muhafaza etmeme neden olan ulaştığım bu bilgileri sizlerle paylaşıyorum. "Bu kitabın yazarı da kendi ulaştığı şeyin güzel olduğunu düşünmekte ve size güzel olanı iletmeye çalışmaktadır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 17) "Burada yer alan sorulara tarihte veya günümüzde mutlaka çok daha iyi cevaplar verebilecek olanlar bulunmuştur, bundan sonra da bulunacaktır. Yazarın yapmaya çalıştığı şey sadece, bu hususta mütevazi bir katkıda bulunmaktır." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 18)

Bu çalışmamızda defalarca dile getirdiğimiz gibi, "Tek bir kişinin doğruların tümünü elde etmesi imkansızdır ve tek bir kişi asla tek başına İslam'ı da temsil edemez!" Bu eser kişisel bir serüvenin sonucunda elde edilen bilgilerden oluşmuştur ve bu alanda yapılan çalışmalara bir renk katmayı amaçlamaktadır!

Muhammed İbni Hallegan: "Allah, hatasız kitap yazılmasına izin vermemiştir. Çünkü hatasız kitap bir tanedir: Kur'an." (Will Durant, İslam medeniyeti, s. 236) Buradaki tüm doğrular Allah'tandır. (Bakara, 32) Hatalar ise yazarın bilgi eksikliğinden kaynaklanmaktadır! (E. Westani, Sorulara Yanıtlar, s. 158) "Hatalarım iyi niyetime yorulmalıdır." (Ahmet Hamdi Bey, Bir Misyoner Nasıl Yetiştiriliyor? s. 21-24) "Biz bu kadarını yapabildik." (Adnan Demircan, İhsan Süreyya Sırma Kitabı, s. 527) "Cenabı Hak, dalgınlık, gaflet ve bilgisizlikten dolayı işlemiş olduğumuz hatalarımızı affeylesin." (Ali Arslan, Büyük Kur'an Tefsiri, XVI/276)

Bu çalışmanın hadisi şerifte belirtilen, "İnsanoğlu öldüğü zaman, amel defteri kapanır, üç şey hariç: Biri de kendisinden istifade edilen ilim." (Müslim, Vasiyyet, 14; Ebu Davud, Vasaya, 14; Tirmizi, Ahkam, 36; Nesai, Vasaya, 8) grubuna dahil olmamıza vesile olmasını temenni ediyoruz.

Gayret bizden, başarı ve (hak edene) hidayet Allah'tandır.

Allah'ın varlığının ispatı

"İslam düşüncesinde âlem, 'Allah'ın dışındaki varlıklar' şeklinde tanımlanır. Âlem yaratılmıştır ve Allah'ın varlığına alametler teşkil etmektedir. İnsan ve kâinat yaratıcıya işaret eden ayetlerle (delillerle) doludur. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 172, 225)

Kur'an-ı Kerim, yer ve göklerde Allah'ın varlığına dair deliller olduğunu (Casiye, 3; Bakara,164; Yusuf, 105; Enbiya, 32) bizlere haber vermektedir. Biz de basit, sade ve anlaşılabilir bir dil ve örneklerle çevremizde gördüklerimizden ve medyada okuduğumuz haberlerden hareketle okuyucuyu Yaradan'a ulaştıracak delilleri sunmaya çalışacağız.

Allah'ın varlığının ispatında, 'biyomimetik' yanında 'akıllı tasarım, hassas ayar' gibi bilimsel ve 'Ontolojik, Kozmolojik, Hudus, İmkan, Gaye, İnayet, İhtira' gibi klasik birçok deliller kullanılmaktadır. Bu çalışmada ise, tüm bu metotlardan istifade etmekle beraber ağırlıklı olarak kıyas metodunu kullanacak, insanların yaptıkları ile insanların yapmasının mümkün olmadığı, daha ileri teknoloji ürünü, geri dönüşümlü olan ve çoğalabilen örnekleri gösterip, bunlardan hareketle bunları örneksiz olarak yapana ulaşmaya çalışacağız.

Tabiatta 94 tane doğal element vardır. Bunlar, bir alfabenin harfleri gibidir. Bu harfler bir araya gelerek milyarlarca ciltten oluşan evren kitabını oluşturur. Bizler bu kitabı, ortaya koyulan eserlerden hareketle okuyarak 'Tekvin' sıfatlı yazarına ulaşmaya çalışacağız.

Bugün yaşadığımız on dört milyar yaşındaki evrenimize gözümüzü çevirdiğimizde, milyonlarca maddenin, birbirinden farklı kuvvetlerin ve enerjilerin bir arada olduğu karmaşık ve komplex bir yapı ile karşı karşıya kalırız. Ama daha yakından incelediğimizde karmaşık gibi görünen bu yapıların içinde mükemmel bir düzen ve uyum olduğu gözlemleyebiliriz. Hatta bu uyum ve düzene bağlı olarak canlı sistemleri oluşmakta, fiziksel yasalar keşfedilebilmekte ve tekrarlanabilir bilimsel teoriler üretilebilmektedir.

Ortada işleyen bir düzen varsa bunun bizi düzeni koyana, bir eser varsa bunun bizi eseri yapana götürmesi rasyonel/makul bir sonuç olacaktır. İki boyutlu resim görünce bu bizi resmi yapan ressam/sanatçıya götürürken, o resimdekinden yapılması çok daha zor olan ve insanların yapamadığı dört (En, boy, derinlik, zaman) boyutlu, canlı, hareketli, çoğalan, iletişim kuran, çevresi ile uyumlu, geri dönüşümlü özellikleri olan asıllarının da bizi 'Musavvir ve Hâlik' olana götürmesi gayet doğal ve mantıklı bir sonuç olacaktır.

Günümüzdeki sanayi ürünleri ile kıyaslayınca, "imalatı sırasında çevreye zarar verilmemiş, gürültü kirliliği yapılmamış, hiç bir katkı maddesi kullanılmamış, ham maddesi kendisi tarafından depolara istif edilmeden oluşturulmuş, kıvam ve tat zengini, el ve makine değmeden hazırlanmış mahsülleri" bir yapanın olduğunu inkâr etmek rasyonel bir sonuç olmamalıdır.

Laboratuvarlarda bulunan insan/anatomi modellerinin bir üreticisi vardır. Gerçek insan vücudundan referans alınarak yapılan insan anatomi modellerindeki organlar, insan vücuduna uygun şekilde modellere yerleştirilmiştir. Fakat bu organların hiç biri görevini yerine getirememektedir. Halbuki insanlarda bu organların işlevsel olup, tümünün birbiri ile uyumlu şekilde insan vücudunda çalıştığına şahit olmaktayız. Modellerin bile bir yapanı bulunurken, yapılması çok daha zor olan bu organların da bir yapanı olacağına ulaşmak gayet doğal ve mantıklı bir sonuçtur. Aynı şekilde, okullarda bulunan dünya küresinin eksen eğikliğini ve dönmesini sağlamak için ortasından ve yan tarafından destekleri bulunmaktadır. Mavi renkleri

deniz, yeşil-kahverengi olanları kara ve dağları işaret etmektedir. Bu plastik kürelerin çok daha büyüğü olan aslı, aynı rotada pilotsuz, motorsuz, yakıtsız, sessiz ve dört bir yanı açık olarak uçmakta ve kendi etrafında dönmekte ve yine bu dev uçakların içinde sürünen, yüzen, yürüyen yüz binlerce çeşidi ile bitkiler, hayvanlar ve insanlar birbirleri ile uyum içinde bir arada yaşamaktadır. Maketi para ile satılan bu kürelerin asıllarının bir yapanı olduğunu savunmak gayet realist/gerçekçi bir sonuç değil midir? En son araştırmalara göre evrende 200 milyar ile 2 trilyon arası (umutayildiz.com/evrende-kac-galaksi-var-ve-bunu-nasil-hesapliyoruz) galaksi bulunmaktadır. Bunlardan biri de bizim galaksimiz olan Samanyolu galaksisinde en az 200 milyardan fazla yıldız bulunmaktadır. Sadece güneş değil genel olarak diğer milyarlarca yıldızı da hesaba kattığımızda, 70 seksilyon (7×10^{22}) yıldızın hareketlerini (http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/3085885.stm) "Elektromanyetik kuvvet, kütleçekim kuvveti, güçlü çekirdek ve zayıf çekirdek kuvveti" ile bir düzen-uyum içinde kendi yörüngelerinde yüzdüren 'Melik' sıfatlı Yüce Varlığı inkâr etmek akla aykırı olmaz mı?

İki parçadan oluşup içinden plastik oyuncakların çıktığı yumurtalarla, tek parçadan oluşan ve nesillerini devam ettirebilen canlı varlıkların içinden çıktığı gerçek yumurtaları kıyasladığımızda 'İlim' ve 'Hay' sıfatına sahip bir yaratıcıya ulaşmak hiç te zor olmamalıdır!

'Suni karaciğer mucizesi' başlıklı bir habere bakalım. "Oksijen jeneratörü, rezervuar, kuvöz, hücre filtresi, Ultra filtre, kan pompası gibi parçalardan oluşan cihaz, hastanın kanını dışarıya bir plazma filtresi yoluyla pompalıyor ve temizlenen kanı daha sonra tekrar hastanın vücuduna döndürüyor." (Milliyet,04.09.2000) Haber yazısına göre, pek de kullanışlı olmayan bu 'taklit' cihaz için kullanılan başlık, 'mucize' olarak belirlenirken, 'aslını' yapana da, 'Bedi' yani 'örneksiz yaratan' denmesi gerekmez mi? Aynı gazete daha sonra konunun uzmanlarının referansı ile "Karaciğerinizin alternatifi yok! Vücudun en hayati organlarından karaciğerin tek alternatifi, sağlıklı başka bir karaciğer" (Milliyet, 08.02.2005) haberini de yapmaktadır.

'Biyonik insan' başlıklı diğer bir haber (Milliyet, 25.04.1999) ile devam edelim: "Bilim adamları, tıp, kimya, biyoloji, elektronik bilimlerinden yararlanarak elde ettikleri organlarla insanı yeniden yarattılar." (Bu ve bundan sonra kitap boyunca delil olarak kullanacağımız ve birçoğu gazete-dergi kaynaklı resim-fotoğrafların asılları sitelerimizin ilgili sayfalarda bulunmakta olup, kitabın hacmini artırmamak amacıyla bu çalışmaya eklenmediğinin altını çizelim!) Aslında bu haber bize, ilk insan yaratılırken 'kullanılan' bilimlerden bazılarını da haber vermektedir. Biyonik insan için gazete 'yarattı' kelimesini kullanmaktadır. Peki, gerçeği kadar mükemmel olmasa da, bunların taklit edildiği orijinalleri için neden gazeteler 'yaratılan' ifadesini kullanmamakta ısrar etmekte ve bunları 'Doğanın hediyesi, tabiatın yaratması' olarak lanse etmektedir?! Taklidini insan yapınca adı 'mucize-yaratma' olurken aslını 'Cebbar' sıfatına sahip yüce bir varlık yapınca, yapan olarak neden "evrim, tabiat ana, doğa" gibi uyduruk tanrılar ilan edilmektedir acaba?

Suni deri ve kemik yaptık. "Hastadan alınan kök hücre sayesinde vücut dokularının reddetmediği deri ve kemik yaması ürettik." başlıklı diğer bir haber, yaratılandan alınandan hareketle üretim yapıldığını bize bildirirken, 'tüm gözler artık görecek' (Türkiye, 11.02.2013) başlıkla haberde ise: "cyborg gözlükler bilgisayarla tanımlanan görüntüleri beyne iletecek." şeklindeki açıklama ile görme işleminin sadece bir aşamasının bile ancak bilgisayar destekli görevini yerine ancak getirebildiğini bizlere haber vermekte, dolayısı ile her iki haber de aslında yaratılıştaki üstün teknolojiyi bizlere tekrar hatırlatmış olmaktadır.

Bir tohum, toprak dışında cansız bir madde gibi davranırken ne zaman ki toprağa atılır, hemen canlanıp tıpkı bilgisayara takılan harici bellek gibi, anında bilgi akışını başlatır ve içindeki bilgileri pratiğe geçirmeye başlar: Tohum önce yerçekimine karşı gelerek toprağı yarıp gövdesini yukarı çıkarır, kökleri vasıtası ile topraktan aldığı su ve minerali havadaki karbondioksit ve güneş ışığı ile birleştirip dallarından meyve üretmeye başlar. Aynı çamurdan tadı, kokusu, şekli, deseni, rengi birbirinden farklı binlerce ürün ortaya çıkarır. Bu sayede bu bitki hem kendi türüne hem de diğer canlılara faydalı bir görevi yerine getirmiş olur. Acaba tüm bunları yapmayı o minik tohuma yani o 'doğal harici belleğe' kim öğretmiş, kodları ona kim yüklemiş olabilir? Çok daha fazla bilgiyi son teknoloji ürünü bir flash bellek içine (resim, video, ansiklopedik) bilgi olarak yüklesek ve sonra onu toprağa atsak, bu teknoloji ürünü acaba çamurdan herhangi bir ürün meydana getirebilirler mi? 'Kendiliğinden' yani bir yapanı olmadan milyonlarca sene önce oluştuğu iddia edilen bir tohum mu yoksa harici disk-flash bellek-hafıza kartı mı daha ileri teknoloji ürünüdür? Hangi bilgisayar, gösterdiği bilgiyi çoğalan ve çevresi ile uyumlu olan bir ürüne çevirebilir? Yaratıcı ismini kullanmak yerine 'tabiat ana' adlı 'tanrıça'ya atıfta bulunan ateistler aslında, pagan kültürünün izlerini günümüze bilimsellik kılıfıyla taşıdıklarının farkında mıdırlar acaba?

"Dünyanın en hızlı koşan kara hayvanı çitadan esinlenerek geliştirilen robot çıta, saatte 29 kilometre hıza ulaşarak 'rekor' kırdı." (Sabah, 07.03.2012) Haberin fotoğraf ve videolarından anladığımıza göre kabloları her tarafından sarkan, hayatını devam ettirecek enerjiyi kendisinin karşılayamadığı, görmeyen, çoğalmayan, "hayatta" kalma güdüsü olmayan, bulunduğu habitattaki canlı ve cansızlarla uyumlu bir ortamın oluşturulması imkansız olan bu çita sonuçta bir bilimsel çalışmanın ürünüdür. Ama işin ilginç tarafı, gerçek çitaların saatte 120 kilometre hızla koşabiliyor olması, çoğalması, türleri ile iletişim kurabilmesi ve çevre ile uyumlu hayat sürdürebilmesidir! Robot çita insan ürünüdür. Ya daha ileri teknoloji ürünü gerçek çita?

Festo şirketi kanguru şeklinde biyonik bir kanguru üretir. Bu robotta "sensör, basınçlı hava deposu, motor, akümülatör, pnömatik aktüatörler, potansiyometre, elastik tendon" gibi birçok teknolojik aksam bulunmaktadır. Ama evrimcilerin ileri sürdüğü 'doğal seçilim denilen hayali sistem'in ürettiği (!) canlı kanguru 3 metre zıplarken, 'teknoloji ürünü' robotun zıplama kapasitesi sadece 40 cm'dir. Bu iki kanguru arasındaki diğer farklarda düşünüldüğünde canlı kanguruyu meydana getirenin ne kadar muhteşem bir tasarımcı olduğu sonucuna ulaşmamız gerekmez mi?

Çinli şirket Unitree Robotics, Laikago adlı yük çekebilen bir robot köpek üretir. "Düz zeminde" problem yaşamadan ilerleyen, 12 adet motoru olan ve gerçek köpeklerin tüm hareketlerini mekanik olarak "taklit" edebilen bu köpeğin fiyatı 25 bin dolardır. Daha sonra robot geliştirilir. (TRT Haber, 05.02.2022) Üzerindeki kamera sistemleriyle uzaktan görüş ve kontrol imkanı sağlanır. İki saatlik pil ömrü olan ve uzaktan kumanda ile kontrol edilebilen bu robot ile ilgili haber bizi her gün sokaklarda gördüğümüz bu canlıların aslında ne kadar mükemmel bir teknoloji ile 'yaratıldığını' anlamamıza da vesile olmakta değil midir?

İnsanın yaratılışındaki teknolojiyi anlamamıza yardımcı olacak bir diğer haber. (Hürriyet, 11.08.2001) "Kişisel bilgisayar 20 yıla kertenkele beynini yakaladı. Bugünkü PC'nin beyin gücünün bir kertenkeleninki kadar olduğunu söyleyen IBM Araştırma ve Geliştirme Direktörü Paul Horn, 20 yıl sonra PC'lerin insanın beyin gücüne ulaşabileceğini belirtiyor." Peki günümüzde durum nedir? Biyologlara göre, trilyonlarca sinaps bağlantısına sahip olan 90 milyar sinir hücresine sahip insan beyni kesinlikle taklit edilemez. Araştırmacıların bir insanın normal beyin aktivitesinin sadece 1 saniye için harcanan gücü taklit edebilmeleri ise ancak 82.000 bilgisayar işlemcisiyle mümkün olabilmektedir. Bunun yanında insanların sahip olduğu duygusal zekâ,

dil yeteneği, düşünme teknikleri gibi özellikler insan beyninin bilgisayarla kıyaslanmasının mümkün olmadığını göstermektedir. Bilgisayarın farkı, aynı anda birçok veriyi hızlı şekilde değerlendirebilmesidir. Bu da onun önceden insan tarafından programlanması sayesinde olabilmektedir, yoksa akıllı olmasından değil! Özetle, (Prof Sefa Saygılı, Akit, 03.03.2018) "Bilgisayarın tek yaptığı, akıllı bir insanın hazırlayıp yüklediği programları çalıştırmak, yani bir dizi kuralı yerine getirmekten ibarettir. Ortada zeka değil, teknik vardır. Makineler yine yalnızca 'hızlı aptallar' olmaya devam etmektedir. Dünyanın en hızlı bilgisayarı saniyede 10_9 (1 milyar) hızıyla işlem yapabilmekte iken beynin hızı 10_{15}'tir (1 katrilyon). Hafıza kapasitesi olarak ise beyin 1000 kat daha fazladır. Yani beyin, en süper bilgisayarın bin adedinin toplam kapasitesine eşittir. Tabii beynin hafızadan başka sayısız fonksiyonları olduğunu da unutmayalım. Beyinde istenen bilgileri bulup çıkaran ve bize ulaştıran 100 milyar nöron bulunmaktadır. Bilgisayarlarda ise, hafızasını yüklediğimiz bir bilgiye tekrar ulaşabilmek için daha önceki adın tıpatıp aynısını yazmak gerekmektedir. Oysa, tanıdığımız bir insanı 10 yıl sonra gördüğümüzde, sakalı uzamış, saçları dökülmüş, kilosu artmış dahi olsa onu hatırlarız! IBM'in tecrübeli teknoloji uzmanı Kerry Bernstein "Beyin, bilinen en hızlı bilgisayardan yüzbinlerce kat daha hızlı. Bizim bunu elektronikte gerçekleştirebilmemiz mümkün değil" demektedir.

Böbreği çalışmayanlar için vücuttaki kanı temizlemek amacı ile diyaliz makinesi icat edilmiştir. İlk zamanlar nerede ise bir buzdolabı büyüklüğündeki bu makineler daha sonra teknolojinin ilerlemesi ile küçülmüş ve taşınabilir hale getirilmiştir. Daha da ilerleyen teknoloji, diyaliz makinesini daha da küçültüp, "giyilebilir" hale getirmiştir. Benzer konularla ilgili basına yansıyan haberlere bakalım: "Giyilebilir yapay böbrek." (ATV, 10.06.2016) "Kemer gibi bele takılabilen" " (CNN Türk, 9 Haz 2016) yapay böbrekler gibi, yapay kalpte yapıldı. "Kalbi çantasında." (Takvim, 18.01.2017) "Kalbini sırtında taşıyor!" (Habertürk, 05.09.2018): "Kalbini sırtına astığı çantada taşıyan küçük Ramazan'ın en büyük hayali kalp nakli olup denize girebilmek." Denizde yüzebilmek için teknolojinin "yarattığı" bir "mucize' olan kalp yetersiz kalmaktadır. En son teknoloji ürünüyle bile olsa, dışarıdan insan vücuduna yapılan bir dış müdahele mükemmel uyuma entegre olmada sorun yaşa-t-makta, yapay ürün yaratılan 'biyolojik robot' olan insanın mükemmelliğine ulaşamamaktadır.

"Kendilerini Kopyalayarak Üreyebilen Biyolojik Robotlar" (TRT Haber, 15.12.2021) başlıklı haberin detaylarına baktığımızda, Vermont Üniversitesi, Tufts Üniversitesi ve Harvard Üniversitesi çatısındaki Wyss Enstitüsü tarafından geliştirilen Ksenobot adlı bu robotların, bilgisayar tarafından tasarlanıp programlandığını ve biyolojik hücreler kullanılarak inşa edilip kendi kendini iyileştirebildiğini öğreniyoruz. Kurbağa emriyolarından "alınan" kök hücrelerle "üretilen" ve "çok düşük ihtimallerde ve belirli koşullarda olsa dahi" kendi kendini kopyalayarak üreyebildiği bildirilen bu teknoloji ürünü minirobot ile ilgili bu haber aslında örneksiz yaratılan ve tüm canlıları kapsayan üstün bilgi, irade ve kudreti açıkça işaret etmekte değil midir? 1996 yılında ilk klonlanan koyun olan 'Dolly'de, "Yetişkin bir memelinin hücresinden 'alınan' hücre nükleusunun, döllenmemiş fakat gelişmekte olan ve çekirdeği çıkarılmış bir 'yumurta hücresine transfer' edilmesi" ile üretilmişti. Yani ortada işleyen sisteme dışarıdan yapılan müdahaleler söz konusu idir, sıfırdan bir üretim yoktu!

Akıl ve bilimin ışığında insanlarca geliştirilen teknoloji ürünleri, insanların ulaşamayacağı daha ileri teknolojiye sahip varlıklarla karşılaştırıldığında bizleri 'Alîm, Kuddüs, Kadîr' olan bir üstün varlığa ulaştırması makul ve mantıklı bir sonuçtur.

Taklitten ibaret olan teknoloji ürünleri orijinalleriyle kıyaslandığında, hantallıkları, kablo bağlantıları, kullanım sürelerinin kısıtlı olması, belde, sırtta, elde, çantada taşınan versiyonları ile kullanışsızlığı, masraflı oluşu ve hâlâ asıllarına göre istenilen ileri teknolojiye sahip

olmadıkları rahatlıkla görülebilmektedir. Orijinal asıllarının insan vücudundaki uyumlu sıralanışı (lütfen her organ için bunları tek tek düşünelim), kullanımındaki rahatlığı, estetikliği, gerekli enerjiyi sağlamadaki tüm canlı sistemlerle olan uyumu düşünüldüğünde, tüm bunları yapan ve yöneten "İrade, ilim, kudret, tekvin" sahibi üstün bir varlık olması gerekmez mi?

Ufuk açıcı bir soru ile devam edelim. Ya Allah'u Teâlâ 'bugünkü teknoloji' ile tüm canlıları yaratsa idi, hayat şu an yaşadığımız kadar kolay ve rahat (Taha, 53) olabilir mi idi?!

Uzay (evren) insan beynine ürkütücü bir şekilde benzemektedir. "Beyindeki sinir ağları yapısal olarak, evrenin oluşum şekline benzemektedir. Yapılar çok benzer ve birbirleriyle aynı şekilde etkileşim halindedir. Bu iki karmaşık ağ, kozmik ağ ile bir galaksi veya bir nöronal ağ ile bir nöronal bedenin içi arasında paylaşılanlardan daha fazla benzerlik göstermektedir." (Bologna Üniversitesi astrofizikçisi Franco Vazza ve Verona Üniversitesi beyin cerrahı Alberto Feletti'nin araştırması, Frontiers of Physics, 16.11.2020) Doğal olarak bu benzerlik bizi, her ikisinin de aynı elden çıktığı sonucuna ulaştırmaktadır!

Akvaryumda balık besleyenler bilirler: Suyu ve camı temiz, yemi ne az ne çok, oksijen yeterli olmalı ama birbirini yiyebilecek balıklar bir arada olmamalıdır. Akvaryumdan deniz, okyanus ve ayrıca tatlı su balıklarına geçelim. Bunların bakım, yem, oksijen vs. ihtiyacı otomatiğe bağlanmış şekilde milyonlarca senedir devam etmektedir. Bir beyin fırtınası yapalım ve soralım: Okyanuslardan denizlere, göllerden nehirlere uzanan milyonlarca türün hayatta kalmalarını ve türlerinin devamlılığını sağlayan düzeneği otomatiğe bağlayan kimdir?

Elektrikli yılan balığı "Electrophorus electricus" amazon nehrinde yaşar. İki metreyi bulan gövdesinin üçte ikisi elektrik üreten organik plakalarla kaplıdır. Balık bu sayede 2 m. uzaktaki düşmanlarını bile öldürebilir. Peki, yüzen ve çoğalan bu şok cihazını tasarlayan ve üreten kimdir?

Acaba hiç klima, vantilatör ile rüzgarı kıyaslamayı düşündünüz mü? Ya evlerimizdeki ampuller ile güneşi kıyaslayanınız oldu mu? Göz ile kamerayı kıyaslayalım: Retina ile görüntü sensörü, iris ile diyafram, göz merceği ile kamera lensi ve ışık hassasiyetlerini karşılaştırmak bile aradaki teknoloji farkını anlamaya yeterlidir. Bu farklar bize bir üstün üreticiyi işaret etmekte değil midir?

Orta büyüklükte, yaklaşık l kilometre çapındaki bir bulutun içinde l ile 5 milyon kilogram arası su bulunmaktadır. (Sabah, 08.01.2010) Kafamızın üzerinde yüzerek/uçarak gezen bu nehirlerin sel; karın ise çığ olarak inmesini engelleyen kurallar zincirini koyan kimdir? Tesadüfü daha ne kadar ilah edinebilir materyalist evrimci çevreler? Aslında şunu itiraf etme zamanı gelmemiş midir? "Tüm evren büyük bir program (külli İrade) dahilinde, planlı şekilde, düzen içinde işlemeye devam etmektedir!" Peki ya bu sistemin işleyiş kurallarını açıklamak (bilim) bu kuralları koyanı inkarı mı yoksa gücünü itiraf edip secde etmeyi mi gerektirir?

Bilim dünyası her gün yeni (fiziksel, biyolojik) yasalar keşfetmektedir. Yasaların olması, onları da bir koyan ve uygulatan olmasını zorunlu kılmaktadır. Kanun koyucu (Şari') olmadan kanunların var olması akla aykırıdır. Basit bir örnek üzerinden gidelim. Trafik kurallarını koyan ve uygulayan bir merkez vardır. Bu kurallara ve denetleyen polise, kamera sistemlerine rağmen hâlâ kazalar olmaktadır. Ama kimsenin aklına bu kuralların kendiliğinden oluştuğunu iddia etmek gelmemektedir. Peki, akıl sahibi insanlar ve bu kadar kurallar olduğu halde uygulamada aksaklıklar yaşayan biz insanların, tabiat kuralları denen ve cansız/akılsız maddelerce uygulanan fiziksel yasalar ile canlılarda işlemekte olan biyolojik yasaları düşününce, bunları

onlara uygulatan güç ve iradenin büyüklüğünü hissedip O'na saygı duymamız gerekmez mi? Bu da dolaylı yoldan bir itiraf: "Genellikle fiziksel süreçleri yasal terimlerle tanımladılar ve bunlar için yaptırımın gerekli olduğuna inandılar; cansız nesnelerin bile yasalara "itaat etmesi" gerekiyordu. İnsanların trafik kurallarına uymasını sağlamanın zor olduğunu düşünüyorsanız eğer, bir asteroidi bir elips üzerinde hareket etmesi için ikna etmeye çalıştığınızı hayal edin bir de." (Stephen Hawking, Büyük Tasarım, s. 25)

Vücudumuzdaki damarların uzunluğunun 100.000 kilometreye, insan beynindeki 100 milyar nöronun tek bir çizgi halinde yan yana getirilince uzunluğunun 1000 kilometreye ulaşıyor, kalbimizin kanın bir günde tam 96.540 km yol alıp, beynimizde 100 milyar sinir hücresinin gönderdiği mesajların saatte 274 km hızla yayılıyor olması, bağırsaklarımızın toplam uzunluğunun 200 metreyi bulup, sadece derideki sinirlerin uzunluğunun 72 kilometreye ulaşması vd. tüm bunların birbirine karışmadan bir bedene sığdırılıp görevlerini aksatmadan yerine getirebilmesini sağlamak bir 'düzenleyene' işaret etmez mi? Bebekler doğarken Dr. M. Visscher'in deyimi ile "sıvı altın" olan verniks isimli bir çeşit cilt kremi ile doğar. Yara iyileştirici, temizleyici, antioksitan özelliği olan (ve Leiden Üniversitesinden Pr. Joke Bouwstra'nın iddiasına göre) ülseri bile iyileştirebilen bu madde dışında, "sıvı kalkanlar" adı da verilen beynin içinde yüzdüğü beyin-omirilik sıvısı, üçe ayrılan gözyaşı tabakası, diz-dirsek-omuzdaki kıkırdak yağları (Atlas, Nisan 2011, sayı, 217) tam da olması gereken yer, kıvam ve özellikte bulunmakta iken, tüm bunları sadece tesadüfler zincirine bağlamak (evrim) mantıkla açıklanabilir mi?

Geyikler yavrularını tam otların filizlenme döneminde doğurur; kışın C vitaminine ihtiyaç duyan insanlar için bitkiler çamuru C vitamini deposuna (Portakal, mandalina) dönüştürür; Avrupa'daki uçan böceklerin göç yolları tam da yeni yavrulayan mağara yarasalarının olduğu bölgeden geçer ve yarasa yavrularının yiyecekleri ayaklarına uçarak gelir; Güney Pasifik Okyanusunda Mcquarie adasında yaşayan penguenlerin yiyecekleri olan balıklar Avrupa kıtasından sıcak-soğuk su akıntıları vasıtası ile Amerika kıtasına taşınır; Güney Pasifik adalarında dev yengeçler yumurtalarını denize bırakır ve o sıralarda oluşan hortumlar yumurtaları başka kıta, ada, ülkelere taşır; Kuzey Pasifik kıyıları ile Alaska sınırları içinde yaşayan boz ayıların yiyecekleri olan somonlar tam 2000 mil uzaktan yüzerek ayaklarına gelir. Yüzen, uçan, yürüyen türleriyle akılsız canlılar ile doğa olayları arasındaki bu iş birliği kör bir tesadüfle (Kör saatçi, evrim) açıklanabilir mi? Yerkürenin her köşesinde gözlemlenen bu uyumun büyük bir güç tarafından ayarlandığı dışında başka bir açıklama akla uygun olabilir mi?

Doğayı, güçlü kalanın hayatta kaldığı bir savaş alanı olarak gören Darwinci bakış açısına sahip materyalistlerin kavrayamadığı inceliği bir örnek üzerinden açıklayalım. Etobur yırtıcılar geyik, antilop gibi hayvanları avlarlar. Dışarından yüzeysel bir açıdan bakıldığında, ilk başta bu durumun avlanan hayvanların neslinin devamı açısından büyük bir sorun teşkil edebileceği izlenimi edinilebilir. Ama olaya daha derinlemesine ve uzun vadeli bakıldığında gözlemlediğimiz sahne bizi çok farklı bir sonuca götürmektedir. Avcı hayvanlar yaşlı, hasta hayvanları ancak yakalayabilmekte, genç ve sağlıklı olanlar ise avcılardan kaçabilmektedir. Sonuçta, avlanan bu hasta ve yaşlı hayvanların 'yiyecekleri' de genç ve sağlıklı hayvanlara kalmakta ve dolasıyı ile hem av hem avcının lehine bir sonuç ortaya çıkmaktadır. Nihayetinde avcılar ne kadar av yakalarsa yakalasın, ne av sayısı azalıp nesli yok olmakta ve ne de avı kalmadığı için avcı hayvanlar açlıktan ölmektedir. Av ve avcı arasındaki bu hassas dengeyi bir de tüm canlı türleri için tek tek düşündüğümüzde 'Muhsî' sıfatlı bir yaratıcının ayar, denge, uyumu ne incelikle hazırlayıp devam ettirdiğini daha iyi kavrayabiliz. Görüldüğü gibi evren bir

kaos ve savaş alanı değil, uyum içinde işleyen müthiş bir düzene sahiptir. Bu konular 'Evrim', 'Ateizm Yanılgısı' ve 'Ateistlere Cevaplar' adlı yazılarımızda tekrar ele alınacaktır!

Su döngüsü; besin zinciri; azot döngüsü; karbon, oksijen, fosfor döngüsü; yörünge hareketi; elektron döngüsü; kanın dolaşımı gibi tüm bu çarkları döndüren, kaosu düzene çeviren, Güneşin zararlı ışınlarına engel olup hayatın devamı için zaruri olan ışınların geçmesine izin veren görünmez bir süzgeç olan ozon tabakasını yaratan, kamuflaj sanatlı olarak canlıların elbiseleri olan deri/tüylerini vücutlarına ve çevreye göre ayarlayan, atomlardan hücrelere, fotonlardan gezegenlere dek her şeydeki uyum, 'akıl sahibi' insanlara mutlaka bir mesaj (Mülk, 3) vermektedir!

Allah (cc) öyle bir imtihan alanı yaratmıştır ki, 'sahne ve dekor tasarım bölümü'ndeki ders adlarına (desen, teknik resim, estetik, tasarım, perspektif, maket yapım yöntemleri, form ve geometri, malzeme bilgisi, çevre koruma, sunum teknikleri, görsel iletişim, strüktür bilgisi, ışıklandırma ve sahne efektleri, set tasarım, çevre tasarımı, grafik, vitrin tasarımı, sistem analizi vd.) ve kodlama, uzaktan kumanda, kukla, animasyon gibi sinema sanatının inceliklerine bakacak olursak, yaratıcının ilmini, gücünü ve yarattıklarındaki ileri teknolojiyi hissetmekte, ince, detaylı, hesaplı, hassas ve uyumu inkar etmemiz imkansız hale gelmektedir. Unutmayalım ki "Evrenin kurallarını azıcık değiştirmek bile bizim varlığımızın koşullarını ortadan kaldırmaktadır!" (Stephen Hawking, Büyük Tasarım, s.133)

Materyalist bakış açısı, Newton fiziğinden hareketle evreni mekanik bir makine olarak algılamakta idi. Artık kuantum fiziğinin hakim olduğu günümüz bilim dünyasında her olayın sebep sonuç ilişkisi içinde işlemediğini bilinmektedir. Artık A nesnesi ile B nesnesi etkileşime geçince kesin C sonucu ortaya çıkacak diyemiyoruz: C, D, E…belki de daha fazla ihtimal söz konusu olmaktadır. Ama işin dikkat çeken tarafı, evrende hayatın devamı için gerekli olan ihtimal hangi şık ise, o doğru şık seçilmişçesine ortaya çıkmakta ve evrendeki sistem canlıların hayatını sürdürecekleri şekilde işlemeye devam etmektedir. İşte Atom altı parçacıklardan fotonlara, hücreler âleminden galaksilere dek her bir karşılıklı etkileşim sonucunda ortaya çıkan olasılıklar içinde en doğru olanı seçerek (Rahman, 29) "evrenin devamını sağlayan güce biz Allah (cc) diyoruz!" (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 252) Evreni kocaman bir kitaba benzetirsek, açtığımız her yeni sayfa, her cümle bizi o kitabı yazana götürmektedir. Kitabın kalitesi, içeriği, mükemmelliği, "yazarını göremesek bile" bize yazarın varlığını göstermektedir. Böyle bir durumda "Varacağımız sonuç bizi Allah'ın varlığına ulaştırabilirse bu aklın bizi ulaştırdığı bir rasyonel sonuç olacaktır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 148) İnsanın hayatını devam ettirme sürecini düşünelim. Ciğerlerimiz, midemiz, kalbimiz hepsi bizim irademiz dışında çalışmakta, hatta biz uyurken bile çalışmaya devam etmektedir. Dünyayı yer çekimi ile yaşanır kılan, toprağa atılan tohumlar vasıtası ile çamuru yenilebilecek meyve sebzeye dönüştüren insanlar değildir. Atom altı parçacıklardan hücrelere, foton âleminden galaksilere evrende var olan hiçbir kural bizim irademiz ile hareket etmemektedirler. Tüm bunlar üzerine tefekkür ettiğimizde bizi şu sonuca ulaştırmalıdır: "Ne de az şükredersiniz!" (Mülk, 23)

Yağmurun yağması, gecenin ve gündüzün, mevsim ve yılların oluşması, ısınan suyun buharlaşması, suyun kaldırma kuvveti, hava basıncı, suyun deniz seviyesinde ve belli bir basınç altında 100 santigrat derecede kaynaması, ısıtılan metallerin genleşmesi, serbest bırakılan cisimleri düşme hızının ağırlıkları ile doğru orantılı olması gibi kuralları mutlaka bir koyan, ayarlayan ve aynı zamanda uygulatan olmalıdır. Bu kanunları, sadece bulanı bilim adamı ilan edip göklere çıkartırken, canlı- cansız varlıklara sözünü geçiren ve tüm kanunlarını uygulattıranı nasıl göz ardı edebilir, yok gibi yaşayabiliriz?

"En ünlü ateist: Artık Tanrı'ya inanıyorum. Dünyanın en tanınmış ateistlerinden (tanrı tanımaz) biri olan İngiliz Profesör Antony Flew, "Araştırmalar gösteriyor ki, hayatın varoluşunun ardında yüce bir varlık bulunuyor" diyerek Tanrı'ya inanmaya başladığını açıkladı." (Gazete Vatan, 12.12.2004) Eski ateist Dr. Francis Collins: "Laboratuvarda Allah'ı hissettim." Dünyanın en büyük genetik uzmanlarından biri olarak gösterilen ve insan DNA'sının şifresini çözerek büyük şöhret yakalayan Dr. Francis Collins: Allah'ın var olduğuna dair rasyonel bir temel var ve bilimsel gelişmeler insanı Allah'a daha da yaklaştırıyor." (Timeturk, 09.04.2008) Kanal D Londra Temsilcisi Ayşegül Ekinci'nin konuştuğu ünlü fizikçi Stephan Hawking: "Evrenin oluşumu bilimin gerçekliğine dayanır. Ama bu hiçbir şekilde, bilim kurallarını koyan ve onları da yaratan bir Tanrı olmadığı anlamına gelmez." (Star, 23.01.2012)

Aslında bilim, Allah'ın kainatı nasıl yarattığını çözmenin adından başka bir şey değildir. İşte o zaman bilim amacına ulaşmış olur ve bilim adamı da alim sıfatını kazanır.

Optik ilminin kurucusu İbni Heysem: "Evren, değişimlere rağmen bir düzen, ayrıntılara rağmen bir ahenk içindedir." (Fuat Sezgin, Bilim Tarihi Sohbetleri, s. 165) "Evren hakkında yapılan bilimsel bir araştırmanın sonucu tek bir cümleyle özetlenebilir: Evren, matematik bilgisi sonsuz bir varlık tarafından dizayn edilmiş olarak görülüyor." (Sir James Jeans, The Mysterious Universe, s. 140) "Bu muazzam ve harikulade evreni, çok geriye ve çok ileriye bakabilme kabiliyeti bulunan insan da dahil olmak üzere, kör tesadüf veya zaruretin eseri olarak görmek çok güç, hatta imkansızdır." (Robert B. Downs, Dünyayı Değiştiren Kitaplar, s. 289) "Eğer yıldızlar birbirlerine biraz daha yakın olsalar, astrofizik çok da farklı olmazdı. Uzak bir noktadan bakıldığında, galaksimizin görünüşü de şimdikiyle aynı olurdu. Tek fark: Bu manzarayı seyredecek olan "ben" olmazdım. Uzaydaki bu devasa boşluk, bizim varlığımızın bir ön şartıdır." (George Greenstein, The Symbiotic Universe, s. 21) "Son derece çarpıcı olan bir başka gerçek, evrenin sadece bizim varlığımıza ve biyolojik ihtiyaçlarımıza olağanüstü derecede uygun olması değil, aynı zamanda bizim onu anlamamıza da son derece uygun olmasıdır. Güneş Sistemimizin bir galaktik kolun kıyısında bulunması, bizim geceleri gökyüzünü inceleyerek uzak galaksileri görebilmemizi ve evrenin genel yapısı hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlamaktadır. Eğer bir galaksinin merkezinde yer alsaydık, hiçbir zaman bir spiral galaksinin yapısını gözlemleyemez ya da evrenin yapısı hakkında bir fikir sahibi olamazdık. (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 262) "Evrende bilinçli yaşamın oluşması için gerekli doğa kanunlarının hassas ayarı açıkça tanrı'nın evreni böyle bir hayat ve bilincin gelişmesi için tasarladığı sonucunu çıkarır." (Paul Davies, The Mind of God, s. 213) "Yaşamın ortaya çıkmasına neden olan ilk koşullar, şaşırtıcı bir kesinlikle ayarlanmıştır." (Jean Guitton, Tanrı ve Bilim, 1993, s. 54) "Eğer suyun akışkanlığı daha yüksek veya daha az olsaydı, canlıların yaşamı imkansız olurdu." (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 33) "Bitkiler, sayılarının arttığı bölgelerde bir süre sonra çoğalmayı durdururlar. Çevrelerindeki bitki örtüsünün yoğunluğunu adeta hisseder ve nüfuslarını kontrol altında tutarlar. Tehlike ortadan kalkıp üreme ihtiyacı doğduğunda ise yeniden ürettikleri tohum miktarını artırırlar." (Dr. Lee Spetner, Not By Chance, Shattering the Modern Biology of Evolution, s. 16) "Ben bitki fosili kayıtlarında özel bir yaratılışın olduğunu düşünüyorum. Orkidenin, su mercimeğinin, palmiye ağacının aynı atadan geldiğini (evrim) düşünebilir misiniz? Ve bu faraziye için herhangi bir delile sahip miyiz?" (W. R. Bird, Origin of Species Revisited, s. 233) "Bir meşe palamutu ayçiçeğine değil de, meşe ağacına dönüşmesi gerektiğini nasıl biliyor? Organizmada ona nasıl işlev görmesi, nasıl büyümesi, nasıl yaşaması ve nasıl üremesi gerektiğini söyleyen bilginin yerini keşfettik. Bilgi bitkinin içerisinde olduğu gibi tohumun içerisinde de mevcuttur. Tavuğun içerisinde olduğu gibi yumurtanın içerisinde de mevcuttur. Yumurta bilgiyi tavuğa geçirir, tavuk yumurtaya, bu böyle sürer gider." (Dr. Lee Spetner, Not By Chance, Shattering The Modern Theory of Evolution, sf. 23) "Bana öyle görünüyor ki biri doğanın rakamlarını, evreni yaratmak için hassas bir ayara oturtmuş." (Paul Davies, Superforce, s. 243) Isaac Newton: "Bu çok hassas sistem, sadece akıl ve güç sahibi bir Varlık'ın amacından ve hakimiyetinden kaynaklanabilir." (Michael A. Corey, God and the New Cosmology, s. 259)

Allah var ise neden görünmez?

Öncelikle 'Biz her şeyi görebiliyor muyuz?' sorusuna cevap arayarak konumuza giriş yapalım. Radyo dalgaları, Mikrodalgalardan kızılötesi, X-ışınları, gama ışınları, ultraviyole ışınlara; elektrik, rüzgar, gazlardan, nefes, akıl, duygulara (acı, sevinç, üzüntü vd.) göremediğimiz ama çeşitli vasıtalarla, alametlerle varlığını kabul ettiğimiz birçok şeyler vardır. Daha insanoğlu, her varlığın ana maddesi olan atomun resmini bile çekememiştir. Doğal olarak insan aklına şu soru düşmektedir: 'Görülmeyen şeyler yaratan Allah'ı nasıl görebiliriz?' Çünkü bizler daha O'nun yarattıklarını görememekteyiz!

Allah'u Teâlâ'nın görülebilmesini talep etmek demek, O'nu yarattıkları seviyesine indirgeyip atomlardan oluşmasını istemek demektir. Çünkü bir şeyin görülebilmesi için onun atomlardan oluşması gerekir. Halbuki "Allah hiçbir yaratılana benzemez." (Şura, 11) Yüce yaratıcıya bizler görerek değil akıl yürüterek ulaşabiliriz. Akıl yürütme ise göz organı ile gerçekleşen bir eylem değildir. Yani yanlış organımızdan yanlış taleplerde bulunmaktayız! Bizler görmekle değil, yarattıklarından hareketle O'nun yüce ilmine, kudretine ulaşıp O'na iman etmekle sorumluyuz. Zaten görülen bir varlığa inanıp inanmamakla insanlar imtihan olunamazlar. Allah'ın varlığına ancak emek sarf ederek ve akıl yürüterek ulaşabiliriz.

"Gherman Titov, 1962 yılında düzenlenen bir toplantıda, "Uzaya gittim ve tanrı'yı görmedim." demektedir. "Yarattığı âlemde Allah'a bir yer, bir konum atfetmek doğru bir yaklaşım değildir." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 18) "Tanrı, Kepler ve Newton gibi birçok bilim insanı ve düşünürün de ifade ettiği gibi "eserleri" aracılığı ile bilinir. Tanrının görülebilmesi demek, onun fizik yasalarına tabi olması ve onlarla 'kısıtlanması' demek olurdu ki bu durum, kusursuz bir Tanrı anlayışı ile bağdaşmaz. Kaldı ki dünya, Samanyolu Galaksisinde görmezden gelinebilecek kadar küçük bir gezegen, Samanyolu ise evrendeki yüz milyarlarca galaksiden sadece birisidir." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 34) Bill Gates'i Microsoft işletim sistemi içinde aramak ne kadar rasyonel bir talep olursa, görünmez şeyleri yaratanı da, yarattığı evren içinde görmeyi istemek o kadar rasyonaliteye uygun bir talep olur!

"Allah varsa neden onu göremiyoruz? İnsan gözünün ışınların sadece % 2.5 kadarını görebildiği bir kenara ayrıca Allah'ın görülmemesi, var oluş amacımıza da uygundur. İmtihan edilmek için gönderilmişiz, görülen bir şeye imtihan da olmaz!" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 99)

Allah bizi yarattı peki, Allah'ı kim yarattı?

Öncelikle bu soruyu soran materyalistlerin "evrenin ezeli olduğunu yani yaratılmadığını" savunduklarını hatırlatalım. Ve ne garip bir ironidir ki, aynı materyalistler her şeyi yaratan Allah'ı kimin yarattığını sorarken içine düştükleri çelişkiyi fark edememektedir! Evet materyalist zihniyet yaratılana ezeli sıfatı verir ama sonra da yaratıcıya bir yaratan arar!

Gelelim sorunun cevabına. Yaratılmak bir eksiklik göstergesidir ama yaratanda asla bir eksiklik söz konusu olamaz. Yaratan ama yaratılmayana Allah denir. "İzafiyet ve Big Bang, zaman, uzay ve maddenin bir başlangıcı olduğunu göstermektedir. Başlangıcı olan bir şeyin mutlaka bir başlatıcısı da vardır. Bu başlatıcı, Aristo'nun tabiri ile "Başlatıcısı olmayan ilk başlatıcı", uzay, zaman ve madde dışında, sonsuz güce sahip bir varlık olmalıdır." (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 21)

"Nedensellik zinciri bilinçli bir faile ulaştığı zaman sona erdirilebilir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 108) Mesela, 3 vagonlu bir tren düşünelim. Son vagonu 2. vagon çeker, 2. vagonu ise 1. vagon.

1. vagonu çeken ise lokomotiftir. ‘Lokomotifi kim çeker?’ diye sormak akla aykırı bir soru olur. Lokomotifin özelliği çeken ama çekilmeyen olmasıdır!

Bir robot fabrikası düşünelim. Robotları üreten bir sistem vardır. Ama bir de bu sistemi kuran ve sistem dışında olup, dizayn ettiği sistemin kurallarına kendisi bağlı kalmayan bir insanın olması gerekir. Sistemi düzenleyen ama sisteme koyduğu kurallara mahkum olmayan insan nasıl ki robot yapan ama yapı olarak ona benzemeyen bir varlık ise, evreni de, evrende var olan kurallar zincirine mahkum olmayan ama tüm bunların üstünde olan yüce bir varlığın yapmış olması gerekir.

"Olayların zamansal açıdan belirli bir düzen ve süreklilik içinde olması (kaos ve karmaşaya düşmemesi) her şeyin bir plana uygun olarak düzenlendiğine işaret etmektedir. Heykeli, taş cinsinden olmayan; masayı, tahta dizisinden olmayan bir failin yapması gerekir. Sebepler dizisi, ancak sebeple sonucun ‘aynı cinsten olmadığı’ bir noktada sona erdirilebilir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 115, 233, 263)

"Alabildiğince uzunlukta dizilmiş domino taşlarını düşünelim. Domino zincirinin en başına vardığımız zaman, bir hareket ettirene ulaşırız, domino cinsi olmayan ve düşmeyen ama düşüren bir hareketçiye! Her şey, başka bir şeye bağımlıdır. Allah ise herkesin kendisine bağlı olduğu ama hiçbir şeye bağımlı olmayan ilk muharrik, hareket ettiricidir." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 155)

Ateistlerin en büyük hatası, sebepler ile sonuçlar arasındaki ilişkiyi kavrayamamalarıdır. Sebeplerin sadece amaca götüren araç olduğunu fark edememekte ve aracı amaçlaştırmakta, sebepleri ilahlaştırmaktadırlar. İleride göreceğimiz gibi materyalistler yaratılan ve adına tabiat/fizik kuralları, gen veya doğa/tabiat denen sebepler dizisine ilahlık özellikleri yüklemekte bu nedenle de, bu araçların işaret ettiği ‘asıl amacı’ görememekte, O’na ulaşamamaktadırlar.

Yine ateistler ‘nasıl’ sorusunun cevabının aynı zamanda ‘neden’ sorusunun da cevabı olduğunu zannetmektedirler. Halbuki, ‘nasıl’ sorusu evrenin yaratılma ‘şekline’ cevap ararken, ‘neden’ sorusu ise evrenin yaratılma ‘amacına’ cevap ararken kullanılacak sorulardır. Bilimsel yasalar sadece evrendeki düzenin ‘nasıl işlediğini’ anlatır. "Evren de kodlanmış, kozmik kodla yazılmış bir mesajdır ve bilim adamlarının görevi bu mesajın şifresini çözmektir." (Heinz Pagels, Kozmik Kod II, s. 159) “Evreni ve içindeki tüm varlıkları incelemenin ve Allah'ın yaratış sanatını görerek insanlığa açıklamanın yolu, bilimdir.” ‘Nasıl’ sorusu bizi yaratıcının evreni yaratma metoduna, ‘neden’ sorusu ise evrenin yaratılış amacına götürür.

Biz Müslümanlar, bilimsel açıklaması yapılanlar dahil, her şeyin Allah tarafından yaratıldığına inanırız. Bilimsel açıklamalar sadece ‘nasıl’ sorusuna cevap verir ama ‘kim ve neden’ sorusunun cevaplarını asla veremez. Biz şehirleri yaratanın bile Allah olduğuna (Sebe, 18) inanırız. Yerleşim yerlerinin yapımında kullanılan ve Allah'ın bizlere bahşettiği şeyler olan akıl ve şehirlerin kurulması için gerekli olan malzemelerin ya kendisi ya kökeninin Allah tarafından bizlere bahşedildiğini bilir ve kabul ederiz. Yoksa biz bilmiyor muyuz şehirlerin nasıl yapıldığını? Ama araçların sadece birer sebep olduğunun farkındayız! "Rabbim beni yediren, içirendir." (Şuara, 79) "Rabbinin gölgeyi nasıl uzatmakta olduğunu görmedin mi?" (Furkan, 46) Çiftçinin, tohumun bitkiye dönüşmesini sağlayan mekanizmada bir etkisi yoktur. Çiftçiyi de, toprağı da, bunları yemeğe dönüştüren aklı da, yemeğin insana besin olacak şekilde düzenlenmesini de ayarlayan yüce Allah’tır. Tıpkı, güneş, insan, dünya arasındaki ince dengeyi ayarlayanın O olduğu gibi! Biz Müslümanlar ne aracıyı/vasıtayı/sebebi küçümser ne de onu amaçsallaştırırız! Sebebe teşekkür eder, müsebbibe (sebep olana) ise hamdederiz! Determinist Richard Feynman: "Size tabiatın ne şekilde davranacağını anlatacağım. Onun bu şekilde

davranabileceğini kabul ederseniz, onu çok ‘sevimli ve büyüleyici’ bulacaksınız. Eğer yapabilirseniz, kendinize sürekli olarak ‘ama bu nasıl olabilir’ diye sormayın, çünkü çabanız boşunadır, şimdiye kadar hiç kimsenin kurtulamadığı bir çıkmaz sokağa girersiniz. (Doğanın) neden böyle olabildiğini hiç kimse bilmiyor." (Richard Feynman, Fizik Yasaları Üzerine, s.15) Biz biliyoruz çünkü 'sevimli ve büyüleyici' olan doğa, en büyük, ilim sahibi ve yaratıcı olan Allah'ın bir eseridir.

Allah insanları neden yaratmıştır?

Bu soruyu ateist bir insan soruyorsa burada bir çelişki vardır. İnkar ettiği varlığın neden yine inkar ettiği yaratma fiilini gerçekleştirdiğini sorması mantıksızdır! Peki, gizli veya açık, bir yaratıcıya inanıp aklına bu soru takılan birisine nasıl cevap verebiliriz?

“Sahip olunan güzel bir özelliği ortaya çıkarmayı dilemek ve 'güzellikten anlayanların algısına sunmak' bir eksiklik olarak değerlendirilemez. Güneşin aydınlatması, müzisyenin beste yapması nasıl beklenen bir şey ise, tanrının yaratması da yaratıcı olmasının bir neticesidir. Isı ve ışığa ihtiyaç duyan güneş değil, etrafındaki karanlık ve soğuk cisimlerdir. Yaratıcı olduğu halde yaratmasaydı, o zaman neden yaratmadığı sorulabilirdi. İnsan inanılmaz bir öğrenme ve bilgi üretme kapasitesine sahiptir. Mademki insana bu kapasite verilmiştir, o halde gelişme ve öğrenme sürekli olmalıdır. Sınava tabi tutulmak başarılı olmanın ve ilerleme sürecinin ayrılmaz bir parçasıdır. Dünya, bir imtihan salonudur. Sınav süresi bize verilen ömür kadardır. Her İnsan kendisine verilenlere göre sınav edilecektir. Yani zengin kişi, servetini nasıl kullandığı konusunda zorlu bir sorgulamaya tabi tutulacaktır. İnsana ne verilmişse, onun hesabı sorulacaktır. Sınav, ilerlemenin zorunlu bir şartıdır. Örneğin, dürüst olduğunu söyleyen birinin gerçekten dürüst olup olmadığının anlaşılabilmesi için test edilmesi gerekir. ‘Sınav olmazsa!’ demek, okul olmasa demek gibidir. Okul olmazsa sınıfta kalma ya da ders çalışma sorunu olmazdı fakat o zaman da herkes cahil kalırdı. Toplumun ihtiyacı olan doktor, mühendis, mimar nasıl yetişecekti? ‘Her insan ‘var olmanın sevincini’ iç dünyasında yaşar.’ İnsan yokluğun ne olduğunu idrak edemediği için varlığın değerini de kavrayamamaktadır. Hayat, bir ikramdır. Nankörlük etmemek gerekir. Tanrı insanı 'var olma güzelliğinin' açığa çıkması için yaratmıştır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 155-161)

Allah (cc) tüm cin ve insanları 'sadece' kendisine ibadet etsin diye yaratmıştır! (Zariyat, 56) Peki, -Haşa- Allah egoist mi, neden kendisine tapınılmasını istemektedir? “93,5 milyar ışık yılı çapında olduğu tahmin edilen evrenin yaratıcısının, içerisinde nokta kadar dahi hükmü olmayan bir canlı ırkının neye tapıp tapmadığı, neye inanıp inanmadığı ile alakalı hırs yapacağını düşünmenin, akla mantığa sığar bir yanı var mıdır? Yoktur! Allah'tan başka edinilen ya da sunulan tanrılar toplumun dengesini bozmuş, birilerini zenginleştirirken, diğerlerini fakirleştirmiş, bir grubu semirtirken diğerlerini sömürmüştür. İşte Allah burada devreye girmiş, doğru, insanları mutlu edecek, dünya ve ahiret saadetini sağlayacak hükümleri toplumlara peygamberleri aracılığıyla bildirmiştir.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 192) Bu ve aşağıdaki soruya cevapta ek bilgi için ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılabilir.

Pekala, Allah'ın - haşa- bizim ibadetimize ihtiyacı mı vardır, ibadet neden istenmektedir?

“İbadetin faydası birinci derecede insanın kendisine, ikinci derecede ise diğer insanlara ve tüm varlıklara yöneliktir. Doktor reçeteyi kendi faydası için değil, hastanın yararı için yazmıştır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 164) “Bir hoca talebesinden iyi ders çalışmasını isterken, kendisi ihtiyaç duyduğu için değil talebesi muhtaç olduğu için bunu ondan ister. İbadet etmemiz, menfaati yine bize dönen bir iyiliktir. Bugün insanların dünyevi imkanlara sahip olsalar bile, ruhi

bunalım yaşadıkları bizzat gördüğümüz bir durum değil midir? Esasen bunun sebebi bedenin ve ruhun 'kullanım kılavuzuna' göre kullanılmamasından kaynaklanmaktadır. "Allah size herhangi bir güçlük çıkarmak istemez. Sizi tertemiz kılmak, size nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz." (Maide, 6) Unutmayalım ki, "Bir şeyi üreten kişi, onun nasıl kullanılması gerektiğini de en iyi bilen kişidir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 121-124)

"Tanrı yokluktan çıkarıp insan olma fırsatını bize ikram etmiştir. O halde tanrıya şükran hislerimizi ifade etmemiz gerekir. İbadetlerin tanrıya değil, insana faydası vardır. İç tatmin salt akıl vasıtasıyla başarılamaz. Öyle olsaydı, bilgili ve akıllı kişilerin tam bir huzur ve mutluluk içinde yaşamaları gerekirdi. İbadetler kişiyi zinde tutmaya yarar. Bir tür formda kalmak için sürekli antrenman yapmak gibidir ibadet. İbadet amaç değil, araçtır. Hedefe taşımayan ibadetler hareket etmeyen araç gibidir. Tanrının, insanlardan ibadet etmelerini istemesi onları kötü bir gelecekten ve düşük seviyeli bir varlık anlayışından uzaklaştırmak içindir. İbadet, aslında insanın kendisine ulaşma çabasıdır. İbadet hayatın karmaşası, stres ve zorluklarından uzaklaşma ve nefes alma imkanı sağlar. Her ferdin kendisine sunulan imkanlar ölçüsünde sorgulamaya tabi tutulacağı gözden kaçırılmamalıdır. İnsanın sınavı kaybetmesi ancak fıtratını yani insan olma özelliğini kaybetmesi ile mümkündür. Evrensel ahlaki değerlerden herkes sorumludur. Sınırsız merhamet sahibi ve affedici bir tanrının gazabına uğramanın yolu, tanrının mesajını 'kasıtlı olarak' inkar etmektir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 166-177)

"Allah'ın (insanlara yararlı olan) emir ve (sadece ahirette değil dünyada da insanlara zararlı olan şeylerin hükmü olan) yasaklarına muhatap olmak istemeyen insanlar söz konusu bu soru ile aslında vicdanları ile hesaplaşmaktadır. Oysaki bu sorunun cevabı çok basittir: Allah (cc) bu dünyada, ebedi cennet yaşamını elde edebilmesi için insanı yaratmıştır. Bir insan bu dünyada hem kendine, hem tüm insanlara, hem de doğaya zarar vermeden yaşar, tevhid, iyilik ve ahlak üzere hayat sürerse, cennette sonsuz yaşama hak kazanır. Allah, insanı dünya nimetlerinden hem yararlanması hem de kendisine karşılıksız verilen nimetlerinden (insanın kendi beden-ruhu ile kendine hizmet etmesi için yaratılan evrendeki tüm canlı-cansız varlıklardan) dolayı Yaradan'ına şükür etmesi için yaratmış, kendisi yaratılmasa göremeyeceği dünya nimetlerini tatması için var etmiş, yetmemiş dünyayı insanın rahat yaşayacağı şekilde düzenlemiş ve sonrada cennete gidebilmesi için yine hepsi insana yararlı olan şeyleri yapmasını ve kendisine zararlı olan şeylerden kaçınmasını istemiş, cennete gidecek yolu açıklayan kılavuz kitabı ve yol göstericiyi (ilahi kitap, peygamber) göndermiştir. Unutmayalım ki Allah'ın bizim ibadetimize ihtiyacı yoktur fakat bizim Allah'a ibadet etmeye ihtiyacımız vardır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 56) Evet! "Allah'ın insanların iman etmesine ihtiyacı yoktur, insanlar Allah'a muhtaçtır. İnsanlar iman etmekle yahut salih/iyi ameller işlemekle kendileri fayda görmektedir. Fayda da zarar gören kullardır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 56) İbadetlerden uzak insan daima huzursuz ve mutsuz olur. Bilinçaltı onu daima, görevini yerine getirmediği için rahatsız eder. İnsan, 'neden yaratmış' yerine, 'iyi ki de yaratmış' şıkkını hangi nedenle tercih etmediğini vicdanı ile baş başa kalıp kendisine sormalı, vicdanının fıtrata uygun yaşamaya çağıran sesini kulak ardı etmeyi artık bırakmalıdır.

Yine "Allah'ın bizden kendisini övmemizi isteme sebebi, onun faydasına değil, bizim faydamızadır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 19) Allah biliyor ki, eğer başka bir şeye ibadet edersen ve onu takip edersen, bu insana zarar verecektir. Allah yarattıklarının zarar görmesini istemiyor. (Naik, s. 22) Eğer Allah'a teslim olmazsak, asla huzuru yakalayamayız. (Naik, s. 167) Ego -Haşa- Allah'ta değildir. Ego, kendisini yoktan var edene ve birçok nimetler verene itaat etmeyen, isyan eden insandadır. Ego insandadır, inancındadır. (Naik, s. 24) Emirleri yaratıcının ihtiyacı olduğu için yapmıyoruz. Müslümanlar olarak biz kendi ihtiyacımız için ibadet ederiz.

(Naik, s. 26) İnsan makinesinin açıklamalı kullanma kılavuzuna ihtiyacı yok mudur? (Naik, s. 65) İbadetler ve "kulluk özgürlüğe engel değildir. Allah'ın kuralları, doktorların insan sağlığı için dikkat edilmesini istedikleri hususlara veya ilk başta özgürlüğe kısıtlar gibi görünse de insanın can ve mal güvenliğini amaçlayan trafik kurallarına benzetilebilir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 52) "İnsanı da yaratan onun nasıl çalışması gerektiğini, nasıl sağlıklı ve sağlam kalacağını en iyi bilen değil midir? Sınavlardaki amaç, insanı sınıfta bırakmak değil, "yeterli donanıma sahip olup olmadığının ortaya" konulmasıdır." (Naik, s. 31) "Allah bizim yaratıcımız olarak insan psikolojisini en iyi bilendir. Bazen mantık, bazen uyarı, bazen ödül, bazen de ceza metotlarını kullanır." (Naik, s. 20) "İnsanlar meleklerden daha üstün bir yaratılışla yaratılmıştır. Allah bizleri çok farklı ve mükemmel olan bir durumda yaratabilirdi. Böylece hata yapmazdık. Ama Allah bunu melekleri yaratarak zaten yapmıştır. "İnsanlar meleklerden daha üstün bir 'yaratılışa' sahipler." Allah 'özgür iradeleri olan' varlıklar olarak insanları yaratmıştır. Eğer ortada yapılan bir hata varsa bu hata insanlara aittir, Allah'a değil. Çünkü insanlar meleklerden farklı olarak irade/seçme yeteneği ile yaratılmıştır. Bizleri meleklerden üstün kılan da işte bu özelliktir. Eğer insan özgür iradesi ile yaratıcının istediği şekilde yaşarsa meleklerden üstün olur ve ebedi cenneti kazanır. Allah bize ne olmak istersin diye seçenek sundu, biz insan olmayı tercih ettik. Bu yüzden biz sorumluyuz. Yüce Allah Kur'an'da insanlara sorulduğunu bize haber verir. (Ahzab, 72; A'raf, 172) Bizler imtihanı seçtik, insan olmak için. Sınav devam ediyor. Öğretmene, 'Hocam ben kitaba bakmak istiyorum, çünkü hatırlamıyorum' diyebilir misin, Hayır!" (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 43-50) Ayrıca bu konu, 'Ateistlere cevap' adlı yazımızdaki, 'Allah'ın kendisine ibadet etmemizi istemesi kibir-ego göstergesi değil midir?' adlı soruya verilen cevapta da açıklanmıştır.

Allah bana sormadan beni niçin yarattı?

"Var olmak bir nimettir. İnsan yeryüzünün halifesi olarak yaratılmıştır." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 33) Her türlü güzelliğinden istifade ettiğiniz, asla ölmek istemediğiniz bu hayatta sıra bazı sorumluluklara gelince mi, 'ben dünyaya kendi tercihimle gönderilmedim' diyorsunuz? Neydik? Bir hiç! Varlığımız bir nimettir, asıl bu hayata ne için gönderildiğimizi, burada bulunma gayemizin ne olduğunu araştırmalıyız. "Ben isteğimle mi geldim?" Böyle bir şeyin sorulabilmesi için bile önce insanın yine 'var edilmesi' gerekir. Ben var olmak istemiyor olsaydım bile 'var' olmam gerekirdi. Var olmadan tercih etmem söz konusu olamaz ki? Yani bu soru tutarsızdır. Asıl şunu sormalı insan kendine, "ben bu varlığı hak edecek ne yaptım ki, Allah bana bu nimeti verdi?" İnsanoğlu 'ben' diyebilmesini borçlu olduğu varlığını sorgulamaktadır! Halbuki insan varlığını sorgulamak yerine varlığını anlamlandıracak şeylerin peşinde koşmalıdır. İnsan neden hayatını zayi ettirecek taraflara yönelir, niçin sadece 'bu hayata cehenneme atılmak için göndermişiz ve iradelerimiz elimizden alınmış gibi' bir tablo çizmeye gayret eder? Halbuki insan hayatını ebedi mutluluğa çevirmeye çalışmalıdır. Cenabı Hak, insanın varlığını yokluğuna tercih ederek onu yaratmıştır. Allah için başkasına ait bir şey olmayacağı için, insanı var etmesi asla zulüm olmayacaktır. Ayrıca ateistin, var olmadığına inandığı bir yaratıcının onu var etmeden önce kendisine sormasını beklemesi de tutarsızlıktır. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 110-114)

"İnsan olmak benim tercihim değil" diyen bir kişiye sormalı, "varlığını, o aklını, haysiyetini" bir solucanla, bir fareyle değişir misin? Evet! Tercihin miymiş değil miymiş?" (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 111)

Özetle, “Tanrı beni yaratırken bana sormadı ki, kendi isteğimle gelmedim ki? sorusunun sahibi ezelden beri var olmadığına göre, 'ben' diyebilmesi için, kendisine bu soru sorulmadan önce yaratılmış olması gerekir. Var edilmeden önce kişiye var olmak isteyip istemediği sorulamaz. Kişinin var oluşuna itiraz edebilmesi için bile öncelikle var olması gerekir. Unutmayalım ki ‘hiç kimse var olmayı hak edecek bir marifette bulunmamıştır.’ Var olmak, karşılıksız verilmiş sonsuz bir hazine gibidir. Eğer ‘kişiyi ebedi bir hayatın beklediği’ gerçeği kavranırsa, insana sonsuz bir ikramda bulunulduğu kolayca anlaşılır. Aslında bu ‘soru sahibi, kendini her şeyin merkezine’ koymaktadır. Esas mesele, ‘kişinin kendisine Allah'tan bağımsız bir varlık biçme çabası’ ve iddiası olduğu görülmelidir. Diğer taraftan, insanın uygun hareket ederse ebedi bir mükâfat ve ikrama mazhar olacağı seçeneği neden göz ardı edilmektedir? Kazanma ihtimali yüzde bir olan kumar oyunlarında bile bir beklenti olurken, gerekenler yapıldığında yüzde yüz kazanılacağı binilen ve sonsuz mutluluk getirecek bir seçenek niçin göz ardı edilmektedir? Olayı yokuşa sürmenin sebebi aslında yeteri kadar açıktır: Tanrıyı kendi hayatından çıkarmayı azmetmiş olmak! Söz konusu argüman, varoluşun sorumluluklarından kaçınmak için yapılmaktadır. Aslında kişi, imkan olsa yüzlerce yıl yaşamak ister. Asıl problem, ‘hesap verilmesi gereken bir tanrının var olması ve bu tanrının kişinin hayatına bazı müdahaleler de’ bulunmasıdır. ‘Seni sana verene, sana verdiği şeyle (kendinle) itirazda bulunulmasının nankörlüğün en ileri aşaması’ olacağına dikkat edilmesi gerekir. Kişi eğer inanmıyorsa var olmadığını kabul ettiği bir tanrının kendisine "yaratılmak istiyor musun?" diye sormasını beklemesi de ayrıca anlamsızdır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 184)

Tanrıyı inkar edenler niçin sonsuz süreli bir ceza ile cezalandırılmaktadır?

Müebbet, ‘ebedi’ yani ‘sonsuz’ kelimesinden türemiştir. Müebbet hapis, ‘sonu olmayan’ hapis cezası demektir. Müebbet hapis cezası, kasten öldürmek, terör örgütü kurmak, yönetmek ve üye olmak ve bazı anayasal düzene karşı suçlara verilen hapis cezası türüdür. Tüm Batı ve ABD gibi ülkelerde uygulanır. Bu cezayı alan bir kişi eğer yaşayabilse idi sonsuza dek hapiste kalacaktı! Görüldüğü gibi insanlar bu dünyada bile imkan olsa ebedi ceza ile suçları cezalandırmaktadır. Allah’ı inkar suçunda da “önemli olan suçun ne kadar zamanda işlendiği değil, yapılan fiilin ne derece korkunç olduğudur. Tanrıya karşı savaşmanın faturası elbette ağır olacaktır. Müdür olmak için rakibini devirmeye çalışmak ile devlet başkanını devirmeye teşebbüs etmenin cezası aynı değildir. Aslında böylesine büyük bir cezayı almanın sebebi de gerçeği 'bilerek inkar' etmektir. Bu inkarın arkasında ise, 'kendini beğenmişlik' vardır. Ateist, aklını ‘kasıtlı olarak’ ifsat ve iptal etmiş kişidir. Ayrıca bir ateistin, var olmadığını iddia ettiği bir Tanrıdan kendisini affetmesini beklemesi de ayrıca tutarsız ve çelişik bir davranıştır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 252-254, 177)

Allah kalpleri mühürler, dilediğini doğru yoldan saptırır mı?

Bakara, 7. ayet: “Allah, onların kalpleri ve kulakları üzerine mühür vurmuştur, gözlerinin üzerinde perdeler vardır.” Tevbe, 87. ayet: "Kalplerine mühür vuruldu. Bundan dolayı onlar anlayışsızdırlar." A'raf 101. ayet: "İşte kafirlerin kalplerini Allah böyle mühürler." Nahl, 108. ayet: "İşte onlar Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir." İbrahim, 4. Ayet: “İstisnasız her peygamberi kendi kavminin diliyle gönderdik ki onlara açık açık anlatsın, bundan sonra Allah dilediğini sapkınlık içerisinde bırakır, dilediğini de doğru yola iletir. O, güçlüdür, hikmet sahibidir.”

Allah kalpleri mühürlüyorsa insanın ne suçu vardır, cehenneme gitmesi haksızlık değil midir? “Kur'an'ı bir bütünlük içinde ele aldığımızda, kalplerin neden mühürlendiğini görmemiz mümkün olacaktır.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 102) "Bazı ayetlerde, hidayet ve

delalet mutlak bir şekilde Yüce Allah'ın dilemesine bağlanmaktadır. Kaldı ki, Kur'an'ın bütününe baktığınız zaman, hidayet ve sapıtmanın 'insanların kendi iradeleri ile yaptıklarının sonucunda' kazandıkları işler oldukları görülecektir. Zaten, Kur'an'daki ayetlerin anlamı bu şekilde olsaydı, neden iman küfür savaş var olsun, cihat, imtihan gibi kavramlar neden daima gündemde kalsın? Nasılsa, her şey Allah'ın elinde!" (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 355) Kur'an'ın mesajının anlaşılabilmesi için, araştırma yaptığımız konudaki tüm ayetler bir araya getirilmelidir. Ayetler birbirlerini açıklar ve bir düzen içinde bizi aşama aşama amacına ulaştırır. Şimdi aynı konudaki 'diğer ayetleri de' bir araya getirip ateistlerin tek taraflı sübjektif yaklaşımlarını aşarak gerçeğe ulaşalım.

Nisa, 155. ayet: "Onların kendi 'sözlerini bozmaları, Allah`ın ayetlerine karşı inkara sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri' nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır! Allah, inkarları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar." Münafikun, 3. ayet: "Bu, onların iman etmeleri, sonra 'inkar etmeleri dolayısıyla' böyledir. Böylece kalplerinin üzerine damga vurulmuştur (mühürlenmiştir), artık onlar kavrayamazlar." Tevbe, 80. ayet: "Allah onları asla bağışlamayacaktır! Bu, şüphesiz ki onların, 'Allah'ı ve Resulünü inkar etmeleri' sebebiyledir. Allah ise, (inkarlarındaki ısrarları yüzünden) fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez." Mutaffifin, 14. ayet: "Hayır hayır! Doğrusu onların 'kazandıkları günahlar' kalplerini paslandırmıştır." Saff, 5. ayet: "Onlar yoldan sapınca, Allah da kalplerini (doğru yoldan) saptırdı." Nahl, 106-108. ayetler: "Kim inandıktan sonra 'kafirlik eder, Allah'ı görmezlikten gelir, dünya yaşayışını ahirete tercih' ederse, Allah, kalp, göz ve kulaklarını mühürler." Bakara, 88. ayet: "Kalplerimiz perdelidir" dediler. Hayır; 'küfür ve isyanları sebebiyle' Allah onlara lanet etmiştir. O yüzden çok az inanırlar." Bakara, 93. ayet: "Onlar: İşittik ve 'isyan ettik' dediler. 'İnkarları sebebiyle' kalplerine buzağı sevgisi dolduruldu." Yunus, 74. ayet : "Onlar daha önce yalanladıkları şeye inanacak değillerdi. İşte 'haddi aşanların' kalplerini biz böyle mühürleriz." Nahl, 104. ayet: "Allah'ın ayetlerine 'inanmayanlar' yok mu, kuşkusuz Allah onları doğru yola iletmez." Sâf, 5. ayet: "Onlar yoldan 'sapınca' Allah da kalplerini saptırmıştı." Mü'min, 35: "Allah, 'kendini beğenmiş' her zorbanın kalbini işte böyle mühürler." Mutaffifin, 14. ayet: "Onların 'işlemekte oldukları kötülükler' kalplerini kirletmiştir. " Konuya ışık tutan bir hadisi şerif ile devam edelim: "Günah ilk defa yapıldığı zaman kalpte bir siyah nokta yani kara bir leke olur. Eğer sahibi pişman olur, tövbe ve istiğfar ederse kalp yine parlar. Etmez de günah tekrarlanırsa, o leke de artar, sonra arta arta bir dereceye gelir ki, leke bir kılıf gibi bütün kalbi kaplar ki Mutaffifin suresinde "Hayır, onların işleyip kazandıkları şeyler, kalplerinin üzerine pas tutmuştur." (Mutaffifin,14) ayetindeki "rayn" da budur." (Tirmizi, Tefsiru Sûre, 83, 1; İbn-i Mace Zühd 29, Ahmed b. Hanbel, II/297)

"Mücahid bu ayet hakkında şöyle yorum yapmaktadır: Bildirildi ki, günahlar her noktadan kalbin çevresini sarar ve nihayet onun üzerine üşüşür ve işte bu, kalbin mühürlenmesidir." (İbn Kesir, II/183) "Günahlar, insanların kalplerinde uyarıları tesirsiz, Hakk'ı kabulü neredeyse imkansız kılar. Bu durumda olanlara benzetme yoluyla "mühürlü" denir." (İsmail Hakkı Bursevi, Ruhü'l Beyan, I/180)

Kalbin mühürlenmesi, boş arzuları ilah edinme (Casiye, 23), Allah'ın nimetlerine nankörlük (A'râf, 101), azgınlık, zulüm (Yunus, 74), bilgisizlik (Rum, 56; Tevbe, 87, 93) gibi sebeplerden olmaktadır. İnsanlar kendi fiilleri, yaptıkları ile kalplerini günahlarla karartıp katılaştırmakta, kulaklarını gerçeğe karşı tıkamakta, gözlerini hakkı görmemek için kapamakta, hatta bizzat kendileri kalplerinin katılığını itiraf etmekte (Bakara, 88) ve tüm bunların sonunda da Allah hastalıklarının teşhisini koyarak, son noktayı koyup mührü basmaktadır. Yani insan kendi özgür iradesi ile bizzat kendi eylemleri sonucunda kalplerinin mühürleneceği aşamaya adım adım gelmekte, Allah'ta günahlarla kararmış o kalplere insanın kendi tercihi olan bu mührü basmaktadır. Yoksa Allah (cc) daima biz kullarının iyilik istemekte, kitap, nebi gönderip cennet yolunu göstermekte, akıl

ve vicdan ile fıtrata çağırmaktadır. Bu konuda, 'Kader' ve İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazılarımıza bakılabilir.

"Allah zalim topluluğa hidayet vermez." (Bakara, 258; Ali İmran, 86; Maide, 51; Ahkaf, 10; Saf, 7) Allah hidayeti vermediği için insanlar zalim olmazlar, zalim oldukları için insanlar hidayete ulaşamamaktadırlar. Tıpkı bu soruyu gündeme taşıyan ateistlerin önyargı ile Kur'an'a yaklaşıp, ayetleri genel bütünlüğünden koparıp Kur'an'ın amacının dışında bir sonuca ulaşmaya çalıştıkları gibi. "Hz. Peygamber hakkında kullanılan hidayet kelimesi doğru yola davet etmek, Allah'a izafe edilen hidayet kelimesi bizzat 'hak edeni doğru yola ulaştırmak' anlamındadır." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 129) "Doğru yolu bulmak veya doğru yoldan sapmak, insanların 'kendi iradede ve tercihlerine' bağlıdır." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 110)

"İnsanlar kendi özgür hür iradeleriyle ya bu kilidin kapatılmasını Allah'a arzederler, Allah da kapatır onu. Ya da açılmasını isterler Allah'tan, Allah da açıverir onu. İsteyen kuldur, ama açan ve kapatan da din sahibi olan Allah'tır her zaman. (Ali Küçük, Besair'ul Kur'an, Bakara, 7. ayet tefsiri)

Kısacası, "Allah'ın dilediğini delalete dilediğini hidayete iletmesi öncelikle kulun, iyi ve kötü bütün yolu kendisinin özgür iradesiyle seçmesinden sonradır." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 149) "Allah'ın hidayeti, kulun istemesine bağlıdır." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 47) "Kul mühürlemedikçe yüce Allah kulunun kalbini mühürler mi? Nankörlük, zulüm, günah, yalancılık gibi kötü özelliklere 'ısrarla devam edenlerin' kalpleri mühürlenmektedir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 118)

'Biz gidilecek yolu gösterdik, artık dileyen inanır dileyen inkar eder." (İnsan, 3)

Allah kelimesinin kökeni

Allah kelimesi özel bir isimdir. (Meryem, 65) Allah'ın (cc) eşi benzeri yoktur (İhlas, 4) ve O (cc) her türlü eksik sıfatlardan uzaktır. (Neml, 8; Haşr, 23; İsra, 1; Yasin, 83) Bu isimle çağrılan bir başka varlık olmamıştır, olmayacaktır da. İlâh, rab, Tanrı, God, Dieu gibi, 'ibadet edilen' anlamında her dilde farklı kelimeler kullanılmaktadır ama tüm bu isimler 'cins' isimlerdir. Bunların çoğulu da vardır, ilahın çoğulu "alihe", rabbın çoğulu "erbâb" tanrının çoğulu "tanrılar" gibi. Ama Allah kelimesinin çoğulu yoktur yani "Allah'lar" kelimesi asla kullanılmamıştır ve kullanılmayacaktır! Dünyada ilahlar, tanrılar çoktur ama özel isim olan Allah tektir! İlah/tanrı cins isimdir, Allah ise özel isimdir. Allah kelimesinin kökeni Arapçadır ve Allah kelimesi tek bir anlamı ifade eder. (İbn-i Kayyim, es-Savaiku'l-mürsele, s. 749)

Ay kültü iddiası

İddianın özeti şudur: "Allah yani el- İlah, Ay tanrısının adıdır. İslam inancının kökeni Ay kültüne dayanmaktadır."

'Sin' tanrısının Allah ile bağlantısını kuracak herhangi bir kanıt sunamayan ateist kesim ve onların bu konudaki öncüsü olan (Southern Arabia adlı eseri ile) Amerikalı Carleton S. Coon, sadece geçmişte Ay dini olduğu bilgisi üzerine inşa ettiği teorisinde, İslam'ın da sembolünün hilal olmasından hareketle aralarında bir bağlantı kurmaya çalışmış ve aslında Allah'ın (el-İlah'ın) Sin olduğunu, 'hiçbir kaynak sunamadan' sadece hayali varsayımlarla ileri sürmüştür. Halbuki Hz. Muhammed devrinde "Sin" diye bir ay Tanrı'sının olduğuna veya "Sin"in "Allah" yerine kullanıldığına dair 'arkeolojik dâhil hiçbir kanıt da mevcut değildir!'

“Gece, gündüz, güneş ve ay O'nun ayetlerindendir. Siz güneşe de, ‘aya da secde etmeyin.’ Allah’a secde edin ki bunları kendisi yaratmıştır.” (Fussilat, 37), “Hz. İbrahim Ay'ı doğarken gördü: "Rabb'im budur" dedi. O da batınca: "Yemin ederim ki, Rabbim bana doğru yolu göstermeseydi, elbette sapıklığa düşen topluluktan olurdum" dedi. Ben yüzümü tamamen, gökleri ve yeri yoktan var edene çevirdim ve artık ben asla Allah'a ‘ortak koşanlardan’ değilim” (En’am, 77-79), “Andolsun ki, onlara: “Gökleri ve yeri yaratıp, güneş ve ayı emri altında tutan kimdir?” diye sorsan elbette şüphesiz “Allah” derler. O halde nasıl haktan çevriliyorlar?” (Ankebut, 61) şeklindeki ayetler, Arapların Allah’ı ay Tanrısı olarak kabul etmediklerini, aksine ‘Ay’ı da, güneşi de yöneteni Allah olarak tanıdıklarını bildirmekte ve İslam’ın Ay dâhil hiçbir gök cismine tapılmamasını emrettiğini bizlere haber vermekte ve ispat etmektedir.

Kur’an’da birçok ayette ‘Ay’ın Allah’ın sadece bir yaratığı olduğundan, emir altında olmasından bahsedilmesi gerçeği üzerine ateistler, “Allah dedikleri ay Tanrı’sı fikrini çürütmek için Muhammed Ay’ı yardığını söyledi.” şeklinde hiçbir dayanağa, yazılı kaynağa dayanmayan iddialarda bulunurlar. Bulunurlar ama Kur’an’ın önce ay Tanrı’sının ismini kullanıp sonra da bu ay Tanrı’sı inancını neden ortadan kaldırmaya çalıştığını da (!) bir türlü açıklayamazlar. Ayrıca, putperestlik inançlarını yıkmaya ve izlerini dahi silmeye çalışan biri neden Tanrı’ya bir putun ismini versin? (Dr. Kurtuluş Berzan, Bilim ve yaratılış ağacı, s. 203) Bu gibi çelişkili iddialara oryantalist eserlerde de bolca rastlanmaktadır. İlerideki yazılarda görüleceği gibi, ‘Kur’an’ın İncil’den ve Tevrat’tan alıntılarla oluştuğunu’ iddia eden oryantalistlerin, İsa’yı tanrı kabul etmeyen, teslisi reddeden, çarmıhı onaylamayan bir dinin nasıl İncil’den alıntılarla oluşturulduğunu veya ırkçılığı ve bir ırka has tanrı inancını reddeden aynı dinin nasıl oluyor da Tevrat kaynaklı olduğunu iddia edebildiklerine hayretle şahit olacaksınız! Bu konuda, “Kur’an’ın kaynağı nedir?” adlı yazımıza bakılabilir.

Ay tanrısı iddiasına dönecek olursak, arkeolojik araştırmalar Ay tanrısının isminin “Sin” olduğu göstermektedir. Allah kelimesinin ay tanrısı olduğu iddiasını destekleyecek hiçbir bilimsel kanıt ise yoktur. Ateistler, camilerin kubbesinde ay sembolünün bulunmasından hareketle Ay kültü iddialarını ispatlamaya çalışırlar. Halbuki ‘ay sembolü Peygamberimizin döneminde kullanılan bir sembol değildir!’ Hatta ne ilk halifeler döneminde ne de Emeviler döneminde kullanılmıştır! Bu sembol ilk defa Araplar tarafından değil, Türkler tarafından kullanılmıştır. Alparslan 1064'te Ani'yi fethedince camiye çevrilen katedralin kubbesinde bulunan büyük haç indirilip yerine büyük bir hilal konmuştur. (Urfalı Mateos Vekayi-nâmesi ve Papaz Grigor’un Zeyli, s. 121) Ve ancak bundan sonra bu uygulama İslam toplumunda gelenek haline gelmiştir. Müslümanların ay takvimi kullanmasının da ay kültüyle alakası yoktur. Çünkü İslam geldiğinde ay takvimi zaten kullanılmakta idi ve İslam, ‘yıllık ibadetlerde güneş takvimini günlük ibadetlerde ise ay takvimini’ kullanmış, ne sadece ay takvimini kullanmış ve ne de sadece güneş takvimini kullanarak ay tanrısı ile olan bağı (!) gizlemeye çalışmıştır. Zaten ilk insan Hz. Adem’den itibaren Allah ismi de bilinmekte idi. (Tirmizi, Tefsir, Muavvizateyn, 3365) Çünkü İslam Hz. Muhammed ile başlayan dinin adı değildir. İslam, Hz. Adem’den itibaren gelen dinin adıdır. Konu detaylı olarak ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazıda ele alınmıştır.

Dolayısıyla ilk insandan itibaren sadece İslam’ın mesajı insanlara iletilmiş, zamanla bozulan esasları hatırlatmak amacı ile devamlı her topluma peygamber (Nahl, 36; İbrahim, 4) gönderilmiştir. Doğal olarak Araplar arasında İslam öncesi dönemlerde de Allah kelimesi bilinmekte idi. Bunun en büyük göstergelerinden biri de peygamberimizin babasının adının “Abdullah” (Allah’ın kulu) olmasıdır. Putlara tapan müşrikler de putlar kastedilerek, "Biz bunlara, bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye onlara ibadet ediyoruz" (Zümer, 3) diyorlardı. Ama Allah (cc) buna razı olmadığı için Hz. Muhammed’i Mekke’li müşriklere peygamber olarak

göndermiş ve şirkin görünür yüzü olan putları ortadan kaldırtarak tevhid dinini hâkim kıldırmıştır.

Allah kelimesi, 'El-İlah'tan gelir. 'El' takısı İngilizcedeki 'the' ile aynı görevi görür. Allah (El-İlah) "The God" anlamına gelir. Yani Allah: el- İlah 'belli', bir ilahtır. Bu kelime sadece Arap dilinde de yoktur. Arapçanın mensubu olduğu Sami dillerinde de bu kelime mevcuttur. Örneğin İbranice'de "Elohim" (Tanrı) kelimesi bu kökten gelir. Ayrıca yine aynı dil ailesinden gelen ve Hz. İsa'nın ana dili olan Aramicede de aynı kelime bulunmaktadır. Hem de Arapçadaki "İlah" kelimesiyle aynıdır. (DİB İslam Ansiklopedisi, II/471; Bülent Tatlıcan, Kur'an'da çelişki yoktur, s. 46)

Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?

Kur'an'da şer-kötülük Allah'a nispet edilmez, aksine Kur'an'da 'şerrin yani kötülüğün, insanların yaptıklarının karşılığı, bizzat kendi işlediklerinin sonucu olduğu' açıkça ifade edilir.

Rum, 41: "İnsanların kendi işledikleri (kötülükler) sebebiyle karada ve denizde bozulma ortaya çıkmıştır. Dönmeleri için Allah, yaptıklarının bazı kötü sonuçlarını dünyada onlara tattıracaktır." Ali İmran, 165: "Bir musibet (kötülük) sizin başınıza geldiğinde, "Bu, nereden başımıza geldi?" dediniz, öyle mi? De ki: "O (musibet), kendinizdendir." Nisa, 79: "Sana ne iyilik gelirse Allah'tandır. Sana ne kötülük gelirse kendindendir."

İnsan kötülüğe bizzat kendisinin yaptığı işler ile sebep olur. Allah'ta her şeyin yaratıcısı olduğu gibi, insanın yaptığı işlerin sonucu olan kötülüğü de yaratır. Yani kötülüğe sebep olan ve yapan insandır, insanın yaptığının sonucu olarak ortaya çıkan kötülüğü yaratan ise Allah'tır. Unutmamalıdır ki, "Allah fiilleri yaratandır ama kötü olan fiillerin kendisi değil, fiili işleme niyeti ve kastıdır." (Prof. C. Karadaş, kafama Takılanlar 3, s. 26)

Nisa 78 ve 79. ayetler çelişkili midir?

Nisa,78: "İnsanlara bir iyilik gelirse, "Bu, Allah'tandır" derler. Onlara bir kötülük gelirse, "Bu, (Ey Muhammed) senin yüzündendir" derler. (Ey Muhammed!) De ki: Hepsi Allah'tandır." Nisa, 79: "Sana gelen her iyilik Allah´tandır, sana ne kötülük dokunursa kendindendir."

"Kur'an, görünüşte insanların yaptığı fiilleri de zaman zaman Allah'a isnat etmektedir, çünkü 'gerçek yaratan' O'dur." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 77) Çelişki görüntüsü, kötülüklere sebep olan insan davranışları ile insanın istemesi üzerine o kötülüğü yaratanın Allah olmasının anlaşılamamasından kaynaklanmaktadır. Kısaca yapan insan, yaratan Allah'tır. Ayet meallerine bakalım:

Nisa 78. ayette, her şeyi olduğu gibi iyilik ve kötülüğü de Allah'ın yarattığını ifade edilirken 79. ayet ise, Allah'ın yarattığı kötülüklerin 'sebebinin' insan olduğunun altı çizilir. Kötülüğün sebebi insandır ve neden olduğu tüm işler ve sonuçlarından sorumludur. İnsan özgür iradesi ile yapacağı işi seçer, o işi yapma gücünü de Allah o kula verir ve tüm bunların sonucunda da kul seçiminin iyi veya kötü olmasına göre karşılığını ahirette görür. İki ayet arasında bir çelişki değil, bahsedilen konuların farklılığı söz konusudur. Yani kötülüğün sahibi insan, insanın istediğini -iyilik veya kötülük dâhil her şeyi- yaratan ise Allah'tır! Yüce Yaradan hem kötülükten razı değildir. Peygamber, kitap göndererek her zaman kullarını kötülükten uzak durmaları konusunda uyarır ve güzelliğe-iyiliğe teşvik eder, hem de Kur'an'da sadece iyiliği kendine izafe ederek, kötülüğü yaratsa da iyiliğin ve iyilerin tarafında olduğunu bizlere bildirir.

İyilikler; yaratıcının bize hediyesi, kötülükler ise insanın kendi işlerinin sonucu ortaya çıkan ve yaratıcının razı olmadığı işlerdir. Ayrıca Yüce Yaradan iyiliğin ve kötülüğün kendisinden olduğunu ifade ettiği 78. ayette, iyilik ve kötülük için "Minellah" değil, "Min indi'l-Allah" ifadesini kullanır. Yani iyilik ve kötülük için Allah (cc) direk 'kendinden' ifadesini kullanmaz. Fark nedir? " Min indi'l-Allah " yani: İyilik ve kötülük 'Allah tarafından, Allah'ın katından, huzurundandır' ifadesini kullanır. 79. ayette ise iyilik için, "direk kendinden" anlamına gelen "Minellah" ifadesi kullanılır. Yani Türkçe'ye aynı anlamda çevrilseler de aslında Arapça orijinallerinde ve kelimelerin ruhunda büyük farklılıklar vardır! Yüce Rabbimiz iyilikle de beraber olsa kötülüğe razı olmaz ve direk kendinden değil, her ikisinin de 'huzurundan' geldiğini/yaratıldığını bildirirken, iyiliği ise direk kendine izafe eder ve kendinden geldiğini bildirir. Çünkü O (cc) iyiliğin tarafındadır ve sadece iyiliğe razıdır!

Bir insanın iyilik yapması için birçok etkenin bir araya gelmesi gerekir. Mesela bir binayı yapmak çok zordur ama kötülük için az bir eylem yetmekte, kötü sonuç ortaya çıkabilmektedir. Yapmak zor, yıkmak ise kolaydır ve hatta bazen sadece yapılması gereken işlerdeki ihmal bile kötülüğe neden olabilmektedir. İşte Allah (cc) iyilik için her türlü (sadece yaratma konusunda değil, teşvik etme, ödüllendirme dâhil birçok konu) ortamı hazırlamaktadır. Kötülüğün ise ne olduğunu açıklamakta, kötülüklerin listesini ilahi kitapla bildirip peygamberlerle açıklamakta, her insana verdiği vicdanla ve meleklerle kötülükten uzak tutmakta ve sonucunun cehennem olduğunu bildirmekte, tercihi de sonucuna katlanacak olan insana bırakmaktadır. Allah (cc) sadece insan isterse ancak o zaman insanın yapacağı o kötülüğü yaratmaktadır.

Her şey sonuçta Allah'tandır ama başa gelen kötülükler ise insanların kendi elleriyle işlediklerinin sonucudur. Örneğin bir insan elini ateşe sokarsa eli yanar. Elinin yanması Allah'ın yarattığı kanunlar gereğidir. Fakat elini yakan, ateşe elini sokan insandır. Şura, 30: "Başınıza gelen herhangi bir kötülük, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. (Bununla beraber) Allah (günahlarınızın) birçoğunu affeder (de onlardan ötürü bir musibet vermez.)" Fussılat, 46: "Kim iyi bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin, kullara (zerre kadar) zulmedici değildir." Zümer, 7: "Eğer inkar ederseniz, şüphesiz ki Allah sizin iman etmenize muhtaç değildir. Ama kullarının inkar etmesine razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizin için buna razı olur. Hiçbir günahkar başka bir günahkarın yükünü yüklenmez. Sonra dönüşünüz ancak Rabbinizedir. O da size yaptıklarınızı haber verir. Çünkü O, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilir." Bunların dışında imtihan konusu olan olaylar vardır ve bunlar Allah tarafından, insanları imtihan vesilesi olarak kulun karşısına çıkarılır. Bunlar az, hayatın geneli içinde istisna olan olaylardır. Hastalık, kıtlık gibi konular buna dâhildir. Ama unutulmamalıdır ki aynı yüce Yaradan, her hastalığa bir şifa ve her çalışana mutlaka karşılığını da verendir. Hatta bu çalışan, Yaradan'ı inkar eden biri bile olsa, bu kural değişmemektedir! Bakara, 155: "Muhakkak ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz. Sabredenleri müjdele." İnşirah, 5: "Şüphesiz güçlükle beraber bir kolaylık vardır." Bakara, 286: "Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar."

"Kula bela gelmez Hak yazmadıkça, Hak bela yazmaz kul azmadıkça."

Hz. Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır?

"Allah insanlığın çoğalmasını -onları yoktan var ettiği gibi- topraktan yaratmakla da devam ettirebilirdi." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 177) Bunun yerine Yüce Allah farklı bir metot kullanmıştır. Bu usulün detayıyla alakalı ise iki görüş vardır.

Birinci görüş: Hz. İsa'nın yaratılmasında yalnızca anne vardı. Hz. Yahya'nın yaratılmasında ana ve baba vardı, fakat çocuk yapma kabiliyetleri mevcut değildi. Hz. Adem'in yaratılmasında anne de yoktu baba da.

Tüm evren yoktan var eden Allah (cc) Adem ve Havva'nın her doğumda ikiz olan kız ve erkek evlatların birbirleri ile evliliklerine (Tabatabai, Mizan, IV/146) izin vermemiş, bir sonra doğan ikizlerden doğan kız ve erkeklerin çapraz evliliklerine izin vererek insanların çoğalmasını sağlamıştır. Peki neden?

Allah "İnsanlığın atasının tek olmasını." istemiştir. (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 156) Irkçılık, üstün kan iddiası gibi kavramların insanlığa ne gibi kötülükler yaptığı ortadadır. İşte II. Dünya Savaşı, faşist Almanya ve İtalya'nın üstün ırk teorisinden hareketle başlamıştır. Dünya'da sermayeyi elinde tutan siyonistler de, Yahudilik inancı temelinde üstün ırk olduklarını savunur ve geri kalan toplumları 'goyim' olarak nitelendirirler! Dünyayı sömüren, Afrika'yı köleleştiren, Asya'yı işgal eden emperyalist devletlerin fikri temelini de 'sosyal Darwinizm' oluşturur ve bu teori, 'güçlü olan üstün soy' iddiasına dayanır. Dünya, tarih boyunca ırkçılıktan çok çekmiştir. Şimdi aslı soruyu soralım, ya Allah (cc), mesela iki Adem ve Havva diyelim yaratsa idi, tarih boyunca insanlar birbirlerine karşı çok daha fazla ırkçılık yapmaz, daha fazla kan dökmezler mi idi? Halbuki 'ilahi kaynaklı' tüm dinler, insanlığı hep ortak atadan başlatır ve bu sayede ırkçılık hastalığının kökü daha en başından kesilmiş olunur. Bundan sonra insanların yapacakları ırkçılık dâhil her kötülük, bizzat insan kaynaklı ve ilahi çizgiden sapmanın sonucu olacaktır.

Yine genetikçi Rebecca Cann tarafından ortaya atılan 'Havva Hipotezi' de özetle "İnsanların ortak bir annesi olduğu" tezini ispatlamaktadır. (Halit Ertuğrul, Arayış Soruları, s. 82)

Konuya diğer boyutu ile de bakmak da gerekir. Ateistlerin bu çapraz evliliğini eleştirmeleri tutarsızdır. Çünkü bizzat günümüz ateistleri İslam'da haram olan zina, ensestten eşcinselliğe birçok haramı normal kabul edip savunmaktadır! Bu konularda detay için 'Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Eşcinsellik' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Bu konudaki ikinci görüş ise, ilk yaratılan insanların Ademler ve Havvalar olduğu şeklindedir.

İlk yaratılan Adem ve Havva'dan sonra Kur'an-ı Kerim'de ve sağlam rivayetlerde "kardeşlerin birbiriyle evlendikleri" bilgisi verilmediği, bu nedenle de ilk yaratılan erkekle kadından birçok erkek ve kadının türetilmesinin mümkün olduğu görüşü ileri sürülür. (Kur'an Yolu, Nisa Suresi 1. Ayetin tefsiri)

A'raf, 11'de "Sizi yarattık, sonra size şekil verdik, sonra da meleklere: "Adem'e secde edin!" dedik." buyrulur. Ayet, ilk yaratılıştan bahsetmektedir. Çünkü ayetin son cümlesi Hz. Adem'e secdeden bahseder. Bu ayette dikkat çeken husus, Yüce yaratıcı Allah (cc) hazretleri 'Sizi yarattım.' derken 'qum' zamirini kullanmaktadır. Arapça dilbilgisi kuralına göre seni yarattım derken, 'qe' zamiri, ikinizi yarattım derken 'qumâ' zamiri kullanılırken ve ayette Hz. Adem veya Hz. Havva annemizle birlikte, sen veya ikiniz yani 'qe veya qumâ' kullanılması gerekirken 'qum' zamiri kullanılmıştır. Arapçada çoğul birden değil ikiden sonra başlar, en az üç ve fazlası için kullanılan qum de, 'siz' anlamına gelir. Bu kelime 'biz insanları' kastediyor denebilir ama hemen aynı ayetteki bir sonraki kelime yani sizi yarattık ve sonra da 'şekil verdik' anlamına gelen 'sarrafna' kelimesi gelmekte ve o da 'qum' yani yine en az üç kişi için ifade edilen zamirle devam etmektedir. Ayetin son bölümü ise 'Sonra da Hz. Adem'e secde' edilmesinden bahsetmekte, dolayısı ile ayetin insanlığın genelinin yaratılmasından değil, ilk

yaratılıştan bahsettiği ortaya çıkmaktadır. Bu ayetten yola çıkarak Allah'ın, en az üç olan yani ikiden (Adem ve Havva'dan) daha çok insanlar yarattığını, dolayısı ile insanlığın bir anne ve babadan değil ikiden çok yaratılan insanlardan çoğaldığı ortaya çıkmaktadır.

Yine Hucurat, 13. ayette 'Sizi kadın ve erkekten yarattım' denirken, ayette geçen ‘kadın ve erkek’ kelimeleri elif-lam takısı ile ‘marife’ şeklinde geçmez yani, kelimeye ‘bilinen, meşhur olan’ (İngilizcesi 'the') anlamı katan ekler bu iki kelimede kullanılmaz. Yani “erkek ve kadından kasıt, herkesçe bilinen iki insan olan Hz. Adem ve Havva olsa idi başlarında elif-lam takısının gelmesi gerekirdi ama elif-lam olmadan yani ‘nekra’-bilinmeyen, tanınmayan- olarak bu kelimeler geldiğine göre bu kadın ve erkek bilinen Adem ve Havva değildir.” diye tefsir edenler bulunmakta, dolayısıyla birden fazla ‘Adem ve Havva'ların yaratıldığı ileri sürülmektedir. Yine Ali İmran 33. ayette Hz. Adem'in 'seçilerek' âlemlere üstün kıldığı ifade edilir. Seçim 'çoğul içinden yapılır' yorumu da getirilmektedir.

Sonuç itibari ile her iki görüş de Kur’an kaynaklıdır ve her ikisi de hiçbir komplekse kapılmadan savunulabilir!

Bir Müslüman hayata nasıl bakar?

Efendimiz yeni bir elbise aldığında şöyle dua ederdi: "Allah'ım! Sana hamd olsun, bunu bana sen giydirdin." (Tirmizi, Libas, 29; Ebu Davud, Libas, 1)

Bir Müslüman, her şeyin asıl sahibinin Allah olduğunu asla unutmaz. Bilir ki O (cc) her şeyi görür, bilir, işitir. (Basîr, Alîm, Semi) O Allah her şeyin sahibi, yöneticisi, hakimidir (Malik, Vekil, Hakim) O'nun her işinde mutlaka bir hikmet vardır. Hayat ise sadece bu dünya ile sınırlı değildir. Hayat, dünya ve ahireti de kapsar ve ebedidir, sonsuzdur. Sonlu olan sadece mekanlardır!

Müslüman, önce ulaşmak istediği hedefi için fiili dua yapar (çalışır) ve sonra da sözlü dua ile hedefinin hayırlı olması için dua eder. Müslüman elde etmek istediği şeyin sadece Allah izin verirse elde edilebileceğini asla unutmaz ve amacının genel anlamda hem dünya hem ahiret hayatı için en iyisi olmasını (hayr) temenni eder, bu yönde Allah'a iltica eder, yönelir, sözlü dua eder.

Müslüman daha sonra gerçekleşen sonuca bakar. Eğer amacına ulaşmışsa tekrar en başa döner ve bunun Allah'ın bir lütfu, hediyesi olduğunu bilir ve Allah'a şükür (hamd) eder. Eğer istediği olmamış ise, bir hayr olduğunu düşünüp sabreder ve Allah'ın muradına, O'nun istediğine boyun eğer ve "demek dünyada olması benim için iyi değilmiş, ahirette Allah daha iyisini verir." der ve tevekkül eder.

Fiili dua bizim görevimizdir. Müslüman asla nemelazımcı, tembel olamaz! Ama en son aşamada her şeyin yine karar vericisinin (irade) Allah olduğunu da asla unutmaz! Müslüman için bu süreç bir bütündür. Müslüman sebeplere tevessül etmeyi ihmal etmez ama sonucun da Allah'ın elinde olduğunu asla unutmaz! Bir Müslüman hasta ise doktora gitmek, ilaç almak ve kullanmak zorundadır ama onu iyileştirecek (Şafi) olan Allah'tır! Bir Müslüman din için, vatan için, namus için cihad mı ediyor, bilir ki zafer Allah'tandır, ona düşen ise sadece seferde olmaktır. Zafer kazanırsa Allah'a şükreder, bu yolda canını verirse şehittir yine kazanan olur!

Ateist ve oryantalistler ise bu çizgiyi anlamadıkları veya tamamına vakıf olamadıkları için Müslümanları her zaman kaderci, tembel, çalışmayan veya mazeret üreten olarak tasvir eder.

İmtihan bilincine sahip Müslümanlara örnek olarak Kur'an'dan bazı misallerle devam edelim. "Süleyman, tahtı yanında yerleşmiş halde görünce şöyle dedi: "Bu, şükür mü, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni denemek için, Rabbimin bana bir lütfudur." (Neml, 40) "De ki: Eğer (haktan) saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer doğru yolu bulursam, bu da Rabbimin bana vahyettiği (Kur'an) sayesindedir." (Sebe, 50) "Tövbe edip iman eden ve salih amel işleyen kimsenin kurtuluşa erenlerden olması umulur." (Kasas, 67) "Hani onlardan bir topluluk demişti ki: "Siz, Allah'ın helâk edeceği veya şiddetli bir azaba uğratacağı bir kavme ne diye (boş yere) öğüt veriyorsunuz?" Onlar da, "Rabbinize bir mazeret beyan etmek için, bir de belki Allah'a karşı gelmekten sakınırlar diye (öğüt veriyoruz)" demişlerdi." (A'raf, 164) "Başarım ancak Allah'ın yardımı iledir. Ben sadece O'na tevekkül ettim ve sadece O'na yöneliyorum." (Hud, 88) "Allah dilemedikçe, ben kendi kendime ne bir zararı önleyecek, ne de kendime bir yarar sağlayabilecek güçteyim." (Yunus, 49) "Şüphesiz 'izzet ve gücün' tümü Allah'ındır." (Yunus, 65)

"Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Bizim, Allah'a herhangi bir şeyi ortak koşmamız (söz konusu) olamaz. Bu, bize ve insanlara Allah'ın bir lütfudur." (Yusuf, 38) "İman eden sihirbazlar: 'Zararı yok, biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz; inanların ilki olmamızdan ötürü, Rabbimizin kusurlarımızı bize bağışlayacağını umarız' dediler. (Şuara, 51)

"İnsanlar büyük ölçüde sonuca odaklanırlar. Hayır! Bizim imtihanımız 'süreçle' ilgilidir. Bizim için tek başarı Allah'ın rızasına ulaşmak olmalıdır. Üzerinize düşeni yaptı iseniz sonrası için "Tevekkül gerek". Varsayalım, sonuç istediğiniz gibi olmadı. Ama siz görevinizi hakkı ile yaptınız. Kazanan sizsiniz." (A. Dilipak, Yeni Akit, 16 Haziran 2019)

"Ne kadar başarılı olursak, başımız öne eğiliyor. Çünkü işin sahibi Allah'tır." (Şehit Adnan Demirtürk)

"Dünya hayatının helal olsa hesabı, haram olsa azabı vardır." (Hicr, 92; İhya, II/237)

"Allah bize yeter, O ne güzel vekildir." (Ali İmran, 173)

Ahiret, beden, ruh ilişkisi

Peygamber Efendimize bir müşrik gelerek elindeki kemikleri ufalar ve şu soruyu sorar: "Senin Rabbin mi bu kemikleri diriltecek?" Bunun üzerine şu ayet iner: "Kendi yaratılışını unuttu da 'çürüdüğü halde bu kemikleri kim yaratabilir?' diyerek bize misal vermeye kalkıştı. Deki 'onu ilk yaratıp meydana getiren diriltecektir.' O yaratılışın her özelliğini bilendir." (Yasin, 78-79) Ölen, çürüyen, toprak olan vücut ahirette, haşr günü yeniden nasıl diriltilecektir? Cevaba geçmeden önce insanın tanımını doğru yapmamız gerekir. İnsan sadece bedenden ibaret değildir. İnsan hem beden hem ruhtan oluşan bir bütündür: İnsan = Beden + Ruh.

Beden: Et, kemik, yağ ve sinirden oluşan ama aslında toprağın şekil değiştirmiş halinden başka bir şey değildir. Ruh ise Allah'ın ilk insan Adem'e (as) üflediği, ondan günümüze dek tüm insanların özünü oluşturan ilahi bir esintidir, cevherdir, özdür. Bir tohum düşünelim. Toprağa düşer düşmez tohum birden canlanır, hareketlenir. Toprağa kök salar, toprağı yararak yeryüzüne çıkar. Büyür, gelişir, dal-budak salar. Çiçek, yaprak, meyve verir ve daha sonra kendi gibi yüzlerce tohumu toprağa salar. Halbuki bu tohum toprağa düşmeden önce cansız idi. Onu toprak canlandırır. Tıpkı bunun gibi, ölen bir insan, cansız olarak girdiği topraktan mahşer günü canlı bir insan olarak (beden+ ruh) dirilecektir. Tohumu toprakta canlandıran su ve minerallerdir. İnsanın dirilmesi konusunda tek bilinmezlik, ölü bedeni bir araya getirip onu tekrar diriltecek olan ruhun mahiyetinin bilinememesidir. Halbuki, ilk insan da çamur halinde iken onu insan haline getiren, ona üflenen ruh idi. İşte öldükten sonra toprağa dönüşen bedeni diriltecek olan da yine bu toprağın ruh ile birleşmesi olacaktır. Dirilişin genel hatlarıyla formül şudur:

Ölü Beden (toprak) + ruh = İnsan (Ba's)

"Yeniden diriliş nasıl olacak? Nohut tanesini toprağa atar, su ve güneşle buluşturursanız, tohum olur birden canlanır. İnsanı doğumla başlatıyorsunuz, doğum öncesi geçirilen evreleri göz ardı ediyorsunuz." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 70, 71) Haşr esnasında insanın dirilişine zemin hazırlayacak olan (Sahih-i Buhari- İst: 1401 K Tefsirû Sûre, XXXIX/3, 78/1; Sahih-i Müslim- K. Fiten: 141-143; Sünen-İ Nesâi- K. Cenaiz, 117; Sünen-i İbn Mace- K. Zühd, 32; İmam-ı Malik- El Muvatta- K. Cenâiz, 49. 2; İmam Ahmed b. Hanbel- El Müsned, III/28) "Acbü'z-zeneb, hiç yok olmayan, insanın yaratılış özü veya çekirdeğidir, yeniden yaratılış bunun üzerinden gerçekleşecektir." (Y. Şevki Yavuz, DİA, Acbü'z-zebeb)

İnsan nasıl diriltileceğini daha iyi anlayabilmek için önce insan nasıl yaşar ona bir bakalım: Toprakta bol miktarda madensel mineraller bulunur. Bunlar bitkisel ve hayvansal gıdalar (ki hepsinin aslı topraktır, hepsi toprağın şekil değiştirmiş halidir) vasıtası ile insan vücuduna girince çeşitli şekillerde ve oranlarda birleşip vücut için gerekli enerji, doku, organları meydana getirir. Yani vücudumuzu canlı tutan, yaşamın devamına vasıta olan mineraller toprak içinde karışık halde bulunur. İnsanlar bunları topraktan seçip, süzüp alamaz. Allah (cc) bu görevi bitkilere ve hayvanlara vermiştir. Kainattaki her varlık (Casiye, 13) gibi bitkilerde insanlara hizmet için yaratılmıştır. Bitkiler kökleriyle toprağın içindeki mineralleri toplar ve bunları farklı şekil, boyut, renk, koku ve tattaki meyve sebzelere dönüştürür.

Popülasyon Profesörü Joel Cohen ve Ekoloji Profesörü David Tilman: "Hiç kimse doğal ekosistemlerin insanlara bedava olarak sunduğu yaşam destek hizmetlerini temin edecek 'sistemlerin nasıl tasarlanacağını' henüz bilmiyor." (P. Raeburn, "Home wreckers", Popular Science, January, 2000) derken aslında, Allah'ın iradesi ile daha ilk planlandığı andan itibaren Big Bang adlı patlamanın amacının insanlara hizmet eden bir evren oluşumu olduğunu itiraf etmektedir. "Evrendeki 'insani ilke' yani evrendeki her ayrıntı, insan yaşamını gözeten bir amaçla var edilmiştir, düzenlenmiştir. Yerçekimi var eden, insanın yaşamını amaçlamıştır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 36, 45)

Toprakta mineral iken tohum onları meyve sebze, hayvanlar da bu meyve sebzeleri yiyerek et, süt, yumurta, bal haline dönüştürür. Topraktaki mineraller ya direk bitki veya dolaylı yoldan hayvansal gıdalar vasıtası ile insan vücuduna geçer ve tüm bunlar sayesinde insan yaşamını devam ettirir. Zamanı gelip insan öldüğünde de, insan bedenindeki tüm mineraller doğal geri dönüşüm yolu ile yeniden toprağa karışır.

Çamurdan (Rahman 14) yaratılan 'İlk' insanın bedenini oluşturan tüm elementler aynen toprakta da bulunmaktadır. "Bilim, insan vücudundaki tüm elementlerin aynı zamanda toprakta da olduğunu belirtir. Kur'an'da insanoğlunun spermden, topraktan, sudan yaratıldığı ifade edilir." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 28) Vücudumuz en az 25 elementten oluşur, yüzde 99'a yakınını 6 element oluşturur. % 65 Oksijen, %18 Karbon, %10 Hidrojen, %3 Nitrojen, %1,4 Kalsiyum, %1,1 Fosfor. Geri kalan kısmı ise Potasyum, Sülfür, Sodyum, Klor, Magnezyum ve eser miktarda Bor, Krom, Kobalt, Bakır, Flor, İyot, Demir, Manganez, Molibden, Selenyum, Silikon, Kalay, Vanadyum ve Çinkodan oluşturur. (bilimgenc.tubitak.gov.tr/makale/vucudumuzda-kutlece-en-cok-hangi-elementlerin-atomlari-bulunur; https://www.bbc.com/turkce/vert-fut-44926689) Oranlarını verdiğimiz bu temel maddelerin New York Borsası'ndaki değeri de sadece 4.5 dolardır! (aksam.com.tr/ramazan/insanin-ozu-toprak/haber-419561)

Yani insanlar toprak sayesinde yaşar. İlk insan Hz. Adem topraktan yaratılmıştır. İlk önce toprak (çamur) idik (Rahman, 14; Fatır, 11; Mü'minun, 12) sonra ruh üflendi (Hicr, 29) ve insan olduk, Ölünce yine aslımıza dönüp toprak oluruz. Nasıl ki buz sudan oluşmuştur, eriyince yine aslına döner ve su olur. İnsanda eriyince, ölünce çürür ve aslına döner ve toprak olur. İşte ahirette ilk kez topraktan nasıl insan yaratılmışsa ikinci kez de yine topraktan yaratılacaktır. Bedeni canlı iken (bitkisel ve hayvansal gıdaların ana maddesi olup) yaşamasına vesile olan toprak, mahşer günü yine hayat bulup dirileceğimiz ana kaynak olacaktır. Yani aslında insan (bedeni) yürüyen, konuşan bir topraktır. Sadece şekil değiştirmiştir! İnsan yaşarken hayatını devam ettireceği maddeleri bitkiler vasıtasıyla topraktan alır. Kıyamet günü tüm canlılar gibi bitkilerde ölecektir. İşte insanı canlı iken topraktan bitki vasıtasıyla yaşatan Allah (c.c.) kıyamet günü bitki vasıtasını kullanmadan (çünkü onlar da ölüdürler) direk, vasıtasız topraktan insanı diriltecektir. (Bakara, 28) Nasıl mı? İlk insanı nasıl diriltmişse (Yasin, 79) işte yine aynen öyle!

İnsan ölünce toprak olur diyoruz, peki ölüm nedir? Ölüm bir son, toprakta dağılıp sonsuz karanlığa gömülmek midir? Aslında ölüm diye bir şey asla yoktur! Ruhlar âleminden yola çıkan bir ruh için artık ölüm, bitiş, yok oluş asla söz konusu değildir. Bir insan toplam altı âlemde yaşar.

Ruhlar âlemi: Allah'ü Teala beden elbisesine sarıp dirilteceği tüm insanların ruhlarını cennet-cehennem yok iken bir âlemde toplanmış ve onlara şu soruyu sormuştur. "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" Tüm ruhlar, "bilakis elbette sen bizim Rabbimizsin "diye cevap vermişlerdir. (A'raf 172)
Anne rahmi: Her insan ruhlar âleminden sonra, sırası geldikçe dünyaya gelebilmek için anne rahminde belli bir süre yaşar. O mekan, kısa sürede olsa küçük bir dünya demektir o bebek için. Ruhlar âleminde ölüp anne karnında dirildiği gibi, doğum esnasında da ölüp (mekan değiştirip) yeni bir dünyaya gözlerini açar bebek. Temel mesele şudur: Ruh ölmemekte, devamlı mekan değiştirmektedir.
Dünya hayatı ve rüyalar âlemi: Her ikisi de iki ayrı mekandır, iki ayrı dünyadır. Bu iki âlem/dünya bir arada yaşanır. Dünyada insanın belli bir ömrü vardır.
Berzah ve ahiret âlemi: Ölüm dediğimiz olay vuku bulunca insan bedeni mezarda çürür, ruhu ise "berzah âlemi" denen dünya ve ahiret arası bir âlemde, benzetme yaparak anlatalım, milyarlarca yatağın olduğu dev bir yatakhaneye yatırılır. İnsan rüyasında nasıl kabus görürken bağırır, acı çeker, korkar fakat dışarıdan bakılınca mışıl mışıl uyuyormuş gibi gözükürse, berzahta da kötülük yapanların ruhu için aynı durum söz konusu olacaktır. Ayeti kerimede de, (mahşer günü) "Derler ki: Vay başımıza gelenler! Bizi 'yattığımız yerden' kim diriltip kaldırdı?" (Yasin, 52) bu nedenle buyrulmaktadır.
Sonra beden topraktan oluşur, ruh bedene girer (Ruh+Beden) ve insan yeniden dirilir. Mahşer yerinde insanlar toplanır. (Haşr) Ahirette insanlar amellerine göre mizanda tartılır. Sevabı çok gelen Allah'ın lütfu, rahmeti ile (Buhari, Rikak, 18; Müslim, Münafikin, 71-73) cennete, kötülüğü çok olan kendi yaptığı kötü, zararlı, pis işlerin sonucu olarak cehenneme girer.
Zaten her şeyin çift yaratıldığı (Zariyat, 49) âlemde, dünyanın da zıddının olması akla aykırı değildir. Yani "Varlıkların zıt çiftler halinde yaratılması da ahiretin varlığına delildir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 158) Ahiretin varlığı konusu ayrıca 'Deizm yanılgısı' adlı yazımızda da ele alınmıştır.

Özetle ruh ölümsüzdür. Ruhlar âleminden yola çıkan ruh, son durak olan cennet-cehenneme kadar mekan değiştirir. Biz her mekan değişimini ölüm diye adlandırsak da aslında her bir ölüm yeni bir mekanda diriliştir. Yani ölüm, mekan değiştirmektir, yok olmak demek değildir. İki âlem geçmiştir: Ruhlar âlemi ve anne rahmi; şu an iki âlemde yaşıyoruz; dünya Hayatı ve rüyalar âlemi. Gelecekte de iki âlem yaşayacağız; berzah âlemi ve ahiret (cennet- cehennem)

Ahiret inancı
Ahiret inancı insanda sorumluluk hissi uyandırır. Yapılan işlerin bir gün hesabının verileceğinin inancı, insanları kötü fiillerden uzaklaştırır, iyi işlere yöneltir. Hesap günü bilinci, insanı insan haklarına saygıya götürür, zararlı davranışlardan uzak tutar ve yararlı ve faydalı olmaya yönlendirir, mutlu ve huzurlu kılar. Aile ve akrabaların çürümeyip, sonlu-karanlık bir gelecekte toprak olmak yerine sonsuz, cennette yaşadığını, insanlara iyiliğin yarın (ahirette) karşılıksız kalmayıp cennet ile mükâfatlandırılacağını, kötülük yapanların ise cehennem ile cezalandırılacağını bilmek, yaşlı hasta, mahkûm, idamlık, mazlum, fakirlere ümit; zina, rüşvet, cinayet, gösterişe engel olur ve sevgi, şefkat, sadakat, affetme, fedakarlık, ihlas, şükür, kanaatin hâkim olduğu bir bakış açısını topluma yerleştirir. Bu nedenle gerçek Müslüman egoist, pragmatist, menfaatperest, yalancı, hilekâr olamaz. Çünkü hayat sadece bu dünya ile sınırlı değildir. "Bi daha mı geleceğiz dünyaya" mantalitesinden uzak olarak, kötülük yapma imkanı

varken bile ondan uzak durmaya çalışır, iyi olmak yönünde devamlı motive olur. "Allah'a karşı yalan söyleyen ve doğru kendisine geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim (daha haksız) kim olabilir? Kafirlerin yeri cehennemde değil midir? (Kıyamet günü) Yaptıkları amellerin kötülükleri karşılarına çıkmış ve alay edip durdukları şeyler, kendilerini sarmıştır. (O günden sakının ki günahkar) nefis şöyle diyecektir: Allah'ın yanında yaptığım kusurlardan dolayı yazık bana! Doğrusu ben alay edenlerdendim." (Zümer, 32, 48, 56)

Ruh

"Sana ruhtan sorarlar. De ki: 'Ruh, Rabbimin emrindendir, size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir." (İsra, 85) ayetinden anladığımıza göre ruh hakkındaki bilgimiz çok sınırlıdır. İnsan beden ve ruhun birleşiminden oluşur. Ruh Allah'tan gelen (Secde, 9; Hicr, 29) ve vücudu canlı, gören, düşünen, hisseden bir varlık kılan ilahi bir lütuftur, hediyedir. "Ruh bedenin suretine giren, süratle hareket eden ve uzun mesafeleri kolayca alan, ancak bedenden bağımsız insanın bilişsel yönünü idare eden nurani ve latif bir cevher olarak nitelemişse de, ruhun mahiyeti ile ilgili görüşler birbirinden farklılık arz etmektedir. Ruh, bedenin sultanı konumundadır." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 113, 115) Ölü bir insan düşünelim. Eli, kolu, beyni, gözleri, kalbi… vücudu tam olarak yerindedir. Bu insana fıkra anlatsak, bilmece sorsak, korkunç hikayeler, hüzünlü olaylar anlatsak bir tepki verir mi? Canlı iken her fıkraya gülen, hüzünlü her olaya üzülen, korkan, sevinen, hisseden bu insana ne olmuştur? Daha doğrusu can alıcı soru şudur: Ölürken insandan eksilen nedir ki, o olmayınca neşe, sevinç, hüzün de onunla beraber gitmektedir?

Kalbin çalışmasına engel olan, kan dolaşımı durduran, beyin faaliyetlerini sona erdiren, vücuttan ayrılması ile vücudun işlevlerini sonlandıran nedir? İnsanları yaşatan beden ve onun işlevleri değildir. Bunlar hayatta olmanın göstergeleridir. Asıl tüm bunlar vücutta var iken de hayatın sona ermesine neden olan, vücuttan eksilen şey nedir?

Duygularımızı var eden, hissiyatın kaynağı ruhtur. Yoksa sevinme, üzülme, fikir, düşünce gibi kavramları, kuru bir vücut organları arasındaki elektrik akımı ile izah etmek mantıksızdır. Ruhla beraber duygu vardır. Ruh emaneti geri alınınca, duygu, his, düşünce de vücudu terk etmektedir. "Beyin ve bilinç aynı şey değildir. Beyin bir araba ve bilinç ise onun sürücüsüdür. Ruh, insanı canlı varlık yapan ve bedeni yöneten manevi cevherdir." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 173, 200) "Düşüncenin belirli bir sinirsel etkileşim olduğunu söylemek, adalet fikrinin kağıt üzerine yazılmış birkaç şeyden başka bir şey olmadığını iddia etmek kadar anlamsızdır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 41,42, 44) "Ruh nedir? 'Bedenin sürekli değişmesine' karşılık, benlik şuurunun değişikliğe uğramadan kalması, 'bedenden farklı bir unsurun varlığını' gösterir. Beden ve uzuvlar, ruhun kullandığı aletlerdir. Ruh, bedenin sultanı konumundadır." (Prof Dr Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 112, 115) Bu nedenle S. Lewis, "Sizin bir ruhunuz yok, siz zaten ruhsunuz. Bedeniniz var." demektedir. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 23) Kanadalı nörobiyolog Wilder Penfield, 'Zihnin Gizemi' isimli kitabında, 'aklı, beynin içindeki sinirsel işlemler bazında açıklamanın imkansız olacağı kesin olarak gözüktüğü için, varlığımızın iki önemli unsuru, yani madde ve ruh açısından açıklanması gerektiğini düşünüyorum.' demektedir. (Penfield, The mystery of the mind, s. 123)

Yine bir ölü düşünelim, gözleri vardır fakat göremez. Halbuki canlının gözü ile aynı gözdür ölünün gözü de. Soru: Ölürken bu insandan ne eksilmiştir ki gören gözler görmez olmuştur. Beyin hücresinde görme olayı bir elektron coşkusundan ibarettir. Beynimizin görme ile görevli merkezini binlerce kez büyütsek, karşımıza sadece hücre içinde belli noktalara yığılan elektron dizilimine rastlarız. Peki, bu elektrik sinyallerini anlamlı görüntü şeklinde 'gören' kimdir? Gören, beyin et parçası, protein, yağ molekülleri olamaz. Gözden gelen elektronları anlamlı görüntüye beynimiz dönüştürür ama beyin hem ekran hem göz (izleyici) olamaz!

Kendimize soralım: “Ben” dediğimiz varlık kimdir? Çocukken ‘ben’ dediğimiz vücudumuzdan şu an geriye hiç bir şey kalmamış, bedenimiz kendini yenilemiş durumdadır ama biz hâlâ 'Ben' demeye devam ediyoruz! "Benim evim, benim elim, benim bedenim." Tamam da o 'ben' kimdir?! Et, kemik, yağ, protein yığını olan bu beden kendi kendine ‘ben’ deyip, düşünüp, görüp, sevinip üzülebilir mi? Et yığını kendine ‘ben’ diyebilir mi? İşte aslında kendine ‘ben’ diyen, bedenimiz değil ruhumuzdur. “İnsan bedenen yaşlandığı halde hâlâ neden içinde koşmak, daha çok yaşamak isteği vardır? Çünkü bedenden ayrı bir de asli cevher olan ruh vardır ve bu ruh ölümsüzdür! “Ben varım.” derken bu “Ben kimdir? Neredедir?” Varlığımız (ben) belirli bir beyin hücresinde veya vücudumuzun herhangi bir organında yer almaz. Vücudunuzdaki hücreler sürekli değişir ama “ben” yine de aynı kalır. Var olduğumu nasıl bile bilebiliyorum?” sorusuna bir profesörün verdiği ünlü cevap, ” Peki bu soruyu ‘kim’ soruyor?” şeklindedir. Benlik, bizim ‘olduğumuz’ şeydir, sahip olduğumuz değil. Bilgisayarın yaptığı şeyi ‘anladığını’ söylemek, bir akım kablosunun hür irade sahibi olduğunu ya da bir müzik çalarım çaldığı müziği anladığını ve ondan keyif aldığını söylemek gibi bir şeydir.” (Eski ateist Anthony Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, s. 168)

Gören, düşünen, duygulanan, hisseden (6. his, telepati, psikometri) hep ruhtur. Buna en güzel örnek çizgi filmlerde seyrettiğimiz dev robotlardır. Robotun baş tarafında bir insan bilgisayar tuşları, çeşitli kollar, düğmelerle dev robotu yönetir. Dövüştürür, yürütür, hareket ettirir. Fakat o insan robotu terk edince geriye paslanmaya başlayan bir metal yığını kalır. Tıpkı onun gibi, ruhumuz, robotu yöneten insan; bedenimizde ise robot gibidir. Ruh beynimizi bilgisayar tuşları gibi kullanıp bedenimizi yönetir. Ruh çıkınca geriye çürümeye başlayan, et ve kemik yığını kalır. Bazı âlimler bunu “ Ruh binici, ceset attır.” şeklinde tarif etmişlerdir. Bu nedenle de “İslam düşüncesinde insan, ben diye işaret edilen, ruh ile desteklenmiş beden olarak tarif edilmiş.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 61) Hz. Adem’i yarattığı zaman Allah O’na ruhundan üflemiştir. Çamur halindeki Hz. Adem’e Allah (cc) kendi ruhundan üflemiş, çamur ruh ile birleşince insan dirilmiştir. Ruh çıkınca insan bedeni yeniden çamur- toprak olan aslına, özüne dönmektedir.

Ruh bize Yüce Yaradan’ın bir hediyesidir. Onunla yaşar, duygulanır, “Ben’im” deriz. O çıkınca geriye kokuşan, çürüyen bir ceset kalır sadece. Demek ki önemli olan ruhtur, ruh güzelliğidir. Beden ve bedenin güzelliği geçicidir. Efendimizin evliliklerinde de zaten bu husus göze çarpar. Hz. Resul’un evlendiği annelerimiz belki dul ve yaşlı idiler ama ruhları güzeldi, temiz, ahlaklı, edepli idiler. Hz. Resul’de bu nedenle “evlenilecek kadında sülale, mal ve güzelliğe değil öncelikle ahlak, huy (ruh) güzelliğine bakın” buyurmuşlardır. (Buhari, nikah 15; Müslim reda 4, 6, 8, 53, 54, fiten 86; Tirmizi, nikah 4; Nesai, nikah 10, 13; İbn Mace, nikah VI/38; Darimi, nikah 4; Ahmed b. Hanbel, I/92, 457, II/428, IV/92, 153, 377; Sünen-i Ebu Davud Terceme ve Şerhi, VIII/61)

Özetle, İnsan = Beden + Ruh; Beden = Et + Kemik = Çamur; Ruh = Rabbimizden esinti, Beden/Çamur + Ruh = İnsan; Beden/Çamur - Ruh = Ölüm (geriye çamur/toprak kalır.) Asıl olan ruhtur. Onu da her şeyimizi olduğu gibi, ‘Hayy’ olan Allah-u Teala (cc) vermiştir.

Parapsikoloji ilmi, biyoenerji, ruh faaliyetlerini pozitif bir bilim dalı olarak ele alır ve inceler. İnsanların bakışlarıyla kaşık, çatalı eğmesi; bir kişinin bir eşyasına dokunup, o kişi hakkında doğru bilgi verilmesi; karşıdaki insanın düşüncelerinin okunabilmesi; astral seyahat gibi paranormal olaylarla ilgilenir. Bizim evliya kerametleri dediğimiz olaylara rasyonal bir açıklama getirmeye çalışır. Bunda özellikle kuantum fiziği ve izafiyet teorisinden de istifade eder.

Ruh, nefis

Beden yaşlanıyor, zayıflıyor, hastalaşıyor ama içimizde bir şey, genç ve sağlıklı iken yaptıklarımızı yapmaya devam etmek istiyor. Ama beden buna engel oluyor, normalde sadece

materyalist açıdan bakacak olursak beden zayıfladıkça istek, arzuların da azalması, zayıflaması gerekir. İşte bedenle uyumsuz olarak daima genç kalan cevher ruhtur. Eğer bedeni arzularımızı kontrol altına alır, dünya ve ahiret dengesini güzel kurarsak bu arzular bizi cennete yükseltir. Eğer sadece materyalist açıdan olaylara bakar ve sadece dünya hayatına odaklanırsak, o arzu ve istekler bizi 'esfele safilin, belhüm edal' çukuruna sürükler. Sonu ise cehennemdir.

Ruh ve can arasındaki ilişki!
Can bedenle irtibatlı bir konudur. Ruh, benzetme yaparak açıklayacak olursak, arabanın kontağını açan ve kapatandır. Ruh bedene girince arabayı çalıştırır ve can bedenle etkileşime girer. Ruh çıkarken de kontak kapatılır ve bedenin tüm işlevleri sona erer. Beden ortadadır ama arabayı çalıştıracak kalmayınca araba nasıl çalışmazsa, ruh çıkınca da beden tüm işlevlerini kaybeder ve çalışmaz…

Doğumdan Sonra Hayat Var mı?
Anne rahmine düşen ikiz kardeş anne karnında doğmak üzeredir. Biri diğerine, "Buradaki hayatımızın sonuna yaklaşıyoruz." der. "Ama ben gitmek istemiyorum." diye haykırmış kardeşi. "Hep burada kalmak istiyorum." "Elimizden gelen bir şey yok. Hem, belki doğumdan sonra hayat vardır." "Bize hayat veren o kordon kesildikten sonra bu nasıl mümkün olabilir ki? diye cevaplamış öteki. "Bize hayat veren kordon kesilirse nasıl hayatta kalabiliriz, söyler misin bana? Hem, bak bizden önce başkaları da buraya gelmiş ve sonra da gitmişler. Hiçbirisi geri gelmemiş ki bize doğumdan sonra hayat olduğunu söylesin. Hayır, bu her şeyin sonu olacak." Bütün bunları söyledikten sonra eklemiş: "Hem belki de anne diye bir şey yok!" "Olmak zorunda" diye itiraz etmiş kardeşi. "Buraya başka türlü nasıl gelmiş olabiliriz, nasıl hayatta kalabiliriz ki?" Öteki "Sen hiç anneni gördün mü?" diye üstelemiş. "O belki de sadece zihinlerimizde var. Bir annemiz olduğu düşüncesi bizi rahatlattığı için onu belki de biz uydurduk. " (Elif Aktuğ, Yeni Şafak, 29 Mart 2001, Anthony de Mello'dan alıntı) "Anne karnındaki bir bebeği düşünelim. Onunla konuşup şöyle diyebilsek, 'Burası senin asıl hayatın değil, öyle bir âleme gideceksin ki o âlemin ömrü burası gibi kısa değil, gideceğin âlemde görkemli bir gök kubbe, çeşitli yiyecekler içecekler var. Bebeğin yaşadığı âlemin şartlarına göre, bu dünya hayatının anlayabilmesi mümkün olur mu? Elbette ki olmaz ve bu doğal bir şeydir. Şu an içerisinde bulunduğumuz hayata nispetle, ahiret hayatı ile ilgili anlatılan şeyler de bizim için böyledir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 144)

İnsan evladı doğmadan önce de toprakta mineral halinde idi. Anne baba o topraktan elementleri çeşitli vasıtalarla vücudunda depoladı, sonra sperm ve yumurtalık birleşti ve zaman içinde doğum vasıtası ile insan dünyaya geldi. Ölümden sonra da tıpkı ilk doğum gibi, tabiata dağılan elementler bir araya gelecek ve insan diriltilecektir. "(Resulüm!) De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın ve Allah'ın ilk yaratılışı nasıl başlatıp devam ettirdiğini görün. Allah, daha sonra ikinci hayatı da işte böyle gerçekleştirecektir. Allah her şeye kadirdir." (Ankebut, 20)

"Anne karnındaki çocuğun ayaklarının olmasına rağmen daracık bir mekanda bulunması ve hareket imkanının olmaması ya da gözleri olmasına rağmen karanlık bir ortamda olması aslında kendisini dışarda bekleyen ve bu organların faaliyette olacağı bir dünyanın varlığına bir işarettir. İnsanda da tatmin edilmeyi ve kullanılmayı talep eden öyle his ve istekler var ki bu dünya hayatında gerçekleşemiyor. Demek ki insanı ölümden sonra çok daha gerçek ve geniş bir başka âlem beklemektedir. Allah'ın bize bizden daha yakın olduğunun en açık delili, insanların kendi vücutlarında meydana gelen olayların (kalbin atmasından ciğerin nefes almasına) hiçbirisini kendilerinin organize ediyor olmamasıdır. Sağlığımızı korumak için salgın hastalık bulunan yerlere gitmekten kaçındığınız gibi, nefse cazip gelen tekliflerin yapıldığı yerlerde iradeye hâkim olmak zorlaşıp hataya düşme riski artacağından bu tip mekanlardan da uzak durmak gerekir. Paramızın ve malımızın kıymetini bildiğimiz kadar yaratılmış olmamızın,

hayatımızın değerini ve anlamını biliyor muyuz? En basit bir kum tanesinin bile içinde milyarlarca atomun bulunması, her birinin yüzlerce bağıntı ve formül ile hareket etmesi bir tasarımın varlığını çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Buradan gökyüzüne dönüş yapalım. Canlı varlıkları cansız bileşenlere indirgemek suretiyle açıklamanın imkanı yoktur, atomları yan yana dizilerek bir insan elde etmek mümkün değildir. Küçücük bir elma çekirdeğinin toprağın altında ve karanlık bir ortamda tek başına yaptığı elmayı günümüz teknolojisinin yapmaktan aciz olması hiçbir şeyin basit ve sıradan olmadığını göstermektedir. Tüm bunlar aslında basit hiçbir şeyin olmadığı, her şeyin tam manasıyla bir sanat eseri olduğunu göstermektedir. Canlı ve kompleks yapıya sahip bir organizma basit parçalara ayrılmak suretiyle bir analize tabi tutulursa, bir noktadan sonra 'hayat' kaybolmakta ve cansız organik veya inorganik bileşenlere ulaşılmaktadır. Çok basit yapıya sahip organik yapıların bileşenleri, molekül yapıları ve hangi elementlerden teşekkül ettiği bilinmesine rağmen söz konusu atomlar aynı sırada dizilse bile ortaya 'hayat' çıkmamaktadır. Canlı varlıklar Allah'ın 'Hayy' ismini yansıtırlar. Hayy olan Allah'ın bizdeki yansımasının kıymetini, bu dünya için belirli bir süre boyunca süreceğini ve 'asıl ölümün, Hayy olan ile irtibatı kaybettiğimizde başladığını' asla unutmamalıdır! Herkes kendine layık olan mekana yerleşir. Cennet ve cehennem her şeyin dengesini ve kararını bulduğu yerdir. Allah, tüm insanların kalbine, güzelliğe ve hakikate karşı bir istek ve öz yerleştirmiştir. Kömür ve elmas, her ikisi de karbon bileşiklerinden oluşur. İnsanlar, kendilerine verilen kabiliyeti doğru kullanırlarsa elmas gibi parlar, doğal özelliklerini bozup kömüre dönüşmeyi seçenler ise sonuç olarak, kendilerini yakarlar. İtikadı bozuk olan adamın cehennemi ebediyen hak etmesinin bir sebebi de kendisine olduğu kadar diğer insanlara, topluma zarar vermesi ve tabiatı hakir görmesidir. Dünya hayatını ahirete tercih eden adamın hali elinde tuttuğu büyükçe bir elmas parçasını bir parça şekerle değişen çocuğun davranışına benzer. Basit, geçici ve sıradan bir lezzet uğruna ebedi bir hayatı kaybetmeye razı olmak hiçbir akıllı insanın işi olamaz. 'Hesap meydanında toplanıldığı zaman, dünya hayatında ne çektiğimiz sıkıntıların elemi kalacak ne de neşeli günlerin tadı ağzımızda kalacaktır. Elde kalacak olan tek şey Allah adına yapılan işler olacaktır.' Hayatta başarılı olmak ifadesindeki 'hayat' kelimesinin sadece dünya hayatına özgü kılınması karşımıza çok ciddi bir problem olarak çıkmaktadır. Önümüzde ebedi bir hayatın var olduğundan şüphemiz yoksa 'hayatta başarılı olmak' ifadesi ile ahiret hayatındaki başarımızı kastediyor olmamız gerekir. İnsan dünyada değil, cennette veya cehennemde ebedi olarak kalmak üzere yaratılmıştır. İnsanlar nedense, Allah'ın cennet vaadine karşı oldukça tok gözlü ve müstağni davranıyorlar. Ahirete nazaran çok az bir servet sayılacak dünya malı ile kanaat ettiğini insan bir anlasa…!" (Selçuk Kütük, Çözümlü Dünya Ahiret Problemleri) "İnsanın benlik, bilinç, anlam varlığı olması, onun şahsiyet sahibi bir varlık olduğuna işaret eder. Bu durum, sadece biyolojik varlık olmakla izah edilemez." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 269)

"İnsanın susuzluğunu giderecek su bulunmaktadır, aynı şekilde insandaki ölümsüzlük duygusunu karşılayacak bir âlemin de bulunması gerekir." (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 32) "İnsanın içinde bir ebedilik duygusu, bir de kusursuzluk arzusu bulunmaktadır. Bu ikisini bu dünyada karşılamak imkansızdır. İki duygunun karşılanacağı bir yerin veya zamanın olması gerekir." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 79, 80) "Yüce Allah'a ve ahirete inananların, dünya hayatları anlamlıdır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 149) Yoksa "Hangi söz ya da iyilik, bencil robotlara etki edebilir?" (Urhan Veli, Kişiliğin Doğası, s. 128) "Ahiret, mağdur ve mazlumların uğradıkları haksızlıkların gidereceği yerdir. Ahireti inkarcıların, dünyadaki kötülükleri teşvik edici olduğunu ateistler göremiyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 49)

Ey Ateist, deist, agnostik arkadaş! Bu dünyada her kötülüğün cezasının karşılığını bulamadığını ikimizde görüyoruz. Bir teist olarak ben, ahirette kötülerin ceza göreceğine kabul ederek bu soruna bir cevap verebiliyorum. Peki ya senin cevabın?! Kapkaranlık, soğuk, buz gibi bir hiçlikten başka nedir?

Kaza Kader

"İnsanların kendi elleriyle yapıp ettikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu." (Rum, 41)

Kader, "yüce Allah'ın, ezelden ebede kadar olacak bütün şeylerin zaman ve yerini, özellik ve niteliklerini, ezeli ilmiyle bilmesi." demektir. Kaza ise, "Cenâb-ı Hakk'ın ezelde irade ettiği ve takdir buyurduğu şeylerin zamanı gelince, her birisini ezelî ilim, irade ve takdirine uygun biçimde meydana gelmesi, olmasıdır." Allah'ın bilmesi ve yazması kaderdir, yazılanın aynen olması ise kazadır.

Allah insanların önceden ne yapacağını bilir ve yazar ama Allah'ın bilmesi, insanların yaptıkları işleri etkilemez. Çünkü o işi yapan, kendi özgür iradesi ve aklı ile bizzat insanın kendisidir. Allah (cc) sabah yatağından kalkıp meyhaneye gidene engel olmaz. Ona akıl vermiş, kitap göndermiş, peygamberle açıklatmış, cehennem ile uyarmıştır. Gerisi insana, kendi iradesi ile yapacağı seçime kalmıştır. Allah o kulunun ne yapacağını önceden bilir ama işi 'yapan' bizzat hür iradesi ile kulun kendidir. Aynı kul sabah kalkıp namaza gitse idi kaderinde namaz kılmak olacaktı. "Mesela, önümüzde dörtyol olduğunu düşünelim. Allah önceden biliyor ki, siz o 4 yola geldiğinizde C yolunu seçeceksiniz. Allah, o yolu seçmen için değil, sen o yolu seçeceğin için yazmıştır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 82-83) Bizim anladığımız manada kader sadece 'doğum ve ölüm anı, cinsiyet' gibi durumları kapsar. Bunlar dışındaki yaşamımızdaki tüm olaylar bizim tercihimizin sonucudur.

"Allah'ın ezelde bir şeyi bilmesi, onu yapması ve yaptırması demek değildir." (Elmalı, Hak Dini Kur'an dili, I/97; Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 124) "Allah'ın bilmesi insanın özgürlüğünü kısıtlaması manasına gelmez, zaten biz davranışlarımızı onun bizim hakkımızdaki bilgisini okuyarak düzenlemiyoruz." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 98) "Hiçbirimiz kader programımızı okuyarak gündelik hayatımızı planlamıyoruz." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 45)

Önceden bilmek ile yapılan eylemler, ayrı ve birbirinden bağımsız şeylerdir. Mesela, bir arabanın yolda gittiğini düşünelim. Virajı dönünce yol ortasındaki çukura düşecek, kaza yapacaktır. Arabadakiler bir dakika sonra olması muhtemel kazayı bilemezler ama olayı yukarıdan izleyen hem arabayı hem yolu görenler kaza olmadan önce olayın gerçekleşme ihtimalini görebilirler. Yani olaylara daha geniş açıdan ve yukarıdan bakanlar o olayı tahmin edebilirler. Tarih şeridine bakan biri, olayların geçtiği tarihlerdeki olaylardan haberdar ise, mesela 375'te kavimler göçünü, 1453'te İstanbul'un Fethini, 1789'da Fransız İhtilali'ni görürler. 'Sonradan yaratılmış olan' zamana bağlı olmayan ve o zamanı da yaratan Yüce Allah da tarih şeritinde tüm olan ve olacakları görür, bilir. Bilim adamları güneşin veya ayın tutulacağı tarihleri önceden bilirler. Bu bilgiler kitaplara, takvimlere yazılır. Yani bu tutulma olayları önceden bilinir ve yazılır. Tam zamanı gelince de bu tutulma olayları gerçekleşir. Şimdi herhangi birisi "Güneş takvimde yazan zamanda tutulduğuna göre, güneş takvime yazıldığı için tutulmuştur." derse, bu mantıklı ve gerçekçi olabilir mi? Bilim adamları bir taraftan araştırmış, tutulma tarihini bulmuştur, güneş de diğer taraftan kendi olağan akışında zamanı gelince tutulmuştur. İnsanlar için bile bunlar söz konusu iken yer ve gökleri yoktan var eden, neden geleceği bil-e-mesin? Ayrıca, Allah (cc) zaman ve mekan ile sınırlandırılamaz. Zaman ve tüm mekanları yoktan yaratan -"Evrenin başlangıcında bizim bildiğimiz zaman yoktu!" (Stephen Hawking, Büyük Tasarım, s. 114) - Yüce yaratıcı, yarattıkları ile sınırlandırılamaz. Zaman- mekan dışı ve üstü olan Allah, her zamanı, mekanı görür, bilir, isterse yazar. "Big Bang teorisi ile artık 'zamanın da' yaratıldığını, tıpkı madde gibi bir başlangıcının olduğunu biliyoruz. "Dolayısı ile Allah'ın 'önceden bilmesi' kavramı sadece insan esas alınınca bir anlam ifade etmektedir, yoksa Allah (cc) için önce sonra gibi kavramlar söz konusu değildir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 146) "O (cc) zamanın da yaratıcısıdır. Bizim için gelecek olan şey, O'nun için gelecek

değildir.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 183) Tıpkı bunun gibi, Allah da önceden bilir, yazar (kader) ve vakti gelince de aynen yazılan meydana gelir. (kaza) Burada kul yazılanı bilmediği, alın yazısını okuyamadığı için, yazılanı yapıyor gibi bir durum da söz konusu değildir. Allah’ın bilmesi ile olayın gerçekleşmesi birbirinden bağımsız ayrı iki olay, aynı sonuçta buluşan farklı süreçlerdir.

Kısaca, “Allah’ın ezelde bir şeyi bilmesi, onu yapması ve yaptırması demek değildir.” (Elmalı, Hak Dini Kur’an dili, I/97) “Tanrı insanların özgür iradelerine hiç müdahale etmeksizin onların ne yapacağını bilir. Tanrı açısından zaman bağlayıcı bir faktör olmadığından kendisi için 'önce ve sonra' kavramları geçerli değildir. Tanrı'nın mekanla sınırlı olamayacağı az veya çok anlaşılmaktadır. Mekanı yaratanın Tanrı olduğu düşünüldüğünde, tanrının kendisini bu mekanla sınırlamasının anlamsız olacağını fark etmek mümkündür. Tanrının yarattığı bir şey ile kendini bağlaması veya sınırlandırması düşünülemez. 'O zaman imtihana ne gerek var?' sorusunda önemli olan, tanrının her şeyi bilmesi değil, insanın kendi sonunu bilmiyor olmasıdır. İnsanın kendisine tanınan 'var olma' imkanı ve şansını bu tür itirazlarla heba etmesi pek de akla uygun bir yaklaşım değildir. Hiç kimse bilerek yaptıkları yanlışlıkları, 'ne yapalım tanrı kaderime böyle yazmış!' diyerek kendini aklayamaz. Çünkü bu tür insanlar, elde ettikleri başarıları kendi üzerlerine almasını gayet iyi bilmektedirler. Tanrı insanları anlamsız bir şekilde cezalandırmak istemiş olsaydı, yeryüzüne sayısız elçi ve kitap göndermez, onlara doğru yolu da göstermezdi.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 229-236)

İnsan kaderin mahkumu mudur?

Yüce Allah, insanları hür iradeleriyle seçecekleri tercihlerin yer ve zamanını ezeli ilmi yani zamanla sınırlı olmayan mutlak ilmiyle bilir ve zamanı gelince bu tercih kulun seçimi doğrultusunda yaratılır. Bu durumda Allah’ın bilmesi, kulun seçimine bağlı olup, Allah’ın ezeli manada bir şeyi bilmesinin, kulun irade ve seçimi üzerinde zorlayıcı bir etkisinin olmadığı görülür. Aslında insanlar, Allah’ın kendileri hakkında sahip olduğu bilgiden habersizdirler ve pratik hayatta bu bilginin etkisi altında kalmaksızın kendi iradeleriyle tercihlerde bulunmaktadırlar. Bir başka ifadeyle söylersek biz, yüce Allah bildiği için tercihlerimizi belirlemiyoruz. Bizim yapacağımız tercihleri O ezeli ve mutlak ilmi ile bilmektedir. Çünkü zaman bizim için söz konusudur, zamanı yaratan için bir zaman sınırı söz konusu değildir. O zamandan bağımsız olarak, bize göre önce ve sonra olarak nitelendirdiklerimizin tümünü bilir. Astrofizikçi Hugh Ross: “Zaman, olayların meydana geldiği boyut olduğuna göre, eğer madde, Big Bang ile ortaya çıkmışsa, o halde evreni ortaya çıkaran sebebin, evrendeki zaman ve mekandan tümüyle bağımsız olması gerekir. Bu da bize, yaratıcının evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu göstermektedir.” demektedir. (Ross, The Creator and the Cosmos, s. 76) Evren'i O (cc) yaratmıştır. Zaman ve mekanı da var eden O’dur. O’nun için, zaman sınırı asla söz konusu değildir.

Ayrıca kaderin mahkûmu olmadığımıza en açık delil vicdanımızdır. Çünkü vicdanen biliyoruz ki, bizi yaptığımız hareket ve seçimlere mecbur kılan hiçbir sebep yoktur. Allah (cc) insana, iyi ve kötüyü seçebilme özgürlüğü (irade) vermiştir. “İnsana kötü yol veya iyi yol seçme iradesi verilmiştir.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 47) Şayet insan kaderin mahkûmu olsaydı kendisine irade verilmezdi.

“Allah insanı yaratmış ve ona özgür bir alan tanımıştır. Ona yol göstermiş, belli ilkeler koymuştur.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 47) "Tanrı insana bir şeyi yasaklarken onu, o emre uyup uymama konusunda ise özgür bırakmıştır." (Abdurrahman Taha, Seküler Ahlakın Sefaleti, s. 116) Bir insan “Allah böyle yazmış, alın yazım buymuş, bu şekilde takdir etmiş, ben ne yapayım?” diyerek günah işleyemeyeceği gibi, günah işledikten sonra da kendisini suçsuz ilan edemez, kaderi mazeret olarak ileri süremez. “Allah, insanları inanç konusunda serbest bırakmış, kararı onların

vermesi gerektiğini vurgulamıştır.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 17) “Şüphesiz biz ona doğru yolu gösterdik. İster şükredici olsun, ister nankör” (İnsan, 3) “Kim iyi bir iş yaparsa lehine, kim de kötülük yaparsa aleyhinedir. Rabbin kullara asla zulmedici değildir” (Fussilet, 46) Özgür irade ile insanı yaratıp, akıl ve vicdan ile donatıp vahiy ile yönlendirip, peygamber ile yol gösteren yüce Allah (cc) 'Hak Rabbinizdendir! Artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız." (Kehf, 29) buyurmuştur. Artık seçim insanındır! Dileyen cennete dileyen cehenneme gider!

Bir sahne düşünelim, aynı sırada oturan iki öğrenci vardır. Biri dersi dinlemekte, ders çalışmaktadır. Diğeri derslere çalışmamakta, yaramazlık yapmaktadır. 15 sene sonrasına filmi ileri saralım. Biri iş sahibi olmuş, geliri yüksektir, işine giderken yolun kenarında dilenmekte olan biri ile göz göze gelir. Dilenci, yanında oturup ders çalışmayan arkadaşıdır. Şimdi dilenci “Kaderim bu imiş” dese, suçu kadere atsa bu gerçekçi olur mu? Aynı durum ahirette cehennemlik veya cennetlik olanlar için de söz konusudur. Cennete giden de cehenneme giden de dünyada yan yanadır. Biri görevini yerine getirir, zaten kendisi için dünyada iyi/faydalı olan emirleri yapar, kendisine zararlı olduğu için yasaklanan şeylerden de kaçınır ve sonuçta cennete gider. Diğeri tembellik yapar, emir ve yasak sınırlarına riayet etmez ve sonunda yaptıkları sonucu cehenneme gider. Burada suç kaderde değil, gerekli yerde gerekli eylemi yerine getirmeyen insanların kendilerindedir. Yaptıkları hata sonucu kaderi suçlayan birine yolda araba çarpsa ve çarpan kişi “Kaderinde bu varmış, suç kötü kaderinde.” dese bu cevabı onaylayıp yaralı haline boyun eğer mi idi acaba bu mazereti ileri sürenler? Tabii ki hayır! Özetle, doğum ve ölüm anımız arasındaki olaylar bizim tercihlerimiz ile şekillenir ve bizde bu tercihlerimize göre ahirette kendi sonsuz mekanımızı kendimiz hazırlarız!

Tevekkül

Tevekkül terim olarak, “hedefe ulaşmak için gerekli olan maddi ve manevi sebeplerin hepsine başvurup, tüm tedbirleri aldıktan ve yapacak başka bir şey kalmadıktan sonra Allah’a dayanıp güvenmek ve sonucu Allah’a bırakmak” demektir.

Allah bizlerden tevekkülü -Kendisine güvenmemizi- isterken ne şekilde olacağını da bizlere bildirmiştir: Bir adam, “Ey Allah’ın Resulü! Devemi bağlayıp da mı Allah’a tevekkül edeyim, yoksa bağlamadan mı tevekkül edeyim?” diye sorar. Efendimiz, “Önce deveni bağla sonra ibadet et.” (Tirmizi, kıyamet, 61) buyurur. Mümin bir kul önce ‘fiili dua’ yapmalı, toplumsal yasalar ölçüsünde hareket etmeli ve sonra ‘sözlü dua’yı yapmalı (istediği şeyin dünya ve ahiret için hayırlı olmasını dilemeli) ve sonra sonucunu Allah’a bırakmalıdır.

Dua nedir, nasıl yapılmalıdır?

Dua, ‘Allah’tan bir şey istemek’ demektir. (DİA, Dua maddesi) Dua sözlü ve fiili dua olarak ikiye ayrılır. Allah’tan bir şey istediğimizde önce fiili dua yapmalıyız. Allah (cc) her şeyi sebeplere bağlamıştır. İstediğimiz şey için önce o sebepler yerine getirilmeli, çalışmalı, sonuna dek gayret edilmeli, ancak bundan sonra da mutlaka sözlü dua edilmelidir. Sadece fiili dua (çalışmak) yetmez, ‘çalıştım sözlü duaya ne gerek var?’ demek yanlıştır. Elde etmek istediğimiz, olması için çalıştığımız şeyin olması belki bizim için ‘hayırlı’ olmayacaktır. Mesela, araba almak isteriz, sadece çalışıp para elde ederek, sözlü dua etmeden belki arabaya sahip de olabiliriz ama ya o araba sonunda bizim sakat kalmamıza neden olacaksa? Zengin olmak isteriz ama ya o zenginlik bizim hem dünya hem ahiret felaketimize sebep olacaksa? İşte sözlü dua burada devreye girer. Sözlü dua, ‘istenen şeyin hayırlı, sonunun maddi ve manevi olarak iyi olması için Allah’tan söz ile yardım talep etmektir.’ Ama sadece sözlü dua da yetersizdir, çünkü Allah resulü hayatının hiçbir döneminde oturup ‘sadece sözlü dua ile’ hedefine ulaşmamış, gücünün son sınırına dek çalışmış, gayret etmiş, ancak bundan sonra sonra Allah’a tevekkül etmiştir.

“Tevekkül, hiçbir zaman, çalışmayı ve sebebe sarılmayı terkedip, "Allah'ın dediği olur" diyerek kenara çekilmek değildir.” (Fahru'd-Din er-Razi, Mefatihu'l-Gayb, 111, 122; Elmalılı M. Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, VII/5063, 5064) Yahudi iken sonradan Müslüman olan (Leopold Weiss) Muhammed Esed: “Batılıların ‘fatalizm’ olarak nitelendirdikleri şeyin aslı, Müslümanların geçmişte olanın nasıl olmuş ise öyle olması gerektiğini kabul etmesi durumudur. Bu gelecekle ilgili değil, geçmişle alakalı konulara karşı bir tutumdur. Bu anlayış eylemin, umudun ve ilerlemenin karşısında değildir.” (Esed, Mekke’ye giden yol, s. 209) diyerek gerçek tevekkülün ne olduğunu ifade etmektedir. “Geride kalmış tüm iş ve işlemler için kader kelimesini kullanmaktan çekinmeyeceğiz. Çünkü gerçekleşmiş ve geride kalmış olan tüm iş ve işlemler kaderden bağımsız değildir. Ancak ileride açılacak olan kapılardan nelerle karşılaşacağımızı, neleri göreceğimizi bilemediğimiz için de dikkatli davranmak zorundayız. Tedbirli ilerlemek durumundayız. Geçeceğimiz tüm kapılardan dikkat etmekle kalmayacağız, bir de tevekküle sarılacağız. Tedbirlerimizi aldıktan sonra teslim olmanın yolunda adım adım ilerleyeceğiz. Başka çaremiz de yok zaten. Ancak alacağımız her tedbirin takdir edilenin önüne geçmeyeceğine de inanacağız.” (Nihat Güç, Allah Böyle Yazmış O'na Güven, Arka kapak) “Takdir Allah’ındır. Ama biz tercihimizi Allah’ın koyduğu kural ve prensiplere göre yaptığımızdan görevimizi yerine getirmiş, imtihanı başarıyla geçmiş oluruz.”

Bazen duyarız, ‘Allah’a şu kadar dua diyoruz, hâlâ neden emperyalistler Müslümanları öldürürken Allah onları helâk etmiyor?’ diye. Aslında fiili duamızı biz İslam düşmanlarına yaparken sözlü duanın tek başına işe yaramayacağı ortadadır. Biz cola içerken, hamburger yerken, cepte sigara, üstte başta malum markaları alıp, fiil, eylem, alışveriş ile İslam düşmanlarını desteklerken sözle yapacağımız dua (!) sadece ses dalgasından öteye geçmez ve o da ne emperyalistlere zarar verir ne de Müslümanların bir işine yarar! Müslüman önce fiili olarak (boykottan, destek olacağı kuruma dek, her şeyi ile) İslam ruhuna uygun hareket eder ve sonra sözle yapacağı duanın bereketini beklerse yaptığı bu amel tam manası ile İslami bir ibadet oılmuş olur. Evet, ibadet olur çünkü “dua, aynı zamanda bir ibadettir.” (Tirmizi, el-Bakara Suresi Tefsiri, 16) ve unutmayalım ki her ibadette zorunlu olan samimiyet ve içtenlik aynen dua için de geçerlidir. “İşte YGS birincisinin şifresi: YGS birincisi Mahmut Bilal Doğan, “Çalıştım, dua ettim, Allah'a bıraktım gerisini!” (Haber Türk, 28 Nisan 2011)

Dünyada kötülükler neden olmaktadır?

“İmkan ve şartları yaratan Allah'tır ama bunları kullanma niyet ve amacı insana aittir. Allah'ın yarattığı şeyler kötü değildir, kötülük bizim niyet, istek ve arzularımızla ortaya çıkmaktadır.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 47-48) Yani imkan ve şartları yaratan Allah'tır ama bunları kullanma niyet ve amacı insana aittir. Başka bir deyişle “Halkı şer, şer değil, kesbi şer şerdir”: Şerrin yaratılması şer değil, şerrin işlenmesi şerdir. “Kötü dediğimiz şey görecelidir. Deprem gizli değildir, kötü olan varlığı değil bunlara karşı insanın tedbir alıp almamasıdır. Allah'ın yarattığı doğaya uygun davranmalıyız. Mutlak kötülük, hırs, açgözlülük ve ölçüsüzce davranışlar sonucu meydana gelen kötülüklerdir. Küresel erozyon, hayvan türlerinin yok olması, salgın hastalıklar... Tüm bunların nedeni insanlardır. Allah insanları, imkanları ve şartları kadar sorumlu tutar.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 53-56)

“Başınıza gelen her kötülük, kendi ellerinizle yaptıklarınızın sonucudur.” (Şura, 30) “İnsanların elleriyle yaptıkları yüzünden karada ve denizde bozulmalar meydana geldi.” (Rum, 41) “Bazı insanların eline yetki geçtiği zaman ürünü ve nesli yok etmeye çalışır.” (Bakara, 205) Dünyada iki nedenle kötülük meydana gelir. Ya emperyalizm ya ahlaksızlık. Bu ikisiyle de savaşan tek din İslam’dır. İnsanın iç dünyasını aydınlatmayı (!) amaçlayan Budizm veya ‘bir yanağına vurulunca diğer yanağını çevir’ (Matta 39; Luka İncili, 29) diyen Hristiyanlık emperyalizme asla engel olamaz. Cinsel özgürlük adı altında eşcinsellik dahil her türlü ahlaksızlığı, sömürü aracına

dönüşen faizi savunan kapitalizm ile, evliliği, ahlaki kavramları reddeden ve dünyaya materyalist açıdan bakan komünizm de yine kötülüğe ve sömürüye engel olamaz!

Kötülüğü ortadan kaldırmakla görevli olan kişiye Müslüman, dine ise İslam denir. ("Sizden, iyiye çağıran, doğruluğu emreden ve fenalıktan men eden bir cemaat olsun. İşte başarıya erişenleriniz onlardır." (Ali İmran, 104) "Siz insanlar için ortaya çıkarılan, doğruluğu emreden, fenalıktan alıkoyan, Allah'a inanan hayırlı bir ümmetsiniz." (Ali İmran, 110) "(Tüm kadın ve erkek Müslümanlar) insanlara iyiliği emrederler, Kötülüklerden vazgeçirmeye çalışırlar " (Tevbe, 71) "Yavrum namazı gereği üzere kıl, iyiliği emret, ve kötülükten alıkoy. Bu hususta sana isabet edecek eziyete katlan, Çünkü bunlar kesin olarak farz kılınan emirlerdir." (Lokman,17) "O Peygamber) onlara iyiliği emreder ve onları kötülükten alıkoyar." (A'raf, 157) "Onlar, öyle kimselerdir ki, kendilerine yeryüzünde iktidar verdiğimiz takdirde, namazı kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar." (Hac, 41) "Sizden kim bir kötülüğün işlendiğine şahitlik ederse onu eliyle derhal engellesin, Eğer buna gücü yetmezse, diliyle engellesin, eğer buna da gücü yetmezse, kalbiyle buğz (red etmek, inkar etmek, karşı olmak, katılmamak) etsin. Kalbiyle buğz etmek imanın en zayıf noktasıdır. (Müslim, İman 78; Tirmizi, Fiten 11; Nesai, İman 17; Müslim, Riyazüssalihin, 169) "Hayır! Allah'a andolsunki ya iyiliği emreder. Kötülükten vazgeçirmeye çalışırsınız. Zalimin eli üzerine elinizi koyarak zulmüne mani olursunuz ve onu hakka döndürür ve hak üzerine tutarsınız. Yahut Allah (cc) bazılarınızın kalplerini diğerlerine benzetir de onlara lanet ettiği gibi sizi de lanete uğratır." (Ebu Davud, Melahim 17; Tirmizi, Riyazüssalihin, 175) vd.) Bir Müslüman asla nemelazımcı olamaz. Her Müslüman bir halifedir (Bakara, 30) yani yeryüzünde Allah'ın kurallarını yaşamak ve yaşatmakla görevlidir. İyiliği emretmek kötülükle mücadele etmekle yükümlüdür. "Allah sizin ellerinizle zalimleri cezalandırmak ister." (Tevbe, 14) Aksi durumlarda namazlarımız bile kabul olmaz. (Maun, 4-7) Müslüman, gerek nefsinde gerek aile hayatında öncelikle kötülükten kaçınan ve daima iyilik yolunda olan kişidir. Müslüman doğmak veya olmak mesuliyet, sorumluluk gerektiren bir iştir. 'Müslüman olmak kolay mı?' adlı yazımıza da bakılabilir. Çünkü "Din yeryüzünde her tür kötülüğe, haksızlığa ve zulme karşı bir 'isyan ahlakı'dır. Din, egemenlerin sahte tarihine karşı, tarihi düzeltme davasıdır. Din, Muhammed İkbal'in dediği gibi 'salt fikirden ziyade amel/eylem'; Aliya İzzetbegoviç'in dediği gibi 'bir düşünüş biçiminden ziyade yaşayış'; Hasan Hanefi'nin dediği gibi 'pasif akideden devrimci imana" geçiş; İsmail Raci Faruki'nin dediği gibi de 'dünyayı cennete dönüştürme' projesinin adıdır." (M. Hayri Kırbaşoğlu, Ahir zaman ilmihali, s. 22) İsyan edilenden daha iyi bir düzen ortaya konuyorsa bu ahlaki bir isyandır. (Nurettin Topçu, İsyan Ahlakı, s. 195)

Kötülükler, insanlar kötü olduğu zaman ortaya çıkar. Yani kötülüğü yapan insanlardır. Bunun sonucu olarak da insan hem dünyada huzursuz olur hem de yaptıklarının karşılığı olarak ahirette cehenneme gider. Allah insanlar iyi, mutlu, huzurlu olsun diye onlara akıl ve vicdan vermiş, peygamber göndermiş, kitap indirmiş ve cennetin yolunu göstermiştir. Unutmayalım ki kötülük, iyiliğin olmadığı zaman vardır. Yani iyiliğin yokluğu kötülüğü doğurur, iyilik olduğu zaman kötülük ortadan kalkar. Tıpkı ışık olduğunda karanlığın yok olduğu gibi. O halde kötülüğün dolaylı sorumlusu da iyilerin çalışmamasıdır. "İnsan yaptıklarından sorumludur. İnsanlara iyi ve kötü olan şeyler ve sonuçları bildirilmiştir. İnsanın içine fıtrat yerleştirilmiş, vicdan konulmuş, ahiret inancı ile hesap bilinci vahiyle inşa edilmiştir." (Enam, 164, Bakara, 134; N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, s. 232)

Şura, 30: "Sizin başınıza gelen kötülükler ellerinizle işlediklerinizin sonucudur." Hiçbir teist, yeryüzüne kötülük getiren bir tanrıya inanmamaktadır! Böyle olsaydı o zaman herkesin ondan uzaklaşması beklenirdi. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 154) Unutmamalıyız ki, tarihte en çok sıkıntıları peygamberler çekmişlerdir. Bazı acılar nedeniyle inanç temellerimizi sarsmamızın sebeplerini ise şöyle sıralayabiliriz: İnancımızın güçlü olmayışı, insanın sırf bu dünya için yaratılmış olduğunu zannetmesi, hayatı gerektiğinden fazla sahiplenmesi. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 93)

Yine, bazı kötü (görünen) şeyler vardır, aslında onlar iyiliklere sebep olurlar. Ağrı, sızı, ateş, bulantı gibi. Bunlar Allah'ın insanlara verdiği bir ceza değil, bir hediye, bir lütuftur. Çünkü karın ağrısı olmasa karnımızdaki hastalıktan haberimiz olmazdı, dişimiz ağrımasa, dişimizi kaybedebilirdik ve bizim haberimiz bile olmazdı. O ağrı, sızılar bizim hastalıklara karşı alarm sistemlerimizdir ve iyi ki onlar vardır! O halde ağrı, sızı bir ceza değil, bir uyarı sistemi, bir mükafattır. Ayrıca, genelde dünyaya iyilik hâkimdir. Zaten kötülük hâkim olsa dünya bir yüzyıl geçmeden yok olurdu. Açlık, tokluğun kıymetini; hastalık, sağlığın değerini hatırlatır. Yine ağaçtan düşen var diye bütün ağaçlar, suda boğulan var diye bütün sular kötü kabul edilemez,

bunlar istisnadır. Bunların asılları iyidir. Ve en önemlisi de kötülük olsa bile bu iyiliğin değerinin bilinmesi için gereklidir. Her zaman iyilik yapan, insanlara yardım eden birini düşünelim. Zamanla artık ondan her zaman iyilik yapması beklenir hatta bir hizmetçi gibi görülmeye başlanır. Kimse o kişinin gerçek değerini anlamaz, ta ki başka bir kişi o iyinin zıttına kötü bir şey yapana dek! Kötü, iyinin kıymetinin anlaşılmasını sağlar. Karanlık aydınlığın, soğuk sıcaklığın kıymetini bilinmesine vesile olur.

Örneğin tüm evrendeki sıcaklığın 37 derece olduğunu düşünelim, ne eksik, ne fazla. Böyle bir durumda, sıcaklık diye bir şey hissedilir ve bilinebilir mi? Soğuk ve sıcak kavramları ortaya çıkar mı? Isının anlaşılması için derecelerinin olması gerekir. Evrende karanlık yaratılmamış olsaydı, ışığın ne olduğu ve önemi anlaşılabilir miydi? Dünyada hastalık olmadığı zaman insanlar sağlıklı olmanın ne demek olduğunu idrak edebilir miydi? Sağlıklı olmak bir değer ifade eder miydi? Evrende kötülüğün bulunmasının temelinde, iyiliğin anlaşılması, var olması, değer ve anlam kazanması olduğunu unutmamalıyız. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 83-84) Kötülük olmasaydı, güzelliğin, iyiliğin, sevginin, sağlığın ne olduğunu bilmeyen birer mekanik robottan farkımız kalmazdı. (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 87) Allah, insanı iyi ve kötü arasında ayrım yapabilecek donanıma sahip kılmıştır. Kötülük olmadan iyinin, çirkinlik olmadan da güzelin kıymetini bilmek mümkün değildir." (Öğük, s. 180) Kötü olarak nitelenen bir şey başka kimseler için de iyi olarak ifade edilebilmektedir. Zararlı, çirkin ve kötü olarak değerlendirilen bazı varlıklar da tabiatta çok önemli işlevleri yerine getirebilmektedir. (Öğük, s. 164-65) Zararlı şeylerin ibret vesilesi olma, iyiliğe vesile olma gibi önemli faydaları da bulunmaktadır. (Öğük, s. 171)

Ayrıca, "kötülük problemi, aslında ateistlerin iddiasının tersine, tanrıyı reddetme, inkar için bir sebep değil tam aksine, onun varlığına bir delildir. Çünkü insanlar kötülükle karşılaştığında, zor anlarında tanrıya daha çok yaklaşırlar: "İnsanlar, sadece kötülüğün varlığına rağmen tanrıyı düşünmezler. Aynı zamanda kötülüğün varlığı sebebiyle de düşünürler. İnsanlar acı çektikleri, korktukları ve özellikle de ölüm korkusu onları tedirgin ettiği zaman tanrıyı düşünürler." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 62-63)

Kanser aklımı başıma getirdi. Senarist Sema Ergenekon 6 ay önce kansere yakalandı. Kanser Ergenekon'a başka bir bakış açısı ve farkındalık kazandırdı. (Sabah, 09.11.2014) "İyi ki kanser olmuşum diyorum!" (Cumhuriyet, 5 Nisan 2016) Kafasına taş düştü, hayatı kurtuldu. Kafasına taş düşen Eren Filiz'in beyninde milyonlarca larva bulunan kist olduğu ortaya çıktı. (Milliyet, 27.112014) 100 numara kurtuluş: Şanlıurfa Cezaevi'nin C-5 koğuşu iki çeteye bölündü. Bir grubun lideri hücre cezası alınca adamları karşı tarafı suçladı. Düşman 5'liyi dövüp tuvalete kapattılar. Sonra da yangın çıkardılar. İşte ölen 13 kişi bu öfkeli gruptu. Kurtulanlar, tuvalettekiler oldu. (Takvim, 18.06.2012) Midesi bulanınca facia önledi. "Olay günü metrobüsteyken aniden midem bulandı. İçerisinde kola kutusu bulunan poşete kustum. Daha sonra ağzını sıkıca bağlayarak çöp bidonuna attım" dedi. Konuyu araştıran terör polisi, işçinin söylediklerinin doğru olduğunu belirledi Cihat F.'nin yaptığı bu hareket büyük bir facianın önüne geçti. (Akşam, 24 Nisan 2016) Tatlıses fizik tedavi merkezi kuruyor. Uğradığı silahlı saldırının ardından ünlü sanatçı müthiş bir karar aldı. Yüzde 10'una bedava hizmet. (Medimagazin, 7 Aralık 2012) 'Yüreğimdeki ateş' demişti. Sakıp Sabancı'nın engelli oğlu: Metin Sabancı spastik felç hastasıdır. Ablası Dilek Sabancı, babasının hayır işleri hakkında: "Babam olmasaydı Türkiye'nin ilk bilinçli spastik çocuklar rehabilitasyon merkezi, ardından kemik hastanesi de açılmayacaktı. Ben ve kardeşimin durumları sayesinde şimdi birçok çocuk ameliyat olabiliyor. Bazen her şeyin bir nedeni var diye düşünüyorum. (Akşam, 28 Eylül 2022) Bayramda et yiyemedi, şimdi bin aileye kebap dağıtıyor. (Sabah, 10 Temmuz 2022) Bu yurtta evlat hasreti var. Albay Nihat Ömür 1962'de tayin olduğu Kıbrıs'ta oğlunu kaybetti. Evlat acısına teselli bulabilmek için 1500 kişilik ilkokul yaptırdı. Şimdi üniversitelilere yurt açıyor. (Cumhuriyet, 23.12.2012) Brezilya'nın Malcolm X'i. Cesar Kaab Abdul Pugnaz: "Yönetimden çok zulüm gördüm. İnsanları bana karşı kışkırttılar, aleyhime

çalışmalar yaptılar. Medya beni hedef gösterdi. Defalarca saldırıya uğradım. Ölüm tehditlerinin ardı kesilmedi" ifadelerini kullanan Pugnaz, "Ama Elhamdülillah bu bana İslam'ı öğrenmeye gelenlerin sayısını da artırdı" dedi. Kötü görünen olay karşısında takındığımız tavır, imtihanı kavrayıp kavramadığımız hakkında bizlere bilgi verir. Biz ya imtihan olmak istemiyoruz veya imtihanın şartlarını kendimiz belirlemek istiyoruz. Bu da sorunun üstesinden gelmemizi zorlaştırıyor. (Yeni Şafak, 24 Temmuz 2022) Lee Kuan Yew, seçimi kaybeden Chirac'a şunu anlatır: Yaşadığım sıkıntıları zaman içinde unutup bugün geriye baktığımda, hiç istemeden atanıp zorla gittiğim Tiran'ın özel ve meslek hayatıma ne kadar olumlu etki etmiş olduğunu görüyor ve bir yerde 'iyi ki de gitmişim' diyorum." (Tanşuğ Blade, Maskeli Balo, s. 47) Birand şöyle anlatır: "Hayat karşısında peş peşe aldığım yenilgilerin hıncıyla zorlukların üzerine gitmeye, içe kapanıklığı yenip dışa açılmaya karar verdim." Yıllardır ona acı ve kompleks veren topallığı artık önünde bir engel değil, sırtında bir kırbaç olacaktı. Dezavantajını avantaja, zaafını hırsa çevirdi. Bu mücadele onu Mehmet Ali Birand yapacak yolun başlangıç noktasıydı. Yenilgiler çok şeyler öğretmişti. Kendisini tanımış, neyi yapıp neyi yapamayacağını görmüş, elindekinin kıymetini bilmiş, ne istediğinden emin olmuştu. (Can Dündar, Birand, s. 55, 242) En hayırlı kaza: Faik Yorgun'un kullandığı araç bir kamyonla çarpıştı. Aracın bagajında her biri bir binayı uçuracak güçte, patlamaya hazır 5 bomba bulundu. (Akşam, 23.09.2010) Serdar Ortaç: "Allah sebepsiz bir hastalık vermez diye düşünüyorum. Demek ki bir hata yapmışım. Allah da 'Kendine gel, hayatın kıymetini bil' demiş olabilir." (Sabah, 24.9.2016) Hapse atılmasam kurşuna dizilecektim: "Kimse hayatta kalmak için neyin iyi, neyin kötü olduğunu bilemez. Eğer 1946'da tutuklanmamış olsaydım -ki ben ve benim insanlarım bunu büyük bir talihsizlik olarak görüyorduk- 1949'da, tutuklanmamın ardından örgüt içinde benim yerimi alan Halid Kaytaz gibi öldürülmüş olacağım hemen hemen kesindi. Halid ölüme mahkum edilmişti ve 1949 Ekiminde kurşuna dizildi. Hapse girmek böylece hayatımı kurtardı." (Aliya İzzetbegoviç, Tarihe Tanıklığım, Saraybosna, 31 Mart 2001) "İkinci dünya savaşında iki kere yaralanan Ruzi Nazar'ı bu sayede Tanrı bir kez daha ölmekten, esir düşmekten ve esirlerin çektiği acıları çekmekten korumuş, bu tehlikeyi iki savaş yarası ile atlatmıştı." (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 100. Ayrıca benzer örnekler için aynı eser, s. 163, 172) PKK'lı hükümlü cezaevinde hafız oldu. "Terör" suçundan hükümlü İbrahim Çetinkaya, Siirt E Tipi Cezaevi'nde aldığı eğitimle hafız oldu. Çetinkaya, Vali Aydın'a hafız olmaktan duyduğu mutluluğu anlatarak, "Benim için böylesi daha hayırlıymış. İnsanın bazen şer olarak gördüğü olaylar, hayırlara vesile olabiliyor. Ben bunu yaşadım" dedi. (Yeni Şafak, 18.01.2013) Cezaevinde hafız oldu, 13 mahkuma da öncülük etti. Konya'da cezaevinde 15 ayda Kur'an-ı Kerim'i ezberleyen 29 yaşındaki hükümlü Abdülkadir Geylani Tekgöz, 13 mahkumun daha hafızlığa başlamasına öncülük etti. "Hafızlığa başlayınca şunu anladım. 25 yaşına kadar ölü gibi yaşamışım. Şimdi yaşımı sorduklarında utanmasam, '4 yaşındayım' diyeceğim" diye konuştu. (Yeni Şafak, 02 Ekim 2019) Göğsünü ısıran hayvan hayatını kurtardı. Tedavi sürecinde kanser olduğunu öğrendi, erken teşhis hayatını kurtardı. (Bugün, 27.12.2012) Filiz Akın: Kanser bana bakmayı değil, görmeyi öğretti. (Milliyet, 05.09.2020) Hülya Koçyiğit: O kaza sayesinde hayatım kurtuldu. Kazada omurga kemiğim kırıldı. Röntgende hastalığımın farkına vardık. Ama her şerde bir hayır varmış. (Takvim, 05.09.2020) Anne ve kızını ölümden trafik kazası kurtardı. (17.06.2020) İslam'a mesafeli bir sosyalist olan Yılmaz Çamlıbel yaşadığı zor hayat şartlarının kendisini geliştirdiğini, olgunlaştırdığını ve bu sayede önüne çıkan soruları aştığını ifade eder. (Yılmaz Çamlıbel, Kervan Yürüyor, s. 85) Doğuştan beyin felci hastalığı olan Mehmet A. de: "Bu engel benim en büyük motivasyon kaynağım oldu." demektedir. (Hürriyet, 1.5.2026) Aslında "Her tür kötülük ve zorlukla mücadele azmi, insanın mutluluğunun başlangıç noktasıdır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 39)

Aynı durum insan hayatının tüm evreleri içinde söz konusudur. Kısa vadede kötü gözüken bazı olaylar hayatın daha uzun vadeli zamanı dilimi içinde 'gerçeği' görmemize neden olmakta, o kısa zaman diliminde kötü görünen olayın ne tür hayırlara vesile olduğunu zaman bizlere göstermektedir!

"Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz." (Bakara, 216) "Gerçekten güçlükle beraber kolaylık vardır. Evet, gerçekten güçlükle beraber kolaylık vardır." (İnşirah, 5-6)

Kötülük Problemi

David Hume: "Tanrı kötülüğü önlemek istiyor da gücü mü yetmiyor? Öyleyse o güçsüzdür. Yoksa gücü yetiyor da kötülüğü önlemek mi istemiyor? Öyleyse o iyi niyetli değildir. Hem güçlü, hem de iyi ise, bu kadar kötülük nasıl oldu da var oldu?" (David Hume, Din Üstüne, s. 209) diye sormaktadır. Halbuki Tanrı ne güçsüz ne de kötüdür! "Kötülük, insanın özgür irade ve seçimi ile ilgilidir." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 168) ve "Kötülük insan temellidir. Allah insana verdiği iradeden dolayı, onun yapıp ettiklerine vahiy ile müdahale etmekte" (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 210) dünya ve ahiret mutluğuna giden yolu insana göstermekte ve sonuçta tercihi de insana bırakmaktadır.

Ayrıca "Evrene materyalist bir açıdan bakan "natüralist ve modernistler, kötü olan bir olaya sadece atomların yer değiştirmesi açısından bakabilirler." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 127) "Hani siz fizikten öte bir gerçek tanımıyordunuz? Ateistler, bugün kusurlu olarak niteledikleri şeylerin ne kadar var oluş amaçlarına vakıf olduklarını test ettiler mi? Ateistlerin kusur olarak gördüğü şey, tam da onun var edilmiş amacı olabilir. Aynanın arkasının karanlık olması misali. O siyahlık kusur değil, lüzumludur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 131) Unutmayalım ki, "İmtihan edilen insanın kaybetmiş olmasının sebebi kötünün varlığı değil, kötüyü 'tercih etmiş' olmasıdır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 118) "Allah (cc) problemleri var eden değil, o var olan problemlerin çözümü için yol ve yöntem belirleyendir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 14)

Kötülük iki kısımdır: Tabii ve ahlaki kötülük. Tabiattan kaynaklanan kötülüklere karşı tedbir almak bizzat dinin emridir. Tedbir aldıktan sonra başımıza bir bela, musibet gelirse bu 'imtihandır!' Ahlaki kötülüklerden dolayı ise tanrı sorumlu tutulamaz. Çünkü insan 'hürdür.' İyiliği de kötülüğü de seçen insandır.

Ayrıca ateistler şunu gözardı etmektedirler: "Doğal kötülüklerin çözümü ve anlaşılması kolaydır. Peki ya ahlaki kötülüklerin sebepleri?! Onlar nasıl ortadan kaldırılacaktır?" (Ömer Faruk Erdem, Bir Müslüman deizm ve ateizme nasıl bakmalı? s. 118) Bu sorunun cevabını ateistler verememektedir! Bu konu hakkında 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımıza da bakılabilir.

Kötülük, iyiliğin bilinmesine neden olur. İyiliğin önemi ve değeri, kötülük ortaya çıkınca anlaşılır. Kötülük ise iyiliğin yokluğudur. (İbni Sina, Kitabu'n-Necat, s. 265) Kainatta genelde iyilik hâkimdir. Su boğar ama genellikle su insanın iyiliği için vardır. Aynı zamanda kötülük diye algıladığımız birçok durum aslı itibari ile iyilik olarak nitelendirilebilir. Mesela bazı kötülükler vardır, büyük iyiliklerin meydana gelmesine vesile olur. Atalarımızın deyimi ile "bir musibet bin nasihatten iyidir" cümlesi ile kastedilen de budur. Bazı kötülükler daha büyük kötülüklere engel olur. Mesela kangren olan kolun kesilmesi gibi. Yani "kötü dediğimiz şey görecelidir." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 53) "Zıt olan her durum iyiliğin kıymetini bilmemizi ve ona yönelmemizi sağlar." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 36) Sıcaklığın olmadığı yere adını verdiğimiz 'soğuk', ya da ışığın olmadığı yere adını verdiğimiz 'karanlık' gibi, iyiliğin olmadığı duruma da 'kötülük' deriz. Kötüler de güçlü oldukları için değil, kötü olmadığını iddia edenler pasif oldukları için kazanırlar. 'Kötülük neden var?' diyen aslında, yapmadığı iyiliği itiraf etmiş olur! Karanlığa küfretmek yerine bir mum yakmayı denemek hem şikayet konularını azaltacak hem de ahiretimizi kurtaracaktır!

Tanrı her maddeye mükemmele ulaşma yeteneği vermiştir. Ama kemale ulaşmak, gerek kendi kapasitesi gerekse dış etkenlerden ötürü tam olamayabilir. Mesela tohumun büyümesini düşünelim. Tohumda büyüme yeteneği vardır ama her tohumdan ağaç olamaz. Ama tanrı o yeteneği vermiştir. Önemli olan da budur. Gerisi mücadele etmekle alakalıdır. Allah iyilerden olmamızı istemiş ve iyi olduğunu iddia eden insanlara da, kötülüklere engel olma görevi vermiştir. (Tevbe, 14) İyi olduğunu iddia eden insanın en büyük görevi kötülük yapmamak ve yapılan kötülüklere de elinden geldiğince (Müslim, İman 78. Ayrıca bk. Tirmizi, Fiten 11; Nesai, İman 17) engel olmaktır. Bu görev (halife olma görevi), Allah'ın, iyi olduğunu iddia eden insanlara verdiği bir sorumluluktur. "İnsana, ahlaki anlamda kemale ermesi için özgür irade verilmiştir. Ayrıca insanın iradesini doğru tercihlere yönetilebilmesi için akıl, vicdan, fıtrat gibi sağlam imkan ve kabiliyetleri vardır. Bir de bunun yanında insanoğluna peygamberler aracılığıyla rehberlik de bulunulmuştur. İnsan bunların hepsini değerlendirmek suretiyle, hem dünya hem de ahiret mutluluğuna ve nimetlerine kavuşabilir." (Metin Özdemir, DİB, Modern Çağın İnanç Sorunları, s. 74) Allah (cc) asla kötülük istemez! O (cc) insanı özgür iradeli yaratmıştır. Allah, yaptığı işin sorumluluğunu akıllı ve özgür iradeli yarattığı insana bırakmıştır. Allah doğru yolu da insana göstermiştir. İyilik yapanın cennete, kötülük yapanın cehenneme gireceğini bildirmiştir. İyilik ve kötülüklerin listesi de ilahi kitaplarla bildirilmiştir. İyiliklerin nasıl uygulanacağını ise görevli peygamberler göstermiştir. Ayrıca insana akıl ve iyi kötüyü hissettirecek vicdan verilmiştir. Geriye, iyi olduğunu iddia eden insanların kötülüklerle mücadelesi kalmıştır. Zaten insanlık tarihi de bu mücadelenin sahnesi ile doludur! (Tevbe, 71; Ali İmran suresi, 105, 110; Maide suresi, 78-79; Ahmed İbni Hanbel, Müsned I/391; Müslim, İman 80) Kısaca insanlara kötülüğü yapan yine bizzat insanın kendisidir. Eli ile (işledikleri sonucu) kötülük ortaya çıkar ve sonra cezasını da bizzat kendi çeker. Mesela Ozon'u egzoz gazı, parfüm ile insanlar deler ve iklim değişikliğine neden olur, sonucuna da yangın, kanser gibi musibetlerle yine bizzat kendisi muhatap olur. "Kanser, modern hayatın aşırılıklarının yol açtığı insan yapımı bir hastalıktır." (Prof. Michael Zimmeman, Daily Telegraph, 16.12.2010) Küresel ısınma yüzde 95 insan kaynaklı. (BM Raporu, 27.09.2013) Dünyayı insanlar hasta etti. (Sabah, 24 Eylül 2011) Hava kirliliği akciğer kanserini tetikliyor. (Birgun, 17 Kasım 2018) Artan çevre ve hava kirliliği gibi birçok neden astımı tetikliyor. (Cumhuriyet, 7 Mayıs 2019)

"Kötülük probleminin insan hürriyeti, mükemmellik sorunu ve ahiret inancı ile olan bağlantıları göz önüne alınmadan kabaca ele alınması, yanlışlığa yol açmaktadır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 97) Eğer kötülük denen şeyler, mesela çift başlı doğum veya hastalıklar insanlığın yüzde 60-70'inde olsa idi ateistlerin itirazı haklı olabilirdi. Ama her gün binlerce sağlıklı bebek doğuyor. Grip olunca veya dişimiz ağrıyınca nefes almanın değeri veya ağrımayan dişin kıymetini hatırlıyoruz! "Varlıklar ancak zıtları olduğunda bilinebilir. Eğer çirkinlik ve kusurluk yaratılmamış olsaydı, güzellik ve kusursuzluk bilinemezdi, hastalık olmasaydı sağlığın ne derece önemli olduğu takdir edilemezdi. Bu sebeple Allah varlıkları çiftler halinde (Zariyat, 49) yaratmıştır." (Duman, Allah'ım sorularım var, s. 199) Eğer hep iyinin olduğu bir âlem istiyorsak, o ahirette hak edenler için cennette gerçekleşecektir. Bu da mücadele gerektirir! (Nisa, 95; Ebu Davud, Cihad, 33)

"Bizim iyilik ya da kötülük olarak nitelendirdiğimiz şeyler gerçekten de öyle midir? Bizler geleceği bilmediğimizden, karşılaştığımız olaylar hakkında aceleci yargılarda bulunuruz. Milli piyango kazanmak iyi midir kötü mü? Yağmur çiftçi için iyi, tatilciler için kötüdür. İmtihanımız, iyilik ve kötülük olarak gördüğümüz durumlarda vereceğimiz 'tepkilerden' oluşmaktadır." (Duman, Allah'ım sorularım var, s. 205-207) "Hz. Süleyman, "Bu şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak üzere Rabbimin gösterdiği lütfundandır." derken (Neml, 40) işte bu sırra işaret etmektedir. "Bazıları açısından kötü olan bir şey bir başkası açısından kötü değil iyi olabilir. Hastalanmış olan kimsenin iğne olması sonuçlar itibariyle güzeldir. Hayatımızda ilk yaşadığımız anda çok üzüldüğümüz, kötülük olarak gördüğümüz olaylara uzun zaman sonra geriye dönüp baktığımızda, bunların birer lütuf olduğunu görebiliriz. Varlıklar zıtları ile bilinir. Kafamızda sıcak diye bir kavram olmasa, soğuk da bilinemez." (Duman, Allah'ım

sorularım var, s. 264-267) "Kötülük olan yerde, her şeyin emrine verilmesi tesadüf öyle mi?! Kötülük olmadan iyiliğin tanımını yapamayız." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 211-212) Ve en önemlisi de, kötülüğün olmasının sebebi de tanrı değil, tanrısızlıktır. Tanrı inancı kötülüğün en büyük engelidir. Allah kavramını ortadan kaldırsanız, kötülük diye bir şeyden nasıl bahsedebiliriz ki? Nedir kötülük, kime göre? Olayın kendisi mi, öncesi mi sonucu mu kötüdür! Bütün sistem içinde de o kötü müdür? Hayatı bu dünyadan ibaret sayanlar, kötü diye nitelendirdiği olayın öncesi ve sonrasını görmeyince muhatap olduğu kadarına kötü der ve bu sınırlı yetenekleri ile insan dünyayı kötü olarak nitelendirir. Halbuki kötü olan sadece insandır. Hür irade ile yaratılan ve iyi kötü yapma seçeneği olup yaptıklarının sonucuna göre ceza veya mükafat alacak, kötülük yapmaması için kitap, nebi, vicdan, ahlak ve akıl ile uyarılan insan!

Hem insan özgür olacak, hem Tanrı kötülüğe neden engel olmuyor denecek? Eğer insan özgür olmasa, iyi-kötü tercihinde serbest bırakılmasa, bu soruyu ileri sürenlerin itirazı, 'Tanrı neden bizi özgür yaratmadı?' şeklinde olacaktı! Dolayısı ile sorun, insanın özgür olup olmamasında kaynaklanmakta ve olaylara bakış açısında ve niyetinde kilitlenmektedir. Yani kötülük problemini iddia edebilmek için insanın akıllı ve irade sahibi olması gerekir! Akıl ve irade olduktan sonra ise ortaya zaten kötülük ve iyilik gibi iki alternatif otomatik olarak gündeme gelmektedir. Ya itiraz edemeyecek bir donanımda insan olacak ya da o donanıma sahip ise iyilerin yanında yer alıp kötülüğe karşı mücadele edecektir. Üçüncü alternatif yoktur! Materyalist görüşte olanlar, hem içkiden eşcinselliğe kötülüğe zemin hazırlayan kavramları savunacak hem de sebebi olduğun kötülüğün ortaya çıkmasından dolayı yaratıcıyı suçlayacak. Bu ikiyüzlülüktür!

Allah nasıl ki güneşi, yağmuru, inançlı inançsız herkese dağıtıp bahşetmişse, bizlerde insan olarak insanlığımızı teist veya ateist herkese dağıtmalıyız. Önemli olan öfkeye dönüşmeyen anlayış sergileyebilmektir. Kimse kimsenin aklının dümenini eline geçirme gayreti içinde olmamalıdır. Başkasının aklına kumanda etme gerekliliği gibi bir şey olsa idi, Allah bu işi, birçok akıl zafiyeti olan bizlere vermez, kendisi her yarattığı kulu hizaya girmiş bir akılla var ederdi. Birçok ateistin anlamadığı da budur: "Madem Tanrı varsa o zaman niye..." diye başlayan cümlelerin özünde yatan şey, işte bu "özgürlük " durumunu hesaba katamama olayı gelmektedir. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 172) "Akli melekelere ve özgür iradeye sahip olmak imtihana tabi tutulacak kişilerin en temel hakkıdır." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 35) "Allah'ın insana verdiği özgür irade, onun inanç konusunda özgürce kendi seçimi yapmasını gerektirir. Bu da, seçilecek iki düşüncenin de var olmasına bağlıdır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 9) "Hayat imtihanında insanlar dilediklerini yapmak için yeterli özgürlüğe de sahiptir." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 269) Dolayısı ile dünyada "Kötülük, Allah'ın bütün insanlara doğuştan verdiği olumlu sıfatları kötü kullanmaktan ileri gelir." (Leopolde Weiss/Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 41) Özgür irade varsa, her alternatif mümkündür. Mesele, kişinin hangi alternatif rolü seçtiğindedir! Ey insan! Sen iyi olmayacak, işini yapmayacak, aksine kötülüğe kapı açan iddialarla toplumu ifsat edecek, bozacak, sonrada senin gibi insanların yaptığı kötülük ve sonuçları yüzünden yaratıcıyı suçlayacaksın! Kötülük yapmamak ve insan kaynaklı kötülüklere çözüm üretmek iyilerin görevidir. Aksi halde yanlış şık tercihlerinden bizzat insanın kendisi sorumludur. "Herhangi bir soruya yanlış cevap verdiğinizde dersin hocasına 'ben yanlış yaptım, sen bana niye engel olmadın?' diyebilir miyiz?" (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 22) İyi olduğunu ispat etmek iyilerin görevidir. Bu da mücadeleden kaçmakla değil 'Hak' üzere sabit olup bu yolda yürümekle mümkündür!

İyilik Problemi

Materyalizmin canlılığı açıklama yöntemi olan rastlantısal evrim teorisi ve onun en gelişmiş biçimi olan Darwinizm, hayatın "yaşam mücadelesi" ile ortaya çıktığını ileri sürer. Bu mücadele, her bireyin 'bencil' bir yaşam savaşı sürdürdüğünü ve bencil olmayanların da

'hayatta kalma değeri' taşımadığı için elenmesi gerektiğini ileri sürer. Bir canlı fedakarlık yapıp kendini tehlikeye atıyorsa, aldığı risk yüzünden yaşama şansı azalacaktır. Yani fedakarlık bir 'aptallık'tır. Yapan da aptal olduğu için de elenmesi, yaşamının son bulması gerekir! Ve işin can alıcı noktası da, bu vahşi yaşam tarzını bilimsel kabul edip dayatanların, sebep oldukları kötülüklerden ötürü yaratıcıyı suçlamalarıdır! Detaylı bilgi için "Evrim Teorisi" adlı yazımıza bakılabilir.

Eğer bu 'teori' doğru olsaydı, bugün hiç bir fedakar insan davranışı görmememiz gerekirdi. Çünkü hepsi çoktan elenmiş olmalıydı. Oysa insanlık tarihi, hayranlık verici fedakarlık örnekleriyle doludur. Yaşamını sadece başka insanlara iyilik yapmaya adayan hayırseverler, doktorlar, hemşireler, eğitimciler, din adamları vardır. Ve bunların gösterdiği samimi "iyilik", darwinizm ile açıklanamayan bir problemdir. "Kötülük yerine iyilik yapmamız gerektiğine inanmamız, yüreklerimize yazılmış olan bir ahlak yasası olduğunu göstermektedir. Bunu vicdan olarak da adlandırabiliriz." (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 56)

Kötülüğün varlığına rağmen insanlık iyiye doğru ilerleyebilmiş, içinde yaşanabilir bir uygarlık düzeyine ulaşabilmiştir. Zaten dünyada kötülük var olduğu için kişinin Tanrı'nın varlığına olan inancı sarsılsaydı, başta Peygamber Eyüp (Enbiya, 83; Sad, 41) olmak üzere Hz. İsa'nın ve Hz. Muhammed'in (Bakara, 153, 214; Ali İmran, 142, 186; İnsan, 24; En'am, 34; Yunus, 109; İbrahim, 12; Nahl, 110 vd.) inançları sarsılırdı. (Pr. Mehmet Aydın, Ateizm ve çıkmazları, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 24, sy. 1-2, Haziran 1981, s. 194)

İnsan özgürdür ve dünya da imtihan alanıdır!

"Bize bir irade vermiş olduğuna göre Allah'ın bizi bu irade üzerinden imtihan etmesinde şaşılacak ne vardır? İmtihana tabi tutmak için gerekli olan şey bu irade değil midir?" Bu dünyada imtihan olunmak için varız, imtihanlardaki yanlış şıklar doğruyu bulabilmemiz için bir fırsattır. Bir şey eğer amacına hizmet etmiyorsa, kusurlu ve kötü sayılabilir. Ve 'eşya da zıttı ile bilinir.' (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 55; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 24) "Tekdüze devam eden halin insan tarafından kıymeti bilinmez. Hastalık insana, bedenlerinin kendilerine ait olmadığını, Allah'a muhtaç olduklarını öğretir, ölüm ise lezzetin fani olduğunu. Hiçbir şey boş, anlamsız değildir. Dünyada sadece keyif yapmaya gelmişiz gibi bir havaya bürünmek, kendimizi kandırmak olur. Dünya bu maksatla yaratılmış olsaydı hastalık, fakirlik bu dünyada olmazdı." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 105, 131-134,139) "Kusursuzluk, canlıların kendi türlerindeki kusursuzluk olup, her bir ferdin kusursuzluğu değildir. Elma kusursuz olarak yaratılmıştır. Bununla birlikte elmalar içinden çürük olan, tadı bozuk olanlar olabilir, bu durum elmanın mükemmel bir meyve olduğu gerçeğini değiştirmez. Allah, imtihan etmek üzere insanları beden, sıhhat, görüntü, maddi imkan, ırk ve benzeri hususlar bakımından birbirinden farklı yaratmıştır. Bir kusuru bulunanlar olabilir. Eksiği olan sabırla, sağlam olan şükürle imtihan olmaktadır." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 201)

Ey Adem oğlu! Artık mazeret üretme, şimdi eylem zamanı! İyilik için çalış, dünyaya ışık saç, sana düşen zafer değil, seferde, iyilik yolunda olmaktır. Öyle bir yolda iken öl ki, o üzerinde olduğun yol sana cennet için bir bahane, mazeret, sebep olabilsin!

Allah kötülükleri iyi insanların eliyle temizlemeyi murad etmektedir. Allah müminlere zulme uğrayanlara arka çıkma görevi vermiştir. (Tevbe, 14; Bakara, 251; Enfal, 25; Hud, 113) İlahi adalette ceza yapılanın tam karşılığıdır, mükafat ise hak edilenin çok çok fazlası. (Buhari, İman, 31; Müslim, İman, 106; Ahmed b. Hanbel, Müsned, II/317) Geriye, bizim yürüyeceğimiz yolu tercih etmek kalmaktadır! Din insanlara "İyiliğin sonuç itibarıyla üstün olduğuna kesinlikle inanarak, kendisi ile savaşabileceğimiz ve savaşmamız gereken kötülüğe karşı bize ahlaki bir güvenlik hissi verir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 202)

"Ateistler, şefkat, merhamet, vefa, sadakat, doğruluk, yardımseverlik gibi iyi özellikleri Allah'ın varlığına dair kanıtlar olarak görmediğine göre, hırsızlık ve cinayet gibi kötü olayların olmasını da Allah'ın olmadığına dair bir kanıt olarak yorumlamaları mantıksızlık." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 73)

Hayır ve şer (İyilik ve kötülük) Allah'tan ise insanların suçu nedir?

Konu "Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?" adlı yazıda açıklanmıştı. Burada insanın sorumluluğu boyutunu kısaca açıklayalım. İnsanı diğer canlılardan ayıran en büyük özellik iyilik ve kötülük yapabilme özelliğine sahip olmasıdır. İnsan iyilik yaparak meleklerden üstün olabileceği (Bakara, 31; Teftazani, Şerhu'l-Akaid, s. 196-199; DİA, XXIX/41) gibi kötülük yaparak da hayvandan da aşağı (Tin, 5; A'raf, 179) olabilecek özelliğe sahip bir varlıktır. O kendi isteği ile ister dünyada iyi olur ve cennete gider, ister kötü olur ve cehenneme gider. Allah ilahi kitaplar göndermiş, iyiyi kötüden ayıracak akıl vermiş, peygamberler ile ilahi mesajların pratiğe aktarılmasını göstertmiş, vicdan adı verilen manevi savcıları insana yerleştirmiş, insanın cennete gidebilmesi için dünyayı düzenlenmiş ama gerisini de insanlara bırakmıştır. Bir yol düşünelim, yolun iki tarafında beyaz ve kırmızı renkli yol taşları (ayet ve hadis) vardır. Yola çıkan arabadaki şoföre akıl verilmiştir. Elinde trafik rehberi (Kur'an), önünde kendisine yolu tarif eden trafik polisi (peygamber) vardır. Yolun sonu ise sonsuz güzellikler (cennet) ile dolu ve yolun dışı ise korkunç kötülük ve eziyetlerle (cehennem) dolu olsun. Ayrıca yoldan çıkma ihtimaline karşı içimize de bir alarm sistemi (vicdan) verilmiş iken tüm bunlardan sonra şoför aklını kullanmayıp yoldan çıksa, cehennem çukuruna düşse suç kimde olur?

"Ne gelirse başımıza Hak'tandır, Eğer şer ise gelen Hak'tan ayrılmaktandır." N. F. Kısakürek

Doğal afetler Allah'ın cezası, bir musibet midir?

Tevekkülün yanlış anlaşılmasının sonucu bu tür sorular gündeme gelebilmektedir. Önce tedbir alıp üzerimize düşenleri yaptıktan sonra gerisini Allah'a bırakmalı, O'na güvenmeliyiz. Ama deprem ülkesi olan yurdumuzda depreme dayanıklı evler yapılmayınca, ağaçları kesip, doğanın dengesini bozduktan sonra sellere muhatap olunca, tüm bunlarda kendi sorumluluklarımızı göz ardı edip olayı Allah'ın cezası olarak yorumlarsak, sadece dini yanlış anlamış değil aynı zamanda Allah'a da iftira etmiş oluruz. Tedbir, önlem almadan yapılan işlerin sorumluluğu bizzat insanın kendisindedir. Ama tedbiri aldıktan sonra karşılaşabileceğimiz, dini literatürde 'imtihan' denen ve istisnai durumlar olabilir ki, burada bize düşen, imtihan bilinci içinde hareket edip, sabır ile başımıza gelen olayın hikmetini aramak olmalıdır. Müslümanlar için her musibet hayr/iyiliğe vesile olacak bir sonuçtur. Dar bakış açısı, geleceği bilememe, insanın aceleci yapısı, bela ve musibet olarak görülen olayların hayatımızın devamında iyi/güzellikle sonuçlanacağını öngörememe bu gerçeği kabul etmemize engel olabilmektedir.

Peki, neden fakirlik, sakatlık, kör, topal insanlar vardır?

İnsanlar ibret alsın, görüp düşünsün, şükretsin ve kendilerinin aynı hallerle imtihan edilmedikleri için Allah'a hamd etsinler; bu durumda olanların ise, imtihan oldukları bilinciyle sabredip isyan etmemelerinden dolayı kıyamet günü cenneti kazanabilsinler diye. İslam, musibete uğramayan, zengin insanları şükre (kibirlenmemeye, zekatını tam vermeye, musibete uğrayanlara yardım etmeye) davet ederken, fakir, musibete uğrayanları ise bundan kurtulmak için tüm güçleri ile gayret ettikten sonra hâlâ gidişatı düzeltememişse imtihan bilinciyle hareket edip sabretmeye davet eder. Şükretmeyen zengin, sabretmeyen fakir imtihanı kaybetmiştir.

Örneğin spastik bir çocuğu olan bir aile düşünelim. Vuruyor, kırıyor, hatta etrafı ateşe bile verebiliyor. Genel kanaat "O aile özürlü çocukla imtihan olunuyor." şeklindedir. Bakış açımızı genişleterek başka bir örnekle aynı olaya bir daha bakalım. Bir genç düşünelim, üniversiteyi kazanmış, ailesinin gurur kaynağı. Ama o genç aslında -ailesinin haberi yoktur ama- aşırı bir akımın militanıdır ve bazen etrafı yakan yıkan, arabaları ateşe veren, sağa sola saldıran birisidir. Şimdi, "Akıllı, okuyan, üniversite kazanmış" olan bu çocuk ile spastik engelli çocuğu karşılaştıralım. Spastik çocuğun teşhisi, yapacakları ve yapılması gerekenler bellidir. Militan gencin ise ailesi hâlâ çocuklarını "okuyor" zannetmektedirler! Tedbir almak da akıllarına dahi geçmemektedir. Şimdi can alıcı soruya gelelim: Hangi aile daha çetin imtihandadır? Sadece ailesine sorun çıkaran evlat mı daha çetin bir imtihandır, yoksa topluma zarar veren, hem kendi hem ailesinin geleceğini karartan 'akıllı' zannedilen evlat mı? 1 Mayıs 1996'da Kadıköy'deki gösteriler sırasında sol gruptan devrimci bir kız elindeki sopa ile Kadıköy meydandaki çiçeklendirilmiş bir tretuvar ya da döner kavşak göbeğindeki çiçekleri kırmaya parçalamaya çalışır. Yine "1 Mayıs İşçi Bayramı'nda Şişli'den Taksim Meydanı'na çıkmak isteyen gruplara polis müdahale eder. Göstericilerin arasında kalan iki polis linç edilme tehlikesi yaşar." (CNN Türk, 01.05.2014) "Göstericiler atmak için kaldırım taşlarını söküp kırar ve polise saldırır." (Son Dakika, 01.05.2024)

Hatırlayalım, Sakıp Sabancı'nın çocukları spastik özürlü olmasalardı, Türkiye'nin ilk spastik engelli okulunu açmak öncelikleri arasında olabilir miydi? Ayrıca çöpçü, temizlik işçisi gibi mesleklerin ne kadar gerekli ve zorunlu olduğu bir gerçektir. Eğer onlar olmasa idi ortalık pislikten geçilmezdi. Önemli olan tüm meslekler arasında uyum olması, ahengin bozulmaması ve korunmasıdır. "İmtihan şartları eşit olsaydı yeryüzünde hayat mümkün de olmazdı." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 224) "Çünkü insanlar toplum halinde yaşayan varlıklardır ve toplumsal hayat iş bölümünü zorunlu kılmaktadır. "Dünya hayatında onların geçimliliklerini aralarında biz paylaştırdık." (Zuhruf, 32) İmtihan şartlarımız farklı olduğu gibi, imtihanlarımız da farklı farklıdır." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 226) "Şüphesiz her şeyi bilen ve her işi hikmetlice yapan ancak sensin." (Bakara, 32)

"Tarihi Allah yazar. Biz sadece nerede duracağımıza karar veririz." Aliya İzzetbegoviç. "Allah'ın yazdığı bütün roller başrol. Allah başrol yazmışken figüran gibi yaşıyorsanız orada sıkıntı var. Bütün ihtimaller yazılı, senin tercihinle ilgili her şey. Yoksa hangisini tercih edersen et, yazılı. Şu gördüğümüz 8 milyar insanın hepsi kendi filminde başrolde!" Yılmaz Erdoğan. Men âmene bi'l-kaderi, emine mine'l-kederi: Kadere iman eden, kederden emin olur. "Sopayla kilime vuranın gayesi kilimi dövmek değil, kilimin tozunu almaktır. Allah sana sıkıntı vermekle tozunu, kirini alır." C. Rumi. "Üzülme! İstediğin bir şey olmuyorsa ya daha iyisi olacağı için ya da gerçekten de olmaması gerektiği için olmuyordur." C. Rumi. "Kader, yolun tamamını değil, sadece yol ayrımlarını verir. Güzergah bellidir. Ama tüm dönemeç ve sapaklar yolcuya aittir. Öyleyse, ne hayatın hakimisin, ne de hayat karşısında çaresiz!" Şems-i Tebrizi. "Olduğu kadar, olmadığı kader." Şems-i Tebrizi. "Kader, beyaz kağıda sütle yazılmış yazı. Elindeyse beyazdan, gel de sıyır beyazı!" N. F. Kısakürek

Vaiz kürsüde

"Kadermiş!" Öyle mi? Hâşâ, bu söz değil doğru:
Belanı istedin, Allah da verdi… Doğrusu bu.
"Çalış!" dedikçe şeriat, çalışmadın, durdun,
Onun hesabına birçok hurafe uydurdun!
Sonunda bir de "tevekkül" sokuşturup araya,
Zavallı dini çevirdin onunla maskaraya!
Bırak çalışmayı, emret oturduğun yerden,

Yorulma, öyle ya, Mevla ecir-i hasın iken!
Huda vekil-i umurun değil mi? Keyfine bak!
Onun hazine-i in'amı kendi veznendir!
Çekip kumandası altında ordu ordu melek. (M. A. Ersoy, Safahat, Fatih Kürsüsünde, s. 267)

Sosyal medyadan

Sosyal medyada dolaşan bir karikatür var. Minik bir adada bir insan ağaçları kesip sal yaparak adadan kurtulmak için çalışırken, Arap elbiseli birisi de ellerini açmış dua etmektedir. Verilmek istenen mesaj bellidir: Ateist gayret edip adadan kurtulmak için çalışırken dindar görünümlü kişi işe yaramayacak bir dua eylemi içindedir! Halbuki bu yaklaşım tarzı hem yanlış hem eksiktir! Halbuki her iki faaliyet türü de birbirinin alternatifi değil mütemmimidir, tamamlanıdır. Tek kanatla kuş uçmaz uçamaz. Beden-ruh, madde mana, fiili-sözlü dua, ikisi de bir arada olmalıdır! Yani her iki adamın da yaptığı eksiktir! İslam'a göre dua ikiye ayrılır. Önce fiili dua yapılır (istenen şey için çalışılır) ve sonra sözlü dua yapılır. (istenen şeyin hayırlı sonlanması için Rabbe yönelinir.) Birinci adam sadece sal yapar ama sözlü dua ile yaratıcıdan yardım dilemez, yaptığının hayırla sonuçlanması için Allah'a yönelmezse belki denizde kaybolacak, fırtınaya tutulacak, güneş altında susuz kalacak, bir gemi veya karaya rastlamayacak ve sonuçta Yaradan'ın verdiği ada, ağaç, akıl ve el ile yaptığı sal da bir işe yaramayacaktır. İkinci adam, birinci aşamayı atlayıp sadece sözlü dua ederse, bu da onun dinini tam özümseyemediğini gösterir ki bu da 'diğeri gibi eksik' bir yaklaşım tarzı olur. "İnsan için ancak kendi çalışması vardır." (Necm, 39) "Biz, her bir insanın kaderini kendi çabasına bağlı kıldık." (İsra, 13) "Sizin en iyiniz kimdir biliyor musunuz? Dünyası için ahiretini, ahireti için de dünyasını terk etmeyendir. Çünkü böyle bir kimse her ikisini de kazanır, başkasına muhtaç olmaz." (Acluni, Keşfü'l-Hafa, I/393) "İki günü birbirine eşit olan aldanmıştır" (İbn Acibe, İkazu'l-Himem Şerhu Metni'l-Hikem, s. 127) "Ya Rasulallah, Devemi bağlayıp mı tevekkül edeyim, yoksa salıverip mi tevekkül edeyim?" diye sorana Peygamber Efendimiz (sav) "Önce deveni bağla sonra tevekkül et" şeklinde cevap vermiştir. (Tirmizi, Kıyame, 60) "Hz. Ömer, hiç çalışmaksızın Medine sokaklarında oturan, başkasından bir şeyler bekleyerek karnını doyuran ve kendilerini 'mütevekkil' olarak adlandıran Yemenlileri "Siz mütevekkil değil müteekkilsiniz (hazır yiyiciler), mütevekkil, tohumu toprağa atandır." diyerek huzurundan kovmuştur." (İbn Ebi'd-Dünya, Kitabu't-Tevekkül, s. 1; Ahmet Naim, İslam Ahlakının Esasları, s.70) Gerçek bir inanan hem fiili dua yapar hem de Allah'tan yardım dileyerek yaptığı fiilin hayırlı sonuçlanması için O'na dua eder.

Gelen bir soru: Yeni doğmuş bir bebek imtihan olmadan ölüyor halbuki biz biliyoruz ki insanlar imtihan için dünyaya gönderiliyor, bu konuya açıklık getirir misiniz?
Cevaben: Ölen bebek kendi için değil anne babası için imtihan vesilesidir. Sabır başta olmak üzere ailesi imtihan olmaya devam etmektedir, çevresi de bu olaya verdiği tepki ile (aileye destek ve başlarına benzeri gelmediği için şükür ile) imtihandadır. Dünya imtihan alanıdır ve 'her an' bu imtihan devam etmektedir. Çocuklar da akıl baliğ oluncaya dek mükellef değillerdir ama çevresine (başta anne babası için) birer imtihan vesilesidir.

İmtihan dünyası

"Bu dünyanın bir imtihan yeri olduğu iddiası, İslam'ın en temel görüşlerinden birisidir. Neden insanların iradeleriyle hem doğru olanı hem de yanlış olanı seçebilecekleri bir yapının içerisindeyiz? Bu soruya, İslam'ın verdiği 'imtihan için' (Mülk, 2) cevabının dışında hiçbir alternatif cevap yoktur." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 240-241) "Neden bilinç ve benlik sahibi olduğumuz bir dünyadayız? Madem irade ancak bilinç ve benlik ile anlamlıdır, tüm bunlar imtihan dünyasında olduğumuzun göstergesi değil de nedir?" (Taslaman, Deizme Cevap, s. 245) "Hayat, aramızdan kimlerin sonsuz saadeti, mutluluğu hak ettiğini göstermeye yarayan bir mekanizmadır." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 267)

“Evren insanın imtihanına uygun şekilde düzenlenmiştir.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 49) “İmtihan dünyasında yaşadığımızı bilmek, bizlerin son derece lehine olan bir durumdur. Bu sayede belirsizlikten kurtulan insanoğlu, hem insan-Allah, hem insan-insan hem de insan-tabiat ilişkisinde karakterli ve kişilikli bir ilişki ağına sahip olabilmektedir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 212) "Dünyaya keyif yapmaya gelmiş olsaydık hastalık, fakirlik bu dünyada olmazdı.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 139) “Bu usul, sınava giren bir öğrencinin durumuna benzetilebilir. Öğretmen, soracağı sorularla ilgili gerekli bilgilendirmeyi yapmış, kaynakları göstermiş ve yanlışa düşülecek muhtemel durumlardan da bahsetmiştir. Yanlışlıkların sınav kâğıdında yer alması da sınav usulünün bir gereğidir.” (Komisyon, TDV, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 58) “Öğretmen öğrencilerini imtihan yaptığında, onların tümünün bu sınavda başarılı olmalarını ister ama yine de sınav esnasında yanlışları işaretlemelerine izin ve müsaadesi eder.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 105) Bazıları da kötülüklerin cezasının hemen dünyada verilmesini istemektedir ki, aslında "Her kötülük cezasını hemen bu dünyada bulsaydı, bu durumda imtihanın bir anlamı da kalmazdı." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 271)

“Her varlık, kendi özünde var olanı açığa çıkarmak için yaratılmıştır. İnsan tercihini dilediği yönde kullanabilir. Yapacağı tercihler ona hayvandan aşağı veya hakiki insan arasındaki bir konuma yerleştirecektir. İnsan, iman ve ahlak gibi değerleri kasıtlı reddederse, insan olmak fırsatını ebedi olarak elinden kaçırmış olur. İnsan, tercihleri ile kendisini inşa eder. İnsanın yaşamı, kendisine sunulan insan olma imkanını doğru kullanma serüvenidir. Kendini tamamlayamama ya da gerçekleştirememe durumu kişiye şu ya da bu derecede 'bunalım, stres, kaygı, psikolojik bozukluk' olarak döner.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 146-149) Unutmayalım ki, “Dünya alanında insanın sahip olduğu yetenekleri geliştirmek için eksik olan hiçbir şey yoktur” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 58) ve “Herkes kendi bulunduğu şartlara göre imtihan olmaktadır.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 123) “Allah her bir insanı, kendi şartları, imkanları içinde imtihan etmekte” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 222), “her varlığı içinde bulunduğu ortam içinde sınavdan geçirmektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 167) “Her varlık bağlı olduğu kurallar çerçevesinde sorumlu tutulacaktır, İnsanın sorumlu tutulacağı alanda, kendi iradesiyle fiilleri işlemiş olduğu ortamlardır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, s. 230) Bize düşen şey imtihana itiraz etmek değil, imtihanda en iyi performansı gösterebilmek için gayret göstermek olmalıdır. İnsana düşen şeyin tedbir almak, kötülüklerden uzak kalmaya çalışmak ve iyiliklerin peşinde koşmak olduğunu bilmeli ve ona göre bir hayat sürmelidir. (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 272)

İnsana iyilik ve kötülük yapma kabiliyeti verilmiştir. (İnsan, 2-3; Şems, 7-10) "Denemek için sizi kötü ve iyi durumlarda imtihan ederiz, sonunda bize geleceksiniz." (Enbiya, 35) “İnsanlar, (sadece) "İman ettik" diyerek, ‘sınanmadan’ bırakılacaklarını mı sandılar?” (Ankebut, 2) “Hanginizin davranışça daha iyi olduğunu denemek için ölümü ve hayatı yaratan O’dur. O, güçlüdür, çok bağışlayıcıdır.” (Mülk, 2) “Bunu Allah, şeytanın kattığını kalplerinde hastalık bulunanlar ve yürekleri katılaşmış olanlar için sınama vesilesi kılmak için yapar. Şüphesiz zalimler derin bir ayrılığa düşmüşlerdir.” (Hac, 53) İnsanlar, kendi sonlarını kendileri belirlemektedirler. İmtihanı kaybedecekler, özgür iradeleri ile yanlış rolü tercih edenler olacaktır.

Dünya imtihan dünyasıdır. (1) Kimin iyilik yaparak cennete kimin kötülük yaparak cehenneme gideceğine, bizzat insanın kendi özgür iradesi ile yaptıklarıyla bizzat kendileri karar verir. (2) Allah her insanın içine "vicdanı" yerleştirerek, ilahi kitaplar göndererek ve onların pratik uygulamasını hayata aktaracak her topluluğa (3) peygamber göndererek, dünyada bazen hastalık, bazen maddi veya ailevi sorunlarla insanları imtihan eder. İlahi mesajlara uygun yaşayan, ilk ana vatanımız olan cenneti bizzat kendi yaptıkları ile hak eder. (4) Veya uymayan da şeytan+nefis ikilisine uyarak kendi yaptıkları ile cehenneme gider. (5) Dünya hayatı(nı) oyun -eğlence (olarak görenler varsa da aslında bu böyle) değildir. (6) Dünya, imtihan olunan bir

alandır. Ama asla bu, dünyada başımıza gelen kötülüklere karşı tedbir almama veya haksızlıklara karşı çıkmama anlamında anlaşılmamalıdır. Allah bizzat kötülüklere karşı da mücadele etmeyi bir imtihan vesilesi saymıştır. (7)

1- "Yemin olsun ki sizi korku, açlık; mallardan-canlardan-meyvelerden eksiltme türünden bir şeyle mutlaka imtihan edeceğiz. Sabredenlere müjdele." (Bakara, 155) "Şu da bir gerçek ki, mallarınız ve çocuklarınız bir imtihan aracıdır. Allah'a gelince, onun katında büyük bir ödül vardır." (Tegabun, 15; A'raf, 163, 168; Mü'minun 30) 2- "İşte size, yaptıklarınıza karşılık mirasçı kılındığınız cennet!" (A'raf, 43) "Yaptıklarınıza karşılık sonsuzluk azabını tadın." (Secde, 14) "Siz ancak yapıp ettiğiniz şeylerin karşılığıyla yüzyüze geleceksiniz." (Tur, 16) 3- "Şu bir gerçek ki, biz seni hak ile bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, içinden bir uyarıcı gelip geçmemiş olsun." (Fatır, 24) "Senin Rabbin, memleketleri/medeniyetleri, ana merkezlerinde kendilerine ayetlerimizi okuyan bir resul göndermedikçe helâk etmez. Biz, ülkeleri/medeniyetleri, halkları zulme sapmadıkları sürece helâk etmeyiz." (Kasas, 59) 4- "Tövbe eden, iman edip hayra ve barışa yönelik iyi iş yapan müstesna. Böyleleri cennete girecekler ve hiçbir şekilde haksızlığa uğratılmayacaklar." (Meryem, 60) 5- "Onlar için cehennemden bir döşek/beşik ve üstlerinde kılıflar vardır. Zalimleri böyle cezalandırırız biz." (A'raf, 39, 41) "Barınakları ateştir onların. Ne kötüdür o zalimlerin varacakları yer!" (Ali İmran, 151) 6- "Ey insanlar! Dünya hayatı sizi sakın aldatmasın. O yaman aldatıcı, sakın sizi Allah ile aldatmasın!" (Lokman, 33) "Şu iğreti dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan başka şey değil. Ahiret yurduna gelince, asıl hayat işte odur. Ah, bilebilselerdi!" (Ankebut, 64) "Yoksa siz, Allah içinizden uğraşıp didinenleri seçmeden, sabredenleri seçmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?" (Ali İmran, 142) 7- "Savaşın onlarla ki, sizin elinizle Allah onlara azap etsin, onları rezil etsin. Onlara karşı size yardım etsin. Ve inananlar toplumunun göğüslerine şifa ulaştırsın." (Tevbe, 14) "İçinizden hayra çağıran, doğruluk ve güzelliği belirlenene özendiren, kötülük ve çirkinlik belirlenenden sakındıran bir topluluk olsun. Kurtuluş ve zafere erenler işte onlardır." (Ali İmran, 194) "Cennete doğru yarışarak koşun." (Hadid, 21) "İşte bunlar, iyiliklerde yarışırlar. Ve hayırlarda önde gidenler de onlardır." (Müminûn, 61) "Ki sonu bir misktir. İşte, yarışanlar böyle bir şey için yarışsınlar!" (Mutaffifin, 26) "Sizden hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten alıkoyan bir topluluk bulunsun" (Ali İmran, 104) gibi ayetler ve "Bir kötülük gördüğünüz zaman elinizle, gücünüz yetmezse dilinizle, ona da gücünüz yetmezse kalben buğz ediniz." (Müslim, İman 78; Tirmizi, Fiten 11; Nesai, İman 17; İbnu Mace, Fiten, 20) gibi hadislerle Allah (cc) bizzat kötülüğe karşı mücadeleyi de iyilere bir görev olarak yüklemiştir.

"Ey Allah'ım! Olmayana ver." sözü Müslümana yakışan bir söz değildir. Yoksa, "İsrailoğulları: Ey Musa! Onlar orada bulundukları sürece biz oraya asla girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin gidin savaşın; biz burada oturacağız!" (Maide, 24) diyen Yahudilerden ne farkımız kalır?!

Şu anlık senin elinde olanı da O (cc) verdi. Seni bile sana O (cc) verdi. Sen, O'nun sana emanet verdiğinden ne verebiliyorsun?! İmtihanda olan sadece Filistin, Arakan, Doğu Türkistan değil, sensin, benim!

'Ahiret odaksız' bir hayat sadece oyun ve eğlencedir. Kısa sürede biter ve sonu daima pişmanlıklarla doludur!

"Hayat, inanan ve salih amel işleyenler dışında hiç kimsenin kazanamadığı bir oyundur." Aliya İzzetbegoviç. "Mezardakilerin pişman oldukları şeyler için, dünyadakiler birbirlerini yiyor." İmamı Gazali.

Dünya merkezli hayat aslında heba edilen bir hazinedir. "Teknoloji devi Apple'ın, 2010 yılında satışa sunduğu IPhone 4 model telefonu tüm dünyada ilgi uyandırmıştı. O dönem 17 yaşında olan Xiao Wang adındaki bir genç yalnızca o telefonu almak için böbreğini sattı. Bugün 24 yaşında olan Xiao Wang, böbrek nakli olmaması halinde yaşamının geri kalanını diyalize bağlı şekilde geçirmek zorunda." (Hürriyet, 31.12.2018) "Satışa çıktığı ilk gün yoğun ilgi gören, tasarımıyla o günler fark yaratan IPhone 4, artık Apple'ın umrunda değil ve uygulamalar bu telefonda da çalışmıyor." (Hürriyet, 20.09.2018)

Bu arada konu ile alakalı bir meseleyi de burada paylaşmak istiyorum: Beyaz atlı prens masalları ile büyüyen çocuklar imtihan değil, oyun-eğlence dünyasına göz açtıklarını zannediyor ve sonra da her karşılaştıkları olayda "Neden, Niçin?" diye tepki gösteriyorlar! Masallarımız bile bizden (Nasrettin Hoca'dan, Keloğlan'a) olmalı ki, küçük yaştan çocuklar içinde yaşadıkları toplumun mayası ile büyüyerek hayata hazırlanabilsinler!

Kader ile ilgili diğer kavramlar: Emek- Rızk, Ecel- Ömür

Allah her kulun rızkını yaratmıştır. Fakat fiili dua yapmayan (varlıklar âleminde kendisi için yaratılan rızkı aramayan), Allah'ın toplumsal yasalarını göz ardı eden (mesela çalışmayan) veya yaratıcının yer altına yerleştirdiği rızıklar dâhil kendi rızkını elde tutamayıp kendi aralarındaki mücadeleler sonucu bu ilahi hediyeleri zalim emperyalistlere kaptıranlar, rızk konusunda

başkasını asla suçlayamazlar! Afrika en bol elmas/altın rezervine sahip ama en fakir kıtadır. Bu kıta, "günlük hayatta kullanılan pek çok eşyanın üretilmesi için gerekli olan değerli madenlerin çıkarıldığı kıta, petrol, doğalgaz, elmas, altın, uranyum, kobalt, platin, altın cevheri, bakır, tantal gibi doğal kaynakları barındırır." (Tufan Aktaş, AA, 26.07.2017) Allah her kulunun rızkını yaratmıştır. Kul onu aramak bulmak, sömürgeci zalimlere karşı onu korumakla görevlidir! Ecel: Ölüm anı, ömür ise doğumla ölüm arasındaki yaşam süresidir. İnsan ömrünü nasıl geçireceğine bizzat kendi karar verir ama ölüm anı bellidir, asla değişmez. Ölüm bir son değil yeni bir başlangıçtır. İnsan kaynaklı hastalık, ölümler de sorumluluk, buna neden olan insandadır. Ülke şartları, eğitim düzeyi, sağlık, temizlik gibi durumların ihmalinden doğan ölümler de yönetim makamındaki insanlar, ortaya çıkacak eksikliklerin vebalinden sorumludur.

Her doğan kendi rızkı ile mi doğar?

Evet, her doğan kendi rızkı ile doğar! Her kulun kendi rızkı vardır ama onun o rızkını bir başkası sömürü, rüşvet, yolsuzluk ile çalmaz ve o kişi de kendi rızkını çaldırmazsa! "İnsanlar sömürmediği takdirde yeryüzünde açlık diye bir şey söz konusu olmaz, hele israf ve lüks kalksa yeter de artar bile." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 18) "Rızkın takdiri Allah'tan ancak kazanılması kuldandır. Rabbimiz yeryüzünde tüm canlılara yetecek şekilde rızık yaratmıştır." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s.234, 235) "Hud Suresi 6. ayet: 'Yeryüzünde yürüyen her canlının rızkı Allah'a aittir.' Rızk yaratma, gönderme ve verme Allah'a aittir. Ancak rızkın adil bir biçimde dağıtılması insanlara bırakılmıştır. Mutlu bir yaşam ise ilahi prensiplerin uygulanmasına bağlanmıştır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 252) Allah rızkı vermiştir ama insanlara düşen, onu aramak, bulmak ve o rızkı başkasına kaptırmamaktır. Bu da dini bir emir, görevdir.

Herkesin rızkını adil bir şekilde aldığı sistemin adı İslam'dır: Zekat, sadaka, fitre, kurban, kul hakkı, komşu hakkı, cemaatle namaz, hac, ümmet bilinci, Hz. Adem'den insanlığın kardeşliği bilinci gibi ibadet ve yönlendirmeler, zengin-fakir ayırımı gözetmeden tüm insanlar arasındaki uçurumun ortadan kaldırılmasını ve imtihanın daha kolay atlatılmasını amaçlar. Ayrıca, "Oku" (Alak, 1) ayeti, "İlim Çin'de bile olsa, gidiniz, alınız, tahsil ediniz." (Beyhaki, Şuabu'l-İman, Beyrut, II. 254), "iki günü eşit olan ziyandadır" (Ali el-Kari, el-Masnua, 174) şeklindeki yönlendirmeler; "Cuma namazı bitince rızık aramak için dağılma" (Cuma, 10), "Öyle ise bir işi bitirince diğerine yönel" (İnşirah, 7) gibi tavsiyeler, helal kazancın emredilmesi ve pısırıklığın ve tembelliğin hoş görülmemesi, hırsızlığın, kumarın, karaborsa, faizin yasaklanması gibi hükümler bir taraftan Müslümanları kendilerine ayrılan rızkı bulmaya yönlendirirken diğer taraftan da onu korumayı ve çaldırmamayı amaçlamaktadır!

Dünyada 820 milyonu aşkın kişi açlık çekerken 670 milyon yetişkin ve 120 milyon çocukta obezite görülüyor. (AA, 15.10.2019) Dünyada açlık, Batı'da israf ve obezite. İsraf edilen gıdayla 2 milyar insan doyabilir yani dünyadaki açlık sorununu giderebilirdik. Avrupa'da her üç çocuktan biri obez ya da aşırı kilolu. (avrupadan.com, 12 Mayıs 2023)

Geri kalmış yoksul ülkeler, tüm yeraltı ve yer üstü zenginlikleri, hürriyet ve gelecekleri günümüz medeni (!) ülkelerince sömürülen ülkelerdir. Afrika, Güney Amerika, birçok İslam ülkesi satılmış idarecilerce yönetilmekte, her türlü zenginlikleri Batı tarafından sömürülmektedir.

Allah (cc) Afrika kıtasını yer altı madenleri en bol kıta olarak yaratmıştır ama çıkarmak, işletmek, verdiği o rızkı korumak ve sahiplenmek o ülke insanlarına aittir ki, zaten bu da bir imtihan vesilesidir. Emperyalist bir ülke başka kıtadan gelip, ülkeyi işgal edip, lider kadrosunu

ele geçirip, ülke halkını işçi olarak çalıştırıp sonra da az bir ücret karşılığı asıl geliri ülkesine aktarabiliyorsa burada asıl sorumlu yaratıcı değil, yaratılanlar, elleri altındaki rızkı başkasına kaptıranlar ve aracı olanlardır! Yine emperyalistler sadece yeraltı kaynaklarını değil, GDO'lu ve kimyasal takviyeli tarımsal ürünler ve tohum/tarım politikaları ile ülkelerin gıda sektörünü de sömürmektedir. Tedavi odaklı olması gereken ilaç sanayisinde ise "iyileşen her hasta kaybedilen bir müşteri" olarak görülmektedir. Tüm bunların altında yatan temel etken faktörler ise, materyaliz, kapitalizm, emperyalizm ve siyonizmdir!

"Onlar yönetimi ele aldığında ise ülkede bozgunculuk çıkarıp ürünleri ve nesilleri yok etmeye çalışır. Allah bozgunculuğu sevmez." (Bakara, 205) "O halde, artık kafirlere boyun eğme, bu Kur'an'la onlara karşı bütün gücünle mücade et." (Furkan, 52)

Afrika örneği

"Afrika XV. yüzyıldan XX. yüzyılın neredeyse son çeyreğine kadar aralıksız sömürülmüştür. Afrika'nın hem insan hem de yeraltı ve yerüstü kaynakları bakımından acımasızca sömürülüşü yüzyıllar boyunca devam etmiş, direnen devlet ve kabileler katliam ve soykırıma uğratılmış, adeta yok edilmiştir. XX. yüzyılın son çeyreğinde sözde bağımsız olan yoksul Afrika ülkeleri küreselleşmeyle birlikte ucuz iş gücü, hammadde ve gelişmekte olan pazar durumuna getirilmiş, sömürü başka bir boyutta fakat şiddetini hiç kaybetmeden devam etmiştir. Batılılar, bunu sağlamak için, türlü oyunlarla ülkeleri istikrarsızlaştırmış, günümüzde de devam eden terör ve iç savaş bataklığına çekmiştir." (Murat Tanrıkulu, Batılı devletlerin ve Türklerin Afrika'ya yaklaşım farklılıkları, Akademik Bakış Dergisi, Sayı: 61, Mayıs - Haziran 2017, s. 264) "Beyaz adam her şeylerine el koydu. Canlarına, mallarına, namuslarına... Milyonlarca insanı katletti. Ne çocuk dinledi ne de kadın! Yüzlerce yıl süren bir vahşetin, soykırımın mimarı oldu! Hayatlarını çaldı. Bedenlerini çaldı. Baharatlarını, madenlerini, topraklarını... Altınlarını, petrollerini... Sularını... Her şeylerini! Aç, sefil bıraktı. Köle pazarlarında alıp sattı. Kolunu, parmağını, ayağını kesti... Kendi vahşiliklerini gizlemek için filmler yapıp, kurbanları vahşi ilan etti. Siyah adam yamyam! Çizgi filmlere bile konu edildi. Ortada bir kazan, altında ateş, içinde az sonra yenilecek insan! Kazanın başında siyah adam! Beyaz adam dillerini de çaldı. Fransa'nın nüfusu altmış sekiz milyon. Ülke dışında yüz kırk milyon insan Fransızca konuşuyor. Nerede? Tabii ki

sömürgelerinde. 'Ötekileri' ben ötekileştirmedim. Fransız beyaz adam, siyah adamın üzerine basarak elde ettiği refahı bilmek istemiyor. Sahip olduğu her şeyin ama her şeyin sömürülen 'ötekine' ait olduğunu kabul etmek istemiyor. Azıcığını bile 'ötekiyle' paylaşmak istemiyor. Beyaz olduğu için kendisini birinci sınıf zannediyor. Utanmaz, arsız ve pişkin! Siyah adam özgürlüğüne kavuştuğu gün, sömürüye başkaldırdığı gün, kendinden yöneticileri başa getirdiği gün Afrika kıtası dünyanın parlayan yıldızı olacak." (Turgay Güler, Akşam, 4.6.2023) Tarlalarından altın çıkıyor ama 'sefa'sını süremiyorlar, Fildişi Sahili'nin batısında bulunan c adlı kasabadaki kakao çiftliğinde yeni bir altın madeni keşfedildi. (Basından, 13.4.2014)

Tüm bunlar, emperyalist ülkelerin medeniyet getirdikleri idialarının da yalan olduğunu ispat etmektedir. Allah (cc) her şeyi adil bir şekilde dağıtmıştır! Ama ortadaki adaletsizlikten zalim olan (müstekbir) sömürgeciler kadar, mazlum durumuna düşen (müstazaf) sömürgeler de sorumludur ve asıl onlar ayağa kalkmalı ve hakkı olanı geri almalıdır.

“Allah Petrol verdi. Bir de mühendis versin." demek akla aykırıdır.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 32)

Özetle, rızık konusu Allah ile kulu arasındaki bir konu değil, var olan ve verilen rızkın emperyalistlerce sömürülmesi meselesidir. Burada kimse yaratıcıyı suçlayamaz! İşin ilginci bu tür eleştiri yapanlar da, halkları sömürenlerin yerli uzantılarından başkalarının olmaması, sömürülen ülkenin aydın geçinen seküler kesiminin olmasıdır! Allah sömürü ile mücadeleyi inananlara vermiştir. Allah müminlere, “yeryüzünde insanların bozgunculuk yapmasına engel olma” görevi vermiştir. (Hud, 116) “İçinizden biri bir kötülük görürse onu eliyle değiştirsin. Buna gücü yetmezse diliyle değiştirsin. Buna da gücü yetmezse kalbiyle buğzetsin. Bu ise imanın aşağı derecesidir.”, “İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir.” (Ali İmran, 104. Ayrıca, Tevbe, 112) buyurulmuş ve bu nedenle de, “Helal rızık temini için çalışma Allah yolunda cihad etmek gibi." (Hindi, Kenzü’l-Ummal, IV/6) kabul edilmiştir.

“Dünyadaki açlık ve sefaletin nedeni fakirleri doyuramadığımızdan değil, zenginleri doyuramadığımızdandır.”

"Meşhur iktisatçı Dr. Colin Clark, 'Dünyanın besin kaynakları yirmi sekiz milyar insanı rahat besleyecek durumdadır.' demektedir. Dünyadaki kıtlık, kaynakların yetersizliğinden değil, insanların ihmalleri ve düşüncesizliklerinden ileri gelmektedir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 303) "Nankörlere, 'Allah'ın size lütfettiği rızıklardan dağıtın' dendiğinde, Allah'ın doyuracağı kişiyi biz mi doyuracağız, derler." (Yasin, 47)

Unutmayalım ki, görev taksiminde alınan role göre bizzat insanların kendileri cennet cehennemi kazanacaklardır! Artık herkes, kendi rolünü tercih etsin.

“Sonunda hepiniz Bana döneceksiniz; ve o zaman hayatta iken yapmış olduğunuz her şeyi gerçek şekliyle size göstereceğim.” (Lokman, 15)

İslam tüm dinlerin özüdür, ortak adıdır

Oryantalist ve ateistler, Kur'an'ın Tevrat ve İncil'den yapılan alıntılarla Hz Muhammed tarafından yazıldığını ileri sürerler. Mesela kendini din uzmanı olarak tanıtan T. Dursun, İncil ve Tevrat'ı okuduktan sonra, Kur'an'daki pek çok ayetin bu kitaplardan kopya edildiğine kanaat etmiş ve sonunda da ateist olmaya karar vermiştir. Tabii Dursun gibilerinin bu tür iddialarında samimi olduğunu kabul etmemiz için, 'Kur'an'ı hiç okumadıklarını' düşünmemiz gerekir. Çünkü Kur'an'ın birçok ayeti zaten bu benzerlikten bahseder, hatta bu kitaplardaki tahrifler/bozulmalar dışında bu kitapları onayladığını da açıkça belirtir. (Bakara, 91) Onun böyle bir iddiada bulunması, uzmanı (!) olduğunu iddia ettiği kitabı bile anlamamış olduğu anlamına gelir. Çünkü Kur'an bizzat tüm peygamber ve kitapların aynı kaynaktan gönderildiğini, mesajların içeriklerinin aynı olduğunu bizlere bildirmektedir.

Ateistlerden daha objektif olan oryantalistler de vardır. "Kur'an daha önceki peygamberlerin mesaj ve görüşlerini ortadan kaldıran bir vahiy değildi. Tersine insanlığın dinsel deneyiminin sürekliliği üstünde ısrarla duruyordu. Bu noktayı vurgulamak özellikle önemlidir, çünkü bugün hoşgörü Batılıların pek İslam'da görme eğiliminde olmadıkları bir erdemdir." (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 236)

Evet, "Bütün peygamberler tüm toplumlara aynı mesajı ilettikleri için, dünyanın çok farklı yerlerinde bile benzer mesajlara ve anlatılara rastlanması son derece normaldir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 271) "İslam, Hz. Muhammed ile başlayan dinin adı değil, son peygamberi Hz. Muhammed olan dinin adıdır! İslam, Hz. Adem ile başlamış ve son peygamberi, tebliğcisi Efendimiz Hz. Muhammed olan dinin adıdır. Bu nedenle "İslam tarihi kitaplarında yazarlar, Hz. Adem'den peygamberimiz dönemine kadarki dönemleri, haberleri konu edinirler." (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 118) "Hz. Adem'in de, Musa'nın da, İsa'nın da tebliğ ettiği din İslam'dır." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 39) "Kur'an'ın, Tevrat'ın ve İncil'in asli şekilleri ve kaynağı aynıdır yani bunlar yüce Allah tarafından gönderilmiştir. Dolayısı ile her ne kadar bozulmuş olsalar da Kur'an'la önceki vahiyler arasında belli bir örtüşmenin bulunması normal bir durumdur. Hz. Muhammed, İslam mesajını insanlığa 'tekrar hatırlatan' son peygamberdir. Kur'an, ehli kitap olanlara tevhid ve ilahi iradeye aykırı olan, ters düşen inanç ve davranışları kendilerine bildirmiştir." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 239-240) "Hz. Peygamber kendisinden önce gelen Peygamberlerin getirdiği esasları yıkıp yok etmemiştir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 146) "Kur'an, tüm peygamberlerin hak din olan İslam'ın iman, ibadet ve ahlak ilkelerini tebliğ ettiğini bildirir. Kur'an, Hz. İbrahim'i Yahudi veya Hristiyan saymaz." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 84) "Allah elçilerini tek bir dini tebliğ etmeleri için göndermiştir. O'na İslam diyoruz." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 70)

"İslam Hz. Adem'den itibaren gelen dinin ortak adıdır." Biz Müslümanlar tüm peygamberlere inanırız, çünkü hepsini Allah, aynı emir ve yasaklarla göndermiştir. Zamanla bozulan kitaplar farklı gibi gözükse de hâlâ hepsinde ilahi vahyin bazı izleri bulunmaktadır. Biz Müslümanlar, Tevrat, Zebur ve İncil'in bozulmamış hallerine inanırız. "İncil ve Tevrat'ın büyük bir kısmı zaman içerisinde değiştirilmişti ama küçük bir kısmı olsa da orijinalliğini koruyor." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 106) Eğer bu kitaplara ve peygamberlerine iman etmezsek (kabul etmezsek) İslam'dan çıkarız! İlginçtir, Yahudi ve Hristiyanlar ise, bizim peygamberlerimizi kabul edince kendi dinden çıkarlar! D. Marshall, 'Muhammad in Contempovary Christian Theological Reflection,' adlı makalesinde (Islam and Christian-Muslim Relations, 2013, 24/2, s. 161-167) şöyle demektedir: "Şayet Hristiyanlar Hz. Muhammed'in peygamberliğini kabul ederlerse kendi dinlerini inkar etmiş olurlar." Halbuki İslam'a göre Hz. İsa peygamberdir ve bunu inkar eden İslam'dan çıkar. Yahudiler İsa aleyhisselamı peygamber kabul etmez, Yahudi ve Hristiyanlar Hz. Muhammed'i peygamber kabul etmez, biz Müslümanlar ise onların

tüm peygamberlere iman ederiz, birini inkar edersek dinimiz olan İslam'dan çıkarız. Bu nedenle de Sırbistan'da Hz. İsa'ya hakaret eden resimleri Müslümanlar protesto etmiş (05.10.2012) ve Hz. Musa'ya saygısız karikatür çizen Gırgır dergisine ülkemizde tepki gösterilmiştir. (İlke Haber, 17.02.2017)

"Müslümanlık, kendinden önce gelen ilahi dinlere karşı daha kuşatıcı ve saygılıdır. Oysa diğer dinler İslam'ı bir ahir zaman sapkınlığı olarak tamamen reddetmektedir." (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 24) Sonradan Müslüman olan Meyerovitch İslam olma serüvenini anlatırken bu konuya da değinmektedir. "Beni Müslüman yapmak için sanki her şey birbirine ekleniyor." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 61) "Müslüman olmuştum, hem de 'hiçbir şeyi inkar' etmeden. Ne Tevrat'ı inkar ediyordum bir gün ne de İncili" (Meyerovitch, s. 37) "Benim için İslam'ı keşfetmek bir gün kaybedilenleri yeniden bulmak, ayrı düştüklerime tekrar kavuşmak gibi bir şey oldu." (Meyerovitch, s. 57)

Daha Kur'an'ın ilk sayfasını açınca şu ayet karşımıza çıkar: "İman edenler sana indirilene ve senden önce indirilene iman ederler." (Bakara, 4)

"O, sana Kitabı Hak ve 'kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak' indirdi. 'O, Tevrat'ı ve İncil'i de' indirmişti. (Ki onlar) Bundan önce insanlar için bir hidayetti." (Ali İmran, 3-4) "De ki: Ben peygamberlerin ilki değilim. " (Ahkaf, 9) "İbrahim'in dininden kendini bilmezlerden başka kim yüz çevirir? Rabbi ona: Müslüman ol, demiş, o da: Âlemlerin Rabbine boyun eğdim, demişti. Bunu İbrahim de kendi oğullarına vasiyet etti, Yakub da: Oğullarım! Allah sizin için bu dini (İslam'ı) seçti. O halde sadece Müslümanlar olarak ölünüz (dedi). Yoksa Yakub'a ölüm geldiği zaman siz orada mı idiniz? O zaman (Yakub) oğullarına: Benden sonra kime kulluk edeceksiniz? demişti. Onlar: Senin ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhi olan tek Allah'a kulluk edeceğiz; biz ancak O'na teslim olmuşuzdur, dediler." (Bakara, 130, 134) "Muhammed, Allah'ın elçisidir ve peygamberlerin sonuncusudur." (Ahzab, 40) "Allah'ın elçisi ve müminler, rabbinden ona indirilene iman ettiler. Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine inandılar. "O'nun elçileri arasında ayırım yapmayız" ve "İşittik, itaat ettik, bağışlamanı dileriz rabbimiz, gidiş sanadır" dediler." (Bakara, 285) "De ki: Şüphesiz ki Rabbim beni doğru yola, dosdoğru dine, Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine iletti. O müşriklerden değildi." (Ahkaf, 161) "Resulüm! Sonra da sana: "Doğruya yönelen İbrahim'in dinine uy! O müşriklerden değildi." diye vahyettik." (Nahl, 123) "İşte o peygamberler, Allah'ın hidayete erdirdiği kimselerdir. Şu halde onların rehberliğine uy!" (En'am, 90) "Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helâl kılmak için gönderildim." (Ali İmran, 50) " (Ey Muhammed!) Sana vahyettiğimiz kitap (Kur'an); kendinden öncekini tasdik eden hak kitaptır." (Fatır, 31) "Dediler ki: "Ey kavmimiz! Şüphesiz biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden önceki kitapları doğrulayan, gerçeğe ve doğru yola ileten bir kitap dinledik." (Ahkaf, 30) De ki: "Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a); İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve Yakuboğullarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilene inandık. Onlardan 'hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz.' Biz O'na teslim olanlarız." (Ali İmran, 84) "İbrahim, ne Yahudi idi, ne Hristiyan'dı: ancak, O hanif (muvahhid) bir Müslüman'dı." (Ali İmran, 67) "O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi 'Müslümanlar' olarak isimlendirdi. "(Hac, 78) Ayrıca Bakara, 128, 131, 132, 133. ayetler de İbrahim (as)'ın İslam üzere olduğunu, Şura:13, Ali İmran, 84, 95; Nisa: 163; Yusuf, 38; Hac, 78, Ahzab,7; Sad, 45; Hadid, 26; A'la:18-19 vb. birçok ayet İslam'ın ilk insandan itibaren gelen dinin adı olduğunu bizlere bildirir.

Peygamberimiz de: “Biz peygamberler baba bir kardeşleriz, hepimizin dini birdir." (Buhari, Enbiya, 48) buyurmuşlardır. Ayrıca, "Benimle benden önceki diğer peygamberlerin durumu mükemmel ve güzel bir ev yapan fakat sadece köşelerinin birinde bir kerpiçlik yeri boş bırakan bir adama benzer. Halk, evi hayran hayran dolaşmaya başlar ve o eksikliği görüp 'Bu boşluğa bir tuğla konulmayacak mı?' der. İşte ben bu tuğlayım, ben peygamberlerin sonuncusuyum." (Buhari, Menakıb, 18) hadisi de, aynı konunun altını çizer.

Allah’u Teâlâ ilk insan aynı zamanda ilk peygamber olan Hz. Adem’e, onun ve çocuklarının dünyada rahat ve huzur içinde yaşamaları için, ahirette cennete gidebilme kılavuzu olacak bazı kuralları sayfalar halinde (10 sahife) indirmiştir. Aradan insanlar zamanlar geçer. İnsanlar bu kuralları bozar, unuturlar. Kullarına daima şefkatli olan Allah’u Teâlâ sayfalar halinde Hz. Şit’e (50 sayfa), Hz. İdris’e (30 sayfa), Hz. İbrahim’e (10 sahife) dünya ve ahiret huzurunu sağlayacak kuralları gönderir. İnsanlar her defasında bunları bozar, değiştirir ve sonunda sapıtır, ahlaksız, zalim bir topluma dönüşür. Allah’u Teâlâ insanlar çoğalıp sayıları ve problemleri artınca onlara olan rahmet ve şefkatinden dolayı bu defa sayfa değil kitap gönderir. İnsanlar dünyada mutlu olsunlar, ahirette cenneti kazanabilsinler diye Hz. Musa’ya Tevrat’ı indirir. İçinde ‘iman, ibadet, toplumsal hayat, geçmiş toplulukların ibretlik hikayeleri’ vardır. Ama insanlar zamanla bu kuralları bozar tahrif ederler. Allah’u Teâlâ kullarına yine kitap, yine peygamberler gönderir. Allah mutlaka her topluma peygamber göndermiş, iyiyi kötüden ayırt ettirecek kıstasları onlara bildirmiştir. Nahl, 36: "Andolsun ki biz her ümmete, ‘Allah'a ibadet edin ve putlara tapmaktan sakının.’ diye bir peygamber gönderdik." Kasas, 59: "Peygamber göndermedikçe, yaptıkları kötülüklerden dolayı o memleketleri helak edici değiliz." Mümin, 78: "Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlardan sana kıssalarını anlattığımız kimseler de var, durumlarını sana bildirmediğimiz kimseler de var." Nisa, 164: “Bir kısım peygamberleri sana daha önce anlattık, bir kısmını ise sana anlatmadık.” Ayetlerde görüldüğü gibi, “Kur'an’da adı geçenler dışında da peygamberler olduğu” ve "Allah her topluluğa mutlaka bir peygamber gönderdiği" bildirmektedir. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 125, 126)

Tevrat’ın bozulmasından sonra Allah’u Teâlâ Hz. Davut’a Zebur’u indirir. İçerisinde ‘ilahiler, dualar’ vardır. Aradan zaman geçer. İnsanlar Zebur’u da bozar. Allah’u Teâlâ yine kitap gönderir, Hz. İsa’ya İncil’i indirir. İçinde ‘ahlaki kurallar’ vardır fakat insanlar kısa süre içinde bunu da bozarlar, tahrif ederler ve 571 yılına gelinir.

Allah’u Teâlâ tüm zaman ve toplumlara indirdiği kuralların hepsinin güncel halini Kur’an-ı Kerim ile Hz. Muhammed’e gönderir. İçinde ‘iman, ibadet, ahlak, toplumsal hayat, iktisat, dua, tevhit, ukubat, kıssalar.’ vardır. Hz. Adem, Musa, İsa, Davud’a... gönderilen kuralların tümü, güncel versiyonu ile artık tek bir kitaptadır. Kur’an-ı Kerim’de Allah’u Teâlâ’nın “Kur'an'ı kesinlikle Biz indirdik, elbette onu yine Biz koruyacağız" (Hicr, 9) taahhüdü bulunmaktadır. Kıyamet de yaklaşmıştır. (Kamer, 1) Kur’an asla bozulmayacaktır. Tüm resullere indirilen kuralların hepsi Kur’an-ı Kerim’de biz ahir zaman Müslümanlarına indirilmiştir. O nedenle de bizler tüm resul ve kitaplara inanmak zorundayız. Çünkü onlar Allah’ın indirdiği aynı kurallardır ve aynıları bizlere de bildirilmiştir. Kısaca Hz. Adem’in kuralları da Hz. Musa, Hz. Muhammed’in kuralları da (imandan ibadete; muamelattan ukubata belli kavimlere bildirilen istisnai imtihan vesilesi olan kurallar hariç) hep aynıdır. Allah'ın varlığı, birliği, Allah'ın sıfatları, ahiret inancı, iman edenlerin, inkar edenlerin, münafıkların özellikleri, geçmiş ümmetlerin durumu gibi temel konular, öğütlenen ve sakındırılan hususlar, ahlaki ölçüler hiçbir devirde köklü olarak değişmeyen evrensel gerçeklerdir. Kurallar, ilahi mesaj ve o mesajın sahibi aynıdır. Peygamberler, kitap isimleri ve dinlerin adları faklı gözükse de mesaj, öz, içerik hep aynıdır. Ve bu evrensel gerçekten ne ateist ne oryantalistler haberdardır!

"Müslümanlar, Yahudi ve Hristiyanları Batılıların İslam'ı gördüğü gibi göremezler. Çünkü diğer dinler 'İslam nezdinde kötü değil, mensuhturlar ve hükümleri ortadan kalkmıştır." (Namık Kemal, Renan müdafaanamesi, s. 24) "Müslümanlık kendinden önce gelen semavi dinlere karşı daha kucaklayıcı ve saygılıdır, hürmetkardır. Oysa diğer dinler İslam'ı, bir ahir zaman sapkınlığı olarak külliyen reddetmektedir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 374)

Şimdi tüm dinlerin özünün İslam olduğuna dair delillerimize bakalım.

Allah'u Teâlâ her topluluğa mutlaka bir peygamber göndermiştir: "Hiç bir ümmet yoktur ki onlara uyarıcı gelmemiş olsun." (Fatır, 24) İlahi mesajın ulaşmadığı hiç bir kavim, topluluk yoktur. Kızılderililerden çinlilere, zencilerden beyazlara. Putperest veya politeist (çok tanrılı) dinlerin kökenine baktığımızda hepsinde ilahi mesajın bozulmamış izlerini görmek mümkündür.

Yahudiler domuz eti yemezler, faiz ve kumar onlarda da yasaktır, başlarına kipa takarlar, gusül alırlar, cumartesi günü toplu ibadet yaparlar. Hristiyan papazlar oruç tutar, tekke takar, cübbe giyer, kutsal su ile -sadece ellerini daldırıp çıkararak da olsa- abdest alır, pazar günü toplanırlar. Hristiyan rahibelerin hepsi tesettürlüdür.

Kızılderililer tanrılarına 'büyük ruh' derler ki aslı, Adem (as)'a üflenen (Hicr, 29) ilahi ruhun aslının Yüce Yaratıcıda olması esasına dayanır. Demek ki Kızılderililere de bir peygamber gelmiş, onlara "çamurdan yaratılan ilk insana yaratıcının kendi ruhundan üflediği anlatılmış", yerli kabileler zamanla birçok şeyi unutup sonra da totemlere tapmaya başlasalar bile, üflenen ruhun aslının yaratıcı da olduğunun idraki ile O'na "büyük ruh" adını vermişlerdir. Kızılderili atasözlerinden örneklerle devam edelim: "Büyük ruhun her birimizin içinde olduğunu fark ettiğinde barış sağlanır.": Kaf, 16: "Allah insana şah damarından daha yakındır." Yine "Sevgiyi tanıdığında, yaratıcıyı da tanırsın." atasözü el-Vedud (karşılıksız seven, sevilen) sıfatının yansıması değil midir? "Ulu ruhun kelimeleri, çam yaprağı gibi ilelebet yeşil kalır." sözü, İbrahim, 24: "Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir." ayeti ile paralel değil midir? Amerika kıtası nerede Arabistan çölleri nerede? Ama tüm insanlara gönderilen mesaj ve gönderen ilah aynı olunca, tüm bozulmalara rağmen ortak noktalar daha ilk bakışta hemen fark edilebilmektedir.

Afrika'da Mau kabilesi "Tek olan, doğmamış ve doğrulmamış, eşi benzeri olmayan, her şeyi bilen, işiten güçlü bir tanrıya" inanırlar ki bu İhlas suresiyle tamamen aynıdır. Tabii zamanla bozulan bu inanca, "O tanrı kızınca yıldırımları dünyaya gönderir" şeklinde bir ekleme yapılmıştır!

Andrew Lang ve ayrıca Güneydoğu Avustralya ilkel kabileleri arasında yaptığı araştırmalarda Wilhelm Schmidt, insanların ahlaki edebe uyup uymadıklarını denetleyen ve gökte bulunduğuna inanılan yüce bir tanrı kavramına her yerde rastlandığını tespit etmişlerdir. Schmidt, yüce varlığın merhametli, lütuf sahibi olarak tasavvur edildiğini ve gökte varlığını sürdürdüğüne inandıklarını ortaya koymuştur. (Schmidt, Der Ursprung der Gottesidee)

Orta Asya'daki Türkler öldükten sonra dirilmeye, ruha, tek tanrıya inanırlardı. Hindu tanrılarının pek çok kolu ve gözü vardır. Bunlar, 'Basîr ve Kadîr olan; Yaratıcı her şeyi görür ve O'nun gücü her yere ulaşır' inancının heykellerle ifadesinden başka bir şey değildir.

"Moğol Prensi ve Şah Cihan'ın oğlu Dara Şikuh, Sırrı Ekber adlı kitabında, Hinduizm'in temellerinin tevhide dayandığını ileri sürer." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 226) "Avusturya'daki Atnatular yerlileri, ezeli bir tanrıya inanır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 266) "İskandinav

mitolojisinde sura üfleme olayının bir benzeri geçmektedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 270) "Fars Kitabeleri, Hindu kutsal metinleri. Bu dinlerin kitapların hepsi insanlara tek tanrı inancını, tevhid inancını vaaz eder." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 99)

Görüldüğü gibi 'inanma gerçeği, en ilkel insan topluluklarında bile vardır.' (Takiyettin Mengüşoğlu, Felsefeye Giriş, s. 289) Putperestlik gibi ritüeller ise 'bir din değil, olsa olsa bir dinin yozlaşmış' halleridir. (Lev N. Tolstoy, Din Nedir, s. 16)

Monoteizmden politeizme (Tek tanrıcılıktan çok tanrıcılığa)

"Tarihsel bulgular, dinlerin evrimi denilebilecek bir sürecin değil, dinlerin dejenerasyonu denilecek bir sürecin gerçekte var olduğunu ortaya koymuştur. 'Gerçek din', zamanla dejenere edilmiş, bozulmuş ve çok ilahlı putperest dinlere dönüşmüştür." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 130) Kur'an'a göre dinler arasındaki ihtilaflı hususlar, insanların vahyedilen dinlerde yaptıkları dejenerasyonlarının sonucudur. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 19)

İskoçyalı şair, gazeteci, tercüman ve romancı Andrew Lang, ilk başlarda tek tanrıcılığın olmadığını, politeizmden monoteizme kademeli geçildiğini savunuyordu. Daha sonraları yaptığı araştırmalarda, Avustralya ve Bengal Körfezinde yer alan Andaman adalarında yaşayan ilkel kabilelerin inancında, Yüce Tanrı inancına rastlaması onun fikirlerinin değişmesine neden olmuştur. Lang, incelediği kabilelerde ne 'atalar kültüne' ne de doğa kültlerine rastlamıştır. Animizm teorisine göre, ruh kavramının Tanrı düşüncesine göre önceliği bulunmaktadır. Oysa Lang, Avustralya'daki, Andaman adalarındaki kabileler ve Bushmenler gibi en ilkel kabilelerde ruhlara ilişkin herhangi bir kült icra edilmediğini ortaya koyarak, animizm teorisinin üzerine oturduğu temel dayanakları yıkmıştır. Alman etnolog Wilhelm Schmidt ise, bu görüşleri daha da ileri seviyeye taşımıştır. Ona göre, insanlığın ortak kökeni olan 'ilk toplumun belli bir dini' vardır. Bu toplum, yeryüzüne yayılıp farklı milletlere bölünürken dinlerini gittikleri yerlere götürdüler fakat geçirdikleri süreçler ve maruz kaldıkları şartların etkisi altında inançlarında değişiklikler meydana gelir. Yine de 'birçok kültürün içerisinde ilk toplumun inancına ait unsurlar az ya da çok korunmuş olarak bulunmaktadır.' Wilhelm Schmidt'in kabulüne göre en eski ilkel kültür Pigmelerinkidir. Pigmelerin genelinde 'tek bir Yüce Varlığa' inanılmaktadır. Bu tanrı, 'kanunlar koyar, insanları, her şeyi bilir ve gözetir.' Bu Tanrı, "insanların adaleti çiğnemesi halinde sadece bu dünyada değil aynı zamanda 'öbür dünyada da' insanlara ceza verecektir."

Önce Lange'nin ve ardından Schmidt'in 12 ciltlik 'Tanrı fikrinin kaynağı' adlı kitabı, 'yüzlerce ilkel kabilenin animizmi takip etmediğini ve bunların tamamında muhtelif şekilde de olsa, bir tek Tanrı inancının var olduğunu' göstermiştir. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 325) İlerlemeci Dinler Tarihi anlayışında, tarım öncesi avcı toplayıcı toplumlarda din olmadığı anlatısı da oldukça yaygındır. Göbeklitepe'de tarım öncesi avcı toplayıcı bir topluma ait ibadethane bulunması da İslam'ın anlatısına uygundur. İslam'a göre nesnelere tapınma, bir başlangıç değil, bozulmanın son kertesidir. (Peygamberliğin ispatı, s. 326-327)

Güney-Doğu Avustralyalılar ise Yüce varlığı, 'baba' diye adlandırmaktadır. Görüldüğü gibi, Hristiyanlarda da meydana gelen ve tek tanrı inancının zamanla bozularak baba figürüne dönüşmesi sürecinin benzeri onlarda da ortaya çıkmıştır. Kuzey Amerika Yerlilerinde ise 'ölümsüz' sıfatına sahip Yüce Varlık anlayışı vardır. Tüm kabile dinlerinde Yüce Varlık'ın sıfatları şu şekildedir: "O, ebedi, sonu ve başlangıcı olmayan bir varlıktır. Yaratılmamıştır. Ölümlü olan hiçbir şeye tabi değildir. Tanrı her yerde hazır ve nazırdır. Âlimdir. Her şeyi

bilendir. Yüce Varlık her şeye kadirdir. Gücü her şeye yeter. Yüce Varlık iyilik sahibidir. Ahlak kanunlarını çiğneyenleri cezalandırır." Schmidt'e göre olumsuz öğeler, daha sonradan iç bozulma süreçleri yüzünden ortaya çıkmıştır. (https://antikyalanlar.blogspot.com/2018/06/en-eski-inancdin-hakkndaki-calsmalar-1.html; Dr. İbrahim Hakkı Kaynak, Wilhelm Schmdt'te Avcı-toplayıcıların tek tanrıcılığı; Dr. Ramazan Adıbelli, Monoteizm ve Yüce Varlık Konusunda Wilhelm Schmidt ile Raffaele Pettazzoni Arasındaki Tartışma, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 50:2 (2009); s.113-152)

Bazılarının iddia ettiği gibi: Kur'an'da olan bazı bilgiler Tevrat ve İncil'de de aynen vardır, o halde (Hâşâ) Muhammed Kur'an'ı Tevrat ve İncil'e bakarak yazdı iftirasının cevabı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır: Hepsi aynı kaynaktan (Yüce Yaratıcıdan) gelmektedir, Tevrat-İncil bozulduğu, değiştirildiği için Kur'an'a zıt, ondan farklı içerik barındırır, bozulmayan yerler ise Kur'an'la aynıdır, çünkü Allah'ü Teâlâ (bazı toplumlara imtihan vesilesi olan bazı emir yasaklar hariç) hep insanların yararına olan aynı kuralları insanlara emretmiş ve insanlara zararlı olanları da yasaklamıştır.

Oryantalist Lord John Davenport, 'Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim' adlı eserinde konu hakkında şu bilgileri vermektedir: Necran kabilesi hariç Yemen Müslümanlığı kabul eder. Bu başarı, 'yaydığı dinin bütün peygamberlerce yayılan dine uygun' olması, en saf ahlaki öğretileri içine almasına bağlıdır. (s. 31) Hz. Muhammed hiçbir zaman yeni bir dinin kurucusu olduğunu söylememiştir. Buna karşılık Hz. İbrahim'in dinini diriltip yaşattığını ve bunun kendisine vahyolunduğunu bildirir. Kur'an'ın biricik amacı, Yahudi ve Hristiyanların bozup değiştirdiği kutsal levhaları 'düzeltmektir.' (s. 47, 92) Hz. İsa'da, Hz. Musa'nın dinini diriltmeyi amaçlamıştır. (s. 93) Tabiatı yaratan, varlığını bütün eserlerine, kanununu insan kalbine koymuştur. Her yüzyılda gelen peygamberlerin görevi, Allah bilgisini uyandırmak ve Allah'ın kanununa uyulmasını sağlamaktır. Hz. Musa ve İsa kendilerinden sonra gelecek daha büyük bir peygamberi haber vermişlerdir. (s. 46) Muhammed, başka dinlerdeki noksanlıkları miras olarak almamış, hurafelerden uzak kalmış, Allah'lık yüce kavramı yerine bayağı bir put koymamıştır. (s. 55)

"Yahudiler ve Hristiyanlar şunu anlamak istemiyor: Onlar için Süleyman Mabedi "Kral Süleyman"ın yaptırdığı bir cami. Onların "Kral Süleyman" dedikleri, bizim Peygamberimiz. Onların "Kral Davud" dedikleri, bizim için Zebur'u getiren bir Resul. "Zebur" onlar için, bizim "Mevlid" gibi bir şey. Bir zikir ve dua kitabı. Bizim için Allah'ın kelamı. Onlar için tarihi bir miras olarak gördükleri mekan, bizim ilk kıblemiz ve İsra'nın gerçekleştiği makam." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09.12.2017)

İslam'ın tüm dinlerin özü olduğu konusu, 'Turan Dursun'a cevaplar' adlı yazımızda ayrıca ele alınmıştır.

Ebla Tabletleri

Arkeologlar tarafından 1975 yılında bulunan Ebla Tabletleri'nde ilahi kitaplarda bahsedilen üç peygamberin adının geçmektedir. Ebla, M.Ö. 2500 yıllarında, bugünkü Suriye'nin başkenti olan Şam ile Türkiye'nin güneydoğusunu da içine alan bir bölgeyi kapsayan bir krallıktı. Çivi yazılı yaklaşık 20.000 tablet ve parçalarından meydana gelen bu arşivde Kur'an-ı Kerim'de adı geçen melek Mikail (Mi-ka-il) yanı sıra (Ebla Arşivleri, Doubleday, s. 271-321) üç ilahi kitapta bahsedilen peygamberlerin adı da geçmektedir. Hz. İbrahim (Ab-ra-mu), Davut (Da-u-dum) ve Hz. İsmail (Iş-ma-il). (Howard La Fay, "Ebla: Bilinmeyen Büyük Bir İmparatorluk", National Geographic Magazine, Aralık 1978, s. 736, Mitchell Dahood, "Ebla", The Academic American Encyclopaedia, Op. Cit.; Prof Arif Akman, Toprak altında 4.000 yıl uyuyan bir uygarlık: Ebla, Tubitak, Sayı: 149, Nisan 1980, s. 13) Ebla Tabletlerinde saptanan peygamber isimlerinin çok büyük bir önemi bulunmaktadır. Çünkü bu isimlere ilk kez bu kadar eski bir tarihi belgede

rastlanılmaktadır. Amerikalı arkeoloji uzmanı ve dinler tarihi araştırmacısı David Noel Freidmann da yaptığı incelemelerde, tabletlerdeki İbrahim ve İsmail gibi isimlerin peygamber isimleri olduklarını sonucuna ulaşmıştır. (Bilim ve Teknik Dergisi, sayı 118, Eylül 1977 ve sayı 131, Ekim 1978) Tabletlerde görülen önemli bir ayrıntı ise, Lut kavminin yaşadığı yer olan Sodom ve Gomorra (Sodom ve Gomorrah) bölgelerinin isimlerinin de tabletlerde yer almasıdır. (Howard La Fay, "Ebla: Bilinmeyen Büyük Bir İmparatorluk", National Geographic Magazine, Aralık 1978, s. 736) Tabletlerde, Adem, Havva, Nuh, Hacer, İsrail, Talut isimleri de geçmektedir. (Haim Bermant ve Michael Weitzman, "Ebla: Arkeolojide bir İlham", Times Kitapları, 1979, Wiedenfeld ve Nicolson, İngiltere, s. 184) Bu tabletler o dönemde hak dini tebliğ eden peygamberlerin haberlerinin bu bölgelere de ulaştığını gösteren önemli bir belge niteliğini taşımaktadır. Reader's Digest dergisindeki bir makalede, Kral Ebrum'un iktidarı döneminde Eblalıların dinlerinde değişim olduğu, insanların Yüce Allah'ın adını yüceltmek için isimlerine ön ek kullandıkları da kaydedilmiştir. (Bülent Şahin Erdeğer, İndyturk.com, 1, 26.5.2022)

"Andolsun, Biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün." (Nahl, 36)

Namaz, Oruç, Hac, Kurban, Hak yolda mücadele. İslam Tüm peygamberlere emredilmiştir!

Bakara, 182: "Ey iman edenler, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, oruç size de farz kılındı." İbrahim, 35-40: "Hatırla ki; Bir zaman İbrahim şöyle demişti: "Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bir kısmını namazı dosdoğru kılmaları için, senin Beyt-i Haram'ının yanında, ekinsiz bir vadiye yerleştirdim. "Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazını dosdoğru kılanlardan eyle! Ey Rabbimiz! duamı kabul et! Meryem, 54-55: "Kur'an'da İsmail'i de an; çünkü o, vaadine sadık bir kuldu ve gönderilmiş bir peygamberdi. Ailesine ve çevresine namaz kılmayı ve zekat vermeyi emrederdi ve Rabbinin katında hoşnutluğa ermişti." Enbiya, 72-73: "Ona (İbrahim'e) İshak'ı, üstelik bir de Yakub'u ihsan ettik ve her birini salih kimseler kıldık. Kendilerine hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı, zekat vermeyi vahyettik." Lokman, 13-17: " Hani bir zaman Lokman, oğluna öğüt vererek demişti ki: "Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten sakındır. Başına gelenlere sabret, çünkü bunlar, azmi gerektiren işlerdendir." Hud, 87: "Dediler ki; "Ey Şu'ayb, atalarımızın taptıklarını terk etmemizi veya mallarımızda dilediğimizi yapmaktan vazgeçmemizi sana namazın mı emrediyor? Oysaki sen yumuşak huylusun ve aklı başında bir adamsın." Taha, 11 -15: "Ateşe vardığı zaman şöyle çağrıldı: "Ey Musa! Şüphesiz ben Allah'ım, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Onun için bana kulluk et ve beni anmak için namaz kıl." Yunus, 87: "Biz Musa ile kardeşine şöyle vahyettik: "Kavminiz için Mısır'da birtakım evler hazırlayın ve evlerinizi kıbleye karşı yapın ve namazı kılın ve müminlere müjde verin." Meryem, 54-55: "Kur'an'da İsmail'i de an; çünkü o, vaadine sadık bir kuldu ve gönderilmiş bir peygamberdi. Ailesine ve çevresine namaz kılmayı ve zekat vermeyi emrederdi ve Rabbinin katında hoşnutluğa ermişti." Bakara:127: "İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz, Sen işiten ve bilensin" Hac, 26-27: "Bir zamanlar İbrahim'e Beytullah'ın yerini hazırlamış ve (ona şöyle demiştik): Bana hiçbir şeyi eş tutma; tavaf edenler, ayakta ibadet edenler, rükû ve secdeye varanlar için evimi temiz tut. İnsanlar arasında haccı ilan et ki, gerek yaya olarak, gerekse nice uzak yoldan gelen argın develer üzerinde sana gelsinler." Saffat, 107: "Ve ona (İbrahim'e) büyük bir kurbanlık fidye verdik." Fetih, 29: "Muhammed Allah'ın elçisidir. Onun yanında bulunanlar da kafirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükuya varırken secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Yüzlerinde secdelerin izinden nişanları vardır. Bu, onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da." Tevbe, 111: "Allah, müminlerden, canlarını ve mallarını, kendilerine cennet vermek üzere satın almıştır: Allah yolunda çarpışacaklar da öldürecekler ve öldürülecekler. Bu, Tevrat'ta da,

İncil'de de Kur'an'da da Allah'ın kendi üzerine yüklendiği bir ahittir." Bakara, 132-133: "Bunu İbrahim, oğullarına vasiyet etti, Yakup da: "Oğullarım, şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti, siz de ancak Müslüman olarak can verin. Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi." Nisa, 163-165: "Muhakkak biz, Nuh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyûb'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur'u verdik. Daha önce sana anlattığımız peygamberlerle, anlatmadığımız başka peygamberlere de vahyettik." Maide, 46: "O peygamberlerin ardından, yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryemoğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur olan, kendinden önceki Tevrat'ı tasdik eden ve Allah'tan korkanlar için bir hidayet rehberi ve bir öğüt olan İncil'i verdik." Maide: 44: " İçinde hidayet ve nûr bulunan Tevrat'ı, elbette biz indirdik." Ali İmran, 48: "Allah İsa'ya kitabı, hikmeti ve Tevrat ile İncil'i öğretir." Hadid, 26-27: "Andolsun, Nuh'u ve İbrahim'i elçi gönderdik, peygamberliği ve kitabı bunların zürriyetleri arasına koyduk. Onlardan yola gelen de vardı, ama onlardan çoğu yoldan çıkmışlardı. Sonra bunların izinden ard arda peygamberlerimizi gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik, ona İncil'i verdik ve ona uyanların yüreklerine bir şefkat ve merhamet koyduk." Ali- İmran: 3-4: "O, sana kendisinden öncekileri tasdik edip doğrulayan bu kitabı hak ile indirdi. Daha önce insanlara hidayet olarak Tevrat'ı ve İncil'i de yine O indirmişti." Saff, 6: " Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim. Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici olarak (geldim)." demişti." Bakara, 135-136: "Yahudi ve Hristiyanlar, Müslümanlara şöyle dediler: "- Bizim dinimize girip Yahudi veya Hristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız." Habibim sen de ki "- Hayır, biz hak yol üzere bulunan Hazreti İbrahim'in dinindeyiz. O, hiç bir zaman müşriklerden (Allah'a ortak koşanlardan) olmadı. Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiç birini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." Şuara, 196-197: "Ve hiç şüphesiz, o (Kur'an); geçmişlerin kitaplarında da vardır." Nisa, 131: "Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun, biz sizden önce kitap verilenlere ve sizlere: "Allah'tan korkup-sakının" diye tavsiye ettik." Maide, 48: "Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahit- gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık." Maide, 46: "Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik."

Namaz kılan Yahudilerin (youtube.com/watch?v=lQgErm0QLaM; youtube.com/watch?v=xwrdgIBH05g; youtube.com/watch?v=Z8L7lWJalWU) ve Hristiyanların (www.youtube.com/watch?v=UoTicu0K_k4; youtube.com/watch?v=k5CkmBnV_VY; youtube.com/watch?v=arRvrUP_pOc) videolarına da sanal âlemden ulaşabilirsiniz.

Kur'an, kendinden önceki tüm kitapları -bozulmamış asıllarını- onaylar, kabul eder. Her nebi aynı mesajla aynı kaynaktan görevlendirilmiştir. İlahi mesajların bozulmamış orijinalleri aynıdır. Tüm dinlerin özü, adı aynıdır: İslam! (Saffat, 108-147; Meryem, 30-58)

Özetle, Allah (cc) tüm peygamberlere aynı emir ve yasakları göndermiştir ve "Hz. Adem'den başlayarak gönderilen bütün hak dinlerin adı İslam'dır." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 108)

Kur’an, Allah'ın tüm insanlara uyarıcı ve öğüt verici olarak indirdiği, kıyamete kadar geçerli olan tek hak kitaptır. Kur’an'dan önce gönderilen kitaplar insanlar tarafından tahrif edilmiştir. Ancak Kur’an, Allah tarafından korunmuştur. Bu gerçek “Kesin olarak bilesiniz ki bu kitabı kuşkusuz biz indirdik ve onu mutlaka koruyan da yine biziz.” (Hicr, 9) ayetiyle haber verilmiştir. Önceki dinlerin kitapları pek çok yönden tahrif edilmiş ve orijinalliklerini kaybetmiş olduklarından, bu kitaplarda Kur’an ayetleri ile çok farklı, çelişkili, hatta bazen Kur’an ayetlerinin tam zıttı ifade ve görüşler bulunmaktadır. Bu kitaplar bilgi, mantık ve öğreti açısından tahrif edildikleri gibi, üslup ve kurgu olarak da tahrif edilmişler ve ilahi kitaptan çok mistik hava taşıyan birer dinler tarihi kitabı şekline sokulmuşlardır.

Kur’an ile diğer kutsal kitaplar arasında benzerliklerin bulunması, Kur’an’ı Peygamberimizin yazdığını değil tam tersine bütün semavi dinlerin kitaplarının aynı kaynaktan geldiğini, yani Allah'ın sözü olduğunu kanıtlar. Bu da hem Kur’an’ın bildirdiği, hem de akıl ve mantığın tasdik ettiği bir gerçektir. Kur’an’ın bizzat açıkça ilan ettiği bir konuyu, yeni bulmuş ve Kur’an’ı karalamak için kullanabileceğini zannetmek ancak taassup, tutarsızlık ve metotsuzlukla açıklanabilir. Bu konu ayrıca, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’ adlı yazıda da ele alınmıştır.

İnsanlık tarihi boyunca 124.000 peygamber gönderildiği hadislerde bildirilmiştir. (Müsned, V/265-266; İbn Hibban, Sahih, II/77) Yüce Yaradan her topluluğa mutlaka bir uyarıcı, hatırlatıcı göndermiştir. (Fatır, 24; Mümin, 78) "Her milletin bir Resulü vardır ve Resulleri geldiği vakit aralarında adaletle hüküm verilir ve hiçbirine zulmedilmez." (Yunus, 47) "Biz peygamber göndermedikten sonra azab edicilerden değiliz." (İsra, 15) Allah (cc) her topluma kendi dilleri ile peygamber göndermiştir. Mesela Kur’an ilk başta bir Arap toplumuna indiği için Arapça gönderilmiştir. (Yunus, 2; Zuhruf, 3) Burada unutulmaması gereken şeyin mesajın dilinin değil içeriğinin önemli olduğudur. Amaç mesajdır, dil kutsal değildir!

Allah'ın hiç bir şeye ihtiyacı yoktur, herkes O'na muhtaçtır (Samed; İhlas, 2) Allah'ın bizim ibadetlerimize ihtiyacı yoktur aksine insanların hem dünyada hem ahirette mutlu olmaları için Yaradan’ın gönderdiği vahye ihtiyacı vardır. “Unutma, Allah'ın sana ihtiyacı yok, seni faziletli bir kul haline getirerek cennetlerinde ağırlamak istiyor.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 116) Bu konu yukarıda ve ayrıca, ‘Ateistlere cevap’ başlıklı yazımızda ‘Allah'ın kendisine ibadet etmemizi istemesi kibir-ego göstergesi değil midir?’ şeklindeki soruya verilen cevapta ele alınmıştır!

Vahiy insana hem kendini, hem geçmişi, hem anı ve hem de geleceği öğretir. Yoksa vahiyden uzak akıl doğal seleksiyon ve tesadüf adlı putlara veya insan kaynaklı ideolojilere tapmaya başlar. Geleceğin, dinsiz komünal bir toplum olacağını hayal eder. Bu konularda detay için ‘Evrim’ ve ‘Ateizm Yanılgısı’ adlı yazılara bakılabilir.

Kurban hakkında ateist bir iddia: “Yunan mitolojisinde Miken kralı Agamemnon, Tanrıça Artemis’ten kestiği rüzgârı tekrar çıkarmasını ister. Artemis ise buna karşılık kızını kurban etmesini ister. Agamemnon tam kızını kurban edecekken, Artemis kıza acır ve kızı havaya kaldırıp, yerine bir geyik koyar… Tanıdık geldi mi?”

Bakalım gerçek nedir? “Yunan değil İbrani; kral değil peygamber; tanrıça değil ilah; rüzgar değil adak; kızı değil oğlu; geyik değil koyun.” Ayrıca Yunan mitolojisinde kral kızını nişanlama yalanı ile yanına çağırırken, İslam'da Hz. İbrahim oğluna her şeyi açıkça anlatır ve İsmail kendi hür iradesi ile babasının yanına gider. Mitolojide kız kurban edilmek istemez, yalvarırken Hz. İsmail ise boynunu uzatır. Ayrıca rivayetin iki versiyonu vardır. Diğer rivayette

kız kurban edilir, rüzgâr yeniden çıkar ve mitoloji bu şekilde biter. Bu kadar zıtlık barındıran bir şey, iddianın da ne kadar tutarsız olduğunu göstermeye yetmez mi?!

Şöyle itiraz gelebilir, "Dilden dile aktarılırken efsane değişmiştir." Kurban ibadeti zaten Hz. Adem'den başlamıştır. Habil ve Kabil kıssası (Maide, 27-32) buna delildir! Yani ilk insandan beri var olan ve aslı hayvanların kurban edilmesi olan ibadeti, Yunan veya Sümerler, hatta Aztek ve Maya'larda bozularak insan kurban etmeye çevrilmiştir. Zaten Hz. İbrahim ile bir kez daha insaoğluna 'insan kurban etmemenin' gerekliliği de hatırlatılmamış mıdır? Amaç zaten insan kurban edilmesinin yasaklanması değil midir?! Ve bu hedefe ulaşılmamış mıdır?!

Kısaca, İslam'ın tüm kuralları ilk insandan itibaren uygulanmış, ilahi emirler bozuldukça aynı emir ve yasaklar tekrar gönderilmiş ve bu süreç Hz. Muhammed dönemine dek devam ede gelmiştir. Dinin kökenini, ilahi emirlerin 'bozulan' versiyonlarına bakarak, gayri ahlaki/insani bu tür efsanelere dayandırmak büyük bir mantık hatası olur.

Aksine, İslam'ın ileri sürdüğü görüş hem kendi içinde tutarlı hem de karşı görüşten daha mantıklı ve akla yatkındır. İçinde ne tutarsızlık, çelişki ve ne de genel teorisine bir aykırılık sözkonusudur.

İslam barış, hoşgörü dinidir

İslam kelimesi 'slm' kökünden türemiştir. Kelime köken anlamı olarak 'barış, esenlik, güven, huzur, kurtuluş, itaat ve teslimiyet' (Bakıllani, et-Temhid, s. 392; Matüridi Kitabü't-Tevḥid, s. 394) anlamlarına gelir. (Büşra Refas Türkmen, İslam Kelimesinin Semantik Analizi) Bu manalara göre İslam: Barış ve huzur içinde yaşamak için Allah'ın kanunlarına (Kur'an-ı Kerim'e) teslim olmak, demektir. (MEB, Dini Terimler Sözlüğü, s. 17; T. Izutsu, Kur'an'da Allah ve İnsan, s. 187-207; Yaşar Nuri Öztürk, Hürriyet, 15.08.2008) "İslam, Allah'a teslim olmak yoluyla, barış ve huzura kavuşmak anlamına gelir. İslam medeniyetinin 'ötekine' karşı müsamahalı ve hoşgörülü bir tavır sergilediği tarihi bir gerçektir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 25, 36)

"Lâikrahe fi'd-dîn: Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256), "Leküm diniküm veliye-din: Sizin dininiz size, bizim dinimiz bize" (Kafirun, 6), "Ey İnananlar! Hep birden 'barış'a girin." (Bakara, 208), "Kur'an'ı sıkıntı için değil, ancak almak isteyenlere bir öğüt olsun diye indirdik." (Taha, 2; Sad, 29; Kamer, 32; İbrahim, 52), "Dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin." (Kehf, 29), "Kim yola gelirse sadece kendi için gelmiş olur. Kim de yolunu kaybederse sadece kendi aleyhine kaybeder. Hiç bir kimse başkasının günahını çekmez. Biz de bir elçi gönderinceye kadar azab etmeyiz." (İsra, 15) ilahi prensiplerini kendine ölçü kabul edip, İslam'ı doğru anlayıp uygulayanların hâkim olduğu her yerde barış ve huzur olmuş, İslamiyet'in olmadığı veya eksik, yanlış, hatalı uygulandığı her yerde de kan, gözyaşı, sömürü, huzursuzluk var olmuştur. Bunlara tarihten birçok örnek verilebilir.

Pierre Bayle, Osmanlı devletinin her türlü dini düşünceye gösterdiği hoşgörüyü şöyle anlatır: "Osmanlı, zamanında İspanya Yahudilerini kabul etmiş, daha sonra Macaristan ve Transilvanya Kalvinistlerini, Silezya Protestanlarını, Rusya'nın eski dinine bağlı kazaklarını, kısaca Katolik veya Ortodoks baskısından kaçanların sığınağı haline gelmiş bir devlet olmuş idi." (Oryantalizmin kısa tarihi, Yücel Bulut, s. 74) "Avrupalılar hereticleri (sapkın ilan edilen diğer mezhep üyelerini) canlı canlı yakarak idam ederken, Kanuni Sultan Süleyman ülkesindeki Hristiyanlara ve Yahudilere din, inanç, kimlik, kültür hürriyeti vermiştir." (Mehmet Şevket Eygi, Milli Gazete, 28.11.2012)

Doktor Jaafer İdris, İslam'ın diğer inanç türlerine bakış açısını şöyle özetler: "İslami olmayan inanç türlerine mensup topluluklar ile çatışmaksızın var olabilmek, Kur'an'ın temel kuralıdır." Kudüs başpapazı Theodosius, "Sarazenler (Müslümanlar) bize karşı çok iyi davranıyorlar." demekte idi. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 42) Lübnanlı Hristiyan yazar Amin Maalouf'un 'Ölümcül Kimlikler' adlı kitabında şöyle demektedir: "Eğer atalarım, Müslüman orduları tarafından fethedilen bir ülkede Hristiyan olmak yerine, Hristiyanlar tarafından fethedilen bir ülkede Müslüman olsalardı, onların inançlarını koruyarak on dört yüzyıl köy ve kentlerinde yasamaya devam edebileceklerini sanmıyorum. Gerçekten de, İspanya'daki Müslümanlara ne oldu? Ya Sicilya'daki Müslümanlara? Yok oldular, tek kişi kalmamacasına katledildiler, sürgüne zorlandılar ya da cebren Hristiyan edildiler!" (Maalouf, Ölümcül Kimlikler, s. 50; İhsan Süreyya Sırma, Ah Endülüs, s. 9)

Mısır'ı ve Filistin'i gezen seyyah bir kesiş olan Bernard the Pilgrim/Bernard the Wise izlenimlerini şöyle aktarır: "Hristiyanlar ve paganlar (Müslümanları kastediyor) arasında bir barış ortamı vardı. Başlarında bir bekçi olmadan mallarını ortada bırakıp başka işlerine gidebiliyorlardı." (C. J. Walker, Islam and the West, s. 17) İspanya'daki barış ortamı için de oryantalist Dozy şunları yazmaktadır: "Hristiyanlar, Fransızlardansa Müslümanların idaresi altında olmayı tercih etmişlerdir." (R. Dozy, A History os Muslims in Spain, s. 235) "İbrahimi din mensuplarının bir arada yaşadığı Kudüs, Haçlı istilasına uğradığı yıllar hariç, yüzlerce yıl boyunca dini ve etnik çoğulculuğun, seyahatin, estetik duyarlılığı ve çok uluslu ticaretin merkezi haline gelmiş ve diğer İslam

şehirlerine ilham kaynağı olmuştur. Haçlılar dönemi ve bugün devam eden İsrail işgali, Kudüs'ün tarihinde karanlık birer sayfadır.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 236-237)

“Bedir Savaşı zaferle sonuçlandığı zaman, Müslümanlara önceden işkence edenler onların esiri olmuştu. Ama onlar intikam almak için bu durumu kullanmadılar. Peygamberimiz cesetlerin uzunluklarını kesmeyi yasakladı. Düşman askerlerin cesetleri, Müslümanlarla beraber defnedildi. Müslüman askerler kendi ekmeklerini esirlere vermiş, bineklerine bindirmişlerdi. Bazı esirler fidyesiz olarak evlerine gönderilmişti. Bu yaklaşım daha sonraki nesillere, asker ve idarecilere örnek olmuştur.” (Prof. Dr. Mehmet Paçacı, Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 151) Armstrong, İslam'ın bir savaş dini olmadığını, sadece savunma amaçlı savaşlara izin verildiğini, Peygamberin şiddete başvuran bir kişi olmadığını, Batılıların Onun (sav) yaşamına dengeli bir şekilde yaklaşması gerektiğini vurgular. (Karen Armstrong, Muhammad, 6-7, 125)

Fatih Sultan Mehmet Bosna'daki Latin papazlar için şu fermanı yayınlamıştı: "Mezburlara (Ruhbanlara) ve kiliselerine kimse mani ve müzahim (engel ve zulmeden) olmayıb..." Müslümanlardan bu kadar müsamaha ve inançlarına saygı gördükleri halde, devir değişip de kendilerini biraz daha güçlü hissetmelerinden sonra Haçlı ruhu ne yazık ki, Müslüman kanı akıtmaktan zevk almış bulunmaktadır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 50, 51)

“Kilise, İslam'da olduğu gibi 'isteyen kabul etsin isteyen inkar etsin' deyip insanları serbest bırakmamış, kendi prensiplerini kabul etmek istemeyen insanlara şiddet uygulamış, itirazlarını hayatlarıyla ödetmiştir.” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 146) Tarihçiler “Haçlılar, Kudüs'te ölen Müslümanların kanının ayak bileği hizasına çıktığını söylüyordu.” (G.E. Perry, The Middle East, s. 78) “Batılı tarihçi Rudolp of Caen ise şöyle yazıyordu: “Askerlerimiz Ma'arra adlı şehirde putperest (Müslüman) yetişkinleri yemek kazanlarında kaynar su ile haşladılar, çocukları şişleri geçirip öldürdüler ve ızgarada pişirip yediler.” (Amin Maalouf, the Crusades Through Arab Eyes, s.39) Rene Rousset vahşeti şöyle aktarmaktadır: "Haçlılar Kudüs'te o kadar çok Müslüman öldürdüler ki, atların ayakları kan deryasına battıkça insan etleri duvarlara sıçrıyordu." (R. Ş. Apuhan, Batı'nın Darağacında İsyan) Meşhur keşiş Pierre Lermit 1097 Antakya kuşatmasında, 'tuzlayıp pişirerek Türklerin etini yiyebilirsiniz' diyordu.

Şeyhülislam Abdurrahman Efendi'nin 18 Haziran 1647 tarihli fetvası ise şöyle idi: 'Hristiyan ahalinin ibadetleri engellendiği takdirde İslam ibadetinin engellenmesi halinde verilecek cezalar tatbik edilecektir.'

Aynı tarihlerde Avrupa'da, mezhep savaşları yüzünden oluk oluk kan dökülmekte idi. 1240'ta yüzlerce Protestan'ı yakan Wilhelm Arnaldi, 1866'da Papa IX. Pius tarafından azizliğe yükseltilmişti. Papa III. İnnocenz'in Güney Fransa'daki Katharer tarikatını yok etmekle görevlendirdiği kardinal Henri, Beziers'te 'Herkesi öldürün, Tanrı imanlı ile imansızı kendi ayırsın.' demektedir. Saldırıyı yöneten kumandan Arnourd Amaury bu sözü tekrarlar: “Hepsini öldürün, Tanrı kendininkileri ayıracaktır” (Sean Martin, The Cathars The Most Successful Heresy of the Middle Ages, s. 13) Protestan Calvinciler de İsviçre'de, ilahiyatçı Michel Servet'i yakıyordu. Tarihçi Preserved Smith'in dediği gibi 'Protestanlarda ceza verme gücüne erişir erişmez, bu gücü kullandılar ve Avrupa tamamen mezarlığa dönüştü.' Papaz Bleda bir defasında savaş ortamından kaçıp yollara dökülen 140.000 Endülüslü Müslüman'dan 100 bininin öldürüldüğünü yazar. 700 yıl boyunca tek bir Hristiyan ya da Yahudi zorla Müslüman yapılmadığı halde, Müslümanlar kılıç zoruyla vaftiz edilip zorla Hristiyan yapılırlar. Üstüne bir de, Batılı yazar Montgomery Watt tarafından itiraf edildiği gibi gerçekler de çarpıtılır: "Endülüs'te Müslümanların kültürel üstünlüğü karşısında ezilen ve çoğu rahiplerden oluşan oryantalistler, kendi halklarına her şeye rağmen

Hristiyanlığın üstün olduğunu gösterebilmek için İslam imajını çarpıttılar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 17-18, 20)

Aynı yere İslam h'âkim iken ne olmuştu, gayrimüslimler hâkim iken ne olmuştu?

Yer Mekke: Mekke'ye ehli küfür, şirk, gayri İslami bir dünya görüşü hâkimken, yönetim İslam olmayanların elinde iken Mekke'de kadını metalaştırma, içki içme, putlara tapma, halkın inançlarını sömürme, kan davası, asabiyet (ırkçılık) hakim idi. Bunlara karşı olan İslam bir din olarak ortaya çıkınca, menfaat çarklarının bozulacağını anlayan, sömürülerinin son bulmasından endişe duyan yöneticiler, Müslümanlara işkenceye, baskıya başlarlar. Önce Müslümanlar dövülür, hakarete maruz bırakılır, hapsedilir. Zamanla can-mal güvenlikleri kalmaz. Aç-susuz, yıllarca toplu olarak bir arada yaşamaya mecbur bırakılırlar. İçlerinden şehit edilenler olur. Öyle ki artık Müslümanlar mal, mülk, anılarını geride bırakıp Mekke'yi terk etmeye mecbur kalırlar. Aile ve akrabalarından, her türlü mallarından, çocukluk, gençlik anılarından uzaklaşıp, parasız, maddi hiçbir destekleri olmaksızın, sadece inançları için bir bilinmeyene doğru yolculuğa çıkarlar. Hicret edilen yer Yesrib/Medine'dir. Yeni bir mekan, yeni bir çevre, yeni şartlar ve hayata sıfırdan, yeniden başlanılır. Ama zorluklar bu kadarla da sınırlı değildir! Mekkeli müşrikler Müslümanların geride bıraktıkları malları satmak için bir ticaret kervanı kurar. Müslümanlar buna engel olmak isteyince Bedir savaşı gerçekleşir, sayıca-silahça az olmalarına karşın sonuçta savaşı kazanırlar. Bedir savaşı, kervan kurtarıldığı halde Ebu Cehil'in baskısıyla savaş kararı verilince gerçekleşmiştir. Halbuki Hz. Muhammed savaşı önlemek amacı ile müşriklere elçi bile göndermişti. Zaten Watt, savaşın nedeni olarak Ebu Cehil'deki 'bir defada ve kesin biçimde Hz. Muhammed'den kurtulma' arzusuna vurgu yapar. (M. G. Watt, Muhamad at Mecca, s. 11) Hartmut Bobzin de savaş için neden kalmadığı halde savaşta ısrar eden Ebu Cehil'e dikkat çeker. (Bobzin, Muhammed, s. 100) Daha sonra Uhud savaşı olur. Bedir'in intikamını almak için savaşı başlatan taraf yine müşriklerdir. Nöldeke, Paret, Watt ve Grimme gibi birçok oryantalist de savaş nedeni olarak Mekkeli müşriklerin 'öç alma, intikam duygularına' dikkat çeker. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 265, 266, 268, 269) Hiç bir şekilde başarıya ulaşamayan müşrikler Medine'yi kuşatıp (Hendek Savaşı) İslam'ı yok etmeye çalışırlar. Mekke'deki şirk bataklığı kurumadıkça müşriklerin saldırılarını önlemek imkansız hale gelince Hz. Resul Mekke'ye sefere çıkar ve Mekke'yi savaşmadan fetheder. Tüm müşrikler Hz. Resul'ün mübarek ağzından çıkacak sözlere göre muamele göreceklerdir. Daha 10 yıl önce korkutma, sindirme, iftira, öldürme, açlık ile yıldırılamayan bu hareketin lideri, karşısındaki yenik müşrik topluluğuna bir konuşma yapar ve en son olarak onlara şunu sorar: "Siz benden ne gibi bir davranış bekliyorsunuz?" Mekkeli müşrikler: "Biz seni adil biri olarak tanıdık ve senden ancak adalet bekliyoruz" derler. Hz. Resul, zalim olan bu topluluğa: "Ben de size Yusuf'un kardeşlerine söylediği gibi, "Bu gün size geçmişten dolayı azarlama yok." (Yusuf, 92) diyorum. Haydi gidiniz, hepiniz serbestsiniz." (İbn Hişam, IV/54; İbnü'l-Esir, II/252; Zadü'l-Mead, II/394; Tecrid Tercemesi, 10/340-341; Köksal, XV/288-289) buyurur ve böylece rahmet peygamberi olduğunu bir kere daha ispat eder. "Sir William Muir durumu şöyle özetler: Peygamber, bir Fatih olarak Mekke'ye girdi, şehre hoşgörü ve cömertlikle muamele etti." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 321) Benzer soruyu Malazgirt savaşını kazanan Alparslan da Romen Diyojen'e sorar: Nasıl bir davranış bekliyorsun? Diyojen ihtimalleri sıralar: Öldürülmem, zincire vurulup gezdirilmem veya az bir ihtimal bağışlanmam! Alparslan "Sizi serbest bırakacağım" der. (İbnü'l Esir, X/72-73) Sınıra kadar da ona eşlik eden 2 komutan ve 100 askeri ile güven içinde ülkesine dönmesini sağlar! Ve yıl 9 Aralık 2024. Suriye diktatör Esed'den kurtulur. Fatihler Esed'in askerlerine şunları söylemektedir: "Çocuklarımızı öldürdünüz, kadınlarımızı varil bombalarıyla öldürdünüz. Bizi öldürmek için Rusları ve İranlıları kullandınız... Ama bu Allah'ın dini, Muhammed'in dini. Anne ve Babalarınızın yanına dönün, hepiniz özgürsünüz." (x.com/yaktay/status/1866424392336445604)

Yer Kudüs: Haçlı seferleri başlamıştır. Avrupa'dan yola çıkan ve hapishaneden çıkartılmış, hırsız, katillerden oluşturulan Haçlı ordusu Kudüs'ü işgal eder. Ve dünya tarihinde eşine az rastlanır bir vahşet sergilenir. Şehirdeki tüm Müslümanları ve Yahudileri kılıçtan geçirmişlerdir. Bir tarihçinin ifadesiyle "Buldukları tüm Arapları ve Türkleri öldürürler, erkek veya kadın, hepsini katlettiler." (Geste Francorum, or the Deeds of the Franks and the Other Pilgrims to Jerusalem, trans. Rosalind Hill, s. 91; Karen Armstrong, Holy War, MacMillan, s. 30-31) Katliama şahit olan tarih yazarı Raymund of Aguiles, bu vahşeti "övünerek" şöyle anlatır: "Görülmeye değer harika sahneler gerçekleşti. Adamlarımızın bazıları - ki bunlar en merhametlileriydi - düşmanların kafalarını kesiyorlardı. Diğerleri onları oklarla vurup düşürdüler, bazıları ise onları canlı canlı ateşe atarak daha uzun sürede öldürüp işkence yaptılar. Şehrin sokakları, kesilmiş kafalar, eller ve ayaklarla doluydu. Öyle ki yolda bunlara takılıp düşmeden yürümek zor hale gelmişti. Ama bütün bunlar, Süleyman Tapınağı'nda yapılanların yanında hafif kalıyordu. Orada ne mi oldu? Eğer size gerçekleri söylersem, buna inanmakta zorlanabilirsiniz. En azından şunu söyleyeyim ki, Süleyman Tapınağı'nda akan kanların yüksekliği, adamlarımızın dizlerinin boyunu aşıyordu." (August C. Krey, The First Crusade, The Accounts of Eye-Witnesses and Participants, s. 261; S. F. Mahmud, İslam tarihi, s. 198) Peki Müslümanlar Kudüs'ü fethettiklerinde nasıl davranırlar ve bu davranışlarının altında yatan 'temel etken' ne idi? İslam orduları Kudüs'ü fethetmişti. İslam ordusu komutanı Halife (Hz. Resul'den sonraki İslam devletinin lideri) Hz. Ömer'e haber gönderir. "Kudüs fethedildi, anlaşma gereği şehir size teslim edilecektir, buyurun gelin." İsmi adaletle özdeşleşmiş olan bu yüce insan, bir devlet başkanı, bir şehri yeni fetheden orduların lideri olarak özel korumalarla, süslü elbiselerle kibir ile şehre girmez. Bir deve ve bir hizmetçi ile yola çıkar. Deveye sıra ile binilmekte, yürüyen kişi devenin yularını çekmektedir. Nöbetleşe binilerek Kudüs'e yaklaşılır. Deveye binme sırası hizmetçiye gelmiştir. Hizmetçi, "Ben sıramdan vazgeçtim, buyurur siz binin." der. Fakat Hz. Ömer bunu kabul etmez ve hizmetçisini deveye bindirir. Yeni fethedilen şehrin ahalisi ve İslam ordusu yaklaşmakta olanları seyretmektedir: Hizmetçi deveye binmiş, devlet başkanı Hz. Ömer devenin yularını tutmuş şehre doğru yaklaşmaktadır. Çevresinde ne muhafız alayı ve ne süslü elbiseleriyle yardımcıları. Karşılarında sadece adil bir lider vardır: Hz. Ömer. Halife Ömer şehre bu şekilde girer. (İbnü'l-Esir, II/457-460) Hz. Ömer Kutsal Mezar (Holy Sepulchre) Kilisesi'ne gittiğinde, öğle namazı vakti gelmiştir. Kudüs patriği: "Buyurun kilisemizde namaz kılın." der. Hz. Ömer ibretlik ve ince düşüncenin mahsulü şu cevabı verir: "Ben bu kilise de namaz kılarsam, Müslümanlar benim burada namaz kıldığımı duyarlar ve burayı cami yaparlar. Halbuki biz, fethettiğimiz yerlerdeki insanların inançlarına karışmadığımız gibi onların ibadethanelerine zarar da vermeyiz." (Radi Dikici, Bizans İmparatorluğu Tarihi, s. 172; Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 83) Daha sonra Hz. Ömer Kudüs'e bir cami yaptırır. (Karen Armstrong, Holy War, MacMillan, s. 30-31) Sonra tüm gayrimüslimleri serbest, ibadetlerinde hür bırakan 'Emanname'yi (636) yayınlar: "Bu sözleşme, müminlerin emiri ve Allah'ın kulu Ömer tarafından İliya halkına verilen bir emandır. Onların canlarına, mallarına, kiliselerine, haçlarına, yerleşik ve göçebe olan bütün fertlerine verilen bir teminattır. Kiliseleri mesken yapılmayacak, yıkılmayacak ve kısmen dahi olsa işgal edilmeyecektir. İçindeki kutsal eşyalara dokunulmayacaktır. Mallarına el sürülmeyecektir. Kimse dini inançlarından dolayı zorlanmayacak, kendilerine asla zarar gelmeyecek ve yurtlarına Yahudiler iskân olunmayacaktır." Haçlıların işgalindeki Kudüs ve İslam ordularının fethettiği (barış ve huzura açtığı) Kudüs arasındaki fark ortadadır. Zaten bu nedenledir ki, "Haçlı Seferleri sırasında doğulu Arap ve Hristiyanlar ile Yahudiler Müslümanların yanında yer alır. Müslümanların elinden zulüm gören ve Roma-Papa idaresini arzulayan bir doğu Hristiyan cemaati hiçbir zaman var olmamıştır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 76) 2 Ekim 1187'de Selahaddin ve ordusu Kudüs'e fethettiklerinde ise (katliam yapmamak üzere) önceden Hristiyanlara verdiği sözü tutar ve şehri yüksek İslami prensiplere göre alır. Kur'an'da emredilmiş olduğu gibi şiddetten kaçınır, 1099 yılındaki katliamların öcünü almaya kalkmaz. Tek bir Hristiyan öldürülmez, hiç bir yağma yapılmaz. Esirleri serbest bırakmak için istenen fidyeler ise son derece düşük tutulur. Kur'an'da

emredildiği gibi, esirlerin çoğunu da hiç bir fidye almadan serbest bırakır. Selahaddin'in kardeşi El-Adil, bin kadar esirin kendi hizmetine verilmesini ister ve sonra hepsini -acınacak durumda oldukları için- karşılıksız olarak serbest bırakır. Şehirdeki zengin Hristiyanlar, değerli eşyalarını yükleyip şehirden bir an önce giderler, oysa ellerindeki para, şehirdeki tüm savaş esirlerinin fidyesini ödemeye fazlasıyla yetiyordu. Başrahip Heraclius, herkes gibi 10 dinarlık fidyesini öder, sonra da şehri hazinelerle dolu arabalarla terk eder. (Karen Armstrong, Holy War, s. 185) Selahaddin Eyyubi'nin Kudüs'ü zabtı esnasında Müslümanların Batılılara merhamet ettiklerini, kadınlarının peşlerinden koşmadıklarını, İsa'nın mezarını kirletmediklerini belirten Niketas, İsa'nın düşmanı olarak gördüğü Müslümanların Kudüs'ten ayrılan Hristiyanlara serbestçe gitme izni verdiğini, can ve mallarına dokunmadıklarını, kılıç çekmeden, aç bırakmadan, yangın çıkarmadan ve eziyet etmeden merhametli davrandıklarını da ekler. (Khoniates Niketas, İstanbul'un Haçlılar Tarafından Zaptı, s. 110, 152; Geofroi de Villehardouin, Konstantinopolis'te Haçlılar, s. 64)

Gai Eaton tarafından yazılan, 'İslam ve İnsanlığın Kaderi' adlı eserden alıntılayacağımız bu kısa bölüm gerek ateist gerek oryantalistlerin anlamamakta ısrar ettiği birçok gerçeği açıkça ifade etmektedir: "İslam'ın yayılışı son derece şaşırtıcı bir hızla gerçekleşmiştir ve daha da şaşırtıcı şey, hiçbir yerin surlarının kanla boyanmış olmaması, hiç bir savaş meydanının cesetlerle dolup taşmış olmamasıdır. (s. 36) Müslümanlar doğulu Hristiyanları, Hristiyan dindaşlarının ellerinde işkence görmekten kurtarmışlardır. (s. 86) Hz. Muhammed, içinde doğmuş olduğu ve çok sevdiği şehirden ayrılmak zorunda bırakılmış, daha sonra muzaffer olarak geri döndüğünde, insanlık tarihinde bir eşine daha rastlanmayan bir merhamet örneği ortaya koymuştur. (s. 127) Peygamberin kumandasındaki güçler şimdi en büyük sınavlarının veriyorlardı, zira öcünü alacak çok şey yaşamışlardı. Muhammed Mekke'ye girmiş ve derhal genel bir af ilan etmiştir. O (sav) yıkmaya değil, düzeltmeye gelmişti. Asil bir halk doğmuştu. Bu merhametli davranışın 'sayılamayacak kadar çok tarihi sonuçları' olmuştur. Takip eden yüzyıllarda hiçbir fetihçi Müslüman komutan, mahvolma pahasına merhametli davranmak zorunda olduğunun bilincinde olmadan, herhangi bir toprak ya da şehre girmemişti ve bu bu örnekten hoşgörüyü öğrenmiş bulunan insanlar arasında sayısız insan Müslümanlığa geçmişti." (s. 240-241)

Peki, Hristiyanlar ne yapmıştı, yine ünlü bir Batılı yazardan alıntı ile hatırlayalım: "Hz. Ömer Kudüs'ü 636'da, Selahattin Eyyubi, 1187'de aldığında gösterdiği hoşgörüye karşılık bu iki tarih arasında, Rum imparatoru Nicephore 965'te Tarsus'u işgal ettiğinde, bütün camileri yıktırmış, Kur'an'ları yaktırmıştı. Sicilya'nın Normanlar tarafından işgali (1060- 1091) ve aradan geçen zaman adadaki İslam izlerini giderek sildi. Kont Roger, harikulade bir zevk ve sanatla inşa edilmiş olan Müslüman şehir ve saraylarını yerle bir etmekle iftihar ediyordu." (Durant, İslam Medeniyeti, s. 76, 86)

Yer İspanya (Endülüs): Haçlı Avrupa devletleri İspanya'da bulunan Endülüs Emevi İslam devletine saldırır. Üç tarafı da deniz ile çevrili ülkede Hristiyanlar işgal ettikleri yerleri yakıp yıkar. Akdeniz'den gemilerle Afrika'ya veya Osmanlıya kaçıp sığınanlar kurtulur. Geri kalan tüm Müslümanlardan ve Yahudilerden dinlerini değiştirmeli istenir ve kabul etmeyenler Avrupalı barbarlarca katledilir. (Gustave le Bon, Civilasition des Arabes, s. 129, 160; Feridun Bilgin, Gırnata'nın işgali sonrasında Endülüs'teki Müslümanların asimilasyonu; Mahmut Yaşar, Bir etnik kıyım hikayesi: Moriskolar, Mecra, 03 Haziran 2022) "1492 yılında son İslam beldesi de işgal edilince, Endülüs'te yaşayan Müslümanlar üç tercihle karşı karşıya bırakılır: Hicret, zorla Hristiyanlığa geçme veya ölüm. 1609 yılına gelindiğinde İspanyol kardinal bütün Moriskoların (Endülüslü Müslümanların) şüpheli bir grup olarak, öldürülmesi yahut İspanya'dan sürülmesi için fetva verir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 97, 101) "İspanya kralı "Müslümanları ne yapalım, onlarla beraber yaşamamızda bir sakınca var mıdır?" diye papazlara sormuştu. Papazların cevabının 'Biz Hristiyan'ız, onlar ise Müslüman'dır. Biz Muhammedilere düşmanız. Onların bizim aramızda durması hatadır. Onlardan kim Hristiyan

olursa ne güzeldir. Hristiyan olmayanı ateşte yakarım dersin ve dönmeyeni yakarsın.' olması üzerine kral, bir emir çıkararak ne kadar kız, oğlan Müslüman çocuğu varsa kiliselere taksim edilerek İncil öğretilmesini, büyüklerden de Hristiyan olmayanların yakılmasını emreder. Kralın bu fermanını öğrenen Müslüman halk: "Biz oğlumuzu, kızımızı vermeyiz. Müslüman olarak birimiz kalıncaya kadar cenk ederiz. Ölenimiz şehit, kalanımız gazi olur." (Barbaros Hayrettin Paşa Hatıraları, II/96-97, 1001 Temel Eser) diyerek boyun eğmezler. Fakat daha sonra kilise-kral işbirliği sonunda İspanya'da bir tek Müslüman kalmaz. Halbuki Emevi Müslümanları İspanya'yı fethettiklerinde ülke baştan sona bir ilim-kültür merkezi haline getirilmişti. (Nil Ünsal, Kont Lucanor, s. 53-54) Avrupa'dan öğrenciler Endülüs'e ilim tahsiline geliyorlardı. Mesela Avrupa'nın profesörleri Kurtuba'da imtihan edilirdi." (Otto Spies, "Doğu Kültürünün Avrupa Üzerindeki Tesirleri", Ate Dergisi, 1974, s. 6) Avrupa krallarının saray kütüphanelerinde var olan kitap sayılarının çok daha fazlası bir Müslüman âlimin mütevazı evinde bulunmakta idi. Haçlı işgalinde (her zaman olduğu gibi) kan ve ölüm ülkesi olan İspanya, İslam fütuhatında ise ilim, kültür merkezi idi. Yer aynı ama kıstas, prensip, fikir, hareket noktası, örnek alınan lider farkı olunca, sonuçlar da farklı oluyordu! Hoşgörü ve toleransa bir başka örnek de şudur: Endülüs devleti başkenti Kurtuba'da, I. Abdurrahman bir katedralin alınması için yüz bin dinar (Beş milyon mark) öder. Hiçbir engel yok iken bir mabedi yıkıp başka bir mabed yapmak yerine yapılan bu jest gibi ünlü fatih Tarık b. Ziyad da, Aziz Vinzens katedralini kendi zamanında tamir ettirmişti. (Dr. Sigrid Hunke, Avrupa'nın üzerine doğan İslam güneşi, s. 371)

"Kazananlar, yenilenlere büyük yumuşaklık gösterdiler. Sadece kendilerine şiddetle karşı koyanların topraklarını vergilendirdiler, diğerlerine dokunmadılar. Vergileri Vizigot krallarının koyduğu vergiden daha yüksek tutmadılar ve İspanya'ya o zamana kadar görülmemiş bir din serbestliği getirdiler." (Durant, s. 188) İspanya, hiç bir devirde, Müslüman fatihlerin zamanında olduğundan daha dirayetli, daha adaletli ve daha güzel yönetilmemiştir. Gelirler vergiden değil ticaretten elde edilirdi. Zengin ailelerin arazileri köylülere dağıtılmıştı. (Durant, s. 199) Müslüman olmayanların diledikleri dini itikada sahip olmaları serbestti. Vizigotlar tarafından haşin bir şekilde kovulan Yahudiler Müslüman fatihlerle birlikte barış içinde yaşadılar, servet ve kültür sahibi oldular. Müslümanlar İspanya'yı Avrupa'nın en medeni ülkesi haline getirdi. (Durant, s. 202) Gece 10 kilometre uzunluğundaki aydınlatılan yolda yürümek mümkündü. (Durant, s. 204)

"Müslümanlar Kudüs'e gelen Hristiyan hacılara karşı hoşgörülü davranmışlardır. Gırnata 1492 yılında Hristiyanlar tarafından alınınca Müslümanlar din değiştirmeye zorlanmıştır. Toprakları ellerinden alınmış, Arapça konuşmaları yasaklanmış, gelenek ve görenekleri engellenmiş, mezarları kapatılmış hatta hamamlarını kullanmalarına engel olunmuş, domuz eti yasağına riayet etmelerine ve kuskus yemeklerine de yasak getirilmiştir. Tüm moriskolar (Müslümanlar) 1609 yılında ülkeden atılmıştır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 54, 56-58) "Orta çağlarda Avrupalı Yahudiler büyük zulümlere maruz kalırken, Müslüman idaresinde önemli bir Yahudi entelektüel geleneği gelişmişti." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 225) "Katolik kilisesi, Ortodoksları ve ileriki zamanlarda Protestanları katlederken, "vahşi siyah yüzlü, eğri kılıçlı, çöl yabanisi, tarlaları ezen, kasabaları ortadan silen" şeklinde gösterilen Araplar ise, sekiz yüz yıl boyunca İspanya'da hüküm sürdürdükleri halde, Hristiyanlığı bu ülkede silmemişlerdir. Her sınıftan halka refahı ulaştırmışlar, bilim, kültür, sanat alanlarında Batının çok üstüne çıkmışlardır. Endülüs İslam devleti, ticaretten bilim tekniğe, sağlık ve hijyenden devlet organizasyon ve sanata birçok alanda Batıyı etkilemiş ve Batının bu alanlarda gelişmesine büyük katkı sağlamış" (Sigrid Hunke, Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi, s. 459-461) ve "İspanya'da Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudiler uzun yıllar boyunca yan yana yaşamışlardır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 114)

Yer İstanbul: Haçlı seferlerinin 4. yapılmaktadır. Avrupa'dan gelip İstanbul'u işgal eden Katolik haçlılar, Ortodoksların şehri İstanbul'da kiliseleri yağmalamaya, Hristiyanları

katletmeye, hırsızlığa, tecavüze başlamışlardır. Steven Runciman "Tarihte İstanbul'daki yağmanın örneği yoktur." demektedir. (Erhan Afyoncu, Sabah, 27.05.2018, Haclıların yıktığı İstanbul'u fatih yeniden imar eder.) "Şehrin yağmalanmasına bizzat şahit olan Bizanslı tarihçi Niketas şu cümleleri sarfediyordu: "Hristiyan topraklarında kan dökmeden geçip gideceklerine, sadece Müslümanların üzerine yürüyeceklerine yemin edenler İstanbul'da katliamın en dehşetlisini yaptılar. Haçı omuzlarında taşıdıkları sürece evlenmeyeceklerine yemin edenler kendilerini Tanrı'ya adayan rahibelerimize tecavüz ettiler. Kudüs'teki Kutsal Mezar'ın intikamını almak bahanesi ile harekete geçenler altın ve gümüş uğruna haçın üzerinde tepinmekten çekinmediler." Bizans'ın en büyük mabedi olan Ayasofya'yı yağmalamak amacıyla kiliseye atlarıyla giren Haçlılar, beraberlerinde getirdikleri katırlara kilisenin değerli eşyalarını yüklediler. Tarihçi Niketas'ın en içerlediği sahne, bir fahişenin patriğin vaaz verdiği kürsüye oturarak açık saçık dans edip şarkılar söylemesi olmuştu. İstanbul'un işgali sonrasında servetlerini sakladıkları gerekçesiyle pek çok Bizanslı'ya işkence edilir. Haçlıların asilleri, saraylarda ve kiliselerde bulunan en değerli eşyaları kendilerine ayırırken, askerlere hamam tasları, bakır çanaklar gibi basit eşyaları bırakıyorlardı. Yağmalanan bu eşyaların büyük bir kısmı İtalya ve Fransa gibi ülkelerde dindarlara fahiş fiyatlarla satılır." (Erhan Afyoncu, Sabah, 12.06.2016)

Devam ediyor Bizans tarihçisi Niketas Honiates: "Değerli kutsal emanetleri kaptılar, içlerindeki süsleri göğüslerine soktular ve kırık kalıntıları tavalar ve bardaklar olarak kullandılar. Bunlar, Deccal'in öncüleri, onun bir an için beklediğimiz hain eylemlerinin yazarları ve habercileriydi. Açıkça, gerçekten de, daha önce olduğu gibi o ırk tarafından da, Mesih soyuldu ve aşağılandı ve O'nun giysileri kurayla paylaştırıldı. Acıdan kimse payı yoktu. Sokaklarda, tapınaklarda şikayetler, ağlamalar, ağıtlar, kederler, erkeklerin inlemeleri, kadınların çığlıkları, yaralar, tecavüzler, esaret, en yakın olanların ayrılığı. Soylular rezil bir şekilde ortalıkta dolaşıyordu, saygıdeğer yaştakiler gözyaşları içinde, zenginler ise yoksulluk içinde. Sokaklarda, köşelerde, tapınaklarda, mağaralarda durum böyleydi. Çünkü saldırıya uğramayan veya yalvaranları savunan hiçbir yer kalmamıştı. Her yer her çeşitinden türlü suçlarla doluydu." (sourcebooks.fordham.edu/source/choniates1.asp)

"Latin kökenli askerler Avrupa'nın en büyük şehrini tarif edilemeyecek bir talana giriştiler. Talan esnasında yaptıkları katliam, tecavüz ve yağmayla şehri o kadar büyük ölçekli talana uğrattılar ki, Roma'yı ve diğer Batı Roma topraklarını yağmalayan Vandallar ve Gotlar orada olsalardı mutlaka gözlerine inanamayacaklardı. İstanbul, antik dönemden kalma ve Bizans'ın yaptığı eserlerle bir açık hava müzesi hâline gelmişti. Haçlılar, şehirde buldukları bu servetin karşısında afalladılar. Zaten yarı Bizanslı olan Venedikliler ele geçirdikleri servetin çoğunu saklamayı başardılar. Ama Haçlılar (Fransızlar, Flamanlar, Almanlar vb.) ele geçirdikleri her şeyi ayırım yapmadan imha ettiler. Bu serveti imhaya ancak iştahlarını şarapla dindirmek, Ortodoks rahibelere tecavüz etmek, Ortodoks papaz ve keşişleri öldürmek için zaman zaman ara verdiler. Katolik Haçlılar, Ortodoks Bizanslılara olan nefretlerini gösteren en olağanüstü tutumlarını zamanın en önemli ve en harika kilisesi olan Ayasofya'nın kutsallığını kirletmekle gösterdiler. Katedralde bulunan tüm gümüşten ikonlar ve tablolarla beraber katedraldeki tüm kutsal kitapları katedralin içinde yakıp imha ettiler. Ayasofya'nın gümüş vaftiz ve ayin kaplarını şarap kadehi olarak kullanırken katedraldeki patrik tahtına bir hayat kadını geçirerek ona şarkı söylettiler ve şarkıları bir konser varmış gibi dinlediler. Haçlılar, 200 yıl önce Ortodoks Kilisesi'nin, Katolik Kilisesi'nden ayrılmasının öcünü aldıkları gibi hiçbir vicdan azabı ve pişmanlık duymadan halkı katlederler." (Speros Vryonis, Byzantium and Europe, p. 152; https://archive.org/details/vryonis-1967-byzantium-europe/page/151/mode/2up)

Bu Latin Katolik devleti 57 yıl ayakta kalır, daha sonra Ortodokslar tarafından yeniden geri alınır. Ve yıl 1453. Fatih Sultan Mehmet on binlerce şehit vererek İstanbul'u fetheder. On binlercesi okla, kızgın yağla, taşla, işkence ile şehit edilmesi pahasına Müslümanlarca

fethedilebilen İstanbul'a Fatih S. Mehmet girerken, Hristiyan kızlar ona çiçekler sunmaktadır. Fatih Sultan Mehmet kendi dindaşlarının yaptıklarını İstanbullu Ortodokslara reva görmemiştir. İstanbul'un fethinden sonra "Haşmetle şehre giren ve doğru Ayasofya'ya giden genç hükümdarı, burada toplanmış olan halk ve papazlar karşılarında gördükleri vakit ağlayarak yerlere kapandılar. Padişah onlara sükut etmelerini söyledikten sonra Patrik'e: 'Ayağa kalk! Ben Sultan Mehmet, sana ve arkadaşlarına ve bütün halka söylüyorum ki, bugünden itibaren artık ne hayatınız ve ne de hürriyetiniz hususunda benim gazabımdan korkmayınız.' der." (Dr. Selahattin Tansel Osmanlı Kaynaklarına göre Fatih Sultan Mehmed'in Siyasi ve Askeri Faaliyetleri, s. 103) "Fatih Sultan Mehmet, Rum patriğine verdiği hak ve imtiyazları aynen Ermeni patrikliğine de lütfeder." (Veysel Eroğlu, Ermeni Mezalimi, s. 29-30) Herkesi, tıpkı peygamberi ve rehberi Hz. Resul gibi, fethedilen tüm gayrimüslim beldelerinde olduğu gibi din, ibadetlerinde özgür bırakır. (Feridun Emecen, "İstanbul (istanbul'un Fethi)", DİA, XXIII, 218; Yeorgios Francis, Şehir Düştü, s. 105, 107, 109. Ayrıca bk. Selahattin Tansel, Osmanlı Kaynaklarına Göre Fatih Sultan Mehmed'in Siyasi ve Askeri Faaliyeti, s. 106-107) Ayrıca dikkat çekicidir ki, fetihten sonra Batı'ya kaçan ve orada barınamayıp sefalete düşen bazı Rum büyükleri tekrar İstanbul'a dönmüşlerdir. 1464-1472 tarihlerinde Rum bilginlerine Fatih'in sarayında özel bir ilgi gösterildiği de bilinmektedir. (Halil İnalcık, II. Mehmed, DİA, XXIIX/395-407) Aynı özgürlük Yahudilere de tanınmıştır. (Bilal Eryılmaz, Osmanlı Devleti'nde Gayri Müslim Tebaanın Yönetimi, s. 35-36) Bu hoşgörü Osmanlı tarihi boyunca devam etmiştir. Gibbons'un şu tespiti oldukça manidardır: "Yahudilerin toptan öldürüldüğü ve Engizisyon mahkemelerinin ölüm saçtığı bir devirde, Osmanlılar idareleri altında bulunan çeşitli dinlere bağlı kimseleri barış ve ahenk içerisinde yaşatıyorlardı." (Ziya Kazıcı, "Osmanlı Devleti'nde Dinî Hoşgörü", Kültürlerarası Diyalog Sempozyumu, İstanbul 1998, s. 111) Jean-Jacques Rousseau, 'Emile' adlı eserinde Türk hoşgörüsünü şöyle ifade etmektedir: "Türkler dinleri icabı kendi dinlerine düşman olanlara bile müsamahakâr ve misafirperverdirler." Will Durant, Müslümanlardaki bu hoşgörü nedeni ile "Bizanslı tarihçiler, Hristiyan cemaatinin Bizanslı idarecilerin yerini alması için Selçukluları davet ettiğini yazar." demektedir. (Durant, İslam Medeniyeti, s. 222)

Peki, tam bu tarihlerde Papalık doktoru, botanikçi ve Accademia dei Lincei üyesi Viyana Piskoposu Johann Faber/Fabri bakın Müslümanları Avrupa'da nasıl tanıtmaktadır: "Dünyada yaş ve cinsiyet ayrımı yapmadan çocuk yaşlı herkesi kesen, hatta ana rahmindeki bebeği bile katleden Türkler kadar acımasız ve kaba bir ırk yoktur." (Turkey, Sweden and the EU Experiences and Expectations", Report by the Swedish Institute for European Policy Studies, Nisan 2006, s. 6) Bu yaklaşım tarzının benzer örneklerini 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımızda da bol miktarda görebilirsiniz.

Yer Bosna: 1990'lı yıllar. Yugoslavya devleti yıkılmış, üçe ayrılan devletin Hristiyan olan Sırp ve Hırvat tarafları hem birbirleri ile ama her ikisi birden Müslüman olan Bosnalılarla savaşa başlamıştır. Yıllarca yan yana yaşadıkları Müslümanlara hoşgörü, acımak yoktur. İnsan (Hristiyan) hakları beşiği Avrupa'nın ortasında 4 yıl bir halk topluca işkenceye tabi tutulur. Avrupa'nın ortasında namus kavramını kutsal sayan Müslümanlara, planlı bir şekilde saldırılar yapılır. 3 yaşından 70 yaşına dek çocuk, kız, kadına, nineye tecavüz edilir. Erkekler boğazlanarak, kırık cam şişeleri ile bedenleri, sert cisimlerle başları parçalanarak öldürülür, çocuklar canlı canlı doğranır. "Etnik temizlik denilen sorun, dini bir farklılığa dayanmaktadır. Söz konusu sorunlar pek de 'etnik' değildir. Bu katliamı tasvir için kullanılan 'etnik temizlik' kavramındaki 'Etnik' kavramı çoğu zaman gerçek nedeni örten bir işlev görmektedir. Yugoslavya'daki, Kıbrıs'taki çatışmalar esas itibarıyla bir sınıf çatışması değildir, her iki bölgedeki ayrılığın asıl nedeni dinidir. (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 162, 164) Osmanlılar ise, Yugoslavya'da 400 yıl hakimiyet sürmüşlerdi. İslami yönetimde geçen yüzyıllar boyunca Hırvat ve Sırplar dinlerinden dönmeye zorlanmamışlar, özgürlük-hoşgörü sınırları çerçevesinde barış içinde dinlerini yaşamışlardı. Bosnalılar da kendi istekleri ile Müslüman olmuşlardı. İstenirse planlı bir çalışma ile 20-30 senede tüm Balkan devletleri zorla Müslüman yapılabilecekken -İslam dini zorla Müslüman yapılmasına karşı olduğu için- tüm dinler zorlama yapılmadan barış içinde yüzlerce yıl bir arada yaşamışlardır. Yüzyıllarca İslam hâkimiyetinde

barış içinde yaşamış Hristiyan toplumlar Osmanlının yıkılması ile 1900'lü yıllarda ve Yugoslavya'nın baskıcı rejimin çökmesi üzerine 1990'li yıllarda tek taraflı olarak Müslümanlara karşı savaş, işkence ve zulme yaparlar. Sırplar 300 sene Osmanlı idaresinde yönetilmişlerdi. Günümüzde Sırpça hâlâ bir dil olarak kullanılmaya devam etmektedir. Peki ya İspanyollar Sırbistan'ı işgal etse idi acaba sonuç aynı mı olurdu? Tarihen sabittir ki, şimdi Sırplar İspanyolca konuşur ve mezhepleri de Katoliklik olurdu! Günümüzde Brezilya'da yerli halkın dili kaybolmuştur. Çünkü oraları İspanyollar keşfetmişti (!) Günümüzde dünyada 29 ülkede resmi dil Fransızca, 22 ülkede ise hâlâ İspanyolcadır!

"Batı Avrupa'da ve özellikle İngiltere'de, Müslüman mezalimine duçar olan (!) Osmanlı memleketlerinin Hristiyan kavimleri (Bulgar ve Ermeniler) namına kıyameti koparan o merhametli insan sever Hollandalılar, Müslümanlara reva gördükleri zülme hiç de seslerini çıkarmamaktadırlar. Ya Rabbi, medeniyet ve insaniyet hizmetçisi olmak üzere meydana çıkıp söz söyleyen bu adamlar ne kadar da sahtekâr mahluklar imiş! Avrupa, Müslümanlığa daima insaf ve şefkat duygularından yoksun bir şekilde muamele ede gelmiştir. Hristiyan âleminin işlediği barbarlıklara, medeniyet ıslahatları ve insanlık hizmetleri adları takılıyor! Avrupa Hristiyanlığının nüfuzu altında İslam'a mensup kavimlerin, Avrupa tarafından bir insani kardeşlik muamelesiyle muamele edilmeleri ihtimali yoktur." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 282-283)

Günümüzden ve Batılı araştırmacılardan, kaynağını İslam'dan alan Müslümanların hoşgörüsü ile ilgili birkaç anektot ile konuya devam edelim.

Emile Dermenghem: Resulullah esirlerin tümünü, özgürlüğüne kavuşturup akrabalarına verdi. Ashab da ona uyarak bütün Hevazinli esirleri serbest bıraktılar. Bu davranışlar karşısında Hevazinliler, Müslüman oldular. (Dermenghem, Hz. Muhammed ve Risaleti, s. 370) "Hz. Ömer Kudüs'ü fethederken Hristiyanlara nasıl davranmıştı, haçlılar ise yine bir Hristiyan olarak Kudüs'ü Müslümanların elinden aldıklarında nasıl bir davranış sergilemişlerdi?" (Dermenghem, Hz. Muhammed ve Risaleti, s. 337)

"Emeviler, zımmilere (Başka dinden olanlara) günümüz Hristiyan dünyasında bile az olarak görülen bir hoşgörü gösterdiler. Zımmiler yılda 4.75 veya 19 dolar arası vergi veriyor buna karşılık her türlü korumaya sahiptiler. Müslümanların verdiği yüzde iki buçuk vergiden de muaftılar. Rahip, kadın, çocuk, köle, yaşlı, kör ve fakirler de bu vergiden muaftı. (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 55) Ortadoğulu Yahudiler, Müslümanları kurtarıcı gibi karşılar. Halife Me'mun zamanında (813-833) İslam dünyasında 11.000 kilise olduğunu biliyoruz. Aynı şekilde yüzlerce sinagog ve ateş tapınağı da vardı. Patrikler tarafından zulme uğrayan bir kısım Hristiyanlar Müslüman kanunları altında tam bir hürriyet ve emniyet içinde varlıklarını devam ettirme imkanı buldular. Doğu Hristiyanları, Müslümanları Bizans kilisesine çoktan tercih ediyorlardı. (Hayri Yıldırım, Sömürgeci Batının Barbarlık Tarihi, s. 62; Durant, s. 56-57) Moğollar, Macarlar, İskandinav haydutları gibi onlar da her tarafı mahvedebilir, el koyup müsadere edebilirlerdi. Onlar böyle yapmadılar, basit vergiler koymakla yetindiler. Mısır Hristiyanları, Bizans idaresinden usanmıştı, bu bakımdan İslam'ı bir kurtarıcı gibi karşıladılar. Onların Menfis'i almalarına yardım ettiler, onları İskenderiye'ye götürdüler. (Durant, s. 72, 170)

Yunanistan'da Evangelos Papanikolaou adında bir rahip, Yunanistan tarihinde pek çok kilise ve manastırın kendi yöneticileri tarafından kapatıldığını hatırlatır ve 'Girit'te Türkler bir tane bile manastır kapatmadı. Bu yüzden insanlar 'Latin serpuşu yerine Türk sarığı görmeyi tercih ederim' diyordu. Ben de olsam Türk'ü seçerim. Ayasofya'yı Türklerden başka kim koruyabilirdi?' ifadelerini kullanır. (Yeni Şafak, 27 Temmuz 2020)

Macaristan Cumhurbaşkanı Schmitt: “Türkler tarafından 150 yıl boyunca idare edilmemizi şans olarak tanımlıyorum. Ülkemiz Türkler değil de başka bir millet tarafından alınsaydı, dilimizi ve dinimizi değiştirmemizi isteyeceklerdi, biz de asimile olacaktık.” (Hürriyet, 25 Ocak 2011)

Fransız Prof.'tan Macron'a tarih dersi. Osmanlı vasi, Fransa işgalciydi. Fransa cumhurbaşkanı Macron'un ‘Cezayir'i Osmanlı sömürdü' yalanına karşı çıkan Fransa’nın önemli üniversitelerinden Science-Po’da görev yapan tarih profesörü M’hamed Oualdi, ünlü Le Monde gazetesinde yayınladığı makalesinde, Cezayir'in Osmanlı vesayetindeyken korunduğunu, Fransa sömürgesiyken ise işgal edildiğini, insanların öldürüldüğünü belirtir. 1830'da 3 milyonluk Cezayir nüfusundan, 1875 yılına kadar geçen sürede yaşanan ölüm rakamı 825 bin olarak tahmin edilmektedir. (Akşam, 31 Ekim 2021)

Bulgar tarihçi: “Bizi yok olmaktan Osmanlı kurtardı.” Osmanlı'nın Bulgarları yok olmaktan kurtardığını belirten Stoyan Dinkov, aynı zamanda ünlü Bulgar şair İvan Dinkov'un oğlu. Yeni çıkan "Osmanlı-Roma imparatorluğu, Bulgarlar ve Türkler" adlı kitabında şöyle diyor: “Osmanlı İmparatorluğu idaresi altında asimile edilen hiç bir millet yoktur. Osmanlı idaresi altına girip de Osmanlı devletinden dolayı etnik kökenini kaybeden millet de yoktur. Bulgaristan'ın Osmanlı idaresi altına girmesi milletimizi korumuştur. Eğer Osmanlılar gelmeseydi tüm zayıfların başına gelen Bulgaristan'ın da başına gelecekti.” (Dünya Bizim, 24.01.2012)

Tarihi Osmanlı itirafı. 'Keşke yapmasaydık!' Sırbistan ile Osmanlı arasında yaşanan savaşları hatırlatan Sırbistan Başbakanı Daçiç, '100 yıl sizinle savaşarak Avrupa'yı fethetmenizi engelledik. Keşke yapmasaydık.' dedi. (Star, 10 Ekim 2013)

Yıl 2004, Hrant Dink Fransa'ya gider. Marsilya'da bir konferansta Ermeni bir Piskopos söz alır: "Biz bunca yıldır altı milyon Cezayirli Müslümanı entegre edemedik, onlara Fransız isimleri bile aldıramadık." der. Hrant Dink cevap verir: İyi ki siz Türkiye'de yaşayan çoğunluk değilsiniz yoksa bizi din değiştirmek ve de isimlerimizi dahi değiştirmek için elinizden geleni ardınıza koymazdınız." (Tuba Çandar, Hrant, s. 498) Yıl 2016, fark yıllar geçtikçe daha da artar: Aşırı sağcı Wilders'ten Hollanda'da camileri kapatma vaadi. Hollanda’da aşırı sağcı siyasetçi Geert Wilders liderliğindeki PVV, program taslağında ülkedeki camileri kapatmayı, Kur'an-ı Kerim'i yasaklamayı ve sığınmacılara verilen oturma izinlerini iptal etmeyi vaat etti. (AA, 26.08.2016)

1000 küsur yıldır İslam yönetimi altında ayakta olan dünyanın en eski 3. kilisesi Aziz Porphyrios kilisesi, siyonist yönetimin 75. yılında 20 Ekim 2023 tarihinde bombalarla yıkılır!

Thomas Bauer: İslam toplumları şaşırtıcı derecede bir hoşgörü sergilemeleri ile Batıdan farklılaşır. İslam toplumunda yabancı düşmanlığı diye bir şey bilinmiyordu. (Bauer, Orta Çağ, s. 18, 74)

Levis: Fatihler, fethettikleri bölgelerin sakinlerinin dinlerine ve iç işlerine karışmıyorlardı. İdarenin Bizans'tan Araplara geçmesi, bölge halkları tarafından genellikle sevinçle karşılanmıştır. (Levis, Tarihte Araplar, s. 40)

Bodley: “İspanya'ya Hristiyanlar yeniden hakim oldukları zaman, Müslüman müsamahalarının yerini, Mukaddes engizisyon mecburi din değiştirmeleri almıştı.” (Bodley, Hz. Muhammed s.346)

Keşiş Michon, ‘Doğuda dini bir seyyah’ adlı eserinde diyor ki, “şunu esefle ve açık kalplilikle ifade ediyorum ki, ümmetler arasında sevgiyi Müslüman Hristiyanlara öğretmiş ve davetin nasıl bir müsamaha ile yapılacağını göstermiştir.” (Dermenghem, Hz. Muhammed ve Risaleti, s. 378) Emessa halkı,

kapılarını Heraklius ordusuna kapatmış ve Müslümanlara, ‘sizin yönetiminizi ve adaletinizi, Rumların adaletsizliğine ve baskılarına tercih ederiz’ demişlerdi. (Arnold, İslam'ın Tebliğ Tarihi, s. 83-84)

Batı tarihinde Hz. Muhammed'i savunan ilk eser, Henyr Stubbe (ö. 1676) tarafında yazılan ‘An account of the rise and progress of Mahometanism’ adlı eserdir. Basılmamış olsa da bu eser Hz. Muhammed etrafında oluşturulan efsaneleri alaycı bir üslupla reddeder. “Çok eşlilik, cennet zevkleri, savaş ve şiddet, düzenbazlık” reddettiği konuların başında gelir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 47) Thomas Carlyle (ö. 1881) ise gerek konferanslarında gerekse yazdığı ‘Heroes’ adlı eseri ile Hz. Muhammed'in ‘Hz. Hatice ile evliliği, İslam ve kılıç, cennet, şehvet’ gibi konulardaki ithamlara cevaplar verir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 51) Müslümanlar arasında yaşayıp, 1600’li veya 1800’lü yıllarda Avrupa’da yaşayan Henry veya Thomas kadar ne yazık ki dinini bilmeyen Hasan veya Tolga’larla doludur ülkem!

Bosna'daki Katolikler özgürlüklerini Fatih'e borçlu. Osmanlı'nın çeşitli dinlere, milletlere ve kültürlere karşı hoşgörüsünün en iyi örneklerinden birini, Saraybosna'ya 60 kilometre uzaklıktaki Fonitsa kentinde Fransisken manastırında muhafaza edilen Fatih Sultan Mehmed'in 'Ahidname' olarak adlandırılan fermanı gösteriyor. Şehirde yaşayan Hristiyanlığın Katolik mezhebine bağlı Fransisken tarikatı üyeleri, Fatih Sultan Mehmed'in kendilerine özgürlük bahşeden fermanı sayesinde bugüne kadar ayakta kalmış. Farklı inançlara özgürlük hakkı tanıyan ferman, insanlık tarihindeki ilk insan hakları belgesi olarak kabul edilen 4 Temmuz 1776 tarihindeki ABD Anayasası'ndan tam 324 yıl önce kaleme alınmış. (Timeturk, 26 Mayıs 2010)

Papazlar kilisede birbirine girdi. Hristiyanlar için en kutsal mekanlardan biri olan Filistin’deki Beytüllahim’deki Milad Kilisesi'nde Noel temizliği yapan farklı mezheplerden papazlar birdenbire kavgaya tutuştu. Ellerindeki süpürgelerle tekme tokat kavga eden papazları ayırmaya kalkan polis zor anlar yaşarken, çok sayıda papaz ise yaralandı. Osmanlı İmparatorluğu döneminde Sultan Abdülmecid çekişmeye son veren çözüm bulmuştu. Sultan Abdülmecid, 1852'de kilisenin kapısındaki kilidi değiştirtti ve bir fermanla anahtarın papazlarda değil, Beytüllahim'in önde gelen bir Müslüman ailesinde bulunmasını emretti. Aynı işi Kudüs'teki Kıyamet Kilisesi'nde de yaptı, bu kilisenin anahtarları da Müslümanlara verildi. Her iki mabedin kapısı, tam 150 sene boyunca her sabah Müslümanlar tarafından açıldı ve Hristiyanlar da rahat etti. (TRT Haber, 28.12.2011)

Mısırlı Hristiyan Kıpti rahipler 327 yıl önce Osmanlı'nın koyduğu bir kuralı bilmeden bozan bir rahip yüzünden birbirine girdi, yaralananlar oldu. (03.08.2002)

“Hristiyan azınlıklar Selçuklu devleti hudutları içinde Müslümanlarla her ne kadar aynı haklara sahip olmamışlarsa da, hiçbir zaman Bizans’ta olduğu gibi dinsiz avına da tabi tutulmamışlardır. İdareleri altındaki Rum ve Ermenilerin hiçbir dini inancına karışmayan Türkler, büyük bir tolerans göstermişlerdir.” (F.K. Kienitz, Büyük Sancağın Gölgesinde, s. 129) “Osmanlılar fethettikleri topraklarda halkları sistematik bir şekilde dinlerini değiştirmeye zorlamadılar.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 115)

“Avrupa Katolik kilisesinin yanında diğer kiliselerin kurulması olayları kan gövdeyi götürme pahasına olurken, Türkler dini bakımdan büyük bir müsamaha gösteriyorlardı. Osmanlı devletinin kuruluşundan beri onun da idaresine giren halk, dilediği gibi din törenleri yapabilirdi. Bu serbestlik Avrupalıları o kadar kıskandırmıştır ki, reformun babası olan Luther, Almanya üzerinde Türk idaresinin kurulmasını bile istemişti.” (Doç A. Mansel, Doç C. Baysun, Prof. E. Z. Karal, Yeni ve Yakın Çağlar Tarihi, s. 84)

“Girit Adasının fatihleri olan Türkler, yerli ahalinin cemaat işlerine karışmayarak, onları dini merasimlerini ifade ve ruhani müesseselerini idarede tamamen serbest bıraktılar. Dini bakımdan böyle mutlak bir hürriyete sahip olan Girit halkı, aynı zamanda her türlü tetkik ve teftişten muaf kalarak, mektepleri ile adet ve göreneklerinin tanzim ve idaresi hususları da kendilerine bırakıldı. Anadilleri her türlü müdahaleden korundu.” (Prof. Cemal Tukin, İslam Ansiklopedisi, IV/794)

“Bursa’nın ele geçirilmesinden sonra halka karşı gösterilen yumuşaklık ve teslim şartlarına riayet edilmesi, İznik’in tesliminde de gösterildi. Şehir ve kaleyi teslim alan Orhan Bey, halktan arzu edenlerin eşyalarıyla beraber gitmesine müsaade etti. Hatta bu müsaade daha ileri giderek İznik halkının kendi tebaasından olmak ve yalnız cizye vermek şartıyla adet ve ananelerini muhafaza edebileceklerini ilan etti. İznik muhafızı olan Rum Beyi deniz yoluyla İstanbul’a gittiyse de halktan çoğu gitmedi.” (Ord. Porf. İsmail Hakkı Uzunçarşılı, Osmanlı Tarihi, I/121)

Fransız tarihçisi Albert Malet: “Türkler yendikleri milletlere dinlerini, kanunlarını, adetlerini ve dinlerini kabul ettirmek için zorlamadılar. Onların kiliselerini, okullarını, dillerini, yaşayışlarını ve kanunlarını olduğu gibi bıraktılar.” (Kadir Can Kaflı, Türkiye’nin Kaderi, s.46)

"Bir Bizanslı, kendisini Kahire veya Bağdat'ta Paris, Goslor veya hele Roma'da olduğundan çok daha rahat hissediyordu." (Steven Runcıman, Haçlı seferleri tarihi, I/67)

Dünyaca ünlü Ortadoğu uzmanı Columbia Üniversitesi'nden Prof. Dr. Edward Said, İsrail'de yayınlanan Haaretz gazetesinin kendisiyle yaptığı bir röportajında Ortadoğu'da kalıcı bir barışın inşa edilebilmesi için "Osmanlı Millet Sistemi"ni önermiştir. Said'in yorumu şöyledir: Arap dünyasındaki diğer azınlıklar nasıl yaşayabiliyorsa, (Araplar arasındaki) bir Yahudi azınlığının yaşaması da mümkündür. Bu, Osmanlı İmparatorluğu altında gayet iyi işlemiştir. Onların sistemi, şu an sahip olduğumuzdan çok daha insancıl gözükmektedir. (Haaretz, 18.8.2000)

Osmanlı'dan ders alın. Yahudi kökenli Amerikalı dilbilimci, filozof, tarihçi Avram Noam Chomsky, Orta Doğu'da yaşanan problemlerin çözümünde Osmanlı'nın bu bölgede yüzlerce yıl yürüttüğü yönetim anlayışında yattığını söyledi. (Türkiye, 01.10. 2013)

Çağdaş tarih felsefecisi Arnold Toynbee, ‘Tarih Üzerine Bir Etud’ adlı eserinde boşuna, "Eflatun'un ideal devletine en fazla yaklaşabilmiş sistem Osmanlı sistemidir" dememektedir!

Sloven Marksist Sosyolog Slavoj Zizek: “İslam her zaman hoşgörülü bir din oldu. 18. ve 19. yüzyılda İstanbul’a gelen Avrupalı gezginler, buradaki dini hoşgörüden şaşkına dönmüşlerdi. İslam’ın ve özellikle de Osmanlı’nın özgün anlamıyla hoşgörüye sahip olmak anlamında çok gerilere giden bir tarihi var. Eğer çok kültürlülük konusunda bir şey öğrenmek istiyorsak, bu yüzden sizin tarihinize bakmamız gerektiğinin çok açık olduğunu söylüyorum. Osmanlı Devleti kimseye din dayatmadı. Dil bile dayatmadı. Osmanlı’nın yüzyıllar boyunca hüküm sürdüğü Kuzey Afrika’da, Ortadoğu’da, Güneydoğu Avrupa’da yerli halkların dilleri değiştirilmedi. Araplar, Yunanlılar, Bulgarlar, Makedonlar, Sırplar, Romenler, Macarlar, Hırvatlar, Boşnaklar, Arnavutlar Türkçe konuşmazlar. Ama İngilizlerin, Fransızların, Portekizlilerin sadece 100 sene kaldıkları memleketlerde bile onların dilleri konuşulur. Farklı din ve kültürlere saygı konusunda ders verecek medeniyet İslam medeniyeti, ders alması gereken medeniyet Batı medeniyetidir. Batı medeniyetinin İslam dünyasına öğrettikleri, her şeyden ırkçılık, etnik bozgunculuk, soykırımcılık, asimilasyonculuk ve ulus devletçilik olmuştur. Esenlik içinde yaşadıkları Osmanlı ülkesini parçalamaya kalkışan Hristiyan unsurlar da, onlara zulmeden Müslüman kadrolar yahut Müslüman evladı kadrolar da Batı’nın rahle-i tedrisinden geçmiştiler. (Radikal, 18.10.2011)

Rusya'nın resmi televizyon kanalı 'Kultura TV'de ünlü gazeteci Vitali Tretyakov'un sunduğu "Çto Delat" (Ne Yapmalı) programında Türkiye ve Osmanlı tarihi tartışıldı. Programa Rusya Bilimler Akademisi Şarkiyat Enstitüsü Başkanı Vitali Naumkin, Şarkiyat Enstitüsü Türkiye Masası Başkanı Natalya Ulçenko, gazeteci Maksim Şevçenko katıldı. Akademisyen Naumkin, Osmanlı'da herkesin eşit din özgürlüğüne sahip olduğunun altını çizerek, ülkede azınlıkların özgür yaşadığını vurguladı. Naumkin, "Başka ülkelerle kıyaslandığında Osmanlı'da diğer halklardan fazlasıyla din özgürlüğü vardı. Artı Osmanlı'nın tolerans açısından örnek ülke olduğunu da unutmamak lazım" dedi. Gazeteci Şevçenko'da Osmanlı'nın o dönem çok demokratik ve özgür devlet olduğunu belirterek, "Ben Türk imparatorluğundan ziyade Osmanlı sözünü kullanmayı tercih ediyorum. Macaristan'da o dönem din çatışması vardı ve Macarlar Sultan'a müracaat ederek kendisinden hamilik istedi. Macaristan savaşsız ve çatışmasız Osmanlı'ya katılmıştı. Kosova Savaşı'nda da Sırplar gönüllü olarak Osmanlı saflarına katılmıştı. Peki neden? Çünkü Osmanlı o dönem yasa, ulusların dayanışma, din ve başka özgürlükler bakımından en örnek devlet idi" dedi. Akademisyen Natalya Ulçenko ise Osmanlı'nın uzun asırlar boyu ayakta kalabilmesini imparatorluk içinde mevcut olan çeşitli özgürlüklerle ilişkilendirdi. (Habertük, 17.11.2011)

Sonradan Müslüman olan İngiliz yazar Muhammed M. Pickthall: "Türkler olmasalardı bugün doğuda hiçbir Hristiyan hayatta bulunamazdı." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 55)

Oryantalist Lord John Davenport'un 'Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim' adlı eserinden: Hz. Muhammed Müslümanlığı bildirmiş, fakat onu zorla kabul ettirmek için bir davranışta bulunmamış ve bu yolda her zaman Kur'an'ın emirlerini uygulamıştır. (s. 33) Kureyş, Muhammed'in düşmanlarına yardım edince Hudeybiye anlaşmasını bozmuş olduğundan bir ordu hazırlanır ve Mekke fethedilir. (s. 30) Mekke fethedilince, Havazin kabilesi silahlanır ve Müslümanlarla savaş için Huneyn ovasına dek gelirler. Savaşta yenilirler. 6.000 tutsak, 24.000 at, 4.000 küheylan ve birçok gümüş ele geçirilir. Havazin delegeleri gelerek, savaşa katılan ailelerin yoksulluğa uğramaması için peygambere başvururlar. Peygamber savaşçıları toplar: "Ben bu yalvarmayı kabul ediyorum. Siz de kabul ederseniz kalbimi sevinçle doldurursunuz." der. Bütün tutsaklar serbest bırakılır. (s. 31) Müslümanlık hiçbir zaman engizisyon mahkemesi kurmamış, Müslümanlık kendini sunmuş ama hiç kimseyi dinini değiştirmeye zorlamamıştır. (s. 50) İslam yalnızca Müslümanlığı kabul edenlere değil, yenilmiş uluslara da adaleti yaymıştır. (s. 51) Eğer Batı beyleri, Araplarla Türklerin yerinde yani doğuda hüküm sürseler, Müslümanların Hristiyanlara gösterdikleri toleransı, Müslümanlara kesin surette göstermezlerdi. Catfield diyor ki: 'Araplar, Türkler ve başka Müslümanlar Hristiyanlara karşı, Batılı ulusların Müslümanlara güttükleri hareketin aynısını gütmüş olsalar, doğuda Hristiyanlıktan eser kalmazdı.' Jourio diyor ki: "Müslümanların Hristiyanlara karşı hareketi ile papalığın gerçek inanmışlara karşı cevaz verdiği işkenceler hiçbir surette karşılaştırılamaz. Vodova'lara karşı yapılan savaşta, ya da Saint Bartelmy katliamlarında o kadar kan döküldü ki, yalnız bu kanlar Müslümanların döktükleri Hristiyan kanından pek çok fazladır. Müslümanlığın zulüm eden bir din olduğu üzerine beslenen önyargılı düşüncelerden insanları kurtarmak gerekir. Bunların düşüncelerine göre Müslümanlık ya ölüm ya da Hristiyanlığı bırakmakla korkutarak yayılmıştır. Bunun aslı ve esası yoktur. Papalığın yamyamlık ve yabaniliğe varan zulüm ve işkencesine karşılık Müslümanların hareketi en yumuşak ve en alçak gönüllü hareket idi." (s. 53) Taassuptan kurtulmuş olanların hepsi de kabul ederler ki ilahlara insan kanı dökmek yerine, ibadet ve sadakayı koyan İslam dini, insanlara iyiliksever ruhu aşılamış, topluma dönük erdemli davranışları kuvvetlendirmiş ve böylece medeniyet üzerine önemli bir etki yaparak Doğu âlemi için bir nimet olmuş, kanlı silahlara gerek duymamıştır. (s. 55) Endülüs'te İslam devletinin yıkılmasından kim acı duymuştur? Düşmanlarının tarihçileri bile sekiz yüz yıllık hükümeti sırasında bir tek zulmünü bile kaydetmedikleri o yüksek ruhlu ve cömert ulusun çalışma

ürünleri olan felsefe, edebiyat ve matematik eserlerini yakmalarında hangi yüz kızarmamıştır? (s. 61) Elimizde Müslüman padişahlarla çağdaş olan Hristiyan krallarının işkencelerine dair bol bol belgeler vardır ama iyilikseverlikleri üzerine bir şey var mıdır? (s. 65)

Osmanlı modeli 'öfke'yi dindirir. Wall Street Journal gazetesinde yer alan haberde, ABD'de bir aydır kapitalizme karşı süren protestolara karşı "Osmanlı vakıf sistemi" önerildi. (Vatan, 18.10.2011)

Kanadalı 'TikTok' yayıncısı bir video paylaşarak "Sabırsızlıkla bizi Müslümanların yönetmesini bekliyorum, onların sistemi adil' dedi. Osmanlı dönemindeki Filistin'de üç dine mensup toplulukların bir arada barış içinde yaşadığına dikkat çeken Kanadalı adam "Gayrimüslim olarak cizye ödemek şu an ödediğimiz vergilerden daha adil' ifadelerini de kullandı. (gzt.com/video/tvnet/kanadali-ciftci-bizi-muslumanlar-yonetsin-2230713, 15.12.2023)

Voice of America kanalına bir açıklama yapan Neturei Karta Ortodoks Musevi Cemaati İngiltere Temsilcisi Haham Elehanan Beck, İsrail kurulduktan sonra Filistin'de huzurun kalmadığını ve ülkenin idaresinin Müslümanlara verilmesi gerektiğini belirtti. (Haber 7, 26.11.2023)

1978'de Zagrep'te "Dünya Şiir Günleri" tertip edildi. Bu toplantının son günündeki müşterek yemekte bir Sırp tiyatro artisti, Yavuz Bülend Bakiler'e bakarak misafirlere şu mealde konuştu: Ben hesap ettim, siz Türkler bizi 550 sene idare ettiniz. Yine hesap ettim ki bu süre zarfında Osmanlı idaresi, her gün bir Hristiyan aileyi ortadan kaldırsaydı, 20. asra Balkanlardan bir Hristiyan bile gelemezdi. Üstelik bunu yapsaydı kimsenin ruhu bile duymazdı. Fakat Osmanlıların yapmadığını Avusturya-Macaristan İmparatorluğu Birinci Dünya Harbi'nde üç buçuk sene içerisinde yaptı. (Yavuz Bülend, Üsküp'ten Kosova'ya)

Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nin 1993'te 1-5 Şubat tarihleri arasındaki toplantısında, "Demokratik Toplumda Dini Toleransa Dair" aldığı 16 maddelik tavsiye kararları var. Bunun 6. maddesinde teokratik idarelerde bile dini toleransın olabileceğini tarihin bize gösterdiği söylenmekte, örnek olarak Osmanlı idaresi ile Endülüs İslam Devleti'nin tutumları gösterilmektedir. Çünkü Hristiyan dünyasında bunun örneği yoktur.

Benzer örneklerin devamı için, 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' ve 'Atam Osmanlı' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Tabii, tüm bu hoşgörünü temelinde, Kur'an ayetleri ve onun pratiği olan sünnet uygulamaları yatmaktadır. "Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor! Doğrusu Allah, işitendir, görendir." (Nisa, 58) "Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır."(Nisa, 135) "Dinde zorlama yoktur. Doğru eğriden açıkça ayrılmıştır." (Bakara, 256) "Sizin dininiz size, benim dinim de banadır." (Kafirun, 6)

İslam, barış ve Allah'a teslimiyet dinidir. (Margaret Marcus (Meryem Cemile), Garb Materyalizmi Karşısında İslam, s. 133) Alman şairi Goethe bunu çok güzel ifade eder: "Wenn islam Gott ergeben heisst Im İslam, leben und sterben wir alle: "Eğer İslam teslim olmak anlamına geliyorsa Allah'a, hepimiz yaşayıp ölmekteyiz İslam'da." (Haarmann, Maria (Hrsg): Der islam (Ein Lesebuch). München: Beck, 1992, s. 36)

İslam barış dinidir, barışın dinidir. Hakim olduğu yerde huzur barış olmuş, olmadığı yerde ise kan ve zulüm olmuştur. Günümüzde dünya geneline baktığımız zaman kanı akan tüm toplumların Müslüman oldukları görülür: Irak, Suriye, Azerbaycan, Kıbrıs, Doğu Türkistan, Hind Müslümanları, Keşmir, Filistin, Kosova, Bosna, Çeçenistan, Libya, Cezayir, Tunus, Afganistan. Kan akıtan tarafa bakınca, ülke ismi farklı olsa da dinlerinin hep aynı olduğunu görürüz: Gayrimüslimler. Demokrasi sloganı ile ülkeleri işgal edenler, petrolü alıp çıkarken öldürülen yüz binler, göçe zorlanan milyonlar ve arkada fitne tohumu olarak ektikleri mezhep/ırk savaşlarını bırakıp dönerler.

Bu böyle devam edecektir, ta ki Müslümanlar Kur'an'a teslim olana, dolayısıyla barışa, huzura tabi olana, uyana dek!

İspanya'daki Müslümanlara ne oldu? Ya Sicilya'daki Müslümanlara? Yok oldular, tek kişi kalmamacasına katledildiler, sürgüne zorlandılar ya da cebren Hristiyan edildiler. (Amin Maalouf, Ölümcül Kimlikler, s. 50)

"İslam, barışı esası almıştır. Ancak fitne ve zulümlere mani olmak için savaşı da onaylamıştır. Fakat ona da hak ve hukuk kuralları getirmiştir. İnsaf ile tarihi gözden geçirenler, Müslümanların savaş hukukuna uyduğunu, fethedilen bölgelerdeki halkın sevincini, din ve vicdan hürriyetini, yaşanan huzur ve saadeti inkar edemez." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 164-165)

İslam insana büyük değer vermiştir. Dinde zorlama yapılamayacağını ilan eden tek din olan İslam'a göre, "Kim bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere) bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim de bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur" (Maide, 32) Kur'an keyif için ve sebepsiz yere savaş çıkarılmasına da karşı çıkmıştır. (Hac, 39) Ancak Müslümanlara saldırıldığı zaman savaşmaya izin verilmiştir. Haksız yere saldırmak ve savaş açmak, Müslümanlara da yasaklanmıştır. (Bakara, 190)

Bilindiği gibi tüm devletlerin savaş ve barış hukukları vardır ve bunlar ayrı ayrı kurallardır. Savaş esnasında uyulacak kurallar barış esnasında uygulanmaz ve barış esnasında uygulanacak kurallar da savaş esnasında uygulanmaz. Barış dini olan İslam'ın, savunma merkezli izin verdiği savaş için bile ortaya koyduğu kuralların seviyesine bugün hâlâ hiçbir Batılı devlet ulaşamamıştır. Bedir, Uhud, Hendek savaşlarında olduğu gibi, savaş kaçınılmaz olduğunda, savunma amaçlı olmak şartı ile savaşa izin veren ve bu savaşı bile belli hukuk kurallara bağlayan İslam'ın savaş hukuk kurallarına, "İslam savaş hukuku" başlıklı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Savaşların nedeni din midir?

William T. Cavanaugh, 'Dini şiddet miti' adlı eserinde, ulus devletlerin meşrulaştırılması gayesi ile yapılan savaşların 'dini olmayan' nedenleri göz ardı edilmiş ve 'bu savaşlar dini savaşlar olarak tanımlanmıştır.' demektedir. (Cavanaugh, The Myth of Religious Violence, s. 177) Aslında tarihte din adına yapıldığı iddia edilen birçok savaş, ekonomik çıkar elde etmek amacıyla yapılmıştır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 96) Ateist Pol Pot'un, Mao'nun, Stalin'in milyonlarca kişiyi öldürmesinden ateizmi sorumlu tutmayan ateistler, 20. asırda dine referansın azalmasına rağmen savaşların bitmemesini de dikkatlerden kaçırmaktadırlar. Sadece I. ve II. Dünya Savaşlarında yaklaşık, 70. milyon kişi yaşamını yitirmiştir. (Bilgili, s. 98) Bu sayıyı 125 milyon olarak veren araştırmalar da vardır. (Selçuk Bulut, Milliyet, 01.12.2022) Dinlerin başka ideolojiler tarafından yerinden edildiği 20.

asırda, beklenen refah ve barışa yaklaşılamamıştır. Russell da, 'İnsanlığın yarını var mı?' (Bilgili, s. 119) isimli eserinde benzer hisleri paylaşır ve hayal kırıklığını dile getirir.

Alan Axelrod ve Charles Phillips'in hazırlamış olduğu 'Savaş Ansiklopedisi'ne göre, savaşların %7'si din savaşıdır. Onların da altında ekonomik nedenler yatar. Savaş Ansiklopedisinde 1763 tane savaş tescil edilmiştir ve bu savaşlardan yalnızca 123 tanesi din kaynaklıdır. Geri kalanı din dışı kaynaklıdır. (Phillips, Charles, and Alan Axelrod. 2004. Encyclopedia of Wars) "Dini savaşlar bile, Marx'a göre iktisadidir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 250) Savaşların sebebi faşizm, sömürü, petrol gibi nedenlerdir. Dinin demode olduğunu savunan ülkelerin birbirlerine savaş açtıklarını da mı görmüyoruz? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 74) "İnanç eksenli çatışmalar daha çok siyasidir. Bilimsel ve teknolojik icatların hızla geliştiği günümüzde buna inat kötülüklerde çoğalmaktadır. İnsanlık dinden en uzak zamanları yaşarken, en barbar dönemlerini de gariptir, şimdilerde yaşamaktadır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 112, 275) "Ganimet amaçlı savaşlar, iktidar savaşları, dıştan gelen saldırıya karşı değil de ülke içinde girişilmiş iç çatışma ve savaşlar cihat olarak değerlendirilemez." (Metin Karabaşoğlu, Adaleti Emreden Namaz, s. 33) "Dinden kaynaklandığı iddia edilen eşitsizlik, modern hayatın ekonomik ve politik eşitsizliğine terk edilmiştir." (Neşet Toku, Kültürel rölativizm zemininde insan, Düşünen siyaset, sayı 15, s. 78) "Din kaynaklı bilinen savaşlar dine değil başka çıkar ve menfaatlere dayalı olarak ortaya çıkmıştır. Savaşlar daha ziyade çıkar güç devşirme gibi niyetlere niyetlerle ortaya çıkar." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 31, 116) Kısaca "Savaşların temelinde dini inançlardan ziyade siyasi menfaatler vardır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 56)Görüldüğü gibi dinin etkisinin 'toplum hayatında' azaldığı günümüzde, sekülerizm ve bilim hayatın her alanına hakim olduğu halde hâlâ ve çok daha fazlası ile sömürü, savaş, zulüm devam etmektedir. Bu da, savaş ve yıkımların din değil ekonomik ve ahlaksızlık temelli olduğunu göstermektedir!

"Yeni ateistler şiddetin en büyük kaynağının din olduğunu söyleyebilmişlerdir. Sosyal adaletin yok sayıldığı dünyada şiddetin öfkenin olması değil, olmaması sürpriz olur. İçinde bulunduğumuz düzen, İslam öncesi Arap coğrafyasında cahiliye olarak tanımlanan toplum yapısı ile bazı yönlerden paralellik arz etmektedir. Dünyanın süper güçleri, Orta Doğu petrolünü ele geçirmek için bu ülkeler üzerinde türlü oyunlara başvurmakta, sebep oldukları yıkım ve sömürülerden kaynaklanan çatışmaların sorumluluğunu, sömürdükleri ülke insanlarının omuzlarına yüklemektedir. Terörist nitelemesi, gücü elinde bulunduran devletlerin kendi ideolojik amaçlarına karşı çıkan muhaliflerine yaptıkları bir yakıştırma olarak kabul edilmiştir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 111, 117-119) "Stalin ve Mussolin, Hitler gibi din düşmanı kişiler yüzünden 70 milyondan fazla insanın katledilmesini ve doğanın tahrip edilmesini hiç konuşmuyorlar. Ateistler, komünist ülkelerin neredeyse tamamının neden baskıcı birer diktatörlüğe dönüştüğünü izah edemiyorlar. Dünyanın en kanlı savaşı olan II. Dünya Savaşı'nın aktörleri ya ateist ya da dindar olmayan kişilerdi. Demek ki dinler devre dışı bırakıldığında insanlık daha iyiye gitmiyor, kurdukları bütün ideolojiler başarısız oldukça hırçınlaşıyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 57, 59) "Carl von Clausewitz'in 'Savaş siyasetin başka araçlarla devamıdır' özlü cümlesinden tam 11 asır önce Hz. Muhammed onun tam tersini sergilemiş, savaşla elde edilemeyen kazanımları barışla elde etmiştir. Bundan daha iyisini ne Gandi ne de Makyavel yapabilirdi." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 300)

"Ateizm, deizm ve sekülerizmde acımasızlık, vahşet vardır. Endülüs'te, Kafkasya'da, Bosna'da, Irak'ta, Suriye'de, Yemen'de, Myanmar'da bunları gördük ve hâlâ görüyoruz. (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 51) Komünizm ve sosyalizm partili bir azınlığa hizmet etti; kapitalizm ve liberalizm ise tröstler ve kartellere. (Topbaş, s. 25) Kapitalist dünyada merhamet kazınmış, hodgam/bencil bir vahşet devreye girmiştir. (Topbaş, s. 55) Kapitalist, sosyalist, faşist ve siyonistler

dünyayı kan gölüne dönüştürmüşlerdir. Dünya Savaşının en ufak bir dini sebebi var mıdır? Hitler'in, Missolini'nin herhangi bir dini gayesi var mıydı? Stalin'in bir dini var mıydı? Atom bombasını dindarlar değil, demokrasi, insan hakları gibi mefhumları dava eden ülkeler kullanmışlardır. (Topbaş, s. 168) Kürtaj kimilerine göre hak ve hürriyettir. Cinayeti haklı olarak gören bir ahlak kabul edilebilir mi? Cinsi sapkınlıklara hürriyet namına yol veren hatta teşvik eden akıl savunulabilir mi? Birleşmiş Milletler'de 5 vetocu ülke, kayırmak istediği ülkelerin zulmüne koruyucu oluyor. Bu idarecilerin hepsi materyalist, hümanist, kapitalist veya sosyalist zihniyet sahibidir. Çevre tahribatı, nesli tükenen canlılar, kitle imha silahları, sömürgeler. Bütün bunlar akıl ve bilim temelli dünyanın eseri değil midir?" (Topbaş, s. 187) "Kapitalizm, servetlerin sermaye sahiplerinin elinde toplamasına yol açtı. Kapitalistler, sermayenin faizini kendisine mal ettiler. Kapitalizm üretimi ona uygun tüketim için değil, kazanmak için yapar. Bu yüzden senelerin geçmesi ile mallar birikir, kapitalist devletler imalatlarını sarf etmek için yeni pazarlar ararlar, böylece sömürgecilik ve onu takip eden hammadde kaynakları ve pazarları etrafında boğuşmalar ve didişmeler doğar. Nihayet bu durum yıkıcı ve parçalayıcı harplerle sona erer. Kapitalizm istismarcılığa, sömürüye ve harplere götürür. İslam ise bir grubun elinde malların toplanması izin vermez. "Servetlerin, içinizden sadece zenginler arasında el değiştiren bir şey olmamasını" (Haşr 9) ister." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 107, 111, 115)

Özetle, 20. yüzyılda ekonomik ve ideolojik nedenlerle yapılan yerel ve dünya çapındaki savaşlar, 'ileri' addedilen devletlerin son 300 yılda Afrika, Asya, Amerika'da yaptıkları katliam, sömürge, köleleştirme faaliyetleri, Batılı ülkelerin kendi aralarında yüzyıl süren savaş, mücadele, katliamlar hesaba katıldığında bu iddianın cevabı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Sosyalizm, faşizm, demokrasi adına yapılan savaş, terör, katliamlar, ayrıca Lenin ile Mao, Stalin ile Troçki, M. Belli ile H. Kıvılcımlı, Deniz, Mahir, İbrahim arasındaki mücadele, Beyaz Proletar Aydınlık ile Kırmızı Proletar Aydınlık, hatta Fidel Kastro ile Che arasındaki mücadele hangi kefeye konabilecektir? Sadece I. ve II. Dünya Savaşlarındaki ölüm oranı tüm insanlık tarihindeki savaşlarda ölenlerden katbekat fazladır. Rant, şahsi menfaat, makam, sömürge elde etmek için yapılan savaşlar, din adına yapılıyormuş gibi gösteriliyorsa bu dinin değil, ikiyüzlü insanların suçudur! Hele ki 'Batıl Din' kapsamına giren dinlerin savaşlarından da en azında biz Müslümanlar asla sorumlu değiliz! 'Batı Medeniyeti' ve 'Papa, İncil' başlıklı yazılarımızda bu konular tekrar ele alınacaktır.

Fetih ile işgal arasındaki fark

İşgal, savaş ile alınan yerlerde katliam, tecavüz, hırsızlık, sömürü yapmak, inanç hürriyetini sonlandırmaktır. Fetih ise, yine savaşla alınan yere barış, huzur, adaleti getirmek, inanç özgürlüğünü sağlamak demektir. Müslüman fetheder, Müslüman olmayanlar ise işgal! Örnek ve delilleri yukarıdaki örneklerde gördük!

"Müslümanlar fethettikleri memleketleri harap hale getirmemişlerdir. Hatta aksine, eskisinden daha güzel ve mükemmel şeyler meydana getirmişlerdir." (İngiliz Ordusu subayı, yazar ve gazeteci Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz. Muhammed, s. 168) "İslami fetihler Avrupalıların birbirine yaptığı gibi Avrupa'yı yıkıp geçmiyor, fethedilen ülkelerde ticari, ekonomik ve kültürel bir düzen kuruyor ya da var olan düzeni devam ettiriyordu." (Baykan Sezer, Türkiye sosyolojisi, seminer notları I, s. 211) "Araplar fethettikleri topraklarda zengin, adil ve huzurlu devletler kurmuştur." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 28)

"Balkan topraklarındaki durum neredeyse emsalsizdir. Bir din başka bir dine, bir dil başka bir dile, bir kültür başka bir kültüre beş asır boyunca hükmetmiştir. Böyle bir hakikat hiç

yaşanmamış gibi, beş asır sonra o milletler tekrar ayağa kalkmıştır. Felakete uğramadıkları, kayda değer bir şey kaybetmedikleri görülmüştür. Osmanlı devleti asimile etme, kendine benzetme, yurdundan uzaklaştırma siyaseti takip etseydi, sonuç böyle mi olurdu? Dünyada bunun başka bir örneği var mıdır? Beş yüz yıldan, yani elli kuşaktan bahsediyoruz. Buna karşılık Batı dünyası ne yapmıştır? İşgal ettiği yerlerdeki inanç, kültür ve nüfus yapısını hızlı bir şekilde değiştirmiştir. İşgalin adı bazen keşif olmuştur, bazen uygarlığa kavuşturma. Daima kan ve gözyaşı getirmiş, toplu kıyımlara imza atmışlardır. Bugün İnka, Aztek, Maya medeniyetlerine arkeolojik bir bulgu olarak rastlanıyor. Batı, mezalim demektir. Güncellersek, Amerikan işgaline maruz kalan Afganistan ve Irak'ın vaziyeti ortadadır. Cinnet haline varan siyonist yayılmacılığı, Filistin topraklarını cehenneme çevirmiştir. Rusların Kırım ve Kafkaslarda neler yaptığı da aşikârdır." (İbrahim Tenekeci, Yeni Şafak, 3.2.2018) Kısaca, "Avrupa, Osmanlı'nın Avrupa'da Hristiyanlara yapmadığı zulüm ve asimilasyonları Müslümanlara reva görmeyi vazife saymaktadır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 86) Konu hakkındaki diğer örneklere 'Atam Osmanlı' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

İslam kılıç zoru ile yayılmadı

"Kur'an ayetlerinin kılıçla yayıldığını sanmak korkunç bir hatadır. İslam dini kanlı silahlara gerek duymamıştır." (Lord John Davenport, Özür Diliyorum, s. 55) Pickthall: "Fetihlerden sonra çok sayıda Hristiyan Müslüman olduysa da bu iddia edildiği gibi kılıç zoruyla değil kendi ilgi ve inanmaları ile olmuştur." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall,s. 41) "Tarih gösteriyor ki, dünyayı süpüren ve hâkimiyetleri altına aldıkları ırkları kılıcın ucuyla İslam'ı kabule zorlayan fanatik Müslümanlar masalı, tarihçilerin tekrarlaya geldikleri en fantastik ve en saçma hurafelerden biridir." (De Lacy O'leary, Islam at the Crossroads, Londra, 1923) "İslam'ın yayılması bir istila şeklinde, sömürgecilik niteliğinde asla olmamıştır. İslam'ı bir kılıç dini gibi göstermek için kullanılan bütün ayetler kesinlikle bağlamlarından koparılmış metinlerdir." (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 47-48) "Fethedilen yerlerde, halk üzerine asla İslam inancı empoze edilmedi ya da zorlama yapılmadı. Batıda, Muhammed'i İslam inancını zorla yaymak için kılıcını çeken bir savaş lideri olarak görme eğilimindeyiz. Oysa gerçek, bundan çok uzaktır. (Armstrong, İslam Tarihinin Biyografisi Hz. Muhammed, s. 38, 243) "Müslümanlar, din değiştirmeye zorlamadılar." (Hodgson, İslam Serüveni, s. 257) "Araplar, dinlerini zorla kabul ettirmeyi hiçbir zaman denememişlerdir." (Rodinson, Muhammed, s. 336) Thomas Carlyle, İslam'ın kılıç yoluyla yayıldığı iddialarını ciddiye almaz ve "Saksonların Hristiyan yapılması vaaz yoluyla olmamıştır." diye ekler. (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 99-100) İslam'ın kılıçla yayıldığını, savaşçı ve teslisi reddeden bir din olduğunu söyleyen Hristiyanlara Thomas Paine ile yanıt verelim: "Hristiyanlık kılıçla kurulmuştur. İncil zalimlik ve cinayeti insanlara öğretmiştir, teslis tek tanrı inancını zayıflatmıştır." (T. Paine, Akıl çağı, s. 216-224) İslam'da ise, "Zorla din değiştirmek, İslam ve kılıç arasında tercihe zorlanmak diye bir şey yoktur. 'Şeriat, bu tür şeyleri yasaklamıştır.' (İslam topraklarında yaşayan gayrimüslim) zimmiler, kendi dinlerini yaşamakta özgür idiler." (Michael Bonner, Jıhad in Islamic History, s. 90)

Karen Armstrong, 'Mohammed' adlı eserinde şöyle demektedir: "Muhammed'in bizim gibi insan olmasını sevdim. İlk siyerciler onun hayatının her yönünü yazmışlar. Sadece mutlu taraflarını değil, sıkıntılarını da anlatmışlar. Muhammed'in zorluklarla mücadele edişini sevdim. Bir topluma 'şiddet kullanmadan, barış ve huzur getirmesini' sevdim. Muhammed mücadeleyi 'şiddetle değil, şiddete karşı olmakla' kazanmıştır." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 352) Four Treatises Concerning the worship of Mahometans (Müslümanların Doktrini, Disiplini ve İbadetine İlişkin Dört İnceleme, s. 93) adlı eserde, "Hz. peygamberin insanları kendisine inanması için zor kullandığı iddiasının, Müslümanların tarihsel uygulamalarıyla çeliştiğini" ifade edilmekte, Henry Stubbe, "Hz. peygamber kimseyi İslam girmesi için zorlamamıştır." (Stubbe, An Account of the Rise, s.193) diyerek bu görüşü teyit etmektedir. Ünlü oryantalist ve İslam düşmanı William Muir

bile, "Şimdiye kadar Muhammed, insanları İslam'a girmeye zorlamamış ve bu dini kabul etmediklerinden dolayı da cezalandırmamıştır." (Muir, Life of Mahomet, III/282) itirafında bulunmaktadır.

"Hristiyanlık her zaman bir devletin himayesinde olacak şekilde yayılmış" (Derin Tarih, s. 30, sayı: 79, Ağustos 2019) iken İslam, 300 sene yönettiği balkanlarda kimseyi din değişmeye zorlamamış, uzak doğuda ise devlet olmadan, tüccarların edep ve ticaret ahlakı vesilesi ile yayılmıştır. "İslam toplumları tebliğ faaliyetlerinde bulunmuş ama insanları zorla Müslüman yapma gibi bir çabanın içine girmemiştir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 117)

1735 tarihli 'Reflections on Mohammedanism and the Conduct of Mohammed' adlı anonim çalışma, 'İslam dininin şiddetle yayıldığının söylenmesini cehalet örneği' olarak açıklar. Hz. Muhammed tek seçenek kaldığında kılıç kullanmıştır. Hatta kendini savunurken bile intikam duygusu ile hareket etmemiştir. O, Büyük İskender'le kıyaslandığında bir melek gibi gözükür. Kendi zamanının kilise babalarından herhalde daha dürüst idi. Onun koyduğu kanunlar, bedeni zevkleri tatmin amaçlı değildi. Evlilik sıkı bir şekilde düzenlenmiş, zina yasaklanmıştır. Keza kumar oynamak ve içki içmek de yasaklar arasında idi. Namaz, oruç, hac gibi ibadetler de az meşakkatli değildir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 84) İslam düşmanı Voltaire bile, 'İslam'ın sadece kılıçla değil, Hindu, Türkler ve zenciler arasında ikna yoluyla yayıldığını' söyler. (A. Gunny, Images of Islam in Eighteenth Century Writings, s. 150)

İngiltere'de, kanser tedavisi gördüğü sırada kendisiyle ilgilenen Müslümanların vesilesiyle İslamiyet'le tanışan ve şehadet getirerek İslam'la şereflenen Anthony Mark Wainwright, şehadetinden 24 saat sonra vefat eder. Ailesi olmadığı ifade edilen İngiliz adamın, henüz yeni tanıştığı Müslüman arkadaşları tarafından defnedildiği kaydedilir. (Haber 7, 01.08.2023) Merhum Anthony Mark Wainwright hem İslam'ın kılıçla yayılmadığını ve Müslümanların İslam'ı yaymadaki amaçlarının ganimet ve dünyalık menfaat olmadığını göstermiş, hem de 'Şu kişi Müslüman değil ama iyi biri, o şimdi cehenneme mi gidecek?' diyenlere bir günlük Müslümanlığı ile cevap vermiştir! Tıpkı 1913 doğumlu Fransız Komünist Partisi genel sekreteri iken ve 80 öncesi sol hakkındaki kitapları Türkçeye çevrilen Roger Garaudy'nin 70 yaşında Müslüman olup İslam hakkında pek çok eser yazması gibi. Allah azze ve celle herkese hak ettiği karşılığı mutlaka verir…!

Şunu kesin olarak ifade edelim ki, İslam'ın zayıf olduğu her ortamda inananları ezilmiş ve baskı altında din değiştirmeye zorlanmıştır. İslam'ın güçlü olduğu her dönemde ise, İslam topraklarında yaşayan ve kendilerine 'zımmi' denen gayrimüslim halklar özgürce dinlerini yaşamış ve hiç bir baskı görmemişlerdir. Yani, ateist ve oryantalistlerin iddia ettiği gibi, "Ya Müslüman olacaksın ya da öldürüleceksin" gibi bir anlayış İslami yönetimlerde olmamış, tam aksine bu anlayış Müslümanların zayıf olduğu her toplumda Müslümanlara karşı uygulanmıştır. Mekke'den Endülüs'e, Balkanlardan Anadolu'ya tarih bunun kanıtları ile doludur.

Ayrıca, 'Batı medeniyeti', 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar', 'Tevbe suresi 5. Ayet', 'Ateistlere cevaplar', 'Kur'an'da çelişki yoktur', 'Turan Dursun'a cevaplar', 'Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar' başlıklı yazılarda da her yönü ile bu konu ele alınmış ve delilleri ile açıklanmıştır.

İslam'ın Tebliğ Tarihi

İngiliz Oryantalist Thomas Walker Arnold'un (1864-1930) 'İslam'ın Tebliğ Tarihi' adlı eserinden hareketle İslam'ın kılıç zoru ile yayılmadığını ispat etmeye devam edelim. Yeri geldikçe Müslüman veya diğer oryantalist yazarlardan da delil getirmeyi de ihmal etmeyeceğiz. (Bu ve

birçok oryantalist eserlerin tercümelerindeki ‘Hz.’ ve ‘sav’ şeklindeki hürmet ifadelerinin daha sonradan mütercimler tarafından bu eserlere ilave edildiğini hatırlatalım!)

Önemli not: Yazar Arnold, 'Müslüman olanlarla' ilgili tüm tutanak ve evrakların daha çok Hristiyan kaynaklardan, Hristiyan görevlilerin raporlarından elde edildiğinin altını defalarca (s. 117, 130, 132, 240, 223, 241, 284,287, 326, 347, 350, 367, 378, 414, 421, 436, 452, 454, 467, 476, 478, 516, 552) çizer! Bu yazarlar, din değiştirenlere mümkün olan en kötü ithamlarda (basit karakterli olma, cezalardan kaçma, dargınlık, kadına düşkünlük, çaresizlik, dünyalık menfaat, cehalet (s. 123, 137) vb. gibi) bulunmuşlardır. İslam'ı seçen bir Hristiyan'ın samimi bir inançtan dolayı din değiştirme ihtimali, herhalde bu yazarların zihinlerinde hiç bir zaman yer bulmamıştır. (s. 132) Thomas, "Kaynakların özellikleri gereği bu bilgilere şüphe ile bakmak gerektiği söylemeye bile gerek yoktur. Özellikle din değiştirmede etkin olan nedenlerle ilgili olanları eksik ve yanlış bilgiler barındırır. Bu zamanın din adamları için, İslam'ın samimi bir kanaatle kabullenmek hemen hemen imkansızdır." der (s. 241) ve ekler: 'Kaynakların Hristiyan katipler elinde bozuldukları konusunda pek şüphe yoktur. (s. 552) Yazar, Müslüman olanların 'istatistik ve Müslüman olma nedenleri' gibi konular dışındaki bilgilerde, İslami kaynaklara da başvurarak bu açığı kapatmaya çalışır.

Hamiş: Misyonerlik ile İslam’ın tebliği arasında büyük farklar vardır. İslam tebliği, mesajı duyurup, kararı muhatabına bırakmak şeklinde ifa edilir. Zorlama asla olmaz, haramdır, yasaktır! Meşru bir din tebliğinde, “eğip bükmeden, aldatmadan, hiçbir şeyi gizlemeden, insanların zaaf ve ihtiyaçlarını istismar etmeden yapılan anlatım” (H. Karaman, Misyonerlik, 20 Mart 2005) vardır. Misyonerlikte ise sadece duyurma değil, ‘Ne yapıp edip insanların Hristiyanlığa kazandırılması’ (Korintoslular’a Birinci Mektup, IV/20; Ö. Harman, Genel olarak misyonerlik, Türkiye’de misyonerlik faaliyetleri, s. 34) faaliyeti vardır. Bu konu, ‘Misyonerlik Dosyası’ adlı yazımızda ele alınmıştır.

İslam Gırnata’da İspanyollarca haraç ödemeye mahkum edildiği dönemlerde bile Sumatra, Malay adalarında zafer kazanmaya devam etmiştir. Müslümanlar hiçbir güç kullanmaksızın inançlarını Orta Afrika, Çin ve Doğu Hint Adaları’nın içlerine kadar götürmeyi başarmışlardır. (s. 19) İslam, çağrısının barış yolu ile yapılmasını emreder: “Bana düşen ancak Allah’ın sözünü tebliğ etmek ve O’nun hükümlerini size bildirmektir.” (Cin, 23) “Kitap ehli (Yahudi ve Hristiyanlarla) güzel üslupla tartışın ve onlara deyin ki: Biz, size indirilene de bize indirilene de iman ettik.” (Ankebut, 46) “Ey Nebi, Biz seni onlara bekçi olarak göndermedik. Sana düşen görev, sadece tebliğ etmektir.” (Şura, 48) “Dinde zorlama yoktur.” (Bakara, 256) “Resulümüzün apaçık tebliğden (İlahi mesajı iletmekten ve açıklayıp göstermekten) başka bir sorumluluğu yoktur.” (Teğabun, 12) “Her geçen gün onların hıyanetlerini haber alıyorsun. Yine de onları affet.” (Maide, 13) “Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle davet et. Onlarla en güzel şekilde tartış.” (Nahl, 125) “Senin vazifen ancak tebliğ etmektir.” (Ali İmran, 20) “Sizden hayra davet eden bir topluluk bulunsun.” (Ali İmran, 104) “İnsanları Rabbine davet et.” (Hac, 67)

İslam’ın tebliğ ruhunun delilleri, ‘ne bir elinde kılıç bir elinde Kur’an’ efsanevi şahsiyete sahip Müslüman savaşçılar, ne de zalim ve bağnaz kimselerin öfkelerinde aranmalıdır. Aksine, dinlerini dünyanın her tarafına taşıyan vaiz ve tüccarların sakin ve ikna edici gayretlerinde aranmalıdır. (s. 22) Şartman’ın kılıç zoruyla yaptırmış olduğu faaliyetler, Danimarka’da paganların kökünü kazıyan Kral Cnut, Prusyalıları Hristiyanlaştıran Brethren of the Sword (Kılıç kardeşleri) ve Haçlı seferleri, (s. 25) Norveç’te Kral Olaf Trygvesson tarafından dinini kabul etmeyenlerin ya kılıçtan geçirilmiş ya da el ve ayaklarını kestirilmiş veya sürgüne gönderilmiş olması, (s. 26) Afrika’nın bir kısmının zorla vaftiz edilerek Hristiyanlığa sokulması, (s. 447, 448) gibi durumlar dışında misyonerlerin ikna metotları kullanıp dinlerine döndürdükleri kişiler de vardır. Emevi Halifesi Mervan, ‘Mısır halkından her kim dinime girmezse onu

kılıçtan geçirip çarmıha gererim.' demiştir. (s. 27) Ama bu pratikte uygulanmamıştır. Halife el-Mehdi de, Halep yakınlarında bir mahallede ikamet eden Hristiyanlar olduğunu öğrenince öfkelenmiş ve İslam'a girmelerini emretmiştir. (s. 77) Bu gibi 'istisnalar' dışında İslam'da zorlama olmadığının ise birçok örnekleri bulunmaktadır.

İslam'ın tebliğcisi olarak Hz. Muhammed'in hayatı

İslam'ın tebliğ ruhu, daha başlangıçtan itibaren dinin içine nüfuz etmiştir. (s. 29) Mekkeli müşriklerin büyük çoğunluğu şüphesiz, yeni dine karşı gizliden gizliye ilgi duyuyor, fakat onun zafere ulaştığı güne kadar düşüncelerini açıklamıyorlardı. Düşmanlığını ilan edenler, bu yeni dinin kendi zenginlik kaynaklarını (putları ve onlara verilen hediyeleri) yok edeceği (s. 33) ve statülerini kaybedecekleri (s. 41) anlamına geldiğini fark etmişlerdi. İslam'ı tebliğ sırasında Taif dönüşünde Hz. Muhammed'in ümitleri her zamankinden daha çok zayıflamıştı ve ruhundaki ıstırap, Nuh peygamberin söylediklerinin ağzından dökülmesine neden olmuştu: "Ey Rabbim! Ben kavmimi gece gündüz davet ettim. Fakat davetim sadece onların benden kaçışmalarını artırdı. Kibirlendikçe kibirlendiler." (Nuh, 5-7) Akabe biatlarına neden olan olayda da peygamber Medineli 6 veya 7 kişi ile karşılaşmış ve onlara, 'Öyleyle biraz otursanız da sizinle konuşsam.' (s. 40) demişti. Peygamberimiz II. Akabe biatında onlardan, 'Kendisini, tıpkı hanımlarını ve çocuklarını koruyormuşçasına savunmalarını' ister ve böylece Medine dönemi bu şekilde başlar. (s. 47) Medine'de İslam'ın tebliği öyle bir aşk ve samimiyetle yapılıyordu ki, şair Ebu Kays el-Eslet'in tesirinde kalarak uzak duran Evs kabilesinin bir kolu hariç, her kabileden birçok kişi bu dine giriyordu. (s. 45) Bazılarının bizi inandırma çabası içinde olacağı gibi, Hazreti Muhammed bir tebliğci iken birdenbire elde kılıç, her rastladığını dinine kabule zorlayan bir mutaassıp durumuna gelmemiştir. Avrupalı yazarlar tarafından Hazreti Muhammed, hicretten itibaren yepyeni bir karaktere bürünmüş gösterilir. Peygamberin, bazı arkadaşlarını dini anlatmaları için görevlendirmesi ve bunlardan bazılarının bir hayli başarısız olmaları zorlamaya başvurmadıklarının işaretidir. (s. 58)

İslam'ın Batı Asya Hristiyanları arasından yayılması: Kılıç, Hristiyan tarihçiler tarafından Müslümanların propaganda aleti olarak gösterilmiş ve bu sebepten İslam'ın gerçek tebliğ faaliyeti gözlerden uzak tutulmuştur. (s. 73) Hristiyanlarla Müslüman Araplar arasında var olan dostane ilişkilerden dolayı, bu din değiştirmelerdeki belirleyici etkenin güç kullanma olmadığı hükmü çıkartılabilmektedir. Hz. Muhammed bazı Hristiyan kabilelere dinlerini serbestçe yaşayabileceklerine dair teminat dahi vermişti. (s. 74) Hristiyan Araplar İslamiyet'e girme ya da cizye ödeme konusunda tercihte serbest bırakılmışlardı. Kesinlikle dinlerini terk etmeye zorlanmayacaklardı.

Cizye: Canları ve mallarının korunması, güvenliklerinin sağlanması karşılığında alınan bir vergidir. (s. 77) Müslüman vatandaşlar için zorunlu olan askerlikten kendilerini muaf tutan bu cizyeyi ödemek gayrimüslimlere çok ağır bir yük olarak görünmüyordu. İslam dinine girdiğinde cizye yerine zekat ödemek zorunda kalıyordu ki, bu zekat bütün taşınır ve taşınmazlara uygulanan yıllık bir vergiydi. (s. 89) Cizye sadece erkeklere konurdu. Fakir, yaşlı, hasta, papaz, kadın, çocuk, kör, dilenci, sakatlar muaf tutulurdu. (s. 90, 184) Papaz Laura Veglieri diyor ki: 'Yenilenlerin hakları, malları ve hayatları Müslümanların sahip oldukları korunma şeklinde korunup gözetiliyordu.' (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 11) Halid b. Velid, Hire civarındaki bazı kasaba halkıyla yaptığı anlaşmaya şöyle yazdırır: "Eğer sizi korursak cizye hakkımızdır. Eğer koruyamazsak bunu hak edemeyiz." İmparator Herakliyus büyük bir ordu toplayıp Müslüman ordusu ile savaşa hazırlanınca, Arap komutan Ebu Ubeyde valilerine mektup yazarak topladıkları cizyeyi iade etmesini emretmiş ve sonra da halka şöyle hitap etmiştir: "Anlaşmaya göre sizleri korumamız gerekiyor, fakat şimdi bu bizim gücümüzü aşıyor.

Bu sebepten sizden aldıklarımızı geri veriyoruz." Bu sebepten devlet hazinesinden yüklü miktarda ödemeler yapılır. Hristiyanlar, Müslümanların reisleri için ise dua ederler: "Allah size, bizi tekrar yönetmeyi nasip eylesin ve sizi Romalılar üzerine muzaffer kılsın, sizin yerinizde onlar olsaydı, elimizdekileri de alırlardı." (s. 91) Cizye sayesinde Hristiyanlar askerlikten muaf tutuluyorlardı. (s. 92) Diğer taraftan Mısır köylüleri Müslüman olmalarına rağmen, askerlikten muaf sayıldıkları için, Hristiyanlar gibi vergi ödemeye mecbur tutulmuşlardı. (s. 93) İslam'ın kabulüne neden olarak Marco Bizzi üç neden ileri sürer: Dünyalık menfaatlerin cazibesi, cizye ödemekten kurtulma ve ülkede yeteri din adamının olmaması. (M. Bizzi, Arcivescovo, s. 38) Bu yorumu, Müslüman olmayı gönüllü ve içtenlikle kabul etmenin mümkün görülmediği Hristiyan din adamlarının gözü ile bir abartılı yorum olarak görmemek imkansızdır. Bir asır sonra (1703'te) baş vergisi erkekler için 6 real idi ve bu yılda 3 real olarak konulan vergi hariç, Hristiyanlara mahsus tek vergi idi. Bu gibi hafif bir maddi nedenle din değiştirmek için, dinlerine zaten çok az bağlılık olması gerekmektedir. Günümüzde bile Arnavutluk'ta bulunan büyük bir Hristiyan kitlenin varlığı, 'dinsizliği' seçmeye zorlama olmadığının göstergesidir. Ayrıca bu vergi yükleri Hristiyanlar kadar Müslümanların üzerinde de var olan bir külfettir. (s. 245) Zoraki din değiştirmeler yönünde teşebbüsler olsaydı, Hristiyanların Abbasi halifeleri dönemine kadar Müslümanların arasında yaşamaları mümkün olamazdı. (Caetani, Annali dell'Islam, II/828) İslam'ı kabul eden Hristiyan kabileler bunu kendi tercihleri ve hür iradeleri ile yapmışlardır. (Caetani, V/4) J. L. Burckhardt, son asırda bile Hristiyan olarak hayat süren bedevi ailelerinin hâlâ mevcut olduğunu söylemiştir. (Burckhardt, Travels in Syria and the Holy Land, s. 564) Arazi vergisi, hem Hristiyanlar hem de Müslümanlar için aynıydı. (s. 209) Cizye ki sadece 6 real idi, tüm vergiler Müslümanlar için de geçerli idi. (Vincenzo Zmaievich, Notizie universali, arcivescovo, s. 5) Zerdüştlerin baskılarından bıkan halk, Arapların idaresi altında, her çeşidi ile tüm inançlarını yaşayabilecekleri ve çok az bir vergi karşılığı kendilerine askerlikten muafiyet getiren bir yönetim altından yeniden nefes alabilmekte idiler. (s. 275)

Roma imparatorluğu sınırları içinde yaşayan Ortodoks Hristiyanlar, Katolik Romalıların zulümlere başvurabileceğinden korkmuşlar, bu sebeple, seve seve hatta büyük bir istekle, kendilerine dini hoşgörü sözü veren yeni efendilerini kabul etmişlerdi. (Margaret Marcus (Meryem Cemile), Garb Materyalizmi Karşısında İslam, s. 328) Büyük Mihail olarak bilinen Antakya Yakubi patriği, 'İşte Allah'ın intikamı böyle olur. Romalılar kilise ve manastırlarımızı talan ettiler, bize acımasızca suçlu muamelesinde bulundular. Bunun içindir ki O, güneyden İsmailoğullarını (Müslümanları) getirerek bizim kurtuluşumuza vesile kılmıştır. Romalıların azgınlıklarından kurtulmamız az bir şey değildir.' demiştir. (Michael the Elder, Chronique de Michael le Syrien, II/412; Bizans askerlerinin II. Constans zamanında dindaşlarına yapmış olduğu zulümler için bakınız: Michael the Elder, II/443)

Arap ordusu Ürdün'e ulaştığında, ülkede yaşayan Hristiyanlar Araplara şöyle mektup yazıyorlardı: "Ey Müslümanlar! Biz sizleri Hristiyanlara tercih ediyoruz. Her ne kadar onlar dindaşlarımız olsalar da, siz bizim dinimize daha çok sahip çıkıyor, bize daha merhametli ve adaletli davranıyorsunuz. Zira onlar, mallarımızı ve evlerimizi elimizden alıyorlardı. Emessa halkı kapılarını roma ordusuna kapamış ve Müslümanlara, 'Sizin yönetiminizi ve adaletinizi, Rumların adaletsizliğine ve baskılarına tercih ederiz.' demişlerdi. Çünkü Müslümanların yiğitliği sayesinde çabucak ele geçirilen Bizans şehirlerinde halka son derece müsamahalı davranıldığını görmüşlerdi. Bu onların, yüzlerce yıldır alışık olmadığı bir şeydi. Dinlerini serbestçe ve rahatsız edilmeden yaşayabiliyorlardı. Sadece sürtüşme çıkmasın diye bazı kısıtlamalara gidiliyordu. (s. 84)

Hz. Ömer Kudüs'ü aldığında bir anlaşma yayınlar: Bu Kudüs halkına verilen bir emannâmedir. Bütün halkın can ve malları korunacak, ibadet yerleri ve haçlarına dokunulmayacaktır. Onlara ne bir baskı yapılacak ne de onlara bir zarar verilecektir. (Taberi, Tarih, I/240) Patrik, Ömer'e Kilisede namaz kılmasını rica etmiş, O, ihtiyatlı davranarak burada namaz kılarsa daha sonra orayı

ibadethaneye çevrilebilir diye endişe ederek geri çevirmiş ve ayrıca cüzzam olan Hristiyanlara da para ve gıda yardımı yapmıştı. (Radi Dikici, Bizans İmparatorluğu Tarihi, s. 172; Belazuri, Tarih, s. 129)

Büyük şehirlerde bazı kiliseler mescide çevriliyordu. Bu hal, Müslümanların sayısının arttığı, Hristiyanların ise aynı oranda azaldığı bir dönemde olduğu için bu yönde alınan tedbirlere itiraz edilemezdi. (s. 96) Bütün Hristiyan topluluklarla adil bir şekilde ilgilenmek Müslümanların büyük gayretlerinden biri olmuştur. Yakubiler Ortodoks kilisesini gasp etmeye çalışmışlar, bu kilise Müslümanlar tarafından gerçek sahiplerine iade edilmişti. (s. 101) İslam'ın ilk dönemlerinde Hristiyan topluluğa gösterilen bu hürriyetçi tavır göz önüne alındığında, din değiştirmede kılıç gücünün etkin olduğu yönündeki yaygın varsayımın pek de tatmin edici olmadığı görülmektedir. (s. 102) Hristiyan mezheplerinin hepsi Müslüman yönetimler tarafından müsamaha görüyor, hatta birbirlerine karşı saldırılarına engel olunuyordu. (E.Von Dobschütz, Die confessionellen Verhaltnisse in Edessa unter der Araberherrschaft, s. 391)

Zorlama oldu mu? İslam'a geçişler varsayıldığı gibi zorlama ve şiddetle gerçekleşmemiştir. (s. 107) İslam memleketlerinde Hristiyanların gördükleri zulümlerin çoğunu, yerli Hristiyanların yabancı Hristiyanlarla veya İslam düşmanlarıyla işbirliği içerisinde çevirdikleri entrikalar (Örneğin, Bizanslılara kapılarını açan Kıpti Hristiyanlar, buna rağmen onlardan kötü muamele görmüştür, s. 149) ya da Hristiyanların resmi görevlerini kötüye kullanmalarında (s. 113) ve Müslümanlara karşı girişilen zalimane ve gaddarca muameleler sebebiyle ortaya çıkan kötü izlenimlerde aramak gerekir. (s. 111) Haçlılarla vatana ihanet sayılacak yazışmalar yapanlar, hiç de dini zulüm sayılmayacak şekilde, kendilerine karşı tedbirler alınmasına neden olmuşlardır. (s. 113) Türkler tarafından bir Hristiyan sert bir muamele görmüşse, bu genellikle Türklerin düşmanlarıyla haince haberleşmesi şüphesinden ileri gelmiştir. (Vincenzo Zmaievich, Notizie universali, arcivescovo, s. 141) Mesela Avusturyalılar, Sırpları isyana ikna etmişler, başarısız olunca göç etmek zorunda kalmışlardı. (s. 261) Şam ve diğer şehirlerdeki Hristiyanların Moğol Hanedanı'nın desteğini gördükleri kısa dönemde işlemiş oldukları aşırılıklar, Batı Asya'da Hristiyanlığın adını bir hayli kötüye çıkarmıştı. (s. 295) İran ve Asya'nın diğer bölgelerinde Hristiyanların, ilerleme kaydettikleri veya Moğol idarecilerini zamanında takındıkları kibirli ve aşağılayıcı tutum, Haçlı Seferleri sırasında doğudaki Hristiyanların çoğu zaman batıdan gelen İşgalci dindaşlarını desteklemeleri, Yunan bağımsızlık harekatı sırasındaki mezalimler bu örneklere eklenebilir. (s. 536)

Gayrimüslimleri zorla İslam dinine kabul ettirmeye yönelik organize teşebbüslere veya Hristiyanlığı ortadan kaldırmak için sistemli bir mezalime dair hiçbir kayda rastlamıyoruz. Halifeler böyle bir şeyi yapmayı kararlaştırsaydılar, Ferdinand ve Isabelle'nın Müslümanları İspanya'dan kovması veya XIV. Louis'nin Protestanlığı Fransa'da suç sayması ya da Yahudilerin 350 yıl İngiltere'den uzak tutulması kadar kolay bir şekilde Hristiyanlığın kökünü kurutabilirlerdi. Doğu kiliselerinin günümüze kadar fiilen varlıklarını sürdürebilmeleri, genel olarak Müslüman yönetimlerin bunlara göstermiş olduğu hoşgörülü tavrın en kuvvetli delilidir. (s. 115) Bunun tam aksi örneklere devam edersek, İstanbul 1204 yılında Haçlılar tarafında yağmalanmış, Harran manastırı da 1184 yılında Emassa Lordu Kont Goscelin tarafından yine yağmalanıp talan edilmişti. (Barhebraeus, Gregorii Barhebraei Chronicon Ecclesiasticum, II/508) Nasturi patriği III. İshoyabh'ın, Rev Ardeşir piskoposu ve pers başpiskoposu Simeon'a hitaben yazdığı mektupta: "Tanrının dünya imparatorluğunu bahşettiği Araplar, Hristiyanlığa saldırmıyorlar. Aksine dinimize, rahiplerimize ve azizlerimize hürmet gösteriyorlar. O halde Merv halkı neden Araplar için kendi dinlerini terk etti? Hem de Merv halkının kendi ifadelerine göre, Araplar dinlerini terke zorlamamıştı." demekte idi. (Pers Prime, s. 330-331)

Halife el-Me'mun, İslam'ı yaymak için büyük gayretlerde bulunmuş fakat iktidar gücünü kötüye kullanarak kimseyi dinini zorla kabul ettirmeye çalışmamıştır. (s. 122)

St. Denis Manastrı mensuplarından Deuil'li Odo: "İkinci Haçlı Seferi sırasında yenilgiye uğrayan Haçlılar geri çekilince, hasta ve yaralı olanlar ile hacıların büyük çoğunluğu geride bırakılmıştı. Rumlar hemen, çaresiz hacıların durumunu Türklere haber verir. Müslümanların kalpleri, o sefaleti ve felaketi görerek acıma duygusu ile kaplanır. Geri kalan Haçlı kafilesinin yaralıları tedavi edilir, fakirleri ve açları doyurulur ve sıkıntıdan kurtarılır. Hacıların, imansızlardan gördükleri nazik muamele ile Hristiyan dindaşları Rumlardan gördükleri durum arasındaki o büyük tezat, çoğunun kendilerini kurtaranların dinine seve seve kabul etmesine sebep olur. Ah Merhamet! Her türlü ihanetten daha zalimsin. Bunlardan hiçbirini dininden dönmeye zorlamadıkları kesindi." (Odo de Diogilo. De Ludovici VII. Itinere, Migne, Patrologia Latina, CXCV/1243)

1565 yılında Kahire'de bulunan Fürer von Haimendorf, Leipzih üniversitesinde tahsil görmüş bir Alman bilim adamının din değiştirmesinden şöyle bahseder: "Stevenius Germanus Hamelensis adlı bu adam Hristiyanlığı terk etti. Bu bilge bir adam idi. Bu mürted adam bize göre çok fazla akıllı. Yanında bir saniye durmamalı." (s. 133)

Haçlılar döneminde İslam dinine geçişin eskisi kadar yaygın olmadığı anlaşılabilir. Müslümanlar kutsal topraklarda hâkimiyeti ellerine aldıkları zaman, önceden gösterdikleri müsamahayı Hristiyanlara yine göstermişler ve onların cizye ödeyerek 'barış ve huzuru satın almalarına' müsaade etmişlerdir. (s. 135) 'Yerli Hristiyanlar kesinlikle, Müslümanların yönetimini haçlılarınkine tercih ediyorlardı.' (H. Prutz, Kulturgeschichte der Kreuzzüge, s. 146,150) Anadolu Hristiyanlarının çoğu da, nefret ettikleri Bizans idaresinden kendilerini kurtaracaklar umuduyla baktıkları Selçuklu Türklerini sevinçle karşılamaya yönelmişlerdi. Sadece baskıcı vergi sisteminden dolayı değil, mezheplerin baskıcı ruhundan dolayı da buna yönelmişlerdi. Anadolu'nun iç bölgelerindeki küçük kasaba sakinleri, Türklerin hâkimiyetinde bulunan yerlere göç ediyorlardı. (G. Finlay, History of Greece, III/359)

İslam'ın Afrika Hristiyanları arasında yayılması: Afrika'ya giren Arapların çok kısa sürede başarı elde etmelerini sebebi, Bizans idaresine karşı dini inançlarından dolayı hissetmiş oldukları kin ve nefret hisleriydi. Mısır Hristiyanları olan Yakubiler, Bizans sarayının Ortodoks mensupları tarafından çok kaba bir şekilde muamele görüyordu. Sürgüne gönderiliyorlar, gerçek inançlarını gizlemek zorunda kalıyorlardı. Müslümanların elde ettikleri zaferler, Kıpti denen bu Yakubi Hristiyanlara yüz yıldır yaşamadıkları bir din özgürlüğü sağlamıştı. Cizye ödemeleri şartıyla, Amr isimli komutan, dini hayatlarında özerklik garantisi vermişti. Dini hayatlarında, kiliselerden hiçbirine dokunulmamış, yağma ve talan işine asla müsaade edilmemişti. Din değiştirmelerine yönelik kendilerine herhangi bir baskı ve eziyetin uygulandığına dair bir delil bulunmamaktadır. (s. 144) Gönüllü olarak din değiştirenler için Nikiu patriği John, Hristiyan gözle yaptığı yorumda, 'Mısırlılar, tanrının düşmanı Müslümanların dinine girmekle, o amansız Muhammed'in kötü inancını kabul ediyorlardı. Böylece onlar putperestlerin sapıklığını paylaşıyorlardı.' (Chronique de Jean, Eveque de Nikiu, s. 585) demektedir. Kıptiler, ilk defa 646 yılında ayaklanmışlar ve kapılarını Bizans askerlerini açmışlardı. Fakat Bizanslılar, Kıptilere düşman muamelesi yapmıştı. (s. 149) Kilisenin barış içinde yaşadığı dönemler de birçok Hristiyan, Müslümanlar zümresine dâhil olmuştur. (s. 150) Kıptiler, Müslüman Mısır sultanına rüşvet teklif etmişler fakat ret cevabı almışlardır. (s. 151) Hristiyanların kiliselerini tamir etmelerine ve yenilerini yapmalarına müsaade ediliyordu. Böylesi hadiselerin, İslam'a adam kazandırmak maksadıyla yapılan bir taktik türü olduğunu söylemek zordur. (s. 152) Nübe krallığı'nda İslam'ın yayılması: İslam'ın gelişmesi sürekli olarak Müslüman tacirler ile oraya sık sık seyahat eden ziyaretçiler tarafından sağlanıyordu. (s. 154, 157, 163) Habeşistan: 1370'larda Kral Ar'âd, Hristiyanlığı kabul etmeyenleri ya öldürüyor ya da sürgüne gönderiyordu. Bazı Müslüman toplulukları, Habeşistan kralına haraç ödüyordu. Her yılda, yeni Hristiyan olmuş genç bir kızı krala vermek zorunda idiler. Habeşistan'da 17. yüzyıl boyunca bile İslam varlığını

devam ettirebilmiştir. Bunun sebebi birbirine rakip durumundaki Hristiyan kiliselerinin ortak düşmanlarıyla değil de birbirleriyle uğraşmaları, (s. 161) kilise mensupları arasındaki büyük ahlaki çöküş, tembellik, birbirleriyle bitmek tükenmek bilmeyen kavgalar idi. (s. 163) Zamanla Habeşistan Hristiyanlarının reislerinden bazıları, açıktan açığa, Portekizlilerle ittifak etmektense, Müslümanlara teslim olacaklarını söylüyorlardı. İslam'ın başarılı olmasının başlıca sebeplerinden birisi, Habeşistan Hristiyan nüfusu ile kıyaslandığında Müslümanların sahip olduğu ahlaki üstünlüklerdi. (s. 163) Kral Yohannes, bütün ülkede Müslümanların 3 yıl, putperestlerin beş yıl içinde boyun eğmesi gerektiğini emreder. Müslümanların vergi ödemelerini emretmekle kalmamış, Müslümanlara vaftiz olmaları ve resmi görevli olanların da ayrılmaları içinde üç aylık süre tanınmıştı. (s. 165) Hristiyanlık menfaatine alınan zalimane tedbirler, İslam dininin 19. yüzyıldaki artan gücünü durdurmayı başaramamıştır. (s. 167) Hristiyanlara bunca azizler ve büyük ilahiyatçılar kazandıran meşhur Afrika kilisesine ne olmuştu? Alışılagelen iddia Müslüman savaşçıların, zorbalıkla din değiştirme çabalarına bağlanır. Asıl dikkat edilmesi gereken şudur: Arapların Habeşistan'a girmesinden 800 yıl sonra yerli Hristiyan Kilisesi'nin varlığını devam ettirmesi, gösterilen hoşgörü ve dini serbestliğin varlığına delil teşkil eder. (s. 168, 179) Hristiyanlığın, Arian mezhebinden olan Vandallar, yüzyıla yakın süre boyunca Ortodokslara şiddetli eziyetler de bulunmuşlar, kendi mezheplerine yanaşmayanlara zulüm etmişlerdir. (s. 170) Fas: Fas'ta hanedan kurucusu İdris'in 789'da Hristiyanları ve Yahudileri zor kullanarak Müslüman olmaya zorladığı söylenir fakat yerli Kuzey Afrika Kilisesi'nin tarihinde böyle bir olayın benzerine rastlanmamıştır. Bu kiliselerin çöküşünün çok yavaş oluşu bile, gördükleri hoşgörü ve müsaadeye bir delil teşkil eder. 300 yıl kadar sonra bile, hâlâ ayakta bulunan 40 kadar piskoposluk bölgesi bunun göstergesidir. (s. 174) Sakiyetül'-Hamra'daki kadiri tarikatı şeyhi müritlerine şunu söylemekte idi: "Hristiyanlara gidin, onlara Hristiyanlıkta olduğu gibi kirli-yıkanmaksızın yaşamanın Allah nazarında affolunmayı gerektiren bir durum olmadığını anlatın." (s. 176) 1566 yılında, Madrid'de Hristiyan askerler, yayınladığı bildiride şöyle derler: "Müslümanların ne kendileri, ne de başka hiç kimsenin evde ya da başka yerde banyo yapmalarına müsaade edilmemelidir ve bütün hamamların yıkılıp tahrip edilmesi gerekmektedir." (J. Morgan, Mahometism Explained, II/256)

İslam'ın İspanya Hristiyanları arasında yayılması: Müslüman İspanya'nın getirdiği etki, yeni bir edebiyat ve kültürün doğmasına yol açmıştır. (s. 180) İslam'dan önce İspanya'da, Katolik Hristiyanlar yerleşmiş bulunuyordu. Katolik mezhebi dışında hiçbir din ve mezhebin varlığına müsaade edilmiyordu. (s. 181) Başka mezheplerin itirazları yasaklanmış, yasaklara uymayanların mülklerine el konulmuş, ömür boyu hapisle cezalandırılmışlardı. Yahudilere de eziyet ve zulümler yapılıyordu. (s. 181) Alt ve orta sınıflardan gönülden inandıkları için İslam dinini kabul edenler çoktur. (s. 182) Arapların zaferlerinin ilk günlerinde dini baskı veya zoraki din değiştirmelere dair hiçbir olaya rastlanmamıştır. Gerçekten de onların Hristiyanlara gösterdiği hoşgörü o kadar büyük ölçülerde oluyordu ki, bu da ülkenin ele geçirilmesini kolaylaştırıyordu. (s. 184) Tüm Hristiyan mezhepler kendi dinlerine göre yaşama konusunda tamamen serbest bırakılmışlardır. (s. 184) 854 yılında, İslam'ın bağnaz bir düşmanı olan bir İspanyol yazar şunları söylemektedir: "Kur'an'ın hayran olunacak kadar anlamlı ve güzel bir şekilde yazılmış olduğunu kabul etmek gerekir. Hristiyan gençlerimiz Arap edebiyatı ile karıştırılmış kafirlerin ilimleri ile şöhret peşindeler. (s. 188) Arapların üstün adetleri içerisinde, yiğitlik ve mertlik gibi faziletlerin sergilenebildiği serbest bir alan vardı ki, bu durum Hristiyan İspanyol halk arasında pek rastlanmayan özelliklerdi." (s. 191) 1610 yılında, (İspanyol hakimiyeti altında yaşayan ve eğer domuz eti yemezse, Cuma günü evini temizlerse, çocuğuna Müslüman ismini verirse, 'Allah' veya 'Muhammed' derse, Ramazan ayında kendine sunulan bir yemeği yemezse, Arapça konuşursa ya da yatak odasında haç bulundurmazsa engizisyon mahkemesine sevk edilip zorla Hristiyanlaştırılmış Müslümanlara verilen isim olan) Moriskoların arta kalanlarından biri şöyle demektedir: "Muzaffer atalarımız Hristiyanlığı bu ülkeden silip atma teşebbüsünde bulundular

mı hiç? Ayinlerinizi serbestçe yapma özgürlüğü tanımadılar mı? Engizisyon mahkemelerinin bir örneği rastlanabilir mi tarihimizde? Kur'an, bize vicdanlara baskı yapılmasını kesinlikle yasaklıyor." (s. 195) Belensiye Başpiskoposu'nun, yerli Müslümanların İspanya'dan ihraç edilmelerini tavsiye etmek maksadıyla kaleme aldığı ve 1602 yılında III. Philip'e takdim ettiği, 'Moriskolların dinlerinden dönmeleri ve ihaneti' konulu muhtırada bile şu itiraflar yer almaktadır: "Bütün dini meselelerde, hiçbir hususa vicdan hürriyetine önem verdikleri kadar önem vermiyorlar. Bütün Muhammediler, tebaalarına sınırsız vicdan hürriyeti bahşediyor." (Morgan, Mahometism Explained, II/310)

İslam'ın, Türklerin hakimiyetindeki Avrupa Hristiyanları arasında yayılması: Fatih Sultan Mehmet, Rum kilisesinin koruyucusu olduğu Hristiyanların bağlılığını sağlamak için onlara baskı yapılmasını kesinlikle yasaklamıştır. Davalarına patriğin mahkemesinde bakılmasına izin vermiş, sonuçta Rum piskoposlar, Ortodoks nüfus üzerinde Osmanlı valisi imiş gibi davranmışlardı. (s. 199) Camiye çevrilmesi üzere istimlak edilen kiliselerin kullanım hakkı tekrar Ortodokslara geri verilmişti. Rumların, Rumeli'de Türklere sayıca üstün olmalarına rağmen, kendilerine tanınan dini hoşgörü ve sahip oldukları can ve mal güvenliği sebebiyle yeni amirlerine alışmış ve Sultan'ın hakimiyetini herhangi bir Hristiyan devletin idaresine tercih etmişlerdir. (s. 201) Osmanlı fatihleri, Rumlar tarafından, Fransızlar ve Venediklilerin açgözlü ve zalim yönetimlerinden kurtarıcılar olarak karşılanıyordu. Kafir Türkler dinden sapmış Katoliklere tercih ediliyordu. Örneğin, 1508 yılında tüm Kıbrıs halkı, Venediklilerin kölesi durumundayken ve kazançların üçte birini devlete vermek zorunda kalıyor, her erkek haftanın iki günü devlete çalışmak zorunda iken ve gelmedikleri gün için de para cezasına çarptırılıyorlardı. Ayrıca bir miktarda yıllık vergi ödemek zorunda idiler. Bir Rus tarihçi şöyle demektedir: "Rab, emanete ihanet etmeyen kadıları olan Sultan 2. Mehmed'i aziz kıldı." (N. M. Karamsin, Histoire de l'Empire cle Russiel, V/437) Fatih Sultan Mehmet, Rumların önceki hallerinden çok daha iyi bir durumda olmalarını sağlamıştır. Bizanslılarla kıyaslandığında, ödedikleri vergi çok önemsiz kalıyordu. Türklerin yönetimi altındaki yerler, Hristiyan Avrupa'nın çoğu yerinden kesinlikle daha iyi yönetiliyordu. (s. 203) Yabancı devletler, Bizans imparatorları zamanında almadıkları Rum tacirleri limanlarına kabul etmeye mecbur kalıyordu, çünkü şimdi onlar Osmanlı bandırası altında seyahat ediyorlardı. (G. Finlay, History of Greece, V/157)

Devşirme: Devşirilen çocukların çoğu yetim idi. Aksi halde perişan olup giderlerdi. Belirlenen çocukların toplanmasında görevli memurların zor kullanması gerekmiyordu. Aileler, çok parlak bir mesleği kazanacakları, daha iyi bakılacakları için bu işe evlatlarını kaydettirmeyi arzulu bir şekilde kabulleniyorlardı. (David Chytraeus, Oratio de statu ecclesiarum hoc tempore in Graecia, s. 14) Zira bu küçük esirler, Sultan'ın kendi çocukları gibi yetiştirilmekteydiler. (Sir E. S. Creasy, History of the ottoman Turks, s. 99; Thomas Smith, An Account of the Greek Church, s. 12) Bazı kimseler çocuklarından ayrılmaya dünden hazırdılar. "Üstün yetenek ve ahlaka sahip olan birçok Rum, devşirme olarak seçilmekten kurtuldukları zaman bile Muhammed'in dinini gönüllü olarak benimsemişlerdir." (G. Finlay, History of Greece, V/29)

Hristiyanların en kötü durumda olduğu zamanlarda İslam dinine geçişlere dair pek bir kayda rastlamıyoruz. On sekizinci yüzyılda hemen hemen hiç din değiştirme olayı görmüyoruz. (s. 210) Herhangi bir haksızlık olmuşsa herkese eşit oranda yansımıştır. (Finlay, VI/4-5) Müslümanların muhatap olduğu fakirlik, Hristiyanlarınkinden daha kötü olabiliyordu. (W. Forsyth, The Slavonic Provinces South of the Danube, s. 157-158) Baskı veya sefalet Müslüman nüfus ve Hristiyanlara eşit oranda yansıyordu. Hristiyanların en alt sınıfı Türklerin aynı sınıfından daha kötü durumda değildi. (W. M. Leake, Journal of a Tour in Asia Minor, s. 7) Rumların iki asır süreyle Osmanlı padişahlarından gördükleri muamele, o dönemdeki Avrupa'nın geri kalan kısmında görülmedik bir müsamaha örneği sergilemektedir. Macaristan ve Erdel Kalvinistleri, Üniteryan hanedanının eline düşmektense Türklere tabi olmayı bir hayli zamandır arzu ediyorlardı. (De la Jonquierr, s. 333) İspanyol Yahudileri sığınmak için yine Osmanlı ülkesine gelmişlerdi. Kazaklar, Hristiyan kardeşlerinin

kendilerinden esirgediği hoşgörüyü Osmanlı sultanının memleketinde bulmuşlardı. (De la Jonquierr, s. 34) 17. yüzyılda Antakya patriği olan Macarius, Katolik Polonyalıların, Doğu Ortodoks Kilisesine uyguladığı korkunç gaddarlığı şöyle anlatıyordu: "Ey taş kalpliler! Rahibeler ve kadınlar size ne yapmıştı? Kızları, çocukları, kundaktaki bebekleri niçin öldürdünüz? Şimdi ben Polonyalılara lanet etmeyeyim de ne yapayım? Çünkü onlar Ortodoks adını dünyadan silmek hayaliyle, kendilerinin putperest sapıklardan (Müslümanları kastediyor) daha alçak ve şerefsiz olduklarını gösterdiler. Allah Türklerin İmparatorluğu'nu ebediyen daim eylesin. Zira onlar vergilerini alırken din ayırımı gözetmezler. (Macarius, Travel of from the Arabic of the Archdeacon Paul, I/165, 183) Hatta İtalya'da bile Hristiyan yönetimi altında mahrum bırakıldıkları dini özgürlük ve hoşgörüyü, tebaları olma durumunda yaşayabilecekleri ümidinde olan bazı kimseler Türkleri hasretle bekliyorlardı. (Ioannis Ludovici Vivis De Conditione Vitae C. sub Turca, s. 220, 225) 1578'te İngiliz tacir Richard Staper: "Hem Rum hem de Latin kiliselere gitmelerine müsamaha gösterilmekte, din ve vicdan hürriyetlerinin rahat bir şekilde kullanılmasına müsaade edilmektedir. Hristiyan İspanya'da ise, bunun tam zıttı olarak, bizlere zoraki olarak Katolik adetlerini uygulanmakla kalmadılar, can mal güvenliğimiz her an tehlikede olmuştur." (M. Epstein, The Early History of the Levant Company, s. 57) demektedir. Osmanlı ülkesinde İslam kılıç zoruyla yayılmamıştır. İlginç olanda, en çok din değiştirmenin olduğu dönemin bu ilk iki asırda olmuş olmasıdır. Türkler aralarında 22 yıl esir kalan birisi şöyle söylenmektedir: "Türkler, kimseyi dininden dönmeye zorlamamıştır. (Turchicae Spurcitiae Suggillatio, s.17) Türcken-Schrifft'in yazarı, 'Türk, hiçbir ülkeyi zorbalıkla dininden döndürmeye zorlamaz. Din değiştirmeye zorlanmadıklarına göre Hristiyanlar, kendileri İslam'a dönmüş olsalar gerek.' (J. Scheffler, s. 51,53) demektedir. Askeri bir harekat sırasında, ülkede yaşayan insanlardan yağmalandıkları veya kadınların kötü muamele gördükleri yönünde hiçbir şikayet de bulunulmamıştır. (Paul Rycaut, Histoire de l'etat presentde I'empire Ottoman, I/689) Arnavutlar: Birçok kadın cüzzam, büyü ve kurtların saldırılarına karşı en tesirli ilacın vaftiz olmak olduğuna inanıyordu. (s. 243) Ülkede Türk zulmü yoktu, zira 4 Fransisken misyoneri tüm ülkeyi baştan sona gezebilmiş ve kutsal görevlerini hiçbir engel ile karşılaşmadan yerine getirebilmişlerdi. (s. 249) Müslümanlar, Hristiyan çocukların vaftiz ayininde vaftiz babası olarak kabul ediliyorlardı. (s. 251) Hristiyanlara baskı yapılmayışı ve İslam'ın kabul edilmesi için bir zorlamanın yapılmaması çok dikkat çekici bir gerçektir. (s. 252, 254) Hristiyan iki kardeşten biri Müslüman olmuş, diğeri rahiplik okumaya karar vermişti. Bu örnek bile, Müslümanların, Hristiyanlara kötü muamelede bulunmadıklarına bir göstergedir. Arnavutluk'un paşası, dört ayrı kasabadan vergiyi kaldırmıştı. (s. 255) Sırbistan: Sırp prensi kız kardeşini Sultan Beyazıd ile evlendirir. Niğbolu savaşı sırasında Sırp destek kuvvetleri, savaşın sallantılı sonucunu Türklerin zaferine dönüştürmüştür. Yine Timur tarafından esir tutulunca Osmanlı tarafında yer almaya devam etmişlerdir. (s. 258) Macaristan'da İslam, Kral Charles Robert'in Hristiyan olmayanların Hristiyan olmaları, kabul etmeyenlerin ülkeyi terke zorladığı 1340 yılına dek etkisini sürdürmüştür. (s. 259) Rum kilisesine olan bağlılıkları, Sırpları Müslümanların müsamahasını Latinlerin zoraki "din değiştirme" zihniyetine tercih etmesine götürmüştür. Semendria Sırpları, kendilerini 1600 yılında Katolik komşularının idaresinden kurtaran Türk birliklerini sevinçle karşılamışlardır. (s. 260) 1703 yılında, dönemin iş başındaki keşişi Daniel Petroviç, kabileleri bir araya toplayıp, ülkeler ve dinleri için tek umudun aralarında yaşayan bütün Müslümanların katledilmesi olduğunu söyler. Noel arifesinde, Müslümanlığı kabul eden bütün Karadağlılar'dan Hristiyanlığa dönmeyenler vahşice katledilir. (s. 264) Bosna: Bosna nüfusun çoğunluğu olan Bogomiller, aykırı görüşlere sahip bir Hristiyan mezhebine bağlıydılar. Roma Katoliklerinin baskılarına maruz kalmışlardı. Papalık birkaç kez bunlara karşı haçlı seferi yapılması yönünde telkinde bulunmuştu. Bogomiller, bakire Meryem'e tapınmayı hiçbir şekilde kabul etmiyorlar ve dini tasvirlerin önünde eğilmenin şirk olduğunu düşünüyorlardı. (s. 264) Giritliler: Latin (Katolik) din adamlarının, adanın nüfusunun onda dokuzunu oluşturan Rum asıllı Hristiyanlara hakaret etmek için ellerinden gelen her şeyi yapmaları, Giritlileri özellikle hayal kırıklığına uğratıyordu. Giritlilerin yaygın olarak din değiştirilmesinde şiddetin etkin olduğunu düşünmek,

akla ve mantığa uygun bir durum değildir. (s. 270, 272) Girit'te Balkan harbinin ardından, Müslüman nüfus üzerindeki Hristiyan yönetimin baskısı artmış, adayı Müslümanlar için yaşanmaz kılmıştır. (s. 273, Dipnot)

İslam'ın İran ve Orta Asya'da yayılması**:** İran'daki devlet dini Zerdüştlüğün baskıcı politikalarından dolayı halkın yöneticilere sempatisi azalmıştı. Bu durum Arapların buralara gelmesini kurtuluş olarak görmelerine neden olmuştur. (Caetani, II/910) Her çeşidi ile tüm inançlar, kendilerine din özgürlüğü ve çok az bir vergi karşılığı askerlikten muafiyet getiren bir yönetim altından yeniden nefes alabilecekti. (s. 275) Korkunç şartlar, insanların zihinlerini din değiştirmeyi kolaylaştıran bir ortama doğru itmişti. İslam inancının sadeliği ve mükemmelliği, bütün sis bulutunu (üst üste gelen felaketleri, sinir bozucu ihtilafları, manevi azaptan çıldıran insanların keşmekeşliğini) bir darbe de silip atmıştı. (s. 276) Etrafında toparlanacakları başka bir merkezi olmayan bu dinin bağları için İslam'a geçiş çok kolay geliyordu, çünkü eski dinleri ile girdikleri din arasında pek çok benzerlik vardı. (s. 277) Hz. Ali'nin oğlu Hüseyin, Sasani Hanedanı'nın son hükümdarının kızı ile evlenmişti. Bu nedenle Farisiler (İranlılar) Hz. Ali'nin mezhebine hararetle bağlanmıştır ve Şiiliğin ayrı bir mezhep olarak ortaya çıkışına neden olmuşlardır. Müsamaha anlayışının hâlâ kendi eski dinlerine sıkı sıkıya sarılan kişileri kapsayacak kadar genişletilmesi, din değiştirmenin bu kadar yaygın olmasının zorlama ve şiddetle olmadığını açıkça göstermektedir. (s. 278) El-Mu'tasım zamanında (ö. 842) bir ateş tapınağını yıktırıp yerine cami yaptıran bir imam ile müezzin kırbaçlattırılmıştır. (D. Chwolsohn, Die Ssabier und der Sabismus I/287) Günümüzde bile İran'ın bazı bölgelerinde, ateşe tapan bazı küçük topluluklar bulunmaktadır. İran'ın teslim alınmasından 300 yıl sonra bile, her vilayette ateş tapınaklarının bulunduğu görülmekteydi. İslam'ın kabulünün barışçıl yollarla ve gönül rızasıyla gerçekleşmiş olduğu görülmektedir. (s. 279) Türkler: İslam'ın Türk kabileleri arasında kabullenilmesi, onuncu asrın ortasına kadar yavaş ilerlemiş gibi görünmektedir. (s. 284)

İslam'ın Moğol ve Tatarlar arasında yayılması: İslam tarihinde hiç bir olay, getirdiği dehşet ve yıkım bakımından Moğol İstilası ile kıyaslanamaz. (s. 289) İslam, önceki azametinden kalan küllerinden yeniden canlanıp ayağa kalkacak ve tebliğcileri vasıtasıyla bu vahşi istilacıları imana getirecektir. (s. 291) Müslümanlar, Moğol istilalarının fırtınasından diğer din mensuplarına oranla çok daha fazla etkilenmişlerdir. Moğol yöneticileri arasında İslam'a karşı farklı derecelerde nefret besleyenler bulunmaktaydı. (s. 297) Ancak bütün işkence, eziyetlere rağmen sonunda Moğollar ayakları altında çiğnemiş oldukları Müslüman halkların dinine girmiş ve onu kabullenmişlerdir. (s. 299) İslam'ı ilk kabul eden Moğol hükümdarı Berke Han idi ve 1256'dan 1267 yılına dek Altın Ordu Devletini yönetmiş idi. (s. 300) Hülagu'nun en sevdiği eşi Hristiyan'dı ve doğu Hristiyanları ile ittifak kurmuş idi. Oğlu Teküdar ise, İslam'ı ilk kabul eden İlhanlı hükümdarı idi. Aslında Hristiyan olarak yetiştirilmiş fakat Müslüman olup Muhammed adını almıştı. (s. 303) İslam'ın Çağatay Moğolları tarafından genel kabul görmesi, 1326 yılında, Tarmaşirin Han'ın Müslüman olması ile gerçekleşmiştir. (s. 309)

Ortodoklar, Ruslar: Bulgarlar, İslam'ın sünnet olma ve şarabın yasaklanmasına karşı muhalefetini aşamamışlardı. (s. 318) Ruslar ise, özellikle sarhoş edici içkilerin kullanımının İslam şeriatında yasak oluşu nedeni ile İslam'a mesafeli durmuşlardır. (s. 320) On sekizinci asırda Rus hükümeti, İslam'a geçen Tatarları Hristiyanlaştırma için özel çalışmalar sarf eder. Fakat kısa süre sonra, sözde vaftiz edilen tatarlar yeniden, Hristiyanlığı terk edip İslam'a dönerler. (s. 324) Rus ceza sistemi, Ortodoks kilisesinden ayrı düşenlere karşı ciddi yaptırımlar içerisindeydi. (s. 325) Müslümanlara 'sünnetli köpekler' denilerek işkence edilir, köylerden sürer, cami yapmalarına izin vermezlerdi. (s. 327) Yine de İslam'ın yüksek ahlakı sayesinde tatarlar arasında İslam başarı sağlamıştır. (s. 326) Sibirya'ya gelen tebliğciler ise şehit edilmişti. (s. 329)

İslam'ın Hindistan'da yayılması: Mühtediler (sonradan Müslüman olanlar) genelde İslam'a kendi hür iradeleri ile girmişlerdir. (s. 333) Kimi büyük imparatorlukların kurucusu için Hindistan'ın alınması kutsal bir savaştı. Gazneli Mahmud veya Timur'un zihinlerini bu düşünce meşgul ediyordu. (s. 334) Üzerine herhangi bir saldırı düzenlemeden önce inançsız Hinduların genellikle İslam'a davet edildikleri doğrudur. Korku bazen din değiştirmeye sebep olmuştur. Bu tür din değiştirmeler, en azından Müslüman ilhakların ilk zamanlarında, genellikle kısa süreli olmuş ve ordu geri çekilince etkisini kaybetmiştir. (s. 335) Genellikle sert mizaçlı olan Moğol ve Tatarlardan oluşan Halaçlar, Tuğluklar ve Ludiler sürekli iç ve dış savaşla meşgul olduklarından irşad ve tebliğe zaman bulamıyorlardı. İslam onlarda kökleşmiş bulunmuyordu ve ilk Arap sancaktarlarına ilham kaynağı olan iştiyakın tesirinde kalmamışlardı. Kurdukları imparatorluklar tam anlamı ile askeri idi ve Hindistan'ı İslamlaştırma özelliklerinden uzak idiler. (Sir Alfred C. Lyall, Asiatic Studies, s. 289)

İslam'ın yayılışında Müslüman idarecilerin zor kullanmasının tesirinin ne kadar az olduğu, Delhi ve Agra gibi Müslüman iktidarın merkezlerinde bile günümüzde Müslümanların onda biri ancak geçmesinden, sonrakinde nüfusun dörtte biri oluşturamamasından tahmin edilebilir. (Sir W. W. Hunter, The Religions of India, The Times, 25.02.1888) İslam, en büyük ve en uzun süreli tebliğ zaferlerini, siyasi gücünün en zayıf olduğu zaman ve mekanlarda elde etmiştir. (s. 343) Malabar sahillerinde yüzlerce yıl süren tebliğ ve irşad çalışmalarının baş aktörleri çoğunlukla Arap tacirler idi. (s. 346) Şüphesiz, alt tabakaya mensup kast sınıfından sürekli olarak, gönül rızasıyla İslam'a geçişler olmuştur. (s. 349) Maldiv adalarının sakinleri Müslüman olmalarını Arap ve Fars (İran) tacirlere borçludurlar. (s. 351) Din değiştirmelerin temeli gönüllülük esasına dayanmaktadır. Araplar, ilk şiddetli hücumlardan sonra tebalarına karşı müsamahakâr tutum takınmışlardır. Mesela, Brahmanların geçim kaynağı olan tapınaklarını tamir etmelerine müsaade edilmiş ve kimse dinini yaşamaktan alıkonmamıştır. (H. M. Elliot, The History of India, I/186) Hem iç hem sahillerde İslami tebliğ Müslüman tacirler tarafından gerçekleştirilmiştir. (s. 355) İslam'ın artışının ancak barışçı tebliğ yollarıyla vücuda getirildiği muhakkaktır. (s. 356) Bengal, alt kast Hindular ile dışlanmış kimselerin bol olduğu yerlerdi. Bunlar fakir balıkçı, avcı, tarım işçileri idi. İslam onlara Allah'ın birliği yanında insanların eşitliği mesajını da getiriyordu. İslam alt Bengal'de kalıcı başarısını zorlamaya borçlu değildi. (s. 363) Sayıları inanılmaz artan mühtedilere etki eden en baş amil, sosyal hayatlarında var olan kurallarda bulunmaktadır. (s. 373) İslam'ın Hindistan'da yayılmasının en temel nedeni, sınıf önyargısına, kast sistemine sahip olmamasıdır. (s. 378) Müslüman tebliğcilerin çoğu, sokakta tebliğ, broşür dağıtımı ve başka yollarla Hristiyan misyonerlerin metotlarını benimsemişlerdi. (s. 370) Kast sorunu nedeni ile insanlar hiçbir ayırım gözetmeksizin herkesi kabul eden ve denk bir statü sunan bu dine temayülü doğal olarak olacaktır. (s. 374) Kuzeydoğu vilayetleri ve Oudh'ta, 1891 yılında, toplam Hindu nüfusunun %5.78'i Müslüman velilere dua etmekte idi. (Census of India, 1891, WVI, dlm 1, s. 217. 244, Allahabad 1894) İslamiyet Tibet'e de, Keşmir'li tacirler vasıtasıyla sokulmuştur. (s. 380)

İslam'ın Çin'de yayılması: İslamiyet Çin'e Müslüman tacirler tarafından sokulmuştur. (s. 383) 1731 tarihli Çin Hükümdarı Yung Çen tarafından yayınlanan bir fermanda: 'Müslümanlar kutsal kitaplarımızın hükümlerine uyum sağlamışlar, edebiyat imtihanlarını geçmişler ve hukukun fedakârlıklarını yerine getirmektedirler.' (s. 393) demektedir. Müslüman nüfusun artışı sadece yabancı göçlerle veya nüfusun artışı ile izah edilemez. (s. 395) Dini yayma gayretleri oldukça derinden ve sessiz olmuştur. Aleni tebliğ yapanlar işkencelere uğramakta idi. (s. 396)

İslam'ın Afrika'da yayılması: İspanya'yı fetheden Tarık b. Ziyad ve beraberindeki 7.000 kişi Berberi asıllı Müslümanlardan oluşuyordu. (s. 405) Berberiler inatçı kişilerdi ve İslam'ı benimsemeleri zaman almıştı. İslam'ın kuzeydoğudan yayılışı son derece yavaş olmuştur. Asırlar boyu Müslüman idaresi altında bulunan sınırların ortasında kayda değer

sayıda puta tapan grupların kalışı (s. 415) Baghirmi'nin ilk Müslüman hükümdarı Sultan Abdullah 1568 ile 1608 arasında yönetimde bulunması ama halkın çoğunun Müslüman olmasının 18. asrın ikinci yarısına dek sürmesi (s. 417) İslam'ın zorlama ile yayılmadığının delilleridir.

Eğer bir Müslüman devletin diğerinin yıkımına çalışmasına sebep olan ve her iki tarafı da yok eden savaşlar olmasaydı, bunlar çok daha hızlı büyüyen Müslüman bir nüfusun oluşmasına katkıda bulunurdu. Müslüman imparatorluklar katliamlarla yıkılırken, putperestlik kaybetmiş olduğu zeminin çoğunu geri almıştı. (s. 416)

Sudan'da Wehhabi tesiri Şehy Osman Dan Fodio ile başlamıştır. (s. 418) Güney Nijerya'da Ticani tarikatı, Müslüman tesirlere sert bir şekilde direnen putperest kabileler arasında nüfuz edinebilmişti. (s. 420) Güney Nijer'deki putperestleri İslam'a sevk etmek için bir hayli başarılı tebliğ çalışması yapılmıştır. (s. 422) Afrika'nın batısında İslam'ın yayılmasında özellikle yararlı olan iki tarikat olmuştur: Kadiriyye ve Ticaniyye. (s. 423) Kadiri tarikatının Sudan'daki tebliğ faaliyetleri tamamı ile barışçıl olmuştur. Ticanilerin dine insan kazanma projeleri ise kılıçla olmuştur ve maalesef onların savaştaki şöhreti, barışçıl propagandaların başarısını gölgede bırakmıştır. (s. 425) Oysaki barışçıl iş görenlerin çalışmaları, İslam'ın yayılmasında, ehemmiyetsiz ve kısa ömürlü hanedanlıklar kurmaktan daha etkili olmuştur. Silahlı hareketlerin tarihi şu bakımdan önem taşımaktadır: Hakimiyet kurmak için yapılan savaşlar, misyonerlik faaliyetlerine yeni alanlar açmıştır. (s. 426) İslam'ın ilerlemesine en fazla katkı sağlayanın askeri başarılar değil, açık tebliğ faaliyetleri olmuştur. (s. 429) Senusi tarikatının irşad ve tebliğleri hiçbir şekilde şiddet ve savaşla ilişkili olmamış ve din hizmetinde sadece barış ve ikna sanatlarını kullanmıştır. (s. 430) 1800'lü yılların sonlarında Nijer'den Orta Sudan'a seyehat eden Joseph Thomson, şu gözlemlerini aktarır: "Fetişizm, yamyamlık ve içki ticareti, yerini gözle görülür bir ilerlemeye bırakır. Bunlar ortadan kalkmış, kıyafet bol ve edebli olmuş, temizlik, vakur tavır ve ahlaki düzelme gözle görülür şekilde artmıştı. Duyduğunuzda belki şaşıracaksınız ama bu unsurların kaynağı Muhammediliktir. Medeniyete doğru muazzam ilerleme kaydetmiş bir halk." (Thamson, Note on the African Tribes of the British Empire, s. 185) Her Müslüman ve tüccar fiilen tebliğcidir. (s. 436, 464) Fetişe tapan bütün kabileler, kendilerinden daha yüksek olarak gördükleri bir medeniyeti taklit etme neticesinde İslam'a geçer. (s. 437) Ne kadar önemsiz ve aşağılanmış olsa da, putperest zenci, Hazreti peygamberin düsturlarını kabul etmeye isteklilik gösterir göstermez, eşit birisi olarak derhal cemaatlerine kabul edilirdi. (s. 438) 922 yılında, Zenc ülkesine gelen tüccarlar hükümdarı köle olarak tutsak eder ve uzak bir ülkede satarlar. Birkaç yıl sonra bir fırtına neticesi aynı ülkeye geldiklerinde tutsak edilirler. Hükümdar, köle olarak satıldığı yerde İslam'ı öğrenmiş, Müslüman olmuş ve sonra kaçmış ülkesine dönmüştür! Tutsak edilen tüccar esirleri kral bağışlar ve Allah ihsan ettiği için ve dolaylı da olsa dinini değiştirmesine vesile oldukları için, 'sizin canınızı bağışlıyorum' der ve bu arada halkına da İslam'ı öğretir. (s. 442) Gallalı biri çocukken evinden kaçırılmış, köle olarak satılmıştır. Oryantalist Doughyt ona, 'Seni köle olarak satanlara karşı kalbinde bir kin var mı?' diye sorduğunda şu cevabı almıştır: Ancak bir şey bütün acımı unutturdu bana. İnançsızlar gibi cahiliyede kalmadım! Allah'u Teâlâ'nın hikmeti, ben Resulullah'ın ülkesine geldim ve dinden haberdar oldum." (s. 448) "Bu Afrikalılar, kendilerini köleleştirenlere karşı bir kırgınlık duymamaktadır. Köle edilmeleri sayesinde kurtuluş dinine girdiklerinden dolayı 'bu Allah'ın lütfudur.' diyenler bulunmaktadır. Bedenlerinin bir zamanlar köleliğe satılmış olmasından dolayı Allah'a hakikaten şükrederler. (s. 532) Putperestliği bırakıp Müslümanlığa döndürülen insanların sayısı, samimi misyonerlerin iştiyaklı çabalarına rağmen, Hristiyanlığa döndürülenlerden daha fazladır. (s. 452) Müslüman din adamı daha az bir gayretle etrafına daha çok kimseyi toplamaktadır. (s. 453) Afrika'daki Müslüman tebliğ hareketini büyük ölçüde barışçı metotların tavsif ettiği görülmektedir. (s. 454) İslam'ın günümüz Afrika'sında hızla yayılmasında Müslüman davetçilerinin sakin ve sabırlı gayretlerinin, şiddet içerikli tedbirlerden çok daha fazla işe yaradığına birçok şahitler

bulunmaktadır. Şiddet içerikli tedbirlerle rakiplere son verilmiş olabilir, fakat din değiştirmeler barışçıl yollarla gerçekleşmiştir. (s. 455) Müslüman tebliğciler sadece Allah ile kul arası ilişkilerden bahsetmek ile kalmayıp, Atlantik'ten Çin Setti'ne kadar muhafaza ve muavenet (koruma ve yardımlaşma) pasaportu olan, sosyal/siyasi dayanışma parolasını aktarmaktaydılar. (s. 458) İslam'ın Negritia'da ilerlemesi hiç şüphesiz zenciye karşı hiçbir tiksinti hissinin olmayışı ile sağlanmıştır. Gerçekten de İslam, çok üzüntü verici şekilde Hristiyanlıkta sıkça görülen durumun aksine, zenciye hiçbir şekilde aşağılayıcı gözle bakmamıştır. (s. 458) Hidayete vesile olan ile mühtedi arasında uçurum yoktur. Her ikisi de Allah'ın katında eşittir ve bu yalnız teoride değil uygulamada da böyledir. 'İnsanlık kardeşliği' ilkesi hayata geçirilir. İslam'ın Güney Nijerya'da yayılması esas itibariyle sosyal bir harekettir. (s. 460) 'İslam'ın sadece silah zoruyla ilerleme kaydetti' ifadesinde ne kadar az doğruluk payı vardır. (A. Merensky, Mohammedanismus und Christentum in Kampfe um die Negerlander Afrikas, s. 156)

İslam'ın Malay Takımadalarında yayılması: Müslümanlar, İspanyolların 16. asırda yaptıkları gibi, işgalci olarak gelmediler ve kılıcı din değiştirme vasıtası olarak kullanmadılar. Yerli halkı ezmek ve baskı altında tutmak gibi kendilerine üstün ya da hâkim ırk imtiyazı iddiasında bulunmadılar. Yaptıkları tek şey, ticaret adamı gibi gelerek sahip oldukları üstün bilgi ve medeniyetlerini dinlerinin hizmetinde kullanmak olmuştu. Bu üstünlüklerini, kendilerini yüceltmek ya da servet yığmada bir araç olarak kullanmamışlardır. (s. 469) Wehhabi öğretilerini yayan Arap davetçilerinin türbelerine günümüzde de hürmet gösterilmektedir. (s. 481) Cava'da İslam'ın kabulü, tüccarlar ve küçük muhacir grupların liderlerinin uzun süreli gayretleri sonucunda gerçekleşmiştir. (s. 482) Bazı istisnalar dışında Cava nüfusu tamamen Müslümandır. Bu uzun süreli din değiştirme faaliyeti barışçıl bir tebliğ sonucu olmuştur ve dinin yayılması davetçilerin faaliyetleri ile gerçekleşmiştir. (s. 494) Putperest Dyaklar, Hristiyan misyonerlerin telkinlerinden ziyade Müslüman tebliğcilerin sözlerini kabule meyilli idiler. (s. 501) Portekizliler tarafından Katolik mezhebine döndürülen Alfurlar, Hollanda'lılar tarafından Protestanlığa döndürülmüşlerdir. (s. 502) İslam, Bugiler arasında şüphesiz ağır ve tedrici surette yayıldı. Fakat bu yeni dini bir kere benimseyince, din onları, Araplarda olduğu gibi harekete geçirmiş ve birdenbire Takımadanın en cesur insanları, en girişimci tacirleri ve denizcileri haline getirmişti. (s. 506) Hâkim Bagus ve İmam Tuweko adında iki tacir davetçi, dinlerini ülkenin geri kalan kısmının tamamına yaymak için işe koyulmuşlardı. (s. 507) Lombok adasının Sasakları da din değiştirmelerini Bugilere borçludur. Din değiştirmeleri tamamen barışçıl ve içtenlikle gerçekleşmiştir. İslam'ın Hristiyanlıkla kıyaslandığında Filipinlerde başarı elde etmesi, büyük ölçüde bu iki dinin yerlilere takdim edilişindeki farktan kaynaklanmaktadır. İspanyolların şiddet yanlısı ve müsamahasız oluşları, Müslüman tebliğcilerin uzlaştırıcı tavırlarına tamamen tezat teşkil ediyordu. Müslüman tebliğciler ne ayrıcalıklı bir ırka has hakları olduğu iddiasını gütmekte ve ne de yerli halkı alt kast tabakası durumuna düşürmekte idi. İspanyolların aşırı derecede paraya düşkün ve açgözlü oluşları, dinlerinden nefret edilmesine neden olmuştur. Diğer yandan, İspanyollarca "dinin propagandası, siyasi hegemonyanın vasıtası olarak" tasarlanmıştı. (s. 511) Filipinlerde, Amerikan işgalinden sonra, İslam'ın tesiri önemli ölçüde daraltılmıştır. (s. 513) Papau Yeni Gine'de İslam yerli halk arasına Müslüman tüccarların tebliği ile sokulmuştu. (s. 514) Bu yeni dine bağlılıkta kadınlar, erkeklerden daha sıkı oldukları söylenmektedir. (s. 515) Malay atkın adalarında son altı asır esnasında, İslam inancının yayılması adına barışçı tebliğ gayretlerinin mevcudiyetini gösterecek kadar delil bulunmaktadır. Tebliğ faaliyetinin ana özelliği irşad (doğru yolu göstermek) ve ikna olmuştur. Çoğunlukla, dillerini öğrenerek, adetlerini benimseyerek, kalplerini kazanarak, evlilik yolu ile ve iş bağlantıları yaparak, sakin ve yavaş bir biçimde tebliğ faaliyeti gerçekleşmiştir. (s. 516) Buckle'in tebliğciler hakkında söylediği gibi: "Müslüman misyonerler çok basiretli kimselerdir." (Buckle Miscellaneous, Helen Taylor, I/594) Hristiyan bir misyoner de şöyle söylemektedir: "Hacılar, sayıca kazandıklarını kalitede asla kaybetmemektedirler." (Report of Centenary Conference on Protestant Missions, I/21,1888; G. K. Niemann, Inleiding tot de kennis van den Islam, s. 407)

Sonuç

Günümüz Hristiyan Dünyası için misyonerlik faaliyeti denince akla, misyoner cemiyetleri, ücretli vazifeliler, yardım paraları gelmektedir. Hristiyan Kilisesi, başlangıcından bu yana propagandasının yapılması için ödenek ayırmıştır. İslam'da özel olarak eğitilmiş görevliler olmasa da, çabaların sürekliliği vardır. Özellikle tahsis edilen bir ruhban sınıfının olmayışı ile ortaya çıkabilecek zararlar, mümin fert üzerine yüklenen mesuliyet duygusu ile telafi edilmektedir. Müslüman ile Allah'ı arasında bir aracı bulunamayacağından, kurtuluş mesuliyeti yalnızca şahsın kendi üzerinde bulunmaktadır. Netice itibariyle kural gereği, dini vecibeleri yerine getirmede daha sıkı ve dikkatli olmaktadır. Her Müslüman misyoner değil, tebliğcidir: Tacir, müdür, ciltçi, işçi, bu kimseler günlük işlerini tamamladıktan sonra, kendilerine kalan vakitlerini dinlerini tebliğe adamaktadırlar. (s. 521-523)

Orta Afrika'da, Belçikalılar tarafından ölüm cezasına çarptırılan bir Arap reisi, kendisini teselli etmek için gönderilen Hristiyan misyonerini hayatının son dakikasına kadar İslam'a sevk etmek için uğraşmıştır. (D. Cawford, Thinking Black, s. 202)

İslam'ın başarısına katkıda bulunan nedenler

En önemlisi, İslam inancının sadeliğidir. (Maracci, Alcorani textus-tranaslatus, s. 9) Ruhani meclislerin olmayışı, herhangi bir sembolü zorlamadıkları gibi inancın ortalama zekânın anlama kapasitesi içerisinde bulunması, İslam inancının akla dayalı yapısı gibi nedenler de diğer etkenlerdir. (s. 527) Profesör Montet: 'İslam, özünde akılcı bir dindir. Akli veriler temeline dayanan doktrinleri, bir araya gelişinin tüm özelliklerini taşır. İslam inancı Allah'ın birliğine, onun peygamberine ve ahirete inanmaktır. (Edouard Montet, La Propagande Chetienne et ses Adversaires Musulmans, s. 17-18)

Hac: Hz. Peygamberin tek tanrıcı tebligatının ortasında, putperestliğin garip bakiyesi olduğu gerekçesiyle çoğu zaman karşı çıkılmıştır. Fakat ona göre bu görevin, dinini ıslah etmekle vazifeli olduğu Hz. İbrahim'den intikal ettiği unutulmamalıdır. Beş vakit namaz: Müslümanın dini sürekli kendisi ile beraberdir. Bu durum yalnızca ibadet edeni değil, onu seyretmekte olanı da tesir altına alır. 1298 yılında İslam'ı kabul eden İskenderiyeli Yahudilerden Said b. Hasan, "Müslümanların safları bana meleklerin safları gibi göründü. Müslüman olarak yaratıldığıma kanaat getirdim." demektedir. (s. 533) İslam düşmanı Ernest Renan bile, 'Yüreğimin müteessir olmadan ve hatta diyebilirim ki Müslüman bulunmadığına teessüf etmeden bir camiye girdiğim vaki olmamıştır.' (Renan, L'ıslamisme et la Science, s. 19) demektedir. Hristiyan bir piskoposun sözleri de ilginçtir: "Müslümanlarla temasa geçen birisinin bu görüntü karşısında tesir altında kalmaması ya da böyle bir sistemi oluşturan gücü hayalinde canlandırmaması düşünülemez. Diğer taraftan, her gün vakitli olarak okunan ezanlar da aynı mesaj ile yüklüdür." (Dr G. A. Lefroy, Mankind and the Church, s. 288) Oruç: İslam'ın nefsani (bedeni) arzulara hitap ederek cazibe oluşturan bir din olduğu şeklindeki görüş aleyhinde güçlü bir delildir. Carlyle'nin dediği gibi: "Onun dini kolay bir din değil: Sıkı bir oruç, yıkanmalar, günde beş vakit namaz ve içkiden uzak durma. Bu din kolaylığından dolayı başarıya ulaşmadı. Böylesine sıkı ve basit dille beyan edilen inancı akla fazla yüklenmemekte ve ibadetlerin kesin, olumlu ve öz oluşu, inanan kimseyi ne yapacağı konusunda şüphe içerisinde bırakmamaktadır. Bu vazifeler yapıldığı zaman da, şeriatın bütün gereklerini yerine getirmiş olmanın tatmini yaşanmaktadır. İslam, akılcılığın ve kulluğun birlikteliğidir. (s. 534)

Mesela bir bütün olarak alındığında, gayrimüslimler 'yakın zamanlara kadar' Avrupa'da bulunamayacak türden bir hoşgörüyü Müslüman yönetimleri altında görmüşlerdir. Kur'an'ın emirleri doğrultusunda, kişileri din değiştirmeye zorlamak yasaklanmıştır. Bakara 256: 'Dinde

zorlama yoktur.' Yunus 99-100: 'Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi topluca iman ederdi. Hal böyleyken, mümin olsunlar diye sen tutup insanları zorlayacak mısın?' Asırlar boyunca İslam hâkimiyetinde bulunan ülkelerde çok fazla sayıda Hristiyan mezhep ve cemaatlerin bulunuyor olması, yaşamış oldukları hoşgörünün canlı şahidi durumundadır. Bazı zamanlarda çekmiş oldukları müsamahasızlık daha çok, bazı özel ve mahalli şartlardan kaynaklanmıştır.

Kur'an, dini yaymanın yegâne meşru yolu olarak tebliği emretmiştir. Kadı el-Fadıl Abdurrahman Bin Ali, zorla İslam'a döndürülmüş olan bir kimsenin Müslüman kabul edilemeyeceği hükmünü vermiştir. Gazan Han, Budist keşişlerin zaruret dolayısıyla Müslüman göründüklerini anlayınca, isteyenin Tibet'e gitmesine izin vermiştir. Tebriz şehrinde, Ermeni bir tacire Müslüman olması için ısrarda bulunan birisi, tacirin reddetmesi üzerine, başına öldürücü bir darbe indirmiş, sonra yakalanıp, 'Ne demek! İslam dini bu şekilde mi yayılacak?' diyen vali tarafından cezalandırılmıştır. (s. 538)

Doğu Hristiyanları çoğunlukla silahsız ve savunmasız idiler. İslam hükümdarlarının herhangi birisi için, İspanyolların Endülüs Müslümanlarına yaptığı gibi, Hristiyan halkın kökünün tamamen kazınması çok kolay olabilirdi. Fakat hükümdarlarını bu gibi zalimce maksatlardan döndüren müftüler, böylelikle İslam şeriatının ve Müslüman hoşgörüsünün en güzel örneğini sergilemişlerdir. (A. De la Jonquiere, Histoire, s. 203, 213, 312) Yine 17. asırda Almanya'da hayli rağbet gören, 'Cuius regio eius religio' prensibi ('Kim hâkimse, halk onun dininden olmalıdır' anlayışı) hiçbir Müslüman idarece benimsenmemiştir. (E. Charveriat, Histoire, II/s. 615, 625)

İslami tebliğin tesirinde en önemli yer tutan özellik, Müslümanların yaşadıkları takva hayatının etkisidir. Dominikli misyoner Ricoldus de Monte Cruis, aralarında çalışmış olduğu Müslümanlara övgüler (J.C.M.Laurent, Peregrinatores Medii Aevi Quatuor, s.131) yağdırmakta ve 'aşırı olmamalarını ve Hristiyanlara göre ahlaki bakımdan üstünlüklerini' övmektedir. Siyasi gücün ve maddi refahın kaybolması, tebliğ çalışmalarının en gerçekçi nedenleri durumundaki daha hoş manevi özelliklerin ön plana çıkmasına neden olmuştur. (s. 543) İnanmayanlarla Müslümanların tartışmalarının ilk örnekleri en başta bizzat Kur'an'da bulunmaktadır. (s. 553) Tebliğin teşkilatlı yürütülmesi, cemiyetlerin oluşturulması, İslam tebliğ tarihinde yeni bir gelişmedir. (s. 555)

Genel tarih bilgileri
1- Marco Polo: 1254-1324, İbni Batuta: 1304-1377
2- İlk dört halife
Hz. Ebu Bekir: 623-634
Hz. Ömer: 634-644
Hz. Osman: 644-656
Hz. Ali: 656-661
3- Emevi-Abbasi devletleri
Emevi: 661-750: 89 yıl
Abbasi:750-1258: 508 yıl
Endülüs:756-1031: 275 yıl
Gırnata:1232-1492: 260 yıl
4- Moğol ve Hunlar
Moğol-Cengiz Han,1200
Hunlar-Atilla, 400
Cengiz'in soyu-Timur, 1350

Teori, pratik; iddialar, gerçekler

Hatay, İstanbul, Edirne, Makedonya, Bosna

Antakya, dinlerin, kültürlerin kardeşliğini simgeleyen, Musevi, Hristiyan ve Müslüman toplumlarının yaşadığı 23 yüzyıllık geçmişi olan kentimizde üç semavi dinin mensuplarının mezarları da yan yanadır. İsa'ya inananlara Hristiyan kelimesinin ilk kez verildiği St. Pierre kilisesi, Papa VI. Paul tarafından hac yeri ilan edilmiş. Aynı caddenin bir köşesinde Hristiyanlığın ilk yıllarında kilise olan Habib-i Neccar Camii, Katolik Kilisesi ve Yahudi Sinagogu bulunmakta ve günün bazı saatlerinde ezan, çan ve hazzan sesleri birbirine karışmaktadır. (AA, 6.12.2020)

Üsküdar Kuzguncuk'ta aynı sokak üzerinde sıralanan cami, kilise ve sinagog görenlerin ilgisini çekiyor. 3 inancın bir arada yaşandığı Kuzguncuk, hoşgörü kültürüyle ön plana çıkıyor. (Hürriyet, 20 Temmuz 2019)

Makedonya'da konuşan Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez'den Batıya din dersi. Görmez, Makedonya'da restorasyonu tamamlanan caminin açılışı sırasında dikkatini çeken bir konuyu şöyle anlattı: "Caminin altında bir kilise, onun da altında bir sinagog var. Caminin üzerindeki tarih 1492'yi gösteriyor. Bu tarih size neyi hatırlatıyor? Amerika'nın keşfedildiği yılı. Avrupa'dan Yahudilerin sürgün edildiği, hepsinin gidip İstanbul'a sığındığı tarihi gösteriyor. Biz öyle bir medeniyetin çocuklarıyız ki, bundan 100-150 sene önce Batı'nın hiçbir başkentinde siz camiyi, kiliseyi, sinagogu, havrayı yan yana göremezdiniz. Ama 4-5 asır önce İstanbul'da, Bursa'da, Edirne'de cami, sinagog, kilise yan yana barış içerisinde yaşayabilmiştir. (AA, 7 Nisan 2013)

Kim hoşgörülü? Üç dinin bir arada yaşadığı yerler neden hep İslam ülkeleridir? Vatikan'da neden havra veya cami yoktur?! Bize demokrasi, özgürlük, medeniyet dersi veren Batıdan birkaç haber başlığı ile devam edelim.

'Gerçek bir Türk' ('C'est un vrai Turc'): Kaba ve acımasız insanları betimlemek için kullanılan ırkçı bir Fransızca deyişi, İtalyancada "bestemmia come un Turco" ("Türk gibi küfretmek") ve "puzza come un Turco" ("Türk gibi pis kokmak") deyimi, Macaristan Ulusal Müzesinde bulunan ve bir Osmanlı'yı çocukları katlederken resmeden 16. yüzyıla ait bir çizim, İsrail'in Batı Şeria'da cami duvarına ırkçı slogan, Belçika'da camiye saldırı, Fransa'da cami duvarına ırkçı yazı, Hollanda'da camiye molotoflu saldırı, Batı Trakya'da camiye taşlı saldırı, Avustralya'da cami arazisine haçlı, domuzlu saldırı gibi haberler aslında tarihten ders almadığımızı ve hiçbir şeyin değişmediğini göstermektedir. Detayları, "İslamofobi" ve "Batı medeniyeti" adlı yazılarımızda bulabilirsiniz.

Biz kiliseleri onarıyoruz onlar camileri kapatıyor. Avusturya'nın camileri kapatma ve imamları sınır dışı etmeye yönelik ırkçı karar. (Sabah, 11.6.2018) Eyvah anneciğim Türkler geliyor. Fenerbahçe'nin Lazio zaferi başta İtalya olmak üzere Avrupa ve dünya basınında geniş yer buldu. La Gazzetta dello Sport, "Eyvah anneciğim Türkler geliyor (Mamma li Turchi)" deyimini başlığa taşıdı. (En Son Haber, 06.04.2013)

Müdeccen ya da Morisko Alfabesi Aljamiado (el-Acemiyye): Endülüs'ün 1492'de kaybedilmesinden bir süre sonra İspanya Krallığı, idaresi altında kalan Müslümanlara Arapça konuşmayı ve yazmayı yasaklaması üzerine zor durumda kalan Müslümanların da, yeni bir tarz geliştirmeleri üzerine ortaya çıkarılan alfabe Aljamiado. Yani, İspanyol dilinin Arap Alfabesiyle yazılmasıyla oluşan edebi literatür.

İdealler ve tarihten pratik realiteler

İnsanlığın ihtiyaç duyduğu karizmatik topluluk fikrini İslam gerçek hayatta, diğer büyük dinlerin hepsinden daha iyi uygulamıştır. (M. Watt, İslam and the Integration of Society, s. 234) "Müslümanlık ticaret ahlakı bakımından Hristiyanlığı geçmiştir." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 64)

Batılı araştırmacı Bryan S. Turner'ın, "Birçok bilim adamı, şeriatın ideal ve pratik arasında bir boşluk dolduran ideal bir hukuk olduğunu kabul etmişlerdir" (Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 97) şeklinde özetlediği ve İslam'ın bir ütopya olmadığının, masallarda karşılaşılabilecek muhteşem idealleri dünyada yaşattığının delillerinden birkaçına örnekler verelim.

"Mallarınızı aranızda haksız sebeplerle yemeyin. Kendiniz bilip dururken, insanların mallarından bir kısmını haram yollarla yemeniz için o malları hâkimlere (idarecilere) vermeyin." (Bakara, 188) "Siz insanlar için çıkarılmış ümmetlerin en hayırlısı olmak üzere yaratıldınız. İyiliğin yapılmasını emreder, kötülüğün yapılmasını yasaklarsınız ve Allah'a inanır iman edersiniz." (Ali İmran, 110) "Ey İnananlar! Kendiniz, ana babanız ve yakınlarınız aleyhlerine de olsa, Allah için şahit olarak adaleti gözetin." (Nisa, 135) "Mala ve mevkiye düşkün bir adamın dinine verdiği zarar, bir koyun sürüsünün içine salıverilmiş iki aç kurdun o sürüye verdiği zarardan daha büyüktür." (Tirmizi, Zuhd, 43/2376)

Efendimiz, Mahzum kabilesinden zengin bir kızın suç işlemesi üzerine onun cezalandırılmamasını isteyenlere şöyle hitap eder: "Sizden öncekileri helak eden şey şudur: İçlerinden asil birisi hırsızlık yaptı mı, onu cezasız bırakırlardı. Ama kimsesiz zayıf biri hırsızlık yapınca, derhal ona ceza verirlerdi. Allah'a yemin olsun ki, Muhammed'in kızı Fatıma bile hırsızlık yapmış olsa, mutlaka ona da aynı cezayı verirdim." (Buhari, enbiya 54, hudud 12; Müslim, hudud 8, 9, M. Asım Köksal, İslam Tarihi, VI/477-478)

Bir önder, peygamber düşünün ki, yönetimi altındaki insanlara hizmet ediyor. O topluluğa eli ile su dağıtıyor ve onu ziyarete gelen yabancı bir ülkenin elçisi bu gördüğü manzara üzerine "Ben hayatımda böyle yönetici görmedim." diye şaşkınlığını ifade ediyor. Efendimiz ise cevaben: "İnsanların efendisi, insanlara hizmet edendir." diye buyurur. (Deylemi, el-Firdevs bi-Me'suri'l-Hitab, II/324; Acluni, Keşfu'l-Hafa, I/462-463)

Efendimiz fakirlere yardım dağıtmaktadır. Yardım dağıtımı bittikten sonra bir adam gelir. "Yardım dağıttığınızı duydum, onun için koştum, ama yine de yetişemedim. Zaten ben hep böyle şanssız biriyim." der. Efendimiz sordu: "İhtiyacın çok mu fazlaydı?" Saymaya başladı adam ihtiyaçlarını. Hepsi de zaruri ihtiyaçtı. Ama Resulullah'ın da imkanı bitmiş, elinde avucunda olanı tümüyle vermiş, tek dirhemi bile kalmamıştı. Efendimiz dikkatle baktı yoksul adamın üzgün yüzüne. Sonra beklenmeyen açıklamasını yaptı: Üzülme, ihtiyaçlarını yine alacaksın, hem de hiçbirini eksik bırakmadan! Nasıl olacak bu diyerek heyecanlandı yoksul adam. Efendimiz kelimelere basarak konuştu: "Şimdi buradan dükkanların bulunduğu yere doğru yürü, ihtiyaçlarını nerelerde bulursan al, satıcılara da de ki: Mal benim, borç Resulullah'ındır! Ödemeyi Resulullah yapacaktır." Verme konusundaki ölçüsünü de şöyle dile getirir: "Hiçbir şeyi olmayan, çorbasının suyunu çoğaltsın, onu da bulamayanların imdadına bir tas sulu çorba ile koşsun, yine yoksullara ilgisiz kalmasın!" (Ahmet Şahin, Bir kutlu doğum hatırası, mal senin borç benim adlı yazısından; A. Şahin, Aradığımız İslam, s. 18)

"Ömer b. Hattab'ın, savaş sırasında bazı kumaş balyaları ele geçirilmiş herkese birer parça düşecek şekilde halk arasında eşit olarak dağıtılmıştı. Ömer halkla hitaben, 'halkım duyun ve itaat edin' diye söze başladığında biri: 'Hayır! Senin üzerindeki elbise çok fazla kumaştan yapılmıştır, seni ne duyarız ne de itaat ederiz.' der. Ömer, oğlu Abdullah'ı çağırır, o da kendi

payına düşen kumaş parçasını babasına verdiğini söyleyerek durumu açıkladı. Dinleyici bu defa: 'Şimdi emret! Biz de dinleyelim ve itaat edelim' der." (Ziyaüddin Serdar, İslam Medeniyetinin Geleceği, s. 240)

Bir gün Efendiler Efendisi'ne bir sepet içinde turfanda hurma ikram edilir. 'Buyur ya Resulallah, olgunlaşan ilk hurma!' denir. Efendimiz: "Benim idare ettiğim halkım da şu anda böyle taze hurma yiyebiliyor mu?" Hayır, derler, kimse taze hurma yemiyor. Kesin sözünü söyler: "Götürün bu hurmaları, şu çocuklar yesin. Ben ümmetimin yemediğini yemem! Giymediğini de giymem! Halkının yemediğini yiyen, giymediğini giyen idarecilerden olmaktan Allah'a sığınırım." Ya O'nun yolundan giden sahabe ne yapmıştı? Hazreti Ömer'e bir iftar sofrasında soğuk bal şerbeti ikram edilir. Bardağı dudağına değdirmesiyle çekmesi bir olur: Bu ne? Ürkek ve çekingen sesle cevap verirler: Bal şerbeti, sizin için özel olarak hazırlatmıştık: Sert sesle sorar: Benim idare ettiğim halkım da şu anda böyle soğuk suyla yapılmış bal şerbeti içebiliyor mu? Derler ki: Nerede? Onlar hele bir sıcak suyu bulsunlar! Kelimelere basa basa konuşur: Ben, der, Müslümanların yemediğini yemem, içmediğini de içmem. Götürün bu bal şerbetini, getirin halkımın içtiği sıcak suyu. Halkından ayrı yaşayan idarecilerden olmaktan Allah'a sığınırım! Şimdi bir de ordu kumandanı Halid bin Velid'den örnek verelim. Bakalım o nasıl örnek almış, ne ölçüde benimsemiş bu ideali? Suriye taraflarında Rumlarla yapılan savaşta akşam olmuş, şöyle bir istirahat devresine geçilmiştir. Sıcak kumların üzerine sofralar serilir, açlıktan takatsiz düşmüş askerler kuru ekmekle hurmalarından yemeye başlarlar. Ancak kumandan Halid bin Velid'in sofrasında yumuşak ekmek, soğuk su var. Hayretle sorar: Bu ekmekler nasıl olup da böyle yumuşak kalmış? Deve sırtında güneş nasıl kurutmamış? Derler ki: Biz bu ekmek ve suyu eştiğimiz kum çukurlarındaki nemli zeminde muhafaza ettik. Bu yüzden ekmeğimiz yumuşak, suyumuz soğuk. İlk sorusu şöyle olur: Askerlerim de böyle ekmek mi yiyor, böyle su mu içiyor? Hayır, derler, onlarınki, deve üzerinde kurumuş ekmek, ısınmış su! Kumandan hiddetlenir: "Kaldırın bu yumuşak ekmekle, soğuk suyu. Bana askerimin yediği kuru ekmekle, içtiği sıcak suyu getirin. Savaşta birlik olup da yemekte ayrılan kumandanlardan olmaktan Allah'a sığınırım." Hz. Peygamber, Mekke'nin fethedilmesinin ardından, Müslümanlar için son derece önemli ve değerli olan Kâbe'nin anahtarını sahabeden birine değil, o sırada henüz Müslüman olmayan Osman bin Talha'ya teslim etmişti. Çünkü o vazifeyi en iyi şekilde yerine getirebilecek kişi Osman bin Talha'ydı. Bir Kurban Bayramı sabahı, namazdan sonra geldiği evinde Efendimiz'e kurban eti sunuldu. Yüzünde bir tereddüt işaretleri dolaşan Hz. Peygamber: "Şu anda çevremizdeki komşularımız da et yiyorlar mı?" diye sordu. "Hayır, biz herkesten önce sizin için hazırladık. Önce siz yiyin, sonra onlara göndereceğiz" cevabını alınca tabağı elinin ucuyla iterken şöyle dedi: "Götürün bu tabağı önümden. Komşumun yemediğini yemem, giymediğini de giymem. Ne zaman komşularımızın bacalarından et piştiğini gösteren dumanlar yükselirse o zaman getirin, ancak onlarla birlikte et yiyebilir, onlarla birlikte bayram yaparım!" (bartin.info/halkinin-yemedigini-yiyen-bir-idareci-olmaktan-allaha-siginirim-makale,975.html; sonpeygamber.info/hz-peygamber-in-yoneticiligi; Şahin, Aradığımız İslam, s. 22-23)

Utbe bin Ferkad anlatıyor: Bir seferinde Hazreti Ömer'e hurma ve yağdan yapılan birkaç sepet helva götürdüm. O, bana bunların ne olduğunu sorunca ben de: 'Yiyecek, sana getirdim. Çünkü sabahtan akşama kadar halkın işleriyle uğraşıyorsun. İstedim ki, evine döndüğünde iyi bir gıda alarak kuvvetini koruyasın.' dedim. Hazret-i Ömer, sepetlerden birinin ağzını açtı ve: Ey Utbe, Allah aşkına söyle! Bunlardan her bir Müslümana bir sepet verdin mi?" diye sordu. "Ey Mü'minlerin Emiri! Kays Kabilesi'nin bütün mallarını harcasam yine da her Müslümana bir sepet helva veremem." dedim. Bunun üzerine Hazret-i Ömer: "Öyleyse bana da lazım değil." dedikten sonra kuru ekmek ve sert etlerle yapılmış bir sahan tirit getirtti. Sonradan bana, etlerin iyi taraflarını uzaklardan gelen Müslüman misafirlere yedirdiğini, sert yerlerini ve sinirlerini de kendisinin yediğini söyledi." (Osman Nuri Topbaş, Faziletler Medeniyeti-2; Dr. Murat Kaya, Hz.Ömer, 111 Hayat Ölçüsü; Ali el-Müttaki, XII, 627/35936)

Efendimiz (sav) Medine'de halka hitap ettiği son hutbelerinden birinde, yönettiği halka: "Ey insanlar! Yönetiminizde bulunduğum günden bu yana kimin sırtına bir kamçı vurmuşsam işte sırtım, gelsin o da bana vursun! Kimin kalbini kıracak bir söz söylemişsem gelsin o da bana aynı sözü söylesin. Kimin küçük de olsa bir hakkını almışsam işte malım, gelsin o da benden hakkını alsın!" der ve sözlerine şunu da ekler: "Sakın içinizden biriniz demesin ki, hakkımı isteyecektim ama Resulullah'ın darılacağından çekindim de isteyemedim. Şunu kimse unutmasın ki, benim inancımda hakkını isteyene darılmak yoktur! Şunu iyi biliniz ki, benim en çok sevdiğim kimse, benden hakkını alan yahut da helal eden kimsedir. "Bu sözleri dinleyen halktan biri ayağa kalkarak: Ya Resulallah der, öyle ise ben zatınızdan üç dirhem istiyorum! der. "Bu alacağın nereden kaldı hatırlatır mısın? "Hani çölden gelen bir fakir üç dirhem yardım istemişti de, sizde bulunmadığından ben vermiştim, onu talep ediyorum. Bunun üzerine Efendimiz (sav)'in cevabı aynen şöyle olur: "Amcamın oğlu Fazlı! Hemen git, üç dirhemi getir, istek sahibine ver. Böylece halkımızla aramızda helalleşmediğimiz bir konu kalmasın." (Taberi, III/191; İbn-i Kesir, Sire, IV/257)

Hz. Ali, Sıffin Savaşı'na giderken yolda zırhını kaybetmişti. Harp bitip Kufe'ye döndüğünde, zırhını bir Yahudi'nin elinde görür. Yahudi'ye şöyle der: "Bu benim zırhımdır. Onu ne birine sattım, ne de hediye ettim." Yahudi: "Bu benim zırhımdır ve benim elimdedir." dedi. Hz. Ali, isteseydi zırhı ondan hemen alabilirdi. Fakat kesin olarak kendisi haklı da olsa, meselenin hâkim önünde halledilmesini teklif etti: "O halde hakime gidelim." dedi. Birlikte hâkime gittiler. Hâkim, adaletiyle tanınan Kadı Şureyh idi. Kâdı Şureyh, Hz. Ali'ye: Ey müminlerin emiri! Aranızdaki mesele nedir? dedi. Hz. Ali: "Şu Yahudi'nin elindeki zırh benim zırhımdır. Ben onu ne birine sattım, ne de hediye ettim." Meseleyi anlayan kadı, Hz. Ali'ye: Bu iddianı ispat edecek delilin var mı? diye sorar. Hz. Ali: "Evet, var." dedi, "Hizmetçim Kanber ve oğlum Hasan, bu zırhın benim olduğuna iki şahittir." Kadı Şureyh: "Oğulun baba için şehadeti caiz değildir." dedi. Hz. Ali: "Cennet ehli birinin şehadeti nasıl kabul olmaz? Ben Resulullah'ın, 'Hasan ve Hüseyin, cennet gençlerinin efendileridir.' buyurduğunu işittim." dedi. Neticede Şureyh, delil yetersizliğinden davayı Yahudi'nin lehine neticelendirir. Bu büyük adalet karşısında Yahudi daha fazla dayanamaz ve şöyle demekten kendini alamaz: Müminlerin emiri, beni hâkime götürdü, kendi tayin ettiği hakim de kendi aleyhinde hüküm verdi. Ben şehadet ederim ki, bu din haktır. Ve yine ben şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed de onun Resul'üdür. Bu zırh senindir. Devenden düşmüştü, ben de almıştım. Hz. Ali, bu neticeye çok sevindi: "Mademki Müslüman oldun, ben de zırhı sana hediye ediyorum." (Suyuti, Tarihü'l-Hulefa, s. 172)

Hicretin 17. senesinde Halife Hazreti Ömer, ziyaretçi çokluğundan dolayı Resulullah'ın mescidini genişletmek istemişti. Bunun için Türbe-i Saadet'in etrafındaki arsaları istimlak edip mescide katması gerekiyordu. Çevredeki arsa ve ev sahiplerine tekliflerde bulundu: Evinizi, arsanızı Resulullah'ın mescidini genişletmek için satın almak istiyorum. Kimse malına değerinden aşağısını vereceğimi sanmasın. Herkes kıymetini söylesin, gönlünden geçirdiği fiyatı bildirsin. Resulullah'ın mescidine zorla alınmış arsa ilave etmeyi düşünmüyorum. Herkes arsa ve evinin değerini söyler, binalar, arsalar satın alınır, Resulullah'ın mescidi genişletilmeye müsait duruma gelir. Ancak bir pürüz vardır. Onu da halletmek gerekiyor. Nedir o pürüz? Hazreti Abbas. Abbas, arsasını satmak istemiyor. Mescide de olsa vermeyi düşünmüyor. Halife bizzat meşgul olur, tekliflerini tekrar eder: Ya Abbas, arsanın değerinden aşağısını vermeyi düşünmüyoruz. Resulullah'ın mescidine böyle zorla alınmış bir arsa ilave etmeyi de uygun bulmuyoruz. Şayet verilen fiyat az geliyorsa emsallerinden de fazla fiyat vereyim, arsanı ver de bu iş bitsin. Mescid-i Nebi ziyaretçileri içine alacak genişliğe ulaşmış olsun, ihtiyacı karşılayacak hale gelsin. Hayret! Abbas'tan beklenmeyen tavır: Hayır, mülk benimse fazla fiyat verseniz de satmak istemiyorum. Zorla alacaksanız o başka! İçinden çıkılmaz bir durum söz konusu olunca Halife olayı mahkemeye intikal ettirir. Hâkim meşhur hukukçu Übeyd bin Kab.

Taraflar huzurdalar. Devletin iddiası: Biz yönetim olarak Abbas'a değerinden fazla fiyat verdik, artık diretmemeli, arsasını vermeli ki, Resulullah'ın mescidi ihtiyacı karşılayacak şekilde genişleme imkanı bulsun. Abbas'ın cevabı: Arsa benimse, mülküme ben sahipsem, değerinden fazla da verseler vermek istemiyorum. Ne para zoruyla, ne de mescide ilave etmek iddiasıyla mülkümü elimden kimse alamaz. Mahkemenin kararı: İslam hukukunun gereği kimse başkasının mülküne ve arazisini isterse para zoruyla olsun, alamaz. Mescid için de olsa mal sahibini zorlayamaz. Abbas'ın mülkü Abbas'ta kalacak, hükümet istimlak için zorlamayacaktır. Mahkemenin tartışma götürmez bu kararı kesinleştikten sonra taraflar kalkıp gitmek üzere kapıya yönelmişken bir ses işitilir. Bu ses Abbas'tan başkasının sesi değildir. Bakın ne diyor Abbas: Ya Übey, mahkeme bitmiş, karar kesinleşmiştir değil mi? Evet mahkeme bitmiş, karar kesinleşmiştir. Kimse senin arsanı fazla fiyat vererek de olsa zorla alamaz. Öyle ise der, şimdi beni dinleyin. Mahkemenize açıkça ifade ediyorum. Arsamı şu andan itibaren Resulullah'ın mescidine ilhak edilmek üzere hibe ediyorum. Hem de tek kuruş almadan, hiçbir maddi menfaat beklemeden. Hepiniz şahit olun, parayla alınamayan arsam, hiçbir karşılık verilmeden Resulullah'ın mescidine hibe edilmiştir ve mülk bu andan itibaren halifenin tasarrufuna girmiştir. Übeyd bin Kab'ın sorusu: Ey Abbas, neden böyle bir tutumu tercih ettin? Önce aşırı fiyatla da olsa vermedin, şimdi ise parasız hibe ediyorsun? Abbas'ın kitaplık çapta cevabı tek cümleden ibaret: İslam'ın insan haklarına gösterdiği saygıyı dünyaya duyurmak için! Halife Ömer gece teftişlerinin birinde fakir bir adamın çocuğu olduğunu fark eder. Hemen hanımının yanına döner. "Yoksul bir adamın yeni doğum yapmış hanımına neler lazım gelir, sen bilirsin" der, ihtiyaçları sırtına çuvalla alır ve hanımı ile fakir adamın yardımına koşarlar. Çocuk doğar, Hz. Ömer'in hanımı dışarıya seslenir. "Ey Müminlerin emiri çocuk sağlıklı, merak edecek bir şey yok" fakir adam yanındaki kişinin halife olduğunu anlayınca ayağa kalkmak ister: "Hiç ayağa kalkmana gerek yok, Yöneticinin görevi ihtiyaç sahiplerini tespit edip yardımlarına koşmaktır. Ben görevimi yaptım, geç kalmışsam Allah beni af etsin." buyurur. Ve ilave eder: "Yoksula görev, devletin görevidir." Halife Ömer döneminde kıtlık olur. Eslem : "Kıtlık biraz daha devam etseydi yoksullardan önce Hz. Ömer ölebilirdi. Çünkü halktan çok Ömer yokluğu yaşıyordu." demektedir. Kıtlık vaktidir. Hz. Ömer dolaşırken oldukça semirmiş bir deve görür, sahibini sorar. Oğlu Abdullah "benimdir." deyince Hz. Ömer oğluna döner "bak oğlum, bu deve nasıl semirdi sana anlatayım mı?" der ve anlatır: "Bu deve halifenin oğlunundur denip senin devene yedirdiler, otlu yerleri senin devene tahsis ettiler. Şimdi bu deveyi al, sat, anaparayı ayır, kârını hemen bana getir, hazineye yatırıp 'beytü'l-mal'e (devletin hazinesine) devredelim. Çünkü halife unvanı devletindir. Devletin unvanı ile kazanılan para da devlete aittir. Aksi halde nüfuz ticareti yapmış olur, helal malımıza haram karıştırmaktan kurtulamayız." buyurur. Yine bir gün Hz. Ömer hastalanır. "Beytü'l-Mal'dan bal alıp verelim." denir. Halife itiraz eder: "Hazine ortak maldır, izinsiz almak caiz olmaz." der. Übey b. Kaab, Halife Ömer ile mahkemelik olur. Mahkeme kadısı Zeyd b. Sabit, halifeyi görünce ayağa kalkmak ister, Halife şöyle buyurur. "Adalet hiç kimse için ayağa kalkmaz. Ama herkes adalete ayağa kalkmalıdır." Halife ve halktan biri yan yana muhakeme olur. Suriye Gassan kabile reisi Cebele'nin ayağına tavaf esnasında bir köylü yanlışlıkla basar. Cebele bir tokat atar, adam Hz. Ömer'e şikayet eder. Hz. Ömer: "Cebele'nin büyük, köylünün tokat yiyecek kadar küçük olduğu ne ile belli? Üstünlük takvadadır." buyurur. Sonuçta tokatla yere yıkılan köylü, kendisini yere yıkan kabile reisine aynı kuvvette bir tokatla mukabele eder. Halife Ömer Mısır'a tayin ettiği vali hakkında şikayetler alınca onu geri çağırır. Vali Bin Ganem oldukça şişmanlamıştır. Hz. Ömer ona bir sopa verir ve: "Bu sopayı al, sana lazım olacak bundan sonra hazinenin koyunlarını otlatacaksın, sana memurluk değil, çobanlık yakışır" der ve ekler: "Senden süt isteyene bedava vereceksin, ama Ömer'in aile efradına vermeyeceksin." Bir devlet memuru halktan birini haksız yere döver. Hz. Ömer'e durum intikal edince, "Sende onu vurduğu kadar kırbaçla" buyurur. Amr b. As "Memurun itibarı sarsılır." deyince, Hz. Ömer:" Ben zalimi şu bu nedenlerle koruyup, mazlumu uğradığı

zulüm ile baş başa bırakamam, kim zulmetmiş ise karşılığını görmeli ki tekrarına cesaret edemesin." buyurur. Halife Ömer, Abdurrahman b. Avf'dan ödünç para ister. Abdurrahman b. Avf şaşırır ve sorar: "Hazine elinin altında." deyince Hz. Ömer "Hazine milletin ortak malıdır, ödüncü ödeyemeden ölürsem bütün bir milletle helalleşmek zorunda kalırım. Ama senden alırsam ve ödeyemeden ölürsem sadece seninle helalleşmek zorunda kalırım, bu ise göze alınabilecek bir helalleşme olur." (Hz. Ömer'in oğlu) Abdullah b. Ömer, İslam devleti bünyesinde meydana gelen anlaşmazlıklarla ortaya çıkan ve birbirleriyle mücadele eden gruplara karışmadı, tarafsız kaldı ve devlet kadrolarında vazife almadı. Zira oğlunu hilâfete aday göstermesini tavsiye eden sahabelere Hz. Ömer: "Bir evden bir kurban yeter" demişti. Babasından sonra başa geçecek halifeyi seçmeye görevli olan şuraya sadece müşavir olarak katıldı. Hz. Ömer oğluna şura'ya katılmasını ancak aday olmamasını tavsiye etmişti. (Ahmed Şahin, Yaşanmış Örnekleriyle Aradığımız İslam, s. 35, 42, 49, 52, 55, 56, 61, 119; İbnü'l-Esir, el-Kamilfi't-Tarih, 111, 65 vd.) Mısır valisi Amr b. As'ın oğlu kendini yarışmada geçen bir Kıpti'nin yüzüne kırbaçla vurur. Adam yola çıkar, halife Ömer'i bulur ve durumu anlatır. Valinin oğlu çağırılır ve aynı ceza adam tarafından ona da uygulanır. (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 46)

"Hz. Ömer halifeliği döneminde Zeyd'in oğlu Usame'ye kendi oğlundan daha fazla maaş bağlar. Oğlu "neden böyle yaptığını" sorunca, Hz. Ömer oğluna: "Üsame Resulullah'a senden ve babası Zeyd'de senin babandan daha sevgilidir." diye cevap verir. (Ebu Yusuf, Kitabü'l-Harac, s. 46; İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Ğabe fi Ma'rifeti's-Sahabe, s. 76) Hamd, böyle insanlar yaratan yüce Allah'a, salat ve selam bu insanlara hidayet öğreten Hz. Muhammed'edir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 68)

Hz. Ali akşama kadar hurma ağaçlarından hurma toplar. Akşama doğru devenin üstünde hurma, ipi elinde hizmetçisi Kamber ve Hz. Ali eve doğru yollanırlar. Yolları üzerinde bir fakir el açar ve "Allah rızası için " diye yardım ister. Hz. Ali Kamber'e döner: "Ne istiyor", diye sorar. Kamber cevap verir "Hurma" Hz. Ali "Ver öyleyse" buyurur. Kamber "Hurma çuvalda" der. Hz. Ali "Çuvalla ver" buyurur. Kamber "Çuval devede " deyince, Hz. Ali "Deveyle ver" buyururlar. Kamber devam diyor. "Devenin ipi elimde demekten korktum! Yoksa beni de deveyle birlikte yoksula vermekte tereddüt etmeyebilirdi." (A. Başak Sezgin, Gencin Yol Rehberi-1, s. 60; Mevlana Şibli; Sadr-ı İslam, Veysel Akkaya, Güneşin Secdesi; Yaşar Değirmenci, Fırtına Çıktığında Uyuyabilmek)

II. Murad ve Fatih Sultan Mehmed zamanında 22 yıl Türkler arasında esir yaşayan ve sonradan Almanya'ya dönerek hatıralarını yazan Georg von Mühlenbach, Osmanlı ordusunu daimi surette muzaffer kılan ve devletin muntazam bir şekilde büyümesini sağlayan manevi/ahlaki dinamikleri şöyle tahlil etmiştir: "Halk, ordularının geçişi sırasında en ufak bir endişe hissetmez. Ordu geçtiği yerde her şeyi peşin para ile satın alır, hanlarda geceleyen asker, parasını öder. Türk ordugâhına, kızlarına tecavüz edildiği için şikayete gelen anneler görmek mümkün değildir. Malının asker tarafından yağma edildiğini, hoş olmayan herhangi bir muameleye muhatap olduğunu söyleyerek şikayete gelen de yoktur. Zira böyle şeyler olmaz. Bu anlayış, Türk ordusunu muzaffer kılmış ve devletini muntazam şekilde büyütmüştür." (Cavid Kasımlı, Kardelen Dergisi, sayı: 57, Eylül, 2007)

Yavuz Sultan Selim, Haziran 1516'da orduya Mısır seferi için hareket emri verdi. Ordu, Gebze yakınlarında bağlık bahçelik bir arazide mola verdi. Etrafta üzüm bağları ve elma bahçeleri vardı. Askerlerini kontrol etmek amacıyla padişah yeniçeri ağasını yanına çağırdı: Bütün askerlerin heybeleri aransın. Heybesinde çalıntı bir meyve veya nesne çıkan askeri bana getirin! Yeniçeri ağası, saatler boyunca askerlerin heybesini arattı. Ancak hiçbir askerin heybesinde meyveye veya çalıntı bir şeye rastlanmadı. Durum, Yavuz Sultan'a bildirildiğinde, padişahın sevincine diyecek yoktu. Çok rahatladı, askerleriyle gurur duydu ve Allah'a şöyle şükretti: "Allah'ım sana sonsuz şükürler olsun! Bana haram yemeyen bir ordu verdin. Eğer askerim içinde tek bir kişi dâhi, sahibinden izinsiz bir meyve koparıp yeseydi ve ben bunu haber

alsaydım, Mısır seferinden vazgeçerdim! Çünkü haram yiyen bir orduyla hiçbir yer fethedilemez!" (İbrahim Refik, Efsane Soluklar, s. 36; dtarihi.com/yavuz-sultan-selim-ve-ordusunun-harama-el-uzatmamasi; İsmail Çolak, Destanlaşan Zaferler, s. 22; Yeni Bir Çağ Açılıyor, s. 92)

A. de la Motraye isimli gezginin "Voyages en Europe, Asie et Afrique" adlı kitabının 1727 yılında yayınlanan La Haye baskısının birinci cildinin 258. sayfasından: "Hırsızlara gelince, bunlar İstanbul'da son derece nadirdir. Ben on dört sene kaldığım halde bu müddet zarfında hiçbir hırsızın orada ceza gördüğünü işitmedim. Yankesiciliğin ne olduğu bilinmez, onun için ceplerin el çabukluğundan korkusu yoktur." Aşağıdaki örneklerde Türk'ten kastedilen Müslüman Osmanlı vatandaşlarıdır. Batıda Müslüman anlamında türk kelimesi kullanılmakta idi.

"Türk ve İslam düşmanı Sir James Porter: "Türkiye'de yol kesme vakalarıyla ev soygunculukları hatta dolandırıcılık ve yankesicilik olayları adeta yok gibidir. Savaş halinde olsun, barış halinde olsun, yollar da evler kadar güvenlidir. Kesindir ki, İstanbul'da Türkler tarafından işlenmiş yankesicilik, dolandırıcılık ve soygunculuk vakaları son derece azdır. İnsan bu şehirde Bulgarlardan sakınmalıdır, çünkü onların ekserisi hilekâr ve dolandırıcıdır." Fransız generallerinden Comte de Bonneval: "Haksızlık, tefecilik, tekelcilik ve hırsızlık gibi suçlar Türkler arasında neredeyse hiç bilinmeyen suçlardır. Sözün özü, ister vicdani bir inançtan, ister ceza korkusundan ileri gelmiş olsun, o kadar dürüstlük gösterirler ki insan çok defa Türklerin doğruluklarına hayran kalır." L.Castellan'ın 1811'de çıkan "Yunanistan, Çanakkale ve İstanbul Üzerine Mektuplar" kitabından: "İstanbul'da gündüz olduğu gibi geceleyin de insan hiçbir saldırıya uğrama korkusu olmadan dolaşabilir. Zaten ahali bilhassa evlerde hırsızlık vakaları olmamasına büyük bir dikkatle özen gösterir: Çünkü öyle bir hadise görülen sokağın bütün sakinleri çalınan malı ödemekle yükümlüdür." A. Brayer adında İstanbul'da 9 yıl geçiren bir doktorun anlattıkları: "Yankesicilik, dolandırıcılık, anahtar uydurma, kırıcılıkla çalma, pencereden girme vesair suretlerle yapılan hırsızlıklara gelince, işte o vakalar son derece seyrektir." (Comte de Bonneval, Anecdotes Veniti ennes et Turques ou nouveaux memoires du Comte de Bonneval, I/ 215; Osman Nuri Topbaş, Faziletler Medeniyeti 2; İsmail Hami Danişmend, Türkler; Ertuğrul Özkök, Hürriyet, 14 Eylül 2007)

Türk ve İslam düşmanı Jean Antoine Guer isimli avukatın 1747 yılında Paris'te yayınlanan "Moeurs et usages des Turcs" adlı kitabının ikinci cildinin 188. sayfasından: "Gerek İstanbul'da, gerek Osmanlı İmparatorluğu'nun bütün şehirlerinde hüküm süren emniyet ve asayiş hiçbir tereddüde imkan bırakmayacak surette ispat etmektedir ki, Türkler hiçbir zaman görülmemiş derecede medenidirler ve o kadar uzun zaman haklı olarak itham edilmelerine rağmen bugün barbarlıkla artık hemen hemen hiç alakaları kalmamıştır."

Par A. Ubicini: "İstanbul'da dükkancı herkesçe malum namaz saatlerinde dükkanını açık bırakıp gittiği ve geceleri evlerin kapıları alelâde bir mandalla kapatıldığı halde senede yalnız dört hırsızlık vakası bile olmaz. İnanılmaz şey! Barbarlar diyarında ve muazzam bir şehrin o muazzam batakhanesinde ne cinayet, ne cebir, ne de şiddet oluyor, herkesin hukuku eşitlik esasına göre temin ediliyor, bütün bedbahtlar emin bir sığınak buluyor ve büyük küçük, Müslüman Hristiyan adalet herkese uygulanıyordu." (Ubicini, La Turquie, Paris 1955, s. 330, 437)

Ignatius Mouradgea d'Ohsson'un 1791 yılında yayınlanan "Tableau General de l'Empire Ottoman" isimli kitabının dördüncü cildinin birinci kısmının 263-264. sayfalarından: "Osmanlı Türkleri, toplum ve fert olarak ahlaklarının ciddiyetini şeriatın iffet ve utanma hükümlerine borçludurlar. Ahlaki ve dini bir hukuk sisteminin zorunlu bir sonucu olan bu durumun, barbarlık örf ve adetlerinden, milletin göçebeliğinden ve kocaların kıskançlığından kaynaklandığını ileri sürmek haksızlıktır."

Dr. A. Brayer'nin 1836 yılında yayınlanan "Neuf années a Constantinopla" adlı eserinin birinci cildinin 286. sayfasından: "Halkın ve bilhassa fakir tabakanın en zaruri ihtiyaç maddeleri üzerine en ehemmiyetsiz bir verginin bile konulmasını yasaklayan, o gibi maddeleri en ucuz fiyatla sattırmayı en şerefli vazife bilen, tartılarla ölçüleri en sıkı kontrole tabii tutturan ve ıslah kabul etmez istifçi ve vurgunculara ölüm cezası verdiren ruh…"

Downey şöyle der: "Birçok Hristiyan, adaleti ağır ve kararsız olan Hristiyan ilkelerindeki yurtlarını bırakarak Osmanlı ülkesine gelip sığınıyordu." (Fairfax Downey, Kanuni Sultan Süleyman, s. 37)

IV. Şarl'ın yakın doğuya gönderdiği temsilcisi Bertrandan de la Brogiere, 1433 de Edirne'de bizzat II. Murad'ı görmüştür, onun adaletine hayran kalan seyyah, "Eğer isterse bütün yakın doğu Hristiyanlık âlemini ortadan kaldırır!" der. Bu nedenle de Fatih 1463 de Bosna'ya girince Bogomiller, krallarını terk edip Türklerin safına geçmişlerdir. XV. Yüzyıl sonlarında İspanyadaki Müslüman ve Yahudiler, kitle halinde Osmanlı ülkesine sığınarak, iskan edilmişlerdir. Rus kilisesinin zulmüne dayanamayan Kazaklar da din hürriyetini Osmanlı idaresinde bulmuşlardır.

Sultan Abdulhamid Han'la ilgili bir hatırasını Mabeyn Başkatibi Es'ad Bey şöyle anlatır: "Bir gece yarısı çok mühim bir haberin imzası için sultanın kapısını çaldım. Fakat açılmadı. Bir müddet bekledikten sonra tekrar çaldım. Yine açılmadı. 'Acaba sultana emr-i hak mı vaki oldu?' diye endişelendim. Biraz sonra tekrar çaldım açıldı. Sultan elinde havluyla yüzünü kuruluyordu. Tebessüm ederek: 'Bu vakitte çok mühim bir iş için geldiğinizi anladım. Daha ilk kapıyı vuruşunuzda uyandım. Abdest aldım. Onun için geciktim. Kusura bakma. Ben bu kadar zamandır, bu milletin hiç bir evrakına abdestsiz imza atmadım. Getir imzalayayım!' dedi. (Tahsin Yıldırım, Osmanlı Padişahlarının Manevi Dünyası, s. 344)

Orta çağ Fransa'sında saraylarda bile umumi tuvaletin bulunmadığı dönemde, İstanbul'da 1400'ün üzerinde umumi hela vardı. Osmanlı devletinin payitaht merkezi İstanbul'da Kanuni döneminde 46 yıl boyunca, yılda ortalama sadece 1 (Bir) cinayet olayı kaydedilmiştir. Akıl hastaların 'bimarhane'lerde son derece şefkatle davranılırdı. Onlar ceviz karyolalarda, ipekli çamaşır ve çarşaflarda yatırılıp musikiyle tedavi edilirdi. Aynı dönemlerde Avrupa'daysa akıl hastaları, ruhuna şeytan girdi diye diri diri yakılırdı. Amerika musikiyle tedaviyi ancak 1956 yılında uygulayabilmiştir. (Eğitim Bilim Dergisi, Eylül 1999, Sayı: 12) Osmanlı, büyük bir edep ve hürmet ile "muhterem acizler" diye tabir ettikleri akıl hastalarını, av etiyle beslemek ve musiki ile tedavi etmek gibi hâlâ o seviyeye varılamamış bir merhamet, muhabbet ve medeniyet seviyesine ulaşmışlardır. (Osman Nuri Topbaş, Abide Şahsiyetleri ve Müesseseleriyle Osmanlı; Medeniyetimizin Fazilet Zirvelerinden Vakıf İnfak Hizmet, s. 3)

Fatih Sultan Mehmet Han devrinde bir Müslüman günlerce dolaşıp yıllık zekatını verebileceği fakir birini arayıp bulamayıp bunun üzerine zekatının tutarı olan parayı bir keseye koyarak Cağaloğlu'ndaki bir ağaca asıp, üzerine de: "Müslüman kardeşim, bütün aramalarıma rağmen memleketimizde zekatımı verecek kimse bulamadım. Eğer muhtaç isen hiç tereddüt etmeden bunu al" diye yazmıştır ve bu kesenin üç ay kadar o ağaçta asılı kalmıştır. (Altınoluk Dergisi, Şubat/1994, sayı: 96, s. 7)

Osmanlı toplumsal yapısı üzerine uzman olan Erlanyen Üniversitesi profesörlerinden Hutterroht'a: "Osmanlı Devleti, geniş topraklarını ve üzerindeki çeşitli kavimleri, Topkapı Sarayı'ndan mükemmel bir şekilde idare ediyordu. O saray da batıdaki en mütevazı bir derebeyinin sarayı kadar bile büyük değildi. Bu nasıl oluyordu?" diye sorulduğunda, Profesör Hutterroht: "Sırrını çözebilmiş değilim. 16. asırda Filistin'in sosyal yapısı üzerinde çalışırken öyle kayıtlar gördüm ki hayretler içinde kaldım. Osmanlı, üç yıl sonra bir köyden geçecek askeri

birliğin öyle yemeğinden sonra yiyeceği üzümün nereden geleceğini planlamıştı. Herhalde Osmanlı, devlet olarak insanlığın en muhteşem harikasıdır." diye cevap verir. (Mehmed Niyazi, Tarihe Saygı, 14 Temmuz 1992)

Dünyada ilk toplu sözleşmenin Osmanlı Devleti tarafından gerçekleştirilmiştir. Kütahya Vahid Paşa kütüphanesinde bulunan şeriye Mahkemesi sicilinin 57'ci sayfasında kayıtlı belgeye göre, yeryüzündeki bu ilk sözleşme Kadı Ahmed Efendinin tasdiki ile 24 işyeri ile işçileri arasında imzalanmıştır. Bu sözleşmeye göre, "Kalfaların, yardımcıların, ustaların ve vasıfsız işçilerin yevmiyeleri"nin tesbit edilip, her gün belli sayıdaki fincan imali karşılığı alacakları ücretlerin tespit edildiğini" açıkça belirtilir. (Necdet Sevinç, Osmanlılarda Sosyo-ekonomik Yapı, s. 164)

Sonradan II. Sylvestre olarak papalık tahtına oturan Gerbert' in 9. asır İspanya'sında Arap uleması nezdinde üç yıl tahsil görmüştü. Dönemin Avrupalı rahipleri yazmış oldukları eserlerini Kurtuba halifesine ithaf etmişlerdir. Almanya, Fransa ve İtalya'daki rahip adaylarının, ilim öğrenmek için İspanyadaki Müslüman okullarına akın akın koşarlardı. (Fernand Grenard, Asya'nın Yükselişi ve Düşüşü, s. 33)

Bugünkü belediye başkanı karşılığı olarak, Osmanlı Devleti'nde de "İhtisab Ağası" bulunmakta idi ve bu zatın bizzat çarşıları teftişe çıkıp en ufak bir uygunsuzluğa göz açtırmazdı. Osmanlı'nın son dönem ihtisab ağalarından biri olan Hüseyin Bey'in, Edirnekapı civarında çıktığı teftişlerden birinde üzeri ağır yüklü vaziyette, bağlanmış bir merkebi görmesi üzerine, sahibini arattırıp onu bir kahvehanede kahve içerken bulduğunu ve hayvanı yüklü olarak bırakıp eziyet verdiğinden dolayı, çuvalları hayvandan indirtip adamın sırtına yükleterek bir müddet bekletmiştir. (A. Rıza Bey, Bir Zamanlar İstanbul, s. 51)

İtalyan kökenli Dominik papazı Ricoldo de Monte Croce'nin, doğuyu Hristiyanlaştırmak gayesi ile 13. yüzyılın ikinci yarısında çıktığı seferde İslam âlemini dolaşmış ve Türk topraklarında gördükleri karşısında hayretler içinde kalıp: "Müslümanlar vakıf kurmada çok cömerttirler. Hatta hayır işlemek için Hristiyan esirlerin de özgürlüklerini satın alırlar. Ve sevaplarını ölmüş ana ve babalarının ruhlarına bağışlarlar. Müslümanlar, köpeklerin doyurulması için bile mal varlıklarından pay ayırırlar. Türkiye'nin ve İran'ın birçok kentinde köpeklerin doyurulmasını vasiyet etmiş olanların, vasiyetlerinde köpeklere ayırdıkları payın gayesine uygun kullanılmasını sağlayan köpek bakıcıları vardır" diye hayranlığını ifade eder. (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi, s. 51)

Hristiyan Avrupa'nın akıldışı yönetimi karşısında arayış içine giren batılı filozofların "Yaşayanlara kusursuz bir düzen içinde var olma imkanı sağladığını kabul edilen ideal ülke ütopya" arayışı içine girdikleri ve bu filozoflardan biri olan Tommaso Campanella'nın, 1602'de bu gaye ile La Citta del sole (Güneş Ülkesi) eserini yazdığı ve bu eserinin hayata uygulanabilirliğini ispat sadedinde: "Güneş ülkeyi yeryüzünde bulmak mümkün mü? Fikir hürriyetine, vicdan hürriyetine, lisan hürriyetine ilişmeyen Türklerin mevcudiyeti hiç olmazsa yarın böyle bir ülkenin olacağını zannettiriyor bana. Mademki düşünceyi zindana koymayan, hakikat sevgisini zincire vurmayan bir millet, o cesur ve adil Türkler var, üzerinde yalnız hakikatin, adaletin ve hürriyetin hüküm sürdüğü bir Güneş Ülke niçin vücut bulmasın!" diye yazmıştır. (Aynur Mısıroğlu, Kuva-ı Milliye'nin Kadın Kahramanları, s. 14)

Tarihçi Osmanzade Taib'in "Hadikatüs-Salatin" isimli eserine göre, Bursa Kadısı Mevlana Şemsüddin Fenari (Molla Fenari) Padişah'ın şahitliğini şu cümle ile reddetti: "Namazlarını cemaatle kılmadığın söylendiğinden şahitliğini kabul etmiyorum." Fetih sonrasının ilk Ramazanında, Padişah, hocalarıyla üst düzey yöneticileri iftara çağırmıştı. Onlara o denli saygı duyuyordu ki, Bizans sarayından (Vlakerna-Vlaherna Sarayı) eline geçen altın sahanları, tasları,

kaşıkları sofraya koydurmuştu. İftar okundu. Herkes sofraya oturdu. En yaşlıları Molla Gürani idi ve geleneklere göre önce onun yemeğe başlaması gerekiyordu. Fakat Hoca kaşlarını çatmış kıpırtısız oturuyor, elindeki tespihten sanki "lahavle" çekiyordu. Bir zaman beklediler. Açlıktan midesi kazınan genç Padişah'ın sonunda sabrı taştı: "Efendi Hazretleri, soframızda haram lokma bulunmaz, buyurunuz, taam edelim (yiyelim)." Molla Gürani hışımla Padişah'a döndü: "Ümmete haram olan Mehmed'e helal mi?" diye bağırdı, "Sen kime özeniyorsun? Peygamber'ine özeniyorsan, bil ki, onun sofrasında altın taslar yoktu. Bizans İmparatoru'na özeniyorsan, bil ki, Bizans'ı bu gösteriş, gurur ve debdebe batırdı." Fatih kıpkırmızı oldu. Özür dileyip sofradaki altın kapların kaldırılmasını emretti. Ancak ondan sonra Molla Gürani, Molla Hüsrev, Molla Zeyrek, Molla Hayrüddin, Molla Ayas, Molla Siracüddin, İbni Temcid, Molla Abdülkadir Hamidi, Lala Zağanos Paşa ve Ak Şemsüddin huzur içinde iftar ettiler. (Yavuz Bahadıroğlu, Vakit, 18.08.2009)

Aşağıdaki resim bin bir gece masallarından alıntı değil, insanlık tarihinde bizzat yaşanmış bir adalet/huzur ikliminin zirve pratiğinin delillerindendir. Fatih zamanında İstanbul'da zenginlerin riyakârlık yapmadan gizlice para (zekat, sadaka, fitre, fıtır) bıraktıkları, fakirlerinde isteme utancından uzak, ihtiyaçları kadar para aldıkları sadaka kuyularının günümüze kalanlarından birkaç tanesinin ve kuş köşklerinin fotoğrafları.

Sadakaların meydandaki bir çukurda toplanıp ihtiyacı olan kişilerin rencide olmadan geceleyin ihtiyacı kadarını alıp geri kalanı bıraktıkları sadaka taşları bir buçuk- iki metre yüksekliğinde mermerden olurdu. Üst kısımlarının ortasına çanağa benzer bir oyuk açılır, sadaka verenler parayı buraya bırakırlardı. İki metrelik taşların yanında, tepesine rahatça ulaşılabilmesi için birkaç basamak konurdu. İhtiyacı olmasına rağmen dilenmekten çekinenler gecenin geç saatlerinde taşın yanına para almaya gelir ama bırakılan meblağın tamamını değil, ihtiyaçları olduğu kadarını alırlardı. 17. yüzyıl İstanbul'unu anlatan bir Fransız gezgin, üzerinde para bulunan bir taşa tam bir hafta boyunca kimsenin gelmediğini yazmıştı. Osmanlı döneminde İstanbul'daki 160 sadaka taşından günümüze ulaşanların sayısı 35'dir. (Murat Bardakçı, Hürriyet, 27 Kasım 2000; Fehmi Demirbağ, Aşk Olsun, s. 251)

Osmanlı'daki kuş köşkleri de, Osmanlı Medeniyetinin en zarif mimari örneklerini ve medeniyetinin ruhunu gözler önüne sermektedir. Başta İstanbul'da saka, serçe, kırlangıç gibi korunmaya muhtaç kuşlar için yapılan bu barınaklar, Doğu Beyazıt, Tokat, Amasya, Kayseri, Niğde, Antakya, İzmir, Bolu, Bursa, Tekirdağ, Kırklareli, Edirne, Filibe, Tirnova'da da

bulunuyorlar. Atalarımız sadece kuş evleri, kuş sarayları yapmakla kalmamış, leylek, kurt gibi evcil olmayan diğer hayvanlar için de vakıflar, hastaneler kurmuşlardır. Öyle ki soğuk kış günlerinde kurtların aç kalmamaları için kar, tipi demeden ıssız dağ başlarında et dağıtmışlar. Atamız Osmanlı uçuş rotalarında yaralanıp düşmeleri halinde onların tedavisini yaparak sürüsüne yetiştirmek üzere çalışmalar yapan Göçmen Kuşlar Vakfı, kışın kar ve buzdan yerlerde yiyecek bulamayan kuşların ölmemesi için buz ve kar üzerine yiyecek bırakan Darı Vakfı gibi özel vakıflarda kurmuşlardır.

İstanbul Fatih Sultan Mehmet tarafından fethedilmiştir. Bir cami inşasında kullanılacak iki mermer sütunu 'Sinan Atik' isimli Rum mimara teslim eder. Mimar, sütunları 3'er arşın kesip kısaltır. Fatih de buna sinirlenerek mimarın elini kestirir. Mimar, padişah aleyhine dava açar. Üsküdar kadısı Hızır Bey yargılama sonunda padişah suçlu bulur, kısas kararı verilir. Padişahın elinin de aynen Rum mimar gibi kesilmesine karar verir. Rum mimar adalet sisteminden etkilenir, hakkından feragat eder, bunun üzerine Fatih, tazminat cezasına çarptırılır. Karardan sonra fatih, çıkardığı demir sopayı kadıya göstererek: "eğer sen Allah'ın hükmünü uygulamayıp, elimi kesmeye beni mahkum etmeseydin bununla başını paramparça ederdim." der. Kadı Hızır Bey de sakladığı kamayı çıkararak cevap verir: "Sen de benim hükmümü kabul etmeseydin, ben de bununla seni delik deşik ederdim." (Fahri Sarrafoglu, Yeni Söz, 22.5.2018; Av. Cengiz Gülaç, Türkiye, 13.09.2020) Evliya Çelebi'nin Seyahatname'sinde aktarılan olayın kanıtı hâlâ İstanbul'dadır: Sokağın bugünkü adı da tarihi kayıtlardakiyle aynıdır: Eski Mahkeme Sokak.

Hayal değil gerçekten yaşanmıştır: Avrupalı bir gezgin para kesesini limanda düşürüp bazı paralarının da denize düştüğü anda halkın paraları toplamaya başladığını hatta denize daldığını görünce "paralarım çalınıyor!" diye telaşlanırken, denize atlayanlar dahil herkesin düşen paraları toplayıp kendisine getirdiğini, paralarının tamam olduğunu, denizde bile kaybolunmasına izin verilmeden kendisine teslim edildiğine şahit olduğu bir toplumdur Osmanlı toplumu: "Mösyö A. Obisinyi tarafında 1855 yılında yazılan 'Bugünkü Türkiye' adlı eserden: Alışverişte Türk para indirmez. Yahudi ve Hristiyanlar bambaşkadır. Bir kural olarak Ermeni'nin istediği paranın yarısını, Rum'a üçte birini, Yahudi'ye dörtte birini veriniz fakat Müslüman'la alış veriş ettiniz mi, istediği fiyattan emin olunuz ve istediğini veriniz. Türk verdiği söze asla karşı gelmediğinden başkalarının da sözüne inanır. Müezzin ezan okudu mu dükkan sahibi mağazasını açık bırakarak ve genel güvenliğe dayanarak komşu camiye gider. İstanbul gibi büyük bir başkentte bütün yıl ancak üç dört hırsızlığın olduğu bile duyulmaz. Bir İngiliz gezginci Daily News gazetesine son günlerde şu sözleri yazmıştır: Bir araba kiralamıştık. Geceleyin Türk'e araba yanında bir adamın bırakılmasını ve eşyaları korumasını hatırlattım. Cevap olarak, 'Ne gerek var efendim, eşyalarınız burada haftalarca dursa kimse ona el sürmez' dedi. Ertesi gün her şey yerli yerinde idi. Düşünsenize bütün gece buradan Türk askerleri geçiyor. Bunu Londra'nın büyük minberinden Hristiyanlara söyleseniz, sizin rüya gördüğünüzü sanırlar. Bir defa bir tüccarın kesesi patlar, içindeki paralar dağılır. Kimi denize düşer. Halk denize de atlamak dahil parayı toplar, bir hamal da keseyi sırtlar evine götürür. Evde para sayılır tastamamdır. Türkler için, 'dinini değiştirtme için işkenceli hareketlerde bulunmak' gibi suçlamalar gerçeğe aykırıdır. Türkiye'de hiçbir zaman din yüzünden sıkıştırma olmamış, belki Türkiye, Hristiyan taassubunun kurbanlarına sığınak olmuştur. Halbuki bugüne kadar Atina'da Miladi İsa yortusunda, Yahudiler sokakta gezmeye cesaret edemezlerdi. Türkiye'de camiler, kilise ve başka tapınaklara saldırmaz. İzmir ve İstanbul'da Katolikler, Paris ve Lyon'dakinden daha serbesttir… Buna karşılık, Türkiye'de 'Hristiyan köpeklerin' her gün işkenceye uğradıklarına ya da her gün kadınların çuvallara konularak konaklardan denize atıldıklarına inanmayan kaç kişi vardır? İyilikseverlik, din ve inanç ayırımı gözetilmeden herkese yapılan bir şeydir. Özetle kelimenin gerçek anlamı ile bugüne kadar barbar dediğimiz ve böylece saydığımız Türkler kadar insanlığı seven bir ulus görmedim." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 83-88)

Fransız şairi Lamartine de, seyahatnamesinde İstanbul'dan ayrılırken Eyüp Sultan'da bir kahvenin önünden hareket edişini şöyle anlatır: "Yola çıkışımızı seyretmek için halk etrafımıza toplanmıştı. Fakat hiçbir hakarete uğramadığımız gibi eşyamızdan da hiçbir şey zayi olmadı. Osmanlı'da doğruluk, sokaklarda dahi bir fazilet halindeydi. Kahvenin önündeki ağaçların altında oturanlar ve yoldan gelip geçen çocuklar, at ve arabalarımıza eşyalarımızı yüklerken bize yardım ettiler. Yere düşen öteberilerimizi ve unuttuğumuz şeyleri toplayıp kendi elleriyle bize getirdiler." A. L. Castellan'ın Osmanlı'daki eşsiz namusa dair anlattığı şu olay, çok ibretliktir: "Dostlarımdan biri anlattı: İçinde bin kuruş bulunan bir torba ile İstanbul'dan Beyoğlu'na dönüyordum. Tophane iskelesi'ne çıkarken torbam yırtıldı. İçindeki bütün paralar da dökülüp rıhtımın üstüne dağıldı, bazıları da denize yuvarlandı. Ben 'eyvah' bile diyemeden hemen oradaki halk, paraların üstüne üşüştü. Herkes bulabildiği kadar topluyordu. Ben şaşkınlıktan donmuş bir vaziyette ne yapacağımı bilemiyor, sadece bu hareketleri büyük bir endişe içinde takip ediyordum. Ne göreyim! Herkes, topladığı paraları deniz kenarında kalan torbama koyuyordu. Bunun üzerine içim biraz ferahladı. Hatta kayıkçılar da, suya dalıp, denizin dibine gitmiş olan kuruşları çıkarmışlardı. Bütün bunlara karşı cömertlik göstermek istedimse de vazifelerini yapmış olduklarından bahsederek her biri bir tarafa çekildi. Zaten o kadar kalabalıktılar ki, hepsine bahşiş yetişmezdi. Toplanan bütün paralar torbaya konduktan sonra bir hamal da onu yüklenip doğru evime kadar götürdü. Eve girdikten sonra büyük bir merak içinde paramı hemen saymaya başladım. Birçok ziyana uğramış olduğumu zannediyordum ki, bin kuruşumun da tam olarak torbada olduğunu görünce hayretler içinde kaldım. Gözlerime inanamadım, bir daha saydım. Evet, tek bir kuruşum bile eksik değildi." (Kardelen Dergisi, Sayı: 53 - Ekim/Aralık 2006)

Bezmialem Valide Sultan'ın Şam'a kurduğu bir vakfın şartnamesinden: "Hizmetkârların kırdığı veya ziyan verdiği eşyaları, onların haysiyet ve şahsiyetleri rencide olmasın diye tazmin etmektir." Nakîbü'l-Eşraf Es'ad Efendi'nin vakfiyesinden: "Kıymetli ve hayırsever devlet adamlarının geçmediği ve geçmeyeceği sokaklara ve iskelelere yerleşmiş olan son derece yaşlı ve fakir kimselere veya bir hastalık sebebiyle iş yapmaya kudreti olmayan âcizlere odun, kömür ve diğer ihtiyaç maddeleri tedarik edile! Kimsesiz ve yoksul kız çocuklarından evlenme çağına gelenlerin de çeyizleri alına!" Fatih Sultan Mehmet Han, İstanbul'un fethinden sonra yaptırdığı bir imârethânenin vakfiyesine şu satırları yazdırmıştır: "İnşa ettirdiğim imarethânemde İstanbul fukarası yemek yiyeler! İstanbul fethinin şehit ailelerine ve yetimlerine ise hava karardıktan sonra, kapalı kaplarda, komşularının dikkatini celb etmeden, onların izzet ve haysiyetleri korunarak yemek ikram edile!" Evliya Çelebi'nin Sokullu Mehmet Paşa vakfiyesindeki misafirhane ile alâkalı vermiş olduğu bilgiye bakalım: "Eğer gece yarısı taşradan misafir gelirse kapıyı açıp içeri alalar. Hazırda bulunandan yemek ikram edeler. Fakat cihan yıkılsa geceleyin içerden dışarıya bir kimse bırakmayalar. Sabahleyin ayrılma vakti geldiğinde de hancılar tellallar gibi: "Ey ümmet-i Muhammed! Malınız, canınız, atınız ve elbiseleriniz tamam mıdır, bir ihtiyacınız var mıdır?" diye nidada bulunalar. Misafirler hep birden: "Tamamdır. Allah Teâlâ, hayır sahibine rahmet eyleye!" dediklerinde, kapıcılar şafak vaktinde kapıların iki kanadını açarak:" Gafil gitmeyin! Dikkat edin, tanımadığınız kimseleri arkadaş edinmeyin! Yürüyün, Allah kolay getire!" diye dua ve nasihat ile uğurlayalar." (Osman Nuri Topbaş, Abide Şahsiyet ve Müesseseleriyle Osmanlı, s. 510) Yine atalarımız yaralı kuşlara ve hasta hayvanlara tedavi merkezleri de açmıştır. (Topbaş, s. 509)

Tunuslu Seyyah İbn-i Batuta ve arkadaşları Anadolu'yu gezerken Denizli'ye uğrarlar. Bundan sonrasını kendisi şöyle anlatır: "Şehre girdiğimiz sırada, çarşıdan geçerken dükkanlardan çıkan birtakım insanların hayvanlarımızı çevirerek yularlarına asıldıklarını gördük. Bir başka grup da gelerek bunları durdurdu ve çekişmeye başladı. Konuştuklarını anlayamadığımızdan korkmaya başladık, kaygıya düştük. Sonra anladık ki, her iki taraf da bizim kendi zaviyelerinde misâfir olmamızı istedikleri için çekişirlermiş. Onların göstermekte oldukları yüksek misafirperverliğe

hayran olmamak elde değildi. Nihayet işi kura çekmek suretiyle halletmeyi kabul edip sulh oldular.” (İbn-i Batuta, Rihletü İbn-i Batûta, s. 305-30)

Batılı seyyah Hunke'nin, Müslüman hastanesinde yatmakta olan bir gencin babasına yazdığı mektubundan aldığı şu bölümler, vakıf hassasiyetinin gönülleri saran ne kadar açık bir örneğidir: "Babacığım! Benim paraya ihtiyacım olup olmadığını soruyorsun. Taburcu edilirsem, hastaneden bana bir kat yeni elbise ve hemen çalışmaya başlamak zorunda kalmayayım diye de beş altın verecekler. Onun için süründen davar satmana gerek yok. Ama beni burada görmek istiyorsan hemen gel! Canım buradan çıkmak istemiyor. Yataklar yumuşak, çarşaflar bembeyaz, battaniyeler kadife gibi. Her odada çeşme var. Soğuk gecelerde bütün odalar ısıtılıyor. Bizleri tedavi edenler, çok şefkatli ve merhametli kimseler. Hemen her gün midesi hazmedenlere kümes hayvanları ve koyun kızartmaları veriliyor. Sen de sonuncu tavuğum kızartılmadan önce gel, beraber yiyelim!" (Osman Nuri Topbaş, Faziletler Medeniyeti-2; Tarih Gastesi, Eylül 2017, s. 7)

Fransız tarihçi Villehardouin, Ortodoks Hristiyanların merkezi İstanbul'u işgal edip talan eden Katolik Haçlı ordusunun 1204 Haçlı yağması için “Dünya yaratıldı yaratılalı bir kentten bu kadar çok ganimet kazanılmamıştır” demektedir. Robert de Clari Ayasofya’nın “yağma” öncesi halini şöyle anlatıyordu: "Bu mabedin bütün kapıların kilit ve sürgüleri som gümüşten idi. Paha biçilemeyecek değerde olan mihrabın yakınında on dört ayak uzunluğunda som altından bir ayın masası vardı ve bunun üzeri değerli taşlarla süslüydü. Mihrabın etrafındaki sütunlar da gümüştendi. Kilisede yer alan on kadar avizenin her biri insan kolundan kalın gümüş zincirlerle asılıydı…" Buna karşılık Türkler İstanbul'u fethettikleri zaman Ayasofya'yı çırıl çıplak buldular. Anlatılmakla bitmeyen güzel mozaiklerinin çoğu, altın, gümüş ve değerli taşlarla süslü olan her şey, Haçlılar tarafından yağma edilmişti. Mabed bakımsızdı. Nitekim bu durumu, onu fetih gününde gören Dursun Bey şu sözlerle anlatır: "Onun rahnesine taş koyacak bir mimar kalmamış, mamur olarak sadece bir kubbesi kalmış. Padişah-ı Cihan bu binayı harap ve yebab (yıkık) görünce, ahir harap olmasın deyüp tamirini ve bakımını emretti.” Bu nedenle fetih öncesi Grandük Notoras: "Ayasofya'da kardinal külahını görmektense, Müslüman sarığını tercih ederiz." der. (Emre Kongar, Tarihimizle Yüzleşmek, s. 35-38; Mehmet Ali Tekin, Yeni Akit, 30 Kasım 2014) Avrupalı tarihçi Richard Peters İslam ahlakını büyük bir ihlasla yaşayan Türklerin yüzyıllar boyunca ele geçirdikleri tüm ülkelerde nasıl bir adalet örneği temsil ettiklerini de şu sözleriyle dile getirdir: "Türkler asırlar boyunca birçok millete hâkim oldular, fakat onları asimile etmeye asla gayret etmediler. Onlara hürriyet verdiler ve din ve kültürlerinin yaşanmasına müsaade ettiler." (Toktamış Ateş, Osmanlı Toplumunun Siyasal Yapısı, s. 116; Richard Peters, Geshichte der Türken, s. 8) Gibbon’da “Osmanlı imparatorluğunun kuruluşu’ adlı eserinde şunları yazmaktadır: Osmanlılarla ilgili şu gerçek inkar edilemez: Osmanlılar dini özgürce yaşama kuralını temel ilke olarak vaz etmiştir.” (Ateş, s. 105) Gibbon ayrıca Sultan Murat için, “Ortodokslara, Katolikler'in Ortodokslara yaptığı muameleden kat kat iyi muamelede bulundu.” der. (Yılmaz Öztuna, Osmanlı Devleti Tarihi 1, I/77) İsviçreli ilahiyatçı Prof. Karl Barth: “Hristiyan Avrupa'nın bizzat Hristiyan kanı döktüğü ve inançları değişik olanlara vahşice zulümler yapmaktan zevk duyduğu bir devirde Osmanlı engizisyonun bulunmadığı, yakmaların ve sihirbazlık ithamlarının mevcut olmadığı yegane memleket oldu.” (Mutlu Altay, Türkler İçin Ne Diyorlar? s. 23) A. Miquel: “Hristiyan halklar Bizans ve Latin devletleri zamanında bulamadıkları çok iyi bir idare karşısında bulunmaktaydılar. İmparatorluk, İstanbul başta olmak üzere, işkence gören İspanyol Yahudilerine bir sığınak olmuştu.” (Osmanlı Devleti Medeniyeti Tarihi, s. 467) Romanya'nın eski adliye bakanlarından Monsieur Dissescu: “Kim ne derse desin biz Romenler bugünkü mevcudiyetimizi Türklerin ulvi cenaplığına borçluyuz. İdareleri altına aldıkları milletlere karşı gerçek bir hoşgörü ile muamele etmemiş olsaydılar, onların yerine biz herhangi bir komşu milletin tahakkümü altına girmiş bulunsaydık, şu an da bir tek Romen kalmazdı.” (Süleyman Kocabaş, Avrupa Türki yesi'nin Kaybı ve Balkanlarda Panislavizm, s. 32) ‘Bilinmeyen Osmanlı’ kitabında Prof. Ahmet Akgündüz Batılı bir oryantalistin şu sözlerini aktarır: “500

sene hâkimiyeti altında yaşadığımız Osmanlılar, bize hayat hakkı tanımasa ve günde bir gayrimüslim öldürselerdi, bugün Yunan, Sırp, Bulgar ve Romen halkından bahsedilemedi." (Akgündüz, s. 432) George Young dini özgürlüğü aktüel bir kavram ile açıklar: "Osmanlının temelleri demokratik idi." (Halide E. Adıvar, Türkiye'de Şark, Garp ve Amerikan Tesirleri, s.42) Tabii ki Osmanlılar tüm bu hoşgörünün temelini Hz. Muhammed ve sahabenin uygulamalarından alıp (Muhammed Hamidullah, MeIcuatü'l-Vesaik, s. 195-197; 380-381) kendi dönemlerine taşımışlardı. İsveç'in İstanbul sefirliğinde bulunmuş M. I. D'Ohsson'a göre hayırseverliğin temeli İslam dinidir. "Kur'an, Türkleri, dünyanın bütün milletlerinin en hayır ve en insan severi haline getirmiştir." Mouradgea D'Ohsson ayrıca Osmanlı'da gördüğü güzel davranışların kökenini Kur'an ayetlerine bağlar. (M. d'Ohsson, Tableau General de I'Empire Ottoman, IV/309, VI/302) Brayer'de Osmanlı'da gördüğü nezaketin nedeni olarak Kur'an ayetlerini işaret eder. (A. Brayer, Neuf Années à Constantinople, I/293)

II. Bayezid devri müelliflerinden Cantacasin, klasik eserlerinde o devir için şöyle der: "Küçüğü ve büyüğü ile Türk ileri gelenleri cami ve hastane yaptırmaktan başka bir şey düşünmez. Onları zengin vakıflarla donatırlar. Yolcuların konaklaması için kervansaraylar inşa ettirirler. Yollar, köprüler, imaretler yaptırırlar. Türk büyükleri, bizim senyörlerimizden çok daha hayır sahibidirler, son derece misafir severler. Türk, Hristiyan ve Yahudileri memnuniyetle misafir ederler. Onlara yiyecek, içecek ve et verirler. Bir Türk, karşısında yemek yemeyen bir adamla Hristiyan ve Yahudi bile olsa yemeğini paylaşmamayı çok ayıp sayar." (Petit traite de l'origine des Turq, s. 207-208; Hayata dair okumalar 1, Ahmet Türkan, s. 30)

XV. asrın ilk yıllarında Bursa'da 7 imaret vardı. Alman gezgini Schiltberger'e göre bu imarette "Hristiyan, Musevi veya putperest olmasına bakılmaksızın, her yoksul, yiyip içebiliyordu." (Haşim Yadiğar, Vakıf kültürüne uygun sosyal politika stratejileri geliştirmede vakıflar genel müdürlüğünün rolü, s. 27; Ahmet Türkan, Hayata dair okumalar 1, s. 32)

Sir Paul Ricaut: "Türkler'in bu binaları, son derece muhteşem yapılardır ve Türk eyaletlerinde pek çoktur." Havza gibi mütevazı bir kasabada böyle iki vakıf hanı vardı, yolcular bedava ağırlanırlardı. Çok büyük gelirli vakıflar tahsis edilmişti. Gelirleri ekseriya artardı. Mesela Çatalburgaz'da İstanbul-Edirne yolu üzerinde Mustafa Paşa Kervansarayı'nın yıllık gelir fazlası ile haftada bir gün, civar köylere bedava yemek dağıtılıyordu. (Paul Ricaut, Osmanlı İmparatorluğu'nun Halihazırının Tarihi, II/495)

"Birçok tanıdıklarımın ve bilhassa daimi dalgınlığımdan dolayı herkesten fazla benim başıma gelmiş bir hal vardır: Muhtelif dükkanlardan öteberi satın alırken para vermek için koynumdan çıkardığım kesemi veyahut vakti anlamak için baktığım saatimi eşya yığınları arasında unuttuğum çok olmuştur. Bazen de vereceğim paranın iki mislini bıraktıktan sonra dükkancının mallarını ortadan kaldırıp yanlışlıkla fazla verdiğim parayı görmesine vakit kalmadan çekilip gittiğim olurdu. İşte bu dalgınlığıma rağmen Türk dükkanlarında hiçbir zaman tek bir meteliğim kaybolmamıştır, çünkü o gibi vaziyetlerde dükkancılar peşimden adam koşturmuşlar ve hatta eğer dalgınlığımın neticesini anladıktan sonra dükkana dönmemişsem, unuttuğum şeyi iade için ikametgahımın bulunduğu Beyoğlu'na kadar adam gönderip birçok defalar beni aratmışlardır. Mesela bir gün küçük bir Türk dükkanının önünde durmuştum. Bu yelpazeci dükkanında Türk erkeklerinin yaz sıcaklarında kullandıkları yelpazeler satılıyordu. Birçoklarına baktım, düz deriden ve en harcıâlem olanlarından birini alıp parasını verdikten sonra çekilip gittim... Aradan tam üç hafta geçtikten sonra bir gün tesadüfen yelpaze aldığım dükkanın önünden geçerken, yelpazeci beni görür görmez çağırıp orada unutmuş olduğum saatimi gösterdi... Elime teslim etti. Ben bu Türk namuskarlığının daha yüzlerce misalini sayabilecek vaziyetteyim. Bizzat kendi başımdan geçen vakalar otuzdan fazla olduğu halde, bunların hiçbirinde hiçbir zaman Türkler'in namuskarlıktan ayrıldıklarını görmedim." (Aubry de la Motraye, Voyages en Europe, Asie et Afrique, cilt 1, 1727, s. 258-259) "Osmanlı Türkleri, diğer faziletleri kadar namuskarlık, dürüstlük ve doğruluk gibi Kur'an'ın en kuvvetli hükümlerine dayanan meziyetleri itibarıyla da şayan-ı takdirdirler. Kendi

millettaşlarına karşı bütün muamelelerine hâkim olan bu hisseye, hangi din ve mezhebe mensup olursa olsun bütün yabancılara karşı da riayet ederler. Bu noktada Müslümanla gayrimüslim arasında hiçbir fark gözetmezler. Bu fikirler kanun esaslarıyla Kur'an'ın şu güzel ayetlerine dayanmaktadır: Hiç kimseyi aldatmayın, ölçüyü tam doldurun, doğru tartın, sözlerinizde, yeminlerinizde kendi aleyhinize bile olsa doğruluktan ayrılmayın. Mukavelelerinizle pazarlıklarınızda hilekarlıktan kaçının. El malını haksız yiyen, karnını yakacak bir ateş yemiş olur." (M. d'Ohsson, Tableau General de l'Empire Ottoman, IV/309) Fransız generallerinden Comte de Bonneval: "Haksızlık, tekelcilik, hırsızlık gibi suçlar Türkler arasında adeta yok gibidir." (Comte de Bonneval, Anecdotes Veniti ennes et Turques ou nouveaux memoires du Comte de Bonneval, I/215) "Nezaket Türkler'de bilakis milli seciyelerini teşkil eden sarsılmaz hakkaniyet ve adaletle iyilikseverlik ruhunun doğal bir neticesidir. Zaten Kur'an'da nezakete ait ayetler vardır ve o mukaddes kanunun bütün düsturları gibi bu ayetler de aynen ve harfiyen tatbik edilir." (A. Brayer, Neuf Annees a Constantinople, I/293) "Rastgeldiğim hangi Türk'e yol sorsam, hemen bana rehberlik etme teklifinde bulunuyor, yiyecek ve içecek şeyler hususunda elinden gelen ikramda kusur etmemek suretiyle de hep aynı kibarlığı gösteriyordu." (L.H. Delamarre, Voyage en Krimee, suivi de la Relation de l'Ambassade envoyee de Petersbourg a Constantinople, s. 208) "Türkler'in riayet ettikleri İslam'ın beş şartının dördüncüsü de zekattır. Türkler bu şartın ifasında kusur etmezler, çünkü çok hayırseverler, din ve mezhep ayırt etmeksizin ister Müslüman, ister Hristiyan, ister Yahudi olsun, bütün muhtaçlara yardım ederler. Onun için Türkler arasında fukaraya pek az tesadüf edilir. Kimisi daha hayattayken servetiyle fukaraya bakar, kimisi ölürken hastaneler tesisi yahut köprülerle kervansaraylar veyahut yol boylarında çeşmeler inşası için muazzam sermayeler bırakır. Keseleriyle hayrat yapamayanlar ana yolların tamirinde çalışarak, yol boylarındaki su haznelerini doldurarak, sellerde suların civarında durup yolculara tehlike işareti vererek kollarıyla hayır işlerler, bütün bunlara mukabil katiyen para almazlar ve hatta eğer teklif edilecek olursa para için değil, fisebilillah çalıştıklarını söyleyerek reddederler." (M. Thevenot, Relation d'un Voyage Fait au Levant, Paris, 1665, s. 95-97) "Türk şefkati hayvanlara bile kapsar. Bunları beslemek için vakıflar ve ücretli adamlar vardır. Bu adamlar sokak başlarında köpeklerle kedilere et dağıtırlar. Bu hayvanlar o sadakaya alışmış oldukları için, besicilerinin seslerini o kadar iyi tanırlar ki, işitir işitmez hemen sokak başına üşüşmekte hiçbir zaman kusur etmezler. Kısır ağaçların kuraklıktan kurumalarına meydan vermemek üzere bir işçiye ücret verip sulanmalarını temin edecek kadar hayrat ve hasenatta ileri giden. Müslümanlara da tesadüf edilir. Birçok Türkler de sırf azat etmek için kuş satın alırlar. Kasaplar her gün muayyen miktar kedi ve köpek beslemekle mükellef kılınır. Şam'da hastalanan kedilerle köpeklerin tedavisine mahsus bir hastane vardır." (Jean Antoine Guer, Moeurs et usages des Turcs, I/221)

Sigrid Hunke'nin, 'Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi' adlı eserinden konu hakkında bazı alıntılarla devam edelim: "Doğu, nezaket ve görgüde Batı'yı geçmişti. (s. 84) Kamu işlerindeki idareleri o devrin Batı dünyasındakinden çok iyiydi. (s. 199) 700'den 1200'e kadar Müslümanlık, iktidar, kudretinin düzeni ve yaygınlığı, hayat seviyesi, görgü, insan hakları, dini hoşgörü, edebiyat, ilim, tıp ve felsefede bütün dünyaya öncülük etti. (s. 259) Bedevi Arapları birkaç yıl içinde İslam imanı ile kaynaşınca, karşılıklı yardım kuralları ile kardeş haline, ahlaki yükümlülükler ile disiplinli ve mücahide verilecek ahiretteki mükafatın düşüncesi ile ölümü hiçe sayan bir millet haline getirir. (s. 248) Tüm bunlara rağmen "düşmanlarını yenen Araplar, tahripçi ve mütaassıp bir sıfat içinde görünmediler. Arapların savaşta yendikleri milletlere karşı toleranslı ve insani muamelelerle davranmışlardır ve dünya tarihinde böyle davranan pek az millet mevcuttur. (s. 250) 9. asrın Kudüs patriği de İstanbul patriğine yazdığı mektupta buna şahitlik eder: "Müslümanlar adildir. Bize haksızlık ve zorlama yapmamaktadırlar." (s. 256) Müslüman Arap adaleti öyle yaygınlaşmıştı ki, 1010 senesinde Hristiyanlarla Müslümanlar savaşırken üç piskopos Müslümanların hükümdarı için hayatlarını feda ederek bir savaşın halife lehine neticelenmesini sağlamışlardı." (s. 445)

Merhamet abidesi. Zalim Esed'in yerinden yurdundan ettiği milyonlarca Müslüman'dan biri olan 59 yaşındaki Üsame Şafii, sığındığı Diyarbakır'da, cadde ve sokaklara 6 yıldır insanlık ve merhamet tohumları ekiyor. Heybesindeki çekici ve pensesi ile kaldırımlarda insanlara eziyet veren çivi ve demir kalıntılarını söküyor, ayaklara takılan taşları düzeltiyor, makası ile sarkan ağaç dallarını buduyor. Ve bunu çocukluğundan bu yana sadece ve sadece Allah'ın rızasını kazanmak için (Buhari, Mezalim, 34) yapıyor. Kimisi bana para teklifinde bulunuyor. "Ben asla kabul etmem bu teklifi. Benim beklentim yalnızca Allah'tandır." diyor. (Diriliş Postası, 5.2.2023) Günümüze ait diğer örnekleri, 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda görebilirsiniz.

Günümüzde ise, "Soğuk Savaş döneminin bitmesi ile ortadan kalkan kızıl tehlikenin yerini, yeşil tehlike almıştır. Eğlence sanayinin ürettiği filmleri izleyen ortalama Amerikalı ve Avrupalıların zihinde nasıl bir İslam ve Müslüman imajının oluştuğunu tahmin etmek zor değildir." Lewis, Pipes, Kramer, Emerson gibi yazarların çizdiği İslam ve Müslüman tablosu, bir ötekileştirme tavrına ve tehdit algısına dayanır. Lewis'e göre, Müslüman toplumların Batı ile barış içinde yaşayabilmesi için sekülerleşmesi gerekmektedir. Lewis, darü'l-İslam, darü'l-harp arasındaki çatışmayı öne çıkarırken, darü's-sulh ve darü'l-ahd gibi kavramlardan ise hiç bahsetmez. Oysa bunlar karşılıklı iki ülkenin belli şartlar çerçevesinde barış içinde yaşayabileceğini gösteren kavramlardır. Yine Lewis, zımmi hukukunun İslam topraklarında yaşayan gayrimüslimlere sağladığı hak ve imkanlardan hiç bahsetmez. Osmanlı İdaresindeki Yahudi ve Hristiyan toplulukları ve Arap dünyasında yaşayan Hristiyan Arap cemaatler, daru's-selam sınırları içinde, barış içinde yaşayabileceğinin göstergeleridir. Avrupa'daki Hristiyan krallıkların, Yahudi ve Müslümanlara karşı izlediği sindirme ve yok etme politikalarını düşündüğümüzde, Lewis'in militan İslam, İslami köktencilik vb. kurgusunun tarihi gerçeklere dayanmaktan çok, günümüze ilişkin ideolojik amaçlara hizmet ettiği görülür. (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 163, 166)

Kral Talavera: "Araplarda İspanyolların imanı, İspanyollarda ise iş ve hareketlilik eksiktir." (Sigrid Hunke, Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi, s. 454) derken M. Akif Ersoy ise 1915'te Almanya'dan dönüşünde tersine dönen durumu şöyle ifade etmektedir: "İşleri var dinimiz gibi, dinleri var işimiz gibi" (Sebilürreşad Dergisi, Sayı 1071)

Meşhur İtalyan edebiyatçı Edmondo de Amicis'in "Constantinople" adıyla Fransızcaya çevrilen eserinin 1883 Paris baskısının 425-426. sayfalarından: "Şu noktada hemen bütün Dünya aynı kanaattedir. Yeni Türk, eski Türk'ün değerinde değildir. Bizim kumaşlarımızı, her türlü refah vasıtalarımızı, ayıplarımızla kötülüklerimizi, manasızlıklarımızı benimsemiştir, fakat anlayışımız ile fikirlerimizi henüz kabul etmediği için bu yarım yamalak başkalaşma ve dönüşüm esnasında kendisindeki eski Osmanlı Türk karakterinin bütün iyi taraflarını da kaybetmiştir. Eski Türk'ün, "Batı medeniyetinin türettikleri" olarak görüp değer vermediği bu gençler, gerçekten de tembel, kabiliyetsiz, imansız, para düşkünü, Avrupa taklitçisi, her türlü milli geleneğin düşmanı ve uşak ruhlu sürü sürü memurlardan ve atalarının pabuçları olamayacak kadar küstah, utanmaz, ahlaksız bir nevi "şık gençlik" güruhundan ibarettir."

Ve yıl 2022! Zeytinburnu'nda kuryenin düşürdüğü 150 bin Euro yola saçılır, 85 bin Euro kayıptır! Olayı anlatan Ünal Coşkun, "Montum rüzgarla açılınca paralar yola saçıldı. Trafik durunca birçok kişi paraları topladı. Getirenler de oldu getirmeyenler de oldu. Suç duyurusunda bulundum." dedi. (Hürriyet,16.12.2022)

İslam bedevi Arab'ı, göçebe Türk'ü, ateşperest Fars'lıyı bilim üretenler ve dünyaya adalet ve ahlaki erdem örnekleri sunan bir tek ümmete çevirmişti. İslam hâlâ o gücü elinde bulunduruyor,

ondan ilham alıp yeniden bilim ve adalette önder olan bir topluk olma fırsatı da elimizde. Yeter ki dinimizin emir ve yasaklarını 'yeniden pratik hayatımızda' tatbik edebilelim.

"Oku!" (Alak, 1) "Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan, kendiniz, ana babanız ve yakınlarınız aleyhinde de olsa Allah için şahitlik eden kişiler olun." (Nisa, 135) "Allah nezdinde en üstün olanınız, en çok takva sahibi olanınızdır." (Hucurat, 13)

"Ey 'iman edenler!' Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba 'iman' edin." (Nisa, 136)

İslam sevgi toplumu

Kur'an daima iyiye, güzele yönlendirir. İnsanlara iyi, faydalı, güzel şeyleri emreder; zararlı, insan için kötü olan şeyleri yasaklar. (Detay için, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' başlıklı yazımıza bakılabilir.) Yani İslam'ın insandan yapmasını istedikleri hem kendine, hem topluma hem doğaya faydalı olan şeylerin toplamını oluşturur. İnsana -ve topluma- zararlı olan şeyler de İslam'da yasaklanmıştır.

Mesela meleklere iman insanlar üzerinde gözükmeyen bekçiler, oto kontrol mekanizması olarak çalışır, insan yalnız kaldığı anda bile, gücü yetse de kötülüğe, insanlara zararlı olan şeylere yönelmez. Buna neden ise, ahirete olan tam imandır. Her şeyin karşılığının mahşer yerinde görüleceğini bilen insan daima iyiliğe yönelecektir. Somut olarak bir neden olmasa da cebinden çıkarıp muhtaçlara para verecek -zekat- dünyada hiçbir karşılık beklemeden -kurban, hüsnü zan, sadaka vd ile - insanların yardımına koşacaktır. İnsanları din gibi manevi olarak motive edip iyiliğe sevk edebilecek başka bir sistem, dünya görüşü yoktur! Comte tarafından kurulan ve pozitivist seküler bir alternatif din olarak sunulan 'insanlık dini'nin başarı ihtimalini insanlık yaşayarak görmüştür! Materyalist bir ideoloji görünümlü ama aslında o da bir din olan Marxizmi de insanlık yaşamıştır. Sonuç, hüsrandır! Ama İslam gerek teori gerek pratikte idealize bir toplum örneklerini tarihte oluşturmuştur ve hâlâ bu örnekleri günümüzde yeniden oluşturacak güce sahiptir.

Böyle bir toplumda insanı kötülüğe yönlendirecek ahlaksız basın, sömürü düzeni olan faiz, kumar ve şans oyunları, içki, gösteriş budalası riyakar fertler olmayacak, ayrıca her emri ile insanların birbirlerine kenetlenmesini sağlamayı esas alan "Komşu hakkı, kul hakkı, selamlaşma, kardeşlik -Müslümanların İslam kardeşlik veya Müslüman olmayanların fıtraten, Hz. Adem'den olan kardeşlik- hukuku, komşu ve kul hakkı, Cuma namazı, cemaatle namaz, hac ibadeti, kurban, zekat, fıtır, sadaka" gibi ibadetler ile kaynaşmayı sağlayacak; gıybet, riya, kibir, rüşvet, içki gibi yasaklar ile kardeşlik ruhunu bozacak şeyler yasaklanacak ve her insan için –Müslüman veya kafir fark etmez- geçerli olan beş temel hak: "Can, mal, namus, akıl, din emniyeti/fikir hürriyeti" korunacak ve dünyanın insanların huzur içinde yaşayacağı bir yer olmasını sağlanacak, bu çizgisini koruyanlar da ahirette cenneti hak edecektir. İslam, "Hak" kavramının, insan ilişkilerinde temel kıstas olmasını sağlayan tek sistemdir. 'Haklı olanın üstün olduğu' toplumda hukuk tam olarak işleyip adalet tam anlamı ile sağlanacak, ahlak kavramı çerçevesinde kurulu toplumsal sistem de sonunda sevgi-huzur toplumunu oluşturacaktır!

Konumuzu alakalı ayet ve hadisten birkaç örnekle yazımıza son verelim.

"Arap'ın Arap olmayana, beyazın siyaha, efendinin kölesine hiçbir üstünlüğü yoktur." (Müslim, Hac, 147)

“Müminler birbirini sevmekte, birbirine şefkat göstermekte ve korumakta, herhangi bir organı rahatsız olduğunda diğer organları da bu yüzden uykusuzluğa ve hummaya tutulan bir vücut gibidirler.” (Buhari, Edeb, 27)

“Müslüman Müslümanın kardeşidir. Ona ihanet etmez, yalan söylemez, onu sıkıntıda bırakmaz. Her Müslümanın diğerine namusu, malı ve kanı haramdır. Takva işte buradadır (kalptedir). Bir kimsenin Müslüman kardeşini hor görmesi kendisine yapacağı kötülük olarak yeter!” (Buhari, Mezalim, 3; Müslim, Birr, 58, 72; Tirmizi, Birr, 18)

“Müslüman Müslümanın kardeşidir. Ona haksızlık etmez, onu düşman eline bırakmaz. Kim Müslüman kardeşinin ihtiyacını giderirse Allah da onun ihtiyacını giderir. Kim Müslüman kardeşini bir sıkıntıdan kurtarırsa Allah da onu bir sıkıntıdan kurtarır; kim Müslüman kardeşinin bir kusurunu gizlerse Allah da onun kusurunu gizler.” (Buhari, Mezalim, 3; Müslim, Birr, 58)

“Ey iman edenler! Adaleti ayakta tutan ve kendiniz, ana - babanız ve yakın akrabanız aleyhine de olsa, yalnız Allah için şahitlik eden kimseler olunuz.” (Nisa, 135)

“Hani siz birbirinize düşman kimselerdiniz de Allah gönüllerinizi ısındırmıştı. Allah’ın nimeti (İslam ve iman) sayesinde kardeşler olmuştunuz. Siz bir ateş çukurunun tam kenarındayken Allah sizi oradan kurtarmıştı.” (Ali İmran, 103)

“Nikalie Monroe'nun sosyal deneyi dünyada viral oldu: 26 kilise reddetti, ilk aradığı cami evet dedi. "aç bebeğim var" diyerek yaptığı sosyal deneyde, Charlotte İslam Merkezi'nin koşulsuz yardım teklifini kayıt altına aldı.” (Haber 7, 9.11.2025)

İslam ülkeleri neden geri?

"Ateistler, 'Gaybi şeylere iman ve dolayısıyla din, ilmin ve aklın özgürce ortaya çıkması ve gelişmesi ile çelişmektedir.' derler. Halbuki bazı Müslümanlar dine bağlılıklarını açıklayıp sonra da yöntemlerinde, yaşam biçimlerinde, hak yoldan, adaletten, kamu yararından, akıl ve bilimden sapıyorsa bunlar aslında Kur'an'ın muhkem telkinlerinden de saptıklarının göstergesidir. (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 196) Nitekim İslam'ın ilk çağlarında yaşayan Müslümanlar bütün bunlara inanıyorlardı. Hayatın her alanında, büyük bir güç ve enerji ile uygarlık alanında eşsiz sıçramalar yapmalarına (Bu konuda " İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi" adlı yazıyı tavsiye ederiz) bu imanları engel olmamıştır." (Derveze, s. 197) "Eğer İslam, yapısal olarak akla ve bilime karşı bir din olduğu için geri kalınmışsa, 800. yüzyıldan yaklaşık 15. yüzyıla kadar olan süreçteki başarıları nasıl izah edilecektir?" (Selçuk Kütük, Deizm, s. 81) "Herkes için ancak çalıştığının karşılığı vardır." (Necm, 39)

Temel mesele, bazı Müslümanların fiili dua denen tevekkülü yanlış anlamalarındadır. Her işte Yaradan'ın koyduğu kurallar (sünnetullah: Tabiat yani fiziksel, biyolojik ve toplumsal yasalar) çerçevesinde hareket etmeleri ve bu arada tevekkülün ihmal edilmemesi gerektiğini unuttukları için İslam toplumu günümüzde bu haldedir!

Günümüzde İslam âlemindeki diğer bir temel problem, Müslümanların inandıklarını söyledikleri dini, hayatlarına tatbik etmemeleridir! İçki içip zina eden de kendini Müslüman olarak tarif etmektedir, faiz alıp rüşvet yiyen de! Peki, İslam bu kişileri 'dini özümseyip ona teslim olan' anlamına gelen mümin/müslüman olarak kabul ediyor mu? İşte bütün mesele burada düğümlenmektedir! Kur'an, "Ey iman edenler, İman edin!" (Nisa, 136) buyurmaktadır. Çünkü "Bugün biz sadece isim Müslümanları olduk. Esas problem, Müslümanların İslam'dan uzaklaşmalarıdır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 11) "Hedefimiz: Müslümanların İslamlaşması." (Aliya Izzetbegovic, İslam Deklarasyonu) olmalıdır. Günümüzde "Dini anlamak isteyen onu takip edenlere değil, metinlere bakılmalıdır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 92) Yoksa günümüzdeki İslam âleminin hali, Malik bin Nebi'nin tespiti ile "Müslümanların İslamiyet'e sarıldıkları için değil, ondan uzaklaştıkları için İslamiyet tarafından kendilerine verilen bir cezadır." (Müşkiletü'l Efkar fil Âlemi'l-İslami, s. 76) "Müslüman topluluğunun gerilemesi İslam medeniyetinin teorik çerçevesinin pratik bir işlerliğe kavuşturulmuş olmamasından dolayıdır. (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 44) Günümüzde Müslümanlar yalnızca İslam'ı yaşamakta başarısızlığa uğramakla kalmamış, aynı zamanda İslam'ı tam olarak anlayamamışlardır. (Serdar, s. 49) Orta çağda Avrupa karanlık dönemini yaşarken Müslümanlar matematikten tıp ilmine, felsefeden astronomiye en ileri seviyede idiler. Günümüzde ise sömürü devletlerinin baskısı altında gerçek kimliklerini bulamayan Müslümanlar, dinlerinin gerektirdiği ilmi ve ahlaki donanıma da sahip bulunmamaktadırlar. İşin daha da kötü tarafı, pratiğe aktarılmayan bu gayri İslami yaşam tarzı, İslam'ında gerçek anlamı ile anlaşılmasına da engel olmakta, İslam'ı yanlış temsil etmekte ve göstermektedir!

Aşağıdaki sözler de bu sorunun altını çizmektedir: Charles Mismer: "Hristiyanlar âlim olunca Hristiyanlıkla alakaları kesilir. Müslümanlar da cahil olunca İslamiyet'le alakaları kesilir." (Charles Mismer tarafından yazılan 'İstanbul Hatıraları' adlı eserinden aktaran, Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 67; İsmail Hami Danişmend, Garp İlminin Kur'an-ı Kerim Hayranlığı, s. 50: Bu sözün diğer versiyonu: "İslamlar okuyup talim ve tefennün ettikçe daha ziyade Müslüman olurlar. Hristiyanlar ta'lim ve tefennün ettikçe Hristiyanlıktan çıkarlar: Fatma Aliye Hanım'ın Tezahür-i Hakikat'i, s. 60; Mehmet yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 67) "Hristiyanlıktaki deizm, Hristiyanlığı bilmekten; İslam'daki deizm ise, İslam'ı bilmemekten kaynaklanır. Batıda akıllı bir adamın yapacağı deist olmaktır." (Meryem Güneri, Bir İnanç Problemi/Krizi Olarak Deizm ve Temelleri Üzerine Psiko-Kelam Analizleri, İTOBİAD Kongre/19, II. İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Kongresi, s. 843; Deizm Sempozyumu, Ensar, 2017, s. 12, 235)

Mehmet Akif Ersoy: “Eğer İslam’dan maksat Kur’an’sa, ortada İslam diye bir şey olmadığını söylemek durumundayız. Çünkü Kur’an bugün göklere çekilmiş ve yeryüzündeki İslam’ın onunla ilgisi kalmamıştır.” Profesör İsmail Faruki: “İslam, ne bugünkü Müslümanların tavır ve yaşayışları, ne İslam tarihinin şu veya bu dönemi, ne de İslam adına kaleme alınan şu veya bu kitabın anlattıklarıdır. İslam Kur’an’dır.” Muhammed İkbal: “Eğer biz İslam’ın bir üstün değerler sistemi olduğunu Müslüman olmayanlara anlatmak istiyorsak, onlara her şeyden önce bizim İslam’ı temsil etmediğimizi söylemek borcundayız.” (Uydurulan Din ve Kur’an’daki Din, s. 45, 46) Prof. Caner Taslaman: "Dünyaya en önemli borçlarımızdan birisi İslam ile Müslümanların farkını anlatmaktır." (x.com, 8 Eylül 2013) “Hiç bir inanç sistemi, mensuplarının zaafları üzerinden sorgulanamaz. Bilim adına yalan söylenen bilim adamlarının sahtekârlığını, bilime mal edebilir miyiz?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 80) Sonradan Müslüman olan “Pickthall, sık sık İslam anlayışıyla Müslümanların uygulamalarını birbirinden ayırmak gerektiğini yazmaktadır.” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s.106)

Rum, 41. ayette, 'İnsanların kendi elleriyle yapıp ettikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu.' ve Rad, 11. ayette, "Bir topluluk kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez." buyurulmaktadır. Yani, imtihan dünyasında bulunan (“Kaza Kader” adlı yazımıza bakılabilir) Müslümanlar, hem kul hakkına riayet etmek hem de bu dünyayı imar etmekle görevlidir. Müslüman olmak kolay değil (“Müslüman olmak kolay mı?” adlı yazımıza bakılabilir) ve cehennem dahi lüzumsuz değildir.

Sorunun bir diğer nedeni de, "19. ve 20. yüzyıl Avrupa devletleri, bir taraftan akıl, bilim, inanç özgürlüğü ve çoğulculuk fikirlerini savunurken, diğer tarafta İslam dünyasını, Afrika'yı, Hint alt kıtasını, Asya'yı ve dünyanın diğer bölgelerini sömürmek de bir sorun görmemeleridir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 117) "Hristiyan Avrupa milletleri gittikçe çoğalan hayati ihtiyaçları karşılamak için doğunun zengin hazinelerini yağma etmek üzere sefere başladıkları andan itibaren doğuluların gayreti sarsıldı, gelişmesi sekteye uğradı. Avrupa'nın istilacı devletlerinin İslam ülkelerine saldırmada birbirleriyle yarışırcasına şiddet, hırs ve tamah göstermelerinin sebeplerinden birisi de ticareti arttırma telaşıdır. Avrupa'nın güçlü ülkeleri doğu ülkelerinde görünmeye başlayan uyanma belirtilerini korku ve düşmanlıkla karşılıyor. İslam milletlerinin gelişme ve ilerleme çabalarını engelleyecek tedbirleri almaktan geri kalmıyorlar. Bencil menfaatlerini, insanlığa ve medeniyete hizmet imiş gibi göstermeye kalkışıyorlar. Müslüman milletlere karşı sefer açmakta haklı görünmek için Avrupa kamuoyunu tahrikte yarı resmi ve gayri resmi siyasi gazetelere işaret veriliyor. Fransızlar Cezayir'i ezerek ve zorla aldılar. Sömürgecilere göre, sahillerin ve Atlas dağlarının kuzeyindeki verimli toprakların Müslümanlardan boşaltılması gerekiyordu. Sonra Fransa'dan Cezayir'i vatan edinmek isteyenlere kolaylık göstererek, bunlar vasıtasıyla yerli halka Fransız adetlerini, Hristiyanlığı telkin etmeyi amaçladılar. Fransızlar şimdi kalkıp da utanmak, 'Şimdi biz Müslüman halka hürriyet ve adalet verdik' demeye kadar varabiliyorlar. Fransız istilasının maddi zararları olduğu kadar manevi zararları da oldu. Arap edebiyatı ile İslam ahlakı da kökünden sarsıldı. Avrupalılar İslam'ın içine medeni insan suretinde girdikten sonra zararlı bir mikrop haline dönüşüyorlar. Böylece hayat tarzımız kurtlanıp, fikirlerimiz, duygularımız ve adaletlerimiz bozuluyor. Mısırlıların bir yabancı devletin medeniyeti altına girmeye çok muhtaç olduğunu ilan edip duranlar, Bulgarlara tam bir istiklal verdirmeye ve onları dışarının vesayetinden kurtarmaya uğraşıyorlar. Müslüman sakinlerin zararına ve Hristiyanların menfaatine müstakil hükümetler oluşturuyorlar." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 254, 256, 259, 273, 274, 275, 289, 290) Sömürgeciler yeni medeniyetleri, ekonomik ve düşünsel bir bağımlılık içerisinde bırakarak terk ettiler. Sosyal açıdan organize olmamış yeni Müslüman devletlerine yardım programları, sömürgeciliğin yeni bir şekliydi. Burada, yalnızca ekonomik ve teknolojik değil, aynı zamanda düşünsel, eğitimsel ve ideolojik bağımlılık da söz konusudur. Taklit, bu ülkeler bağımsızlıklarını elde ettikten sonra ortaya çıkmıştır. (Serdar, s. 71, 72) İslam ülkeleri milli

bağımsızlık yanında kültürel bağımsızlıklarını da henüz tam kazanamamışlardır. I. ve II. Dünya savaşlarından sonra işgal edilen tüm Müslüman ülkeler zamanla bağımsızlığını kazansa da, işgal edildikleri süre içinde sömürgeci emperyalist devletlerin eğitim-kültür ve ekonomik sömürgesine maruz kalmışlardır. Bağımsızlık savaşlarından sonra uzun süre bu işgal döneminin izleri gerek dil, gerek kültür ve gerekse eko-politik alanda kendini uzun süre hissettirmiş ve hâlâ daha da hissettirmeye devam ettirmektedir. Cezayir yıllar önce milyonla ifade edilen şehit vererek bağımsızlığını kazanmıştır fakat ülkede hâlâ dilde, kültürel, siyasi ve ekonomik alanda Fransa etkin konumdadır. Bu durum Afrika'da Fransız, Asya ülkelerinde ise İngiliz kültür ve siyasetinin hâkimiyeti şeklinde hâlâ devam etmektedir.

İslam âleminde bağımsızlık hareketleri henüz tamamlanmamıştır. Ne zamanki ekonomik ve kültürel bağımsızlık da tam kazanılır işte o zaman, yukarıdaki soru da anlamlı hale gelebilir. Eli kolu bağlanmış olan ve henüz ekonomik ve kültürel zincirlerden kurtulamayan Müslümanlar için, tarihteki hümanist ve bilimsel üstünlüklerinin günümüzde neden devam etmediği asıl soru olmalıdır ki, gidişat bu günlere hızla yaklaşıldığını göstermektedir. Yeter ki öz benliğimize, özümüze tam olarak sahip çıkalım, gerisi kolay. Tarih buna şahittir!

Uluslararası sistem, halkı Müslüman olan ülkeleri işgal/sömürü ve baskı altında tutmak üzere kurulmuştur. "ABD ve Avrupa ülkelerindeki mevcut düzen de sömürü sistemi ile ayakta durabilmektedir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 44) BM'in veto yetkisine sahip daimi 5 üyesine bakalım. ABD: Başta Filistin olmak üzere birçok İslam ülkesinde zulüm altındaki ülkelerin zalim idareci ve saldırgan devletlerini desteklemektedir. RUSYA: Başta Kafkas ülkeleri ve zamanında Çeçenistan ve Afganistan'daki işgaller de dâhil olmak üzere birçok ülkede katliamlar uygulamış, sömürgeci politikalar izlemiş ve günümüzde Suriye ve Türki cumhuriyetlerde baskı ve emperyal amaçlarını sürdürmeye devam etmektedir. ÇİN: Doğu Türkistan başta birçok İslam ülkesinde katliam, baskı, işgal faaliyetlerine devam etmektedir. İNGİLTERE- FRANSA: Afrika'daki tüm Müslüman ülkeler başta, en son Ortadoğu'daki terör, işgal ve darbelerin baş destekçisidirler. Bu listeye bir de Pakistan'ın başına bela edilen Hinduları, Arakan'da Müslümanları katleden Budistleri de ekleyebiliriz ki, Budist ve Hinduist çetelerin arkasında da bu beşli çete bulunmaktadır!

İspanya'nın başlattığı sömürge faaliyetlerini zamanla Fransa, Almanya, İngiltere ve en son ABD devam ettirmektedir. Daha da ilginci bu sömürünün asla bitmemesi, halen devam etmesidir. Batının ileri yaşam standartlarının üstün gözükmesinin temel sebebi de bu küresel sömürü sistemidir! Bu konularda detay için, 'Batı medeniyeti' ve 'İslamofobi' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Halen devam eden ABD, İngiliz, Çin sömürüsü dışında adı pek duyulmayan Fransa'dan örnek vererek konumuza devam edelim.

"Batı, Müslüman coğrafyasında arkasına bakmadan kan döker! Gözyaşı ve kan kimsenin umurunda değildir! İnsan hakları gibi büyük yalanlar da sadece aklı kıt olanlar için uydurulan sihirlerdir! Afrika 200 yıldır Fransa, İtalya ve İngiltere'nin arka bahçesi oldu! Batı'nın zenginliğinin kaynağı buydu! Afrika'da koloni, Benin, Fildişi sahili, Mali, Gine, Nijer, Togo, Kamerun, Burkina Faso, Ekvator Ginesi, Çad, Gabon, Senegal, Orta Afrika Cumhuriyeti ve Kongo'dan oluşan 14 ülkelik vergi grubu her yıl 300 milyar doları aşkın bir parayı Fransa'ya öderdi! Bu ülkelerdeki bazı liderler zaman zaman vergi ödememe gibi talihsiz hatalar yaptı! Tabii bu ölümcül bir hataydı! Hepsinin hayatı kısa sürdü! Son 20 yılda, 25 Afrika ülkesinde, 60'ın üzerinde darbe oldu! Bu darbelerin 14'ü Fransa'nın koloni vergisi aldığı ülkelerdi! Bu 14'lüler ortalama ihracatının yüzde 70'ini Fransa'ya yapardı! İthalatlarının da yüzde 80'i yine

Fransa'dandı! Buradaki madenler dünya rezervlerinin yüzde 28'i ile yüzde 70'ini kapsıyordu! Yani Paris hem vergi, hem de madenleri toplayıp götürüyordu! Yaptıklarını bir de buralara satıyorlardı! Renault, Peugeot, Citroen." (Ergün Diler, Takvim, 26.01.2015) Fransa'nın cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, ülkemize yönelik terör faaliyetlerinin merkezi konumundaki Afrin'e yapılan operasyon için ise, "Suriye gibi egemen bir ülkedeki işgali asla desteklemeyeceğiz." (25.03.2018) diyebilmekte idi. Aynı Fransa'nın İslam ülkelerini zorbalıkla yöneten liderleri ile gayet iyi anlaşması ise tam anlamı ile bir çelişkidir! ABD, İngiltere, İsrail, İtalya gibi Fransa da "hala" Afrika'yı sömürmektedir. Fransa elektriğinin %75'ini nükleer enerjiden karşılıyor. Fransa'daki reaktörler için gerekli olan uranyumun % 33'ü Nijer'den geliyor. 14 Afrika ülkesi halen gelirinin %85'ini Paris'te bulunan Fransa merkez bankasında depo etmek zorundadır. Fransız merkez bankasında depo edilen para doğrudan Fransız maliye bakanlığının kontrolü altındadır. Nijer'de çıkartılan uranyum ile Fransa elektriğinin %40'ı üretilirken Nijer halkının %89'unun elektriği yoktur. Fransa'da altın bulunmaz ama dünyanın en büyük altın rezervlerinden birine sahiptir çünkü Mali'de 50'ye yakın altın madeni sahasını elinde bulundurmaktadır. "Avrupa, yeni fabrikalar için yeni hammadde ihtiyacı, denizaşırı yeni pazarlar bulma isteği nedeniyle, Afrika'yı özellikle kontrol altına almaya ihtiyaç" (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 62) duymaktadır. Eski Fransız cumhurbaşkanı Jacques Chirac da Mart 2008 tarihinde yaptığı bir açıklamada, "Afrikasız Fransa 3. Dünya ülkesi olur." diyerek malumu ilan ediyordu. (Gerçek Hayat, 09 Ekim 2023)

'Birleşik Krallık' hangi ülkelerden oluşur? "Kanada Valisi David Llyod Johnston, Avustralya Valisi Quentin Bryce, Yeni Zelanda Valisi Anand Satyanand, Barbados Valisi Clifford Hubands, Bahama Valisi Sir Arthur Foulkes, Grenada Valisi Carlyle Glean, Saint Lucia Valisi Pearlette Louisy, Papau Yeni Gine Valisi Sir Michael Ogio, Solomon Adaları Valisi Frank Kabul, Belize Valisi Sir Frank Bainimarama, Tuvalu Valisi Lokoba Taeia Italeli... Kanada ve Avustralya 'direk kraliçeye' bağlıdır." (Ergün Diler, Takvim, 4.11.2014) İngilizce toplam 67 bağımsız ülkede ve 27 özerk ülkede 'resmi dil' kabul edilmektedir. Avustralya, Birleşik Krallık, Belize, Bahamalar, Dominika, Filipinler, Gana, Fiji, Grenada, Güney Afrika, Hindistan, İrlanda, Kanada, Jamaika, Kamerun, Liberya, Kenya, Lesotho, Kiribati, Liberya, Madagaskar, Malta, Malavi, Namibya, Mikronezya, Pakistan, Papua Yeni Gine, Palau, Ruanda, Singapur, Sudan, Togo, Uganda, Yeni Zelanda ve bu ülkelerdendir. İngilizce konuşulan özerk olmayan ülkeler: Anguilla, ABD Virjin Adaları, Amerikan Samoası, Cayman Adaları, Britanya Virjin Adaları, Bermuda, Christmas Adası, Falkland Adaları, Cook Adaları, Guam, Hong Kong, Guernsey, Kuzey Mariana Adaları, Jersey, Monserrat, Man Adası, Niue, Kuzey Mariana Adaları, Niue, Turks ve Caicos Adaları, Tristan da Cunha, Norfolk Adası, Porto Riko, Pitcairn Adaları, Tokelau. (Milliyet, 20.10.2021)

Resmi Dili Fransızca Olan Ülkeler: Cibuti, Benin, Seyşeller, Gine, Çad Mali, Kongo Cumhuriyeti, Komorlar, Gabon, Orta Afrika Cumhuriyeti, Togo, Burkina Faso, Burundi, Ruanda, Nijer, Kamerun, Madagaskar, Kongo DC, Fildişi Sahili, Ekvator Ginesi, Haiti, Vanuatu… (Milliyet, 03.10.2020) Resmi dil olarak İspanyolcayı kullanan ülkeler: İspanya, Küba, Arjantin, Bolivya, Kolombiya, Kosta Rika, Şili, Ekvador, Guatemala, Ekvator Ginesi, Honduras, Meksika, Nikaragua, Panama, Paraguay, Peru, Porto Riko, Dominik Cumhuriyeti, El Salvador, Uruguay ve Venezuela. (Hürriyet, 12.08.2022) Resmi Dili Portekizce Olan Ülkeler: Angola, Doğu Timor, Brezilya, Yeşil Burun Adaları, Portekiz, Mozambik, Ekvator Ginesi, Sao Tome ve Principe. (Hürriyet, 12.08.2022) Resmi dili Osmanlı Türkçesi olan ülkeler: Sıfır!

Afrika'da şu anda 20 kadar ülkede Fransızca birinci resmi dil, bir o kadar ülkede de İngilizce resmi dil. 10 kadar ülkede Arapça, beş ülkede Portekizce ve Ekvator Ginesi'nde ise İspanyolca resmi dil. Bu ülkeler arasındaki mevcut sınırların 25 bin kilometresini Fransa,

21 bin kilometresini İngiltere çizmiş. Yani Afrika'daki sınırlar Paris'te Londra'da çizilmiş. Yeryüzünde hiç ekilmemiş arazilerin yüzde 60'ı da Afrika'da bulunuyor. (Ahmet Kavas, Lacivert Dergi, 14.06.2019)

"Batılı ülkelerin tarih boyunca Afrika'ya yaklaşımı, bütün bir Avrupa tarihinin, modernliğinin, demokrasi, özgürlükler ve insan hakları gibi cilalı değerlerinin altındaki gerçek yüzünü görmek için çok önemli bir tarih sunuyor. Bugünün dünya düzeni tam da bu sömürü, işgal ve tahakküm ilişkisine dayalı olarak kurulmuştur. Modern Avrupa'nın, Aydınlanmanın, demokrasisinin, eşitliğin ve insan haklarının beşiği Fransa'nın, tüm bu değerleri Avrupa'da doğurup büyütürken, Afrika'da ortaya koyduğu sömürü pratiği tarihin en utanç verici sayfalarından birini oluşturuyor. O pratikte, ırkçılık var, insanın bütün inanç ve değerleriyle birlikte aşağılanması, özgürlüklerinin vahşice sınırlanması, en cani işkenceler, tecavüzler, katliamlar, soykırımlar, tehcirler var." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 03 Mart 2018)

"16. yüzyıldan 19. yüzyıla kadar olan dönemde, sömürgeci ekonomik kalkınmanın bilinen temel öğelerinden olan işgücü ihtiyacı, Afrika'dan zorla getirilen zenci köleler vasıtasıyla karşılandı. Köle ticareti, 1650-1713 yılları arasında, Danimarkalı, Norveçli, Fransız, Hollandalı, İspanyol, İngiliz ve Portekizli köle tacirleri tarafından çok kârlı bir ticaret alanına dönüştürülmüştü. Avrupalılar yaptıkları köle ticareti vasıtasıyla kendi ekonomilerini geliştirdi ama Afrika halklarının mevcut kültür, gelenek ve sosyal düzenlerine büyük darbeler vurdular. (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 32, 38) ve birçok medeniyeti ortadan kaldırdılar.

ABD, Irak örneği

Önce dezenformasyon ile uluslararası kamuoyunda bir ülke işgal edilecek kıvama getirilir. Sonra mezhep ve ırk savaşları başlatılır. Ya eğitimle, ya iç savaşla ülke dize getirilir. Sonra işgalci ülke geri çekilir ama yerli görünümlü bir vali ve kendi kanunlarını geride bırakır! Artık o ülke bağımsızlığını kazanmış (!) bir sömürgeye dönüşmüştür.

"Irak işgali öncesinde hazırlanan raporda, Saddam yönetiminin kitle imha silahı ürettiği iddiasının teyidi için delil olmadığının, dönemin ABD Başkanı Bush'a bildirildiği ortaya çıktı. Bush yönetimi ise savaş öncesi açıklamalarda, istihbarat raporlarının 'sarsılmaz biçimde' Irak'ta kitle imha silahı bulunduğunu teyit ettiğini savunmuştu. Raporda, dönemin ABD Dışişleri Bakanı Donald Rumsfeld'in, Irak rejimi ile el-Kaide arasında işbirliği olduğuna ilişkin "kesin kanıtları olduğu" iddiası da teyit edilmiyordu. Bush yönetimi 2003 yılında kitle imha silahları olduğu gerekçesiyle Irak'ı işgal etmiş ancak söz konusu silahlar bulunamamıştı! 20 Mart 2003 tarihinde başlatılan Irak işgali ülkede etnik ve mezhepsel bölünmeyi körüklemiş, işgal neticesinde ortaya çıkan kaos nedeniyle yüzbinlerce kişi hayatını kaybederken, milyonlarca insan ise mülteci olarak yaşamak zorunda kalmıştı." (AA, 20 Mart 2015)

ABD başkanı George W. Bush, Irak'a 'demokrasi getirdiklerini' vurguluyor ve "Irak'ta demokrasi doğuyor" diye açıklama yapıyordu: ABD Başkanı George Bush, Silahlı Kuvvetler Radyo ve TV'si tarafından uydu aracılığı ile yayınlanan konuşmasında, "Henüz zafer kazanmadık, ama 'halkı özgürleştirmek' için, onların özgürlüğü güvence altına alınıncaya kadar kalacağız" diyordu. Konuşmasında sık sık askerlere övgü dolu sözler söyleyen Bush, "Irak, Afganistan ve bütün dünyada 'demokrasinin yükselmesine' yardım ederek insanlara 'acı ve nefretin alternatifini' veriyorsunuz. Bu, dünya barışı için çok önemli. Uzak yerlerde teröristlerle savaşarak yurttaşlarınızın ülkelerinde onlarla karşılaşmamalarını sağlıyorsunuz" diye konuştu. (NTV, 16 Haziran 2004) Bir sene sonraki konuşmasında ise, Irak zaferinin, Beyruttan Tahrana kadar demokratik reformculara ilham verdiğini de savunur. (Basından, 20.03.2005)

Halbuki demokrasi, insan hakları gibi kavramlar Batı için sadece sömürü için kullanılan aparat kavramlardır: “Myanmarlı akademisyen ve aktivist Prof. Dr. Maung Zarni: "Nobel Barış ödüllü Aung San Suu Çii liderliğindeki NLD'nin Myanmar’daki seçim zaferini ilan etmesiyle Batılı sermaye sahipleri Myanmar’a yatırım yapmak için şimdiden sıraya girdiler. Batının çıkarları, insan hakları ihlallerinin önünde gelir. Batı, insan hakları ve demokrasi konusunda samimi değil. Çifte standart uyguluyor. Seçimlerin yapıldığı 8 Kasım günü dahi Myanmar ordusu, ülkenin doğusunda yaşayan bazı etnik gruplara hava saldırısında bulundu. Fakat Batı medyasında masum sivillere karşı hava saldırısı haberleri yerine, 'Suu Çii liderliğindeki NLD’nin seçimi kazandığı, dolayısıyla demokrasinin ilerlediğini ve Myanmar'ın yatırım için çok önemli bir ülke haline geldiği' haberlerine yer verildi.” ABD ve İngiltere'nin Myanmar pazarına girmek için "insan hakları" ve "demokrasi" terimlerini işine geldiği gibi kullandığını iddia eden ve Suu Çii'nin, Arakanlı Müslümanlara karşı uygulanan şiddeti "Budistler, Müslümanlardan korktuğu için şiddete başvuruyor" şeklinde savunduğunu kaydeden Zarni, ‘Pentagon, Myanmar'ı Çin'e karşı Pasifik üssü yapmak istiyor’ diye konuştu. (AA, 13 Kasım 2015) “Basının itiraf edemediği gerçek, bölgedeki bütün çatışmaların İngiltere ve Amerika'nın örtüşen gündemlerinin sonucunda ortaya çıkmasıdır." (Osman Nuri Gündeş, İhtilallerin ve anarşinin yakın tarihi, s. 499)

Sağ-sol, özgürlük, demokrasi gibi piyon olarak kullanılan kavramlar ve ABD ile dünya Yahudi sermayesi arasındaki küresel mücadele konusunda ara bir bilgi verip sonra konumuza devam edelim: “İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Bertton Woods'ta Amerika ile Avrupa anlaştı. Dolar geçerli para olacaktı. Amerika dolar basacak, karşılık olarak da kasasında altın bulunduracaktı. Mesela Almanya ya da Fransa gibi bir ülke, 44 doları götürüp Amerikan Merkez Bankası'na verdiği an 44 ons altını alacaktı. Anlaşma buydu. Amerika ilerleyen süre içinde bu kuralı bozdu. Fazla basılan dolarlar Avrupa'ya yığıldı. Dolar bolluğu yaşandı. Haklı olarak Avrupalı devletler, ABD'ye "Al arkadaş dolarını, ver altınımızı!" dedi. Tabii verecek altın yoktu. Gider çok, gelir azdı. Bunun için dışarıdan kaynak bulmalıydı. Altını veremeyince düğmeye bastı. Petrol fiyatlarını tavan yaptırdı. Petrol temel ihtiyaç olduğu için fazla dolarlar, Avrupa'dan Ortadoğu'ya aktı. Onlar da ya silah alarak ya da "güvenli liman" diye Amerikan bankalarına paraları yatırarak yeni sistemin kurulmasına yol açtı. Bankalar: yatırım bankası, sigorta ve aracı finans kurumları Avrupa'dan kaçan, Çin ve Japonya'dan gelen fazla dolarları toplamaya başlayınca Amerika içinde Amerika'ya kafa tutan bir güç doğdu! Bunların fabrikası, yatırımı, işletmesi yoktu! Ancak para bunlardaydı. Vatanları, memleketleri, bayrakları, sınırları, milli marşları yoktu. Çıkar neredeyse bunlar oradaydı. Devletlere, ordulara, sınırlara ve kanunlara karşıydılar. Barış ve tüketim istiyorlardı. Tabii faiz de. Devletlerin üzerinde egemenlik kurmak için el ele yürüyorlardı. Amerikalılar hem Avrupa'yı hem de bu sermayeyi kıskaca almak zorunda. Yaşaması için kendisine ait olmayan kaynakları kullanması gerekiyor. Lüksün, ihtişamın, Hollywood'un ayakta kalabilmesi için başka ülkelerdeki artı paraların kendisine akması şarttı!” (Ergün Diler, Takvim, 14.11.2015) “Amerika önce düşmanını meydana getiriyor, buna güç katıyor, algı ile bu oluşumu tavan yaptırıyor sonra bunlarla savaşa başlıyor ve gitmeyi düşündüğü yerlere gidiyordu! İkinci Dünya Savaşı'yla birlikte Avrupa'ya geldiler! Rusya ve komünizm tehlikesini zıplattılar sonra da NATO'yu genişletip egemenliklerini sürdürdüler. El Kaide ile dünyayı titrettiler… I. Dünya savaşına girdik ve kaybettik. Her mağlup olan ülke silahını, parasını, ordusunu, toprağını verirken biz ‘tarihimizi’ verip kurtulduk. Yıllardır bizi içeride tutan ve sınırlarımızla uğraştıran bir akıl vardı...” (Ergün Diler, Takvim, 05.12.2015) “İçimizde uzun yıllardır Avrupa Birliği için yanıp tutuşan insanlar vardır. Çok severler Avrupa'yı. Bizi kabul eden yoktu, içeri buyur eden ise hiç. Ama mutluyduk. Oysa bizi yıkan avrupa'ydı! Katilimize âşık oluyorduk. Tarihimizi, dilimizi değiştiren, dinimize musallat olanlar onlardı. Osmanlı'yı yıktıktan sonra bizi 100 yıl içeride sorunlara boğdular. Devlet kendi vatandaşını izlemekten, fişlemekten, özgürlüğünü kısıtlamaktan oyunu göremedi. Osmanlı yıkıldıktan sonra Avrupa tamamen Ortadoğu'ya girmiş ama öğündüğü demokrasi gibi değerleri

buralara taşımamıştı. Her ülkenin başına aileler dikip kontrolü onlarla sağladı. Söz dinlemeyen ve yoldan çıkanlar da darbelerle götürüldü. İngilizler Osmanlı'yı petrol bölgelerinden kovmak için düğmeye bastı. Bu birinci dünya savaşı idi. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Amerikan askeri kurtarıcı olarak geldi ve çıkmadı. Bütün Avrupa'da artık vardılar. Ortadoğu'ya da indiler. Sultan Abdülaziz'i katlederek çıktıkları yolda Abdülhamit'i devirdiler, Osmanlı'yı bitirdiler. Şimdi geri dönüş zamanı. "Hatırlamayacağız!" diye söz verdiğimiz geçmişimizi tekrar hatırladığımız için saldırılıyor!" (Ergün Diler, Takvim, 09.12.2015)

Bu altyapı bilgilerinden sonra konumuza dönelim. İslam ülkeleri neden geri kaldı?

1- İlk sebep İslam'a uyduğumuz için değil, İslam'ı kendimize uydurduğumuz için!

Prof. Fuat Sezgin, İslam dünyasının ilimde geri kalmasının sebebi olarak 'İslam ya da İslam düşüncesini değil, siyaseti' ileri sürer ve 'Moğol ve Haçlı istilaları, İslam medeniyetinin birikimlerinin yok olmasına neden olduğunu' söyler.

"Moğollar Merv şehrini baştan başa yakar. İslam âleminin iftiharı olan kütüphaneler ateşe atılarak yakıldı, katliam 13 gün devam etti, 1 milyon 300.000 kişi öldürüldü." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 16) Rey şehir halkının tamamı öldürüldü. 1258'de Hülagü ve askerleri Bağdat'a girdiler, şehir halkından 800.000 kişi öldürüldü, binlerce âlim, fen adamı ve şair kılıçtan geçirildi. Tarihte hiçbir medeniyet böyle ani ve tahrip edici bir felakete uğramamıştı. (Abdurrahman Ahmet, s. 94-95) Moğollar 40 yıl içinde gelip gittiler, onların arkasında tehlikeli surette dağılmış bir ekonomi, bozulmuş veya tıkanmış kanallar, yakılıp kül haline getirmiş okul ve kütüphaneler, çok parçalanmış fakir ve zayıf hükümetler, yarıya inmiş bir nüfus bıraktılar. (Will Durant, The Age Of Faith, s. 338-341) II. Cihan harbindeki bütün insan zayiatı, Moğolların öldürdükleri insan sayısı kadar bile değildir. Haçlı seferleri, I. Haçlı seferi 1096-1.099, 8. Haçlı seferi 1270-1270. Ayrıca, 5- 6 -7 ve 8. Haçlı seferleri Moğol istilası ile aynı tarihlere tesadüf etmektedir. 1099 yılında Kudüs'e girdikleri zaman şehirde kalan bütün Müslümanları öldürmüşler ve 1109 yılında Trablusşam'a girdiklerinde 3 milyon kitabı yakmışlardı. (Abdurrahman Ahmet, s. 103, 104) "İslam ülkelerinde ilim ve felsefenin eski parlaklığında kalmamasını gerektiren sebepler, o kadar gizli bir şey midir? Haçlılar ve Tatar müşriklerinin İslam ülkelerine, vahşi kabilelerin Avrupa'da olan zararlarından 'bin kat fazla zarar verdikleri' bilinmiyor mu? Mevcut olan kitaplarının, âlimlerinin binde biri kalmayan bir kavim, kaç asırda kendini toparlayabilir? Özellikle Avrupalılar, İslam ülkelerinin hangi tarafında asayişten eser bıraktılar ki?" (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 55)

Ama önce iğneyi de kendimize batırmamız gerekir: İbn Rüşt'e, İmam-ı Azam'a, Ahmed bin Hanbel'e yapılanlardan Takiyyüddin'in Rasathanesi'nin siyasi çekişmelere kurban gitmesine; Viyana kuşatmasının başarısızlık sebebinden (Kırım Han'ı Murat Giray'ın Merzifonlu Mustafa'yı çekememesi) haçlı seferleri sırasında komutanların tek çatı altında savaşamamasına (Sultan Tapar'ın iki komutanı Çavlı ile Musul valisi Çökürmüş arasındaki ve sonrasında Çavlı ile Rıdvan arasındaki mücadele ve her ikisinin Hristiyanlardan yardım talebi) dek sebep hep aynı: Menfaat, komutanlar arası rekabet, nüfuz ve iktidar mücadelesi. Dış güçlerde suç aramak yerine Müslüman olarak üzerimize düşen görevleri yapmadığımıza veya ne kadar yaptığımıza odaklanmamız gerekir!

"Kelime-i şehadeti, her gün okunan ezanın 'adını', ezanda okunan 'Allah'u Ekbar'ın anlamını, Sabah namazındaki rekat sayısını, 'Kur'an'ın kelime anlamını, Kâbe'nin nerede olduğunu, İslam'ın şartlarını, 'ayet, farz, sünnet, 4 kutsal kitap nedir?', Kevser Suresini, dua veya sure arasındaki farkı, peygamberimizin doğum tarihini bilmeyen"; deprem olunca kirayı, pandemi

döneminde ürünlerin fiyatını, ramazanda gıda fiyatlarını artıran; zina edip cünüp gezmeyen, haram yiyip domuz eti yemeyen, teravih kılıp farz namaz kılmayan, sadaka verip zekat vermeyen, ölünün yanında örtünüp dirinin yanında açılıp saçılan Müslümanların her yaptığından, ne yazık ki sonuçta dinimiz İslam sorumlu tutulmakta, cahil Müslüman değil, İslam suçlanmaktadır. İşlerine gelince seküler hayat tarzının savunuculuğunu yapanların, savundukları sistemin sonucu oluşan sorunlardan Müslümanlığı sorumlu tutmaları da ayrı bir çelişki oluşturmaktadır. Sanki İslam'ın kamu hukuku ve ceza hükümleri uygulama safhasında imiş gibi, toplumsal bozulmanın faturası İslam'a kesilmektedir.

Hıfzı Topuz, 1957 yılında, Akşam gazetesi adına Yunan adalarına gider ve Girit belediye kütüphanesine uğrar. Müdür Niko Stavrinidis ona bir kütük defteri uzatır, 'Bakın, okuyun.' der. Topuz: 'Ben, eski harfleri bilmem' diye cevap verir. Niko, 'Ah siz cahiller! Ben Osmanlıyım, Osmanlı! Siz sonradan yetiştiniz. Ama şimdi siz Türk oldunuz, ben Yunanlı!' (Topuz, Gülümseyen anılar, s. 74-75) diyerek köksüzleştiğimizi yüzümüze vurur. Evet, oryantalizmin hedeflediği toplum ülkemizde de hedefine ulaşmıştır! Bu konuda 'Oryantalizm Yanılgısı' adlı yazının okunmasını özellikle tavsiye ederiz.

Kur'an ve hadis, "Oku, iki günün eşit olmasın" (Alak, 1; Acluni, Keşfu'l-Hafa, II2/276) derken, ne yazık ki, İslam'ın onaylamadığı siyasal çekişme, çekememezlik, ırkçılık, mezhepçilik ümmetin geri kalmasına neden olmuştur. Sorun İslam'da değil, Müslüman'da, Müslümanlık seviye/kalitemizdedir! Tabii kalitenin düşmesinin iç ve dış nedenleri de vardır ve bu yazıda daha çok dış, "Müslümanların iç meseleleri" adlı yazımızda da iç sorunları ele alıp çözüm önerilerini sunacağız inşallah.

"Öyleyse, bir işi bitirince diğerine koyul." (İnşirah, 7) "Ahiret yurdunu iste; ama dünyadan da nasibini unutma." (Kasas, 77) "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zümer, 9) "Allah içinizden iman edenlerle, ilme sahip olanların derecelerini yükseltir." (Mücadele 11) "Sakın cahillerden olma (En'am, 35) "Cahillerden yüz çevir." (A'raf, 199) "Çin'de bile olsa ilmi alınız. Çünkü ilim kadın erkek herkese farzdır." (Keşful Hafa, I/138) "İlim ve hikmet müminin yitiğidir. Onu nerede bulursa alır." (Keşful Hafa, I/363) "Dünyayı isteyen ilme sarılsın, ahireti isteyen ilme sarılsın, hem dünyayı hem ahreti isteyen yine ilme sarılsın. (Tirmizi, Sünen, Daavat, 68) "İlim öğrenmek kadın erkek her Müslüman'a farzdır." (İbn-i Mace, I/81) "Dünya işlerinizi ıslah edip yoluna koyunuz, ahiretinizi de ihmal etmeyip onun için çalışınız." (İbn Mace, 2142; Beyhaki, Sünen, V/264; Müstedrek, II/3) "Kim ilim tahsiline yönelirse, Allah (c.c) o kişiye cennetin yolunu kolaylaştırır." (Ebu Davud, İlim, 1; Tirmizi, İlim, 19) "(Ey Muhammed) de ki: Rabbim, benim ilmimi artır." (Taha, 114) "Ya Öğreten, ya öğrenen, ya dinleyen, ya da ilmi seven ol. Fakat sakın beşincisi olma (yani bunların dışında kalma) helak olursun" (Darimi, Mukaddime, 26; Mecmeu'z-Zevâid ve Menbeu'l-Fevaid, I/122) vb yüzlerce ayet ve hadis varken okuma konusunda hâlâ gerilerde isek (Dünyada 18. sırada; Akşam, 13 Ekim 2021) İlk emri ve ilk ayet 'Oku' (Alak, 1) olan, İlk öğretenin Allah olduğu (Bakara, 31) ve Peygamberinin öğretmen olarak görevlendirildiği, (İbni Mace, Mukaddime, 17) Bedir savaşında esir edilenlerden okuma yazma bilenler okuma bilmeyenlere okuma öğretilince serbest bırakıldığı (Şibli, İslam Tarihi, Asrı Saadet, I/ 346) bir dinin temsilcisi olma konusunda genel anlamda Müslümanların sorunlu olduğu acı bir gerçektir. "Akıl etmez misiniz?" (Hud, 51) "Bunlarda, akıl edenler için dersler vardır." (Nahl, 12) "Hiç düşünmez misiniz?" (En'am, 50) "Düşünüp öğüt alan yok mu?" (Kamer, 17) vd. şeklinde düşünme, okuma, araştırmayı emreden yüzlerce ayeti, "Tefekkür gibi bir ibadet yoktur" (Taberani, Mu'cem, II/158; Ebu Nuaym, Hilyetü'l-Evliya, II/36) gibi ilkeleri hayatlarından soyutlayan, günümüzde ilimde ileri giden Batıdan 'ilim dışında' kültürümüze aykırı her türlü adet, davranış, yaşam biçimini alıp taklit bataklığına saplanan, Osmanlı parçalandıktan sonra tek tek Batı emperyalist devletlerinin ele geçirip, iktidarda tuttuğu kuklalar ile yönettiği Müslümanlar hem Batılı gibi olamadılar hem de Müslüman kimliğini pratik hayatlarından çoğunlukla soyutlayıp arafta

kaldı! Kimlik sorunumuz özümüze aykırı, Batı kaynaklı ideolojilerle giderilmeye çalışıldı, doku uyuşmazlığı oldu, İslam'ın reddettiği ırkçılık ve mezhep taassubu hortladı, sonuçta İslam'ı temsilden uzak ama her yaptığı İslam'a mal edilen bir toplum ortaya çıktı.

"Beşikten mezara kadar ilim öğreniniz!" (Katip Çelebi, Keşfü'z-Zünün, I/51;A. Akseki, İslam, Fıtri Tabii ve Umfuni Bir Dindir, s. 332) ve "İki günü eşit olan zarardadır." (Acluni, Keşfu'l-Hafa, II/276) prensipleri İslam ümmetini birkaç yılda en ileri toplum yapmaya yetecek kurallardır. Yıllardır aynı hataları yapıp farklı sonuçlara ulaşma ümidinden vazgeçmeliyiz. Unutmayalım ki, "Bir mümin, bir delikten iki defa sokulmaz." (Buhari, Edeb, 83; Müslim, Zühd, 63) Tabii eğer mümin ise…!

2- "Avrupalılar, sanayileri için birinci derecede gerekli olan hammadde uğruna, İslam âlemini, Asya ve Afrika ülkelerini sömürerek soyup soğana çevirmişlerdir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 18) "Bağımsızlık hareketlerine daha fazla direnemeyen Batılı sömürgeciler yerlerine menfaatlerini koruyacak" (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. VII) ve "inanç ve kültür olarak kendilerine bağlı idareciler bırakarak yerlerini terk ettiler." (Altan Öymen, Öfkeli Yıllar, s. 138; Altay Gündüz, Geçmişe yolculuk, s. 108; Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 26) Sonuç olarak da, "İslam ülkelerinin hemen hepsinde halk, idarecilerin sevk etmek istediği istikamete gitmeyi istemedikleri gibi, idareciler de halkı, halkın istediği istikamette yönetmeye hazır değiller. İşte İslam'ın bugünkü durumu budur." (Mevdudi, Bugünkü İslam, s. 57) Dolayısı ile ortada bir geri kalmışlık değil, geri bırakılmışlık söz konusudur. (Soner Yalçın, Saklı Seçilmişler, s. 46)

"İslam dünyası dine ve dinin emirlerine bağlı kalsaydı, Batı, silah, teknoloji ve yöneticilikteki üstünlüğüne karşın bu kadar çabuk ve bu kadar kapsamlı bir tahribat gerçekleştiremezdi. Avrupalılar çekip gittiler fakat 'zehirli iğnelerini' geride bırakarak. Özgürlüklerine yeni kavuşmuş uluslar kendi yapılarına hiç uymayan hükümet sistemleri ve yönetim şekillerini uygulamaya zorlamak suretiyle, Avrupalılar ayrılırken dahi görevlerinin yerine getirmişlerdir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 43-44) Halkı ile paralel düşünmeyen, Batılı yönetim/istihbarat örgütlerinin piyonu olan yerli uşaklar yüzünden uğradığı kültür erozyonunun 'farkında olmayan' toplumlar, sömürü çarkını da kıramadığı gibi bu çarkın farkına dahi varamayıp çift kimlikli olarak yaşamlarına uzun süre devam etmişlerdir. Yönetim halktan, halk ise özünden uzaklaşmıştır. (Margaret Marcus (Meryem Cemile), Garb Materyalizmi Karşısında İslam, s. 42, 104) "Sizden önceki milletleri karış karış, arşın arşın izleyeceksiniz, hatta onlar (Yahudi ve Hristiyanlar) kertenkele deliğine girseler, siz de peşlerinden gireceksiniz. (Buharı, İ'tisam, 14; Enbiya, 50; Müslim, İlim, 6) hadisi tam da, ne yazık ki, günümüz Müslümanlarını tasvir etmektedir!

2024-2025 yılında İsrail'in Gazze'de uyguladığı katliamı göstermiştir ki, "Gazze dışında dünyada her yer işgal altındadır." Halkı Müslüman olan hiçbir ülke İsrail'e bırakın 'karşı' olmayı, İsrail'i uluslararası mahkemeye şikayette bile bulunamamıştır. Bunu yapan ise dünyada sadece Güney Afrika Cumhuriyeti olmuştur! İslam'ın sosyo-ekonomik alanda uygulama safhasına çıkarılmasına izin vermeyen ve Müslüman halkları askeri yönetim, krallık ve darbelerle baskı altında tutan sömürgeci devletleri görmemezlikten gelen ateist kesim ise bir de, "İslam ülkeleri neden geri?" diye sorarak sosyal ve ekonomik alandaki sorunlardan İslam'ı sorumlu tutmaktadır! Evet, İslam ülkeleri geri çünkü İslam'ın sosyal ve siyasal alanda uygulanmasına izin verilmemektedir! "Vicdan ve camiye sıkıştırılmış" bu din anlayışının sosyal ve siyasal alanda neden "işe yaramadığını" sorgulamak görevi de bizim ateist kesime nasip olmuştur!

Ali Bulaç'ın konumuza açıklık getirecek yazısından bir alıntı ile devam edelim: "NATO'nun yeni dönemde kendine belirlediği ana stratejik hedefler, "İslam Dünyası'nın Batı karşısında -veya Batı'nın izni dışında- güç birliği oluşturmasına imkan vermemek, Batı'ya karşı

koyabilecek herhangi bir gücün teşekkülüne engel olmak, bölgede İsrail'den daha güçlü ve daha etkin bir gücün oluşmasına fırsat vermemek. İslam Dünyası'nın enerji kaynaklarını, enerji nakil hatlarını, beşeri ve tabii zenginliklerini kontrol etmek, İslam'ın sosyo-kültürel bir din, alternatif bir medeniyet ve bölgesel-küresel bir sistem olarak iddia sahibi olmasının önüne geçmek" ise, Türkiye'nin bu konseptte yeri, misyonu ve rolü nedir? Gayet açıktır: 21. yüzyılın ilk yıllarından bu yana NATO, İslam ülkelerini işgal etmekte, yurdu için savaşan insanları ve masum sivilleri öldürmektedir. Kimi yerde "kitle imha silahlarını, kimi yerde demokrasi ve özgürlük getirme vaadi, kimi yerde terörü ve teröristleri önleme, kimi yerde kadını özgürleştirme" bahanesiyle operasyonlar yürütmektedir." (Basından, 09.04.2012) "Çark iyi kurulmuş, dişlerin arasına giren küçük engeller dişler arasında ezilmektedir. Toplu uyanış ve birlik ruhu oluşmadıkça da bu sömürü çark işlemeye devam edecektir. Kaybolan da bizim geleceğimiz olacaktır." (Basından, 25 Kasım 2015)

Mısır'da seçim yapılır ve Mursi cumhurbaşkanı seçilir. Asker darbe yapar. Halk darbeye karşı Adeviyye meydanında sivil eylem yapar. Asker ateş eder ve yüzlerce kişi öldürülür, binlercesi yaralanır. Darbecilerin yaptıkları ile yüzyıllar önce haçlıların yaptıkları birbirini hatırlatmaktadır: Önce Haçlılar'ın 1097'de Kudüs'ü işgal edince yaptıkları katliamdan bir sahneyi hatırlayalım: "Süleyman Tapınağı'nda akan kanların yüksekliği, adamlarımızın dizlerinin boyunu aşıyordu." (August C. Krey, The First Crusade: The Accounts of Eye-Witnesses and Participants, s. 261) Şimdi de tarih 28 Temmuz 2013. Yer Mısır. İngiltere'de yayımlanan Independent Gazetesi'nin Ortadoğu muhabiri Robert Fisk hastanede gördüklerini şöyle aktarır: "Bizim ayakkabılarımızın da kan içinde kalması uzun sürmedi. Bu bir katliam mı? Kesinlikle! Ölenlerin hepsinin Müslüman Kardeşler'den olduğu söylendi."

Haçlılar gibi Müslüman katleden iktidarların ülkeyi sürüklediği sonuçtan, ateistler sizce kimi suçlamaktadır?!

"Müslüman ülkelerde demokratik rejimlerin olmaması, Müslüman toplumların otoriter ve kapalı bir sistem arzusu içinde olduğunu değil, İslam ülkelerinde siyasi meşrutiyeti olmayan, dış destekli rejimlerin hüküm sürdüğünü gösterir. Üstelik Batılı ülkelerin otoriter rejimlere destek verdiğini herkes bilmektedir. İslam ülkelerinde demokratik ve insani bir siyasi yapının temelleri bulunmadığından, dışarıdan müdahale etmeliyiz türünden bir yaklaşım, 19. yüzyılın medenileştirmesi misyonundan farksız bir tutumdur. Mısır, Türkiye, Cezayir'deki dış destekli darbe örnekleri ortadadır. Ayrıca, ortaya çıkan gerginliklerin başlıca sebeplerinden biri de İsrail ve onun ideolojisi olan siyonizmdir. İslam dünyasında var olduğu ileri sürülen antisemitizm yani Yahudi düşmanlığı, bir din ya da ırk mensuplarına duyulan nefretten çok, izlenen politikalara ve ırkçı söylemlere karşı verilen bir tepkinin sonucudur. İslam ülkelerinde bir antisemitizm olsaydı, Yahudi birey ve cemaatlerine karşı toplu kıyım hareketleri yapılırdı." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 169-171)

Peki, her darbenin arkasında çıkan ABD, Rusya, Fransa, İngiltere gibi ülkeler kendi menfaatlerine aykırı olarak bir darbe olursa ne yaparlar? "Kuklaları devrilince darbeyi hatırladılar. Mısır'da seçilmiş cumhurbaşkanı Mursi'nin devrilmesi dâhil, Afrika'da yaşanan 5 darbede de cuntacıların yanında yer alan sömürgeci Batı, Nijer'deki darbe sonrası, darbeyi tersine çevirmek için çırpınıyor. ABD, Fransa, Almanya darbeyi kınadı!" (Akit, 1.8.2023)

Amerikalı uluslararası hukuk uzmanı Prof. Dr. Richard Falk, "Halklarla değil hükümetlerle ittifak kuruyor. Ortadoğu'daki halkların tamamı Filistin yanlısı ve İsrail aleyhtarı. İsrailliler de bu gerçeğin farkındalar. Asıl olan, hükümetlerin neye inandığı değil, toplumun neye inandığıdır. İsrail, bu anlamda bölgede kendini güvende hissetmiyor." (Aljazeera, 23 Temmuz 2014) derken aslında Müslüman halkı yönetenlerin kime hizmet ettiğini de ilan etmektedir.

Kaynak: BBC News Türkçe, 5.3.2020

Kaynak: CNN TÜRK, 16.5.2021

Biri Filistinli diğeri Afgan! Onlarca yıldır ülkeleri işgal altında! Ama emperyalist ülkelerin yaşam tarzını kendisine model alan ateistler sormaktadır: "İslam ülkeleri neden geri?" Acaba içimizdeki Batı karşısında ezik olan ve Müslüman halka baskı yaparken ülkeyi emperyalistlerin hizmetine sunan yöneticiler yüzünden olabilir mi? “Müslüman yöneticilerinin çoğu bir Batılı efendinin uşağıdır. Batının zenginliği, 3. dünya ülkelerine günde bir Hiroşima’ya denk sayıda ölümlere mal olmaktadır.” (R. Garaudy, Hatıralar, s. 329 361)

Pek çok İslam ülkesi hâlâ yerli görünüşlü işgalciler tarafında yönetilmektedir! Dünya savaşlarından sonra işgal edilen İslam ülkeleri eğitim, kültür emperyalizmi ile dinlerinden uzaklaştırıldılar. Savaşla bağımsızlıklarını kazanan ülkelerin başına ise halka ve inançlarına yabancı hatta düşman liderler getirilmiştir. Müslüman halklar yıllarca baskı altınca tutulmuşlardır. Bağımsızlık hareketleri, demokrasi ile söz sahibi olma çabaları ise darbe, katliamlar ile önlenmiştir. Seçimle başa gelen hükümetler, mesela Cezayir, Mısır'da darbe ile yıkılmış, Suriye'de ise katliamlar yapılmıştır. Arap ülkelerinde askeri rejim ve krallıklar ile ve Türki cumhuriyetlerde halkın dini duyguları ile uyuşmayan rejimlerce yönetilen halk hiç bir zaman kendi inançlarını pratik hayata tam olarak geçirememişlerdir. Bu halde olan Müslüman halka bir de tüm bu olayların sebebi olan Batılı ülkelerin bilim adamları olan oryantalistler de, "Müslüman halk neden geri?" diye sorma yüzsüzlüğünü gösterebilmektedir. El-cevap, "Sizin yüzünüzden!" Ama başarısızlığa mazeret olmaz. İlerici, okuyan, aydın, medeni ve barışçı bir Müslüman nesil yeniden ortaya çıkmaktadır ve bu kaçınılmazdır. Çünkü Kur’an her türlü olumsuzluklara rağmen güncelliğini, tazeliğini korumakta ve Müslümanlara yeniden ve bir kez daha ışık tutmaya, yol göstermeye devam etmektedir. İçki içen, kumar oynayan, zina eden, fala ve erkek çocuktan neslin devam ettiğine inanan vb. cahil ve İslam'dan habersiz nesil yerini, Kur’an ve sahih sünnet eksenli okuyan, aydın Müslüman nesline bırakmaktadır. İslam değil ama Müslüman'ın geri kaldığı dönem artık sona yaklaşmaktadır, bi-iznillah!

Kısaca, tarihte İslam ülkelerinin medeniyete öncülük ettiği dönemler olmuştur fakat günümüzde maddi anlamda İslam ülkelerinde bir gerilik göze çarpmaktadır. Bunun nedeni İslam'ın teorileri değil Müslüman ülkelerin emperyalist ülkeler tarafından işgal ve kontrol altında tutulmakta olmalarıdır! Yani 'İslam ülkeleri neden geri?' sorusu yerine 'İslam ülkeleri bu emperyalist zincirleri nasıl kırmalıdır?' sorusu öncelenmelidir. Bu gerçekleştiğinde, tarihte olduğu gibi, İslam ülkeleri yeniden her yönüyle çağa öncülük edecek nitelikli nesiller yetiştirecektir! Bu ilkelerin başında da tevhid, adalet, emanet, ahlak ve tefekkür gelmektedir.

3- Batılı devletler nasıl ilerledi? (Konu hakkında öncelikle “ İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi” adlı yazının okunmasını tavsiye ederiz!) Batı medeniyetinin temeli kan, sömürü, gözyaşı üzerine kurulmuştur ve hâlâ bu durum aynen devam etmektedir. Afrika’yı köleleştirip altın-elmas madenlerini sömüren, Amerika İnka-Aztek-Maya medeniyetlerini yerle bir edip, yapılan kıyımlar ile zenginlikleri talan eden, Asya ve Afrika’yı işgal edip yeraltı zenginlikleri ve

tarımsal dâhil her türlü gelirlerini sömüren Batı günümüzde de, “Demokrasi getirmek” kılıfı ile, petrol ve maden için mezhep-ırk holiganlığı ihraç etmeye devam etmektedir.

Konu dışına fazla çıkmadan, Marx’ın da özellikle falsoya düştüğü yeri konumuzla bağlantı olarak açıklayalım: “Marks'ın bilmediği nokta şuydu: Marks, kapitalisti, sermaye sahibini şişmanlatıp işçiyi bundan mahrum bırakan şeyin "artık değer" olduğunu zannediyordu. Artık değer, aydınlanmanın, uzmanlaşmanın, iş bölümünün ve makinanın ürettiği bir şey değildir ki kapitalizmi doğursun. Aksine bu kara sülüğü daha kanlı ve besili yapan, sarı, mavi, siyah, Müslüman ve Hindu’nun servet ve varlık kaynaklarıdır. Marks ve Engels zannediyordu ki, Avrupa'da toplanan bütün servet, Avrupa proletaryasının emeğinin ve Batı üretim tezgahlarının bir sonucudur. Halbuki üretim değil, yağmaydı. Asya ve Afrika'yı sömürmekti. Avrupa işçisinin sömürülmesi değil, Asya ve Latin Amerika'nın petrolüydü, Hinduçin'in kauçuğuydu, Tanzanya elmasıydı, Brezilya'nın kahvesiydi, Mısır'ın keten ve pamuğuydu ve beleş bakır, kurşun, demir ve kömür kaynaklarıydı.” (Ali Şeriati, Öze Dönüş, 145) Yine "Avrupa'da var olduğu iddia edilen bilim, din çatışması İslam medeniyetinde geçerli olmamıştır. Gazali sonrası dönemi için bile bu iddia doğru değildir. (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 240) Halbuki Batı’da tam tersi olmuş ve dejenere olan dinin de teşviki ile Batı dünyayı sömürge alanına çevirmiştir. “Avrupa'daki tüm kraliyet makamları ve çevreleri, sömürgelerinden gelen altın, gümüş, bedava köle, işgücü ve doğal kaynaklarla dolup taşmıştır.” (Saliba, s. 247) Bilimsel çalışmaların hiçbir maliyeti de yoktur çünkü yatırım ile ilgili sermaye ve işgücü, 'keşfedilmiş' sömürgelerden gelmekte idi. (Saliba, s. 248) Avrupa'daki bilimsel gelişmeler, yeni dünyanın 'keşfi' ile başlatılan dinamik zenginlik döngüsünün ürünüydü. Zenginlik bilimsel üretimi, bilimde daha fazla zenginliği getiriyordu." (Saliba, s. 249) Halbuki "İnsanlar sömürmediği takdirde, yeryüzünde açlık diye bir şey de söz konusu olmaz, hele israf ve lüks kalksa yeter de artardı bile." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 18) Ama Batı hem dünyayı sömürmüş hem de “Sömürgecilik sayesinde maddi potansiyel gücünü arttırmıştı. Batı, dünya iktidar merkezini ele geçirdikten sonra kendi dışındaki tüm toplumlara karşı sistemli ve eyleme dönük bir sömürgeci mantık yürütmeye devam eder. (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler s. 90, 96) Tarafsız bir bakış açısı ile değerlendirme yapıldığında, emperyalizmin, Doğu dünyası üzerinde yaptığı ağır tahribat rahatlıkla sezinlenecektir. (Baharoğlu, s. 106) Evet, "Asırlardan beri Avrupa, kendisi dışında kalan insanların gelişmelerini durdurmakta, onları köleleştirmektedir." (Frantz Fanon, Yeryüzünün lanetliler, s. 24) Bunda sonra da Batılılar “Sürümünü arttırmak, yerli sanayisini ortadan kaldırmak amacıyla, Müslümanlarla ticari ilişkiye girmişlerdir” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 41) ve bu ilişki sonunda da “Kapitalizmin çevresindeki toplumlar, kapitalist toplumlar ve çok uluslu şirketler tarafından sistemli bir şekilde geri bırakılmıştır.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 34) İslam âleminde yıllardır süren anarşi ve dağınıklığın temelinde yatan sebebe ışık tutan Fransız oryantalist Louis Massignon’un şu itirafı da çok önemlidir: "Müslümanların her şeyini tahrip ettik! Felsefeleri, dinleri mahvoldu. Artık hiçbir şeye inanmıyorlar. Derin bir boşluğa düştüler. Anarşi ve intihar için olgun hale geldiler." (Said, Oryantalizm, s. 8; Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 44)

ABD halkı zayıflamak için yılda 5 milyar dolar, kedi-köpek maması için 17 milyar dolar harcarken Avrupa'nın parfüm için harcadığı para 13 milyar dolardır. (Akit, 10 Ekim 2018) BM Tarım ve Gıda Örgütü (FAO)'ya göre şu anda dünya üzerinde 690 milyon kişi gıda sıkıntısı çekmektedir. (BBC, 14 Tem 2020) Dünyadaki açlığın ve temel sağlık problemlerinin en asgari ölçüde halli için 13 milyar dolar yeterlidir. (Akit, 10 Ekim 2018) Yani Avrupa'nın parfüme harcadığı kadar, ve ABD'nin kedi-köpeğe harcadığından 4 milyar dolar daha az! Sömürülen altın ve elmasların paraları parfüm olarak havaya veya mama olarak köpeklere verilirken asıl sahiplerinden esirgenmesi, rızıkların Allah tarafından verilmesinde değil, kullar arasında paylaşılmasında sorun olduğunu da göstermektedir. Zaten Müslüman da bu adaletsizliğe itirazı olana kimseye (Tevbe, 14; Ali İmran, 104; Müslim, İman 80) denilmekte değil midir?

Batı nasıl zengin oldu?

1400'lü yılların sonuna doğru, Haiti'yi beyaz adam keşfettiğinde ülke nüfusu yarım milyon idi. Sadece 10 yıl sonra bu sayı 60 bine inmiştir. Fransızlar adaya hâkim olunca adada büyük tarım alanları kurallar. Ancak çalışma zorlukları halkın nüfusunu iyice azaltır. Gine ve Kongo'dan buraya köleler getirilmeye başlanır. Bu sayı zamanla bir milyonu bulur. Öyle zaman gelir ki, Fransa'da 25 milyon kişi bu kolonyal ticaretten geçinmeye başlamıştır! Ulusal Meclis'in %15'i koloni ve köle sahibidir. Geriye kalanlar ise zaten bu ticaretten geçinmektedir. Bu sadece adı duyulmamış bir ülke olan Haiti'den bir örnektir. Buna Amerika kıtası, Afrika'nın tamamını, Asya'nın özellikle Çin, (O dönemde Pakistan-Afganistan dâhil) Hindistan, Japonya gibi ülkeleri ekleyebiliriz. Özetle Avrupa hariç tüm dünyayı sömürerek Batı 'bugünkü seviyesine' bu sömürü/kan/zulüm ile ulaşmıştır. Batı sadece can, mal sömürüsü yapmamış, dili/kültürü/dini de değiştirmiştir. Özellikle Hristiyan Katolik mezhebi zorla kabul ettirilmiştir. Günümüz dünyasında İngilizceyi (ülke nüfusu 53 milyon) 427 milyon, İspanyolcayı (ülke nüfusu 47 milyon) ise 266 milyon insan konuşmaktadır. (Sabah, 12 Mayıs 2013)

Victoria Gölü'ne bırakılan balığın adı Nil levreği. Bırakıldığı andan itibaren göldeki bütün balıkları yiyerek 200 balık türünü bir anda yok ediyor. Bir anda oluşan "balık sektörü" Hintli kalantorların ilgisini çekiyor ve Hindistan'dan kalkıp Tanzanya'da fabrika kuruyorlar. Doğu Afrika'nın rantını yiyen kalantor Hintliler, değer verdikleri 3 şeyi şöyle sıralıyorlar: "Balık, para ve çocuklarımız." Balık Avrupa ve Japonya'ya, paralar İsviçre'ye, çocukları da Amerika ve Kanada'ya gidiyor. Kurtlanmış kılçıklar Tanzanyalılara para karşılığında satılıyor! "Creme de la creme" yani! Avusturya'dan Hubert Sauper bir belgesel hazırlar. Rus pilotlar tarafından kullanılan uçaklar günde 55 ton balık filetosunu bu fabrikalardan Avrupa ve Japonya'ya taşımaktadır. Ve aynı uçaklar Tanzanya'ya gelirken Kongo ve Ruanda'daki "iç savaş" için Kalaşnikof ya da bomba getirip yine balık götürürler. Sauper, "Bu uçaklar, gündüzleri sığınmacıların karnını doyuran nohutları, geceleri de onları öldüren bombaları taşıyordu! Bu benim için dehşet verici bir ayrıntıydı." diyor. ABD yardım uçağı 45 bin ton nohut, Rus kargo uçağı 50 bin ton balık yüklüydü. Nohut, BM kamplarındaki mülteciler içindi, balıksa AB ülkelerine gidiyordu. İnanılır gibi değildi. İnsanların açlıktan öldüğü, protein eksikliğinden çocukların karınlarının şiştiği bu bölge, Avrupa ülkelerine tonlarca balık gönderiyordu. Nasıl oluyor da insanların aç olduğu bu bölgeden bu değerli yiyecek uçup gidiyor?" Sauper, "Aynı filmi Sierra Leone'de de yapabilirdim. O filmde balığın yerini elmas alırdı. Honduras'ta muz, Irak, Nijerya ya da Angola'da ise ham petrol… Nijerya'nın bir köyünün 10 kilometre ötesinde verimli bir petrol kuyusunun bulunması, o köylüler için ölüm fermanının imzalanması anlamına gelir. "Sadece Doğu Kongo'da bir tek günde savaşta hayatını kaybedenlerin sayısı, 11 Eylül'de New York'ta ölenlerin sayısına eşit. Bu savaşlar ya görmezden geliniyor ya da Ruanda, Burundi ve Sudan'dakiler gibi 'kabile çatışmaları' olarak nitelendiriliyor. Savaşların arkasındaki nedenin, doğal kaynaklara yönelik emperyalist çıkarlar olduğu ustaca gizleniyor! Afrika'da savaş, fuhuş, açlık, AIDS, sokak çocukları gibi sorunlar olduğunu söyleyen ben değilim. Bunları biliyorlar. (Diriliş Postası, 25.5.2015) Hiç altın rezervi olmayan Fransa 2.436 ton altın rezervi ile dünya dördüncüsü. 850 altın madeni olan ve yılda 50 ton altın üreten Mali'de ise altın rezervi 0 (Sıfır). Ama günümüzde Fransa'da bir göçmen dükkandan bir ayakkabı çalsa ona 'hırsız' denmektedir! Evet, Avrupa ülkelerinde rüşvet ve hırsızlık hiç olmaz (!) çünkü tüm bu ihaleyi devlet kapmıştır ve yapmaktadır!

İşte en geri (!) İslam ülkelerinden biri Afganistan. Acaba neden geri kaldı?

Yıl 1839. İngiltere Afganistan'a saldırır ve ülkeyi işgal eder. 1919 tarihine dek işgal ve savaşlar devam eder. Yıl 1979, SSCB Afganistan'ı işgal eder. 2001'de ise Amerika Afganistan'ı işgal

eder. Ve nihayet 2021 tarihinde işgal son bulur. Nerede ise 200 yıldır sürekli işgal ve savaşlarla ülke harap hale gelir, halk eğitimsiz ve fakir bırakılır. Yer altı ve üstü zenginlikleri hep sömürülür. Sömürgeciler yerli halkı devamlı katleder. "NATO,'dan Afganistan'da 13 sivil itirafı, Kadınlara tecavüz edildi. NATO Afganistan'da yine sivilleri öldürdü, ABD yine yanlışlıkla sivil öldürdü, ABD Afganistan'da yine sivil öldürdü, Çocuk katili NATO, ABD uçakları 37 sivili öldürdü."… türü haberlerde rakamlar devamlı değişir: 13-6-19-45-100… Ülke adları da değişir (Libya, Irak, Hindistan, Arakan, Mısır, Filistin) ama katleden hep gayrimüslim, katledilen hep Müslümandır! Detayları, 'Batı Medeniyeti' adlı yazımızda bulabilirsiniz!

"Batı, Nijerya için işgal kararı aldı. Ortadoğu'yu kaosa sürükleyen ve üç yıldır Suriye'deki trajediye seyirci kalan Batılı ülkeler ve maden zengini Afrika'nın devi olarak gösterilen Nijerya'ya müdahalede hiç vakit kaybetmiyor. Önceki gün Fransa'nın başkenti Paris'te bir araya gelen ülkeler, jet hızıyla Nijerya'yı işgal kararı aldı. İşgalin bahanesi ise 200 genç kızı kaçıran Boko Haram örgütüyle mücadele olarak açıklandı. Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande'ın ev sahipliğinde düzenlenen zirveye Nijer, Nijerya, Kamerun, Çad ve Benin liderleri katıldı. ABD ve İngiltere de toplantılarda temsilci bulundurdu." (Haberer 7, 19.05.2014) Hatırlanacağı gibi ABD'de Irak ve Suriye'yi işgal ederken benzer yalanlara başvurmuştu!

"Ermenilerin 1915 olaylarına ilişkin iddialarını birçok vesileyle gündeme getiren Batı ülkeleri, Osmanlı Devleti'nin son döneminde Balkanlar ve Kafkasya başta olmak üzere geniş bir coğrafyadan Anadolu'ya dönmek zorunda bırakılan ve katledilen milyonlarca Müslümanın acısını çifte standartlı bir yaklaşımla görmezden gelmektedir. ABD'nin Louisville Üniversitesi'nde çalışmalarını sürdüren tarihçi ve nüfus bilimci Justin McCarthy, 1995'te yayınlanan 'Ölüm ve Sürgün: Osmanlı Müslümanlarına Karşı Yürütülen Ulus Olarak Temizleme İşlemi' adlı kitabında 1821-1922 yıllarında Balkanlar, Kafkasya, Kırım ve Anadolu'da yaşanan Müslüman halkların uğradığı katliamlara ve sürgüne ışık tutuyor. McCarthy, kitapta 1800'lerin başında Osmanlı Devleti sınırları içinde kalan Anadolu, Kırım ve art bölgeleri, Kafkasya'nın büyük bölümü, Arnavutluk ve Bosna'dan Karadeniz'e uzanan çizgide Güneydoğu Avrupa'nın tümünü kapsayan bir coğrafyada Müslümanların, bazı bölgelerde çoğunluk bazı bölgelerde azınlık olarak yaşadığına dikkati çekiyor. Osmanlı Devleti'nin zayıflayarak dağılma sürecine girmesiyle bu bölgelerde Müslüman nüfusun topraklarından çıkarıldığını ya da katledildiğini kaleme alan McCarthy, 1821-1922 yıllarında 5 milyondan fazla Müslümanın öldürüldüğünü, sürgün edilen ya da göç etmek zorunda kalan Müslümanların bir kısmının, yollarda açlık ve hastalıktan yaşamını yitirdiğini vurguluyor. Öte yandan Balkanlar'da, Kafkasya'da ve Anadolu'daki Müslümanların uğradığı katliamının tarihçesiyle ilgili Batı ülkelerinde herhangi bir yayına rastlanmıyor, kayıplar ders ve tarih kitaplarında yer almıyor. Justin McCarthy'nin kitabında, Batı Trakya'daki Türklerin, Yunanlara ait bağımsız bir Yunanistan yaratma amacına engel olarak görüldüğü için 1800'lerin başında silahlı milliyetçi grubun hedefi olduğu, 1821'de, köy ve kasabalarda yaşayan Türklerin, yerleşim merkezlerinin dışına götürülüp kıyımdan geçirildiği ve bu süreçte 25 binden fazla Batı Trakya Türkünün öldürüldüğü belirtiliyor. McCarthy'nin kitabına göre, 19. yüzyılın başında bölgedeki Ruslaştırma politikası çerçevesinde Nogay ve Kırım Tatarlarına iki seçenek sunuldu: Ya Rusya'nın iç bölgelerine sürgün ya da Osmanlı'ya göç. Kitapta, Nogay Tatarlarının göçünün 1860'lı yıllar boyunca sürdüğüne, en az 300 bin Tatarın, topraklarından ayrılarak göç etmek zorunda kaldığına, yine 19. yüzyılda Kafkasya ve Osmanlı'nın doğu illerindeki dengenin, Rus istilaları, Ermeni ayaklanmaları ve Kafkasyalı Müslümanların zorla göç ettirilmeleri nedeniyle altüst olduğuna dikkat çekiliyor. Rus istilasından önce, Kafkasya'daki Müslüman halk, Azerbaycan-Erivan bölgesindeki Türklerden ve bölgenin geri kalanındaki Çerkezler, Abazalar, Çeçen-İnguşlar ve Dağıstanlılar gibi diğer gruplardan oluşurken, 1864'te Rusların Kafkasya'da kontrolü ele geçirmesiyle bölgedeki Müslümanların göçe zorlandığı belirtilen kitapta, yurtlarını

terk etmeye zorlanan Müslüman Çerkezlerin ve diğer Kafkasya halklarının, Rus denetimindeki limanlarda gemilere doldurulduğu, Osmanlı topraklarına ulaşıldığında ilk uğranılan liman olan Trabzon'da, hastalık ve yetersiz beslenmeden hayatını kaybedenlerin sayısının 30 bini bulduğu ifade ediliyor. Justin McCarthy, Osmanlı Devleti'nin doğu vilayetlerinde ve Kafkasya'da 1877-1914 yılları arasında yaşanan katliamlarla, Müslümanların yurtlarının Ruslar tarafından zapt edildiğini, Ruslardan kalan topraklara da ayrılıkçı Ermeniler tarafından el konulmaya çalışıldığını gözler önüne seriyor. McCarthy, kitabında, Doğu Anadolu'da Müslümanlar ve Ermeniler arasındaki savaşta, Van vilayetindeki Müslümanların yüzde 62'sinin, Bitlis Müslümanlarının yüzde 42'sinin, Erzurum Müslümanlarının da yüzde 31'i yok olduğunu vurguluyor. Tarihçi ve nüfus bilimci Justin McCarthy, 1877-1878 yıllarında yaşanan Rus-Türk Savaşı'nın Bulgaristan'da yaşayan Türkler için bir felakete dönüştüğünü, Bulgar ve Rus birliklerinin katliamları, açlık, hastalık ve göçmenlerin yerleştirildiği kamplardaki koşullar nedeniyle ölümlerin yaşandığını ifade ediyor. Kitapta, Bulgaristan'daki Türk varlığına tümüyle son vermek isteyen Rusların, bölgeden göç etmek zorunda kalan Türklerin evlerini yakarak, geri dönmelerini engellemek üzere Bulgarlarla işbirliği yaptığının, 1911 yılına gelindiğinde Balkanlar'daki nüfus dağılımının tümüyle değiştiğinin, Balkan Savaşları sırasında yaşanılan kayıplarla birlikte, Müslümanların, Balkanlar'da çoğunluk olma vasfını kaybettiğinin altı çiziliyor. McCarthy'nin kitabında, 15 Mayıs 1919 tarihinde Batı Anadolu'da yaşanan Yunan işgali sırasında, İzmir'e yapılan çıkarmayla kitlesel bir Türk kıyımına başlandığı vurgulanıyor. Müslümanların, o dönemde Batı Anadolu nüfusunun yüzde 80'ini oluşturduğu, işgal sırasında Türk köylerinin, yerleşim merkezlerinin yakılıp yıkıldığı, 1912'den İstiklal Harbi'nin sonu olan 1922'ye kadar Batı Anadolu'da bir milyon 246 bin 68 Müslümanın hayatını kaybettiği belirtilen kitapta, bu savaşlar sona erdiğinde Balkanlarda yaşayan kalabalık Türk nüfusunun epey azaldığı, Kafkasya'da Çerkezlerin, Lazların, Abazaların, Türklerin ve daha küçük Müslüman toplulukların yurtlarından sürülüp çıkarıldığı anlatılıyor. Kitapta, Sırbistan'dan Kafkasya'ya uzanan bölgede birçok ulus devlette sağlanan etnik ve dini birliğin, Müslümanların bu topraklardan sürülmesiyle sağlandığına dikkati çeken McCarthy, tarih kitaplarının çoğunda, azınlıklara duyulan nefret üzerinden bir okumayla yalnızca Osmanlı Ermenilerinin zorunlu göçünden bahsedilirken, tarihsel gerçeklere rağmen, Balkanlar'da ve Kafkasya'da yaşananların göz ardı edildiğini vurguluyor. Kitapta bu dönemde Balkanlar'da, Kırım'da, Kafkasya'da ve Anadolu'da 5 milyondan fazla Müslümanın öldürüldüğü, Rusların 100 yıl boyunca Müslümanları, yaşadıkları bölgelerden uzaklaştırmaya dayalı politikalar yürüttüğü, Kırım Tatarlarını ve Çerkezleri göçe zorlarken, Güney Kafkasya'da Türklerden boşalan bölgelere Ermenileri yerleştirdiği kaydediliyor." (AA, 25.04.2015)

"Avrupa endüstri devriminin temelini Avrupa dışı toprakların sömürülmesi ile gerçekleştirmiştir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 86) "Zenginlik bilimsel üretimi, bilimde daha fazla zenginliği getirir. Sürmekte olan sömürge döneminde, askeri gücün dünyayı boyun eğdirmek için kullanılması, Avrupa'da yarışı körükler." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesansı'nın Oluşumu, s. 249) Goody de, Avrupa'nın ilerlemesini sömürgeciliğe ve merkantilist ekonomiye borçlu olduğunu söylemektedir. (Jack Goody, The Ttheft of History, s. 6) 1800 yılında İngilizlerin 16'dan 100 topa kadar donatabildikleri savaş gemileri neredeyse 800 civarındadır. (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, Doğulu bir gezginin gözlemleri, s. 126) "Avrupa bugünkü seviyesine sömürgecilikle gelmiş, günümüzde de kendisi dışındaki tüm toplumları küçümsemektedir. Avrupa, zamanı, mekanı ve tarihin akışını, kendini merkeze alarak tanımlamıştır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 21-38) Kısaca, Batının ekonomik kalkınması öncelikle Amerika'nın keşfinden sonra oluşturduğu sömürü düzenine bağlıdır ki, daha sonra elde ettiği bu ekonomik güç ile teknolojik atılımları gerçekleştirmişler ama bu atılımları da yine sömürgeciliklerinde bir araç olarak kullanmışlar ve Amerika'dan sonra Asya ve Afrika ve en son Ortadoğu ülkeleri işgal edilip, yeraltı ve yer üstü kaynakları yanında zihinleri de işgal altına almışlar, bu sömürü çarkını

korumak için teknolojik ilerleme adı altında, ekonomiden uzay teknolojisine, kültürden gıdaya sömürmeye devam etmişlerdir. Yani Batı için ilerleme, teknolojik gelişim sömürgecilik ile at başı gider ve hatta sömürgecilikteki bu paylaşım kavgası tüm dünyayı mahveden dünya savaşlarına da neden olur. Günümüzde de bu savaş görünür veya görünmez enstrümanlarla aynen devam etmektedir. Bu mesele ile alakalı önemli diğer bir konu da, "Mağlup bir medeniyet, ekonomisi ve sosyal koşulları ile kınanamaz. Mağlubun halinin çok kötü olması galibin ahlaksızlığını gösterir. Bunun için Endülüs'ün, Müslümanlarca fethedildikten sonraki haliyle Hristiyanlardan sonraki haline bakmak yeterlidir. Yahut Kudüs'ün Müslümanlar fethettikten sonraki haliyle Hristiyanlardan sonraki haline bakabiliriz." (A. Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 43)

Ne yapmalı?

"Biz şu anda İslam'ı tam olarak yaşayan bir toplumda bulunmuyoruz. Tam olarak derken, İslam'ın 'hem ahlakını hem de hukukunu' kastediyorum. Müslümanlar çok uzun zamandır bundan mahrum kaldılar. Başları ve ulül-emirleri yok. Ulül-emr yerine geçecek âlimler ittifakı da yok. Buna bağlı olarak bugün bizim yaşadığımız ortamlarda ve kültürlerde İslam'a ait diyebileceğimiz çok az şey var. İnsan, içinde yaşadığı gerçekliğe ve kültüre göre düşünmek zorundadır. Modern ya da popüler kültürlerde yaşayıp Müslümanca düşünebilmek kolay değil. Cinsellikle ilgi ahkâmdan gıda rejimine kadar bizi kuşatan her şey şu anda bize yabancı. Modern kültür bizi vakum gibi evirip çevirip yutuyor, ya da fırlatıp hayatın dışına atıyor. Kendi içinde çok kolay olan din, günümüzde bu vakumdan kurtulabilmemizi de gerektirdiği için zorlaşıyor. Allah tasavvurumuzdaki değişme ve ahiret inancımızdaki belirsizleşme de bizim İslam'ın geriye kalan ahkâmını anlamamızı zorlaştıran sebeplerden oluyor." (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 02 Aralık 2016) "Efendiler, sorumluluğu alakasız kişilere atıp sıyrılmanın peşini bırakın. Ulema bilim adamlarına ve teknokratlara ayetler okuyarak, hadisler okuyarak dünya bilim ve teknolojisinde daha güçlü olmak için çalışmanın farz olduğunu söylüyorlar. Din âlimi ve avam (halk) ne atom bombası, ne uçak, ne ince teknolojik icat ve buluşlar yapmakla yükümlüdür. Bu yükümlülük dolgun maaşlar alan, titrleriyle çalım satan ama Batı'nın koşturduğu atların nallarını toplayan bir kısım yerli (sözde) bilim adamlarına ve teknokratlara aittir. ABD, İngiltere, İsrail, Fransa başta olmak üzere Batı, yıllarca Doğu'yu sömürdü, insanlarını kaçırıp köle yaptı, altın, elmas, petrol vb. servetlerini gasp edip ellerine İncil tutuşturdu. Sonra zorlarına gitse de askeri işgale son verdiler ve sözde bağımsızlık lütfettiler, lakin bu defa da kukla yönetimlerle sömürüye devam ettiler ve ediyorlar. Eğer bir yönetici onların yörüngesinden çıkmaya teşebbüs ederse onun işini bitiriyorlar. Müslümanların ömürlerini alıp en zor ve pis işlerini gördürdükten sonra şimdi ülkelerinden atmak için çabalıyorlar, yabancı düşmanlığı yapıyorlar, uyduruk İslam tehlikesini istismar ediyorlar. Dünya hayatını zahmetsiz yaşayabilmek için ortaya koydukları düzene din gibi uyuyorlar, ama bizim anladığımız manada ahlak, din ve ibadette sınıfta kalmış bulunuyorlar." (Prof. Dr. Hayrettin Karaman, 08.05.2022)

Sonuç olarak, İslam ülkeleri gerçek anlamda özgür ve başta da halkı ile barışık idareciler olsa ve işgal, ambargo olmadan birkaç yıl ülke ayakta kalsa ve sonra, "Neden Müslümanlar geri?" sorusu sorulsa, soruya biz de hak vereceğiz. Ama özellikle, ortalama 150 yıldır siyasi ve fikri işgal altındaki, İslam'ı bırakın yaşamayı, onun en basit bilgilerinden bile habersiz insanların hatalarından İslam'ı sorumlu tutmak, adaletle, objektifle, tarafsızlıkla asla açıklanamayacak bir yaklaşım tarzı olur. Halbuki Hz. Muhammed çok daha kötü şartlarda olan Mekke toplumunda 23 senede dini-siyasi-fikri alanda inkılap gerçekleştirmiş ve yeni bir medeniyet kurmuştur. Bize düşen o ilk Müslümanların kendilerine kaynaklık eden ilkelerine (tevhid, adalet, emanet, ahlak, şura vd) dönmek ve onları pratiğe aktarabilmektir! Sorunlar aynıdır, ilaç işe yaramıştır ve yine yarayacaktır!

İslami emirler, yasaklar ve hümanizm

"Allah'ın bizden istediği ibadet ve kaidelerin tamamı bizim lehimize, bizim faydamızadır." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 189) "Yüce Allah insanlara dünyada mutlu ve huzurlu olacakları kuralları, 'din' adı altında göndermiştir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 53) "Din, insanın lehine ve aleyhine olan şeyleri bilmesi ve ona uygun şekilde davranmasıdır. Dolayısıyla din, insan için vardır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 133) Emir ve yasakların temel amacı, insanların yararlarını gerçekleştirmek, zararları gidermektir. Din, tanrının çıkarını korumak için değil, insanın hem bu dünyada hem de ahirette huzur ve mutluluğunu sağlamak içindir. (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 63) "İslam, Kur'an ile insanlara iyi ve kötü olanların listesini bildirmiştir. Allah zararlı şeyleri yasaklar. Yasaklar, bizim gelişimimiz için gereklidir. Allah (cc) insanın dünya hayatında mutlu olması için emirler göndermiştir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 18, 39, 59, 187; Prof. C. Karadaş, kafama Takılanlar 3, s. 26) "Kur'an ahkâmı insanlar için zararlı olan şeylerin kurutulmasını esas almıştır." (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, s. 33) "İslam'ın bütün emirleri insanların yararına olduğu gibi bütün yasakları da insanların zararına" (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 80) olan şeylerden oluşur. İmam-ı Matüridi de, "Allah bir şeyi güzel ve iyi olduğu için emretmiş, kötü ve çirkin olduğu için yasaklamıştır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 93) tespitinin altını çizer. Aslında "Ahlaksızlığın kol gezdiği bir toplum yaşamına veya insanların zararına olan şeylere Tanrı'nın onay vermesi de mümkün değildir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 152-156) Zaten iyilik de iyiliği doğurur ve "İnsan iyilik yaptıkça inanır, inandıkça iyi olur." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 37) İnsan gayret ve zekasının bütün ürünleri İslam'ı teyit etmiştir. İslam, insanlar bulmadan önce, iyi ve kötü olanları bizlere bildirmiştir. (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 113) İslam toplumu, birliğini her şeyden önce inanca borçludur. Her Müslüman birey, 'erkek kardeşleri' ve 'kız kardeşlerinin saadetlerinden sorumlu, fakirliklerinde onlara yardım etmek, kötü yola yöneldiklerinde onları doğru yola çevirmekte yükümlüdür. Topluluğun üyelerini vatandaşlık görevinden çok inancın ilkeleri bir arada tutar. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 328) Materyalizme kaymadan ilmi ölçülerde İslam'ın emir ve yasaklarına bakınca, tarih boyunca "Peygamberlerin doğrudan doğruya hakikati ortaya koyduklarını." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 124) görürüz. Bu nedenle de "Kur'an, iyi ile kötüyü; doğru ile yanlışı ayıran bir hayat kılavuzudur" (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 23) ve tüm "İbadetlerin de menfaati yine kullara dönüktür. Din, bizim fıtratımızı bizden iyi bilen Rabbimizin bizi mutlu kılmak üzere bildirdiği kurallar bütünüdür. Ruhumuz ibadete muhtaçtır, kulluk ettiğinde İnsan kendi fıtratıyla da barışık olur." (Prof. Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s.64, 72) İslam, iyi şeylere ulaşmak için izlenilmesi gereken yolu da gösterir. Zekat, tesettür gibi (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 100) "Doktor sana, "kesinlikle şeker yok" diyor. Eğer doktora inanıyorsan onu dinlersin, yoksa dinlemezsin." (Naik, s. 78) Allah da yarattığı kulunun en sağlıklı ve sağlam şekilde nasıl yaşam sürmesi gerektiğini en iyi bilendir. "İnsanın, makinenin açıklamalı kullanma kılavuzuna ihtiyacı yok mudur?" (Naik, s. 65)

İslami emirler ve yasaklarındaki hikmetler ve hümanizm

Deistler, insanın kendisinin iyiyi ve doğruyu bulabileceğini savundular. Bu ne kadar mümkündür, ne kadar miktarda gerçekleşebilir ve ne kadar süre sonra?! İçki, domuz etinin zararı veya namazın faydası gibi şeyler zamanla ortaya çıkmaktadır. İnsanlar yüzlerce yıl bu bilgilerden, doğrulardan mahrum kalmışlardır ve hâlâ daha da bu emir ve yasaklar yani insana yararlı ve yasak olanlar insanlarca tam idrak edilip uygulanamamaktadır. Halbuki din, insanlara zararlı ve yararlı olanların tümünü bir sistem bütünlüğü içinde insanlara sunmaktadır. Ayrıca, mesela, insanlar sigaranın zararlı olduğunu bildiği halde yine de onu içmeye devam edebilmektedir. İnsanları zararlı şeylerden sakındıracak daha yüksek bir otorite olmalı ve bunu manevi ve uhrevi olarak da desteklemeli ki, insanlar hayatlarına bu hakikatleri daha fazla yansıtabilsinler! İşte bunu sağlayan tek sistem dindir!

Detay

1- "Kur'an'ın en büyük gayesi, iyi ile kötüyü, faydalı ile zararlıyı birbirinden ayırmaktır. Topluma zararlı şeyler İslam'da yasaklanmıştır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 200, 273) Müminler Rabbimiz tarafından, "Onlar öyle kimselerdir ki, kendilerine bir yerde egemenlik versek, namazı kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emrederler ve kötülükten alıkoymaya çalışırlar." (Hac, 41) şeklinde tanımlanırken, Müslüman'ı ise Efendimiz, "Elinden ve dilinden 'emin olunan' kimse" (Buhari, İman: 4; Müslim, İman: 64, 65, 66; Ebu Davud, Cihad: 2; Tirmizi, Kiyame: 52; Nesai, İman, 8) olarak tarif etmektedir. Yine, "Şüphesiz ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardımı emreder, kötülüğü yasaklar." (Nahl 90) "İman edip salih ameller (faydalı işler) işleyenlere gelince, halkın en hayırlısı da onlardır. Onların Rableri katındaki mükâfatları, zemininden ırmaklar akan, içinde devamlı olarak kalacakları Adn cennetleridir. Allah kendilerinden hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Bu söylenenler hep Rabbinden korkan (O'na saygı gösterenler) içindir." (Beyyine, 7-8) "(İnsanları) Allah'a çağıran, iyi iş yapan ve 'Ben Müslümanlardanım' diyenden kimin sözü daha güzeldir?" (Fussilat, 33) "Artık her kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, iyi iş yapsın ve Rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın." (Kehf, 110) "Siz İyiliği emreder, kötülüğü yasaklarsınız." (Ali İmran, 110) "O peygamber, onlara iyiliği emrediyor, kötülüğü yasaklıyor, temiz şeyleri helal, kötü-pis şeyleri haram kılıyor." (A'raf, 157) "De ki, sizin için temiz ve iyi şeyler helal kılındı." (Maide, 4) "Ey insanlar! Yeryüzündeki helal ve temiz şeylerden yiyin." (Bakara, 168) "Kınama ve cezalandırma ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere saldırıda bulunanlara yöneliktir. Onlar için elem verici bir azap da vardır." (Şura, 42) gibi birçok ayet de Müslümanları hep aynı hedeflere yöneltmektedir.

Ayetlerin de açıkça ifade ettiği gibi Allah (cc) daima iyi, fayda, yarar, güzel olanı emreder ve kötü, çirkin, zararlı şeyleri de yasaklar. Bu tersi içinde geçerlidir, daha sonra ortaya çıkan ve insanlara yararlı olan şeyler İslam dinince onaylanır, zararlı olan şeyler yasaklanır. Bunu şu şekilde formüle edebiliriz:

E = Y (Emir = Yarar)
Y = Z (Yasak = Zarar)

2- Allah insanları fıtratta kardeş ilan etmiş, yetmemiş aynı dine inananları da ayrıca din kardeşi kabul etmiştir. Yani insanlar ortak atamız Hz. Adem'den kardeştir, ayrıca bir de biz Müslümanlar din kardeşiyiz. "O Allah ki, sizi bir tek nefisten ondan da eşi vücuda getirendir." (Nisa, 1; Müsned, II/524; Ebu Davud, Edeb, 120, 5116) "Müslüman Müslüman'ın kardeşidir." (Hucurat, 10; Buhari, Mezalim, 3) Hz. Ali'ye isnat edilen şu cümle de bunu ifade etmektedir: "İnsanlar ya insanlıkta eşin, ya da dinde kardeşindir."

3- İslam, insanlık vasfını kaybetmemiş tüm insanlar için dil, din, ırk, sosyal statü, zeka, özgeçmişi gibi konulara bakmaksızın 5 esası koruma altına almıştır. Bunlar, 'Can, mal, namus, akıl ve inanç'tır. Bu beş hususa "zarurat-ı hamse" adı verilmiş ve İslam hukukçuları tarafından önemle bu konunun altı çizilmiştir. (Şatıbi, el-Muvafakat fiusuli'ş-Şeriati, II/17-20; Muhammed Boynukalın, "Makasidu'ş-Şeria", İslam Ansiklopedisi, XXVII/425; Abdurrahman Haçkalı, İslami Araştırmalar Dergisi, "İslam Hukuk Metodolojisinde Maslahat Tanımları ve Bunların Analizi", İslami Araştırmalar Dergisi 13/1 (2000), 55)

Görüldüğü gibi İslam hem iyi olanı emreder, hem iyiliğe çağırır hem de tüm insanların, inanmayanlarda dâhil, iyi, mutlu, huzurlu ve insanca bir hayat sürdürmelerini amaçlar. Allah (cc) bizlere bir şey emretmişse (farz), o insanların faydalarına olduğu için emretmiştir. Yine Allah (cc) bir şeyi bizlere yasak etmişse (haram), o insanlara zararlı olduğu için yasaklamıştır. Allah'u Teâlâ yararlı olan şeyleri onaylar, zararlı olan şeyleri yasaklar. Bu emir ve yasaklar

Allah'a zararlı olduğu veya faydalı olduğu için farz veya haram kılınmamış, bizzat insanın beden/ruhuna fayda zararına göre helal veya haram kılınmıştır.

"İyilikte ve kötülükten sakınmakta yardımlaşın, günah işlemek ve aşırı gitmekte yardımlaşmayın." (Mâide: 2) "İyiliği emrederler. Kötülükten men ederler, hayır işlerinde birbirleriyle yarışırlar. İşte onlar salihlerdendir." (Ali İmran, 114) "Her canlıya yapılan iyiliğin mutlaka bir sevabı vardır." (Buhari, "Şürb", 9; "Mezalim", 23; Müslim, "Selam", 153) "Her türlü iyilik sadakadır." (Buhari, Edeb, 33; Edebü'l-Müfred, nr. 304; Müslim, Zekat, 16 (nr. 52); Ebu Davud, Edeb, 60 (nr. 4947); Tirmizi, Birr, 45 (nr. 1970)114) "İnsanların en hayırlısı, insanlara faydalı olandır." (Keşfu'l-Hafa, 1254) "Şüphesiz Allah, takva sahipleri ve iyilikte bulunanlarla beraberdir." (Nahl, 128) "Şüphesiz, iyilikler kötülükleri (günahları) giderir." (Hud, 114)

İslam'ın emir, farz kavramı ile insan için fayda/iyilik; haram, yasak kavramı ile de insan için zararlı olan şeyler kastedilir. Fakat asla unutulmaması gereken bir husus vardır ki, "tüm emir ve yasaklar Allah emrettiği için yapılmalıdır!" Sadece faydası umularak yapılan ibadetlerden Allah rızası kazanılamaz. Ama Allah emrettiği için yapılır veya sakınılırsa, faydası da amelin arkasından mutlaka gelir, böylece hem Allah rızası kazanılmış hem de fayda sağlanmış olunur.

Emir (Farz) = İnsanlığa yararlı, faydalı, iyi olan demektir ve hem dünya hem de ahireti kapsar!

Kurban: Kesilen hayvanın belli bir bölümü fakirlere dağıtılır. Kurban, insanı cimrilik ve mal sevgisinden uzaklaştırır. Toplumdaki kardeşlik, yardımlaşma, paylaşma ve fukarayı sevindirme duygusunu geliştirir. İnsanları birbirine bağlar. Allah'ın rızasını kazanmaya ve O'na 'yaklaşmaya' vesile yapar.

Abdest: Abdestte azalar yıkanırken 'biyolojik aktif noktalar' faaliyete geçer. Yüz yıkanırken mide, bağırsaklar, safra kesesi, idrar yolları, sinir sistemi; kollar yıkanırken, bağırsaklar, kalp, akciğerler, idrar yolları ve kan dolaşımı; ayaklar yıkanırken hormon dengesini sağlayan, büyümeyi kontrol altında tutan hipofiz, böbrekler ve hemen hemen bütün organların faaliyetini etkileyen BAN uyarılır. Abdestte akupunktur noktalarının uyarılmasıyla vücutta enerji ve kan dolaşımı kolaylaşır, vücudun direnci artar, bağışıklık sistemi güçlenir. Yüzün yıkanması da cildi kuvvetlendirir, baştaki ağırlığı ve yorgunluğu hafifletir. Abdest ile vücut mikroplardan temizlenir ve 'vücuttaki elektriksel gerilim' azalır. Aynısı teyemmümde de geçerlidir!

Dini Bayramlar: Dargınların barışmasına, sosyal dayanışma ve insanlar arasında kaynaşmasına, dostlukların ilerlemesine vesile olur.

Namaz: Ruhsal ve fiziksel bir aktivitedir. Bilişsel ve motor bileşenleri içerir. Fiziksel aktiviteler, kan akışını iyileştirmesi ve kas iskelet kondisyonunu artırması bakımından engelli ve geriatrik hastalarda rehabilitasyon sürecine yardımcı olur. (Abdulsamet Efdal, Namazın İnsan Sağlığına Olan Faydaları, Kafkas Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi, Cilt:3 Sayı:2 Yıl: 2023, s. 1-10) "International Journal of Industrial and Systems Engineering" dergisinde yayımlanan çalışma da namaz kılarken tekrarlanan fiziksel hareketlerin, düzenli olarak yapılması halinde, bel ağrısı ihtimalini azalttığını göstermiştir." (TRT Haber, 9.3.2017)

Oruç: Biyolojik faydalarından dolayı gayrimüslim doktorlarca da tavsiye edilmektedir. Toplumsal birlik ruhu sağlaması da ayrıca önemlidir. Detay, 'Oruç ve sağlık' adlı yazımızdadır.

Cuma: Zengin, fakir tüm müminlerin bir oldukları, aynı yerde oturup, kul oldukları bilinci ile alınlarını secdeye koydukları zaman dilimi, sınıf ayrımının son bulduğu haftalık buluşma günü.

Zekat: Zengin insanların kendi mallarındaki fakirlerin haklarını sahiplerine verdiği mali ibadet. Zekat ferdi cimrilikten ve malın esaretinden kurtarır, düşmanlık, kıskançlık, hırsızlık ve zehirli bakışlardan korur, sosyal yapıyı güçlendirir, ekonomik hayata canlılık getirir. Zekat, sosyal devletten farklı olarak kalbin katılaşmasını da önler. Ayrıca bu ibadette devlette aracı olabilir.

Hac: Dünya Müslümanlarının kaynaşma ayı. Irk ayırımının kalktığı zaman dilimi ve mekan.

Anne: Senede bir gün değil her an ayağının altında cennet bulunan (Nesai, Cihad, 6) yüce insan.

Selamlaşma: İki insanın karşılıklı barış huzur temenni ettiği mesaj.

Oku: Medeni- aydın olmanın ilk şartı, İslam'ın ilk emri ve farzı…

Yasak (Haram) = İnsanlığa zararlı, insanlık için kötü olan şeylerin genel adıdır.

İçki: Kaza, hırsızlık, cinayet, tecavüze son. "Alkol neden yasak?" adlı yazımıza bakılabilir. Cinayet, intihar: Can'a saldırıya son. Kumar: Ailenin dağılmasına, intihar, bunalıma son. Domuz Eti: Kanserojen madde, aşırı yağa, parazitlere son. Dedikodu, Yalan: Toplum huzurunu birliğini bozmaya son. Hırsızlık: Kul- insan hakkını gaspa son vd.

İslam'da, Müslüman, Hristiyan, Yahudi, ateist 'tüm insanların' koruma altına alınan beş temel hakkı vardır ve buna 'zarurat-ı hamse' denir dedik. Bu beş hak şunlardır:

1- Din, inancın korunması: Allah'a iman, insanı kula kulluktan kurtarıp, tüm kulların eşitliği bilinci ile sadece Allah'a boyun eğdirmeyi, böylece tüm insanları öncelikle kul olmada eşit hale getirip sonra da sadece Allah'a itaatte birleştirmeyi amaçlar. Amaç toplumda kibir ve sömürüye engel olmaktur. Her kul, peygamberi örnek alır. Vahiy sayesinde, iyi-faydalı işleri ve uzak durması gereken zararlı fiilleri insanlar öğrenir. Ahiret inancı ile de her davranışın karşılığının alınacağının bilincine ulaşılması amaçlanır. Melekler her an kötülükten uzak durmamızı hedefleyen görünmez şahitlerdir. Kadere iman kuruntudan, endişeden uzak, tedbiri aldıktan sonraki tevekkülün huzurunu insana yaşatmayı amaçlar. Detay için, 'Kul olmak' ve 'Kader' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Ayrıca hiçbir insan Müslüman olmaları için asla zorlanamaz ve kendi inançlarını istedikleri gibi yaşayabilir. "Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256) "Sizin dininiz size, bizimki bize." (Kafirun, 6) gibi ayetler bu hususa dikkat çeker. Yani, başka hiç bir dinde olmayan bu kural ile İslam dışındaki dinler de koruma altına alınmış, zorlayarak Müslümanlaştırma kesinlikle yasaklanmıştır. Detay, "İslam barış dinidir" adlı yazımızdadır.

"Babası Sergius gibi, Emeviler döneminde maliye işlerinde görev alan Yuhanna ed-Dımeşki daha sonra Kudüs'teki Sabas adlı manastıra papaz olarak atanır. Burada, İslam'a saldıran eserini yazan Yuhanna, bu çalışmasını "İslami hükümlerin hâkim olduğu bir ülkede" yapmıştır. Yuhanna, dinini savunma özgürlüğüne sahip olduğu gibi İslam'a reddiye yazma özgürlüğüne de sahipti. (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 155; Detay, Daniel J. Sahas, John of Damascus on Islam)

"Endülüs ve Abbasi dönemlerinde pek çok Hristiyan âlim Müslüman yöneticilerin idaresinde İslam'a karşı Hristiyanlığı savunan kitaplar kaleme alabilmişlerdir. Tarık Bin Ziyad'la başlayan İslam Endülüs'ü 8 asır sonra sona ermiştir, Endülüs'te katliamlar yapıldığı sırada Cebelitarık Boğazı'nın karşı yakasında ise Müslüman devletler Hristiyanlara kâtiplik, mütercimlik, doktorluk hatta zaman zaman idarecilik gibi görevler vermektedir." (T. Ural, Papa bir puttur, s. 90, 92)

2- Canın korunması: Adam öldürmenin yasak olması, 'kısas'ın amacı, kan davasının ve intiharın yasaklanması, bedeni/ruhi tedaviye önem verilmesi, İslam'da çocuk, kadın, bitki, hayvan haklarının tek tek belirlenmesi, iş güvenliğinin öncelenmesi, kürtaj, sağlığa aykırı tüm eylemlerin yasaklanması, zimmilerin (İslam Devletinde yaşayan gayrimüslimlerin) haklarının belirlenmesi gibi hususlar hep canın korunmasına yönelik hükümlerdir. "Kim, bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkartmaya karşılık olmaksızın, haksız yere bir cana kıyarsa, bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim bir can kurtarırsa, bütün insanları kurtarmış gibi olur." (Maide, 32) Günümüzde önemi anlaşılmış olan çevre bilinci konusunda Kur'an 7. yüzyılda çevre duyarlılığı olan bir zihin inşa etmiştir: Rum, 41: "İnsanların elleriyle yaptıkları yüzünden karada ve denizde bozgun çıktı." Kur'an'ın vahyolunduğu bölgede, deniz bile yoktu. Rahman, 7: "Sakın dengeyi bozmayın." A'raf, 31: "Allah israf edenleri sevmez." Bu konuda detay için, 'İslam ve ekoloji' adlı yazımıza bakılabilir.

3- Aklın korunması: Uyuşturucunun, alkolün, sarhoşluk veren maddelerin, hurafenin, zihni körelten şeylerin tümünün yasaklanması aklı korumaya yöneliktir. Ayrıca İslam'ın 'Oku'mayı, araştırmayı teşvik etmesi de yine bu amaca yöneliktir. Bu konuda 'İslam'da bilim' ve 'Kur'an ve bilim' adlı yazılarımıza bakılabilir.

"İslam, düşünme yetilerini kaybettiren içki ve uyuşturucuyu kökten yasaklamış ve açık olarak kötülükleri reddetmiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 63, 99) Ateist düşünce sadece inançlara değil, aynı zamanda akla ve ahlaka da zarar vermektedir. Dolayısıyla ateizmi ahlaki ve insani bir problem olarak da değerlendirmek gerekir. (Öğük, s. 223) İslam, çevrenin bir emanet olduğu, gelecek nesillere en güzel şekilde aktarılması gerektiği düşüncesini hakim kılmakta, aşırı tüketim, israf, sömürü anlayışlarına karşı durmaktadır." (Öğük, s. 219) Konuyu tamamlayan 'Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Ateizm yanılgısı' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

4- Neslin korunması: Aile hayatının korunması, iffeti ve evliliği teşvik, ahlaka verilen önem, zina, aldatma, fuhuşun yasaklanması hep neslin korunmasını amaçlayan emir ve yasaklardır.

5- Malın korunması: İslam, sanat, ticaret, çiftçilik, hayvancılığı teşvik eder. Hırsı, kıskançlığı, hilekarlığı, rüşveti, faizi, kumarı, karaborsayı, israfı, iltiması, yolsuzluğu yasaklar. Tüm bunların amacı malın korunmasıdır.

İslam, seçim, istişare, işi ehline verme, ilme verilen önem gibi konular dışında ayrıca canı, malı, namusu, aklı, dini korumasıyla da tüm dünyevi ve ahlaki-uhrevi düşünce sistemlerinin üstünde bir ideali insanlığa sunmul olur.

Tüm insanlar kardeştir

"Müslümanlıkta bütün 'insanlar' eşittir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 60)

İslam'a göre kadınlar üçe ayrılır. Bir kadın, Müslüman erkeğin ya annesi, ya eşi ya da bacı-kız kardeşidir. Yani eşi ve annesi dışında tüm Müslüman kadınlar, bir Müslüman erkeğin kız kardeşidir. İslam açısından "ademoğlu" ise dörde ayrılır: Ya akraba, ya komşu, ya Müslüman ya da insandır. (İnsani vasfını kaybetmiş, 'Esfele safilin olan edaller' hariç!)

Kısaca, Hz. Ali'nin dediği gibi, insanlar "Ya dinde kardeşin, ya hilkatte/yaratılışta bir eşindir." (Muhammed b. Ali Hamdun, et-Tezkiretu'l-Hamduniyye, I/316; Abdülaziz Çaviş, Anglikan Kilisesine Cevap, s. 112) "Cebrail

aleyhisselam bana komşu hakkında o kadar aralıksız tavsiyede bulundu ki, komşuyu varis kılacağını zannettim." (Buhari, Edeb 28; Müslim, Birr 140, (2624); Ebu Davud, Edeb 132, (5151); Tirmizi, Birr 28)

Sınırsız özgürlük olur mu?

Dünya Sağlık Örgütü'nün 2005 yılındaki 'Alkol ve Kişilerarası Şiddet' araştırmasının 2. sayfasından: Norveç'te acil servise başvuran şiddet mağdurlarının %53'ü saldırganın saldırıdan önce alkol kullandığını belirtmiş, Rusya Federasyonu'nda 1995 yılında cinayetten tutuklanan kişilerin neredeyse %75'i alkol kullanmış, İngiltere ve Galler'deki anket verileri (2003–2004), şiddet faillerinin tüm şiddet olaylarının yarısında (%50) içki içtiğini, bu da yılda 1,3 milyondan fazla alkole bağlı şiddet vakasına eşdeğer olduğunu göstermiş, İzlanda'da, şiddete uğrayan kadınların %71'i partnerlerinin alkol kullandığını belirtmiş, Birleşik Krallık'ta tecavüz suçundan hapse giren erkeklerin %58'inin önceki altı saat içinde alkol aldığı ve %37'sinin bağımlı olduğu belirtilmiştir.

Dünya Sağlık Örgütü'nün 30 ülkeyi kapsayan ve Türkiye'nin de içinde olduğu araştırma raporuna göre trafik kazalarının %61'i, genel suçların %85'i, tecavüzlerin % 50'si, eşini dövenlerin %70'i, işe gitmeyenlerin %60'ı, cinayetlerin %85'i, şiddet olaylarının %50'si, genel tutuklamaların %50'si, akıl hastanelerine yatanların %40'ı içki yüzünden olmaktadır. (Yeşilay Dergisi, Ocak 2014, s. 7) Avrupa Komisyonu'nun Haziran 2006'da yayınlanan ve "Alcohol in Europe: A public health perspective" (Avrupa'da Alkol: Halk Sağlığı Perspektifi) başlığını taşıyan çalışmada ülkeler bazında alkolün suçlarla bağlantısı tek tek verilmiştir. Mesela şiddet suçlarının isveç'te %86, Estonya'da % 60-70, Norveç'te %80, Fillandiya'da % 66 vd. alkol nedeni ile olmaktadır. Hırsızlık olaylarının Fillandiya'da % 53'ü, Norveç'te ve Polonya'da %40'ı vd. alkol nedeni ile ve cinsel saldırıların İngiltere'de %58, Norveç'te %60'ı alkol nedeni ile gerçekleşmektedir.

İnsan ne kadar eğitimli olursa olsun, her insan nefis, ego, şehvet taşır. Eğitimli bir sarhoş insanın tavırları ile cahil bir sarhoşun tavırları arasında hiç bir fark yoktur. Yani sarhoşluk eğitimi sıfıra indirgemektedir! İşte Rabbimiz, verdiği aklın kullanılmasına engel olan alkol başta insana zararlı olan şeylerin tümünü yasaklamış ve insanlara yararlı olan şeyleri ise helal kılarak insanların dünya hayatında mutlu ve huzurlu olmalarını amaçlamıştır.

Materyalistlere göre insanın, 'Konuşan/düşünen hayvan', 'omurgalı memeli hayvan' şeklinde tanımları yapılmaktadır**.** Tüm bu tanımlar, doğru tarafları bünyesinde barındırsa da eksik tanımlardır. İnsanın doğru tanımı: "Melekten üstün de olabilme, hayvandan da aşağı olup şeytanlaşabilme yeteneğine sahip akıllı canlı." (Bakara, 30; A'raf, 179; Tin, 5) şeklinde olmalıdır. Bu tanımdan hareket edersek, insanın meleki özelliklerinin önünü açıp şeytanlaştıracak özelliklerinin önünü kapatmak gerekmektedir. Bu ise, iyiliği (ahlakı, temizliği, dürüstlüğü, namusu vd.) teşvik edip, kötülüğe (ahlaksızlık, kadın bedeninin sömürüsü, içki, kumar, faize vd.) engel olmakla (Seddi zerâi) ancak mümkün olabilir. Tüm insanlar eğitilse bile içki, kumar, faiz, fuhuş, kadın bedeninin sömürüsü serbest ise insanların maddi eğitimden geçmeleri kötülüklerin olmasına asla engel olmaz.

İslam'a göre özgürlük: Kendine de başkalarına da zarar vermeden istediğini yapabilme hürriyetidir. Yani içki, uyuşturucu hürriyet kapsamına girmez İslam'da. Hiç kimse kendine ve başkasına zarar vermeyi özgürlük olarak da nitelendiremez!

"Siyasetin ve reklam sektörünün anahtar terimi özgürlüktür. Bir Müslüman'ın şu soruyu sorma hakkı ve görevi vardır: Bedensel hazların her türü üzerine konulmuş baskı ve kısıtlamaları

kaldırıp hazzın her türünün önünü açmak mıdır özgürlük? Kişi bedenini, zinada veya fıtri cinselliği tahrifata uğratmasında kullanabilir mi? Nefsin arzu ve isteklerinin önünü açan bir demokrasi, salt komünist veya faşist rejimlerdeki müdahaleleri ortadan kaldırıyor diye kabule şayan olabilir mi? Efendimiz, dünyanın bizim için "gurbet diyarı" olduğunu söylemiştir. Kişi gurbette olduğunu unutmadığı müddetçe sorun yoktur. Unutup da gurbetteki varlığını anlamlandıramadığında sorun başlar ki, modern insan burayı asli vatanı sayıyor, ama bir süre yaşadıktan sonra bırakıp gideceğini de kesin olarak biliyor. Peki, eninde sonunda gideceksen burası nasıl senin asli vatanın olabilir ve burada nasıl sınırsız özgür olabilirsin! Nefsin arzularına malzeme taşıdıkça ruhu hapseden zindanın duvarları daha çok yükselir, kalınlaşır. "Ruhun özgürlüğü" ile "nefsin özgürlüğü" arasında tercih yapmak durumundayız. Rejimin siyasal felsefesi de bununla ilintilidir. Bedenin sınırsız arzularını ve gücü bir yerde toplamayı hedefleyen liberal demokrasi bizi ne kadar özgürleştirebilir?" (Ali Bulaç, 6.4.2013) Allah'ın emirlerinin her birinin mutlaka bir hikmeti vardır. Maddi ve manevi insan için getirisi vardır. İnsan o emirleri yapmaya muhtaçtır. Şimdi İslam'ın bazı emir ve yasakları ile bilim adamlarının görüşlerini (gazete, dergi, kitap görüntü-fotoğrafları sitelerimizde mevcuttur) bir arada değerlendirelim:

Tanrı inancı

Allah inancı başlı başına bir ilaç. Kendisini 'Dinsiz bir kişi' olarak tanımlayan Mind/Body Medicam Enstitüsü'nün kurucusu Harvard Tıp Fakültesi'nden Dr Herbert Benson, Allah'a olan inancın ve ibadetlerin insan sağlığı üzerinde başka hiçbir şeyde görülmeyecek derecede olumlu bir etki meydana getirdiği sonucuna vardı. Benson'a göre bu durum, insan bedeninin ve zihninin "Allah'a iman etmeye göre ayarlı" olmasından kaynaklanıyor. Dr. Benson'ın 1500 kişiyi kapsayan araştırmasında, dinine bağlı kişilerde depresyon, stres ve akıl hastalıklarının daha az olduğu görülmüş olması da onun bu kanaatlerini destekliyor. Amerikan Sağlık Araştırmaları Ulusal Merkezi'nden David B. Larson ve ekibi tarafından derlenen, Amerikalı "dindar" ve "dinsizler" arasında yapılan karşılaştırmaların sonuçları ibret verici. Dindarlar, dini yönü zayıf olan veya hiç olmayan kişilere göre, kalp hastalıklarına %60 daha az yakalanıyor. Dindarlarda, dini yönü zayıf olan veya hiç olmayan kişilere göre intihar oranı %100 daha düşük. Dindarlarda, dini yönü zayıf olan veya hiç olmayan kişilere göre tansiyon bozukluğu çok daha düşük. (Yeni Akit, 29.12.2018; Dinsizlerin sağlığı daha bozuk oluyor; 1.7.2008; Eşinizle karşılıklı dua edin; 20 Aralık 2018)

Dindarlar daha mutlu. Araştırmalara göre düzenli olarak ibadetlerini yerine getiren insanların daha mutlu olduğu ortaya çıkıyor. Bunun çeşitli sebepleri var. Ancak dört faktör öne çıkmaktadır: İlk olarak din, insanların hayatta anlam, gelecek için iyimserlik ve ümit bulmalarını sağlayan tutarlı bir inanç sistemi sunmaktadır. Kaçınılmaz olan ölüm yalnızca inanmak ile anlam bulmaktadır. "Niçin dünyaya geldik? Yaşamın gayesi nedir? Ölümden sonra ne olacak?" gibi hayati soruların cevabı dindedir. Dini inanç sistemleri insanların her şeyin düzen ve intizam içindeki kainattaki yerlerini anlamalarını; olumsuzluklara karşı koymaya, streslerle başa çıkmaya ve hayatı süresince meydana gelen kaçınılmaz kayıplara anlam vermelerini ve bu zorlukların çözüme kavuşacağı öbür dünya için iyimser olmalarını sağlar. İkinci olarak, dini merasimlere rutin olarak katılım ve dindar bir topluluğun parçası olmak, insanlara sosyal destek sağlamasının yanı sıra yakınlık ve aidiyet ihtiyaçlarını karşılar. Kendilerine ve topluma güvenlerini artırır. Üçüncüsü, dine katılım çoğu zaman evlilikte sadakat, aile birliği, fedakârlık, yeme ve içmede ılımlılık, tevazu, affedicilik, Allah'ın verdiği nimetlere şükran duyma ve sevecenlikle karakterize edilen erdemli (faziletli) davranışlarla ve çok çalışmakla nitelendirilen bedensel ve ruhsal açıdan sağlıklı yaşam biçimleriyle ilişkilendirilmektedir. Dördüncüsü, ibadet etmek, dua ve zikir etmek, ibadethanelere gitmek ve cemaatle Allah'a yönelmek ve benzeri dini ve manevi uygulamalar sevinç, huşu, sevecenlik ve coşku gibi olumlu duygular doğurur, mutluluk verir. Sıkıntılı anlarda Yaradan'a sığınma,

O'ndan yardım isteme rahatlatıcıdır. Bayramlar, dini özel günler (kandiller gibi) yine toplumda birlik ve kardeşlik ruhunu, barış ve dayanışmayı artırır. Tabi bu araştırmalar Müslümanlar üzerinde yapılsa idi daha şaşırtıcı neticeler alınırdı. Ancak şu sonuç çıkmaktadır: İnanan insan daha mutlu, daha sağlıklıdır ve daha uzun yaşamaktadır. (Prof. Dr. Sefa Saygılı, Akit, 29 Ekim 2016)

Dua

Dua okutmak hastalıklara daha iyi geliyor. Kansas Saint Luke's Hastanesi, San Francisco Hastanesi ve Columbia Üniversitesi'nin yaptığı araştırmalar, dua okutmaların -dikkat okumanın değil!- hastaların iyileşme sürecini hızlandırdığını ortaya çıkardı. Hastalar kendileri için dua edildiğini bilmiyorlardı. St. Luke's Hastanesinde kendisine dua edilen 990 kalp hastasının 466'sına dua okundu. Dua okunan hastaların yüzde 11'i daha hızlı iyileşti. San Francisko Hastanesinde 390 hastadan 150'sine dua edildi ve bu hastalarda daha çabuk iyileşti. Columbia Üniversitesinde üreme sorunu yaşayanlardan dua okunanlarda, döllenme başarısı oranı yüzde 8'den 16'ya çıktı. Embriyonun rahimde sağlıklı büyüme şansı ise yüzde 25'ten 50'ye yükseldi. İngiltere Ulusal Psikiyatri Enstitüsü'nün uzmanı Dr. Peter Fenwick'e göre bu araştırmalar insan enerjisinin gücüne işaret ediyor. (Vatan, 12.09.2003) Nörolog Andrew Newberg'in araştırma sonuçlarını yayınladığı "How God Changes Your Brain" (Tanrı beynimizi nasıl değiştiriyor?) adlı kitaptan: "10-15 dakika içten şekilde dua etmek beynin gri bölgelerini harekete geçiriyor, düşünce gücünü artırıyor ve merhamet duygusunu geliştiriyor. Korku ve öfke gibi duyguları azaltıyor. Bu etkilerin sonucu olarak öğrenme yeteneği gelişirken, oluşan rahatlama hisside psikolojik açıdan sağlık üzerinde olumlu etkiler yaratıyor." Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nazan Aydın: "Dua, zikir gibi dini yaşantılar sırasında beynin bazı bölgelerinde kanlanma artıyor ve uzun süre devam ettirildiğinde ise beynin hafıza ve dikkatten sorumlu bölgelerinde yeni beyin hücresi oluşumu meydana geliyor." (Yeni Asya, 18 Nisan 2010) ABD'de yayınlanan ünlü haber dergisi, Allah ve Sağlık: Din İyi Bir İlaç mı? Bilim Neden İnanmaya Başlıyor? (God & Health: Is Religion Good Medicine? Why Science is Starting to Believe?) başlığı altında dinin iyileştirici etkisini kapak konusu yaptı. Allah inancının insanın moralini yükseltip hastalıktan daha kolay kurtulmasını sağladığına değinilen makalede, bilimin de, inançlı insanların hastalıkları daha kolay ve çabuk atlattığına inanmaya başladığını bildirdi. Newsweek"in anketine göre, insanların %72"si dua ederek hastalıktan daha çabuk kurtulduklarına, duanın iyileşmeyi kolaylaştırdığına inanmaktadır. ABD ve İngiltere'de yapılan araştırmalarda da, hastalar için dua etmenin, hastaların rahatsızlık belirtilerini azalttığı ve iyileşme sürecini hızlandırdığı sonucu elde edilmiştir. (Newsweek, 10 Kasım 2003) Dua iyileştiriyor. The New York Times gazetesi dua ile iyileşme süreci arasındaki bağlantıyı araştıran çalışmaları masaya yatırdı. Bilim, dua edilen kişilerin daha kolay iyileştiğini ispatlıyor. (Yeni Asya, 12.10.2004) Yazar ve ressam Özge Günaydın kanserle mücadelesini kazanan ve bu süreci satırlara taşıyan bir kadın. "Çok dua ettim ve Rabbime sığındım. Bu hastalıktan ders çıkarmak için var gücümle uğraştım. Duanın gücüne inandım. Dua ederken çok daha fazla pozitif düşünceye odaklandığımı fark ettim. Dua benim için müthiş bir enerji kaynağıdır." (Yeni Şafak, 18.3.2018) Dünyaca ünlü kalp cerrahı Prof. Mehmet Öz diyor ki: "Dua etmek insanı çabuk iyileştirir. Her ameliyattan sonra hastalarıma dua ettiririm. Bu onları çabuk iyileştirir." (Vatan, 4 Mart 2003) "Dua, bazen infilak gibi güçlü bir etkiye sahiptir. Bu yolla, kanser, böbrek iltihapları, ülser, deri, akciğer ve kemik veremi veya kalp zarı gibi hastalıkların hızla iyileştikleri görülmüştür. Başkası için yapılan dua, bireyin kendisi için yaptığı duadan sürekli daha etkili olagelmiştir. Öyle anlaşılıyor ki duanın kabulü, şiddet, ısrar, keyfiyet ve kalitesine bağlıdır." (Alexis Carrel, Dua, s. 62) "Dua yer çekimi gibi gerçek bir kuvvettir. Doktorluk hayatımda tıbbın fayda etmediği ama dua ile iyileşen nice insanlar gördüm. Bu alt edilemez sanılan tabiat kuralları ile başa çıkacak tek kuvvet, duadır." (Carrel, Bütün Dünya Dergisi, Ağustos, 1949) Bazı hastalarının din sayesinde büyük manevi güç kazandıklarını" fark eden ABD Ulusal

İnsan Genomu Araştırma Enstitüsünün Başkanı Francis Collins, ateizmden vazgeçmiştir. (Mustafa Akyol, Bilim, Din ve Ateizme Dair Modern Ezberlerin Sonu, s. 33) Ateist iken beyin kanaması geçirip bir süre felç kalan yazar Serdar Turgut: "Dinin, dua etmenin bana çok yararı oldu. Duanın gücünü keşfettim. Hayırda şerde Sen'den. Bizi koru, sabır Allah'ım." (Gerçek Hayat, 7 Ocak 2005, 220. Sayı, s. 23) "Dua en önemli motivasyon aracıdır. Dua İnsanın kendisini bilmesidir. İnsan zor şartlarda paniğe kapılır ve şoka girer. Dua ile insan yalnız olmadığını anlar." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 61, 62)

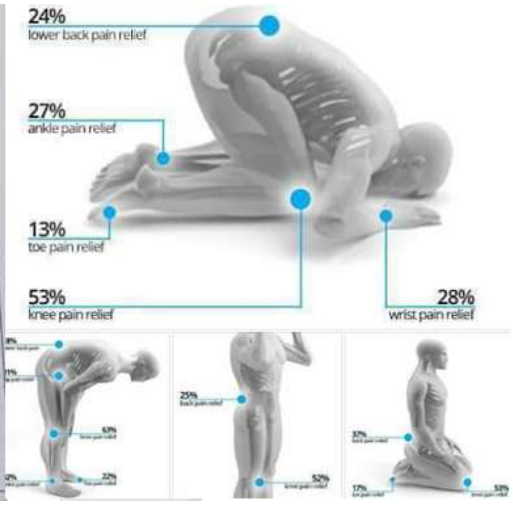
Namaz

Fransız bilim adamı M. Lantee, Namaz ve insan sağlığı konusundaki görüşlerini şöyle özetlemektedir: "Bu konu üzerinde senelerce süren araştırmalar yaptım, sonuç olarak namazdaki hareketlerin kalp yetmezliklerini, damar sertliğini önlediğini söyleyebilirim. Bu hareketler damarlara ve kalbe izometrik egzersizler yaptırmakta ve büyük bir elastikiyet sağlayarak damar sertliğini engellemektedir. Bu durum beyin damarları için de geçerlidir."

Beş vakit şifa. İsviçre'nin Siegfield laboratuvarı lisansı ile romatizmaya ilacı olarak üretilen 'Prodisan Kapsül' ilacının tanıtım broşürü, namazdaki hareketlerin bir şifa kaynağı olduğunu tartışılmaz şekilde ortaya koyuyor" (Dr. Gülsen Ataseven, Gerçeğe Doğru dergisi, III/ 24) ve Amerikalı araştırmacılar tarafından vücuda faydalı olduğu tespit edilen hareketler. (Yeni Akit, 4.9.2015)

Beş Vakit Şifa

Dr.Gülsen ATASEVEN

"An Ergonomic study of body motions during Muslim prayer using digital human modelling" adlı Inderscience adlı sitede yayınlanan araştırma da aynı sonuçları vermektedir. (https://www.inderscience.com/info/inarticle.php?artid=81914) Günaydın gazetesinin 8.3.1983 tarihli bir haberin küpürünü eğitimci Vehbi Vakkasoğlu 'Öğretmenin Not Defteri 1' adlı eserin 202. sayfasında paylaşmaktadır: "Fransızlara göre romatizmanın ilacı 5 vakit namaz: Fransız doktorlar, romatizma, bel ve sırt ağrılarından şikayet eden hastalara Müslümanlar gibi namaz kılmalarını tavsiye ediyor." Başka bir haber: "Viyana Üniversitesi Tıp Fakültesi Profesörü Dr. Hans Tischer, ünlü bir ortopedi uzmanıdır. Bu bilim adamı, kendi sahasıyla ilgili bir hareketler zinciri olan namazı incelemiş ve şöyle bir yargıya varmıştır: "Müslümanların namazı ortopedik açıdan incelendiğinde, bütün hareket ve pozisyonlarıyla, boyun, omuz, kol, sırt, omurgalar, dirsekler, bacaklar, diz, kalça ve ayak bilekleri hatta parmak eklemlerine varıncaya kadar vücudun her eklemini hareket ettirir. Ayrıca boyun, omuz, kol, bacak, sırt ve karın kaslarının tümünü büyük bir ahenk içinde kasılıp yumuşatmakta ve böylece tam bir sağlık kaynağı olmaktadır. Üstelik tüm bu faydalı hareketler günde beş defa tekrarlanmaktadır. Vücut için bundan daha faydalı daha rahatlatıcı bir hareketler topluluğu düşünülemez." (Vatan, 06.11.2003) Şiva, Hallel Yafa hastanelerinden, Tel Aviv ve Ben Gurion Üniversitelerinden İsrailli, Claibland

Üniversitesi'nden Amerikalı araştırmacılar, ABD'deki NIH Ulusal Sağlık Kulübü'nün finanse ettiği çalışmaları sonucunda namazın etkisinin, eğitimsel kurumlardaki (aynı araştırmaya göre bu hastalığa yakalanma riskini yüzde %24 azalttığı ortaya konan) eğitim faktörünün olumlu etkisinden daha büyük olduğunu keşfetti. İsrail Haaretz gazetesinin bazı kısımlarını yayınladığı araştırmaya göre insanın eğitim aldığı yıllara oranla namazın etkisi de kat kat artıyor. Araştırmayı gerçekleştirenlerden İsrailli Profesör Rvka Aenzlberg, namaz kılan kimsenin namaz esnasında birçok kültürel ve düşünsel faaliyete yatırım yaptığını ve bunun de kendisini Alzhemier hastalığından koruduğunu belirtti. (Timeturk, 17.08.2012) Sonradan Müslüman olan Jeffrey Lang adlı matematik profesörünün yazdığı, 'Melekler de Sorar' (Even Angels Ask) adlı eserinden, ilk namazla ilgili anısından bir bölüm ile devam edelim: "Bu esnada idrak ettiğim en önemli husus ise, benim Allah'a ve namaza şiddetle muhtaç olduğum gerçeği oldu." İnternette yer alan 'egzersiz zihni açıyor' başlıklı yazılarda da "fiziksel faaliyetlerin kan akışının beyin dâhil, bedenin her yerinde arttığını" gösteren çalışmalara rahatlıkla ulaşılabilmektedir. Zaten zihnin en açık olduğu an, beyne en fazla kan gittiği hareket olan secde, aynı zamanda Allah'a en yakın olunan andır: "Kulun rabbine en yakın olduğu hal secde halidir." (Müslim, Salat, 215; Ebu Davud, Salat, 148; Nesai, Tatbik, 78) J. H. Lenison. 'Günde 5 vakit namaz kılındığı esnada, gah çölün vahşi yalnızlığında, gah şehrin kalabalıklarında, müminlerin Allah'a itaat ve sadakat arz eden bu kimseler üzerinde derin tesiri icra eder ve bu tesir mutlaka ki benzersizdir.' (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 18) Dinin doğru anlaşılıp doğru uygulandığı "her yerde" barış, huzur vardır: Turkcell Süper Lig'deki Beşiktaş-Fenerbahçe derbisi öncesinde iki takımın taraftarları arasında kavga çıktı. (İHA, 29 Mart 2008) Beşiktaşlı ve Fenerbahçeli taraftarlar, Eyüp Sultan'da bir araya gelerek kıldıkları sabah namazının ardından birlikte dostluk kahvaltısı yaptı. (Milliyet, 19.12.2010)

Onkoloji Uzmanı Prof. Dr. Erkan Topuz: "Namaz sadece bir ibadet değil; bilimsel olarak kan dolaşımını artıran, stresi azaltan, beyin fonksiyonlarını güçlendiren ve bağışıklığı destekleyen bütünsel bir sistemdir. Secde, rükû ve vakit düzeniyle vücut ve zihin yeniden dengelenir. Modern tıbbın önerdiği birçok şey, namazda zaten vardır." (facebook.com/reel/2503475796738452)

Oruç

Nobel ödüllü bilim insanından çarpıcı açıklama. Yoshinori Oshumi Japon biyolog ve bilim insanı. 2016'da İsveç Nobel Vakfı tarafından, hücrelerin kendi kendini sindirmesi olarak bilinen otofaji alanındaki çalışmaları nedeniyle Nobel Ödülüne layık görülen bilim insanı, oruç tutmanın sağlığa faydalarını bilimsel olarak ispat etti. Genlerdeki mutasyonlar hastalıklara neden olurken, aç kalma süreçlerinin kanser ve nörolojik hastalıklar gibi bazı vakalarda düzelmelere sebep olduğu gerçeğini ve sağlığa katkılarını kanıtladı. (Mynet, 19.04.2022) ABD'li bilim insanları: Haftada 2 gün oruç tutmak ömrü uzatıyor. (TRT Haber, 27.12.2019) Bilindiği gibi peygamber efendimiz haftada 2 gün, pazartesi ve Perşembe günleri oruç tutmakta idi. (Tirmizi, Savm, 44; Nesai, Sıyam, 36; İbni Mace, Sıyam, 42; Hanbel, VI/80) Ünlü Doktor Enver Saraç'tan flaş açıklama: Kanseri öldürmek için oruç tutun. (Milliyet, 10.04.2017) Biz allah rızası için tutar, iyi sonucu da O'ndan bekleriz tabii…

Abdest

"İnsan bedeni 'statik elektrik' üretiyor. Tabii haliyle ve özellikle sevinç, üzüntü, heyecan, stres gibi duygu dalgalanmalarında 5-10 kat fazla olmak üzere. Bu statik elektrik insan dış yüzeyinde yani teninde birikiyor. Ayrıca tüm canlı ve cansız cisimlerin dış yüzeylerinde de statik elektrik yükü var ve insan günlük yaşantısında bunlarla el ve vücudu ile temasında da elektrik yükü alıyor ve statik elektrik birikimi artıyor. Bu birikim çepeçevre tüm vücudumuzu yani tenimizi zırh gibi kaplıyor. Defedilemez ve aktarılamaz ise insana huzursuzluk, sıkıntı ve rahatsızlık veriyor. Bu statik elektrik yükü vücuttan nasıl atılacak? İletken maddelerle temas edilerek.

Elektriğe karşı en iletkenlerin başında bildiğimiz su gelir. İnsan banyo yapınca bu yük suya aktarılıyor. İşte insanın duş ve banyo sonrası büyük rahatlık duyması bu yüzden. Bir de biliyorsunuz, çıplak ayakla toprağa basıldığında da bu yük toprağa aktarılabiliyor. Bazı psikolojik rahatsızlıklarda doktorlar hastanın çıplak ayakla toprakta gezinmesini önerirler. Bu pratik ve seri etki gösteren bir tedavi yöntemidir. Artık ibadete geliyoruz: İbadet bir takım şekilsel hareketlerin yanında aslında düşünseldir. Düşünce de yukarıda belirttiğimiz gibi bir enerjidir. Beyinde oluşan düşünce enerjisi, tüm vücut ve özellikle giysilerle kapatılmayan kafa, el, yüz gibi vücudun dış yüzeyleri ile Allah'a ve O'nun her insan için görevlendirdiği yazma (kayıt) ve iletişim ile görevlendirdiği aracılara yani meleklere iletilecektir. Namazdan önce abdest alınması ile insanın vücudundaki bu statik elektrik yükü boşatılarak iletişim kanalları açılmış oluyor ve insan Namaz ibadeti ile yaratıcısının huzuruna çıktığında O'nunla iletişim kurmasına fiziki bir engel kalmıyor. Boy abdesti yani gusülde de gerekçe aynıdır. Cinsel bir aktiviteden de insanın aşırı bir statik elektrikle yüklenmesi olağandır. Bu elektrik yükü de yıkanmak yani gusül abdesti almakla atılacaktır. Şimdi gelelim bu söylediklerimin sağlamasına, yani doğruluğunun ispatına: Abdestin alternatifi nedir? Yani su bulunmama halinde abdest gereği nasıl yerine getirilecektir? Teyemmümle yani toprakla. Yukarıda anlattığım gibi toprak da iletkenliği nedeni ile suya alternatiftir. İşte bu sebepten su bulunmadığında teyemmüm edilir." (Prof Gazi Özdemir, Din ve Beyin-Temel Prensipleri Aynı adlı eserinden alıntılayan Hasan Suiçmez, Abdestin Sırları, Çayhaber.net, 25.07.2012)

Abdest, bilimsel mucizeler

Abdestin Dolaşım Sistemine Verdiği Sağlık Nimetleri: Damarlar kalpten uzaklaştıkça incelerek nihai dokulara ulaşmaktadır. Bu ince damar sistemi esnek, pürüzsüz olduğu takdirde normal görevini sürdürebilir. Yoksa damarlar zamanla daralır, neticede tıkanır. Bu olaylar beyinde olursa ihtiyarlık erken gelir, bunama kaçınılmaz olur. Bu tehlikeli gidişten uzaklaşmanın en pratik ve sağlam yolu, damarlara genç yaşlardan başlayarak esneklik kazandırmaktır. Özellikle beyin dolaşımı ve kalpten uzak düşen ayak ve el damarlarında bu jimnastiğin yapılması zorunludur. Bunun en kolay yolu, damarları ısı farkı ile açıp kapayan su ile yıkama sistemidir. İşte kolayca fark ettiğimiz gibi, abdest alma damar sistemine esneklik kazandıran harika bir reçetedir. Özellikle ağız, burun ve boynun iki yanının ile teması, kafa kaidesinin etki ile beyin dolaşımını zenginleştirir. İşte 14 asır önce İslamiyet, suyun altın olduğu bir noktadan (Arabistan) arza intişar ederken, abdesti bu akıl almaz hikmeti için getirmiştir. Bu sayede kalp ve dolaşım basıncı rahatlayacak. Bu sayede beyin ve sinir sistemi tüm uyuşukluklarından kurtulacaktır. Bugün sinir yorgunluklarının tek doğal ilacı olarak da gusül tarzında genel yıkanma en sağlıklı tedavi usulüdür. Daha incesi abdest alma alışkanlığı ile oruç ve namazın hayat boyu sağlığımıza verdiği kazancı beraber düşünürsek, ciltlerce kitapta saymakla bitiremeyiz. Abdestin Korunma Sistemine Verdiği Sağlık Nimetleri: Korunma sistemimiz (mikroplara ve kansere karşı) bildiğimiz dolaşım sisteminden farklı, daha ince damar şebekesinden kurulu ayrı bir yapıya sahiptir. Bu sistem beyaz kan sistemi, ya da tıp ismi ile lenf sistemidir. Bu sistemin sağlıklı işlemesi de dolaşım sistemi kadar önemlidir. Üstelik lenf (beyaz kan) damarları kan damarlarından on defa daha incedir. İşte abdest bu sistem için akıl almaz bir nimettir. Onun kıldan ince damarlarını da esnek tutar. Hele bu sistemin özel merkezleri olan burun arkası ve boğazın sık sık yıkanması (gusül) korunma sistemimize yeniden güç ve hareketlenme kazandırır. Abdest ve guslün lenf sistemine kazandırdığı uyarı, tüm hastalıklar, hatta kanser gibi konularda fevkalâde ciddi yarar sağlar. Abdestin Vücudun Statik Elektriğini Giderici Etkisi: Tüm hücreler çevresinde belli bir statik elektrik vardır. Ancak vücudun tümü bu statik elektriğin olumlu dengesi içindedir. Bunu his dahi etmeyiz. Vücut kırışma ve sarkmaları statik elektrikle yakından ilgilidir. Eskiden beri tedavi edici etkisine inanılan ve günümüzde pek moda olan akupunktur bu statik elektriği dışarı atmanın bir tarzıdır. Vücudun statik elektriğinin aşırısını dışarı atmanın iki yolu vardır: Ya çıplak el ve ayakla toprağı

elleyerek bir nevi toprak hattı yapmak. Ya da su ile yıkanarak bu elektronları dışarı aktarmak. (Onkolog Dr. Haluk Nurbaki`den alıntı; dogruhaber.com.tr, 26.01.2019)

Teyemmümün temizliğini kanıtladı. İstanbul'da özel bir hastanede çalışan İç Hastalıkları Uzmanı Dr. Abdülkadir Geylani Şahan, Kur'an-ı Kerim'de teyemmümden bahsedilen Maide Suresinden yola çıkarak bir araştırma yaptı. İnsanlardan el temizliği yapılmadan örnekler alan Doktor Şahan ve ekibi, ardından teyemmüm yaptırarak yeniden örnek aldı. Çıkan sonuçları karşılaştıran Şahan, teyemmüm sonrası ellerin temizlendiğini gördü. Aldıkları sonuç karşısında çok şaşırdıklarını söyleyen Şahan, "Kur'an-ı Kerim, insanların hem bilimsel hayatına hem dünya hayatına akla gelebilecek her duruma çok net açıklamalar verebilen bir kitap." ifadelerini kullandı. (Yeni Şafak, 16 Şubat 2022)

Sünnet

2005'li ve devamındaki yıllarda internette bir süre 'sünnet sağlığa zararlıdır' furyası başlatılmış, çağdaş sıfatlı doktorlarımızda bu furyaya katılmışlardı. Peki, gerçekte durum nedir?

BM'den Sünnet olun Çağrısı. Birleşmiş Milletler'in sağlık örgütleri, AIDS'e yol açan HIV virüsünden korunmak için erkeklere sünnet yaptırmaları tavsiyesinde bulundu. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) ile UNAIDS (HIV/AIDS Ortak Programı) uzmanları, erkeklere sünnetin virüse karşı kısmi koruma sağlayacağını açıkladı. DSÖ uzmanlarından yapılan açıklamaya göre sünnet AIDS'e yakalanma riskini yüzde 60 oranında azaltıyor. Dünya Sağlık Örgütü HIV/AIDS bölümü başkanı Dr. Kevin De Cock da "Heteroseksüellerde HIV enfeksiyonunun yüksek ve sünnet oranının düşük olduğu ülkelerde artık HIV bulaşma riskini azaltacak yeni bir yöntemin bulunduğunu" söyledi. (Vatan, 28.03.2007) Sünnet AIDS'ten kurtarıyor: İngiltere'de Harvard Üniversitesi profesörleri Daniel Halperin, AIDS'e yol açan HIV virüsüne karşı en etkili yöntemin sünnet olduğunu açıkladı. Sünnetin uzun vadede kondomdan bile koruyucu olduğunu savunan Halperin, virüsün bulunmasının 25'inci yıldönümü için Independent'a verdiği demeçte "BM'nin her yıl AIDS'le mücadeleye ayırdığı paranın yüzde biriyle, yani sünnetle daha etkili olabiliriz" dedi. (İnternet Haber, 10.05.2008) AIDS için Coni de kestirecek. New York sağlık yetkilileri harekete geçti. AIDS'i önleyen sünnet için kampanya başlıyor. ABD erkeği sünnet olacak. New York'ta, AIDS riski içinde bulunan erkeklerin sünnet yaptırmasını teşvik için kampanya başlatılması planlanıyor. Yetkililer kentteki hastane ve klinikleri idare eden Sağlık ve Hastaneler Kurumu'ndan sağlık sigortası olmayan erkeklerin ücretsiz sünnet edilmesini istedi. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) ile UNAIDS uzmanları, Kenya, Uganda ve Güney Afrika'da yapılan araştırmalara dayanarak, sünnetin AIDS'e karşı korunmada etkili olduğunu belirtmiş ve erkeklere sünnet olmaları tavsiyesinde bulunmuşlardı. (İnternet haber, 08 Nisan 2007) Sünnet "penis kanseri"nden koruyor. ASM Çocuk Cerrahisi Uzmanı Dr. A. Nadir Tosyalı: "Penis kanseri riskini ve partnerlerin rahim ağzı kanseri riskini azaltan sünnet, ciddiye alınması gereken önemli bir cerrahi işlemdir." (Mynet, 20.05.2010) Sünnet tüm dünyada yaygınlaşıyor. Yeditepe Üniversitesi Hastanesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı Başkanı Doç. Dr. Selami Sözübir, sünnetin hem cerrahi yönü hem de psikolojik yönüyle üzerinde önemle durulması gerektiğini belirtti. (İHA, 28.4.2009) Birçok hastalığa karşı koruma kalkanı; sünnet. (avrasyahospital.com.tr/bircok-hastaliga-karsi-koruma-kalkani-sunnet) Eşleri sünnet olmayan hanımların rahim kanserine yakalanma riskinin, sünnetli olanlara oranla beş kat fazla olduğu belirlendi. Barselona Kanser Enstitüsünden Dr. Xavier Casteilsague, bu sonuçtan hareketle, rahim kanserini kontrol altına almak için sünnet kampanyası başlatmayı teklif ediyor. (Yeni Asya, 03 Ocak 2018) Uzmanlar, 'sünnet'in erkekleri birçok hastalıktan koruduğunu ve hastalıklara yakalanma riskini azalttığını söylüyor. (NTV, 23.3.2011)

Az ye, gece sağa yatarak uyu; sağlıklı ve uzun yaşa

ABD'deki Ulusal Yaşlanma Enstitüsü'nde bilim insanları, 10 yıldan uzun bir süre 60 erkek ve 60 dişi maymundan oluşan iki grup üzerinde çalışma yaptı. Normalden daha az yemenin kanserden katarakta kadar pek çok hastalığı önlediği ortaya çıkarken yaşamı üçte bir oranında uzattığı da kanıtlandı. (Sabah, 27.12.2012; 13.10.2013) "Üç huy Allah'ın gazabını gerektirir. Acıkmadan yemek yemek, uykusuz kalmadan uyumak, lüzumsuz yere gülmek." (Ramuze'l-Ehadis, I/3340) "Birçok hastalığın gerçek sebebi çok yemedir." (Camiüs Sağir, I/36) Asrı Saadette Hareklius, Hz. Peygamber aleyhisselam'a hizmet için bir doktor göndermişti. Bu tabip, Resul-i Ekrem'in yanında uzun müddet kalarak ashab ve ehl-i beytten hastaları tedavi için beklemiş, fakat tedaviye çok az kimsenin muhtaç olduğuna şâhit olarak memleketine dönmek için izin isteyince, az hastalanmanın sebebi hakkında Hz. Peygamber, "Ashabın iyice acıkmadıkça yemek yemediklerini ve yemekten iyice doymadan ayrıldıklarını" söylemiştir. (Milaslı İsmail Hakkı, Tıbb-ı Nebevi, s. 22) "Mümin karnını tamamen doyurmaz" (Darimi, Vesaya, I/108) "İnsana, yaşaması için birkaç lokma yeter. Çok yemek isteyen, karnının yani midesinin üçte birini yemekle doldursun, üçte birini suya ayırsın, üçte birini de rahat nefes alması için boş bıraksın." (İbn Mace, Et'ime, 50) "Ademoğlu, karnından daha şerli bir kap doldurmamıştır."(Tirmizi, Zühd, 47) "Mide hastalıkların evidir. Tedavinin özü ise perhizdir." (Ebu Davud, Tıb, 13) "Ümmetim hakkında en çok şu hususlardan korkuyorum: Şişmanlık, uykuya düşkünlük, tembellik ve iman zayıflığı!" (Suyuti, Camiu's-Sağir Tercümesi, Hadis No: 295) "Sizin Allah'a en sevimli olanınız, az yiyip içen ve bedence hafif olanınızdır." (Suyuti, Camiu's-Sağir Tercümesi, Hadis No: 221)

Ünlü tıp profesörü Osman Müftüoğlu, bugünkü yazısının "Sağlık Çerezi" başlıklı bölümünde uyku pozisyonlarını yazdı. Sağ tarafa uyunması tavsiyesinde bulunan Prof. Dr. Müftüoğlu, Hürriyet gazetesindeki yazısının ilgili bölümünde "Sağ yana yatmak daha verimli" başlığı altında "Beyninizin toksinlerden arınmasını sağlayan G-Lenfatik temizleme sisteminin daha etkin çalışması için sağ yana yatmayı tercih edin. İkinci tercih sol yana, üçüncüsü sırtüstü olanıdır. Yüzükoyun yatanlarda bu sistem tıkanıyor ve sabah yorgunluğu olasılığı artıyor" ifadelerini kullandı. (Yeni Akit, 31.1.2020) Hazret-i Peygamber (sav) uyurken sağ yanına doğru yatarak uyurdu. Riyazü's-Salihin adlı hadis kitabında şöyle rivayet ediliyor: Bera b. Azib'den: Peygamber Efendimiz (sav) yatağına girdiğinde sağ tarafına yatardı." (Riyazü's-Salihin; II/206-209) "Hz. Peygamber uyumak üzere uzandığında sağ elini yanağının altına koyar, sonra, "Allah'ım, kullarını dirilteceğin kıyamet Gününde beni azabından koru" diye dua eder ve bunu üç defa tekrarlardı." (Camiü's-Sağir, Hadis No: 6558) Unutmayalım ki tüm bunları önce Efendimiz yapardı, tıp sonradan faydalarını keşfetti!

"O (Allah) geceyi içinde dinlenesiniz diye sizin için yaratandır." (Yunus, 67) "Uykunuzu bir dinlenme kıldık." (Nebe, 9) "Size geceyi bir örtü, uyku zamanı kılandır O'dur." (Furkan, 47) Bu ayetlerle alay etmek isteyen bazı ateistler, "Ama ben geceleri uyumuyorum ki, gündüz uyuyorum" diye akıllarınca itiraz ediyorlar! Peki, bakalım bilim adamları bu konuda ne diyor: "Kanserden korunmak için düzenli uyku ve spor." (Hürriyet, 9.3.2015; NTV, 18.12.2008) "Tevfik Dorak, İngiltere'nin Newcastle Üniversitesi'nde kanser araştırmaları yapan bir Türk doktor. Dorak'ın dünya tıp literatürüne geçmiş çarpıcı bulguları var. Bunlardan biri, karanlıkla-kanser arasındaki ilişki. Dorak, vücudun hücre yenileyici ve bağışıklık sistemi düzenleyici melatonin hormonunu gece karanlıkta salgıladığını hatırlayıp uyarıyor: "Karanlıkta uzun ve düzenli uyku bu salgıyı ve kansere bağışıklığı artırıyor. Gece '23.00 ila 03.00' arasında salgılanan ve vücudun savunma mekanizmasını güçlendirip, yaşlanmayı geciktiren bir hormon var: Melatonin. Ve sadece gece ve sadece teknolojinin bütün fişleri çekilince devreye giriyor." (Milliyet, 26 Şub 2014) "Kaliteli bir uyku için. En yenileyici uyku saat '22.00 ile 02.00' arasındadır. (Prof. Mehmet Öz, Milliyet, 15.6.2015) Dr. Ebru Aydın, "Melatonin salgılanan saatleri insanların kaçırmaması gerekiyor. Melatonin

hormonu özellikle gece "11'den sonra salgılanmaya başlıyor ve gece 2'ye kadar" en üst seviyeye çıkıyor. Sabaha doğru da yavaş yavaş azalıyor. O nedenle özellikle bu saatlerdeki uykuyu kaçırmamak gerekiyor." (Habertürk,31 Ocak 2014) İnsanların iki ayrı uyku dalgasına göre programlandığı tespit edilmiştir. Rodenburg Üniversitesinden Prof. Jurgen Zulley'in araştırmalarına göre bu iki dalgadan biri öğle arasında 10-30 dakikalık bir süre içerir. Öğle vakti ve öğle yemeği öncesi uyunacak bu uyku, uykusuzluğun en önemli çözümlerinden biri olarak görülüyor. Diğeri gece '12.00-04.00' arası uyanacak uykudur. Bu iki vakti düzenli olarak uykuda geçiren kişiler uykusuzluk sorununu aşacaktır (Sabah, 23.11.1993) ki, İslam litelatüründe buna 'kaylule' denmektedir. "Öğleyin kaylule yapınız. Muhakkak şeytanlar öğle vaktinde kaylule yapmazlar" buyurulmuştur ve Efendimiz de bunu yapmıştır. (Buhari, Hacc, 129, Cuma, 40; İbn Mace, Savm, 22¸ İbni Hacer, Fetḥu'l-Bari, XI/72; Ebu Davud, Ṭaharet, 14; Ebu Davud, Ṭaharet, 14)

Ayakta su içmenin zararları: Uzmanlar, ayakta su içmenin tıbbi zararlarını sıraladı. Ayakta su içmenin insanlara tıbben zarar verebileceğini belirten uzmanlar, "İnsanların mideleri pozisyonlarına göre farklılık gösterir. Yani ayakta ve oturur vaziyetteki midenin pozisyonu farklıdır. Ayakta duran bir insanlar eğer sıvı gıda içerse doğrudan doğruya onikiparmak bağırsağına geçer. Bu da midenin küçük eğriliğine uyan kısmında Waldeyerin mide caddesi denen oluk bulunur. Sıvı gıdalar bu yolu takip ederek devamlı küçük bir açıklığı olan mide çıkışını geçerek onikiparmak bağırsağına geçer. Yani şöyle diyecek olursak insanların ayakta su içmeleri sonucunda suyu içerler ve hiçbir yere etkisi olmadan direk onikiparmak bağırsağına geçer. Su insanlar için önemlidir. Bu sıvıyı ayakta içtiklerinde vücuttaki su midede birikmez ve vücuda hiçbir faydası olmaz. Eğer insanlar sıvıyı oturarak içerse bunlar önce midede birikir, asitle karışarak mikropları ölür ve sonra onikiparmak bağırsağına geçer. Bu durumda oturarak su içme usulüne uymakla insan kolera dâhil, birçok insan hastalıklarından korunmuş olur. İnsanlar rastgele yerde sıvıları alıp ayakta içerseler bazı hastalıklara ve tehlikeye daha fazla maruz kalırlar." dedi. (Sabah, 6.3.2013) "Eğer ayakta su içen kimse midesine verdiği zararı bilseydi içtiği suyu şüphesiz ki geri kusardı." (Abdürrezzak 10/427, hadis, 19588) "Sizden biriniz ayakta su içmesin." (Müslim, Eşribe, Hadis 116) Resuli Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem "Ayakta su içmeyi yasaklamıştır" ifadesi, Müslimin bir başka rivayetinde "Ayakta su içmekten men etmiştir" şeklinde geçmektedir. (Müslim, Eşribe, 112, 114) "Hiçbiriniz ayakta su içmesin." (Müslim, Eşribe 116)

Sakal

"Sakalla bıyık, astım ve cilt kanserinden koruyor." (Takvim, 12.3.2013) "Sakal sağlığı koruyor." (Sözcü, 19.1.2016) Sakalın Faydaları: Doğal bir antibiyotik, doğal bir nemlendirici, soğuğa karşı bir kalkan, kansere ve yaşlanmaya karşı koruyucu, solunum hastalıklarına engel. (bonherre.com/blogs/news/faydalari-ve-az-bilinenleri-ile-sakal)

Tesettür

Tesettür İslami bir emirdir. (Ahzab, 59; Nur, 31, 60; Mecmeu'zzevaid nr: 4168; Ahmet b. Hambel, Müsned nr. 6786; İbn-i Hibban, sahih, 5655-7347; Ebu Davud, Libas, 31; İbn Mace, Tahare, 132; Tirmizi, Salat, 160; Ahmed b. Hanbel, IV, 151, 218, 259) Her emir gibi tesettür de insanların faydasınadır: Milliyet Gazetesi'nden (9.12.2002) Dinsiz olan Ece Temelkuran, 'Kadınlara laf atan erkeklerle' röportaj yapar. Yazısındaki bir cümle ilginçtir. "Aslında kadınların güzelliği veya giyinişi (başörtülü olmadığı sürece) önemli değil… Bu ve birkaç laf atıcı itirafında, türbanlıların "laf atılmaktan muaf" oldukları anlatılıyor." Hürriyet gazetesinden Ayşe Arman ise, 12 Temmuz 2009 tarihli köşe yazısında, tesettüre girerek yaşadığı deneyimleri aktarırken şunları yazmaktadır: "Zaten tesettürlü olmak tuhaf bir şey, kimse size bir şey sormuyor, hep bir anlayış, şefkat, erkekler tacizde bulunmuyor, müthiş bir kalkanmış…" Arman'ın sonradan tesettüre giren oyuncu Büşra Apaydın ile yaptığı röportajın (28 Ağustos 2016) başlığı da ilginçtir: "Özgürleşmek için kapandım!" Amerika'da yapılan bir deneyle

de ilginç sonuçlar elde edilmiştir: Taciz için 5 saat sokakta yürüdüler. New York sokaklarında bayanların giyimi üzerinden ilginç bir taciz deneyi yapıldı. New York sokaklarında sosyal deney yapan gençler kadınların giydikleri kıyafetin "taciz" konusunda ne kadar belirleyici olduğunu ortaya koydu. 5 saat "normal" bir şekilde, 5 saat kapalı yani İslam'a uygun şekilde giyinen kadının karşılaştırmasına çok şaşıracaksınız. Videoda 'normal' giyinip gezen kıza ıslık çalıp laf atarlarken, kapalı (Müslüman) kıyafetle gezen aynı kızı kimse rahatsız etmez, laf atmaz, yan gözle bakmaz! (Star, 1 Eylül 2015) Satanist iken Müslüman olan Hollanda'lı Wendie Zantman, başörtü hakkında söyledikleri: "Başörtüsünün bir kadın için nasıl bir korunak olduğunu fark ettim ve hemen bir başörtüsü takıp Hollanda sokaklarında gezmeye başladım. Başörtüsü gerçekten de beni koruyor ve hiç kimse beni rahatsız etmiyordu." (Haksöz, 22 Şubat 2022) 'Hindu asıllı bir ateist' iken, 1999'da Müslüman olan dünyaca ünlü Hint şairi ve yazarı Kamala Das: "İslam'ı seçmemde tesettürün büyük rolü var. Tesettürü seviyorum. Tesettür emniyettir. Gördüm ki tesettürlü bir hanım her yerde saygı görüyor. Kimse dokunmuyor sana, laf atmaya bile cüret edemiyor. Tesettür içinde tamamen emniyettesin... Bunları dışlayan özgürlüğü fazlasıyla yaşadım, artık istemiyorum." (The Times of India, 15 Aralık 1999) Görüldüğü gibi tüm deneyimlemeler hep aynı sonuca ulaştırmaktadır: Gerçek bir tesettür tam anlamı ile bir emniyettir, kalkandır! "Giyinmekten amaç, vücudu yok saymak değil fakat onu tıpkı altın gibi, kalabalığın gözlerinden gizli tutulan eşyanın alanına geri çekmek demektir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 396) "Ey peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle, dış giysilerini üzerlerine bürünsünler. Bu, tanınıp rahatsız edilmemeleri için en uygun olanıdır." (Ahzab, 59) "Kur'an'da örtünme önce erkeklere, sonra kadınlara emredilmiştir." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 102) Kur'an hicabı ilk önce erkekler için belirtir. Daha sonra da kadınlar için. (Naik, s. 134) Kur'an'da bir kadına baktığımda ki, o kadın benim eşim, annem veya kızım olmadığı sürece bakışlarımı indirmemi söylemektedir." (Naik, s. 126) Efendimiz bir erkeğin "yabancı kadınlara ikinci kez bakmasını da yasaklamıştır." (Tirmizi, Edeb, 28,5/101) İlk tesettür ayeti erkeklerin göz kapaklarına inmiştir. "Mümin erkeklere söyle: Gözlerini harama bakmaktan sakınsınlar, iffet ve namuslarını korusunlar. Bu, onlar için daha temiz ve daha nezih bir davranıştır. Şüphesiz Allah, onların bütün yaptıklarını en iyi bilmektedir." (Nur, 30) Ve İslam'a göre asıl örtü takva örtüsüdür: "Allah'a karşı sorumluluk bilincinin sağladığı örtü, her şeyin üstündedir." (A'raf, 26)

Namahrem ile Tokalaşmak Üzerine

'İslamcı' kesimden olmayan kimselerde 'bu etkileri' uyandıran bu yaklaşım tarzına Müslümanların mesafeli olmaları gayet doğaldır: "Avuç içlerimiz pencerenin iki yüzünde öpüştü." (Cumhuriyet Gazetesi Genel yayın Yönetmeni Can Dündar, Tutuklandık, s. 122) Sol görüşlü olan emekli vali Ziya Çoker, 'Seçilmişler Atanmışlar İnsanlar' isimli kitabında çocukluk aşkından bahsederken şunları yazmaktadır: "Birbirine yapışmış olan ellerimiz, titrek oynaşmalarla sanki duygularımızı dile getiriyorlardı." (Ziya Çoker, Seçilmişler Atanmışlar İnsanlar, s. 24) Türk anarşist yazar Gün Zileli: Sinemada nişanlımla 'ellerimizle seviştik.' (Gün Zileli, Yarılma, s. 223) Halvet, yani birbirlerinin mahremi olmayan bir kadınla bir erkeğin baş başa kalmaları haramdır. Peygamberimiz böyle zamanlarda üçüncü kişinin mutlaka şeytan olacağını söylemiş ve inananların bundan sakınmalarını emretmiştir. (Tirmizi, Rada 10, Fitne 7; Müsned, I/18, 26)

Haremlik Selamlık

Rusya, İsrail, Fransa, İtalya, Çin, Brezilya, Filipinler, İngiltere, Japonya, Ukrayna, Hindistan, Meksika... Haremlik selamlık otobüs, tren, plaj, taksi hatta kadınlara özel banka (Almanya, Münih, Frauenbank; Milliyet, 27.11.2004) ve jimnastik salonu (ABD, Florida ve California, Milliyet, 26.03.2004) açarken, bizde daha namaz yerlerinin ayrı olması bile irtica habercisi olarak kabul ediliyor!

"Metrobüs kadınlar için güvenli değil. İstanbul'da metrobüs kullanan kadınların çoğunluğu duraklardaki güvenlik önlemlerinin yetersiz olduğunu ifade ederken bir araştırma her on kadından dördünün suça maruz kaldığını, her iki kadından birinin de suça maruz kalmaktan korktuğunu ortaya koydu." (Milliyet, 3.6.2023) Peki bugünlere nasıl geldik? Aynı konuya 3 farklı açıdan bakış sunalım: "O zamanki kadın erkek trende, vapurda, tramvayda ayrı oturuyordu. Kadın, kafeste yaşayan, güneşe hasret bir kuş gibiydi. Kadın çarşaftan kurtulup da güneşe çıkınca ne oldu? Plajlarda, kadın erkek, beraber giriyorlar. Kadın, güneşe çıktı." (Mahmut Yesari, Resimli Ay Dergisi, 29.10.1938) "Milli Eğitim Bakanlığı yeni açılacak her kurumda abdesthane ile kadın ve erkek için 'ayrı ayrı olmak üzere mescit' zorunluluğu getirdi." (Aydınlık, 25.06.2017) Hürriyet'ten Ayşe Arman'ın 'Taciz' başlıklı yazısında (03 Ocak 2009) geçen bir ifade: "Anlayamıyorum neden

bu tür görevlerde sadece kadınlar ‘çalıştırılmıyor?’ Ya da bu zorsa, görev dağılımı yapılırken, niye kadın erkek karışık bir ekip ayarlanamıyor?”

Kur’an ilacı. Mısırlı Dr. Abdulbasıt Muhammed’ın ilacı, biri Avrupa diğeri Amerika olmak üzere iki yerden onay aldı. İlhamını Yusuf Suresi’nden aldığını belirten Dr. Abdulbasıt Muhammed, adına "Kur`an İlacı" dediği ilacın buluşu hakkında şunları söylüyordu: "Bir gün, sabahleyin Yusuf Suresi’ni okuyordum. Aklım 84. ve onu takip eden ayetlere takıldı. Ayette, oğlu Hz. Yusuf’un başına gelenlerden dolayı şiddetli hüzün ve kederle ağlayan Hz. Yakup’un gözlerine akların indiği ve daha sonra, Hz. Yusuf Peygamber`in babası Hz. Yakup’a gönderdiği gömleği, babasının gözlerine sürmesiyle gözlerinin iyileştiği ve eskisi gibi görmeye başladığı ifade ediliyordu. Burada düşünmeye başladım. Hz. Yusuf`un gömleğinde ne olabilirdi? Sonunda gömlekte terden başka bir şeyin bulunmadığı kanaatine vardım. Düşüncemi ter ve terkibi üzerinde yoğunlaştırmaya başladım. Sonuçlar oldukça olumlu çıkıyordu. Daha sonra gözünde katarakt bulunan 250 gönüllü şahıs üzerinde günde iki defa olmak üzere iki hafta süreyle tedavi uygulamaya başladım ve sonunda yüzde 99`luk bir başarı elde ettim ve buna ‘işte Kur’an mucizesi’ dedim." Abdulbasıt, yapılan inceleme ve deney sonunda ilaca onay çıktığını ve ilacı üretmeye talip bir İsviçre şirketiyle, üzerinde "Kur`an İlacı" ifadesini koymak şartıyla anlaştığını ve şirketin de bunu kabul ederek üretime geçtiğini ifade etmişti. (Akit, 24.07.2013)

Allah ve ahiret inancı fıtratta, doğuştan genlerimizde var!

Erdal İnönü: "Akşam yatağa girerken, sabaha çıkıp-çıkmayacağımdan emin değilim. Dahası öldükten sonra ne olacak? Toprağın altında çürüyüp gidecek miyim? Ama ben yok olmak istemiyorum. Tanrı yoksa da olmasını istiyorum. Yok olmayacağımı düşünmek bana huzur veriyor. 1947 yılında Fen Fakültesinden mezun olunca doktora için Amerika’ya gitmiştim. Bir kimya hocamız vardı. Kendini Einstein’ın kimyadaki benzeri görür ve her şeyi kimya ile çözeceğine inanırdı. Bu bağlamda sık sık Tanrı kavramının da insanın acizliğinden kaynaklandığını söyler, kimya iyi anlaşıldığında Tanrı’ya ihtiyaç kalmayacağını güçlü bir şekilde izah ederdi." Yıllar sonra Erdal İnönü hocasıyla yeniden karşılaşır. Bir konferans için gittiği Amerika’da bir otel lobisinde otururken, hocasının koltuğunun altında bir kitapla asansörden çıktığını görür. "Koltuğunun altındaki kitabı sordum. 'Yeni yayınlanan kitabım' deyip, bana uzattı. Baktım, Tanrıyla ilgili bir kitaptı." (Erdal İnönü, Anılar ve Düşünceler” konulu konuşmasından, ODTÜ kampüsu, 18 Mart 1996; Anılar 1/166,170) Ümit Meriç, Türkiye sosyalizminin öncülerinden Kerim Sadi'ye yaşlılığında sorar: "Allah var mıdır yok mudur?" Kerim Sadi bir süre duraksadıktan sonra şöyle cevap vermiş: "Senin yaşlarındayken yoktu ama galiba artık var." (Ümit Meriç, Babam Cemil Meriç, s. 188) Devrimci sol önderlerden Mihri Belli: "Reşo Ali hastalanmıştı. Yatalak olmuştu, fakat kafası işliyordu. Geçmiş olsuna gittim kendisine. Bana, “Yakında öleceğim” dedi, senden bir ricam var. Bana izin ver, atalarım gibi yok olmayacağıma, bu dünyaya bir kuş mu olur, bir bitki mi olur geri döneceğime inanayım, yok olmayayım.” Reşo Ali, Alevi idi, reenkarnasyona inananlardan. “İzin senin” dedim." (Akit, 9.11.2016) Freud'un ünlü talebesi Carl Gustav Jung: "Ne zaman öfkeye ve korkuya kapılsam, ne zaman istemsizce "Ah Tanrım!" desem, O'nu anıyor, O'nu çağırıyorum. Kökeni benim kontrolümün ötesinde olduğu için, gerek olumlu gerek olumsuz açıdan, geleneklere uygun bir biçimde "tanrı" veya "kişisel tanrı" diyorum, bu kaderin gücüne." (The Listener, 21 Ocak 1960)

Önemli hatırlatma: Hiçbir ibadet egzersiz/spor değildir. İbadetten maksat, kulun Rabbine kulluğunu göstermesidir. Yoksa bu bilinç ile yapılmayan ibadet sadece spor faaliyeti olarak kalır. Ama şunu da bilelim ki ibadet maksadı ile yapılan tüm kulluk göstergelerinin ‘Allah rızası öncelikli olmak şartı ile’ mutlaka devamında kula maddi anlamda faydalı bir yönü de mutlaka bulunmaktadır!

Din ve bilim açısından oruç ve sağlık

-Pr. Dr. Alparslan Özyazıcı'nın 'Din ve Bilimin Işığında Oruç ve Sağlık' adlı kitabı esas alınmış, ayrıca eklemeler tarafımızca yapılmıştır.-

"Oruç tutun ki sıhhat bulasınız." (C. Sagir, 5060; Keşfu'l-Hafa, 1455, Münziri, Terğib ve't-Terhib, II/83)

Her ibadet öncelikle Allah emrettiği için yapılmalıdır. Ama Yüce Rabbimizin her emrinin de mutlaka birçok hikmeti bulunmaktadır. Bu yazı, oruç ibadetinin hikmetleri üzerine olacaktır.

Oruç tutmak insanı sabra taşır, dolayısı ile sabırsızlığın ve tahammülsüzlüğün bir ilacı da oruçtur. Oruç tutan zengin bir kimse, açlığın ne demek olduğunu, fakir kimselerin zor hallerini daha iyi anlar. Onlara yardım elini daha geniş açar.

İnsan kaç gün açlığa dayanabilir? Yediğimiz gıdaların bir kısmı bedenimizde yağ şeklinde depolanmaktadır. Bu maddeler açlık esnasında enerji kaynağı olarak kullanılmaktadır. Vücudunda depolanmış olan gıda maddelerinin yani karbonhidratların, yağların proteinlerin tamamının harcanması yani bir manada yanmasının neticesi toplam 150.000 kilo kalorilik bir enerji meydana çıkmaktadır. Günde en az 1.500-2.000 kaloriye ihtiyaç vardır. Bu durumda teorik olarak bir insan hiçbir şey yemeden haftada bir su içmek şartı ile yaklaşım 70-75 gün kadar yaşayabilir. Dewey adlı araştırıcı kendi şahsında 65 günlük açlık tatbikatı yaptı. (Pediatri, I/346, C. A. Pasternak, İnsan biyokimyasına giriş, s. 217; M. Yeğin ve arkadaşları: İslami oruç üzerinde biyokimyasal bir araştırma, Atatürk ün. diş hek. fak. Yıllığı sayı: 4,135-136,1980- Geffory M.R, Le jeüne (Tedavi vasıtası olarak oruç). Tercüme eden İbrahim canan, basılmamıştır, Erzurum,1978) İbni-i Haldun "çok yemek yemeye çalışan kimselerin kıtlığa maruz kaldıkları zaman, az az yemeye alışanlara nazaran daha çok zayiat verdikleri bir gerçektir. Onları öldüren karşılaştıkları açlık değil, daha önce alışmış oldukları tokluktur."(İ. Canan, Hz. Peygamberin sünnetinde terbiye, s. 222) demektedir.

Oruç tutmak tahammülü zor olan bir ibadet midir? Vücudu alışmış ise insan, ortalama 60-70 gün kadar açlığa, bir hafta kadar da susuzluğa tahammül edebiliyor. Diğer vakitler de bir bakıma, gece tutmuş olduğu orucu ramazan ayında gündüze alacak demektir. Kişinin tansiyonu ilk günlerde hafifçe düşebilir. Bunlar bünyenin oruca yani kısmi açlığa olan alışma yani adapte olma halleridir. Her yemek vücut için bir yorgunluğun başlangıcıdır. Mideyi adeta bir asit fabrikası ve bağırsakları da bir rafineri tarzında yaratan Cenab-ı Hak, 11 ay aralıksız çalışan bu fabrikalara yılın bir ayında, yani Ramazan ayında belirli bir vakit için istirahat vermiştir. Karaciğer 24 saat çalışmazsa şahıs ölür. Oruç halinde karaciğerin yükü azalacağı için insan vücudunun toksit yani zehirli maddelerden temizlenme imkanı artmış olmaktadır. Vücut, şahıs oruçlu iken maddi olarak da temizlenmiş olmaktadır. Oruç esnasında karaciğerin yükü azaldığı için ölü ve ölmekte olan hücrelerin tasfiye işi kolaylaşır ve hızlanır. Allah'ın emri olan orucun tutulması ile insan vücudu, eskiyen hücrelerin temizlenmesi, onların yerine yeni hücrelerin gelmesi ile adeta gençleşir. "Vücudun zekatı da oruçtur." (İbn-i Mace, Siyam, Hadis no: 1345) hadisini, zekatın lügat manasının 'temizlenme' olduğunu gerçeği ile değerlendirince, orucun hikmet daha iyi anlaşmaktadır.

Oruç bıçaksız bir ameliyattır. Günümüzde Batı memleketlerinde oruç ile tedavi uygulayan klinikler bulunmaktadır. Bazı hastalıklara karşı oruç tutmayı tedavi edici bir ilaç gibi tatbik eden birçok Batılı hekim vardır. Genel anestezi yapılacak olan ameliyatlarda, hasta ameliyattan altı saat önce ve ameliyattan altı saat sonraya kadar aç bırakılmaktadır. Anestezi için verilen zararlı maddeler, bu müddet esnasında vücuttan atılmaktadır. Yani aynı zamanda "Oruç bıçaksız bir ameliyattır." (M. R. Geffory, Le Jeune (tedavi vasıtası olarak oruç, Tercüme eden: İbrahim Canan) basılmamış kitap, Erzurum, 1978)

Oruç esnasında oruçlunun kalbi de dinlenir. Oruçlu iken, bilhassa öğleden sonra kalp çok daha rahat atacak, zorlanmayacaktır. Kalp oruçlu şahıslarda bir günde ortalama 15.000 kadar daha az atacaktır. Daha çok dinlenen kalp, daha kuvvetli bir hale gelecektir.

Şişmanlık, birçok hastalıkları peşin sıra getirir. Kalbe ağır bir yük biner, kalp ve damar hastalıkları, tansiyon yüksekliği, şeker hastalığı, belde ve dizlerde ağrılar, safra kesesi taşları gibi birçok problemler şişmanlarda görülmektedir. (New england of Medicine, 343: 1888, 2000) İbn-i Sina: "Bütün hastalıklar yenilen içilen şeylerden ileri gelir." der. En önde gelen ölüm sebebi kalp ve damar hastalıklarıdır. Oruç, insanı fazla yemek yeme alışkanlıklarından alıkoyar. Oruçlu şahıs aç kaldığı için, kanda mevcut olan yağlar kullanılır. Damar sertliğine sebep olan yağ fazlalığı tehlikesini azaltmış olur. Oruç, damar sertliği onun arkasından gelen yüksek tansiyon, kalp hastalıkları, damar tıkanmaları yani bazı böbrek hastalıkları için bir sağlık kazanma egzersizidir. (M. Yeğin ve arkadaşları, İslamı Oruç üzerinden biyokimyasal bir araştırma, Atatürk Ün. Diş Hekimliği Fak. Yıllığı 4, 135-65, 1980)

Oruçla insan zayıf ve aciz olduğunu anlar. Her organına, kendisine özel oruç tutturmalıdır. Mesela dili yalandan, gözü haramdan korumak gibi. Ramazan aylarında intihar benzeri davranışlar azalır. (T. K. Daradkeh, Parasuicide deruing ramadan in Jordan, Acta Pyschiatrica scandinavica, 86(3), 253-4,1992, H. Sadeghipour, et al, the effect of ramadan on the number of suicidal intoxication. Iranian of Endocrinology and Metabolism (IJEM). Abstract book the Congress on health and ramadan, October, 2001, p.31)

Bizlerden uzun bir müddet değil, senede bir ay, o da günün belli saatlerinde ve yine kendi menfaatimiz için oruç tutmamız istenmiştir. "Eğer bilirseniz oruç tutmak sizin için daha hayırlıdır." (Bakara,184)

Oruçla alakalı yapılan birçok ilmi çalışma, kandaki yağın kolester seviyelerinin oruç tutmakla genellikle düştüğünü göstermiştir. (R. Roky ve arkadaşları, sağlık ve ramazan ile alakalı ikinci milletler arası kongre kitabı, 1997, s. 87) Oruçla Kalp ağrısı (angina) ve hipertansiyonun düştüğü de rapor edilmiştir.

Çocuklar, ay halindekiler, yolcular, hasta olanlar, emziren anneler isterlerse oruçlarını açarlar. Ama çocuk hariç, daha sonra kaza etmelidirler. Ay takvimi kullanıldığı için oruçlu 36 yılda bir bütün yılı devretmiş olur. Oruç tutulmasında güneş takvimi esas alınmış olsa idi, dünyanın bir yarım küresinde olanlar hep soğuk ve kısa günlerde oruç tutacak, diğer yarımküresinde olanlar ise, hep sıcak ve uzun günlerde oruç tutmuş olacaklardı.

İslami oruçta bir beslenme bozukluğu olmaz veya eksik bir kalori alınması söz konusu değildir. (Shahid Athar M.D: Dept. Of Medicine and Endocrinology, St. Vincent Hospital. Indiana Universty, Indianapolis, Indiana U.S.A; http://www.al-muslim.org-ramadan-health.html)

Oruçtaki susuzluk, bedendeki bütün sıvıların, su kaybından dolayı daha yoğun, daha kesif olmasına yol açar. Orucun fizyolojik tesirleri arasında, kan şekerinin, kolesterolün düşmesi ve sistolik kan basıncının düşmesi de sayılabilir. Aslında Ramazan ayında tutulan oruç, insülin bağımlı olmayan şeker hastalığının, şişmanlığın ve yüksek tansiyonun stabil (sabit, kararlı) zararsız hale gelmesi için ideal bir sağlık tavsiyesi olabilir. 1944 yılında Fas'ın Kazablanka şehrinde "sağlık ve ramazan" başlıklı, Müslüman ve gayrimüslim dünyanın her tarafından gelen araştırmacılar 50 kadar araştırma sundular. Orucun herhangi bir hastayı veya genel tıbbi durumu daha kötü yaptığına dair bir neşriyatı tebliğ eden olmadı. (Sağlık ve ramazan, Birinci Milletler arası Kongre, Kazablanka, 1994)

Aldıkları manevi hazdan dolayı, bir huzur ve sükunet halleri vardır. "Oruçlu iken biri kendisine söver veya çatarsa, "ben oruçluyum" desin. (Buhar, savm, 8)

Teravihlerde kılınan her rekat namazın sonunda 10 kalori ekstradan dışarı verilmiş olunur.

Bilhassa hassas bağırsak sendromu, kabızlığı olanlardan oruç tutanların önemli bir kısmının, Ramazan ayında şifa buldukları anlaşılmıştır. (Z. E. M. Afifi, Daily Practies, Study performance and health during the ramadan fast. J of Royal Society for health, 117(4): 231-5. 1997)

Ramazanda gün geçtikce oruç tutanların acıkma hissine alıştıkları anlaşılmıştır. (Finch G M, et al, Appetite Changes under free- living conditions during Ramadan Fating. Apeetite,31 (2) 159-70,1998)

Ramazan ayında alkoliklerin belli bir yüzdesi oruçta tutmaktadır. (%37) Araştırmacılar çalışmalarının neticesi olarak içkiyi terk etmekte inançların önemli rolü olduğunu belirtmektedir. GATA tarafından yapılan, İstanbul garnizonunda vazifeli, er ve subaylardan 2.300 kişiye "niçin içki kullanmıyorsunuz?" sorusuna % 45.5'i "dinimizce haram edilmiş olduğu için." (N. Tarhan ve ark. Milli psikiyatri kongresi kitabı, 1992) Sağlık bakanlığının 1995 yılında 24 ilde ve 12.781 kişi ile yaptığı araştırmada "niçin içki içmiyorsunuz?" sorusuna % 44,6 (5700) kişi "dinimizde haram edilmiş olduğu için" demişlerdir.

Dini inançlar insanları zararlı alışkanlıklardan hem korumakta, hem de insanların kötü alışkanlıklarını terk etmelerinde son derece önemli rol oynamaktadır. "O'nun mağfiretini iste, şüphe yok ki, Allah tövbeleri çok kabul edici, günahları affedicidir." (Nasr, 3)

Sigara ve sabır. Sigarayı bırakmakta en önemli faktör şahsın irade gücüdür. Şahsın nefsine ve iradesine en hâkim olduğu zaman ise, oruçlu olduğu Ramazan ayıdır. "Aylarca nasıl sabredeceğim?" deyip mevcut sabrınızı başka zamanlara dağıtmayınız. Sabırda sadece yaşadığınız günü, hatta yaşadığınız o saati düşünün. Yani, "ben şu anda, sigara içmemeye sabır edebiliyor muyum?" diye kendinize sorun. Ramazan ayında sigarayı bırakmaya teşebbüs eden ve başaran oldukça çoktur. (ZEM Afifi: J of roya, society for Health,117-4- 231-5, 1997)

Nobel Ödüllü bilim insanı: Oruç vücudun yenilenmesini sağlıyor. Nobel ödüllü bilim insanı Yoshinori Oshumi oruç tutmanın sağlığa faydalarını bilimsel olarak ispat etti. (Sözcü, 15 Mayıs 2018)

Oruç tutanlarda görülen fizyolojik değişiklikler. Oruçlu iken, istirahat esnasında kalbin atış sayısında (nabız) azalma vardır. Oruç tutmanın solunum faaliyetlerinde herhangi bir önemli değişikliğe yol açmadığı da anlaşılmıştır. (M. T. Duncan et al, ventilatory function in Malay Muslims during normal activity and the Ramadan fast. Singapore Med J,31 (6) 543-7.1990- Ghamdi B, Nwoye L O, Effects of Ramadan fasting on respiratory test in normal voluntees. Proceedings of the Second Interntional Congers on "Health and Ramadan", İstanbul,1997, p.67)

Oruçlu iken vücuttaki kortizol miktarı artmaktadır. Bu vücutta belli dengelerin devamı için, açlık halinde Allah'ın verdiği bir tedbir mekanizmasıdır. Bu sayede açlık durumunda kan şekeri belli seviyelerde korunmuş olur. (A. Tahmasebi ve ark, Sağlık ve Ramazan, 1997, s. 20)

Ramazanda oruç tutmak, anlama, kavrama ile alakalı faaliyetlere zarar vermemektedir. Hafızayı azaltıcı bir yönü de yoktur. (Roky R, et al, Ann of nutr and metab, 44 -3- :101-7, 2000, Haouari M , Health and Ramadan, 1997, p.65)

Suriye'de yapılmış olan bir araştırmada, oruç tutanlarda mekanik sebeplerden ileri gelen bel ağrıları dâhil, bel ağrıları olan birçok hastaların iyileşmesinde orucun faydalı tesirleri görülmüştür. İltihabi sebeplerle bel ağrısı olan hastalarda bu iyileşme çok daha açıktır. (A. N. Karadan , "Health and Ramadan", İstanbul , 1997, p.66)

100 sağlam gönüllü şahıs üzerinde yapılan araştırmanın sonuçları: Normal de %95,86 miligram (mgr) olan ortalama açlık kan şekeri oruçta % 83,91 mgr'a düşmüştür. Bu ise normal hudutlar

da olan bir değerdir. Serum albumini, kontrollerde ortalama % 4.3 gr oruçlularda ise % 4.57 gramdır. Önemli bir fark bulunmamıştır. Oruçlu iken kandaki homosistein düşmektedir. Bu ise kalp ve damar hastalıkları ile alakalı risk faktörlerinin azaldığını gösterir. (B. LariJani, et al ,"Health and Ramadan", 2001, p.28) Kontrol grubunda % 116.27 mgr (yağların bir şekli) olan triglseridler oruçlularda % 90.9 mgr'a düşmüş; kontrollerde % 12.22 mgr olan serbest yağ asitleri oruçlularda % 8.14 mgr'a düşmüştür. Bunlar arzu edilen, sağlık açısından güzel olan neticedir. Total lipid (yağ) kontrollerde ortalama % 515,80 mgr iken oruçlularda % 495.75mgr inmiş. Yağların oruçlu iken düşmesi sıhhat açısından güzel olan değerlerdi. (İslami oruç üzerinde biyokiyasal bir araştırma, Atatürk ün. diş. Fak. Yıllığı 4:135-65,1980)

Pr. Dr. Münip Yegin ve arkadaşlarının araştırmalarının (İslami oruç üzerinde biyokimyasal bir araştırma, 1980) neticelerine göre: İslami oruçta, kandaki üre değeri kontrollerde % 42,50 mgr iken oruçlu olanlarda % 42,20 mgr dir. Ürik asit kontrollerde % 6,63 mgr iken oruçlularda % 6.47 mgr olup birbirine çok yakın değerler çıkmıştır. İslami oruçta su içilmediği için, kanın yoğunluğunda bir artma meydana gelebilir. Kontrollerde, yani aynı şahısların Ramazan ayından önce, oruçsuz iken yapılan tahlillerinde, kanın yoğunluğu 1,0417 çıkmış, oruçlularda ise bu netice 1,0424 bulunmuştur. Aradaki fark önemsizdir.

Oruçlularda kandaki üre artmamıştır. Kandaki protein miktarı azalmamıştır. Amino asitlerin kandaki miktarları artmıştır. İdrarda aseton tesbit edilmemiştir. Serbest yağ asitleri artmamış hatta eksilmiştir. Kan şekeri % 83,91 mgr kadar düşmüştür. Arteriyoskleroza refakat eden, hipertansiyon, angina pektoris yani kalp ağrısı, çeşitli çeşitli enfarktüsler ve bazı böbrek hastalıkları icin İslami mana da oruçun, son derece önemli profilaktik yani koruyucu tesiri olduğu rahatlıkla söylenebilir.

Ramazan ayında tutulan orucun kan şekeri, kreatinin, ALP (alkalen fosfataz), ALT (alanin amino transferaz) ve AST (aspartat amino Trasferaz) değerleri üzerine olan tesirleri 100'ü erkek 10'u bayan olan 110 kişide incelenmiştir. Bu değerlerde ufak ufak değişiklikler olsa bile, neticelerin hep normal hudutlarda kaldığı anlaşılmıştır. (Siahkolah B, Ö. Azizi F: The effect of fasting on blood sugar, creatinine and hepatic enzymes during ramadan. Iranian J of Endocrinology and Metabolism (IJEM). Abstarct Book The Congress on Health and Ramadan, October, 2001, p.30.)

Oruç ve sindirim sistemi. Oruç şüphesiz belli bir yaşa gelmiş ve sağlıklı olan şahıslara farzdır. Hastalık oruca mani ise kişi oruç tutmaz. Ülserli şahıslar oruç tutmalı mıdır? Ülser daha çok midede ve on iki parmak bağırsağında meydana gelen yara olarak bilinir. 1992 yılında Prof. Dr. Said Kapıcıoğlu ve arkadaşları ülser (duodenal ulkus) teşhisi konulmuş 7 erkek gönüllü üzerinde araştırma yaparlar, akşama kadar yani iftar saatine kadar aç kalmağa niyet eden şahısların, ülserli olsa bile öğle saatlerinde rahatladığı görülmüştür. Midedeki asit ifrazatı öğle saatlerinde azalmıştır. Oruç tutmanın mide (peptik) ülserinin ortaya çıkmasında önemli rolü olan midedeki asit ifrazatının artmasına (hiprasidite) yol açacağını söylemek yanlış olur. Tunuslu bir araştırıcı grubunda 57 hastaya her gün 30 mgr lansoprazol verilir. 27'si oruç tutmaz, 30 kişilik diğer grup oruç tutar. Sonuçta oruç tutan ve tutmayanlar arasında arazlar (semptomlar) bakımından bir fark görülmez. Oruç tutmayanlarda %88.8, oruç tutanlarda ise daha fazla yani %90 nisbetinde ülserden şifa buldukları görülür. Bu nedenle ülserli hastalar herhangi bir riske girmeden rahatlıkla oruçlarını tutabilirler. (Mehdi A, Ajmi S, Gastroenterol clin Biol, 21- 11- :820-22, 1997)

Ramazan öncesi ve ramazan ayında serum gastrin seviyelerinde önemli bir farkın olmadığı anlaşılmıştır. (H. Polat ve arkadaşları, Oruç tutmanın serum Gastrin seviyesinde Tesirleri. "ramazan ve sağlık" ile alakalı ikinci milletler arası kongre kongre kitabı)

İç salgın yapan guddelerin salgıları. İslami oruçtaki açlık müddeti, salgı ve hormonların kandaki seviyelerinde herhangi bir değişikliğe yol açacak kadar uzun değildir. (F. Azizi, "health and ramadan" P.39, İstanbul, 1997)

Ramazanda kan şekeri seviyelerinde ufak tefek iniş çıkışlar olsa da, genellikle kan şekeri normal hudutlarda kalmıştır. (F. Azizi, The Blood glucose in health and diabets during ramadan, Proceedings of the 2nd ınternatıonal congress on "health and ramadan" P.40, İstanbul, 1997)

İnsülin değerlerinde ramazan ayında normal günlere göre fazla fark olmadığı anlaşılmıştır. (D. Marniche, et al, Effect of fasting and refeeding during ramadan on glucoregulation. Proceedings of the 2nd ınternatıonal congress on "health and ramadan" p.125, İstanbul 1997)

Hamilelik ve oruç. Yeni doğan 13.351 bebeğin doğum ağırlıklarına bakıldığında, annelerinin ramazanda hamile iken oruç tutmalarının, bebeklerinde hiçbir zarara yol açmadığı anlaşılmıştır. Doğan bebeklerin doğum ağırlığına tesiri olmadığı da ortaya çıkmıştır. Hamile iken ve bebeklerini emzirirken oruç tutan Müslüman kadınlarla, hamile olmayıp da oruç tutan kadınlar incelenmiş, kan kimyaları mukayese edilmiş, iki grup arasında önemli bir fark olmadığı anlaşılmıştır. (Cross J H, Eminson J and Wharton B A, Ramadan and birth weight ar full term in asian moslem pregnat women in Birmingham. Arch Dis Child, 65, 1053-6,1990 - Prentice A M, et al, Metabolic consequences of fasting during ramadan in pregnat and lactating women. Hum nutr clin Nutr, 37 (4) : 283-94, 1983) Oruçlarını tutmakta iken ve ramazandan iki hafta sonra aynı bayanlardan oruçsuz iken alınan sütün terkipleri arasında önemli seviyelerde fark olmadığı anlaşılmıştır. (Bener A, et al, Fasting during the holy month of Ramadan does not change the composition of breast milk. Nutrition Research, 21 (6), 859-64)

Esansiyel Hipertansiyonlu hastalar kan basıncı ciddi problem olmadan sahur ve iftarda ölçülü yiyerek ve ilaçlarını kullanarak oruç tutabilirler. Ramazan ayında kalp krizi sayısının diğer aylara göre önemli seviyede düşük olduğu da araştırmalar sonucu ortaya çıkmıştır. (A.Temizhas et al, Int Cardiolo ,70,2:149-53,1999)

Bevliye hastaları üzerindeki çalışmalar ise, iftar ve sahurda bol su alınması şartı ile orucun bu hastalara faydalı geldiğini ispat etmiştir. (F. Abderrahim, Effect of ramadan fasting on urological patients.p.218-31,1994)

Oruç tutun genç kalın! Nöroloji Uzmanı Dr. Mehmet Yavuz, fiziksel ve zihinsel sağlığımıza büyük katkıları olan orucun Ramazan ayı süresince vücudumuzun dinlenmesini ve disipline girmesini sağladığını söyledi. (Star, 9 Haziran 2015) "Orucun sağlığa faydaları. Nöropsikiyatri Merkezi uzmanlarından Nöroloji Uzmanı Dr. Mehmet Yavuz, oruç tutmanın insanları gençleştireceğini söyledi. Ramazan aylarında değil, normal zamanlarda da düzenli oruç tutanlarda lipit ve kolesterol düzeyleri azalacağı için damarların kendilerini tamir imkanı bulduğunu söyleyen Dr. Yavuz, "Damar lümenleri temizlenir ve kan dolaşımı rahatlar. Adeta kireçle kaplı olan damar cidarları normal anatomik yapısına döner. Dolayısıyla düzenli oruç tutmanın yaşlanmayı geciktirerek kişiyi daha genç yapacağını söyleyebiliriz" dedi. "Peygamberimizin 'Acıkmadan yemeyin, doymadan kalkın' şeklindeki hadisi tüm meselenin özüdür" diyen Dr. Mehmet Yavuz, "Yapılan incelemelere göre eğer tedbir alınmazsa 2050 yılında hemen herkes obez olacak. Bizleri gerçekten büyük bir tehlike bekliyor. Son teknolojik açılımları kullanan reklam endüstrisi insanları bilinçsizce ve kontrolsüzce tüketmeye zorluyor. Bu ise birçok obezite problemlerini ve metabolizma hastalıklarını beraberinde getiriyor" dedi. "Hiç şüphesiz ki, oruç tutmak bu anlamda bize aç kalma kültürünü de öğretiyor. Bedenimizi ve arzularımızı disiplinize etme anlamında bize çok şeyler öğretiyor" diyen Dr. Yavuz, şunları kaydetti: "Aynı zamanda beşeri ve sosyal faydaları da sayılamayacak kadar çok. Açlık sınırında olan insanları ve fakirleri anlamaya yarıyor. Oruç tutmak bu anlamda başlı başına bir empati olayı. Oruç tutmanın toplumsal yararları ve sağlığımız üzerindeki tartışma götürmeyen faydaları bulunmaktadır. Orucun hafıza ve algılama üzerine etkileri. Oruç tutmak suretiyle

birtakım bedeni arzulardan bir süreliğine de olsa uzaklaşır. Böylece işlerimize daha çok odaklanmak ve yoğunlaşmamız mümkün olur. Oruçlu iken beden lüzumsuz metabolik aktivitelerle uğraşmayacağı için algılama ve öğrenme faaliyetleri çok daha fazla artar. Hafıza ve belleğimiz daha fazla kayıtlama yapar. Zaten sınavlara giren öğrencilerin az bir kahvaltı ile girmelerini önerilir. Mide dolu iken, mesela yoğun bir öğle ya da akşam yemeğinden sonra algılama ve öğrenme minimuma iner. Bu noktada yoğun metabolizma faaliyetleri esnasında beyin kan dolaşımı da normale göre azalır. Bu ise yeni şeyler öğrenmeyi asgariye indirir. Tarihteki birçok ünlü düşünür ve filozofun sık sık kendilerini günlerce açlığa tabi tutarak fikir ürettiklerini bilmekteyiz. Bu nedenle az yemenin zihni açtığını ve kişiyi daha mantıklı düşünmeye sevk ettiğini söyleyebiliriz. Dolayısıyla orucun kişisel gelişim üzerine çok olumlu etkileri vardır. Oruç sayesinde bir nevi davranışları kontrol etme antrenmanları yapılır. Kandaki lipit ve kolesterol düzeyinin birçok hastalıkta kilit rol oynadığını artık bilmekteyiz. Damar duvarları, düzensiz ve disiplinsiz beslenme sonucu olarak zaman içerisinde kolesterol parçacıkları ile kaplanarak kan sirkülasyonunu bozar. Özellikle dokuları besleyen küçük kapiller damarlar çalışamaz hale gelir. Dokuların beslenmesi bozularak birçok hastalık tezahür eder. Hücre yenilenmesi aksar, dokuların kendini onarması imkansız hale gelir. Yaşlanma süreci hızlanır ve organ kayıpları oluşur. Bu nedenle sadece ramazan aylarında değil, normal zamanlarda da düzenli oruç tutanlarda lipit ve kolesterol düzeyleri azalacağı için damarlar kendilerini tamir imkanı bulur. Damar lümenleri temizlenir ve kan dolaşımı rahatlar. Adeta kireçle kaplı olan damar cidarları normal anatomik yapısına döner. Dolayısıyla düzenli oruç tutmanın yaşlanmayı geciktirerek kişiyi daha genç yapacağını söylenebilir. Orucun vücut savunması üzerine etkileri: Gün içerisinde sürekli bir şeyler yiyip içmek, sürekli vücut metabolizmasını meşgul eden bir durumdur. Bu ise vücudun savunma sistemini zayıflatan bir olgudur. Metabolizma artıkça savunma zayıflar. Çünkü vücut tüm enerjisini, dışarıdan alınan gıdaları hazmetmek için kullanır. Bu nedenle oruç tutan kişilerde metabolizmaya ayrılan zaman azalacağı için savunma direnci yükselir. Oruç, aynı zamanda başta karaciğer olmak üzere tüm sindirim organlarının dinlenmesine de imkan tanır. Karaciğer bir fabrika gibi doğumdan hayatın sonlanacağı güne kadar sürekli çalışır. Oruç vasıtasıyla karaciğeri dinlendirmek onun da ömrünü uzatacaktır. Vücut savunmasında, kan içinde devriye gezen akyuvarların performansı çok önemlidir. Bunlar vücudun her noktasına çok çabuk ulaşabilirler. Herhangi bir düşman alarmı geldiği zaman, bu askerler hemen olay yerine sevk edilirken bir yandan da kemik iliğinde yeni askerler üretilmeye başlanır. Dinlenmiş bir bedende, dinlenmiş bir metabolizma da vücudun karakolları ve askerleri en yüksek performansla çalışır. Oruç tutan kişide aynı zamanda damar cidarları da sağlam olacağı için askerler en ince dokulara kadar gidebilirler." Oruç kanser oluşumunu önleyebilir mi? Kanser, vücudun herhangi bir yerinde bir kaç anarşik hücrenin terör faaliyetleri için başkaldırması ile başlar. Ancak bu terörist faaliyet bazen truva atı gibi bedenin kendi dokusu gibi bir görüntü vererek savunma sistemini yanıltmak isteyebilir. Eğer beden, sürekli metabolizma faaliyetleri ile uğraşıyorsa hem istihbaratı zayıflar hem de neler olup bittiğini tam anlayamayabilir. Oruçlu kişi de ise organizma kendini kontrol etmeye vakit bulur ve böyle terörist faaliyetlere anında müdahale eder. Böylece kanser oluşumu en başında bertaraf edilmiş olur. Oruç tutmanın mahsurlu olduğu haller: Sonuçta oruç sağlıklı insanlar içindir. Bazı hastalık durumlarında oruç tutmak mahsurlu olabilmektedir. Örneğin felç geçirme riski olanlarda oruç tutmak, vücudun susuz kalması suretiyle kanın yoğunlaşmasına neden olabileceğinden mahsurlu olabilir. Diyabet hastalarında da kan şekerinin düşme tehlikesi olabileceğinden mahsurlu olabilir. Gün içinde sürekli ilaç kullanması zorunlu olanlar da oruç tutamazlar. Aktif mide ülseri olanlar da oruç tutmamalıdır. Böbrek yetmezliği nedeniyle sürekli sıvı alması gereken kişilerin de oruç tutması mahsurludur. Parkinson, Alzheimer, Sara hastalığı, Çeşitli ruh hastalıklarında da oruç tutmak mahsurlu olabilir. Bu konuda en doğru kararı hastayı takip ve tedavi eden doktoru verecektir." (www.reemnp.com/oruc-tut-genc-kal)

Oruç, İnsanları Stres ve Gerginlikten Uzaklaştırır. Oruç tutmanın insanı, kalp hastalıklarının en büyük düşmanı olan stres ve gerginliklerden uzaklaştıran faydasının altını çizen Universal Kadıköy Hastanesi Kardiyoloji Uzmanı Dr. Olcayto İncedere, "Hekiminiz aksi bir görüş bildirmediği takdirde, gündelik telaşlardan sıyrılıp bizleri psikolojik olarak rahatlatan orucun kalp hastaları için sonuçları olumlu olacaktır." dedi. (11 Temmuz 2012) "Daha az kalori kazanımı yani yiyecek, içecek tüketimi belirli bir süre ve ısrarla kısıtlandığında sadece metabolizmamız dinlenmiyor, bedenimizde daha doğrusu hücrelerimizde başka pek çok iyi ve olumlu süreçler de devreye giriyor. Neticede de daha sağlıklı, temiz ve dingin bir hayat sürme şansı yakalıyoruz." (Dr. Osman Müftüoğlu, Oruç neden faydalı? Hürriyet,14 Mart 2024) "Son yıllarda aralıklı açlığın şifalı etkileri bilim camiasının ilgi odağı haline gelmiştir. Diyabet gibi kronik hastalığı olanlar, doktorlarına danışmadan oruç tutmamalıdır. Diğer yandan, aralıklı açlığın vücutta tamir hormonu olarak görev yapan, anti-aging fayda sağlayan büyüme hormonunun yapımını artırdığını gösteren bilimsel yayınlar var. 2020 yılında yapılan bir araştırmada oruç tutan kişilerin Ramazan öncesindeki ve bir ay sonraki kan değerleri karşılaştırıldığında kan şekeri metabolizmalarında iyileşme, DNA onarımında, anti-kanser proteinlerde ve bağışıklık fonksiyonlarında artış olduğu görülmüş." (Hürriyet, 30.3.2022) "Medical Point Gaziantep Hastanesi İç Hastalıkları ve Fonksiyonel Tıp Uzmanı Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Taşkıran, oruç ve açlığın en iyi detoks yöntemi ve şifa aracı olduğunu belirtti." (AA, 27.3.2023) İç Hastalıkları Uçmanı Dr. Ergün Kasapoğlu: "Oruç tutarak karaciğer yağlanmasına engel olun." (Milliyet, 5.6.2017) Dr. Yüksel Büküşoğlu: "Son zamanlarda yapılan bilimsel çalışmalar ise aralıklı olarak açlık periyodlarının yani oruç tutmanın ve bazı doğal gıdalardan bol beslenmenin yaşlanan kök hücreleri üzerinde son derece olumlu etkiler yaratıp, iyileştirebileceğini, işlevini artırabileceğini ve yaşlanan kök hücrelerin sayısını azaltabileceğini göstermektedir." (Milliyet, 10.05.2019) İç Hastalıkları Uzmanı Prof. Dr. Osman Erk, orucun sağlığa 10 faydasını şöyle sıraladı: "Vücuttaki iltihaplanmayı engeller, Beyin hücrelerini yeniler, Kanserli hücrelerin gelişimini önler, Bağışıklığı destekler, Vücudu toksinlerden arındırır, Yaşlanmayı geciktirir, Kalp sağlığını korur, Yağ yakmayı sağlar, İnsülin direncini azaltır." (Sözcü, 26 Mart 2023)

Ama asla unutmamalıyız ki oruç aç kalma değil, sabır ayıdır!

"Nice oruç tutanlar vardır ki, orucundan kendisine aç ve susuz kalmaktan başka bir şey yoktur." (İbn-i Mace, Sıyam, 21)

"Oruçlu bir kimse yalan ve yalancılıkla iş yapmayı terk etmezse, yemeği içmeği bırakıp aç durmasın. Allah nezdinde hiçbir kıymeti yoktur." (Buhari, Savm, 8; Müslim Siyam 163 (Riyaz-üs Salihin Tercümesi, II/502, Hadis No: 1245)

İslam, kölelik ve cariye meselesi

Tarihte kölelik, günümüzde çağdaş kölelik ve İslam'ın çözüm önerileri

Konuyu önce özet, sonra detaylı şekilde ele alacağız. Ama konuya girmeden önce zihin açıcı bir soru ile konuya giriş yapalım: İslam'ın köleliğe bakışı pozitif-olumlu olsa acaba ilk Müslümanların çoğunluğu köle, fakir insanlardan oluşabilir mi idi? "Peygamberimizin etrafında ilk etapta köle, mazlum ve fakir insanlar çoğunluktaydı." (Dr. Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 286) "Bu yeni din İslam'ın birçok üyesi köle idi." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 25) İslam'a karşı çıkan "İnkarcıların önderleri ise güç, mevki ve sermaye sahipleri idiler." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 56; En'am, 123; Ahzab, 37; Sebe, 31) Kur'an inananları sürekli olarak yoksulları doyurmaya, fakir ve güçsüzlere iyilik yapmaya, yetimlere yardım, acıma ve haklarını korumaya, malın zekatını verilmesine, infaka, ilişkilerde iyilik ve bağışla davranmaya, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırmaya davet etmiştir. (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 66; A'raf, 33, 157, 199; İsra, 26-38; Fussılat, 33; Necm, 29; Vakıa, 41; Müddessir, 38-45; Kıyamet 20; Fecr, 17-20; Beled, 11-18; Leyl, 5-21; Duha, 9-11; Adiyat, 6-11; Hümeze, 1-9; Maun, 1-7) Zaten bu nedenle "Zenginler, Kur'an'ın çağrısını kendi servetleri için tehlike görerek engelleyip yok etmek için ayaklanırlar." (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 70) "Müslümanlar, İspanya'da köleler tarafından sevinçle karşılandılar. Bu ezilmiş köleler, İspanya'da İslam'a ilk girenlerdi. Benzer durum Hindistan'da da görülmüş, Kast Sistemi'nin en altında bulunan fakir insanlar olan balıkçılar ve tarım işçileri İslam'a sevinçle girmişlerdi, tıpkı ilk Müslümanların kölelerden oluşması gibi! " (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 182) Oryantalist R. Dozy, 'İspanya Müslümanlarının tarihi' kitabında, İspanya'nın Müslümanlar tarafından fethinden sonra 'köleler tarafından işlenen derebeylik alanlarının zenginlerden alınarak çalışanlar arasında eşit taksim edildiğini ve zamanla bu kölelerin zenginleştiği' anlatılır. (Dozy, II/43) İslam'a önyargılı bir oryantalistin dile getirebildiği bir itiraf da şu şekildedir: "Kölelik, en sert özelliklerinin birçoğundan arındırılmış durumdaydı. 'Köleler de diğer vatandaşlar gibi kendi haklarına sahiptir' ve hatta bir kölenin, sahibini kötü muameleden dolayı kadıya şikâyet edebildiği bile söylenir." (John Harris, Navigantium atque Itinerantium Bibliotheca, II/819) "Dinlerini değiştirmiş olan kölelerin büyük çoğunluğu dinlerini kendi hür iradeleriyle değiştirmiştir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 234)

Batı âlemi daha yeni köleliği kaldırmıştır. Güney Afrika'da 1994'te, ABD'de ırk ayırımı 1964'te son bulmuştur. Ama bunun da nedeni konusunda oldukça farklı görüşler de ileri sürülmektedir. "Fernand Braudel açıkça söylüyor: Lafı gevelemeden, Avrupalılar tarafından yapılan zenci köle ticaretinin, Amerika'nın artık bu kölelere acil ihtiyacının kalmadığı bir sırada sona erdiğini kabul edelim." (Dr. Ebubekir Sifil, Semerkand, Eylül 2006) Tabii ırkçı saldırılar hâlâ ABD ve Avrupa'da ve özellikle 'İslamofobi' ile katmerleştirerek devam etmektedirler ki, bu konuyu ayrıca ele aldık.

Batıda "Kölelik resmi olarak kalkmasına rağmen, sömürü ve haksızlık 'çok daha büyük ölçekte ve çok daha rafine yollarla devam' etmektedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 284) Batılılar hâlâ "Çağdaş dünyadaki kadınları ve hatta çocukları bir ticaret ve eğlence malzemesi olarak kullanan kölelik düzeni konusunda çözüm getirici bir fikir üretilemiyor. Çağdaş dünyada hâlâ renge ve etnik kökene göre ayrımcılık ve yabancı düşmanlığı son hızıyla devam ediyor." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 52) Halbuki "Kur'an uygulandığı takdirde köleliği yok edecek eylemleri ibadet olarak sunmuştur. Günümüzde birçok kimse ekonomik yoksulluklar ve cinsel istismarlar yaşamakta, iradelerini özgürce kullanamamakta, zorla seks kölesi yapılmaktadır. Uluslararası İş Örgütü'ne göre şu anda, kimisi seks işçisi, kimisi zorla çalıştırılan 40 milyon civarında modern köle mevcuttur. Bazılarına göre, 'dünya tarihinde sayı olarak en çok kölenin olduğu dönem' içinde bulunduğumuz dönemdir. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 311)

Kur'an köleler için yapılacak harcamaların ibadet olduğunu ifade etmiş ve hiçbir şekilde özgür bir bireyi köleleştirmeye izin vermemiştir. (Muhammed, 4) "Bodley: Müslüman orduları fethettikleri yerleri, hiçbir zaman birer köle ve uydu devlet halinde koymadılar, onların doğal kaynak ve maddelerini kendi faydalarına kullanmadılar." (Bodley, Hz. Muhammed, s. 106) Bernard Lewis: "Müslüman teologlar ve hukuk bilginleri, hiçbir zaman Doğu tarafından oluşturulan veya Allah'ın köle olmaya mahkum ettiği insan ırkları fikrini kabul etmemiştir." (Levis Ortadoğu'da ırk kavramı ve kölelik, s. 91)

Günümüzde 'devam eden kölelik sistemine' ve İslam'ın 'kökten' köleliği neden kaldırmadığı konusuna tekrar döneceğimizi hatırlatıp konumuza başlayalım.

İslam'a göre köle ve cariyeden kast edilen 'savaş esiri' askerlerdir! "Köleliğin aslında savaş esirlerinden ibaret olması gerekir. Hz. Peygamber: 'Allah huzurunda üç kişi beni kendilerine hasım/düşman/davacı olarak bulacaktır. Bunlardan bir tanesi de insan alıp satandır.' buyurmuşlardır. İslamiyet daha başlangıçta köleliği ortadan kaldıracak hükümleri de ortaya koymuştur." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 216, 217) "Ben kıyamet günü şu üç (grup) insanın düşmanıyım: Benim adıma ant içtikten sonra sözünden cayan kişi. Hür bir insanı köle diye satıp parasını yiyen kişi. Ücretle bir işçi tutup işini gördüren ve işçinin ücretini vermeyen kişi." (Buhari, Büyu 106, İcare 10; İbni Mace, Ruhun 4) İşçi, beden ve emek istismarının kölelikle beraber zikredilmesinin hikmetini yazının devamında anlatacağım! "İslam, hür insanların kaçırılıp, köle olarak alınıp satılmalarını bütünüyle yasaklamıştır. Savaş esirlerinin ise, Müslüman savaş esirleriyle değiştirilinceye ya da fidye karşılığında serbest bırakılıncaya kadar köle olarak tutulabilmelerine 'izin verilmiş' fakat bu emredilmemiştir." (Mevdudi, Tefhim'ül-Kur'an, III/485-486; Muhammed b. Tahir Aşur, İnsan ve Toplum, s. 221; M. Hamidullah, Devlet İdaresi, s. 263) "Savaş esirleri konusu, dünyada süregelen savaş politikası ile ilgilidir. Günümüzde savaş esirlerini değişimine razı olmayan düşman bir ülkeyle savaşıyor olsak, bizim tek taraflı olarak esirleri serbest bırakmamız da uygun olmaz" (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 285) Veya bir kişiyi çalışma kamplarına kapatmak, kölelikten daha mı iyidir? (Mevdudi, Resail Mesail, II/225-226) Muhammed Suresi 4. ayet, 'esirlerin fidyeyle veya karşılıksız olarak serbest bırakılmalarını' emreder. "İslam köleliği başlatmamış, var olan kölelik stokunu eritecek emirler ve yasaklar ortaya koymuştur. Hz. Peygamber de esirleri kurtulacağı güne dek himaye edilmek üzere bazı ailelere vermiştir." (Seyyid Sabık, Fıkhu's-Sünne, II/688) Bedir esirlerinden Ebu Aziz esaret durumunu şöyle anlatır: "Beni teslim ettikleri ensarinin ailesi sabah akşam sadece hurma ile yetinirken, bana yemek ikram ediyorlardı." (Mevdudi, Resail Mesail, I/373) Ve 1400 sene sonra: HAMAS elindeki İsrail'li esirleri teslim ederken esirler HAMAS'a teşekkür etmekte iken, İsrail'in teslim ettiği Müslüman esirlerin işkence görüp aşırı zayıfladıkları gözlerden kaçmıyordu! (Yeni Şafak, 8/02/2025; Türkiye, 25 Ocak 2025) Diğer bir esir ise yazdığı mektupta şunları yazmakta idi: "Benim adım Keith Siegel ve Gazze'de esir tutulan İsrailliyim. 7 Ekim 2023'ten 1 Şubat 2025'e kadar Gazze'de esir olarak bulundum. Beni esir tutan mücahidler, bu süre boyunca bütün temel ihtiyaçlarımı karşılamaya özen gösterdiler. Yiyecek, içecek, ilaç, vitamin, göz tedavisi ve tansiyon ölçüm cihazı gibi birçok ihtiyacımı sağladılar. Ayrıca, kendimi kötü hissettiğimde bana bir doktor getirdiler ve tedavi görmemi sağladılar. Gıda ve beslenme konusundaki taleplerime titizlikle cevap verdiler. Hatta bana sağlık durumuma uygun yiyecekler (bitkisel beslenme, zeytinyağı gibi) temin ettiler. Bana karşı gardiyanlar son derece iyi davrandılar. İsrail hükümeti ve ordusunun, eğer Kassam mücahidlerinden biri onların eline esir düşseydi, ona aynı insani muameleyi göstereceğini sanmıyorum." (Aydınlık, 2.2.2025) "Müslümanların o zamanki kölelerinin hayatı, 19. yüzyıl Avrupa'sındaki bir fabrika işçisinden daha emin ve daha iyiydi." (Will Durant, İslam medeniyeti, s. 41. Batılı bir yazarın, kölelik ile işçi arasındaki bağlantıyı kuracak kadar bu konudaki İslam'ın bakış açısına hakim olması ilginçtir!) Aslında İslam'a göre kölelik kavramı "Bütün tutsaklık ve sömürü -sosyal, ekonomik ve politik esaret- biçimlerini kapsar." (Esed, Mesaj, III/1274. Bu yazar da sonradan Müslüman olmuş bir Batılıdır!) İnsanın, nefsini dünyaya aşırı bağlamaktan, arzulardan kurtarması da hürriyete kavuşma ve kavuşmama

kapsamındadır. (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 512) İnsanı dünyanın endişe, aldatmacalarından azade edip cehennem azabından kurtarmaya yönelik her amel, esaretten kurtulma kapsamındadır. (Yazır, Hak Dini, 8/5843)

Kölelik İslam öncesi başlamış, İslam dışı emperyalist, feodal sistemlerin eseri olmuş ve bunlarla varlığını devam ettirmiştir. İslam öncesi devirde Arabistan'da ve genel olarak dünyada iki çeşit kölelik vardı: Hür insanları bazı ülkelerden zorla toplayıp köle olarak satmak şeklinde oluşan kölelik ve savaşlarda esir düşenleri köle statüsüne sokarak oluşturulan kölelik. İlk şekli, Allah ve Peygamber tarafından yukarıda aktardığımız hadisle kesin olarak yasaklanmıştır! Böylece İslam hür insanın köle edilemeyeceğini açıkça ifade etmiş, köleliğin tarihsel temelini yıkmıştır. Çünkü İslam'a göre insan olmada herkes eşittir: "Hepiniz birbirinizdensiniz. " (Nisa, 25) "Siz Ademoğullarısınız, Adem de topraktandır." (Buhari, "Ḥac", 13) "Biliniz ki hiçbir Arab'ın Arap olmayana, Arap olmayan kimsenin de bir Araba, hiçbir beyazın siyaha, hiçbir siyahın da beyaza üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak Allah'a yakınlık, mükemmellik ve arınma iledir." (İbn Hanbel, 5/411; Heysemi, Mecmau'z-Zevaid, h. no:5622; Ayrıca, Hucurat, 13) Bu ayet ve hadisler gösteriyor ki, İslam ırk, renk, soy üstünlüğünü reddetmiş ve savaş esiri dışındaki köleliği kesinlikle yasaklamıştır!

İkinci şekildeki kölelik hakkında ise İslam'ın hükmü şudur: Müslümanlarla savaşan emperyalist ve zalim milletler 'savaşta ellerine geçen tutsakları karşılıklı olarak salıvermeye yanaşmadıkları takdirde' savaş esirlerinin köle yapılmasına izin verilir. Fakat buradaki köle kavramı tarihteki kölelik kavramından çok farklıdır. Mesela İslam devleti ile emperyalist zalim bir ülke savaştılar ve her iki tarafta da savaş esirleri var. İslam devleti bu durumda esirlerin karşılıklı salıverilmesini teklif eder. Karşı taraf bu teklifi kabul etmezse İslam şu ihtimalleri devreye sokar:

a) Salıverilmeleri İslam devleti için zararlı değilse, serbest bırakılırlar. Savaş esirlerini iyilik ve ihsan ile salıvermek hayırlı işlerdendir. (Muhammed, 4)

b) Esirleri Müslüman ailelerin evlerine yerleştirmek.

"Hamas'ın silahlı kanadı İzzettin El Kassam Tugayları tarafından rehin alınan iki İsrailli kadın dün akşam serbest bırakılmıştı. O kadınlardan biri olan Yochaved Lifshitz, Tel Aviv'deki Ichilov Hastanesi'nde basına açıklamalarda bulundu: Haklarını teslim etmem lazım. Bizi ilk götürdüklerinde Müslüman olduklarını ve bize zarar vermeyeceklerini söylediler. Bizimle kendi yedikleri yemekten paylaştılar. Her ihtiyacımızla ilgilendiler, çok naziklerdi. Hijyenden ve yemek yediğimizden emin oldular. Kendi yedikleri yemeklerin aynısını bize de yedirdiler. Krem peynirli pideler, eritilmiş peynir, salatalık... Gün aşırı nasıl olduğumuzu görmek için gelen doktorumuz vardı. Sağlık görevlisi bizimle devamlı ilgilenip ilaçlarımızı ihmal

etmiyordu. Bize çok iyi davrandılar. Tüm ayrıntılarla onlar ilgilendi. Her şeyimizin eksiksiz ve tuvaletlerin de temiz olduğundan emin oldular. Tuvaletleri biz değil onlar temizliyorlardı. Şampuan, saç kremi ve klima dâhil ihtiyacımız olan her şeyi hazırladılar." (TVnet, 24 Ekim 2023) Bu arada İsrail zindanlarında ise, savaş esiri olmayan ve suçsuz yere hapse atılan sivil halka bile işkence yapılmakta idi! (AA, 10.07.2024; BBC, 1 Aralık 2023; youtube.com/watch?v=-iQtKfpxBPA; youtube.com/watch?v=_IuqErNoigk; youtube.com/watch?v=49MUxDz8xxE)

Burada şunu belirtelim ki, Batı dünyası savaş esirleri sorununa toplama kamplarıyla çözüm aramıştır. En bilinenleri Nazilerin kampları, Sovyet esir kampları, Gulag ve Afganistan'daki Ruslara ait Müslüman esirler kampları, Fransa'nın Cezayir'deki ve İtalya'nın Libya'daki milyonlarca Müslümanın esir tutulduğu kamplar ile günümüzde Çin devletinin Doğu Türkistan Müslümanlarını topladığı kamplar, ABD'nin Guantanamo, Ebu Gureyb Cezaevi, Manzanar kamplarıdır ve bunların tümü işkence ve tecavüzle anılırlar! Ayrıca buralarda savaş esirleri bütün insani haklardan yoksun bir şekilde karşılıksız çalışmaya zorlanarak uzun yıllar hapishane hayatına mahkum edilmiştir. Buna karşın İslam'ın getirdiği çözüm yolu, bu esirleri Müslümanlar arasında fert fert dağıtılmasıdır. Müslümanların 'hukuki sorumluluğuna verilen' bu savaş esirlerinin 'kanuni statüleri' vardır. Esirlerle Müslümanlar arasında ilahi sevgi ve adalete dayalı olarak kurulan ilişki ile onların toplumda insanca yaşamaları ve İslam'ı her yönüyle tanımalarını amaçlanır. Yani İslam'daki kölelikten kasıt savaş esirliğidir. Köleden maksat, kesinlikle üzerinde sınırsız yetkiye sahip olunan kişiler oluşturmak değildir.

İslam esirlerle ilgili olarak şu sorumlulukları getirmiştir: "Elinizin altında bulunan kölelere iyilik ve güzellikle davranın. Köleleriniz kardeşlerinizdir. Kimin kardeşi elinin altında (yani hukuki sorumluluğunda) bulunursa ona yediğinden yedirsin, giydiğinden giydirsin. Onlara yapamayacakları işi yüklemesin, zor işlerde onlara yardım edin." (Taberi, II/526; Muhammed b. Tahir Aşur, İnsan ve Toplum, s. 222) Kölelerin duygularına saygı ve onun haysiyetini koruma konusunda Hz. Muhammed şöyle buyurmuştur: "Sizden hiçbiriniz, bu benim kölemdir, bu benim cariyemdir, demesin. Ancak kızım, oğlum veya kardeşim, desin." (Muslim, Elfaz 15, (2249); Sünen-i Ebu Davud Terceme ve Şerhi,16/218; Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir, El Ebedül Müfred 1, s. 208; Mevdudi, Tefhim, III/500) Onlarla serbest kalmak üzere anlaşma yapılır. Yani belirlenecek bir ücret karşılığında her esir serbest kalma anlaşması yapabilir. Kur'an'ın bu konudaki açıklamasından, kölenin bu konuda getireceği teklifi kabul etmenin zorunlu olduğu anlaşılmaktadır. (Nur, 33) Ve onlara yaptıkları iş karşılığında ücret ödenmesi gerekir. Karşılıksız olarak serbest de bırakılabilirler. Bu konuda bizzat Peygamberimiz 63 köle azat ederek örnek olmuştur. Süveyd b. Mukarrin: "Bizim sadece bir tane cariyemiz vardı. En küçüğümüz onun yüzüne bir tokat vurdu da (ceza olarak) Peygamber bize (onun) azad edilmesini emretti." (Müslim, eyman 31-33) Efendimiz sadece köleleri özgürlüğe kavuşturmayı teşvik etmemiş aynı zamanda onlara para yardımında bulunmayı da tavsiye etmiştir. (Teshil, II/201'den nakleden Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 2, s. 233) Hz. Aişe 67, Hz. Abbas 70, Hz. Abdullah bin Ömer 100, Hz. Abdurrahman bin Avf ise 3000 köle azat ederek İslam'ın bu konudaki anlayışını, uygulamalarıyla ispat etmişlerdir. Şu da bilinmelidir ki, Müslümanlar başkalarının kölelerini de satın alıp azat da etmiştir. Sonuçta dört Halife devri sona ermeden İslam öncesi köle olanların hepsi hürriyetlerini elde etmiş bulunuyorlardı. Bu sayede tarihten miras alınan kölelik de pratikte kaldırılmıştı.

Şöyle bir soru sorulabilir, "İslam niçin ilk anda toplumda bulunan köleleri hemen hürriyetlerine kavuşturma yoluna gitmemiştir?"

İslam, toplumun eğitiminde kişisel ve toplumsal yasaları göz önüne alarak çözüm yoluna gider. O devirdeki köleler yüzyıllardır kölelik kurumuna sahip bir toplumda yaşıyorlardı. Bu durum kölelerin üzerinde öyle bir etki yapmıştı ki, tek başlarına karar veremiyor, bir şey yapabilmek

için başkasından gelecek emirleri bekliyorlardı. Her zaman emir almaya ve bu emirlerle iş yapmaya alışmışlardı. Tam bir kişisel özgürlük içinde kendi başlarına yaşamaları da çok zordu. İşte İslam önce köleye 'benlik bilinci, insanlık onuru ve özgürlük bilinci kazandırmakla' işe başlamış, yüzyıllar süren esirlik kültürünün etkilerini ortadan kaldırarak sadece kağıt üzerinde değil, insanların ruhlarında da devrim yapmış ve böylece kölelik zihniyetini ortadan kaldırmıştır. "Kur'an kölelerin hürleştirilmesi için ilk ve en büyük çalışmayı başlatmıştır." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 26) "Köleliği içten değiştirmek lazımdır. İslam, köleye insani itibarını kazandırmada akıllara hayret verecek bir dereceye ulaşmıştır." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 68) Sadece kağıt üzerinde yapılan kölelerin özgürleştirilme faaliyetlerinin olumsuz sonuçları, ABD'nin köleliği kaldırması (1862) sonucu ortaya çıkan gelişmeler de göstermiştir. İş bulamayan ve düzen kuramayan köleler yeniden eski sahiplerinin yanına geri dönmüşlerdir! (Ateş, Gerçek Din Bu 2, s. 229, 234) 1939 yılına gelindiğinde bile ABD'de zenciler beyazlarla aynı musluktan su bile içemiyor, 1959'da ise aynı okula gidemiyorlardı. Rosa Parks adlı bayan ise, 1 Aralık 1955 tarihinde otobüste bir beyaza yer vermediği için tutuklanmıştı. Üniversitede bile zenciler beyazlarla aynı sırada oturamıyordu. 18 Haziran 2015 tarihinde bile, Dylan Roof adlı bir beyaz siyahilerin gittiği bir kilisede 9 kişiyi katletmiş, genç ve silahsız bir siyahi olan Michael Brown, 9 Ağustos 2014 tarihinde Missouri eyaletinde beyaz bir polis olan Darren Wilson tarafından öldürülmüştü. Siyahi olan 23 yaşındaki Zakia Cumming'in yorumu şu şekildedir: "1960'lara geri dönüyoruz. Amerika'da halen ırkçılık ile uğraşıyoruz ama bu kez farklı bir ırkçılık biçimi bu. Eskiden siyahlar bazı lokantalara gidemez veya otobüslerde ön sıralara oturamazdı. Şimdi ise belki her türlü lokantaya gidebiliyor ve otobüslerin önlerinde oturabiliyoruz. Ama örneğin biz aynı şehirde Washington'da yaşamamıza rağmen, kentte siyahların ve beyazların oturduğu yerlerde verilen eğitim çok farklı." (BBC, 26.11.2014)

Detay

Kölelik İslam'la birlikte başlamamıştır. Kölelik İslam'dan önce var olmuş Hz. Resul ve İslam'la şekil değiştirip, askeri (esir statüsü) ve dini (tebliğ vasıtası) bir hüviyet kazanmış ve kölelik müessesesinin kaldırılması için tüm şart ve prensipler hazırlanmıştır. Son hamleyi yapması istenen Müslümanlar İslam'ın pek çok konusunda olduğu gibi köleliğin kaldırılması konusunda da İslam'ın çizgisinden sapıp, konuyu amacından saptırabilmiştir. Mesela, içki İslam'da yasak olduğu halde içen kişilere sorulduğunda "Elhamdülillah Müslümanım." derler ve ülkemizde içki kullanımı hâlâ daha yüksek düzeyde devam etmektedir. Bunda sorumlu olan İslam değil, (Adı) Müslümanlardır. Yani İslam farklı şeydir, Müslüman farklı şeydir. İslam insanların dünya ahiret saadetini hedefleyen kurallar bütünüdür, onu kabul edip (mümin) uygulayan (Müslüman) ise insandır. Pratikte İslam namazı farz kılar, içkiyi yasaklar, zikri, okumayı, düşünmeyi emreder, gıybeti, kumarı yasaklar. Müslümanım diyen düşünmeyi terk eder, gıybeti bırakmaz, namaz kılmaz, içki içer, Kur'an'ın ilk emri 'OKU!' iken Müslüman'ım diyen kitaplardan fersah fersah kaçarsa, burada İslam ile Müslüman birbirinden çok farklı hale gelmiş demektir. Bunu durumu Kur'an'ın, "Müslüman oldum de, iman ettim deme." (Hucurat, 14) ayeti, M A. Ersoy'un ise, "Avrupa'nın işleri dinimiz, işlerimiz dinleri gibi" şeklindeki tanımı özetlemektedir. Kur'an sabun gibidir, evine alıp duvara asmakla insan temiz olmaz. Kur'an ilaç gibidir, reçeteyi muska gibi üzerinde taşımakla iyileşilmez. Kur'an güneş gibidir, güneşten kaçanı, güneş aydınlatmaz. İslam'la, İslam'ın emir-yasaklarını kabul edip yaşayacağını iddia edenler (Müslümanlar) arasında dağlar kadar fark olabilmektedir. Bu fark azaldıkça Müslüman kazanır ve insanlığa örnek olur, fark arttıkça hem kendini hem İslam'ı karalar, kötü gösterir hem de dünya ahiret saadetine ulaşamaz, tıpkı günümüz Müslümanlarının içinde olduğu hal gibi. Bu konudaki her iki uç örnekler için, 'İslam ülkeleri neden geri?' adlı yazımız ile 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkileri' ve 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' yazılarımıza da bakılabilir.

Kölelik konusunda da durum aynıdır. Biz İslam'ı savunuruz, İslam'ı yaşamayan adı Müslüman, dini ise para, makam, dünya, karşı cins olan insanları ve hatalarını değil. Yoksa günümüz Müslüman prototipine baktığımız zaman namaz kılmayan, içki içen, faiz yiyen, şans oyunları oynayan, okumayan, yalan konuşan, adaletten uzak davranan, liyakate dikkat etmeyen kişilere Müslüman adı verilmeli idi ki, durumun tam tersi olduğu ortadadır! İslam'a aykırı işler yapıp kendine Müslüman diyenlerin yaptıkları, suçun şahsiliği kuralı gereği ancak o kişileri bağlar! Sonradan Müslüman olan yazar Pickthall'un da kavradığı ve ifade ettiği gibi, "köle ticareti, İslam'ın asla onaylamadığı korkunç bir olaydır." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 109)

Peki, Müslümanlar değil ama İslam (Kur'an ve sahih hadis) köleliğe nasıl bakmaktadır?

İslam'a saldıran önyargılı kişilerin sömürdüğü 'çağdaş köleler' olan emeğinin karşılığı verilmeyen işçi, memur, köylüler, bedeni kullanılan fahişeler, sözde sanatçılar, çocuk işçiler konusunu şimdilik bir kenara bırakırsak şunu rahatlıkla görürüz ki, ne İslam'ın ilk dönemlerinde ne de günümüzde köleliğin kökeni asla İslam değildir, varlığı da İslam'la devam etmemektedir.

1- Köleliğin bir vakıa, hayatın içinde var olduğu bir dönemde Hz. Resul şu prensipleri getirmiştir: "Kim kölesini öldürürse, hapseder, gıdasını keserse onu hapsedin, gıdasını kesin öldürün." (Ebu Davud, Diyet 7; İbn Mace, Diyet 23; Nesai, Kasem 10) "Hizmetçi ve kölеleriniz sizin kardeşlerinizdir. Ona yediğinizden yedirin, giydiğinizden giydirin. Eğer onlara zor işler teklif ederseniz derhal onlara yardım ediniz." (Müslim, Eyman 29; Müsned 5/161; M. Hamidullah, Allah'ın Elçisi Hz. Muhammed, s. 126, 127) "Sizden biriniz bu kölemdir, bu cariyemdir demesin. Kızım veya oğlum yahut kardeşimdir, desin." (Muslim, Elfaz 3; Müsned II/484) Köle zor işlerde çalıştırılmaz. (Buhari, "İman", 22; Müslim, "İmân", 40) Hz. Ömer (ra) Mescid-i Aksa'nın teslim alınması için yaptıkları seyahatte, bineği Medine'den Kudüs'e kadar hizmetçisiyle nöbetleşe kullanır. Hz. Osman devlet reisi olduğu dönemde kölesinin kulağını çektiği için, halkın gözünün önünde, kulağını köleye uzatıp çektirir. (Taberi, er-Riyadu'n-Nadare fi Menakıbi'l-Aşere II/111; Kandehlevi, Hayatu's-Sahabe, II/154) Ebu Zer de takım elbisesinin bir parçasını hizmetçisine giydiriyor, bir parçasını da kendi sırtına alıyordu. (Ebu Avane, Müsned 4/72; Beyhaki, Sünen VIII/7) Görüldüğü gibi, birinci merhalede kölenin insan olarak hakları topluma benimsetiliyordu. Bu öyle bir eğitim sürecidir ki, Hollandalı bir oryantalist olan Snouck Hurgronje: "Avrupalılar, İslam'da kölelik hakkında Amerika ile Doğudaki şartları birbirine karıştırmaktan dolayı hatalı hükümler vermişlerdir. Bundan dolayı İngilizlerin köle ticaretini men için koydukları kurallar hakkındaki övgüler pek yerinde değildir. Bugünkü şartlar içinde onlar için köle olmak bir saadettir. Denemek için kendilerine, benimle birlikte yurtlarına dönmelerini teklif ettiğim kölelerin hemen hepsi, bu teklifimi, ancak kendilerini tekrar Mekke'ye getirmem şartı ile kabul ediyorlardı. Zaten onlar da birkaç sene hizmetten sonra da hür insanlar gibi toplum içine kabul ediliyorlardı." (İslam Ansiklopedisi, MEB, I/113) demektedir.

Peygamberimizin de kölesi ve cariyesi vardı. Hz. Muhammed'in kölesi Zeyd b. Harise, Efendimiz tarafından azad edilmesine rağmen, babası ve amcasının bütün ısrarlarına rağmen yine de hizmette kalmayı tercih etmiştir. (İbn-i Hişam, I/267; İbn-i Sa'd, III/42; Tirmizi, Menakıb, 39/3815; Buhari, III/303; DİB Ansiklopedi, Zeyd b. Harise maddesi; Prof. Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 50) Efendimiz azadlı kölesi Bilal-i Habeşi'yi de hem müezzin hem de çoğu zaman devlet hazinesi sorumlusu yapmıştır. (İbn-i Hacer, el-İsabe, I/165) Ve en nihayetinde Efendimiz tüm kölelerini azad etmiştir! (Buhari, Itk, 1; Ebû Davud, Edeb, 120; Askalani Buluğu'l-Meram, IV/294) Diyarbekri, 'Tarihu'l-Hamis' adlı kitabında (II/178- 179) azad edilenlerin isimlerini tek tek saymıştır! Ayrıca Efendimiz, kölesini dövdüğünü duyduğu sahabeleri uyarıp kölelerin azad edilmelerini de sağlamıştır. (Müslim, Eyman, 32, 35) O (sav) Sadece Müslümanları değil, haberi olduğu her yerdeki köleleri hürriyetlerine kavuşturmaya da çalışmıştır. Mesela, Yemen Hükümdarı Zülkela el-Himyeri'ye bir mektup

göndermiş ve eli altındaki 4.000 kölenin azat edilmesine vesile olmuştur. (İbn Düreyd, s. 308; İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Ğabe, II/176-177; İbn Hacer, el-İsabe, I/492-493)

2- Kölenin de bir insan olduğu bilincine ulaştırılan topluma ikinci merhale olarak savaşta esir edilen bu insanların hürriyetlerine kavuşmaları için çeşitli sebepler oluşturulmuştur. "İslam birçok cezadan kurtulma kefareti olarak öncelikle köle azat etmeyi şart koşmuştur." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 84) Mesela: Yeminini bozmak veya yanlışlıkla adam öldürmek sonucu, sadece sevap kazanmak için veya anlaşma ile köle azat etmek gibi. "Hangi mümin, bir köleyi azat ederse, Allah da o azat ettiği kölenin her bir organına karşılık bir organını cehennem ateşinden azat eder." (Buhari, Itk, 1; Müslim, Itk; 21(1509); Tirmizi, Nüzur, 20) "Hanginizin yanında bir kız köle bulunur, onun yetişmesi için eğitim imkanı tanır, en güzel bilgilerle donanmasına yardımcı olur ve sonunda azat edip onunla da evlenirse, kendisi için iki ecir vardır. (Ayni, Bedreddin Ebi Muhammed Mahmud b. Ahmed, XVI/267-268; Ayrıca: Buhari, "`İlim", 31; Itk 14, 16, "Nikah", 12, "Enbiya" 48, "Meğazi", 35,"Cihad", 145, "Salat",12; Müslim, "İman", 241 (154), "Nikah", 84 (1365); Ebu Davud, "Nikah", 5(2053); Tirmizi, "Nikah", 25 (1116); Nesai, "Nikah", 65) Köleler daha sonra İslam ordusuna komutan da (İbn Manzur, Muhtasaru Tarîhu Dımaşk li İbn Asakir, I/42) olmuştur, şehirlere valide. (Belazuri, Ensab, I/163)

İslam köleyi azat etmeyi tavsiye etmiştir de toptan köleliğin kaldırılması için niçin açıkça emir vermemiştir?

Mesela bir savaş yapılır. Esirler ele geçer. Bu esirlere uygulanacak maddeler şunlar olabilir: Esir idam edilir, bu ise zalimliktir ve İslam'da zulüm yasaktır. Toplama kamplarında esirlerin bir arada tutulması ihtimali ki, esir kamplarında yapılan zulüm örnekleri işkence, öldürme, tecavüz, gayri insani muamelelerin çeşitleri, birinci ve ikinci dünya ve çağdaş dünyanın devletleri arasındaki savaşlarda bol bol görülmüştür ve bu da İslam'a, insanlığa yakışmayan bir tutumdur. Esiri serbest bırakma ihtimali ki, bu durumda düşman tarafı serbest bırakmayabilir veya serbest bırakılan esir tekrar savaşa katılabilir. Ve son ihtimal, İslam'ın köleliğin (savaş esirliğinin) ortadan kalkma şartları olgunlaşana tek savunduğu görüş: Esirleri önce Müslüman ailelerine taksim edip, böylece onların karşı çıktıkları dünya görüşünü, yaşayarak öğrenip insanca muamele görüp İslam'ı tanıttıktan sonra çeşitli sebepler bulunarak (sevap, yemini bozmanın cezası vd.) onların serbest bırakılması veya Müslüman esirlerle karşılıklı değiştirilmeleri.

Özetle, esir edilen kişiye insanca muamele edilir, yanlışları, ön yargıları gösterilir, gerçek (teori ve pratiğiyle yaşanarak) öğretilir sonrada esir serbest bırakılır. İslam'da kölelik budur, eğer bu insani ve ahlaki duruma kölelik adını verilebilirse! İşte tüm bu sebeplerden dolayı Ahmet Cevdet Paşa, "Müslümanlıkta köle almak, köle olmaktır." (Kamil Miras, Tecrid-i Sarih Tercümesi, VII/466) demektedir. "İslam köleliğin kaldırılmasını aşamalı olarak hedeflemiştir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 25) İslam bazı haramları aşama aşama ortadan kaldırmıştır. İçki, kölelik gibi. Çünkü toplumu o haramın kaldırılacağı ortama hazırlamak gereklidir. Bu da belli bir eğitim ile tedricen, aşamalı olarak sağlanır. İslam teoride köleliği sonlandırmıştır, pratik ise şartlara göre güncellenmektedir!

Cariye

Cariye, savaşta esir edilen, savaşa bizzat katılan kadın asker, düşman safları içinde yer alan esir düşmüş kadın savaşçılardır. Günümüzde artık cariyelik konusu tarihi ilgilendiren bir konu haline gelmiştir ve tarihi bir hadise olan cariyelik müessesesini günümüzde hiçbir şekilde uygulamak mümkün görünmemektedir. Ama İslam'ın gerek tarihte gerek günümüzde İslam dışı uygulamalar ile kıyaslanamayacak derecede ileri seviyede düzenlemelere sahip olduğu da bir gerçektir. Bu konudaki görüşleri ise şöyle özetlemek mümkündür:

Ali Rıza Demircan, 'Kur'an ve Sünnet ışığında cariyeler' isimli kitabında, 'Allah, meşru savaş sonrasında -geçici süreli- esir alınmasını onaylamıştır.' demektedir. Nisa, 36. ayette Allah şöyle buyurur: Esirlerinize ihsan ile (Allah görüyor bilincinde olarak iyilikle) muamele edin. "İslam dini, tarihten ve cahiliyet toplumundan devraldığı insanlık dışı köleliği, kendine özgü insancıl kuralları olan 'İslam savaş esirliği sistemini' kurarak, 'kurumsal ve kuramsal' olarak yasaklamıştır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 151, 152) İslami dönemde, meşru savaşlar sonucu alınan esirlerin hiçbirisi köleleştirilmemiştir. Onlar kısa süre içinde özgürlüklerine kavuşturulmuştur. İslam, esirlerin karşılıksız veya fidye karşılığı serbest bırakılmalarını emreder. (Tevbe, 60; Nur, 33; Nisa, 92; Maide, 89; Mücadele, 3-4; Nur,32; Nisa,3, 25; Müslim, Eyman, 30-30; İbni Mace, 2525; Müslim, Eyman, 12) Cariyeler de, geçici statülü savaş esirleridir. (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 153) İslam evlendirilmelerini teşvik eder ve onlarla cinsel ilişkiyi ancak rızaya dayalı nikah şartı ile onaylar. (Mahmud Esad, Kitab-ı Nikah ve Talak, s. 128; Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 150) Kur'an da cariyelerle evliliği teşvik eder. (Nisa, 25; Nur, 32) Amerika'da ise bu ayetten 1300 sene sonra bile hür olanların köle ile evlenmesi yasak idi! (H. A. Jacobs, Incidents in the Life of a Slave Girl, Cambridge 1987, s. 37, 26; P. Kolchin, American Slavery: 1619-1877, New York 1993, s. 122) Kur'an'da cariye değil, "meleket eymanuhum" yani "sağ elin sahip olduğu" anlamındaki 'deyim' geçer ki bundan maksat 'nikah sahibi' olmaktır. Zira bu tabir, henüz savaş ve esir kadın ele geçirmenin söz konusu olmadığı Mekke dönemi ayetlerinde (Mearic, 30) geçmektedir. Bu kavramın amacı, bir nikah bulunmaksızın veya eğer kadın memluke (esir, köle) ise nikah sahibi olmaksızın onlarla cinsi temasta bulunmaktan men etmektir. Daha ileriki yıllarda yapılan savaşlarda esir alınan kadınlar için de hüküm aynıdır. Esir değişimi veya serbest bırakma söz konusu değilse, siyasi olarak esaret altında olurlar fakat onlarla cinsel ilişkiye girilemez. Bunun için her normal kadınla yapıldığı gibi ayrıca nikah kıyılması gerekir. Buna ise 'eş' denir. İslam vicdanı her ne şekilde olursa olsun "nikahsız" ilişkiye asla izin vermez. Şu ayet ise, esir alınarak köle yapılan ve böylece evlilik dışı nikahsız cinsel ilişki kurulabilen kadın kastedilen "cariye" uygulamasına yol olmadığının apaçık ispatıdır: "Hür mümin kadınlarla (muhsanat) bir yuva kurmaya güç yetirecek durumda olmayanlarınız, savaşta esir alarak sahip olduğunuz (ma meleket eymanukum) iman etmiş kadınları düşünebilir. Allah imanınız ile ilgili her şeyi biliyor. İman edenler artık birbirinin can yoldaşıdırlar. Şu halde onları namusuyla yaşamaları şartıyla, ailelerinden izin alarak ve mehirlerini vererek nikahlayın." (Nisa, 25) Dikkate lütfen, ayet açıkça ailesinden izinli, mehirli, normal (meşru) evlilikten bahsetmektedir. (Muhammed Rıdvan Sadıkoğlu, Hz. Havva'dan Günümüze Kadın, s. 128) "Bugün bir savaş olsa ve Müslümanların eline erkek ve kadınlardan oluşan yüzlerce esir düşse şunlar yapılır: Güvenlikleri sağlanır. Ganimet olarak görülemezler. Esir alan askerlere dağıtılamaz, hiçbiri köle ve cariye yapılamaz. Evli olanların evlilikleri devam eder. Esir düştü diye ailesinden veya eşinden zorla koparılamaz, hangi dine göre kıyarsa kıymış olsun nikahı bozulamaz. Her türlü kötü muamele, angarya, işkence, tecavüz, cinsel taciz yasak olur. 'Misafir' muamelesi görür. Ya esir mübadelesi karşılığında serbest bırakılırlar. Ya fidye veya tazminat karşılığı salıverilirler. Ya örneğin, lisan belletme, teknoloji öğretme, meslek kazandırma vs. karşılığı üçer beşer serbest bırakılır. İçlerinden kendi istekleri ile evlenmek ve Müslüman toplumda yaşamak isteyen olursa, kendi rızasıyla, ailesinin izni alınarak (hatta çağrılarak) ve mehirleri tastamam verilerek bekarlarla telli duvaklı, davullu zurnalı baş göz edilip serbest bırakılırlar." (R. İhsan Eliaçık, İslam'da "Cariye" Var mı? Adil Medya, 22 Ekim 2014) Hz. Peygamber de cariyesi Mariye ile evlenmiştir. Kur'an, içlerinde Mariye'nin de olduğu, Hz. Peygamber'in hanımlarından ayırt etmeksizin "Ey peygamber eşleri" diye bahseder. (Tahrim, 1-2) Hz. Ömer'in hilafeti sırasında Suriye'nin fethi sebebiyle sayıları yüz bini bulan erkekli kadınlı esirler ele geçirilmişti. Bu kadar insana ne yapılacağı sorun olunca Hz. Ali: "Ey Ömer! Bunların hepsi Bizans'ın zulmü altında inleyen sefil ve biçare insanlardır. Artık bunlar bizim halkımızdır. Bunların kolları ve cesetleri kazanıldı, şimdi de yüreklerinin kazanılmasına sıra gelmiştir. Görüşüm şudur: Hepsini kayıtsız şartsız serbest bırak! İslam'ın sevgi, merhamet ve adaleti altında saadetle yaşasınlar. Varsınlar çoluk çocuklarına kavuşsunlar." (Filibeli Ahmet Hilmi, İslam Tarihi, s. 287) Hz. Ömer de bu görüşü kabul eder. Yüz bin esirin serbest bırakılması için derhal

bölge komutanı Ebu Ebeyde b. Cerrah'a emir gönderir. Peki İslam olmasa bu hüküm verilebilir mi idi?!

"Dünyada esirlere, kölelere, cariyelere ve hatta kürek mahkümlarına Müslüman Türklerden daha iyi muamele eden bir millet daha yoktur." (Fransız yazar D'Ohsson, Tableau General De L'Empire Othoman, IV/381) Türk ve İslam düşmanlığıyla tanınan Baron De Tot: "İtiraf etmeliyiz ki, köleleriyle cariyelerine fena muamele edenler yalnız Avrupalı Hristiyanlardır." (Tot, Memorye Surles Turcs, II/251)

Peki, dünyada kölelik/cariyelik kalktı mı?

Irak içişleri bakanlığının açıkladığı 'resmi' verilere göre ABD'nin Irak işgali sonrası esir olan Iraklı kadın sayısı 5130'dir. Tecavüze uğrayanların sayısı 3330, hamile kalıp hapishanede doğum yapanların sayısı 1200, zorla kürtaj yaptırılanların sayısı 1830, toplu tecavüz nedeni ile hayatını kaybedenlerin sayısı 180. İşkence altında öldürülenlerin sayısı 120. Ayrıca 4.000 kadından ise haber alınamıyor! (Yeni akit, 26.02.2013) Bunlar işgal altındaki bir ülkenin açıklayabildiği 'resmi' rakamlar ve bu kadınlar da asker değil sivil idiler! Bizlere medeniyet dersi veren bu Batılı ülkeler günümüzde hâlâ dünyanın birçok ülkesini işgal etmeye devam etmekte ve sömürmektedirler. Asıl sorun ise, onların yönlendirmelerine kanarak İslam'ı eleştiren içimizdeki Batı hayranlarıdır! Gazze'li mücahidlerce yaklaşık 1.5 yıl esir tutulan 4 İsrailli kadın asker serbest bırakıldıklarında şunları söylüyorlardır: "Bize iyi davrandılar. Yiyecek içecek elbiseler iyiydi. Bizi İsrail'in bombalamalardan korudukları için onlara teşekkür ediyoruz." (Haber 7, 26.01.2025) İşte demokrasi sloganları ile ülkeleri işgal eden emperyalist Hristiyanlar ve işte iftira edilen Müslümanlar. Gerçek ortada! Devamı için, 'Batı Medeniyeti' adlı yazımıza da bakılabilir.

"İslam eski kölelik bağlarının tümünü kurutmuştur. Kurutulmayan tek kaynak harp köleliğidir. Resulullah, Bedir Savaşı'nda karşılıksız olarak esirleri serbest bırakmıştır. Fransız ihtilali, köleliği Avrupa'da kaldırmıştı. Peki, o zaman Müslüman Cezayir'de Fransa'nın yaptıklarının adı nedir? Amerika'nın Afrika'daki siyahlara yaptıklarının adı nedir? İslam insanlara karşı açık sözlüdür, köleliği ilga yolu da mevcuttur, fakat o yolu açmak, dünyanın harp esirlerini köleleştirmemede ittifak etmesine bağlıdır. Amerikalılar kulüp, lokanta ve otellerine, 'yalnız beyazlara' veya 'köpeklerin ve siyahların girmesi yasaktır' ibaresi yazıları levhaları asmıştı. Harp esiri cariyeler konusunda İslam'ın suçu (!) serbest fuhşu (genelevler veya randevu evi gibi birleşme tarzını) serbest bırakmamış olması mıdır? Fuhşun çukuruna itildikten sonra, hiçbir

istekliyi red etme hakkı olmayan kadının şeref ve hassasiyeti neredeydi? Sahte medeniyet, 'kölelikten beter olan' serbest fahişeliğe kölelik demiyor. Çağdaş Avrupalı erkek, şehevi isteklerini tatmin edecek bir kadın bedeni arıyor. İslam'daki cariye nizamı geçici bir nizamdır. Mevcut nizamlarla kıyaslandığında ise cariye nizamı çok daha haysiyetli ve çok daha temizdir." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 72, 79, 82-87)

ABD'de ara seçimlerin yanı sıra Tennessee eyaletinde "köleliğin yasaklanması" da oylanır. Seçmenlerin yüzde 20,3'ü uygulamanın devamı yönünde görüş belirtir. (Euro News, 10.11.2022) Tarihteki ataları da, "İngiliz, İspanyol, Portekiz ve Fransız gemileri Avrupa'dan kumaş, tuz, incik-boncuk, silah, içki alıp Afrika kıyılarında satıyor ve yerine zenci köle alıyor, sonra o köleleri Amerika'da satıp oradan kahve, tütün, şeker alıp Avrupa'ya götürüp satıyordu." (Hıfzı Topuz, Elveda Afrika hoşça kal Paris, s. 311)

Günümüzde adı konmamış kölelik sistemi ve cariye meselesi, 'İslam dışı' kaynaklardan beslenerek 'aynen devam' etmektedir. İşin ilginç yönü, İslam'a kölelik meselesi üzerinden saldıranların bizzat kendilerinin, hem tarihte hem günümüzde köleliği çok daha kötü bir şekilde uygulayıp hâlâ daha da devam ettirmekte olmaları ve bu sistemi ortadan kaldıracak tek dünya görüşü olan İslam'a saldırmaya devam etmeleridir! İşte İslam bu zihniyetle mücadele etmektedir!

"Modern kölelik, "köleliğin güncel, çağdaş veya yeni algılanış ve uygulanış biçimlerine işaret etmektedir." Modern köle hükmünde olan kişi hukuken var olan statüsünü korumaktadır yani köleleştirildiği halde, özgür birey olarak 'görülmektedir.' Ortada zincir yoktur, kanunen yasal bir durum söz konusu değildir ama çağdaş, güncel şekli ile hatta daha da zor şartlarda kölelik aynen devam etmektedir. Günümüzde modern kölelik olarak nitelendirilen insan ticareti, çocuk ve kadının cinsel istismarı, çocuk işçiliği, sözleşmeli kölelik ve borç yüzünden kölelik, insan onurunu zedelemekte ve onulmaz insan hakları ihlallerine sebep olmaktadır." (insamer.com/tr/modern-kolelik_340.html) "Modern kölelik, tüm insanlar için geçerli temel hakların ihlal edilmesine ve özgürlük ve güvencenin ortadan kaldırılmasına neden olmaktadır. Bugün kölelik az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler bir tarafa, gelişmiş ülkelerde dahi varlığını sürdürmektedir. Modern kölelik, çeşitli uluslararası düzenlemelerle yasaklanmışsa da günümüzde hâkim olan anlayış köleliğin yasalar aracılığıyla örtülü şekilde uygulanmasına hizmet etmektedir. (Mehmet Atilla Güler, Modern Kölelik ve Modern Köleliğin Görünümleri, İş Ve Hayat, Yıl 2015 Cilt: 1 Sayı: 2, s. 44) "Dünya genelinde 50 milyon kişinin "modern köle" olduğu tahmin edilmektedir." (AA, 01.12.2022) Öz Gıda İş Genel Başkanı Mehmet Şahin: "Modern kölelik sistemi kaldırılsın." (Milat, 17 Mayıs 2017) derken "Antep'te işçilerinden asgari ücrete tepki şu şekildedir: Bunun adı modern köleliktir!" (2 Temmuz 2022) Evet, "Asgari ücret, kölelikten de aşağıdır." İbrahim Halil Er.

Evet, şimdi herkes en başa dönüp İslam'ın kölelikle ilgili naslarını yeniden okusun ve hangi sistemin köleliği kaldırdığına ve hangi sisteminde hâlâ devam ettirdiğine karar versin!

İlahiyatçı Ahmet Bayraktar'ın dediği gibi, "Asgari ücretle çalışan milyonlarca kişi yokmuş da günümüzde, o zamanın kölelerini konuşuyoruz!" (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 195) Kölelik kendi başına bir olgu değildir. Onu besleyen savaş, sınırları aşan borç ve adalete dayalı olmayan sınıf ilişkilerinin sonucudur. Bugün ayıla bayıla anlattığımız Yunan medeniyeti, bu kadar ilerlemesini köle ve hizmetçilere borçludur. Bugün, insanların köleden beter yaşamalarına neden olan ücret politikası vardır: Asgari ücret. (Ahmet Bayraktar, s. 25, 26) "Kölelik bir sosyal kurumdur, yerine bugün asgari ücretli, karın tokluğuna işçilik ikame edilmiştir. Kölelik ya da benzeri bir sistem hep var olacaktır. Kur'an bu yüzden kölelikten çok, onu ortaya çıkaran bozukluklarla savaşmıştır." (Ahmet Bayraktar, s 28) "Ne yapmıştır peki? Kazancın ihtiyaç fazlasının

muhtaçlara paylaşılmasını emretmiştir. (Bakara, 219; Bakara, 261) İhtiyaca dönük olmayan her türlü biriktirme ve yığmanın, Allah tarafından yasaklandığı bildirilmiştir. (Tekasür,1; Tevbe, 34-35) "Colors adlı dergide, sömürülen çocuklardan, seks işçisi olan, satılmak üzere kaçırılan, terör için kullanılan, babalarının borcuna karşılık çalıştırılan insanlardan örnekler yer alıyor. 1850'lerde ABD'de bir köle satın almanın bedeli 50 bin dolara eşit olurken, 21. yüzyılda 100 doların altına inmiş durumda bulunuyor. Dünyanın yarısı günde 2 doların altında bir gelirle geçiniyor. Bu da potansiyel köleler için uygun ortam yaratıyor. Kölelik dünyanın her ülkesinde yasak olmasına rağmen, günümüzde 27 milyon köle var. Çin'deki Laogai adlı hapishanedeki 1200 kampta yaşayan tutukluların ürettiği telefon çipleri, deri eşya, kozmetik ürünleri, ilaçlar gibi 200 farklı ürün dünyaya ihraç ediliyor. Dünyada üretilen çayın üçte biri bu işçiler tarafından toplanıyor. Dünya kakao tohumu üretiminin yüzde 45'i Fildişi Sahili'nde, yüzde 80'i köle işçilerce yapılıyor. Dünyada köleler tarafından kurulan ilk ve tek ülke olan Haiti'de fakir anne ve babalar çocuklarını daha iyi bir eğitim ve bakım vaat eden bakıcı ailelere veriyor. Ama yüzde 75'ini 7 ile 14 yaş arası kızların oluşturduğu çocukların çoğu, hayatları boyunca yeni ailelerine hizmet ediyor, diğer çocuklardan farklı muamele görüyor ve hiç eğitim almıyor. Kaçak işçiler, sırf bir iş sahibi olmak için haftada 7 gün, günde 14 saat zor koşullara razı olup, işi ayarlayan aracılara büyük miktarda borçlanıyor. Maaşlarıyla ne insan gibi yaşamaları ne de borçlarını geri ödemeleri mümkün olmuyor. Pasifik'teki Saipan adasına çalışmak için gelen Asyalı göçmenler, iş bulma bedeli, kira ve gıda için çok yüksek ücretler ödemek zorunda kalıyorlar. Dünyaca ünlü markaların fabrikalarında çalışan işçiler, vaat edilen maaşı almak için mesaiye kalıyor. Ayrıca, modern dünyanın sorunsuz insanlarının ise kendilerini güzelliğin, paranın ya da alışverişin köleleri haline getirdiklerine işaret edilen dergide, gerçekten kölelik yapanların ya seslerini kimseye duyuramadığı, ya da cehaletin karanlığında içinde bulundukları durumu kader olarak kabul ettikleri vurgulanıyor." (NTV, 8.1.2022) Olayın vahim tarafı tüm bu kölelik düzenine karşı olan ve bu düzeni ortadan kaldıracak tek sistem olan İslam, hâlâ kölelik üzerinden eleştirilmektedir. Acaba amaçta bu suçlamalar üzerinden insanların gerçeği görmesine engel olmak mıdır?! "Unvanı değiştiği zaman kölelikten değişen nedir ki?" (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 86) "Bu ülkede çeyrek asırdır devlet eliyle seks köleliği yaptırılıyor. Kadınlar hayvan gibi, birer mal gibi kataloglarla pazarlanıyorlar. Bu kadınlara o yaptıkları işe tahammül edebilsinler diye uyuşturucu veriliyor." (Kuzey Kıbrıslı Milletvekili Doğuş Derya, 12.03.2025) İstanbul'da köle pazarı. Kimi seks, kimi yemek yaptırıyor! (Milliyet, 18.10.2005) İspanya Başbakanı Pedro Sanchez, "Kadınları köleleştiren fuhuşu yasaklayacağım." (BBC,18 Ekim 2021) Yıllık cirosu milyar dolara varan ABD'li iç giyim firması Victoria's Secret, köle çocuk işçi çalıştırmaya göz yummakla suçlanıyor. (NTV, 16 Mar 2012) Victoria Secret'in eski mankeni Kylie Bisutti, "Sex işçisi gibi idim." (CNN Türk, 4 Ekim 2014) Avrupa'da Çinli dost tutmak moda oldu: Avrupada yaşayan Çinli kadınların en tantanalısı olan Tana Li, 'sahibi' Herb Andress'in kollarında. (Okey, 26.7.1974) II. Dünya Savaşı'nda Japon ordusunun her 70 askere bir seks kölesi talep ettiği ortaya çıktı. (Indyturk, 8 Aralık 2019) II. Dünya Savaşı'nda Japon askerinin seks kölesi olarak kullandığı kadınların görüntüleri ortaya çıktı. Güney Koreli uzmanlar görüntülere ABD'ye ait arşivlerde ulaştı. (Cumhuriyet, 10 Temmuz 2017) Koreli Kadınlar, ABD'li Askerlere Seks Kölesi Oldu. Uluslararası Göçmen Örgütü'nün bir raporuna göre, 1990'ların ortalarından bu yana 5000'den fazla kadın ABD askeri personeline pazarlanmak üzere Güney Kore'ye kaçırıldı. Filipinler, Rusya ve Doğu Avrupa ülkelerinden kaçırılan bu kadınlar, Güney Kore'de ABD üslerinin çevresinde konuşlanan barlarda fahişe olarak çalışmaya zorlandılar. (09 Nisan 2003) İngiltere'de 'modern köle' ticareti. İngiliz Daily Mail gazetesi, İngiltere'ye yurtdışından getirilen kadınların, daha ülkeye ayak basar basmaz, havalimanlarında açık artırma yöntemiyle köle gibi satıldığını ortaya çıkardı. (08.03.2007) İngiltere'de araştırma: En az 100 bin modern köle var. Bu rakam, resmi tahminlerin 10 katı. Kölelik karşıtı çalışma yürüten kuruluşlar, kurbanların yüzde 90'ının tespit edilmemiş olduğunu söylüyor. (BBC, 15 Temmuz 2020) Diplomalı seks köleleri. Aksaray'da polis, 20 kadını fuhuştan gözaltına aldı. Gözaltına alınan kadınların meslekleri duyanları hayrete düşürdü. Aksaray'da

polis, Türkmenistan'da çocuk doktoru, gazeteci, bankacı, öğretmen ve hemşirelik gibi meslekleri olan 20 kadını gözaltına aldı. (İnternet Haber, 11 Nis 2008) İstanbul'un Afrikalı seks işçileri. Burası İstanbul'un kurtlar sofrası. Bir taraf, Afrika'dan kaçıp burada yaşam mücadelesi veren siyahilerin mahallesi Kumkapı. Diğer taraf fuhuş mekanlarıyla Aksaray: Yanıp sönen neon ışıkları, taksilerden inen hayat kadınları, kapı girişleri kalabalık barlar, "Ortam lazım mı?" diye soran ağır abiler, seyyar satıcılar, polis sirenleri... 'Alışık olduğum' görüntüler. Kumkapı'ya çok yakın, etrafta yüzlerce siyahinin var olması da sıra dışı bir durum değil. (Hürriyet, 12 Nisan 2018) Menajerim beni seks kölesi yaptı. Geçen ay intihar eden dizi yıldızı Jang Ja-yeon'un 7 sayfalık veda mektubu Güney Kore'yi karıştırdı. Mektupta "Menajerim beni seks kölesi gibi kullanıp, medya patronları ve yöneticileriyle yatmaya zorladı" itirafları var. Dün ortaya çıkan mektupta Jang, eğlence endüstrisini yöneten erkeklere ağır suçlamalarda bulunuyor. (Hürriyet, Nisan 02, 2009) "Karaköy'de küçük yaşta kızlar köle gibi çalıştırılmakta, kadınlar seks kölesi gibi satılmaktadır." (Gökmen Ulu, uğur Dündar, s. 204) Playboy'un sahibi Hugh Hefner'in 'kız arkadaşlarından' Holly Madison, yazdığı kitapta Türkiye ile ilgili ilginç ayrıntılar verdi: 'Sipariş' aldığımızda VIP eskort servisi üzerinden Playboy kızlarını İstanbul'a gönderirdik. (Hürriyet, 8.10.2017) Fatih Koparan adlı gezginin sosyal medya sayfasından paylaştığı videolardan birinin adı 'Bangkok kadın pazarı.' Köle ticareti Avrupa'ya pahalıya patlayabilir. 14. Karayip ülkesi, 400 yıl süren esir ticareti yüzünden ortaya çıka felaket sebebiyle İngiltere, Fransa ve Hollanda'ya karşı hukuki süreç başlattı. Köleliği 1934'te kaldıran İngiltere, kölelere değil sahiplerine bugünkü parayla yaklaşık 240 milyar Euro ödemişti. Kölelere ise, "Hürriyetinizi kazandınız, gidin kendinizi geliştirin" denmişti. (Haber 7, 3.10.2013) Ayşe Tükrükçü'nün akıllara durgunluk veren hikayesi. Genelevde kolayına geldiği için orada olmayı tercih edenler var mı? Hayır, çünkü 'kölelik' bu! Ben gün geldi, bir günde 60-70 kişiyle yattım. Bunun nesi kolay? 365 gün çalışıyorsun. 12 ayda, 12 kere regl olman gerekiyor değil mi? O günlerde de çalışmak zorundasın. Bir genelev kadınının zevk alması mümkün mü? Hayır. İğrenç şartlarda çalışıyorduk, yaşıyorduk. Oraya gelen erkeklerin de insanlıklarından utanması lazım... Bir kadın, o haldeki bir erkekle yatmaz, yatamaz! Yüreği kaldırmaz. Ama erkekler yatabiliyor. Adam geliyor seninle yatıyor. Sonra, "Kızım, sen niye .rospu oldun?" diyor. "Kızım" diyor, çünkü kızı yaşındayım. Döven, söven, ağlayan, hakaret eden, sapık taleplerde bulunan... Bir günde 70 kişiyle yattıktan sonra insan ne hissediyor? Ölüm. İçine hortum sokarsın, yine de temizlenemezsin. Regl, kürtaj fark etmez, her zaman çalışacaksın. Benim 8 tane kürtajım var genelevden. Peki, bu kıskaçtan kurtulmak mümkün değil mi? Çok zor. Ben 240 milyona satılmıştım. Sen hep borçlusun! Bir müşterim aşık oldu bana. "Seninle evleneceğim!" dedi. Ama onun düğün yapacak parası yoktu. Benim borcumu ödeyip, o düğünü yapabilmek için 700'e yakın erkekle yatmam gerekiyordu. (Ayşe Arman, Hürriyet, 24 Mayıs 2015)

Ve en son güncel haber: "Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, köleliği 'insanlığa karşı işlenmiş en ağır suç' ilan eden bir kararı onayladı. İngiltere ve Avrupa Birliği üyeleri de dahil olmak üzere 52 ülke çekimser kaldı. Amerika Birleşik Devletleri, Arjantin ve İsrail karara karşı oy kullandı." (BBC, 26.3.2026) "Savaş esiri" olan kölelerle günümüzle bile kıyaslanamayacak birçok hak tanıyan İslam'ı eleştirenlerin, sıra 'sex işçisi' diye tanımladıkları milyonlarca kadına, 'asgari ücretle çalışan' emekçilere, 'çağdaş kölelere' sıra gelince sus pus olmaları da ayrıca manidardır!

İslam'da had cezaları ve kısasın hikmetleri

İslam hukukunda had, Allah hakkı yani toplum hakkı olarak yerine getirilmesi gerekli olan, miktar ve durumu Şari tarafından belirlenmiş yaptırımlar olarak tarif edilir. Zina, hırsızlık, iftira, eşkıyalık gibi cezaları kapsar. Kısas (suçluya ceza olarak, başkasına yaptığı kötülüğün aynısını uygulama) ve diyet (kan bedeli) ile birlikte hadler, İslam'ın muhafazasını esas aldığı beş temel değerin (akıl, din, can, ırz ve mal) korunması ilkesinin önemli bir parçasını teşkil eder. (DİB, İslam Ansiklopedisi, XIV/ 547; IX/473) Ateistler ise İslam'ın suçlara karşı uyguladığı cezaların günümüz için geçerli olmadığını ileri sürer ve eleştirirler.

İslam ceza hukukunda (ukubat) hadler "belirli bazı suçlara İslam'ın tayin ettiği cezaları" ifade eder. Bu cezayı gerektiren suçlar beş tanedir: Zina, hırsızlık, içki içmek ki cezası 40 sopa, (Darimi, Hudud,10; Hanbel, IV/389) kazf (namuslu kadına zina iftirası) cezası 80 değnek (Nur, 4) ve yol kesme (hırabe): Suçuna göre sürgünden idama dek ceza alabilir. (Maide, 33-34) Bunlardan günümüzde en tartışma konusu yapılan ikisini (zina, hırsızlık) burada ele alacağız.

İslam huzur, barış dinidir. İnsanların dünya ve ahiret mutluluğunu amaçlayan kurallar bütününü vazeder. Hedef, iyi kul olup Allah'ın rızasına ulaşmaktır. İslam değil kimseyi kesmeyi, herhangi bir insanın arkasından dedikodusunu yapmayı, malını çalmayı, namusuna 'göz ile bile olsa' yan bakmayı yasaklamıştır. İslam'ın amacı toplum ahlakını temin etmektir, toplumu tehdit etmek değil! İslam'ın amacı, yukarıda sayılan 5 değeri -Müslüman kafir, tüm insanlar için- koruma altına almaktır. Bu beş esasa bir tehdit oluşursa, toplum huzurunun devamı için (Şirin Gül, Toplumsal Değişim ve İslam hukuku, Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Yıl 5, Cilt 5, Sayı 1, Bahar 2019, s. 46) o sorunla ilgili gerekli önlemler alınır. (İbn Aşur, Makasıdu'ş-Şeria, s. 30)

Ateist ve oryantalistler birçok konuda olduğu gibi kısas ve had cezaları konusunda fıkıh ihtilaflarını, ictihad farklılıklarını Kur'an'ın açık hükmü gibi göstererek insanları yanıltmaya çalışırlar. Bir müçtehidin içtihadı, o kişinin bilgisi ölçüsündeki şahsi görüşüdür. İslam'ı şahsi görüşler içine hapsetmek ise sadece, önyargı ve cehalet göstergesidir.

Kısasın asıl gayesi, toplum düzenini sağlamaktır. Eğer öldürülenin yakınları, katili bağışlar da diyete (kan bedeline) razı olurlarsa o zaman aile dayanışmasının bir gereği olarak diyeti, katilin akraba tarafı öder. Bu sayede fertlerin davranışları kontrol edilmiş, onların yanlış bir şey yapmalarına engel olunmuş olunur. (Ali Bardakoğlu, Diyet, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, IX/478)

Ateistlere göre: "Bir Müslüman erkek, kafir erkeği öldürürse kısas uygulanmaz." Kur'an'ın açık anlatımında Müslüman kafir kaydı yoktur. Ayetteki hür kavramı içine, müslim, gayrimüslim bütün insanlar girer.

Bu konuyu daha iyi kavrayabilmek için Bakara Suresinin, kısasla ilgili 178-179. ayetlerinin mealine bakalım: "Ey inananlar, öldürmede kısas size farz kılındı. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın. Ama kim (yani katil, Müslüman) kardeşi tarafından affedilirse, o zaman (affedenin örfe göre) uygun olanı yapması (uygun diyet istemesi, affedilenin de) güzelce onu ödemesi gerekir. Bu, Rabbiniz tarafından bir hafifletme ve acımadır. Kim bundan sonra da saldırıya kalkarsa artık onun için acı bir azap vardır. Ey akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır, böylece korunursunuz."

Katade'den nakledildiğine göre (İsmail b. Kesir, Tefsiru'l-Kur'ani'l-Azim, XIV/444) cahiliye çağında kabileler, kendilerini birbirlerinden üstün görürlerdi. Şayet kuvvetli olan kabilenin kölesi öldürülse, onun

yerine bir hür; kadın öldürülse, yerine bir erkek; hür bir erkek öldürülse yerine iki hür erkek öldürmek isterlerdi. Böylece o kabile kölelerinin, başkalarının hürlerine; kadınlarının, başkalarının erkeklerine; bir hürlerinin, başkalarının iki hürüne denk olduğunu ileri sürerek övünmüş olurdu. İşte Yüce Allah (cc) bu ayeti indirerek insanlar arasındaki aşırılıkları önlemiştir.

Ayetin baş tarafı, kısası genel prensip olarak farz kılmakta, fakat öldürülenin velisine katili affetme yetkisini de vermektedir. Bu husus, ümmet için bir rahmettir. Kısastan maksat, toplumun huzurunun sağlanmasıdır. Çünkü haksız yere öldürülenin katili de hayattan mahrum edilmezse bu durum, maktulün yakınları arasında bir infiale, kan davasına ve iki taraf arasında ardı arkası kesilmeyecek öldürmelerin cereyanına sebep olabilir. Ama katil öldürülünce iki taraf da yatışır, toplumsal huzursuzluk ortadan kalkar. Kısasın yanında af yetkisinin de tanınması, Kur'an hükmüne her zaman uygulanabilecek bir esneklik vermiştir. Maktul Müslüman olsun, zimmi olsun, hür olsun, köle olsun, kadın olsun, erkek olsun velisine kısas talep etme yetkisi verilmiştir. "Kim zulmen öldürülürse, onun velisine yetki veririz ama o da öldürmede aşırı gitmesin," (İsra, 33) Maide Suresinin 45. ayetinde de 'cana can, göze göz'ün kısas edileceği beyan edilmektedir. "Kim size saldırırsa, onun size saldırdığı kadar siz de ona saldırın!" (Bakara, 194) "Ceza verirseniz, size edilen azap kadar ceza veriniz." (Nahl, 126) ayetleri de kısasın içeriğini belirlemektedir.

Sünnette, kısastaki genel hükmün köleleri de kapsadığını görmekteyiz. Peygamberimiz "Kölesini, öldüreni öldürürüz. (Darimi, Diyat, 7; Tirmizi, Diyat, 18) buyurmaktadır.

Hz. Peygamber devrinde bir kadın bir cariyenin dişini kırmış, cariye tarafı diyeti kabul etmeyerek, kısasta ısrar etmişti. Ashab-ı kiramdan Enes b. en-Nadr, kısasen dişin kırılmasına karşı çıkınca, Rasulullah: "Ey Enes! Allah'ın kitabında ceza kısastır" buyurmuştur. Cariye tarafının suçluyu affettiğini bildirmesi üzerine Allah Rasulü onların bu affı sebebiyle kazandıkları manevi dereceyi şöyle ifade buyurmuştur: "Allah'ın öyle kulları vardır ki Allah'a yemin etse, Allah onu yemininde yalancı çıkarmaz" (Şevkani, Neylü'l-Evtar, VII/26, 27)

Ateistler, "Eğer bir topluluğa azap edecekseniz, size yapılan azabın eşiyle azab edin." (Nahl, 126) böyle emrediliyor." diye yazarken ayetin yarısını verip tek taraflı yorumlar da yapmaktadır. Ayetin devamındaki, "Sabrederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır!" cümlesini ateistler bilerek okuyucuya aktarmazlar. Ayet, affetmeyi, öç almaya tercih ettirmektedir. Ayetin asıl amacı, suçlara misliyle karşılık verip intikam almak değil, işlenen suça, hak ettiğinden 'daha ağır bir ceza vermeyi' engellemektir. Yani ayet, intikamı değil, adaletten ayrılmamayı emretmektedir. "Eğer ceza verecekseniz, size yapılan kötülük kadar, işlenen suç kadar karşılık verin. Ama affederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır." buyrulmaktadır.

İslam'da kısas şahsi şikayete bağlı bir ceza olarak kabul edilmiş, toplum cezası sayılmamıştır. Çünkü kamu düzeni sadece suçlu ile mağdur taraf arasında bozulmuştur. Onlar anlaşır, barışır ve helalleşirlerse devlet düzenini ilgilendiren sakıncalar ortadan kalkmış olur. Bu nedenle, kendisine karşı müessir fiil işlenen kimse veya ölüm halinde, ölenin velisi affederse kısas düşer. (Kasanı, Bedayiu's-Sanayi, VII/241; İbn Rüşd, Bidayetü'l-Müctehid, II/330; Abdulkadir Udeh, et-Teşriu'l Cini'l-İslami, I/79, 663)

Ebu Hanife ve İmam Malik'e göre, öldürülenin velisi ya kısas ister, ya da affeder. Veli, suçlu ile diyet üzerine anlaşmadan önce kısas hakkından vazgeçerse, diyet isteme hakkı da kendiliğinden düşmüş olur. İmam Şafi ve Ahmed b. Hanbel'e göre ise veli seçimlik hakka sahiptir. Ya kısas uygulanmasını ister, ya da kısası affeder ve diyet alır. Affetmenin anlamı kısasın diyete dönüşmesi demektir ve bu suçu işleyenin rızasına da bağlı değildir. (Kasani, Bedayiu's Sanayi', VII/241; Şevkani, Neylü'l-Evtar, VII/7; Hayreddin Karaman, Mukayeseli İslam Hukuku, I/136, 137)

Cinayetin cezası

‘Kasten’ adam öldürme suçunu işleyene kısas uygulanır. Kısas cezasının verilebilmesi için suçlunun suçu bilerek ve isteyerek işlemiş olması gerekir. Aksi halde, birini yanlışlıkla öldürene kısas uygulanmaz. (Prof. Dr. Coşkun Üçok, Prof. Dr. Ahmet Mumcu, Prof. Dr. Gülnihal Bozkurt, Türk Hukuk Tarihi, s.75) İslam’a göre insanı bilerek öldüren bir kişi için üç hüküm vardır.

1-Öldürülen tarafın ailesi adamı bağışlar: Katil serbest bırakılır.

2-Öldürülenin ailesi “kan bedeli” alır. İstedikleri meblağ karşılığı katili af ederler. Katil yine serbest kalır.

3-Öldürülenin ailesi kısas ister: Bunun üzerine ‘devlet’ katili idam eder. Daha sonra kan davası da olmaz, çünkü idamı gerçekleştiren devlettir. Öldürülenin ailesi de ceza verildiği için intikama kalkışmaz.

“Dünyada bilerek ve tasarlayarak insan öldürmenin cezası, bilindiği gibi kısastır. Kısas, öldürmeye karşılık öldürmedir. Ancak kısas öldürmek için değil, yaşatmak için vardır. Bir ülkede her yıl meydana gelen 1000 taammüden öldürmeyi, 10 katili etkisiz hale getirerek engelleyip 990 insanı kurtaracaksanız daha insani olan budur. Üstelik giden 10 insan katildir, aksi halde ölen bin kişi ise haksız yere öldürülmüş olacaktır. Öldürülmüş olan bir insanın kısas hakkı onun yakınlarınındır, bu haklarını alırlar ya da bağışlarlar. Devlet katili asla affedemez. Ancak bu İslam'ın kendi insanını eğitip yetiştirdiği, ona insanın değerini öğrettiği bir toplumda uygulanabilir. Siz önce seri katiller yetiştirir, sonra bu cezayı uygulamaya kalkarsanız haksızlık etmiş olursunuz.” (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 14.09.2012) İtalyan mahkumlar müebbet yerine idam istedi. 310 mahkum, 17 yıldır hapis yatan 52 yaşındaki mafya üyesi Carmelo Musumeci önderliğinde İtalya’da Cumhurbaşkanı Giorgio Napolitamo’ya mektup gönderdi. Mahkumlar, "Sayın Cumhurbaşkanı, her gün biraz ölmekten yorgun düştük. Bir kez ölmek isteyen bizler, müebbet hapis cezamızın idama çevrilmesini istiyoruz" ifadesini kullandılar. (Hürriyet, 31.5.2007; NTV, 1.6.2007) “Edirne'de, 8 yıl önce Osman K.'yi, bıçaklayarak öldüren ve geçen hafta cezaevinden tahliye olan Emre P. maktulün ağabeyi M.K. tarafından sokak ortasında tabancayla vurularak öldürüldü.” (Sabah, 19.4.2026)

"İslam hukukunda cezalar, had cezaları, cinayet cezaları (kısas ve diyet) ve ta'zir cezaları olmak üzere üçe ayrılır. Tazir suçları: Şari'in (kanun koyucunun) karşılığında belli ceza tayin etmediği, fakat fert ya da topluma olan zararından dolayı yasakladığı fiillere denir. Tazir gerektiren bir suçta, had cezasının sınırına varan bir ceza verilemez. (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur’an Ahkâmının Değişmesi, s. 158) Servetin toplumumuzda adil bir şekilde dağıtılmadığı, İslami eğitimin sonuçlarının topluma yeteri kadar yansıtılamadığı dönemlerde el kesme cezası uygulanmayabilir. Kur’an, adam öldürme, zina, hırsızlık ve yol kesme suçlarının cezası hariç, çoğu suçun cezasını tespit etmemiştir. Bunları hâkimin takdirine bırakmıştır. (Çelik, s. 163, 164) Abbad bin Şurahbil, açlıktan dolayı buğday tarlasından başak çalıp yer. Tarla sahibi onu döver ve Peygamberimize getirip şikayet eder. Peygamberimiz tarla sahibine, "o bilmiyordu, sen de onu dövdün." der, elbiselerini iade eder. Abbad'a bir ölçek buğday verir. (Nesai, Kadat, 21; İbni Mace, Ticarat, 67; Hanbel, IV/67) Bu cezanın uygulanabilmesi için önce hırsızlığa neden olabilecek açlık gibi sebeplerin ortadan kaldırılması ve sosyal adaletin en iyi bir şekilde tesis edilmesi gerekir. (Çelik, s. 170) Cezalandırmanın altında yatan neden, cezanın medeni veya ilkel olması değil caydırıcılığıdır. Cezalandırma, suç oranını ne kadar azaltıyorsa, o kadar başarılı demektir. Kur’an, işlenen suçun meydana getirdiği tahribata göre ceza şekillerini belirlemiştir. Çoğu insan aşağılanmayı, hakareti kaldırabilir ama toplum içinde buna tahammül edemez. Kur’an, suçlunun cezalandırılmasını emrederken, toplumu kurtarmayı amaçlamıştır. İnsanların koydukları cezalar ilkel olmazken, Allah'ın

belirlemiş olduğu cezalar neden olsun?" (Çelik, s. 179) "Allah hüküm verenlerin en adili değil midir?" (Tin, 8)

“Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki (bu hükme uyarak) korunursunuz.” (Bakara, 179)

İslam'da hırsızlığın cezası nedir?

Bir olayın öncesi, olayın anı ve sonrası vardır. Bu üç zamanı da sıra ile değerlendirelim.

İslam, hırsızlık cezasının uygulanabilmesi için önce hırsızlığa neden olan olayları (açlık, kıtlık, işsizlik vb.) ortadan kaldırmayı amaçlar. Bir ülkede açlık, kıtlık, işsizlik varsa, o ülkede hırsızlığın cezası uygulanmaz. Hz. Ömer, kıtlık vakti hırsızlık cezasını yasaklamış, (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 114) “İnsanların karnını doyurmadan, onlardan kanunlara uymayı istemeyiz” demiş (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 219) ve kendilerini aç bırakıp, hırsızlık yapmak zorunda bırakılan hizmetçilere değil, onları o hale düşüren kişiye ceza vermiştir. (Kurtubi, El-Camiu li-Ahkami'l-Kur’an, VI/210; Celal Yıldırım, Kur’an Ahkamı, II/156,158; Elmalılı, Hak Dini Kur’an Dili, III/1671-1673; V. Zuhayli, İslam fıkhı, VII/387-390; A. Udeh, İslam Ceza Hukuku ve Beşeri Hukuk, III/439-475; İbn Kayyim el-Cevziyye, İʿlamü’l-muvaḳḳıin, III/10-11)

Hırsızlıkta bir çeşit hastalıktır. (Bilinen hırsızlık kadar olmasa da kleptomani adlı bir rahatsızlık artık günümüzde bilinmektedir ki, cezası tazir’dir. (Emel Yıkmaz, İslam Ceza Hukukuna Göre Kleptomanide Ceza Ehliyeti ve Hırsızlık Fiilinin Sonuçları, bilimname XXXVII, 2019/1, s. 552) Hırsızlık ise bir ileri safhası aç gözlülük, çekememezliktir.) Bazı İnsanlarda hırs, israf, lüks hayat, mal-mülk sahibi olmak gibi doymak bilmez duygular vardır. Bunları meşru yolla elde edemeyenler veya bu menfi duygularını dizginleyemeyenler, başkasının mal ve servetine göz diker, hırsızlığa ve soygunculuğa yeltenir. İslam, insanı bilinçlendirmeye dönük tevazu, sabır, imtihan bilinci, emek, rızık, çalışma, alın teri, zekat, ahiret şuuru, kul hakkı gibi birçok kavramı bünyesinde barındırır. Bunların pratiğe dönük eğitim sürecinden geçtiği halde düzelmeyen ve hırsızlığa alışan (tıpkı evleri, milyarları olduğu halde cezası uhrevi bir suç olan dilenmeye devam edenler gibi) insanlar bir kaç ay yatmakla düzelmez, aksine bu işin kıdemlilerinden cezaevlerinde ders alıp, daha bir bilenmiş olarak cezaevlerinden çıkarlar. Özellikle günümüzde, cezaevlerini kış yaklaştığında küçük bir adi suç işleyerek kışı geçirmek için kullanan "mevsimcilerin" bulunduğunu düşünürsek, hırsızlığa karşı cezaevlerinin caydırıcı bir unsur olmadığı görülmüş olmaktadır. Cumhuriyet gazetesi Ankara temsilcisi Mustafa Balbay bir kitabında, "Çingeneler doğuma 2 ay kala bir yolunu bulup hapse giriyormuş, orada doğum yapıyormuş, pek çok öykü anlattı Doktor Alp" derken, başka bir yerde ise "Silivri bir ara koruculari da ağırladı, birine göre cezaevinde ‘ekmek devletten, su devletten’ yaşamak dağda, mezrada teröristle mücadele etmekten daha iyi." diye aktarmaktadır. (Mustafa Balbay, Silivri toplama kampı, zulümhane, s. 215, 262) Tüm bu yazılanlar, suçluların hapsi bir ceza olarak görmediğini de kanıtlamaktadır. Cumhuriyet genel yayın yönetmeni Can Dündar da hapishaneye "girenlerin dışarıya daha donanımlı çıktıklarından, koğuşların ıslah değil eğitim merkezi olduğundan" bahsetmektedir. (Can Dündar, Tutuklandık, s. 155) Emniyetçi Hanefi Avcı da benzer görüştedir: “Dev-sol militanlarını tutuklamak çare değildi, militanlar cezaevinde daha da radikalleşiyor, tüm aile fertleriyle örgüte yanaşıyor ve hizmet ediyorlardı.” (Hanefi Avcı, Haliç'te Yaşayan Simonlar, s. 175) Zindanlar bile işe yaramıyor. (Yılmaz Çamlıbel, Kervan Yürüyor, s. 374) “Cezaevi ıslah etmiyor.” (Cavit Okur, Masum hikaye, s. 232) Milliyetçi bir yazar da aynı şeyleri söylemektedir: “Tutuklananlar kendi branşını ilerletmeye başlar, nasıl yakalanmayacağını öğrenir.” (Abdulkadir Billurcu, Cinnet Koğuşu, s. 41; Hakantürk, Kabadayılar Dünyası, s. 114, 130)

Ve en son araştırma sonucu: Adalet Bakanlığı verilerine göre, Türkiye’de cezaevinden çıkanların yüzde 45’i yeniden suç işliyor. Dünya ortalaması da yine yüzde 40-45 civarında. (Türkiye, 6.5.2025)

2019 yılında sadece hırsızlıktan "hüküm giyen" sayısı 42.752. Cinayetten hüküm giyen sayısı ise 9.574. Dolandırıcılık, tehdit, yağma vd. toplam 281.605 (Sözcü, 12 Şubat 2021) Yeni yapılacak olan 42 cezaevi için 2.2 milyar harcanacaktır. (Sözcü, 21 Ocak 2021) Cezaevleri, "suçlu bireylerin kendi aralarındaki etkileşim düzeylerini arttırıcı bir imkanı oluşturmakta ve bünyesinde suçlu bir kültürü barındırması açısından kriminal bir ortam oluşturmakta ve dolayısıyla bireyleri sadece cezaevlerine kapatmakla suçlulukla mücadele edilemeyeceği" ortaya çıkmaktadır. (Zahir Kızmaz, Cezaevinin Ve Hapsetmenin Suçu Engellemedeki Etkisi Dumlupınar Ün. Sosyal bilimler dergisi, Yıl 2007, Sayı: 17, 20.06.2015) "Bugün İngiltere'deki hapishaneler, öteki sanayileşmiş toplumların çoğunda olduğu gibi, çok kalabalıklaşmıştır. Hapsedilme, çoğunlukla tutukluları ıslah etmekte başarılı olmadığından, hatta belki de onlar üzerinde caydırıcı etkide bile bulunmadığından, suçla baş edebilmek için hapishanenin yerine geçecek seçenekler düşünülmelidir." (Prof Dr. Anthony Giddens, Sosyoloji, s. 197)

Hırsızlığın cezasından amaç hırsızlıktan caydırmak olmalıdır. Bu nedenle kimseye torpil, adam kayırma yapmadan tüm seviye-makamdaki insanlara ceza uygulanmalıdır. Hz. Resul, zengin bir Arabın kızı hırsızlık yapıp da cezanın kıza uygulanmamasını isteyip, "O ileri gelen birinin kızıdır, cezayı azaltalım" talepleri ile karşılaşınca "Sizden öncekileri helak eden şey şudur: İçlerinden şerefli birisi hırsızlık yaptı mı onu terk edip (ceza vermezlerdi). Aralarından kimsesiz zayıf birisi hırsızlık yapınca derhal ona had tatbik ederlerdi. Allah'a yemin ederim ki, Muhammed'in kızı Fatıma hırsızlık yapmış olsa mutlaka onun da elini keserdim." buyurmuştur. (Buhari, Hudud, 11,12,14, Şehadet, 8, Enbiya, 50; Fedailu'l-Ashab, 18, Megazi, 52; Müslim, Hudud, 8 (1688); Tirmizi, Hudud, 9; Ebu Davud, Hudud, 4 (4373-4374); Nesei, Sarik, 5; M. Asım Köksal, İslam Tarihi, VI/477- 478, Şevkani, Neylü'l-Evtar, VII/131,136) Sosyal adalet zaten, mükafatların da cezaların da makam, mevki, cins ayırmadan uygulanabilmesi değil midir?

İslam'ın hırsıza uyguladığı cezayı eleştirenler günümüzde bir kişi açlıktan, zaruret veya işsizlikten dolayı hırsızlık yapınca cezalandırıldığını görmemezlikten gelmektedir! Bir insanı kötü yola düşüren ortam, şartlar göz önünde bulundurulmadan verilecek olan cezalar adil olamazlar. İslam ise, insanların asgari ihtiyaç maddelerini karşılayacak ortamı oluşturup, aç, işsiz kimse ortada kalmadıktan sonra toplum bilinçlendirilip, eğitildikten sonra hırsızlık cezasını uygulamaya sokar. Kısaca, hırsızlık olmadan önce, İslam gerek şartlar, gerek eğitim olarak hırsızlığa neden olacak durumları ortadan kaldırır. Sonra hâlâ suç oluşursa cezayı gündeme getirir.

Hırsızlık olduğunda ise bakılır, eğer hırsız, akıllı, ergen ise (çocuk, deli değilse); çalınan mal belli bir değerin üstünde (Ebu Davud, "Ḥudud", 12; Tirmizi, "Ḥudud", 16; İbn Rüşd, Bidayetü'l-müctehid, II/374) olursa (sikkeli, halis 10 dirhemin üzerinde olursa yani, 4,25 gr. altın veya 30 gr. gümüşün üstünde); mal gizlenmiş iken, evde, iş yerinde korunan, kapalı bir yerde iken çalınmış ise; hırsızın, çaldığı malda mülkiyet hakkı yok ise; mal kamu malı değilse; çabuk bozulan et, süt, yaş meyve vb değilse; eşi, çocuğu, babasının malı değilse; mahkemeye başvurmadan önce, mal geri verilip tövbe edilmemiş, uslanılmamış işe; iki şahit var veya hırsızın itirafı ile suç kesinleşmiş ise, tüm bu şartlar çerçevesinde hırsızlık suçunun cezası uygulanma safhasına konur. Ayrıca Hz. Resul, şüphe durumunda ve imkan ölçüsünde hadlerin uygulanmasına engel olunmasını da (Ebu Davud, "Ṣalat", 114; Tirmizi, "Ḥudud", 2; İbn Mace, "Ḥudud", 5; Molla Hüsrev II/81; Damad, II/545, 546) tavsiye etmiştir. Hz. Peygamber'in suçun oluşmasında, ispatında ve cezanın infazında suçlu lehine son derece titiz davrandığı, şikayetçisi bulunmayan veya kamuoyuna mal olmamış suçları görmezlikten geldiği, affetmeyi ve sulhu tavsiye ettiği, savaş ve yolculuk esnasında işlenen hırsızlıklara had cezasının uygulanmasını doğru bulmadığı da bilinmektedir. (Tirmizi, "Ḥudud", 20; Nesai, "Sarıḳ", 16)

Eğer hırsız yaptığına pişman olur, tövbe eder ve tövbesinde samimi olduğu anlaşılırsa el kesme cezası da uygulanmaz. Ancak bunun tespit edilebilmesi için hırsızın bir süre hapsedilmesi ve

gözaltında bulundurulması gerekir. (Recep Demir, Ahkam Tefsiri ve Mehmet Vehbi Efendi'nin Ahkami Kur'an'iyesi, İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi, sayı: 22, 2013; s. 452; Muhammed Tahir İbn Aşur, et- Tahrir ve't-Tenvi, VI/193)

Hz. Peygamber'in suçun kamuoyuna mal olması, suçlunun itirafında veya mağdurun şikayetinde ısrar etmesi gibi hallerde son çare olarak hadlerin uygulanmasına yöneldiği bilinmektedir. (DİV İslam Ansiklopedisi, Hırsızlık maddesi, VXII/395) Sünnette ve sahabe tatbikatında hırsıza ancak suçunun tekrarı halinde el kesme cezasının uygulandığı izlenimini veren örneklerin bulunmasından (İbn Hazm, el-Muḥalla, XIII, 68-69, 391; M. Ebû Zehre, el-Uḳube, s. 147-148) hareketle, bu cezanın hırsızlığı ilk defa işleyenlere değil tekraren işleyenlere veya bunu adet haline getirenlere verilmesi gerektiği şeklinde görüşler de ileri sürülmüştür. (M. Ebu Zehre, s. 146-147; M. Selîm el-Avvâ, Fi Uṣuli'n-niẓami'l-cina'iyyi'l-İslami, s. 182-187)

Günümüzde hırsız çocuk da olsa, mal açıkta çalınsa da, çalınan mal yakın akrabanın da olsa, kamunun veya belli bir değerle sınırlandırmadan, az bir değere (bir simit, baklava, ekmek dahil) sahipte olsa, açlık, işsizlik gibi insanları bu duruma düşüren şartlar göz önüne alınmaksızın, o kişiye ceza verilmektedir! "Ekmek hırsızlığına 10 yıl istendi. Gürcistan'dan Türkiye'ye geçen ay gelen 22 yaşındaki Zurab K., parasız kalınca marketten ekmek, çokokrem, tonbalığı ve kola çaldı. Yakalanan Zurab K. hakkında savcılık, "nitelikli hırsızlık" suçundan 5 yıldan 10 yıla kadar hapis istemiyle iddianame hazırladı." (Habertürk, 2.3.2015) "Antalya'da 15 yaşındaki M.S., bir bakkaldan 4 ekmek, 650 gram peynir ve 2 paket süt çaldığı gerekçesiyle gözaltına alındı. Açlıktan ekmek çalan çocuk nezarete atıldı." (Hürriyet, 27 Ocak 1999) "Gaziantep'te geçen yıl bir baklavacıdan baklava ve antepfıstığı çaldıkları gerekçesiyle 3'ü olay tarihinde 18 yaşından küçük 4 kişiye verilen rekor hapis cezalarının düzeltilmesi istemi ile Yargıtay'a yapılan düzeltme başvurusu reddedildi. Gençlere, 16 Aralık 1997'de 9'ar yıl hapis cezası verildi." (Hürriyet, 1 Eylül 1998)

İslam'ın cezasının caydırıcılık özelliği

"Devlet, vatandaşını cezalandırmak istemez. Bunun için de onları suça itebilecek her şeyi toplumdan uzaklaştırmaya çalışır. Baklava çalan çocuklara hapis, marketten mama çalmak zorunda kalan kişiye üç yıl hapis cezası... Bu durumu hangi insan ahlaki ölçüyle izah edebilir? Günümüz devletleri suçu önleme değil, suçluyu kontrol etmeyi önceler." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 59) "Cezalandırmanın caydırıcılık özelliği İslam hukukçularınca iki yönlü ele alınmıştır. Birincisi günümüzde "genel önleyicilik" olarak ifade edebileceğimiz "mevani'" ilkesidir. İnsanlara işlenen kötülüklerin neticesinde uğrayacakları cezaların kötü sonucu gösterilerek daha suç işlenmeden ceza toplum vicdanına tesir edilir. Böylece cezalandırma, suç işleme eğiliminde olacaklara bir caydırma unsuru, topluma da güvence ve kanunun yürürlükte olduğunu hatırlatma vesilesi olur. Caydırıcılıktan amaç toplumda suçun ortaya çıkmasından sonra suçluları yakalayıp ağır cezalar verme değildir. Amaç, suçun sonucu uğranacak cezanın sonuçlarını, cezaların alenen uygulanması yoluyla gösterip suçun hiç işlenmemesi ya da en aza indirilmesidir. Bu sayede toplumda bir suç bilinci oluşturulup, suç işlenmemesi sağlanır. İkinci olarak cezalandırmanın caydırıcı özelliğinin bir diğer yönü "özel önleme" olarak adlandırılabilecek "zevacir" ilkesidir. Bundan kastedilen, suçu işleyenlerin cezalandırılıp suçluluk duygusunu tatmaları ve tövbe edip o fiili bir daha işlememelerini sağlamaktır. Suçlunun cezasının alenen verilmesinin bir amacı da suçluya utanma duygusunu tattırıp pişman olmasını ve aynı utancı bir daha yaşamama isteğini yani tevbe etmesini sağlamaktır. Toplum önünde utanç yaşayan bu kişi, toplum tarafından tekrar kabul görebilmek için kurallara uymakta daha dikkatli olacaktır. Bunun karşılığını günümüzde şartlı salıverme ve gözetim altında tutma uygulamalarında görmek mümkündür. Şartlı salıverilen kişi en ufak bir suç olayına bile karışamamaktadır ki, cezası ağırlaşarak kendine geri dönmesin. Suç işlemiş kişilere verilmiş cezalar caydırıcı olmalıdır ki, suça meyilli insanlar onları taklit etmekten çekinsinler. Cezanın

kendisinin ağırlığının yanında suçlu yaftasını taşıyacağını düşünmek bile insanın suçtan uzak durmasına etki edecek psikolojik bir unsurdur." (Nazım Büyükbaş, İslam ceza hukukunda hadlerin caydırıcılığı, Gaziosmanpaşa Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, I/121)

Özetle, İslam gerek eğitim, gerek emirler (dayanışma, yardımlaşma, zekat, komşu hakları, kul hakkı vd.) ve gerekse açlık, kıtlık, işsizlik şartlarını göz önüne alıp, hırsızlığın olmayacağı bir ortamın şartlarını hazırlar. Yine de hırsızlık olursa, belli şartları arar. (Gizlenmiş, belli bir değerin üstünde olması, şahit gibi) Tüm bunlar varsa, o adi hastalığın yayılmasına engel olacak, en caydırıcı cezayı verir ki, başka insanlar niyetleri bazında bile olsa böyle bir şeye tenezzül edemesinler.

Bu sayede, Osmanlı dönemi için Thevenot: "Bir milyonluk büyük İstanbul şehrinde dört yılda dört katil vakası görülmemiştir." (Prof. Dr. Osman Turan, Türk Dünya Nizamının Milli, İslami ve İnsani Esasları, II/126) diye yazacağı bir ortam oluşturulmuştur.

Recm

"Taşlayarak öldürme" anlamındaki recm cezasından Kur'an'da açıkça bahsedilmediğinden recm hükmü Hz. Peygamber'in hadis ve uygulamalarına dayanmaktadır. (DİA, Zina maddesi) Kur'an zina edenlerin toplum içinde utandırılıp, 100 sopa ile cezalandırılmalarını emretmektedir. (Nur, 2) Konu hakkındaki ayetlere bakalım.

"Ey peygamberin hanımları! İçinizden kim açık bir zina yaparsa onun için o azab ikiye katlanır." (Ahzab, 30) Peygamber hanımlarının evli olduğu açıktır. Onlara verilebilecek bir cezanın katlanabilir cinsten olması gerekir. Ölüm cezasının iki katı olmaz ama 100 değnek ikiye katlanabilir. "Ellerinizin altındaki mümin cariyeler. Evlendikleri zaman zina yaparlarsa hür kadınlara verilen o azabın yarısı gerekir." (Nisa, 25) Evli hür kadınların cezası recm olsa, taşlanarak öldürmenin yarısı olmaz.

Hadis-i Şeriflerde recm cezasından bahsedilmekte ise de, bu ceza her zaman bir tartışma konusu olmuştur. Hatta 624 yıllık Osmanlı tarihi boyunca, zina sebebiyle recm cezası yalnızca bir kere uygulanmıştır. (Prof. Dr. Ahmet Kılınç, Klasik Dönem Osmanlı Devletinde Teşhir Cezası, International Journal of Science Culture and Sport, August 2015, sayı: 4, s. 450; Rahmi Turan, Hürriyet, Şubat 22, 2010; Murat Bardakçı, Hürriyet, Ağustos 30, 2002 ve ayrıca; Haber Türk, 01.03.2015) O da şeyhülislamın "Bu konuda fetva veremem" deyip görevini terk etmesi (Ahmed Gökcen, Tanzimat Dönemi Osmanlı Ceza Kanunları, s. 68) ile sonuçlanmıştır. Doç. Dr. Ömer Menekşe ise, Osmanlı döneminde uygulanan recm sayısının iki elin parmaklarının sayısından daha az olduğunu söylemekte ve kayıtlardaki 2 olayı makalesine almaktadır. (Osmanlı'da Zina Cezası Olarak Recm, Marife, 2003. 2. Sayı, s. 7-18)

Zina cezası için tanıklığa ehil dört erkeğin gözleriyle olayı görmüş olması ve bu tanıkların mahkemede tanıklıkta bulunmaları yahut da suçluların ayrı ayrı oturumlarda dört kez zina işlemiş olduklarını itiraf etmiş olmaları gerekmektedir. Aksi halde bu sanıklara had cezası verilmez. (Osman Keskioğlu, Fıkıh Tarihi ve İslam Hukuku s. 288; Halil Cin-Ahmet Akgündüz, Türk Hukuk Tarihi, s. 312)

1972 yılında Libya''da İslam âlimleri toplantısı yapılmıştır. Meşhur İslam hukukçusu Muhammed Ebu Zehra recm konusundaki kanaatini şöyle özetlemiştir: "Ben İslam hukuku ile ilgili bir görüşümü yirmi yıl açıklayamadım, şimdi, Rabbime kavuşmadan önce, 'Bana niçin açıklamadın, hak bildiğini söylemedin' diye sorulmaması için açıklayacağım. Bu görüş, evlilerin zinasının cezası olan recm ile ilgilidir. Benim kanaat ve reyime göre bu ceza Yahudi Şeriatında vardı. İlk zamanlarda Peygamberimiz bunu kaldırmadı, sonra Nur suresi geldi ve recm kaldırıldı." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 29/08/2010) "İslam âlimleri arasında recm cezasının

değişmez bir ceza olmadığını, Yahudi Şeriatına ait olan bu cezayı İslam'ın kaldırdığını ve şeriat adına uygulamanın mümkün ve caiz olmadığını savunan önemli birçok isimler vardır." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 17 Temmuz 2014)

Not: Kur'an'da recm bulunmadığı halde, hadislerde recm olduğunu, Kur'an'daki ayetin bekarlar için olduğunu, evlilere ise recm cezasının olduğunu savunanlar vardır. Ama bu görüşü savunan kesim bile, recmin uygulanması için öyle şartların bir araya gelmesi gerektiğini ileri sürmüşlerdir ki, bu cezanın uygulanması adeta imkansız bir hale gelmektedir. Bu görüşü savunanlar, recm gibi bir cezanın uygulanma safhası bulması imkansız derecesinde zorda olsa bulunmasının insanlarda caydırıcılık etkisi yapacağını, 'uygulamadan çok cezanın caydırıcılığını ön plana çıkarıp' savunmakta, 'Bu cezanın suçun ortaya çıkmasını engellemek için caydırıcılık maksadı taşıdığını' ileri sürmektedirler. Savunanların, imkansız derecesinde gerçekleşmesi mümkün olmayan, recmin olması için ileri sürdüğü şartlar özetle şunlardır: Recm cezasının uygulanabilmesi için zinaya aynı anda adaletine güvenilecek 4 kişinin şahitlik etmesi gerekir. Zina şahitliği yapanlar bidat ehli, fasık, büyük günahları işleyen insanlarsa onların da şahitliği kabul edilmez ve ceza verilmez. Şahitlerin adalet sahibi olması da şarttır. (Mevsıli, el-İhtiyar'li Talili'l-Muhtar, II/149; Vehbe Zuhayli, el-Fıkhu'l-İslami ve Edilletüh, VI/ 27, VI/565) Şahitler zina yapanları örtü, yorgan altında görürse yine ceza uygulanmaz. Çünkü zina cinsel organların temas halidir, temasın görülmesi gerekir. Çocukların, akıl hastalarının, bunakların, dilsizin, amanın şahitlikleri makbul değildir. Ağzından çıkanların meşru veya gayrimeşru olduğuna aldırmayan, dinen ve ahlaken hoş olmayan sözleri sarf etmeyi bir alışkanlık haline getiren laubali insanların şahitlikleri de kabul olunmaz. Kişi gelip "zina yaptım cezasını ahirete bırakmak istemiyorum" diyerek zina yaptığını kendisi itiraf ederse bu sefer hâkim üç kez onu geri çevirir ve itiraflarını kabul etmez. 'Rüya görmüş olabilirsin, nikahlı eşin olmadığına emin misin?' gibi sorularla cezayı vermemeye çalışır. Recm cezasında kişiler keyfi uygulama yapamaz. Cezayı devlet uygular. Görüldüğü gibi bu şartların hepsinin bir arada olması son derece zordur. Zaten bu ceza sisteminde amaç, insanların, şartların sağlanma korkusu ile suça yeltenmesini engellemek ve bu sayede toplumda zina fitnesinin önüne geçilip aile kurumunun devamını ve korunmasını sağlamaktır.

"Şüphe bulununca, gücünüzün yettiği kadar hadleri (cezaları) düşürünüz." (Ebu Davud, Salat, 14; Tirmizi, Hudud, 2) "Gücünüz yettiği ölçüde, hadleri (cezaları) kaldırın. Şayet bir çıkış yolu bulursanız onu tatbik edin. Zira imamın (hâkimin) affetmekte hata etmesi, ceza vermekte hata etmesinden daha hayırlıdır." (Ramuz el e-hadis, s. 21, hadis 10)

Recm ayeti sahih mi, ayeti keçi mi yedi?

"Recm konusunda ayet inmişti. Bu ayet, karyolamın altında bir sayfada yazılıydı. Resulullah vefat edince biz onunla meşgul olduk, o sıralarda bir keçi gelip onu yedi." (İbn Mace, Nikah, 36) Bu rivayetin senedinde illet/sorun vardır, münker hadislerdendir, sahih değildir. İmam Ahmed'e, "keçinin ayet yemesi" rivayetini aktaran Muhammed bin İshak hakkında, "İbni İshak'ın tek başına rivayet ettiği bu hadisi kabul eder misin?" diye soruldu, "Hayır kabul etmem." Diye cevap vermiştir. (Tezhibul Kemal, XXIV/422) İmam Müslim, İmam Malik de rivayetteki keçinin ayet yemesi kısmını kabul etmemiştir. Çünkü Ravi Muhammed bin İshak güvenilir ravilere muhalefet etmiştir. İbni Kuteybe de, bu rivayetin ravisi Muhammed bin İshak'ı hüccet/delil görmemiştir. (Tevilu Muhteliful Hadis, 443) Zehebi de bu rivayetlere 'münker' demiştir. (Siyer, VII/41) Yakub ibni Şeybe şöyle demiştir: "Muhammed b. İshak eğer bilinen ravilerden hadis naklederse güvenilirdir, siyer konusunda kaale alınır, meçhul, tek başına kalacağı bir rivayet söylerse (keçinin ayet yemesi gibi) hadisi batıldır. (Hatib, Tarihu Bağdadi, I/277; İshak hakkında 'Müslüman âlimlerin objektifliği' adlı yazımıza da bakılabilir.) Görüldüğü gibi recme dayanak olduğu iddia edilen hadis de sorunludur!

Özetle, zina hakkındaki iki görüşten birincisi ‘toplum önünde kınama ve 100 sopa’ cezasını savunurken recmi savunanlar ise, “uygulama değil caydırıcılığını esas alarak” bu cezayı savunmaktadır!

Kısas ile alakalı birkaç haberle konuyu bitirelim. Tarsus’ta Özgecan A.’a saldırıp yakarak öldüren Suphi A. hapiste öldürülür. Posta gazetesinin konu hakkındaki manşeti şu şekildedir: Bu cinayete hiç kimse üzülmedi.” (12.4.2016)

Af kime lazım, kime değil? "Gerçekten devletin ne hakkı var ancak mağdur olan kadının affedebileceği ırz düşmanını affetmeye? Veya ancak evi soyulmuş bir insanın affedebileceği bir hırsızı sokağa salıvermeye? Veya ancak yakını öldürülmüş bir kişinin söyleyebileceği ‘‘seni affettim’’ sözünü onun adına kullanmaya?" (Oktay Ekşi, Hürriyet, 30.7.1999)

Evine hırsız giren Yeşim Salkım şeriatçı oldu: Sanatçı Yeşim Salkım'ın Bodrum'daki evine geçtiğimiz günlerde hırsız girdi. Yaşadıklarını x.com'da paylaşan sanatçı, "Bu hırsızları yakalayınca keseceksin ellerini, bak bir daha yapabiliyorlar mi?" dedi." (Gün Haber, 21.07.2012)

Oğlu katledilen Milli Gazete yazarı Mustafa Kasadar'ın yorumu: "Oğlumu öldürüp parçalara ayıran cani tutuklandı. Ama neye yarar? Benim dünya güzeli oğlum toprak altında çürürken bu caniyi devlet benden aldığı vergilerle besleyecek, palazlandıracak. Bu bir zulümdür. Bu cani için idam ve kısas istiyorum. Başka hiçbir ceza yüreğimi ferahlatmaz." (Yeni Şafak, 16.07.2023)

8 yaşındaki Narin bebeğin cesedi bir derede bulunur. Şarkıcı Sevda Demirel: “Eğer şeriat kanunları yürürlüğe girecekse ben sonsuz kapanmaya hazırım yeter ki bunları assınlar! Tabii ki çözüm! Çok ciddi bir caydırıcılık.” (10.09.2024)

Bu konuya ek olarak, ‘İslam Şeriatı ve İslam fıkhı/hukuku’ adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Soru: Recmle ilgili hz Ömer’in hadisi varmış, recmle ilgili onu soruyorum keçi ayeti falan yemiş.

Cevaben: Hz. Ömer’den, recm ayetiyle ilgili önceden ayet (İhtiyar erkekle (eş-şeyhu) ihtiyar kadın (ve’ş-şeyhatu) zina ederlerse, onları recmedin) olduğu sonra Allah tarafından Kur’an’dan okunuşunun kaldırıldığı rivayetini aktaran ravilerden bir kısmı, cerh ve tadil âlimlerince zayıf kabul edilmiştir. (Tirmizi, Hudud, 7; İbn Ebi Hatim, Kitabü’l-Cerh ve’t-Tadil, IX, Beyrut 1953, s. 265; Hakim, Müstedrek, IV/360) Subhi Salih, rivayetlerin ahad (bir veya bir kaç kişinin) haberi olduğunu, dolayısıyla bunların ayetin varlığı hususunda bir kesinlik ifade edemeyeceğini söyler. (Subhi Salih, el-Mebahis, s. 265; Veysel Güllüce, Ayetlerin Mensuh Sayılmasında Rol Oynayan Yaklaşımlar.)

Rivayetlerde gelen Recm ayetinin metninde de farklılıklar bulunmaktadır. Bu ise, bu metnin ayet olma ihtimalini zayıflatmaktadır. Zaten bu rivayetler ehad yani mütevatir olmayan rivayetlerdir! Kısaca hem metin sorunludur hem de rivayet zinciri yani hadis seneti mütevatir/kesin değildir! Rivayeti detaylı bir şekilde inceleyen Selçuk Çoşkun, muhtemelen hadiste ravi tasarrufunun (hadis metnine ekleme yapması şeklinde bir müdahalenin) vuku bulduğu kanaatine varmıştır. Ona göre, recm ayetiyle ilgili rivayetin farklı tariklerinde/isim sıralamalarında ‘ayet’ kelimesi geçerken bazılarında ise geçmemektedir. Diğer bazılarında ise “Allah’ın indirdiği bir farz olarak” ifadesi yer almaktadır. Bunlar, lafızda birliğin olmadığını göstermektedir. Ayet olsa idi, üzerinde uzlaşılması gerekirdi. Bu mesele, ‘manayla rivayetten’

kaynaklanan bir ravi tasarrufudur. Rivayette geçen kelimenin ayet olduğunu kabul edersek, bu, her zaman 'Kur'an ayeti' anlamına gelir mi? Ayrıca rivayette geçen "kitab" her zaman Kur'an manasına gelir mi? Çoşkun'a göre bu her zaman böyle değildir. Çünkü Tevrat'ta recm ayetinin olduğuna dair rivayet vardır. Bu, ayet kelimesinin Tevrat cümleleri için de kullanıldığını gösterir. "Recm ayeti Allah'ın Kitabı'nda vardı" demek Allah'ın hükmünde vardı, demektir. Bütün bunlar Kur'an'da böyle bir ayetten bahsedilemeyeceğini gösterir. Ravilerin, kitap kelimesini Kur'an veya ayet zannederek tasarrufta bulunmuş olmaları kuvvetle muhtemeldir. (Selçuk Çoşkun, Hadise Bütüncül Bakış, s. 233, 236) Şeyh kelimeleri 'yaşlı erkek ve yaşlı kadın' demektir. Bu kelimelerin anlamına göre, evli olsun, olmasın, kırk yaşını geçenler/yani yaşlı olanlar zina ettikleri takdirde recm cezasını görürler. Yaşları kırkın altında olanlar -yaşlı sayılmadıklarından- yine evli olsun olmasın yalnız yüz değnekle cezalandırılır. Bu ise, recm cezasını yaşlı olsun, genç olsun, evli olan herkes için geçerli olduğunu ifade eden pek çok hadise ters düşmekte (Cezeri, el-Fıkhu ala'l-Mezahibi'l-Arbaa, IV/258-259) iken, recmin olmadığını kabul eden kişilerin görüşleri ile de ters düşmektedir. Yani bu rivayet, recmi kabul eden görüşe de recmi kabul etmeyen görüşe de zıt, çelişkili bir rivayettir. Yani rivayet hüküm olarak da sorunludur! Kur'an'ın yazılması esnasında -ki bu konu 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' adlı yazıda ele alınmıştır- herkesten, bildiği, ezberine aldığı, sayfasına yazdığı ayetleri getirmeleri istenmiştir. Bu görevi yerine getirmek, İslam inancına göre, hem Allah'a, hem Resulüne hem de halifeye karşı bir sorumluluğun gereğidir. Durum böyle olunca, Hz. Ömer gibi sahabenin bildiği ve ezberinde bazı ayetler bulunduğu halde bunu ortaya koymamaları düşünülemez. Kaldı ki, Kur'an'ı bir araya getirenlerin her biri birer hafızdır. Özellikle heyet başkanı Hz. Zeyd, Hz. Peygamber'in vahiy katibi, Kur'an hafızı, Hz. Ebu Bekir ve Hz. Ömer'in güvenini kazanmış büyük bir insandır. Böyle bir olay olsaydı, en az birkaç kişinin daha bilmesi ve bunu heyete bildirmesi kaçınılmazdı. Hz. Zeyd b. Sabit'in de herkesten önce bunu bilmesi gerekirdi. Hem vahiy katipleri hem de hafız olanların içinde bulunduğu Kur'an'ı toplama heyetinden hiç kimsenin böyle bir noksanlığı fark etmemesi mümkün değildir. Hem unutmayalım ki, ayetlerin Kur'an'daki mevcut tertibindeki sıralama, vahiy ile tespit edilmiştir. (Suyuti, İtkan, I/76-83; Prof. Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 49) "Ayetlerin sureler içerisindeki sıralamasını tertibini bizzat Peygamberimiz, Cebrail'in yönlendirmesi doğrultusunda yapmıştır. Ayetlerin hangi sure içinde, surenin hangi sureden önce ya da sonra yer alacağı o zaman belirlenmiştir." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 75)

Zinanın cezası bellidir ve ayetle sabittir: "Zina eden kadın ve erkeğin her birisine yüz değnek vurun. Eğer Allah'a ve ahirete iman ediyorsanız, Allah'ın hükmünü uygulama işinde sakın acıma hissi sizi etkisi altına alıp da uygulamayı engellemesin." (Nur, 2)

Modernist, tarihselci, mealciler

“Birçok İslam ülkesinde reform düşüncelerinin, Hristiyan siyasi ve askeri nüfuzla beraber veya onun neticesinde ortaya çıktığı, acı bir gerçektir.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 265) “İslam’da Reform fikirleri, İslam toprakları Hristiyanların siyasi-askeri hâkimiyeti altına girince gündeme gelmeye başlamıştır. Bu reform taleplerinin kökenini ise, yabancıların menfaatleri oluşturur.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, Krizdeki Oryantalizm, s. 80) “Her şeyi Batılı gözle veya Batı ölçüleriyle görmek hevesine düştük. Batı'yı taklit etmekle her şeyin düzeleceğimizi zannettik.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 11) Sonunda, Kur’an-ı Kerim'e, hadislere bile farklı gözle bakmaya başladık. (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 14) Oryantalist bakış açısına göre “İslam ya ruhu ile değişime onay vermeli ya da ilgi ve alakasını hayattan koparmalıdır.” (K. Cragg, The Call of the Minaret, s. 17) Oryantalist Gibb, modernistleri şöyle över: “Bunu bizzat Müslüman düşünürlerde görmek mümkündür. Orta Çağın dogmatik formüllerini reddetmeye çalışırlar.” (H.A.R Gibb, İslam’da Modern Yönelimler, s. 12) Sonra Gibb haklı olarak modernistlerin en büyük hatalarını açıkça şöyle ifade eder: “Modernistlerin hataya düştükleri nokta, gaye olarak kabul ettikleri şeyin kendi toplumlarıyla ters düşmesidir.” (Gibb, s. 103) “Bugün Müslüman ismi taşıyan modernistler, hükümetlerinin veya oryantalistlerin hâkimiyeti altındadırlar. Modernistler oryantalistlerin metod ve düşüncelerini izlerler ve hükümet gücü ile bunları halka empoze ederler. Onlar Batı karşısında ‘taklitçi ve özür dileyici bir yaklaşım’ içindedirler.” (Sonradan Müslüman olan Margaret Marcus/Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 126) "İslami reform, çoğunlukla bir özür dilemedir. Batı sömürgeciliği, dolayısıyla ortaya çıkan aşağılık duygusuna cevap vermeye yönelik bir çabadır." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 100) Gerçekte ise “Müslümanlar için reform (ıslah) ya İslam’ın katıksız özüne doğru ‘restorasyonu’ ya da Müslümanların pratikte özde olmayan ilaveleri temizlemesi anlamına gelmelidir.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 115)

Modernistler, özellikle son 200 yıldır Batı karşısında İslam âleminin içine düştüğü duruma çözüm olacak alternatifler arayışı içinde olan, İngiliz işgali altındaki Hindistan’da başlayan ‘Kur’an yeter’ sloganı ile özdeşleşen (TDV İslam Ansiklopedisi, Kur’aniyyûn, XXVI/428-429) ama aslında durmadan içeriği ‘değişen bilim'e (‘Bilim değişmez mi?’ adlı yazımıza bakılabilir) aşırı bağlı olan ve Batıdan ithal kavramlar karşısında eziklik hisseden, iyi niyetli ama yanlış metot ile ümmeti kurtarmaya çalışan kişilerdir! Gerçekte ise izzet/onur istikamette, köklerde, geçmişimizin bilgi birikiminde, şirk ve hurafeden arınmış Ehl-i Sünnet inancındadır!

"Modernistlerin, Kur’an ve sünnet ile alakalı oryantalistlerden alıp tekrarladıkları, sayısız hezeyanları bulunmaktadır. Hadislerin işlevsizleştirilmesinden sonra, tarihsel olduğu gerekçesiyle mi yoksa uydurma manalar vererek mi Kur’an’ın tahrif edileceği artık yalnızca bir ayrıntıdır" (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 108, 112) şeklinde eleştirilere maruz kalan ama başta ‘tarihselcilik’ metodunu kullanan âlimlerin vardıkları son nokta itibari ile bu eleştiriyi haklı çıkaracak görüşler ileri süren “Reformcuların hedefi, İslam'ı "modernite" ile "uyumlu" hale getirmektir.” (Cemil Aydın, İslam Dünyası Fikri, s. 23) Sonuç itibari ile günümüzde bazı modernistler, "Hz. Peygamber’e (as) bile tanımadıkları bir tefsir ve tevil yetkisini kendi akıllarına tanımakta" (Şahin Doğan, Risale Haber, 15 Eylül 2015) ve "Sadece Kur’an'ı konuşturduğunu ifade edenler aslında İslam'ın değerlerine yabancı olan çağdaşcılığın değerlerini Kur’an üzerinde okumaya ve onları doğru çıkarmaya çalışmaktadırlar." (Mehmet Paçacı, Çağdaş dönemde Kur’an'a ve tefsire ne oldu, s. 167)

"Yeni bir Din tasavvuru inşasına soyunmak, yeni bir bidat mezhep inşa etmektir. Kur’an’ın korunmuş olmasının, onların Kur’an’dan çıkardığı hükümlerin doğru olup olmamasıyla en küçük bir ilgisi yoktur. Halkı Kur’an’a çağıranlar, aslında Kur’an’dan ‘kendi anladıkları’ şeye, Kur’an ayetlerine kendilerinin yüklediği anlamı kabule davet etmektedir. Kendilerine karşı

herhangi bir itiraz vuku bulduğunda, durumu “Kur’an’a itiraz ediliyormuş” gibi takdim ediyorlar. Gerçekte ise Kur’an, muradullaha uygun biçimde ancak ve ancak sünnetin ve sahabe’nin rehberliğinde anlaşılabilir." (Ebubekir Sifil, İstikamet Yazıları II)

İşin ilginci, Kur’an'ın "dinde tek kaynak" olduğundan ne sahabenin haberi var, ne tabiinin, ne de etba’u-tabiinin! Onlar boşuna hadis ezberi ve nakliyle uğraşıp kendi başlarına iş açmıştır! Ehl-i Sünnet âlimleri, fakih sahabeler ve tabiinin fakihleri o hadislerden ahkâm çıkartıp hadlerini aşmışlardır! Neyse ki on dört asır sonra hatayı fark edebilen müctehidler ortaya çıkabilmiş!

Mealizm denen bu hadissiz Kur'an tarikatında ‘Kur'an'da yok’ denilerek, ‘kadınlar erkeklere namaz kıldırabilmekte, sigara haram veya mekruh değil, Türkçe ezan ve namaz olur, Kelime-i şehadette, "Ve Eşhedu enne Muhammed abduhu ve resuluhu" demek şirk, Hz. Adem peygamber mi, ilk insan mı? Tesettür-başörtüsü yoktur, namazın içeriği, sayısı ve şekli gibi birçok alanda farklı fetva verebilmekte ve buraya alamayacağım ahlaka aykırı başka fetvaları ile bu ‘new sect’, ümmeti, bir tarafta eski hurafelerle yorulmuş tarikatlar, diğer tarafta güncel hurafeler üreten kendileri arasında bırakan bir ikileme sokabilmektedir.

“Kur’an size yetmez mi, hadise ne gerek var?” diyen bu kardeşlerimize bizim cevabımız: ‘Biz, Kur'an'ı açıklama hakkını Hz. Muhammed'e, siz modernist hocalarınıza veriyorsunuz!’ şeklinde olacaktır! Sünnet/hadis olmadan Kur'an doğru anlaşılamaz! Bu iddiamıza iki delil getirebiliriz: Bizzat Kur'an-ı Kerim’in "beyan, hikmet" kavramları ile sünnet/hadise atıfta bulunması ve sünnet/hadisden bağımsız Kur’an yorumu yapanların şu an geldikleri sonucun oryantalizm ile paralellik arz etmesi!

"Kur'an'a uyan hadisleri kabul ederim, Kur'an yeter!" diyen kardeşlerimiz aslında, 'Kur'an'dan çıkardığı yorumlara uyan hadisleri' kabul etmektedirler! Bu söz, "Ben Kur'an'dan ne anladı isem siz de onu, 'Kur'an'ın tek doğru yorumu' kabul edeceksiniz" anlamına gelmektedir! Bu aslında mezhebi reddedip, kendi yorumunuzu kutsallaştırmaktan farksızdır! Meali okunan hocayı, mezhep imamı, onun yorumlarını da hadis gibi kabul eden ama mezhep ve hadise karşı olan bu kardeşlerimiz içine düştükleri çelişkiyi fark edememektedirler ne yazık ki!

Günümüzde tarikatlarda hurafe hatta şirk unsurları, hadisi anlamada bir yöntem sorunu, mezhepleri din ile özdeşleştirme problemleri olduğu asla yadsınamaz ama çözümün de yine 1400 senelik engin tecrübe birikimine sahip Ehl-i Sünnet çizgisinde olduğunu da unutmamak gerekir.

“Kur’an’a davet edenlere sapık, cemaatine davet edenlere Ehl-i Sünnet denir.” diyen kardeşlerimizin es geçtiği nokta, "her mealin bir yorum olduğu" gerçeğini göz ardı etmeleridir! Yani siz direkt Kur’an’a değil, -her kim ise- bir şahsın Kur’an’dan anladığına insanları davet ediyorsunuz! Biz Ehl-i Sünnet olanlar 'hadislere, peygamberin Kur’an yorumu' olduğu için değer veriyoruz! Sorunlu olanları zaten reddediyor veya tevil ile yorumluyoruz! Sonuçta siz 'bir' yoruma biz ise Ehl-i Sünnet’in 'ortak akılda buluştuğu' yoruma insanları çağırıyoruz. Zaten mealini okuduğunuz hocanın etrafında da bir kitle oluşunca otomatikman mezhep oluşmakta değil midir?

1990’lı yıllarda Ankara İlahiyatta okurken hocalarımızın, “Oryantalistler önce mezhep imamlarına, sonra sünnete, sonra Kur’an’a saldırır. Mezhep ortadan kalktı mı sıra hadislere, onlar da ortadan kalktı mı sıra Kur’an’a gelecek.” sözünü anlamsız bulurdum. Sonraki yıllarda on sene (2010-2020) oryantalizm üzerine yaptığım okumalar, araştırmalar ve onların

görüşlerinin -üzülerek ifade edeyim- modernist yaklaşımlarla arasında var olan paralellik, bu sözün ne kadar gerçeği yansıttığını bana gösterdi ne yazık ki!

"İhtilafların kaynağı Kur'an'ın kendisi değil, herkesin ayrı ayrı Kur'an olarak algıladığı şeylerdir. Önce müçtehidler, mezhep imamları, sonra Tabiin, sonra Sahabe hedef tahtasına oturtuldu. Bazıları önce kendi fikirlerini onlarınkine alternatif olarak sundular, sonra onları da bir kenara atarak kendi yorumlarını doğrudan pazarlamaya başladılar. Bize Resulullah'ın sünnetini aktaran kaynakların tamamı devre dışı bırakılınca, kendi ene-egoları ile Kur'an'a, Sünnetin irşadıyla değil, doğrudan doğruya varmak istediler. Varabildiler mi? Vardıkları şey Kur'an değildi, onların kendi anlayışlarıyla, ön yargılarıyla, heva ve hevesleriyle çevrelenmiş olan bir kitaptı. Onlar, ümmetin bin dört yüz senedir anladığı manaya tamamen yabancı düşüyor ve 'genetiği değiştirilmiş' bir din tasvir ediyorlardı. Kur'an ile konuştuğunu ve Kur'an ile hüküm verdiğini zanneden insanların büyük çoğunluğu, aslında kendilerinin patronu olamadılar, sadece "patron" değiştirdiler, o kadar." Ümit Şimşek

Modernist slogan: "Yılların eskitemediği müşrik söylem: Atalarımız öyle diyor. 'Peki, ya ataları doğruyu bulamayan kimselerse?' (Bakara, 170)" Ehl-i Sünnetin yorumlarını inkarcılar için inen ayetin muhatapları ile bir tutarak bu kesimi 'uydurulmuş din' taraftarı olmakla itham eden bu kardeşlerimize bir sorumuz var: "Ya ileride ata olacak günümüz mealcilerinin yanlış yorumlarını ileride savunanlar çıkarsa ne olacak? Onlarda mı müşrik, dolayısı ile günümüz mealcileri de müşrik atası olacak?!"

Tarihselcilik

"Kendilerini 'tarihselci' olarak niteleyen kesim, Kur'an'ı Hz. Muhammed'in sözleri olarak nitelendirmektedir. Kur'an ve hadislerde tekrarlanan kelimeler karşılaştırıldığında Kur'an'da kafiyenin oldukça yüksek olmasına rağmen Buhari'de kafiyenin yok denecek kadar az olduğu, bir harften oluşan kelimelerin Kur'an'da daha fazla geçerken Buhari'de 2-3 ve 4 harften oluşan kelimelerin daha çok geçtiği, Kur'an'da geçen kelimelerin %83'ü gibi çok yüksek bir oranda kelimenin Buhari'de geçmediği, Kur'an'da en sık geçen sayının 'bir' olmasına karşın Buhari'de en sık geçen sayının 'üç' olduğunu ve Hz. Muhammed'in Kur'an'da geçen konular hakkında konuştuğu, ayrı bir gündemi olmadığını da hatırlarsak, aradaki bu farklar, ayet ve hadislerin kaynaklarının farklı olduğunu bizlere göstermektedir. Unutmayalım ki Hz Muhammed (sav) arzusuna göre konuşmaz." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 199-204)

Tarihselciler: "Kader, şeytan, cin, kıssa, hadis, berzah, had, miras gibi hükümler o tarihe özel anlaşılmalıdır" derler. Onlara göre peygamber sadece aracı, postacıdır, açıklama görevi yoktur. Kur'an ayetleri içinde yaşanılan döneme göre anlaşılmalı ve yorumlanmalıdır. Yani zamanı vahye değil, vahyi zamana göre anlamak gerektiğini ileri sürerler. Batıdan alınan usul, kavram, hayat tarzı bu bakış açısında ana kıstastır. Zamanın popüler kavramları Kur'an'a söylettirilmeye çalışılır. Bu modernizm de olabilir, pozitivizm de, sekülerizm de! Bu bakış açısının zamanla deizme yönelmesi kaçınılmazdır! "Hadisi şeriflere güvenmeyeceksek, Kur'an'ın bugünü bağlamadığını kabul edeceksek geriye ne kalır? Tabii ki deizm!" (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 65) "Günümüzde Ehl-i sünnetin temel sabitelerini tartışmaya açanlar doğrudan yahut dolaylı şekilde ateizm ve deizmin önünü açmaktadırlar. Modernistler, sistemli bütüncül din anlayışından uzak algılarıyla denetimsiz birçok mezhep kurmaktadırlar. Dindeki en temel konuları bile ilmi düzlemden çıkararak tartışmak, kişilere ilim ve kapasitelerinin üzerinde bir yol göstererek dini ameli düzlemden çıkarmaya sebep olmakta değil midir?" (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 258) "Ülkemizde mealcilik ve tarihselcilik gibi akımlar, İslam'ın ibadet alanı dışında kalan bölümünü rafa kaldırıp, kendi liberal anlayışlarının hâkim olacağı bir alan açmayı

amaçlamaktadır. Tarihçi zihniyetlerin varacağı nokta deizmdir: Ver kurtulculuğun, yani Batılı zihinle çatışma halindeki inanç esaslarından, ahkâma kadar her hükümden vazgeçilebileceği yönündeki kanaatlerin neticesi, yönetim, sosyal hayat ve pratik dini hayat açısından deizmden farklı olmayacaktır." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 54)

Tarihselciliğin sefaleti. "Tarihselcilik, modernitenin en önemli teorilerinden biri. Tarihselcilik, hakikatin insanların yeryüzündeki tarihsel sınırlarıyla kayıtlı olduğunu savunur. Tarihselcilik, dini beşeri tarihsel alana indirger. Tarihsel bakış, bir tahrifat aracıdır. Zamana mahkum bir Tanrı icat eder. Tarihsel değişimle beraber Tanrı da değişecektir. Kur'an kıssaları da tarihseldir. Sonuçta tarihsel olan kelam ve kelamın anlatıları, değişen yeni tarih ile beraber iki seçenekle karşı karşıya kalır. Ya onları yeni tarih içinde 'yeniden anlam sahibi kılmak' ya da onları 'geçmiş tarihleriyle yüz yüze bırakmak.' Modernistler birincisinde, İslamiyet'i modern tarihsellik içinde yapılandırmak isterler. İkinci seçenekte ise "çöl kanunu" diyerek kaba bir reddiyeciliğe başvururlar. Sonuçta 'birincisinde deformasyon, ikincisinde ise reddiyecilik' öne çıkar. Allah'ın kelamı hem içine doğduğu zamana konuşur hem de başka zamanlara. 'Geçmiş, gelecek ve şimdi gibi üç bağlamla sınırlanan zaman bilinci beşeridir.' Tanrı'nın zaman bilinci bunların çok üstündedir. Allah tarihte yaşanan toplumları tarih üstü alana taşıyarak her tarihte anlamamıza imkan verecek "ibretler" sunar. Firavun, bizim için M. Ö. 3000'li yıllarda yaşayan somut bir tarihsel varlık değil, bir 'kıssanın sembol şahsiyetidir.' Firavun ilahlaşınca köleleştirir. İnsanlar köleleşir. Hakikat, insanı kölelikten kurtaran bir özgürlük bilincidir. Kıssa, özgürlük mücadelesinin anlamını anlatır insana. 'Tarihselcilik, İslamiyet'i de tarihsel evrimin içinde oluşan bir din olarak görür.' İslam'ın Kelamı, tarihsel değil. Çünkü Kelamın sahibi, zamanların da sahibi tarihlerin de. Zamanın ve tarihin yarattığı değil, zaman ve tarihi yaratandır." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 30.12.2018)

Modernistler ve gelenekçiler çatışmasından yükselen tarihselcilik. Modernistler, İslamiyet'i modernliğin parametrelerini ön koşul kabul ederek yorumluyor. Modernlik algısı, ciddi anlamda pozitivist bir karakter taşır ve aslında tarihselcilik yaklaşımıyla (Alman tarihselciliği ile) da çatışır. 'Modernistler, İslam'ın ilk doğuş ve tarihsel mirasına moderniteyle bakarlar.' İslam'ın bütün zamanlarına modern bilincin mutlaklığıyla nazar ederler. Modernlik, insanlığın evrim sonucu elde ettiği son hakikattir! Hakikatin son hali! İnsanlığın bulduğu son değişmez paradigma. İslamiyet, modernliğin hakikat kabulleriyle tartılmaya başlanır. Bu çerçevede modernlikle çelişki arz eden İslami pratikler ve görüşler hesaba çekilir. Elbette rasyonalizm, pozitivizm ve tarihselcilik gibi modern yöntemler burada devreye girer. Bu yöntemlerle sadece İslam'ın tarihsel ve kültürel mirası okunmaz, aynı zamanda İslam metafiziği veya ilahiyatı da buna dâhil edilir. Dolayısıyla bu yöntemlerle uzlaşmayan ve çelişik gözüken taraflar "tarihselcilik" bağlamında dışlanır. Yani 'bunlar tarihseldir, geçmişte kaldı' denir. Olumsuzlama tutumuyla İslam'ın hakikatine meydan okunur. 'Arkasından da hermenötik aracılığıyla da modern bilince göre yeni yorumlar yapılır.' Modernistler, modernliği evrensel hakikat bağlamına yerleştirerek hareket ederler. Bu açıdan da evrenselci bir kimlikleri bulunmaktadır. Elbette bu Eurosentrik bir evrenselciliktir. Modernist yaklaşım, İslam toplumlarının içinde bulunduğu krize karşı kendilerini bir alternatif olarak sunarlar. 19. Yüzyılda Müslüman aydınların ekseriyetle uzlaştıkları "Müslüman kalarak modernleşmek" tezi yerine, "Müslümanlıkla modernleşmek" yaklaşımını benimsiyorlar. Modernliğe uymayan ve onunla çatışan Müslümanlık ise tarihsellikle açıklanır ve ilerlemenin gerisinde kalan bir olgu olarak değerlendirilir. (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 20.01.2019)

Aslında tarihselcilik, Hıristiyanların İncil'i zamana uydurmak amacı ile kullandıkları hermenötik metodunun Kur'an'a da uygulanmasından başka bir şey değildir! Sadece bu bile bu

metodun ne kadar taklitçi ve İslam'ın bünyesine yabancı bir kavram olduğunu göstermeye yeterlidir.

Tarihselcilik sefaleti. Tarihselciliğin felsefi temellerini Hegel attı. Tarihi, dolayısıyla zamanı ve mekanı kutsadı. Kutsanan zaman, Aydınlanma Çağı'ydı, kutsanan mekansa Avrupa ve uygarlığı. Hegel'in sorunu, Descartes'la kabaca temelleri atılan, Kant'la muhkemleştirilen, 'Avrupa uygarlığı fikrinin mutlak bir şekilde dünya üzerinde egemenlik tesis edeceği' zemini inşa etmekti. Hegel, Avrupa aklını tanrılaştırıyordu. Hegel, inançları güçlü bir Hristiyan'dı ama Protestan'dı. Protestanlaşma, Tanrı'nın hayattan uzaklaştırılması, dinin bireysel bir inanç meselesine indirgenmesiydi: Bunun sonucu deizm olacaktı. Deizm de kültürel çözülme ve nihilizmle sonuçlanacaktı. Dilthey, sosyal bilimlerde tarihselciliğin temellerini attı. Böylelikle kabaca "hakikat fikri yoktur, hakikat herkese göre değişir" mottosuna dayanan postmodern anlama ve yorumlama sürecini hazırladı. Gadamer, "ufukların buluşması"ndan, "diyalojik okuma stratejileri"nden söz eder. Her şey buraya ve şimdiye göre yorumlanır. Gerek tarihselciliğin, gerekse hermenötiğin sabitelerini yitiren, değişkenlerin önünde sürüklenen Batı dünyasında bir anlamı ve karşılığı vardır. Ama vahyin kaynaklarının sağlam olduğu Müslüman dünyada bir karşılığı olmaz, olamazdı, olsa olsa kafa karışıklıklarının, okumuş-yazmış insanların zihinlerinin çağdaş hurafeler çöplüğüne dönüşmesine yol açabilirdi. 'İnsan, her daim sabite arayışı içindedir.' Sabitelerini yitirdiği zaman, değişkenleri sabite katına yükseltmekten çekinmez. Kaçınılmazdır bu: İnsan, sabitesiz /"omurgasız" ayakta duramaz zira. Pergelin sabit ayağını, vahyin hakikatlerine, bu hakikatlerin nasıl anlaşılabileceğini vahyin şaşmaz sabiteleri ışığında sarih ve vazıh bir şekilde ortaya koyan İslam ilim, irfan ve hikmet yolculuklarına basacağız. Ancak ondan sonradır ki, pergelin hareketli ayağıyla bütün dünyalara, bütün değişkenlere velud ve münbit bir şekilde açılabilmemiz, bütün dünyalara da, değişkenlere de "ruh üfleyebilmemiz" imkun duhiline girebilir." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 30-31.12.2018)

Prof. Süleyman Hayri Bolay: "Tarihselcinin dayandıkları, Hegel'in tarihselci ve Nietzsche'nin Hristiyanlığı tehdit eden yazılarıdır. Bunlar geçmişte sınırlı bir ilim çevresinde tartışılmış konulardır. Bunlar salonlarda konuşulacak konular değildir. 'Kalabalıklara çetin meseleleri açmak, imanları sarsmaktan başka bir netice vermez.' O iddiaların karşısına mantıki, ilmi, dini delillere dayanan doğru bilgiler ortaya konulmalı, geniş kitlelere onların anlayacağı ifadelerle ulaşması temin edilmelidir. Hint havzasındakiler, İngiliz ve ABD kaynaklıdır."

Prof Şevket Kotan: "Tarihselliğe yönelme, ümmetin kurtuluşu davasında kurtarıcı bir rol, İslam'a yönelik oryantalistik itiraz ve saldırılara kolaydan cevap üretebilme potansiyeli olduğuna kanaat getirilmesinden sonra ortaya çıkmıştır. Şatibi'de zirvesine ulaşan, 'gaye ve maslahat temelinde yükselen fıkhi anlayışa geri dönmeye' gerek vardır. Ama ne yazık ki böyle bir tarih bilinci yerine, kaba bir modernizm üreterek böyle değerli bir tartışmayı tükettik. Sürdürülen tartışma sonuçta bir tür oryantalistik mecraya doğru yol almaktadır. Buradan varacağı yer ise, muhtemelen Hristiyan din anlayışı olacaktır. Hristiyan vahiy (İncil); azizler tarafından yazılan metinlerdir. Metinlerde yazım hataları, mitoloji yer alabilir, metinlerde yer alan tarihsel olaylar gerçek ya da anlatıldığı gibi olmayabilir. Bu düşünceye sahip hocalarımızın iyi niyetli olduklarını düşünüyorum. İlmi konuların ilmi mahfillerde tartışıldıktan sonra, eğer gerekiyorsa, fayda verecekse uygun bir usulle halka sunulması gerekir. Oryantalistik/modernist dayatmaların büyük oranda kendisini tarihselcilik olarak üretmesi meselesidir konu." (Altınoluk dergisi, Kasım 2018, sayı: 393)

Nurettin Yıldız: "Bu işler sahabe ile başlar sonra Efendimizin tartışılması ile devam eder. Fakat bir süre sonra iş, Kur'an ayetlerinin tartışılması boyutuna gelir. 'Şu hadisler olmamalı' dendiği gibi şimdi de, 'şu ayetler Kur'an'da olmamalı'ya getiriliyor iş. Bazı ayetlerin kültürel olduğu, bugün o ayetlere gerek olmadığını ima etme cüretinin gösterildiği günlere gelindi. 'Eskiden

oryantalistlerin, batılı İslam araştırmacıların iddialarıydı bunlar.' Şimdi oryantalistlerin o bilinen malzemeleri, Türkiye'de Müslüman diye bilinen insanlar tarafından piyasaya sürülüyor. İnsanların yeniliği ortaya koyarak sivrilme arzuları vardır. Yenilik eskiyi yok ederek yapılan bir yenilik olmamalıdır, eskiyi yenilemelidir. 'Eskiyi sunuş tarzın yeni olsun.' Yeni yetişen nesil yorumlama, avucunun içinde şekillendirme iddiası ile hayata bakıyor. Kendi elimizle dine bir şekil vermeye kalkışıyoruz. Efendimizin hadisleri ile uğraşmak tam anlamıyla, peygamber Aleyhisselam konumuna talip olmaktır. Onu kaldırdığınız zaman, Kur'an hâlâ ortada duruyorsa, 'onu ben beyan ederim, merak etmeyin' demiş oluyorsunuz. Kendini peygamber efendimizin beyan vazifeli kimliğinin yerine koyuyorsunuz. Kur'an gösterip, kendin Kur'an olup konuşuyorsun. "Allah'u Teâlâ'nın keskin çizgilerle ayırdığı veya ayırmadığı şeyler var Kur'an-ı Kerim'de. Niye? 'Kalbiniz ne durumda, bunu test etmek istiyoruz.' diyor Allah Azze ve Celle." Ashab-ı kiramın ve talebeleri olan imamlarımızın teğet geçildiği bir yerde iyi niyet arayamayız. Esasen iyi başlamış şeyde ölçü kaçırma var. Sen bu tür konular üzerinde şöhret arıyorsun ya da birilerini memnun etmek istiyorsun. Çok ağır bir gaflet içindeler."

Tarihselci tarihin dışında mıdır? Bana göre tarihselciliğe, özellikle ilahiyatçı çevreleri ikna eden şey hâlâ Batı tarih algısının veya modernliğin merkezde olduğu ciddi bir etki söz konusu. Bunlar Batı'nın karanlık yüzünü fiilen belli bir aşk seviyesinde örtüyor. Ol aşıklar, o çok gelişmiş Batılı ülkelerin İslam dünyasının geri kalmışlığında hâlâ oynamaya devam ettiği sömürgeci, ırkçı, soykırımcı, insanlık dışı rolünü göremiyor, bütün bu geri kalmışlığın suçunu sadece Müslümanlara yükleyen bir kahır edebiyatına meylediyorlar. Müslümanların bugün Suriye'de, Mısır'da, Yemen'de, Irak'ta ve İslam dünyasının her yanında kendi kaderlerini değiştirme, kendi tarihlerinin aktörü olma yolunda ortaya koydukları iradenin nasıl bir Batılı tedbire çarptığını görmedik mi? Genellikle şahit olduğumuz tarihselci söylemin en büyük handikabı neredeyse kendini tarihin üstünde görüp, o konumdan Allah'ın bile tarihin etkisinde nasıl kalabileceğine dair konuşabilme imtiyazına talip olması." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 05 Ocak 2019)

"Batı kaynaklı olan tarihselcilik daha sonraları Kur'an üzerinde uygulanmaya çalışılmıştır. Bu kavramı ilk kullanan Hegel'dir. Kur'an'ın tarihselliğini ilk savunan isim Fazlurrahman'dır. Fazlurrahman, Kur'an'ın hukukla ilgili ayetlerini birer (hukuk) kanun olarak kabul etmemektedir. O, Kur'an'ın hitabının tarihsel olduğunu söyler ve delil olarak da: "Mekke ve çevresindekileri uyaran bir kitap." (Maide, 92) "Babaları uyarılmadığından gafil kalmış bir milleti uyarman için." (Yasin, 5) ayetlerini delil gösterir." (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, s. 95, 96) "Buradaki ilk ayetten kasıt Arap yarımadası, milletten kasıt ise Araplardır, der." (İ. Güler, F. Rahman, İslami araştırmalar, V/94) ABD'de yaşayan ve orada vefat eden bu modernist tarihselci, ne yazık ki oryantalistlerin bakış açısına sahiptir ve bu konudaki onların görüşlerini aynen savunmaktadır. Roger Garaudy, Muhammed Arkoun, Hasan Hanefi, Şirak Ali, Mümtaz Ali, Halis Albayrak son zamanlarda da Muhammet Öztürk, tarihselciler arasında sayılırlar. 'Batı kaynaklı, batı kökenli bir düşünceyi alıp olduğu gibi Kur'an üzerinde uygulamanın hiçbir akli ve tutarlı gerekçesi yoktur.' Tarihselcilik düşüncesi batıda seküler anlamda gelişmiştir. Hristiyanların vahiy anlayışı Müslümanlarınkinden farklıdır. 'Onlara göre kutsal metinler Allah'ın kelamı olmadığından, bunları teolojik olarak okumak gereksizdir. Kur'an'a tarihselci yaklaşım ortaya atanlar da oryantalistlerdir. Onlar, Kur'an'ın Hristiyan kutsal metinleri gibi insan sözü olduğunu düşüncesindedirler.' Kur'an'ı anlamada böylesi bir metot kullanılacağına dair hangi ayet ve hadis delil getirilebilir? Mucize olan Kur'an'ın metinini tarihsel yorumlamak başka problemlere zemin hazırlar. Tarihselcilere göre Kur'an'ın ahlaki emirleri evrensel, hukuksal emirleri tarihseldir. Allah ahlaki ilkelerde evrensel ilkeler koyarken neden aynı şeyi hukuksal alanlarda yapmamıştır? Kur'an'daki cezalarla ilgili getirilen hükümler, Kur'an'ın tarihsel olmadığının delilidir. Allah bazı konularda en ince teferruatına kadar açıklama yaparken, bazı konularda yüzeysel olarak hüküm belirtmiştir. Hangi ilke ve esaslara göre yeni ceza türleri getirilecek

veya getirilen bu cezaların öncekinden daha etkin olduğu nasıl ispatlanacaktır? ‘Akıl esas alınacaksa kimin aklı esas alınacaktır?’ Tarihselciler hükümlerinin değişebileceğini savundukları naslar için, kendilerince illetler üretmişlerdir. Onlar adete Allah'ın niyetini okuyarak, kendilerince bir neticeye varmaya çalışmışlardır. Oysaki ‘Allah’ın niyetini tespit etmek ya tanrısal bir vizyona ya da Allah'tan gelen bir nakille mümkün olabilir.’ Kur’an bir topluluğa, bir âleme değil âlemlere gönderilmiştir. Onun hükümleri de bütün âlemlerde geçerlidir. ‘Kur’an'ı tarihsel görenler, kendi görüşlerini evrenselleştirmiştir.’ Onlar adeta, ilahi niyeti ölçen bir terazi bulmuşlardır. Vahyin içeriğini tarihi olaylar belirlemediğine göre, onun değişip değişmeyeceğini de tarihi olaylar belirleyemez. Tarihi gibi görünen nasların dahi bir metot vermeleri, ilkelere ışık tutmaları bakımından korunmaları ve değerlendirmeleri gerektiğini düşünüyoruz. ‘Şeriatta tekamül vardır. İlke, esas ve amaç bakımından çerçeve boşluğuna meydan vermemiş, bu çerçevede akla, içtihada geniş bir yer ve rol vermiştir.’ ‘Muamelat alanında asıl olan maslahattır.’ Ancak neyin maslahat olduğunun ölçülerini bizzat vahiy koyar. Akıl, "hakk"ın ölçülerini kendisi koyamaz. Şeriatın uygulanması sırasında kavmi ve coğrafi renk tonlarına sahip olması normaldir. Vahiy kaynaklı bu hukuki yapı, medeniyet yolunda ilerlerken ayaklarımızı sağlam basabileceğimiz sabit bir zemine sahip olmamızı gerektirir. Batı değerlerine uygun düzenlemeler yaparak, İslam'ın uygulanabileceğini savunmak tutarlı değildir. Farklı anlamayı nerede durduracağız? İşin detayına, pratiğe inildiğinde karışıklıklar ortaya çıkacaktır ki ‘günümüz tarihçileri bile şu anda, kendi aralarında bir birlik sağlayamamışlardır.’ Bugün Şari' kim olacaktır? Allah, olmamış sembolik ve masalımsı bir şeyi anlatacak ve insanlardan da bunları uygulamaların isteyecek. Bu Allah'ın adaleti ile bağdaşmaz. Eğer Kur’an'ın kıssaları gerçek olmamış olsaydı, Mekkeli müşriklerin, "Bu ancak öncekilerin masallarıdır." şeklindeki sözlerini eleştirmenin bir mantığı olmayacaktı. Çünkü gerçek olmayan bir şey ancak masal olabilir. (Hüseyin Çelik, 98-104. sayfalar arasında toplam 30 madde halinde tarihselcilere itirazlarını sıralamıştır.) Kur’an'ın tarihselliği yerine anlamların tarihselliğini savunmak daha isabetli olur. (s. 102) Tefsirin tarihsel olabileceğini söyleyebiliriz. (Hüseyin Çelik, s. 104) Mehmet Bayraktar tarihselciler için şunu söyler: "Böyle düşünenler, nasih mensuhu kabul etmezler. Yani Allah'ın bir hükmü kaldırıp yerine başka bir hükmü getireceğini kabul etmezlerken kendilerine bu hakkı tanıyorlar. Eğer ayetin zahiri günün kurallarına uymuyor ise, kolayca onun hükmünü kaldırarak, onu nesh edebiliyorlar." Bir kişinin kendi kafasından hükümlere illet/sebep belirlemesi demek, Allah'ın niyetini okuması demektir. Bu da, Allah'ın belirlemiş olduğu hududullahı çiğnemeye kalkışmaktır. (Hüseyin Çelik, s. 167) Tarihselciler her değişmeyi kabullenirler. Sonuçta da ulaşılan hukuk, ilahi olmaktan çıkar ve beşeri bir hukuk şeklini alır. (Hüseyin Çelik, s. 170) Hükümlerin değişeceğini savundukları naslar için, kendilerince illetler üretmişler, ‘Kur’an'ı tarihselleştirirken, kendi görüşlerini evrenselleştirmişlerdir.’ (Hüseyin Çelik, s. 192) Had ve kısas cezaları, zamana, şartlara göre değişebilen cezalar olsaydı Allah’u Teâlâ, tazir cezaları gibi bunların da cezalarını naslarla belirlemezdi. (Hüseyin Çelik, s. 170) Kur’an tarihseldir düşüncesi, Hindistan'da Seyit Ahmet Han öncülüğünde başlamıştır. Hz. Peygamber döneminde de değişim olgusu vardır. Kur’an'ın 23 senede tedricen inmiş olması bunun açık örneğidir. Kur’an’daki, "vesailden olan, ta'lil edilebilen ve ictihadi olan hükümler" değişime açık hükümlerdir. (Hüseyin Çelik, s. 190) İlletin kalkmasından dolayı geçici olarak bazı hükümler askıya alınabilir. Tarihselciler, Allah'ın hükümlerinin değişmesi gerektiğini savunmak için, kendilerince üretmiş oldukları illetler ile adeta Allah'ı niyetini okumaya çalışmışlardır. İlletileri kendileri belirlemiş ve ona göre de hükümleri değiştirmeye çalışmışlardır. Tarihselciler, bir metodoloji geliştirememişlerdir. Hükümlerin değişmesi gerektiğini söylerken bunun ölçüsünü belirtememişlerdir. Kendi aralarında dahi birlik sağlayamamış, herkes kendince bir yolu belirlemeye çalışmıştır. Bu düşünce yapısının arkasında, Batılı söylemler bulunmaktadır. Tarihselci söylemin ortaya koymaya çalıştığı hükümlerin hiçbirisi tecrübe edilmemiştir.” (Hüseyin Çelik, s. 192, 193)

Kur’an nedir? "Lütfen Kur'an’ı akademik bir kitap olarak görmeyi bırakın! Bu, kitap binlerce mesele için geldi ve her meselesi de hayatın içine dairdir. Bu kitap karı koca arasındaki ilişkileri, baba oğul arasındaki ilişkileri, komşu ile komşunun ilişkileri, zengin ile fakir arasındaki ilişkileri düzeltmek için geldi. Zina edenlerin nasıl tövbe edeceklerini öğretmek için geldi. Kur'an'ın iki yönü vardır. Bu Kur'an kitaptır ve hitaptır. Canlı bir kitaptır. Hayatın içindedir. Hayatın her anında seninle yaşayan bir kitaptır bu. Kitaptan ziyade hitaptır bu. Bir kanun metni gibi soğuk değildir. Yatak odanda yanında, banyoda yanında, abdest alırken yanında, çarşıda, pazarda, sokakta, savaşta, sevişte, barışta, borçta, günahta, samimiyette, riyada, ibadette, kavgada, yemekte. İşte özellikleri anlatmakla bitmeyen kitabın hikayesi budur! Çünkü bu kitaptır ve hitaptır. Hayatın içinden bir kitaptır. Hayatın içinde bu halleri yaşayan herkese bir hitaptır. "Nerede olursanız olun o, sizinle birliktedir" ayeti işte budur. Her nerede olursak olalım, hangi konum ve pozisyonda olursak olalım, hangi hali ve ahvali yaşıyor olursak olalım o, bizimledir ve bize söyleyecek bir kaç çift lafı var." Murat Padak

Ehl-i Sünnet, modernistler, selefiler

Ümmetin genel sorunlarını ilgilendirmeyen, usul meseleleri, şaz konular veya müteşabihe giren meseleler âlimlerin ilgi alanına giren uzmanlık gerektiren konulardır. Yoksa İslami ilimlerde derinleşmemiş, hatta ilmihal konusunda bile cahil bir kitlenin önünde bu konuları konuşmak sadece kafa karışıklığına neden olur ve olmaktadır da! Oysa yapılması gereken âlimlerin kendi arasında bu konuları tartışıp sonuçları halka duyurmak olmalıdır. İlmi tartışmalar, felsefi konular âlimler arasında halledilmeli, sonuçlar topluma bildirilmelidir. Günümüz Müslümanlarının marjinal bir kesimi Batı medeniyeti karşısında eziklik ya da tepkisellik arasında kalmıştır. Eziklik, modernizm ve tarihselciliği; tepkisellik ise, selefilik tekfirciliğini ortaya çıkarmıştır.

Kompleksli modernistler. Günümüz modernist Müslüman aydınlarının Batı karşısında aşağılık kompleksi içinde olduklarını bizzat yaşadığım iki örnekle açıklamak istiyorum. Yıl 1994, Ankara İlahiyat fakültesinde dersteyiz. Ders tefsir, öğretmen tefsir profesörü S.A. Derste konu İslam had cezalarına gelir ve ders esnasında hocamız fikirlerini şöyle temellendirir:" Ben bunu Avrupalılara nasıl açıklarım?" Yıl 2012. İslam felsefe profesörü İ.G. konferansını bitirmiş, konferans sonrası sohbet etmektedir. Anlattıkları ne yazık ki, oryantalistlerin yapmak istediklerinin Müslüman bir akademisyence İslam adına dile getirilmesinden başka bir şey değildir ve son sözü şu şekildedir: "Ben bu İslam'ı Amerika'da bile anlatabilirim!" Dünyayı sömüren, insanlarını insanlıktan çıkarıp ahlaksızlığın girdabında döndüren Batılıların kendilerini ifade derdi yokken, bizim aydın kesimimizin bir kısmındaki bu kompleks bakalım daha ne kadar devam edecek!

Ehl-i Sünnetin ortaya çıkma nedeni ve günümüz mealcilerinin anlayamadığı temel husus şudur: İslami ilimler, ilmek ilmek tarih süzgecinden geçmiş/işlenmiş ve zamanla, ihtiyaç sonucu ortaya çıkmış ilimlerdir. Günümüzde tartışılan tüm konular eskiden de tartışılmış ve hayatın akışı, tarihi süreç içinde ümmetin karşılaştığı soru-n-lara cevap olacak şekilde, hadis/tefsir/fıkıh/tasavvuf/kelam/mantık ilim dallarını ortaya çıkarmıştır. Tüm bu ilimler ve metotları teori değil bizzat hayatın içinden ortaya çıkarmıştır. Ama günümüzün kolaycı Müslümanları, ramazanda İslam'ı yaşayarak yılı kurtardığını zannetmeleri gibi, kısa ve az bilgi/metotla, mesela bir âlimin Kur’an’dan anladığı ile çeviri yaptığı bir meali okuyarak, Müslümanların sorunlarına çözüm üretebileceklerini zannetmektedir. Geçmişi, yaşananları bilseler Ehl-i Sünnet çizgisine saygı duyacaklar ama onlar yeniden Amerika'yı keşfetmeyi tercih etmektedirler. Zaman onları Ehl-i Sünnet çizgisine getirecektir ama arada geçen süre ne yazık ki, ümmetin kayıp hanesine yazılacaktır!

Üzücüdür ki, tarihselcilik adına oryantalist görüşleri sosyalist jargonla dile getiren ve bunu İslam diye sunan hocalarımız bulunmaktadır: Prof İlhami Güler: "Kur'an'a gitmek iyi de, şimdi Kur'an'a gitmenin çok tehlikeli bir şeyi var. Sanki o kitabı millet kendine hitap etmiş gibi okuyor. Eminim şurada da çoğunuzun en büyük hatası o. Efendim Kur'an bize hitap ediyor. Hayır, 1400 sene öncesindeki bir adama hitap ediyor. 1400 sene öncesinin Mekke ve Medine sokağına hitap ediyor. Sana hitap etmiyor. Dolayısıyla bugün Kur'an okumanın saçmalıkları kötülükleri var." (Cevap için, Ahmet Nair'in "İlhami Güler'in Kur'an Hakkındaki Görüşlerinin Kur'an ve İslam Dini Açısından Değerlendirilmesi" adlı makalesini tavsiye ederiz.)

"Tek kaynağımız Kur'an, mezhepsizim, Ehl-i Sünnet'e karşıyım" diyen arkadaşlar! Öztürk, Okuyan, İslamoğlu, Bayındır gibi âlimlerin etrafında bir kaç bin kişi toplandı mı cemaat lideri, bir kaç milyon toplanınca mezhep imamı olmayacaklar mı? Mezhepler zaten böyle doğmadı mı?

Kur'an Müslümanlığı aslında, "Kur'an 'ı peygamber (hadisler) değil, bizim aklımız ve güncel bilim ile açıklayalım" demek değil midir? Peki, akıl sınırlı ve bilim ise değişken değil midir? Bu tür insanların yorumlarında isabet etme ihtimalinden çok daha fazla, hadislerin sahih olma ihtimali yok mudur? Zaten sonuç ortadadır: "Kur'an'da namaz yok, cin yok, başörtüsü yok, tavuktan kurban olur, evrim vardır." diyenler hep ehl-i sünnet karşıtı mealciler değil midir?

ABD merkezli bazı modernistlerden haberler ile devam edelim. "ABD'nin New York kenti İslam dininde bir ilke imza attı. Dünyada ilk kez bir kadın imam, kadınlı erkekli cemaate Cuma namazı kıldırdı. Prof. Amina Vadud, namaz öncesi bir basın toplantısı düzenledi ve 'Cuma namazını ben kıldıracağım' dedi." (19.3.2005) Evangelic papaz Anis Shorrosh'un yazdığı incil, Tevrat ve Kur'an'ın karışımından oluşan 77 sure ve 368 sayfalık kitap ortadoğuda bedava dağıtıldı. İlgi görmeyince internet sitesi bile kapatıldı. Yazar ABD'li ve aşırı İslam düşmanı biri olarak tanınıyor. (2004) 19'cu Edip Yüksel ve son resul (!) İ. Erol Evrenesoğlu'da (Evrenesoğlu, 27.11.2019'da ABD'de öldü) ABD'de yaşıyor. ABD'de yaşayan ve 12 yıl önce Müslüman olan (!) Washington'daki Light of Reform camisinin afrika kökenli eşcinsel imamı (!) Daayiee Abdullah, eşcinsellere imam nikahı kıydı. (Hürriyet, 19.4.2013)

"Reformcular bir baştan öbür başa, Batı akılcılığı karşısında afallamış, sonradan aynı Batının 20. asırda aynı akılcılığı iptale kadar giden fikir çilesinden nem bile kapamamış, Doğunun özüne giremezken Batının kabuğunu olsun görememiş idrak yüzkaralarıdır." (Necip Fazıl Kısakürek, Arınma Çağında İslam, s. 156) "Modernist Müslümanlarca sözcük ve deyimler öyle bir biçimde kullanılmaktadır ki, bu, Batı karşısında hissedilen kültürel şok ve aşağılık kompleksinin göstergesidir. Bu tür yazılar, Batı norm ve değer yargılarına boyun eğen, teslim olan köle bir zihniyeti yansıtmaktadır. İşin daha da kötüsü, bunlar İslam etiketiyle piyasaya sürülmektedir. Bu etiket de yalnızca bazı duygusal unsurları dışa vurmaktadır. İslam'ın özünü dışa vuran entelektüel ve manevi/tasavvufi hakikatten mahrumdur." (Seyyid Hüseyin Nasr, Çağdaş İslam düşüncesinde gerileme, sapma ve uyanış, Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt: XIII, Sayı: 23 (2011/1); s. 253-259) "İslam Modernizmi denince, İslam'ı Batının değerlerini ve mantığını esas alarak yorumlayan yaklaşım, bazen de Batının meydan okumalarına cevap arayan, Batıya İslam'ı hoş göstermeye çalışan uzlaşmacı yorum anlaşılır. 19. yüzyıldan beri Batının sürekli artan siyaset, bilim ve teknik alanlardaki gücünün İslam dünyasında sebep olduğu entelektüel bunalımların ve politik çarpıklıkların neticesi olan bir zihni gerginlik karşısında Müslümanların şahsiyetlerini kaybetmesi, özellikle aydınları bu geri kalışın faturasını bir yerlere çıkarma saplantısına düşürmüştür. Geçmiş birikimin ayırt edilmeksizin külliyen karalanması ve reddedilmesi bu aşağılık kompleksini bastırmada çare gibi görülmeye başlanmıştır." (Yusuf Aygün, antoloji.com, İslam Modernizmi Üzerine)

Hadislere, Kur'an merkezli yaklaştığını söyleyen bir kardeşimizin yazısı: "14 asırdır bugüne kadar kimse bilemedi de ilk siz mi bildiniz? Bu, geleneksel din anlayışına sahip çevrelerde oldukça sık karşılaştığımız bir sorudur. Günümüze intikal edemeyen, buna fırsat verilmeyen kitaplardaki bilgiler ne olacak? Mutezili âlimlerce hicri 1-4. asırda yazılan bu tefsirlerin hiçbiri günümüze intikal edemedi. Çünkü sistematik olarak imha edildiler. Peki, bu eserler günümüze kadar gelebilmiş olsaydı neleri okuyacaktık? Bunu tam olarak bilebilmek mümkün değil elbette ama Mutezilenin iki kurucu önderinden biri olan Amr Bin Ubeyd'in şu sözü/davranışı ipucu veriyor: Amr b. Ubeyd, "bir kimsenin rızkı, eceli, ameli, şâki/isyankar veya said/mutlu olacağı, cennetlik mi cehennemlik mi olduğu anasının karnında iken yazılır.'' (Kütüb-i sitte, hadis no: 4834; Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi) manasındaki hadis rivayet edildiğinde şöyle demiştir: "Eğer bu hadisi A'meş söylerken duysaydım onu yalanlardım. Zeyd b. Vehb söylerken duysaydım, ona cevap vermezdim/sevmezdim. Abdullah b. Mesud söylerken işitseydim, kabul etmezdim. Peygamber söylerken duysaydım reddederdim. Allah'ın söylediğini işitseydim O'na derdim ki: Senin bizden aldığın misak (söz) böyle değildi." (Hatib Bağdadi, Tarihu Bağdat, XII/172; Aydınlı O. İlk Mu'tezile'nin Özgür İrade Söylemi: Amr b. Ubeyd ve Kader Anlayışı, Çorum İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2002/2, s.127-146) Mutezili eserler günümüze intikal eden diğer eserlerden çok daha özgündü ve daha da önemlisi Kur'an'ı önceliyorlardı. İlmi soykırıma uğradılar ve yok edildiler." Bu kardeşimizin hadislere getirdiği eleştirileri, Mutezili bir âlimin görüşü olduğu iddia edilen bu rivayet kabul ederken de getirmesi gerekmez mi idi? Ayrıca o hadisin Ehl-i Sünnet itikadı içinde ve Mutezililerin bile itiraz edemeyeceği, hem de bilimsel açıklaması da bulunmaktadır. (Zamanın göreceliği, Big Bang ile zamanın başlaması konular için 'Kader' ve 'Ateist akıl' adlı yazılarımıza bakılabilir.) Yine, elimize geçmeyen mutezili eserlerin içeriğini bilmeden, Ehl-i Sünneti böyle eleştirmek ne kadar bilimseldir? Acaba Ehl-i Sünnet, Mutezileyi ortadan mı kaldırmıştır yoksa ümmetin ortak aklı, yüzlerce yıllık tecrübesi ile Ehl-i Sünnet etrafında mı birleşmiştir? 'Mihne'yi Ehl-i Sünnetin yapmadığı da ortadadır! Yani, başka düşünceleri bizzat Mutezile baskı altında tutmuş değil midir? Hatta günümüzde daha ellerine güç geçmeden, biz Ehl-i Sünneti "uydurulmuş din" diye tekfir eden, bu mutezili yaklaşım sahipleri değil midir? Zaten Amr'ın cümlesi de, -Haşa- Allah'a bile akıl verme yetkisini kendinde gören akılperestliğin bir göstergesi değil midir? Ehl-i Sünnet, kendisini tekfir eden Şiiler için bile 'ehli kıble tekfir edilemez' prensibini uygulamamış mıdır?

"İslam Dünyasında yapılması gereken önemli şeylerden ilki, 'aşağılık kompleksi'nden kurtulmaktır. İkincisi, sadece hukuk sadece mistisizm vb. olmayan İslam'a bütün olarak bakmak yani bütüncül bir İslam anlayışı tesis etmektir. Üçüncüsü, 21. yy.'da yeni bir Müslüman entelektüel oluşturmaktır. Yani ikinci sınıf Batı düşünürü olmayan ama Batı felsefesini inkar etmeden kendi kimliğini ve geleneğini iyi bilen, kendi kimliği ile var olan bir entelektüel yetiştirmelidir. Batı sorular sordu ve bizim yerimize kendi duymak istediği cevapları verdi. Şimdi yapılması gereken şey, bu sorular arasından sadece İslam Dünyasını ilgilendiren sorulara cevap vermek. Bunun ötesinde kendi sorularımızı sormak ve kendi gündemimizi oluşturmaktır." (Seyyid Hüseyin Nasr'ın Bilim Sanat Vakfı'nda düzenlenen, "20. yy.'da neler öğrendik? ve 21. yy.'da neler öğrenmeliyiz?" başlıklı konuşmasından, 17.10.2009) "Akılcılık" ilkesi ve akla yüklenen fonksiyon, bizdeki ilk rasyonalistler olarak değerlendirilen Mutezile tarafından bile Modernistlerin tavrına göre nispeten daha makul bir çerçevede kendisini göstermiştir. 'Modern İslam Düşüncesi için' aslolan "murad-ı ilahi" değildir. Bu düşünce için aslolan, beşer taleplerine azami ölçüde cevap veren bir hayat tarzını yakalayabilmek için dinden ne kadar istifade edilebileceğidir. (Ebubekir Sifil, Çağdaş Dünyada İslamî Duruş, s. 11) "Modern dönemde yaşanan bozgunun sebepleri de elbette sorgulanmalıydı, sorgulandı da. Ancak mağlubiyet psikolojisi ile yapılan bu sorgulamayı

benzerlerinden ayıran önemli noktalar vardı. Bunların başında ümmetin, "kendisini" değil de "dinini" sorgulamaya heveslendirilmesi gelir." (Ebubekir Sifil, Modern dönem Kur'an telakkileri, İnkişaf, Ocak-Mart 2006) "Biz biliyoruz ki Müslümanların kalplerinde taşıdıkları aşağılık kompleksi Batının düşüncesinden değil teknolojisinden kaynaklanmaktadır. Unutulmamalıdır ki Batıda geçmişte aynı kompleksi İslam dünyası karşısında hissetmiştir." (Şaban Ali Düzgün, Evrensellik düşüncesi ve İslam dünyasındaki yansımaları, AÜİF Dergisi, Cilt: 35, Sayı: 1-4, s. 525) "Avrupalıların, Müslümanlar tarafından deney, gözlem ve ölçmeye dayanan, kullanıma hazır bir araştırma metodolojisini devraldıklarını göz önünde bulundurmamız gerekiyor. Müslümanların günümüzde bilim alanında ve buna bağlı olarak pek çok alanda geri kalmış olmalarının altında motivasyon eksikliği yattığı, bu motivasyon eksikliğinin ise, doğru kavram sisteminin ortaya konulamaması yüzünden olduğu unutulmamalıdır. Bunu aşmanın yolu ise, Kur'an'daki kavram sistemine dönmekle mümkün olabilecektir." (Şakir Kocabaş, İslam ve Bilim, Divan İlmi Araştırmalar Dergisi, 1996/I, 68) "Modernizmin içeriğinde "akılcılık, bilimcilik, bireysellik (bireysel özgürlükçülük), dünyevilik, hazcılık ve faydacılık" vardır. Başta Hristiyanlık olmak üzere hemen bütün dinler, ayakta kalabilmek için modernizm ile uzlaşmışlar, kendilerini inkar mahiyetinde de olsa birçok tavizler vermişlerdir. Tanımladığımız manada modernizme itirazı olan, akla, bilime, özgürlüğe, dünya hayatında yaşanacak hazza ve elde edilecek faydaya, temelde karşı çıkmamakla beraber bütün bunların sınırlarını koyan, madde ile mana, dünya ile ahiret arasında dengeyi öngören bir tek din kalmıştır ki, o da İslam'dır. Müslümanlar üçüncü bin yılda insanoğluna farklı (alternatif) bir medeniyet, bir hayat tarzı, bir ilişki modeli sunmak gibi büyük bir misyonu -fiilen olmasa da kabiliyet olarak (bilkuvve)- yüklenmiş bulunuyorlar. Modernizmi temsil eden Batı'nın bu yüzden İslam'a itirazı var, onu uslandırmak, diğer dinlere yaptığı gibi onu da uyumlu hale getirtmek istiyor." (Hayrettin Karaman, Dinler Arasında Diyalog)

"Uyduruk din tabirinin bizzat kendisi uyduruktur! Dinin yanlış anlaşılması olabilir, ama uyduruğu olmaz." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 08 Aralık 2019)

Din hiç bir yorumla sınırlandırılamaz! 'İndirilen din' diyenlerde kendi yorum\uydurmalarına 'din' diyorlar. Hurafeye hep beraber karşı olalım ama tekfircilere benzer isnatlarda da bulunmayalım! Eskiden Ateistler hatalarını anlayınca bir cemaate, tarikata girip bir yol tutturuyorlardı. Şimdi indirilmiş din, mealcilik, modernizm, tarihselcilik söylemlerini dinleyen ateistler, ateizmi bırakıyor ama cemaatlerden de uzak kaldığı için, arada, 'araf'ta kalıp deizme kayıyorlar. Cemaatçilerin yanlışlarını dile getirelim, tamam ama tamamını yok saymak, tamamen reddetmek de büyük hatadır! Bazı Müslümanların en büyük hatası, 'tüm doğruları' tek yazar, hoca, şeyh, mezhepte aramasıdır! Tüm hocaefendiler insandır, eksik/hataları vardır ama hepsinden de, 'mutlaka' alınacak şeyler vardır! Unutmayalım ki, Ehl-i Sünnet tek mezhep değildir. Müslümanlar olarak birbirimize karşı yapıcı bir üslupla eleştiri yapmalıyız. Fikirleri eleştirelim ama kişileri eleştiride aşırılık tekfirciliğe götürür! Bu da ancak ve sadece İslam düşmanlarının işine yarar! Ayrıca unutmayalım ki, mesela, başörtüsünün Kur'an'da olmadığını savunan yorumları kabul eden 'belli bir kesim' Kur'an'ın yorumu olduğu için bu yorumu kabul etmiyorlar. Zaten daha önce savundukları görüşlerine uygun olduğu için bu görüş etrafında kenetlenip, Müslümanlara karşı bu fikri kullanıyorlar. İşte modernistler de sekülerizme bu yolla kaynaklık etmektedirler!

"Kur'an bize yeter" diyen Bayındır'a göre namaz 5 vakit; Yüksel'e göre 3 vakit; Eliaçık'a göre 2 ila 7 arası; H. Yılmaz'a göre ise, vakti de şekli de. Bunlardan ayrı olarak da aslında 'Mezhepsizim' diyenlerin hepsi, namazdan zekata Hanefi fıkhına göre ibadetlerini yapıyorlar!Bu arada Sayın Bayındır'a göre kurban "Ümmete farz kişilere değil. Ümmetten bir kişi kesti mi tamam." (x.com/muharice/status/1930533863672983697) Eliaçık'a göre zaten kurban yoktur…

Önce mezhep yok dediler, sonra hadisi inkar ettiler, şimdi Kur'an'daki "kıssalar ve lanetler" üzerinden Kur'an üzerinde şüphe uyandırmaya çalışıyorlar. Sırada deizm, sonra ateizm var! Mezhep yok derken, kendi yorumları çerçevesinde mezhep oluşturmaya çalıştılar! Hadis yok derken, peygamberin yorumlarını değil kendi yorumlarını insanlara kabul ettirmeye çalıştılar! Korkarım sıra kendi kitaplarını yazmaya gelecek! Hadisi inkar edenler Kur'an'a nasıl yaklaşacaklarını bilmediklerinden, evrimcilikten devrimciliğe savrulmaktadırlar. Daha mezhebin ne olduğunu anlayamayanlar, 'indirilmiş din' mezhebini savunmaktadır! Kelle sayısınca 'mezhep' oluşmasına neden olunacağına, ümmetin 1400 senedir etrafında kendiliğinden kilitlendiği Ehl-i Sünnet içinde ve onun metodu ile yola devam edip, 'içinde iken' ve onun usul-metodu ile hurafe, şirk, batıl içeriklerden kurtulup, Kur'an'ın açıklama görevi verdiği peygamberimizin sahih hadisleri etrafında kenetlenmemiz gerektiğini hâlâ bu kesim anlayamamıştır! Detaylar için, 'Hadis müdafaası', 'Ehl-i Sünnet', 'Mezhep' adlı yazılarımıza bakılabilir!

Sadece Kur'an yeter mi yoksa 'Kur'an yeter' diyen hocaların 'açıklamaları' da zorunlu mudur acaba? Resulullah ayetleri iletirken 'açıklama' yaptı mı yapmadı mı? Eğer yapmadı diyorsanız, ayetleri iletip tek bir kelime açıklama yapmadan sustu mu sadece? 'Alın, ne anlıyorsanız onu uygulayın' mı dedi? Açıklama yaptı diyorsanız, o 'açıklamalar' nerededir? Onlar değerli değil midir? Ayetlerin manası hakkında ihtilafa düşüldüğü zaman, ki sadece Kur'an yeter diyenler bile kendi aralarında ihtilaflı iken, o halde sizden veya bizden birimizin anlattığının, Kur'an'a ve/veya Resul'ün açıklamasına uygun düştüğünü hangi kaynaklardan öğreneceğiz? Resul'ün (sav) tek görevi ayetleri iletmekse ve Resul'e itaatten kasıt da salt ayetlerin lafzına itaat etmekse, bu durumda Kur'an'da -Allah'a itaat edin- ibaresi yetmez miydi? Bir yönetici elçi ile bir de mektup yollasa ve mektupta da 'elçiye uyun' dese, bundan siz ne anlarsınız! Veya şöyle tekrar ve tekrar soralım: Resul'e vermediğiniz açıklama yetkisini, siz ne hak ve ne hadle kendinizde bulabiliyorsunuz? Bunu'Kur'an tek kaynak' savınızla bağdaştırıyorsanız, o halde ikinci kaynak olarak kendi açıklamalarınızı ve Kur'an'dan anladığınızı bize -Kur'an- diye dayatmış olmuyor musunuz? "Kur'an'a çağırdığını" söyleyenler neden Kur'an'da olmayan (cin yok evrim var gibi) kendi kanaatlerine (hevalarına) inanmamızı bekliyorlar? "Kur'an'a çağırdığını" söyleyenler kendi fikirlerini eleştirenlere neden, sanki 'Kur'an'ı eleştiriyormuş' muamelesi yapıyorlar? Kur'an'ı anlamamız için sadece Kur'an yeter diyenlerin sözlerine (hadislerine) ihtiyacımız var mıdır? "Kur'an'a çağırdığını" söyleyenlerin arkasından gidenler, neden hadisleri çok rahat eleştirirken hocasının herhangi bir sözünü (hadisini) asla eleştiremiyorlar? Sakın eleştiriyoruz demesinler yıllarca beraberdim bu kesimle, bir yıl önce karşı çıkacakları görüşleri hocaları dile getirince birden aydınlanma yaşadıklarını (!) ve o eski karşı olduklarını nasıl savunduklarını defalarca gördüm! Ayrıca biz hadislere, ayetleri anlamamıza yardımcı olduğu için değer veriyoruz, bunu neden anlamak istemiyorlar acaba!?

Modernistlerin yanılgıları! Çoğu hurafe olan halk arasındaki uygulamaları ıslah etmek yerine, "Kur'an'da yok" diyerek imha ederken yerine alternatifleri de sunamamışlardır!

'Hadis'i reddet' diyenlerden tarihselci ve modernist kardeşlerimize bir hatırlatma: Bizler de biliyoruz, 'Kur'an bize yeter' diyerek, hadis ilmini red veya İslam tarihini ve İslami kaynakları inkar ederek 'birçok soru, sorun, ithamlardan kurtulacağımızı!' Ama onlar bizim köklerimiz, tarihimiz, bizi biz yapan gerçekler! Âlimlerimiz zaten 'israiliyattan mevzuata, tabakattan rical ilmine, sebeb-i nuzuldan usül ve ıstılahlara' kadar üzerlerine düşen görevleri yapmış, söz konusu kaynaklardaki eksik-yanlışları gün yüzüne çıkartmışlardır. Bize düşen, Ehl-i Sünnet çizgisinde yola devam ederek ve âlimlerimizin tenkit usullerinden faydalanarak tarihi kaynaklarımızı gözden geçirerek onlardan yararlanmaya devam etmektir! Ne geçmişimizi inkar

ederiz ne de yanlışlarını görmemezlikten geliriz! Ehl-i Sünnet kıstasları içinde hurafeleri red eder ve yolumuza devam ederiz!

Mealcilik

Arapça bilmeden, usül bilmeden, on beş asırlık birikimden yararlanmadan Kur'an-ı Kerim'in Arapçadan başka bir dile yapılmış tercümesini/mealini okuyup bundan hüküm çıkarmak konusunda Sayın Mehmet Okuyan'ın öz eleştirisini hatırlatalım: "Mealle yetinmeyin, kuru okumadır meal. Mealle kesinlikle olmaz, 30 senedir meal okuyun diye bağırıyoruz, 'yanlış mı yaptık?' diye düşünüyorum. Adam meali eline alıp cüretkâr şekilde savurup duruyor, ne kadar cesursun! Tefsir okumak lazım, mealle yetinmemeli, kabukta kalmamalıdır." Kutsal kitabımız, doğru anlaşılabilmesi, anlama ve uygulamada yanlışa düşmemesi için Peygamberimiz'e uyulmasını (Teğabun, 12; Nisa, 80; Enfal, 20, 24; Nur, 52, 54; Ahzab, 36, 70; Muhammed, 33; Fetih, 17; Hucurat, 14) emrediyor. Yine kitabımız, hem onu anlama hem de uygulamada ihtilafa düşüldüğünde doğruya yönelme için âlimlere (ilmi birikime) başvurmayı tavsiye (Nahl, 43) ediyor. Tercüme ve meal, birçok kelime ve cümlenin muhtemel manalarından birini tercih ederek yapılır, diğer muhtemel manalar asıl metinde kalır, meale geçmez. Dolayısı ile 'Hüküm çıkarmak için' Arapça ve usül bilgisine ihtiyaç vardır. (H. Karaman, Yeni Şafak, 21 Aralık 2018) Hadis ilmi konusunda da, Kur'an'daki 'Beyan' (Rahman, 4; Kıyame, 19; Nahl, 44) ve 'Hikmet' (Bakara, 32, 129, 151, 269; Nisa, 54; Sad, 20; Zuhruf, 63; Kamer, 5; Cuma, 2) kavramalarının anlamından habersiz, "muhtelif'u-l hadis, mevzuat, usul'ü-hadis, mustalahu'l-hadis, tabakat ve rical" ilimlerini bilmeyenlerin hadis konusunda ahkâm kesmeleri, 'cahil cesur olur' sözünün tezahüründen başka bir şey değildir.

Fazlurrahman. "Fazlurrahman'ın 'İslam'ı, İslam'ı oryantalistlerin tarzında yeniden kurmaya yönelik modernist bir teşebbüstür. Onun, sünnet kritiği Schact'a dayanır, İslam tarihi analizi H.A.R. Gibb'inkinin esasına, tüm yaklaşımları ise W.C. Smith'in düşünceleri ile köklenir. (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 291) Felaketten sakınılacaksa hem adil hem de dayanıklı yeni bir sosyal düzen oluşturulmalıdır." (Ziyaüddin Serdar, s. 300) Amerika'da 1988 yılında vefat eden Fazlurrahman, Türkiye'de yenilikçi fikirlerin önderi olarak kabul edilir. O, tefsir usulünde Kur'an'a parçacı değil bütünsel olarak yaklaşılması gerektiğini, önce Kur'an'ın indiği döneme gidilip, sonra tekrar oradan günümüze dönülmesi gerektiğini savunur. Ayetin indiği ortamın önemli olduğunu, hangi soruna çözüm için indiğinin iyi bilinmesi gerektiğini, sonra ayetten genel ahlak ve toplumla ilgili ilkeler çıkarmamız gerektiğini söyler. 'Yaşayan sünnet' kavramını da Türk okurları ile tanıştırmıştır. Kur'an'a ters düştüğünü iddia ettiği hadisleri uydurma kabul eder. Hadis ravileri kadar, metinlerinde incelenmesi gerektiğini söyler. Şefaati, aracılık kabul eder ve reddeder. Kıyamette, tüm evrenin tamamen yıkılıp yeniden inşa edileceğini kabul etmez ve kıyametin sadece dünya ile sınırlı olduğunu ileri sürer. Fazlurrahman, insanı ruh-beden diye ikiye ayırmayı kabul etmez. Riba ile faizi ayrı değerlendirir. Kadının şahitliği, çok evlilik ve miras konularına yeni yorumlar getirir. Allah'a, ahirete inanan ve iyi işler yapan Yahudi ve Hristiyanların da cennete gidebileceğini ileri sürer. Tüm bu iddialarına cevaplar birçok âlimce verilmiştir. 26 Temmuz 1988'da Şikago'da vefat eden Fazlurrahman'a Allah rahmet eylesin diyoruz…

Sayın Zeki Bayraktar örneği üzerinden nebi-resul ve peygamberim sünnetinin bağlayıcılığı konusu. Samimiyeti ve gayretinden asla şüphe duymadığımız Sayın Bayraktar, "Nebi resul ayrıdır, Nebinin getirdikleri bağlayıcı değildir, Kur'an'da, 'Ya eyyuhe'n-nebi' diye başlayıp Hz. Peygamberin hata yaptığı belirtilen ayetler var. Nebi hata yapar, söyledikleri bağlayıcı değil" şeklindeki iddiası gerçeği yansıtmamaktadır. Çünkü Kur'an'da 'nebi' kavramı birçok yerde geçer ve aynı zamanda resul anlamında da kullanılmıştır. Sadece bir kaç ayetten hareketle, "Nebiye uymak farz değil, resule farz" deyip, buradan hareketle, "Nebi, ipek haram, dövme

haram derken, bunlara uymak zorunda değiliz, bunlar bağlayıcı değildir" gibi sonuçlara ulaşmak hatalı görüşlerdir. Bizzat Kur'an'da peygamberimiz için, "beyan, hikmet" kavramları kullanılır! "Nebi kelimesi ile hata kelimesi yan yana kullanılmamalıdır." Bu, "İslam'ın temelleri ile oynamaktır!" Hz. Muhammed, "abduhu ve resulu"dur ama hatalar, abd/kul olmasındandır, nebi olmasından değil! Hz. Peygamberin hayatının beşeri yönü de vardır. O da yer, içer, uyurdu. Bu O'nun 'kul' yönüdür ama bunları nebiliğe bağlamamalıdır. Hata (zelle) dediğimiz şey "İki iyiden daha az iyi olanı seçmek" değil midir? Asla iyi ve kötü tercihlerinden kötüyü seçmesi değildir. Mesela, 'gözleri görmeyene tebliğ etmek yerine toplumun ileri gelenlerine tebliği seçmesi' 'zelle'ye örnektir. Resul ile Nebi arasında bir fark yoktur. Hac, 52. ayette beşer ile ademoğlu arasında da fark yoktur. İsra, 94. ve Şura suresi 51. ayette Allah'ın beşer olana vahy verme yollarından bahseder. Ama Müslüman evrimcilere göre beşer, ruh üflemeden önce insan statüsü kazanmayan, adeta maymunumsu bir varlıktır! Allah, onlara yani beşere neden vayih versin ki? Mealizmi savunanların anlamadığı püf noktası şudur: İnsan her zaman prensipleri pratiğe geçiren, kendisi için rol model (Ahzab,21) olacak insanları arar. Bu da ancak hadis ve sünnet ile peygamberimiz üzerinden gerçekleşebilir.

Mustafa Öztürk ve tarihselcilik üzerine. "Kur'an'daki kıssaları gerçek değil, Kur'an'ın yazılışı kesin değil, Kur'an'ın manası Allah'tan sözleri Muhammed'den." türü ifadelerle oryantalistlerin söylemlerini içimizden bir Müslüman'ın dile getirildiği meselesi veya bu söylemlerin ateistlerce kullanması ne yazık ki Sayın Öztürk'ün pek dikkatini çekmemektedir! "Yıllarca Kur'an'ın tarihsel bir metin olduğu yönündeki tezini ilmi bir tez olmaktan çıkarıp olabildiğince siyasi ve tepkisel bir teze dönüştüren söz konusu ilahiyatçının geldiği lümpen nokta ibretlik. Şöyle diyor söz konusu ilahiyatçı: "Başımızın belası tarikat ve cemaatlerin harmanladığı Sünni Müslümanlığın bence köküne kibrit suyu dökülmeli. Yeniden tepeden tırnağa bir teoloji geliştirilmesi lazım. İslam içinde Protestanlık gerekir. Önerdiğim protest bir İslam. Karşı devrim teklifinde bulunuyorum" Bu nasıl bir dil? Bu nasıl bir akademik seviye? Sünni Müslümanlık'la ilgili hangi çalışmaların hangi analizlerin seni ne adına bu noktaya götürüyor? Seni bir Mehdi gibi bekleyen bir dünya, bir toplum, bir ümmet mi var yoksa?" (Yasin Aktay, Yeni şafak, 19/08/2023) "Firari zihinlerin Ehl-i Sünnete saldırıları. Yeni bir din adamı tipi, kaçtığı dünyanın bakışıyla Müslümanlık iddiasında bulunan tip. Bu tipin ciddi bir şekilde ele alınması ve analiz edilmesi lazım. Elitizm, kibir, nihilizm, septisizm, ironiye bürünen şarlatanlık, Ehl-i Sünnete saldırı, peygamberi dalga geçen dil ile anlatma, yarı akılla din sorgulama. Hepsi buradan fışkırıyor. İşte onlardan bir söylem: "İslam içinde Protestanlık gerekir. Önerdiğim protest bir İslam. Karşı devrim teklifinde bulunuyorum" Firari zihinlerin" tecdit yapacak ne kapasiteleri ne de inançları var. Ehl-i Sünnet vel Cemaat gibi on beş asır boyunca Müslümanlara toplum sözleşmesi olmuş bir tecrübeyi yok etmek istiyor. Müslümanlar fırkalaşma, hizipleşme ve teo-politik çatışma gibi büyük ihtilaflardan sonra bir barışa ve uzlaşmaya varıyor. Bunun adını yine ümmetin ortak muhayyilesi ve kararı ile Ehl-i Sünnet vel Cemaat olarak koyuyorlar. İçinde birçok mezhebi, tarikatı ve grubu taşıyor. Çoğulcu bir yapı. Siyasetle ilişkilerinde uzlaşıcı, isyan ve çatışmaya karşı mesafeli. Tekfirci yaklaşım ve hareketten uzak duran bir yöntem. Ehl-i Sünnetin ana düşünce yapısı kucaklayıcı, çoğulcu ve tecrübeleri (örf ve icma-i ümmet) önemseyen bir din anlayışını temsil eder. Müslümanların tarih içinde temel kaynaklarından ilham alarak geliştirdikleri bir ahit. "Orta Yol", bir yaklaşım ve yöntem. Kur'an 'da geçen "vasat ümmet" tezinin Müslüman toplumdaki tezahürü. Uzlaşma yorumlara ulaşılmış. Bundan dolayı da içinde birçok yol barındırmış ve Müslümanların toplumsal sözleşmesi olarak gerçekleşmiş. Ehl-i Sünnet ne Mutezile gibi teori mutlaklığı ile hareket eder ne de Haricilik ve Şiilik gibi isyan ruhuyla davranır. Devletin toplum üzerindeki etkisini ahlak önerileriyle ve adalet vurgularıyla atma çabasına gider. Sorunları sabır yaklaşımı ile uzun vadeye yayarak çözme gayretinde olur. Tecdit ve ihya ile yeni yorumlar geliştirir." (Ergün Yıldırım, Star, 29 Temmuz 2023)

Meal okuyacak olan, bir kaç meal birden okumalıdır. Herkes, "ilmi ölçüsünde" Kur'an'dan alacağını alır. Kimi, 'Allah anlamayacağımız Kur'an mı indirdi?' diye soruyor, kimi 'Biz Kur'an'ı anlayamayız!' diyor! Her iki kesime de cevabımız şudur: 'İlmin ölçüsünde anlarsın.' ve anlamadığını da "bir bilene" (Nahl, 43) sormalısın.

"Vahyin metinleşme tarihindeki tüm müphemlikleri izale edecek bir eser telifinin bugünden sonra da güçlü bir ihtimal olmadığı" veya "Kur'an'daki kıssaların tümünün gerçek olmadığı" iddiasında olan, ayrıca, Kutsi hadisi reddederken vahyin inene dek Allah korumasında olduğunu ama anlamı ile gelen vahyin peygamberin kendi sözleri ile insanlara tebliğ ettiğini iddia eden yani Kur'an'ı peygamberin kutsi hadisi haline getirdiğini anlamayan bir ilahiyat profesörü (M. Ö.) veya Kur'an'da sure adı bile olan cinleri reddederken, Kur'an'da olmayan evrimi savunan bir müfessir (M. İ.) ile muhatap olduğumuz bir asırda yaşıyoruz… Aynı profesöre göre, Bayındır, A. R. Demircan, Taslaman "haddini bilmeyen, küstah, ilmin, âlimin, geçmiş ulemanın yazdıklarına burun kıvıran, 'onlar kimmiş lan' diyen, 'böyle küstah, pervasız' tabir caizse 'tinerci ve balici diyebileceğimiz tip'lerdir. Ayrıca, "Hz. Muhammed, örneğin namazın nasıl kılınacağını uygulamalı gösterdiği halde, günümüzde farklı şekillerde namazını kıldığını söyleyenler de mevcuttur." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 109)

Ümmet hiç mi icma etmemiştir? Namazda icma, tarifinde icma, evrimi reddetmede icma, cin'in varlığını kabulde icma, Hz. Adem'in topraktan yaratıldığında icma, Sahabeye yaklaşımda icma, Gulat şiaya ve tekfirci selefiliğe mesafeli olmada icma, Ehli kıblenin tekfir edilmeyeceğinde icma, edille-i şer'iyye'de (Kur'an-sünnet-icma-kıyas) icma, hadisi kabul etmede icma, vd. İlk anlarda Buhari ile Ebu Hanife arasında sorunlar çıkabilir ve hatta çıktı da ama toz duman dağılıp aradan zaman geçince ümmet her iki önderinde etrafında birleşip ikisini de bağrına basarak 1400 senelik en büyük icmayı gerçekleştirmiş ve Ehl-i Sünnet etrafında cem olmada icma etmiştir!

Oryantalistler, 'Kur'an Araplara indi, evrensel değildir.' derken, tarihselciler de, 'Kur'an o dönemki Araplara indi, evrensel değil.' demektedir. Mealciler, 'ensest ilişki' diyerek, 'çanak çömlekten yaratma' diye yaftalayarak Hz. Adem'in çocuklarının evliliklerini reddederken, sonra da evrimi savunabilmektedirler. Sanki maymunlar dini nikah yaparak çoğalmışlardı! Mealciler hem 'namazı ikame edin yoksa uydurulmuş dinci olursunuz' derler hem de, 'namaz kılmayana ceza verilmeli' diyen Ehl-i Sünneti eleştiriler. Bu kardeşlerimiz kendilerini Ebu Hanife ile özdeşleştirirken, onun Ehl-i Sünnet âlimi olduğunu da gözden kaçırmaktadırlar. Mealci kardeşlerimiz, "Sunni'ye sorsan Şii yoldan çıkmış, Şiiye sorarsan Sunni. Kur'an'a bakarsan hepsi yoldan çıkmış" da derler. Halbuki Şiiler Sunnileri (imamet, takıyye gibi iman esaslarının eksik olduğunu ileri sürerek) tekfir ederken, Sünniler Şiileri tekfir etmez! Ama mealciler her ikisini de (uydurulmuş dinci) diyerek tekfir eder! Biz de diyoruz ki, yaşasın kuşatıcı İslam anlayışı olan Ehl-i Sünnet!

Ey mealci arkadaşlarım! Ehl-i Sünnetin namaz tarifi dışında, alternatif olarak namaz konusundaki görüşleriniz nelerdir? 'Kur'an'da başörtüsüyle camilere girilmez diye bir ayet yok, o halde başörtüsü camiye girilebilir' diyen bir zihniyet ile bir medeniyet ne kadar inşa edilebilir? Kur'an, leş-ölü hayvanların etini yenilmesini yasaklamıştır. (Bakara, 173) Siz balık türü hayvanları nasıl yiyebiliyorsunuz? Uydurulmuş din diyerek Ehl-i Sünneti tekfir eden sizlerin zihniyeti iktidar olursa tarihte yeni bir "Mihne" olayı yaşanmayacağının garantisi var mıdır?

Biz İslam'a yapılan her saldırıda İslami kaynakların bir parçasını reddederek ithamlardan kurtulmaya çalışırsak sonuçta, reddettiğimiz kaynaklardan çok daha kötü sonuçlarla karşı karşıya kalırız: İslam'da evrim var, Hazreti Adem'in babası var, Hz. Adem peygamber mi?

Namaz var mı, nedir, kaç vakittir gibi... İslam tarihi boyunca hiç sorun teşkil etmeyen bu tür konular bir bakarsınız karşınıza İslam adına çıkmış! Bu nedenle bizler İslami kaynakları tümünü kabul eder ve savunuruz! Ehl-i Sünnet, temel bir kaynağımızı reddetme yoluna gitmez, çok daha zor olan yolu tercih eder, içindeki yanlış bilgileri diğer kaynak kitaplarla kıyaslayarak reddeder, geri kalanı ise kaynak olarak korur ve ondan faydalanır!

"Sadece Kur'an yeter" diyen ve tarikatları eleştiren kardeşlerime 100 puanlık bir soru: Bu kadar şirk ve hurafe varken neden insanlar tasavvufi kurumlara akın ederken sizin önerdiğiniz teklife sıcak bakmıyorlar? Çünkü "halk cahil" derseniz, her seçimde yenilen muhalefetin, "halk cahil o nedenle bize oy vermiyor" cevabına benzer savunmanızı kimse muhatap alıp kabul etmez! "Onlara cennet bedavaya vaad ediliyor" derseniz, gece namazı, oruç, harama bakmama, sünnet-nafile namaza özel hassasiyetle onlar sizi, beni ikiye katlarlar! Sakın cevap yerine imalı, suçlayıcı "hadisçi, mezhepçi" kolaycılığı ve ithamları ile bize cevap vermeyin lütfen!

Mealci kardeşlerimiz, "Peygamber Resul sıfatı ile Allah'tan aldığı ayetleri insanlara bildirmiştir. Nebi sıfatı ile de normal sıradan insan gibi günlük yaşamına devam etmiş ve sözler söylemiştir. Resul olarak Kur'an'dan başka bir şey söylememiştir. Nebi olarak söyledikleri ise bizi bağlamaz." derler. Kısaca mealcilere göre hazreti Muhammed sadece bir postacıdır! Bir başka mealci de şunu söylemektedir: "Şimdikiler Kur'an ayetlerinden rahatsız, Mekkeli müşriklerde rahatsızdı." Bu tekfirci söyleme aynı üslupla cevap versek ve "Şimdikiler peygamber sözlerinden rahatsız, Mekkeli müşriklerde rahatsızdı." desek hoşlarına gider mi idi?!

Emperyalist Batı medeniyeti karşısında ideallerini kaybetmiş ezik Müslümanlar: Modernistler! Modernist ve tarihselciler, Batı medeniyetinin daha adil, daha bilimsel ve daha ahlaklı bir yer olduğunu iddia ederler. Peki, bu aydın (!) kesimimiz haçlı seferleri ile başlayan ve özellikle son 200 yıldır ahlaklı, eğitimli, medeni, uygar, güvenilir denilen Batının İslam ülkelerinin iç işlerine karışıp düzenlerini bozduğunu, yerel kaynaklarını kendi ülkelerine akıttığını, Suriye, Sudan, Mısır, Libya, Irak, Afganistan, Pakistan ve daha nice ülkelerin yönetimlerine varıncaya kadar müdahalede bulunduğunu, darbeler gerçekleştirdiğini görmüyorlar mı? Batılı insanlar mademki ahlaklı ve adil insanlardır, o halde neden yöneticilerine Türkiye'de masum kanı akıtan PKK'ya silah vermenin hesabını sormuyorlar? Binlerce kilometrelerce uzakta olan Suriye'de, Irak'ta neden insan kanı akıtıyorlar? Neden İsraili destekliyor, Filistinlilerin öldürülmelerine göz yumuyorlar? Batı sömürdüğü Doğu kaynakları ile müreffeh bir hayat yaşar, Doğudaki savaşlardan beslenirken ve İslam ülkelerinin başına kendi kuklalarını dikmiş iken Doğu nasıl gelişebilsin? En son Ukrayna'ya yaptıkları veya I. Ve II. Dünya savaşında yeryüzünü kana buladıklarını, ateizm ve komünizm illeti ile insanlığın dünya ve ahiretini mahvettiklerini, LGBT ile nesli yok etmeye çalıştıklarını, sömürge ile elde ettikleri güç ve teknolojiyi yine sömürge için kullandıklarını bu modernist arkadaşlarımız neden görmek istemezler? Çünkü ideallerini kaybetmişler ve fikri mücadelede yenilgiyi kabullenmişlerdir. Ümitsiz ve karamsardırlar! Liberalizmden umut besler olmuşlardır…

Halbuki ümmeti yeniden şahlandıracak ilkeler ve idealler köklerimizde vardır! Tarih de buna defalarca şahitlik etmiştir. Yapılması gereken, tevhit ve adalet merkezli bir ümmet ruhu içinde ayağa kalkmak, 'OKU'mak ve ahlak merkezli bir toplum oluşturmaktır! En azından bu yolda ve idealde olmak, olabilmek, celladına âşık olmamak gerekmektedir! Unutmayalım ki İslam zafer değil sefer dinidir! Detay için "Batı medeniyeti", "Dinsiz ahlak olur mu?" ve " İslam ülkeleri neden geri?" adlı yazılarımızı tavsiye ederiz!

Müslümanların iç meseleleri

Dinden kaynaklanmayan, aksine dinin özünün iyi kavranamamasından ortaya çıkan günümüz Müslümanlarının problemlerini özetle şöyle sıralayabiliriz: Irkçılık, mezhep, cemaat taassubu, cehalet, bilgisizlik, okumama, kavram kargaşası. (Mümin, tevhid, rab, ilah, adalet gibi kavramların özümsenememesi.)

"Muhammed el-Gazzali, İslam dünyasındaki yozlaşmanın başlıca sebeplerini 'mezhep kavgaları, siyasi bunalımlar, yöneticilerin ihmal, gaflet ve Batı taklitçiliği, ilim adamlarının faydasız tartışmalarla vakit geçirip gereken ictihadı yapmamaları, Müslümanlar arasındaki çıkar çatışmaları, toplumun Batı hayat tarzına yönelmesi, ilim ve teknik bakımından geri kalması' gibi hususlarda görür. Mısır'a İslam vatanının bir parçası olarak bakarken modern dönemde kin, düşmanlık ve ırkçılık üzerine kurulan milliyetçilik anlayışını reddeder. İslam'ın diğer dinler ve Batı'dan gelen sosyalist, komünist vb. ideolojiler önünde üstünlüğünü savunur. Bu tür ideolojilerden Müslüman milletlerin korunması ve kurtarılması yönünde irşâd faaliyetlerini sürdürmenin zaruretini vurgular." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 7.4.2019) "Haçlıların Filistin'de geçici bir zafer elde etmesini mümkün kılmış olan ümmet arasındaki rekabet ve ihtilaf, şimdi de tam bir boyun eğişin gerçekleşmesine neden olmuştur." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 43)

Irkçılık

Irk kavramını kabul eden (Hucurat, 13) İslam, ırkçılığı ise reddetmiştir! Irklar, insanların tanışma vesilesi olması için var edilmişlerdir. Yoksa içinde doğacağımız ırkımızı seçme hürriyetimiz bulunmazken, onu bir üstünlük vesilesi saymayı İslam kesinlikle onaylamaz! "Hucurat, 13. ayet farklı yaratılmanın "kimlik edinme ve bu kimlikle tanınma, tanışma" fonksiyonu ve hikmetini onaylıyor ancak farklı sosyal ve etnik gruplara mensup olmanın 'üstünlük vesilesi olarak kullanılmasını' reddediyor, insanın şeref ve değerini, kendi iradesi ile 'elde etmediği' etnik aidiyete değil, kendi irade ve çabasıyla elde ettiği evrensel değerlere bağlıyor. Ayetteki 'etka' kelimesinin içerdiği 'takva' kavramı, evrensel değerleri, erdemleri edinme ve bunların zıtlarından titizlikle kaçınma ve sakınmayı (A'raf, 26) ifade etmektedir." (Diyanet, Kur'an Yolu, V/97) "Kur'an'da takva, 'maddi bir tehlikeden değil, manevi azaptan ve insanı bu azaba sürükleyecek kötü işlerden korunmak' demektir." (H. Mehmet Sotaldı, Kur'an semantiği açısından takva, FÜİFD, 1975, sayı: 1, s. 41)

Ne yazık ki günümüzde, "Irkçılık etkisiyle Müslümanlar asıl düşmanlarını bırakıp birbirleri ile uğraşmaya başladılar. Batılılar kendi aralarındaki Berlin duvarını yıkarken Müslümanlar arasında Çin seddi inşa ettiler. Avrupa Birliği ve Amerika ise devletlerin birleşimi ile büyürken, biz Müslümanları küçük parçalara ayırdılar." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. IX) "Mezhebi fanatizmi, ırkçılık ve ayrılıkları canlandırmaya çalışmak, oryantalizmin hedeflerindendir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 39, 40) "Amaçları, ümmetin çocukları arasında ırkçılığı yayıp onları parçalamak ve benliklerinde aşağılık duygusunu yaratmaktır." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 28)

Halbuki "Müslümanlarda ırk saplantısı yoktur." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 48) Muhacirler Medine'ye hicret ettiklerinde tamamıyla yeni kardeşlerine bağımlı halde bulunuyorlardı. Arapların kabileciliği göz önünde tutulduğunda, tamamıyla yabancı kişileri kardeş kabul edip ailelerine katmanları ve bunun bir kırgınlığa da neden olmaması bir mucize olarak tanımlanabilir. Dini inancın dönüştürme gücü bundan daha net bir şekilde çok ender olarak gözler önüne serilmiştir. (Eaton, s. 219) "İslam gelince, İslam'a düşman olan akrabalar ile bağlarını kesen Araplar, Ensar'la kardeş, Bizanslı Süheyb, Habeşli Bilal ve İranlı Selman ile

akraba olmuşlardı.” (Seyyid Kutup, Yoldaki işaretler, s. 177) Son zamanlarda şeriata bile karşı çıkan bir reaksiyon ortaya çıkmış bulunuyor. Burada da aşırı uçlar bulunmaktadır. Bir yanda hepsini 'köhnemiş' diyerek reddeden modernistler, diğer yanda ise rahatlıkla aşırı tutucular olarak tanımlanabilecek kişiler bulunmaktadır. Şeriat, herkese ait olan bir evrensel model içerisinde insanın fıtratına ve ihtiyaçlarına uygun olan birçok seçenekleri sunar. (Eaton, s. 323-324)

İslam'a dâhil olan fertlerin her biri esasen en büyükten en küçüğe kadar aynı hakka sahip olur ve aynı vazife ile mükellef bulunur. (Theodor Nöldeke, Sketches from Eastern History, s.13) Hindu, İslam'a dahil olunca, onu kardeşlerinden biri sayarlar. Buna nispette Avrupalıların eşitlik hakkındaki görüşleri, 'keenlemyekün' sanki ‘hiç yokmuş’ hükmünde kalır. (Meredith Townsend, Asia and Europe, s. 55)

Her birimizin birer ırkı vardır, ırkının İslam’a yaptığı hizmetler ile mutlu olur, atasını bu nedenle sever “Ancak kişi, zulmeden, haksızlık yapan birine, sırf kendi soyundan, milletinden olduğu için sahip çıkar ve destek olursa onun yaptığı ırkçılıktır.” (Buhari, Edebü’l-Müfred, 143) İslam’a göre “Kim İslam cemaati dışında taraf tutar, tarafı için çatışır, ırkçılık yapar ve ırkçılık yapmayanlar için kızarsa, o kimse cahiliye ölümü üzere ölmüş olur.” (Nesai, Muharebe, 28)

İslam inananları din kardeşi ilan ederken (Hucurat, 10; Buhari, Mezalim, 3) tüm insanların ise Hz. Adem'den (Nisa, 1; Müsned, II/524; Ebu Davud, Edeb, 120, 5116) fıtratta kardeş olduğunu ilan etmektedir. İnsanlar arası üstünlük soy, sop, kendi seçimimiz olmadan doğduğumuz ırkımız, gelir seviyemiz vb. şeyler ile değil, sadece Allah'a itaatte ile ölçülmüştür. Allah'a itaatte ileri gidenler, ne kibir, ne kötülük, ne taassup içinde olan, kula kulluk etmeden sadece Allah'a kul olan kimselerdir.

“Allah'ın delilerinden biri de, insanların renklerinin farklı olmasıdır. (Rum, 22) Kur'an renk farklılıklarını Allah'ın yaratmasındaki bir ‘çeşitlilik’ olarak tanıtmış ve bunun üzerinden üstünlük iddialarını da reddetmiştir.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman’ım? s. 289) “Milliyetçilik, kabile/ırk/klan asabiyetinin gelişmiş bir şeklidir. Sosyalizm ise kabilecilik yerine ekonomik sınıfları koyar.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 75, 76)

Ayet ve hadislerin ışığında ırkçılık

"Ey insanlar! Muhakkak ki biz, sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve sizi millet millet, kabile kabile yaptık ki, ‘tanışıp kaynaşasınız.’ Allah katında en üstününüz ‘en takva’ sahibi (Allah’ın sevgisini kaybetmekten korkup, O’nun yasaklarından şiddetle kaçınmış) olanınızdır." (Hucurat, 13)

“Hud suresinin 45-47. ayetleri bizi biyolojik-etnik bağın iman bağının önüne geçmesinin bir çeşit bilgisizlik olduğunu söyleyerek, bizi ırkçılığa karşı uyarmaktadır.” (Prof. Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 82) Tüm insanların fıtratta kardeşliğini ilan eden İslam, sıra din kardeşliğine gelince, iman sahibi olmayan akrabaları ‘aileden’ kabul etmez. (Hud, 46, Tevbe, 23, Mücadele, 22) Onlar din değil, fıtrat kardeşimizdirler ve insanlık ortak paydasında bir arada yaşama kültürü ile onlarla kardeşçe yaşamaya devam edilmelidir.

İslam'a göre, uluslar büyük insanlık ailesinin bireyleri gibidirler ve tek bir ümmet, tek bir milleti oluştururlar. Bu ümmet ya dinde ya fıtratta olur: "Ancak müminler birbirinin kardeşidirler. Öyle ise, kardeşlerinizin aralarını düzeltin." (Hucurat,10) Ayet, kan bağı dışında bir de din kardeşliği kavramını gündeme getirmektedir. Bunun dışında "Ey insanlar! Rabbiniz birdir. Babanız da birdir. Hepiniz Adem'in çocuklarısınız. Adem ise topraktandı." (Hanbel, Müsned, II/524; Tirmizi, Menakıb, 74; Ebu Davud, Edeb, 120, 5116; Buhari, E. Müfred, 309) hadisi insanlığı fıtratta kardeş ilan etmektedir ki, ırkçılığın Alman-İtalyan versiyonlarının dünya savaşına neden olan sonuçlarını düşününce, bu

soruna en iyi çözümü İslam'ın ortaya koyduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Yine peygamberimiz, "Hepiniz Adem'in oğullarısınız, Adem de topraktan yaratılmıştır. İnsanlar, babaları ve dedeleri ile övünmekten vazgeçsinler. Çünkü onlar Allah nazarında küçük bir karıncadan daha değersizdirler." (Tirmizi Tefsir sure, 49) ve "Sizin bu nesepleriniz size başkalarına hakaret etme hakkı vermez. Hepiniz Adem'in çocuklarısınız. Bir ölçek içindeki buğday taneleri gibi birbirinize eşitsiniz. Hiç kimsenin başkasına dindarlık ve salih amel dışında bir üstünlüğü söz konusu değildir. Bir kimsenin kötü olması için fena huylu ve kötü sözlü, cimri ve korkak olması yeter." (Ahmed b.Hanbel, Müsned, IV/158) buyurarak ırkçılığı yasaklamıştır.

Başka hadislerinde de Efendimiz, "Asabiyet davasına kalkışan bizden değildir. Asabiyet uğruna savaşan ve bu uğurda ölen de bizden değildir." (Müslim, Sahih, İmare 13 (II/1476); İbn Mâce, Sünen, Fiten 7 (II/ 1302); Ebu Davud, Sünen, Edeb 111 (V/342); Nesai, Sünen, Tahrimu'd-dem 28 (VII/123), "Kim kendini kafir olan atalarından dokuzuna nispet ederek izzet ve şeref sahibi olmayı isterse (bilsin ki) onların onuncusu olarak cehenneme girecektir." (Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV, 134), "Ümmetimin helak olması üç şeyden ileri gelecektir: "Kadercilik, ırkçılık ve dini meselelerde gevşeklik etmek." (Taberanî, Mu'cemüs Sağir, 158), "Kim hevasına uyarak batıl yolda savaşır, kavmiyetçiliğe çağrıda bulunur veya kavmiyetçiliğin sevkiyle öfkeye kapılırsa cahiliye ölümü üzere ölür." (İbni Mace, Fiten, 7) ve "Allah cahiliyetten kalma bir duygu olan babalar ve atalarla övünmeyi yasaklamıştır. Bu atalar ister mü'min ve muttaki ister facir ve günahkar olsun fark etmez. Siz Adem'in neslindensiniz ve Adem de topraktan yaratılmıştır. Sizden kavimlerle övünen bir kimse olmasın (kavimlerinizle övünmeyesiniz). Atalarla övünenler cehennem kömürlerinden bir kömürdürler. Onların bu hali Allah nazarında, burnuyla pislik yuvarlayan pislik böceğinden daha kötüdür. " (Ebu Davud, Edeb, 112) buyurarak, asabiyetin/ırkçılığın İslam'la asla bağdaşamayacağının altını çizmiştir.

Kays bin Mutata, Evs ile Hazrec kabilelerine mensup Arapların başka ırktan insanlarla oturup kardeşçe sohbet ettiklerini görünce öfkelenerek şöyle der: "Evs ile Hazrec Peygamber'e hizmet eden Araplardandır. Ama şu Habeşli Bilal, şu Rum memleketinden gelme Suheyb, şu da Farslı Selman. Bunlar Arap değiller ki? Nasıl oluyor da Arap olmayan bu yabancılar Araplarla eşit şekilde oturup sohbete kabul ediliyorlar? Bunlar bu eşitliği nereden kazandılar?" Muaz bin Cebel, bu beklenmedik değerlendirme üzerine oturduğu yerden kalkarak adamın yakasını tutar ve şöyle der: "Seni Rasulullah'ın huzuruna götüreceğim, bu söylediklerinin İslam'daki yerini soracağım. İslam'da böyle bir ırkı yüceltip ötekini aşağılamak var mı göreceğiz." Hz. Muaz, adamı alıp doğruca Peygamberimizin mescidine götürür ve bulduğu ilk fırsatta da hemen sorusunu şöyle sorar: "Ya Rasulullah, bu ırkçı Kays için ne buyurursunuz? Biz Araplar oturmuş Arap olmayan kardeşlerimizle tatlı sohbetler yapıyorduk. Gelip aramıza ırkçılık fitnesi soktu. Arapların üstün ırk olduğunu ileri sürdü. İranlı Selman'ı, Rum'dan gelen Suheyb'i, Habeşistan asıllı Bilal'i aşağı ırktan kabul ederek onların Araplarla eşit şekilde sohbete layık olmadıklarını iddia etti. Gerçekten de öteki ırklar aşağı, Araplar üstün ırk mı? Bizimle eşit şekilde oturup da sohbet edemezler mi?" Bu değerlendirmeyi dinleyen Rasulullah (sav)'ın yüzünde derin bir üzüntü meydana geldiği görüldü ve ırklar arasında ayrım yapan insanlara şöyle uyarıda bulundu: "Ey insanlar! Sizin Rabbiniz birdir! Babanız, ananız da birdir! Araplık ne babanızda vardır, ne de ananızda. O sadece sizin verdiğiniz isimden ibaret bir tanımdır. Arabın Arap olmayanlardan üstünlüğü yoktur. Üstünlük, Allah'a iman ve itaattedir. Allah'a iman ve itaat edenler, hep birlikte üstündürler. Bunu herkes böyle bilmeli, aranıza ırka dayalı üstünlük ayrımcılığı sokmamalısınız!" Bu durumda ne yapacağını bilmeyen Muaz bin Cebel sorma gereği duyar: "Ya Rasulullah, öyle ise aramıza ırkçılık fitnesi sokmak isteyen bu adamı ne yapayım?" Efendimiz, bu soruya pek kullanmadığı ağır bir cümleyle cevap verir. "Da'hu ilennar!" Yani "Bırak o ırkçı adamı, cehenneme kadar yolu var!" (el-Hindi, Kenzu'l-Ummal, XII/47)

Bir gün, Şas İbn-i Kays ismindeki ihtiyar ve entrikacı bir Yahudi, iki kabilenin gençlerini bir sohbette gayet samimi bir muhabbet içinde görünce fevkalade rahatsız olur. Müslümanlar arasındaki bu ittifakın kendi varlıklarını tehlikeye düşüreceği endişesiyle bir Yahudi gencini yanına çağırır. İçindeki hıncı şöylece döker: "Git, onların arasına gir ve onlara Buas Harbi'nden ve eski savaşlardan bahset. Her iki tarafın şairlerinin birbirleri hakkında söyledikleri şiirleri oku, kavmiyetçilik damarlarını tahrik et." Bu genç, ihtiyar Yahudi'nin şeytani planını aynen tatbik eder. Neticede gençler arasında gurur ve iftihar hislerini depreştirir. Birbirlerine karşı öğünmeye başlarlar. Her iki tarafta kendi kavim ve aşiretinin üstünlük ve meziyetlerini sayıp dökerler. Bu hususta karşılıklı şiirler okurlar, derken iş çekişmeye kadar varır. Sonunda iki genç, diz üstü kalkarak karşılıklı ağır hakaretlerde bulunur ve birbirlerini harbe davet ederler. Bir anda kavmiyetçilik damarları kabarır, hissiyatlar alevlenir. Nihayet harp etmek üzere şehrin dışındaki Harre denilen mevkiye doğru yola çıkarlar. Ayrıca her iki tarafta kendi kabile mensuplarına haber salmıştır. Söz konusu mevkide toplanan Evs ve Hazreçliler, çarpışmaya başlamak üzere iken, durumdan haberdar edilen Resul-i Ekrem Efendimiz, Muhacir ve Ensar'dan bir cemaat ile birlikte olay yerine yetişerek, oradakilere şöyle hitap ettiler: "Ey Müslümanlar! Ben sizin aranızda iken hâlâ siz cahiliye davası mı güdüyorsunuz? Allahü Teâlâ Hazretleri sizi İslamiyet ile şereflendirdikten sonra, yine cahiliye devrine mi dönmek istiyorsunuz? Siz cahiliyet halinde iken Allah'u Teâlâ aranızı birleştirdi. Cahiliyet davası ile eski haliniz olan küfre mi dönmek istiyorsunuz? Allah'tan korkun, Allah'tan korkun!" (Asım Köksal, Hz. Muhammed ve İslamiyet, I/236-237)

İslam kan bağının, akrabalığın, ilişkilerinin önemini asla inkâr etmemiştir. Bunları kabul ederek bağların güçlendirilmesini, ilişkilerin geliştirilmesini öngörmüştür. Bu nedenle Kur'an'da müminler akrabalık bağlarının kesilmesi konusunda sakındırılmıştır: "Allah'tan ve akrabalık bağlarını kesmekten sakının" (Nisa, 1) Müminler, münafıklar örneğiyle böyle bir davranış ihtimaline karşı şiddetle uyarılır: "Demek iş başına gelecek olursanız, yeryüzünde bozgunculuk yapacak, akrabalık bağlarını koparacaksınız öyle mi? Onlar Allah'ın lanetleyip sağırlaştırdığı, gözlerini kör ettiği kimselerdir" (Muhammed, 22-23) Kur'an akrabaların gözetilmesi, onlara yardım edilmesi gerektiğini de belirtir: "Allah adaleti, ihsanı, akrabaya yardımı emreder" (Nahl, 90) "Sizden fazilet ve servet sahibi kimseler, yakınlığı bulunanlara, yoksullara, Allah yolunda göç edenlere bir şey vermemeye yemin etmesinler." (Nur, 22) Akraba ziyaretleri, anne baba hakkı gibi birçok hüküm de, İslam'ın akraba kavramına verdiği önemi vurgular. Hatta Müslüman olmasa bile anne babaya "gereken hürmeti gösterilmeli." (Buhari, Hibe 28, Edeb 8; Müslim, Zekat 50 (1003); Ebu Davud, Zekat, 34) ve onlarla "İyi geçinilmelidir." (Lokman, 15) Ama burada dikkat edilmesi gereken, insanlar arasında bu kan bağının üstünlük aracı kılınmaması, insanı İslam'ın emir-yasaklarının dışına çıkarmada vasıta yapılmamasıdır.

Bir defasında Ebu Zer el-Gıfari, bir anlık öfkeyle arkadaşı Bilal el-Habeşi'ye: "Kara kadının oğlu" diye hitap eder. Hz. Peygamber bunu duyunca, "Ey Ebu Zer! Sen onu anasından dolayı mı ayıplıyorsun? Demek ki sende hâlâ cahiliye ahlakı var" diyerek ikazda bulunur. Yaptıklarına son derece üzülen ve pişman olan Ebu Zer, yanağını yere koyarak, "Bilal ayağı ile basmadıkça yanağımı yerden kaldırmayacağım" der ve özür diler. (Buhari, İman, 22)

Resul-i Ekrem'in Mescidinde Sahabeden bir grup, bir halka yapmışlar oturmuşlardı. Aralarında sohbet ediyorlardı. İçlerinden Sa'd bin Ebi Vakkas, etrafındaki arkadaşlarına, "soyun-sopun nedir, sülalen nereye dayanıyor, hangi kabiledensin?" diye sormaya başlar. Soruya cevap olarak her birisi kendi soyunu-sopunu anlatır. Birisi de der ki: "Ben Temim kabilesindenim, falan oğlu falanım. Benim kabilem şöyle şerefli bir kabile." Sonra bir başkası söz alır, "Ben Evs kabilesindenim, falan oğlu falanım." Bir başkası, ben Mudar Kabilesindenim, falan oğlu falanım. Dedemin dedesi şu, onun dedesi şu, diyerek soyunu anlatmaya devam eder. Bir başkası ben Kureyş Kabilesindenim, "insanların en şereflisi, der. Ve bu arada Sa'd bin Ebu Vakkas,

Selmanı Farisi'ye döner ve ona şöyle sorar: Ya Selman, Ya senin soyun sopun ne, senin ırkın ne, senin ataların kimler?" Hazreti Selman ayağa kalkar ve bütün Müslümanlara ders olacak şu cevabı verir: "Ben de 'İslam oğlu Selman'ım. Ben dalaletteydim, Allah beni Muhammed Mustafa ile hidayete erdirdi. Ben fakirdim, Allah beni Muhammed Mustafa ile zenginleştirdi. Ben köleydim, Allah beni Muhammed Mustafa ile özgürlüğüme kavuşturdu." Bu arada konudan haberdar olan Hz. Ömer gelir ve tüm insanlığa şu mesajı verir: "Kureyş'in çok iyi bildiği üzere babam Hattab, Cahiliye Dönemi'nin en seçkin insanlarından biriydi. Ama artık beni, babamın adıyla anmayın. Çünkü ben de 'İslam'ın oğlu Selman'ın kardeşi İslam'ın oğlu Ömer'im." (Zehebi, Siyeru A'lami'n-Nübela, III/336; Beyhaki, Şuabu'l-İman, IV/286-287)

Bizler din kardeşiyiz, birbirimizi ırk üzerinden (Türk, Arap, Kürt, Çerkes vs.) küçük göremez: "Müslümanın, Müslüman kardeşini küçük görmesi şer olarak ona yeter." (Tirmizi, Birr ve Sıla, 18) hadisini aklımızdan asla çıkarmayız! Unutmamalıyız ki, "Bir kişi iyilikte kendisi için istediğini, Müslüman kardeşi için de istemedikçe mükemmel bir şekilde iman etmiş olmaz." (İbn Hanbel, III/206) Efendimiz şöyle buyurmuştur: "Ey Allah'ın kulları! Kardeş olunuz! Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez, sıkıntı anında onu kendi haline terk etmez. Ona yalan söyleyip aldatmaz. Onu küçük görmez. (Üç defa göğsüne vurarak) Takva işte buradadır. Bir kimse Müslüman kardeşine hor baktı mı, işte şerrin bu kadarı ona yeter de artar bile. Müslüman'ın her şeyi, canı, malı, ırzı Müslüman'a haramdır." (Buhari, Sahih, Edeb, 57, 58; Müslim, Terc. 10/6446)

Aliya İzzetbegoviç'in "Kabile ve ulusun dar sınırlarından kurtulmak için kendinizi Müslüman olarak düşünmeye başlayın." (Genç Dergisi, 57.Sayı - Haziran 2011) sözü doğrultusunda hayata bakmalı ve asla unutmamalıyız ki, "Dini bağlılık, milliyetten daha aslidir, esastır. Almanlar, İtalyanlar ve İngilizler Amerika'ya göç etmekle artık Birleşik Devletleri'nin vatandaşı olmuş ve milliyetlerini kaybetmişlerdir. Fakat Yahudiler Yahudi olarak, Katolikler Katolik olarak ve Müslümanlar da Müslüman olarak kalmaya devam etmişlerdir." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 165) "İslam'da aile ve kan bağının yerini din kardeşliği almıştır." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 65) "İslam'la kan kardeşliğine dayalı kabile anlayışı zayıflamış ve kabile yapısı çözülmekle beraber, birbiri ile kan davası güden kabileler İslam ümmeti adı altında birleşmiş ve bu birlik büyüdükçe küçük kabilelerin katılımı artmıştır." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 66) İslam'dan uzaklaşan Türk asıllı Bulgar ve Macarların özlerini ne kadar kaybettikleri de ortadadır.

Zaten dinsiz Türk, Türk'e de düşmandır! "Türk halkının %/60'ı aptal" diyen Aziz Nesin'in bu sözünün aslı için oğlu Ali Nesin: "Babam bu rakamı, yüzde 60'ı, aslında 'Türk halkını sevdiği' için indirim yaptığını, asıl rakamın yüzde 93 olduğunu söylemişti bana." (09 Şubat 2015) demektedir. "Damarlarımda bir damla Türk kanı yok" (Oda TV, 3.11.2018; www.youtube.com/watch?v=zQTOXxOsh2g) diyen Ateist Prof. Dr. Celal Şengör'de "En cahil Türkler, Müslüman Türklerdir." (04.12.2019) diyerek, ateist Nesin ile aynı noktada buluşmaktadır.

Malazgirt'te Kürtler, Çanakkale'de Araplar, Kurtuluş Savaşı'nda Hintli Müslümanlardan destek alan ülkemiz, ümmet şuuru ile inşallah yeniden şahlanacaktır! -Konuyu tamamlayan "Araplar bizi arkadan mı vurdu?" başlıklı yazımızı da tavsiye ederiz.

Mezhep

İslam'ın ana kaynağı olan Kur'an ve sahih hadislerin ulema tarafında yorumlanmaları ile güncel meselelere verdikleri cevapların bir bütününü oluşturan mezhepler, tarih boyunca ümmetin sorunlarına çözümler üretmiş temek kurumlarımızdırlar.

Sağlığında kendisine sorulan sorulara vahiy destekli cevaplar veren Efendimizin vefatından sonra, İslam ümmetinin karşılaştığı sorunlara cevap veren âlimler, kendi çevrelerine insanları toplayarak mezhepleri kurmamışlar aksine zamanla insanlar o büyük âlimlerin etrafında kendiliğinden toplanarak mezhepleri oluşturmuşlardır.

Mezhep gerekli, lüzumlu ve hatta zorunludur. Bu konu 'Mezhep' başlıklı yazımızda ele alınmıştır. Ümmet için kolaylık olan bu kurumların ümmetin başına bela edilmemesi için unutmamamız gereken tek kural, 'mezhepli olup mezhepçi olunmaması', başka mezhepten olan kardeşlerimizi dışlamamamız gerekliliğidir. "Tarihte kalmış (Şiilik, Sunilik gibi) sorunlar şayet günümüze taşınırsa, Müslümanların birliği ve kardeşliği bundan büyük zarar görecektir. Bizi birleştirecek sadece asgari müştereklerimiz değil, aksine azami müştereklerimiz de vardır." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 21)

Mezheplerde cemaatler gibi tek başlarına asla İslam'ı temsil edemezler. İnsan doğası gereği farklı anlayışların ortaya çıkması gayet doğaldır. Normal olmayan, 'yorumlardan oluşan' bu kurumların 'hakikatin tek temsilcileri' olarak kendilerini görme eğiliminde olma iddiasında bulunulmasıdır. Bu bakış açısı da zamanla insanları farklı mezhepten olanları dışlama hatta tekfire kadar götürebilmektedir.

Tekfirciliği İslam anlayışlarının merkezine oturtanların hatalarına bir örnek verelim. Kur'an'da, "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler" diye başlayan 3 ayet vardır. Bunlar: "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, kafirlerin ta kendileridir." (Maide, 44) "Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar zalimlerin ta kendileridir." (Mâide, 45) "Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar fasıkların ta kendileridir." (Mâide, 47) Tekfirciler ise 'Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyen herkesi' kafir ilan ederler. Halbuki Taberi, Camiu'l-Beyan adlı tefsirinde İbni Abbas'ın bu ayetleri şöyle açıkladığını aktarır: "Kasten/bilerek inkar ederek Allah'ın hükümleriyle hükmetmeyen kimseler kafirlerdir. (Allah'ın hükümlerini) kabul ettiği halde onunla hükmetmezse zalim veya fasık olur." (Taberi, Camiu'l-Beyan, VI/276; Zemahşeri, el-Keşşaf, I/637-638; Reşid Rıza, Tefsîru'l-Menar, VI/349) Kısaca: Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler; iman eder ama hükmetmeye gücü yetmiyor veya korkuyor ise; fasıktır. İman eder, gücü de yeter ama yapmayan/uygulamayan; zalimdir. İnkar eden dolayısı ile onlarla hükmetmeyenler de; kafirdirler.

Akıl ile Nakil/Nas/ayet-hadis arasında çelişki meselesi

"Akıl ile nakil çelişince, akıl tercih edilir." Gazali ve F. Razi bu görüşü savunur ama aralarında fark vardır. Akıl ve nakil ama hangi akıl ve hangi nakil? Aklın bir sıfatı olmalıdır. Tek başına akıl tercihi, sorunludur. Konuya, Kati (kesin) ve zanni (kesin olmayan) akıl-nakil kavramları ile yaklaşılmalıdır.

a- Akıl kati/kesin, nakil zanni/şüpheli ise: İttifakla kati aklın delili kabul edilir. Mesela, Allah'ın sıfatları. "Allah'ın benzeri yoktur." ayeti de, nakli delille destek sağlar bu görüşe. 'Yed, arş' gibi ayetler, subuti kati (kesin var olan) fakat manaya delaletleri/işaretleri zanni olan ayetlerdir. Peki, bu durumlarda nakil ne yapılmalıdır? Nakil, sahih ise, 'tevil' edilir. Kelamcılar, tevil yapılan nakillerin, tek anlamı budur diye mutlak anlamda ısrar etmezlerken, mutezile ise bu konuda ısrar eder ve yaptıkları tevilleri, yorumları, "tek anlam budur." diye kabul eder ve bunda ısrar ederler. F. Razi de aklı filozofçulara en yakın kullanan kelamcıdır.

Razi, rivayet sahih ama tevil mümkün değilse, 'Bilgisini Allah'a havale ederiz, en doğrusunu Allah bilir,' der. Adem'in boyundan bahseden hadislerde (Buhari) İbni Hacer, 'Tavakkuf' eder,

gerçeğin zamanla ortaya çıkacağına inanır. Bu gibi durumların, ‘kati akla aykırı olması söz konusu değildir, henüz bilim ve tarih bu konuyu deney ve tecrübe edememiştir.’ denilir.

b- Akıl zanni, nakil zanni ise: İkisinde zanni olunca, nakil tarafı tercih edilir. Ama dışarıdan başka deliller hangisini takviye ederse, orası da tercih edilebilir. Burada, içtihat kavramı da devreye girer.

c- Akıl kati, nakil de kati ise: İki kati çelişmez. Görünüşte bu sorun varsa birinin yanlış anlaşıldığı sonucuna varılır.

d- Akıl zanni, nakil kati ise: Kati nakil delil kabul edilir. Mesela, 'tümden gelim, kıyas' gibi metotlar zannidir. ‘Duman var ise orada ateş var’ hükmü, bir kıyastır. Ama belki, orada ev çökmüştür, duman onun dumanıdır. Biri aç olduğunu söylese, söyleyene göre kesindir ama muhatabı bunu kabul etmek zorunda değildir. Mesela, sufilerin manevi tecrübeleri. Yaşayana kati, başkası için ise zannidir. Ama bu tecrübeler asla Kur’an ve sünnete aykırı olmamalıdır. Hırsızlık suçunda, 'el kesme' cezası: Ayete iki yönden bakılmalıdır: Ayet kati midir ve ayet evrenseldir midir? Sadece Kur’an delil kabul edilirse, ayet zannidir. Mesela, ‘hırsızlığın yolunu kesin’ şeklinde de ayet anlaşılabilir. Kesinlik için ikinci aşama ise uygulamadır. Uygulamada el kesilmiştir, dolayısı ile ayet (naklen) katidir. Aklen, el kesmek nedir? Aklen, hırsıza birçok ceza verilebilir. Batının, mümkün aklını zorunlu kabul edersek bu olabilir. Ama olması mümkün olan şeyler illa zorunlu olarak olmak zorunda değildir. Trafik kuralları zorunlu, işarette renklerin değişimi mümkündür. Bizim kati delilimiz ise, bu hüküm tarihte vardır ve uygulanmıştır. Mümkün olan, kati olana tercih edilmez. Mesela, "ok atma" hadisi katidir ama evrensel değildir. El kesme ayetine dönersek, ayet mümkün değil; katidir. Ayrıca, evrensel midir? Evet, evrenseldir, uygulanabilir. Ayeti evrensel kılan ise, Kur’an’ın son kitap olmasıdır.

Nakil, öncelikli olarak evrenseldir, ama herhangi bir ‘nas’ın tarihsel olduğuna dair bir delil varsa, o hüküm tarihsel olur. Usul’ü-fıkhın kuralıdır, bir nas öncelikli olarak hakimdir, uygulanır ama bir delil onu tarihsel kılarsa, o hüküm de tarihsel olur. Konuya ek olarak, "Bilim değişmez mi?" adlı yazıya bakılabilir.

Cemaatler

Yüce Yaradan her insanı farklı özellik ve karakterde yaratmıştır. Gönül ehli olan bir insandan mücadeleci, pasif kişilikli birinden de organizatör olmaz. Aynı şekilde cemaatler de İslam'ın bir bölümü üzerinde uzmanlaşmış, İslam'ın bir bölümü üzerinde dini faaliyetlerini yoğunlaştıran kurumlardır. Aynı insan karakterleri gibi, cemaatler de farklı metotlarla İslam’a hizmet ederler.

Cemaatler, bireysel olarak İslam'ı yaşamada problem yaşayanları güdüleme için olumlu bir rol üstlenmişlerdir. Ama temel sorun, cemaati vasıtası ile İslam'ı yaşamaya başlayan kişiler zamanla cemaat ile İslam'ı özdeşleştirmekte, dolayısı ile İslam'a hizmet adına hareket eden bu gruplar zamanla İslam'ın içine hapsedildiği kurumlar haline dönüşebilmektedir.

Dolayısı ile İslam'ı öğrenme ve yaşamada kolaylık sağlayan cemaatler, İslam'ın ümmet şuurunun oluşmasında ise negatif rol oynayabilmekte, İslam ümmetinin merkezine her cemaat kendisini yerleştirip, ümmetin kendi çevresinde toplanmasını bekleyebilmektedir. Kendileri İslam'a sadece bir açıdan hizmet etmekte iken, zamanla bu hizmet kolunun İslam’ın tamamını temsil ettiği gibi bir izlenim zihinlerde oluşabilmektedir. Bir cemaat eğitim kurumları, diğeri İslam'ın ahlak boyutu, bir diğeri iman hakikatleri, bir diğeri Kur’an ve Arapça eğitim ve bir

diğeri de İslam'In toplumsal boyutunu ön plana çıkarıp bütünün bu yönü üzerinden hizmet görürken, bu hizmet alanının zamanla tamamı ile İslam'ı temsil edebileceği zannına kapılmak büyük hatalara neden olabilmektedir. İslam ise bu parçaların tümüdür. İslam; iman, ahlak, ibadet, sosyal hayat ile bir bütünlük sunar ve her biri ayrı hizmet kolları olan bu yapılar da asla bütünü tek başlarına temsil edemezler!

Bu sorunun çözüm yolu ise cemaatlere mensup olan Müslümanların 'cemaatli olup cemaatçi olmamalarından' geçmektedir!

Cemaat ehli insanlar İslam dışı hayat yaşayanları cemaatlerine değil, İslam'a çağırmalıdır. Cemaatler, İslam'a açılan kapı vazifesi görmelidirler. Ne yazık ki birçok insan cemaat kapısından içeri girmekte ama daha da ileri gidip tümü ile İslam'ı öğrenmek yerine cemaati ile sınırlı bir yaşam tarzını sürdürmekte ve bu yaşam şeklinin İslam'ı her yönü ile kapsadığını zannedebilmektedir. Halbuki her cemaatin artısı ve eksisi vardır. Çünkü her cemaat insanlardan oluşmaktadır ve insanın olduğu yerde de mutlaka eksiklikler bulunur!

Her cemaatin, ismet sıfatına sahip olmayan önderleri vardır. İsmet -günahsız olma- sıfatı sadece peygamberlerde bulunur, dolayısı ile insan olan yerde "mutlaka" eksik, hata bulunur! Bu hataların zamanla ortaya çıkması hem doğaldır hem de kaçınılmazdır. Bu yanlışları kabullenmek ve çözüm yoluna girmek ne cemaate ve ne de İslam'a zarar verir. Sorunların üstünü örtmeden çözüm yolları aramak ümmetin de önünü açacaktır.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi her cemaat İslam'a belli bir alandan hizmet etmektedir. İmani hakikatleri elde eden bir insan, ahlaki emirlerin uygulanmasını bir başka cemaatten öğrenebilir, Kur'an-Arapça eğitimini başka bir cemaatten alabilir, toplumsal alana yönelik emir-yasaklar konusunda farklı bir cemaatle hizmet edebilir. Hiç bir cemaat tüm bu alanların hepsinde uzmanlaşamadığı gibi, tek başına da tümü ile İslam'ı temsil edemez. Böyle bir iddiada bulunan kişi İslam'ı kendi cemaatine hapsetmiş olur ki, bu da İslam'ın doğru anlaşılmasına ve temsil edilmesine engel oluşturur.

Cemaatini direk İslam ile özleştirme, zamanla kurtuluşa eren tek fırkanın kendi cemaati olduğu zannını insanlarda oluşturmaktadır.

İslam'a hizmet noktasında cemaatlerin kendi metotları ve usulleri bulunmaktadır. Bazen bu farklı metotlar insanlar tarafından farklı bir din anlaşıyı gibi algılanmakta, kendileri ile aynı yolda yürümeyince -kendi metodu ile dine hizmet etmeyince -aynı hedefe kilitlenmiş farklı yoldaki kardeşini İslam dışı bir çizgide konumlandırabilmekte ve bu ötekileştirme süreci zamanla tekfire kadar varabilmektedir.

Bir Müslüman bir cemaatten olabilir ama asla unutmamalıdır ki kendisi İslam ümmetinin bir parçasıdır ve ümmet birçok cemaatlerin bütününden oluşmaktadır.

İslami kuralların dışına çıkan cemaat kurallarına örnekler verelim: Tarikat ehli birine diyoruz ki, 'biz de tesbihata katılalım' verdiği cevap: olmaz! Neden? Önce adapları yapacaksın. Halbuki Kur'an "Allah'ı tespih edin" diyor, ama Müslüman bu tesbihata kısıtlama getirebilmektedir! Ayeti yapmak için Müslüman olmak yetmiyor bazen ne yazık ki! Bir cemaat ehline diyoruz, 'Bak şurada İslami bir faaliyet var, hadi bir el atalım', el-cevap: 'Dur, önce bizimkilerden izin alayım.' Pardon ama din mi cemaati kapsıyor yoksa cemaatin mi dini kapsıyor? Sonuç itibari ile dini yaşamaya ilk adımlara atmada pozitif, ama ümmet ruhunun oluşmasında ve İslam'ın kapsayıcı kurallarının benimsenip pratiğe aktarılmasında cemaatler olumsuz etki

yapabilmektedir. Başka cemaatte bir yanlış görünce ona saldırıp, kendi cemaatlerinde İslam'a ters hatta şirk anlamına gelecek söylemler gözlenince bunları tevil ile savunmaya çalışmak ise, cemaat taassubunun en büyük göstergelerindendir.

Cemaatler ile sınırlandırılan İslam anlayışı İslam'a hizmet etmez aksine İslam'a en büyük zararı verir. Ama her cemaat İslam'ın sadece bir yönüne hizmet ettiğini bilir ve cemaatler, İslam'a giden yol vazifesini icra ederse, işte o zaman gerçek anlamda görevlerini de ifa etmiş olurlar.

DİB eski başkanı Prof. Mehmet Görmez, 6 Ocak 2017 tarihinde cemaat temsilcileri ile bir toplantı yapar ve cemaatlerden şu beş esasa özellikle dikkat etmelerini ister: Tekfir etmeyeceksin: Sadece kendini hak bilip, kendin gibi inanmayan, kendin gibi düşünmeyen ve kendin gibi yaşamayanları dinden çıkmakla suçlamayacaksın. Ötekileştirmeyeceksin: Kendin gibi inanmayanı ve yaşamayanı ötekileştirmeyeceksin, azınlığa düşürmeyeceksin. İslam'dan ayrılmayacaksın: İslam ilminden ayrılmayacaksın, İslam'ı kendine göre yorumlamayacaksın. Şahısçı olmayacaksın: Şahısları hakikatin yerine ikame edemezsiniz, baki/sonsuz hakikatleri fani/sonlu şahsiyetler üzerine bina edemezsiniz. Biz irademizi bir faniye teslim edemeyiz. Şiddete karşı duracaksın: Kim olursa olsun şiddete başvurduğu zaman, toplum olarak, millet olarak hepimizi karşısında bulmalıdır.

Tekfircilik

İslam dünyasını tehdit eden en önemli iki sorun, mezhepçilik ve etnik çatışmalardır. Bu çatışmalarda kullanılan ana enstrüman ise tekfirciliktir. Tekfir konusunun ciddi sonuçları vardır. Tekfircilerin İslam tarihindeki ilk görüntüsü haricilerdir. Bedevilerden oluşan bu topluluk, İslami eğitimden mahrum kalmış kesimlerden oluşmaktaydı. Ameli/pratiği imanın bir parçası kabul ediyorlardı. Taassup ehli idiler ve dinin tek doğru yorumunun kendilerinde olduğuna inanıyorlardı. Devamlı Müslümanları hedef almışlardı. Öncelikle iç sorunların halledilmesi gerektiğine inanıyorlardı. "Bizler ve Ötekiler" ayırımını bir araç olarak kullanıyorlardı. Kendi içlerinde devamlı bölünmüşlerdi. Bunun da sebebi, farklı harici grupların birbirini tekfir etmeleri idi. Eski suçlu, macera arayan, ganimet peşinde koşanlar ve eğitim olarak toplumun düşük seviyesindeki kişilerinden oluşmaktaydılar. Dikkat edilirse tüm bu özellikler, günümüzdeki tekfirci selefici grupların da ortak özelliklerini oluşturmaktadır.

bu zihniyete sahip olanlar, "Harici olmayan Müslümanlar bir tarafa, kendilerine katılmayan Haricileri de kafir." (Eşari, Makalat, I/168, 170; Bağdadi, el-Fark, s. 60) ilan etmişlerdir.

Afgan cihad liderlerinden Abdullah Azzam, kendisini küfürle itham eden bir gençle aralarında geçen konuşmayı şöyle aktarır: "Gel buraya arkadaş. Dinle beni. İmam Şafi ile İmam Ahmed bin Hanbel, kasıtlı olarak namazı terk edenin hükmü hakkında ihtilaf etmişlerdir. İmam Şafi tekfir etmemiş, İmam Ahmed ise tekfir etmiştir. Bunlar birbiriyle tartışmalarına rağmen hiçbiri diğerini tekfir etmemiştir." Fakat bu genç çok hararetli ve cüretkar olduğundan bana şu cevabı verdi: "Şayet ben orda olsam, Şafi ile tartışsaydım Şafi de namaz kılmayanın kafir olmadığını söyleseydi, ben Şafi'yi tekfir ederdim." Bende dedim ki :" La havle ve la kuvvete illa billah. Artık burada mesele bitti. Mesele bu noktaya kadar ulaşınca artık yapacak bir şey kalmadı." (Abdullah Azzam, Cihad Dersleri, I/186-189)

İmam-ı Azam Ebu Hanife: "Amel imandan başkadır. Çünkü çoğu zaman müminden amel yapma mükellefiyeti kalkabilir. Ancak "amel kalktığı zaman iman da kalkar" denilmesi caiz değildir. Zira adetli iken bir kadından, o hal içerisinde iken namaz ibadeti kalkar. Böyle bir kadın için 'iman da kendisinden kalkar' diyemeyiz. Yahut kendisine 'imanı da terk etmesi

emredilir' denilemez. Yine 'fakire zekat yoktur' denilir. Fakat fakire iman gerekli değildir denilemez. Eğer iman, amelden bir parça olsaydı, amelin düştüğü hallerde imanın da düşmesi gerekirdi. Halbuki durum böyle değildir." (İmam-ı Azam Ebu Hanife- Fıkhı Ekber, s. 216; Molla Hüseyin b. İskender- El Vasiyye Şerhi, s. 205-206) Muhkem ayet-i kerimelerle ve mütevatir sünnetle sabit olan husus, tövbenin emredilmiş olduğudur. Eğer günah işleyenler (amelleri sebebiyle) imandan çıkmış olsalardı, onlara "tövbe etmeleri" değil, "tecdid-i iman etmeleri" emrolunurdu. İmam-ı Maturidi: "Günah işleyenler, hükmü inkar etmedikleri müddetçe günahları sebebiyle imandan çıkmazlar. Çünkü haberi mütevatirle sabit olan husus şirk koşmak müstesna, büyük günahların tevbe ile bağışlanma ihtimalinin bulunduğudur. Büyüğü bağışlanınca, küçüğünün bağışlanma ihtimal' daha evladır." (İmam-ı Maturidi- Kitabu't Tevhid, s. 329)

Tekfircilerin çıkmazları

İbn-i Teymiyye ve İbn-i Kayyim el-Cevziyye, 'Günahkar müminlerin küfre girdiklerini ama bu küfrün onları dinden çıkarmadığını' açıklamak için, 'küfr dûne küfür' veya 'küfrün lâ yenkul ani'l-mille' kavramlarını kullanmışlardır. Maide 44. ayet (Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar kafirlerin ta kendileridir.) için İbn-i Abbas, "buradaki küfrün insanı dinden çıkarmayan küfür (küfrün dûne küfür) olduğunu, söyler. "Evliyadan yardım istemek gibi küfür ameli işleyen, cehaleti sebebiyle tekfir edilemez. Zira ilim azalmış, cehalet artmıştır." (Muhammed b. Abdulvehhab, Ed Dureru's-Seniyye, II/301) "Kişi, bilmeden yaptığı amelden ötürü kafir olup, dinden çıkmaz. Putların ve tağutların adına yemin ederek küfür ameli işleyen adam "Ya Rasullulah bilmiyordum." deyince rahmet Peygamberi adamı yine Müslüman kabul edip serbest bırakmıştır." (Hanbel, Müsned, K. tevhid, hadis 73) Seleficiler, doğrudan kaynaklara dayandıklarını iddia etseler de aslında çoğu kere âlimlerin görüşlerini, yorumlarını kendilerine delil olarak kullanmaktadırlar. İbni Abdülvehhab'ın şirk dediklerinin bir kısmını, Sünni âlimler şirk kabul etmemiştir! Abdulvehhab, ameli imandan bir cüz saymıştır. Ama ağabeyi Süleyman bin Abdülvehhab, kardeşinin aşırılıklarına karşı çıkmış ve ona reddiye bir eser bile kaleme almıştır. Günümüz selefilerinden Elbani, 'Allah'ın hükümleri ile hükmetmeyen herkes mutlak kafir değildir.' derken, diğer bir selefi Makdisi de, 'Cehalet bir özürdür, umumi tekfir sakıncalıdır, seçimlere katılanlar kafir değildir.' demektedir. Selefici geçinen tekfirciler, kendi görüşlerine uymayan delilleri ya tevil etmekte ya da zayıf deliller olduklarını ileri sürüp reddetmektedirler. Makdisi, tıpkı Hariciler gibi mürtet olduğunu kabul ettiği Müslüman yöneticilerle savaşmayı, diğer kafirlerle savaşmaktan daha öncelikli kabul etmektedir. Makdisi'nin tekfir ettiği kesimi ise, diğer bir selefi âlim Elbani Müslüman kabul etmektedir!

Görüldüğü gibi tekfirci selefi anlayış arasında bir bütünlük yoktur!

Efendimizin bir hadisinde, 'Müslüman kardeşine kafir diyen kimsenin sözü isabetli ise muhataba gideceği, değilse dönüp dolaşıp kendisine geri döneceği' beyanı, tekfir konusunda son derece titiz davranılması gerektiğini vurgulamaktadır. (Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 78) Savaşta yere düştükten sonra kelime-i şehadeti getiren kişiyi öldüren Halid b. Velid'i hesaba çeken Peygamberin, Halid'in: "Korktu da bundan dolayı kelime-i şehadeti getirdi" demesi üzerine, "Kalbini yarıp baktın mı?" diyerek onu hesaba çekmesi, (Ebu Davud, Cihad, 95; İbni Mace, Fiten, 1) "Bir kimse Müslüman kardeşini tekfir ederse, küfür ikisinden biri üzerine döner." (Müslim, İman 26), "Herhangi bir Müslüman diğer bir Müslüman'ı tekfir ettiğinde o kafirse kafirdir, değilse kendisi kafir olur." (Ebu Davud, Sünnet 15) ve "Sizin için en korktuğum şey, Allah'ın kendisine bir miktar ilim verdiği adamdır ki, kılıcını sıyırır, onunla komşusuna vurur ve onu küfürle itham eder. Küfürle itham eden küfre daha yakındır." (İbni Hibban, Sahih, 248; Tahavi, Müskilül Asar, 864) gibi birçok hadis, hadisleri önceledığini ileri süren tekfircilere nedense hiç mesaj vermemektedir! "Kim bizim

kıldığımız namazı kılarsa, bizim kıblemize yönelir ve bizim kestiğimiz yerse o kimse Müslüman'dır." (Buhari, Kitabu's-Salât, 28. Hadis no: 391) hadisinin anlamı da gayet açık olmasına rağmen, "zahirine" bakmadan anlamı terk edilmekte ve bu hadis de tekfircilerce tevil edilmektedirler Nisa 94. ayet: "Ey iman edenler! Allah yolunda savaşa çıktığınız zaman iyi anlayıp dinleyin. Size selam verene, dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek "Sen mümin değilsin" demeyin, çünkü Allah katında sayısız ganimetler vardır. Daha önceleri siz de böyleydiniz. Derken Allah size lütufta bulundu. Bu sebeple iyi anlayıp dinleyin. Hiç şüphe yok ki Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır." meali, her ayetin 'zahirine göre' hüküm çıkarmaya çalışanlar bu kesime hiç mi bir şey anlatmamaktadır? Aslında tüm bu ayet ve hadisler tekfircilerin temellerinin ne kadar zayıf olduğunu gösteren delillerden sadece bir kısmını oluşturmaktadır. Peygamberimiz Medine'de ki münafıklara toleranslı davranmış, onları kafir ilan etmeyerek ortaya çıkacak zararları ortadan kaldırmıştır. Sahabeden Hatip, Mekke'nin fethi ile ilgili hazırlıkları müşriklere haber vermiş, bu ortaya çıkıp bunu "Mekke'deki akrabalarını korumak için" yaptığını itiraf edince Peygamberimiz ona ceza vermemişti! Bu tavır, fiili esas almak değil, niyeti öncelemek üzerinden hareket etmeye en güzel örnektir. Hz. Ali, iç savaş sırasında rakiplerini tekfir etmemiş, kendisine isyan edenleri, "kardeşler" olarak tanımlamıştır. Kur'an, 'Fitne çıkarmanın adam öldürmekten daha kötü' (Bakara, 191) bir suç olduğunu belirtmektedir. Âlimlerimiz, tekfiri kişi üzerinden değil, ilke temelleri üzerinden yapmayı tercih etmişlerdir. Ebu Hanife de, "Ehli kıble için son hükmün Allah'a havale edilmesi gerektiğini" bildirmiş ve 'Ehli kıblenin tekfir edilemeyeceğini' (Ebu Hanife¸ el-Fıkhu'l-Ebsat¸ s. 44; Ebu'l-İz¸ Ali b. Muhammed¸ Şerhu'l- Akideti't-Tahaviyye, s. 240) beyan etmiştir. Ehl-i Sünnet âlimleri, 'ehli kıbleden birinin tekfir edilemeyeceğini' ilke olarak benimsemiştir. (Ali bin Muhammed Ebu'l-İzz, Şerhu'l Akidetu't-Tahaviyye, s. 240) Aliyyül-Kari de Şia'nın tekfirinin doğru olmadığını delilleriyle ortaya koymuştur. (Şemmu'l-Avarid fi Zemmi r-Revafid)

Tekfircilik kötü bir bidattır! Tekfircilerin arka planında, cehalet, taassup, mezhepçilik, öfke, menfaat beklentisi yer almaktadır! Tekfir, İslam düşmanlarının arzu ettiği bir şeydir! Tekfir, safları bölüp güçleri zayıflatır, fitneyi artırarak gelişime engel olur. Tekfircilik, doğası gereği Müslümanları ötekileştirir. Müslümanların ana bünyesini parçalar, yıkar. Selefici gruplar, Sünni dünyanın çok az bir kısmını oluşturmaktadır!

Tekfircilerde ana unsur tekfir eğilimi olduğu için, usül olarak da bu eğilimi ispat gayreti içinde olup nasları yeniden yorumlamaya girişmişler, ayet ve hadislerin bazen zahir, bazen mecaz anlamlarını ön plana çıkarmışlardır. Tekfir ideolojisini desteklemediğinde, ayet ve hadislerin açıklamaları, 'tercih edilen' ulema görüşleri ile daraltılmakta veya genişletilmektedir!

Selefilikte âlimlerin sözleri bağlamından kopartılmakta, bir sözü diğer sözü ile geçersiz veya etkisiz hale getirilmeye çalışılmaktadır. Kısaca tekfir gibi önemli bir konu, "yoruma dayanmakta", İslam, tekfirci bir çerçeve içine oturtulmaya çalışılmaktadır.

Ayetler başta, diğer bütün dini metin ve örnekler kendi fikri sabitliklerini onaylatmak için kullanılmaktadır. Tekfircilerde sadece lafızcı değil aynı zamanda parçacı ve seçici bir yaklaşım da göze çarpmaktadır. Müslümanların tarih, kültür ve medeniyet kurma serüvenleri içinde oluşturduğu bilgi, tecrübe ve geleneği dikkate almadan doğrudan bugüne aktarmalar yapılmakta, katı ve irfan yoksunu bir yüzeysellik içinde karmaşık meseleler sabit bir düşünsel zemine oturtmaktadır.

"Radikal anlayış, insani tecrübe ve birikimi elinin tersiyle itmekle kalmamış, Müslüman toplumun birlik ve ahengini de tarihsiz bir biçimde tarumar etmiştir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 78)

Sanaldan birkaç alıntı yapalım:

“Tekfirci olmadan önce kendisinin müşrik olduğunu söyleyen ve kendisine tekfirciliği öğreten Hanzala’yı tekfir eden ve daha sonra Hanzala’yı tekfir etmediği için yine kendisi de tekfirci olan Ebu Haris’i tekfir eden” veya “Zehebi, Teymiyye, İbni Kayyim, İbni Hacer, Suyuti, Nevevi, Beyhaki benim imamlarım değil ve hepsi kafir” ve “Teymiyye kafirdi, onun küfrünü bilip ‘ona kafir denmez’ diyen de kafirdir.” veya "herkesi tekfir eden Gezenler'i, Aslan Hoca adlı biri de tekfir eder" türü bakış açısına sahip tekfircilerin, bu ümmete ve dine ne faydası olabilir ki?!

Tawheed adlı sanal grupta, “Ehli kitabın kestiği yenir” denirken, “Cehmilerin (Eşari ve Maturidilerin) kestikleri haramdır ve arkalarında namaz kılınmaz” diye âhkam kesilmektedir.

Tekfirci Seyyid Muhammed Kılıç: "Her kim ikrah olmadan beşeri sistemlere muhakeme olursa biz bu kimseleri tekfir ediyoruz. Aynı zamanda bunların küfründen şüphe edenleri de tekfir ediyoruz. Aynı zamanda bunların küfründen şüphe edenleri de tekfir ediyoruz. İsimlerin ne önemi var?" (twitter.com/talebe4242/status/1690289326402269184) derken diğer bir tekfirci Halis Bayuncuk: "Bir Müslüman zulme uğradığında, tağutun mahkemesine başvurursa, bu onu küfre götürecek bir amel değildir. Darul küfürde şeri mahkeme yoksa beşeri mahkemeye müracaat edenler kafir olmaz." diyerek (youtube.com/watch?v=yua1wwT8Ujo, Veciz 48 dersler, dk. 17 ve dk 41) mahkemeye başvurmuştur ama Murat Gezenler ve Ebu Haris de Halis Bayuncuk'u tekfir etmemişlerdir! Halbuki daha önce Halis Bayancuk, kelime-i tevhid'in ilk şartının tağutu inkar olduğunu belirtmekte, bir kere bir sistem İslam ilkeleri üzerine kurulmadığında, silsile halinde mahkemelere başvuranlar, seçimde oy kullananlar, askerlik yapanlar, memurlar, sırayla herkesi şirke düşmüş ilan etmekte idi. Artık seleficilerin bir karar vermeleri gerekmektedir! Bizler kafir (!) miyiz değil miyiz? Ortada zan var ise, bir mümin nasıl tekfir edilebilir? Aslında Türkiye'deki tekfirci kesim, dürüst de değildirler. Tekfir usulünü birbirlerine diledikleri gibi uygulamaktadırlar! Dolayısı ile usulde hatalı, pratikte de ‘ameli’ nifak içindedirler! Kısaca bu zihniyetle ne ümmet kurulur ve ne de kurulsa bile devam ettirilebilir! Tekfirci Murat Gezenler veya Ebu Haris’in videolarının başlıkları bile ruh hallerini anlamamıza yeterli olmaktadır: “Tekfir dinin aslından mıdır? Akide beyanı”, “Tekfir dinin aslından mıdır, Ders 3.” Bu zihniyetin varacağı son noktaya bir örnek verelim: Ebu Huzeyfe adlı tekfirci, tekfirci Hanzala’yı mahkemeye başvurduğu için tekfir eder ve tekfirci Murat Gezenler’i de, Hanzala’yı tekfir etmediği için tekfir eder!

"IŞİD, Sünni toplumları Müslüman kabul ederken, biz müşrik kabul ediyoruz. Türkler IŞİD için Müslümandır. Ama bizim için değildir" diyen (Murat Gezenler, “Türkler Müslüman değildir, müşriktir” - İsmail Saymaz, Sözcü, 29 Eylül 2020) tekfirci Murat Gezenler bir videosunda da, "Diyelim ki Türkiye'de Zeyd diye birisi var, hiçbir şirk amelini görmedik, namaz da kılıyor. Biz buna müşrik deriz. Hatta müşrik demeyeni de tekfir ederiz." demektedir. Peki, aynı Gezenler "Namazı İslam alameti gören Ehl-i Sünneti tekfir ediyor ama namazı İslam alameti gören IŞİD’i tekfir etmiyor! Neden? Çünkü cemaatinin çoğu İŞİD zihniyetine sahip kişilerden oluşmaktadır! Halbuki 'kendi usulüne' göre, müşriğe müşrik demeyen bir kişi olarak kendisi 'müşrik' olmakta ve Müslümana kafir dediği için de aynı zamanda Wehhabilere göre 'zındık' olmaktadır! Halbuki Efendimiz ezan sesi duyulduğunda küfür diyarında bulunan bir kavme baskın yapmaktan vazgeçmişti. (Müslim, Sahîh, Salât 6) Ahmed el Hazimi, Süleyman el Ulvan, Ebu Selman Es-Somali gibi selefiler de "namazı İslam alameti olarak görmekte" ve aksini iddia edenlere "zındık" demektedir! Ehl-i Sünnete göre zaten, "ehli kıble tekfir edilemez!" (Nisa, 94; Buhari, Salat, 28, 391; İbn Asakir, Tebyinü kezibi’l-müfteri, s. 408-409; Ali el-Kari, Minehu’r-ravzi’l-ezher fi şerhi’l-Fıkhi’l-ekber, s. 162; Keşmiri, İkfarü’l-mülhidin fi zaruriyyati’d-din, s. 16-17; İbni Mace, Cenaiz,

31; Acluni, Keşfü'l-Hafa, II/32) "Müslümana sövmek fısktır. Onunla çarpışmak ise küfürdür." (Müslim, I/325) "Herhangi bir kimse, din kardeşine 'Ey kafir!' derse, bu tekfir sebebiyle ikisinden biri muhakkak küfre döner. Eğer o kimse dediği gibi ise ne ala. Aksi takdirde sözü kendi aleyhine döner." (Müslim, I/319)

Aslında Murat Gezenler ve Halis Bayancuk usülen selefi değil, kendi görüşlerini merkeze koyan mealcidirler. Selefin önderlerinden ne Teymiyye'nin ne de İ. Hanbel'in görüşleri onları bağlamamaktadır: "Dört İmam ve Müslümanların diğer imamlarının ittifakı ile durumu kapalı olan her Müslümanın arkasında namaz kılınır. Kim, "Ben sadece batını akidesini tanıdığım kimsenin arkasında Cuma yahut Cemaat namazı kılarım" derse sahabeye, onlara iyilikle uyanlara, Müslümanların dört imamına ve diğerlerine muhalefet etmiş bir bid'atçıdır. Allah en iyisini bilir." (İbni Teymiyye, Mecmuul Fetava, IV/331) İmam Ahmed'in oğlu Salih diyor ki: Babama bilmediğimiz birinin arkasında kıldığımız namazı sordum: İmam Ahmed dedi ki: Namazını kıl, şayet sana bidat sahibi olduğu beyan olursa namazını iade et. (Mesail-ul İmam Ahmed bir-Rivayetu İbnuhu Salih No: 562) Meşhur selefi Makdisi de, "Dünyalık elde etmek ve maaş için tağutların kurumlarına ve batıl velayetlerine bağlı kalarak onlara yalakalık yapanlar. Bu kimsenin arkasında kılınan namazı batıl olarak görmeyiz. Onların arkasında namaz kılmanın hükmü, fasığın ya da küfre düşürmeyen bidat ehlinin arkasında namaz kılmanın hükmü gibidir." (Makdisi, Akidemiz kitabı, Namaz babı, s. 50 - 51) demektedir.

Zalimlerin, kafirlerin sultasında Müslüman birinin görev alıp alamayacağı ile ilgili bir soruya selefi âlim İbni Teymiyye'nin verdiği cevap şudur: "Bu şartlarda görev alan kişi, eğer gücü yettiği kadar adaleti ikame edip, zulmü Müslümanlardan hafifletiyorsa ve onun o görevde bulunması diğerlerine göre daha faydalı ise, onun o görevde kalması caizdir. Gücün yettiği kadar adaletin ikamesi ve zulmün giderilmesi Müslümanlar üzerine farzı kifaye olduğu için bu işi ondan başka yapacak birisi yok ise, bu görev onun için 'vacip' olur. Elinden geldiği kadar zulmü gidermekle sorumludur. Her şey elinden gelemeyebilir. Onun mevcudiyetine rağmen Müslümanların başına sıkıntılar geliyorsa, o gideremediği müddetçe sorumlu değildir." (Teymiyye, Mecmuu'l Fetava, XX/55)

1800'lü yıllarda Vehhabilik, haricilik ile özdeş bir yola girer. Vehhabi Âlim Hamed Atik, o sırada Osmanlı'nın elindeki Mekke-i Mükerreme'yi, bir şirk beldesi olarak tanımlamıştı. Ebu Hanife'nin de zamanında mürcie (Büyük günah işleyenlerin akıbetlerini Allah'a bırakan görüş) olduğu iddia edilmişti. Günümüz Seleficileri de, Hanefi, Maturidi ve Eş'ari'yi 'mürcie' olarak tanımlamaktadır. DAEŞ ise demokrasiyi, demokrasi ile yönetilen bir ülkede çalışanları, seçimleri, küfre neden olan ameller olarak görür. Kendilerinin tekfir ettiklerini tekfir etmeyenleri de, silsile yoluyla kafir ilan eder ve cehaleti de özür kabul etmezler. Kafkasyalı aşırı bir tekfirci grup, tekfirci Makdisi'yi Hamas'ı tekfir etmediği için, tekfirci Ebu Katade'yi de selefi Elbani'ye 'mürcie' demediği için tekfir etmektedir. Aynı aşırı grup, El Kaide lideri Eymen ez-Zevahiri'yi de, Şii toplumunu genel olarak tekfir etmediği için ve Suriye ve Irak halkından zekat topladığı için de DAEŞ'i tekfir etmektedir. Tartusi ve Ebu Katade, "cehaleti özür kabul edip" tekfir nedeni kabul etmezken ve yine Makdisi, Tartusi ve Ebu Katade "oy kullananları" tekfir etmezken, Murat Gezenler "cehaleti de, oy kullanmayı da" tekfir sebebi saymaktadır. Kim, kime göre kafirdir belli değildir ve kesinlik arz etmeyen bu durumda, neden Müslümanlar birbirini tekfir etmektedir? Görüldüğü gibi tekfircilikte bir son, sınır bulunmamaktadır. Her bir tekfirci grup, görüşünü paylaşmadığı üstündeki kademeyi Mürcie, altındakini de haricilikle suçlamaktadır.

Tarihte Selefilik yükseldikçe Şiilik de yükselmiştir! Her iki grupta aşırılığı besleyen unsurlar bulunmaktadır. Farslılar ise Şiilik üzerinden kimlik mücadelesine girerek, Araplara başkaldırmıştır. Günümüzde İran'da devletin kontrolü tamamen Şii ulemanın eline geçmiştir. Bu da İran İslam devletinin kendisini tüketmektedir. Wehhabilerin politikası, Şiilerin iktidarını güçlendirmekte, Şiilerin yayılmacı politikası da Arap ülkelerindeki monarşiye güç katmaktadır! Halbuki Müslüman çoğunluklu devletlerin sahip olduğu topraklar arasında coğrafi yönden süreklilik vardır. Batıda modernleşme, yenilik ve gelişme anlamına gelirken Mısır ve İran'da, bağımlılık ve taklit olarak anlaşılmıştır. Bu durum, çağdaşlaşmanın yanlış araçlarla doğruyu arama olarak görülmesine sebep olmuş, bu oranda da tepki almıştır.

İlahi otorite denilen şey, beşer elinde gerçekleşmektedir! İslam dininde, Allah adına yargılayan veya Allah adına ahkâm kesen ne bir kutsal kilise ve ne de bir kutsal kişi vardır. (Ahmet Emin Dağ, İç tehdit ve riskler ışığında İslam dünyasının geleceği)

Sıffin savaşı zemininde siyasi bir tavır olarak ortaya çıkan tekfir sorunu daha sonraları haricilerin iman-amel ve büyük günah anlayışlarının ayrılmaz bir parçası haline dönüşmüştür. Her türlü ameli, imanın aslına dâhil ederek, bunları terk eden herkesi büyük günah işlemiş gibi kabul edip tekfir etmişlerdir. (Prof Dr Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 76)

Günümüzde tekfir hareketleri siyasi olup, bir reaksiyon durumunu yansıtmaktadır.

Müslümanı tekfir etme yarışına giren seleficiler, Allah'ın, 'ben Rabbim' diyen firavuna Hz. Musa'nın 'yumuşak söz' (Taha, 44) söylemesini, okçular tepesine terk edenlere Hz. Muhammed'in 'kaba söz' (Ali İmran, 159) söylememesini istemesinden hiçbir ders çıkaramamışlardır! Ey tekfirci harici zihniyetliler! Tekfir ettiğiniz Ehl-i Sünnet, tarikatçı veya cemaatler, firavundan daha müşrik, Uhud savaşını kaybetmemize neden olan Müslümanlardan daha mı günahkârlar? Bu mu sizin Kur'an ve hadis Müslümanlığınız, selef akideniz?!

Tekfircilik ve Deaş

Afganistan ve Irak'ın işgali, Filistin sorununun çözümsüzlüğe mahkum edilmesi, işgal altındaki Müslüman ülkelerde ümitsizlik ve çaresizliğin yayılmasına neden olmuştur. Ezilen, baskı altında yaşamaya mecbur bırakılan insanların öfke ve intikam duyguları istismara açık hale gelmiştir. Halkı ırklar ve mezhepler üzerinden bölen uygulamalar radikal eğilimli örgütlere istedikleri fırsatı vermiştir. (Deaş, dehşete dayalı bir din istismarı, DİB, s. 11) Bu tür örgütlerin insan kaynaklarını çoğunlukla gençler oluşturmaktadır. Bu genç kitleyi 4 grupta ele almak mümkündür: Bunlardan birincisi yıllardır savaş bölgelerinde şiddetin ve vahşetin gölgesinde büyümüş kişilerdir. İkinci kitle göçmenlerin çocuklarıdır, toplum tarafından dışlanma yaşamış, aşağılamış kişilerdir. Üçüncü kitle henüz yeni Müslüman olmuş gençlerdir. Dördüncü grup ise cihad, şehadet gibi yüce gayelerini bu örgütün söylem ve eylemleri üzerinden gerçekleştireceğine inandırılan gençlerdir. Bu 4 grubun ortak özelliği Ehl-i Sünnetin dengeli ve kuşatıcı yaklaşımıyla tanışamamış olmalarıdır. (s. 13-17) Deaş'ın beslendiği damar Wehhabilik hareketidir. Wehhabilik parçacı ve yıkıcı bir harekettir. (s. 22) Deaş'a göre iman kalp ile tasdik, dil ile ikrar ve amellerin ifasından ibarettir. Bu üçünden birinin eksik olması kişiyi dinden çıkarır. Halbuki Ehl-i Sünnete göre ameller imanın gereği ve tamamlayıcısıdır. Deaş siyasi açıdan düşman olduğu herkesi tekfir etmektedir. Bu da ümmetin birliğine zarar vermektedir. Amaçları, şiddet ve terörü meşrulaştırmaktır. (s. 26, 27) Deaş'ın kültürel mirası ve sanat eserlerini tahrip etmesi, Müslüman toplumlara yönetilen ve batılı kaynaklarda yer verilen barbarlık iftirasının genç zihinlere aşılanmasına neden olmaktadır. (s. 31) Deaş'ın canına kıydığı, zulmettiği insanlar Müslümanlardır. (s. 34) Deaş, cihadı işkence ve zulüm ile özdeşleştirmiştir. (s. 38) Masum

insanları öldürmek cihad değil, cinayettir. Deaş ile mücadele etmek için ayetlerin geliş nedenine, hadislerin söyleniş hikmetlerine, dini metinlerin bütünlüğüne dikkat etmeli, 1400 yılı aşan İslam ilim geleneği içinde oluşmuş olan yorumlama usulleri göz ardı edilmemeli, tekfir edici dil kullanmaktan uzak durmalıdır. Dini bir anlayışı benimseyip sonra da onu hakikatin yegâne temsilcisi olarak görmek taassuptur. 'Tek doğruyu bulan tek kurtuluşa eren veya tek isabet eden bizim görüşümüzdür' mantığı kişileri de grupları da felakete sürükler. (s. 43, 44-47)

"Şiddeti, ideolojik hedefleri için bir vasıta kabul eden gruplar yaptıkları eylemlerle, İslam'ı ve Müslümanları karalamayı bir kazanç sektörüne dönüştüren uluslararası güç odaklarının değirmenine su taşımaktadırlar." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 120) "Mevcut radikal selefilik, tarihteki selefiliğin genleriyle oynanmış, başkalaşıma uğramış halidir. Ufku dardır, gelecek vizyonu yoktur, derinlikten yoksundur. Selefilik, dini hayatta bir daralmayı, katılığı ve statikliği ifade eder. Neoselefilik şiddet ve hiddetiyle nefret ve düşmanlık tohumları ekmektedir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 124-125)

New Selefici DAİŞ, el-Kaide gerçekleri

"DAİŞ bir süredir dünyadaki ırkçılık çığırtkanlarının ziyadesiyle yararlandığı bir örgüt haline gelmiştir. Aynı işlevi daha önce 11 Eylül olaylarıyla başlayan süreçte el-Kaide üstlenmişti. Bu türedi örgütler Müslümanları tekfir ediyor ve kanlarını dökmeyi helal görüyorlar! Savaşı Batı devletlerindeki sivil insanlara yönlendirmeyi mubah sayıyorlar! Böylece Batı ülkelerinde yaşayan Müslüman topluluklara karşı büyük bir kin ve nefret dalgasının oluşmasına ve yayılmasına hizmet ediyorlar! " (Eymen Halid, Diriliş Postası, 12 Mart 2017)

Filistin'in Gazze bölgesinde "İslami Emirlik" ilan eden Selefi grup ile Filistin polisi arasında çıkan çatışmada 25 kişi öldü, 150 kişi de yaralandı. Refah`tan başlayarak, dini kurallara dayalı bir yönetimi tüm Filistin`de uygulayacakları söyleyen Musa, Hamas`ı da eleştirerek, örgütün yeterli ölçüde İslami olmadığını ifade etti. (Radikal, 16 Ağustos 2009)

İŞİD lideri Ömer el-Bağdadi, Müslüman kardeşlerin Irak kolu olan Hizbi İslami'yi hedef alacağını söyler. (27.9.2008)

Ceyşu'l-İslam'ın devamı niteliğinde olan küçük gruplardan birisinin lideri Şeyh Ebu Mustafa ile Alman Der Spiegel dergisi görüştü. Alman dergisine ilginç açıklamalarda bulunan Ebu Mustafa, 'en büyük düşmanımız HAMAS'tır.' dedi. (18 Eylül 2008)

Bahreyn Selefi Şeyhi Muhammed İsa El-Sanan, İsrail tarafından katledilen HAMAS lideri İsmail Haniye'nin şehadeti üzerine: Allah'a hamd olsun ki, senin şerrinden kurtulduk. (02 Ağustos 2024) diye açıklama yaptı.

Bin Ladin fikriyatının en önemli yanlışlarından birisi irşat yerine silahlı yöntemi ikame etmesidir. İkinci hatası ise ümmeti gevşeklikle suçlamasının onu tekfire götürmesidir. (Mustafa Özcan, Yeni Akit, 2011.05.04)

Mısır'daki selefiyeci Nur partisi, ihvanı devirip yerine Hıristiyan birinin (Adli Mansur) başkanlığında hükümet kuran darbecilere destek verir. (5.7.2013) Nur Partisi: Sisi'ye desteğe devam! 2011'de kurulan Selefi tandanslı Nur Partisi darbeden bu yana Sisi cuntasına destek vermekte. Buna karşın Selefi çizgiden gelen pek çok isim İhvan mensuplarıyla birlikte Mısır cezaevlerinde tutulurken, kimileri de idam edilir. (29 Ocak 2018) Askeri cunta anayasa komisyonu

bugün Selefilerin ısrarı üzerine daha önce anayasaya konulan ikinci madde dışındaki 'İslam hukuku' ile ilgili maddeleri iptal etti. Ancak, bu maddeler için İhvan'ı Meclis'te zor durumda bırakan Selefi Nur Partisi, şimdi darbeyi desteklediği için suskun kalmayı tercih etti. Cuntaya ve askeri müdahaleye destek veren Nur Partisi, bütün ısrarlara rağmen İhvan'a destek vermemişti. Selefi Nur Partisi 50 kişilik halk komitesine sadece iki üyenin alınması ve şeriatın kaynaklarının açıklandığı maddelerin iptali konusunda ise şimdi suskun. (İslam Osmanoğlu, Dünya Bülteni, 22 Ağustos 2013)

Nur partisi lideri Talat Zehran: Filistin'e yardım caiz değildir, Suudi müftü Abdülaziz bin Abdullah A'li: 'Mevlit kandili kutlamak şirktir.' Aynı müftü, Suud hanedanının başa geldiği günü kutlamayı ise 'ibadet ve şükür' saymıştır. Diğer fetvası: 'İsrail' ile savaşmak caiz değil.' (14 Kasım 2017)

İŞİD'in Suriye'de kendisine muhalif olan Müslüman halka ve diğer cihad gruplarına uygulamış olduğu zulüm Esed rejimini dahi aratacak niteliktedir. Şehrin halkı Esed ile Cihad halinde iken kendilerine İŞİD tarafından savaş açılmış, Esed ve İŞİD arasında muhasaraya alınarak birçoğu katledilmiş ve birçoğu da açlıktan ölmüştür. Bu örgüt Şeyh Ebu Katade El Filistini, Ebu Muhammed El Makdisi, Şeyh Muhaysini, Emir Dr. Eymen Ez Zevahiri gibi birçok İslam önderini ajanlık ile suçlamış hatta onlara bunaklık, cahillik ve ahmaklık gibi birçok hakarette bulunmuştur. (Muhammed İsra, Ümmet Haber Ajansı)

İŞİD, Suriye İslam Cephesi komutanlarından Hüseyin el-Süleyman'ı öldürdü. (3.1.2014) İŞİD, el-Kaide'nin yoldan saptığını ilan etti. Ayrıca İhvan'ın tümü de 'tağut' olarak tanımlandı. (22.4.2014) İŞİD twitter'den (x.com'dan) açıklama yapar: İsrail fitneye karışmadığı müddetçe onlara dokunmayacağız. (13.7.2014) İŞİD Nusra savaşçılarını öldürdü. (17.12.2015) IŞİD Taliban mensuplarını vurdu. (31.12.2015) DAİŞ içindeki bir grup Bağdadi'yi tekfir etti. (20.1.2015)

Bugünkü Selefi ekollerin içinde iki önemli damardan birisi Cihadcı Selefilik diğeri de İlmi Selefiliktir. Cihadcı Selefilik yıkıcılık anlamı kazanmış ve birçok âlimin ittifakıyla çağdaş haricilik akımına dönüşmüştür. (Mustafa Özcan, Milli Gazete, 01 Aralık 2013) IŞİD'in 2020'ye kadar Avrupa, Asya ve Afrika'nın yarısını almayı planladığına dair hayali haritalar yayınlıyorlar. Batılılar, kendini inkardan başka bir formülle tatmin olmuyor ve Müslümanları beğenmiyorlar. Siyasete katılan İslami kesimleri siyasal İslamcı diye yaftalıyorlar. Bu yolda önleri kesilince boşluktan yararlanan başka bir grup ortaya çıkıyor ve silaha sarılıyor. Buna da 'cihatçı İslam' diyorlar. (Mustafa Özcan, Akit, 6.7.2014)

Ali Karahasanoğlu: "İŞİD, İslam için yola çıktıklarını iddia ederken İslam'ı vurdular, Müslümanları öldürdüler."

El-Kaide Komutanı: Ciddi Hatalar Yaptık. Katar Gazetesi olan 'El-Arab'da yayınlanan bir röportajda El Kaide'nin Kuzey Irak Komutanı Ebu Turab el-Cezairi, el-Kaide'nin Irakta içinde bulunduğu durumu, örgütün yaptığı hataları, sivillere yönelik saldırıları, Cezayir'deki el-Kaide Örgütü'nün durumunu ve Irak halkının örgüte bakışını çarpıcı bir şekilde, özeleştiri yaparak değerlendirdi: "Irak'ta nüfuzumuzun azalmasının başlıca sebebini, gerçekleştirdiğimiz operasyonlarda yaşanan sivil kayıplara bağlıyorum. "La ilahe illallah" diyen ve mücahidlere karşı savaşmayanları öldürmek caiz olamaz. Savaşımızın belirli kuralları vardır. Her insanı öldürme hakkına sahip değiliz. Ayrıca, mürted olduğuna inansak da her mürtedi öldürmek

zorunda değiliz. Sokaklardaki patlamalar, diz boyuna ulaşan kanlar hareketimize yarar sağlamıyor. Üçüncü sınıf bir lokantada dahi yemek yiyecek para bulamayan askerleri öldürmek ve bunu cihad olarak isimlendirmek vallahi büyük bir aptallıktır. İçinde bulunduğunuz bu korkunç durumdan ve günahtan kurtulun."

Kafa karışıklığı ve kavram kargaşası üzerine

İman, görmeden, bilgi alanına girmeyen konularda mutmain bir kalp ile inanmayı ifade eder. Karşılığı da o nedenle cennettir! Zaten (teslis inancı gibi) İslam'ın alternatiflerine bakınca veya sahip olduğumuz sınırlı akılla sınırsızlığın boyutlarını zorlamaya kalkınca, akıl bu yükü bir yerden sonra çekmemektedir. Gazali o nedenle muhteşemdir, çoğu kişinin içine dalıp bocaladığı felsefe dünyasını hazmedip dipsiz karanlık bir kuyu olduğunu fark edip hayata, insana, ruha, aşkın olana dönüş yapmıştır. Marjinal solun 'Das Kapital'e; evrimcilerin 'Türlerin Kökeni'ne; ateistlerin 'Tanrı Yanılgısı'na imanları kadar bizim Kur'an'a imanımız yoksa zaten biz baştan kaybetmişiz demektir. Ayrıca, İslami camianın içinde olup İslam'a salt ideolojik yaklaşıp, İslami bir devlet idealini önceleyen ama İslam'ın "iman, ibadet, ahlak" boyutunu arka plana atıp "muamelat ve ukubat" bölümüne odaklanan kimi Müslümanlar, "İslam'ın zafer dini değil sefer dini olduğunu" ve Allah'ın bizi tebliğ ile (Şura, 48, Rad, 40; Yasin, 17; Nahl, 44, 82, 125; Ali İmran, 120 vd.) vazifelendirip, yaşarken tebliğ edip bu yolda sabredenlerin (Asr, 3) kazandığı bir imtihan dünyasında olduğumuzu unutmaları onları korkunç bezginlik ve hatta hayal kırıklığına sevk etmektedir.

İslam, vahiy merkezli ve akıl ölçeklidir. Ruh dünyasına göz ardı etmeden madde ve manayı birleştirmektir. İslam; tevhid, adalet, şura, ehliyet, emanet ve ahlaktır!

Çözüm, Ehl-i Sünnet çizgisinden ayrılmadan güncel sorulara çağa uygun cevaplar üretebilmek ve marjinal olan veya sübjektif yaklaşımlardan uzak kalabilmektedir. Unutmamalıdır ki, imtihan dünyasındayız ve imtihan olunmayan kişi veya an hiçbir zaman yoktur! "Rabbimiz! Bizi doğru yola eriştirdikten sonra kalplerimizi saptırma, bize tarafından bir rahmet bağışla. Hiç kuşku yok, lütfu bol olan yalnız sensin." (Ali İmran, 8)

Camide cemaatle namaz kılmak niçin 27 derece daha fazla (Buhari, Ezan, 30) sevaptır? Efendimiz Hz. Muhammed müminleri bir binanın tuğlaları gibi (Buhari, Salat 88; Müslim, Birr 65) birbirine kenetlenmesini istemiştir. Zaten ümmet kavramı da bunu ifade etmektedir. Cuma namazı müminlerin haftalık buluşmasını, selamlaşma, komşu hakkı, kul hakkı gibi kavramlardan evrensel tanışma vesilesi olan hac-umre gibi ibadetlere dek hep müminlerin birbiriyle kenetlenmesini, tanışmasını, danışmasını amaçlamıştır İslam.

Liberalizmin ağında İslam'ı yaşamak!

"Din yorgunu olmak veya dini yormak. Günümüzde "İnsan eliyle şekillendirilen belli başlı dini olgu ve temsillerle din arasındaki eşleştirmeler, esas sınıra hiçbir şekilde riayet edilmeksizin genel geçer bir tazyik edebiyatıyla birlikte ilerlemektedir. Din de dindar da aynı çerçevede ele alınıyor ve her ikisi de birbiriyle ortak argümanlar eşliğinde muaheze ediliyor." (Necdet Subaşı, Teklif, Sayı:11) "Çevremde "yoğrulması gerekirken yorulmuş" genç var. Biz bu dinin yaşanabilir veya yaşanılacak halini genç kardeşlerimize hayatın her döneminde olabilecek şekilde sunmuyoruz, sunamıyoruz. İnsanlar yalnızlaştı, bireyselleşti. Aileden bile kopuyor insanlar. İlişkiler sanallaştı. Derdini anlatacağı, hikayesini paylaşacağı dost bulmakta zorlanıyor insanlar. Böyle

bir zeminde, tam da kritik noktada cemaatlerin, vakıfların, tekkelerin, dergahların rol oynayacağı bir zamanda biz işi daha zor bir sürece götürüyoruz. Ey anne baba, sen ne verdin, ne kadar emek verdin? Onun okulunu, evini, yurdunu, üniversitesini, dershanesini düşündüğün kadar namazını düşündün mü, dertlendin mi? Veli toplantısına gitme heyecanıyla camiye götürdün mü onu mesela? Hediye aldın mı, gönlüne, kalbine dokundun mu? Bunları yapmayıp da toplamda sürecin sonuna bakıyorsak, asıl konuşulacak şey anne ve babalar oluyor... Türkiye'deki gençler hiç olmadığı kadar örgütlü ama özgün bir yapıya muhtaçlar. Bizler öncelikle etiketsiz çalışmaları öne çıkarmalıyız. Bizim yeteneğimiz oranındaki değil, bizzat gencin yeteneği oranındaki katılım sürecini inşa etmemiz gerekiyor. Gençlere yönelik iş yapacaksak kınamamalıyız. Her birimiz yeteneğimiz oranında kalitemizi artırırsak hep beraber kaliteli hâle geleceğiz." (Doç. Dr. Ömer Miraç Yaman, Genç Dergisi, 134.Sayı - Kasım 2017) "Sürekli dinin ödevlerini telkin edenlerin, dinin ödevlerinden uzaklaştığını gördüğünüzde film bir noktadan sonra kopuyor. Alım gücü olmayan birinin lüks tüketimden men edecek ifadeler kullanırken, kendi yaşam standardı yükseldiğinde kendisinin de tüketici bir hale gelmesi, coca cola içenleri kınayan birinin coca cola satması, başörtüsü meselesini ağzından düşürmeyenlerin, sırf vitrin amacıyla başı açık kadınları, başı örtülü kadınlardan daha çok istihdam etmesi de bizlerdeki çözülmeyi göstermektedir. (Cemile Bayraktar, Yeni şafak, 5/10/2017) "Formül gayet masumane başladı. "Faizsiz banka, alkolsüz bira" İslami diye yapılan oteller, tatil anlayışları ve iftarlar içerikleri ve tarzları açısından İslamilikten daha İslam'a zıt protest bir hal içermektedir. Bu durum muhataplarını yoran bir durumdur. Oluşanın 'din yorgunluğu zannedilmesi' söz konusudur. Kariyer, unvan, para, konformist, itibar vs. kavramları içeren bir hayat tarzı yaşama isteği ve güdüsü yanında inanmış oldukları dinin beklentileri paradoksa ve yorgunluğa yol açmıştır. İyi okulda okuma, iyi puan alma, iyi üniversiteye girme, iş-kariyer sahibi olma, para-itibar sahip olmayı ebeveynleri tarafından güdülenmiş neslin dini yaşayıp yorulmasını bırakın dini hayatı yaşamayı bile düşünmesi onlar açısından yorgunluk olarak algılanmaktadır. Dinin yorgunluk oluşturacağı iması ya da bir tahammül gerektirdiği yaklaşımı dinden yorulan veya bıkan bir gençliğin meşrulaştırılmasıdır ki, bu gençler dinden yorulacak gerçek bir dini tecrübe süreci de yaşamamışlardır. Çünkü kentleşen aileler din yorgunluğu değil dünya yorgunluğu yaşamışlar ve yaşamaktadır. Eğer kentleşen ve son yıllarda iktidarın nimetlerinden istifa eden kesim ailelerinde ebeveyn, ahlaka, dürüstlüğe, ibadete, kısaca rızayı ilahi odaklı bir din anlayışı ortaya koymuş olsalardı ne yorulan ebeveynlerden ne de Tanrıyı umursamaz gibi yaşayan "deist" gençlerden bahsetmezdik." (Ahmet Dağ, Umran, Kasım 2017, s. 74-77) Prof. Dr. Ergün Yıldırım: "Dinin yorgunluğu değil, dindarlığın veya dini kurumların yorgunluğundan bahsedebiliriz." Ahmet Taşgetiren: "Nerede ise gençlerin, dinin saf haliyle buluşma imkanına kavuşamadığı söylenebilir." Ahmet Mercan: "Büyüklerin aceleci tavrı, farkında olmadan, bilgiyi kargo kültürüne dönüştürerek bir an önce çocuğa aktarmayı yeğliyor. Oysa her insan aileden de farklı bir mizaç sahibidir. Yaş durumuna uygun olarak bilginin ve vecibenin öneminden yola çıkarak çocuğu / genci keşfe çıkarmak, kendi emeğiyle kazanımlarını oluşturmasını sağlamak çok daha sağlıklı olacaktır. Yapılan hataların başında, çocuğu tam inanmış kabul edip ona sorumluluk yüklemek geliyor. Ebeveynler bu yolculukta yardımcı roller üstlenebilirler. İmanın yerleşmesini sağlamadan ibadet baskısı yükü daha da ağırlaştırmaktadır. Halbuki İslam, göz aydınlığı ve kalp sevincidir. İslam yegâne güven iklimidir. İnsanı öldükten sonra sonsuza taşıyan bir başka söylem mevcut değil. Çocuklarımız kendi keşifleriyle anlam dünyasında doğumlarını gerçekleştirdiklerinde İslam'ın yük değil yegâne imkan ve kanat olduğunu

anlayacaklardır.” Prof. Dr. Mehmet Emin Ay: “Biz de -bizden daha fazla- genç nesil de bugün birer “iletişim yorgunu” kimseleriz. Zira haddinden fazla muhatap olduğumuz iletişim ürünleri bizi adeta biz olmaktan mahrum bırakarak kendine benzetmiş, bize kendi formatını atmış durumdadır. Keşke böyle olacağına bizi din yorsaydı… Dinin yorgunları olsaydık diyesi geliyor insanın. Ama öyle değiliz maalesef. Sünnet-i Seniyye’ye uymak kişiyi her türlü yorgunluktan da koruyacaktır.” Nazif Yılmaz: “Dinin temel ilke ve yöntemlerine uymayan yöntemlerle verilen ya da verilmek istenen din öğretiminden, eğitiminden “yorgun düşürülen” gençlerden bahsedebiliriz. Çok fazla olmadığını düşündüğüm bu durumu da “din yorgunluğu” olarak değil din eğitiminde yapılan hatalar kabilinden görmek gerekir. Gençlere sade, kolay ve anlaşılır bir dil ile din anlatılması ya da öğretilmesi yerine herkes kendi bagajındakileri, kendi zihin dünyasındaki kavramlarla yüklemenin çabası içerisinde.” (Genç Dergisi, Sayı: 134, Kasım 2017)

Özetle, aile ‘küçük yaşta ve sıkmadan’ İslami eğitimi çocuğa vermelidir. Aileler, "küçüktür, hevesini alsın" diye her türlü özgürlüğü çocuklara veriyor. İsyan çağları olan ergenliğe girince de, "Hadi, şu ibadet, şartları yerine getir." diye dayatınca sonuç doğal olarak isyan ve kaçış olmaktadır!

Şahsen ben, 1997 yılında Protestanların İstanbul’daki (misyoner) merkezine gitmiştim, saf arayışta görünerek… Orada 20-22 yaşında ama en az 35-40 gösteren ve babası Kadiri tarikatının bir şehirdeki ileri gelenlerinden olan bir delikanlı ile karşılaştım. Saç baş dağınık, yüz yorgun, başı öne eğik idi… Doğru olanı doğru metotla anlatamazsak sorumluluk bizde olur. Vebali de büyük!

“Allah sizin için kolaylık diler, zorluk dilemez.” (Bakara, 185) “Muhakkak ki din kolaylıktır. Hiç kimse dini zorlaştırmaya kalkmasın, mağlup olur.” (Nesai, İman, 28) “Kolaylaştırın, zorlaştırmayın. Müjdeleyin, nefret ettirmeyin.” (Buhari, İlim, 11, 69; Müslim, Cihad, 8,1734) "Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır ve onlarla olan mücadeleyi en güzel neyse onunla yap." (Nahl, 125)

Devamı mahiyetinde, “Vetevasav bi'l-hakkı ve tevasav bi's-sabri” adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

Son söz mahiyetinde: Tarikatların şirk sohbetlerine başladığı; Şiilerinde Ehl-i Sünnet'e karşı takiyyeyi bırakıp Sahabelere hakaretten vaz geçtikleri an, ümmet coğrafyasında pek çok sorun kendiliğinden düzelecektir bi-iznillah!

Müslüman olmak kolay mı?

Müslüman bir ailede doğunca cenneti garanti etmiş mi oluruz?

Müslüman olmak; sorumluluk sahibi olmak, yükümlülüklerini unutmamak, sadece dünyayı değil, ahireti de düşünerek hareket etmek, egoist olmamak, evrensel düşünmek ve adalet, paylaşım ve ihlas ile hareket etmeyi gerektirir. "Müslümanlık Allah'a teslim olma dinidir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 19) Efendimiz döneminde iman edip "Müslüman olmakla da keyifli, zevkli bir şey yapmıyorlardı. Emniyetli bir sürece de girmiş olmuyorlardı. Tersine mal ve can güvenliği açısından sıkıntılı, zahmetli, korkulu bir süreci tercih etmiş oluyorlardı." (M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 41) Zaten "İlk Müslümanlar da İslam'a girmenin büyük bir risk taşıdığı dönemde her şeyi göze alarak İslam'ı seçmişler, uğruna canlarını ve mallarını feda etmeyi göze almış nesillerdi." (Sait Şimşek, Asrı saadette ve H. Raşidin döneminde Kur'an eğitimi, I. Kur'an sempozyumu, 1-3 Nisan 1994, s. 395) Bu zorluk, ülkeler ve rejimlere göre farklılık arz etsede 'hâlâ aynen devam' etmektedir. Thomas Carlyle: "Onun dini kolay bir din değil: Sıkı bir oruç, yıkanmalar, günde beş vakit namaz ve içkiden uzak durma. Bu din kolaylığından dolayı başarıya ulaşmadı." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 534) derken, Britanyalı yazar ve diplomat Gai Eaton, "Kamil Müslüman, aynı anda hem gururlu, hem mütevazi olan insandır. Hem kusursuz bir efendi, hem de kusursuz bir hizmetçidir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 68) demekte ve İslam âlimi en-Nedvi de Müslümanın şahsiyetini şöyle özetlemektedir: "İslam, kendine bağlananların kalbine kibirden uzak büyüklük hissini, gururdan temizlenmiş güven ruhuna aşılar. İslam, Müslümanlara yeryüzünün doğusundan batısına bütün insanların dertlerini ve problemlerini ortak olma mesuliyeti yükler. Her Müslüman'ın çevresinde olup bitenlerden kendini sorumlu tutması, her zaman ve her yerde hakkı ayakta tutmak ve bâtılı ortadan kaldırmak için cihadı kendine bir vazife telakki etmesi gerekir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 19, 167) Yazar Alev Alatlı'da benzer noktaların altını çizmektedir: "Müslüman olmak kolay değil ve sokaktaki adamın da işi değil. O tefekkür ister, soyutlama gücü ister ve dünyayı hakikaten tanımak ister. Eğitimle çok yakın ilişkisi olduğu kanısındayım."

Müslüman;

İnsanları soydaş, müminleri kardeş kabul eder. (Hucurat, 13; Buhari, Zekat, 18;Nisa, 1; Müsned, II/524; Ebu Davud, Edeb, 120, 5116; Hucurat, 10; Buhari, Mezalim, 3)

Vurdumduymaz, nemelazımcı olmaz, (Hicr, 70; Müslim, iman, 74, Birr ve Sıla, 142; Ahmed b. Hanbel, 1,55; Hakim, II/15; Heysemi, VIII/167) dünyanın neresinde olursa olsun, zalime karşıdır ve mazlumun yanındadır, (Hud, 18, 113; Tevbe 14) zulmetmez; zulme de rıza göstermez, (Müslim, Birr 56; Buhari, İman 4-5, Rikak 26; Müslim, İman 64-65; Ebu Davud, Cihad 2; Tirmizi, Kıyamet 52, İman 12; Nesai, İman 8, 9, 11; R.Salihin, III/177, I/238; Ramuz, 13/13; Ramuz el-Ehadis, 465/4; A'raf, 44-45; Bakara:193; En'am, 47) kul hakkına, insan haklarına önem verir, (Nisa-2; Buhari, Büyu: 6/1020, Fethu'l-Bari 4/447; İbni Mace, II/817; Albani Sahihu'l-Cami 1493; Buhari, Tevhid 2, Edeb 27; Müslim, Fedail 66, Tirmizi, Birr 16) zalimlerden uzak olur, (Hud, 113) Hak olanı savunup kötülüklere engel olmaya çalışır, aksinin hem dünyada hem ahirette kaybetmek olduğunu bilir (İsra, 72; Enfal, 71; Maide, 2; Ali İmran, 110; A'raf, 165; Müslim İman 20, I, 69; Nesai, İman 17, VIII,11,112; Ebu Davud, Melahim 17, (4336); Tirmizi, Tefsir, Maide (8050); Tirmizi, Fiten, 9. IV, 468; İbnu Mace, Fiten 20) ama düşmanına bile yumuşak davranır. (Ali İmran, 159; Taha, 43-44)

Mümin iman edince iyilik yapmaya başlar, bunu çevresine de tavsiye eder ve gerektiğinde bu konuda karşılaştığı zorluklardan yılmayıp, sabreder! (Asr, 1-3) İyiliği sadece konuşmaz, (Bakara, 44; Saff, 2) hem iyilik yapar, hem kötülükten uzak durur, (Ali İmran, 104, 114; Tevbe, 71; Hac, 41; Nisa, 36; Lokman, 17, Asr, 2-3) ve hem de yaptığı bu iyiliği gizli yapar, (Bakara, 271) verdiklerini sevdiği şeylerden verir (Ali İmran, 92; Bakara, 267) ve karşılık beklemeden verir. (Bakara, 272) Darlıkta da bollukta da infak eder (Ali İmran, 133) ve asla yaptığı iyiliği reklam için ifşa edip başa kakmaz. (Bakara, 264-265) Sadece iyilik yolunda yarışıp (Bakara, 148; Maide, 2) kötülüğe asla yönelmez. (Hud, 116) Hatta o kötülüklere yaklaşmaz bile! (Buhari, İman, 39; Müslim Müsakat, 109) O, helal ve temiz olan şeylerden yer. (Bakara,168)

Şahitlikten kaçınmaz, (Bakara, 283) yalan şahitlik yapmaz (Furkan, 72; Buhari, Şehadet, 10; Müslim, İman , 143) ve bu şahitlik kendi, ana babası ve yakınları aleyhlerine de olsa, Allah için şahit olarak adaleti gözetir ki, muhatabı ister zengin, ister fakir olsun bu asla değişmez. (Nisa, 135; En'am, 152; Maide, 8) O Müslüman daima adil (En'am, 15; Nahl, 90; Miade, 18; Nisa, 58) ve dosdoğru olur; hak yoldan sapmaz, (Şura, 15) alacağını erteler veya bağışlar, (Bakara, 280) faize bulaşmaz. (Bakara, 275) Af edicidir, (Şura, 40-43; Ali İmran,135,159; Nur, 22) hataları bağışlar. (Maide, 45; A'raf, 199) Kızdıkları zaman öfkelerini yener (Ali İmran, 133) ve kötülüğe bile iyilikle karşılık verir. (Fussilat, 34; Rad, 22)

Kendi kötü olursa başına kötülük geleceğini bilir. (Rad,11) Kibir, gösteriş yapmaz. (Furkan, 63; Nahl, 23, 29; Maun, 6) Hem dünya hem ahireti dengeli yaşar. (Kasas, 77) Dünyaya meyletmez, ahireti daima hatırlar ama dünyadaki rızkını da unutmaz. (Hadid, 20; Kasas, 60; İsra, 18-19; Bakara, 201; Nahl, 96; Ali İmran, 14-198; Ra'd, 26; A'la, 16-17) Ne cimri ne müsriftir. (İsra, 29) Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapar. (En'am, 52) Sadece farz olan iyilikleri yapmaz ve ayrıca mallarından iyilik için verir. (Tevbe, 103)

Her zaman okur, kendini geliştirir, iki günü eşit geçirmez. (Temyizu't Tayyip min'el Hadis, 162) Yalan, dedikodu, kıskançlıktan, zandan uzak durur. (Mü'minun, 8 Hac, 30; Zümer, 32; Buhari, Edeb, 69; Hucurat, 12; Müslim, 4/2001; Tirmizi, IV/239;Ebu Davud, Edep, 44; İbn-i Mâce, Zühd,22; Müslim, Birr, 28-34; Ebu Davud, Edeb 52) Zina etmez, hatta göz ile bile harama bakmaz. (Mü'minun, 5; İsra, 30-32; Nur 31; Müslim, 4801, Müslim, Kader 20; Tirmizi, Edeb 28,35, (2787); Ebu Davud, Tereccül 7, (4174, 4175); Nesai, Zinet 35, 8/ 153; Buhari, İstizan 12; Müslim, Kader 20; Hakim, Müstedrek, IV/314; Münziri, et-Tergib ve't-Terhib, III, 63) Adam öldürmek, (Mâide, 27, 28, 29); hırsızlık yapmak, yağmacılıktan uzak durur. (Yûsuf, 75) İsraf etmez (A'raf, 31) Gıybet - arkadan doğru bile olsa konuşma- yapmaz. (Hucurat, 12; Tirmizi, Birr, 23; Dârimî, Rikat, 6; Malik, Muvatta, Kelâm,10; Ahmed b. Hanbel, II, 384, 386) Emaneti korur, sözlerinde durur, insanlara yardım eder (Bakara, 177) ve en önemlisi bilir ki, O Allah her şeyi görür. (Hucurat, 18)

"Mükemmellik her zaman ulaşılmak istenen bir hedeftir. Bunun gibi hiçbir zaman Medine modeline ulaşamayabiliriz, ancak her zaman onun için mücadele edeceğiz ve bu da, mükemmel bir hedeftir." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 56)

Ahir zamanda Müslüman olmak! Değil zinaya yaklaşmak, vücudunu teşhir etmeyi marifet sayan teşhircilerden gözünü koruyacak, gerektiğinde paranın değerini korumak için bile olsa, borsa, dolar, faiz oyunlarından uzak duracak, yasal vergisini verirken zekatını aksatmayacak, herkesin sadece maddi ve dünyevi yaşam içinde materyalist bakış açısına sahip olduğu bir yerde ahiret odaklı yaşamayı ihmal etmeyecek, değil iftira, gıybetin gırla gittiği günümüz dünyasında dedikodu bile yapmayacak, küfürlü ve argonun normalleştiği ortamlarda bile güzel konuşacak, faşizmin kol gezdiği dünyada önce ümmeti sonra da insanlığı düşünecek, ahlaksızlık ve şirkin her türlüsünün bombardımanı yapılan iletişim araçlarında hakikatı savunmaya devam edecek, bir de üstüne herhangi bir Müslüman görünümlünün yaptığı tüm hatalardan sorumlu tutulacak, ama o menfaati değil, hakkı üstün tutmaya devam edecek ve adil bir muvahhit ve emin bir mümin olacaktır!

Özetle, "Ümmeti Muhammed olmak kolay değil, İsrailoğulları mıyız biz?" Nurettin Yıldız

İslam’da Bilim ve Medeniyet

Seyyid Hüseyin Nasr’ın, ‘İslam'da Bilim ve Medeniyet’ adlı kitabı esas alınmış ve bazı eklemeler yapılmıştır. Bu konuya ek olarak, ‘İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi’ adlı yazıyı da tavsiye ederiz.

'Mezopotamya'nın Yunan'ı etkilediği son derece açıktır. Yunan, mucizesini Mezopotamya'ya borçludur.' (Gerald Messadie, Şeytanın Genel Tarihi, s. 176)

İlim tüm insanlığın ortak mirasıdır, İslam’ın kendine has, özel medeniyetini oluşturmada kullanılan araçlardan biri de Yunan-Helenistik bilimidir. İslam bu bilimi almış, korumuş, birçok alanda geliştirmiş ve kendine has bir medeniyet meydana getirmiştir.

Önsöz

Filozof ve bilim tarihçisi Giorgio De Santillana: “Şimdiye kadar İslami kültür hep antik medeniyetle bizim Orta Çağımız arasında zorunlu bir geçiş dönemi olarak sunulmuştur. Hatta tarihi misyonunun başarısı bile Greklerin eserleri ve teknikleri üzerinde yükselmesine bağlanmıştır. Bu ise bir bakıma, büyük bir medeniyeti Batı tarihinin hizmetinde bir unsura dönüştürmektir. Yazar Nasr’ın başarısı, Grek mirasının ‘bağımsız bir düşüncenin’ gelişiminde ‘sadece bir safhayı’ oluşturduğunu ikna edici bir biçimde ortaya koymasıdır.” (Seyyit Hüseyin Nasr, İslam’da Bilim ve Medeniyet, s. 8) Biruni, Razi, İ. Heysem, Battani, İ. Rüşt gibi şahsiyetler bizim Orta Çağ kültürümüzün bir adım ‘önündeydiler.’ (s. 11) ‘Bilimi yok edenler, gerçekte dinin altını da oyarlar.’ el- Hazin: İslam’ın çöken dünyevi sistemi yerini, şahsi mistik deneyimin (tasavvuf) görünmez, gizli ve kuşatıcı varlığı almıştır. (s. 16)

Giriş

İslam’ın ilkeleri: Müslüman için tarih, İslam’ın zamana bağlı olmayan ilkelerini hiçbir şekilde etkilemez. İslam medeniyetinin simgesi, kararlılığını oturmuşluğu ile İslam’ın değişmez ve sarsılmaz niteliğini simgeleyen Kâbe’dir. İslami vahiy, daha önceki medeniyetlerin mirasına kendi dehasını katarak, ürünleri bütünüyle İslami nitelikte bir medeniyet kurar kurmaz değişme ve intibak üzerindeki ilgi dağıldı, buna karşılık sanatlarda ve ilimlerde bir kararlılık, bir billurlaşma ortaya çıktı. Bu kararlılık, söz konusu sanatların ve ilimlerin kaynağını oluşturan ilkelerin değişmezliğine, sarsılmazlığına dayanıyordu. (s. 17) İslam’da sanatlar ve ilimler, vahyin özü olan ‘vahdet’ düşüncesine dayanır. Aynı şekilde İslami denilebilecek ilimler de, tabiattaki vahdeti (tek kaynaktan yaratılmayı) sergiler. İslam vahyi, aslın, özün ihyası ve yeniden hayatla buluşmasıdır. (s. 18)

İslam’ın üç anlam basamağı vardır: Öncelikle, evrendeki her şey Müslim yani ilahi emirlere teslim olmuştur. Ondan aldıkları görevi yerine getirirler. İkincisi, kendi iradesiyle vahyin şeriatına uyan insanlar Müslim’dir. Son basamak ise, katıksız bilgi ve kavrayış basamağı arifler (derin kavrayış sahipleri) makamıdır. (s. 19)

İslam düşüncesinin birçok öğesi daha önceki geleneklerden tevarüs edilmiştir ve İslam bu geleneklerdeki hakikatlerin inkarcısı değil mirasçısıdır. İslam eskiden gelen bu ilmi mirasa ‘tevhidi bakış açısını ve ilahi kurallara teslimiyeti’ kazandırarak Atina ve İskenderiye’de söndürülen ilim ateşini yeniden tutuşturmuştur. (s. 22) İslam ilmi, ancak marifet ile sımsıkı bağlı olursa soylu bir özellik kazanılacağını ısrarla belirtir. (s. 24) Müslüman, ilmi üç yönlü öğrenir:

Şeriat (Kur'an'dır ve ictihadla açıklanmıştır), tarikat ve hakikat. Şeriat bir dairenin çemberi, tarikat yarıçapı, hakikat ise merkezidir.

Hristiyanlığın Roma'da kuruluşunun üzerinden 200 yıl geçtikten sonra (MS 313) bile batı hâlâ müthiş bir barbarlık içinde yüzüyordu. Buna karşılık Hz. Muhammed'den 200 yıl sonra Halife Harun Reşid döneminde İslam dünyası kültür bakımından çok hareketli idi. (s. 25)

İslam medeniyetindeki perspektifler: İslam yaklaşık yüz yılda Ortadoğu'dan Kuzey Afrika'ya ve İspanya'ya kadar yayılmış, daha önce pek çok medeniyetlerin gelip geçtiği bu bölgelerde birçok ilimle yüz yüze gelmiş, bu ilimlerden 'kendi ruhuna uyanları bünyesinde eritmiş ve kendine özgü kültürel hayatını bunlarla beslemiştir.' İslami 'vahyin özgüveni' birçok kaynaktan düşünceler özümsemesini kolaylaştırmıştır. Grek, Kaldeliler, Hintliler, İranlılar ve Çinlilerden alınan ilimler 'yeni bir bütünlüğe' kavuşmuşlardır. Bu yeni yapı, yüzyıllar içinde geliştirilmiş ve vahiyden kaynaklanan temel yapıya eklenerek İslam medeniyetinin bir parçası olmuştur. (s. 27, 37) Huneyn ibn İshak ve Sabit ibn Kurra'nın başını çektiği mütercimlerin yaptığı tercümelerdeki düşünceler içinde, Kur'an ruhuna uyanlar ayıklanıp seçilmiş ve İslam medeniyetinin parçaları olmuştur. (s. 29) Ömer Hayyam, Risale-i Vücud (Tahran Milli Kütüphanesi, Beyazi yazması) adlı eserinde ilim peşinde koşanları dörde ayırır ve "Kelamcılar, Filozoflar, İsmaililer (Kendi zamanında meşhur olan batini bir Şii grup) ve Sufiler. Sufiler, aklı gereksiz şişkinliklerden kurtarıp arıtırlar. Yolların en iyisi sufiliktir. Allah âşıklarının rehberi ilhamdır. Onların akılla bir ilgileri yoktur. Akılla alışverişi kesmişlerdir." der. (s. 31) Hayyam kendini sadık bir pisagoryan ve sufi olarak tanımlamaktadır. (s. 32, 35, 53) Batı dünyasında çoğunluğun gözünde bilim, teknoloji ve teknolojinin uygulamaları demektir. Buna karşılık İslam'ın anladığı ilim, ona değer verenleri 'manevi anlamda olgunlaşmasına ve huzura kavuşmasına yarayacak' bilgidir. Bu nedenle sonuçları 'içe dönüktür.' Bu ilmi anlayıp değerlendirmek ancak kendi hedefleri ve kendi bakış açısı içinde mümkündür. (s. 38)

İslam biliminin evrensel şahsiyetleri: Tıpkı gövdesi hikmet olan bir ağacın dalları gibi, Müslüman bilge kişi, bütün ilimleri aynı temel ilkelerin değişik uygulamaları olarak öğretmek suretiyle, öğrencilerinin zihnine ilimlerin birliği düşüncesini daha baştan güzelce yerleştirir. (s. 39)

Eğitim sisteminin temelleri ve eğitim kurumları: Medrese, üniversiteler: Özellikle Harun Reşid ve Me'mun dönemlerindeki felsefe, tabiat ve matematik ilimleriyle uğraşma nedenini sadece yöneticilerin kişisel merakları ile açıklayamayız. Asıl sebep, İslam inanç ilkelerini mantıki delillere dayandırmak ve hak olduğunu ispat etmek amacı idi. (s. 70) Bu dönemlerde Daru'l Hikme ve Bağdat, Kudüs, Kuzey Afrika, Semerkand, Ezher, Granada medreseleri gibi ilim merkezleri kuruldu. Bu merkezlerin bazılarında bir milyondan fazla kitap bulunmakta idi. (s. 71) 'Eğitim parasızdı.' Öğrenci, hocasını seçerdi. Buralarda sadece bilgi değil, ruh da elden ele geçirilmekte idi. (s. 73) Farabi, Tahsilü's-Saade (mutluluğu elde etme) adlı eserinde: "İşe önce sayılarla (yani aritmetikle) başla, sonra büyüklere (hacimlere, geometriye) ondan sonra da özünde sayı ve büyüklük olan (optik gök küreleri ve hareket eden büyüklükler) bütün diğer şeylere, müziğe, ağırlıklar ilmine, mekaniğe geçilir." (Al-Farabi's Philosophy of Plato and Aristotle, s. 19)

demektedir. (s. 74) İlk rasathane 288 tarihinde Bağdat'ta kurulmuştur. (s. 79) Tıbbın teorik tarafı cami ve medreselerde, pratik tarafı hastanelerde öğretiliyordu. İlk hastane, 707 yılında Şam'da kurulmuştur. Öğrenci cami, medrese ve hastane eğitimini tamamladıktan sonra günümüzdeki adı ile bir tez yazarak eğitimini tamamlar ve tezi kabul edilirse icazet diploması alırdı. (s. 88)

Kozmoloji, coğrafya ve tabiat tarihi: İslam kozmolojisi Kur'ani kaynaklardan çıkartılan bir ilme dayanır. (s. 96) Biruni, jeodezi (yer ölçümü) biliminin kurucusu sayılır. (s. 98) İslam tabiat tarihçilerinin çoğu, Allah'ın ayetlerini incelemek için bu ilme yönelmişlerdir. (s. 110)

Fizik: Minerallerin özgül ağırlığını Biruni bulmuştur. (s. 130) İbnü'l-Heysem, en büyük optik bilgindir ve orta çağın en büyük fizikçisi kabul edilir. (s. 131) İbni Sina ve el-Biruni arasındaki yazışmalarda: "İnancımıza göre gökler eliptik ya da mercimek biçimlidir." (Dekhoda, Ali Ekber, Biruni (Tehran: İntişarat-ı İdareh-i Küll-i Nagerish. BVezarat-ı Ferhang, 29 vd.) görüşünü dile getirmiştir. el-Hazani, denge biliminin kurucusudur. (s. 144)

Matematik: İslami açıdan matematik çokluk içindeki birliğin, tevhidin ifade aracıdır. Sayılar ilmi bir olanı anlatan bir dildir. (s. 152) Müslüman astronomlar birçok gözlemler yaparlar ve sonuçlarını, eskilerden daha kapsamlı olan ve modern zamana kadar kullanılan ziçlerde (astronomik çizgilerde) toplarlar. (s. 153) Müslümanlar, cebiri Hint kökeninden alıp Grek yöntemleri ile geliştirmişlerdir. Cebir, İslam dünyasında olgunluğa erişmiştir. Logaritma kelimesinin kaynağı da, bir Müslüman olan Harezmi'nin 'Liber Algorismi' adlı kitabıdır. (s. 154) Müslümanlar sayı ilmini Yunanlılarca bilinenin ötesine yaydılar, yeni yöntemler buldular, geliştirip sistematize ettiler. et-Tusi, Astronomiyi bağımsız bir bilim haline getirdi. (s. 158)

Astronomi: Astronomide Müslümanlar daha çok Batlamyus geleneğini sürdürmüşlerdir. Cabir ibn Eflah (s. 179) ve Nasireddin Tusi (s. 180) ise Batlamyus'u eleştirmişlerdir. Battani, ekliptik eğikliğin 23 derece 35 saniye olduğunu hesaplamıştır. 'Yıldızlar ilmine dair' adlı eseri, Rönesans'a kadar astronomide temel eserlerden biri olarak okutulmuştur. (s. 177) İbnu'ş-Şatır'ın ay sistemi, 'Kopernik'in 200 yıl sonra' sunduğu ay sisteminin aynısıdır. Kopernik'in astronomisinde yeni olarak sunulan şeyler temelde, Tusi ve öğrencilerinin okulunda mevcuttu! Biruni dünyanın güneşin etrafında döndüğünü biliyordu, hatta gezegenlerin dairesel değil elips biçiminde hareket ettiğini açıklamıştı. (s. 181)

Tıp: 17. yüzyıla kadar Müslüman hekimler 'batılı isimlerle' Avrupa'da okutulmuştur. (s. 191) İbni Sina'nın 'Kanun fi't-Tıp' adlı eseri için, Nizam-Arudi, "Eğer Hipokrat ve Galen yaşıyor olsalardı, muhakkak ki, bu kitaba atıfta bulunurlardı." (Çehar makale, s. 79-80) demektedir. Bu eser 19. yüzyıl başlarına kadar, tıbbi otoritesini korumuştur. (Amber Haque (2004); "Psychology from Islamic Perspective: Contributions of Early Muslim Scholars and Challenges to Contemporary Muslim Psychologists", Journal of Religion and Health 43(4); p. 357-377)

Felsefe: el-Kindi, Farabi, İbni Sina, İbni Rüşt akla gelen ilk Müslüman filozoflardır. İslam felsefesinde iki ekol öne çıkmıştır. (s. 293) Kindi ve Farabi, kemale İbni Sina ile ulaşmıştır. (s. 296) Meşşailer (Akılcı, Aristocular): Aristo'nun kıyas metoduna önem vererek gerçeğe ulaşmada akıl prensiplerini kullanma yöntemini benimsemişlerdir. İşrakiler (Aydınlanmacılar): İslami Platonik ve Farisi öğretilerin etkisiyle, hakikate aklı da kullanarak sezgi ve işrak yoluyla ulaşmayı benimsemişlerdir. (s. 294) Akılcı filozoflar Gazali'nin cerhi -eleştirileri ile- nüfuzlarını yitirmişlerdir. İbni Sina ve Nasıruddin et-Tusi ya Şiidirler ya da Şia'dan gelen bir temele dayanırlar. (s. 295; Şii olmadığının delilleri için; DİA, İbni Sina maddesine bakılabilir!) Şia, fizik âlemini manevi hakikatlerin yansıdığı bir ayna olarak görürken sufi ile aynı çizgide birleşir. (s. 296; Yazar Seyyid Hüseyin Nasr'da Şii kökenli bir İslam âlimidir.) Eşari kelamcılığının yayılması, İslam dünyasında akılcılığın tesirini azalttı ve tasavvufun yardımıyla gücünü büyük oranda ortadan kaldırdı. (s. 303) Gazali, İslam

dünyasındaki Aristoculuğu İslam'ın deruni hayatından kovdu. (s. 304) Gazali'nin 'el Munkız mine'd-delal' adlı eserinden: Aristo, küfür ve sapıklık sayılan bazı fikirleri almaktan kurtulamadı. Bu sebeple hem bu filozofları ve hem de İbni Sina ve Farabi ve başkaları gibi onlara uyan İslam filozoflarını tekfir etmek gerekir. Filozoflar hakkında iyi zannı sebebiyle doğru yoldan çıkan ne kadar adam gördüm. (s. 306; Gazali'de eski bir filozoftur. O, felsefe adı altında, İslam âleminde yaygınlaşan Yunan dünya görüşüne karşı çıkmıştır.) İslam'a bağlı ama cahil kimseler, felsefe ile irtibatlı her ilmi reddederek dinin savunulabileceğini zanneder. Hatta onların söylediklerinin vahye aykırı olduğunu varsayarak, güneş ve ay tutulması hakkındaki görüşlerini kabul etmezler. Felsefeyi derinlemesine bilen bir kimse bu hücumları işittiğinde kendi delillerinde şüpheye düşmez, tersine, İslam'ın cehalet ve kesin delilleri inkar etme üzerine kurulduğuna inanarak, felsefeye karşı sevgisi ve İslam'a karşı da nefreti artar. Bu ilimlere karşı çıkarak İslam'a yardım edeceğini sanan kimse, dine karşı büyük bir cinayet işlemiştir. Halbuki dinin olumlu ve olumsuz anlamda bu ilimlere herhangi bir müdahalesi olmadığı gibi, bu ilimlerin de dini meselelere müdahalesi yoktur. (s. 307) Mantık ilminde de aynı şey söz konusudur. Bu ilme karşı çıkılacak olursa bu, mantıkçıların, dini korumanın bu tür karşı çıkışlara bağlı olduğunu sanan kimsenin aklından hatta dininden şüphe etmelerinden başka bir şey sağlamaz. (s. 308) İbni Rüşt, Gazali'ye karşı çıkmıştır. O, Endülüs felsefesine anti-Gazalici bir anlayışı sokmuştur. (s. 309) İbni Rüşt, Batıda dine karşı ve şeytanın havarisi olarak tanıtılmıştır. Halbuki o, akıl ve vahyin gerçeğe ulaşmada kaynak olduklarını ve aynı hedefe götürdüklerine inanırdı. (s. 314) Sühreverdi'nin 'Hikmetu'l-İşrak' adlı eseri mantıkla başlar ve vecd/cezbe/ilahi aşk coşkunluğu ile son bulur. (s. 326-327) 'Three Treaties on Mysticism' (s. 30-38) adlı eserinde tevhidi beş mertebeye ayırır: Allah'tan başka ilah yoktur. Ondan başka O yoktur. Bütün O'luklar ondandır. Senden başka sen yoktur. Son mertebe, bir kimse sen diye hitap ettiğinde onu kendinden ayırır ve ikilik iddia eder, ikilik ise birlik âleminden çok uzaktır. (s. 332) Benzer iddiaları (Tevhide aykırı olan klasik 'vahdeti vücud' anlayışını) Molla Sadra ve İbni Arabi de dile getirmiştir. (s. 333)

İrfani gelenek

İslam dünyasında bilginin en yüksek biçimi, hiçbir zaman tek bir bilim ya da istidlal düzeyinde kalan bir 'scientia' haline gelmemiş, aksine her zaman için velilerin hikmeti ya da nihai anlamı marifete tekabül eden bir 'sapientia' olarak kalmıştır. Felsefe gerçekte, manevi erdemleri elde etmeye matuf hal ve hareketleri vasıtasıyla, marifetin bütünlüğünü tamamlayan bir unsur idi: Fakat sonraları salt teorik bilgilerle sınırlı hale geldi. Manevi tekamülden tamamen soyutlandı ve aklın (intellect) sınır edilmesi suretiyle, beşeri akla indirgendi. Bilginin en yüksek biçimi, marifettir. (Allah'a yakın olma, onu bilme) Vahdeti vücutçular lailahe illellah kavramını 'Vücudu mahzdan başka varlık yoktur' diye anlarlar. (s. 339) Vahdeti vücud öğretisi ilk defa, Endülüs'te doğup Şam'da ölen ibni Arabi tarafından formüle edilmiştir. (s. 342) İbni Arabi, Kur'an dışında Hermetik ve Pisagoryen unsurları da kullanmıştır. (s. 343) Abdülkerim el-Cili, 'İnsanı Kâmil' adlı eserinde: İnsanı kâmil, tüm varlığın etrafında deveran edip durduğu kutuptur. Mevcudat var oldukça o tektir. Fakat o farklı biçimlerde görünür. (II/s. 48) demektedir. Sufi için âlem Allah değildir, fakat ondan başka bir şey de değildir. İnsanı kâmil, Muhammed'in nurudur. İnsanı kâmil Allah'ın aynasıdır. Allah, esma ve sıfatlarını sadece insanı kâmilde görmeyi dilemiştir. (II/ s. 50) Ey Allah'ım, bizi boş işlerle uğraşmaktan sakındır ve bize eşyayı olduğu gibi göster. Gözlerimizi cehalet perdesinden kurtar ve bize eşyanın mahiyetini göster. (Molla Cami, Levaih, s. 2)

Müslüman bilim öncüleri

973 doğumlu "Biruni 27 yaşındayken 18 yaşındaki İbn-i Sina ile yazılı bir münakaşaya girişiyor. Konu nedir biliyor musunuz? 'Işığın sürati ölçüsüz müdür yani lâ mütenahi midir,

yoksa ölçülebilir mi? Yani zamanla ölçülebilir mi?' Ne müthiş bir şey değil mi? Böyle bir şey bugünün Türkiye'sinde bile olmaz." (Fuat Sezgin, Bilim Tarihi Sohbetleri, s. 79) Ebu Yusuf el Kindi, Einstein'dan 1100 yıl önce rölativite (izafiyet/görecelik) teorisini ortaya atmıştır. (Prof. Dr. Mehmet Bayrakdar, "Kindi ve Einstein'e Göre Rölativite (Bağıllık) ve Benzerlikleri", Bilim ve Teknik, sayı: 153, s. XIII/10-11) El-Biruni, Fizikçi Isaac Newton, Evangelista Torricelli, bilim insanı Nicolaus Copernicus ve matematikçi Galileo gibi filozoflara ilham kaynağı olmuş ve Galileo'den 600 yıl önce dünyanın döndüğünü keşfetmiştir. (AA, 13.12.2018) Hazini, Yer çekimini Newton'dan 500 yıl önce keşfetmiştir. (Abdulhakim Koçin, Bilim Teknik, Çağı aşanlar, 25, Sayı 290, s. 48) İstanbul'da Lagari Hasan Çelebi ilk insanlı roketi icat etmiştir. (https://tr.wikipedia.org/wiki/L%C3%A2gar%C3%AE_Hasan_%C3%87elebi) Wright kardeşlerden 238 yıl önce roketle 2.5 km yol katetmiştir.

Uygarlık, eski Yunan/Grek mucizesi midir?

"Avrupa merkezli anlayışa göre, bilimin temeli eski Yunan'da atıldı ve 16'ncı yüzyıldan sonra Avrupa'da doruğa çıktı. Hayır, bu Batı'nın Doğu'yu dikkate almayan -bilim dışı- hurafesidir. Batı uygarlığının temelinde nasıl eski Yunan varsa Doğu da vardır. Örneğin İslam'ın uygarlığa katkıları görmezlikten gelinerek tarih yazılabilir mi? Bağdat, Endülüs, Sicilya, Şam, Semerkand, Horasan, Kahire, Herat gibi İslam'ın bilim merkezleri inkar edilebilir mi? Bilimsel ve teknolojik birçok buluş, keşif buradan Batı'ya gitmemiş midir? El Kindi (801?-866?), Razi (865-925), Farabi (870-950), İbn-i Sina (980-1037), Ömer Hayyam (1048-1131), İbn-i Rüşd (1126-1198), Nasreddin Tusi (1201-1274) ve yüzlerce Müslüman düşün adamı/filozof nasıl görmezlikten gelinebilir? Batılılar, Eflatun'u bile Müslümanlardan öğrenmediler mi? Eski Yunan bilimini yeniden düşünen ve ona özgün katkılar yapan Müslüman âlimler yok sayılabilir mi? Rönesans ortalarına kadar Avrupa'da yazılmış bütün aritmetik kitaplarının kaynağı Harezmi'nin (780-850) "Hesab-ı Hindi"si değil midir? Ondalık kesirler sistemini Gıyaseddin Cemşid'den (1380-1437) öğrenmediler mi? Trigonometriyi bütün esaslarıyla Ebu'l Vefa Buzcani (940-998) yeniden kurmadı mı? Matematikte devrim yaratan "sıfır"ı, 976'da Muhammed bin Ahmed keşfetmedi mi? Örnekler bu sayfaya sığmaz. Batı, simyadan bilimsel kimyaya geçilmesini Müslümanlara borçludur. Biz hâlâ tartışmasını yapıyoruz, "alkool" sözcüğü bile Doğu'dan Batı dillerine geçmiştir. Sadece bir tek sözcük değil dillerine geçen kimya, cebir, ziraat, botanik, narenç, zafran, suda, kutun, nilüfer, şerap ve yüzlercesi. Potasyum, aminoasit, sodyum, nitrat ve cıvanın üretimini kim buldu? Çeliğe ilk su veren Müslümanlar değil miydi? Katarakt, çiçek ve kızamık hastalığını ilk kez Müslüman âlimlerden okudular. Cerrahi müdahalelerde uyuşturucu kullanmayı, yüksek ateşi soğuk su banyosuyla düşürmeyi, damardan kan akıtma gibi tedavi yöntemlerini Müslüman tıp adamlarından öğrendiler. Bugün sıklıkla dile getirilen, "insan bedeninin doğal iyileştirici yeteneğini" ilk keşfedenler de Müslüman tıp adamları değil miydi? İçi delik iğneyi 1256'da al-Mahusen'in bulduğu gerçeği reddedilebilir mi? Şam'da 1298'de ölen İbn-i Al Nafis, Portekizli Servet'e atfedilen kan dolaşımı sistemini, ondan 300 yıl önce keşfetti. Modern sosyolojinin kuruluş yolunu İbn-i Haldun açmamış mıdır? Kağıt daha Avrupa'ya girmeden Semerkant'ta kağıt fabrikası vardı. Yazıyorlar, matbaayı Gutenberg bulmuş! Matbaayı Çinliler buldu, Türkler aracılığıyla Araplara geçtikten sonra Avrupa'ya gitti. Gutenberg sadece harfleri ayrı ayrı oymayı başardı! Güya pusulayı da G. d'Amalfi icat etmişti. Pusula da aynen matbaanın izlediği seyirle Batı'ya ulaştı. Taberi'siz (839-922), Mesudi'siz (ö 956), İbn-i Miskeyf'siz (ö 1030) tarih yazılırsa ancak bu kadar yazılabiliyor demek ki! Bizans, dönemin en büyük kütüphanesi İskenderiye Kütüphanesi'ni yakarken, İslam coğrafyasının her yanında kütüphaneler açılıyordu. Dante'nin "İlahi Komedya"sı üzerinde Muhiddin Arabi'nin etkisi yadsınabilir mi? "Binbir Gece Masalları"nın Batılı yazarlar üzerindeki etkisinden bahsetmeye gerek var mı? Çok övündükleri klasik müziğin sol anahtarı ve beş hatlı notayı bile ilk Müslümanlar kullanmıştır. Doğru dürüst

su kanalları bile yapamıyorlardı, tarım tekniklerini El Avam'ın "Kitabü'l-Hulase"den okuduklarını bilmiyor muyuz? Kristof Kolomb'un 1498'de Haiti'den yazdığı mektuba göre, Amerika'nın keşfi İbn-i Rüşd'ün kaydettiği bilgiler sayesinde gerçekleşmiştir. Uluğ Bey'in hazırladığı dünya haritasının kâşif kaptanlara rehberlik ettiğini bilmeyen mi var? (Soner Yalçın, Hürriyet, 10 Ekim 2010)

Önce Onlar Bulmuştu

Dünyanın üzerine bir güneş gibi doğan İslamiyet, ilim öğrenmeyi teşvik ederek Müslümanların her bakımdan örnek alınabilecek bir medeniyet kurmalarını sağlamıştır. Kur'an-ı Kerim'in ve Peygamber Efendimiz'in (sav) teşvikleriyle, M.S. 800–1500 yılları arasında İslam dünyasında, her konuda olduğu gibi ilmi çalışmalarda da önemli ilerlemeler olmuş, birçok Batılı araştırmacı İslam dünyasının önemli ilim merkezlerine gelerek Müslüman âlimlerden ilim öğrenmiştir. Müslüman ilim adamlarının eserlerinden yaptıkları çevirilerle kendi ülkelerinde mucit olarak meşhur olmuş çok sayıda Batılı araştırmacı vardır. Batı'nın meseleye taraflı yaklaşması, ülkemizde de bazı kesimlerin bu gerçeği kasıtlı olarak örtmeye çalışması neticesi maalesef Müslüman ilim adamları tarafından yapılan keşif ve ortaya konan icatlar Batılılara mal edilmiştir. Bütün bunlardan sonra da, "İslam ilerlemeye engeldir." gibi yaftalarla Müslümanlar tesir altına alınmak istenmiştir. Aşağıdaki örneklerden de anlaşılacağı gibi birçok icat ve keşfin temelinde Müslüman ilim adamları vardır.

Uçak. İnsanoğlunun kuşlar gibi uçma hayalinin, ilk olarak 1903 yılında Wright Kardeşler tarafından gerçekleştirildiği bilinir. Halbuki ilk uçuş denemeleri 880 yılında, Endülüslü Müslüman âlim İbn-i Firnas tarafından gerçekleştirilmiştir. Planörlere benzeyen bir aletin üzerine kuş tüyleri ve kumaş geçiren İbn-i Firnas, bununla bir müddet havada kalmayı başarmıştır. İbn-i Firnas'ın bu faaliyeti, Batılı tarihçilerden Prof. Dr. Philip Hitti ve Dr. Sigrid Hunke tarafından ilk uçuş denemesi, kullandığı alet de ilk uçak modeli olarak kabul edilir. (F. Mitti, Siyasi ve Kültürel İslam Tarihi; O. Turan, Selçuklular Tarihi ve Türk-İslam Medeniyeti)

Buharlı otomatik sistemler. Çeşitli kaynaklarda, buharlı otomatik sistemlerin ilk örneklerinin 1780 yılında İskoçyalı mühendis James Watt (1736–1819) tarafından icat edildiği belirtilir. Halbuki James Watt'tan 600 yıl öne yaşamış olan El-Cezeri'nin bir eserinde, buharlı otomatik sisteme benzer bir regülatörden bahsedilmekte ve bu regülatörün detaylı resmi yer almaktadır. El-Cezeri bu sistemde, buhar veya petrolle çalışan motorlu taşıtların vazgeçilmez elemanı olan supap tekniğini de ilk olarak kullanmıştır. (El-Cezeri, Kitab fi Ma'rifet'il Hiyali'l Hendesiye, s. 394–395)

İlk denizaltı. Su altında ilerleyebilen bir vasıta yapma fikri, ilk olarak Leonardo da Vinci (1412–1519) tarafından ortaya atılmıştır. Günümüzde ilk denizaltının 1776 yılında Amerikalı bilim adamı David Bushnell tarafından yapıldığı bilinmektedir. Halbuki İbrahim Efendi, 1719 yılında şehzadelerin sünnet düğününde eğlence maksatlı kullanılmak üzere, insan taşıyabilen ve bir saatten fazla su altında kalabilen, çelikten bir denizaltı yapmıştır. (Şaban Döven, Müslüman İlim Öncüleri)

Dünyanın yuvarlaklığı ve kendi etrafında dönmesi. Kainat kitabını, Kur'an-ı Kerim'in ışığında okuyan El-Biruni (973–1048), Dünya'nın yuvarlak oluşuna ve kendi etrafında döndüğüne dair ilmi hesaplamalarını Kopernik'ten 500 yıl önce bilim dünyasına sunmuştur. Ne yazık ki, gençliğimize Kopernik anlatılmasına rağmen, El-Biruni'den hiç bahsedilmemektedir. (Şaban Döven, Müslüman İlim Öncüleri; İslam Dünyasının Mucitleri" Focus, Sayı:2005/01-112414, Ocak 2005)

Kan dolaşımı. 16. yüzyılda yaşamış olan Micheal Servitus'ün kan dolaşımını ilk keşfeden kişi olduğu kanaati günümüzde yaygındır. Halbuki ondan 300 yıl önce yaşamış Müslüman tıp âlimi İbnü'n-Nefis (1208–1288), eserinde damar sistemini ve kalbin bölümlerini detaylı olarak

çizmekte, büyük ve küçük kan dolaşımını ayrı ayrı anlatmaktadır. (Ibnü'n-Nefis, Serhül Kanun Sam, s. 108; Prof. Dr. Mehmet Bayraktar, İslam'da Bilim ve Teknoloji Tarihi)

İlk anestezi. İlk olarak 1850 yılında Junken tarafından yapıldığı zannedilen anestezi, Müslüman ilim adamı Sabit bin Kurra (835–902) tarafından keşfedilmiş ve kullanılmıştır. Harran'da doğan Sabit Bin Kurra, Bağdat'ta, tıpla birlikte matematik, astronomi ve mekanik sahalarında da önemli çalışmalar yapmıştır. (Prof. Dr. Mehmet Bayraktar, İslam'da Bilim ve Teknoloji Tarihi; Wood, C.A.. Memorandum, "Book ot a tenth Century oculist for the use of modern offtalmatologist of medicine", s. 264-265)

Atom. Günümüz dünyasında, atomla alakalı ilk çalışmaların İngiliz fizikçi John Dalton (1766–1844) tarafından yapıldığı, uranyumun çekirdeğinin parçalanabileceği fikrinin de Alman fizikçi Otto Hahn (1779–1868) tarafından ortaya atıldığı fikri yaygındır. Halbuki onlardan 1000 yıl önce yaşamış ve dönemin en büyük ilim merkezlerinden Harran Üniversitesi'nde rektörlük yapmış olan Müslüman kimyacı Cabir Bin Hayyan'ın (721–815) aşağıdaki sözleri asrımızın ilim adamlarını dahi hayrete düşürecek mahiyettedir: "Maddenin en küçük parçası olan 'cüz-ü la yetecezza'da (atom) yoğun bir enerji vardır. Yunan bilginlerinin iddia ettiği gibi onun parçalanamayacağı söylenemez. Aksine parçalanabilir ve parçalanınca da öylesine bir güç ortaya çıkar ki, bu güç Bağdat'ın altını üstüne getirebilir. Bu, Allah'ın bir kudret nişanıdır." (Şaban Döven, Müslüman İlim Adamları)

Verem ve tedavisi. Veremin tedavi usullerini ve bu hastalığa yol açan mikrobu Alman bilim adamı Dr. Robert Koch'un (1834–1910) bulduğu belirtilmektedir. Üstelik verem konusunda yaptığı çalışmalar dolayısıyla Dr. Koch'a 1905 yılında tıp sahasında Nobel ödülü verilmiştir. Halbuki Dr. Koch'dan 150 yıl önce yaşamış Osmanlı ilim adamı Abbas Vesim bin Abdurrahman'ın (?-1761) vereme yol açan mikrop, veremin bulaşma yolları ve tedavisi konusunda yaptığı çalışmalar Avrupa'da büyük ilgi görmüş ve yabancı ilim adamları kendisini sık sık ziyaret etmişlerdir. (Şaban Döven, Müslüman İlim Adamları; İbrahim Paşa, İslamların ve Bilhassa Türk Milleti Necibesinin Tababete Ettikleri Hizmetler, İkdam Gazetesi, sayı 4040)

Katarakt ameliyatı. İlk olarak 1846 yılında Blanchet tarafından gerçekleştirildiği bilinen katarakt ameliyatına, Kur'an-ı Kerim'de, Hz. Yakup'un (as) perde inmiş gözüne, Hz. Yusuf'un (as) gömleğini sürünce görmeye başlaması hadisesiyle işaret edilmektedir. Kur'an-ı Kerim'den aldığı ilhamla katarakt tedavisinin mümkün olabileceğine inanan ve bu sahada çalışmalar yapan Ebu'l-Kasım Ammar bin Ali Mevsili (950–1010) Irak ve Mısır'da yaşamıştır. Ali Mevsili'nin göz hastalıklarının tedavisi konusunda yazdığı "Kitabu'l-Müntehap" isimli eseri, Batı'da 18. yüzyılda dahi bu konudaki en iyi tıp kitabı olarak kabul edilmiştir. Ali Mavsili, göz hastalıklarına karşı uyguladığı çeşitli tedavi usullerinin yanında, içi oyuk bir tüp ile katarakt ameliyatı da yapmıştır. Batı'da yetişmiş Gergo Saton gibi objektif birkaç bilim tarihçisinin eserlerinde Müslüman ilim adamlarından detaylı bahsedilmektedir. Bu eserlerde Sabit Bin Kurra için Müslümanların Euklides'i, Harezmi için cebirde Euclides'ten bin yıl ileride, Cabir bin Hayyan için modern kimyanın, İbn-i Heysem için optik ilminin ve modern tecrübi fiziğin kurucusu, İbn-i Sina için hekimlerin üstadı, El-Cezeri için modern mühendisliğin ve otomatik kontrol ilminin kurucusu, Uluğ Bey için 15. yüzyılın astronomu, Mimar Sinan için mimarların üstadı, Piri Reis için dünyanın en büyük denizcisi, Razi için Avrupa'daki ders veren kimyager denmekte, diğer âlimler için de çeşitli güzel tabirler kullanılmaktadır. Ayrıca Milletlerarası Astronomi Birliği 1950'de aldığı bir karara istinaden Ay yüzeyinde bulunan kraterlere (Ay çukuru) bilime önemli katkıları olmuş ilim adamlarının isimlerini vermiştir. Bunlar arasında Müslüman ilim adamlarından Sabit bin Kurra, Ebu'l-Vefa, Uluğ Bey, Ali Kuşçu, Cabir Bin Hayyan, İbn-i Heysem, Biruni, İbn-i Sina, Nasiruddin Tusi, El-Battani, El-Fargani, Bitruci, El-Zerkavi ve Es-Sufi'nin isimleri de yer almaktadır. (Lütfi Göker, Bilim ve Teknolojinin Gelişimi ile Türk İslam Bilim Adamlarının Yeri)

Ünlü Müslüman Bilim Adamlarından Bazıları

Abdüsselam (1926-1996) Fizik bilgini, ilk nobel ödülü alan Müslüman bilim adamı.
Ahmed Bin Musa (10. yüzyıl) Sistem mühendisliğinin öncüsü. Astronom ve Mekanikçi.
Ahiz (776 - 869) Zooloji ilminin öncülerindendir. Hayvan gübresinden amonyak elde etmiştir.
Akşemseddin (1389 - 1459) Pasteur'dan önce mikrobu bulan ilk bilim adamı.
Ali Bin Abbas (? - 994) 1000 sene önce ilk kanser ameliyatını yapan bilim adamı. Kılcal damar sitemini ilk defa ortaya atan bilim adamıdır. Eski çağın en büyük hekimlerinden olan Hipokrates'in (Hipokrat) doğum olayı görüşünü kökünden yıktı.
Ali Bin İsa (11. yüzyıl) İlk defa göz hastalıkları hakkında eser veren Müslüman bilim adamı.
Ali Bin Rıdvan (? - 1067) Batıya tedavi metodlarını öğreten İslam âlimi.
Ammar (11. yüzyıl) İlk katarak ameliyatını kendine has biçimde yapan Müslüman bilim adamı.
Battani (858 - 929) Dünyanın en meşhur 20 astrononumdan biridir. Trigonometrinin mucidi, sinus ve kosinüs tabirlerini kullanan ilk bilgin.
Beyruni (973 - 1051) Dünyanın döndüğünü ilk bulan bilim adamı ümit burnu, Amerika ve japonyanın varlığından bahseden ilk bilim adamı. Beyruni Amerika kıtasının varlığını Cristof Colomb'un keşfinden 500 sene önce bildirmiştir. Matematik, Jeoloji, Coğrafya, Tıp, Felsefe, Fizik, Astronomi gibi dallarda eserler yazmıştır.
Bitruci (13. yüzyıl) Kopernik'e yol açan öncülük eden astronom bilim adamı.
Cabir Bin Eflah (12. yüzyıl) Çubuklu güneş saatini bulan ilk bilim adamıdır.
Cabir Bin Hayyam (721 - 805) Atom bombası fikrinin ilk mucidi ve kimyanın babası sayılır. Maddenin en küçük parçası atomun parçalanabileceği fikrini bundan 1200 sene önce ortaya atmıştır.
Cezeri (1136 - 1206) İlk sistem mühendisi ve ilk sibernetikçi ve elektronikçidir. Bilgisayarın babası.
Demiri (1349 - 1405) Avrupalılardan 400 yıl önce ilk zooloji ansiklopedisini yazan âlimdir.
Ebu Kamil Şuca (? - 951) Avrupa'ya matematiği öğreten İslam bilgini.
Ebu'l Vefa (940 - 998) Matematik ve Astronomi bilginidir trigonometriye tanjant, kotanjant, sekant ve kosekantı kazandıran matematik bilginidir.
Ebu Maşer (785 - 886) Med-Cezir olayını (gel-git) ilk keşfeden bilgindir.
Farabi (870 - 950) Ses olayını ilk defa fiziki yönden ele alıp açıklayıp izah getiren ilk bilgindir.
Fatih Sultan Mehmet (1432 - 1481) İstanbul'u feth eden ve havan topunu icad eden yivli topları döktüren padişahtır.
Fergani (9. yüzyıl) Ekliptik meyli ilk defa tesbit eden astronomi âlimi.
Gıyasüddin Cemşid (? - 1429) Ondalık kesir sistemini bulan Cemşid cebir ve astronomi âlimidir.
Harizmi (780 - 850) İlk cebir kitabını yazan ve Batıya cebiri öğreten bilgin. Adı algoritmaya isim oldu rakamları Avrupa' ya öğreten bilgin. Cebiri sistemleştiren Bilgin.
Hasan Bin Musa (? - ?) Dünyanın çevresini ölçen, üç kardeşler olarak bilinen üç kardeşten biri.
Hazini (6 - 7 yüzyıl) Yerçekimi ve terazilerle ilgili izahlarda bulunan bilgin.
Hazerfen Ahmed Çelebi (17 yüzyıl) Havada uçan ilk Türk. Planörcülüğün öncüsü.
Huneyn Bin İshak (809 - 873) Göz doktorlarına öncülük yapan bilgin.
İbni Avvam (8. yüzyıl) Tarım alanında orta çağ boyunca kendini kabul ettiren bilgin.
İbni Baytar (1190 - 1248) Orta çağın en büyük botanikçisi ve eczacısıdır.
İbni Cessar (? – 1009) Cüzzam hastalığının sebeb ve tedavilerini 1000 sene önce açıklayan müslüman doktor.
İbni Ebi Useybia (1203 - 1270) Tıp Tarihi hakkında eşsiz bir eser veren doktor. İbni Fazıl

(739 - 805) 12 asır önce ilk kağıt fabrikasını Kur'an vezir.
İbni Firnas (? - 888) Wright kardeşlerden 1000 sene önce ilk uçağı yapıp uçmayı gerçekleştiren âlim.
İbni Haldun (1332 - 1406) Tarihi ilim haline getiren sosyolojiyi Kur'an mütefekkir.Psikolojiyi tarihe uygulamış, ilk defa tarih felsefesi yapan büyük bir İslam tarihçisi, Sosyolog ve şehircilik uzmanı.
İbni Hatip (1313 - 1374) Vebanın bulaşıcı hastalık olduğunu ilmi yoldan açıklayan doktor.
İbni Heysem (965 - 1051) Optik ilminin kurucusu büyük fizikçi. İslam dünyasının en büyük fizikçisi, batılı bilginlerin öncüsü, göz ve görme sistemlerine açıklık kazandıran âlim. Galile teleskopunun arkasındaki isim.
İbni Karaka (? - 1100) 900 yıl önce torna tezgahı yapan bilgin.
İbni Macit (15. yüzyıl) Vasco Da Gama onun bilgilerinden ve rehberliğinden istifade ederek hindistana ulaştı.
İbni Rüşd (1126 - 1198) Büyük bir doktor, astronom ve matematikçidir.
İbni Sina (980 - 1037) Doktorların sultanı. Eserleri Avrupa üniversitelerinde 600 sene temel kitap olarak okutulan dahi doktor. Hastalık yayan küçük organizmalar, civa ile tedavi, Pasteur'e ışık tutması, ilaç bilim ustası, dış belirtilere dayanarak teşhis koyma, botanik ve zooloji ile ilgilendi, fizikle ilgilendi, jeoloji ilminin babası.
İbni Turk (9. yüzyıl) Cebirin temelini atan islam bilgini.
İbni Yunus (? - 1009) Galile'den önce sarkacı bulan astronom.
İbni Zuhr (1091 - 1162) Endülüsün en büyük müslüman doktorlarından asırlarca Avrupa'da eserleri ders kitabı olarak okutuldu.
İbnün-nefis (1210 - 1288) Küçük kan dolaşımını bulan ünlü İslam âlimi.
İbrahim Efendi (18 yüzyıl) Osmanlılarda ilk denizaltıyı gerçekleştiren mühendis.
İdrisi (1100 - 1166) Yedi asır önce bügünküne çok benzeyen dünya haritasını çizen coğrafyacı.
İhvanü-s Safa (10 yüzyıl) Çeşitli ilim dallarını içine alan 52 kitaptan meydana gelen bir ansiklopedi yazan ilim adamı. Astronomi, Coğrafya, Musiki, Ahlak, Felfese kitapları yazmıştır.
İsmail Gelenbevi (1730 - 1791) 18 yüzyılda Osmanlıların en güçlü matematikçilerindendi.
İstahri (10. yüzyıl) Minyatürlü coğrafya kitabı yazan bilgin.
Kadızade Rumi (1337 - 1430) Çağını aşan büyük bir matematikçi ve astronomi bilgini. Osmanlının ve Türklerin ilk astronomudur.
Kambur Vesim (? - 1761) Verem mikrobunu Robert Koch'dan 150 sene önce keşfeden ünlü doktor.
Katip Çelebi (1609 - 1657) Osmanlılarda Rönesans'ın müjdecisi, coğrafyacı ve fikir adamı.
Kazvini (1203 - 1283) Orta çağın Herodot'u Müslümanların Plinius'u, astronom ve coğrafyacı bilgin.
Kemaleddin Farisi (? - 1320) İbni Heysem ayarında büyük İslam matematikçisi, fizikçi ve astronom.
Kerhi (? - 1029) İslam dünyası Matematikçilerinden.
Kindi (803 - 872) İbni Heysem'e kadar optikle ilgili eserleri kaynak olan bilgin. Fizik, felsefe ve matematik alanında yaptığı hizmetleri ile tanınmıştır.
Kurşunoğlu Behram (1922 - ...) Genelleştirilmiş izafiyet teorisini ortaya atan beyin güçlerimizden. Halen Prof. Behram Kurşunoğlu Amerika da Florida Üniversitesinde teorik fizik merkezinde başkanlık yapmaktadır.
Lagarî Hasan Çelebi (17. yüzyıl) Füzeciliğin atası, Osmanlılarda ilk defa füze ile uçan bilgin.
Macriti (? - 1007) Matematikte başkan kabul edilen Endülüslü Matematikçi ve astronom.
Mağribi (16. yüzyıl) Çağının en büyük matematikçilerinden . Mağribinin eseri olan Tuhfetü'l Ada isimli kitabında üçgen, dörtgen, daire ve diğer geometrik şekillerinin yüzölçümlerini

bulmak için metodlar gösterilmiştir.
Maaşallah (72? - 815) Meşhur islam astronomlarındandır. Usturlapla ilgili ilk eseri veren bilgindir.
Mes'ûdi (? - 956) Kıymeti ancak 18. 19. Yüzyıllarda anlaşılan büyük tarihçi ve coğrafyacı. Mesudi günümüzden 1050 sene önce depremlerin oluş sebebini açıklamıştır. Mesudinin eserlerinden yel değirmenlerinin de Müslümanların icadı olduğu anlaşılmıştır.
Mimar Sinan (1489 - 1588) Seviyesine bugün dahi ulaşılamayan dahi mimar. Mimar Sinan tam manası ile bir sanat dahisidir.
Mürsiyeli İbrahim (15. yüzyıl) Piri reisten 52 sene önce bugünkü uygun Akdeniz haritasını çizen haritacı. Günümüzden 500 sene önce kadar önce yaşamıştır.
Nasirüddin Tusi (1201 - 1274) Trigonometri alanında ilk defa eser veren, Merağa rasathanesini Kur'an, matematikçi ve astronom.
Necmeddinü-l Mısri (13. yüzyıl) Çağının ünlü astronomlarından.
Ömer Hayyam (? - 1123) Cebirdeki binom formülünü bulan bilgin. Newton veya binom formülünün keşfi Ömer Hayyama aittir.
Piri Reis (1465 - 1554) 400 sene önce bu günküne çok yakın dünya haritasını çizen büyük coğrafyacı. Amerika kıtasının varlığını Cristof Colomb'dan önce bilen ünlü denizci.
Razi (864 - 925) Keşifleri ile ün salan asırlar boyunca Avrupa'ya ders veren kimyager doktor ünlü klinikçi.
Sabit Bin Kurra (? - 901) Newton' dan çok önce diferansiyel hesabını keşfeden bilgin. Dünyanın çapını doğru olarak hesaplayan ilk islam bilgini. Matemetik ve astronomi âlimi.
Sabuncu Oğlu Şerefeddin (1386 - 1470) Fatih devrinin ünlü doktor ve cerrahlarındandır. Deneysel fizyolojinin öncülerindendir.
Seydi Ali Reis (?-1562) Ünlü bir denizci, matematik ve astronomi âlimidir.
Takiyyüddin Er Rasit (1521 - 1585) İstanbul rasathanesi ilk Kur'an çağından çok ileride asrın önde gelen astronomi âlimidir.
Uluğ Bey (1394 -1449) Çağının en büyük astronomu ve trigonometride yeni çığır açan ünlü bir âlim ve hükümdar.
Zehravi (936 -1013) 1000 sene önce ilk çağdaş ameliyatı yapan ve ilk böbrek ameliyatını gerçekleştiren bilim adamı. Detay için, www.1001inventions.com adresine bakılabilir!

İslam'ın Dünyada Yayılışı

Konuyla alakalı, 'İslam kılıç zoru ile yayılmadı' adlı yazımızı da tavsiye ederiz!

Dünyada Müslüman olanlar

"İslam, başlangıcından bugüne "en zayıf olduğu dönemde" ama yine de en hızlı yayılan dindir. Bu da "İslam'ın kılıç zoruyla yayıldığı" söylemini çürütmeye yetecek bir delildir. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 86) Doğum oranı denklemden çıksa dahi, İslam hızla büyümeye devam ediyor. (Meriç, Muhtelif-1, s. 98) 2010-2050 arasında yüzde olarak en hızlı Müslüman nüfus artışının Kuzey Amerika'da gerçekleşeceği tahmin ediliyor. Bu, bölgenin genel nüfusunda beklenen artışın 7 katından fazladır!" (Meriç, Muhtelif-1, s. 103)

Ateist bir iddia olan, 'Müslüman ülkede doğmasak Müslüman olmazdık' görüşüne, haber ve görsellerin fazla yer kaplaması nedeni ile sadece berceste (öz, seçme) olan örneklerden bazılarını aktararak cevap vereceğiz:

"Okudukça, Kur'an bana daha çok yaklaştı. Sanki bugün yazılmıştı ve doğrudan bana sesleniyordu." (Garaudy, Hatıralar, s. 330) diyerek Müslüman olan Fransız yazar, düşünür, Fransız Komünist Partisi eski yöneticisi Roger Garaudy gibi, Kur'an'ı okuyarak İspanya'daki Yeşil Parti lideri Tony Roderick, (14.6.2019) Almanya'nın İslam karşıtı aşırı sağcı NPD Parti milletvekili Werner Klawun, (30.7.2015) Hollanda İslam karşıtı PVV'de yönetici ve Avrupa'daki en büyük İslam karşıtı lider Geert Wilders'in sağ kolu Milletvekili Arnoud Van Doorn, (6.3.2013) Alman İslam karşıtı politikacı AfD eyalet başkanı Arthur Wagner. (24.1.2018) Hollanda aşırı sağcı PVV milletvekili Joram Van Klaveren, (5.2.2019) Avustralya'nın en kötü şöhretli İslam karşıtı grubu olan Birleşik Vatanseverler Cephesi'nin eski başkanı aşırı sağcı Shermon Burgess, (3.3.2023) İslam düşmanlığı ile tanınan Hollanda'lı Doktor Pauline, (19.08.2022) İslam'ı çürütmeye çalışırken Prof. Shariffa Carlo Al Andalusıa (youtube.com/watch?v=0kt_2rxZPF0) Müslüman olmuşlardır.

"İslamofobik düşüncelerinden dolayı ABD'nin Muncie bölgesindeki İslam Merkezi'ni bombalama girişiminde bulunan, ancak orada karşılaştığı davranış sonucu İslam'a giriş yapan ABD'li emekli asker Richard McKinney, bombalamak istediği bu merkezin başkanı olmuştur." (www.gzt.com, 18.01.2023)

İsveç'in Jönköping kentinde 30 yıl papazlık yapan 76 yaşındaki Leif Skjetne, (10.3.2020) Oslo'da büyüyen ve bugün 77 yaşında olan ve İsveç Kilisesi'nde 30 yıl boyunca rahiplik yapan, yaklaşık 15 senedir Skillingaryd ilçesinin papazlığını üstlenirken Müslüman olmaya karar veren (23 Eylül 2020) ve tekrar Hristiyan olması için kendisine 10 milyon euro teklif edilen papaz Leif Skjetne, Müslüman olduktan sonra "650 Papazı Müslüman Yapan" Musa Bangura, (17 Kas 2021) İslamiyet'i seçerek "İsmail" adını alan (23 Eylül 2021) ABD'li Katolik papaz Prof. Dr. Craig Victor Fenter, Papaz asistanı olup İslam dininin yanlışlarını ararken 12 yıl süren araştırma sonunda kendisi Müslüman olan Haşim Jeansen, (08 Ekim 2015) Sofya'da 20 yıl boyunca papazlık ve kilise encümenliği yapan ve sonra din değiştirerek Müslümanlığı seçen Atanas Mihaylov, (10 Aralık 2012) Homabay vilayetinin Niyal Gosi köyü kilisesinde papaz olan ve uzun bir sorgulama döneminden sonra Müslüman olan 61 yaşındaki Charles Okuany (19 Temmuz 2019)

Baptistler, Metodistler, Episkopalyanlar, Nazarinler, Christ Kilisesi, Tanrı Kilisesi, Katolikler, Presbiteryanlar ve daha birçoğunu gezip kendini İncil konusunda geliştiren, dinler hakkında araştırmaları sadece Hristiyanlıkla sınırlı kalmayıp, Hinduizm, Judaizm, Budizm, Metafizik, yerel Amerikan dinlerini de araştıran ve sonunda İslam ile tanışıp Müslüman olan Yusuf Estes,

(1.2.2009) Yahudi Haham Mort ve ailesi, (Yeni Akit,28.12.2021) Papazlık ve felsefe eğitimi alıp sonra Müslüman olan Ahmet İsa Wagner, (10.12.2012) Katolik rahibe iken İslam'ın kusurlarını bulmak için Kur'an'ı açınca, araştırmaları sonucu Müslüman olan Irena Handono. (07 Ekim 2019)

Hinduların manevi lideri iken Müslüman olan Şankar Aşarya. (19.2.2019)

Hollanda Sultanahmet Camisi'nde Müslüman olan Yahudi 87 yaşında Sal van Coeverden. (10.5.2018) Yahudi haham iken ailesi ile birlikte Müslüman olan Aaron Kohen eşi Flori Kohen ve kızı Meira. (04 Kasım 2008)

Misyonerken Müslüman olan Alman Amir Mohammed Herzog, (11 Ekim 2009) Müslüman olan Yahudi haham Yusuf Hattab, (8 Ocak 2012) Budist keşiş olacakken Müslüman bir imam olan Ahmed Maeno. (23 Mar 2022)

Araştırmaları sonucu "politikacıların Kur'an'da savaş ve kadın düşmanlığı olduğunu iddia ediyorlar ama bunun aksine Kur'an çok kapsayıcı bir kitap" diyerek (23.10.2017) Müslüman olan Katolik yazar ve Carnegie Üniversitesi'nin Uluslararası Ahlak Konseyi Direktörü Gary Wills, Zamanında Rusya Ortodoks Kilisesi'nin en üst kademelerinde yer almış olan ve Başpiskoposluktan İslam'a geçen Vyacheslav Polosin, (01 Kasım 2016) Müslüman olan papaz Hilarion Heagy. (23.02.2023)

Kök hücre ilacının mucidi Prof. Dr. Henry Klassen. (15.3.2024)

"Özür dilerim, teröristlerin inançları hakkında bilgi edinmek için Kur'an okudum ve ben orada yazılanlar yüzünden İslam dinini kabul etmemle sonuçlandı" diye sosyal medyadan duyuran Jennifer Williams. (23.9.2014)

Kur'an'ın tercümesini yazarken Müslüman olan Prof Svetan Teofanow, (19.11.2015) 15 yıl Kur'an'da bilimsel hata arayan ama sonunda Müslüman olan Prof Gary Miller, (10.2.2016) Kur'an ayetlerini tek tek sorgulayıp Müslüman olan matematik Profesörü Jeffrey Lang. (1.7.2019)

Taliban elinde esir iken serbest bırakıldıktan sonra Müslüman olan gazeteci Yvınne Ridley, (4.8.2013) eş-Şebab tarafından kaçırılan ve daha sonra Müslüman olan yardım gönüllüsü Silvia Romano, (12 Mayıs 2020) El-Kaide tarafından kaçırılan ve sonra Müslüman olan Sophie Petronin, (9.10.2020) el-Kaide tarafından esir alınıp bırakılan ve sonra araştırmaları sonucu Müslüman olan Stephen McGown, (11.9.2017) Taliban elinde esir iken Müslüman olan ama buna Talibanı bile inandıramayıp bir güzel de dayak yiyen Avustralya'lı Timothy Weeks. (1.2.2022) En marjinal gruplar bile insanları etkileyebiliyorsa, bir de biz Müslümanlar gerçekten İslam'ı temsil edebilsek sonuç ne kadar farklı olurdu değil mi?!

Ateist iken Müslüman olan Estonyalı Eslimah, (23 Aralık 2018) ateist iken Müslüman olan Fransız Leonard Faytre. (3.10.2014)

İbn Haldun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk: "İslamiyet dünyada en hızlı yayılan din. İslamiyet Avrupa'da ve Amerika'da ikinci din oldu, Afrika'da hızla yayılıyor, Uzak Doğu'da ve Rusya'da yayılıyor. Bu hızla yayılış istatistiki olarak öyle gösteriyor ki 50 sene sonra Avrupa'nın ve Amerika'nın çoğunluğu Müslüman olabilir." (Sol haber, 03.03.2019)

Ukrayna'lı olup sonradan Müslüman olan kadının sosyal medya mesajı: "Müslümanlar, İslam'ın ne olduğunu öğrenin!" (youtube.com/watch?v=Gs39NsFSFPI ; 21.2.2020) Tam da bu sözü tamamlayan, "İslam ülkelerineden geri?" adlı yazımızı burada tavsiye edelim.

Amerikalı, İspanyol, Rus, İngiliz, Ermeni, Filipinli, Afrikalı eski papazlar, rahipler, kıdemli piskoposlar ve yeni halleri.

Harika bir özet olduğu için İrlandalı Müslüman Robert Wilson'un "İşte Müslüman olmamın 5 nedeni" adlı videosu ve açıklaması ile bitiriyorum: 1) Muhammed Peygamber. O sadece bir adam değildi. Bir hareketti. Onun hayatını inceledim. Ona "El-Emin" deniyordu. Peygamberlikten çok önce bile güvenilir biri olarak bilinirdi. Merhametle liderlik etti, tevazu içinde yaşadı ve güç tarafından yozlaştırılmadı. 2) Kur'an. Değişmemiş. Eşsiz. Bugün hâlâ orijinal Arapçasını okuyabilirsiniz. Aynı ayetler, aynı ritim, aynı mesaj. Yeniden yazım yok, 2.0 versiyonu yok, çelişki yok. Sadece milyonlarca insan tarafından ezberlenmiş, dilsel incelik ve hâlâ âlimleri şaşırtan yapılarla dolu bir kitap. 3) Tek Yaratıcı. Hiçbir karmaşa yok, teslis yok, ilahi drama yok, göksel bir hiyerarşi yok. Sadece tek bir Tanrı. Ezelî, görünmeyen ve mutlak egemen. 4) İçsel Mantık. Kör bir inanç değil. İslam senden aklını kapatmanı istemez. Seni soru sormaya, düşünmeye ve bilgi aramaya davet eder. Tek yaratıcı, ortağı yok, aracı yok; ibadet doğrudandır ve her ritüelin bir amacı vardır. 5) Bilim. Bilimden önce var olan bir bilim. Kur'an; evrenin genişlemesini, (51:47) embriyonik gelişimi, (23:12-14) suyun hayatın temeli olduğunu (21:30) ve bitkilerdeki cinsiyeti (20:53) anlattı. Mikroskoplar ve teleskoplardan yüzyıllar önce. Bu, bir bilim kitabı değildi ama olmasına da gerek yoktu. Temelleri doğru anlattı. Yani ani bir kararla Müslüman olmadım. Kanıtlara dayanarak Müslüman oldum. (instagram.com/robbieofarabia; facebook.com/reel/805798165443175)

İslam düşmanı iken araştırıp Müslüman olan dünyanın her yerinden insan portreleri, haber ve belgeleri sitelerimizde, "Dünyada Müslüman olanlar" başlıklı yazımızdadır.

-Resimler ve haberler çok yer kapladığı için buraya eklenmemiştir!-

Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?

Bu konuya ek bilgi olarak, 'Ateistlere cevaplar', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Bu konuyu gerek oryantalist gerekse ateistler daima gündemde tutmaya çalışmış ve bu evliliklerin Hz. Muhammed'in cinselliğe düşkünlüğünün göstergesi olduğunu ileri sürmüşlerdir. Bu nedenle konuyu her iki açıdan da ele alıp değerlendireceğiz.

Oryantalistler bizzat kendi kutsal kitaplarında Hz. İbrahim'in, Yakup, Davud'un, Süleyman'ın birden çok evli iken (Tekvin, 16/1-4, 25/1, 30/3-13, 32/22, II. Samuel, III/2-5, I. Samuel, 25/39-44, I. Krallar, I/1-4) ve onlara herhangi bir "Şehvetperestlik veya kadın düşkünlüğü ithamında bulunmazken, Efendimizin evliliklerini bu eksende değerlendirme eğiliminde olmaları (Muhammed Ali sabuni, Subuhat ve Ebatıl Havle Teaddüdi Zevcai'r-Resul, s. 7-8; İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 352) tam anlam ile ikiyüzlülüktür. İslam karşıtlarının bu iddiaları doğru olsaydı, Hz. Muhammed (sav) dul ve yaşlı kadınlarla değil de bakire olan genç kızlarla evlenmesi beklenirdi. Halbuki onun eşlerinden sadece Hz. Aişe validemiz bakire idi. Diğerleri ise ya daha önce bir veya iki evlilik yapmış ve bazılarının da önceki eşlerinden çocukları olan yaşı bir hayli ilerlemiş dul hanımlardı. (Doğuştan Günümüze Büyük İslam Tarihi, I/327) Halbuki "Mekkeli müşrikler Peygamberimize şair, kahin, sihirbaz demişler ama içlerinden hiçbirisi onun ahlakına, namusuna, edebine en ufak bir laf bile edememişlerdir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 142)

İskoç asıllı, tarihçi ve yazar Thomas Carlyle bu konuda şöyle demektedir: "İslam dininin düşmanları Hz. Muhammed'i şehvetine düşkün bir kimse gibi gösteriyorlar. Onlar, cinsiyetin doğal olarak çok güçlü olduğu yaşlarda, Arap muhiti gibi evlenmenin kolay olduğu kadar yaşadığı yerde, taaddüdi zevcat'ın bir kural gibi doğal kabul edildiği ve boşanmanın çok kolay olduğu bir çevrede yaşamasına, kendisinden büyük dul bir kadın olmasına rağmen, gençliğinin en hararetli devirlerinde 25 yıl yani 50 yaşına kadar yalnız Hatice ile evli kaldığı gerçeğini görmezlikten geliyorlar. Muhammed bundan sonra siyasi ve toplumsal sebeplerle birçok evlenmeler gerçekleştirmiştir. O bu yolla bir takım kadınlara şeref bahşetmek ve kabilelerle akrabalık münasebetleri kurmayı amaçlamıştır. O, bazen hiç de genç ve güzel olmayan kadınlarla da evlenmiştir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 11)

Efendimizin evlilik nedenlerini kısaca ele alırsak: İslam uğruna çekilen sıkıntılara karşılık olarak peygamberimiz dul hanımlarla evlilik yapmıştır, örneğin Hz. Sevde annemiz ile yaptığı evlilik. Kocası savaşta şehit olan kimsesiz dul hanımları koruma altına alma amacıyla evlilikler yapmıştır, örnek Hz. Ümmü Seleme ve Hz. Zeynep ile yaptığı evlilik. Hz. Muhammed, yaptığı evlilikler ile akrabalık bağları oluşturduğunu, bu sayede İslam destekçilerinin çoğalmasına vesile olduğunu da hatırlatalım. Örneğin Hz. Cüveyriye, Hz. Ümmü Habibe, Hz. Safiyye, Mısırlı Hz. Mariye ve son eşi Hz. Meymune ile evlilikleri. En yakın dostlarının kızları ile evlenerek aileyi onurlandırmasına da, Hz. Aişe, Hz. Hafsa ve Cahş kızı Hz. Zeynep ile evliliklerini örnek verebiliriz.

"Yıllarca tek kadına (Hz. Hatice) sadık bir koca olarak evli kalan Muhammed, onun ölümünden sonra birçok kadına saygılı ve müşfik bir koca" (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 127) olmuş ve "Bu evliliklerinden birkaçını da, savaşta şehit düşmüş Müslümanların dul eşlerine yeni bir aile yuvası bahşetmek amacıyla gerçekleştirmiştir." (Annemarie Schimmel, Muhammed, s. 30) Armstrong da, "Hz. Peygamber'in yakın arkadaşları ile dostluğunu pekiştirmek veya diğer kabilelerle ilişkiler kurmak için evlilikler yaptığına ve eşlerinin arasında yaşlı hanımların varlığına işaret ederek bu

evliliklerin cinsel amaçlı değerlendirilmemesi gerektiğinin" (Karen Armstrong, Islam, 15; Muhammad, 92) altını çizmektedir. Yahudi iken Müslüman olan Margaret Marcus (Meryem Cemile) bu konuyu şöyle özetlemektedir: Hz Muhammed, 'eşleri şehit düşmüş kadın dul kadınlarla, kimsesiz orta yaşlı ihtiyarlarla evlenmiştir ve amacı da başka kabilelerle dostluk kurmaktır. (Margaret Marcus (Meryem Cemile), Garb Materyalizmi Karşısında İslam, s 132)

Çevresince Hz Muhammed'e daha peygamber olmadan önce 'Muhammedü'l-emin' (Güvenilir Muhammed) lakabı verilmiştir. İçki, hırsızlık, kumar, ahlaksızlık, cinayetlerin çokça ve doğal karşılandığı o ortamda O (sav) parmakla gösterilecek dürüstlüğe sahip, ahlaki erdemlere sahip nadir insanlardan biri idi. (İbn Hişam, Sire, I/197; İbn Sa'd, I/146) Kâbe'nin 605 yılında tamir edilmesi gerekmişti. Kâbe tamir edildikten sonra Haceru'l-Esved taşının yerine konması büyük bir sorun oluşturmuştu. Bu eylem toplumda büyük bir statü göstergesi olacaktı. Kanlı bir kavga çıkmak üzere iken sorunu Hz. Muhammed çözmüştür. Halbuki ne zengin, ne kabile reisi ne de meşhur bir komutandır. (Belazuri, Ensabü'l-eşraf, I/100; İsmail Yiğit-Raşit Küçük, Siyer-i Nebi, 75) Peygamberimiz daha yirmili yaşlarda iken, zenginlerin fakirlerin haklarını korumak amacı ile kurdukları, adı 'faziletli-erdemlilerin dayanışması' olarak tercüme edilebilecek Hilfu'l-Fudul derneğine de üye kabul edilmiştir ki, kendisi ne zengin ne de kabile şeflerinden birisidir. (Abdurrahman b. Abdullah Süheyli, Ravzü'l-Ünüf, I/94, İbn-i Kesir, el-Bidaye, II/295, Sire, I/142; Tabakat, I/129) "Mekke ileri gelenleri içinde Hz. Muhammed'in güvenilirliği ve güzel ahlakı sebebiyle kızlarını onunla evlendirmek isteyen pek çok kimse de bulunmaktaydı." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 143) Peygamber olarak görevlendirildikten sonra da, hem de Peygamberlik görevinin en çetin geçen yıllarında amcası Ebu Talip vasıtası ile kendisine bir teklifte bulunulur: 'Ey Muhammed! Eğer sen para istiyorsan sana para verelim, başımıza başkan olmak istiyorsan seni başkan yapalım, eğer istiyorsan seni kabilemizin güzel kızlarıyla evlendirelim. Yeter ki sen bu İslam davasını anlatmaktan vazgeç.' Peygamberimiz onlara şu cevabı verir: 'Güneşi sağ elime, Ay'ı da sol elime verseler, ben yine bu dinden, bu tebliğden vazgeçmem. Ya Allah, bu dini hakim kılar, yahut ben bu uğurda canımı veririm.' (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail'u'n-Nübüvve-şamile- II/63; Taberi, II/218-220; Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 145) Hz. Muhammed'e üstlenmiş olduğu görevden vazgeçirmek için tehdit, hakaret, vaadler, dünyevi şeref ve saltanat tekliflerinde de (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 33) bulunulmuş, zamanla zenginlik ve makama yenileri eklenmiş (Arnold, s. 36) fakat tüm bu dünyevi teklifler, Hz. Muhammed tarafından her defasında reddedilmiştir!

Dünyevi/nefsi/şehevi/maddi beklentileri olan bir insan, neden daha genç iken toplumda bu kadar da saygı görürken zenginlerin arasına katılmasın, neden geleceği belli olmayan, fakir ve köleler ile beraber hareket edip, zenginleri karşısına alsın ve makam, kadın içerikli birçok teklifi reddetsin? Çünkü O, insanların hem dünya hem ahiret mutluluğunu hedeflemiş bir fedâkarlık abidesi, davası uğruna her şeyi göze almış imanı tam, ahlakı mükemmel bir önder idi! O, insanları battığı ahlaksızlık ve kötülük batağından kurtarmak için mücadele eden ve bu uğurda birçok iftiraya muhatap olmasına rağmen iyiliği tebliğ etme ve bu uğurda tüm zorlukları göze alma yolunu tercih eden bir dava adamı idi. Bunun, ne ilmi ne akli ne de tarihi başka bir açıklaması olamaz! Şimdi konuyu daha detaylı olarak ele alalım.

Hz. Hatice ile evliliği: Hz. Hatice, evlilik için, kendisine gelen Kureyş'in en namlı kabile reislerinin isteklerini reddetmiş ve ahlakına hayran kaldığı Hz. Muhammed'e bizzat kendisi, babasının itirazına rağmen evlilik teklifinde bulunmuştur. (İbni Hişam, Sire, I/188-189) Hz. Hatice annemizle evlenirken nikah merasiminde söz alan amcası Ebu Talip, henüz yirmi beş yaşındaki yeğenini şöyle anlatıyordu: "Doğrusu Muhammed, Kureyş'in hiçbir gencine benzemeyen, onlardan hiçbiriyle bir tutulamayan bir gençtir. Çünkü o, şeref, asalet, erdem ve akıl bakımından onlardan ayrılır." (Hişam, I/201) İlk iman eden, bütün malını İslamiyet'in yayılması için feda eden peygamberimizin ilk ve 'en sevgili' eşi Hz. Hatice bu evlilik esnasında 40 yaşında, Hz.

Muhammed ise 25 yaşındadır. Hz. Hatice ile peygamberimiz tam 25 sene evli kalırlar. Peygamberimiz 50, Hatice annemiz 65 yaşına gelir. Hz Hatice annemiz peygamberimize: "Ey Muhammed ben yaşlandım, artık başka hanımla evlen" deyince peygamberimiz şu cevabı verir: 'Böyle söyleme Hatice, üzülürüm.' (İbrahim Sarı, Peygamberimizin Kadınlara Şefkati, s. 7) Hz. Resul o zamanlarda çok doğal olan cariye alma yoluna bile tenezzül etmemiştir. Hz. Hatice 19 Nisan 620 tarihinde 65 yayında vefat eder. Hz. Resul 3 sene daha kimse ile evlenmez, 53 yaşına gelir. Bu yaşından sonra çeşitli sebep ve hikmetlere bağlı olarak Efendimiz diğer evliliklerini yapar. (İbn Sa'd, Ebu Abdillah Muhammed, et-Tabakatü'l-Kübra, VIII/ 216-220, M. Hamidullah, İslam Peygamberi, II/ 673)

Ateist ve oryantalistler, peygamberimizin Hatice annemizle zenginliği için evlendiğini ileri sürerler. Bu konuyu, bu yazımızın devamı niteliğindeki 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' başlıklı yazımızda ele alacağımızı da belirtip kısaca cevap vererek sonra asıl konumuza dönelim. Para, yani dünya nimetlerini önceleyen biri neden senenin en az bir ayını Hira mağarasında inzivaya çekilip, sadece yanında götürdüğü azıkla yetinerek geçirsin? Hazret-i Aişe'nin gelin olarak girdiği ve 'hayatının sonuna kadar yaşadığı' ev, Mescid-i Nebevi'nin Şam tarafına düşen, kapısı Mescide açılan, genişliği 5 metre, duvarları kerpiçten, tavanı hurma bölmeleri ve yapraklarından ibaret, uzunca bir adam boyu yüksekliğinde bir kulübe idi. Yağmurun sızmasına mani olmak için tavanın üzerine yün tortusu örtülmüştü. Kapısı ardıç veya sac denilen bir ağaçtan veya örtüdendi. (Buhari, Edebü'l-Müfred, s. 202) Bu mütevazı evdeki eşya da: Bir sedir, bir hasır, bir kat yatak, bir yastık, un ve hurma koymak için iki çanak, bir su kabı, bir su bardağından ibaretti. Efendimizin üç gün arka arkaya muntazam bir yemek yediği de vaki değildi. Ekseriya hurma ve su ile yemeğini geçiştirirdi. (Sünnen-i İbn-i Mace, II/536) Bazen bir ay geçer de bu mütevazı hücrenin kandilinin ışıldadığı, bacasının tüttüğü görülmezdi. (İbn-i Hanbel, Müsned, IV/217) Rasul-i Ekrem, Hazret-i Aişe'nin hücresinde bulunduğu zaman yiyecek bir şey bulunup bulunmadığını sorar, o da hiç bir şey bulunmadığını söylediği vakit o günü oruçlu geçirirler yahut Medine'li Müslümanlardan biri bir miktar süt gönderir de bu sütle yetinirdi. (İbn-i Hanbel, Müsned, IV/49- 244) Hz. Peygamberin kendisinden bir şey istenip de ona 'hayır' dediği hiç görülmemişti. (Buhari, Edep, 39) O an neyi varsa verirdi. Hz. Aişe, iki kız çocuğu ile bir şey istemeğe gelen fakir bir kadına bir tek hurmadan başka verecek bir şey bulamamış, onu da, ona vermişti. (Edebü'l-Müfred, s. 45) Hicretin 9. senesinde Medine'ye gelen mallar ve ganimetler son derece çoktu. Her taraftan Medine'ye mallar gönderiliyordu. Buna rağmen Rasul-i Ekrem'in evindeki hayat tarzı değişmemiş, değiştirilmemişti. Hayber'in fethinden sonra eşlerine tahsis olunan erzak dahi fakirlere dağıtılmış ve misafirlere ikram dolayısıyla vaktinden evvel tükenmişti. Bazı günler Efendimiz aç kalırdı. Peygamberimizin aile bireyleri arasında emir ve reis kızları da vardı. Bunlar, babalarının veya eski eşlerinin evlerinde rahat bir hayat geçirmişlerdi. Medine'de herkes az çok refah içinde yaşarken onlar kendilerinin sıkıntı içinde bırakılmalarına dayanamamışlar, başkaları kadar olsun müreffeh yaşatılmalarını arzu etmişlerdi. Yüce Allah bunu Peygamberine, Ahzab Suresi'nin: "Ey Peygamber! Zevcelerine deki: Eğer siz dünya hayatını ve ziynetini istiyorsanız, geliniz size talak hakkınızı vereyim de hepinize güzel bir tarzda yol vereyim. Şayet Allah'ı ve Peygamber'ini ve ahiret yurdunu istiyorsanız şüphe yok ki Allah, sizden iyilik eden kadınlar için büyük bir mükafat hazırlamıştır." 28. ve 29. ayetleriyle vahyeder. Hz. Peygamber, bu hususu Hazret-i Aişe'ye açıklayıp anne-babasına danışmadan karar vermemesini hatırlattığı zaman Hazret-i Aişe'nin cevabı şu idi: Ya Rasulallah! Ben, Allah'ı ve Rasulullah'ı tercih ediyorum. (Tabakat'ı İbn-i Sad, VIII/47; Müsned, VI/185, Caetanin'nin İsnad ve İftiralarına cevap, A. Köksal, s. 52–53) Sahih-i Buhari'nin cihad bölümünde şöyle bir rivayet vardır: "Hz. Peygamber vefat edeceği sırada zırhı bir Yahudinin evinde üç ölçek arpa karşılığında rehin duruyordu. Vefat ettiği sırada üzerinde bulunan elbiseler de yamalıydı. Bu, öyle bir zaman, bu fırsat ve imkanlar öyle arkası kesilmeyen fırsat ve imkanlardı ki, bunlara normal devletler her zaman sahip olamazlardı. Suriye sınırlarından başlayarak Aden'e kadar bütün Arabistan fethedilmiş, Medine meydanı, altın ve gümüş akınına uğramıştı." Tüm bunlara rağmen iki ay boyunca evinde ateş yanmadığı bile" (Buhari, Hibe, 1; Müslim, Zühd, 20-22) olmuştu. (Bu

bilgi ayrıca, ‘hicretin yedinci yılında oruç farz kılındı’ diyerek Hz. Peygamberin fazla oruç tutmadığını ima edenlere de ithaf olunur.) Hz. Aişe bir gün bu durumu anlatırken Urve b. Zübeyr, “Peki neyle geçiniyordunuz?” diye sorunca Hz. Aişe, “Su ve hurmayla. Komşularımız ara sıra keçi sütü gönderirlerdi de içerdik” demektedir. Hz. Aişe (ra) şöyle devam eder: “Hayatı boyunca yani Medine’ye gelişinden vefat edinceye kadar geçen dönemde, Hz. Peygamber hiçbir zaman üst üste iki vakit iyice doyarak yemek yememiştir.” (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, I/381) Ebu Talha şöyle der: “Bir gün ben Hz. Peygamber’in mescidde kuru toprağa uzanmış, açlıktan kıvranarak bir o tarafına bir bu tarafına döndüğünü gördüm.” Çoğu kere açlıktan dolayı sesi o kadar kısılırdı ki, sahabe durumunu anlardı. Bir gün Ebu Talha eve gelmiş ve eşine: “Yiyecek bir şey var mı? Az önce Hz. Peygamber’in açlıktan sesinin kısıldığını gördüm” demek zorunda kalmıştı. (Müslim, II/191) Çoğu kere öyle olurdu ki, Hz. Peygamber sabahleyin mübarek eşlerinin yanına gelir ve “Bugün yiyecek bir şeyler var mı?” diye sorardı. Onlar, “Yok” derlerse Hz. Peygamber, “Öyleyse ben de oruçluyum” buyururdu. (Nedvi, Son Peygamber, 621–623) Konumuza dönelim: Hz. Muhammed, Hz. Hatice’nin tüm malını Allah yolunda dağıtmıştır. (Afzalurrahman, Encyclopaedia of Seerah, II/138) Hz. Resul daha sonra kendisine gönderilen hediye ve altınları da fakirlere dağıtacak, (Yusuf Kandehlevi, Hayatu’s-Sahabe, II/312) ve açlıktan karnına taş bağlayacak (Müsned, III/ 303) duruma gelecektir. Efendimizin Hz. Hatice annemizle evlenmesinin temel nedeni onun sahip olduğu yüksek ahlak, faziletleridir. Bu iddiamızın en büyük göstergelerinden biri de, Hz. Hatice vefat ettikten yıllar sonra peygamberimizin dul olmayan tek eşi Hz. Aişe annemizin: “En çok hangi eşini sevdiğini” sorması üzerine Efendimizin verdiği cevaptır: “Vallahi Hatice!” (Hanbel, VI/118) Evet, Hz. Muhammed’in en sevdiği eşi, çoktan vefat etmiş olan O yüce annemiz idi. Olaylara şehevi ve pragmatist bakan birinin cevabının ‘Aişe’ olmasını beklenirdi ama cevap ‘Hatice’ şeklindedir! Efendimiz en çok Hatice annemizi anardı. "Onu anmadığı zaman neredeyse yok gibiydi." (Müslim, F. Sahabe, 76) Diğer bir seferinde Hz. Hatice'nin kız kardeşi Hale, Efendimizi ziyarete gelince, Efendimiz onun sesini duyar duymaz heyecanla ayağa kalkar ve "Aman Allah'ın! Herhalde bu gelen Hale b. Huveylid'dir" der. Bu heyecan Hz. Aişe'yi şaşırtır. Sebebini sorar. Peygamberimizde Hz. Hatice'nin kıymetini, "Onun gibisi var mıydı?" (İbn Hacer, el-İsabe fi Temyizi’s-Sahabe, VII/604; İbnü’l-Esir, Usdü’l-Ğabe, VI/84; Dımaşki, Ezvacu’n-Nebi, s. 57-62; Kehhale, Mu’cemü Kabaili’l-Arab, I/330) sözleri ile cihana ilan ederdi. Hz. Aişe: “Hatice’yi kıskandığım kadar hiçbir kadını Efendimiz’den kıskanmadım. Çünkü Efendimiz Hatice’yi o kadar çok anıyordu ki, bir an olsun onu unutmuyordu. Ne zaman evimizde bir koyun veya keçi kesilse hemen bir parçasını ayırır, ‘Bu pay Hatice’nin akrabalarının ve arkadaşlarınındır.’ der onlara gönderirdi. Bir gün dayanamadım, Efendimiz’e bu sevginin nedenini sordum. Efendimiz dedi ki: “Ey Aişe! Ben, en çok Hatice’yi seviyorum. Seven, sevdiklerinin sevdiğini de sever.” (Buhari, Menakibü’l-Ensar, 19, 21) “O, Hatice adlı bu kadının hakikaten sevmemiştir. Muhammed'in ilk gençlik ateşlerinin söndüğü zamana kadar geçirmiş olduğu tamamen kusursuz, sakin ve tertemiz hayatı onun bir sahte peygamber olduğu görüşünü sarsıyor.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 33)

Efendimizin Hz. Aişe dışındaki tüm hanımları dul idi (Doğuştan Günümüze Büyük İslam Tarihi, I/327; Prof. C. Karadaş, kafama Takılanlar 3, s. 154) ve hayatının son 10 senesinde yaptığı evlilikleri incelediğimizde nefsani ve şehevi değil, insani- ahlaki-dini hassasiyetlerin ön plana çıktığı görülür. (Dr. Hıdır Kartal, Ateistlere Cevaplar, s. 100, 102) "Hazreti Muhammed'in tüm evlilikleri yaşça çok ileride olan ve dul kadınlarla yapılmıştır. Buradaki evlilikler nefsani olsaydı genç, güzel ve bekar kızlarla evlilik yapardı." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 114) Ayrıca Hz. Hatice vefat ettikten ve hicret olayı gerçekleştikten sonra İslam düşmanları Müslümanları rahat bırakmamışlardır. Peş peşe çeşitli savaşlar olmuş ve bu savaşlarda birçok Müslüman erkek şehit olmuştur. İlk kez İslam ile tanışan o akrabaları geride kalan eş ve çocukları sahiplenmek istememişlerdir. Peygamberimiz arkadaşlarına bu dul hanımlar ile evlenmelerini, onları evsiz, çocuklarını bakımsız bırakmamalarını tavsiye etmiş ve gerektiğinde kendisi de bu dul hanımlar ile 53 yaşından sonra evlenmiştir. Hz. Hatice’nin vefatından sonra yaklaşık 3 sene daha kimse ile evlenmeyen (Prof İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve evrensel mesajı, s. 287) peygamberimiz daha sonra yukarıda

sayılan nedenlerle diğer eşleri ile evlenmiştir. Oryantalist Watt da, çok kadınla evlilik ayetinin Uhud savaşı sonrası nazil olduğunun altını çizer ve şöyle devam eder: 'Artan kadın nüfusa şerefli bir evlilik temin ettiği gibi, kadınların varisleri tarafından baskı altında tutulmaları da önlendi.' (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 277)

Efendimizin hayatının son 10 senesinde gerçekleştirdiği bu evliliklere sıra ile bakalım.

Hz. Sevde: İlk iman eden Müslümanlardandı. İslam uğruna Habeşistan'a hicret etmiş, eşi orada vefat etmiş, tekrar Mekke'ye dönmek zorunda kalmış, oğlu 16 yaşında şehit olmuş, bunların sonunda tek başına ortada kalmış, İslam yolunda büyük sıkıntılar çekmiş olan 5 çocuklu 53 yaşındaki bu dul hanıma (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 142) Hz. Resul evlilik teklifinde bulunmuştur. (Müsned, I/318-319) Hz. Sevde yaşlı, dul, çocuklu birisi idi. Zevk için evlendiği iddia edilen biri, 'İlk hanımından sonra' yaptığı evlilikte bu denli yaşlı birini tercih eder mi?" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 240) Efendimiz bu ihtiyaç sahibi hanımla evlenmiş ve hayatının son döneminde ona kol kanat germiştir. "Muhammed zevk düşkünü bir insan değildir. Birisinin bu insanı zevk düşkünü gibi görmesi büyük hata olur. Bazen aylar geçer, onun evinde bir ateş bile yanmazdı." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 55)

Hz. Aişe: Allah resulünün yaptığı evliliklere baktığımızda, Hz. Aişe dışında evlendiği hanımların tamamının dul olduklarını görürüz. (Muhammed Ali es-Sabuni, Şubuhât, s. 10) Evet, Hz. Aişe, peygamberimizin dul olmayan tek eşidir. (İbn Hisam, es-Siretü'n-Nebeviyye, IV/644) Hicretten bir yıl sonra Peygamberimiz 17-18 yaşlarında olan Hz. Aişe ile evlilik yapmıştır. Küçük yaşta evlenmesiyle ilgili yapılan rivayetlerin ise, Hz. Aişe'nin peygamberimizden önce yaptığı ilk nişanlılıkla ilgili olduğunu ve bu rivayetlerin karıştırıldığını düşünüyoruz. Bu konudaki delillerimizi şöyle sıralayabiliriz:

Hz. Aişe annemiz peygamberimizden önce Cübeyr'le nişanlanmış (İbni Hacer, el İsabe, VIII/232) ve daha sonra dini nedenlerle ayrılmıştı. Bu duruma üzülen babası Ebu Bekir'in üzüntüsü Hz. Resul'ün evlilik teklifi ile mutluluğa dönüşmüştür. Buradan hareketle Aişe annemizin evlenecek yaşta olan bir kız olduğu sonucuna rahatlıkla ulaşabiliriz. Çünkü kendisi daha önce nişanlanmış, nişan bozulmuş sonra peygamberimizle nişanlanıp bir sene sonra da evlenmiştir. Sıcak ülkelerde insanların erken olgunlaştığı (Aişe Abdurrahman, Rasulullah'ın Annesi ve Hanımlar, s. 240; Prof. Bekir Karlığa, İndependent Türkçe, 9.12.2022; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 95) bir gerçektir. (Güneş ışığına daha fazla maruz kalan bedende sentezi tetiklenen melatonin hormonu ergenliği hızlandırır. Afrika'da 8-9 yaşında ergen olan kızlar, kuzey İskandinav ülkelerinde ise 17-18 yaşlarında ergen olmaktadır.) Zaten günümüzde de, "Genç kızlar annelerinden çok daha erken adet görüyor artık. Bunun, iklimden beslenmeye kadar pek çok nedeni olabilir." (Can Dündar, Milliyet, 17 Temmuz 2003) Arabistan, Mısır gibi ülkelerin özellikle iç bölgelerinde 8 yaşında kızlar ergenliğe girmektedir, halbuki bu yaş başka ülkelerde ortalama 11-12 yaşlarını bulmaktadır. Bu ülkedeki insanlar, aynı yaştaki başka ülkedeki insanlara göre daha önce olgunlaşmaktadır: "Kadınlar on iki yaşlarında olgunlaşıyor, kırk yaşında ihtiyarlıyordu." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 60) Montesquieu'nun da görüşü aynıdır ve ona göre "sıcak ülkelerde daha erken ergenliğe girilmektedir." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 104; Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 125) Oryantalist Bodley de, 'Arabistan ortamının, kadınları daha 30 yaşına gelmeden ihtiyarlatan bir özelliğe sahip olduğunu' söylemektedir. (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz. Muhammed, s. 161) Hz. Aişe 17-18 yaşlarında evlendiğine göre diğer ülkelerdeki insanlarla kıyaslarsak rahatlıkla 24-25 yaşlarındaki bir kadın olgunluğunda olduğunu ifade edebiliriz.

Hz. Resul ise, vefat ettiği yıla kadar sağlığını ve dinçliğini koruyan birisi idi. Saçlarında beyaz yok gibi idi. (Müslim, Fedail, 105) Beyazlar "14 adet idi." (Tirmizi Şemail, No: 36) "20'ye yakın idi." (Tirmizi

Şemail, bab: 5, No: 35; Sünen-i Tirmizi Tercümesi, IV/201) İki omuzu arası geniş, (Büyük Hadis Külliyatı, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, İmam Muhammed Bin Muhammed bin Süleyman er-Rudani, V/31) göğsü ve omuzları genişti. (Gazali, İhya'u Ulum'id-din, II/820) İlk anlarından itibaren yanında olan Ebu Bekir ile bu evlilik ile akraba da olan Efendimizin Hz. Aişe ile evlenme sebeplerinden birisi de, hanım sahabeyi dini konularda Hz. Aişe vasıtası ile eğitmekti: "Müslüman kadınlar bazı özel sorularını peygamberimize sormaya utanıyorlardı. (Darimi, Vüdu, 84) Bunu fark eden peygamberimiz, genç ve zeki olan Aişe annemize evlilik teklif eder. Onu Müslime hanımlar için özel eğitmen olarak yetiştirir. (Taberani, Mu'cemü'l-Kebir, XXIII/184) Diğer hanımların yaşlı, dul, çocuk sahibi olmaları nedeni ile bu görevi üstlenmeleri zordu. Zaten bazı hanımları evlilikten kısa süre sonra vefat edecek kadar da yaşlı idi. Kısaca, Müslüman hanımların sormaya utandığı sorulara cevap vermesi için de peygamberimiz Hz. Aişe ile evlenmiş ve onu öğretmen olarak yetiştirmiştir. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve evrensel mesajı, s. 289; Bahaettin Sağlam, İsmail Acarkan, Turan Dursun ve Din, s. 53) Bu eğitim sonucu Hz. Aişe, Efendimizin yanında askeri seferlere iştirak etmiş, hasta bakıcı (Vakıdi, I/249, 265, 292) olarak da görev yapmış, İslam'ın en büyük hukukçularından (Hakim, Müstedrek, 4/14 Ahmed b. Hanbel, 2001, 6/67) biri olmuş, peygamberimizden 2210 hadis rivayet etmiş, Müslüman kadın ve erkeklere öğretmenlik yapmıştır. (Buhari, İlim 36; Tirmizi, Menakıb, 62; Zerkeşi, el-İcabe, s.103; İbn Sa'd, 1917/1940, III/375; İbn Hacer, 1380/1960, VII/107; Hamidullah, Muhammed, İslam Peygamberi, II/678)

Hz. Aişe'nin evlilik yaşını daha detaylı ele alacak olursak;

1- Hz. Aişe bir anısını şöyle aktarmaktadır: "Hz. Muhammed henüz Mekke'de iken ve bende oynayan bir çocuk iken, "Onların vadeleri kıyamettir. Kıyamet ne dehşetli ve ne acıdır!" mealindeki (Kamer, 46) ayet inmişti. (Buhari 1.cilt, Teliful Kur'an bahsi) Bu sure, Mekke devrinin birinci döneminde (4. yıl) inmiştir. Hz. Aişe validemiz bu sure ve ayetleri net olarak hatırladığına göre, olayları ayrıntılarıyla hatırlayabilmek ve sokakta oynayan bir çocuk olması için en az beş veya altı yaşında olması gerekmektedir. Kamer suresi Mekke devrinin dördüncü yılında indiğine göre, dördüncü yılda Hz. Aişe'nin beş-altı yaşlarında olması gerekir. Ayrıca kardeşi Esma, Abdullah bin Zübeyir'in annesidir. Esma yüz yaşına kadar yaşamış ve Hicretin 73. yılında vefat etmiştir. Hz. Aişe validemizden on yaş daha büyüktür. Hz. Esma yüz yaşında ve hicri 73. yılda öldüğüne göre, "hicret esnasında" 27 yaşında olması gerekir. Bundan on yaş küçük olan kardeşi Hz. Aişe validemizin de 17 yaşında olması gerekir ki, bu da aşağı yukarı Buhari de Hz. Aişe'nin kendi hadisindeki ifadeye uygun düşmektedir. Rasul-i Ekrem, Hicretin birinci senesi Hazreti Aişe ile evlenmiştir. Onun Kur'an, hadis ve fıkıh ilimlerindeki yerini bütün İslam âlimleri teslim etmektedir. O devrinin en büyük âlimlerini tenkit etmiş, çeşitli konularda fetvalar vermiş, Kur'an'ın ve sünnetin doğru anlaşılması konusunda insanlara önderlik etmiştir. Sünneti Kur'an'la test etmenin ilk örneklerini vermiştir. Bu birikimi henüz çocuk denecek yaşta bir insanın elde etmiş olmasını kabullenmek mümkün değildir. "Hazreti Aişe'nin ablası Esma hicret esnasında 27 yaşında idi ve Hz. Aişe'den on yaş büyüktü. Hazreti Aişe de, Esmadan on yaş küçük olduğuna göre, Hicrette on yedi yaşındaydı, Rasül-i Ekremle evlendiği zaman ise 17- 18 yaşında bulunuyordu." (Ömer Rıza Doğrul, Asr-ı Saadet, II/149) "Hz. Aişe'nin ablası Esma, ondan yaklaşık 10 yaş büyüktü. Hz. Aişe evlendiğinde Hz. Esma'nın yaklaşık 30 yaşında olduğu rivayet ediliyor. Buradan Hz. Aişe'nin evlendiğinde en az 18 yaşlarında olduğu sonucuna varılmaktadır." (Ali himmet Berki, Osman Keskinoğlu, Hatemül Enbiya, s. 210; Mevlana Şibli, Asrı Saadet, II/149)

2- Hz. Aişe validemiz henüz peygamberimizle evlenmeden önce Cübeyir bin Mut'im ile nişanlanmıştı. Mut'im, Hz. Aişe'yi oğluna almakla evine Müslümanlığı sokacağını düşünerek daha sonra bu nikahı feshetmiştir. Hz. Ebu Bekir İslam'ı ilk kabul edenlerden biri olduğuna göre bu nişanın gerçekleşmesi, İslam'ın açıktan duyurulmasından veya yayılmasından önce olması gerekir. (Y. Nuri Öztürk, Asrı Saadet'in Büyük Kadınları, s. 33) İslam alenen açıklanıp Müslümanlar Kâbe yürüyüşü veya Safa tepesi toplantısı yapıp topluma deşifre olduktan sonra Ebu Bekir'in Müslüman olduğu bilinince Mut'im Hz. Aişe'yi almaktan vazgeçmiş olmalıdır. Bu olay da

yine, Hz. Aişe'nin peygamberimizle evlenmeden önce evlilik çağına geldiğini ve nişanlandığını göstermektedir. (Ali Himmet Berki, Osman Keskioğlu, Hatemü'l Enbiya Hz. Muhammed ve Hayatı, s. 210; Mevlana Şibli, Asrı Saadet, II/148, 997) Yani değil Hz. Aişe'nin Hz. Resulle nişanlanıp bir yıl sonra evlenmesi, daha önce evlenecek çağa gelmiş olup nişanlanmıştı, zamanla İslam tebliği yayılınca Hz. Ebu Bekir'in Müslüman olması bu işi bozmuş ve daha sonra da Hz. Resul onunla nişanlanıp bir yıl sonra da evlenmişti. Ayrıca tekrar hatırlatalım, "sıcak bölgelerinde insanların fiziksel açıdan daha çabuk geliştikleri de unutulmamalıdır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 248) 17-18 yaşındaki bir kızın, Arabistan ikliminde normal evlilik yaşı haliyle gelmişti.

3- Hadis kitaplarımızda yer alan ve Hz. Aişe validemizin Mekke yıllarıyla ilgili olarak anlattığı bazı rivayetler de onun yaşını tespit edebilmemize yardımcı olmaktadır. Mesela, peygamberlikten kırk yıl önce gerçekleşen ve tarih belirlemede bir ölçü olarak kabul gören Fil hadisesinden geriye kalan iki kişiyi Mekke'de dilenirken gördüğünü söylemesi, Mekke'nin en sıkıntılı günlerinde Allah Resulü'nün sabah-akşam kendi evlerine geldiğini ve bu sıkıntılara dayanamayan babası Hz. Ebu Bekir'in de peygamberliğin 5. veya 6. yılında Habeşistan'a hicret teşebbüsünde bulunduğunu detaylarıyla birlikte anlatması, ilk defa namazın ikişer rekat farz kılındığını, ikamet edenler için daha sonraları onun dört rekata çıkarıldığını, ancak sefer durumlarında yine iki rekat olarak bırakıldığını ifade etmesi gibi rivayetler, onun yaşı konusunda bize ipuçları verecek niteliktedir. (M. Emin Yıldırım, Vakit, 08 Haziran 2008)

4- Hz. Peygamberin evliliği, vahyin başlangıcından 10 yıl sonradır. Hz. Aişe vahiy başlangıcından en az altı yıl önce doğmuştur. Dolayısıyla Hz. Ayşe'nin peygamberimizle evlendiği yaşın 17-18 olduğu ortaya çıkar. (Ali Himmet Berki, Osman Keskioğlu, Hatemü'l enbiya Hz. Muhammed ve hayatı, s. 210)

5- Peygamberliğin "ilk günlerinde" Müslüman olanların isimleri sıralanırken, ablası Esma validemizle birlikte Aişe validemizin adı da zikredilmektedir. Dikkat çekici olan, bu anlatımın, Hz. Osman, Zübeyr ibn Avvam, Abdurrahman ibn Avf, Sa'd ibn Ebi Vakkas, Talha ibn Ubeydullah, Ebu Ubeyde ibn Cerrah ve Erkam ibn Ebi'l-Erkam gibi 'Sabikun-u Evvelun' tabir edilen 'en öndekilerin' hemen arkasından Abdullah ibn Mesud, Cafer ibn Ebi Talib, Abdullah ibn Cahş, Ebu Huzeyfe, Suhayb ibn Sinan, Ammar ibn Yasir ve Habbab ibn Erett gibi isimlerden de önce gerçekleşiyor olmasıdır. (İbn Hişam, Sire, I/271; İbn İshak, Sire, 124) Demek ki Aişe validemiz, o gün küçük de olsa 'irade' beyanında bulunabilecek bir çağda ve ilk Müslümanlar arasında yer alabilecek bir konumdadır. Söz konusu bilgilerde ondan bahsedilirken, 'O gün o küçüktü.' şeklinde bir kaydın konulmuş olması, bu manayı ayrıca teyit etmektedir. (İbn Hişam, Sire, I/271; İbn İshak, Sire, 124) Yaşı küçük olan bu kız, 13 yıl sonra Efendimizle evlenmiştir. Yaşı Müslüman olduğunda 5-6 olsa, hicretten sonra evlilik yaşı yine 18 civarına tekabül etmektedir.

6- Ablası Esma annemizin on beş yaşında iken Müslüman olduğu bilinmektedir. (Nevevi, Tehzibü'l-Esma, II/597; Hakim, Müstedrek, III/635) Bilinen bir gerçek de onun, 595 yılında dünyaya gelmiş olduğudur. Bütün bunlar, peygamberliğin ilk yılı olan 610 tarihini göstermektedir. Demek ki Aişe annemiz, yaşı küçük olmasına rağmen 610 yılında Müslüman olmuştur. Bunun için o gün onun, en azından beş veya altı yaşlarında olması gerekir ki, on üç yıllık Mekke hayatıyla en az yedi aylık Medine günleri de bu tarihe ilave edildiğinde onun, Allah Resulü ile evlendiği gün -risaletten beş yıl önce dünyaya gelmiş olma ihtimalini esas alacak olursak- en azından on sekiz yaşında olduğu sonucu ortaya çıkarmaktadır. Aişe annemizin, hicretten yedi ay sonraki Şevval değil de Bedir sonrasına denk gelen ikinci yılın Şevval ayında evlendiği de ifade edilmektedir ki, bu durumda onun evlilik yaşı, bir yıl daha gecikmiş olmaktadır. (Nevevi, Tehzibü'l-Esma, II/616)

7- Hz. Ebu Bekir'in altı çocuğundan olan Abdurrahman, Hz. Ebu Bekir'in büyük oğludur ve ancak Hudeybiye'den sonra Müslüman olmuştur. Bedir savaşında babasıyla karşılaşmamaya özen göstermiştir ve o savaş esnasında Abdurrahman yirmi yaşındadır. (İbn Esir, Üsdü'l-Gabe, III/467) O dönemde kardeşler arası yaş genellikle 1-2 civarında olduğundan, hicret esnasında Hz. Aişe'nin yaşı on yedi civarında olursa aralarındaki bu yaş farkı ancak normal kabul edilebilir yoksa Aişe annemiz hicrette sekiz yaş civarında iddiası doğru olsa, Abdurrahman ile Aişe arasındaki yaş farkı on iki olur ki bu o dönem için makul bir yaş aralığı kabul edilemez.

8- Aişe Validemizin vefat tarihi olarak farklı tarihler verilmektedir. (İbn Sad, Tabakat, VIII/75; Nedvi, Siretü's-Seyyideti Aişe, s. 202) Hicri 58. yılında ve 74 yaşında iken vefat ettiğini ifade eden rivayette, onun vefat ettiği günün çarşamba olduğu, vefat tarihinin Ramazan ayının on yedinci gecesine denk geldiği, vasiyeti üzerine vitir namazından sonra Cennetü'l-Baki'ye defnedildiği, yine vasiyeti gereği namazını, Hz. Ebu Hüreyre'nin kıldırdığı, mezarına da ablası Hz. Esma'nın iki oğlu Abdullah ile Urve, kardeşi Muhammed'in iki oğlu Kasım ve Abdullah ile diğer kardeşi Abdurrahman'ın oğlu Abdullah gibi isimlerin indirdiği gibi detayların bulunması (İbn Abdilberr, İstiab, II/108; Doğrul, Asr-ı Saadet, II/142) diğerlerine nispetle bu bilginin daha güçlü olduğu izlenimi vermektedir. Öyleyse bu tarihi esas alarak bir hesaplama yapacak olursak onun, Efendimizin vefatından sonra kırk sekiz yıl daha yaşadığını (48+10=58+13=71+3=74) görmekteyiz ki bu hesaba göre o, risaletten üç yıl önce dünyaya gelmiş demektir. Bu durumda evlendiği gün onun, (74-48=26-9=17+7 ay) on yedi yılını yedi ay geçtiği anlaşılmaktadır. Kısaca: Hicri 58. yılda, 74 yaşında vefat etti ve Efendimizden sonra 48 yıl yaşadı ise, Allah Resulü ile evliliği de 9 yıl sürdüğüne göre demek ki Aişe validemiz Efendimiz Daru'l-Beka'ya hicret ettiğinde 26, evlendiğinde ise 17–18 yaşlarında idi. (Detay için; sorularlaislamiyet.com/hz-ayse-aise-validemiz-peygamber-efendimiz-ile-evlendiginde-kac-yasindaydi-bu-evlilig-dokuz-yasinda)

Yusuf Ziya Yörükan Ebu Bekir Westani Hz. Aişe'nin evlilik yaşının 18 olduğunu ifade eder. (Yörükan, İslam Dini tarihi, s. 169; Westani, Sorulara Yanıtlar, s. 158) Ayrıca Suudi tarihçilerden Süheyla Zeynelabidin, yaptığı araştırmalarda Hz. Ayşe'nin Peygamberimizle evlendiğinde yaşının 19 olduğu sonucuna ulaşmıştır. Sosyalist bir çizgiden gelen gazeteci Soner Yalçın, Hz. Aişe'nin evlilik yaşı için 20 rakamını vermektedir. 'Kadınları cahiliye dönemi yobazlığından kurtarmak isteyen Hz. Muhammed, yaşamıyla topluma örnek oldu ki, yaşları 44, 45, 60 yaşlarında olan savaş dulları eşleri ile' kadınları 'korumak için' evlendi dedikten sonra şöyle devam eder: 'Hz. Muhammed, toplumu her yönüyle ileriye doğru itekleyen bir devrimciydi. 14 asır sonra hâlâ anlaşılamaması ne acı!' (Soner Yalçın, Sözcü, 13.12.2022) İlahiyatçı Rıza Savaş da aynı görüştedir: "Hazreti Aişe'nin evlendiği esnada 20'li yaşlarda idi." (Savaş, Hz. Ayşe'nin evlilik yaşı, DEÜİFD, 1995, s. 144)

Efendimizin toplumda meydana getirdiği bu olumlu büyük değişim için sol görüşlü birçok yazar O'nu, 'devrimci' olarak da tanımlamıştır: "Hazreti Muhammed muhafazakâr değil devrimciydi." (Eren Erdem, Hürriyet, 08, 2013) 'En büyük devrimci Hz. Muhammed.' CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu'na atfen Fikret Bila. (Milliyet, 27 Temmuz 2013; Cumhuriyet, 26 Temmuz 2013) "Hz. Muhammed, büyük bir devrimin önderidir." (İşçi Partisi başkanı Doğu Perinçek, Aydınlık, 26 Ekim 2018) Yine Dev-Genç kurucularından ve 68 Kuşağı'nın önemli isimlerinden Sarp Kuray'a göre de "Hz. Muhammed devrimci bir önderdir." (AGORA, 03 Mar 2022) 60'lı yılların devrimci sol önderlerinden Hikmet Kıvılcımlı da benzer görüştedir: "Hz. Muhammed dünyanın en büyük devrimcisidir." (H. Kıvılcımlı, Tarih devrim sosyalizm, s. 271, 340; Aydınlık, 12 Ekim 2019)

Ayrıca "Araplarda kız çocuklarının yaşı hayızdan (ergenlik çağından) itibaren sayılırdı. Hz. Aişe'nin evlilik yaşı ile ilgili 6, 8, 10 gibi ifadelerin sebebi bu yaş hesaplama yönteminden dolayıdır. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 82) görüşünü de ileri sürenler de vardır ki, aslında birbirinden bağımsız olarak bu kadar çok rivayetin hep 18 yaş civarını göstermesi, asla göz ardı edilmemesi gereken bir gerçeğe işaret etmektedir!

Bazı oryantalistler de (Ronald V. C. Bodley, Allah'ın resulü Hazreti Muhammed s. 116, 162; M. Rodinson, Hz. Muhammed, s. 89) Hz. Aişe'nin evliliğinin o dönem şartları için normal olduğunu belirtmişlerdir. İslami kaynakları delil kabul etmeyenler için bir başka oryantalist kaynak daha verelim: Oxford Üniversitesi bilgini Joshua Little, Hz. Muhammed'in Hz. Aişe ile 6 yaşındayken evlendiği hadisinin, olaydan 150 yıl sonra ve Medine'den 1000 km uzakta Irak'ta, Hişam bin Urve adlı ravi tarafından ve siyasi amaçlı olarak uydurulduğunu bilimsel olarak ortaya çıkarmıştır. (Javad T. Hashmi, Newlinesmag, 28 Ekim 2022) Bu çalışmayı daha da değerli kılan ise, Little'ın bu doktora tezini hazırlarken "genç bir ateist ve İslamofobik olmasıdır." (indyturk.com, 3 Kasım 2022; turkish.aawsat.com; 1 Kasım 2022)

Zaten evlilik yaşı, kültürel bir olaydır. Daha 70-80 sene önce ülkemizde kadınlar resmi olarak 15 yaşında evlenebiliyorlardı. (Türk kanuni Medenisinin 88. Maddesini tadil eden kanun, No: 3453, Tarih:15/6/1938) "40-50 sene önce Rize'de 14 yaşında kız çocukları evlendirilir, 17 yaşına geldiğinde hâlâ evlenmediyse evde kaldı kabul edilirdi." (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 28) Yani, ülkemiz de dâhil birçok uygulama kültüreldir. Bugün on sekiz diye koyduğumuz sınır da yarın değişebilir. Önemli olan 'buluğ ve rüşt' şartlarının ihlal edilmemesidir ki, bu konuda detay 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda bulunmaktadır!

Burada akla, "Madem öyle, bugüne kadar bu mesele niye bu şekilde gündeme gelmedi?" şeklinde bir soru gelebilir. Yakın zamana kadar bu hususta olumsuz hiçbir beyan serdedilmemiş, ne Ebu Cehil gibi her fırsatı aleyhte değerlendiren inatçı bir firavundan ne de Abdullah ibn Übeyy ibn Selul gibi olmadık yerden fitne ve iftira üreten nifakın adresi olmuş birisinden bu evliliğe herhangi bir itiraz söz konusu olmamış, olamamıştır. "Müşrikler ve münafıklar hazreti Resul'ün hazreti Aişe ile evliliğine ilişkin hiçbir itiraz yöneltmemişlerdir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 154; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 143) Hz. Aişe ile evlilik yaşı konusunda, "ilk ve en azılı İslam düşmanı" bir düşman olmakla meşhur papaz Yuhanna ed-Dımaşki/Saint John of Damascus bile bir eleştiri de bulunmamış, İslam'a ve Efendimize yaptığı birçok iftiraya rağmen bu konuda hiçbir itiraz dile getirmemiştir! Çünkü ortada itiraz edilecek herhangi bir durum söz konusu değildir! Kısaca, Hz. Resul'ün Aişe annemizle evliliklerinde anormal bir durum olsa idi, Zeyneb annemizle evliliğinde fırtına koparmak isteyenlerle, Beni Mustalık Gazvesi dönüşünde ve hiç olmadık yerde Aişe annemize iftira atanların, onlar açısından önem arz eden böyle bir konuyu dillerine dolamamaları asla düşünülemezdi. "Hiçbir kesim, başta müşrikler, münafıklar, Yahudiler bu evliliği dillerine dolamamışlardır. Demek ki, olağan ve normal bir evlilik olmuştur." (Prof. C. Karadaş, kafama Takılanlar 3, s. 152-153) Başlı başına Sadece bu bilgiler bile, Aişe annemizin evliliği konusunda olumsuz herhangi bir durumun söz konusu olmadığını ispat etmek için yeterlidir.

Hazreti Muhammed'in büyüklüğünü tekrar hatırlayıp O'na iftira atılmasının değil, saygı duyulması gerektiğinin altını çizelim! Unutmayalım ki O tek başına çıktığı yolda zenginlerin fakirleri sömürdüğü, içkinin su gibi aktığı, heykelden putlara tapıldığı, zina, kumarın yaygın olduğu, cahil, ırkçı ve vahşi bir toplumu 23 senede tüm bu kötü alışkanlıklardan vazgeçirtip, namaz kılıp oruç tutan, zekat veren, okumaya ve ilme değer veren, ümmet bilincine sahip ahlaklı ve mücadeleci bireyler haline getirmiştir! Detay için, 'Oryantalistler ve Hz. Muhammed' adlı yazımıza da bakılabilir.

Hz. Hafsa: Hz. Ömer'in kızı idi. Eşi Uhut savaşında şehit olmuş kendisi de dul kalmıştı. (Buhari, Meğazi, 12) Hz. Hafsa, Hz. Aişe'nin deyimiyle, "tam babasının kızıydı." Yani biraz sert mizaçlı idi. Ayrıca sağlık sorunları da bulunuyordu. Hz. Ömer, kızını önce Ebu Bekir sonra Osman ile evlendirmek istemiş ama onlar mazeret sunarak bu talebi geri çevirmişlerdi. Hz. Resul, İslam davasında gönüldaşı olan Ömer'in dul kızı Hz. Hafsa ile evlenir ve onun gönlünü ferahlatır.

(İbn Sa'd, VIII, 82-83) Sonuç itibari ile Ebu Bekir gibi Hz. Ömer'le de akrabalık bağı kurmuş olur. Yazılı ilk Mushaf da vefat edene kadar (Buhari, Fedailü'i-Kur'an, 3) Hafsa annemizin evinde kalmıştır.

Huzeyme kızı Zeynep: İlk eşi Bedir Savaşı'nda, ikinci eşi de Uhud Savaşı'nda şehit olmuştu. Kimsesiz kalan Hz. Zeynep, Allah'ın Resul'ü tarafından nikahlanarak (İbnü'l-Esîr, V, 297) koruma altına alınmış olunur. Zeynep Validemiz, Resulullah ile evlendiği zaman 60 yaşındaydı. (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 144) ve evlendikten iki ay sonra da vefat etmişti. (Hamidullah, İslam Peygamberi, II/680)

Ümmü Seleme: 44 yaşında, 4 çocuklu bir dul idi. Kendi deyimi ile: "Ben yaşlı, kıskanç, yetimlerin annesi bir kadınım." dese de, Hz. Muhammed ona evlilik teklifinde bulunur, Ümmü Seleme annemiz de sonunda teklifi kabul eder. (Hanbel, Müsned, IV/27-28; VI/307; Müslim, Cenaiz, 3, 4) ve evlenirler.

Cahş kızı Zeynep: Oryantalist ve ateistlerin en çok iftira konusu yaptıkları meselelerden biri de, Peygamberimizin Hz. Zeynep annemiz ile yaptığı evliliktir. İddia özetle şu şekildedir: Güya Hz. Zeynep'ten hoşlanan Hz. Muhammed, onun eşinden boşanmasını bekleyip sonra onunla evlenmiştir. Konuyu detaylı ele almadan önce altını çizerek belirtelim ki, ateistler bu konudaki yorumları ile kendi iddialarının temeline dinamit koymaktadırlar. Eğer Kur'an'ı Hz. Muhammed yazmış olsa idi, kendisini sıkıntıya sokan (Ahzab, 37: "İçinde saklıyordun, insanlardan çekiniyordun.") türü cümleleri neden 'kitabına' kendisi koysun ki? Eğer yazmadı ise yani Kur'an Allah kelamı ise, ateizm iddiası temelden kendiliğinden zaten çökmektedir!

Ahzab, 37. ayet mealini vererek konuya başlayalım: "Bir zaman, Allah'ın kendisine lütufta bulunduğu, senin de lütufkâr davrandığın kişiye, "Eşinle evlilik bağını koru, Allah'tan kork" demiştin. Bunu derken Allah'ın ileride açıklayacağı bir şeyi içinde saklıyordun; öncelikle çekinmen gereken Allah olduğu halde sen halktan çekiniyordun. Zeyd onunla evlenip ayrıldıktan sonra müminlere, evlatlıklarının -kendileriyle beraber olup ayrıldıkları- eşleriyle evlenmeleri hususunda bir sıkıntı gelmesin diye seni o kadınla evlendirdik. Allah'ın emri elbet yerine getirilecektir."

Hz. Zeynep Hz. Resul'ün akrabası, 'öz halasının kızı'dır ve daha onu genç, bakire bir kız iken bile tanımaktadır. İstese onunla kız iken evlenebilirdi. (A. Köksal, Caetani"ye Reddiye, II/106) Halbuki Watt tarafından da ifade edildiği gibi, "Zeynep peygamberimiz ile evlendiğinde çekiciliğini kaybetmiş, orta yaşlı bir kadındı." (M. G. Watt, Muhammad, s. 158) Ayrıca akrabası olan ve tesettür ayeti inmeden önce de peygamberimizce tanınan biri olan Zeyneple Efendimiz istese kendisi evlenebilirdi ama Efendimiz onu kendi elleri ile Hz Zeyd ile evlendirmiştir. (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 357) Öyle ya, "Evlenme niyeti olsaydı onu niçin ısrarla Zeyd ile evlendirmeye çalışsın ki?" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 258) Ama Efendimiz onunla evlenmemiş aksine bir de kendi eli ile Zeynep'i evlatlığı olan Zeyd ile evlendirmiş ve hatta mehrini bizzat peygamberimiz kendisi vermişti. (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 23) Bu evlilikte bazen sorunlar çıkıp da Zeyd her defasında Efendimize geldiğinde, peygamberimiz evliliğini devam ettirmesi için her defasında kendisine nasihatlerde bulunmuştur. Hatta Zeyd boşanmak istemiş peygamberimiz buna engel olmuştur. (Tirmizi, Sünen, V/354; İbn-i Kesir, Tefsir, III/491) Fakat aile kendiliğinden dağılıp boşanma vuku bulunca her konuda, ırkçılıktan faize ve kan davasından putperestliğe dek her türlü tabuyu yıkmakla görevlendirilen Hz. Resul, Arap geleneklerine göre evlatlığın gerçek oğul gibi kabul edilmesi türünden ön yargıları da yıkmak için Allah'ın ayetle emretmesi üzerine, geleneklere aykırı olup dedikodular çıkacağını bile bile boşanmadan bir kaç ay sonra (Martin Lings, Hz. Muhammed'in hayatı, s. 227) Hz. Zeynep ile evlenmiştir. "Evlatlığın öz oğul olması algısını kıran şey de bu evliliktir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 65) Hz. Muhammed insanlığın

doğasına aykırı tüm tabu ve taassuba savaş açmıştır: "Kadın savaşa katılmıyor miras alamaz, kadınlar uğursuzdur, kız çocuğu büyüyünce namusumuza leke getirebilir o halde diri diri gömülmelidir, soy erkek çocuktan devam eder çünkü kız çocuk soyun kesilmesine neden olur" gibi birçok günah/zararlı şeyleri Peygamber Efendimiz yıkmış, yok etmiştir. Efendimiz miras, uğursuzluk, kadın hakları gibi birçok konuda devrim niteliğinde yenilikler getirmiştir. Bizzat kendi soyunu da Allah (cc) kızı Fatıma annemiz ile devam ettirerek, kız çocuğunun soyun kesilmesine engel olmadığını hem pratikte Efendimizin yaşantısıyla hem de ayetle (Kevser, 3) insanlığa ilan etmiştir. Peygamberimiz birçok yeniliği topluma, bizzat yaşayarak benimsetmiş, ilk doğan tüm tepki ve iftiraları hep kendi göğüslemiştir. (İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, s. 290) "Eski Arap geleneğine göre asil bir kadın, bir köle ile evlenemezdi. Hz. Peygamber bizzat kendisi evlendirerek bu geleneğe de müdahale etmiştir. (Semerkandi, Bahru'l-Ulum, III/54) Hz. Zeyd, Hz. Zeyneb'i boşandıktan sonra cahiliye düşüncesine göre Hz. Zeynep ancak bir köle ile evlenebilirdi." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 98-99) Efendimiz onunla evlenerek bu iki geleneği de ayrıca ortadan kaldırmıştır.

Ahzab 37. ayet indiğinde ki, ayet Hz. Peygamberin Hz. Zeynep ile evliliğine dairdir, Peygamberimiz, müşriklerin yapacağı dedikoduları bildiği için epey sıkılmıştır. Hatta Hz. Aişe bu ayet hakkında, "Eğer Rasulullah bir ayeti saklayıp gizleyecek olsaydı, o bu ayet olurdu." demiştir. (İbni Kesir, III 150; Buhari, Tevhid, 22; Müslim, İman, 77; Tirmizi Tefsir 34; İbni Hacer Fethu'l-Bari VIII/524)

Bazı İslam düşmanları Hz. Peygamberin içinde gizlediği şeyin 'Zeynep'e aşık olması' olduğunu iddia etmektedir. Böyle bir rivayeti aktaran Abdurrahman bin Zeyd bin Eslem yalancılıkla suçlanan bir kişidir. (Ebu Şehbe, el- israiliyat, IV/323; Askalani, Tehzibu't-Tehzib, II/508) Haberin senedi de sahih/sağlam değil, kesiktir. (Elmei, Mea'l-Müfessirin, s. 15) Diğer bir rivayetteki Hallad b. Eslem ise, "kendisi delil kabul edilmeyen" bir kişidir. (İbn Sa'd, et-Tabakatü'l-Kübra, VII/252) Kısaca hem rivayet eden kişilerde hem haberin metninde sorunlar vardır. (Daha geniş yorum için: Celalettin Divlekci, Ahzab suresi 37. ayetiyle ilgili nüzul sebebi rivayetleri ve ilmi değeri, ekev akademi dergisi Yıl: 18 Sayı: 59 (Bahar 2014), s. 89-105) Aslında ayet bize zaten her şeyi açıklamaktadır! Allah'ın açığa vuracağı şeyi Allah zaten açıklamıştır. Allah'ın bu aşkı açığa vuran bir açıklaması var mıdır? Yok! Yani ateistler bir taraftan Kur'an'ı ve dolayısı ile ayetleri inkar ederken bir taraftan da bizim inanıp kendilerinin reddettiği ayeti ilmi delilden yoksun bir şekilde, önceden belirledikleri bir amaca ulaşacak şekilde yorumlamakta ve ayetin içeriği ile çelişkili sonuçlara ulaşmaktadırlar.

Hz. Muhammed'in, Hz. Zeynep'i görüp, "Kalpleri evirip çeviren Allah'ım" diyerek oradan uzaklaştığını şeklindeki rivayet ise zaten uydurmadır. (İbni Kesir, VI/420; İbnü'l-Arabi, III/1542; Zemahşeri, III/427; Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 57) Biz Müslümanlar ateistlerin iddia ettiği gibi işimize gelmeyen rivayetleri inkar ediyor değiliz, her iddiamız Kur'an, hadis, bilimsel kaynaklıdır. Bizler "bazı mucize iddialarına, Kur'an'ı öven bazı rivayetlere de uydurma diyoruz." (Meriç, Muhtelif-1, s. 59) Zaten, Hz. Hatice'nin vefatından sonra yaklaşık 3 sene bekar yaşayan ve sonrasında da, kendisi ile evlenmek istese evlenebileceği halasının kızını kölesi ile evlendiren ve aralarının bozulmasından endişelenerek Zeyd'e 'Allah'tan kork'masını hatırlatan Efendimizin Hz. Zeynep ile evlenmek gibi bir niyetinin olmadığını ortadadır. Yani bekar olan akrabası ile dul olunca evlenmesi kendi isteği ile değil, bir amacı olan vahiy ile gerçekleşmiştir. "Katade'den, İbni Abbas'tan ve Mücahit'ten nakledildiğine göre Zeynep'in ailesi ilk başta Hz. Muhammed'in Zeynep'e talip olduğunu bile zannetmişlerdir. Hz. Muhammed isteseydi o zaman Zeynep'le kendisi rahatça evlenebilirdi. Hz. Muhammed'in böyle bir isteği yoktu. O'nun istediği şey, soy üstünlüğü inancını ortadan kaldırmaktı. Evet, Hz. Muhammed böyle bir evliliği istememiştir. Bu durumdan dolayı kendisi, ayetle ikaz edilmiştir." (Meriç, Muhtelif-1, s. 70, 81) William Montgomery Watt da bu konuda, "Bu suçlama haksız bir çıkarımdır." (Watt, Muhammed Medine'de, s. 336) demektedir.

Kısaca: Hz. Resul Zeyd'in evine girdi, Zeynep'i gördü beğendi ithamı tamamen bir uydurmadır, iftiradır. Çünkü Hz. Resul bir eve gireceği zaman önce selam verirdi. Cevap gelmezse toplam 3 kere selam verir, yine cevap veren olmazsa o eve girmez ve geri dönerdi. (Buhari, İsti'zan 13; Sahih-i Müslim, Adab 7; Sünen-i Tirmizi, İsti'zan 3) Hatta kızı Fatıma'nın evine bile böyle girerdi. Bu konu Nur suresi 27. ayet ile (Ey inananlar, kendi evlerinizden başka evlere, sahipleriyle tanışmadan ve onlara selam vermeden girmeyin.) sabit iken, uygunsuz ortamda olan aile evine Hz. Resul'un izinsiz ve fütursuzca girmesi de imkansızdır. Ayrıca bakire iken, kendi akrabası olduğu için her anında kendisini gördüğü ve hicap ayeti de inmediği için evlilik öncesi yıllarca yanında olan Zeynep'i beğenmeyip, genç-bakire iken kendisini cezbetmeyen ve kendi eli ile bizzat evlendirdiği akraba kızına -Haşa- Efendimiz evlendirince mi ilgi duymaya başlamıştır?! Bu iftiranın akıl ve mantıkla izah edilebilecek bir yanı var mıdır? Yalanın boyutuna bakın ki Zeyd, daha evlatlıkların eşleri ile ilgili hüküm ayeti inmeden, Hz. Resul'e gelip, "Boşayayım, siz evlenin" demiş olabilir mi?! "Sen ne diyorsun, kız iken onu almadım, onu seninle ben evlendirdim" demez mi idi Efendimiz ona? Ayrıca zaten böyle bir teklif o zamanki adetlere aykırı bir teklif olmaz mı idi?! Yine Hz. Resul Zeynep annemiz ile evlendiğinde Zeynep annemiz 35 yaşında idi. Sıcak ülke ile ilgili erken olgunlaşma gerçeğini de hesaba katarsak, bu yaşa dek Hz. Resul neden beklemiştir?! Kısaca bu iftira baştan sona mantık hataları, yalanlar ve çelişkilerle doludur ve gerçeği asla yansıtmamaktadır!

Oryantalistleri de ateistleri de bilimsellik değil, ideoloji ve önyargı yönlendirmektedir. Onlar diledikleri gibi kaynaklara ekleme veya çıkarma yapmaktadırlar. Mesela Efendimizin Hz. Zeynep ile evlenmesi ile ilgili iki örnek verelim: "Gençliğinin bütün taraveti içinde utanç ve şaşkınlıktan kıpkırmızı kesilen bu dağınık kıyafetli güzel kadın." (Emile Dermenghem, Muhammedin hayatı, s. 367-370) Bu da yerli ateistlerden T. Dursun'a ait. '2000'e Doğru' dergisinden: "Yorgunluktan ve terden pembeleşmiş yüzü ve yarı çıplak haliyle son derece çekicidir." Halbuki her iki ekleme de 'hiçbir rivayette geçmez ve hiçbir kaynakta bulunmaz' ama oryantalist ve ateistlerin bakış açılarındaki paralelliği göstermesi açısından bu iki örnek ilginç bir birlikteliği gözler önüne sermektedir, gerçeği görmek isteyen ve arayanlar için!

"Araplarca saldırıya uğrayacağını, suçlu sayılacağını bildiği halde ödev ve görev yüzünden bütün bu karşı koymaları dinlemeyerek Zeynep'le evlenmiştir." diyen oryantalist Lord John Davenport, oryantalistlerin "gördü, aşık oldu." şeklindeki iddialarını kabul etmezken (Lord Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 25-26) bir diğer oryantalist M. Watt ise, "Onun güzelliği karşısında kendini kaybetmesi hikayesini pek ciddiye almaya gelmez. Bunlar ilk kaynaklarda yoktur, üstelik Zeynep, Muhammed ile evlendiği sırada 35 veya 38 yaşında idi, ki o devirdeki bir Arap kadını için bu ileri bir yaştı. Bu evlenmedeki aşk temasını Muhammed'in biyograflarının hayal güçlerinde geliştirdikleri duygusu uyanmaktadır." (Watt, Hz. Muhammed, s. 164) demektedir. Yerli birçok ateistten daha objektif değerlendirme yapan Marxist oryantalist Maxime Rodinson da, "Soyunun sayısız yanlış inancına cesaretle karşı çıkmış bir zeka olan Muhammed, evlatlık almanın hukuki yönden yanlış yorumlamalara yol açabilecek kargaşalığını da düzeltmiş, geçerli bir örnek yaratmış oluyor." diyerek tarihi bir gerçeğin altını çizmektedir. (Rodinson, Hz. Muhammed, s. 209-210) Karen Armstrong "Hazreti Muhammed, İslam Peygamberinin Biyografisi" adlı eserinde, "O eğlence için değil, politik nedenlerden dolayı çok evlilik yapmıştı." diyerek, hayali bu tür cinsellik iddialarını da reddetmektedir.

Bu ayetin asıl amacı "nesep, soyun karışmasına engel olmaktır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 83) Mesela, Ali, Ahmet'in evlatlığıdır ama asıl babası Mehmet'tir. Yani Ali, Ahmet oğlu Ali değil, Mehmet oğlu Ali'dir. (Soyadı kanunu olmadan önceki durum için örnek veriliyor. Günümüzde de soyadı alınınca da aynı sorun ortaya çıkmaktadır.) "Onları, babalarının adlarını da anarak çağırın." (Ahzab, 5) ayetinden amaç da bu gerçeğin ilan edilmesidir. Ama Ahmet oğlu Ali olarak

bilinen biri, tanımadığı gerçek babası olan Mehmet'in kızı ile yani kardeşi ile de evlenebilir. Yani evlatlık düzenlemesi ile asla dokunulmaması gereken birinci derece akraba, üst ve alt soy ilişki yasağı da korunmuş olmaktadır.

Günümüzde bile bu tür örnekler yaşanmaktadır: "Yedi yıllık evli çift kardeş olduklarını öğrendi." 39 yaşındaki Adriana, henüz on iki aylıkken terk edildi ve devlet tarafından bir aileye evlatlık verildi. Kocası Leandro ise sekiz yaşına kadar annesiyle birlikte yaşadı ama o da Adriana gibi annesi tarafından terk edilince başka bir aileye evlatlık verildi. İkisi de farklı ailelerin elinde farklı şehirlerde birbirlerinden habersiz büyüdüler. Yıllar sonra birbirlerine aşık oldular. O sıralar evli olan Adriana eşinden boşanarak Leandro'yla evlendi. Çiftin bir de çocuğu oldu." (Hürriyet, 9.8.2014) "Evlendiği gün kocasının ikiz kardeşi olduğunu öğrendi! Esra Erol'da tüm izleyenleri şaşırtan bir olay ortaya çıktı." (Sabah, 11.11.2017) "Kardeşiyle evlendi: Farklı ailelere evlatlık verilen ve gerçek kimliklerini bilmeden evlenen ikizlerin durumu, ülkede evlat edinme kurallarını tartışmaya açtı. İngiltere'de doğumdan sonra ayrılan ve farklı ailelere evlatlık verilen ikiz kardeşlerin tesadüfen evlenmesi, ülkede evlat edinme yasalarının sorgulanmasına neden oldu." (Yeni Şafak, 11.1.2008)

Bir de, 'Hz Muhammed, Hz. Zeyd'i ölsün diye savaşa gönderdi' iddiası vardır ki, Hz. Muhammed ölmesini istediği birini savaşa gönderirken "eğer şehit olursan yerine şu geçsin" niye desin? Zeyd'e dedi, peki "sonra yerine geçen de şehit olursa şu geçsin, o da şehit olursa şu geçsin" neden desin? Ayrıca bu üçünün de şehit olacağını bilmesi bile ateist iddiayı tamamen içinden çıkılmaz bir hale sokmakta değil midir? Ateist/oryantalist iddianın aksine bu olay, Hz. Muhammed'in Allah'ın izni ile geleceği bildiğini göstermekte değil midir?

Zeyd'in Hz. Peygamberle bir akrabalık bağı yoktur. Zeynep de gelini ya da baldızı değildir. Halasının kızıdır ve Hz. Peygamberin Zeynep ile evliliği de halasının kızıyla yapılmış bir evliliktir. Peygamberin gizlediği şey, Zeynep'in boşanacağı ve kendisiyle evleneceği bilgisidir. (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s.125, 131)

"Ahzab, 37. ayetin anlattığı şey farklıdır, ateist ve misyonerlerin iddia edip ortaya attığı şey farklıdır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 54) Kur'an ayetlerinden hareket ederek Hz. Muhammed'e saldırmaya çalışanlar, eğer ayeti kabul ediyorlarsa ayet zaten her şeyi açıklamaktadır: 'Ayet, Efendimizin Zeyneb'i beğendiğinden bahsetmemektedir. Ayet, onunla evleneceğini daha önce Allah'ın kendisine bildirdiği için toplumdan alacağı tepkiden çekinmemesini ifade etmektedir. Eğer ateistler ayeti reddediyorsa o zaman neden önceden tespit ettikleri sonuca göre ayeti yorumlayarak metotsuz ve önyargılı bir şekilde İslam'a ve peygamberine saldırmaktadırlar?!

Özet bir alıntıyı da Gürger'den yapalım: Cahş kızı Zeynep, o zamanlar hayli geç sayılacak bir yaş olan, 35 yaşına dek kendisine gelen tüm evlilik tekliflerini geri çeviren, zengin bir ailenin kızıdır. Hz. Muhammed onu, Zeyd ile evlendirir. Ama aralarındaki kültürel fark sorun çıkarır. Zeyd defalarca Peygamberimize gelerek boşanma niyetini açıklar. Ama Efendimiz aracı olduğu bu evliliğin bitmesinin endişesiyle her defasında ona 'Eşinden boşanma ve Allah'a karşı takva sahibi ol' der. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 91) Evlilik bittikten aylar sonra (İslam'da kadın hakları bölümündeki, 'boşanma' adlı yazımıza bakılabilir) Efendimiz Hz Zeynep ile evlenmiştir. (Gürger, s. 92) Allah (cc) Mücadele suresi ile 'zıhar' cahiliye âdetini nasıl ortadan kaldırmış ise, bu sure ile de evlatlıklarla olan münasebetleri yerli yerine oturtmuştur. Bu ayetle Peygamberimiz sakındığı mahalle baskısı konusunda, Hz. Zeynep asaletinden, Zeyd sadakatından imtihan edilmiştir. Medine'liler dedikodu ve nifak konusunda imtihan edilirken, 21. yüzyıl Müslümanları da bu konuda imtihan edilmeye devam edilmektedir. (Gürger, s. 94)

Bu olayın psikolojik yönüde vardır. İnsanların zihninde var olan sınıf, mevki, konum, statü kavramları bu olay ile yerle bir edilmiştir. Sosyal boyutu ise, o toplumdaki münafıkların kendilerini ifşa etmeleridir. Günümüze uzanan boyutu ise, miras hukukundan evlatlık müessesine pek çok hukuki meselenin netleşmiş olmasıdır. (Dr. Hıdır Kartal, Ateistlere Cevaplar, s. 105) Bu olayın "İslam iki tabuyu yıkmıştır. Birincisi bir çocuk ancak biyolojik anne babasına nispet edilebilir. İkincisi ise boşanmış kadın istediği kişiyle evlenebilir." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 132)

Cüveyriye bintü'l- Haris: Hz. Cüveyriye savaş esiri olan bir dul idi. Esir ve cariyelerle evlenmek âdet değil iken, peygamberimiz onunla evlenerek onların da aile kurma hakkına, insani her türlü hakka sahip olduğunu insanlığa, tüm dünyaya ispat ve ilan etmiştir. Cüveyriye, Mustalik oğulları kabilesinin reisinin kızı idi. Savaşta esir düşmüştü. Özgürlük bedelini bizzat Hz. Resul ödemiş ve onu serbest bırakmıştı. Bunu duyan babası ve iki oğlu orada Müslüman olurlar. Özgür kalanc Cüveyriye de Hz. Resul ile kendi isteği ile evlenir. (İbn Sa'd, Tabakat, VIII/117) Hz. Cüveyriye, Peygamber Efendimizle evlenince, onun kabileyle de akrabalık bağı tesis edilmiş olunur. Bu bağ kurulunca Müslümanlar da ellerindeki diğer esirleri serbest bırakırlar. (Taberi, es-Simtu's-Semin, s.198; Profesör Kamil Miras, Sahih-i Buhari muhtasarı, VII/453; Watt, Muhammad at Medina, s. 227; İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 316) Mustalik oğulları kabilesi de kendilerine yapılan bu saygın davranıştan dolayı çok memnun kalırlar ve topluca İslam'ı kabul edip Müslüman olurlar. (İbni Hişam, es-Siretü'n-Nebeviyye, II/ 295; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 151) Oryantalist Caetani, Hz. Cüveyriye ile Efendimizin, yanlarında Aişe ve Ümmü Seleme var iken yolda bir çadırda zifafa girmiş (Caetani, IV/148) olduklarını iddia eder ki, gerçekte Efendimiz Medine'ye döndükten, kurtulmalık bedelini ödeyip kendisini babasına teslim ettikten sonra babasından Hz. Cüveyriye'yi istemiş ve onayından sonra ancak onunla evlenmiştir (İbn-i İshak, İbn-i hişam, Sire, III/308) Zaten Caetani'nin iddia ettiği zifaf olayı hiç bir kaynakta (Vakidi, İbn-i Hişam, Taberi, İbni Esir, Hamis, Buhari…) geçmemektedir. Ama yukarıda ve daha sonra defalarca göreceğimiz gibi gerçeklerin ateist veya oryantalistler için hiçbir önemi yoktur! Çünkü onlar olmayanı uydururlar, olanı da çarpıtırlar! Detay için, "Oryantalizm Yanılgısı" adlı yazımıza bakılabilir.

Safiye: İsrailoğulları soyundan, kabile reislerinin birinin kızı olan Safiye daha önce iki kez evlenmiş ve dul kalmış bir hanım idi ve tutsaktı. Hz. Resul ona: "İster malını al, git özgürsün." der ve sonra da, "İstersen kal, Müslüman ol, benimle evlen." diye teklifte bulunur. (İsmail Acarkan, İlginç Sorular, s. 89) Safiye annemiz özgür olduktan sonra bu teklifi kabul eder ve Peygamberimizle evlenir. (İbn Hisam, es-Siretü'n-Nebeviyye, III/ 350; İbn Sa'd, Tabakat, VIII/ 120-123) Efendimiz bu evlilik ile hem mağluplarla uzlaşma politikasını pratiğe geçirmiş (Muhammed Hamidullah, İslam Peygamberi, s. 569) hem de kabile reisinin kızı ile evlenmek suretiyle oluşan akrabalık bağı ile de onların gönüllerini İslam'a ısındırmaya çalışmıştır. (Ziya Kazıcı, Hz. Muhammed'in Aile Hayatı ve Eşleri, s. 285) Hz. Muhammed'e atılan bir diğer iftirada, Hz. Safiye ile evlenmeleri olayıdır: Güya Hz. Resul esir olan Safiye annemize "Benimle evlenirsen, seni serbest bırakırım." diye bir teklifte bulunmuştur. Zavallı Safiye'de serbest kalmak için peygamberimizle evlenmiştir! Dinsiz İslam düşmanı bir Türk ateist, iki bölümden oluşan peygamberimizin teklifini kelime oyunları ile tek bir cümlede birleştirerek aktarır: "Benimle evlenirsen serbestsin!" Düşünebiliyor musunuz, bu tek cümleye indirme ile Safiye annemizin seçme hakkı da ortadan kaldırılmış olmakta ve sonuçta o zavallı, çaresiz konuma indirgenmektedir. Çünkü Safiye annemiz ne kadar çaresiz gösterilirse, Efendimiz de o kadar gaddar ve acımasız gösterilebilecektir. Kısaca, Hz. Peygamber, Safiyye'yi azat etmiş, özgürce gitme ya da kendisiyle evlenme seçeneğini sunmuştur. Safiyye'de özgür iradesi ile peygamberimizle evlenmeyi tercih etmiştir. (İ. Hanbel, Müsned, III/138) Efendimizde buna karşılık daima ona saygılı davranmıştır. "Hz. safiye deveye binerken Hz. Peygamberin dizlerine basarak binmekteydi." (Buhari, Megazi, 39; İ. sad, Tabakat, VIII/121; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 168) Oryantalist Leoni Caetani de: "Muhammed'in, daima nefsine ve ihtirasına

hâkim olmayı bilen adamlardan biri olduğunu ispat etmek zor bir şey değildir. Evliliklerinden birçoğu, bazı kabilelerin sevgi ve yakınlığını çekmek yahut taraftarlarından bazılarını daha sıkı bağlarla bağlamak gibi bir siyasi bir düşünceyle yapılmıştı." (Caetani, II/480) diyerek kendi üslubunca bir gerçeği dile getirmektedir.

Ümmü Habibe: 55 yaşında dul kalmıştı. Mekke reisi olan ve İslam düşmanlığı ile ünlü Ebu Süfyan'ın kızı idi. Mekke'den uzakta, Habeşistan'da dul kalmıştı ve çok zorluk çekmişti. Bunları duyan Hz. Muhammed elçi göndererek O'na evlenme teklif teklifinde bulunur. (Bahaettin Sağlam, İsmail Acarkan, Turan Dursun ve Din, s. 56) Ümmü Habibe annemiz de olumlu cevap verince, Habeşistan kralı Necaşi bu nikahı vekiller vasıtası ile kıyar. Bu evlilikler bir dereceye kadar Ebu Süfyan'ın düşmanlığını da yumuşatmıştır.

Meymune: 2 çocuklu, daha önce iki kez evlilik yapmış dul bir hanımdı. Hz. Resul'un amcası Abbas'ın baldızıdır. Meymune annemiz Hz. Abbas vasıtası ile Hz. Resul'e evlilik teklifinde bulunur. (İbn Sa'd, Tabakat, VIII/132) Hz. Resul de kabul eder ve kendisi ile evlenir.

Mısırlı Mariye: Bizans'ın İskenderiye ve Mısır valisi olan Cüreyc b. Mina (Belazüri, Ensab, I/449) Peygamberimize Mariye'yi hediye olarak gönderir. Cariye olan Mariye'yi Efendimiz azad eder. İsterse kalabilir ve İslam'a girer, isterse ailesine dönebilirdi. İslam'ı kabul eder ve peygamberimizin yanında kalır. Mariye annemiz mehirsiz olarak Peygamberimizle evlenmeyi kabul eder ama Hz. Peygamber onunla mehrini vererek nikahlanır. Aslında bu, Peygamber tarafından gösterilen bir iyi niyet göstergesi idi ve Mariye ile ailesinin itibarını yükseltmek amacını güdüyordu. Ayrıca Efendimiz bir cariye ile evlenerek de çağında yerleşmiş olan cariye algısını yerle bir ediyordu!

Hz. Resul 50 küsur yaşına kadar tek eşle evli kalır, her türlü dünyevi teklifleri reddeder ve 50 yaşından sonra genç, güzel, çekici ve zengin birçok kızla evlenebilecekken, sıcak ülkede erken olgunlaşıp yaşlanan, kimi 40 kimi 50 yaşlarında, 2-4 çocuklu dul hanımlarla, onları koruma ve tebliğ amacı güden, karşılıklı rızaya dayanan evlilikler yapar. Bu evlilikleri objektif olarak inceleyen herkes, evliliklerin hiç birinde dünyevi/şehevi bir amaç güdülmediğini görür. Kısaca Hz. Muhammed (sav)'in evlilikleri, ilahi takdirin bir tezahürü olarak, nübüvvet görevinin tam anlamıyla ifa edilebilmesi için yapılan evliliklerdir. Bu evlilikler dünya zevki odaklı da yapılmamıştır.

Yani "Medine'de, özellikle hicri ikinci yıldan sonra meydana gelen gelişmeler çerçevesinde hem Allah resulü, hem de diğer bazı Müslümanlar yeni evlilikler yapma ihtiyacı hissetmişlerdir. Resulullah'ın bu evliliklerinde dünyaya meyilden ziyade, birçok sıkıntıya katlanma fedakarlığı olduğunu söylemek icap eder. Hz. Ayşe hariç, Hz. Peygamberin evlendiği hanımların hepsi daha önce evlilik yapmış ve bazılarının da çocukları vardır." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 285) "Hz. Peygamberin bütün evlilikleri ya bir sosyal düzenleme ya da siyasi bir sebepten dolayı olmuştur." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 147)

"Peygamber Efendimizin evliliklerinin hukuki, siyasi, sosyal ve eğitimle ilgili çeşitli sebepleri vardır.

1. İslam toplumunun eğitilmesinde Hz. Peygamberin evliliklerinin önemli bir yeri vardır. Rasulullah özellikle kadınlarla ilgili birtakım İslami kaide ve esasların öğretilmesinde yine kadınlardan yardım almak ihtiyacını hissetmiştir. Kadınların yaşayışıyla ilgili öyle günlük meseleler vardı ki, bir hanım bunlar hakkında gerekli bilgiyi utanma duygusuna kapılmaksızın bir erkekten isteyip elde edemezdi. İste bu sebeple Rasulullah hanımlarını, Müslüman kadınlar

için adeta bir hukuk danışmanı olarak vazifelendirmiştir. Nitekim Hz. Aise ve Hz. Hafsa bu konuda çok büyük bir vazife icra etmişlerdir.

2. Hz. Peygamberin evliliklerinden bir kısmı fedakâr ve cefakâr Müslüman kadınları himaye, onları takdir etme ve itibarlarını koruma gayesine yöneliktir. Mekke döneminde Müslüman olan bazı kadınlar işkenceye maruz kalmışlar, Habeşistan'a daha sonra da Medine'ye hicret etmisler, kocaları vefat etmiş birkaç çocukla ortada kalmışlardı. Aileleri de müşrik oldukları için onların yanlarına da dönemiyorlardı. İste Hz. Peygamber, onları himaye etmek ve çocuklarını da bakım altına almak istemiş, böylece onlarla nikahlanmıştır. Sevde binti Zem'a, Zeyneb binti Huzeyme, Ümmü Seleme ve Ümmü Habibe bu hususa örneklerdir.

3. Hz. Peygamber bazı evliliklerini ise, evlendiği hanımın kabilesini İslam'a ısındırmak, o kabile ile Müslümanlar arasındaki düşmanlığı gidermek için yapmıştır. Cüveyriye ve Safiyye ile evliliği buna örnektir.

4. Hz. Peygamberin bazı evlilikleri de yeni İslami bir hükmün topluma kazandırılması amacını taşımaktadır. Zeynep binti Cahs ile evliliği de buna örnektir.

5. Hz. Peygamberin bazı evlilikleri ise, yakın dostları ve çevresi ile irtibatının evlilik yoluyla kurulan akrabalıkla güçlendirilmesini amaçlıyordu. (İbn Sad, Tabakat, VIII/53-221) "Resulullah'ın çok evliliği şehvet dürtüsü ile olmamıştır, bu evliliklerle arkadaşları ve halkının büyükleri arasında güçlü bir akrabalık bağı kurmuştur." (Muhammed Rıza, Muhammedun Resulullah, s. 402) Mesela Hz. Ebu Bekir'in kızı Hz. Aise ve Hz. Ömer'in kızı Hz. Hafsa ile evliliği buna örnek gösterilebilir.

"Rasulullah'ın evliliklerinin ilahi planın bir parçası olarak cereyan ettigini görmekteyiz. Onun, Medine dönemindeki evliliklerini nefsani arzuları için yapmadığının açık delili, bu hanımlarının çoğunun dul ve nispeten yaslı olmalarıdır. Rasulullah'ın bu evlilikleri ya büyük bir kavmin İslam'a girmesine vesile olmuş ya büyük bir devlet adamının gönlünü almış ya daha önceden sürüp gelen bir cahiliye adetini ortadan kaldırmış ya da savaşlarda sehit düşen bir Müslümanın hanım ve çocuklarını koruması altına almasını sağlamıştır. Eğer nefsi için evlenseydi bakire, genç ve güzel hanımları bulması O'nun için zor olmazdı." (Prof. Dr. Mehmet Soysaldı, Peygamber Efendimizin Evliliklerinin sebep ve Hikmetleri; Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 148-152)

İngiliz yazar Parrinder de, tarihte Hz. Muhammed kadar hiç bir büyük din önderinin iftiraya uğramadığını belirttikten sonra, evlilikleri hususunda "Muhammed'in sicili kesinlikle İngiliz Kilisesi başı VIII. Henry'den çok daha iyidir." tespitinde bulunmuştur. (G. Parrinder, Mysticism in the World's Religions, s. 121)

"Hakkaniyet ölçüsünden uzaklaşmamış ve samimi bir tenkitçi, Hz. Muhammed'in hayatını incelediğinde bakınız neleri itiraf etmektedir: ''Muhammed'in, alelade bir gönüllü ve esas maksadının arzu ve heveslerinin peşinde koşan biri olduğunu düşünürsek açıkça yanılırız. Hayır! Arzu ve heveslerinin hiçbir türünü amaçlamamıştır. O'nun ev halkı en idareli olandı. O'nun yiyeceği genellikle arpa ekmeği, hurma ve su idi. Bazen aylarca ocağında bir sefer olsun ateş yanmazdı. Hükümdarlığı elde etmek için huzur bozan, ihtirası meslek edinen, iyi huylarını ve şahsiyetini inkar eden, ahlaksızlığı ve alçaklığı yerleştiren ihtiras sahibi bir sahtekar değildi! Ben, bunların hiçbirine kıymet vermiyorum ve inanmıyorum. O, Mekke toplumunda doğru (es-Sadık) ve güvenilir (el-Emin) insan, dürüst ve hilesiz tacir olarak şeref ve ün kazandı, hürmet gördü ve herkesin, özellikle fakir, yetim ve dulların sevip etkilendiği bir dost oldu. Kadınlara karşı bir rağbet göstermedi. O'nun ilk evliliği bile Hatice'nin şahsi teşebbüsleriyle gerçekleşti. Birdenbire huyunu, karakterini ve davranışını değiştirip nasıl kadın düşkünü olabilirdi?" (Thomas Carlyle, On Heroes, Hero-worship and the Heroic in History, s. 288-305) Efendimizin özel hayatı konusunda Lord John

Davenport, ‘Hz. Muhammed ve Kur’an-ı Kerim’ adlı eserinde şunları yazmaktadır: Memleketinde çok evlenmeye izin veren gelenekten faydalanmayı düşünmemiştir. (s. 11) Hz. Aişe, ‘O Hatice yaşlı değil miydi?’ dediğinde, Hz. Muhammed, ‘ Hayır, ondan daha nazik ve daha asil bir eş yoktur. Düşmanlarım karşısında bana teselli veren, yardım eden o idi’ demiştir. (s. 18) Hz. Hatice 63 yaşında iken vefat ettiği halde başka kadınlarla evlenmeyen, hele erkek evlat bırakmadığı halde bunu düşünmeyen biri için şu soruyu ortaya koymaya hak kazanırız: Çok kadınla evlenmenin yaygın olduğu bir ortamda, kendinden 15 yaş büyük bir kadınla 25 sene evli kalan bir adama şehvet düşkünü denebilir mi? (s. 20)

M. Watt, Hz. Muhammed'in önemli bir sosyal devrim yaptığı kanaatindedir ve evliliklerini de bu çerçevede ele alır: “Kabileciliğin yerini İslam dini almıştır.” (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 16-29) diyen Watt, Efendimizin hanımlarının toplumda yüksek bir şerefe nail olduklarını, müminlerin anneleri seviyesine yükseldiklerini ve Hz. Muhammed'in, Fars kisraları veya Doğulu yöneticileri taklit etme niyetinin olmadığını da özellikle belirtir. (s. 327) Watt, Efendimizin evliliklerinin siyasi amaçlı olduğunu söyler. Sevde ve Huzeyme kızı Zeynep ile onların ihtiyaçlarını karşılamak için evlenir. Sevde'nin kardeşi aşırı İslam muhalifi biri idi. Zeynep ile evlenerek de iki kabile ilişkileri düzeltme yoluna gitmiştir. Aişe ve Hafsa çok sevdiği iki arkadaşı Ebu Bekir ve Ömer'in kızları idi. Ümme Seleme çok istenen bir dul olmasa da Mekke'li önde gelen kabilelerden biri olan Mahzumilerin reislerinden birinin yakını idi. Zeynep b. Cahş ile evliliğindeki amaç bir tabuyu yıkmaktı. Ümmü Habibe Habeşistan'a eşi ile hicret etmişti. Eşi orada vefat edince Efendimiz bir elçi göndererek kendisi ile evlenmişti. Meymune ile evlenerek amcası Abbas ile ilişkilerini güçlendirmişti. Yahudi kızları ile evlenmesinde de siyasi nedenler amaçlamıştır. Evliliklerdeki hâkim unsur siyasi idi. (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 287-288)

Rudi Paret, Peygamberimizin evliliklerini 3 nedene bağlar: Konumu gereği birden fazla evlenmesi gerekiyordu. Eşleri Bedir ve Uhud'da ölen kadınların ihtiyaçlarının karşılanması gerekiyordu. Son olarak da, siyasi nedenler evliliklerinde önemli bir rol oynamıştır. (Paret, Muhammed und der Koran, s. 143)

Prof. John L. Esposito da Hz. Muhammed'in evliliklerini, 'Çoğu evlilikleri ittifakları güçlendirmek için siyasi idi. Diğerleri savaşta ölen arkadaşlarının yoksulluğa düşen dullarını korumak içindi' demektedir. (J. L. Esposito, Islam, s. 20) Esposito, Hz. Muhammed’in bazı evliliklerinin dul kadınlara yeni bir yaşam şansı vermeyi amaçladığını da ifade eder. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 83)

Hz. Muhammed birçok hanımını sadece ortada kalmamaları için himayesine almıştır. Sadece 4 eşi (Aişe, Hafsa, Zeynep ve Ümmü seleme) ile haftanın gecelerini adaletle paylaşır, diğerlerini dolaşır, hallerini sorar ve ihtiyaçlarını giderirdi. (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 33) Hz. Muhammed evlilikleri ile dulları korumayı ve istikrarı sağlamayı amaçlamıştır. Zevce sayısını 4 ile sınırlayan ayet inince (Nisa, 3) Hz. Muhammed dokuz hanımından beşini bırakmak istedi ise de, onlar razı olmayınca, dört hanımı ile zevci ilişkilerini sürdürmüş, diğer beşi ile sadece hukuki evli kalmıştır. (Heyet, İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 313, 342) Ve çok önemli bir gösterge de Hz. Muhammed Mekke'nin fethinden sonra yeni evlilik yapmamıştır. (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 343)

Özetle, İslami ve Batılı kaynaklardan hareketle Peygamberimizin hayatına genel olarak baktığımızda da, O’nun dünyevi, şehevi, makamsal hiçbir amaç gütmediğini rahatlıkla görülebilir.

Efendimizin hanımlarına olan hitap ve davranışlarından birkaç örnek ile devam edelim.

Allah Resulü, Aişe annemize, "Gözbebeğim- (Lübbetülayn)" diye hitap ederdi. 'Ayşecik' anlamına gelen "Uveyş" veya Aişem anlamına gelen "Aiş" diye hitap ettiği de olurdu. Hele bir de 'gül yüzlüm, al yanaklım' manasına gelen "Hümeyra" sözcüğü vardır ki, bu söz, bir kadının gönül dünyasını okşayan ne hoş bir ifadedir. (Ekrem Keleş, En Güzel Örnek Hz. Peygamber, s. 92) Bir gün Hz. Aişe Peygamberimize sorar: "Ya Rasulullah, bana olan sevgin nasıldır?" Peygamberimizin cevabı şu şekildedir: "Kördüğüm gibidir." (İbn Hanbel, Müsned, VI/210) Tüm bunlara rağmen Efendimiz ilk hanımını asla unutmamıştır! Hz. Aişe annemiz, 'Ezvac-ı Tahirat'tan hiç kimseyi Hz. Hatice Annemiz kadar kıskanmadığını söyler. (Müslim Fezailus-sahabe, 74-76) Hz. Peygamber'in onu sık sık andığını, koyun kestiği zaman Hz. Hatice'nin çok sevdiği hanım arkadaşlarına pay gönderdiğini (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Ğâbe, VII/84) fakat kendisinin bazen bu ilgiye dayanamadığını, Hz. Peygambere "Sanki yeryüzünde başka hiç kadın yok da, yalnız Hatice var!" diye söylendiğini, bazen daha ileri giderek: "İhtiyarlıktan dolayı ağzında diş kalmamış yaşlı bir koca kadının nesini anarsın bilmem ki, Allah onun yerine sana daha gencini, daha hayırlısını vermiştir." dediğini fakat Hz. Peygamberin bu sözlere şöyle karşılık verdiğini bize aktarır: "Allah bana ondan daha hayırlısını vermemiştir. Herkes benim peygamberliğimi inkar ederken o bana iman etti. Herkes benim yalancı olduğumu iddia ederken o beni tasdik etti. Kimse bana bir şeycik vermezken o malını mülkünü benim emrime verdi." (Ahmet b. Hanbel, Müsned, VI/117, 118) Hz. Hatice annemiz, muhterem eşi Hira Mağarasına inzivaya çekildiğinde emrinde çok sayıda hizmetçi olmasına rağmen (İbn Hişam, es-Siretü'n Nebeviyye, I/255) aradaki 5 km mesafeyi kendi yürür, yemeğini bizzat kendisi götürürdü. Peygamber Efendimiz de Hz. Hatice annemizin geleceğini hisseder, dağın eteklerine kadar iner onu karşılardı. Zira Hira Mağarasına çıkan yolun zorluklarını bilir ve değerli eşine kıyamazdı. Eşlerinden Safiye annemizi deveye bindirirken, incinmemesi için devenin üzerine bir örtü örtmesi ve binerken de eğilerek onu kendi omuzuna bastırarak devesine kolay binmesini sağlaması da onun hanımlarına karsı olan nezaketinin örneklerindendir. (Buhari, megazi, 83)

Ateist olup Efendimize olmadık hakaretlerde bulunanların, Batılı oryantalistler kadar bile objektif olamadıklarını birkaç örnekle ispatlayalım.

Batılıların dilinde Hz. Muhammed

“Dünyayı en çok etkileyen şahıslar listenin başına Muhammed'i koymuş olmam, bazı okurları şaşırtacak, bazılarınca da sorgulanacaktır. Fakat tarihte hem seküler hem de dini alanda mutlak manada başarılı olmuş tek insan O'dur. Denebilir ki, Muhammed'in İslam üzerindeki şahsi tesiri, İsa Mesih ve Aziz Pavlos'un Hristiyanlık üzerinde birlikte bıraktıkları tesirden daha fazladır.” (Michael Hart, The 100, A Ranking of the Most Influential Persons in History, New York, 1978) “Düşünür, hatip, havari, kanun koyucu, asker, düşüncelerin fatihi, rasyonel akidelerin düzelticisi, şekil ve suret (heykel) olmaksızın tapınma, hepsi manevi tek bir hükümdarlık olan yirmi dünyevi hükümdarlığın kurucusu, işte Muhammed! İnsanın yüceliğinin ölçümü mümkün olsa, ondan daha büyük bir insan var mıdır sorarız.” (Alphonse Marie Louis de Lamartine, Historie de la Turguie) “Hz. Muhammed güzel bir ahlaka sahip idi.” (George Sale, The Koran, s.7) "Hz. Muhammed yeryüzünde Allah’ın dinini kurmak üzere gönderilmiş idi." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur’an-ı Kerim, s. 47) "Bu kişinin etrafına maksatlı bir şevkle yığdığımız yalanlar, bizim için sadece bir utanç vesilesidir. Amacı, dünyayı aydınlatmaktı, dünyayı yaratan, böyle emretmişti." (Thomas Carlyle, Heroes and Hero Worship and the Heroic in History, 1840; Zubeyr Tekin, Peygamber Sevgisi, s. 38) "Muhammed görevi tamamladığında başkaları gibi tahtını kurmadı, Kâbe’nin yanında bir saray yaptırmadı, Medine'deki sade evine geri döndü." (Lord John Davenport, ‘Hz. Muhammed ve Kur’an-ı Kerim, s. 94) "Muhammed'in sağduyusu, krallığın ihtişamını hakir görüyordu. Allah'ın Elçisi ailesinde bir hizmetçi gibi davranıyor, ateşi yakıyor, yeri süpürüyor, koyunları sağıyor, elbiselerini ve ayakkabılarını bizzat kendisi tamir ediyordu. Bir rahip, bir keşiş görüntüsü verme gereği de duymadan, çok doğal bir zühd hayatı yaşıyordu." (Edward Gibbon, The Decline and Fall of the Roman Empire) "Muhammed'in hayatının en büyük başarısı, sadece ahlakının gücünde yatmaktadır. Hayranlığımızı çeken, O'nun dininin anlatılması değil, devam edebilme gücüdür. O'nun Mekke ve Medine'ye nakşettiği aynı duru ve mükemmel tesir, onca olup bitene rağmen, Hint, Afrikalı ve Türk Müslümanlarca aynen korunmaktadır. Peygambere verilen değer, asla insani sınırı aşmamış ve O'nun getirdiği ve canlılığını sürekli koruyan prensipler, takipçilerinin kendisine karşı duyduğu saygı ve teşekkür hislerinin, hep akıl ve din sınırları içinde kalmasını sağlamıştır." (Edward Gibbon, Simon Oakley, History of the Saracen Empire) "Koruduklarının en vefalı koruyucusu ve konuşması en tatlı, en kabul edilir olandı. O'nu ilk görenler, karşısında önce saygıyla ürperir, yanına yaklaşanlar ise O'nu sever ve O'nu tarif edenler, "Ne daha önce, ne de daha sonra O'nun gibisini görmedim." derlerdi. Çok az konuşurdu, fakat konuştuğu zaman da vurgulu ve bilerek konuşur ve dinleyen kimse O'nun söylediklerini unutmazdı." (Stanley Lane-Poole, Speeches and Table Talk of the Prophet Muhammad, Giriş, XXIX) "Arabistan'ın bu büyük Peygamberinin hayatını ve şahsiyetini inceleyen ve nasıl öğrettiğini, nasıl yaşadığını bilen herkesin, Ulu Zat'ın elçilerinin en büyüklerinden biri olan bu güçlü Peygamber için ürpertici bir saygıyla dolmaması mümkün değildir. Ben bu Arabistanlı öğretmen için hep yeni bir hayranlık, saygı duyuyorum." (Annie Besant, The Life and Teachings of Muhammad, s. 4; Feyyaz, Rasulullah’a iman, s. 18) "Fakirlere karşı cömertliği o derecedeydi ki, sık sık bizzat kendi ailesi aç kalırdı. Fakirlerin sadece ihtiyaçlarını gidermekle kalmaz, onlarla sohbete oturur ve acılarını büyük bir içtenlikle paylaşırdı. Sağlam bir arkadaş, vefalı bir yoldaştı." (W. C. Taylor, The History of Mohammedanism and its Sects, s. 128) "Eğer tarihte her bakımdan ilahi kaynağa dayalı olarak hükmetmiş biri varsa, o da Muhammed'dir, çünkü O, en güçlüydü, fakat güce ehemmiyet verdiği yoktu. Özel hayatında ne kadar sade ise, halkın içinde de o kadar sade idi. Muhammed'in dininde, burada her şey farklıdır. O'nun hakkında, gizemli ve gölgeli şeyler değil, açık bir tarih var." (Reverend Bosworth Smith, Muhammad and Muhammadanism, s. 16, 36, 230, 237) Reverend Bosworth Smith: "Muhammed’i, rütbe bakımından insanların en yücesi olarak kabul ediyorum. Hatta insanlık onun bir benzerini görmemiş ve görmeyecektir." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 107) “İslam’da tevhid akidesi, her zaman hiç bulanmaz bir berraklık, bir ululuk ve tam bir kanaat ve kararlılıkla ilan edilmiştir.” (Edward Montet, La Propagande Chretienne et ses Adversaries Musulmans) "Muhammed, halkı için parlak bir örnekti. Şahsiyeti, öylesine temiz ve lekesizdi. Evi, elbisesi, yiyecekleri.

Kısaca, bütün hayatı sade idi. Yapaylıktan o kadar uzaktı ki, arkadaşlarından asla özel bir saygı beklemez, bizzat kendisinin gördüğü kendi şahsi hizmetini kendisine kölesinin bile yapmasını istemezdi. Hastaları ziyaret ederdi ve herkese karşı sevgi doluydu. Toplumunun iyiliğine duyduğu ilgi ve bu konuda gösterdiği gayret ölçüsünde de cömert ve yüce gönüllü idi." (Dr. Gustav Weil, History of the Islamic Peoples, s. 26) "Dünyada başka hiç kimse, önüne gönüllü veya gönülsüz O'nunkinden daha büyük bir hedef koymamıştır: Allah'la insan arasına sokulmuş batıl inançları ortadan kaldırmak, puta tapıcılığın maddi ve çarpıtılmış ilahlar kaosu arasında akli ve kutsal ilah kavramını yeniden yerleştirmek. Dünyada başka hiç kimse, bu kadar zayıf vasıtalarla insan gücünün bu kadar ötesinde bir işe girişmemiştir, böylesine büyük bir hedefin tasarlanmasında ve uygulamaya geçirilmesinde kendinden başka vasıtası ve çölde yaşayan bir avuç insandan başka yardımcısı yoktu O'nun. Ve başka hiç kimse dünya üzerinde O'nun gerçekleştirdiği ölçüde büyük ve kalıcı bir ikinci inkılabı gerçekleştirmiş değildir. Eğer gayenin büyüklüğü, vasıtaların azlığı ve neticenin şaşırtıcılığı insan dehasının üç ölçüsüyse, modern dönemler tarihinde kim Muhammed'le karşılaştırılabilir ki? Uydurma ilah zürriyetlerinin bıktırıcılığı altındaki bir dünyada ilan edilen Allah'ın birliği inancı, telaffuz edilir edilmez bütün eski putperest mabedlerini yerle bir eden ve dünyanın üçte birini harekete geçiren başlı başına bir mucizeydi. Bu Zat'ın hayatı, tefekkürü, ülkesinin batıl inançlarını kahramanca inkarı, puta tapıcılığın öfkelerine meydan okumaktaki cesareti, Mekke'de 13 yıl süreyle gösterdiği sabır ve tahammül, halkın ezasını ve hatta hemşehrilerinin kurbanı oluşunu kabulü. Evet! Bütün bunlar ve ilaveten kesintisiz tebliği, tuhaflıklara karşı koyuşu, başarıya inancı ve felaketler karşısındaki insanüstü güven duygusu, zafere götüren sabır ve azmi, tek bir ideale olan tutkulu bağlılığı ve asla imparatorluk peşinde olmayışı, bitmez duası ve ibadeti, Allah'la olan manevi haberleşmesi, vefatı ve vefatından sonraki muzafferiyeti, bütün bunlar bir yalana değil, sarsılmaz bir inanca şahitlik etmektedir. İnsan büyüklüğünün tespitinde kullanılan bütün ölçüler içinde soruyoruz: O'ndan daha büyüğü var mıdır?" (Alphonse de Lamartine, Historie de la Turquie) "Olağanüstü canlılığından dolayı Muhammed'in dinine daima büyük değer verdim. Bu din bana, varlığın ve hayatın değişen çehresini özümseyebilen ve her çağa hitap edebilen tek din olarak görünüyor. O harika Zat'ı da inceledim ve O, bana göre, bırakın deccal olmayı, insanlığın kurtarıcısı olarak çağrılmalıdır. İnanıyorum ki, O'nun gibi biri modern dünyada diktatörlüğü ele geçirecek olsa, bu dünyanın en çok ihtiyacı olan barış ve mutluluğu sağlayacak bir tarzda onun bütün problemlerini çözer. Bir öngörüm var: Muhammed'in inancı, yarının Avrupa'sında kabul görecektir, nitekim bugünün Avrupa'sında kabul görmeye başlamış bulunmaktadır. " (Sir Georged Bernard Shaw, The Genuine Islam, I/8) "Elindeki imkanların kıtlığı, buna karşılık başardığı işlerin boyutu ve kalıcılığı, O'nun ismini dünya tarihinde, sadece Mekkeli Peygamber olmanın çok ötesine taşımaktadır. Güzel şehirler, devlet sarayları ve mabedler, varlıklarını O'nun sayısız hanedana aşıladığı hareket ve hamle kabiliyetine borçlu olup, çok geniş ülkeler ve eyaletler de, yine O'nun sayesinde imana teslim olmuştur. Bütün bunların ötesinde, O'nun sözleri, nesillerin inancını belirlemiş, hayatlarının prensipleri olarak kabul edilmiş ve öbür dünya adına rehber olarak benimsenmiştir. Beşeri tanınmışlığın ölçüleriyle değerlendirildiğinde, hangi faninin şerefi O'nunkiyle mukayese edilebilir?" (J. W. H. Stab, Islam and Its Founder) "Ciddi ve ağırbaşlı idi, çok az yer, çok oruç tutardı. Çok sade giyinir, gösterişten kaçar, bilgi satmazdı. Sadeliği tabii idi ve giyim gibi hususlarla ayrıcalık sergilenmesinden asla hoşlanmazdı. Muamelelerinde adildi. Arkadaş olsun yabancı olsun, zengin olsun fakir olsun, güçlü veya zayıf olsun, herkese adaletle muamele ederdi. Bilhassa halk kesimlerine çok yakın ilgi gösterir, onların şikayetlerini dinler ve onlar tarafından çok sevilirdi. Askeri başarıları, kazandığı zaferler, O'nda hiçbir gurur ve kendini beğenmişlik uyandırmadı. Eğer bu başarılar şahsi gayelere dayanmış olsaydı, mutlaka uyandırırdı. Düşmanlarıyla çepeçevre sarılı olduğu zaman hangi sadelik ve tevazu içinde idiyse, gücünün zirvesine ulaştığında da yine aynı sadelik ve tevazu içindeydi. Bırakın bir hükümdar tavrı takınmayı, bir odaya girdiğinde kendisine normalin dışında bir saygı gösterildiğinden bile çok rahatsız olurdu." (Washington Irwing, Life of Muhammad, s. 192) "Muhammed'in Allah inancının yüceliği

ve bunun O'nun karakterine ve davranışlarına kattığı sadelik, ciddiyet ve duruluktur ki, bütün çekiciliği ve gerçek ilham gücüyle, Arapların ahlaki ve zihni dokusunu oluşturmuştur." (Arthur Glyn Leonard, Islam, Her Moral and Spiritual Values, s. 79, 103) "Muhammed'i bir yalancı görmek, ortaya çözülemeyecek pek çok problem çıkaracaktır. Ayrıca, tarihte büyük insanların hiçbiri, Batı'da Muhammed kadar yanlış tanıtılmamıştır." (W. Montgomery Watt, Muhammad at Mecca, s. 60; muhammedmustafa.net/tr/altsayfa.php?sayfa=yazilar/batililarinitiraflari) "Şartlar değişti ama Allah'ın elçisi değişmedi. Zaferde ve yenilgide, güçlü zamanda ve sıkıntılı zamanda, zenginlikte ve yoksullukta, aynı kişiydi, aynı karakteri sergiledi." (Koneru Ramakrishna Rao, Muhammad the Prophet of Islam, s. 24) "İslam'dan önce insan sosyal ayırımcılıklardan çok çekmişti. Fakat İslam bütün insanlar arasında eşitlik getirdi. Bir Müslümanı diğerlerinden ayıran faktör doğum, renk, ırk, sosyal statü değil, sadece takva, salih amel ve ahlaki vasıflardır." (Dr. Laura Veccia Vaglieri, Apologia dell İslamismo, s. 334) Sosyalist yazar Hikmet Kıvılcımlı: "Muhammed'in ve İslam'ın en kalıcı mirası: Kollektivizm, adalet, hoşgörü, merhamet yani hümanizm olmuştur." (H. Kıvılcımlı, Allah, peygamber, kitap, s. 29)

Hz. Muhammed'in (sav) 1400 yıl önce Medine'de yaşadığı tek göz evin kopyası

Efendimizin hayatında dünyevi, şehevi, maddi şeylere önem vermediğinin örnekleri

"Muhammed'in ailesi, onun vefat ettiği ana kadar, iki gün arka arkaya arpa ekmeğiyle karnını doyurmadı." (Buhari, Eyman 22; Müslim, Zühd 22. Ayrıca bk. Buhari, Et'ıme 23, 27; Nesai, Dahaya 37; İbni Mace, Et'ıme 48, 49) İbni Abbas: Resulullah, yemek yemeksizin peşpeşe bir kaç gün aç olarak gecelerdi. Ailesi de yiyecek akşam yemeği bulamazdı. Çoğu zaman ekmekleri arpa ekmeği idi. (Tirmizi, Zühd 38; İbni Mace, Et'ıme 49) Ebu Hüreyre, önlerinde kızartılmış koyun bulunan bir topluluğa rastladı. Topluluk kendisini davet etti, fakat o yemek istemedi ve: "Resulullah, arpa ekmeğine bile doymadan dünyadan çıkıp gitti" dedi. (Buhari, Et'ıme 23) Numan İbni Beşir şöyle dedi: "Ben, Peygamberimizin karnını doyuracak adi hurma bile bulamadığını gördüm. (Müslim, Zühd 34, 36. Ayrıca bk. Tirmizî, Zühd 39; İbni Mâce, Zühd 10) Resulullah bir gün evinden dışarı çıkmıştı. Baktı ki, Ebu Bekir ve Ömer oradalar. Onlara: "Bu saatte sizi evinizden dışarı çıkaran sebep nedir?" diye sordu. Onlar: Açlık, ya Resulallah, dediler! Peygamberimiz: "Gücü ve kudretiyle canımı elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, sizi evinizden çıkaran sebep beni de evimden çıkardı" buyurdu. (Müslim, Eşribe 140) Rasulullah lüks ve konfor içinde yaşamamıştır. İsraflı bir hayatı hiç olmamıştır. (Abdullah Parlıyan, Açıklamalı Tam Riyazu's-Salihin Tercümesi, s. 174) Hz. Ebu Said-i Hudri buyurdu ki: "Resulullah Efendimiz, hayvana ot verir, deveyi bağlar, evini süpürür, koyunun sütünü sağar, ayakkabısının söküğünü diker, çamaşırını yamardı. Hizmetçisi ile birlikte yer, hizmetçisi el değirmeni

çekerken yorulunca, ona yardım ederdi. Pazardan bir şeyler alıp torba içinde eve getirirdi. Fakirle, zenginle, büyükle, küçükle karşılaşınca, önce selam verirdi. (Buhari, İsti'zan, 15; Ahmet, Müsned, VI/256; Buhari, Edep, 40; Tirmizi, Kıyamet, 46; Müsned, 6/121, 256; Beyhaki, D. Nübüvve, I/ 328; Hakim, Müstedrek, 4/110; Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 37) Hatta sadece kendi ev işlerini yapmaz, mesela yolculuğa çıktığında komşusunun keçilerinin sağılmasına da yardım ederdi. (İ. Sad, Tabakat, VIII/244) "Peygamber sahabelerle iç içe bir yaşam yaşamaktaydı, yemesinden içmesine, yolculuklarına kadar sahabe ile birlikteydi. Hayatı gizlilikler üzerine değil, açıklık üzerine kuruluydu. Peygamber olmadan önce de toplum içinde açık bir yaşantı sahibiydi." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 129) Hazreti Ömer, Hz. Peygamber'in odasını bir ziyaretinde şöyle anlatıyordu: Rasul-i Ekrem'in sırtında bir ihramı vardı. Bir tarafta çıplak bir sedir, üzerinde deriden bir yatak, bir köşede bir avuç yulaf, bir post, boş bir su tulumu gördüm. Bu görünüş karşısında ağladım. Rasul-i Ekrem sebebini sordu: "Üzerinde yattığınız yatak, vücudunuz üzerinde iz bırakmış. Bütün malınız bu oda içinde. Kayserler ve Kisralar, dünyanın bütün zevkini sürdükleri halde, siz, Allah'ın Peygamberi, böyle bir hayat geçiriyorsunuz!" diye cevap verdim. O zaman, Rasul-i Ekrem: "Ey Hattaboğlu! İstemez misin ki, bu dünya onların olsun, ahiret nimeti de bizim olsun!" buyurmuştu. (İbn-i Mace, Terğib, 5/161; M.Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, II/412; Ahmed, II/298; G. Weil, Mohammed der Prophet, s. 347) Bir kişi Resulullaha geldiğinde titremeye başladı. Bunu gören Hz. Peygamber: "Kendini zorlama! Ben bir kral, bir diktatör değilim. Ben Kureyş'ten, kurutulmuş et yiyen bir kadının oğluyum" dedi. (Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, s. 361; Hakim, Müstedrek, 4366; Hatib, Tarih, VI/277, 279; Zebidi,- İthafu's-Sadeti'l-Muttakîn, VII/142; Heysemi, Mecmau'z-Zevaid, IX/20) Resulullah ile beraber mescide çıktık. Peygamber'in ayakkabısının bağı çözüldü. Ben eğilerek bağlamak istedim. Hz. Peygamber ayağını çekerek: "Bu kendisine hizmet ettirmektir. Halbuki ben kendime hizmet ettirmekten hoşlanmam" dedi. (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/154) Bir kişi Aişe'ye: "Hz. Peygamber evde herhangi bir iş yapar mıydı?" diye sordu. Aişe:"Evet, yapardı. Kendi pabucunu, elbisesini dikerdi. Herhangi birimizin evimizde yaptığımız gibi o da bir şeyler yapardı" dedi. Pazarda satıcı Hz. Peygamber'in elini öpmek için koşar. Fakat Hz. Peygamber elini çekerek: "Hayır, olmaz. Bunu acemler kendi krallarına yaparlar. Ben kral değilim. Ben de sizin gibiyim" dedi. (Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif, s.132; Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatu's-Sahabe, III/113-115) Resulullah abdest suyunu hiç kimsenin hizmetine bırakmazdı. Kendi sadakasını da kendi eliyle getirip verirdi. (Rudani, Cem'ul-Fevaid, II/180; Peygamberimiz'in üstün ahlakı, İbrahim Sarı, s. 32) Hz. Peygamber, üzerinde dört dirhem bile etmeyen bir kadife bulunan bir semer üstünde hac yolculuğuna çıktı: Hacdan sonra "Allah'ım, bunu, içinde gösteriş ve desinler kasdı bulunmayan bir hac kıl" diye dua etti. (Tirmizi, Şemail, s. 24) Aişe validemiz 'Allah benim canımı sana feda etsin! Yaslanarak ye! Çünkü yaslanarak yersen senin için daha kolay olur' deyince, bu ısrarına bir karşılık olarak Hz. Peygamber, alnı yere değercesine mübarek başını eğdi ve sonra şöyle dedi: Hayır, ben kölenin yediği gibi yer ve kölenin oturduğu gibi otururum. (Bağavi, Şerhu's-Sunne, XI/287; Ebu'ş-Şeyh el-isbehani, Hz. Muhammed (asv) 'in Edeb ve Ahlakı, s. 64; Prof. Dr. İ. Lütfi Çakan, Hz. Peygamber ve Aile Hayatı, s. 275; M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/153) Rasulullah (sav) bütün hayatında rızık namına daima yetecek en az kadarı ile yetinmiş, fazlasına asla iltifat buyurmamıştır. Bir gece elinde iki altın bulunduğu için uyuyamaması ve Hz. Bilal'ı uyandırarak altınları onun vasıtasıyla fakirlere göndermesi, bunun en açık delillerindendir. (Müslim, hadis no: 1055; S. Müslim Terc. ve Şerhi, V/478) "Ben kim, dünya kim! Dünya (hayatı) ile benim ilgim, bir ağacın altında gölgelenip sonra da bırakıp giden yolcunun durumu gibidir." (İbn Mace, Zühd 3, hadis no: 4109, II/1386; Tirmizi, Zühd 44, hadis no: 2377, IV/588) buyururdu. Bir defasında asasına dayanarak sahabinin yanına geldi. Resulullahın geldiğini gören sahabe hemen ayağa kalktılar. Bu hareketlerini tasvip etmeyen Peygamber Efendimiz onlara: "Acemlerin birbirlerini büyükleyerek ayağa kalktıkları gibi, siz de benim için ayağa kalkmayın. Çünkü ben kulun yediği gibi yiyen, kulun oturduğu gibi oturan bir kulum." buyurmuş ve "Hiç kimse için kalkılmaz. Ancak, Allah için ayakta durulur." diye eklemiştir. (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, III/68; Kadı İyaz. Şifa-ı Şerif, s.129) Efendimiz bir gün kızı Fatma'ya giderek evinde yiyecek bir şeyler olup olmadığını sorar: "Kızım! Sende yiyecek bir şey yok mudur? Ben çok açım. Vallahi kızım, üç gündür baban bir şey yememiştir." der. Bu sırada da devlet başkanıdır. (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's

Sahabe, I/383 ve IV/482) Bir defasında Hz. Peygamber (sav) Hz. Aişe'ye sorar: "Aişe! Kurban etini dağıttınız mı?" Hz. Aişe "Dağıttık ya Resulallah" diye cevap verir. "Ne kadarını dağıttınız?" sorusuna "Hepsini dağıttık, bize bu buttan başka hiçbir şey kalmadı" cevabını alınca gülümseyerek "Desene Aişe, bir buttan başka hepsi de bize kaldı" diye karşılık verir. (Tirmizi, Sıfatü'l-kıyame, 35) Bir bedevi gelir, Hz. Muhammed'in arkasından yakasını şiddetle çeker. Boynunda iz oluşur. Bedevi, "Ya Muhammed! Bana iki deve yükü mal ver." der. Hz. Muhammed tebessüm eder ve ona istediğini verir. (Müslim, zekat, 128) Bir adam, borcunu geri isterken Hz. Muhammed ile kabaca konuşur. Sahabe ayaklanır, Hz. Muhammed onlara engel olur ve onu korkuttukları için de, bir miktar da fazladan verir. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 372)

Peygamberimizin insan, hayvan, bitkilere merhamet/şefkatine örnekler

Peygamberliğinin onuncu yılında Peygamberimiz Taif'e gitti. Orada on gün kaldı ve ev ev dolaşarak onlara İslam'ı anlattı. Sonuçta onlar Hz. Muhammed'le alay ettiler ve onu kovdular ve o çıkıp giderken onu ve arkadaşı Zeyd'i ayaklarından kan akıncaya kadar taşladılar. Taiflilerin elinden kurtulmak için kendini bir bağa zor atmıştı. (İbn Hişam, II/68; Asım Köksal, 5/66-71) "Taif'te bir ay kalmış ama sonuçta üç millik bir yol boyunca taşlanarak kovalanmıştır." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 19) Ama Efendimiz onlar için de "Rabbim, halkımı bağışla, onlar ne yaptıklarının bilmiyorlar." (Buhari, İstitabe 4, Enbiya 54; Müslim, Cihad 105; İbn Mâce, Fiten 23) şeklinde dua etmiş ve İşte o sırada kendisine gelen ve eğer istersen bu toplumu helak edelim diyen meleğe Hz. Peygamber şöyle karşılık vermiştir: "Hayır, hayır. Ben onların helak edilmelerini istemiyorum. Aksine Allah'ın onların soyundan, yalnız Allah'a ibadet edecek, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayacak kuşaklar çıkarmasını diliyorum!" (Buhari, Bed'u'l-Halk 7, Kadı Iyaz, eş-Şifa, I/78-79; Müslim, Cihâd, 11; İbn Kesir, es-Siratü'n-Nebeviyye, I/322; A. Köksal, İslam Tarihi, V/76) Yıllar sonra Taif kuşatılır. Kuşatma uzayınca Taif'te açlıktan ölümler başlar. Düşman teslim olmak üzere olmasına rağmen, kuşatmayı kaldırır. Halkının açlıktan ölümü sayesinde bir şehri teslim almaya gönlü razı değildir. O Taif ki, yıllar önce O'nu taş ve tükürük yağmuruna tutarak, kendi anlatımıyla "hayatının en acı gününü" yaşatmış bir şehirdir. (Afzalur Rahman, Siret Ansiklopedisi, III/245)

"Peygamber Efendimiz, karınca yuvası yakınında ateş yakmaya çalışan bir sahabeyi uyararak bir başka yerde yakmasını istemiştir." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 108)

"Armstrong: Bizler Batıda asırlar boyunca Muhammed'i asık suratlı acımasız bir savaşçı, duyarsız bir politikacı olarak gördük. Oysa son derece nazik ve duyarlı bir insandı. Örneğin Hayvanları çok seviyordu. Morgoliouth: Karınca yuvasını ateşe verenleri uyararak hemen söndürdü. Bodley: Atış müsabakaları için canlı kuş kullanma usulünü kaldırdı. O çağda hangi filozof, hangi devlet yöneticisi hayvan haklarından bahsediyordu?" (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 370-372) "Hazreti Muhammed hayvanları çok severdi." diyen oryantalist Bodley, eserinde buna da örnekler de vermektedir. (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz. Muhammed, s. 269-270)

Uhud savaşında biricik amcası ve sütkardeşi Hz. Hamza şehit edilmiş ve vücudu paramparça ve lime lime edilmiştir. (İbn Hişam, es-Siratü'n-nebeviyye IV/44-45) Yine orada, halasının oğlu Abdullah b. Cahş kütükte doğranan et gibi doğranmıştır. (İbn Hişam, es-Siratü'n-nebeviyye IV/47) Bu arada kendi mübarek başı yarılmış, dişleri kırılmış, vücudu kan revan içinde kalmıştır. (Buhari, Megazi 24; Müslim, cihad 101-104) Ashaptan da 70 şehit vardı. "Müşriklere beddua etseniz!" diyenlere: "Ben lanetçi olarak gönderilmedim. Ya Rab! Kavmime hidayet nasip et, çünkü onlar bilmiyorlar." diye cevap vererek onlara beddua değil dua etmiştir. (Buhari, Enbiya, 37, Müslim, cihad 104-105; İbn Mace, Fiten 23; Kurtubi, el-Cami' li ahkami'l-Kur'an, IV/199-200; Ataullah b. Fazlullah, Ravzatü'l-Ahbab, s.174; Dr. Haluk Nurbaki, Fahr-i Kainat Efendimiz, s. 93) Başka bir seferinde de, "Ben rahmet olarak gönderildim, lanet isteyici olarak değil " (Müslim, birr 87) ve "Ben tövbe ve rahmet peygamberiyim." (Kadı Iyaz, eş-Şifa, I/17) buyurmuştur. Tufeyl b. Amr,

Rasulullah'a gelerek, isyan edip İslam'a girmeyi reddeden kendi kabilesine beddua etmesini isterken O, ellerini kaldırıp "Allah'ım, Devs kabilesine hidayet ver, onları imana getir." diye dua ediyordu. (Buhari, Cihad, 99, III/1073)

Esved oğlu Habir, kızı Hz. Zeyneb'in katilidir. Habir elindeki mızrakla Hz. Zeyneb'i devesinden düşürür. Hamile olan Zeynep düşük yapar ve bir süre sonra da bu sebepten ölür. Mekke fethedilince, kendisinden Hz. Zeyneb'in intikamının alınacağı korkusuyla saklanan ve İran'a kaçma hazırlıkları yapan Habir'e Hz. Muhammed haber gönderir ve can güvenliği verir. Huzuruna gelince de bağlılık sözünü kabul eder ve onu bağışlar. (A. Rahman, Siret Ansiklopedisi, I/53)

Peygamberliği kabul etmeyenler, hatta ona düşman olanlar bile mal ve kıymetli eşyalarını kendisine teslim ediyorlardı. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 128) Hatta hicret ettiği gece bütün bu emanetleri alıp gitmek yerine, Hz. Ali vasıtası ile sahiplerine teslim etmiştir. (İbni Hişam, Tarihun-Nebeviyye, II/485, 493)

Bir arkadaşı yemesi için bir keler hediye eder. Fakat o alışkın olmadığı için keler yememektedir. Bunu bilen Hz. Ayşe, keleri o sırada kapıda yiyecek isteyen bir fakire vermek için O'nun iznini ister. O ise izin vermez: "Kendi yemediğinizden fakirlere veremezsiniz." (Prof. Dr. i. Lütfi Çakan, Hazreti Peygamber ve Aile Hayatı, s. 82) buyurur.

Bir gün Medine sokaklarından bir cenaze geçiyordu. Peygamberimiz bunu görünce ayağa kalkar. Yanındakiler cenazenin bir Yahudiye ait olduğunu söyler. Bunun üzerine Peygamberimiz 'O insan değil mi?' diyerek arkadaşlarını uyarır. (Buhari, Cenaiz, 49; Nesai, Cenaiz, 46; Müslim, Cenaiz, 50,78/1596; Abdurrahman Azzam, Peygamberimizin Örnek Ahlakı, s. 94; İslamda İnsan Modeli ve Hz. Peygamber Örneği, s.125)

Peygamberliği döneminde çok sıkıntı çekmiş (Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, Peygamberimiz ve İlk Müslümanlar, I/237; İbn-i Hişam, Siret, II/72), üzerine pislik atılmış, öldürülmek istenmiş, geçeceği yollara dikenler saçılmış, (Mevdudi, Hz. Peygamber'in Hayatı, III/182; Belazuri, Ensab, I/220; İbn Hibban, Siret, 68; İbn Kesir, Bidaye, III/135; Hamidullah, İslam Peygamberi, 93) ilk Müslümanlar da sayısız işkencelere tabi tutulmuş, aç susuz bırakılmış (İbn İshak, Siyer, 207, 208, 210, 223; Hamidullah, İslam Peygamberi, 94; İbn Şihab ez-Zühri, el-Meğazi (İlk Dönem İslam Tarihinde Savaşlar), s. 87; Belazuri, Ensab, I/53, 235;Zühri, Meğazi, 87; İbnü'l-Esir, Kamil, II/79; Belazuri, Ensab, I/413; Mevdudi, Hz. Peygamber'in Hayatı, III/212; Belazuri, Ensab, I/303) ve hatta öldürülmüşlerdi. (Ebu Şeybe, Muşannef, VIII/42; Hakim, Müstedrek, III/ 388; Celaletin Vatandaş, Mekke Dönemi, s. 401) Sonunda evlerini yurtlarını terkedip Habeşistan ve Medine'ye hicret edilmek zorunda kalınmış (İbn İshak, Siyer, 242, 292; İbn Hişam, es-Sire, II/314) ama buralarda da rahat bırakılmamışlardı. (Ebu'l-Hasen en-Nedvi, Rahmet Peygamberi Hz. Muhammed, 174) Sonunda Mekke fethedildiği zaman "Bugün merhamet günüdür." buyurmuş ve düşmanlarının hepsini affetmişti. (Vakıdi, Megazi, II/822) Evet, inananlara doğdukları şehri dar eden, onlara olmadık işkence ve eziyeti reva gören, onları Mekke'den sürüp çıkaran, bununla da kalmayıp onları Medine'de bile rahat bırakmayan, defalarca Medine'ye saldırılar düzenleyen Mekkelilere Hz. Muhammed, 'Size bugün hiçbir şekilde başa kakma ve kınama yok. Allah sizi yargılasın. O, esirgeyicilerin en esirgeyicisidir. Gidiniz, hepiniz serbestsiniz!' buyurarak bağışlayıcılığını ilan etmişti. (Yusuf, 92; İ. Hişam, es-Siratü'n-Nebeviyye, IV/47; Asım Köksal, İslam Tarihi, XV/288) Mekke'nin fethi esnasında, İslam safına giren pekçok insan bulunuyordu. Hz. Muhammed'in amcasını öldürtüp ciğerlerini yiyen Ebu Süfyan'ın hanımı Hind de Kureyş kadınlarıyla birlikte yüzü örtülü olarak Peygamberimiz (sav)'in huzuruna gelir. Müslüman olarak affını diler. Peygamberimiz onu tanımıştır. Fakat belli etmez. Yaptıklarını hiç yüzüne vurmadan onu da affeder. (Buhari, Megazi, 21; Ahmed b. Hanbel, Müsned, XXV/481-482; İbn Asakir, Tarihu Dımaşk, LXII/413)

Mekke'nin tahıl ihtiyacının bütününü karşılayan Hamame isimli bir kabile reisi Müslüman olur. Ve Mekke'ye tahıl satışını durdurur. Aniden açlık tehlikesiyle yüz yüze kalan Mekke'li

putperestler önce Hamame'ye başvururlar. Fakat sonuç olumsuzdur. Bunun üzerine, son çare olarak Hz. Muhammed (asv)'e bir elçi heyeti gönderirler. "Eğer senden de bir çare bulamazsak, hepimiz açlıktan kırılırız." derler. O, Mekkelilerin üç yıl boyunca kendiyle beraber bütün Müslümanlara bir tek buğday tanesi bile vermediklerini hatırına getirmez. Defalarca ordu düzüp Medine'ye yürüdüklerini unutur. Hamame'ye emreder, Mekke yeniden tahılına kavuşur. (A. Rahman, Siret Ansiklopedisi, I/54)

Yine kendisini zehirlemek isteyen bir Yahudi kadını da af etmiştir. (Buhari, Tıbb, 55; Müslim, Selam, 43, Kastalani, Mevahibû'l-Ledünniye, I/81) "O, hiç bir zaman despot olmamıştı." (Roger Arnandez, Hz. Muhammed, s. 32)

Enes b. Malik şöyle anlatıyor: "Allah'ın Resulüne on sene hizmet ettim. Bana hiçbir zaman 'öf' bile dememiştir. Yanlış bir iş yapsam 'niçin yaptın' demezler. Lüzumlu bir işi terk ettiğim zaman 'niçin terk ettin?' demezlerdi. Rasulullah (sav) insanların en güzel ahlaklısı idi." (Ebu Davud, Edeb,1; Buhari, Savm, 53; Müslim, Fedail, 52, 82)

Bedir savaşı esnasında Hz. Muhammed safları bozan bozan Sevad b. Gaziyye adlı sahabeye elindeki okla dokunarak hizaya geçmesini ister. Gaziyye, "Ya Resulullah, canımı acıttın, kısas istiyorum" der. Savaş başlamak üzeredir ve buna rağmen Hz. Muhammed karnını açar ve kısası kabul eder. Gazıyye O'na sarılır ve öper. "Savaş başlamak üzere, size son kez veda edeyim istedim." der. (İbn-i Hişam, II/266-267; M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, II/492)

"Useyd b. Hudayr bir toplulukta konuşuyordu. Şakacı bir adamdı. Bir ara topluluğu güldürdü. Derken Peygamber şaka olarak bir çöpü onun böğrüne hafifçe dürttü. Bunun üzerine Üseyd Peygamber Efendimize: Ey Allah'ın Resulü sana kısas yapmama imkan ver, dedi. Hz. Peygamber de: Haydi öyleyse kısas yap, buyurdu. Üseyd: Fakat senin üzerinde gömlek var. Benim üzerimde gömlek yoktu, dedi. Hz. Peygamber de gömleğini yukarı doğru kaldırdı. Bunun üzerine: Hemen Hz. Peygamber'i bağrına basıp onu öpmeye başladı ve: "Ey Allah'ın Resulü, (işte) benim istediğim bundan ibaretti" dedi. (Ebu Davud, Edeb, 149)

Huneyn seferi sırasında bir sahabe sert ayakkabısı ile Hz Muhammed'i devamlı rahatsız eder. Hz. Muhammed, kamçısı ile ayakkabısına vurur ve "canımı acıtıyorsun" diye uyarır. Ertesi gün Resulullah onu çağırır ve ona seksen koyun hediye eder. (Prof. İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve evrensel mesajı, s. 287)

Ebu Cehil'in oğlu İkrime, Peygamberimizi her seferinde sıkıntıya sokan, ona eziyet vermek için elinden geleni yapan bir İslam düşmanıydı. İkrime babasıyla birlikte hareket ediyor, Peygamberimize düşmanlıkta önde gidiyordu. İslam ordusu Mekke'ye girince İkrime korkusundan Yemen'e kaçar. Fakat hanımı Müslüman olmuştu. Eşi onu Yemen'de bulur. Peygamberimizden kendisini affedeceği hususunda teminat aldığını söyledi. Geri dönerler. Hz. Resul onu güler yüzle karşılar. "Merhaba ey süvari muhacir" diyerek (Hakim, Müstedrek, III/242; İbn Abdilberr, İstiab, III/1082) kucaklar ve ona iltifatta bulunur. İman eden İkrime, Peygamberimiz (sav)'e yaptıklarından dolayı mahcuptur. Fakat rahmet Peygamberi, Müslüman olan İkrime'ye şöyle dua eder: "Allah'ım, İkrime'yi affet." (İ. Esir, Üsdü'l-Gabe, 4-5)

"Elimizde bir ağaç fidanı varsa, kıyamet kopmaya başlasa bile eğer onu dikecek kadar zamanımız varsa mutlaka dikin." (Buhari, Edebu'l-müfred, s.168) ve "Bir kimse ağaç diker de bunun meyvesinden, hayvan veya kuş yerse, yenen şey onun için bir sadaka olur." (Müslim, Müsakat, 7-10, 12; Buhari, Edeb, 27; Hars, 1) buyuran peygamberimiz, ağaç yapraklarını dökmek için sopa ile ağaca vurana: "Ağaca vurmadan, sallayarak yapraklarını dök" diye nazikçe de uyarmıştır. (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Gâbe, 1417, VI/378) Efendimiz, "Kim bir bitkiye basıp ezerse, melek ona lanet eder." (Ali el-Müttaki,

Kenz, III, 905/9122) diye ikaz ederek tabiatın dengesini korumaya özen göstermiş ve insanları da bu konuya dikkat etmeye çağırmıştır.

Hz. Peygamber hicretin sekizinci yılı Mekke Fethi'ne giderken bir vadide, yolun kenarında yeni doğmuş yavrularını emziren bir köpek görür. Cuayl Bin Suraka adlı sahabeyi çağırıp "Köpeğin ve yavruların rahatsız edilmemesini sağlamak" amacıyla ordu geçinceye kadar onların başında nöbet tutmasını emreder." (Vakıdi, Kitabu'l-Megazi, II/804; Şami, Sübülü'l-Hüda ve'r-Reşad, VII/51, Prof. Dr. İsmail Lütfi Çakan, Örnek Kul Son Resul.)

Hz. Muhammed, Uhud seferinde, ordunun önüne yavrularını emziren bir kedi çıkınca, kedinin yanına rahatsız edilmemesi için bir nöbetçi dikmiş, koca bir orduyu o kedinin etrafından dolaştırmış, seferden döndüğünde o nöbetçiden kediyi istemiş ve sahiplenerek adını Müezza koymuştur. (İmam Malik, Muvatta, Taharet, 2.13; Ebu Davud, Taharet, I/38; Tirmizi, Taharet, I/69; Nesai, Taharet, I/54; İbn Mace, Taharet, I/32) Müezza bir gün sedirde oturan Hz. Muhammed'in giysisinin ucunda uyuya kalır. Hz. Muhammed, Müezza'yı uyandırmaktansa elbisesinin ucunu usulca keserek kalkmayı tercih eder. (Annemarie Schimmel, Muhammed, s. 3; Ebu Davud, Sünen, Taharet 38)

Peygamberimiz kız olan torunu Ümame'yi taşıyarak namaz kılar, (Buhari, Salât, 106; Müslim, Mesâcid, 41) Secdeye vardığında onu yere bırakır, secdeden başını kaldırdığı zaman tekrar omzuna alırdı. Hz. Muhammed çıkan ilk turfanda meyveleri eli ile keser ve çevresindeki çocuklara yedirirdi. (Tirmizi, Davat, 53) Rasul-i Ekrem secdeye gidince Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin de gelip sırtına binerlerdi. Hz. Peygamber secdeden kalkarken onları yumuşak bir şekilde alıp yere bırakırdı. Secdeye gidince onlar yine sırtına binerlerdi, bu durum, namaz bitene kadar bu şekilde devam ederdi. Namaz bitince ise Rasulullah onları hiç kızmaksızın alıp dizlerine oturturdu. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, II/513; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/494; Nesai, Tatbik, 82)

Hz. Muhammed, bir bayram sabahı camiden eve dönmektedir. Sokakta bayramlıklarını giyinmiş oynayan çocuklar görür. Fakat bir tanesinin durumu dikkatini çeker. Kenarda oturmuş, kirli ve eski elbiseler içinde diğerlerini seyretmektedir. Hz. Muhammed yanına yaklaşır. "Ey çocuk!" der, "sen niçin arkadaşlarına katılmıyorsun?" Çocuk hüzünlü, cevap verir. "Ey Allah'ın Elçisi! Ben yetimim." Hz. Muhammed için bu kadarı yeterlidir. Çocuğu elinden tutar, evine götürür. Orada yetim yıkanır, yeni elbiseler giydirilir, yedirilir, cebine para konur, sevindirilir. Sonra Hz. Muhammed onun yüzünü avuçları içine alarak sorar, "Benim baban, Ayşe'nin annen, Hasan'la Hüseyin'in de kardeşlerin olmasını ister misin?" (M. Yusuf kandehlevi, Hayatüssahabe, I/128) "Evet! Ey Allah'ın Elçisi evet!" diye cevap veren çocuk sevinç içinde ok gibi fırlayarak diğerlerinin arasına karışır. Bu hızlı değişimi merak eden arkadaşları sorar: "Ne oldu sana böyle?" Yetim cevaplandırır: "Allah'ın Elçisi babam, Ayşe annem, Hasan'la Hüseyin'de kardeşlerim oldu." (İbn-i Sad, III/610, Vakidi, I/65, 94)

Sahabe Esad b. Zürare ağır hasta olur. Geride bırakacağı üç kız evladını düşünmektedir. Peygamberimiz onu ziyaret eder. Bu esnada durumu efendimize arz eder. Hz. Esad: "Şimdi ben öleceğim, can parçalarım çok küçükler ve yetim kalacaklar." Efendimiz cevap verir: "Senin kızların benim kızlarımdır ey Esad!" (İbni Sad, T. Kübra, III/610) Efendimiz birçok yetim gibi bunlara da sahip çıkar ve onları kendi öz çocuklarından ayırmadan yetiştirir. Sonrada hepsinin evlenip yuva kurmalarını sağlar.

Yola çıkıldığında kafilede kadınlar varsa Peygamberimiz onların rahat etmesi için her türlü tedbiri alırdı. Bir sefer esnasında Enceşe adında Habeşistanlı güzel sesli bir köle, vezinli ve kafiyeli şiirleri makamla söylüyordu. Böylece develer daha hızlı yürüyordu. Develerin hızlı bir şekilde yürümesi üzerine kadınların rahatsız olduğunu fark eden Peygamber Efendimiz Enceşe'yi ikaz eder: "Ey Enceşe, 'cam şişelerin' hayvanlarını yavaş sür!" (Buhari, Edeb 90, 95, 111;

Nesai Amelu'1-Yevm ve'1-Leyl, 525; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/186, 227; Müslim, "Fedail", 14; Sünen-i Dârimî, İsti'zan, 65) Kadınlar zayıf ve nazik oldukları için Peygamberimiz onları cama benzetmiş, onların incinmesine, acı duymalarına gönlü razı olmamıştı.

"Medineli bir çocuk gelir, Resulullah'ın elinden tutar, istediği yere götürürdü. Resulullah da, "gitmem" demezdi. Gördüğü ve karşılaştığı her çocuğa selam verir, halini hatırını sorardı. (İbni Sad, VII/170, Tirmizi, İ. Adab, 8) Binekli bulunduğu zaman, çocukları atın terkisine alır, gidecekleri yere kadar götürürdü. (İbnü'l-Esir, Ü. Ğabe, IV/126) Çocuklarla arkadaşça konuşur, onların yanında çocuklaşır, anlayış seviyelerine göre sohbet eder, öğütler verir, şakalaşırdı. (Buhari, Edeb, 2003; Edebül-müfred, 1043) Çocuklarla o kadar içice olmuştu ki, bir defasında yarış yapan çocukları görünce, onların neşesine katılmak için onlarla birlikte koşmuştu. Sokakta çocukları sıraya koyar, sonra karşılarına geçer, "Hadi bana en önce gelene hediye alacağım" der, onları yarıştırır, onlarla oynardı. (Hanbel, I/214, Ahmed III/112)

Hz. Peygamber dilini torunu Hasan'a doğru uzatırdı. Çocuk dilin kızıllığını görünce neşe dolardı. (Suyuti, Tarihi Hulefa, 189) Çocuklarla en çok şakalaşan O idi. (İbnul esir, Kamil, III/466) Çocukların yanaklarını okşardı. (Müslim, Fedail, 80) "Küçük çocuğu olan onun hatırı için çocuklaşsın." (Tirmizi, Birr, 17) buyururdu. Yine O (sav) "Çocuklarınıza saygılı davranın, onlarla alay etmeyin, onlara hakaret etmeyin, aptal ve cahil gibi lakaplarla onları çağırmayın." (Hadis-i Terbiyeti, I/117; el-Kafi, VI/47) diye sahabeyi uyarır ve "Beş şeyi ölene kadar terk etmeyeceğim. Onlardan biri de çocuklara selam vermektir. (Hadis-i Terbiyeti, I/120) diye buyururdu.

Hz. Enes anlatıyor: "Çoluk çocuğuna Peygamberimizden daha şefkatli bir kimseyi görmedim. Oğlu İbrahim'in, Medine'nin bir semtinde oturan bir sütannesi vardı. Beraberinde ben de bulunduğum halde Resulullah sık sık oğlunu görmeye giderdi. Varınca, demircinin duman dolu evine girer, oğlunu kucaklar, koklar, öper ve bir süre sonra da dönerdi." (Müslim, Fezail, 63) Peygamberimiz, kızı Fatıma'yı çok severdi. Bir sefere çıkacağı zaman en son ona uğrar, dönüşünde ise önce onun yanına giderdi. Hz. Fatıma babasını ziyarete geldiğinde ise, Peygamberimiz sevgili kızını karşılamak için ayağa kalkar, alnından öper ve yanına oturturdu. (Tirmizi, Menakıb, 30; Davud, Edeb, 143-144; İ. Sad, Tabakat, I/136) Hazret-i Fatıma'nın iki oğlu vardı: Hasan ve Hüseyin. Peygamberimiz bu torunlarım çok severdi. Onları kucağına alır, omuzuna çıkarır, okşar, sırtında taşır, oyun oynar, isteklerini yerine getirirdi. (Tirmizi, Menakıb, 30, Tirmizi, Tefsir, XXXIIV/17)

Enes b. Malik'in kardeşi Zeyd evinde bir kuş beslemektedir. Adını Umeyr koyar. Efendimiz Zeyd'e, Umeyr'in babası anlamına gelen 'Ebu Umeyr' ismini koyar. Bir gün Ebu Umeyr'in beslediği küçük kuşu ölür, Umeyr çok üzülür. Efendimiz yanına uğrayınca onu teselli eder. (Buhari, Edeb, 112, 296; Hanbel, III/200, 223, 288) Üzüntüsünü gidermek için, 'Ey Ebu Umeyr, ne yapıyor senin Nuğayr?' diye defalarca, Zeyd yeniden gülmeye başlayana dek tekrar tekrar sorardı. (Tirmizi, Birr, 57)

Hz. Enes anlatıyor, "Peygamberimizi hutbe okurken gördüm, Hasan dizinin üstündeydi. Ne söyleyecekse halka söylüyor, sonra eğilip çocuğu öpüyor ve 'Ben bunu seviyorum' diyordu." (Buhari, Libas, 60, Büyu', 49) Ebu Said anlatıyor: "Peygamber Efendimiz secdede iken torunu Hasan geldi, sırtına çıktı. Peygamber Efendimiz de onun elinden tuttu ve ayağa kalktı. Tekrar rükuya varıncaya kadar onu sırtında tuttu. Rükudan kalktıktan sonra bıraktı ve çocuk gitti." (İ. Sarı, Peygamberimizin Çocuk Sevgisi, s. 137) Hz. Zübeyir anlatıyor: "Bir gün gözümle gördüm. Peygamber Efendimiz secdede iken Hasan geldi, sırtına bindi. Çocuk kendiliğinden ininceye kadar Peygamber Efendimiz de onu indirmedi. (Nesai, Tatbik, 82) Peygamber Efendimiz namazda iken bacaklarını açar, Hasan da bir taraftan girer, öbür taraftan çıkardı." (Yusuf Kandehveli, Hayatus-sahabe, 3III/34) Torununun ayağını kendi ayağının üstüne kor, 'hadi çık' der, onunla oynardı. (Buhari, Edebul müfred, 270) Bir seferinde Hz. Hasan'ı omzuna almış, gidiyordu. Bir adam kendisini bu halde

görünce, Hasan'a: "Ey çocuk, bindiğin binek ne güzeldir." dedi. Peygamberimiz de cevap verdi: "O da ne güzel binicidir." (Tirmizi, Menakıb, 30; Hakim, Müstedrek, III/186; İ. Mace, Edep, 3; Bekir Sağlam, Model İnsan, s. 50) Resulullah, evlatlığı Zeyd'ın oğlu Üsame'yi bir dizine, bir dizine de torunu Hasan'ı oturtur; sonra ikisini birden bağrına basar ve: "Ya Rabbi, bunlara rahmet et. Çünkü ben bunlara karşı merhametliyim" diye dua ederdi. (İbnu'l-Mulakkin, et-Tavdih, XX/339; Hadis: 3735)

Resulullah bize sabah namazını kıldırmıştı. Namazda iki kısa sure okudu. Namaz bitince Ebu Said el-Hudri sordu: "Ya Resulallah bugün daha önce yapmadığınız bir şekilde namazı kısa kıldırdınız!" Peygamberimiz şöyle açıkladı: "Geride kadınlar safındaki çocuk sesini duymadın mı? Annesinin onunla ilgilenmesini temin edeyim dedim." (Buhari, Ezan, 65; Müslim, salât 192; Müsned, III/109 9; Nesai, Kıble, 35)

Bir defasında Akra bin Habis, Peygamberimizi, Hz. Hasan'ı öperken gördü ve şöyle dedi: "Benim on çocuğum var. Şimdiye kadar hiçbirini öpmedim." Bunun üzerine Peygamberimiz, "Merhamet etmeyene merhamet olunmaz" buyurdu. (Buhari, Tevhid 2, Edep 18,27; Müslim, Fedail 66, 164; İ. Sad, Tabakat, I/113; Tirmizi, Birr, 15)

Bir bedevi Rasulullah'a "Siz çocuklarınızı öpüyor musunuz? Biz çocuklarımızı öpmeyiz." deyince, Rasulullah (sav) "Allah senin kalbinden merhameti çekip almışsa ben ne yapayım!" diyerek onu ikaz eder. (Buhari, Edeb 18; Müslim, Fezail, 164)

Efendimiz, "Çocuklarınızı çok öpün. Çünkü her öpücük için size Cennette bir derece verilir ki, iki derece arasında beş yüz senelik mesafe vardır. Melekler öpücüklerinizi sayarlar ve sizin defterinize sevap yazarlar." (Buhari, Müsned, Zeyd İbni Ali, 505; Hakim, Müstedrek, I/62, Ebu Davud, Edep, 66) buyurur.

Hz. Peygamber, "Cennette adı Ferah olan bir yer vardır. Oraya sadece çocukları sevindirenler girebilir." (Suyuti, Cami'u's-Sağir, I/195; Ali b. Hüsameddin el-Hindi, Kenzü'l-Ummal, III/170) ve "Çocuklarınıza değer verin/onlara ikram edin" diye de buyurmuştur. (İbn Mace, Edeb, 3)

"Adamın biri Peygamber Efendimizin huzuruna gelir. Yanında da bir erkek çocuğu vardı. Adam ikide bir çocuğu kucağına alıyor ve seviyordu. Peygamber Efendimiz sorar: "Bu çocuğa şefkat gösteriyor musun?" Adam, "Evet, ya Resulallah." der. Efendimiz, "Sen buna nasıl şefkat gösteriyorsan, Allah da senin şefkatinden daha çok şefkat eder." (Hakan Üzüm, Hayırlı Çocuk Yetiştirmek, s. 165) buyurur. Enes bin Malik anlatıyor: "Peygamberimizin yanında bir adam oturuyordu. Bir ara adamın erkek çocuğu geldi. Adam çocuğu aldı dizlerine oturttu. Az sonra bir de kız çocuğu geldi. Onu da yanına oturttu." Peygamber Efendimiz adamı uyarır: "Niçin ikisini bir tutmadın?" (İbnu Kayyim el-Cevziyye, Tuhfetu'l-Mevdud, I/229; Heysemi, Mecmau'z-zevaid, VII/156; M. Yusuf Kandehlevi, Hayat-üs Sahabe, III/46)

Sütannesini (Halime Hatun) her gördüğünde: "Anneciğim" diyerek ayağa kalkar, ona yer gösterir, ihtiyaçlarını giderirdi. (İbni Sad, I/113, 114) Küçük yaştaki bir kız Resulullah'ın sırtındaki bir ben ile oynar, babası kızıp bırakmasını söyleyince Resulullah'ın ona müdahale ederek "karışma, oynasın" diyerek küçük kızın hevesini almasına müsaade eder. (İbnu'l-Mulakkin, et-Tavdih, XX/324; Hadis: 3071) Efendimiz, hayvanlara fazla yük yüklemeye, hayvan dövüştürmeye, binek üzerinde iken sohbet edilmesine karşı çıkardı. (el-Azim el Abadi, Ebu't Tib, Muhammedşemsü'l Hak, Avnu'l Ma'bud şerhi Süneni Ebu Davud, VII/221, Hadis no: 2532; Nesai, Sayd, 34, Dahaya, 42; Darimi, Sünen II/115; Beyhaki, Ahmed b. Ebi Bekr, Sünenü'l Kübra, IX/ 279; Ebu Davud, Cihad, 51, 56; Tirmizi, Cihad, 30, 1708; Nesai, Kurban, 41) Ayrıca hayvanların yüzüne vurularak dövülmesi, canlı hayvanların hedef alınıp atış yapılması (Müslim, Sayd ve Zebâih, 12, 59; Buhari, Zebaih, 25; Ebû Davud, Dahaya, 12) ve yüzüne dövme yapılmasını (Müslim, Libas, 29, 106; Ebu Davud, Cihad, 56; Tirmizi, Cihad, 30) Efendimiz yasaklamıştır. Yine hayvanlar ateşle dağlanmaktan, (Ebû Davud, Cihâd, 58) susuz ve aç bırakılmaktan, (Ebu Davud, Cihad, 47) dövülmekten, (Ebu Davud, Cihâd, 58) onlara lanet edilmesinden (Ebu Davud, Cihad, 55) onun merhamet dolu öğütleri sayesinde kurtulmuşlardır.

Hz. Muhammed, “Haksız yere bir kuş veya daha küçük bir hayvanı öldüren insana Allah onun hesabını mutlaka sorar “ diye ikazda da bulunmuştur. (Kütübu sitte VII/1951, Nesai, Sayd 34, (7, 239), Dahaya, 42)

Bir gün açlıktan karnı sırtına geçmiş bir deve görür ve hemen sahibini bulup ikaz eder: “Hayvanlarınız hususunda Allah’ın sizi azaba çarptıracağından korkunuz.” (Sünen-i Ebu Davud, Cihad, 44) Bir sefer esnasında Sahabi bir kaya kuşu görürler. Yanında iki de yavrusu vardı. Birisi gidip yavrularını alır. Anne kuş gelip başlarının üstünde çırpınarak uçmaya başlar. Peygamberimiz bunu görünce, “Yavrularını alarak bu hayvanın canını kim acıttı? Yavrularını yerine koyun” buyurur. Sahabi “Ya Resulallah, hayvanlara iyilik etmekte bize bir mükafat var mı?” diye sorduklarında, Peygamberimiz şöyle cevap verir: “Canlı bir hayvan için size mükafat vardır.” (Mehmet Paksu; Peygamberimizin Örnek Ahlakı, Ebu Davud, Libas, 40, Menasik, 23, Salat,122; Tirmizi, Libas, 31; Buhari, Zebaih,13; Demiri, Hayatü’l Hayevani’l Kübra, II/496) Deveye fazla yük yükleyenleri de uyarmış, susuz bir deveye susuzluğunu giderene dek elinde kovayı tutarak su vermiştir. Devamı için, ‘İslam ve ekoloji’ adlı yazımıza da bakılabilir.

Bir hizmetçi ona gelince, hizmetçinin elini tutarak yolda gidilecek yere dek beraber yürürlerdi. Bir çiftçi ile tokalaşırken, eli nasırlı çiftçi Hz. Resul’den çekinir. Hz Resul: "Bu eller öyle ellerdir ki onları hem Allah hem Resulü sever." buyurur.

Peygamberimiz, kendisini karşılamaya gelen Medinelilerle tek tek el sıkıştı, tebriklerini kabul etti ve onlarla kucaklaştı. Muaz’ın da ellerini, mübarek elleri arasına alıp sıktı. Ancak Muaz’ın elleri herkesinkinden farklıydı. Sertti, nasırlıydı. Efendimiz sorar: “Ya Muaz, ellerinin bu sertliği nedendir?” Muaz, nasırlı elleriyle, Peygamber Aleyhisselamın mübarek avuçlarını incittiğini düşünerek üzüldü ve özür dilercesine cevap verdi: “Ey Allah’ın Resulü, ben çoluk çocuğumun rızkını kazanmak için çalışıyorum. Ellerimden, kazma, kürek, çekiç hiç eksik olmuyor. Bu sebepten ellerimin yumuşaklığı gitti. Nasırlandı ve böyle çatladı.” Bu cevap üzerine, Peygamber Efendimiz, Muaz’ı alnından öperek şöyle buyurdu: “Bu ellere ateş temas etmez! Ahirette, Cehennem ateşi dokunmaz!” (Selim Gündüzalp’in ‘Bir Gül Demeti’ adlı eserden, Zafer Dergisi, Eylül 2011, Sayı: 417)

Mahmut b. Rebi’ 5 yaşındayken, Peygamberimiz (sav)’in bir keresinde bir kovadan su alıp yüzüne püskürttüğünü ve bunu hiçbir zaman unutamadığını söyler. (Buhari, “İlim”, 18; Buhari, “Vüdu”, 40, “Ezan”, 154, “Teheccüd”, 36, “Da’vet”, 31, “Rikâk”, 6; İbn Mâce, “Tahâret”, 136, “Mesâcid ve Cemaat”, 8; Ahmed b. Hanbel, V/427, 429) Bir gün yaşlı bir kadın Peygamberimize gelerek: “Ya Resulallah! Cennete girmem için bana dua eder misiniz?” dedi. Peygamber Efendimiz:” Yaşlı kadınlar Cennete giremez” diye ona takıldı. Sonra: ‘Sen Cennete yaşlı olarak giremezsin.’ Cenab-ı Hak, ‘Biz onları yepyeni bir yaratılışla yarattık da, eşlerine sevgi ile düşkün hep aynı yaşta genç kızlar yaptık’ (Vakıa, 36) buyurmuyor mu?” (Kandehlevi, Hayatus-Sahabe, III/175; Afzalur-rahman, Siret, I/83; Tirmizi, Şemail-i Şerif, s.258) Yine bir gün adamın biri Rasulullah’a gelerek binek hayvanı ister. Rasul-i Ekrem: “Seni dişi devenin yavrusuna bindireceğim.” buyurur. Adam: “Ya Rasulallah! Dişi devenin yavrusunu ne yapacağım?” diye şaşkınlığını ifade edince Efendimiz, “Develeri dişi develer doğurur değil mi?” buyurmuş ve onun şaşkınlığını bir anda tebessüme dönüştürmüştür. (Buhari, Edebul-Müfred, 268; Akif Köten, Hz. Peygamber’in Sünnetinde Şaka ve Bazı Şakacı Sahabiler, s. 21) Rasulüllah’ın azatlı kölesi Sefine diyor ki, “Bir yolculukta taşımam için verdikleri yük bana ağır geliyordu. Şikayette bulundum. Efendimiz, latife yaparak, çıkınını yay bakalım, dedi. Herkes eşyasını ona doldurmaya başladı. “Hadi şimdi taşı, çünkü sen sefinesin (gemisin) ya!” diye latife yaptı. (Siyer Çocuk Dergisi, Sayı: 8, s. 19) Peygamberimizin bir başka şakasını da Enes bin Malik’ten dinleyelim: “Çöl halkından Zahir adında bir adam vardı. Zahir Peygamberimize her gelişinde kendi yetiştirdiği ürünlerden hediyeler getirirdi. Şehirden çöle döneceği zaman da, Peygamber Efendimiz ihtiyacı olan şeylerle onun heybesini doldururdu. Gelen hediyelere bu şekilde karşılık verdikten sonra da şöyle buyururdu: “Zahir bizim çölümüz, biz de onun şehriyiz.” Peygamberimiz Zahir’i çok

severdi. Halbuki Zahir hiç de güzel değildi. Fiziki olarak son derece çirkin bir adamdı. Bir gün pazarda çölden getirdiği malları satmaya çalıştığı bir sırada Peygamber Efendimiz gitti, sessizce yaklaştı, Zahir'i arkasından kucakladı ve elleriyle gözlerini kapadı. Zahir tutanın kim olduğunu göremiyordu. Tutan kimse bıraksın diye çabalamaya başladı. Bu arada göz ucuyla arkasından tutanın Efendimiz olduğunu anlayınca sırtını Peygamberimizin göğsüne iyice dayamaya başladı. Zahir'in bu neşeli hareketinden hoşlanan Peygamber Efendimiz yüksek sesle: "Bu köleyi satıyorum, var mı alan?" diye seslenmeye başladı. Zahir boynu bükük, mahzun bir halde: "Ya Resulallah, benim gibi değersiz bir köleye vallahi kuruş veren olmaz' deyince Peygamber Efendimiz: "Hayır, ya Zahir, sen Allah katında hiç de değersiz değilsin' buyurur ve onu taltif eder. (İbni Kesir, el-Bidaye: VI/46) Abdullah bin Haris bin Cez de şöyle demektedir: "Resulullah'tan tebessümü daha çok bir kimse görmedim." (Tirmizi, Biyografi, 22)

"Beni, Musa'ya tercih etmeyin" (Beyhaki, Delaılu'n-Nubuvve, V/492; İbn Kesir, el-Bidaye ve'n-Nıhaye, I/248 Kadı lyad, eş-Şifa, I/439) "Hristiyanların İsa İbn Meryem'i övdükleri gibi beni övmeyin. Ben sadece bir kulum. Siz: Allah'ın kulu ve Rasülü deyin." (Buhari, Sahih, IV/204, VIII/210; Müslim, Sahih, kitabu'l-kader, bab: 7; Abdur-rezzak Musannef, 19757, Beyhaki, Delailu'n-Nubuvve, V/498; Ahmed, Musned, I/23, 24; Tirmizi, Şemail, 172) buyururdu. Bir adam: "Muhammed! Efendimiz! Efendimizin oğlu! Bizim en hayırlımız! En hayırlımızın oğlu!" dedi. Bunun üzerine Rasulullah: "Ey cemaat! Her zaman nasıl konuşuyorsanız, öyle konuşun! Şeytan sizi saptırmasın! Ben, Abdullah'ın oğlu Muhammed'im. Ben Allah'ın kulu ve Rasulü'yüm. Vallahi! Sizin beni bulunduğum derecenin üzerine çıkarmanızı sevmem." dedi. (Buhari, 111/201, Vll/32; Taberani, Mu'cemul-Kebır, XI/120; İbn Hıbban, Sahih, 1064; İbn Sa'd, Tabakatul-Kubra, I/95,107; İbn Adıyy, el-Kamıl, İV/1352, V/1688, 1937)

İslam'ın ilk büyük meydan sınavı Bedir'e doğru yol alınmaktadır. Deve azdır, ancak üç kişiye bir tane düşer ve sırayla binilir. Hz. Muhammed ile aynı deveyi paylaşan arkadaşları, kendi haklarından gönüllü olarak vazgeçerler. Sürekli O'nun binmesini isterler. O ise kabul etmez: "Siz" der, "benden daha güçlü değilsiniz. Kaldı ki ben de sizin kadar sevap kazanmaya muhtacım." (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/219) Eve dönüş sırasında Ebu Hureyre yükünü taşımaya yardımcı olmak ister. Ona da izin vermez. "Kişi, eşyasını, taşıyabiliyorsa, sadece kendi taşımalıdır." (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/156, 157; Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif, s. 132)

Medine'de ağzı bozuk, şuna buna çatarak sövüp sayan, ağır ve kaba laflar söyleyen bir kadın vardı. Bu kadın bir gün Peygamber Efendimizin yanından geçerken Resulullah bir seki üzerinde oturmuş haşlanmış et yiyordu. Kadın: "Şu adama bakın. Bir köle gibi yere oturmuş ve kölelerin yemek yiyişi gibi yemek yiyor" dedi. Peygamber Efendimiz: "Benden güzel köle mi olur! Çünkü ben de Allah'ın kölesiyim." der. Kadın: "Kendisi yiyor da bana vermiyor." der. Peygamber Efendimiz: "Gel, sen de ye" buyurur. Kadın: "Kendi elinle bana vermezsen yemem" der. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz kendi eliyle kadına verdiyse de kadın bu sefer: "Ağzına koyduğun lokmadan bana vermezsen yemem" diyerek diretir. Peygamber Efendimiz de lokmayı kadına uzatır. Kadın bu lokmayı yedikten sonra çok hayâlı ve utangaç olur. Hiç kimseye kötü söz söylemez. Medine'nin en namuslu ve iyi kadınlarından birisi olur. (Adnan Şensoy, Hz.Muhammed hakkında 1000 soruya 1000 cevap, s. 123)

Sahabinin anlattığına göre, hizmetliler arpa ekmeğine bile davet etseler, Peygamberimiz davetlerine icabet eder, yemeklerini yerdi. Çünkü onların hizmetli olmaları basit görülmelerini, horlanmalarını gerektiren bir durum değildi. (Heysemi, M. Zevaid, IX/20) Peygamberimizin amcası Hz. Abbas, Sahabi arasında sıkışık bir vaziyette bulunduğunu, oturduğu zamanlar gelip geçenlerin kendisini rahatsız ettiğini söyleyip, ayrı bir yerde oturmasını teklif ederek şöyle demişti: "Ya Resulallah, sizin için gölgesinde oturacağınız bir çardak yapalım." Böyle bir imtiyazı asla uygun bulmayan Peygamberimiz, "Allah'ın ruhumu teslim alacağı vakte kadar ben Sahabemin ayakkabıma basmalarına da, hırkamı çekiştirmelerine de katlanacağım." buyurarak reddeder. (İbn-i Sa'd, II/193; Heysemi, IX/21; İbrahim Refik, Hadiselerin İbret Dili, s.109) Efendimiz evindeyken elbisesini yamar,

ayakkabılarını tamir eder (İbn-i Sa'd, I/366) ve koyununu sağardı. (Heysemi, IX/20) "Hazreti Muhammed basit bir kulübede yaşar, ev işlerini bizzat kendisi yapar, elbisesini yamar, ayakkabısını tamir ederdi. Onun elbiseleri gibi yemeği de basitti ve hiçbir başarı hazreti Muhammed'in başını döndürmemişti." (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz. Muhammed, s. 152, 153, 301) Yine o, eşyasını kendisi taşır, hiç kimseye yük olmak istemezdi. Ebu Hüreyre: "Bir gün Efendimiz ile beraber çarşıya gitmiştim. Peygamberimiz oradan elbise satın aldı. Hemen koşarak onları elinden almak istedim. Bunun üzerine: "Bir kimsenin, eşyasını kendisinin taşıması daha uygundur. Ancak taşımaktan aciz olursa Müslüman kardeşi ona yardım eder." buyurur. (Heysemi, V/122; Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif, s.132, M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, III/156, 157)

Bir sefer sırasında peygamberimiz sahabeden bir koyun kesip pişirmelerini istedi. Ashabdan birisi öne çıktı: "Ya Resulallah, onu kesmek benim üzerime olsun" dedi. Bir başkası ileri atıldı: "Ya Resulallah, pişirmesi de benim üzerime olsun" Başka bir Sahabe hizmete talip oldu: "Onu yüzmesi de benim üzerime olsun" diyerek kendi aralarında vazife taksimi yaptılar. Peygamberimiz de, "Odun toplamak da benim üzerime olsun" diyerek katılmak istedi. Sahabe buna razı olmak istemediler: "Ya Resulallah, biz sizin yapacağınız işi de görmeye yeteriz. Sizin çalışmanıza ihtiyaç yoktur" dediler. Bunun üzerine Peygamberimiz şöyle buyurdu: "Sizin benim işimi de göreceğinizi ve kâfi geleceğinizi biliyorum, fakat ben size karşı imtiyazlı bir durumda bulunmaktan hoşlanmam. Çünkü Allah, kulunu Sahabi arasında imtiyazlı durumda görmekten hoşlanmaz." (Kastallani, el-Mevahibü'l-Ledünniyye, I/385; Afzalur Rahman, Siret Ansiklopedisi, I/63)

Hendek savaşından önce Medine'nin etrafına hendek kazılırken bütün Sahabe çalışıyor, bir an önce bitirmeye gayret ediyorlardı. Yiyecek bir şey bulamadıklarından, açlıklarını bastırmak için karınlarına taş bağlıyor o şekilde kazma sallıyorlardı. En büyük örnek olan Peygamberimiz de kendisini onlardan farklı görmeden eline kazmayı alıyor, çalışıyor, o da açlığından karnına taş bağlıyordu. (Buhari, Megazi, 29; Müslim, Eşribe, 141) Yine Kuba Mescidinin ve Medine'deki Mescid-i Nebevinin inşaatında da Peygamberimiz bir işçi gibi çalışmış, Sahabeyle birlikte sırtında kerpiç taşımıştı. (İbn Sa'd, Tabakatül-Kübra, I/239-240)

Cabir bin Abdullah anlatıyor: "Ben bir savaşta Resulullah'la beraberdim. Yolda bana, 'Allah sana mağfiret etsin, sen bu deveni bir dinara satar mısın?' dedi. Ben de 'Ya Resulallah, Medine'ye vardığımız zaman bu deve sizin olsun' dedim. Resulullah yine, 'Allah seni bağışlasın, bunu iki dinara satar mısın?' dedi. Yirmi dinara varıncaya kadar devenin fiyatını birer dinar arttırdı. Ben Medine'ye vardığım zaman devemin başından tutup Resulullah'ın huzuruna götürdüm. Resul-i Ekrem beni görünce Bilâl'e: "Ya Bilâl, Cabir'e yirmi dinar ver' buyurdu. Bana da, 'Deveni al, evine götür, senin olsun' diye ikramda bulundu." (Buhari Cihad 113; Müslim, Müsakat 110)

Bir gün uzaktan bir elçi gelir. 'Muhammed nerede?' diye sorar. Uzaktaki kalabalık gösterilir. Kalabalığa yaklaşır. Bir kişi halka su dağıtmaktadır. O kişi Hz. Resuldür. Adam şaşırır: 'Bugüne kadar böyle bir lider görmedim.' der. Hz. Resul: "İnsanların efendisi, insanlara hizmet edendir." buyurur. (Mağribi, Camiu'ş-Şeml, I/450, hadis no: 1668; el-Acluni, Keşfü'l-Hafa, II/463; Deylemi, Müsned, II/324; Kütüb-i Sitte, hadis no: 5391)

Bu konu ayrıca 'İlhan Arsel'e cevaplar' adlı yazımızda, "Hz. Muhammed ve dünya hayatının nimetleri" altbaşlığında da ele alınmıştır. Daha çok artırabileceğimiz bu örnekler, umarım ki vicdan sahibi insanlara Peygamber Efendimizin dünya malına, şan ve şöhrete, nefsi arzulara boyun eğen biri olmadığını göstermeye yeterli olmuştur.

Ümmi Peygamber

Oryantalistler peygamberimizin okuma yazma bildiğini ileri sürmektedir. Bundan amaçları ise, O'nun eğitimli biri olduğunu kabul etmeleri değil, Kur'an'ı, Tevrat'tan ve İncil'den alıntılar yaparak "yazdığı" iddialarına bir altyapı oluşturmaktır. Biz Müslümanlar, Efendimiz okuma yazma bilse idi bunu ilan etmekten asla geri kalmazdık! Batılı oryantalistlere göre Efendimiz sadece Arapça okuma yazma bilmekle kalmıyor ayrıca, Fars, Latin, Hint gibi başka dillere ve yine arkeolojik kazılarla yüzlerce yıl sonra ortaya çıkacak olan eski hiyeroglif metinlere de vakıf birisidir ki, bu konudaki iddialarını ileriki sayfalarda ele alıp cevaplandıracağız! Kısaca, bizler gerçeği saklayıp Efendimizin okuma yazma bildiğini gizleme gibi bir gizli ajandaya asla sahip değiliz, tarihi belgeler ve objektif akıl bizi bu sonuca ulaştırdığı için bizler bu görüşü savunuyoruz.

Ümmi, "Anasından doğduğu gibi kalan, yeni bir bilgi edinmemiş olan, okuma-yazma bilmeyen" gibi anlamlara gelir. Arap dilinde "ümm", anne, "bir şeyin aslı" anlamına gelir. (Firuzabadi, el-Kamusu'l-Muhit) Kur'an'da bazen de mecaz anlamları ile 'anne, asıl (kaynak) dönülecek yer ve süt emziren' anlamlarında kullanılmıştır. (Abdurrahman İbnu'l-Cevzi, Nüzhetu'l A'yuni'n-Nevazır fi İlmi'l-Vücuh ve'n-Nezair, s. 141-142)

Rasulüllah'ın okuma-yazma bilmediği, genel ulema tarafından kabul edilen bir görüştür: "Ey Resulüm! Sen vahyimizden önce 'kitap okuyan veya yazı yazan' bir insan değildin; eğer böyle olsaydı, batıl iddia peşinde olanlar şüphe edebilirlerdi." (Ankebut, 48) ayeti de bu hususa işaret etmektedir. Peygamberimizi okuryazar değildi. Bunu onun dönemindeki herkes biliyordu." (Dr. Hıdır Kartal, Ateistlere Cevaplar, s. 96) Elmalılı Hamdi Yazır şöyle bir değerlendirme yapmaktadır: "İlmi yüceliği ve mükemmelliği, okuyup yazanları aciz bırakan bir peygamber hakkında 'ümmi'lik, her türlü şüpheyi ortadan kaldıran ve onun doğrudan doğruya Allah'tan gönderildiğini her türlü şüpheden arınmış olarak ispat eden harikulade bir üstün özelliktir, yani başlı başına bir mucizedir." (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak dini Kur'an Dili, IV/2297; Kurtubi, el-Cami'li Ahkami'l-Kur'an, VII/298-299) "Tahsil görmemiş bir ümmi iken, Kur'an gibi bir kitap getirmiş olması onun bir mucizesi kabul edilir." (Fahreddin er-Razi, XV/20) "Hz. Peygamber, yazılı kültür ve ilahi kitap geleneğinden uzak bir çevrede doğmuş ve büyümüştür. Okuma-yazma bilmemesine rağmen bu kadar mükemmel bir hitap tarzı ile 'gelmiş ve geçmişi' kuşattığı gibi 'geleceğe de' ışık tutan ilahi kitabı getirmesi, bu şartlarda onun peygamberliğinin en büyük mucizesi olarak alınmıştır." (Gazali, el-İktisad fi'l-İtikad, s. 224; Razi, en-Nübüvvat, s.181)

Zaten "Peygamber'in okuyup yazdığına dair açık ve kesin bir haber bulunsaydı hiç bir Müslüman onun okuyup yazma bilmediğini söyleyemezdi." (İbn Kesir, Tefsiru'l-Kur'ani'l-Azim, V/331) Ama tarihi bir gerçekliktir ki, "Hz. Peygamber okuma yazma bilmemektedir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 177) Şimdi bunun delillerini yerli yabancı kaynaklardan alıntılayarak ispat edelim.

"Muhammed, medeni bir insan olmakla beraber ümmi idi. Ku'ran gerçekten akıllara hayret vericidir." (Mr. Marmaduc Bicthall, Londra'daki Müslümanlık ve çağdaşlık adlı konferanstan nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kur'an nedir? s. 107) "Gerçi Muhammed ümmi idi, fakat dünyaya içinde her şeyi barındıran bir kutsal kitap tebliğ etti. Hz. Muhammed, bu kitabın sonsuza kadar yaşayacak bir mucize olduğunu söylüyor ki, gerçek olan da budur." (Boswert Shimith, Hz. Muhammed'in hayatı adlı eserimden nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kur'an nedir? s. 122)

Resulullah Efendimiz ile Kureyş arasındaki antlaşmayı Hazret-i Ali yazmıştı. Hz. Ali antlaşmanın başına "Bismillahirrahmanirrahim, Muhammedün Resulullah" yazar. O sırada henüz iman etmemiş olan Süheyl bin Amr, "Bizim kitabımıza göre ben Rahmanı bilmem, onun yerine Bismike Allahümme yaz. Muhammedün Resulullah yerine de Muhammed bin Abdullah

yaz. Eğer biz Onun Peygamberliğini kabul etseydik, zaten Onunla savaşmazdık." diye itirazda bulunur. Resulullah: "Ya Ali, onu sil, Süheylin dediği gibi yaz." buyurur. Hazret-i Ali'nin, edebinden silmeye eli varmaz. Resulullah efendimiz, "Silinecek yeri bana 'gösterin de' orasını sileyim" buyurur. Gösterirler ve orasını siler. (Müslim, Sahih, III/1411; İbn Hişam, Tarih, III/332; Ahmed İbn Hanbel, Müsned, IV/325) Hudeybiye anlaşması sırasında, bir metin üzerinde anlaşmazlık çıkınca, Hz. Peygamber Hz. Ali'ye kelimenin nerde olduğunu sormuş, gösterdiği yeri bizzat kendi eli ile silmiştir. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 63) Bu olayın peygamberliğinin 18. yılında gerçekleşmesi de, olayın önemini büyük oranda artırmaktadır!

Taif heyeti Müslüman olmak için bazı şartlar ileri sürerler. Bunlardan biri de faizin yasak olmamasıdır. Efendimiz, "Elimi bu cümlenin üzerine koyun." buyurur. Elini koyunca da faiz ayetini okuyup bu talep cümlesini siler. (İbni Esir, Usdu'l-Gabe, I/216) Efendimiz okuma bilse idi yardım istemeden yazıyı bulur ve silerdi. (Muhammed Rıza, Muhammed, s. 66)

Hz. Abbas Mekke'de iken Efendimiz'e hitaben, Kureyş'in toplanıp yola (Uhud muharebesi için) çıktığını bildiren bir yazı kaleme alır. Abbas'ın Benu Gıfar'dan bir adamla gönderdiği mektup Medine'ye ulaştığında Efendimiz mührünü açar, 'okuması için' Übeyy b. Ka'b'a verir. Übeyy, okuyunca da ondan mektubu sır olarak saklamasını ister. (Eğer Allah Resulü okuryazar olsaydı stratejik önemine haiz bir mektubu Übeyy'e okutmaz sonrasında da ondan saklamasını talep etmezdi. (Muhammed Rıza, Muhammed Resulullah, s. 80) Hz. Musa, Miraç Gecesi'nde onunla karşılaştığında Efendimizi "Merhaba ümmi peygamber" diyerek selamlamıştır. (Ahmed, Müsned, I/257)

Kur'an bunu açıkça söylerken (Ankebut, 48) ona düşman olanlar da Kur'an'daki kıssaları kendisinin yazdığını (ketebeha) söylememişler, Onu başkasına yazdırdı (iktetebeha) ifadesini kullanmışlardır. (Furkan, 5) Hz. Peygamberin diplomatik mektuplarından söz edilirken 'Ketebe ila fülan' ifadesi kullanılmaktadır ki, bununla onun 'kâtiplerine yazdırmış olduğu' mektuplar kast edilmektedir. (Prof. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 62) Zaten Kur'an'da Hz. Muhammed'in okuma yazma bilmediğini ifade eden ayetler doğru olmasa idi, o dönemdeki müşrikler kesinlikle susmaz, itiraz ederlerdi. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 65) Hz. Peygamber, ümmi olduğunu söylediği zaman, ona karşı olan hiç bir kimse çıkıp da aksini iddia da etmemişti. (Dr. Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 52) İlk ayet indiğinde, Her 'Oku!' emrine Efendimizin verdiği cevap hep aynıdır: "Ben okuma bilmem!" (Buhari, Bediul Vahy, 3; Müslüm, İman, 252) Furkan, 5. ayetin bize haber verdiğine göre Mekke müşrikleri de 'Kur'an ayetlerinin peygamberimizce başkasına yazdırdığından" bahsetmekte idi! Zaten müşrikler Efendimizin okuma yazma bildiğine dair bir delil bulsalar bunu kullanmaktan çekinmezlerdi. (Bakıllani, İcazul Kur'an, s. 62; İbni Cevzi, Vefa, I/269) Ama aksine, onların iddiası ancak 'başkasına yazdırmakla' sınırlı kalmıştır.

Ankebut, 47. ("Sen Kur'an'dan evvel bir kitap okumaz ve sağ elin ile onu yazmazdın. Eğer okuyup yazsa idin müşrikler şüphe ederlerdi.") ayeti inince hiçbir müşrik bu ayete itiraz edip, 'Yazdın!' dememiştir. Peygamberimizin okuduğunu daha önce çevresi görse idi, onun ilim ve kültürünü, vahiyden değil başka kaynaklardan elde ettiğine inanılabilirdi. Fakat ümmiliği bu tür bütün ithamları ortadan kaldırmıştır. (Mevdudi, Tarih boyunca tevhid mücadelesi ve peygamber II/240) Küçük bir kasabada ümmi bir kavmin arasında büyümüş, dağlarda koyun gütmüş, hiçbir eğitim almamış bir kimsenin ne kadar zeki olursa olsun, Kur'an gibi mucizevi bir kitabı meydana getirmesi, topluma dönük kurallar koyması, ahlaki kurallar getirmesi mümkün değildir. (İ. F. Ertuğrul, Hakikat nurları, s. 53)

J. Schoeps Hz. Muhammed'in okuma yazma bilmediği için Tevrat ve İncil'i 'kulaktan duyma' bildiğini ileri sürer. (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı Dinler Tarihinde İslam, s. 222; Benzer görüş için: G. Weil, Biblische Legenden der

Müselmaenner, s. 274) İslam düşmanı ünlü oryantalist Leon Caetani'nin bu hususta ki yorumu ise oldukça ilginçtir: "Muhammed'in okuma-yazma bilip bilmediğini tayin etmeye kalkmak boşuna bir gayrettir. Çünkü 'Muhammed bunu çağdaşlarından bile saklamıştır.' Bununla beraber 'kanaatimize göre' okuma-yazma bilmesi 'muhtemeldir.' Fakat bunu itiraf etmek istememiştir." (L. Caetani, İslam Tarihi, IX/163) Yani oryantalist yazar şunu demek istiyor, "Boşuna uğraşmayın, biz kararımızı önceden verdik! O, okuryazardı. Hatta herkesten de bunu gizliyordu. Ama bazı oryantalist 1400 sene sonra bunu tespit edip ortaya çıkarabilmiştir! İşin ilginci okuma yazma iddiasında oryantalistte emin değildir: 'Kanaatlerine göre' olabilirmiş!" Sanki biz Müslümanlar da onların kanaatlerine göre hareket etmek zorundayız! Richard Bell adlı oryantalist de benzer iddiada bulunur: "Muvahhidlerden yani Yahudi ve Hristiyanlardan aldı ama ilk dönemlerde onlardan tanınmamak için, onların arasında görülmedi." (R. Bell, Who Were the Hanifs? The Moslem World, XX/122) 'Saklandı, görülmedi.' Halbuki bizzat yine oryantalistler de itiraf etmektedir ki, tarihte O'nun hayatı kadar her adımı kayıt altına alınan başka bir lider yoktur! (Voltaire, Türkler, Müslümanlar ve Ötekiler, s. 6; Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 1; M. Hamidullah, İslam peygamberi, I/8) Evet! Onlar 'kanaatlerini' bildirdi şimdi sıra gerçeklerde!

Armstrong: "Hz. Peygamber'in okuma yazma bilmiyordu." (Karen Armstrong, Islam, s. 4); "Hazreti Muhammed'in okuryazar olduğunu gösteren hiçbir kayıt yoktur. (Armstrong, İslam peygamberinin biyografisi Hz. Muhammed, s. 122) Margoliouth: Onun okuma yazma eğitimi almadığı açıktır. (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yükselişi, s. 68) Hitti, Hz. Muhammed'in ümmi olduğunu kabul eder. (Philip K. Hitti, Siyasi ve kültürel İslam Tarihi, s. 173) Thomas Carlyle: "Hiç okul tahsili görmemiştir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 19) ve "Muhammed'in yazı yazmasını bilmediği kesindir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 32, 35, 48) John Devenport: "Hz. Muhammed'in tahsili yoktur, fakat yüksek bir insandı." (Dr. Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 72) Charles Stuart Mills: "Muhammed bütünüyle ümmidir." (Charles Stuart Mills, History of Muhammadanism) M. Watt da, Hz. Muhammed'in ümmi olduğunu açıkça ifade etmektedir. (Watt, Mohamet, s. 37) Ünlü İslam düşmanı Renan dahi Hz. Muhammed'in ümmi olduğunu itiraf eder. (Roger Arnaldez, Fransız kültüründe Muhammed peygamberin tasviri, s. 74) Oryantalistlerin yazdığı İslam Ansiklopedisinde Efendimizin 'Tevrat ve İncil'i okuyarak bilgi elde etmediği' de açıkça ifade edilir. (Muhammed maddesi, VIII/454) Lord John Davenport: "Hz. Muhammed'in tahsili yok idi." (John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s.10) İslam düşmanı ünlü Toledo külliyatının baş mimarı Peter el Venerable bile, Hz. Muhammed'in ümmi olduğu söyler. (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 70) Nöldeke: "Peygamber, her halükarda ne İncil-Tevrat'ı, ne de başka bir eseri okumuştur." (Geschichte des Corans, s. 16; Zwemer, The Illiterate Prophet, s. 352) derken Kazimirski, Edward Montet ve Michele Amari gibi oryantalistler de Hz. Peygamberin okuma yazma bilmediğini itiraf etmektedirler. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 64) "Peygamber, ümmi yani okuma yazma bilmez bir peygamber, ilahi kelamın önünde duran boş bir sayfadır." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 124)

Diğer oryantalistlerin itirafları ile devam edelim: "Muhammed medeni bir insan olmakla beraber ümmi idi." (Mr. Marmaduc Bicthall, Londra'daki Müslümanlık ve çağdaşlık adlı konferanstan nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kur'an nedir? s. 107) E. H. Palmer, "Belli ki Muhammed okuma yazma bilmiyordu." (The Quran, s. 14) Julius Wellhausen: "Muhammed, okuma yazma bilmezdi." (Reste Arabischen Heidentums, s. 230) Tor Andrae: "Muhammed hiçbir zaman okuma yazma eğitimine sahip değildi." (Mohammed, s. 40) demektedirler. Sonradan Müslüman olan Bucaille'in "Hatırlamak gerekir ki, Muhammed ümmi idi." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 212) ve yine sonradan Müslüman olan Fransız profesör Meyerovitch'in "Muhammed peygamber bir ümmi, okuma yazma bilmez

biri idi.” (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 49) ve “Hz. Peygamber okuma yazma bilmiyordu. Hz. Meryem'in bedeninin bakire olması gibi onun da fikren bakir olması lazımdı.” (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 53) sözleri de bu fikri teyit etmektedir.

“Okuma yazma bilmeyen, hesapla iştigal etmeyen bir ümmi.” (Kurtubi, VII/190) olan Peygamberimiz bir hadisinde de, “Biz ümmi bir ümmetiz, ne yazı ne de hesap biliriz.” (Buhari, Savm 13, 5, 11, Talak 29; Müslim, Savm 13-15, Hadis no: 1080; Ebu Davud, Savm 4, Hadis no: 23129-2321; Nesai, Savm 17; Ahmed b Hanbel, Müsned, 3, 122,129; er-Razi, Fahrüddin, et-Tefsirü'l-Kebir, XV/ 20) demekte idi ki, o dönemde zaten okuma yazma bilenler toplumda az sayıda idi ve bunlar ‘herkesçe tanınırlardı.’ O dönemde “Kureyşliler arasında yazı bilen 17 erkek bulunduğu” da rivayetlerde geçmektedir." (Belazuri, Futuhu'l-Buldan, s. 663-664)

Evet, “Hz. Muhammed’in okuma yazma bilmemesi, Kur'an'ı kendisinin yazmadığını gösteren büyük bir delildir.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 25) ki, Harvard Üniversitesi üyelerinden Prof. Dr. Annemarie Schimmel'in “Hz. Muhammed” adlı kitabında da konu hakkında şu bilgilere yer verilmektedir: "Hz. Peygamber'in ümmi olması, yani 'okuma-yazma bilmemesi', O'nun aldığı ilhamın ve tebliğ ettiği mesajların gerçekliğini kanıtlayan harika bir delildir. Okur-yazar olmayan bir kişinin, Kur’an’da zikredilen geçmiş ve geleceğe dair o kadar olay hakkında bilgi sahibi olması başka nasıl açıklanabilir? Hz. Peygamber'in ümmiliği, Kur’an'ın Allah'ın kelamı, saf, bozulmamış ve hiçbir bozulmaya uğramamış Allah'ın vahyi olduğunun en sağlam kanıtı değil midir? Yetim bir Arap çocuğunun, Kutsal Kitabın hemen her sayfasında anlatılan fen ve tarih bilgilerine vakıf olması başka nasıl mümkün olabilirdi?" (Schimmel, Ve Muhammed O'nun elçisidir, s. 137)

Okuma yazma bilmeden, başta ticaret olmak üzere hayatta başarılı olmak mümkün müdür? Çok uzağa gitmeden, günümüzden bir örnek verelim. Ülker şirketinin kurucusu Sabri Ülker'in hayatının anlatıldığı kitapta, Ülker firmasının Mersin distribütörlüğünü yapan ve bir de fabrika sahibi olan Hasan Yozgat bakın bu konuda neler diyor? "Hiç okul hayatım olmadı. Okumam-yazmam yok, hâlâ da bir 'Ayşe' yazamam. Ama hesabım- matematiğim- var." (Sabri Ülker'in Hayat Hikayesi, s. 595) Bu da dışarıdan bir örnek: Fransız Komünist partisi liderlerinden iken Müslüman olan Roger Garaudy'nin büyük babası da okuma yazma bilmez iken ticaretten iyi para kazanıyordu. (Roger Garaudy, Anılarım, s. 28)

Sıfırdan kurduğu ülkeyi yönetip, bunun yanında komutanlık, imamlık (önderlik), vaizlik gibi görevler ifa eden bu büyük insanın okuma bilmemesinin hikmeti de, ileri zamanlarda ortaya çıkmıştır. Bu ümmi sıfatı, ileride kendisine yapılacak saldırılara karşı, onu temize çıkaran bir kalkan görevi görmüştür. Okuma yazma bilmeyen biri, başka kitap ve kaynakları tarayarak, onların yanlışlarını almayıp eksiklerini de düzelterek ve o zamanlarda Arap yarımadasında olmayan tıp, astronomi, coğrafya, matematik gibi ilimleri özümseyecek, yüzlerce yıl güncelliğini koruyacak ve milyonlara hitap edecek çok yönlü -inanç, ibadet, ahlak, muamelat, ukubat, kıssa vb.- içeriğe sahip bir kitabı 'yazacak' ve bunun kaynağının da - Mekke'de yazdı, Medine'de yazdı, Yahudilerden aldı, Hristiyanlardan aldı, müşriklerden aldı, ortaya karışık yaptı, iç dünyasından üretti, hastalık sonucu ortaya çıktı gibi- birbirini çürüten iddialar oluşturacak ve bir noktada uzlaşı bile sağlanamayacak?! Tüm bunlar, Kur’an’ın kaynağının insan değil ilahi olduğunun göstergesi değil midir zaten?!

Hristiyan olan oryantalistler daha baştan, Hz. İsa'nın Tanrı olarak çarmıhta gerildiğini kabul etmeyen Hz. Muhammed'in sahte bir peygamber olduğunu kabul ettikleri için Peygamberimizin hayatı ve Kur'an-ı Kerim'e bakışları hep ön yargılı olmuştur. Mesela onlar, Kur’an'ın İncil'den

kopya edilerek Muhammed tarafından yazıldığını ileri sürmüşlerdir. Dolayısıyla Peygamberimizin ümmi yani okuma yazma bilmeyen birisi olduğunu görüşünü reddederler. Ama birçok oryantalist ise Peygamberimizin ümmi olduğunu da kabul ederek meslektaşları ile çelişmektedir. Bu nedenle de bu iddialarını topluma benimsetemeyen oryantalistler, bu defa Peygamberimizin yazarak değil de 'dinleyerek' İncil'den (veya Tevrat'tan hatta her ikisinden) kopya ettiğini ileri sürmüşlerdir! Fakat kimden duyduğu konusunda bir türlü ortak noktada buluşamayan oryantalistler, her ileri sürdükleri kişi için başka oryantalistlerden yalanlama almışlardır. Yazarak veya duyarak Kur'an'ı Muhammed'in yazdığını ispatlayamayan oryantalistler bu defa Muhammed'in psikolojik hasta olup, içten gelen dürtülerden hareketle Kur'an'ı ortaya çıkardığını ileri sürerler ama yine birçok oryantalist de bu görüşü kabul etmemiş ve reddetmiştir. Tabii Müslüman araştırmacılar da her aşamada gerek İslami, gerek ilmi ve tarihi kaynaklardan hareketle tüm bu iddialara cevaplar vermişlerdir! Detay, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda bulunmaktadır.

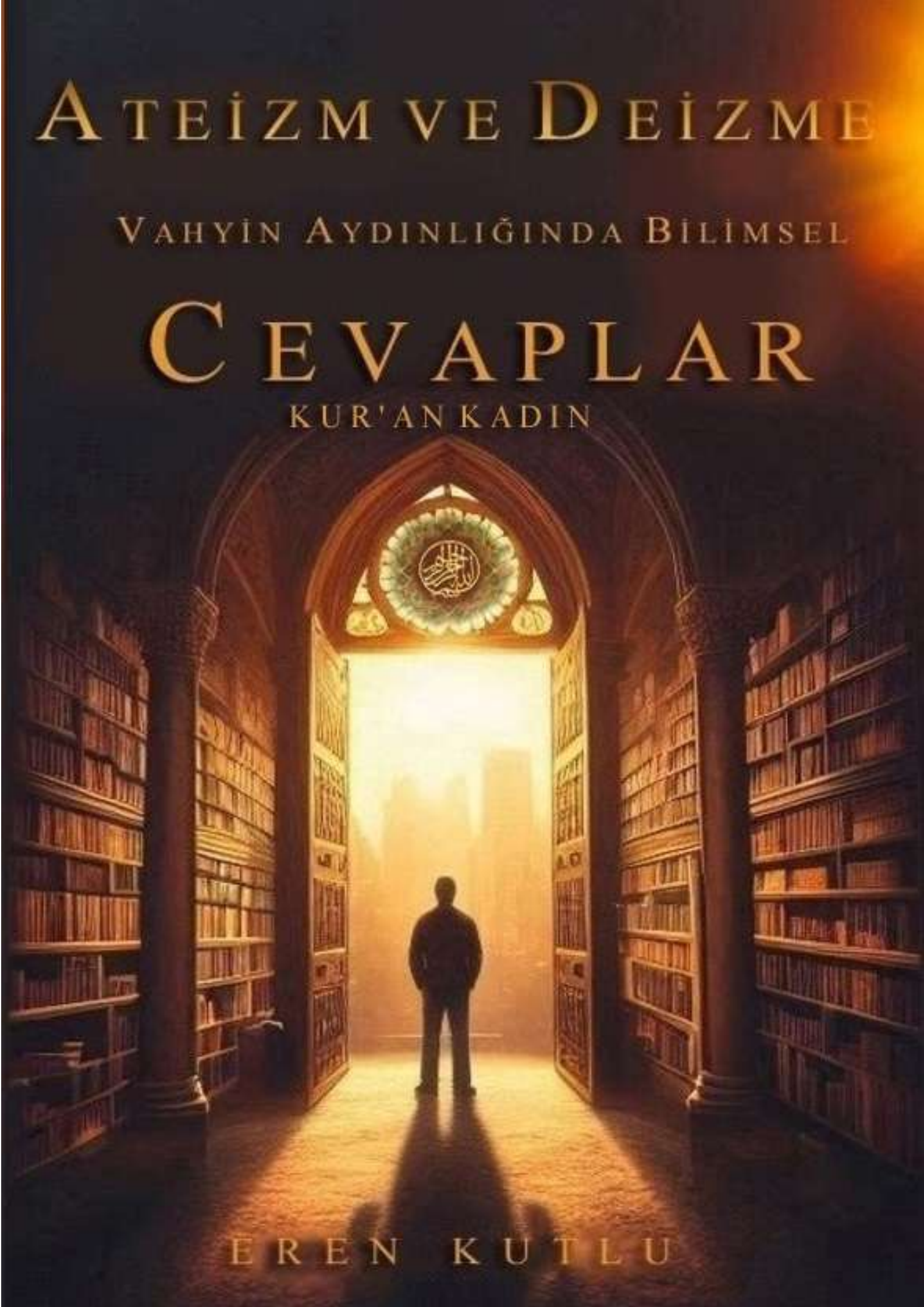
Tüm bu mücadelelerden habersiz gözüken modernist Müslümanlar da, Peygamberimizin okuma yazma bildiğini ileri sürerek filmi tekrar başa sarabilmektedirler...!

Ateizm ve Deizme

Vahyin Aydınlığında Bilimsel

Cevaplar

Kur'an Kadın

Eren Kutlu

Ateizm, Deizm, Oryantalizme Cevaplar II

Kur'an Kadın

Eren Kutlu

	Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap	275-354
	Kur'an ve Bilim, Kur'an'da palindrom	355-374
	Kur'an'daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar	375-377
	Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri	378-381
	Kur'an'ın aslı yakıldı mı? Kur'an'ın 7 harf üzerine nazil olması	382-397
	Dinler, Sümerler, Gılgamış destanı, Nuh Tufanı	398-410
Kur'an	Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?	411-468
	Teşbih, Mecaz	469-473
	600'lü yıllardan 2000'li yıllara, değişen isimler zihniyet hep aynı!	474-476
	Tevbe, 5. ayet	477-478
	Müşkilü'l-Kur'an	479-480
	İslam'da Kadın Hakları	481-516
	Modernizm ve Kadın	517-565
	Kadın erkek farklıdır	566-569
Kadın	Tesettür, kemik erimesine neden olur mu?	570-571
	İslam kadınların okumasına karşı mıdır?	572-573
	Hristiyanlık ve Yahudilikte kadın	574-578

Kur’an’daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap

Kur’an’da çelişki yoktur!

Benzer içerikli yazılara, ‘Ateistlere cevap’, ‘Kur'an ve teşbih’, ‘Müşkilü'l-Kur’an’, ‘Kur’an ve bilime zıt ayetler iddiasına cevaplar' adlı yazılardan da ulaşabilirsiniz.

Yüce Yaradan, “Kur’an’ı inceleyip düşünmüyorlar mı? Eğer Allah’tan başka birinden gelmiş olsaydı onda birçok tutarsızlık ve çelişki bulurlardı!” (Nisa, 82) buyurmaktadır. Ateistler ise Kur’an’da birbiri ile çelişen ayetler olduğunu ileri sürmektedir. Halbuki "Çelişki bulundu zannedilen ayetlerde, yeterli ‘bilgiye sahip olunduğunda’ hakiki anlamda bir ihtilafın söz konusu olmadığı ortaya çıkmaktadır." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 119) "Kur'an semasının yıldızları olan ayetler, gökte ‘düzensiz görünen’ yıldızların hali gibidir. Üstünkörü bakan bilgisiz biri onları dağınık zanneder, onların aralarındaki ilişkileri bilen bir astronomi uzmanı ise, nasıl dakik bir saat gibi işleyen bir düzen içinde yürüyüp kainattaki ahengi ve dengeyi sağladıklarını bilir." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 12)

Çelişkili olduğu iddia edilen Kur’an ayetlerinin “öncesi veya sonrasının beraber okunması, ‘aynı konudaki’ ayet ve hadislerin bir arada değerlendirilmesi, yapılan çevirilerde kelimelerin karşılıklarının Türkçeye tam anlamı ile aktarılamaması sorununun farkında olunması, ayetlerin neden indiğinin (sebebi nüzul) veya Arap dili edebiyatının bazı inceliklerinin bilinmesi” durumunda, çelişkili zannedilen ayetlerde bir sorun olmadığı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Kur’an’daki bazı ayetler ise, Kur’an’ın ‘müteşabih’ olarak adlandırdığı ayetleridir ki, onları da İslam âlimleri ‘Müşkilü’l-Kur’an’ adlı eserlerde ele alarak tek tek açıklamış ve aralarında bir çelişkili olmadığını ortaya koymuşlardır. (Bu konuda ‘Müşkilü’l-Kur’an’ adlı yazımıza bakılabilir.) Bu nedenledir ki, “Kur’an'ın indiği ortam, (çoğu da müşrik olan) dil üstatlarının kalite ve sayı olarak zirvede olduğu bir ortamdır ve tarihi hiçbir kayıtta onlardan tek bir kişinin, ‘Kur'an dilinin bozuk olduğunu’ söylediğine rastlanılmamaktadır.” (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 29, 32) Zaten aşağıda bu konuda verilen örnek incelendiğinde, hemen hemen tüm çelişki iddialarının yukarıda sayılan kurallar bilindiğinde kendiliğinden ortadan kalktığı görülecektir!

İbni Kuteybe, hicri üçüncü asırda İslam düşmanlarının "ayetleri yerinden/bağlamından saptırıp onu asli mecrasından ayırarak" Kur'an'da çelişki bulmaya çalıştıklarını ifade etmektedir. (Kuteybe, T. Müşkilu'l-Kur'an, s. 22) Yaklaşık 1200 sene önce olduğu gibi günümüzde de oryantalist ve ateistler benzer çaba içindedirler ama tüm itham ve saldırıları İslam âlimlerinin titiz çabaları ile hezimetle sonuçlanmaktadır. İslam âlimleri bu konuda o kadar ileri gitmişlerdir ki, "Kur'an ilminin en büyük değeri ve zevki, uyumlu çeşitlilik içinde müteşabih ayetleri muhkem olanlarla kıyaslayarak Kur’an ayetlerinden Allah'ın hükümlerini okuyup bulmaktır." (Zemahşeri, el-Keşşaf, I/563) diyecek seviyeye ulaşmışlardır. Kısaca ortada ne bir sorun vardır ne de ateist veya oryantalistlerce ortaya atıldığı gibi Müslümanların gizlediği bir şey söz konusudur. Aslında ortadaki temel sorun, İslami kaynaklarda zaten bulunmakta olan cevaplardan ümmetin haberdar olmamasıdır, ‘OKU’mamasıdır! Yoksa ateist ve oryantalist saldırıları hiçbir zaman eksik olmamış ve bundan sonra da olmayacaktır. Bu mücadele kıyamete dek sürecektir! (Ebu Davud, Cihad, 33)

“Hak geldi bâtıl yıkılıp gitti! Zaten bâtıl yıkılmaya mahkumdur.” (İsra, 81)

Reel veya sanal âlemde 2025 tarihi ile 35 yıldır karşılaştığım ithamları ve cevapları derleyip aşağıda sizlere sunuyorum.

Ankebut, 13 ve Fatır, 18. ayetler çelişiyor mu? Bir kişi başkasının günahını yüklenir mi yüklenmez mi?

"Andolsun, onlar mutlaka kendi yüklerini ve kendi yükleriyle beraber nice ağır yükleri yükleneceklerdir." (Ankebut,13) "Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın yükünü yüklenmez." (Fatır, 18; Necm, 38) Başkasının günah işlemesine 'neden olmak' (Ankebut, 13) ile kendi günahından 'başkasının sorumlu' olması (Fatır, 18; Necm, 38) farklı şeylerdir. Normal şartlarda tabii ki bir insanın günahını başkası yüklenmez. Yani, Hristiyanlıktaki asli suç veya babasız doğan çocuklara yapılan sıfatlamaları İslam asla kabul etmez. İslam'da suçun şahsiliği esastır. Ama nasıl ki kanunlarda 'suça teşvik' diye bir madde varsa, aynı durum ayetlerde de söz konusudur. Ankebut, 13. ayet, 'kötülüğe neden olmak, kaynaklık teşkil etmek, kötülüğe ön ayaklık yapanın alacağı günah yükünden' (Taberi, VIV/94-95; Razi, VV/18) bahseder ki, bu konuda başka ayet ve hadisler de vardır: "Kıyamet günü, kendi günahlarını ve ilimsizce 'saptırdıkları' kimselerin günahlarından bir kısmını taşımaları için bunu söylerler." (Nahl, 25) "Kim güzel bir (işte) aracılık ederse, ona o işin sevabından bir pay vardır. Kim de kötü bir (işte) aracılık ederse, ona da o kötülükten bir pay vardır. Allah'ın her şeye gücü yeter." (Nisa, 85) "Kim İslam'da iyi bir çığır açarsa açtığı çığırın ecri ve kendisinden sonra, onunla (o çığırla) amel edenlerin ecirleri, sevaplarından hiçbir şey eksilmeden ona aittir. Kim de İslam'da (Müslümanlar içinde) kötü bir çığır açarsa, açtığı çığırın günahı ve kendisinden sonra onunla amel edenlerin günahları, günahlarından bir şey eksilmeden ona aittir." (Müslim, İman, 15; Tirmizi, İlm, 14; Riyazu's-Salihin, 19, bab. 172. hadis, s. 158) Kısaca, kimse başkasının günahını yüklenmez (Fatır, 18; Necm, 38) eğer başkasının günah işlemesine neden olmuyorsa! (Ankebut,13)

Muhammed yalan söylüyorsa veya yanıldıysa bunun cezasını kim çekecektir? 34:50'de Muhammed: "Ben eğer sapmışsam ancak kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer hidayete ermişsem bu da rabbimin bana vahyettiği sayesindedir." der. bu sav, Kur'an'daki birçok diğer savla çelişmektedir, örneğin "inkar edenler iman edenlere, "yolumuza uyun da sizin günahlarınızı yüklenelim" derler. Halbuki onların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir. Şüphesiz onlar kesinlikle yalancılardır." (29 :12) yani Muhammed insanları yanılttıysa, günahı sadece onun boynuna olmayacak, yanılttığı insanlar da günaha girecektir. Muhammed'in iddia ettiği gibi günahı sadece kendi boynuna olmayacaktır. Kur'an kendiyle çelişmektedir.

Hiç bir kimse başkasının işlediği bir suçtan sorumlu değildir. Temel kural şudur: "Her kim zerre kadar iyilik yapmışsa onu görür, kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onu görür." (Zilzal, 7-8), "Hiç bir günahkâr, başkasının günahını çekmez. Eğer yükü ağır gelen kimse onu taşımak için (başkalarını çağırsa) onun yükünden hiç bir şey (alınıp) taşınmaz. Akrabası dahi olsa (kimse onun yükünü taşımaz)." (Fatır, 18) "De ki; Allah'a itaat edin! Peygambere itaat edin! Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki o peygamber; kendisine yükletilenden ve siz de kendinize yükletilenden sorumlusunuz." (Nur, 54) "Ey iman edenler! Rabbinize karşı gelmekten sakının! Babanın oğlu, oğulun da babası için bir şey ödeyemeyeceği günden korkun!" (Lokman, 33) Durum bu kadar nettir! Ama bazen insanlar kendi yaptıkları günahların sorumluluğu kadar, 'başkalarını kötülüğe yönlendirmeleri, kötülük yapmalarına neden olmaları' halinde onlarında günahlarından bir kısmını da yüklenirler. Hukukta da bu böyle değil midir? Suçlu kadar ona yardım yataklık yapan da ceza alır. (TCK M 39) Sebe, 50. ayet, eğer ben kötülük yapmışsam bundan ben zararlı çıkarım. Ama doğru yolda isem bu Rabbimin vahyi sayesinde olmuştur" buyurarak suçun şahsiliğinden bahsetmekte; Ankebut, 12. ayette ise müşriklerin alaycı teklifi ele alınıp aslında saptırmak istedikleri kişilerin günahlarını asla yüklenmeyeceklerinden bahsedilmektedir. Ateistin son yorumunun cevabı ise Nahl, 25 ve Müslim/Tirmizi hadislerinde verilmektedir. Kısaca Kur'an'dan hüküm çıkarılmak isteniyorsa 'o konu ile ilgili tüm ayetleri bir araya getirip'

sonra bir hükme varmaya çalışılmalıdır. Aradan seçmese, cımbızla genel içeriğinden koparılarak alınan ayetlerden ancak ateistçe sonuçlara ulaşılabilir.

Özetle, Ateistler merak etmesinler; insanları putperestlikten kurtarıp içkiden kurtarıp tevhid dinine çağıran peygamber değil, tıpkı Mekkeli müşrikler gibi ate/deizme, içkiye, şans oyunlarına (evrim dahil!), eşcinselliğe çağıran kesim insanları yanıltmaktadır! Dolayısı ile ateistler asıl kendi ideolojilerini takip edenlerin sonlarını düşünseler daha iyi ederler! 'Ateizm yanılgısı' adlı yazımızı da özellikle onlara tavsiye ederiz.

Kaç tane melek Meryem'le konuşuyordu?

"Meryem'e ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik." (Meryem, 19) "Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve âlemlerin kadınlarına üstün kıldı" demişti." (Ali İmran, 43) Kur'an bizlere, Hz. Meryem'in 'sadece bir kere meleklerle konuştuğunu söylememekte' aksine meleklerin Hz. Meryem'e birden fazla göründüğünü açıkça ifade etmektedir. "Zekeriya, Meryem'in bulunduğu bölmeye her girişinde yanında bir yiyecek bulurdu. "Meryem! Bu sana nereden geldi?" derdi. O da "Bu, Allah katından" diye cevap verirdi." (Ali İmran, 37) Bu ayet bize meleklerin devamlı Meryem annemizle irtibatlı olduğunu açıkça göstermektedir. Yukarıdaki ilk iki ayet de iki farklı zaman ve mekandan bahsetmektedir. Meryem suresindeki ayetlerde Meryem'in Cebrail ile karşılaşmasında söz edilir. Ali İmran suresindeki ayetlerde anlatılan ise farklı bir olaydır. Dolayısıyla bir yerde çoğul meleklerden söz edilmesi diğer yerde ise tek ruhtan (Cebrail) söz edilmesi arasında bir çelişki yoktur. Zaten iki Cebrail olduğuna dair hiçbir rivayette İslami kaynaklarda geçmemektedir.

Allah'ın bir günü dünyadaki kaç güne eşittir?

"Gerçekten, senin Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir." (Hac, 47) "Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra işler, sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir." (Secde, 5) "Melekler ve Ruh (Cebrail), O'na, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir." (Mearic, 4) İlk ayette 'Allah katındaki' bir günden*, ikinci ayette ise 'yükselen işlerden', üçüncü ayette ise, 'Meleklerin ve ruhun' çıkışından bahsedilmektedir. Dolayısı ile farklı konu ve zamanlar söz konusudur. Bir ateistte aklınca espri yapıyor! "Cebrail, Hz. Muhammed daha doğmadan 50.000 yıl önce yola çıkmış olmalı." diye! Halbuki mesafe insan için 50.000 yıl olabilir ama melek için bu süre 1 gündür. O da 'Beytülizze'den dünya semasında doğrudur. Yani mesafe zaten oldukça azdır! "Kader ne sıklıkta ve kim tarafından belirlenir?" şeklinde başlayan soruda bu konuyu kısaca açıkladık! Ayetlerde ise, anlatılan zamanlar kadar olaylar da farklıdır. Ayette geçen Arapça kavram, "Ke elfi senetin" şeklindedir. Arapça, 'ke' bağlacı, 'gibi' anlamına gelir ve teşbih/benzetme için kullanılır ve 'gibi, kadar' manasına gelir. Yani, '50.000 yıl gibi, kadar' şeklindedir ayet ki, bu da izafiyete işaret eder! İzafiyet teorisine göre bir cismin hızı arttıkça, zaman onun için yavaşlar. Örneğin 30 yaşında ikiz kardeşler düşünelim. Birisini bir uzay gemisine koyalım. Işık hızında ya da buna yakın bir hızla bu uzay gemisinin bir saat gittiğini düşünelim. Bu gemi dünyaya geri döndüğünde gemideki kişi için zaman sadece iki saat geçmiş olsa da, yeryüzünde geçen zaman 30-40 yıl arasında olacaktır. Uzay gemisindeki kardeş hâlâ 30 yaşında iken, yeryüzünde yaşayan kardeşi 60 yaşına gelmiş olacaktır. Yani ortada 'yeryüzündeki kardeşe göre 30 yıl süren bir iki saatlik gemi yolculuğu' söz konusudur. Melekler nur (ışık), işler ise maddi bir yapıya sahip olmadıkları için insanlara göre çok daha hızlı yol alabilirler. Zaten "Görelilik kuramı mutlak zamanı çöpe attı. Bir çift ikizi düşünelim. Diyelim ki ikizlerden biri dağın tepesinde yaşasın, ötekisi deniz yüzeyinde. İlk ikiz (yani dağın tepesinde yaşayan) ikincisinden daha çabuk yaşlanacaktır. Yani yeniden karşılaştıklarında öbüründen daha yaşlı olacaktır." (Stephen

Hawking, Zamanın Kısa Tarihi, s. 54) Tabii, zamanın ruhundan ve Kur'an'dan geri kalan materyalist zihniyet, bu sorusu ile Kur'an ve ilimden ne kadar uzak olduğunu da itiraf etmektedir.

* Rabbin olan Allah'ın katındaki gün' ne demektir? Ayet, 'min rabbike' değil, 'inde rabbike' 'şeklinde yani; 'Rabbin günü' değil 'Rabbin indinde, huzurundaki günden' bahsetmektedir. Yani bahsedilen gün, Allah'ın huzurunda, tıpkı tüm yarattıkları gibi 'yaratılan' bir gündür. O da Rabbimizin bir yarattığıdır ve huzurundadır. Kısaca, Allah katında her âlemde her gün eşit değildir! 'Min' edatı ile 'inde' edatı arasındaki fark, 'Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?' adlı yazımızda da ele alınmıştır.

Yer ve gök kaç günde yaratılmıştır?

"Gökleri ve yeri altı günde yarattık da en küçük bir yorgunluk çekmedik." (Kaf, 38 Ayrıca; A'raf, 54; Hud, 7; Yunus, 3) Kur'an'da göklerin ve yerin altı günde yaratıldığı ifade edilir. Bu ayetteki "6 gün ifadesinden maksat 24 saatlik zaman dilimi değildir. Çünkü henüz ayet, 'ortada dünya yok iken' günden söz etmektedir, demek ki burada kastedilen günden farklı bir zaman dilimidir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 40, 134) Peki bu ayetteki gün kelimesinden kastedilen nedir? Kur'an'ın terimlerini yine 'Kur'an'ın bütünlüğünü' göz önüne alarak ancak doğru şekilde anlayabiliriz. Unutmamalıdır ki 'Kur'an'ın ayetleri birbirini açıklar.' Kur'an'da gün kelimesi birçok anlamda kullanılmıştır. Sadece 'gündüz veya sadece gece' anlamında kullanıldığı gibi, 'an, devir' anlamlarında da kullanılmıştır. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 57) Şimdi ateistler hemen, 'Müslümanlar ayetlerin anlamını bozuyor, güne uyarlıyor' diyeceklerdir. Halbuki, "16. yüzyıl müfessirlerinden Ebu's-Suud bile, 'yaratılışa, her zaman kullandığımız anlamdaki günler halinde değil, 'dönemler' halinde gerçekleşmiş gözüyle bakmalıdır.' demektedir." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 221) 11. asrın Arapça üstadı İsfehani de, "Gün diye tercüme ettiğimiz kelimenin aslı olan 'yevm' Arapça'da, 'güneşin doğuşundan batışına kadar olan zaman dilimi' manasına geldiği gibi, 'ne kadar zaman olursa olsun herhangi bir vakit dilimi' anlamında da kullanılmaktadır." (Rağib el- Isfehani, el-Mufredat fi Garibil Kur'an, I/894) demektedir. 10. Yüzyıl hukukçusu Maverdi de bu konuda Isfehani ile aynı görüşü paylaşır: "Kur'an'da gün kelimesi çeşitli uzunluktaki "zaman devresi" anlamında ve bazı yerlerde 'devir' anlamında kullanılmıştır." (Maverdi, en-Nüket, II/229; İsfahani, Müfredat, "yvm" maddesi) 20. yüzyıl sözlük yazarlarından İngiliz oryantalist Lane ve Alman sözlük yazarı Hans Wehr de benzer görüşleri dile getirmektedirler: Arapça'daki yevm/gün kelimesi, "24 saatlik zaman birimi dışında dönem, çağ, zaman" anlamlarına da gelir. (E. W. Lane, Arabic English Lexicon (1863), sayfa 3064, ayrıca bakınız: The Hans Wehr Dictionary of Modern Written Arabic, sayfa 1110) Yani, Kur'an'da genel, statik, tek ve sınırlı bir yevm kavramı yoktur. Umarım bu örnekler ateistleri biz Müslümanların Kur'an'daki kavramların anlamları ile oynamadığımız konusunda biraz da olsa ikna etmiştir diyelim ve konumuza dönelim. Araplarda gün/yevm kelimesinin çoğulu, (Eyyamu'l-Arab) "Arab'ın hadiseleri" diye yani 'olaylar' anlamında kullanılmaktadır. Eski Araplar, yevm kelimesinin çoğulu olan "eyyam" kelimesini 'devlet ve yönetim zamanı' manasında da kullanmıştır. (Ferahidi, Ebû 'Abdirrahmân el-Halîl İbn Ahmed, Kitâbu'l-'Ayn, nşr. Mehdî el-Mahzumi-İbrahim es-Semerrai, VIII/433; ez-Zebidi, IVV/115-116; İbn Manzur, VII/649) Kur'an'ın geneline baktığımız zaman "yevm" kelimesinin Kur'an'daki ağırlık merkezinin 'göreceli olduğu' görülmektedir. Kur'an'da yevm kelimesi "mutlak zaman" (Razi, tefsir, VVXIII/155; Yazır, I/82) anlamında da kullanılmıştır. Mesela, "Yer başka bir yere, gökler de (başka gökler) haline getirildi gün" (İbrahim, 48) ayetinde geçen gün kelimesinin gündüz yahut gece veyahut da hem gündüz hem gece olması mümkün değildir. (Razi, VIV/115-116) Çünkü bu ayette, kıyametten bahsedilmekte, dolayısı ile günü meydana getiren kozmik yapının bozulduğu andan söz edilmektedir. Yine "Kıyamet gününü gördüklerinde (dünyada) sadece bir akşam vakti ya da kuşluk zamanı kadar kaldıklarını sanırlar." (Naziat, 46) ayetindeki gün kelimesinin de 24 saati ifade etmediği ortadadır. "Sura üflendiği gün" (En'am, 73) "Allah sizi çağıracağı gün" (İsra, 52) "Kıyamet koptuğu gün" (Rum, 55) "Hesap günü" (Yasin, 54) gibi ayetler içinde aynı durum söz konusudur. Kur'an'da yevm kelimesi; 'an' (Rahman, 29; Razi, Tefsir,

VII/101) ‘gün, ay, yıl, asır, devir ve bilinen-bilinmeyen zaman ölçülerinden herhangi biri’ (Yazır, Tefsir I/82) anlamlarında olabileceği gibi; ‘fetih günü’ (Secde, 28, 29); ‘çetin gün’ (Müddessir, 9) ‘göç günü; konaklama günü’ (Nahl, 80) gibi tamlamalarda da bilinen 24 saat diliminden çok farklı anlamlarda kullanıldığı görülmektedir. Ali İmran suresinin 140. ayetinde geçen "eyyam" kelimesi de yine 24 saat anlamında olması imkansızdır: “Eğer siz bir yara aldıysanız bilin ki o topluluk da benzeri bir yara almıştı. O günleri biz insanlar arasında döndürüp duruyoruz.” (Kurtubi, IV/140; Yazır, II/1182) Kısaca Kur’an’da, yevm/gün kelimesine ‘mutlak zaman’ anlamı kazandıran bir kullanımı ortaya koymak mümkün değildir. (Dr. Faiz kalın, Felsefe ve bilimin ışığında Kur’an'da zaman kavramı) Dolayısı ile Kur’an’da “Gün kelimesi ‘belirli devir, dönem veya süreler’ anlamlarında ” (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 402) kullanılmıştır ki, yukarıda ilk verdiğimiz ayetlerdeki "Gün kelimesi de ‘devir’ anlamında.” (Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 137) kullanılmıştır.

Konumuza devam edelim. Fussilet, 9-12: “De ki: "Gerçekten siz mi ‘yeri iki günde yaratanı’ inkar ediyor ve O'na birtakım eşler kılıyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir. Yeryüzünde onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip arayanlar için eşit olmak üzere oradaki ‘rızkları dört günde takdir etti. Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi’; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler. Böylece onları ‘iki gün içinde’ yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir.” Fussılat 9. ayette yerin yaratılmasının iki günde olduğu bildirilmektedir. 10. ayette ise dağların ve besinlerin takdir edilmesinin 4 günde olduğu ifade edilmektedir. Burada göz ardı edilmemesi gereken husus, yerin ve göğün yaratılış sürecinin beraber gerçekleşmiş olması ve bunun toplam 6 gün sürmesidir. Allah göklerin ve yerin birleşik iken onları birbirinden ayırdığını başka bir ayette şöyle bildirmektedir: “O inkar edenler görmüyorlar mı ki, başlangıçta göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık.” (Enbiya, 30) Fussılat, 11. ayette ‘duman halinde olan göğe’ yönelmekten söz edilmektedir. Bu ifadeden de anlaşılacağı gibi ‘bir gök vardır ve daha önceden yaratılmıştır.’ Dolayısı ile bundan sonra bir ‘yaratma söz konusu değildir.’ Yine Fussılat 11. ayette geçen ‘göğe ve yere gelin dedik’ ifadesi de, ‘yer ve göğün beraber yaratıldığına’ işaret etmektedir. 12. ayette ‘zaten yaratılan, yani var olan’ göğün 7 kat olarak ‘düzenlenmesinden’ söz edilmektedir. Bu 12. ayette geçen ifade, ‘yaratmaktan farklıdır.’ (Burada her daim aleme müdahele eden Allah tanımı için, ‘Deizm yanılgısı’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz.) 9. ayette yaratmak için “haleka” fiili kullanılırken, 12. ayette yaratma değil ‘yönetme ve düzenleme’ anlamlarına gelen “Kadahunne” kelimesi kullanmaktadır. Türkçedeki ‘kadı’ kelimesi de bu fiilden türemiştir. Yani burada, yaratılmış bir şeyin daha sonradan ‘yönetilip düzenlenmesi’ söz konusudur. Bu düzenleme 2 gün sürmüştür. Bu bir ‘yaratılma değil bir düzenlemedir.’ Zaten kullanılan ‘farklı kelimeler de’ bunu açıkça ortaya koymaktadır. Düzenleme, 6 günde yaratmanın dışındaki bir süreci ifade etmektedir. ‘Yaratılmanın olduğu kısım 9. ve 10. ayette bildirilen 6 günde tamamlanmıştır.’ Fussılat 9-12. ayetlerde anlatılan özetle şudur: İlk iki günde yer yaratılmaya başlanmıştır. Sonraki dört günde yeryüzündeki dağlar oluşmaya başlarken bir yandan da atmosfer oluşmaya başlamıştır. Toplam olarak yerlerin ve göklerin yaratılması bu 6 günde meydana gelmiştir. Sonra yaratma süreci bitmiş ve düzenleme süreci başlamış, gökyüzü 7 kat olarak düzenlenmiştir. Ayrıca, Müslim’de geçen ve yeryüzündeki ‘topraktan insan, mekruhlar, bitkilerin’ yaratılışını günlere dağıtan hadisi (Müslim, Sıfatu'l-Kıyame 27, 2789) Ali ibn el Medeni, Buhari ve diğer âlimler eleştirmiş, bu sözün peygamberin hadisi olamayacağını (İbn Kesir, III/178, 166; El-Bidaye, I/17-18) ve hadisin genel muhtevasının israiliyat kaynaklı (İbrahim Canan, Kütüb-ü Sitte, 5/353) olabileceğini ifade etmişlerdir. Farklı bir rivayete göre (Ramuz el e-hadis, 279. sayfa, 1. Hadis; DİA, sebt maddesi) ise cumartesi günü yaratma eyleminin pazardan başlayıp Cuma gününe kadar sürdüğü ifade edilir, cumartesi günü yaratmadan bahsedilmez ki, rivayetin klasik Tevrat kaynaklı (Tekvin, II/1-2) israiliyat olduğu

da buradan açıkça anlaşılmaktadır. İsrailiyat: ‘Yahudi kaynaklardan İslami kitaplara geçen ve İslam âlimlerince reddedilen efsane, kıssa, olay veya bilgilere’ (TDV İslam Ansiklopedisi, XXIII/199) denir.

Gök mü yer mi önce yaratıldı?

“Yerin üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip arayanlar için eşit olmak üzere oradaki rızkları dört günde takdir etti. Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler.” (Fussilet, 10-11) “Ey inkarcılar! Sizi yaratmak mı daha zor yoksa göğü yaratmak mı? Onu Allah bina etti.” (Naziat, 27) “Bundan sonra da yeryüzünü yayıp döşedi.” (Naziat, 30) Fussilet ve Naziyat suresinde geçen ifadelerden yola çıkarak yerin ve göğün yaratılışıyla ilgili farklı bir sıralamanın olduğu iddia edilmektedir. Yukarıda da (Fussılat, 11) belirttiğimiz gibi, “Yerler ve göklerin yaratılmasında bir sıralama yoktur. İkisi de ‘aynı anda’ yaratılmıştır.” Enbiya suresindeki bir ayette şöyle bildirilmektedir: “O inkar edenler görmüyorlar mı ki, göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık.” (Enbiya, 30) Görüldüğü gibi hem gök hem de yer birlikte vardı, yani zaten yaratılmıştı. ‘Yaratılışlarında bir sıralama olmadığı gibi, zaten yaratılanın, birlikteyken ayrılması’ söz konusudur. Fussılat 10. ayete bakarsak yerin yaratılmasından söz edilir. 11. ayette ise “sonra duman halinde göğe yöneldi” ifadesi vardır. Yani burada ‘göğün daha sonradan yaratılması söz konusu değildir. Gök (ve yer) zaten vardır. 12. ayet şöyle devam eder: “Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma altına aldık. İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'ın takdiridir.” (Fussilet, 12) Burada ‘bir yaratılış değil sadece düzenleme’ söz konusudur. Naziyat suresindeki ayetlere bakınca da benzer bir duruma şahit oluruz. 27. ayette, ‘göğün yaratılmasından’ bahsedilir. Bunlar anlatıldıktan sonra ise yer ile ilgili şu bilgi verilir: “Bundan sonra da yeryüzünü yayıp döşedi.” (Naziat, 30) Yani burada da yerin yaratılmasından söz edilmez. ‘Yer zaten vardır.’ Burada sözü edilen, ‘yerin düzenlenmesidir.’ Yani bir yaratılış yoktur. Naziyat suresinde de Fussilet suresinde de ‘yer ile göklerin birlikte yaratılması.’ ve daha sonra da ‘yer ve gök düzenlenmeleri’nden bahsedilmektedir. Naziat, 30. ayet ve Big-bang konularına da ileride değineceğiz!

Ayrıca ‘Duman halindeki gök’ten bahseden Fussılat 11. ayet aynı zamanda bilimsel bir içeriğe de sahiptir: "İlk hidrojen ve helyum atomları meydana gelmiştir. Bu atomların çekim yasalarının etkisi ve sıkışması ile yıldızlar oluştu ve daha sonra diğer atomlar (oksijen, kalsiyum, demir) oluştu. Kısacası, evren ilk dönemlerinde gaz halindeydi." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 45; Celal Yıldırım, İlmin Işığında Asrın Kur’an Tefsiri, VIII/3905) “Dünyamız yaklaşık 4,6 milyar yıl önce, Güneş Sisteminin kalanıyla birlikte, nebula olarak bilinen gaz ile toz bulutu halindeydi.” (Evrensel, 15.12.2017) "Büyük Patlama'dan sonraki ilk birkaç yüz bin yıl içinde bile, evrenimiz o denli sıcak ve yoğundu ki bir plazma/gaz halindeydi." (Gazete Duvar, 11.2.2020)

Yedi gök tabiri yanlış mı? Aslında atmosfer 5 tabakadan mı oluşuyor?

“Allah, yedi göğü ve yerden bir o kadarını yaratandır." (Talak 12; Fussılat, 12) Atmosfer 5 büyük katman ve 2 ara katmandan oluşur. Atmosfer, mekansal olarak beş ana mekandan fakat ‘görevsel’ ve yapısal olarak yedi tabakadan oluşur. Fussılat, 12. ayette, “Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe ‘görevini’ vahyetti.” şeklinde ifade edildiği gibi, yedi tabakanın ‘her birinin ayrı bir görevi’ bulunmaktadır. Yani Kur’an görevsel olarak yedi tabakadan bahsediyor ki, bilim de bugün Kur’an’ı doğrulamaktadır! Ara iki katmanın Allah tarafından kendilerine ‘vahyedilen’ görevleri: Ozonosfer: Ozon tabakası olarak da bilinir ve Güneş'ten gelen morötesi ışınlardan olan UV-B ve UV-C gibi canlılar için öldürücü olan zararlı ışınları tutar. Bu tabaka son zamanlarda delinmiş, incelmiştir. Bunun sonucunda güneş yanıkları

ve deri kanseri çoğalmış, gözlere zarar vererek (katarakt gibi) insanlarda bağışıklık sisteminin zayıflamış, tarımsal üretim azalmış ve denizdeki besin zinciri bozulmuş ve balık nüfusu azalmıştır. İyonosfer: Elektromanyetik dalgaları, radyo dalgalarını yansıttığı için yeryüzündeki haberleşmeyi mümkün kılmaktadır.

Ayrıca, Yüce Yaradan'ımız göklerin 5 kat yaratıldığını söylese, ateistler bu defa: "Ama iki de ara katman var, Allah bilmiyoo...!" diye itiraz edeceklerdi! Ayet baştan, genel ve kapsayıcı olanı bizlere bildirmektedir. Tabii şimdi de ateist arkadaşlar: "Gökler 5 katman, 7 değil" diyor ama bu 'itiraz, önyargı, hata/eksik arama güdüsü, taassup' onların iç sorunudur. Hem atmosfer hem evrenin 7 kat olduğu iddiası da vardır: "Kastedilen 7 gök çok kapsamlı olup, bizim gözlerimizle veya son teknoloji ürünü cihazlarla görebildiğimiz yıldızlar, gezegenler, galaksiler birinci kat göğü teşkil ediyor olabilir." (Furkan Şahin, Yüksek lisans tezi, Yeryüzünün ve göklerin yaratılmasıyla ilgili ayetlerin modern ilmî veriler ışığında yorumlanması, s. 126) Ama her halükarda ayet bilimle iç içedir ve ateistler yine yanılmaktadır.

Araf 190, Hz. Adem mi? Şirke düşmüş oluyor mu?

A'raf, 189-190: "Sizi bir tek candan yaratan, kendisiyle 'mutlu olsun diye' ondan da eşini yaratan O'dur. Erkek eşiyle beraber olunca kadın hafif bir yük yüklenir, onu bir süre taşır; hamileliği ağırlaşınca Rableri olan Allah'a şu sözlerle yakarırlar: "Andolsun, bize kusursuz bir çocuk verirsen kesinlikle şükredenlerden olacağız! Fakat Allah onlara kusursuz bir çocuk verince, Allah'ın kendilerine verdiği bu nimet hakkında (sanki nimeti veren Allah değilmiş gibi) O'na ortaklar koşarlar. Allah, insanların ortak koştuğu şeylerden münezzehtir." Rum, 21: "Kendileri ile 'huzur bulasınız diye' sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır." A'raf 190, Rum 21 ile anlam olarak paralellik arzeder ve her iki ayette de 'insan cinsinden' bahsedilir. Tüm insanların atası ortaktır. Hepsi tek bir özden yaratılmıştır. Sonra insan türü erkek ve kadın olarak birlikte olunca, çocuk doğmadan önce anne baba, "sağlıklı olsun yeter" derken çocuk doğunca onun Allah'ın bir hediyesi olduğunu unutup, onu evrimsel sürecin sonucu oluşan bir canlı gibi görüp onun yetişmesinde dini prensipler gözardı edilmeye başlanır. Allah'ın yaratılış ve insanca yaşayışa uygun kurallarını unutulur ve şirk düşerler. Razi de bu konuda şunları söylemektedir: "Erkek eşine yaklaştıktan sonra Allah onlara kusursuz bir çocuk verince, bu verilenle ilgili olarak Allah'a ortaklar koşmaya kalkışırlar, çünkü bazen natüralistler gibi bu çocuğun yaratılışını tabiat güçlerine, bazen müneccimler gibi yıldızlara, bazen da putperestler gibi putlara nispet ederler." (Razi, Mefatihu'l-gayb, XV/86-87; Veysel Kasar, Allah'ın Adalet ve Hikmeti Bağlamında Engellilik Problemi, Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Yıl: 18, Sayı 29, Ocak–Haziran 2013, s. 73; Sabri Kocabay, Kur'an-ı Kerim'in Bilimsel Olarak İrdelenmesi) "Kıssanın Hz. Adem ve Havva'ya ait olduğunu söyleyen haber israiliyyattandır. Ayet ise insanların genel durumları ile ilgilidir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 230) Zaten İblis'in kibirlenmesi ve Hz. Adem sonrası meydana gelen cinayet olayı naslarda (ayet ve hadislerde) detaylı olarak anlatılırken, şirk gibi, vahyin indirilmesinin en büyük sebebi ve Allah'ın asla af etmeyeceği bu en büyük günahı -haşa- Hz. Adem işlese idi mutlaka konu bizlere de aktarılırdı! Çünkü ilahi vahyin temel hedefi, şirki ortadan kaldırmaktır!

Allah'ın Resul'ü İsa, yoksa cehennemde mi?

Enbiya 98-99: "Gerçekten siz de, Allah'ın dışında taptıklarınız da cehennemin odunusunuz, siz ona varacaksınız. Eğer onlar (gerçek) ilahlar olsalardı, ona girmeyeceklerdi. Oysa onların tümü içinde temelli kalıcıdırlar." Ateist arkadaşlarca, 'Enbiya suresindeki ayette Allah'ın dışında tapılanlar ve onlara tapanların cehennem odunu olduğu bildirilmektedir. Yine başka ayetlerde

Hristiyanların Hz. İsa'yı ilah edindikleri de söylenmektedir. Bu ayetlere göre, Hz. İsa'nın da cehenneme gitmesi gerektiği' iddia edilmektedir. Halbuki ve çoğu zaman olduğu gibi, ayetin devamını okusalar sorun olmadığını hemen ortaya çıkacaktır: "Daha önce bizden en güzel sonucun vaadini almış olanlara gelince, işte onlar cehennemden uzak tutulurlar. Onlar cehennemin uğultusunu işitmezler, canlarının istediği nimetler içinde ebedi olarak kalırlar." (Enbiya, 101-102) Hz. İsa ve onun gibi diğer salih olan kullar kendilerine Allah'ın sıfatlarının verilmesinden ve tapınılmasından masumdurlar. Onların bir sorumluluğu yoktur. Bu iddiada görülen mantık aslında inkarcılar tarafında sürekli kullanılan bir mantıktır. Ayetteki bir ifade konunun akışından kopartılarak anlamı kaydırılmakta ve kendi iddialarına delil olarak kullanılmaktadır. Oysa ayetler birlikte okunduğunda her şey net ortaya çıkmaktadır. Ayrıca ateist arkadaşlar keşke 'Aynı konudaki tüm ayetlere baksa' idiler: "Allah, "Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara sen mi 'Allah'ın dışında beni ve annemi birer tanrı kabul edin' dedin?" buyurduğu zaman o şu cevabı verir: "Haşa/asla! Seni tenzih ederim. Hakkım olmayan şeyi söylemek bana yakışmaz. Ben onlara ancak senin bana emrettiklerini söyledim: 'Benim de Rabbim sizin de rabbiniz olan Allah'a kulluk edin' dedim. İçlerinde bulunduğum sürece onların yaptıklarına tanık idim. Fakat sen beni vefat ettirdikten sonra onların halini bilip gören sadece sensin. Sen her şeye şahitsin. Allah şöyle buyurur: "Bugün doğrulara doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlar için, ebedi kalacakları ve altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan hoşnuttur, onlar da O'nun rızasını kazanmaktan ötürü mutludurlar. İşte büyük kurtuluş budur." (Maide, 116-119)

Biraz daha detaya inelim ve konuya noktayı koyalım: Arapça'da 'akıllı' varlıklar ile 'akılsızlar yani hayvan ve cansızlara' hitap türleri farklıdır. Ayeti kerimede "ve 'mâ' tabüdüne" ifadesi geçmektedir. 'Mâ' edatı Arapça'da akılsızlar için kullanılır ve tapılan putlar kastedilir. Ayette "ve 'men' tabüdüne" şeklinde geçse, ateistler yukarıdaki soruyu sorma hakkına sahip olurlardı! Ayette akıllılar için kullanılan "men" edatı kullanılmadığı için, Hristiyanların taptıkları İsa'nın kastedildiği sonucuna ulaşmak da imkansızdır! Ama bu detaya gerek kalmadan, 'ayetin devamı veya aynı konudaki tüm ayetler bir arada değerlendirilse idi' zaten konu kendiliğinden açıklığa kavuşturmaktadır.

Bu arada, kimin hangi dilde namaz kılacağı, ezan okuyacağına bile karar verme yetkisini kendisinde görenlerin bir de cennet/cehenneme girecekler konusunda da söz etme hakkını kendilerinde görmeleri hayli ironik çakmaktadır…!

Ölürken ruhu kim alır?

"Azrail, ölüm işi ile görevlendirilen meleklerin başı olup onun emrinde çok sayıda melek görevlendirilmiştir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 162) "Ölüm meleği tek değildir. Kur'an'da çoğul olarak bahsedilmiştir: Nahl, 33; Nisa, 97; En'am, 61; Enfal, 50; Muhammed, 27" (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 53)

"De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (Secde, 11) Herkese tek melek vekil kılınmakta ve o melek bizzat canı almaktadır. Bu yüzden buradaki ölüm meleği ifadesi tekildir. "Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura 'canlarını' aldıkları zaman nasıl olacak?" (Muhammed, 27) Burada canları alınan birçok inkarcıdan söz edilmektedir. Onların canlarını alan da birçok melek bulunmaktadır. Her biri için vekil kılınmış ölüm meleği farklı olduğu için, burada çoğul bir ifade kullanılmıştır. Kur'an'da ve sahih hadislerde Azrail ismi geçmese de, konu hakkındaki tüm ayetleri bir arada değerlendirdiğimiz zaman, "Azrail olarak bilinen meleğin ruhları almakla görevli melekler topluluğunun reisi olduğunu veya meleklerden yardımcılarının bulunduğunu söylemek mümkündür." (Kur'an Yolu Tefsiri, IV/352)

"Allah, ölüm vakitleri geldiğinde insanları vefat ettirir." (Zümer, 42) ayetine gelince, vekil asıl gibidir. "Vekil, işi yapması için kendisine görev verilen kişidir." (DİA, XLIII/9) Bir mahkeme bir mahkuma ölüm cezası verse, cezayı bizzat yargıç infaz etmez, cellat bu işi halleder. Her ne kadar öldüren cellat ise de, emri veren, işin sahibidir. "Allah yarattığı şeyleri zahiri sebeplere bağlamıştır." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 106) "Ölüm, zahiren ölüm meleği Azrail'e bırakılmıştır ve onun yardımcıları başka melekler vardır. Kulun eceli gelince Allah, ölüm meleğini onun ruhunu almasını emreder." (Demirci, s.124)

Ahirette insanların aralarında konuşma olacak mı?

"Kimi kimine dönüp sorarlar." (Tur, 25; saffat, 50) "Sura üflendiğinde artık ne aralarında akrabalık bağları kalacak ne de birbirlerine soru sorabilecekler!" (Mü'minun, 101) Mü'minun 101'de henüz cennete girilmemiş sadece sura üflenmiş ve daha sevap ve günahlar tartılmamıştır. Tur 25'de ise, sevap günahlar tartılmış ve insanlar yaptığı işlere göre cennet ve cehenneme konulmuştur ve bu ayette konuşmanın olduğu yer de, cennettir. (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.182) "Mü'minun suresi, 101. ayet; Saffat suresi, 50. ayet: İlk ayet sure üfürüldüğü zamandan, ikinci ayette ise, cennetliklerden bahsetmektedir." (Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 334; Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 64) Yani ayetlerde, farklı mekan ve zamanlar söz konusudur!

Kıyamet günü Allah insanlara soru soracak mı, sormayacak mı?

İbni Abbas: Allah'u Teâlâ onlara, 'şunu şunu yaptınız mı?' diye sormayacaktır. Zira O bunları onlardan daha iyi bilmektedir, o yüzden Allah'u Teâlâ, "İşte o gün insanlara da cinne de günahı sorulmaz" (Rahman, 39) buyurulmuştur. Fakat Allah (cc), "Niçin şunu şunu yaptınız?" diye sorgulayacak (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.180-181; Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 165) İnsanlar, "bilmek değil, hesap için sorguya çekileceklerdir." (İbni Kesir, Tefsir, IV/468,469; Zemahşeri, IV/53) "Rabbine andolsun ki, 'yaptıklarından dolayı' muhakkak surette onların hepsini sorguya çekeceğiz!" (Hicr, 92; Saffat, 24)

Allah verdiği sözleri zaman içerisinde değiştirebilir mi? -Nesh Konusu-

"Biz bir ayetin yerine başka bir ayeti getirdiğimiz zaman -ki Allah neyi indireceğini çok iyi bilir- "Sen sadece uyduruyorsun" dediler. Öyle değil, fakat onların çoğu bilmezler." (Nahl, 101) Burada ayetin değiştirilmesinden kastın ne olduğu hemen bir sonraki ayette açıklanmaktadır: "İman edenlere sebat kazandırsın, Müslümanlara rehber ve müjde olsun diye Rabbin tarafından bir gerçek olmak üzere 'Kur'an'ı, Ruhu'l-Kudüs'ün indirdiğini söyle." (Nahl, 102) Yani burada Kur'an ayetler arasında bir değişiklik değil, Kur'an'ın önceki kitapların yerine gönderilmesinden (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 95) söz edilmektedir. İmam Ebu'l-Hasan el-Maverdi de, Kur'an'daki bir ayetin başka ayetle değiştirilmesinin değil, "Tevrat ve İncil'deki bir hükmün Kur'an'ın bir ayetiyle değiştirmesinin kastedildiğini" (Maverdi, Nüket ve'l-uyun, III/214) söylemektedir. Aynı durum ehli kitap inananlarında da gerçekleşmiştir: Hz. İsa, Hz. Musa'nın dininde yasak olan bazı şeylere cevaz vermiştir: "Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve (daha önce) size haram edilenlerden bir kısmını helal kılmak üzere gönderildim." (Ali İmran, 50) Allah'u Teâlâ, bazı toplumlara, onlara özel imtihan için bazı kurallar koymuş, daha sonra gelen (bilindiği gibi 'Kur'an dışındaki' tüm ilahi kitaplar belli bir topluma özel gönderilmiştir) bir başka ilahi kitap/suhuf ile bu imtihan konusu hüküm değiştirilmiştir. Ama Kur'an, tüm insanlığa gönderilen son ve evrensel ilahi kitap olduğu için hükümleri sonsuza dek baki, geçerlidir, değişmeyecek, değiştirilemeyecektir! Kur'an ayetlerinde ise nesh tedriciliktir! Önceki hüküm bir sonraki hükmün ilk adımını oluşturur ve en mükemmele doğru bir tedrici/aşamalı yol takip edilir. Önceki hüküm, aynı şartlar oluşması hariç, artık kaldırılmıştır!

Bakara 106 ile Fatır 43. Ve Fetih 23 ayetler çelişkili değil mi? Bakara 106'da değişiklikler olabilir denildiği halde, Fetih 23, Fatır 43'de ise Allah'ın kanununda değişiklik olamaz denilmesi, ayetler arasında bir çelişki anlamına mı gelir?

"Biz bir ayetin hükmünü diğer bir ayetle değiştirirsek veya unutturursak (geri bırakırsak), ondan daha hayırlısını yahut onun benzerini getiririz." (Bakara, 106) "Halbuki kötü tuzak, sadece hazırlayanın ayağına dolanır, sadece onu perişan eder. Sen Allah'ın nizamında hiçbir değişiklik bulamazsın!" (Fatır, 43) "Eğer (o Mekkeli) kafirler sizlerle savaşsalardı, arkalarını dönüp kaçar, sonra da ne kendilerini koruyan, ne de destek olan hiç kimse bulamazlardı. Allah'ın öteden beri yürürlükte olan kanunu budur. Ve sen Allah'ın nizamında hiçbir değişiklik bulamazsın." (Fetih, 23) Her 3 ayette Türkçeye 'değiştirme' anlamında çevrilse de Arapça asıllarında farklı kelimeler kullanılmıştır. Bakara, 106. ayette 'nesh' kelimesi geçerken, diğer iki ayette 'tebdil' (Fetih, 23) ve 'tahvil ve tebdil' (Fatır, 43) kavramları geçer. Nesh'ten, 'aynı doğrultuda ama daha iyiye devam eden bir süreç' kastedilir. Zaten Kadı İbnü't-Tayyib de, 'Bir hüküm tamamen ortadan kaldırılmasa bile aslında veya niteliklerinde bir değiştirme yapılmasına da nesih denebilir. Çünkü bu takdirde ikincisi, birincinin aynı değildir.' (Kur'an Yolu Tefsiri, II/708) diyerek 'nesh' konusunu özetlemektedir. "Allah bazı yasakları aşamalar halinde indirmiştir." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 96) Mesela içkinin haram olması 4 aşama ile gerçekleşmiş ve her ayette uygulama alanı genişletilmiştir. Fetih, 23 ve Fatır, 43. ayetlerde ise, 'sünnetullah'tan bahsedilir ve bunlarda bir tebdil/tahvil yani değişim olamayacağının altı çizilir. Sünnetullah, 'Allah'ın değişmeyen kuralları'dır. Bunlar, fiziki, biyolojik, toplumsal kurallar yanında Allah'ın daima iyinin yanında olup zulme karşı olması gibi prensiplerden ve iman, ibadet, ahlak gibi kurallara dek tüm tarih boyunca hiç değişmeyen kuralları kapsar. "Biz, her şeyi bir kadere (bir düzene, ölçüye, plana) göre yarattık." (Kamer, 49) "O, her şeyi yaratmış ve yarattığı o şeyleri bir ölçüye göre takdir etmiştir." (Furkan, 2) "Allah her şey için bir ölçü koymuştur." (Talak, 3) "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olacaktır!" (Hud, 18) "Onlar ki, iman etmişler ve takvaya ermişlerdir, işte onlara hem bu dünya hayatında hem de ahirette müjdeler olsun! Allah'ın sözlerinde değişme olmaz; öyleyse en büyük kazanç budur." (Yunus, 64) ayetinde de 'tebdil' kelimesi geçmektedir ki, ayet zaten kendisini açıklamakta, "Cenâb-ı Hakk'ın, imanlı takva sahibi kullarına verdiği müjdeler O'nun birer vaadidir ve O mutlaka vaadini yerine getirecektir." anlamına (Kur'an Yolu Tefsiri, III/117) gelmektedir. Yani ayetler farklı şeylerden bahsetmektedir!

Şarap iyi midir kötü müdür? 2:219'da içki (dolayısıyla şarap) günahı yararından büyük olarak, 5:90'da da şeytan'ın işi pislik olarak tanımlanmaktadır. ama 47:15 ve 83:22-25'te cennet'teki şarap ırmaklarından söz edilmektedir. İçki iyi midir (16:67), hem iyi hem kötü müdür (2:219), yoksa şeytan işi olarak sadece kötü müdür (5:90-91)? Üç yönlü bir çelişki.

İslam alkollü içecekleri 4 aşamada yasaklamıştır. "Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır." (Nahl, 67) Nahl suresindeki bu ayette bir durum tespiti vardır. Meyvelerden hem sarhoşluk veren şeyler üretildiğinden hem de güzel rızk üretildiğinden söz edilmektedir. İçki içmek helaldir diye bir ifade yoktur. Fakat burada asıl üzerinde durulması gereken şeyin, Kur'an'da 'güzel şeyler ile sarhoşluğun ayrı olarak' zikredilmiş ve ayrıca bunlar ve bağlacı ile farklı şeyler oldukları topluma hissettirilmeye başlanmıştır! "Ayette, içki için, 'ahlaken kınayıcı bir anlatımın bulunduğundan' şüphe yoktur. Ayette içki ile güzel rızık kelimeleri ayrı ayrı zikredilmiş ve aradaki 've' bağlacı zaten bunların farklı şeyler olduklarını göstermiştir. Ayette içki yasaklanmamış ama "güzel bir rızka" karşıt manada gösterilmiş, böylece Allah'ın onu güzel görmediğine işaret edilmiştir." (Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, I/3107) "Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları

yararlarından daha büyüktür." (Bakara, 219) Bilimsel temelde aynı amacı gözetmese de benzer bir görüşü Y. Z. Auckland Üniversitesinden Rod Jackson da ifade etmektedir: "Alkolün olumlu etkisi, ne miktarda tüketilirse tüketilsin, olumsuz etkisinden fazla değildir." (Jackson R., Broad J., Connor J., Wella S., Tıp dergisi, Lancet, 2005, IV/369) Bakara suresindeki bu ayette de içkinin bazı faydaları olabileceğini fakat zararının yararından daha fazla olduğu bildirilmektedir. Böylece içkide günah bulunduğu, dünyevi yararı –geçici zevkine veya alış verişinden elde edilen kârına- rağmen terk etmenin iyi olacağı, herkesin içki içtiği bu toplumda içkinin zararlı olduğu zihinlere yavaş yavaş yerleştirilmeye devam edilir. "Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın." (Nisa, 43) Bu ayetle, zihinlerdeki bilginin pratik hayata aktarılmasında ilk adımlar atılmaktadır. Artık günde 5 kere içkiden uzak durmaya çağrı vardır. "Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bunlardan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz." (Maide, 90-91) Bu ayetlerle son nokta konulmuş, zihinler ve bedenler artık haramı kabul edecek kıvama gelinmiş ve ayetle artık içkinin haram olduğukesin olarak ilan edilmiştir. Son ayet inince ne mi olmuştur? Sahabeden Hz. Enes anlatıyor: Biz içki âlemindeydik. Ben dağıtıyordum. Bir adam geldi "İçki haram edildi" dedi. Arkadaşlar derhal "şu içki kaplarını dök, temizle" emrini verdiler. O haberden sonra kimse ağzına içki almadı. (Nesai, Eşribe 51) İçkinin haram kılındığı haberi üzerine Müslümanlar ellerindeki bütün içkileri dökmüş, (Buhari, Mezalim, 21; Beğavi, Mealim, I/250; Zühayli, et-Tefsiru'l-Veciz, 124) Medine'nin sokaklarında içki akmıştır. (Buhari, Tefsir, V/11; Müslim, Eşribe, Bab: 1, hadis no: 3) İslam, içkinin tüketimini yasaklamakla kalmamış, üretiminden satışına kadar bütün mesleklerin kazancının haram olduğunu ilan edip men etmiştir. (İbn-i Mace, Eşribe, V/7) "Sarhoşluk veren her içki haramdır." (Buhari, Eşribe 4; Müslim, Eşribe 67,68; Tirmizi, Eşribe, 1) "Bir şeyin çok miktarda alınması insana sarhoşluk veriyorsa, onun azı da haramdır." (Ebû Davud, Sünen, II/294) Sonuç olarak, bu ayetlerin hiçbiri diğeriyle çelişmez, bunlar birbirini tamamlayan ayetlerdir. Nesh tedricilik olarak uygulanmış, "Toplum zihnen ve bedenen aşamalı olarak içkinin yasak olmasına alıştırılmış ve son aşamada da içki haram kılınmıştır." Amerikalı bir Ordinaryüs Profesörün kavradığını yerli ateistlerimiz anlayamamışlardır: "Hz. Muhammed Kur'an vasıtasıyla içkiyi yasaklamış ve asırlarca büyük insan kütlelerini içkinin zararlarından korumuştur. Bu netice, 20. asırda ileri Amerika'da her çeşit propagandaya ve fenni ilerlemeye rağmen elde edilememiştir." (Ord. Prof. Dr. Julius Hırsch, Hıfzıssıhha Ders Kitabı, No: 34, s. 242) Başa dönersek, İçki hicretin 4. yılında haram kılınmıştır. İçki'nin haramlığı hakkında, Mekke'de bir ayet, Medine'de 3 ayet inmiş ve bu kademeli haram kılma metodu sonuçta 'başarılı' olmuştur! Ve 1300 sene sonra, Amerika 13 yıl (1920-1933) boyunca uyguladığı ve her türlü polisiye tedbire rağmen içki yasağında bir başarıya ulaşamamıştır! Harcanan yüz milyonlarca dolar, verilen binlerce hapis ve yüz milyonlarca dolar para cezasına rağmen! Kur'an ise, 13 yıllık işkence döneminden sonra 'azıcık' ümmetin nefes aldığı Medine döneminin 4. yılında bu yasağı ilan ediyor ve tamamen başarı elde ediyordu. İslam'ın tedricen uyguladığı eğitim ile elde ettiği sonuç ve polisiye tedbirlerle ABD'de uygulanan içki yasağının sonu: Gazete haberi: "Yasak sonunda bitti!"

"Kapının önünden, içkinin haram olduğunu ilan eden tellallar geçti. Adeta Medine sokakları şarap akmaya başladı. Bodley: "Birleşik Amerika ile diğer memleketlerin kanunlar ve maddi

cezalarla yapmaya çalıştıkları şeyi, Muhammed bir günah ilan ederek lağvetti." (R.V.C. Bodley, Hazreti Muhammed, s.105) "Halbuki önceki Arap toplumunun içki ile bağı çok güçlüdür, şiirleri bununla doludur." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 304) Bir ateistin iddiasının tuhaf bir bölümü olan, (sanki Efendimiz de (Haşa) içki içiyordu da) "kendi bırakamadığı için içkiyi yasaklamadı." şeklinde alttan verdiği mesaj, ne müşriklerin ne de oryantalistler ise hiç aklına gelmemiştir! Bu ayet inince Efendimiz -bak ey ateist arkadaş, bu söz bir hadis, yani bu defa ayet, yani Allah değil Efendimiz konuşuyor ve ayeti 'beyan' ediyor: "Muhakkak ki Allah içkiye, onu sızdırana, sızdırıldığı yere, içene, içirene, taşıyana, satana, satın alana, bedelini ve kazancını yiyene lanet etmiştir!" (Ahmed, I/53; II/351; Nesai, Eşribe, 1-2; Hakim, II/305/3101) "İçki her kötülüğün başıdır." (Ahmed, V/238) 'Kur'an yani Allah azze ve celle, Mekke de toplum hazır değilken yasaklama ayeti indirse ve o zaman herkes bırakmasa, bu defa İslam düşmanları ne yazacaktı? Medine'deki ilk üç sene içinde yasaklansa ama içki Medine sokaklarında akmasa idi ne diyeceklerdi? Aktığında bile ithamları birbiri ardınca kesilmemektedir! Sahi ateist arkadaş, sen hiç hayatında bir kişiye olsun sigarayı bıraktırabildin mi? İçkinin sağlık, psikolojik, akıl, ekonomik, toplumsal, güvenlik konularındaki zararlarının örneklerine 'Alkol neden yasak?' adlı yazımızdan da ulaşabilirsiniz.

Kur'an'da içki haram kılınırken, cennette içki içilmesinin helal olması çelişki değil midir?

"Takva sahiplerine vadedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır." (Muhammed, 15) Dünya şaraplarının haram olmasının nedeni içinde alkol olması ve içenleri sarhoş etmesi ve bunun da aklı kullanmaya engel olmasıdır. Ama cennette içilecek olan şaraplarla ne sarhoş olunacaktır ne yan tesirleri vardır ve en önemlisi ne de içinde alkol vardır: "İçenlere dokunmaz, ondan sarhoş da olmazlar." (Saffat, 47) "Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler ki bundan ne başlarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir." (Vakıa, 19) Yani, "Cennet içeceklerinin sarhoşlaştırma etkisi yoktur." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 100) Kısaca cennet ehlinin içeceği içeceğin dünyadakilerle hiçbir benzer yönü yoktur!

Bir Müslüman kaç kişiye eşittir?

"Eğer sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa inkar edenlerden iki yüz kişiyi yener, sizden yüz kişi olursa bin kişiyi yener; çünkü onlar yaptıklarının bilincinde olmayan bir topluluktur." (Enfal, 65) "Allah sizde bir zayıflık olduğunu bildi de şu andan itibaren yükünüzü hafifletti. Artık sizden sabırlı yüz kişi olursa Allah'ın izniyle iki yüz kişiyi yener, sizden bin kişi olursa iki bin kişiyi yener. Allah sabredenlerle beraberdir." (Enfal, 66) İki ayet dikkatli okunduğunda farklı iki durumdan söz edildiği rahatlıkla anlaşılmaktadır. Bedir savaşından 'önce' inen Enfal 65. ayette bir Müslüman'ın inkar eden 10 kişiye bedel olduğu bildirilmektedir. Bu, Müslümanların zaafsız olmaları halinde geçerli olan orandır. Fakat Bedir savaşından 'sonra' inen 66. ayette ise, zaaf halinde olan yüz kişinin, iki yüz kişiyi yeneceği bildirilmektedir. Ayetlerde, Müslümanlar en zor anlarında ilahi yardımla (Enfal, 9-10) kendilerinden 10 kat üstün olan düşmanı alt etmeye kararlı müminler ile savaştan sonra gevşeyen ama hâlâ kendilerinden sayıca üstün olan düşmanla savaşmaya azimli Müslümanların kıyası söz konusudur. İki ayet arasında bir çelişki ya da birinin diğerinin hükmünü ortadan kaldırması diye bir şey söz konusu değildir. Zaaf olmaması durumunda 65. ayetteki hüküm geçerli iken, Müslümanlar arasında zaaf görülmeye başlandığında ise 66. ayetteki hüküm geçerlidir. Şuurlu mümin 10 kafire bedelken bilinç, şuur azaldıkça bu sayı aşağı doğru inmektedir. Tarihte de bunun birçok örneği yaşanmıştır. Bedir'de 300 Müslümana karşı 1000 müşrik; Mute savaşında 3.000 mücahide karşı 100.000 Bizans askeri; Malazgirt'te 50.000 Müslümana karşı 200.000 Bizans askeri vardı ve Allah'ın izni ile savaşları Müslümanlar kazanmışlardır. Zemahşeri'de bu konuda, "Önceleri nicelik/sayı

açısından Müslümanların sayısı azdı ve daha sonra sayıları çoğalınca yükü hafifleten bu ayet inmiştir." (Zemahşeri, Keşşaf, 419) şeklinde yorum yapmıştır.

Cennetin genişliği ne kadardır? Cennet'te bir bahçe mi, birden fazla bahçe mi vardır?

"Rabbinizden olan mağfiret ve eni göklerle yer kadar olan cennete (kavuşmak için) yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır." (Ali İmran, 133) "Rabbinizden olan bir mağfirete ve cennete (kavuşmak için) 'çaba gösterip yarışın' ki (o cennet) genişliği gök ile yerin genişliği gibi olup Allah'a ve Resulü'ne iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu, Allah'ın fazlı/ihsanıdır ki, onu dilediğine verir. Allah büyük fazl sahibidir." (Hadid, 21) Cennet, mekan olarak tek bir yer değildir. Kur'an'da 'birden fazla cennet' olduğundan söz edilir: "Rabbin makamından korkan kimse için ise iki cennet vardır." (Rahman, 46) "Bu ikisinin ötesinde iki cennet daha var." (Rahman, 62. Ayrıca; Şuara, 85; Maide, 65; Tevbe, 21; Yunus, 19; Beyyine, 8; Tevbe, 72; Rad, 23; Nahl, 31; Kehf, 107; Mü`minun, 11; Secde, 19; Necm, 15; Yunus, 25; En'am, 127; Fatır, 35) Tüm bunlardan cennetin birçok tabakası olduğu anlaşılmaktadır. Bu tabakalardan bazılarının daha yüce ve nimetlerinin daha güzel veya daha efdal olması sebebiyle isimleri bize bildirilmiştir. Firdevs Cenneti mertebece en yüksek olan cennet tabakasıdır. (Taberi, Tefsir, VXI/37-8; Mansur Ali Nasıf, et-Tacü' el-Cami' li'l-Usul, fi Ahadisi'r-Rasul, V/4033; Müslim, İmâre, 116; Nevevi, Şerhu Müslim, VIII/28; Buhari, Cihad 4) Cennet tabakaları hakkında İbn Abbas'dan gelen bir rivayette de cennetin tabaka sayısı olarak yedi rakamı verilmektedir. (Beydavi, Envaru't-Tenzîl, I/119; Şuara, 85; Maide, 65; Tevbe, 21; Yunus, 9; Beyyine, 8, Ayrıca; Tevbe, 72; Ra'd, 23; Nahl, 31; Kehf, 107; Mü'minun, 11; Secde, 19; Necm, 15; Yunus, 25; En'am, 127; Fatır, 35) Cennettin 8 kat olduğuna dair bir rivayet de mevcuttur. (İbni Hacer, VII/28; İbn Kayyim el-Cevziyye, Ḥâdi'l-ervaḥ, s. 87-89; Buhari, 2790; İ. Hacer, 6/12, VII/28; Ebu Davud, Vitr, 20; Müsned, II/449)

Görüldüğü gibi tüm kaynaklarda birden çok cennetlerden söz edilmektedir. Ayrıca Ali İmran ve Hadid surelerinde geçen cennet kelimeleri 'marife değil nekra' olarak vasıflanan kelimelerdir. Marife: Bilinen, tanınan, belirli kelimeleri ifade eder ki, İngilizce'de 'the' edatının karşılığıdır. Arapça'da bu isimlerin başına 'elim lam' takısı gelir. Nekra ile belirsiz ve bilinmeyen isimler kastedilir. Bu iki ayette de cennet kelimeleri marife değil nekradır yanı başlarında elim lam takısı bulunmaz. Yani bahsedilen her iki cennet de belirli ve bilinen iki cennet değil, cennetlerden iki tanesidir!

Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlarla savaşmak mı lazım yoksa onları affetmek mi lazım?

"Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resul'ünün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın." (Tevbe, 29) Hem ateist hem oryantalistler her seferinde aynı hatalara düşmektedirler: Kur'an ayetlerindeki ifadeler, metnin ana akışından koparılarak farklı manalar verilmeye çalışılmakta ve konu tümüyle farklı alanlara çekilmek istenmektedir. Oysa bu "ayetler Kur'an'ın genel mantığı ve konunun akışına göre değerlendirilse" durum daha net ortaya çıkacaktır! Ayetteki ifadeye dikkat edilirse, burada savaşmanın emredildiği insanlar 'tüm kitap ehli' değildir. Ayette 'ellezi' bağlacı kullanılmıştır. Türkçesi, 'onlar öyle kişilerdir ki' diye başlayarak, düşman olan kimselerin özelliklerini sıralanır. Bunlar, kitap verilenlerden bir gruptur. (M. İ. Derveze, T. hadis, XII/110-114) Bunlarla savaşmak istenmesinin nedeni yine onların Müslümanlarla savaşmalarından dolayıdır. Bu ehli kitaptan (Yahudi ve Hristiyanlardan) 'Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kendi resullerinin haramlarına uymayan ve hak ehline yaraşır bir biçimde itaat etmeyenlerle' savaşılır. Halbuki herkesin bildiği gibi, ehli kitaptan birçok kişi Allah'a ve ahirete vd. zaten inanmaktadır. Demek ki burada kastedilen toplum tüm ehli kitap değildir. Zaten bu ayet ateist ve oryantalistlerin anladığı gibi Müslümanlarca da anlaşılsa idi, fethedilen ülkelerde yüzyıllar boyunca hüküm sürülen topraklarında tek bir ehli kitabın bile kalmaması ve kendileri ile evlenilen ehli kitap kızların da zorla Müslüman

yapılması gerekirdi. Savaş ile ilgili ayetler Kur'an'ın bütünlüğü içinde değerlendirilmelidir. Tüm bu iddiaların aksine, Kur'an'a göre savaş savunma amaçlı yapılır. Başka insanların topraklarını fethetmek için yapılan savaş, Kur'an'a göre dini bir savaş değildir. Allah bu tarz bir savaşı yasaklamaktadır. Bakara suresinde şöyle buyrulmaktadır: "Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez. Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşıncaya kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. Onlar, (savaşa) son verirlerse (siz de son verin) Şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (Bakara, 190-192) Ayetinde ifade ettiği gibi, karşı taraf savaşı başlatınca savaşılır ve bu savaşta aşırılığa gidilmemesi için de Allah ayrıca inananları uyarır. Savaş esnasında karşı taraf savaşa son verip aman dilerse, Müslümanlar buna uyar ve savaşa son verir. "Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever." (Mümtehine, 8) Nisa suresi 90 ve 91. ayetler de bu görüşümüzü desteklemektedir. Söz konusu ayet, tarihte yaşanmış örnekleri de içeren "İslam barış dinidir", "İslam kılıç zoru ile yayılmadı" ve "İslam savaş hukuku" adlı yazılar eşliğinde daha da iyi anlaşılacaktır.

İnsan neden yaratılmıştır?

İnsanın yaratılış evreleri hakkında birçok ayet vardır. Bazılarında insanın topraktan, bazılarında kuru balçıktan, bazılarında sudan, bazılarında ise 'alak'tan yaratıldığı ifade edilmektedir. Bu farklı ifadeler bir çelişki gibi gösterilmeye çalışılmışsa da, aslında tüm bu farklı anlatımlar 'gerçeğin farklı ifadelerinden' başka bir şey değildir. "İnsanın yaratılışı farklı safhalarla olmuştur." Bu aşamaların farklılığından dolayı ayetlerde bu adımlar farklı şekilde ifade edilmiştir. Şimdi ayetlere sıra ile bakalım: Hz. Adem'in yaratılışı temel olarak topraktandır: "Şüphesiz, Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu 'toprak'tan yarattı." (Ali İmran, 59) İnsan vücudunda bulunan elementlerin tamamı toprakta da bulunmaktadır. (Prof. Dr. Ali Rıza Demirkıran, İnsan ve toprak arasindaki ince ölçüler) Allah (cc) toprak ile suyun (Enbiya, 30) birleşimi olan balçıktan ilk insan ve eşini (Nisa, 1) yaratmıştır: "Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (Hicr, 28) (Bu konu 'Ahiret, beden, ruh ilişkisi' ve 'Hz. Adem, Havva ve çocukları, insanlık nasıl çoğalmıştır?' konularında da ele alınmıştır.) İlk insan Hz. Adem ve eşinin yaratılışından sonra genel olarak insanın ayrı bir yaratılışı söz konusudur. Bu yaratılışın başlangıcı ise rahimlere dökülen menidir. (Kıyamet, 37; Necm, 46; Vakıa, 58) "Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla meniden (nutfeden). Sonra da sizi çift çift kıldı." (Fatır, 11) Sperm yumurta ile birleşince alak (zigot) oluşmaktadır. Bu da insanın yaratılışındaki diğer bir safhadır. "Yaratan Rabbin insanı bir alak'tan yarattı." (Alak, 2) "Sonra nutfeyi 'alaka'ya, bunu da (bir çiğnem et görünümündeki) mudğaya, mudğayı kemiklere dönüştürür, sonra da kemiklere et giydirip, derken yeni bir yaratılışa mazhar ederiz. İşte bak da Allah'ın ne mükemmel yaratan olduğunu bir düşün!" (Mü'minun, 14) "Hz. Adem'in maddi yaratılış süreci, Kur'an'da altı aşamada nazara veriliyor ise de, turab (toprak), sülale min tin (çamurdan süzülen öz) ve tesviye (düzenleme) temel aşamalar olarak ön plana çıkmaktadır. Bu üçlü sınıflandırma, insanın nutfe ile başlayan, 'alaka ve mudğa'yla farklılaşarak devam eden biyolojik gelişim aşamaları ile de benzerlik gösterir." (M. Sait Kavşut, Kur'an'da insanın yaratılış aşamaları, e-Şarkiyat İlmi Araştırmalar Dergisi, Sayı: VII, Nisan 2012, s. 296) Sonuç olarak, İlk insan Hz. Adem'in ve sonradan doğan insanların

yaratılışlarında geçirdikleri safhalar düşünüldüğünde, yukarıdaki ayetlerin hepsinin gerçekliğin bir yönünü ifade ettiği ve kesinlikle aralarında bir çelişki olmadığı açıkça görülmektedir.

Allah, insanı "alak" [kan pıhtısı] dan mı (96:1-2), sudan mı (25:54), çamurdan mı (15:26), topraktan mı (30:20) yaratmıştır? Yoksa hiçbir hammadde kullanmadan, sadece "ol" diyerek mi yaratmıştır (3:47)

İlk insanların topraktan ve sonra normal doğum ile çoğaldığından bahsettik. Bu soruda ise, 'ol' emrinin mahiyeti hakkında bilgi vereceğiz. Öncelikle 'ol' emrinin, 'hammadde' gerektirmediğini nereden çıkarmıştır bu bu ateist arkadaş? Aslında mesele, hammaddeden çok 'oluşum sürecini' doğru kavrayarak çözülebilir. Gerek Ali İmran, 47 ve gerekse aynı surenin 59. ayetinde ve hatta daha geniş anlatım ile Yasin suresi 82. ayette hep aynı kalıp geçer: 'Kun feyekun': "Bir şeyi istediğinde, O'nun buyruğu "ol!" demekten ibarettir, hemen oluverir." Kun: 'ol' demektir. Allah, ol emrini verir ve artık o iş Allah için olmuş, bitmiş demektir. Ama bir de olayın biz mahlukat, yaratılanlar açısından gerçekleşme aşamaları vardır. Mekan gibi zamanı da Allah yaratmıştır ve artık Big Bang teorisi sayesinde bilimsel olarak da bu kanıtlanmıştır ki, "zaman dediğimiz kavram, evrenin var olması ile başlamıştır." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 109) ve Allah zaman mekan ile sınırlandırılamaz çünkü onları yaratan zaten O'dur! Ayetin ikinci bölümü biz insanlar için olan süreci ifade etmektedir: 'Feyekun': Kâne fiilinin 'devamlılık ifade eden geniş zaman kipi' olan muzari kalıbı, 'bir süreci' ifade eder. Süreç, zaman, mekana bağlı olanlar için söz konusudur. Allah (cc) ise zaman ve mekanı yaratandır, zaman ve mekandan münezzehtir. Yani, Allah 'Kun' emrini verir ve artık Allah (cc) için zaman gibi bir sınır söz konusu olmadığı için onun indinde/katında o iş 'olmuş bitmiş' demektir! Ama kulları olan bizler için zaman sınırı olduğu için, aynı iş bizim için 'oluş sürecine girmiştir.' Allah (cc) ol deyince 'hemen' olan iş, biz insanlar için ise o bir süreci ifade eder ki, ayette bu 'muzari' fiil kalıbı ile 'feyekun: oluyor' şeklinde ifade edilir. Çünkü 'muzari kipi, bir işin yapılmakta olduğunu veya yapılacağını (şimdiki ve geniş zamanı) gösterir.' Ama ayeti tercüme edenler genellikle yaratıcının indindeki şekli ile ayeti çevirdikleri için, bu detay meallerde bazen atlanmaktadır. (Mustafa Çavdar, Mustafa İslamoğlu, Mehmet Okuyan, Mahmut Özdemir, İsmail Yakıt, Cemal Külünkoğlu, Bayraktar Bayraklı, Ahmet Tekin meallerinde bu 'süreç' detayını okuyucuya aktarılmıştır.)

Not: Müslümanlar için gerekli olmayan bu tür detay bilgiler meallerde gereksiz görüldüğü için pek aktarılmaz. Ama gerek dilbilgisi kurallarında zaten var olan ve gerek âlimlerin de zamanında kendi kaynak eserlerinde vurguladıkları bu bilgiler, ateist iddialara cevap vermek için zamanla gündeme taşınmaya başlanmıştır. Yoksa ateistlerin iddia ettikleri gibi bu tür bilgiler onlara cevap vermek amacı ile sonradan uydurulan, zorlama yorumlar değildirler! Ayetde, Arap dil ve edebiyatı da âlimlerin kitapları da ortadadır!

Kur'an ayetlerinde bildirilen miras paylaşımın da bir hata var mı?

İnternette yıllar boyunca İslam miras hukuku ile alakalı, 'şu paylaşımda hata var!' diye ortalıkta dolaşan birçok örneği ele alıp cevaplarını tek tek vermiştik. Burada bir veya birkaç örneğe cevap vermek yerine, bu tür iddiada bulunanların en çok hataya düştükleri ana başlıkları aktaracak, okuyucuya bir metot sunacağız!

İslam hukukunda miras ile ilgili haklardan ve mirasın taksiminden bahseden ilme "feraiz" denir. Feraiz, İslam hukukunda başlı başına bir ilimdir. Diğer ilimlerde olduğu gibi bu ilmin de birçok alt konuları ve kendine has terimleri vardır. Kur'an'da yalnız veya başkaları ile olmalarına göre mirasçıların mirastaki paylar açıkça belirlenmiştir. Mirasçıların yakınlıkları ve sayılarına göre bazen payda ile pay eşit olmakta bazen de bu eşitlik bozulmaktadır. Paydanın paydan az olması durumunda, her mirasçının kendi hissesi oranında indirim yapılmaktadır. Payın az olması halinde ise arta kalanın, eşler dışında mirasçıların hissesi oranında arttırılarak denklik sağlanmaktadır. Birincisine "avliye", ikincisine "reddiye" denilmektedir. Avliye/reddiye konusu bir matematik meselesidir. İslam miras hukukunun sorunu değil, sonsuz sayıdaki ihtimallerin bulunduğu meselelerde ortaya çıkan ve günümüz matematik problemlerin de kullanılan bir usuldür. Matematikte yaklaşık değer: Doğal sayılarda, ondalıklı sayılarda, kareköklü sayılarda, Pi sayısında da karşımıza çıkmaktadır. Avliya/reddiyeden amaç, 'Kur'an'da verilen payların uygulanabilmesidir' yani, avliye/reddiye yapıldığında Kur'an'daki 'hisselerde azalma veya çoğalma olmamakta, o oranlar aynen korunup' uygulanmaktadır. Mirasçı, varislerine miras hukukuna göre mirası paylaştırılmadan önce isterse vasiyette de bulunabilir ve malının üçte birini (Buhari, Vesaya 3) miras olarak bırakabilir. Geri kalan 3/2 İslam miras hukukuna göre taksim edilir. Zaten Kur'an temel prensipler kitabıdır. Detaylar ise, hadislere ve bunların çizdiği sınırlar içinde görüş belirtecek olan müctehidlere bırakılmıştır. Ateist iddia, bazı miras paylaşımlarında "payların mirastan fazla geldiği" şeklindedir, doğrusu ise payların, mirastan değil, hesap gereği olarak paydalar eşitlenince paydadan fazla olabildiğidir. Böyle bir "mirasçılar tablosu" karşımıza çıktığında çözüm, paylar toplamının payda olarak alınmasından ibarettir ki, buna 'avliye' denmektedir. Nisa, 13. ayette zikredilen "Allah'ın hududu/sınırları" ifadesi, orada verilen sayıların sabitliğini değil, onların (üçte bir, dörtte bir gibi) metodolojik olarak hesaplamalarda baz alınmalarının gerekliliğini ve paylaşım tablosu ne olursa olsun, 'bu ölçülerin değişmezliğini' vurgulamaya yöneliktir. Yani, 'verilen oranlar, hesaplamanın temel oranlarıdır ve bu oranlar baz alınarak hesaplar yapılmaktadır.' Hiçbir artı-eksiye mahal bırakmadan, birçok olasılık ihtimali olan miras paylaşımlarını her seferde tek-değişmez hesap tablosuyla gerçekleştirmek imkansızdır. Bu durum, matematiksel olarak bir kesrin genişletilmesi veya sadeleştirilmesi işlemine denk düştüğü için, kesrin değeri yani ayetteki ana formül değişmemiş olmaktadır. Mesela, 3 ev miras kalmıştır ama 4 mirasçı vardır, burada 'eşit' paylaşım beklemek yanlış olur. Avliye uygulaması yaparak oranların Kur'an-ı Kerim'deki oranlarda sabit tutulması sağlanır. Avliye neticesinde dağıtılan oranlar Kur'an-ı Kerim'de belirtilen oranlardan kesinlikle 'farklı olmamaktadır.' Neticede Allah'ın (c.c.) belirlemiş olduğu oranlarda, mirasçılara taksimde bulunulmaktadır. Ne az ne de fazla çıkmadan! Ortaya çıkan sorunlar yine 'ayetler esas alınarak' çözümlenmektedir.

Miras paylaşımı neye göre olur?

Miras paylaşımıyla ilgili iki ayette çelişki olduğu iddia edilir. "Sizden birine ölüm yaklaştığında, bir mal bırakacaksa anaya babaya, yakınlara, uygun bir biçimde vasiyet etmesi farz kılındı. Bu, erdemliler için bir görevdir." (Bakara, 180) "Allah size çocuklarınız hakkında öğütte bulunuyor. Bu paylaşım vasiyetteki payların dağıtılmasından ve borçların ödenmesinden sonra uygulanmalıdır ki, kimseye zarar verilmesin. Bu, Allah'tan bir vasiyettir. Allah bilir, şefkatlidir. (Nisa, 11-12) İddiaya göre, Bakara Suresinin 180. ayetinde varise vasiyetin hak olduğu söylenirken, Nisa suresinin 11 ve 12. ayetlerinde ise miras paylaşımında bazı oranlar bildirilmektedir. Bakara suresinin 180. ayetinde vasiyet etmenin bir hak olduğu, herkesin ölümünden sonra mallarının dağıtımı için vasiyet edebileceği bildirilmektedir. Fakat bir insan vasiyet etmeden de ölebilir. Bu durumda ise bu kişinin bıraktığı malları nasıl paylaşılacağı Nisa suresindeki ayetlerde ifade edilmiştir. Bu ayetler arasında herhangi bir çelişki olması söz konusu değildir. İki ayette farklı durumlara göre miras hukuku hakkındaki hükümler

bildirilmektedir. Ama ikisini de bir arada yapma hakkı da vardır, malının 3/1'i vasiyet edebilir (Buhari, Vesaya, 3, 2743; Müslim, Vasıyyet, 10, 1629) geri kalanı ise Nisa suresi gereğince mirasçılar arasında pay edilir. (İbn Mace, Vesaya, 5; Zeylai, Nasbu'r Raye, IV/399, 400)

Zülkarneyn ayeti, Güneş suda mı batmaktadır, Yer düz müdür? "Rahman, 33: "Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin sınırlarını aşıp öteye geçebilirseniz haydi geçin! Ama (tarafımızdan verilmiş) bir güç olmadıkça geçemezsiniz."; Kehf, 86: "Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu kara bir balçıkta batar (gibi) buldu. Orada bir kavme rastladı. Bunun üzerine biz, "Ey Zülkarneyn! Onları ya cezalandıracak veya haklarında iyi davranma yolunu seçeceksin" dedik."; Kehf, 90: "Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşınca, onu öyle bir kavim üzerine doğar buldu ki, onlar için güneşe karşı bir örtü yapmamıştık."; Şems, 6: "Yere ve onu yayıp döşeyene and olsun."; Nebe, 6-7: "Biz, yeryüzünü bir döşek, dağları da (yeri tutan) kazıklar yapmadık mı?"; Hicr, 19: "Arzı da yaydık, oraya sağlam dağlar yerleştirdik, orada ölçüleri belli her türden ürünler bitirdik." Güneş dünyanın bir ucundan doğup diğer ucundan batıyor.

Zülkarneyn ayetlerinde, 'Güneşin yanında bir kavim buldu' denilmektedir. Güneşin yanında bir topluluk olmadığı zaten bilinen bir husustur. Bu durum tıpkı, denizde yolculuk eden kişinin güneşi, sanki denize batıyormuş gibi görmesine benzer. (Fahrettin Razi, Mefatih'ül-Gayb, XXI/495) Ayette de, "Güneş kara balçıkta batıyordu denmemiş, bilakis "Zülkarneyn güneşi kara balçık'ta batarken gördü" denmiştir. (Ebu Said Abdullah Kadı el- Beyzavi, Envaru't-Tenzil, III/291) Yani ayette Zülkarneyn'in bakış açısı edebi bir anlatımla sunulmuştur. Rahman, 33. ayette verilen mesaj şudur: Bir gün gelecek yerlerin ve göklerin sınırları aşılacaktır. Bu, insanlara verilen 'güç, bilgi, delil' anlamlarına gelen 'sultan'la (Hud, 96; A'raf, 71) ancak başarılabilecektir. Yani bu ayette bir gün göklerin sınırlarının aşılacağı bizlere bildirilmekte ve bunun bir 'güç, bilgi' ile mümkün olabileceği ifade edilmektedir. Zümer, 5. ayette, "O, gökleri ve yeri hikmet ve fayda esasına göre yarattı; sürekli olarak geceyi gündüzün, gündüzü gecenin üstüne sarmaktadır." buyurulmaktadır. 'Sarmaktadır' anlamına gelen kelimenin Arapçası, fiili muzari kalıbında olan 'Yukevviru'dur. Fiilin kökü 'Kevvere'dir ve Türkçede de dünya anlamında kullanılan 'küre' kelimesi de bu kökten türemiştir. Yani ayet, gece ve gündüzün birbirine sarıldığını 'kevvere' fiili ile ifade etmektedir ki, Arapçada bu fiil, 'Top gibi yuvarlak yapmak, sarığı başa sarmak' anlamlarına gelir. (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 22) Arapça'da da 'Kurretü'l-Kadem' kelimesi, 'futbol topu' için kullanılmaktadır." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 75) "yukevviru, küreleştirmek demektir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 23)

Zümer, 5 يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ

küre كُرَة

Yasin, 40: "Ne güneşin aya yetişip çatması uygundur ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzüp gider." Küre ne kadar hızlı dönerse dönsün karanlık ve aydınlık birbirinin sınırını aşamaz! Şems, 6. ayette, dünya misafirhanesinin insan için hazırlandığı anlatılmaktadır. Nebe, 6. ayet, insanın kalacağı mekan ile alakalıdır. Nebe, 7. ve Hicr, 19. ayette ise 'sağlam' kelimesi ile bize işaret edilen ise şudur: Eskiden dağların yükseltiler olduğu zannedilirdi fakat günümüzde, ayetinde işaret ettiği gibi köklerinin de olduğu bilinmektedir ve bu kökler sarsıntıları en aza (Enbiya, 31; Lokman, 10; Nebe, 6-7) indirmektedir ki, buna da bilimde 'izostazi' denmektedir.

"Tekvir, 1-2: "Güneş dürülüp karardığında, yıldızlar dökülüp söndüğü zaman." Soru: Sanki yıldızlar tavandan yeryüzüne dökülüyor. Ancak düz yüzeyler dürülebilir." Cevap: Güneşin

dürülmesini anlatan kelime ‘Kuvvirat’tır ve sarmak anlamındaki ‘kevvere’ kökünden türemiştir. Yukarıda belirtildiği gibi ‘Küre’ kelimesi de aynı kökten gelmektedir. Ayrıca, Zümer, 5. ayette, "Gökleri ve yeri hak ile (yerli yerinde) yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine sarar, gündüzü de gecenin üzerine sarar." ayetinde de yine aynı kökten gelen 'yükevviru' kelimesi kullanılmıştır. Bu kelime Arap dilinde, "yuvarlak bir şeyin etrafına bir şey sarmak" anlamına gelmektedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 192, 196) Dolayısıyla ayette, ateist iddianın aksine düz bir alanın dürülmesi söz konusu edilmemektedir. Yıldızların dökülmesi, sönmesini anlatan kelime, ‘İngederet’dir ve bu kelimenin kökeni, ‘gedere’ fiilidir. Arapça sözlüklerde, ‘bulanık olmak’ anlamında kullanılır. Güneş kararınca ve yıldızların da yakıtı tükenince içe çökerler, gaz devlerine dönüşür, ‘bulut’ haline gelirler.

"O Rab ki, yeri sizin için bir döşek yaptı." (Bakara, 22) Bizzat bu ayetin kendisi 12. yy. âlimlerinden Fahruddin Razi (Razi, Mefatihul Gayb III, IV/164) ve Beyzavi (Beyzayi, Envarul Tenzil, I/55) gibi müfessirler tarafından dünyanın yuvarlak olduğuna delil olarak kullanılmıştır. "Ve ardından yeryüzünü düzenleyip yaymıştır." (Naziat, 30) ayetinde geçen 'dehâhâ' kelimesi de Fahruddin Razi tarafından şöyle izah edilmiştir: Bu kelime köken olarak dünyanın yuvarlak olduğunu göstermektedir. (Razi, Mefatihul Gayb, XXXI/46)

Kur’an’da güneşin suyu içinde battığı iddiası mı vardır?

Kehf, 86. ayet, güneş suda mı batmaktadır? Ayette, Zülkarneyn’in gün batımı algısından bahsedilmektedir. Güneşin ufukta batışı tasvir edilmiş, betimlenmiştir. Ayette 've-vecede: Zülkarneyn buldu' ifadesi geçer. Yani ayet bir doğa olayından bahsetmez, Zülkarneyn'in ‘bakış açısı ile’ olayı tasvir eder, O’nun nasıl gördüğünü bize aktarır. Günümüzde de 'Güneş battı/doğdu' ifadesini, hem de her dilde kullanılır. Mesela İngilizcede, 'Sunset' kelimesi aynen kullanılır, İngilizler güneşin 'battığına' mı inanmaktadırlar? Fransızca, 'Coucher de soleil', Almanca, 'Sonnenuntergang', Çince, '太阳日落' vd. hep aynı anlamlara gelir! İşin ilginci Kur’an’daki bilimsel ayetleri inkar edemeyen ateistler, Hz. Muhammed’in bu bilgileri Hindistan'dan Yunanistan'a, Amerika'dan Mısır'a dek (Matematikten astronomiye, tıptan Jeolojiye birçok) bilimsel metinlerden elde ettiğini iddia ederler. Ama bu iddialarında ise, Hz. Muhammed'in güneşin nerede battığını bile bilmediğini ileri sürerler! O kadar bilgiyi (‘Kur’an ve Bilim’ adlı yazımıza bakılabilir!) okuma bilmeyen (‘Ümmi Peygamber’ adlı yazımıza bakılabilir!) Hz. Muhammed öğrendi de bu basit bilgiyi mi atladı? Yoksa ateistler herhangi bir metot olmadan sadece saldırı ve hata arama güdüsü ile mi hareket etmektedirler?! Haydi iyi niyetle yaklaşalım, bu tür sorularda neden temel neden kelimelerin anlamlarını kavrayamama ve anlayış eksikliğidir. Bu ayette iki yerde geçen ve Türkçeye “Batmak” olarak çevrilmiş ‘iki ayrı’ kelime vardır: “Sonunda güneşin battığı (Arapçası: Mağribe) yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta (Arapçası: Tağrubu) buldu, yanında bir kavim gördü.” Ayette, ‘güneşin suyun içine batıyormuş’ şeklinde bir ifade olduğunu iddia edilmektedir. Halbuki “güneşin batması” ile “bir şeyin suda batması” Türkçe’de ‘aynı’ kelime ile ifade edilse de bu kelimeler Arapça’da ‘ayrı ayrı’ kelimelerle ifade edilmektedir. Ateistlerin bu farkı bilmemesi veya karmaşadan yararlanmak istemesi sonucu böyle bir iddia ortaya atılmaktadır. Güneşin batması ayette “Ğarebe” fiiliyle ifade edilir. Hatta bu kökten türeyen kelimeler Türkçeye’de geçmiştir. Örneğin “garb” ya da “mağrib” aynı kökten türeyen kelimelerdir, “batı” (yön) anlamına gelir. ‘Bir nesnenin suda batması’nın Arapçası ise “ğareke” fiilidir ve ‘ğarabe’den farklı bir fiildir. Bu kelime de aslında Türkçeye geçmiştir. ‘Suya gark oldu’ derken bu fiilden türetilen kelime kullanılır. Kur’an’da da, bir şeyin suyun içine batması anlamında bu kelime kullanılır. Mesela Kehf suresinde: "İçindekilerini batırmak (ğarake) için mi onu deldin?” (Kefh, 71) buyurulmaktadır. Demek ki ayet ‘güneşin suda battığını ifade etmemektedir.’ Güneşin batmasıyla, bir şeyin suda batmasının Türkçede tek bir fiil olan

‘batmak’ kelimeyle kullanıldığını, Arapçada ise farklı iki fiil kullanıldığını görmüş olduk. Dolayısıyla yukarıdaki ayette de güneşin suyun içinde bir cisim gibi batmasından bahsedilmesi söz konusu değildir. Ayette anlatılan güneşin ‘batışıdır.’ Aslında Türkçedeki batmak fiilinin Arapça karşılıklarını bilinmese bile, yukarıdaki eleştirileri yapan arkadaşların anladığı gibi anlamak için ancak art niyetli olmak gerekir. Mesela biri “Ben dün deniz kıyısında gittim ve güneşin denizde batışını seyrettim” dese, bundan ateistler güneşin suyun içine battığını mı anlayacaklardır? Ya da “Güneş her sabah doğuyor” derken ateist arkadaş güneşin bir annesi var, her sabah bu anne doğum yapıp güneşi doğurduğunu mu düşünür? Zaten kelimelerin Arapça karşılıklarına baktığımızda konunun çok açık olduğu anlaşılmaktadır. Güneşin battığı yer olarak ayette geçen kelimenin orijinali “mağrib” kelimesidir. Bu kelime ‘batıda bir yer’ anlamına gelir. Bu ifade Batıda gidilecek en uzak yeri ifade etmektedir. Mesela, Kuzey Afrika ülkesi Fas’a Araplar “mağrip” adını vermişlerdir. Çünkü batı yönünde gittikleri en son yer Fas’tır. Ayrıca günümüzde de Türkçede ya da diğer dillerde benzer ifadeler kullanılır. Japonya bir uzak doğu ülkesidir. İngilizcede de, Türkçe’deki ile aynı anlama gelen “Far East” kullanılır.

Önemli not: Yukarıda örneklerde gördüğümüz gibi, Kur’an ayetleri Türkçeye çevrilirken, Arapça fiil kökleri ile Türkçe karşılıkları bazen tam motamot, birebir çevrilip aktarılamamakta, aslında buna daçevirilerde fazla dikkat edilmediği görülmektedir. Tabii bunda, ‘Bir gün ateistler çevirilerdeki eksik-yanlışlardan hareketle Kur’an’da hata arar’ diye düşünülememesinin de etkisi vardır. İşin daha da trajikomik tarafı, ateistlere cevap vermek için Arapça asıllı kelimelerin birebir anlamlarına dikkat çektikçe, bizlerin, ateistlerin ‘Bizi kandırmak için kelimelerin anlamları ile oynuyor, anlamlarını değiştiriyorlar’ türü isnatlarına muhatap olmamızdır. Örneğin, ‘hasbelkader’ kelimesi, "rastlantı sonucu olarak, rastlantıyla" şeklinde Türkçeye çevirmektedir. Kader kelimesinin tesadüf kelimesi ile açıklanmaya çalışılması, bir araya gelmelerine imkan olmayan iki zıttın birbiri yerine kullanılması kadar absürt bir olaydır. Kader ile tesadüf birbirinin zıttı olan iki ‘alternatif’ kavramdır, birbiri yerine kullanılabilmeleri imkansızdır! İşte ateistlerin anlamadığı, anlayamadığı ve asla da anlamak istemediği realite; hiç bir çevirinin aslın yerini tutmayacağı, tutamayacağı gerçeğidir! (Bu konu ayrıca, ‘Neden ateist olmadım?’ adlı yazımızda ele alınmıştır.) Bir de üstüne bu iki kavramın ayrılığı gerçeğini dile getirdiğimizde, ‘İslam’ı olduğundan farklı göstermeye çalışmak, kelimelerin bilmem kaçıncı anlamını kullanmak’ türü ithamlarla gerçeği reddetmeye çalışmaktadır ateistler. Ey ateist arkadaş! Hem bilmiyorsun, hem bilmediğini de bilmiyorsun hem de bilmeye niyetin yok ve üstüne bir de bilgiçlik taslıyorsun! Etme!

Şurası da özellikle bilinmelidir ki, İslam’ın kimseye sevdirilmeye ihtiyacı yoktur! Eğer bizim böyle bir niyetimiz olsa hadisleri reddeder, mezhepleri savunmaz, had cezalarını yumuşatır, tesettürü değiştirir, sol veya liberal jargonla konuşur, ‘taaddüd-i zevcat yok’ der, ‘Hz. Adem’in babası var’ der, evrimi savunurduk! Biz, İslam’a hizmet edebilme lütfuna sahip olabilmeye çalışırız ve bunu İlahi Rabbimiz ikram ederse hamd eder sonra secde ederiz!

Kur’an'a göre yeryüzü düz müdür? Şems, 6. ayet: "Yere ve onu yayıp döşeyene andolsun ." ve Naziat, 30. ayet: "Ardından yeri düzenleyip döşedi.

Şems suresi 6. ayetteki “tahâhâ” sözcüğü ile Naziat sûresinin 30. ayetindeki “dehâhâ” sözcüğünün anlamları aynıdır. Nasıl ki aslı “temur” olan kelime günümüzde “demir” olarak kullanılıyorsa, benzer durum Arapçada da karşımıza çıkmaktadır. Arap dilinin ünlü sözlük yazarı, meşhur dil bilimci İbn-i Manzur, ‘Lisanü’l-Arab'ın da bunu açıkça dile getirmektedir: “Tahâ: Ferra şöyle açıklamıştır: tahâ’ ve dehâ’ bir ve aynıdır. Şimr de şöyle demiştir: Tahâhâ, dehâhâ anlamındadır. ط - tı harfi, د - del harfinden dönüşmüştür. Bu sözcüğün anlamı içerisinde, bitkilerin yeryüzüne yapışması ve yayılması anlamı da mevcuttur.” (Lisanü’l-Arab, V/574)

Buradaki mucize, sıradan "yaymak ve döşemek" eylemi için Arapçada 'beseta' ve 'vessea' sözcükleri kullanılırken bu ayette yerkürenin yayılıp döşenmesi için, tahâ" ve dehâ" kelimelerinin kullanılmış olmasıdır. Çünkü bu sözcükler sıradan ve normal bir yaymayı değil, arzın şekline uygun olan "yuvarlakça yayma"yı ifade etmektedir. Detaylarına bakalım: Dehâ: "dahv" sözcüğünün manası, "devekuşu yumurtası" demektir. Bu sözcüğün türevlerinden olan "midhat" Mekkelilerin yuvarlak taşlar ve ceviz ile oynadıkları, bugünkü golf oyununa benzer bir oyunun adıdır. Ebi Rafi' rivayetinde, Peygamberimizin torunları Hasan ve Hüseyin'in de bu oyunu oynadıkları anlatılır. "dahv"sözcüğünün türevlerinden olan "medâhî" sözcüğü de, kursa/yufka gibi yuvarlak taşlara verilen addır. (Lisanü'l-Arab, III/310-311) "Yuvarlakça yaymak, döşemek" anlamındaki sözcüğün yeryüzü için kullanılması, yeryüzünün insanların ve diğer canlıların yaşamasına ve yiyeceklerini sağlamasına elverişli bir şekilde yaratılmış olduğuna ve şeklinin de tam yuvarlak değil, yuvarlakça olduğuna işaret eder. Dünyamızın şeklinin "kutuplardan basık elipsoit (dönel elipsoit)" olduğunun daha yeni sayılabilecek bir tarihte keşfedildiği hatırlanacak olursa, 14 asır önceden yeryüzünün şekli için "dönel elipsoit"e en benzer yapıdaki devekuşu yumurtasını anlatan bir sözcüğün kullanılması gerçek ve büyük bir mucizedir. Peki, İslam âlimleri bu ayetten hareketle dünyayı nasıl tasavvur etmişlerdir? İbni Teymiye "İslam âlimleri dünyanın yuvarlak olduğunda icma etmiş/birleşmişlerdir." demektedir. (İbni Teymiye, Mecmu'ül-fetava, XXV/195) Ayrıca ibni Hazm, ibni Cevzi "dünyanın yuvarlak dolduğunu da delilleriyle açıklamışlardır." (İbni Teymiye, Mecmu'ül-fetava, VI/586; İbni Hazm, elFasl fi'l-milel, II/78) Fahreddin Razi şöyle der: "Bazı kimselere göre, yerküresinin yayılmış olarak sergilenmesi, onun küre şeklinde olmamasını gerektirir. Bu, yanlış bir düşüncedir. Çünkü yuvarlak bir cisim büyük olduğu takdirde, bir sergi gibi üzerinde yaşanmaya müsait olur." (Razi, Mefatihu'l-gayb, II/104; Tefsir-i Kebir, 5, 174, 525) İmam-ı Gazali: "Kimileri de göklerin yuvarlak (kürevi) olduğunu söylemiştir. Mühendislerin hepsi bu görüştedir. Biz, bu hususta onlarla aynı görüşteyiz." (Gazali, T. Felasife, s. 80; Tefsir-i Kebir, XVIII/149; AA, 31.12.2019) Seyyid Şerif Cürcani de, kainatta yuvarlaklığın bir kanun gibi göründüğünü, bundan yerküresinin istisna edilemeyeceğini vurgulamış ve ilgili ayetleri bu çerçevede değerlendirmiştir. (Cürcani, S. Şerif, Şerhu'l-Mevakıf, II/441- 442) Beydavi ve onu takip eden Nesefi, Bakara Suresi'nin 22. ayetinde yer alan "O, öyle bir Allah'tır ki, yeryüzünü size bir döşek yaptı." cümlesini tefsir ederken, "Arzın insanlar için döşek gibi yayılıp sergilenmesi, onun küre olduğu gerçeğine aykırı değildir." (Beyzayi, Envarul Tenzil, I/55; Mecmu't-tefasir, I/75) demektedirler. İmam-ı Azam Ebu Hanife'nin de, Dünya'nın şekliyle ilgili "Yeryüzü bir portakal gibi yuvarlaktır." dediği nakledilir. (Muvaffak, Menakib-u Ebi Hanife, I/161) 1350 yılında vefat eden İbn Kayyım da, Bakara 22. ayeti açıklarken, "bu ayetteki satıh (sutihat) ifadesiyle arzın üzerinin canlıların yaşamasına, yerleşmesine elverişli hale getirildiğinin kastedildiğini, bu durumun arzın kürevi olmasına aykırı olmadığını" söylerken (İbn Kayyım el-Cevziyye, et-Tibyan fi Aksami'l-Kur'an, s. 372); 1064'te vefat eden İbn Hazm, "Arzın yuvarlaklığının beyanı" başlığı altında, "ilimde önder vasfını hak etmiş hiçbir İslam aliminin dünyanın yuvarlaklığını inkar etmediğini, onlardan hiçbirinin buna aykırı bir söz söylemediğini, bilakis Kur'an ve sünnette arzın kürevi olduğuna dair deliller bulunduğunu" (Muhammed Ali b. Hazm el-Endelusi ez-Zâhirî, el-Faslfi'l-Milel ve'l-Ehva ve'n-Nihal, II/97) yazmaktadır. Evet, "982 yılında Bizans'a elçi olarak giden ünlü İslam âlimi Bakıllani, "Siz de biliyorsunuz ki Dünya yuvarlaktır." diye söze başlarken, 1000 yıl önce yaşamış olan Endülüslü alim İbn-i Hazm, Zümer suresi 5. ayetten hareketle, dünyanın yuvarlak olduğunu açıklıyor, Kur'an yorumcusu Fahreddin Razi, "dünyanın küre şeklinde olduğu gerçeğini" 800 yıl önce açıkça ilan ediyordu." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 57-58) "İmam Razi, Taftazani, Seyyid Şerif Cürcani, Gazali, İbrahim Hakkı ve Hüseyin Cisri gibi âlimler dünyanın küre şeklinde olduğunu söylerken Batı dünyası dünyanın yuvarlak olduğunu beyan eden bilginleri engizisyona gönderiyor, kitaplarını yaktırıyordu." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 24) Hristiyan bir bilim adamı, dünyanın küre şeklinde olduğu görüşünü Müslüman ilim adamlarına borçlu olduğunu itiraf ederken bizdeki ateistler hâlâ İslam'a çamur atma gayreti içindeler. "Toledo'nun 1085 yılında zaptı, Hristiyan astronomi bilgisine çok ilavelerde bulundu ve dünyanın küre şeklinde

olduğu doktrinini canlandırdı." (Will Durant, The Age Of Faith, s. 341-343) Batının İslam âlemine gerek bilimsel buluşları gerek rönesans'ı borçlu olduklarına dair detaya, 'İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri' başlıklı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz.

Hicr 19: Biz yeri yaydık, üzerinde sabit dağlar bıraktık… Yorum 1: "yeri yaydık" ifadesi kesinlikle yeri bir tepsi gibi gösteren bir ifadedir. 2: dağların yerin üzerine daha sonradan bırakıldığı söyleniyor. ama biz biliyoruz ki dağlar volkanik ve tektonik hareketler sonucunda oluşmuş coğrafi yapılardır. öyle gökten zembille inmiş değillerdir.

Önce ateist kesimin de itiraz edemeyeceği birkaç yazardan alıntı ile konumuza giriş yapalım. Cumhuriyet eski genel yayın yönetmeni Can Dündar toprak için 'yeryüzü battaniyesi' ifadesini kullanır. (Can Dündar, Tutuklandık, s. 238) Yine 1961 darbesinin anayasasını hazırlayanlardan olan Hıfzı Veldet Velidedeoğlu da çimenler için 'Halı' kavramını kullanmaktadır. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların İzinde, 2. Kitap, s. 35) Yaşar Kemal'in bir eserinin adı da, 'çok sıkıntılı, baskıcı bir ortamı' ifade etmek için kullanılan, 'Yer Demir Gök Bakır'dır. Battaniye/Halı düz yere serildiğine göre 'Acaba Dündar'a/Velidedeoğlu'na göre yeryüzü düz müdür?' diye sorabilir miyiz? 'Rahatlığı' ifade eden 'yerin yayılması/döşek olması' ifadelerini anlamamakta ısrar eden materyalist kesim, Yaşar Kemal'i nasıl anlayacaktır?! Ya, "Yıldızlarla süslü gökyüzü üzerlerine yorgan, Karadeniz'in dalgaları ise altlarına döşek olmuştu." (Ayça Yolkolu Öksüz, Hüzün aş olunca) cümlesini ya da "Yıldızlı gökten yorgan yaptım çektim üstüme" (Salih Yalçın, Vicdan şiiri, Dil ve edebiyat Dergisi, Sayı: 187, Temmuz 2024, s. 14) şiirini, Havva Selda Bağcan'ın "Uğurlar olsun, uğurlar olsun Hüzünlü bulutlar yoldaşın olsun" sözünü? Bulutların da duyguları mı vardır? Veya Leman Dergisinin 'Yorganım kainat' (Leman Cilt 122, Özel 1538-1547, 2023) kapağını?! 'İcaz' ile yani 'sanatsal anlatımlarla' dolu olan (Bu konuda, 'Teşbih, mecaz' adlı yazımıza bakılabilir) Kur'an'ın (DİA, i'cazü'l-Kur'an maddesi) bu üslubunundan habersiz iken bir de bilgiçlik taslayarak Kur'an'da hata arayanları, kendi yoldaşlarına havale edip gelelim ilk soruya: "Ayetin mealinde, 'yeri sizin için döşek gibi yaptık-yaydık' denmektedir. Yani yatakta nasıl insan rahatsa, yeryüzünde de insan için öyle rahat edeceği şekilde yaratıldığı sanatsal olarak ifade edilmektedir. Öyle ya, meyve sebze, et süt, yumurta, bal… Hiç birini biz tek tek topraktan toplayıp/seçip/eleyip/birleştirip yapmıyoruz. Bitkiler, topraktaki mineralleri birleştirip meyve sebze yapıyor, göğe yükselen bulutlar uzayda kaybolmayıp yere yağmur olarak iniyor, suyun kaldırma kuvveti denizleri taşımada kullanmamızı sağlıyor, arı tek tek dolaşıp çiçek özlerinden bize bal yapıyor… Kanunlar yine olsa ama Allah çekim kanununu denize, kaldırma kuvveti yasasını yeryüzüne uygulatsa idi halimiz nice olurdu? Buhar gökte yoğunlaşmasa ve yerdeki insan-bitki-hayvan susuzluktan kırılırken başımızın üstünde tonlarca su gezip dursa…! Evet, görüldüğü gibi "Yüce Yaratıcı yeryüzünü insan için hazırlamıştır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 166) Konuya dönersek, ayetteki 'dehâ' kelimesinin kökeni 'dahv'ın anlamı ve içeriği yukarıda açıklanmıştır. Zümer suresi 5. ayette gecen "Tekvir" kelimesi, 'bir şeyin başka bir şeye sarılması' anlamına geldiğine göre ayette geçen gece gündüzün tekvir edilmesi ile neyin kastedildiği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır: Gece gündüz yuvarlak bir zeminde birbirine sarılmaktadır.

Dağların yukarıdan bırakılması konusuna gelince: Peygamber Efendimiz bir hadisinde "Allah hastalıkların dermanını da indirmiştir." buyurmuştur. (Tirmizi, Sünen, VI/383, Tıb,2, Hadis No: 2038; Ebu Davud, II/331, Tıp,1, Hadis No: 3855;İbn Mace, Sünen, II/1137,Tıb,1 Hadis No.3436) Hastalık da tedavisi de gökten inmez. Ama her iyi şey Yüce Yaratıcıdan bize gönderilmiştir. Yüce makamdan, Yaradan'dan yaratılana gelen ise, 'indirme' kelimesi ile ifade edilmektedir. Dağlar gibi, depremden, uzun süre yaşamaya (Mynet, 11 Aralık 2014) suyun yeryüzünde kalmasını sağlamasından, obeziteyi azaltmasına birçok faydası olan nimetler için de Yüce Yaratıcı benzer manaya gelen kelimeyi (Elkâynâ fîhâ revâsiye: Dağları yerleştirmek, bırakmak) kullanmıştır. Dağları (Revasiye) aşağıda daha detaylı anlatacağız. Hristiyan bir oryantalist olan Watt kadar objektif olamayan ateistler, Kur'an'da

hata arama gayretinden vazgeçmeseler de, gerçekler her zaman eninde sonunda ortaya çıkmaktadır. M. G. Watt, 'Hz. Muhammed'in Mekke'si' adlı kitabın 17. sayfasında şöyle söylemektedir: "Eğer Kur'an, -tesadüfen bile olsa- yeryüzünün Güneş'in etrafında dönüyor olduğunu söylemiş olsaydı, bu, düşmanlarına Kur'an'ı reddetmek için ekstra bir gerekçe sunacaktı. Bunun yerine, oldukça açık ifadelerle 'Allah'ın yaydıkça yaydığı, düz bir yeryüzünden' bahsedilir. Bunu ifade etmek için, birkaç farklı Arapça kelime kullanılmaktadır. Ancak bunların hepsi, kuşkusuz yeryüzünün düz olduğuna dair özel bir vurgu taşımamaktadır."

Nebe, 6-7: "Yeryüzünü bir döşek yapmadık mı? Dağları da birer kazık?"; Enbiya, 31: "Yeryüzüne onları sarsmasın diye sağlam dağlar yerleştirdik."; Nahl, 15: "O, sizi sarsmaması için yere sağlam dağlar yerleştirdi." Depremi dağlar mı önlüyor şimdi yani, e hadi hiç deprem olmasa neyse de daha 4 yıl önce sallandık.

Nebe, 6. ayetteki 'döşek' kelimesini açıkladık. Nebe, 7. ayette 'cibal' yani dağ kelimesi geçer ve kazığa benzetilir. Kazıkların görülen kadar görülmeyen bölümleri de vardır! "Dağların bir de gözükmeyen yeraltına doğru inen bölümleri vardır. "The Earth" (Yeryüzü Kitabının yazarı Frank Press: "Dağları, kökünün çoğu toprağın derinliklerinde olan çiviye (wedge like shape) benzetir." (Frank Press, Earth, s. 435; Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 34) "Kıtaların daha kalın olduğu dağlık bölgelerde yer kabuğu mantoya derinlemesine saplanır." (Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe, General Science, s. 305) Prof. Siaveda: "Kıtalardaki dağlarda, hafif ve yoğunluğu az madde yerin içine doğru kök olarak uzanır. Okyanuslardaki dağlarda da, dağı kök gibi destekleyen hafif madde vardır." (beconvinced.com/science/QURANMOUNTAIN.htm) Mesela Everest dağı yaklaşık 9 km. iken gözükmeyen kısmı yaklaşık 125 km. uzunluğundadır. Yani ayette bilimsel bir mucize vardır.

Dağlar ve deprem ilişkisini anlatan ayetler için iki yorum vardır ve ikisi de bilimle uyum halindedir. Enbiya, 31 ve Nahl, 15. ayetlerde dağ diye tercüme edilen kelimenin aslı, Arapça dağlar anlamına gelen 'cibal' değil, ağırlıklar anlamındaki 'revasiye' kelimesidir. Eğer bu kelimeyi dağlar anlamında çevirirsek birinci yorum şudur: "Onları sarsmasın diye yeryüzüne dağları yerleştirdik." (Enbiya, 31) Dağların yerkabuğunun genel dengesini sağlamadaki etkisi 'izostasi' diye tanımlanır. Webster's New Twentieth Century Dictionary'de (Webster'ın yeni 20. yüzyıl sözlüğü) bu terim şöyle açıklanır: "Jeoloji'de dağların Dünya yüzeyinin altında oluşturdukları yerçekimsel kuvvet sayesinde yerkabuğunun genel dengesinin sağlanması!" (Ayrıca detay için: M. J. Selby, Earth's Changing Surface, s. 32) The Earth (Yeryüzü) adlı kitabın yazarı olup, aynı zamanda ABD Bilimler Akademisi başkanı olan Frank Press de bu görüşü savunmaktadır. Yine dağlık ve kayalık bölgelerde kurulmuş evlerde deprem hasarlarının daha az olduğu ve dağların depremin şiddetini emdiği bilinen bir gerçektir. (Prof. Dr. İlyas Yılmazer; Doç Dr. Ali Özvan, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Jeoloji Mühendisliği Bölümü, "Van Toplu Konut Modeli Anadolu'da Nasıl Yaygınlaştırılabilir?" Bildirisinden) Dünyamızın merkezindeki dinamik hareketlilik (iç kuvvetler), dünyamızın dönmesi, kıtaların hareket halinde olması gibi nedenlerle yeryüzünde bulunan 15 büyük tektonik plakalar birbiri ile çarpışır ve bu dağların oluşumuna ve depreme neden olur. Yerkabuğunun zayıf noktalarının dağlar ile kalınlaşarak dengelenmesi sayesinde tektonik plakalar üzerine binen stres dengelenir. Dağlar yeryüzünde büyük bir denge unsuru olarak görev yapar ve sarsıntıları azaltır. Muhammed Esed de ayeti şöyle açıklamaktadır: "Yer kabuğunun, yer altındaki mağma ve gaz tabakalarının üzerini kapatıp dışa püskürmesini büyük ölçüde önleyecek bir yapı kazanmasıyla dünyanın üzerinde yaşanabilir hale gelişine işaret" edilmektedir. (Esed, Kur'an mesajı, s. 643-644)

'Dağlar sarsıntıyı engelliyorsa, neden Japonya gibi dağlık bölgelerde depremler çok oluyor da, Arabistan gibi düz bölgelerde depremler daha az görülüyor?' sorusu akla gelebilir. Öncelikle daha yeni, 2023 Kahramanmaraş depremini hep beraber yaşadık ve bu deprem dağlık değil ovalık alanlarda olmuştur. Zaten yerleşim alanı olarak dağlık alanlar boşuna önerilmemektedir. Çünkü deprem sarsıntılarına karşı en güvenilir alanlar dağlık alanlardır ve yerleşim için bu

kayalık alanlar önerilmektedir. (İHA, 15 Ekim 2023; Habertürk, 14.02.2023) Çünkü dağlar denge sağlayıp deprem sarsıntısını azaltır. (Dağların sarsıntıları engellemesi ve itirazlara cevaplar için; youtube.com/watch?v=q_rQGL8DGFQ ve youtube.com/watch?v=hL8bKmzrbSU) Bu nedenledir ki 8.1 büyüklüğündeki 2015 Nepal depreminde can kaybı çok az olmuştur. Çünkü alan dağlık bir alandır ve sarsıntı daha az hissedilmiştir. (researchgate.net/publication/338849858_The_Influence_of_Surface_Topography_on_the_Weak_Ground_Shaking_in_Kathmandu_Valley_during_the_2015_Gorkha_Earthquake_Nepal) Kısaca Kur'an, dağların depremleri engellediğini söylememekte bilakis dağların 'sarsıntıyı' azaltan bir vazifesi olduğunu ifade etmektedir.

İkinci yorum: Enbiya suresi 31. ayette de, Nahl suresi 15. ayette de 'dağlar/cibal' değil, 'ağırlıklar/revasiye' ve 'deprem' anlamına gelen 'zelzele' değil, 'sarsıntı' anlamına gelen 'temid' kelimeleri geçmektedir. Arapça dağ, 'cebel' demektir. 'Cibal' ise, çoğul yani dağlar anlamına belir. Ayetlerde cibal kelimesi değil, 'rasi' kelimesinin çoğulu olan "revasi" kelimesi geçmektedir. Rasi kelimesi, "bir yerde sabit olmak, bir baskı unsuru olmak, bir yere yerleşmek, ağırlık" anlamlarına gelir. Her iki ayetin de Arapçasında 'fi' harfi ceri kullanılmaktadır. Anlamı 'içinde' demektir. Ayetleri kelime kelime tercüme edecek olursak: Fi: 'içinde bulunur', neyin içinde? Erzi: 'Yer'in.' Ne bulunur? Revasiye: Ağırlıklar. Ayetin kelime kelime toplu meali: "Allah yerin 'içine baskı yapan ağırlıklar' koymuştur." şeklindedir. Bu 'ağırlıklar' yerin içinde magma tabakasında bulunur. Allah (cc) yerin 'üzerine' değil 'içine' ve 'cibal' yani dağ değil 'revas' koymuştur. Ve bu iki ayet yeryüzünün ilk oluşumunu anlatmaktadır ki, kastedilen levhaların sarsıntılarıdır ve bu ağırlıklar sarsıntıları engellemektedir. (Kur'an Yolu, III/384)

Bakara 22: O rabbiniz ki yeri size döşek, göğü de size yüksek bir tavan yapmış, Hicr 19: Biz yeri yaydık, üzerinde sabit dağlar bıraktık. Kaf 7: yeri nasıl yaydık. yorum: bu da yeri tepsi yapan bir başka ayet.

Önce tüm ayetlerin tam tercümelerini verelim: "Yeryüzünü uzattı." (Rad, 3; Kaf, 7; Hicr, 19) "Yere; nasıl yayılıp döşendi?" (Ğaşiye, 20) "Yeryüzünü yayıp döşedi." (Naziat, 30) Günümüzden 3.7 milyar yıl önce, şimdikinin sadece %10'u kadar yeryüzünde bir alan vardı. (Von Huene, Roland; Scholl, David W. (1991). "Observations at convergent margins concerning sediment subduction, subduction erosion, and the growth of continental crust". Reviews of Geophysics. 29 (3): 279–316. Bibcode:1991RvGeo..29..279V. doi:10.1029/91RG00969) Zamanla yeryüzü 'uzadı' ve 3 milyar yıl önce günümüzdekinin % 25'i kadar oldu. 2.6 milyar yıl önce ise günümüzdekinin % 60'ına kadar kıtaların uzaması devam etti. (Taylor, S.R.; McLennan, S.M. (1995). "The geochemical evolution of the continental crust". Rev. Geophys. 33 (2): 241–265. Bibcode:1995RvGeo..33..241T. doi:10.1029/95RG00262) ve günümüzde de hâlâ kıtaların yani yeryüzünün uzaması devam etmektedir. Tıpkı Kur'an'ın ifade ettiği gibi. (bilimveyaratilisagaci.com/2020/12/yeryuzunun-uclarindan-eksilmesi; bilimveyaratilisagaci.com/2020/01/Kur'anda-dunyanin-sekli-pervane)

Dünyanın ilk oluşumu esnasında yer kabuğu soğumaya başlar ama alttaki sıvı magma, üzerinde yüzmeye de devam etmektedir. Bu tabaka gerek birbirine çarptıkça gerekse alttan gelen basıncın etkisi ile dağları oluşturmaya başlar. Bu dönemde yer küre girintili çıkıntılı bir yapı halindedir. Zamanla güneşin ve suların aşındırıcı etkisi ile milyarlar yıl içinde dağlar ufalanarak toprağı oluşturmuş ve bu topraklar erozyonla vadilere inmiş ve sonunda da toprakla dolan yer küre düzlenmiş, 'yayılmış' ve hayatın oluşması için 'adeta döşek gibi' serilmiştir. (science.sciencemag.org/content/335/6070/810; nationalgeographic.org/encyclopedia/weathering; link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-642-53715-8_4) Ayette geçen firaş: Döşek

kelimesi yeryüzü ile insanın ilişkisini anlatmak için kullanılmıştır. Bu kelime aynen bir teşbih-benzetme sanatı olarak Nebe, 6. ayette de geçmekte ve yine aynı surenin 10. ayetinde bu defa da gece bir 'örtüye' benzetilmektedir. Rum 26. ayette ise yer ve göklerin Allah'a 'boyun eğdiği' ifade edilmektedir. Mülk 15. ayet, 'Yeryüzünün insana boyun eğdiğinden' bahseder ve ayetin devamında, 'yerin omuzlarında (üzerinde) dolaşın' ifadesi yer alır. Görüldüğü gibi ayetlerde peşpeşe benzetme/mecaz sanatları kullanılmıştır! Allah yeryüzünü insanın rahatça yaşayacağı bir ortamda adeta döşek gibi yaratmıştır. (Bakara, 29; İsra, 70; Mü'minun, 40/61-64) Dünya insanın evi imiş gibi rahatça yaşayabileceği bir yer olarak yaratılmış ve tüm detaylar ona (insana) göre ayarlanmıştır. Yukarıda da değindik, bitki ve hayvanlar insanlara hizmet için yaratılmıştır! ('Allah'ın varlığının ispatı', 'Ateim Yanılgısı' ve 'Evrim' adlı yazılarımızda da bu konular anlatılmaktadır.) Ya göklerdeki ihtişam! Gezegenlerin itme çekme kuvveti ile oluşan denge, kara delikler, İnsani İlke ve İnce Ayar, dört temel kuvvet -yerçekimi kuvveti, elektromanyetik kuvvet, güçlü nükleer kuvvet ve zayıf nükleer kuvvet- tüm bunlar hep bir düzene, dolayısı ile insanın rahat huzuruna işaret etmekte değil midir? İşin dikkat çekici yönü, tüm bunlarda insanın hiç müdahalesi yoktur ve insanın iradesi dışında tüm bu denge kurulmuştur ve işlemektedir. Zaten Bakara 22. ayetin 'devamın da' "Gökten su indirip onun aracılığı ile size rızık olarak topraktan çeşitli ürünler çıkardı" buyrularak konuya açıklık da getirilmektedir. Yani ayetlerin asıl amacı, uyum/dengeye dikkat çekmek, kainat kitabını okumaya yönlendirmek ve buradan da Yüce Yaradan'a ulaşmamızı sağlamaktır. Diğer ayetlerde (Hicr, 19 ve Kaf, 7) yerin, dağlara göre daha yayılmış olduğu ifade edilirken, "Belirli bir ölçü" ifadesi ile de yine aynı mesaja, yeryüzündeki dengeye dikkat çekilmektedir.

Zariyat : 47-48 bu ayeti anlamamızı kolaylaştırır:"...yeryüzünü de döşeyip yaydık. bakınız biz ne güzel döşeriz."

Zariyat, 47. ayet: "Göğü gücümüzle biz kurduk, şüphesiz biz onu genişleticiyiz." diye bilimsel bir mucizeye işaret edilirken (Big Bang) bir sonraki ayetten Kur'an'ın bilim dışılığına delil bulabileceğini ümit edenler ancak ateistler olabilir! Allah'u Teâlâ yeryüzünü, insanın rahat yaşaması için beşik gibi yaratmıştır. İnsanlar o dengeyi bozmadıkça (Rahman, 1-9) yaşam denge içinde devam edecektir. Ayette geçen "döşeme" fiili (ki, ayette 'döşedik' denmektedir, 'yaydık' denmemektedir) Arapçada 'döşek/yatak' anlamına gelen 'frş' kökünden türetilen fiil ile ifade edilmektedir ve 'konfora, rahatlığa ve düzene' işaret etmektedir. Artık kula düşen nimetini, rızkını aramaktır. "Ne güzel döşeyiciyiz." şeklinde son bulan bu ayet, tüm 'yaymak, döşemek' şeklindeki eylemlerin amacına işaret etmekte, yaratılanlardaki mükemmelliğe dikkat çekip Yaratana ulaşılması istenmektedir!

İnsanlar ne için yaratılmışlardır?

Zariyat suresindeki ayette insanların 'kulluk için' yaratıldığından söz edilirken, A'raf suresindeki ayette ise çoğunun cehennem için yaratıldığından söz edilmektedir. Zariyat suresinde yaratma fiili 'haleka' şeklinde geçerken, A'raf suresindeki ayette ise yaratma 'haleka' değil, türeyip çoğaltma anlamındaki 'zare'nâ' kelimesi geçmektedir. Zariyat 56: "Ben, cinleri ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım" Burada söz konusu olan durum ilk yaratılmadır. İnsanların yaratılması için "haleka" fiili kullanılmıştır. A'raf suresindeki bahsi geçen 179. ayetin öncesini, 175. ayetten itibaren okursak, Allah'ın ayetlerinin kendisine ulaştığı ama ayetlerden yüz çeviren, küfrü tercih eden, bu nedenle de Allah'ın hidayetine muhatap olmayan bir kişiden bahsedildiği görülür. 179. ayette ise, Zariyat suresinde de ifade edildiği gibi "ibadet için yaratılan insanların tercihlerini, yaratılış amaçlarının dışında kullandıkları" ifade edilmekte ve "And olsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi türetip çoğalttık (zare'nâ). Kalbleri vardır, bununla kavrayıp anlamazlar, gözleri vardır bununla

görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler.” (A’raf 179) buyurulur. Burada kastedilen ilk yaratılma değil, türetip çoğaltılmadır: ‘Zare’nâ’ Türkçeye yaratmak şeklinde çevrilseler de Arapça asıllarında iki ayrı fiildir ve dolayısı ile iki farklı anlam kastedilir. İlk yaratmada (haleka) tercih yoktur ama ‘zare’nâ fiili tercih sonucu olan duruma işaret eder. Konuya ek olarak, ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ ve ‘Kur’an, akıl, kalp’ başlıklı yazılarımıza da bakılabilir.

Hüküm gününde inkar edenlerin kitapları hangi tarafından verilir?

“Kimin de kitabı ‘ardından’ verilirse” (İnşikak, 10) “Kitabı ‘sol eline’ verilen ise; o da, der ki: "Bana keşke kitabım verilmeseydi.” (Hakka, 25) İnşikak suresinin 10. ayetinde kitabı ardından verilenlerden söz edilmektedir. Burada cehennem ehlinin kitabının arkalarından uzatıldığı anlaşılmaktadır. Hakka suresinin 25. ayetinde ise kitabın cehennem ehlinin sol ellerine verileceği bildirilmektedir. Bu iki ayet arasında hiç bir çelişki yoktur. Birinde kitabın uzatıldığı yön yani arkalarından uzatılmasından, diğerinde ise kitabın cehennem ehlinin sol ellerine verilmesinden söz edilmektedir. Yani cehennem ehlinin kitabı arkalarından uzatılarak sol ellerine verilecektir. Çelişki bir yana, iki ayette söylenen ifadeler birbirini tamamlamaktadır.

Kıyamet Günü İnsanlar Kaç Grup olacak?

“Sizler de üç gruba ayrıldığınız zaman: Biri, amel defteri sağından verilenlerdir; ne mutlu o sağından verilenlere! Diğeri amel defteri solundan verilenlerdir; ne bedbaht o solundan verilenler! Önde olanlar; (erdem, amel ve ödülde) önde olanlar; İşte onlar nimetlerle dolu cennetlerde Allah’a ‘en yakın’ olanlardır.” (Vakıa 7-12) “Ayetlerimizi inkar edenler ise, işte onlar soldakilerdir. Cezaları, kapıları üzerlerine sımsıkı kapatılmış bir ateştir.” (Beled, 20) Allah, ilk surede insanların kıyamet günü, kitabı sağından verilenler ve kitabı solundan verilenler olmak üzere iki gruba ayrıldığını söylemektedir. 3. grup ise, önde olanlardır. Onlar Allah’a en yakın olanlar olarak kitabı sağından verilenlerden bir adım önde olacaktır. Yani iyiler ehli iki gruptan oluşur. Sağdan kitabını alanlar ve onlara önderlik yapanlar. Fazilette, amel, iyilikte o kadar öndedirler ki, sağdakilerden farklı olarak kendilerini taltif etmek için ayet onları ayrı bir grup olarak nitelendirmiştir. Beled suresinde ise zaten kaybedenler grup olan soldakilerden bahsedilmektedir ki, detay yukarıda açıklanmıştır.

Tarık Suresinde bahsedilen meni mi? İnsan mı?

Tarık 5-8. ayetler. “İnsan bir baksın, hangi şeyden yaratıldı? O insan dökülüp atılan bir sudan yaratıldı. Yine o bel kemiği ile kaburgalar (sulb ve terâib) arasından çıkar. Şüphesiz (Allah), yine o insanı yeniden-döndürüp yaratmaya güç yetirendir.” Ayeti farklı açılardan ele alan ve her biri bilimsel temelli üç yorumu aşağıda vereceğiz ki, üçü de birbirini tamamlamaktadır. Üroloji profesörü Zeki Bayraktar’ın yorumu: Ayet hem kadın hem erkeği kasteder ve bel ile leğen kemiklerinden bahseder. Ayette, 'erkek' anatomisinden bahsederken de "sulb ve terâib" kelimeleri kullanılır. Sulb (Omurga) bölgesinden kasıt nedir? 'Ductus deferens' spermlerin taşındığı kanaldır. Testiste üretilen sperm bu kanalla vücudun içerisine girer, idrar kesesinin arkasını dolanır, prostat bezinin içerisine ve oradan da idrar kanalına gider. Terâib: Kaburga bölgesidir. Damar, sinir sistemi, terâib (kaburga) bölgesinden itibaren başlar. Damar ve sinirler terâib bölgesinden beslenir. Yani sulb ve terâib bölgesinin tamamı, spermin/meninin atılmasını sağlayan, koordine eden mekanizmadır. Yani, 'atılan su', sadece testislerden ibaret değildir, bunun damarları, kanalları, sinirleri, dolaşım sistemi vardır ve bu sistem, ayetin belirttiği bölgedir. (youtu.be/PcNLIfnBoe4) Prof. Dr. Mehmet Okuyan’ın yorumu: "İnsan nereden yaratıldığına bir baksın." Bakılacak yeri de Kur’an bildiriyor: “İnsan akan bir sıvıdan yaratıldı. O sıvı kaburga ile belkemiği arasından çıkar." Ayette üzerinde durulan akan sıvı nedir? İnsan, sperm

ve yumurtanın birleşiminden oluşur. Embriyoloji alanında çalışanların açıklaması şöyledir: Erkeklerin ve kadınların üreme hücrelerinin 'ilk yaratıldığı' yer, kaburga ile bel kemikleri arasındadır. Sonra yavaş yavaş kadının yumurtalıkları aşağı doğru akar ve erkeğin de spermleri de testislere doğru gelir." (youtube.com/watch?v=RXPvuZ2eE8E) Bilimveyaratilisagaci.com sitesinde de kadın fizyolojisi konusundaki detaylar aktarılır: Kadın üreme organlarından yumurtalık üzerinde ayda bir defa folikül oluşmakta ve bu folikül patlayarak içindeki yumurta hücresini fallop tüpüne doğru hızla fırlatmaktadır. Baloncuktaki bu patlama sonucu meydana gelen "tazyikle fırlatılma olayı" sayesinde yumurta hücresinin gideceği yere ulaşması sağlanmaktadır. Eğer tazyikle atılma olmasa idi yumurta hücresi rahime varamayıp karında farklı noktalara tutunacaktı. İnsanın yaratılışı bu hücrenin bulunduğu tazyikli suyla başladığı için Kur'an bu olayı 'tazyikli atılan sudan yarattık' diye belirtmiştir. (bilimveyaratilisagaci.com/2017/12/sperm-bel-ile-kaburga-kemikleri-arasindan-atilir) Üroloji ve Embriyoloji uzmanı Prof. Dr. Cengiz Yıldız da benzer görüşü dile getirir: "Ayette bahsedilen kadının oosit hücresidir ki, ovaryum'dan yumurta atımından ayette aynen bahsetmektedir." (youtube.com/watch?v=41qvQYiYkqo)

Ayette insandan bahsedildiği şeklinde bir yorum da vardır. Çünkü 8. ayet insandan bahseder. (A. C. Meriç, Muhtelif 2, s. 57) Görüldüğü gibi, ateistlerin iddialarının zıttına bilimle çelişen değil, bilimsel bir ayet ile karşı karşıyayız.

Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir? Peygamberler neden sadece Ortadoğuya gelmiştir?

Oryantalistler, İslam'ı Hristiyanlığın yayılmasına engel bir din olarak gördüğü için, İslam'ın evrensel bir din olmadığını ispat etmeye çalışarak rakiplerinden kurtulmak istemektedir ve bu da anlaşılabilir bir çabadır! Ünlü İslam düşmanı Oryantalist Caetani'nin "Dünyayı Hristiyanlaştırabilmek için İslam dinini Araplara hatta sadece Mekke'ye gönderilmiş bir din olarak göstermeye çalışmaktan daha doğal ne olabilir ki?" (Mustafa Asım Köksal, Oryantalist Leone Caetani'nin İslam Tarihi'ne reddiye) Ama aynı sonuca farklı nedenlerle ulaşmak isteyen ateistler hâlâ ne peşindedirler, kime hizmet etmektedir eminim kendileri de bilememektedir! Peki gerçek aslında nedir?

"Biz her elçiyi, kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın." (İbrahim, 4) ayetini, peygamberimizin sadece Araplara gönderildiğine delil olarak kullanmak isteyenler vardır. Halbuki ayet çok açıktır. Elçinin gönderildiği toplum hangi dili konuşuyorsa, elçi de aynı dili konuşmaktadır. Bu tarih boyunca böyle olmuştur. Ancak bu şekilde elçiler Allah'ın vahyini çevrelerindeki insanlara eksiksiz, kusursuzca ve tam olarak aktarabilmişlerdir. Bu sebeple, elçiye vahyedilen kitap da elçinin ve kavminin dilinde gönderilmiştir. Bundan daha doğal bir şey de olamaz zaten: "Şayet biz onu yabancı dilde okunan bir kitap olarak indirseydik mutlaka şöyle diyeceklerdi: "Ayetlerinin açık seçik anlaşılır olması gerekmez miydi? Bir Arap'a yabancı dilden bir kitap, öyle mi!" De ki: "O, inananlar için bir rehber ve şifadır; inanmayanlara gelince onların kulaklarında bir sağırlık vardır, Kur'an onlara kapalıdır. (Sanki) onlara çok uzaktan sesleniliyor." (Fussilet, 44) Ama aksine, ateistler doğru olan metodu bile 'çelişki' şeklinde sunmaktan geri kalmamaktadır. Kur'an'ın evrenselliğini açıkça ispatlayan ve ateistlerin görmediği birçok ayeti kerime bulunmaktadır. "Seni insanlara elçi gönderdik." (Nisa, 79) "O, âlemler için bir öğüttür." (Tekvir, 27) "Kur'an 'bütün âlemlere' nasihattir." (Yusuf, 104) "O Kur'an 'bütün âlemlere' bir hatırlatmadır." (Sad, 87) "O Kur'an 'bütün âlemler' için bir öğütten başka bir şey değildir." (Kalem, 52) "De ki: "Ey insanlar! Gerçekten ben göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın hepinize gönderdiği elçisiyim." (A'raf, 158. Ayrıca, Ali İmran 20 ve 75; Cuma 2; Bakara 78. ayetlere de bakılabilir.) Peygamberimiz önce "Yakın çevresini" (Müddessir, 1-2) sonra "Mekke'yi" (En'am, 92) sonra tüm "Âlemleri" (Sebe, 28) irşatla görevlendirilmiştir. Kur'an, aşama aşama Mekke'den tüm

insanlığa yayılan ve mesajı evrensel olan ilahi bir kitaptır. Zaten sadece Mekke'ye peygamber gönderilse, Akabe biatlarında Medine halkı O'na neden biat etsin, Medine'ye neden çağırsın ve en önemlisi neden Mekke müşrikleri peygamberimize ve Medinelilere "Mekke'ye gönderilen peygamberi siz neden çağırıyor ve sen de neden gidiyorsun?" diye itiraz etmesin? Hz. Muhammed'in tüm insanlığa gönderilmiş bir peygamber olduğu ve Kur'an hükümlerinden kıyamete kadar tüm insanların sorumlu olduğu pek çok ayette zaten vurgulanmıştır: "Biz seni ancak 'bütün insanlığa' bir müjde verici ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar." (Sebe, 28) "Müşrikler hoşlanmasa da dinini 'bütün dinlerden' üstün kılmak üzere peygamberini gönderen Allah'tır." (Tevbe, 33) Fransız oryantalist Roger Arnaldez de Kur'an'ın evrensel bir ilahi mesaj olduğunu açıkça ifade etmektedir: "Kur'an, yeryüzünün tanımış olduğu en büyük çapta 'evrensel bir davet' getirmiştir." İskoç oryantalist W. Montgomery Watt, "Hicretten 'önce bile' Hz. Muhammed'in davetinden, 'evrensel' olarak bahsedilmektedir." (M. Watt, Hz. Muhammed'in Mekke'si, s. 131) demektedir. Yine, İslam'ın evrenselliğini İngiliz oryantalist Thomas Walker Arnold, "İslam'ın çağrısı sadece Araplar için değildi, Hz. Muhammed zamanın önemli hükümdarlarına mektuplar da yolladı." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 50), Hintli filozof Swamı Ramdas: "Peygambere Tanrı'nın gönderdiği bu vahiy kesinlikle evrenseldir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 16), Alman oryantalist Eduard Sachau: "Allah'ın mesajları sadece Araplarla sınırlı olmayıp bütün insanlık için geçerlidir. Hz. Muhammed muhakkak O'nun elçisi olarak 'bütün insanları' itaate çağırmakla görevlendirilmişti." (Eduard Sachau, Uber den zweiten Chalifen Omar, s. 293) sözleri ile ilan etmektedirler. Ayrıca Peygamberimiz sadece Araplara gönderilmiş bir peygamber olsaydı Bizans, Sasani, Mısır, Habeşistan hükümdarlarına neden İslam davet mektupları gönderilsin ve görevinin sınırlarını aşıp tebliğ görevinin dışına çıksın? Aksine, "İslam evrenseldir ve Hz. Muhammed Hicret'in 7. yılında, dünyanın belli başlı devlet başkanlarına mektuplar göndermiştir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 70) "Gelen bu peygamber hiçbir kavmin sözcülüğünü yapmıyor, hiçbir milletin hakimiyeti adına bir şey söylemiyor, 'tüm insanlığın kurtuluşu' için 'evrensel bir mesaj' sunuyordu." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 42)

Davet mektuplarının gönderildiği ülkeler

Oryantalistler daha sonra da, "İlk başlarda Mekke'deki ayetlerde 'Ey iman edenler' ibaresi varken, daha sonra yerine 'Ey insanlar' sözü kullanılmaya başlandı, bu da Muhammed'in zamanla hedefini büyüttüğü anlamına gelir" şeklinde yorumlar yaparlar. Halbuki bu iddiaların da aksine, 'Ey iman edenler' ifadesi de, 'Ey insanlar' ibaresi de Medeni/Medinede inen surelerde de geçmektedir. Ayrıca Mekki/Mekke'de inen surelerde de cihanşümul, evrensel davet mesajları vardır. Mesela Tekvir suresindeki "Kur'an âlemler için bir öğüttür, âlemlerin Rabbi Allah'tır." (Tekvir, 27-29) ayeti buna örnek verilebilir. (Prof. Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 210) Ayrıca "Mekki bir sure olan Enbiya suresi 107. Ayette, "Biz seni bütün âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik." Yine Mekki bir sure olan Sebe suresinin 28. ayette de, "Biz, seni bütün insanlara müjdeci ve uyarıcı olmak üzere gönderdik." buyurulmaktadır.

Yine Maide suresi 15. ayette, "Ey ehli kitap, elçimiz size geldi." buyrularak onlara da peygamber olarak gönderildiği açıkça ilan edilir. (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 32) Saf suresi 9. ayette, "O Allah ki, Rasulü'nü hidayet ve hak dinle, o dini, her dinden üstün kılmak için göndermiştir, müşrikler istemese de." ifadeleri geçmektedir. Ayette geçen "Hak din" ifadesinden kastedilen, İslam'dır: "Allah katında din İslam'dır." (Ali İmran, 19) 'Diğer her din'den kastedilen ise, başta muharref/bozulmuş olan Yahudilik ve Hristiyanlık olmak üzere tüm ilahi ve beşeri dinlerdir. Üstünlüğün kapsamı hem dünya, hem de tüm 'âlemler'dir. Dolayısı ile bütün insanlığın İslam davetinin muhatabı olduğu açıkça görülmektedir. Hz. Muhammed'in Bilal'e, 'Habeşin ilk meyvesi', Süheyb'e, 'Rum'un ilk meyvesi' demesi de bu vizyonun göstergesidir. "Selman İran asıllı ilk Müslüman idi. İslam'ın Araplarla sınırlı olmadığını, Hz. Muhammed faaliyetleri ile açık ve net olarak göstermiştir. Daha sonra da bütün topluluklara İslam'ın anlatılması için elçiler gönderilmiştir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 52) O nedenle de dünyanın dört bir tarafında 1400 senedir her milletten insana tebliğ yapılmaya devam edilmekte ve her toplumdan insanlar da yüzlerce yıldır bu davete akın akın icabet etmektedir. Bu konuda, 'İslam'ın Dünyada Yayılışı' adlı yazımıza bakılabilir.

"Kur'an, insanların sorunlarını çözen öneriler ileri sürdüğü için evrenseldir. Kur'an'ın ilk muhatapları cahiliye Araplarıdır. Fakat onların sorunları bugün dahi bütün dünyanın içine düştüğü sorunlardır: Şirk, kibir, içki, faiz, zina, hırsızlık, gıybet, iyiliksizlik, adaletsizlik, yardımlaşmama gibi." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 73, 144) "Ateistlerin neredeyse baş tacı ettikleri komünizm, sosyalizm ve anarşizm gibi ideolojilerin ilk metinleri belli bir dilde üretilmiştir. Karl Max'ın İngilizce yazması, bu ideolojinin Rusya'da kabul edilmesine engel teşkil etmemiştir. Hz. Muhammed, Mekke Panayır yerine gelen her milletten insana İslam'ı duyurmayı görev bilmiştir. Medine döneminde ise İranlı, Rum, Habeşli her ırktan ve her renkten Müslüman olanlar vardı. Ayrıca, Bizans, İran, Mısır gibi dönemin en güçlü devlet adamlarına yazdığı davet mektupları vardı." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 114, 115)

"İnsanlığın ilk yerleşim yeri Mezopotamya ve Maveraünnehir bölgesidir. Peygamberler sadece Ortadoğu'dan çıkmamıştır. Ama insanlık, orada başlamış, eski medeniyetler orada kurulmuştur." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 46, 49) "Ortadoğu medeniyetlerin beşiğidir." (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 94) Hadis kaynaklarında zaten, 124.000 veya 224.000 peygamber gönderildiği açıkça ifade edilir. (Ahmet b. Hanbel, Müsned, V/265-66; İbn Hibban, Sahih, II/77) "Kur'an, ilk muhatapların hiç tanımadığı, bilmediği uzak diyardaki peygamberlerden söz etseydi muhataplar açısından verilen bilgilerin doğruluğunu test etme imkanı da olmayacaktı." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 145) "Kıssaların amacı peygamber listesi vermek değildir. Ana hedef, eğitimin unsuru olan mesajlardır. Amaç eğitimse, muhatapların tanıdığı ve bildiği coğrafyalardan örnekler getirmek daha doğal değil midir?" (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 129) Nuh tufanı benzeri anlatılar ABD'de, Norveç ve Türk efsanelerinde bulunmaktadır. Bu da Hz. Adem'den itibaren İslam'ın gönderildiğinin delilidir." (Meriç, Muhtelif-1, s. 133-135) Bu konunun daha kapsamlı anlaşılması için ayrıca, İslam'ın Peygamberimizle başlamadığını hatırlatalım. Bu konuda, "İslam tüm dinlerin özüdür." başlıklı yazımıza bakılabilir. Yine Kur'an'a göre Musa da (A'raf, 104, Yunus, 90), Nuh da (Yunus, 72), İbrahim de Yakup da (Bakara, 120-132), Yusuf da (Yusuf, 38-40, 101), İsa da (Ali İmran, 51-52) Müslümandır. İslam ise tümünü kapsayan (Ali İmran, 84, Bakara, 137) tek ilahi dindir.

Haman kimdir?

Haman ismi Kitab-ı Mukaddes'te, Hz. Musa'dan yaklaşık 1100 sene sonra yaşamış ve Yahudilere zulmetmiş bir Babil kralının yardımcısı olarak (Kitabı mukaddes, Ester, Bap, 3:10) geçmektedir.

Kur'an'da ise Hz Musa döneminde adından bahsedilir. Kur'an'ı Peygamberimizin Tevrat ve İncil'den alıntılayarak yazdığını iddia eden oryantalistler, Hz. Muhammed'in bu kitaplarda anlatılan bazı konuların Kur'an'a yanlış aktardığını ileri sürmektedir. Önce bilimsel bulgulara bakalım ve sonra Kur'an ile Kitab-ı Mukaddes'teki bilgileri bu bilimsel gerçeklik ışığında karşılaştıralım.

200 yıl öncesine kadar Eski Mısır dilinde yazılmış kitabeler ve yazılar okunamıyordu. MS. 2. ve MS. 3. yüzyılda Hristiyanlığın yayılması ve kültürel etkisiyle Mısır, dinini olduğu gibi dilini de unuttu, yazılarda hiyeroglif kullanımı azaldı ve zamanla da sona erdi. Hiyeroglif yazısının kullanıldığı bilinen en son tarih MS. 394 yılına ait bir kitabedir. Bundan sonra bu dil unutulmuş ve bu dilde yazılmış yazıları okuyabilen ve anlayabilen kimse kalmamıştır. Ta ki, bundan yaklaşık iki yüzyıl öncesine kadar. Eski Mısır hiyeroglifi, 1799 yılında 'Rosetta Stone' adı verilen MÖ. 196 tarihine ait bir kitabenin bulunmasıyla çözülmüştür. Bu tabletin özelliği üç farklı yazıyla yazılmış olmasıydı: Hiyeroglif, Demotik (hiyeroglifin el yazısı şekli) ve Yunanca. Yunanca metnin de yardımıyla tabletteki Eski Mısır yazısı çözülmeye başlanılmış, tabletin tüm çözümü, Jean-Francoise Champollion adlı bir Fransız tarafından gerçekleştirilmiştir. Böylece unutulan bir dil ve bu dilin anlattığı tarih aydınlanmış ve eski Mısır uygarlığı, onların dinleri ve sosyal yaşantıları hakkında birçok şey öğrenilmiştir. (tr.wikipedia.org/wiki/Rosetta_Taşı) Hiyeroglifin çözümüyle konumuzu da ilgilendiren çok önemli bir bilgiye de erişilmiştir: "Haman" ismi gerçekten de Mısır yazıtlarında geçmektedir. Viyana'daki Hof Müzesi'nde bulunan bir anıt üzerinde bu isimden söz edilmektedir. Aynı yazıtta Haman'ın Firavun'a olan yakınlığı da vurgulanmaktadır. (Walter Wreszinski, Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien, 1906, J C Hinrichsche Buchhandlung) Tüm yazıtlara dayanılarak hazırlanan, "Yeni Krallıktaki Kişiler" sözlüğünde ise Haman'dan "Taş ocaklarında çalışanların başı" olarak bahsedilmektedir. (Hermann Ranke, Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen, Verlag Von J J Augustin in Glückstadt, Band I,1935, Band II, 1952) Gerçekten de ortaya çıkan sonuç müthiş bir gerçeği ifade etmektedir. Haman, Kur'an'a karşı çıkanların iddialarının aksine, aynen Kur'an'da geçtiği gibi Hz. Musa zamanında Mısır'da yaşayan ve Kur'an'da bahsedildiği gibi Firavuna yakın ve inşaat işleriyle ilgili bir kişidir. Nitekim Kur'an'da, Firavunun kule yapma işini Haman'dan istemesini aktaran ayet de bu arkeolojik bulguyla tam bir uyum içindedir: "Firavun, 'Ey seçkinler! Sizin için benden başka tanrı tanımıyorum. Ey Haman! Haydi, benim için tuğla fırınını yak, bana bir kule yap. Belki oradan Musa'nın tanrısını görürüm; ama kesinlikle onun bir yalancı olduğunu düşünüyorum' dedi." (Kasas, 38) Sonuçta, Eski Mısır yazıtlarında Haman'ın adının bulunması Kur'an aleyhinde birtakım zorlama iddia dile getirenlerin iddiasını boşa çıkarmakla kalmayıp, Kur'an'ın gerçekten Allah katından olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiştir. Zira Kur'an, Peygamber devrinde ulaşılması ve çözülmesi mümkün olmayan bir tarihi bilgiyi mucizevi şeklinde bize aktarmaktadır! Kitabı Mukaddes'te geçen Haman bölümü birçok batılı araştırmacı (Prof. Albert A. List, Lewis paton, Carey Moore gibi) tarafından, 'kurgu, hatta abartılı komedi içerikli hikaye-masal' şeklinde de nitelendirilmektedir. Kur'an'da geçen Haman karakteri ise eski ahitteki senaryodan 'çok farklı' özellikler göstermektedir. Kitabı Mukaddes'teki Haman karakteri ile ancak isim benzerliğinden bahsedilebilir. Çünkü iki karakter arasında 'hem zaman hem mekan farklılığı' bulunmaktadır. Oxford üniversitesi öğretim üyesi Adam Silverstein ("Haman's Transition From Jāhiliyya To Islam", Jerusalem Studies In Arabic And Islam, 2008 (published 2009), Volume 34, pp. 285-308) Ahitteki Haman ile Kur'an'daki Haman arasında üç fark olduğunu belirtir ve aradaki 'zaman-mekan (Ahitte İran'dan bahsedilmektedir!) farkı, karakterlerin özellikleri ve anlatılan konuların farklılığı' üzerinde geniş açıklamalar yapar! Tüm bu farklılıklar, K. Mukaddes'in Kur'an'a kaynaklık yapamayacağının da delilleridir. (A. H. Jones, "Hāmān", in J. D. McAuliffe (Ed.), Encyclopaedia Of The Qur'an, 2002, Volume II, op. cit. p. 399)

Not: Haman adının Mısır yazıtlarında h-m-n-h kökeni ile geçtiğini ve haman ile yazıtlardaki hmnh'nin aynı şey olmadığını ileri süren bir görüş de vardır. Bu iddiada bulunan ateist bir

arkadaş, hemen sonra haman kelimesinin Humajun kelimesinden türediği de ileri sürmüştür. Yani, Güya Kur'an'a cevap verdiğini iddia eden bu ateist, hmnh kökeni ile haman aynı değil derken, haman kelimesinin kökenini 'humajun' olarak göstermektedir ki, isimlerin diller arasındaki geçiş sürecindeki değişimini ilk önce kabul etmeyen bu arkadaş sonra kendi iddiasına delil olarak bu değişimi kabul ederek İslam'a saldırmaya çalışarak da çelişkiye düşmektedir. (Daha detaylı bilgi için şu kaynağa bakılabilir: islamic-awareness.org/Quran/Contrad/External/haman.html)

İşin ilginci, farklılıklardan haberdar olanların bu defa konuyu Muhammed yanlış anlamışa getirip, yine hata aramaya devam etmeleridir! "Onların kalpleri vardır, onunla gerçeği anlamazlar, gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları vardır ama onlarla işitmezler." (A'raf, 179) "Varacakları yer Cehennemdir. Orası ne kötü bir yerleşim yeridir." (Sad, 56)

Firavun boğuldu mu boğulmadı mı? "Derken Firavun, Musa'yı ve İsrailoğullarını Mısır'dan sürmek istedi. Biz de onu ve beraberindekilerin hepsini suda boğduk." (İsra, 103); "Nihayet bizi gazaplandırdıkları zaman onlardan intikam aldık. Hepsini suda boğduk." (Zuhruf, 55) Ayetler Firavunun boğulduğunu ifade ederken, Yunus 92. ayet: "Biz de bugün senin bedenini arkandan gelenlere bir ibret olsun diye kurtaracağız. Bununla beraber, insanların birçoğu ayetlerimizden yine de gafildirler." diyerek boğulmadığını belirtir, bu çelişki değil midir?

Firavun boğulduktan sonra bedeni ibret olması için sahile atılmıştır, denizde çürütülmemiştir. Nitekim, Cebelein mevkiinde, mumyalanmadığı halde hiç bozulmamış bir ceset bulunmuştur. (Celal Ediz, Üç Bin Yıllık Mucize", Gerçeğe Doğru *2*, s. 1-4) Firavunun boğulması hakkında A'raf, 135-136. ayet tefsirlerine (ve Ömer Faruk Harman, Firavun, DİA, XIII/118-121) bakılabilir.

Nuh'un tüm Oğulları gemiye bindi mi?

"Nuh da daha önceleri bize yalvarmıştı; biz de onun duasını kabul ettik, kendisini ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtardık." (Enbiya, 76) "Oğlu dedi ki; "Ben, beni sudan koruyacak bir dağa çıkacağım". Nuh da "Bugün Allah'ın merhamet ettiğinden başkasını, Allah'ın bu emrinden koruyacak kimse yoktur." dedi. Derken dalga aralarına giriverdi. O da boğulanlardan oldu." (Hud 43) İlk ayet ailesi kurtuldu derken, ikinci ayette oğlunun boğulduğu açıkça ifade edilmektedir. Peki, bu bir çelişki midir? Tabii ki hayır! Aynı konudaki tüm ayetleri bir arada okursak sorun kendiliğinden çözülmektedir. İnanmayan oğlu aileden kabul edilmemektedir: "Allah: "Ey Nuh! O kesinlikle senin ailenden değildir. Çünkü o salih olmayan bir amelin sahibidir. Hakkında bilgin olmayan bir şeyi benden isteme! Ben, seni, cahillerden olmaktan sakındırırım." (Hud, 46) Zaten, "yakınlarından maksat, kendisine inananlardır." (Kur'an Yolu Tefsiri, III/692, Hud, 36) Görüldüğü gibi, Allah'u Teâla Nuh'un o oğlunu Enbiya 76. ayette geçen ailesinden bir fert kategorisine koymamış ama inananları ise (Hud, 36) ailesinden saymıştır. "İnananlar kardeştir." (Hucurat, 10)

Allah'ın oğlu olabilir mi olamaz mı?

"Eğer Allah bir çocuk edinmek isteseydi, elbette yaratacağından, dileyeceğini seçecekti. Ama o bundan münezzehtir. O, tek ve kahredici olan Allah'tır." (Zümer, 4) "Gökleri ve yeri yoktan var eden O'dur. Eşi de olmadığı halde, nasıl olur da çocuğu olur? Her şeyi yaratan O'dur. Ve O, her şeyi bilendir." (En'am, 101) Münezzeh: Uzak, temiz demektir. Ayrıca ayetin sonunda, "O Allah tektir" denilerek yine oğlu olamayacağının altı çizilmekte sonrada 'Kahhar' sıfatına atıfta bulunulup, bu tür iddialarda bulunacaklara nasıl bir sıfatla kendini göstereceğini Yüce Allah haber vermektedir. Zaten ayetlerden 'oğlu olabilir' sonucu asla çıkarılamaz!

Her şey çift mi yaratılmıştır? Zariat 49. ve Yasin 36. ayetlerde bütün hayvanlar çift yaratılmıştır deniliyor fakat cifti olmadan bölünerek üreyen birçok canlı vardır.

Ayetlerde 'çift' diye tercüme edilen kelime Kur'an'da 'zevc' sözcüğü ile ifade edilir. Türkçede bile karı- koca için zevce yani 'eş' kelimesi kullanılmaktadır. Yani zevc, 'bir şeyin zıttı ile beraber olması, çift olması' demektir. Her şey çifttir. Siyah beyaz, artı eksi, gece gündüz, kadın erkek, beden ruh, dünya ahiret… Zaten müfessirler de (Kur'an'ı açıklayanlar da) "Her şeyden çift çift yaratma"yı açıklarken, daha çok "gece-gündüz, erkek-dişi, yer-gök, insan-cin, iman-küfür, ay-güneş" gibi karşıtları ile olan birliktelikleri örnek vermektedir. (Taberi, VVXII/8-9; Elmalılı Tefsiri, XI/4543-4544) "Kara-deniz, gece-gündüz birer 'çift' hükmündedir." (Zemahşeri, Keşşaf, s. 1054) Bu gerçeği, sonradan Müslüman olan Doktor Maurice Bucaille şöyle ifade etmektedir: "Zevc (çoğulu, ezvac) kelimesi, karı koca için olduğu gibi ayakkabılar için de kullanılır." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 304) "Tabatabai, birbirlerine mukabil çiftlerden her birisi diğerini tamamlamaktadır." (Tabatabai, Mizan, XVIII/386) derken de bu gerçeğe işaret etmektedir. Görüldüğü gibi zevc kelimesinden maksat 'diğeri, karşıtı, zıttı, kendini tamamlayanı' demektir. "Yüce Allah evreni zıtlıklar ahengi içinde yaratmıştır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 44) "Eğer melekler yaratılmamış olsaydı, zıt çiftler halinde yaratılma kanunu bozulmuş olurdu. Varlıklar ancak zıtları olduğunda bilinebilir. Eğer çirkinlik ve kusurluk yaratılmamış olsaydı, güzellik ve kusursuzluk bilinemezdi. Hastalık olmasaydı, sağlığın ne derece önemli olduğu takdir edilemezdi. Bu sebeple Allah varlıkları çiftler halinde yaratmıştır. Varlıklar, zıtları ile bilinirler. Kafamızda sıcak diye bir kavram olmasa, soğuk da bilinemez." (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 82, 199, 267) Fizikçi Paul Dirac: "Her bir elektronun aynı kütle değeri fakat 'karşıt yükte bir ikizinin' olduğu anlaşılmıştır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 289) derken de, yine aynı gerçeğin altını çizmektedir! Evet, sadece canlı değil, cansızlar da çift yaratılmıştır. Evrende canlı-cansız her şey, elektron, nötron ve protonlardan meydana gelmektedir. Bu üç unsurun da eşleri vardır ki, bunlar anti elektron, anti nötron, anti protondur. Buna göre her şey çifttir, ikili sisteme sahiptir. Bir zamanlar okullarda atomu tanımlarken "Bölünemeyen en küçük yapı birimi." şeklinde tarif edilirdi. Zaten atom Yunancada "bölünemez" anlamına gelen "atomos"tan türemiştir. Paul Dirac adlı bilim adamı atom parçacıklarının da çift yaratıldığını yani elektron karşısında pozitronun bulunduğunu tespit edip "Parite Kanunu"nu keşfetmiş (Hubert Reeves, İlk Saniye, s. 29-43; Murray Gell-Mann, Quark and the Jaguar, s. 177-198) ve bu sayede Nobel Ödülü kazanmıştır. Halbuki 1928 yılında 'elektronun artı yüklü bir eşinin var olması gerektiğini' söylediği zaman bilim adamlarınca alaya alınmıştı. Yani artık sadece madde değil, 'antimadde'den de bahsedilmekte, atom ve atom altı parçacıkların hepsinin karşıtının varlığından bahsedilmektedir. Eşeyli üremede ise, aynı türe ait iki bakteri yan yana gelerek aralarında geçici sitoplazmik köprü oluştururlar. Bu köprü aracılığıyla DNA molekülü, tamamen veya kısmen bir bakteriden diğer bakteriye aktarılır. Bu gen aktarımı olayına "konjugasyon" denir. Konjugasyon olayı ile yeni özelliklere sahip ve ortam şartlarına uyum sağlamış dayanıklı bakteriler oluşur. Eşeyli üremede gen aktarımında bulunan bakteri erkek, geni alan ise dişi olarak kabul edilir. Olay tamamlandığı zaman bakteriler arasında kurulmuş olan sitoplazmik köprü erir. Salyangozun üremesi için de çift olması gereklidir. "Salyangozlar hermafrodit (Çift eşeyli) canlılardır. Yani hem dişi ve hemde erkeklik organı aynı hayvanda bulunur. Fakat yine de çiftleşmeleri gerekmektedir." (Su Ürün. Müh. M. Suat İnan, Salyangoz biyolojisi ve yetiştirme teknikleri, s. 3) "Çiftleşme zamanında bir salyangoz dişi görevi görürken diğeri erkek görevi görür." (evrimagaci.org, 11 Tem 2018; Salyangozlar nasıl ürer? Sabah, 31.10.2023)

Maymunlara dönün ne demek? Bakara, 65; Maide, 60 ve A'raf, 166. ayetlerde insanlar ceza olarak maymuna dönüştürülüyor.

Teşbih/benzetme sanatı Kur'an'ın indiği dönemde sözlü sanatın geliştiği Araplar arasında çok yaygın olarak kullanılan bir üslup tarzı idi. "Araplar belağat konusunda çok ileri gitmişlerdi.

Panayırlarda, şairler şiir yarışması yaparlardı." (Profesör Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 163) Müberred, 'el-Kamil' adlı eserinde: "Şayet bir kimse, 'Araplar sözlerinde ekseriyetle teşbih kullanır' derse, bu söz doğrudur." derken, İbni Abbas: "Kur'an'ın herhangi bir yeri size kapalı gelirse, şiire (şiirde kullanılan sanat türlerine) müracaat ediniz. Zira şiir, Arapların divanıdır." diye açıklamada bulunmaktadır. Suyuti, "Mecaz gibi, kinayenin varlığı da alimlerin büyük çoğunluğu tarafından kabul görmüştür." (Suyuti, İtkan, II/789) derken Cahiz, el-Beyan ve't-tebyin'de ve İbn Kuteybe, Teʾvilü Müşkili'l-Ḳur'an'da 'Kur'an ayetlerinin mecazi anlamlarından' bahsetmektedirler. (Nasr Hamid Ebû Zeyd, el-İtticahü'l-ʿaḳli fi't-tefsir, s. 93; İbrahim Ukayli, Tekamülü'l-menheci'l-maʿrifiʿinde İbn Teymiyye, s. 129; Hulusi Kılıç, "Belagat", DİA, V/381) Kur'an ayetlerinin çoğunluğu hakikat tarzında ifade edilmişken bazı yerlerde ise mecaz ifadeler kullanılmıştır. (Zerkeşi, Burhan, II/255-299; Suyuti, İtkan, s. 494) Bu konuyu örnekleriyle 'Kur'an'da teşbih' adlı yazımızda ele aldığımızı belirtip sorumuza geçelim. Mücahid, İsrailoğullarının gerçekten maymun olmayıp sadece kalplerinin değiştirildiğini söylemektedir. Bu yoruma delil olarak da Cuma, 5. ayeti (Tevrat'la yükümlü tutulup da onun hakkını vermeyenlerin durumu, koca koca kitaplar taşıyan merkebin durumuna benzer. Allah'ın ayetlerini yalan sayan kavmin misali ne kötü! Allah zalimler topluluğunu doğru yola çıkarmaz) getirmiştir. (Mücahid, Tefsir, s. 205; Taberi, I/332; Prof İsmail Çalışkan, Hakikat ve Mecazın Belirleyicisi Müfessirdir, İslami ilimler dergisi, yıl 8, cilt 8, sayı 1, bahar 2013, s. 145) Zaten Türkçede bile, 'Hevesi, zevki, kararı sık sık ve çabucak geçen kararsız kimse' anlamında, "maymun iştahlı" deyimi kullanılmakta değil midir? Gazeteci Ertuğrul Özkök'ün bir yazısının başlığı da, 'Ben bir domuzum' şeklindedir. (Hürriyet, 12.4.2012) Aynı yazısında Özkök, "Hürriyet İnsan Kaynakları, bundan istifade ederek, çalışanların "Çin burçlarına" göre bir de "karakter analizini" çıkarttırmış. Çin takvimine göre 22 Ocak 1947 ile 9 Şubat 1948 arasında doğanların burcu "domuzmuş". 'Karakter tahlili'ni sıraladığı yazısını Özkök şöyle bitirir: Bugüne kadar kendimi "bonobo maymunu" sanıyordum, meğer bir domuzmuşum." Biz yine de sayın Özkök'e yazılarını yazarken daha dikkatli olmasını tavsiye edelim çünkü yazısını ciddiye alan ateistler çıkabilir! Benzer şekilde 1961 darbe anayasasını hazırlayanlardan hukukçu Hıfzı Veldet Velidedeoğlu da anılarında, "kimi insanların köpekleşmekten kurtulamadığını" yazmaktadır. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların izinde, s. 251) Acaba ateist kesim sözleri nasıl değerlendirecektir?!

Kısaca ayette bir karakter analizi yapılmakta ve dünyevileşip ahireti unutan Yahudilerin 'maymunlaşan karakterine' dikkat çekilmektedir. Zaten TDK da 'Domuz' kelimesine mecazen, 'Hain, aksi, ters, inatçı, hınzır kimse' anlamlarını vermektedir.

Ahzab 53. ayette Muhammed, eve gelen misafirlerini Allahın sözleriyle kovuyor.

Kovmuyor, "misafirlere misafirlik adabını öğretiyor." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 95) Ayet, evlere izinsiz girmemeyi tavsiye etmekte, oturma, konuşma, misafirlik adabından bahsetmektedir. Bunlar görgü kurallarıdır. Bu kural sadece Efendimizin evi değil, tüm evler için geçerlidir. Cahiliye dönemi bu kurallardan habersiz olan insanlar, her konuda olduğu gibi bu konuda da, Efendimiz vasıtası ile hem zihnen hem pratikte eğitilmiştir. Zaten aynı surenin 21. ayeti bize Efendimizin bizim için "güzel bir örnek " olduğundan bahsetmektedir. O, kendi yaşantısı ile bize örneklik teşkil etmektedir ve bu onun ilahi görevlerinden sadece biridir. Ayrıca bizzat Efendimiz bu kurallara zaten uymakta, izin almadan ve selam vermeden başka evlere girmemekte, izin gelmezse geri dönüp gitmektedir. (Zadu'l-Me'ad, II/381; Rıyazu's-salihin, 872)

İsrailliler üstün müdür? Casiye 16, Bakara 47,122. ayetlerde İsraillilerin dünyaya üstün kılındığı anlatılıyor.

Casiye 16. ayet zaten üstün olma nedenlerini de açıklamaktadır: "Biz, şüphesiz İsrailoğulları'na da 'kitap, hüküm ve peygamberlik' verdik, kendilerini diğer topluluklardan üstün kıldık." Bakara suresinde de, ilahi dinin gönderilmesi bir nimet olarak nitelendirilmektedir. Yani israiloğullarına verilen üstünlük, onlara gönderilen 'ilahi vahiyden, manevi sorumluluk'tan kaynaklanmaktadır. Hak din onlara gönderilmiş, onu tebliğ edip yayarak, maddi ve manevi üstünlüklerini koruyacaklarına zamanla ilahi dini bozmuşlar, azgınlık göstermişler ve dolayısıyla üstünlüklerini de kaybetmişlerdir. Günümüzde de ilahi mesaja uyanlar, onu yaşayanlar üstün olarak ilan edilmiştir. "Sizin en üstün olanınız, takvada en ileri olandır." (Hucurat, 13) "Eğer inanıyorsanız en üstün olan, sizlersiniz." (Ali İmran, 139) Zaten artık Yahudiler, 'Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve haksız yere peygamberleri öldürmeleri, isyan edip haddi aşmaları, anlaşmaları bozmaları' (Bakara, 100; Ali İmran, 112) ve "Allah'ın eli bağlanmış!" demeleri" üzerine 'lanetlenmişlerdir.' (Maide, 64) İlahi kural günümüzde de aynen devam etmektedir: "Siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? İçinizden bu şekilde davranan birinin dünya hayatındaki cezası ancak rezil rüsvâ olmaktır; kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine itilirler. Allah sizin yapmakta olduğunuzdan habersiz değildir." (Bakara, 85) Kısaca, İslam'da ne üstün ırk vardır ne de ırkçı bir yaklaşım söz konusudur. Prensipler bellidir. Uyan üstün olur, hem dün hem bugün hem de yarın!

Ahzab 50-52. ayetlerde hemen hemen bütün kadınlar Muhammed'e helal kılınıyor.

Efendimizin evlilik hayatına baktığımız zaman bu yorumun hayata geçmiş olduğunu görüyor muyuz? Asla hayır! Pratikte uygulama safhasına geçirmeyeceği ayeti neden Kur'an'a yazsın (!) o zaman? Demek ki ateistlerin ayetten anlamak istediği ile ayetin vermek istediği mesaj aynı değildir! Peki, gerçek nedir? Ayetin ilk bölümü sadece Efendimize değil, tüm inananlara hitap etmektedir yani ilk bölüm zaten özel değil genel hüküm bildirmektedir. Ayet önce mehrini vererek evlenilebilecek olan kadınlardan bahseder, bu genele hitaptır. Sonra ise Efendimize özel olan duruma geçilir: Ayetin ikinci bölümde Efendimizle mehirsiz evlenmeyi kabul edenlerden bahsedilir ki, bu da zaten ayette açıkça ifade edilmektedir: Kendini, mehir almadan Efendimize hibe eden yani karşılık beklemeden, mehri almadan Efendimizle evlenmek isteyenlerden bahsedilir ki, mehirsiz evlilik sadece peygamberimize özeldir ve bu da karşılıklı rızaya bağlıdır. Kısaca ayetin ilk bölümü genel, ikinci bölümü ise Efendimize özel durumu açıklar. 52. ayette de ateist iddianın aksine "Bundan sonra artık başka kadınlar sana helal olmaz" denilmektedir ki, aslında ateistlerin Kur'an'da var dedikleri çelişki kendi iddialarında bulunmaktadır: Kur'an'ı kendi yazdı ise neden kendini sınırlasın, tüm kadınları kendine helal kıldı ise neden evlenmedi? Ayetin ikinci kısmı Efendimize özel olsa da oradan da genele ait bir hüküm çıkarılabilmektedir: Mehirsiz evlilik yapılamaz! 'Kur'an'da Efendimize özel ayet var mı?' sorusu da, 'Ateistlere cevap' adlı yazımızda ele alınıp ayrıca cevaplanmıştır!

Bir yandan: "İyilik ve fenalık bir değildir. Sen fenalığı en güzel şekilde sav; o zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kişinin yakın bir dost olduğunu görürsün." (Fussilet, 34) seklindeki hükümler, diğer yandan bunlara ters düsen: "Ey inananlar. Size kısas farz kılındı. Ey akil sahipleri kısas'ta sizin için hayat vardır." (Bakara 178-179) Ya da, "Bir kötülüğün karşılığı, ayni şekilde bir kötülüktür." (Şura, 40) seklindeki hükümler bulunur Kur'an'da.

Ayetler Müslümanların önüne iki şık sunmakta ve 'fetva ile takva' arasında tercih yapabileceklerini bildirmektedir. Her Müslüman fetvalara göre yaşamalıdır ki, bunun içinde

'kısas'ta vardır. Ama olaylara takva boyutu ile bakar, af edici olur, bağışlarsa ecrini, mükafatını Allah katında kat be kat görür ki, bu da İslam'ı yaşamada ileri derecede olanların tercih edebileceği ikinci bir yoldur. Ama ne fetva ve ne de takva boyutu İslam'a aykırı değildir ve ne de bu ikisi birbiri ile çelişir. Sadece İslam'ı yaşamada takva daha ileri bir aşamadır. Kısas'tan amaç adalettir. Ama sevap için affetmek de İslam ruhuna uygun bir davranış biçimidir. Örneğin bir insan haksız yere öldürülse, şeriata göre yakınlarına üç şık sunulur: Ya 'devlet' katili idam eder ya kan bedeli karşılığı para alınıp katil af edilir ya da işin takva boyutu gündeme gelir, o zaman da Allah rızası için katil karşılıksız af edilebilir. Her üç şıktan hangisini tercih ederse etsin, sonunda maktulün ailesi tercihte bulunduğu için, kan davası başta, toplumsal sorunlar da ortadan kalkar. Görüldüğü gibi ortada çelişki değil, mana âleminde bir yolculuk söz konusudur!

Hristiyanlar cennete girebilecek mi? Bakara 62. ayette Yahudi ve Hristiyanların cennete girebileceğinden bahsediyor, fakat Ali İmran 19, 85, 113; Maide, 69; Hac, 17; Bakara, 136. ayetlerinde ise hak dinin İslam olduğundan bahsediyor.

Maide 69. ayet, Bakara 62. ayet ile aynı içeriğe sahiptir. Bozulmamış, asli unsurlarını muhafaza eden her din mensubu cennete girecektir! Yani İslam öncesi yaşayan veya İslam'dan habersiz olanlardan 'Allah'a, ahirete inanıp iyi iş yapanlar' cennete gireceklerdir. Yoksa geri kalanlar için Efendimiz şöyle buyurmuştur: "Kim benim peygamber olarak geldiğimi işitmeden önce, İsa'nın dini ve İslam üzere ölürse o hayırdadır. Ama bugün kim beni işitir de bana iman etmezse o da helak olmuştur." (Taberi, I/253-257) Yani, tahrif edilip bozulan, İsa figürlü heykellerle puthaneye döndürülen günümüz kiliselerine giden Hristiyanlar ve ırkçı zalim siyonist Yahudiler kendi tercihleri sebebi ile cennete gidemeyeceklerdir. Günümüzde hak din sadece İslam'dır. Hristiyanlık ve Yahudilik asli/ana/esas özelliklerini kaybedip bozulmuştur. Tek ilaha çağırıp, putları reddeden din ise sadece İslam'dır: Beyyine, 6; Nisa, 150-151; Maide, 17; Tevbe, 30-31; Bakara, 116; Bakara, 105; Bakara, 89. ayetlere bakılabilir. İngiliz oryantalist Arthur John Arberry bakın bu konuda ne demektedir: "Kur'an, Bizans ve Roma medeniyetlerinin tamamen göçmüş olduğu, Musevilik ve Hristiyanlığın bozulmuş inançlara sahip göründükleri bir devirde vahyedilmiştir. O Kur'an daima gerçek olan, çökmeyecek bir altın çağ açacaktır." (A. J. Arberry, The Holly Koran, s. 30) "Şüphesiz, Allah katında tek din, İslam'dır." (Ali İmran, 19) "Kim, İslam'dan başka bir din ararsa, bilsin ki; kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır." (Ali İmran, 85) "Bugün size dininizi olgunlaştırdım ve size nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçtim." (Maide, 3) Bu konuda ayrıca 'Ateistlere cevap' adlı yazıdaki 'İslam'ı duymayan insanların hali ne olacaktır?' sorusunun cevabına bakılabilir.

Hz. İbrahim'in babası Azer mi Tareh mi? Hz. İbrahim'in babasının isminin aslında Azer değil de Terah olduğu, Hz. Muhammed'in "Yahudilerin kutsal bildikleri Tevrat ve Talmut gibi kitapları bilenlerden bilgi edinirken böyle bir yanılgıya düştüğü" iddia edilmektedir.

"Muhammed Kur'an'ı yazmıştır" iddiası oryantalistlerin temel argümanlarındandır. Bu konuyu 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazıda cevapladığımızı hatırlatıp soruya geçelim. İçerisinde "Hani İbrahim babası Azer'e, "Sen putları ilah mı ediniyorsun? Şüphesiz, ben seni de, kavmini de apaçık bir sapıklık içinde görüyorum" demişti." (En'am, 74) ayetleri de bulunan En'am suresi, Mekki bir suredir yani Mekke'de nazil olmuştur. Mekke'de ise Yahudi yoktur. (Doç. Dr.İsmail Hakkı Atçeken, Bazı oryantalistlere göre asr-ı saadet'te Yahudiler, İstem, Yıl:2, Sayı:4, 2004, s. 106, 108) Yani Yahudilerden bilgi edinme gibi bir durum asla söz konusu değildir. İkinci olarak, Medine'de mevcut bulunan Hayber, Beni Kurayza, Beni Nadir gibi Yahudi kabilelerinden neden hiç bir Yahudi itirazda bulunup, "Sen şunları bizim kitaptan aldın ama yanlış almışsın" dememiştir? Çünkü bu kabilelerin hepsi İslam'a düşmandı ve Müslümanlarla savaşmışlardı. Kaynaklar onların birçok

itirazlarını bizlere haber veriyor ama bu yönde hiç bir itiraza rast gelinmiyor! Aksine İslam'a giren birçok Yahudi âlimi de bulunmaktadır. Mesela, bunlardan en ünlüsü olan Abdullah b. Selam (Buhari, II/335; Ahmed İbn-i Hanbel, Müsned, III/108; İshak, Siretü'n-Nebeviyye, I/516-517) ve Uhud Savaşında hem de Yahudilerce hiçbir işin yapılmaması dini bir zorunluluk olan Cumartesi günü Müslüman saflarında savaşıp şehit olan Yahudi âlim Muhayrık (TDVİA, VVVI/22), Yahudi asıllı bilgin iken Müslüman olup 'İfhamu'l-Yehûd' adlı Yahudiliğe reddiye yazan Samuel bin Yahya el-Mağribi (Fatıma Betül Taş, Dini Araştırmalar, Temmuz-Aralık 2015, Cilt: 18, Sayı: 47, s. 243- 269) gibi ünlü alimler ve günümüzde de Müslüman olan Haham Aaron Kohen (Hürriyet, 4.11.2008), Haham Yusuf Hattab (Milli gazete, 8 Ocak 2012) Dr. Uri Davis (Dünya Bülteni, 10.08.2009), ailesi ile Müslüman olan Yahudi Haham Mort (Yeni Akit,28.12.2021) örnek olarak sayılabilir. Ayrıca Kur'an Tevrat'tan alıntı ile yazılsa idi, İbrahim'in babasının adının Azer olarak değil, Terah olarak Kur'an'da geçmesi gerekirdi. Halbuki Kur'an, Tevrat ve İncil'deki yanlışları reddedip düzeltmiş, eksikleri ise tamamlamıştır. Peki, Azer ismi nereden gelmektedir? Bazı İslam âlimleri, Bakara, 133. ayette Arapça 'baba' anlamına gelen 'Ebun' kelimesinin 'ata' anlamında (ayette çoğulu olan âbâun: atalar kelimesi geçer) kullanıldığını, bu kelimenin amca anlamına da geldiğini (Tecri-i Sarih Tercümesi, IV/126) belirtip, Azer'in İbrahim'in babası değil amcası olduğu (İbn Kesir, el-Bidaye ve'n-nihaye, III/289; Muhammed Seyyid Tantavi, Tefsiru'l-vasit li'l-Kur'ani'l-Kerim, V/108; Said Havva, el-Esas fi't-Tefsir, III/1698) görüşünü ileri sürmüştür. Terah ve Azer'den birisinin ismi diğerinin de lakabı olması da muhtemeldir. (Muhammed b. Ömer Fahruddin er-Razi, 'Ismetu'l-enbiya, VIII/31-32. Ayrıca; Tecrid-i Sarih Tercümesi, IV/126) İşin asıl ilginç tarafı da ateistlerin, muharref/bozulmuş İncil ve Tevrat'taki bilgileri doğru kabul ederek, onların bozulduğunu ileri süren Kur'an-ı Kerim'deki Tevrat'a ve İncil'e aykırı bilgilerden hareketle Kur'an'ı eleştirebilmeleridir. Ateist isen neden kaynağın Tevrat ve İncil, değilsen neden ateizmin arkasına saklanarak Kur'an'a saldırıyorsun?

Kur'an'daki yeminler

Ateist bir yazar, "İnandırmak için Kur'an'daki Tanrı'nın and içmeleri" başlıklı yazısına "Kur'an'ın Tanrı'sıyla Tevrat'ın Tanrı'sının birçok benzerlikleri vardır." diyerek başlar. Aklınca Hz. Peygamberin, İslam'ı Yahudilerden aldığını ima etmeye çalışır. Halbuki Kur'an sürekli olarak, Tevrat'ın ve İncil'in Allah tarafından gönderildiğini fakat zamanla onların tahrif edildiğini bildirmektedir. Bu konuda" İslam tüm dinlerin özüdür." adlı yazımıza bakılabilir. Kur'an Arapça indirilmiştir: "Her peygamberi kendi milletinin diliyle gönderdik." (İbrahim, 4) "Biz onu sana, aklınızı çalıştırasınız diye, Arapça bir Kur'an olarak indirdik." (Yusuf, 2) Dolayısıyla Kur'an'ı, indirildiği dil ve edebiyatı dikkate alarak anlamaya çalışmak gerekir. Türkçe dil kuralları temel alınarak İngilizce veya Fransızca metinler anlaşılmayacağı gibi, Arapça bazı deyim veya dile özel kullanımlar da Türkçede tam anlamı ile hemen anlaşılamaz. Mesela, tercümesi yapılan eserlerin dilinin özelliklerini dikkate almayan bu tür kafa yapısına sahip olan taassup ehli (Mutaassıp) bir ateist, İngilizcede "çok yağan yağmuru" ifade için kullanılan, "It's raining cats and dogs." (Gökten kedi köpek yağıyor) ya da Fransızcadaki "il pleut des cordes" (Gökten ip yağıyor) cümlelerini okusa neler düşünürdü acaba? Gelelim konumuza. Seyyid Şerif Cürcani, 'Kitabu't-Tarifat' adlı eserinde yemini şöyle tarif eder: Lügatte, 'kuvvet' demektir. Şer'i ıstılahta (terim olarak) ise, "Allah'ın ismini söyleyerek veya alakalandırarak, haberin iki tarafından birisini kuvvetlendirmektir." Yani ateistlerin iddia ettiği gibi "inandırmak için" değil anlamı 'kuvvetlendirmek için' Kur'an'da yemin kullanılır! Celaleddin es-Suyuti de "İtkan" isimli meşhur eserinde, "Kasem (yemin) ile maksat, haberin gerçekliğini ortaya koymak ve onu pekiştirmektir." demekte ve "Sözün 'büyüklüğünü, değerini' göstermek için yeminin kullanıldığını" söylemektedir. (Suyuti, Itkan, II/250, 345) Nitekim Ebu'l-Kasım Kuşeyri de, "Muhakkak ki Allah kasemi, delilin mükemmel olduğuna işaret ve pekiştirme için ifade etmiştir." demektedir. Kısaca, Arapça'da bir şeyin önemini, değerini bildirmek için onunla yemin yapılır. Bir şeyin iğrençliğini, adiliğini bildirmek için de beddua. Yoksa Allah istese hemen bir emir ile

yok eder. (Bahaettin Sağlam, İsmail Acarkan, Turan Dursun ve Din, s. 162) Özellikle, "Arapça'da 'edebi eserlerde' yemin çok kullanılmıştır." (Prof. Süleyman Ateş, Gerçek din Bu 1, s. 156) Kur'an da "Arap edebiyatının en yüksek üslubu ile inmiştir. Yemin de bu üslubun vazgeçilmez bir parçasıdır. Bundan dolayı, vurgulanması gereken bir konu, yeminle vurgulanarak anlatılmıştır. Özellikle de tevhit ve bu çerçevede olan konular yeminle vurgulanmıştır. (Ateş, s. 161) Yine, İslam'dan önce de Arapların sosyal hayatında yeminin rolü büyüktür. Bunun detaylarını J. Pedersen "İslam Ansiklopedisi"nde etraflıca izah etmiştir. (İslam Ansiklopedisi, VI/374-378) Arapların öteden beri alıştıkları bu üslubu Kur'an-ı Kerim muhafaza etmiştir. (TDVİA, II/290) Yani Yüce Allah indirdiği ayetlerini ve delillerini, bu türlü yeminlerle 'pekiştirmiştir.' Bunda garip görülecek bir taraf da yoktur. Kur'an'ın o anki muhatabı Arap dilini kullanan insanlardı ve hiç bir Arap müşriğin de aklına, "Allah, Kur'an da niye yemin ediyor?" diye sormak gelmemiştir. Çünkü bu üslup o dile göre çok normaldir. Yemin her zaman 'pekiştirmek' için değil, bazen de o şeyin 'kıymetine işaret etmek ve değerini yüceltmek için de' kullanmıştır. (Recep Azakar, Kur'an-ı Kerim'de yemin edilen zaman kavramları, s. 48, 52) Yemin, bir şeyin faziletli oluşuna ya da faydasına da işaret edebilir. "Tin" suresinde Yüce Allah'ın "zeytine ve incire" yemin edip dikkat çekmesi buna en güzel örnektir. Yine Arapça dilinde bir kural olan isim tamlamasındaki birinci isim olan 'muzaf eğer biliniyorsa, hazfedilebilir; yazılmaz.' Mesela, ayette geçen "Ve'ş-şemsi" (Güneşe yemin olsun) kelimesi "Ve Rabb'i'ş-Şemsi" (Güneşin rabbine yemin olsun) demektir. (Suyuti, Itkan, II/346) Bunlar da Arap dilinin incelikleridir. Özetle, Kur'an'da neye yemin ediliyorsa, o dilin özelliği gereği, muhatabın ona dikkatini çekmek istenir ve oradan da gerçeğe ulaşmasını amaçlanır. Yani, 'yemin edilenler bilinçli ise şahit, bilinçsiz ise delil hükmündedir!'

Allah beddua eder mi?

Dua ve beddua birinden bir şey istemek demektir. Allah isteyen değil, istenen makamdır. O halde beddua diye anladığımız hitaplar farklı hedefleri amaçlamaktadır. Kur'an, indiği halkın lisanı ile muhatabına hitap eder. Allah "yapılan kötü işlerden ötürü", yapılan fiillerin kötülüğüne 'dikkat çekmek' için o kötü fiilleri işleyenlere lanet etmiştir. Allah istese lanet ettiği kişileri direkt yok ederdi ama amaç, ayetlerin indirildiği halkın hitap tarzı ile "Yapılan işin Allah tarafından razı olunmadığına" dikkat çekmektir. "Allah'ın laneti 'zalimlerin' üzerine olsun!" (A'raf, 44) "Bozgunculara lanet olsun." (Rad, 25) "Biz, kitapta açıkça belirttikten sonra, indirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti 'gizleyenler' var ya, işte onlara, hem Allah lanet eder, hem de bütün lanet ediciler lanet eder." (Bakara, 159) Allah'ın lanetledikleri, "Zalim, bozguncu, gerçeği bile bile gizleyen" kimselerdir. Unutmayalım ki o insanlar "lanetli oldukları için kötülük yapmıyorlar, kötülükleri yüzünden lanetlenmiş kişilerdir!" Kötü, zalim, gaddar olanların Allah tarafından lanetlenmesi de ayrıca Müslümanlara durması gereken tarafı göstermektedir! Ve dikkat edilirse "ayetlerde şahıslardan ziyade vasıfları, düşünceleri" muhatap alınmaktadır. "Ebu Leheb bile bir isim değil, şahsı gösteren bir künyedir ve anlamı da, 'alev babası' demektir. Bu nedenle de Hz. Peygamber'e ve İslam'a karşı ateş püskürmek isteyip de kendini cehenneme atmış olan kafirlerin hepsinin 'temsilcisi' olması sebebiyle onun helaki, hepsinin helakına örnek teşkil etmektedir." Kur'an'a göre insanlar 'yaptıkları zulüm ve haksızlıktan dolayı' lanetlenirler. Bu açıdan acımasızca insanları bombalayan, kadın, yaşlı, çocuk demeden hedef gözetmeksizin insanları öldüren, kendisi üstün bir ırk zannederek başkalarının topraklarına el koyma hakkının kendilerinde olduğunu düşünen ve savunmasız insanları yurtlarından çıkaran, 'kötü iş' sahipleri Kur'an'da lanetlenmiştir.

Kocası ölen bir kadın ne sürede iddet bekler? Bir yıl mı dört ay on gün mü?

"Ölüp de geriye eşler bırakan erkekleriniz, eşlerinin evlerinden çıkarılmaksızın bir yıl boyunca geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler." (Bakara, 240) "İçinizden ölen erkeklerin geride

bıraktığı eşleri, dört ay ve on (gün) beklerler." (Bakara, 234) Bakara suresinin 240. ayetinden maksat, dul kalmış kadınların kocalarının evinde bir yıl kalma hakkının olduğunun ilanıdır. Kocası öldükten sonra miras paylaşımında kocaya ait ev farklı kişilere miras olarak kalmış olabilir. Bu durumda bile kadının bu evde bir yıl oturma hakkı bulunmaktadır. Ayrıca geçiminin de sağlanması zorunludur. Bakara Suresi'nin 234. ayetinde ise kocaları ölen kadınların dört ay on gün süreyle beklemeleri ve bu süre içinde evlenmemeleri gerektiği bildirilmektedir. Ama kadın 4 ay 10 gün sonra isterse evden ayrılır ve başka birisi ile evlenebilir. Dolayısıyla iki farklı ayette, kadın için farklı iki durum hakkında hüküm bildirilmiştir.

Yılan mı? Ejderha mı?

"Böylelikle (Musa) asasını fırlatınca, anında apaçık bir ejderha oluverdi." (A'raf, 107) "Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oluvermiş)." (Taha, 20) Araf suresindeki ve Taha suresindeki anlatılan iki olay birbirinden farklıdır ve aynı konudan söz edilmemektedir. Eğer ayetten önceki birkaç ayet okunsa bu rahatlıkla da anlaşılabilecektir. Araf suresinin 107. ayetinde firavunla karşılaşma esnasında yaşanan bir olay anlatılır ve ona karşı Musa peygamberde asasını atar. Taha suresinin 20. ayetinde ise, Firavuna gitmeden önce Allah Musa'ya verdiği mucizeleri gösterirken asasını atmasını ister. (Bülent Tatlıcan, kur'an'da çelişki yoktur, s. 80) Bunun dışında iki ayette geçen kelimeler birbirinden farklı olsa da, ortak sözlük anlamları vardır. Sözlüğe bakıldığında ikisini de "yılan" anlamına geldiği görülmektedir. Mesela Taha 20. ayette geçen kelime 'Hayyatun'dur ve anlamı "yılan"dır. (Kur'an-ı Kerim lügatı, s. 160) Araf, 107'deki 'Suban' kelimesinin de yılan anlamı vardır. (Kur'an-ı Kerim lügatı, s. 112) Bunlar eş anlamlı kelimelerdir. Flamur Kasam ise bu konu hakkındaki ayetlerde yılanın büyüme aşamalarından bahsedildiğini söyler. Önce "Hızla sürünen bir yılan" (Taha, 20) iken, Firavun'un karşısında ejderhaya dönüşmüştür. (A'raf 107; Şuara 32) "Yılan haline geldiği anda küçük ve hızlı bir yılan oldu. Sonra büyük bir yılan haline gelecek şekilde gelişti. Buna göre "can' kelimesi (Neml, 10; Kasas, 31) ile bir hali, 'suban' kelimesi ile de diğer hali kastedilmiştir. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 157-159) Kısaca, zaten aynı anlama gelen farklı iki kelime ile tedrici olarak yılanın gelişimi de anlatılmış olmaktadır.

Şeytan Melek mi yoksa Cin mi? Melekler Allah'a karşı gelebilir mi? Melekler Allah'a boyun eğerler" (16:49-50) "Ama melek olan iblis secde etmedi." (2:34)

"Meleklere, "Adem'e secde edin" dediğimizde İblis dışındakiler derhal secde ettiler; o direndi, büyüklendi ve kafirlerden oldu." (Bakara, 34) Ayette Allah, iblisi meleklerden ayrı tutmuştur. Ayette gecen 'İlla iblis: iblis dışında' cümlesi, meleklerle beraber anılan bir çoğul cümlenin, bunun dışında bırakılan istisnasını ifade eder. Burada Allah'ın seslendiği varlık meleklerdir. Dolayısıyla çoğunluğa sesleniş tarzı, cümlenin kurulumunda etkendir. Örneğin, "müdür kapıdan içeri girince, tüm öğrenciler ayağa kalktı, yalnız öğretmen hariç." cümlesi bu manayı teyit eder. Burada cümle çoğunluğa göre kurulmuş ve çoğunluğun içinden olmayan istisna da belirtilmiştir. Aynı ayette, "O, yüz çevirdi, kibirlendi ve kafirlerden oldu." cümlesi de, iblisin meleklerden olamayacağının göstermektedir. Çünkü melekler asla Allah'ın emrine isyan etmezler. (Tahrim, 6) İblis, kibirlenmek gibi bir özelliğe sahipse, bu onun cinlerden olduğunun göstergesidir. İnsan henüz yeni yaratılmaktadır ve bunun dışında kibirlenme özelliğine sahip tek canlı cinlerdir! İnsan ve cinler dışındaki tüm varlıklar Allah'ın emrine itaat (secde, tespih) ederler: Güneş ışık verir, dünya yörüngesinde hareket eder, melekler kendilerine verilen görevi ifa ederler. 'Kafirlerden oldu' kelimesiyle de olmadan önceki halinin meleklerle beraber itaat eden ve Allaha karşı gelmeyenlerden olduğu anlaşılmaktadır. Zaten Kehf süresinin 50. ayeti tümüyle konuya açıklık getirmektedir: "Yine o vakti hatırla ki biz, meleklere: "Adem'e secde edin!" demiştik. İblis hariç olmak üzere onlar hemen secde ettiler. İblis cinlerdendi, Rabbinin

emrinden dışarı çıktı.” Bakara 34. ayetteki istisna burada açıkça ifade edilmiş, “İnsan ve cinlere has olan” kibirlenebilme özelliği Adem babamızın yaratılması ile depreşmiş, böylelikle o melekler seviyesinden iblis seviyesine inmiştir. Zaten insanlarda tıpkı cinler gibi melekler seviyesine de yükselebilme veya aşağıların aşağısına da inebilme özelliğe sahip varlıklardır. Üstün ve izzet sahibi olup (İsra, 70) "En güzel bir biçimde yaratılan." (Tîn, 4) insan zalimlik yapıp kibirlenirse (Ahzab, 72; Bakara, 206) “aşağıların aşağısına inip" (Tin, 5) "hayvanlardan daha da aşağı." (Furkan, 44) seviyeye düşebilir ki, iblisin içine düştüğü durum tam da buna örnektir. Yani soru/n Kur’an’ın metodunu kavramamaktan kaynaklanmaktadır!

Tanrı kendi kaldırabileceğinden daha ağır bir taş yaratabilir mi?

Biz de aeist arkadaşlara bir iki soru soralım hep onlar mı soracak? Bir Giritli "Bütün Giritliler yalancıdır" derse, bu Giritli doğru mu söylemiş olur yalan mı? 'Su her şeyi ıslatır, peki suyu ne ıslatır?' Peki ya sonsuzdan büyük bir rakam yazabilir mi? Evet, tüm bu sorular mantıksızdır ve amaç da demagojidir. Bu soruda da, “Allah’ın gücü” ve “yaratmak” sıfatları birbiri ile yarıştırılmak istenmektedir. Kendi kaldıramayacağı bir taştan bahsedersek güçsüz, yaratamayacağını ifade edersek yaratıcılık sıfatı zedelenen bir tanrıdan bahsetmiş olacağız. Evet, bu soru, tıpkı diğerleri gibi mantıksızdır. Çünkü yaratılması düşünülen mahlukatın şu anda mevcut olmadığı kabul edilmektedir. Hayal edilen varlığın yaratılması, Allah’tan beklenmekte, böylece Allah’ın yaratıcı olduğu ve o hayali varlığın ise yaratılan olacağı kabul edilmektedir. Sonra ise o hayali varlığın yaratılması Allah’tan istendiği gibi, onun büyüklüğü, gücü, dirayet ve azameti de Allah’tan istenmektedir. Kısaca, Allah’ın nihayetsiz büyük, yegâne yaratıcı, ezeli ve ebedi mutlak kadir olduğu ve sonradan yaratılan taşın ise yaratılmaya muhtaç, aciz, zelil, miskin olduğu sonucu ortaya çıktığı halde, tam tersine o hayali varlığın Allah tarafından kaldırılıp kaldırılamayacağı sorgulanmaya çalışılmaktadır. Bu sebeplerle bu soru hiçbir ilmi değere sahip değildir. “Allah kaldıramayacağı bir taş yaratabilir mi? Kaldıramayacağı bir taş olan zatın Allah olması mümkün olabilir mi?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 101) Dolayısı ile Allah hem yaratır hem de kaldırır! “Allah çok güçlüdür, üstün ve galiptir.” (Ahzab, 25)

Gaybı kimler bilebilir? Kur'an'a göre gaybı yalnız Allah bilir, peygamberlerine bildirebilir, O'nun ve bildirdiği peygamberlerinin dışında kimse bilemez. Kur'an'a Göre Peygamberler Erkektir. Ama durum bundan farklıdır: Kasas, 7: “Mûsa'nın annesine şunu vahyettik: "Emzir onu! Onun aleyhinde bir korku hissedince de nehire bırakıver onu. Korkma, üzülme! Kuşkun olmasın ki, biz onu sana geri döndüreceğiz ve onu resullerden biri yapacağız.” Musa'nın annesine vahyediyor, gaybı bildiriyor (bir kadına). Ali-İmran, 45: “Hani melekler şöyle demişti: “Ey Meryem! Allah, seni kendi tarafından bir kelime ile müjdeliyor ki, adı Meryem oğlu İsa Mesih’tir. Dünyada da, ahirette de itibarlı ve Allah’a çok yakın olanlardandır.” Meryem'e (bir kadına) İsa'nın doğacağını, geleceği, gaybı bildiriyor. Görüldüğü gibi o ayetler, gaybı peygamberden başkasına bildirmiyor derken, bu ayetlerde Allah peygamber olmayanlara gaybı bildiriyor. Yine görülen o ki Kur'an Tanrı sözü değil, Muhammed'in uydurması.

İyi çalışılmış bir konu gibi gözükse de yine aynı problemle karşı karşıya bulunmaktayız. Aynı konudaki ‘tüm ayetlerin bir arada değerlendirilmesi!’ metodunun işletilmemesi sorunu! Buradaki problem gayb konusu değil vahiy kavramının tam anlaşılamamasından kaynaklanmaktadır. Halbuki Kur’an’da vahiy kavramı tam anlaşılırsa, sorun kendiliğinden çözülecektir. Gayb, “Gizli kalan, görünmeyen” anlamındadır. (Lisanü’l-ʿArab, gyb maddesi) Vahiy kelimesi sözlükte, ‘Gizli konuşma, işaret etme, ‘emretme’, ‘ilham etme’, ima etme, fısıldama, mektup yazma, elçi gönderme, acele etme, seslenme vb’ gibi anlamlara gelir. (Cevheri, es-Sihah; ibn

Manzur, Lisanü'l-Arab, "vhy" maddesi; DİA, Vahiy maddesi) Ayrıca terim anlamı (yani özel bir alanda aldığı anlam) "Yüce Allah'ın vasıtasız olarak veya değişik vasıtalarla emirlerini peygamberlerine bildirmesine" vahiy denmektedir. "Hz. Musa'nın annesine yapılan vahiy ise peygamberlere yapılan vahiy değil, seçkin kulların kalbine doğan ilhamdır." (Kur'an Yolu, IV/216) Yoksa Allah 'arıya da' vahyetmiştir: "Rabbin bal arısına 'vahyetti': Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin." (Nahl, 68-69) Buradaki vahiy, 'emretme-görevlendirme' anlamındadır. Görüldüğü gibi bu iki ayette vahiy kelimesi terim anlamında değil sözlük anlamlarında bulunan 'emretme' ve 'ilham etme' anlamlarında kullanılmıştır. Zaten vahiy alan resulün görevi aldığını insanlara tebliğ etmektir. (Maide, 67) Hz. Musa'nın annesinden ve Hz. İsa'nın annesi Meryem'den böyle bir görev istenmemekte, aksine onlara sadece bilgi verilmektedir. İşte bu bilgi verilmesine İslam literatüründe 'ilham' denmektedir ki, ilhamda da yine melekler aracı olarak kullanılmaktadır. İslami bir terim olarak ilham, "Allah'ın, doğrudan veya melek aracılığıyla iyilik telkin eden bilgileri insanın kalbine ulaştırması" şeklinde tanımlanmaktadır. (DİA, İlham maddesi) Kur'an, tüm peygamberlerin erkek olduğunu bildirir ve onlar için kullanılan vahiy, terim olarak bildiğimiz manada 'Allah'ın emir yasaklarını bildirmesi' anlamında kullanılmıştır. Kelime oyunu yaparak veya direkt cehalet örneği göstererek Kur'an'da çelişki aramaya çalışanların eline geçen sadece elinde atmaya çalıştıkları çamur izi ile ortada kalmak olacaktır. Kur'an güneş gibidir, çamur atmakla kirletilemez, atanın sadece eli -yüzü, ruhu- kirlenir. O nurdan istifade edip önünü aydınlatamayanlara ise 'nâr' eşlik eder ve sonu aydınlığa ulaşmak değil kavurucu bir azaba çıkar.

Anti parantez Peygamber erkeklerden seçilmiştir çünkü iftira, hakaret, savaş, öldürülme gibi kesin muhatap olunacak bu zor görev kadınlara yüklenilmemiştir. Hele ki hamilelik veya özel haller gibi ayrıcalıkları da hesaba katarsak, bu, Allah'ın kadınlara tanıdığı, aktüel ifadesi ile pozitif ayırımcılıktan başka bir şey değildir. Tıpkı evin ekonomik yönden teminatının öncelikli olarak erkeğe yüklenilmesi gibi. Ama manevi-ilmi olarak önder birçok kadın da vardır tabii ki: Rabiatü'l-adeviyye: İlahi aşkın sembolü, Amra: Hz. Aişe tarafından yetiştirilmiş büyük bir hadis bilgini, Nefise bintu Hasan: İmam Şafii'ye öğretmenlik yapan âlime, Ümmü'l-Hayr Rabia: Hat ustası ve hadis üstadesi, Zeyneb bintu Selma: Medine'nin büyük fıkıh alimesi, Zeyneb bintu Abdirrahman: Zemahşeri isimli Türk kökenli tefsircinin hocası, Abide: İmam Malik'ten hadis rivayet eden alime, Kerime: Buhari'nin hadislerini Mekke'de rivayet eden muhaddise ve şair sahabe kadınları Hz. Fatma, Hz. Şeyma, Hz. Hansa, Hz. Atike, Hz. Naciye ve daha niceleri.

Müslümanlar Haceru'l-Esved'e taparlar ve Kâbe'ye secde edip şirke mi düşerler?

Müslümanlara 'Hacerü'l-Esved şefaat etmeyecek, şahit olacaktır.' (Kenzu'l-Ummal, h. no: 34748) Nasıl ki kıyamet günü, 'el ayak' insana şahitlik (Yasin, 65) edecekse, aynı durum H. Esved için de geçerli olacaktır. Yaratılan insanların metalleri konuşturduğu günümüzde, Yaratıcının bunu gerçekleştirmesi de pekâlâ mümkündür. Zaten her hücremizin içinde tüm bilgilerimizin saklı olduğunun bilindiği bu dönemde bu konu daha da kolay anlaşılabilir olmaktadır. Yoksa Müslümanların Hacerü'l-Esved'e bakışını Hz. Ömer özetlemiştir: "Ben seni öpüyorum, ama senin 'ne zararı ne de yararı olmayan bir taş' olduğunu çok iyi bilirim. Ve muhakkak ki benim Rabbim Allah'tır. Eğer Resulullah'ın/Allah'ın elçisinin seni öptüğünü görmeseydim, seni öpmezdim." (Buhari, Hacc 50, 57, 60; Müslim Hacc, 248, 120; Muvatta, Hacc 36; Tirmizi, Hacc 37) İmam Nevevi'nin de belirttiği gibi, Hz. Ömer'in bunu söylemesine sebep: "Müslümanların putperestlikten yeni kurtulmuş olmalarıdır." (Nevevi, Şerhu Sahihi Müslim, VII/16-17, ayrıca: Kamil Miras, Sahih-i Buharî Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, VI/108-109) Tüm hacı adayları her dönüşte H. Esved'i selamlar. H. Esved tavafın başlama yeri olarak işaret taşı görevi görür. Yani Hacerü'l-Esved'in işlevi Hz. İbrahim zamanından beri aynıdır; tavafın başlangıç noktasını belirlemek! Peygamberimizin,

“Güçsüzlere sıkıntı verecekse, tekbir getir ve Hacerü’l-Esved’e ellemeden tavafa başla” şeklindeki hadisi de (Ahmet, Müsned, I/28) yine onun bu görevine işaret etmektedir. Daha sonra ateist yazarlar Kâbe’ye secde etmemizi de dillerine dolayıp Kâbe’ye taptığımızı iddia etmektedir ki, insan sormadan edememektedir, madem Müslümanları putlara taptıracaktı (!) Efendimiz neden 23 sene çile çekip, savaşlar, mücadeleler sonunda Kâbe’yi putlardan temizlemiştir? Sadece tapılacak putları değişmek için mi tüm bu çaba, emek, mücadele verilmiştir? Hem de içi boşaltılmış bir binaya taptırmak için! Halbuki daha Kur’an’ın ilk 4. ayeti Müslümanların yolunu çizmektedir. Müslüman ‘sadece’ Allah’a “Kulluk eder, ancak O’ndan yardım ister." (Fatiha, 4) Ve bırakın Kâbe’deki putları, İslam Hz. İsa heykellerine bile karşıdır. Detay, "İsa, Papa, İncil" adlı yazımızdadır. Putçuluğa neden olma ihtimaline karşı Efendimiz ne resmini yaptırmıştır ne de heykelini! Şeytan taşlama (cemre) ‘şeytana karşı bir tür tepki ve direnmeyi temsildir, sembolik olarak şeytan taşlanır, yoksa orada şeytan yoktur. Her taş atışta, önceden yapılan günahların terki için söz verilir ve ‘cemre’den de maksat budur!

“Kıble, Arapçada ‘yön, yönelinen şey’ anlamına gelir.” (DİA, Kıble maddesi; Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 115) Kâbe Müslümanlar için bir şiar, yön, işarettir. Hz. Adem ve oğulları tarafından yapılan (İbni İshak, Sire, s. 32-41) Kâbe daha sonra Hz. İbrahim'in oğlu İsmail ile temelleri üzerine 'yeniden' inşa edilmiştir. (Bakara, 127) Kâbe’nin tarih boyunca defalarca tadilat gördüğü, onarıldığı da bilinmektedir. (Ezraki, Kâbe ve Mekke Tarihi, 69-105; Zebidi, Sahih-i Buhari Tecrid-i sarih Tercemesi ve şerhi, VI/28-29) Ayrıca ‘Hicr-i İsmail’in orijinal Kâbe'ye dahil olduğu halde (Buhari, “Ḥac”, 42; Tirmizi, "Hac", 48; Nesai, "Hac", 125, 128) günümüzde Kâbe'ye eklenmiş de değildir. Kâbe’nin asıl şekli küp değil bir kenarı düz karşı tarafı ise yarım daire şeklinde olan bir binadır, günümüzde Kâbe’ye dahil olduğu bilinen ama Kâbe'ye ek yapılmayan yarım daire şeklindeki yerden -Hicr’i İsmail’den- her Müslüman haberdardır ama hâlâ o yer Kâbe'ye eklenmemektedir. Bu durum gizli saklı bir şey de değildir ve İslami kaynaklarda zaten detayları da anlatılmaktadır. Yani Kâbe, bizatihi sadece tek başına bir taş bina olarak kutsal değildir, onun değeri taşında değil, ‘içerdiği anlam ve ifa ettiği görev’dedir. Onun en önemli asli görevi de, namazda ümmete bize ‘yön’ tayin etmesidir. “Kâbe bir istikamet noktasıdır. Kâbe, Allah'a gerçekleştirilen secdenin istikamet noktasıdır. Kâbe birliği sembolize eder.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 131-132) Bunun dışında Kâbe’nin asli şekli bilindiği halde şu anki hali ile korunması bile aslında, İslam'da bu binanın sadece taş olarak bir kutsallığının olmadığının ama yön tayin etmesi nedeni ile önemli bir görevi ifa ettiğini göstermektedir. Dolayısı ile maddi gözüken yönü ile Kâbe’yi onarmak/korumak, Müslümanların üzerlerine düşen önemli bir görevdir. Kâbe/Hacerül-Esved taş olarak değil, anlam/mana olarak görevleri gereği değerlidir! Her ibadetin ruhu, mantığı ve amacı vardır. Namaz spor, oruç perhiz,hac turistik ziyaret değildir. Ama işin kabuğu ile özü arasındaki farkı ayırt edemeyen de her zaman olacaktır. Mesela, namaz aslında ‘ahlaksızlık ve kötülükten uzak durmamıza neden olacak bir araç’ (Ankebut, 45) olmasını gerekirken, bu ruhu yakalamayan ve sadece sportif faaliyetmişçesine yatıp kalkanların ibadetlerini yüce Yaradan namaz olarak kabul etmemekte ve kınamaktadır. (Maun, 4-5) Bazı cahil Müslümanlar fırsat bulsa Kâbe’den taş kopartıp memleketlerine bile götürmek isteyecek kadar işin özü/ruhundan uzak bir anlayışa sahip olabilir. Şeytan taşlama yerindeki ruhu, manayı kavrayamayan bazı Müslümanların eşyalarını cemre'de taş gibi kullanmaları, aynı eksik bakış açısının tezahürüdür. Özetle, içi boş olan ve asli şekli bilinse de görevini ifa ettiği için günümüzdeki şekli korunan bu taş binanın değeri maddi değil, manevidir. Amaç değil araçtır! Yoksa 1400 küsur senedir şimdiye kadar Kâbe’den yardım isteyen, ona put niyeti ile tapan bir Müslüman bile çıkmamıştır! Biz Müslümanlara düşen de, her ibadetimizde ruhu yakalamak, ibadetlerin amacına ulaşmaktır. Araç olan bu taş bina, sel veya savaşta, tarihte olduğu gibi, yıkılabilir. Ama nasıl tarihte tamir gördü ise, gerektiğinde yeniden tamir edilir ve o da asıl amacına hizmete devam eder. Dün devam etmişti, bugün de ediyor, yarında edecektir! Namaz ibadetinden hac ibadetine dek tüm ibadetler için de bu aynen geçerlidir. Emeviler ile Hz. Zübeyr arasındaki halifelik mücadelesi sırasında,

‘Mekke’de’ halifeliğini ilan eden Hz. Zübeyr, “Mekke’yi kuşatan Emevi ordusunun mancınıklarla attığı taşlar ve bu sırada çıkan yangın yüzünden Kâbe’nin tahrip edilmesi üzerine duvarların kalan kısımlarını yıktırıp, binayı Hz. İbrahim’in temellerini esas alarak yeniden yaptırmıştır.” (DİA, Kâbe maddesi) Gibson’ın iddia ettiği gibi ‘yok etmek’ veya ‘taşımak’ gibi bir durum ise asla söz konusu değildir! Gibson, önceden kurguladığı senaryoya uyacak malzemeleri toplamaya çalışmış ama hepsini birbirine de karıştırmıştır. Devamı için, ‘Gerçek Kâbe Petra’da iddiası’ adlı yazımıza bakılabilir.

Ay tanrısının başka bir ismi: SİN. İslam öncesi Müşriklerde Ay Tanrısı çok popülerdi, farklı kabilelerce farklı isimler verilebiliyordu. Bir ismi de ‘Sin’ idi bu isim Kur’an'da aynen geçmektedir; Kur’an’da bir surenin adı Yâsîn'dir. İslamcılar bu ve benzerlerine anlamı yalnız Allah tarafından bilinen kelimeler diyorlar. Ama öyle değildir. Sure başlığı Yâsîn, bence ‘Ey Sin’ anlamındadır, yani Sin'e sesleniş var burada. Sin'e hitaben yazılmış bu sure.

Yüce tanrımızın ismi bir kelime veya hece olarak değil de yalnızca ‘bir harf olarak’ Kur’an’da geçiyor öyle mi?! 1440 sene sonra tanrımızı (!) bize öğreten tanrısız ateist arkadaşların gösterdiği yolda ilerleyip onlara Kur’an’dan ikinci bir delil sunalım o zaman: Şura suresi 2. ayette geçen ‘Sin harfine’bakalım: "Ayn-sin-kaf" ne anlama geliyor peki? Kaf(e), Arapça ‘takip etmek’ demektir. Sin, zaten ay tanrısı demek! Ayn, Arapçada -okunuşu- ‘göz’ anlamına gelen bir kelimedir. Toplayalım hepsini: Gözü ile takip eden tanrı Sin! Sizce daha mantıklı bir iddia olmadı mı? Hem bu açıklama ile ‘illuminati’ye de atıfta bulunup çok yönlü suçlamalarda da bulunulabilir ateist arkadaşlar, ne dersiniz?! Hadi bizde dinsiz ate/deist olup birden ‘aydınlanma’ yaşayalım ne dersiniz?! Peki, Kur’an’da tanrının adı neden ‘açıkça geçmiyor da’ zorlama yorumla koca dinin tanrısının adına ulaşılmaya çalışılıyor? Yoksa adı zaten açıkça geçmekte midir? O halde amaç nedir? Aslında bu tür komik sübjektif iddialar bile, ateistlerin iç dünyaları, bakış açıları, niyetleri ve bilgi seviyeleri hakkında bizlere ufuk açıcı ipuçları vermektedir. Ayetleri hecelere, harflere bölerek bir yerlere ulaşma gayretinde olmaları zaten ateistlerin içinde bulunduğu zaafiyet ve çaresizliğin de gözler önüne sermekte değil midir? Hoca, Karadenizli arkadaşına sormuş, ‘çocuğunun adı ne?’ ‘Oğuz’ demiş Karadenizli. Kızmış hoca ve ‘Kur’an’da geçen bir isim neden koymadın?’ demiş. ‘E ama koydum ya’ demiş laz uşağı. ‘Nerde geçiyor?’ diye sorunca hoca Karadenizlinin cevabı: “Kur’an’da geçiyor ya! ‘Oğuzu’ billahi mineşşeytanirracim!”… Sin konusu ayrıca, “Allah kelimesinin kökeni, Ay kültü iddiası” başlıklı yazıda ele alınmıştır. Benzer garip mantığı ‘İslam'da ağaç kültü’ başlıklı yazısında da işleten dinsiz deist bir arkadaş da, "Animizm, doğada insan ruhuna az ya da çok benzer ruhlar bulunduğunu kabul eden dindir. İnanışa göre ruh sadece insanda yoktur, canlı cansız her şeyin ruhu vardır. İslam'da da bu kült (ruhun varlığına inanmamızı kastediyor ki, ‘Ahiret, beden, ruh ilişkisi’ başlıklı yazıda konu ele alınmıştır) olduğuna göre, İslam'a animizm de yamanmış demektedir." Halbuki, ‘Naturalizm/doğacılık’ zaten ateizmi pagan bir din haline getirmiştir. (‘Natüralizm’ başlıklı yazımıza bakılabilir.) Kendi paradokslarını bir de Müslümanlara yamamaya çalışmaları ateizmin çelişkilerinden sadece bir diğerini oluşturmaktadır.

İslam'da Ağaç Kültü ve Kökeni. Kasas 30. ayet aynen şöyle der; Mûsâ, ateşin yanına gelince, o mübarek yerdeki vadinin sağ tarafındaki ağaçtan şöyle seslenildi: “Ey Mûsâ! Şüphesiz ben, evet, ben âlemlerin Rabbi olan Allah’ım.” Ayet "Ben Allah'ım" bu da = (eşittir) Allah ağaca girdi, Ağaç Allah oldu.

Ateistlerin müfessirliğe başlamadan önce bu ilim dalındaki metot konusunda biraz araştırma yapsalar çok daha iyi olurdu! Halbuki ve her zaman olduğu gibi aynı konudaki diğer ayetlere

baksalar sorun kendiliğinden çözülecektir! Şura, 51. ayette yüce Yaradan insanlarla iletişim yollarını sayar ve onlardan bir tanesi de, "perde arkasından" iletişim kurmasıdır. Yüce Yaradan Musa ile de iletişiminde perde olarak ağacı kullanmıştır. Bu müfessir (!) arkadaşa göre, tanrı -Haşa- şimdi de perde mi olmuş durumdadır! Ağaç kültü mü perde kültü mü vardır İslam'da! Aslında İslam'ın ekoloji ile ilgili yönlendirmelerini de ateistler kullanabilirdi ama atlamışlar! Peki bu ateist arkadaşa, "Radyo'dan bir konuşma" dinlediğimizi ifade etsek, kendisi radyoda minik insanlar mı arayacaktır?! Radyo da ağaç da araçtır wesselam!

Peygamberimiz Ad Kavmini başkasından mı öğreniyor?

Ateist bir yazar, Hz. Resul'ün Ad kavminden bir sahabenin bahsetmesi üzerine, Efendimiz, o sahabenin o konu hakkındaki bilgisini öğrenmek için "Ad elçisi nedir?" diye o sahabeye sorduktan sonra onun anlattıklarını dinleyip, Kur'an'dan aynı konu hakkındaki ayetleri (Zariyat, 41-42) sıralamasından (Tirmizi, Tefsir, Zariyat, 3269, 3270) hareketle, bu ayetleri Peygamberimizin orada, o anda uydurduğunu iddia etmektedir. Halbuki Efendimizin orada okuduğu ayet çok daha önceden inmiş, namazlarda defalarca da okumuş, müminlere ezberletmiş ve orada sadece bir kez daha okunmuştur! İlk kez vahyolunsa idi, belki iddianın bir temeli olabilirdi. Evet, Zariyat suresi Mekke'de inmiştir. (DİA, XLIV/137) ama ateistin aktardığı olay -kendisi de itiraf etmektedir- Medine'de gerçekleşmiştir.

Rumlar galip mi oldu, Yenildi mi? Ya Allah'ın yanlışı var ya Muhammed'in. Muhammed 'Rumlar galip oldu.' diyor, Allah bu galibiyetin üzerine inen ayetinde 'Rumlar yenildi' diyor.

Ebu Said anlatıyor: "Bedir günü Rumlar, İranlılara galebe çaldı. Bu zafere müminler de sevindi. Bunun üzerine şu mealdeki ayet (Rum, 1-4) nazil oldu (okundu): "Elif Lam-Mim, Rumlar mağlub oldu, yakın bir yerde. Halbuki onlar bu yenilmelerinin ardından galib olacaklar birkaç yıl içinde. Önünde de sonunda da emir Allah'ındır. O gün müminler Allah'ın nusretiyle/yardımıyla ferahlayacak" (Tirmizi, Tefsir, Rum, 3190) Öncelikle ateist arkadaş daha hadisin ne olduğunu bilmiyor ve cehaletini ilan ediyor. Hadis, peygamberimizin sözüdür. Halbuki burada görüldüğü gibi bu sözü söyleyen ise bir sahabedir: Ebu Said! Sahabenin veya daha sonra sözü aktaran ravilerden birinin eksik bilgisinden dolayı 'okundu' sözü 'nazil oldu' şeklinde nakledilmiştir ki, bu hadis ilminde çokça karşılaşılan bir durumdur. Bir olay veya sözün ağızdan ağıza aktarılırken değişikliğe uğraması doğal bir süreçtir. Muhaddislerin üzerinde durdukları konuların başında da, bu nakil esnasında meydana gelen değişiklikleri tespit etme meselesi gelmektedir. Ateist arkadaş ise, sahabenin sözünü peygamber sözü diye yorumlayıp sonrada, sahabe veya daha sonra aktaran ravilerden birisinin hatasını peygamberimize atfedip bilgiçlik taslamaya çalışmaktadır. Peki, gerçekte olan nedir? Rumlar önce mağlup olmuşlardı. Ama Allah (cc) Rum suresindeki ayetleri indirmiş ve 'Şu an Rumlar yenilse de ileride yenileceklerini' bildirmiştir. Hatta Hz. Ebu Bekir, Übeyy b. Halef adlı müşrik ile bu konuda iddiaya girmiş ve sonra ayetin önceden haber verdiği durum aynen gerçekleşmiş ve Rumlar İranlıları yenmiştir. Ama ateist arkadaş bu Kur'an mucizesinden de İslam'a saldırmak için bir mazeret bulmayı başarmıştır!

'Ednel arz' kelimesini 'yakın yer' diye çevirsek olmaz çünkü 1800 küsür km bulunuyor Arabistan'a. 'En alçak yer' diye çevirsek de, Lut gölünde savaş olmadı.

Rum Suresinin ilk 4 ayeti hem geçmiş hem gelecekten mucizevi üç haber vermektedir fakat yine de ateistler burada da İslam'a saldırma güdülerinden vazgeçmemişlerdir! Lut kavminin başına gelenlere atıfta bulunan ayetler geçmişe ait bir olaydan bahsederken, Rumların galip geleceğinden bahseden bölüm ise geleceğe dönük bir olayı haber vermektedir ve her ikisi de

Efendimiz zamanında gaybi/bilinmeyen olaylardandı. “Edna” kelimesi, Arapça’da “alçak” manasına da gelen “deni” kelimesinden türemiştir ve "ensaru/efalu" babından türedilen bu kelime, “en alçak” anlamına gelmektedir. “Arz” ise ‘yeryüzü’ demektir. Dolayısıyla “edna’l-arz” ifadesi “yeryüzünün en alçak yeri” manasına gelmektedir. Bizans ve Persliler arasındaki savaş ise sadece Ninova'da olmamış, iki devlet arasındaki savaş Mısır’ı, Suriye’yi ve Kudüs'ü de içine alan geniş bir alanda olmuş ve yıllarca sürmüştür. Tüm bu mekanların ‘merkezinde’ ise ‘Lut Gölü’ yer alır ve Lut Gölü de yer kürenin ‘en alçak noktasını’ teşkil eder ve deniz seviyesinin 430.5 metre altında bulunur! (tr.wikipedia.org/wiki/Lut_G%C3%B6l%C3%BC) Rum suresi, Bizans'ın mağlubiyetten sonra tekrar galip geleceğini, süre belirterek haber vermiştir. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 484) Müslüman olsun gayrimüslim olsun tüm araştırmacılar, surenin Bizans'ın kazanmaya başlamasından önce indiğini söylemektedir. (Meriç, s. 489) Richard Bell: Muhammed'in bu kadar erken bir tarihte Bizans İmparatorluğu'nun siyasi kaderini lehine olan görüşünü açıklamak zordur. Döneme yakın Bizans tarihçisi Theophanes: “Yenilmez Pers ırkının Romalılara arkalarını göstereceğini kim beklerdi ki?” diyerek hayretini ifade ederken Edward Gibbon ise, “Bu önsezinin söylendiği zamanda, bunun gerçekleşebileceğine inanmak kuşkusuz çok zordu.” demektedir. Mitşel’in ifadesiyle, ‘gidişat olağanüstü bir şekilde tersine döner.’ Hz Muhammed’in, belirtilerin lehinde olduğu bir savaşta dahi böyle bir öngörüde bulunması beklenemezdi. Zira bu, tüm iddiasını lüzumsuz yere riske atmak olurdu. Bunu haber verilmesi gerçek bir mucizedir. “Ve o gün Müminler feraha erecekler.” (Rum, 4) Gerçekten ayetin nazil olduğu Mekke'de Müslümanlar baskı altında iken, Bizans zaferinin geldiği dönemde Medine'de baskılardan uzak bir halde yaşıyorlardı. (Meriç, s. 502-503) Bu da üçüncü mucizedir.

Rum Suresinde (Rum, 2-5) Rumların üç ila dokuz yıl arasında galip gelecekleri yazıyor. Fakat Rumlar 627 yılına kadar İranlıları yenememişlerdir! Ayet ile tarih uyuşmuyor.

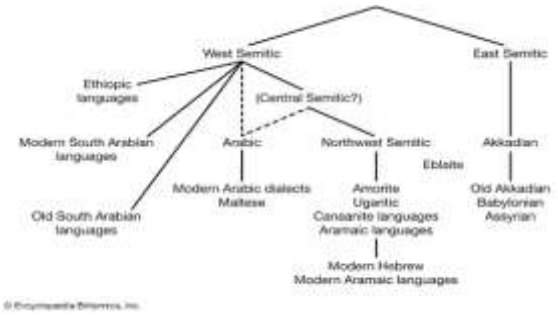
Rumlarla İranlılar arasındaki savaş 610’da başlamış, 616’da Rumlar yenilgiye uğramıştır. Rum Suresi de, Romalıların yenildiği 616 yılında inmiştir. Romalılar, 622’de karşı harekete geçmişler, Bedir zaferinin de tarihi olan 624’te savaşı kazanmaya başlamışlar ve 625’de de kesin zaferi elde etmişlerdir. (Tirmizi, Tefsiru sureti 30/31; Hakim, II/410; Taberi, XI (21. cüz) /16-18; Mevdudi, Hz. Peygamber’in Hayatı, 387) Yani ‘tam’ ayetin ifade ettiği tarihte! Evet! Görüldüğü gibi İslam’ın hak din olduğunu gösteren mucizevi delillerden biri bile ateistlerce dinsizliğe vesile kılınmaya çalışılmaktadır! “Bunların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler. İşte asıl gafiller onlardır.” (A'raf, 179)

Ama yabancı kelimeler var Kur’an'da. Zümer, 28: "Korunsunlar diye, pürüzsüz Arapça bir Kur'an indirdik." Kur’an'da anlamları sadece Allah tarafından bilinen, anlamı çözülememiş kelimeler vardır. Eğer Kur’an saf Arapça ise yukarıdaki savunmada da olduğu gibi her kelimesini her Arap'ın anlayabilmesi gereklidir. Anlaşılamayan kelimeler içermesi Kur’an'ın pürüzsüz Arapça olmadığı sonucunu doğurur.

Bu iddiada iki farklı soru gündeme gelmektedir. İlki anlamı çözülememiş ayetler meselesi, diğeri Kur’an’ın pürüzsüz Arapça olması konusu! İlkini Kur’an zaten cevaplamaktadır.

Kur’an'da müteşabih ayette bulunmaktadır! “(Kur’an) bir kısım ayetleri muhkemdir, ki bunlar kitabın esasıdır, diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu (kişisel arzularına göre) te’vil etmek için ondaki müteşabihlerin peşine düşerler. Halbuki onun tevilini ancak Allah bilir; bir de ilimde yüksek payeye erişenler.” (Ali İmran, 7) Her bilgi seviyesinden tüm insanların cennete gidebilmesi için kendisine gerekli olan tüm bilgilere muhkem ayetler denir. ‘İlimde derinleşmiş olanlar’ için ise ayrıca müteşabih ayetler vardır ki, müteşabih ayetler zamanla anlamları daha iyi anlaşılan ayetlerdir. Bu da Kur’an'ın bir başka mucizevi yönünü oluşturur. "Bazı ayet manalarının müteşabih göstermesi, insanların tekamülüne/ilerlemesine imkan vermek, diğer taraftan alimlerin derin kavrayış ve keskin nazarlarını çalıştırmak hedefine yöneliktir. Kur'an'ın her ayeti, kesin hatlarıyla herkes tarafından aynı şekilde anlaşılsaydı akli delilere ihtiyaç duyulmaz ve insan aklı dondurulmuş olurdu. Halbuki oradaki bazı kapalı veya çelişkili ‘gibi görünen’ ayetler sebebiyle akli delillerden yardım isteyerek, insan aklı çalıştırılmış olmaktadır." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 213) “Müteşabih ayetlerin indirilmesinin hikmeti: Akıl ve düşünme yeteneğimizi kullanmaya teşviktir. İkinci hikmeti ise, ilmin ve ilim sahiplerinin değerlerinin anlaşılmasıdır. Böyle bir kişinin imanı, taklidi değil tahkiki imandır. Burada bilmeyenler de kınanmamakta, onlardan bilenlere müracaat etmeleri istenmektedir: "Şayet bilmiyorsanız ilim sahiplerine sorun." (Enbiya, 7) Üçüncü hikmeti de bir iyi niyet ve irade sınaması olmasıdır.” (Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 138-140) Müteşabih konusuna, ‘Ateistlere cevap’ başlıklı yazımızda yeniden döneceğiz.

Kur’an'daki yabancı kelimeler konusuna gelince. Kur’an apaçık Arapça bir kitaptır. Yani Arap dilini bilen herkes Kur’an’da söylenenleri anlar. Kur’an’da, Arap diline daha önceden başka dillerden geçmiş kelimeler vardır ama bunlar da zaten Arapçalaşmış, Arap dilinde kullanılan kelimelerdir. Zaten oryantalist Montgomery Watt bile, “Kur’an'daki yabancı kelimeler ve özel isimlerin Peygamberimiz ortaya çıkmadan önce Mekke'de bilindiğini” ifade etmektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 231) Türkçede kullanılan ‘Kitap, kalem, defter’ gibi kelimelerin anlamını her Türk bilmektedir ama bu kelimelerin aslı Arapçadır! Aslında bu iddia, dil bilimi konusunda bilgi eksikliğinden kaynaklanan bir itham ve aynı zamanda bir itiraf da olmaktadır. Her dile başka dillerden kelimeler geçmiş ve yerleşmiştir. Aynı şey Türkçede de geçerlidir. Örneğin “Kemal, final imtihanında kopya çektiği için fakülte konseyi kararıyla üniversiteden uzaklaştırıldı.” cümlesi Türkçe bir cümledir ve okuyan herkes tarafından anlaşılır. Halbuki bu cümledeki kelimelerin tamamına yakını başka dillerden Türkçeye geçmiştir. Kelimelerin başka dillerden geçmiş olması bu cümlenin Türkçe olmadığı anlamına gelmez. Kur’an’da, anlaşılır bir Arapça ile gönderilmiş ilahi bir kitaptır. Ayetlerde de Kur’an’ın bu yönü açıkça vurgulanmaktadır! “Arapça, Sami dillerinden olan Nabatçanın gelişmiş şeklidir. (Ali Cevad, el-Mufaşşal fi tarihi’l-’Arab kable’l-İslam, I/16-17; Hakkı Dursun Yıldız, Arap, DİA, III/272) "Aynı kelime ortaklığı sadece Kur’an ve Tevrat'a ait bir özellik de değildir. Bu, aynı dil ailesine bağlı tüm dillerde var olan bir olgudur. Coğrafi, tarihi ve kültürel olarak birbirleri ile iletişim halinde yaşayan toplumların kullandıkları dillerde ortak kelimelerin olduğu tarihte en çok bilinen konulardandır. Çok eski zamanlarda gerçekleşen diller arası kelime alışverişlerinde, bir kelimenin hangi dilden diğerine geçtiğini tespit edemeyiz. Latince ile Fransızca dillerinde ortak kullanılan sayısız kelime vardır. Arapça ile aynı dil ailesine ait olan Aramice, Süryanice, Akkadça, İbranice, Habeşçe gibi diller tarafından kullanılan kelimelerin Kur’an'da da bulunması gayet doğaldır. Kur’an, nazil olduğu toplumda kullanılan dili kullanmıştır. Zaten dünyadaki tüm diller de bu şekilde gelişmiştir. Kur’an, kullandığı kelimelerin orijinalini değil, Araplar arasındaki kullanım durumunu dikkate almıştır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 97, 98, 101,102, 103) Dolayısı ile Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden İngiliz Oryantalist George Sale’in ‘The Koran: The Preliminary Discourse’ adlı eserinde yazdığı gibi: "Kur’an en güzel ve ‘saf bir dille’ yazılmıştır.” Keşke bu oryantalist kadar ateistler de Kur’an’dan azıcık nasiplenebilse idiler…!

Kur’an saf Arapçadır. Ancak neden Kur’an içerisindeki bazı kelimeler Arapça kökenli değildir? “Anlayasınız diye biz onu Arapça bir Kur’an olarak indirdik.” (Yusuf, 2)

"Hz. Peygamber bütün Arap ve topluluklara gönderilmiştir. O halde Kur’an'da bütün Arapların ve diğer ümmetlerin dil ve sözcüklerinin bulunması zorunludur. Kur’an'daki her kelime Arapçadır. İnişinden önce kullanılıyor ve dinleyenler tarafından bu dil anlaşılıyordu. Bunlar, artık Araplaşmış kelimelerdir. Bu kelimelerin hepsi de Kur’an'ı nüzulünden önce Araplar tarafından kullanılmaktadır. Dolayısıyla Kur’an'ın indiği dil olan Arapçanın bir parçası olmuşlardır. İnsanlar da kendilerine okunup tebliğ edilen Kur’an'ı anlamışlardır." (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 173-175) Ateistlerin ıskaladığı bir hususun da altını çizelim: “Kur’an müminin imanını kafirin ise küfrünü artırır.” (Tevbe, 124-125) Onların her iddiasının cevabı olsa da, onlar hâlâ hata aramaya devam etmektedirler!

Bu yazıda Kur’an'ın sadece iç çelişkilerinden söz edilecektir. Bunlar en vahim çelişkilerdir, dış kaynaklara başvurmayı gerektirmeden, Kur’an'ın sadece kendi metni ele alınarak Kur’an'ı çürütmeye kâfi gelmektedirler. Aşağıdaki listenin Kur’an'daki iç çelişkilerin tam bir listesi olduğu iddia edilmemektedir, birçokları daha mevcut olabilir.

Bakalım Kur’an’da ne tür ‘kâfi’ derecede çelişkiler (!) bulunmuş? ‘Birçok daha mevcut olabilir’ çelişki (!) iddiaları zaten yukarıda ele alınıp cevaplanmıştır.

Kur'an apaçık bir kitap mıdır?

Kur’an’da kitap kelimesi bazen levh-i mahfuz bazen Kur’an anlamında anlamında kullanılır. Bu ayırımı yapamayanlar yanlış sonuçlara ulaşırlar.

En’am, 7. ayet: "Şayet sana kağıt üzerine yazılmış bir kitap indirseydik ve onlar elleriyle onu tutmuş olsalardı, yine de o inkarcılar, “Bu apaçık bir büyü, başka bir şey değil” derlerdi." buyrulmaktadır. Bu ayette kitap şeklindeki bir Kur'an'dan bahsedilmediği açıkça görülmektedir. Bu tür ayetlerde kitap kavramı ile kastedilen şey levh-i mahfuzdur. (İbnü’l-Cevzi, Zâdü’l-mesir, V/450; VI/189, 481; Fahreddin er-Razi, Mefatiḥu’l-Gayb, XXIX/237) Kainatta meydana gelecek bütün varlık ve olaylar levh-i mahfuz adlı bu kitapta yazılmıştır. "Yerde ve kendi öz nefislerinizde başınıza bir şey gelmesin ki, Biz onu yaratmadan önce, bir Kitapta bulunmuş olmasın." (Hadid, 22) "Mutlaka O'nun bilgisiyle düşen bir yaprak, yerin karanlıklarındaki bir tanecik, yaş ve kuru hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir Kitap'ta bulunmuş olmasın." (En'am, 59) ayetleri de bunu açıkça ifade etmektedir. En’am, 38. ayet: “Biz bu kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık.” Ayette geçen kitap da Kur'an değil, 'Levh-i mahfuz'dur. (Taberi, Beğavi, Maverdi, İbn Atıye, Kurtubi, Merağı ilgili ayet tefsiri; Şatıbi, II, 78; Şimşek, 106; Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 216) Kaf suresi, 4. ayette de kitap kelimesi yine ‘Levh-i mahfuz’ anlamda kullanılmıştır. Kur’an'da levh-i mahfuz ayrıca, kitab mübin, yani "apaçık kitap" (Yunus, 61; Sebe, 3) Kitab meknun” (Vakıa, 78) “Kitab mestur” (İsra, 58; Ahzab, 6) “Ümmü’l-kitab” (Ra‘d, 39; Zuhruf, 4) tamlamaları ile de geçmektedir. 'Levh-i mahfuz’un kelime anlamı, ‘korunmuş levha’

demektir. Olmuş ve olacak tüm her şeyin kayıtlı olduğu -kıyas yaparak daha iyi anlaşılabilmesi açısından, güncel bir terim olan 'tablet' ile kıyaslayabileceğimiz ki, DNA'daki şifre/kod da bunu desteklemektedir- bir ilahi muhafaza levhası, kainat programıdır! Kur'an tefsirinin en temel kuralı, aynı konu hakkındaki tüm ayetleri bir araya getirerek değerlendirme yapılması gerekliliğidir! "Kur'an, her konuda açıklama getiren bir rehber, bir hidayet ve rahmet kaynağıdır." (Nahl, 89) Kur'an'da muhkem ve müteşabih ayetler de vardır. (Ali İmran, 7-8) Muhkem ayeti okuyan herkes anlar, müteşabih ayetin anlaşılması için ise âlimlerin açıklamasına ihtiyaç vardır. Kur'an okuyan, araştıran herkese bilgisi ölçüsünde açıktır, yol göstericidir! Kur'an'ı herkes, 'seviyesine göre' anlar: "Kur'an'ı her insan kendi kapasitesine göre anlar." (Prof. Muhsin Demirci, Kur'an ve Tefsir, s. 182) Kur'an'da ana konuları ile dünya ahiret mutluluğunu sağlayacak her şey vardır. En cahil birisi de Kur'an'ı okuduğunda ne yapıp neden kaçması gerektiğini bilir, en âlimi de. Ama âlimin imanı derunidir/içseldir! (Fatır, 28) Herkesin her okuduğu konuyu kendi başına anlayabilecek altyapıya sahip olduğunu düşünmek mümkün değildir. Halk, yılın aylarını ve günlerini bilir, astronomi âlimi ise uzayı ve derinliklerini. Âlimi, avamın/halkın baktığı ama göremediği detayları görür ve açıklar. Hz. Muhammed'in tebliğden farklı bir diğer görevinin de 'Tebyin/ Kur'an'ı açıklama' olması zaten bu nedenledir. Tarih boyunca, İslam âlimleri Hz. Peygamber'in tebliğ vazifesini yürüttükleri gibi, tebyin/açıklama görevini de sürdürmüşlerdir. Zaten bu Aynı suredeki iki ayet başından itibaren okununca konu daha net anlaşılmaktadır: En'am, 38. ayet: "Yeryüzünde yürüyen hayvanlar ve gökyüzünde iki kanadıyla uçan kuşlardan ne varsa hepsi sizin gibi topluluklardır. Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Nihayet (hepsi) toplanıp rablerinin huzuruna getirileceklerdir." 59. ayet: "Gaybın anahtarları Allah'ın yanındadır; onları O'ndan başkası bilmez. O, karada ve denizde ne varsa bilir; O'nun bilgisi dışında bir yaprak bile düşmez. O, yerin karanlıklarındaki tek bir taneyi bile bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır." Kitap'tan kasıt nedir, o da Buruc, 21-22. ayetlerde açıklanmaktadır: "Şüphesiz o (asılsız saydıkları kitap) şanı yüce bir Kur'an'dır; Levh-i mahfuzdadır." Rad, 39: "Ana kitap 'O'nun katındadır." İsra, 59: "Kıyamet gününden önce ya helak etmiş veya onları çetin bir şekilde azaba uğratmış olacağız. Bu, kitapta yazılıdır." Yani kitaptan kasık Kur'an değil levh-i mahfuzdur. (Kur'an Yolu, II/401)

Maide, 15; Neml, 1; Hicr, 1; Yasin, 69. ayetlerde Kur'an için 'mubin' yani 'apaçık' kavramı kullanılır. Peki, bu kelimeyi nasıl anlamalıyız? Bunun içinde yine Kur'an'ın en büyük 'açıklayıcısı' olan Kur'an ayetlerine başvurarak, 'mubin' kavramının ne anlamda kullanıldığına bakmak gerekmektedir. Yasin, 60: "Şeytan size apaçık (mübin) bir düşmandır." 'Göremediğimiz' şeytan bize nasıl 'apaçık' düşman olabilir ki? Demek ki, apaçık/mübin kavramı ile kastedilen, "Şüphesiz, kesin, inkar edilemez" olmasıdır! 'Bu Kur'an, kesinlikle insanlar için bir hidayet, yol gösterici, dünya ve ahiret mutluluk kaynağı olan bir kitaptır!

Müzzemmil suresi, 4. ayet: "Biz sana ağır bir söz vahyedeceğiz."; Kamer suresi, 17. ayet: "Andolsun ki Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık fakat düşünen var mı?" Çelişki değil mi?

Meali verilen 4. değil 5. ayettir bunu önce düzeltelim! Soruya dönersek: Kur'an'ı anlamak kolaydır. Her kültür seviyesinden insan okuyunca, ilmi ölçüsünde kolayca anlar, yapması ve yapmaması gerekenleri öğrenir. Ancak, "Bu kolaylığı insanlara anlatmak, özümsetmek ağır ve zordur." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 483) ki zaten Efendimiz 23 senelik nübüvvet görevinin her anında çeşitli zorluk ve sorumluluklarla (Kur'an Yolu Tefsiri, V/486) karşılaşmış ve ömrü mücadele ile geçmiştir. Aynı zorluklarla peygamber varisleri olan (Ebu Davud, İlim, 1 [3641]; Tirmizi, İlim, 19 [2682]) âlimler de hayatları boyu karşılaşmış ve günümüzde de hâlâ karşılaşmaya devam etmektedirler. Çünkü Kur'an tüm şirk ve zulüm düzenlerine savaş ilan etmiştir.

Müminun suresi, 58-59. ayetler: "Rablerinin ayetlerine inanırlar, Rablerine ortak koşmazlar." Çelişki değil mi?

İlk ayet iman etmeyi, ikinci ayet ortak koşmamayı ifade etmektedir. Şirk için önce inanmak gereklidir. Sonra o imana ortak/şirk koşulur ki ayet bizleri bundan men etmektedir. Allah'ın sıfatlarını insanlara izafe etmek, Allah kadar başkalarını sevmek veya başkalarından korkmak gibi birçok şirk çeşiti vardır. Peygamberimizin görevlendirildiği dönemde Mekke müşrikleri de Allah'a inanmakta idiler ama aynı zamanda O'na ortaklar da koşmakta idiler. Aynı hataya düşmeme konusunda ayet bizleri uyarmaktadır ki, günümüz ortamında bu ayetin uyarısının ne kadar haklı olduğu ortadadır!

Fecr suresi, 22. ayet: "Rabbim gelip melek(ler) saf saf dizildiği zaman her şey ortaya çıkacaktır." Tek melekten kasıt ne?

Arapçada çoğul yerine tekilin kullanıldığı da olur ve bu bir edebi kuraldır. (Konumuzla ilgili şu iki makaleyi tavsiye edebiliriz: Osman Ertuğrul, Kur'an Dilinde Kelimenin İfade Biçimi, Iğdır Üniversitesi / Iğdır University İlahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı / No: 7, Nisan / April 2016: 91-117; Zafer Kızıklı, Arapçada ikil sözcük yapısı, AKEV, Yıl:11, Sayı: 33, 315-333) "Sizler kitap(lar)ın tümüne inanırsınız." (Ali İmran, 119) ayeti de buna diğer bir örnektir. "Kur'an, Arapça nazil olduğundan Arapça kurallarını uygulamaktadır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 509) Arap edebiyatında bazen yüklem bazen de özne hazfedilir, silinir… Bunlar o dilin edebi özellikleridir.

Lokman suresi, 34. ayet: "Kıyamet vakti hakkındaki bilgi ancak Allah'ın katındadır. Yağmuru o indirir. Rahimlerde olanı (Mâ fi'l-Erhâm) O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Yine kimse nerede öleceğini bilmez." Yağmuru ve rahimde olanları artık biliyoruz. Ayet eskidi mi?

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

Lokman, 34. ayette, insanın kıyametin saatini, yarın ne kazanacağını ve nerede öleceğini bilemeyeceği belirtilmektedir ki tüm bunlar bugün de bilinmemektedir. Kıyamet için, 'indehu' kelimesi kullanılırken, yani o bilgi 'sadece Allah'ın katında' olduğu bildirilirken, kazanç ve ölüm için olumsuzluk eki 'ma' edatı kullanılır ki bu da, 'Allah dışında bu bilgiyi kimsenin bilemeyeceği' anlamına gelmektedir. Yani kıyametin saati kesin Allah'ın katındadır, ölüm ve rızık konusunu da 'sadece' Allah bilir. Rahimlerde olan için ise ayette, 'İndehu' veya olumsuzluk 'ma' edatları kullanılmamaktadır. Ayetin Türkçesi: 'O Allah yağmuru indirir/yağdırır' şeklindedir. Rahimdekiler için de 'Ve O Allah rahimlerdekini bilir.' buyurulmakta, fakat diğer sayılan üç husus için kullanılan, 'sadece' veya 'olumsuz anlam' ifade eden istisna edatı bu ikisi için kullanılmamaktadır! Ayet zaten yukarıda Arapça olarak da verilmiştir. Ayette, kıyamet, ölüm ve rızık konuları kesinlikle ve sadece Allah tarafından bilinir denirken, diğeri iki husus için ise, 'bilme ve indirme' ifadelerini kullanılmaktadır. "Ayet, yağmurun Allah tarafından indirildiğini belirtmiştir. Çünkü su döngüsü çarkını kuran O'dur. Ayet, rahimdekinin 'cinsiyetine' ise değinmemiştir. Ayette, 'kim' anlamına gelen 'men' edatı yerine 'şey' anlamına gelen 'mâ' edatının gelmesi de önemlidir. 'Mâ' akılsız olan şeyler, 'men' akıllı olan (insan) için kullanılır. Dolayısı ile 'men' yani ceninin 'kim' olduğu, cinsiyeti değil, 'mâ' yani ceninin 'nasıl büyüyeceği, ne kadar yaşayacağı, iyi mi kötü mü olacağı' konularına atıf yapılmıştır. (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 363-365) ki, bunları da bilen sadece O Allah (cc)'dır. Yani su döngüsünü insanlar hala kuramamaktadır ve

rahimdeki ‘mâ’yı da sadece O bilmektedir! (Rahimlerde kelimesinin başındaki ‘mâ’ edatı olumsuz değildir çünkü o zaman cümle anlamsız olur. Yelemu: ‘Bilir’, mâ filerhâm: ‘Rahimlerde olmayanı!’ Cümle anlamsız olur, dolayısı ile bu ‘mâ’, Türkçedeki ‘şey’ anlamında, akılsız olanlar için kullanılan edattır, bunu da detay da olsa belirtelim!)

Enfal Suresi, 44. ayet: "Allah olacak, bir işi yerine getirmek için savaş alanında karşılaştığınız zaman onları sizin gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözünde azaltıyordu." ne demek?

Düşmanların az gösterilmesi, Müslümanlara moral vermek amacıyladır. Müslümanlar az gösterildiği içinde de müşrikler savaşı ciddiye almamış, işe gerektiği gibi sarılmamışlardır. Eğer Allah onları çok gösterseydi, Müslümanlara karşı daha fazla hazırlık yaparak çıkarlardı. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 234) Sonuç zaten ortadadır, Bedir savaşı kazanılmıştır.

İlk Müslüman kimdir? Muhammed mi (6:14, 6:163), İbrahim mi (3:67), yoksa İsa mı (3:52, 5:110-111)?

Soruya kısaca, ‘Her peygamber, geldiği toplumun ilk inananıdır.’ şeklinde cevap verebiliriz. “Her peygamber, ‘kendi çağının ilk iman edeni’ olmak zorundadır elbette. Kendisi inanmadığı bir dine mi insanları çağıracaktır?” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 57) “Yeni gelen bir dinin esaslarına inanan ilk kişi, o ümmetin peygamberi olduğuna göre burada garipsenecek bir durum da yoktur.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 74) İslam, Hz. Adem ile başlamıştır. Dolayısı ile ilk Müslüman da Hz. Adem'dir. Her peygamber çağının ilk iman edeni, aynı zamanda Hz. Adem'in mirasçısıdır. En'am, 14: "De ki: "Bana Müslüman olanların ‘ilki’ olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma denildi." En’am, 163: "Ve ben Müslümanların ilkiyim." Ali İmran, 67: "İbrahim ne yahudi ne Hristiyan idi; bilakis o, tek Allah’a inanıp boyun eğmiş birisiydi, müşriklerden de değildi." Ali İmran, 52: "İsa, onlardaki inkarcılığı sezince: Allah yolunda bana yardımcı olacaklar kimlerdir? dedi. Havariler: Biz, Allah yolunun yardımcılarıyız; Allah'a inandık, şahit ol ki bizler Müslümanlarız, cevabını verdiler." Tabii sorudan anlaşılan, soruyu soranın İslam’ın ilk insandan itibaren gelen dinin adı olduğunu bilmediğini de göstermektedir. Aslında Yüce Yaradan hep aynı emir ve yasakları insanlara bildirmiştir. Haşa, “Bir topluma içki içebilir, diğerine puta tapabilir, diğerine de iyiliğe gerek yok” dememiştir! Bu konu “ İslam tüm dinlerin özüdür” adlı yazımızda ele alınmıştır. Bu temel bilgiden yoksun olanların Kur’an’da hata araması da ayrı bir çelişkidir!

Cehennemde insanlar ne yiyecektir? Acı ve kötü kokulu bir dikenli bitki mi (88:6), kanlı irin mi? (69:36) İki ayet de, söz konusu yiyeceklerin cehennem'deki tek yiyecek olduğunu iddia etmektedirler, birebir çelişmektedirler. Bunlarla bilahare çelişen 37:62-68, cehennemde insanların zakkum ağacının meyvelerini yiyeceğini ve kaynar sudan karışık bir içecek içeceğini iddia etmektedir. Üç yönlü bir çelişki söz konusudur.

İnsan menüsünü bu kadar mı merak eder? Aynı konudaki ayetleri bir arada okumadan sonuca ulaşmaya çalışmak insanı ancak bilgiç bir ‘ate’ yapar deyip cevaba geçelim. Cehennem 7 kattır (Hicr, 44) ‘Her katın ayrı ceza şekilleri’ vardır. Hatta bazı ateistler, ‘İslamiyet, sıcak bölgede faaliyet gösterdiği için, insanlar hep ateşle korkutulmuştur. Kutuplarda olsaydı, soğuk azaplardan bahsedilirdi. Şimdi din kitaplarında niye soğukla azaptan bahsedilmiyor?’ demektedirler. Merak etmesinler, ‘Zemherir’ adlı soğuk cehennem azabı da (Buhari, Bed’ü’l-halk, 10; İnsan, 13; Tirmizi, Cehennem 9, (2595); Müslim, Mesacid, 185-187; Hadislerle İslam, VII/656) vardır. “Onların sayısını da inkar edenler için sadece bir imtihan vesilesi yaptık ki böylelikle kendilerine kitap verilenler kesin bilgi edinsinler, inananların imanı artsın; kendilerine kitap verilenler ve müminler

şüpheye düşmesinler; kalplerinde hastalık bulunanlar ve inkarcılar da, "Allah bu sayı misaliyle ne demek istemiş olabilir?" desinler." (Müddessir, 31)

Bir Müslüman'ın kaç annesi vardır? 58:2'ye göre bir ("onların anaları ancak, kendilerini doğuran kadınlardır."), 33:6'ya göre ise birden fazla ("onun [Muhammed'in] eşleri de Müminlerin analarıdır.")

Sütanne de var, üç eder mi peki?! Tabii ki hayır! Biri öz, diğerleri ise, Peygamberimizin eşleri olan biz müminlerin manevi anneleri kastedilmektedir!

Allah, firavun'a bir peygamber mi (7:103,73:15), iki peygamber mi (10:75) göndermiştir?

Önce Musa (as)'ı tek başına firavuna göndermiştir. Daha sonraları Musa kendine yardımcı isteyince Harun (as)'ı da Allah görevlendirip Musa ile beraber yeniden firavuna göndermiştir. Yani önce bir sonra iki peygamber! Bu olay Kur'an'da şöyle anlatılır. Furkan, 35. ayet: "Kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık." Ama ateist arkadaş yine 'aynı konudaki tüm ayetleri' bir arada değerlendirmemiş, sonuçta da çelişki adı altında paradoksa düşen yine kendi olmuştur!

Allah, ad kavmini bir günde mi (54:19), birden fazla günde mi (41:16, 69:6-7) yok etmiştir?

Kamer 19. ayette 'kasırganın başladığı günden' bahsederken, diğer ayetlerde ise kasırganın 'sürecinden' bahsedilir. Zaten Hakka suresi 7. ayette, "Allah o kasırgayı 'art arda' yedi gece, sekiz gün onların üzerine gönderdi." buyurulmaktadır. Yine Fussılat, 16. ayette de kasırganın günlerce sürdüğünü ifade edilmiştir.

109:1-6'da Muhammed, kafirlerin tapındığı tanrının veya tanrıların Allah'tan farklı olduğunu söylemektedir. Burada kafirler ile kime atıfta bulunulduğu belli değildir - ehl-i kitap (Yahudiler ve Hristiyanlar) ya da putperestler söz konusu olabilir. Halbuki Kur'an, Yahudiler ve Hristiyanların da (2:62, 2:139, 3:64, 29:46), putperestlerin de (16:35, 39:3) Allah'a inandığını öğretmektedir. İddiaya göre putperestler Allah'a ortak koşmakla birlikte Allah'a inanmayı sürdürmektedirler. Muhammed'in iddiası yalanlanmaktadır.

Kafirun, 1-6. ayetlerde kendisine tapılan yaratıcıların farklılığına vurgu yapılır ki, hakikat ortadadır: Yahudiler ırkçı bir tanrı ve Hristiyanlar üçlü birliktelikten oluşan bir tanrı inancına sahipken müşrikler ise putlara tapmaktadırlar. İslam'da ise ne ırkçılık vardır ve ne de putlara tapmak! İlk ayetteki 'kafirler' hitabından tüm İslam dışı inanç sahipleri kastedilir. Bakara, 62. ayette ise genel anlamda, 'İslam gelmeden önceki' Yahudi ve Hristiyanların cennetlik olmasında bahsedilir. Zaten 134. ayette bu açıkça ifade edilmektedir: "Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir." 139. ayette ise özellikle, 'Allah' adı zikredilerek 'teslis ve Yahuda inanışı' reddedilmekte ve O (cc) İbrahim'in de, İsa'nın da Rabbidir, aslında sizin de asıl Rabbinizdir, O'na inanın" denilip, 'Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir.' şeklinde ayet bitirilerek Kafirun suresi ile aynı içerikli mesaj verilmektedir. Yani tüm ayetlerde hep tevhid mesajı verilmekte, insanlık İslam'ın tek Allah inancına çağrılmaktadır. Ali İmran suresi 64. ayette ise Hristiyanların en temel 3 imani sorunlarının altı çizilmekte ve Hristiyanlara şu çağrı yapılmaktadır: "Sadece 'Allah'a ibadet edip, O'na hiçbir şeyi 'ortak koşmamak' (şirk aynı zamanda putperestlerin de temel sorunudur) ve din adamlarını 'rab' edinmemek!" Rab kavramını çok kısa bir özetle, 'Hayatımızı düzenleyen kuralları koyan' şeklinde tanımlayabiliriz. Ayette yine şirk merkezli bir eleştiri vardır! Ankebut suresi 46. ayette ise: "Ehl-i kitapla ancak en güzel yoldan mücadele

edin ve deyin ki: Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim Tanrımız da sizin Tanrınız da birdir." denmektedir. Ayetin ilk cümlesine dikkat edilirse, 'Ehli kitab'la mücadele devam etmekte' fakat bunun özellikle yumuşak bir üslupla yapılması gerektiği ifade edilmekte ve "Ey Ehli kitap olan Yahudi ve Hristiyanlar! Biz Tevrat, İncil, Zebur-un bozulmamış asıllara-inanıyoruz, bizi de, sizi de yaratan aynı 'Allah' (Bakara, 139) denilmekte, şirksiz asli tevhit inancına insanlar davet edilmektedirler. Çünkü onlar ayrı bir din, ayrı bir tanrı inancına sahiptirler: "Şüphesiz ki: "Allah ancak Meryemoğlu İsa Mesih'tir", diyenler kafir olmuşlardır." (Mâide, 17) "Şüphesiz, Meryemoğlu Mesih (İsa), Allah'ın kendisidir." diyenler kafir olmuşlardır. Halbuki bizzat Mesih şöyle demiştir: "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Çünkü kim Allah'a eş koşarsa, şüphesiz Allah ona cenneti haram kılar. Allah, şüphesiz üçün (üç Tanrının) biridir." diyenler kafir olmuştur. Halbuki bir tek ilahtan başka hiç bir ilah yoktur. (Mâide, 72- 73) "Yahudiler, "Uzeyr Allah'ın oğludur." * dediler. Hristiyanlar da: "Mesih (İsa) Allah'ın oğludur." dediler. Bu, onların ağızlarıyla geveledikleri sözler olup, güya bununla, daha önce yaşayan inkarcıların sözlerini taklit ediyorlar." (Tevbe, 30) Putperestlere gelince, Nahl, 35. ayette müşrikler yanlış kader inançları nedeni ile eleştirilmekte, Zümer 3. ayette ise şirke düşmelerinden dolayı 'yalancı ve inkara saplanmış' olarak nitelendirilmektedirler. Müşrikler zaten bir yaratıcıya inanırlar, hatta Hz. Muhammed'in babasının adı Abdullah yani 'Allah'ın kulu'dur. Ama putları aracı kabul ettikleri için de şirke düşmektedirler ki, günümüzde Hristiyanlık, Budizm, Hinduizmdeki putlar ile ateist yönetime sahip ülkelerin liderlerinin heykellerine yapılan tazimler/ululaştırmalar bizlere putperestliğin hâlâ devam ettiğini göstermektedir. Kısaca, Kafirler olan ehli kitap da ve putperestler de bir yaratıcıya inanırlar. Ama sonra tevhid inancından ayrılarak, 'melekler Allah'ın kızlarıdır, Tanrı olan bir oğlu vardır, putlar bizi ona yakınlaştırır.' türü sapık inançlara yönelirler. Tanrıya inanırlar ama bu tanrı inancının içeriği şirkle doludur! Zaten müşrik olmak için önce tanrıya inanmalı, sonra ona ortak/şirk koşulmalıdır. Tanrıya inanmadan müşrik olunmaz, tanrıya inanmayana zaten ateist denir. Yine ayetleri cımbızlayıp seçme ve sonra da bunlardan çelişkiler üretmek çabası ile karşılaşmaktayız ki, bu yanlış metodu oryantalistlerde sıkça uygulamaktadır!

* Yahudi din alimleri olan Rabbanilere göre Hz. Musa daha önce gelmeseydi Tevrat Ezra'ya verilirdi. (Sanhedrin, 21b) Üzeyir, Tevrat'ı ezberden yazdırıp Yahudilere öğretince onun 'Allah'ın oğlu' olduğu görüşü Yahudiler arasında yaygınlık kazanmış (Ali b. Muhammed el-Hazin, Lübabü't-teʾvîl, II/351-352; Sa'lebi, Kasasu'l-Enbiya Araisü'l-Mecalis, 309; İbn Cerir et-Taberi, Camiu'l-Beyân, X/111; Muhammed Ali Sabuni, Safvetü't-Tefasir, I/396; Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, IV/213; Komisyon, Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II/757-8; İbn Kesir, Tefsiru'l- Kur'ani'l-Azim, II/336) ve bu inanç zamanla Hristiyanların "Mesih Allah'ın oğludur" inancına kapı aralamıştır. (Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, IV/213) Yahudi asıllı İskenderani, Hicaz bölgesindeki Karailer'in bu inanca sahip bulunduklarını nakleder (Lazarus-Yafeh, Intertwined Worlds: Medieval Islam and Bible Criticism, s. 53) ve bu görüş daha yaygın bir görüştür. (Ebu Muhammed Ali b. Ahmed b. Hazm ez-Zahiri, el-Fasl fi'l-Milel ve'l-Ehvâi ve'n-Nihal I/99; el-Mutahhar b. Tahir Makdisi, el-Bed' ve't-Târîh, IV; 35; Baki Adam, "Üzeyir", DİA, XLII/402) Ayrıca bu söylemin Medine'deki bir grup yahudi (İbn Ebu Hâtim, Tefsîrü'l-Kurʾâni'l-aẓim, VI/1781; İbnü'l-Cevzi, Zâdü'l-mesir, III/424) ve Yemen civarında yaşadıkları söylenen Sadukiler (İbn Hazm, el-Faşl, I/99) ve ayrıca Filistin yahudileri (Makdisi, el-Bedʾ ve't-tariḫ, IV/35) arasında yaygın olduğu da bildirilmektedir. Bazı Yahudiler ve Hristiyanlar İsrail oğullarından olan peygamberlerini Allah'ın oğulları olarak kabul ettiklerinden kendilerini ayrıcalıklı olarak da görmüşlerdir. (İbn Cevzi, Telbisu İblis, 77) Günümüzde de hâlâ Yahudi Mistisizminde (Kabbalism) Tanrı oğlu Metatron (Enoh) figürünün bulunduğu da gözden kaçırılmamalıdır. (Selim Özarslan, Üzeyir ile ilgili bazı meseleler, NEÜİFD, sayı: 49, s. 29)

Kıyamet gününde, şefaat (aracılık) mümkün olacak mıdır (20:109, 34:23, 43:86, 53:26), olmayacak mıdır (2:122-123, 2:254, 6:51, 82:18-19)?

Allah'ın izni dışında şefaatçi olmayacaktır! Bazı ayetler geneli ifade ederken, yani şefaat olmayacak derken bazı ayetlerde de istisnalar belirtilir. Meleklerin secdesinde şeytanın melek

olmadığını başka ayetin ifade etmesi gibi. Peki, neden aynı konudaki ayetler peş peşe Kur'an'da sıralanmamıştır? Çünkü herhangi bir konu Kur'an'da aranırken o konu ile ilgili tüm ayetler taranırken tüm Kur'an gözden geçirilmek zorunda kalınmaktadır ki, bu da aradığımız konunun 'tüm Kur'an içindeki konumunu' daha iyi anlamamıza neden olmaktadır. Amaç, resmin tamamını görmemizi sağlamaktır!

Kötülüklerin kaynağı Allah mıdır (4:78), insanın kendisi midir (4:79) yoksa şeytan mıdır (38:41)? Özellikle arka arkaya gelen 4:78 ve 4:79'un birbirleri ile birebir çelişmesi dikkat çekicidir. Bu üç yönlü çelişki, günah / kader çelişkisi ile de alakalıdır.

Sad, 41. ayette Eyyüp aleyhisselam, şeytanın kendisine verdiği vesveselerden (Aşur, Tefsir, XXIII, 270) Rabbine sığınmasından bahsedilir. Şeytan insanlara "Kötülüğü, ahlaksızlığı ve Allah'a bilmediğimiz şeyleri yakıştırmamızı emreder." (Bakara, 169) Ama unutmayalım ki şeytanın "Zorlayıcı gücü ancak onu veli/dost/arkadaş edinenlerle, onunla Allah'a ortak koşanlar üzerindedir." (Nahl, 99-100) Yoksa şeytanın "Bizi zorlayacak gücü yoktur; onun yaptığı bizlere çağrıda bulunmaktan ibarettir; arzusuna uyan da onun çağrısına uymaktadır." (İbrahim, 22) Yani, kötülük kaynağı insandır, şeytan sadece teşvik eder, insanı tahrik eder, arzularının peşinde koşan da o tahriklere uyar. Ama asla unutulmamalıdır ki, "insanların yaptıkları kötülükler için şeytanı bahane etmeleri gerçekçi olmadığı gibi, bu mazeret Allah katında da herhangi bir değere sahip değildir." (DİBİA, Şeytan maddesi) Peki kötülüğün kaynağı –haşa- Allah mıdır? Bu konu detaylı bir şekilde, "Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?" adlı yazıda ele alınıp cevaplanmıştır.

Allah çirkin işlerin yapılmasını emreder mi? 7:28 ("şüphesiz, Allah çirkin işleri emretmez.") ve 16:90'da ("Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar.") Allah'ın çirkin işleri emretmediği öğretilir. Hatta 2:169'da çirkin işleri şeytan'ın emrettiği belirtilir (" o [şeytan], size ancak kötülüğü, hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder."). Ayrıca Allah'ın bir ülkeyi haksız yere helak etmeyeceği öğretilir (6:131). Fakat tüm bu öğretiler 17:16'da yalanlanmaktadır: "Biz bir memleketi helâk etmek istediğimizde, onun refah içinde yaşayan şımarık elebaşlarına (itaati) emrederiz de onlar orada kötülük işlerler. Böylece o memleket hakkındaki hükmümüz gerçekleşir de oranın altını üstüne getiririz." Allah insanlara çirkin işlerin yapılmasını emretmekte, sonra da bunu bahane olarak kullanıp ülkeyi haksız yere helak etmektedir. Çelişki ortadadır.

Ayet iki şekilde açıklanmaktadır. âlimlerin çoğu ayeti "Allah şımarık yöneticilere iyi işleri, yani iman ve itaati emreder; fakat onlar ısrarla emre aykırı hareket edip günah işlerler." (Razi, XX/174-175) ve "Allah şımarık yöneticilere bu günahlardan vazgeçmelerini emreder." (Razi, XX/176) şeklinde açıklamışlardır. Diğer yorumu ise atalarımız çok güzel özetlemişlerdir: 'Kula bela gelmez hak yazmadıkça, Hak bela yazmaz kul azmadıkça.' Allah (cc) hiçbir kulunun kötülük yapmasından razı olmaz: "Onlar çirkin bir iş yaptıklarında; 'Babalarımızı bu yolda bulduk, esasen Allah böyle yapmamızı emretti.' derler. De ki; şu bir gerçek ki, Allah asla çirkinliği emretmez." (A'raf, 28) Allah kullarının inkara/küfre sapmalarına razı olmaz." (Zümer, 7) Peki, 'Helak etmek istediğimizde' cümlesinden kastedilen nedir? Allah, bir kavim helakı hak etmek için yarışmadıkça, kötülük bataklığı içinde yüzmedikçe onları helak etmez. Ama o kavim helak olmak için her şeyi adeta yarışırcasına yaparsa, Allah onların başına bir zalim idareci getirir! Bu bazen seçimle bile olabilir yani halk kendi cellatını kendi seçebilir! O zalimde onlara o hak ettikleri cezayı verir. Allah hak etmeyene ceza vermez, ama edene 'nasıl' ceza verdiğini de ayetle bizlere bildirir. Aslında bu ayet ilahi bir ikaz mahiyetindedir: "Başınıza zalim idareci geldi ise, bu size helakın yaklaştığının da göstermektedir!' Zaten tarih bunun delilleri ile doludur. Diğer rivayetlerde bunu teyit etmektedir: "Nasılsanız öyle idare edilirsiniz." (Ali el-

Müttaki, Kenzu'l-Ummal, VI/89, Süyuti, Camiu's-Sağir, II/82) "İnsanlar, iç âlemlerinde, özlerinde kendilerini değiştirmedikçe, Cenab-ı Hakta onlar hakkındaki hükmünü onları değiştirmez." (Rad, 11) "Bu da, bir millet kendilerinde bulunanı (güzel ahlak ve meziyetleri) değiştirinceye kadar, Allah'ın onlara verdiği nimeti değiştirmeyeceğinden dolayıdır." (Enfal, 53) Konuya ek olarak, 'Allah kalpleri mühürler mi?' adlı yazımızı ve 'Ateistlere cevap' adlı yazımızdaki 'Günümüzde 'toplu' helak neden olmuyor?' başlıklı soru ve cevabı tavsiye ederiz.

Allah adil midir? 39:69'a göre öyledir: " Yeryüzü rabbinin nuruyla aydınlanır. Kitap (amel defterleri) ortaya konur. Peygamberler ve şahitler getirilir ve haksızlığa uğratılmaksızın aralarında adaletle hüküm verilir." Ama örneğin 14:4'e göre, Allah insanları keyfine göre sapkınlığa sürüklemektedir: "Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir." İnsanları keyfince saptıran Allah, sonra da bu insanları saptıkları için cezalandırmaktadır, 16:94, 72:15. Allah'ın kendi saptırdığı insanları cezalandırılması adil midir? Sapkınlığın asıl sorumlusu kimdir? Günah / kader çelişkisi burada açıkça ortaya konulmaktadır.

Aynı usul hatası ve hep doğal olarak yine aynı yanlış sonuç! Aynı konudaki tüm ayetler bir araya toplansa ortada sorun kalmayacağı çok kere yukarıdaki örneklerde defalarca gördük. İbrahim, 4. Ayetten maksat şudur: "Allah'u Teâlâ ayetlerini gönderdikten sonra tercihini ısrarla inkar yönünde kullananları zorla doğru yola iletmez. Bilakis onları 'kendi irade ve tercihleriyle' baş başa bırakır, inkarcılık ruhlarına yerleştikten sonra da artık onlar iman etmezler. Ama gerçeği araştırıp tercihini o yönde kullanmaya çalışanlara ise Allah yardım ederek, onları doğru yola ulaştırır." (Kur'an Yolu Tefsiri, III/303) Diğer verilen ayetler ve cevaplarını "Allah kalpleri mühürler mi?" başlıklı yazımızda ele alıp cevapladık. Sapkınlığın asıl sorumlusu kimdir?" sorusuna, 'metotsuz ve bilgisizce Kur'an ayetleri hakkında ahkâm kesip, insanları İslam'dan uzaklaştırmaya çalışan cahil ateistlerdir' şeklinde özet bir cevap da verebiliriz. 'Günah/kader çelişkisi' iddiası da geçersiz bir ithamdır, 'Kaza kader' başlıklı yazımızda konu açıklanmıştır.

Melekler dostumuz mudur? 2:107 ve 29:22'ye göre Allah'tan başka dostumuz yoktur, ama 41:31'e göre melekler dünya hayatında da âhirette de dostlarımızdır.

Melekler Allah'ın emirlerini yerine getirmekle görevli varlıklardır. (Nahl,49-50; Tahrim,6; DİA, Melek maddesi) Hüküm vermede, yaratmada, yönetmede (Bakara, 107; Ankebut, 22) tek dost tabii ki Allah'tır! Ama melekler de unutmayalım ki O'nun emrindedir! (Enbiya, 26-27) Yani, birinin dostu eğer melek ise, aslında onun asıl dostu Allah'tır! "Muhakkak ki: "Rabbimiz Allah'tır." deyip, sonra (da) istikamet üzere olanlara (Allah'a yönelip dini yaşayanlara) melekler inerler: "Korkmayın ve mahzun olmayın. Ve vadolunduğunuz cennetle sevinin! (derler)" (Fussilat, 30) Görüldüğü gibi, Allah'a yakın olanlara melekler de yakındırlar. Ateistin de verdiği ayetin devamında bu dostluğun, 'hem dünya hem ahireti' kapsadığı görülmekte ve aynı surenin bir sonraki ayetinde de (Fussılat, 32) melekler dostluklarını zaten Allah'a izafe etmektedirler: "Bağışlayıcı ve merhamet sahibi olan Allah'ın ikramıdır bu." Evet, sadece bir ayet sonrasını ateistimiz okumamakta veya anlamamakta ısrar etmektedir! "İnkar edenler, sadece yapmakta olduklarından dolayı cezalandırılırlar." (A'raf, 147)

Her şey Allah'a boyun eğer mi? 30:26'ya göre her şey Allah'a boyun eğer, ama düzinelerce ayet, hem şeytan'ın (7:11, 15:28-31, 17:61, 18:50, 20:116, 38:71-74) hem de birçok değişik insanın Allah'a boyun etmeyi reddetmesinden, başkaldırmasından söz eder.

Özgür iradeli yaratılan insan ve cinler (şeytan da bir cindir) hariç, her mahlukat Allah'a itaat eder, boyun eğer. O nedenle de sadece insanlar ve cinler için cennet ve cehennem söz

konusudur. Geri kalan, meleklerden evrendeki tüm canlı cansız varlıklara dek hepsi Allah'a secde ve tespih eder; itaat eder, emirlerine boyun eğer ve verilen görevleri aynen yerine getirirler. Ama unutulmamalıdır ki, 'tüm insanların uymak zorunda kaldıkları' fiziksel, biyolojik ve toplumsal yasaları koyan da yine O'dur!

Bir hadis: '(Güneş) Secde yapmak için müsaade almaya gidiyor ve kendisine müsaade ediliyor. Sanki bir gün ona 'Buradan Doğ!' denilecek, o da battığı yerden doğacaktır.' Burada sanki dünya dönmüyor da güneş doğup batıyormuş gibi bir anlam çıkıyor.

Hadisin kaynağı, 'Tirmizi, Fiten, 22; Muslim, Fiten: 13; İbn Mace, Fiten: 32'dir ve hadis kıyamet alametlerinden bahsetmektedir. Peki, secde kavramı ile kastedilen nedir? "Evrendeki her şey Müslim yani İlahi emirlere teslim olmuştur. Ondan aldıkları görevi yerine getirirler." (Seyyit Hüseyin Nasr, İslam'da Bilim ve Medeniyet, s. 19; Goody, Avrupa'da islam damgası, s. 37) Nahl, 79. ve Mülk, 19. ayetlerde yüce Yaradan 'kuşu havada tutanın kendisi' olduğunu bizlere bildirilmektedir. Aslında bundan amaç, o kuşun uçması için gerekli tüm özelliklere işaret edip (havanın kaldırma kuvveti, sürtünme kuvveti, tüylerinin yapısı, ön gagasının yapısı vd.) dikkatleri o muhteşem ince ayardan onu ayarlayana, eserden müessire yani eseri yapana ulaşmamızı sağlamaktır.

"Secde etmek, tespih etmek" gibi kavramlar itaat etmek, verilen görevi yapmak (İbnu Manzur, III/204-206) anlamlarına gelir. Yani güneş, kendine verilen emri yerine getirir, ısı ve ışık yayar. Ta ki, kıyamet gününe, her şeyin ters yüz olacağı kıyamet günü, "güneşinde batıdan doğacağı" (Sünen-i İbni Mace, IX/4362) ana dek! Söz konusu hadisin devamında Efendimiz, "Güneş, 'kendisine tayin edilmiş bir yere' doğru akıp gider." (Yasin, 38) ayetini okumaktadır. Bu ise bilimsel bir mucizeye işaret etmektedir. Çünkü "güneşin de bir yörüngesinin olduğu" gerçeğinin Peygamberimiz döneminde bilinmesine imkan yoktur. Tabii ki ateistler hadisin devamını yazmamışlardır! Yasin, 39. ayette ise Ay'ın da yörüngesi olduğu ifade edilir ki, bu da ayrı bir bilimsel mucizedir. Yasin, 40. ayette ise gece gündüz dengesine işaret edilir ve sonra ay, güneş ve dünyanın her birinin yörüngesi olduğu açıklanır!

Secde Arapça sözlüklerde, 'boyun eğmek' anlamına gelir dedik. "Yaratılanların tespihleri, Allah'a olan teslimiyetleridir." (Muhammed Ali es-Sabunı, Safvetü't-Tefasir, III/319 vd.) Kur'an'da bu anlamda 80 yerde secde kelimesi ve türevleri geçmektedir. (M. F. Abdülbaki, el-Muʿcem, "scd" md.) Ünlü sözlük sahibi Ragıb el-İsfahani, Kur'an'daki secdeyi, 'isteğe bağlı' ve 'zorunlu' secde olarak ikiye ayırır. İlki (sücud bi'htiyar) insana mahsus olup karşılığında mükafat vardır ki, bu da "O'na ibadet etmekle, onun emirlerine uymakla olur." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 32) İkincisi (sücudü teshir) insan dâhil olmak üzere canlı ve cansız bütün varlıkların 'Allah'ın koyduğu (fiziksel, biyolojik ve toplumsal) kanunlara boyun eğmesidir.' (İsfahani, el-Müfredat, "scd" md.) "Göklerde ve yerde olanların, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların çoğunun Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun?" (Hac, 18) ayetinden kastedilen de budur. "Hiç bir şey yoktur ki Allah'ı hamd ile tespih etmesin." (İsra, 44) "Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tespih etmiştir. O, Aziz'dir, Hakim'dir." (Hadid, 1) "Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allah'a secde ederler." (Ra'd, 15) "Allah'ın yarattığı nesneleri görmüyorlar mı? Onların gölgeleri sağa ve sola dönmekte, Allah'a secde edip yere kapanmaktadır." (Nahl, 48) Dikkat edilirse ayetler, sünnetullah olan tabiat kurallarına işaret ederek, tesbih/secde terimleri ile bu kurallara dikkat çekmekte ve kurallardan da kuralı koyana ulaşmamız amaçlamaktadır. Zaten birçok Müslüman araştırmacı da bu ayetlerin yönlendirmesi ile bilimsel çalışmalarına yönelmiştir. "Yeryüzünde gezip dolaşın ve Allah'ın ilk yaratılışı nasıl başlatıp devam ettirdiğini görün." (Ankebut, 19-20) "Gerçekten de yerlerin ve göklerin yaradılışında, gün ve gecenin uzayıp kısalmasında akıl sahipleri için muhakkak birçok işaretler vardır." (Ali İmran, 190) "O yedi göğü kat kat yaratandır. Rahman'ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin.

Gözü(nü) çevir (de bir bak) hiçbir çatlaklık görüyor musun?" (Mülk, 3) gibi birçok ayet aslında, yaratılandan yaratana ulaşmamız için Müslümanları motive etmiş ve yönlendirmiştir. 'Kur'an ve bilim', 'Müslüman bilim öncüleri' ve 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi' başlıklı yazılar da bu yönlendirmenin sonuç verdiği örneklerle doludur!

Allah, 'şirki' affeder mi (7:153, 25:68-71), affetmez mi (4:48, 4:116)?

Şirk içinde ölmedikten sonra, tabii ki Allah günahtan dönenleri affeder. A'raf, 153. ayette af dileyip tövbe edenlerden bahsedilir. Furkan 71. ayette de, "Ve her kim tövbe edip iyi davranışta bulunursa, muhakkak o tövbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner." buyrulur. Yani bir kere hata işleyenin ebedi cehennemlik olması gibi bir şey söz konusu değildir! Zaten ilk Müslümanlar da önceden birer müşrik değil mi idiler?! Ateist arkadaş ayetlerin meallerini yazsa her şey ortaya çıkacak, okuyan anlayacak ama araştırmayan, önyargılı birkaç kişiyi kandırmayı da kâr addediyor demek! Allah müşrik olarak ölenleri ise asla af etmez: Nisa, 48, 116: "Allah kendisine ortak koşmayı elbette bağışlamaz!"

Nisa 93 Bir mümini kasten öldüren kişinin ebediyen cehennemde kalacağı, Nisa 48 de de şirk koşanın asla affedilmeyeceği yazıyor. Ama Zümer, 53 de Allah'ın bütün günahları bağışlayacağı yazıyor. Şimdi yukarıdaki günahları isleyen kişi affedilir mi affedilmez mi?

Nisa, 48: "Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını 'dilediği kimse' hakkında bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur." Ayetin mealinde, 'Limen yeşa/dilediğini' istisnası bulunur. Yani "şirkin dışında' Allah (cc) 'dilediğini' af eder." Nisa, 93: "Kim de bir mümini kasten öldürürse cezası, içinde devamlı kalmak üzere cehennemdir." Bu ayeti de, A'raf 153, Nisa 116 ve Zümer, 53 ile beraber anlarsak sorun çözülür, çünkü Kur'an bütüncül okunmalıdır. "Kural olarak Kur'an'ın bir ayetini bütününden koparark tek başına değerlendirmek ciddi yanlışlar doğurabilir." (Kur'an Yolu, IV/ 627) A'raf, 153: "Kötülükler yaptıktan sonra ardından 'tövbekâr' olup da iman edenlere gelince, şüphesiz ki, o tövbe ve imandan sonra Rabbin elbette bağışlayıcı ve esirgeyicidir." Nisa, 116: "Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz, ondan başkasını 'dilediği kimseler' için bağışlar. Allah'a ortak koşan büsbütün sapıtmıştır." Zümer, 53: "De ki, Ey kendi aleyhlerine olarak günahta haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Allah bütün günahları bağışlar; doğrusu O çok bağışlayıcı, çok merhametlidir." Hemen sonraki 54. ayette de belirtildiği gibi, "Allah'ın affına layık olabilmek için her şeyden önce O'na yönelip teslim olmak gerekmektedir." Toparlarsak, "Allah şirki asla af etmez, haksız yere kul öldüren, tövbe ederse, Allah dilerse af eder, zira "Allah tövbeleri kabul edendir." (Bakara, 37; Tevbe, 104) Kendi tercihi sonucu affı hak etmeyen ise ebedi cehennemde kalır. Burada bir konunun altını çizelim: Kur'an'da istiğfar, 'Söz ile af dilemek' anlamına gelirken tövbe ise sözün fiiliyata, pratiğe geçirilmiş halini ifade eder. Günahkar kul yaşantısında hatadan dönmüş ise ve O'ndan af dilemiş ve bunda samimi ise, Allah'u e'lam, Zümer, 53. ayet devreye girecek ve af olunacaktır!

Peki bu dünya da şirk günahını isleyen adamı öldüren, tövbe ederse affolunur mu?

Müslüman olsun kafir olsun bir insanın 'can, mal, namus, akıl ve dinine' saldırmak haramdır. Detay, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımızda verilmiştir! Eğer bir insan, kafir veya müşrik olsun, yapılan anlaşmayı bozarak saldırır veya Müslüman devlete savaş açarsa, zaten bu İslam savaş hukukuna göre caiz olan bir savaştır ve nefsi müdafaa içerisinde telakki edilir, dolayısı ile ceza gerektirmez. Bu konuda, 'İslam savaş hukuku' adlı yazıya da bakılabilir. Eğer bir insanı, hele de İslam ülkesi ile anlaşma yapan, müşrik veya kafir (Hristiyan, Yahudi vs.) birisini (yani zımmiyi) öldürürse, bu konu, "Kim bir insanı (suçsuz yere) öldürürse, sanki

bütün insanları öldürmüş gibidir." (Maide, 32) ayetinin hükmü alanına girer: "Bir Müslüman, kasten bir gayrı Müslimi (zimmiyi) öldürürse, kendisine kısas tatbik edilir." (Merginani, el-Hidaye, VI/160; Şeybani, Kitabu'l-hucce, IV/322; Buhari, Diyet, 22; Kitabu'l-hucce, VI/329-345) "Kafir karşılığında Müslüman öldürülmez." (İbn Mace, Diyet, 21) hadisinde geçen kafirden maksat ise kendisiyle savaş halinde olunan kimselerdir. (Mevsıli, İhtiyar, V/27)

"Musa'nın kavmi onun (Tur'a gitmesinin) ardından, ziynet eşyalarından, böğürmesi olan bir buzağı heykeli (yaparak ilah) edindiler." (7:148) Musa'nın kavmi, Musa Tur'dan dönmeden önce mi (7:149) yoksa döndükten sonra mı (20:91) bu hatalarından vazgeçip tövbe ettiler?

Ateist arkadaş ayetlerin sıralamasını yanlış yapıyor! Taha, 91: "Musa dönmeden tövbe etmeyiz" diyorlar. Yani tövbe ettikleri yok! A'raf, 149: Musa (as) dönünce onları azarlayıp heykeli ateşe atıyor, onlar da tövbe ediyorlar.

Yunus sahile atıldı mı (37: 145), atılmadı mı (68:49)? Nasıl bir yere atıldı?

Ateist arkadaş yine mealleri vermemiş! Kalem 49. ayet: "Rabbinin lütfu imdadına yetişmeseydi o mutlaka kınanmayı hak etmiş olarak ıssız bir sahaya atılacaktı." Saffat, 145: "Sağlığı bozulmuş olarak onun ıssız bir kıyıya bırakılmasını sağladık." Her iki ayette de sahile atılmadan bahsediyor. Birinde Allah'ın onun tövbesini kabul etmesinden, diğerinde sağlığından bahsedilse de ortak nokta, "sahile atılmasıdır!" Saffat, 145-146: "Sağlığı bozulmuş olarak onun ıssız bir kıyıya bırakılmasını sağladık; üstüne (gölge yapması için) kabak türünden bir bitki bitirdik." Kalem, 49: "Eğer Rabbinden bir nimet ona erişmeseydi, O mutlaka çorak bir diyara 'kovulmuş olarak' atılacaktı." Hz. Yunus peygamber bir balığın karnında boş bir araziye atılmıştır. Tabii burada ki boş bir araziye atılış sebebi ayetin iki gerisiyle irtibatlıdır: Saffat, 143-144: "Eğer çok tespih edenlerden olmasaydı, yeniden dirilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı." Anlaşılacağı üzere, Hz. Yunus'un Allah'a tövbesini çokça yapması ve çokça af dilemesi (Enbiya, 87) sonucu, Allah'ın rahmetiyle, boş bir araziye bırakılmıştır. 145-146. ayetler bırakıldığı yerde, onu koruyucu çevresel etmenlerin oluşturulduğu da anlatılmaktadır. Şimdi gelelim Kalem süresindeki 49. ayete: "Eğer Rabbinden bir nimet ona erişmeseydi, o mutlaka çorak bir diyara kovulmuş olarak atılacaktı." Eğer Yunus peygamber rahmetten uzak olsa idi; çorak bir diyara atılacaktı. Bu Saffat suresinde de aynen belirtilmektedir. Ama ayette, "Şecereten min yaktin" cümlesi konuyu aydınlatmaktadır. Yunus peygamber sahile atılması, 'kovulmadan' ve 'Allah'ın rahmeti ile' çorak arazide "Şecereten min yaktin": 'Üzerine bir bitki bitirilerek' gerçekleştirilmiştir. Yani Yunus (as) sahile atılması rahmetten uzak olmadan, "el-ara" gibi yerde özel bir koruyucu; üstüne gölge yapması için geniş bir bitki bitirilerek gerçekleştirilmiştir. Kısaca, Atıldı; "kovulmadan, korunarak, rahmet ile." Atılmadı; "rahmetten uzak olarak çorak bir araziye."

Namuslu kadınlara zina isnat edenler affedilebilir mi (24: 4-5), affedilemez mi (24:23)?

Cezasını çekip, tövbe eden af edilir. (Nur, 4-5) Ama şu veya bu nedenle bir şekilde bu dünyadaki cezadan kurtulan af edilmez ve ahirette cezalandırılır. (Nur, 23)

Kur'an, önceki kitapları doğrulayıcı mıdır (2:97) yoksa düzeltici ve yerine geçici midir (16:101)?

Bozulmadan önceki hallerini doğrulayıcı ama bozulmuş şu anki hallerinin yerine geçendir! Nahl, 101. ayet nesh konusu ile de alakalıdır, yukarıda açıklanmıştır!

Kur'an benzeri bir kitap kesinlikle yazılamaz denmektedir (2:24, 17:88) ama aynı zamanda Tevrat ve Kur'an eşdeğer sayılmaktadır (28:49, 46:10)

Kur'an'dan önce inen ve bozulmamış haldeki Tevrat ve İncil'i de indiren ile Kur'an'ı da indiren aynı Allah (cc) değil midir? Onlarda Allah kelamı değil midir? Gelelim ikinci bölüme. Kur'an geldikten sonra ise asla benzeri yazılamaz!. Bu denendi (Haziran 633'da ölen Müseylemet'ül Kezzab'tan 13 Mayıs 2018'de ölen Anis Shorrosh'a dek defalarca, çok kez) ama başarılamadı! En son Avustralyalı müzisyen Lily Jay, yapay zeka botu ChatGPT'den Kur'an-ı Kerim ayetlerine benzer 'bir ayet' oluşturmasını istemişti. Yapay zeka ChatGPT, "Kur'an Allah'ın kelamıdır ve eşsiz, insanüstü bir dile sahiptir. Bu nedenle taklit edilmesi imkansızdır" cevabını vermiş ve Jay'in isteğini yerine getirememiştir. Aynı soruyu İncil için sorunca, yapay zeka 'ChatGPT İncili' adında 'yeni bir İncil' oluşturmuştur. (Yeni Şafak, 22/11/2024) Diğer bir haber: "Çin'in ve Elon Musk'ın yapay zekası da tercihini yaptı. DeepSeek, Grok 'İslam' dedi." (Haber 7, 10.01.2025) İngiliz Oryantalist ve çevirmen Forster Fitzgerald Arbuthnot bu konuda şöyle demektedir: "Edebi bakış açısıyla değerlendirildiğinde Kur'an, yarı şiirsel yarı düz yazı olarak yazılmış 'en saf Arapçaya' örnektir. Dilbilimcilerin bazı durumlarda Kur'an'da kullanılan belirli kalıp ve ifadelerle uyuşacak kurallar kullandıkları ve Kur'an'a eş bir çalışma üretmek için 'birçok denemede' bulundukları halde henüz hiçbirinin bu konuda 'başarılı olmadıkları' bildirilmiştir." (Arbuthnot, The Construction of the Bible and the Koran, s. 5) Bu nedenle de, "H. de Castries, 'İnsan aklı, bu ayetlerin ümmi bir adamdan nasıl meydana geldiği hususunda hayrete düşmektedir. Bütün Doğu, insanoğlu düşüncesinin lafız ve anlamda Kur'an'ın bir benzerini getirmekten aciz olduğu hususunu' itiraf etmektedir. Ancak biz Batılılar düşüncelerimize aykırı olduğu için Kur'an'ı anlayamıyoruz. Jan Jak Russo şu sözlerinde isabet etmiştir: Bazı insanlar Muhammed'den Kur'an'ı işitseler hemen secdeye kapanır ve şöyle derlerdi: Ey Allah'ın elçisi peygamber. Bizi de yanına al. Çünkü biz senin için ölmeyi veya sana yardım etmeyi severiz.' (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 48)

Özetle, ayetler bizlere, Kur'an'ın kendinden öncekileri, bozulmamış asılları ile Tevrat ve İncil'i tasdik ettiğini, kendisinden sonra ise benzerinin asla yazılamayacağını ilan etmektedir ve 1440 sene geçmesine rağmen hâlâ daha da bu başarılamamıştır!

Lut'un kavminin Lut'a verdiği cevap nedir? "Lut'un ailesini memleketinizden çıkarın." (7:82, 27:56) "Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi Allah'ın azabını getir bize." (29:29)

Lut (as) bir kere mi konuşmuştur kavmi ile? 142 yaşında vefat ettiği (The Legends of the Jews, Baltimore 1998, I/ 291) kabul edilen ve bir rivayete göre 29 (Mesudi-Murucuzzeheb, I/46, Hakim-Müstedrek, II/562) ve diğer rivayete göre 40 sene peygamberlik yapan bir peygamberin kavmi ile tek toplantı yapıp peygamberliğini sonlandırmış olması mümkün müdür? Tebliğine başladığında (A'raf, 82; Neml, 56) 'çıkarılma, kovulma' tepkisi ile karşılaşır. Yıllarca süren tebliğin sonunda ise kavmi ona tek bir şey tekrar edip durur: "Hadi, doğru söyleyenlerden isen başımıza Allah'ın azabını getir de görelim!" Başlarına gelen ibret verici son ise herkesin malumudur.

İbrahim 21:51-59'da kavmine putperestlikleri konusunda sert çıkarken, 19: 41-49'da babasının tehdidi üzerine putperestlik karşıtı söylemine son verip kaçmaktadır.

Yine aynı hata ve aynı yönlendirme taktiği! Şimdi bu ateist arkadaş şu soruyu da sorabilirdi: 'Muhammed Mekke'den hicret mi etti? Yoksa Mekke'yi fetih mi etti?' Bir rivayete göre 175

diğer rivayete göre 200 yıl yaşayan (Sa'lebi, ʿAraʾisü'l-mecalis, s. 98-99; Taberi, Tarih, I/312) İbrahim peygamberimizin ömrü tevhit mücadelesi ile geçmiştir. Bu mücadele Kur'an'da birçok ayette anlatılır. Ateist iddianın aksine, Meryem, 41- 49. ayetlerde 'tebliğe son verme' diye bir şey ise asla söz konusu değildir. 'Kavminden yüz çevirme, artık bağlarını koparma', şirkten ve onların taptıklarından uzaklaşma ve görevine yılmadan devam etme söz konusudur: 48. ayet: "Ve ben, sizden ve Allah'tan başka dua ettiğiniz şeylerden ayrılıyorum." İddianın aksine Hz. İbrahim tebliğine devam eder ve Harran, Filistin, Mısır'da peygamberlik görevini yerine getirir. Aynen peygamber efendimizin hayatında olduğu gibi, İbrahim aleyhisselam da hicret etmiş ama asla tebliğ görevinden uzaklaşmamış, 'son' vermemiştir! "İbrahim'de ve ona uyanlarda size güzel bir örneklik vardır." (Mümtehine, 4) "Bu kitapta İbrahim'i de okuyup an! Kuşkusuz o, özü sözü doğru bir insan, bir peygamberdi." (Meryem, 41. Ayrıca; Bakara 136,140, 258, 260; Ali İmran 33, 65, 67, 68,84, 95, 97; Em'am, 74, 75, 83; Hud, 74-77; Yusuf, 6, 38; Hicr, 51; Nahl, 120-123; Ahzab, 7; Sâd 45; Şura, 13; Hadid, 26)

Firavun'un mısırlı sihirbazları Musa'ya iman etti mi (7:103-126, 20:56-73, 26:29-51) yoksa sadece İsrailoğulları kavminin küçük bir bölümü mü Musa'ya iman etti (10:75-83)?

Sihirbazların tümü iman eder ama firavun onların hepsini işkence ile öldürtür. Yunus suresindeki ayetler ise sihirbazlar dışında, Musa'nın kendi kavminden (zürriyyetün min kavmihi) bahseder. Ayette de belirttiği gibi, 'kavminden ancak az sayıda insan, Firavun ve adamlarının kendilerine kötülük edeceğinden korka korka Musa'ya iman' eder. Yani iki olay bağımsız değil, peşi sıra gerçekleşen olaylardır, birbirlerine alternatif değildir ve 'yoksa' diye ayrıştırılacak bir konu da söz konusu değildir!

10: 90'a göre firavun, tövbe etmiş ve iman etmiştir. 10: 91'e göre firavun kafirdi. 10: 92'ye göre firavun'un tövbesi kabul olunmuş ve firavun kurtulmuştur. Firavun'un sadece bedenen değil, ruhen de kurtulduğunu kanıtlamak için 10: 103'e başvurabiliriz: "Sonra resûllerimizi ve iman edenleri kurtarırız."

Yunus 90. ayette firavun iman ettim diyor ama Allah imanını 'kabul etmiyor.' 91. ayet zaten bunu açıkça ifade ediyor: "Şimdi mi? Halbuki daha önce hep baş kaldırmış ve bozguncular arasında yer almıştın." Bu azar dolu hitaptan ve devamındaki ayette gelen 'ibret' olunması mesajından olumlu bir anlam çıkarmak için mantık sınırlarını epey zorlamayı gerektirmektedir! Zaten Taha suresi 78-80. ayetlerde firavun hakkındaki olumsuz mesaj verilmekte ve onu 'amansız yakalamak, doğru yoldan saptırmak ve düşman olmakla' vasıflamaktadır: "Derken Firavun askerleriyle onların peşine düştü, ama deniz onları 'amansızca' sarıverdi. Firavun kavmini 'saptırmış, doğru yolu göstermemişti.' Ey İsrailoğulları! Böylece sizi 'düşmanınızdan' kurtardık." Zaten Yunus suresinin 50 ve 51. ayetleri de benzer bir durumdan bahsederek yine olumsuz bir yaklaşım sunmaktadır: "Ne dersiniz, ya O'nun azabı bir gece veya gündüz vakti üstünüze inerse!" Günah içinde 'boğulmuş olanların' böyle acilen olmasını istedikleri bunların hangisidir? Olacaklar 'olduktan sonra mı buna iman' edeceksiniz? O anda, öyle mi? Hani azabın çarçabuk gelmesini istemiştiniz!" Nisa, 18. ayetle konuya son noktayı koyalım: "Yoksa kötülükleri yapıp yapıp da içlerinden birine ölüm gelip çattığında "Ben şimdi tövbe ettim" diyenlerle kafir olarak ölenler için kabul edilecek tövbe yoktur. Onlar için acı bir azap hazırlamışızdır." Yunus, 92. ayette ise, "Böylece senden sonraki nesillere, bir ibret olman için, bugün senin bedenini kurtaracağız" denmekte, imanının kabulü ile ilgili hiçbir imada dahi bulunulmamaktadır. Aksine ayette 'senden sonra gelenler için bir ibret' olmaktan bahsedilmekte ve firavun hakkındaki olumsuz yargı açıkça ifade edilmektedir. Ayette, "Bi bedenike" denilerek açıkça, Türkçeye de aynen geçmiş olan 'insan bedeninden' bahsedilmektedir. Ortada ruhen kurtulmaya ima bile yoktur! Yunus 103. ayetin ise Firavunla hiç ilgisi yoktur. Çünkü sure, 104. ayetle beraber konuyu genelleştirmiş ve genel hükümler ortaya koymuştur. (Yunus, 94-97) 98. ayette Yunus peygambere atıfta bulunulur ve sonrada 99.

ayetle beraber, genel hüküm ve mesajlar iletilir. (Yunus, 99-109) Ateist arkadaş, önce kafasında bir senaryo kurgulamış, bağlamından kopardığı ayetleri bir araya getirip ve hepsini birbiri ile irtibatlandırmaya çalışmışsa da becerememiş, kötü bir senaryo ortaya çıkarmıştır!

Zinanın cezası nedir? 24:2'ye göre zina yapan kadın veya erkeğe yüz değnek vurulmalıdır. 4: 15'e göre zina yapan kadına müebbet ev hapsi uygulanmalıdır. 4: 16'ya göre zina yapan erkek tövbe edip ıslah olursa hiçbir ceza uygulanmamalıdır.

Nisa, 15: "Kadınlarınızdan çirkin fiilde bulunanlara karşı aranızdan dört şahit getirin. Eğer şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye yahut Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde tutun." Nisa, 16: İçinizden bu çirkin fiili işleyen ikilinin canlarını yakın. Eğer tövbe eder, durumlarını düzeltirlerse artık onlara eziyet etmekten vazgeçin; çünkü Allah tövbeleri çok kabul eden, çok esirgeyendir." Fahişe kelimesi Kur'an'da, hemcinsler arasındaki cinsel ilişki için de kullanılmıştır. (Ankebut, 29-28) Buradan hareketle ayetler lafızlarına uygun olarak yorumlandığında 15. ayette kadınların kendi aralarında yaptıkları fuhuştan (sevicilik, lezbiyenlik), 16. ayette ise erkeklerin kendi aralarında yaptıkları fuhuştan (livata, homoseksüellik) bahsedildiği anlaşılmaktadır. Nur suresinin 2. ayetinde ise kadınlarla erkekler arasında yapılan fuhuş (zina) suçunun hükmü açıklanmıştır. Tövbe kapısı da ateistler dahil kadın erkek herkese açıktır.

Günahlardan kim sorumludur? 17: 13-15 ve 53:38-42'ye göre herkes sadece kendi günahlarından sorumludur. Ama Kur'an, Muhammed zamanında yaşayan Yahudileri, binlerce yıl önce başka Yahudilerin bir buzağı putuna taparak işledikleri günah için suçlamaktadır. (2:92-93)

Yahudilerin, Kur'an'a ve Hz. Peygamber'e inanmayıp eski dinlerinde sebat edeceklerini söylemeleri üzerine Yüce Yaradan bu ayetler ile onların kendi dinlerine bağlılıklarının da asılsız olduğu vurgulamıştır. Zira onlar daha önce kendilerine Tevrat'ı getiren ve çeşitli mucizelerle peygamberliğini kanıtlayan Musa'ya karşı da sıkıntılar çıkarmış, onun yokluğunu fırsat bilerek putperestliğe bile dönmüşlerdi. Onlar, Hz. Musa'nın ikazlarına, "İşittik ve isyan ettik" şeklinde karşılık vermiş ve bu mealde hareket etmişlerdir. Medine Yahudileri de, "Biz sadece bize indirilene inanırız" diyorlardı. Oysa onların inanç tarihleri, bir sürü sapmalarla dolu idi. Ayetler de bunu ortaya koymakta, tarihte olduğu gibi şimdi de dinlerinde samimi olmadıklarını bu örnek üzerinden anlatmaktadır. (Kur'an Yolu, I/159) Günümüzde de 'Öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın' türü emirlere olan yaklaşımları, hâlâ hiç bir şeyin değişmediğini de açıkça göstermektedir. Bakara, 93: "De ki: "Eğer böyle inanıyorsanız, imanınız size ne kötü şeyler emrediyor!"

Yahudiler cennet'e mi (2:62, 5:69) cehennem'e mi (3:85) gidecektir? Hristiyanlar cennet'e mi (2:62, 5:69) cehhenem'e mi (3:85, 5:72) gidecektir? 5:69'da cennet'e layık görülen Hristiyanlar'ın sadece 3 ayet sonra, 5:72'de, cehennem'e layık görülmesi özellikle ilginçtir.

Bakara 62. ve Maide 69. ayetleri yukarıda ele alınıp açıklandı. Maide 70. ayette ise, "Andolsun biz İsrailoğulları'ndan kesin söz almış ve onlara peygamberler göndermiştik. Ne zaman bir peygamber onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir şey getirdiyse, bir kısmına yalancı dediler, bir kısmını da öldürdüler." denilerek, 'yalanlayan ve peygamberi öldürenlerden' bahsetmektedir! Ateist arkadaş yine bağlamından ayetleri koparıp kendi hazırladığı senaryoya göre yorumlama gayretine girmiş ve 'ayetleri yalanlayan ve katilleri' cennete sokmaya çalışmışlardır! Cennete girecek olanlardan farklı olan bu grubun özellikleri 74. ayete kadar tek tek sıralanır ve sonra onlar tövbe etmeye çağrılır: "Hâlâ Allah'a tövbe edip O'nun bağışlamasını dilemeyecekler mi?

Allah çok bağışlamakta, çok esirgemektedir.” (Maide, 74) Kur’an’ın tövbe etmeye çağırdıklarını müfessirliğe soyunan ateist arkadaşlarımız cennetlik ilan etmektedir…!

Firavun, İsrailoğulları'nın erkek çocuklarını ne zaman öldürtmüştür? Musa peygamber olup firavun'a dinini anlatınca mı (40:23-25), yoksa Musa daha çocukken mi (20:38-39)?

Mümin suresi 25. ayette firavunun Hz. Musa’ya iman edenlerin çocuklarının öldürülmesi kararından bahseder. Taha suresinde ise hepimizin bildiği olaydan, belli tarihte doğan tüm çocukların öldürülmesi ve bu sırada Musa’nın sandıkla ırmağa bırakılmasından bahseder. Yani iki farklı zaman ve mekan söz konusudur. Bu konuda ayrıca şu ayetlere bakılabilir: Kasas, 4; Bakara, 49. ayetler. Günümüz firavunları olan ABD, İsrail başta olmak üzere müstekbir zalim devletler de hala çocuk öldürmeye devam etmekte değil midirler?!

Kader ne sıklıkta ve kim tarafından belirlenir? Her şeyin kaderi, yaradılıştan önce Allah tarafından belirlenmiş miydi? (57:22) Evrenin kaderi, her yıl bir kez olmak üzere kadir gecesi'nde Allah tarafından mı belirlenir? (44:3, 97:3-4) Her insan kendi kaderini kendi mi belirler? (17:13)

Ateist arkadaş meal üzerinden ‘kitap’ anlamına gelen tüm kelimeleri kader şeklinde tefsir etmiş! Hadid, 22. ayet ‘levhi mahfuz’dan bahseder. Duhan, 3. ayette bahsedilen Kur’an’ın ramazan ayında indirilmeye başladığıdır yani kaderden bahsedilmez! Levh-i mahfuzda bulunan Kur’an-ı Kerim’in (Buruc, 21-22) tümü ramazan ayında Kadir gecesi Beytülizze’e, oradan da Efendimize, şart ve ihtiyaca göre bölüm bölüm indirilmiştir. (Bakara, 185; Duhan, 2-3; Kadir, 1; İbn Ebu Şeybe, Muşannef, VI/144; Hakim, Müstedrek, II/223) İsra, 13. ayette, kader konusundaki ana mesajı verilir: “Her insanın sorumluluğunu omuzuna yükledik.” ‘Kader’ başlıklı yazıda konunun detaylı olarak açıkladığımızı belirtip kısaca bu konuyu şu şekilde özetleyebiliriz: Tüm işlerimizi bizler özgür irademizle yaparız, zamandan münezzeh olan Allah ise bizim ‘ne yapacağımızı önceden’ bilir!

Cinler ve insanlar Allah'a kulluk etmek için mi (51:56), yoksa cehennem'e gitmek için mi (7:179) yaratılmışlardır? Yaratılış amaçları cehennem'e gitmek olan cinler ve insanlar, yani kafir olacak şekilde yaratılmış cinler ve insanlar, Allah'a nasıl kulluk edebilirler?

‘Allah kullarını neden yaratmıştır? ‘Cennete gitsin diye!’ Nereden biliyoruz? Çünkü O Allah (cc) insana akıl verdi, vicdan verdi, kitap gönderdi, peygamber ile yolu ve yapması gerekenleri gösterdi! Cennet cehennem bilgisi verdi! E buyur ateist arkadaş, iman edip, iyilik yapıp (‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılmasını tavsiye ederiz) dünyada sâlih bir kul ol ve sonunda ahirette de cenneti (Bakara, 62, 82, 277; Ali İmran, 57; Nisa, 57, 122, 124, 173; Maide, 9, 69, 93; A'raf, 42; Yunus, 4, 9; Hud, 23; Rad, 29; İbrahim 23; Nahl, 97; İsra, 9; Kehf, 2, 30, 48, 107; Meryem, 60, 96; Taha, 75; Hac, 14, 23, 50; Nur, 55; Kasas, 80; Ankebut, 7, 9, 58; Rum, 15, 45; secde, 19; Sebe, 4, 37; Fatır, 7; Sad, 28; Fussilat, 8; Şura, 22-23, 26; Casiye, 30; Muhammed, 2, 12; Fetih, 29; İnşikak, 25; Buruc, 11; Tin, 6; Asr, 3) kazan! Ama aksine cehenneme gitmek için yaptığı kötülükler ve yapmadığı iyilikler dışında, bir de Kur’an’a savaş açanlara Allah (cc) şöyle buyurur ki, “Ey insan-cin toplulukları, sizleri cennete gitmeniz için yarattım ama birçoğunuz cehenneme gitmek için yarışıyor ve bu şekilde de devam ederlerse, ‘kendi yaptıkları kötülükler sebebi ile’ cehenneme gidecekler! ‘Yaptığınız kötü amellerinizle’ çoğunuz cehennemlik oluyorsunuz, sonunuzu görün, yapmayın, vazgeçin ve dönün!” Zaten ateist arkadaşın, ‘Allah cehennem için mi yarattı?’ diye sormasına neden olan ayette de (A’raf, 179) insanların cehennemlik olma nedenleri açıklanmaktadır: Bu insan ve cinlerin, yükümlülük ve sorumluluğa temel teşkil eden akıl ve diğer bilgi yeteneklerini doğru ve yerinde kullanmamaları! Bu konuda, ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz. Kısaca ateist arkadaş hata bulduğunu iddia ettiği ayetle aslında hatalarını itiraf etmektedir ama bunun bile farkına varamamaktadır! O’na cennet ayetleri olduğunu da hatırlatalım…!

Tüm insanlar (en azından geçici bir süre kalmak üzere) cehennem'e gidecektir. İnananlar bir süre cehennem'de kaldıktan sonra kurtarılacak, kafirler ise sonsuza dek cehennem'de bırakılacaktır. Bu kesin olarak hükme bağlanmış bir iştir. (19:71-72) ama bu sözde kesin hükümle çelişkili olarak, şehitler cehennem'e hiç uğramadan direk cennet'e gidecektir. (3:157-158, 3:169, 9:111)

Cehenneme uğramak illa yanmak anlamına gelmemektedir! Cennet ehline, "Kurtuldukları yeri görmeleri için" cehennem gezdirilir. Ama yanmaları için değil, oraya şahit olmaları için! "Ne kadar iyi ve kötü insan varsa hepsi cehenneme girecektir. Ancak ateş, mümin için İbrahim'e olduğu gibi serinlik ve esenlik olacaktır." (Ahmed, III/328-329; Hakim, IV/587; Suyuti, ed-Dürrü'l-Mensur, V/535) Böylece cennet ehli iki kere şükredecektir: Hem cenneti kazandıkları hem de cehennemden kurtuldukları için! Ali İmran ve Tevbe surelerindeki ayetlerin hiçbirinde ise direkt cennete gitmekten bahsedilmemekte, 'Allah'tan gelecek bir bağışlama ve bir rahmet, Allah'ın huzurunda mutlaka toplanmak, Rableri yanında rızıklara mazhar olmak ve karşılığında cennet verilmesinden' bahsedilmektedir.

66:8'e göre Allah Müslümanları utandırmayacaktır. Ama 19:71-72'ye göre Müslümanlar da dahil olmak üzere tüm insanlar (en azından geçici bir süre kalmak üzere) cehennem'e gidecektir, ve 3:192'ye göre cehennem'e giden herkes rezil edilecektir, yani Allah tüm Müslümanları rezil edecektir. Direk bir çelişki söz konusudur.

Ali İmran 190. ayette 'aklıselim sahipleri'nden bahsedilir, 191. ayette onların tefekkürleri sonucu ulaştıkları sonuçlardan bahseder ve 192. ayette de şöyle dua ettikleri bildirilir: "Rabbimiz! Sen kimi ateşe sokarsan hiç şüphe yok onu rezil etmiş olursun. Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur." Zaten aynı surenin 197. ayetinde 'İnkar edenlerin sığınakları cehennem' olduğu açıkça ifade edilmektedir. Ateist arkadaş burada kendinden değil de müminlerden bahsedildiğini nereden çıkarmıştır acaba? 'Yansıtma' (kendine yakıştıramadıklarını, başkalarına yakıştırma şeklinde tezahür eden, psikopatolojide paranoya ile birlikte anılan savunma mekanizması) mı yapıyor acaba bu arkadaş? Meryem, 71. ayeti de yukarıda açıkladık.

Kaç yaratan vardır? 23:14 ve 37:125'e göre, Allah yaratanların en güzelidir. Sözü edilen diğer yaratanlar kimlerdir? Eğer birden çok yaratan sözkonusu ise, 2:54, 6:102, 12:101, 13:16, 14:10, 15:86, 35:1, 35:3, 36:81, 39:46, 39:62, 40:62, 42:11, 56:59, 59:24 gibi birçok ayette, niye Allah'tan tek yaratan olarak söz edilmektedir?

Mü'minun 14. ayette insanın anne karnındaki gelişimi anlatılır. Allah (cc) ilk insanı yoktan var etmiş (Bedi'), sonra da her yaratılış safhasında en güzel şekilde yaratmaya (Halk) devam etmiştir. Saffat, 125. ve 126. ayette ise, 'Baal' adlı puta tapanlardan yani bırakın yaratmayı sonradan kendisi yaratılan, şekil verilen bir puttan bahsedilmektedir: "En güzel yaratanı, sizin de geçmişteki atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı bırakıp Baal'e mi taparsınız?" Allah yer ve gökleri 'Yoktan' var eden ve sonrada onlara en güzel şekil verendir. Kur'an'da 'örneği ve modeli olmadan yoktan yaratma 'bedi' kelimesi ile (Bakara, 117) ifade edilirken, Allah'ın yarattıklarına sonradan 'şekil vermesi' ise, 'Ehsenu'l-Halikin' tamlamasında olduğu gibi, 'halk' fiili ile ifade edilmektedir. Mü'minun, 14. ve Saffat, 125. ayetlerde 'yaratmak' şeklinde çevrilen kelime, 'Bedi' değil, 'Halk' fiilidir. Yoktan var etmek anlamında Allah tektir, ama yoktan var edilene şekil vermede birçok 'şekil veren, 'ehsenül'l-halikin' olabilir. Ama onlarında en güzel şekil vereni yine Allah (cc)'dır. Günümüzde 'Biyomimetik' ilmi bunun en güncel örneklerini teşkil etmektedir. Yaratılanı taklit ederek yapılan teknolojik buluşlar hâlâ taklit edilenler seviyesine ulaşamamıştır! Ateistin verdiği diğer ayetlerde ise, sırası ile 'Rab (yaratıp düzenleme), Halık, Fatır (Özgün yaratan), Halk, Fatır, Hallak, Fatır, Halık, Halk, Fatır, Halk,

Halk, Fatır, Halık, Halık' kavramları geçmektedir ki, bu kavramlar aslında ateistin iddiasını da tam anlamı ile çürütmektedir! Ateistin 'Yoktan ve örneksiz tek yaratan' diye kastettiği kelimenin aslı, 'Bedi' kelimesidir ve onu da meallerde bulamaz! Çünkü iki farklı Arapça fiil 'aynı kelime ile' Türkçeye çevrilmiştir. Bu da meallerin en büyük eksiklerinden birini oluşturmaktadır, bunu defalarca anlattık!

33:37'de Müslüman erkeklere, üvey oğullarının boşadıkları eşleri ile evlenme izni verilmiştir. Bu iznin özellikle gelecekte Müslümanlara zorluk çıkmaması amacı ile verildiği belirtilmektedir. Ama bu iznin bir anlamı yoktur, çünkü Kur'an aynı surenin daha önceki ayetlerinde evlat edinmeyi yasaklamaktadır. (33: 4-5) evlat edinemeyen bir adamın üvey oğlu olamaz, üvey oğlunun boşanmış eşi ile evlenme konusunda zorluk yaşaması da söz konusu olamaz. 33:37'de verilen iznin sözde verilme sebebi dolayısı ile yalanlanmaktadır.

Ahzab, 4 ve 5. ayetlerde, "Allah bir kişinin göğüs boşluğunda iki kalp yaratmamıştır, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Evlatlıklarınızı babalarının soy adlarıyla anın" denilerek 'psikolojik' bir tespit yapılmaktadır. Bu ayetler konuyu psikolojik temelli ele alıp toplumun gündemine yerleştirirken, 37. ayet ile de konuyu 'sosyolojik ve hukuki' süreçle ele alıp son noktayı koymaktadır. İslam'a göre himayeye muhtaç çocuklara bakmak, onları beslemek, büyütmek sevaptır ve şerefli bir insanlık ödevidir: Efendimiz, "Kimsesiz çocukları koruması altına alan kimse ile ben, cennette yan yana iki parmak gibi beraber olacağım" buyurmuştur. (Buhari, Edeb, 24; Müslim, Zühd, 42) 'İslam evlatlık kurumunu koruyucu aile statüsüne taşımıştır.' Yani Ahzab, 37 ile evlatlıkların eşleri ile evlenme amaçlanmamakta, evlatlık müessesinin, aynı surenin 4. ve 5. ayetleri ile de anlaşılacağı üzere, psikolojik, hukuki ve toplumsal boyutları her yönü ile tespit ve ilan edilmektedir. Efendimizin bu evliliği amaç değil araçtır. Araç değil ama gerçekleşen amaç bakidir. ("Kur'an Ahkâmının Değişmesi" adlı yazımıza bakılabilir.) Ayrıca ateist arkadaşın buradan maksadının farklı olduğu, kullandığı son cümle ile de anlaşılmaktadır ki, peygamberimizin Cahş kızı Zeynep annemizle evliliğini de, 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' başlıklı yazımızda ele alıp ve cevaplanmıştır. Ek bilgi: Bazı ateistler evlatlık kurumunu düzenleyen ayetlerden hareketle sanki İslam'ın yetim, korumasız çocukları önemsemediği gibi bir izlenim uyandırmaya çalışmaktadır. Prof. Faruk Beşer bu konuda şu bilgileri vermektedir: "İslam evlatlık müessesesi yerine ayrıca 'lakit' kurumu getirmiştir. Bu terim ile de terk edilmiş, sahipsiz veya bulunan çocuklar kastedilir. Bunların resmi kayıt altına alındıktan sonra korunması ve sahiplenilmesi farz-ı kifayedir. Başka bakacak kimse yoksa bu farz-ı ayn olur! Bu her Müslüman için hem hukuki hem de ahlaki bir görevdir. Bu çocuklar bir evlat gibi sevgi ve şefkat ile bakılıp büyütülür. Bakıp büyüten isterse ona ev, arazi, iş hibe edebilir, bunu vasiyet edebilir. Ama çocuk büyüyünce mahremiyet ve halvet hükümlerine dikkat edilmesi gerekir." Bu nedenledir ki, "Osmanlı Devleti'nde kimsesiz ve korunmaya muhtaç çocukların bakım ve himayesine dair oldukça zengin bir hukuki ve sosyo-kültürel altyapı mevcut olmuştur." (Ali Turan, Osmanlı hukukunda evlatlık ve koruyucu ailelik, II. Türk Hukuku Tarihi Kongresi Bildirileri, s. 114) Günümüzde de, sadece IHH Vakfı tek başına dünyada 130.000'den fazla yetimi koruma altına almıştır. 'Yetim bir peygamberin ümmetine' de hiç kimse 'insanlık, hümanizm' adına ders veremez veya bu konuda bir suçlamada veya ithamda bulunamaz!

Sadece insanlar mı peygamber olabilir? (12:109, 21:7-8, 25:20) yoksa melekler de peygamber olabilir mi (22:75)?

Kur'an'da resul kelimesinin "haberci, peygamber, cinlerden bir elçi, meleklerden bir elçi, Cebrail, Kur'an, kutsal kitap" anlamlarına geldiğini (Zeynel Abidin Aydın, Vucuhu'l-Kur'an bağlamında "rasûl" kelimesinin anlam alanı, AİBÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2017, Cilt:17, Yıl:17, Sayı: 2, 17: 287-304) bilmeyen ateist

arkadaş, farsça olan (DİA, Peygamber maddesi) peygamber kelimesi ile Arapça olan resul kelimesini ve bunların kelime ve terim anlamlarını karıştırınca ortaya böyle soru/nlar çıkmaktadır! Ateist arkadaşımızı iyice şok edelim: Kur'an'da peygamber kelimesi hiç geçmemektedir! (Furat Akdemir, Kur'an bağlamında peygamberlerin sıfatları, Düzce Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Yıl: 8, Sayı: 1, s. 53; Erhan Aktaş, Hangi İslam, s. 91; Erhan Aktaş, Ali İmran, 32. ayet meali) Türkçesi 'göndermek' anlamına gelen ve arapça 'rsl' kökünden türeyen resul'ün kelime anlamı 'elçi' demektir. Günümüzde hâlâ bu kökten türeyen 'risale, irsaliye' gibi kelimeler de Türkçede kullanılmaya devam edilmektedir. Kur'an'da, peygamber kelimesi değil, bildiğimiz 'elçi' anlamında da resul kelimesi kullanılmıştır. (Yusuf, 50; Neml, 35) Allah azze ve celle hazretleri melekleri de insanları da elçi olarak göndermiştir: "Allah meleklerden ve insanlardan elçiler seçer. Doğrusu Allah işitir ve görür." (Hac, 75) Allah ile peygamber arasında elçilik yapan melekler de vardır ama onlar peygamber anlamında resul değil; elçidirler. "Meleklerin elçiliği insanlara tebliğ etmek değil, sadece seçilmiş peygamberlere gerçekleri bildirmektir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 146-147) Ama Allah ile insanlar arasında elçi olanlara terin anlamında resul denir. Zaten meleklerin özgür iradeleri olmadığı için anladığımız manada peygamber de olamazlar. Yoksa Mekkeli müşrikler meleklerden resul/peygamber gelmesini istemiş ama Kur'an bu anlayışı reddetmiştir. (Hud, 12; İsra, 95; Fussılat, 14) Ayrıca A'raf, 37. ayette de ölüm melekleri için de yine elçi kelimesi kullanılmıştır. Ama görevi mesaj getirmek değil can almaktır!

Son peygamber Hz. Muhammed değil mi?, A'raf, 35: "Size ayetlerimi kıssa eden resuller geldiği zaman."

"Ey Ademoğulları! İçinizden ayetlerimi size anlatacak peygamberler gelir de (onları dinleyerek) kim kötülükten sakınıp kendini ıslah ederse, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir." Allah'ın gönderdiği her peygamber ademoğulların içinden çıkmamış mıdır? A'raf, 34. ayette 'Her ümmetin ecelinden' bahsedilmektedir. Her ümmetin eceli olduğu gibi her topluma da mutlaka bir peygamber/resul/nebi gönderilmiştir! Bu konuda, 'Tüm dinlerin özü İslam'dır.' adlı yazımıza bakılabilir. Bu ayette 'peygamberimiz'in sonrasından bahsedildiğini ateist arkadaş nereden çıkarmaktadır? Ayetin mealini ateist vermemiş, ayet 'Ey Ademoğulları' diye başlamıştır yani hitap genel insanlık tarihinedir! Ayet bu anlama gelse, Efendimizden sonra günümüze dek ortaya çıkan ve kendilerinin resul olduğunu iddia edenlere ümmet neden karşı çıkmıştır? Ayrıca "Zaten her mümin, Allah'ın ayetlerini kullara ulaştıran gönül elçisi." (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 145) değil midir?

Ceninin cinsiyeti, döllenme anında mı (53:45-46) yoksa bir süre geliştikten sonra mı (75:38-39) belirlenir?

Necm, 45 ve 46. ayetlerde cinsiyetin belirlenmesinden bahsedilmez, erkek ve dişilerin nutfeden/embriyodan yaratıldığı ifade edilir: Bu ayetlerde Allah'ın kullarına olan nimetleri sıra ile değil, karışık olarak verilmiştir. Necm 43-44: "Güldüren de O'dur, ağlatan da. Öldüren de O'dur, yaşatan da." Necm, 45: "Rahime atıldığı zaman nutfeden erkeğiyle dişisiyle iki cinsi yaratan da O'dur." Eğer ateistin iddia ettiği gibi bir sıralama olsa idi önce dişi erkek yaratılma, sonra yaşatma sonra güldürme ve ağlatmadan ve en sonunda da öldürenden' şeklinde bir sıralama olması gerekirdi. Ama hayatta her şey iç içedir, bir insan yaşarken diğeri ölmekte, biri gülerken diğeri ağlamaktadır! Ayetler, "insanın hayat-ölüm çizgisi içinde cereyan eden her oluşumun ve evrende olup biten her şeyin Allah'u Teâlâ'nın irade ve kudretine bağlı bulunduğu örneklerle" aktarılmaktadır. Yani özellikle bir sıralama ayetlerde yoktur çünkü hayatta bu sıralama yoktur! Kıyamet suresi, 37-39. ayetlerde ise doğal süreç sıralanmıştır: O akıtılan meniden bir damlacık (sperm) değil miydi? Sonra o, alaka (asılıp tutunan zigot) olmuş, derken Allah onu yaratıp -şekillendirmiş ve ondan erkek ve dişiyi yaratmıştır."

Bir Müslüman, kafir anne babası ile nasıl geçinmelidir? 31:15'e göre kafir anne babanın inançlarına uyulmamalı, ama onlarla iyi geçinilmelidir. 9:23'e göre ise böyle bir durumda anne baba dost edinilmemelidir, yani onlarla iyi geçinilmemelidir.

Tevbe 23. ayette 'veli' edinmemesinden bahsedilmektedir. Mesela okula kaydolurken bir veliye ihtiyaç vardır. Sizden sorumlu olacak olan, sizin hakkınızda söz sahibi olacak olan kişidir veli. İste bunun gibi, "dini konularda onlardan veli edinmeyin ama ne olursa olsun, sizi dinden döndürme çabaları dışında onlarla asla irtibatınızı kesmeyin, onlara iyi davranın ve onlarla iyi geçinin." buyurulur. Lokman, 15: "Eğer anne baban, bir şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa bu durumda onlara uyma ama yine de onlara dünyada iyi davran." buyurulur. Görüldüğü gibi iki ayette de imani noktaya dikkat çekilmektedir ve aralarında bir çelişki bulunmamaktadır. Çelişki ateistlerin anlayış tarzlarında ve metotsuzluklarında bulunmaktadır!

Kafirler Müslüman olmaya zorlanmalı mıdır (8:38-39, 9:29) zorlanmamalı mıdır (2:256, 3:20, 109:6)?

Tevbe, 38. ayette kafir iken Müslüman olanların durumu ele alınmakta ve "Allah onların kafir iken yaptıklarını bağışlayacaktır" müjdesi verilmektedir: "İnkar edenlere söyle, eğer yaptıklarına son verirlerse geçmiş günahları bağışlanacaktır." 39. ayette: "Fitne ortadan kalkıncaya ve dinin tamamı Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın." buyrularak, insanlığa zarar veren her türlü kötülük (fitne) ortadan kalkana dek müminlere mücadele görevi yüklenmektedir. Tevbe, 29. ayeti ise, 'Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlarla savaşmak mı lazım yoksa onları affetmek mi lazım?' başlıklı yazımızda ele alıp açıkladık. Bu ayetlerin Müslüman yapmak için başkalarını zorlamakla hiç ilgisi yoktur! Peki, Müslüman olmayan birini zorla Müslüman yapmak İslam'da var mıdır? "Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğru, yanlıştan kesin ayrılmıştır" (Bakara, 256) Zorla Müslüman yapmak İslam'da caiz olsa idi, 300 sene Osmanlı hakimiyeti altında yönetilen balkanlar, 1000 sene İslam ile yönetilen Anadolu ve 1400 senedir İslam hakimiyeti altındaki Kuzey Afrika'da, 700 sene Emevi hakimiyetinde olan İspanya'da bir tane bile Hristiyan, Yahudi, Yezidi veya Zerdüşt kalabilir mi idi?! Bu konuda, 'İslam kılıç zoru ile yayılmadı', 'İslam'da savaş esnasında uyulması gereken kurallar' ve 'İslam barış dinidir" başlıklı yazılara da bakılabilir.

Hristiyanlar şefkatli ve merhametli midir (57: 27) yoksa zalimler topluluğu mudur (5: 51)?

Hadid, 27: "Arkalarından Meryem oğlu İsa'yı da gönderdik, ona İncil'i verdik, ona uyanların kalplerine şefkat ve merhamet yerleştirdik. Kendilerinin icat ettikleri ruhbanlığa gelince, biz onlara bunu emretmemiştik; sırf Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yapmışlardı, ama buna hakkıyla riayet etmediler. Biz de içlerinden iman edenlere mükâfatlarını verdik, ama çokları yoldan çıkmışlardır." Görüldüğü gibi, 'Hz. İsa dönemi' özellikle ayette vurgulanmakta ve 'daha sonra' ortaya çıkan ruhbanlık kurumu eleştirilmekte ve sonra da çoklarının yoldan çıktığı ifade edilmektedir. Zaten İncil içerik olarak ahlak odaklı ilahi bir kitap idi. Ahlakla şefkat ve merhamet ortaya çıkar ve yayılır. Ta ki, bozulana kadar! Maide suresi 51: "Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları veli edinmeyin. Onlar birbirlerinin velileridir." denmektedir. Dikkat edilirse, kafir olan anne babaların da (Tevbe, 23) zalim olan Yahudi ve Hristiyanların da 'veli/dost' edinilmemesi istenmektedir! Ayet günümüze de hitap etmeye devam etmekte ve bozulmuş Hristiyanlık ve Yahudi inancına tabi olup, emperyalist politikalar güdenlere dikkat çekilip onlarla dost olup zulümlerine ortak olunmaması emredilmektedir. Günümüz ehli kitabın zulümlerine örnek olarak, son haçlı seferlerinden olan Irak, Bosna, Afganistan, Filistin savaşlarını örnek verebiliriz. İngiltere eski Başbakanlarından Churchill'in Avam Kamarası'nda

ifade ettiği 'Bir damla petrol, bir damla kandan daha kıymetlidir.' cümlesinde özetini bulan emperyalist Batı dünyası gerçeği için, "Batı medeniyeti', 'Papa ve İncil', 'Dinsiz ahlak olur mu?, 'Ateistlere cevap" başlıklı yazılarımızı da özellikle tavsiye ederiz.

Netice itibarı ile bu kadar çok sayıda, önemli konularda ve çözümü imkansız çelişkilerin varlığı, Kur'an'ın geçersizliğini tartışma götürmeyecek biçimde kanıtlamaktadır.

Netice itibarı ile bu kadar çok sayıda, önemli konularda ve çözümü imkansız önyargı/iftiranın varlığı, ateizmin çelişki iddialarının geçersizliğini tartışma götürmeyecek biçimde kanıtlamaktadır!

Aşağıda, farklı zamanlarda ateist kitaplarda ve sanal âlemde karşılaştığım ve 'çelişki' diye ortaya atılan diğer iddialar ve cevapları paylaşıyorum.

1400 yaşında olmasına rağmen, bugünün ihtiyaçlarına da cevap verdiği ve bilim yanlısı olduğu iddia edilen Kur'an'da şu sorularımın cevaplarını bulamadım.

Aşağıda verilen soruların bilimle ne ilgisi var acaba? Kur'an bu detaylar üzerinde dursa hacmi ne kadar olurdu ve o zaman da bu arkadaş, "Bu işe yaramaz bilgilerin kutsal olduğu iddia edilen bir kitapta ne işi var?" demez miydi?

Önce Adem mi yaratıldı, Havva mı? Aralarında ne kadar yaş farkı vardı?

Allah önce bir öz yaratıyor (Nisa, 1) ve bu özden önce Adem sonra Havva annemiz yaratılıyor. Aralarındaki yaş 1 gün olsa ne olur, bir yıl olsa ne olur? Ayetlerde bu sayı verilse inanacak mı bu arkadaş?! Biz ateistlere maymun atalarının balıktan primata geçiş tarihini soruyor muyuz?

Adem ve Havva hangi tarihte yaratıldılar? Cennete hangi tarihte girdiler? Hangi tarihte cennetten kovuldular?

Kur'an tarih kitabı mı, pratikte ne faydası olacak günümüz insanına bu bilgilerin? Kur'an bir tarih verse o tarihe itiraz etmeyecek misiniz? İnsanlar, tarihlerden imtihan edilmeyecek aksine mesajın içerdiğinden ve evrensel ilkelerin pratiğe geçip geçmemesinden sorumlu tutulacaktır!

Doğmadıklarına göre Havva ve Adem'in göbekleri var mıydı? (hani, çamurdan mı, yoksa pıhtıdan mı yaratıldığı tartışma konusu olan ilk insan)

İlk insan çamurdan yaratılmıştır. (Secde, 7) Çamurdan yaratılma safhası ilk insanın yaratılışı ile biter ki, konu 'İnsan neden yaratılmıştır?' başlıklı sorunun cevabı ve 'Ahiret, beden, ruh ilişkisi' başlığı altında ele alınmıştır. Göbekleri büyük ihtimal yoktu. İlk insanın yaratılışında anneden beslenme olmadığına göre, göbek bağının da bulunması mantıklı olmaz. Ama genlerde var olan kodlar gereği ilk doğumla göbek bağı başlamış olma ihtimali yüksektir. Ateistler, 'sonradan göbek bağı oluştuğuna göre evrim var' diye iddiada bulunamazlar çünkü evrim, türler arası (bitki, hayvan, insan) geçisi savunur. Halbuki bir insanın her an binlerce hücresi değişip yenilenmektedir. Ama bu, farklı türe dönüştüğü anlamına gelmemektedir! Bu konuyu da 'Evrim teorisi' adlı yazımızda ele alıp açıkladık.

Ya da hayali cennetten kovulmadan önce, cinsel organları var mıydı?

Cennet 'hayali' ise, bu detaylar neden merak edilir?! Niçin gereksiz tarihlere veya belden aşağı konulara odaklanılıyor?! İlahi kitapta bu konular mı aranmalı! Dünyada hangi soruna cevap olur bu konu?! Ama aranılan bu tür konular özellikle Zebur'un günümüz bozulmuş versiyonlarında bulunmaktadır ki o nedenle de tahrif edildiği anlaşılmaktadır!

Vardı ise ne için vardı? (mademki cinsellik yasaktı?)

Kim demiş yasaktı veya değildi diye? Cennette yasaklanan tek şey, 'yasak ağacın meyvesidir.' (Bakara, 35) Bu ayette Hz. Havva için, 'zevc' kelimesi kullanılmıştır. Cinselliğin sadece cennette değil, dünyada bile yasaklanması görüşü 'ateistlere' Hristiyanlık inancından geçmiştir! Cinsellik vurgusu ise Tevrat kökenlidir. Kısaca görülen o ki, ateistler Tevrat ve İncil'i esas alıp Kur'an'da hata arama güdüsünden vazgeç-e-memektedir!

Havva, adet görüyor muydu?

Adetin kadınlar için bir ceza olduğu iddiasının kökeni israiliyattır. Tevrat ve İncil'e göre yasak meyveyi yiyince Hz. Havva'ya ceza olarak adet görme cezası verilmiştir: "Bütün doğum sancısı, adet, hamilelik mide bulantısı gibi etkiler bu cezadan kaynaklanır." (kutsalkitap.org/havva-kimdir) İslam'da ise adetin, Allah'ın Adem'in kızlarına bir yazgısı (Buhari, Hayız, 1) olduğu şeklindeki rivayetten hareketle, hayızın kadının asli yaratılışından kaynaklandığına dair yorumlar yapılmaktadır. (Kastalani, İrşadü's-sari, I/619; İbn Hacer, Fethu'l-Bari, I/400; Ayni, Umdetü'l-kari, III/256) Peki cennette adet var mı idi? Büyük ihtimal hayır! Ama farklı ortam -dünya- bu özelliği başlatmış olabilir. Cennette görülmeyen bu özellik, doğumun gerçekleştiği dünya ortamında ayda bir ortaya çıkmış olabilir. Ne yani, muhteşem evrenin darwinist mantıkla tesadüfen oluşabileceğine inanan ateistler, zaman/ortam faktörünü yaratan Rabbimizin vakti gelince bu özelliği Havva annemize kazandırabileceğini mi inkar edecekler? İhtimalse, bu olasılık daha rasyonaldir!

Adem ile Havva'nın kıyafetleri nasıldı? Havva, başörtülü müydü, çarşaflı mı?

Abiye tarzı da olabilir…! İlk insan aynı zamanda Allah'ın eğitiminden (Bakara, 31) geçmiş olan ve peygamber olan bir kişi idi. Yani mağara devri 'hayali' insan resimleri sadece evrimcilerin hayal gücünü temsil eder! Eğitmeni Allah olan ve cennette yaşayan Hz. Adem ve Havva'nın hayat standartları da belli bir seviyenin üstünde başlaması normaldir! Ama 'başörtüsü' değilse de, 'tesettür' emri ilk ne zaman emrolunmuştur bu bilinemez, büyük ihtimal dünya hayatı ile başlamış bir kural olmalıdır!

Eğer bunlar yok idiyse, nasıl oldu da birbirlerine cinsel arzu duydular? Var idiyse, bu arzudan dolayı neden cezalandırıldılar?

Cenneti bu kadar merak eden ateistin cennet için yanıp tutuştuğunu zanneder okuyan da! Veya sorduğu soruların odak noktasından hareketle, nasıl bir bilinçaltına sahip olduğu hakkında epey bilgi sahibi olabilir. Cinselliğin cennette de dünyada da tabu sayılması ve hatta cezalandırılması gereken bir şey olarak görülmesinin kaynağı ruhban merkezli Hristiyanlık inancıdır. Ateist arkadaş bu soruyu papaz, piskoposlara sorabilir! Bu arada lütfen ateist arkadaşlar Tevrat ile (Yaratılış, III/16-22) Kur'an'ı karıştırmaktan vazgeçin artık!

Cennette yasak olduğu söylenen meyvenin adı neydi? Bu yasak meyve bugün dünyada yasak mı, değil mi? niye?

Kur'an isim ve tarihler üzerinde pek durmaz. Durduğu isimler de artık isim değil, bir zihniyetin temsilcisi olmuş kimliklerdir. Allah'ın açıklayamadığını bizim bilmemizin ise imkanı yoktur. İnsanlık için önemli olsa idi, Kur'an'da zaten geçerlerdi.

Ensest ilişki, günah mıdır, değil midir? (Adem ve Havva'nın çocukları)

Ensesti yasaklayan bizzat Allah'tır, bu bir. İlk insanları istese Allah azze ve celle en az iki üçer Adem Havva olarak yaratır ve bunlardan çoğaltabilirdi, bu da iki! Ama o zaman, günümüzde dünya savaşlarına, katliamlara neden olan ırkçılığın hangi noktalara varabilecğini bu ateistimiz

tahmin edilebilmekte midir acaba? Ayrıca, eşcinsellikten enseste kadar her türlü sapıklığı savunan materyalistlerin bu konuyu merak etme sebepleri de ayrıca irdelenmelidir! Bu konuyla alakalı 'Dinsiz ahlak olur mu?' ve "Adem Havva ve çocukları" adlı yazılarımıza da bakılabilir.

Adem ile Havva ne kadar yaşadılar? Kaç yılında öldüler?

Yine tarih sınavı! Allah'tan ateist mantık ile bir ilahi kitap gönderilmemiş! Tarih, elbise deseni, özel fantezlerle dolu bir hayli hacimli ama içi boş, güncel-aktüalitesi olmayan bir kitap olurdu ki, zaten muharref/bozulmuş 'Kitab-ı Mukaddes' aslında tam da ateistlerin aradığı özelliklere sahip bir kitaptır. Ama işin ilginci Yüce Yaradan bu tür bir içeriği kabul etmediği için Kur'an'ı göndermiştir! Dikkat edelim lütfen sorulan soruların içeriği günümüzde pratik hayatı etkileyecek bilgiler değildir ve sonra yeni sorular ortaya çıkacaktır: Nereden belli, ne önemi var, ne işime yarayacak! gibi. Yine o zaman da ateistimiz muhtemelen, "Yahu ne gereksiz bilgiler bunlar, ilahı kitap dediğin sömürüyü, adaletsizliği engelliyor mu, insan haklarına nasıl bakıyor? Önemli olan bunlar, bana ne ilk insanın özel yaşamından…" derlerdi!

Ayrıca, Muhammed'in kendisinin Allah'ın -varsa eğer- elçisi olduğunu iddia ederek İslamiyet dinini ortaya çıkarması üzerine de şu sorular akla geliyor.

Bu da farklı iddiaların bir arada olduğu başka bir yazı. 'Allah'ın var' olduğunun delillerine, 'Allah'ın varlığının delilleri ' ve 'ateizm yanılgısı' adlı yazılardan ulaşabilirsiniz. Erdoğan Aydın'ın eserlerini andıran üslub konusuna ise hiç girmiyoruz!

Dünyadaki tüm insanlara hitap edecek bir kitap gönderecek olsanız, sadece arapça dilini mi kullanırdınız? yoksa ne kadar dil varsa o kadar dilde hazırlamış olduğunuz kitapları mı gönderirdiniz?

Allah'ın her kavme kendi dilinde (İbrahim, 4) mutlaka bir peygamber gönderdiğinden (Nahl, 36; Fatır, 24; İsra, 15. Ayrıca, Kasas 46; Secde 3; Maide 19) habersiz ateist arkadaş bu ithamı ile aslında kendisini komik duruma düşürmektedir. Bu konu "İslam tüm dinlerin özüdür" başlığı altında ele alınmıştır! Yoksa bu ateist arkadaş Efendimize dünyadaki tüm dillerde aynı mesajı içeren kitaplar mı gönderilmesini beklemektedir? Arabistan'da Çince bir kitap, yanında Afrika dillerinde hazırlanmış diğer nüshalar! Kim taşıyacak bu kadar kitabı ki, o zaman kağıtta bu kadar bol değildi! Hele bir de yukarıdaki soruların içinde olduğu külliyatı düşünürsek! Küçük kabile dillerini de katsak binlerce dil …

Peki, Kur'an sadece Araplara indiğini de iddia eden ki, bu iddiaya da yukarıda cevap verdik bu kesime şunu sorsak: Kitabının dili Arapça olan İslam şu an tüm dünyaya yayıldı mı? Peki, sen bu mesaj sana ulaştığı halde hâlâ inanıyor musun? E o zaman bırak, Yaradan kendi mesajını istediği ve mutlaka en doğru olan yolla kullarına ulaştırsın! Herkes kendi sorumluluğuna odaklansın!

Dünyadaki tüm insanlara zaman zaman mesajlar iletmek isteseniz, bir aracı (elçi/peygamber) mi kullanırdınız yoksa doğrudan mı iletirdiniz?

Önemli olan mesajın her topluma ulaşıp ulaşmamasıdır ki, mesaj tüm dünyaya ulaşmıştır. Yoksa "İmtihan dünyası" olarak yaratılan gezegenimizde "Görülen bir yaratıcı" ile ne kadar imtihan ortamı oluşturulabilirdi? Ayrıca, işte bu ilahi mesaj ateiste ulaştı da sonuç ne oldu? Yahudilerin peygamberlerden istedikleri (Bakara, 61) ortada. Tarih, insanların bitmek bilmez istekleri ile dolu iken, ateistin talebi yerine getirilse bile, bu mantığı taşıyan kişilerin talepleri bitecek miydi?

Dünyadaki tüm insanlara en son dini göndermek isteseniz, sadece Arabistan'a bir elçi mi gönderirdiniz, yoksa dünyanın her bir yerine aynı anda aynı şeyleri anlatmak için birden çok elçiler mi gönderirdiniz?

Her topluma zaten elçi gönderilmiştir bunu yukarıda açıkladık. Kur'an'dan önce gelen her peygamber sadece kendi kavmine gönderilmiştir. O kavmin ortam ve durumuna göre ihtiyaç duydukları mesajlar kendilerine iletilmiştir. Evrensel mesaj gelene dek insanların yapması gereken şeyler de ortaktır: Tek yaratıcıya, ahirete iman ve ahlak temelli bir yaşam. (Bakara, 62; İsra, 15. Detay için 'Deizm Yanılgısı' adlı yazımıza da bakılabilir.) Kıyamet yaklaştığı için (Kıyamet, 1) evrensel mesaj gönderilmiş ve o mesaj da kısa sürede tüm dünyaya yayılmıştır.

Dünyadaki tüm insanların iyi olmasını ve doğru yolu bulmasını mı isterdiniz? Eğer bu sorunun cevabı "evet" ise, onlara kötülüğü veren şeytana karışmadan, şeytanlığını yapmasına müsaade eder miydiniz? (tavşana kaç, tazıya tut mu derdiniz?) şeytanı yok etmez miydiniz?

Sadece iyilik yapan varlıklar zaten yaratılmıştır; melekler. Onlar Allah'a asla isyan etmez, görevlerini kendilerine kodlandığı şekliyle aynen yerine getirirler. Melekler gibi hayvanlar, bitkiler, canlı cansız tüm evren görevlerini ifa etmekte, yerine getirmektedirler. Bunun iki istisnası vardır: Cinler ve insanlar. 'Özgür iradeli' olan bu grubun önünde iki tercih vardır. Birinci yol ki, bu yol hem iyi, kolay, huzur doludur hem de sonu cennete ulaşır. (Konu "İslami emirler, yasaklar ve hümanizm." başlığıyla ele alınmıştır.) Diğer yol ise dünyada kötülük yapanların gideceği yerdir, cehennem! Rabbimiz biz insanlara akıl vermiştir, içimize vicdanı yerleştirmiş, doğruyu yanlıştan ayıran kitaplar ve bu ilahi kitapları açıklayıp uygulamasını gösteren peygamberler göndermiştir. Tüm bunlardan sonra Allah (cc) tercihi insanlara ve cinlere, ('Cinlerin Varlığı' adlı yazıya müracaat edilebilir) bırakmıştır. İnsan isterse kendi iradesi ile kötülük yaparak cehenneme, isterse dünyada ahlaklı ve erdemli bir hayat sürerek kolayca cennete gidebilir. Zaten şeytan insanlara sadece vesvese verebilir, insanı 'zorla' kötülüğe sevk edemez. (Nahl, 99; İbrahim, 22) Dünyayı kötü bir yer yapan da bizzat insanın kendisidir. Hatta ateist burada bile kendisinde hata aramak yerine suçu dolaylı yoldan şeytana atmaktadır. Bizi iyi yapacak kurallar bellidir, uymak isteyen de mazeret aramaz! Ayrıca bu konu, 'özgür irade' ile de alakalıdır ki bu konu, 'Kaza ve kader' başlıklı yazımızda detaylıca ele alınıp açıklanmıştır. Kısaca bir yol düşünelim, yolun iki tarafında beyaz ve kırmızı ışıklı levhalar bulunmaktadır. Elimizde trafik rehberi, önümüzde kılavuz olan bir trafik polisi vardır. Ayrıca Allah insana akıl ve vicdan da vermiştir. Şimdi polis yolu göstermekte, trafik rehberi yol hakkında bilgi vermekte ve sınır taşları (ayet ve hadisler) yolun sınırlarını çizerken ve akıl ve vicdan da doğru yolu bulabiliyorken, bir kişi bu yolda kaza yapsa, yoldan çıksa (cehennem) çukuruna düşse suç kimde olur? Şoförde mi, kılavuz da mı, rehber de mi, sınır çizgilerinde mi? Allah (cc) bizim cennete gitmemiz için her şeyi ayarlamıştır, mazeret bulup yoldan çıkanlar ise inadi küfür sahipleridir!

Elçinizi görevlendirirken, kimsenin şahit olarak bulunmadığı bir mağarada mı görevi tebliğ ederdiniz? Sonra da herkesin bu elçiye inanmasını bekler miydiniz?

Bilim adamları deney yaparken halkı etraflarına mı toplarlar yoksa o en önemli aşama kendi ortamında gerçekleştirildikten sonra mı sonuç ve detay halka açıklanır. Önemli olan mesaj ve içerik değil midir? Yok, illa mucize beklenmekte ise tarihte insanlığa birçok mucizeler gösterilmiştir. Ama o zamanda inanmak istemeyenler yine inanmamıştır. Yani Cebrail mağara yerine şehrin ortasında ilahi mesajı Efendimize tebliğ etse idi, ateistimiz o zaman inanacak mı idi? Çünkü mesaj yine aynı olacaktı ve meleğin göründüğü rivayetlerini yine kabul

etmeyecekti! İlk vahiy anındaki ortam malumdur: Vahye ilk muhatap olmanın şaşkınlığını yaşayan hatta korkan, ürken bir insan profili. (Buhari, I/7) Bu anlar özeldir ve bu ilk anlar görevlendirilen kişinin ruh hali açısından da çok önemlidir. Önce o kişinin bunu içselleştirmesi lazımdır. Bu özel durum kabullenilip temel sağlam atıldıktan sonra tebliğe başlanılmıştır. Ayrıca zamanla, peygamberimiz toplum içinde iken de kendisine vahiy gelmiştir! (Buhari, İman, 37; Müslim, İman, 1, 5; Ahmed, I/293-294; Heysemi, IX/276; Buhari, Bed'ü'l-Vahy I/2, Umre 10; Müslim, Fedail 87, Hudud 13; Tirmizi, Tefsir XXIII/3173; Ahmed, V/327; Ahmed, V/190-191; Ahmed, II/176; VI, 445; İbn-i Sad, I/197; Taberi, Tefsir, VI/106) Yine, "Mucize görsem de inanmam" diyen Celal Şengör de ateist değil midir?!

İslam, inananlarını "öteki dünya" için şartlandırdığından sürekli olarak dünyasal yaşamı aşağılama eğilimindedir.

Materyalist Marxistler bir taraftan ticarete izin verdiği için İslam'ı kapitalizmi kabul eden bir din olmakla itham ederken diğer taraftan da dünyevi olmamakla da suçlayabilmektedirler! Önyargısız okuma yapsalar, Müslüman'ın tanımının, "Dünyaya nizam vermekle görevli olan kişi/halife" anlamına geldiğini anlayacaklardı. Ama tabii ki 'sadece' dünya için çalışmakta İslam'ın ruhuna uygun değildir. Sadece dünya için çalışılan din Yahudilik, sadece -teoride- ahiret için çalışılan din ise Hristiyanlıktır. İslam'da ise, ahiret mutluluğunun temeli dünya hayatına bağlanmıştır. İslam'a göre "Dünya ahiretin tarlasıdır." (Acluni, Keşfu'l-Hafa, I/412) Peki, dünya hayatına ahiret perspektifinden bakarsak ne olur, iki örnek verelim: Ahiret korkusu. Van'da 23 Ekim 1011'deki 7.2'lik, 9 Kasım'daki 5.6'lık depremler sonrası halka 80 bin çadır dağıtıldı. Zamanla depremzedeler konteyner evlere yerleştirildi. Ama sadece 10 bin çadır geri verildi. Bunun üzerine Van Müftüsü vaaz verip "Çadırları teslim etmezseniz başkalarının vebalini alırsınız. Allah katında günaha girersiniz." dedi. Bir anda çadırlar geri geldi. (Posta, 14.6.2012) Üç trilyonluk fetva. 'Van Müftüsü'nün 'Kaçak elektrikle ısıtılan suyla alınan abdest ve gusül geçersizdir.' fetvasından sonra, ilde tahsilat ayda 2 trilyondan 5 trilyon liraya çıktı. (Yeni Şafak, 21.7.2005) Özetle, ahirette cenneti kazanmanın yolu dünya hayatını cennete çevirmekten geçmektedir. Ateist ideolojinin insanlığa getirisi için ise 'Ateizm yanılgısı' ve 'Ateist akıl' adlı yazılarımıza bakılabilir.

İslam'da en büyük suç inanmamaktır. Eğer inanmıyorsanız öldürülürsünüz.

Bu konu yukarıda defalarca açıklanmıştır! "İslam barış dinidir." Dinimizce kimse Müslüman olması için zorlanmaz. Ama "Savaş durumu için indirilen ayetleri" barış anında gündeme getirmeye kalkarsanız burada iyi bir niyet olmadığı da çok açık ortaya çıkar. Mesela, ceza, normal vatandaş için anormal bir durumdur, ama suçlu insanlar söz konusu olunca bir zorunluluk haline gelir. Savaşla ilgili ayetler de yeri gelince uygulanır, zaten anlamı 'barış' olan ve pratiği özgürlük ve barış üzerine kurulu olan dinimizde zorlayarak Müslüman yapmak yasaktır. (Bakara, 256; Kafirun, 6) Zaten inanmayanlar öldürülse idi üç kıtada kaç Hristiyan kalırdı?! Bu konularda detay ve örneklere, 'İslam barış dinidir', 'Teori, pratik; iddialar, gerçekler, İdealler ve tarihten pratik realiteler', 'İslam savaş hukuku', 'Batı medeniyeti', 'İslam kılıç zoru ile yayılmadı', 'İslam'ın yayılışı" başlıklı yazıları tavsiye ederiz.

Kur'an'ın tamamı hazır olduğuna göre; kitabın aza azar, yıllar süren bir süreç içinde indirilmesinin de bir anlamı yoktur. Furkan 25. ayet -32: "biz böyle yaptık ki, onunla senin kalbini dayanıklı kılalım. Biz onu parça parça/ayet ayet okuduk." Tabii ki, her şeye gücü yeten tanrının böyle bir savunma yapması son derece mantıksızdır.

Konunun Allah'ın iradesi, gücünün yetip yetmemesi ile bir ilgisi yoktur! Burada amaç, inen ayetlerle o ayetlerin uygulamalarının paralellik arz etmesidir. Bir anda içki yasaklanmamış, bir

anda oruç, 5 vakit namaz bir ayetle farz kılınmamıştır. İslam ilk geldiğinde yaşam kurallarını sıfırdan, yeniden ve çoğu zaman da tamamen değiştirmekte idi. İçki, fuhuş, faiz vb. var, namaz, oruç, tesettür vd. yok idi. Bir anda tüm Kur'an indirilse idi, insanlar bir anda bu kadar mükellefiyetin altından kalkabilirler mi idi? Ateistler bu defa da, "Bir anda bu kadar sorumluluk yüklemek mantıklı değil" demezler mi idi? Dedikleri gibi inse, güç yetirememe, isyan etme, istese de yapamama durumu gibi haller görünmez mi idi? 23 senede bile o kadar saldırı, düşmanlık, iftira, isyan olmuştu! Yoksa ateistler aslında bunu mu arzulamaktadırlar?!

Müşrikleri sövmek. En'am 6 ayet -108: " Onların Allah dışında dua ettiklerine/ çağrıda bulunduklarına sövmeyin. Yoksa onlar da düşmanlıkla ve bilgisizce Allah'a söverler. Biz her ümmete yaptığı işi bu şekilde süslü gösterdik. Sonra hepsinin dönüşü rablerinedir. O, onlara, yapmakta olduklarını haber verecektir." Ancak bir başka ayet de söven kendisidir. Tevbe 19 ayet 28. Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir pisliktir."

Ateistimiz yine ayeti eksik nakletmektedir. Tevbe, 28: "Ey iman edenler! Müşrikler bir pislikten ibarettir. Onun için, bu yıldan sonra Mescid-i Harama yaklaşmasınlar." Ayette görüldüğü gibi mescide yaklaşılması müşriklere yasaklanıyor ve buna sebep olarak da onların pis olmaları gösteriliyor. Buradaki pislikten kasıt 'manevi kirdir.' (Menar, X/322) Bu pislikten maksat ise, manevi pislik sayılan cünüplük halidir. (Kur'an Yolu Tefsiri, II/749-750. Ayrıca bakınız: Erhan Aktaş, Cemal Külünkoğlu, İhsan Aktaş, İsmail Yakıt, Mehmet Türk, Muhammed Esed, Mustafa İslamoğlu, Suat Yıldırım mealleri.) Bu durum, 'müminler için de aynen' söz konusudur. Cünüp olan bir mümin de yıkanmadan bırakın Kâbe'ye, camiye bile giremez. Kur'an okuyamaz,

Cinler, insan. A'raf 7 ayet -179: "Yemin olsun ki biz, insanlardan ve cinlerden birçoğunu cehennem için yarattık. Kalpleri var bunların, onlarla anlamazlar; Gözleri var bunların, onlarla görmezler; kulakları var bunların, onlarla işitmezler. Hayvanlar gibidir bunlar. Belki daha da şaşkın. Gafillerin ta kendileridir bunlar. Zariyat 51 ayet -56: " Ben, cinleri ve insanları bana ibadet etmeleri/benim için iş yapıp değer üretmeleri dışında bir şey için yaratmadım." Çelişki var.

A'raf, 179. ayet, anlamayan, bakan ama görmeyen, duyan ama işitmeyenler, aklını kullanamayan hayvanlara benzetilmiştir. Çünkü verileri kullanarak bilgi elde etme, zihinsel faaliyet yapma yeteneğinden hayvanlar yoksundur. Var olan yetenekleri kullanmayarak bazı insanlar da onların seviyesine inebilmektedir. Ayetlerde yaratmak diye Türkçeye tercüme edilen kelimeler Kur'an'da, "Halk", "Fatır" veya "Bedi" şeklinde, farklı kelimelerle ifade edilir ki, bunları da yukarıda açıkladık! Bu ayette Allah (cc) bu kavramlardan birisini kullansa, ateistin itirazı dikkate alınabilirdi. Ama ayette kullanılan ve yaratmak diye tercüme edilen kelime 'Zerae' fiilidir. Türkçe'de de kullanılan, 'ziraat' yani, 'tarım, ekim' kelimesinin kökeni bu kelimedir. "Zerae fiili: 'Serpmek, saçmak, dağıtmak, bölmek ve ayırmak' gibi anlamlara gelir. Bu ayette onların dünyadaki amelleri sebebiyle, hak ve hakikate kulak vermemeleri, gerçeği görmemeleri ve idrak etmek istememeleri sebebiyle 'cehenneme ayrılacakları' beyan edilmektedir." (İsmail Yakıt, ayet meali) Yani bu kelime, ayetin de açıkladığı üzere, 'kulun iradesine paralel olarak, kulun iradesine göre yaratma' manasına gelir. İrade sahibi insan ve cinler kendi tercihlerine göre dünya hayatlarını şekillendirmekte ve bunun karşılığını da ahirette görmektedirler. Yani insan ve cinler zorunlu olarak cehennem için yaratılmamışlardır fakat onlar kendi arzularını ilah edinerek (Furkan, 43) dünyayı cehenneme çevirmekte, göz, kalp ve kulak yeteneklerini kullanmayıp, kendi iradeleri ile cehennemi kazanmaktadırlar. Kalbinin, vicdanının sesine kulak vermeyen, hakikate gözlerini kapayan sağır ve kör insanların varacağı yer cehennem çukurudur. O cehennem ne kötü bir yer, durak, yataktır! (Sad, 56; Mülk, 6; İbrahim, 29; Furkan, 65; Ali İmran, 12) "Akıl yönetici, din yol göstericidir." (Ragıb El-Isfahani, ez-Zeria ilâ mekârimi'ş-şeria, s. 207)

Aklını kullanmayıp dinin emirlerine uymayanlar, bizzat kendi yaptıkları ile cehenneme giderler. Sen de ey ateist arkadaş! Buyur inan, cehenneme gitme! Bak, ayet açıkça uyarıyor, insan ve cinlerin çoğunluğu cehenneme koşuyor! Bu bir ilahi ikazdır. Uyarıyı dikkate al, sen de cehennemlik olma! Ama işin ilginci, ateist arkadaşın hâlâ mesajı alamamış gözükmesidir! Bu konu, 'Kaza ve Kader' başlıklı yazı ile 'Allah kalpleri mühürler mi?' başlıklı yazılarla da irtibatlıdır, bu yazıların da okunmasını tavsiye ederiz.

Hac kabul oluyor mu? 22 - Hac suresi - ayet 27: " Bütün insanlar içinde " Haccı ilan et ki, gerek yaya olarak ve gerek uzak yoldan gelen incelmiş develer üzerinde sana gelsinler." Devenin de "incelmişi" isteniyor. (incelmiş uçak ya da incelmiş araba olamayacağına göre.) Bu durumda hac'ca uçak araba ya da otobüsler gitmiş olanlar, bu yaptıkları seyahatin Kur'an'a ters olduğunu görmüş oluyorlar. Dolarlar ve onca zahmet boşa gitmiş demek ki. Neyse, bir kez de "yürüyerek" veya "deve" ile hac farizasını yerine getirirler de, Allah'ın-varsa eğer- takdirine mazhar olurlar.

Allah (cc) var da, ateistler de mantık, kıyas, edebi altyapı var mı acaba? Bu kadar yüzyılda binlerce âlim bunu fark edemedi ama bu 1400 sene sonra bir din alimi (!) ateistimize bu gerçeği görmek nasip oldu! Veya gerçekte ateist arkadaş bir yerde hata mı yapıyor acaba? Hac, 27: "İnsanlara hac ibadetini duyur; gerek yaya olarak gerekse yorgun argın develer üzerinde uzak yollardan gelerek sana ulaşsınlar." Aslında sanat meraklısı olarak kendilerini lanse eden ateist kesimin edebi inceliklerden bu kadar uzak olması üzücü bir durumdur! Kur'an'da edebi sanat bol miktarda kullanılmış ve bu konuda 'Kur'an ve mecaz' başlığı altında ele alınmıştır. Bu ayette deveye takılmak, mesajı anlamamaktır. 'Deve ile veya yürüyerek gelin' deniyor ayette ama yürümek zaten meşakkatli, zor bir iş iken bir de devenin 'incelmişinden' bahsedilerek, binilen devenin bile o hac yolculuğunda zayıflaması kastedilmektedir ki, aslında bu "hac ibadetinin ne kadar zor bir ibadet olduğunun edebi bir tasvirinden" başka bir şey değildir! Aynı ayetteki 'uzak yol' ifadesi de bunu desteklemektedir. Bu soru bana rahmetli Muhammed Kutup'un bir anısını hatırlattı. Profesör Muhammed Kutup, 'İslam'ın etrafındaki şüpheler' eserinin 227. sayfasında, Birleşmiş Milletler görevlisi bir İngiliz ile yaptığı sohbetten bahsetmektedir. 3 saatlik sohbet sonunda epey ikna olduktan sonra İngiliz şöyle bir cümle kullanır: "Ben medeniyetin meyvelerinden mahrum olmak istemem, uçakta yolculuktan, radyoda müzik dinlemeye." Muhammed Kutup ona sorar: "Seni onların hepsinden alıkoyan nedir ki?" İngilizce cevap verir: "İslam bana çadır hayatına dönmemi emretmez mi?" Evet, elin İngiliz'i kadar dine uzak ama bilgiççe Kur'an'da çelişki bulduğunu iddia eden bu ateist arkadaş bana nedense bu anıyı hatırlattı! Bu arada dolar değil riyal üzerinden hac parası hesaplanır, alttan mesaj verme gayreti bile konuya hâkimiyet alanını ve açısını göstermektedir ateistimizin!

Sana Kur'an'ı

DIŞ HABERLER

İslam âlemini sarsacak iddia

(Radikal, 16.08.2000)

Gazetenin, haberi verirken kullandığı alakasız fotoğrafta hem de peçeli bir kadını kullanmasından kendi okuyucu kitlesini yönlendirmek istediği zaten en başta anlaşılmaktadır. "Kur'an'ın aslı yakıldı mı?" ve "Kur'an'ın kaynağı nedir?" başlıklı yazılarımızın da konu ile bağlantılı olduğunu, onların da okunmasının faydalı olacağını hatırlatıp konumuza başlayalım.

"1972'de Sana'daki Ulu Cami'nin onarımı sırasında Yemen eski eserler müdürlüğü reisi kadı İsmail el-Akva'nın bulduğu, 7. ve 8. yüzyıllara ait olduğu tahmin edilen elyazması bir Kur'an metni, 1979'da Yemen'e giden Puin'in dikkatini çekmiş ve incelemeleri neticesinde, Kur'an'ın evrim geçirdiği sonucuna varmıştır. Kur'an saf Arapça sözcüklerden oluşmadığı, yazılışında değişiklikler vuku bulduğu, hareke işaretlerin sonradan eklendiği gibi tezlerinin büyük gürültü koparacağı iddialarına da aldırmadığı." Radikal adlı gazetede ifade edilmektedir. Radikal gazetesindeki bu haber aslında, Hz. Osman döneminde çoğaltılan Kur'an nüshaları dışındaki diğer el yazması mushafların yaktırılmasının önemini de ortaya çıkarmaktadır. Efendimiz zamanında Kur'an'ı ezberleyemeyenler yazılı metin haline getirdikleri ayetlerin yanlarına o ayetleri açıklayan cümleler ekliyorlardı. Zamanla bu açıklayıcı, yorum cümlelerinin Kur'an ayetleri ile karışma ihtimali ortaya çıkınca, Hz. Ebu Bekir döneminde yazılı hale getirilen Kur'an, Osman döneminde bu aslından çoğaltıldıktan sonra, tüm açıklamaları ile ayetlerin karışık halde olduğu özel Mushaflar yakılmıştır. Bu konu, yukarıda verdiğimiz iki yazıda ele alınıp açıklanmıştır. Buna rağmen kenarlarına ayet açıklamalarının yazılı olduğu bazı nüshaların sahiplerince yakılmayıp saklandığı bilinmekte ve adları da İslami eserlerde zaten geçmektedir. 'Sana Kur'an'ı olarak adlandırılan ve oryantalistlerce farklı amaçlarla kullanılmaya çalışılan, sonradan gerçeğin ortaya çıkması ile özür dilemek zorunda kaldıkları bu Kur'an nüshası da bu özel notların kenarında tutulduğu mushaflardan günümüze ulaşmış olanlarından biridir. Oryantalistler, ayetlerin açıklayıcı yorumlarının kenarına not edilen bölümlerini de Kur'an'dan kabul edip, günümüz Kur'an'ı ile arada fark olduğu iddiasını ortaya atmaya çalışmışlardır.

İddialara bakalım: "Puin önce surelerin dizilişinde bazı ufak farklar görmüş.": Surelerdeki sıralanış farklılıkları gizli saklı bir şey değildir ki! Her tefsir usulü kitabında bu 'açıkça' yazar. Nazil olan ayetler belirli bir sıra ile gelmiyordu. Bir sure tamamlanmadan başka bir sure inebiliyor ve ayetler de belli bir sıra takip etmiyordu. Cebrail her ayet geldikçe, Hz. Muhammed'e ayetin konacağı sureyi ve sure içindeki yerini gösteriyordu. Kısaca ayet ve ayetlerin hangi surede olduğunda bir sorun yoktur. Hz. Osman zamanında Kur'an derlenirken, surelerin önce uzunlukları, iniş tarihleri ve birbirleriyle münasebetleri göz önünde tutularak sıralama yapılmıştır. Rivayetlere göre ilk önce Alak, sonra Kalem, sonra Müzzemmil, sonra Müddessir surelerinin baş tarafları, ardından da Fatiha Suresi bütün halinde inmiştir. Kimi Kur'an derlemelerinde 'iniş sıralaması' gözetilirken, kiminde Hz. Osman'ın (as) sıralaması tercih edilmiştir. Bu gizli saklı bir bilgi değildir, dolayısı ile bu bilgi bozulmaya delil teşkil etmez, sadece sıralama tercihindei farklılığa işaret eder. Zaten sahabenin derlediği özel Mushaflardaki sure sıralamaları da kendi içtihatlarına göre olmuştur. (Zerkeşi, Burhan, I/257; Kurtubi, Cami', I/59; Muhsin Demirci, Kur'an Tarihi, s. 155; İbn Kesir, Tefsir, (Zeyl), IV/25; Suyuti, el-İtkan, I/85-86; İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 79-88) Kur'an için iki tertip söz konusudur. Birisi, surelerin tertibidir. Yedi uzun sureyi öne alıp, ardından miun yani ayet sayısı yüz civarında olan sureler getirilmiştir. İşte bu sıralama sahabenin yapmış olduğu bir taksimdir. Kur'an'ın ikinci tertibine gelince, o da Cebrail'in, Allah'tan aldığı emir üzerine Resulullah'a tebliğ ettiği ve O'nun da bu emir gereği yaptığı sıralamadır. (Zerkeşi, el-Burhan, I/258-259; Suyuti, el-İtkan, I/82) "Sonra da parşömenlerin üzerinde önceden yazılar olduğunu, sonra bunların silindiğini ve tekrar yazıldığını, yani elindekilerin 'palimpsestus' olduğu." konusu: Özellikle 7. ve 12. yüzyıllarda kullanılan 'palimpsestus' yöntemiyle, papirüs veya parşömenin üzerindeki yazılar silinir, sonra tekrar yazılabilirdi. Rönesans döneminde, ilk yazının okunması için kimyasal yöntemlerin kullanıldığı 'palimpsestus' incelemeleri başladı, böylece birçok antik çağ metni ortaya çıkarıldı. Bu bulgulara dayanan Puin'de Kur'an'ın evrim geçirdiğini iddia eder. Sana'da bulunan bu Kur'an yazmasının eski olması da aslında bizim görüşümüzü desteklemektedir. Vahyi kaynağından duyan sahabenin, kendi özel mushaflarındaki ayetlerin kenarına o an Efendimizin yaptığı açıklamaları yazmaları ve daha sonra bunların orijinal ayetlerle karışma ihtimaline karsı silmeleri gerçeği, tam da tarihi gerçeklerle örtüşmekte, Hz. Osman döneminde yapılan yakma

işleminin önemini ve lüzumunu bir kez daha gözler önüne sermektedir. Haccac'a ait bir söz ise özellikle çarpıtılıp aktarılmaktadır: Bilindiği gibi Hz. Muhammed döneminde Arapça metinler üzerinde hareke ve noktalama işaretleri yoktu. Zamanla İslam ülkesinin sınırları genişleyince, Arap olmayanların da Kur'an'ı öğrenmelerini kolaylaştırmak amacı ile bir çalışma başlatılmıştır. Muaviye b. Ebu Süfyan döneminde Ebu'l-Esved harflerin okunuşunu kolaylaştırmak için 'hareke' işaretleri, Abdülmelik b. Mervan döneminde ise Nasr b. Asım ve Hayy b. Yasmur Kur'an'daki bazı harfleri birbirinden ayırmak için 'noktaları' koymuştur. En son aşamada ise harekeler nokta yerine "Fetha, Damme, Kesre ve Sükun" şeklinde gösterilerek okumayı öğrenme en kolay şekline getirilmiştir. "Anlamı asla değiştirmeyen ama okumayı kolaylaştıran" harekeleme-noktalama aşamasından sonra da Kur'an öğrenimi Arap olmayanlar arasında hızla yayılmıştır. Günümüzde Arapça öğrenmeye çalışanlar da önce harekeli Arapça öğrenirken daha sonra asıl harekesiz Arapçaya geçmektedirler. Tüm bunlar da bir sır/giz değil, tüm İslami kitaplarda geçen sıradan bilgilerdir. Kur'an'ın nokta ve harekelenmesiyle ilgili birçok eser de zaten yazılmıştır. Bunlar arasında Ed-Dani'nin 'El-Muhkem fi Naktil-Mesahif 'adlı eseri en meşhur olanıdır. (Suyuti, Itkan, II/170-171; Burhan, I/376-379) Ayrıca bu haber, Kur'an'ın orjinalleri nerede diyenlere de cevap niteliği taşımaktadır çünkü "İlk Mushaflardan en az üç tanesinin günümüze kadar gelmiş olduğunu" bizlere haber vermektedir. Cambridge üniversitesi öğretim üyelerinden Tarif Halidi, "Sana Kur'an'ının, Hz. Osman'ın kaleme aldırttığı Kur'an'ın henüz ulaşmadığı kesimlerce kullanılan kötü bir kopya olduğunu" söylemektedir. Habere devam edelim. Puin'in diğer ses getiren (!) teorisi ise, "Kur'an'ın İslam öncesi kaynaklardan beslendiği" iddiasıdır. "Kur'an'ın saf Arapçayla yazıldığı inancını da sorguluyor. İncelediği metinde birçok yabancı kökenli kelime bulmuştur.": Bu iddia da yukarıda cevaplanmıştır.

Puin, klasik oryantalistlerin karakteristik tüm özelliklerini bünyesinde barındıran, yüzyıllardır Batılılarca ortaya atılan ve "Kur'an'ı Muhammed yazdı, Kur'an bozuldu, Kur'an'da çelişkiler var." türü iddiaları tekrarlayan, tarafsızlık özeliğini kaybetmiş, önceden verdiği hükme göre yorum yapan ve delil arayan önyargılı bir kişidir. Puin, Sana Kur'an'ındaki, orjinal ayetlerin yanına eklenen açıklamalardan -ki sonradan o açıklamalar da silinmişlerdir- hareketle Kur'an'ın değiştirildiğini iddia etmiştir. Peki, gerçekler gün yüzüne çıkınca ne olmuştur?

Puin hatasından dönüyor! Puin ve Von Bothmer, Yemen eski eserler Müdürlüğü'nün reisi Kadı İsmail el-Ekva'ya 14 ve 15 Şubat 1999 tarihli birer mektup göndererek gelişmelerden ötürü duydukları üzüntüyü dile getirip özür dilerler. (Ama Radikal 2000 tarihinde yine de bu yalan haberi gerçek gibi yayınlar!) Ortada siyasi bir komplo olduğunu, kendilerinin bu tür sözler söylemediklerini, aksine, yaptıkları incelemelerden sonra 'Yemen nüshalarıyla Müslümanların bugün ellerinde bulunan standart Kur'an nüshaları arasında ciddi hiçbir farklılığın bulunmadığı' sonucuna vardıklarını ve Leiden'de düzenlenen bilimsel bir konferansta da bu sonuçları ilim dünyasına açıkladıklarını belirtirler. (Yeni Şafak, 16 Ağustos 2000) Dr. Puin'in el-Ekva'ya yazdığı mektup: Sayın Kadı İsmail el-Ekva hazretleri, zat-ı alinize en samimi hürmet ve selamlarımı sunarım. Yemenli dostlarımdan bana ulaşan haberlere göre, Alman araştırmacıların Yemen'deki eski eserler arasında bir elyazması Kur'an nüshası bulduklarından ve bu elyazması nüshayla Müslümanların bugün ellerinde bulunan Kur'an nüshaları arasında ciddi farklılıklar tespit ettiklerinden söz eden ''the atlantic monthly' adlı' Amerikan dergisinin yaptığı yayın, Yemen eski eserler Müdürlüğü'nde görev yapan yetkililere karşı halkın büyük bir tepki göstermesine sebebiyet vermiş. 312 sayılı 'el-Belağ' dergisinin iddia ettiği üzere, güya Yemen'li yetkililer İslam dünyasında büyük bir fitnenin ortaya çıkmasını önlemek amacıyla uzun bir süredir bu gerçeği (!) saklamaya çalışıyorlarmış. Sizi temin ederim ki, el-Belağ'ın hem Amerikan dergisinin neşriyatından, hem Yemen yazmalarına dair söylenenlerden hareketle yaptığı suçlama ve karalamalar 'tamamen asılsızdır' ve hiçbir esasa dayanmamaktadır. Benim

ve meslektaşım Dr. Graf Von Bothmer'in Saarbrücken üniversitesinde sürdürdüğümüz Kur'an araştırmalarına ilişkin mahud "iddialar da aynı şekilde gerçek dışıdır." Yemen ile Almanya'nın bilimsel işbirliği çabalarını baltalamayı hedef alan bu müessif saldırılardan dolayı fevkalade üzgün olduğumu belirtmeliyim. Amerikalı yazarı (Toby Lester) şahsen tanımam, kendisiyle sadece birkaç kez telefonla görüştüm, o kadar. Benim samimi kanaatime göre, 'söz konusu Yemen nüshalarıyla eldeki Kur'an nüshaları arasında ciddiye alınabilecek hiçbir farklılık mevcut değildir, bu yeni nüshalarda tesadüf edilen yegane ihtilaf, sadece sözcüklerin imlasıyla ilgili Kur'an'ın kendisine asla zarar vermeyecek olan küçük birtakım yazım farklılıklarından' ibarettir. Zaten "ibrahîm-ibrahim"; "Kur'ân-Kur'an"; "simâhum-simahum" vb. farklılıklara da, Kahire'de basılan Mushaflarda işaret edildiği herkesçe bilinmektedir. Gözlerini kin bürümüş birtakım cahillere gelince, onları ciddiye almayıp kendi hallerine bırakmak en doğrusu olacaktır. Son olarak, hem sizin adınıza, hem kendi adıma, Yemen yazmaları etrafında kabaran bu kin ve nefret dalgalarının dinmesini temenni ediyorum. Vesselam! Not 1: Arapça ifadelerimin bozukluğundan dolayı özür dilerim. Dostunuz Dr. Gerd R. Joseph Puin, Saarbrücken, 14/2/1999. Olayın uluslararası siyasi boyutuna bakacak olursak, ABD ile AB (AB'nin babası Almanya) arasındaki siyasi çekişmede, Almanya ile Yemen'in birbirine "bilimsel" temelde yaklaşmasını istemeyen ABD'nin dolaylı yollardan böyle bir falso yapmış olması ve bu birlikteliği baltalamaya çalışmış olmasını anlarız da, emperyalist düşmanı (!) sosyalist-ateistlerin veya yerli "radikal" uzantılarının olaya böyle kime hizmet ettiklerine bakmaksızın (!) balıklama dalmalarını anlamak mümkün görünmemektedir...!

Ateistler de buradan hareketle 'değiştirilmiş kitap Kur'an' adı altında yayın yapmış, videolar yayınlamışlardır. Kaynakları ise National Geograp kanalının, 'Sana Kur'an'ı Belgeseli'dir. Belgeselde 3 iddia yer almaktadır. İlk iddia muhatabın cehaletini istismardan başka bir şey değildir: "Sana Kur'an'ı ile günümüz Kur'an'ları arasında birçok fark vardır." Olayın aslı nedir peki? Kur'an, sonradan harekelenmiş ve harflere noktalar da sonradan konmuştur ve "noktasız Kur'an ile noktalı Kur'an'ın anlamları aynıdır." Amaç da okumayı kolaylaştırmaktır. Ve bu da yüzlerce yıldır gerçekleşmiş hedefine ulaşmış bir çalışmadır. Arap birisi harekesiz de aynı Kur'an'ı okur, Arap olmayan da harekeli olarak aynı Kur'an'ı! İkinci iddia, "Kur'an surelerinin sıralanışının farklı olduğu" iddiasıdır. Kur'an surelerinin "Kimi iniş, kimi nüzul sırasına göre sıralanmış" olabilir. Yani, 'surenin' yeri değişse de, içerik tamamen aynıdır! Bu da tüm İslam âleminde bilinen 'sıradan' bir bilgidir. Bu durum, günümüzde de bazı meallerde aynen uygulanmakta, sure sıralamaları 'iniş veya nüzule göre' değişiklik arz edebilmektedir. Üçüncüsü, iddia bile değildir aslında, bizzat belgeselde, "her ne kadar silinen metinlerde herhangi bir anlam farkı bulunmasa da" şeklinde itiraf zaten bulunmaktadır! Yani, bazı ayetler silinip, yeniden daha güzel şekilde yazılmıştır o kadar!

Bir gün, dünyanın kendi etrafındaki 24 saatlik bir dönüşünden meydana geldiğine göre, dünya yaratılmadan önce böyle bir dönüş olamayacağından bu zamanı gün olarak hesaplamak mümkün mü?

Zaten kullanılan gün kavramının 24 saat şeklindeki dünya günü olmadığı, 'dönem, devir' anlamında olduğu yukarıda açıklanmıştır.

Kur'an'da sağmal hayvanların sütünden bahsedilirken, gıdaların toplandığı işkembeden ve sonra kandan süzülerek temiz süt verildiği bildiriliyor. Halbuki bilim, sütün memede oluştuğunu açıklıyor.

Gıdalar ağız yolu ile alındıktan sonra mide, 12 parmak ve ince bağırsaklarda emilmeye hazır hale getirilir. Vücut için lazım olan amino asitler, yağ asitleri, mineraller, vitaminler, glikoz

kana geçer. Hamilelikte meme dokusundaki değişimlere paralel olarak kandan süt yapımı için gerekli maddeler alınmaya başlanır. Alınan bu maddeler salgı hücrelerinde süt haline getirilir. Ayete bakalım: "Süt veren hayvanlarda da size ibretler vardır. İşkembedeki pislik ile (necis) kandan (iki pislik arasından) meydana gelen, içenlere lezzet veren saf süt içiriyoruz." (Nahl, 66) Özetle, 'sütün memeden çıktığını en ilkel bir insan bile bilir. Bunun oluşmasını meydana getiren sebepleri ise ancak ilim ehli bilebilir. Cahiller, musluktan akan suyun depoda oluşup, oradan geldiğini iddia edebilir, ama gerçek öyle değildir." (dinimizislam.com/detay.asp?Aid=3057)

Ayet-el kürsi'de, (Allah'ın kürsüsü) olduğu bildiriliyor. Kürsü ne demektir?

"Onun kürsüsü (saltanatı, kudreti) gökleri ve yeri kapladı. Gökleri ve yeri korumak, gözetmek, Ona hiç zorluk vermez. O, çok yüce ve çok büyüktür." (Bakara, 255) Ayetin devamı konuyu zaten açıklamaktadır: "Gökleri, yeri koruyup gözetmek ona zorluk, ağırlık vermez". Yani kürsü, 'koruyup gözetme kudretidir.' Güç, kuvvet, saltanat demektir. 'Kur'an'da teşbih' adlı yazımız da bu konudaki örneklerden oluşmaktadır.

Hac suresinin, "İnkar edenler için ateşten bir elbise giydirilecek ve başlarına kaynar su dökülecektir" anlamındaki 19. âyeti ile, Haşr suresinin, "Allah rahman rahimdir (esirgeyen, bağışlayandır)" anlamındaki 22. âyeti çelişkilidir. Affedici olan Allah, inkarcıları hiç cezalandırır mı?"

Affedici olmak, mazlumun hakkını zalimden almamayı gerektirmez! Suçluları adaletle cezalandırmak, affedici olmaya aykırı mıdır? Her şeyi yoktan yaratan Rabbimizin emrini dinlemeyenlere ceza verme yetkisi yok mudur? Cezayı suçluların kendisi mi tayin eder? "Rabbin elbette hem çok bağışlayan, hem de çok acı azap verendir." (Fussilet, 43) Ayrıca sormak gerekiyor, neden bazı insanlar Allah'ın rahmet sıfatını değil de cezalandırıcı sıfatını ön plana çıkarma gayreti içindedir?! 'Eylemlerimize göre' Allah'ın sıfatları tecelli eder. Bu soru ile aslında ateistler, bilinçaltlarında başlarına geleceklere itiraz mı etmek istemektedirler?!

Aşağıdaki ayetler çelişkilidir. Aynı surede hem istisna var, hem de yok. "Namuslu kadınlara zina isnat edip de, sonra (bu durumu ispat için) dört şahit getiremeyenlere seksen değnek vurun; ebediyen onların şahitliğini kabul etmeyin. Onlar fasıkların ta kendileridir. Ama bundan sonra, tövbe edip düzelenler bundan istisnadır. Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir. "(Nur 4,5), "Namuslu, kötülüklerden habersiz mümin kadınlara zina isnadında bulunanlar, dünya ve ahirette lanetliktir. Onlar için çok büyük bir azap vardır. Kendi dilleri, elleri ve ayakları, yapmış olduklarına şahitlik ettikleri gün, onlar büyük azaba uğrayacaklardır. O gün, Allah onlara hak ettikleri cezaları verecek ve onlar Allah'ın apaçık gerçek olduğunu anlayacaklardır." (Nur 23,24,25)

Birinci ayette, 'İftira edenlere gerekli cezayı verin, şahitliklerini de kabul etmeyin. Ama tövbe edip düzelenler bundan istisnadır' denilerek, tövbe ederlerse şahitliklerini kabul edin buyurulmaktadır. Zaten ayetin sonunda Allah'ın çok bağışlayıcı ve merhametli olduğu ifade edilerek vurgu, tövbe ve bağışlamaya yapılmaktadır. İkinci ayette ise, 'iftira edenler lanetliktir, onlar dünya ve ahirette cezalarını bulacaklardır.' denilmektedir. Ama bunun tek istisnası, tövbe etmeleri halidir. Ayetler arasında bir çelişki yoktur, aksine bir arada değerlendirildiğinde ayetler iftiranın büyük günah olduğunun, dünya ve ahiret cezasının olduğunun altı kalın çizgi ile çizmekte ama tövbeyle ve cezalar çekildikten sonra, af kapısının her daim açık olduğu da ilan edilerek (Nur, 5) umutsuzluk girdabına muhatabın girmesine izin verilmemektedir. Ama tabii ki tövbe etmeyenler, hatalarında da ısrar edenler için Nur, 23. Ayetin hükmü geçerlidir.

Enfal 1'de ganimetlerin tamamı Allah'ındır denirken, Enfal 41-de ganimetlerin 1/5'inin Allaha ait olduğu söyleniyor ve bunun bir çelişki olduğu iddia ediliyor.

Enfal, 1: "Sana ganimetleri soruyorlar. Ganimetlerin Allah'a ve resulüne ait olduğunu söyle!"; Enfal, 41: "ganimet olarak ele geçirdiğiniz her şeyin beşte biri Allah'a, peygambere, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir." Kur'an'da bahsedilen bir konu ile ilgili bir sonuca varmak için, o konu ile ilgili tüm ayetler ele alınmalı ve Kur'an'ın genel çizgisi içinde değerlendirip öyle sonuca ulaşılmalıdır. Enfal 1. ayetin 'detayı', aynı surede 41. ayette verilmektedir. Yani burada yanlış yapan, Kur'an'ın tefsiri konusunda metot-usul kurallarından habersiz olan ateistler ve onlardan daha bilgili olsalar da aynı metotsuzluğu uygulayan oryantalistlerdir. 'Oryantalizm dosyamızda bu yaklaşımın bolca örnekleri mevcuttur!' Birinci ayette ganimetlerin tamamının Allah ve Peygamberi'ne ait olması, "Mülkiyetin Allah'a, kullanım ve dağıtım şekillerindeki tasarruf hakkının da Resulullah'a ait" olması demektir. Birinci ayet, dağıtım yetkisini halktan almakta, ikinci ayet (Enfal, 41) ise dağıtımın nasıl yapılacağını Hak'ça anlatmaktadır. Birinci ayette ganimetin Kur'an'da ve Hz. Peygamber'in öğretilerinde (sünnetlerinde) yer alan ilkelere göre kamu malı kabul edileceği anlatılırken, Enfal 41. ayette ise, Allah ve peygamberinin olan 5/1'de yine yetim, miskin, yolcuya dağıtılması gerektiği ifade edilmektedir. Yoksa Allah'ın ganimete ihtiyacı yoktur. Hz. Resul'de tüm gelirlerini Allah yolunda dağıtmıştır. "Enfal suresinin ilk ayeti bölüştürme hakeminin Hz. Peygamber olduğunu bildiriyor. 41. ayet ise Hz. Peygamberin payının beşte bir ve bu payın nerelere sarf edileceğini açıklıyor." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 131) "Hz. Muhammed neden çok evlenmiştir?" ve "Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler" adlı yazılarımıza da bakılmasını tavsiye ederiz.

Peygamberimiz payına düşen ganimeti ne yapardı?

"Ganimetlerden mal biriktirmeye kalksa Hz. Peygamber çok zengin olurdu. Nimetler içinde yaşayabileceği halde eşleri ve kendisi kanaatkar bir şekilde yaşamıştır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 162, 171) Taberi, tefsirinde şu rivayeti aktarır: "Resulullah bu 'beşte bir'den hiçbir şey almazdı. Yetim, yolda kalmış ve miskinlere dağıtılırdı." Mısır âlimlerinden Muhammed Mahmud Hicazi, Furkan tefsirinde: "Peygamber (sav) Efendimiz, ganimetin beşte birini de beşe böler, bir payı kendisi alır, aldığı bu payı da Müslümanların çıkarlarına sarf ederdi." demektedir. 'Mufassal Tefsir'de de: "Beşte birlik pay üzerindeki tasarruf yetkisi de, Müslüman cemaat içindeki peygamberin muhtaç akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve yarı yolda kalmışlara vermek üzere Peygamber'e bırakıldı." denilerek Efendimizin 5/1 hakkının da muhtaçlara sarf edildiği belirtilmektedir. Resulüllah Efendimizin kendine düşen payı evine değil de muhtaçlara dağıttığı sahih rivayetlerle sabittir. Nitekim İmam Şafi'nin, Ubade b. Samit'den yaptığı rivayete göre, "Resulüllah Hayber günü, aldığı beşte bir hisseyi olduğu gibi Müslüman fakirlere dağıtmıştır." (Nesai, Ganaim) "Peygamberimiz savaş ganimetlerin beşte birini almaya hak sahibi idi ama bunları gazileri donatmak, elçileri karşılamak ağırlamak, köleleri hürriyetine kavuşturmak, hacca gidemeyeceklerin hac masraflarını karşılamak, kefaret vermesi gerektiği halde buna parası olmayanlar için harcardı." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 325) Bir hadisi şerifte de Peygamberimiz, 'Allah'ın size ganimet olarak verdiği şeylerden benim hakkım ancak beşte birdir. Bu beşte bir de yine size iade edilmektedir.' buyurmuşlardır. (Nesai, Fey, 6, İbni Hişam II/492, Ebu Davud, Cihad 121,149, Muvatta, Cihad 22, Müsned, 128, V/316, 319, 326) "Sadakalar (zekat gelirleri) ancak şunlar içindir: Yoksullar, düşkünler, sadakaların toplanmasında görevli olanlar, kalpleri kazanılacak olanlar, azat edilecek köleler, borçlular, Allah yolunda (çalışanlar) ve yolda kalmışlar. İşte

Allah'ın kesin buyruğu budur. Allah bilmekte ve hikmetle yönetmektedir." (Tevbe, 60) Allah'ın payı olan 5/1 için Ömer b. Abdülaziz ve İbnü'l-Arabi de "Allah yolunda sarf edilir." anlamındadır." demişlerdir. (Tefsiru'l-Munir) Ganimetlerin hedefini Seyyid Kutup, "Karşılaşılan pratik ihtiyaçları gidermek" (Fi zilalin Kur'an), Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, "Kamu yararı" (Hak Dini Kur'an Dili), Muhammed Esed, "Kamu yararı ve ihtiyaçların gözetilmesi" (Tefsiru'l-Mesaj) şeklinde açıklamışlardır. Zaten İslam karşıtı oryantalist Margoliouth bile bunu itiraf etmektedir: "Muhammed'in kendisine tabi olanların yaşadığı sefaleti onlarla beraber paylaştığını kabul etmemiz gerekir. Verilen zekatları kendi özel ihtiyaçları için kullanmayı reddetmiştir." (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yükselişi, s. 212)

Rahman 19-22. ayetler ile Furkan 53. ayetler çelişkili, bilime ters mi?

Rahman 19, 20, 22: "İki denizi salıverdi birbirine kavuşuyorlar. Fakat aralarında bir engel vardır, birbirlerine geçip karışmıyorlar. İkisinden de inci ve mercan çıkar." Furkan 53: "Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerininki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, aşılmaz bir serhat koyan O'dur." Rahman suresinde yüce Allah (cc), iki denizden inci ve mercan çıktığını bize bildirir. Ayette acı ve tatlı sulardan bahsedilmez. Sadece iki deniz (Bahreyn) ifadesi geçer. Furkan 52. ayette ise, biri tatlı diğeri tuzlu iki sudan bahsedilir ama inci-mercandan bahsedilmez! Dolayısı ile iki farklı surede bahsedilen her iki ayette de bilime aykırılık söz konusu değildir. Tatlı ve tuzlu iki sudan inci mercan çıktığı iddiası Kur'an'dan değil, insanların yorumlarından ulaşılan bir iddiadır.

Peki, bazı ayetlerin değilse de yorumlarında 'tatlı ve tuzlu sularda inci ve mercan çıktığı' açıklaması bilimsel olarak ne kadar geçerlidir?

"Son dönemlerde yapılan bazı araştırmalar, 'inci ve mercanın deniz ve nehir sularında bulunduğunu' ortaya koymuştur. İncilerin en bol şekilde Umman yarımadasından Katar yarımadasına kadar uzanan büyük körfez açıklarındaki sularda bulunduğuna dikkat çeken kaynaklar, bunların kuzey yarı küre ılıman kuşağındaki tatlı sularda bulunduğunu belirtiyorlar. Özellikle Mississippi ve onu besleyen ırmaklarda çok değerli incilerin bulunduğu kaydedilmektedir. Yine bu kaynaklara göre Asya, Avrupa ve Amerika'nın bazı ırmak ve akarsularında inci bulunduğu belirtilmektedir. Mesela Avrupa kıtasında çıkan en kıymetli incilerin kaynağı, Bavyera ormanlarındaki akarsulardır. Çin'de ırmak inciliği çok öncelerden beri bilinmektedir." (The encyclopedia americana, 1973, "pearl" mad.; the world book encyclopedia, 1978, "pearl" mad.; encyclopedia of science and tachnology, 1971, "perl" mad.; ana britanica, 1992, (inci) mad.) Reşid Rıza'nın bildirdiğine göre, bazı Hint nehirlerinde incilerin bulunduğu kesin olarak tespit edilmiştir. İngiliz asıllı müsteşriklerden ve Kur'an'ın İngilizce mütercimlerinden biri olan George Sale, Kadı Beydavi'nin bu ayetin tefsiri ile ilgili açıklamasına ek bilgi çerçevesinde yaptığı incelemede, söz konusu tespitlerin doğru olduğu sonucuna varmıştır. (Reşid Rıza, Tefsiru'l-Menar, VIII/106) Dr. İbrahim Avd da, bu konuda değişik araştırmalar yaptığını ve netice itibariyle inci ile mercanın, tuzlu sularda olduğu gibi, tatlı sularda da -özellikle İngiltere, İskoçya, Çekoslovakya ve Japonya'nın tatlı sularında- bulunduğunun tespit edildiğini ifade etmektedir. (İbrahim Avd, Masdaru'l-Kur'an, s. 278–281) kuyumburada.com adlı siteden alıntı ile bitirelim: Tatlı su incileri: Bu inciler dünyanın her yerinde tatlı su nehirlerinden veya göllerden çıkar. Tatlı su incilerinin renk birleşimi tuzlu su incilerinkini geçer. İnternetten tatlı su mercanları ile ilgili bir başka bilgi: "Tatlı su mercanları da var. Fakat bu deniz mercanları gibi bir yapıda değil. Daha yumuşak gövdeye sahiplerdir. Bunun sebebi de, kabaca söylemek gerekirse, iskeletleri deniz mercanları gibi kalsiyum tuzlarından oluşmuyor." Ayet ortadadır, insan yorumları da yoruma açıktır!

İki deniz suyu karışmaz mı?

Furkan suresi 53. ayeti, ilk tefsir âlimleri nasıl anlamışlardır ona bakalım: Kadı Beydavi, Furkan 53. ayeti yorumlarken aralarındaki engeli 'kara' olarak açıklar. Ünlü müfessir İbni Kesir de engel'den kastın "kuru toprak" olduğunu söyler. Taberi de bu ayeti açıklarken, 'araya kara parçası sokulmuştur.' demektedir. Zaten Rahman suresi 21. ayet: "Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini inkar edebilirsiniz?" sorusu ile bunun bir 'nimet' olduğunun altını çizmektedir. Dünyadaki suların yüzde 96,5'i okyanus/deniz sularından oluşmaktadır. Bir de bu azınlıkta kalan tatlı suların bu tuzlu sularla karıştığını bir tahayyül edin?! Buna engel olunmasından büyük nimet mi olur? Ayrıca İki denizin karışmamasını, "haloklin bariyer" ile açıklayan yorumlarda vardır. (Gaius Plinius Secundus, Naturalis Historiae II, CVI 224; Richard A. Davis, Principles of Oceanography, Addison-Wesley Publishing Company, Don Mills, Ontario, ss. 92-93) Tuz ve sıcaklık farkı ile oluşan bu bariyerlerde sular çok yavaş olarak karışsa bile bu onların haloklin bariyer ile ayrıldığı, iki ayrı su kütlesi olarak sürekli varlıklarını korudukları ve kitlesel olarak denizlerin birbirine karışmadığı gerçeğini değiştirmez. Dolayısı ile bu yorum da bilim ile uyumludur.

Bakara, 233 ve Lokman, 14. ayetler, Ahkaf 15. ayet ile çelişmez mi?

"Anneler, çocuklarını iki tam yıl emzirsinler. Bu, emzirmeyi mükemmel şekliyle uygulamak isteyenler içindir." (Bakara, 233) "Çocuğun sütten kesilmesi iki yıl içinde olur." (Lokman, 14) Bakara suresinde 'kamileyn' olan iki yıldan bahsedilir, yani 'mükemmel olan' iki yıldır. Lokman suresi ise, 'fî âmeyni' denilerek "Çocuğun sütten kesilmesi 'iki yıl içinde' olur." denilmektedir. İki ayette en üst sınır olarak 2 yılı verilir: Bakara, 233. ayet üst sınırı verir, Lokman, 14. Ayet ise iki yılın içinde emzirmeden bahseder. Peki bu iki yıl içindeki alt limit nedir? Çocuğunu daha az emzirme süresi nedir? "Çocuğun anne karnında taşınması ve sütten kesilmesi otuz ay sürer." (Ahkaf, 15) Bakara 233 ve Lokman 14. ayetler üst sınırdan emzirme süresini (24 ay) bize bildirmektedir. Ahkaf 15. ayet ise 'emzirmenin alt sınırını' bize haber vermektedir. 30 aydan hamilelik aylarını çıkınca, kalan süre, emzirme en az olan sınırdır: 21 ay! Diğer bir yorum da şöyledir: Otuz aydan iki yıl çıkarılınca geriye altı ay kalır. Bu da en az hamilelik süresini verir. Hz. Osman halife iken, evlendikten altı ay sonra çocuk doğuran bir kadına zina suçlaması yapılmış ama bu ayeti Hz. Ali yukarıdaki gibi yorumlamış ve kadın beraat edip, aklanmıştır. (Kurtubi, Kurtubi Tefsiri-El Camiul Ahkamul Kur'an, XVI/188; Kur'an Yolu Tefsiri, V/34)

İslam'da soru sormak yasaklanmış mıdır? Gerçekten de din adamı'nın belletmesine göre Muhammed, Tanrı'nın iğrenç bildiği üç şeyden birinin "Kesret-i sual" (fazla soru) olduğunu bildirmiş ve: "Ben sizi bir şeyden nehyedersem, ondan uzak durunuz, bir şeyin ifasını emredersem, onu da yerine getiriniz" demiş ve dini islerde aşırı inceleyip sık dokuyanların helak olacaklarını eklemiştir. Din adamı, bundan başka bir de Kur'an'ın: "Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyler sormayın" (K. Maide 101-102) şeklindeki ya da buna benzer diğer ayet'lerini öne sürerek mü'min kişileri soru sormak ve hele tartışmak hevesinden uzak kılar 191. Çünkü soru sorma ve tartışma geleneğinin İslam dini'ni temellerinden sarsabileceği görüsüne saplıdır.

Maide 101 ve 102. ayetler, Surake b. Malik'in hac ayeti inince "Hac her sene mi?" diye sorması ve bu sorusunda ısrar etmesi üzerine iner. Peygamberimiz bu soruya cevap olarak "hayır" cevabını verir ve devamında da "Evet dese idim bunu yapamayacaktınız, sizin serbest

bırakıldığınız konularda sorular sorarak ileride sizi zor duruma düşürecek ortamlar oluşturmayın." buyururlar. Yani ortada soru sorulmasının engellenmesi veya sorudan korkulması söz konusu değildir! Benzer durumu Yahudiler de yapmıştır. Allah (cc) onlardan bir kurban istemiş, ama onlar durmadan, 'cinsi ne olsun, rengi ne olsun' gibi sorularla normal ibadeti kendi gereksiz soruları ile zorlaştırmışlardır. (Bakara, 67-71) Sonunda da "ineği (güç bela bulup) kestiler; ama az kalsın kesmeyecek." (Bakara, 71) hale gelmişlerdi. Yahudilere bir ibadet emredilmiş ama onlar gereksiz, sonunu düşünmeden sordukları sorularla kendilerini zor duruma sokmuşlardı. Halbuki "Allah kulları için kolaylık ister, zorluk istemez!" (Bakara, 185) Ama bu ateist yazar konuyu farklı alana taşımakta ve sanki İslam'da soru sormanın ve öğrenmenin yasaklandığı gibi bir izlenim uyandırmaya çalışmaktadır. Halbuki İslam'ın ilk emri 'Oku'dur. Bu konuda 'Kur'an ve Bilim' adlı yazımıza da bakılabilir. İslam ilme, araştırmaya büyük önem vermiş, teşvik etmiş, öncülük etmiştir. Ama önyargılı, karalamak amaçlı, cahilce ve muhatabı köşeye sıkıştırmak için sorulan sorular da öğrenmek amaçlı sorulan sorular değildir. İbadeti zorlaştıracak veya amacından saptıracak, amaca hizmet etmeyecek sorular İslam'da yerilmiş, hoş karşılanmamıştır. Zaten İslam'da soru sorma ve cevap verme yasaklansa idi bu okuduğunuz eser neden ortaya çıkabilirdi? Ateistler keşke Tennessee Üniversitesi doçenti bayan Rosalind kadar Kur'an'a objektif yaklaşabilse idiler: "Akıl yürütme ve tartışma, Kur'an'ın muhtevasına o kadar bileşik ve yapısından o kadar ayrılmaz bir özelliktir ki, Kur'an âlimlerinin zihnini dahi şekillendirmiştir." (Rosalind Ward Gwynne, Qur'an, s. 203) "Kur'an'ın birçok farklı konudaki bilinçli suskunlukları İslam'ın birçok farklı koşula uyumunu sağlayan esnekliğe izin vermiştir. Maide, 101: "Ey iman sahipler! Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın." Bu ayet, hakkında açıklama yapılmayan konuların insanların inisiyatifine bırakıldığını göstermektedir." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? 329, 332) Bir sahabe Peygamberimize gelip "İçimizden öyle şeyler hissediyoruz ki, herhangi birimiz onları söylemeyi bile büyük günah sayar." dediğinde, Peygamberimiz: "Bu imanın ta kendisidir." (Müslim, İman, 209) buyurmuş ve bu tür yaklaşımları kınamamıştır. Konu ayrıca İlhan Arsel'e Cevaplar adlı yazımızdaki 'Kur'an'ın eleştirisi' altbaşlıklı yazıda da ele alınmıştır.

Kur'an, 'Atalardan gelen her şey doğru değildir, araştır' (İsra, 36) buyurmakta ve bunu Hz. İbrahim'in hayatı sorgulaması üzerinden örneklendirmektedir. (En'am, 74-82) Kur'an 'Düşünmeyi, aklı kullanmayı' emreder. (Ali İmran, 65; En'am, 32; A'raf, 169; Yunus, 16; Hud, 51; Yusuf, 109; Enbiya, 10, 67; Mü'minun, 80; Kasas, 60; Saffat, 138; Yasin, 68; Hadid, 17; Yunus, 100) Kur'an evrenin yaratılışını, (Enbiya, 30) insanın yaratılışını, (Kıyame, 37) atalarımızın dinini (Bakara, 170) sorgulamamızı ister. Kur'an'da tüm ayetlerin birbiri ile sıkı bağlantıları vardır, tüm ayetler iç içedir ve bir bütünün parçasıdır.

semud kavminin nasıl yok edildiği konusunda Kur'anı yazan kişinin bir türlü karar verememesi: deprem gibi bir şeyle yok edilmiş. (A'raf 78) -korkunç uğultulu ses (hud 67, hud 94)-bela yağmuruna tutularak (furkan 40)-azap yakalamasıyla (şuara 158)-tuzak kurarak (neml 50-51)-şu yöntemlerden birisi seçilerek a. taş yağmuru b. korkunç ses c. suda boğma (ankebut 40)-korkunç ses (sad 13)-yıldırım çarpması (fussilet 13, fussilet 17)-yıldırım çarpması (zariyat 44)-korkunç ses (kamer 31)

'Kur'an'ı yazan' ithamına cevapla başlayalım. Bu konu detayları ile, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' ile 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' adlı yazılarımızda ele alınmıştır! Allah Semud kavmini doğal felaketle yok etmiştir: Şiddetli bir deprem ve onunla beraber gök gürültüsü/yıldırım ile! Allah bu helakı farklı surelerde farklı açı ve anlarla aktarmaktadır! Tıpkı insanın yaratılmasının aşamalarının farklı surelerde aktarılması gibi! Furkan 40. ayette "bela yağmuru" kavramı ile de bu anlatılır yani bela bir tane (sadece deprem veya yıldırım) değil, ardarda sağanak gibi yağmıştır! Deprem ve onunla beraber yoğun bir gök gürültüsü ve yıldırım ile helak vuku bulmuştur. Detayı ise, A'raf

78; Hud 67-94; Fussilet 13-17; Zariyat 44. ayetlerde bildirilmektedir. Ayrıca Sad, 13. Ayette ise "Korkunç bir ses"ten bahsedilmemektedir!

"Biz Allah'ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük" demelerinden dolayı kalplerini mühürledik." (Nisa, 157) İsa'ya inanmayan Yahudiler O'na Allah peygamberi der mi?

Efendimiz döneminde yaşayan Yahudiler, peygamberimiz ile konuşurken, Hz. Muhammed onlara, İsa peygamberin hayatını anlatır. Onlarda bu ifade (Allah'ın peygamberi) ile ima yollu olarak peygamberimize, 'senin peygamber dediğin kişiyi biz öldürdük, senin de sonun aynı olabilir.' anlamında tehditte bulunurlar. Ayet bunun üzerine inmiştir. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 18) Ayrıca ayet, tek cümle ile 3 din mensubuna mesaj da vermektedir: 'Allah'ın resulü': İslam inancının tebliği, 'Meryem'in oğlu' (İnsanoğlu insan) İsa: Hristiyanlara mesaj, 'İsa Mesih' (Mesih: El ile sıvazlayan, iyileştiren): Lakabı ve Yahudilere mesaj.

Allah, samed (Kimseye muhtaç olmayan) midir? (İhlas, 2), yoksa Muhammed, 7. ayette yazıldığı gibi, 'Siz Allah'a yardım ederseniz' mealindeki gibi, Samed değil midir?

Muhammed, 4: "Allah dileseydi onları bizzat cezalandırırdı, fakat sizleri birbirinizle denemek istiyor. Allah, yolunda öldürülenlerin amellerini asla boşa çıkarmayacaktır." Allah (cc) hakikat, adalet ve özgürlüğün kulların eliyle yükselmesini murat etmektedir. Eğer her zorluğu Allah giderseydi, mücadele ve mükafatın bir değeri kalmazdı. Emeğin olmadığı yerde imtihandan da söz edilemez. 'Allah'a yardım edin' denilen ayetin (Muhammed, 7) öncesinde, Allah'a yardımın onun yoluna, 'davasına' yardım olarak anlatıldığı (Muhammed, 2-6) görülmektedir. Muhammed, 8. ayet ve devamında ise kafirlerden bahsedilerek konunun iman-küfür mücadelesi denkleminde değerlendirilmesi gerektiğine işaret edilmektedir. Bakara 245. ayetteki, 'Kim Allah'a güzel borç verirse' şeklindeki ayet de bu şekilde anlaşılmalıdır. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 51) "Onlarla savaşın, Allah onlara sizin ellerinizle azap edip onları rezil eder ve onlara karşı size yardım edip inananların gönlüne ferahlık verir." (Tevbe, 14) Benzer mealde hadis: Allah Teâlâ kıyamet günü buyurur: "Ey Ademoğlu! Senden yiyecek istedim ama beni doyurmadın.' buyuracak. Ademoğlu ise 'Ya rabbi! Seni nasıl doyurabilirdim ki? Sen âlemlerin rabbisin?' diyecek. Allah şöyle buyuracak: 'Bilmiyor musun, falan kulum senden yiyecek istedi de onu doyurmadın. Bilmiyor muydun ki, onu doyurmuş olsaydın, onu benim nezdimde bulacaktın." (Muslim, Birr, 43) Kısaca, O (cc) Samed olandır, insan ise imtihanda olandır!

Bakara 253. Ayette, "peygamberlerin bir kısmının diğerine üstün kılındığından "bahsedilir ama Bakara, 285'te, "peygamberler arasında ayırım yapılmadığı" bildirilir.

Allah'u Teâlâ her peygambere 'farklı yetenek ve mucizeler' vermiştir. Bu açıdan peygamberler arasında farklılıklar vardır. Bakara, 285. ayette ise, ayırım yapmadan tüm peygamberlerin hak olduğuna 'imandan' bahsedilir ki, bu zaten İslam'ın temel inanç esaslarındandır. Yani konu farklılığı gözetilmeme sorunu ile karşı karşıyayız bu soruda! İlk ayet Yaradan, ikincisi ise yaratılan açısından bakışı ifade eder. 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza da bakılabilir.

Evren neden bu kadar büyük? Hac, 65. Ayette, "Allah yeryüzündekileri ve O'nun emriyle denizde akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi! Kendi izni olmadıkça yerkürenin üzerine düşmemesi için göğü tutan da O'dur." Allah tutmasa yere mi düşecek?

Öncelikle bilinmelidir ki, bir yöneticinin büyüklüğü sahip olduğu alan ve ona hâkimiyeti ile doğru orantılıdır. Ayrıca küçük olsa acaba ateist arkadaşlar bu defa da "neden küçük?" diye

sormayacaklar mı idiler acaba?! Oran ne olmalı idi ki bu arkadaşlar tatmin olabilsinler?! Yine bu oranın sadece biz insanlar tarafından kavranabilmesi de bu evrenin bizim için yaratıldığı anlamına gelmekte değil midir?! Gelelim büyüklük konusundaki cevabımıza.

Her şeyden önce bu soru bilimden uzak bir zihniyetin sorusudur çünkü Big Bang teorisine göre dünyamızın yaşamsan özelliklerini koruması ve hayatın devamı için genişleyen evrenin bu 'aşaması ve devamı' zorunludur. Evrensel dengede bu büyüklük ve devamlılık şarttır. Hac, 65. ayette ise altı çizilen husus, tabiat kuralları denen evrensel yasalara dikkat çekmektir! Kur'an'da 'Allah'ın emri' ifadesi evrensel, biyolojik ve fiziksel yasalara işaret eder. Öyle ya, yasaları bulan insanlar 'kâşif, büyük ilim adamı' ilan ediliyorsa, o yasaları yaratıp akılsız varlıklara uygulatan, bu bilinmeye ve tazime daha çok layık olan olmaz mı? Su kendinden daha az yoğunluğa sahip cisimleri yüzeye iter. Atmosfer ise, yerçekimi kuvveti, dünya dışındaki kütle çekim ve merkez kaç kuvvetlerinin etkisi ile yere düşmez. Sonuç itibari ile de gökyüzü yeryüzüne yakın 'dengede' tutulur. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 127) Unutmayalım ki, "Kainat, çekim gücünden ancak genişleyerek kurtulmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 196) İşte Yüce Yaradan bu kuralları bulmamızı ve kendi gücünü hissetmemizi istemektedir! Ama kıyamet günü bu denge bozulacaktır. Detay için, 'Rad 2' diye başlayan soru cevabına bakılabilir.

A'raf, 80-84. Ayetler eşcinselliği aşağılamaktadır ki, eşcinsellik psikolojik bir rahatsızlıktır ve günümüzde bu yaklaşım bilimle hareket eden ülkelerde ağır bir suçtur. A'raf, 80: "Lût´u da (peygamber gönderdik). Kavmine dedi ki: Sizden önceki milletlerden hiçbirinin yapmadığı fuhuşu mu yapıyorsunuz?" Eşcinsellik daha önce başka âlemde işlenmemiş mi?

Sodom ve Gomora şehirlerindekiler bu suçu saldırgan bir şekilde, geçen kervanlara gruplar halinde saldırarak (Ankebut, 29) uyguluyorlardı. Kur'an, bunu 'toplu olarak' yapan bu insanların yapmayanları evlerinden uzaklaştırma ile tehdidini (Neml, 56) de bizlere bildirmektedir. 'Sizden öncekilerin yapmadığı şeyden kasıt' bu toplu olarak ve saldırgan tarzda yapılan uygulamadır. Unutmayalım ki, "Hayvani güdüleri kontrol ettiğimiz oranda insanızdır. Bu tarz sapık ilişkilerle neslin devamı da mümkün değildir." (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 133) Eşcinselliği bilimsel olarak ele aldığımız 'Eşcinsellik, gen/hormon' adlı yazıdan da detaylara ulaşılabilir. İşin ilginci, bu ateist arkadaş eşcinselliği 'psikolojik rahatsızlık' olarak nitelemektedir ki, fikirdaşları bunu duysa kendisini defe koyup çalarlardı!

'Şakk-ı sadr' yani 'göğsün açılması' olayı nasıl anlaşılmalıdır?

İnşirah, 1-4. ayet: "Senin kalbini açıp genişletmedik mi? Belini büken yükünü üzerinden kaldırmadık mı? Ve senin şanını yüceltmedik mi?" Ayette açıkça ifade edildiği gibi göğsün açılması, ferahlama, genişleme ve sükûna ermedir. Sırttaki yük, manevi sorumluluktur. İsmin yücelmesi ise, namın duyulmasıdır. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 180) Zaten 'göğsün açılması veya yarılması' farklı iki ayette de mecazen kullanılmaktadır: Zümer, 22: "Allah kimin gönlünü İslam'a açmışsa o, Rabbinden gelen bir aydınlık içinde olmaz mı?" En'am, 125: "Allah kimi doğru yola iletmek isterse onun kalbini İslam'a açar; kimi de saptırmak isterse, göğe çıkıyormuş gibi kalbine darlık ve sıkıntı verir." Konu ile alakalı 'Allah kalpleri mühürler mi?' başlıklı yazımıza da bakılabilir.

Kur’an ve Bilim

Konu ile alakalı diğer yazılara, ‘Deizm Yanılgısı’, ‘Bilim Yanılmaz mı?’, ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri’, ‘İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı’ya tesiri’, ‘İslam'da Bilim’, ‘Müslüman Bilim Öncüleri’ başlıklı yazılardan ulaşabilirsiniz.

Öncelikle ilmin, "Allah'ın evrene koyduğu genel kanunları tespit etme ve anlama çabası" (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 12) olduğunun altını çizerek konumuza başlayalım. İslam’a göre bilgi Allah’a ulaştırıyorsa ilim olur, yoksa ‘işleyen kuralları keşfedip, işleteni göz ardı etmek’ sadece ‘bilimcilik’ olur: “Yol odur ki doğru vara. Göz odur ki, Hakk’ı göre.” Yunus Emre.

Bilimcilik, bilgi ile güç elde edip insanları sömürmeye götürür! Bilimcilik, varlıklardan var edene ulaşmak yerine elde edilen bilgileri kullanıp insanlar üzerinde saltanat kurma ve ilahçılık oynama çabasına denir. İslam ise her şeyi yerli yerine koyar, aşırı uçlar yerine dengeyi önceler. “Dinsiz bilim topal, bilimsiz din ise kördür.” Einstein (Albert Einstein Religion and Science, appeared in the New York Times Magazine on November 9, 1930 pp 1-4. It has been reprinted in Ideas and Opinions, Crown Publishers, Inc. 1954, pp 36–40; B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 13; Salih Güler, Tohum, Sayı: 3, C. 33, Kasım 1968, s. 17) Dolayısı ile, “Akıl vahiyle el ele vermedikçe hiçbir temel mesele çözülememez. Hedefi din tayin eder, hedefe varmayı da akıl başarır.” (Ali Rıza Temel, İslam Medeniyeti Dergisi, yıl: 2, Sayı: 14, Eylül 1968, s. 37)

Oryantalist ve ateistlerin iddia ettiği "Bazı yanlış inanışların aksine, Hz. Muhammed ilme büyük önem vermiştir." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 85) Sonradan Müslüman olan Muhammed Esed (Leopold Weıss) "Tarih ispatlıyor ki, hiçbir din İslam kadar ilimde ilerlemeyi teşvik etmemiştir." (Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 76) derken, yine sonradan Müslüman olan Dr. Maurice Bucaille, ‘Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an’ adlı eserinde Kur’an ve bilim hakkında şunları söylemektedir: “Ben ilkin Kur'an üzerinde durup, çağdaş ilmi buluşlar ile Kur'an metninin ne derece uyumlu olduklarını araştırdım. Bunu, hiçbir peşin fikre saplanmadan, tam bir tarafsızlık ile yaptım.” (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 18) “Kur'an'ı incelemeye başlarken İslamiyet'e dair hiçbir inanç beslemiyordum. İncelemeyi tam bir tarafsızlıkla yapmaktaydım. Okuldan bana Müslümanlardan değil, ‘Muhammedilerden’ söz edilirdi ki, bu tabirle ‘bir insan tarafından kurulmuş olan dine mensup insanların’ söz konusu olduğu belirtilmek istenirdi. İslami konuda kendim de çok cahildim. 8. ile 12. asırlar arasındaki büyük bir sayıda araştırma ve keşifler İslam üniversitelerinde yapılmıştır. Kurtuba'da halife kütüphanesi 400.000 cilt kitap ihtiva etmekteydi. O zamanda çeşitli Avrupa ülkelerinden ilim tahsili için Kurtuba'ya gidilirdi. İlimlerde, Arap kültürüne ne kadar çok şey borçluyuz. ‘İlim, uluslararası bir özelliğe ilk defa İslam üniversitelerinde kavuşmuştur.’ O devrin insanları, şimdiki insanlardan daha çok dindar idiler. ‘Eski müfessirler bir kaç manaya gelebilen bir kelime yahut cümlenin hakiki manasını kendi devirlerinde anlayamamış olabilirler. Bugün ancak fen bilgilerimiz sayesinde ortaya çıktığı için, onlar bu manayı o zamanda kavrayamamış olabilirler.’ Kur'an'da çok sayıda tabiat olaylarının tasvir edilişi, asrımızda sahip olunabilen ve fakat ‘Muhammed devrinde hiç bir insanın en ufak bir fikri olamayacağı olağanüstü bilimsel kavramlara uygun’ düşmektedir. Arap Yarımadasında oturan bir insanın bazı konularda kendi asrından 10 asır ileri bir kültüre sahip olmuş bulunabileceğini düşünmek için hiçbir özel sebep yoktur. Kur’an'ın nüzulü devresinde, o devrin fen bilimlerinin asırlardır durgunluk safhasında olduğu kesinlik kazanmış bir hususdur.” (Bucaille, s. 192, 196-199) Prof. Taslaman ise, "İslam'ın ilk dönemlerinde birçok kimse için bilimsel çaba, karın doyurmayacak boş bir uğraştı. Böylesi bir ortamda Kur’an birçok ayeti ile bilim yapmaya gereken motivasyonu sağlamıştır. ‘Kur’an, yazılı kültüre geçmeyi de, yazılı kültürün çok zayıf olduğu bir bölgede sağlamıştır.’ Biruni, “Benim bilimle uğraşma nedenim, Ali İmran suresi 191. ayettir: Onlar ki, göklerin ve yerin yaratılışı konusunda derinlemesine düşünürler.” Raymond Farrin, Kaliforniya'da Berkeley üniversitesinde bir akademisyendir.

Kur'an'ın yapısındaki ‘halka sistemi’ üzerine bulgularından sonra, ‘Hz. Muhammed'in böyle bir yapıyı oluşturmasına mümkün olmadığına’ kanaat getirerek Müslüman olmuştur." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 314, 325, 346) “İslam, Kaf Suresi 6. ayet, Ankebut Suresi 20. ayet, Ğaşiye Suresi 20. ayet, Nahl suresi 66. ayet, Rum Suresi 9. ayetlerle astronomiye, paleontolojiye, jeomorfolojiye, zoolojiye, arkeolojiye teşvik eden bir dindir.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 78) İslamiyet aleyhine eserleri ile tanınmış olan papaz Henry Lammens bile, "Dilbilimi açısından Kur'an'ın üslubu dikkate değer bir mükemmeliyettedir." demektedir. (Lammens, L'Islam, s. 52) Gustave le Bon, ‘İslam medeniyetinin şanlı ve şerefli bir birikime sahip olduğunu’ ifade etmiş, Henry Stubbe ise ‘İslam dininin, insan aklı ve tabiatına uygun olduğunu’ söylemiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 37, 54) Yine Goldziher de, "Kur'an dünyanın edebi eserlerinden biridir." (Goldziher, el-Akidetu ve Şeria fil-İslam, s. 9) derken, Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden Palmer, tercümesinin giriş bölümünde, "En seçkin Arap yazarlarının kıymet itibariyle Kur'an'a eş olabilecek bir şey yazmamaları hayretle karşılanacak bir şey değildir." ve Yahudi bilgin Hirshfield, "Kur'an sahip olduğu ikna kuvveti ve inşası itibariyle sanatına ve şanına erişilmeyecek bir kitaptır, İslam âleminde bütün ilim ve irfan şubelerinin takdire şayan ilerlemesi Kur'an sayesinde olmuştur." (Prof. İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 161) demektedir. ‘Kur'an'daki kelime tekrarı mucizesi’, ‘bilimsel ayetler’, Raymond Farrin'in Müslüman olmasına neden olan Kur'an'daki 'halka sistemi' gibi özelliklere sahip bu ilahi kitap, "Kur'an'ın bir benzerini yazamazsınız" (İsra 88) ayeti ile çağlara meydan okumaya devam etmektedir. Hz. Muhammed’in bulunduğu şart ve ortamda bile değil, günümüz imkanlarında buyurun ey ateist, deist, oryantalistler! Sizler de bir benzerini getirin! En son deneyen Anis Shorrosh’un sitesi bile kapanmıştır! Bu konuya ileride tekrar döneceğiz.

Ayet ve hadislerle İslam’ın ilme verdiği değer

"Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı alaktan (asılıp tutunan zigottan) yaratmıştır. Oku! İnsana bilmediklerini belleten, kalemle (yazmayı) öğreten Rabbin, en büyük kerem sahibidir." (Alak,1-5) "(Ey Muhammed) de ki; Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkıyle düşünür." (Zümer, 9) "Âlimler, Peygamberlerin varisleridir." (Buhari, İlm, 10; Ebû Davut, İlm, 1; Tirmizi, İlm,19; İbn Mace, Mukaddime,17, Mehmed Sofuoğlu, Sahih-i Buhari ve Tercemesi, I/228; A. Münavi, Feyzu'l-Kadir, lV/384, Hadis: 5705) "Ne de az düşünürsünüz." (Mümin 58) “Aklınızı kullanmaz mısınız?” (Bakara, 44) "İlim öğrenmek kadın erkeğe farzdır." (İbn Mace, Mukaddime, 17; Tac, I/63; Feyfü'l Kadir, IV/267) "Beşikten mezara kadar ilim öğreniniz." (A. Akseki, İslam, Fıtri Tabii ve Umfuni Bir Dindir, s. 332) "Âlimler yıldızlar gibidir. Yeryüzündekilerin rehberidir." (Ahmed b. Hanbel, III/157) "İlim öğrenin ve öğretin." (Darimi, Sünen, Mukaddime, 20) "Kim ilim öğrenmeye yönelirse, Allah o kişiye cennetin yolunu kolaylaştırır." (Tirmizi, İlim, 19) "İki günü eşit olan ziyandadır, zarardadır." (Temyizu't Tayyip min'el Hadis, s. 162) "Hem dünyayı hem ahireti isteyen ilme sarılsın." (Tirmizi, Ebu İsa Muhammed b. İsa, es-Sünen, Daavat 68; İ. Hacer, et-Terğib, I/728, M.A. Nasif, Tac, III/22) "Ya öğreten, ya öğrenen, ya dinleyen, ya da ilmi seven ol. Fakat sakın beşincisi olma (yani bunların dışında kalma) helak olursun" (Mecmeu'z-Zevaid ve Menbeu'l-Fevaid, I/122; Taberani, M. Evsat, II/406) "Öldükten sonra sevap defteri kapanır. Üç şey müstesna, bunlardan biri de Mümin, ölümünden sonra hayatta iken öğrettiği ve yayınladığı eserlerdir." (İbn Mace, Mukaddime, 20) "(Ey Muhammed) de ki: Rabbim, benim ilmimi artır." (Taha, 114) “İki şeyin gıpta edilmeye değerdir. Bunlardan biri de, kendisine hikmet (ilim) verip de o ilim gereğince hükmetmesini ve başkasına da o ilmi öğretmesini nasip ettiği kimsedir” (Buhari, İlim, 15) "İlim talebi için yola çıkan kimse dönünceye kadar Allah yolundadır." (Ebu Davud, İlim, I/3641; Tirmizi, İlim 2, 2649; İbnu Mace, Mukaddime 17, 227, Mehmed Sofuoğlu, Sahih-i Buhari ve Tercemesi, I/228) "Kim ilim talep ederse, bu işi, geçmişteki günahlarına kefaret olur." (Tirmizi, İlim 2, 2650) "Hikmet ve ilim müminin yitik malıdır, onu nerede bulursa alır." (Tirmizi, İlim, 19, IV/425, Hadis: 2827; Keşfül Hafa, I/363) "İlim Çin'de bile olsa alınız." (Keşf'ü-l Hafa, I/138, Beyhaki, Şuabu'l- iman, II/254; Rabi bin Habib, el-Basarî, Bab fil ilim ve talebihi; Bezzar, Müsnedü'l-Bezzar, I/175; Abdurra'iuf Münavi, Feyzu'l-Kadir, I/443; Mehmed Arif, Binbir Hadis, s. 58, Hadis: 126) "Alimin abide üstünlüğü, benim sizden en basitinize olan üstünlüğüm gibidir." (Tirmizi, İlim 19, 2686) Resulullah bir gün mescide girince halka halinde oturmuş iki grupla karşılaştı. Gruplardan biri Kur'an-ı Kerim okuyor ve Allah’u Teâlâ'ya dua ediyordu.

Diğeri ise ilim öğreniyor ve öğretiyordu. Bunu gören Efendimiz*:* "Bunların hepsi hayır üzeredirler. Şunlar Kur'an-ı Kerim okuyor ve Allah'u Teâlâ'ya dua ediyorlar. Allah dilerse onlara (istediklerini) verir, dilerse vermez. Şunlar da ilim öğrenip öğretiyorlar. Ben de ancak bir muallim/öğretmen olarak gönderildim." buyurdu ve hemen ilimle meşgul olanların yanına oturdu. (İbn-i Mace, Mukaddime, 17) Peygamber Efendimiz, Medine'ye teşriflerinde ilk iş olarak mescit ile birlikte medresesini tesis eder. O medresede okuyan o günün talebelerine "Ehl-i suffa" deniliyordu. Bunlar bütün hayatlarını ilim ve irfana vakfetmişlerdi. (Buhari, Şalat, 58; Nesai, Mesacid, 29; Müslim, İmare, 147; Müsned, III/270) Müslümanların ilk savaşı olan Bedir savaşında da esir edilenlerden okuma yazma bilenler okuma bilmeyenlere okuma öğretince serbest bırakılmışlardır. (Şibli, İslam Tarihi, Asrı Saadet, I/346; İbnü'l-Cevzi, el-Muntazam fi tarihi'l-müluk ve'l-ümem, III/110; Ahmet Önkal, Muhtasar Siyer-i Nebi, 128)

Kur'an'daki bilimsel ayetlerden bazıları

Kur'an bir fen kitabı değildir. Ama her çağda insanların ulaştıkları bilgi seviyesine hitap eden içeriklere de sahiptir. Bu şekilde ilgi çekildikten sonra ise okuyucuya ana mesaj olan 'tevhid, adalet, emanet' bilincini kazandırır. Kur'an'da var olan bilimsel mucizelerden 'bazılarına' kısaca değinelim.

"Gökyüzünü korunmuş bir tavan kıldık." (Enbiya, 32)

Gökyüzünü koruyan ozon tabakası sayesinde göktaşları ve zararlı ışınlar dünyamıza ulaşamaz. Van Allen Kuşakları, dünyamızı güneşin zararlı ışınlarından, radyasyondan korur. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 74) "Dönüşlü olan göğe and olsun." (Tarık, 11) Troposfer tabakası, okyanuslardan yükselen su buharlarını yoğunlaştırarak, yeryüzüne yağmur olarak geri döndürür. Ozon tabakasının Kur'an'da 'tavan' kelimesi ile tanımlanması bazı ateistlerin ileri geri konuşmalarına neden olmaktadır. Halbuki bilimsel makalelerde de gökyüzü için 'tavan' kelimesi kullanılmaktadır. (Because of the cold 'ceiling' of the tropopause, H20 is not distributed exponentially: Tropopozun soğuk 'tavanı' nedeniyle, H20 katlanarak dağıtılmaz: ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC219811/pdf/pnas00158-0049.pdf, s. 1218; The lower D region (~50–75 km) forms the rather stable upper boundary, or 'ceiling': Alt D bölgesi (~50-75 km) oldukça kararlı üst sınırı veya 'tavanı' oluşturur. (agupubs.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1029/2010JA015355)

"Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış göğe yemin olsun." (Zariyat, 7)

Evrenin görebildiğimiz kısmında 100 milyardan fazla galaksi mevcuttur ve küçük galaksilerde yaklaşık bir milyar, büyük galaksilerde ise bir trilyondan fazla yıldız bulunur. (World Book Encyclopedia, 2003) Bu sayıyı, büyük galaksilerden 225 milyar, cüce galaksi olarak tanımlanan daha ufak galaksilerden ise, 7 trilyona çıkaranlar da vardır. Bunların sahip olduğu yıldız, gezegen, kuyruklu yıldız, uydular gibi detayları da düşünürsek inanılmaz sayılara ulaşırız. Dünyamızı temel alırsak, dünyamızın da bir yörüngesi vardır ve bu yörüngeden milimetrelik bir sapma bile büyük felaketler doğurur. "Sapma 2,8 yerine 2,5 mm olsaydı, yörünge çok geniş olurdu ve hepimiz donardık. Sapma 3,1 mm olsaydı, hepimiz kavrularak ölürdük." (Bilim ve Teknik, Temmuz 1983)

"O, gökten belli bir miktarda su indirmiştir." (Zuhruf, 11)

Gökyüzünden saniyede 16 milyon ton su inmektedir. (en.wikipedia.org/wiki/Water_cycle)

"İnsan, kemiklerini kesin olarak bir araya toplamayacağımızı mı sanıyor? Evet, parmak uçlarını dahi düzenlemeye gücümüz yeter." (Kıyamet, 4)

Parmak ucu öyle bir kimlik kartıdır ki aynı yumurta ikizlerinde bile farklıdır. Parmak ucumuzdaki bu kimlik kartımız, cenin henüz üç aylıkken anne karnında çizilir ve mezara kadar bizle gelir.

“Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlıkta bir yaratılıştan diğer yaratılışa geçirerek yaratmaktadır.” (Zümer, 6)

Bu üç karanlık: Fallop borusu: Spermle yumurta birleşir fallop borusunda bölünerek çoğalır. Rahim duvarındaki bölge: Bu aşamada artık cenin rahim duvarına yapışıp sarkar. (Kur’ani kavram ile 'alak' aşaması) Amniyon kesesi: Ceninin etrafındaki içi özel bir sıvı ile dolu keseye verilen isim. Cenin burada gelişir. Ayrıca, anne rahminde yolculuğuna başlayan hücre birinci karanlık mekanda, dev karanlık bir tünele girmiş gibidir. İkinci karanlık mekan ise minik tüycüklerden oluşan karanlık bir ormanı andırır. Üçüncü karanlık mekan ise yine karanlık bir denizin altını hatırlatır. Yine ayetlerde, anne karnında önce kemiklerin oluştuğu, daha sonra ise kasların ortaya çıkarak bu kemikleri sardığı haber verilmektedir! “Ardından o alak'ı bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir.” (Mü’minun, 14)

“Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz onu genişleticiyiz.” (Zariyat, 47)

Astronom Edwin Hubble kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelerken, yıldızların ve galaksilerin sürekli olarak birbirlerinden uzaklaştıklarını keşfetmiş ve evrenin genişlediğini ispatlamıştır. Kur’an ise bunu 1400 sene önce bildirmiştir. (S. Waqar Ahmed Husaini, The Quran for Astronomy and Earth Exploration from Space, Goodword Press, s. 103-108) Ek bilgi için, ‘Ateist akıl’ adlı yazımıza bakılabilir.

“Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir.” (Nur, 43)

Yağmurun oluşumu tam da ayetlerde belirtilen şekilde gerçekleşmektedir. (Richard A. Anthes, John J. Cahir, Alistair B. Fraser, Hans A. Panofsky, The Atmosphere, 1981, s. 269; Albert Millers, Jack C. Thompson, s. 141-142)

“Rüzgarları aşılayıcılar olarak gönderdik.” (Hicr, 22)

Rüzgar hem bitkilerin hem yağmur bulutlarının aşılanmasında önemli bir işleve sahiptir.

“Rabbin dişi bal arısına vahyetti: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kurdukları kovanlardan evler edin.” (Nahl, 68)

Arapça'da arının erkeği ve dişisi aynı şekilde “Nahl” olarak yazılır, bu kelimenin ayrıca dişisi yoktur. Ancak Kur’an, arıya yapılan vahyi ve arının yaptıklarını anlatırken, fiilin dişi formunu (ittehazi, feluki, zamir ise müennes: Butûnihâ) kullanmaktadır. Arapça'da fiiller dişiye ve erkeğe göre farklı yazılırlar. Arının yaptıkları anlatılırken de fiilin dişi sigası/kipi kullanılmıştır. Kur’an'ın indiği dönemde insanların kovan içindeki iş bölümünün detaylarından, işçi arıların dişi olduğundan, kovanı inşa etmenin, bal yapmanın, bal yapmak için meyvelerin özünü toplamanın dişi işçi arıların görevi olduğundan haberleri yoktu. İşin ironik tarafı bunun farkına ABD’deki gayri Müslimler varırken ülkemdeki ateistlerin bundan haberdar olamamasıdır: “ABD'li arıcı McKay Orton, Kur'an-ı Kerim'de keşfettiği bal arılarıyla ilgili ayetlere hayran kaldığını, “Kur'an'da bal arıları dişil fiillerle anlatılıyor. Kur'an yazıldığında işçi arıların dişi olduğuna dair hiçbir bilgi yoktu” sözleriyle ifade etmektedir.” (Yeni Akit, 20.09.2023)

“Güneş de bir karar yerine doğru akıp gitmektedir. Bu, aziz ve alim olan Allah’ın takdiridir.” (Yasin, 38) **“Ne güneş aya yetişip çarpar ne de gece gündüzü geçebilir, onların**

her biri kendi yörüngesinde yüzerler." (Yasin, 40) **"Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur. Her biri bir yörüngede yüzüp giderler."** (Enbiya, 33) **"Görmedin mi ki Allah geceyi gündüze sokuyor, gündüzü geceye sokuyor. Güneş ile Ay'ı da emrine boyun eğdirmiştir. Her biri belirli bir süreye kadar akıp gidiyorlar."** (Lokman, 29)

Kur'an tam 1400 sene önce Güneş'in ve diğer yıldızların hareket ettiğini haber vermekte, gezegenler sabit olmayıp, hepsinin belirli yörüngeleri ve menzilleri olduğunu bildirmektedir.

"Allah'tan başka dostlar edinenlerin misali, kendisine ev edinen dişi örümceğin misaline benzer. Gerçek şu ki evlerin en çürüğü örümceğin evidir. Keşke bilselerdi!" (Ankebut, 41)

Ayette geçen "ankebut" kelimesi ile dişi örümcek kastedilmektedir. Ayetteki "edindi" manasına gelen 'İttehazet' fiili, dişi sigasında/kalıbında gelmiştir. Allah-u Teala dişi sigasını kullanarak evi dişi örümceğin yaptığını bildirmektedir. Dişi örümcek hem evi yapar hem de birleşmeden sonra erkek örümceği öldürür. Bir ayet ile iki mesaj: Biri mecaz diğeri bilimsel bir keşif bizlere haber verilmektedir.

Bebeğin anne karnındaki evrelerden bahseden ayetten (Mü'minun, 14) Demirin dış uzaydan dünyamıza geldiğine işaret eden ayete, (Hadid, 25) yükseğe çıkıldıkça oksijenin azaldığından haber veren ayetten (En'am, 125) Canlıların sudan yaratılmasından bahseden ayete (Enbiya, 30) dek Kur'an'da daha birçok bilimsel mucizevi ayetler bulunmaktadır.

Bilgisayar sayesinde Kur'an'da bulunan mucizelerden bazıları

"Yedi gök" tabiri Kur'an'da toplam7 kere geçer. Göklerin yaratılışı ifadesi de katları gibi 7 kere tekrarlanır. "Gün (yevm)" tekil olarak 365 kere geçerken, çoğul yani "günler" kelimeleri 30 defa tekrarlanır. "Ay" kelimesinin tekrar sayısı ise 12'dir. "Bitki" ve "ağaç" kelimelerinin tekrar sayısı aynıdır: 26. "De" kelimelerini saydığımızda çıkan sonuç 332'dir. "Dediler" kelimesini saydığımızda da aynı rakamı elde ederiz. "Dünya" kelimesi ve "ahiret" kelimesinin tekrarlanış sayıları da aynıdır: 115. "Şeytan" kelimesi Kur'an'da 88 kere geçer. "Melek" kelimesinin tekrar sayısı da 88'dir. "İman" ve "küfür" kelimeleri Kur'an boyunca 25'er kez tekrarlanır. "Cennet" kelimesi ve "cehennem" kelimesi de aynı sayıda tekrarlanır: 77. "Zekat" kelimesi Kur'an'da 32 kere tekrarlanırken, "bereket" kelimesinin tekrarlanış sayısı da 32'dir. "Yaz-sıcak" kelimeleri ile "kış-soğuk" kelimelerinin geçiş sayıları da aynıdır: 5. "Şarap (hımr)" ve "sarhoşluk (sekere)" kelimeleri de Kur'an'da aynı sayıda tekrarlanır: 6. "Akletmek" ve "nur" kelimelerinin tekrar sayısı da aynıdır: 49. "Dil" ve "vaaz" kelimeleri eşit sayıda, 25 kere tekrar edilir. "Yarar" kelimesi 50, "bozma" kelimesi de 50 kere tekrarlanır. "Ecir" ve "fail" kelimelerinin tekrar sayısı da aynıdır: 108. "Sevgi" ve "itaat" kelimelerinin tekrar sayısı aynıdır: 83. "Dönüş" ve "sonsuz" kelimeleri de eşit sayıda yer almaktadır: 28. "Musibet" kelimesi ve "şükür" kelimesi, Kur'an'da aynı sayıda geçmektedir: 75 kere. "Güneş (şems)" ve "ışık (nur)" kelimeleri Kur'an'da 33'er kez geçmektedir. Doğru yola ileten "Elhuda" ve "rahmet" kelimelerinin tekrar sayısı eşittir: 79. Kur'an'da "sıkıntı" kelimesi 13 kere yer alırken, "huzur" kelimesi de 13 kere tekrarlanmaktadır. Kur'an'da insanın yaratılış safhaları toplam 65 kez geçer. İnsan kelimesi de Kur'an'da 65 kere geçer. "Kadın" ve "erkek" kelimelerinin tekrar sayısı da aynıdır: 23. Kadın ve erkek kelimelerinin Kur'an'da tekrar sayısı olan 23, aynı zamanda insan embriyosunun oluşumunda yumurta ve spermden gelen kromozom sayısına da eşittir. İnsanın kromozom sayısı da anne ve babadan gelen 23'er kromozomun toplamı olarak 46'dır! "Hıyanet" kelimesi 16 kere geçerken, "habis" -Kötülük- kelimesinin tekrar sayısı da 16'dır. "İyiler (ebrar)" 6 kere tekrarlanırken, "kötüler (fuccar)" kelimesi ise tam yarısı kadar yani 3 kere geçer. Kur'an'ın temel ahlak özelliklerinden olan "mağfiret (bağışlama)" ifadesi Kur'an'da 234 kere tekrarlanır. "Ceza"

kelimesi ise tam yarısı yani 117 kere. (‘Bu kadar tekrar Kur’an’da neden var?’ sorusuna başka bir cevap da bu ilmi mucizeler olmaktadır aynı zamanda! Kur’an’daki tekrarlar konusunu ‘Ateistlere cevaplar’ adlı yazımızda açıkladık!)

"Kara" kelimesi Kur’an'da 13 kere geçerken, "deniz" kelimesi 32 kere geçmektedir. Bu sayıların toplamı bize 45 rakamını verir. Eğer karaların Kur’an'da bahsediliş sayısı olan 13'ün 45'e yüzdelik oranı: %28,888888888889’dur. Denizlerin Kur’an'da bahsediliş sayısı olan 32'nin 45'e yüzdelik oranı da, %71,111111111111’dir. Bu oranlar ise, gezegenimizdeki su ve kara parçalarının gerçek oranıdır. (Posta, 03 Eylül 2019; monak2.tripod.com/Peaceonline/id1.html; nkfu.com/yeryuzunde-karalarin-dagilimi) “İman etmek fiili” Kur’an’da 811 kez geçer. “Kafir olmak fiili” ise 697 kez geçer. Kur’an’da iman edenleri sayısı ile kafir olanların sayısı arasındaki fark (811-697) 114’tür. Yani kafirler ile Müslümanlar arasındaki fark, Kur’an’daki surelerin sayısı kadardır. Kafir olanlar (697), 114 sureye iman/kabul edince, iman edenlerin Kur’an’daki geçiş sayısına (811) ulaşılmaktadır. Liste bu şekilde uzayıp gitmektedir. Bu konuda örnekler için, Abdürrezzak Nevfel’in “Kur’an’da Ölçü ve Ahenk” adlı kitabını da ayrıca tavsiye ederiz.

Kur’an’da Palindrom

Kur’an "Tevhit, adalet ve ahlak" ana eksenli tek ilahi kitaptır. Fakat belli aralıklarla Kur’an bu mesajlarına dikkatleri toplamak için içeriğindeki bilimsel-matematiksel mucizelerin gün yüzüne çıkmasına da izin vermektedir. Burada da Kur’an'da palindrom üzerine iki örnek vereceğiz. Palindrom, tersten okunuşu da aynı olan cümle, sözcük ve sayılara denilmektedir. Genellikle anlamlı kelimeler bütünü değildirler. Cümle belli bir anlamı ifade etmez. “Ara piller eder elli para " veya " Para hazır ama Rıza harap” gibi cümlelerde olduğu gibi. Kur’an’da da bu şekilde hem düz hem tersten aynı anlama gelen cümleler vardır. Ama bu cümlelerin hem tersten hem de düz okunuşları anlamlı bir cümle meydana getirmekte ve bir mesaj vermektedir.

Yasin, 40: Küllün: ‘Hepsi’ demektir ve bir önceki ayette ‘ay, güneş ve dünya’dan bahsedildikten sonra bu ayette ‘hepsinin bir feleği: Yolu, yörüngesi olduğu’ ifade edilmektedir. Tersten de aynı anlam çıkarken harfleri de bir yörünge çizmektedirler.

Yasin, 40

"Rabbini Yücelt." (Müddesser, 3)

Müddessir suresi 3. ayette de, “Sadece Rabbini yücelt.” buyrulmaktadır ki, iki yönlü okuyuş da aynı anlamı vermektedir.

Kur’an’da ‘gelecekle ilgili’ haberler

“Romalılar yenilgiye uğradılar. Dünyanın en alçak yerinde. Ama onlar yenilgilerinin ardından yeneceklerdir. Üç ile dokuz yıl içinde. Bundan önce de, sonra da emir Allah’ındır. O gün inananlar sevineceklerdir.” (Rum, 1-4) Kur’an’ın haber verdiği ve “ Dünyanın en alçak yeri” diye

belirttiği yer "Lut havzası" dünyanın en alçak yeridir. (deadsea.co.il/ENA/Index.html) Ayrıca tam 9 yıl sonra Kur'an'ın haber verdiği yenilgi yaşanır ve İran yenilir. (Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, sayfa 287-299; PDF: smerdaleos.wordpress.com/wp-content/uploads/2014/09/warren-treadgold-a-history-of-byzantine-state-and-society.pdf) "Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı." (Fetih, 27) Ayette, Mekke fethedilmeden önce gerçekleşecek bir başka fetihten daha söz edildiği görülmektedir. Her iki fetih de aynen gerçekleşir ve önce Hayber sonra Mekke fethedilir. (İmam Taberi, Taberi Tefsiri, V/2276) "Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben, (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette gördü." (Neml, 40) Ayet 'ilim ehlinin" sadece 'cansız maddelerin bir yerden başka yere nakledilebileceğine' işaret etmektedir.

Kur'an'da geçen bilimsel mucizeler, gelecekle ilgili haberler konusuna örneklerine virgül koyup bu konuda yazılan bazı eserleri hatırlatalım (Zakir Naik, Kur'an ve Modern Bilim; Mustafa Armağan, İslam ve Bilim Tartışmaları; Haluk Nurbaki, Kur'an Mucizeleri; FeyyazTV, Kur'an'ın Bilimsel Mucizeleri; M. Sinan Adalı, Kur'an Mucizeleri; Kur'an Araştırmaları Grubu, Kur'an Hiç Tükenmeyen Mucize; Murat Arabacı, Kur'an'ın Terkedilen Emri Bilim) ve konumuza devam edelim.

Kur'an ve zaman

Kur'an-ı Kerim, evrenin yaratılışından kıyamete, dünyadan ahirete, cennetten cehenneme birçok konu hakkında bizlere bilgiler verir. "Kur'an'ı göklerde ve yerdeki sırları bilen Allah indirdi." (Furkan, 6) "O Allah gökleri ve yeri yoktan var edendir." (En'am, 101) "Sonra Allah duman (gaz) halindeki göğe yöneldi" (Füssılat, 11) "Yer ve gökler bitişik iken onları biz ayırdık" (Enbiya, 30) "Üzerinizde yedi kat gök yarattık" (Mü'minun, 17) "Gökleri yedi kat üzerinde yaratan O'dur. Rahman olan Allah'ın yarattığında düzensizlik göremezsiniz." (Mülk, 3) "Göğü gücümüzle biz kurduk ve şüphesiz biz onu genişleticiyiz." (Zariyat, 47) "Güneş ve ayın hareketleri bir hesaba göredir." (Rahman, 5) "Yeryüzünü yaratıkların oturmasına, yaşamasına elverişli kılan Allah'tır." (Taha, 53) "Yeryüzünü, size boyun eğdiren O'dur" (Mülk, 15) "Allah her şeyi yaratandır." (Zümer, 62) "Biz her canlıyı sudan yarattık." (Enbiya, 30)

Tarih bilimi için önemli olan yer ve zaman Kur'an için önemli değildir. Kur'an için önemli olan olayların oluşum neden ve sonuçlarıdır: "Bu sevinçli ve kederli günleri insanlar arasında döndürüp duruyoruz." (Ali İmran, 140) "Yeryüzünde gezin, öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bakın. Onların çoğu müşriklerdir." (Rum, 42)

İnsan öncesi canlılar. İnsandan önce yer ve uzayda ateş kökenli cinler, nur kökenli melekler vardı. Daha sonraları, toprak (çamur) kökenli insan yaratılmıştır: "Can'ı (cinlerin atasını) dumansız ateşten yarattı." (Rahman, 15) "Cinleri ve insanları bana kulluk etsinler diye yarattım." (Zariyat, 56) "O (Allah) her şeyi güzel yarattı, insanı yaratmaya çamur başladı." (Secde, 7) "Andolsun insanı kuru balçıktan, işlenebilir topraktan yarattık." (Hicr, 26) "O (Allah) sizi merhalelerden geçirerek yarattı." (Nuh, 14) "İnsanı nutfeden yarattı." (Nahl, 4) "(Sizi) nutfeden yarattı, şekil verdi." (Abese, 19) "Sonra onu nutfe halinde sağlam bir yere yerleştirdik. Sonra o nutfeyi kan pıhtısı haline getirdik. Kan pıhtısını bir çiğdemlik et yaptık. Bir çiğdemlik etten kemikler yarattık. Kemiklere et giydirdik. Sonra onu başka bir yaratık yaptık." (Mü'minun, 13-14) "Sonra onu şekillendirdi. Ona ruh üfledi. Size kulaklar, gözler, kalpler verdi." (Secde, 9) "Sonra ona, yolunu kolaylaştırdı." (Abese, 20) "Ondan erkek- dişi (iki cins) yarattı." (Kıyame, 39) "Sonra zayıflığın ardından kuvvet (gençlik) verdi. Sonra kuvvetin ardından zayıflık (ihtiyarlık) verdi." (Rum, 54) "Sonra bunun ardından şüphesiz ölürsünüz. Sonra siz kıyamet gününde mutlaka dirilttirilirsiniz." (Mü'minun, 15- 16)

Din, akıl ve bilim

İnsan dışında her canlı kendi ihtiyaçlarını karşılayacak hazır bilgiler ve içgüdü (Uçmak, yüzmek, avlanmak) ile donanmış olarak dünyaya gelir. Tüm bunlar onlara Allah tarafından programlanmış, kodlanmıştır. İnsan ise, başta tertemiz bir kağıt gibi olsa da (Buhari, cenaiz 92; Ebu Davut, sünne 17; Tirmizi, kader 5) birçok yeteneği gibi iyiliği ve kötülüğü de zamanla öğrenir. İyilik yapan cennete, kötülük yapan ise cehenneme gider. Allah insanları programlamamıştır ama programına uygun, tabiatla uyum içinde olmasını sağlayacak bir kılavuz da göndermiştir: Kur'an. Bu programa uyan ve programlanmış kainatla uyum içinde yaşayan insan bu program sayesinde dünyada mutlu/huzurlu olurken ahirette de cenneti kazanır. İnsan, melekte olabilme kabiliyetine (İsra, 70) fakat aynı zamanda kendi yaptıkları ile hayvanlardan daha aşağı (Tin, 8; A'raf, 179) mertebelere inip şeytanlaşabilme özelliğine de sahip bir varlıktır. İnsan diğer canlılardan akıl, düşünme, irade gibi özelliklerle ayrılır. İnsanlar yaptıkları icatlarla beraber hayatlarını kolaylaştırırlar. Fakat İslam yapılan bu icatların insanların zararında kullanılmasına izin vermez.

Aslında bilim İslam dininin emir ve yasaklarını hızla doğrulamakta, tasdik etmektedir. ('İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir.)

İnsanlık İslam'a bilim vasıtası ile kavuşacaktır. Kur'an, bilimin ulaşacağı 'son noktada' insanların dünya ve ahiret mutluluğunu sağlamak için onları beklemektedir.

Kur'an ve Bilim 2

Kur'an'daki Bilimsel Ayetlere İtirazlara Cevaplar

-Yazılarında istifade etmemize izin veren www.bilimveyaratilisagaci.com yöneticisi K. Berzan kardeşimize teşekkür ederiz-

Kur'an'da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler

"Kainatı yaratan da İslam'ı gönderen de Allah olduğu için bunlara dair bilgilerin çelişmesi düşünülemez." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 73)

Eğer iddia edildiği gibi Kur'an'da dünyanın yuvarlak olduğu gerçeği vardıysa onu en iyi anlaması gereken Muhammed neden yüzyıllar önce bu gerçeği ifade etmemiş?

Öncelikle Efendimizin görevinin iyi anlaşılması gerekmektedir. Peygamberimiz bir dinin, önceliği ahlak olan bir ilahi dinin tebliğcisidir. O bir fen kitabının açıklayıcısı değildir. Kur'an'da tabii ki ayetleri, ayetleri meydana getiren kelimeleri, hatta kelimeleri oluşturan harfleri ile mucizevi bir ilahi kitaptır. (Yukarıda kısaca değindik, örnekler verdik.) Ama Kur'an'ın asıl amacı, bu tür ayetleri araç olarak kullanarak insanların dikkatini ana mesajlarına toplamaktır. Bu ayetlerden amaç, Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğinin okuyucularca anlaşılmasıdır ki, bundan sonra onlardan istenen de kendiler için iyi, güzel, faydalı olan emirlerin pratik hayata aktarılmasın sağlanmasıdır. Yani 'Kur'an'da bilimsel ayetler vardır ama bunlar amaç değil, araçtır.' Efendimiz kendi döneminde gerek çeşitli mucizeler göstererek gerekse ilahi mesajın içeriği ile insanların dikkatlerini üzerine toplamış ve sonra da ahlak temelli bir adalet toplumu meydana getirmiştir. Peygamberimizin en büyük mucizesi olan Kur'an, mesajlarına insanların dikkatlerini çekmek için çeşitli vasıtalar kullanmaktadır. Bunlardan birini de bilimsel gelişmeler oluşturmaktadır. Kur'an öyle bir içerikle gönderilmiştir ki, ister Müslüman ister gayrimüslim kaynaklı olsun bilim ilerledikçe kendini yeniden düzenleyecek, toplumun dikkatlerini üzerine toplayacak ayet, kelime, harfler ile donatılmıştır. Metinleri asla değişmeden ama mesajları güncellenebilecek bir içerikle gönderilmiştir. Kur'an tarihi süreç içinde insanların dikkatlerini üzerine çekecek (ekonomiden sosyal hayata, iman esaslarından ahlaki emirlerine dek) her türlü donanıma sahiptir. İlk indiği dönemde ise, Araplar şiir ve edebiyat alanında çok gelişmişlerdi. Halkın içinde şairler ve Arap dilini çok iyi kullanan fasih (iyi söz söyleme kabiliyeti olan) ve beliğ (düzgün ve sanatlı olarak mesajını anlatan) edipler vardı. Edebiyat ve belagata verdikleri önemden dolayı "Muallakat-ı Seba" (Yedi Askı) adıyla, yedi şairin yedi kasidesini altın harflerle yazıp Kâbe'nin duvarına asarlardı. (DİA, muallakat maddesi; Mehmed Kileci, Risale-i Nur'da Kur'an Mucizesi, s. 60) Bedevi denen köylüler dahi, şehirdeki şairler derecesinde şiirler söyler ve hutbeler verirlerdi. Vezinli vezinsiz söyledikleri şiir ve hutbelerle insanları etki altına alırlardı. (Ahmet Cevdet Paşa, Peygamber Efendimiz, s. 55-56) Öyle bir toplumda Kur'an, "Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sure getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." (Yunus, 38) diyerek o dönemdeki insanların en çok önem verdikleri ve toplumda yaygın saygınlık nedeni olan 'edebi yönü' ile insanların dikkatini üzerine toplamıştır. Hatta bu konuda ünlü İslam düşmanlarında şair Nadr b. el-Haris bile, "Ey Kureyş topluluğu, yemin ederim ki bugüne kadar başınıza gelmeyen bir işle karşılaştınız. Muhammed (sav), aranızda küçük bir çocukken dahi en çok sevdiğiniz, en doğru konuşanınız ve emanete en çok riayet edeninizdi. Saçlarına ak düşüp de (Allah'ın) Kitabı'nı getirdiğinde kalkıp sihirbaz dediniz. Yemin ederim ki o sihirbaz değildir. Biz çok sihirbazlar gördük. Onların düğümlere nasıl üflediğini de gördük. Sonra kahin dediniz. Yemin ederim ki kahin de değildir. Nice kahinler gördük, durumlarına vakıf olup konuşmalarını dinledik. Onun için şair dediniz. Yemin ederim ki şair de değildi. Nice şiirler

ezberledik, şiirin hezecini, recezini özetle her türlüsünü de gördük. Mecnun dediniz. Yemin ederim ki o mecnun da değildir. Onda hiç baygınlık, saçmalama ve cinnet alameti var mı? Ey Kureyş topluluğu, bunu iyi düşünün ve öyle karar verin." (İmam Suyuti, Hasaisü'l-Kübra, s. 286) diyerek acizliğini itiraf etmek zorunda kalmıştır.

Günümüzde ise, bilimde meydana gelen gelişmelere paralel olarak ilmi yönünü ön plana çıkaran Kur'an, insanların ihtiyaç duydukları anda -bilimsel gelişmelerin açığa çıkarması ile- gün yüzüne çıkan ayetleriyle yine insanların dikkatlerini kendi üzerinde toplamaya devam etmektedir. Örneğin Alak suresine ismini de veren 'alak' kelimesini ele alalım: "Yaratan Rabbin adıyla oku. O, insanı bir 'alak'tan yarattı. (Alak, 1-2) Alak kelimesini sözlükte 4 temel anlamı vardır. (Cevheri, es-Sihah; İbn Faris, Mucemul-'Lüğa; İbn Manzur, Lisanu'l-Arab; el-Firuzabadi, el-Kamusu'l-Muhit; ez-Zebidi, Tacu'l-Arus, Alak maddesi) Eskiden alak kelimesi, anlamlardan biri olan "kan pıhtısı" ile tercüme edilirken yani ayet "Allah insanı kan pıhtısında yaratmıştır." şeklinde tercüme edilirken, anne rahmine 'yapışıp sarkan' ve elektronik mikroskoplarda 'sülük' benzeri şekil alan canlıya tıpta 'Zigot/Embriyo' adı verildiği tespit edilmiş, İslam âlimleri de alak kelimesinde var olan bu iki temel anlamını göz önünde bulundurup son yıllarda alak kelimesini zigot/embriyo diye tercüme etmeye başlamışlardır. "Alak" kelimesinin Arapçadaki anlamı, "Bir yere asılıp tutunan şey" demek iken ve ayrıca bu kelime asıl olarak deriye yapışarak oradan kan emen sülükler için de Araplar tarafından kullanılırken (İbn Aşur, ilgili ayetin tefsiri; İbn Hacer, Fethu'l-Bari, XI/482) ve aynı kökten gelen "milak' da: 'Sucunun, kovalarını astığı, iki ucuna ip bağlı su taşıma ağacı' anlamında iken, bu tür bir çevirinin hiç de 'zorlama' olmadığı gayet rahatlıkla anlaşılabilmektedir. İstese Allah (cc) 'alak' kelimesi yerine mesele 'demun' (kan) kelimesi ile ayeti gönderebilirdi. Ayet, "Halakal insane min demin" şeklinde inse, ayetin çevirisinde embriyo anlamı asla çıkmazdı. Ama kelimenin kökeninde bu anlamlar vardır ve tıp ile paralellik içerirken, birileri itiraz edecek diye ayetin -dikkat ayet değil- 'çevirisinde' düzenleme yapılması ancak önyargılı insanları rahatsız edecek bir durum olabilir ki, bu da bizim sorunumuz değildir! Alak'ın 4. anlamı olan "sevgi ve aşk" anlamını da ayrı bir edebi güzellik içermektedir: "Allah insanı sevgiden/aşktan yarattı!" Kanada'nın Toronto Üniversitesi'nde anatomi profesörü olan Keith Moore: "Kur'an'ın insanın gelişimi üzerine söylediklerinin 7. yüzyılda söylenmesine imkan yoktur. Hatta bundan bir asır önce bile bu bilgiler tam bilinmiyordu. Bu ayetleri ancak şu anda hakkıyla anlıyoruz, çünkü modern embriyolojinin gelişimi bu ayetleri anlamamıza olanak tanımıştır." demektedir. (Moore, K. L; The Developing Human-Clinically Oriented Embryology, 3.rd Ed. Philadel-phia, W. B Saunders Co, 1982; Mustafa Nutku, Yeni Asya, 25-26 Mayıs 2016) Peki, Peygamberimizin bunlardan haberi var mı idi? Birçok hadis bu sorunun cevabının 'evet' olduğunu bizlere göstermektedir. Zaten Efendimizin "Benim bildiğimi bilse idiniz." (Tirmizi, Zühd 9, (2313); İbnu Mace, Zühd 19,4190) şeklinde başlayan hadisinin bir boyutunun da bu anlamda olduğunu düşünüyoruz. Yine bir sahabenin, "Bana peygamberimizin anlattıklarını size aktarsam bana deli derdiniz." şeklindeki rivayet, ayrıca 'cinler' konusunda ele aldığımız cin ve mikrop arasındaki irtibat bu konudaki iddialarımızı güçlendirmektedir. Peki Efendimiz zamanında bunlardan açıkça bahsetse idi, zaten kendisine "cinlenmiş, büyülenmiş" diye ithamda bulunanların eline koz vermiş olmaz mı idi? "Biz peygamberler topluluğu, daima insanların seviyelerine inmek ve onların anlayabilecekleri şekilde konuşmakla emrolunduk." (Zebidi, İthaf'u Sade, II/65) prensibini ashabına kabul ettiren Efendimiz yine "İnsanlara akılları seviyesine göre konuşun." (Ebu Davud, Edeb, 20; Münavi, Feyzü'l-Kadir, III/75) diye buyurmuş ve zamanı gelmeden bazı şeyleri açıkça açıklamamıştır! Konuya dönelim, dünyanın döndüğünü Galileo'dan altı yüz sene önce söyleyen İslam âlimlerine (Yukarıda açıkladık ve ayrıca 'Müslüman bilim öncüleri' adlı yazılarımıza da bakılabilir) yol gösteren, Kur'an günümüzde de tüm insanlığın ilgisini üzerine çekmekte ve bu nedenle de akademisyeninden din adamına dünyada birçok insanın Müslüman olmasına neden olmaktadır. ('İslam'ın Dünyada Yayılışı' adlı yazımıza bakılabilir. Detay ve resimler sitemizdedir!)

Muhammed, yıldızların mesafelerini tam olarak tayin edemediği için onların boyutlarını da bilememektedir ve muhtemelen onların aydan daha küçük olduğunu zannederek, onları birer kandile benzetmiştir. ve bu kandiller dediği yıldızlar, dünyaya en yakın olan gökte kurulmuştur.. Mülk, 5: "Andolsun ki biz, (dünyaya) en yakın olan göğü kandillerle donattık. Bunları şeytanlara atış taneleri yaptık ve onlara alevli ateş azabını hazırladık."; Saffat, 6: "Biz yakın göğü, bir süsle, yıldızlarla süsledik."

Öncelikle belirtelim ki ayetlerde necm: yıldız kelimesi geçmez. Birinci ayette "Kevakib" ve ikincide ise aynen "ziynet olan Kevakib" kelimeleri geçer. Geçelim cevabımıza: Görünür evrenin 46 milyar ışık yıllık bir yarıçapa sahip olduğu tahmin edilmektedir. (bilimgenc.tubitak.gov.tr/makale/evrenin-buyuklugu-ne-kadardir) Evrendeki yıldızlardan sadece bir tanesi de güneşimizdir. Gökadaların küçük bir bölümü hariç bilgi sahibi olmadığımız gibi bu evrenin devamlı genişlemekte olduğunu da hesaplayınca (Zariyat, 47; S. Waqar Ahmed Husaini, The Quran for Astronomy and Earth Exploration from Space, s. 103-108) asıl sormamız gereken sorunun şu olduğu kesinlik kazanmaktadır: Siz kainatın ne kadarına vakıfsınız, ne kadarı hakkında bilgi sahibi oldunuz ki, tamamını kavramış gibi evren hakkındaki ayetleri, bırakın yorumlamayı bir de eleştirmeye kalkışabiliyorsunuz? "Avrupa Nükleer Araştırma Merkezi (CERN) Araştırma Direktörü Joachim Minch, "Evrendeki maddelerin yüzde 5'i bilinirken, yüzde 95'i hâlâ 'karadelik', bilinmiyor" demektedir." (Sözcü, 09 Haziran 2023) "Evrenin sadece yüzde 5'ini biliyoruz. Dünyaca ünlü astro-fizikçi, 'Kara Enerji'nin kaşifi Alex Flippenko 'karanlık enerji'nin şu anda fiziğin en gizemli kavramı olduğunu söyledi." (CNN Türk, 8.5.2013) ERN'de görev yapan Kozmolog Julien Lesgourges: "Şu anda evrenin yüzde 68'inin 'karanlık' maddeden oluştuğunu biliyoruz. Bu gizemlerle dolu madde, evrenin giderek büyümesine yol açıyor. Gözlemleyebildiğimiz karanlık madde oranı ise yüzde 27. Yani galaksideki yıldız ve gezegenlerin hareketlerine etki eden bölge burası. Ayrıca evrenin geri kalan yüzde beşlik kısmı da bildiğimiz elementlerden oluşuyor." (Euro News, 30/09/2020) "Işığın Evren içerisinde ilk defa var olduğu andan, bize ulaşana kadar geçebilecek süre, en güncel analizlere göre 13.82 milyar yıldır. Dolayısıyla, gözümüz kusursuz ve sonsuz güçte bir teleskop olsaydı, Dünya'nın herhangi bir noktasından, Evren içerisinde herhangi bir yöne baktığınızda en fazla, ışığın 13.82 milyar yılda kat edebileceği mesafeden gelen ışıkları görebilirdik. Ötesi? Sonsuz 'karanlık.' Bu durumda Evren, yalnızca 13.82 milyar ışık yılı yarıçapında bir küreden mi ibaret? Hayır! Bu, 'gözlenebilir' olan Evren'in yarıçapı." (bilimkurgukulubu.com/genel/bilim-teknoloji/gozlenebilir-gozlenemeyen-evrenin-toplam-buyuklugu-ne-kadar) Bu olayın bilimsel yönü. Peki, bir de konunun edebi yönü vardır. Evet, ayette sanatsal bir anlatımla gökyüzünün insana huzur ve sonsuzluk hissi veren 'süslerle' donatıldığına dikkat çekilmektedir. Ayette asıl altı çizilmesi gerekende, 'mesabih ve kevakib' ile donatılan dünyamızın etrafındaki bu 'süslerin', Arapça'da 'gökteki yıldız' anlamına gelen 'necm' kelimesi ile ifade 'edilmemesidir.' Burada dikkat çekilen 'yıldız' değil, 'zinet, süs' ile dolu olan gökyüzüdür! Çünkü gerek 'mesabih' ve gerekse 'kevakib' olarak bu kelimelerin geçtiği üç ayette de ortak olan kelime, 'zeyyene, zeyyenna' yani 'süslemek' kelimesidir! Zaten Türkçeye de 'zinet/süs' kelimesi bu kelimeden geçmiştir. Yoksa güneş de, 149.597.870.700 metre uzakta olmasına rağmen, o da dünya semasını süslemektedir! Bu ayetler, benzetme sanatıyla, 'gökyüzünün kandillerle süslenmiş güzel yaratılışına' dikkat çekmektedir. (Tahir Taşdelen, Mülk sûresi'nin edebî tahlili ve türkçe Kur'an mealine yansıması, Yüksek Lisans Tezi, s. 101) Necm (gökteki yıldız) değil de (misbah yani Arapça, 'lamba' kelimesinin çoğulu olan) mesabih ve 'ziynet/süs için kullanılan kevakib' kelimelerinin bize bakan yönü, insanoğlunun gördüğü en güzel, en huzur verici manzaralardan birini oluşturması, dünyamızın göğünün bomboş bırakılmayıp, güneş, ay, yıldızlarla süslenmesi gerçeğinin edebi bir dille ifade edilmesidir. "Yeryüzü ziynetini takınıp süslendiği zaman" (Yunus, 24) ayetindeki terkipte de yeryüzünün ziynet takmasından söz edilmektedir. Halbuki ziyneti/süsü insanlar, takar. Öyleyse buradaki terkipten yeryüzünün yeşermesi kastedilmektedir. Evet oryantalistler ve ateist arkadaşlar bu ayeti gözden kaçırmışlar! Yoksa buradan hareketle 'ağaç kültü'

iddialarına bir delil (!) bile bulmuş olabilirlerdi! (Bilgi için, 'Ay kültü: Sin' başlıklı yazımıza bakılabilir.) "Bütün genişliğine rağmen yeryüzü başınıza dar gelmişti." (Tevbe, 25) ayetinin terkibinden maksat da, yeryüzünün daralması değil, kalplerin neşesini kaybedip kederle dolmasıdır. "Onların ticareti kazanmadı." (Bakara, 16) ayetindeki "kazanç" ve "ticaret" kelimeleri de mecazdır. "Onun anası haviyedir." (Karia, 9) ayetteki "haviye/cehennem"in 'ana' olarak takdim edilmesi de ayrıca mecazdır. Ana çocuğuna sığınak olduğu gibi cehennemde kafire sığınak gibi gösterilmiştir. Örnekler çoğaltılabilir. Ateist arkadaşlar hem yıldız kelimesinin Arapçasını bilmeyip hem de mecaz sanatı hakkında bilgi sahibi olmayınca, Efendimizi rahatlıkla Kur'an'ın yazarı (!) ilan edebilmektedirler. (Bu konularda, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve "Kur'an ve mecaz" adlı yazılara da bakılabilir.) "O, yedi göğü tabaka tabaka yaratandır." (Mülk, 3) "Dünyamıza en yakın semanın" ötesinde, altı sema daha vardır ki, onların özellikleri henüz bilinmemekte ve teknik imkanlarla tespit edilememektedir.

41-fussilet 12: Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe görevini vahyetti. ve biz, yakın semâyı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. işte bu, azîz, alîm Allah'ın takdiridir. Burada da anlatımlar oldukça karışıktır. Mülk 3 de, yedi göğün birbirleri ile belli bir uyum içinde olduğunu söylemektedir. Bir bozukluk olup olmadığının anlaşılması bu yedi göğün görülmesi ile mümkün olabileceğine göre, ayet içindeki soruda biz yedi göğün insan gözü ile görülebildiğini anlarız. Aynı şekilde Nuh 15'de, benzer ifade vardır.

Yedi gök birbiri ile 'ahenk içindedir' ama sen ey insanoğlu, 'sen görebildiğinden mesulsün' onlara bak ve ahengi gör. O gördüğünde ahengi bozan, düzensiz bir şey var mı? Zaten yedi gök birbiri ile ahenk içinde olmasa, bize yansıyan birinci semadaki bizler gök taslarından kuyruklu yıldızlara dek çeşitli vesilelerle bozulan dengeyi hemen hissetmez miydik?! 'Yedi gök'ün görülmesi konusuna gelince, önce şunu ifade edelim. Birazcık tefsir ilmi okuyan herkes, Kur'an ayetlerinde geçen "görmek fiilinin 'bilmek' anlamında" olduğunu ve bunu bu anlamda Kur'an'da 'birçok yerde' kullanıldığını bilirdi. Mesela Fil suresinde, "Ey Muhammed! Sen fil ashabına olanları görmedin mi?" (Fil, 1) buyurulmaktadır. Oysa 'Fil Olayı' olduğunda Efendimiz daha doğmamıştır bile! Ama daha sonra duymuş ve bilgi sahibi olmuştu! O dönemde de Mekke'li müşrikler bile biliyordu ki, Efendimiz o zaman doğmamıştı ama "Bakın! Kur'an'da hata var!" diye kimse itirazda bulunmamıştı. Çünkü oradaki 'görmedin mi?' fiilinin "görmüş gibi kesin bir bilgi ile bilmedin mi?" anlamında kullanıldığını (Prof. C. Karadaş, kafama Takılanlar 3, s. 115) herkes anlamıştı! Ayetteki, 'Görmedin mi?'den maksat da, 'araştırıp öğrenmek, bilgi sahibi olmaktır!' Yani, 'Ey insanoğlu! Araştır, ulaşabildiğin, görebildiğin yere kadar bak, bir bozukluk asla göremezsin' demektedir ayet. Aslında uzayın örnek gösterilmesi gerçekten ilginçtir. İnsanın değersizliği, hiçliği, evrenin muhteşem uyum/ahenk içindeki deveranı, gözleri kör olanlar dışında herkesi Allah'a ve Onun yüce ilmine/kudretine/gücüne secde etmeye yöneltmektedir. "Kulları içinden ancak bilenler, Allah'ın büyüklüğü karşısında heyecan duyarlar." (Fatır, 28) ayeti de bu gerçeği ifade eder. Ayrıca 'bakmakla görmek' aynı şey değildir. Allah (cc) bu ayetlerde 'nzr' (bakmak) fiilinden türeyen kelimeyi kullanmıyor, 'rea' fiilinden türeyen "Mâ Terâ: 'göremezsin" (Mülk, 3; Fil, 1 ve Nuh, 15'te hep aynı fiil geçmektedir.) fiilini kullanıyor. "İşte gözünü çevirip-gezdir, herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun?" Bu ayet uyum/dengeye dikkat çekmekte, insanları araştırma ve incelemeye teşvik etmektedir. Mesela bir polis amiri emrindeki polise "etrafa bak!" dese ne anlarsınız? Çevreyi, tabiatı, göğü 'seyret' anlamı kimse çıkarmaz herhalde bu emirden. Sadece 'insancıl ilke' değil, evrendeki en küçük bağlantı/ilişki bile dünyadaki uyum ve düzeni etkilemektedir. "Son yapılan bir araştırmaya göre, bir gezegende hayat olabilmesi için yıldız sistemindeki asteroit kuşağının dahi belli bir kütlede ve belli bir konumda olması gerekiyor. Araştırmaya göre sadece asteroit kuşağının yeri ve konumu değil, aynı zamanda kuşağın hemen dışında da Jüpiter büyüklüğünde bir gezegenin

bulunması gerekmektedir.” (Timetürk, 04.11.2012) Yani görmesini bilene evrendeki her gördüğü denge ve uyumu gösterecektir. Denizdeki bir damlanın tüm deniz hakkında bir bilgi vermesi gibi. Ama ne yazık ki bazıların “gözleri vardır ama onlarla göremezler.” (A’raf, 179)

Bakara 258: İbrahim nemruta "Allah güneşi doğudan getirtir. Hadi sen de batıdan getir bakalım" deyince kafir olan nemrut tutulup kalmıştı. Yorum 1- bi kere güneş doğudan gelmez. Dünya doğudan batıya döner. İkisi de aynı şey diyeceksiniz, o zaman daha düzgün bir şekilde neden "Allah dünyayı doğudan batıya döndürür" dememiş. Cevap: Çünkü o zamanlarda ve daha öncelerde dünya sabit, güneş ve diğer yıldızlar onun çevresinde dönüyor sanılıyordu. Muhammed de böyle biliyordu tabiki

Allah (cc) “yeryüzünü döşedik” (Naziat, 30) buyurmaktadır. Döşemek anlamında kullanılan ‘deha’ kelimesi, "dahv" kökünden türemiştir. Dahv kelimesinden türeyen ‘çocukların topu yerdeki bir çukura düşürmeleri, taş atıp çukura düşürme yarışları, cevizle oynanan oyun, devekuşunun yuva yapması, yatacağı yerdeki taşları temizlemesi, yumurtladığı yer ve yumurtası’ için hep dahv fiili kullanılır. Ayet bir kelime ile bize, ‘döşenen yerin nasıl bir yer olduğunu da’ edebi bir tarzta ifade eder. Yani ayet döşenen yerin şeklini bize zaten haber vermektedir! Gelelim ayete. Ayette açıkça Nemrut’un mesajı aldığı ve onun ilahlığının geçersizliğinin ispat edildiği bizlere haber verilmektedir. Ayrıca sorsanız sanki ateist arkadaş hiç “güneş doğudan doğar” türü cümle kullanmamıştır! Bir de sormaktadır, ‘neden "Allah dünyayı doğudan batıya döndürür" dememiş’ diye! Halbuki Yüce Yaradan zaten birçok ayette evrendeki düzenli işleyişe işaret ederek bunu amaçlamakta değil midir? Astronomiden doğa olaylarındaki düzene dek birçok ayetten amaç, yaratılandan yaratana ulaşılması değil midir? Yine bu ayet ‘Fil Suresi’ gibi ‘Elem tera’ şeklinde başlar. “Allah’ın kendisine verdiği iktidara dayanarak Rabbi hakkında İbrahim ile tartışmaya giren kimseyi görmedin mi?” buyrulurken yine araştırmaya teşvik ile, ‘görmüş gibi bil’memiz istendiğini bu ateist arkadaş neden anlamak istememektedir acaba?! Ayette zaten, ‘Allah getirir’ denirken, o güneşin bağlı olduğu tabiat kurallarına (sünnetullaha) işaret edildiği ve Nemrut’un da bu kurallara aykırı hareket edemeyeceği anlatılmakta değil midir?!

Peki, Kur’an’a göre dünyanın şekli ve gezegenler ne durumdadır? Bu konularda yukarıdaki ‘Kur’an'a göre yeryüzü düz müdür?’ ve ‘Gök mü yer mi önce yaratıldı?’ sorularına ve aşağıda, ‘Yasin 40’ diye başlayan soruya verdiğimiz cevaplar ile, "İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi", "Müslüman bilim öncüleri" adlı yazıların yeterli olur kanaatindeyiz.

Yorum 2- nemrut da salakmış yani, şöyle diyememiş mi "Hayır canım, onu doğudan getiren benim, hadi senin tanrın batıdan getirsin" bakalım kim tutulup kalıyordu o zaman.

Tutulup kalan, bu müthiş (!) fikri ortaya atan olurdu tabii ki. Nemrut: ‘Ben tek ilahım’ demiyor ki! ‘Bir ilahta benim, en büyük ilah benim’ (Naziat, 24) diyor. ‘Tanrınız şunu yapıyorsa ben bunu yapıyorum’ diyor. Hem Nemrut, ‘bazıları’nın iddia ettiği kadar da ‘salak’ değilmiş ki, öyle bir iddiada bulunsa, “Sen doğmadan önce de yine doğudan doğuyordu, demek seninle ilgisi yok!” cevabını alacağını tahmin edebilmiş, ne dersiniz!

En’am 60: Geceleyin sizi uyutan Allah’tır. Cevap: Yooo, ben uykum gelince uyurum valla. Bu arada, kutuplarda yaşayanlar ise 6 ay boyunca gündüzleri uyurlar.

Ateist arkadaş sanki tüm ömrünü gündüzleri uyuyarak geçirir gibi, istisna yaptığı bir olayı genelleştirmektedir. Halbuki Kur’an genel kuralları verir. İnsanın uyuma ihtiyacı hissetmesi,

geceleri genellikle tüm insanların uyuması, uyuyamayan insanların durumunun bir hastalık (Insomnia) olarak kabul edilmesi iddiamızı zaten ispatlamaktadır. Allah (cc) insan metabolizmasını uykuya ihtiyaç duyacak şekilde yaratmıştır. "İşte 133 bin kişi ile yapılan araştırmanın sonuçları. Yeterli uyumamanın, kan basıncı, yüksek kan şekeri, bel çevresinde aşırı yağlanma ve yüksek kolesterol gibi belirtileri gösteren "metabolik sendrom" riskini artırdığı tespit edildi." (Sözcü, 13 Haziran 2018) Uyku, Allah'ın insanlara bahşettiği nimetlerden biridir. O sayede vücut dinlenir, şarj olur. Uyku, biyolojik kadar psikolojik de bir ihtiyaçtır. Ama uyku sorunu çeken insanların mantık dışı soru sorma ihtimalleri her zaman görülebilen doğal bir rahatsızlıktır! Gündüzleri uyuyan ateistlere ise bir hatırlatma yapalım. Uykunun da ideal zamanı vardır: "En verimli uyku saatleri bilimsel araştırmalar ile 23:00 ve 03:00 arası olarak tespit edilmiştir." (Hürriyet, 28.07.2022. Detay için 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakabilirler.) Bu zaman aralığı galiba 'geceye' tekabül ediyor! Kutuplar örneği de epey komik kaçtı. Kutuptakilerde, normal insanlar gibi günlük uykularını alırlar! Bazı ateist arkadaşlar da ayrıca 'Kaylule/siesta' konusuna hiç girmesinler bence çünkü o zaten sünnettir. (İbn Mace, Savm, 22; Buhari, Hacc, 129; Şiruye b. Şehredâr ed-Deylemi, el-Firdevs bi-me'şûri'l-hitab, IV/266; İbn Mace, "Sıyam", 22)

Hud 7: Gökleri ve yeri 6 günde yarattı. Bundan evvel arş (gök) su üstünde idi. cevap: bu Kur'andan bilim fışkırıyor bilim. Su üzerinde olan bir gök.

Ayette gök değil 'arş'ın su üzerinde durduğu ifade edilmektedir. Ayette hem arş hem gök (semavat) kelimeleri ayrı ayrı geçer! Arş kelimesi, "izzet, sultan, memleket ve mülk" anlamlarına gelir. (İbn Manzur, Lisanu'l-Arab, VI/313-314; Fimzabadi, Kamus, II/1096; el-Isfehani, Ragıb, Müfredatü Elfazi'l-Kur'an, 558; en-Nesefi, Ebul Muin, Tabsıratü'l-EdiIIe fî Usulu'd-Din, I/241) Kur'an'daki aynı konudaki ayetleri bir arada değerlendirme kuralından habersiz, ayetleri ortamından koparıp bilgiçlik taslayan zihniyet, Kur'an'da değilse de kendi bakış açılarında daima çelişkilerle karşılaşacaklardır ve bu eserde de bol miktarda bunu örnekleri görülmektedir.

Enbiya Suresi 30. ayette yüce Yaradan, "İnkar edenler, gökler ve yer bitişik iken onları ayırdığımızı ve her canlıyı sudan yarattığımızı görmezler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı?" buyurmaktadır. Bu iki ayeti bir arada değerlendirdiğimizde Yüce Yaradan bu ayetlerle "arşını yani yönetimini su üstüne kurduğu yani su merkezli bir hayat kurup yönettiğini" bizlere haber vermektedir. Suyun ve bileşenlerinin evrenin yaratılışından hayatın devamındaki önemine dek yerini ayrıca açıklamaya gerek yok zannederiz. Evrenin 6 günde yaratılışı meselesi yukarıda 'Yer ve gök kaç günde yaratılmıştır?' sorusuna verilen cevapta ele alınmıştır. Gelelim Kur'an'dan 'fışkıran' bilime: "Sonra Allah 'duman halindeki' göğe yöneldi" (Fussılat, 11 ve ayrıca Enbiya, 30) "Bilim adamları başlangıçta sıcak bir 'gaz kütlesinin' yoğunlaştığını, daha sonra bu kütlenin parçalara 'ayrılarak' galaktik maddeleri, daha sonra yıldızları ve gezegenleri oluşturduklarını ifade etmektedir." (Mazhar U. Kazi, 130 Evident Miracles in the Qur'an, Crescent Publishing House, s. 53)

Rad 2: Gökleri gördüğünüz şekilde direksiz kaldıran Allah'tır. Yorum: günlük hayatta hiçbir şeyin havada duramayacağını biliriz. Akıllarında bir soru işareti var. Muhammed de bu soru işaretini "onları öyle tutan Allahtır " diyerek yanıtlıyor. e tabi biz bugün biliyoruz ki, bunların orada durması için altlarında bir direk olmasına gerek yok, çünkü bulundukları yerde dünyanın onlara uyguladığı çekim düşük, dolayısıyla onlar dünyaya düşmüyorlar. ki zaten dünyaya düşebilecek bir tek ay var. düşse düşse dünya güneşin veya diğer yıldızların üstüne düşer (düşemeden erir gider ya o ayrı konu). göğün dünyaya düşmesi diye bir şey zaten söz konusu değil.

Ateist arkadaş Allah'ın evrene koyduğu kuralları sıralıyor, denge ve ince ayarlardan bahsediyor ve 'bunları yapan Allah'tır' noktasına geliyor ama itirafa sıra gelince orada işi yapan olarak

kuralları koyanı değil, kuralları gösteriyor, aracı amaç haline getiriyor. İradesiz ve akılsız olan yaratılanlara yaratan özelliği izafe ediyor ki, ateist bakış açısından bunu çok sık görmekteyiz. "Boşluklar Tanrısı" merkezli ithamlara cevap ve bu konudaki benzer örneklere "Ateizm Yanılgısı" adlı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz! Konumuza dönersek, ayette o bunun üstüne düşer diye bir şey yok. Aksine düşmeden koruyan evrendeki yasalara (Hac, 65) işaret vardır. Ayrıca ateist kendi ağzı ile yakalanmaktadır: "Düşse düşse dünya güneşin veya diğer yıldızların üstüne düşer, düşemeden erir gider." diyor. Zaten Kur'an'da da 'kıyamet günü' dağların erimesinden şöyle bahsedilmektedir. Müzzemmil, 14: "O kıyamet günü yeryüzü ve dağlar sarsılacak, bütün dağlar erimiş bir kum yığını olacaktır." (İlgili ayet, Elmalılı H. Yazır, M. İslamoğlu, M. Okuyan, Ali Fikri Yavuz, Y. N. Öztürk mealleri) Kıyamet anı ile ilgili bilim ne diyor? "Muhakkak ki, nükleer denge belli bir süre sonra değişecek, Güneş'in çekirdeği helyumu kullanmaya başlayacak, sıcaklık artacak, Merkür ve Venüs eriyip boşluğa akacaklar. Yeryüzündeki okyanuslar, buharlaşacak ve okyanuslarla birlikte kayalarda gidecektir. Bir gün bu olaylar gerçekleşecektir. Birkaç saat içinde Dünya'mızın bugünkü hacmi kadar küçülecek ve en son helyum yakılınca da bir yanmış kömür artığı halini alacaktır. Bu son, hiç bir şekilde, en gelişmiş bilgilerle bile değiştirilemeyecektir." (Bilim ve Teknik dergisi, Ocak 77, sayı 110, s. 45) Şimdi de Kıyametten bahseden ayetlere bakalım: "Denizler kaynadığı zaman." (İnfitar, 3) "Gök yarılıp da, gül gibi kızardığı, yağ gibi eridiği zaman." (Rahman, 37) "O gün, gök, erimiş maden gibi olur. Dağlar da atılmış pamuğa döner." (Mearic, 9) Bu kadar bilimsel ayet ateistlerde bir etki yapar mı? Konu, niyet, istek, irade, dolayısı ile hidayeti isteyip istememekle alakalı. "Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin." (Kehf, 29)

Rad 2: Gökleri gördüğünüz şekilde direksiz kaldıran Allah'tır. Hac 65: Yerin üstüne düşmemesi için göğü o (Allah) tutar. Meğerki kıyamette onun izniyle düşmüş olsun.

Kur'an'ın indiği dönemde, göğün dağların üzerinde durduğu düşüncesi hakim olan görüş idi. Kur'an bu düşünceyi bu ayetle yıkmıştır. Dolayısı ile bilime aykırı değil, bilimsel bir ifadedir bu ayet. Allah azze ve celle bu ayetlerle bizlerin 'evrensel yasalara' dikkatini çekmekte ve buradan hareketle de yasaları koyan ve uygulatana ulaşmamızı istemektedir: Yerçekimi kuvveti sayesinde atmosfer uzaya yayılmaz ve bu sayede atmosfer tabakası konumunu korur. Ancak kıyamet günü bu denge bozulacak ve düzen sona erecektir. Fizikçi Dr. Karl Giberson: "Son 40 yıldır, fizik ve kozmolojideki gelişmeler bilim sözlüğüne "tasarım" kelimesini geri getirdi. 1960'ların başında fizikçiler, insan hayatı için açıkça "ince ayar" yapılmış bir evrenin örtüsünü açtılar. Evrende hayatın var olmasının, kesinlikle olanaksız ve kusursuz bir 'dengedeki fiziksel faktörlere bağlı' olduğunu keşfettiler." (K. Giberson, "The Anthropic Principle", Journal of Interdisciplinary Studies, IX/63-90, Steven Yates'den cevap, ss. 91-104) İngiliz astrofizikçi Prof. George F. Ellis: "Evrendeki kompleksliği mümkün kılan kanunlarda hayret verici bir ince ayar görünüyor. Evrende var olan bu kompleksliğin gerçekleşmesi, "mucize" kelimesini kullanmamayı çok güçleştiriyor." (F. Bertola, U. Curi, The Anthropic Principle: Laws and Environments, s. 30) "Big Bang'in ardından gerçekleşen genişleme hızı eğer milyar kere milyarda bir oranda ($1/10^{18}$) bile farklı olsaydı, evren ortaya çıkamazdı." (Paul Davies, Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature, s. 184. Stephen Hawking, A Brief History Of Time, s. 121-125) Moleküler biyolog Michael Denton: "Eğer yerçekimi kuvveti bir trilyon kat daha güçlü olsaydı, o zaman evren çok daha küçük bir yer olurdu ve ömrü de çok daha kısa sürerdi. Öte yandan, eğer yerçekimi kuvveti birazcık bile daha güçsüz olsaydı, hiçbir yıldız ya da galaksi asla oluşamazdı." (Michael Denton, Nature's Destiny, The Free Press, s. 12-13) Michael Denton: "Galaksimizde yıldızların birbirlerine ortalama uzaklıkları 30 milyon mildir. Eğer bu mesafe biraz daha az olsaydı, gezegenlerin yörüngeleri istikrarsız hale gelirdi. Eğer biraz daha fazla olsaydı, bir süpernova tarafından dağıtılan madde o kadar dağınık hale gelecekti ki, bizimkine benzer gezegen sistemleri büyük olasılıkla asla oluşamayacaktı." (Michael J. Denton, Nature's Destiny, The Free Press, s. 11)

Evet, tüm "Bunlarda 'aklını çalıştıran' bir topluluk için elbette deliller vardır." (Rad, 4)

Hacc 65 ayeti:Gök nasıl yere düşer?

"Görmüyor musun ki, Allah yeryüzündekileri ve O'nun emriyle denizde akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi! Kendi izni olmadıkça yerkürenin üzerine düşmemesi için göğü tutan da O'dur. Şüphesiz Allah insanlara çok şefkatli, çok merhametlidir." Allah azze ve celle, verdiği nimetleri sayarak, bunların oluşumuna neden olan kurallar zincirine dikkatimizi çekmekte, bu nimetlerden nimetleri verene ulaşamamızı istemektedir. Çünkü Allah'ı unutan insanlar bu defa tabiatı (naturalist ateistler), insanları (Marxist ideolojinin kurucularını), hayvanlar gibi (Hinduizm) yaratılanları ilah seviyesine çıkarmaktadır. Çünkü inanmak bir ihtiyaçtır ve bu doğru şekilde yapılmalıdır. Bu konuları detaylı şekilde, 'Ateizm Yanılgısı ve Deizm Yanılgısı' başlıklı yazılarda ele alacağız. Hac, 63. ayette yağmur nimetinin oluşumunu araştırmaya Rabbimiz bizi yönlendirir. 65. ayette suyun kaldırma kuvvetine ve gökteki hassan dengeler zincirine dikkat çekilir. Nedir bunlar?: Kütle çekim kuvveti, elektromanyetik kuvvet, güçlü nükleer kuvvet ve zayıf nükleer kuvvet Hassas dengeye işaret eden bir kaç örneği yukarıda vermiştik, birkaç örnek daha ekleyelim: "Şu anki evren bütün muhtemel olasılıklar arasında çok ufak bir olasılıkla sahip olunabilecek özelliklere sahiptir." (John Barrow, Frank Tipler, the anthropic cosmological principle, s. 250) "Big Bang'ten bir saniye sonraki genişleme hızı, yalnızca yüz bin milyarda bir oranında az olsaydı bile, evren daha bugünkü büyüklüğüne erişmeden çökmüş olurdu." (Stephen Hawking, A brief history of time from the big bang to black holes, s. 121-122) "Yerde sonsuz mesafede büyük bir tahterevalli düşünün. Her iki tarafa koyacak trilyonlarca ağırlığınız olsun. Bir yana koyulacak en ufak bir fazlalık, dengeyi bozacak ve evreni yaşama olanak tanımayan bir konuma getirecektir. Burada dikkat çekmesi gereken nokta, her bir ağırlığın konabileceği sonsuz yer ve sonsuz sayıda ağırlık olmasıdır." (Michael Corey, The anthropic principle, s. 138) Rabbimiz 64. ayet ile 'tüm bu dengeyi kuranın kendisi olduğunu' ilan etmekte, böylelikle, yerdeki ve gökteki muhteşem yaratılış ayet/örneklerinden hareketle kendisindeki güç, irade, kudret, ilim ve hikmeti kavramamız istenmektedir. Soruya dönelim, gök(lerin) çökmesine engel olan kuralı koyan, uygulatan ve bunun devamını -kıyamete, yani hassas dengenin bozulacağı zamana dek- sağlayan kimdir? "Kendi izni olmadıkça" (Hac, 64) bu denge bozulmayacak ve gök ile yer küre birleşmeyecek, yani içe çökme -kıyamet- olmayacaktır. Kıyamet sahnelerine zaten yukarıda kısaca değinmiştik.

Hicr 14-15: biz onlara gökten bir kapı açsak, onlar da o kapıdan yukarı çıksalar yine inanmazlar.

Müşrikler, güya Hz. Muhammed'in peygamberliğini tasdik etmek için gökten kendilerine okuyacakları bir kitap (İsra, 93) veya "açılmış sayfalar" (Müddessir, 52) indirilmesini istemişlerdir. İşte bu ayette "Onlara gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalar yine de 'Herhalde gözlerimiz perdelendi, hatta bize büyü yapılmıştır' derler." (Hicr, 15) buyurularak, müşriklerin asıl amaçlarının gerçeği öğrenip ona inanmak olmadığına işaret edilmektedir. (Kur'an Yolu, III/339-340) Yine Kur'an'da 'Kapı' kelimesi, 'toplumun maddi anlamda refahı için gerekli olanların geliş yolu' anlamında da kullanılmıştır. Örneğin A'raf suresi 96. ayette, "Onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık." ve En'am suresi 44. ayette, "Onlar, kendilerine yapılan uyarıları unutunca her şeyin kapılarını onlara açtık." kapı bu anlamda kullanılmıştır.

Neml, 88: "Dağları yerinde duru görürsün." derken, Enbiya, 31. Ayette, " Yeryüzünde onları sarsmasın diye sabit dağlar yarattık." denmektedir. Bu bir çelişkidir.

Neml, 87. ayet bize bu dağların hareket zamanını bildirmektedir: "Sur'a üfürüldüğü gün" Yani ayetin öncesi ve sonrası (Neml, 87-90) kıyamet/ahiret zamanından bahsetmektedir! Bazı yorumcular 88. ayetin 'tektonik levhaların magma üzerinde yüzmesi ile dağların hareket

etmesine' veya 'Kıtaların kayması nedeni ile dağların hareketli olmasına' işaret ettiğini ileri sürmektedir. Her iki yorumda bilimsel olmakla beraber ayetin öncesi ve sonrası bize bu ayetin kıyamet sahnesinden bahsettiğini göstermektedir. Dağların görevi konusunu ise, 'Hicr 19: Biz yeri yaydık, üzerinde sabit dağlar bıraktık' şeklinde başlayan sorunun cevabında açıkladık.

Bakara, 117. Ayet, " Allah ol deyince olur." Derken, Kaf, 38. Ayette de gök ve yerin 6 günde yaratıldığı belirtilir. Evrenin oluşumu milyonlarca yıl sürmüştür.

Bakara, 117. ayette, "kun fe kâne" yani 'ol dedi ve o da oldu.' şeklinde mazi (geçmiş zaman) sığası/kipi ile geçmez. Arapçası, "kun fe yekûn" şeklinde, muzari (geniş, şimdiki ve yakın gelecek zaman) sıgası ile geçer. Muzari fiil, aşamalar içeren bir süreci ifade eder. Yani ayetin meali, "Allah ol deyince oluş süreci başlar." şeklindedir. Ayrıca zamanı yaratan Allah olduğu için bu 'oluş süreci' Allah için biz insan gibi işlemez. Allah zamanla sınırlı değildir. O (cc) 'Ol!' der, o işin oluşumu insanlar için milyonlarca sene sürse de, O'nun katında o iş olmuş ve bitmiştir! Çünkü Big Bang kuramı göstermiştir ki, zaman da, insan da, mekan da sonradan var olan yani yaratılandır. Allah ise, zaman ve mekandan müstağnidir; yarattıkları ile sınırlandırılamaz! 6 gün ise evre anlamındadır. Bu konular da 'Allah, insanı "alak" [kan pıhtısı] dan mı yaratmıştır?' ve 'Yer ve gök kaç günde yaratılmıştır?' şeklinde başlayan soruların cevaplarında ele alıp cevapladık.

Nahl 13: yeryüzünde muhtelif renkte yarattığı şeyleri de müsahhar kıldı. yorum: bir kere renk diye bir şey yoktur. renk, beynin farklı dalga boyundaki ışıkları farklı olarak yorumlamasından oluşur.

Kur'an'a zıt olacağım diye düşülen duruma bir bakın hele: Renk yoktur! Bu mantıkla dünya da hatta bu yazılarda yoktur, onlar da beyinde oluşan görüntülerdir. Aslında bu bakış açısı klasik materyalist zihniyetin bir uzantısıdır. Öyle ya, insan da acı ve sevinç gibi duygular da sonuçta şuursuzca bir araya gelen atom yığınlarından oluşmaktadır! Bu konuları 'Ateizm Yanılgısı' ve 'Dinsiz Ahlak Olur mu?' adlı adlı yazılarda derinlemesine ele aldık! Renklere dönersek; ilk televizyonlar çıktığında (1926) siyah beyaz renkte idiler, zamanla renkli televizyonlara (en erken 1940) geçilmiştir. Halbuki bebekler zamanla renkli görmeye başlamazlar. Allah'ın renk, koku, tat, şekil, işlev, çeşit olarak birbirinden çok farklı yaratıp her birinin birbiri ile uyumlu bir şekilde devam eden düzenine işaret etmesi (Hac, 63-66) neden tuhaf karşılanır ki? Sadece siyah beyaz bir dünyanın insana vereceği kasveti düşünmek bile şükür için yeterli bir sebep değil midir? Renklerin oluşması için gerekli olan 'Güneş ışığı, ozon tabakası, ışığın yansıma özelliği, göz, retina ve son aşama olarak elektrik sinyallerinin sinir hücreleri tarafından renk olarak algılanabilmesi' şartlarının hepsini yaratıp uyum içinde işleten Allah secde edilmeye layık değil midir?: "Güneş'ten yayılan ışınların, Dünya üzerindeki yaşamı desteklemek için gereken çok dar aralığa sıkıştırılmış olması gerçekten çok olağanüstü bir durumdur." (Ian M.Camplell, Energy and Atmosphere, London: Wiley, 1977, s. 2) "Atmosferin, elektromanyetik yelpazenin çok geniş alternatifleri içinde, geçişine izin verdiği yegâne ışınlar görülebilir ışık ve yakın kızıl ötesini kapsayan daracık alandır." (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 55) "Elektrik sinyallerinin görme sinirleri yoluyla beyne 'nasıl iletildiği ve beyinde ne gibi fizyolojik etkiler yarattığı' sorularına 'renk bilimciler henüz cevap verememektedirler." (Bilim Teknik Dergisi, Ekim 1986, s. 6-9)

Ateist arkadaş ayetin devamını yazmamıştı tabii ki, biz ekleyelim: "Bunda düşünüp taşınan bir topluluk için büyük ibret vardır." Konuyu Hac suresi 66. ayet meali ile bitirelim: "Size hayat veren, sonra sizi öldürecek ve sonra sizi diriltecek olan da O'dur. İnsan gerçekten 'pek' nankördür."

Furkan 25: O gün beyaz bulutla gök yarılacak melekler yere inecekler. Yorum: demek ki, melekler göğün üstündeler.

"O gün" ama hangi gün? Ateist bunu açıklamadan, surenin ortasından bir ayeti alarak direkt saldırmaya yeltenmektedir. Ayetin öncesi ve sonrasına bakınca, bu ayetin yaşanan bu dünyadan değil kıyamet gününden bahsettiği rahatlıkla anlaşılmaktadır. "O gün gök parçalanarak beyaz bulut kümelerine dönüşür ve melekler bölük bölük inerler." Ayetin meali bildiğimiz kıyamet sahnesini anlatmaktadır. Kıyamet olayının gerçekleşmesini anlatan ayetlerde göğün yarılıp, açılacağından ve orada kapılar oluşacağından söz edilmektedir. (Nebe, 19; İnşikak, 1) Bu ayetlerin görünen ifadelerinden anlaşıldığına göre kıyamet sırasında evrenin kozmik düzeni zaten bozulacaktır. "O gün yer başka bir yere, gökler başka göklere dönüştürülecektir." (İbrahim, 48)

Neml 18: Bir dişi karınca: "Karıncalar! Yuvalarınıza girin ki Süleyman ve ordusu farkında olmadan sizi ezmesin" dedi. yorum: karıncaların ve diğer böcüklerin algılamasal sınırlamaları nedeniyle insanları algılaması söz konusu değildir. Hele hele kendi aralarında konuşması, hatta insanların adlarını söyleyerek konuşması mümkün değildir. Matematik ve kuantum mekaniği de bilemezler.

Hayvanlardaki 6. his insanlardan çok daha gelişmiş düzeydedir. "Deprem ve tusunaminin vurduğu ülkelerde 120.000'in üzerinde insanın yaşamını yitirmesine karşın, hayvan ölülerine çok az rastlanması; hele Sri Lanka ulusal parkındaki fil ve leoparların hepsinin afetten kurtulması, eski bir tartışmayı yeniden gündeme getirdi: Hayvanlar afetleri gerçekten önceden seziyorlar mı? Sumatra'da kaplanların korunmasıyla ilgili bir projede çalışan Debbie Marter, BBC'ye yaptığı açıklamada, 'Vahşi hayvanlar depremle ilgili sezgiler konusunda özellikle çok hassastır.' diyor." (prakdeniz.com/hayvanlarin-6-hissi; https://bianet.org/biamag/hayvanlar/104435-kopeklerin-6-ve-diger-hisleri) Karıncalar arasında "Ses ile iletişim de sık kullanılan bir yöntemdir" (Özcan Cabbar, Bülent Doruker, Karıncalar depremi haber verebilir mi? s. 10) "Bazı karınca türlerinde ise feromon algılama özelliklerine ek olarak ses duyma özellikleri de yaratılmıştır. Haberleşme için bazı karıncaların sesten de faydalanmaları, bilim adamlarının son yıllarda ortaya çıkardıkları bir gerçektir." (Prof. dr. Volkan Tuzcu, Zafer Dergisi, Eylül 2013, Sayı: 441) Peki, hayvanlar matematik bilebilirler mi? Ateist arkadaş üzülecek ama cevap, Evet! "Hayvanlar da temel matematik yeteneğine sahip, matematik yeteneği sadece biz insanlara özgü değil!" (matematiksel.org/hayvanlar-matematik-yapabiliyor-mu) "Civciv, arı, kuş, kunduz, örümcek, vatoz, kaplan matematik biliyor." (bilimsenligi.com/hayvanlarda-matematik-biliyor.html; bilimsenligi.com/hayvanlarin-matematik-becerileri.html; hurriyet.com.tr/egitim/hayvanlar-aleminin-matematikcisi-vatozlar-42036626; matematikheryerde1.weebly.com/hayvanlarda-g304zlenm304350-matemat304k) "Karıncaların hareketlerindeki matematiksel düzen de artık keşfedilmiştir." (Jackson DE, Ratnieks FLJCb. Communication in ants. 2006;16; R570-R4; Watmough J, Edelstein-Keshet LJJoTB. Modelling the formation of trail networks by foraging ants. 1995;176; Edelstein-Keshet LJJoMB. Simple models for trail-following behaviour; trunk trails versus individual foragers. 1994;32; Couzin ID, Franks NRJPotRSoLBBS. Self-organized lane formation and optimized traffic flow in army ants. 2003;270(1511):139-46) Kuantum okumadan depremi önceden hisseden köpek/fare/kuş vb. hayvanlar bulunduğu gibi, karıncaların da güçlü bir ordunun toprakta oluşturacağı sarsıntıyı hissedebilmesi gayet doğaldır. Burada sadece tek soru akla gelebilir: Bir karıncanın Hz. Süleyman'ın adını bilmesi meselesi. Bu da bir balığın uçmasına inanmaktan -Evrim teorisi- daha mantıklıdır: Günümüzde balinadan yunus balıklarına, fillerden maymunlara birçok hayvanın iletişim metodu yavaş yavaş çözülmeye başlanmıştır. Yaratıcının dünyadaki elçisi peygamberlerin adlarının karıncalarca bilinmesi veya bazı peygamberlerin hayvanlarla iletişim yolunu çok önceden bulmuş olması hiçte yabana atılacak bir görüş değildir. Dünyayı pilotsuz, motorsuz, benzinsiz binlerce yıldır aynı yolda -yörüngede- uçuran Allah (cc) için bu çok basittir. Konumuza dönersek; ayette 'dişi' bir karıncanın uyarı yaptığı ifade edilmektedir. Günümüzde bilim de bize, uyarıcı fenomen (Alarm pheromone) salgılamanın 'dişi karıncaların' işi olduğunu haber vermektedir. (Mizunami, M., Yamagata, N., & Nishino, H. (2010). Alarm pheromone processing in the ant brain: an evolutionary perspective. Frontiers in behavioral neuroscience, 4, 28) "Devrim niteliğinde bir adım! Hayvanlarla konuşmak mümkün olacak!" (Haber 7, 16.07.2025) Earth Species Project adlı firma da yapay zeka ile hayvanların dilini çözmeye çalışşmaktadır. (earthspecies.org)

Müminun 80: Geceyle gündüzün birbiri ardına gidip gelmesi onun emriyledir. cevap: neden dünyanın dönmesi onun emriyledir demiyor da böyle diyor. Çünkü dünyanın döndüğünü bilmiyor.

Ateist arkadaş kendi istediği kelimelerle ayetin neden indirilmediğini sorguluyor, sanki o şekilde ayet inse ona itiraz etmeyecekmiş gibi! Gelelim soruya: Eğer o dönemdeki insanların anlayamayacağı şeyler ile Efendimiz dini tebliğ etse idi, acaba İslam daha baştan yayılamadan önü kesilmez mi idi? Düşünelim lütfen, Efendimizin hadisleri ve Kur'an ayetleri 'açıkça' dünyanın dönmesinden, mikroptan, ozon tabakasından, yüzey geriliminden vs bahsediyor. O'na Ebu Bekir bile inanmazdı belki de! Kur'an'da her döneme ait özel, ilahi kaynaklı olduğuna dair işaretler vardır. Ama bunlar zamana ve insanların bilgi seviyesine göre ayarlanmış mesajlardır. Zaman, bilgi, şartlar olgunlaşmadan bu mucizeler çözülemez! 'Zülkarneyn ayeti, Yer düz müdür, Güneş suda mı batmaktadır?' sorsuna verdiğimiz cevapta dünyanın yuvarlaklığından bahsedildiği zaten görmüştür! Gelelim ayete: Anlamında bir tuhaflık var mı, hayır! Ayrıca ayetlerde (Mü'minun, 78-80) bilgiye, insanın biyolojik ve antropolojik gelişmesine ve kozmolojiye işaretler de vardır. 78. ayette zaten tüm bu nimetlere rağmen, 'Ne de az şükrediyorsunuz!' buyurulmaktadır ki, ateistinde içine düştüğü durum tam da budur! "Sizi kulaklar, gözler ve akıllarla donatan O'dur." (Mü'minun, 78) Ama ateistlerin "Kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler. İşte asıl gafiller onlardır." (A'raf, 179)

Lokman 10: O, gökleri gördüğünüz veçhile direksiz yaratmış, yere de sizi sarsmamak için sabit ve ulu dağlar koymuş, orada her çeşit yürüyen hayvan dağıtmıştır. biz gökten yağmur indirdik, her çeşit işe yarar ot bitirdik. yorum: göklerin direksiz oluşuna ve dağlara değinmiştik. Burada soracağım soru şu: işe yarar otların dışında işe yarmayan da bisürü ot var, bunlar ne için.

Biz de cevaba yukarıda değinmiştik. Soruya geçerkes: Ayette geçen kelime, 'feenbetna' fiilidir ki, Türkçede de "nebadat, nebati yağ" kelimeleri aynen kullanılmaktadır. Nebat, 'bitki' demektir. Bitkilerin faydaları konusuna girip konuyu uzatacak değiliz. Ama bu kelimeyi 'ot' olarak çevirsek (ki, 51 meale göz gezdirdim sadece üç tanesinde bu kelime ot olarak çevrilmiş! Onların da ikisinin yazarı Osmanlı âlimi, diğer meal ise kıpçak dilindedir! Osmanlıca'da ot, 'nebat' anlamındadır ki, zaten Arapça orijinalinde de ayette 'Fe-enbetnâ' yani aynı kökten fiil geçmektedir! Kıpçak dilince ise ot: ot ve yabani bitki anlamlarına gelmektedir. (TDK, Kıpcak Türkçesi sözlüğü, s. 206) Yani 'ot' diye yapılan çevirilerden kasıt da yine 'bitki'dir!) bile yine de günümüzde zehirden ilaç bile yapılırken ateistin bakış açısındaki ufuksuzluk, sığlık gün yüzüne çıkmakta değil midir? Bir ot direkt insanın işine yaramıyorsa, o insanın işine yarayan diğer canlının işine yarıyordur ki, bu da dolaylı yoldan yine insanın da işine yarıyor demektir. Gübre böceğini görse ne işe yaradığını sorgulayacak bu arkadaşlar ki, bu böcek toprağı kazarak havalandırıp karıştırmakta, gübre gömerek de toprağın organik madde içeriğini arttırmaktadır. Bu ateist arkadaş 'Kelebek etkisi'nden de haberdardır olmadığı gibi, sanki ekosistemin şifresini çözüp her canlının sistemdeki yerini keşfetmiş gibi bir de bilgiçlik taslamaktadır.

Yasin 40: ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir, her biri feleklerinde yüzerler. yorum: işte bu da güneş ve ayın ikisinin de dünya etrafında döndüğü anlamına gelen bir ayettir.

Ateist bakış açısı, ay ve güneşin aynı yörüngede olduğunu iddia eder bu ayetten hareketle, ama bakalım gerçek öyle mi? Yasin, 38. ayet, güneşin kendine ait ve Yasin, 39. ayet 'ay'ın kendine ait yörüngesi olduğunu ve en son Yasin, 40. ayet de ise, 'küllün: Herbirinin' yörüngesinde

aktığından bahsedilmekte iken bu ateist arkadaş bu bilimsel mucizeden bile dinsizlik mesajı çıkarmaya başarabilmiştir! Detaylara bakalım: Öncelikle ay ve güneş kelimelerinden sonra geçen felek (Arapça'da astronomi ilmi bile 'Felekiyyûn' veya "ilmu'l-felek' kelimeleri ile ifade edilir) kelimesi (Yasin, 40) 'marife' değildir yani elif-lam takısı almamıştır. Arapçada marife, 'bilinen, meşhur, tanınan' şeyler için kullanılır. İngilizcedeki 'the' kelimesi de aynı görevi görür. Ama ayette geçen felek kelimesi marife değil 'nekre' bir kelimedir; elif lam takısı almamıştır. Yani ayette 'bilinen tek bir yörüngeden' bahsedilmemektedir. Eğer ayet her iki gök cismi -ay ve güneş- için tek yörüngeden bahsetse idi, felek kelimesinin marife -elif lam takılı ile- geçmesi gerekirdi ve o zaman ateis arkadaş haklı olabilirdi. Ama ayetteki felek kelimesi marife değil nekre geçmektedir. Arapça gramer bilmeyen ve tercümeye aktarılamayan (çünkü Türkçede elif lam takısı veya the takısının karşılığı bulunmamaktadır!) bu incelikten habersiz ve sadece Türkçe meal üzerinden hata aramaya çalışan ateistler sonuçta komik durumlara düşmektedir. Ayette, 'küllün: Her biri, fi felekin: Kendi farklı yörüngelerinde' yüzdükleri bizlere bildirilir. Ayetler, hem güneş hem 'ay'ın yörüngelerine işaret ederek (Yasin, 38-40) aslında, Kur'an'ın ilahi kaynaklı olduğunu da tüm dünyaya ilan etmektedir.

Ay'ın yörüngesi ve kurumuş hurma dalı

"Biz Aya da 'menziller' takdir ettik. Nihayet hurma salkımının eski kurumuş eğri dalı gibi bir hale dönmüş olur." (Yasin, 39) İşin ilginci ayette Ay'ın menzillerinden, yollarından bahsedilmesidir. Artık biliniyor ki, Ay'ın hem kendi, hem dünya, hem güneş sistemi hem de galaksi çevresinde izlediği birden çok yolu, yörüngesi vardır!

Kaf 6: üzerindeki göğe bakmıyorlar mı ki? Onu nasıl bir kudretle bina ettik, nasıl donattık? On da hiç bir yarık göremiyorlar mı? yorum 1: şimdiye kadarki ayetlerin bazılarında belirttiğim çoğunda belirtmediğim bir husus da "Bunda bir kudret, bir nişan görmüyorlar mı?" şeklinde ifadeler var. ya cahil bir adam, göğe bakar, neyin nasıl olduğunu bilmez, biri çıkar der ki, işte bunlar Allahın nişanıdır, daha neden inanmıyorsun. burada adamın vereceği iki cevap vardır. a) ne malum, onun yaptığı. ki nedense birçok insan, şu andaki Müslümanların hepsi dahil bu soruyu soramıyorlar. b) vay beee, doğru. işte bu da tipik bir cahil davranışı hemen kanıyor. Muhammed döneminde inananların çoğu b şıkkını uygulamışlar, çünkü adamlar bu sorularına cevap arıyorlar ve cevabı veren tek kişi var, Muhammed.

İyi de ne malum Allah'ın yaratmadığı?! Bir şeyin 'nasıl' çalıştığını bulmak, o şeyin 'kim' tarafından yapıldığını ilan etmeye engel midir? Veya asıl soru: Ey ateist arkadaş sen bu düzeni ne ile açıklıyorsun?! Evrim mi, natüralizm mi?! (Bu iddiaları 'Evrim', 'Ateizm Yanılgısı' ve 'Ateist Akıl' adlı yazılarımızla cevapladık!) Ey ateist arkadaş! Buyur sen "kainatın yüce ve ilim

sahibi bir yaratıcı tarafından yaratılmadığını ispat et!" Evet, binlerce yıldır tanrısız birçok fikir ileri sürüldü ama hiç biri bilimsel bir temele oturtulamadı. Ama 'Big Bang, Akıllı Tasarım, Quantum, İzafiyet' gibi birçok görüş bizi hep akıllı ve amaçlı bir yaratılışa götürmektedir. Ortada bir düzen varsa düzeni koyan da olmalıdır, bu sonuca ulaşmak için fazla âlim de olmaya gerek yoktur, azıcık akıl yürütme, kıyas ve mantık bilgisi yeterlidir! Ayrıca unutmayalım ki, Kur'an'da buyurulduğu gibi "Kulları içinden ancak bilenler, Allah'ın büyüklüğü karşısında heyecan duyarlar." (Fatır, 28) "Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun delillerindendir. Şüphesiz bunda, âlimler için gerçekten ayetler vardır." (Rum, 22) "Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile müminler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar." (Nisa, 162) Bilimle uğraşan araştırmacılar da Yaradan'a ulaşmaktadırlar. Objektif olmak amacıyla özellikle Müslüman olmayan bilim adamlarından birkaç örnek verelim: Isaac Newton: "Güneş sisteminin, gezegenlerin ve kuyruklu yıldızların harika sistemleri yalnızca akıllı ve güçlü bir varlığın kudretiyle sürebilir." (Principia, Newton, 2nd edition; J. De Vries, Essentials of Physical Science, B. Eerdmans Pub. Co, Grand Rapids, SD, 1958, s.15) Francis Bacon: "Dünya Allah'ın yarattığı bir varlıktır." (ldolphin.org/bumbulis) Samuel Morse: "Bilgim arttıkça dinin ilahi kaynağının kanıtları daha da netleşiyor, Allah'ın büyüklüğü anlaşılıyor, gelecek ümit ve zevkle aydınlanıyor." (Henry M. Morris, Men of Science Men of God, s. 47) William Dembski: "Bilim adamları yaratıcı değil, kaşiftirler." (discovery.org/erse/erseviews/theac.html) Louis Pasteur: "Doğayı ne kadar çok incelersem, Yaratıcı'nın eserleri karşısında inancım o kadar çok artıyor. Bilim, insanı Allah'a götürür." (Henry M. Morris, Men of Science Men of God, s. 60; Jean Guitton, Tanrı ve Bilim) Prof. Cecil Hamar: "Bilim dünyasında gözümü nereye çevirsem yücelerin yücesi bir Yaratıcı'nın varlığını gösteren eşi bulunmaz kanun ve düzenler gördüm." (John Clover Monsma, The Evidence Of God In Expanding Universe, s. 267) Prof. Albert Macomp Winsthis: "Bilimsel çalışmalar benim Allah'a imanımı daha da kuvvetlendirdi. Ve eskisinden çok daha sağlam ve metin bir hale getirdi." (John Clover Monsma, The Evidence Of God In Expanding Universe, s. 205) Prof. Owen Gingerich: "Evrenin yaratılışını planlayan ve yöneten, üstün bir akıl sahibi olan Allah'a inanıyorum." (John Marks Templeton, Kenneth Seeman Giniger, Spiritual Evolution - Scientists Discuss Their Beliefs, s.50-51) Prof. William Lane Craig: "Hem felsefi alanda hem de bilimsel alanda evrenin başlangıcı olduğu anlaşılıyor. Var olan bir şey, varlığının sebebine sahiptir. Bu sebep, sebepsiz, sonsuz, değişmeyen, zamansız ve maddesizdir." (leaderu.com/truth/3truth11.html) Albert Einstein: "Bilimle uğraşmak, insanı dine götürür." (Letter to a child who asked if scientists pray, January 24, 1936; Einstein Archive 42-601) Fizikçi Max Planck: "Hangi sahada olursa olsun, bilimle ciddi şekilde ilgilenen herkes, bilim mabedinin kapısında, 'İman et. İman, bilim adamlarının vazgeçemeyeceği bir vasıftır.' yazısını okuyacaktır." (J.De Vries, Essential of Physical Science, Wm B.Eerdsman Pub. Co, Grand Rapids SD1958 s. 15) Prof. Malcolm Daneken Wintis: "Evrene hükmeden bir zeka bulunmaktadır." (John Clover Monsma, The Evidence Of God In Expanding Universe, s. 220) Dr. Henry Fritz Schaefer: "Bilimin bir anlam kazandığı ve bana zevk verdiği anlar, kendi kendime 'İşte bu Allah'ın yaratması" dediğim anlardır." (Jeffrey L. Sheler and Joannie M. Schrof, The Creation, US News & World Report, Vol.111, No. 26, s.62) Paul Davies: "Öyle görünüyor ki biri doğanın rakamlarını, evreni yaratmak için hassas bir ayara oturtmuş. Fizik kanunları son derece saf bir tasarım ürünü görünüyor. Evrenin bir amacı olmalı." (Paul Davies, Superforce, s. 243) Nobel ödüllü William Phillips: "Allah, bize içinde yaşayabileceğimiz ve keşfedebileceğimiz muhteşem bir dünya verdi." (John Marks Templeton, Kenneth Seeman Giniger, Spiritual Evolution - Scientists Discuss Their Beliefs, s.14) Newsweek dergisinin 20 Temmuz 1998 tarihli 'kapağı' ile konuyu bitirelim. "Science Finds God: Bilim Tanrıyı Buluyor."

Gökte yarık yok, diyor. yarık, ancak katı bir cisimde olur. bu ise göğün katı,sınırlı bir şey olduğunu gösteren en bariz ayet bence.

Gökte yarık yok ama galiba anlayışta biraz 'çatlak var galiba! Çünkü ayette zaten gök için 'zeyyenna: süsledik' kelimesi geçmekte yani edebi bir anlatım olduğu açıkça ayette ifade edilmektedir! Allah yarık derken, 'hata, eksik, noksan ara, bulamazsın!' buyuruyor. Ayetin

öncesi zaten uyuma işaret etmekte değil midir? Mülk, 3: "Yedi göğü birbiriyle tam bir 'uygunluk' içinde yaratan O'dur. Rahmanın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin." Kelimeni mecaz ifade ettiğini anlamamak için illa yarığı belli kafalarda mı aramak lazım?! "Katı" olan bir insan için bile "çatlak kafalı" denilse, bu ateist mantaliteye sahip arkadaş emimin kafada "katı bir maddi" çatlak aramaya başlayacaktır…!

Mülk 19: O kuşları havada tutan yanlız esirgeyendir. yorum: yooo, kanatlarındaki hava kesecikleri sayesinde kuşlar havada kalır.

Tüm ateistler gibi bu arkadaş da, yapan ile yapmakta kullanılan araçları birbiri ile karıştırmaktadır! Bu klasik ateist bakış açısına, 'Ateist Akıl', 'Ateizm yanılgısı' ve kuş kanatları meselesine cevabının da içinde olduğu; 'Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e Cevaplar' adlı yazılarımızda tekrar tekrar karşılaşacağımızı hatırlatıp konumuza geçelim: O kuşu bu özellikte yaratan kimdir? Uçaklar şans eseri mi icad edilmiştir? Yıllarca süren denemeler, örnek alınan kuşlar sayesinde başarıya ulaşmadı mı? 'Kuş beyinli' bir yaratık nasıl uçtu peki?! Kuşların doğuştan zahmetsizce bu yetenekle ve biz de onları örnek alalım diye yaratılmaları, ancak Allah'ın rahmetinin delili değil midir?! Zaten ayetin sonunda Allah'ın rahmet sıfatına işaret edilmesi de boşuna değildir! Ateist bakış açısı ile uçaklar da kanatları sayesinde havada kalmakta ve uçmaktadırlar! Uçak mühendisleri alınmasın, ateist zeka ile ancak bu sonuca ulaşılmaktadır!

Kıyamet 9: Güneş ve ay birleştiği zaman. yorum: böyle bir şeyin olması dünyanın da güneşle birleşmesini gerektirir, çünkü ay dünyanın bir uydusudur, ancak dünya güneşle birleşirse ay da birleşir. Ama Muhammed bunu bilmiyordu, ikisinin de dünya etrafında dönen birer cisim oluğunu sanıyordu. Her neyse, güneş ile dünya birleşirse bundan daha büyük kıyamet mi olur daha, ama Allah daha saymaya devam ediyo, yıldızlar düştüğü zaman, dağlar yürüdüğü zaman.

Peygamberimizin evrenle ilgili bildirdiklerine yukarıdaki yazılardan ulaşabilirsiniz. Burada da ne yazık ki yine Ateist arkadaş okuduğunu da anlamamış! Surenin adı bile 'Kıyamet!' Ayet normal bir zamandan bahsetmemektedir ki! Kıyamet 8. ayette, "Ay karardığı zaman" buyuruluyor. Yani Ayın güneşten aldığı ışığı artık yansıtmayacağı (Razi, XXX/220; Zemahşeri, IV/191) ayette açıkça ifade ediliyor! Çünkü surenin adından da anlaşılabileceği gibi, mevzu bahis olan konu 'kıyamet' sahnesidir. Artık kıyamet kopmaya başlamış ve dengeler bozulmuştur, Ay-güneş-dünya için yörünge/denge kavramları son bulmuştur. Ve ayet devam ediyor, ateistin 'olması gerekir ama bilmiyor' dediklerine, "sığınacak herhangi bir yer yok" (Kıyamet, 11) diyor ayet, çünkü dünyada da düzen bitmiştir! Zaten Kur'an'daki diğer kıyamet alametlerine de bakınca, kıyametin evrendeki dengeler zincirinin bozulması ile vuku bulacağı rahatlıkla görülmektedir: "Yer o yaman sarsıntı ile sarsıldığı, Yer, içindeki ağırlıkları çıkarıp dışarı attığı ve insan: "Ona ne oluyor?" dediği zaman. O gün yer, Rabbinin ona vahyetmesiyle haberlerini anlatacaktır." (Zilzal, 1-5) "Sur'a bir tek üfleme üflendiği, arz ve dağlar yerlerinden kaldırılıp şiddetle birbirine çarpılarak darmadağın olduğu zaman, İşte o gün olacak olur. O gün gök yarılmış, sarkmıştır." (Hakka, 13-16) "O gün Sur'a üflenir, bölük bölük gelirsiniz. Gök de açılmış, kapı kapı olmuştur. Dağlar yürütülmüş, serap olmuştur." (Nebe, 18-20) "Dağlar serpildikçe serpildiği dağılıp toz duman haline geldiği." (Vakia, 5-6) "O gün gök erimiş bir maden gibi olur. Dağlar da erimiş renkli yün gibi olur." (Mearic, 8-9) "Göğü, kitap dürer gibi dürdüğümüz zaman, yaratmaya ilk başladığımız gibi, katımızdan verilmiş bir söz olarak onu tekrar var edeceğiz." (Enbiya, 104) "(Ey Muhammed!) Sana dağlar(ın kıyametteki durumunu) sorarlar, de ki: "Rabbim onları ufalayıp savuracak. Böylece yerlerini dümdüz boş bir halde bırakacak. Orada ne bir çukur, ne de bir tümsek göreceksin." (Taha, 105-107) Evet, termodinamiğin ikinci yasası devreye

girecek ve Big Bang tersine işleyecek, her şey tek noktada buluşacak! Ama ateist arkadaş okuduğunu anlamamış ne yazık ki ve üstelik bir de eleştirmiş!

Şems 3-4: Güneşe parlaklık veren gündüz hakkı için, güneşi örten gece hakkı için. Yorum: bir kere gündüz de gece de güneşin sayesinde olur. Güneşten bağımsız şeyler değillerdir.

Sayın ateist arkadaşım, surenin adı zaten Şems yani 'güneş' suresi. Bunları herkes zaten bilir (aşağıdaki 'Şems, 2' soru ve cevabına bakınız.) Ama ayetlerde gündüz ve geceye özellikle dikkat çekilmektedir! Ayetler (Şems, 1-8) çok çeşitli konuları sıralayıp okuyucunun dikkatini çektikten sonra asıl mesajı vermektedir: Şems, 9: "Kendini arındıran kurtuluşa ermiştir!" Gece, kötülük ve karanlık; gündüz iyilik ve aydınlık arasında kalan ey insan, ancak arınır/temizlenirsen kurtulursun! Ayetler 'arınmak' odaklıdır. Zaten 8. ayette "Sonra da insana iyilik ve kötülük kabiliyeti verene andolsun ki" buyrularak insanda var olan iki yönlü iradeye dikkat çekilip iyilik vurgusu ön plana çıkarılır. Ateist arkadaş "edebi anlatımı anlamayınca" ayetin asıl mesajı olan insanın sorumluluğu, nefsini arındıranın kurtuluşa ereceği, onu kötülüklerin akışına bırakanın ise büyük kayba uğrayacağı mesajını da ıskalamış olmaktadır. Ey ateist zihniyet! "Arınmağa niyetin var mı? Seni Rabbinin yoluna ileteyim mi? " (Naziat, 18-19) Bu arada Şems, 3 ve 4. ayetlerde

Şems, 2. ayet: Ay güneşi mi takip eder?

"And olsun, güneşe ve onun aydınlığına. Ona tabi olduğu zaman aya." Ayette önce güneş, sonra o güneşin ışığı sonra ay kelimesi geçmekte ve tabi olmak/uymak kavramı kullanılmaktadır. (Şems, 1-2) Yani Ay'ın, kendinden önce gelen güneş 'ışığını' takip ettiğini görüyoruz. Ay ışığını güneşten alır, ışığında ay güneşe tabidir! Zaten Yunus 5. ayette de, güneşten 'ziya' (ışık kaynağı) olarak bahsedilirken, Ay'dan ise nur (aydınlık) olarak bahsedilmektedir. Çünkü ziya, 'ışık kaynağı', nur ise 'ışığın yansıması'dır.

Demir'in inmesi : "Demiri indirdik ki onda büyük bir güç ve insanlar için yararlar vardır." (Hadid, 25)

Yaşlı yıldızlar süpernova halini alıp, merkezinde oluşan fazla miktarda demirin etkisi ile patlayarak demiri galaksiye saçarlar. Çöl tozlarında bulunan demir Fe+3 formundadır ve bitkiler için kullanışlı değildir. Fakat bu demir bulutlar içerisinde bilinmeyen bir mekanizma ile Fe+2 formuna dönüşmekte ve bu şekilde yağmur ile yeryüzüne dönerek bitkilerin demir ihtiyacını önemli oranda karşılamaktadır. (Saydam A.C. , İklim Kontrolü, Bilim-Teknik Dergisi, Ekim 2002, s. 39-48; Havadan Tozdan, s. 38) Demir katastrofu adı verilen ve erimiş demirin dünyamızın çekirdeğini 'inmesi' ve bu şekilde dünyanın manyetik alanının oluşması sonucu oluşan 'güç'ün dünyamızı güneşin zararlı ışınlarından koruması da ayrı bir nimettir.

Ay yarıldı mı?

Ay'ın sadece dünyadan gözüken yüzünde büyük bir parçanın kopup sonra birleştiği hakkında dünyada ünlü "Nature" dergisi ile "space" gibi sitelerden makaleler yayınlanmıştır: (nature.com/news/moon-s-largest-plain-isnot-an-impact-crater-1.16041; space.com/30795-earth-gravitational-pull-cracks-moon.html; livescience.com/65298-impacts-cracked-the-moon.html; science.time.com/2012/12/06/all-cracked-up-a-surprising-look-inside-the-moon) Ayrıca yarılmanın gerçekleşmediğini, ayetin kıyamette olacak bir sahneden bahsettiğini savunan âlimler de vardır. "Ayın yarıldığını haber veren rivayetler, ahad derecesinde olup, tevatür seviyesine ulaşmamaktadırlar. Ayet, kıyamet ve imanın işlendiği bir surede geçmektedir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 432) Elmalılı M. H. Yazır, ayın hem Resulullah döneminde yarıldığına hem de kıyamet yaklaştığında büsbütün yarılıp kıyametin kopacağına işaret ettiğini ileri sürerek iki görüşü birleştirir.

Kur’an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri

Kur’an, icaz, belagat

İnsanların kendi zihinlerindeki bilgi ve kurallar çerçevesinde bir vahiy kitabı bulmak maksadı ile Kur’an'a yaklaşmaları, sonuçta algı/anlamada yanılgı ve yanılsamalara neden olmaktadır. Kur’an insan ürünü bir kitap değildir, ilahi kaynaklıdır ve metni de edebi/sanatsal bir mucizedir. “Kur’an’ın ‘anlatım üslubunda’ çeşitlilik vardır.” (İsa Kanik, Kur’an’ın Edebi Anlatım Üslubundaki Çeşitlilik, Çankırı Karatekin Üniversitesi Karatekin Edebiyat Fakültesi Dergisi, 2018, cilt: VI, sayı: 1, s. 68-87) Kendi üslubu ve dili/mantığı içinde Kur’an'ı anlamaya çalışmayanlar, önce kendi ön kabulleri çerçevesinde bir metin ile karşılaşmayı beklerken, İlahi kaynaklı bu metinler umdukları şablonlara uymayınca, o kutsal metinleri kendi kuralları çerçevesinde (tefsir usulü) anlama çabasına girmek yerine onu eleştirmeye, inkara yönelebilmektedir. Kur’an ilk indiği ortamın dil ve edebiyat özelliklerini usul/metot olarak benimsemiş ve o ortamın edebi kurallarına uygun bir çerçevede inmiştir. Kur’an çekirdek kadrosunu Arabistan'da kurmuş, bu çekirdek kadro daha sonra İslam'ı tüm dünyaya yaymıştır. “Kur’an, inmiş olduğu zaman dilimine ait yer alan obje ve unsurları bir araç olarak kullanmakta ve onlar vasıtasıyla evrensel mesajlar vermektedir.” (Cüneyt Eren, Kur’an metninin dil özellikleri, EKEV akademi dergisi Yıl: 18 Sayı: 59 (Bahar 2014, s. 139) Kur’an'ın ‘dili ve tefsirini’ anlamak için önce Arap dili ve edebiyatını iyi bilmek gerekmektedir. “Kur’an'ın ‘anlamı sade’ olsa da ‘ifade tarzı edebi ve sanatsal’ içeriklidir.” Kur’an vahyedildiği dönemdeki "Konuşma dili" üzerine indirilmiştir. “Kur’an, “kitabi” (yazımsal) bir metin değil, “hitabi” (sözel) bir metindir.” (Cüneyt Eren, s. 137, 156) Muhammed Hamidullah, “Kur'an zaman zaman gramere uymayabilir. Bu durum Kur'an'ın kendi dilini yine kendisinin oluşturmasından kaynaklanmaktadır.” (Soner Gündüzöz, Kur’an'da yerleşik gramer kurallarına aykırı dil yapıları ve Kur'an'ın lehçe haritası üzerine bir inceleme II, s. 132) görüşünü ifade ederken aslında, Kur’an’ın aynı zamanda Arap dili ve edebiyatının oluşmasına yaptığı katkının da altını çizmektedir. (Bu konu, Ateistlere Cevap adlı yazımızdaki “Kur’an'ın yazılması mümkün değildir” şeklinde başlayan soru cevabında da ele alınmıştır.) İlk muhatap kitlesi, şiir ile yoğrulmuş ve edebi dile hakim bir kitle olduğu için Kur’an’da bu metotla ama kendine has orijinal bir edebi dil ile indirilmiştir. "Kur’an, Arapça inmiş olmakla birlikte kelimelerin seçiminde, cümlelerin oluşmasında ve konuların ifadeye dökülmesinde Arapçadaki yaygın şekillere göre farklılık gösteren, kendine has eşsiz bir anlatım tarzına sahiptir." (Kur’an, DİA, XXVI/394) Edip Velid b. Muğire’nin "Arap şiirini, kasidesini, recezini benden daha iyi bilen yoktur. Muhammed’in söylediği Kur’an bunlardan hiçbirine benzemiyor" şeklindeki (Hakim, II/506-507) itirafı Kur’an'ın eşsiz özgünlüğünü açıkça göstermektedir. Bu nedenle de ayet sonları uyumu (fasıla), ayetlerin uzunluk ve kısalığı vb. durumlar sureden sureye, hatta bazen bir sure içerisinde bile değişiklik gösterebilmektedir. Seyyid Kutub’un ifadesiyle "Kur’an üslubunun büyüleyiciliğini, onun hem şiirin hem nesrin -düzyazının- tüm özelliklerini bir araya toplayan emsalsiz nazmı teşkil eder." (Kur’an’da Edebi Tasvir, s. 155) “Kur’an'da lafız ve mana dengesi tam bir uyum içindedir. Kur’an ifadelerini oluşturan kelimeler öyle seçilmiştir ki, kısa ve özlü anlatımın tercih edildiği yerlerde mana ihmal edilmediği gibi muhtevanın ayrıntısına girilmesi gerektiği yerlerde de söz israfına gidilmez. Rummani’nin belirttiğine göre "Anlamı uygun ve güzel lafızla zihinlere ulaştırmak" demek olan ve üst, orta ve alt tabakaları bulunan belagatın en yüksek derecesini Kur’an’ın belagatı oluşturur. Bu bakımdan Kur’an’ın, hem Arapların hem Arap olmayanların benzerini ortaya koyamayacakları bir i‘caz özelliği vardır." (Rummani, Nüket fî İ'cazi'l-Kur’an, s. 69-70) Kur’an'a objektif yaklaşan oryantalistler de Kur’an'ın bu üslup ve edebi yönünü övmüşlerdir: "Mekkeliler hâlâ ondan mucize istiyorlardı ve Hz. Muhammed (sav), dikkate değer bir cesaretle ve kendinden eminlikle misyonunun teyidi olarak Kur’an'ın kendisine başvurdu. Tüm Araplar gibi onlar da lisan ve konuşma sanatında uzmandılar. Eğer Kur’an onun kendi yazması olsaydı, diğer kişiler onunla rekabet edebilirdi. Bırakalım onun gibi on ayet yazsınlar. Eğer yazamazlarsa (ki kesinlikle yazamazlar) o zaman Kur’an'ı açık bir mucize olarak kabul etsinler." (Oxford Üniversitesi'nden Arap dili uzmanlarından Hamilton Gibb, Arabic Literature an

Introduction; Mohammedanism, p.33) “Kur’an Cebrail tarafından Hz. Muhammed (sav)’e iletilmiş, kelimesi kelimesine Allah’ın bir vahyidir. Kendisi ve Allah’ın peygamberi Hz. Muhammed (sav)’in doğruluğunu teyit eden bir mucizedir. Mucizevi niteliği kısmen tarzında yatar -o kadar mükemmel ve yücedir ki hiçbir insan ve cin en kısa suresiyle kıyaslanabilecek tek bir sure yazamaz- kısmen de öğretisinin içeriğinde, gelecek hakkındaki bilgilerinde ve Hz. Muhammed (sav)’in asla kendi kendine elde edemeyeceği bilgilerin olağanüstü derecede doğruluğunda yatar.” (Dorman Harry Gaylord, Towards Understanding Islam, p. 3) “Kur’an dili içerdiği lafızları, lafızların harflerinin kulağa hoş gelecek tarzda birbirleriyle uyumlu sıralanışı, bu lafızların cümle içerisindeki dizilişi, muhatabını adeta büyüleyici bir atmosfer iklimine cezp etmektedir. Yani, onun edebi ahengi muhatabını adeta büyüleyecek tarzdadır. Öyle büyüleyicidir ki, Arap belagatında otorite sayılan düşmanları dahi, onun karşısında teslimiyetlerini itiraf etmişlerdir.” (Naish John, The Wisdom of the Qur’an, Preface, p.VIII) “Misyonunun gerçekliğinin bir kanıtı olarak ne zaman Hz. Muhammed (sav)'ten bir mucize istense, O, Kur’an'ın İlahi kaynağının bir kanıtı olarak Kur’an ifadelerini ve kıyaslanamaz üstünlüğünü kullanmıştır. Aslında Müslüman olmayan kişiler için bile hiçbir şey onun anlaşılır bir bütünlüğe ve kavrayıcı bir tokluğa sahip dilinden daha harika değildir. Gösterişli ahenklerle dolu seslerin bolluğu ve olağanüstü ritimler, en düşmanca ve kuşkuyla yaklaşan kişilerin değişmesinde önemli olmuştur." (Paul Casanova, L'Enseignement de I'Arabe au College de France) “Arapça Kur’an’a ‘aşina olan herkes’ bu dini kitabın güzelliğini övmede hemfikirdir. Biçimindeki ihtişam o kadar üstündür ki, herhangi bir Avrupa lisanına tercüme edildiğinde gerektiği gibi takdir edilemeyebilir.” (Edward Montet, Traduction Francaise du Coran, Kur’an'ın Fransızca Tercümesi) "Orijinal Arapçası ile Kur’an insanı harekete geçiren bir güzelliğe ve cazibeye sahiptir. Özlü ve üstün stili, genellikle kafiyeli olan, birden çok anlamlar içeren kısa cümleleri, kelime kelime tercümesinde ifade edilmesi son derece zor olan anlamlı bir etkiye ve patlayıcı bir enerjiye sahiptir." (John Naish, The Wisdom of the Qur'an) "Kur’an evrensel olarak, Arapların en asil ve kibarı olan Kureyş lehçesinde, en güzel ve ‘saf bir dille’ yazılmıştır. Kur’an'ın stili güzel ve akıcıdır ve birçok yerde özellikle de Allah'ın haşmeti ve nitelikleri tarif edildiği zamanlar yüce ve görkemlidir. O kadar başarılıdır ve dinleyicileri o kadar hayrete düşürür ki, bazı muhalifleri bunun bir büyücülük ve sihir etkisi olduğunu düşünmüşlerdir." (George Sale, The Koran: The Preliminary Discourse) "Kur’an, gerçekliğin, hikmetin ve üslup sadeliğinin mucizesidir." (Aziz Bosworth Smith, Mohammed and Mohammadanism) “Kur’an, elimize her aldığımızda kısa bir süre içinde bizi cezbeden, hayretler içinde bırakan ve en sonunda önünde eğilecek kadar hayran bırakan bir eserdir. Kur’an'ın üslubu, içeriği ve amacına uygun olarak çok kuvvetli, yüce ve muhteşemdir. Bu kitap tüm çağlar boyunca en etkili kitap olarak kalacaktır. (Goethe'den alıntı: T. P. Hughes'un Dictionary of Islam) "Kur’an seçkin güzellikte bir kafiyeye ve kulağı büyüleyen bir ahenge sahiptir. Gerçekte, hem şiir hem nesirde engin ve verimli olan Arap edebiyatı içinde onunla kıyaslanacak hiçbir şey yoktur." (Alfred Guillaume, Islam) Maxime Rodinson da “Hz. Muhammed'in belagat ve fesahat de son derece ileri olan Araplara hiç bilmedikleri yeni bir edebi üslup ile meydan okuduğunu” söylemektedir. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 197) "Arapça Kur’an'ın yüce belagatini zayıf da olsa yansıtacak bir şeyler üretme girişimim, mesajın kendisinin yanı sıra, kompleks ve zengin kafiyeleriyle çeşitlenmiş insanlığın en büyük edebi başyapıtı olan Kur’an'ın karşısında sönük kaldı. Muhteşem şekilde süslenmiş orijinaliyle kıyaslandığında (meallerin) donuk ve düz seslere sahip olması şaşırtıcı değildir." (Arthur J. Arberry, The Koran Interpreted, Açıklamalı Kur’an) “Taha Hüseyin'in dediği gibi, "Kur'an ne şiir, ne de düz yazıdır. O sadece Kur'an'dır." Kur'an'da icaz, iltifat, nida, teşbih... gibi daha pek çok özellikler onun üslup özelliğidir.” (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 160)

“Ben-Biz, Sen, O” ifadelerinin geçişi

“Allah Kur'an'da niçin ‘Biz’ diyor? Nasıl ki Türkçede siz ifadesi bir saygı manası içeriyorsa, Allah'ın ‘Biz’ ifadesinde de azametine vurgu vardır. Allah (cc) zatından bahsettiği ayetlerde ise

'ben' buyurmaktadır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 159) Arapçanın dil özelliği olarak ve hatta başka dillerde de azamet, yücelik ifadesi olarak bazen bir kişi için, birinci çoğul şahıs olan "Biz" ifadesi kullanılır. 'Nûnu'l-azame' denilen ve Arapçada azamet cem'i olan "nun" zamirin kullanılmasına Arap dili-belagatinde çok sık rastlanır. Bu üslup, 'işi yapanın büyüklüğüne, yapılan işin önemine, sebeplik yönünden söz konusu icraatlarda çok vasıtaların rol oynamasına, Allah'ın onlara değer vermesine' işaret eder. (kuran-ikerim.org/allahin-biz-zamirini-kullanmasi) Bu ifadeden maksat 'çokluk değil, güç ve kudretin büyüklüğünü' belirtmektir. Fakat Allah'tan birinci tekil şahıs yerine birinci çoğul şahıs (ben yerine biz) kullanılıp ve istisnai olarak azametini ifade için "siz" ifadesi geçse de Allah'tan üçüncü şahıs olarak bahsedildiğinde hep üçüncü tekil "O" zamiri kullanılır, hiçbir zaman üçüncü çoğul şahıs "Onlar" ifadesi kullanılmaz. Çünkü O Allah (cc) tek ve bir olandır.

Kur'an'da aynı ayette "Sen, O" ifadelerinin geçmesi

Kur'an-ı Kerim'de Cenab-ı Hakk'ın birliği, zatında, fiillerinde ve sıfatlarında ortağı olmadığını açıklayan birçok ayet (Bakara, 163, 255; Ali İmran, 2, 6, 18; Maide, 73; En'am, 102; İsra, 42; Mü'minun, 91; Kasas, 70; Saffat, 4; Zuhruf, 84; Duhan, 8; Haşr, 22-23; İhlas,1 vs.) bulunmaktadır. İslam'ı diğer dinlerden ayıran en belirgin özelliği tevhid -Allah'ın tek ve bir olduğu- inancıdır. (Mehmet Görmez, Hz. Peygamber Tevhid ve Vahdet, s. 10; ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/islam) Bu temek özellik ortada iken Allah (cc) kendisi için "O, biz" gibi ifadeleri kullanıyorsa, bunun temelinde Arap dili ve edebiyatının özelliklerini aramak gerekmektedir. Arap dilinde 'iltifat üslubu' ile zaman zaman şahıs zamirlerinde değişiklik yapılır. Bu sanatla ayetlerde, mesela üçüncü tekil şahıstan birinci çoğul şahsa geçerek, "O şöyle yaptı." dedikten hemen sonra, "Biz şöyle takdir ettik." gibi bir cümle kullanılabilir. Bu Arap dilindeki sanatsal içerikli ifadelerin bolca kullanılmasının doğal bir sonucudur. Edebi bir dille Arapça indirilen (Şuara, 192-195; Ta-Ha, 113; Zümer, 28; Fussilet, 3; Nahl, 103) Kur'an'da, aynı ayette Allah'u Teâlâ hakkında üçüncü tekil şahıs (O) ile birinci çoğul şahıs (Biz) ifadelerinin kullanımına dair birçok örneği bulunmaktadır: "Sizi bir tek candan yaratan O'dur. Biz ayetlerimizi anlayan kimseler için açıkça bildirdik." (En'am, 98) "Gökten bir ölçüye göre su indiren de O'dur. Biz onunla ölü bir ülkeye hayat veririz. İşte siz de mezarlarınızdan öyle çıkarılacaksınız." (Zuhruf, 11; Ayrıca Taha, 53, 134, Neml, 60, Lokman, 10, En'am 5, 38, 99, 106; Fatır, 27 vd.) "Huve/o" zamiri Kur'an'da Allah'ın mutlak bir varlık olduğunu gösterir. İhlas suresinin başında yer alan "Kul Huve"de olduğu gibi. Daha önce Allah adı geçmediği halde, 'O' zamiri doğrudan Mutlak varlık olan Allah'ı ifade eder. Çünkü tüm kainatta gerçek rızık veren, koruyan, ilah olan O'dur! Bütün "O"lar, gerçek manada bir tek "O"ya işaret eder. Kainattaki her şey O'nun isim ve sıfatlarının birer yansımasıdır. Kur'an çok renkli, insanı bıktırmayan mucizeli üslup özelliklere sahiptir. Kur'an insanların alışageldikleri belli bir üslubu takip etmez. Olayları farklı zaman kipleriyle, kişileri farklı kiplerle anar. Örneğin Yüce Allah kendinden bahsederken bazen "Allah", "Rahman" gibi isimlerini kullanırken bazen zamirlerle "Ben", bazen "O", bazen de mühim hadise ve kıyamet gibi inkılaplara gücünün yeteceğini ifade etmek için azamet ifadesi olarak "Biz" zamirini kullanır. Kur'an'da ayetlerin öncesi ve sonrasına (siyak-sibak), konuya (makam) göre bazen gayb (üçüncü tekil şahıs) bazen muhatap kipiyle konuşulur. Örneğin, Fatiha suresinin ilk ayetlerinde gayb (o, üçüncü tekil şahıs) kipiyle Allah övüldükten sonra 'iyyake' ifadesiyle birden muhatap (sen) kipine geçilir. Yüce Allah adeta karşısındaymış gibi O'na yalvarıp dua edilir. Bu Kur'an'ın üslubudur. Kur'an'ı anlamak isteyen bu üslubunu kabul edip bu metottan hareketle mesajını anlamaya çalışmalıdır. Bu üslubun kullanılma nedeni, Allah'ın insan zihninde kişileştirilemeyeceği gerçeğinde yatmaktadır. Yani hiçbir şahıs zamiri, kişi zamiri onun gerçek varlığına işaret edemez." Efendimizin döneminde de bu üslup edebi eserlerde bolca kullanıldığı için hiç bir müşrik bu ifadelere itirazda bulunmamış, Kur'an'da Allah'ın birliğine aykırı ayet bulunduğunu ima ile bile olsa iddia etmemiştir. Çünkü onlar bu dilbilgisi

kurallarını biliyor ve doğal karşılıyorlardı. Allah'ın birliğine itirazları olsa da, Arap dilinin özelliklerini bildikleri için bu ayetleri itiraz için kullanmak akıllarına bile gelmemiştir.

Kur'an'da biz ifadesinin kullanılması

Allah'ın bizatihi kendisi ile ilgili ayetlerin hem hitap şeklinde hem de fiil sığası/kipinde tekil şahıs kullanılmaktadır. 'Tevhid, ibadet ve ihlas' gibi konularda Allah (cc) hiçbir vasıtayı asla kabul etmemektedir. Mesela, "Ben cinleri ve insanları sırf beni tanıyıp yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım." (Zariyat, 56; Bakara, 186; Taha, 14 vd.) ayetinde olduğu gibi. Ama Allah (cc) icraatlarına bazen yarattıklarını perde yapmak suretiyle, onlara 'değer verdiğini' göstermek için biz ifadesini Kur'an'da kullanmıştır. Mesela Bakara suresinde "Bir halife yaratacağım" (Bakara, 30) dedikten sonra 'kulna: dedik' (Bakara, 35) buyurmaktadır. Allah azze ve celle yaratma fiilinin yalnız kendisinin olduğundan, yaratmada hiçbir sebep, hiçbir vasıta bulunmadığından "Ben yarattım" dedikten sonra 35. ayette "dedik" ifadesini kullanır. Cenab-ı Allah'ın kelamını (ayetlerini) insanlara tebliğde vahiy meleği, peygamber gibi vasıtalar söz konusu olduğundan, Cenab-ı Allah burada cemi sığasıyla "Biz dedik" ifadesini kullanmıştır. Aynı şeyi Hicr, 9. ayette de görürüz: "Hiç şüphe yok ki o zikri (Kur'an'ı) Biz indirdik." Allah (cc) Kur'an'ın sahibidir, bu sözün tek sahibi O'dur. Fakat bu kelamı Cebrail (as) ile göndermiştir. Muhatap Peygamber Efendimizdir. İşte bu vasıtalara verdiği değeri ifade için ayette "Biz" ifadesi kullanılmıştır. "Biz sana aşikar bir zafer ihsan ettik." Fetih suresi 1. ayetteki biz zamiri de, müminlere verdiği değeri ifade etmektedir. Alusi bu konuda şöyle demektedir: "Allah'u Teâlâ'nın azamet cem'i ile zaferi kendisine isnad ettikten sonra affetme işini ismi azam olan Allah lafzı celiline isnad etmesi şuna işaret edebilir: Mağfiret etmede hiçbir sebebin müdahele durumu yoktur. Ama Allah zaferi bazı vasıtaları kullanarak verir." (Ruhu'l-Meani, Fetih suresi, 1-2 tefsiri, XXVI/91) Biz kelimesi ayrıca te'kid/pekiştirme için de kullanılır: "Ahirette Allah nezdinde olan nimet, eğer bilirseniz, sizin için elbette daha hayırlıdır. Sizin elinizdekiler tükenir ama Allah'ın elinde olanlar bakidir. Biz sabredenleri, işledikleri en güzel işleri esas alarak ödüllendirecek, kötülüklerini bağışlayacağız." (Nahl, 95-96) Alusi bu ayeti şöyle açıklamıştır: "ve lenecziyennehüm (ödüllendireceğiz) ifadesinde üçüncü tekil şahıstan birinci çoğul şahsa geçilmesi, "Ahirette Allah nezdinde olan nimet, eğer bilirseniz sizin için elbette daha hayırlıdır" cümlesinde yer alan sözü pekiştirme için olup sözünde durmanın önemini hatırlatmak amacına yöneliktir." (Ruhu'l-Meani, Nahl suresi, 95-96 tefsiri, XIV/225) Özetle, "Kur'an'da 'iltifat sanatı' vardır. Bu Arap belagat ilmin de olan bir üsluptur. İltifat ile sayılarda, muhatapta, zamanda, halde, zamir yerini isim kullanılması gibi çeşitli yerlerde, metinde değişikliklere gidilir. Vurgu yapmak, metnin özelliğini yükseltmek, azamet, kudret, samimiyet vurgulamak gibi amaçlar için bu yöntem kullanılır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 334) Kur'an'da, Allah için "Rububiyetini (evrendeki her şeyi yaratıp düzenleyen, eğiten, terbiye edeni) ve vahdaniyetini (tek yaratan ve yöneten olduğunu) ifade eden lafızlar çoğul değil tekil olarak gelir. Allah varlıkları şereflendirmek ve onurlandırmak için 'ben yerine biz' kullanır. Kur'an'ı Biz indirdik" (Hicr, 9) Çünkü Kur'an'ın nüzulünde Cibril görevlendirilmiştir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 100-101) Allah (cc)

Allah (cc) "Zatından bahsettiği ayetlerde 'ben' buyurmaktadır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 159) Zaten, "Başka dillerde de, yüceltmek, büyüklemek, tazim etmek için bir kişi hakkında çoğul ifadesi kullanılır. Türkçede de, 'Hoş geldiniz." ifadesi bir kişi için rahatlıkla kullanılmaktadır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 223) "Allah kendisi için, 'Ben, biz, O' olarak hitap etmekte ve bu zamirler sık sık yan yana da gelmektedir: "O tek ilahtır, bu yüzden benden korkun." (Nahl, 51) Aslında tam biz Allah'ı kullanışlı bir kavrama indirgeme arzusuyla bir tanım içerisine hapsetmeye hazırlandığımız da, O bizi böylece engellemektedir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 153)

Kur'an'ın aslı yakıldı mı?

Kişisel olarak 1990 yılında bir akrabam vasıtası ile 'ilk' karşılaştığım ateist itham, 'Kur'an'ın aslının yakıldığı, dolayısı ile orijinalliğinin kalmadığı' iddiası idi. Oryantalist ve ateistlerin, birçok noktada olduğu gibi burada da ortak iddiaları özetle şu şekildedir: "Muhammed döneminde Kur'an yazılmamıştır. Ebu Bekir'in kitap haline getirdiği Mushaf, Osman döneminde yakılmıştır. Aslı yakıldığına göre, kopyalananların bozulmadığını kim iddia edebilir?" Ayrıca toplama esnasındaki bazı rivayetlerden hareketlerle de ithamlarına destek bulmaya çalışmışlardır. Şimdi sıra ile iddia ve cevaplara geçelim:

"Kur'an, Cebrail Aleyhisselam vasıtasıyla Muhammed aleyhisselam'a nazil olmuş ve derhal yazılarak ezberlenmiş, Müslümanlar tarafından namazlarda, Ramazan ayında ezberden okunmuş vahyin ifadesidir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 15) Cebrail (a.s) vasıtasıyla, Allah'tan gelen ayetleri Hz. Muhammed hemen ezberler (Müzzemmil 1-4; Sabuni, Kur'an İlimleri, s. 62-63; Ebu Şehbe, Sünnet müdafaası, s. 236; Subhi es-Salih, Mebahis-u fi Ulumi'l-Kur'an, Kur'an İlimleri s. 57) sonra da bu ayetleri hem ashabına yazdırır (Tahir el-Cezairi, et-Tıbyan, Beyrut, 1412, s.101; Ebu Şame el-Maqdisi, Kitabu'l-Murşidi'l-Weciz, s. 44; Heysemi, Mecma-uz Zevaid, I/152; IX/63; Askalani, Feth-ul Bari IX/19; Kesir, Bidayet-u ven Nihaye, VII/340; Dr. Sağir, Tarih-ul Kur'an, s.85-87; Zerkeşi, Burhan, I/238, 256; Ali b.Bürhanü'd-Din el-Halebi, es-Siretü'l-Halebiyye, III/326; Muhammed Hamidullah, Kur'an-ı Kerim tarihi, s. 43) ve ezberlettirirdi. (Buhari, VI/236; İbn Mace, Sünen, I/77; Tirmizi, Sünen, V/171, 173; Dr. Subhi es-Salih, Mebahis-u fi Ulumi'l-Kur'an, el-Faslu'l-Evvel, Cem'u'l-Kur'an ve Kitâbetühü, s. 67; el-Ayni, Umdetu'l-Kari fi Şerh-i Sahihi'l-Buhari, IX/338; Muhyiddin Nevevi, Riyazü's-Salihin, II/257–258; ez-Zebidi, Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, XI/242; Hamidullah, Rasulullah Muhammed s. 19; Mecme-ul Beyan, I/16; Sahih-i Buhari, III/149; Müstedrek-ul Hakim; Mecme-uz Zevaid, VII/159-165) "Bu konuda kadın erkek ayırımı yapılmazdı." (Hamidullah, Rasulullah Muhammed s. 195) Böylece daha "Peygamber hayatta iken kadın erkek birçok sahabe Kur'an'ın tamamını ezberlemişti." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 136) "Yüce peygamberin vayh aldığı bütün sözleri, katipler tarafından hemen yazılırdı. Ayetler vahiy katiplerince yazıldıktan sonra bunlar sahabeler arasında yayımlanır, pek çoğu da ezberlerdi. Kur'an'ın yazıldığı sayfalar, bir sandık içinde saklanırdı." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 39, 40) Ayetler yazılınca Efendimiz, "yazdıklarınızı çoğaltın ve müminlere dağıtın" buyururdu. (Doç. Dr. Hayrettin Öztürk, Hazreti Peygamber (as) Döneminde Kur'an Ayetlerinin ve Surelerinin Tespit ve Tertibi Hakkında Bir Değerlendirme, s. 217) "Kur'an 'hem ezberden okunmuş hem de vahiy katiplerince yazılmıştır.' İncil'lerin sahip olmadığı bu 'iki yönlü muhafaza' usulüne Kur'an daha başlangıçta sahip idi. Metinleri ezberden okuma işi, okuyucuların birbirlerini kontrol edebilmeleri bakımından büyük bir avantaj sağlıyordu. Kur'an metninin yazı ve hafıza vasıtasıyla 'çift muhafaza' metodu, değerli bir metod olarak kendini göstermiştir. Kur'an'ın Muhammed'in sağlığında yazıya geçirildiğini Kur'an'ın kendisi zaten haber vermektedir. Peygamberin hicretten çok önce, o zamana kadar nazil olmuş metinleri yazıya geçirdiğine, 'hicretten önce' nazil olan şu iki sure işaret etmektedir: Abese, 15-16: "Kur'an, yazıcıların ellerindeki tertemiz ayetlerdir. Kur'an arıtılmış sahifelerdendir yazıcıların ellerinde." Furkan, 5. ayet: "Kur'an'ı başkasına 'yazdırıyor.' dediler." (Ayrıca, Beyyine, 2; Hud, 13; Bakara, 23) Evet, böylece "Kur'an'ın Hz. Muhammed'in sağlığında yazıya geçirildiğini Kur'an'ın kendisi de haber vermektedir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 209, 212-213) "Kur'an Müslümanlarca hem ezberlenmiş ve hem de Muhammed'in sağlığında yazıyla tespit edilmiştir. Sıhhat/doğruluk açısından Kur'an'ın hiçbir sorunu yoktur." (Bucaille, s. 389) "Kur'an-ı Kerim 'ilk indiği andan itibaren' Mekke devrinde yazılmaya başlanmıştır. Richard Bell, "Kur'an Ebu Bekir döneminde toplanmaya başlandığın da 'tamamen' yazılı formdaydı." (Bell, The Quran, s. VI) tespitini yapmaktadır. Yine Hz. Ömer'in Müslüman olması da, Taha suresinin 'yazılı olduğu sahifeleri' okuması ile gerçekleşmiştir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 111) "Ashab tarafından ezberlenen ve koyun derisi parçalarına ya da mevcut diğer şeylere kaydedilecek olan vahiyler, Efendimizin ömrümün sonuna kadar yazılmaya devam edilmiştir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 199) Ayrıca "Kur'an'ın çoklu okumalara izin vererek çağlar boyunca güncelliğini korumuş olması da başlı başına hayranlık uyandıran bir edebi başarıdır." (Dr. Adrien Chauvet, Kur'an'ın Kozmografik Okumaları, s. 31; https://ajis.org/index.php/ajiss/article/view/3175) "Mekke'de nazil olan ayetler Mekke'de yazıya

geçirilmiştir. Rafi Bin Malik el-Ensari, Akabe biatına katıldığında peygamber aleyhisselam o zamana kadar nazil olan tüm ayetleri yazılı olarak ona vermiştir.” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 126) “Kur'an-ı Kerim daha ilk anlardan itibaren yazı ile tespit edilmiştir. Hz. Ömer'in Müslüman olması, Peygamberimizin, 'Kur'an dışında benden başka bir şey yazmayın, yazdıysanız imha edin' hadisi buna delildir. Nöldeke bile, 622 yılından evvel Kur'an'ın yazılmış kısımlarının olduğunu kabul etmektedir. (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 64) Zaten, "Nazil olan her ayeti Müslümanlara okuyor, hemen ezberleniyor ve adeta bu konuda yarışıyorlardı. Kur’an’ın yazılı belgeleri ise Nebi (as)’in evine konuluyordu. Peygamberimiz (sav) vefat edene kadar tüm bu yazılı belgeler orada muhafaza edilmiştir." (Selahattin Sönmezsoy, Kur’an ve Oryantalistler s. 167) Sonuç itibari ile “Peygamber döneminde Kur’an'ın tamamı yazılmış” (Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 127; Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 24) ve “Allah'tan nazil olduğu gibi değişmeden korunmuş, Müslümanlarca ezberlenmiş ve Muhammed'in sağlığında yazıyla tespit edilmiştir. Kur'an, çelişkilerden masum olduğu gibi, çağdaş bilim verileri ile de bağdaşmaktadır.” (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 389, 390) “Namazlarda okunması gerektiği için her Müslüman Kur'an'dan birkaç ayet veya sureyi ezberlemiş idi. Peygamberimizin teşvikleri de bu gayreti arttırmıştır.” (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 66) “Gecenin karanlığında, ashabın meskenlerinin yanından geçenler, arı kovanı uğultusu gibi Kur’an sesi işitirlerdi.” (Zerkani, Menahil-ul İrfan, I/234, 308; Müsned-i Ahmed, V/324) “Müslümanlardan kim daha çok Kur’an’ı öğrenir veya diğerlerinden daha çok okursa onlar için namaz kıldırıp, önderlik edeceği de kararlaştırılırdı. (İbni Sa’d, Tabakat-ul Kübra, IIX/89; Belazuri, Ensab-ul Eşraf, I/264; Safedi, Keşf-ul Estar, II/266; Mecma-uz Zevaid, V/255) Zaten “Her gün, günde beş kere namazda okunan ve ona göre hayatını tanzim eden Müslümanların Kur’an'dan bir şeyi unutabilmesi” imkansızdır! (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 121) Görüldüğü gibi Kur’an indiği andan itibaren belli bir zümre veya din adamlarına ait bir kitap olmayıp tüm toplum tarafından hemen ezberlenen, namazlarda okunan ve hükümleri hayata aktarılan, toplumca özümsenen ve hayatla içiçe bir kitap olmuştur. O Kur’an ki, sahabe mallarını ve canlarını onun yolunda feda etmiştir. (Tevbe, 88; Reşit Özer, Sahabe Tefsirinin Bilgi ve Kaynak Değeri, Darulhadis İslami Araştırmalar Dergisi 3, Aralık 2022, s. 137; Kerim Buladı, Sahabenin Kur’an Ahkâmının Tatbikindeki Coşkusu, Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Yıl 3, Cilt 3, Sayı 1, Bahar 2017, s. 71) Sahabe sadece ezberleyip yazmamış aynı zamanda Efendimizin de teşviki ile (Kastalani, İrşadü’s-sari li Şerh-i Sahihi’l-Buhari, IV/88; Muhyiddin Nevevi, Riyazü’s-Salihin, II/253) o Kur’an’ı hayatlarının her anına aktarıp onunla yatıp kalkmış, üzerinde fikir alışverişlerinde bulunmuş, birbirlerine öğretmiş (Musa Carullah, Tarihu’l-Kur’an ve’l-Mesahif, s. 21; Muhammed Abdul Azim Zurkani, Menahilü’l-İrfan fi Ulumi’l-Kur’an, I/241) ve onu hayatlarında tatbik edip yaşamışlardır! (İbnü’l-Enbari, Kitabu İzahi’l-Vakf, I/23; Muvatta’, Kur’an, 4; İbn-i Şebbe, Tarihu’l-Medîne, s. 7; İbn-i Kuteybe, Te’vilü Müşkili’l-Kur’an, s. 51; Darimi, Sünen, I/135; İbn-i Hişam, II/43-46; Ebu Nuaym, Delailü’n-Nübüvve, I/307; Heysemi, VI/41; Zehebi, Siyer, I/182; İbn-i Sad, VI/3; Hâkim, II/300, 3083; Mehmet Sürmeli, Sahabenin Kur'an Anlayışı, s.l17; Heysemi, Mecmaʿu'z-zevaid, I/165'den naklen; Dr. Subhi es-Salih, Mebâhis-u fi Ulumi’l-Kur’an, s. 68) 13 gün süren hastalığının (Belazuri, I/657) ardından, “Resullullah son vahiyden seksen bir gün sonra vefat etmiştir.” (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 113) Bu nedenle Efendimiz zamanında Kur’an yazılı ve ezber olarak tamamen korunma altına alınmış olmasına rağmen iki kapak arasında bir kitap haline getirilememiştir. Ama “Kur’an-ı Kerim metni Hz. Ebu Bekir zamanında, Allah Resul’ünün vefatından yaklaşık altı ay sonra iki kapak arasına alınmak sureti ile korunmaya alınmıştır.” (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 33) Hz. Ebu Bekir, ashaptan sika (güvenilir) ve zabt (ezber) ile meşhur olan hafızları Hz. Ömer’in evinde toplamış ve ayetleri toplama işinin nasıl olacağı ve bunu kimlerin yapacağı hususunu istişare etmiş ve istişare sonucu bir hafızlar komisyonu kurdurmuş ve başkanlığına da Zeyd b. Sabit’i getirmiştir. (Zencani, Tarih-ul Kur’an, s. 39-40; el- İtkan, I/50; İbn-i Kutaybe, el- Maarif, s.260) “Zeyd bin Sabit peygamber zamanında Kur'an'ı tamamen ezberlemiş idi.” (Ahmed, Müsned, I/ 379, 389, 405) Ayrıca Peygamber Efendimizin vefat edeceği yıl Resulullah Kur’an’ı Cebrail’e nasıl arz etmiş ise Zeyd de yazdığı bütün ayetleri Hz. Peygambere arz eylemiş, böylece ‘arza-i ahire’yi yani son arzolunanı yazmıştı. (Tecrid-i Sarih Tercemesi, VIII/317-318) “Biz Resulullah’ın huzurunda Kur’an’ı bir araya toplardık.” (Müstedrek-ul Hakim, XI/611 ve 129, Zerkeşi, Burhan, I/237,256,235; Suyuti, İtkan, I/57, 60; Müsned-i Ahmed, V/185) diyen “Zeyd bin Sabit, Medine'de devamlı olarak vahiy katipliği yapmıştır. Yani Zeyd bin Sabit hem vahiy katibi, hem hafız, hem de Hz. Peygamberin son okumalarında yanında bulunmuş birisi olduğu için Kur'an

toplama işinde başkanlık kendisine verilmiştir." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 53, 70) Hz. Ebubekir, Zeyd'e, hafızasına asla güvenmemesini, her ayet için iki delil olmak üzere, iki şahıstan 'yazılı nüsha' aramasını da emretmiştir. (Ebu Davud, Ulumu'l-Kur'an, s.901; Cezairi, et-Tıbyan, s.100; Sabuni, et-Tıbyan fi Ulumi'l-Kur'an, I/77) Kendilerinde Kur'an'dan yazılı parça bulunan herkesin bunları Zeyd'e getirmesi şehirde ilan edilmiş, Hz. Ömer de şahitlerin ellerindeki nüshaların, Hz. Peygamber tarafından kontrol edilmiş olup olmadığını yeminle tahkik ve tevsik etmiştir. Zaten Zeyd, vazifeyi ilk kabulü sırasında Hz. Ömer'in kendisine yardımını şart koşmuş, o da ciddi bir şekilde yardım etmiştir. (Suyuti, Itkan, I/73) Süreç boyunca "Zeyd, iki şahidden aşağısını kabul etmiyordu. Bu iki şahitten maksad, hıfz (ezber) ve kitabet (yazı)dır. Bütün bunlardan gaye de yalnız ezbere dayanmayıp, bizzat Resulullah'ın huzurunda 'yazıldığını görme' zorunluluğudur." (Fethu'l-Bari, IX/12; M. Hamidullah, Kur'an-ı Kerim Tarihi, s. 50) Zeyd, "Kur'an ayetlerine en çok vakıf olan kişileri toplamış ve getirilen ayetlerin Peygamber nezaretinde yazılmış olduğuna en az iki şahit bulundurmuştur." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 172) Tüm ayetler tek tek yazılı ve ezber yolu ile belgelenmiş, delillendirilmiş ve kayda alınmıştır. (Askalani, Fethu'l-Bari s.92; Hamidullah, Rasulullah Muhammed s. 198) Hz. Zeyd Kur'an'ı toplarken de "Kur'an'ın cem edilme sürecinde sadece hafızalarına ve kendi mushaflarına itimat etmemiş, bilakis toplu bir çalışma ile bunu gerçekleştirmiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 286) "Eğer toplama işi ezbere dayansaydı, Zeyd'in kendisi zaten hafız olduğu için başkalarına başvurmasına gerek kalmazdı." (Buhari, Fedailül Kur'an, no: 4986-88, s. 922) Sadece Uhud savaşından 4 ay sonra Bi'ri Maune'de 40 veya 70 hafızın şehit edilmesi, (Buhari, Magazi, 28; Müslim, Mesacid, 297) Resulullah'ın vefatından bir kaç ay sonra sadece Yemame savaşında 400-500 civarında hafız sahabenin şehit olması, (Ali Aksu, Hz. Ebu Bekir, Kasım Şulul, Hz. Ebu Bekir Döneminde Cem'ü'l-Kur'an, s. 122, Vakidi'den naklen; DİA, Müseylimetü'l-Kezzab maddesi) hadiseleri bile Efendimiz dönemindeki hafızların sayısı hakkında bir bilgi vermesi açısından önemlidir. İşte bu kadar hafızın içinde "Komisyon başkanı "Zeyd başka hafızlarla da yetinmeyip, her ayet hakkında 'mukabele görmüş' iki yazılı şahit aramıştır." (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 114) Sahabelerden 24 kişinin, Peygamberin zamanında Kur'an'ı bir araya topladığı rivayet edilmektedir. (Zencani, Tarih-ul Kur'an, s.47; Tefsir-i İbn-i Kesir, IV/28; Tarih-u Vasit, s. 102; el-itkan, I/72; Feth-ul Bari I/49; Tabakat-u İbn-i Saad, II/113; Tenzih-i Tarihi Dimeşk, V/448) Cem/Toplama esnasında hafızlar kadar "İki-üç surenin dışında bütün Kur'an'ı topladık" diyen sahabelerin (Sindi'nin Sahih-i Buhari'ye haşiyesi, III/147; Sahih-i Buhari, II/201, III/147; Tabakat-u İbn-i Sad, II/112-113; Cami li Ahkâm-il Kur'an, I/56-57; Suyuti, İtkan, I/70-71; Tefsir-i İbn-i Kesir, IV/28; Fethul Bari IX/49; Tirmizi, Cami-us Sahih, V/666; el-İstiab, el-İsabe'nin haşiyesinde, III/224) mushafları da komisyonda mukayese edilmiştir. Hafızlar ve yazılı mushaflar Hz. Zeyd liderliğindeki, sayısı 5 ile 18 olarak rivayet edilen (Ö.N.Bilmen, Tefsir Tarihi, s.22; Tabakat-u İbn-i Saad, II/112-114; Zerkeşi, el-Burhan, I/241; el-İtkan, I/72; Feth-ul Bari, IX/48; Tehzib-i Tarihi Dimeşk, V/448; Mecma-uz Zevaid, IX/312; Tabakat-u İbn-i Saad, II/113-114; Feth-ul Bari, IX/48, el-İtkan, I/72; Zencani, Tarih-ul Kur'an, s.46; Ebyari, Tarih-il Kur'an, s.95) hafızlar komisyonunca incelenip denetlenmiş ve bundan sonra Kur'an bir kitap haline getirilmiştir. "Kur'an-ı Mübin tamamıyle toplandıktan sonra Hz. Ömer Ashab-ı Kiramı toplamış ve onlara mushafı tek tek okumuştur. Ashab, tamamıyla okunanı tasdik edip onaylamış, içlerinden hiçbir itiraz vaki olmamıştır." (İsmail Hakkı İzmirli, Tarih-i Kur'an, s.11) Daha sonra bu tek ilahi kitap (mushaf) yaklaşık 30 sene annemiz Ümmü Seleme'ye emanet edilmiştir. (Buhari, III/196)

Hz. Zeyd'in "Tevbe Suresinin son iki ayetini Ebu Huzeyme el-Ensari'den başkasının yanında bulamadım." şeklindeki sözü (Buhari, Tefsiru sureti 9/20) gerek oryantalistler ve gerekse ateistlerce farklı şekilde yorumlanmaya çalışılmıştır. Halbuki Zeyd b. Sabit "Tevbe Suresinin son iki ayetini Ebu Huzeyme el-Ensari'den başkasının yanında bulamadım." derken, "yazılı nüsha olarak" bulamadım demek istemiştir. Yoksa sahabeden birçoğu gibi bu ayetleri Hz. Zeyd de ezbere bilmekte idi. Ama kurallar gereği bu iki ayeti de yazılı bir belge bulmadan yazamıyordu. 'Yazılı olarak Huzeyme'nin yanında bulunca' bu iki ayette resmiyet kazanmış olur. (Elmalılı, Hak Dîni, III, 2654-2655) Yoksa zaten hafızların ezberinde ve namazlarda okunan bu ayetlerin yine de aranması Hz. Zeyd'in bir gevşekliğinin değil, ciddiyet ve gayretinin işaretidir. Zeyd gibi ayetleri ezberlemiş hafızlar, Tevbe Suresi'nin son ayetini kesinlikle bildikleri halde ancak belgelenmesi için 'şahitli yazılı belge' aramış ve bulunca mushafa eklemişlerdir! Zaten dikkat

edilirse bu iddiada bulunan ateistler bile, 'bilinen bir ayetin araştırıldığını' itiraf etmektedirler! Yoksa tesadüfen ele geçmiş bir yazının derlenmesi söz konusu değildir. Nitekim söz konusu ayet de bir sahabenin yanında 'yazılı olarak' bulunarak belgelenmiş ve mushafa alınmıştır. Ayrıca şu hususun altını özellikle çizmek gerekir, 'Hz. Zeyd'in başkanlığındaki komisyon üyelerinin her biri ayrı ayrı mushafı cem etmişlerdi.' Yani her birinin bir mushafı vardı ve daha sonra bu mushaflardan da tek mushafa ulaşılmıştır. Hz. Zeyd bu komisyondaki üyelerden 'sadece biri' idi ve rivayette de görüldüğü gibi 'sadece Zeyd' bu ayeti 'yazılı olarak' bulmakta zorluk çekmişti!

Ateist bir yazar Suyuti'den alıntı yaparak İbni Ömer'in, "Hiçbiriniz, Kur'an'ın tümünü aldım (elimde bulunduruyorum) demesin. Bilemez ki Kur'an'ın çoğu yok olup gitmiştir. "Ne kadar ortada varsa o kadarını elimde tutuyorum" desin yalnızca" (Suyuti, İtkan, II/32) dediğini iddia etmektedir. Halbuki bu yazar "Suyuti'den aldığı Arapça metinde İbn Ömer'e nisbet edilen sözü, bilerek yanlış çevirmiştir. Kendi çevirisine göre İbn Ömer: "Kur'an'ın çoğu yok olup gitmiştir." Demiş! Halbuki bu Arapça sözün anlamı öyle değildir. Ateist yazarın bu metne yaptığı çeviri tamamen yanlıştır. Çünkü yüklemi baştan olumsuz alarak "Hiçbiriniz, Kur'an'ın tümünü aldım demesin" şeklinde çevirmiştir. Oysa yüklem olumsuz değil, vurgulu olarak olumludur. "Biriniz Kur'an'ın tamamını aldım (elimdedir) diyor." şeklindedir. Devamı "Bilemez ki Kur'an'ın çoğu yok olup gitmiştir" şeklindeki çeviri de yanlıştır. Doğrusu: "Tamamını nereden bilecek? Bundan birçok Kur'an (ayetinin hükmü) gitmiştir." İbn Ömer bu sözüyle, Kur'an'ın birçok ayetinin neshedildiğini anlatmaktadır. Ateist yazarın çevirisi ile İbn Ömer'in sözü arasında büyük fark vardır. Çünkü "Kur'an'ın çoğu" ifadesi başka, "Kur'an'dan birçok ayet" ifadesi başkadır. Birinde Kur'an'ın çoğunun kaybolduğu ifade edilirken ikincisinde Kur'an'dan ayetlerin 'neshedildiği' anlatılmak istenmektedir. İşte İbn Ömer'in sözü ikinci türdendir." (Prof. Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu, s.124) Peki nesh nedir? Kur'an, üslubuyla 'tedriciliği yani kolaydan, zora doğru eğitimi' insanlara öğretmektedir. Nesh: Ayetlerin hükümlerinin tedricen/aşamalı olarak uygulama safhasına konmasıdır. Sonraki hüküm gelince önceki ayetin hükmü 'gidiyor' yani ortadan kalkıyor. Ta ki, aynı şartlar yeniden ortaya çıkana dek. Bu konuda en iyi örnek içkinin yasaklanması sürecidir. Aynen Hz. Aişe'nin dediği gibi, "İnsanlar Müslümanlığı kabul ettikten sonra helal ve harama dair ayetler indi. İlk evvel "içki içmeyiniz" tarzında ayet inseydi "içkiyi terk etmeyiz" diyecek yahut ilk evvel "zina etmeyiniz" tarzında ayet inseydi, herkes "zinayı terk etmeyiz" diyecekti." (Buhari, Telifü'l-Kur'an Babı; Ömer Rıza Doğrul, Aişe, İslam Tarihi Ansiklopedisi, I/ 203) Nesh konusunu yukarıda ele alıp açıkladık.

Hz. Osman döneminde İslam coğrafyası genişlediği, çeşitli lehçeler ortaya çıktığı için her bölgeye gönderilmek üzere 'yine Zeyd bin Sabit liderliğinde' bir hafızlar komisyonu kurulmuş ve bu Kur'an hafızları kontrolünde bu tek mushaftan 'kopyalanıp çoğaltarak' Kur'an'ı çoğaltmışlardır. Ve bu şekilde Kur'an Hz. Resul'den itibaren 'hem yazılı hem ezber iki koldan' günümüze dek 'kesintisiz' olarak gelmiştir!

Osman döneminde Müslümanların hakimiyetinde olan topraklar Arabistan'ın sınırlarını aşmıştı. Ana dili Arapça olmayan birçok Müslüman Kur'an'ı Arapça okumakta zorlanıyordu. Ayrıca genişleyen coğrafyada Araplar arası lehçe farklılıkları da ortaya çıkmıştır. Bu farklı okuyuşlar karşılıklı suçlamalara da dönüşebilmekte idi. (Buhari, II /196-19; Ebu Davud, 316/928) Hz. Ebu Bekir, Kur'an'ı toplama esnasında Zeyd'e itimad etmişti, Hz. Osman'da çoğaltma işini yine Hz. Zeyd'e vermiştir." (Bedrüddin Muhammed b. Abdillah ez-Zerkeşi, el-Burhan fi Ulumi'l-Kur'an, I/331) Hz. Osman "Hafsa mushafı"nı annemizden ister. (Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 129) Hz. Osman, Hafsa'daki mushafı getirtip çoğaltmaları için dört kişi görevlendirir: Zeyd, Abdullah ibnu Zübeyr, Said ibnu As, Abdurrahman ibnu Haris. Zeyd dışında üçü Kureyş'lidir. Hz. Osman, ihtilaf ettikleri noktalarda "Kureyş lisanı ile yazmalarını, çünkü Kur'an'ın onların lisanı ile

indiğini" (Buhari, Fezailü'l-Kur'an, 2; Tirmizi, Sünen, Tefsirü'l Kur'an, 10, No. 3104) belirtir. Böylece "Kur'an, Kureyş lehçesine göre yazılır." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 73; Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 128) Çünkü Hz. Osman'ın da dediği gibi, "Kur'an, genel ifadesiyle Arap lisanıyla, özde de Kureyş lisanı ile inmiştir." (Hayrettin Öztürk, Kur'an-ı Kerim'in kıraatinde 7 harf meselesi, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi II (2002), Sayı: 3, s. 98)

Ömer Seyfettin'in "Yeni Lisan" Makalesi

Tasfiye

Bunu nasıl yapmalı? "Dernek"in arkasına takılıp akîm bir irtica doğru, "Buhara-yı Şerif" deki henüz mebnâî bir hayat süren, müthiş bir vukûfsuzluğun, korkunç bir taassubun karanlıkları içinde uyuyan bundan bir düzine asır evvelki günleri yaşayan kavimdaşlarımızın yanına mı gidelim? Bu bir intihârdır. Bu, seri' ateşli toplarımızı, makineli tüfeklerimizi bırakıp yerlerine; düşmanlarımız gelince-kavimdaşlarımız gibi- üzerlerine atacağımız suları kaynatmağa mahsus çay semaverleri koymağa benzer. Hayır. Beş âsırdan beri konuştuğumuz kelimeleri, me'nûs denilen Arabî, Farisî kelimeleri mümkün değil terk edemeyiz. Hele aruzu atıp Mehmed Emin Bey'in hecâî vezinlerini hiçbir şair kabul etmez. Konuştuğumuz lisan, İstanbul Türkçesi en tabiî bir lisandır. Klişe olmuş terkiplerden başka lüzumsuz ziynetler asla mükâlememize girmez. Yazı lisanıyla, konuşma lisanını birleştirirsek edebiyatımızı ihya yahut îcât etmiş olacağız. Maharetimizi, sanatımızı, zekâmızı yalnız beş on kişilik bir edip kümesi takdir etmeyecek, karşımızda anlayan, takdir eden alkışlayan ve mükâfâtını veren bir ekseriyet bulunacak.

Benzer bir durum 20. yüzyılın başlarında ülkemizde de yaşanmış, Ömer Seyfettin'in, 11 Nisan 1911 tarihinde 'Genç kalemler' dergisinde yazdığı 'Yeni Lisan' adlı makalesinden sonra İstanbul ağzı, yazı dili olarak ülkemizde kabul edilmiştir. Bu mantığın benzerini de Hz. Zeyd 1400 sene önce pratiğe geçirmiştir.

Hz. Osman dönemindeki amaç, 'zaten Kur'an'ın indiği lisan olan' Kureyş lehçesi ile 'hiçbir anlam değişikliğine neden olmadan' ümmetin vahdet/birliğini sağlamak idi: "Hz. Osman Arap olmayan Müslümanların sayısı artınca işi kayıt altına almak için ümmeti bir harf lehçe etrafında toplamıştır." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 175) Hz. Osman 'okuma farklarını ortadan kaldırıp Müslümanları bir tek kıraatte birleştirmek amacıyla' (Beyhaki, Sunen, Kitabu's-Salat, II/42; Zerkani, I/180; El-Kamusu'l-Muhit, 111,127; Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 115; Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 129, 132, 143; Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 26) diğer bütün özel mushafların ve Kur'an parçalarının yakılmasını emretmiştir. (Beyhaki, es-Sunen, Kitabu's-Salat, II/42) Hz. Osman örnek mushafları büyük İslam merkezlerine gönderdikten sonra, kıraat/okuyuş ihtilafını ortadan kaldırmak maksadıyla "Ben yanımda bulunan sayfaları yok ettim (sildim). Siz de (bundan başka) yanınızda bulunanları siliniz." der. (İbn Ebi Davud, s. 22) Özel mushafların yakılmasının diğer önemli nedeni de, ayetler kenarına tutulan notların vahiy ile karıştırılmasıdır! Bazı Mushafların imla kurallarına sahip olmayışı, kenarda kunut duaları gibi notların tutulması da diğer etkenlerdir. Tüm bu eksikler veya (hadislerin sayfa kenarlarına not edilmesinden kaynaklanan) fazlalıkların olması nedenleri ile 'sahabenin de onayıyla' sahabenin ellerindeki özel Mushaflar yakılmıştır. (Subhi Salih, Mebahis, s. 78; Suyuti, el-İtkan, I/135; Bakıllani, Kitab Nüketi'l-İntişar, li Naki'l-Kur'an, s. 401) Sahabeden de hiç kimse buna itirazda bulunmamış (İbn Ebi Davud, s. 12; İbn Atiyye, Mukaddemetan fi Ulumi'l-Kur'an, s. 45, 52; İbn Hacer, X/395) aksine onaylamıştır. (Ebu Ubeyde, Fedailul Kur'an, s.117; İbnul Cezeri, en-Neşr, I/32; Sabuni, Tibyan, s. 60)

İbni Hacer Askalani'ye göre ise Osman diğer nüshaları yakmamış, okunmasını düzeltmiş, düzelmesi mümkün olmayanları toplamış, yanlış okumaya, hatalı okuyuşa meydan vermemek için bozmuş ve suyla silmiştir. Noktasız "Haraga" kelimesi yakmak anlamına gelirken, "Haraga" noktalı olarak yazılırsa yırtmak anlamına gelir. Bu da, 'Düzeltilmesi mümkün olmayan sayfaların yırtılıp atıldığı' anlamına gelir. (Fethu'l-Bari, X/395; Mukaddemetan, s. 274) Oryantalistlerden Schwally, Hz. Osman'a isnat olunan bu yakma işini çok şüpheli bulduğunu

söyler. Nöldeke de, yakma yerine, yıkanıp temizlenip ve o malzemenin yeni bir yazı için kullanıldığını söyler. (Theodor Nöldeke, Kur'an Tarihi, s. 110) Hz. Osman'ın, özel mushafları yaktırdığı rivayet edilmektedir ama onun bu emrine uymayıp kendi özel mushaflarını saklayanların bulunduğu da tarihen sabittir. Çünkü Hz. Ali, Abdullah ibn Mes'ud, Übeyy ibn Ka'b'ın özel mushaflarından söz edilmektedir. (Kurtubi, I/53) Bu Mushaflara dokunulmamış olmasının nedeni düzgün ve imla kurallarına uygun olarak yazılmış olmalarıdır. Buhari'nin rivayetine göre, Hz. Aişe de mushafını görmek üzere gelen bir Iraklıya özel mushafını göstermiştir. (Buhari, Fedailu'l-Kur'an, 5)

"Aslından ve hafızlar komisyonunca çoğaltılan" yedi kopya, Medine mescidinde halkın huzurunda açıktan okunmuş, (Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 130) tüm sahabece de onaylanmış (İbn Atiyye, Mukaddemetan fi Ulumi'l-Kur'an, s. 78) ve sonra çeşitli İslam ülkelerine gönderilmiştir. (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 116) Çoğaltıldıktan sonra Hz. Hafsa'ya iade edilen (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 72) ana Mushaf da ölünceye dek Hafsa annemizin yanında kalmış, Medine valisi olan Mervan ibn el-Hakem yakmak üzere o nüshayı istemişse de Hz. Hafsa vermemiş, mü'minler annesi vefat ettikten sonra Mervan o Mushafı alıp (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 118) yakmıştır. (el-Fethu'r-Rabbânî, XVIII/34)

"Hz. Ebu Bekir'le Hz. Osman'ın yapmış oldukları işler arasındaki fark şudur: "Hz. Ebubekir Kur'an metninin varlığı ile ilgili bir kaygıyı giderirken, Hz. Osman, ümmetin Kur'an metni üzerinde düşebilecekleri olası fitnelerin önüne geçmiştir." (Bilal Deliser, Ez-Zerkeşi ve Kur'an ilimlerindeki yeri, s. 105) "Hz. Ebu Bekir hafızların şehit düşmesi üzerine Kur'an'dan bir şeyin eksilebilme endişesi ile Kur'an'ı cem ettirmişti ve bundan dolayı da tek bir nüsha yazdırmıştı. Hazreti Osman ise bu yazılan Kur'an-ı Kerim'in Hz. Peygamberden işitilmiş olan okunuşunun dışındaki başka okunuşları ortadan kalkması için Kureyş lehçesiyle yazıya geçirmiştir." (Prof. İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 75) "Hz. Osman gerek kendisinde bulundurduğu gerekse diğer şehirlere gönderdiği mushaflara hiçbir itiraz gerçekleşmemiş, kısa süre sonra da bunlardan yapılan alıntılarla Kur'an, birçok Müslüman'ın elinde görünmeye başlanmıştır." (Prof. İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 76) "Kureyş lehçesi Hicazlıların ve diğer Araplarının lehçelerinin en fasihi; açık ve düzgünü idi. Zaten Kur'an, Kureyş lehçesiyle nazil olmuştur. Kur'an'ın farklı lehçelerle okumaları ciddi ihtilafların ortaya çıkmasına neden olunca, Hz. Osman Kur'an lehçesi üzerinde birleşme kararı alıp bunu resmi mushafta uygulamaya sokmuştur. Kur'an o kadar asla uygun, dikkatlice, titiz bir şekilde korunmuştur ki, bırakın bir cümle veya bir ayetin değişmesini, bir kelimesinin bir harfi bile farklı biçimlerde okunmuş ise, o bile mutlaka kayıt altına alınmıştır." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 86-88) "Yedi harf/okunuş hiçbir zaman yazıya geçmediğinden bunlar ne Ebubekir mushafına ne de Osman mushafına dahil edilmemiştir." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 139) Özetle, Kitap ve Sünnet konusunda çok titiz davrandığı bilinen Huzeyfe, "Azerbaycan ve İrminiye seferinde Iraklı ve Suriyeli askerler arasında Kur'an'ın farklı kıraatlerle okunduğunu görünce bu karışıklığa son vermesi için Hz. Osman'ı uyarmış, mushaf nüshalarının çoğaltılmasını sağlamıştır." (DİA, Huzeyfe b. Yeman maddesi) "Kur'an tek okuyuş tarzı ile düzenlenip kıraat farklılıklarına bu nüshada yer verilmemiştir." (Zerkeşi, Burhan fi Ulumi'l-Kur'an, I/302)

Oryantalist ve ateistler bu süreçten hareketle bazı ithamlarda bulunmaktadır. (M. İzzet Derveze, el Kur'an ve'l-Mülhidun, s.326) Halbuki, eğer "Hz. Osman'ın yazdırdığı mushaf, Hazreti Resulünkinden farklı olsaydı Hz. Osman'dan sonra halife olan Hz. Ali 'kendi mushafını resmileştirilirdi.' Hz. Ali'nin mushafının tek farkı, surelerin 'iniş sırasına göre' düzenlenmiş olmasıdır." (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 117) Zaten günümüzde de mushaflar iniş sırasına göre de basılabilmektedir! Hz. Ali de bu konuda: "Ey insanlar! Osman hakkında aşırı sözler söylemeyin, ona mushaflar yakıcısı demekten sakının. Vallahi o, mushafları biz Muhammed'in ashabı önünde yaktı. Osman zamanında yönetici ben olsaydım, ben de aynısını yapardım." (İbn Ebi Davud, s. 13, 22; Kurtubi, I/54; Mukaddemetan, 52) ve "Vallahi, bunları bize, Rasulullah'ın ashabına danışmadan yakmadı" demiştir.

(Zerkani, Menahilu'l-İrfan fi Ulumi'l Kur'an, I/262) Hz. Ali'nin dediği gibi, "Hz. Osman'ın çoğalttığı nüshaları her bir beldeye göndermesi ve gönderilen nüshanın dışındaki nüshaların yok edilmesini emretmesi, Hz. Osman'ın tek başına değil bilge sahabeler ile aralarında icmâ etmeleri üzerine bir araya getirdikleri bir karardı." (Ahsen Yılmaz, Rivayetlerde Kıraatler Açısından Hz. Osman Mushafı'nın Kaynaklığı,/Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi Cilt/5 Sayı/Number: 2, s. 277) İlk başta "mukatta harflerinin vahiy katiplerinin isimlerin baş harflerine işaret ettiğini iddia eden fakat daha sonra bu iddiasından vazgeçen." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 151) oryantalist T. Nöldeke bile şöyle demektedir: "Böylece devlet adamı olarak Osman, en anlamlı işi yapmış, hatırasını taçlandıran tek hareketi gerçekleştirmiştir. Abdullah bin Ömer ve Ali gibi ileri gelen kişiler her ne kadar siyasal olarak Osman'a karşı idilerse de, bu konuda onunla uyuşmuşlardır." (Nöldeke, Kur'an Tarihi, s. 63) Alman oryantalist Friedrich Schwally, Nöldeke'nin eserine katkılar yapar ve bu konuda, "Kur'an insanın beklemeyeceği büyük bir titizlik ve mükemmellikle korunmuştur" (Schwally, Geschichte des Qorans, Die Sammlung des Qurans, II/93) diyerek bu konuya son noktayı koymuştur.

Hz. Ebu Bekir'in kitap haline getirdiği ana mushaf ile Hz. Osman'ın çoğaltıltığı mushaflar yaklaşık 15 sene bir arada, aynı ülkenin sınırları içinde yanyana bulunmuş ve bunlardan binlerce hafız yetişmiştir. Bu hafızların ezberledikleri arasında tek bir fark olduğuna dair ise ne bir olay, ne bir söz günümüze dek gelmemiştir. Hayatlarını feda ettikleri ve her namazda okuyup kurallarına göre yaşadıkları Kur'an'da ufacık bir değişiklik yapılsa, tek başlarına Mekke müşriklerine direnen, karşı koyan, işkenceleri göze alan sahabe itiraz edip isyan etmez mi idi? Hem ellerinde mevcut olan ve hem de gözlerinin üzerinde olduğu ve Allah'tan olduğuna inandıkları bu metinde oynanmasına, eklemeye çıkarmaya elbette müsaade etmezlerdi. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 340) Unutmayalım ki, "İlk Müslümanlar, İslam'a girmenin büyük bir risk taşıdığı dönemde her şeyi göze alarak İslam'ı seçmişler, uğruna canlarını ve mallarını feda etmeyi göze almış nesildir." (Prof. Dr. Sait Şimşek, Asrı saadette ve H. Raşidin döneminde Kur'an eğitimi, I. Kur'an sempozyumu, 1-3 Nisan 1994, s. 395) Bu neslin Kur'an'ın bozulmasına, değiştirilmesine izin vermeyeceği ortadadır! Kendilerini Kur'an bilgini sayan kimi ateistler ayrıca Müslümanlardaki bulunup da diğer milletlerde olmayan icazet metodundan da habersizdirler. Prof. M. Hamidullah bu konuda şöyle demektedir: "Kur'an'ın bütün metnini ezberleme alışkanlığı Hz. Peygamber zamanından başlamıştır. Halifeler ve İslam devlet reisleri de daima bu alışkanlığı teşvik etmişlerdir. Başlangıçtan beri Müslümanlar, bir eseri müellifinin veya icazetli bir talebesinin huzurunda okumayı ve karşılaştırmayı, zamanında gerekli düzeltmeler yapılmış ve tespit edilmiş metnin rivayeti için yazılı iznini (icazetnamesin) almayı adet edinmişlerdir. Kur'an'ı ezberden okuyanlar yahut sadece yazılı metnini yüzünden okuyanlar da aynı şeyi yapmışlar ve bu iki kol günümüze kadar böylece devam etmiştir. Bu işin dikkat çeken yönü ise şuydu: Her üstat kendisi tarafından verilen icazetnamede, talebesinin yalnız okuyuşunun doğruluğunu değil aynı zamanda kendisinin üstadından işittiği okuyuşa uygun olduğunu açık bir şekilde belirtir ve kendi üstadının da üstadından bunu böyle okuduğunu ve talebesine öyle öğrettiğini zikrederek bu zinciri Hz. Peygambere kadar devam ederek götürürdü. Bu satırların yazarı, Kur'an'ı Medine'de şeyh Hasan eş-Şair'den okudu ve aldığı icazetnamede diğer bilgiler arasında üstatların ve üstatların üstatlarının zinciri son kısımlardaki üstadın aynı zamanda Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. İbn Mesud, Hz. Übey İbn Kab ve Hz. Zeyd bin Sabit'den (ki hepsi sahabedendir, Allah cümlesinden razı olsun) okuduğunu kayıt etmiştir. Hafızların sayısı dünyada şimdi yüz binlerle sayılmaktadır ve metnin kopyaları (yani Kur'an-ı Kerim'in asli nüshaları) dünyanın her tarafında bulunmakta ve birinin metniyle diğerinin metni arasında katiyen fark bulunmamaktadır. Bu kayda değer bir noktadır ki, hafızların hafızalarındaki Kur'an ile eldeki Kur'an metni arasında hiç bir ayrılık yoktur. (Prof. M. Hamidullah, İslam Giriş, s. 42) Bu açıklamalar ve gerçekler, ateist ve oryantalistlerin ithamlarının delilsiz, asılsız ve batıl olduğu ortaya koymaktadır. (Zerkani, Menahilu'l-İrfan fi Ulumi'l Kur'an, I/261; Subhi es-Salih, Mebahis, s. 82)

Ateist iken İslam'a dönüş yapan Dr. Altay Can Meriç tarafından yazılan bir eserden alıntılarla konumuzu özetleyelim: Kur'an'ın yazılması Nebi yaşarken vahiy katipleri tarafından yapılıyordu. Kur'an tahrif edildiyse neden ashap arasında bu konuda bir savaş çıkmadı? (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 24, 29) Emeviler Kur'an'ı tahrif etselerdi onları yıkan Abbasiler tahrifi yedi cihana duyurmazlar mıydı? Abbasiler Kur'an'ı tahrif etselerdi Endülüs Emevi Devleti Kur'anı tahrif ettiğini ilan etmez mi idi? (s. 30) Ayrıca, Kur'an -haşa- tahrif olsaydı halkın da sürekli namazda okuduğu musafın tahrifinden haberdar olacağını düşünmek gerekir. Hz. Ali'yi -haşa- kafir ilan eden hariciler, nasıl Kur'an tahrif edilir de tek bir ses dahi etmezler? Hz. Muhammed'den 200 yıl sonra doğan Kadı Abdulcabbar'ın şu tespitleri önemlidir: "Rasulullah'ı yalanlayan kitaplar İslam Devleti'nin en güçlü ve en hakim olduğu dönemlerde yazılmıştır. Ravendi, El-Kindi, Er- Razi gibilerin eserlerini sen, bu kitapların bir harf bile değiştirmeksizin sıra sıra Müslümanların dükkanlarında açıkça sergilendiğini görüyorsun. Müslümanlar onları eleştirmek ve cevap vermek için neşrediyorlar." (s. 32) Tayyar Altıkulaç: "Birbirinden çok uzak coğrafyalarda ve birbirini görmemiş katipler tarafından istinsah edilmiş/kopyalanmış" bu nüshalar bize göstermektedir ki, sayfalardaki satır sayıları ayrı da olsa içerikleri aynıdır. Yani "nereye gitsek aynı mushafla" karşılaşılmaktadır. (s. 80) İncelediğimiz Mushaflardaki ayetlerin tertibi, elimizdeki Mushaflarla aynıdır. Aynı yüzyıl içerisinde çeşitli dönemlere ait olan mushaflar arasında fark olmaması, vehim ortaya atmaya çalışanlara susturucu bir delil olacaktır. Yeryüzünde, böylesine çok ve erken döneme ait yazması olan başka bir metin daha yoktur. (s. 81) Yazmalar, hafızların ezberleri, eski tarihi kaynaklardaki bilgiler ve akli delillerle uyumlu çıkmıştır. Bu, yeryüzünde hiçbir metnin ulaşamayacağı bir tarihi güvenirlik seviyesidir. (s. 82) Kısaca sahabe samimiyet ve fedakarlıkla iman ettiler. Kur'an tahrip edilseydi, sahabe topluluğu muhakkak buna tepki gösterirdi. (s. 94)

"Hicri 1'inci yüzyıla ait mushafları listeleyen Prof. Sergio Noja Noseda, günümüzdeki Kral Fuad Baskısı mushafındaki metinlerin yüzde 83'ünün aynısının Hicri 1. yüzyıl listesinde yer aldığını tespit etmiştir. Diğer bir araştırmada ise, elimizdeki mushaf ile Hicri 1'inci yüzyıldan elimizde bulunan mushaflar arasında yüzde 96,1'lik örtüşmenin olduğu görülür. Noseda'nın yüzde 83 bulgusu sadece Hicazi hattıyla yazılan parşömenlerle sınırlıydı ancak son bulgular ve testlerle yüzde 96,1'e çıkmaktadır. Geri kalan yüzde 3,9'luk fark ise o döneme dair mushafların kendilerinin eksikliğinden değil 'bize ulaşan parçaların eksik' olmalarından dolayıdır." (Bülent Şahin Erdeğer, İndependent türkçe, 23 Haziran 2021)

Çoğu İslam düşmanı olan oryantalistlerin itirafları: Corpus Coranicum projesi

Gotthelf Bergstrasser ve Arthur Jeffery, "Kur'an'ın eleştirel bakış açısı ile değerlendirmesini hedefleyen" bir proje başlatırlar. Jeffeey, yıllarca tefsir, sözlük, kıraat kitapları toplar. Bu proje kapsamında 9 bin Kur'an, eski el yazması fotoğrafı ve 11.000 el yazması toplanır. Toplam 42.000 kadar belge bir araya getirilir. Çalışma 50 yıl sürer. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 155) Daha sonra bu projeyi Otto Pretzl devralır. Tüm bu çalışmaların sonunda Otto, sonuç olarak raporunda şunları yazmaktadır: "Elde edilen Kur'an nüshaları üzerine yapılan detaylı incelemeler sonucunda, değişik dönemlere ait olan bu mushaflar arasında 'hiç bir farklılığa' rastlanmamıştır." (Pretzl, Apparatus Criticus zum Koran, s. 13) "Nüshalar arasında bir-iki hattat (el yazısı ile yazan sanatçı) hatası dışında 'hiç bir fark olmadığı görülür.' Bu hatalar ise sistematik olmayıp daha sonraki el yazmalarında yinelenmemekte, aksine düzeltilmektedir." (Hamidullah, Allah'ın elçisi, s. 182)

Diğer oryantalistlerin itirafları ile devam edelim. Sprenger, cem esnasında bazı müdahaleler yapılma ihtimalinin olduğunu, bununla ilgili bir veri olmaması nedeni ile de sonuç itibari ile 'Kur'an'ın sıhhatinden şüphe etmek için bir sebep yoktur.' (A. Sprenger, The Life of Mohammed From Original Sources, s. 63) görüşüne ulaşmıştır. Muir, Kur'an'ın bir bölümünün kayıp veya değiştirildiği

görüşünü reddeder, Kur'an ayetlerinin Hz. Muhammed zamanında 'hem ezber hem yazılı olarak korunduğunu' belirtir. En son Hz. Osman zamanında hazırlanan nüshanın da günümüze kadar sağlam bir şekilde geldiğini söyler. (W. Muir, The life of Muhammad, s. 14-26) Paul Casanova, "Kur'an'ın tamamının aslına uygun olduğu görüşünü kabul ediyoruz." (Casanova, Mohammed et la Fin du Monde, s. 9, 125) demekte ve Christiaan S. Hurgronje de bu görüşü desteklemektedir. (Hurgronje, Mohammedanism, s. 26) Charles Cutler Torrey, "Kur'an, ilk hali ile hiç değişikliğe uğramadan elimize ulaşmıştır." (Torrey, The Jewish Foundation of İslam, s. 2) Rudi Paret, "Bazı surelerin yüzlerce ayetinde kıraat farklılıkları rivayet edildiği halde, denebilir ki Kur'an bütünü ile tam güvenilir bir kaynağa sahiptir. Çünkü Muhammed'in arkadaşları, Kur'an'ı ağzından dinledikleri gibi, onun önünde vahiyleri tekrar aynen okumuşlardır. Biz hiçbir zaman Kur'an'ın tamamından, bir ayetin bile Muhammed'in bizzat kendisinden gelmediğini kabul edecek bir gerekçeye sahip değiliz. Hiçbir din kurucusunun mesajı, Muhammed'in tebliği kadar 'güvenli bir şekilde bugüne' intikal etmemiştir. Osman mushafı aracılığı ile tespit edilen bu metinler, gerçekten kanıtlı olarak nitelendirilebilir. 'Yazıyla tespitinin' yanı sıra, kesintisiz devam eden 'sözlü rivayet' de orijinal metnin süre gelmesi için 'ikinci bir önemli garanti' teşkil etmiştir. Şurası bir gerçek ki, Osman'ın hilafeti zamanında yapılan Kur'an redaksiyonu esnasında, sahte metinler şöyle dursun, gerçek anlamda bozuk bir tek metin bile ana metne kabul edilmediğini rahatlıkla söyleyebiliriz." (Paret, Kur'an üzerine, s. 60) John Burton, "Bugün Elimizde bulunan Kur'an, bizzat Muhammed'in mushafıdır." (Burton, The Collection of the Quran, s. 138) Harald Motzki, "Müslümanların bu konudaki iddiaları ve verileri, Batılı uzmanların ileri sürdükleri görüşlerden daha tutarlıdır." (Motzki, Alternative Accounts of the Quran's Formation, s.60) Angelika Neuwirth, "Kur'an'ın dizaynına bakıldığında, bugün elimizde bulunanın Osman mushafı olduğu akla uygun gözükmektedir." (Neuwirth, Quran and History, s. 11) Fred McGraw Donner, "İslami kaynaklar, Eski Ahit'e nispeten çok hızlı bir şekilde billurlaşmıştır. Emevi halifeleri kendilerine Kur'an'dan dayanak bulamadıklarından, ayetlerin zorlama tevilini yapmışlardır. Halbuki, eğer Kur'an bu Emeviler dönemde oluşsaydı, işlerine gelen birkaç maddeyi ona eklemeleri çok daha makul ve pratik olurdu." (Donner, Narratives of Islamic Origibs, s. 29, 52) Gregoryen Schoeler, "Kur'an'ın mushaflaşması ile ilgili olarak geleneksel İslam tarihinin verileri genel olarak doğrudur ve 'Muhammed vefat etmeden tüm vahyin yazıya geçirilmiş olması' büyük olasılıkla gerçektir." (Schoeler, The Codification of the Quran, s. 779) Nöldeke, Hz. Muhammed'in vahiylerin yazılmasına önem verdiğini belirtir ve Hz. Muhammed'den sonra tahrifat yapıldığı iddialarına karşı çıkar. (T. Nöldeke, Tarihul Kur'an, s. 210; T. Nöldeke, Kur'an Tarihi, s. 98) Muir, Kur'an'ın bir bölümünün kayıp veya değiştirildiği görüşünü reddeder. Kur'an ayetlerinin Hz. Muhammed zamanında 'hem ezber hem yazılı olarak korunduğunu' belirtir ve en son, Hz. Osman zamanında hazırlanan nüshanın da günümüze kadar sağlam bir şekilde geldiğini kabul eder. (W. Muir, The life of Muhammad, s. 14-26) Edward Sell, 'The Recensions of the Quran' adlı çalışmasında, Gulat/marjinal Şia'nın iddia ettiği 'Kur'an ayetlerinin çıkarıldığı' iddiaları için 'tarihi kanıtların Şii iddialarını desteklemediğini' belirtir. (E. Sell, The life of Muhammad, s. 116) Watt: "Bugün elimizde olan Kur'an'ın 650-656 arasında zikri geçen komisyonca oluşturulan resmi metnin aynısı olduğu kesindir." (M. Watt, Kur'an'a giriş, s. 55-60, 65)

Zaten oryantalistlerin iddia ettiği gibi Kur'an iki asır sonra oluşturulan anonim bir metin olsa, daha en başlarda İslam düşmanlığı ile meşhur olan Dımeşki, Kindi, Timothy, Teophanes gibi oryantalistler bu durumu kesinlikle kullanırlardı! (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 165)

"Bugün dünyanın birçok yerinde ilk asırdan bu yana bize gelen Kur'an el yazmaları mevcuttur." (T. Nöldeke, The Quran, s. 27; Miguel Jose, El Coran, s. 491; Hans C. Graf von Bothmer, Karl-Heinz Ohlig und Gerd Rüdiger Puin, "Neue wegw der Koranforschung", Magazin Forschung, 1 (1999), s. 33-46)

Birmingham el yazması Kur'an'ın günümüze gelen en eski parçalarından biridir ve dünyada radyokarbon tarihlendirme ile bu el yazmasının % 95.4 olasılıkla 568-645 tarih arasındaki bir

döneme ait olduğu tespit edilmiştir. (birmingham.ac.uk/facilities/cadbury/birmingham-quran-mingana-collection/birmingham-quran/what-is.aspx; birmingham.ac.uk/news/latest/2015/07/quran-manuscript-22-02-15.aspx)

Kur'an'ın 7 harf üzerine nazil olması ve Kureyş lügatı ile yazılıp çoğaltılması

Hz. Ömer anlatıyor: Hişam b. Hakim b. Hizam'ın Furkan Suresini Resulullah'ın bana okutmuş olduğu, benim okuduğumdan başka bir şekilde okuduğunu duydum. Nerede ise (kızgınlığımdan) üzerine atılacaktım. Sonra (Namazı, bitirip) dönünceye kadar bekledim, sonra ridasını göğsünün üzerinde topladım, onu Resulullah (sav)'in yanına götürdüm ve dedim ki: 'Ben, bunu, Furkan Suresini sizin bana öğrettiğinizden başka türlü okurken duydum.' Bana (Resulullah) dedi ki: 'Hişam'ın yakasını bırak.' Sonra, ona: 'Oku!' dedi. O da okudu. (Resulullah) dedi ki: 'Böylece nazil oldu.' Sonra bana dedi ki: 'Oku!' Ben de okudum. (O zaman da) buyurdular ki: 'Böylece nazil oldu. Muhakkak ki Kur'an, yedi harf üzerine nazil olmuştur, bunlardan hangisi kolayınıza gelirse onu okuyunuz." (Buhari, Husumat: 27; Müslim, Salat-ül Müsafirin: 17) Yedi harf, yedi Arap lehçesi veya yedi vecih demektir. Resulullah'tan işitmiş olmak şartıyla Kur'an'ın değişik vecihlerde okunmasına izin verilmiştir. Bunun hikmeti, hadislerden de anlaşıldığına göre Kur'an 'okumayı' kolaylaştırmaktır. Kadı İyad da, "Yedi harf hakkındaki bütün rivayetler, başkasının okuyuşunu kınamaktan menetmek gayesini ortaya koymaktadır." (Adil Kemal, Ulumu'l-Kur'an, s.85, 86) demektedir. Hz. Osman'ın, "Siz ve Zeyd b. Sabit, Kur'an'dan herhangi bir şeyde ihtilaf ederseniz, onu Kureyş'in lügatı ile yazınız. Çünkü (Kur'an) onların diliyle inmiştir" (Buhari, VI/99) derken, buradan maksat Kur'an istinsah edilirken/kopyalanırken lehçe bakımından bir ihtilaf olursa hemen Kureyş lugatine göre düzeltilmesi ve yazılmasıdır. Çünkü değişik okuyuşlara müsaade olsa da Kur'an, Kureyş lehçesi üzerine nazil olmuştu. (Şihabuddin Ebu'l-Fadl Ahmed b. Ali b. İbnu'l-Hacer el-Askalani, Fethu'l-Bari, VII/644; Muhammed b. İsmail b. İbrahim el-Buhari, Sahih-i Buhari, VI/224) "Kur'an-ı Kerim'in kıraatında çok az farklı tarz vardır. Bunlar da zaten anlam bakımından bir ihtilaf ve tenakuz oluşturmamakta, aksine müfessirin önüne geniş bir yorum alanı açmaktadır." (İsmail Cerrahoğlu, Tefsir usulü, s. 95, 102) "Kur'an-ı Kerim'deki kıraatlerin farklı oluşu, Müslümanlara bazı kolaylıklar sağladığı gibi, bir kısım ayetlerin manalarının anlaşılmasını ve bazılarından da farklı hükümler çıkarılmasını sağlamıştır. Farklı kıraatler, birbirini tutan ve kuvvetlendiren bir bütünlük göstermektedir. Değişen manalar birbirini desteklemektedir." (Dr. Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 196) Kur'an'ın ilk muhatapları, kabileler halinde dağılmış olduklarından aralarında telaffuz farkları vardı. Bu özür sebebiyle onlara bir ruhsat verildi. Yedi farklı vecihle okuma (kıraat) izni verilmişse de, 'kitabet (yazı, hat) sadece Kureyş lehçesi üzere olmuştur.' Bu da, ihtilafı en aza indirmiştir. Zira kolaylaştırmayı gerektiren özrün ortadan kalkmasından sonra, asli harfin yazımı, okumada esas olmuştur: Özrün ortadan kalkması ile yedi harfe verilen muvakkat/sınırlı müsaade sona ermiştir. Zira lehçeler arasındaki ayrılık ve yaygın ümmilik, Kur'an'ın toplayıcılığı ve ümmiliğin azalmasıyla giderilmiştir." (Yıldırım, Oryantalistlerin Yanılgıları, s. 73) Zerkani de, Bakillani, İbnu Abdi'l-Berr ve İbnu Arabi gibi âlimlerce onaylanan görüş olarak şunu aktarır: "Kur'an okunmasıyla ilgili zorluk ortadan kalkınca diller alıştı. İnsanlar bir tek lehçeyle yetinmeye başladılar. Bunun sonucunda Kur'an'ın tek harf üzere kalmasını kesinleşti." (Necati Kara, Kur'an-Sünnet Bütünlüğü, s. 20-21; Muhammed Ebu'z-Zehra, el- Mu'cizetü'l- Kübra, s. 30-31)

Hafs Mushafı ile Verş (Warsh) Mushafı arasında fark var mıdır?

Öncelikle altını kalın çizgilerle çizelim: Kur'an'ın bir tek yazılışı vardır. Hafs ve Verş sadece Kur'an'ın farklı 'seslendirme ve okuma' biçimleridir. İslam âleminin büyük çoğunluğunu Hafs kıraatı/okunuşu oluştururken, Kuzey Afrika ülkelerinde okunan mushaf ise genellikle Verş kıraatı iledir. Okuyuşların farklılığı, Kur'an'da farklı kelimeler olduğu anlamına gelmemektedir. Verş Mushafındaki okuyuş tarzı ile Hafs Mushafındaki okuyuş tarzı arasında, 'manayı bozacak şekilde bir tezat yoktur.' Farklı okunuş diye verilen örneklerin tümünün de

aynı anlama gelmesi de buna işaret etmektedir. Örnekler, 'zıtlık, farklılık' anlamına gelmemekte, 'aynı kelimenin iki veya üç mana ifade edilebilsin' diye, kelime kalıbının farklı şekillerde 'okunmasından' ibarettir. Bu konunun uzmanı olan Batılı bir oryantalistin görüşü ile konuya devam edelim: "Bütün bunlar, hem grafik biçiminde hem de sözlü biçimde dikkat çekici bir şekilde 'bütüncül bir aktarıma' işaret ediyor. Muhammed'in ölümünden sonra Kur'an'ın aktarımı, organik olmaktan çok esasen statikti." (Adrian Brockett, "The Value of Hafs And Warsh Transmissions For The Textual History Of The Qur'an" in Andrew Rippin's (Ed.), Approaches of The History of Interpretation of The Qur'an, 1988, Clarendon Press, Oxford) Yazar aynı makalede şöyle devam eder: "Eğer Kur'an sadece ağız yoluyla aktarılsaydı, hadislerde olduğu gibi bir çeşitlilik söz konusu olabilirdi. Ya da sadece yazılarak aktarılsaydı, yazım hatalarından kaynaklı değişiklikler olabilirdi. Ama 'hem ağız yoluyla hem de yazılı aktarılmış olması, aralarında bir paralellik olmak zorunda' bırakıyor." Kısaca, Mushaflar arasındaki farklar okuma ile ilgili olup yazım bakımından aralarında bir fark yoktur. Konuyu Suudi Arabistan mushafları örneği ile bitirelim: Hafs mushafı ile yazılışları farklı gibi gözükse de aslında sadece, "tecvitli yazılış stili" ile bu mushaflar yazılmıştır. Yani, kelimeleri aynı olmasına rağmen, yazılışları farklıdır çünkü tecvit (Kur'an'ı süslü, güzel okuma) kuralları kelimelere uygulanarak bu Mushaflar basılmıştır. Yani okuyan kişi, mesela, 'kesiran minhum' (Maide, 81) ayetini tecvidli/süslü okurken 'kesiramminhum' şeklinde okur. Yazılış aynıdır ama okuyuş tecvidli yazılınca farklı gözükmektedir ama hem anlam asla değişmemekte hem de herkes bu yazılışın süslü okumaya dönük olduğunu bilmektedir. Yani anlamı değiştirmeyen, okunuşa öncelik verilen bir yazılım söz konusudur.

Ateist bir yazar: "İbn Mesud'un Mushafında Fatiha Suresi gibi çok temel bir sure yok. Felak ve Nas sureleri de yok ve Ali'nin surelerinin sırası bugünküne uymuyor." diye itirazda bulunmaktadır. "Kur'an, son sene iki kere Cebrail ve Efendimiz arasında karşılıklı okunmuştur." (Burhan fi Ulumi'l-Kur'an, I/213) Bezzar, 'Sahabeden, Hz. Peygamberin 'bu sureleri' namazda okuduğuna dair sahih haberleri' bildirirken (Suyuti, ed-Dürru'l-Mensur VI/416; İbn Hacer, Fethu'l-Bari, VIII/742-743) sahih hadislerde de Hz. Peygamberin, "Felak ve Nas surelerinin kendisine Allah tarafından indirildiğine" dair açık beyanları bulunmaktadır. (Müslim, el-Müsafirin, 264/814; Tirmizi, Sevabu'l-Kur'an 1; Ebu Davud, Salat, 354; Nesai, İstiaze, 1) Nevevi de, Felak-Nas surelerinin Kur'an'da olduğuna dair Müslim'deki hadise yer verdikten sonra, "İbn Mesud'un buna aykırı sözler söylediğini şeklindeki rivayetin reddedildiğini" belirtir. (Nevevi, Şerhu Müslim, VI/96) İbn-i Mesud'a isnat edilen ve Fatiha ve Muavezeteyn (Nas-Felak) surelerinin Kur'an'da olmadığına dair rivayetler için Fahreddin er-Razi, "asılsız" derken (Razi, I/190) Kadı Ebu Bekr, "Böyle bir rivayet sahih olarak gelmemektedir." Demekte ve İmamı Nevevi, Müslim şerhi 'Mühezzeb'te: "Bütün Müslümanlar Felak-Nas ve Fatiha'nın Kur'an'dan olduğunda ittifak ve icma etmişlerdir. İbni Mesud'dan 'rivayet edilen' şey batıldır/geçersizdir ve doğru değildir." demekte, İbn Hazm da "bu İbn Mes'ud'a iftiradır." (Osman Keskioğlu, Kur'an-ı Kerim Bilgileri, s. 102) ve Bakıllani de, "Eğer böyle bir şeyi İbni Mesud iddia etse, sahabi bunu tartışır ve bu mesele toplumda yayılırdı. Ama böyle bir şey olmamıştır." tespiti ile iddiayı yalanlamaktadır. (Bakıllani, İ'cazu'l-Kur'an, s. 292) Tüm bunlar, iddianın uydurma olduğunu ispat etmektedir. (Bedreddin Muhammed b. Abdullah ez-Zerkeşi, el-Burhan fi Ulumi'l-Kur'an, II/127-128) Yukarıda da ifade edildiği gibi, "Bazı özel mushaflarda surelerin farklı sıralanabildiği veya bazı ayetlerin eksik olduğu zaten bilinen bir gerçektir." (Ebubekir ibn Davud, özel sahabi mushaflarındaki farkları Kitâbu'l-Mesahif'inde toplamıştır.) Ama İbni Mesud'un da bulunduğu cemaat namazlarda söz konusu iki sure okurmuş ve bu konuda herhangi bir itiraz da gerçekleşmemiştir. (Keşmiri, Faydu'l-Bari ala Sahihu'l-Buhari, IV/261) Ayrıca İbn Mes'ud, Hz. Osman'ın çoğalttığı mushafı kabul etmiş birisidir. (Zerkani, Menahil-ul İrfan, I/284) İbnu'n-Nedim de, İbn Mes'ud mushafından bir nüsha gördüğünü ve onda Fatiha'nın yer aldığını bildirmiştir. (Nedim, Fihrist, s. 26) Zira 'Fatihasız namaz olmaz.' Müslim'de, Ahmed bin Hanbel'de ve İbn Hibban'da 'Muavvizeteyn'in namazda okunduğuna dair hadisler vardır. Asım'ın kıraati, Irak'tan yani 'İbn Mesud'dan gelmiştir.' Onda da Muavvizeteyn ve Fatiha sureleri bulunmaktadır. (Zerkani, I/275-276) Tüm bunların dışında, 'bu iki surenin İbni Mesut tarafından yazılmadığını' aktaran rivayetin "ehad hadis" olması yani

‘kesinlik bildirmeyen bir rivayet’ olmasının da tabii ki ateist veya oryantalistlerin nazarında bir önemi yoktur! Bu iddianın diğer ironik tarafı da, 'Sana Mushafı'ndan hareketle oryantalist ve ateistler Kur'an üzerinde şüphe oluşturmak istemişlerdir ama onların ‘Fatiha ve Felak-Nas surelerinin Kur'an'dan olmadığına dair iddiaları’ da, Sana Mushafı'nın keşfiyle tamamen geçersiz hale gelmiş bulunmaktadır." (Bülent Şahin Erdeğer, İndependent türkçe, 23 Haziran 2021) Yani ithamlarının biri diğerini yalanlamakta ve İslam âlimleri de tek tek tek iddiaları çürütmektedir!

En son Oryantalist Emile Dermenghem’in iddialarına bir bakalım: “Son ve kesin metne gelince, Halife Muaviye zamanında Haccac tarafından -tıpkı Osman'ın tatbik ettiği usul üzere- tertip edilmiştir. Asıl metne bir takım ilaveler ve haşiyeler katılmadığı yahut bazı parçaların çıkarılmadığı ‘bilinemediği gibi’ bu artık ve eksiklerin nispetini tayin etmek de imkansızdır.” Yani bu oryantalist de ortada bir sorun olmadığını itiraf etmektedir. Ayrıca Kur’an Haccac tarafından tertip edilmemiş yani sıralanmamıştır. Haccac sadece ayetleri ‘hareketmiştir.’ Amaç Arap olmayanların ‘okumayı’ daha kolay öğrenmeleridir! Bu oryantalistin diğer iddiasına da, başka bir oryantalist William Muir’in ‘Life Of Mohammed’ adlı eserden alıntı ile cevaplayalım: “Bizim elimizde bu işin (Kur’an’ın cem ve tertibinin) dikkatle ve tam olarak yapıldığı hakkında da bol miktarda teminat vardır. O da şudur: Daha Hazreti Muhammed'in hayatından itibaren Kur’an’ın cüzleri yazılı olarak bulunuyordu. Hiç şüphesiz Kur'an'ın toplanmasından önce bunların sayısı çoğalmıştı. Meselenin daha önemlisi, bu nüshalar okumayı bilenlerin hepsinin elinde mevcut idi. Biliyoruz ki, Zeyd’in cemetmiş olduğu Kur’an’ı halk ceminden sonra da hemen elden ele yaydılar. Doğrudan doğruya onu okumaya koyuldular. Pek makul olarak şu neticeyi çıkarabiliriz: Zeyd o yazılı olan bütün cüzleri, parçaları topladı. Bu, ashabın bildiklerine uygundu. İşte ondan dolayıdır ki, bütün ashabın ortak karar ve kabulüyle, o yazılı parçaların yerine Zeyd’in topladığı Mushaf kaim oldu. Kur’an’ı cemedenlerin, ‘onun bir kısmını, bazı ayetleri veya elfazı ihmal ettiler.’ diye bir haber göremiyoruz. Veyahut o yazılı cüzlerde bulunan bir şeyin cemolunan mushaftakilerden başka türlü olduğuna dair bir şeye de rastlamıyoruz. Eğer böyle bir şey olmuş olsaydı, şüphesiz ki gözden kaçmaz ve Hazreti Muhammed'in en ufak iş ve sözlerini ihtiva eden ve hatta en ehemmiyetsiz olan bir şeyi bile kaçırmayarak, eski senetlere tedvin olunurdu/yazılı hale getirilirdi. Kesin inançla söyleyebileceğimiz netice şudur: Zeyd’in ve Osman’ın mushafı yalnız dikkatle yapılmış değil, aynı zamanda olayların gösterdiği şekilde tam ve mükemmeldir de. Onu cemedenler ‘vahiyden hiç bir şey ihmal etmiş değildirler.’ Yine böylece, en kuvvetli delillere dayanarak kesinlikle söyleyebiliriz ki, Kur'an'dan her ayet, Muhammed'in okuduğu gibi dikkatle doğru olarak kaydedilmiş ve harekelenmiştir.” (Osman Keskioğlu, Kur’an Tarihi, s. 332 - 337)

Bir de, ateistler ilk Mushafları görmek istemektedirler. Şahsen ‘sahaflara’ özel merakı olan birisi olarak, sadece 100 yıllık bir kitabın bile ne hale geldiğini çok iyi bildiğim için, bu talepleri en hafif deyimi ile ütopik olarak nitelendiriyorum. Ezberlenmesi için sayfa sayfa paylaştırılmış olan ve en az yüzlerce kilo olan mushafların, yüzlerce yıl süreç Haçlı seferleri, Moğol istilaları gibi savaşlar, göçler, hava şartlarından günümüze kadar ‘tek parça olarak’ gelmesini beklemek realist, rasyonalist, pozitivist bir yaklaşım olamaz! Sahabeler döneminden günümüze gelen mushaflar için meraklılarına, Altay Cem Meriç'in ‘Peygamberliğin İspatı’ kitabının 42-89. sayfaları arasına bakmalarını tavsiye edelim ve konuyu biraz daha irdeleyelim.

Diyanet eski başkanı Prof. Dr. Altıkulaç mushafları araştırmak için Yemen'e 4 kere gitmiştir. Çalışanlarca bir mahzen açıldığında, içerisinin mushaf parçaları ile dolu olduğunu görür. İslam'ın ilk dönemlerinde mushaflar çok fazla olmadığı için, cemaat parçalayarak kısım kısım mushafları okuyordu. Elden ele kullanılması sonucu bunlar zamanla yıpranmışlardı. Yazının gelişmesinden sonra mushaflar çoğalınca, bu parçalar sağda solda kalmasın diye depolanıp bir yerde saklanır. Bunlar içinde sahabe dönemine ait olanlar da vardır, ikinci ve üçüncü asra ait

olanlarda. Sahabe dönemine ait mushaf parçaları, akademik dünya tarafından incelenip bugünkü mushaflarla aralarındaki herhangi bir farklılığın olmadığını gösterebilecek önemli bir kaynaktır. Bu, Kur'an'ı Kerim'in değişmeden günümüze kadar geldiğini ortaya koyması açısından çok önemlidir. Altıkulaç devam etmektedir: "Baktığım parçaların günümüzdekilerle karşılaştırmasını yaptığımda, Kur'an'ın hiçbir değişikliğe uğramadığı açıkça görülüyor. Burada bulunan mushaf parçaları arasında İslam'ın ilk yıllarına ait, hicretin ilk dönemlerine uzanan çok sayıda mushaf parçaları var." (Bugün, 10 Şubat 2013)

Medine Mushafı: Bu tarihi eser, uzun yıllar Medine'de Ravza-ı Mutahhara'da muhafaza edilir. Eserin orada korunduğu, çeşitli tarihlerde gezginler ve meraklılarınca görüldüğü biliniyor. Mevlana Şibli, 'Tehzibu'l-Ahlaq Mecmuası'nda, Bu Nüshanın hicri 735 senesi'nde orada görüldüğünü kaydeder. Eser I. Dünya Harbi'ne kadar hep Medine'de muhafaza edilir. Harp esnasında ne olur ne olmaza karşı, oradan nakledilerek emin yerlerde koruma altına alınır. Harp bittikten sonra yine iade edilir. Rusya Müslümanlarından Musa Carullah Bigiyev, 1930'da Bolşevik Rusya'dan kaçtıktan sonra, yakın ve Uzak Doğuda dolaşırken Kur'an ve Mushafa ait değerli incelemelerde bulunur. Bunları Hindistan'da yayınlar. Söz konusu nüshanın Medine'de Ravza-i Mutahhara'da korunduğunu, Medine-i Münevvere'de ikamet ettiği sıralarda eseri orada gördüğünü aktarır.

Mekke Mushafı: Mevlana Şibli, Mekke'deki nüshanın Hicret'in 735. senesinde orada bulunduğunu ve görüldüğünü söylemektedir. Nüsha orada Muhafaza olunmakta iken sonraları, Suriye'deki Humus Kalesi'ne nakledilmiştir. 1640-1730 arasında yaşayan meşhur en-Nablusi, 1689 senesinde yaptığı seyahatinde bu nüshayı detayları ile anlatmıştır.

Şam Mushafı: Şam'a gönderilen nüsha, Kudüs'le Dımışk-ı Şam arasında bulunan Taberiye'de korunurken sonraları Şam'a nakledilmiştir. İbnu Kesir Şam Nushası'nı bizzat görmüştür. (İbnu Kesir, Fezailu'l-Kur'an) M. Şibli'nin (Şibli, Tehzibu'l-Ahlak Mecmuası) yazdığına göre Ebu'l-Kasım es-Sebti, hicri 657 senesinde Şam Camii'nin Maksuresi'nde Hz. Osman tarafından oraya gönderilen Mushaf'ı görmüştür. Abdulmelik de hicri 725 de bu nüshayı orada gördüğünü söylemektedir. İbnu'l-Cezeri, Şam Mushafı'nı gördüğü gibi Mısır'da da Mesahif-i Emsar'dan bir tane gördüğünü söylemektedir.

Dr. Muhammed İbni Lütfi es-Sabbağ, 'Lemehat fi Ulumi'l-Kur'an' adlı kitabının "Osman'ın Mushaflar şimdi nerede?" başlıklı kısmında şunları yazmaktadır: Hicri 614 yılında ölen İbni Cübeyr, Seyahatname'sinde Dımışk Cami'inden söz ederken şunu zikretmiştir: "Mısırdaki yeni maksurenin doğu köşesinde büyük bir dolap vardır ki içinde Osman'ın mushaflarından bir mushaf bulunmaktadır. O, Osman'ın Şam'a gönderdiği mushaftır. Dolap her gün nazmın ardı sıra açılır. İnsanlar ona dokunup öpmekle teberruk ederler. Onu uğurlu sayarlar." (İbn Cübeyr, Rihle, s. 235, 244; Burhan, I/235-İtkan, I/60)

İbni Faldan el- Ömer'de Dımışk'ta bir mushaf görmüştür. Onun Osmani mushaflardan biri olduğunu anlatıp "Onun sol tarafında, müminlerin emir Osman ibni Affan'ın hattıyla "Osmani mushaf" diye yazılı olduğunu söylemiştir. (Mesalikü'l-Ebsar fi memaliki'l-Emsar, 195) İbni Batuta, Şam'daki nüshadan ayrı Basra'da Osmani mushafından bir tane daha gördüğünden bahseder. (Rıhletü İbni Batuta, I/116) Dr. Abdurrahman eş-Şehbender demiştir ki: Dımışk-ı Şam'da bu Osmani mushaflardan bir nüsha elde ettim. Maalesef onu, otuz yıl önce Emevi Camiini yakıp kül eden yangında ateş telef etmiş." O, bu sözü, M. 1922 yılının Nisan ayında yazmıştır. (Müzekkirat-ı Abdurrahman eş-Şehbender, s. 34) Üstad el-Kevseri'nin zikrettiğine göre, Abdulhakim el-Efgani ölümünden önce bu Osmani Mushaf'ın resmine (yazı ve imlasına) uygun bir mushaf kopya etmiştir. (Makalatu'l-Kevseri, s. 12)

Prof. M. Tayyib Okiç şu bilgileri de vermektedir: “Hz. Osman tarafından muhtelif bölge merkezlerine gönderilen mushaflardan üçü hakkında bilgi vermek mümkündür: Şam’a gönderilen mushaf: Yedinci ve sekizinci (Hicri) asırlarda görülmüştür. Bu nüshayı bizzat gören sekizinci asrın meşhur âlimi İbnu Kesir (774/1373), bunun 518 hicri (1124) tarihlerine doğru Taberiyye şehrinden Dımaşk’a (Şam’a) nakledildiğini söylemektedir. (Tefsir-i İbnu Kesir Zeyli, s.15) Yaklaşık 700 yıl önce yaşamış, İbnu kesir (1301-1373)’in meşhur tefsiri bugün elimizde olduğuna ve mevcut Kur’an’daki aynı ayetleri kelimesi kelimesine tefsir ettiği bilindiğine göre demek ki, Kur’an bize kadar müteselsilen ulaşmıştır ve hiçbir şüpheye asla mahal yoktur. (hakikat.net/icerik/anasayfa_islam/hz_osman_donemi_istinsah_edil_mushaflar.php) Diğer taraftan meşhur Türk mütefekkiri merhum Musa Carullah, merhum Ömer Rıza Doğrul’a gönderdiği bir mektupta, evvelce Semerkant’ta iken sonradan Petersburg’a nakledilen bir nüshanın, 1923’de Taşkent’teki Beylerbeyi Camiine kaldırıldığını yazmaktadır. Medine’de ‘el-Mescidü’n-Nebevi’de bulunan nüsha: Bu nüshanın ise, (654/1356) tarihinde vuku bulan yangından kurtulduğunu es-Samhudi’den öğreniyoruz. Musa Carullah’a göre bu nüsha, orada bugüne kadar muhafaza edilmiştir. Osman Keskioğlu, aynı mushafla ilgili olarak: “Musa Carullah Bigi, 1930’da Bolşeviklerin Rusyasından kaçtıktan sonra yakın ve uzak şarkta dolaşırken Kur’an ve mushafa ait epeyce inceleme yapmış, bunları Hindistan’da neşretmiştir. Mezkur nüshanın Medine’de Ravza-i Mudahherada mahfuz bulunduğunu, Medine-i Münevvere’de mücavirliği esnasında eseri orada gördüğünü söylemektedir” (O. Keskioğlu, Kur’an Tefsiri, s. 247) demektedir. "Osman’ın çoğalttığı Mushaflardan biri de hicri 4. asırda biliniyor ve okunuyordu.” (Paul Casanova, Muhammed Et-Lafin du Monde, s. 25)

Suudi Arabistan'ın Medine bölgesinde yürütülen kazılarda, yaklaşık 1400 yıllık Kur’an ayetleri ve Hazreti Ömer'in adını taşıyan kaya yazıtlarının da aralarında bulunduğu 1700'den fazla arkeolojik buluntu gün yüzüne çıkarıldı. Keşiflerin erken İslam tarihine ışık tuttuğu belirtiliyor. Araştırmalarda ayrıca Nisa Suresi’nin 58. ayetinden alınan şu ifadelerin yer aldığı yazıtlar da tespit edildi: "Allah size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder." (Sözcü, 12 Haziran 2026)

Gelen sorular ve cevaplarımız

Soru: “Ubeyd bin Kab mushafında Ahzap suresi Bakara suresi kadar uzundur, bu nasıl olur? İslam âlimleri kendilerini yırtsalar da ellerinde bu adamların öncesine dair herhangi bir tam nüsha olmadığı için iddiaları havada kalır. Mesela Tabersi'nin Rabbil-Erbab'ı. Ya da Debistan-ı Mezahib veya Tarihul Masahif gibi. Daha niceleri var."

Cevaben: İlk iddianıza kullandığınız rivayet, ahad bir haberdir, hadis ilmi açısından 'zayıf' bir rivayettir. (Müsned, tahkik: Şuayb, el-Arnavut, Adil Müşid, muessesetu'r-risale, 1421/2001, Müsned, Ensarın Müsnedi Bölümü, hadis 20701, ilgili hadisin tahkiki) Ayrıca bu haber, Buhari ve Müslim gibi hadis kitaplarında da geçmemektedir. Kur'an'ın ayetleri, böyle ahad haberlerle yani mutevatir olmayan rivayetlerle ispat edilemez. (Cezeri, el-Fıkhu ala'l-Mezahibi'l-Arbaa, IV/257; Ayrıca bakınız: Menahilu'l-irfan, I/288,430-432; Müsned, tahkik: Şuayb, el-Arnavut, Adil Müşid, Muessesetu'r-risale, 1421/2001) Rivayet eden ravilere gelince, Senedlerindeki ravilerden Asım b. Behdele zayıf bir ravidir. Hafızasının güçlü olmadığı, hayatının sonunda rivayetlerinde çelişkilere düştüğü bilinmektedir. Şuayb Arnavut da, Behdele hakkında şunları söylemektedir: "O, iyi biri ise de hafızası güçlü olmadığından rivayetlerinde şüpheye düşmüştür." Ayrıca diğer rivayetlerde ravi olarak adı geçen İbn fudale ile Yezid b. Ebi Ziyad adlı raviler de hadis âlimlerince zayıf ravi olarak nitelendirilmişlerdir. “Asım hadis rivayetinde sıklıkla hata yapmıştır. ‘Müslimin Sahih’inde Asım’ın herhangi bir merfu rivayeti bulunmamaktadır. Hatta İmam Malik’in el-Muvatta’sında Asım’ın hadisi yoktur. Asım b. Behdele, hayatının son dönemlerinde görme rahatsızlığı geçirmiştir. Hatta bazı kaynaklarda doğuştan görme rahatsızlığının bulunduğu da rivayet edilmiştir. Bundan dolayı, araştırmamızda hadis rivayet ederken zaman zaman hata yaptığını, hadislerin metninde yer alan bazı kelimelerin veya cümlelerin yerlerini karıştırdığı müşahede edilmiştir.” (Fatih Fatsa, Asım b. Behdele’nin rivayet etmiş olduğu hadislerin tahric ve tenkidi, Yüksek Lisans Tezi, 2023, s. 123, 126) Özetle, oryantalist bir yazarın da itiraf ettiği gibi: Ubeyd b. Kab’ın iddia ettiği ayetler, ‘ne Ahzab Süresinin bir öğesi olabilir (değişik kafiyesi dolayısıyla) ne de Kur'an'ın.’ (Nöldeke, Kur'an Tarihi, 57) Şimdi de kaynaklara bir bakalım: Tabersi'nin Rabbil-Erbab adlı eseri: Gulad denen, aşırı şii akımına mensup bir yazar olan Tabersi’nin görüşleri günümüz Şiileri tarafından bile kabul edilmemektedir. Debistan-ı Mezahib: Bir kere eseri yazan yazarın adı bile belli değildir. British Müzesinin Farsça el yazması katalog bölüm sorumlusu Charles Rieu, ‘kitap yazarının Müslüman olmadığını’ belirtir. Muhammed Kazvini de yazarın ‘zerdüşt dinine mensup’ olduğunu belirtir ve sonra İslam ile ilgili alaycı üslupla yazdığı bölümlerden örnekler verir. Eseri Tahran'da yayınlayan Rahim Rızazade bile, yazarın Müslüman olmadığını belirtmektedir. Tarihul Masahif: Kitap adı net değildir. Kitabul Mesahif veya Tarihul Kur’an ve'l Masahif ise, her iki yazar da Müslüman'dır ve ‘bu rivayetleri asla kabul etmezler.’ Hatta Carullah, Ubeyy b. Ka'b'ın özel mushafı olduğunu ancak bu durumun Hz. Ebu Bekir döneminde herhangi bir ayrılığa yol açmadığını özellikle belirtir. (Tarihu'l-Kur’an ve'l-Mesahıf, s. 25) Ateist arkadaş kaynak, yazar belli ederse seviniriz. Yoksa benzer ‘rivayetleri biz de aktarıyoruz’ ama ‘sonra cevaplandırıyoruz’ da!

Soru: Mekke' de 10 yıllık süreç içerisinde Kur'an’ın 3/2 si inmiş bulunuyor. Vahiy ilk geldiği günden beri yazılıyor ise Mekke de birçok vahyin yazıldığı materyal bulunuyor demektir. Peygamber bir gece ansızın acelece Mekke'yi terk ederken, en az 10 deve yükü olan bu vahiy materyaller Medine'ye nasıl, ne şekilde, ne zaman ulaştırılmıştır?

Cevaben: Mekke'de yazılması: Hz. Ömer’in Müslüman oluşuna neden olan ve Taha suresinin tamamının yazılı olduğu “sahifenin” varlığı, Kur’an’ın erken bir dönemde Mekke’de yazıyla kayıt altına alındığını açıkça ortaya koymaktadır. (İbn Hişam, es-Siratü'n-Nebeviyye, I/271; Ebu Abdullah Ahmed b. Muhammed eş-Şeybani, Fedailu's-Sahabe, I/279; Abdurrahman b. Ebu Bekr Celalüddin es-Suyuti, ed-Dürrü'l-mensur, V/560) Kalem suresinin birinci ayetinden hareketle (Ziya Şen, Kur’an’ın Metinleşme Tarihi, 71-75. Ayrıca bk. Zeynel Abidin Aydın,

Kur'an'ın Metinleşme Tarihi, 73-77) ve aynı surede geçen "kalemin yazdıkları" cümlesinden kastın yazılan Kur'an ayetleri olduğu kabul belirtilmiş olması, (Ebu Ubeyde, Mecazü'l-Kur'an, thk. Muhammed Fuad Sezgin, II/264; Ebu Muhammed Sehl b. Abdullah et-Tüsteri, Tefsîru't-Tüsteri, 174; es-Seminu'l-Halebi, ed-Dürrü'l-mesûn fî 'ulumi'l-Kitabi'l-meknun, X/399; Muhammed b. Ali b. Muhammed eş-Şevkani, Fethu'l-kadir, V/318-319; Ahmed b. Mustafa el-Merağı, Tefsiru'l-Merağı, XXIX/28; Abdurrahman b. Nâsır b. Abdullah es-Sa'di, Teysiru'l-kerîmi'r-Rahman fi tefsiri kelâmi'l-mennan, 878; Muhammed Tâhir İbn Aşur, et-Tahriîr ve't-tenvir, XXIIX/58-61) Abese, 16. ayette geçen "Bu Kur'an, değerli, güvenilir katiplerin elleriyle tertemiz, şerefli ve mukaddes sayfalar üzerine yazılan (bir kitaptır)" ayeti, Cuma suresi 5. ayette geçen "sefera" kelimesi "vahiy katipleri", "suhuf" kelimesi de Kur'an ayetlerinin yazıldığı malzeme anlamına gelmesi (Şevkani, Fethu'l-kadir, V/463; Muhammed Hamdi Yazır Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, VIII/416; Ateş, Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri, X/321-326; İbn Aşur, et-Tahrir ve't-tenvir, XXIX/117; Kur'an Yolu Türkçe Meal ve Tefsir, V/482; Taberi, Camiu'l-beyan, XV/8571-8572; Sa'lebi, el-Keşf ve'l-beyan 'an tefsiri'l-Kur'an, X/132; Maverdî, en-Nüket ve'l-'uyun, VI/204; Zemahşeri, Keşşaf, IV/679; İbn Atiyye, el-Muharraru'lveciz fi tefsir-i kelâmi'l-veciz, V/438) Kur'an'ın daha Mekke'de yazılmaya başlandığının delillerindendir. Furkan suresindeki, 'Bu Kur'an/ayetler onun başkasına yazdırıp da (ezberlemesi için) kendisine sabah akşam okunan önceki insanlara ait masallardır'" (Furkan, 4-5) ayetleri de Kur'an'ın Mekke'de yazıldığının delilidir. Ayrıca müşrikler, vahyin vahiy katipleri tarafından satırlar/cümleler halinde yazıldığını gördüklerini itiraf etmektedirler. (Razi, Mefatihu'l-gayb, XXIV/433; Zemahşeri, Keşşaf, III/257) Yine Abese ve Tur surelerinde geçen "suhuf", "rakkin menşur" gibi ifadeler Kur'an'ın düzgün yazı malzemelerine yazıldığını göstermektedir. Yine Zeyd b. Sabit'in: "Rasulullah'ın yanında Kur'an'ı rikadan (deri, kağıt gibi yazı malzemelere verilen isimdir: Ebu Bekr Muhammed b. el-Hasen b. Düreyd el-Ezdi, Cemheretu'l-lüğa, II/767; Zeynuddin Ebu Abdullah Muhammed b. Ebu Bekr er-Razi, Muhtâru's-sihah, 127; Muhammed b. Mükerrem b. Ali ibn Manzur, Lisanü'l-'Arab, h. 1414), 8:131; Ebu'l-Feyz Muhammed b. Muhammed Abdurrezzak ez-Zebidi, Tâcü'l-'arus, XXI/113-115) telif ederdik" (Ebu Abdullah el-Hakim Muhammed b. Abdullah en-Nisaburi, el-Müstedrek ale's-sahihayn, II/249) hadisi ile "Rasulullah'ın komşusuydum. Vahiy indiğinde bana haber gönderir ben de (yanına gidip) inen vahiyleri yazardım" (Davud Süleyman b. Eş'as es-Sicistani, Kitabü'l-mesahif, s. 124) rivayeti, ayetlerin hem Mekke'de ve hem de Medine'de Hz. Peygamber'in kontrolünde yazdırıldığını göstermektedir. Kısaca ayetleri "Hz. Peygamber vahiy katiplerine yazdırıp etrafına tebliğ etmiştir." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 6) Peki Kur'an'ın hepsi 'sadece' peygamberimizin evinde mi yazılı olarak bulunuyordu? Efendimiz yanında, ayrıca vahiy katiplerinin evinde (Hamidullah, İslam Peygamberi, II/700) ve farklı sahabelerin ellerinde, (M. S. Muhaysin, Tarihu'l-Kur'an-i'l-Kerim, s. 154) yine bazı Müslümanların yanında, (Derveze, el-Kur'anü'l-Mecid, s. 49) sahabenin evlerinde (Zahid el-Kevseri, Makalat, s. 8) Kur'an ayetlerinin yazılı olarak bulunduğunu tarihi kayıtlar bize haber vermektedir.

Mekke'den Medine'ye aktarılması: Kur'an ayetleri, I. ve II. akabe biatları esnasında gelen Müslümanlar vasıtası ile Medine'ye aktarılmışlardır. Semhudi'den nakledilen bir habere göre Hz. Muhammed 10 sene boyunca inen ayetleri içinde barındıran bir belgeyi Zuraykoğullarından Rafi' malik ez-Zuraki'ye vermiş, (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Ğabe, II/157; Ahmet Güner, Asrı Saadette Mescidler, IV/201) o da bunları inşa ettiği mescidde etrafındakilere okuyup Müslüman olmalarına vesile olmuştur. (N. Semdudi, Vefau'l-Vefa, III/857; M. hamidullah, İslam Peygamberi, I/154;Ömer Dumlu, Kur'an tefsirinde yöntem, s. 15; İsmet Ersöz, Kur'an tarihi, s. 69) Ayrıca her sahabe de hicret ederken kendi Kur'an yazmalarını yanlarında taşımışlardır. (Ziya Şen, Kur'an-ı Kerim'in yazılması, Diyanet dergisi, XLVI/I, s. 51) Yine sadece ayetler değil yazı aletleri de taşınması kolay olduğu için hicret esnasında yanlarında götürülmüştür. (Hayrettin Öztürk, Ayetlerinin ve Surelerinin Tespit ve Tertibi, s. 222)

Dinler, Sümerler ve Gılgamış destanı

Kutsal kitapların kaynağı Sümerler olduğu iddiası

Muazzez İlmiye Çığ tarafından yazılan eserlerle özellikle yaygınlaşan ve genel anlamda tüm ateistlerce ortaya atılan iddia, 'dinlerin temelinin ilahi olmadığı, zamanla çok tanrılı dinlerden tek tanrılı dinlere evrildiği' şeklinde özetlenebilir. Bu genel iddiaya cevabımızı, 'İslam tüm dinlerin özüdür, ortak adıdır.' adlı yazımızda verdiğimizi hatırlatıp, "Dinlerin kökeninin Sümer'e dayandığı" iddiasını burada irdeleyeceğiz.

"Dini yalanlayanlar, ayetlerimiz kendisine okunduğu zaman, bunlar 'Öncekilerin masalları! derler." (Kalem, 15) ayetinin de ifade ettiği gibi, bu yeni bir iddia değildir. Evrimci yazar Yuval Noah Harari, "Elimizde neredeyse hiçbir kanıt yok ve olanlar da binlerce değişik şekilde yorumlanabilir. (Dinlerin kökeni hakkında) yapılan her tasvir spekülatif-kurgusal olacaktır. Akademisyenlerin teorileri aslında kendi ön yargılarına ışık tutar." (Harari, Sapiens, s. 67) derken aslında, önyargı ve sübjektif bir bakış açısı ile "dinlerin insanlar tarafından sonradan uydurulduğu" şeklinde ortaya atılan iddianın mesnetsiz/temelsiz bir görüş olduğunu dolaylı bir şekilde itiraf etmiş de olmaktadır. Zaten Göbeklitepe kazılarında ortaya çıkan gerçek tüm bu iddiaları temelinden sarsmış ve yıkmıştır. "Göbeklitepe, milattan önce 10.000 yılında kurulmuştur ve Sümerler bu ilk medeniyet oluşumlarından ancak binlerce yıl sonra ortaya çıkmıştır. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 20) "Göbeklitepe tarihinin Sümerlerden yaklaşık olarak 9.000 sene öncesine uzanıyor olması, tarihin ve dinlerin daha eskilere dayandığı düşüncesine doğrulamaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 272)

İslam, Hz. Adem'den itibaren gelen dinin adıdır. Yani Yüce Yaradan ilk insandan itibaren hep aynı emir ve yasakları insanlara bildirmiştir. Bu konu 'İslam tüm dinlerin özüdür, ortak adıdır' adlı yazımızda ele alınmıştır. Dolayısı ile, "Tüm âlemleri yaratan tek ve bir Allah olduğuna göre, Allah'ın Naacal tabletlerinde, Sümer yazıtlarında, Avesta'da, Tevrat-İncil'de ve Kur'an'da aynı mesajları göndermesinden daha doğal ne olabilir?" (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 231) Kur'an-ı Kerim'deki bazı kıssaların, MÖ 3500-MÖ 2000 yılları arasında Mezopotamya'da yaşamış olan Sümerlerin Gılgamış destanından alındığı iddia edilmişti. Mezopotamya'da bulunan kil tabletler 1850 yılında bulunmuştur. Çözümleri ise ancak 20 yıl sonra 1870 yılında gerçekleşmiştir. Bu, Kur'an'ın indirilişinden 1200 sene sonra bulunup okunabilen tabletlerin Kur'an'a kaynaklık ettiği iddiası anlamına gelir ki, bu iddianın mantıksızlığı zaten ortadadır. Bu iddia asla rasyonaliteye uygun değildir. Şimdi detaylara geçebiliriz.

Gılgamış Destanı ve Kur'an

Gılgamış Destanı, çok tanrılı bir mitoloji olmasından yarı tanrı çocuklara ve efsanedeki Urşanabi karakterinin Yunan mitindeki Charon ile arasındaki benzerliğe dek Yunan mitolojisi ile yoğun biçimde paralellik gösteren ve ölümsüzlük iksirinden mitolojik canavarlara dek klasik efsanelerdeki figürleri de içinde barındıran, içeriğinde topraktan yaratılma ve tufan gibi doğrular barındırsa da bunların da epeyce değişikliğe uğratıldığı bir efsanedir. Mesela, Tufan kararını tanrılar meclisinin verdiği ve bunun da nedeninin Tanrılardan Enlil'in insanların mutluluğunu çekememesi olduğu ve bilgelik tanrısı Ea tarafından bu tufanının -Yunan mitolojisindeki Prometheus gibi- 'gizlice' Kral Utnapiştim'e haber verildiği gibi efsaneler dışında, gök tanrısı Anu'nun 'eşi' Ninhursag, Gılgamış ve kardeşi Enkidu'yu kilden yaratması gibi doğruların bile bozulmuş bir versiyonla aktarıldığı bir efsane olan Gılgamış efsanesinde Gılgamış'ın babası Kral Lugalbanda, annesi Büyük İnek Tanrıça Ninsun'dur! Anu/An: Gök tanrısı, Enlil: Hava tanrısı, tanrıların babası, Enki: Bilgelik tanrısı, Nimmah (Ninhursag): Ana-

tanrıça, Nanna (Sin): Ay tanrısı, Utu (Şamaş): Güneş tanrısı, ay tanrısı Nanna'nın oğlu, İnanna (İştar): Aşk ve Bereket Tanrıçasıdır. Gılgamış üçte bir insan üçte iki ilahtır. Görüldüğü gibi Gılgamış da, klasik birçok efsane gibi içinde barındırdığı doğruların zamanla bozulup efsaneleşmesine tipik bir örneklik teşkil etmektedir.

En önemlisi de, Sümerlerin destanındaki nadir bazı olayların semavi dinlerdeki olaylarla aynı olması, İslam'ın bu destandan alındığını değil ortak köklerinin aynı olduğunu gösterir. Çünkü Yüce Allah Hz. Adem'den Hz. Muhammed'e kadar tüm toplumlara hep aynı mesajları gönderilmiştir. Sümerlere gönderilen Peygamberlerden birinin de Hz. İbrahim olması muhtemeldir. "Sümerler'in yaşadığı yerde kazı yapıp o döneme ait birçok şeyi gün yüzüne çıkaran arkeolog Leonard Woolley'in Ur şehrindeki buluntularını önemli kılan husus, onun bu yeri Ur of the Chaldeans (Keldaniler'in Ur'u) olarak isimlendirmesidir. Ur of the Chaldeans İncil'in Tekvin kısmında 15.7'de ise şöyle geçmektedir: "Ve Rab, Abram'a (İbrahim'e) dedi ki: Buraya yerleşmen için seni Ur of the Chaldeans'dan (Kildaniler'in Ur Kenti'inden) çıkaran benim. Büyük müfessir Mevdudi, En'am suresinin tefsirinde, Woolley'den ve eserlerinden detaylı bir şekilde bahsetmekte ve onun buluntularına binaen Hz. İbrahim'in Sümerler'in Ur-Nammu döneminde yaşamış olabileceğine dair delillerin var olduğunu belirtmektedir. Nammu ismi de Arapça'da Nemrut'a tekabül etmektedir. Mevdudi ilaveten, önceki kutsal kitaplardan Hz. İbrahim'e dair olan kısımları tek tek inceleyip Müslüman geleneği ile uyumlu olan ve olmayanları irdelemiştir." (Zeyneb Hafsa, Sümerler'e de peygamber gelmiş midir? karakalem.net, 05.03.2014)

Katıldığı başlıca kazılar Mari ve Uruk/Varka kazıları olan ünlü Asur bilimci Jean Bottero'nun, "4 yıllık çalışmalarından sonra" Fransızcaya çevirdiği ve dipnotlarla zenginleştirdiği Gılgamış destanını Hz. Peygamber'in daha o devirde öğrenmesi, Yaratılış ve Nuh tufanı olaylarını oradan alıntı yaptığı iddiası ne kadar mantıklıdır? Çünkü Sümerlerin yıkıldığı tarih esas alınsa bile, Hz. Peygamber ile aralarında 2500 yıllık bir süre bulunmaktadır. Peygamber Efendimizin Kur'an'daki inkar edilemeyen bilimsel verileri dönemin ileri medeniyetlerinin kaynaklarından derlediğini de öne sürülmektedir. Bu iddiaya göre Peygamberimiz, Kur'an içinde bahsedilen astronomi, embriyoloji, tıp gibi konuları eski medeniyetlerin bilgilerinden almıştır. Örneğin astronomi ile ilgili bilgileri Sümer kayıtlarında bulmuş, tıp bilgisini ise eski Mısır papirüslerinden alarak Kur'an'a geçirmiştir! Okuma yazma bilmeyen ('Ümmi peygamber' adlı yazımıza bakılabilir) peygamberimizin bu kadar dil bilip bunu gizleyebilme iddiası ne kadar gerçekçidir? Ayrıca "Hz. Muhammed zamanında sümer dilini bilenler var mıydı ve Sümer tabletleri 1850 yılında keşfedilmiştir!" (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 106) Sümerolog olan Samuel Noah Kramer, "Yüzyıldan daha az süre öncesine kadar Sümer kültürü hakkında hiçbir şey bilinmiyordu." (Hamid Cengiz, s. 107) ve "2000 yıldan fazla süredir Sümer ismi bile insanların zihninde ve belleğinde silinmişti." (Kramer, Sümerler, s. 16) derken, ortaya atılan iddiaların doğruluğu ne kadar bilimsel olabilir? Hz. Muhammed'in tüm hayatı boyunca böyle bir araştırmaya girmediği ve tarihteki gelişmiş uygarlıkların lisanlarını bilmediği de bilinmektedir. Yine 7. yüzyıl Arabistan'ın da büyük kütüphaneler, yazılı basın, kitapçılar veya internet ağı gibi bilgiye erişimi kolaylaştıran imkanlar da mevcut değildi. Bugünün şartlarında bile, örneğin eski Mısır'ın embriyoloji bilgisini araştırmak isteyen bir insanın işi hiç kolay değildir. Mısır uygarlığının kuruluşu günümüzden yaklaşık 5000 yıl öncelerine dayanır. Eski zamanlardan bugüne ulaşan yazılı kaynaklar kısıtlıdır, üstelik bunların hepsinin tercümeleri de mevcut değildir. Tercüme edilebilenler ise, son derece özel bilgiler içerdiklerinden her yerde bulunmamaktadır. Ayrıca bu tercümeleri kavrayabilmek ve yorumlayabilmek için çok detaylı bir tarih bilgisine de vakıf olmak gerekir. Kısacası böyle bir araştırma günümüz şartlarında bile son derece zordur. Kaldı ki, eski medeniyetlerden miras kalan tüm bilgilerin hepsinin doğru ve sağlıklı oldukları gibi bir durum da söz konusu değildir. Aralarında pek çok yanlış bilgiler, batıl

inanışlar, hurafeler de bulunmaktadır. Bu konuyu, 'Kur'an'ın Kaynağı Nedir?' adlı yazımızda detaylı şekilde ele aldık.

Gılgamış destanının kendisinden önce yazılan eski bir tabletin içerdiği bilgilerin çarpıtılmış bir versiyonu olduğu da artık bilinmektedir. 1914 yılında Arno Reobel tarafından bulunan asıl tablette, "Çok tanrıcılığın bulunduğu iddia edilen çok önceki tarihlerde bile yeryüzünde tek tanrı inancının bulunduğu, insanın balçıktan yaratıldığı ve Nuh Tufanı kahramanı Ziusudra isimli kişinin vahiylere her zaman saygılı ve dindar bir kral olduğu" gibi bilgiler yer almaktadır. (Kramer, s. 131)

"Sümer tabletlerindeki Tufan anlatısına göre kralın karısı Tufandan kurtulmuş ve tanrılar tarafından kendisine ölümsüzlük bahşedilmiştir." (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 113) Halbuki Kur'an'a göre Nuh'un karısı şirke düşmüş ve tufanda boğulmuştur. (Tahrim, 10) Görüldüğü gibi Kur'an ile Sümer efsaneleri arasında, gerek tanrı anlayışı ve gerek tufan anlatıları arasında bir benzerlik yoktur!

Nuh Tufanı

Pek çok ateist, Nuh tufanı'nın Kur'an'a Tevrat'tan alıntılanarak geçirildiğini, Tevrat'a ise Gılgamış destanından geçtiğini iddia eder. Öncelikle Kur'an-ı Kerim, Tevrat, Zebur, İncil'i reddetmez aksine onların da ilahi kaynaklı olduklarını, kaynaklarının tek olduğunu ama zamanla tahrif edildiklerini, bozulduklarını söyler. Dolayısıyla onlardaki bazı bilgilerin Kur'an'la benzerlik taşıması normaldir. Tefsir ilminde 'israiliyyat' denen ve İslam'ın genel kuralları ile bağdaşmayan konular uzman İslam alimlerince tek tek belirlenmiş ve bu konularda birçok müstakil eser yazılmıştır. Bu konuda, 'Tefsirde israiliyyat' adlı yazımıza da bakılabilir. Peygamberimizin Hz. Nuh'la ilgili kıssayı Tevrat'tan aldığını söyleyen ateist yazarlar, Nuh suresinin Mekke'de indiğinden de habersizdirler. Mekke'de ise Yahudi yoktur. (TDV İslam Ansiklopedisi, XLIII/221) Okuma yazma bilmeyen Hz. Peygamber'in Tevrat'ı okuması mümkün değildir. Nuh tufanını inkar etmek isteyen ateistler, eğer tarihte Nuh tufanını veya benzeri bir olayı anlatan yazılı bir kayıt bulunmasaydı bunu tufanın olmadığına delil olarak kullanacaklardı. Dünyanın her tarafında rastlanan delilleri de bu defa çarpıtarak, 'birbirinden alıntı yapıldığı' iddiası ile gözden düşürmeye çalışmaktadırlar. Bilim ve Teknik dergisinin 121. sayısının 16. sayfasında şöyle bilgilere yer verilmektedir: Sir Leonard Wooley isimli amatör bir İngiliz arkeoloğun Mezopotamya'da yaptığı kazılar sırasında ele geçen bulgular, o güne kadar bir efsane gözüyle bakılan Nuh Tufanıyla bağlantılıydı. Özellikle sevinenler Hristiyan ve Yahudi din adamları oldular. Derhal heyetler oluşturulup çalışmalara başlanıldı. Bu arada dünyanın her tarafında yapılan araştırmalar, 'Tufanın hemen bütün toplumların efsanelerinde yer aldığını' gösterdi. Bunların en şaşırtıcısı da Hopi kızılderililerine ait olanıydı. Denizden çok uzakta, Kuzey Amerika'nın güney batısında yaşayan Hopi'lerin destanlarında, kabaran suların ülkelerini baştanbaşa kapladığı, dağların tepelerine kadar yükseldiği ve yeryüzündeki canlıları yok ettiği anlatılıyordu. Amerika'nın eski sahiplerinden olan Azteklerin destanlarından ise Tufanın süresi bile veriliyordu. Bütün bunlar, tufanın insanlık tarihinin hemen hemen başlarında meydana geldiğini göstermektedir. İngiliz arkeolog Sir Leonard Wooley, 1922-1929 yılları arasında, Mezopotamya'nın antik şehirlerinden Ur'da uzun süre kazılar yapar. Çalışmalar sırasında arkeolojik değeri çok yüksek kap, miğfer, silah vs. yanında Tufandan önceki kralların listesini ihtiva eden kil tabletler bulur. Ne var ki 12 metre derine inildiğinde izler birden tamamen kesilir. Tarihi hiç bir bulguya rastlanmaz. Bu arada toprağın yapısı incelendiğinde tuhaf bir şeyle karşılaşılır. Zemin tamamen balçıkla kaplıdır fakat bu kadar derinlikte saf balçığın ne işi vardır? Üstelik kazı çukurunun dibi, denizden çok uzakta ve nehir seviyesinden de bir kaç metre daha yukarıdadır. Hiçbir arkeolog tatmin edici cevabı bulamaz. Wooley kazıyı

devam ettirir ve daha aşağılara iner. Derken, 3 metreden fazla derinlik tutan balçık tabakası birden bire kesilir. Şimdi normal toprak tabakalarına gelindiği düşünülebilirdi ama hayır, zımpara taşlarına ve kap kaçak gibi eşyalara rastlanılmıştı yeniden. Demek oluyordu ki bu çok eski medeniyetin üzerini 3 metrelik balçık tabakası örtmüş, en üstte de Ur medeniyeti yeşermişti. İlk çukurdan 300 metre uzakta açılan ikinci çukurda da aynı sonuç elde edilmiştir. Wooley, bu sefer de yüksekçe bir tepeyi kazdırır. Sonuç değişmez! Böylece, balçık yığılmasının ancak çok kuvvetli bir su baskını yani tufanın eseri olabileceğine dair rapor hazırlanır ve bu bütün dünyada heyecanlı yankılar uyandırır. Tufanla ilgili olarak Mezopotamya dışında etraflıca bir çalışma yapılmadığından, su baskınının nerelere kadar uzandığını tam olarak bilemiyoruz. Tahmin edilen mıntıka, Basra körfezinin kuzeybatısında, 400 mil uzunluğunda ve 100 mil genişliğinde bir sahadır. Olayın tarihi, MÖ. 4 binden çok önceki yüzyıllardır. Miami Üniversitesinden jeokimyacı Jerry Stip'e göre, dünyanın yaşadığı en müthiş su baskını, günümüzden yaklaşık 11.600 sene önce olmuştur. Ancak bütün bu bulgular Nuh aleyhisselam zamanındaki tufana ait midir, bilinememektedir!

"Çamur iyice temizlenince altında kalmış bir medeniyet ortaya çıktı. Bu durum, bölgede büyük bir su baskınının meydana geldiğini gösteriyordu. Ayrıca mikroskobik analiz, temiz kilden kalın bir katmanın, eski Sümer uygarlığını yok edecek kadar büyük bir tufan tarafından buraya yığılmış olduğunu gösteriyordu. Gılgamış Destanı ile Nuh'un öyküsü, Mezopotamya Çölü'nde kazılan bir kuyuda ortak bir kaynakta birleşmiş oluyordu." (Bilim teknik, 121/17; Fred Warshofsky, "Ur of the Chaldees", Readers Digest, Aralık 1977) "Alusi'nin açıklamasına göre Hz. Nuh'un kavmi Arap yarımadası ve ona yakın yerlerde oturuyordu. Meşhur olan da, onu Kufe topraklarında yani Irak'ta yaşadığı ve orada kendisine peygamberlik görevi verilmiş olmasıdır." (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini, Nuh Suresi 1-3) Bu coğrafya Sümerlerle uyuşmaktadır. Hz. İbrahim'in de Sümerlerin son zamanlarında yaşaması mümkündür. Günümüzde Tel El-Fara olarak adlandırılan Güney Mezopotamya'daki Şuruppak kenti de Tufan'ın açık izlerini taşımaktadır. Bu kentteki arkeolojik çalışmalar 1920-1930 yılları arasında Pennsylvania Üniversitesi'nden Erich Schmidt tarafından yürütülmüştür. Schmidt'in çalışmalarını anlatan Mallowan şöyle demektedir: "Schmidt 4-5 metre derinlikte kil ve kum karışımı sarı topraktan bir tabakaya erişti. (bu tabaka selle beraber oluşmuştu) Bu tabaka, höyük kesitine göre ova seviyesine yakın bir düzeyde yer alıyordu ve höyüğün her yerinde izlenebiliyordu." Cemdet Nasr dönemini Eski Krallık döneminden ayıran kil ve kum karışımı tabakayı Schmidt "tamamen nehir kökenli bir kum" olarak tanımlayarak Nuh Tufanı ile ilişkilendirdi." (Max Mallowan, Early Dynastic Period in Mesapotamia, Cambridge Ancient History 1-2, s. 238) Tufan'dan etkilendiğine dair elde kanıtlar olan son yerleşim birimi, Şuruppak'ın güneyinde yer alan ve günümüzde Tel El-Varka olarak isimlendirilen Uruk kentidir. Bu kentte de, diğerleri gibi bir sel tabakasına rastlanmıştır. Bu sel tabakası da MÖ 3000-2900'lü yıllarla tarihlendirilmektedir. (Bilim ve Ütopya, Temmuz 1996, s. 176) Nuh aleyhisselamdan Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şeriflerde çokça bahsedilmiştir. Çeşitli vesilelerle Kur'an-ı Kerim'de 43 yerde ismi geçer. Mezopotamya metinlerinden Gılgamış Destanında bu isim yerine Utnapiştim kullanılmıştır. Sümerlerin Tufan kahramanına verdikleri isim ise Zi-ud-Sudra'dır. Zi: Hayat/can/ruh, Ud: Zaman, Sudda ise: uzun manasına gelmektedir. Bu üç kelimeden meydana gelen ismin anlamı, 'uzun ömürlü' demektir. Kur'an da Nuh Aleyhisselam'ın uzun ömürlü olduğunu belirtilmektedir. Nuh kavminin tufandan önce yaşadığı yerin İrem şehri olması kuvvetle muhtemeldir. Bu yerleşim yerinin Lut Gölü'nün güneybatısında Edom'un merkezi olduğu bildirilmektedir. (Davis, D.J.The Westminster Dictionary of The Bible. Philadelphia, 1944, s. 267) Hz. Nuh'un gemisinin karaya çıkışıyla alakalı olarak bazı araştırıcılar MÖ 2347 yılını (Günel, A. Türkiye Süryanileri tarihi), bazıları da 2650 yılını vermektedir. (Ekrem Sarıkçoğlu, Kur'an ve Arkeoloji Işığında Hz. Nuh ve Tufan Olayına Yeni bir Yaklaşım, İslam Araştırmaları Dergisi, Cilt 9, sayı: 1-4, 1996, s. 201) Bunlara dayanarak Nuh Tufanının yaklaşık olarak Milattan 2500 yıl önce meydana gelmiş olabileceğini söylemek mümkündür. Şırnak Üniversitesi öncülüğünde 'Şehr-i Nuh Oteli'nde düzenlenen Uluslararası Hz. Nuh ve Cudi Dağı Sempozyumunda

açıklamalarda bulunan Amerikalı Bill Crouse, yaptığı araştırmalardan sonra tufanın Cudi Dağı'nda olduğuna inandığını açıklamıştır: "Tarih kaynaklarını ciddi bir şekilde incelediğimiz zaman aslında geminin Cudi Dağı'nda olduğuna kanaat ettim." (Habertürk, 29 Eylül 2013) 6 Şubat 1972 tarihli bazı Türk gazeteleri ise, "Nuh'un gemisinin Cudi dağında olduğu tespit edildi" başlığıyla bir haber vermişti. Keşfi yapan, Alman Devletler Araştırma Enstitüsü ilim adamlarından Friedrich Bender'dir. Bender, Cudi dağında bulduğu katrana benzer bir madde ile birbirine yapışmış kalın tahta parçalarını Almanya'ya götürerek analiz ettirmiştir. Sonuçta katranımsı maddenin 50 bin, tahta parçalarının ise 6630 yıllık olduğu açıklanmıştır. İlim adamları bu tarihlemedeki hata payının 300 yılı geçmeyeceğini söylemişlerdir. Bender'in, çalışmaya başlamadan önce Kur'an-ı Kerim'i ve Tufanı anlatan Gılgamış destanını incelediği ve geminin Dicle ile Zap suyu arasında karaya oturduğu kanaatine vardığı da bildirilmiştir.

Yine tahrif edilmiş olan Tevrat'ta bu tufanın evrensel olduğu ve tüm dünyayı kapladığı söylenmektedir. Oysa Kur'an'da Tufan'ın evrensel olduğu şeklinde bir ifade yoktur. Aksine ilgili ayetlerden Tufan'ın yöresel olduğu ve tüm dünyanın değil, sadece Hz. Nuh'u yalanlayan kavmin cezalandırıldığı anlaşılmaktadır. "Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları da suda boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi." (A'raf, 64) "Böylece onu ve onunla birlikte olanları katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların da kökünü kuruttuk." (A'raf, 72) Görüldüğü gibi Kur'an'da tüm dünyanın değil, sadece Nuh kavminin helak edildiği bildirilmektedir. Özetle, İslam'a göre "Tufan, bölgeseldir." (Prof Muhsin Demirci, Kur'an ve Tefsir, s. 97; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 17, 111) Sonradan Müslüman olan Bucaille de bu görüşündedir. "Kitab-ı Mukaddes, tüm günahkar insanlığı cezalandırmak üzere dünya çapında bir tek Nuh tufanından söz ederken, bunun aksine Kur'an, adı sanı belli kavimlerin çarptırıldığı birçok cezaları zikretmektedir. Kur'an'da Nuh tufanı özel olarak Nuh kavmine mahsus olan bir ceza olarak takdim edilmektedir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 344-345) Allah, herhangi bir kavme elçi gönderilmedikçe, o kavmin helak edilmeyeceğini (İsra, 15) Kur'an'da açıkça bildirmektedir. Helak için, kavmin kendisine uyarıcının gelmiş olması ve bu uyarıcının yalanlanmış olması şarttır. "Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğratıcı değildir. Ve Biz, halkı zulmeden şehirlerden başkasını da yıkıma uğratıcı değiliz." (Kasas, 59) Bir uyarıcı olan Hz. Nuh aleyhisselam, Hz. Muhammed dışındaki tüm peygamberler gibi sadece kendi kavmine gönderilmiştir. Bu sebeple Allah, uyarıcı gönderilmemiş olan kavimleri değil sadece Hz. Nuh'un kavmini helak etmiştir: "Nuh dedi ki: 'Rabbim! Arz'da o kafirlerden hiçbir kimseyi bırakma!" (Nuh, 26) Arz, "yer" demektir. Hz. Muhammed'e Mekke'de inen ayette, "Onlar, yurdundan (ayette arz kelimesi geçer) çıkarmak için seni tedirgin edip dururlar." (İsra, 76) buyurulur. Bu ayet, Peygamberimizin Mekke'den çıkarılmaya çalışıldığını haber vermektedir. Bir başka konu ise, 'Hz. Nuh'un tüm Dünya hayvanlarını mı gemiye aldığı' meselesidir. Kur'an'da, tüm dünya hayvanlarının gemiye alındığına dair bir bilgi yoktur. Bu iddia daha çok bozulmuş Tevrat kaynaklıdır. Tufan yerel bir bölgede meydana geldiği için, elbette ki Nuh peygamber kendisine lazım olacak birkaç tür çiftlik hayvanını gemiye almıştır. Çünkü kurtuluştan sonra tarım yaparak hızlı bir besin tedariki yapılamayacağından, sütüyle, yumurtasıyla en hızlı besinleri sağlayacak olan hayvanlara mutlaka ihtiyaç duyacaktı. Çift olarak alınması ise çoğalmaları sağlamak içindir. Kur'an'da, geminin Tufan sonrası "Cudi"ye oturduğu bildirilmektedir. (Hud, 44) "Cudi" kelimesi bir 'dağ ismi' olarak anlaşılabileceği gibi Arapça'da "yüksekçe yer, tepe" anlamına geldiğinden bu anlamı ile de Kur'an'da kullanılmış olabilir. Cudi dağı Güneydoğu Anadolu bölgesinde, Türkiye-Irak sınırına 15 km. uzaklıkta, Dicle ırmağının kıyısında bulunan Cizre'nin 32 km. kuzeydoğusunda, Şırnak il merkezine 17 km. mesafededir. Dicle ve Fırat nehirleri Mezopotamya'yı boydan boya kesmektedir. Şu anki verilere göre anladığımız, olay anında bu iki nehir ve irili ufaklı bütün su kaynakları taşmış,

bunlar yağmur sularıyla birleşerek büyük bir su baskını oluşturmuşlardır. Kur'an'da bu olay şöyle bildirilmektedir: "Biz, bardaktan boşanırcasına akan bir su ile göğün kapılarını açtık. Yeri de coşkun kaynaklar halinde fışkırttık. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı birleşti. Ve onu da tahtalar, çiviler üzerinde taşıdık." (Kamer, 11-13)

"Tufan'ın 7 bin yıl önce olduğu tahmin ediliyor. Titanik'i bulan ünlü su altı araştırmacısı Robert Ballard, kutsal kitaplarda dile getirilen Büyük Tufan'ın gerçekten meydana geldiğine dair kanıtlar bulduklarını açıkladı. Ballard'a göre Büyük Tufan'la kabaran sular en az 300 gün boyunca Karadeniz'in bulunduğunu bölgeye 'akarak' bugünkü Karadeniz'i meydana getirerek Akdeniz'le birleşir." (TRT haber, 12.12.2012)

Çamurdan yaratılma

Gılgamış Destanından: "Ellerimi yıkadım. Bir parça çamur koparıp yazıya attım. Ve bu yazıda kahraman Engidu'yu yarattım." Sümerlilerin Enuma-eliş Destanından: "Bunun üzerine ben de Ea'nın yardımını istedim. Toprağı, Kingu'nun kanıyla yoğurdum. İlk insanı meydana getirdim." Çin Efsanelerinden: "Bunun üzerine Tanrıça Ngüho yengeç elleriyle gökyüzünü yukarıya kaldırdı, denizleri yeniden sınırlarına itti. Ve çamurdan yeni bir insan türü yarattı." Mısır'da Luxor Tapınağı'nda bulunan kabartma bir resimden: "Kral Amonhotap III olarak betimlenen Tanrı Khnemu, çömlekçi çarkında erkek ve dişi iki insanı yaratıyor." Hesiodos Destanından: "Namlı, şanlı Hephaisdos'u çağırdım hemen. 'Bir parça toprak al, suyla karıştır' dedim. 'İçine insan sesi koy, insan gücü koy." Yunan Efsanelerinden: "Gözyaşlarımla toprağı çamur haline getirdim ve yoğurdum. (Prometheus anlatıyor) Bir insan heykeli yaptım. Sonra bu heykele ruh verdim. İlk ölümlü yaratıklar oluştu böylece. Tevrat'tan: "Ve Rab yerin toprağından Adam'ı yaptı ve onun burnuna hayat nefesini üfledi ve adam yaşayan can oldu." Kur'an, Mü'minun, 12: "And olsun ki Biz insanı süzme çamurdan yarattık." (Ayrıca, Saffat, 11; Sad 71) İslam'ın tarih anlayışına göre insanlık bir tek ana ve babadan türemiştir. (Nisa, 1) Buradan da çıkan sonuç, insanlar hakiki bir tevhit inancı ve Rabbani bir anlayışla tarih sahnesinde adımlarını atmaya başladığıdır. İnsanlığın başlangıcından itibaren ilahi vahiy ile her toplum Allah inancı, ahiret inanışı, yaratılış bilinci ile eğitilmiş ve tüm insanlık boyunca bu mesaj tüm insanlığa bildirilmiştir. Elbette bu hakiki inanca bazen zulüm/şirk karıştıranlar olmuştur. Böylece de hak dinden uzaklaşıp zaman içerisinde adım adım gerçeklerden uzaklaşılmış ve yollarını şaşıranlar olmuştur. Ama bu, tümüyle temel bilgilerin hepsinin unutulduğu anlamına gelmemektedir. Bilakis taşıyabildikleri kadar bilgi yükünü gelecek nesillerine aktarmışlardır. Allah farklı zamanlarda farklı kavim ve gruplara elçilerini göndermiştir. Nasıl ki Hz. Muhammed Nuh Tufanını, Musa Kıssasını, Yusuf, Yakub, İbrahim, Adem, Hud, Salih ve Şuayb peygemberleri anlatmışsa, bize yaratılıştan bahsetmişse, her dönemde de görevli peygamberler kendi kavimlerine bu kıssalardan bahsetmiş ve onların bilinç altlarında yatan inanç küllenmelerini közlendirmiş, alevlendirmiştir. Nihayetinde her toplum yaratılış gibi diğer ilahi gerçeklere muhatap olmuş ve zaman dilimi içinde bu hakikatlerden uzaklaşsalar da bazı birikimlerini örf

ve adetlerine geçirmişler, haliyle destanlarında ve kendilerince tarihi tutanaklarında bu olayları zikretmişlerdir. Ayrıca bu kadar farklı kültürü temsil eden insanların tek meselede bu kadar ortak beyanda bulunmaları, anlatılanın evrensel bir gerçekliğe dayandığını da ispatlamaktadır. Çünkü bu kadar insanın, bu kadar farklı kültür ve coğrafyada böylesi bir yalan üzerinde ittifak etmeleri mümkün değildir!

Sayın Çığ'ın iddiaları ve cevaplarımız

Dinlerin kökeninin Sümerler olduğu iddiasının savunucularından olan Sayın Çığ, akademik anlamda bir ünvanı olmamasına rağmen yaptığı birçok konferansta 'profesör' titri ile tanıtılmış ve böyle olmadığını 'daha sonra' açıklasa da, bu şekilde tanıtımı ve konferans ilanları yapılmaya devam edilmiş idi. Bir gazetenin sorusu üzerine, "Ben profesör değilim. Bana 'zorla' bu unvanı 'takıyorlar.' Ben sadece müzede arşiv-kütüphane memuru olarak çalıştım." (Akit, 24.05.2009) diyen Sayın Çığ'ın bu sıfatı ile ilgili Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Dekanlığı ve Sümeroloji Bölüm Başkanlığı yetkilileri de defalarca basın-yayın organlarını uyardıklarını belirtmekte, ancak ısrarla adı geçen kişiden "profesör" ve "Sümeroloji uzmanı" olarak bahsedilmeye devam edilmektedir. (Haber 7, 24.05.2009; Yeni Akit, 20.06.2016)

Gazete, resmi üniversite makale ve konferanslarda Prof. Dr. İlmiye Çığ!

İyi de Profesör olmadığını söylediği halde yine de neden insanlar hâlâ bu unvanı onun için 'kullanmaya' devam etmişlerdir?! Hatta ADD ve ÇYDD, Çığ'ın vefatı üzerine 17.11.2024 tarihinde yayınladıkları taziyelerde bile, 'Prof. Dr. Muazzez İlmiye Çığ' şeklinde akademik ünvan kullanmaya devam etmişlerdir. 'Vefatından sonra' ortaya çıkan ve kendisi sağ iken hiçbir materyalist eğilime sahip kimse tarafından dile getirilmeyen bir diğer konu da şudur: ABD'de henüz piyasaya sürülmemiş ilaçların Türkiye'de insanlar üzerinde denenmesiyle adını duyuran HZİ adlı vakfı, 'Çivi Çiviyi Söker' adlı kitabında kardeşi Turan İtil ile birlikte kurduğunu ve idari işlerini yönettiğini söyleyen Muazzez İlmiye Çığ, 3 Mart 1985'te Nokta Dergisi muhabirlerinin sorularına da şöyle tepki göstermekte idi: "Siz neden bu kadar çok tutturdunuz

bu işi? Nereden duydunuz, nasıl öğrendiniz? Bu konuyla neden bu kadar çok uğraşıyorsunuz, onu izah edin bana!...” Muazzez İlmiye Çığ’ın ağabeyi Turan İtil, CIA’in 1953’den beri yürüttüğü MK-ULTRA adlı zihin kontrol projesi kapsamındaki deneyler için 1963 yılında Missouri Psikiyatri Enstitüsü'nde çalışmaya başlamıştı. Enstitüde akıl hastaları, evsiz ve yalnız insanlar üzerinde LSD kullanılan izinsiz deneyler yaptıkları ortaya çıkınca 1973’de istifa etmek zorunda kalmış, adı ABD’de deşifre olduğu ve kullandığı ilaçlar ve yöntemler yasaklandığı için yapamadığı deneyleri, 12 Eylül’den sonra Türkiye’ye gelip yapmaya başlamıştı. (BBC, 21 Kasım 2024; Serbestiyet, Yıldıray Oğur, 20 Kasım 2024)

Sayın Çığ, Sümerlerin Türk olduğunu da iddia etmekte idi! Halbuki Sümerler, Sami olmayan ama İranlılardan göçenlerle karışmış olarak meydana gelen bir topluluktur. (Samuel Noah Kramer, Tarih Sümer’de Başlar adlı eser ve Britanya ansiklopedisi, Sümer maddesi) Sümerler Türk değildir. Sümerler, tarih öncesi dönemlerde Mezopotamya'da yaşamış olan bir antik halktır. Sümerler ve Türkler farklı zaman dilimlerinde ve coğrafyalarda yaşamış iki farklı halktır, bu nedenle etnik ve tarihsel açıdan ayrıdırlar. (Serhıldan Hülakü, Haberler.com, 7 Ekim 2023) Son araştırmalar Sümer dilini, Sudan Nubyacası ile Hindistan’ın Dravid ve Tamil dillerinin dahil olduğu dil grubuna dahil etmektedir. (Doç. Dr. Kürşat Demirci, Sümerler Türk müydü yoksa Afrikalı mı? Derin Tarih, 26 Nisan 2017)

Kentlerden dinin doğuşuna değil, dinden kentlerin doğuşuna ulaşmak

Uygarlığın Sümer'de başlamış olduğu iddiasını ilk kez 1956'da Sümerolog Samuel Noah Kramer, ülkemizde ise dinlerin kökenini Sümerlere bağlayan Muazzez İlmiye Çığ ortaya atmıştır. Halbuki Göbeklitepe kazıları hem bu iddiayı hem de yıllardır tarih derslerinde öğretilen "göçebe toplulukların tarımı öğrenerek yerleşik hayata geçtiği" tezini çürütmektedir. “Sümerlerden binlerce sene önce yaşamış Göbeklitepe halkı çok daha eski inanışlara sahipti.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 98) Göbeklitepe'nin ortaya çıkarılması, yerleşik yaşama geçişin tarım ve hayvancılık ile başlamadığını, avcı-toplayıcı grupların dinsel törenlerini gerçekleştirmek için bir araya gelerek yerleşik yaşama geçişi hızlandırdığını gözler önüne sermiştir. Yerleşik yaşama geçişi hızlandıran tapınma alanları, uygarlık tarihini çok daha eski bir döneme, MÖ 12.000'lere çekmektedir. Göbeklitepe'nin keşfine kadar bilinen en eski tapınak ise Malta'da bulunmakta ve o da 5000 yıl öncesine ait idi.

Kur’an, İncil ve Tevrat’ın Sümer’deki Kökeni!

Sümerlerin tanrı inancı, İslam'ın ilah inancından çok İslam'ın savaş açtığı çok tanrılı inançla benzerlik göstermektedir. Kur’an bu inancla mücadele etmiştir. Sümerler de tanrılar yetkilerini birbirleri ile paylaşır, aralarında kavga ederlerdi. İslam'da ise tek tanrı inancı esastır ve asla kendisine ortak koşulmasına izin verilmez. Bu şirktir ve en büyük zulümdür, kötülüktür. (Lokman, 13) İslam’a göre şirk en af edilmez günahtır. (Nisa, 116) Sayın Çığ, Sümerlerin tanrı inancının İslam'daki tek tanrı inancına kaynaklık ettiğini ileri sürebilmiştir. Halbuki İslam bizzat bu şirk/çoklu tanrı inancını ortadan kaldırmak için gönderilmiştir. Günümüzde hâlâ (Hristiyanlıktan Hinduizme) devam eden çok tanrıcılık aslında dinlerin zamanla evrimleştiği iddiasını da çürütmekte, özde tek tanrılı olan dinlerin zamanla bozularak çok tanrılı dinlere

dönüştüğünü ispat etmektedir! Bunun en açık örneğini peygamber İsa'yı tanrılaştıran Hristiyanlıkta görmekteyiz. Kur'an'da bunu açıkça ifade eder ve tek ümmet/din üzere olan insanların zamanla ilahi mesajları tahrif ederek ayrılığa düşüp parçalandıklarını, farklılaştıklarını bildirir. (Bakara, 213; Yunus, 19) Sayın Çığ, Sümer dinindeki birçok tanrının diğer dinlerde cin, melek adı ile varlığını devam ettirdiğini de ileri sürer. Tek olan Allah tarafından yaratılan, asla O'nun emrinden çıkmayan (Nisa, 172; Enbiya, 27-28) daima Allah'ı anan (A'raf, 206; Nahl, 49-50) bu varlıklara Müslümanlar asla ibadet etmemiştir. Aksine İslam öncesi var olan bu ibadet tarzı İslam ile ortadan kaldırılmıştır. Dikkat edilirse Sayın Çığ'ın hep İslam öncesi inançlarla İslam'ı birbirine karıştırdığını görmekteyiz! Ayrıca Sümerlerde reenkarnasyon benzeri bir inanç da vardır. Sümerlere göre ölü için kurban kesilmezse dünyaya dönüp insanları rahatsız eder. İslam'da ise kesinlikle böyle bir şey yoktur. Aslında Sayın Çığ, "Ne yazık ki, Sümer kanunlarının yazılı olduğu tabletler çok kırıklı, belki de toprak altından daha çıkarılmayanlar da var. Bu yüzden tam karşılaştırma yapılamıyor." (Çığ, Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni, s. 19) diyerek, kaynağının da aslında yetersiz olduğunu itiraf etmektedir. Çığ, 'Yahudi, Hristiyan ve Müslüman dinleriyle Sümer dini ortak noktalarını' sayarken, törenler, ilahiler, tütsülerle tanrıyı memnun etmek gibi ritüelleri sıralamakta, İslam'a 'sonradan giren' bu tür ritüellerin Kur'an değil insan kaynaklı olduğunu ayırt edememektedir! Aynı hataya, İslam'ın sembolünün 'Hilal' olduğu iddiası ile başka ateistler de düşmektedir ki bu konuyu 'Ay kültü iddiası' başlıklı yazımızda ele alıp cevapladık! Yine kitabında "Hammurabi'nin Güneş tanrısından kanun alışı, Musa'nın tanrıdan kanun alışına örnek olmuştur" derken, acaba Adem'den beri ilahi kanunların nasıl alındığını zannettiğini de merak etmiyor değiliz!

Mezopotamya tanrıları tufan tasarısını insanlardan gizlemek için büyük bir çaba içerisindedir ve olayın kahramanın kurtarılışı bir tanrının 'hilesiyle' başarılmıştır. Halbuki Nuh tufanında gemi halkın gözü önündedir. Her şey 'açıkça' gözlemlenmektedir. Sümerlerde geçen tufan hadisesi, 'tanrılar meclisinin' kararı ile ve çok gürültü çıkarıp tanrıları uyutmadıkları için gerçekleştirilmiştir. Ve sonra da 'tanrıların' kontrolünden çıkan olay, tanrıları tehdit eder hale gelmiştir! Kur'an ise, önce peygamber gönderip şirk içindeki halkın uyarılmasından, uzun süre devam eden tebliğ çalışmalarının sonuç vermemesi üzerine Allah'ın (cc) Nuh aleyhisselam'a hem tebliğe devam etmesini hem bir gemi yapmasını emretmesinden bahseder. Alay edilmeler eşliğinde gemi yapılır ve son olarak bir kez daha insanlar tek ilaha davet edilir. Buna da direnç gösterilince sel baskını başlar. Bu kültür Çin'den Yunan'a, Avustralya, Yeni Gine, Malaya, Burma hatta Amerika yerlilerinin edebiyatlarına kadar benzer şekilde geçer. Tüm toplumlar bu olayı kendi kültür ve hayal âlemlerinin süzgecinden geçirerek aktarır. Dolayısı ile Sümerlerde bu olayı kendi inançları ile süsleyerek aktarmışlardır. Yani tufan olayını tek aktaran Sümerler değildir! Fark, Sümerlerde tufan putperest kültürün etkisi ile yerel motifler eklenerek aktarılmıştır o kadar! Olayın şahıs ve amacı değişmiş, olayın oluş şekli ise kısmen aktarılabilmiştir. Kısaca Sayın Çığ'ın iddiası olan, Kur'an bu 'kültürü' dolaylı yoldan Sümerlerden aldığı iddiasının aksine, Hz. Adem'den itibaren İslam'ın çağrısı Sümerlerin inancının da içinde olduğu yozlaşmış çok tanrıcılık kültürlere savaş açmış ve onlara doğru yolu gösterip tek tanrı inancına insanları çağırmıştır. İslam'ın son peygamberi Hz. Muhammed Arap yarımadasında bunu başarmış ve zamanla da tevhid inancı dünyaya yayılmıştır.

Sümerlerin Babil kanunlarını etkilendiğinden bahseden Sayın Çığ daha sonra Kur'an'ın da Sümerlerden etkilendiğini iddia etmektedir. Babillerin Sümerlerden etkilenmesi normaldir çünkü onlar aynı coğrafyada birbirinin devamı olan iki medeniyettir. Ama Sümer kanunları ile Kur'an arasında binlerce yıl vardır ve Sümer kanunları ancak 200 yıl önce toprak altından çıkarılmış ve ancak onlarca yıllık çalışma sonucu okunabilmiştir! Peki, ortak gözüken noktalara bakacak olursak, Kur'an Sümerlerden mi etkilenmiştir? Asla! Aksine, Sümerlerden önce, ilk insan ile başlayan İslam dininin Sümerlere uzanan izlerinden Sümerler etkilenmiştir! Aslı

bozulsa da bu etkilenme sonucu bilgiler yazıtlara geçirilmiş ve daha sonra Kur'an ile bu konular asıl mecrasına dönmüş, asıl gerçek hüviyeti ile insanlığa yeniden tebliğ edilmiştir! Zaten Kur'an'ın Sümerlerden etkilenmesine imkan olmadığını yukarıda belirttik, yazıtlar ortada yoktur ve Efendimizin de okuma yazması yoktur! Sayın Çığ'ın iddialarının cevaplarına, gerçek bir Profesör olan Sümerolog Sebahattin Bayram'ın youtube'daki videolarından da ulaşabilirsiniz! (youtube.com/watch?v=wa6m4uSciV4; youtube.com/watch?v=jdOekZg1xvY; youtube.com/@SebahattinBayram69)

Sayın Çığ, 'hilal'in İslam'ın sembolü olması iddiası ile Sümer ay tanrısı arasında bağlantı kurmaya çalışır dedik ki, aslında hilal dini kaynaklı bir sembol değildir ve daha sonra İslam toplumuna yerleşmiş bir simgedir. Diğer bir iddia, "Osmanlılar Hilal işaretini Bizanslılardan almışlar ve milli sancaklarına alamet yapmışlardır." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 74) şeklindedir ki, bu da bizi yine bu iddianın temelsiz bir görüş olduğu sonucuna götürmektedir! Sayın Çığ kurban konusunda ise, Sümerlerde kurbanın sağ parçası ve iç organları tanrıya verilirken, İslam'da bunları kurban sahibinin aldığını iddia etmektedir ki, böyle bir zorunluluk asla yoktur! Ayrıca Sümer tanrı kralları ile Hristiyanlıktaki papa müessesesini İslam'daki halifelik kurumu ile eş tutmaktadır Sayın Çığ. Papa her ne kadar tanrı ile konuşmaya devam (!) etse de, İslam'da bunu iddia eden değil halife, Müslüman olarak bile kalamazken, böyle bir iddianın nasıl ortaya atıldığı ve nasıl kabul görebildiği ayrı bir araştırma konusudur! Konu ayrıca, 'teokrasi ile şeriatın aynı olduğunu zannetmekle de alakalıdır. 'İslam'da teokrasi yoktur' ve teokrasi, 'Papalık veya İmamet inancı olan İmamiye mezhebinde vardır' ve ayrıca Kur'an'a göre zaten 'tüm insanlar' yeryüzünde halifedir! (Bakara, 30) diye hatırlatalım ve asıl konumuza devam edelim. Sayın Çığ, başörtüsünün okumaya engel olduğu gibi iddialarda bulunmaktadır ki buna en güzel cevabı, "İslam kadınların okumasına karşı mıdır?" adlı yazımızda bulabilirsiniz! Ülkemizde özellikle son 30 yıldır tesettürlü olarak okuma hakkını savunurken hapse giren, okullarından atılan, ülke dışında okumak zorunda kalan, aileleri işten atılanları düşününce bu iddianın mesnetsizliği ve tutarsızlığı rahatlıkla görülebilmektedir! Yine Sümerlerde günah işleyen, yalan söyleyen bir insandan hareketle bu kişinin Kur'an'da Eyüp adı ile geçtiği iddiası ileri sürülür. Halbuki iddia aksine Kur'an'da Eyüp aleyhisselam "iyilik ve bağışlayıcı biri" olarak övülmektedir. (En'am, 84) Saygısız bir iftirayı aşağıda sunalım cevap bile vermeden konumuza devam edelim.

Radikal

TÜRKİYE EKONOMİ DÜNYA SPOR HAYAT YAZARLAR RADİKALİST OTOMOTİV KÜLTÜR SANAT

Radikal.com.tr > Türkiye > Muazzez İlmiye Çığ: 'Başörtüsü Sümerler'e dayanıyor'

Muazzez İlmiye Çığ: 'Başörtüsü Sümerler'e dayanıyor'

29/12/2009 00:00 A A

Antalya'da düzenlenen panelde konuşan Sümerolog Muazzez İlmiye Çığ, günümüzde kadınların kullandığı başörtüsünün Sümerler'de 'mabet fahişeleri' tarafından kullanıldığını söyledi. Çığ, "Bizim başörtümüzün kökeni de oradan geliyor" dedi.

Görüldüğü gibi, İslam'ın savaş açtığı kurum ve kuralları İslam'a mal ederek, temel dini bilgilerden yoksun olarak ve önyargıların yönlendirmesi ile ortay atılan iddialar ile karşı karşıyayız. Zaten ateist yazarların kitaplarından veya Meydan Larousse gibi kaynaklardan hareketle İslam hakkında ulaşılabilecek sonuç ancak bu olabilirdi! İşin ilginci, TV programlarında kendisine 'Allah'tan uzun ömür dilenen' Sayın Çığ'ın, "Sağlığım iyi Allah'a şükür. Maşallah misafirimiz hiç eksik olmuyor, Allah'tan iki kızım o zaman büyümüştü, Allah'tan evlatlarım var." (Ayşe Arman ile röportaj, Hürriyet, 08.05.2016) gibi açıklamalarının yazılı basında yer almasıdır. 'Cumhuriyet çınarı Çığ'dan 'Nutuk' ve 'Kur'an' tavsiyesi. "Gençlerin, çok okuması lazım. Tüm konferanslarımda söylüyorum. Atatürk'ün Nutkunu da okuyun. Kur'an'ın Türkçe'sini okuyun." (Sözcü, 29 Ekim 2017) "Dini de okusun, öğrensin. Ben gençlere hep iki şeyi okumalarını tavsiye ettim, Kur'an'ın Türkçe'sini ve Atatürk'ün Nutku'nu. 'Dinimiz' nedir,

öğrenin, Atatürk'ün neler yaptığını da öğrenin. Eğer 'bunları' bilirsek 'korumamız' kolaylaşır." (Hürriyet, 4 Temmuz 2018) Yine 10 Mayıs 2020 tarihinde de, kendisini ziyaret edenlere de, "Herkesin, çocuktan itibaren Kur'an'ın Türkçesini okumamız lazım, çünkü bizim 'yegâne kitabımız' o." (youtube.com/watch?v=YGmZcf4m5TU) demekte idi. Tanrı var mı? Varsa İsmi Allah mı? O isim, uydurma kitap (!) Kur'an'ın verdiği bir isim değil midir?! Keşke Sayın Çığ bu konulara da açıklık getirse idi! Sayın Çığ 17 Kasım 2024'de vefat eder ve "cenaze namazı" kılındıktan sonra 19.11.2024 tarihinde defnedilir.

Sümerler İslam'ın ortaya çıkışından yaklaşık 6.000 yıl önce ortaya çıkmış ve 4.000 yıl önce de yok olmuş bir medeniyettir. Hz. Muhammed'in bu kültürden etkilendiğini iddia edenlerin, aynı ortamda yaşayan Mekke müşriklerinin bunu neden dile getirmediğini açıklamaları gerekmektedir. Varsa böyle -yazılı değil, çünkü yazılı metin çok daha sonra ortaya çıktı!- sözlü kaynaklar, müşrikler de bunları duymalı ve 'Sen Sümerlerden etkilendin, alıntı yaptın' diye itiraz etmeli idi! Kaldı ki, İslam'ın savaş açtığı, ortadan kaldırmak için mücadele ettiği tüm şirk unsurları ve putperestlik kalıntıları 'Kur'an'a kaynaklık ediyor' şeklindeki bir iddia bile bu isnadın temelinin ne kadar çürük olduğunu ispat etmektedir! Unutmayalım ki Hz. Muhammed müşriklerin, önce mal, makam, para tekliflerini reddetmiş (İbni Hişam, Sire, I/293; Taberi, Tarih: II/225) ve daha sonra da, 'Bir sene biz senin Rabbine kulluk edelim, bir sene de sen bizim ilahlarımıza kulluk et" teklifi kendine sunulunca da, (İbni Hişam, Sire: I/388; Taberi, Tarih, II/225-226) onu da reddetmiştir ki, bu teklifler yapılırken Efendimiz ve Müslümanlar çok yönlü olarak baskı, işkence, zulüm altında idiler ve ufukta da bunlardan kurtulacaklarına dair en ufak bir işaret de bulunmamakta idi! Madem bu dini Muhammed uydurdu, amacı dünyalık ise neden pes edip para, kadın ve makam tekliflerini reddetmişti? (Hz. Muhammed'in samimiyeti konusu, 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazımızda ele alınmıştır.) Ancak amacı dünya menfaati olmayan, aksine putperestlikle mücadele hedefi olan birisi 'O'onun bu tekliflere verdiği şu cevabı' verebilirdi: "Ey kafirler. Ben sizin taptıklarınıza tapmam. Siz de benim taptığıma tapmazsınız. Ben sizin taptıklarınıza tapacak değilim. Sizler de benim taptığıma tapacak değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim bana." (Kafirun, 1-6) Şunu da unutmayalım ki bu cevap verildiğinde Müslümanlar mazlum, zayıf ve çok az sayıda idiler! O (sav) savaş meydanlarında zafer kazanınca bile zaferin Allah'tan olduğunu ilan etmişti birisidir. (Ali İmran, 126; Saff, 13)

Onbinlerce sivilin katili olan terörist başı ateist Abdullah Öcalan'ın bir kitabının adı ile bu iddianın kimlere hizmet ettiğini de görelim: Sümer Rahip devletinden demokratik uygarlığa.

Özetle Allah (cc) her topluma mutlaka bir peygamber göndermiştir ve 'İslam tüm dinlerin özüdür!' Dolayısı ile her toplumda, bozulsa bile ilahi mesajın kırıntıları mutlaka mevcuttur.

Not: 'Ebla tabletleri' konusu için 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza, "Hz. İsa ve Horus" ve "Hz. Musa ve Sargon" iddiaları için ise 'Ateistlere cevap' adlı yazımıza bakılabilir!

Gelen sorular ve cevaplarımız

Soru: Eski Mısırda "Tanrı Aton Tektir, Akhenaton onun kulu ve elçisidir o ışığını bize yansıtır" cümlesinin geçmesi İslam'ın eski inançlar ve dinlerden kopya olduğunun göstergesi değil midir? Sümerlerin gılgamış destanında geçen yer ile göğün bitişikken ayrılması Kur'anı kerimdeki yer ve gök tasviriyle aynı olması bunun kopya olduğunu göstermez mi?

Cevaben: İslam'ın görüşü bellidir ve tutarlıdır: İslam, Hazreti Adem'den itibaren gelen dinin adıdır. Yani İslam Hz. Muhammed ile başlamamıştır! Hz. Muhammed peygamberler zincirinin

son halkasıdır ve insanlık tarihi boyunca tebliğ edilen dinin özü hep aynıdır: İslam! Detay için 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakabilirsiniz! Sümerlerde yer ve gök bitişik idi ve ayrıldı iddiasına gelince, direkt destandan konuyu verelim ve Kur'an ile ne kadar (!) benzediğine görelim: "Her şeyden önce ve her şeyin ondan çıktığı öz olan ilk su vardı: O, tanrıça Nammu'ydu. Bu su, ilk iki tanrı olan eril göğü (Anu) ve dişil yeri (Antu) yaratır. Yer ve gök (Anu ve Antu) başlangıçta bitişiktir: Bitişikken 'çiftleşir' ve hava tanrısı Enlil ile su tanrısı Enki doğar. Enlil yeri aşağıya ve gökyüzü tanrısı Anu da göğü yukarıya kaldırır." İslam her topluma gelmiştir ve her gelen mesajda da Allah'ın her şeyi sudan yarattığı (Nur, 45) ilan edilmiştir. Halbuki efsanede, sudan yaratan değil su olan bir 'tanrıcadan' ve sonra yine o sudan yaratılan diğer tanrı/tanrıcalardan bahsedilmektedir. Görüldüğü gibi bu efsane bize, tevhid inancının politeizme nasıl evrildiğinin bir örneğini göstermektedir. Hak olan zamanla değiştirilmiş, gerçek zamanla bozularak efsaneleştirilmiştir! Devam edelim: Tanrı ve tanrıca olan (!) yer ve gök ne yapmıştır sonra? Çiftleşmişlerdir! Ne doğmuştur? Yeni tanrılar! Sonrada, üçüncü versiyon tanrı annesini aşağı ve ikinci versiyon tanrı da kendisini yukarı çekmiştir! Ve tüm bunların Kur'an'a kaynaklık ettiği iddia edilmektedir! Aslında İslam ile olan, bozulan hakikatin efsanelerden arındırılıp asli hüviyetine kavuşturulmasından başka bir şey değildir!

Soru: Merhaba, her şeyi ayrıntılı bir şekilde tabletlere yazan Sümerler neden kendilerine gönderilen bir peygamberden bahsetmiyorlar? Ayrıca Adem'den sumerlere bozularak geldiğini iddia ettiğiniz islamdan kastiniz nedir, yalnızca tek tanri inanci mi yoksa Kur'an'ın tamamı mı? Eğer öyleyse bu olamaz çünkü Kur'anda anlatılan bircok efsane ademden sonra yaşamış insanlardan bahseder.

Cevaben: Efsanelerde, gerçek olay ve kişiler farklılaştırılarak anlatılır. Hz İbrahim örneğinde olduğu gibi. Yine günümüzde yaşayan Hristiyanlık dinini ele alalım. Tek ilah ve peygamber mesajının ne hale geldiğini yaşayarak müşahede etmekteyiz. Tek tanrı üçe çıkarılırken peygamber ise, tanrının konuşan sıfatına (kelam: oğul) dönüştürülmüş değil midir? Halbuki 'resmen' tanrı ilan edilişi ile peygamber olan gerçek İsa arasında geçen süre sadece 325 yıldır! Sümerlerin tarih sahnesine girişi ortalama MÖ. 3500'tür. Hz. Adem'den, sadece Sümerlere değil dünyanın her toplumuna peygamberlerle gönderilen ilahi mesajlar aynı içeriğe sahiptir. Sümerlerden önce olduğu gibi sonra da bu mesaj insanlığa ulaştırılmıştır. Kur'an'da Hz. Adem'den de, İbrahim, İsa, Musa peygamberlerden de bahsedilir. Mesajın merkezini ise tevhid inancı, ahlak ve emanet bilinci oluşturur.

Soru: Beni yanlış anladınız. Ben sizi sorgulamadım. Bu tablet çevirileri doğru mu? Yani gerçekten tabletlerde aynen çevirilerdeki gibi mi yazıyor. Çevirilerde kasıtlı yorum olabilir mi? Tablet çevirilerinde aldatma var mı? Yok mu? Eğer tablet çevirilerinde kasıt yok ise o dönemde uzay, gezegenler, Güneş sistemi hakkında bu kadar detaylı bilgiye nasıl ulaştılar. Teknolojik yöntemleri bu günden daha ileri olduğu anlaşılıyor. İfadeler günümüz teknik bilgisiyle son derece tutarlı. Bence eleştiri yapmadan önce bir okuyun. Yoksa eleştiriler havada kalıyor.

Cevaben: Çeviri uzmanlık alanı isteyen bir konudur. Ama o çevirilerin yorumlanması da ayrı bir uzmanlık alanıdır! Çevirilere güvenmek zorundayız, bu birinci aşama. Ama ikinci aşamaya gelince, çevirilerin içeriğinin yorumlanması, günümüze dönük mesajlar çıkarılmasında farklı sonuçlara ulaşmak gayet doğaldır. Çevirmenler veya yorumcular bir konuda uzman olabilir ama metni anlamada, yorumlamada sahip olduğu kültür, toplum, ideoloji, önkabul gibi nedenlerle hatalar da yapabilirler! Gelelim Sümer tabletlerine. İleri bir medeniyete sahip olmak bir

toplumun doğru yolda olduğu anlamına gelmez. Tarihte, Mısır medeniyeti, İnka-Aztek medeniyetleri için de aynı durum söz konusudur. Astronomi konusunda bilgili olmaları onların din konusunda da üstün ve haklı oldukları anlamına gelmemektedir. İşte çok tanrılı Mısır dini ve kendilerini tanrı ilan eden firavunlar! İnsan kurban eden çok tanrılı bir dine inanan Amerikan yerlileri! Günümüz için de ABD devletini ele alalım. Teknolojide en üst seviyedeler ama aynı zamanda zalimlikte de, sömürüde de en ileridedir! SSCB: Uzaya insan gönderen ilk devlet idi ama dini konularda ise tamamen materyalist bir dünya görüşüne sahip idi! Dikkat ederseniz, toplum, isim hatta teknoloji değişse de yapılan hatalar hep tekerrür etmektedir! Meryem Suresi 74. ayette yüce Yaradan şöyle buyurmaktadır: "Oysa Biz sapıttıkları için 'medeniyetçe ileri gitmiş' nice toplulukları helak ettik; öyle ki, onlar dünyevi güç ve dış görünüş olarak öncekilerden daha üstündüler!" Ayet açıkça 'teknolojide ileri' gitse de, ahlaken çöken birçok eski medeniyetlerin var olduğunu bizlere haber vermektedir. Lübnan'daki Balbek şehri, Sümer zamanında bile antik (İlk çağlardan kalan) bir şehir idi. Yine Girit adasında 1900 yılında bulunan ve MÖ 1. yüzyıla ait olan antikythera mekanizmasının bir astronomik takvim olduğu düşünülmektedir. Ural dağlarının doğusunda bulunan Nadara deresinde boyları en fazla 3 santimetre olan, çoğu bakırdan yapılan spirallerin mikroskopla incelenmesi sonucu, altın oran tekniği ile yapıldıkları tespit edilmiştir. Şaşırtıcı olan, bunların yaşlarının 20.000 ile 318.000 arasında değişmesidir. Mikronezya adasında kurulu bulunan antik Nan Madol kenti inşası 1000 yıl sürmüştür. Kent bin yapay adayı kanallarla birbirine bağlamış ve yapımına MÖ 200'de başlanmıştır. Irak yakınlarında bulunan iki bin yıllık pil ise, 1938 yılında bulunabilmiştir. Örnekler çoğaltılabilir. Göbeklitepe'de yapılan araştırmalar, teknolojide ileri olduklarını göstermektedir ama aynı zamanda bu araştırma, ateistlerin politeizmden monoteizme kayan din teorilerini de yerle bir etmiştir! Kısaca, ortada fazla şaşıracak veya hayal kırıklığı oluşturacak bir durum söz konusu değildir. İleri teknolojiye sahip ama ahlaken bozuk ve tevhid inancından uzaklaşmış birçok medeniyet tarih sahnesinden silinmiştir. Günümüzün ABD'si olan o zamanın toplumlarının belli konularda ileri gitmeleri, din, ahlak, (teknoloji değil) medeni olmak anlamında medeniyet; insanlık, maneviyat alanlarında da ileri ve haklı olduklarını anlamına gelmemektedir! Özetle, çevirilerde sorun varsa, çevirenin sorunudur. Yoksa zaten ortada İslam hakkında şüphe doğuracak bir durum söz konusu değildir. Sadece, çeviriyi doğru yorumlamak sorunu mevcuttur ki, o konuda da yeterli açıklama yaptığımızı umuyoruz.

Not: "Eğer İslam öncekilerin uydurması ise boş yere ömrümü yalanlar için harcamak istemiyorum." şeklinde sorunuz başladığı için, ben o cümleye odaklanarak ilk yorumumu yaptım. "Bir gün Peygamberimiz düz bir çizgi çizerek "İşte bu, Allah'ın dosdoğru yoludur." buyurur. Ardından bu çizginin sağından ve solundan başka çizgiler çizer ve "Bunlar da, dosdoğru yolun haricindeki yollardır. Bu yolların her birinin başında ona çağıran bir şeytan vardır." (Hanbel, I/465,435; İbni Mace, Mukaddime, 1; Hakim, II/349/3241; Darimi, Sünen, Mukaddime, 23) buyurur ve sonra şu ayeti okur: "Şüphesiz, bu benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. Başka yollara sapmayın. Onlar sizi Allah'ın yolundan uzaklaştırır. İşte günahtan korunmanız için Allah size böyle öğüt verdi." (En'am, 153)

Kur’an’ın Kaynağı Nedir, Kur’an’ı Muhammed mi yazmıştır?

Konuya ek olarak, ‘Kur’an’ın Aslı Yakıldı mı?’, ‘Oryantalizm Yanılgısı’ ve ‘Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler’ adlı yazılarımızın okunmasını da özellikle tavsiye ederiz.

Not: Saygı ifadesi olan ‘Hz’ kelimesi oryantalist eserlere tarafımızdan ilave edilmiştir.

Giriş

Biz Müslümanların kutsal kitabı “Kur'an-ı Kerim, Hz. Peygamber'in sağlığında cem edilmiştir.” (Hafsa Nasreen, Oryantalistlerin Kur’an Üzerine İddiaları -Eleştirel Bir Çalışma-, ERUIFD, 2013 / 1, Sayı: 16, s. 111) Halbuki Hristiyanların kutsal kitapları ancak 1600 yıl sonra kesinleşmiş olarak cem edilmiş/toplanmıştır: "Bizim resmi Kitab-ı Mukaddes'i elde etmemiz, 16. yüzyıldaki Trent Konsil'iyle ancak resmileşmiştir." (John Bowman, "Holy Scriptures, Lectionaries and the Qur'an", Uluslararası Kongre'de Sunulan Konferans, Avustralya Ulusal Üniversitesi 1980, s. 31)

Bu durum ister istemez Yahudi ve Hristiyanlarda bir çekememezliğe neden olmaktadır. "Hıristiyan ve Yahudiler, Kur'an'ı Yahudiliğin (veya Hıristiyanlığın) bir yansımasından ibaretmiş gibi ve Muhammed (sav)'i de bir Yahudi (veya Hıristiyan) müridiymiş gibi göstermeye çalışmışlardır." (F. Malik, Major Themes of The Quran)

Oryantalistler önce Kur’an’ın Hz. Peygamber döneminde cem edilmediğini ileri sürmüşlerdir: “Hemen hemen bütün oryantalistler, Hz. Peygamber (sav)'in vahiy alışının sadece kavli/sözlü olduğu görüşündedir.” (Hafsa Nasreen, s. 110) Yani onlara göre peygamberimiz döneminde Kur’an hiç yazılmamıştır: “Muhammed, aldığı vahiyleri kitap şeklinde yazmayı hiç düşünmemiştir.” (Richard C. Martin(ed), Approaches to Islam in religious Studies)

Halbuki Hz. Muhammed veda haccında, ‘size, iki şey bıraktım ki, Onlar: Kur’an ve Sünnettir." buyurmuştur. (Buhari, "el-Cami", 435) “Bu söz, yazılı bir vesikanın olduğuna işaret etmektedir.” (Hafsa Nasreen, s. 113) “Vahiylerin yazıya dökülmesi esnasında surelerin tertip edilmesini/sıralanmasını Efendimiz bizzat kendisi üstlenmiştir.” (Nisaburi, Garibu'l-Kur'an ve Regaibu'l-Furkan, I/16; Meryem Cemile, Garb Materyalizmi Karşısında İslam, s. 134) Bu konuda Zeyd'in şöyle dediği nakledilir: "Biz, Kur'an ayetlerini küçük parçalardan temize geçerken Hz. Peygamber bizzat yanımızda bulunurdu." (Buhari, el-Cami', 430) Oryantalist William Muir bile, Kur'an-ı Kerim'in Hz. Muhammed’in gözetiminde yazılıp kayıt altına alınmış olduğunu kabul etmektedir. (William Muir, The Life of Muhammad, Edinburgh 1923, önsöz) Zaten bu Kur’an namazlarda ve namaz dışında da devamlı okunmakta idi: “Büyük âlimlerin tamamı, Hz. Muhammed (sav) ve O’nun ashabının, Kur'an surelerini namazda veya namaz dışında bilinen sıralamaya göre tilavet ettiklerini söylerler.” (Reşit Rıza, Tefsiru'l-Menar, I/7)

Oryantalistler ve onların içimizdeki uzantıları olan ateistler bu tür iddialarından asla vazgeçmemişlerdir. Bu geçmiş tarihlerde de (aşağıda göreceğiz) böyleydi, 20. asırda da. 21. asırda da! Bu ithamlar hâlâ aynen devam etmektedir! "Muhammed, tam yirmi yıl Kur'an'ı ‘yazmakla’ uğraştı." (Der Spiegel dergisinden alıntı, Hafta Dergisi, 23 Kasım 1951, sayı: 113, s. 33) “Times: Kur’an, Muhammed Peygamber'den ‘önce’ yazılmış olabilir. İngiltere'de yayımlanan Times gazetesi, Birmingham Üniversitesi kütüphanesinde bir ay önce bulunan bir Kur’an parşömeni üzerinde yapılan karbon testlerinin, Kur’an'ın Muhammed Peygamber'den önce yazılmış olma ihtimalini gündeme getirdiğini yazdı. Habere göre, testler, söz konusu parşömenin 568 ve 645 yılları arasındaki bir tarihte yazıldığına işaret ediyor.” (BBC, 31 Ağustos 2015) Bu tarih aralığı bile Kur’an'ın kökenine ilişkin geleneksel bilgileri güçlendirmekte iken, tüm iddiaları gibi bu ithamda kendini

yalanlamakta ve teorilerini temelden çökertmektedir! Şimdi, birbiri ile çelişkili ve mesnetsiz bu iddialar ve cevaplara geçelim.

Roma merkezli Hristiyanlık, 'Arius, İstanbul patriği Makedonius, Nestorius, Monofizitleri' sapkın ilan edip aforoz eder. 4. yüzyılda Gazzeli rahip Epiphanius, 'Panarion' adlı risalesinde 80; Dımeşki ise 101 sapkın hareketten bahseder. (D. J. Sahas, Jonh of Damascus on Islam, s. 56) Sapkın ilan edilenler bir taraftan afaroz edilirken ayrıca kılıç veya ateşle yakılma, sürgün gibi cezalara da çarptırılmakta idiler! Bu ithamlara zamanla, mesela Nestorius, İmparator III. Leo ve oğlu V. Konstamtin ile İmparator Constantius için 'deccal' ve Nicolas için de 'şehvetperest' gibi sıfatlar eklenerek devam edilir. (J. V. Tolan, Saracens, s. 12 ; F. G. Munoz, Liber nycholay, s. 5) "Talmud'da da Hz. İsa, 'büyücü ve cehennemde ebedi azaba çarptırılmış biri' olarak zikredilir. (J. V. Tolan, Saracens, s. 16) Başkalarına yöneltilen karalama ve aşağılama amaçlı ifadeler ve ithamlar, basit bir adaptasyonla ve de üslubu biraz daha sertleştirilmek suretiyle zamanla Hz. Muhammed'e ve İslam'a yöneltilmiştir. Hristiyanlık hakikatin tek ölçüsü olduğuna göre, 'İncil'i değiştirilmiştir.' diyen ve 'teslisi reddeden' Hz. Muhammed'de bu hakikatin düşmanı ve dolayısı ile şeytani olmak zorundaydı." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 101-103; J. M. Buaben, Images of the Prophet Muhammed in the West, s. 6) "Batılı yazarlara göre tek ilahi vahiy, Hristiyanlığa aittir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 263) "Oryantalistlerden bazıları İslam'ı 'bireyci' olarak tasvir etmiş, diğerlerince ise 'kollektivist' (toplumcu) olarak görülmüştür." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 99) "Oryantalistlerin İslam hakkında düştükleri yanılgıların başlangıç noktası, dinin kaynağı hakkında düşündükleri yanılgıyla başlamaktadır." (Eaton, s. 137) S. H. R. Gibb: "Bu adam (Hz. Peygamber) hakkında neredeyse biyografi yazarları adedince farklı teoriler vardır." (Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 21) derken, Schacht, 'Hz. Peygamberin hayatı hakkında güvenilir tarihi bilgiler söz konusu değildir.' demekte ama A. Guillaume ve M. Watt gibi oryantalistler bu görüşe karşı çıkmaktadır." (Hıdır, s. 64, 109) "Kureyş, 'Muhammed'e gelenin çoğunu, o Hristiyan Cebir öğretiyor.' dediler. Bugün de müsteşrikler rahip Bahira'dan öğrendiğini ileri sürmektedir. Ama öyle bir öğretici olsaydı, "bunu ben öğretiyorum" diye ifşa etmez miydi? Çünkü Kur'an'a karşı koymak için o kadar sebep vardı ki, herkes Kur'an'a karşı koyup nazire yapanı baş üstünde gezdiriyordu." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 173) "Sömürgeciliği kolaylaştırmak oryantalizmin odak noktası idi. Oryantalistler, maddeci Batı medeniyetinin üstünlüğünü ispat etmeye çalışmaktadırlar. Oryantalistler, İslamiyet'in, bir cahiliye Araplarından, bir Sabiilerden, bir Hind veya İranlılardan, olmadı Yahudi veya Hristiyanlardan alındığını ileri sürmüşlerdir. Peygamberimizi bazen ümmi (okuma bilmeyen) bazen de okuryazar ilan etmişlerdir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 30) "Oryantalistler Kur'an'ın kaynağını Yahudilik, Hristiyanlık, Uzakdoğu dinleri, hanifler, putperest Arap kültürü, Helenizm, Gnostisizm, Maniheizm, Hermetizm, Neo-platonizm gibi düşünceler olarak göstermeye çalışmışlardır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 29) Kur'an'ın kaynağı konusunda Abraham Geiger (İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvurus. 200) ve C. Torrey Yahudi etkisinden bahsederken, Karl Ahrens Hristiyanlığın etkisinden bahseder. Johann Fück ise her ikisini reddedip birbirlerine zıt kanıt, yöntemler ve sonuçlar için onları eleştirir ve Kur'an'daki kıssalar dahil hiç bir fikrin Yahudi veya Hristiyanlıktan alındığının söylenemeyeceğini, bu fikirlerin yanlışlığını ileri sürer ama sonra da Kur'an'ın kaynağı olarak yerel Arap monoteizmini gösterir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 25) Johann Fück, İslam'ı Araplara özel bir din olduğunu iddia ettikten sonra, 'Torrey, Muhammed'in bir sinagog (Yahudi ibadet evi) talebesi olduğundan ne kadar

eminse, Ahrens de Hristiyan etkilerin belirleyiciliğinden o kadar emindir' diyerek, her iki yazarı eleştirmiştir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 220) Fück ayrıca anlatılanların peygamberin dürüstlüğü ve samimiyeti ile çeliştiğini, diğer alanlardaki çıkarımların da tamamen tutarsız olduğunu belirtir. (J. Fück, Die originalitat des arabischen propheten, s. 143) Fück, "Hristiyan olan Ebrehe'nin sonunun anlatıldığı Fil Suresinin hiç de Hristiyanlara karşı bir sempati göstermediğini ifade eder ki, kaldı ki onlardan etkilenmiş olsun." der ve ekler: "Kendine özgü düşüncesi ne Yahudilik ne Hristiyanlıktan alınmamıştır." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 223-224) Henry Stubbe: "İslam'da Hristiyan Nasturilikten bir ize rastlanmaz. Kur'an'daki İsa hakkındaki olumlu ifadeler, Yahudi üstat iddiasını çürütmektedir. (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 141) der. Hartmut Bobzin ise Yahudi, Hristiyan hatta eski Arap inancı etkilerini kabul etmekle birlikte, tüm bu etkilerin toplamı olarak anlaşılamayacak kadar yeni bir bünyeye dikkat çeker. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 217) Hubert Grimme ise Hz. Muhammed'i dini bir önder değil sosyalist bir reformcu olarak görme eğilimindedir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 22) Aloys Sprenger vahyin kaynağının, William Muir tarafından dillendirilen 'Sara nöbetleri' olduğu iddiası (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 20) yerine 'yeni bir açılımda' bulunarak, 'Hysteria muscularis' adlı sinir hastalığı olduğunu söyler ve 'Hz. Muhammed'in vahiy aldığını zannettiğini' ileri sürer. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 21) Bunlar dışında genel olarak oryantalistler (Abraham Gaiger, Gustav Weil, Theodor Nöldeke, Margoliouth, Ignaz Goldziher, Rudi Paret vd.) Hz. Muhammed'in hem Yahudilik ve hem Hristiyanlıktan etkilendiği görüşünü ileri sürer. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 15-29) Buna karşın "Peygamberin Hristiyanlık öğretilerinden ne bildiği açık değildir." (D. Thomas-B. Roggema, Christian Muslim relations, s. 2) görüşünü savunan oryantalistler olduğu gibi, R. Bell gibi "Hz. Muhammed üzerinde doğrudan bir Hristiyan etkisi yoktur." (Bell, The Origin of Islam, s. 50) görüşünde ısrar edenler de vardır. Neal Robinson, 'Christ in Islam and Christianity' adlı eserinde, herhangi bir Hristiyan kültürü etkisinden bahsetmezken H. B. C. Bradford, Hristiyanlardan alıntı iddiasının 'zorluğundan' bahseder. (Bradford, Qur'anic Jesus, s. 111) J. Fück, 'The Originality of the Arabian Prophet' adlı makalesinde, Hristiyan kültürü etkisine dair, Sprenger, Torrey, Ahrens, Andrea gibi yazarların iddialarına 'güçlü itirazlar' yöneltir ve Hz. Peygamberin 'şahsi karizmasına' atıfta bulunurken (Fück, The Originality, s. 89, 93, 95, 97) Muir de "Muhammed'in herhangi bir İncil'i okuduğu fikrine katılmıyorum." demektedir. (Muir, The life of Mohammad, s. 310) Abbe de Saint-Pierre ise Hz. Muhammed'in dininde Hristiyanlıktan iz bulamaz ve bunun yerine İslam'ı paganizm ve Yahudiliğin bir sentezi olarak görür. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 80) Revizyonist oryantalistlere (Patricia Crone, Michael Cook) göre ise İslam, Sasaniler tarafından Filistin'den sürülen Yahudilerin Hicaz bölgesine gelişinden sonra ortaya çıkan Haceriler (Hagerine) adlı mesihi bir mezhebin içinden çıkmıştır. (M. Özdemir, siyer yazıcılığı üzerine, Milel ve Nihal, IV/3, s. 147) "Nicetas, Kur'an'ın, Eski ve Yeni Ahit'in (Yahudi ve Hristiyanlığın) zıttını içerdiğini, bu yüzden vahiy değil, 'şeytani ilhamın bir ürünü' olduğunu söyler." Halbuki başka oryantalistler de, Kur'an'ın İncil'den ve Tevrat'tan aşırılma olduğunu, yani zıttı değil benzer içeriğe sahip olduğunu ileri sürmekte ve Kur'an'da var olan iyi prensiplerin kaynağının bu alıntılar olduğunu ileri sürmektedir. Tabii tüm bu farklı yorumlar birbirlerini yalanlamaktadır! İşin ilginç diğer yönü de, misyonerler bu 'benzerliklerden' hareketle Müslümanlara 'İncil-Kur'an aynıdır' mesajı vermeye çalışarak ilk kancayı atmaya çalışmaktadırlar. (Misyonerlik konusunu hem özel bir başlık altında hem de 'Oryantalizm Yanılgısı' adlı çalışmamızda ele aldık.) Benzer mi, zıt mı, kısmen farklı ise hangi mezhepten veya kitaptan veya hangi kişiden aşırılma söz konusudur!? Çünkü tüm iddialar birbirinin zıttıdır! (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 38) "Paul Alvarus

için Muhammed, ‘mesih karşıtı ama deccal değil’ iken, Eulogius için ‘deccal’ ve Vincent de Beavais için de, ‘deccal gibi bir sahtekardır.’ (Fuat Aydın, s. 42) T. Nöldeke ise “Ebu Bekir ve Ömer'in akıl ve basireti göz önüne alındığında Hz. Muhammed hakkındaki deccal suçlamalarının geçersiz olduğunu” savunur. (T. Nöldeke, Tarihul Kur’an, s. 5) İngiliz ilahiyatçı Humphrey Prideaux ise Hz. Muhammed'i bir ‘hokkabaz’ olarak görür. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 79) Carlyle, Hz. Muhammed'e yöneltilen ‘hokkabaz, samimiyetsiz, şehvetperest’ gibi ithamları kesin dille reddeder, bu gibi yalanları utanç verici olarak nitelendirir. İslam dininin, sefil bir düzenbazlık olarak kabul edilemeyeceğini kuvvetlice vurgular. (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 65-66) Hz. Muhammed hakkındaki şehvetperestlik iddialarına şiddetle karşı çıkar ve Hz. Muhammed'i zevk düşkünü olarak görmenin büyük hata olacağı söyler. (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 77-78) Carlyle, "Muhammed zevk düşkünü bir insan değildi" der ve ekler: "Sade bir ev hayatı vardı, herkesin önünde hırkasını yamardı." (Carlyle, Kahramanlar, s. 64) Yine Carlyle, Hz. Muhammed'in "Dünya nimetlerinden yararlanmak" için peygamberlik ilan ettiği görüşünü de reddeder. (Carlyle, Kahramanlar, s. 49) İslam düşmanı Voltaire bile şehvet benzeri ithamlara karşı çıkmaktadır: Tevrat ve İncil'in, Davud ve Süleyman'ın hayatına dair anlattığı şeyler okunduğu vakit şu sonuca varılır: “Şehvet, zevk düşkünü olan Yahudi diniydi, Muhammed'in dini ise ağırbaşlı idi." (Roger Arnaldez, Fransız Kültüründe Muhammed Peygamberin Tasviri, s. 69) Abbe de Saint-Pierre ise, Hz. Muhammed'in misyonunun başlangıcındaki hokkabazlık iddialarını reddeder ve ‘öyle olsa eşini, yakınlarını ve komşularını vizyonlarının doğruluğuna inandıramazdı’ der. Peki, sonra ne olmuştu? Abbe'ye göre, ‘rüyalar gördü, vahiy sandı ve bu da onu yalan söylemeye götürdü. İslam'ın yükselmesinde iki etken vardır: İklim ve hayal gücü!’ Abbe, Hz. Muhammed'in dininde Hristiyanlıktan iz bulmaz, bunun yerine İslam'ı paganizm ve Yahudiliğin bir sentezi olarak görür. (A. Gunny, Perception of Islam in European Writings, s. 59) "Alfonsi, Muhammed'in mucize göstermediğini ileri sürerken, Tuscanlı Tommaso, Matthew Paris ve Vincent de Beavais'e göre Muhammed, mucizeler göstermiş ama bu mucizeler şeytan tarafından gerçekleştirilmiştir. " (Fuat Aydın, s. 46) Annemarie Schimmel ise ‘Ve Muhammed O'nun elçisidir’ adlı eserinin 39. sayfasında Hristiyan ve Yahudi kaynaklardan alıntılar yapıldığına dair oryantalist iddiaların 'farklı ve kısmen çelişkili' olduğuna dikkat çeker! Roger Arnaldez de “Hristiyanlarca yazılan İslam hakkındaki kaynakların sonradan yazılmış olduğunu, bunların taraflı kaleme alındığını, bu nedenle onlara itibar edilmelerinin zor olduğunu” belirtir. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 228, 256) "Voltaire, Pascal, Dante ve Thomas Aquinas gibi yazarların ortak paydası, nesilden nesile aktararak İslam ve peygamberi negatif olarak değerlendirmektir. Katolikler, Protestanları kötülemek için aslında ilk Protestanın Hz. Muhammed olduğunu bile ileri sürmüşlerdir. Protestanlar da, ‘(Müslümanlar anlamında) Türkler ile asıl Katoliklerin iş birliği yaptığını’ söylemişlerdir." (Hıdır, s. 92) "A. Mingana ve G. Lüling'in iddiasına göre Kur’an, esasen İslam öncesi teslis inancına karşı çıkan Hristiyanlarca yazılmıştır. (Hıdır, s. 275) W. Goldsack, Samuel Lee gibi birçok yazar da Kur’an'ın Hristiyanlıktan alıntılandığını ileri sürmüştür. (Hıdır, s. 279) D. S. Margoliouth ise bu iddiaları, "Muhammed hiç bir İncil'i elde etmemiş ve okumamıştır." diyerek reddetmiştir. (Hıdır, s. 283) C. Torrey, Mekke'de etkin bir Yahudi nüfusu olduğunu ve bunların Muhammed'i etkilediğini ileri sürer. Yahudi olan F. Rosenthal ise bu iddiayı kabul etmez ve "eldeki mevcut kaynaklar Torrey'i desteklemez." der. (Hıdır, s. 266) Aynı şekilde G. D. Newby, ‘A History of the Jews of Arabia’ adlı eserinde oryantalistlerin Yahudi köken iddiasını eleştirir. (Hıdır, s. 267) Damascus, 'De Haeresibus' da Kur'an-ı Kerim'in peygamber tarafından kaleme alındığını ve yazma sırasında Bahire isimli kişinin kendisine yardım ettiğini ileri sürer.

(Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 120) Misyoner bir yazar bir kitabında 'Kur'an ile kutsal kitaplar arasında çok fark var' der ve sıralarken, başka kitabında ise 'Tevrat'tan alıntılar aynen Kur'an'da var' diyebilmektedir: "Kur'an'ı Tevrat ve İncil ile karşılaştırdığınız zaman onun aynı kaynaktan olmadığını görmemek çok zordur. Kur'an kendinden önceki kaynaklardan büyük farklılık gösterir." (John Gilchrist, Evet, Kitabı Mukaddes Tanrı Sözü'dür, s. 16) Yazar daha sonra kitabının 21. sayfasında 'Kur'an ile Kutsal Kitaplar arasındaki esas farklılıklar' diyerek maddeler sıralar. Diğer eserinde ise Gilchrist, "Hem Kutsal Kitap hem de Kur'an, yazıldıkları günden bugüne kadar hiç değişikliklere uğramadan gelmemişler." (John Gilchrist, Kur'an ile Kutsal Kitap, s. 44) dedikten sonra aynı eserinin 53. sayfasında "Yahudilerin masal ve mitoloji kitaplarındaki olayların Kur'an'da yer almaları, Kur'an'ın Tanrı sözü olma iddiasına karşı çok güçlü birer delildir." der. "Yahudi oryantalistlere göre Yahudilik, İslam'ın birinci kaynağıdır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 231) Theodore Bibliander ise Kur'an'ın kaynağı olarak Hristiyanlığı gösterir. (Machumetis, I/3) Leone Caetani, İslamiyet'in dolaylı olarak Hristiyanların bir ürünü olduğunu iddia eder. (Studi di Storia Orientale, s. 47) Tor Andrae, Muhammed'in Hristiyan rahiplerden etkilendiğini ileri sürer. (Mohammed, s. 8) David Samuel Margoliouth, İncil'in Hz. Muhammed için gayet faydalı bir kaynak olduğunu savunur. (Mohammedanism, s. 50) Herbelot de Mollainvile, L. Marraccio, A. Geiger, W. Muir, J. Wellhausen, W. St. C. Tisdall, T. Nöldeke, H. Grimme gibi oryantalistler ise, İslamiyet'in temelinin Yahudiliğe dayandığını söylerler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 31-72) Aloys Springer ise, Muhammed'in 'Arap dinini inşa' ettiğini, 'birçok Arap şiirinden alıntılar' yaptığını (The Life of Muhammad, s. 35) iddia eder ama Arapların Peygamberimize neden bu kadar itiraz ettiğini, muhalif olduğunu da açıklayamaz! Aynı yazar Muhammed'in sapık Hristiyanlardan etkilenmiş 'olabileceğini de' ileri sürer. (The life of Muhammad, s. 175) Julius Wellhausen ise, "İslamiyet'in Hristiyan kültürünün etkisinde kalan Arap putperestliğinden ortaya çıktığını" iddia eder. (Reste Arabischen Heidentums, s. 240) Sir William Muir, "Muhammed'in Hristiyanlığın gerçek kurallarını bilmeye olanak tanıyacak kaynaklara ulaştığı şüphelidir." derken (The Life of Muhammad, s. 325) Josef Horovitz ise, "Muhammed'in eski ve yeni Ahit'in tercümelerine 'bir şekilde' ulaştığı" ileri sürer. (Horovitz, Koranische Untersuchungen, s. 20) Gerek Kilgour ve gerekse Di Khuye ise, İncil'in Efendimiz döneminde tercümesinin bulunmadığını bildirirler. (Muhammed Mustafa el-Azami, Dirasat fil Hadisi'n-nebevi, I/46) Theodor Nöldeke, herkesin Hristiyan olduğunda ittifak ettiği Varaka bin Nevfel'in, 'Yahudi olduğunu' iddia eder ve Rahip Bahira'nın Muhammed'i etkilendiğini ileri sürer. (Hatte Muhammed christliche Lehrer, s. 705) Halbuki birçok oryantalist de Rahip Bahira olayının uydurma olduğunu, sonradan Müslümanlarca Hz Muhammed'i büyük göstermek ve peygamberliğine delil olarak kullanılmak üzere uydurulduğunu ileri sürerler! Ama uydurma dedikleri bu olayı, işlerine gelince gerçek gibi kabul edip yine İslam'a saldırmak için kullanmaktan da geri kalmazlar. (Hıdır, s. 296) Charles Cutler Torrey, "Bazı araştırmacılar Kur'an'ın bir kısım pasajların da Yahudiliğin etkisini görürken: diğer bir kısmı ise aynı pasajlarda Hristiyanlığın izlerini bulabilmektedir. Halbuki dikkatli incelendiğinde aynı konuların, Yahudi ve Hristiyanlıktan ayrı olarak 'Batı Asya pagan dini kayıtlarında' yer aldığı görülecektir." diyerek, aynı ayetlerden hareketle ne çok farklı kaynaklara (!) ulaşılabileceğini bizlere gösterir! Bu oryantalist aslında, kendisinin de eleştirdiği yere dönüp dolaşıp gelmekte, aynı ayetten üç farklı sonuç/kaynak elde edebilmektedir. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 73) İbni Warrak ise, "İslamiyet 'Zerdüştlükten' doğrudan etkilenmiştir. 'İran, Hint kültürünü kaynak' olarak almıştır." şeklindeki iddiası (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 95) ile kaynak konusuna 'yeni bir çığır' açmıştır! A. Sprenger İslam'ı "Milli olmayan Yahudilik, teslisi

olmayan Hristiyanlık." (Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, I/45) olarak nitelendirirken aslında kısmen hakikatin kenarına kadar yaklaşmış ise de gerçeği teğet geçmiştir. (Bu konu ile alakalı 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımıza bakılabilir) Margoliouth, Hz. Muhammed'in Mekke'li Arapların zenginlik ve siyasi gücünün koruması için yeni bir din ortaya koyduğunu iddia eder. (Margoliouth, Mohammad, s. 40-43) O zaman neden tüm çevresi ve akrabaları dahil, Arapların yıllarca Hz. Muhammed'e karşı çıktığı sorusu tabii ki cevapsız kalmaktadır! Hatta "13. yüzyıl ortalarına doğru Avrupa'da peygamberimiz, "bir zenginin kölesi, bir kardinal veya zengin bir İranlı" olarak bile tanıtılmıştır!" (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 77) Thomas Herbert ise yazdığı 'Travels Begun Anno' adlı eserde Hz. Muhammed'in 'Yahudi kökenli olduğu' ve 'ailesinde' Yahudilik ve Hristiyanlık hakkında eğitildiğini ileri sürer. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 53) "Hz. Hatice'nin evlilik öncesi Corazania adlı ülkede kraliçe olduğu, sapkın mezhebini yaymak için İspanya ve Afrika'ya gittiği, Yahudi sevgilisi tarafından öldürüldüğü gibi kurgusal unsurlar da Hz. Muhammed'in biyografisine zamanla dahil edilmiştir." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 72) "C. Forster ve J. C. Archer'e göre de Hz. Muhammed peygamber olmaktan ziyade 'ruhani/mistik' bir liderdir. M. Rodinson ve R. A. Gabriel'e göre Hz. Muhammed, "sosyalist, devrimci" bir liderdir. "Hz. Peygamberin cesedinin domuzlar -diğer rivayete göre köpekler- tarafından yenildiği iddiasından, gizlice vaftiz edilip Hristiyanlığı kabul ettiğine dair de tarihte pek çok iddia ileri sürülmüştür." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 238) Kısaca görüldüğü gibi, Hz. Peygamber hakkındaki nitelemelerde daima değişim olmuştur." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 214, 217, 221, 256)

Halbuki "Peygamber, insani yöntemle yavaş yavaş öğrenen ve daha sonra edinmiş olduğu bilgiyi yayan bir insan değildir." (Eaton, s. 124) Manuell King bu konuda şunları söylemektedir: "Kur'an'ın Hz. Muhammed tarafından vücuda getirildiği çoğunlukla iddia olunur. Bu görüşe göre Hz. Muhammed Kur'an'ı, Tevrat ve İncil'den intihal etmiştir. Benim kanaatim bu iddianın yanlış olduğu yönündedir." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 282) Zaten oryantalistler bunu açıkça itiraf ederler. "Bugün bile, Kur'an ile Yahudi ve Hristiyan metinleri arasında doğrudan bir bağlantıyı tam olarak tespit edebilmiş değiliz." (Kropp, Beyond Signle Words, The Quran in its Historical Context, s. 205) Müşteşrik/oryantalist Duhl açıkça, "Peygamberin Tevrat, Zebur ve İncil'in gerçek manada içeriği hakkında bir bilgisi olmadığını ve adı geçen kitapları okumamış bulunduğunu, İncil'i hiçbir zaman bilmediğini" itiraf etmektedir. Peygamberimiz okuma yazma ve yabancı lisan da bilmezdi, kaldı ki o sırada ne Ahd-i Atik (Tevrat) ne de Ahd-i Cedid (İncil) Arapçaya çevrilmemişti. Bunların Arapçaya tercümesi miladi 10. asırdan sonra olmuştur. (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s.175) Görüldüğü gibi oryantalistler birbirlerini yalanlarken çelişkili ithamlar ortaya atmaktan geri kalmamışlardır. Çünkü Hz. Muhammed 'kendi inanç sistemlerine aykırı' bir söylemle ortaya çıkmıştır ve oryantalistler birbirleri ile tutarsız olsa da bu dine saldırmaktan kendilerini alıkoyamamışlardır. Boulainvilliers gibi istisnai oryantalistler ise "İslam'ı, Hristiyanlığa göre daha tercih edilebilir bir din olarak görmekte, Hz. Peygamberi de bir peygamber olarak takdir" etmektedirler. (G. Pfanmüller, Hanbuch der Islam, s. 117, 171)

Bir oryantalistin de itiraf ettiği gibi, "Dünyadaki büyük insanlardan hiç biri Muhammed kadar iftiraya uğramamıştır." (M. Watt, Hz. Muhammed, s. 22, 211) Çünkü ele geçirdikleri tüm "Hz. Peygamberin hayatına dair orijinal kaynaklardaki bilgileri çarpıtmışlardır." (A. Kramer, History of Muhammad's Campaigns, s. 1) "Oryantalistlerce ileri sürülen birçok ithamın gerçekle." (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber

Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 9, 11) Oryantalistlerin "Hz. Peygambere ait literatürü, çeşitli ve çelişkilidir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 53) "Oryantalistler kendi aralarında bile çelişkilerden kurtulamaz, görüş birliği sağlayamaz, birbirlerini yalanlarlar. Halbuki birinin iddiası doğru olsaydı hepsinin onda görüş birliği yapmaları gerekirdi." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 221-226)

Sonuç itibari ile oryantalistler öyle ya da böyle Kur'an'ın kaynağını hep başka yerlerde aramışlardır. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 96) Hristiyanlar hiçbir dönemde Hazreti İsa'nın ilahlığından vazgeçmemişlerdir. Kur'an, Yahudi ve Hristiyanların birçok inancının yanlış olduğunu dile getirir. Eğer Kur'an onların verilerine dayansaydı elbette onların içeriğine muhalefet etmezdi. (Naif Yaşar, s. 105, 107) Oryantalistler yüzyıllarca Kur'an'ın kaynağı konusunu araştırmalarına rağmen bir türlü tatmin edici bir sonuca ve kendi aralarında ittifak ettikleri bir görüşe ulaşamamışlardır. Birçok oryantalistin Kur'an konusundaki hipotezlerinde, her biri ayrı bir iddia ortaya attığından elde ettikleri veriler gelişimsel bir birikim oluşturulamamaktadır. (Naif Yaşar, s. 97, 169) Gerçek olan tek hakikat ise şudur: "Aslında dogmatik bir anlayış içerisinde doğup büyüyen oryantalistler, kendi dinlerinden sonra çıkmış bir dinin peygamberini kabul etmek istememektedir." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 244) "Kur'an'ın yazılması konusunda Dımeşki bir Arian rahibinin Hz. Muhammed'e kılavuzluk ettiğini ileri sürerken Kindi, Sergius adlı Nasturi bir rahibin Muhammed'i eğittiğini ileri sürer. İleriki zamanlarda başka isimler de telaffuz edilir. Aslında bu, oryantalistlerin tarihi gerçeklerden hareket etmek yerine, kendi keyif ve ihtiyaçlarına göre, kendilerince sapkın olan bir hareketin lideri ile Hz. Muhammed'i bir şekilde irtibatlandırma arzusu içinde hareket ettiklerini" göstermektedir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 61)

Görüldüğü gibi oryantalistler, içlerindeki kin ve nefreti hiçbir ilmi delil ve objektiflik kriteri olmadan ve birbirlerine zıt bir şekilde kusmakta ama aynı zamanda da çelişkili ithamları ile birbirlerini yalanlamaktadırlar! "Tek başına Yahudilik, tek başına Hristiyanlık, Hem Yahudilik hem Hristiyanlık, hem paganizm hem Yahudilik, sadece Arap monoteizmi veya sosyal reformculuk ve sosyalist önderlik veya sara-histeri nöbeti" gibi birbiri ile zıt ve tutarsız birçok iddia, oryantalistlerce Kur'an'ın kaynağı olarak ileri sürülmüştür. Tüm bu karmaşık ve birbiri ile zıt iddiaların ortaya çıkışının ana sebebi, Kur'an'ın vahiy ürünü bir kitap kabul edilmemesi ön kabulü ile Hz. Muhammed'in hayatına yaklaşılmasıdır. Önce (İsa tanrıdır dolayısı ile teslisi reddeden Muhammed sahte peygamberdir) hüküm/karar verilip sonra delil aranınca, yukarıdaki gibi birbirine zıt, çelişkili, tutarsız iddialar yığını ortaya çıkmaktadır!

İşin diğer ilginç yönü de, tüm bu iddiaların aynen kopyalanarak yerli ateistlerce de kitaplarında dile getirilmesi ve orijinal görüş gibi imiş okuyucuya sunulmasıdır! Dolayısı ile tüm oryantalistlere verilen cevapların özelde yerli ateistlerimizi de kapsadığının altını çizelim!

İddialar tutarsız ve çelişkili iken ortaya çıkan gerçek, Kur'an'ın gerek tesiri ve gerekse içeriği ile bu iddiaların tümünü geçersiz kıldığıdır. Aslında durum gayet açıktır. "Oryantalistlerin, Hz. Muhammed'e ilim öğrettiğini itiraf ettikleri, ancak içte ve dışta bulamadıkları kaynak bizzat Allah'tır." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 134)

Hz. Muhammed'in peygamberliğini ispat eden en önemli iki delil şunlardır: Bunlardan birincisi Hz. Muhammed'in peygamberlik öncesi hayatı, ikincisi toplumda gerçekleştirdiği olumlu değişimler. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.159) Peygamberimiz ümmi bir toplumda doğup, hiç şiir söylememiş, edebiyatla uğraşmamış, kabile başkanlığı yapmamış, hatta kahinlikle hiç

ilgilenmemiş ve geçmiş milletlerin dinlerini araştırmamıştır. Peygamberlikten sonra Hz. Muhammed dağınık ve birbirine düşman olan Arap topluluklarını bir millet haline getirmiş, puta tapıcılığı sona erdirmiş, tek Allah inancını yerleştirmiştir. O, zalim ve ahlaksız olan cahiliye halkını adil bir toplum haline getirmiştir. (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 449-450)

Bu konu oryantalist ve ateistlerin ortak iddiası olduğu için, tüm iddiaları önce özet sonra detaylı şekilde ele alıp cevaplandıracağız!

Özet

"Oryantalizmin ana hedefi ve bütün çabası Kur'an'ın 'insan sözü' olduğunu kanıtlamak üzerinedir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 31)

Hristiyan oryantalistler, kendi inançlarını (teslis inancından Hz. İsa'nın çarmıha gerilmesine, asli günah inancından şarabın kutsallığı inancına dek) reddeden; Yahudi oryantalistler, başta İsrailoğullarının seçilmiş üstün bir ırk olduğu inancını ve dünyevileşme temayüllerindeki aşırılığı kabul etmeyen; ateistler, yaratıcı ve kutsal kitap öğretisi ile gelen; deistler, sadece yaratmayıp insanlara vahiy de gönderdiğini söyleyen Hz. Muhammed'in mesajlarını kendi dünya görüşlerine zıt olduğu için reddetmektedir. Onların 'bakış açılarına' göre, inançlarına, dünya görüşlerine zıt mesajlar içeren bir kitaba insanları çağıran Hz. Muhammed'in Allah'tan vahiy alması imkansızdır. Çünkü gerçek doğrular kendi kitaplarında yazanlardır. O halde Muhammed bu kitabı çeşitli nedenlerle uydurmuştur ve insanları kandırmıştır! Bu ön kabullerden sonra da tüm bu İslam karşıtı gruplar, Hz. Muhammed'in tebliğ ettiği kitap olan Kur'an'ın kaynağının ne olduğu konusunda araştırmalar yapmaya çalışmışlar ve hem kendi içlerinde birbirini yalanlayan hem de genel anlamda çelişkilerle dolu birçok iddia ortaya atmışlardır. Şimdi tüm bu görüşleri toplu bir şekilde sonra detaylı olarak ele alıp cevaplayalım.

"Onu Peygamber kendisi uydurdu, diyorlar öyle mi? Hayır! O, Rabbinden gönderilen hak bir Kitaptır." (Secde, 3) Görüldüğü gibi, putperestlik inancına aykırı olan tevhid inancı ile ortaya çıkan Hz. Muhammed, o dönemde de benzer tepki ve ithamlarla karşılaşmış; iftiralar, işkenceler, saldırılarla dolu uzun bir inkar sürecinden sonra Mekke müşrikleri itiraz ve ithamlarından vazgeçip, Kur'an'a iman etmiş ve Müslüman olmuşlardır.

Önce itiraz edip sonra ikna olma rutini günümüzde de aynen devam etmektedir: "Kur'an'da konuşan, Hz. Muhammed'in sesinden daha güçlü, daha yüksek sestir ve bu ses bütün zamanları aşarak günümüze dek ulaşır." (Sonradan Müslüman olan Yahudi asıllı Avusturyalı gazeteci ve yazar Leopolde Weiss (Müslüman adı ile Muhammed Esed), Kur'an mesajı, s. 4) "Siz hiç hayatınızda Kur'an okunuşunu dinlediniz mi? Ne anlama geldiğini anlamasanız da o ne güzel bir okuyuştur! Onları dinlerken vücudunuz titrer, tüyleriniz ürperir. İşte o zaman bilinçaltınızla anlarsınız ki, o bir insan sözü değil aksine göklerden indirilen semavi bir sözdür. Ve İçinizde sabah akşam okudukları semavi okuyuşun ne anlama geldiğini anlamak için karşı konulmaz bir istek doğduğunu hissedersiniz." (75 Yaşında Müslüman olan Meryem (Sophia) Pétronin tarafından, Fransa başbakanı Macron'a yazılan mektuptan, 25.10.2020)

Ateist ve oryantalistler iddia ediyorlar ki, "Kur'an-ı Kerim bile Muhammed'in mucize gösteremediğine delil ayetlerle doludur." Aslında bu tespit bile iddialarının tam zıttına yani, 'Kur'an-ı Kerim'i Muhammed'in yazmadığına' delil teşkil etmez mi? Sadece bu itiraf/zları bile Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğinin delili değil midir? Bir insan düşünün ki, kendilerine secde edilen tüm putları yıktırıyor, içkiyi, kumarı, zinayı yasaklatıyor ve namaz, zekat, kurban gibi ibadetleri de üstüne emrediyor ama tüm bunları zorlu bir süreçten sonra topluma kabul ettirdiği kitabın içinde 'kendisinin mucize gösteremediğine' delil olarak kullanılacak cümleleri

de, "kendi yazdığı kitaba" ekleyiveriyor"! Eski inançlarını terk ettikleri ve bu uğurda mallarını, canlarını feda ettikleri bir insan 'yazdığı kitabına' bunlara eklese, takipçilerinden bunu kabul etmeyecek kimse var mıydı acaba?! Oryantalistler ayrıca Muhammed'in "Bir Arap devleti kurmak" amacı ile Kur'an'ı yazdığını ileri sürerler ki, bu amaçla yola çıkan (!) birisinin bunu Arap ırkçılığı çerçevesine oturtması daha kolay, mantıklı ve rahat olmaz mı idi? Böylece hem kendi bir kral olur hem (Yahudilik gibi) tüm Araplara özel bir din ile ırkını kalkındırmış olurdu! Ama O (sav) milletleri aşan, evrensel ve insanlara zülmeden tüm kuralları ortadan kaldıran bir mesaj ile gelmiş ve çile dolu zorlu bir yolu tercih etmiş ve sonunda insanlığa evrensel mesajını da ulaştırmıştır!

İddialar ve cevaplarımız

Kur'an diğer ilahi dinlerin kopyası mıdır?

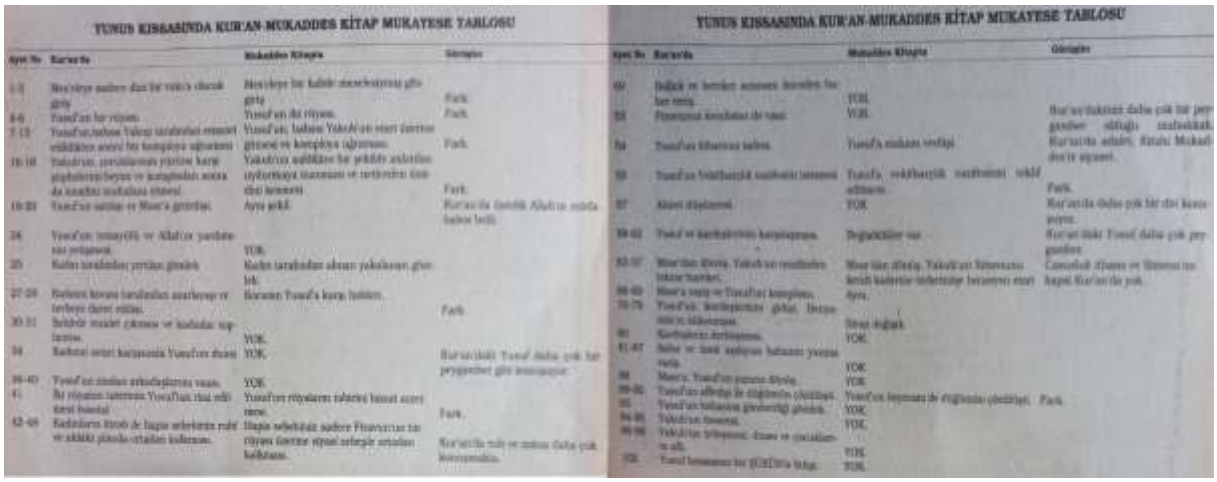
Hz. Muhammed, Kur'an'ı Kitab-ı Mukaddes'ten (Tevrat ve İncil) esinlenerek mi yazmıştır? Bu iddianın temelini Kur'an ile Kitab-ı Mukaddes arasındaki bazı benzerlikler olduğu iddiası oluşturmaktadır. Halbuki ilahi kitaplar arasında benzerlikler bulunması son derece doğaldır. Çünkü sonuçta hepsi Allah'ın sözüdür, hepsinin mesajı aynıdır: Allah'ın tek olması, imani esaslar, ibadetler, sosyal hayat ile ilgili emir yasaklar, ahlaki kurallar. Bu durum zaten Kur'an'da açıkça ifade edilmektedir: "Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik." (Maide, 46) Hac Suresi'nin 26. ve 27. ayetlerinde hac ibadetinin Hz. İbrahim'le başladığı, Enbiya Suresi 72. ve 73. ayetlerinde namaz ve zekatın Peygamberimiz döneminden önce de farz olduğu, Mü'minun Suresi 51. ayette, diğer elçilere de salih amellerde bulunmalarının emredildiği bildirilmektedir. (Bu konunun detayları için "İslam tüm dinlerin özüdür" adlı yazımızı tavsiye ederiz) Burada asıl üzerinde durulması gereken bir hususun altını da özellikle çizelim: Benzerliklerin sebebini yukarıda açıkladık, peki ya benzer olmayan 'ana ilkelerin' göz ardı edilmesinin sebebi nedir?!

"Hz. Muhammed'in Kur'an'ı başka dinlerden aldığı iddia edilmektedir. Onun peygamberliğine iman eden sahabenin de tıpkı Hz. Muhammed gibi ticari yolculuklar yaptığını, panayırlara katıldığını düşündüğümüzde onların da benzer bilgilere ulaşabilecekleri sonucuna rahatlıkla ulaşabiliriz. Dolayısı ile kendi bildikleri, duydukları şeylerin sonradan Allah tarafından gönderildiğini kabul etmeleri de akla ve mantığa aykırıdır. Hele ki peygamberliğin toplam 23 senesinin Mekke'de geçen 13 senesinin, işkence ve iftiralar, eziyetler ve Medine'de geçen 10 senesinin de savaş ve mücadelelerle geçtiğini düşünürsek!" (Prof. A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 288)

Yahudi bir kaynaktan, Yahudiliğin İslam'a değil, İslam'ın Yahudiliğe tesirlerine örneklerle konumuza başlayalım: Naphtali Wieder, "İslamic Influences on the Jewish Worship" isimli bir kitap yazmış, Oxford'da 1947 yılında yayımlanan bu kitapta, 'ibadetler dahil' birçok konuda Yahudiliğin İslam'a değil, İslam'ın Yahudiliğe tesirini Yahudi kaynaklarına dayanarak ortaya çıkarmıştır. Mahmud Akkad bu kitabın özetini, 'Ma Yukalu ani'l-İslam/İslam hakkında neler söyleniyor?' (s. 144-159) adlı eserinde vermiştir. "Yahudilerin inanç ve haberler konusunda naklettiklerinin asılları kendilerine ait değildir. Peygamberlik konusunda onların önceliği yoktur. Peygamberleri ve ibadetlerle ile ilgili bilgileri başkalarından almışlardır. Dinin özünü teşkil eden Allah, Peygamber ve mükellefiyet konularına mukayeseli olarak bakıldığında İslam'ın onlardan hiçbir şey almadığı açıkça görülmektedir. Yahudiler Müslümanlara uyarak, onlardan öğrenerek abdest, gusül, cemaatle namaz gibi birçok ibadeti uygulama alanına

sokmuştur. Sonuç olarak Yahudiler, Irak'a göç etmeden önce bilmedikleri (bilgi kaynaklarında mevcut olamayan) ve semavi dinler arasında ortak olan hususları göçten sonra burada öğrendiler ve İslam'dan sonradan da çok şey aldılar." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 4,8.02.2018) Bu örnekler de Hristiyanlardan: "İlginç çıkışlar. Anglikan Kilisesi lideri Williams, "Müslümanlar gibi yapın" dedi ve İslamiyet'teki namazın amacı doğrultusunda bir öneriyi Hristiyan Dünyasına açıkladı. Anglikan Kilisesi lideri Williams, Müslümanlar gibi günde beş kez dua etmenin Hristiyanların gündelik yaşamlarında Tanrı'yla daha derin bir ilişki kurmalarını sağlayabileceğini söyledi." (Basından, 27 Kasım 2007) "Hristiyanlar da Tanrı'ya 'Allah' desin. Hollanda'da Breda kentinin piskoposu Tiny Muskens, katıldığı bir televizyon programında yaptığı açıklamada, her dinde Tanrı'nın başka bir isimle tanımlandığını anımsatarak, Allah sözcüğünün bu tanımlamalar içinde en güzeli olduğunu belirtti." (Hürriyet, 14 Ağustos 2007)

Görüldüğü gibi, 'günümüz' Müslümanlarının en zayıf olduğu dönemlerde bile İslam hâlâ diğer dinleri etkilemeye devam etmektedir. Tüm bunlara rağmen bir de aralarında benzerliklerin bulunması, Kur'an'ı Peygamberimizin yazdığını değil, tam tersine bütün semavi dinlerin kitaplarının aynı kaynaktan geldiğini yani Allah'ın sözü olduğunu kanıtlamaktadır. Ayrıca Hz. Muhammed, hayatında Tevrat'ı veya İncil'i 'okumuş' değildir. Çünkü Hz. Muhammed 'ümmi' idi. Bu konuda 'Ümmi peygamber' adlı yazımıza bakılabilir. Zaten bunu günümüz ateistleri de dolaylı olaerak da olsa kabul etmektedir. Bir ateist yazar, "Muhammed, okur-yazar değildi ve Kur'an'ı oluştururken okur-yazar yardımcılardan faydalandı." demektedir ki, bu iddia Mekkeli müşriklerce de ileri sürülmüş ama sonunda hepsi bu iddialarından vazgeçip, ikna olup Müslüman olmuşlardı. "Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun." (Ankebut, 48) Kopyalandığı iddia edilen kutsal kitaplarında kendi peygamberlerine birçok iftira atanlar, (Hz. Lut kızları ile zina yaptı, Hz. Davud komutanın karısına el koyup tecavüz etti, Hz. Süleyman yabancı kavimlerden bazı kadınların peşine düşüp puta taptı gibi) bu tür birçok iddiayı Kur'an'ın tamamen reddettiğini neden görmezler?! Aslında Kur'an önceki ilahi kitaplardaki doğruları onaylamış, yanlışları elemiş, eksikleri ise tamamlamıştır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 135) Kur'an'ın önceki kitaplar ile ilgili yaklaşımı iki kavram ile açıklanabilir: Tasdik: Önceki kitaplarda hakikat adına 'kalan şeylerin' doğrulanması. (Yusuf, 111) ve Muheymin: Önceki kitapları 'eleyip' doğru yanlarının ortaya konulması. (Maide, 48) Bu konudaki detaylar için "Hristiyanlık, Papa ve İncil" adlı yazımızı tavsiye ederiz. "Oryantalistler Hz. Muhammed'in Kur'an-ı Kerim'i Tevrat İncil'e bakarak yazdığını iddia ederler. Sadece Yunus kıssasının kıyaslaması bile bu iddianın yalan olduğunu ispat etmeye yeterlidir. Zaten, "Çarmıha gerilmeyi, teslis inancını ve ruhbanlığı" reddeden bir inanç sistemi İncil'den kaynaklı değil, İncil'e karşı bir inancı savunuyor demektir." (Malik Bin Nebi, Kur'an-ı Kerim Mucizesi, s. 185-186)

YUNUS KISSASINDA KUR'AN-MUKADDES KİTAP MUKAYESE TABLOSU

Ayet No	Kur'an'da	Mukaddes Kitapta	Görüşler
1-3	Musa'ya vahiy ilan ile vahiy olarak gitti	Musa'ya bir kabile meselesinin gibi gitti	Farklı.
4-6	Yusuf'un bir rüyası.	Yusuf'un iki rüyası.	Farklı.
7-13	Yusuf'un kardeşleri Yakup tarafından sevilmesi nedeniyle onlara bir kıskançlık sergilemeleri	Yusuf'un, kardeşi Yakub'un onun üzerine gitmesi ve kıskançlık oluşturması.	Farklı.
15-18	Yakub'un, çocuklarının yiyecek karşı şüphelenmiş beyan ve kardeşlerin sonra da kandini mahallesi ölmesi	Yakub'un kalbinden bir şeklide anlatılan oydurmuşu manasını ve tartışmaya esas olan kısmı	Farklı.
19-20	Yusuf'un satılışı ve Musa'a getirilişi.	Ayrı şekil.	Kur'an'da farklı Allah'ın vahiy bahsi farklı.
24	Yusuf'un inanışı(Allah ve Allah'ın yardımı ve yetişmesi.	YOK.	
25	Kuyu tarafından yeniden gönderik	Kuyu tarafından alınan yakalanan gönderik.	
27-28	Kuyunun kimsesi tarafından ayırlarının ve tavsiyesi ölmesi anlatılır.	Kuyunun Yusuf'a karşı bakımı.	
30-31	Şehirde meşhur çıkması ve kadınlar suçlanması.	YOK.	Farklı.
34	Kardeşi ayırı karşısında Yusuf'un duası	YOK.	
36-40	Yusuf'un zindan arkadaşlarıyla vaazı.	YOK.	Kur'an'daki Yusuf daha çok bir peygamber gibi anlatılıyor.
41	İki rüyanın tabirinden Yusuf'un rüyalarını tabirini ölmesi	Yusuf'un rüyalarını tabirini hatırlatılmış ölmesi.	
42-49	Kardeşlerin Mısır'da başka arkadaşlarına rüyalarını ve ekinleri gösterip ortadan kaldırması.	Başka arkadaşlar sadece Firavun'un bir rüyasını tabirine ilişkin arkadaşlarının kaldırması.	Farklı. Kur'an'da rüyalarını daha çok bahsedilmiştir.

YUNUS KISSASINDA KUR'AN-MUKADDES KİTAP MUKAYESE TABLOSU

“Hz Muhammed, kıssaları alıntılamış olsaydı hangi metinleri okumuş olması gerekirdi? Oryantalistlerin ‘Carpus Caranium’ adlı çalışmada, Hz. Muhammed tüm Kur'an'ı yazabilmesi için lazım olan eserlerin ‘sadece isimlerinin yazılı olduğu’ liste 24 sayfa tutmaktadır. Hz. Muhammed (sav) döneminde bu bilgilerin hangi dillerde olduğu ile ilgili liste ise şöyledir: Tevrat: İbranice, İncil: Antik Yunanca, Adem ile Havva'nın hayatı: Eski Slav dili, Thomas’ın çocukluk İncili: Kıpti dilinde, Midraş Rabbah: Antik İbranice, Babil talmudu: İbranice, Arda wiraf: Farsça… Bu eserlerin tamamının ilk Arapça tercümesi ise Hz. Muhammed'den sonradır. Şunu da söylemekte fayda var ki, metinlerin çoğu, 1945 yılında Mısır'da keşfedilmiştir. Aslında bu kaynakların, Muhammed'in bulunduğu coğrafyada yazılı olarak bilinmesi imkansız olduğu gibi, sözlü olarak bilinmeleri de imkansızdır. Ünlü İslam karşıtı Margoliouth; “Kur’an’ın kaynakları sayısızdır. Habeş ve Süryani kaynaklarına ek olarak, İbrani ve Yunan kaynakları vardır.” (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yükselişi, s. 108) demektedir. Dolayısı ile Hz. Muhammed'in bu kadar dili bildiğine ve ayrıca 1945'te bulunmuş kitapları okuyabileceğine inanan var mıdır? (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 446-448) Danimarkalı oryantalist Johannes Pedersen zaten açıkça itiraf etmektedir: “Hz. Muhammed'in Yahudi ve Hristiyan kitaplarına yakından bir aşinalığı yoktu.” (Pedersen, İslam dünyasında kitabın tarihi, s. 29) “Tevrat'la tamamıyla aynı tek bir peygamber kıssası dahi yoktur. Nuh, şarap içip sarhoş oldu. Harun, bir put yaptı. Lut’un büyük kızı küçüğüne “Babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım.” dedi. Kral Süleyman'ın karıları, onu yolundan saptırdılar. Eyüp kıssası, Yusuf kıssası, Adem kıssası. Hz. Muhammed bu kıssaları, Yahudilerden almış olsa, teolojik tutarsızlıklar oluşturan bu kısımları neden almasın? Kur'an, Yahudilerin eserlerinde yaptıkları bir kısım açık hatayı düzelterek, bir kısım hatayı ise nakletmeyerek onları fazlasıyla aşmıştır.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 450, 460)

Zaten “Musevilik ve Hristiyanlık, tevhid, nübüvvet, vahiy, ahiret inancı ve varlık anlayışı gibi temel konularda İslam'dan apayrı bir anlayışa sahiptir.” (Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s.123) Hristiyanlık öğretisinin aksine "İslamiyet'te karısını boşayan zina etmiş olmaz, başka bir dul kadın almakla da zina etmiş olmadığı gibi, kocasından boşanan ve başka birisiyle evlenen kadın da zina etmiş sayılmaz." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 30) “İslam, çarmıhı, Tanrı’nın ete kemiği bürünen insan olduğunu, teslisi, tümünü reddetmiştir.” (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 226) “Hz. Peygamber'in tebliğ ettiği düşüncelere baktığımızda o dönemde hakim olan inançlardan bir eser görmemekteyiz. O, putperestlikle, teslis (üçleme) anlayışıyla, ruhbanlıkla, İsa'yı Tanrı'nın oğlu olarak görmeleriyle ve İsa'nın tanrı olması ile ciddi bir şekilde ihtilâfa düşmüş ve onları kabul etmemiştir. Peygamber onlardan etkilenmiş olsaydı, Hz. Peygamber'in sözlerinde de mevcut inançların (teslis, enkarnasyon, vaftiz, asli suç vb.) izlerinin bulunması gerekecekti.” (Pr. Aydın Topaloğlu, Ateizm ve eleştirisi, s. 164)

Kitab-ı Mukaddes’te peygamberlere atılan iftiralar Kur’an'da asla geçmez! Aksine tüm peygamberler örnek, ahlak timsali, abid kimseler olarak tasvir edilir. (Ahzab, 21; Mümtehine, 6) Tevrat, akılsız bir hayvanın (yılanın) Adem Havva'yı kandırdığını ve Yılanın bu nedenle yerde sürünmekle cezalandırıldığından, Havva annemizin hatasının cezası olarak tüm kadınların hamilelik sıkıntısı ile dünyada cezalandırıldığına (Tekvin, III/1-19) Kur’an’da olmayan birçok şeyden bahseder. Kur’an ise, "Hiç kimsenin başkasının günahını yüklenemeyeceğinin altını defalarca çizer." (Bakara, 142, Necm, 38, En’am, 165, Fatır, 18) Ayrıca Adem oğullarının yaratılanların üstünü olduğu, dünya nimetlerinin onlar için hazırlandığı da Kur’an’da anlatılır. (İsra, 70, Nahl, 10-18, Zuhruf, 12-14, Casiye, 12-13)

Ayrıca aynı konular Tekvin, 22/19 ile Saffat, 99-113; Tekvin 18/18 ile Hud, 70-71; Huruç, 32/24 ile Taha, 90; Tevrat 7/1-2 ile A’raf, 104-105 ve Taha, 45; İncil, Matta, 16/13-17, 3/17, Matta21/28-50 ile Meryem, 88-93, Ali İmran, 35-37, Meryem 16-29, Maide, 75, Meryem, 30-33, Nisa, 155. ayetlerde de farklı anlatılır.

Hz. Peygamber Kur'an'ı Mekke'de oturan bazı Yahudi ve Hristiyanlardan mı edinmiştir?

Öncelikle ifade edelim ki, hiçbir tarihi kaynakta Mekke'de Yahudi bir grubun bulunduğu bildirilmemektedir! Ayrıca Yahudilerle o kadar savaş yapıldığı halde neden hiç bir Yahudi "Bizden aldığını bize saldırı için kullanıyor." türü bir ithamda bulunmamıştır? Böyle bir ihtimal olsa idi, yıllarca savaş dahil Efendimiz ile her türlü mücadele eden Mekke müsrikleri de bu konu üzerinde özellikle durmazlar mı idi? Ki o müşrikler, o dönemin şartlarında yaklaşık 2.000 km. uzaktaki Habeşistan'a hicret eden Müslümanların peşine bile düşmüşlerdi! Halbuki müşrikler Hz. Peygambere Kur'an'ın hangi yerinin öğretildiğini söylemek yerine genel ithamlarda bulunuyorlardı. Ayrıca Hz. Peygamberin Kur'an'ı kendisinden öğrendiği iddia edilen kişi ya da kişilerin de gelişen süreç içerisinde ya Müslüman olmaları ya da olmamaları gerekirdi. Eğer Müslüman olduklarını düşünürsek, kendilerinin kopya verdiği ve bu kopya sayesinde peygamberliğini iddia eden kişiye niçin iman edip onun emrine girmişlerdir? Mallarını ve canlarını bu yolda neden feda etmişlerdir? Müslüman olmadıklarını düşünürsek, o zaman niçin bunu açıklamayıp da, kendi verdikleri bilgilerle birinin peygamberliğini ilan edip binlerce insanı arkasından götürmesine rıza göstermişlerdir? Böyle bir itham doğru olsaydı (Daha önce Müslümanlığı kabul etmişken Habeşistan'da Hristiyan olan) Ubeydullah bin Cahş, Muhacir Müslümanlara karşı Kral Necaşi'yi kışkırtmaya giden Kureyş elçileri, Necaşi'nin sorularına muhatap olan Ebu Süfyan ve beraberindekiler bu ithamı gündeme getirirlerdi! Çünkü bu ve benzeri durumlar Hz. Muhammed aleyhinde altın bir fırsattı. Daha da önemlisi Kur'an'da var olan ve Tevrat ve İncil ile taban tabana zıt olan ayetler nasıl açıklanacaktır? Ya içeriği günümüzde ancak anlaşılabilen bilimsel ayetlerin varlığı? Ayrıca Kur'an'ın üzerine yazıldığı materyaller göz önüne alındığında (develerin kürek kemiği, hurma yaprakları, kil tabletleri ve hayvan derileri) o dönemde kitap ve okumanın yaygın olmadığı rahatlıkla gözler önüne serilebilmektedir. Eğer Hz. Peygamber yazılmış Hristiyan ve Yahudi kaynaklarına ulaştıysa, buna Mekkeli müşrikler de ulaşabilir ve itirazlarını ona göre yapabilirlerdi. Hele buna bir de Tevrat ve İncil'e muhalif birçok ayetin Kur'an'da olduğunu da ekleyecek olursak, müşrikler ile Hristiyan/Yahudi ittifakı kaçınılmaz olurdu. Hz. Muhammed'in ortaya koyduğu dinin esaslarını, kendi kitaplarından aldığını bilemeyecek kadar saf ve zavallı mıydı bu insanlar ki, daha sonra defalarca Hz. Muhammed ile savaşlarda karşı karşıya gelmişlerdir. Neden savaşmışlardır o halde? Üstün ırk olduklarına inanan Yahudilerden birçok kişi neden Müslüman olmuştur? En meşhurlarından olan Yahudi kaynaklarına hakim bir Yahudi alimi Abdullah bin Selam, birçok tehlikeyi göze alıp belli bir yaştan sonra, içinde önder olduğu topluma aykırı görüş sunan bu yeni dini neden kabul etmiştir? Bu kişiler hem de zorlamadan ve kendi istekleri ile büyük bir mücadelenin içine neden atılmışlardır?!

Fransız oryantalist Dominique Sourdel "Bazı Hristiyanlar, Muhammed'e keşişlerce dinin kendisine verildiğini ileri sürmüşlerdir. Oysaki bu görüşlerin hiçbir inandırıcılığı yoktur. Muhammed asla Hristiyan olmamıştır. O'nun eğiliminin tüm ayrıntıları en ince noktalarına dek bilinmektedir." diyerek bu iddialara yanıt vermektedir. (L'Islam, s. 10) Montgomery Watt, Hz. Muhammed'in "Herhangi bir kutsal kitabı asla okumadığını" açıkça ifade etmektedir. (Watt, Hz. Muhammed'in Mekke'si, s. 96) "Hz. Muhammed'in, Kur'an'ı bir Hristiyan rahibin ve bir İranlı Yahudi'nin yardımı ile yazdığı yolunda söylenen iddialar, kendi kendini yalanlamaktadır. Arap dilinin sanat şaheseri, biri Suriye'li öteki İranlı iki yabancıya nasıl mal edilebilir?" diyen Lord John Davenport, (Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 41) ayrıca o dönemin "Rahipleri arasında yaygın olan mucize ticareti, ahlaksızlıklardaki çoğalmalarla bütün halkın eğitimini bozacak bir halde." (Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 2) olduklarını ifade etmekte ve böyle din adamlarının değil örnek olmak veya başkasına öğretmenlik yapmak, açıkça büyük bir bozulmanın içinde kaybolup gittiklerini ilan etmektedir. J. Fück, 'Die Originalitat des Arabischen Propheten' adlı eserinde "Hristiyan olan Ebrehe'nin sonunun anlatıldığı Fil Suresinin hiç de Hristiyanlara karşı bir sempati

göstermediğini ifade eder, kaldı ki onlardan etkilenmiş olsun." (Prof. Dr. İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 224) demekte ve "Kendine özgü düşüncesi ne Yahudilik ne Hristiyanlıktan alınmamıştır." (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 223) diye eklemektedir. Annemarie Schimmel, 'Ve Muhammed O'nun elçisidir' adlı eserinin 39. sayfasında, Hristiyan ve Yahudi gibi farklı kaynaklardan alıntılar yapıldığına dair oryantalist iddiaların 'farklı ve kısmen çelişkili' olduğuna dikkat çekerken, Katolik bir rahibe olan Karen Armstrong, Hz. Muhammed için, 'Yahudilik ve Hristiyanlık inançlarını 'bilmemesine rağmen' tek tanrılı deneyimi kalbinde yakalamayı başarmıştır.' (Karen Armstrong,İslam peygamberinin biyografisi, s. 138) demekte ve İslam'ın Yahudilik ve Hristiyanlıktan alındığına dair oryantalist iddialara da, içlerinden biri olarak cevap vermektedir. Pierre Venerable ise, İslam'ın "Allah tarafından gönderildiğini kabul etmese de, Muhammed'in Yahudilik ve Hristiyanlıktan bağımsız bir din getirdiğine inanır ve Muhammed'in iyi niyetli olduğunu söyler." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 97) "Aloys Sprenger ise, 'Yahudi Essenilerden bazı şeylerin İslam'a geçtiğini' ileri sürmektedir ki, yeniden dirilmeye inanmayan bu mezhep, İslam'ın doğduğu sırada tarihin karanlıkların içinde kalmıştı." (Y. Kutluay, İslam ve Yahudi mezhepleri, s. 247) "Hartmut Bobzin, 'Mohammed' adlı eserinin 52. sayfasında, İslam'ın, Yahudilik veya Hristiyanlıktan alındığı açıklamalarını tatmin edici bulmadığını açıklamaktadır." (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 278) H. Stubbe, 'Mahometanism' adlı eserinin 144. sayfasında da, 'İslam'ın Hristiyanlık ve Yahudilikten çıktığı, Hz. Muhammed'in onların etkisinde kalarak Kur'an'ı yazdığı iddiasını reddeder.' Aloys Sprenger, 'Mohammed' adlı eserinde, Yahudiliğin, Hristiyanlığın ve monoteizmin Hz. Muhammed üzerindeki etkilerini 'spekülasyon' olarak nitelendirir. Hubert Grimme, 'Mohammed' (I/13-17) adlı eserinde, İslam'ın monoteizmden etkilendiği iddialarını reddeder ve 'Muhammed'i belli bir din topluluğunun mensubu olarak damgalamak uygun değildir' der. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 283, 301) Özetle, "Eğer peygamber, Hristiyan ve Yahudilerin kitaplarında yazılan hikayeleri anlatmış olsaydı, rakipleri hocasının adını söyleyip kaynakları gösterirlerdi." (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yüceliği, s. 130) Bu nedenle de "İslam dinini, cahil bir rahibin tavsiyesinin veya mizacı daha sonra kendisini peygamber ilan edebilmek için gizlediği eksiklikler ve kusurlarla dolu bir sahtekarın şekillendirdiğini iddia etmek doğru olmaz." (Henri Comte de Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 215-225)

Hz. peygamber vahiy beklentisi içerisinde mi idi?

İlk vahiy geldiğinde şaşırıp ürperen Efendimiz doğruca evine koşar. Olayları eşine anlatır. Hz Hatice olayı büyük bir bilgin olan amcaoğlu Varaka bin Nevfel'e anlatılır. Bunun üzerine Varaka, "Bu gördüğün, Allah'ın Musa'ya indirdiği en büyük kanundur. Keşke senin davet günlerinde genç olsaydım da, kavminin seni çıkaracakları zamanı görseydim." der ve o günlere yetişebildiği takdirde yardım edeceğini söyler. (Buhari, Bed'u'l-vahy, 1) Ayrıca Peygamberliğini ilan ettiğinde müşriklerden hiç kimse, "Peygamberlik iddiasında bulunacağın öteden beri belliydi" gibi bir ithamda bulunmamıştır. Aksine kendisi ve yakın çevresi tarafından hiç beklenmeyen bir durumdur. Bazı oryantalist/müsteşrikler de bu noktaya dikkat çekmişlerdir. İngiliz oryantalist Alfred Guillaume, Hz. Muhammed'in peygamberliğine inanmadığı halde bu olayları onun samimiyetine delil olarak değerlendirir. (Alfred Guillaume, Islam Pelican Books) Marksist Maxime Rodinson de söz konusu noktaya açıkça dikkat çekmekten kendini alamamıştır. Nitekim Rodinson, Hz. Peygamberin kendisine gelen şeyin Allah'ın vahyi olduğuna kesin kanaat getirmeden önce uzun bir süre tereddüt geçirdiğini kabul etmektedir. (Maxime Rodinson, Mahomet Editions du Seuil) "Mekke'nin dışındaki dağda en son umduğu şey vahyin, ilhamın kör edici ağırlığı ile karşılaşmaktı. Muhammed dağdan sevinçle havalara uçarak inmedi. Nur ve neşe saçmadı. Kendine eşlik eden melekler korosu, ilahi müzik yoktu, coşku yoktu. Zevkten mest olma yoktu, altın bir hale sarmamıştı onu ve gelen vahiy Kur'an'ın hepsi bile değildi. Sadece kısa beş ayet. Kısacası, kendisine tepki göstermeyi kolaylaştıracak hiçbir şey yapmadı bu vahiy tecrübesini.

Dünyevi kişisel hırslarını gizlemek için icat etmiş diye eleştirebileceğimiz hiçbir şey yapmadı. Tam tersi kendisine atfedilenlerle söylersek, ilk başta, 'başına gelen şeyin gerçek olmadığına ikna olmuştu.' En iyi ihtimalle, halüsinasyon olduğunu düşündü. Aslında ilk aklına gelen, en yüksek uçurumlardan atlamak ve yaşadığı bu şeyin korkusundan kaçmaktı. Tüm bu tecrübeye bir son vermekti. Hangisine inanırsanız inanın görünen o ki, 'Muhammed'in bu tecrübeyi yaşadığı kesinlikle açık.' Bence, tek akla uygun tepki, böyle bir tepkiydi. Tek mantıklı tepki, tek insanca tepki." ('İlk Müslüman' adlı kitabın Agnostik yazarı Lesley Hazleton; www.youtube.com/watch?v=nPvOV8U-G5Y) Peygamber Efendimiz, Cebrail kendisine Hira'da ilk vahyi getirene kadar peygamber olacağını bilmiyordu ve böyle bir beklentisi de yoktu. Zaten Kur'an'da da, 'Sen bu Kitab'ın sana vahyolunacağını ummuyordun.' (Kasas, 86) diye açıkça belirtilmektedir ve hiçbir Mekke'li müşrik de bu ayete bir itiraz yöneltmemiştir. Yöneltilenlerin tümü ise zaten kaynaklarda mevcuttur!

Kur'an'ın Mekke dışındaki temaslarla yazıldığı iddiası

Hz. Peygamber'in Mekke dışına birkaç seyahatinin olduğunu kaynaklar yazmaktadır. Ama bu seyahatler sırasında Hristiyan ya da Yahudi fikirlerinden etkilendiğine ya da görüşmeler yaptığına dair herhangi bir bilgi kaynaklarda bulunmamaktadır. Zaten dışarıdaki diğer din sahipleri ile bir temas olsaydı, açığını arayan Mekke müşrikleri bunu ifade etmekten geri durmazlardı. Çünkü -ticari kervanlarla yaptığı- bu seyahatler sırasında mutlaka yanında Mekkeli hemşehrilerinden bazı kimseler bulunmakta idi. Öyleyse neden böyle bir şeyden kimse söz etme gereği duymamıştır? Hadi yanındakiler bahsetmedi, temas kurduğu, bilgi aldığı kişilerden niçin herhangi bir haber/tepki gelmemiştir? Mekke'li müşrikler sadece Mekke'deki dil bilmeyen bir Rum köle için böyle bir iddiada bulunmuşlardır. Bu iddialar da Kur'an tarafından cevaplandırılmış ve kuru bir itham olduğu için de Müşrikler bu ithamlarını sürdürememiş aksine bundan vazgeçip sonra Müslüman olmuşlardır. Hiçbir somut delile dayandırmadan, tarihi ve akli gerçeklerle zıtlaşmak pahasına bu tür iddialar ileri sürenlerin, olayın geçtiği zaman ve mekan içerisindeki şiddetli muhaliflerin bile ileri sürmediği bu tür iddiaları yüzlerce yıl sonra taraflı kurgularıyla iddia etmeleri, bilimsel temelden yoksun ve önyargılı olduklarının kanıtı olarak tarihe not edilmektedir!

Rahib Bahira'dan bilgi elde etmiş olabilir mi?

Öncelikle böyle bir iddiaya o dönemdeki İslam düşmanı Kureyş müşrikleri neden sarılmamışlardır? "Oysaki en azılı müşriklerin bile bu anlamda bir ithamları söz konusu olmamıştır." (Mehmet Azimli, Siyeri Farklı Okumak, s. 65) "Bu bilgi elde edilse, "Onun etkisi gençlikten kaynaklanan yiğitlik ateşi sönmeden, 40 yaş beklenmeden ortaya çıkmaz mı idi?" (Hasan Ziyaeddin Itr, Nübüvvetü Muhammedin fi'l-Kur'an, s. 206) "Bahira bu kadar bilgiye sahipse niçin kendi ortaya çıkıp şöhret ve büyük bir değer elde etmemiştir?" (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 452) Hz. Peygamber 9 ya da 12 yaşındayken bir ticaret kervanıyla amcası Ebu Talibin yanında yola çıkmıştı. Kervan Şam bölgesinde bulunan Busra'ya ulaşır. Orada bir manastırda yaşayan Rahib Bahira bu kervanı misafir eder. Yaşı küçük olduğu için kafilenin yüklerini beklemek üzere bırakılan Hz. Muhammed dışındaki herkes davete katılmıştır. Bahira Onun da katılması konusunda ısrar eder çünkü onda bazı belirtiler görmüştür. Hz. Muhammed'e birtakım sorular sorar. Bunun üzerine onun peygamber olacağını kesin olarak anlar ve Yahudilerin tuzakları konusunda Ebu Talib'e uyarılarda bulunur ve Şam'daki ticaretini bitirir bitirmez Mekke'ye geri götürmesini tembihler. (İbn İshak, es-Sire, s. 53-57; İbn Hişam, es-Sire, I/180-183; İbn Sa'd, eṭ-Ṭabaḳat, I/121, 153-155) Tarihi kaynaklarda anlatılan bundan ibaret olmasına rağmen bu olaydan bir sürü senaryo üretilmiştir. Tarihi kayıtlara göre Resulullah bir daha Bahira ile görüşmemiştir. Diğer bir iddia ise, 'Bahira ile görüştüğünde 12 yaşında olması ondan bilgi almasına engel değildi' şeklindedir ki, bütün İslami ilimlere kaynaklık eden Kur'an ve sünneti bir görüşme ile 12 yaşına elde ettiği iddiası zaten mantıklı

gözükmemektedir. Delilsiz istenilen görüş ileri sürülecekse, tarih, kaynak, şahit gibi kavramlara ne gerek vardır ki? Rahib Bahira zaten bu karşılaşma sırasında gayet yaşlı biri idi. Hz. Muhammed Bahira ile karşılaşmasında ve diğer ticaret seferinde yanında Mekkelilerden insanlar bulunduğuna göre gizli bir konuşma da zaten söz konusu olamazdı. "Bu kısa ziyarette Kur'an'daki bilgi, kıssa, hüküm, öğüt, emir ve yasakları öğrenmesi nasıl mümkün olmuştur? Halbuki Kur'an 23 senede vahyedilmiştir. Muhammed Bahira'dan ilim aldıysa yol arkadaşları bu durumun nasıl farkına varmamıştır?" (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 102) Sonuçta yanındaki insanlar ya Müslüman olmuş ya da olmamıştır. Öyle ya, Müslüman olmak demek, her türlü işkence ve zulmü göğüslemeyi gerektiriyordu o günlerde! Müslüman olduysa bu, böyle bir öğrenme olayının olmadığının kanıtıdır. Müslüman olmadıysalar, şahit oldukları böyle bir durumu mutlaka dile getirmeleri gerekmez miydi? Ayrıca işin ironik tarafı, bazı oryantalistler Bahira olayı üzerinden Efendimizin Kur'an'ı Bahira'dan alıntıladığını ileri sürerken (John of Damascus, The Fathers of the Church, vol. 37, pp. 153–60) bazıları da böyle bir olayın gerçek olmadığını, uydurma olduğunu ileri sürmektedirler. (Caetani, İslam Tarihi, I/12) Evet, önyargı böyle bir şeydir! Olay varsa da İslam'a saldırılmaktadır, yoksa da!

Varaka bin Nevfel'den bilgi elde etmiş olabilir mi?

Varaka bin Nevfel peygambere ders veren biri değil, iman eden birisidir. Bir insan kendi ders verdiği kişinin olağanüstü bir iddia ile karşısına çıkması karşısında ona iman ederek mi tepki gösterir? O sırada yaşı ilerlemiş bir ihtiyar olduğu göz önüne alındığında onun bu imanının önemi çok daha iyi anlaşılır. Çünkü o yaştaki bir Mekke'li ihtiyarın yeni bir fikir ve inancı benimsemesi oldukça zordur. Bilhassa kendisiyle aynı şehirde yaşamış ve kendisinden çok küçük yaşta olan bir kişinin söylemlerini kabul etmesi ki, Hz. Muhammed'in henüz daha bir iddiası yokken ve elinde de güç bulunmazken bunu itiraf etmesi, Varaka'nın bu söylemlerinde son derece samimi olduğunu göstermektedir. Durum tüm açıklığı ile bu hal üzere iken, Hz. Muhammed'in ondan ders aldığını iddia etmenin ne tarihi kaynakta aktarılanla ne de olayın mantıksal sonucuyla bağdaşan bir tarafı vardır. Bir insan kendisinden ders alıp, daha sonra da aldığı bu derslerle peygamberlik iddia eden birine iman mi eder? Yoksa tepki gösterip onu red mi eder? Varaka, kendisinden ders alıp sonra da halkı 'bana vahiy geliyor' diye kandıran birine niçin sesini çıkarmamıştır? Hadi o sesini çıkarmadı, peki 1400 sene sonraki objektif araştırmacı (!) İslam karşıtlarının görebildiği bir ders olayını, o her şeyi dillerine dolayan şiddetli İslam düşmanı Mekkeli müşrikler nasıl oldu da hiç fark edememişlerdir? Rum bir köleyi itham vesilesi yapan o müşrikler Varaka'yı niçin yapmadılar? Bu rivayeti kabul ediyorsak zaten onun Hz. Peygamberin nübüvvetini tasdiklediğini de kabul etmiş oluruz. Rivayeti reddediyorsak, o zaman böyle bir iddia da bulunulmamalıdır. Görüldüğü gibi ortaya atılan iddia, rivayetin kabulüyle de reddiyle de mesnetsiz ve mantıksızdır. İşin ilginç diğer yönü de, Bahira veya Varaka iddialarını ortaya atanların kaynaklarının İslami eserler olmasıdır. Onlara güveniliyorsa olay zaten ortadadır. Güvenilmiyorsa neden delil olarak kullanıp, kaynaklarda nakledilmeyen şeyler ilave edilerek ithamlarında kullanmaktadırlar?!

Emile Dermenghem, Hz. Muhammed'in Ukaz panayırında Necran'lı bir rahipten bilgileri aldığını iddia etse de, bu panayır herkese açıktır ve söylenenleri herkes işitmiştir. Dinleyenler benzerini neden ortaya koyamamışlardır veya rahip neden kendini ortaya çıkarmamıştır? (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 140)

Kur'an'ı Bir köle öğretiyor iddiası

Adının 'Cebr' veya 'Yaiş olduğu iddia edilen, Mekke'de demircilik yapan bu köle, neden daha sonra ortaya çıkıp kaynağın kendi olduğunu ileri sürmemiş veya Efendimize düşman olanlar

aynı kaynağı - çünkü sonuçta kendi köleleri idi- kullanarak, şair ve edebiyatçıların da yardımı ile Kur'an'a alternatif bir kitap üretmemişlerdir? Onunla temas kurup daha İslam başlamadan işi bitirilemez mi idiler? O dönemde ilim, elit bir kesime ait bir hazine idi. Köle bir demircide dini bilgi ne kadar olabilir?! (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fi'l-Kur'an, s. 210) Veya kendini ele vermesin diye neden Hz. Muhammed onu yanına almamış, yardımcısı ilan etmemiş, onu iltifat ve hediyeler ile kendine bağlamamıştır? (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s.453)

Müşrikler, Mekke'de isminin ne olduğu net olmayan Hristiyan bir köle, diğer bir rivayette isimlerinin 'Cebra' ve 'Yesar' olduğu ifade edilen iki Rum kılıç ustası, bir diğer rivayette de 'Abisa' isminde bir köleden edindiği bilgilerle Muhammed'in Kur'an'ı uydurduğunu ileri sürmüşlerdir. "Muhakkak biliyoruz ki onlar: "Mutlaka onu bir insan öğretiyor!" da diyorlar. Haktan saparak isnatta bulunmak istedikleri kimsenin dili yabancıdır; bu Kur'an ise gayet açık bir Arapça'dır" (Nahl, 103) Ayetten ve tarihi kaynaklardan da anlaşılacağı üzere bu kişiler ya köle ya Rum idiler. Arap değildiler ve Arapçayı Araplar kadar da mükemmel bilmeleri mümkün değildir. Kur'an ilk indiğinde Arapların ileri gelen şairleri bile ayetler karşısında acizliklerini ifade ederlerken, savaşlarda esir düşen ya da parayla satın alınarak Arap toplumunda yaşamak zorunda bırakılan, kimlikleri bile tam olarak bilinemeyen bu şahısların Hz. Peygambere akıl hocalığı yaptıkları iddiası asla mantıkla izah edilemez. Hz. Peygambere ayetleri bunlar öğretseydi, bu şahıslar çıkıp Hz. Muhammed'in bir sahtekar olduğunu Mekkelilere daha sonra neden söylemediler? Maddi menfaat karşılığı öğrettiler dense, 13 senelik mücadelenin sonunda sadece Efendimiz tüm malını kaybetmekle kalmamış, yeri yurdunu da terk etmek zorunda kalmıştır. Bu insanlar, çile dolu 20 senenin sonunda Efendimizin geri dönüp Mekke'yi fethedeceğini biliyor olamazlardı herhalde? Eğer yine ayetleri bunlar öğretiyorsa, benzer ya da daha mükemmel ayetler söyleyerek Mekkelilere yardımcı olmazlar mıydı? Nihayetinde köle veya tüccar idi bu kişiler! Bunun mükafatı Mekkeliler tarafından kendilerine fazlasıyla verilmez mi idi? Mekkeli müşriklerin İslam'ı yok etmek için onca gayret, para, savaşı göze almışken bu fırsatı değerlendirmemelerini düşünmek mantıklı bir düşünce tarzı mıdır? Hele ki, peygamberimiz Mekke'yi terk ettikten sonra ortamın tamamen müşriklere kaldığı düşünülürse…!

'Peygamberin faaliyetleri çağdaşlarının 'gözlemi altından' idi. (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism, s. 146) "Sahabe kapalı bir toplumda yaşamıyordu. Ticari seyahatler topluma yerleşmişti. Çevre kültürleri tanıyan, zeki ve ufku açık insanların sayısı az değildi. Peygamber tarafından bilinen diğer dinlere ait unsurların, sahabi tarafından da bilinmemesi imkansızdı. Milli ve milletlerarası panayırlara katılmakta idiler. Hz. Peygamberin etrafındakilerin, şuradan buradan alınmış olduğunu bildikleri, gördükleri, tanıdıkları şeylerin Allah tarafından gönderildiğini kabul etmeleri düşünmek akıl ve mantık ile açıklanamaz." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 241)

Kur'an'ın Haniflerden alındığı iddiası

Hz. peygamber devrinde Mekke'de parmakla sayılacak sayıda ve toplum üzerinde etkileri görülmeyen hanifler mevcuttu. Hiçbir Hanif Hz. Peygamberin İslam'ı kendilerinden öğrendiğine dair bir iddiada bulunmamıştır. Bazı Hanifler ise İslamiyet'e kılıç ve sözle karşı koymuştur. Bunların inançları Kur'an'ın getirdiği ile aynı olsaydı elbette ki ona karşı koymazlardı. En azından onlardan hiç kimse, "Muhammed'e inanmayın çünkü o bilgilerini bizden öğrenmiştir. Bizim kendisine öğrettiklerimizi almış ve bir din haline getirmiştir." gibi bir söz söylememiştir. Özellikle 'Ümeyye b. Salt' bu konuda asla susmazdı. Çünkü kendisi bizzat peygamber olmak istediği için (Cahiz, Kitabü'l-Ḥayevan, II/320) Hz. Peygambere iman etmek

istememiştir. Hz. Muhammed'den önce Hicaz bölgesinde hanifler denen ve Allah'ın birliğine inanan bazı kimseler vardı. Bunların bazısı 'İbrahim peygamberin dinine yakındır' diye Yahudiliğe ve Hristiyanlığa meylederdi. Ümmi bir insanın Hanifler, Hristiyanlar ve Yahudilerin kitabi bilgilerini kulaktan duyup sentezleyerek onların alimleri ile münakaşaya girip onlara galip gelmesi ve bunun sonunda bir kısım Hristiyan alimlerin iman etmesi veya Yahudi alimlerinin grup grup gelip en çetin sorular sorup cevaplarını almaları ve bazı alimlerinin de İslam'ı kabul etmesi mümkün müdür? Ayrıca düşünce bakımından hanifler çok müphem ve dağınık vaziyette idiler. Nitekim gerek eski ve gerekse çağdaş hiçbir araştırmacı bunların özel kanunlarını gerçek anlamda açıklayabilmiş ve inançlarını tanımlayabilmiş değildir. Hiç kimse bunların kainatın yaratıcısına ve öldükten sonra dirilişe ilişkin tasavvurlarını bilmemektedir. Bunlar arasında azmi ve bağımsızlığı ile tanınan Zeyd b. Nufeyl bile, Allah'a ne şekilde ibadet edileceği hususunda bir bilgisi olmadığını itiraf etmektedir. Bu iddiaların geçersizliğini gösteren diğer bir delil ise, kendisinden öğrenildiği iddia edilen kişilerin Müslüman olmaları ya da olmamaları durumudur. Eğer Müslüman olduysalar zaten iddianın geçersizliği ortadadır. Kimse kendisinden öğrendikleri ile peygamberlik iddia eden birisine iman etmez. Müslüman olmadıysalar buna en büyük tepkiyi bizzat kendilerinin göstermeleri gerekirdi. Fakat adı geçen kişilerden en küçük bir tepki geldiğine dair tarihi bir bilgiye rastlanmamaktadır! Bütün bunlara rağmen 1400 sene sonra bu konuda iddialar ortaya atılabiliyorsa, bu iddialarda art niyetin hakim olduğunu anlamak zor değildir. İslam tarihine, "Nereden saldırabilir, nerede hata bulabilir, nereden zihinlerde soru oluşturabilirim?" mantığıyla yaklaşan bu zihniyet aslında sadece acziyet ve yenilgilerini ortaya koymaktadır.

Ümeyye b Ebi's-Salt'ı kaynak edindiği iddiası

Ümeyye b Ebi's-Salt, cahiliyye döneminin Taif'li bir şairidir. Eski kitapları okur, rahip elbisesi giyer, içki ve putlardan sakınırdı. Şam'a ve Bahreyn'e gider gelirdi. İslam dini ortaya çıkıp Hz. Muhammed'in peygamberliği haberi kendisine ulaşıncaya kadar da oralarda kalmıştır. Yeni dini haber alır almaz Mekke'ye dönmüş ve Resulullah'tan Kur'an ayetleri dinlemiştir. Mekke halkı kendisine Hz. Muhammed hakkındaki görüşünü sorunca, "Kuşkusuz o hak üzeredir" cevabını vermiştir. Daha sonra Şam'a gitmiş ve bir süre sonra Müslümanlığını ilan etmek üzere Mekke'ye döndüğünde dayısının iki oğlunun kafir olarak Bedir'de Müslümanlara karşı savaşırken öldürüldüklerini öğrenince bu düşüncesinden vaz geçmiş ve geri dönerek ölünceye dek Taif'de kalmıştır. Hz. Muhammed hakkında herhangi bir şekilde şüphe uyandıran bir şey Ümeyye'ye ulaşmış olsaydı, o asla sükut etmez hemen söylerdi. Ayrıca Mekkeli müşrikler de Ümeyye ile ilgili en küçük bir iddia da bulunmamışlardır. Böyle bir durumun olması halinde, en önce bu iddiaya muhtaç olan onlardı. Hem zaten Hz. Muhammed hayatını yanlarında geçirmişti. Halbuki onlar Efendimize, "cinlenmiş, kahin, büyücü, şair" gibi ithamlar dahil birçok iftirada bulunmaktan çekinmemişlerdi! Ümeyye'nin şiirlerinde hikmetler, dini öğütler, cennet cehennem tasviri gibi ilahi kitaplarda anlatılan hususların bulunması, bunların Kur'an'ın kaynağı olduğunu gösteren bir durum değildir. Günümüz oryantalistlerince Ümeyye'nin şiirleri Kur'an'ın kaynaklarından biri olarak görülmek istenmişse de, bu iddialar reddedilmiştir. (T. Andrae, Die Entstehung des Islams und das Christentum, s. 48) Bu iddianın cevabına aşağıda değineceğiz.

Kur'an'daki bilimsel gerçeklerin eski medeniyetlerin bilgisinden derlendiği iddiası

Bir kere Kur'an'da yer alan bilimsel konulardaki haberlerin, dönemin bilim anlayışından yüzyıllarca ileride olduğunu açıktır. İddiaya göre Peygamberimiz, Kur'an içinde bahsedilen astronomi, embriyoloji, tıp hakkındaki bilgileri eski medeniyetlerden almıştır. Örneğin astronomi ile ilgili bilgileri Sümer kayıtlarında bulmuş, tıp bilgisini ise eski Mısır papirüslerinden alarak Kur'an'a geçirmiştir. Öncelikle, Hz. Muhammed'in tüm hayatı boyunca

böyle bir araştırma içine girmediği herkesçe bilinmektedir. Bunun aksini iddia eden bir kişi bile çıkmamıştır. Peygamberimizin tarihteki gelişmiş uygarlıkların lisanlarını bilmediği de bilinmektedir. Yukarıda açıkladığımız gibi, o kadar dili Efendimizin kimseye belli etmeden öğrenmesi ve birçok dilden bu eserlere ulaşması mümkün değildir! Zaten bilinmektedir ki Efendimiz bir ümmi idi! Detay için, 'Ümmi Peygamber' adlı yazımıza bakılabilir.

Birbirine ters düşen bu iddialar, aslında bu bahanelerin temelde bir gerçeğe dayanmadıklarını da ispatı etmektedir. Enbiya 5. ayet bu konudaki tutarsızlıklara dikkat çekmektedir: "Hayır" dediler, "Bunlar karma karışık düşlerdir; hayır, onu kendisi uydurmuştur. O olsa olsa şairdir. Böyle değilse bize, öncekilere gönderilenin benzeri bir mucize getirsin." Müşrikler Hz. Peygambere körü körüne muhalefet etme sevdasıyla kendisi hakkında tuhaf ve tutarsız iftira ve ithamlarda bulunmuşlardı. Her gün yeni bir iftira ile ortaya çıkıyorlardı. Bu aslında söylediklerine kendilerinin de inanmadığını göstermektedir. Bu şekilde ortaya attıkları her yeni itham, eskisini yalanlamış olmakta idi. Bu tutarsızlıklarının temel nedeni 'peşin hükümlü ve önyargılı' olmalarıdır. Günümüz oryantalistleri de benzer iddiaları tekrar ederler. Kur'an'ın bir şahıs tarafında öğretildiği iddiası bile kendi içinde tutarsızlıklar barındırır. Çünkü bu öğretim işi bile 'tek kişiye' mal edilememiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 134, 136-138)

Sonuç

Yıllarca süren işkence, hakaret ve baskıların ardından, Efendimizin peygamberliğinin 7. senesinde Mekkeli müşrikler Müslümanlar ile her türlü alışverişi yasaklamışlardır. (İbni Hişam, Sire, I/375; İbni Sa'd, Tabakat, I/208-209; Belazuri, Ensab, I/229-230; Taberi, II/225) Müslümanlar, Mekke'nin kuzey tarafında bulunan Şi'b-i Ebu Talib (Ebu Talib Mahallesi) denilen yere topluca taşınmak zorunda bırakılmışlardır. (İbni Hişam, Sire: I/375; İbni Sa'd, Tabakat: I/209; Taberi, Tarih: II/225) Bu boykot tam 3 sene sürmüştür. Boykota uğrayanların ihtiyaçlarını gidermek için başta Peygamber Efendimiz olmak üzere, Ebu Talib ve Hz. Hatice varlıklarının tümünü harcamışlardır. Sonunda Müslümanlar Habeşistan ve Medine'ye hicret etmek zorunda kalmışlardı. Halbuki İslam'ı anlatmayı bıraksa, hatta putlara karşı çıkmasa, müşrikler Efendimizi hem servete boğacak hem kendisine liderlik vereceklerdi. (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail'u'n-Nübüvve-şamile- II/63; Taberi, II/218-220, Belazuri, Ensabu 'I-Eşraf, I/230) Bir insan dünyalık için yola çıksa, davasına inanmasa, menfaat için hareket etse bu kadar sıkıntıları göze alır, hayatını, servetini tehlikeye atar mı? Peki tüm bunların sonunda; Mekke'nin fethi günü kendisine işkence eden Mekkeli müşrikleri af ederken bile ön plana kendini değil, Adem aleyhisselamdan gelen peygamberlik silsilesini koyup o silsileden birine atıfta bulunarak insanları af eder mi?: "Benim halimle sizin haliniz, Yusuf ile kardeşlerinin hali gibi olacaktır. Yusuf'un, kendi kardeşlerine dediği gibi, ben de: Size bugün hiçbir başa kakma, hiçbir kınama ve ayıplama yoktur! Allah sizi affetsin! O, Esirgeyicilerin En Esirgeyicisidir!' diyorum. (Yusuf, 92) Gidiniz! Sizler, azad edildiniz ve hepiniz serbestsiniz." (İbn Hişam, es-Siratü'n-nebeviyye V/74; Beyhaki, es-Sünenü'l-kübra, IX/118)

Materyalist kesimin empati yapması için kendilerinden bir örnekle devam edelim. 68 kuşağının lider kadrolarından Münir Ramazan Aktolga, "Hiçbirimizin kişisel menfaat hesabı yoktu, nasıl olsun ki! Bir avuç insandık ve karşımızda her çeşidi ile rakip gruplar vardı. Böyle bir ortam, kişisel çıkar hesabı yapan birisi için hiç de çekici değildi" (Aktolga, Hatıralar, s. 1) demektedir. Efendimiz yola çıktığında tek bir kişi idi ve karşısında her çeşidiyle birçok gruptan insanlar vardı! Ama Efendimiz inanmış, samimi bir dava adamı idi!

Bu konudaki diğer delillere, 'Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' ve 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımızda bulabilirsiniz.

Detay

Yukarıdaki iddiaları, detayları ile ele alıp çok daha farklı kaynaklarla cevaplamaya devam edelim.

Ateist ve oryantalistlerin 'peygamberimiz hakkındaki' genel iddiaları I

Öncelikle oryantalistler ve onların fikirlerinin ardına takılan ateistler Hz. Muhammed'in adı, soyu ve hatta varlığını, yaşayıp yaşamadığını sorgulamışlardır. Sıra ile iddia ve cevaplara bakalım.

Peygamberimizin Muhammed ismi ve soyu üzerine

Oryantalist Caetani (ve günümüz birçok ateisti) peygamberimizin asıl ismini unutturmak istediğini, Muhammed adının sonradan kendisine bir lakap olarak verildiğini ileri sürmektedir. Halbuki Kur'an'da 4 yerde Muhammed ismi açıkça geçmektedir. (Ali İmran, 144; Ahzab, 40; Fetih, 29; Muhammed, 2) Bu ayetleri duyan hiç kimse, 'Bu Muhammed de kim?' diye sormamıştır ve itiraz etmemiştir! Çünkü onların her çeşiti ile itirazları İslami kaynaklarda yer almaktadır. Yine çeşitli hadis kitapları ve siyer kitaplarında da peygamberimizin ismi açıkça geçmektedir. Mekke'li müşriklerin Efendimize hitap şeklinin "Muhammed" olması da bu iddiayı çürütmektedir. Caetani'nin de, 'özel bir kıymete sahiptir.' diye bahsettiği (Caetani, İslam tarihi, V/288-289) Urve b. Zubeyr'in Halife Abdülmelik'e yazdığı mektupta da Efendimizin adı açıkça 'Muhammed' olarak geçmektedir. Ayrıca Caetani'nin de kitabına aldığı, 'kaynak olarak kabul ettiği' kitaplarda da Efendimizin ismi hep 'Muhammed' olarak geçmektedir. Hudeybiye anlaşmasında da Muhammed ismi kullanılmıştır. Anlaşmayı 'Muhammed Resulullah ile Süheyl b. Amr arasında anlaştıkları maddelerdir' şeklinde peygamberimiz yazdırmak isteyince, Süheyl b. Amr'ın "Ben senin resul olduğunu kabul etmiyorum." itirazı üzerine adının "Muhammed b. Abdullah" yazıldığını (Hayatı için; DİA, Süheyl b. Amr maddesi) 'İslam tarihi yazan Caetani görmemiş' olamaz herhalde! Ayrıca Efendimizin mührünün de 'Muhammed Resulullah' olduğu birçok kaynakta sabittir. (Buhari, Li-bas, 55; Tirmizi, eş-Şema'il, s. 46) Ayrıca Sprenger "Başlangıçta peygamberin adının Muhammed olmadığını ileri sürer. Ama E. Renan, J. Fück ve T. Nöldeke, bu görüşe karşı çıkar." (G. S. Reynolds, Remembering Muhammad, Numen, 58, 188-206; J. Fück, The Role of Traditionalism in Islam, s. 16) Oryantalistler bir taraftan Muhammed yaşamadı derken diğer taraftan da yaşadığının delilleri karşısında bu defa O'nun Yahudi soyundan olduğunu iddia etmişlerdir. Çünkü amaçları doğruya ulaşmak değil, O'nu kendi dindaşları olan Hristiyanların nazarında ne şekilde olursa olsun kötü göstermektir!

Peygamberimizin babasının adı olan Abdullah ismi üzerine

Caetani, 'Abdullah ismini O (Efendimiz) icad etmiştir' iddiasında bulunur. Halbuki Müslüman olmayanlar içinde bile Abdullah isminde birçok insan vardı. 'Caetani'nin kitabı da' bu isimlerle doludur! (VI/62, III/62-65, I/386, III/181-182) Ayrıca III/387-394. sayfalarda da Bedir savaşında ölenlerin listesi verir ve 9 kişinin baba veya dede adı yine 'Abdullah'tır. Aynı yerin devamında (394- 399) ise esir alınan müşriklerin adları sıralanır, bir tanesinin kendi adı, diğer dördünün babasının adı yine Abdullah'tır. Bu isimleri herhalde Müslümanlar onlara koymamıştır! Efendimiz 40 yaşına dek Mekkelilerle beraber yaşamıştır. O'nun çocukluğu, hayatı, günü gününe gözler önündedir. Bu insanlar arasında aynı zamanda peygamberimize en şiddetli karşı çıkanlar da bulunmaktadır. Bırakalım 1300 sene sonra ortaya çıkan Caetani gibi oryantalistleri, Efendimize itiraz edilebilecek bir şey bulsalardı o dönemin müşrikleri bu konuda hiçbir fırsatı asla kaçırmaz ve asla susmazlardı. Evet, "Hz. Muhammed'in babası, şehrin

kurucusu olan Kusayy'ın, torununun torununun torunu olan Abdullah'tır." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 189)

Caetani, önce Efendimizin adını diline dolar, sonra babasının adını, sonra da dedesinin adını. O, Abdülmuttalib üzerinden de spekülasyon yapmak ister. Aynı iddiayı tekrarlar ve Abdülmuttalib isminin Arap isimleri arasında olmadığını ileri sürer. Yine kendi eserinden (III/356-396) Bedir savaşında ölenlerin arasında 8 kişinin kendi, oğlu veya dedesinin adının muttalip olduğunu yazar unutmuş veya atlamış görülmektedir! Ashab arasında da Muttalib isminde olanların listesini İbn-i Hacer eserinde (el-İsabe, VII/104) vermektedir.

Peygamberimizin soyu, şeceresi şöyledir: Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalib b Haşim b. Abdimenaf b. Kusayy b. Kilab b. Mürre b. Ka'b b. Lüey b. Galib b. Fihr b. Malik b. Nadr b. Kinane b. Huzeyme b. Müdrike b. İlyas b. Mudar b. Nizar b Ma'd b. Adnan. (İbn-i Hişam I/1-4; Tabakat, I/27-28, III/2; Buhari, IV/238; Maarifi İbni Kuteybe, 51; Taberi, II/191; Mesudî, Muruc ez-Zeheb, II/164; İbn-i Esir, el-Kamil, II/2-21; İbn-i Kesir, el-Bidaye, II/252-255; Siyer-i Halebi, I/3-18) Lord John Davenport: "Muhammed'in ataları, memleketlerinin başta gelen kişileri arasında idi." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 4) "Abdullah'ın oğlu en asil ırkın koynunda yetişmiştir." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 10) derken, 'La Cronica Arabigo-Bizantina' adlı eserde ise Hz. Muhammed hakkında şu bilgiye rastlanmaktadır: "Kavminin en asil sülalesine mensuptu." (R. G. Hoyland, Seeing Islam as Others Saw it, s. 617) Henry Stubbe, Hz. Muhammed'i olağanüstü bir şahsiyet olarak nitelendirir. Hristiyan yazarların onun hakkında sayısız iftiralarda bulunduğunu söyler: "Onun soyunun düşük olduğundan, annesinin Yahudi olduğundan, Sergius veya Nastura adlı rahiplerin veya Abdullah adlı bir Yahudi'nin O'na üstatlık ettiğinde bahsedilmiştir. Bunların hepsi komik iddialardır. Zira hem anne hem baba tarafında asil bir sülaleye mensuptur. İslam'da da Nasturilikten bir ize rastlanmaz." (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 141)

Ortaya herhangi bir konuda iddia atmak kolaydır, zor olan onu ispatlamaktır ve bu da ilim ehline uygun olan metotça yapılmalıdır. İspat edilemeyen iddia ise, iftira olmaktan ileri gidemez. Caetani hiç bir zaman tam bir sonuca varmamış, eksik bulmaya çalışmış, yüzeysel ve bilim dışı, zıt ve çelişkili fikirler ileri sürerek ve kaynakları tahrif ederek okuyucuyu yönlendirmeye çalışmıştır. "Tenkit ile hakareti ayıramayanlar, kendilerini, müşkülattan ve mesuliyetten (zor durumda kalmaktan ve sorumluluktan) kurtaramazlar." (M. Asım Köksal, İslam Tarihi, II/49)

Gibbon, Hz. Muhammed'in asil bir soya dayandığını belirtir. (E. Gibbon, The Decline and Fall of The Roman Empire, 50. bölüm) Watt, "Şayet biz atalarımızla ilgilenmediğimiz halde iki üç kuşak hakkında bilgi sahibi isek, soy bilgisine düşkün olan Arapların atalarından altı, sekiz hatta on kuşağı hakkında bilgi sahibi olmaları gerçekçi olmaz mı?" (Watt, Hz. Muhammed Mekke'de, s. 5) der. J. Fück, Hz. Muhammed'in 'itibarlı bir ailenin çocuğu' olduğunu söyler. (Die Originalitat des Arabischen Propheten, s. 160) "Muhammed bin Abdullah, başarısını savaştan ziyade iş dünyasındaki duruşuna borçlu olan Arabistan'ın en saygıdeğer kabilesi Kureyş'ten gelmiştir." (Benedikt Koehler, İslam'ın Erken Döneminde Kapitalizmin Doğuşu, s. 11) Zaten İslam gelmeden önce müşrik Araplarda nesep/soy yazılı olarak kayıt altına alınırdı. Hz. Ebu Bekir ensab (soy bilgisi) konusunda da uzman olan (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 56, 101, 102) ve aynı zamanda ilk inananlardan biri idi!

Caetani'nin 'Müslümanlıkta önemi olan Allah değil, Muhammed olmuştur.' iddiası ise asla doğru değildir. Hz. Muhammed hiçbir zaman Allah'lık rolüne kalkışmamış, aksine tanrı zaten değil peygamber olarak bile abartıların önünü kesmiş ve "Hristiyanların Meryem oğlu İsa'ya yaptıkları gibi, beni aşırı şekilde övmeyin! Ben ancak Allah'ın kuluyum. Bana 'Allah'ın kulu ve Rasulü' deyin!" (Buhari, Enbiya, 48; Darimi, Rikak, 68) buyurmuştur. Aslında Caetani'nin tüm çabası Kur'an'ı İncil'e, Muhammed'i İsa'ya, Müslümanlığı da Hristiyanlığa benzetme amacından başka bir şey de değildir!

Hz. Peygamberin vefatından on yıl geçmeden, İran ve Mısır'ın tamamı Müslümanların eline geçmiştir. Fetihlerin başlangıç noktası, Mekke'de peygamberliğini ilan eden, Medine'ye hicret eden, getirdiği İslam'ı yaşayan, tebliğ eden ve uygulayan Hz. Muhammed Mustafa'dır. (Cağfer Karadaş, Kafama Takılanlar 2, s. 99-101) Tarihleri boyunca hiçbir devlet kuramamış ve bir araya gelememiş bu toplumu kim uyandırmış ve güdüleyip eğitmiştir? Tüm bu fetihleri başlatan kimdir? Caetani'ye göre hiç kimse! Catetani'ye sormak gerekir, Yuhanna ed-Dımeşki dahil, 1400 senedir oryantalistler 'olmayan biri ile mi' mücadele etmişler ve 1400 sene sonra bile hâlâ etmeye devam etmektedir? O kadar akademisyen, misyoner, araştırma ve eser, olmayan birini alt etmek için midir?!

Yazarı bilinen ve peygamberimizden bahseden ilk eser, VI. yüzyıl Bizans felsefecisi İskenderiyeli Stephen'e aittir. 'Horoscope' adlı eserinde, 620 yılında bir Arap tüccardan işittiği alıntıyı nakleder: "Yesrib'te (Medine'nin eski adı) İsmailoğullarından Kureyş kabilesine bağlı, Nisan 620 yılında adı 'Muhammed olan' ve peygamber olduğunu iddia eden bir adam ortaya çıkmıştır." (Robert Hoyland, Seeing Islam as others saw it, s. 304; Yunanlı Jacobi, Yahudilerle ilgili yazdığı bir eserinde, Hz. Peygambere de bir bölüm ayırmıştır: Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 257) Ünlü İslam karşıtı E. Renan'ın, S. Rushdie'nin ağzından nakledilen sözleri de ilginçtir: "Muhammed'in hayatına dair neredeyse her şeyi biliyoruz. Onun nerde yaşadığını, ekonomik durumunun ne olduğunu ve kime aşık olduğunu biliyoruz. Yine biz, O'nun dönemindeki siyasi ve ekonomik durumu da biliyoruz." (İbni Warraq, Studies on Muhammad and the Rise of Islam, s. 16) Renan ayrıca, "Muhammed, İsa ve Musa'nın aksine tarihi kayıtlarla iyi ortaya konmuş bir kişiliktir." (Wim Raven, NRC Handelsblad, 23.12.2005) demektedir. Bertrant Russell, "Hz. peygamberin hayatına dair kayıtların son derecede acık olduğunu belirtir." (W. Khan, Muhammad, s. 8) Angelika Neuwirth, Hz. Muhammed'in mitolojik, hayali biri olduğunu ileri süren Kalisch'i eleştirir ve bu iddia için "İkna edici herhangi bir kaynak sunulmadan ortaya atılan, bilimsellikten uzak bir provakasyon" nitelemesinde bulunur. (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 235) 'Seeing Islam' adlı eseri başta, İslam'ın ilk dönemlerine dair önemli çalışmalar yürüten Robert Hoyland da, tarihi kayıtlarda Muhammed'in isminin varlığına dair belgeler olduğunu belirtir ve benzeri diğer tüm iddiaları reddeder. (Hoyland, New Documentary, BSOAS, 69, 2006, s. 395-416)

Robert G. Hoyland'ın İslam'dan bahseden ilk kaynakları konu edindiği 'Seeing Islam as Others Saw It' adlı eserinden devam edelim: Temmuz 634 tarihinde yazılan 'Doctrina Jacobi/Jacob'ın Öğretileri' adlı eserde, Araplar arasında peygamber olduğunu iddia eden bir kişinin olduğuna değinilir. (s. 55-61) Papaz Thomas, 640 yılında yayınlanan eserinde, Hz. Muhammed'den söz eder. (s. 118-120) Bagratuni Piskoposu Sebeos ise, 660 yılında yazdığı eserinde bir tüccar olan Hz. Muhammed'den söz etmektedir. (s. 124-132) John bar Penkaye ise, 680'lerde yazdığı eserinde Arapların lideri olan Hz. Muhammed'den söz eder. (s. 194-200)

7. yüzyılda yazılan 'Yakup'un Öğretisi' adlı risale, "İsmaililerin (Hristiyanların Müslüman Arapları kendilerince aşağılamak için kullandıkları sıfat) Peygamberinden ilk olarak bahseden "risale" olma iddiasına sahiptir. Risalenin yazarı, yaşlı bir Yahudi bilgine "Bana Sarazenler (Batılıların Müslüman Araplara verdiği isim) arasında ortaya çıkan peygamber hakkında ne söyleyebilirsin?" diye sorar. Aldığı cevap Yahudi bakış açısını yansıtsa da, Efendimizden bahseden en eski risalelerden olması açısından, belge tarihi bir öneme sahiptir.

Süryanilerin İslam'ın erken dönemlerinde İslam'dan söz ettiği pasajları ele alan Michael Philip Penn'in 'When Christians First Met Muslims' adlı kitabında ise şu bilgilere yer verilmektedir: 636-637 yılında, gördüğü önemli olayları İncil'inin ilk sayfalarına not alan bir yazarın Hz. Muhammed'den söz ettiği görülmektedir. (s. 22) Ayrıca 640 yılında yazıldığı düşünülen bir başka eserdeyse yazar, Bizanslılarla Hz. Muhammed'in önderliğindeki grubun savaştığından bahseder. (s. 25) Son kısmının 660-680 yıllarında (muhtemelen eserin asıl yazarından farklı bir

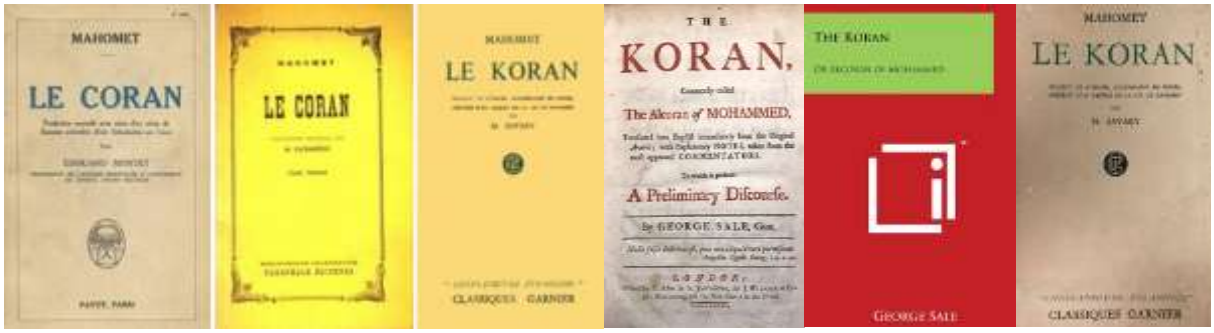
yazar tarafından) ve geri kalan kısımlarının daha önceki yıllarda yazıldığı düşünülen, 590 yıllarıyla 660 yılları arasındaki olaylardan bahseden bir anonim eserde de, Hz. Muhammed'den bahsedildiği görülmektedir. (s. 47)

H. A. R. Gibb şöyle demektedir: "Muhammed'in 'tarihi ile ilgili' kesin bir gerçek vardır. O da hareket sebebinin kesin olarak dini oluşudur." (H. A. R. Gibb, Mohammedanism, s. 27) 635 yılında Thomas the Presbyter tarafından yazılan yazıtlarda Arap savaşçılar için, "Muhammed'in Arapları" yazmakta, (A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 19, note 119; Also see R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 120, note 14) 665 yılında Hristiyanlar tarafından yazılan Maronit günlüklerinde, "Muaviye Muhammed'in yerine geçmek istemedi." diye yazılmakta, (R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 136. Also see, A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 32; M. P. Penn, When Christians First Met Muslims – A Sourcebook Of The Earliest Syriac Writings On Islam, 2015, op. cit., p. 58) 670-680 arasında yazılan 'Short Chronicle' adlı kitapta da Müslümanların liderinin adı olarak "Liderleri Muhammed idi" diye açıkça bahsedilmekte, (Al-Ka'bi, N. (2016). A Short Chronicle on the End of the Sasanian Empire and Early Islam. 590-660 AD. Gorgias Press) Ermeni bir keşiş olan Sebeos tarafından 660'lı yıllarda yazılan 'The History of Sebeos' adlı eserde de "İsmailoğullarından ismi Mahmet olan ve bir tüccar olan… Mahmet onlar için yasa koydu: leş yememek, şarap içmemek, yalan konuşmamak ve zina etmemek." diye devam eden peygamberimizin özellikleri açıkça sıralanmakta, (Boras, L.B., "A prophet has appeared Coming with the Saracens". The non-Islamic testimonies on the prophet and the Islamic conquest of Egypt in the 7th-8th centuries. 2017) John Bbar adlı manastır rahibi tarafından yazılan 'Book of the Salient Points' adlı kitapta Emevilerin liderinin adının 'Muhammed' olduğu belirtilmekte ve "başlangıçta eğitmenleri olan Muḥammad' diye bahsedilmekte, (S. P. Brock, "North Mesopotamia In The Late Seventh Century Book XV Of John Bar Penkaye's Ris Mille", Jerusalem Studies In Arabic And Islam, 1987, op. cit., p. 61) Jacob of Edessa tarafından 700'lerin sonunda yazılan günlüklerinde "Arapların ilk kralı Muhammed 7 yıl hüküm sürdü ve Ebu Bekir 2 yıl 7 ay hüküm sürdü" (A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 37 and p. 38) bilgilerine yer verilmektedir. Diğer bir kaynakta ise, "Muhammed ticari işler için Filistin ve Suriye'ye gitmiştir." (Al-Ka'bi, N. (2016). A Short Chronicle on the End of the Sasanian Empire and Early Islam. 590-660 AD. Gorgias Press) şeklinde bilgi verilmektedir. Mısır'lı kesiş Nikiou'lu John tarafından 700 yılında yazılan günlükte, Ortodoksluğu terk edenlerden şikayet ederken, Tanrının düşmanları olarak 'Müslümanların dininden' bahsedilmekte ve liderleri için "O Muḥammed'dir." diye yazmaktadır. (R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 156) Oryantalistlerin günümüzdeki en kapsamlı çalışması olan "Corpus Coranicum" projesinde çalışan Angelika Neuwirth, Hz. Muhammed'in yaşamadığını ileri sürenlerin iddialarını, 'Tarih çalışılmadan, kaynak sunulmadan ileri sürülen provokasyon' olarak nitelendirmektedir. Michael Marx da, "Der Spiegel" dergisinde verdiği röportajda, "14. yüzyılda Müslümanlarla Hristiyanlar arasındaki polemiklerde bu iddianın gündeme gelmediğini, aksine Süryani ve Arami kaynaklarda yaşadığına dair birçok kanıt olduğunu" ifade etmiştir. (islamic-awareness.org/history/islam/inscriptions/copper; bilimveyaratilisagaci.com/2020/03/hz-muhammed-yasadi-mi-tarih-kaynaklarinda-hz-muhammed)

Marxist bir oryantalist olan Rodinson, 'Muhammed, genellikle, bilge, ölçülü, dengeli bir adam izlenimini uyandırmaktadır. 'El-Emin' lakabı verilmiştir kendine. Yani kentin en güvenilir adamı.' (M. Rodinson, Mahomet, s. 77) demektedir. "Oryantalistlerin yüzyıllar süren; bir eksik, hata yakalayabilme gayretleri hep neticesiz kalmıştır. Oryantalistlerce ileri sürülen birçok iddia diğerini yalanlamakta, bir sonraki teori öncekini çürütmektedir." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 9, 11) Halbuki "Kur'an, yalnızca bilgi edinmek için okunacak bir kitap değildir. O, ilahiyat duygusunu tatmak için okunur ve aceleyle okunup geçilecek bir kitap da hiç değildir." diyen (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 226) Armstrong'u destekler mahiyette İngiliz yazar T. Carlyle Kur'an hakkında şunları söylemektedir: 'Bir kitap ki, kalpten gelmiştir, başka

kalplere gitmek yolunu mutlaka bulacaktır. Denilebilir ki, Kur'an'ın esas karakteri masum doğallığıdır. Bir ihlas ve güzel niyet kitabı olması gerçeğidir.' (T. Carlyle, Peygamber, Kahraman Muhammed, s. 34) O (sav) aynın zamanda davasında 'samimi' bir tebliğci idi: O, sadece okumakla kalmamış, aynı zamanda onu harfiyen yaşamıştı. (Müslim, Müsafirun, 139; Ebu Davud, Tatavvu, 26; Ahmed, Müsned, VI/54) Hz. Muhammed namazda yanılmış ama sonra sevih secdesi yapmıştır. (Tirmizi, salat, 173; Ahmed, Müsned, II/447) Bir gün namaza tam başlayacağı sırada cünüp olduğunu hatırlamış, sahabeye, bekleyin, diyerek hemen evine gidip gusül abdesti alıp yanlarına dönmüş ve namazı kıldırmıştır. (Buhari, Vudu, 34, Müslim, Mesacid, 225, Ebu Davud, taharet, 93) Haşa, sahte bir peygamber olsa cünüp hali ile de namazı kıldırabilirdi. Kimse cünüp olduğunu bilmiyordu ki?! Bir defa olsun gaybı-geçmiş ve gelecek zaman ile görülmeyen âlemi- bildiğini iddia etmemiştir. Kendisinin başka peygamberlerden üstün görülmesini yasaklamıştır. (Kadı Iyad, eş-Şifa bi Tarifi Hukukil-Mustafa I/265) Hayatı, insanlık âleminde çekilmiş ve çekilecek bütün meşakkatlerin, yirmi senelik bir zamanda yoğunlaştırılmış şeklidir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 55) Kısaca O, davasına gönülden inanmış samimi bir Müslüman'dır.

Kur'an'ın dil, ifade ve üslubu peygamberimizin sözlerinden (hadis) farklıdır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 105) Bunu oryantalistler bile fark edebilmektedir. Nöldeke, Kur'an'da olmayan Kunut duaları hakkında şunları söylemektedir: "Bu metinlerin içeriği ve biçimi Kur'an'ı değil, duayı andırmaktadır. Kunut dualarında, Kur'an'da alışık olmadığımız tabirler vardır. Sena etmek fiili, Kur'an'da hiç geçmez." (Theodor Nöldeke, Kur'an tarihi, s. 48) Hz. Peygamber, Kur'an'ın korunması ve yazılmasına verdiği önemi sözlerine (hadislerine) vermemiştir. Hatta belli bir zaman için, Kur'an'la karışmaması amacı ile hadislerinin yazılmasına yasak da getirmiştir. (Müslim, Zühd, 72; Darimi, Mukaddime, 42; Ahmed, Müsned, III/12,21,39,56) Bu yasak, karışma konusunda endişe ortadan kalkıncaya dek sürmüştür. (İbni Kuteybe, Tevilü Muhteliful hadis, s. 365) Kur'an'ın haşmet ve azametini dolaylı yoldan itiraf eden Blachere şöyle demektedir: 'Biz, Doğunun dini kitapları arasında Kur'an kadar, okunuşuyla fikri düzenimizi dağıtan bir kitap görmedik.' (Blachere, Le Coran, s. 29) "Oryantalistlere göre Kur'an ilahi bir vahiy değildir. Dolayısı ile ona değişik kaynaklar aranmıştır. Pek çok Batılı Kur'an mütercimi, tercümelerinin baş tarafına, Kur'an sanki Hz. Muhammed'in eseri imiş gibi 'Muhammed' ismini yazmışlardır. Oryantalistler her tercümelerinin başına kendilerinin İslam hakkındaki düşüncelerini ihtiva eden mukaddimeler de yazmışlardır. Bununla da, daha işin başında okuyucuyu yönlendirmek istemişlerdir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 23, 29, 32)

Bazı oryantalist ve ateistler yukarıdaki iki iddianın dışında Hz. Muhammed'in Mekke döneminde samimi iken Medine döneminde ise bu samimiyeti yitirdiği iddia eder. Bazı oryantalistler de Hz. Muhammed'in baştan beri samimi olduğunu kabul ederken bazı ateist ve oryantalistler de Hz. Muhammed'in baştan beri yalancı ve aldatıcı olduğunu iddia eder. Öncelikle bu iddialara 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' ve 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımızda cevap verildiğini belirterek, buradaki ek cevaplarımıza geçelim.

Thomas Carlyle ise bu iddialara şöyle cevap vermektedir: "Muhammed, "dünyalık gelecek" yoluna dolu dizgin atılmak için ihtiyarlamaya başladığı, dünyanın kendisine gönül sakinliğinden başka verecek bir şeyi kalmadığı zamanı beklemiş ve bütün karakterini ve bütün mazisini inkar ederek sefil ve boş bir şarlatan olmuştu, öyle mi? O, sessiz büyük bir ruhtu. İkbal hırsı mı? Bütün Arabistan bu insana ne verebilir? Biz Muhammed'in yalancılığı varsayımını, asla inanılmaz bir şey olduğu için bir kenara atacağız." (T. Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 34, 36)

Aşağıda detaylı cevap vereceğimiz, "Mekke'de samimi idi, zorluklara göğüs gerdi, zenginlerin fakirlere yardımına vesile oldu, davasını samimi şekilde savundu ama Medine'de başarı elde edince gözleri karardı, kişisel arzularının peşine düştü ve peş peşe vahiyler uydurdu." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 146) türü iddialar ileri sürenlerden biri olan ünlü Amerikalı yazar Washington Irving'dir. O önce Hz Peygambere sahtecilik ithamına cevap verir: "Hayatının birinci evresi bu ithamı çürütür. O dönemde Muhammed ne isteyebilirdi ki? Mal mı? Oysa Hz. Muhammed'in malı elinin altında idi. Şan, şeref mi? Oysa O, asil bir aileden geliyordu. Zekası, güvenilirliği saygı görüyordu. Öyleyse bunları kaybetmek pahasına neden çevresi ile anlaşmazlığa, sürtüşmeye girsin ki? Halbuki yeniden o serveti toplamak zordu. Allah yoluna insanları çağırma uğruna hem kendi hem arkadaşları mallarını kaybettiler. Samimi olmasa idi neden bu kadar zorluğa göğüs gersin?" (W. Irving, Mohamet and his Successors, s. 195-196) Yazar Hz. Muhammed'in samimiliğini savunduğu halde peygamberliğine inanamamaktadır. Ona göre peygamber olduğu inancının temel nedeni, bedeni hastalığı idi. Irwing'e göre Medine'de ise şartlar değişir ve kendisinde dünyalık arzusu uyanır ve samimiyeti kaybolur. (Irving, s. 197) Şaşılacak durum ise, sadece iki sayfa sonra yazarın 'dönüş yapıp' Hz. Peygamberin başarı ve zaferinin kendisinde bir gurur ve şımarıklık meydana getirmediğini, çünkü kişisel heves ve çıkarlar peşinde olmadığını, aksine bir dini yaymak hedefinde olduğunu söylemesidir. İngiliz oryantalist John Davenport ona şu şekilde cevap vermektedir: "Hazreti Muhammed saltanat peşinde koşmadı. İnsanları adalete çağırdı. Merhameti, alçakgönüllü olmayı öğretti. Putperestlikten kurtardığı Kâbe'nin yanına bir saray inşa ettirmedi." (John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an, s. 136) "Hz. Muhammed'in her türlü hırstan arınmış olduğunu hayatının bütün aşamaları ispat etmektedir. Hz. Muhammed krallık peşinde koşmadı. Görevini tamamladığında da başkaları gibi tahtını kurmadı, Kâbe'nin yanında bir saray yaptırmadı, sade evine geri döndü. Hicretten sonra Hz. Muhammed elinde yüksek nüfuz ve kudret bulunduğu halde yaşayışındaki sadeliği zerre kadar değiştirmedi, kendi söküklerini dikti, günlük besinini birkaç hurma ve az bir arpa ile karşıladı." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 94, 89, 23) Oryantalist Watt da, "Hz. Muhammed'in karakterinde hicretten sonra düşüşe geçtiğini düşündürecek sağlam bir zemin yoktur." (M. Watt, Muhammed at Medina, s. 321-324, 332) diyerek bu iddiayı yalanlamaktadır.

Oryantalistlerin iddialarında kendi aralarında çelişkilere düştükleri gibi bizzat yazarların kendileri de kendi iddiaları içinde çelişkilere düşmektedirler. Çünkü eserlerini "önyargı ile yazmaya başlarlar. Amaçlarını önceden belirlemişlerdir! Delillerle hedefe ulaşmazlar, önceden karar verdikleri amaca uygun deliller ararlar ki, çelişkili, zayıf, uydurma olsa da onlar için bu asla fark etmez!" M. Rodinson da Mekke dönemini samimi bulur ama Medine dönemini sorgulasa da şu itirafta bulunmaktan kendini alıkoyamaz: "Muhammed'in Medine'de aldatıcı olması gerekmez. Çünkü o, kendisine gelen fikir ve çözümlerin sadece ve sadece Allah'tan geldiğine inanmakta idi." (Rodinson, Mahomet, s. 254) Remarque açık bir biçimde, Hz. Muhammed'in ahlakı gevşetmek bir yana, tahammülü daha zor hale getirdiğini söyler. Örnek olarak, sünnet olmak, bazı etlerden ve içkiden uzak durmak ve oruç, abdest, namazı sıralar. Bayle, İslam'ın ahlakla ilgili prensiplerini sıralayıp, 'İslam'ın fazilet ve hikmet adına çok önemli prensipler

ihtiva ettiğini' ifade eder. (A. Gunny, Images of Islam in Eighteenth Century Writings, s. 75) Ama son tahlilde o da, 'impostor/sahtekar' nitelemesini kullanır. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 83)

İngiliz yazar James Miller'ın 1744 tarihli trajedisinin adı 'Sahtekâr Muhammed'dir. Yine 1697'de James Galbraith tarafından basılan kitabın adı da 'The History of the Life of the Great Impostor Mahomet/Büyük Sahtekâr Mahomet'in Hayat Tarihi'dir. 1722 tarihinde Paris'te vefat eden Henri Comte de Boulainvilliers ise, İslam peygamberini 'büyük bir şahsiyet, büyük bir kanun koyucu' olarak nitelendirir ve Hz. Muhammed hakkında 'Batılı tasavvurların sağlıklı olmadığına' dikkat çeker. Ayrıca Hz. Muhammed'in samimiyetsizlikle itham edilmesini yadırgar. (Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 165-169) sahtekarın iddiasını reddeder. (Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 215-225) Tüm bu iddiaların aksine peygamberimiz cömertliğinin en büyük ve açık örneklerini asıl Medine'de vermiştir. Medine'ye geldiğinde peygamberlik görevi kat kat güçleşmişti. Bir taraftan evlerini, mallarını terk ederek Medine'ye gelen müminlerin hayatlarını güvence altına almak ve diğer taraftan Yahudilerin küstahça ve düşmanca davranışları ile uğraşması gerekmekte idi. Ayrıca Mekke müşrikleri ile defalarca savaşmak zorunda kalmıştı. "Peygamberimizin amacı şahsi menfaat değil, şirki ve zulmü ortadan kaldırmak ve adaleti ortaya çıkarmaktı. Peygamberimiz en sade bir hayat yaşadıktan sonra, borçlu olarak vefat etmiştir. Mekke'yi fethedince de genel af ilan etmiştir." (İsmail Fenni Ertuğrul, Hakikat Nurları, s. 386) "Bazılarının bizi inandırma çabası içinde olacağı gibi, Hazreti Muhammed bir tebliğci iken birdenbire elde kılıç, her rastladığını dinine kabule zorlayan bir mutaassıp durumuna gelmemiştir. Avrupalı yazarlar tarafından Hazreti Muhammed, hicretten itibaren yepyeni bir karaktere bürünmüş gösterilir. Peygamberin, bazı arkadaşlarını dini anlatmaları için görevlendirdiği ve bunlardan bazılarının bir hayli başarısız olmaları, zorlamaya başvurmadıklarının da işaretidir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 58)

"Mekki sureler iman esasları, ahlak ve insanların şahsiyet sahibi yapmasını hedefleyen ayetlerden oluşur. Medeni sureler ise, yukarıdaki hususlarla beraber, aile ve toplum içindeki durum ve görevlerden bahseder." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 62) "Kur'an'ın tedricen 23 senede nazil olmasının ve 'hüküm içeren (Kamu hukukunu ilgilendiren) ayetlerin' Mekke'de değil de Medine'de nazil olmasının arkasında yatan neden, hükümlerin altyapısını oluşturmak; tepeden inme hükümler getirmemek mantığıdır. Önce toplum inanç bakımından sağlam temeller üzerine bina edilmiş, ardından da ahkam ayetleri gelmeye başlamıştır." (Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkamının Değişmesi, s. 26, 35, 169) "İslam inanç sisteminde Mekke 'lâ' makamıdır. Medine 'lâ'yı 'İllâ' ile tamamlar." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 232) "Müslümanlar Medine'de savaşçı bir tutum içine girmiş, tanrı anlayışlarında merhametli sıfatına, sertlik sıfatı eklenmiştir" (Goldziher, Le Dogm et Le Loi de L'ıslam, s. 22) iddiasında bulunulur. Halbuki Kur'an, her zaman Allah'tan adalet sahibi bir varlık olarak bahseder. Mekke döneminde de Medine döneminde de Kur'an bize, Allah'ın iyiliksever, doğru, sabırlı insanları sevdiğini, zalim, kibirli, kafir insanları sevmediğini bildirir. Kur'an'da doğru yoldan ayrıldığı için helak edilen kavimlerin kıssalarının Mekki (Mekke'de inen) surelerde sık sık anlatılması da bu iddiayı yalanlamaktadır. Saldırganlara karşı Medine'de farz kılınan cihadın, daha önceleri Mekke'de açık şekilde verilmiş olan ültimatomun ifasında başka bir şey olmadığı ortadadır. (Yunus, 102; Hud, 121; İsra, 58) Kur'an haksız yere bir cana kıymanın tüm insanların canına kıymakla eş kabul eder. (Maide, 32) Hz. Muhammed de cana kıymayı, Allah'a ortak koşmadan sonra en büyük günah olarak ilan etmiştir. (Buhari, Eyman, 16; Nesai, Tahrim, 3) Medine dönemi farz kılınan cihad, dünyevi amaçlar için değil, haksızlığa karşılık vermek, (Hac, 39-40; Bakara, 190-191) hıyanet ve anlaşmayı bozanlara ceza, (Enfal, 55-58; Tevbe, 1-2, 4-5,7-8,10-14) güvenliği korumak, (Maide 33-34) fitne ve fesada engel olmak (Bakara, 193; Enfal, 73) için farz kılınmıştır. Cihad yerine getirilirken belli ölçüler ortaya konmuştur: Sivillere dokunulmaz, ateşle yakmak, yağma, talan, yıkım, tahrip, organ kesmek, esirin öldürülmesi, anlaşmanın bozulması yasaktır. (Ayet ve hadisler için; Prof A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 155-156) Bu konuda, 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazımıza

da bakılabilir. Burada nesh (hükmün değişmesi) kavramını da iyi anlamak gerekir. Allah bir taraftan önceki kuralları nesh ederken yeni kurallarda da tedricilik metodunu kullanır. Mesela içki toplumda aşama aşama yasaklanmıştır ve unutmayalım ki neshe yaratıcının ihtiyacı yoktur, biz insanların ihtiyacı vardır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 153) (Nesh konusu yukarıda ele alınmıştır.) Hz. Muhammed Medine'ye gelir gelmez Yahudilerle kapsamlı bir anlaşma yapmıştır. Anlaşmada herkes eşit tutulmuş ve dış düşmanlara karşı tek yumruk olmak zorunlu kılınmıştır. (Madde 1-2) Daha önce Yahudiler kendi aralarında bölük pörçük ve birbirlerine düşman iken (Hamidullah, Le prophete, I/178) bu anlaşma ile kendi aralarında da eşitlik sağlanmıştır. (Madde, 26-33) Kendilerinin İslam'a girmeye de mecbur bırakmadığını göz önüne alınırsa (Madde 25) bu anlaşmanın temel şartı, her tarafın düşmanca herhangi bir yola başvurmamaları, düşmanlara yardımcı olmamaları olduğu görülür. (Madde, 16,37,37/B, 43,44) "Hz. Peygamberin en önemli özelliklerinden birisi, hangi dine mensup olursa olsun insanlarla yaptığı anlaşmalarda, verdiğin sözlerde, söylediklerine uyması konusunda hassasiyet göstermesidir. Allah resulü buna özen gösterirken aynı zamanda muhataplarında da aynı şeyi istemektedir." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 206) Fakat Yahudiler bir süre sonra anlaşma şartlarına aykırı işler yapmaya başlamışlardır. Mesela Nadiroğulları, Kureyşlilere Müslümanlara ait gizli haberler ulaştırır ve onları Hz. Peygamber ile savaşmaya teşvik eder. Müslümanların zayıf yerlerini onlara bildirir. (İbni Hacer, Fethü'l-Bari, VII/332) Bununla yetinmeyerek birkaç kere de peygamberimizi öldürmeye teşebbüs ederler. (Ebu Davud, İmare, 22,23; İbni Hacer, F. Bari, VII/332; Taberi, Tarih, III/37; İbni Esir, Üsdül Gabe, III/57) Ayrıca Nadiroğulları Hendek kuşatması sırasında Müslümanları arkadan vurmak istemişlerdi. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve evrensel mesajı, s. 227) Sonunda peygamberimiz onlara aniden hücum etmek yerine haber göndermiş, anlaşma şartlarını çiğnediklerini, bu yüzden 10 gün içinde Medine'yi terk etmeleri gerektiğini bildirmiş ve aksinin, savaşmayı kabul ettikleri anlamına geleceğini söylemiştir. Buna karşılık onlar ise 'işine geleni yap' diye cevap vermişlerdi. (Taberi, Tarih, III/38; İ. Hacer, VII/233; Belazuri, F. Büldan, s. 24; Mevdudi, cihad, s. 359) Hz. Muhammed onları kuşatmak zorunda kalmıştı. Nadiroğulları kuşatma uzayınca zayıf kalırlar ve sonunda kanlarının dökülmemesi, develerinin taşıyabileceği kadar mal götürerek Şam'a göç etmelerine izin verilmesini isterler. Bu izin de kendilerine verilmiştir. (Taberi, Tarih, III/38; İ. Hacer, F. Bari, VII/232) Hz. Peygamber istese onların hepsini öldürtebilirdi. Fakat onlar gittikleri yerde de rahat durmamışlardır. Bütün Arapları Müslümanlara karşı kışkırtırlar. İki sene sonra 24.000 savaşçı ile Medine'ye saldırmaya kalkışırlar. Görüldüğü gibi peygamberimiz son derece merhametli davranmış ve ileride kendisine zarar verir diye yılanın başını ezmemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 157) Beni Kaynuka Yahudileri de bir Müslüman hanımın tesettürüne saldırmış ve kadının vücudunun görülmesine neden olmuşlar, utanç ve öfkeden attığı çığlıkları duyan bir Müslüman bu işi yapan Yahudi'yi öldürünce diğer Yahudiler de o Müslüman'ı şehit etmişlerdi. Bunun sonucu olarak Yahudiler 15 gün kuşatılırlar. Kuşatma sırasında onlara Müslüman olmaları teklif edilse de red cevabı verirler. (Buhari, sahih, 58/6) Sonunda teslim olurlar. Medine'yi terk etmelerine izin verilir. Görüldüğü gibi burada da peygamberimiz onlara merhametli davranmıştır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 157) Beni Kureyza ise, Hendek savaşı sırasında, anlaşmaya aykırı olarak müşrik ordusuyla anlaşır. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve evrensel mesajı, s. 227) ve beraber fiilen savaşa katılırlar. (İbni Esir, el-Kamil, I/13; İbni Hacer, F. Bari, VII/280) Sell, Ebu Süfyan tarafından Kurayza oğullarının kandırıldıklarını söyler. (E. Sell, The life of Muhammad, s. 160-174) "Bir Yahudi Kabilesi olan Beni Kurayza'nın şehri içeriden vurmaya kesin bir alaka gösterilmiş olması, Hendek savaşı sırasında müşriklerin lideri olan Ebu Süfyan'ın tek zafer umudu" (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 234) olmuştu. "Kureyza kabilesinin ittifaka dahil olmaları Müslümanlar açısından kıyım ve katliama yol açabilecek büyük bir ihanetti." (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 231) Peygamberimiz onlara elçiler gönderir, onlara öğüt verir. Fakat Kureyzaoğulları, 'Bizimle sizin aranızda anlaşma yoktur.' diyerek savaş ilan ederler ve sonunda Müslümanlar iki ateş arasında kalır. Öyle ki, Hz. Peygamber Medine mahsullerinin üçte birini müşriklerin bir kısmına barış yapmak karşılığında vermeye hazırlanmak zorunda kalır. (İbni Esir, el-Kamil, II/68; İbni

Hacer, F. Bari, VII/281) Müslümanlar Hendek savaşı bitip kuşatmadan kurtulur kurtulmaz Kureyzaoğullarını kuşatma altına alırlar. Yirmi günlük kuşatma sonunda yenileceklerini anlayınca bir elçi göndererek Sad b. Muaz'ın vereceği karara razı olarak teslim olacaklarını söylerler. (Buhari, Cihad, 168, Menakibu'l-Ensar, 12; Müslim, cihad, 29,64; Tirmizi, Siyer, 28; Darimi, siyer, 65) Sad b. Muaz kararını verir: Erkekler öldürülecek, kadın ve çocuklar esir alınacak, mallar paylaştırılacaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 158; İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 270-271) "Esirlerden çoğu Hayber civarındaki Yahudiler tarafından fidyeleri ödenerek kurtarılır." (A. Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, III/II, 226) Kureyzaoğulları en zor şartlarda anlaşmayı bozmuş düşman tarafına geçmişlerdi. Sürgün şıkkı da mantıklı bir tercih olmazdı çünkü Nadiroğullarının yaptıkları ortada idi. Bu cezayı da peygamberimiz teklif etmemiş, kendilerinin teklif ettiği bir hakem tarafından önerilmişti. Ceza zaten kendi kutsal kitaplarına uygun (Tesniye, 20/10-16) verilmişti. (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru s. 232) Sadece silah taşıyanlar öldürülmüş, kadın çocuklara dokunulmamıştır. (Mevdudi, Cihad, s. 367) Oryantalistler ise, tüm bunları bilmemezlikten gelerek peygamberimizi suçlamışlardır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 159) Margoliouth, Hz. Muhammed'in onları anlaşmayı bozmamaları konusunda uyardığını, onların bu uyarıya aldırmadıklarını, son derece stresli zamanlarda Medine sokaklarında dolaşarak Hz. Muhammed'in başına gelen sıkıntıdan dolayı duydukları memnuniyeti gösterdiklerini, kaypak davrandıklarını ve sonuçta kendilerini helake sürükleyen bir yol tuttuklarının söyler (D. S. Margoliouth, Muhammad, s. 328- 329) ve 'Yahudiler, Hz. Muhammed'e zarar verme iradelerini açıkça ortaya koymuşlardı.' der. (Margoliouth, Muhammad, s. 334) Paret, Yahudilerin verdikleri hiç bir sözü tutmadıklarını, Uhud savaşı sonrası Nadir, Hendek savaşı sonrası Kurayza oğullarının üzerine saldırılmasının tesadüfi olmadığını, Hendek savaşı sırasındaki davranışları ile kendi iplerini kendilerinin çektiklerini belirtir. (R. Paret, Muhammed und der Koran, s. 111-112) Watt, "Kurayza oğulları müşriklere güvenebilseler Hz. Muhammed'e karşı hücum edeceklerdi" demekte ve Hakem Sa'd üzerinde Hz. Muhammed'in baskısının olmadığının da altını çizmektedir. (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 213-215) Bobzin ise, Kureyza Yahudileri ile Evs kabilesi arasında ittifak olduğunu, Yahudilerin Evs'ten olan Sa'd'a kendilerinin kararı bıraktıklarını belirtir. (H. Bobzin, Mohammed, s. 106) Watt ayrıca Hz. Muhammed'in ikiyüzlülüğe asla tahammülü olmadığını, muhatabından kesin olarak tuttuğu tarafı belirlemesini istediğini belirtir. (Watt, Muhammad at Medina, s. 116)

Oryantalistler Hz. Muhammed'in ekonomik üstünlük hırsına kapıldığını da iddia ederler. Halbuki Hz. Peygamber dünya hayatına hiç önem vermemiştir. (Nevevi, Riyazu's-salihin, s. 236-280) Peygamberimiz Yahudileri malları için öldürseydi, Beni Kaynuka ve Nadir Yahudilerini neden öldürmemiştir? Yahudilere kin duysa idi, Kureyza'dan sonra Hayber Yahudilerini de aynı şekilde cezalandırması gerekmez miydi? Halbuki onlara verdiği ceza, önceki üç kabileye verdiğinden çok daha az idi. (Ebu Davud, İmare, 23,24; Mevdudi, Cihad, 371-372) "Hayber Yahudileri çevredeki müşrik Araplarla irtibat kurarak, Hz. Peygamber'e karşı savaşmak için onları organize etmişlerdi. Hatta Yahudi reislerinden Sellam b. Mişkem'in karısı Zeynep bint Harise, Hz. Peygamber'e zehirli bir koyun ikram etmiş ve onu zehirlemek istemişti." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, 240) Hayber kuşatması esnasında Resulullah'ın yanına gelip Müslümanlığını ilan eden ve bir Yahudinin koyunlarını güden hizmetçiye resulullah, efendisine ihanet etmemesini ve hayvan sürüsünü alıp ona götürmesini ve sonra tekrar ordugâha dönmesini söylemiştir. (İbni Hişam, Sire, II/344) Peygamberimiz Hayber'i fethettikten sonra, ele geçen bütün Tevrat nüshalarını da Yahudilere iade etmiştir. (Prof. Dr. Ahmet Yaman, Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 325) Savaştığı topluma bu kadar adaletli ve merhametli yaklaşan peygamberimiz Yahudilere karşı asla önyargılı değildi. Peygamberimiz vefat ettiğinde ülkesi sınırları epey genişlemiş, Yemen'den Suriye sınırına dek ulaşmış ve kendisi de bu ülkenin lideri konumunda iken bile, kendi savaş zırhı bir Yahudi'de rehin idi. Hayberlilerce bir çeşmenin başında öldürülen bir Müslüman'ın katili tespit edilemeyince, diyetini de bizzat kendisi ödemişti. (Buhari, cihad, 89; Tirmizi,

Buyu, 7; Nesai, buyu, 58; Ahmed, Müsned, I/236; İbni Hişam, Sire, II/354) Halbuki öldürenin Yahudi olduğu kesin idi. İsteseydi onları şu veya bu gerekçeyle diyet ödemeye mecbur edebilirdi. (Hatip, İddialara cevaplar, s. 161)

Oryantalistlerin diğer bir ithamı da peygamberimizin anlaşmalarına bağlılık göstermemeye başladığı şeklindedir. Kur'an'da defalarca verilen sözün tutulmasının önemi açıkça ifade edilmiş ve yapılan anlaşmalara bağlı kalınması istenmiştir. (Ali İmran, 76; Maide, 1; En'am, 152; Nahl, 91; İsra, 34; Rad, 20 vd.) Peygamberimiz de sözden dönmeyi münafıklık alameti saymıştır. (Buhari, cizye, 22;Müslim, cihad, 8; Ebu Davud, cihad, 150) Peygamberimiz bir borcunu ödemek için alacaklıyla sözleştiği yere üç gün boyunca gidip beklemiştir. (Ebu Davud, edep, 90; İbni Sad, Tabakat, VIII/59) Oryantalistler, Hz. Muhammed'in Mekkeli müşriklerle yaptığı anlaşmalarına sadık kalmadıklarını iddia eder. Halbuki Hudeybiye anlaşmasını bozan bizzat müşriklerdir. Müşrikler Beni Bekir kabilesine askeri ve diğer yardımlarda bulunmuşlar, onlar da Huzaalılardan yirmi üç kişiyi öldürmüşlerdir. Katliama katılanlar arasında İkrime, Safvan, Süheyl gibi Mekkeli müşrikler de bulunmakta idi. Efendimiz, Mekkeli müşriklerden diyet ödemelerini veya Beni Bekir anlaşmasını terk etmelerini isterse de müşrikler her iki teklifi de reddeder. Görüldüğü gibi, katliama yaptıkları destekle ve anlaşma çabalarını da kabul etmeyerek Hudeybiye anlaşmasını bozan taraf bizzat müşrikler olmuştur. Oysa şartlarını bizzat kendileri tercih edip yazdırmışlardı! (Buhari, sulh, 6; Müslim, cihad, 90; Ebu Davud, cihad, 156) Hatta öyle ki, anlaşma mürekkebi kurumadan müşrikler safından Ebu Basir Müslüman olarak gelmişti ama Hz. Peygamber anlaşma gereği onu saflarına kabul etmeyerek geri iade etmişti. (İbni Hişam, Sire, III/337) Müslüman olarak gizlice bile gelenleri Efendimiz Medine'ye kabul etmemiştir. Bütün bunlara rağmen anlaşmayı bozan taraf yine müşrikler olmuştur. (Konuya ek olarak, 'Tevbe 5. ayet' adlı yazımıza da bakılabilir. Ayet, anlaşmaya uyan müşrikler ile anlaşmanın sonuna kadar bağlı kalınmasını istemekte, anlaşmayı bozanlara ise 4 ay mühlet vermektedir.) Asıl ihanet edenler, yaptıklarına rağmen, kendilerine dört ay boyunca tam bir hürriyet içinde yeryüzünde dolaşma izni verilen müşriklerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 163) Ama oryantalist ve ateistler hâlâ Efendimizi suçlayabilmektedirler!

Diğer bir iddia da peygamberimizin cinsel arzularına aşırı düşkünlük göstermeye başladığı şeklindedir. Oryantalist/ateistlerce, Hz. Peygamberin -haşa- şehvetine düşkün olduğu, bunun için zaman zaman ayet bile uydurduğu iddia edilir. Hz. Aişe'nin kelimeleri ile "İhtiyarlıktan ağzının dişleri dökülmüş" (Buhari, Menakıbü'l-Ensar, 20) biri olan Hz. Hatice'yi ölümünden sonra bile Allah Resulü devamlı hayırla anarken (İbn-i Hanbel, VI, 118) ve Efendimizin dul olmayan tek eşi Hz. Aişe'ye "Ben, Hatice'yi kıskandığım kadar hiçbir kimseyi kıskanmamışımdır. Bir daha Hatice hakkında kötü söz söylemeyeceğim." (Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 20; Nikah, 108; Müslim, Fedailu's-Sahabe, 73, 78) dedirtecek kadar Hz. Hatice'yi sevip, saygı ile anıp ona vefa gösteren (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 165) Peygamberimiz, hayatının gençlik döneminin yirmi beş senesini kendisinden yaşlı ve dul olan bir tek kadınla geçirmiştir. Güya bu da, 'Hz. Hatice'nin toplumdaki ağır yeri ve malıyla Hz. Peygamber üzerinde hakimiyet kurmuş, bu da onu evde söz sahibi yapmıştır' şeklinde yorumlansa da bu iddia asla gerçeklerle uyuşmaz! Hz. Ebu Bekir de bütün malını Allah yolunda harcamıştır. Ama bu durum, Ebu Bekir'in kızı olan ve dul olmayan Hz. Aişe'den sonra Hz. Muhammed'in başka kadınla evlenmesine engel olmamıştır. Hz. Aişe de, Hz. Hatice annemizin aksine daha genç, bakire ve güzeldi. Peygamberimiz günde beş vakit namaz kıldırır, Kur'an öğretir, zekatları dağıtır, anlaşmazlıkları çözer, yabancı heyetleri kabul eder, krallarla ve valilerle mektuplaşır, seferlere çıkıp komutanlık yapar, kanun koyardı. Bunların haricinde geceyi de ibadetle geçirir, gündüz de oruç tutardı. Gece namazlarında bazen ayakları şişecek kadar ayakta durur -kıyam- ve bazen de öldü sanılacak kadar secdeye kapanırdı. (Buhari, teheccüt, 6; Bayhaki, el-envau'l-Muhammediyye, s. 522) Yine, kadınlarla tokalaşmayan peygamberimiz şehvet düşkünü olsa kadınlara neden örtünmeyi mecbur kılsın? Ayet inip Müslümanların evli bulundukları kadın sayısı dört ile sınırlanınca, peygamberimiz o tarihten sonra başka bir hanımla evlenmemiştir. Kur'an'ı kendi yazan bir şehvet düşkünü olsa, böyle bir kanun koymaya asla

tenezzül etmezdi. Kendisine hiç erkek evlat bırakmayan hanımlarını bırakıp onlar yerine genç bakire hanımlar alabilirdi. İşin ilginç yönü, hiçbir müşriğin Peygamberimizi bu noktadan eleştirememesidir! Yine, beğenip evlenmek istiyor olsa idi Efendimizin küçüklüğünden beri tanıdığı ve akrabası olan Hz. Zeyneb'i Hz. Zeyd'le kendi eli ile neden evlendirsin? Peygamberimiz Hz. Zeynep'le evlenip başını ağrıtacağına, -Haşa- nefsine düşkün ve Allah adına kitap uyduran biri olsa, eski kölesinin hanımıyla gizli gizli buluşamaz mıydı? Ne de olsa buna 'tahrif edilen/bozulan' Tevrat'tan da örnekler bulurdu. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 169-176) Bu konu ve benzeri diğer tüm iddiaların 'Hz. Muhammed neden çok kadınlar evlenmiştir?' adlı yazımızda ele alınıp cevaplandığını hatırlatalım!

Oryantalistler, Hz. Peygamberin 'Medine'de Yahudilerle temasa geçmesi, onun Hz. İbrahim tarihine, nesebi bağlarına aşina olmasını sağlamıştır' demektedirler. Caetani ve Nöldeke'nin de kabul ettiği sure sıralamasına göre, Mekki olan yani Mekke'de inen 18 surenin değişik ayetlerinde Hz. İbrahim'den, yine tamamı Mekki olan 5 surede de Hz. İsmail'den bahsedilmektedir. Hac suresi 78. ayette de Hz. İbrahim, gerek Hz. Peygamberin gerekse Arapların babası olarak geçmektedir. Dolayısı ile Hz. İsmail onların da dedesi olmuş olur. Bakara, Ali İmran surelerinde de Hz. İbrahim'den bahsedilir. Günde beş vakit okunan salavatta da, Hz. İbrahim anılır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 178) Hazreti Peygamberin, Hz. İbrahim'in Kâbe'yi inşa edişini uydurduğu da iddia edilir. Halbuki tüm Araplar, nesiller boyu buna inanmakta idiler. Ayrıca Müşrikler meleklerin heykellerini yaptığı gibi İbrahim ve İsmail'in de heykellerini yapmışlardı. İddiaların aksine "Hz. İsmail'in babası olması açısından Hazreti İbrahim'in Arapların babası olması da kesinlik" (Blachere, Le Coran, s. 46) kazanmıştır. Üstelik böyle bir hikayeyi Peygamberimiz uydurmuş olsaydı, gerek müşrikler gerekse Yahudiler susmazlardı. Peygamberimiz Kâbe'yi inşa konusunu uyduracak olsaydı, Arap asıllı Hud veya Salih peygamberlere bunu isnad etmesi, ırkçı olan o toplumun şartlarına daha uygun düşmez mi idi? Öyle ya, amaç Mekke müşriklerinin gönlünü almak olsaydı, Arapçılık damarlarını okşamak için bu daha uygun olmaz mıydı? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s.180)

Oryantalistler Peygamberimizin Yahudilerden ümidini kestiği için kıbleyi değiştirdiğini de iddia ederler ki, bu konu 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızda cevaplanmıştır. 'Bir 'putperestlik kültürü' olan Hacer-i Esved'i ibka ettiği' iddiasına cevap ise, yukarıda 'Müslümanlar Haceru'l-Esved'e taparlar' şeklinde başlayan yazımızda verilmiştir.

Ateist ve oryantalistlerin peygamberimiz hakkındaki genel iddiaları II

Birinci iddia: Oryantalistlere göre Mekki surelerin kısa olmalarının nedeni, Peygamber Mekke'de tecrübesizken kitabını yazmaya çalışmış, tereddüt ve kararsızlık göstermiştir. Medine'de ise kendine güveni artmıştır.

İkinci iddia: Müsteşriklerin hepsi, başlangıçta diğer Arap tanrılarına ses çıkarmadığını, zamanla şartların gerçekleşmesinden sonra tevhid içerikli ve genele yönelik ayetlerin ortaya çıktığını iddia eder. Bu nedenle de 'Mekki sureler de Allah'ın bir olduğu, tevhid ve şirke karşı çıkmak yoktur' derler. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 203)

İlk iddiayı aşağıda açıklayacağız. İkinci iddianın tam aksine, İslam daveti başlangıcından itibaren tevhid eksenli olmuştur. Tüm oryantalistlerce de kabul edilen ve ilk inen ayetlerden olan Alak Suresi şu şekilde başlar: "Yaratan Rabb'inin adıyla Oku, Rabbin en büyük kerem sahibidir." Blachere ve Nöldeke'ye göre de iniş sırasında ikinci sürede yer alan Müddessir suresinin 3. ayetinde, "Sadece Rabbini büyük olarak tanı." ifadesi yer almaktadır. Aynı surenin 5. ayetinde terk edilmesi istenen şey, 'ricz' yani pis olan putlardır! Blachere'e göre 3. ve

Nöldeke'ye göre 4. sırada yer alan Kureyş suresinde ise açıkça 'Kâbe'nin Rabbine ibadet' etmeleri Müslümanlardan istenmektedir. İlk sıralarda inen Tarık suresinde, Leyl Suresinde, Fatiha Suresinde de hep 'tevhid' anlatılır: "Sadece sana kulluk eder, sadece senden yardım dileriz." Mekke'de inen Müzzemmil suresinde de "O, doğunun da batının da Rabbidir, O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse yalnız O'nun himayesine sığın." buyurulur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 204) Nöldeke'ye göre 3. sırada olan Leheb suresinde, Ebu Leheb ve karısının cehennemlik olduğunu belirtilir. Ayrıca, acaba Ebu Leheb ve karısı durup dururken mi Hz. Peygambere eziyeti etmişlerdir? On birinci surede ise müşriklerin, 'Muhammed'in Rabbi kendisini terk etti.' dedikleri belirtilir. Bu ayet arada bir mücadele olduğunu göstermez mi? Ateist ve oryantalistler önce minareyi çalıp sonra kılıfı uydurmaya çalışmakta, peşin hükümlü olarak ortaya attıkları fikirlere kendilerine göre deliller bulmaya çalışmaktadırlar. Ayetlerin, surelerin sıralanışında bile kendi aralarında bir ittifak söz konusu değildir. "Zaten oryantalistler de, kendi içlerinde ayetlerin tarihlendirilmesine dair bütüncül bir geleneği oluşturamamışlardır." (Rumeysa Hafızoğlu, İngiliz oryantalizminde Kur'an ayetlerinin tarihlendirilmesi, Yüksek lisans tezi, 2019, s. 118) Çünkü kendi hedef ve ulaşmak istedikleri yere göre keyfi olarak ayet ve sureleri sıralamaktadırlar! Halbuki olan şey çok basittir: 'Allah, elçisinin önüne zamana, zemine ve şartlara göre en güzel plan ve stratejileri koymuş, peygamber de bunlara harfiyen uymuş ve uygulamış' ve başarıya da ulaşmıştır.

Üçüncü iddia: İlk döneminde inen ayetlerin, karşı tarafın hissiyatına hitap eden, onları bu şekilde etkilemeye çalışan sözlerden ibaret olduğunu şeklindedir. Onlar bu sözleriyle, Kur'an'ın bulunduğu ortamdan etkilendiğini iddia etmektedirler. Mekki surelerden Allah'ın varlığı ve birliğinden, gücünden bahsedilir, yarattıkları üzerinde düşünülmeye davet edilir, müşriklerle, putlar ve bozuk inançları üzerine tartışılır. İlk muhataplarının çoğu Peygamberimizin azılı düşmanları idiler, etkileme olsaydı onlardan etkilenme olurdu. Halbuki Mekki sureler bu iddianın 'zıttını' ortaya koymaktadır. Mekki surelerde kıyametten bahsedildiği gibi medeni surelerde de kıyametten bahsedilir, müşrikleri bekleyen kötü sondan örnekler verilir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 205-206)

Dördüncü iddia: Mekke'de inen ilk sureleri kahinlerin sözlerine benzediği şeklindedir. Halbuki bütün kahinler 'bedevi idi' ve 'çocuklarından itibaren bu işle uğraşırlardı.' Hz. Peygamber ise hiçbir zaman gaibten haber verme iddiasında bulunmamıştır! Hatta gaybı bilmediğini 'ısrarla' belirtmiştir. (En'am, 50; A'raf, 188; Yunus, 20; Hud, 31; Neml, 65) Peygamberimiz kahinlere özenmemiş, aksine onları şiddetle eleştirmiştir. (Müslim, Kasame, 36-38; Ebu Davud, Diyat, 19; Tirmizi, Diyat, 15) Kahinlik çocukluktan başlayan bir meslek olmasına karşılık, Peygamberimiz 40 yaşından sonra peygamberliğe başlamıştır. Konuya aşağıda yine değineceğiz!

Beşinci iddia: 'İlk Mekki surelerde birçok maddi varlıklara yeminler vardır. Medeni sürelerde ise bu ortadan kalkmıştır. Bunun sebebi Mekke'nin sosyal ortamı maddi şeylerden, Medine'nin sosyal ortamı ise daha kültürel şeylerden etkilenirdi' iddiasıdır. Öncelikle Mekke halkı daha ince ve ileri bir seviyeye sahip idi. Mekke, diğer bütün Arap kabilelerinin merkezi idi. Mekke'de hitap sanatı, kültür ve şiir yaygın idi. "Arap geveze bir millet değildir ama konuştu mu düzgün ve edebi/sanatsal konuşurdu." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 27) Mekke'deki maddi şeylere yeminler, o üzerinde yemin yapılan şeylerdeki ilahi sanata dikkat çeker, arkasındaki Allah'ın ilim, hikmet ve kudretini görmeye insanları sevk/davet ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 208)

Altıncı iddia: Kur'an'ın kaynağının İnciller olduğu iddia edilir. Fransız Doktor Maurice Bucaille, 'Kur'an'da her defasında Hz. İsa için 'Meryem'in oğlu' ifadesinin kullanıldığını belirtir ve bu konuda İncil'den ayrılır.' der. İncil'e göre ise İsa, 'Baba' üzerinden soy kütüğe izafi edilir ve Tanrı babanın oğlu olarak kabul edilir. En temelde burada iki kitap birbirinden ayrılırlar. Bu konuda daha detaylı bilgi için 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir. Ayrıca

oryantalistler, ‘ilk başlarda Mekke'deki ayetlerde 'Ey iman edenler' ibaresi varken daha sonra yerine 'Ey insanlar' sözünün kullanılmaya başlandı, bu da Muhammed’in hedefini zamanla büyüttüğünü gösterir’ şeklinde yorum yaparlar. Halbuki 'Ey iman edenler' ifadesi Medeni surelerde de geçer. Ayrıca Mekki sureler de cihanşümul, evrensel davet örnekler de vardır. Mesela Tekvir suresindeki "Kur'an âlemler için bir öğüttür, âlemlerin Rabbi Allah'tır." (Tekvir, 27-29) ayetleri buna örnek verilebilir. Bu konu yukarıda, ‘Kur’an sadece Araplara mı indirilmiştir?’ başlıklı soru ile de alakalıdır.

Yedinci iddia: ‘Mekki surelerin üslubu şiddet, sertlik ve tehdit doludur. Medeni surelerde ise bu durum değişecek, yumuşaklık, merhametlilik özellikleri kazanacaktır. Bu da Medine ortamının bir yansımasıdır’ iddiası ileri sürülür. Halbuki bazı Medeni surelerde de aynı özellikler vardır: Münafıklar ve Yahudiler azarlanmaktadır! Aslında Kur’an baştan sona mağfiret ve tehdit; kabul ve ret gibi unsurlarla doludur. Yine ilk ayetlerde de (Fussilet, 33; Şura, 36, 43; Hicr, 87; Zümer, 53) yer yer yumuşaklık, müsamaha, hoşgörü örnekleri vardır. Mekki ve Medeni surelerin üslup farklılıkları olduğu da bir gerçektir. Mekke'de hitap edilen kesim Peygamberimizin davetini reddeden putperestlerdir. Müslümanlara işkence ve zulüm yapmışlardır. Medine'deki insanlar ise Peygamberimizi bağrına basan, kılıç ve kalemleri ile müdafaa eden bir topluluktur. Doğal olarak hitap, her toplumun, her olayın, her ortamın yapısına uygun olmalıdır.

Sekizinci iddia: Hz. Muhammed ‘Mekke'de alışma dönemini geçirmiştir; surelerde tereddüt, tedirginlik ve ümitsizlik vardır’ iddiasıdır. Herhangi bir ilk inen ayetleri iyi okuduğumuzda, onda zerre kadar bir endişe, tereddüt, tedirginlik asla göremeyiz! Hepsi de ele aldıkları konuları kendisinden son derece emin, hatta üst üste tekid ve yeminler ederek, basa basa dile getirir.

Dokuzuncu iddia: ‘Mekke'deki sureler kısadır, çünkü halkı kabadır. Medine'deki sureler uzundur, çünkü halkı kültürlüdür. Bu nedenle Medine'de ayetler uzunlaşmıştır’ şeklindedir. Bir kere Mekki surelerin hepsi kısa olmadığı (En’am, A’raf, Yunus, Hud, Yusuf, İbrahim vd.) gibi, Medeni surelerin hepsi de uzun (Nasr, Zilzal, Beyyine, Rahman vd.) değildir. Ayrıca iddia edilenin aksine Kureyş'in ortamı, Araplara göre, zeka, anlayış, edebi zevk ve belagat/sanatta ileriydi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 210-215)

Onuncu iddia: Hz. Muhammed'in ‘Mekke'de Yahudi ve Hristiyanlara dokunmadığı, Medine'de dinini ancak ayrı bir din olarak ilan ettiği’ iddiasıdır. Halbuki Mekki birçok surede ehli kitaba karşı cephe alındığını görebiliriz. Mesela Nahl, 63: “Allah’a andolsun, senden önceki çeşitli topluluklara da mutlaka elçiler göndermiştik; fakat şeytan onlara yaptıklarını allayıp pulladı. ‘Bugün de şeytan öylelerinin velisidir. Onlar için dehşetli bir azap’ vardır.” Aslında Kur’an, ihlaslı âlimlerle, kendilerini Yahudi ve Hristiyan kabul eden ama nefislerine uyan kimseler arasında açık bir ayrım yapmıştır. (Draz, Initiation au Coran, s.141) Bu konu hakkında ayrıca ‘Hristiyanlar cennete girebilecek mi?’ başlıklı cevaba bakılabilir.

On birinci iddia: ‘Mekke surelerde teşri’ ve ahkâm bulunmamaktadır. Medine'de ise ibadet ve muamelat detayları ile bulunmaktadır’ şeklindedir. Kur’an ile eski toplumdan farklı olarak siyasetiyle, iktisadı, kişisel ve sosyal her yönü ile yeni bir toplum oluşturulmaktadır. Uluslararası hukuk, savaş, barış, askeri konularda yeni düzenlemeler getirilmektedir. Bir devlet olmadan önce söz konusu düzenlemelerin (sosyal kuralların) yapılması mümkün değildir. Bu nedenle Medeni surelerin içeriği şer'i meselelerin düzenlenmesiyle doludur. Çünkü bu dönemde yeni bir sistem kurulmakta, o ortama göre de ayetler indirilmektedir. İslam’ı diğer sosyal nizamlardan ayıran en büyük özellik, temelini iman ve ahlakın oluşturduğu bir dünya görüşüne sahip olmasıdır. Ne kapitalizm ve ne de sosyalizmde böyle bir temel harç yoktur! İslam’da,

‘iman ve ahlak, diğer hukuki ve toplumsal yasalardan önce gelir, onların temelini teşkil eder.’ (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 218) Bu temeller iyice oturmadan diğer hukuki konulara girilmesi, hem zamansız, hem de etkisiz olurdu zaten. Ayrıca Mekki surelerde de ibadet ve muamelat ile ilgili sureler ve ayetler bulunmaktadır. Yine Kur’an Medine'de, mesela Yahudilerden etkilemiş olsaydı, Kur’an'ın içeriğinde bulunan bu gerçekleri daha önce söz konusu Yahudiler dile getirir ve Peygamberliği de kimseye kaptırmazlardı.

On ikinci iddia: ‘Mukattaa harfleri’ konusu. ‘Bu harflerin kullanılışı Medine'de ortadan kaybolmuştur. Çünkü peygamber rahat bir ortamda, teklif etmeye başlamıştır ayetlerini’ iddiası ileri sürülür. Yirmi yedi Mekki, iki tane Medeni surede mukattaa harfleri bulunur. Bunlar Araplara bir meydan okumadır. Nöldeke, bu harflerin Kur’an'a sonradan eklendiğini ileri sürmüş ama daha sonra bu görüşünden vazgeçmiştir. Zaten Blachere, Loth ve Power gibi oryantalistler de bu iddiasından dolayı kendisini eleştirmişlerdir. Nöldeke daha sonra bu harflerin ‘levhi mahfuz’u hatırlattığı görüşünü ileri sürmüştür. Rodinson oryantalist iddialarda çıtayı yükseltir ve hiç bir oryantalistin iddia etmediği bir görüş ileri sürer: ‘İlk zamanlarda Muhammed kekeme idi!’ (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 221-222)

On üçüncü iddia: ‘Kur’an Allah tarafından gönderilseydi peygamberin özel hayatı ile ilgili meseleler onda bulunmaz. Allah'tan gelseydi özel meselelerle ilgilenmezdi’ iddiası. Peygamberimiz Müslümanların rehberi ve önderidir. ‘Peygambere her hitap, diğer bütün İslam ümmetine de bir hitaptır!’ Peygamberimizin hanımlarına bir şey emredildiğinde, aynı talimat diğer Müslüman hanımlara da verilmiş olunur. Hazreti peygamberin ailevi meseleleri ile ilgili ayetlerin amacı aynı zamanda ümmeti için de yasalar ortaya koymaktır! Mesela ifk olayı ile ilgili inen ayet, müfterilere uygulanacak cezayı da ortaya koymaktadır. Sahiplerinden izinsiz başkalarının evine girilmemesi ile ilgili kural da yine sadece Peygamberimize özel değil, tüm Müslümanları genel olarak ilgilendiren kurallardır.’ (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 222) Bu konuda detaylı bilgi için, ‘Ateistlere cevap’ başlıklı yazımızdaki, ‘Kur’an'da Hz. Muhammed'e özel ayet var mıdır?’ şeklindeki soruya verilen cevaba da bakılabilir! Ayrıca Peygamberimiz daima kendisini bir kul olarak insanlara kabul ettirmiş, şahsını yüceltici şeylerin kendisine yapılmasını istememiştir. (Kehf, 110; Ebu Davud, edeb, 165; İbni Kesir, şemail, s.77; Buhari, Betül halk, 61; Ahmet, müsnet, II/ 231)

On dördüncü iddia: Carra de Vaux, ‘Kur’an, çölde çürümüş ve rengi solmuş bir müsveddeyi andırır.' der. Araplar Kur’an'ı gerek şekil gerekse içerik bakımından güzelce anlamışlardır. Kur’an sadece Araplara inmemiştir. Yalan söylemek, içki, hırsızlık, zina sadece Araplara özel kötü alışkanlıklar değildir. Adalet, iyilik, ahlak, temizlik vb. sadece Araplara lazım değildir. Kur’an tevhid, siyaset, toplum ve iktisadi emir ve yasaklarla, her alanda insanları doğruya, adalete, Hakka davet eder. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 218-225) Ayrıca bu Fransız oryantalist tarafından zayıf olarak nitelendirilen Kur’an, indikten sonra yüz sene geçmeden çağrısını üç kıtaya yaymış Vaux’nun dininin ‘rengini soluk bir hale’ getirmiştir! Detay için ‘İslam’ın Dünyada Yayılışı’ adlı yazımıza bakılabilir. Bu konuda, Muhammed Bakır el-Hakim'in "Oryantalistler ve Kur’an hakkındaki şüpheleri" adlı eserin 34-70. sayfalarını ve ayrıca, ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’, ‘İslam fıkhı’, ‘Oryantalistler ve Hz. Muhammed’ başlıklı yazılarımızı da öneririz.

Ateist ve oryantalistlerin ‘Kur’an'ın kaynağı’ ile ilgili iddiaları

Oryantalistler Kur’an'ın kaynağı konusunda da ‘birlik sağlayamamışlardır.’ Kimisi Mekke'de rahiplerden, Haniflerden, şairlerden öğrenildiğini; Kimisi Medine'de Yahudilerden, Hristiyanlardan alındığını; Kimisi ise içten gelen samimi duyguların sonucu, kimisi de hastalık eseri ortaya çıktığını iddia etmiştir. Yani kısaca birbiriyle çelişkili, tutarsız olan önyargılı iddialarını bilimsellik görüntüsü altında okuyucularına sunmuşlardır. Mesela Rudi Paret

iddialarını 'Büyük bir ihtimalle, şüphesiz, muhtemelen, kabul edebiliriz ki, muhtemelen yolu bir şekilde oraya düşmüş Hristiyan köleler, olmalıdır, ihtimal dışı görmüyoruz, kabul etmek gerekir...' türü (R. Paret, Muhammed und der Koran, s. 18-85) bilimsel (!) kavramlarla ileri sürmüştür.

"Kur'an'a karşı olumsuz tavır ortaya koyan oryantalistlerin görüş birliği yapamaması bile, onların haksızlığını ortaya koymaktadır. Hz. Muhammed yaşamış mıdır, yoksa bir hayali şahsiyet midir? O, okuma yazma biliyor muydu yoksa bilmiyor muydu? Kur'an sara nöbetiyle mi yoksa Hristiyanlardan mı esinlenilerek ortaya çıkmıştır?" (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II/170, 221)

Dış kaynaklar

Mekke dönemindeki kaynaklar

Ernest Renan, Hz. Muhammed'i zamanındaki dini hareketi geride bırakmış değil, aksine onun peşine gitmiş birisi olarak tanıtır. (Revue de Veux Mondes, Aralık 1851, s. 1089) Halbuki Mekke müşrikleri tek tanrı inancını tamamen ortadan kaldırmış ve sayısız küçük ilahlara tapmakta idiler. Allah'ın kızları olduğuna inandıkları melek inancı kendilerinde vardı ve ayrıca putlara tapıyorlardı. Ehli kitap ise tek tanrı inancını tapılan ilahlarla bir arada uzlaştırmayı becermişlerdi! Toplumsal ve ahlaki durumları ise acınacak halde idi. Kızlar diri diri gömülüyor, yetimler hakir görülüyordu. İbadet diye yaptıkları da, hatalar ve hurafelerle karmakarışık bir durumda idi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 231)

Bilgileri Mekke'de oturan Yahudi ve Hristiyanlardan aldığı iddiası

Müsteşrik/oryantalistler, İslam öncesi Mekke'deki dini durum üzerine detaylı bir biçimde durmuşlardır. Bunların gayesi, kendilerince Kur'an'ın kaynaklarını bulmaktır. Ama "aralarında teorilerinde de büyük görüş ayrılıkları vardır." Biri İslam'ın kaynağını Hristiyanlık olarak gösterirken bir diğeri Yahudilik olarak göstermiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 232) Müşriklerin iddialarındaki samimiyetsizlik, her seferinde başka bir kişiyi ileri sürmelerinden görülmektedir. Müsteşrikler tıpkı müşrikler gibi birbiri ile tutarsız, çeşitli iddialarda bulunurlar. Herhangi bir Hristiyan hoca (!) bulamayan oryantalistler, sonunda İncil'in cahil kimselerce meyhanede duyulmuş olduğunu bile iddia (Huart, Une nouvelle Source du Coran, s 131) etmişlerdir. Halbuki Peygamberimizin ne ahlakı, ne meşguliyeti onun bu çevrelerde olmasını mümkün kılmaktadır. Ayrıca Kur'an'ın bu ithamlara cevapları doğru olmasaydı, kafirler susmaz, onu çürütmeye çalışırlardı. Bu durumda onların cevapları ve onlara verilen cevaplar da hem Kur'an'da hem de İslami kaynaklarda yer alırdı. Ama samimi olmayan ithamlarını müşrikler ortaya atmışlar, cevaplarını alınca da susmuşlardır. Peygamberimiz ilk dönemlerde hiç kimseyi ne korkutacak, ne de ümitlendirecek hiç bir maddi güce sahip değildi. Yahudi ve Hristiyanlar, peygamberimize bu dini bilgileri öğretseler, daha sonra kendi dinlerinin yanlış olduğunu ortaya atan Muhammed'i etrafa rezil etmezler miydi? Eğer böyle bir itham gerçek olsaydı, Habeş Kralı Necaşi'ye veya Rum kralı Herakl'e bu ithamı dile getirirlerdi. Çünkü bu onlar için altın birer fırsattı. Eğer bu ithamlarda bulunanlar, iddialarında samimi olsalardı, daha sonra neden Hazreti Muhammed'e iman etmişler ve onunla beraber kendi dindaşların karşı savaşmışlardır? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 234-236)

Bazıları da artık vahyi bile inkar edememiş ve sonunda çareyi ara yolu bulma umuduna bağlamışlardır. Katolik rahip G. Basetti-Sani, Kur'an'ı İncil'e; İslam'ı Hristiyanlığa indirgeyerek hükümsüz kılmaya çalışmış, bir taktik olarak bu yolu izlemiştir. Halbuki Kur'an'a göre teslis şirktir, Müslümanlar ise Hz. İsa'yı ve İncil'i kabul ettikleri halde İncil'in daha sonra tahrip edildiğine inanırlar. Katolik rahip G. Basetti-Sani, Hz. Muhammed'in kendine gelen

vahyin gerçek manasını anlayamadığını bu yüzden Hristiyanlığı reddettiğini de ileri sürmüştür. Bu iddia aslında, ilahi kitapları değiştirme ve dini bozma alışkanlıklarını belgelemektedir. (Salih Akdemir, Rahip G.Basetti-Sani, A.Ü.İ.F.D., XXVII, s.183-198)

Yukarıda özetle ele aldığımız iddiaları şimdi daha detaylı olarak ele alıp cevaplayalım.

Rahip Bahira'dan alındığı iddiası

Burada sormak gerekir; Bir Hristiyan papazına ait olduğu iddia edilen Kur'an, nasıl olur da Hristiyanlık dininden vazgeçilmesini isteyebilir? Bu nasıl çelişkili bir iddiadır? Şu da çok önemlidir: "İslam tarihçileri olmasaydı söz konusu rahibin tarihte izine asla rastlanılamazdı!" Peygamberimiz 9 (Muhammed Hamidullah İslam Peygamberi, I/54) veya 12 yaşında (Halis Demir, Rahip Bahira Olayı, Ağrı İslami İlimler Dergisi (AGİİD), 2018, s. 71; Sıddık Onalan, Hz. Muhammed'in peygamberliğini müjdeleyen kişilerin istismarına bir örnek, FÜİFD, sayı 5, 2000, s. 513) iken, amcası ile yaptığı ticari sefer sırasında Bahira ile karşılaşmış, aralarında bazı konuşmalar geçmiş ve sonunda Bahira onun gelecekte önemli bir şahsiyet olacağını anlamıştı. Tarih kitaplarında geçen bundan ibarettir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 237) Peygamberimiz Bahira bir kere görüşmüştür. 'O da, daha çocuk yaşta ve çok kısa süreliğine!' Kur'an'ın, kainatı kuşatan ve içindeki bunca bilgi, kültür, kıssa, ahkam, öğüt, emir ve yasakları, kendisiyle bir kere görüşülen ve o bir tek görüşmeden kısa süre sonra öldüğü bilinen bir kişiden alındığı iddiası ne kadar mantıklıdır? Peygamberimize arkadaşlık eden Kureyşli tüccarlar, aralarında bir bilgi alışverişi olsa bunu görmezler mi idi? Okuma yazma bilmeyen (Bu konuda 'Ümmi peygamber' adlı yazımız bakılabilir) bir insan, bu kadar bilgiyi bu kadar kısa sürede nasıl elde edebilsin? Daha sonra peygamberliği döneminde hiçbir Kureyşli de Peygamberimize böyle bir itham yöneltememiştir! Ama asırlar sonra hayal ve kurgularla bu itham ortaya atılabilmiştir! Carlyle, 'Çocuk yaştaki birisinin yabancı bir dille konuşan bir rahipten önemli bir şey öğrendiği' iddiasını 'mantıksız' bulur. Edmond Power, Suriyeli rahibe atfedilen rolün hayal mahsulünden başka bir şey olmadığını söyler. Hz. Muhammed, kendi dininin en önemli noktalarını yanlış sayan yeni bir din mi öğrenmiştir Bahira'dan? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 239) Bahira ile peygamber karşılaştıklarında yalnız değillerdi zaten. Ayrıca iddia kendi içinde de çelişkilidir: Öyle bir zat düşünün ki, bir şahısta peygamberlik alametleri görsün sonrada bu peygamber şahsiyete karşı öğretmen kesilsin! Bahira İslam'ın kaynağı olsa idi, buna kendisi daha uygun olmaz mıydı? Bu bilgi ile ortaya daha önce çıkmaz mıydı? Rahip Bahira'nın mensup olduğu dinin içeriği Kur'an'ın içeriği ile zaten çelişmektedir! (İ. Sarıçam, Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, 66) Kur'an Hristiyanların birçok hatalarını da düzeltmiş, birçok sapıklık ve yanlışlarını açıkça dile getirmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 240-241) C. F. Gerock, Bahira veya Sergius iddialarının bir sonuca götürmeyeceğini söyler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 203) Bahira'nın çocuğa bir şeyler okuduğuna veya öğrettiğine dair bir kayıt da yoktur. (İ. Sarıçam, Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, 66) Olsaydı, peygamberliğini ilan edince kervanın diğer mensupları bunu ortaya çıkarırdı. En önemlisi de, İslam'ın tevhit inancı ile rahiplerin teslis inancı arasında tamamen bir zıtlık olmasıdır! (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 196) Ayrıca yukarıda değindiğimiz gibi, oryantalistler hem bu tür olayları kabul etmemekte (Arent Jan Wensinck, İslâm Ansiklopedisi, II/ 227-229; Robert Mantran, İslam'ın Yayılış Tarihi (VII-XI. Yüzyıllar), s. 68; Mustafa Fayda, DİA, Bahira, IV/486) hem de bu olaylardan hareketle İslam'ı karalamaya çalışmaktadırlar! Caetani, Bahira ile görüşmenin olmadığını dile getirmiş ve Bahira olayı hakkındaki rivayetlerin uydurma olduğunu savunmuştur. (Caetani, İslam Tarihi, 312) Ama sonra da Kur'an'ı Yahudi kaynaklı ilan etmiştir! Tabii daha uçuk iddialarda bulunan oryantalistler de olmuştur: "William, başka eserlerde pek görülmeyen hayal ürünü bir değerlendirmede bulunmuş ve Bahira ile Muhammed'in sık sık görüştüğünü ileri sürmüş ve bu görüşmeleri kıskanan Ali, Ebu Bekir, Hasan, Hüseyin, Osman ve diğerleri Bahira'yı Hz. Muhammed'in kılıcı ile Muhammed içkiden sarhoş olarak sızmış bir halde iken öldürmüşler ve sonrada ayılınca Bahira'yı kendisinin öldürdüğüne onu ikna etmişlerdir. William ayrıca, İslam'ın sona

ereceğini ve bütün Müslümanların yakında Hıristiyan olacağını da iddia etmiştir." (Sabri Çap, Misyoner ve Oryantalistlerinden William of Tripoli'nin Hz. Peygamber ve Kur'an Hakkındaki Görüşlerinin Tahlil ve Tenkidi, s. 114-120, 142)

Yaptığı seyahatlerde ehli kitaptan -Yahudi veya Hristiyanlardan- aldığı iddiası

Peygamberimiz ticari faaliyetler için bazı seyahatlerde bulunmuştur ve bunlar İslami kaynaklarda da açıkça yer almaktadır. Bu gizlenen, saklanan bir şey değildir. Peygamberimiz Hristiyanlarla temasta bulunmuş mudur? Böyle bir temas olsa peygamberimiz bundan memnun kalır ve öğrendiklerini (!) aktarır mıydı acaba? G. Sale, 'Ruhban sınıfının arzularının ve sürekli çekişmelerinin daha 3. asırdan itibaren Hristiyan dünyasını bozulmuş bir hale getirdiğini.' söylemekte ve 'Her türlü kötülük, kindarlık, gerçek Hristiyanlığı bu dünyadan söküp atmış, birçok hurafeler ve fesat ortaya çıkmış ve iyice kökleşmiştir. Doğu Kilisesi parçalanmıştır. Ruhban sınıf arasında da ahlak ve inanç bozukluğu dolaylı olarak bütün halka da sirayet etmiştir.' (Sale, Observations sur le Mahometisme, s. 68-71) demektedir. Carlyle da, bu önemli noktaya dikkat çekmektedir: ' İslamiyet bütün kavgacı ve boş iş, fikirleri öylesine bir tırpanlamıştır ki, bunda son derece haklıydı. O, doğrudan doğruya bir hakikattir. Arap putperestliği, Suriye tarikatları, özetle, gerçekte olmayan bütün her şey, bu İslam ateşi karşısında yanmaya, kuru odun yığınları gibi tutuşmaya mahkumdurlar.' (Peygamber Kahraman Muhammed, s. 33) 'Ancient Christianity' adlı eserinde ise Taylor, "İğrenç hurafeler ve utanç verici putperestlik, küstah kilise kuralları ve öyle bozuk ve çocuksu ibadet şekilleri. Bunlar Muhammed'in karşılaştığı şeylerdi." ve "Yedinci asırda gerçek din, manası olmayan bir takım hurafeler yığını altında kalmıştı" demektedir. Huart ise, 'Suriye'de Hristiyan dininin tatbikatını görmüş olmasının Muhammed'in düşüncesi üzerinde kuvvetli bir tesir icra etmiş olduğu görüşünün, ne kadar cazip olursa olsun bu konudaki tarihi kaynakların kesin olmaması sebebiyle terk edilmeye mahkûm olduğunu' itiraf etmektedir. (Une nouvelle Source du Coran, s.129) "O, yöneldiği 'her yerde ıslah edilmesi ve doğru yola iletilmesi gereken birçok sapıklıklarla' karşılaşmıştır. O halde, o eserinin asıllarını teşkil edecek ahlaki ve dini bir modeli hiçbir yerde görmemiştir. Üstelik o zamana kadar karşılaşmış olduğu fikirlerin tesirinde kalmak şöyle dursun, O bunları yıkmak için karşılarına dikilmiştir." (Draz, Initiation au Coran, s. 123) Müsteşrikler şunu gözden kaçırıyorlar ki, bu yolculuklarda Hazreti Muhammed hiçbir zaman yalnız başına değildir. Peygamberimizin çevresinde olan hiç mi kimse, Yahudi ve Hristiyan fikirlerini öğrendiğini hatırlayamamıştır? "Oryantalistler tek bir iddia üzerinde fikir birliğine de sahip değillerdir." İddialarına da kuvvetli bir delil getirememektedirler. "Tıpkı Mekkeli müşrikler gibi onlar da, ta baştan itibaren Peygamberi yalanlamakta kesin kararlıdırlar." Necran Hristiyanları Peygamberimizin Hristiyanlardan bir şeyler öğrenen bir tüccar olduğunu bilselerdi, onu yalanlayıp, onunla mübahele etmekten neden kaçınsınlar ve neden cizye vermeyi kabul etsinler ki? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 246-247)

Haniflerden alındığı iddiası

Hanifler, Allah'ın birliğine inanan, sayıları bir elin parmağı kadar az olan bir gruptur. Bunların fikirleri dağınık ve kapalı idi, nasıl ibadet edileceğini de bilmezlerdi ve dini olmaktan çok ahlaki bir niteliğe sahip idiler. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 249) Ayrıca haniflerden Müslüman olmayanlar da vardı! Şayet Kur'an onlardan alınsaydı ona karşı çıkmaz, en azından kendilerinden biri çıkıp şöyle demez mi idi: "Muhammed bilgilerini bizden öğrenmiş, sonra onu bir din haline getirmiştir!" Özellikle önderlerinden Ümeyye bin Ebi Salt asla susmazdı! Niçin Haniflerden birisi peygamberlik iddiasında bulunmamıştır? Öyle ya, bir talebeleri bile çıkıp peygamber olduğunu iddia edebiliyorsa, neden bizzat kendileri de böyle bir işe girişmemiştir? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 251) Hanifler kendilerini Hz. İbrahim'e nispet ederler, Hz. İbrahim'in dinine bağlı sayarlardı. "Hz. Peygamber, Hz. İbrahim'den yaklaşık 2500 sene sonra dünyaya gelmiştir. Bu

kadar uzun zaman içerisinde Hazreti İbrahim'in dininin 'aslını' koruyarak varlığını devam ettirmiş olduğunu söylemek imkansızdır. Mekke'de Hz. İbrahim'in dinine mensup olduğu ifade edilen 4 kişiden bahsedilmektedir. Onların zamanına kadar gelen, Hz. İbrahim'in dinine ait metinlerin bulunmadığı da bilinmektedir. Ayrıca müşriklerde Hazreti İbrahim'in dinine bağlı olduklarını ileri sürüyorlardı. Haniflik daha çok tevhid inancını ifade etmektedirler. Tevhid inancı çerçevesinde inandıklarını söyleyen insanların İbrahim'e nispeti daha sonra gelenek içerisinde ortaya çıkmıştır. Hanif kelimesini Mekkeli müşrikler kendi inançlarından sapan insanlar için kullanırken, İslam, haniflerin şirkten ayrılmış olmalarını olumlu manada ele alarak, doğru bir tutum içerisinde olduklarını ifade etmiştir. Hanif Arapçada, mevcut olan gelenek ve din anlayışından sapmayı ifade eder. Haniflik kavramını 'müstakil bir dini gelenek' anlamında anlamamalıyız." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 45-46) Zaten oryantalist Grimme, İslam'ın Hanifliğe dayandığı fikrini reddeder ve İslam'ın böyle bir şeyin üzerine dayandırmanın mümkün olmadığını açıkça ifade eder. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 233) California Üniversitesi'nde Ortadoğu ve İslam Tarihi alanında Fahri Profesör olan Lapidus ise, Hz. Muhammed'in "Yahudilikten, Hıristiyanlıktan ve Hıristiyan Arap tektanrıcılardan etkilenmediğini, özgün bir vahye mazhar olduğunu" ifade ederek (Ira M. Lapidus, İslâm Toplumları Tarihi, I/59) tüm bu iddiaların geçersizliğini ilan eder.

Varaka b. Nevfel'den alındığı iddiası

Lübnanlı bir Hristiyan olan Yusuf el- Haddad, Hz Muhammed'in Hristiyan olan Varaka'dan bilgiler aldığını iddia eder. Irving de, Hz. Muhammed'in Varaka'nın Talmut'tan tercüme yaptıklarından alarak Kur'an'a yerleştirdiğini iddia eder ama bir delil gösteremez! Sadece, 'ama böyle olabilir' der. Kellet de, 'Varaka'nın bazı Hristiyan rivayetlerini Muhammed'e anlatması mümkündür' iddiasında bulunur. O da, "Muhtemelen Varaka'dan almıştır." der. Müslüman tarihçiler Peygamberimizin hayatı ile ilgili hiçbir şeyi kaydetmekten, yazmaktan çekinmemişlerdir. Varaka'nın Peygamberimizin hayatında, "ona Cebrail geldiğini ve onun bir peygamber olduğunu, sabretmesi gerektiğini" bildirmesi dışında bir etkisi olmamıştır. Mesudi ayrıca Varaka'nın Müslüman olarak öldüğünü de bildirmektedir. (Mesudi, Mürucüz- Zeheb, I/81, II/52; benzer rivayet İbni Hişam, I/318; İbn Sa'd, Tabakatü'l-kübra, I/153; Kesir, el-Bidaye ve'n-nihâye, IV/21) Aslında "Hz. Muhammed'in elinde hiçbir güç ve hakimiyet yokken Varaka'nın söyledikleri, onun samimi olduğunu göstermektedir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 254)

Ümeyye bin ebi Salt'tan alındığı iddiası

Fransız oryantalist Huart, Kur'an'ın en önemli kaynağı olarak Salt'ın şiirlerini gösterir ve Müslümanların daha sonra Salt'ın şiirleri imha ettiğini iddia eder. (Journal Asiatique, X, vol, IV, 1940, s.125) Power de benzer iddiada bulunur. İçkiden ve putlardan uzak duran, kendisine Muhammed hakkında sorulduğunda 'kuşkusuz o hak üzeredir.' cevabını veren, Müslüman olmak için Şam'dan gelmiş iken, Bedir Savaşı'nda dayısının iki oğlunun öldüğünü öğrenince geri dönüp Taif'e yerleşen Salt'ın şiirleri de ancak Müslümanlar sayesinde günümüze kadar gelebilmiş ve bu sayede iddia sahiplerinin de eline ulaşabilmiştir! "Müslümanlar hiçbir zaman bir eseri, Kur'an'ın, İslam'ın aleyhine kullanılacak diye yok etme yoluna gitmemişlerdir!" Bunun en güzel örneği Kur'an'a aykırı olan veya İslam'la savaşmak amacıyla söylenen sözlerin İslam kitaplarında yer almasıdır! Zamanla İslam'a mesafeli duran Salt, şüpheli bir şeyle karşılaşsaydı sessiz durmaz, bunu açıkça ifade ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 255) Salt'ın şiirleri hikmet ve ölçüler ile doludur ama şiir tenkitçileri bu şiirlerin kendisine ait olmadığını, aksine İslami dönemden sonra yazılıp, ona isnat edildiğini söyler. (Cevat Ali, el-Mutavvel, VI/489) Oryantalistler, İslam

Tarihi kitaplarının sağlıklı bir tarihi kaynak olmadığını da ileri sürerler. Siyerin doğruluğundan kuşku duyarlar ama bu kitaplarda yer alan Salt'ın şiirlerine kesin gibi yaklaşıp (Taha Hüseyin fil edebil cahili, I/1549) sonra da bu kaynaklardan hareketle, işine gelenleri doğru kabul edip İslam'a saldırırlar! Salt, Mekki surelere ait son ayetin inişinden sonra sekiz sene daha yaşamış ve şiir yazmaya devam etmiştir! Yani oryantalist iddianın aksine etkilenen Salt'tır! Peygamber hiç kimseden bir şey öğrenmediğini açıkça ilan etmiştir. Salt, herhangi bir etkilenme olsaydı, özellikle akrabalarının ölümünden sonra bunu herkese mutlaka yayardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 257) Ayrıca kendi dönemlerinde şiirleri bizzat duyan, okuyan insanlar da böyle bir iddiayı gündeme getirmemişlerdir! Bu iddianın aksine edebiyata esas teşkil eden daha çok Kur'an-ı Kerim olmuştur! Huart'ın da işaret ettiği gibi, 'Salt, şiirlerinde cehennemden bahsederken kitabı Mukaddes'ten, Cennetten bahsederken Kur'an'dan etkilenmiş, tarihten bahsederken zaman zaman halk efsaneleri ve mitolojiye müracaat etmiştir.' (Draz, Initiation au Coran, s. 127)

Ubeydullah Bin Cahş

Eşi sayesinde Müslüman olmuş, Habeşistan'a göç edince orada, Hristiyan olmuş ve içki içmeye başlamış ve orada ölmüştür. İslamiyet'in ilk dönemlerindeki imtihanlara sabredemeyip ilk fırsatta misafir olduğu ülkenin dinine girmiştir. Tutarlı bir psikolojiye sahip olmadığı ortadadır. Eğer herhangi bir şekilde fikirlerini Hz. Muhammed almış olsaydı başlangıçta ona iman etmezdi veya Hristiyan olduktan sonra bunu ilan ederdi. Hanımını bile İslam'dan döndürememiştir. Cahş'ın bütün kardeşleri de Müslümanlığı kabul etmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 259)

Zeyd b. Amr bin Nüfeyl

Claire Tisdall, 'The Original Sources of the Coran' adlı eserinde Nüfeyl'in, peygamberin hayatı üzerinde büyük tesir icra ettiğini iddia eder. Bu zat Hz. İbrahim'in dinini aramak üzere seyahate çıkar fakat aradığını bulamaz. Hicaz'a döner fakat burada bir bedevi tarafından öldürülür. Nüfeyl, Kur'an ile paralellik arz eden bazı hakikat ve faziletleri ifade etmiştir fakat bunlar son derece sınırlı ve bir milletin idaresine hiçbir şekilde yeterli gelmeyecek sayıdadır. Ayrıca bu insanlar Hazreti İbrahim'in dinini aramak için yola çıktıkları halde 'hiçbir şey bulamadan geri dönmüş ve hiçbir şey bilmediklerini kendi itirafları ile sabit olan' kişilerdir. Oğlu Said bin Zeyd, amcaoğlu Ömer bin Hattab ve amca kızı da Müslüman olmuştur. Oğlu, Hz. Muhammed'in kendi babasından dinini öğrendiğini hissetse idi hiç bir zaman Müslüman olmazdı. Hele hele İslam'ın çok erken dönemlerinde Hz. Ömer zaten İslam düşmanı idi, amcasından bir şeye aldığını zerre kadar hissetmeseydi asla İslam'a girmezdi aksine bunu açıklardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 260, 262)

Ebu Kays Sırma bin Ebi Enes

Bu zat Müslüman olmuştur. Haniflerden olan bu zatın Peygamberimizi etkilediğine dair Mekkeli müşriklerden hiç bir iddia ileri sürülmemiştir. Ancak, 1400 sene sonra günümüz oryantalistleri İslam'ın bu açığını bulabilmişlerdir! Peygamberimiz döneminde yalancı peygamberler de ortaya çıkmışlardır. İkisi tövbe ederek Müslüman olmuş, diğer ikisi ise kafir olarak ölmüştür. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s.263)

Şairlerden alındığı iddiası

İslam karşıtı oryantalist Tisdall bu konuda, 'Günümüzde bile Kur'an'dan ayetlerin alınıp bunların dini ve felsefi içerikli kitaplara aktarmanın çok yaygın bir adet' olduğunu ifade eder

ve 'Muhammed'in, İmrü'l-Kays gibi meşhur şairlerden fikir çaldığını farz etmek güçtür.' diyerek aslında ateist/oryantalistlere gerekli cevabı verir! Lyull da, İmrü'l-Kays'a izafe edilen şiirlerin üslup, ifade ve vezne dayanan sebepler dolayısıyla İmrü'l-Kays'ın olmadığına kanaat getirmiştir. (William St. Clair Tisdall, The Original Sources of the Qur'an, s. 47-48) İsmail Fenni, İmrü'l-Kays'a atfedilen ve Kur'an'da da bazı ifadeleri yer alan beyitlerin hiçbirinin İmru'l-Kays'ın divanında yer almadığını ispat eder. (Ertuğrul, Hakikat Nurları, s.163) Hafız İsmail Efendi, 'Ruhu'l-Meani' tefsirinde İmrü'l-Kays'a isnat edilen iki beyiti zikrettikten sonra, 'bunun aslı yoktur, bunlar 'müvelledin' (İslam'ın ilk asrında yaşayan şairlerden sonraki olan) şairlerindir.' demektedir. Sahabe içinde de İmrü'-Kays veya bin Ebi'l Salt'ın ve benzeri şairlerin şiirlerini bilen, duyan birçok kişi vardı. Aralarında bir benzeme olsaydı bundan şüphe duyan ve bunu açıklayan mutlaka olurdu. Ayrıca bu şairlerin sözlerinden biri olan, 'insan ne kadar nankördür.' sözü gibi, doğru sözü daha önce söylemeyen veya duymayan var mıdır? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 266-267) Goethe, 'Noten und Abhandlungen-Haşiyeler ve Araştırmalar' adlı eserinde Hz. Muhammed'e ayırdığı bölümde, 'Şairle Nebi arasındaki farkları açıklar' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 271) ve dolaylı yönden bu ithama da cevap verir. "Kur'an çalışmaları profesörü Angelika Neuwirth, 'Hiç kimse Kur'an'a meydan okumayı başaramadı. Evet, doğru! Hatta Kur'an'ın, kayda değer bir yazılı metnin bulunmadığı bir çevrede, Kur'an gibi zengin bir içerik ve mükemmel bir ifade tarzına sahip bir kitabın birdenbire ortaya çıkışını izah edemeyen Batılı araştırmacıları bu hususta şaşkınlık içinde bıraktığını da düşünüyorum.' demektedir. Yedinci asırda, 'Arap lisanında ve şiirde ustalaşmak isteyenler, seneler boyunca şairlerin gözetiminde çalışmak zorundaydı.' Aralarından hiç biri çıkıp Hz. Muhammed'in kendisinin talebesi olduğunu öne sürmemiştir. Hz. Muhammed'in mesajını yaymada başarılı olmuş olması, zamanın şairlerine ve dil uzmanlarına karşı galip geldiğini göstermektedir. Sahtekârlığın, 23 senelik nüzul suresi boyunca hiç ortaya çıkmadan devam ettiğini ileri sürmek mantıklı mıdır?" (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 324, 337, 338) Meşhur şairlerden Lebid bin Rebia Müslüman olmuştu. İnsanlar buna şaşırırlar. Çünkü o, müşriklerin en seçkin şairlerinden biri idi. Ona, 'şiir yazmayı neden bıraktığını' sordular. O da şöyle cevap verir: "Ne! Kur'an'ın vahyinden bile sonra mı?" (A. A. Islahı, the Quran, Fatiha ve Bakara suresinin tefsiri, I/26) Kur'an ve Arap dili profesörü Palmer, 'Arapların en iyi yazarlarının, Kur'an seviyesinde hiçbir eser ortaya koyamamaları şaşırtıcı bir şey değildir.' (E. H. Palmer, The Quran, s. 4) derken de Kur'an'ın 'icaz' özelliğinin altını çizer! Bu özelliği oryantalist Profesör Martin Zammit şu sözlerle itiraf eder: "İslam öncesi uzun Arap şiirlerinin mükemmel edebi sanatına rağmen Kur'an, Arap dilinin en üstün hali ve tezahürüdür." (M. R. Zammit, A Comparative Lexical Study Quranic Arabic, s. 37) "Hz. Muhammed'e ilk başlarda şair diyen Mekkeli müşrikler bunda başarılı olamayınca ve iddialarının gerçek olmadığını anlayınca eleştirilerini Kur'an'ın, 'eskilerin masalları' olduğu şeklinde değiştirmişlerdi." (M. M. Ali, The Quran and the Orientalists, s. 14)

Sabiilerden alındı iddiası

Tisdall, "Sabiilerin İslam'a tesiri fazladır, namaz, oruç, fıtır bayramı bunlardan alınmıştır." demektedir. Ayrıca onların 'kıyamet günü inançları olduğunu ama garip bir takım hayali fikirlerin bunlara karıştığını' da ifade etmektedir. Sabiiler Mekke'de yaşayan putperest bir topluluktur. Bunların fikirleri, Kur'an ve hadislerce reddedilmiştir. Fikirlerini müşriklerden ayırt etmek güçtür. Melek ve yıldızları ilahlaştırmışlar, kestikleri kurbanların büyük değil küçük kısmını tanrıya, gerisini küçük ilahlara sunmuşlardır. Dualarında şirk unsurları çoktur. Sünnet olmazlar, ibadetlerini de İslam'ın yasakladığı zamanlarda (güneş doğar, batarken ve tam tepede iken) yaparlardı (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 269) ve kızlarını putlara kurban ederlerdi. (G. Sale, Observations Hist. et Crit. sur le Mahometisme, s. 31; Draz, Initiation, au Coran, s. 63-66;İslam ansiklopedisi, Sabia maddesi) Detay için, 'Turan Dursun'a cevaplar' adlı yazımızdaki 'Sabiilik ve Oruç' başlıklı yazıya da bakılabilir. Allah her topluma peygamber göndererek İslam'ı tebliğ etmiştir. Bozulan unsurlar dışında aslına uygun kalan kısımların daha sonra gelen ve bozulmamış hak din ile benzerlik göstermesi gayet

doğaldır ki, bunu hiçbir Müslüman da inkar etmez. Aksine, geçmiş tüm peygamberleri ve kitaplarını kabul etmek müminlerin iman esaslarındandır. Detay için, 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımızdaki ilgili bölüme bakılabilir!

Hz. Ömer'den alındığı iddiası

Dozy, 'Tarih-i İslamiyet' adlı eserinde, vahiyler üzerinde Hz. Ömer'in tesiri olduğunu iddia eder. Maxime Rodinson da benzer şeyleri dile getirir. Hz. Ömer, 'Kadınların örtünmesi', 'Hanımları ile Peygamberimizin aralarındaki hafif münakaşalar konusu' ve 'Hazreti İbrahim'in makamını namazgâh edinilmesi' gibi konularda söylediği sözler ile bu konularda inen ayetler arasında bir paralellik vardır. İddiaların temelini de bu benzerlikler oluşturmaktadır. Hz. Ömer, 'faruk' lakabını alan, aklıselim sahibi, takvalı bir müslümandır. İslam tarihinde de bu konular, gizli kapaklı konular değildir ve 'Muvafakat-ı Ömer' adı altında kaynak kitaplarda bu bilgiler yer alır. Ayetleri anlamaya yönelik yoğun çaba içerisine giren sahabinin bazısı, basiret ve feraset özellikleri ile öne çıkmış, karşılaştıkları olaylar hakkında vardıkları kanaatler vahiy ile uyum içerisinde olmuştur. Peygamberimiz ashabı ile istişareler etmiş, kararlarını buna göre vermiştir. Bazen istişare yapılan konularda ayetin indiği de olurdu. Abdullah b. Ömer'in şu rivayeti de Hz. Ömer'in muvafakat hususunda sahabe içerisindeki seçkin konumunu göstermektedir: "İnsanlar bir mesele ile karşılaştıkları zaman görüş beyan ederlerdi. Aynı mesele hakkında Ömer de bir görüş beyan ederdi, ancak vahiy Ömer'in görüşüne uygun inerdi." (Tirmizi, "Menakıb", 17) Fakat birçok hususta Hazreti Ömer'in görüş ve kanaatinin aksine ayetler de nazil olmuştur. Hz. Ömer babasına yemin ederdi, bu yasaklanmıştır ve o da bundan vazgeçmiştir. Başka bir seferde Peygamberimiz, Hazreti Ömer'in görüşüne karşı olan bir kadının görüşünü kabul etmiştir. Yine 'sabah akşam rablerine dua edenleri kovma' ayeti kerimesi, Hz. Ömer tarafından belirtilen görüşe tamamen zıt olarak inmiş bir vahiydir. Peygamberimizden ayeti işitince Hz. Ömer, Efendimizin huzuruna gelmiş ve özür dilemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 270, 272) Peygamberimiz gerektiği zamanlarda Hz. Ömer'e muhalefetten de çekinmemiştir. Hudeybiye Anlaşmasında Hazreti Ömer, 'Sen Allah'ın elçisi değil misin? Niçin bu zilleti, hakareti kabul ediyoruz?' diye itiraz ettiği halde anlaşmayı imzalamış, Hz. Ömer de daha sonra hatasını ifade etmiştir. Hz. Ömer şiddet taraftarıydı, birçok kere İslam'a aykırı hareket eden düşmanların öldürülmesini Peygamberimizden istemiştir. Fakat her defasında Peygamberimiz bu istekleri reddetmiş, insanlara doğruyu göstermiş ve irşatlarına devam etmiştir. (Said Havva, Allah Resûlü Hz. Muhammed, s. 247-249) Bir seferinde Peygamberimizin yanında Hazreti Ömer ve Hazreti Ebubekir bir konuda tartışırken sesini yükseltmiş, bunun üzerine, 'Sesinizi peygamberin sesinin üstüne yükseltmeyin' ayeti inmişti. Hz. Ömer'de daha sonra Peygamber Efendimiz konuştuğunda öylesine alçak sesle konuşurdu ki, ona gizli bir şey söylediği sanılırdı. (Buhari, Tefsiri sure, 49, 1)

Kur'an, sayılı konularda Hz. Ömer'in görüşü ile paralellik gösterirken sayısız noktalarda onun inanç, ahlak ve yaşayışını düzeltmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 426) Yine bazı ayetler de Hz. Ömer arzusunu Hz. Peygamber'e arz etmeden önce inmiştir. Bazı ayetler de Hz Ömer'in arzusuna tam olarak aykırı bir hüküm ihtiva etmektedir. (Hakan Uğur, Oryantalist Dozy'nin Kur'an hakkındaki iddialarına İsmail Fenni Ertuğrul'un verdiği cevaplar, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 47, 2019, s. 404) Tüm bunlardan sonra eğer şüphe doğuracak bir hal olsaydı, bundan ilk önce Hz. Ömer'in şüphelenmesi gerekirdi. (İsmail Fenni Ertuğrul, İzale-i Şükuk, s. 26-28) Hz. Ömer peygambere iman etmiş, Peygamberimiz ve dini için bütün dünyaya meydan okumuş birisidir. Hz. Peygamberimiz de İslam yolunda, dünyalık teklifleri elinin tersiyle itmiş, 'Onlar güneşi sağ elime, ayı sol elime koysalar yine tebliğ görevimden vazgeçmem.' diyerek mübarek gözlerinden yaş gelerek bu tür teklifleri reddetmiştir. (İbni Hişam, I/266; Taberi, Tarih, II/ 220) ki bu "Menfaat, düşmanları tarafından kendilerine en zayıf günlerde teklif edilmişti." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 257)

Halk fikirlerinden alındığı iddiası

Ünlü İslam karşıtı Ignaz Goldziher bile, 'Muhammed'in getirdiği şeyler atalarının sünnetine tamamen zıt idi' (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 173) diyerek daha baştan bu ithamı geçersiz kılmaktadır. Maxim'e Rodinson: "Yeni dinin ortaya koyduğu ahlak anlayışının, var olan Arap ahlakında 'kökten bir kopuşu' temsil ettiği doğrudur." Derken, (Meriç, s. 174) H. Gibb: 'Hz. Muhammed doğup büyüdüğü muhitte dolaşan düşünce ve inançlar arasında 'yeni bir yol' açmıştır.' ve Lord Davenport da: "İslam, Arap örfüne 'aykırı birçok kural' getirmiştir. Mesela, "Hz. Muhammed mahkemesiz kısası yasaklayarak Arapların hırslarını etkili bir kayıt altına bağlamıştır." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 31) demektedirler. Kur'an, getirdiği düzen ile bütün Araplar için 'yeni bir sistem' olduğunu açıkça ilan eder. (Ali İmran, 44; Hud, 49; Yusuf, 3, 104; Kasas, 4-6) Müşrikler, Sabiiler, Mecusiler, Yahudiler, Hristiyanlar her biri gerçeği kendilerine göre savunuyordu. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 278) O, bütün bu inanç sistemlerini anlatmaya kalkmış olsaydı, Kur'an-ı Kerim ne korkunç bir kargaşaya şahit olurdu. (Draz, s. 130) Hz. Muhammed'in, kimisi temelden batıl/geçersiz, kimisi değiştirilmiş olan bu dini inançların malzemelerinden Kur'an'ı meydana getirdiğini iddia etmek ki, hele bir de okuma yazma bile bilmeyen bu insan için böyle bir ithamda bulunmak çok gülünç kaçmaktadır. Ümmi, okuma yazma bilmeyen, bilgisiz, vahşi, ahlaki zafiyetler içindeki bu insanların, inanç, fikir ve uygulamaları ile Hazreti Muhammed'e öğretmenlik/örneklik yaptığını iddia etmek mantıksızlıktır. Ayrıca Peygamberimiz yeni bir din getirmiş olduğunu hiçbir zaman iddia etmemiş, aksine İslam dininin, Hazreti İbrahim'in dini olduğunu ve önceki 'tüm peygamberlere' nazil olan kitapları tasdik ettiğini Kur'an'daki birçok ayet ve ayrıca da hadislerle açıkça ifade etmektedir. Hiçbir toplumun bütün örf ve uygulamaları tamamıyla kötü olamaz. Hz. İsmail ve İbrahim asırlar boyu buralarda yaşamış, görüşleri bu topraklarda hayat bulmuştur. Bu hak dinden kalan izler, kalıntılar mutlaka halk arasında yaşaya gelecektir. "İslam daha önce toplumda var olmayan bir takım yeni örf ve adetler getirmiş, toplumda var olan bir takım örf ve adetleri kaldırmış ve yerine daha iyilerini getirmiştir. Toplumda var olan bir takım güzel davranışlara da yeni çehre kazandırarak devamını sağlamıştır." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 42) "Hz. Peygamber bulunduğu ortamdaki durumun, tevhid akidesine uygun olanlarını muhafaza etmiş, bir kısmını geliştirmiş, geri kalanları da reddetmiştir. İslam olumlu gelenekleri kabul edip geliştirmiş, olumsuz olanları kaldırarak yerine daha iyilerini getirmiş ya da mevcut olanları ıslah etmiştir. İslam inancına göre, Hz. Adem'den son Peygamber Hz. Muhammed'e kadar bildirilen dinin tek olduğu kabul edilir." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 55) İşte Kur'an, bu kalıntıları şirk ve cahiliyet enkazı altından çıkararak yeniden hayat bulmalarını sağlamış, değiştirenlerini asli haline döndürmüş, geri kalan tüm inanç ve uygulamaları da kaldırmıştır. Cahiliye döneminde kız çocukları diri diri gömülür, içki içilir, kumar oynanır, zenginlere ayrıcalık tanınır, ırkçılık/kabilecilik yapılır, faiz alınıp verilir, uğursuzluk inancı kabul edilir, kahinlik ve gaipten haberi alma, şirk, fal okları, sihir ile insanlar uğraşırdı. Melekler Allah'ın kızları kabul edilirdi. Kur'an bu ve benzeri birçok kuralı değil kaynak kabul etmek ve bünyesine almak, tamamen ortadan kaldırmıştır! Kur'an yetim hakları, fakirlerin gözetilmesi, namaz ve zekat gibi kurallar getirmiş; insanlık dışı esasları kaldırmış, yeni bir sistem getirmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 279, 280, 286) "İslam, Kur'an öncesi hayat tarzına aykırı yeni kurallar getirmiştir. Namaz, zekatın emri, faiz, tefeciliğin yasaklanması gibi. İslam hukuku 'cahiliye toplumundan ayrı' bir toplumun doğmasına neden olmuştur." (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhı ve sünnet oryantalist Schacht'a reddiye, s 37, 44) Zaten William Muir'in "Arap inancının temeli Putperestlikti" (The life of Mahomet, s. 83) tespiti birçok ithama açıkça yanıt vermektedir. Dolayısı ile putperestliği yıkan İslam nasıl Mekke'nin hayat tarzını benimsemiş olabilir? "İslam'ın putperest Arabistan'da farklı bir yeni hareket olduğu ve bu iki topluluğun ideallerinin birbirlerine nasıl da taban tabana zıt olduğu unutulmamalıdır. Muhammed, yaşadığı dönemdeki toplumu, dini öğretilerini almaya hazır durumda da bulmamıştır. Onlar, Allah'ın elçisi unvanı ile gelen birinin

tebliğini kabule asla hazır değillerdi. Hz. Muhammed'in öğretilerindeki temel prensipler, Arapların ‘o zamana kadar çok değer verdiklerine karşı tam bir protesto’ mahiyetindeydi. O zamana kadar kötü gösterilen (paylaşım, tevazü, af etme gibi) değerler fazilet olarak öğretiliyordu. Hz. Peygamberin çağrısının en zor kısmı, ibadetin yalnızca Allah'a has kılınmasıdır. Bu Araplar tarafından bilinmiyordu. Bu da, ayetleri anlamaya pek müsait olmadıkları anlamına gelmekteydi. İçki, kadın, müzik adı altında ahlaka aykırı ortamlar cahiliye dönemi Araplarının vazgeçilmezleri idi. Hz. Peygamber ise, bunların her birine ait emirlerin uygulanmasında son derece müsamahasız ve tavizsiz idi." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 68-70) Putperestliğin ortadan kaldırılması konusunda oryantalistlerin de itiraflarının içinde yer aldığı daha fazla bilgi için, ‘Hristiyanlık, Papa ve İncil’ adlı yazımıza müracaat edilebilir.

Medine dönemindeki kaynaklar

Peygamberimizin, ehli kitabın birçok yanlışlarını açıkça ilan ettiği ve yanlışlarını düzelttiği insanlardan bir şeyler öğrendiği iddiası mantıklı değildir. Ehli kitaptan birçok bilgin Müslüman olmuş, müşrikler de çok geçmeden İslam'a canla başla teslim olmuşlardır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 402) Hz. Muhammed hicret ile birlikte eski putperest çevresinden ayrılarak yeni bir ortama girmiştir. Bu muhitte Yahudilerin ağırlığı bulunmaktadır. Hareketleri göz önünden olan bir insanın, bu yeni ortamda başkalarından bazı bilgileri alıp da onu Allah'a isnat etmesi imkansız denecek derecede zordur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 287) Kısaca, bu yeni ortam Hz. Muhammed'in bilgilerini derinleştirip köklü bir karşılaştırmaya müsait bir zemin mi sağlamıştır yoksa böyle bir imkanı büsbütün mü ortadan kaldırmıştır? Zaten Mekke döneminde Hristiyan ve Yahudilerle ilgili hemen hemen bütün kıssalar tamamlanmıştır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 288, dipnot, 255: Kıssaların anlatıldığı Mekki sure ve ayetler verilmektedir.) Dolayısıyla bu yeni muhitte Hz. Muhammed'in alacağı bir şey yoktur, onlarla ilgili düşünce sistemi daha önceden net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Ehli kitap, Kur’an'da, vahiyden yüz çevirmiş ve şeytanın yoluna uymuş kimseler olarak tarif edilir. Yahudiler, faiz, rüşvet ve yalanı mübah saydıkları için eleştirilir. Kur’an-ı Kerim'in böylesine şiddetle tenkit ettiği bir topluluğun ona model ve bilgi kaynağı olacağını düşünmek önyargı ifadesinden başka bir şey değildir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 289)

Medine civarındaki Yahudi ve Hristiyanlardan alındığı iddiası

Bir insan kendi menfaati için kitap yazarak Yahudileri ve Hristiyanları yanına çekmek istese, zaten her kilisede en az bir tane İsa putu olan Hristiyanlıktan eğer alıntı yapacaksa, Araplara sadece İsa putuna tapmayı tavsiye eder, geri kalan ahlak ve ibadetle alakalı emir ve yasaklarla da Hristiyanların çoğunu zaten yanına çekerdi. Veya yeryüzünün tek seçkin milleti olduklarına inanan Yahudileri yanına çekmek istese, zaten her birisi birer vahşi bedevi iken birer İslam mücahidine çevirdiği Arapların Yahudiler ile amca çocuğu olması üzerinden yola çıkar ve parayı Yahudilerden, mücadeleyi Araplardan alarak yoluna devam ederdi. Ama O (sav) hem teslisi ve hem de ırkçılığı reddetmiştir. Dolayısıyla bu iddia temelden geçersizdir!

Yahudiler

“Muhammed Kur’an ı, Tevrat’ı taklit ederek yazdırmıştır. O, Tevrat’ı kopya etmekten başka bir şey yapmamıştır, diyorlar.” (Maurice Bucaille, Kitab-ı Mukaddes Kur’an ve Bilim, s. 186–187) Eğer Hz. Peygamber Tevrat’ı aynen kopya ettiyse, Tevrat’ta bulunan bazı şeylerin Kur’an da da olması gerekmez mi idi? Mesela Tevrat’ta Hz. Nuh, Lut ve Davud gibi peygamberlerin haşa zina ettikleri yazılıdır. (Tevrat, Tekvin, 9/ 20–25; 19/ 39, 38; II, Samuel. II/ 4,5) Halbuki Kur’an kesinlikle böyle bir

şey yoktur ve olamaz da! Çünkü bu Yahudiler tarafından uydurulmuş bir iftiradan başka bir şey değildir. Tevrat, Hz. Musa'nın vefatından 10 asır kadar sonra derlenmiş ve birçok yerleri de zaten tahrif edilmişti. (Ahmet Hamdi Akseki, İslam, s. 114) 'İslam'ın Yahudilikten farkları şunlardır: Yahudilikte dini seçkinlere özeldir, ahirete iman önemsenmez, dini törenlerde şarap önemli yer tutar.' (Eski Yahudi Meryem Cemile, Garb Materyalizmi Karşısında İslam, s. 66-67) İslam'da bunlar yoktur. Ayrıca, "Hz. Muhammed Tevrat ve İncil'den alıntılar yaptı ise, birçok İslam âlimi neden 'İsrailiyat' diye bir bilim dalının ortaya çıkmasına neden olmuştur?" (Maşallah Turan, W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 19) İsrailiyat, İslam'da reddedilen Yahudi kaynaklı fikirlerdir. Bu konuda Tefsirde israiliyat adlı yazımıza bakılabilir.

Bizans'lı bir rahip olan Theophanes tarafından 810 yılında kaleme alınan 'Chronicle' adlı eserde de, Hz. Muhammed'i Yahudilerin eğittiği iddia edilir. (Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 57) Medine'de Kaynuka, Nadir, Kureyza Yahudileri vardı. Hayber ise Medine'ye 184 kilometre uzakta idi. Yahudiler, kendilerinin Allah'ın çocukları ve sevgilileri olduğunu ileri sürüyorlardı. (Maide, 18) Allah'ın taraf tuttuğu anlamına gelen bu anlayışın İslam'a kaynaklık etmesi mümkün müdür?! Zaten İslam'ın kapıları sadece Yahudilere değil, iman ve salih amelle liyakat kazanan 'herkese' açıktır. (Bakara, 62) Yine onlar Peygamberimize suikast düzenlemişler, peygamberimizi zor durumda bırakacak sorular sormaya çalışmışlardır. Her zaman İslam'a ve Müslümanlara mesafeli hatta düşmanca davranmışlardır. Yahudi âlimlerinin önderlerinden olan Abdullah bin Selam ise Müslüman olmuştu. Yahudi bu âlimin Müslüman olması bile tek başına Tevrat'ın Kur'an'ın kaynağı olmadığının göstergesi değil midir? Ayrıca, Tevrat'la ilgili tüm hususlar Mekke'de nazil olmuştu. Medine'de ise çok az Hristiyanlık dinine ait ayetler indirilmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 291-292)

"Alman oryantalist W. Caskel, İslam'ın başlangıç döneminde Hicaz Yahudilerinin Yahudiliklerini inkar etmektedir. Ona göre, Arabistan'a yerleşmiş bir Yahudi kavmi yoktur. Aynı şekilde Arap Yarımadası Arapları üzerinde bir Yahudi etkisi de söz konusu olamaz. Ayrıca H.A. Winkler de, Arap yarımadasındaki Yahudilerin kültürel ve toplumsal seviye bakımından Filistin'deki Yahudi topluluğundan daha düşük olduğunu belirtir. Bu görüşlere göre, Arap yarımadasındaki Yahudilerin ilim, marifet, hukuk, hikmet, kıssalarla dolu olan Kur'an-ı Kerim'e tesir edecek kadar dini ve medeni geniş bir kültüre sahip olmadıkları da ortaya çıkmaktadır." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 109)

Hristiyanlar

"Oryantalistler Hz. Muhammed'in hayatına bakarken, İslam dininin temel kaynağı olan Kur'an'ın yazarı olarak onu görürler ve dolayısı ile onunla ilgili şüphe uyandırmak için çalışırlar." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 25) Sonradan Müslüman olan Maurice Bucaille, 'Çağdaşlarımızın birçoğu, Hz. Muhammed'in önceki peygamberlerin kitaplarından faydalandığı iddiasını kesin bir gerçekmişçesine kabul ettirmek istiyor.' (Bucaille, la Bible, le Coran et la science, s. 6) tespiti ile oryantalizmin bakış açısını özetlemektedir. Medine'de Ebu Amir adında bir papaz vardı, Hz. Muhammed Medine'ye hicret edince şehri terk etmiş, Mekke'ye yerleşmiştir. müşrikleri de peygamberimiz aleyhine kışkırtılmış, Rum kralına kadar giderek yardım istemiş, Uhud Savaşı'na da katılmış ve daha sonra Şam'a sığınmış ve orada ölmüştür. Bu adamın veya fikirlerinin İslam'a kaynaklık etmesi mümkün müdür? Daha da ilginci, öz oğlunun Peygamberimize tabi olarak Müslüman olmasıdır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 294) Necran Hristiyanları, 60 kişilik heyetle Medine'ye gelmişler, peygamberimizle münakaşalar yapmışlar, mübahele/lanetleşme teklifini göze alamayıp geri adım atmışlar, Peygamberimize cizye

vermeyi kabul etmişlerdir. Heyet ülkesine döner dönmez başkanları ve papazları hemen geri dönüp Müslüman olmuşlardır. (İbni Sad, Tabakatül- Kübra, I/85; Hamidullah, Le Prophete de L'Islam, I/576) Hz. Peygamberin huzuruna gelip, onunla kıyasıya tartışan, ileri sürdükleri görüşleri inen Kur'an ayetleri ile çürütülen, peygamberin üstünlüğünü ve İslam'ın hâkimiyetini cizye vererek kabul eden ve daha sonra başkanları ve lider papazları Müslüman olan bir heyet ve temsilcileri hiçbir suretle Kur'an'ın bilgi kaynağı olabilir mi? Hz. İsa'yı Allah'ın oğlu kabul eden bir inanç, tevhid dini olan İslam'la uzlaşabilir mi? Kur'an meselelere öyle hassas bir terazi ile bakar ki, Hazreti İsa'nın mucizevi doğumunu inkar etmez ama tanrının oğlu olduğu iddiasını da asla kabul etmez! Hz. Muhammed Kur'an'ın yazarı olsaydı, Hz. İsa'nın tanrılığını inkar ederken mucizevi doğumunu da inkar edebilir, bu problemli gözüken durumdan rahatlıkla kurtulabilirdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 295-297) Fakat böyle yapmaması bir yana, Yahudiler tarafından Hazreti Meryem'e yöneltilen iftiraları da ayrıca reddetmiştir. (Nisa, 155-160) Peygamberimiz Kur'an'da eski peygamberlerin mucizelerinden de bahseder. Bu durum, müşrikler ve Yahudilerin de kendisinden mucize beklentilerine yol açmıştır. Fakat her seferinde Peygamber Efendimiz kendisinin sadece elçi olan bir insan olduğunu (Ankebut, 50; Rad, 7; İsra, 59) belirterek onlara cevap vermiştir. Halbuki önceki peygamberlerin mucizeleri inkar edebilirdi. Bu tutumu bile onun samimi ve haklılığını göstermez mi? Kur'an, Hz. İsa'nın çarmıha gerildiğini kabul etmez, günahların kefareti iddiasını reddeder. 'Asli günah' kavramının da hiçbir zaman İslam'da yeri yoktur! İncil'in iddiasına göre, İsa çarmıha gerilmiştir. Baş kahinlerde, 'başkalarını kurtardı, kendisini kurtaramıyor, tanrı onu istiyorsa şimdi kurtarsın, çünkü o ben Allah'ım oğluyum dedi.' şeklindeki açıklamalarına karşılık, eğer Hz. İsa insanlığın günahını affettirmek amacıyla haç üzerinde ölmek için gelmiş olsaydı, onların bu sözleri karşısında cevabının, 'Allah'ın kendisini kurtarmayacağı, aksi halde dünyaya gelmesinin bir anlamının olmayacağını' şeklinde olması gerekirdi. Halbuki (Hristiyanlara göre) İsa'nın cevabı: 'Eli eli, Lama Sabaktani?' Yani, 'Allah'ım Allah'ım, beni niçin bıraktın?' (Kitabı Mukaddes, Matta, bab, 27- 45, 46) şeklinde olmuştur. Ayrıca unutmayalım ki, İncillerin doğruluğunun derecesi Peygamberimizin hadislerinin seviyesine bile ulaşamaz. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 298-299) Bu konuya 'Hadis, Sünnet Müdafaası' adlı yazımızda da değindik!

Kitab-ı Mukaddes'ten alındığı iddiası

Kitab-ı Mukaddes, Eski Ahit (Tevrat) ve Yeni Ahit'i (İncil) kapsayan, Hristiyan inanışının temelini oluşturan ve Hristiyanlarca kutsal kabul edilen bir kitaptır. Tevrat'ın Tesniye bölümünde Hz. Musa'nın ölümünden bahsedilen yerler mevcuttur. Aynı zamanda O'nun zamanın da mevcut olmayan birçok adetlerden de bu kitapta bahsedilir. Bu da, onun daha sonra yazıldığını göstermektedir. (Annemarie Schimmel, Dinler tarihine giriş, s. 101-101) 1546'da toplanan 'Merano' Ruhani Meclisi, kutsal kitabın Allah'ın kelamı olduğunda şüphe edilmesini yasaklamıştır! Tevrat'ın asıl dili olan İbranice dilinde hiç bir nüshası da yoktur. Meşhur üç nüshası vardır. Bunlar da birbirleriyle çelişkili ve tutarsızdır. İlk nüshaları ortadan kaybolmuştur. Kur'an'a, aralarında birçok farklılıklar ve içerikleri çelişkiler dolu olan İncillerin kaynaklık teşkil etmesi mümkün değildir. Ayrıca, 'İncil, Tevrat'ın bazı hükümlerini kaldırmıştır.' diyen Hristiyanlar Kur'an için bunu neden kabul etmezler bu da ayrı bir tezattır! Yine, Kitabı Mukaddes Kur'an'ın kaynağı olsa idi, temel dini konularda birbirlerine muhalif görüşler ileri sürmemeleri gerekirdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 303-304) Lord John Davenport konuyu özetlemektedir: "Hristiyanların aralarında pek çok yanlış bilgiler, batıl inanışlar, hurafeler bulunmaktadır. Zerdüşt dininden daha saf, Musa'nın koyduğu kurallardan daha hürriyet sever olan Muhammed dini, 7. yüzyılda İncil'in temizliğini lekeleyen ve kirleten sırlar ve hurafelerden toplanmış inançlardan çok, akıl ile anlaşılabilir bir içeriğe sahiptir." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 55) Kur'an ve K. Mukaddes farklılıkları için 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir.

Kur’an ile kitabı Mukaddes arasındaki ilişki

Aslında Kur’an ile diğer ilahi kitaplar arasında özde tam bir paralellik vardır. Hz. Muhammed'e eski peygamberlerin yoluna tabi olması emretmiştir. (En’am, 90) Kur’an, ilahi kitapların bozulma veya çelişkilerden kurtarılması amacıyla gönderilmiştir. Bu konu 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımızda ele alınmıştır. Hazreti Musa dünyevi bir hâkimiyet, Hz. İsa ise daha çok ahlaki ilkeler ile ön plana çıkmıştır. Kur’an bu ikisini birleştirmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 304-306) Margoliouth, kutsal kitaplardaki çelişkileri kabul eder ve buna bir hipotez (Colouring by the Medium) ile cevap bulmaya çalışır: Hipotezinin özeti, vahiy gelen peygamberler kendi özel aklı ve üslubu ile vahiyleri belli bir şekle sokmuştur. Bu, şu demektir; Kitab-ı Mukaddes'te yanlış, çelişki vardır ama bu yanlışlıklar ilahi değil söz konusu aracılardan/peygamberlerden kaynaklanmaktadır! Peygamberlerinin fuhuş yaptığını kabul eden, putperestliği savunan bir kitaptaki bu çelişkileri bu şekilde savunmaktan başka çaresi kalmayan oryantalistlere Peygamberimizin ayetle verdiği cevabı tekrar hatırlatalım! 'Siz Allah'tan daha mı iyi biliyorsunuz?' (Bakara, 140)

Kur’an, Allah'ın ilahi kitabıdır. Tevrat ve İncil ise tahrife uğramıştır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 308) Bir kere Kur’an ile Kitabı Mukaddes arasında, kıssaları anlatma metodunda, üsluplarında açık bir şekilde farklılıklar görülmektedir. Kur’an ibret, öğüt, düşünme, peygamberliği tasdik ve peygamberi teselli amacıyla kıssalara yer verir, detaylar üzerinde ise durmaz. Halbuki, “Tevrat belli bir kavmin, İncil de bir ferdin tarihi ile ilgili birer tarih kitabı görünümündedir.” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 309) Kur’an'ın amacı tahrif edilen kitapları özüne döndürmek, karışık ve bozukluklardan kurtarmaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 311) Kitabı Mukaddes'te Allah'ın şanına ve tevhid inancına yakışmayan ifadeler bulunur: Pişman olması, uyuması, güreşte yenilmesi gibi. Tekvin, III/8-10: Allah -haşa- cennette gezerken, Adem ve Havva ağaçların arasına gizlenir. Adem'e, 'Sen neredesin?' diye seslenir: Saklananı göremeyen bir tanrı! Yakup güreşte tanrıyı yenince, tanrı gitmek istediğinde Yakup, 'beni mübarek kılmadıkça seni bırakmam.' (Tekvin, 32/25-31; 35/9-10) der: Aciz bir tanrı! Yahudiler Mısır'dan çıkacakları vakit Tanrı Hz Musa'ya, onların komşularından gümüş ve altın süs eşyaları ile elbise istemelerini emretmiş, bu emir üzerine Yahudiler bunları isteyip almışlar ve böylece Mısırları soymuşlardır! (Huruç, XI/2; XII/35, 36) Haşa, hırsızların başı bir tanrı! Tevrat'taki Tanrı, 'babaların günahını oğullarında, üçüncü ve dördüncü nesle kadar arayacaktır.': Kindar bir tanrı! (Huruç, 20/5) Kitabı Mukaddes'te bazı peygamberler sarhoş veya zina eden olarak da tasvir edilir. Bir peygamberin de ordu komutanı olan Uryan'ın karısını beğenip, sarhoş edip onunla yattığı iddia edilir. (Tekvin, 19/33) Devamı için 'Hristiyanlık, Papa ve İncil’ adlı yazımıza bakılabilir. İslam’a göre tüm peygamberler bu gibi iftiralardan münezzehtirler. Kur’an, onları en güzel özelliklerle tanıtır ve sâlih, ahlaklı, örnek şahsiyetler olarak bizlere takdim eder. Dolayısıyla oryantalistlere şöyle seslenmek gerekir herhalde: 'Tevrat, İncil ile Kur’an tabii ki farklı olacak!’ (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 316) Yahudiler haddi, ahlak sınırlarını aşmışlar; Hristiyanlar ise ruhbanlığı icat etmişlerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 322)

Cahil bir toplumdan bir insanın çıkıp, Yahudilerin, Hristiyanların ve Mecusilerin ağızlarından işitip ezberlediği şeylerle peygamberlik davasına başladığına ve bunları biraz değiştirerek yine onlara satmaya kalkıştığına inanmak aklın kabul edeceği bir şey değildir! Tam tersini Evangelist Hristiyanlar denemiş, 1999 yılında Kur’an ve K. Mukaddes karışımı ‘Gerçek Furkan’ adlı bir kitap uydurmuşlar ama tüm çabalarına rağmen bu çalışma birkaç senede akamete uğramıştır. “Bazı ayetlerin, kitabı Mukaddes ile uygunluk arz edip etmemesi, İslam dini aleyhine bir delil teşkil etmez! Eğer uygun iseler, Kur’an'ın önceki İlahi kitapları tasdik ettiğini gösterir, değil ise, Kitab-ı Mukaddes'in tahrif edilmesinden ileri gelmektedir.” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 322)

İç kaynaklar. (Hz. Muhammed'in şahsi ile ilgili kaynaklar)

Oryantalistlere göre Kur'an, Hazreti Muhammed'in sözüdür. Aralarındaki ihtilaf sadece, Kur'an'ı ortaya koyarken Efendimizin 'hangi kaynaklardan yararlandığı' konusundadır! Bu iddia, dolayısıyla Hz. Muhammed'in kişisel veya toplumsal bir takım hedefleri amaçladığı ithamına dayanmaktadır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 323)

Şahsi emellerini gerçekleştirmek için sözlerini ilahi bir kaynağa dayandırdığı iddiası

Peygamberimiz kendi payına düşen savaş ganimetlerin beşte birini gazilere, gelen devlet elçilerine, kölelere, hacılara, fakirlere harcamış (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 325) yani bu beşte bir yine halka iade etmiştir. (Nesai, Fey, 6; İbni Hişam II/492) Bu konu için, 'Peygamberimiz payına düşen ganimeti ne yapardı?' sorusuna verilen cevaba da bakılabilir. Peygamberimiz dünya hayatını önem vermezdi, gelir ve giderlerini harcadığı yerler ise zaten bellidir! Damadı Hz. Ali bir Yahudi'nin yanında sucu olarak çalışmış, kızı Fatıma hizmetçi istediğinde eli boş dönmüştür. (Buhari, Nefakat, 7) Ölüm döşeğinde iken Hz. Aişe'nin yanında muhafaza edilen 8-9 altın, Hz. Ali vasıtasıyla fakirlere dağıtılmıştır. (Ahmed, Müsned, VI/104) Dünya malı asla onun düşüncesinde yer almamıştır. Detay için, 'Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir' ve 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Liderlik tutkusunun vahiy uydurmaya sevk ettiği iddiası

Birçok oryantalist gibi Caetani de, "Muhammed, kendi düşüncelerini vahiy adı altında ortaya koydu." (Leone Caetani, İslam Tarihi, I/368-369) iddiasında bulunur. Ama bunun tam aksine, "Hz. Muhammed 'Ben Lider olacağım' demedi. 'Seni lider yapalım' teklifi müşriklerden geldi ama o bunu reddetti. Hz. Peygamber salt lider gibi davransaydı, 10 yıl kendisine zulmeden, şehrinden ayrılmasına sebep olan, hicret ettiğinde de kendisini rahat bırakmayan Mekkeli müşriklerden intikam alırdı." (Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 108, 109)

Ayrıca bu yeni bir iddia değildir. Firavun da Hazreti Musa'ya benzer ithamlarda bulunmuştur: "Yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz, sizin üzerinize üstünlük kurmak istiyor bu adam." (Yunus, 78; Mü'minun, 24) "Hiç kimse İsrail soyunu birleştiren Hz. Musa'yı hırs ile suçlamayı düşünmemiştir. Arabistan'da da durum böyle idi. Birbirleri ile savaşan kabileler vardı. Bunları birleştirmek, bir topluluk haline getirmek gibi bir teşebbüs hırs ile açıklanmaktan uzaktır. (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 90) "Allah'ın hangi kulu insanları, toplumu, milleti doğru yola çağırmaya gayret etmişse ona derhal 'iktidar hırsıyla gözü dönmüştür' damgası vurulmuştur." (A. Hatip, İddialara cevap, s 327) Peygamberimiz Hendek Savaşı'nda hendek kazmaya bil-fiil iştirak etmiştir. Çetin, zor, uzun Tebük seferinde ordusunun başında önde yürümüştür. Sultanlar gibi kendisine yol açılmasını sevmez (Şevkani, N. Evtar, V/48) ve yabancı milletlerin liderlerini aşırı derecede övdükleri gibi kendisinin yüceltilmesini istemezdi. Hatta buna özellikle karşı çıkardı. (Ebu Davud, edeb, 152) Sahabilerin arkasında namaz bile kıldığı olmuş, bir burukluk hissetmemişti. (İ. Hişam, Sire, II/653) Bir kerecik olsun bir hizmetçisine kötü davranmamıştır. (Ebu Davud, Edeb, 4) Bedevi bir Arap bir keresinde gömleğinden çekerek mübarek vücudunu incitmiş ve iki deve yükü kadar mal istemiştir. Bu kabalık karşısında bile onu cezalandırmamış ve bedevinin istediğini vermiştir. (Ahmed, Müsned, III/210) Hz. İsa'yı yüceltmeleri gibi kendisini yüceltmemelerini sahabeden istemiş, kendisinin sadece Allah'ın kulu ve elçisi olduğunu belirtmiştir. (Kastalani, el-Mevahibul Ledünniyye, s. 189) Carlyle, 'gelecek hırsı mı? Bütün dünyanın taçları bu insan için ne fark eder? O'nun işitmek istediği şey yeryüzünde değil, yukarıdaki göklerin sesidir. Bütün dünya taçları, saltanatları, şanları, şerefleri kısa bir zaman sonra ne olacaktır? Hiç!' (Carlyle, s. 23) demektedir. Dostları kadar düşmanları da Peygamber

Efendimizin, doğruluğuna şahitlik etmektedirler. Ebu Süfyan, Herakliyus'un, 'O yalan söylemiş midir?' sorularına 'Hayır!' cevabını vermek zorunda kalmıştır. (Buhari, Bed'ül vahiy, 6; Müslim, Cihat, 74)

Kahin olduğu iddiası

Rodinson, 'Mahomet' adlı eserinde, 'Bir Kahin değildir Muhammed' (Rodinson, s. 82) ifadesini kullanır! Kahin, 'gaipten haber getiren falcı' demektir. Kahinler puthanelerde otururlardı. Her birisinin kendisini özel bir putu vardı ve ona hizmet ederdi. Kehanet ücreti olarak da büyük paralar alırlardı. Müslüman olduktan sonra birçoğu yaptıkları hileleri bizzat kendileri itiraf etmişlerdir. Müddessir, 'bürünüp sarınan', Müzzemmil 'örtünüp bürünen' anlamlarına gelir. Tor Andrae bunlardan hareketle, 'Pek çok kahin, ilham almak istediklerinde, başlarını örterlerdi, Muhammed'de aynı şeyi yapmıştır' der. (Tor, Mahonet, s. 28) Halbuki hiçbir kaynakta Hz. Peygamberin vahiy geldiğinde özel bir kıyafete büründüğüne dair bir bilgi yoktur! 'Peygamberin bir örtüye sarılması, bir vahiy almak için değil, vahiy esnasında duyduğu heybet, manevi ağırlıktan 'sonra' böyle bir şeye sarılma ihtiyacı duymasından dolayıdır. Yani bu vahiy almadan önce olan bir şey değildir, sonrasında üstünün örtülmesini istemesi şeklinde gerçekleşmiştir. Yani örtünme sebep değil sonuçtur.' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 332) Müşriklerin önderlerinden Velid bin Muğire bile, 'Hayır, vallahi o kahin değildir. Biz kahinleri görmüşüzdür.' demiştir. (İbni Hişam, I/270) "Yusuf Ziya Yörükan, vahyin gelişini Dr. Dozy'nin isteri, Sprenger'in tasavvuf, L. Caetani'nin kahinlerde olduğu gibi cin ve şeytan işi olduğu iddialarına cevap verir: "Kitab-ı Mukaddes'te, 'Rab, Musa'ya dedi ki: O'na rabbin meleği çalı içinde ateş aleviyle göründü.' (Huruc, bab, 3) İncil'de birçok yerde İsa'nın cinlerle görüşmüştür!" İlk zamanlarda cinlenme iddiasını Mekkeli müşriklerde dillendirmiş ama sonra hepsi bu iddialarının yanlış olduğunu görüp bütün kalpleri ile İslam'ı kabul etmiş ve Hz. Muhammed'i takip etmişlerdir." (A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 55) Bir insan, çok ileri emellerinin kalmadığı 40 yaşından sonra bütün kabilesini, akrabalarını hatta bütün dünyayı karşısına alıp da sonu görünmeyen bir maceraya atılmaz. Hz. Peygamberin hedefleri Allah'ın emir ve iradesine dayandığı için oryantalistler gibi aciz insanlara bu cüretkarane, atakça görünebilir. Fakat davasında güç ve kuvvetini, kainatın yaratıcısından alan Hazreti Muhammed'e, 'Güneşi sağ elime, ayıda sol elime verseniz, davamdan yine de vazgeçmem.' sözünü (Sîretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas, Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Sîretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail'u'n-Nübüvve-şamile, II/63; Taberi, II/218-220) söylettiren imanın oryantalistler tarafından idrak edilip, takdir edilmesi elbette beklenemez. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 335)

Şair olduğu iddiası

Mekke'li müşriklerin ileri sürdüğü iddiaların tamamı çağımız oryantalistleri tarafından da aynen tekrar edilmiştir. Değişen tek şey ise gerekçelerdir! "Onlardan evvelkiler de tıpkı onların dediklerini demişlerdi. Kalpleri nasıl da birbirine benziyor." (Bakara, 118) Hz. Ömer anlatıyor: Müslüman olmadan önce Resulullah ile tartışma için bir gün evden çıktım. Hakka suresini okumaya başladı, içimden 'bu bir şairdir' diye düşündüm. Rasulüllah hemen, 'muhakkak o Kur'an Allah'ın indirdiği bir sözdür. O bir şair sözü değildir.' (Hakka, 40-41) ayetini okudu. O zaman ben, 'bu bir kahindir' diye düşündüm ki, Resulullah, 'O bir kahin sözü de değildir, âlemlerin rabbinden indirilmedir.' (Hakka, 42-43) ayetini okudu. İşte o gün kalbim İslam'a karşı iyice yumuşamıştı. (İbni Kesir, tefsir, ilgili ayetler) Şairler çoğu zaman hayal âleminde dolaşırlar ve duygusal davranırlar. Arap şairler genellikle, aşk, seks, içki, savaş, ırkçılık gibi konuları işlerlerdi. Ayrıca aşırı sözler, yalanlar, iftiralar, alay, övünme gibi şeylere çok meraklıydılar. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 339) "Biz ona şiir öğretmedik. Bu onun için gerekmez de." (Yasin, 69) Zaten Kur'an'daki ilahi özellik Müslümanların yanında oryantalistlerin de (D. Masson. Le Coran, , s. IX; Schuon, mı Anlamak, s. 56) dikkatinden kaçmamıştır.

Hz. Muhammed'in farkında olmaksızın kendi kendisini aldattığı ve gördüklerinin hayal olduğu iddiası

Kur'an O'nun bir takım ruhi tezahürlerinin eseri olamaz mı? O bir mecnun olabilir mi? Vahiy meleği halüsinasyon olabilir mi? Sözleri bilinçaltına itilmiş bir takım arzuların dışa yansıması olabilir mi? Aslında bu ithamlar da yeni değildir. Müşrikler de Peygamberimize mecnun demişlerdir! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 341) Goldziher, ilahi vahyi inkar eder, Hz. Muhammed'in anlattıklarının, "Yahudi veya Hristiyan bilgilerinin karışımıdır, bunlar onun ruhumun derinliklerini inmiş ve kalbinin kendisine mal ettiği bir inanç halini almıştır. Sonuçta vahye bir vasıta olduğuna samimi olarak inanır hale gelmiştir." demektedir. (Golziher, Le Dogme et la Loi de L'Islam, s. 3) Eğer Hz. Muhammed Kur'an'ın kaynağı olsa idi bunu iftiharla kendisine nispet eder, kendisine kutsiyet isnat ederdi. Buna hiçbir engel de yoktu. Halbuki O, Muhammed'ül-Emin idi; Hılfu'l-Fudul'a üye idi. Kâbe hakemliği olayında Hacerü'l-Esved taşını yerine koyan idi. Doğruluğu, güvenilirliği ile çevresinde isim yapmış ve akıl ve hikmeti olan bir zat olarak tanınmıştı. Bunları oryantalist Grimme bile kabul etmektedir. (H. Grimme, Mohammed, I/9) O'nun son derece akıllı ve hikmete uygun görüşleri vardı. Utbe tarafından kendisine sunulan, mal ve hükümdarlık önerisini de, Fussilet suresinin baş tarafını okuyarak reddeden o değil miydi? Böyle bir zat Mecnun olabilir mi? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 348) Müşrikler O'nun bu yeni hal ve tutumuna bir türlü bir anlam veremiyorlardı. Bunun içinde çelişkilere düşerek, aynı anda birbirine zıt ithamlarda bulunuyorlardı. Bu da onların iddialarında samimi olmadıklarının delili idi ki delilik isnadı, Hz. Nuh'a da, Musa'ya da yönetilmişti. (Mü'minun, 25; Şuara, 27)

Ruh hastası olduğu iddiası

Bu iddiaya göre Muhammed arzularına yenilmemiş fakat insanların bozukluğunu düzeltmek için peygamber olduğunu iddia etmiştir. Goldziher, Dermenghem de aynı iddiayı tekrarlar. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 18) Hiçbir kaynak Hz. Muhammed'in ruh ve akıl sağlığı yönünden bir sorunla karşılaştığını bize aktarmamıştır. Yoksa birçok problemi çözen, sorunları halleden, günümüzde hâlâ etkileyiciliğini sürdüren Kur'an'ın, böyle iddia edildiği gibi bir kaynaktan çıkmasına imkan yoktur. Unutmamalıdır ki, psikolojik rahatsızlık ile liderlik bir arada bulunmaz. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 20) "Delilik, cinlenme ne zamandır hikmetin kaynağı, bozukluk ne zamandır iyiliğin anası olmuştur?" (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fil Kur'an, s. 216) Putlara tapma köleliğinden kurtulamamış Hristiyanlık borazanları, kendileri gibi puta tapan bir topluluk aramakta, bulamayınca da kural tanımadan Kur'an'a saldırmaktadırlar. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 32)

Oryantalistler, vahyin inişi esnasında hazreti peygamberde görülen bir takım tezahürlere bakarak, onu sara veya benzeri sinirsel hastalıklara maruz bulunduğunu ileri sürmüşlerdir. Hz. Muhammed'e gelen vahiy şekilleri çok değişiktir: Sadık rüyalar, kalbine ilham olması, Cebrail'in genç bir insan suretinde gelmesi, çıngırak sesi şeklinde, Cebrail'in gerçek şekli ile görülmesi, doğrudan ama arada bir perde/engel olmak şartıyla Allah ile konuşması şeklinde. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 3414) Çok soğuk günlerde bile ter taneleri mübarek alnında inci taneleri gibi parlardı. (Buhari, Betül Vahy, 2; Tirmizi, menakıb, 7) Zeyd bin Sabit'in dizi Hz. Peygamberin dizinin altında bulunuyordu. Zeyd, vahiy gelince peygamberimizin dizinin ağırlığını öyle şiddetli hissetti ki, neredeyse dizileri kırılacak gibi olmuştu. "Vallahi yanımdaki Rasulullah olmasaydı, acıdan çığlıkla haykırır, bacağımı çekerdim." diye olayı aktarmıştı. (Ebu Davud, Cihad, 20; Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, V/190,191; Buhari, Salat, 12; Tirmizi, tefsir, 4,19) Rivayetlerden anlaşıldığına göre vahiy ağır bir iştir. Normal bir insan, insanüstü bir mesaj almaktadır! Bu konulardaki rivayetlerin asılsız olması, ihtimalden çok çok uzaktır. Bu rivayetlerin Hz Peygamberi övücü veya yüceltici bir tarafı

bulunmadığı gibi, bu kadar çok rivayetin asılsız olduğunu kabul etmek de zordur. Eğer raviler, oryantalistlerin iddia ettikleri gibi peygamberimiz için bir övgü düşünseydiler, meleklerin semavi güzellikleri ile peygamberimize indiğini, nefes alıp verir gibi kolaylık da vahiy aldığını ve vahiy sırasında yüzünün parlak bir nurla parladığı gibi iddialarda bulunurlardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 345) Paris Üniversitesinden A. Baire de Boismont, 'Des Hallucinations' adıyla yazdığı eserin 551. sayfasında şunları aktarmaktadır: "Tıp Fakültesi öğretim üyelerinden Dr. Rensulen, Muhammed hakkında şu tespiti yapar: "Kendi şahsi çıkarını terk ile tercih edip o kadar fedakârlıklarıyla bütün bir kavmin din konularında ve ahlakında bu kadar hayret verici bir inkılap meydana getirmiş olan zat, asla mecnun değildir. Bu fikirleri ve putperestliği devirip yerine biricik ve ruhani bir Allah dinini ikame eden bu zat mecnun değildir."

Sara hastası olduğu iddiası

"Beşerin/insanın beşer sıfatları altında Allah'u Teâlâ'nın hitabına muhatap olması güçtür. Yine bu sıfatlarla meleklerle karşılaşmak da kolay bir şey değildir. Böyle bir irtibat ancak beşeriyetten sıyrılıp, melekut âlemine girmekle mümkün olabilir. İşte Hz. Peygamber'in bu beşeri sıfatlardan sıyrılıp, vahiy alır duruma gelmesi, onda bazı hallerin meydana gelmesine sebep olmuştur. Allah'ın sözünü dinlemek kendisine bir nevi heyecan ve korku verdiğinden Hz. Peygamber'in vahiy esnasında vücudu titrer, yüzünün rengi değişirdi. Vahiy esnasında en soğuk günlerde bile alnı terler, nefes alırken horultuya benzer bir ses çıkarırdı. Peygamberimizin yanında bulunanlar bile vahyin etkisi altında kalırlardı. Bu konuda şu haberler nakledilmektedir: Hz. Aişe (r.a), "Rasulullah'ı soğuğu pek şiddetli bir günde kendisine vahiy nazil olurken gördüm. İşte öyle soğuk bir günde bile, kendisinden o hal geçtiği vakitte şakaklarından şıpır şıpır ter akardı" (Buhari, Bedü'l-Vahy, 1) Hz. Peygamber (sav)'de meydana gelen bu tür değişik halleri gören Kureyşliler, bazen O'na kahin (Hâkka, 41-43) bazen sihirbaz, bazen de şair ve mecnun (Saffat, 36) demişlerdi. O'nda görülen bu halleri birçok Avrupalı müsteşrik sara illeti zannetmişlerdi. Bütün bu iddialar, olayın manevi cephesini anlayamamalarından ileri gelmektedir. Bu iddianın geçersizliği aslında gayet net bir şekilde açıktır. Saralı, nöbetten sonra bütün uzuvlarında şiddetli bir ağrı ve bitkinlik hisseder. Durumundan dolayı üzülür. Peygamberimize vahiy esnasında arız olan hal saradan dolayı olsaydı buna üzülür, geçmesi halinde ise sevinirdi. Fakat durum bunun aksidir. Nitekim vahyin kesildiği fetret döneminde, şevkle vahiy meleğini aramıştır. Ayrıca vahiy, her zaman kendinden geçme, hırıltı gibi değişiklikleri ortaya çıkarmıyordu. Bazen melek, insan suretinde geliyordu. Rasulullah onun Cibril olduğunu bildiği halde normal hali devam ediyordu. Yine tıbben sabittir ki, saralı, nöbet sırasında idrak ve düşünme kabiliyetini tamamen kaybeder, etrafında olup bitenin farkına varmaz, kendisine ne olduğunu bilmez, şuuru durur. Halbuki Hz. Peygamber (sav) vahyinden sonra insanlara hukukun, ahlakın, ibadetin, edebi ifadenin, öğütlerin en mükemmellerini ihtiva eden Kur'an ayetlerini tebliğ ediyordu. Bir benzerini getirmekten bütün insanları aciz bırakan bir kelam, hiç saralının eseri olabilir mi? Üstelik bu dünyadan yüz binlerce saralı insan gelip geçmiştir. Fakat bunlar içinde böylesine bir din getiren, makul esaslar ve sözler söyleyen, bir muvazene örneği olan şahsiyete rastlanmamıştır." (Mehmet Soysaldı, İlkadım Dergisi, Aralık 2005, sayı: 209, s. 38) "Oysa mantık açısından değerlendirdiğimizde; bazen Hz. Peygamber'in verdiği hükümler Yüce Allah tarafından onaylanmayarak değişikliğe maruz kalmıştır. Nitekim Bedir'de Resulullah esirlerin fidye karşılığı serbest bırakılması taraftarıydı, ancak "Eğer Allah'ın daha önce verilmiş bir hükmü olmasaydı, aldığınız şey (fidye) den dolayı size büyük bir azap dokunurdu" (Enfal, 68) ayeti nazil olmuş ve bu hükmün doğru olmadığı beyan edilmiştir. Kur'an-ı Kerim'in değişik ayetlerinde de Resulullah'ı uyaran bölümler bulunmaktadır. (Örneğin: Tevbe, 9/4, 113; Tahrim, 66/1; Abese, 80/1. Bu konuda 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazımızı da tavsiye ederiz.) Eğer gerçekten oryantalistlerin iddia ettikleri gibi Kur'an'ın yazarı Hz. Muhammed (sav) olsaydı, söz konusu ayetleri Kur'an'a almayabilirdi." (Alper Ahmedov, Yüksek lisans tezi, Osmanlı sonrası Bulgaristan'da Kur'an çalışmaları, s. 121)

"Bizanslı Rahip Theophanes Confessor'dan, Spenger, Muir, Weil, Jeffery, Germanıviç'e dek hepsi Hz. Muhammed, "Saralı, psikopat, epilepsi" derken, Kur'an'ı farklı yönlerden eleştirse de M. Rodinson bu konuda bu tür ithamları eleştirir ve: "Bilim ilerledi ve bu ilerleyiş, Peygamberin sahtekâr olduğunu ileri süren bu tür güdük açıklamaların hakkından geldi." (Rodinson, Hz. Muhammed, s. 87; Ayrıca, R. Arnaldez, Peygamberin tasviri, s.76-78) der. J. von Hammer de, "İğrenç sara nöbeti masallarını" eleştirmiştir. (Hammer, Der Islam, s. 1-90) Meşhur Fransız filozofu Barthelemy Saint-Hilaire, bu iddiaları 'kabul edilemez' bulup eserinde bu ithamları reddeder. (Das Leben unddielehr des Mahommad, I/267) Bartold, Avrupalı oryantalistler arasında o zamana kadar yaygın olan "sara hastası" iddialarının doğru olmadığını, çünkü öyle hastaların hallerinin onda görülmediğini ve öğretilerinin sağlıklı olduğunu söyler. (Vasilij Viladimiroviç Bartold, İslam, s. 17) Lord John Davenport, "Sara nöbetine uğradığına dair tekrarlanan söylentiler, Yunanlıların bir uydurmasıdır." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 12; Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 223, 242) ve "Muhammed'in sara nöbetlerine tutulduğuna dair olan söylentiler, Yahudilerin alçakça uydurmalarıdır." (Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 48, 73) derken, M. G. Watt "Epilepsi iddiası sağduyudan yoksundur, sadece cehalet ve ön yargıya dayalıdır. (Watt, Muhammed Mekke'de, s, 95; Mahommed et le Coran, III/99) demekte, İslam düşmanı Leone Caetani bile, "Muhammed'in saralı olmadığı sabittir. (Caetani, İslam tarihi, s. 255) itirafında bulunmaktadır. Emily Dermenghem, "Babinski, bu iddianın yanlış olduğunu ortaya koymuştur." (Dermenghem, Hz. Muhammed ve Risaleti, s.16) derken, kendi de bu iddia için, "saralı halini iddia etmek gülünçtür." (Dermenghem, Hz. Muhammed ve Risaleti, s. 291) değerlendirmesini yapmaktadır. Alfrede Guillaume bu iddiayı şiddetle reddeder! Bunu yaparken, Hz. Peygamberin sahip olduğu üstün akıl, akli ve ruhi dengelilik, siyasi ufuk genişliği ve davasındaki kararlılığı temeline dayanır. Dini tecrübenin psikolojik tezahürleri üzerinde yapılan araştırmaların bu ithamı kesinlikle çürüttüğünü söyler. (Guillaume, Islam, s. 25) R. V. C. Bodley bu konuda, "Kur'an'ın her kelimesi, vahiyler nazil olduktan sonra tamamıyla berrak bir zihin ve düşünce ile dikte ettirilmiş, yazılmıştır. Bir saralının sara nöbetinden zihni açık ve berrak düşüncelerle dolu olarak katiyen çıkmadığını her tıp mensubu teyit edecektir. Sara bugüne kadar hiç kimseyi bir peygamber veya bir kanun koyucu yapmadığı gibi, kimseyi de iktidara yükseltip mevki sahibi yapmamıştır. Bilhassa o zamanlarda böyle bir hal, ona sahip olanı, yarı çılgın veya düpedüz çılgın olarak gösterirdi. Eğer hakikat, aklı başında ve salim düşünce sahibi bir tek insan varsa, o da Hz. Muhammed idi." (Bodley, the Messenger, The Life of muhammed, s. 64) derken, Margoliouth epilepsi iddiasını yalanlamakta (D. S. Margoliouth, Muhammead, s. 46) ve Hirschfeld, "İslamiyet'i Muhammed'in yaşadığı iddia edilen histeri, halüsinasyon gibi şeylere bağlamak mümkün değildir." demektedir. (The Composition and Exegesis of the Qoran, s. 20) Yani "Birçok oryantalist de bu görüşü reddetmektedir. Başpiskopos Tor Andrae, ünlü tarihçi Caesar Farah, Marksist oryantalist Maxime Rodinson, Hristiyan İslam tarihçisi Montogomery Watt gibi." (Watt, Muhammad: Prophet and Statesman, Oxford University Press. s. 19) "Saralı bir hasta ağrı ve bitkinlikler nedeniyle üzüntü nöbetleri geçirir, sara nöbeti sırasında saçmalar, hiçbir sara hastası bir din ve Kur'an gibi bir eser ortaya çıkaramamıştır." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 149) Orhan Hançerlioğlu'nun, 'Ruhbilim sözlüğü'nde "Sara, yere düşme, çırpınma ve ağız köpürmesi ile beliren bir sinir hastalığıdır. Zihinde bir zedelenme ya da ur sonucudur. Büyük nöbet bir buçuk dakika kadar süren kasılma ile olur, sonra hasta yere düşer, bilincini yitirir, vücudundaki tüm kaslar kasılır, yüzü morarır, dilini ısırır, kol ve bacaklar ritmik bir biçimde kasılıp gevşemesi bunu izler. İdrarını kaçırır. Saralı kişilik, çekingen, ürkek ve insanlardan kaçan bir ruh yapısına sahiptir." (Hançerlioğlu, s. 323) şeklinde sara hastalığını tarif edilir. "Hz. Muhammed de düşme, çırpınma, ağız köpürmesi görülmemiştir. Tarih, soyundan saralı birini de kaydetmemiştir. Dilini ısırması, kol bacaklarında kasılmalar/gevşemeler, çığlık atmak, yere düşmek ve benzeri hiçbir sara hastalığı özelliği onda görülmemiştir. İnsanlar tarafından sevilmemek, ürkeklik, çekingenlik gibi bir özellik de asla onun için ileri sürülemez. Sarsılmaz bir azim ve kararlılık onda vardı. Engin bir cesarete sahipti. Ticaret yapmış, aile kurmuş, devlet yönetmiş, kumandanlık, imamlık yapmıştır. Tüm bu kimlikleri ile hep hayatın içinde bulunmuş,

hep önder ve rehber olmuştur. Vahiy hali geçer geçmez, vahyin inişine sebep olan problemlere cevap verir, Arap edebiyatının görebildiği en üstün bir edebi ifade ile vahyi halka duyururdu. Eğer vahyin tezahürleri, sara hastalığının göstergelerinden olsaydı bizzat sahabelerin tepkisi hemen kendisine koşmak, onu kurtarmak şeklinde olacaktı. Fakat hiçbir zaman bu böyle olmamıştır. Eğer böyle bir hastalığı bulunsaydı, ayakta iken, bir değneğe dayanırken, otururken veya bir hayvan üzerinde iken ansızın gelen vahiy onu yere düşürüldü ama asla böyle bir şey de olmamıştır. Sara hastası olsaydı, Hira mağarasında tek başına nasıl gecelerce kalabiliyordu? Öyle ya orası taş ve kayalıktı. Tarih onu, peygamberlikten önce de anormal yaşayış, garip davranışlar gösteren biri olarak kaydetmemektedir. Mekkeli müşrikler de kendisini sara hastası olmakla itham etmemişlerdir. Bunu ancak, onu hiç görmeyen, yüzlerce yıl sonra Bizans Hristiyanları fark edebilmiştir! Sözlerinden ilim, şefkat, muhabbet akan, en mükemmel bir insanlık örneği olan Hz. Muhammed'i bir saralı karakter olarak ileri sürmek bir hezeyandır! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 349-351)

"Bir akıl hastasının ifadesi olarak bunları söylemek mantıklı bir açıklama değildir. Şizofreni hastaları sosyal ilişkilerinde zayıftır, halbuki 'Hazreti Muhammed her alanda sıfır noktasından başlamış olmasına rağmen' daha yaşarken büyük bir başarıya imza atmıştır. Şizofrenlerin en yakınlarından başlayarak çevresindekilerin büyük bir kısmı, akli rahatsızlıkları fark ederler. Şizofrenlerin hijyen kurallarını da gözetmediği bilinmektedir. Epilepsi hastalarında hafıza sorunu gözükür, konuşma ve kelime bulma konusunda da sorunlar yaşarlar." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 184, 185, 187) "Zihinsel bozukluklar yaşayan bir insanın sara nöbeti geçirirken gayri-ihtiyari sarf ettiği sözlerden anlamlı, hikmetli, 1400 küsur yıl boyunca milyarlarca insanı etrafında toplayan bir kitap olan Kur'an'ın oluşturduğunu iddia etmek elbette aklın sınırlarını ciddi anlamda zorlamanın ve gülünç bir duruma düşmenin ötesinde bir önem taşımayacağı açıktır. Nasıl oluyor da saralı bir hasta, çok kısa bir zamanda tüm Arabistan'ı hükümranlığı altına alıp yönetebilmiştir?" (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 115)

Histeri ve Nevrasteniye yakalandığı iddiası

Dozy sara hastalığı iddiasını reddeder ama Hz. Muhammed'in hastalığının, histeri krizi olduğunu ileri sürer. (Kelami Münakaşalara Giriş II, Arif Yıldırım, s. 14) Ferid Kam da, 'Hz. Musa'da Tur dağında baygınlık geçirmişti, o da mı saralıydı?' diye haklı olarak sorar. (F. Kam, Dini, Felsefi Sohbetler, s.55) Aslında ortada bir hastalık vardır ama bu Hz. Muhammed'de değil oryantalistlerde bulunmaktadır ve bu hastalığın adı da İslam düşmanlığıdır! N. Smart konuya objektif yaklaşır ve bu ithamların 'duygusallıktan kaynaklandığını' ileri sürer. (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı dinler tarihinde İslam, s.221) Maxime Rodinson ise Hz. Muhammed'in saralı olduğu iddiasını tamamen reddeder. (R. Arnaldez, Peygamberin tasviri, s.76-78)

Rudi Pret'in, "Kaleme aldığı siyer kitabı birçok açıdan hayal kırıklığına uğratıcıdır. Eserinde ilmi inceleme şartları gözetlenmemiştir" (Paret, Dirasetu'l-İslamiyye ve'l-Arabiyye fil-camiatul-Almaniyye, s. 22) dediği Sprenger ise 'Muhammed histerik bir adamdı' demektedir. Bu konuda Nevrasteni ve histerinin ne olduğunu Ruhbilim sözlüğünden öğrenelim: "Nevrasteni, bedensel ve ruhsal güçsüzlük hastalığıdır. Unutkanlıkla başlar, baş ağrısı gözükür, sıkıntı, keyifsizlik, durgunluk ve hastalık hastalığı eğilimleri belirtilerindendir." (Hançerlioğlu, s. 258) Histeri ise, "histeri nöbetleri ile kendini gösterir, hasta birden bire çığlık atarak veya ağlayarak kendini yerlere atar. Bedende çırpınmalar baş gösterir. Hasta, nöbetten ağlama veya gülme kriziyle açılır. Kıpırdadıkça bağırır, bulantı ve kusmalar gözükür. Hasta birçok korku hisseder, görme bozukluğu yaşar. Histerikler gösterişçi ve yalana eğilimlidirler." (Hançerlioğlu, s. 260) Histeri şiddetliyse genellikle delilik ile sonuçlanır. Bazen histeri ve sara birlikte olabilir. (New Medical Dictionary, Hysteria) "Bu belirtilerin hiçbirinin Hz. Muhammed'in hayatı ile uzaktan yakından alakası yoktur. O, son derece dengeli bir hayat yaşamıştır. Hayatı boyunca sağlığı tam olarak yerindedir, karşılaştığı

türlü türlü sıkıntılara rağmen herhangi bir hastalık çektiğini de göremiyoruz. Hafızası da dillere destan idi, görme bozukluğundan da şikayeti yoktu. Onun hayatında tek bir fobi, korku gösterilemez! Sürekli olarak kendisine musallat olan ve hayatını normal düzeni içerisinde yaşamasına ve diğer insanlarla sağlıklı ilişkiler kurmasına engel olan tek bir fikir gösterilemez. Bu sinirsel hastalıklara maruz kalsaydı, doğal tepkisi bir çare aramak şeklinde olurdu. Yirmi üç senede, Resulullah sayısız eziyetlere, komplolara ve değişik inanç sahiplerinin savaş ve mücadelelerine hedef olmuştur: Hahamlar, papazlar, keşişler, komutanlar, servet sahibi tüccarlar, kabile reisleri ve hükümdarlar önce kendisine savaş açmış ama sonra da ona iman etmişlerdir. Dostları, ashabı her durumda kendisini gören, hiçbir sırrı kendilerine gizli kalmayan insanlardı Onlar kör müydüler, onun hasta olduğunu fark etmediler mi?" (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 355, 357) Jules Barthelemy-Saint Hilaire tarafından yazılan 'Muhammed ve Kur'an' adlı kitabın 99-101. sayfalarında bu konuda özetle şöyle denmektedir: "Muhammed'in bu garip hali, sırf fizyolojik ve hastalık sebepleri ile açıklanmak istendi. Güya çocukluktan beri maruz bulunduğu sara nöbetlerinden bahsedildi. Muhammed'in histerik olduğuna inanan Sprenger onu Sudenberg ile kıyaslar. Fakat Sudenberg hiçbir şey tesis etmemiş garip bir insan idi. Onda dine benzeyen bir şey yoktur. 'Ben Muhammed'in histeri veya sara olmadığını itiraf ederim.' Şüphesiz O'nda başka bir şey vardı. O ne yalancıdır, ne de bilinç bozukluğu olan birisidir."

Hallucination iddiası

Halüsinasyon, gerçekte bulunmayanı algılama hastalığıdır. Algı hastalığı üçe ayrılır: Var olanın yanlış algılaması (illusion). Paranoyaklık. Alkolden kaynaklı çıldırmaların görüldüğü ve seslerin küfür gibi algılandığı, nesnelerin yılan gibi görüldüğü hastalık yani hallucinose. Hallucinationda ortada bir şey yoktur. Aslı olmayan şeyleri görme, duyma, hissetme hastalığıdır. Özellikle alkol çıldırılarında baş gösterir. Afyon veya esrar kullanımında hasta bazı sesler duyar. Uzun süreli esrar kullanımında koku kaybı da gözükür. Özellikle alkol ve kokainmanlarda dokunma hallucinationlarına rastlanır. Deride yanma, acı hissedilir. (Hançerlioğlu, s. 322-323) İddiaya cevaba gelirsek; "Birincisi: Bir hastalığın teşhisi muayene edilmesine bağlıdır. Tahlil yapılır, incelemeler, kontroller ve takipler sonunda teşhis konur. Kulaktan dolma bilgilerle, hastalık teşhisi koymaya kalkışmak gerçekçi olmaz. Hele 14 asır önceki birçok bilgiyi tahrif edip bozarak bir teşhiste bulunma gayretine girişmek, bilimin ve tıbbın kurallarına aykırıdır. İkincisi: Birbiriyle sürekli savaşan Arapları, önce birbirine kardeş yapıp, putperestliği ve çirkin adetleri ortadan kaldıran, birçok savaşlara kumandanlık eden, din ve dünya işleri ile ilgili kurallar koyan, barbarlığı medeniyete dönüştüren, insanlara kıyamet gününe kadar bir yol haritası çizen birisi hasta ve vehimli bir insan olamaz. Üçüncüsü: 'Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, o dağı paramparça olmuş görürdün.' (Haşr, 21-22) ve 'Biz senin üzerine ağır olan sözü, Kur'an'ı indireceğiz.' (Müzemmil, 5) ayetlerinin işaret ettiği gibi, vahiy almak ve tebliğ etmek zor bir görevdir! Dördüncüsü: Vefat hastalığından başka bir hastalık geçilmediği tarih kitaplarında var olan, alkol-uyuşturucu kullanmak şöyle dursun, Hz. Muhammed'in bunları yasakladığı da herkesçe bilinen böyle birini bunlarla alakalı hasta ilan etmek mantıkla bağdaşmaz. Ünlü İslam düşmanı Renan bile itiraf etmek zorunda kalmıştır ki, "Hiç kimse onun kadar sağlam bir kafa ve düşünce yapısına sahip olmamıştır." (E. Renan, Mahomet et les origines de L'Islamisme, s. 1080) Beşinci: Hallucination, gerçekte bulunmayanı görme hastalığıdır. Peygamberimiz Cebrail'de dahil birçok meleği görmüştür. Bütün peygamberler de aynı gerçeği dile getirmiştir. Böyle bir hastalık iddiası o insanların peygamberleri içinde söz konusu olmuyor da, neden dost ve düşmanın ittifakıyla son derece zeki (fetanet), dürüst (emin) ve sağlıklı olan Hz. Muhammed için söz konusu oluyor? Bunu dini taassuptan başka bir şey ile izah etmek mümkün değildir. Altıncısı: Hz. Peygamber kendisine ilk vahiy geldiğinde, görüp duyduğunu hemen doğrulamamıştır. Aksine gördüğünün vehim olabileceğini düşünmüş, araştırmış ve zamanla kesin kanaate ulaşmıştır. Yedincisi: Peygamberimizin istediği halde vahiy gelmediği

durumlar pek çoktur. Peygamberimizin kendi içtihadıyla fetva verip, daha sonra söylediğinden farklı bir çözümle vahiy geldiğine de şahit oluyoruz. Bu da kesin olarak ifade ediyor ki, Hazreti Muhammed bu görevine, farkında olmaksızın da olsa bir katkıda bulunmamıştır! Kur'an, hazreti Peygamber herhangi bir konu üzerinde yoğunlaştığı sırada inmiyor, çoğu zaman beklenmedik bir biçimde, Hz. Peygamberin karşısına çıkan değişik problemleri ele almak, çözüme kavuşturmak amacıyla iniyordu. Sekizincisi: Vahiy tek bir biçimde inmemiştir. Bu da birçok hastalık iddiasını boşa çıkarmaktadır. Dokuzuncusu: Zeyd bin Sabit'in vahiy esnasında dizilerinin ağırlığını hissetmesi, deve üzerinde iken inen vahyin devenin çökmesine sebep olması, sahabenin vahiy esnasında arı vızıltısına benzeyen ses duyması, tüm bunlar vehim, hayal değildir. Aksine bir realite, başka insanlar tarafından da hissedilen gerçeklerdir. Onuncusu: Kur'an'da birçok gaybi haber, bilimsel tespitler vardır. Bunları hallucination ile izah etmek mümkün değildir. On birincisi: Hallucination; tek ilah inancı, hayatın bir amacı olduğu fikri, insanın mesuliyeti prensiplerini içeren bir dini açıklamaya yeterli olabilir mi? On ikincisi: Acaba bütün Arap Yarımadası'nda hallucinationa bir tek Hazreti Muhammed mi yakalandı ki, bu Araplara çok yeni ve orijinal olarak geldi de ona inanıp iman ettiler? Bu hastalığa tutulan başka hiç kimse böyle bir sistem kuramadı. Bunu yalnızca Muhammed mi başardı? On üçüncüsü: Müşriklerin iddiaları birbirini yalanlayan, çürüten, çok farklı iddialardan oluşur. Ona, 'sihirbaz, şair, mecnun' dediler, ne bir ithamda karar kılabildiler, ne dediklerinden birisini ispat edebildiler. Sonunda tüm bu ithamlardan dönüp, Müslüman oldular. Böylece kendi kendilerini de yalanlamış oldular!" (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 359-364)

Benzer durumda olan oryantalistler de vardıkları sonuçlarla birbirlerini yalanlamakta, iddialarında çelişkiye düşmekte ve hiçbir konuda tek bir görüş etrafında birleşememektedirler! Bu da onlardaki önyargıyı ve bilimsellikten uzak olduklarını göstermektedir!

Bilinçaltındaki arzularının dışa yansıdığı iddiası

Oryantalistler vahiy kaynağı olarak gizli arzulardan ve şuur altındaki isteklerden söz ederler. Onlara göre Kur'an, gizli arzularını tatmin ve ruhen büyük sıkıntı çektiği bu ağırlıkları hafifletmek üzere kasıtsız ve şuursuz bir biçimde Hz. Muhammed'den kaynaklanmıştır. Halbuki vahiy çoğu zaman, Hazreti peygamberin arzularına açık ve hiçbir taviz ve hafifletme göstermeden güçlü bir biçimde karşı koymuştur: Amcası Ebu Talib'i seviyordu, onun Müslüman olarak can vermesini çok temenni ediyordu. Öyle olduğu halde, neden amcasının kelime-i şahadet getirdiğini belirten bir vahiy vehmetmedi? Aksine vahiy, Allah'tan bağışlama bile dilemesine izin vermemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 365) Zeynep Binti Cahş ile evliliği konusunda ayet "Sen insanlardan korkuyorsun. Oysa Allah kendisinden korkulmaya daha layıktır." (Ahzap, 37) şeklinde inmiştir. Hz. Ayşe, 'Eğer Hz. Peygamber vahiyden bir şey gizlemiş olsaydı, bunu gizlerdi.' demiştir. (Buhari, Tevhid, 22; Müslim, İman, 288) Bu ayeti neden açıklamıştır? Hz. Hamza şehit edilmişti Uhud Savaşı'nda. Ciğerleri dişlenmiş, burnu, kulakları kesilmişti. Ebu Süfyan, cansız yerde yatan Hazreti Hamza'nın vücuduna mızrağı ile vurmuş, 'Tat bakalım akrabalarına isyan etmenin cezasın!' demişti. Öfke, üzüntü ve hasreti doruğa yükselen Hz. Peygamber, 'Allah Kureyş'e karşı kendisine bir yerde zafer nasip ederse, onlardan 30 adamı aynı şekilde 'müsle' yapacağına.' yemin etmişti. Müslümanlar da ant içmişti. Ama nasıl vahiy indi? 'Ceza verilecekse yapılanın misliyle ceza verilmesini, bununla birlikte sabır ettikleri takdirde bunun kendileri için daha hayırlı olacağını' belirten ayet iner. (Nahl, 126- 12) Hz. Peygamber de sabrı tercih ederek savaşta öldürülenlerin organların kesilmesine izin vermemiştir. (İbni Hişam, II/96) Bu çirkin işi gerçekleştiren Hint ve Ebu Süfyan daha sonra ele geçirilmiş ama bunların öldürülmesi gibi bir olay gerçekleşmemiş, af dilekleri kabul edilmiştir. Vahşi, Müslüman olmuş ve peygamberimiz de Müslümanlığını kabul etmişti, sadece fazla gözüne görünmemesini istemişti. (İbni Hişam, II/72) Görüldüğü gibi aradan geçen onca yıla rağmen

Hazreti Hamza'nın hatırası ve ölüm acısı Peygamberimizin ruhunda bütün tazeliği ile duruyordu ama gelen ayet gereği af tercihini kullanmıştı. Bu mudur bilinçaltındaki arzuların tefsiri? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 367) Peygamberimiz, Allah'ın, annesi için bağışlanma dilemesine müsaade etmediğini de belirtmiştir. Peygamberimiz, en azından konuşmayıp, gizlenmesinde bir sakınca olmayan bu gibi özel durumları bile doğru olarak ifade etmiş, herkese açıklamıştır. Bu bile onun peygamberliğinin doğruluğuna delil teşkil etmez mi? (Şevkani, Neylül-Evtar, IV/109) Vahiy, Hz. Muhammed'in gizli arzularını bir yansıması olsaydı, annesinin ahiret hayatında güllük gülistanlık akıbetini canlandıran bir tablo ortaya koyamaz mıydı? "Sırf 'Rabbimiz Allah'tır' dedikleri için haksız yere yurtlarından" çıkarıldıkları gün el konulan ev ve barklarını müşriklerden geri almalarına ilişkin bir vahiy neden inmemiştir? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 368) Oğlu İbrahim vefat ettiği gün neden bütün kainatın da bu üzüntüye ortak olduğuna dair bir ayet inmemiştir? Oysa O gün güneş de tutulmuş, herkes İbrahim öldüğü için bu olayın olduğuna inanmıştı. Ama Peygamberimizin cevabı ne olmuştu? "Güneşin ve ayın, hiç kimsenin ne doğumu ve de ölümünden dolayı tutulmayacağını." (Buhari, Küsuf,1; Müslim, Küsuf, 6; Ebu Davud, istiska, 3; Nesai, Küsuf, 6; İbni Mace; ikame 152; Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 33) ilan etmek! Bununla da bitmiyor, aksine birçok ayet (Nur, 6-9; Mücadele 1; Enfal 67; Tevbe, 80; Hakka, 44; İsra, 74) Peygamber'in yaptığı bazı davranışların yanlış olduğunu ifade etmiştir. Materyalist bir dünya görüşüne sahip olan Rodinson bile onun huzurlu, dengeli, güvenli ve çevresindeki insanların takdirini kazanmış biri olduğunu itiraf etmekte ve onu ruhi ve sinirsel hastalıklarla itham edenlerin görüşünü reddetmektedir. (Mahomet, s. 49-53)

Eksik bir mistik makamın ürünü olduğu iddiası

Maxime Rodinson'a göre ise Hz. Muhammed zahidine birtakım eğitimlere sahiptir. Her türlü zevkleri reddeden ve uzun uzun namaz ve ibadetler yolunu tutan bu hayat sebebiyle, duyulan sesler eşliğinde kendisine keşif görünmeye başlar. Muhammed bir mistiğin oluşmasına tam elverişli bir mizaca sahipti. -Başka oryantalistler de onu tam aksine, şehvetperest olarak ilan etmektedir!- Halbuki mistikler, teopatik hal durumuna geçince tanrı ile kendisini bir hisseder. Rodinson, Muhammed'in bu hale hiç geçmediğini de itiraf etmektedir. "O, Tanrı'dan daima ayrı görecektir kendini." (Rodinson, Mahomet, s. 105) Kendisi Marksist olup hiçbir ruhi ve manevi güce inanmayan Rodinson'un, tamamen manevi, ruhi ve ilahi hakikatler üzerine bina edilebilecek böyle bir tespite nasıl vardığını insan merak etmiyor değil?! Hz. Muhammed ile aynı şartlara sahip yüz binlerce insan hayat sahnesine ayak basmış ve ömür müddetini tamamladıktan sonra bu dünyadan çekilmiştir. Acaba neden onlardan biri Kur'an gibi bir eser ortaya okuyamamış, İslam gibi bir sistem tesis edememiştir? Ayrıca Rodinson'un iddiasının aksine, İslam mutasavvıfları Hz. Muhammed'i örnek almışlardı. Ruhbanlık ise İslamiyet'te reddedilmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 375-376)

Hira Mağarasında Gördüklerinin bazı olaylar karşısında duyduğu şiddetli üzüntü, korku sonucu meydana geldiği iddiası

Oryantalist Bouquet, Hz. Muhammed'in Hira Mağarasında gördüğünün hayalden ibaret olduğunu iddia eder. Bunu da iki erkek çocuğunun ölümünden dolayı duyduğu şiddeti üzüntüye bağlar. (Comparative Religion, s. 266) Ledit ise, bunu oğlunun ölümüne, hanımının yaşlılığına, dağ başında içinde bulunduğu yalnızlığa ve cinlerden olan korkusuna dayandırır. (J. Charles Ledit, Mahomet, s. 110) Rodinson ise, Hz. Muhammed'in zenginlerden intikam almak istediğini de iddia eder. (Rodinson, s. 78, 109) Hz. Muhammed, 'yaşlı olan' Hz. Hatice vefat ettikten sonra bile Hz. Ayşe'ye, 'Allah'ın kendisine Hazreti Hatice'den daha hayırlı bir eş vermediğine yemin ederek ve hiçbir hanımın kendisiyle yarışamayacağı faziletlerini' sayarak onun büyüklüğünü yıllar sonra bile unutmadığını göstermiştir. (Buhari, nikah, 108; Müslim, fedail sahabe, 74; Tirmizi, Birr, 70; İbni Mace, nikah, 56; Ahmet, Müsned, VI/115) Peygamberimiz güçlenip, düşmanlarına boyun eğdirdiğinde, aşağılık

kompleksi taşıyan küçük ruhlu insanlar gibi, zenginlerin mallarını ellerinden almamıştır. O, zengin ile fakiri eşit tutmuştur, yeter ki iman etsinler. Irving, "Ne gibi bir şerefin arkasından koşabilirdi ki? Üstün aklı ve nezihliği ile kavmi arasında sosyal yeri zaten yüksekti. Üstelik ünlü Kureyş kabilelerinin en asil koluna mensuptu. Mekke'de Kâbe hizmetçiliği ve reislik ailesinin elinde bulunuyordu." (W. Irving, Mahomet and His Successors, s. 195) derken bu tür iddiaları da yalanlamaktadır. Peygamberimiz kız ve erkek çocuk ayrımı da yapmamıştır. Peygamberimizin erkek çocuğu vefat edince, Mekkeli müşrikler kendisiyle alay etmişlerdir ama bu Hz. Muhammed'in yeni bir din getirmesinden 'sonra' olmuştur. Risalet'ten önce Mekkeli müşrikler zaten kendisine saygı gösteriliyorlardı. Yani Peygamber olmadan önce alaylara muhatap olmamış, peygamberliğinden sonra bu yeni getirdiği din sebebi ile eleştirilmiş, bu arada çocuklarının vefatından dolayı da alaya alınmıştır. Ayrıca uzletten, cinlerden korkan birisi, neden her sene peş peşe, hem de gecelerce, bu yalnızlığı tercih etsin?! 23 sene boyunca büyük çoğunlukla arkadaşların arasında ve gündüzün ortasında vahiy olayı gerçekleşir. Ortada ne ifritlerin korkusu ve ne de gecenin uykusuzluk krizleri söz konusudur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 379-380)

Kur'an muhtevasının, içeriğinin kaynağına delaleti

İhmal edilmemesi gereken bir konu da, Kur'an'ın içeriğine bakarak kaynağına işaret eden deliller bulunulabileceğidir. Söz, söyleyenin aynasıdır. Kişinin söz ve yazılarında onun tabiatı açıkça ortaya çıkar. Kur'an okuyucusunun ilk anda fark edeceği, açık bir ilahi heybet, azamet ve sayfalarda konuşan, emreden, yasaklayan, teşvik eden, tesellide bulunan ve yol gösteren yüce bir zatın varlığıdır. Ayrıca onda geçmiş, gelecekle ilgili gaybi haberler bulunmaktadır. Bir takım bilimsel gerçekler de Kur'an'da yer almaktadır. Kur'an'da ilahi bir otorite ve azamet açıkça göze çarpmaktadır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 383) Bir insanın -haşa- 23 sene gibi uzun bir zaman, hatta aradan geçen 1400 küsur sene boyunca Allah adına konuşması, buna milyarlarca insanı inandırması mümkün müdür? Allah'ın sanatı ne kadar mükemmel, güzel, üstünse Allah'ın kelamı da insanların kelamından o derece daha üstün, harikadır. Çünkü kelam/söz, kuvvet ve üstünlüğünü mütekellimden/konuşanından alır. Kur'an'ın satırları arasında uluhiyetin kibriya ve azametinin güneş gibi parıldadığı görülmektedir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, Örnekler; s. 384 386: Hud, 44; Fussilat, 11; Yasin, 82; Bakara, 34; Kaf, 6-11; Meryem, 68-72; Taha, 13-16; Mü'minun, 64-67; İsra, 71-75; En'am, 94; Nahl, 45-50 vd.) Ayetlerde açıkça ilahi soluk hissedilir. Yalancı sahtekarların, düşmanları karşısında gönüllerini teselli edecek birisine ihtiyaç olduğunu itiraf etmeleri mümkün değildir, zira bu bir zaaftır. Kur'an bununla doludur! İsra, 71-75; Furkan, 32 vd. Hz. Muhammed çok önceden tedbirini alıp Kur'an'a bir ayet yerleştirerek, dilediğini yapmada serbest bırakıldığını ileri sürebilirdi. Kur'an ne diyor? 'Sakın şüphe edenlerden olma.' (Bakara, 147) Hz. Muhammed kendisine inen vahiyden şüphelenmekten, kendi kendisini sakındırmayı düşünmesi mümkün müdür? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 387-388) Sahtekar bir insanın en son başvuracağı, bir itiraftır! İnsanın yazdıkların da beşeri bir karakter vardır. Peygamberimize zulüm yapıldı, öldürülmesi planlandı, büyük yalnızlıklar, yoksulluklar çekti, sefalet içinde yaşadı, üst üste savaşlara katıldı, amcası şehit edildi... Acaba Ebu Talib'in hesapsız olarak cennete girdiğini bildiren bir vahiy uydurarak herkese ilan etmekten onu alıkoyan nedir? Peygamberin kişisel arzu ve duyguları başka, Kur'an ise başkadır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 390) Hz. Hatice'nin dünyadan göçtüğü yıl Müslümanlar arasında üzüntü yılı ilan edilir. Hz. Peygamber onun vefatından sonra sürekli olarak onu hayırla anmıştır. Hz. Aişe onun anılmasından kıskançlık bile duyardı. Kur'an'da bu sevginin akisleri neredeydi? Halbuki Hz. Meryem Kur'an'da birçok yerde anılıyor, firavunun karısından bile söz ediliyor! Hz. Hamza da çok trajik bir şekilde öldürülmüştür. Oğlu İbrahim vefat etmiş, cenazede yürümekte zorlanmış, gözlerinden yaşlar akmıştır. Fakat Kur'an-ı Kerime bakın, bağrı yanık bir babanın içini dökebilecek bir tek kelime olsun, konuya dair bir şey göremezsiniz! Onun sevinçlerinin de izlerine rastlayamazsınız. Ne zafer karşısında beşeri coşku, ne de yenilgi karşısında insani üzüntüden asla eser görülmez Kur'an'da. Bedir Savaşı

kazanılmıştır, Ali İmran suresi 123. ve 127. ayetlerde zaferin sevincinden hiç bir şey görülmez. Ayetler, Allah'ın Müslümanlara olan nimetini ve onlar güçsüzken yardım ettiğini anlatmaktan ve başka bir şey de söylemez. Hatta, 'Savaşta onları siz öldürmediniz fakat Allah öldürdü.' denir. Uhud Savaşı'nda bozgunun sorumluluğundan sıyrılmak için herhangi bir tartışma veya çekişme görülmez Kur'an'da. Okçulara, 'Netice ne olursa olsun yerlerinden ayrılmamaları' emredildiği halde, sonucunda acı bir bozguna meydan veren yerlerini terk etme olayı gerçekleşmiştir. Kur'an bu olayı bakın nasıl ele alır?: 'Şu halde onları affet, bağışlanmaları için dua et, iş hakkında onlara danış.' Eğer bu Kur'an Hz. Muhammed'den olsaydı, bu durumu fırsat bilir, muhaliflerine çok acımasız bir biçimde yüklenir ve istişareyi zorbalığa dönüştürebilirdi. Fakat Kur'an, âlemlerin Rabbinden geldiği için, ona daha fazla istişare etmesi emredilmektedir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 394) 'Gaybın anahtarı Allah'ın katındadır.' (En'am, 59) Kur'an'da geçmiş peygamberlerle ilgili birçok gaybi (görülmeyen âlem; geçmiş/gelecekle ilgili) haberler, kıssalar bulunmaktadır. Nuh peygambere ait haberler için şöyle buyurulur: 'Daha önce ne sen bunu biliyordun ve ne de kavmin.' (Hud, 49) Musa peygamber ile ilgili de: 'Hayır sen Ey Muhammed! Mukaddes vadinin batı tarafında değildin, o hadiseyi görenlerden de değildin.' (Kasas, 44) Hz. Meryem kıssası için de, 'Sen onların yanında değildin.' (Ali İmran, 44) buyurulur. Medine'ye hicretten sonra Yahudi ve Hristiyanlarla karşı karşıya gelinir. Onlar soru sorarak ve aldıkları cevaplar karşısında İslamiyet'e girerler veya Necran Hristiyanları gibileri de cizye verirler. Kur'an-ı Kerim, Hazreti Adem'den Saadet Asrına -peygamberimiz zamanına- kadar birçok haberler vermiş, gelmiş geçmiş peygamberlerin durumlarını haber etmiştir. İncil ve Tevrat'la ittifak ettikleri noktalarda onları tasdik/onay; ihtilaf ettikleri konularda düzeltme yapmış ve gerçeği ortaya koymuştur. Kur'an, hakimlik rolünü üstlenmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 397) Kur'an geçmişe ait haberleri görürcesine, canlı bir şekilde tasvir eder! Kur'an melekler, cinler, cennet, cehennem gibi konularda haber verir. Normal bilgi edinme vasıtaları aracılığı ile öğrenemediğimiz bu konularda ancak vahiy sayesinde aydınlanabiliriz. Kur'an, münafıkların gizli amaçlarla kurduğu Mescidi Dırar'ın gerçek yüzü hakkında peygamberimize bilgi vermiştir. (Tevbe 107-108) Kur'an gelecekle ilgili de haberler vermiştir. Haber verilen durumlar da aynen gerçekleşmiştir. Mesela, Bizanslılar ile İranlılar arasındaki savaş (Rum, 3-5) gibi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 399) Oryantalist Savary yaptığı Kur'an tercümesinde, "Rum ve İran imparatorluklarının durumunu iyi bilen herhangi bir insan, dikkat ettiği takdirde böyle bir sonucu tahmin edebilirdi." (M. savary, Le Coran, s. 365) demektedir. Eğer hal böyle iken, neden Resulullah bunu bildi de, Hazreti Ebu Bekir ile yüz deve üzerine bahsine giren kavmi bilemedi? Savaşın dokuz seneyi geçmeyecek bir süre içerisinde meydana geleceğini, henüz yeni savaştan yenik çıkmış bir tarafın zaferi ile sonuçlanacağını haber vermesi ve bunun gerçekleşmesi bir mucizedir. Bu haber gerçek olarak ortaya çıkmasaydı, İslam'ın geleceği üzerinde en büyük tahribatı oluştururdu. Ebu Leheb'in ve eşinin de cehennemlik olacağı Kur'an'da bildirilmiştir (Tebbet, 1-5) ve onlar da imansız olarak ölmüşlerdir. Maide, 67. ayet "Allah seni insanlardan koruyacaktır." şeklinde indiğinde Peygamberimiz nöbetçilere, 'Gidin, Allah beni koruyacak.' demiştir. -Teslimiyet ve imandaki derinliğe bakın!- Ve Allah o'nu birçok düşmanından, etrafında koruma olmadığı halde korumuştur! (Beydavi, Tefsir, nüzül sebebi, s. 401) Ehli Kitap'ın birçok yanlışını Hz. Peygamber düzeltmiştir, 'yanlışlarını düzelttiği insanlardan bilgi öğrenmesi de ayrıca akla uygun değildir.' Ehli kitaptan birçok âlim Müslüman olmuş, müşrikler de çok geçmeden İslam'a canla başla teslim olmuşlardır. Müslümanların daha Mekke'de iken müşriklere galip gelecekleri, İslam dininin diğer bütün dinlere galip geleceği bildirilmiştir ve hepsi aynen gerçekleşmiştir! Kur'an'da tarih, coğrafya, biyoloji, tıp, fizyoloji, kimya, fizik, astronomi gibi konularda birçok bilimsel ayetler de vardır. Doktor Maurice Bucaille, 'La Bible, le Coran et la Science' isimli kitabı bu konudaki örneklerle doludur. Üç ilahi-semavi kitabı incelenmiş, içerikleri modern bilimin verileriyle karşılaştırılmış ve 'Kur'an'ın modern dönemde ilmi bakımdan tenkit edilebilecek bir taraf ihtiva etmediğine, içermediğine kesin olarak kabule mecbur kaldım.' (Bucaille, s. 13) sözü ile Müslüman olmuştur.

Sonuç

Oryantalistlerce ileri sürülen iddialar, birtakım dini, siyasi, ideolojik ve sosyal kaygıların ürünüdür. Hazreti Muhammed halk arasında doğruluk ve güvenilirlik ile ün salmış, engin tevazu sahibi ve yakın akrabaları, sahabeleri kendisine içtenlikle bağlı olan, her şeyini dini uğruna feda eden, Allah'tan emir aldığını anlar anlamaz her türlü tehlikeyi hatta ölümü göze alıp hak bildiğini haykıran, sade yaşayan ama Yüce âlemler ile bağlantılı olan, kararlı, tavizsiz bir şahsiyettir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 422)

İlk vahiy karşısındaki telaşı, tepkisi, onun peygamber olma, bir kitap ortaya koymak konusunda önceden bir düşüncesinin bulunmadığını göstermektedir. İnen ayetleri hızlı hızlı tekrar ederek ezberlemeye çalışması, onun yapaylıktan tamamen uzak olduğunu, samimiyetini gösterir. En çok ihtiyaç duyduğu anlarda, uzun süre vahiy gelmemesi, pek çok kez vahyin kendi arzusuna aykırı olarak inmesi, bazen kendisini ayetlerin tenkit etmesi ve bunun gerek kendi hayatı boyunca gerekse ondan sonra yüzyıllarca birçok dilde tekrar ettirmesi de onun samimiyetinin delili, açık bir göstergesidir. Tarihte, kendisine ait çok kıymetli bir eseri başkasına mal eden kimse yoktur. Peygamberimizin Kur'an'a olan saygı ve bağlılığı, onu ezberleme ve korumaya gösterdiği titizliği ve bunu kendi sözlerine; hadislerine göstermemesi Kur'an'ın başka bir kaynaktan geldiğini gösterir. Hz. Muhammed'in, Allah'a isnat ve iftirada bulunması imkansızdır. O, Allah'a son derece bağlı, ondan son derece korkan, emirlerine karşı gelmekten sonsuz derecede çekilen, onu razı etmek için ibadete son derece düşkün, ona sonsuz bir güven ve tevekkül ile bağlı olan birisidir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 423)

Hazreti Muhammed'in muhaliflerinin kararsız ve tutarsızlıkları, çelişkileri, zamanla pek çoğunun iddialarından vazgeçerek Müslüman olmalarına neden olmuştur. Bu, onun peygamberliğinin delilidir. Mekke ve Medine dönemi farklı olduğu iddiası ortaya atılmış, Mekke'de Yahudi ve Hristiyanlardan, Medine'de Yahudilerden, ticari yolculuklardan, şairlerden ve halk fikirlerinden, cahiliye inanç ve âdetlerinden, Sabiilerden, Hazreti Ömer'den; iç kaynaklar olarak, kendi şahsi düşüncelerinden, Arapları hurafelerden arındırma rolünü ifa etme gayesinden, şahsi veya toplumsal amaçlarından, dünya malına düşkünlüğünden, liderlik hırsı, cinsel arzuları, toplumu ıslah etme arzusu, zahidane bir yaşantı yaşayıp zaruri ihtiyaçlarını dışındaki başka şeyleri muhtaçlara dağıtmasından, mecnun olduğu veya sara hastası, histeri, nevrasteni olduğundan bahsedilmiştir. Tüm bunların sonucu, Kur'an'ın Muhammed tarafından yazıldığı iddiaları ortaya atılmıştır. Halbuki Kur'an-ı Kerim, gerek içerik, gerekse üslup bakımından insani ölçü ve değerlerden uzaktır. Zaman üstü ölçü ve değerleri yansıtır. Kur'an, ilahi ilmin projektörüyle geçmiş ve geleceğe nüfuz ettiğini gösteren mutlak bir güvenle söz söyler. Kur'an geçmiş ve gelecek gaybi bilgileri ve bilimsel ayetleri ihtiva eder. Kur'an, inananlarının da düşmanlarının da cazibe merkezi haline gelmiş ilahi bir kitaptır. İnsanın his, beden ve akıl dengesini sonsuz denecek derecede bir hassasiyetle koruyarak hükümlerini ortaya koymuş, emirlerini sunmuş ve bunlar da uygulanmıştır. Yirmi üç sene gibi uzun bir zaman zarfında, çok değişik vesilelerle, zaman ve ortam bakımından birbirinden çok uzak şekilde indiği halde ayetler akıcılığından, insicamından, hiçbir şey yitirmemiştir. Aynı anda hem komutan, hem hâkim, hem din adamı, hem yönetici, hem aile reisi olan bir şahsın, bütün bu vesilelerle 23 sene gibi uzun bir zamanda çok değişik haleti ruhiyelerde sarf ettiği sözlerinin bir kitap 'bütünlüğü içinde' bir araya getirildiğinde Kur'an'ın beşer sözü olamayacağı gerçeği bir kez daha açıkça ortaya çıkacaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 429-430)

Ayrıca, 'Ateistlere Kur'an dersi' ve 'Neden ateist olmadım?' adlı yazılara da bakılmasını tavsiye ederiz.

Gelen sorular ve cevaplarımız

Soru: Yemame'deki Rahman konusu?

Cevaben: Bu kişi, tarihte, 'Müseylemet'l-Kezzab' olarak bilinen ve yalancılığı ortaya çıkmış birisidir: Yer olarak çok uzak bir mesafeden Efendimize birşeyler öğrettiği iddiası da ayrıca komiktir. Benzer iddiayı oryantalist Margoliouth (D. S. Margoliouth, Is Islam a Christian Heresy?, s. 6-15) ileri sürmüştür. Uzaktan gelip Efendimize birşeyler öğretmesi, hele de buna hiç kimsenin tanık olmaması imkansızdır. Kendisi bu kadar biliyor idiyse, bunların neden baştan itibaren kendi fikirleri olduğunu ileri sürmemiştir? Hayatı boyunca da bu sahte peygamberin Hz. Muhammed'e Kur'an'ı öğrettiğine dair en ufak bir iddiası da olmamıştır! Aksine kendisinin Hz. Muhammed gibi bir peygamber olduğunu, onun gibi Allah'tan vahiy aldığını iddia etmiştir. Yani bu yalancı, Efendimizi taklit eden birisidir. Biri gerçektir diğeri ise onu taklit eden bir sahtekardır. Efendimize bir mektup yazan Müseyleme: "Allah'ın elçisi Müseyleme'den Allah'ın elçisi Muhammed'e… Bundan sonra şunu belirtirim ki, bundan böyle yeryüzünün yarısı benim, yarısı da senindir." demektedir. Hz. Peygamber cevap verir: "Allah'ın Resulü Muhammed'den yalancı Müseyleme'ye… Bundan sonra derim ki, yeryüzü Allah'ındır!" (Razi, Maide, 54. ayetin tefsiri) Fil suresinin benzerinin kendisine indiğini iddia edip bir sure de (!) yazmıştır: "el-Filu me'l-Filu ve ma edrake me'l-filu, lehu zenebun kasirun ve hurtumun tavil.": Fil, filin ne olduğunu bilir misin? Onun kısacık bir kuyruğu ve uzun bir hortumu var. (el-Amidi, Gayetu'l-Meram fi ilmi'l-kelam, 344; el-İci, el-Mevakıf, III/393) Kısaca "Margolouht, Hz. Peygamberin kaynağının Müseylime olduğu iddiası eder. Müseylime'nin Hz. Muhammed ile irtibatı geç bir döneme (Hicretten 10 sene sonra) rastlar ve etkilenme tersine olmuş, yalancı peygamber, Efendimizi ve Kur'an'ı taklit etmeye çalışmıştır. (İbni Hişam, Sire, I/311)

Soru: Bilindiği üzere iki vahiy katibi dinden dönmüş biri İbn-i Hatal diğeri ise Hz. Osman'ın süt kardeşi Abdullah Bin Sad. Ateistler İbn-i Hadal'ın öldürülüp Abdullah Bin Sad'ın bağışlanmasını peygamberimizin torpil yaptığı şeklinde yorumluyorlar.

Cevaben: Peygamberimizin 42 vahiy katibi vardı. Bunlardan biri olan Sa'd'ı vahiy katipliği şımartmıştı. Bir gün Medine çarşısına çıkıp: "Ben de peygamber oldum. Bana da vahiy geliyor!" demeye başlar. Bunu haber alan Resulullah kendisini çağırtır. Çağrıya uymaz ve Mekke'ye kaçar. Resulullah Mekke fethedilince, onun öldürülmesini emreder fakat süt kardeşi Hz. Osman onu himayesi altına alır ve Efendimizden bu emanı tanımasını rica eder. Resulullah da bu himayeyi tanır." (Ebu Davud Hudud 1, (4358); Nesai, Tahrimu'd-Dem 15, 7, 107) Bu olaydan sonra çok utanan Sa'd, devamlı Efendimizden kaçar. Efendimiz haber gönderir, "Onun biatını almadım mı? Kendisine eman vermedim mi? Allah geçmiş günahlarını siler." (Vakıdi, Megazi, II/856, 857) buyurur. Abdullah b. Sa'd, yeniden Müslüman olduktan sonra, İslam amelleri ile Müslümanlığını güzelleştirmiş ve ölünceye kadar kendisinde kötü bir tutum ve davranış görülmemiş, (Beyhakî, Delâilü'n-nübüvve, V/60) sadece hayır ve fazilet, iyi hal ve dindarlık görülmüş, (İbn Hazm, Cevamiu's-a're, s. 232) Mısır'ın fethine katılmış ve daha sonra Mısır'ı geri almak için gelen Bizans ordusunu da hezimete uğratmış ve sonunda "Ey Allah'ım! Benim en son amelimi sabah namazı yap!" diyerek dua etmiştir ki, duası kabul olunmuş ve sabah namazında sola selam verirken ruhunu teslim etmiştir. (İbn Abdilberr, İsti'ab, III/920; İbn Esir, Usdu'l-Gabe, III/260; İbn Seyyid, Uyun, II/175,176) İbn Hatal ise, Sa'd ile kıyaslanamayacak kadar çok büyük suçlar işlemiştir. Sa'd, nefsine uyup, bir an için kibirlenip, haddi aşan sözler söylemiş, sonra utanarak kaçmıştır. İbni Hatal ise, peygamberimiz kendisini zekat ve sadaka tahsildarlığı vazifesine tayin ettiği zaman (İbn İshak, İbn Hişam, IV/52, Vakıdi,

II/829, Belazuri, Ensab, I/359, Taberi, III/119) yanına verilen Müslüman bir hizmetçiyi sadece kendisi uyurken, kendisi de yorgunluktan uyuyup yemeğini yapmadığı için üzerine atılıp onu döve döve öldürmüştür. (İbn İshak, İbn Hişam, IV/52, Taberi, III/119) O irtidat ederek topladığı zekat ve sadaka mallarını da yanına alıp Mekke'ye kaçmıştır. Mekkeli müşrikler İbn Hatal'a: "Seni bizim yanımıza geri çeviren nedir?" diye sordukları zaman İbn Hatal, "Sizin dininizden daha iyisini bulamadım!" diye cevap vermiştir. (Vakıdi, II/859, Belazuri, I/360) Müşrik olarak kalmaya devam etmiş, İslam aleyhine içkili şarkılı ortamlarda şiirler söylemiş ve (Vakıdi, Megazi, II/860) Mekke'nin fethedileceği gün tepeden tırnağa kadar silahlanarak savaş için yola çıkmış ama Müslüman mücahitleri görünce içine korku düşmüş, titremeye başlamış, Kâbe'ye kadar gidip atından inerek silahlarını çıkarmış, Kâbe'nin örtüleri arasına girmiştir. Sonra da orada yakalanıp öldürülmüştür. (İbn Hişam, Sire, IV/53, Taberi, Târih, III/120; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/424)

Efendimiz af etse torpil, cezasını verse cani/katil ilan edilmiş, iftira, önyargı dolu suçlamalara her zaman muhatap kalmıştır. Dolayısı ile ateistleri memnun etmek asla mümkün değildir! Cevabı verseniz de onlar aynı olaya farklı açılardan yaklaşıp yine eksik/hata aramaya devam etmektedirler.

Tabii ki gerçeği arayanlar bu cevaplar karşısında Hakka teslim olurlar, bu da kişinin samimiyeti ile Allah'ın hidayet etmesine bağlıdır. 'Allah kalpleri mühürler mi?' başlıklı yazımız bu konuyu da açıklamaktadır.

Teşbih, mecaz

Ateist/oryantalist kesim, Kur'an'da bulunan müteşabih ayetler (Ali İmran, 7) üzerinden hareketle İslam'a saldırmaktadırlar. Halbuki bu ayetler, adı üzerinde müteşabih/teşbih/benzetme sanatı' kullanılan ayetlerdir.

Bir halkın tüm hayatı, düşünce yapıları, dünya görüşleri, estetik ve ahlaki değerleri yani bütün kültürel unsurları konuşulan dilde saklıdır. (W. M. Watt, Modern Dünyada İslam Vahyi, s. 47) Dil, toplumun kültürel, sosyal ve düşünce yapılarını yansıtan bir araçtır. Bu anlamda, Kur'an'ın indiği toplumda kullanılan dili olduğu gibi kullanıldığından söz edebiliriz. (Turan Koç, "Çeviri ve Kur'an'ın Türkçe Çevirileri", 2. Kur'an Sempozyumu, Bilgi Vakfı, 1995, s. 247) Kur'an, indiği dönemde kullanılan sözlü dil ve gelenek (Kur'an'ın üslubunun, yazılı metin üslubu olmayıp, bir hitabet biçimi olan (Mevdudi, Tefhimu'l-Kur'an, s. 9-10) ve Kur'an'da kullanılan yemin, nida/seslenme edat, hitap tarz) yapısını gerek içeriğine gerekse üslubuna yansıtmıştır. Yani Kur'an, indiği dönemin özelliği olan edebi ve şiirsel konuşma, sanatsal anlatım tarzlarına uygun olarak, içeriğinde birçok sanatsal anlatımı bünyesinde barındırır. Yeri geldiğinde değinilecek olan "Tefennün, İltifat" sanatları gibi, Kur'an'da "teşbih ve mecaz" sanatları da bol miktarda kullanılmıştır. "Kur'an'ın indiği ortam, dil üstatlarının nitelik ve nicelik açısından zirvede olduğu bir ortamdır. Kur'an tüm edebiyat büyüklerine meydan okumuştur." (M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 29, 31) Profesör Neal, 'Kur'an'da bulunan sanatların oldukça tesirli belagat ve hitabet araçları olduklarını' (Neal Robinson, Discovery the Quran, s. 254) belirtir. "İslam âlimlerinin büyük bir çoğunluğu Kur'an'da mecazın varlığını kabul eder. Arap dilinde de ifade, anlatım biçimleri yeterince bilinmezse, bu gibi ayetlere yanlış anlamlar verilebilir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 50, 55) "Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapçanın özelliğinden kaynaklanmaktadır. İslam âlimlerinin çoğunluğu Kur'an'da mecazın varlığını kabul etmişlerdir." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 53) "Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapçanın özelliğinden kaynaklanmaktadır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 42) "Kur'an'da teşbih önemli bir yer tutar." (Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 124) Bir çok oryantalistin bu konudaki iddialara cevap niteliğinde Lord Davenport sormaktadır: "Hz. İsa kendinden bahsederken üzüm, yol ve kapı kelimelerini kullanıyor. Bütün Hristiyan teolojicileri uğraştıkları soruları çözmek için mecaz ve istiareye güveniyorken, Müslümanları niçin bu haktan yoksun etmek istiyorlar?" (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 92) "Kur'an'ın üstünlüğünü anlamamıza yarayan diğer bir şey şudur. Peygamber zamanında söz sanatı ve dil düzgünlüğü pek ileri seviyede idi. O zaman şiir ve hitabet son derece saygı kazanmıştı. Kur'an bu ortamda kendini kabul ettirmiştir." (Davenport, Özür Diliyorum, s. 41)

Kur'an, kendi iç bütünlüğü içinde değerlendirilmeli ve kullandığı üslup ve sanatsal içerik dikkate alınmalıdır. Aksi takdirde Kur'an'ın vermek istediği mesajın içeriğine tam manası ile vakıf olunamayabilir. Mesela "Kur'an birçok yerde evrende doğal görülen birçok olayın asıl fail ve yaratıcısının Allah olduğuna dikkat çekmektedir." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 77) Kur'an'ın bu tarzı önceden bilinirse, ateistler başta birçok okuyucunun yanlış yorumladığı konular kendiliğinden anlaşılır hale gelecektir. İsra suresi, 44. ayette: "Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunan herkes O'nu tesbih eder. O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ancak siz onların tesbihlerini anlamıyorsunuz." buyurulmaktadır. Aslında "Her varlığın tesbihi, kendi yaratılış biçimine göredir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 295) Rahman suresi, 6. ayet: "Bitkiler ve ağaçlar secde ederler." demektedir. Secde etmeleri, 'yaratılış gayelerine uygun olarak' Allah'a boyun eğmeleridir. Hücre, atom ve galaksilerin hepsi Allah'ın yarattığı minval/tarz/yöntem üzere hareket etmektedir. (Candan, s. 433, 444) Kur'an'ın hedefi, insanı 'yaratılanlara boyun eğmekten' kurtarmaktır. (Candan, s. 561) Bunun için de, Kur'an'da Sünnetullah diye isimlendirilen tabiat kuralları vasıtasıyla Allah'a itaat (secde, tesbih) eden

evrene, insan (ve cinlerin de) katılması istemekte, kula kulluktan kurtarmak için Allah vahiy göndermekte ve bu sayede de insanın hem dünya hem ahiret huzurunu sağlamayı amaçlamaktadır! Bu konularla alakalı, 'Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir' ve 'Allah bana sormadan beni niçin yarattı?' adlı soruların cevaplarına bakılabilir.

Kur'an'da teşbih, mecaz, kinaye

"Sana kitabı indiren O'dur. Onun (Kur'an) bir kısım ayetleri muhkemdir, ki bunlar kitabın esasıdır, diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu (kişisel arzularına göre) tevil etmek için ondaki müteşabihlerin peşine düşerler. Halbuki onun tevilini ancak Allah bilir; bir de ilimde yüksek payeye erişenler. Derler ki: Ona inandık, hepsi rabbimiz katındandır. (Bu inceliği) yalnız aklıselim sahipleri düşünüp anlar." (Ali İmran, 7)

Kur'an indiği dönem ve şartlarına göre bir üslup kullanmış, muhataplarına göre bir dil seçmiştir. Kur'an'ın indiği dönemdeki Arap toplumunda yazmaktan daha çok sözlü rivayet/aktarım yaygın idi. Sözlü edebiyatla beraber şiir de gelişmiş, bunun sonunda da toplumda mecaz, teşbih çok ileri safhada kullanılır olmuştu. Ama gerek iman gerek sosyal hayatta olduğu gibi Kur'an, edebi sahada da müşrikleri alt etmiş ve müşrikler "Kur'an'ın edebi çekiciliği ve güzelliğine de boyun eğmişlerdir." (M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 36)

Kur'an, açıkça muhkem (okununca hemen anlamı anlaşılan) ayetler kadar müteşabih (araştırma ile ruhuna ulaşılabilecek) ayetleri de bünyesinde barındırmaktadır. Ali İmran, 7. ayette açıkça ifade edildiği gibi, 'kötü niyetli, kalplerinde eğrilik olan' oryantalist, ateist ve misyonerler "sırf fitne çıkarmak ve bir de kendi keyiflerine göre tevil yapmak için" Kur'an'ın müteşabih ayetlerine odaklanırlar. Evet, kalpleri kararmış artniyetli kişilerin Kur'an'da çelişki, hata aramak adına müteşabih ayetlere yöneleceğini 1400 sene önce Kur'an bizlere haber vermektedir!

Kur'an'da var olan teşbih/şibh/benzetme ayetlerini nasıl anlamalıyız? Mesela, Arap toplumunda bir adamın 'evinde çok kül var' demek, 'evine çok misafir geliyor' anlamına gelmektedir. Misafire ikram için yakılan ateşin külünün miktarına göre misafirperverliği ortaya çıkmaktadır. Buna kinaye olarak bu deyim oluşturulmuştur. Kur'an, Arap toplumunun 'sözlü edebiyat geleneğine uygun ama yazılı metin olarak' bizlere kadar ulaşmış ilahi bir kitaptır. "Biz insana şah damarından daha yakınız." (Kaf, 16) ayeti, okuyan herkesin hemen anlayabileceği gibi Kur'an'da mecaz kullanıma bir örnektir. Yine Kur'an'da 'eli açık' deyimi geçer ki, "Âlimlerin çoğu, yed/el kelimesinin 'kudret veya nimet' manasına geldiğini söylemişlerdir." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 206) 'Allah'ın eli açık' (Maide, 64) mealindeki ayetten kasıt -haşa- 'avucu var ve açık' anlamı kastedilmemiş olup, Yahudilerin "Allah'ın eli bağlı" sözüne atfen verilen bir cevaptır. Kur'an'da anne baba kastedilerek, "Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir." (İsra, 24) buyurulur. Ayette 'koruma altına almak' anlamındaki 'kanat germe' deyimine ateist mantıkla yaklaşacak olursak, 'İşte Kur'an'da insanın kanatı olduğu iddia ediliyor, bakın bu aslında ayetlerin antik Mısır'dan alıntılandığına işarettir' mi diyeceğiz? Ya Kâbe'ye 'Beytullah: Allah'ın evi' denmesini nasıl yorumlayacağız? "Kâbe için kullanılan 'Allah'ın evi' tabiri de bir benzetmedir. Bu, Allah'ın mekan içinde bulunduğunu göstermez." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 469) Eğer bu yaklaşım tarzı size komik geliyorsa emin olun aynı perspektife sahip olan ve Kur'an'daki teşbih/benzetme sanatını anlamayanların iddiaları da bu kadar çok komiktir ve "Çoğu zaman eleştirilerin sahipleri gülünç duruma düşmektedir." (Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 12)

İslam alimlerinin “Mevzu hadis, Tabakat kitapları, Rical ilmi, Müşkilu’l-Kur’an, Muhtelifu’l-Hadis, metodoloji, terminoloji” gibi çalışma alanlarından habersiz olan ateistlerin hadis ve Kur’an üzerine yazdıkları kitaplar emin olun bu tür trajikomik örneklerle doludur.

Mecaz, kelimenin gerçek anlamının dışında kullanılmasıdır. Belagat/edebi konuşma üstatlarının ittifaken kabul ettiğine göre mecaz, gerçekliğin sanatsal anlatımıdır. Teşbihten de maksat, amacın kısa yoldan açıklanmasıdır. Mecaz ile kelimenin anlatımı renklendirilir ve anlam kuvvetlendirilir.

"Arapçada mecaz, teşbih, kinaye bol miktarda yer alır." (Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Dr. Ekrem Keleş'in, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve kadın' adlı kitap hakkında hazırladığı eleştirel rapor, s. 75) "Arapların günlük hayatında çokça kullandığı benzetme, Kur’an’da da çok çeşitli şekillerde kullanılmıştır." (Mehmet Özcan, Arap dilinde kinaye, Yüksek lisans tezi, s. 78) "Arap dili ve edebiyatının en önemli kaynakları arasında yer alan ve en yüce edebi şaheser olan Kur’an-ı Kerim'de ve Hz. Peygamberin (sav) hadislerinde edebi sanatların çokça kullanılmış olmasından dolayı, Kur’an’ın ve hadis-i şeriflerin hakkıyla anlaşılması ve değerlendirilmesi, edebi özelliklerinin kavranabilmesi, belagat ilminin inceliklerine vakıf olunabilmesi ile mümkündür." (Yakup Eroğlu, Arap belağatında kinaye ve istiare, Yüksek lisans tezi, s. 49) "Kur’an'ın doğru ve sağlıklı biçimde yorumlanmasında Arap dilindeki darb-ı meseller ve teşbih, temsil, mecaz, istiare, kinaye, tariz gibi söz sanatlarıyla ilgili inceliklere vakıf olmak gerekir." (M. Öztürk, Arap dilinde kinaye, İslami İlimler Dergisi, Yıl 8, Cilt 8, Sayı 1, Bahar 2013, s. 115) Bu tür edebi ayetlerin olduğU müteşabih ayetlerin (Ali İmran, 7) kavranmasında ilim ehline danışılması da (Nahl, 43) zaten Kur’an’ın tavsiyesidir.

Müberred, ‘el-Kamil’ adlı eserinde, (I/40-117, II/948) “şayet bir kimse, ‘Araplar sözlerinde ekseriyetle teşbih kullanır’ derse bu söz doğrudur” ve İbn-i Abbas: "Kur’an'ın herhangi bir yeri size kapalı gelirse, şiire (şiirde kullanılan sanat türlerine) müracaat ediniz. Zira şiir, Arapların divanıdır." demektedir. Zaten “Mecaz gibi kinayenin varlığı da âlimlerin çoğunluğu tarafından kabul görmüş (Suyuti, İtkan, II/789) ve usulcüler, Kur'an'da kinayenin kullanılmasının sebeplerini tek tek saymıştır.” (Suyuti, II/789-791; Zerkeşi, II/301-308) “Müteşabihat denilen Kur’an-ı Kerim'in üslupları, gerçeklere ulaşmak ve en derin incelikleri görmek için halkın gözüne bir dürbün veya numaralı birer gözlüktür.” (Said-i Nursi, İşaratu`l–İcaz, s. 170) Zemahşeri, "Kur’an'daki üslup ve mana ‘inceliklerini’, ‘meani ve beyan’ ilimlerini bilen kimselerin anlayabileceğini ifade etmiştir." (Keşşaf, I/16, 190, 214) İbni Kuteybe, "Araplarda kinaye çeşitlerinin çok sık kullanıldığını, Arapların her şeyi açıkça dile getirenleri ayıpladığını", (Tevilül Müşkilu'l-Kur’an, s. 263) Sekkai, Abdülkahir el-Cürcani, ‘Arapların nazarında kinayeli anlatımın, maksadı açıkça anlatmaktan daha sanatsal ve hünerli kabul edildiğini’, (Sekkai, Miftahu'l-ulum, s. 523; Cürcani, Delailü'l-İcaz, s. 285) Ebu Bekr et-Turtuşi, ‘Arapların örneklemede kinayeyi çok kullandıklarını’ (Zerkeşi, el-Burhan fî ulumu'l-Kur’an, II/300) ifade ederler. Bu üslubu Kur’an’da kullanmış ve onları bu edebi üslup ile de susturmuştur.

Ayetlerden örnekler

"Çocukları ihtiyarlatan o gün " (Müzzemmil, 17): Kıyamet günü; “Yer ağırlığını çıkardığı zaman.” (Enfal, 2): Kıyamet anı, yerden fışkıran lav, gaz, erimiş madenler; “Onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık.” (A’raf, 96): Kapı: Nimetler, yağmur, rızk vasıtası; "Yüzünüzü mescid-i Haram'a çevirin." (Bakara, 149): Sadece yüz değil, tüm vücut; "Nefes almaya başlayan sabaha" (Tekvir, 18): Yani ufuktan güneşin doğuşu sırasında yaydığı ışık. Ayeti bilimsel anlamda alsak da, sonuçta anlatım teşbihi de içermektedir: “Güneş ışıklarının dünyaya ulaşmasıyla fotosentez başlar, fotosentez karbondioksitin alınıp oksijenin verildiği bir solunum sürecidir ve bizim solunum yapabilmemiz için varlığı şarttır.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 90-91); "Onlara elim bir azap müjdele" (İnşikak, 24): Aslında müjde burada zıt

anlamı ile kullanılmıştır; "Şehre sor." (Yusuf, 82): Şehir halkına sor; "Dünya hayatı, tıpkı gökten indirdiğimiz bir suya benzer." (Kehf, 45): Yani dünya hayatı su gibi süratle geçer; "O, katımızda bulunan ana kitaptır." (Zuhruf, 4): Yani asıl kitaptır: L. mahfuz; "Onlara şefkat kanatlarını ger." (Hicr, 88): Merhamet göster; "Ölü iken kendisini dirilttiğimiz." (En'am, 122): Yani delalette iken hidayet verdiğimiz; "Topluca Allah'ın ipine yapışın." (Ali İmran, 103): Allah'a güvenin, İslam'a teslim olun, Kur'an'a uyun; "Beyaz iplik, siyah iplikten ayırt edilene dek." (Bakara, 187): Gündüzün beyazlığı, tan vakti; "Onlar sizin elbiseleriniz, sizde onların elbiseleridir.": Yani Kadın erkek arasındaki ilişki, yakınlık; "Elini boynuna bağlama ve hepsini açıp saçma" (İsra, 29): Cimrilik yapma, israf da etme; "Allah'ın iki eli de açıktır." (Maide, 64): Allah cömerttir. (Aynı anlamda hadis: "Allah'ın sağ eli doludur." Buhari: IX/150) "Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler" (Bakara, 18): Günümüzün deyimi ile üç maymunu oynayanlar bilerek Hak'kı inkar edenler duymaz, görmez, söylemez ve akletmezler. Halbuki bilmezler ki; göz görmez, kulak duymaz, dil söylemese de yürekler hisseder! Ve onlarda bu arada ezilip durur ve daima huzursuz olurlar.

"Gölge Allah'a secde eder." (Nahl, 48): Ayet, Allah'ın koyduğu kural gereği ışık ile dansı sonucu gölgelerin hareketlerine dikkat çeker. Nur suresi 21. ayet: "Ey iman edenler, şeytanın adımlarını takip etmeyin." Ateist zihniyet bu ayeti, 'Bakın Kur'an'da şeytan aslında maddi bir varlık olarak tasvir ediliyor. Allah da insanlara o şeytanın ayaklarının izine basarak yürümeyin. diyor.' şeklinde açıklardı herhalde! Ama her 'normal' akla sahip insan bu ayeti okunca bir benzetme yapıldığını ve aslında bu ayetten, "şeytanın kötü vesveselerinin peşinden gitmeyin" dendiğini hemen anlardı! Bazen gelecekte kesin olacağı bildirilen hükümler "istikbal/gelecek" kipi yerine "mazi/geçmiş zaman" kipi ile gelir: "Sura üflendi." (Yasin, 51); "İki eli kurudu." (Tebbet, 1) gibi.

Allah'ın 'yüzü, eli, unutması' tabirleri: "Allah ile beraber başka bir ilaha tapma. O'ndan başka ilah yoktur. O'nun yüzünden başka her şey helak olucudur. Hüküm O'nundur ve siz O'na döndürüleceksiniz." (Kasas, 88) Yüzden kasıt, Allah'ın zatı/kendisi kastedilir. İnsan için de yüz kelimesi, yine insanın kendisini kastetmek için Kur'an'da kullanılmıştır: "Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir ki, insanları bunun üzerine yaratmıştır." (Rum, 30) "Görmediler mi ellerimizin yaptıklarından kendilerine nice hayvanlar yarattık da kendileri onlara malik olmaktadırlar." (Yasin, 71) El, kuvvet anlamında da mecazen birçok dilde aynen kullanılmaktadır. Tıpkı, "ülkeyi ele geçirmek" cümlesinde olduğu gibi. "Sana biat edenler gerçekte Allah'a biat etmektedirler. Allah'ın eli (yedullah) onların ellerinin üzerindedir." (Fetih, 10) Bu ayetteki 'el' tabiri ile de, 'Allah'ın rahmeti ve kudreti ile müminlere destek ve yardımcı olduğu' ifade edilmektedir. El kelimesi mecaz anlamda insanlar için de kullanılmıştır: "Bir mehir kestiğiniz takdirde, henüz dokunmadan onları boşamışsanız, kestiğinizin yarısını verin. Ancak kadınlar vazgeçer yahut nikah bağı elinde bulunan erkek vazgeçerse başka." (Bakara, 237) "Öyleyse bu gününüzle karşılaşmayı unutmanıza karşılık olarak azabı tadın. Biz de sizi gerçekten unuttuk." (Secde, 14) Günlük konuşmalarımızda nasıl ki, 'ben seni unuttum' derken amaç karşıdaki kişiye artık değer verilmediğini ifade etmekse, bu ayette de aynı anlamda unutmak fiili kullanılmıştır. "Allah'ın 'arşa istiva etmesi' (A'raf, 54): Hüküm/iktidar/yönetmesi anlamlarındadır. 'Taht/koltuk kavgası' derken nasıl ki oturulan yer için kavga kastedilmez, bundan iktidar mücadelesi kastedilirse, Allah için kullanılan 'kürsi/taht' kavramından da, 'evrenin yaratıp yöneticisi' olduğu kastedilmektedir. Aynı şekilde, "Allah'ın boyası." (Bakara, 138) ayetinden de maksat boya değil; 'İslam, Allah'ın kanunları'dır.

Hadislerden örnekler

"Rabbimizin Cehenneme iki nefes almasına izin vermesi; Biri soğuk, diğeri sıcak (Buhari, Kitabu Bed'i'1-Halk, B.10, Hds.69, Kitabu Mevakiti's-Salat, B.9, Hds.14; Muslim, Kitabul-Mesadd, B:32, Hds.185-187; Sunen-i Tirmizî, Kitabu Sıfatu'l-Cehennem, B.8, Hds. 2719; Sunen-i İbn Mace, Kitebu'z-Zuhd, B.38, Hds. 17, 4319; Sunen-i Dârimî, Kitabu'r-Rikak, B.119, Hds.2848): Yani Cehennemde sıcak ve soğuk iki çeşit azap bulunacaktır. Ayrıca Sıcak/soğuğa

kinaye vardır burada, günümüzde çok sıcak havalar için bile ‘cehennem sıcağı’ benzetmesini yapılmaktadır. “Cennet annelerin ayağı altındadır.” (Nesai, Cihad, 6): Annenin değeri vurgulanır; "Humma/sıtma hastalığı, cehennem ateşindendir." (Buhari, Bed'ü'l-halk 10, Tıb, 28; Müslim, Selam 78-84): Cehennemden gelmiş gibi korkunç ve korunulması gereklidir; "Nil, Ceyhan, Fırat Cennet nehirlerindendir." (Müslim, Cennet: 26): Yani, verimli, bereketlidir ve cennetin olumlu imajı onlara da atfedilmiştir; “Kim ağaç keserse, Allah da onun başını cehennemden aşağı sarkıtır." (Ebu Davud, Edeb, Bab 158 - 159, Hadis no: 5239): Sakındırmak için teşbih yapılmıştır; "İsrailoğulları olmasaydı, et bozulmazdı." (Buhari, Enbiya 1, 25; Müslim, Rada 63): Eskiden yaptıklarına kinaye vardır hadiste. Etlerinin zekatını vermeyip, kenara yığıp kokuşmalarına izin vermeleri kast edilmiştir; "Güneş batınca Allah'a secde eder." (Tirmizi, Fiten, 22): Secde; Boyun eğmek, iteat etmek anlamındadır. (Yukarıda açıklanmıştı); "İşler ehline verilmediği zaman kıyameti bekle" (Buhari, İlim 2): Sosyal bozulmaya işaret vardır; "Hz. Resul'un göğsünün yarılması" (Müsned, III/121; Müslim, “İman”, 261, 265): Efendimizin manevi kirlerden temizlenmesi, manevi ameliyat; "Bana en çabuk kavuşacak olanınız kolu en uzun olanınızdır." (Müslim, Fezailü's-sahabe, 101): Eli uzun olan yani cömert olan. "Peygamber, eşleri arasında önce kimin öleceği sorusuna, 'Kolu en uzun olanınız' diye cevap vermiştir. Çok geçmeden, iyilik yolunda kolunu en çok uzatan hanımının kastedildiği anlaşılmıştır." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 144); "Cennet ve cehennemlikler yerini alınca ölüm getirilir aralarına ve sonra kesilir. Artık ölüm yok denir." (Buhari, Rikak, 50.51; Müslim, K.Cennet, 43. XI/263): Yani sonsuza dek kalınacak cennet ve cehennemde. Ölmek, son, bitiş artık yoktur; "Cennet kılıçların gölgesi altındadır." (Buhari, Cihad 112; Müslim, Cihad 20; Ebu Davud, Cihad 89): Şehitliğin önemi vurgulanmaktadır. Yoksa kocaman bir kılıc ve altında cennet kast edilmemiştir; "Üç kişiden kalem kaldırılmıştır: Çocuk, deli ve uyuyan." (Tirmizi, Hudud, 1): Kalemin kalkması, yani sorumluluk olmaması, yaptıklarından sorumlu olmamaları, günahların yazılmaması; “Allah, gölgesinden başka hiçbir gölgenin bulunmadığı kıyamette, yedi sınıf insanı kendi gölgesinde gölgelendirir.” (Buhari, Ezan 36, Zekat 16, Rikak 24, Hudüd 19; Müslim, Zekat 91; Tirmizi, Zühd 53; Nesai, Kudat 2): Burada gölgeden maksat, himaye/koruma demektir; “Üç sınıf kimseye Allah güler.” (Heysemi, Mecma’uz-Zevaid ve Menbau’l-fevaid, IV/154 no: 3536): Gülmek, razı olmak anlamındadır. (Örnekler, Muhammed Ebu Şehbe, Difaun ani's-sunne; Yusuf el-Kardavi, Keyfe neteammel maa's-Sunneh; Muhammed bin Muslim b. Kuteybe, Tevilu muhtelifu'l-Hadis; Celaleddin Es-Suyuti, El İtkan fi ulumil Kur’an adlı eserlerden derlenmiştir.)

Hz. Aişe validemiz anlatıyor. Bir gün Allah Rasulü odama gelmişti. Yere düşmüş bir ekmek parçası görünce onu aldı ve “Ey Aişe, nimetin kıymetini bil. Çünkü şu ekmek bir toplumdan nefret edip kaçtı mı bir daha ona dönmez.” buyurur. (İbn Mace, Etime 52, no: 3353) Ateist bir arkadaş bu hadisi okuyunca, "İşte bakın, Muhammed ekmeği canlı zannediyor" diye ithamda bulunur mu acaba? Ne yazık ki, oryantalistlerden daha çok yerli ateist yazarların eserlerinde yukarıda örneklerini verdiğimiz sanatsal içeriklerin anlaşılmamasından doğan yorumlar ve yanlış sonuçlarla karşılaşıyoruz...

600'lü yıllardan 2000'li yıllara, değişen sadece isim ve insanlar; zihniyet hep aynı!

"İçinde bulunduğumuz düzen, İslam öncesi Arap coğrafyasında cahiliye olarak tanımlanan toplum yapısı ile bazı yönlerden paralellik arz etmektedir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 118)

600'lü yıllarda adı müşrik olanlarla günümüz ateist/oryantalistleri arasında hiç bir fark yoktur. O gün adları putperest idi şimdi ise materyalist, natüralist. Yani fark sadece isimlendirmede. Fikirler hiç değişmedi hatta vahiyden uzaklaşıldığı için çok daha da kötüye gidildi!

Deist: (Yaratıcıya inanıp, dünyayı yarattıktan sonra vahiy göndermediğine inananlar): Bakara, 97: "Söyle; her kim Cebrail'e düşman ise iyi bilsin ki, 'Kur'an'ı senin kalbine Allah'ın izniyle kendinden önceki vahiyleri onaylayıcı', müminlere hidayet ve müjde kaynağı olmak üzere o indirdi." En'am, 91: "Onlar: 'Allah insanlara hiçbir şey göndermemiştir.' demekle, Allah'ı gereği gibi tanıyamadılar."

Materyalist: (Maddi âlem dışındakilere inanmayan, ahireti inkar edenler): En'am, 29: Dediler ki: 'Dünya hayatımızdan başka bir hayat yoktur, biz diriltilecek değiliz.' İsra, 49: "Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, 'gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?' Casiye, 24, 32: "Bu dünya hayatımızdan başka bir hayat yoktur. Ölürüz, yaşarız; Kıyamet kesin değil."

Vahşi kapitalizm: Bakara, 275: "Riba (faiz) yiyen kimseler, şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa ancak öyle kalkarlar. Bu ceza onlar, "alışveriş de faiz gibidir" demeleri yüzündendir."; A'raf, 85: "Ey kavmim! Ölçüyü, tartıyı tam yapın, insanların eşyalarını eksik vermeyin. Düzeltilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın."

Tefecilik- faiz: Ali İmran, 130 ve Bakara, 275. ayetlerinde ifade ettiği gibi, o dönemde tefecilik/faiz toplumda çok yaygın idi ve insanların yaşamlarını olumsuz yönde etkiliyordu. Günümüzde ise artık bu mesele fertleri değil, 'toplum ve ülkeleri' liberal emperyalist ülkelerin uydusu haline getirecek evrensel bir boyutta bir sorun haline gelmiştir. Tefeciliğin toplumsal boyutu olan faiz yüzünden dünyadaki ülkeler, 8-10 ailenin elinde yaz-boz tahtasına döndürülmüş, satranç tahtasındaki taşlar gibi kullanılır olmuşlardır.

Oryantalist: En'am, 105: "İşte böylece ayetleri türlü türlü çevirip açıklıyoruz ki, onlar sana: 'Sen bunları bir yerlerden okuyup öğrenmişsin' desinler ve bilen bir toplum için de onu iyice açıklayalım." Ali İmran, 186: "Muhakkak siz, mallarınız ve canlarınız hususunda imtihan olunacaksınız. 'Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah'a ortak koşanlardan 'size eziyet verici birçok söz' işiteceksiniz.' Eğer sabreder ve Allah'tan gereği gibi korkarsanız, şüphesiz işte bu azmi gerektiren işlerdendir." Nisa, 46: "Yahudilerden bir kısmı, 'Allah'ın kitabındaki kelimeleri esas manasından kaydırıp; dillerini eğerek ve dine saldırarak', "Sözünü işittik, emirlerine isyan ettik, dinle, dinlemez olası ve raina (bizi gözet)" diyorlar." Kalem, 2: "Sen 'mecnun' (Sara hastası veya cinlenmiş) değilsin." İbrahim, 3 ve Hud, 19: "O zalimler ki, Allah'ın yolundan alıkorlar, onu 'eğri göstermek' isterler."

Sahte resuller: En'am, 93: "Allah'a karşı yalan uyduran, yahut 'kendisine hiçbir şey vahyolunmadığı halde: "bana vahyedildi" diyen' ve: "Allah'ın indirdiği gibi bir kitap da ben indireceğim" diye iddiada bulunandan daha zalim kim olabilir?"

Sekülerizm, dünyaperestlik: A'raf, 51: "O kafirler ki, dünya hayatı onları aldattı, dinlerini bir eğlence ve oyun edindiler. Böylece onlar bugünlerine ulaşacaklarını nasıl unuttular." Bakara,

85: “Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? İçinizden bu şekilde davranan birinin dünya hayatındaki cezası ancak rezil rüsvâ olmaktır; kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine itilirler.”

Dindara hakaret: (Akılsız, gerici, çağdışı, yobaz, dinci, örümcek kafalı vd.): Tarih boyunca dindarlar (Gerçek Yahudi ve Hristiyanlar dâhil) hep aşağılanmıştır. “Onlara: "İnsanların (müslümanların) inandığı gibi inanın." denilince, "Biz de o beyinsizlerin inandığı gibi mi inanacağız?" derler. (Bakara, 13) “Kavminin inkarcı ileri gelenleri, “Biz seni kesinlikle bir akılsızlık içinde görüyoruz ve gerçekten senin yalancılardan olduğunu düşünüyoruz” dediler.” (A’raf, 66)

Alkol: Şaraptan rakı, votka, cin, viskiye... 600'lü yıllarda insanlar şarap içerdi ve bu konu Maide, 90-91. ve Bakara, 21. ayetlere de konu olmuştu. Cahiliye döneminde yaygın olan şarap içme âdeti şiirlere bile konu olmuştur. Ama ne zamanki içki yasak olmuş, Medine sokaklarında sel gibi içki akmıştır. (Müslim, Eşribe, 3) Günümüzde ise değişen sadece, kötülüğün adı ve türünün artmasından başka bir şey değildir. Bir de, yasak olan şeyi Müslüman olduğunu söyleyenlerin yapması ve sonra ortaya çıkan kötülüklerden yine İslam'ı suçlamalarıdır! Şiirlere konu yapanlar da (Örneğin, rakı için Tayfun Talipoğlu, Orhan Veli Kanık, Edip Cansever şiirleri ve Yılmaz Özdil köşe yazısı (Sözcü, 14.12.2021), Aydın Boysan yöntemleri… ile) hâlâ devam etmektedir.

Irkçılık: 600'lü yıllarca 'Asabiyyet-i Cahiliyye' denen ırkçılık o dönem Arap toplumu arasında çok yaygındı. İslam ırk kavramını kabul etmiş ama onu bir üstünlük aracı olmaktan çıkarmıştır. İslam, üstünlüğün ölçüsü olarak Allah'ın kurallarına uymayı (takva) belirlemiştir. Ama ne yazık ki, günümüzde "Türk, Kürt, Arap…" adına hâlâ ırkçılık yapılabilmektedir. Daha da ilginci bu ırkçılık çoğalmış; aile-sülale, köy, şehir (hemşehricilik) adları altından futbol fanatizmine dek uzanmış ve çeşitlenmiştir. İslam ise bunları kökten yasaklamıştır. (Buhari, Mezalim, 4, ikrah, 6; Tirmizi, Fiten, 68) Detay için, ‘Müslümanların iç meseleleri’ adlı yazımıza bakılabilir.

Kız çocuklarına değer verilmemesi: Cahiliye döneminde kız çocuklarına değer verilmez ve çeşitli nedenlerle diri diri toprağa gömülürlerdi. Bu nedenle Zuhruf, 17; Tekvir, 8-9; Nahl, 58-59. ayetler indirilmiştir. (Mahmud Esad, Tarih-i Dini İslam, s. 255) Günümüzde bazı bölgelerimizde bu inanç aynen devam ederken aynı zamanda kapsamı genişletilmiş, artık erkek çocuklar da dâhil, daha doğmadan ‘kürtaj’ adı altında her iki cinsi de kapsar hâle getirilmiştir. Bu konu ayrıca, 'Turan Dursun'a cevaplar' başlığı altında 'Kız çocukların diri diri gömülmesi yalan mı?' sorusuna verilen cevapta ele alınmıştır.

Zina: Araplarda fuhuş yapan kadınlar tanınmaları için kapılarına bayrak asardı. (Buhari, Nikah, 36; Muhammed Ali Sabuni, Ahkam Tefsiri, II/ 203; İbn-i Kesir, Tefsirû'l Kur’an'il Aziym, III/289) Bu konu Bakara, 169; Nur, 33. ayet gibi Kur’anda ele alınmış ve eleştirilerek yasaklanmıştır. (Buhari, İsti'zan 12, Kader 9; Müslim, Kader 20-21; Ebu Davud, Nikah 43; İbn Kesir, Tefsir, V/98) Bu yasak günümüzde "telekız, eskort, dijikız” gibi adlarda genelleştirilmiş, yaygınlaşmıştır. Buna ‘metres’ adı altında kullanılıp, sıkılınca atılan kadınlar da eklenebilir.

Kumar: Cahiliye devrinde kumar (meysir) çok yaygındı. Cahiliyye Arapları kumar oynamakla övünürlerdi. Öyle ki kumar meclislerine katılmamak ayıp sayılırdı. O zamanın şairlerinden biri karısına şöyle vasiyette bulunmuştur: "Ben ölürsem, sen, aciz ve konuşma bilmeyen, ikiyüzlü ve kumar bilmeyen birini isteme." (D. Pusmaz, A. Ahmed, Câhiliyye, Şâmil İslam Ansiklopedisi, I/296) Kumar İslam'da yasaklanırken ne yazık ki günümüzde kumar evleri, kumar şehirlerine ve sonunda sanal âleme taşınmış olarak yuvaları yıkmaya devam etmektedir.

Fal: Eskiden Kureyş'in en büyük putu Hübel'in bekçisinin elindeki torbadan "ezlam" denilen fal okları çekilirdi. Cahiliye'de, kahinler daha çok geçmişe ait bilgileri, arraflar ise gelecekten haber verirlerdi. İslam, tüm bu hurafeleri yasaklamış. (Müslim, Selam, 124) Ama günümüzde bu kötü alışkanlıkta ne yazık ki gazetelerde burçlar, sosyal hayatta kahve, tarot gibi türlü adlar altında 'çeşitlenerek' devam etmektedir.

Uğur(suzluk) İnancı: Cahiliye Arapları arasında uğursuz sayma inancı hayli yaygındı. Uğursuz sayılan kötü ve çirkin kabul edilir; ondan uzak durulmaya çalışılırdı. Günümüzde de bu inanç 'baykuş sesi, kara kedi'nin uğursuz sayılmasından 'totem' inancına dek çeşitlenerek devam etmektedir. İslam'da bir delili bulunmayan ve yasaklanan (Kütübi Sitte Muhtasarı, İbrahim Canan, 17/455, Buhari, Tıp, 54, Müslim, Selam 102, İbn-i Mace, V/482) bu tür inanışlar ne yazık ki artarak çoğalmış ve gerek uğur gerek uğursuz sayılanların sayısı hayli artmıştır.

Kur'an, 600'lü yıllarda toplumda var olan tüm kötü alışkanlıkları ortadan kaldırmayı başarmıştır. Günümüzde, adı Müslüman olan ama cahiliye dönemi Mekke müşriklerinin zihin yapısına, âdetlerine sahip olanları da yine aynı reçete kurtaracaktır! Tarihte denenmiş ve defalarca başarılı sonuçlar alınmış olan bu reçeteyi yeniden uygulayanlar hem dünya hem ahiret huzuruna kavuşacaklardır. Kur'an ve sahih sünnet bir ışık olarak yolu aydınlatmaktadır, o kutlu yolda (sıratı müstakim) yürüyenler kurtuluşa (Fatiha, 6; A'la, 14-15) ereceklerdir!

Tevbe, 5. ayet

Tevbe suresindeki "müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayın ve onları muhasara edin (kuşatın)" ve "küfrün önderleri ile savaşın." (Tevbe, 12) ayetleri tüm müşriklerin/inanmayanların öldürülmesi mi emretmektedir?

Ayetin niçin indiğini, kimlerden bahsettiğini, anlam çerçevesinin ne olduğunu bilmeyen bir kişinin bu ayetlerden müşrik avına (!) çıkılması gerektiğini anlamaması için hiçbir sebep yoktur. Halbuki bu ayet, 'Resulullah ile anlaşma yapıp da bu anlaşmaya uymayan müşrikler' hakkında inmiştir. (İbnül Cevzi, Zadü'l-Mesir, II/230) Evet, bu ayeti nerde ise 70 yaşında iken Müslüman olan Fransız Komünist partisi yöneticisi bile anlamış ama günümüz ateistleri anlayamamıştır. Roger Garaudy bu ayetle ilgili, "Tevbe 5. ayet, kendileriyle anlaşma yapıldıktan sonra anlaşmayı çiğneyen ve Müslümanları dinlerinden alıkoymaya yeltenenlerle ilgili olduğu apaçık ortadadır." (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 48) demektedir. Ayette kastedilen müşrikler, 'sözlerini bozan ve anlaşmaya uymayan' (Ebu Suud, İrşadü'l-Akli's-Selim, IV/43) ve "antlaşma ile belirlenen yükümlülüklerini yerine getirmeyen saldırgan" (Esed, Kur'an Mesajı, I/346) bir topluluktur. "İslam tarihi boyunca hiçbir halifenin böyle bir uygulamasının olmaması bir yana, şayet ayet böyle anlaşılsaydı tarihte İslam ile yönetilmiş devletlerde sokaklarda müşrik aranmış olması lazım gelirdi." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 317) "Tevbe suresinin 5. ayetinde, ilk satırda Müslümanlar ile Mekke müşriklerin arasındaki barıştan söz eder. İşte bu barış Mekkeli müşrikler tarafından bozulmuştur. 5. ayetle müşriklere barışı sağlamalar için 4 ay müddet verilir. Aksi takdirde bir savaş olacağı haber verilir. Yani Tevbe 5. ayet savaş ortamında inmiş bir ayettir. Devamındaki 6. ayette "Barış isterse öldürmeyin. Onları güvenli bir yere götürün." buyurulmaktadır. Rabbimiz 'bırakın gitsinler' demiyor, güvenli bir yere kadar 'eşlik edilmesini' de istiyor." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 106, 107)

Surenin birinci ayeti ültimatom, uyarı ile başlar. Bu uyarı yapılan kesim ise, 'müşriklerden sözleşme yapılanlar'dır. Ayette geçen "min" edatı, Arapçada 'min-i ba'ziyye' diye isimlendirilir. Anlamı, 'bütünden bir parça' demektir. Mesela elma yedim denirken, aslında elmalardan bir parça, bir kısmı yenmiştir. Bu edat işte bu anlamdadır. Aynı anlamda olan kelimeler başka birçok dilde de mevcuttur.

El-müşrikun kelimesindeki 'el' takısı da Arapçada 'marife' görevine işaret eder. İngilizcedeki 'the' eki ile aynı görevi gören 'el' takısı, 'belirlilik' ifade eder. Müşriklerin tümü değil, 'belirli olan, bilinen' bir kısım müşrikler kastedilir. Tevbe 1. ayet zaten, 'Müşriklerden anlaşma yaptığınız kimseler' diye başlamaktadır. Tevbe, 12. ayette de, 'küfrün önderleri ile savaşın' denmektedir. Buradan da anlaşıldığı gibi, elebaşları söz vermiş ve daha sonra ateşkes sözünü ihlal etmişlerdir. Tevbe, 13. ayette de 'Yeminlerini bozanlarla savaşmaktan' bahsedilmektedir!

Tevbe 5. ayet inene kadar yaşanmışlık vardır. Ateşkes ilan edilmiş, karşı taraf sinsi bir şekilde ateşkesi ihlal ederek kanlı saldırılar düzenlemiştir. Sürekli Medine'ye saldıran, Bedir, Uhud, Hendek gibi savaşlarla bitmek bilmeyen bir kinle yönettikleri toplumu İslam'a karşı düşmanca şekilde devamlı yönlendiren, Hudeybiye anlaşmasını 2. yılında savaş suçu işleyerek anlaşmayı bozan müşriklere 4 ay süre tanınmıştır. 'Ya tövbe edecekler ya da bu süre içinde Mekke'yi terk edeceklerdir.' Mekke'deki müşriklerin çoğu da tövbe etmiştir. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 229)

Kısaca, ayette de bahsedilen kesim müşriklerin hepsi değil kendileriyle anlaşma yapılan bir kesimdir. Bu müşriklerle anlaşma yapılmış ama kendileri bu 'anlaşmayı bozmuştur.' Zaten ilerideki (Tevbe, 8. 10. 12. 13.) ayetler de anlaşmayı bozan müşriklerden bahsetmektedir! 4. ayet, anlaşmayı 'bozmayanlarla' bir sorun olmadığını ifade eder. 5. ayet, anlaşmayı bozanların,

yaptıkları suçlara göre cezalarından bahseder. 6 ve 7. ayetlere göre de müşriklerden ihanet edip sonra pişman olan, Müslümanlardan eman dileyen (koruma isteyen) öldürülmez, ülke sınırları dışına çıkarılırlar. İslam ülkesinde yaşayıp anlaşmalara uygun davrananlar -tıpkı Müslümanlar gibi- vergi vermek şartı ile istediği gibi yaşayabilirler. Cezalandırılması istenen müşriklerin özellikleri şunlardır: Tevbe, 8. ayet: Anlaşmaya uymayan, sözlerini tutmayan; 10. ayet: Anlaşmaya aykırı davranan; 12. ayet: Anlaşma olmasına rağmen İslam'ı kötüleyen ve 13. ayet: Anlaşmayı bozup ilk saldıran! İşte Tevbe suresinin ilk ayetleri bu 'anlaşmaya uymayan müşriklere' uyarı ile başlar ve suçlarının cezalarını bildirir.

Ama ateist ve oryantalistler, aslında birer sulh çağrısı ile dolu olan bu ayetlerden farklı anlamlar çıkarmaya çalışmakta ve İslam devleti aleyhine işlenen fiilleri yapanları savunmaktadırlar! Onlar görevlerini yerine getirmekte ve İslam karşıtlarını savunmaktadırlar, bize de düşen de 'Hak, adalet, emanet ve tevhid' savunucuları tarafında olabilmektedir!

"Zulme uğramaları sebebi ile savaşmaları için izin verildi." (Hac, 39) "Zalimlerden başkasına karşı düşmanlık yoktur." (Bakara, 193) İslam'da savaş izni zulme uğramamak için verilmiştir. Konu hakkında daha detaylı bilgi için, "İslam savaş hukuku" adlı yazımıza bakılabilir.

Müşkilü'l-Kur'an

Ayetler arasında "ilk bakışta çelişki gibi görünen" (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 17) "aralarında ihtilaf olduğu zannedilen" (Murat Dinler, Müşkilü'l-Kur'an, FSM İlmi Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi, 11 (2018) Bahar, s. 326) hususları inceleyen ilme 'Müşkilu'l-Kur'an' denir.

İbn Kuteybe'ye göre "müteşabih" ile "müşkil" terimleri eşanlamlıdır. (Kuteybe, Te'vilü müşkili'l-Kur'an, s. 119-120) Zaten "Müteşabih konudaki ihtilaf da, özle alakalı bir ihtilaf olmayıp, 'şekli'dir/görüntüdedir." (Enver Apa, Müteşabih Ayetler" Kavramı Hakkında Tarihi ve Semantik Bir İnceleme, AÜİFD Cilt XLIII (2002) Sayı 2, s. 166) Müteşabih konusunu ayrıca 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızdaki 'Kur'an açık bir kitap, Anlaşılsın diye indirilmedi mi?' şeklinde başlayan sorunun cevabında ele alınmıştır.

Evet, Müşkilu'l-Kur'an, Kur'an'da var olduğu 'sanılan' çelişkiler demektir. (M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 16) Kur'an'da problem olarak ileri sürülen durumların her biri 'görüntüsel' 'işkal' olmaktan öteye geçmemektedir. (Çiçek, s. 54) Kur'an'a düşmanlık besleyenler, "sanal" uyuşmazlık ve ihtilafları yüzde yüz hakikatmiş gibi göstermektedirler. (Çiçek, s. 26-28) Çelişki bulunduğu zannedilen ayetlerde yeterli bilgiye sahip olunduğunda hakiki anlamda bir ihtilafın söz konusu olmadığı ortaya çıkmaktadır. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 119) Gerçekte ihtilaf olmasa bile, bir kimsenin Kur'an'ın anlatım tarzını bilmemekten ya da ayetler arasındaki bağları ortaya çıkaramamaktan yani Allah'ın kitabındaki metoda hakim olamamasından bu tür meseleler ortaya çıkabilmektedir. Halbuki Kur'an'ın baştan sonuna kadar ifade ve üslubunda tam bir tutarlılık, bütünlük, uyum, eşitlik ve güzellik vardır. (Kasami, s. 26) Kur'an semasının yıldızları olan ayetler, gökte düzensiz görünen yıldızların hali gibidir. Üstünkörü bakan, bilgisiz biri onları dağınık zanneder, onların aralarındaki ilişkileri bilen bir astronomi uzmanı ise, nasıl dakik bir saat gibi işleyen bir düzenle yürüyüp kainattaki ahengi ve dengeyi sağladıklarını bilir. (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 12)

"Arapça bilmeyenlerden İslam'a girenlerin çoğalması, insanların kültür ve coğrafya farklılıklarının farklı anlayışlara sebep olması, İslam'a düşman olanların ortaya attıkları şüphelerden" dolayı bu ilim dalı ortaya çıkmıştır. (Murat Dinler, s. 326) Çelişki ve tutarsızlık iddiaları, ayetlerin Kur'an'i bağlamını anlamamaktan, dilin ifade biçimlerini, hakikat, mecaz, kinayeyi anlayamamaktan, fiillerin farklı bağlantılarını düşünememekten, aynı anlamla ilgili karşılıklı ayetleri iyice incelememekten ileri gelmektedir. (M. Halil Çiçek, s. 53; Murat Dinler, s. 327-336 Demirci, s. 49) Kur'an'da ihtilaf varmış gibi sanılan ayetler bazen kelimenin mecazi ve gerçek manalarının ayrımının yapılamamasından kaynaklanır. Mesela, Hac, 2. ayette, sarhoş kelimesinin iki anlamda kullanıldığı anlaşılmaktadır. (Kasami, s. 51) Bir konunun farklı açılardan ele alınması da ihtilaf zannedilmektedir. "Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur." (Rad, 28) "Allah anıldığı zaman yürekler ürperir." (Enfal, 2) Ayetlerin, her zaman korku ile ümit arasında bulunması gereken kalp halini ifade eder. (Zümer, 23) Lafzın aynı olması manaların farklı olması da diğer bir ihtilaf zannedilen konudur. Mesela Kur'an'da 'Hüda' kelimesinin farklı manalarda kullanıldığını görmek mümkündür. (Fussilet, 17; Rad 7; Örnekler için; Kur'an Yolu Tefsiri, III/615-616) Konu için, 'Allah kalpleri mühürler mi?' adlı yazımıza da bakılabilir. Zahiri mana ile asıl kastedilen mana farklılığını anlamayan da çelişki var zanneder. Arap dilinde ifade, anlatım biçimleri yeterince bilinmezse bu gibi ayetlere yanlış anlamlar verilebilir. 'Yalancılar kahrolsun' (Zariyat, 10) ayetinde yalancıların yaptıklarının çirkinliği ifade edilmektedir. (Kasami, s. 55) Yine fiillerin kullanım

cihetleri yönünden ortaya çıkan durum da ihtilaf zannedilebilmektedir: "Savaşta onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü." (Enfal, 17) ayetinde, "Öldürme işi ashaba, tesir ve yaratma yönü Allah'a izafe edilmektedir." (Kasami, s. 48) Bu konu, 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızdaki 'melekler bizzat fiili olarak da savaşlara katılmışlar mıdır?' şeklindeki soruya verilen cevapta da ele alınmıştır.

Kur'an insan ürünü olan eserlerin tamamından farklı bir formülasyonla şekillenmiştir. Bu durum kimilerini olumlu kimilerini de olumsuz yönde etkilemektedir. Kur'an itikadi, ahlaki, sosyal alanlarda insanlığı yeniden yapılandırma amacıyla indirilmiştir. Kur'an çok çeşitli konulara birçok olaya değişik üsluplarla atıfta bulunmuştur. (Çiçek, s. 23-25) Kur'an farklı insani seviyeleri dikkate alarak bazen akla, bazen kalbe, bazen de duyguya hitap etmiştir. (Çiçek, s. 26-28) Kur'an'ın ele aldığı konuların zengin ve enginliği, farklı alanların seçilmesi, değişik kesimlere hitap edilmesi ve değişik mesajların ulaştırılma çabası, Kur'an'ın çok kısa veciz ve muhtasar bir üslup seçmesini kaçınılmaz kılmıştır. (M. Halil Çiçek, s. 118) Kur'an, belagatin en can alıcı noktası olan icazdan hiç taviz vermemiştir. İcaz, az ve öz mesaj vermektir. Bazen aynı kişilerle ilgili farklı zamanlarda meydana gelen farklı durumları, zamanla hiç kayıtlamadan anlatır. (M. Halil Çiçek, s. 63) Kur'an, Arap kelamında kullanılan tekrar, mecaz, teşbih gibi üslupları çok büyük bir maharetle kullanmıştır. (M. Halil Çiçek, s. 62) Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapça dilinin özelliklerinden kaynaklanmaktadır. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 42) Kur'an, bilmeyenlere açıklama ve beyan görevini başta peygamberler olmak üzere ehil kişilere vermiştir. (Candan, s. 33) Hikmet ve derin düşünme ile ilgili olan ayetleri anlayabilmek için Arapça bilgisi, akıl ve ilim yanında tefekkür de gerekmektedir. (Candan, s. 38) Müteşabih ayetler üzerinde düşünme yasağı konulmamıştır. Ancak bu konuda sapmalara düşülmemesi tavsiye edilmiştir. (Candan, s. 39) Kur'an'da müteşabih ayetlerin bulunması insanların ilim ve kültür seviyeleri ile ilgilidir. Kur'an'ın tefekkürü emretmesi, müteşabih ayetlerin anlaşılması için itici bir güç oluşturmuş, insanlar taklitten uzaklaşmıştır. Müteşabih ayetler sayesinde İslami düşüncenin ufukları gelişmiş ve genişlemiştir. Müteşabi ayetleri anlamaya çalışanlar, diğer ilimlere de sarılmışlardır. (Candan, s. 30-32)

Aslında, "Müşkil alanında yazılan eserler dikkatle incelendiğinde, kişinin Kur'an'ın yüceliği, güzelliği ve icazı karşısında 'güveni' artmaktadır." (M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 96)

İslam'da Kadın Hakları

İslam'da kadın hakları konusunda yazılan eserlerde öncelikle, İslam'ın geldiği dönemdeki Avrupa, Hint, Çin medeniyetlerindeki kadınların durumu ile İslam'ın kadınlara getirdiği haklar karşılaştırılarak, İslam'ın kadınlara çok daha fazla haklar getirmiş olduğunun altı çizilir. Biz ise kıyas götürmez bu hakikatleri direkt geçerek, İslam'ın tarihte olduğu gibi günümüzde de Batı medeniyetindeki kadın hakları ile kıyaslanamayacak kadar çok 'fıtrat ve biyolojik yapılarına uygun, yaratılışı ile çelişmeyen' hakları kadınlara getirdiğini iddia ve ispat etmeye çalışacağız. Bunun içinde, kıyas yapabilmek amacıyla özellikle bu yazımızla beraber 'Batı medeniyeti', 'Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Modernizm ve kadın' adlı yazıların okunmasının da faydalı olacağının altını çizmek isteriz!

İlk geldiği anlardan itibaren İslam'a giren ve bu dine hizmet konusunda öncülük edenler daima kadınlar olmuştur. İlk Müslüman bir kadındır (Hz. Hatice); İslamiyet'in ilk şehidi bir kadındır (Hz. Sümeyye); Peygamberimizin soyu kızından (Hz. Fatıma) devam eder. (Kevser, 3) Hz. Ebubekir'in kitap haline getirdiği dünyadaki tek Mushaf, Hz. Ebubekir, Ömer, Osman dönemlerinde onlarca yıl bir kadının (Hz. Hafsa) yanında kalmıştır. O dönemde ise Hristiyanlar şunu tartışıyordu: "bir kadın İncil'e dokunabilir mi dokunamaz mı?" Kur'an-ı Kerim'de Nisa (kadınlar), Müntehine (imtihan edilen kadın), Mücadele (mücadele eden kadın), Meryem (Hz. İsa'nın annesi) gibi sure isimleri vardır. Fakat rical (erkekler) suresi yoktur. Kadına değer verilmediği iddia edilen bir dinin ana kitabından bahsettiğimizi de hatırlatalım!

Batılıların da itiraf ettiği gibi "Hz. Muhammed'in kadınlara ait hususlarda önemli derecelerde yaptığı değişiklikleri hiç bir büyük kanun koyucu yapmamıştır." (Stanley Lane-Poole, Le Koran, sa poesie et ses lois, s. 96) "Hukuk davalarında kadın erkeğe tamamıyle eşit bir dereceye yükseltmiş" (Jacques C. Risler, La Civilisation Arabe, s. 4) ve "Kadının son derece lehinde olan Kur'an hükümleri, görünüşte şimdiki Avrupa kanunlarının verdiği haklardan çok daha fazlasını vermiştir." (Prof. Gaudefroy Demombynes, Les institutions musulmanes, s. 134) "Mevcut kanunlarıyla İslam şeriatı, eski Roma hukukiyle yeni medeni kanunlarımızın çoğundan daha insanidir. Çünkü bizim kanunlarımızda kadınla beraber ihtiyarlık çağına gelmiş analarla babalar ekseriyetle ihmal edilmektedir." (Rene Grousset, Litterature religieuse, Charles Ledit, Kur'an, s. 564)

Bir süre Hamas kontrolü altında tutulan bir İsrailli kadın ile kızı katıldığı bir programda şunları söylemekte idi: "Onlara göre kadınlar kutsaldır. Kadınlar kraliçe gibidir." (Haber 7, 12.10.2024. Video: video.haber7.com/video-galeri/295534-hamasin-biraktigi-rehineler-konustu-cinsel-taciz-yalani-ortaya-cikti)

Peki, Batılıların bu itirafları (ki, daha fazlasını aşağıda okuyacaksınız) ortada iken, İslam'da kadın hakları diye bir mesele nasıl ortaya çıkmıştır? Bu sorun, Batı medeniyetinin kadına bakış açısı ile İslam'ın kadına verdiği değerin yorumlanmaya çalışılmasından kaynaklanmaktadır. Halbuki ortada iki ayrı medeniyet ve yaşam tarzı vardır. Her biri kendi içinde ayrı ayrı değerler manzumesine, ayrı ayrı anlam ve değere sahiptir. Batının kadına yüklediği görevlerden farklı olarak "İslam, hem kadın ve hem de erkeği fıtratlarına, yaratılış biçimlerine uygun vazifeler yüklemiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 225) Dolayısı ile "İslam'ın ruhuna yabancı toplumsal adet ve geleneklerin sorumlusu İslam değildir." (Leopold Weiss/Muhammed Esed, Mekke'ye giden yol, s. 373) "İslam kadınlara fazlasıyla değer vermiş" (Karen Armstrong, The Guardian, 20.09.2006) olduğu için, günümüzde Müslüman olan Batılı insanların çoğunluğunu hâlâ öncelikli olarak kadınlardan oluşması da anormal değildir! Peki neden? 'Bazılarımızın' anlamadığı neyi keşfetmiştir onlar?!

Bir örnek üzerinden konumuza başlayalım. 'Hindu asıllı bir ateist' iken, 1999'da Müslüman olan dünyaca ünlü Hint şairi ve yazarı Kamala Das'ın açıklamaları aslında birçok ipucu vermektedir: "İslam'ı seçmemde tesettürün büyük rolü var. Tesettürü seviyorum. Müslüman

kadının Ortodoks hayat tarzını seviyorum. Erkekler tesettürlü bir hanıma dönüp bakmazlar. Tesettür emniyettir. Batı kültürünün kadına tanıdığı özgürlük beni cezbetmiyor. Bilhassa, 'erkeklerin arzularını kabartan özgürlüğü' kastediyorum. Delhi'deki kitap fuarında yayıncılar müşteri çekmek için yarı çıplak mankenler kullandılar. Utanç verici bir şey. Kadın vücudu Hindistan'da bile ticari meta haline geldi. Ben özgürlük istemiyorum. Bıktım özgürlükten. Bütün samimiyetimle söylüyorum, özgürlük benim için bir yük haline geldi. 'Hayatımı düzenleyecek kurallar olsun istiyorum.' Özgür olmayı değil, korunmayı arzu ediyorum ben. 24 yıl boyunca tesettürü tekrar tekrar denedim. Müslüman olmadığım halde Müslüman kadınlar gibi giyinip marketlere, konserlere, sinemalara gittim, seyahatlere çıktım. Gördüm ki mesture bir hanım her yerde saygı görüyor. Kimse dokunmuyor sana, laf atmaya bile cesaret edemiyor. Tesettür içinde tamamen emniyettesin. İslam'ın ilkeleri kadına yeterli derecede özgürlük alanı bırakıyor. Kadının kocasına veya daha yüksek bir otoriteye boyun eğmesini özgürlüğe aykırı bulmuyorum. Bunları dışlayan özgürlüğü fazlasıyla yaşadım, artık istemiyorum." (The Times of India,15 Aralık 1999; Hakan Albayrak, Gerçek Hayat, 14 Mart 2008, 386. Sayı, s. 11)

Bir kadın düşünün ki, doğduğunda ailesine cennetin kapılarını açan, ("Kimin üç kız veya üç kız kardeş veya iki kız kardeş veya iki kız yetiştirir, terbiye ve edeplerini eksik etmez, onlara iyi davranır ve evlendirirse cenneti hak etmiştir.": Ebu Davud, Edeb, 120, 130; Tirmizi, Birr, 13; "Her kim iki kız çocuğunu yetişkinlik çağına gelinceye kadar büyütüp terbiye ederse, kıyamet günü o kimseyle ben şöyle yanyana bulunacağız.": Müslim, Bir, 149; Tirmizi Bir, 13; "Kimin iki kızı olur da onları alçaltmaz, oğlan çocuklarını bunlara tercih etmezse Allah onu cennete koyar.": Ebu Davud, 5147) hem evlendiği erkeğin diğer yarısı olup onu tamamlayan, ("Kadınlar erkeklerin diğer yarısıdır.": Ebu Davud, Tahanet, 94; Tirmizi, Tahanet 827) hem de evlendiğinde eşinin imanının yarısını tamamlayan ("Kişi evlendiği zaman dininin yarısını korumuş olur.": Heysemi, Mecmuu'z-Zevaid, 7310; Acluni, Keşfu'l-Hafa, II/239; Suyuti, Camiu-s-Sağir, II/932, 8730) ve "insanın dinini yaşamasına yardımcı olup, "en güzel dünya nimeti", (Tirmizi, Birr 13) "bütün dünya nimetlerinin en değerlisi", (Müsned, II, 168; Müslim, "Rada'", 64; İbn Mâce, "Nikah", 5) kabul edilen ve anne olduğunda cennetin ayaklarının altına serildiği ("Cennet annelerin ayakları altındadır.": Nesai, Cihad, 6; İbni Hanbel, X/198; Acluni, Keşfu'l-Hafa, , 1351/1932, I/335, No: 1078; Kenz-ül Ummal, Hadis: 45439; Menavi, Feyzul Kadir, III/361) ilan edilen bir dinde kadının değeri olmadığını iddia etmek büyük bir iftiradır.

İslam'ın ruhuna uzak ve hedeflediği medeniyet ideali ile hiçbir alakası olmadığı halde, 'İslam'da kadın' söz konusu olduğunda, kaynağı Batılı oryantalistler olan "evlilik, miras, şahitlik, boşanma, eşitlik" gibi kavram ve konularla "Kadın uğursuz mudur? Kadın eğe kemiğinden mi yaratılmıştır?" türü soruları bu yazımızda ele alıp sıra ile iddialara cevap vereceğiz.

Kur'an ve Hadisler Işığında İslam'da Kadın

Efendimiz: "Şüphe yok ki, kadınlar erkeklerin dengi, benzeri ve tam bir eşidir." (İbn-i Hamza, el-Beyan ve't-Ta'rif, s. 261; Dr. Mihriye Cavidan, İslam'a göre kadın, İslam Medeniyeti, 25.8.1969, s. 28; Murat Ukray, Hanımlar İçin Din Rehberi, s. 5) "Kadın-erkek bütün insanlar, tarak dişleri gibi birbirlerine eşittirler." (Ö. N. Bilmen, Hukuk-u İslamiye ve İstilahat-ı Fıkhiye Kamusu, II/73-74) "Kadınların haklarını yerine getirme hususunda Allah'tan korkunuz! Zira siz onları Allah'ın bir emaneti olarak aldınız." (Müslüm, Hac,147; Ebû Davud, Menasik, 56; İbn Mace, menasik, 84; Darimi, menasik, 34; Ahmet Hamdi Akseki, Yeni Hutbelerim, 781-782, Acluni, Keşfu'l-Hafa, 1351, I/36) "Sizin en hayırlınız, ehline (eşine ve çocuklarına) en hayırlı olanınızdır." (Müslim, Birr, 149; Ahmed b. Hanbel, Müsned, II/472; İbni Mace, Nikah, 50; Camiu's-sağir, II/ll, Hadis No: 4012, Münavi, Feydu'l-Kadir, III/495, Nesai, El-Vâfi, III/117) "Mü'minlerin iman bakımından en olgunu ve en hayırlısı, hanımına karşı en hayırlı olanıdır." (Tirmizi, Rada, 11; Riyazu's-Salihin, II/148) "Kim, (iki veya üç) kız çocuğunu erginlik çağına erişinceye kadar besleyip büyütürse, kıyamet gününde -iki parmağını birleştirerek- onunla şöylece beraber oluruz." (Buhari, Talak 25, Edeb 24; Müslim, Zühd 42, IV/2028) "Dikkat ediniz, sizin kadınlarınız üzerinde, kadınlarınızın da sizin üzerinizde hakları vardır." (Tirmizi, Sünen, V/111; İbn Mace, Sünen, l/594, No: 1851) "Kadınlara ancak asalet ve şeref sahibi kimse değer verir. Onları ancak kötü ve aşağılık kimseler hor görür." (İbn Mace, Edeb 3; Ebû Davud, Edeb 6, Rikak 22, İ'tisam 3; Müslim, Akdiye 11; Suyuti, Camiu's-Sağır, II/496) şeklindeki hadisleri ile kadın

haklarının öneminden bahsederken kız çocuklarını da unutmamış ve "Çarşıdan aldığı şeyleri, erkek çocuklardan önce kız çocuklarına verene, Allah'u Teâlâ rahmetle nazar eder. Allah'u Teâlâ rahmetle nazar ettiğine de azap etmez." (Ebu Bekr Muhammed B. Ca'fer Sehl El-Haraiti, Mekarimu'l-Ahlak, I/212; Gazali, İhya, II/53) ve "Her kim kız çocukları yüzünden bir sıkıntıya uğrar da onlara iyi bakarsa, bu çocuklar onu cehennem ateşinden koruyan bir siper olurlar." (Buhari, Zekat, 10, Edeb, 18; Müslim, Bir, 47; Tirmizi, Bir, 13) diye buyurmuşlardır.

Hazret-i Ömer de İslam geldikten sonra hayatlarında gerçekleşen devrimle ilgili şunları aktarmaktadır: "Biz İslam'dan önce kadınları insan yerine koymazdık. İslam gelince onlara hem ayetlerde hem de hadislerde yer verdi, erkekler gibi hakları anlatıldı. Ondan sonra biz kadınların da erkekler gibi hakları olduğunu düşünür hale geldik!" (Buhari, Tefsir, 66, 2; libas, 31; H. Bezanus, Geçmişten Günümüze Kadınlar ve Kadınlarımız, s. 58) Bir tespit de Hz. Ömer'in oğlu Hz. Abdullah'tan: "Biz kadınlar hakkında ileri geri konuşmaktan korkar olduk, vahiy gelir de bizi azarlar kadın hakları konusunda diye!" (Buhari, Nikah, 80)

Birçok batılının da itiraf ettiği gibi, "Kur'an ayetleri kadının alçaltılmasına ve kötülenmesine karşı durur" (Annemarie Schimmel, Muhammed, s. 30) ve "Osmanlı döneminde bile kadın toplumun en özgür bireyi olmuştur." (İngiltere'nin Osmanlı Büyükelçisi Edward Wortley Montagu'nun eşi Lady Mary Wortley Montagu'nun kız kardeşi Lady Mar'a yazdığı (1717) bir mektuptan: 'Her şeyi hesaba kalktığımda, Türkiye'deki kadınların, bu ülkedeki en özgür bireyler olduğunu görüyorum.' ; Robert Hals, Selected letters of Lady Mary, s.329; Complete letters of Lady Montagu, I/318-320)

Eşitlik mi adalet mi?

Kur'an-ı Kerim, kadın ile erkek arasında hiçbir ayırım yapmamakta, her ikisine de aynı hak ve sorumlulukları yüklemektedir. Dini ve insani sorumluluk bakımından da erkekle kadın arasında tam bir eşitlik bulunmaktadır. "Mümin olduğu halde, erkek ve kadından kim bir takım salih amellerde/yararlı işlerde bulunursa, işte bu gibiler cennete girerler ve zerre kadar zulmedilmezler." (Nisa, 124) "Erkek ve kadın, mü'min olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükafatlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeliyle veririz." (Nahl, 97) "Mü'min erkekler de, mü'min kadınlar da birbirlerinin dostları ve yardımcılarıdır. İyiliği emrederler, kötülükten vaz geçirmeye çalışırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler, Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederler. İşte bunları, Allah rahmetiyle bağışlayacaktır. Kuşkusuz Allah mutlak güç ve hikmet sahibidir." (Tevbe, 71)

Eşitliğin olduğu yerler kadar, 'adaletin merkeze alındığı görev dağılımları' ile de İslam diğer sistemlerden ayrılmaktadır. "İslamiyet'te erkek ve kadın eşit değil, adalet dengesi içindedir. Kadın ve erkek yaratılışta ve fıtratta eşit değildir. Birbirlerini 'tamamlar' vaziyettedir. İslam, yaratılışta var olan farklılığı kadın ve erkeğin hak ve vazifelerine yansıtmıştır." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 139-141) Zaten İslam medeniyeti ile Batı medeniyeti arasında kadına bakıştaki en büyük farklardan biri de, yaratılış özelliklerine göre ödev ve sorumlulukların belirlenmesinde ortaya çıkmaktadır. "Fiziksel yapısından ses tonuna, duygu dünyasından düşünce âlemine, sahip olduğu fiziksel gücünden suret ve şekline kadar birçok noktada erkeklerden farklı olan kadının, sosyal hayatta kendisine yüklenen misyon açısından erkeklerle eşit olması hangi mantığa sığar? Allah 'her birine ayrı meziyet ve sorumluluk' vermiştir. Allah (cc) onlar için 'fıtratlarına uygun olan şeylerle' onları sorumlu tutmuştur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 276)

Erkek; kadından fiziki olarak daha güçlü, zorluklara daha dayanıklı, olaylar karşısında daha soğukkanlıdır. Kadın ise duygusal açıdan çok daha zengin, şefkat yönünden de engin bir derya gibidir. İslam dini, aile kurumunda kadınla erkek arasında kendilerine verilen maddi ve manevi yeteneklerine göre görev dağılımı yapmıştır. Her cinse görebileceği işi vermiş, kadına yapamayacağı işi teklif etmemiş, taşıyamayacağı sorumlulukları da yüklememiştir. (Asım Uysal,

Kadın İlmihâli, s, 48) Erkek ve kadın her biri, diğerinin tamamlayıcısı ve birbirine karşı denge unsurudur. Erkek, dışarıda hayat mücadelesini yapmakla mükelleftir. (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 165)

Kadın ve erkek, her ikisini de insanlık, akıl, sorumluluk, mükellefiyet yönünden eşit yaratılsa da, kadın ile erkek arasında hem fiziki hem de psikolojik olarak farklılıklar mevcuttur ve işte İslam tam da burada görev ve sorumlulukları bir bütünü oluşturacak şekilde görev dağılımını yapmaktadır! Bu durum erkeğin kadından veya kadının erkekten üstün olduğu anlamına gelmemektedir. Fark sorumluluklardadır! Her iki cinsinde üstün ve eksik yönleri vardır. Her iki cins ayrı yaratılış özelliklerine sahiptir ve İslam bu özelliklere göre görev dağılımı yapmıştır. Müslümanlara düşen de bunu kabul etmek ve buna yaşam tarzlarını oluşturmak olmalıdır! Kadın erkek eşit oldukları konularda paralel, olmadıkları konularda adil/adaletli paylaşım ile hayatlarına devam etmelidir. Erkekten ne kadar anasınıfı öğretmeni olabilirse kadından da ancak o kadar halterci/boksör olabilir. Anlamsız yarış yerine dayanışma, iş bölümü ile hayata devam edilmelidir. Eşitlik esastır ama biyolojik ve psikolojik farklılıklar da göz ardı edilmeden hayatın devamı da iki cins açısından en adil ve huzur verici çözümdür.

"Kadın ve erkek birbirlerinin tamamlayıcılarıdır. Eşitlikte adalet yoktur fakat adalette eşitlik vardır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 277) Eşitliğin olduğu yerleri saydık, eşit olunmayan yerlerde ise 'İslam kadın erkek eşitliğini değil kadın erkek adaletini' savunur. Her konuda eşit olmak adaletli olmak demek değildir. Mesela eşitlikte, 100 kg yükü kadına da erkeğe de 50'şer kilo olarak paylaştırmak esastır. Adalette ise, genel itibari ile daha güçlü olan erkeğe daha fazla, daha az güce sahip kadına daha az yük vermek esastır. Bu eşitlik değildir ama adalettir, güncel terim ile 'kadına pozitif ayırımcılık'tır!

'Günümüzden' örneklerle devam edelim. "İngiliz kraliyet ordusunda, kadın erkek tüm askerlere "aynı eğitim programının" uygulanması, kraliyet ordusu fizikçilerinden Yarbay Ian Gemmel'i "fırsat eşitliği adı altında kadın askerler eziliyor" diye isyan ettirir. Erkek askerlerin eğitimi sırasında yaralanma oranı yüzde 1.5 iken, kadınlarda bu oran yüzde 11.1'lere kadar çıkmaktadır. Yarbay Gemmel'e göre bunun nedeni: Kadın kas ve kemik yapısı erkeklere göre daha zayıf. Aynı eğitim kadın bedeninde erkeklere oranla % 39 daha fazla baskı oluşturuyor. Belirli kas olgunluğuna ulaşmak için erkek askerlerin 3 ay çalışması yeterli iken, kadınların 6 ay çalışması gerekmektedir. Bu kadın askerlerden 40 tanesi de "ordu bize fazla yükleniliyor" diyerek mahkemeye başvurmuştur." (The Sunday Times, 10.03.2002) "İngiltere'de kraliyet donanmasında görev yapan kadın askerlerin dörtte birinin, görevleri sırasında en az bir kez cinsel tacize uğradığı açıklandı." (Milliyet, 24.06.2005) "Amerikan askerleri arasında yaşanan cinsel tacizin geçtiğimiz yıla oranla büyük bir artış gösterdiği ortaya çıktı. Pentagon yetkilileri askerler arasında yüzde 40'ı bulan cinsel taciz artışını yeni uyguladıkları programa bağladı." (Akşam,19.03.2006) "Ordudaki kadınlarla ilgili çarpıcı araştırma: ABD ordusu özel harekat komutanlığının yayınladığı rapor, kadınların cinsiyet ayırımcılığına maruz kaldığını ortaya koydu. Görüşme yapılan kadınların neredeyse hepsi cinsel tacize maruz kalmış ve çok azı bunu şikayet etmiş." (Diriliş Postası, 25.08.2023) İsrail'de askere alınan kadınların üçte biri cinsel tacize uğruyor. İsrail Devlet Ombudsmanı tarafından hazırlanan raporda, zorunlu askerlik hizmetini yapan kadınların yüzde 33'ünün en az bir ya da daha fazla sefer cinsel tacize uğradığını söylediği, bunlardan yüzde 70'inin bu konuda şikayette bulunduğu vurgulandı." (Sözcü, 29 Kasım 2022) "Norveç'te kadın ve erkekler komandolar aynı koğuşta yatıyor." (İnternet Haber, 3.2.2019) "Norveç ordusu tecavüz skandalıyla çalkalanıyor. Norveç ordusunda 24 kadın askerin tecavüze uğradığı, cinsiyeti açıklanmayan 123 kişinin de tecavüz girişimine maruz kaldığı belirtildi." (AA, 20.2.2019)

Daha duygusal olduğu için çocuk eğitimi ve büyütülmesi görevi İslam'da kadına ana görev olarak belirlenmiştir. Çünkü o buna uygun duygularla yaratılmıştır. Kadında acıma, sevme

duygusu erkeklerden daha fazladır. Erkekler genellikle çocuk bakıcısı olamazlar. Çünkü erkekte acıma, sevme, şefkat daha az yoğunluktadır. Halbuki çocuğa sevgi; anne sevgisi lazımdır. Erkek evi dışarıdan korur, evin mali yönden devamını sağlar. Kadın evin içişleri ve çocuğun eğitimine yoğunlaşır ve toplumun ahlaki temellerini atar. Zaten kadın bir işte çalışsa bile daha çok yıpranır (sosyal düzenlemelerde de o nedenle kadınlar erkeklerden daha önce emekli olur) ve çocuğun eğitimi ile de yeteri kadar ilgilenemez. Dolayısı ile de aile düzeni zamanla bozulur. Aile bozulunca sosyal çöküntü başlar. Eşitlik sloganı atılan toplumlarda çalışan kadın çocuğunu kreşlerde büyütür ve sevgi yerine aldığı paraya göre dadısından/kreşten muamele gören çocuklar da büyüyünce psikolojik sorunlar ortaya çıkar. Akşam kreşten alınan çocuğa, bu açığı kapatmak için beraber olunan az sürede bu kere daha fazla ilgi gösterilir ve çocuk bu iki uçurum arasında gelgitlerle büyütülmeye çalışılır...

Kadın erkek eşit değildir birbirini tamamlayan bir elmanın iki yarısı gibidirler. Bu nedenle Peygamberimiz "Kadınlar erkeklerin yarısıdır." (Ebu Davut, Tahâret, 94; Tirmizi, Taharet, 82; Müsned, VI/256, 377) buyurmuşlardır. Hadiste geçen 'şekâiku' kelimesi sözlükte, 'tam ortadan ikiye bölünen bir bütünün parçası, ikiye yarılmış nesnenin bir parçası' manalarına gelir, Yani bir bütünü meydana getiren iki parçadan her biri, diğerinin 'şakik'idir. Mesela, Holly Bourne tarafında yazılan ve Türkçeye "Sen benim diğer yarımsın" diye çevrilen roman da benzer mantığı yansıtmaktadır. Bu kitabın adından hiç kimse, 'yarım insan' mesajı çıkaramayacağı gibi hadisten de kimse farklı anlamlar çıkarmaya çalışmamalıdır! Yoksa oy verme/biat alma esnasında peygamberimiz erkekler yanında kadınlardan da ayrıca biat almıştır ki, bu da kadın erkek eşitliğini yasal yönden ortaya koyan en güzel örneklerdendir. (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 55) Zaten "Kadınlar İslam hukuku önünde erkeklerle eşit haklara sahiptir." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s.110)

Buna göre, yaratılış, eğitim, kulluk, vatandaşlık, insaniyet yönünden eşit olan kadın ve erkek aynı zamanda fıtratları, ruhi ve biyolojik/psikolojik yapıları yönünden de birbirlerinden farklı ama birbirlerini de tamamlayıcıdırlar.

Şimdi oryantalist merkezli ve ateistler tarafından gündeme getirilen ve İslam'la bağdaşması mümkün olmayan ithamlara ve cevaplarına geçelim.

Erkek kadından üstün müdür?

"Erkekler, kadınların kavvam/koruyup kollayıcılarıdırlar. Çünkü Allah, insanların kimini kiminden faddele/üstün kılmıştır." (Nisa, 34)

Müslüman olduğunu duyuran ABD'li Abbey Hafez, Nisa, 34. ayetin mealini okuyarak İslam'ın kadınlara tanıdığı ekonomik hakları sıralamakta ve "Kadınlara bu kadar yüksek haklar veren ve toplum içinde çok yüksek bir statü tanıyan başka bir din duymadım. Artık Kur'an okuyan bir Hristiyan değilim, Kur'an okuyan bir Müslümanım. Hiç bu kadar huzurlu hissetmemiştim" diye sosyal medyada paylaşım yapmaktadır. (Tiktok, 25.11.2023; instagram.com/abbeyhafez) Bizdeki bazıları da bu ayetten hareketle 'İslam'da kadın hakları yok' diye yorum yapmaktadır!

Ayetteki üstünlük "sorumluluk" anlamında kullanılmıştır. Yani erkeğe kadından daha fazla sorumluluk verilmiş, erkeğe daha fazla yük yüklenmiştir. Zaten aynı ayette 'mali sorumluluktan' bahsedilmekte ve erkeklerin ailenin geçimi ve diğer mali yükümlülükleri üstlenmesine (ailenin geçiminden, mehir, diyet, cihad gibi görevlere) işaret edilmektedir. "Kadına cihad, evin geçimi, diyet gibi sorumluluklar yoktur, bunlar erkeklere yüklenmiştir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 65) "Bu nedenle de mirasta kadına bir pay, erkeği iki pay verilmiştir." (Tabatabai, Mizan, IV/244, 358) Yani ayette geçen 'Kavvam' sorumluluktur. Yine Kur'an'da

bu kelime, Furkan, 67. ayette ‘Kavama/denge’ anlamında kullanılmıştır. Bu sorumluluk ve dengeyi koruyup yerine getiremeyen erkek kavvam olamazlar: Hanımının hakkını yerine getirmeyen, onun malına göz diken, harcama (infak) görevini yapmayan ve ailenin ırz ve namusunu korumayan erkekler, ‘kavvam’ vasfına sahip kamil erkeklerden sayılmazlar. (Elmalılı, Nisa, 34. Ayet tefsiri)

Nisa suresi 34. ayette Allah’u Teâlâ kadın erkek arasındaki farka işaret ederek, birbirleri arasında bazı faziletler, üstünlükler olduğunu ifade etmiştir. Ayette "efdalu" yani "daha üstün" kelimesi geçmemektedir, dolayısı ile ayetin meali, ‘erkek kadından daha faziletlidir,’ anlamında değildir. Ayette geçen "faddale" kelimesi, Allah'ın yaratılışta insanları farklı özelliklerle yarattığına işaret etmektedir. Aynı kalıp, Bakara 122. ayette de geçmektedir: Allah, Yahudileri üstün kıldığını belirtirken, yine "efdalu" babı/kalıbı değil, "faddale" babını kullanmıştır. Yani Allah (cc) Yahudilere vahiy göndermekle bazı üstünlük/özellikler vermiş ve onları bu özellikleri sayesinde üstün kılmıştır. Ama onlar vahyin kıymetini bilememişler, onu değiştirmişler ve dolayısı ile de bu üstünlüklerini de kaybetmişlerdir. Bu kalıp yine Bakara 253. ayette de geçmektedir: ‘Allah bazı peygamberleri diğerlerine üstün kıldım’ derken de yine "efdalü" kalıbını kullanmamakta, "faddale" kalıbını kullanmaktadır. Yani Allah (cc) her peygambere ayrı özellikler vermiş ve her birini farklı özelliklerle diğerlerinden farklı kılmıştır. Burada fazilet/üstünlükte sıralama değil, farklılık esastır. Yoksa Allah bazı peygamberleri diğerlerinden üstün tutmamıştır ve bizden de aralarında ayırım yapmamamızı istemiştir. (Bakara, 285) Zaten Efendimiz de kendisini Yunus peygamberden üstün gören sahabelerini uyarmış ve "Beni Yunus b. Matta’ya üstün tutmayın." (Buhari, Enbiya, Kitabu’t Ta’bîr, 3413, Müslim 2376) buyurmuşlardır. Arapçada "tef’il" babında olan bu kelime (faddale) Allah tarafından insanlara verilen ‘farklı özellikleri’ belirtmektedir. Zaten aşağıda da bu farklılıklarla ilgili açıklamalar yapılacaktır.

Yoksa İslam’a göre üstünlük cinste değil Allah’ın emir ve yasaklarına olan bağlılıktadır: “Ey insanlar! Biz sizi bir erkekle bir kadından yarattık. Allah katında en değerli, en üstün olanınız, takvada en ileri olandır." (Hucurat, 13) İşte bu ayette “efalu” babı kullanılmıştır! “Saliha bir kadın, bin tane salih olmayan erkekten daha hayırlı ve üstündür.” (Amili, Vesail, XIV/123)

Mesela bir müdür ile memur düşünelim. Müdürde memurda birçok konuda eşittir. Hatta memur müdüründen birçok konuda ileride de olabilir. Memur olması, onun müdüre göre daha az zeki veya müdürden daha aşağı bir insan yapmaz. Ama müdürün yetki alanı ve sorumluluğu daha fazla olduğu için memurdan bir üst makamdadır. Ona belli konularda emir verebilir. Ama bunun dışında her ikisi de insan, kul, akıl yönünden eşit bireylerdir. Kur’an da, sorumluluğu fazla olan erkeği kadına üstün (sorumlu) kabul etmiş, görev bölüşümünde erkeğe daha fazla sorumluluk yüklemiş, yüklenen sorumluluk oranında da onu idareci, sorumluluk sahibi ilan etmiştir. Veda hutbesinde de benzer şekilde sorumluluğa dikkat çekilmektedir: “Ey İnsanlar! Kadınlarınızın sizler üzerinde hakları, sizin de kadınlarınız üzerinde haklarınız vardır. Kadınların haklarını bilmenizi ve gözetmenizi isterim, bu nedenle Yüce Allah'tan korkmanızı dilerim. Siz kadınları Allah'ın emaneti aldınız.” (İbn Mace,Menasik, 84; Müsned-i Ahmed, VII/376; Tirmizi, “Tefsiru’l-Kur’an” 10; M. Hamidullah. Mecmuatü’l-Vesaikü’s-Siyasiyye, 361-362) Yani Nisa, 34. ayetten amaç, “Aile yaşantısını düzenlemedir. Erkeğin bu görev için seçilmesi de omuzlarına yüklenen sorumluluktan dolayıdır.” (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur’an hakkındaki şüpheleri, s. 20)

Feminizm Batı toplumlarında başlamıştır ve Batı toplumu için de zorunlu bir harekettir. Çünkü Avrupa’da kadın, “İnsan mıdır, İncil’e dokunabilir mi, ruhu var mıdır?” diye tartışılan, (August Bobel, Kadın ve Sosyalizm, s. 46; Ayşe Sucu, Kadınlar üzerine, Sözcü, 9.3.2020) eşi tarafından boşanırken satılan, (tr.wikipedia.org/wiki/Zevce_sat%C4%B1%C5%9F%C4%B1) ve akrabaya, misafire peşkeş çekilen (Kuzey Avrupa), çalıştırılınca ücreti az ödenen (Sanayi dönemi Batı Avrupa) kısacası ikinci sınıf bir insan olarak görülmüştür. Böyle bir toplumda kadın tabii ki hak arama yarışına girip, reaksiyon

gösterip ileri atılacak ve hakkını arayacaktır. Ama Batıda hak, adalet arama mücadelesi zamanla sınırları zorlamış ve haklı mücadele aşırı uçlara kaymıştır. Eşitlik talepleri sonunda kadın gücünü, hissiyatını, duygu sınırlarını zorlar hale gelmiştir. Vücut geliştiren/kaslı, halter kaldıran, boks yapan kadınlar sadece ruhen değil bedenen de cinslerinden ayrılır hale gelmiştir. Fakat İslam toplumlarında kadının ne insan olma yönünün tartışılması, ne Kur'an'a dokunmaması, ne alıp satılımı (fahişelik) durumu söz konusudur. İslam'da kadın annelik görevini yerine getirdikten sonra doktor, hemşire, avukat, öğretmen vd. olabilir. Hatta bazı kadınların bu mesleklere sahip olmaları farzı kifayedir; zorunludur!

İslam genel anlamda eşitlik değil 'adaleti, ehliyeti ve liyakatı' savunur. "Hiç bir insan diğerine eşit değildir. Adalet ve Allah önünde, herkes eşittir. Kadın erkek eşitliği mi? Biz parmak uçlarımız gibi farklıyız. Kadın kadına, erkek erkeğe eşit mi ki, kadın erkeğe eşit olsun! Hangi erkek Hz. Hacer'le, Ruhu'l-Kuds'ün annesi Meryem'le eşit olabilir ya da hangi kadın Hz. Yusuf'la, Hz. İsmail'le eşit olabilir ki? İnsan vardır eşrefi mahlukattır, insan vardır 'bel hüm edal'dir, 'essele safilin'dir. Kural; ehliyet ve liyakat. Kim ehil ve layık ise, o üstündür. Bunun kadın veya erkeği yoktur." (Abdurrahman Dilipak, youtube.com/watch?v=cxERhd9RUuo)

Kız çocuk, erkek çocuk eşittir

Allah (cc) Kur'an'da "Göklerin ve yerin mülk ve tasarrufu Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Kimi dilerse, ona kızlar bağışlar, kimi dilerse ona erkekler lutfeder. Yahut (çocukları) erkekler-dişiler olmak üzere çift verir. Kimi de dilerse, onu kısır bırakır. Muhakkak ki, O alimdir, her şeyi bilir. Kadirdir, her şeye gücü yeter." (Şura, 49-50) buyurur. Hiç bir Müslüman, çocuğunun erkek olmasıyla övünemeyeceği gibi, kız olmasıyla da yerinemez ve yerilemez. Önemli olan, çocuğun "kız veya erkek" olması değil, "hayırlı bir evlat" olmasıdır. (Aysel Zeyneb Tozduman, İslam'da Kadının Hakları, s. 36) İslamiyet'ten önce Arabistan'da yaygın olan kız çocuklarını diri diri gömme âdeti ('Turan Dursun'a cevaplar' konusunda bu konu detaylı ele alınmıştır) İslamiyet'le tamamen ortadan kaldırılmıştır. (Tekvir, 8-9) İşin kötü tarafı, bu âdetin günümüzde kürtaj adı altında, daha doğmadan ve kız-erkek ayırımı yapılmadan devam ettiğinin farkında olunamamasıdır! İslam'da kız çocuk erkek çocuk ayırımı yapılmaz. Kız erkek çocuk veren Allah'tır. "Çocuklarınız size Allah (c.c.)'ın bir hibesi/hediyesidir; dilediğine kız, dilediğine erkek verir." (Hakim, el-Müstedrek, II/284) "Bir adam Hz. Peygamber'in yanında otururken, oğlunun biri gelir. Adam çocuğu öper ve dizinin üstüne oturtur. Az sonra kızı gelir. Adam onu öpmeksizin önüne oturtur. Bunun üzerine Rasulullah, "Aralarında eşit davranmıyor musun?" diye adamı uyarır." (İbrahim Canan, Peygamberimizin Sünnetinde Terbiye, s.175; Heysemi, Mecmau'z-Zevaid, VIII/156) Çocuklara eşit davranmaya çok önem veren Peygamber Efendimiz: "Bağış ve ihsanda çocuklarınızın arasını eşit tutun. Eğer ben birini üstün tutacak olsaydım, kızları üstün tutardım." (Buhari, Hibe 12; Heysemî, IV153; lbn-i Hacer, el-Metalibü'l-Aliye, IV/69) buyurmuştur. Peygamberimiz kız çocuğuna karşı kötü duygular beslenmesini men etmiş, (İbn Hanbel, Müsned, IV/151) kız çocuğu yetiştirmenin büyük ecir ve sevap olduğunu ifade etmiş (İbn Mace, Edeb, 3; Tirmizi, Birr, 3) ve "Allah'tan korkun ve çocuklarınız arasında adaleti gözetin"(Buhari, Hibe, 12-13; Müslim, Hibat, 13) buyurmuştur.

Miras konusu

İslam miras hukukunda kadına, erkeğe verilen miktarın yarısı verildiği söylenerek kadına haksızlık yapıldığı, hatta bunun kadının erkeğin yarısı kabul edildiğinin de göstergesi olduğu iddia edilir. Halbuki İslamiyet'te kadın erkek mirastan eşit pay aldığı yerler de vardır, kadının fazla pay aldığı yerlerde. Ama fazla aldığı yerler sorun olmamakta, eşit aldığı yerler de gündeme getirilmemekte, sadece az pay aldığı yerler hep ön plana çıkarılmaktadır! Ayırım

iddiasının kökenini de, ‘kız ve erkek kardeş’ miras almaya hak kazandıklarında erkek kardeşe kız kardeşe verilenin iki katı verilmesi oluşturmakta ve bu istisna durum genelleştirilerek sanki tüm kadın erkek arasında bu oranın var olduğu izlenimi oluşturulmaya çalışılmaktadır.

Mirasta kız ve erkek kardeş varsa, erkeğe kız kardeşinden iki kat fazla pay verilir. Bu paylaşımda ilk bakışta adaletsizlik olduğu izlenimi oluşmakta ise de durum hiç de görüldüğü gibi değildir. Örneğin bir baba vefat etse, babanın üç dairesi olsa, kız kardeş bir, erkek kardeş iki daire mirastan pay alır. Kız kardeş bir erkekle evleneceği zaman, kız kardeşin bir dairesiyle evleneceği erkeğin ailesinden kendisine miras kalan iki payı bir araya gelince toplam üç payları olur. Erkek kardeşinde kendi iki dairesi ile beraber, evleneceği kızın ailesinden kendisine miras kalan bir pay birleşince onların da toplam üç payları olur. Kız kardeşin evleneceği erkeğin ailesinden getireceği iki pay, erkek kardeşinin iki dairesinden fazla olabileceği gibi az da olabilir. Aynı durum erkek kardeş içinde söz konusudur. Erkek kardeşin evleneceği kızın getireceği pay, kız kardeşinden çok olabileceği gibi az da olabilir. Ama sonuçta paylar kız ve erkek kardeşlerde eşitlenir!

Ama miras paylaşımındaki farklılığın asıl sebebi bu değildir. İslam hukuku ailenin geçim ve bakımından erkeği sorumlu tutmuştur. (Halil İbrahim Acar, Ana Hatlarıyla İslam Aile Hukuku, s. 144) Erkek kardeş evleneceği kıza ‘mehir’ verir. İslam’da ‘başlık parası’ yoktur. Mehir, evlenmeden önce ve boşanma vuku bulursa boşanma sırasında erkeğin kadına verdiği sigorta, mali güvenlik sistemidir. Mehir ile kadın hem evliliğin başlangıcında hem de evliliğin bitme ihtimaline karşı sonrasında mali açıdan korunma altına alınmıştır. Evleneceği kıza mehir veren erkek kardeşin iki dairesi erimeye başlamıştır. Ayrıca erkek kardeş hayatı boyunca evleneceği kadın ve çocuklarının nafakasını (yiyecek, giyecek, yakacak, barınma) karşılamak zorundadır ki nafaka kelimesinin köken anlamı zaten “Bir şeyin bitmesi, azalması, sarf edilmesi” (Halil b. Ahmed, Kitabü’l-Ayn, “nfk”, V/177; İbn Manzur, Lisanü’l-Arab, “nfk”, X/357; Ömer Nasuhi Bilmen, Hukuk-ı Hukukı İslamiyye ve Istılahat-ı Fıkhiyye Kamusu, II/444) manalarına gelmektedir. Örneğimizdeki erkeğin iki dairesi nafaka ile evlilik süresince de erimeye devam etmektedir! Halbuki kız kardeş, erkek kardeşinin evleneceği kıza mehir vermesi gibi, o da evleneceği erkekten mehir alacaktır. Ayrıca hayatı boyunca kendisine ve çocuklarına evleneceği erkek bakmak, mali ihtiyaçlarını evleneceği erkek karşılamak zorundadır. Kız kardeş ise kendisi dışında başkalarının geçimini sağlamakla mükellef de değildir. (Komisyon, İslam’da Kadın Hakları, II/178-283) Ayrıca, kendi dairesini ailesine harcamak da zorunda değildir. (kurul.diyanet.gov.tr/Cevap-Ara/921/evli-bir-kadin--kendisine-ailesinden-kalan-mirasi-kocasina-danismadan-istedigi-gibi-kullanabilir-mi) Bu bir payı onun harçlığıdır; ister satar, ister bağışlar, ister kiraya verir veya isterse de kocasına bağışlayabilir. (Mevsılı, el-İhtiyar, III/48, 52)

Miras: 3 daire

Kız kardeş		**Erkek kardeş**
1		2
Kız kardeş	Erkek	Kız **Erkek kardeş**
1	2	1 2
Evleniyor (toplam 3 pay)		Evleniyor (toplam 3 pay)
(+) Mehir, Nafaka		**(-)** Mehir, Nafaka

Görüldüğü gibi erkek kardeşe daha fazla mirastan pay verilmesinin sebebi, onun toplum içindeki ağır mali sorumluluğundan dolayıdır. Erkek kardeş aldığı iki payı önce evlenirken mehir sonra nafaka olarak ailesine harcayacak, mirastan aldığı pay hep eksilecektir. Kız kardeş ise, aldığı bir payın yanında mehir, nafaka alacak, ekonomik yönden payını artıracaktır. İlk

başta erkek kardeş kız kardeşinden fazla pay almış gibi görünse de, hayatın olağan akışı içinde kız kardeşin az gözüken payı artarken erkek kardeşinin fazla gözüken payı, kız kardeşi ile aynı cinse harcanmak üzere devamlı azalacak, eriyecektir. İşte bu nedenle "Mirasın taksiminde erkek kadına, aile ve çocuklarına sarf etmek için miras servetinin üçte ikisini alır." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 169) Özetle, erkek kardeşe 'ailesine -eşine yani bir kadına- harcaması için' fazla pay verilmiştir. Zamanla da bu oran kız kardeş lehine değişmektedir. Yani ortada erkeğin üstünlüğü değil sorumluluğu söz konusudur.

"Her fırsatta adaleti emreden (Bakara, 282; Ali İmran, 18, 21; Nisa, 3, 58, 127129, 135; Maide, 8, 42, 95, 106, En'am, 115, 152; A'raf, 29, 159, 181; Enfal, 58; Yunus, 4, 47, 54; Nahl Suresi, 76, 90; Hac Suresi, 25; Ahzab, 5; Şura, 15; Hucurat , 9; Rahman, 9; Hadid, 25; Mümtehine, 8; Talak, 2) bir kitabın mirasta adaletsiz olduğunu iddia etmek mantıksızdır. Kur'an, eşit değil ama adil bir paylaşım sunar. Zaten eşitliğin de amacı adalettir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 45, 47)

Erkek kardeş hem kendisine, hem hanımına ve çocuklarına, gerektiğinde de annesine, babasına, kız kardeşlerine bakmak, onların geçimlerini sağlamakla görevli olduğu için ve gerektiğinde yine kendisinin bakıp himaye edebileceği kız kardeşinden bir kat daha fazla miras alması adalete aykırı değil, aslında adaletin ta kendisidir! "İslam'da, kadınların sahip oldukları mallarını, kocalarının müdahalesinden tamamı ile özgür olarak idareye hak sahibidirler." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 160) ve Durant'ında ifade ettiği gibi, "Müslüman kadını, Avrupa'daki bazı kadınlara göre çok daha iyi durumdadır. Edindiği her mal ve para tamamı ile kendine özel kalır." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 64)

Özetle "erkek ve kadının miras paylarının farklı olmasının sebebi ekonomik sorumluluktur. (Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, s. 116) Kadına erkeğin yarısı kadar miras her zaman alacağı bir oran değildir. Bu, sadece kadının aynı anne babadan bir erkek kardeşi bulunduğu durumda gerçekleşecek bir durumdur. Eğer ölenin tek kızı varsa, mirasın yarısını alır. Ölenin anne babası eşit pay alır, aralarında kadın erkek ayırımı da yapılmaz." (Çelik, s. 118)

Evlenme

"Annem babam dini anlamda şüpheciydi. Tanrıya inanmıyorlardı. Beni ve iki kız kardeşimi inançsız yetiştirdiler. İslam'ı da kadın karşıtı bir din olarak görmem sanki benim için bir takıntı idi. İslam bir erkeğin dört karısının olmasına nasıl izin veriyordu? Anti feminist, erkekleri kadınlardan üstün tutan bir dindi İslamiyet." (Sonradan Müslüman olan Hilary adlı hanımın anlattıklarından, Neden Müslüman oldum, İhtida öyküleri, s. 35)

Öncelikle bir hususun altını çizelim: İslam'da kadınlar istemedikleri biri ile evlendirilemezler. Anne baba ve kızın 'ortak onayı ile' evlenme en makbul olan evliliktir. Kadın sahabiden dul bir hanım olan Hizam kızı Hansa'yı babası bir adama nikah etmişti. Ama Hansa, bu evliliğe razı değildi. Kalkıp Hz. Peygamber Efendimiz'e gelir ve babasının nikahladığı adamla evlenmek istemediğini bildirir. Peygamber Efendimiz de, onun bu sözü üzerine derhal nikahı bozar ve böyle bir evliliğin olamayacağını söyler. (Buhari, Nikah, 42) İbn-i Abbas'ın rivayetine göre, bir defasında bakire bir kız Rasulullah Efendimiz'in yanına gelerek dert yanar. Babasının kendisini arzu etmediği biriyle evlendirdiğini söyledi. Peygamber Efendimiz kıza bu evliliği devam ettirip ettirmemekte tamamen serbest olduğunu söyler. (Ebu Davud, Nikah, 24) Yine dul bir kadın olan Sübey'a el-Eslemiyye'ye iki kişi evlenme teklifinde bulunmuş ve bu hususta kendisine, istemediği kimseyle evlenmesi için baskı yapılmıştı. Bunun üzerine Sübey'a Hz. Peygamber'e gelip olayı anlatır. Hz. Peygamber (sav) de, onun istediği ile evlenme hakkına sahip olduğunu ifade buyurur. (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Ğabe, VII/137)

Gelelim ‘taaddüd-i zevcat/polygamy’ meselesine.

Sınırsız sayıda evliliğin olduğu bir dönemde Lord John Davenport ve Thomas Carlyle tarafından da tespit edildiği gibi “İslam, Doğuda yaygın olan çok kadınlarla evliliği sınırlamış, zina ve sapıklığı şiddetle yasaklamış” (Davenport, Hz. Muhammed ve Kur’an-ı Kerim , s. 51) ve “Hz. Peygamber çok evlilik adetini değiştirip sınırlamıştır.” (Thomas Carlyle, Heroes and Hero-Worship, Muhammed isimli 2. Bölüm)

“Yetimlerin hakkına riayet edemeyeceğinizden korkarsanız, beğendiğiniz kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikahlayın. Haksızlık etmekten korkarsanız tek kadın veya mülkiyetinizde bulunan cariye ile yetinin; bu, adaletten ayrılmamanız için en uygun olanıdır.” (Nisa, 3)

“Ne kadar üzerine düşseniz de kadınlar arasında adil davranmaya güç yetiremezsiniz; bari birine büsbütün kapılıp da diğerini askıda imiş gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve Allah’a itaatsizlikten sakınırsanız bilin ki Allah çok bağışlayıcıdır, engin rahmet sahibidir.” (Nisa, 129)

Nisa, 3. ayetle henüz evlenmemiş olanlara bir kadınla yetinmeleri tavsiye edilmiş, birden fazla kadınla evli olanlar için adalete riayet edememe tehlikesinin bulunduğunun altı çizilmiştir. Bu ayet inmeden önce var olan gelenek gereği, birden fazla evlenmiş olanlara da 129. ayet ile, birden fazla kadın arasında adalete tam riayetin mümkün olmadığı bir kere daha hatırlatıldıktan sonra, hiç olmazsa adaletsizlikte, farklı ilgi ve muamelede ölçünün kaçırılmaması emredilmiştir. (Karaman, Kur'an Yolu Tefsiri, II/15, II/155) Hz. Peygamber de, “Kimin iki hanımı olur da bunlardan birine farklı ilgi gösterirse kıyamet gününde bir tarafı felçli olarak haşredilecektir” (Müsned, II/295, 347, 471; Ebu Davud, “Nikaḥ”, 38; Tirmizi, “Nikaḥ”, 42; İbn-i Mace, Nikah, 47; Tac Tercemesi) buyurarak eşler arasında adaletli davranmanın önemini altını çizmiştir. İslam âlimleri de eşlerine adaletli davranamayacağını hisseden kimsenin birden fazla kadınla evlenmesinin dinen caiz olmadığını belirtmiştir. (Cessas, Aḥkamü’l-Ḳur’an, II/55) Ayrıca Hz. Aişe annemizde, “Ayetin, yetim olan ve velileri ile kalan kızlar hakkında indiğini, veliler yetim kızlarla düşük mehir vererek nikahlanmayı amaçladıkları için, ayetin tam mehir verilmesi gerektiğinin altını çizdiğini” belirtmektedir. (Buhari, Kitabu't-Tefasir, 4) Ayetlerden anlaşılacağı gibi, birden çok evlenme hususu bir emir, zorunluluk değil (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 126) belli şartlarda müsaade edilen bir istisnai durumdur. Bu istisnai şartlardan amaç da, toplumu ahlaksızlıktan ve fuhuştan korumaktır.

Kur’an’da Allah’ü Teala tek kadınla evliliği Müslümanlara tavsiye etmektedir. Dolayısıyla İslam’da tek eşlilik esastır. İslam’da bir erkeğin en çok dört kadınla evlenmesine ise belli şartlar dahilinde izin vardır. (DVİA, Arap, III/321; Süleyman Ateş, Yüce Kur’an’ın Çağdaş Tefsiri, II/198, 200; Şemsettin Günaltay, İslam’dan Önce Araplarda Kadının Durumu, Belleten, XV/701, 706)

“İslam'ın ilk geldiği zamanı, o ortamı, kültürü düşünün. Sonra yüzyıllar içerisinde yaşanan savaşlar, kimi zaman kadının kimi zaman erkeğin artıp eksilmesini. Tarihsel süreçte çok eşliliğe bunun gibi pek çok şey neden olmuştur. Yani sırf cinsel arzu dolayısıyla değil, toplumsal ve ekonomik hayatın, aile hayatının gereği olarak birden fazla evlilik gündeme gelebileceği için İslam, bu kapıyı kapatmamıştır. Ama sırf zevk ve arzu için ikinci bir kadınla evlenmenin önünü de tıkamıştır. ‘Erkek ilk eşin rızası olmadan evlenemez.’ Zaten Türkiye'de yaşanan sıkıntının bir nedeni de budur. Birinci eş ikinci hanımı istemiyor, ikinci hanım da birinciyi. Üstelik ikinci hanım, evleneceği erkekle görüşürken, birinci eşinden boşanma sözü istiyor. Yani bir yuva yıkarak yeni bir yuva kurmayı arzuluyor. Bunun caiz olmadığını söylemeye gerek bile yoktur. Bir de şunu düşünmek gerekir; çok eşliliğe belli sebeplerle izin verilmiş. Ancak bir insanın sağlığını bozmak yasak kılınmıştır. Birinde izin var, diğerinde yasak. İzin verilen bir şeyi yapmadığınızda sevabınız eksilmez, yasak olanı yaptığınız da ise günaha girersiniz.” (Hayrettin Karaman, Haber 7, 13.01.2012)

Erkeğin ikinci bir eşle evlenebilmesi belli şartlara bağlanmıştır. Bunlar sırasıyla şunlardır:

1-) İlk hanımın izin vermesi: İslam dininde erkekler, birden fazla evlenmekle emrolunmadıkları gibi, kadınlar da bunu kabul etmek zorunda değildirler. (Mehmed Zihni Efendi, Hanımlar İlmihali, s. 6-7) Kadın kocası ile evlenirken, 'benden sonra başka kadınla evlenmezsen seninle evlenirim.' şartı koşar ve erkek de kabul ederse erkek bir daha başka bir kadınla evlenemez. Eğer ilk hanımı izin verirse, erkek ancak o zaman ikinci bir hanımla evlenebilir. Dolayısı ile İslam'da, "İlk eş ikinci eşle evliliğe razı olursa, erkeğin ikinci kadınla evlenme hakkı doğar." (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 196) "Kadın, evlilik sözleşmesi esnasında kocasına başka bir kadınla evlenmemeyi şart koşma hakkına sahiptir. Bu durumda erkek ikinci bir kadın alamaz." (Yusuf Kardavi, Melamihu'l Muctemei'l-İslami, s. 356) "İslam hukukunda, kadınlara nikah akdine koydurabilecekleri yığınlarca imkan tanınmıştır. Özürsüz, izinsiz ikinci bir eş alma hakkı yoktur." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 126-127) "İlk hanım, üzerine evlenilmesini arzu etmediği takdirde bu hususu nikah esnasında uygun bir şart ile" elde edebilir. (Ömer Nasuhi Bilmen, Huk. İsl. ve Ist. Fıkh. Kamusu, II/114) 30 Ağustos 2012 yılında, Tunus Bilinçlenme ve reform için ılımlılık derneği başkanı Adil el-İlmi de, çok eşliliğin yasallaşmasını talep ederken "çok eşlilikte ilk eşin rızasını şart" koşmuştur.

2-) Belli şartlarda ancak erkek ikinci bir kadınla evlenebilir.

Mesela bir savaş olsa, erkek nüfusu doğal olarak (her savaşta olduğu gibi) azalıp, ülkede kadın nüfusu çok erkek nüfusu az iken kanun gereği her erkek bir kadınla evlense, fazla olan, açıkta kalan kadınlar ne yapacaktır?

"Kafirlere karşı devamlı savaşmalarından dolayı Müslüman erkeklerin sayıları azaldı. Çok sayıda dul kadın için eş bulabilme ihtimali ortadan kalktı. Çok evlilik uygulaması için ortaya konan şartların yerine getirilmesi o kadar ağırdır ki, ancak çok az sayıda erkek korkusuzca böyle bir şeye girebilir. Hristiyan âleminde ise birçok evli kimsenin metres tuttuğu bilinen durumdur." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 184, 185, 189) Avrupalı gazeteci Hans Barth'ın,'Le droit du Croissant' adlı eserinden: "Zina, evde kalmış kızlar gibi bilinmeyen bir sorundur. Benzer şekilde evlilik dışı çocuklar, özel trajediler, boynuz takan kocalar, Monte Carlo'nun dehşet verici dedikoduları, Hristiyan Avrupa'sındaki diğer güzel çekici şeylerde yoktur. Türk erkeği birkaç kadınla evlenir ise, ona itiraz etmek yanlış olur. Patavatsızlığım için özür dilerim ama Avrupa'da hangi erkek bunun sayısını geçmemiştir?" (Hayrunnisa Akdaş, II. Meşrutiyet dönemi fikir akımlarının taaddüd-i zevcat konusundaki tartışmaları, Yüksek lisans tezi, 2016, s. 90)

"Savaş nedeniyle erkek nüfusu kimi zaman azalmakta ve kadınlar fazla olabilmektedirler." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 233) İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Almanya'da kadın nüfusu erkek nüfusunun üç katına yükselmişti. (İslam'a İnanmanın Ateizme ve Deizme İnanmaya Üstünlüğü, Fırat Erkılıç, s. 104) İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Almanya veya Fransa'da erkek nüfusuna göre 7.300.000 daha fazla kadın vardı ki, bunlardan 3.3 milyonu duldu. 20-30 yaşları arasındaki her 100 erkeğe yine aynı yaşlarda 162 kadın düşmekteydi. (Ute Frevert, Women in German History: From Bourgeois Emancipation to Sexual Libeation (New York: Berg Publishers, 1988, s. 263- 264) 1948 yılında Münih'te düzenlenen Uluslararası Gençlik Konferansı'nda Almanya'daki cinsiyet oranlarındaki aşırı dengesizlik tartışıldı. Sonunda poligami, konferansın kapanış bildirgesine dahil edildi. (Elsayyad Sabiq, Fiqh al Sunnah, II/191)

Huğaslero: "Resmi araştırmalara göre bu sene Fransa da dört hanım kıza eşit olunacak bir erkek düşüyor. Binaenaleyh çok eşliliği yasaklayan Fransa kanunu cezasının 340. maddesi düzenlenmelidir. Dörtte biriyle evlenince üçü ne olacak? Biri bütün manasıyla evlilik kanunlarının faydalarından nimetlenecek, diğer üçü ahlaka aykırı olarak erkeklerin birer gecelik

eğlencesine, fuhşun zorlu hizmetine mahkum olacak. Çocuklardan kimi anası babasının duasıyla evlendiği için meşru çocuk olacak, babasının mirasına konacak, aile ismini taşıyacak. Diğeri p.ç sayılacak, mirastan ve pederinin isminden mahrum kalacak, ona göre refah ve terbiye de görmeyecektir. Kısaca toplumun başına bela bir serseri yetişecek. Hele bekar hayatının zührevi hastalıklarının genişlemesindeki tesirini de kim inkar edebilir?" (Hayrunnisa Akdaş, s. 80)

Görüldüğü gibi "Teaddüd-i zevcat, geçici hallere ait bir hükümdür. Adalet ve eşit muamele şarttır. Taaddüd-i zevcat kanununa, toplumun ihtiyaç olduğu nice mühim devreler vardır." (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 193) Mesela "Savaşlar, taaddüd-i zevcatı bir zaruret haline getirir." (Kutup, s. 194)

Böyle istisnai durumlar için modern sistemler bir çözüm üretememektedir. Ama bu gibi istisnai durumlarda İslam'ın (tek eşlilik genel tavsiyesi yanında) taaddüd-i zevcat konusu gündeme gelir ve sorun kendiliğinden olağan mecrasında çözülür. İlk hanımın iznini alan erkek ikinci eşini alır ve toplumda kim kimin eşi, kim kimin çocuğu belli olur. Toplum ahlakı ve nesil korunmuş olur. Eş aldatma, metres, veledi zina, anne-baba sevgisinden uzak yetişen çocuk gibi sorunlar ortadan kalkar. Türkiye'de çağdaş psikiyatrinin kurucusu olan Pr. Dr. Mazhar Osman bu nedenle şunu söylemektedir: "Ben Taaddüd-i zevcatı bir kusur değil, kemal-i eser olduğuna inanıyorum." (Sefa Saygılı, Mazhar Osman, s. 128)

Meşhur Hristiyan evangelist Billy Graham, kendi dini adına şu itirafta bulunmaktadır: "Hristiyanlık, poligamiyle uzlaşmaz. Fakat günümüz Hristiyanlığı poligamiye izin vermezse, bu kendi zararına olacaktır. İslam, 'bazı sosyal problemlerin bir çözümü olarak' poligamiye, 'belli kurallar çerçevesinde' ve 'insan tabiatına uygun olacak şekilde' izin verdi. Hristiyan ülkeleri büyük bir 'monogami/tek eşlilik şovu' yapıyorlar, fakat gerçekte onlar poligamiyi uyguluyorlar. Hiç kimse, Batı toplumlarında metresin rolünü bilmiyor. Bu açıdan İslam, temelden şerefli bir dindir. O, toplumun ahlakını korumak için, bütün gizli ilişkileri şiddetle yasaklamıştır." (Abdul Rahman Doi, Woman in Shari'ah (London: Taha Publishers, 1994) s. 76) "Evlenmeden önce 8 cinsel partnere sorun yok diyenler, birden fazla eşe gelince 'sorunlu' diyebiliyorlar. Halbuki metres hayatı yaşayan bir kadın aşağılanır ve hiçbir hakkı da yoktur. (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 142) Metresler "Yaşlanmaya başlayınca, âşıkların gönüllerinden düştükleri gibi gözlerinden de düşer ve ihtiyarlıkları da çoğunlukla fakirlik içinde son bulur. Zevceliğin yerine metresliğe layık görülen kadınlar gayrimeşru çocukların da annesi olurlarsa, sonraki durumları daha da kötü olur. İngiliz gazetelerinde defalarca gördük ki, genç ve fakir kızlardan idama mahkum edilenler oldu, zinadan doğan çocuklarını öldürdükleri için. O gayrimeşru doğmuş olan belasını başına getirenlerin çoğu, yüksek sayılan tabakalara mensupturlar. Şehvetleri uğrunda feda ettikleri bu kızları nikahları altına almaları için onları hiçbir şey zorlayamazdı. Metres tutan evli Hristiyanların sayısının birden fazla hanım ile yaşayan Müslümanlarından pek de aşağı olmadığı bilinmektedir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 188, 190) Buyurun en son metresle ilgili bir haber: "İstanbul'da ayrılmak istediği eski erkek arkadaşı iş insanı Ö. S. tarafından gizli kamera görüntüleriyle tehdit edilip zorla günlerce ilişkiye zorlanan E.K.'nin ifadesi: "Beni çocuğumun gözleri önünde ilişkiye zorladı. Sana para veriyorsam her şeyi yapacaksın. Yoksa tüm görüntülerini sosyal medyadan yayarım, ya da çocuğuna gönderirim diye tehdit etti. Yaşadıklarımdan dolayı intihar etmeyi bile denedim" (Sabah, 23.6.2025)

Zaten günümüzde Batıda tek eşle yaşayan, zina etmeyen, çocuğu belli olan kaç toplum vardır? Pr. Dr. Forel şöyle demektedir: "Avrupa'da tek eş taraftarlığı etiket, riyadan başka bir şey değildir." (Emine Özkan Şenlikoğlu, Gençliğin imanını sorularla çaldılar, s. 137; Zafer dergisi, Aralık 1992, sayı: 192) İslam'da ise erkek hanımını asla aldatmaz, aldatamaz! Ya izin alır evlenir ya da asla zina yapmaz. Hatta gözü ile bile! Batı ise zina, fuhuş, homo-lezbiyen bir toplum olma yolunda, hayvanlarla

cinselliğe yönelmiş bir çağdaş Lut kavmine dönüşmüştür. (Deliller için 'Batı medeniyeti' ve 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazılara bakılabilir.) Bu nedenle Anguetil, "Acele taaddüd-i zevcat kabul edilmelidir. Geçen her saat toplumsal bir suç olmaktadır." (İbrahim Sarı, Evlilik rehberi, s. 182; Şenlikoğlu, s. 144) demektedir. Wictor Gambon, Charles Richet; "Tek eşlilik, kadına hoş görünmek için uydurulmuş yalan gösteriştir." derler. Wictor Marqveritte, Ayandan Gogslero, Dr. Charles Richet, Binet Sanglet gibi yazarlar Batının içine düştüğü buhranı görüp çok kadınla evliliği savunurlar. (Şenlikoğlu, s. 146) "Çoğu zaman da hanımlar, kendi kocalarını başka bir kadınla paylaştıklarının farkında bile değildirler. Dolayısıyla, birçok kimse çok kadınla evlilik üzerinde anlaşmayı teklif etmektedir." (Philip L. Kilbride, Plural Marriage ForOur Times, s. 94) Bu mesele, 27 Ocak 1993 yılında Philadelphia'nın Temple Üniversitesi'nde düzenlenen panelin konusuydu. (Philip L. Kilbride, s. 95-99) Bazı konuşmacılar, poligamiyi krizden çıkmanın elde mevcut tek yolu olarak teklif ederken, özellikle fahişelikle metresliğe müsaade eden toplumlarda poligaminin kanunla yasaklanmamasını da istediler. Amerikalı Roma Katolik mirası antropoloğu Philip Kilbride, çok kadınla evlenerek, evlilik dışı bir ilişkiye son vermek, çocuklar için boşanmadan daha iyidir. (Philip L. Kilbride, s. 118) demektedir. Cambridge Üniversitesinden Dieter Lukas, tek eşliliğe insanları zorlamanın insanlık açısından bir problem olduğunu belirtirken (The New York Times, 2.8.2013) Washington üniversitesinden Prof. David Barash ise insanlar için monogaminin doğal olmadığını ve poligaminin uygun olduğunu anlatan ve bu konudaki araştırmaları içeren bir kitabı 2016 yılında yayınlamıştır. (Barash, D.P. , Out of Eden: the surprising consequences of polygamy. 2016) "Zamanımızda pek çok kimsede çok evlilik için doğal bir his vardır ki, ona karşı koymak çok zordur." (Ch. Le Torneau, The Evolution of Marriage, s. 136) Gerçekte medeni ülkelerde pek çok erkek, çok evliliğe benzer bir durum içinde yaşamaktadır. Yüz bin kişide ancak bir kimse bulunabilir ki, ömründe yalnız bir kadından başkasına bakmadığına yemin edebilsin. (Max Nordau, Convertional Lies of Our Civilization, s. 301) İşin dikkat çekici yönü ise, Batılı bu araştırmacıların İslam'daki savaş vb. özel şartları aramadan poligamiyi savunmalarıdır! 1998 yılında 16-45 yaş aralığındaki kişiler üzerinde dünya çapında yapılan bir araştırmaya göre İngilizlerin %42'si, Amerikanların %50'si, Almanların ve Meksikalıların %40'ı, Fransızların %36'sı, İspanyolların %22'si eşlerini aldattığını veya aldatabileceklerini kabul ediyor. 16-21 yaş arası erkeklerin %40'ı aynı 'zaman diliminde çok fazla kadınla birlikte olduğunu' söylerken bu oran aynı yaş grubu kadınlarda %28'dir. (Mackay, J., Global sex: Sexuality and sexual practices around the world. Sexual and Relationship Therapy, 2001. 16(1): p. 71-82) ABD'de 2006 yılında yapılan bir araştırma, Amerikalı erkeklerin %20'sinin tek partnerle, %60'ının ise 2 ile 20 arası partnerle birlikte iken, %17'sinin ise 20'den fazla partnere sahip olduğunu ortaya çıkarmıştır. Yani halkın dörtte birinin 20'den fazla partneri var ve yaklaşık %80'i ise birden çok partnerlidir. (Lehmiller, J.J., The psychology of human sexuality. 2017; ehmiller.com/blog/2012/6/8/sex-questionfriday-whats-your-number.html; bilimveyaratilisagaci.com/2020/02/insan-tek-esli-midir-cok-eslilik)

3-) Adalet: Hanımı izin verse, mali, sosyal, kültürel şartlar uygun olsa da erkek kendine şu sormalıdır: 'Evleneceğim yeni eş adayı ile ilk eşim arasında adaleti sağlayabilecek miyim?' İkisinin çocuklarında, sevgi başta her türlü ihtiyaçlarında maddi-manevi adaleti gerçekleştirebilir miyim? Cevabı 'hayır' ise, erkek yine evlenemez. İlk hanımı izin verse, şartlar müsait olsa bile! Yani üçüncü şart 'adalet'tir. (Nisa, 3) Birden fazla kadınla evli olan bir erkek, eşleri arasında her hususta adaletli davranmaya dinen mecburdur. Nöbetleşe beraber kalır. Birinin nöbetinde iken, onun izni olmaksızın diğerine gidemez. Eşlerin güzeli ile çirkini, yaşlısı ile genci bu hususta aynı durumdadır. Kocanın bu konuda hiç bir özrü geçerli değildir. Yedirme, giydirme, mesken, davranış gibi bütün konularda da hiçbir ayırım yapmaması şarttır! (Osman Keskioğlu, Fıkıh Tarihi ve İslam Hukuku, s. 240-242) Bu üç şartta bir arada olmalıdır. Biri eksik olursa ikinci eş yine yasaktır! "Ünlü gezgin Nayboher de, 'Ben Arabistan'da bir ayrılık görmedim. Bu memleketin kadınları, Avrupa'dakiler gibi serbest ve mutlu. Araplar dört kadınla evlilik hakkından pek az faydalanıyorlar. Çünkü eşler arasında eşitlik ve adaletle yükümlüdür din kanunlarınca. Bu zorluktan dolayı Araplar bunda çok az faydalanır.' demektedir." (Lord John Davenport, Özür Diliyorum, s. 105)

Bir erkeğin ikinci hanımı olma ihtimalini abartanlarla bundan çok daha fazla yüzdelik dilime ulaşan bir kesim olan ve bir eşya gibi kullanılıp atılan, cariyeden de kötü şartlara sahip olan 'metres, lolita, hayat kadını, telekız, eskort, fahişe, sex işçisi' adı altında yaşamaya zorlanan kadınların durumlarını göz ardı edenler de nedense hep aynı kesimdir! "İslam şeriatı gelse bir erkeğin dördüncü karısı olacaktın" diyenler, metres, telekız, eskort, sevgili adı altında onlarca kadını kullanıp atarken, aslında İslam'ın kadınların bu şekilde kullanılmasına engel olduğu için bu iftirayı attıklarını bir gün kadınlar da anlayacaklar mıdır acaba?!

Kadın bedenini bir meta gibi alınıp satılan bir eşya olmaktan kurtaran tek dünya görüşü İslam'a aittir. İstisnai bir durum olup yine kadınların onurunu korumak için İslam'ın ortaya koyduğu bir kuralı genelleştirip İslam'da kadın haklarını sorgulayanların iyi niyetli olduğunu düşünmek çok safdillik olur! Onların, önce savaş gibi ender durumlarda ortaya çıkacak bu soruna ne tür çözümler ürettiklerini veya 'metres, telekız' adı altında hayatları boyu bir aile ortamını tadamadan yaşamaya çalışanlara dönük çözüm önerilerinin neler olduğunu açıklamaları gerekmektedir!

Gelelim bu kuralın pratik hayattaki karşılığına, uygulamaya yansımasına. "Asyalı erkeklerin her birisinin dört karısı olduğu düşüncesi tamamen yanlış bir düşüncedir. Gerçekte bin erkekten sadece ellisi iki eşli, belki on tanesi de ikiden fazla eşliydi. Bizim oralarda bir söz vardı: "İki karı ile evli kalmaktansa, iki kaplanla yaşamak daha iyidir." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 345) İngiliz yazar, yorumcu ve dinler tarihçisi Bayan Armstrong, çok eşliliğin kadınların aleyhine değil lehine sonuçlar ürettiğini vurgular ve özellikle maddi sıkıntıların olduğu bir toplumda dört eş ve çocukların sorumluluğunu almanın cesaret ve şefkatin bir neticesi olduğuna işaret eder. (Karen Armstrong, Muhammad, 127, 133)

"Osmanlı toplumunda evli erkeklerin birden fazla evli olanlarının oranı, yüzde bire ulaşmıyordu." (Aişe Aslı Sancar, Osmanlı toplumunda kadın, s. 54) Zaten "Öteden beri, Müslüman toplumunda tek eşlilik hep yaygın olan nikah türü olarak gelmiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 232) Günümüzde Metres olarak kullanılıp kenarı atılanların oranı acaba yüzde kaçtır? Bir yerde kadınla evlenme söz konusu ise, orada o kadının hakkı da vardır. (Ömer Faruk Korkmaz, s. 231) Ya metres veya faşihe hakları?!

Osmanlıdan beri "birden fazla evliliğin oranı bütün Müslüman toplumlarda %5"i geçmemektedir." (Hristiyan yazar Corci Zeydan, İslam Medeniyeti Tarihi, V/145) Alman protestan papaz Salomon Schweigger: "Türkler (yani Osmanlılar) dünyaya, eşleri de onlara hükmeder. Türk kadını kadar gezen, eğleneni yoktur. Çok eşlilik yoktur. Boşanma pek görülmez. Çünkü boşanırken erkek para ve eşya verir ve kız çocuk anaya kalır." demektedir. (İlber Ortaylı, "Anadoluda XVI. Yüzyılda Evlilik İlişkileri Üzerine Bazı Gözlemler "Osmanlı Araştırmaları, İstanbul 1980, I/37; Osmanlı Toplumunda Aile, s. 67) M. A. Ubicini de yazdığı eserinde Türkiye'de çok kadınla evliliğin son derece az olduğunu belirtir. (M. A. Ubicini, Türkiye 1850, II/477) Osmanlı döneminde, "İstanbul'da 1516 erkekten 1407'sinin (%92,8) tek kadınla evli olduğu tespit edilmiştir. Aynı incelemede 103 erkeğin 2'şer, sadece 6'sının 3'er eşle evli oldukları görülmektedir." (Ö. L. Barkan; "Edirne Askeri Kassamına Ait Tereke Defterleri (1545-1659)", TTK- Belgeler Serisi, III/5-6, s. 13) Şeriye sicilleri kullanılarak yapılan bir araştırmada 16. yüzyılda Bursa'da 939 evli erkekten 22 kişinin (%2.3) iki evli, 2 kişinin (% 0.2) üç kadınla evli olduğu görülmüştür. Dört kadınla evli ise hiç yoktur. Dolayısıyla geriye kalan 915 kişi bir kadınla evlidir. (%97.5) (Klaus Liebe- Harkort aus Hagen; Beitrage zur sozialen und wirtschaftlichen Lage Bursas am Anfang des 16. Jahrhunderts, s. 303) H. Gerber, Bursa Şer'iye sicillerinde 2000'in üzerinde erkeğin mirasçıları üzerinde yaptığı bir araştırmada 17. yüzyılda Bursa'da iki veya daha fazla kadınla evlilik yapan 20 kişiyi tesbit etmiştir. Çok evlilik oranı % 1'dir. (Abdurrahman Kurt, "Osmanlı'da Kadının Sosyo-Ekonomik Durumu", Yeni Türkiye Dergisi, Osmanlılar Özel Sayısı, V/446-447) Daniel Bates'in tesbitlerine göre Güneydoğu Türkmen aşiretlerinde bu oran % 3'dür. (Cem Behar, "Polygyny in Istanbul, 1885-1926", Middle Eastern Studies, Volume 27, Number 3, July 1991, s. 479) İstanbul'da

1885'de çok evlilik oranı %2.51, 1907'de %2.16'dır. (Cem Behar, Alan Duben, İstanbul Haneleri, İstanbul 1996, s. 161, 162, 169) 1860-1930 tarihleri arasında muhtelif senelere ait verilerde, 3291 evli kişinin 3183'ü (% 96.72) tek evli, 108'i (%3.28) birden fazla kadınla evlidir. (Cem Behar, "Polygyny in Istanbul, 1885-1926", Middle Eastern Studies, Volume 27, Number 3, July 1991, s. 480; Doç. Dr. Said Öztürk, Osmanlı Araştırmaları Vakfı Osmanlı'da Çok Evlilik) Nüfus kayıtlarına göre de 1848 yılında Kahire'de evli erkeklerin sadece yüzde 2,7'sinin çok eşli olduğu, aynı yüzyılda, İstanbul'da ise bu oranın yüzde 2 olduğu kaydedilmiştir. (Filiz Barın Akman, Osmanlı Çok Eşli miydi? İnternet Haber; 1 Haziran 2011)

"Altı asır ayakta kalabilmiş bir devletin kuşkusuz sağlam bir aile yapısının olması gerekir. Bu yapı içinde anne ya da eş olarak kadınların sahip oldukları haklar da önemlidir. Çoğunlukla seyahatnamelerde ya da oryantalistlerin yazmış olduğu eserlerde Osmanlı kadını denilince eve hapsolmuş, toplumdan soyutlanmış, eşinin evlendiği diğer hanımları ile birlikte yaşamaya mecbur birer kişi tasvir edilir. Oysa her dönemin şartları o toplumu şekillendirir. İslamiyet erkeğe dört kadına kadar evliliğe müsaade etmişse de bunun toplumda görülme oranı sanıldığı kadar fazla değildir. Erkekleri bu tür evliliğe iten sebepler arasında özellikle Osmanlı'nın ilk dönemlerinde gaza/savaş anlayışı ve bunun getirdiği sonuçlar, ilk eşten çocuk sahibi olmaması gibi sebepler sayılabilir." (Ömer Düzbakar, Osmanlı Toplumunda Çok Eşlilik: 1670-1698 Yılları Arasında Bursa Örneği, s. 98) Oryantalist Lucy Garnett, (Lucy Mary Jane Garnett, Türkiye'nin Kadınları ve Folklorik Özellikleri, s. 502) D'Ohsoon (Burçak Evren, Dilek Girgin Can, Yabancı Gezginler ve Osmanlı Kadını, s. 133) ve Georgina Adelaide Müller, Osmanlı'da çok eşlilik olduğu iddiasının yanlış olduğunu, daha çok tek eşliliğin hakim olduğunu ve çok eşliliğin istisnai bir durum olduğunu söylerler. Müller ayrıca bir Osmanlı bakan eşinin kendisine "Biz sizden daha mutluyuz. Bizim kocalarımız hizmetkarlarımız arasından bildiğimiz birini beğeniyor. Fakat sizin kocalarınız, sizin tanımadığınız kadın oyuncularla dolaşıyor." (Georgina Adelaide Müller, Ondokuzuncu Asır Biterken İstanbul'un Saltanatlı Günleri, s. 128) dediğini aktarır.

1898 tarihinde Hans Barth, 'Le droit du Croissant' adlı eserinde sormaktadır: "Batıda üçten fazla kadınla münasebetde bulunmayan kim vardır?" (Aktaran Mahmud Esad, Taaddüd-i Zevcat, Kostantınıyye 1316, s. 64) Mustafa Sabri bir Batılıya atfen, "Müslümanlar dörde kadar ve kendilerini daha medeni addeden Batılıların istediği kadar kadınla istifraş" ettiklerinden bahsettiğini aktarmaktadır. Haşim Nahid'in dediği gibi, "Bir tek eşle evli olan Avrupalıların çoğu gayrı meşru surette defalarca eşlere sahip olmaktadır." (Şeyhülislam Mustafa Sabri, Aile Hayatı, Tesettür Meselesi, Kadın Hukuku, Yay. Sosyo-Kültürel Değişme Sürecinde Türk Ailesi, III/1119, 1122) Newsweek dergisinin yaptığı bir araştırma bu konuda Batının ne denli bir çıkmaz ve çöküş ile karşı karşıya olduğunu göstermektedir. Evlilik dışı çocukların oranı İsveç"te %50, Danimarka"da %47, Norveç"de %46, Fransa"da %35, İngiltere"de %32, Avusturya"da %27'dir. Bu rakamlar sadece çocukların oranını vermektedir. Evlilik dışı yaşayanların oranı bundan çok daha yüksektir. Şu acı tablo, Batıda evliliğin bir bakıma rafa kaldırıldığının da resmidir. (Ahmet Selim, Batı Medeniyetinin Son Virajı, 18 Ocak 1997)

Ünlü 'Ben Hur' romanının yazarı Lew Wallace, 1881-1885 yılları arasında Amerika'nın Türkiye elçiliğini yapar. 10 Şubat 1887'de Brooklyn müzik akademisinde yaptığı bir konuşmada (New York Times, 11.2.1887, s. 4) "Türkler son derece kibar ve dindar insanlardır" demekte ve "Haremle ilgili hikayelerin birer hayal ürünü olduğunu, çok kadınla evliliğin yaygın olmadığını, kadınların evlerinde mahpus olduklarına dair düşüncelerin yanlış olduğunu" anlatmaktadır. (Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 197)

Peki, sanıldığının veya lanse edilenin aksine neden çok eşlilik bu kadar azdır? "Bir yandan Kur'an-ı Kerim'in açık tavsiyeleri, diğer yandan kanunun kadınlara iyi muamele etmesi ve onların geçimini tek başına sağlaması konusunda kocaya yüklediği mecburiyet Müslüman fertler arasında çok kadınla evlenme olaylarının oldukça ender görünmesine neden olmaktadır." (M. A. Ubicini, Türkiye 1850, II/479) 12. yüzyılın ünlü İslam alimi Zemahşeri, 'Neabigu'l-

Kelime' isimli eserinde: "Denizde dalgalarla boğuşanlar mı yoksa birden çok kadınla evlenen mi talihsizdir, bilemem." demektedir. (Mustafa Sadık Vicdani, Hz. Muhammed Niçin Çok Evlendi? s. 42)

Evet! Günümüzde bir erkeğin 4. veya 40. sevgilisi olununca sorun kabul edilmemekte, ama nesli, ahlakı ve toplumu ayakta tutacak resmi olan bir evlilik (ve sorumlulukları) sorun kabul edilmektedir! Hemen her gün gazetelerde 'fuhuş baskını' haberleri okunmaktadır. Kadınların, başları öne eğik fotoğraflarını görülmektedir. Onlarında başları dik, onurlu bir yaşamla, ikinci eş olarak bile olsa, toplum içinde namusları ile hayatlarını sürdürmeleri o kadınların hakları açısından daha onurlu bir durum olmaz mı idi?! 'Batı medeniyeti' adlı yazımızda görüleceği gibi, tek bir erkeğin yüzlerce hatta binlerce kadını kullanıp atması demek ki kadın haklarını savunan feministleri hiç rahatsız etmemektedir!

Ya metres, sevgili hayatını savunanlara ne demeli? Onlar çok evliliğe karşıdırlar. Genç kızları kandırıp kullanıp atmak varken ne gerek var zaten mehir, çocuk, kadının ömür boyu sürecek sorumluluğunu yüklenmeye! Bazı seküler kesim, "Evlenmeye niyetin yoksa eline bile dokunamazsın" kuralını boşuna mı çağdışı kabul ediyorlar! "Evli olan Uşak BB'ı Ö.Y.'ın 4 sevgilisi olduğu ortaya çıktı." (Haber 7, 31.3.2026)

Savaş zamanları dışında da kadın erkek nüfus oranları bazen dengesizleşmektedir. "BM verilerine göre '125 ülkede kadın nüfusu erkekleri geçti.' Dünya çapında 125 ülkede kadın nüfusu erkekleri geride bırakırken, Türkiye'de dengeli bir dağılım oluştu. Avrupa Birliği ülkelerinde ise kadın nüfusun erkeklerden yüzde 5 daha fazla olduğu belirlendi. Avrupa İstatistik Ofisi, Avrupa Birliği ülkelerindeki kadın erkek nüfus dağılımına ilişkin verilerini yayınladı. Listenin başında Letonya geliyor. Avrupa Birliği Avrupa İstatistik Ofisi verilerine göre Letonya, yüzde 17 farkla ülkedeki kadın nüfusunun erkeklere oranla en fazla olduğu ülke oldu. Onu yüzde 14 ile Litvanya, yüzde 12 ile Portekiz ve yüzde 11 ile Estonya takip etti." (Euronews, 07/12/2021) "Kadın sayısının erkeklerden daha fazla olduğu çok sayıda ülke bulunmaktadır. Avrupa ülkelerinin tamamında, kadın sayısı erkeklerden fazla. Örneğin 100 kadına karşılık; İsviçre'de 91; İtalya, Polonya ve Bulgaristan'da 94; İngiltere, Fransa ve Romanya'da 95; Almanya, Belçika ve Avusturya'da 96, Türkiye'de 99 erkek düşüyor. Diğer ülkelerden, Estonya'da 85; Ukrayna'da 87; Rusya'da 88 erkek düşüyor." (Hürriyet, 01 Ağustos 2004) "Bu ülkede erkek kıtlığı yaşanıyor! Avustralya'da 'erkek kıtlığı' baş gösterdi. Ülkenin büyük şehirlerindeki kadınlar, 'aşkı bulmak için' taşraya yönelmek zorunda kalıyor." (Habertürk, 8.05.2011) "100 kadına düşen erkek sayısı: Estonya 88; Litvenya: 84.8; Letonya: 85.3; Belarus: 86.8; Ukrayna: 86.3; Moldova:92.6; Rusya: 86.8; Ermenistan: 86.5; Azerbaycan: 99.1; Türkmenistan: 96.6; Özbekistan; 96.7; Kazakistan: 93.4; Kırgızistan: 98." (United Nations Word Population Prospects: The 2015 Revision, The Washington Post, 19.8.2015) "Rusya'da kadınların oranı Birinci Dünya Savaşı sırasında yükselmeye başladı ve büyüme Rus iç savaşı, kıtlık ve Sovyetler Birliği'ndeki "Büyük Terör" ile devam etti. Cinsler arasındaki dengesizlik, 'cinsiyete bağlı kürtajlar ve kız çocuklarının öldürülmesiyle' tanınan Çin ve Hindistan'da tersinedir. Çin'de her 100 kadına 106.3 erkek düşüyor ve Hindistan'da 107.6" (The Washington Post, 19.8.2015)

Letonya: Letonya'da erkek kıtlığı yaşanıyor! Letonya'da erkeklerin ortalama ömrünün kadınlara kıyasla daha kısa olması nedeniyle kadınlar uygun eş bulmakta zorlanıyor. Kadınların ortalama yaşam süresi erkeklerden 11 yıl daha fazla. Bu da, yetişkin kadın oranının erkeklerden yüzde 8 daha fazla olmasına yol açıyor. Letonya Üniversitesi'nden Sosyolog Baiba Bela, kız öğrenci sayısının erkeklerden yüzde 50 fazla olduğunu söylüyor. (Milliyet,14 Ekim 2010) Moğolistan: Moğolistan Dünya Bankası verilerine göre 1 erkeğe 1.1 kadın düşüyor." (Milliyet, 22 Ocak 2010) Rusya, Almanya, Avustralya, Yunanistan, İtalya, Finlandiya gibi ülkelerde kadın sayısı erkekleri aşmış durumda. Bu ülkeler arasında başı Rusya çekiyor. Rusya'nın yüzde 46.26'sını

erkekler, yüzde 53.73'ünü kadınlar oluşturuyor. Rusya'da 65.7 milyon erkek, 76.3 milyon kadın bulunuyor. Avustralya'da ise kadın sayısı erkek sayısından 100 bin fazla. Almanya'da da erkek nüfusu 40 milyon 478 bin 53'ken, kadın nüfusu 41 milyon 922 bin 943 kişi. Ayrıca Brezilya'da 95 milyon kadın varken, erkek nüfusu kadın nüfusundan 3 milyon daha az. Yunanistan'da ise kadın nüfusu 5 milyon 456 bin 32 kişiyken, erkek nüfusu 5 milyon 250 bin 258 kişiden oluşuyor. İtalya'da kadın nüfusu 29 milyon 676 bin iken, erkek nüfusu 28 milyon 471 kişi. Finlandiya'da ise 2 milyon 563 bin erkek, 2 milyon 675 bin kadın bulunuyor. (Hürriyet, 07.06.2009, 27.01.2009) Türkiye: Nüfus dağılımı: Erkek: 35.171.000, Kadın: 35.362.000. (Posta, 06.05.2003) Kazakistan: Kazakistan'da nüfusun %48'i erkek, % 52'si kadındır. (web.firat.edu.tr/sosyalbil/dergi/arsiv/cilt11/sayi1/099-114.pdf) Malezya da kadın erkek oranı dengesizdir. (Gözcü, 30.03.2006) Dünya nüfusunun mevcut halkların nispetlerini muhafaza ederek,100 kişilik bir köy kadar küçültebilseydik, bu köyün yüzde 52'si kadın, 48'i erkek olacaktı. 6 kişi bütün servetin %59'una sahip olacaktı ve bunların hepsi ABD kökenli olacaktı. (Ensonhaber, 1.7.2019) Avustralya'da en büyük sorun erkek kıtlığı: Kadınlar evlenecek kişi bulamıyor. McCrindle şirketinin araştırmasına göre 8 eyaletten 6'sında kadın nüfusu erkek nüfusuna oranla 100.000 fazla. Araştırma kız bebek doğumlarının erkek bebek doğumlarına göre hayli yüksek olduğunu gösteriyor. Son yıllarda 25-30 yaş arasındaki kadınlar, erkek arkadaş bulmakta zorlandıklarını dile getiriyorlar. (Güneş, 18.5.2017)

"ABD'de erkeklere oranla 7.8 milyon kadın nüfusu fazladır. Bu sayı İngiltere'de 4 milyondur. Almanya'da ise fark 5 milyondur. Rusya'da erkeklere oranla 9 milyon fazla kadın vardır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 141) Amerika'da erkeklerden en az 8.000.000 fazla kadın vardır. Guyana gibi ülkelerde her 100 erkeğe 122 kadın düşmektedir. Tanzanya da her 100 kadına 95,1 erkek düşüyor. (Eugene Hillman, Polygamy Reconsidered: Africa Plural Marriage and the Christian Churches (New York: Orbis Books, 1975) s. 88-93; Zühdü Mercan, Farklı Açılardan Kadın ve Aile; www.enfal.de/ev16.htm) Hatta Darwin bile, 1870'li yıllarda kadın erkek nüfusu konusunda benzer sonuca ulaşmıştır: "Bütün uygar ülkelerde, kadın sayısı erkek sayısından daha fazladır." (Darwin, İnsanın Türeyişi, s. 256)

Çok eşle ilgili dünya üzerinde çeşitli araştırmalarda yapılmıştır. (Philip L. Kilbride, Plural Marriage For Our Times (Westport, Conn: Bergin & Garvey, 1994) pp. 109) Kenya'daki Anglikan kilisesi piskoposu: "Eşler arasındaki sevginin ifadesi olarak monogami daha ideal olabilir, fakat kilise çok eşliliğin sosyal olarak kabul edildiği toplumlarda poligaminin Hristiyanlığa ters olduğu fikrinin artık makul olmadığını düşünmeye başlamalı" demektedir. (The Weekly Review, 1Ağustos 1987) Afrika'daki poligami üzerinde çalışan Anglikan kilisesinden Peder David Gitari, terkedilmiş kadınlar ve çocuklar düşünüldüğünde, ideal olarak uygulandığı takdirde, çok kadınla evliliğin boşandıktan sonra yeniden evlenmekten daha Hristiyan'ca olduğu kanaatindedir (Philip L. Kilbride,.Plural Marriage ForOur Times (Westport, Conn. Bergin & Garvey, 1994) pp. S. 126)

Diyanet ise 2008 yılında yaptığı açıklamada, 'yasal altyapısının olmadığı' için 'ikinci evliliğin dinen uygun olmadığını' açıklamıştır: "Başkanlığımız, ilgili Kur'an ayetinin (Nisa, 3) çok evliliği değil tek eşliliği teşvik ettiğini, hukuken ve toplumsal genel kabul yönüyle tek evliliğin esas olduğu ülkemizde, kadının 'hakkı korunamadığı, çocukların nesebi ve mirası gibi konularda haksızlıklar söz konusu ve neticede kadın mağdur olduğu için' ikinci evliliğin dinen de uygun olmadığını her vesileyle ifade etmekte, Başkanlık personelinin uygulaması ve toplumu bilgilendirmesi de bu yönde olmaktadır." (Yeni Şafak, 01.05.2008)

İlginç çıkışlar. "Sibel Hanım "Önce zina yasaklanmalı. Şu anda olduğu gibi serbest bırakılmamalı. Sonra da çok eşlilik gelmeli." diyor. Sibel hanıma katılıyorum: Yani, toplumda zaten belirli bir pratiği bulunan çok eşlilik, yasal açıdan serbest olmalı. Bu, zaten "ikinci eş" durumunda olan kadınları 'yasal haklara kavuşturacağı için, feminist bir adım da sayılabilir.' Üstteki sorun Batı'da da tartışılıyor. Örneğin çok eşliliğin 130 yıl önce yasaklandığı ABD'de,

Mormonlar gibi bazı dini gruplar bu konuda özgürlük istiyor, bazı liberal (özellikle "liberteryen") çevrelerden de destek buluyorlar. Hele de "eşcinsel evliliğe" izin veren bir dünyada bu itiraz iyice anlam kazanıyor: İki adam birbiriyle evlenebiliyorsa, niçin bir adamla iki kadın evlenemesin? Amerikalı hukuk profesörü Jonathan Turley'nin "Çok eşlilik yasaları kendi ikiyüzlülüğümüzü gösteriyor" (Polygamy Laws Expose Our Own Hypocrisy) başlıklı USA Today makalesi (jonathanturley.org/2007/08/20/polygamy-laws-expose-our-own-hypocrisy), bu konuda tartışma yaratmış yazılardan biri. Turley şöyle diyor: "Bir insan çok sayıda partner ile yaşayabiliyor, hatta onlardan çocuklar yapabiliyor. Ama o partnerlere karşı yasal bir sorumluluk kabul edip de onları 'eş' edinirlerse, onları hapse atıyoruz!" Turley'in sözünü ettiği iki yüzlülük, Türkiye'de de bolca var: Konu "zina" olunca "yatak odasında devletin ne işi var!" diye köpürenler, o yatak odasına sayısız "nikahsız partner"le girme özgürlüğünü savunanlar, aynı mekana "nikah eşlerle girilmesine şiddetle karşı." (Mustafa Akyol, Star, 25.05.2011) Can Dündar da çok eşlilik istedi: "Ben Türkiye'de birçok ilişkinin üçüncü kişiler sayesinde yürüdüğünü düşünüyorum. İnsanoğlu bence artık tek eşlilik çağını tüketti. Bunun insan doğasına uygun bir şey olmadığını, hele bu çağda bunu uygulamanın son derece zor olduğunun anlaşıldığı bir dönemdeyiz. Ve insanoğlu tek eşlilikten çok eşliliğe yürüyor tekrar. Yani çok eşlilikten gelmişti buraya zaten, yoğun bir kıskaca almayla tek eşlilik denemesi yapıldı birkaç yüzyıl. Ama bir noktaya geldi ve tıkandı. Bir dönemin kapanışına tanık oluyoruz aslında farkında olmadan. Yani bir dönem açılacak ama onun ne olduğunu bilmiyoruz." (Borajet isimli dergiye verdiği röportajdan, Türkiye, 28.06.2012) Bu da evrimci bir bakış açısı ile materyalist olan yoldaş Che'den: "Hiç bir erkeğin, ömrünün sonuna kadar aynı kadınla yaşamak zorunda olduğu söylenemez. İnsan, kendi kendini böyle sınırlayan tek hayvandır." (Jean Cormier, Che Guevara, s. 235)

Özetle, "Bir yerde kadınla evlenme söz konusu ise, orada o kadının hakkı vardır. Mihri verilecek. Allah'ın bir emaneti olarak bilinecek, nafakası temin edilecektir. Ömürlerinde onlarca, yüzlerce kadınla gayrimeşru beraber olabilmeyi normal sayıp savunanlar, aile hayatının bir modeli olan çok eşli nikahlılığı eleştirmektedir. Onlar birlikte oldukları kadını bir şehvet objesi gibi kullanmakta ve bunun karşılığında kadın için hiçbir hak söz konusu olmamaktadır. Bu normal, her şeyi ile sorumluluklarını üstlendiği birden fazla nikahlı eşinin olması anormal öyle mi?" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 231-232)

Görüldüğü gibi, iddia edildiğinin aksine İslam, kadınların haklarını alternatiflerinden çok daha fazla savunmakta ve korumaktadır.

Ek bilgi: "İslam öncesi eski Türklerde de çok kadınla evlenme geleneği vardır." (Tahsin Ünal, İslam Medeniyeti Dergisi, yıl: 2, Sayı: 14, Eylül 1968, s. 30; M. Akif Aydın, "Aile", Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, II/199; Yavuz Haykır, Tarihsel Süreç içerisinde Türk aile yapısına bir bakış, Türk Dünyası Araştırmaları, Eylül - Ekim 2017 Cilt: 117 Sayı: 230 s. 90; Eski Türklerde Aile, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2009, s. 4; Mehmet Mandaloğlu, İslamiyet'ten Önce Türklerde Aile Hukuku, Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Yıl 2013 Sayı: 33, 22 Haziran 2016, s. 139) "Oğuz Kağan destanında da Oğuz Kağan'ın üç kadınla evlendiği görülmektedir." (S. M. Arsel, Türk tarihi ve hukuku, s. 337) "Eski Türklerde çok eşlilik mevcut, hatta oldukça yaygındı. Bazı kaynaklarda çok eşliliğin sadece hanlara özgü olduğu, bazı kaynaklarda ise hiç olmadığı iddia edilir ki, bu doğru değildir. Çünkü kadın sayısı fazladır ve yakınlarının dullarla evlenmesi şartı vardır." (Mualla Türköne, Eski Türk Toplumunun Cinsiyet Kültürü, s. 180; Türklerde Evlenme Gelenekleri, s. 58)

İslam'da evlilik şartları: Büluğ+Rüşt!

Talak, 4: "Ay hali görmekten kesilen ve hiç ay hali görmeyen kadınlarınıza gelince, onların iddeti, üç (takvim) ayı olacaktır; hamile olanların iddetleri ise, doğum yaptıklarında sona erecektir." İslam karşıtları, Talak suresi 4. ayetteki "hiç ay hali görmeyen kadınlar." ayetinden hareketle İslam'da küçük yaştaki kızlarla evliliğe izin verildiğini iddia etmektedir.

Halbuki ayette, küçük çocuk ifadesi (bint-benat) geçmemekte, aksine yetişkin kadınlar için kullanılan 'nisa' kelimesi kullanılmaktadır. Bu nedenle ayetten kastın, 'hayız görmeyen' kadınlar olduğu gayet açıktır. Primer amenore; ergenliğe girdiği, hem bedensel hem cinsel organları geliştiği halde henüz adet görmeyen kadınları ifade eder. Amenore adı verilen bu hastalığın görülme sıklığı da yüzde 5'e kadar çıkabilmektedir. Ayrıca sekonder amenore, normal olarak adet gören kadınların; psikolojik veya biyolojik çeşitli nedenlere bağlı olarak adet görmeye üç aydan daha fazla süreyle ara vermelerine denmektedir. Ayette bahsedilen de, bu gruptaki yetişkin kadınlardır. Ayrıca, evli kadın boşanma aşamasına gelince stres-gerginlikten dolayı adetten kesilebilmektedir. O zaman ne yapacaktır? Kadın psikolojisinin normalleşip sonra üç ay geçmesini mi bekleyecektir? İşte Allah (cc) burada konuya açıklık getirmektedir: "Tıpkı adetten kesilen yaşlı kadın veya hamile kadınlar gibi, artık adet görmeyen bu tür kadınların da iddet süresi üç aydır. Ayrıca ayet üç tür kadından bahsetmektedir: Adetten kesilen yani yaşlı, hiç adet görmeyen hasta ve hamile olan kadınlar. Sıralamaya bakınca her kadının içinde olabileceği bu üç dönemden bahsedildiği görülmektedir ki bu dönemdeki her kadın da 'yetişkin'dir! Bu doğal sıralama yerine yaşlı ile hamile kadın arasında nasıl küçük yaşta çocuk kızlar eklenebiliyor hayret etmemek mümkün değildir! Zaten iftiraya yönelik bu çalışmayı yapanların da, "Kur'an küçük çocuklarla evlenmeyi teşvik ediyor diyemesek de" şeklinde eserlerine yazarak, Kur'an'dan daha çok bazı yorumları esas alarak iftiralarını temellendirmeye çalıştıkları görülmektedir.

Önceleri Yahudi asıllı bir gazeteci iken sonradan Müslüman olup yıllarca Araplar içinde yaşayarak dillerini ve edebiyatlarını inceleyen ve öğrenen Muhammed Esed, yazdığı 'Tefsiru'l Mesaj' adlı ünlü eserinde, hiç ay hali görmeyenden maksadın, "Yani, herhangi bir fizyolojik sebepten dolayı hiç ay hali görmeyenler" olduğunu yazmaktadır. Mahmut Toptaş da, 'Şifa Tefsiri' adlı eserinde, kız çocuklarından hiç bahsetmemekte ve 'aybaşı görmeyen kadınlar'a işaret etmektedir. Pr. Dr. Hamdi Döndüren 'İslam ilmihali' adlı eserinde bu durumu, 18 yaşında olup hâlâ adet görmeye başlamayanların adet görmüş gibi kabul edileceği şeklinde açıklamaktadır. Zaten adet görmemek demek hamile kalamamak demektir. Yoksa cinsel birleşmede kadın açısından bir sorun yaşanmamaktadır." (Abdullah Akgül, millicozum.com, 19 Mart 2019) İbn Şübrüme Osman el-Betti gibi müçtehitler de, küçüklerin bizzat kendilerinin evlenmelerinin de, velileri tarafından evlendirilmelerinin de caiz ve muteber olmadığını ifade etmektedir. (hayrettinkaraman.net/makale/0383.htm; 01.02.2009) "Yetimleri nikah çağına kadar deneyin." (Nisa, 5) mealindeki ayet, evlenme ehliyetini belli bir çağa bağlamıştır. Kişilerin bizzat evlenme akdini yapmalarının uygun olduğu çağ, evlenme rüştüne erdikleri çağdır. Pr. Dr. A. Bayındır, Prof. B. Karlığa, Prof. Dr. K. Buladı da (İndependent Türkçe, 9.12.2022) benzer görüşleri ifade etmişlerdir.

Evlilikte rüşt konusu

Evlenme konusunda kızların rızasının alınması İslami bir emirdir. (Buhari, Nikah, 40, 41; Ebu Davud, II/197; Nesei, Nikah, 36) Kur'an'da "nikah, buluğ ve rüşt kavramlarını bir arada içeren tek ayet" olan Nisa suresi 6. ayette: "Sorumluluğunuz altındaki yetimleri evlenebilecekleri yaşa gelinceye kadar deneyin; sonra aklen olgunlaştıklarını tespit ederseniz (rüşt) mallarını onlara iade edin; (sakın,) onlar büyümeden önce, aceleyle ve müsrifçe harcayarak mallarını tüketmeyin." buyurulmaktadır. Kur'an, yetimlere ancak akıl baliğ olup bir de rüştlerini ispat ettiklerinde mallarının teslim edilmesini istemektedir. Yetimlerin mallarını vasilerinin kendilerine teslim etmeleri için buluğ çağına girmelerini yeterli görmeyen İslam, aklen olgunlaşıp, rüştünü ispat etmelerini de ön şart olarak ileri sürmektedir. Bakara, 232: "Kadınları boşadıktan sonra, bekleme sürelerinin sonuna gelmişlerse, 'aralarında uygun bir şekilde anlaştıkları takdirde' başka erkeklerle evlenmelerine engel olmayın. Bu, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan her biriniz için bir uyarıdır." buyurulur. Ayet bizlere 3 aylık iddet müddeti bitince kadınların

evlenebileceklerini haber vermektedir. Nisa 6. ayet ise, yetimlerin mallarında söz sahibi olmak için akıl baliğ olmanın yetmediğini, rüştlerini ispat etmeleri gerektiğini belirtmektedir. Kur'an'dan hüküm çıkarmak için aynı konudaki tüm ayetlerin bir arada değerlendirilmesi gerektiği bilinmektedir. Bu doğru hüküm vermek için şarttır! Her iki ayeti bir arada değerlendirdiğimizde, evlilik için sadece buluğ değil, rüşt/olgunluk şartının da gerekli olduğu ortaya çıkmaktadır. Gerçek anlamda anne baba olabilmek bir altyapı, eğitim, ufuk, vizyon, misyon ve sorumluluk gerektirmektedir. Bu da bize buluğ yanında rüşt şartının da önemini göstermektedir. Kur'ani bir bakış açısı bize, en azından yetim malı kadar hatta daha da önemli olan iki kul arasındaki ahirete dek uzanan dünyevi birlikteliğin altyapısının prensiplerini sunmaktadır. Zaten Diyanet İşleri Başkanlığı da bu konuya açıklık getirerek, aynı şartların öneminin altını çizmektedir: "İslam'a göre, bireylerin 'hem fiziksel hem de ruhsal olgunluğa' erişmeden, aile kurmanın anlam ve sorumluluğunu idrak edecek rüşt yaşına gelmeden evlendirilmeleri söz konusu olamaz." (Basından, 09.12.2022; diyanet.gov.tr/tr-TR/Kurumsal/Detay/35456)

Boşanma

Bazı çevreler, 'İslam'da kadının boşanma hakkı yoktur. Erkek kadına üç kere 'boş ol' derse boşanma/talak vuku bulur, kadın itiraz edemez.' gibi iddialarda bulunmaktadır. Halbuki "Erkeğin sadece boş ol demesi ile talak gerçekleşmez. Boşanma ancak, mahkemede gerçekleşir" (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 190) ve "Talak suresi birinci ayet gereği üç boşama, bir ağızla söylenecek sözler olmayıp, üç ay içerisinde ve her ay bir tane olmak üzere verilecek ayrı ayrı talaklardan oluşur." (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 67)

"Resulullah'a, adamın birinin karısını bir defada üç talakla boşadığı haberi verildiği zaman, Resulullah öfkeli bir şekilde ayağa kalkmışı ve "Ben henüz içinizde iken Allah'ın kitabıyla mı oynuyorsunuz?" diyerek bu tür boşanmaların İslam'a uygun olmadığını ilan etmiştir." (Sünen-i Nesai, Talak 6) İbn-i Abbas ise "Erkek hanımına: ″Sen boşsun, sen boşsun, sen boşsun″ diye üç kere söylerse bu, bir boşama sayılır, yeter ki bunlarla birinci defadaki söylediği, ″Sen boşsun!″ sözünü pekiştirmeyi kastetmiş olsun veya hanımıyla henüz gerdek yapmamış olsun." (Kütüb-i Sitte, Hadis No: 4046) demektedir. Bakara suresinin 229. ayetinden ve gerekse Talak suresinin 1. ayetinden açıkça anlaşılan şudur ki, 3 boşama bir ağızda söylenecek sözler olmayıp, 3 ay içerisinde ve her ay bir tane olmak üzere verilecek ayrı ayrı talaklardır. (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 464) "Karısını bir defada 3 talak ile boşayıp sonra pişman olan Abdu Yezid'e Hz. Peygamber eşine dönmesini emretmiş, Abdu Yezid; 'Ya Resulallah ben onu 3 talak ile boşadım', demesi üzerine Hz. Peygamber 'biliyorum' demiş ve talak suresinin 1. ayetini okumuştur." (Ateş, Cevaplar, s. 465)

Kısaca, bir cümlede üç kere 'boş ol' sözü ile boşanma yoktur. (Müslim, Talak, 15, No: 1472; Müslim, Talak, 16, No: 1472; Ebu Davud, Talak, 10, No: 2200; Müslim, Talak, 17, No: 1472)

"Eğer karı kocanın arasının açılmasından endişeye düşerseniz, bir hakem erkeğin ailesinden ve bir hakem de kadının ailesinden kendilerine gönderin. Bu ara bulucu hakemler, gerçekten barıştırmak isterlerse, Allah karı koca arasındaki dargınlık yerine geçim verir." (Nisa, 35) "Ey peygamber! Kadınları boşayacağınız zaman iddetlerini gözeterek boşayın ve bekleme sürelerini iyice hesap edin. Onların bekleme süresi üç aydır." (Talak, 1,3) "Boşanan kadınlar kendi başlarına (evlenmeksizin) üç adet süresince beklerler." (Bakara, 228)

Ayrıca iddiaların aksine, İslam hukukuna göre kadının da boşanma hakkı vardır. "İslamiyet'in, kadınlardan boşanma yetkisini aldığı iddiası yanlıştır. Bir kadın nikah esnasında 'ismet' denen hakkını korumayı şart koşarsa, hakkından faydalanmak için şeriatin hükmüne müracaat

edilebilir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 202; Murat Bardakçı, Habertürk, 3.12.2017) İslam hukukuna göre kadın veya erkek, evlenirken bazı şeyleri şart koşabilir. (Pr. Dr. Bekir Topaloğlu, İslam'da kadın, s. 155; Mehmet Dikmen, İslam'da kadın hakları, s. 178; İslam'da kadın hakları, Komisyon, I/239, II/301) "Kadının şart koşma hakkına sahip olduğu hususlardan birisi de "Boşanma hakkı"nın kendi elinde olmasıdır. Buna 'tefviz-i talak' denir." (Ahmet Akgündüz, İslam Ve Osmanlı Hukuku Külliyatı, Dicle ünv. Hukuk Fak. Yay. Diyarbakır 1986, 205-206) "Bu yetki vermeye "tefviz-i talak" denirken bu yetkiyi alan hanımına da 'mufavvaza' denir." (Muhammed Muhyiddin, el-Ahvalü'ş-Şahsiyyeti fi'ş-Şeriati'l-İslamiyeti, Mektebetü'l-İlmiye, s. 300) "Tefviz, kitap, sünnet ve icma ile sabittir" (Nihat Dalgın, İslam hukukunda boşanma yetkisi, s. 81; Kurtubi, el-Cami, XIV/166; Kasani, Bedayi, III/118) ve 'Erkeğin sahip olduğu boşama hak ve yetkisini hanımına vererek, boşanmayı onun irade ve isteğine bırakması.' şeklinde tarif edilir. Vekaletten farklı bir tasarruf olup, bundan kocanın vazgeçme hakkı yoktur. (Ömer Nasuhi, Hukuk-i İslamiyye ve Istılah-ı Fıkhiyye Kamusu, II/177; İbn Rüşd, Ebu'l-Velid Muhammed b. Ahmed el-Hafid el-Kurtubi, Bidayetü'l-Müctehid ve'n-Nihayü'l-Muktesid, Daru'l-İbn Hazm, 1995, II/41, Kurtubi, Muhammed b. Ahmed b. Ebi Bekr, Ahkamu'l-Kur'an, XIV/170, Buhari, Talak, 5, VI/165; Müslim, Talak, 4, II/1104; Ebu Davud, Talak, 12, II/653-654; Döndüren Hamdi, Delilleriyle Aile İlmihali, s.418-419) Yani "Koca, verdiği yetkiyi artık geri alamaz." (İbn-i Abidin, Mehmed Zihni Efendi, Münakehat ve Müfarakat, 160; el-Fıkh ale'l-mezahibi'l-erbaaIV/370; İbnü'l-Hümam, Hethü'i-Kadir, III/99; M. Ebu Zehra, T. İslam, s. 99) Boşanma yetkisinin kadına devri, nikah akdinden önce yapılacağı gibi, nikah anında veya daha sonra da yapılabilir (kurul.diyanet.gov.tr/Cevap-Ara/837/bosama-yetkisinin-ese-veya-baskasina-devredilmesi-mumkun-mudur) ve bu şekilde elde ettiği yetkiyi istediği zaman kullanabilir. (el-Fetava'l-Hindiyye, I/423; İbni Abidin, Reddü'l-Muhtar, IV/551, 552, 573)

Ayrıca kadın Tefviz-i talak yapmasa bile, anlaşamadığı, fakat kendisini boşamak da istemeyen kocasından kendine ait olan malı karşılığında boşanmak (muhale'a) yoluyla da ayrılabilir. (H. Karaman, Mukayeseli İslam Hukuku, s: 311; Neylü'l-Evtar, VI/260) Geçimsizlik ve benzeri sebeplerle kadının söz konusu nikahtan doğan haklarından vazgeçerek ayrılmayı istemesine yani muhale'a muamelesine tarihten bir örnek verelim: "Konya şehrinde Muhtar mahallesinde oturan Hasan kızı Amine adlı hanım, şer'i mahkemede muhale'a yaptığı kocası Ahmed oğlu Süleyman adlı şahıs huzurunda şöyle ikrar ve beyanda bulundu: Adı geçen Süleyman'la güzel geçinemediğimiz için Süleyman'ın bana karşı borçlu bulunduğu mehri müeccelimden, iddet nafakamdan ve mesken masrafları hakkımdan vazgeçerek, sözü geçen Süleyman ile geçerli ve meşru olmak üzere karşılıklı rıza ile boşandım. Bundan böyle karı-kocalığa ait bütün dava ve taleplerden birbirimizin zimmetini umumi ibra ile ibra ve iskat eyledik. Birbirimizde hak ve alakamız kalmadı." (Abdurrahman Kurt, Bursa Sicillerine Göre Osmanlı Ailesi, Bursa, 1998, s. 59; Konya Şer'iye Sicilleri, Mevlana Müzesi, No: B-17/60; Akgündüz/Hey'et, Şer'ye Sicilleri. I/278-283) "Klasik dönem Osmanlı Bursa'sında en fazla mahkeme kayıtlarına geçirilen boşanma şekli % 61.18 oranıyla muhale'adır. Onu % 34.21 ile bain talak izlemektedir. Muhale'a kadın talebiyle gerçekleşen bir boşanma şekli iken bain talakta boşama yetkisi tamamen erkeğin elindedir." (Bursa Şer'iyye Sicilleri, A 98, 194b; Saadet Maydaer, Klâsik Dönem Osmanlı Toplumunda Boşanma, Uludağ üniversitesi ilahiyat fakültesi dergisi Cilt: 16, Sayı: 1, 2007, s. 299-320) Görüldüğü gibi, zannedilenin aksine tefviz-i talak dışında da Osmanlı döneminde kadın hem boşanma hakkına sahiptir hem de bunu en fazla uygulayan kesimdir. Bunun dışında "Erkeğin gerçekten ciddi bir tehdit oluşturduğuna kanaat getirilirse ya da eşlerini eşit ve adil bir beraber zaman geçirme sunamıyorsa, bu durumda kadının da boşanma hakkı oluşur." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 346)

"Türkiye'de milyonlarca kişi, eğitim programlarındaki geçmişi kötüleme hevesi yüzünden Medeni Kanun öncesindeki asırlarda kıyılan nikahların şimdikilerden tamamen farklı olduğunu, erkeklerin çoğunun dört kadın aldığını, canları istediğinde boşayıp yenileri ile değiştirebildiklerini, eski nikahlarda yaş sınırının bulunmadığını ve birçok kadına da aslında nikah yapılmadığını zannetmektedir. Mecelle'nin ardından çıkartılan "Hukuk-ı Aile Nizamnamesi" ile evlilik hukuku daha bir zaptu rapt altına alınmıştır. Evlilik akdi, imamın önüne geçip "Aldım-kabul ettim" gibisinden sözlerin söylenmesinden ibaret değildir ve deftere kaydedilir. "Mihr" meselesi, yani kadının geleceğini güvence altına alan tazminat miktarı da yazılı olarak düzenlenirdi. Bu belge senet hükmünde idi, koca günün birinde eşini boşayacak

olduğu takdirde önceden belirlenmiş mihri ödemeye mecburdu. Bundan otuz küsur sene önce bir yazı dizisi için Suudi Arabistan'a gitmiş ve bir hapishaneyi görmüştüm. İçeride hemen her suçtan mahkum vardı ama en fazla dikkatimi çeken mahkumlar, karısını boşayıp da mihrini ödeyemeyen kocalardı! "Şer'iye sicili" denen ve bir kısmı yayınlanan Osmanlı mahkeme kayıtlarına baktığınızda aynı uygulamanın bizde de mevcut olduğunu, boşanma muameleleri için tutulan 'seyyibe defterleri'nde bütün ayrıntıların yazıldığını görürsünüz. Çokeşlilik meselesi de geçmişte, şimdi zannedildiğinden farklıydı ve pek öyle yaygın değildi. Nüfus kayıtları ve şer'iye sicilleri üzerinde yapılan son araştırmalar neticesinde çıkartılan istatistikler, çokeşliliğin Osmanlı'da en yüksek olduğu dönemlerde bile yüzde beşi geçmediğini, üçüncü kadın alma oranının ise çok daha düşük ve bu 'yüzde beşin yüzde onu' civarında bulunduğunu göstermektedir. (Murat bardakçı, Habertürk, 31 Temmuz 2017)

İslam'a uygun boşanma en az üç ay sürer.

Birinci Ay: Boşanmak isteyen kadın ve erkek, kadıya/hâkime gider ve boşanmak istediklerini söylerler. Hâkim onlara bir ay mühlet verir ve 'barışmalarını tavsiye' eder. İkinci Ay: Eşler yine gelirlerse hâkim onları yine gönderir. Ailelerini çağırıp, onlara tavsiyelerde bulunmalarını ister. Bir ay da büyüklerinin nasihatleri ile geçer. Üçüncü Ay: Vazgeçmemişlerse hâkim onlara; "Son bir ay, yine gelirseniz kesin boşanma kararı verilir." diye uyarır ve gönderir. Üçüncü ayın sonunda anlaşma olmazsa, boşanma ancak o zaman geröekleşir. "Bakara 228. ayet bize boşanmış kadınların evlenmeksizin 3 ay hali boyunca beklemeleri gerektiğini bildirir. Bu süre zarfında barışmak isterlerse, kocaları onlarla evlenebilir." (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 106) Yani, "boşama durumu ortaya çıktığında eşler 3 aylık süre içinde ailelerine geri dönebilirler." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 463)

Kısaca "İslam aile hukukunda erkeğin boşama hakkı sınırsız olmadığı gibi tek yetkili de değildir. İslam aile hukukunda kadının da evliliği sona erdirme hakkını kullanabileceği tefvizü't-talak, hul'/muhalea ve tefrik gibi çeşitler bulunmaktadır. Ancak kadının bu hakları teoriden çıkarılıp pratiğe dökülmeli ve fiili olarak uygulanabilecek düzenlemeler yapılmalıdır." (Ayten Erol, Fatma Gökalp, İslâm Aile Hukukunda Kadının Evliliğini Sona Erdirme Hakkı, Kalemname 7/13 (Haziran 2022), s. 29)

Görüldüğü gibi, ne 'boş ol' deme ile bir anda boşanma vuku bulur ne de 'İslam'da kadının boşanma hakkı yoktur' iddiası doğrudur.

Şahitlik

İddia edildiği gibi, İslam kadının şahitliği kabul etmez veya kadını erkeğin yarısı mı kabul eder?

Hz. Ömer, hutbesinde Müslümanlara evlenirken mehri azaltmalarını söylemişti. Bir hanım itiraz edip, "Ey Ömer, bunu söylemeye hakkın yoktur!" demiş ve Kur'an-ı Kerim'den Nisa suresinin 20-21. ayetlerini delil göstermişti. Bunun üzerine Halife Ömer, "Allah'ım bağışla! Kadın, Ömer'i susturmuştur!" diyerek kendi görüşünden dönmüştür. (Beyhaki, es-Sünenü'l-Kübra, VII/233; Sa'd b. Mansur, Sünenu Sa'd b. Mansur, I/166-167; Kurtubi, Cami' li Ahkami'l-Kur'an, V/99; İbn Hacer, el-Metalibü'I-aliye, II/4-5; Şevkani, Neylü`l-Evtar, VI/168; Heysemi, Mecmau`z-Zevaid, IV/283¸İbn-i Kesir, Nisa, 20-21. ayetin tefsiri) Yine Hz. Ömer, kızı Hz. Hafsa'ya kadınların kocalarından ne kadar süre ayrı kalabileceğini sormuş, kızının O'na verdiği cevaba uygun olarak bu süreyi dört ay olarak belirlemiştir. İslam hukukunda erkeklerin vakıf olamayacağı ve tamamen kadınların ilgi sahası olan bekaret, evlilik, doğum, hayız, süt emzirme ve kadınlara ait hastalık gibi kadınlara özel hallerde, erkeğin değil sadece tek kadının şahitliği yeter görülmüştür. (Serahsi, el-Mebsut, XVI/144; İbnu'l-Kayyım, et-Turuku'f-Hukmiyye, 79, 151-152; Mavsili, el-Ihtiyar, II/140; lbn Hazm, el-Mualla bi'l Asar, VIII/478, , el-Muhalla, VIII/478; İbn Kudame, el-Muğni, XII/16; Vehbe Zühayli, el-Fıkhul-İslam ve Edilletuhu, 6/572; Pr Dr. Bekir Topaloğlu, İslam'da Kadın, s. 246) Yani, "Erkeklerin muttali olmadıkları şeylerde kadınların

şahitliği makbuldür." (İbn Hazm, el-Mualla bi'l Asar, Vlll/478; Cessas, Ahkamu'l-Kur'an, I/685; Serahsi, el-Mebsut, VI/114; Ömer Nasuhi Bilmen, Hukuk-ı İslamiyye ve Istılahat-ı Fıkhiyye Kamusu, VII/123) Hz. Peygamberin emzirme konusunda tek kadının şahitliğini kabul ettiği de bilinmektedir. (Rıza Savaş, Hz. Muhammed Devrinde Kadın, s. 271) Hz. Ömer boşanma konusunda yalnız başına kadınların şahitliğini, Hz. Ali de bir çocuğun öldürülmesinde şahit olan kadınların şehadetini kabul etmiştir. (İbn Hazm, el-Mualla bi'l Asar, IX/397-398) Ramazan hilalinin görülmesi konusunda kadın erkek şahitliğinde de bir ayırım yoktur. (İbn Hacer Askalani, Ahkâm Hadisleri, Buluğul Meram, II/415) Ramazan hilalinin görülmesinde iki şahit şartı aranırken, kadın ve erkek ayrımı yapılmamıştır." (Çelik, s.134)

Miras hukuku hakkındaki ayet de, "Ey İman edenler" diye genel bir ifade ile başlar ve ayette cinsiyet ayırımı yapmadan" "İki adil şahit" istenir. (Maide, 106) Yine boşanan kadınlar konusunda da cinsiyet ayırımı yapılmaksızın ayet "iki adil şahit" arar. (Talak, 2) Zina konusunda da ayet "4 şahit" istenmekte (Nur, 4, 13) ve cinsiyet belirtmemektedir. İzzet Derveze de, ayette kadın erkek ayırımın yapılmadığına dikkat çekmektedir (İzzet et-Tefsîiru'l-Hadis, VI/91) ki zaten "Arap dilinde kural gereği, erkek ve bayanlara yapılan hitaplarda genelde fiillerin ve zamirlerin eril/müzekker şeklinde çekildiği bilinmekte ve buna 'tağlip' kuralı denmekte ve bu durum bütün müfessirlerce de kabul edilmektedir." (Salih Akdemir, "Tarih Boyunca ve Kur'an-ı Kerim'de Kadın", İslami Araştırmalar, V/267, s. 4, Ekim 1991) Bu dil kuralı aynen Fransızcada da bulunmakta, erkek kadın karışık topluma eril şekilde hitap edilmektedir. Peygamberimiz de, "veli ve iki adaletli şahit olmadıkça nikah olmaz." (Ebu Davud, Nikah, 19; Ayrıca, Müslim, Adab 138) buyururken cinsiyet ayırımında bulunmamıştır. İbni Kayyım da erkeklerin şahitlik yaptığı her konuda kadınların da onlarla birlikte şahitlik yapabileceğini söylemiştir. (Kayyım, et-Turukul-Hükmiyye, s. 205) Yine Hz. Peygamber, bir kadının evli çifti emzirdiğini belirtmesi üzerine, başka şahit olup olmadığını sordurmaksızın, ayrılmaları gerektiğini belirtmiştir ve eşler ayrılmışlardır. (Buhari, Şehadat 14) "Bir genç bir bayanla evlenmek ister. Bir zenci kadın, "Ben ikinizi de emzirdim" der. Peygamberimiz, o kadının ifadesini esas alarak onların evlenmesine izin vermez. (Buhari, Nikah, 23) Halbuki "burada bedevi erkek olduğu halde şahitliği kabul edilmezken, kadın olanınki kabul edilmiştir. (Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkamının Değişmesi, s. 133)

Göçebe yaşayan insanların şehir hayatını bilemeyecekleri, şehirlilerin arasındaki işlemlere, problemlere akıl erdiremeyecekleri gerekçesiyle (Şevkani, Neylü'l-Evtar, IX/188) Peygamber Efendimiz 'Göçebenin şehirli hakkında şahitlik etmesi caiz değildir.' (İbni Mace, Ahkâm 3; Ebu Davud, İkdiye 17) buyurmuştur. Burada şahitliği kabul edilmeyenler erkeklerdir. Dolayısı ile 'şahitlikten amaç adaletin tesis edilmesidir' ve bu konu cinsiyetle alakalı değil, 'o alanda bilgi sahibi olma, eğitim ve bilgi, beceri, ilgi duyma' ile alakalıdır! İnsanlar arasındaki renk, dil ve ırk farklılıklarını bir üstünlük aracı olarak değil de, bir zenginlik olarak gören İslam dini, neden bedeviyi küçültsün de şehirliyi yüceltsin? Veya kadını değersizleştirsin de erkeği değerli kılsın? Buradaki temel espri; söz konusu olan durum hakkında 'bilgisi olup olmamak, konuya hakim olup olmamakla' alakalıdır. Ayetten temel amaç, hakkın tesisidir." (Çelik, s. 135)

Peygamberimizin "İki kadının şahitliğinin bir erkeğin şahitliğine denk olması." (Buhari, Hayz bab 6; Müslim, iman. Hadis no:l32) şeklinde bir hadis bulunmaktadır. Hadisler, Kur'an ayetlerinin açıklamalarıdır. Bu hadiste Bakara 282. ayetin açıklaması, pekiştiricisidir. Ayette mealen: "Ey iman edenler! Belirli bir zamana kadar birbirinize 'borçlandığınız zaman' onu yazın. Bunu, aranızda bir katip doğru olarak yazsın. Erkeklerinizden iki de şahit tutun. Eğer iki erkek bulunmazsa, şahitlerden kendilerine güvendiğiniz bir erkek ve -biri unutunca diğerinin hatırlatması için- iki kadın yeter." buyurulmaktadır. Ayet bir bütün olarak ele alındığında, ayetin genel olarak şahitliği düzenleyen genel bir hüküm koymadığı, ayet-i kerimedeki hükmün 'vadeli borçlanmalarla' alakalı olduğu görülmektedir. (Hüseyin Hatemi, Modern Mahrem ve İslam'ın Kadına Bakışı, İslami Araştırmalar, V/331; Reşit Rıza, el-Menar, III/120)

Vadeli borçlar konusundaki şahitlik, özel sosyal şartlara ve o dönemdeki mevcut olguya yönelik bir düzenlemeyi içermektedir. O dönemde sosyal hayat içerisinde bulunmayan kadınların ticari konularda bilgi ve becerilerinin olmaması doğaldı. Günümüzde "pozitif ayırımcılık" adı altında kadınlara yönelik yapılan bazı yasal düzenlemeler nasıl ki kadın erkek ayrımcılığı anlamında anlaşılmıyorsa, Efendimiz döneminde de kadınların ilgi alanları dışında bulunan 'ticaretin borçlar hukuku' alanı ile ilgili bu hükümde, kadınları ilgi alanları dışında olan bir konuda sorumluluktan uzak tutmakta ve kadınları yükümlülük altına almayıp onlara bu konuda esnek bir alan bırakmaktadır. İslam, bir erkeğin şahitliği esnasında kendisine yüklenen sorumluluğu, o dönemde kadınların ilgi alanları dışındaki bir konu olan vadeli borçlar konusunda bir kadına yüklememiş ve bu yükümlülüğü iki kadın arasında paylaştırmıştır. Dönemin şartları ile ilgili yorumlara kısaca bir bakalım: "Cahiliye döneminde kocası ölen, çalışamaz durumda olan ya da başka türlü geçim imkanı kalmayınca kadınlar çalışabilmekte idiler. O dönemde bir elin parmağını geçmeyen tüccar kadınlar vardı. 'Onlar da işlerini kendileri yapmıyor başkalarına yaptırıyorlardı.' Kadınların iş hayatına sokulmadığı bir ortamda, kadınların şahit olduğu bir olayı tüm yönleri ile idrak edebilmesi mümkün müdür? Bir doktor, kick box maçında hakem olabilir mi? Peki bu durum onu değersiz kılar mı? Mesele, kadın erkek meselesi değil, bilen, olayın içinde olan veya olmayan meselesidir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 49-51) "Kadınların o günün şartlarında genelde sosyal hayatla, özelde ise ticaret işleriyle fazlaca ilgilenmedikleri bilinen bir husustur. Ayetten bir hükme ulaşılırken, dönemin sosyal şartları, bireylerin okuma yazma oranları, kadının sosyal hayattaki konumu, alış-veriş ve borç işlemleri ile kadınların ne kadar ilgilendikleri gibi durumlar göz ardı edilmemelidir. Ayetin, vahyin nazil olduğu dönemdeki sosyal hayatın şartlarını dikkate alarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Ayetin, o günün kadınlarının genel özellikleri icabı ticaret ve borçlar konusunda pratiklerinin olmayışı ile yakından ilgili olsa gerektir. Unutma kadınlarla ilgili genel bir durum olsaydı, bu öncelikle din bilimlerinde çok önemli bir alan olan hadis rivayetlerinde, yani Peygamber sözlerinin tespit edilmesi olayında dikkate alınırdı. Halbuki bu alanda kadınların şahitliğinden hiç şüphe edilmemiştir." (Hadi Sağlam, Naslardaki şahitlikle ilgili düzenlemelerin islam hukukuna yansımaları ışığında kadınların şahitliğinin değerlendirilmesi, Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sergisi, 2008, s. 360-399) "O dönemde kadın ticari işlere aşina değildi" (Prof. Muhsin Demirci, Kur'an ve Tefsir, s. 39) ve kadınlar ticaretle direkt ilgilenmiyordu. Hatta Hz. Hatice bile kendi ticari işlerini erkeklere yaptırıyordu! Kadınlara her türlü hakların sonuna kadar verildiği günümüzde, 'Girişimcilerinin ve iş dünyası yöneticilerinin oluşturduğu gönüllü bir sivil toplum kuruluşu' olan TÜSİAD'ın "Yönetim kurulu üyelerinin %19'unun kadın." (TÜSİAD Kadın-Erkek Eşitliği Çalışma Grubu Başkanı Nur Ger'in "Cinsiyet Eşitliği ve Kalkınma" Konulu Açılış Konuşması, Erzurum, 10.11.2012) olması aslında, bu alanın hâlâ kadınların ilgi alanlarının dışında kaldığını da göstermektedir.

"İslam'ın kadına ekonomik konularla uğraşmasını onaylamasına rağmen kadının asıl görevinin sosyal içerikli olduğunu dikkate almalıyız. Kadının mali konularda insanlar arasında dava konusu olacak meselelerde şahitlik etmesi ender görülen bir meseledir. Mesele, kadının şerefli olup olmaması, kadına değer verilip verilmemesi, kadının şahitliğe ehil görülüp görülmemesi değildir. Bilakis mesele, yapılan şahitlikle karar vermekte titiz davranıp tedbirli olmak meselesidir. Her adaletli sistemin ısrarla üzerinde durduğu şey de budur." (Dr. Sibahi, Elmer'etü Beyn'el Fıkh-ı Vel'Kanun, s. 31) Prof. Muhammed Kutup da bu konuda şöyle demektedir: "İslam hukukunda iki kadının şahitliğinin bir erkeğin şahitliği gibi sayılması, kadının erkeğin yarısı olduğunu göstermez. Bu, şahitliğin güvenilir olmasını bütünüyle garantiye almak demektir. Şahitlik, suçlanan kişinin lehinde olsa da aleyhinde olsa da bu böyledir. Nitekim kadının uzmanı olduğu, kadınlarla ilgili meselelerde tek bir bayanın şahitliği geçerlidir." (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 126-127)

"Kadın bu bakımdan da ikinci sınıf ve dereceden bir insan olarak algılanmadığı içindir ki, ayette erkek bulunsa bile kadınların tanıklığı kabul edilmiştir. Ayetin ifadesine dikkat edildiğinde

anlaşılacağı üzere iki kadının şahitliğinde tanıklık eden yine bir kadındır; yani şahitlik için gerekli sayı doldurma bakımından bir kadın, bir erkek gibidir. Diğer kadının işi, hemcinsinin unutması veya yanılması halinde ona hatırlatmaktan, hatırlamasına yardımcı olmaktan ibarettir." (Kur'an Yolu Tefsiri, I/448; Şirbini, Muğni'l-muhtac, IV/441) Komünist bir filozof iken mühtedi olan Roger Garaudy, Bakara 282. ayetteki hükmü 'kadınların sosyal hayata katılmamaları, tecrübe bakımından eksik olmamalarına' bağlamaktadır. Hüseyin Hatemi de, kadınların iş hayatı ile ilgilenmediklerinin altını çizmektedir. (Garaudy, İslam ve insanlığın geleceği, s. 192; Hatemi, İlahi Hikmette kadın, s. 48; Tarih boyunca ve Kur'an-ı Kerim'de kadın, İslami araştırmalar, V/266)

Zaten "Yazılı ve imzalı şahitlik yaygın hale gelince şaşırma gibi durumlar ortadan kalkar ve ayet bu manadaki şahitliği kapsamaz." (İslam'da kadın hakları, Komisyon, Rehber yay. I/310) Günümüzde ekonomi özel ilgi alanına giren -ekonomi alanında eğitim gören, bu konuda uzmanlaşan- kadınlar için, "unutma ve ilgi alanı olup olmama" şeklindeki ayetin illeti/sebebi kendiliğinden ortadan kalkmaktadır. Sebep/illet ortadan kalkınca hükmün de kalkacağı açıktır ki, bu konuya İslam âlimleri de tarihte dikkat çekmiştir. Mesela İmam-ı Malik ve Ahmed b. Hanbel, "kadın ticaretle ilgili konuları bilir, onları iyi kavrayıp borcunu belgelendiren biri haline geldiğinde, onun vereceği haberle maksat hasıl olur, tıpkı sika/güvenilir kadının dini konulardaki vereceği haberlerle amel edildiği gibi." demektedirler. (İbnü'l-Kayyım, İ'lamu'l-muvakkıin, I/75) Zaten Peygamber Efendimiz de Hudeybiye anlaşması esnasında karşılaştığı bir sorun üzerine eşi Ümmü Seleme'nin önerisini aynen kabul edip uygulamış ve olumlu sonuç da almıştır. (Hasan İbrahim Hasan, İslam Tarihi, I/172)

İslam, kadınların ilgi alanları olmayan borçlar hukukunda şahit olarak bir kadının yanında ikinci bir kadını hatırlatması için hazır olmasını şart koşarken, ilgi alanı olan konularda sadece kadınların şahitliğini kabul etmiştir. Dolayısı ile konu cinsiyet meselesi değil, söz konusu alan ile alakadar olunup olunmaması, ilgi alanına girip girmemesiyle alakalıdır. Geri kalan, had cezaları gibi konularda dahil olmak üzere tüm konu ve yorumlar içtihat konusu olup, zamanın şartlarına göre devlet başkanının da alacağı 'maslahat' çerçevesindeki kararlarla belirlenecektir!

Kadın Dövülür mü?

İslam kadını dövme meselesini ortaya çıkarmadığı gibi, pek çok yönden bu fiili önlemeye çalışmıştır. (Müslim, Rada, 61; Ebu Davud, Nikah, 40-41;Ebu Davud, Nikah, 42; İbni Mace, Nikah, 51; İbn Sa'd, 8/204; Tirmizi, Tefsir Tevbe, 3087; Tirmizi, Rada, 11; Ebu Dâvud, Sünnet, 15; İbni Mâce, Nikah, 50; Tirmizî, İman 6; Hanbel, 6/47-99) Ayetlerin açıklayıcısı ve uygulayıcısı olan Hz. Muhammed aleyhisselam da hayatında hiçbir zaman eşlerini darb etmemiş, dövmemiştir!

Hz. Aişe, Rasulullah'ın ne hanımlarına (Müslim, Fezail, 79) ne hizmetçilere (İbni Sa'd, Tabakat, X/193) ve ne de hayvanlara (Müslim, Fedail, 79) vurmadığını, hiç bir kimseyi dövmediğini bizlere haber vermektedir. (Ahmed, Müsned, IV/31) Peygamberimiz de, "Hanımlarını dövenler, şüphe yok ki sizin hayırlınız değildir." (Ebu Davud, Nikah, 42; İbni Mace, Nikah, 51; İbn-i Sad, Tabakat, 8/204; et-Tebrizi, Mişkatü'l-Mesabih, II/204) buyurmuşlardır. Fatıma binti Kays anlatmaktadır: "Allah Resulü'ne gittim ve Ebu Cehm ve Muaviye bana evlilik teklifinde bulundular' dedim. Allah Resulü, Muaviye çok fakir, Ebu Cehm ise kadınları döver' buyurdu." (Müslim, Talak, bab 6, 47, 1480, s. 569; İbni Mace, Sünen, Kitabun-nikah, 1869) Görüldüğü gibi Peygamber Efendimiz kadınların dövülmesine karşı olduğu gibi, evlenecek kadınları da bu konuda dikkatli olmaları konusunda uyarmaktadır. "Kadınları, ancak kötüleriniz döver." (İbn Sa'd, VIII204) "Kadınları dövenler, hayırlı adamlar değildir." (Müsned, Ibn-i Riyazu's-Salihin, I/320) "Sizin en hayırlılarınız, eşlerini asla dövmeyenlerinizdir." (Şafi, el-Ümm, V/194; Ebu Şeybe, Musannef, VIII/368; Hakim, Müstedrek, Nikah, II/208; Beyhaki, Sünen, VII/127) "Hanımınıza yediğinizden yedirin, giydiğinizden

giydirin, ‘onları dövmeyin’, onlara çirkin demeyin, fena söz söylemeyin.” (Müslim, IV/385; Ebu Davud, Nikah, 40-41) “Mümin bir erkek, mümin bir kadına kızıp darılmasın.” (Müslim, II/1091) buyuran Efendimiz ayrıca şu hadisleri ile de kadınlara iyi davranılmasını ümmetinden istemektedir: “Kadınlara iyi muameleden başka bir hakkınız yoktur.” (Tirmizi, Tefsir Tevbe, 3087) "Mü'minlerin iman bakımından en mükemmeli, huyu en iyi olanıdır. Hayırlınız, kadınlarına karşı hayırlı olanlardır." (Tirmizi, Rada`, 11; Ebu Davud, Sünnet, 15; İbni Mace, Nikah, 50) “Sizin en hayırlınız, kadınlarına karşı iyi davrananlardır." (Tirmizi, İman 6; Hanbel, VI/47-99) “Allah sizden; kadınlara karşı iyi ve hayırlı olmanızı ister; çünkü onlar, sizin analarınız, kızlarınız veya teyzelerinizdir." (Camiu’s-Sağir, s.78, Hadis 1647) “Kadına, ancak asalet ve şeref sahibi kimseler değer verir. Onları hor gören ve onlara ihanet edense, kötü ve aşağılık kimselerdir.” (Camiü’s-Sağir, II/2129)

Peki, İslam’da kadının dövülmesine izin verildiği iddiasının aslı nedir?

Nisa suresi 34. ayet: “Saliha kadınlar Allah’a itaatkardır; Allah’ın korumasına uygun olarak, kimsenin görmediği durumlarda da kendilerini korurlar. ‘Nüşuz’undan endişe ettiğiniz kadınlara öğüt verin, onları yataklarda yalnız bırakın ve onları ‘darbedin’ Eğer size itaat ederlerse artık onların aleyhine başka bir yol aramayın; çünkü Allah yücedir, büyüktür.”

Ayette tartışma konusu yapılan iki kavram vardır: ‘Nüşuz’ ve ‘darb.’ Nüşuz nedir, darb nedir? Ayetlerin pratiğe dönük uygulayıcısı olan Efendimiz bunun tam tersini ümmetinden istediğine göre darb kelimesinden maksat nedir?

Önce ‘nüşuz’ kelimesinin anlamı üzerinde duralım.

Nisa 34. ayetin başında, nüşuz eden kadının tam tersi olan salih olan kadının özellikleri anlatılır. (Suat Erdoğan, İslam Aile Hukukunda Şiddetli Geçimsizlik (Şikak) Durumunda Hakem Tayini ve Tayin Edilen Hakemlerin Yetkileri. Düzce Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 1(2),s. 45-57) Ayet bize nüşuzun ne demek olduğunu, salihin tanımını yaparak öğretmektedir. Buna göre nüşuz, saliha kadının tam tersidir yani kocasının korunması gereken şeylerini (iffetini, namusunu, şerefini) sadakatsizce başkalarına açan kadındır. Birçok âlim de nüşuz kelimesine bu manada anlamıştır: Nüşuz; “Flörtten başlayarak gayrimeşru cinsel ilişkiye kadar uzanan sadakatsizlik ve iffetsizlik." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 133); "serkeşlik, ahlaksızlık etmek." (Firüzabadi, Besair, V/56; İbn-i Manzur, Lisan, XIV/43); ‘sadakatsizlik ve iffetsizlik.’ (Yaşar Nuri Öztürk, Meal, Nisa, 34); “yüz kızartıcı suçlar işlemek.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 33); ‘serkeşlik’ (Seyyid Kutub, Meal, Nisa, 34; Bayraktar Bayraklı, Meal, Nisa, 34; Hasan Basri Çantay, Meal, Nisa, 34); “Kadının kocasında değil başka birinde gözünün olması” (Ebü’l-Kasım Hüseyin b. Muhammed b. Mufaddal Ragıb Isfahani, Muʿcemu müfredati elfazi’l-Kur’an, s. 638); İbni Aşur: “Kadının kötü huylu olması veya bir başkasında gönlün olması.” (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 151) şeklinde açıklanmıştır ki, tüm bunlar ahlaki zafiyetlere işaret etmektedir.

Ahlaki zafiyet gösteren (nüşuz sorunu baş gösteren) kadınlara önce öğüt verilmesini isteyen ayet-i kerime, bunun işe yaramadığı durumda ayrılmanın ön hazırlığı olan ayrı yataklarda yatıp, kadının iç dünyasında meseleyi değerlendirmesi için ortam hazırlanmasını istemekte, bunun da işe yaramadığı durumlarda ise kadının kötü yola düşüp hem kadının kendisi, hem de aile ve dolayısı ile toplumun zararına olacak kötü sonuca engel olmak için ‘darbedilmesini’ tavsiye etmektedir. Peki, ‘Drb’ kelimesi ne anlama gelmektedir? Bu kelimenin iki şekilde yorumu yapılmaktadır.

Birinci yorumda, ‘Drb’ fiiline, 'dövmek' anlamı verilmektedir: Darabe fiiline dövmek anlamı veren alimler bile bu fiili, ‘vurma, zarar verme’ şeklinde anlamamış; tamamen sembolik anlamda yorumlamışlardır.

Bu fiil, “Evlilik birliğini doğrudan doğruya veya dolaylı şekilde yıkmaya kalkışması durumuna özeldir. Bunun dışında erkeğin, kadını dövmeye hakkı yoktur. Üstelik bu konularda da erkek, hafif bir biçimde dövmenin fayda vermeyeceğini tahmin etmesi durumunda, yine kadını dövemez. Çünkü amaç (kadınları dövenler, hayırlı adamlar değildir." Riyazu’s-Salihin, I/320 gibi birçok hadis gereği) kadını dövmek değil, ısrar ettiği çirkin davranıştan onu döndürmek ve boşanmakla meydana gelecek aile facialarının kötü sonuçlarından onu korumaktır.” (Bekir Topaloğlu, İslam’da Kadın, s. 79) “İkinci nesil alimlerden Ata da, namusu lekeleyecek bir davranışta bulunmayan kadının dövülemeyeceğini ifade etmiştir.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 228) Peki, dövmek fiili nasıl anlaşılmıştır?

Dövme anlamını veren tüm âlimlerin ortak noktası, dövmeyi “hafifçe vurmak” (Taberi, Camiu’l-Beyan, V/67; İbn Kesir, Tefsir, 4/26; Razi, Tefsir, 10/75; Beyzavi, Tefsir, II/85; Muhyissünne Ebû Muhammed el-Hüseyin b. Mesʿud Begavi, Tefsir, I/423; Nesefî, Tefsir, I/251; Zemahşeri, Keşşâf, II/70; Şevkani, Tefsir, I/532) şeklinde anlamalarıdır. Bu fiil, “Bükülmüş mendil gibi bir şeyle” (Razi, Tefsiri-Kebir, Nisa, 34); “Etki ve iz bırakmayacak, kemiğini kırmayacak, herhangi bir uzvunu çirkinleştirmeyecek, dürtmek ve benzeri şekilde.” (Kurtubi Tefsiri, Nisa, 34); “Bir demet ot-çöple.” (Ahmet Tekin, Meal, Nisa, 34); “İbni Abbas ve Ata: 'misvak ile.' (Taberi, Camiul Beyan, V/68; Taberi, Camiu’l-Beyan, VIII/314; İbn Ebi Hatim, Tefsir, III/943-944; Cessas, II/189; İbn Atıyye, II/48); "Yaralayıp berelemeden, cilde zarar vermeden, kanatmadan, incitmeden bir temas ve dokunuşla." (Alusi, Ruhu'l-Meani, V/25) şeklinde açıklamışlardır ki, tüm bu yorumlar kaynağını Sad, 44. ayetten almaktadır. Hz. Eyüp (as), kendisine asi olan hanımını dövmeye yemin eder. İyileşince Allah O’na ayet indirir: “Eline bir çimen sapı al ve onunla vur.” (Sad, 44) Bu ayette de, Nisa 34. ayetteki ‘drb’ fiili geçmektedir. Görüldüğü gibi vurma fiili tamamen sembolik (Kur’an Yolu, Sad 44. ayet meali) kabul edilmiş ve bu şekilde uygulanmıştır.

Şafi mezhebinde esas olan görüş, nüşuz olsa bile dövmenin terkedilmesinin daha evla olduğudur. (Azimabadi, Avnü’l-maʿbûd, VI/128; Azizi, es-Siracü’l-münîr şerhu’l-Cami’s-sağir, I/17) İmam Buhari, Nikah bölümünde “Kadını dövmenin çirkinliği” isimli bir bab açarak bu konudaki kanaatini de ortaya koymuştur. (Buhari, Nikah, 93)

Kısaca Kur’an, kadınların ailenin devamına engel olacak ahlaki zafiyet göstermeleri halinde üç aşamalı, toplumun temeli olan aileyi kurtarma operasyonundan bahseder. "Ayette geçen dövmenin normal koşullarla ilgili olmadığı, özellikle ciddi sorunlar yaşayan, dağılma sürecindeki aileyi kurtarma dönük bir durum olduğu ortadadır. (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 301) "Amaç aile kurumunu kurtarmaktır." (Prof. Muhsin Demirci, Kur’an ve Tefsir, s. 50)

Nüşuz sonucu boşanan kadınların başına neler geldiğini de “kadın programlarında” artık açıkça görmekte ve bunlara şahit olmaktayız. Pişmanlıklar, kaybedilen değerler, üzüntü ve huzursuzluklar! Sosyal ve ekonomik sorunlar dışında boşanan kadınlarda ayrıca psikolojik ve çocuk merkezli birçok sorunlar da yaşanmaktadır! Bu sorunların evrensel olması da ayrı bir konudur ve bu konuda birçok araştırma da mevcuttur. İşte ‘drb’ ile amaçlanan da bunların yaşanmamasıdır!

Kadına önce eşince nasihat edilir, adının kötüye çıkacağından, çocuğunun anne şefkatinden mahrum kalacağından, ailenin dağılacağından bahsedilir ve kadının olaya daha geniş açıdan bakması sağlanmaya çalışılır. Bu işe yaramazsa yatakların ayrılmasına sıra gelir. Kadın tek başına bırakılır, kendi ile hesaplaşma imkanı verilir. Kadına düşünme, hatasını anlama, iç hesaplaşma ortamı sağlanır. Bu da işe yaramazsa, hem kadının bizzat kendisinin geleceği, hem erkek hem çocuk kısaca ailenin devamı için dövmek amacıyla değil, kötülüğe meyleden nefsinin kırılması için, beklide ot sapı ile kadın incitilir. Yoksa "Dövme, semboliktir. Kesinlikle yaralama, iz bırakma olmamalıdır." (Kurtubi, Cami, VI/285) Bu aşama da işe yaramazsa

mahkeme safhasına gelinir. Yoksa İslam, yemeğin tuzu, elbisenin ütüsü gibi sebeplerden kadının dövülmesine asla izin vermez ki, Efendimizin hayatı da bunun açık delilidir. (Müslim, Fezail, 79; İbn Hacer, el-İsabe, VIII/218)

Bazı kadınlar vardır, söz bazen yetersiz kalır. İdare edilmek istenirler, biraz sert erkeklerden hoşlanırlar: "Kadınlar gücü sever derler ama bazı kadınlar dayak yemekten hoşlanır. Bir sürü kaşınan kadın var." (Pakize Suda, Habertürk, 3.4.2010) Demet Akalın: "İki tokat atsa boşanmazdık. İncir çekirdeğini doldurmayacak şeylerden kavga çıktı. Genelde çıbanbaşı benim. Zor bir kadınım. Problemler benden çıkıyor. Oğuz'un benden tek bir isteği vardı; İstanbul'da sahneye çıkmamı istemiyordu. 'Huzurumuz bozulur' diye düşünüyordu ki 'haklıydı' da. Sonunda 'sözüne geldim' ama Oğuz'un. Belki iki tokat atsaydı otururdum. Ama Oğuz böyle biri, hayatta yapmaz. Kavga ederken bile sesini yükseltmez. Boşanalım dediğin de bağırıp, çağırsaydı, ben dururdum. Biraz maçoluk istiyorum." (Hürriyet, 15 Mart 2007) Calvin C. Hernton, 'Amerika'da cinsiyet ve ırkçılık' kitabının 51. sayfasında, bazı kadınların kendilerine kaba ve sert davranan erkeklerden hoşlandığını, daha sonra bu kadınların kuzu gibi sakinleştiğini belirtir ve eşinden ayrılan bir kadının da, "Eski eşimi arıyorum. Öteki erkekler hanım evladı gibi davranıyorlar; çok uysal duruyorlar." dediğini aktarır. "Kadınlar kendilerine başeğen zayıf adamları sevmezler." (Pr. Dr Mazhar Osman, Tababet-i Ruhiyye, II/258) Fars haber ajansının verdiği haber göre, Tahran'da aile mahkemesine başvuran 24 yaşındaki bir kadın, dilekçesinde, "Eşim çok iyi huyludur halbuki ben şiddet uygulamasını istiyorum, eğer bunu yapmazsa kendisinden ayrılmak istiyorum." diyerek şikayetçi olur. 28 yaşındaki koca ise mahkemeye gelerek, "Ben karımı çok seviyorum, o yüzden kendisine şiddet uygulamıyorum. Ona nazik davranıyorum ve şiddet uygulamak için bir neden yoktur." diyerek savunma yapar. Kocasının bu tavrından dolayı ayrılmakta ısrar eden kadın, eşini ikna etmeyi başarır. Koca, mahkemeye verdiği taahhütte eşine şiddet uygulayacağını kabul eder. (Milliyet, 22 05.2010)

İşin garabet yönü, "sevişirim evlenmem; hamile kalırım doğurmam" diyen ve aile kurumuna karşı olup, "cinsel özgürlük, fantezi" adı altında kamçı ile dayak yemekten zevk alanların, cinsel tercih adın altında, "Swinger, teşhirci, fetişist, pedofili, mazoşizm, sadizm, röntgencilik, eşcinsellik, zoofili, ensest, coprophilia" vb. sapıklıkları normal görenlerin bu ayete karşı çıkmalarıdır! Çünkü amaçları kadın hakları değildir! Savundukları sistemde kadın onurunun (!) ne kadar olduğunun delillerine ise şu yazılarımızdan ulaşılabilir: 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'Modernizm ve kadın', 'Batı medeniyeti.'

İkinci yorumda ise, 'Drb' fiilinin diğer anlamı olan, 'uzaklaştırma' manası verilir.

Efendimiz Hz. Aişe ile ilgili ifk olayında onu dövmeyip babasının evine göndermesinden ve 'Eşlerini dövenler sizin hayırlılarınız değildir.' mealindeki birçok hadislerinden (Darimi, "Nikah", 34; Muhammed b. Hibban b. Ahmed etTemimi el-Büsti İbn Hibban, Sahihu İbn Hibban, bi tertibi İbn Bülban, IX/499; Ebu Abdullah Muhammed b. Abdullah Hakim, el-Müstedrek ale's-Sahihayn, II/205; İbn Kesir, Tefsir, IV/27-28) hareketle 'drb' kelimesinin anlamlarından olan "eşinizden geçici süre ayrılınız" manasını verenler de (Bayraktar Bayraklı; Y. Nuri Öztürk, Nisa, 34) bulunmaktadır.

Arapların ünlü sözlüğü, 'Lisanu'l Arab'ta, -darabe- kelimesinin, bu ayetteki gibi, 'harf-i cersiz' kullanımına şu örnek verilir: Zaman aramıza darb etti, Yani bizi birbirimizden 'uzaklaştırdı.'

(Drb) kelimesinin Kur'an'da "sefere çıkmak, bir yerden bir süreliğine ayrılmak, açmak, ayırmak" anlamında kullanıldığı yerler (Nisa, 101; Taha, 77) vardır. "Ayette geçen 've'dribuhunne' kelimesi sözlükte (Drb) kökü mastar olarak "vurmak, dövmek, yapmak, bırakmak, ayrılmak, göstermek, etmek, eylemek, koymak" vb. birçok anlama gelir. (Nşz) fiili ise "yükselmek, şişmek, ortaya çıkmak, meydana gelmek, ayağa kalkmak, normalin dışına çıkmak, isyan etmek,

karı-koca birbirine karşı gelip kavgaya meydan vermek" manalarına gelmektedir. Bu Türkçede aile mahkemelerinde sıkça kullanılan ve boşanma nedenleri arasında sayılan 'şiddetli geçimsizlik'le aynı manayı çağrıştırır. Burada kadından kaynaklanan şiddetli geçimsizliğin kastedildiği anlaşılmaktadır. Kadının bu dik başlılığı; flörtten zinaya dek uzanan bir anlamı içinde barındırır. "Bize her konuda örnek olan peygamberimiz, İfk olayı (Detay, 'İfk olayı' adlı yazımızda.) olduğunda Hz. Aişe'yi dövmek şöyle dursun, ona kötü bir söz bile söylememiş, sadece araya mesafe koymuştur." (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 108)

'Bu ayetten sonra' ne gibi gelişmelerin olduğuna baktığımızda, bizzat Hz. Peygamber'in ömrü boyunca evli olduğu hanımlara tek bir kez bile el kaldırdığını göremiyoruz. Bir ara hanımlarıyla sorun yaşayınca önce onlarla konuşmuş, sonra yatağını ayırmış ve bir müddet (iki ay kadar) onlardan ayrılmıştır. Sonra anlaşma sağlanınca tekrar dönmüştür. Ayetin sıralamasına da uygun olan ve kelimenin birkaç anlamında birini de içeren 'ayrılmak, bir müddet ayrılma, ayrı kalma' (boşanma değil; henüz boşanma yok) anlamlarını Efendimiz bizzat kendi hayatında tatbik etmiştir. Üstelik dövmenin hiç de hayırlı bir şey olmadığını söyleyen yığınla rivayet ve görüş varken, bu anlamı neden göz ardı edilmektedir? Hem de bizzat Hz. Peygamberin kendisi 'bir müddet ayrılma'yı zaten uygulamışken! Hiçbir zaman hanımlarına tek bir "fiske" bile vurmamışken! Yani ayet, 'Konuşun, anlaşın.' Olmazsa (ev içinde) 'yatakları/odaları ayırın.' O da olmazsa 'bir müddet (evleri) ayırın.' O da olmazsa 'hakemler çağırın.' O da olmazsa boşanın, onu da iki ile sınırlandırın, üçüncü bir geri dönme hakkınızı (İhsan Eliaçık, 11.10.2011) da kaybetmeyin. İslam hukuk profesörü Hayrettin Karaman da Cessas'ı (II/188; Ebu Bekir İbnü'l-Arabi, Ahkamu'l-Kur'an, I/415) kaynak göstererek, kadının dövülmesinin sünnete uygun olmadığını ifade etmektedir. (Yeni şafak, 22.08.2010) "Zinada bile ceza 100 kere celde (küçük değnek) ile vurmak iken, burada sınırı belli olmayan vurma olamaz. İslam Ceza Hukuku'nda "bizzat cezalandırma" yoktur. Bu konuda da olamaz. Cezayı ancak 'kamu kurumları' verebilir. İslam Peygamberi 'Kadınlarınızı dövmeyin; dövdüğünüz kadının koynuna nasıl girersiniz' derken Kur'an-ı Kerim'de "dövün" emri olamaz. Kur'an-ı Kerim "dövün" demişse Peygamber nasıl 'dövmeyin' diyebilir?" (N. K. Zeybek, Posta, 11 Ekim 2010)

Üç aşamalı bu kadın/aile/toplumu koruma metodunun son aşamasının nasıl olacağını belki de en iyi, eşini daha iyi tanıyan kadının kocası bilebilir. Çünkü kadın mizaçları da farklı farklıdır. Ama hangi anlamda kabul edilirse edilsin amaç asla kadın düşmanlığı değil, öncelikle kadın onurunun korunması, geleceğinin garanti altına alınması olduğu unutulmamalıdır!

Mevzu/uydurma hadislerde kadın

Peygamber Efendimizin sözlerine hadis denir. Mevzu hadis ise, şahsi, siyasi, mezhebi amaçlara ulaşmak için peygamberimizin ağzından uydurulan, Hz. Resul'ün söylemediği halde kendisine atfedilen sözlerdir. ('Hadiste Mevzuat' adlı yazımıza bakılabilir.) Aşağıda görüleceği gibi, İslam alimleri tüm mevzu hadisleri tek tek araştırıp bulmuş ve haklarındaki hükümleri de kitaplarında belirtmişlerdir. Ama onların bu çalışmalarından habersiz görünen ateist ve oryantalistler, bu sözleri hadis olarak topluma lanse etmekte ve İslam'a saldırı için bir vesile olarak kullanmaktadır.

"Kadınlarla istişare edin, onlara danışın ve onların söylediklerinin zıttını yapın" Sehavi ve İbn-i Arrak hadisi merfu (Peygamber sözü) olarak görmezler. Ebu Hatim, İbn-i Adıyy, İbn-i Cevzi, İbn-i Hıbban, Aliyyul Kari, İmamı Şevkani hadisin uydurma olduğu görüşündedirler. (El-Makasıdu'l-Hasene, 248; Tezkiretu'l-Mevzuat, 128; Tenzihuş Şeria, II/204; Silsiletu'-Ehadis, 432; el-Kari, el-Esraru'l Merfua filahbaril-Merfua, 226, 257; el-Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzua, 130) Hadisin aslı yoktur. (Acluni, Keşfu'l-Hafa 2II/3; Geniş bilgi için, bk. Münavi, IV262-263) Kur'an'a baktığımızda zaten bu konuda bir sorun olmadığı ortadadır: "Ana-

baba aralarında istişare ederek ve anlaşarak sütten kesmek isterlerse ikisine de sorumluluk yoktur." (Bakara, 233) ayeti veya Hz. Şuayb Peygamber'e kızı tarafından yapılan teklif ve bu teklife uyması. (Kasas, 26) gibi. Ayrıca Efendimiz, "Kendilerini ilgilendiren hususlarda kadınlarla istişare edin." (İbnü'l Esir, Üsdü'l-Ğabe, IV/15); "Kızları hususunda kadınlarla istişare edin." (Ebu Davud, Nikah, 24); "Bakire kızla, babası istişare etmelidir." (Ebu Davud, Nikah 24, 25); "Dul kadın kendisiyle istişare edilmeden evlendirilmemeli, bakire kız da izni alınmadan nikahlanmamalıdır." (Buhari, İkrah 3; Müslim, Nikah 64) gibi hadisler de kadınlarla istişare edilmesini tavsiye etmektedir. Hz. Resul'ün Ümmü Seleme ile istişarede de bulunması ve teklifini aynen uygulaması, (Sehavi, Makasıdu'l-Hasene, 585; Elbani, Silsile, 436; Acluni, Keşfu'l-Hafa, II/3; Vakidi, K. Megazi, 613; İbn-i Sad, Tabakat, 98; Abdurrezzak, Musannef, V/326; Vâkıdi, Meğazi, II/613; Asım Köksal, VI//214) İlk vahiy geldiği zaman Resulullah'ın Hz. Hatice'ye konuyu açması ve Onun Resulullah'ı teskin ve tesellisi etmesi, (Buhari, Bed'ül-Vahy 1) Kızı Zeyneb'in Ebu'l-As'a verilmesi konusunda Hz. Hatice'nin teklifini kabul etmesi ve hatta bu rivayeti yapan kişi, "Resulullah, Hz. Hatice'ye muhalefet etmezdi." demesi, (Heysemi, IX/213) İfk hadisesinde Zeyneb Bintu Cahş'tan, Hz. Aişe'nin cariyesi Berire'den Hz. Aişe hakkında görüşlerini sorması (Buhari, Şehadat 16) gibi örnekler de bize göstermektedir ki, bizzat "Hz. Peygamber kadınlarla istişare eder ve onların görüşleriyle amel ederdi." (İbnu Kuteybe, 'Uyunu'l-Ahbar I/27) Sahabeden, mesela Hz. Ömer bir kadınla dini meseleyi konuşup kadının haklı olduğuna karar verince şöyle der: "Bir kadın isabet, bir erkek hata etti, bir emir cedelleşti ve cedeli kaybetti." (Bakıllani, et-Temhid, s. 199) Yine kızı Hafsa'ya danışıp onun tavsiyesi üzerine askerlik müddetini altı ay olarak sınırlamış (Sa'id ibnu Mansur, Sünen, II/186) ve okuma yazma bilen Şifa Bintu Abdillah'ın görüşlerini başkalarının görüşlerine tercih etmiştir. (İbn Hacer, İsabe IV/341) Sahabelerden Halid b. Velid kız kardeşi Fatıma Bintu'l-Velid ile istişare etmiş, (Üsdul-Ğâbe, VII/233) Abdurrahman İbnu Avf da halife belirlenirken kadınların görüşlerini almıştır. (İbn Kesir, el-Baisul-Hasis, s. 183) Bu konuda daha detaylı bilgi için Mustafa Çelik'in 'Uydurma Hadislerle Kadın Aleyhtarlığı' adlı kitabını da (Ölçü yay. İstanbul, 1995. s. 135-146) tavsiye ederiz. Kısaca, "Kadınlarla istişareyi yasaklayan ve bazı kitaplara da girme fırsatı bulan sahih bir kaynaklıktan yoksun bu rivayet, insanların tecrübelerinin hadis formuna dökülmüş öfkeli ve aşırı bir ifadesi olabilir, kesin bir gerçek asla değildir." (İbrahim Canan, Aile İçi Eğitim, s. 227-238)

"Kadınlara itaat pişmanlıktır." Ukayli, Şevkani, İbn-i Cevzi, Suyuti hadisi uydurma kabul ederler. (Muhammed Tahir b. Ali, Tezkiratu'l Mevzuat, 128; İ. Cevzi, Kitabu'l Mevzuat, II/272; Şevkani, Fevaidu'l Mecmua fi'l Ehadisil mevzua, 129; Suyuti, el-Leali, II/174)

"Kadınlar olmasaydı Allah'a hakkıyla ibadet edilirdi" Suyuti, Buhari, İbn-i Adıyy, Ebu Hatim, İbn-i Cevzi, Muhammed Nasuriddin, İbn-i Hıbban hadisi mevzu kabul ederler. (Elbani, Silsiletul Ehadisu'z-zaif, 74; İ. Arrak, Tenzihuşşeria, I/62, El-leali, II/59, el-Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzua, 119; Acluni, Keşful Hafa, II/165, K. Mevduat, II/255)

"Kadınlar olmasaydı, erkekler cennete girerdi." İbn-i Arrak, Es- sakafi, İmamı Şevkani hadisi kabul etmezler. (Camiussağir, II/113, el-Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzua, 119)

"Güzele bakmak sevaptır (veya diğer rivayette ibadettir), gözü kuvvetlendirir." Ebu Nuaym, Durekutni, İbn-i Cevzi, Sehavi, İbn-i Hacer, Iraki, Zehebi, İbn-i Kayyim, Muhammed İbn-i Arrak, Nasıruddin hadisi uydurma kabul ederler. (Sehavi, el-Makasıd: 129; Silsiletu'l Ehadissuz'-zaif, 164, Kitabu'l Mevzuat, I/63, Mevzuatu Aliyyu'l Kari, 124; Keşful Hafa: II/317, Tenzihu'-Şeria, 201)

"Uğursuzluk kadın, at ve evdedir." Hz. Aişe bu sözü duyunca: "Kur'an'ı indirene yemin ederim ki, bunu rivayet eden, Ebul Kasım'a (Hz. Muhammed'e) iftira etmiştir. Resulullah sadece, "Cahiliye insanları, uğursuzluk, kadın, ev ve hayvandır" dediklerini (İbn Hanbel, Ahmed eş-Şeybani, Müsned, VI/150, 240; İshak b. Rahuye, İbn İbrahim el-Hanzali, Müsnedü İshak b. Rahuye, thk. Abdulğafur b. Abdülhak el-Bulusi, III/751, H. No: 1365; el-Hakim, Ebu Abdullah Neysaburi, el-Müstedrek ale's-Sahihayn, II/521, H. No: 3788; ez-Zerkeşi, el-İcâbe, s. 208) söylemiştir" diyerek hadisin eksik bölümünü tamamlamıştır. Hz. Resul bu sözü cahiliye dönemi (İslam öncesi dönem) insanlarının bir sözü olarak nakleder. İslam, cahiliye görüş ve adaletlerini

reddettiği gibi, uğursuzluk kavramını da kabul etmemekte, (Müslim, Selam, 102; Buhari, Tıb, 54; Tecrid-i Sarih, VIII/3120) reddetmekte ve hatta şirk olarak (Suyuti, Camiü's-Sağir, II/3646) nitelendirmektedir!

"Kadınların akılları ferçlerindedir." Sehavi, Aliyyul Kari, Acluni sözün uydurma olduğunu kabul ederler. (el-Makasıd, 292; el Esraru'l Merfua, 246; Keşfu'l Hafa II/62; M. A. Kari Tecümesi, s. 82)

"Doğum yapan siyah bir kadın, yapmayan beyaz bir kadından hayırlıdır." Iraki, 'hadis uydurmadır' der. (Mevzuatı Aliyyul Kari Tercümesi, 73) İslam'da hayırlı olmanın ölçüsü takvadır. (Sevgi ile karışık korku.) Ayrıca Kur'an çocuk sahibi olmanın veya olmamanın Allah'tan gelen bir imtihan vesilesi olduğunu da bildirir. (Şura, 49-50) Dolayısı ile bu hadis hem sened hem metin hem Kur'an yönünden sorunlu, uydurmadır. (Huriye Tekin Önür, Engin Güneş, Kadınlarla ilgili uydurma hadislerin kadınların rol davranışları üzerine etkisi, Doğu Anadolu Bölgesi Araştırmaları; 2008)

"Kadınları Allah geride bıraktığı gibi sizde geri bırakın." Söz mevkuftur. Yani Hz. Peygamber'in sözü değil, bir sahabenin sözüdür. (Abdurrazzak, el-Musannef, 5115) Merfu olarak zikredilen rivayetin senedi yoktur. (Peygamberimize ulaşan senedi yoktur, peygamber sözü değildir) uydurmadır. (Keşfu'l-Hafa, I/67) İbn-i Humam, onun peygamberimizce söylendiğini kabul etmez. 'Hadis, Peygamberimize ulaşmaz' der. (M A. Kari Tecümesi, 34, K. İbn-i Hümam, Fethul Kadir, I/311) el-Ayni'de bu haberin Efendimize ulaşmadığını bildirir. (el-Bidaye fi şerhi Hidaye, II/405) ez-Zeylai de "Bu sözün aslı-kaynağı yoktur." demektedir. (Zeylai, Nesbur-Raye li Ehadisıı-Hidaye, I/36)

Allah (cc) karı ve kocayı birbirinin dostu ilan etmiş, (Tevbe, 71) eşlerin ikisinin de birbirine ısınıp aralarında muhabbet ve merhamet oluşturmuş, (Rum, 21) "Kız çocukları olduğunda bunu kötü haber olarak algılayanları eleştirmiş" (Nahl, 58-59) ve Yüce Peygamber "Kızlarına iyi davranan ve haklarını koruyanların cennetlik olacağını" (Tirmizi, IV/230) bildirmiş ve yine "Hayırlı Müslüman olmayı eşlerine iyi davranmakla" (İbn-i Mace, nikah, 50, Tirmizi, redaat, 11) ölçmüş, iyi amel işleyen kadın veya erkeğin cennete gideceğini (Nisa,124) kitabımız bildirmiş iken bu dinin ve yaratıcısının kullarını cinsleri üzerinden bir ayırıma tabi tutacağını düşünmek ancak akıl ve mantık dışı bir itham olabilir. Peki, bu tür rivayetler nereden İslam kültürünün içine girmiştir? Rauf Pehlivan'ın 'Büyük Kadın İlmihali'nde belirttiği gibi, "Yabancı kültürlerle temasa geçilme sonucunda, bu kültürlerin etkisinde kalınarak Kur'an-ı Kerim'den kopulmuş, kadını aşağılayıcı birçok görüş İslam toplumuna girmiştir." (Ayrıca bakınız; Salih Akdemir, Tarih boyunca ve Kur'an-ı Kerim'de kadın, İslami Araştırmalar, Cild, 5, Sayı: 4 Ekim 1991, s. 262; Hüseyin Akgün, Kadının kaburga kemiğinden yaratılması meselesi, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi Cilt 19, Sayı 2, 2019, s. 334)

Hz. Adem, Hz. Havva annemiz yüzünden mi cennetten kovulmuştur?

Cennetten kadın yüzünden kovulma inancının kökeni Tevrat'tır (Tekvin II/4 ve III/24, Genesis: III/1-14) ve buradan İslam'a sokulmuş israiliyat kaynaklı bir haberdir.

İslam, Hz. Adem'in cennetten çıkarılmasına neden olan suçu yalnız kadına yüklememiş; her ikisini de sorumlu tutmuştur. (A'raf, 120) İslam'da, Hristiyanlıkta kabul edildiği gibi ne 'ilk günah' ve ne de insanın yaratılışında günah işleme temayülü diye bilinen 'asli günah' iddialarına yer vardır! "Derken şeytan onların ayağını oradan kaydırdı. İçinde bulundukları cennetten çıkardı." (Bakara, 36)

Kur'an tövbeleri hakkında da şöyle der: "Her ikisi, Rabbimiz! Kendimize yazık ettik; bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen biz kaybedenlerden oluruz, dediler" (A'raf, 24) Hatta Kur'an bazı ayetlerinde olayın sorumluluğunu Hz. Adem'e yükler: "Ama şeytan Adem'e vesvese verip: "Ey Adem! Sana sonsuzluk ağacını ve çökmesi olmayan bir saltanatı göstereyim mi?" Adem Rabbine baş kaldırdı ve yolunu şaşırdı" (Taha, 120 -121)

Hz. Havva neden yaratılmıştır?

"Ey insanlar, sizi 'tek nefisten' yaratan ve ondan 'eşini' yaratıp ikisinden birçok erkek ve kadınlar türeten Rabbinizden korkun" (Nisa, 1) Ayet açıkça Hz. Adem ve Havva'nın bir nefisten (öz, cevherden) yaratıldığını belirmektedir. Cenab-ı Hak, Hz. Havva'yı, Hz. Adem'i yarattığı aynı öz maddeden yaratmıştır. Kur'an, kadın-erkek ayrımı yapmadan insanın topraktan yaratıldığını söylemektedir. Kur'an'da bu konuda tam açıklık vardır. "Allah sizi çamurdan yarattı." (En'am, 2) "Allah insanı çamurdan yaratmaya başladı." (Secde, 7) "Biz insanı çamurun süzülmüşünden yarattık." (Mü'minun, 13) "Ben çamurdan bir insan yaratacağım." (Sad, 71) "Biz insanı pişmiş çamurdan, değişmiş cıvık balçıktan yarattık." (Hicr, 26) Havva Annemizin Adem'in kaburga kemiğinden yaratıldığı iddiası ise israiliyat kaynaklıdır. (Kitab-ı Mukaddes, Tekvin, II/18-23) İmam-ı Taberi, "Bu rivayetlerin doğruluğunu Allah bilir," diyerek bu rivayet hakkındaki şüphesini belirtmişken, İbn-i İshak'da bu konuda "Hz. Havva'nın, Hz. Adem'in sol kaburga kemiğinden yaratıldığı şeklindeki haber Yahudilerden nakledilmiştir." demektedir. Bu konuda hadis rivayetleri varsa da onlar da konuya fizyolojik, bedenin yaratılması açısından değil, kadın psikolojisi açısından yaklaşır. Zaten hadiste de, 'Kadınlar hep seni hoşnut edecek şekilde davranamaz. Onu (kendi arzuların yönünde) doğrultmaya kalkarsan kırarsın, kırılması da boşanmasıdır.' (Müslim, Reda 64; Nesai, Nikah 15; Ahmed b. Hanbel, II/168) buyurulmaktadır. Burada kastedilenin kadının duygusal kırılganlığı olduğu ortadadır. "Bazı kadınlar, kadınımsı huylarını erkekleri rahatsız edecek derecede aşırı şekilde kullanırlar." (Ali Bakkal, Kadının Kaburga Kemiğinden Yaratıldığını Belirten Rivayetler Hakkında Bir Değerlendirme, İlahiyat akademi, Sayı: 18, 2023, s. 80) Zaten birçok boşanma sebebinin altında da bu kırılganlığın anlaşılamaması yatmaktadır! Özetle bu hadislerde "Efendimiz bize kadının yaratılışına dair biyolojik bilgi vermek istememiştir. Bize kadınla nasıl geçinmek gerektiğini anlatmıştır." (Dr. Murat Kaya, youtube.com/watch?v=2kRiUD-G7dU&t=428s) Bu "Hadislerde anlatılan, kadının nezaketi ve onlara nasıl davranmak gerektiği hususudur." (Hüseyin Akgün, Kadının kaburga kemiğinden yaratılması meselesi, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi Cilt 19, Sayı 2, 2019, s. 334)

Kadının aklı ve dini yarım mı?

"Kadınlara okuma- yazma öğretmeyin." Darekutni, Zehebi, Nasuriddin Elbani, İbn-i Cevzi, İbn-i Hıbban, İbn-i Adıyy bu hadisi kabul etmez, 'uydurmadır' derler. (M. Zevaid ve M.Fevaid, 4/93, Telhisül Müstedrek, II/396, El-Meretül Müslime,13, Kitabu'l-Mevzuat, II/268)

İslam'a göre ilim öğrenmek kadın erkeğe farzdır. (İbni Mace, Mukaddime, s. 17) Hz. Peygamber devrinde kadın sahabi ilme büyük katkıda bulunmuşlardır. Efendimizin ailesi de ilmi gayret ve çalışmaların içinde yer almışlardır. (Muhammed Hamidullah, İslam Peygamberi, II/698) Kadınlar ilk yatılı okul sayılacak Mescidi Nebeviye bitişik (Hanbel, Müsned, V/315; Buhari, Salat, 58) kurumda ders almışlar ve daha sonra öğrendikleri ile kadın erkek öğrencilere ders vermişlerdir. (M. Z. Sıddıki, Hadis edebiyat tarihi, s. 130, 137) Allah Rasulü'nün kızı Hz. Fatıma duygulu bir şair olduğu gibi Hz. Peygamber'in bazı hadislerini de rivayet etmiştir. (İbn Sa'd, Tabakat, VIII/19, 30) Hadis rivayet eden kadın sahabinin sayısı çoktur. Bazıları şunlardır: Hz. Aişe, Ümmü Habibe binti Ebu Süfyan, Ümmü Abd, Esma binti Ebu Bekr, Zeyneb binti Cahş, Meymune binti Haris, Fatıma binti Kays, Dürre binti Ebı Leheb, Ümmü Haram binti Milhan vd. (İbn Hayyat, et-Tabakat, II/859, 884; Al Selman, Inayetü'n-Nisa Bi'l-Hadisi'n-Nebevi, s. 57-58; M. Tayyib Okiç, İslamiyet'te Kadın Öğretimi, s. 22, 23; Hatice Kurt, s. 41-58; Sahabi hanımlar ve hadis ilmi, Yüksek lisans tezi; Doç. Dr. Ayşe Esra Ağırakça Şahyar, Seyahat ve Rivayetleriyle Hanım Sahabiler) Mesela Hz. Aişe, içinde hanım sahabiden rivayet ettiği hadisler de dahil toplam 2210 hadis rivayet etmiştir. (İbn Hallikan, Vefeyatü'l-A'yan Ve Enbaü Ebnâi'z-Zaman, III/16-20; Zehebi, Siyeru A'lami'n-Nübela, II/135-201; İbn Hacer, Tehzibü't-Tehzib, VI/604) Önemle altı çizilmelidir ki hadis, Kur'an'dan sonra İslam dininin ikinci kaynağıdır ve biz Müslümanlar bu hanım sahabenin aktardıkları ile hâlâ daha dinimizi anlayıp pratiğe aktarmaktayız! Kütüb-i Sitte'de rivayeti bulunan kadın sahabinin sayısı 115 civarındadır. Kadın sahabi dışında Kütübi Sitte'de rivayeti bulunan kadınların sayısı ise 103'tür. (Muhammet Yılmaz, Hz. Peygamber Dönemi ve Sonrasında Kadın Alimlerin Hadis İlmine Katkıları, s. 382)

Efendimiz, Şifa bint Abdillah el-Adeviyye'den eşi Hz. Hafsa'ya okuma yazma öğretmesini istemiştir. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, VI/286; Ebu Davud, Sünen: Tıb, 18; İbn Hacer, İbni Sad, Tabakat, VIII/84; el-İsabe fi Temyizi's-Sahabe, IV/333) Şifa bint Abdillah, Hz. Hafsa dışında çok sayıda kadın sahabiye de okuma yazma öğretmiştir. Zamanla okuma-yazma bilen sahabi kadınlar arasına Ümmü Seleme, Kerime bint el-Mikdal, Ümmü Külsum bint Ukbe ve Aişe bint Sa'd gibi isimler de katılmıştır. (Belazuri, Fütuhu'l-Büldan, 692-693; M. T. Okiç, İslamiyette Kadın Öğretimi, 22). Hz. Aişe'nin, yeğeni Aişe bint Talha'ya okuma yazma öğrettiği ve kendisine çeşitli beldelerden gelen mektuplara onun vasıtasıyla cevap verdiği bilinmektedir (Buhari, el-Edebü'l-Müfred: I/382; Ali Osman Ateş, Hadis Temelli Kalıp Yargılarda Kadın, s. 143) İbn Hazm, sahabe devrinde yetişen 'hanım hukukçular' olarak şu isimleri zikretmektedir: Ümmü Seleme, Ümmü Habibe, Hafsa binti Ömer, Hz. Fatıma, Fatıma binti Kays, Esma binti Ebi Bekr, Havla binti Tüveyt, Ümmü Şerik, Sehle binti Süheyl, Ümmü Eymen, Atike binti Zeyd, Ümmü'd-Derda, Zeyneb binti Ümmü Seleme ve Ümmü Yusuf. (İbn Hazm, Cevamiu's-Sire, s. 319, 323; Ayrıca, Nevzat Aşık, Sahabeye Hadis Rivayeti, s. 78, 79; İbn Kayyim, İ'lam, I/14) Mesela Hz. Aişe için Urve: "Hz. Aişe'nin şiir bilgisine hayret etmiyorum, çünkü Ebu Bekir'in kızıdır. Fıkıh konusundaki ilmine de hayret etmiyorum, çünkü Hz. Peygamber'in zevcesi idi. Fakat tıp konusunda ki bilgisi beni hayrete düşürüyor." (El-Mekki, Fethu'l Mübin, s. 157) Hz. Peygamber kadınların eğitimine büyük önem vermiştir. Kadınlar mescide gelmekte ve hadisleri dinlemekte idiler. Bir Sahabe kadın Hz. Peygamberden eğitim için özel bir gün istemiş ve Efendimiz de haftada bir gününü onlara tahsis etmiştir. (Hanbel, Müsned, III/34; Müslim, Birr, 152; Muhammed Ebû Zehv, el-Hadîs ve'l Muhaddisun, s.55; Buhari, Sahih, I/36)

Zaten "Kur'an ve sahih sünnetin genel esaslarına uygun bir çerçevede hadise baktığımızda" rivayette geçen "eksiklik ifadesinin hakiki, mutlak ve genel manada olmadığı anlaşılmaktadır." (Tuğba Kocaman, Kadınlar hakkında "aklın ve dinin noksanlığı" nitelemesini içeren hadisin tahrici, tenkidi ve değerlendirilmesi, Yüksek Lisans Tezi, s. 231) Aksi halde, "Kadının aklının eksik olduğu kabul edilirse, İslami yükümlülük için aklın sıhhatinin şart olduğu bilindiğinden, aklı yönden eksik olan bir varlığın herhangi bir dini sorumluluktan yükümlü olmaması (TDV İslam Ansiklopedisi, II/247) sonucuna ulaşmamız gerekirdi. Halbuki kadın ve erkek her Müslüman'ın Allah'ın emirlerini yerine getirmek ve yasaklarından kaçınmak konusunda 'aynı derece yükümlü oldukları' Kur'an-ı Kerim'de açıkça (Tevbe, 71-72) belirtmektedir." (Rauf Pehlivan, Büyük Kadın İlmihali; biriz.biz/mahrem/kadininaklivedini.htm; İbrahim Sarı, Kadın, s. 57)

Konu ayrıca, 'İslam kadınların okumasına karşı mıdır?' adlı yazımızda ve İlhan Arsel'e cevap verdiğimiz 'Yazarın "Şeriat ve Kadın" adlı eserinin eleştirisi II' adlı yazıda ele alınmıştır.

Kadın Uğursuz mudur?

Yukarıda değindiğimiz konuya daha detaylı bakalım: "Uğursuzluk (anlayışı) kadında, evde ve attadır." (Buhari, Nikah 17; Müslim, Tıb 116) "Bir şeyde (uğursuzluk) olsaydı, bu atta, kadında, meskende olurdu." (Buhari, Cihad 47, Nikah 17, Tıb 43,54; Müslim, Selam 119, Müslim, Tıb 117-120, (2226); Muvatta, İsti'zan 21) Rivayetler böyle ama eksik! Gerçek ne peki? Hz. Aişe'ye, "Ebu Hüreyre Resul-i Ekrem'in 'uğursuzluk evde, kadında ve attadır dediğini söylüyor, siz ne dersiniz?' diye sorulduğu zaman, "Ebu Hüreyre bu hadisi iyi öğrenememiş. Resul-i Ekrem: "Allah Yahudilerin canını alsın, onlar uğursuzluğun evde, kadında ve atta olduğuna inanırlar" derken sözün sonuna yetişmiş, ama baş tarafını duymamıştır" diyerek konuya açıklık getirir. (Ebu Davud et-Tayalisi, Müsned, s. 215, no: 1537; z-Zerkeşi, el-İcabe, s. 207-211) Ayrıca özellikle belirtmek gerekir ki, İslam'da uğur veya uğursuzluk gibi batıl inanç türlerine asla yer yoktur hatta bu inanç şirke kadar götürür! "Ne safer ayında, ne kuşun uçmasında, ne baykuşun geceleyin ötmesinde ne de başka bir şeyde uğursuzluk vardır." (Buhari, et-Tac, III/220; Keşfu'l Hafa, II/366, Hadis No.3079; el-Câmiu's-sağir, Hadis No: 9908) "Uğursuzluk yoktur." (Buhari, Tıb 19, 43-45, Ebu Davud, Tıb 24. Ayrıca bk. Ahmed İbni Hanbel, Müsned, I/257, 304, 319, V/347) "Uğursuz saymak şirktir." (Ebu Davud Tıb 23) "Uğursuzluk çıkarmak şirktir, uğursuzluk çıkarmak şirktir, uğursuzluk çıkarmak şirktir." (Ebu Davud, Tıbb 24, (3910); Tirmizi, Siyer, 47) "Uğursuzluk, hiçbir Müslümanı teşebbüsünden vazgeçirmesin." (Ebu Davud, Tıb 24. Ayrıca bk. Ahmed İbni Hanbel, Müsned, II/387, III/349) "Uğursuzluk yoktur. Ben

hayra yormayı yeğlerim." (Buhari, Tıb 19, 43–45; Müslim, Selam 102, 107, 110, 114, 116.Tirmizi, Siyer 47, Ayrıca Ebu Davud, Tıb 24; İbni Mace, Mukaddime 10, Tıb 43) "Sorgusuz sualsiz cennete gireceklerden biride "uğursuzluğa inanmayan" kimselerdir." (Buhari, Tıb 1; Buhari, Rikak 21, Müslim, İman 374) Özetle ne İslam uğursuzluk inancını kabul eder (DİA, uğursuzluk maddesi) ve ne de kadın İslam'da uğursuz sayılmıştır. Burada sadece hadisi eksik anlama ve rivayet etme söz konusudur! Eksikte olsa kaynaklarımızda yer almıştır ama o kaynaklarda hadisin aslı, gerçeği de bulunmaktadır!

Hz. Peygamber, kötü huylu ve etrafa kırıtkan bir kadın hakkında: "Şeytan, kadın şeklinde görünür." (Ahmed b. Hanbel, Musned, III/330; Muslim, Nikah 9; Ebu Davud, Nikah 43; Tirmizi, Rada, 9) şeklinde bir benzetme yapmıştır. Tirmizi hadislerini açıklayan Mubarekfuri, "kadın şeytan suretinde gelir." ifadesinin yorumunda, Hz. Peygamber'in "vesvese verme ve kötülüğe davet etme" özelliğiyle bu tür kadınları şeytana benzettiğini ifade eder. (Mubarekfuri, Tuhfetu'l-ahvezi bi-şerhi'l-Cami'i't-Tirmizi, IV/270) Amaç, bu tür kadınların insanları kötü düşüncelere sevkettiklerine dikkat çekmektir. Prof. Ali Osman Ateş de, "Mecazen, fitneci, düzenbaz kadınlar için şeytan benzetmesi yapıldığını" söyler. (Ateş, Hadis Temelli Kalıp Yargılarda Kadın, s. 72-83) Oryantalistler ve onların içimizdeki havarileri ateistler, Rağıb el-İsfehani'nin 'Müfredat'ına baksaydı, Arapça'da şeytan kelimesinin "İnsan ya da hayvanlardan, kötü huylu olanlara (ele avuca sığmayan, haşarı olanlara) sıfat olarak verildiğini" de görürlerdi (el- Müfredat fi Garibil Kur'an, 381) ki, Kur'an-ı Kerim, şeytanın erkek şeklinde olabileceğini de belirtmektedir! Bedir Savaşı sırasında Bekr oğullarından Süraka ibn Malik ibni Cu'şum adında bir kişi Kureyşlilere katılmış, onları savaşa teşvik ve tahrik etmiş, sonra iki ordu karşılaştığında işin ciddiyetini, zorluğunu anlayan Süraka kışkırttığı adamları bırakıp kaçmıştır. İşte bu adam, Kuran'da şeytan olarak takdim edilmektedir: "O zaman şeytan, onlara, yaptıkları işi süslemiş: 'Bugün insanlardan, sizi yenecek kimse yoktur. Korkmayın, ben de sizin yanınızdayım!' demişti. Fakat iki topluluk birbirini görünce ardına dönüp: 'Ben sizden uzağım, ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan korkarım zira Allah'ın cezası çetindir!' dedi." (Enfal, 48) İşin ilginci bu 'benzetmeden' hareketle nedense hiçbir İslam düşmanının aklına, 'İslam'da erkek şeytan olarak tasvir edilir' şeklinde bir iddia gelmemektedir! Görüldüğü gibi ortada cinsiyet değil huy, ahlak, karakter merkezli analiz yapılmaktadır. Bu kötü düşünce sadece erkeklerin değil, hemcinslerinin de tepkisini çekmektedir. Mesela, şarkıcı Nükhet Duru, " Herkes sevdiğini, istediğini giyebilir ama ne olur bu tayt olayına bir, 'Dur!' deyin artık. Tunikle giyilirse tamam ama öbür türlü çorapla sokakta dolaşan bir sürü hanımefendi görüyoruz. Bu hoş bir görüntü değil. Görsellik devreye girince yurtdışından gelen modayı çok yanlış uyguluyor insanımız." (Milliyet, 27.10.2022) diye tepki gösterirken, sanatçı Niran Ünsal, 'müzik kliplerindeki erotik sahneleri eleştirip, çıplaklığın sanat adı altında sergilenmesinin çok komik olduğunu' söylemekte ve 'Özgürlüğün yanına çıplaklığı koydular' diye tepkisini ortaya koymaktadır. (Yeni Şafak, 12/10/2014) Neslihan Altun'un gerçekleştirdiği sokak röportajında konuşan bir kadın da: 'Her şey yozlaştı ve bozuluyor, evlatlarımız da bozuluyor. Günümüzde açıklık sorunu değil çıplaklık sorunu var.' (youtube.com/watch?v=loMWwuvKn7k) diye tepki göstermektedir. Şarkıcılık adı altında çıplak şekilde sahneye çıkanlar içinde Sevda Türküsev, "Bu özgürlük değil hadsizlik!" (x.com, 13.8.2022) derken, Riva Şalhon ise 'Teşhircilik' başlıklı yazısında, "Aslında amaç belli: Herkes bir şekilde hafızalarda yer etmek istiyor, içinde mutlaka öz güven eksikliği de barındırmaktadır." (Şalom, 14 Kasım 2018) diye yorum yapmaktadır. Görüldüğü gibi benzer sorunlar günümüzde de aynen devam etmektedir.

Neslin erkek çocuktan devam ettiği inancı

"Birisine bir kız çocuğu müjdelenirse, üzüntüsünden yüzü simsiyah kesilir." (Nahl, 58) Bu ayette Allah (c.c.) cahiliye dönemi insanının kadına bakışını anlatmakta ve bu durumu kınamaktadır. Halbuki "Allah dilediğine kız, dilediğine erkek, dilediğine ikisini birden verir, dilediğini de kısır yapar." (Şura, 49) Peygamberimizin nesli kızı Fatıma'dan devam etmektedir! Bu Kur'an

tarafından da onaylanmakta ve soyun devamının kadından da devam edebileceğini ilan etmektedir. (Kevser, 3) Ama bunu 1400 sene sonra bile bazı bölgelerde Müslümanlar hâlâ bunu kabul etmekte zorlanmaktadır. Bir de onların bu tavırlarına bakarak, bunu İslam ile özdeşleştirip İslam'a saldıranlar vardır ki, aslında sorun İslam ile ona inandığını söyleyip uygulamayan Müslüman arasındaki derin uçurumdan kaynaklanmakta ama problem ne yazık ki İslam'a mal edilmektedir!

Konuyu uzatmadan ve dağıtmadan belirtelim ki, içki içen, zina eden, yalan konuşup rüşvet yiyenlere sorsak tümü, 'Müslüman'ım' derler ama söz boğazlarından aşağı da inmemektedir! Allah (cc) Kur'an'da Hazreti Muhammed'e kesin olacak işler için bile 'inşallah/Allah izin verirse' demesini emretmektedir. (Kehf, 23-24) Ama günümüzde ise 'inşallah' denince işi safsaklamak anlaşılmaktadır... Allah, insanlar kazanıp bir şey elde etse bile bunun 'Allah'ın izniyle olduğunu' kabul etmemizi ister ama günümüzde 'işimiz Allah'a kaldı' denirken 'olmayacak şeyler için' bu cümle kullanılır olmuştur! Kur'an bu zihniyete şöyle seslenmektedir: "İman ettik demeyin, Müslüman olduk deyin" (Hucurat, 14); "Ey iman edenler! Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin." (Nisa, 136) Bu konuda, 'Müslüman olmak kolay mı?' ve 'İslam ülkeleri neden geri?' adlı yazılarımıza da bakılabilir.

Çağdaş hayat

İslam'da kadın dışarıda örtünür, süsünü, çekiciliğini evde eşine saklar. Tabii ki aynı durum erkekler içinde söz konusudur! Hanım kardeşlerimiz hostes olup onlarca erkeğe hizmet ederken, yemek ikram edip, yastık kabartıp, kemer bağlarken çağdaş kabul edilirken evlenip sadece eşine hizmet edince neden 'erkeğin kölesi' ilan edilmektedirler?! Bazılarının, "hayatını güvence altına almak, ekonomik özgürlük" sloganlarının arkasındaki neden, doğru ve güvenilebilir bir eş, hayat arkadaşının eksikliğini iliklerine kadar hissetmek ve bunu genelleştirmek olabilir mi acaba?! Buyrun habere bakalım: "Türkiye'de pilotluk yapan bir grup, WhatsApp'ta "Meziyetli Hostesler" adını verdikleri bir grup kurarak birlikte oldukları hostesleri birbirlerine gösterdi." (Milliyet, 19.9.2025) Kadının eşi yanında bigudili saçlar, yüzünde kremler, gözünde salatalıkla dolaşmasını doğal karşılayanlar, dışarı çıkacakken taranıp süslenip kokular sürmesindeki ikilem neden fark edilmemektedir acaba?! Sokakta kızının beline bir erkek kolunu dolasa ona kızacak olanlar, adı "dans" olunca bu harekete neden tepki göstermezler? "Moda" adı altında yırtık, yarı çıplak, tuhaf elbiseler neden doğal karşılanır? Kızı veya oğlu "don" ile dışarıda dolaşsa buna karşı çıkacak olanlar, adı "mayo veya şort" olunca neden buna onay verir?! Bazı kavramların arkasına sığınılarak toplumun nasıl ifsat edildiği artık görülmelidir! Bu konuyu daha detaylı olarak, 'Modernizm ve Kadın' adlı yazımızda ele aldık.

Karşı cinsten insanlarla arkadaşlık

Karşı cinsten insanların uzun süreli çalışma ilişkilerinde olaylar genellikle sinsice gelişir. İnsanlar, "Karşı cinsten filanca kişiyle sadece arkadaşız" dediklerinde kesinlikle kendilerini

aldatmaktadırlar. Bazen doğru gelebilir ya da ilişkinin başında masum gelebilir. Oysa pek çok durumda karşı cinsle kurulan arkadaşlık bir süre sonra diğerinin zekası ya da mesleki yeteneğine duyulan saygıya bağlı olarak arkadaşlıktan öte bir şey haline gelmeye başlar. İlişki adım adım daha açık ve güvenilir bir nitelik kazanır. Küçük şeyler paylaşıldıkça bir takım tesadüfler ve ortaklıklar sonucunda daha yakınlaştığınızı fark edersiniz. Eğer evliyseniz eşinizle aranızdaki farklılıklar yavaş yavaş su yüzüne çıkmaya başlar. Bir bakmışsınız ki yeni arkadaşınızla her şeyde uyuşurken, eşinizle hiçbir konuda uyuşmaz hale gelmişsiniz. Tabii sonunda diğer insanla (arkadaşınızla) uyum faktörü ya da fiziksel çekicilik nedeniyle hormonlar faaliyete geçer ve kaçınılmaz olay nihayet gerçekleşir. Olmasını asla tasarlamadığınız şeyler olur. Konunun trajik yanı çoğu cazip şeyin zamanla felaket getireceğinin başta inkar edilmesidir. Karşı cinsten biriyle gözlerin saniyenin onda biri kadar bir zamanda uzunca birleşmesi, koridorda yanından geçerken özel bir itina göstermek, herhangi bir yerde tesadüfen çarpışmak, 'tokalaşırken' veya bir şey alıp verirken ellerin bir iki saniye daha uzun tutulması, bunlar ve bunun benzeri ipuçlarını görmemezlikten gelmek, bu gibi şeyler kırmızı bayraklardır. Böyle durumlarda kendinize 'zararsız flört' olamayacağını hatırlatın. Eğer evli iseniz, olan şeyi dürüstçe kabul edin -mazeret aramayın- ve eşinize bağlılığınızı hatırlayın. İş yerinizdeki arkadaşınızla veya sekreterinizle 'bir kere yemeğe çıksam ne olur?' demeyin. Boşanmaların yüzde yetmişi, aynı iş yerinde veya yakın iş birliği halinde çalışan şahısların yakınlaşması sonucu olmaktadır. Yüzde ellisi de eşlerden birinin bir alış veriş merkezinde veya otoparkta karşı cinsten biri ile tanışması ve o kişiye karşı ilgi duyması ile gerçekleşir. Kısacası sekreterinizle veya işbirliği içinde olduğunuz karşı cinsle iş yemeği yemeniz veya bir yerde buluşmanızın size hiçbir kazancı olmaz ama kaybedeceğiniz çok şey olur! İşin gerçeği bu konuda duyarlı öğütler vardır. "Evlilikten önce iffet, evli iken sadakat gerekir." Karşı cinsten biri ile çalışmanız gereken durumlar olacaktır. Bu durumu önleyemeyebilirsiniz ama kendi düşünce ve konuşmalarınızı pekâlâ denetleyebilirsiniz. Temel sorun, dostluk ile flört arasındaki çizgiyi aştığınız zaman, sonuçta bir şeylerin yaşanabilecek olmasıdır. Yaşananlar da kötü sonuçlar doğurur. (Amerikalı yazar ve motivasyon konuşmacısı Zig Ziglar, 'Hayat Boyu Flört' adlı eserinden) "Aldatan erkeklerin yüzde 40'ı partnerini işyerinde buluyor." (Alaturkaonline, 19 Mart 2018) "Evli kadınlar kocalarını genellikle iş yeri arkadaşıyla aldattıyor." (Habertürk, 23.08.2007)

"Allah sizden; kadınlara karşı iyi ve hayırlı olmanızı ister; çünkü onlar, sizin analarınız, kızlarınız veya teyzelerinizdir. (Camiu's-Sağir, el, s. 78, Hadis No: 1647); "(Ey Resulüm), Mümin erkeklere söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar ve ırzlarını zinadan korusunlar. Bu kendileri için daha temizdir. Muhakkak ki Allah, onların bütün yaptıklarından haberdardır. Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar, ziynetlerini (süslerinin takılı olduğu boğaz, gerdan, baş, kol, bacak ve kol gibi yerlerini) göstermesinler. Ancak bunlardan görülmesi zaruri olan (yüz, el ve ayaklar) müstesnadır. Başörtülerini yakalarının üstüne koysunlar." (Nur, 30-3) "İlk bakışa ikinci bakışı ekleme. Çünkü birincisi senin lehinedir, ikincisi ise senin lehine değildir." (Ebu Davud, Nikah, 44) "Gözler zina eder; onların zinası ise harama bakmaktır. Eller de zina eder; onların zinası da harama dokunmaktır." (Müslim, Kader, 33, H. No: 2658/1; İmam Zeylei, Nasbu'r-Raye, IV/248)

Tokalaşmakla ilgili olarak, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımızdaki, 'Namahrem ile Tokalaşmak Üzerine' başlıklı notumuzu okumanızı da tavsiye ederiz.

Modernizm ve Kadın

Modernizm

Latince, 'şimdi' anlamına gelen 'modernus' kelimesinden türeyen modernizm, özellikle sanayi devrimi ile toplumda gözüken ve 19. ve 20. yüzyıl ortalarına değin Avrupa'da etkin olan, geçmişe ait yaşantı tarzının artık zamanının geçtiğine inanan, yeni alışkanlıklar ve bu alışkanlıkların meydana getirdiği zihniyeti ifade eden bir kavramdır. Gelenekten ve dinden kopuşu da temsil eden bu akımı Batı'nın tarihi gelişimi içinde bir bakıma anlamak mümkün iken, benzer bakış açısının zamanla -özellikle işgal edilen İslam toplumlarında meydana gelen kültürden kopuş ve yeniden dizayn edilen eğitim sisteminin sonucu olarak- kendini Müslüman olarak adlandıran toplumlar içinde görülmeye başlamasını normal kabul etmem mümkün değildir. İşte burada tarihi köklerden kopan ama başkası da olamamanın ikilemini yaşayan toplumlar sorunu ortaya çıkmaktadır. Ne Avrupalı olabilen ve ne de Batılılarca kabul edilen ama yerli de kalamayan bu tür toplumlar iki yaşam tarzı arasında gidip gelmekte ama iki kültürü de tam olarak yaşayamamaktadır. Modernizm, kültürel köklerinden kopmak ve başka kültürlerin gelenek, yaşam tarzını benimsemek olsa da değişmez bir kural vardır ki, taklit edilen taklit edene asla saygı duymamakta ve değer vermemektedir! Bu konudaki örnekleri 'Oryantalizm Yanılgısı' adlı yazımızda bulabilirsiniz. Sonuçta da ne İslam'ı temsil edebilen ama ne de İslam'dan kopamayan bir kitle ile karşı karşıya kalmaktayız…!

Bu yazıda amacımız ne magazin haberleri devşirmek, ne İslami hassasiyeti olanların hayata bakış açılarına aykırı içeriklerle okuyucuyu rahatsız değildir! Yapacağımız tek şey, İslam'daki kadın haklarından daha fazla hakka sahip olunduğu iddia edilen Batı medeniyetinden örnekler vererek, gerçekte kadına nasıl ve ne kadar değer verdiğini, kendi dergi/gazetelerinden örneklerle aktarmak, modernizmde kadının konumu ve kadın gerçeğini güncel hayattan alıntılarla gözler önüne sermekten ibaret olacaktır! Örnek verilen olaylar rastgele seçilmiş örnektirler, yoksa her gün yeni örneklerini basında izlemekte, her an bu içerikli haberlere muhatap olmaktayız, ne yazık ki. Özellikle kaynaklık teşkil edebilecek birçok resmin buraya konamadığının altını çizelim. Bu konunun 'İslam'da kadın', 'dinsiz ahlak olur mu?' gibi konularla beraber okunmasının, kıyaslama açısından faydalı olacağının da altını çizmek isteriz.

Ses Magazin Dergisi'nde bir erkek film artistimiz için şu tarif yapılmaktadır:" Kırlaşmış saçları, Grek/Yunan biçimi ile Avrupai bir havası vardır." (Ses, 16 Şubat 1963, No: 8) Aynı dergi, Belgin Doruk'un bir film için gittiği Hydra adasından bir fotoğrafını paylaştıktan sonra fotoğrafın altına şunları yazmaktadır: 'Tam Avrupalı bir sinema artisti olmuş' (Ses, 21 Eylül 1963, no: 39, s. 8) Evet Batı karşısında eziklik ancak bu kadar açık bir şekilde ifade edilebilirdi! Burun Yunan, hava Avrupai! 'Artist' isimli sinema dergisi de bayan bir artist için şu benzetmeyi yapmaktadır: "Yabancı artistlerden hiçbir farkı bulunmadığı kolayca anlaşılır." (Artist, 1 Aralık 1960, sayı: 19) Yine Ses dergisi bir şarkıcının babalığını kıyaslayarak şu başlık atmıştı:" Baba Cartwright gibi" (Ses, 2 Ekim 1982, sayı: 40) Bir örneği de ben bizzat yaşadığım olaydan aktarayım. Yıl 1994, fakültede okurken İbni Sina hastanesine muayene için gitmiştim. İlahiyatta okuyorum ve sakallıyım, sedyeye oturdum. Biri bayan iki doktor karşıma geçip benle ilgilenmek yerine bol imalı ve mesajlarla yüklü kendi aralarında, benim de duyacağım ses tonu ile sohbet (!) etmektedirler. Bir ara bayan doktor erkeğe şöyle demişti: "İyi ki bıyığını kesmişsin, İtalyan erkeklerine benzedin!"

Evet, Batının modasını, kıyafetini, geleneklerini, yaşam tarzını hatta dini ritüellerini bile aynen aldık, taklit ettik. Ama en az 150 senelik bu tecrübe bize 'hiçbir zaman Batı tarafından kabul edilmeyeceğimiz' gerçeğini göstermiş midir veya biz bu acı tecrübeden ders çıkarmayı kabul edebilmekte miyiz, pek emin değilim!

Peki, Batı medeniyetinde kadına gerçekten değer verilmekte ve bilgi, zeka ve kültürü ile mi kadın ön plana çıkmaktadır?

"Batının medeni addedilen ülkelerinde çoğunlukla, kızların kalbi eğilimlerinden çok para veya unvan veyahut sosyal mevki gibi şeyler evlenmenin kabul görmesine sebep olmaktadır." (Max Nordau, Convertional Lies of Our Civilization, s. 266; Docteur Caufeynon, Histoire de la Femme, s. 95) Sosyalist Behice Boran da aynı görüştedir: "Kadının ekonomik hayatta üretime katıldığı topluluklarda, kadının sosyal statüsünün yüksek olduğu şeklinde bir görüş vardır. Halbuki kadının çok çalıştığı, kadın emeğinin kıymetli olduğu iddia edilen topluluklarda da sosyal mevkilerinin düşük olduğu görülüyor." (Emel Koç, Behice, s. 57)

Posta gazetesinden bir haber ile devam edelim. Haberin başlığı: Ya Avrupalıyız ya değiliz. İçerikte, Cumhurbaşkanı Gül ve ailesi tesettürlü olarak deniz kıyısında dolaşırken Batılı başkanların (Blair, Merkel, Sarkozy) eşleri ile mayolu fotoğrafları yan yana konulmuş! Mesaj ise gayet açıktır; Açılmadan avrupalı olamayız!

Acaba durum gerçekten böyle midir? Bilim, teknoloji ortak payda tabii ki olabilir ve tarih boyunca da olmuştur da. Zaten bilim, medeniyetler arasında dolaşarak gelişmiştir. (Bu konu 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi' adlı yazılarımızda ele alınmıştır.) Ama medeniyetler arasında kültür/din farkı göz ardı edilebilir mi? "Eskişehir'in seçkin bir okulunda görevli Rus yabancı dil öğretmeninin facebook fotoğrafları velileri isyan ettirdi. Bir kız arkadaşı ile dudak dudağa öpüşerek lezbiyen pozu veren öğretmen İ.S. bir başka fotoğrafta ise biri erkek diğeri kadın iki kişi ile aynı anda öpüşüyor. (Vatan, 03 Haziran 2010)

Toplumumuzda özden/dinden kopma örnekleri ne yazık ki artmaya başlamıştır. Artık sıradanlaşan (!) birkaç gazete haberleri ile modernizm konusuna başlayalım.

Defne Samyeli, "Eşinin kaçamakları yüzünden HPV virüsü nedeni ile kansere yakalandığını" açıklamaktadır. (Habertürk, 13 Ağustos 2010) 20 Mayıs 2010 tarihli Posta gazetesinde 'modern Türkiye'nin gençleri' olarak mini etekli ve erkeğin elinde yere sırtüstü eğilen kızların fotoğrafları verilmektedir. 17 Temmuz 2010 tarihli bir gazete haberi ise şöyledir: B. T.'tan ayrılan N. İ. yeni sevgili bulur. Haberin başlığı, Ex-aşka misilleme. Günaydın gazetesinden bir haber; D. A. ile birlikteliğinden bir çocuğu olan E. Ö. bu gece üniversiteden arkadaşı ile evleniyor. (Vatan, 13 Mart 2011) Ş. E. yeni aşkı E. K.'le gittiği mekanda eski sevgilisi B. G. ile köşe kapmaca oynadı. (Hürriyet, 30 Kasım 2021) 31 yaşındaki sevgilisi öğretmen R. A. hamile kalınca Doktor N. C. mahkemeye başvurur: Sevgilim sperm hırsızı. (DHA, 5 Nisan 2010) Ressam Z. M. hamile kalınca sevgilisine mesaj çeker. Aşkımız meyvesini verdi. İ. Ö. ise, 'Huzurum bozuldu' diyerek sevgilisini mahkemeye verir. (21 Aralık 2011) Evlilik hazırlığı yaptığı C. A.'in kendini aldattığını öğrenen B. E. 3,5 yıllık ilişkisini bitirir. (Vatan, 24 Kasım 2011) Y. S.; Arkadaşlarım kocamla birlikte oldu. (Vatan, 9 Mayıs 2007) "Birbirlerini aldatan evli çiftler artık medeni durumlarından bahsederken, 'M.'yim' yani 'Evliyim ama müsaitim' diyor. (Habertürk, 1.2.2007): "Berrin (28 yaşında, sigortacı) "5 yıllık evliyim. Vicdan azabı çekmiyorum." Gazeteci Ersin M. ise 9 yıllık evli ve üç çocuk babası

olduğunu belirtiyor ve ekliyor: Çevremde böyle birçok arkadaşım var. Evli erkeklerin hepsi M.'dir bence. Bu fırsatı değerlendirmeyen erkek görmedim hiç. Burcu (27 yaşında, mimar) 2 yıllık evliyim, amacım macera. Evlendiğimin ertesi günü patronumla beraber oldum. Evlilik terapisti Psikiyatr Dr. Armağan Samancı, "Evli Türk erkeklerinin yüzde 30'u, kadınların yüzde 10'u bu durumda. Bu, yüzyılımızın problemi. Dürüstlük azalıyor. Değişimin en büyük müsebbibi ise televizyon. (Sabah, 01.02.2007)

Türkiye'de çocuk pornosunu araştıran Çocuk Hakları İçin Yurttaş Hareketi Başkanı Prof. Dr. Oğuz Polat'a göre, komşu ülkelerden pek çok kişi Türkiye'ye çocuk fuhuşu için geliyor. Dünyada internetten çocuk pornosu araştırması yapan şehirler içinde İzmir birinci, İstanbul ikinci, Ankara dördüncü sırada yer alıyor, pornografik fotoğraf ve görüntülerin yarısından fazlası ise ABD'den tüm dünyaya yayılıyor. (Hürriyet, 27 Ekim 2006; Hürriyet, 4 Kasım 2006) Özel okul idarecileri, erken saatte açılan ve öğrencileri kabul eden barları Ömer Balıbey'e şikayet etti. Öğrenciler, saat 13.00'ten itibaren bu barlarda rahatça içki ve sigara içiyor, 'yakın' arkadaşlarıyla buluşuyor. (Milliyet, 26 Mart 2002)

C. Ö.: 'Sevgilim başkasıyla yatabilir bunu aldatma saymam. Birlikte olduğum sevgilimin canı bir başka beden çekmiş, gitmiş başka biriyle yatmış, benden genç, benden diri biriyle… Yapabilir. Bunu aldatma saymam ki. Ama gider de dertlerini, sevincini, mutsuzluğunu başka bir adama anlatırsa işte o zaman beni aldatmış sayarım. O zaman ilişki bitmiş demektir. Anlık olarak karşındakiyle bir şey yaşarsın, aşırı insani.' (Hürriyet, Kelebek, 4.4.2016)

Farah Zeynep Abdullah: "Babam sperm bankasından çocuk yapmamı istedi." (Hürriyet, 16.7.2025)

Çağlayan'ın 'Gör Beni' programına konuk olan E. D., eşinin kendisini aldattığını söyledi: "Bir erkeğin beni aldatması asla sorun değil. Bir erkek eşine, 'ya canım başka kadınlar çekiyor" rahatlıkla diyebilmeli.' (9.4.2021) Bu çağdaş açıklamaya hiç itiraz etmeyen kesim, nedense Sibel Üresin, "Çok eşlilik yasal olmalı" (24.5.2011) dediği için onu topa tutar. Ne yazık ki günümüzde zina, fuhuş normal, yasal evlilik ihtimali ise 'kadın 'düşmanlığı' olarak lanse edilmektedir.

M. A.'ın 1987 yılında S. O. ile yaşadığı tek gecelik ilişki sonucu dünyaya gelen ikiz kızlarından biri olan D. N.'nun ortaya attığı iddialar, ünlü gazeteci U. D.'ı da içine alan bir çekişmenin fitilini ateşler. (Takvim, 17 Nisan 2024) Usta oyuncu M. A.'ın 36 yıl önce yaşadığı ilişkiden ikiz kızları olduğu ortaya çıkar. D. N., 'DNA testi ve mahkeme kararı' ile 82 yaşındaki sanatçının öz kızı olduğa resmiyet kazandırır. (Milliyet, 13.4.2024) D. N.'nun babalık davasını kazanmasının ardından ikiz kardeşi S. K. da mahkemeye başvurur. DNA raporu ile S. K.'nın da M. A.'ın kızı olduğu tespit edilir. (Hürriyet, 9.7.2024) 24 Nisan 1985 tarihli Posta gazetesine, 'Evleneceğim kurtulacağım' başlıklı röportaj veren U. D., 'Mazbut bir hayatım var. Günün birinde bir kadının kucağında çocuğu ile çıkıp (U. beni iğfal etti) diyeceğinden korkuyorum" demektedir. Yıllar sonra ise "D. G., U. D.'a babalık davası açar ve adını kendisine annesi S. O.'nın verdiğini" söyler. (Hürriyet, 19.4.2024) S. O.'nın U. D. ile 'arkadaş olduğunu'da öz kuzeni N.H. (Sabah, 23.4.2024) açıklamıştı… Daha sonra D. DNA testi ile baba olmadığının kanıtlandığını açıklar. (Posta, 19.4.2024; Sözcü, 13.7.2025)

Halbuki İslam'a göre bu ilişkiler yasal boyutu ile yani evlilik yolu ile yaşanmış olsa idi iş bu boyutlara ulaşmayacak, kimse bu kadar huzursuz olmayacaktı. Bu iki kız kardeş 36 sene sonra hem de DNA testi ve mahkeme kararı ile babalarını bulmayacak ve normal bir aile ortamında, madden ve manen sağlıklı bir şekilde büyüyebileceklerdi.

Tabii ki bugünlere bir günde gelinmedi ve bize ne olduysa, hep azar azar oldu!

Macdonald Carey: Erkekler güzel kadınlara bakarlar. Bir kadının bunu anlaması şarttır. Hatta arada bir yiğitlik gösterip de "bak ne güzel kız" dese ağzı mı kopar? Sonra erkekler, her gördükleri güzel kadına aşık olmayacaklar. (Yıldız dergisi, 11 Eylül 1951) Yine Yıldız dergisi, 8 Eylül 1951 tarihli sayısında da toplumu şöyle yönlendirmektedir: "Amerika'da 40'lık artistler bile mayolu resimlerini çektirirler, bizde niye böyle olmasın? Aslında güzel bile olmayan Rita, sırf 'kendi gayretleri sayesinde' bir 'ilahe mertebesine' yükseldi. Genç kızlar Rita Hayworth'u örnek alın." Peki nasıl ilahe olunurmuş? Aynı derginin 9. ve 13. sayfalarında detaylar verilmektedir: Rita memnun edilmeyi değil 'memnun etmeyi' gözeten, daima etrafındakileri, 'bilhassa erkekleri memnun etmeye çalışan' bir kadındır. Pasiftir, gezmeye gittiği zaman kavalyesi nereye gitmek isterse oraya gider, kendi arzusu kavalyesinin arzularıyla çarpışıyorsa derhal arzusunu saklar ve kavalyesinin arzusuna tabi olur. Bir gezmeye gittiği zaman mümkün mertebe 'güzel görünmeyi' ihmal etmez, zira 'erkekler yanlarındaki kadınların iyi ve müsbet bir şekilde dikkati çekmelerini' isterler; 'güzellikleriyle veya iyi giyinmiş' olmalarıyla." Yıldız dergisinin 15 temmuz 1939 tarihli sayısında Tokalon adlı pudranın reklamı şöyle yapılmaktadır: "Erkekler size hayran olacak, kadınlar güzelliğinizi kıskanacak." 2018 yılında televizyonlarda yapılan Blendax reklamları, zihniyetin hiç değişmediğini göstermektedir. (Reklam özetini aşağıda vereceğiz.) Kendisi için yaşamasına izin verilmeyen hep başkalarına için yaşayan kadın projesi ne yazık ki başarılı olmuştur. Kısaca, "Modernite, tek tipçi dayatmayla kültürümüzü yozlaştırmıştır." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 39)

Peki, 'medeni/modern olmak' ülkemizde artık nasıl anlaşılmaktadır?

'Seviyorsan Git Ayrıl Bence' oyununda G. ve K.'nın öpüşmesi çok konuşuldu. Oyunu izleyenler arasında G.'in eşi H. A. da vardı. Oyunun ilerleyen dakikalarında ise bir öpüşme sahnesi gerçekleşti. Sahne öncesi K., H. A.'dan izin istedi. İ. K., oyunu keserek eşi S. G.'i izlemeye gelen yönetmen H. A.'a dönerek, "H. Ağabey, şimdi S. Hanım'ı öpeceğim ama sonra bu ilişkimizi etkilemesin, öpebilir miyim? Benim eşim de burada, hanım beni eve almayacak." diyerek izlemeye gelenleri güldürdü." (Hürriyet, 18.11.2021) Eşi H. A.'ın da izlediği tiyatro oyununda İ. K. ile rol gereği öpüşen S. G., "H. medeni biri. Bizi alkışladı, çok da keyif almış, beğenmiş." dedi. "Nedense eşim hakkında kabadayı havası yaratılmaya çalışılıyor. Gayet mülayim, entellektüel bir kişiliği olan, medeni bir yönetmen olan çok değerli eşimin sanata da bakış açısı gayet destekleyici. H. Bey'e işimi, kararlarımı çok sormam." şeklinde konuştu. (En son haber, 18.11.2021) İkili 4 ay sonra boşandı. I. S.: Kocam beni. herkes görsün istiyor Bırakın İ.'ya herkes baksın. İ. S. de Hülya Avşar'ın programında "Kocam herkes beni görsün istiyor" deyince manşetlere fırlayıverdi. "Siz sadece bakıyorsunuz ama o benim" duygusunun cazibesini kim inkar edebilir? Bir Prof diyor ki "Güzel bir eşe sahip olmak erkeğin egosunu tatmin eder." (Takvim, 3.11.2009) Boşandılar. I. S.'in yılan hikayesine dönen davası sonuçladı. I. S. Yargıtay'ın onadığı 400 bin liralık tazminatı eşinden faiziyle aldı. Y. S., "şiddetli geçimsizlik ve haysiyetsiz hayat sürme" iddialarıyla açtığı davada ayrıca eşinin H. Y.'la aşk yaşadığını iddia ederek 1 milyon lira tazminat istemişti. (Hürriyet, 5.10.2016) H. E., "Eşimde bende oyuncuyuz. B.'a nasıl 'Rol gereği öpüşme' derim. Bu ona güvenmediğim anlamına gelir." dedi. (Posta, 9.11.2014) Eski manken B. G. aynı anda iki kadınla görüşmektedir. B.'un açıklaması: "Ben modern bir insanım." (Posta, 2007) İşadamı N. H. sevgilisinden ayrılır ve şu açıklamayı yapar: Ayrılsak da görüşeceğiz, 'Anadolu'da' yaşamıyoruz." (Sabah, 26.07.2009) E. E. programda sorar: "Sizin anneniz damadı ile kaçar mı?" Nişanlısının annesi ile kaçan erkek: "Kendinin bileceği bir şey!" E. E.: "Bu kadar

da medenisiniz!" (youtube.com, 14.4.2025) Sevgilisi E. T. kendisini daha önceden "Alaturka, taşlı-pullu hiçbir şeyi asla giymem. Kendimi daha doğal, daha Avrupai görüyorum. Annem, anneannem İsveçli. Babam Türk; ama Avrupa görmenin vermiş olduğu hava var." (Hürriyet, 19 Mayıs 2006) şeklinde tanıtmakta idi. A. I., iş ve özel hayatında tam bir "modern aile" kurmuş durumda. Halen birlikte çalıştığı ilk eşi S. ve şimdiki eşi Z. ile dördüncü kızının annesi Ş. ve yaz aşkı K., bu geniş ailenin üyeleri. (Habertürk, 15.12.2014) Modern dünyanın sembolü: Sakallı kadın Conchita Wurst! (Hürriyet, 13. 7.2014) Kocam aldatırsa affederim, o da beni affeder. ABD'li ünlü oyuncu Gwyneth Paltrow ihanetin kendisi için boşanma gerekçesi olamayacağını söyledi. (Posta, 27 Eylül 2013)

Sadece o mu af ediyor peki? Artık biz de Avrupai olduk! "Her erkek yapar. H. A. ile yaptığı aşk kaçamağı dillerden düşmeyen T. Ç., "Bana evine bağlı ama karısını hiç aldatmayan bir erkek gösterebilir misiniz?" diye kendini savundu." (Tan, 22.04.1989) K., eşinin adının sürekli ihanet haberlerine konu olmasıyla ilgili soruya şu şekilde cevap verir: "Her erkek yapar, yapmayan yok." (Milliyet, 30.4.2024) Araştırmalara göre aldatmaların yaşandığı ilişkilerin %70'i devam ediyor. Affeden taraf sizseniz asla geçmişe geri dönmeyin. (Sabah, 5 Mart 2022) A. A.'tan tartışılacak sözler: "(Eşi) B. bana dedi ki; Bir şey yapacaksan benim klasımda olsun. Aşağısında yaparsan canını okurum, gururumla oynamayacaksın. Kimse bilmeyecek. Erkek aldatır! Yapmayan erkek mi var? Fırsatını bulacak, yapmayacak? Erkeklere güvenmeyin. Biz 3 kez evlendik 2 kez boşandık. Ama ufak sebeplerden." (Hürriyet, 14.06.2022) 8 yıl iş ilişki yaşadığı F. Ç.a'dan 'evliliğe hazır değilim' diyerek ayrılan K., 4 aylık sevgilisiyle sessiz sedasız evlendi. (10.03.2021)

Görüldüğü gibi modernizmde kadın evliliğe 1-0 yenik başlıyor, o da aldatan eşini yakalarsa! Peki, kadınlara bunları yaşatmaya kimin hakkı vardır?! Devam edelim.

Evli, bir çocuk babası sunucu M. B. 31 temmuz'da Bodrum'da teknede bir kadınla öpüşürken görüntülenir. Eşi H. B., M. B.'nu affeder. (Posta, 10 Ağustos 2017) T. T. eski sevgilisi Fenerbahçe'li A. P.'un bir esmerle yakalandığı gecenin ertesi kontra atağa kalktı, eski basketbolcu K. T. ile yemekteydi. (Medyafaresi, 1.1.2018) Fenerbahçe'li futbolcu A. P.'un kendisini aldatmasıyla yollarını ayıran T. T., sevgilisini affetti. (Hürriyet, 4.9.2018) Dünya Kadınlar Günü için yazdığı yazıda, "Bir erkeği büyütmek için kaç kadın lazım? Her başarılı erkeğin ardında bir kadınlar mezarlığı yatar. Tanrı erkek mi? Asırlardır erkeklerin tek başına dişleyegeldiği ego elmasına kadın da ortak oluyor. Başarılı kadınların ardında erkek mezarlıkları görmemiz yakındır." (Milliyet, 8 Mart 2010) diye yazan C. D., 6 Mayıs 2016'da silahlı saldırıya uğradığında, kendisinin daha önce defalarca aldattığı eşi D. D.'ın "Ben adamı gördüm silahı görünce üzerine gittim." diye anlattığı olayda, "Saldırganın yakasına ilk kendi yapışır" ve canını tehlikeye atarak araya girer ve Dündar'ı kurtarır! Sonra ne mi olur? "Ben böyle gözü pek bir kadın görmedim" (7.5.2016) dediği ve "Arkasına saklandığı karısını yine aldatır." (Takvim, 5.9.2017) Halbuki, "C. D.'ın yasak aşkı nedeniyle evliliği bitme noktasına gelmiş ancak, "Sevmek suçsa sevdim. Hesabını da eşime verdim" şeklinde açıklama yapmıştı. Bu aşk kaçamağı sonunda D. D. eşini bağışlamış ve çift ilişkilerine devam etme kararı almıştı." (Süper Haber, 05.09.2017)

3 ay flört eden reklamcı A. N. V. 18 Ağustos 2006'da modacı E. T. ile evlilik kararı alır. T., 2015 tarihinde "Beni aldatmadığı kadın kalmadı. Kendi yaşını 10 yıl küçük gösterip genç kızlarla birlikte oluyordu." diyerek tek celsede boşanır.

İ. T.'in kadınlarla ilgili görüşü: "Üç türlü kadın vardır; günlük haftalık ömürlük." (Tan, 16.3.1985) Sayı doğru ama gerçekte -İslam'a göre- kadınlar; Ana, eş, bacı şeklinde üçe ayrılır! M. U., evlilik dışı çocuk sahibi olduğu C. A.'in çocuğu kabul etmemesi üzerine bebeğini babasız büyütmeye karar alır. (Posta, 18.06.2006; Hürriyet, 25.08.2013) Ö. M.: İkimizin de 'sevgilisi' var, mahvoluruz! Gazeteci Ö. M. ile T.'ın eski sevgilisi B. Ö. Asmalı Mescit'te dudak dudağa yakalandı. M. muhabirlerden fotoğrafları silmelerini istedi. Ö. ise, 'sevgilimiz var, mahvoluruz' dedi. (Habertürk, 29 Kasım 2014) Bekarlığa en güzel veda meyhanelerde olur. (Sabah, Günaydın eki, 10 Mayıs 2013) Bekarlığa veda partisinde gelin hamile kaldı. (Takvim, 18 Mayıs 2013) Bekarlığa veda partisinde cüce striptizciden hamile kaldı. (Mynet, 13 Kasım 2019) Herşey bir anda oldu. Sosyeteyi sarsan siyahi bebeğin babasını Takvim buldu. Bekarlığa veda partisinde sosyetik gelini hamile bırakan Nijeryalı dansçı A.Y. o gece yaşanan rezaleti tüm çıplaklığıyla anlattı. (Takvim, 18.5.2013)

Büyük kentlerde ahlaki çözüntü hızla artıyor. "Sokakta öpüşmek modernlik değildir diyen Goncagül, eskiden gizli kapaklı olan şeylerin artık aleni yapıldığına dikkat çekiyor. "İlişkilerin çabuk bitmesinin en önemli sebebi, insanların evlilik öncesinde her şeyi yaşıyor olması" diyor. (Milliyet, 5 temmuz 2010) "Medya, kadınları öncelikle "bedene" indirgemekte ve kitleyi bedenleri üzerinden sömürmektedir. Reklamlar ise, ister istemez izleyenlerini şöyle bir kadının varlığına inandırmaktadır. Kadın, genç (muhtemelen 35 yaşı geçmemiş), vücudu kusursuz ve daima bakımlı (hiç ter kokmayan), güzel (rüzgarda saçı bozulmayan), zayıf, makyajlı ve daima modaya uyumlu (pahalı markalı) şık giyinen ve daima cinsel çekiciliği ön planda olandır. Kadın ve erkek parfümlerinin ikisi için de, ayrı ayrı kadın vücudu sergilenirken, erkeklerin traş bıçağı reklamında, yine kadın kullanılıyor." (Ekrem Ergin Karaismailoğlu, Medyaya eleştirel bir bakış: kadınları ve çocukları algı zindanlarına kapatan güç, s. 22, 24) "Kadın dergileri, sanki erkeklerin hoşuna gidecek kadınları hazırlamak için çıkarılır. Güzel olmanın yolları, iyi yemek yapma, iyi giyinme, iyi sevişme ve erkek tavlama yöntemleri üzerinde durulur. Amaç sanki erkeği mutlu edecek kadını hazırlamaktır." (Yazgülü Aldoğan, Medyanın Kadına Bakış Açısı, Yeni Türkiye Medya Özel Sayısı, Kasım- Aralık 1996, s. 1318-1322)

John Terry'nin eşi Toni Terry: "Mutlu olacaksa başka kadınlara da gidebilir." (Hürriyet, 15 Şubat 2010) H. A.: Mutlu evlilik için erkek arada aldatmalı! (Hürriyet, 21 Haziran 2009) İ. S.de Posta'dan Oya Germen'e (30.05.2010) benzer açıklamayı yapıyordu, "Kocam başka kadınla birlikte olabilir, hiç kıskanmam!" Ünlülerden B. S.'da Twetter'den bir paylaşımda bulunur; Bir gecelik ilişki aldatma sayılmaz! (2 Şubat 2010) Zaten bu artık bilimsel (!) bir gerçekliğe de oturtulmuştur: ABD'li psikoterapi merkezi müdürü Mira Kirshenbaum, '30 yıllık mesleki tecrübeleri ' ile kaleme aldığı kitabından; Evlilikte aldatma iyidir! (Habertürk, 10.02.2008) S. Ş. da, 'Ben özgürüm, Türk kadınlarına çıplaklığın ucuz olmadığını göstermek için playboya soyundum." demektedir. (14 Nisan 2011)

T. E.: "İnan ki hiç aldatmayan erkekte sorun vardır, anla yani bu konuda, yani erkeğin elinin kiridir, anladın mı, birazcık aldatabilir, bilinçli bir erkek, 'elinin kiri' der ama daha değer verir 'temiz olana.' Ben hep diyorum, bi Rusya'ya gidilsin evlenmeden." (29 Mayıs 2024) Hem cinsinin kullanılıp kirli mendil gibi atılmasını normal olarak nitelendirip hem de aldatılmayı içselleştirip bunu yapmayan erkeklere de 'anormal' gözü ile bakmak! Modernizm bu mu?!

Evlilikte aldatmak affedilir mi? Memory Center Nöropsikiyatri Merkezi'nden Uzm. Dr. Oğuz Tan anlatıyor: Erkeklerin sık başvurduğu bir yöntemdir. Barda flört ettiği bir kadınla veya bir fahişeyle beraber olan erkekler az değildir. Kadınlar da barda, tatilde tanıştıkları biriyle tek gecelik ilişkiler yaşayabilirler. Ahlaken çok kınansa da, 'evliliğe en az zarar veren aldatma türü' budur. 'Aldatan erkekse, karısının fazla üzülmesine gerek yok.' Erkek için tek gecelik ilişki,

son derece önemsiz ve gelip geçicidir. Kadın tek gecelik ilişki yaşıyorsa, burada zaten, aldatmanın çok ötesinde, ciddi kişilik problemleri vardır. (Hürriyet, 2.6.2009) O.'dan cüretkar sözler. Romen güzel verdiği röportajda "S. bir kere aldatsa affederim, erkeklerin kaçamak yapması ilişkiyi sağlamlaştırır." dedi. (Milliyet, 18 Kasım 2017) E. G.: Kocam aldatırsa affederim. (Hürriyet, 10.2.2018) Kaçamağı affederim. Manken T. Ş., eşi M. Ö.'e o kadar 'aşık' ki, "tek gecelik bir ilişki ise eşimi affederim" diyor. Eşi ise, 'hemen boşardım.' diye karşılık veriyor. Ş., 2005 yılında evlendiği Ö. ile 2017 yılında boşanır.

Peki günümüzde toplum ne hale gelmiştir?

19 yaşındaki G. S. sevgilisi Hasan'la birlikte olur. 'Bekâretimi kaybettim, evlenelim' der. Sevgilisinin, 'beni bağlamaz' demesi üzerine siyanür içerek intihar eder. (27 Aralık 2012) Manken-oyuncu L. K. (30) Amerika-New York'taki bir sperm bankasından aldığı spermle hamile kalır. 2.5 aylık hamile L. K.'nün bu işlem için 25 bin dolar ödediği öğrenilir. (Milliyet,17 01. 2007) Kızının bebeğini doğuran anne. 51 yaşındaki S. K. bebeğin hem annesi hem anneannesi, hem de sütannesi oldu. (Sabah, 24.12.2006) Eşi E. Y.'ı dövdüğü iddiasıyla gündeme gelen oyuncu M. Y., önceki akşam sevgilisiyle öpüşürken görüntülendi. E. Y. görüntüleri yayınlayan kanala giderek ihaneti önce kendi izledi, gözyaşlarına engel olamadı. (Gazete Vatan, 10.04.2012) O. B.: "Epeydir kulağıma çalınan bir fısıltıydı. Deniyordu ki sağdan soldan, "Taksim'deki bilmem ne mekanında 'eş değiştirme partisi' yapılmış, duydun mu?" Nihayetinde ne yapıp edip Harbiye'de partinin yapılacağı mekanın kapısında buldum kendimi." (Hürriyet, 6 Aralık 2006) Hafızam beni yanıltmıyorsa eğer, İstanbul'da ya da diğer şehirlerde sadece lezbiyenlerin gittiği ve eğlendiği bir kulüp olmadı hiç. O yüzden B.'yi duyunca şaşırdım ve "ilk" olduğu için de yazmak istedim. (Hürriyet, 18.12.2006) Uzak deniz kaptanı, çok sevdiğini söylediği eşini yurtdışına her çıkışında aldatıyor. 'Eğitimli bir insanım. Kadının benim yanımda yatıyor olması bana inanılmaz rahatsızlık verir; çünkü ben evli bir insanım. Kendimi suçlu hissederim. Hollanda'da bunu yaptıktan sonra eşime telefon ettim, içimdeki pişmanlığı kapatmak için. Eşimi seviyorum.' (Radikal, 23 Ocak 2006) Başka kadından evlilik dışı çocuk yaptı. Bununla da yetinmedi ve sosyal medya hesabından bu gerçeği cümle aleme ilan etti. Karısı ünlü şarkıcının ihanetini sineye çekti. Kocamdır, ona bir şans daha veriyorum. (Hürriyet, 27.3.2025)

Ve sonuç! Kadınlar adeta paranoyak oldular: "Son dönemde evli beylerin kaçamak yaparken sık sık uğradığı mekanın çıkışında paparazzilere yakalanması, acemi çapkınların eşlerini harekete geçirdi. Magazin ilavelerinde kaçamak yapan eşlerini gören kadınlar artık mekanın en sadık müdavimleri olup çıktı. Sosyetik hanımlar, mekandan ayrılmak bilmiyormuş. Saatlerce bir umutla eşlerini yakalamayı uman kadın müşteriler yüzünden kısa sürede müşteri portföyü de değişmiş. İddialara göre mekana artık erkekler adım atmazken neredeyse tüm masaları kadınlar parsellemiş durumda." (Akşam, 24 Nisan 2005) Ve bir gazete haberi: "Aldatma sorunu yeni değil. Acaba kocam ihanet ediyor mu?" (Hürriyet, 23 Haziran 1968) Yine Hürriyet'ten 17 Kasım 1969 tarihli başka bir haberi: "Kocaların aldatıp aldatmadığını tespit eden elektronik beyin yapıldı." Yine Hürriyet'ten 20 Ekim 2013 tarihli bir haber: "Aldatma nedir?" Ve 10 Şubat 2013 tarihli Hürriyet: "Eşim beni aldatıyor mu?" 28 Mayıs 2011 Hürriyet: "Aldatanlar nasıl yakalanır?" Bu defa, 2 Temmuz 2012 tarihli Milliyet: "Aldatan eş nasıl yakalanır?" İtalyan kadın yazarın kitabı Avrupa'da kapışılıyor. Çapkınlık yapan erkek nasıl yakalanır? Elena Santini 190 sayfalık kitabında çapkınlık yapan kocaların hangi davranışlarıyla kendilerini ele verdiğini anlatıyor. (Tan, 14 Eylül 1984) A. P.: Erkekler çorap gibidir, ikisinin de kaçmasını beklemeden değiştiririm, erkeklere inanmamak gerektiğini anladım, dünyada terk edilen bir kadın kadar hiç kimse bedbaht olamaz. (Günaydın, 6 Nisan 1972) Kadınlar hayatları boyunca dışarı çıkmadan yaptıkları hazırlıklar için 2 yıl harcıyor. (Vatan,11.11.2005) Peki işe yarıyor mu? "Yılın bebeği seçilen Aktris Scarlett Johansson, Yaşayan en sexi erkek 2010 seçilen 2 yıllık eşi aktör Ryan Reynold'dan

boşandı.” (15 Aralk 2010) Yaşayan en çekici kadınlardan (Onedio, 10 Ağustos 2016) olan Angelina Jolie ile dünyanın en yakışıklı erkeğini olarak açıklanan (NTV, 22.9.2022) Brad Pitt 8 yıllık evlilikleri sonunda boşanırlar.” (BBC, 31 Aralık 2024) “Aldatma, ‘en yaygın’ insan davranışlarından biridir!” (NTV, 6.7.2012) Kime göre, neye göre, hangi sitemde yaygın?!!

‘Biranda’ isimli bir kullanıcının "kadinlarkulubu" adlı web sayfasındaki bir paylaşımı: “Herkes mi aldatır? Ben hayatımda tek bir erkeğe bile güvenemeyecek miyim? Yıllarca babam annemi aldattı, 5 yıllık bi ilişkim vardı, varımı yoğumu verdiğim, nişanlanmıştık ki beni aldattığını yakaladım ve bitti. Aradan 2 yıl geçti arkadaşlar aracılığıyla biriyle tanıştım ve onda da aldatıldım. Sonra başka bi ilişki ve yine aldatılma. Ve yine bir aldatılmanın sonundayım sorun bende mi bilmiyorum, çirkin değilim, güzel bi işim var ama hep aldatıldım, lanet olsun hayata, yaşama. Aklımdan bin bir türlü intiharlar geçiyor, susturamıyorum içimdeki sesleri... Ben bunları haketmedim ki...” (29 Mayıs 2013) “Ne kadar sürüyor ilişkilerin? "Bir ya da bir buçuk sene. Sonra hep bir problem çıkıyor. Geçen sene Romalı bir yapımcı, “Sizler de bizim gibi olmaya başladınız. İstanbul’da kadınlar kafelerde ya yalnız başına oturuyor, ya da kadın kadına” dedi. Amerikalı film yapımcısı da “Pelincim senin için üzülüyorum. Yoksa sen de kedileriyle yalnız yaşayan birine mi dönüşeceksin!” dedi.” (Ayşe Arman'ın Pelin Batu ile röportajı, Hürriyet, 21.11.2011)

“Kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum.” (Ayşe Arman, Hürriyet, 20 Haziran 2012) "Boğaziçi Üniversitesinde okuyanlar bilir. Öğrenci işleri müdürümüz vardı, Metin B. Güzel kızlara düşkündü. Bizlerde krediye ihtiyacımız olunca, ders bırakmak-ilave etmek istersek "File çorap çeker, hafif dekolte yapar, ayakkabıları da geçirdiğimiz gibi alırdık soluğu Metin Hoca'da. Biraz da flörtöz konuştunuz mu işiniz halloldu demekti." (Sabah, 04.10.2003) Bir zamanlar 'yatak altına' gizlenen, hatta insanları utandıran "porno" artık günlük yaşamın göz önünde yaşanan sıradan bir parçası haline geldi. Özellikle de görselliğin ön plana çıktığı işlerde cinsellik prim yapıyor. ‘Doğal olarak’ bunu kullanan insanların sayısı da giderek artıyor. (Hürriyet, 04.06.2007) Adli tıp uzmanı Prof. Sevil Atasoy, babalık testi için başvuran 4 babadan biri kuşkusunda haklı çıkıyor. (Milliyet, 8 Temmuz 2007) Tecavüz şurubunun düşmanı içki dedektifi: Bir kadına tecavüz ettiğini gösteren kayıtlar, akıllara 'tecavüz şurubu'nu getirdi. İçeceğe karıştırılan ve hafıza kaybıyla vajina kayganlığı sağlayan … isimli ilaç, 'içki dedektifi' denilen bir tür aparat sayesinde teşhis edilebiliyor. Bu kartonlar yurtdışında ‘barlarda’ kullanılıyor. (Sabah, 03.09.2005) Okullarda taciz oranı yüzde 92: Çeşitli illerdeki 1136 ilköğretim öğrencisiyle yapılan anketten: Ankete katılan öğrencilerin yüzde 47’si sözlü, yüzde 26’sı fiziksel, yüzde 27’si ise cinsel tacize uğradığını belirtti. (Hürriyet, 24.08.2005) Ürküten akım: Annesinin Lolitası: Anneler, 'anasının kuzusu, annesinin bir tanesi' diye severlerdi evlatlarını. Ama durum değişiyor. Anneler küçük kızlarını Lolita'ya dönüştürmek için yarışıyor. Dünyada yayılan bu ürkütücü akım artık Türkiye'de de görülüyor. (Hürriyet, 21 Ekim 2014) Tecavüzden nasıl korunulur? Boğaziçi üniversitesi rehberlik ve psikolojik danışmanlık araştırma ve uygulama merkezi, kadınlar için "tecavüzden nasıl korunulur" rehberi hazırladı. Kadınlar en çok tanıdık erkeklerin tecavüzüne uğruyor. Bir kişiyi ırkı, dış görünümü, sosyal konumu ve sizinle olan ilişkisiyle değil, davranışlarıyla değerlendirin. ‘Sınırlarınızı belirleyin.’ Karşınızdakiyle ne kadar bedensel yakınlık kurmak istediğinizi belirleyin; ‘el sıkışma’ yanaktan öpme, dudaktan öpme, sarılma, vb. (Milliyet, 21.02.2005) “Doğum kontrol hapını kızına elleriyle içirtti. Aygen T. anlatıyor: “İkinci eşimin ilk eşinden olan kızı, 13'üne bastığında annesi kendi jinekoloğundan randevu aldı ve kızı için doğum kontrol hapı reçetesi istedi. Sonra da kızını karşısına alarak, hapları almaya başlamasının neden önemli olduğunu, nasıl kullanması gerektiğini, çok güzel bir kız olduğu için okuldaki erkek arkadaşlarının ilgisini çekmesinin doğal olduğunu, seksin tabu olmadığını, ancak ‘tercihen ilk denemesinin’ karşılıklı derin duygular yaşadığı bir kişiyle olmasının önemini, aksi halde duygusal travma yaşayabileceğini, çok doğru seçimler yapmasının ilerideki cinsel yaşamını etkileyebileceğini söyledi. İlk hapı da kendi elleriyle kızına verip içirtti. Merak edenler olur diye: Olay, Quebec'de

yaşandı. Yıl 1972, ülke Kanada. Saygılar."… Çok çok teşekkürler Aygen Bey. Türkiye'de pek çok insanın "Aman Allah'ım olur mu böyle rezillik!" deyip kınayacağı bir öykü. 'Bense bayıldım!' 30 yıl önce Kanada'da yaşanan bu diyalogun benzerini Türkiye'de yaşayabilmemiz için 30 yıl daha mı geçmesi gerekiyor?" (Hürriyet, Ayşe Arman, 27 Ekim 2008) Aslında fazla beklenmesine gerek kalmadı. "Kızımın cinselliğine ilişkin olarak on yıl önce Hürriyet'te yazdığım bir yazı o sıra kıyametler kopartmıştı. Hatta kıyamet ne kelime, skandal yaratmıştı. Nedeni mi? Çünkü o sıra 'artık ergenlik çağına gelmiş' olan kerimem/kızım aramızdaki ilişkinin samimiyet ve dürüstlüğüne güvenerek, bana, artık sevgilisiyle yatmaya karar verdiğini söylemişti. Ben de, 'AIDS ve hamilelik tehlikelerine dikkat etmesi kaydıyla' kendisinin özgür ve sorumlu olduğu cevabını vermiştim. Bunu gazetedeki sütunuma aktarınca da af buyurun, 'pezevenkliğim'den (!) bile dem vurmak cüretini gösterenler çıktı. (Hadi Uluengin, Hürriyet, 12 Ağustos 2005) Bu da ateist bir akademisyen olan Celal Şengör'den: "Benim bir kızım olaydı, onun kiminle yatıp kalktığı beni ilgilendirmezdi. Söyleyebileceğim tek şey 'Aman dikkat et, herifin AIDS'i olmasın.' (Medya Radar, 29 Nisan 2024)

"Yeni Şafak Gazetesi yazarlarından Hayrettin Karaman köşe yazısında ''Vücudun cinsi cazibesi olan yerlerini kamuya açık yerlerde göstermek tacizdir'' demiş. Biz 'kadınlar, çoğumuz tahrik etmeyi severiz.' Göğsümüzün, bacağımızın, dudağımızın 'bize birtakım menfaatler olarak geri döndüğünü keşfettiğimizden beri' yaparız bunu. Her yerde bunu 'yaşam biçimi' haline getirmiş kadınlar vardır. Hiçbir menfaatimiz olmasa da 'sırf arzu edildiğimizi görmek için' yaparız. 'Bayılırız tahrik etmeye. Ötesini istemeyiz, o başka.' Ama çok samimiyetsizizdir bu konuda. Kendimize bile yalan söyleriz." (Pakize Suda, Hürriyet, 24.01.2002) Bu da erkek versiyonu; "Rodos sokaklarını gezerken ister istemez kadınları da gözlüyorum. Yüzde 70'i göğüslerini cömertçe 'teşhir' ediyor. Teşhir kelimesini en çok göğüslere yakıştırıyorum. Bana göre 'kadınlığın en güzel duygularından biri' bu. Öteki de teşhir cüreti. Düşünüyorum. 'Acaba kadın bilinçlendikçe teşhir duygusu da artıyor mu?' Başka bazıları ise kadının bilinçlendikçe örtündüğünü iddia ediyor. Ben şunu biliyorum: İnançlar kadını sevmiyor. Hatta ona düşman. O nedenle şuna inanıyorum: 'Bu çağın en büyük mücadelesi, inanç ile kadın arasında olacak.' Ve kendim kadar eminim ki bu savaşı kadın kazanacak. Öyle yaparken 'dünyaya da çok şey' kazandıracak." (Ertuğrul Özkök, Hürriyet, 7 Ağustos 2006) 'Bazı' kadınlar bikiniyi vücutlarının güzel taraflarını 'göstermek için' değil de, 'gerçekten güneşlenmek için' giyiyorlar. (Ses dergisi, sayı: 54, 1 Aralık 1962)

"Teşhir, tahrik ve taciz: İnsanın, temel içgüdülerinden biriyle harekete geçmesi, esas olarak 'tatminsizlikten' doğar. Ancak vitrine konmuş bir tepsi baklava tok insanın bile beslenme dürtüsünü uyarır. Ama toplum hayatında bunlardan çok daha önemlisi ve 'tehlikelisi' zaten yaradılış icabı hayvan yönü baskın olan 'erkeklerin cinsel dürtülerinin sürekli tahrik' edilmesidir. Bir insanın başına gelebilecek en korkunç şey, cinsel tecavüze uğramaktır. Erkeğin mütecaviz eylemleri de, kadınların derin dekolteli ve mini etekli elbiseler giyip bedenlerini teşhir etmeleri de içgüseldir. 'Tarih boyunca bütün dinlerin ve günümüzde özellikle İslam'ın üzerinde en çok titizlendiği konu, kadının örtünmesidir.' Nedense kadınların, erkeklerin zoruyla kısıtlanmış yurttaşlık ve insanlık haklarının teslim edilmesi, kadınlar tarafından kadın olmanın avantajını kullanmaya yaradığı için olsa gerek "açık saçık giyinme özgürlüğü" şekline dönüştürülmüştür. Son Söz: Teşhirin rantına tamah eden, saygınlığından ödün verir." (Ege Cansen, Hürriyet, 04 Temmuz 2011) "Kadınların, hayatın çeşitli alanlarında vitrin süsü gibi kullanılmasına hep tepki duydum. Ne zaman bir fuara gitsem, bacaklarını açıp son model arabaların üstüne oturmuş mini etekli mankenleri görsem içim kalkıyor, midem bulanıyor. Hem, kadın cinsini bu kadar aşağılatan o kadınlara karşı, hem de onları oraya oturtup müşteriyi kandırarak mal satmaya çalışanlara karşı öfke doluyor içim. Bilişim 98'i dolaşırken yine aynı mide bulantısını yaşadım. Göğüslerini ve uzun bacaklarını açıkta bırakan giysileri ve frapan makyajlarıyla hostes kızlar yine iş başındaydı. Hayatlarında tek bir tuşuna basmadıkları, en basit bir soruya cevap

verebilecek kadar bile tanımadıkları bilgisayarların yanında durarak, bulundukları standı bir cazibe merkezine dönüştürmeye çalışıyorlardı." (Gülay Göktürk, Yeni Yüzyıl) "Modern zamanlarda kadın, fıtratına ihanet edercesine erkekleşmeye başladı. Kadın, daha az kadın, daha az anne, daha az eş olmakla 'özgürleştiğini' sandı. Evin yerini sokak, mutfağın yerini büro, anneliğin yerini iş hayatı, 'mahremiyetin yerini teşhir aldıkça' kadının erkekleşmesi kaçınılmaz oldu. 'Modern kadın özgürleştikçe, yani nefsine bırakıldıkça açılıyor, teşhir ediyor; göze hitap etmek, gözün dikkatini çekmek için elinden geleni yapıyor.' Öyle ki sadece süslenmekle, takınmakla, takıştırmakla yetinmiyor; doğal süsleriyle ortaya çıkıyor; 'mümkün olabildiğince bedenini gözler önüne seriyor.' Çünkü karşıt cinsin kendisinden bunu talep ettiğini, ancak böyle yapmakla göze gireceğini biliyor; beğeninin biçimi sadece beğenilenin tercihiyle değil, beğenenin talebiyle de belirleniyor." (D. Cündioğlu, Philo Sophia Loren, s. 58-59)

Kadınları nasıl bir psikolojiye sokuyorlar ki, buz gibi havalarda bile mini ile dolaşma mecburiyetinde hissettiriliyor kendilerine?!

Erkek eller cepte, paltosunun yakasını kalkdırmış, kadın palto giyiyor ama mini etekli!

Bozulan kavramlar

Aşk: Kural dışılık, zina, esrar, çırılçıplak grupların adına basının yakıştırdığı isim ve başlık: Aşk-gökkuşağı çocukları. (Hürriyet, 08.08.1989) "Hippiler: Uyuşturucu, sapık ilişkiler ve kuralsızlıklara tanınan bir akımın üyelerine verilen isim güzellemesi ilginç! 'Aşk çocukları!' Aynı haberin yan sayfasında ise başka bir haber: 'Hippiler, Hollanda polisinin başına dert oldu!' Avrupa'da 'tutucularla özgürlükçüler' birbirine girdi. Göğüsler kapansın mı? (Milliyet, 24 Temmuz 1983) Ahlaksız teklif çıldırttı. Sokakta yüyürken "aşk teklif eden 3 travestiyi dövdü." (Vatan, 12.07.2012) Sevgililer günü: 14 Şubat'a viagra dopingi. Viagra, sadece Sevgililer Günü'ne mahsus olmak üzere bir gün süresince reçetesiz satın alınabilecek. (12 Şubat 2007) Spor: Arjantin Voleybol Federasyonu, kadın maçlarına ilgiyi artırmak için ilginç bir yola başvurdu. Kadın voleybolcular maçlara 'süper mini' şortlarla çıkıyor. (Hürriyet, 20.11.2014) Olimpiyat: İngiliz The Times gazetesinin spor yazarı Matthew Syed ülkesini 1992 ve 2000'de olmak üzere iki kez olimpiyatlarda temsil etti. "Her olimpiyat köyünde en çok tüketilen şey prezervatiftir." (Hürriyet, 24.08.2008) Yardım: Yardım için soyunan anneler borca girdi. (Milliyet, 15.4.2008) Kanser araştırmalarına destek olmak için çırılçıplak soyunup takvim için resim çektirdiler. (Habertürk,17 Ağustos 2009) AIDS araştırmaları için yarı çıplak defile yapılır, Viyana'da hayat felç olur. (Hürriyet, 18 Mayıs 2008) Alkol ve uyuşturucuya karşı "İç çamaşırı koşusu" (Milliyet, 29 Mart 2009) Asker eşleri yardıma muhtaç askerler için soyundu. (Hürriyet, 4.11.2008) İngiltere'de yaralı askerler için çırılçıplak

soyundu. (Milliyet, 15 Aralık 2009) Bu da Türk versiyonu: Ünlüler meme kanseri için soyunur. Memem vakfı kampanyayı sahiplenmeyince zor durumda kalırlar. (27 Eylül 2008) Eskort: 70 yaşındaki adama eskort gelin şoku. Anlaştığı kız, oğlunun sevgilisi çıktı. (9 Mart 2014) O bir 'dijikız': 3 yıl önce kısmen şanssızlık kısmen mecburiyetten karanlık bir iş seçti kendine: Eskort kızlık. Ama şimdi o müşterilerini sanal ilan sitelerinde buluyor. (24.09.2012) Manken: Eski manken Ayşe Baceoğlu annelere seslendi, 'Kızlarınızı manken yapıp harcamayın.' (Haber7, 17 Ocak 2010) Manken haberleri: 10 bin dolara mankenlerle seks. (Gazetevatan, 8.1.2011) Fuhuş baskınında manken şoku. (Hürriyet, 3.4.2006; Cumhuriyet, 15.6.2010) Şenay Akay: "Modacıların defilelerine çıkmak isteyen mankenler, cast görüşmelerinde çırıpçıplak soyuluyor. Sadece modacılar değil. Aynı şekilde fotoğrafçılar ile moda sektöründeki benzer işleri yapanlar da mankenleri çırılçıplak soyup, 'inceliyor.' Kuliste de anadan üryan kalıyorsunuz, giyinip soyunurken. Erkek mankenler de var. Ama orada herkes işini yapıyor. 'Profesyonel bir gözle' bakıyor." (6 Temmuz 2007) Manken Ece Sükan, Bizi de soydular. (Habertürk, 9.8.2007) Victoria Secret'in eski mankeni Kylie Bisutti, "Sex işçisi gibi idim." (CNNTürk, 4 Ekim 2014) Miss Asya Pasifik Güzellik yarışmasına katılan 19 yaşındaki İngiliz güzeli Amy Willerton, 'tüm jüri üyelerinin' kendisine gelip, kendisi ile "yatmaları karşılığı kendisine oy vereceklerini" teklif ettiklerini söyler ve "Jürinin dışında organizatörler tarafından da seks yapmak için zorlandım" diyerek bunlardan bıktığını belirtip yarışmadan çekilir. Yarışmanın birinciliğini Hindistanlı Tanvi Singla kazanır. (Posta, 21 Ekim 2011) Top model, telekızlık yaparken yakalandı. (Hürriyet, 20 Kasım 2007) Bale: Eski balerin A. Voloçkaya: "Bolşoy geneleve döndü." Sanat, Özgürlük, tapma, dost: Avrupa'da yılın artisti seçilen Karin Schubert, "Çıplaklık başka şey müstehcenlik başka şeydir. Çıplaklık artık müstehcenlik değil, sanat sayılıyor." (Okey, 22 Temmuz 1974) Yedinci güzel sanat: Göğüs. (Akşam, 23.5.1965) Tapılacak kadın: Hülya Avşar. (Hürriyet, 25.3.1992) Gençlerin taptığı kadın; Madonna. (Tan, 24.12.2014) Göğüslere özgürlük. (Hürriyet, 18.1.1992) Seks turizmi. (Hürriyet, 3.7.1984) Avrupa'da Çinli dost tutmak moda oldu: Avrupa'da yaşayan Çinli kadınların en tantanalısı olan Tana Li, 'sahibi' Herb Andress'in kollarında. (Okey, 26.7.1974) Aşk çocuklarının parolası: Sevmek ve sevilmek." (Hürriyet, 03 Ağustos 1971) Van Halen gençliğin yeni ilahı. Rock müziğinin bu yeni isminin konserlerini binlerce genç izliyor ve çılgınlık son haddine varıyor. Seks, uyuşturucu madde ve rock müzik birbirine karışıyor. Gençler konserinde uyuşturucu içiyor, 'doyasıya' sevişiyor. (Hey dergisi, 22.11.1982) Romy Schneider kalp krizinden öldü. Alain Delon'la büyük aşk yaşayan ve onu kendi yatağında bir erkekle yakalayan ve teselliyi lezbiyen ilişkilerde arayan Romy kalp krizinden öldü. (Star, 20 Ekim 1991) Yüz güzelliği mi, vücut güzelliğimi? Yüz çirkinliğini gidermek mümkündür, fakat çirkin vücudu düzeltmek asla mümkün değildir. Diğer taraftan 'asıl mesele' erkeklerin tercihleridir. (Yedigün dergisi, Sayı:19, 20.7.1950)

Batıda kadın gerçeği

Avrupa'da kadın cinayetleri ne boyuttadır ve ne tür önlemler alınmaktadır? "Kuzey İrlanda'daki Kadın Yardım Derneği'nden (Womenis Aid Norhtern Ireland) Sonya McMullan'a göre, "aile içi şiddet sorunu devam ediyor ve her yıl pek çok kadın bu nedenle hayatını kaybediyor." Baltık ülkelerinde de kadın cinayeti oranı oldukça yüksek. Litvanya'da aile içi şiddet mağdurlarına hizmet veren bir yardım kuruluşunda gönüllü çalışma yürüten aktivist Modesta Kairyte, "Sovyet dönemi bir tür travma bıraktı, ama sorun çoğunlukla toplumdaki tutumlarla ilgili" diyor. "Toplum hâlâ kadını suçluyor, onu kınıyor." İspanya'da bu yıl öldürülen kadın sayısı şimdiden 2018 rakamlarının iki katını aşmış durumda." (BBC, 9 Eylül 2019)

ABD'li kadınlar sadakatsız erkekleri ifşa etmek için özel bir internet sitesi kurdular. (Milliyet, 19.9.2005) Kadına yönelik şiddet arttı: Uluslararası Af Örgütü'nün hazırladığı raporda her yıl yaşları 5 ile 15 arasında değişen 2 milyona yakın kız çocuğunun fahişeliğe zorlandığı ve kadınların fuhuşa zorlanmasıyla ortaya çıkan ticaretin boyutunun yılda 7 milyar dolara kadar yükseldiği kaydedilendi. Dünyanın en ileri ülkesi sayılan ABD'de bile her 15 saniyede bir

kadının eşi ya da sevgilisi tarafından dövüldüğü, her 90 saniyede bir kadının tecavüze uğradığı bildirildi. Fransa'da her yıl 2500 kadının tecavüze uğradığına da işaret edildi. (Hürriyet, 6 Eylül 2005) Ürküten gelişme: Avrupa'da çocuk seks ticareti artıyor: Çocuk seks ticareti konusunda hazırlanan bir rapor, Doğu Avrupa'dan Batı Avrupa'ya çocuk ticaretinin artık "günlük" hale geldiğini, her yıl çok sayıda çocuğun fahişeliğe zorlandığını ortaya koydu. Kısmen Avrupa Komisyonu tarafından finanse edilen rapor, Doğu Avrupa'daki hemen hemen her ülkeden, İngiltere, Belçika, Finlandiya, Fransa, Almanya, İtalya, Norveç ve Hollanda'dan oluşan 8 'alıcı' ülkeye yönelik acımasız ticaretin korkunç yüzünü gözler önüne seriyor. Raporda, çoğunluğu 15 ila 18 yaşlarında olan çocukların, zorla fahişe olarak çalıştırılmak için kaçırıldıkları, baskıya maruz kaldıkları ya da kandırıldıkları kaydediliyor. (Milliyet, 19.12.2001) Şimdi çıplak haberler: İngiltere'de yayın yapan … TV yeni bir 'hizmetle' izleyenlerinin ilgisini çekmeyi planlıyor. TV, ABD'de büyük ilgi görüp reyting rekorlarını altüst etmesi üzerine 16 Ağustos'tan itibaren İngiltere'de de 'Çıplak Haberler'in yayınına başlayacak. Sunucuların giyinik olarak ekranda belireceği haber bülteninde, spordan eğlenceye kadar tüm dünyadaki gelişmeler aktarılacak. Spikerler, bülten ilerledikçe üzerlerindeki giysilerinden birini çıkartıp yavaş yavaş soyunacak. (Milliyet, 12 Ağustos 2004) Çıplak spiker ilgi gördü: Bulgaristan'da uydudan ve kablolu sistemden yayın yapan … adlı özel TV kanalında ilk çıplak haber yayını 10 Aralık'ta yapıldı. Büyük ilgi gören haber yayınında, spiker Galya ilk haberde ceketini, ikinci haberde gömleğini, üçüncü haberde sutyenini, dördüncü haberde ise eteğini çıkararak çıplak kaldı. (Milliyet, 13 Aralık 2001)

Elini değil de bira şişelerini mi tutsa idi centilmenlerimiz!

Amerika'da kadına şiddet konusunda çarpıcı veriler sunan iki araştırma: Amerikan Üniversiteler Birliği'nin, 27 üniversitedeki cinsel saldırı ve suistimalle ilgili yaşadıklarını sorduğu 150.000'den fazla öğrenciden aldığı cevaplarla hazırladığı raporun genel sonuçları: %20'den fazla kız, önde gelen üniversite öğrencisi, bu yıl cinsel saldırı ve suiistimal mağduru olduklarını ifade ettiler. 27 Üniversite ortalaması, %23, yani tüm bu 27 üniversitede okuyan ABD'li kız öğrencilerin %23'ü cinsel saldırı yahut suiistimale maruz kalmışlar. Harvard da ise ortalamanın üstünde olarak sonuç %26 çıkmış. (Washington Post, 21 Eylül 2015) Adalet Bakanlığı ve Federal Araştırma Bürosu gibi yerlerin raporlarına istinaden ortaya konulan verilerde içler acısı bir durum göze batıyor. Amerikan Kadınlarının hayatlarının bir döneminde %52'si fiziksel, yüzde 17.6'sı cinsel saldırıya uğramış. Bu oran, gelişmiş ülkelere göre yüksek. Mesela İsveç'te %25, İtalya'da ise %18 olarak gözüküyor. ABD'li Kadınların her yıl neredeyse %25'i, yakın ilişkisi olan bir kişi tarafından fiziksel yahut cinsel saldırıya uğruyor. Ayrıca her 5 kadından 1'inin tecavüze uğradığı ortaya çıkıyor. (vox.com, 16 Eylül 2014)

"Avrupa'da kadın ve çocuklara yönelik cinayet oranı endişe verici. Avrupa Konseyi Kadınlara Yönelik Şiddete ve Aile İçi Şiddete Karşı Eylem Uzmanları Grubu raporunda, Finlandiya, İsveç, Portekiz, Hollanda, Sırbistan ve Avusturya'nın aralarında olduğu Avrupa'daki çok sayıda ülkede aile içi şiddet tanığı ve mağduru çocuklara yönelik kısıtlı destek verildiğine dikkat çekildi. Fransa, İtalya, Hollanda, Polonya gibi ülkelerde aile içi şiddet muhatabı çocukların "velayet ve erişim" hakları belirlenirken mahkemelerde "çocukların yüksek menfaatleri göz önünde bulundurulmadan" kararlar alındığı belirtilen raporda, Fransa ve Andora dahil bazı ülkelerin ebeveynlerin aile içi şiddete maruz kalan çocuklarını ziyaretlerinde çocuklar açısından yeterli güvenlik önlemleri alınmadığı anlatıldı." (AA, 14.06.2022) "Erkeklerden fiziksel veya cinsel

şiddet gören kadınların oranı. Letonya ve Danimarka'da kadına şiddet oranı yüzde 32. Bu oran Finlandiya'da yüzde 30 ve İngiltere'de yüzde 29. Kadına şiddet oranı diğer ülkelerde ise şöyle: İsveç yüzde 28, Norveç yüzde 27, Hollanda yüzde 25, Belçika yüzde 24, Almanya yüzde 22, İtalya ve Yunanistan yüzde 19, Japonya yüzde 15 ve Meksika yüzde 14." (Euronews, 31/03/2022) Almanya'da Kadın Hakları. Yasalar birçok ülkede kadın haklarını korusa da, çoğu toplumda kadınlar için eşit haklar hâlâ tam olarak mümkün değil. Almanya'da bu durum, özellikle iş ve siyaset alanındaki fırsat eşitsizliğinde açıkça görülüyor. Bunun yanı sıra, kadına karşı cinsel ve aile içi şiddet ve uluslararası kadın ticareti de dikkat edilmesi gereken başlıca konular arasında geliyor. Genel Eşit Muamele Yasası'na (AGG) göre Almanya'da kadın ve erkeklerin eşit olduğu düşünülmektedir. Ancak kadınların büyük bir yüzdesi erkeklerle aynı veya 'daha yüksek eğitim ve yeterliliğe sahip olsa da' Almanya'daki yönetici pozisyonlarında 'hâlâ çok az kadın' bulunmaktadır. Bu durum siyasal alanda da aynı, kadınların siyasal alandaki 'temsili yeterli değil.' Kadınların siyasal alanda genel olarak ve özellikle de yerel düzeydeki oranı hâlâ erkeklerden 'daha düşük' durumda. Ortalama olarak, Almanya'da kadınlar erkeklerden 'daha az kazanıyorlar.' Fuhuş Almanya'da 2001 yılından beri yasaldır ve meşru bir iş olarak görülmektedir. Bu yasa değişikliği, seks işçilerini istismar etmeyi suç sayarak daha iyi koruma sağlamayı amaçlıyordu. Ne yazık ki, yasa istenen etkiyi sağlayamamıştır ve istismar ve insan ticareti büyük bir sorun olmaya devam etmektedir. İnsan ticareti (buna fuhuş adına yapılan kadın ticareti de dahil) ciddi bir insan hakları ihlalidir. "Modern bir kölelik biçimi olarak adlandırılan" bu durum, AB'nin insan ticaretine karşı olan yönergesine rağmen organize suç örgütleri tarafından yapılmaya devam edilmektedir. (handbookgermany.de/tr/womens-rights, 07.10.202, erişim; 25.01.2023) İzlanda'da, devlet başkanı kadın olan ülkede geçen yıl striptiz kulüpleri taciz olayları nedeniyle kapatıldı. (Milliyet, 26.09.2011)

ABD'de günde 1900 kadına tecavüz ediliyor. (Amerikan tecavüz merkezi raporu), her 23 dakikada bir cinayet, her 49 saniyede bir saldırı gerçekleşiyor. ABD'de kadın nüfusunun %50'si kocasından veya bir erkekten dayak yiyor. (Milliyet, 5.8.1990) "Amerika Birleşik Devletleri'nin Philadelphia kentinde banliyö treninde bir kadına tecavüz edilirken yolcuların müdahale etmemesi hukuki tartışma konusu oldu. Polis, olaya müdahale etmek yerine cep telefonu ile video kaydı alanların suçlanmasının mümkün olduğunu söyledi." (Euro News, 19.10.2021) İngilizler uçtu. Teenager adı verilen İngiliz gençliği, tam bir cinsel kriz içinde. 13-15 yaş arası gençlerin %25'i seks yapmaya başlamış. 'Cinsel ilişkiye girmiş 13-15 yaş arası' gençlerin %42'si 'tek gecelik seks' yaşamış. Her 10 gençten biri 'hemcinsleri' ile ilişkiye girmiş. Gençlerin %42'si marihuana kullanmış, 13-19 yaş arası gençlerin %96'sı alkol kullanıyor. Dr. Sarah Giil'in raporunda adı gecen Samantha: "Normal bir hafta sonu, cuma akşamı körkütük sarhoş olmak, cumartesi öğleden sonra parkta bir kaç bira ve cinsel ilişki... Şu an 3 erkek arkadaşım var. İngiltere'de pek çok yaşıtlarım da benim gibi "normal" bir hayat sürüyor." (Şok, 14.09.2004) İngiltere'de 15 yaşındaki kıza 'alışveriş merkezinde' tecavüz ettiler. (Milliyet, 23.11.2001) ABD cinsel taciz suçlularını uydudan izleyecek. (Milliyet, 24.12.2001) Almanya'da iki genç kız şimdiye kadar görülmemiş bir iddiaya girdi: Bir günde kim en çok erkekle yatacak? 19 yaşındaki Nathalie bir günde 64 erkekle seks yaparak iddiayı kazandı. (Milliyet 10 Ağustos 2005) 51 yaşındaki Çinlinin internette asıldığı kız, öz kızı çıktı: Çin'de İngilizce yayımlanan China Daily gazetesinin haberine göre, ismi sadece 'Zhu' olarak açıklanan adamın 1 hafta boyunca yazıştığı kız, kendi kızı çıktı. (Milliyet, 19 Eylül 2005) ABD'li zengin bir adam, oğlunun nişanlısına 1 milyon dolar karşılığında seks yapmayı teklif etti. (Milliyet, 24 Temmuz 2004) İngiltere'nin başkenti Londra'da çıplak yaşama öğretisini benimsemiş kişilere yönelik alışveriş merkezi 'büyük ilgi' topladı. Oxford caddesi'nde dün açılışı yapılan plazada müşteriler alışverişlerini üzerlerinde hiç bir kıyafet olmadan yapacak. (Milliyet, 22 Haziran 2004) Almanya'da '18 yaşın altında kürtaj' yaptıranların sayısı hızla artıyor, 2003 yılında kürtaj yaptıran yaklaşık 120 bin kadından 7 bin 600'ünün '18 yaşın altında' olduğu dikkati çekti. (Milliyet, 12 ağustos 2004) Ankete yaklaşık 3 bin Alman, 2 bin ABD'li, 2

bin Britanyalı, 2 bin Çinli ve 2 bin Fransız katıldı. 'Hiç tek gecelik ilişki yaşadınız mı' sorusuna Almanların yüzde 57'si, Fransızların yüzde 54'ü, Britanyalıların yüzde 45'i, ABD'lilerin yüzde 44'ü ve Çinlilerin yüzde 26'sı 'evet' dedi. (Milliyet, 10 Ağustos 2004) Elle tacizin başkenti: Tokyo: Japonya'nın başkenti tokyo'da 20-30 yaş arası kadınların yüzde 64'ünün trenlerde, metroda ve istasyonlarında 'elle tacize' uğradığı bildirildi. (Milliyet, 23 Kasım 2004) Avrupa'da Sen'de intihar eden sayısı 700.000'dir! Avrupa'daki cinayetlerin %50'si karı koca arasındaki kavgalardan olmaktadır! Gelir düzeyi en yüksek olan Norveç, intihar vakalarının en çok olduğu bölgedir! (Banu Avar, MPL TV, 11.11.07) Akşam saatlerinde seks serbest: Hollanda'nın en ünlü parkında akşam saatlerinde ve gece seks yapmak yasal hale getirildi. (Vatan, 11 Mart 2008) Kadın feministler. Çıplak vücutlarına yazdıkları ile feminist mesajlar veren grup: 'Erkekler çıplak kadına bakıyor, bizde bedenimizi kullanıyoruz.' (Vatan, 11 Mart 2012) Feministlerin yeni manifesto/bildiri aracı, kadın pornosu. (Taraf, 22.11.2007) Playboy'un sahibi H. Hefner: 'Kadınlar sex objesidir.' (Habertürk, 3 Ağustos 2010) Amerika'da üniversiteye başlayan öğrenciler için tecavüz seminerleri düzenleniyor. Bazı seminerlerde 'ideal yaklaşma uygulamalı olarak' gösteriliyor. (Hürriyet, 31.10.1993) Avrupa'da çocuk anneler artıyor. Avrupa'nın birçok ülkesinde ''çocuk anneler'' sorunu, yetkilileri ve uzmanları düşündürüyor. Henüz 'çocukluk çağındayken anne olan kız çocukları' hem aileleri, hem toplum için sorun oluşturuyor. Çocuk anneler, özellikle İngiltere'de hayli fazla. İngiltere'de Yorkshire'da geçen hafta 12 yaşındaki bir kız çocuğunun anne olmasının ardından, önceki gün de yine 12 yaşında Sheffield'li bir başka kız çocuğunun hamile olduğu ortaya çıktı. Almanya'da da çocukluk çağında anne olan kızların sayısında artış var. Haftalık Stern Dergisi'nin son sayısındaki bir habere göre, Almanya'da her yıl 4 bin 800 kız çocuğu anne oluyor. (Hürriyet, 4.9.1999) Hamilelik moda oldu! Avrupa'da genç kızlar arasındaki en yüksek hamilelik oranına sahip ülke konumundaki İngiltere'de, bir lisede okuyan 13 yaşındaki erkek arkadaşıyla ilk kez seks yaptıktan sonra hamile kaldığını belirten K. Neal'in açıklamaları İngiltere'de şok etkisi yarattı. 'Daliy Mail' gazetesine konuşan genç kız aynı sınıfta okuduğu dört kız arkadaşının da yılbaşından sonra hamile kaldığını belirtirken, gençler arasındaki yeni trendin hamile kalmak olduğunu söyledi. (Milliyet, 27 Şubat 2007) "Çocuğunun babası baba olmayı reddedip Torbay'dan ayrılıp Devon'a taşınırken, Kizzy hamileliğini sonlandırmayı hiç düşünmedi. Babasız olmak daha da zor ve bu yılın başlarında Kizzy, Kaylib'i babasıyla tanıştırmak için Southend'e götürdü. Eve giderken Kizzy, ikisinin muhtemelen bir daha görüşmeyeceğini fark etti. Kizzy'nin hikayesi, Batı Avrupa'da genç yaşta hamilelik oranının en yüksek olduğu İngiltere'de pek de alışılmadık bir durum değil. Aile Planlaması Derneği'ne göre 2005 yılında 18 yaş altı 46 bin 215 kız çocuğu hamile kaldı. Kizzy, okulunun prezervatif dağıtmak ve "seksi teşvik etmek" gibi yanlış bir yaklaşım sergilediğini düşünüyor." (BBC, 10 Aralık 2007) İngiltere'nin en büyük sorunlarından biri ergenlik dönemindeki kız çocuklarının hamile kalması. Son araştırma 'hamile kalan kızların yaşlarının 10'a kadar gerilediği' yönünde. Araştırmaya göre, son 8 yıl içinde henüz ilkokulu bitirmemiş 54 kız çocuk hamile kaldı. Bu çocuklardan 15'i sadece 10, 39'u ise 11 yaşındaydı. Hükümet rakamlarına göre, her yıl İngiltere ve Galler'de 13 ve 13 yaş altı 300 kız çocuk hamile kalıyor. 2002'den bu yana ise 15 yaş altı 63 bin 587 çocuk doğum yaptı. İngiltere'de Bilgi Alma Özgürlüğü Yasası çerçevesinde basına açıklanan verilere göre, 2002'den bu yana hamile kalan 63 bin 587 çocuğun yaş dağılımı şöyle: 12 yaşında 268, 13 yaşında 2 bin 257, 14 yaşında 14 bin 777 ve 15 yaşında 45 bin 861. (Hürriyet, 09 Şubat 2010)

"Berlin'in göbeğinde seks filmleri ve aletleri satan bir mağazaya girdim. Moda olan seks filmleri. Girişte en öne konulan DVD'lerin konusu neydi biliyor musunuz? Pislik yedirme! DVD'lerin kapağında, ortalarına yatırdıkları kadının ağzına işeyen erkeklerin, hemcinsinin ağzına kusan kadınların, birbirlerinin vücuduna sıvadıkları ("havyar" diye adlandırılan) dışkıyı teninden yalayan grupların fotoğrafları vardı. Atlar ve köpeklerle çiftleşme, işkence yaparak ırza geçme. İnsanoğlu sevgiden koptukça b.ka bulanıyor." (Can Dündar, Milliyet, 8.10.2006) Belçika'da eşcinsellere evlilik hakkı tanıyan yasanın yürürlüğe girdiği 1 Haziran 2003 tarihinden sonra

3200 eşcinsel çiftin evlendiği bildirildi. (Akşam, 20.03.2006) İstanbul'da ilk eşcinsel evlilik. (CNNTürk, 24.09.2014) Ve bir yıl sonra: "Geçtiğimiz yıl, evlenen ve geçen yaz ayrıldıklarını açıklayan Ekin K. ve Emrullah T. ilişkilerinde, Emrullah T.'ün sosyal medya hesabından paylaştığı "pişmanlık" mesajıyla yeni bir gelişme yaşandı. Emrullah T. o mesajında, "Eşime yaşatmış olduğum bu bir kaç aylık eziyetten dolayı kendimi affedemeyeceğim, ve onu tekrar kazanmak için elimden gelen bütün çabayı sarf edeceğim" dedi." (Oda TV, 0610.2015) Bu da lezbiyen versiyonu: "Evlenen ilk Türk lezbiyenler ayrıldı. Lilifer ile Duygu'nun arasına bir erkek girdi. Evlenen ilk Türk lezbiyen çift ayrıldı." (Hürriyet, 13.01.2008) Aile değerleri zayıflayan Avrupa'da 12. yüzyıla dönüş. Avrupa'da çöplerden çıkan ölü bebek sayısındaki artış endişe verici boyutlara ulaştı. Çare olarak 12. yüzyıldan kalma bir geleneğe sarılan Avrupalılar, hastane önlerine 'özel bebek kutuları' yerleştiriyor. Aile değerlerinin yok olmaya yüz tuttuğu Avrupa'da evlilik dışı ilişkiler sürekli yaygınlaşıyor. Bu durumdan en büyük zararı ise çocuklar görüyor. Uygulamaya göre belirli hastanelerin önlerine yerleştirilen 'Babyklappe' adlı kapaklı kutulara 'istenmeyen' bebekleri anneleri yerleştiriyor. İçeriden kimsenin göremeyeceği şekilde tasarlanan kutu, bebek içine konulduğunda otomatik olarak kendini kilitliyor. Anneye izini kaybetmeye yetecek süre tanındıktan sonra içerideki görevliye sinyal gönderiliyor. (Haber 7, 14.11.2006) Dünyada 3 milyonun üzerinde çocuk fahişe olduğu tahmin ediliyor. Yine bir başka gerçek de, her yıl 'Avrupa ülkelerine' Uzak Asya'dan çocuk fahişelerin gönderildiği iddiaları. Raporda çocukların 'seks işçisi' olarak pazarlandığı yerler de sayılıyor. Barlar, masaj salonları, özel evler ve bazı otel, motel gibi konaklama yerleri başlıca cinsel sömürü mekanları. (Milliyet, 30.06.2000) Marie Claire dergisinin yaptığı bir araştırmaya göre, ABD'de 12-18 yaş arası her 6 genç kızdan biri, evlenmeden önce hiç kimseyle cinsel ilişkiye girmeyeceğine dair babasıyla sözleşme yapıyor. (Habertürk, 30.06.2007) Saklanan AIDS balonu: 25 yıl önce ortaya çıkan ve şu ana kadar 25 milyon kişinin hayatına mal olduğu tahmin edilen AIDS hastalığının heteroseksüel (Normal ilişki; Karşı cinse ilgi duyan) çiftler arasında yayılma tehlikesi olmadığı açıklandı. (Vatan, 09 Haziran 2008)

Cinsellik ve eğitimi

Zannedildiğinin aksine eğitim seviyesi ile taciz arasında ters orantı yok ne yazık ki! Çocuklara taciz eğitimli kişilerden: "Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'nu verilerine göre, çocuk taciziyle itham edilenler genellikle 'eğitimli, düzgün görünüşlü, çocuklarla sıcak ilişkiler kurabilen' kişiler. Olguların yüzde 90-95'inde tacizci erkek." (Hürriyet, 6 Ocak 2007) "Öğretmenlerin yüzde 23.5'i sözlü, yüzde 30.5'i gözle, yüzde 9.7'si dokunma yoluyla, yüzde 10.2'si cinselliğin çıkar sağlamak için kullanılması gibi cinsel istismar ve taciz davranışlarıyla karşılaşmıştır." (Ayşegül Oktay, İşyerinde Cinsel Taciz ve İstismar, 2012, s. 88) Çocuk tecavüzcüsü, 'ödüllü tenor' çıktı. (Hürriyet, 26 Ekim 2000) İngiltere'de 'bale öğretmeni' 15 yaşındaki öğrencisi ile yatak resimleri ortaya çıkınca büyük tepki uyanır. (Hürriyet, 1 Mart 2011) 'Mühendis' kiraladığı ata tecavüz etti. (Hürriyet, 16 Mayıs 2006) Çocuk tacizcisi 'doçente' gözaltı. (Milliyet, 29 Temmuz 2010) Tacizci 'profesöre' gözaltı. (Yeni Çağ, 29.11.2022) Toplumda saygın yerleri olan, yüksek eğitimli kişiler: ABD, çocuk pornosu ve tecavüzünün de ötesinde inanılmaz iddialar ile çalkalanıyor. Çocuk istismarcılığıyla alakalı iğrenç skandalda Obama, Clinton, Soros gibi isimlerin adı geçiyor. 1995 senesinde Belçika'nın bir kasabasında kaybolan kız çocuklarıyla ilgili olarak başlayan olaylar zincirinde Amerika'nın önemli sermaye sahipleri yer alıyor. Benzeri olayların Norveç'te de yaşandığı ortaya çıktı. Norveç polisinin dünkü basın toplantısında tümü erkek olduğu açıklanan 51 sanığın cinsel tacizine uğrayan çocukların bebekler de dahil olmak üzere her yaş grubundan çocuk olduğu açıklandı. Bergen kentinde 22 yaşındaki bir Norveçlinin 2015 yılında ihbar edilmesi ile başlatılan soruşturmada tutuklanan 51 kişi arasında iki politikacının da olduğu belirtilen polis açıklamasında, sanıkların çoğunluğunun 'toplumda saygın yeri olan, yüksek eğitimli' kişiler olduğu belirtildi. (HaberTürk, 21.11.2016) "Fransız sinema sanatçısı Gerard Depardieu, 13 kadına cinsel saldırıyla suçlanıyor." (Euro News, 13/04/2023) "Rose McGowan, Annabella Sciorra, Ashley Judd,

Mira Sorvino, Angelina Jolie, Uma Thurman, Salma Hayek, Gwyneth Paltrow, Cara Delevingne, Lea Seydoux'un da aralarında bulunduğu onlarca kadın Amerikalı eski film yapımcısı Harvey Weinstein'ın tacizlerini dünyaya duyurdu." (Habertürk, 12.12.2020) "Dünyaca ünlü sanatçı tenor Placido Domingo'ya cinsel taciz şoku." (Sözcü, 19.7.2021) "İstismarcı bale öğretmenine 27.5 yıl ceza." (Sputnik, 29.5.2017) "ÇOMÜ'de Tacizci Akademisyen Skandalı." (canakkalezafertv, 14.6.2024) "7 yılda tacizci 60 akademisyen ihraç edildi." (Bianet, 3.6.2021) "Selçuk Üniversitesinde taciz iddiası. İki akademisyen açığa alındı." (NTV, 8.9.2020) "Antalya'da 7 kadın hastaya 'nitelikli cinsel saldırı'da bulunduğu suçlamasıyla tutuklu yargılanan Uzman Doktor A. Taner C." (Milliyet, 22.6.2024)

Dünyaya seks öğreten adama sapık suçlaması. Yüzyılın seks raporunu hazırlayarak tarihe geçen Profesör Alfred C. Kinsey'in sapık olduğu iddia ediliyor. Houston Üniversitesi tarihçilerinden James Jones, yıllarca cinsel konularda bir numaralı otorite sayılan ve bu konuda dünyayı yönlendiren Alfred Kinsey'in ipliğini pazara çıkarıyor. Jones, Kinsey'in hayat hikayesini anlattığı kitabında, profesörü ''gizli eşcinsel, mazoşist, seks müptelası, röntgenci ve sorunlu bir adam'' olarak tanımlıyor. Ayrıca Kinsey'in, mastürbasyon yapan erkeklerin fotoğraflarını çektirmekten de büyük zevk aldığını iddia ediyor. Kinsey'in ''Erkeğin Cinsel Davranışı'' adlı kitabı 10 milyonun üstünde satmış, kadının cinsel hayatını araştıran raporu da benzer bir başarı sağlamıştı. (Hürriyet, 27 Ekim 1997) Almanya'da 'sapıklık' eğitimi. Almanya'nın Stuttgart kentinde öğrencileri arasında Türklerin de olduğu anaokulunda büyük skandal yaşandı. 3-6 yaşındaki minikler "çocukların cinselliğini pekiştirme odası" denilen yerde çıplak olarak soyunduruldu, birbirlerine dokunmaları istendi. (Yeni Şafak, 7/03/2021) Avrupalı kadınlar da şiddet ve taciz mağduru. (Cumhuriyet, 6.3.2014) Avrupa Birliği'nde kadınların yaklaşık üçte birinin 15 yaşından sonra fiziksel ya da cinsel şiddete hedef olduğu bildirildi. (BBC, 5 Mart 2014) Kadına yönelik şiddet ve taciz vakalarında zirve Avrupa'nın. Tüm dünyadaki çocuk istismarı görüntülerinin yüzde 60'ı Avrupa'dan internete yükleniyor. Avrupa Birliği'ne bağlı ülkelerde ortalama her 20 kadından biri tecavüze uğruyor, her üç, kadından biri, 15 yaşından itibaren fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor. AB'de her yıl 15 yaş altı yaklaşık bin çocuk cinayete kurban gidiyor. Her 7 dakikada bir genç, şiddet sonucu öldürülüyor. Çocuklara yönelik şiddet ve cinsel içerikli yayınların 2016 yılı rakamları incelendiğinde, çocuk istismarına dair içeriklerin yer aldığı 57 bin 335 internet sitesi tespit edilirken, internet kurbanlarının yüzde 89'unun kız çocukları olduğu ve bu içeriklerin de yüzde 60'ının Avrupa merkezli sunuculardan elde edildiği bilgisine ulaşıldı. Aynı şekilde tüm dünyadaki çocuk istismarı görüntülerinin neredeyse yarısı Hollanda sitelerinden, yüzde 60'ı Avrupa'dan internete yükleniyor. (İlkha, 13.02.2020) AB'de kadına şiddette Fransa ve İngiltere başı çekiyor. AB ülkelerinden Fransa'da 2017'de 601 kadın cinayete kurban giderken, İngiltere'de aynı dönemde 48 bin 122 kadın tecavüze uğradı, 46 bin 465 kadın da tacize maruz kaldı. (AA, 18.12.2019)

Özetle, hayata 'libido' eksenli bakan materyalist dünya görüşü ne yazık ki tacizlerin yaygınlaşmasına da neden olmaktadır. Uzman görüşler de, sapıklık veya cinsel alandaki sapmalar/doyumsuzların "eğitim, yaş veya gelişmişlik düzeyi" tanımadığını göstermektedir. Avrupa'daki eğitim seviyesi, cinsel eğitim dahil, birçok yerden ileride ama sonuç acaba nasıl? Onlarda tecavüz, sapıklık, ahlaksızlıkta sınır tanınmıyor! Batıda çocuk tacizinde, tecavüz ve sapıklıkta sınır kalmadı; Hayvanlarla sex, homo/lezbiyen/eş değiştirme gibi her türlü sapıklık için artık 'özgürlük' sesleri dillendirilmeye başlandı! Ya normal cinsellik nasıl? Batıda -mesela İngiltere'de- anne olma yaşı 10'lara dek düştü. Tüm bunlarla ilgili örnekler yukarıda (Ve 'Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Batı medeniyeti' adlı yazılarımızda) bol miktarda mevcuttur! Cinsellikteki aşırılık/doyumsuzluklar (tecavüz, sarkıntılık, sapıklıklar) eğitim, kültür, zenginlik, refahla alakalı değildir! Konunun çözümünün temelini "Ahlak Eğitimi" oluşturmaktadır! Temel cinsel eğitimin önemi tabii ki inkar edilemez ama asıl ana gövdeyi 'ahlaki' eğitim oluşturmalıdır! Batıda da bu eksik olduğu için cinsellikte doyum sınırı

kalmamış, doyumsuzluk baş (f)aktör haline gelmiştir! Ülkemizdeki 'cinsel eğitimin tabu haline getirildiği' şeklinde başlayan cümlelerden amaç da çok farklıdır! Cinsellik, ahlaki sınırlar içinde tutulmazsa, nefsin isteklerinin sınırı yoktur, olmazda! Delili Batı dünyasında yaşanmaktadır: Erken yaşta cinsellik ve buluğ yaşının gittikçe aşağı düşmesi, çocuk tacizi, eşcinsellik, dışkı yedirme, eş değiştirme, aile içi taciz-ensest-, çocuk anneler gibi. Ülkemizde, insanların cinsel eğitimdeki bilgisizlikleri yanında, basın/internet üzerinden devamlı yapılan cinsel içerikli dizi/sinema/reklam/haber ve programlar ile ekonomik/statü merkezli yaşam tarzı bombardımanı evlilik müessesinin devamlı ertelemesine ve toplum olarak bizleri istenmeyen noktalara sürüklemektedir. Namus kavramını önemsemeyen kesim, dindar kesimi cinsel eğitimsizlik ithamı ile devamlı suçlarken, kendilerinin evlenmeden cinsel hayat yaşamaları, özgürce (!) yaşanan bu deneyimlerin sonucunda beraber yaşadıkları kişileri aldatmaları, partnerleri ile anormal ilişkilere hatta eş değiştirme gibi en aşağılık sapıklıklara yönelmeleri, metres adı altında kullanıp kadınları sokağa atmaları, hayat kadını adı altında ömürlerini huzur ve mutlu bir aile ortamından uzakta geçiren kurban kadınları sex kölesi olarak kullanmaları aslında görmek isteyenlere pek çok şey anlatmaktadır. Ahlaki eğitim ve uzmanlarca verilecek cinsel eğitim dışındaki tüm talepler, kadını, çocuğu, aileyi ve toplumu hedef alan art niyetli fikirlerdir. Batıda yaşanan toplumsal deprem bunun en büyük kanıtıdır. Ne ifrat ne tefrit; doğru araçlarla doğru amaçlara yönelinmelidir.

Çalışan kadın

Amerika ve İngiltere'de üniversite mezunlarının yüzde 60'ı kadın olmasına rağmen şirketlerin yönetim kurullarında kadınların oranı tüm dünyada %15'un altındadır. (Vatan, 07 Aralık 2013) "Kadınların büyük bir yüzdesi erkeklerle aynı veya 'daha yüksek eğitim ve yeterliliğe sahip olsa da' Almanya'daki yönetici pozisyonlarında 'hâlâ çok az kadın' bulunmaktadır." (handbookgermany.de/tr/womens-rights, 07.10.202, erişim; 25.01.2023) Haziran ayında başlayacak Wimbledon Tenis Turnuvası'nın para ödülleri açıklandı. Şampiyonlara, erkeklerde 525.000, bayanlarda 486.000 sterlin verilecek. Wimbledon ve Fransa Açık'a bakınca erkekler, bayanlardan yüksek para ödülü alıyor. Sürekli erkek-kadın eşitliğinden söz edilir, ama gerçek bir eşitlik söz konusu değil. Kadınların aynı işi yapıp erkeklere göre daha az para almaları her yerde yaygındır. Teniste de durum farklı değil. Hem erkekler, hem bayanlar aynı kortlarda, aynı amaç için raket sallıyorlar, ama emeğin karşılığı değişiyor. Böylesine büyük organizasyonların, eşitliğe bakışı gerçekten çarpıcı! (Bülent Boğ, Hürriyet, 11 Mayıs 2002) İslam'a en uzak gruplardan olan ve materyalist/ateist bir ideolojiyi savunan marksist örgütlerde de durum farklı değildir: "1960 devrimci sol gruplar içinde yer alan çok sayıda kadın militan, en fedakarca görevleri yerine getirmelerine rağmen birkaç istisna hariç önder görevlerde yer alamamış, kenarda kalmış ve erkeklerin yardımcı rolünü oynamaya zorlanmışlardır." (68 kuşağı liderlerinden Gün Zileli, Yarılma, s. 389) Thorpe, büyük muhasebe şirketi PricewaterhouseCoopers'ın Londra'daki ofisinde resepsiyon görevlisi olarak çalışırken, evine gönderilmişti. Gün boyunca yüksek topuklu ayakkabı giymenin sağlığı için kötü olduğunu söyleyen Thorpe, erkek iş arkadaşlarına aynı kuralların uygulanmadığına dikkat çekti. Thorp'un girişimi üzerine milletvekillerinin başlattığı soruşturmada, daha kısa etekler giymeleri, gömleklerinin düğmelerini açmaları söylenen ve tırnak cilasından, saç renklerine sıkı bir giyim/kuşam yönetmeliğine bağlı kalmaları talep edilen kadınlar ifade verdi. (BBC, 26.01.2017) Avrupalı şirketler kadın yönetici istemiyor: European Professional Women's Network ile danışmanlık şirketi Mercer'in yaptığı bir araştırmaya göre, Avrupa ülkelerinde şirketlerin üst düzey kadrolarında yer alan kadınların sayısı çok düşük. Avrupa'nın en büyük 300 şirketinde

yönetim kurulu sandalyesinde oturan kadınların oranı sadece yüzde 8,5. Araştırmaya göre, Avrupa'da kadının iş dünyasındaki konumu açısından bölgeler arasında da büyük uçurumlar var. Yönetim kurullarında kadın üyeye hiç yer vermeyen ülkeler Lüksemburg ile Portekiz. Araştırmada şirket patronlarının kadınların insan kaynakları ya da pazarlama gibi işlevsel görevlerde başarılı olduğuna inandığı belirtilerek, kadınlara şirketi farklı bir yönetim kalıbına sokma konusunda güvenilmediği vurgulandı. (15.12.2007) The Newyork Times'ın genel yayın yönetmenliğine 160 yıl sonra ilk kez bir kadın getirilir. (Hürriyet, 25 Mart 2012) Galatasaray lisesine ilk kadın müdür. (Milliyet, 2 Kasım 2007) Hollywood'da neden kadın yönetmen az? (Habertürk, 21.3.2016) "Kadınlar iş dünyasında niye erkeklerin oyununa tam olarak katılamıyor? Bu soru hep sorulur, hep ayrımcılıkla ilgisi kurulur. Oysa bana sorarsanız, kadınlar ve erkekler milim milim eşit haklara, olanaklara sahip olsalar bile kadınlar, erkekler dünyasında erkekler gibi 'top koşturamaz'. Çünkü hisleri vardır, olup biten en küçük şeylere dair bir hisleri. Bu da 'hissiz bir dünyada' yorucudur elbette. Kadınlar bu yüzden daha çok yorulur. Hatta bu yüzden kadınların erkekler dünyasında erkekler gibi (!) top koşturamamaları iyidir. Çok sağlıklıdır. Başarının esas olduğu bir toplumda bu sözler kulağa iyi gelmeyebilir ama kadınların 'başarısızlığı' (?) insanlık adına iyi bir şeydir. Erkekler, kendilerinden beklenen 'duygusuzluk' mitine rağmen nadiren insan kalacaktır!" (Ece Temelkuran, Milliyet, 05 Temmuz 2004)

Kadın erkek eşitsizliği Türkiye kadar AB ülkelerinin de sorunu. Kadının toplumsal alandaki yerinin tartışıldığı bir sempozyumda konuşan Avrupa Kadın Lobisi Başkanı Lydia la Riviere Zijdel, Avrupa'da da pek çok kadının şiddet ve cinsel suistimale maruz kaldığını söyledi. Zijdel, küreselleşmenin bir sonucu olarak kadın cinselliğinin bir ticaret aracı haline geldiğini dile getirdi. Zijdel, "Fahişeliği kadına yönelik bir şiddet olarak görüyoruz. Kadınların yaşam standardındaki düşüklük ve kadın erkek ayrımı onları 'fahişelik gibi şiddet ve suistimal unsuruna' maruz bırakıyor. (Sabah, 15.09.2004) Cinsel taciz alarmı. Avrupalı kadın parlamenterlerin neredeyse yarısı mağdur. Parlamentolardaki milletvekili ve görevli toplam 123 kadın üzerinde yapılan araştırma, bu kişilerin yüzde 47'sinin ölüm, dayak, tecavüz tehdidiyle karşılaştığını, yüzde 68'inin fiziksel görünüşleriyle ilgili cinsel içerikli sözlü tacizlere hedef olduğunu, yüzde 25'inin ise cinsel şiddete maruz kaldığını gösterdi. Araştırmaya göre, kadın parlamenterlere ve çalışanlara yönelik tacizin yüzde 69'u erkek parlamenterlerden geliyor. Kadın milletvekilleri ve parlamentolardaki kadın çalışanlarının uğradıkları cinsel tacizleri şikayet edip gerekli mercilere bildirme konusunda da ihmalkar davrandıklarını gösteriyor. Araştırmaya göre, cinsel tacize uğrayan 'kadın milletvekillerinin yüzde 23,5'i, kadın görevlilerinin ise sadece yüzde 6'sı polise şikayette' bulunmuş. (EuroNews, 19/10/2018) Avrupa'da 'çalışan kadınların yarısından fazlası' cinsel taciz mağduru. Avrupa'da kadınların yüzde 60'ının iş yerlerinde cinsel tacize hedef olduğu ancak bunlardan 'çok azının' polise şikayette bulunduğu ortaya çıktı. (MepaNews, 13 Ekim 2019) Avrupa Birliği'ne bağlı Avrupa Yaşam ve Çalışma Koşullarını İyileştirme Kurumu tarafından hazırlanan "4'üncü Avrupa Çalışma Koşulları Anketi" açıklandı. İşyerinde taciz: Kadınlar Çek Cumhuriyeti'nde yüzde 10, Norveç'te yüzde 7, Türkiye ve Hırvatistan'da yüzde 6, Danimarka, İsveç, Litvanya ve İngiltere'de yüzde 5 oranlarında bu olaylardan en çok etkilenmektedirler. (Hürriyet, 3 Mart 2007) Türkiye'de kadın ve erkekler için fırsat eşitliği' konulu araştırmaya göre, kadınların yüzde 14'ü işyerinde cinsel tacize uğruyor. (08 Aralık 2004) Çin'de, işyerinde kadına taciz oranı %20. (5 Mayıs 2011) İstanbul Teknik Üniversitesi İşletme Fakültesi Hukuk Anabilim Dalı öğretim üyesi Yard. Doç. Dr. Kadriye Bakırcı'nın, "İşyerinde Cinsel Taciz" adlı kitabında, "modern zamanların en iyi sırrı" olarak nitelendirdiği işyerinde cinsel tacizin "Türkiye'de de yaygın olduğu ancak mağdurların suskun kaldığı" belirtilmektedir. (06.12.2004) AB'ye bağlı Avrupa Yaşam ve Çalışma Koşullarını İyileştirme Kurumu tarafından, 30 bin işçi arasında, Türkiye dahil 31 Avrupa ülkesinde yapılan "4. Avrupa Çalışma Koşulları

Anketi"nin sonuçlarına göre; işçilerin %51'i işyerinde çalışma arkadaşlarından şiddet görüyor. Şiddetle ya da şiddet tehdidiyle karşılaşma oranı Hollanda'da %10, Fransa ve İngiltere'de %9, İrlanda'da %8, Türkiye'de ise %4,7. Kadınların bu tür eylemlerle karşılaşma oranı erkeklere göre 3 kat daha fazla. (mobbing.org.tr/is-hayatinin-karanlik-yuzu, Ulaşım: 25.01.2023) İş Yerinde Kadın: Sömürü, Mobbing, Şiddet ve Taciz. Avukat Özge Demir, toplumsal cinsiyete dayalı şiddet konusunda bilgi verdi. Özellikle büyük hukuk bürolarında kadın avukatlara yönelik zorbalıklara tanık olduklarını belirten Demir, zaman zaman bu zorbalıkların gizlenmeye çalışıldığını bildirdi. Özge Demir, cinsel taciz konusunda dünyada kadınlar ne yaşıyorsa Türkiye'de de kadınların çok yaygın olarak aynı şeyleri yaşadıklarını anlattı. Kadın avukatlara yönelik cinsel tacizle ilgili bir rapor bulunduğunu belirten Demir, 28 bin avukatın bulunduğu Ankara'da 3063 kadının katıldığı ankette kadınların %40'ının hakarete uğradığını, aşağılama, küçük düşürme ile karşılaştığını, bu %40'ın %84'ünün de cinsel tacize uğradığının tespit edildiğini kaydetti. (istanbulbarosu.org.tr/HaberDetay.aspx?ID=15596&Desc=%C4%B0%C5%9F-Yerinde-Kad%C4%B1n:-S%C3%B6m%C3%BCr%C3%BC,-Mobbing,-%C5%9Eiddet-ve-Taciz)

Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Temelli Şiddet Araştırması Sonuçları: Katılımcıların %41,3'ü psikolojik şiddete uğramıştır. Yani, her beş eğitim ve bilim emekçisi kadından ikisi görevi sırasında psikolojik şiddete maruz kalmaktadır. Anketimizin sonuçlarına göre eğitim ve bilim emekçisi kadınların %14'ü görevleri sırasında cinsel tacize uğramaktadır. Eğitim ve bilim emekçisi kadınların neredeyse yarısının cinsiyetlerinden dolayı psikolojik şiddete uğradığı, en sık rastlanan taciz davranışlarının gözle taciz, cinsel içerikli şakalar ve cinsel yorumlar olduğu ortaya çıkmıştır. (Eğitsen, Ağustos, 2015) Tabii Batı'da bir de olayın farklı boyutu var: "Binlerce kadının katıldığı anket bayanların iş yerindeki 'yaramazlıklarıyla' ilgili çok ilginç sonuçlar ortaya koydu. 'New Woman' dergisinin yaptığı ankete katılan kadınların %43'ü iş arkadaşlarından biriyle seks yaptığını itiraf etti. Çalışan kadınların ofisteki 'yaramazlıklarını' araştıran ankete katılan her dört kadından biri partnerini iş arkadaşıyla aldattığını belirtirken katılımcıların %82'si beraber çalıştığı bir erkekle ilgili fanteziler kurduğunu belirtti. 'İş yerinde seks' konulu ankete katılanların %94'ü ofiste flört etmekten hoşlandığını belirtirken %20'si terfi etmek için patronlarıyla seks yapmaktan çekinmeyeceklerini bildirdi." (Milliyet, 09.5.2007)

Nereden nereye!

"Niçin çıkıyoruz? Yaşadığımız 20. asırda kadın, erkek arkadaşının yanında her sahada yer almak için yetişmek yolunda bulunuyor. Kadınlar seferber olunuz. Türk kadınının evi bütün vatandır. Yuvamıza, yurdumuza aynı heyecanla çalışmalı, ne onu, ne öbürünü ihmal etmeliyiz." (Şekufe Nihal, Asrın Kadını Dergisi, Sayı: 1, Haziran 1944, s. 1,3) Ve 60 yıllık tecrübenin sonucu gelinen nokta: "Ev Divalarının zamanıdır şimdi: 'Çocuk da yapan ama kariyer de isteyen' modern kadın imajı yıkılıyor! Yerini 'evde oturan ama ev işi yapmayan' kadınlar alıyor. Reklam sektöründe strateji şefi olarak çalışan Marian Salzman, bu araştırmaya dayandırarak yazdığı raporda, çalışan modern annelerin yerini 'ev divaları'nın alacağını söylüyor. 'Trend gurusu' Salzman, kadınlar arasındaki yeni trendin stresli iş yaşamından vazgeçip evde oturmak olacağını söylüyor. Çift maaşlı, çift kariyerli ailelerin modasının geçtiğini söyleyen Salzman, "Kadınlar iş hayatının gerçeklerini gördü; stres, entrikalar, baskı, kıyafet yönetmelikleri yüzünden kendilerine ayıracak zamanları kalmadığını fark ettiler" diyor. Erkek, istemiyor: Araştırmanın ilginç bir bulgusu da, bir zamanlar kadınların evlerinde oturup kariyer peşinde koşmamalarını tercih eden erkeklerin de, bu tercihlerinin değişmiş olması. Kadınların yüzde 69'u maaş almamak ve ev kadını olmayı iyi bir tercih olarak değerlendirirken, erkeklerin yalnızca yüzde 48'i kadınların iş hayatından uzaklaşması gerektiği görüşünde birleşti. Sebep, kişisel: Salzman, bu konuda erkeklerle kadınların yine görüş ayrılığı içinde olduğunu söylüyor. Bu kez de evde oturmak isteyen kadınlar, kadınların çalışmasını isteyense erkekler." (Milliyet, 12 Mayıs 2004) Astım hastalığı tüm dünyada giderek yaygınlaşıyor. Amerika'da yapılan araştırmalarda hastalığın; kadınlarda erkeklere oranla daha fazla etkili olduğu görülüyor. Bunun en önemli nedeni ise kadınların

yaşadığı stres. Modern yaşam şartları, kadınları aktif iş hayatının içinde daha etkili kılarken artan sorumlulukları nedeniyle daha fazla stres yaşamalarına neden oluyor. (Harpersbazaar, 21.02.2013) "Çocukla kariyer olmaz. Nurgül yeşilçay, ikinci çocuk olursa sinemayı bırakacağını söyledi. "Çocuk da yaparım, kariyer de" diyorlar ya, işte o en büyük yalan. Kimse inanmasın. İkisi aynı anda yapılmıyor." (Haber 3, 14 Ağustos 2010) "Çocuk ve kariyer aynı anda olmaz. Berna Laçin, okula bu yıl başlayan kızı Ada'yla, 'anneyiz.biz' dergisine poz verdi. 32 yaşımda çocuk doğurdum. Doğurduktan sonra da, her şeye ara verip sadece hayatımı çocuğa göre planladım. Önce çocuk yapsaydım, kariyerimi yapamazdım. Çocuk çok büyük bir mesai çünkü. Gün yetmiyor insana." (Hürriyet, 30 Aralık 2008) "Emina aşkı seçti. Popçu Mustafa Sandal'ın sırp eşi, şarkıcı, oyuncu Emina Sandal: "Hem evli ve mutlu olabilmek hem de başarılı bir kariyer elde etmek mümkün değil." (NTV, 24.2.2011)

Çalışan annelerin can simidi (!) kreşler: "Özellikle toplu bakım olarak adlandırılan kreş ve yuva bakımındaki küçük çocukların bakım şartları sonucu sağ beyin gelişimlerindeki aksaklığın, yetişkinlikteki stresli durumları yönetmeyi zorlaştırdığı tespit edilmiştir. Çocuğun özelliklede ilerleyen yaşlarda stresli durumlarda kendisini yönetmede çeşitli problemlerle karşılaşabileceğini, örneğin bireyi olumsuz etkileyen anti depresyon ve alkol tüketimi gibi performans düşürücü davranışlar sergilediğini ifade etmektedir." (Seyhan Büyükcoşkun, Kadın İstihdamının Ortaya Çıkardığı Anne-dışı Bakım Sorunu ve Türkiye'nin Kadın İstihdamı Politikasının Muhtemel Sonuçları" Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi. 73-(2), s. 87)

Kalkınmaya kalkışmadık ama. Kapitalistler kadınları feministler eliyle kullanır, erkeklerle eşit olacağını sanan zavallılar tulum giyer, kazmaya küreğe sarılırlar. Fuhuş, uyuşturucu, kumar da yayılır, değer yargıları değişmeye başlar. İşte materyalistler, inkarcılar bu bataklıkta yetişir. Marks, Engels, Darwin bu sistemin ürünüdür. (İrfan Özfatura, Türkiye, 12.03.2016) Kadınlar tabii ki isterse çalışacak; öğretmen, doktor, avukat, akademisyen vd. olacaktır. Ama bunu, istismar edilmeden, bilgi ve kültürü öncelenerek, taciz/mobbing tehdidi altında kalmadan ve aile mutluluğunu da ihmal etmeden yapmalıdır. Feminizm: "Kadınları ev dışında ve başkalarının evinde istediğin kadar hizmet etmeye ve hatta kölece çalışmaya teşvik et, ama kendi evinde gönüllü olarak çalışmaya "hizmetçi" de ve damgala! Patronlara hizmet mubah, kocaya günah. Erkek patrona hizmet etmek iş, kocaya hizmet etmek hizmetçilik. Başka kadınların evde hizmet etmesi normal, kadının kendi evinde hizmet etmesi anormal. Bir modernite manyaklığı bu!" (Prof. Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 10.11.2019) Medya, işten eve yorgun dönen eşinin ayağını yıkatan bir koca görse manşetten idamı için kamuoyu oluşturur. Ama yabancı bir erkeğin ayağını kucağına alıp yıkayan, tırnaklarını törpüleyen kadını "özgür, ayakları üzerinde duran kadın" diye yüceltir.

Diyanet, eşine çay getiren ev hanımı içerikli kamu spotu (6.11.2019) hazırlayınca feministler, 'kadının evde hizmetçi olarak gösterildiğini' iddia edip tepki gösterir. Ama o ikramı eğer kadın, 'Fuar tanıtım hostesi; uçak kabin memuru' gibi adlar altında onlarca tanımadığı erkeğe yaparsa olay bir anda normalleşmekte hatta 'kadının özgürleşmesi' adına aynı feministlerce alkışlanmakta ve hatta bu durum teşvik edilmektedir!

Hâlâ üzerimizde oynanan oyunun farkına varamayacak mıyız?!

Feminist yazarın pişmanlığı. Hayatının büyük bir kısmını feminist hareketi savunmaya adayan İngiliz yazar Petronella Wyatt: "Ben bekarım, çocuksuzum ve yalnızım. Feminizm beni ve benim neslimi hayal kırıklığına uğrattı. Her pazartesi Londra'daki bir restoranda, pencereden yakın bir masada oturup hayatlarımızı tartıştığımız bir grup arkadaşla buluşuyorum. Hepimizin ortak noktası çok; ellili yaşlarımızın ortasındayız, iyi eğitim almış çalışan kadınlarız. Ama hayatlarımızda bir boşluk var. Hepimiz bekarız ve çocuğumuz yok." (Daily Mail, 20 Mayıs 2024) Benzer bir açıklama videosu da sosyal medyaya düşer: "53 yaşındayım. Yalnız olmaktan yoruldum. Tüm iyi erkekler nerede? Hayatımı biriyle paylaşmak istiyorum. Çok yoruldum. Aşkı yaşamak istiyorum. Hayatımı paylaşmak, sevinçleri hissetmek istiyorum. Ellerimin tutulmasını istiyorum. Öpmek istiyorum. Desteklemek istiyorum. O kişiyle kahve yapmak istiyorum. Adamımı istiyorum. Neden adam bulmak bu kadar zor?" (instagram.com/reel/DH1HEzcKy7n)

Bizzat ben, çalışan bir kadının tuvalet ve yemek için müdüründen izin almak zorunda kalanını, amirinden kaba söz işitince ağlayanını, evin ağır iş yükünden sonra 'iş yerine gelince ben dinleniyorum' diyen bayan görevlileri, 2-3 dakika önce gitmek için kart basan kadının erkek olan şefine ezik ve zoraki tebessüm eden alttan ezik bakışını, amirince azarlanan kadınları defalarca gördüğümü de buraya ekleyeyim! "Anneliği kölelik olarak niteleyenler, kadının kendi çocuklarını ihmal ederek kreşte başkalarının çocuklarına ders vermesini yere göğe sığdıramadılar. Kocasına hizmet esirlik, patronunun bin türlü nazına katlanmak hürriyet idi." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 265) "Günümüz modern kadını, giysisinden yaşam tarzına, bütünüyle İslam dışı mihrakların yönlendirmesi altındadır. Fakat o, bu yönlendirmeyi medyanın süslü göstermesiyle 'çağa ayak uydurmak' olarak benimsemiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, s. 269) "Kapitalist zihniyet, kadını sürekli olarak kendini beğendirme hissiyatına yönlendirmektedir. Moda aracılığı ile gönüllü ve zorunlu bir köle haline getirilen kadını, kendine rol model olarak gösterilen güzellik seviyesini yakalayabilmek için ihtiyacı olmayan şeyleri tüketmeye de adeta zorlanmaktadır. Kapitalist anlayışın dişilikle ilgili söylemi, moda, kozmetik, giyim ve beden endüstrisinin üzerine yoğunlaştığı görülmektedir. İlgili ilgisiz her şeyin reklamında kadın figürünü görmek mümkündür, buna erkek ürünleri de dahildir. Cinsellik üzerine kurulmuş reklamlar sonucu taciz vakaları artmaktadır. Reklamlarda aşırı kadın sömürüsüne dönüşen cinsellik katkılı gösteriler, 'kadını bir cinsel objeye' indirgemektedir. Günümüz dünyasında kadın teşhir aracı olarak görülmektedir ve bunu gizleyebilmek adına 'özgürlüğüne' sıkça vurgu yapılmaktadır. Kadını İslam'ın istediği çizgiye getirdiğimizde, ortada ne kadın ticareti, ne reklam sektörü, ne bar/kafe kazancı, ne de medya kanallarının reyting çıkarcılığı kalacaktır." (Ömer Faruk Korkmaz, s. 273-275)

Kadın bedenini istismar

Günümüzde kadın cinselliğini en fazla sömüren araçların başında kuşkusuz kitle/iletişim araçları gelmektedir. (Nurettin Güz, Yazılı Basın ve Aile, s. 67; Nevzat Yüksel, Türkiye'de Gençlik Sorunları ve Çözüm Yolları, s. 67-68; Cihan Aktaş, Mahremiyetin Tükenişi, s. 272-274) Kitle-iletişim araçları, ardındaki felsefenin bir yansıması olarak bedensel/ruhsal tüm insani öğeleri cinsellikle süsleme eğilimindedir. Kadın, günümüzde

cinselliğin sembolü ve tüketim vasıtası olarak aşağılanmaktadır. (Ayhan Songar, Müstehcenlik ve Ruh Sağlığı, s. 67; Viktor Frankl, Duyulmayan Anlam Çığlığı, s. 72) "Kazanç elde etme aracına gelen kadın bedeni, daha çok cinsellik ve güzelliği kodlanmaları sembolize edilerek piyasada satılmaktadır." (Aslıcan Kalfa-Topateş, Tüketim Toplumunda Tükenen Bedenler: Kozmetik Reyonu Çalışanları ve Estetik Emek, Çalışma İlişkileri Dergisi, 6 (2), s. 34)

Sonuç, kadının cinsiyetinden doğan zarafet ve onurunu ayaklar altına almakla, asla hak etmediği bir değersizliğe mahkum edilmesidir. Ayrıca, insanları en zayıf oldukları duygusal yanlarından yakalayarak haksızca, sadece tüketmeyi amaçlayan ve mutluluğunu tüketim çılgınlığında arayan maddeci toplumların oluşmasına yol açılmasıdır. Modern kadın ekonomik bağımsızlık arzusunun etkisiyle paranın, lüksün, modanın, kısaca tüketiciliğin esareti altına girmiştir. (Abdulkerim Bahadır, Tarihte ve günümüzde kadın; enfal.de/ev18.htm) "Bu sebeple kapitalizm kadınlara, zevk, eğlence ve hazzın kaynağı nazarıyla baktığından, sosyal medyada, piyasada reklamını gerçekleştirdiği ürünün yanına kadının hazzı uyandıran bedenini öne çıkartmaktadır. Sosyal medya, bireylerin haz duygusunu bu alanda kadının bedeni üzerinde gerçekleştirmektedir." (Dilek İmançer, Cinsiyet Rolü Temsili: Medya Kültürü, Feminizm, Televizyon ve Seriyaller, Medya ve Kadın, s. 47)

Avustralya ordusu, yeni askerler bulmak için üzerinde seksi kadın çizimleri olan bir dizi broşür yayınlayınca gerçek kadın askerler ayağa kalktı. Kampanyada, daracık pantolon ve bluz giymiş kumral bir kadın asker, mutfak, hastane odası, helikopter gibi farklı mekanlarda seksi pozlar vermiş şekilde resmediliyor. Posterlerin üzerinde de "Seni istiyoruz" yazıyor. (Vatan, 29.07.2007)

CeBit 2010 başladı. Almanya Hannover kentinde bilgi, teknoloji ve iletişim fuarı başladı. Galeride ise hep mayolu kadınlar ve omuz veya kalçalarında minik telefonlarla manken kareleri gözükmektedir. (02 Mart 2010) Araba fuarlarında ise mini giyen bir manken araba bagajında veya seksi pozlarla arabanın üstündedir. Bir cam sehpa ise vücudu ortada olan bir kadının üstündedir; kadın; sehpa ayaklığıdır. Suşiyi çıplak kadın bedeninde yiyenler, bilgisayar fuarında vücutları boyalı, nerede ise tamamen çıplak gibi gözüken ama ellerinde laptop tutan kadınlar, kavun reyonunda elinde bir kavun ile kavunların üzerine oturmuş mayolu kadın, mayolu kadınların elinde cola, fotoğraf makinesi, yarış arabalarının ortasında dolaşan ve göze hitap dışında fonksiyonları olmayan minili/bikinili kadınlar, ayakkabı reklamında kadınların ayağını bile göstermeyen afişler, lastik veya kravat reklamında mayo ile boynuna taktığı kravat veya araba lastiği ile poz veren çıplak kadınlar, dev alışveriş merkezlerinde veya sokağa kurulan platformlarda mayolu tanıtım yapan mankenler, erkek elbise ve erkek ayakkabı reklamında çıplak kadın, sigara, kek, hamburger, dondurma reklamlarında cinsel öğeler, satılan ürünlerin önünü bedenleriyle kapatıp mini etekli olarak ürünleri tanıtan kadınlar, ponpon kızlar, 'köle pazarından farksız' mankenlik yarışmaları, arabaları bikini giyen kızların yıkadığı araba yıkama yerleri, 'ürünlerden daha fazla dikkat çekti-ilgi gördü' haberleri ile verilen mankenli tanıtım haberleri...!

Reklamların içerdiği gizli şiddete dikkat. 9 Nisan 2018 Yaşar Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ebru Gökaliler ve öğrencisi Asuman Özer'in, 26 dergide 773 reklamı inceleyerek yaptığı araştırma; reklamların sadece pazarlama unsuru değil içerdiği gizli şiddet içerikleri ile kadınlar ve erkekler üzerinde, duygusal, ekonomik ve cinsel şiddet etkisine sahip olduğunu ortaya koydu. (İnterpress, 9 Nisan 2018)

Reklamcılıkta retorik bir unsur olarak kadın bedeni temsilleri. Nesne olarak kadın bedeni; %60; Farklı kadınlık rolleri;%8.44; Bedeninin parça olarak sunulumu; %24,50; Soyunan beden imgesi: %10,81; Saf güzellik vurgusu: %17,67; Doğrudan seks aracı olarak beden: %38,78; Bedene yönelik şiddet: %10,00; Denetim altındaki kadın bedeni: %8.17. Liste; egzotik ve gerçeküstü beden imgeleri, fetişleştirilmiş kadın bedeni, aşağılanan kadın bedeni, ürünle bağlantısız beden, rekabet halindeki kadın bedeni, aktif cinsellikte sunulan beden, duygusallaştırılmış kadın bedeni, kadın bedeninin lezbiyen sunulumu, kenti cinselleştiren beden… diye devam ediyor. (Uğur Batı, Kültür ve iletişim, 2010, 13(1) kış, s. 103-133)

Blendax reklamı: Baş döndüren dolgun saçlar. Reklam filminde, kadın dolgun saçları ile yolda yüyürken, elindeki çayı üstüne ve yere dökenler, ekmek teknesi el arabasının elinden kayıp gitmesini önemsemeyenler, rap dinlemek isteyen erkeğin dolgun saçların cazibesine kapılıp duygusal izlemeye karar vermesi, erkeğin doberman almak isterken fifi alması, erkek dinlenmek isterken dolgun saçlı kız saçlarını savurması üzerine eğlenmeye gitmeleri, kadını süzerken ağızları açık dona kalan erkekler, reklam çekecek ekibin işlerini yapamaması. Kısaca, erkekleri değiştiren şey" olarak sunulan kadın saçları. Bu da 1936 yılından bir reklam: "Erkekleri kendinize hayran etmek için VOG kremi kullanınız." (Yarım Ay Dergisi, 15.02.1936) 1936'dan 2020 yılına hiç bir şey değişmemiş! Boşuna, Laurie Penny adlı yazarın 2018 tarihinde yazdığı eserin adı 'Meat Market, Female Flesh Under Capitalism: Et pazarı, Kapitalizmde kadın bedeni' değil!

Basında kadın

Kadın bedeni metadır. Eşyanın doğasına uygun olan da yeryüzündeki her canlının, nesnenin, varlığın da meta haline gelmesiydi. 'Eskiden köleler, cariyeler vardı.' Sonra insan düşüncesi kendi içinde devrim yaptı. Kadın da bu gösteride rolünü kısa bir süre içinde aldı. Önce dergilerde görülmeye başladı. 'Kadın özgürleşirken' sistem onu içine dahil edip, zaten 'insan doğasında var olan güdüyü de kullanarak' daha kolay 'bir meta' haline gelmesini, üstelik 'bunu da gönüllülük esasıyla' sağladı. Bu noktada şunu söyleyeceğiz; kusura bakmayın ama kadın bedeni metadır. Düzen her şeyi kendi istediği şekilde formatlayıp kullanırken ve biz de bunun içinde yaşarken, 'çocuk da yaparım kariyer de' nispetiyle biraz da kendi doğasını sorgulamadan, erkek duruşunun karşısına ayna gibi dikilen kadının mücadelesinin geldiği nokta burasıdır. (Uzay Gökerman, İngido dergisi, Şubat 2008) British Council'in desteğiyle AÜ İletişim Fakültesinden Doç. Dr. Mine Güncel Bek'in hazırladığı bir projenin ilk ayağını oluşturan projenin konusu "Medya ve Toplumsal Katılım"dı. Araştırma için ülkemizin dört büyük gazetesi olan Hürriyet, Sabah, Vatan ve Akşam seçilmişti. Gazetelerde Ocak-Ekim 2005 tarihleri arasındaki 18.310 haber incelenerek sınıflandırılmıştı. Haberlerin yaklaşık 14.000'i kadınlarla, 3000'i çocuklarla ilgiliydi. Cinsellikle ilgili haberlerde kadınlar ilk sırada yer alıyordu. Bu haberlere "malzeme" olan kadınların yaş aralığı 18-35'di. Araştırmayı yapan Doç. Bek konuyla ilgili şu açıklamayı yapıyordu: "Kadınlar haberlerde daha çok görüntüleri ve güzellikleriyle varlar. Çoğu zaman bir sağlık haberi bile kadın bedenini teşhir eden fotoğraflar eşliğinde sunulabiliyor." (Sabah, 15 Haziran 2006) Genç yaşta cinselliğe özenme, yanlış anlamanın sonucu! Şarkılardan filmlere bol bol cinsel mesajla karşılaşan gençler, kendisi dışında herkesin 'seksi denediğini' sanıyor. (Milliyet,04 Nisan 2006) ABD'de yapılan bir araştırmada, cinsel çağrışımlar

içeren müzik, magazin, televizyon programları ve filmlerin, gençlerin daha erken yaşta cinsel ilişkiye yönelmesine yol açtığını ortaya koydu. Araştırmayı kaleme alan Kuzey Carolina Üniversitesi'den Jane Brown, "çocuklar medyada ne kadar çok cinsellikle ilgili unsurlara maruz kalırlarsa, cinsel yaşamlarının o kadar erken başladığı ilk kez saptandı" dedi. (CNN Türk, 04.04.2006) Reklamlar seks üzerine kurulu. Araştırmacılar çalışmalarının, reklamcıların ürünlerini satmak için sürekli seksi kadınları ön plana çıkarmaları konusuna bir açıklama getirebileceğini söylüyor. Van den Bergh: Pazarlama ve reklam faaliyetleri çoğunlukla güzel ve seksi kadınlar üzerinden yürütülüyor. Güzel bir kadın görüntüsü, erkekleri daha geç ama daha fazla nakit alacakları bir aktiviteyi hemen ama daha ucuza gerçekleştirme eğilimine sokuyor. (Milliyet, 24 Nisan 2006) Pornografi her şeyin içine sızmış. Hasan Bülent Kahraman, 'Cinsellik, Görsellik, Pornografi' adlı son kitabında moda ve reklamların cinsellik, görsellik ve pornografi etrafında kümelenmesinden hareketle bu imgelerin nasıl pornografiye açıldığını göstermeye çalışıyor. 'Pornografinin özünü şiddet oluşturur.' Özne ile nesne arasındaki mesafe kalkıyorsa, maksimum bir görünürlük ortaya çıkmışsa, burada şiddet var demektir. Dolayısıyla 'pornografik toplum şiddete yatkın, açık şiddeti içinde yaşatan bir toplumdur.' Kapitalizmin getirdiği cinsellik 'sürekli olarak tahrik edilen ve asla tatmin edilmeyen bir arzu temeline' oturur. Özellikle reklamlar arzuyu sürekli tahrik edip asla hazzı somutlaştırmayan bir cinselliğe dayanır. Cinselliğin objeleri bile kapitalizmin mantığı içinde dejenere olmuştur. 'Gece-gündüz spor yapmak, estetik ameliyatlara başvurmak, sürekli olarak diyetlerle yaşamak, bedeni marka denilen nesnelerle örtmek, onu bir arzu nesnesi olarak sunmak' fakat bunu arkasında asla bir tatmin aramamak. (Radikal, 01.08.2005) Her yerde erotizm. İnsanlar erotizmin egemenliği altına girdi. Erotizm, 900'lü telefonlardan moda dünyasına, sinemadan reklamlara, günlük yaşamın her alanında karşımıza çıkıyor artık. Çevremizdeki her şey erotik mesajlar taşıyor. (Hürriyet, 4.11.1993)

Peki ya kadını sadece birer sex objesi, et parçası olarak gören haberleri (!) yapanlara ne demeli?: 'En öpülesi dudaklar.' Jessica Alba'nın Colgate'in 'Ağız Sağlığı Haftası' için gerçekleştirdiği ankete göre erkekler en çok seksi yıldız J. A.'yı öpmek istiyor. (Milliyet, 04.10.2006) En güzel kalçalar. B. K. ABD'de yayınlanan In Touch dergisinin gerçekleştirdiği bir anketle, 'Hollywood'un en güzel kalçalı yıldızı' seçildi. (Milliyet, 02 Ekim 2006) Daha sonea bu K.'un adı sex ticareti ve uyuşturucu ile beraber anılır. (5.10.2024) En güzel ve en çirkin bacaklar seçildi. (Milliyet, 28 Kasım 2006) İşte en seksi sarışın: Grammy ödüllü pop müzik şarkıcısı C. A. 'en seksi sarışın' sıralamasında birinci oldu. (Hürriyet, 10.03.2007) 4 yıl sonra: C. A., sabaha karşı uyuşturucu madde suçlamasıyla tutuklandı. (Hürriyet, 2.3.2011) Sevgililer gününü hangi ünlüyle geçirmek isterdiniz? Ankette yer alan 20 çekici kadın veya erkekten birini seçerek hayalinizdeki "14 Şubat"ı ortaya çıkarabilirsiniz. (Milliyet, 10 Şubat 2007) İşte yakalanmadan aldatmanın altın kuralları: 6- İz bırakmayın! 7- Sevgilinizden ayrılmak istediğiniz zaman bunu çok diplomatik bir şekilde yapın. Asla damarına basmayın, canını acıtmayın ki intikam almaya kalkmasın! 9- Yakalandığınızda daima inkar edin, her şekilde inkar edin. 17- Sevgiliniz ve eşinizin benzer parfümleri kullanmasını sağlayın. 19- Yanınızda prezervatif, doğum kontrol hapı taşımayın. 28- Aşık olmamaya bakın, aşık olmanız en büyük falsonuzdur. 30- Vücudunuzda asla iz bıraktırmayın. 33- Tek gecelik ilişkiler en iyisidir. 36- Sevgilinizle çılgın aktivitelerden uzak durun, yaralanma ya da hasar durumunda açıklayamazsınız. 39- Sevgilinizi hamile bırakmayın, sevgilinizden hamile kalırsanız (kadınsanız) eşinizden kalmış gibi yapın. Ya da kürtaj için en uygun zamanı bulun. İş seyahati veya sabah erken; böylece dinlenmeye vaktiniz olur. (Arzu Erdoğan, Tempo, 30.03.2006)

Tecavüzcü coşkun: “Lütfen bana tecavüz et” diyen öyle çok kadın oldu ki! Tecavüzcü Coşkun röportajda birçok kadının kendisine tecavüz et diye yalvardığını anlattı. Posta da bunu birinci sayfadan anonsladı. (Posta, 29.11.2019) Karikatürdeki kızın yüzündeki tepkisiz ifadeye dikkat! Kadına taciz olunca da ilk haber yapacak olan da yine aynı gazetelerdir!

“Olmaz olsun böyle Hürriyet. 'Yaptığınız gazetecilik değil taciz.' Türk medyası bugün büyük bir rezalete daha sahne oldu. Hürriyet Gazetesi, dizi oyuncusu H. S.'ın habersizce çekilen mahrem fotoğrafını magazin haberi olarak yayınladı. Utanç veren haberciliğe isyan eden oyuncu S. twitter/x.com'dan “Sırf tanınan biri olduğum için mi bir kadını aşağılama, afişe etme hakkını habercilik gücünün altında kullanıyorsunuz. Bu kesinlikle gazetecilik değildir. Kadına şiddetin başka bir türüdür, istismardır.” şeklinde isyan etti.” (Yeni Şafak, 25/03/2016)

Teşhircilik, sapıklık ‘normal’; aile izin-onaylı dindarlık sakıncalı imiş:

Darda kalan gençlerin cankurtaran simidi. Yatak nikahı. Ailelerin rızası ile evlenemeyince kendi rızaları ile ‘işi bitirdiler.’ Kuyumcu Vahit yanında çalışan Olcay’ın kalbini çalıp evine götürdü, ‘bir güzel iğfal etti.’ Kız tarafı yatak nikahının gücünü kabul etti. (Tan, 27.11.2017) İğfal etmek: “Birini aldatarak, kandırarak ırzına geçmek” (TDK, İğfal Etmek) demektir. Gazete, ‘aile izin vermiyorsa, zina edin hatta ‘bir güzel ırza geçin’, merak etmeyin aile ikna olur’ mesajı veriyor!

Evlenme karşıtı reklam yap, zina; sevgili, soyunma; sanat, eşcinsellik; normal ama kapanma problem!

13 yaşında bir çocuğun yarı çıplak fotoğraf çektirmesinin ‘şöhret yolunu açtığını’ bu basın olmasa toplum nereden öğrenecekti? “Roffaella Carra’yı şöhret yapan fotoğraf. Acaba, 13 yaşındayken, gördüğünüz fotoğrafı çektirmeseydi, Rafaella bugünkü şöhretine erişir miydi?” (7 Gün Dergisi, 24 Şubat 1975) "LGBTİ haklarının sıkı savunucularından olan Carra 2021 tarihinde hayatını kaybeder." (NTV, 06.07.2021) Lolita kavramını ülkemize getiren de basındır. “Lolitalar, bir başka deyişle ‘masum dişi’ler. Türkiye’ye gelen moda. Vanessa Parrad, Paris’li lolita, 14 yaşındayken doldurduğu plağıyla dikkatleri çekti. Bir Boticelli tablosunun hüznünü ve melek saflığını yansıtan yüzü...” (Hürriyet, 27.4.1991)

TV8'de yayımlanan 'Yetenek Sizsiniz' programında yaşları 7 ile 11 arasında değişen çocukların şortlu dans gösterisi için RTÜK rapor hazırlar: 'Çocukluğun saflık ve masumiyetine tezat

görüntüler içinde sahnede arzı endam eden kızlar, yaşlarına uygun olmayan kıyafet ve makyajlarla dans gösterilerini tamamlamışlar, söz konusu yarışmada yayın yoluyla istismar edilmişlerdir.' (28.12.2017) 1975'ten 2017'ye, görüldüğü gibi toplumu yönlendirmek isteyen algı yöneticileri yollarından milim sapmadan yollarına devam etmektedirler!

Medyanın empoze ettiği aile biçimi

TV dizilerinde sıkça duymaya başladık artık, "Kızımızın erkek arkadaşını evimize yemeğe davet edelim, böylece onu tanımış oluruz!" diye. Acaba? Kaç genç erkek genç bir kızla arkadaşlık ederken evlenmeyi düşünerek bu yola çıkar? Gerçekçi olalım, evlilik yaşı hızla ileri yaşlara ertelendiği günümüzde genç bir erkek eve gelecek ve size asıl yüzünü/niyetini gösterecek, öyle mi? "Ben kızınızla şunları yapmayı düşünüyorum." mu diyecek!? Bu gencin size rol kesmediğini nasıl anlayacaksınız ki, ciddi olarak evliliği düşünen ve flört ile birbirini tanımaya çalışan gençlerin çoğunun evlenseler bile aslında 'birbirlerini tam tanımadıkları' ve birçoğunun evliliklerinin boşanma ile sonuçlandığı artık bilinmektedir. Bizden okey alan genç bir erkeğin, kızımızla baş başa kaldığında neler yapabileceklerini nereden bileceksiniz? Gençler arasında hızla yayılan 'alkol, esrar, hamilelik, oral/anal sex, lezbiyenlik, homoseksüellik, satanizm, nihilizm, cinayet'gibi durumların kızınızın başına erkek arkadaşı veya onun arkadaşlarının vasıtasıyla gelmeyeceğinden nasıl emin olacaksınız? Ve işte gelinen son nokta:

"Artık kadınlar da 'çok aşıklı.' Sadece kendini tatmin ve zevk amacı ile cinsel ilişkiye yönelebiliyor." (Milliyet, Bakış eki, sayı: 60, s. 28) "Eşcinsellik ne bir sapıklık ne de bir hastalıktır. Sadece 'alışılmışın dışında' bir cinsellik biçimidir. Özgürlüklerin yayılması ile..." (Hürriyet, 101 soruda sex, s. 39) Bu mantıkla şöyle desek: Hırsızlık bir suç değildir sadece alışılmışın dışı bir gelir elde etme yöntemidir veya cinayet ne bir suç ne de bir katliamdır, sadece alışılmışın dışında bir ölüm şeklidir! Mademki mesele 'alışılmışı aşmak!' (Eşcinsellik gerçeği için, 'Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam' adlı yazımızı tavsiye ederiz.) Cinsellikte son tabu: Ensest: Ana-babasıyla sevişenler." (Milliyet, Bakış eki: Kasım 1987, s. 38) Haberde kullanılan 'tabu' kelimesi özellikle seçilmiştir. Tabu; "Toplumca yasaklanarak, yaptırımlara bağlanarak korunan, dokunulması, eleştirilmesi, değiştirilmesi olanaksız olan"; "Kutsal olarak kabul edilen şeyin yapılmasının yasak olduğu, yapıldığı taktirde zarar vereceği düşünülen bir inanç" (TDK, Tabu kelimesi) demektir. Ateist T. Dursun da İslam'a savaş açtığı (!) kitabının ismi; 'Tabu can çekişiyor' idi! (T. Dursun hakkındaki yazılarımıza bakılabilir.) Bu kadar da olmaz mı dediniz, düne kadar burada saydıklarımız da "olmaz" denilenler sınıfından birer 'tabu' değil mi idi! Örnek; "Torba tatil köyüne personel sağlayan Geriş adlı muhitin 'muhafazakar' halkı artık üstsüz turisti de doğal karşılayabiliyor." (Milliyet, 06.011.1985)

Bitti mi, tabii ki asla! Devam edelim: Bekaret kavramı ile neden hep olumsuz kelimeler yan yana getirilir sizce?: 'Acılık, budalalık, esir etmek, hapis, sorun, ilkel, kıskaç, tabu, kıskaçlık!'

"Namusun manası nedir? Bir genç düşünürken fikirleri bir çıkmaza girmiş, 'namus' diye bir kafamda bir 'acılık' var, her hareketimi bu çerçeveye uydurmak için kendimi zorluyorum, fakat hareketlerimi 'köstekleyen' bu çerçeve içinde 'kendimi kaybederken' etrafıma bakıyorum, benim namus dediğim şey başka bir yerde 'budalalık' oluyor, benim 'namussuzluk dediğim şey gayet doğal bir hal' alıyor, bu namus denen şeyin manasını bir türlü bulamıyorum. Kafamızın içi sabit fikir 'Prejuja' denen dairelerle çevrilidir. Biz fikirleri alır kafamızın içindeki daireye hapseder ve kendimizi bu fikirlere 'esir' ederiz. Mesela 'dürzü adama göre' kadının saçını göstermesi, yüzünü açması namussuzluktur. Sen buna gülersin, çünkü bugün kadının baloya 'dekolte ile' gitmesi sana göre namusla hiç alakası olmayan bir şeydir, fakat kadının sevdiği bir adamla 'nikahsız yaşamasına' kızarsın, çünkü kafandaki daire henüz bu fikri hazmetmek için

sana hürriyet vermemiştir. 'Yarınki genç de sana gülecek.' Namus zamana, mekana devre göre değişen görüşlerdir. Kafamızı böyle daireler içine 'hapsedip' fikirlere saplanmak, kafamızın hürriyet 'ufuklarını kapamak' demektir. Namusun, manası yok, dairesi vardır. Bu daireleri 'genişletmek' lazım." (Cumhuriyet, 11.4.1930)

"Kadınları hiçe sayan rezil anlayış. 'O… bir meslektir, 'seks işçiliğidir', para karşılığı yapılır. Ki bu da insanların 'kendi tercihidir', kendi gerçeğidir, kimsenin yargılama hakkı yoktur. Kimi milletvekili olur, kimi "o.pu" olur! Kimin daha 'onurlu olduğu mesleğinden değil, kişiliğinden, tavırlarından, davranışlarından' anlaşılır. 'Herkesin ahlakı kendinedir.' Kimse kimseyi yargılayıp, infaza kalkışamaz. 'Evlenmeden hamile kalmak da bir tercihtir.' O kadını ilgilendirir, seni değil. 'Sen istemiyorsundur, kızlarını öyle yetiştirmezsin.' Ayrıca kullandığınız bu 'ilkel ahlak kırbacı'nın işe yarayacağını zannediyorsanız da yanılıyorsunuz." (Ayşe Arman, Hürriyet, 16 Aralık 2014) Çok eleştirilecek yönü var yazının ama eşcinsellerin bile artık 'onur yürüyüşü' yaptığı günümüzde hangi kavrama el atsak elimizde kalmaktadır, ne yazık ki…!

Bekaret tabu olmaktan çıkıyor. Gazetelerin eş bulma sütunlarında evleneceği kişide kızlığın söz konusu olmadığını belirten erkekler giderek çoğalıyor. 'Namus kavramının düşünsel bir özellik olup anatomik yapılarla ölçülemeyeceği' düşüncesi yaygınlaşıyor. (Hürriyet, 24.1.1980) Gençlerin bekaret anlayışı 'değişti.' Buna göre, ODTÜ'deki kız öğrencilerin yüzde 96.3'ü "bekaret ve namus arasında ilişki olmadığını" belirtirken, yüzde 3.7'si "kişi kendi iç huzuru için bekaretini korumalıdır, bu da namustur" yorumunda bulundu. AÜ'deki kız öğrencilerin yüzde 70'i "bekaret ve namus" kavramlarını birbirinden ayırırken, yüzde 16'sı "Bekaret namus için gereken şartlardan biridir", yüzde 8'i "Namus bekareti korumaktır", 6'sı da "Bekaret namustur" anlayışına sahip. "Bekaretin evliliğe saklanmasının gerekliliğine" ilişkin soru üzerine ODTÜ'deki kız öğrencilerin yüzde 81.5'i bunun şart olmadığını belirtirken, yüzde 3.7'si "gerekli" yüzde 14.8'i de "kesinlikle gerekli" yanıtını veriyor. AÜ'deki kız öğrencilerin ise yüzde 2'si "hiç gerekli değil", yüzde 60'ı "gerekli değil", yüzde 6'sı "gerekli" ve yüzde 30'u "kesinlikle gerekli" yorumunu yapıyor. Öğrencilerin yüzde 2'si ise görüş bildirmek istemiyor. Aynı soru "Evleneceğiniz kızın bakire olması gerekiyor mu?" şekliyle erkek öğrencilere sorulduğunda ODTÜ'dekilerin yüzde 33.3'ü "kesinlikle gerekli", yüzde 7.4'ü "gerekli", yüzde 33.3'ü "gerekli değil", yüzde 26'sı "hiç gerekli değil" karşılığını veriyor. AÜ'dekilerin ise yüzde 50'si "kesinlikle gerekli", yüzde 2'si "gerekli", yüzde 48'i de "gereksiz" olduğuna inanıyor. (Hürriyet, 4.7.2002) Bekaret bir toplumsal 'sorun.' (Nokta Dergisi, 29 Eylül 1985, Yıl:3, Sayı:38) Kadına bekaret 'kıskacı.' A&G'nin Milliyet için yaptığı ankete katılan her 10 kişiden 8'i 'Evlenen kadın mutlaka bakire olmalıdır' görüşünü savundu. (Milliyet, 12.6.2009) TV'de gerçek seks. Dizi "Sevişme nasıl olmalı ki, kadın da erkek de zevk alsın" konusunu işliyor, gerçek sevişme sahneleri ile. Sevişmeyi öğrenmek, Alman TV kanalı ARD'de üç bölümlük dizinin başlığı. İlk bölüm dün akşam yayınlanıyor. (Yalçın Doğan, Hürriyet, 16 Kasım 2014)

"Bira kültürünün 'mabedi.' Alman halkı, karnaval ya da diğer adıyla faşing kutlamasında, 6 hafta sürecek olan bir 'oruca' hazırlanıyor. Hristiyanlar, Aschermittwoch (Kül Çarşamba) günü başlayan oruç döneminde, Paskalya Bayramı için hazırlık yapar. Her yıl 11'inci ayın 11'inde saat 11'i 11 geçe başlayan faşing şenliğinde 7'den 70'e herkes sokağa dökülür ve kendini karnavala verir. Kimisi geleneksel kıyafetlerle, kimisi ise abartılı makyajlar ve birbirinden ilginç kostümlere bürünüp sokağa dökülür. Faşingin önemli bir kuralı ise 'neşelenip eğlenmek.' Bu nedenle 'eksik etmedikleri kasa kasa biraları ile buluşup dostluklarını pekiştirirler' ya da Wirtshaus dedikleri ve Türkiye'deki meyhaneleri andıran mekanlarda buluşur, şarkı söyleyip kafa bulurlar." (Yalçın Bayer, Hürriyet, 16.11.2014) Dini kavramlar olan 'mabed/ibadet edilen yer' ve 'oruç/yeme ve içmeden kaçınma' kavramları ile bira festivalin tanıtımının yapıldığını ve bira ile dostluk pekiştirildiğini öğrenmiş olduk!

Zina/kuma. Siyasetin derin kulisinden yansıyan bilgilere göre, özellikle Doğu Karadenizde kadınlar, "nataşalardan" şikayetçilermiş. Zinaya hapis hükmünün gerekçesi, "nataşaları" önlemekmiş. İyi hoş da, 'bunu Avrupa Birliğinin insanlarına nasıl anlatırsınız?' AB'de insanlar evlenmeden birlikte yaşıyorlar. Eşcinseller bile evlenebiliyor. Onlara bu hüküm uygulanmayacak, sadece T.C. vatandaşları için mi geçerli olacak? Türkiye, AB'den tam üyelik görüşmeleri için tarih isterken, gerekçesi 'Avrupalı olmak.' Ama. Kendi insanlarına 'Avrupalının insan haklarını, özgürlüğünü, saygınlığını' tanımamak. Olur şey mi bu? El âlemin orasına burasına ceza uygulamaya kalkmak, 'insan haklarına da aykırı.' Yoksa 'sevişmek insanlık hakkı değil mi? İnsanlarımız, bu coğrafyada hayvanlar kadar özgür olamayacaklar mı?' (Güneri Civaoğlu, Milliyet, 2 Eylül 2004) Avrupalı olmakla eşcinselliğin alakasını veya özgürlükle hayvanlar arasında nasıl bağ kurulabileceğini Sayın Civaoğlu açıklamıyor. Ama eğer temelini evrim teorisinden alıyor ise, bu görüşün hem bilimsel temeli yoktur hem de 'Sosyal Darwinizm'in dünyada ne katliamlara neden olduğunu herhalde kendisi de bilmektedir! "ABD'nin en koyu Darwinistlerinden Steven Pinker ise, 1997 yılında bebeğini dünyaya getirdikten sonra çöp sepetine atarak Amerika'yı ayağa kaldıran liseli bir kızı, "bu, doğadaki diğer canlılarda da görülen 'yavru eleme' eğiliminin devamıdır" diyerek üstü kapalı savunmuş ve büyükte tepki çekmişti." (Mustafa Akyol, Zina, İnsanlar ve Hayvanlar, 17.9.2004) Bu zihniyete sahip Steven Pinker'ın adına bir de 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda rastlayacak olmanızın sizi şaşırtmayacağına eminiz! Bu konuda detay için, 'Evrim Teorisi' adlı yazımıza da bakılabilir.

'Tek gecelik ilişki neden sağlıklı?' Yeni yapılan bir araştırmada tek gecelik ilişki yaşamanın faydası açıklandı. Tek gecelik ilişki yaşayan insanların kendisine olan güveni ciddi artış gösteriyor, özellikle de hiçbir bağı bulunmayan insanlar arasındaki ilişkiler kendine güveni oldukça arttırıyor. 371 'öğrencinin' üzerinde gerçekleştirilen araştırmada, sosyoseksüel olarak sınırları olmayan ve normal seks yapan insanların pek çok pozitif etkiyle karşılaşacağı belirtildi. (Vatan, 29.12.2015) Amaç belli değil mi? İki haber aynı gazetede yanyana: "Ş. S.: Çok güzel değilim ama baktırırım."; "Burdur Milli eğitim müdür vekili Mahmut Bayram, Facebook'ta "Bir kadın evinden süslü çıkıp evine dönene kadar kaç erkeğin şehvetini tahrik etmişse o kadar erkekle zina yapmış gibidir." Sonuç, Burdur'da eylem yapılır, olay Meclis gündemine taşınır. (Posta, 16.10.2016) Artık dünyanın tersine döndüğü, baktırmanın normalleştirilirken, göz zinası uyarısının anormal karşılandığı bir dünyaya doğru evriliyoruz…!

Kadın güzel yerlerinden ancak birini açmalıdır. Paris'te Dior, İtalya'da Kapicini moda evlerinde bir süre çalışan Güzel Sanatlar akademisi resim bölümü mezunu güzel modacı "hanımlar vücudunun güzel olan her tarafını birden göstermemelidir, kıyafetlerini de buna göre tercih etmelidir." tezini ileri sürmektedir. "Çıplaklık o kadar aldı yürüdü ki, herkesi korkutuyor. Birkaç yıla kadar bu öyle değildi, özellikle erkeklerin 'biz hanımların güzel yerlerini görmek için yapamayacakları fedakarlık' da yoktu, bugün ise erkeklerin 'bu sorunu' ortadan kalktı." şeklinde konuşan 22 yaşındaki Tiraje Evci, "Bence bir hanım karşımdaki erkeğe güzel görünmek için giyinir. Ama bunu yaparken her tarafını da açmamalıdır. Yalnız güzel yerlerinden birini açıp diğer taraflarını kapayan hanımlar erkekler tarafından daha çok ilgi görür. (Hürriyet, 5.8.1971) "8 Mart 2016'da evlendiği Yahudi iş adamı (sosyola.com/avram-habib-kimdir) Avram Habib'ten 4 ay sonra 25 Temmuz 2016'da boşanan" (Milliyet, 24.07.2016) Seda Akgül: "Kadınlar hemcinsleri için giyinir, erkekler için soyunurlar. Çin mutfağını çok seven Seda Akgül'le Dragon Restaurant'ta buluştuk. Sohbete yeni kitabı 'Kişilik mi, Dişilik mi?'den başladık. Dişilik mi, kişilik mi? Ünlü bir düşünürün dediği gibi; "Erkekler gözüyle, kadınlar kulağıyla sever" Ama bu, seksapeli olan bir kadının kişiliğe ihtiyaç duymayacağı anlamına gelmez. Günün sonunda farkı yaratan ve bizi vazgeçilmez kılan özelliğimiz kişiliğimiz. Kadınlar, kadınlar için giyinir; erkekler içinse soyunurlar!" (Aynur Tartan, Hürriyet, 8 Aralık 2012) Kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum. Gazeteci Ayşe Arman, Hürriyet Look'a moda, stil, alışveriş,

giyinmek ve soyunmak üzerine konuştu. Ayşe Arman, "Ben kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum" diyen sessiz sinemanın müthiş vamplarından (Vamp: erkekleri baştan çıkaran kötü kadın.) Mea West'le aynı fikirde olduğunu söylüyor ve ekliyor: "Bence zaten soyunmak giyinmekten daha eğlenceli." (Hürriyet, 25.10.2008) "Yedi yaşından itibaren yetenek yarışmalarında dereceler alan, "Baby Mae" olarak ünlenen, 14'ünden itibaren vodvil tiyatrolarında sahne alan ve 85 yaşındayken, 1978 yapımı bir filmde kocaları rolünde Tony Curtis, Walter Pidgeon, Timothy Dalton, Ringo Starr ve Alice Cooper ile oynayan" (Pelin Batu, Gazetepencere, 28 Temmuz 2024) Mae West, "1930'lu yıllarda, slat-sürtüklüğün politikası ve estetiğini yaratan, kadınların aşağılandığı rolleri sorgulayan, püriten ahlakı eleştirirken eğlendiren ve kendisi ve kadınlar için 'çapkınlık hakkı' isteyen" bir kadındı. (Melek Özman, Bianet, 8 Temmuz 2017)

17 yaşındaki kızınız hamile kalırsa ne yaparsınız? "Annem" dizisindeki 17 yaşındaki kız, kendisinden yaşça büyük birinden hamile kalmış, ailesi de kızı sokağa atmak/ öldürmek/ kurda kuşa yem etmek yerine, çocuğu doğurmak isteyen kıza sahip çıkmış. "Vay be aferin aileye!" diyeceklerine, dizi, tepki almış. Hatta Yüksel Aytuğ, "Dizi tehlikeli sularda geziniyor, benden söylemesi" diye bir yazı yazmış. 'Ahlakçılar' yine iş başına! 'Ben ilk 19 yaşında hamile kaldım.' Tabii ki salaklık, hıyarlık ama aynı zamanda 'müthiş bir çaresizlik. 6 yıldır birlikte olduğum' lise aşkım, o zamanlar 22 yaşındaydı, o da en az benim kadar şaşkındı. Bir sabah ikimiz kös kös hastaneye gittik ve 'ben kimselere haber vermeden kürtaj oldum.' Uyandığımda yanımda 'saçlarımı okşayan sevgilim' vardı. O da benim gibi ağlıyordu. (A. Arman, Hürriyet, 14.12.2008)

Yönlendirme!

"1969 yılı yeni yıla bir miras bıraktı. 'Çıplaklık modası.' Bu moda öyle yayıldı ki, açık saçık elbiseler görünce bunu rezalet sayanlar alıştı, ayıbı unuttu. Gençler şimdi birbirlerinin modeli elbiseleri kadın erkek ayırt etmeden giyiyorlar. Adı da 'uniseks modası.' Gençler kendilerini şöyle savunuyor: İlkçağlarda hepimiz yarı çıplaktık. 1970 yılının sıcak günlerinde gençler çırılçıplak dolaşacaklarını söylüyorlar. (Günaydın, 19 Ocak 1970) "Unisex kelimesi her iki cinsiyet için de uygun anlamına gelir. Bu kelime sadece isimler ve kıyafetler için kullanılmaz. Bunun dışında, unisex kelimesinin en yaygın kullanıldığı yerlerden biri de belli başlı mekanların tuvaletleridir." (Milliyet, 24.02.2022) 1970'den 2022'ye malum kesim yollarına devam ediyor. Bozulan, aşınan, üzerine planlar yapılan hep cahil halk kesimi oluyor…!

Büyük şair Arif Nihat Asya boşuna demiyor; "Bize bir nazar oldu, Cumamız Pazar oldu. Ne olduysa hep bize azar, azar oldu." (Abdulaziz Yılmaz, Entella, s. 74)

"Havva ana gibi güneşe uzanmayanları ayıplıyorlar." (Okey, 18 Mayıs 1974) "Türkiye'ye getirilecek BMW motosikletlerin reklamı Almanya'da böyle yapılıyor: Düsseldorf Sanayi Fuarı'nda ilgi çekmek için motosikletin üzerine çıplak bir kadın yatırdılar." (Tan, 27 Nisan 1984) "Eğitimden tıp hatta sekse kadar her alanda robot kullanılıyor. Onların teni deri değil metal diye, insanlardan ayrı tutmak haksızlık olur' diyorlar. Robotlara bazı haklar verilmesi, aksi halde 'ırk ayırımı' sayılacağı ileri sürüldü. (Hürriyet, 22 Ekim 1978) "Gençleri, seks bunalımı anarşist yapıyor. Almanların yaptığı araştırmaya göre cinsel sorunu olan gençler aşırı uçlara itiliyor. Uzmanlar Türk anarşistlerini de incelediler; her yüz anarşistten 81'i seks sorunundan dertli. (Hürriyet, 20 Eylül 1978) Yasak dinlemiyor. Fransız J. Aubert, "Çıplaklık özgürlüktür. Güzel olan soyunur." (Hürriyet, 05 Temmuz 1984) "Eşcinseller özgürlük çağrısı yaptı." (Sabah, 11 Mart 1987) "Bu bunaltıcı sıcaklarda elbiselerimiz sırtımıza o kadar yük oluyor ki, insanın Almanya'daki çıplaklar cemiyeti üyelerine gıpta edeceği geliyor adeta. 7 Gün Dergisi'nin doktoru Ali Rıdvan Bey okuyuculara tavsiye ediyor: Giyinmenin en mükemmeli kapanmakta değil açılmakta olmalıdır ve zaten 'böyle olacaktır!' Giyinmek bir ihtiyaçtır fakat gene de hiç şüphe yok ki, asıl olan giyinmemektir.

‘Giyinmek’ binlerce senelik bir tedbirle doğuşlarında çıplak yaşamak için mevcut olan ‘yetenekleri eksiltmektedir.’ Giyinme işinde kadının erkeğe göre büyük şansı vardır. Kışın titretici günlerinde mini mini ayağında şeffaf bir ipek çorap ve güvercin kanadından yapılmış görülmez bir ayakkabıyla gezen ve gene tülden eteğinin bütün boşlukları, ‘rüzgarın vücudunu istediği kadar beslemesine imkan veren çağdaş kadının’ şu hareketini, içimizde kaç ‘babayiğit’ taklit edebilir." (7 Gün, 15 Ağustos 1933, sayı 23, s. 15-16)

Ve sonuç: "Anne ve babalar çocuklarını cinsi sapıklardan korumalı. "Çocukların tenha yerlerde dolaşmalarına izin vermemeli." (Akşam, 22 Haziran 1962) "Cinsel hastalıklarda artış var. Profesör Kenan Karabay, çapkınlık yapan erkeklerin çok dikkatli olmaları gerektiğini söyledi." (Tan, 03 Mayıs 1984) ‘Mor Çatı’ adlı siteden bir yazı: “İlişkin güvenli mi? Flört şiddeti, flörtün yeni yeni başladığı ‘13’-23 yaş döneminde ‘romantik ilişkilerde yaşanan şiddete’ işaret ediyor. Flört Şiddeti Nedir? Flört şiddeti, sevgilinin sana karşı fiziksel, cinsel, psikolojik, sosyal ve dijital şiddet içeren davranışlarda bulunmasıdır. Flört şiddeti, bitmiş ya da sürmekte olan heteroseksüel ya da ‘homoseksüel’ ilişkilerde ortaya çıkabilir. Cinsel flört şiddeti nedir? Cinsel flört şiddeti, sevgilinin seni cinsel birliktelik veya yakınlık yaşamak için zorlaması, cinsellik konusunda “hayır”ı kabul etmemesidir. ‘Sevgilinin istemediğin halde seni öpmesi ve sana dokunması’, sen ‘alkol veya madde etkisi altındayken’ ya da ‘bilincin yerinde değilken’ seninle cinsel birliktelik kurması, ‘cinsel birliktelik sırasında, öncesinde veya sonrasında sana karşı küçümseyici ve kaba bir tutum’ sergilemesi, ‘doğum kontrol yöntemlerini kullanmaması veya senin kullanmana izin vermemesi’ cinsel şiddet örnekleridir.” (https://morcati.org.tr/flort-siddeti-3/) Feminist bu örgüte göre demek ki 13 yaşında cinsellik değil de, cinsellik sırasında doğum kontrolü kullanmamak suç...?!

Medya çocuklarımızı elimizden alıyor! Netflix'teki bir diziye göre 11 yaşındaki bir Müslüman kızın 'kendini keşfetme' yolu: Eve, kültüre isyan ve cinselliğini ön plana çıkarmak! (21.8.2020) Netflix’in … adlı filmine tepki yağıyor. Tanıtım afişindeki görselde çocukları metalaştırdığı ve pedofiliye özendirdiği gerekçesiyle eleştirilerin hedefi oldu. 11 Yaşındaki kız çocukları Twerk isimli dansı yaparken görüldü. Netflix de filme +18 ibaresi koyunca hem dünyadan hem Türkiye’den büyük eleştiri aldı. (Yeni Şafak, 22.8.2020)

Evli kadının flörtü. Evet! Evet! Evli kadınlar da flört eder. Niye etmesin? Kadın-erkek fark etmez, hepimiz beğenilmek isteriz. Birdenbire özgüvenimiz yerine gelir, hayata bakışımız değişir. "Mutluyum" deriz, "İyi ki varım" deriz. (Ayşe Arman, Hürriyet, 20.6.2007)

Aşağıdaki haberleri okuyan bir genç ne mesaj çıkarır sizce? Fahişelik hiç bu kadar övülmemiştir herhalde! ‘Ünlü mü olmak, kazanmak mı istiyorsun, Soyun!’ Sonra uyuşturucudan ölsen de merak etme, yerin 'hemen' doldurulur!

Soyunan ‘hep’ kazanıyor. Burası Roma. Ünlü keman virtüözü manken olarak defileye çıkmayı kabul etmiş ve üzerine de Mona Lisa’lı ilginç bir kıyafet giymiş ama podyumda yürürken yüzüne bakan bile yok, çünkü gözler arkadan gelen çamaşırlı güzelde. (Star, 26 Nisan 1992) Hayatı ‘tek gecelik kaçamakla’ değişti: “Instagram hesabından yaptığı paylaşımları takipçilerinden ‘tam not alan’, sık sık ‘cesur pozlarını’ paylaşan.” (Medyatava, 25 Temmuz 2024) İngiliz D. R.’un hayatı K. Jenner’in eski sevgilisi Tyga ile yaşadığı tek gecelik ilişki ile tamamen değişti, genç kız şimdilerde herkes tarafından ‘tanınıyor.’ (Vatan, 4 Kasım 2017) Sahneye tül elbise ile çıkan Gülşen göz kamaştırdı. (Haberler, 16 Oca 2022) 2 yıllık evliliklerinde 10 farklı kişiyle birlikte oldular poliamori yani çok sevgililiği yaşayan Laura ve Mike L. çifti, 2 yıllık evlilikleri süresince 10 farklı kişiyle birlikte oldu. İkili ‘Bu durumun evliliklerini güçlendirdiğini’ söylüyor, Laura, ‘diğer bir kişiyle seks yapmak bizi ‘aldatan kişiler yapmaz’, bu durum birbirimizi ‘hiç kıskanmıyoruz demek

değil.' Zaman zaman kıskanıyoruz ancak 'bu çok normal.' derken Mike'da, 'Laura ile 'harika bir evliliğimiz var', çok eşli olmak birbirimize sadık kalmamızı garanti ediyor.' (Hürriyet, 8.11.2017) 2 yıldır evliler ama 5 yaşlarında çocukları var ve koca Mike bazen karısının sevgililerini kıskandığını itiraf ediyor. (dailymail.co.uk, 7 Kasım 2017) Mesajlara dikkat: Aldatma değil, güçlendiriyor, normal, harika, sadık!

Cinsel bir obje olarak Batıda kadının değeri; Sadece bir rakam!

Amaç belli aslında. Kadını kullanılıp atılan, sadece rakamsal olarak ifade edilen cinsel bir metaya dönüştürmek! "45 yaşındaki ünlü aktör Tom Sizemore, şimdiye kadar 2.000 kadınla birlikte olduğunu açıkladı." (Milliyet, 20.03.06) Tek kadınla yetinmediler. Bonnie and Clyde filmleri ile hafızalara kazınan 72 yaşındaki Beaty'nin hayatını anlatan kitapta aktörün hayatı boyunca 12.775 kadınla beraber olduğu öne sürüldü. (Habertürk, 4 Ocak 2010) "Ünlü aktör Mickey Rourke, İngiltere'de geçirdiği bir hafta sonunda tek gecede 14 kadınla birlikte olduğunu itiraf etti." (15 Haziran 2010) Eski İngiliz futbolcu Troy Deeney, Las Vegas'ta Victoria's Secret modeli olan 15 kızla birlikte üç gün süren bir partide 300 bin eurodan fazla para harcadığını itiraf etti. (Sözcü, 24.10.2024) Yaşamı boyunca 6 binden fazla kadınla birlikte olan 63 yaşındaki 'Rimini'nin romesu' olarak bilinen Maurizio Zanfanti'i, İtalya'nın Rimini kentinde 23 yaşında bir turist kadınla beraber olduğu sırada hayatını kaybetti. (Enbursa.com, 29.09.2018) Milyarder iş adamından ilişki skandalı! 5 bin kadınla birlikte oldu. Michael Goguen adındaki teknoloji milyarderi iş insanına yöneltilen suçlamalar arasında kendisine bir harem kurmak, cinsel ilişki yaşadığı kadınların listesini yapmak ve reşit olmayan kızları rızaları dışında ilişkiye zorlamak gibi akıl almaz iddialar var. (Giynikgazetesi, 21 Kasım 2021) 5 bin kadınla birlikte oldu. 2014 yılında yolsuzluk suçlamaları nedeniyle İspanya tahtından çekilene kadar 40 yıl hüküm sürdü Juan Carlos. Ancak Juan Carlos'un kara para aklama skandallarını sollayan kötü bit huyu vardı: Çapkınlık. (Posta, 26.1.2023) Charlie Chaplin 2 bin kadınla birlikte oldu. Peter Ackroyd'in yazdığı Charlie Chaplin biyografisinde aktörün kadınlara karşı saldırgan ve kaba olduğu da ifade edildi. Charlie Chaplin 88 yıllık yaşamında 4 kez evlenirken genç kızlara her zaman aşırı ilgi duydu. (CNN Türk, 07.04.2014) 4000 kişi ile yatmış. İngiliz rock grubu The Rolling Stones'un solisti Mick Jagger'in hayatının anlatıldığı 'Mick, sex and rock&Roll' adlı kitap bugün Fransa'da piyasaya çıkıyor. Amerikalı gazeteci, yazdığı kitaba göre Mick biseksüel ve seks bağımlısı. Bugüne kadar kadın erkek 4.000 kişi ile birlikte olmuş. (4 Temmuz 2012) Charlie 5.000 kadınla yatmış. Birlikte olduğu kadınların sayısını açıklamayı marifet sayan ünlüler kervanına aktör Charlie Sheen katıldı. Sheen, '5.000 kadınla yattım.' dedi. Gazete diğer isimler ve beraber oldukları kadın sayılarını vererek habere devam ediyor: 20.000, 10.000, 3.000, 1300… (Hürriyet, 9.1.2016) "Türk rock müziğinin efsane isimlerinden T. önceki akşam bir mekan çıkışı iki kadınla görüntülendi. Yanında bulunan kadınlara "Haydi kızlar bana gidiyoruz. Arkadaki araçla gelin" diyen 50 yaşındaki şarkıcı, daha sonra arkadaşının kullandığı araca yönelerek mekandan uzaklaştı. (Mynet, 23.12.2017)

'Allah yok, din yalan' karikatürü ile tanınan Bahadır Baruter'in eşi, "Sokakta donarak ölenlerin olduğu bir dünya" (Mine Söğüt, Cumhuriyet, 20 Ocak 2021) diyerek sokaklara dikkat çekerken, bu yazısından sadece bir buçuk ay sonra, 'Baba evini derhal terk edin kızlar. Bazen sokaklar o baba evinden çok daha güvenlidir.' (Mine Söğüt, Cumhuriyet 5 Mart 2021) diye yazmaktadır…!

Yeşilçam ünlülerinin 'ortak görüşü soyunmak.' Soyunmak bir bakıma 'şart.' Soyunmadan bir şeyler yapabilmek için çok uğraştığını ama olmadığını söyleyen A. T., 'soyunmak bir bakıma şart, Avrupa'da da Amerika'da da bu böyle, bizim çarşaf giyecek halimiz yok' diyor. Yalnız sanatçı 'soyunmanın manevi açıdan kendisini yıktığını da' sözlerine ekliyor. Soyunmak şansı artırır. Oyunculuğunu 'damga' filminde ispatladığını belirten Y. Ö. 'ama sadece soyunmak yetmez, üstüne 'bir şeyler de' eklemeli, yeteneği göstermeli' diyor. Sinema ve sahne

dünyamızın ünlü isimleri, soyunmanın şansı artıracağını ama salt çıplaklığın belli bir yerde tutunabilmek için yetmediğini söylüyor. (Güneş, 1 Mayıs 1985

Soyundular yıldız oldular, şöhretin bedeli

Soyundular yıldız oldular. M. A.'ın çıplak posterleri. Aşk-ı Memnu dizisi tanınmasını sağladı. Ancak şöhretin doruğuna güzel vücudunu gösteren kolonya reklamı sayesinde çıktı. (Bulvar, 19 Şubat 1983) Soyunarak şöhret oldular. 'Şöhret yönetmenin yatağından geçiyor.' Şinay Düdek: Piyasadakilerin çoğu sanatçı değil, gazete bile okumuyorlar. (Habertürk 8.5.2000) Soyunarak şöhrete kavuşan ünlüler. Ünlü isimlerin şöhret basamakları nasıl çıktığını biliyor musunuz? İlk rollerinde soyunarak şöhrete kavuşan ünlü isimleri duyduğunuzda şaşıracaksınız… (Posta, 3 Nisan 2017) Kadınlığım sömürüldü. Hollywood yıldızı Charlize Theron, oyunculuk kariyerinin başlarında rolleri için ne giyineceği üzerinde hiçbir kontrolünün olmadığını ve kendisinden filmlerde daha 'seksi' ve daha 'arzulanır' şekilde görünmesi sağlayacak kıyafetler giymesinin istendiğini açıkladı. (Milliyet, 28 Eylül 2022) Nuri Alço; "Hani eskiden 'yönetmenin yatağından geçmek' diye bir şey vardı ya; şimdi bırak yönetmeni, oyuncular set işçilerinin yatağından geçiyor; onlarla olmadan bir şey olmuyor artık." (Posta. 11 Ekim 2015) Asıl şimdi şöhretin yolu yataktan geçiyor. 'Zenginleri parmağı ile oynatan' (Bulvar, 11 Temmuz 1983) Yeşilçam'ın efsane ismi A. T.'dan tartışma yaratacak açıklamalar: 'Bizi suçlarlar ama şimdiki sektör daha kirli'. Ünlü oyuncu, 'Herkes kendi eteğinin altındaki pisliğe baksın' diyor." (Takvim, 15.12.2011) Yatak odası: "Eskiden oyuncu olmak isteyen genç kızların, rejisörün yatak odasından geçmeleri gerektiği lafı dolaşırdı ortada. Şimdi pek duyulmuyor. Ne oldu dersiniz? Artık gerekmiyor mu? Değil. Sadece yatak odasından geçme işi sıradan bir olay haline geldi. Lafı edilmeye değmez. Üstüne üstlük yatak odaları çeşitlendi. Yelpaze genişledi. Patronun yatak odası. Yapımcının yatak odası. Genel müdürün yatak odası. Şefin yatak odası... Bu liste uzar gider. Ortada akıllara durgunluk verecek ses, yetenek, zeka, şu bu yoksa -ki bazen olsa bile aynı yoldan geçmeleri gerekiyor- sadece genç, güzel ve de ünlü olmaya meraklı iseler, bildiğimiz kızlara dönüşmek 'mecburiyetindeler.' Başka 'seçenekleri yok.' Bunun karşılığıysa, bir magazin dergisinde birkaç kare fotoğraf, çekimi bir türlü başlayamayan bir dizide rol, piyasaya hiç çıkmayacak olan bir albüm sözü... Öyle çok şey duyuyorum görüyorum ki, bir şey yapamıyorum, bari iki satır laf edeyim dedim. Sanki utanması gerekenler utanacaklar. Utanması gerekenin hangi taraf olduğunu da bilmiyorum." (Pakize Suda, Hürriyet, 9 Nisan 2002) "Bu ülkede sanatçı yoktur, zenginlere peşkeş çekilmiş et parçası olan mankenler ve şarkıcılar vardır!" (Okan Bayülgen, x.com, 23.01.2024) Sadece günümüzde değil, 1900'lü yıllarda da meşhur olmak için aynı yollardan geçmek gerekiyordu! "Şu da bir gerçek ki, sahne yalnız müzik birikimi ve sesi olan sanatçıları bağrına basmıyor. Gözü ve gönlü oyalayan, işveli, cilveli de olmayı gerektiriyor. Akile Artun değil solist, solist-altları kadar bile tanınmamıştır. Bunun başlıca sebebi, içkili gazinolarda okumayı sürekli reddetmesi, sadece hayır dernekleri yararına içkisiz yerlerde sahneye çıkması ve ayrıca da çok mazbut bir aile hayatı olup adının hiçbir skandala karışmamasıdır." (Sermet Sami Uysal, Baki Kalan Bu Kubbede, s. 256, 399)

Güzellik müsabakasından beyaz perdeye. Günümüzün tanınmış sinema ve tiyatro artistlerinin pek çoğu güzellik yarışmalarına girmişlerdir. (Ses Dergisi, 16 Aralık 1961) Moda evleri iç gıdıklayan kıyafetler peşinde. Bilhassa 'İngiliz moda yaratıcılarının bu konuda daha büyük bir serbestlik içinde hareket ettiği' görülmektedir. Belin altına kadar açık bir kıyafet ile el örgüsü yünden hazırlanmış ve vücuda tamamen yapışan bir pantolon-kazak en fazla ilgi görenler oldu. (Akşam, 12 Şubat 1965) Sinemada yeni bir yol, çıplaklık. 'Soyunmayan yıldıza artık rol verilmiyor.' (Vatan, 11 Temmuz 1965) 'Rahatça' soyunacağız. Amansız bir çıplaklık yarışına girişen dörtlerden kimin yarışı kazanacağı henüz belli değil. (Hürriyet, 3 Eylül 1966) Ayaklar. Güzel bir çift ayak, güzel bir çift bacakla birlikte olursa bütün gözleri çeker. (Hafta, 28 Ekim 1949) Güzel bacaklar. Yeni yeni parlamaya başlayan her yıldız namzedi, reklam için çektirdiği resimlerin çoğunda bacaklarını göstermeye

‘mecburdur.’ Hele bu bacaklar güzel olursa. (Yıldız Dergisi, 10 Haziran 1950) Memleketimizde ilk defa yapılan bir yarışma: Dans ve bacak yarışması. (Cumhuriyet, 6.9.1925) 3. sayfadan 1. sayfaya. İngiliz model V. Blows İngiltere'de 3. sayfa güzelliği yapıyordu, verdiği yeni pozlar onu adeta terfi ettirdi, üstünü çıkardığı ‘hem masum hem baştan çıkaran’ pozları ile ülkesinde 1. sayfaya ‘yükseldi.’ Pornocuydu, en büyük yıldız oldu. (Milliyet, 25 Nis 2010) “Pornodan zirveye. 19 yaşındayken girdiği porno sektöründe kısa sürede isim yapan S. Grey, sektörde kazandığı ‘bir dolu ödülden’ sonra Hollywood'a transfer oldu. (Habertürk, 09.05.2010)

Aşk gözlerde başlar, ayaklarda biter. Ünlü olmanın en kötü yanı. Ünlü olmanın kötü yanları sorulur ya habire, kimseden duymadık ama galiba ‘en başta uyuşturucu kullanma zorunluluğu’ geliyor. Evet galiba zamanla ‘böyle bir zorunluluk’ hâsıl oluyor baksanıza. (Pakize Suda, Habertürk, 27 Ocak 2013)

Posta gazetesinin kültür hizmeti. Nasıl porno yıldızı oldular? A. B.: “Çok genç yaştan beri porno seyrediyorum. İlk filminde çok heyecanlıydım ama kameralara bakınca eski düşüncelerim aklıma geldi ve işte buraya kadar geldim. Annem ve babam ben 2 yaşındayken ‘boşanmış.’ Babam gitmiş, annem zaten bir ‘uyuşturucu bağımlısı.’ Okulda ponpon kızdım. ‘14 yaşında’ bekaretimi kaybettim.” C.C. Bu sektörde çalıştığım için birçok arkadaş kaybettim. B.O. Annem, erkek arkadaşı -yani babam- uğruna evden kaçmış. Biyolojik babam beni hiç istemedi. Zaten annemle babam hiç evlenmedi. (Posta, 17 Ekim 2010) Bu arada, nedense porno sektöründe çalışanlarının tamamı mutlaka ‘yıldız’ oluyor! Hiç karakter oyuncusu çıkmıyor içlerinden…!

Eva sevmediği adamın yanında yatmak zorunda. Sahne artisti Eva’nın sahne kabiliyeti daha genç yaşta kendisini göstermeye başlamıştı, ‘geçirdiği hareketli hayat’ bu kabiliyetin erken inkişaf etmesinin başlıca sebeplerinden biriydi. Londra, Eva'nın sahne hayatında olsun aşk hayatında olsun birinci derecede rol oynayan şehirdir. (Hayat dergisi, 11 Eylül 1959)

Şok eden itiraf. Tecavüz sahnesi gerçekti. İtalyan yönetmen Barnardo Bertolucci, 1972 yapımı 'Last Tango in Paris' filmindeki tartışılan tecavüz sahnesinin gerçek olduğunu itiraf etti. 76 yaşındaki yönetmen, ABD'li aktör Marlon Brando ile bir olup tartışmalı tecavüz sahnesinin çekimini son ana kadar kadın başrol oyuncusu Maria Schneider'den sakladıklarını itiraf etti. Bernardo Bertolucci, "Maria'nın o sahnelerde bir oyuncu gibi değil, genç bir kız gibi davranmasını istedim. Aşağılanmasını ve acı çekmesini istiyordum. O sahneler gerçekti" dedi. 1972 yılında film çekildiğinde henüz 19 yaşında olan Schneider, pornografik bir sahnede oynayacağından haberi olmadığını, ancak senaryoda olmayan bu sahneyi yazan Brando tarafından zorlandığını açıklamıştı. (İnternet Haber, 06 Aralık 2016)

E. Ş.'dan 30 yaş cesareti. (Milliyet, 12.06.2008) Cesaret ne? Evli ve çocuk sahibi olan manken üstsüz pozlarıyla ‘profesyonellik dersi’ vermiş. Milliyet'tin 15.01.07 tarihli haberinin başlığı ise, ‘Playboyun soyamadığı Türk kızı.’ Resimlerin hepsinde ‘Soyunmayan bu kızımız’ 'mayolu!'

ODTU’lü bazı öğrenciler “Kadın bedeninin politikleştirilmesine karşı” sloganıyla para karşılığında soyundukları bir internet sitesi açtılar. (7.8.2022) Beden politikleşmesin, ama metalaştırılsın öyle mi? Okumuşlar birde!

MeToo’dan vazgeçtiler. Hollywood yapımcısı Harvey Weinstein’ın avukatları, tecavüz, cinsel taciz ve saldırıyla suçlanan müvekkiline suçlamalar yönelten kadınlarla 25 milyon dolar tazminat karşılığında anlaşmaya vardı. Karar, tepkilere ve hayal kırıklığına neden oldu. (Hürriyet, 13 Aralık 2019)

Ve tüm bu yönlendirmelere rağmen aslında gerçek olan ne?

Yakılacak fotoğraflar. Sinema ve sahnelerin ünlü yıldızları bugünkü şöhretlerine kavuşmadan önce bol bol soyunmuşlardı. Bu pozlar için bin pişman olduklarını söyleyen yıldızlar, bugün milyonlar harcayıp onları yoketmek istiyorlar. "Bunlar yakılacak fotoğraflar" diyorlar. Bu konuda en gerçekçi konuşan yıldız olan N.D. şöyle diyor: "Eski fotoğraflarım beni sıkıyor. O günün şartları içinde soyunmadan şöhret yolunu açmak mümkün değildi. (Sabah, 14.2.1986)

Bu pozlar onları pişman etti. (Hürriyet, 22 Şubat 2010) Playboy'a verdiği pozlar pişman etti. H. Berry'nin pişman olduğu pozlar; 'Çıplak sahnede oynamak istemiyorum' dedim, merhamet etmediler. Acemiliğimden faydalandılar. Bir döneme damgasını vuran bir filmin iki oyuncusu, yönetmen ve yapımcı tarafından kandırıldıklarını ve çıplak olarak kamera karşısına geçmeye zorlandıklarını ileri sürerek tazminat davası açtı. İlk bakışta bu 'sinema dünyasında benzerlerine rastlanan bir olay' gibi görünüyor. Ama burada asıl dikkat çekici olan, iki oyuncunun bütün bunları filmin çekiminden tam 55 yıl sonra yapmış olması. (Hürriyet, 20 Ocak 2023) Ayşe'nin pişman olduğu pozlar. (Hürriyet, 22 Şubat 2007) Ünlülerin pişman oldukları pozlar. Çoğu ünlü isim kariyerinin ilk dönemlerinde çektirdiği resimleri görmek dahi istemiyor. Ünlüler 'işlerinin doğası gereği' zamanlarının büyük bir bölümünü objektif karşısında poz vererek geçirirler. Ancak çoğu, kariyerinin ilk döneminde çektirdiği bazı fotoğrafları hatırlamak dahi istemez. (İnternet Haber, 04 Şubat 2015) "E.G. katıldığı "Aramızda Kalsın" programında gençlik döneminde verdiği pozlardan dolayı pişmanlığını şu sözlerle anlattı: O pozlar pişman etti. Türkiye'nin böyle olacağını bilseydim öyle pozlar vermezdim. Cami de yapsan çeşme de yaptırsan o pozlar dönüp dönüp önüne geliyor. Şimdiki aklım olsaydı çıplak poz vermezdim. (Sabah, 20.11.2012) Esquire dergisinin yeni sayısında "Kadınlar için 10 soru 10 cevap" bölümüne konuk oldu ve yaşadığı en büyük pişmanlığı itiraf etti. C. A.; "İlk meşhur olduğum zamanlarda verdiğim pozlar, şimdilerde çok başımı ağrıtıyor. "Ailemin tüm uyarılarına rağmen" onları dinlememiştim. Keşke dinleseydim, çok pişmanım" (ATV, 19.07.2011) F.T. psikolojik tedavi gördüğünü açıkladı. Yıllar önce verdiği pozları internetten kaldırmaları için anlaştığı bilgisayar uzmanlarının kendisini taciz ettiğini ve senet imzalattığını ancak davadan beraat etmeleri üzerine baygınlık geçirdiğini anlattı. (Vatan, 16.6.2017)

Hande Ataizi: Genç oyunculara 'soyunmayın derim. Yıllardır 'oyunculukta kural olmaz, soyunmam-sevişmem diyen gitsin başka iş yapsın' diyen güzel oyuncu, bu fikrinin değiştiğini de söyledi. Ataizi, "Bize konservatuvarda böyle öğretilmişti. 'Siz oyuncusunuz' dediler. Ama maalesef Türkiye'de bu sahneler amacı dışında kullanılıyor. Şimdi genç bir oyuncu bana sorarsa bu tür sahneleri kabul etmemelerini tavsiye ederim" dedi. (En son Haber, 28 Kasım 2011) T. K.: "Hayat görüşüm değişti. 30 yaşındayım. Hayat görüşüm değişti. Maneviyatım gelişti diyelim." dedi. 2 yıl önce 200 bin TL alıp bir mayo firmasının tanıtımını yapan T. K. "Artık 500 bin TL teklif edilse de bikiniyle poz vermem." (Posta, 22.5.2012) C. A. şimdi cici kız. Kötü kız imajını sildim diyen A., eski dizilerdeki 'cüretkar sahneleri' hatırlatanlara ayar verdi. Öpüşme olmadan da çok güzel giden projeler var. (16 Eylül 2012) S. C.: Bir daha çıplak poz vermeyeceğim. (Haber Aktüel, 16.06.2007) N. S.: Çıplak pozlarımdan pişmanım. (Habertürk, 29.11.2008) Soyunmazsan asla iş bulamazsın diye tehdit etti. M. K., verdiği bir röportajda 'nesnelleştirildiğini ve tıpkı bir eşya gibi muamele gördüğünü' söyledi. 'Kariyerim boyunca aşağılandığım. Ötekileştirildiğim, az maaş aldığım, fikirlerimin umursanmadığı durumlar yaşadım. Ve bütün bunlar yalnızca cinsiyetim yüzünden oldu' dedi. Eğer bir kadın sinema sektöründe başarılı olacaksa erkeklerin kurallarıyla oynamak zorundadır diye düşündüm. Ve daha da kötüsü bu oyuna alet oldum. Ancak yaşlandıkça ve bu sektörde deneyim kazandıkça anladım ki bu 'saçmalık.' (Milliyet, 05.11.2016)

Basında kadın vücuduna istismara dair haberlerde kullanılan kelimelerden bazıları: Her biri sanat eseri; Tuval kadınlar. (Vatan, 29.4.2008) Çıplaklık sanatı. (29.4.2008) Saklamaya kıyamazsınız; Şık iç çamaşırlar. (Hürriyet, 8 Mayıs 2007) Dekolte giyme sanatı. (Hürriyet, 24 Mayıs 2008) Bunlar çıplaklık değil sanat. (Hürriyet, 3.10.2008) Okumak için değil bakmak için. (Hürriyet, kelebek eki) İşte çıplak güzellik. (Hürriyet, 6 Kasım 2008) Bu kadar mı güzel olur, sadece iki parçalık bir giysiyle artık güzel görünmek çok kolay. (Hürriyet, 15 Mayıs 2008) Muhteşem dekoltesiyle göz doldurdu. Derin dekolteli bir elbise bu kadar mı yakışır? (Vatan, 23.5.2009) Cemile'den cesur sahne. (Habertürk, 15.11.2011) Cesur Sertap. (Vatan, 4.8.2010) Eski sevgiliden cesur pozlar, Haber içeriğinde cesurdan kasıt açıkça yazılır: 'Seksi pozlar.' (Milliyet, 17 Ekim 2009) Seksi şarkıcıdan nefes kesen pozlar! (Vatan, 27.2.2018)

Defalarca altını çizdik, buralara yavaş yavaş gelindi! Yıl 1939: "Sanatta ahlak meselesi. Sanat her şeyden evvel, bütün ahlaki düzen ve kuruluşların 'dışında, bağımsız' bünyeli bir faaliyettir. Meşhur romancı Tolstoy, ahlakperestlikte çok mutaasıp idi. Sözde ahlakperestler, güzelliği hissedemediği için yasak etmeye kalkışanlar, 'çıplaklığı müstehcenliğin bir unsuru kabul ettiklerinden bu konunun dünya sanatı üzerine etkisini bir türlü anlamıyorlar. En görülen özelliği sevgi ve hayranlık olan bir faaliyet ihtiras, şehvete yer verse de ahlak mefhumuna dolayısıyla uymuş bulunur. 'Hakiki sanat, hangi konuyu ele alırsa alsın onu temizler, yükseltir, asil' kılar. 'Ahlaksız veya müstehcen eser çıplak kadın veya ihtiras sahnesini tasvir eden eser değil, kötü olan eserdir.' Topluma zararlı olması nedeniyle yok edilmesi ve ahlaksız ilan edilmesi lazımdır. Buna karşılık işçiliği mükemmel eser, konusu ne olursa olsun ahlakidir." (Ressam Nurullah Berk, Yeni Gün Dergisi, sayı: 17, 1 Temmuz 1939, s. 20-21) Özetle; Sanat, ahlakın dışında hatta üstündedir. Tolstoy ahlakperesttir; sanattan anlamaz, çıplaklık müstehcenlik (ahlaksızlık) değildir, ahlaksız eser: kötü eserdir. Mükemmel eser ne olursa olsun ahlakidir, içeriği ihtiras ve şehvette olsa, o işte sevgi varsa ahlakidir. Kısaca, sanat; temiz, yükseklik, asalet ve ahlaktır. Görüldüğü gibi, İslam'ı tabu ilan edenler, kendilerine yeni tabular icat ettiklerinin farkında bile değildirler!

Ve işte Türk müziğinin en büyükleri: Zeki Müren, Bülent Ersoy… B.B. 16 yaşında. Brigitte Bardol, 'seks tanrıçası' olmadan önce tek bir şey düşünüyordu, dansözlük. (Hey dergisi, sayı: 17, 1.3.1982)

13 ile 15 yaşındaki iki küçük fahişe polisin başına dert oldu. 13 yaşındaki B.G. Mahmut Ç. tarafından iğfal edildikten sonra fahişelikte 'karar kılmıştır.' B.G. gibi fahişeliği 'meslek edinen' 15 yaşındaki Ö.Ş. ile tanışmıştır. (Günaydın, 25 Haziran 1969) 13 ve 15 yaşındaki kızlar 'karar kılıp meslek edinebiliyorlar.' Neyi? Fahişeliği!

Küçük fahişeler. Hayat çocukları. İğrense de korksa da o piyasanın 'alıcılarına' muhtaçtı yaşamak için. Bu yaşta posası çıkmış halde bir kulüpten ötekine dolaşan M.T.'nin suçu neydi? Sevgiliden ne anladığına gelince, "gezsek tozsak derdim, öyle sevişme falan bilmiyordum." diyordu." Ne bileyim televizyonlarda gazetelerde gördüğüm gibi"… 14 yaşındaki H.L. "Bu âleme geldiğinde daha regl olmamıştım." Bu kadar küçükken böylesine hırpalanan bir bedeni yok saymak…" (Nokta dergisi, sayı: 30, 2.8.1987) Sonra genelevlerdeki kadın dramlarını gündeme getiren dindar kesime seküler kesimin tepkisi: 'Onlar isteyerek bu işi yapıyor, onların tercihi, onlar sex işçisi' şeklinde olmaktadır…!

"Cumhuriyet gazetesi, güzellik yarışmalarının toplumda 'kadını dönüştürmenin bir sembolü ve aracı olmasının öneminin farkında olarak' düzenleme işini üzerine almıştır. 1925 yılında güzel bacak yarışmalarıyla başlayan süreç güzellik yarışmalarıyla devam eder. Cumhuriyet'in 1925 yılında düzenlenen güzel bacak yarışmasına 4, 1929 güzellik yarışmasına 125, 1930 güzellik yarışmasına 42, 1931 güzellik yarışmasına 71, 1932 güzellik yarışmasına 50 ve 1933 güzellik

yarışmasına ise 28 aday katılır. Bu 'yarışmaları milli bir mesele olarak gören gazete' yarışmaya katılan adayların milli bir görevi yerine getirdiklerini ileri sürer. Güzelliğin yeni bir milli vazife sahası olarak belirlenmesi, Yunanlıların, Fransızların vb. güzelleri varken bizim neden yok düşüncesi 'Batılılaşma yolunda atılan Batı karşısında yarışılan sahalardan biri' olmuştur. 1929 yılı güzellik yarışmaları, 'milliyetçi bir anlayışla Türk kadınının dünyanın diğer uygar kadınlarından geri olmadığı' ve 'cumhuriyetin Osmanlı Devleti ile zihnen de koptuğunun bir ispatı' olarak düşünülmüştür." (Mehmet Gündüz, Cumhuriyet Gazetesinin Düzenlediği Güzellik Yarışmaları, Türkiye İletişim Araştırmaları Dergisi, Yıl: 2022, Sayı: 41, s. 75; Filiz Yıldız, Türkiye'de İlk Güzellik Yarışmaları ve Basının Öncü Rolü, Etkileşim Dergisi, ÜÜİF, Yıl 2, Sayı 4, Ekim 2019, s. 72)

Cumhuriyet ilk güzel bacak yarışmasını 1925 yılında yapar ama katılım çok az olmuştur: "Evvelki akşam güzel bacak müsabakasına/yarışmasına dört hanım iştirak etmiştir. Memleketimizde ilk defa icra edilen bu müsabakaya baldırlarının güzelliğinden çok emin ve mağrur/gururlu dört hanım iştirak etmiştir. Müsabakaya bu kadar az hanımın iştirak etmesi, İstanbul'da güzel bacak ve baldırların azlığından değil fakat böyle bir müsabakanın pek yeni olduğu için iştirak 'cesaretini' her güzel baldır sahibinin gösterememesidir. Gerçi 'son zamanlarda elbiselerin diz kapaklarına kadar kısalan etekleri her gün herkesin görmesinden dolayı herkesi bir bacak müsabakasının hakemi' yaptırmaktadır. Ama ortaya müsabaka sözü girince, 'utanma duygusu fazlaca olanların cesaretinin kırılması' pek tabidir." (Cumhuriyet, 6 Eylül 1925) Gazete daha sonra güzellik yarışması da düzenler. "Cumhuriyetin güzellik yarışması esas ve şartları. Yarışmanın şekli: Yarışmaya her 'namuslu' Türk kızı katılabilir. Irk, din ve mezhep farkı aranmaz, yalnız 'en az 15 yaşında olmaları' şarttır." (İstanbul Cumhuriyet Matbaası, 1929) Gönderilen resimler nasıl olmalıdır? Bugün resmini dercettiğimiz hanım kız, Ankara'dan Ümit Hanımdır. Ümit hanım resminde de görüldüğü üzere '15 yaşına henüz girmiş' bir hanım kızdır. (Cumhuriyet, 31.3.1929) Bir sonraki yarışmaya katılımı artırmak için gazete adeta yalvarmaktadır: "Güzeller! Size hitap ediyoruz. Müsabakanın sonu yaklaşıyor. Paris'te Avrupalı hemşireleriniz ve Şili'de 'bütün dünyanın güzelleri arasında Türkiye'yi temsil etmek gibi bir şerefi' beğenmiyor musunuz? 20.000 liraya zor yapabileceğiniz bu seyahatleri yirmi para sarf etmeden yapmak da hoşunuza gitmiyor mu? Alacağınız muhtelif kıymetli hediyeleri bir tarafa bırakalım. Şili'de birinci gelene verilecek yarım milyon Frank mükafatı da az mı buluyorsunuz? 'Bu müsabakaya girmemek, her güzel Türk kızı için kendi nefsine karşı işlenmiş bir günah' olur. Güzeller, bu günahı işlemeyiniz!" (Cumhuriyet, 8 Aralık 1930) Görüldüğü gibi daha o yıllarda "ahlak, günah" kavramlarının içleri boşaltılıp anlamları tersine çevrilmiştir!

Cumhuriyet gazetesi yarışma sonrası görevini yerine getirmenin mutluluğu içinde şu haberi de yapar ve haremi genele açar! "Yarışmamız hakkında bir Alman gazetesi ne diyor? Ancak Cumhuriyet'in bu müsabakası sayesindedir ki, Türkiye'de 'harem hayatının tamamen maziye gömüldüğü' kesin şekilde ispat edilmiştir." Türkiye'nin ilk güzellik kraliçesi Feriha Tevfik: "Bazıları aleyhimde konuşuyor. 'Güzel olmadığımı' iddia ediyor. Ben böyle düşünenleri haksız buluyorum. Memleketin 'en yüksek şahsiyetleri' bir araya gelmiş ve bir seçim yapmışlardır. Demek ki, bu şahısların seçim zevkleri de yokmuş ki, beni seçmişler demek olur bu. Böyle şey düşünülemez." (Resimli Ay Dergisi, Ekim 1929) '13 yaşında iken' yarışmayı kazanan (https://medium.com/t%C3%BCrkiye/i%CC%87lk-g%C3%BCzellik-krali%C3%A7emiz-feriha-tevfik-bd29864bf4e2) Feriha hanım 1964 yılında, "Güzellik Yarışmalarına karşıyım." diyor ve yarışmaların 'eski ciddiyet ve önemini kaybettiğinden' yakınıyordu. Yarışmanın asıl amacından saptığı" düşünüyordu. Ona göre asıl amaç; "kendimizi bütün dünyaya tanıtmak ve hakkımızda 'sağlam ve köklü bilgiler vermek' olmalıydı." (Mardin Haber, 09 Kas 2020) Görüldüğü gibi Türkiye güzeli seçilmiş ve ülkesinde güzelliği tescillenen genç kızlara yurt dışında da modern Türk kadınını tanıtma görevi verilmişti. 'Türk ırkının güzelliğini' ve 'modern Türk kadınının Batılı kadınlar kadar güzel ve medeni olduğunu' dünyaya gösterme fırsatı olarak görülen güzellik yarışmaları kutsanmakta,

genç kızlara yarışmaya katılmaları çağrısı yapılarak bunun milli bir görev olduğu hatırlatılmakta idi. (Filiz Yıldız, s. 84)

Başka bir gazete olan Vakit de "güzel bacak yarışması" düzenler. “Ama ‘memlekette "bacak uzmanı’ yoktur. Üstelik ‘herkesin zevki’ başkadır. Neyse ki orada da ABD yardıma yetişir. Güzellik ve bu arada güzel bacak yarışmaları da düzenlemeye pek meraklı olan Amerikalılar, ideal bacak ölçülerini yoğun bir çalışma sonucu saptamışlardır” (Vatan, 8.12.2011) ne de olsa! İşte bu kriterler esas alınarak şu şartlar ileri sürülür: Gazetede ilan edilen yarışmaya iştirak koşulları arasında; bacak bileğinin kalınlığı, baldır kalınlığı, diz kapağının kalınlığı, ayrıca bilekten dize, dizden bele kadar uzunluğunun ölçülerek yazılması, etekleri en az dört-beş parmak yukarıda olmak üzere çoraplı ya da çorapsız iki adet bacak fotoğrafının zarfa konularak gönderilmesi. (Vakit, 2 Kanunisani 1931) Birinciliği 34 sıra no’lu Nevzat H. Adlı bir hanım kazanır. Nevzat Hanım’ın Foto Süreyya’da bacak bacak üstüne atmış olduğu halde çekilmiş fotoğrafı birinci sayfadan kullanılır. (Vakit, 30 Mart 1931) Kadın modernleşmesinin en ateşli savunucularından olan Falih Rıfkı bile gazetelerin kadın bedeni üzerinden satış yapma çabasını sert bir dille eleştirir. Falih Rıfkı, “Doğrusunu isterseniz bütün bu sinema, kadın, spor sayfalarında ‘estetikten başka ve daha üstün’ olarak, okuyucuları iştahlandırmak gibi bir kasıt vardır. Fakat belki bir de faydası olacak; gazetelerimiz aça aça kadında artık erkeği meraklandırır hiçbir esrar bırakmayacaktır.” (Hakimiyeti Milliye, 30 Kanunisani 1931)

“Bayan Bacak’a özel gece. Bir zamanlar bacaklarının güzelliğiyle adını duyuran ve ünlü sanatçı Berkant’la dillere destan aşk yaşayan S. Ö., uzun bir süre çöpten topladığı kağıtları satarak geçimini sağladı. Ö., 1967’de Milliyet Gazetesi’nin düzenlediği güzellik yarışmasında birinci olduğunda ‘henüz 14 yaşında’ydı.” (Hürriyet, 11 Ocak 2009) Halbuki gazete yarışma sonucu ilanında onu ‘17 yaşında’ diye tanıtmıştı! "Bayan Bacak lakabıyla maruf S. Ö., İstanbul'da bulunan bir kiliseyi temizleyerek hayatta kalmaya çalışıyor. "Bir lokma ekmeğe muhtacım" diyen Ö. haftada iki gün kiliseye gelenleri karşılıyor ve temizlik yapıyor.” (Hürriyet, 18.2.2010)

Best Model Türkiye 2020 yarışmasında skandal yaşandı. Birinci seçilen M. I.’ın ‘15 yaşında’ olduğu öğrenildi. (Aykırı, 29 Ekim 2020) "Duman grubunun solisti K. T. ile 'aşk yaşayan' K. U.: 16 yaşındayken K. T. ile birlikte oldum." (Posta, 20 Aralık 2017) B. İ.: M. ile ilişkimiz ben 15, o ise 30 yaşındayken başladı. O benim hayatıma giren ilk erkekti. İlişkimiz tam 7 yıl sürdü. ’Biz evli olsak ve hamileyken sancılarım tutsa beni hastaneye kim götürecek?’ diye düşündüm ve ayrıldım." (Habertürk, 03.04.2017) 16’lık A.’ya 30 yaşında sevgili.16 yaşında olduğu için içkili kulüplerde sahneye çıkması yasaklanan popçu A. T., 30 yaşındaki aranjör E. K. ile ‘aşk’ yaşıyor. (Posta, 10.12.2016) 18 yaşından küçük olan A. ile “aşk yaşadığı ama evlenmediği için” E. arkadaş hapse atılmaz…! Bilindiği gibi, “Türkiye'de erken yaşta rızaya dayalı cinsi münasebete ceza verilmemektedir. Fakat bu evlilik yoluyla meydana geldiğinde 8-10 yılı bulan hapis cezası verilebilmektedir.” (Gerçek Hayat, 211.2019)

Ünlü manken B. Ç. 19 yaşında 14 sevgili değiştirdi. (Milliyet, 9.11.2000) 20'ye yakın kadının, Elit Model Look yarışmasını ateşli protesto etmesi moda çevrelerini karıştırdı. Mankenler ikiye bölündü. Kimi 16'lık kızların yarışmacı olmasına karşı çıkarken, kimi de "Ne var bunda" dedi. Brezilya’da ise bu şartlarda yarışma yasaklandı. (Sabah, 20.7.2001) Güzellik yarışmasında taciz tartışması. İngiltere'de 18 yaşından küçük kızların güzellik yarışmasına katılması tepkiye yol açtı, çocuk hakları koruma derneği başkanı yarışmaya katılan 24 adayın 16 yaşından küçük olduğuna dikkat çekerek şunları söyledi: ‘Çocukların bu tür yarışmalarla tacize açık hale getirilmesi kabul edilemez. Henüz 15-16 yaşında bir genç kız kendini beğendirmek için seksi pozlar vermemeli. Seksi dar giysiler, dekolte kıyafetlerle çocukların yarışma için verdiği pozlar kabul edilemez.’ (Star Kıbrıs, 28.5.2009) Herkes elit model. Türkiye nüfusunun 33 milyonu kadın ve ‘bu kadınların yaklaşık 6 binde biri güzellik yarışması için başvurdu.’ 16-25 yaş arası genç

kızlar yarışacak. (Milliyet. 10.7.2001) Ve işte yeni lolitalar. Elit model look 2001 birincisi 17 yaşındaki M. U., Kalamış 'lisesi son sınıf' öğrencisi. (Milliyet, 20.07.2001) Haydi gençler Japonya'ya gidiyoruz. Yılın genç kızı yarışmasına mektup yağmaya başladı. Şartlar: Haziran 1982'de '15 yaşından küçük 20 yaşından büyük olmamak.' (Hey dergisi, sayı: 33, 21 Haziran 1982) Charlie'nin meleğine özendi ve şöhret oldu. Teri Copley 16 yaşında artist olmayı kafasına koydu, sonra da şöhrete giden yolda hızla ilerlemek için 'elinden geleni yaptı.' Bugün Hollywood'un aranan oyuncuları arasında. (Hey dergisi, sayı: 31, 7 Haziran 1982) F. E. Türkiye güzeli oldu. Güneş gazetesinin düzenlediği güzellik yarışmasını 17 yaşındaki lise öğrencisi kazandı. (Günaydın, 6 Mayıs 1985) Londra erkek moda haftası ilkbahar yaz 2018 sezonunda cesur, cesaret vurgusu yapıyor. Onlar Londra'nın 'en cesur' erkekleri. 'Cinsiyetsiz, şablonsuz, klişeden uzak ve ön yargısız.' İşte Londra Erkek Moda Haftası'nın en cesur erkekleri. Özgürlük kadar, özgünlük de Londra merkezli tasarımcıların kimliklerinde büyük harflerle yazılı. (Vogue, 13 Haziran 2017)

Toplumu yönlendirme, kavramların (cinsiyetsiz nesil, cesaret, mini normal, giyinmek yadırganacak durum, çıplaklık mecbur; bakirelik, ahlak takıntı, lisede sarmaş dolaş olup öpüşme, içki âlemi vd.) içini boşaltmayı amaçlayan haberler ve sonuç ortada! "Mini etekliler uzun etekli yadırgadı." (Hürriyet, 24 Ocak 1967) Soyunmak ayıplığını kaybetti. Giymek hayret verici oluyor. (Günaydın, 19 Ocak 1970) Gençler yeni bir dans icat etti ve adını deve güreşi koydu. Gerçek aşkı tutmak istiyorsanız her gece mutlaka deve güreşi yapın. (Saklambaç, 23 Şubat 1971) Gençleri bunaltan söz: Yasak! (Saklambaç, 3 Mart 1972)

Şimdiki liseliler 'harika.' (Sabah, 18 Haziran 1991) Haber fotoğraflarında 'sarmaş dolaş ve öpüşürken dans eden' liselilerin görüntüleri verilmektedir. Genç kızlar ve kadınlar artık ciddiye almıyor. Bekaret önemli değil. (Milliyet 27 Mayıs 1991) Oscar'ı bırak güzellere bak. (Vatan, 06.03.2018) Gençlik sevişmek istiyor. Gençliğin bakirelik takıntısı yok. (Cumhuriyet, 4 Mayıs 1992) Yaz müjdesi. Hanımefendiler için bu yaz mini şort giymek 'mecburi' oluyor. (Okey, 14 Mart 1975) 'Çıplaklığı özgürce' yaşayacağınız yerler. Bu çıplaklık bildiğiniz çıplaklık değil, buralarda çıplak olursunuz çünkü söz konusu olan ya sanat sağlık ya da ruhsal aydınlanmadır. Hatta öyle yerler vardır ki, buralarda 'sadece özgür olduğunuzu kanıtlamak için' soyunuyorsunuz, eğer bu yer bir kaplıcaysa doğa ile bir arada olmak için soyunuyorsunuz. (Vatan, 1.7.2009) Mini etek geri geldi. 'Bacaklarınızı göstermeye' hazırlanın. (Milliyet, 25 Kasım 1981) Bekar hanımlar, aşığınızı evli beyler içinden seçip rahat edin. 'Bekar erkekler bencildir, size söküklerini diktirip pantolonlarını ütületir' diyen ve İngiltere'de satış rekoru kıran bir kitabın tavsiyesi bu. (Saklambaç, 3 Mayıs 1969) Çapkınlık yaparken fena yakalandılar. Yaramaz kız kardeşler. Liseli 2 kız kardeş, anne ve babalarının gece akraba ziyaretine gitmelerin fırsat bilip erkek arkadaşlarını eve aldılar. İçkiler içildi danslar edildi, yatak odasına geçildi. Yaramaz kız kardeşlerle sevgilileri aşk gecesinin heyecanına dalınca sokak kapısının çalındığını fark etmediler. (Sabah, 12 Şubat 1986) İştah açan erkekler. (Hürriyet, 14.7.1990) Hızlı ye hızlı yaşa. (Milliyet, 4.1.1997) Teknocu gelir hoş gelir. Tek amaçları 'içmek', güzel müzik dinleyip dans etmek olan gençler trene bindi! Ankara Garı'nda başlayan çılgın eğlence İstanbul'a doğru yol aldı. (Milliyet, 9 Eylül 2001) 68'lerin hippileri, 80'lerin kaybolmuş kuşağı ve 90'ların rockerlarının ardından gençler kendine alternatif arıyor. Hayat felsefeleri ve giyim tarzlarıyla dikkat çeken alternatif gençlik, hip hop'tan neo punk'a, dark queen'den neo hippie'ye birçok yeni akımla 'kimlik arayışına' girdi. 'Sıradışı işlerle' uğraşan ve hayatlarını 'günü gününe yaşayan' gençler, dinledikleri müzikler ve taktıkları aksesuarlarla dikkat çekiyor. Kendilerini hip hop akımının birer üyesi olarak nitelendiren 16 yaşındaki Nili, Celal ve Umut, öğrenci olmalarının dışında zamanlarını sokakta dolaşarak, kendi tabirleriyle "tek atmak" ve "graffiti yapmak"la geçiriyor. Bol pantolonlar ve değişik aksesuarlarla dolaşan gençler, duvarlara lakapları olan "Bela", "Green" ve "Virüs" yazıyor. Gençlerin büyük zevki 'agresif' paten yapmak. (Milliyet, 28.3.1998) Gotik dalga dalga geliyor. Yazımıza başlamadan önce belirtmek istiyoruz ki sadece siyahları giyip, saçları aykırı kestirmek, piercing ve dövme yaptırmakla,

hatta "Anne ben gotik oldum" demekle gotik olunmuyor. Ayrıca "Eyvah çocuğum gotik oldu" gibi bir yakarışa da gerek yok. Çünkü gotizm, kendi içinde bir geçmişi olan ve insanların kendilerini ifade edebildikleri başlı başına 'bir kültür.' Gotikler; Fetish, Cybertech, Glitter, Antique gibi farklı tarzlara ayrılıyor. (Hürriyet, 3 Temmuz 2009)

İlginç araştırma! İlk randevuda seks yanlış değil! ABD'deki Iowa Üniversitesi'nin araştırmasına göre, kadınların Bay Doğru'yu bulabilmeleri için eski tavsiyelerden vazgeçmesi gerekiyor. (NTV, 21.09.2911) Adapazarı Cumhuriyet Mahallesinde bulunan bir sitenin önündeki yeşil alanda ağaç altında kız arkadaşıyla 'samimi şekilde oturan' M.E.'ye, site yöneticisi müdahale etti. M.E. yöneticiye sopa ile saldırdı. Mahalle sakinleri sitenin karşısında bulunan parkta gençlerin sık sık buluşarak 'uyuşturucu madde içtiklerini ve uygunsuz davranışlarda bulunduklarını' öne sürdü. (Hürriyet, 6 Haziran 2008) Halka göre: Uyuşturucu kullanıp uygunsuz davranış sergiliyorlar; gazeteye göre: gençler samimi oturuyor!

Modern hayat ve kadın

"Birkaç ay boyunca çıktıktan sonra partneriniz ilişkiye isim koymaya dair konuşmaktan kaçınıyorsa muhtemelen ilişki konusunda ciddi değildir." (Independent, 19.5.2019) Flört şiddeti, flört süreci bağlamında, evli olmayan çiftin birbirlerine fiziksel ve psikolojik şiddet eylemi gerçekleştirmesi veya tehdidi anlamına gelir ki bu da farklı biçimlerde tezahür eder. (Neriman Açıkalın, Flört şiddetinin farklı görünümleri: mersin üniversitesi örneği, UASBD, 05.08.2021) Peki, flört sonunda her şeyi aşıp evlendiniz. Sonuç: "Flörtle evlenenler boşanıyor. Flört ederek evlenenlerle ilgili yapılan bir araştırma çok şaşırtıcı sonuçlar ortaya çıkardı. Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı Başkanı Doç. Dr. Hasan Herken, flörtle evlenenlerin boşanmaya daha yatkın olduklarını söyledi. Doç. Dr. Hasan Herken: "En çok gördüğümüz yanlışlıklardan biri, birçok erkek evlenecek yaşlarda eş mi arıyor, anne mi arıyor belli değil. Bunun farkına varamamış. Flörtle evlenenler daha serbestliği benimsemiştir. Genelde bunlar boşanmaya yatkındırlar. Önceleri, romantik ortamda çok güzel 'rol oynanıyor.' Ancak evlendikten sonra evin içine girildiğinde güzel elbiseler kalkıyor. Romantizmden uzaklaşmaya başlanıyor ve roller bitip, gerçekler başlıyor." şeklinde konuştu." (Hürriyet, 14 Mart 2008) Reuters'in haberine göre, ABD'deki 10 şehirde yaklaşık 1000 kadına yapılan anketten ilginç sonuçlar çıktı: Evlilik öncesi uzun ilişki çiftlerin ebedi uyumunu artırmıyor, tersine bozuyor. Yıllarca flört ettikten sonra evlenip kısa sürede boşananlara göre evlilik öncesinin uzun sürmesi, tarafların evliliğe hiç sır bırakmayacak kadar birbirini tanımasına yol açıyor. Keşfedecek bir şeyin kalmadığı evlilikler de macerasız, sıkıcı oluyor ve problemlerin öne çıkmasına neden oluyor. Dolayısıyla 'görücü usulünden kopuş' ve kentlerde yaşanan uzun flörtler sonrası kurulan yeni evlilik müessesesi, sanılanın aksine giderek kısalıyor. (Aktüel, Sayı:24, Aralık, 2005) Kadınların en büyük pişmanlığı! İngiltere'de bir internet sitesinin yaptığı ankete göre kadınların yüzde 72'si 20'li yaşlarda flört ettiği erkeklerin en az biri konusunda pişman, yüzde 77'si ise "Keşke hayatımda hiç bir gecelik aşk yaşamasaydım" diye hayıflanıyor. Kadınların yüzde 30'u sarhoş oldukları bir akşam tanımadıkları bir adamla birlikte olmaktan utanç duyduğunu itiraf ediyor; yüzde 61'i ise 'kazandığından daha fazlasını' harcıyor. (Habertürk, 06.02.2013) 'Evlilik veya nişandan önce birlikte yaşamak boşanmaları artırıyor.' Benzer nitelikteki önceki çalışmalarla tutarlı olacak şekilde (Barna Group, "Majority of Americans now believe in cohabitation," Barna, June 14, 2016) ABD'de yapılan güncel bir araştırma, nişan veya nikahtan önce birlikte yaşamanın boşanmaları artırdığını gösteriyor. Araştırmacılar raporlarının sonunda ise şunun altını çiziyorlar: 'Evlenmeden önce birlikte yaşamanın şansınızı artıracağı yutturmacasına inanmayın. Evlilikten önce birlikte yaşamanın evliliğin istikrarını artırabileceğini gösteren neredeyse hiçbir kanıt yok.''(ifstudies.org/ifs-admin/resources/reports/cohabitationreportapr2023-final.pdf)

Batılılaşma meme kanserini artırıyor. Meme kanseri modern toplumlarda daha sık görülüyor. Hastalık, gelişmiş toplumlarda, gelişmekte olan ve gelişmemiş toplumlara oranla daha fazla. (tvmsnbc, 16 Ekim. 2009) Yüksek topuk boşu boşuna mı? İngiliz uzmanların araştırma sonucu: Kadınlar topuklu giyerek kendilerini güzel hissedebilir, ancak erkekler kimin topuklu kimin düz ayakkabı giydiğini fark etmiyor, algılamıyor. (23 Eylül 2010) Tehlike. Alman tıp uzmanları G-string kullanımıyla doğru orantılı olarak artan tehlikeye dikkat çekti. "Mümkün olduğunca giymeyin. Jinekolojik sorunlarda artış oluyor. (Vatan, 31.12.2008) 'G-string'deki tehlike: Uzmanlara göre g-stringlerin arkasındaki ip şeklindeki bölüm, anal bölgeye ait mikropların vajinaya ve idrar yollarına taşınmasına neden olabiliyor! Dar pantolonla sentetik kumaşlı bir g-string birleştiğinde, hijyen sorunlarının yaşanma ihtimali de artıyor. Sürtünmeye bağlı olarak vajinal bölgede terlemeye ve ısı artışına sebep olan bu ikili, yanma, batma hissi, kaşıntı, mantar gibi şikayetler yaşamamıza neden olabiliyor. (Vatan, 01 Haziran 2010) Sağlıklı bronzluk yoktur: Cilt hastalıkları uzmanı Yrd. Doç. Dr. Melisa Eczacıbaşı, "Deri ne kadar bronz ise o kadar hasarlıdır. Ayrıca deri kanserleri, deri yaşlanması ve lekelerin başlıca nedeni ise aslında güneş." (Posta, 15 Mayıs 2010) Düşük bel'e 'zararlıdır' uyarısı konulsun. Dr. Şule Çivitci: Modacıların insanların hem psikolojik sağlığını hem de bedensel sağlıklarını göz önünde bulundurmaları bir toplumsal sorumluktur. dedi. (Vatan, 31.10.2008) Oral seks bilindiği kadar masum ve tehlikesiz değil! (Hürriyet, 13 Ekim 2016) Cinsel Sağlık Enstitüsü Derneği (CİSED) Genel Başkanı Psikoterapist Cem Keçe, "Oral seks gırtlak, ağız, dil ve bademcik kanserine yol açabiliyor." (Posta, 30 Eylül 2016) Oral seks kanser (Hürriyet, 11 Mayıs 2007); Gırtlak Kanseri Salgını (Hürriyet, 2 Kasım 2023); DSÖ'den oral seks ile ilgili korkutan uyarı: Bakteri yayılma nedeni (Sözcü, 8.7.2017); hamile kadınlarada bebeklere zararlı (Sözcü, 08 Eylül 2017) ve ABD ve Birleşik Krallık'ta artan gırtlak kanseri vakalarının (T24, 27 Nisan 2023) tetikleyicisi olarak tanımlanırken aynı zamanda bel soğukluğu vakalarının artmasına da yol açtığı ortaya çıkmıştır. (BBC, 8 Temmuz 2017) Kadınların her gün aldığı 515 kimyasal: Bionsen adlı bir deodorant markasının yaptığı araştırmaya göre kadınlar allıktan deodoranta birçok şekilde 515 kimyasala maruz kalıyor. Mesela kozmetik dünyasında saç jeli, şampuan ve vücut losyonu gibi birçok üründe kullanılan paraben son zamanlarda göğüs kanserine yol açtığı iddiasıyla bir sürü tartışmanın konusu olmuştur. (Ntvmsnbc, 02 Aralık 2009) Kozmetik ürünlerdeki kanser riski. Kozmetik ve cilt bakım ürünleri kanser de dahil olmak üzere birçok hastalığa neden olabilir. (Hürriyet, 16 Ekim 2014) Rujda kanser riski. Evet, ruj; kanser, kısırlık ve böbrek yetmezliğine yol açıyor. Parlak ruj kanserojen çıktı. Erken ergenliğe sebep oluyor. Kurşun dudaklı kadınlar. En tehlikeli ağır metallerden kurşunun da kozmetik yapımında kullanıldığı söyleniyor. (Hürriyet, 22 Ekim 2014) Makyaj yapan bir kadın ömrü boyunca 3 kilo ruj yiyor. (Hürriyet, 10.3.2018) Brezilya fönü kanser yapıyor. (Sabah, 06.02.2014) Topuklu ayakkabı kemikleri bozuyor: Topuklu giymek, 40'lı yaşlardan sonra ayak kemiğinde çıkıntı yaratıyor. (Sabah, 23 Mayıs 2008) Topuklu ayakkabı felç yaptı. (Karar, 06.04.2015)

Hem şikayet edip hem giyinmeye zorunlu hissetmek! Zorlayan kim, ne?

Amerikan The Washington Post gazetesi, topuklu ayakkabıların ayaklara verdiği zararı gösteren bir grafik yayımladı. Ortopedi uzmanları tarafından hazırlanan grafiğe göre yüksek topuklu ayakkabılar sonucu değişen duruş, bacağa aşırı yük bindirerek ayakta şekil bozukluğuna yol açıyor. Ayakkabının burun kısmının dar olması sonucundaysa üçüncü ve dördüncü parmaklar arasındaki sinirler kalınlaşıyor ve bu da ayak parmaklarında ağrı ve his kaybına yol açıyor. Dar ve yüksek topuklu ayakkabılar baş parmağın diğer parmaklara baskı yapmasına ve ayakların yan tarafında kemiksi bir şişliğin ortaya çıkmasına yol açıyor. Yapılan son araştırmalara göre topuklu ayakkabı giyen kadınlarda eklem ağrıları yüzde 26'ya kadar artıyor. (Sabah, 1.8.2013) Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Uzmanı Dr. Öğr. Üyesi Murat Özkaya "Topuklu ayakkabı giymemek için 6 neden" sayarken (Akşam, 18.9.2020) Posta gazetesi de 09 Ekim 2021 tarihinde "Yüksek topuklu ayakkabı giymenin zararları" konusunda Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Uzmanı Prof. Dr. Turan Uslu kaynaklı uzun bir yazı yayınlar. “Dışarıda giyilen ayakkabı. İngiliz ve Amerikalı uzmanlar, dışarıda giyilen ayakkabı ile evde dolaşmanın ciddi sağlık problemlerine yol açabileceği uyarısında bulundu. ABD'deki Arizona Üniversitesi uzmanları tarafından yürütülen araştırmaya göre, günlük kullanılan sıradan bir ayakkabının dış yüzeyinde yaklaşık 421 bin, içindeyse 2 bin 887 bakteri tespit edildi. Uzmanlar, bunlar arasında iç organların fonksiyonlarını yitirmesine ya da enfeksiyona neden olabilen çok sayıda tehlikeli bakteri bulunduğuna dikkati çekti. Araştırma, temizlenen ayakkabıların ise insan sağlığı için daha az risk oluşturduğunu gösterdi. Arizona Üniversitesi Laboratuvar Sorumlusu Jonathan Sexton, bakterilerin haftalarca yaşayabildiklerine işaret ederek "Ayakkabılarınızı evde giydiğinizde, gün içinde üstüne bastığınız her şeyi eve getirmiş oluyorsunuz" dedi.” (Star, 11.04.2018) Evde ayakkabıları çıkarmak ise zayıflatıyor. (Hürriyet, 23.5.2018)

İlk görüşte aşk yok, cinsellik ve ego var. İskoçya’da yapılan yeni bir araştırmaya göre çiftler arasındaki "ilk bakış"ın romantizmle hiç ilgisi yok; insan, o ilk bakışta kendisini çekici bulan kişiyi çekici buluyor, o kadar. Bir başka deyişle ilk bakışta aşk yok, sadece seks ve egoyu tatmin etmek var. Aberdeen Üniversitesi Yüz Araştırmaları Laboratuvarı’ndan Ben Jones, "Bu, bir tür narsist eylem gibi görünüyor. Birine gülümseyip göz teması kurarsanız, daha çekici oluyorsunuz" dedi. (Hürriyet, 21 Ekim 2014)

Modern hayatta kadının başlıca sorunları, toplumsal roller, ekonomik bağımsızlık ve cinsellik noktasında yoğunlaşmaktadır. Kadında kimlik bunalımına yol açabilecek güçlü bir rol karmaşası gündeme getirilmektedir. (Cihan Aktaş, Sistem İçinde Kadın, s. 84-89; Devrim ve Kadın, s. 109-110; Peyami Safa, Kadın Aşk Aile, s. 13-14) Sanayi devriminden sonra modern kadın ‘ekonomik bağımsızlık arzusunun etkisiyle paranın, lüksün, modanın, kısaca tüketiciliğin esareti altına’ girmiştir. Modern kadın, tercihini hayati ihtiyaçları doğrultusunda değil, daha çok geçici arzular doğrultusunda kullanmıştır. Örneğin, film ve dizilerde aktörlerin parayı nasıl kazandıkları değil, nasıl harcadıkları ve nasıl eğlendikleri üzerinde durulur. (Abdülkerim Bahadır, Günümüz Kitle-İletişim Araçlarının Ruhsal ve Toplumsal Hayatımız Üzerindeki Olumsuz Etkileri ve Korunma Yolları, s. 485-491) Böyle bir ekonomik statüye ulaşma arzusu, çoğu kadını evin dışında çalışmaya iter. Ancak, böyle bir tercih, çalışan kadın için birçok sorunu (işten kaynaklanan stres ve bunalım, sosyal ilişkilerde gerileme ve kopma, aile-içi sorumluluklarda zayıflama, aile bireyleri arasında tahammülsüzlük ve ferdileşme tehlikesi, çocuklarında ise, saldırganlık, ebeveyne yönelik aşırı bağımlılık, bedensel ve ruhsal gerileme, anti-sosyal davranışlar geliştirme vb.) beraberinde getirir. (Ö. Güray, S. Koray, Çalışan ve Çalışmayan Annelerin 4-6 Yaşındaki Çocuklarında Ruh Sağlığı, s. 105-108)

Estetik kaygıların ağındaki genç kızlar yemek yiyemez hale gelirler. Anoreksiya olanlar, 'Çirkin yaşamaktansa, hiç yaşamamak daha iyidir' diyerek, ölümü tercih edebiliyorlar.' (Aksam, 06 Ağustos 2002) İnce kalmak uğruna aç kalmaya son! Gösteri dünyasının ünlü güzelleri, sonunda isyan bayrağını çektiler ve yeni bir akım başlattılar. Yuvarlak hatlar yeniden moda oldu. (Milliyet, 05.05.2006) Olga Tyurine, Antalya'da kendisini taciz eden adamı, ‘Silikon taktırmak istiyorum,

Ö.D. paramı ödesin af edeyim' deyip davadan vazgeçti. (Posta, 7.2.2007) Ekstra işinde seksi olmak çok önemli. Özellikle de sadece erkeklerin katıldığı bayiler toplantılarında. Ebru'yu sadece zevkle dinliyorlar ama o sahnede iken hayal kuramıyorlar. Öyle veya böyle sahnede seksi, estetikli göğüsler işe yarıyor. (Aykut Işıklar, Tercüman, 04.09.2003) Lolita ihtilali. Son zamanlarda bir lise mezuniyet balosunda bulundunuz mu hiç? Gitseniz, gördüğünüz ağır makyajlı, cesur dekolteli, yüksek topuklu, cep telefonlu kızların 16-17 yaşında olduğuna inanabilir miydiniz acaba? Levent'te bir estetik kliniğinde görevli bir uzmanla görüştüm. Dinlediklerime inanamadım: "14-15 yaşında kızlar, ana babalarından habersiz gelip kaşlarını kaldırmak, fazla yağlarını aldırmak, selülit tedavisi yaptırmak istiyor"muş. Genelde üst gelir grubundan hastaları bulunan bir jinekoloğun gözlemleri daha da çarpıcı: "Genç nüfusta müthiş bir 'uyanma' var" diyor. 17-18 yaşlarında lise öğrencilerinin kürtaj için başvurduğunu söylüyor ve bazı gözlemlerini aktarıyor: 'Batı'da ergenlik yaşı 16-17'den 11-12'ye geriledi. Amerika'da 10 yaşa kadar düştü.' Genç kızlar annelerinden çok daha erken adet görüyor artık. Bunun, iklimden beslenmeye kadar pek çok nedeni olabilir ama en önemli nedenlerinden biri "psiko-seksüel uyarımın artması." Yani, okulda, çevrede ve özellikle de medyada cinsel teşhirin yaygınlaşması. Baştan çıkarıcı klipler, uyarıcı filmler, cinsellik yüklü diziler, çıplaklığa çağıran reklamlar, beyinde ergenliği erken uyandırıyor, cinselliğin keşfini hızlandırıyor. Özellikle varlıklı kesimden gençler, lise çağında, özentiyle büyük ve seksi görünme derdine düşüyor. Karşı cinsi de sadece bir seks nesnesi olarak görüyor. (Can Dündar, Milliyet, 17 Temmuz 2003) Rus kızları 'işte kazanmak için' kaval kemiklerini 15 santim uzatmak istiyor. (Hürriyet, 6 Temmuz 2008)

Çağdaş olduğu iddia edilen hayat tarzında kadınlar, kendilerinin dış görünüşleri ile değer kazanacakları konusunda ikna edilmiş durumdadırlar. 'Bilgi, görgü, zeka'dan önce uzay çağının, 21. yüzyıl kadınının değeri sarı (bazen kızıl) saçlarla dolaşan; ikide bir değişen vücut ölçüleri, daralıp bollaşan, bazen yırtık, bazen sökük ama daima modacılarla kumaş tröstlerinin anlaşması ile, çoğu da cinsel tercihini tuhaf şekilde yapan kreasyoncularca hazırlanmış moda elbiselerini giyen, kendince karar vermesine izin verilmeyen makyaj, giyim, hatta hayat tarzına, yaşam tarzına (ki dinin tanımı da budur; Din, yaşam tarzının adıdır) başkalarının karar verdiği, evlendiği kocasının yanında yüzünde salatalık maskesi, saçlarında bigudi ile dolaşan ve kocası ile yatağa bu şekilde girerken sabah evden çıkarken, kocasından ayrılırken makyaj yapıp süslenen, kokular sürünen bir kadın ne kadar hayatında hür ve doğru karar verebilme yeteneğine sahip olabilir?! Her çağdaş kadın aynı şeyi yapsa, eşinin yanında savaş boyalarını sürünmüş gibi dolaşırken dışarıya çıkarken süslense, eşlerinin; hayat arkadaşlarının gözü hanımından uzaklaşıp dışarıya kaymaz mı? Öyle ya eşine değil de dışarıdaki insanlara güzel gözükmek için süslenen kadın, eşini ne kadar kendine bağlayabilir? Kocası da, tıpkı kendi eşi gibi, eşi için süslenmeyen, başkaları için 'farkında olmadan süslenen' diğer kadınlara ilgi duysa, aynı şeyi başka erkek kendi eşine karşı hissetse, toplumda aile, ahlak ne hale gelir? Flörtle başlayıp, aşkla alevlenen, evlilikle sonuçlanan evliliklerin ihanet, boşanmalarla sonuçlanmasının sebebini bu yanlış yaşam tarzında aramak gerekmez mi? Hata aslında ne kadın ne de erkektedir. Asıl yanlış, iki cinse de modern hayat adı altında, öz bünyeye ters olan bu yaşam tarzını dayatmaktır! Kimse, zorlama yok demesin, toplumu bilinçli bir yönlendirme var!

Moda diye insanlık sömürülüp açıkça alaya alınmaktadır!

"Etekler 'yine' uzadı." (Asrın kadını, sayı:1, Haziran 1944) Mini etek 'geri' geliyor. Moda'da 'eskiye' dönüş. (Günaydın, 14 Ekim 1979) Piyasaya Müjde. Etek boyu kısalıyor. (Akşam, 23 Şubat 2012) Kadın modasında '1930'a dönülüyor.' (Günaydın, 14 Ekim 1974) Bir garip moda ki! Modanın ana hedefi, kadını olduğundan daha güzel yapmaktır. Moda son yıllarda kadını gittikçe soyar, dekolte yakalar, mini etekler, kadın vücudunu çeşitli şekillerde teşhir eden bin bir çeşit iç gıcıklayıcı

elbiselerle açarken şimdi de bu çıplaklığın çeşit çeşit mücevherlerle ‘daha dekoratif’ bir hale getirilmesi yolunda gayret harcanmaya başlanmıştır. (Hürriyet, 25 Şubat 1969)

Moda, din haline gelmiştir!
Her adımı yönetiyor artık!

Bizde olsa...!

‘İtalya'da Vitruvio Pollione Lisesi Müdürü Angelo Bernardini, okulda düşük bel pantolon giyilmesini yasakladı. Bernardini, tangaların kotun dışına çıkmasını terbiyesizce olarak nitelendirdi. (Yeni Şafak, 13.10.2004) ‘ABD'de New Jersey’in Wildwood sahilinde "saggy pants" olarak adlandırılan düşük bel pantolonların giyilmesi yasaklandı. (Habertük, 12.08.2013) Düşük bel yasaklandı. İtalya Napoli'de düşük bel giymek yasaklanır ve para cezası getirildi. (26 Ekim 2010) ‘İngiltere’ Wimbledon Tenis Turnuvası'nda devrim gibi kural değişiklikleri yapıldı. Turnuvada ayrıca bayan tenisçilerin göğüs dekolteli kıyafet ve seksi külot giymeleri de yasaklandı. Turnuvanın yeni hakemi Andrew Jarret, "Firmalar sponsoru oldukları tenisçiler için değişik kıyafetler hazırlayıp, ilgi çekmek istiyorlar. Haklılar ama biz de bu kuralları uygulamakta kararlıyız" dedi. (Milliyet, 28 Haziran 2006) Cannes Film Festivali'ne kıyafet ayarı: ‘Kırmızı halıda ve festivalin diğer herhangi bir bölgesinde çıplaklık yasaktır' deyip tüm dünyaya ilan ettiler.’ (Yeni Şafak, 13.5.2025) Dünyanın en ince telefonunu' ürettiklerini iddia eden 'Kazam Tornado' markasının reklam filmi İngiltere'de yasaklandı. İngiliz Reklam Standartları Otoritesi tarafından yapılan açıklamada, telefon reklamının ciddi seviyede 'müstehcenlik' içerdiği ve bunun suç olduğu ifade edildi. Daha önce de bu tip içerikli reklamlara, etik olmaması nedeniyle yasak getiren kuruluş, markanın kadın istismarı yaptığını ve içerikle alakalı olmayan çekimlerde bulunduğunu söyledi. Otorite, özellikle bazı yakın çekimlerin tamamen amacından sapmış olduğuna dikkat çekti. (Vatan, 26.02.2015) ‘Japon’ havayolu firmalarından Skymark Airlines’in, hosteslerinin mini etek giyeceğini açıklaması tepki çekti. Japonya Kabin Görevlileri Federasyonu ‘Kadınları bu şekilde reklam amaçlı kullanmak onları bir eşya gibi görmektir’ dedi. Federasyonun internet sitesinde de hosteslerin o kadar kısa etekle rahat çalışamayacağı, cinsel tacize uğrayabileceği belirtildi. (Milliyet, 12.03.2014) Avrupa, çıplaklık konusunda frene bastı! Barcelona, Palma de Mallorca, Split, Dubrovnik ve İtalya’nın Sorrento kentinden sonra bu kez de Portofino da plaj dışında bikiniyle dolaşmak ve kamuya açık alanlarda içki içmek yasaklandı. Kurala uymayanlar 500 Euro ceza ödeyecek. Portofino Belediyesi, plaj dışında mayo ve bikinili ile erkeklerin de üstü çıplak şekilde dolaşmasını yasakladı. (Sabah, 17.7.2025)

ABD'de, Michigan eyaletinde düşük bel pantolonlarda popo gözükürse 3 aya kadar hapis cezası verilecek. (Hürriyet, 29 Haziran 2008) ABD'de düşük belli pantolon giymek yasaklandı. İç çamaşırını gösterenler, para ve hapis cezasına çarptırılabilecek. Delcambre Kasabası'nın Belediye Başkanı Carol Broussard, kasaba yönetiminin aldığı karara aykırı davranarak, iç çamaşırını gösterenlerin 500 dolar para ve 6 aya kadar hapis cezasına çarptırılabileceğini belirtti. (Hürriyet, 13.06.2007) İngiltere’nin Staffordshire bölgesinde bulunan Trentham Lisesi, erkek öğrencilerin ve öğretmenlerin ‘dikkatini dağıttığı’ gerekçesiyle kız öğrencilerin kısa etek giymesini yasakladı. (Milliyet, 4.7.2015) Kraliçe'den mini etek baskısı. Kraliyet at yarışlarına omuz ve göbeği açıkta bırakan, göğüs dekolteli, askısız kıyafet giyen kadın alınmayacak. (Vatan, 15.06.2008) Amerika'da

bir iç giyim firmasının büyük beden sütyen reklamı müstehcen bulunup televizyonda yayınlanması yasaklandı. (Vatan, 26 Nisan 2010) Yakında Amerika'da gösterime girecek filmin afişi sansür kuruluna takıldı ve yasaklandı. (Vatan, 17.09.2008) Dünya yatırım devi USB, çalışanları için kıyafet yönetmeliği hazırladı. Ten rengi iç çamaşır, dar mini... giyilmesin. (14 Ocak 2011) Okuldaki yasak ilişki velileri ayağa kaldırdı. ABD'de lise öğrencisi Myranda Garber okul müdürüyle sekreterini öpüşürken görünce olayı cep telefonuyla görüntüledi. İnternete sızan video yüzünden veliler ayaklandı. (Milliyet, 27.04.2012) ABD'de katalog çekimleri için bikinili poz veren öğretmenin işine son verildi. (Milliyet, 10 Mayıs 2013) 300 erkekle yattı; göreve devam! Kocasını 300 erkekle aldatan kadın 'görevde.' İngilizce öğretmeni Y.Y. "Şebnem Berrak A." takma ismiyle "Çıplak Tenimin Hafızası" adlı bir kitap yazarak, kocası A.Ç.Y.'yi, internet ortamında tanıştığı 300 erkekle aldattığını iddia etmişti. Daha sonra "deşifre" olan Y., görev yaptığı okuldan uzaklaştırmıştı. (Habertürk, 21 Mayıs 2009) ABD, sex bataklığına sürüklenebilecek gençleri evlilik öncesi ilişkiden korumak için yılda 117.000.000 dolar harcıyor, önümüzdeki yıl bu para 135.000.000 dolara yükseltilecek. (Vatan, 09.09.2003) Grammy'yi yayınlayan CBS, ödül törenine katılacakları uyardı: Lütfen kalça ve göğüslerinizi örten kıyafet giyin. Aşırı dekolte sorun teşkil ediyor. (Habertürk, 8 Şubat 2013)

İtalya'nın güneyindeki Amalfi kıyısında yer alan bölgeye tatil yapmaya gelenlerin, plaj dışındaki herhangi bir yerde bikiniyle veya açık kıyafetlere dolaşması yasaklandı. Bölgenin belediye başkanı Francesco Benincasa yeni yönetmeliği, "Bölgemizin kaliteli imajını korumak için bu yasayı koymamız gerekliydi, aksi takdirde ortaya çok çirkin ve edepsiz görüntüler çıkıyordu." sözleriyle savundu. Aynı uygulamayı ilk olarak 2010 yılında yine İtalya'daki Castellammare di Stabio beldesi başlattı. (Akşam, 3 Temmuz 2013) Alanya'da ise sadece plajlarda değil kentin içinde de mayoyla dolaşan turistler belediye meclisinde tartışma konusu oldu. (Star,9 Eylül 2008)

Sapıklık

Almanya'nın Frankfurt Üniversite kliniği sex bilimi bölümü direktörü Pr. Dr. Volkmar Sigusch "İnsanların çok yakın bir zamanda partner olarak ev hayvanları ile evleneceklerini" iddia etti. Köpeklere isim veriliyor, berbere götürülüyor, doktordan randevu alınıyor, psikologa götürülüyor veya miras bile bırakılıyor. Köpeklerle ne zaman evlenilebileceği konusunda ise Sigusch "En çok 10 yıla yakın bir zamanda bunun gerçekleşebileceğini" savunuyor." (Hürriyet, 08.06.2005) İngiltere'de bir kadın (Amanda Rodgers) köpeği ile evlendi. (Milliyet, 14.03.2014) Kuzey İrlanda'lı kadın köpeği ile evlendi. (Son Dakika, 11.10.2017) İngiltere'de yaşayan Deborah Hodge isimli bir kadın Hindistan adını verdiği kedisiyle resmi olarak evlendi. (Yeni Şafak, 27.4.2022) 7 yıldır gayrimeşru bir ilişki yaşayan ve terk edilen 48 yaşındaki İngiliz Barbarella Buchner isimli kadın, aradığı mutluluğu ve sevgiyi insanlarda bulamayınca iki kedisiyle evlendiğini açıkladı. (Habertürk, 25.12.2014) Avustralya'lı bir kadın (Jodi Rose) Fransa'nın güneyindeki 'Pont du Diable' adlı köprü ile evlendi. (Hürriyet, 2 Temmuz 2013) İsrail'de bir ingiliz kadın (Sharon Tendler) 15 yıl önce "ilk görüşte aşık olduğu" yunusla evlendi. (Milliyet, 1.1.2006) Koreli Lee Jın-gyu yastığı ile evlendi. (Cumhuriyet, 10.03.2010) Fransa'da bir kadın (Erika Le Tour) Eyfel kulesi ile evlendi. (Habertürk, 5.6.2008) 50 yıl sonra robotla evlilik yasal olacak. (Vatan, 13.11.2008) Avustralya'da bir adam robotla evlendi. (Cumhuriyet, 9 Ocak 2022)

Us Department of Justice 2000 verilerine göre, Amerika'da her 90 saniyede bir kadın tecavüze uğramaktadır. 2003 yılı İngiltere Suç Araştırması verilerine göre de 754 bin kadın en az bir kere tecavüze uğramış ve İngiltere'de her gün 167 kadının tecavüze uğradığı belgelenmiş durumdadır. Rakamlar geçen birkaç yıl içinde eksilmedi, daha da arttı. (16.04.08) AB'de yaklaşık 2 evliliğe karşı bir boşanma yaşanırken, çocukların üçte biri evlilik dışı ilişkiden doğuyor. Avrupa'da kişi başına yıllık 11 litre saf alkol düşüyor, bu da 220 litre biraya denk

geliyor. Eurostat'ın verilerine göre, 2004 yılında 4.8 milyon bebeğin yüzde 31.6'sı evlilik dışı ilişkiden doğdu. Birlik ortalamasında çocuklu ailelerin yüzde 13'ünde anne ya da babadan biri bulunmazken, bu oranın en yüksek çıktığı ülkeler yüzde 24'le İngiltere, yüzde 18'le Belçika, yüzde 16'yla Danimarka ve Almanya şeklinde sıralanmaktadır. Avrupa'da alkole başlama yaşı ortalama 14.6, İtalya'da ise 12.2'ye inmiş durumda. (Basından, 14.06.06) "Almanya'da alkole başlama yaşı 14.5'a düştü" (DW, 12.9.2009) İngiltere'de okullarda artan şiddet eğitim tarihinde bir ilki başlattı. Olayları önlemek üzere harekete geçen polis 400 okulun koridorlarında devriye gezmeye başladı. Polis koruması altında öğretim veren okullar listesinde az sayıda ilkokulun da bulunduğu belirtilen haberlerde, bazı okullarda küçük de olsa karakolun bile kurulduğu kaydedildi. (Yeni Şafak, 29.10.2006) İngiltere'deki Darlington kasabasının kasabı, içeriye giren müşterileri görünce gözlerine inanamadı. Bir adam, elindeki tasmaya bağlı dört ayak üzerinde sürünen kadınla alışverişe gelmişti. Kasap, bu garip çifti polise ihbar etti. Polisin soruşturması, Kaotian adlı sado-mazo tarikatı ortaya çıkardı. Ama müritler erişkin, ilişkilerin de gönüllü olması, polisin elini kolunu bağladı. (Milliyet, 25 Ağustos 2006) Danimarka'da kadınlar arasında yapılan bir araştırma, kadınların yüzde 52'sinin eşlerini aldattığını ortaya koydu. Woman dergisi tarafından yapılan araştırmaya 15-35 yaş arasında 5 bin kadın katıldı. (Milliyet, 5 Eylül 2006) Almanya'da çocuk pornosuna karşı tarihin en büyük operasyonu yapıldı. 26 bin sapık içinde öğretmenlerin de bulunması bomba etkisi yarattı. Aralarında rahipler, öğretmenler, hatta polislerin bile bulunduğu şebekenin, internet üzerinde 38 ayrı "çocuk pornosu grubu" oluşturdukları ve resim ile videoları bu gruplar üzerinden yaydıkları vurgulandı. (Vatan, 28.09.2003) '9 yaşındaki' Alec Greven 'çapkınlık' kitabını yazdı. (Vatan, 11.12.2008) 1996'da ABD'de bir yarışmada çocuk güzeli seçilen J. Ramsey (6 yaşında), bir sapık tarafından tecavüz edilip öldürüldü. ABD'de bu tip yarışmalar yasaklandı. (Akşam, 21.12.2006) Julia Lira 7 yaşında olmasına rağmen Brezilya'nın Rio ketinde 'samba kraliçesi' seçildi. (Hürriyet, 16.02.2010) Geçtiğimiz günlerde "Vanity Fair" dergisi için verdiği pozlarla bir anda tartışma konusu olan 15 yaşındaki yıldız Miley Cyrus'a ahlaksız teklif geldi. Playboy'un patronu 82 yaşındaki Hugh Hefner Miley'e 18 yaşına bastığı gün dergi için soyunmasını teklif etti. (Vatan, 11 Mayıs 2008) Eli şu an kalçalarımda. İngiltere lideri Cameron, milletvekili Robert Syms'i partiten atınca eşi Cameron'dan intikamını fotoğraf ile aldı. Altına, 'çocuklarımın babasını kovan adamın elleri kalçamda' diye yazdı. (12 Ekim 2013)

Şiddet

ABD'nin Korkunç 'Suç' İstatistikleri. Ülkede günde bin 900 ve yılda 683 bin kadına tecavüz ediliyor. Buna göre ABD'de her 8 kadından biri tecavüze uğruyor. (Milliyet, 31 Ara 2017) Amerika demek tecavüz, cinayet ve insanlıktan çıkmak demek. Ulusal Mahremiyet ve Cinsel Şiddet Araştırması, ABD'de 22 milyondan fazla kadının hayatında en az bir kez tecavüze uğradığını ortaya çıkardı. (Yeni Söz, 14 Mar 2016) Beş Amerikalı kadından biri cinsel saldırı kurbanı. Araştırmaya göre, önceki bir yıl içinde Amerika'da 1 milyonu aşkın kadın tecavüze uğradığını bildirdi. (BBC, 15.12.2011) Cinsiyet eşitliğinde zirvedeki İskandinav ülkelerinde tecavüz oranları korkutucu seviyede. (Euronews, 4 Nis 2019) İskandinav ülkesi bunu tartışıyor: Tecavüz oranları neden bu kadar yüksek. (ABC gazetesi, 10 Ekim 2020) İskandinav ülkelerinde cinsel taciz vakaları günden güne artıyor. Dünyada cinsiyet eşitliği açısından ilk sıralarda yer aldığı düşünülen İskandinav ülkelerinde cinsel taciz ve tecavüz vakaları dikkati çekiyor. (AA, 12.10.2021) İsveç'te 2018 yılında tecavüzden mahkumiyet de yüzde 75 oranında arttı. (Sputniknews, 03 22.06.2020) Fransa'da trenlerde cinsel şiddet rekor seviyelere ulaştı. Mağdurların sadece yüzde 7'si polise şikayette bulunuyor. (Euronews, 10/03/2025)

Sosyete şiddete doymuyor. 'Eşim dövüyor' diyen tanınmışlar zincirine işadamı C. H.'ın eşi de katıldı. (31 Ocak 2010) D. S. , H. Ş.den ayrılık nedenini dayak olarak açıkladı. (Haberler, 19 Kasım 2008) Koca dayağı kadın CEO'ya kendi derneğini kurduruyor. (Hürriyet, 08.04.2007) D. A. 4 yıllık

sevgilisinden dayak yüzünden ayrılmış. (Hürriyet, 29 Ekim 2008) D. A.: Sevgililerimden yediğim dayağı hep gizledim. (Hürriyet,14 Kasım 2005) A. U. eşi C. U.'ın içki içip kendini dövdüğünü söyleyip boşanma davası açtı. (Milliyet, 30.12.2009) Manken T. Ö. sevgilisi A. B.'ndan Richmond SPA Otel'de dayak yedi. (Posta, 11.5.2007) Eşinden ve sevgilisinden şiddet gören ünlü isimler… (Akşam, 2 Kasım 2018) Avrupa Konseyi'nde Fransız Milletvekili Jean Guy Branger tarafından hazırlanan "Avrupa'da kadınların maruz kaldığı ev içi şiddet" adlı bir rapor gündeme gelmişti. Raporda dehşete düşürücü rakamlar vardı. Mesela Avrupa'da her 7 kadından 1'i ya zorla cinsel ilişkiye zorlanıyor, ya da tecavüze uğruyor. Fransa'da yılda 72 kadın, ev içinde yediği sert dayaktan ölüyor. Almanya'da bir yılda kocası tarafından öldürülen kadın sayısı 300. Norveç, İsveç, Finlandiya, Danimarka gibi hiçbir ekonomik sorunu olmayan ülkelerde şiddete bağlı kadın ölümleri de hayli fazla. Fransa'da çeşitli şekillerde şiddete maruz kalan kadınların oranı %95. Çek kadınlarının yüzde 38'i şiddet görüyor, Litvanya'daki kadınların yüzde 42,4'ü fiziksel ve cinsel şiddete uğruyor, Portekiz'de kadınların yüzde 52,8'i eşlerinin şiddet uyguladığını belirtiyor.

Sadece Avrupa mı böyle? ABD'de her yıl 4 bin kadın dövülerek yaşamını yitiriyor, yılda 4 milyon kadın da eşinden dayak yiyor. (Yeni Şafak, 8.03.2004) Her 15 saniyede bir kadın dayak yerken, her 6 dakikada 1 kadına tecavüz ediliyor. Yine ABD'de kız çocuklarının aile bireyleri tarafından istismar oranı yüzde 35 ile yüzde 46 arasında. Kanada'da kadınların yüzde 51'i, 16 yaşına gelene kadar en az bir kere fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor (2004 Yılı raporu) Alman Milletvekili Claudia Roth, Almanya'daki kadınların yüzde 40'ının şiddete maruz kaldığını söyledi. (Hürriyet, 08.02.2007) Avrupalı kadınların dörtte biri şiddet kurbanı. (Ntvmsnbc, 07 Mart 2007)

28 AB ülkesinden, 18-72 yaş arası 42.000 kadın ile yapılan araştırma bugüne kadar bu konuda hem AB'de hem de dünyada yapılmış en geniş ve derin araştırma. Kadına şiddetin en yüksek olduğu ülkeler sırasıyla Danimarka (yüzde 52), Hollanda (yüzde 45), Fransa (yüzde 44). AB ortalaması ise yüzde 33. FRA'nın Direktörü Morten Kjaerum rapor ile ilgili olarak, Yayınlanan raporun AB ülkelerinde kadına yönelik şiddetin ne derece yaygın olduğunu göstermenin yanında, devletlerinin bu konuyu ne derece az raporladıklarını ve gündem dışı tuttuklarını da kanıtlamaktadır.'' diye konuştu. Rapordaki istatistiklere göre Avrupa'da her 10 kadından biri 15 yaşından itibaren cinsel şiddete maruz kalırken, her 20 kadından biri tecavüze uğramış. Her 5 kadından biri ise eski veya şu an birlikte olduğu eşinden cinsel ve fiziksel şiddet görmüş. Verilere göre kadınların sadece yüzde 14'ü eşlerinden, yüzde 13'ü ise yabancılardan gördükleri şiddeti ilgili makamlara bildirmişler. (Milli Gazete, 6 Mart 2014)

Eğitimli kadınlar da şiddet mağduru. İstanbul Üniversitesi (İÜ) Adli Tıp Enstitüsü'nce, üniversite öğrencisi ve mezunu kadınlarla yapılan bir araştırma, katılımcıların büyük bir bölümünün cinsel şiddet türlerinden en az birisine maruz kaldığını ortaya koydu. İlk sırada sevgililer var. Araştırma, sanılanın aksine, cinsel şiddet eylemlerinin yabancılar değil, çoğunlukla tanıdık kişiler tarafından gerçekleştirildiğini ortaya koydu. Buna göre, saldırganların yüzde 95'inden fazlası tanıdık. Çalışmaya göre, 'ilk sırada sevgili' düzeyindeki erkek arkadaş, ikincisi sırada nişanlılık ve sözlülük ilişkisi geliyor. Üçüncü sırada ise ensest ilişki türleri var. (Hürriyet, 12.06.2003)

Güzelleşme adına. Güzellik uğruna her türlü yöntemi deneyen kadınların son gözdesi fetus kök hücreleri oldu. İngiliz Daily Mail gazetesi 'barbarca' olarak nitelendirdiği bu yöntemi ve bu uygulamayı gerçekleştirilen klinikleri ele aldı. Güzellik klinikleri gebeliğin 9. haftasından sonra fetüs adını alan bebeklerin geri kalmış ülkelerden bağış yoluyla elde edildiği belirtilen, ancak gerçekte uluslararası kaçakçılık şebekelerinin karıştığı kirli yöntemlerle buluyor. Bebek fetusundan bir parçayı başta yüzleri olmak üzere vücutlarına enjekte ettiren kadınlar yöntemin

barbarlığından hiç rahatsız olmuyor. Bu insanların tek hedefi güzellik ve gençlik. Bu klinikler insanlara bu hayallerini gerçekleştirmeyi vaad ederek milyonlarca dolarlık bir sektör haline geldi. (Milliyet, 8 Ağustos 2006) David Beckham ve eşi güzelliklerini kuş pislikleri ile yapılan kreme borçlu. (9 Ekim 2008) Başta Hollywood'un yakışıklı yıldızlarından Tom Cruise olmak üzere birçok ünlü, yılların yüzlerine kondurduğu izleri silmek için seansı 180 sterline, yani yaklaşık 650 TL'ye yüzlerine bülbül dışkısı sürdürüyorlar. (Vatan, 22.04.2014) Dünyaca ünlü isimlerin güzellik sırları "yok artık" dedirtti. Madonna verdiği bir röportajda kendi idrarını düzenli olarak içtiğini itiraf etti. (Haber 3, 23 Eylül 2022)

Evlilik. Karolisnka Enstitüsü araştırma sonucu: Bekar erkekler daha çabuk bunuyor. (Milliyet, 1 Ağustos 2008) ABD ulusal istatistik enstitüsü: Bekar erkekler daha genç ölüyor. (Sabah, 25.08.2001)

Uyanış

İngiltere'de yapılan bir araştırma, iyi bir eğitim alıp iş hayatına atılan kadınların parlak bir kariyer yerine evinde oturup şakin bir yaşam sürmenin hayalini kurduğunu ortaya çıkardı. Kadın dergisi New Woman'ın anketine katılanların yüzde 61'i mutlu bir evlilik yapmanın, sakin bir kasabaya yerleşerek evinin kadını olmanın hayalini kuruyor. Üçte ikisinden fazlası "parayı erkek kazanmalı" diyor. Kadınların önemli bir bölümü ise kariyerin o kadar da önemli olmadığını düşünüyor. Ulusal aile ve ebeveyn enstitüsü'nden vicki shotbot bu araştırmayı "modern kadının uyanışı" olarak görüyor. (Vatan, 11.03.2005)

Çalışma 25 bin kişi üzerinde yapıldı. Archives of Sexual Behaviour, isimli dergide yayınlanan araştırmaya göre kadınların yüzde 56'sı spontan biçimde seks yaptığı için pişman. Ve bunların yaklaşık olarak çeyreği bekaretini kaybettiği için pişman. (Hürriyet, 28 Kasım 2013)

Kadınlar erkekler kadar seksi düşünmüyor. Kadınlarla ev işi üzerine yapılan anketten ilginç sonuçlar çıktı. İngiltere'de, 2 bin kadının katıldığı araştırmaya göre; kadınların yüzde 40'ı ev işi yapmayı seksten daha tatmin edici buluyor. Kadınların yüzde 64'ü, ev işi yapmaktan dolayı mutlu olduklarını söylüyor. Yüzde 45'i ise, "Eşimle seks yapmaya temizlikten az vakit ayırabilirim" diyor. (Habertürk, 25 Nisan 2006) Belçika'da bulunan Leuven Üniversitesi profesörleri tarafından yapılan araştırmaya göre cinsellik hormonu testosteronun yükselmesi erkeğin karar verme mekanizmasını altüst ediyor. Araştırmada bir grup öğrenciye konusu finans olan bir oyunun öncesinde iç çamaşırlı kadın fotoğrafları gösterildi. Bu grubun diğerlerine oranla oyunda başarısız oldukları ve doğru karar vermekte zorlandıkları gözlendi. Erkeklerdeki bu tepkilerin kadınlarda görülmediği belirtildi. (Habertürk, 20.04.2006)

Ne yapmalı? Gaziosmanpaşa Belediyesi, boşanma oranlarını azaltmak için evlilik danışmanı aldı. Çalışmayan bir kadının özel durumlar haricinde (hastalık, gece çocuk bakmak vb.) sabah eşinden önce kalkıp eşinin ihtiyaçlarını (kahvaltı, kıyafet vb.) hazırlamaması, işe güler yüzle uğurlamaması durumunda bir süre sonra eşi tarafından 'sürekli uyuyan, tembel, hiçbir işe yaramayan, para yiyici' olarak algılanabilmektedir. Problemin çözümünde konuşmak ama asla vıdı-vıdı yapmamak gerekir. Yaşadığınız problem o anda çözülecek diye bir kural yoktur. Dengeli anlayış sergileyen, istikrarlı, sevecen, çekici, gizemli bir kadının erkekler peşinden koşar. 'Ben buyum. İşine gelirse' diyen kadını, her erkek eninde sonunda aldatır. Çünkü ilişkinizi restleşme düzeyine indirmişsiniz demektir. Rest çekmek pokerde olur. Poker ise kumar oyunudur. Başarılı bir iletişimle çözülmeyecek aldatılma problemi yoktur. Yeter ki eşimizin algıladığı dilden konuşalım. Bilinmesi gereken en önemli gerçek, mükemmel kadın mutsuz kadındır. Evli olan ve hayatında mükemmel olmayı seçen kadın, iş hayatının dışında iyi bir anne, iyi bir iş hedefi ile adeta kendi ile savaşır bir duruma gelmektedir. (Vatan, 25.12.11)

"1952 yılında Hugh Hefner denilen adam Playboy denilen ilk porno dergisini çıkarttığında, Amerikan toplumu bile ayaklanmıştı. Kamyoncular şimdikilere göre mütevazı sayılabilecek yarı çıplak bir kadın resmini kamyonlarına astıklarında, Amerika'da yer yerinden oynamıştı. Kiliseler Birliği, Aile Dernekleri, Hem Cumhuriyetçi hem de Demokrat Senatörler tepki göstermişti. Peki şimdi? Yılın belli günlerinde, kendi aralarında sözleşip, metroya çırılçıplak biniyorlar. Alışveriş merkezlerine çırılçıplak, anadan üryan bir şekilde geliyorlar. Canlı yayında soyunmak; medenilik. Canlı yayında konuk bayana sarkıntılık yapmak; moda. En mahrem yerlerinin görünmesi; frikik. Masum gibi başlayan her hareket, en sonunda kutsallarımızla savaşan 7 başlı ejderhaya dönüyor." (Münir Arıkan, Altınoluk, sayı: 304, Haziran, 2011)

"Değer veren insan karısını teşhir etmez" Yeşim Salkım. (Kanal1, Magazin1, 03.01.2009) Sunucu manken İpek Tenolcay: "Mini etek giyip, ince çorapla geziyorsan başkalarıyla flört ediyorsundur. İltifatlar, bakışmalar aldatma değil midir? " (Milliyet, 11.01.2003)

Erkeklerin aşk hayatlarıyla ilgili en büyük pişmanlığı daha fazla kadınla sevişmemek olurken, kadınlar ise geçmişte yanlış erkeklerle seviştikleri için mutsuzluk yaşıyor. Kadınların en büyük pişmanlıklarından bir tanesi ise ilk cinsel tecrübelerini yanlış bir insanla yaşamış olmak. Ayrıca birini aldatmak ve geçmişte bir ilişkiye çok hızlı başlamak da diğer pişmanlıkları. Erkekler ise kadınların tam aksine kız arkadaşlarını daha hızlı yatağa atmadıkları için pişmanlık duyuyor. Yine erkekler için en büyük pişmanlıklardan biri de cinsel anlamda daha çok macera yaşamamış olmak.

Sonuç

Kapitalizm pek çok toplumda kadın bedenini popüler kültür ve araçlar (moda, müzik, sinema, kitle iletişim araçları, dizi, tiyatro gibi) vasıtasıyla idealize ettiği güzellik, seksilik, incelik ve uzunluk (boyluluk), bakımlılık gibi pek çok bedeni unsuru, bireylerin çoğu için hayatta var olmanın amacı haline getirmiştir. Tüketim kültürünün buyrukları çevresinde kadın bedeni için standardize edilen beden ölçüleri, güzellik idealleri nerdeyse toplumsal ve fizyolojik yaşamın bir parçası olarak sunulmaktadır. Kadın bedeninin her bölgesinin erojen bir alan şeklinde temsil edilmesi adına sürekli bir enformasyon oluşturulmaktadır. Kadınlar için yaratılan yaşam tarzına göre, kadın sürekli cazibesini yitirmemeli ve çevresindekilere bu cazibeli haliyle hayranlık uyandırmalıdır. Beden imajı ve bedene yapılan birçok müdahale, tüketim toplumu ve tüketim kültürünün en büyük yaratıcısı ve yararlanıcısı olan Batılı kapitalizm olgusundan bağımsız değildir. Tüketim toplumunda tüketim arzuları ve istekleri ihtiyaçmış gibi algılandığı veya algılattırıldığı söylenebilir. Beden; bugün güzelleştirilerek, yüceltilerek, özgürleştirilerek bir arzu -özellikle cinsel arzu- nesnesi haline getirilmeye çalışılmaktadır. Çünkü tüketim kültürünün var olmasını istediği ideal birey bedeni; sürekli yenilenen ve modanın peşinde koşan, sadece yaşayacağı bir tek yaşamı olduğunu ve bu yaşamını da yaşadığı dünyada cennete çevirerek hiçbir zevki ıskalamayan veya her hoşnutluk veren şeyleri deneyimlemenin bilincinde olan kişi olarak tanımlanmakta veya kabul görmektedir. (Prof. Dr. Rıfat bilgin, Tüketim kültüründe kadın bedeninin cinsel kurgu olarak konumlandırılması ve sunumu, The Journal of Academic Social Science Studies, Number: 36, p. 309-329, Summer II 2015, s. 327)

Yaratılan süper kadın imajı ile de; hem anne, hem eş, hem çalışan kadın, hem de güzel olmayı bilen kadın rolü benimsetilmektedir. (Nesrin Kula Demir, Zehra Yiğit, Reklam fotoğraflarında kadın bedeninin değişimi, International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume, 8/6 Spring 2013, s. 471)

Kadın, Batı tarzı hayat ile beraber statünün doğrudan kendi bedenleri ve zihinleri üzerinde odaklandığını görmüşlerdir. 1940'lı yıllarda idealize edilen kadınlar, kafa yapısından ziyade güzellik olarak gündeme gelirler. 1950-1970 arası dönem moda, 'herkes böyle giyindiği için

giyilmesi gereken kıyafetler' olarak sunulurken, 1980'den sonra moda 'başkaldırının sembolü' olarak gösterilmektedir. (Fatma Karabıyık Barbarosoğlu, Moda ve Zihniyet, s. 111, 164, 170)

Televizyonda, reklamlarda, sokaklarda ve billboardlarda, reklamını yaptıkları ürünler daha çok arka planda kalıyorken, ön planda kadın vücudunun ve cinselliğin olması, ahlaki değerlerimize de oldukça ters düşmektedir. Satılan ürünlerde, belirlenen hedef kitlesini etkilemek için bedenlerini kullandırmaları, kendilerini cinsel obje olarak gösterenlere karşı çıkmamalarını anlamak gerçekten de zor. (Yeni Akit, 9.12.2014)

Prof. Dr. Hatice Arpaguş, "Kadını özgürleştiren feminist söylemlerin kadını bir meta haline getirdiğini" ifade ediyor. "Kadının özgürleşmesi ve bedenine hâkim olması meselesi, bir süre sonra bedenin para ve mevki için sergilenmesi gibi durumlara dönüşüyor. Mesela araba tanıtımında kadının reklam aracı olarak kullanılmasıyla arabanın modeli arasında bir bağlantı kurma ihtimali yoktur. Böyle bir durumda kadının özgürleşmesi veya bedeninin özgürce kullanmasından bahsedilebilir mi?" diyor ve İslam'ın başörtüsü konusunda ortaya koyduğu kriterlerin kadını meta olmaktan alıkoyduğuna dikkat çekiyor, örtünün kadının beden ve kimliğinin sömürülmesine engel olduğunu fakat modern dünya karşısında bu konuda zorluklar yaşandığını anlatıyor. (Kübra Sönmezışık, Reklamın Özgür Kölesi Kadın, Bilimevi Kadın, Ekim-Kasım-Aralık 2017, Sayı 3)

Kadın erkek farklıdır

Allah azze ve celle, kadın ve erkeği yaratırken farklı ve birbirlerini tamamlayacak özelliklerde yaratmıştır. Bu farklılıklar karşılıklıdır ve birbirinin yerine geçmediği gibi tam aksine birbirini tamamlar niteliktedir. Biri olmadan diğeri eksiktir, biri diğerinin yerini tutamaz ve dolduramaz. Buna en güzel örnek zevc kelimesidir. Zevc, "çift, çiftin teki" (TDV İslam Ansiklopedisi, zevce maddesi) anlamlarına gelir. Mesela, Ayakkabı da bir "çift"ten oluşur. Bu çifti oluşturan eşler birbirlerine "eşittirler" fakat biri diğerinin yerini tutamaz. Eğer bu eşitliği "aynılık" ve "tıpkılık" anlamında alır da, sağ eşi sola, sol eşi sağa giyecek olursak, hem ayakkabıya, hem ayağa yazık etmiş oluruz.

İslam eşitlik merkezli değil adalet merkezli bir dindir! İslam, yaratılışta kadın ve erkeğe kodlanan yeteneklere göre hayatta iş bölümünü insanlara tavsiye eder.

"Boks yapan kadınlar, bebek bakan erkekler, üst düzey yönetici kadınlar, ev işi yapan erkekler. Bu görüntüler günümüzde son derece doğal karşılanmaktadır. "Roller" değişirken, iki araştırmacının kitabı Avrupa'yı karıştırdı. Savundukları; Bu eşitlik doğaya aykırı. İki cins arasındaki farkların ortadan kalkarsa uyumsuz bir uzlaşma ortamı oluşur. Toplumsal psikoloji konularında yazdığı kitaplarla tanınan ekonomi - politika danışmanı Prof. Gertrud Höhler ile AIDS uzmanı Dr. Michael Koch tarafından kaleme alınan "Zimmetli Günah" adlı kitapta, iki cins arasındaki eşitsizlik savunuldu. Erkeğin güçlü ve cesur, kadının ise yumuşak ve uysal olması gerektiğini savunan Höhler ve Koch, "Gerçekten uyumlu bir birlikteliğin olabilmesi için cinslerin mümkün olduğu kadar birbirlerine zıt olması şarttır. Çünkü ancak o zaman iki cins birbirini tamamlayan ve birbirinden ayrılmaz konuma gelebilir. Cinsiyete yönelik bir baskı yapılmasa bile erkek çocuğun en sevdiği oyuncak otomobil, kızın ise bebek oluyor. Hiçbir kısıtlama, hatta destek olmasına rağmen kızların klasik erkek mesleklerine yöneldikleri pek görülmüyor. Kadın ve erkek bir noktadan sonra ayrılıyor. İnsanlığın gelişmesi de zaten bu sayede oluyor. Cinsiyet bilinci ve ayrımı olmayan toplumlarda yetişecek insanlar daha az yaratıcı, daha az sosyal ve daha az şefkatli olur. Bu durumda uyumsuz işleyen bir uzlaşma ortamı ortaya çıkar." İnsanlığın, farklı iki cinsin çatışmasından geliştiğini savunan iki araştırmacı, iki cinsiyetin birbirine benzemeye çalışmasına da karşı çıkarak "en iyisi kadınlar tam bir kadın, erkekler tam bir erkek olmalı. Zaten hiç bir zaman ve hiç bir kültürde kadın - erkek eşitliği olmamıştır" diyorlar." (Milliyet, 13.01.1999)

"Beynimizin de cinsiyeti varmış. Kadın ve erkeklerin beyinlerinin gelişim olarak farklı olduğunu söyleyen Hacettepe Üniversitesi araştırma görevlisi Dr. Serkan Karaismailoğlu, "Kadınların beyinlerinin her iki tarafı da birbirine eşit büyürken, erkeklerin sağ tarafı daha fazla büyür. Kadın ve erkek arasındaki 'farklar anne karnında başlar' ve bebeklikte de bu şekilde devam eder. Kadınların bu nedenle empati duyguları daha fazla gelişmiştir. Beyin de cinsiyete sahiptir. Kadın ve erkeklerin farklılıkları hayatlarının her anında verdikleri kararlarda etkilidir. Erkek ve kadın olaylara aynı yaklaşamazlar. Kadın daha detay odaklı yaşarken, erkek sonuç odaklı yaşamaktadır. Çiftler arasındaki anlaşmazlıkların nedeni de budur. Bu yüzden kadın ve erkeklerin beyinlerinin cinsiyetlerini bilmeleri, nasıl çalıştığını öğrenmeleri ve sorunlara ona göre yaklaşmaları gerekmektedir." dedi." (Abbas Güçlü, Milliyet, 15 Mart 2014)

"Kadın ve erkek yasalar ve fırsatlar yönünden eşittir ve eşit olmalıdır. Ama biyolojik olarak eşit değildir çünkü genleri farklıdır. Psikolojik olarak eşit değildir çünkü duygu ifadeleri farklıdır. Kadın ve erkek beyinleri farklı çalışır." (Prof. Nevzat Tarhan, Haberalp, 25.3.2021)

Amerikalı yazar ve ilişki danışmanı John Gray'in kadınlar ve erkekler arasındaki iletişimi irdeleyen 'Erkekler Mars'tan Kadınlar Venüs'ten' adlı kitabı, erkeklerin ve kadınların adeta farklı gezegenlerden geldiğini, kendi gezegenlerine özgü alışkanlıkları olduğunu yazmaktadır. "Kadınlar kendilerini rahatsız eden bir konuyu biriyle paylaşıp ona anlatmak isterken, erkekler sadece dinlemek yerine hemen çözümler üretip bunları önermeye başlar. Bu durum ise iki taraf arasında doyurucu bir iletişim kurulmasını engellemektedir." (Bahri Karaçay, Mutlu Beyin, s. 31)

"Eğer cinsiyetler arasında gerçekten farklılıklar varsa onların arkasında da bu davranışları yöneten biyolojik nedenler olmalıdır. Bilim adamları Erkek ve kadın beyni arasında yapısal ve işlevsel farklar olup olmadığını belirlemeye çalıştılar. Araştırmanın sonuçları, oyuncak tercihlerinin 'sosyal ve bilişsel etkenlerden bağımsız' olduğunu, dolayısıyla cinsiyete dayalı olduğunu gösteriyor. Araştırmacılar kız çocukların oyuncak bebek ve tencereyle daha fazla zaman geçirmesini annelik güdüsüne bağlıyor. Yeni doğan bebekler üzerinde deney yapılır. Kız bebekler zamanlarının % 36'sında kadın yüzüne bakarken erkek bebekler zamanlarının % 25'inde kadın yüzüne bakar. Bunun aksine, erkek bebekler zamanlarının % 43'ünde mekanik yüze bakar. Kız bebeklerde bu oran sadece % 17. Ayrıca bu bebekler doğumları üzerinden sadece 24 saat geçtiği ve henüz herhangi bir sosyal veya bilişsel etki altında kalmadıkları için, cinsiyete bağlı bu farklılıkların temellerinin biyolojik olduğu anlaşılmaktadır. Bilim insanları uzun bir süre erkek ve kadın beyni arasındaki farklılıkları hormonlara ve beynin hormon salgılanmasında önemli rolü olan hipotalamus bölgesine atfetti. Fakat bilimsel ilerlemeler sonucunda, cinsiyetler arasındaki farkların çok sayıda bilişsel özellik ve davranış üzerinde (hafıza, duygu, görme duyum, stres hormonlarına beynin verdiği tepki gibi) önemli etkileri olduğu bulununca, bu görüş terk edildi. Erkek ve kadın beyninin beyin görüntüleme teknikleri kullanılarak karşılaştırılması, bu iki cinsiyet arasında yapısal birtakım farklılıklar olduğunu ortaya çıkardı. Beyindeki cinsiyete bağlı benzerliklerin ve farklılıkların belki de toplum düzeyindeki en önemli yönü, kız ve erkek öğrencilerin sözel ve sayısal yetenekleri ile bunun uzantısı olarak ileri yaşlarda seçtikleri çalışma alanları ve bu alanlardaki başarıları olsa gerek. 'Sadece geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelerde değil ABD ve Batı Avrupa gibi gelişmiş ülkelerde de fen bilimleri dallarında, üst düzey yönetici kadrolarda kadınların sayısı erkeklere oranla çok geride. ABD'de 2007 yılında işgücünün % 46'sını kadınlar oluştururken bilim ve mühendislik işgücünün sadece % 27'sini kadınlar oluşturuyordu.' İlkokuldan sonra kız öğrenciler sözel yetenekte erkek öğrencileri geride bırakıyor. Cinsiyetler açısından beyinde farklılıklar olduğu da bir gerçek." (Bilim ve Teknik dergisi, Şubat, 2013, Şubat 2013, Sayı: 543, s. 22-28)

Kadın ve erkek arasındaki en önemli farklılık kadınların daha çok beyninin sağ tarafını erkeklerin ise daha çok beyninin sol tarafını kullanması. Bu durum iki tarafın da hayata ve olaylara bakışını tamamen etkiliyor. Kadın beyninin her iki tarafında konuşma merkezi var, erkek beyninin sadece sol tarafında konuşma merkezi var. (Sema Maraşlı, İlk Adım, Ağustos, 2021)

"Kadın beyni ve erkek beyni arasındaki farklar. Yeni bir araştırma, kadın ve erkekler arasındaki farkların ilk defa, sahip oldukları 'değişik beyin yapıları ve beyindeki sinir bağlantılarıyla' açıklanabileceğini ortaya koydu. Independent gazetesinin görüşlerine yer verdiği Philadelphia'daki Pennsylvania Üniversitesi Psikoloji Profesörü Ragini Verma, "Bu haritalar bize, insan beynindeki kesin ve tamamlayıcı mimari farkları gösteriyor bu da erkeklerin ve

kadınların neden bazı alanlarda birbirlerinden daha üstün olduklarını anlamak için sinirlere dayalı bir temel sunuyor" yorumunu yapıyor." (BBC, 3 Aralık 2013)

"Kadın-erkek kalbi ve beyni arasındaki farklar. Erkek beyni siler, kadın unutmaz. Kadınlar daha konuşkan; kadın damarları daha ince; kadınlık hormonu korur; ağrılara karşı daha dayanıklılar. Depresyona daha meyilliler; esnek yapılılar; kokulara karşı daha hassas; yağlanmaları daha zordur ve kadınlar daha uzun yaşar." (www.acibadem.com.tr, 9 Eylül 2020)

Sabah gazetesi biyolojik, psikolojik, sosyal farkları, 'Kadın ve erkek arasındaki 45 fark!' (Sabah, 08.05.2015) şeklinde duyururken, Sözcü bu sayıyı 50 farka çıkarır ve 'Erkek ve kadın arasındaki 50 temel fark.' (Sözcü, 08 Aralık 2014) diye duyurur.

"Kadın ve erkek arasındaki şaşırtıcı bilimsel farklılıklar. Kadınlar ve erkekler arasında bilimin ortaya koyduğu fiziksel ve zihinsel farklılıklar sizi şaşırtabilir. Kimin kanı daha hızlı akar, kim daha iyi yüzer? Kim daha iyi duyar? Peki, hastalık ya da ölüme kim daha dayanıklı? İşte bilimin ortaya koyduğu kadın ve erkek arasındaki farklar…" (Posta, 09 Haziran 2021)

"İlişkide kadın-erkek farklılıkları. Kişilik özellikleri bakımından kadınlar ve erkeklerin birçok farklılık gösterdiği söylenir. Kadın ve erkek arasındaki kişilik, algı, davranış farklılıkları en çok konuşulan ve yazılan konulardan biri. İki cinsiyet arasındaki farklılıklar fiziksel olarak belirgin olsa da psikolojik farklılıklar çok daha karmaşık ve tartışmalı bir konu." (BBC, 28 Şubat 2018)

2017 yılında OECD tarafından yapılan sosyal ve duygusal beceriler izleme araştırmasına göre, "Strese dayanıklılık, duygu kontrolü ve enerji gibi özelliklerde erkek öğrencilerin puanları yüksekken; sorumluluk, empati, hoşgörü ve merak gibi becerilerde kız öğrencilerin puanları yüksektir. Sonuç, sosyal ve duygusal beceriler anlamında kız ve erkek öğrencilerin önemli farklılıklara sahip olduğu ve bu becerileri geliştirirken 'cinsiyet arası farkların dikkate alınması' gereklidir. (OECD Sosyal ve Duygusal Beceriler Araştırması Türkiye Ön Raporu, Eylül 2021)

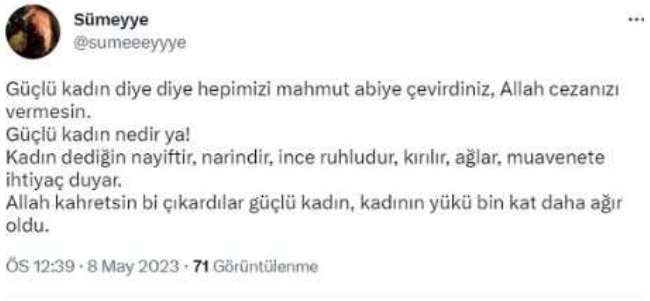
Prof. Dr. Nevzat Tarhan: Kadın ve erkek farklılıklarına rağmen eşittirler. "İlişkinin duygusal boyutunda kadın, maddi tarafında ise erkeğin rolü ön plandadır. Erkeğin fizik gücü vardır, kadın ise güven uyandırma ve ilişki kurabilme alanlarında başarılıdır. Aile içi ilişkilerde kadın daha baskınken, dış ilişkilerde erkek ön plana çıkar. Güven uyandırma hususunda, sevgi objesi anneyken, güven objesi babadır. Kadın - erkek ilişkisinde de sevgi veren taraf kadın, güven veren taraf erkektir." Kız çocuklarının romantik duygularını daha çok ön plana çıkaran bebeklerle evcilik oyunları oynamaları, erkek çocuklarının ise daha çok saldırganlık içeren oyunlar oynaması biyolojik faktörlerle açıklandığını belirten Prof. Dr. Nevzat Tarhan 'Kadının sosyal zekası, erkeğin sayısal zekası yüksek. Erkekler matematik, kadınlar sanat insanı. Modernizm bize erkek ve kadının cinsel kimlik sınırlarını kaldırmayı önermektedir. İnsanın psikolojik doğası kadının kadın, erkeğin erkek kimliğine uygun bir şekilde yaşaması gerektiğini söyler. Erkek ve kadının insanlığı bütünleyen iki cinstir. Bu iki cinsten hiçbiri diğerinden üstün değil, ancak farklıdırlar." (www.uskudar.edu.tr, 20.07.2019)

"Bu kadar yıl genelevde çalıştıktan sonra kadınla erkek arasındaki farkı anladım. Bir kadın, o haldeki bir erkekle yatmaz, yatamaz! Yüreği kaldırmaz." (Ayşe Tükrükçü'nün hikayesi, Ayşe Arman, Hürriyet, 24 May 2015)

Bunları ancak bir kadın yapar, düşünür! “Boşanan eşi felç geçirince geri döndü. Sivas'ta 3 yıl önce şiddetli geçimsizlik nedeniyle boşandığı eşinin felç olduğunu öğrenen kadın, yatağa mahkum olan eski eşiyle yeniden nikah kıydı.” (CNN Türk, 21.12.2010) “10 yıl önce boşanmışlardı! Eski eşi, yeni hayatının başlangıcı oldu. İzmir'de yaşayan ve gittiği hastanede kendisine karaciğer yetmezliği ile karaciğer kanseri teşhisi koyulan C. Say (58), çocuğunun annesi olan ve 10 yıl önce boşandığı eski eşi B. Azak'ın (42) karaciğerini bağışıyla sağlığına kavuştu.” (Haber 7.6.11.2022)

Kadının Günlüğü: ‘Bu gece kocam çok garip davranıyor. Akşam güzel bir restoranda buluşmak üzere sözleşmiştik, bütün gün arkadaşlarımla alışveriş yapıp geç kaldım diye mi kırıldı acaba? Bu konuda bana hiçbir şey söylemedi. Restoranda konuşmadı. "Sessiz bir yere gidip konuşalım" dedim kabul etti ama yine hiç konuşmadı. "Ne var?" diye sordum "Yok bir şey" dedi, "Seni üzecek ne yaptım?" dedim. "Bir şey yapmadın" diye cevap verdi. Eve dönerken arabada "Seni seviyorum" dedim. Hafifçe gülümsedi ve arabayı kullanmaya devam etti. Neden "Ben de seni seviyorum" demedi, anlayamıyorum. Eve geldiğimizde onu tamamen kaybettiğimi hissettim. Aklı başka bir yerdeydi. Sessizce TV seyretti ben de yatağıma gittim.. 15 dakika sonra o da geldi, kendini kaybetmiş bir vaziyetteydi. Güçlükle uyudum. Ne yapacağımı bilemiyorum. Bu hayat çekilmez artık.’ Kocasının Günlüğü: ‘Yahu o 4 gol de yenir miydi? İnsanın aklı almıyor! Delirmek işten değil, valla!’ (Hıncal Uluç, Sabah, 3.4.2016)

Haklı bir isyan: "Güçlü kadın diye diye hepimizi mahmut abiye çevirdiniz, Allah cezanızı vermesin. Güçlü kadın nedir ya! Kadın dediğin nayiftir, narindir, ince ruhludur, kırılır, ağlar, muavenete ihtiyaç duyar. Allah kahretsin bi çıkardılar güçlü kadın, kadının yükü bin kat daha ağır oldu."

Tesettür, kemik erimesine neden olur mu? Tesettür, kemik erimesi yapar mı?

"Tesettür giyim kemik erimesi yapıyor. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kadın Sağlığı Merkezleri'ne başvuran her iki kadından birinde kemik erimesi rahatsızlığı var. Nedeni ise kapalı giyimden kaynaklanan D vitamini eksikliği." (Sabah, 2.12.2005)

İslam'a göre, "Kadının avret (örtünmesi gereken) yeri el, yüz ve ayak dışında bütün vücududur." (TDV İslam Ansiklopedisi, Tesettür maddesi) Aynı gazetenin devamı yazısında görüş aldığı Türkiye Osteoporoz Dernek Başkanı Merih Sarıdoğan da "Bedenin D vitamininden yararlanması için el, yüz ve ayakların açık olup 1 saat güneş alması yeterli." demektedir.

Dünya Osteoporoz Kongresi Genel Sekreteri Jean Yves Reginster ise 50 yaş üstü kadınların sağlığını tehdit eden kemik erimesi hastalığıyla iddia edildiği gibi, tesettür tarzı giyim arasında negatif bir ilişki bulunmadığını açıklamıştır. Reginster, 'el ve yüzün' 15'er dakikalık sürelerle günde iki defa güneş ışığı almasıyla, vücudun ihtiyaç duyduğu D vitaminini sağlandığını kaydeder. Belirtileri orta yaş sonunda ortaya çıksa da, kemik erimesi aslında bir çocukluk hastalığıdır ve yanılgının aksine erkek-kadın ayırmamaktadır. (Haber 7, 04.02.2008) Fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı Dr. Eser Alptekin, "tesettür ile kemik erimesi arasında bağlantı yok" dedi. Alptekin güneşten istifade etmek için doğrudan temas etmesine gerek bulunmadığının da altını çizdi. (26 Nisan 2012) Ayrıca, "Yıl boyu sık sık haftada 1-2 kez tekrarlanan 5-10 dakikalık el-ayak ve yüz güneşlenmeleri bile işe yaramaktadır." (Prof. Osman Müftüoğlu, Hürriyet, 25 Ağustos 2017)

D vitaminine en çok ihtiyaç duyan yaşlılarda bile, sadece el, yüz ve önkolların (dirsekten ele kadar olan kısmın), haftada iki-üç defa, pembeleşmeyecek kadar güneş ışığı alması yeterlidir. Pek çok kaynakta yeterli D vitamini sentezi için güneşe maruz kalma süresi haftada yaklaşık 10–15 dakika olarak belirtilmiştir. (Eugene Braunwald, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper; Harrison's Principles of Internal Medicine, McGraw-Hill; USA 2001; s. 2201)

"İngiltere'de Mart ayı sonundan Eylül ayı başına kadar olan sürede gündüz öğle vakti (saat 11.00-15.00 arası) eller dirseklere kadar açık ve ayaklar direkt olarak 10-15 dakika güneşe maruz bırakırlarsa; bu süre beyaz tenli insanlarda gerekli D vitamini sentezi için yeterlidir." (National Health Service tarafından 25.11.2015'te yayınlanan makale) Prof. Dr. Sefa Saygılı: "Kemik erimesinin oluşmaması için; bir cildin, haftada iki gün yarımşar saat el ayası büyüklüğünde güneş görmesi yeterlidir. Vücudun herhangi bir parçası güneşi görebilir. Yüz olabilir, eller ve ayak olabilir. Başını örten kişilerin yüzü ve ellerinin açık olması, kemik erimesini engellemeye yeterlidir. Kemik erimesi, insan hayatının tabii bir sürecidir. İlaç firmaları, kemik erimesini özellikle abartıyorlar! Çünkü ortada büyük bir pazar var ve bu pazarda büyük paralar dönüyor! Medya da, maalesef buna alet oluyor! Ama asıl sorulması gereken soru şu: Kemik erimesi olayını öne çıkaran medya; insanların çıplak olmasından dolayı oluşan cilt kanserleri hakkında niye yayın yapmıyor? (sorularlaislamiyet.com/tesetturlu-giyinmek-ortunmek-kemik-erimesine-yol-aciyor-mu)

350 milyon civarında nüfusu olan Amerika Birleşik Devletleri'nde her yıl 3,5 milyon kişi cilt kanseri ile tanışmaktadır. Bu rakamlarla ABD'de en sık rastlanan kanser, cilt kanseridir. Güneş ışınlarına bağlı oluşan cilt kanserinin % 80'i, baş, boyun ve bacaklarda görülmektedir. Güneşe fazla maruz kalma, cilt kanserinde önemli bir risk faktörüdür. (Eugene Braunwald, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper; Harrison's Principles of Internal Medicine, McGraw-Hill; USA 2001; s. 344) Yazın güneşin zararını azaltmak ve deriyi bronzlaştırmak için kullanılan güneş yağlarının, D vitamini sentezini azalttığı ve üstelik cilt kanserinden korunmada da önemli bir fayda sağlamadığı da anlaşılmıştır. (Eugene Braunwald, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper; Harrison's Principles of Internal Medicine, McGraw-Hill; USA 2001; s. 2198)

Tesettürün kemik erimesine neden olma iddiasını dile getiren ‘kesimin’ ve özellikle medyanın, ‘plajlarda güneşlenmenin cilt kanseri riskini artırdığını, güneş kremlerinin bir işe yaramadığını, her yeri kapalı AVM'lerde çalışan kadınların güneşten istifade edemediklerini, solaryumun zararlarını’ niçin yeteri kadar gündeme getirmediklerini düşünmek gerekir. Aslında amaç sağlık değil midir?!

“Güneş Işınları ve Solaryum Cilt Kanserini Tetikliyor!”, “Cilt kanserlerinin % 90'ının gelişme sebebi güneş ışığına bağlı UV radyasyondur. Bu nedenle güneşten korunmak, cilt kanserinden korunma kurallarının en başında gelir.” başlıklı özel hastanelerin yayınladığı makaleleri hatırlatıp ‘geç kalınmış’ bazı haber başlıklarını uyarı amaçlı paylaşalım. Cilt kanseri artıyor, cildinizi güneşten koruyun! Onkolog: Güneşte fazla kalmak kansere yol açabilir. (NTV, 24 May 2019; 29 Haz 2019) İnsan ömrünü bitiren 10 alışkanlık. Uzmanlar, insan ömrünün uzayıp kısalmasına sebep olan şu 10 maddeye dikkat çekiyor. Biri de güneş ışığı. (Habertürk, 30 Nisan 2010) Sağlıklı bronzluk yok! Bronz olarak değerlendirdiğimiz, hepimize cazip ve seksi gelen cilt ise aslında birçok bakımdan hasarlı cilt. Hatta deri ne kadar bronz ise o kadar hasarlıdır. Ayrıca deri kanserleri, deri yaşlanması ve lekelerin başlıca nedeni aslında güneş. (Posta, 15 Mayıs 2010) Şehir hayatında güneşten korunun. Sadece deniz kenarında değil. Güneş artık eskisi kadar dost değil bizlere; tüm canlılar için yaşam enerjisi olan güneş, ozon tabakasının incelmesiyle birlikte ne yazık ki artık bir tehlike unsuru haline geldi. (Habertürk, 21 Ağustos 2010) Bronzlaşmayla deri erken yaşlanıyor. Yeditepe Üniversitesi Hastanesi Dermatoloji Uzmanı Doç. Dr. Emel Erkek, "sağlıklı bronzlaşma" olmadığını belirterek, "Bronzlaşmak, deri yaşlanmasını peşin olarak kabullenmek ve deri kanseri riskini göze almak demektir." uyarısında bulundu. Doç. Dr. Erkek, bronz tene kavuşmak isteyenlerin aldıkları risklere ve bu risklerden korunma yollarına yönelik yaptığı açıklamada, deri yaşlanmasının büyük oranda güneşle ilgili olduğunu, bu nedenle yazın saat 10.00 ile16.00 arasında mümkün olduğunca güneş altında kalınmaması, ayrıca sürekli güneşten koruyucu kremler kullanılması gerektiğini bildirdi. Deri yaşlanmasında başlıca rolü yüzde 80'lik bir oranla güneş ışınlarının oynadığını belirten Doç. Dr. Erkek, "fotoyaşlanma" adı verilen güneş ışınlarına bağlı yaşlanmanın, güneşe maruz kalan el üstleri ve yüz gibi bölgelerde belirgin olarak görüldüğünü, sık sık tatile gitme, solaryuma girme gibi son yıllarda değişen hayat tercihlerinin tehlikelerine işaret etti. (CNN Türk, 2 Nisan 2015) Çocukluğundaki güneş yanığı 40 yıl sonra kansere sebep oldu. Dr. Paul Banwell 40 yıl sonra gelen kanserle ilgili şunları söyledi: “Çocukluk yıllarında güneşe maruz kalmak cilt kanseri gelişimine önemli bir katkıda bulunuyor. Elbette güneşte yanma, cilt tipi, ilgi alanları gibi başka faktörler de var. Ancak çocukluk yıllarında güneşe maruz kalmak önemli bir faktör ve yaşamın ilerleyen zamanlarını etkiliyor.” (Hürriyet, 01 Haziran 2022)

"İnsanlık 2000'li yılların eşiğinde bir büyük meselesini daha çözdü. Bilim adamlarının bulgularına göre, sanıldığının aksine aptal kadınlar çıplaklaşmıyor, çıplak kadınlar aptallaşıyor. Barbara Frederickson ve Tomi-Ann Roberts adlı psikologlar deneklere, matematik sorularının ağırlıklı olduğu testler uyguladılar. Kadın ve erkek denekler bir defa tam giyimli olarak ve bir defa da mayo-bikini giymiş olarak testlere tabi tutuldular. Şok sonuç: Çıplak ya da çıplağa yakın derecede giyimli kadınların zihinsel yeteneklerinde ani bir düşüş görüldü. Giyimli halde en zor, girift denklemleri çözebilen kadınların, bikini giymiş haldeki performansları vitrin mankenlerini aratıyordu. Erkeklerin zeka seviyeleri ise giyimli olup olmadıklarından etkilenmiyor." (Sabah, 23 Nisan 1999)

Sonuç: Tesettür kemik erimesine neden olmadığı gibi, güneşte fazla kalmak da insana zararlıdır!

İslam kadınların okumasına karşı mıdır?

Bu konuya temel teşkil edecek "Kur'an ve Bilim" adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

En başta belirtelim ki, "Kadınlara cuma namazı, cenaze namazı ve bir de cihad hariç erkeklere farz olanların hepsi farz kılınmıştır." (Abdürrezzak, Musannef, V/298)

Peygamberimizin kadınlara okuma yazmayı (İbn Hanbel, Müsned, 45/46/h.no: 27095; Ebu Davud, h.no: 3887) ve ilmi (Fethu'l Bari, I/236; Mecmaü'z Zevaâid, I/161) tavsiye ettiği sahih rivayetleri değil de, mevzu/uydurma olduğunu İbn-i Cevzi, İbn-i Hıbban, Zehebi ve İbn-i Adıyy'in özellikle belirttiği ve hadis olarak kabul etmediği (Kitabu'l-Mevzuat, II/268, Zehebi, Telhis, II/396; Mizan, I/419, II/679; Kitabu'l-Mecruhin, II/301) ve Beyhaki'nin de münker (Beyhaki Şuabu'l-İman, no: 2227) olduğunu ilan ettiği ve yukarıda açıkladımız "Kadınlara okuma yazma öğretmeyin." uydurma sözü üzerinden İslam'a saldırmaya çalışanlara hem ilmi hem pratik hayattan örneklerle cevap verelim.

'Dünyanın ilk üniversitesinin kurucusu' Müslüman bir hanımdır. Fatıma el Fihri, 859 yılında Fas'ta, Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) tarafından da dünyadaki ilk üniversite kabul edilen Karaviyyin Üniversitesini kurmuştur. (Rena D. Dossett, "The Historical Influence of Classical Islam on Western Humanistic Education", International Journal of Social Science and Humanity, Vol. 4, No. 2, March 2014, s. 91) Oxford ve Harvard üniversitelerinden de eski olan bu üniversite sadece Müslümanlara değil, Yahudi ve Hristiyanlara da eğitim veriyordu. (AA, 8 Mart 2018) Amerikan 'kız kolejinin' açılış tarihi ise 1821'dir. (website.robcol.k12.tr/tr/rc-hakkinda/tarihimiz)

Endülüs İslam devletinde "Kadınlar da eğitimden dışlanmak şöyle dursun erkeklerle aynı konularda eğitim almaktaydı ve hem edebiyat hem de bilimsel çalışmalarda öne çıkmışlardı." (Charles E. Chapman, A History Of Spain, The Free Press, (2nd Printing), New York USA 1966, s. 51)

"İlim yapmak her (kadın ve erkek) Müslümana farzdır." (İbn Mace, Mukaddime, 1.378) emri ve "Bir çocuğun babası üzerindeki hakkı, çocuğa yazı öğretmek, ona güzel bir isim vermek ve zamanı geldiğinde de çocuğu evlendirmektir." (Suyuti, el-Camiu's-Sağir, I/350; Abdurraûf el-Munavi, Feydu'l-Kadir, II/538) tavsiyesi gereği daha Efendimiz döneminde yirmi kadar hukukçu hanım sahabi (İbn-i Hazm, Cevamiu's Sire, s. 223) ve doktor Zeynep (İsfehani, el-Egani, XIII/114) gibi alimler yetişmiştir. "İslam hukuk ile ilgilenen kadın âlimler bulunduğu gibi profesör makamına ulaşanlara da Şeyha denmekte" (Dr. Sigrid Hunke, Avrupa'nın üzerine doğan İslam güneşi, s. 360) iken, bu dinin kadına okuma yazmayı yasakladığını iddia etmek ne kadar objektif ve bilimsel bir yaklaşım olabilir.

"Her camide, her medresede, her mescidde erkeklerin olduğu her yerde, kadınlar da onlar kadar aktifti. Araştırmalarımda, daha derine indim, bir noktada durmak zorunda kaldım. Çünkü hep daha fazlası vardı! Sadece hadis alanında 9 binden fazla hadis âlimi kadın vardı. İslam'ın dörtte biri, sadece kadınların verdiği derslerin üzerine kuruludur. Eğer kadınların öğrettiklerini çıkarırsanız, İslam'ın dörtte biri yıkılır. Başka hiçbir dinde kadınlar, oluşum döneminde bu kadar önemli bir rol oynamamıştır. Büyük Hadis kitaplarının çoğu kadınlar tarafından yazılmıştır. İlim için seyahat eden birçok hanım âlim vardır. Fatıma bin Sa'd el-Hayr'ın seyahat güzergahı aşağıdadır." (Dr Muhammed Ekrem Nadwi, Derin Tarih, Nisan 2018, Sayı, 73, s.79-83)

Efendimiz Hz. Aişe ve Hafsa'nın eğitimleri ile özel ilgilenmiş ve onları yetiştirmiştir. (Buhari, İlim, 36; Tirmizi, Menakıb, 62; Zerkeyî, el-İcabe, s. 103; Taberani, el Kebir, XXIII/182; Müstedrek, IV/11, Müsned, VI/67; Tabakat, II/32–33; İbn-i Hacer, T. Tehzib, XII/457) Efendimiz sadece Müslüman hanımları ilme teşvik edip önderlik etmemiş, Müslümanlarla savaşırken esir alınan gayri Müslim bayanları bile ilme teşvik ettirmiş ve "Bir insanın cariyesi olur, ona güzel bir tahsil ve eğitim verir, sonra da onu azad ederse, Allah onu iki katıyla mükafatlandırır." (Buhari, Cihad, 145) buyurmuştur.

Zamanında yasak olan başörtüsü haberlerinin her biri aslında büyük itirafları da içinde barındırmaktadır: "Dicle Üniversitesi'nin mezuniyet törenine okul birincileri türban takarak katıldı." (Sabah, 04.07.2004)Viyana'nın göbeğinde beş katlı bakımlı bir bina. 34 dairesinde Viyana üniversitelerinde eğitim gören tam 200 kız öğrenci kalıyor. Hepsi de imam hatip mezunu, türbanlı ve bu yüzden Türkiye'de üniversiteye gidememiş. (Hürriyet, 02.11.2003) Ukrayna'daki üniversitelere türbanlı öğrenci akını var. Tıp ve diş hekimliğini tercih eden öğrenciler, üniversitede mescit bile açtırdı. (Milliyet, 27 Ağustos 2004) Üniversitelerde uygulanan başörtüsü yasağı ne Etiler İmamı'nın kızı Nagihan Haliloğlu'nu ne de Tıp Fakültesi'ni yarıda bırakmak zorunda kalıp yurt dışına çıkan Nurevşan Bastem'i yıldırmadı. Eğitimlerini Avrupa ülkelerinde tamamlayan bu iki genç, şimdi Almanya'da hem çalışıp hem de akademik kariyer yapıyor. (Yeni Şafak, 3.10.2005) ÖNDER'in Avusturya'ya gönderdiği Nur Akbıyık, Saadet Pekzorlu ve Seyhan Yılmaz aynı zamanda yüksek lisanslarını da tamamlayarak okullarını bitirdi. (Haber 7, 28.03. 2006)

28 Şubat 1997'de Türkiye'de, 27 Mart 2025'de KKTC'de başörtüsü okullarda yasak iken İngiltere'de polisler işe ve Kıbrıs Rum kesiminde Müslümanlar örtülü okula gidebiliyordu! Katsayı engeli, polis, medya, sosyal baskılara rağmen 'OKU' emri gereği bunca çileyi göze alıp başarılar elde eden bu hanımlara dinleri 'okuma' diyecek ve buna da bazıları inanacak, öyle mi?!

Bir haber ile 28 Şubat zihniyetine sahip olanların ülkesine ne kadar Fransız kaldıklarını görelim: Fransız düşünürden peçe çıkışı! Fransız düşünür Marc Edouard Nabe, katıldığı bir televizyon programında peçeyi savundu. Nabe, karşısındaki diğer Fransız katılımcılara 'Siz o kadınların nasıl düşündüğünü anlamıyorsunuz. Onların kadınları sizin kadınlarınızdan daha onurlu' dedi. (Haber 7, 10.06.2013)

Hristiyanlık ve Yahudilikte kadın

"Kadının öğretmesine izin vermem, kadın ancak sükuta olsun (sussun)." (İncil, Timeteosa Mektuplar, II/12)

"Kitabı Mukaddes'te, cennetten çıkarılış ile ilgili bölümlerinde Adem'in günahı işlemesine Havva'nın neden olduğu yazılıdır. Bu yüzden kadınlar 'gazap tekneleri' olarak görülmüş ve onlara karşı kuşkucu ve acımasız bir tavır takınılmıştır." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 97)

Yıl 2013'den 2021'e. Ağlama duvarına da nereden baksanız en fazla 100 metre geriden bile ibadet etmelerine izin verilmeyen Yahudi kadınlar!

"Kadınların ağlama duvarı savaşı." (BBC, 13.4.2013) "Yahudi erkekler Yahudi kadınlara saldırdı. Ağlama Duvarı'nda ibadet hakkını mahkeme kararıyla kazanan Yahudi kadınlar, bin kadar erkeğin saldırısına uğradı. Ağlama Duvarı'na polis kordonu sayesinde ulaşan kadınlar, üzerlerine atılan yabancı maddelere rağmen ibadetlerini tamamlayarak ayrıldı. Kadınları taşıyan otobüs ise taşlandı. Çıkan olaylarda bazı polisler hafif yaralanırken, kadınlardan yaralanan olmadığı açıklandı. "Duvarın Kadınları" grubundan Leyla Gordon, tek amacının Tanrı'ya ibadet etmek olduğunu belirterek, "Bize ne yapamayacağımızı buyuramazlar." dedi." (Sondakika, 10.05.2013) Ortodoks Yahudi erkekler Kudüs'te Musevi kadınların ibadet etmesini engellemeye çalıştı. (BBC, 08.03.2019) Ultra-Ortodokslar, Ağlama Duvarı'nda dua etmek isteyen kadınlara karşı toplanıyor. (Serbestiyet, 4 Kasım 2021)

Sefard mezhebine mensup Yahudi erkekler, her sabah şu şekilde dua ederler; "Ezeli ilahımız! Kainatın kralı! Beni kadın yaratmadığın için Sana hamdolsun!" (Fatmagül Berktay, Tektanrılı Dinler Karşısında Kadın, s. 97) Bu kanada mensup erkeklerin günlük sabah dualarında: "Sana şükürler olsun Allah'ım, beni bir kadın olarak yaratmadın" ifadesi geçerken, kadınlar, "Beni dileğine göre yarattığın için sana şükürler olsun" (The Kendath, "Memories of an Orthodox youth," Susannah Heschel, On Being a Jewish Feminist, 96-97) diye dua etmektedir. "Ben ölümden daha acı, kendisi bir tuzak, kalbi bir kapan ve elleri zincir olan bir kadını buldum. Allah'ı hoşnut edecek bir kimse ondan kaçsın! O, sadece günahkârları tuzağına düşürsün. Araştırırken 1000 kişi arasında 1 tane dürüst erkek buldum, ama bütün kadınlar arasında bir tane dürüst kadın bulamadım." (Eski ahit, Ecclesiastes, 7: 26-28) Hiçbir kötülük, kadının kötülüğünün yanına yaklaşamaz. Günah kadınla başlar ve bütün hepimiz onun yüzünden öleceğiz. (Ecclesiasticus 25: 19, 24)

Talmut'a göre "Kadınlar, Tevrat'ın çalışma konusunun dışındadır." Bu geleneğin bazı bilginlerine göre de, "Tevrat'ın sözleri kadınlara söylenmektense ateşte yansın." ve "Her kim, kendi kızına Tevrat'ı öğretirse, ona müstehcenlik öğretmiş gibi olur." (Denise L. Carmody, "Judaism," Arvin Sharma, Women in World Religions, s. 197)

Eski Ahid, adet gören kadını, bulaşıcı bir murdarlık içinde telakki eder. Bu kadının dokunduğu her şahıs, her eşya, bir gün boyunca kirli kalır. (Levililer, 15: 19-23) Kadın adetli olduğu günler boyunca 'murdarlık evi' olarak isimlendirilen özel evlere kapatılır. (Swidler, Women in Judaism, s. 140)

Dahası, eğer kadının ayaklarının tozundan da olsa murdar olmuşsa, kocası sinagoga girmekten men edilirdi. Hanımı, kızı veya annesi adet gören bir haham, sinagogda haham duasını yapamaz. (Women in Judaism, s. 138) İlk Yahudi toplumunda ise kadınların şahitlik yapmasına izin verilmez (Swidler, s: 115) cennetten kovulmuş olması sebebiyle kadının şahitlik yapamaması, ona verilen dokuz cezadan biri kabul edilir. (Louis M. Epstein, The Jewish Marriage Contract, s. 149)

Kitabı Mukaddes'te dulluk, düşüklüğün sembolü olarak görülürdü. (Eş'iya, 54:4) Tekvin 38'e göre çocuksuz dul kadın, evli olsa bile kocasının erkek kardeşiyle evlenmek zorundaydı, böylece o, ölmüş kardeşin neslini devam ettirir, onun adının silinmesine mani olmuş olurdu: Ve Yehuda, ona dedi: kardeşinin karısının yanına gir ve ona kayın biraderlik vazifeni yap ve kendi kardeşine zürriyet yetiştir. (Tekvin, 38:8) Dul kadının bu evliliğe izni gerekmezdi. Onun vazifesi, kocasının neslini devam ettirmekti. Kitab-ı Mukaddes'teki bu hüküm, uygulandığı yerlerde hâlâ devam etmektedir. (Lesley Hazleton, Israeli Women: The Reality Behind the Myths (New York: Simon and Schuster, 1977) s: 45-46; enfal.de/ev16.htm)

Günümüzde İsrail'de kadınlar, dini mahkemelerde şahitlik yapma hakkına sahip değildirler. (Lesley Hazleton, Israeli Women: The Reality Behind the Myths (New York: Simon and Schuster, 1977) s. 41) Batıda geçen yüz yılın sonlarına kadar hem Kilise, hem de sivil hukuk, kadına şahitlik hakkı tanımıyordu. (Matilda J. Gage, Woman, Church, and State (New York: Truth Seeker Company, 1893) s. 142) Yahudilik, kocaya boşama hakkı verme konusunda nettir. (Tesniye, 24:1-4) Hâlâ boşanamayan kadınlar vardır, boşanmak için karısından binlerce dolar istemektedirler. (The Toronto Star, Nisan 8, 1995)

Kitabı Mukaddes'in miras hukuku, Sayılar 27:1-11de ana hatlarıyla belirtilmiştir. Buna göre kadın, kocasının malından hiçbir şey alamazken, koca çocuklarından bile önce eşinin mirasçısı olur. Kız, ancak erkek çocuk yoksa mirasçı olur. Dullar ve kızların nafakaları, erkek çocuklar bulunduğu müddetçe erkek mirasçıların merhametine kalmıştır. Hristiyanlık, uzun yıllar bu hukuk üzerinde devam etmiştir. Hem Kilise hem de sivil hukuk, kız kardeşleri erkek kardeşleriyle birlikte babanın mirasına ortak olmaktan yasaklamıştı. Bu hukuk, geçen asrın sonlarına kadar sürmüştür. (Matilda J. Gage, Woman, Church, and State, s: 142) Talmut, kadının malını kocanın malı gibi ilan eder: Kendine ait olan eşya kocasınınsa, nasıl bir kadın mal edinebilir? Kocanın malı kocanın, kadının malı da kocanındır. Kadının tasarrufları ve sokakta bulduğu şeyler de kocasınındır. Ev eşyaları, masanın üzerindeki ekmek kırıntıları bile kocanındır. Eğer kadın eve bir misafir davet eder ve onu doyurursa, kocasının malından çalmış olur. (San. 71a, git. 62a, R. Thompson, Women in Stuart England and America, s: 162)

Meşhur İslam düşmanı ve Hristiyan apostolu, İncil yazarlarından Dimaşklı Yuhanna kadın hakkında şunları söylemektedir: "Kadın kötülüğün çocuğu, emniyet ve huzurunda düşmanıdır." (Benazus, H. Bezanus, Geçmişten Günümüze Kadınlar Ve Kadınlarımız, s.279)

"Hristiyanlıkta kadın düşmanlığı Yahudilikten özellikle Paulus eliyle Hristiyanlık metinlerine de sokulmuştur. Paulus, Sezar'a mümkün olduğu kadar itaat sağlayabilmek için, insanlığın yarısını köleleştiriyor, başlarına hâkimiyet damgası vuruyor, örtünmeyen kadının saçlarını sıfır numara tıraş ettirmeye, usturaya vurdurmaya kalkışıyordu. (Korintoslular'a, 11. Bab, 6) Aziz Paulus'un acayip gerekçesi şudur: "Çünkü erkek kadından değil, fakat kadın erkektendir. Çünkü erkek de kadın için değil, fakat kadın erkek için yaratıldı. Bunun için kadın, başım üzerinde hâkimiyet alametine malik olmalıdır." (Ahd-i Cedid, Paulus'un Korintoslulara Birinci Mektubu, 9-10; Prof. Hüseyin Hatemi, İlahi Hikmette Kadın, s. 136, 148-149) Pavlus: "Kiliselerde kadınlar sükut etsinler. Çünkü onlara söylemek için izin

yoktur, Çünkü kadına Kilise'de söylemek ayıptır." (Korintoslulara Birinci Mektup, 14/34-35) Hristiyan Kutsal metinlerinde kadının durumu şöyle bir ifade edilir: "Kadın ölümden daha acıdır. Hristiyan azizlerinden Tertolyan; 'Kadın, şeytanın insan nefsine giriş kapısıdır. Allah'ın yasalarını iptal eden, erkeğin çehresini bozan iğrenç bir yaratıktır." (Mustafa Sıbai, Kadının Yeri, s. 50) "Hristiyanlıkta daha sonraları Hz. Meryem dışında kalan tüm kadınların cehennem azabından kurtarıcı Ruh'tan yoksun oldukları kararına varılmıştır." (Necla Yasdıman, Kadınların Çoğunun Cehennemlik, Akıl ve Dinlerinin de Eksik Olduğundan Bahseden Hadislerin Tahlil ve Tenkidi, s. 55; Doç. Dr. Ali Osman Ateş, Kadın'dan nakil, s. 222) St. Paul: Mukaddeslerin bütün kiliselerinde olduğu gibi, kiliselerde kadınlar sükut etsinler; çünkü onlara söylemek için izin yoktur; ancak şeriatın da dediği gibi, tabi olsunlar. Eğer bir şey öğrenmek isterlerse, evde kendi kocalarına sorsunlar; çünkü kadına kilisede söylemek ayıptır." (Korintoslulara birinci mektup: 14: 34-35)

Büyük ilahiyatçı olarak görülen İskenderiyeli Clement, "Kadın, kadın olmaktan ötürü utanmalıdır" diyerek (Salih Akdemir, Tarih Boyunca ve Kuran-ı Kerim'de Kadın, İslami Araştırmalar, Cild 5, Sayı 4, s. 251) kadını tamamen aşağılamış ve hiçleştirmiştir. Zamanla tortuları biriken bu anlayış, 13. asra geldiğine "Cadı karı" olarak tarihe mal olan "tüyleri ürperten, diken diken eden" bir kadın katliamını başlatmıştır." (Basından, 12 Mart 1995) "Öte yandan demokrasinin beşiği sayılan İngiltere'de kadın murdar bir yaratık sayıldığından İncil'e el süremezdi." (Doç. Dr. Ali Sarıkoyuncu,T kadın hakları üzerine bir değerlendirme, Bilig, sayı:8, 1999 s. 115) Avrupalı filozoflar, 'kadının bir ruhu var mıdır, yoksa o ruhsuz bir yaratık mıdır? Eğer ruhu varsa, acaba insan ruhu mu, hayvan ruhu mudur?" diye soruyorlardı. Bir başka tartıştıkları konuysa şuydu: "Kadının insan ruhuna sahip olduğu farz edilse bile, erkeğe nispetle, toplumsal durumu kölenin durumu gibi midir, yoksa biraz daha yüksek bir yaratık mıdır?" (Prof. Muhammed Kutub, İslam'ın Etrafındaki Şüpheler, s. 150) "Milattan sonra 5. yüzyılda Hristiyan din adamları kadının mahiyeti hakkında toplantılar tertip ettiler. Toplantıların konusu şu idi: Kadın kendisinde ruh olmayan sade ceset midir? Yoksa normal insanlar gibi hem ruhu hem de cesedi olan bir varlık mıdır? Bu toplantılar neticesi; kadınlar kurtulan ruhtan çıkmışlardır. Yani ruhu olmayan cesetlerdir. Mesih'in annesi (Meryem)'in dışındaki bütün kadınlar cehennemliktir düşüncesinde fikir birliğine varmışlardır." (Muhammed Abdulmaksud, el-Mer'etü fi Cemi'ı'l-Edyan ve'l-Usur s. 30) Alman düşünür Schopenhauer ise, "Bir kadınla bir erkeğin birleşmesinin çok iğrenç bir şey olduğunu, İsa'nın böylesine iğrenç bir ilişkinin ürünü olmamak için babasız doğduğunu ileri sürmüştür." (Orhan Hançerlioğlu, Düşünce Tarihi, s. 279)

Hz. Havva'nın suçu mu? Kitabı Mukaddes, Tekvin 2:4 ve 3:24'te Tanrı'nın Hz. Adem ve Havva'ya bir ağacın meyvesini yasakladığı, fakat daha sonra yılanın Hz. Havva'yı, Hz. Havva'nın da Hz. Adem'i kandırdığı anlatılır. Tanrı'ın kınamasından dolayı da Hz. Adem'in suçu Hz. Havva'ya attığı belirtilir: "Yanıma verdiğin kadın... O, ağaçtan bana verdi ve yedim." Tanrı da, Hz. Havva'ya şöyle seslenir: "Zahmetini ve gebeliğini ziyadesiyle çoğaltacağım; ağrı ile evlat doğuracaksın; ve arzun kocana olacak, o da sana hâkim olacaktır." Adem'e de, "Karının sözünü dinlediğin ve ondan yemeyeceksin diye sana emrettiğim ağaçtan yediğin için toprak senin yüzünden lânetli oldu, ömrünün bütün günlerinde zahmetle ondan yiyeceksin" der.

Cennetten kovulmanın sonucu olarak kadınlara şu dokuz musibetin verildiği ileri sürülür: "O, kadınlara dokuz musibet ve ölüm vermiştir: Adet ve bakirelik kanı yükü, hamilelik, çocuk doğurma, çocukları büyütme, (kocası öldüğünde) yas tutan birisi olarak başını örtmek, daimi bir köle veya efendisine hizmet eden kız köle gibi kulaklarını delmek; şahid olarak kabul edilmemek, hepsinden öte, ölüm." (1 Leonar j. Swidler, Women in Judaism: the Status of Women in Formative Judaism, s. 115)

İlk günah inancına göre, Hz. Havva'nın işlediği ve Hz. Adem'e de işlettiği iddia olunan günah, irsi olarak bütün insanlığa geçmektedir ve bütün insanlar, bu günahla dünyaya gelmektedir. İsa Mesih, bu günahı temizlemek için kendini kurban ettiği için Hz. Havva, yani kadın, dolayısıyla

Hz. İsa'nın kanından da sorumlu tutulmaktadır. (Rosemary R. Ruether, "Christianity", Arvind Sharma, Women in World Religions, p. 209)

İngiliz kadın araştırmacı Karen Armstrong, ilk dönem ve daha sonraki bazı azizlerin şu görüşlerini nakleder: Bilmiyor musunuz ki, her biriniz bir Havva'sınız? Tanrı'nın size olan cezası bu çağda da devam ediyor. Siz, şeytanın kapısısınız: yasak ağacın mührünü açansınız. İlahi kanunu ilk terk edensiniz; sizler, şeytanın saldırmayı göze alamadığı adamı razı edensiniz; Tanrı'nın sureti olan insanı yok edensiniz. Sizin hak ettiğiniz cezadan dolayı Tanrı'nın oğlu ölmek zorunda kaldı. (St. Tertullian): Eş veya anne olmuş ne fark eder, o hâlâ erkeği baştan çıkaran Havva'dır, bütün kadınlardan kaçınmalıyız. Onun, çocuk doğurmasının dışında, erkeğin ne işine yaradığını anlayamadım. (St. Augustine): Fert olarak kadın kusurlu ve yararsızdır. Çünkü erkek hücredeki aktif güç, erkek cinsiyetinde mükemmel bir benzerliği meydana getirirken, kadın, aktif güçteki kusurdan veya maddi bir hatadan, hatta harici tesirlerden meydana gelir. (T. Aquinas): Luther, kadınlarda, yan tesirleri bir yana, dünyaya mümkün olduğu kadar çok çocuk getirmenin dışında bir fayda görmez: Onlar yorulsa, hatta ölseler bile problem değil. Bırakın onlar, çocuk doğururken ölsünler. Çünkü onlar, bunun için bu dünyadalar. (Karen Armstrong, The Gospel According to Woman, pp. 52-62. Ayrıca: Nancy van Vuuren, The Subversion of Women as Practiced by Churches, Witch, "Hunters, and Other Sexists, pp. 28-30)

Kitabı Mukaddes'te hamile kadın erkek çocuğu doğurursa, "murdarlığının 7 gün, kız çocuğu doğurursa 2 hafta olacağı"nı yazar. Yani, kız çocuğun erkek çocuktan iki kat daha fazla kirlilik sebebi olacağı belirtilir. (Levililer, 12:2-5) Katolik İncil'inde kız çocuğunun doğumu bir kayıp olarak nitelenirken, erkek çocuğunu eğiten adama düşmanlarının bile gıpta edeceği kaydedilir. (Ecclesiasticus, 22:3; 30:3)

Batı'da, evli bir kadının hukuki statüsü ve fiillerinin herhangi hukuki bir değeri yoktu. Kocası, onun yaptığı sözleşme, pazarlık veya mukaveleyi feshedebilirdi. Kadın, başkalarının mülkü olarak görüldüğünden dolayı bağlayıcı bir sözleşme yapamazdı. (Matilda J. Gage, Woman, Church, and State, s. 141)

İncil, net bir şekilde evlilik hayatının sona eremeyeceğini söyler. Hz. İsa: "Fakat ben size derim ki; zinadan başka bir sebeple karısını boşayan kimse onu zaniye yapmış olur ve kim boşanmış kadınla evlenirse zina eder." (Matta 5:32)

Papa: Katolik Kilisesi'nde kadınlar asla papaz olamayacak. Katoliklerin ruhani lideri ve Vatikan şehir devleti başkanı Papa Francesco, Katolik Kilisesi'nde kadınların asla papaz olamayacağını açıkladı. Gazetecinin, "Yani sonsuza kadar hiç kadın papaz olmayacak mı?" yönündeki ısrarlı sorusuna karşılık Papa, 2005 yılında ölen 2. Jean Paul'un 1994'te kadın papazlara tamamen kapıları kapatan deklarasyonunu hatırlatarak, "Bunu dikkatle okursak, kararın bu yönde kesin olduğunu görürüz. Onun bu konudaki açık kararı hâlâ geçerlidir." dedi. (BBC, 2 Kasım 2016)

"Kadın papaz atarsanız ayinlere çıkmayız. Kadınların papaz olarak atanmak istenilmesi kiliseyi ikiye böldü. Aralarında piskoposların da bulunduğu 1300 papaz, kadın papaz atanması ve kendi üstlerinde görevlendirilmesi halinde ayine çıkmayacaklarını söyledi." (Haber 7, 2.7.2008)

Kadın piskopos kiliseleri böldü. Alman Protestanların ilk kez bir kadın piskoposu başkanlığa seçmesine Rus Ortodoks Kilisesi sert tepki gösterdi. Kiliseler arasında 50 yıldır süren diyalog askıya alındı. (DW, 14 Kasım 2009)

Kadın başpiskopos Antje, İsveç Kilisesi'ni karıştırdı. İsveç Kilisesi'nin başpiskoposluğuna bir kadının seçilmesi ülkeyi karıştırdı. İsveç Kilisesi'nin 71. başpiskoposluğuna yüzde 56 oy oranı ile Antje Jackelen'in (56) seçilmesi feministler ve kadın örgütleri tarafından sevinçle karşılanırken, bazı din adamları da İsveç Kilisesi'nin çöküşünün başladığına dikkat çekti. (Yeni Akit,17.10. 2013)

En liberal Hristiyan kurum olan Anglikan Kilisesi ilk kez bir kadının piskopos olmasını kabul etti. İki çocuk annesi olan Libby Lane York Katedrali'nde düzenlenen ayinin ardından bu makama getirildi. (Euronews, 26/01/2015)

Vatikan'dan tarihi karar: Piskoposlar Meclisi'nde ilk kez bir kadına da oy hakkı verildi. (BBC, 7 Şubat 2021)

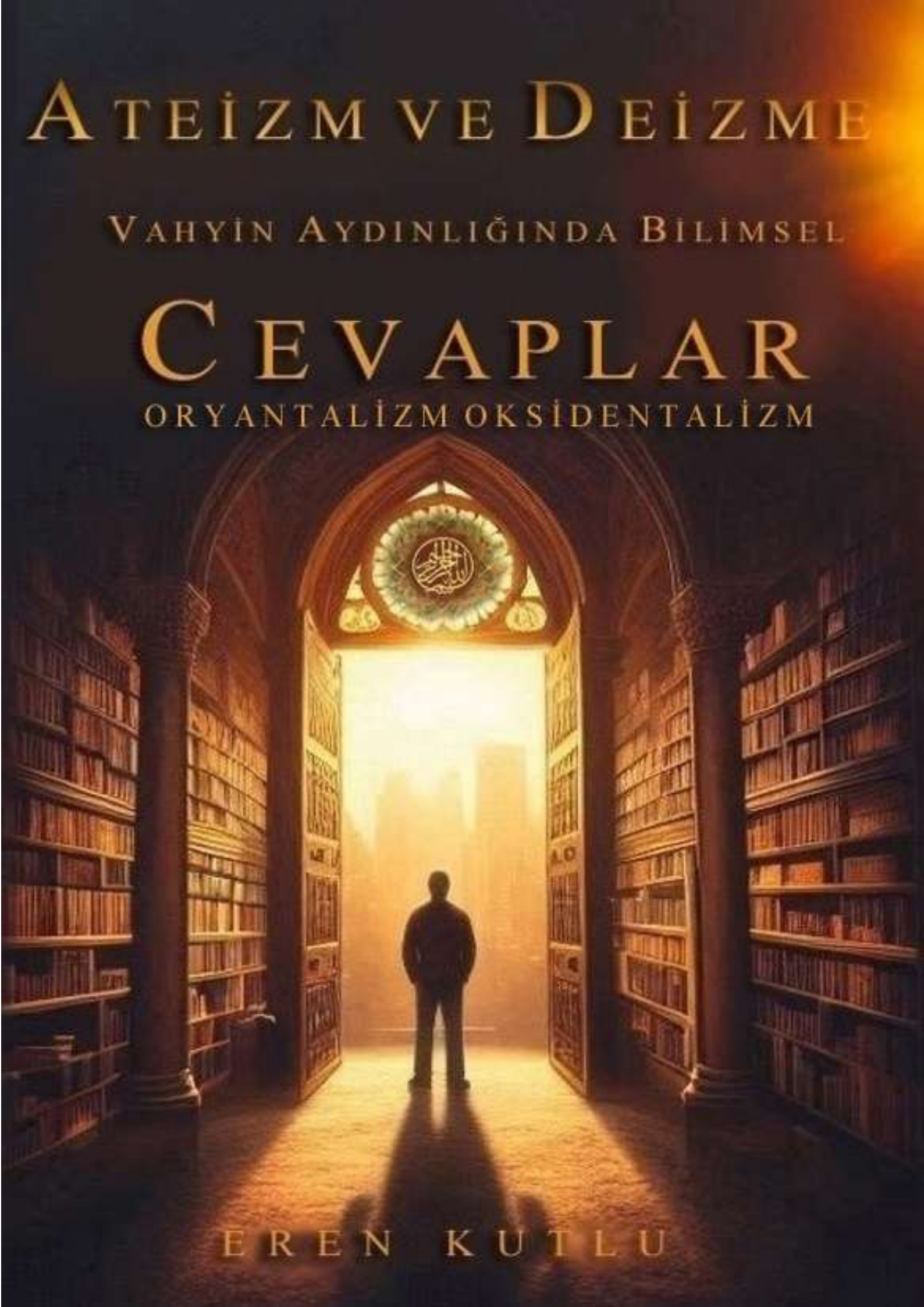
Hristiyanforum'a sorulan bir soruya verilen uzun cevabı, biz özetleyerek aktaralım: "Pavlus "herkesin" dua ve peygamberlikte bulunmasını istiyor, teşvik ediyor. Aynı zamanda arka arkaya yazdığı 117 (veya 14) cümlede kadınların "toplantılarda sessiz kalmalarını" istiyordu. Kadınlar kilisede önder olamazlar, öğretiş veremezler. Önemli olan günümüze uymak veya toplam fayda hesabı değil, Kutsal Kitap'a uygunluktur."

Ateizm ve Deizme

Vahyin Aydınlığında Bilimsel

Cevaplar

Oryantalizm Oksidentalizm

Eren Kutlu

Ateizm, Deizm, Oryantalizme Cevaplar III

Oryantalizm Oksidentalizm

Eren Kutlu

Oryantalizm	Oryantalizm Yanılgısı	582-614
	İslamofobi I. Oryantalizm ve bilimsellik, hümanizm, aydınlanma	615-672
	Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler	673-694
	Oryantalistlerin Kur'an, İslam eleştirilerine cevap	695-714
Oksidentalizm	Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil	715-797
	Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık	798-802
	Tek dişi kalmış canavar; Batı Medeniyeti! Irkçılık, İslamofobi II	803-884
	İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi	885-902
	İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri	903-904

Oryantalizm Yanılgısı

Oryantalistlerin tüm iddialarına cevapları için ayrıca, ‘’İslam tüm dinlerin özüdür’, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’, ‘Kur’an’ın aslı yakıldı mı?’, ‘İslam barış dinidir’, ‘Şeriat ve kadın’, ‘Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?’, ‘İslam’da kadın hakları’, ‘İslam kılıç zoru ile yayılmadı’, ‘Misyonerlik Dosyası’, ‘Kaza Kader’ başlıklı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Tanımı, tarihi, iddiaları, metot ve amaçları, yapılması gerekenler, amacımız

Metodumuz

Bu çalışmamızda referanslarımız arasına sadece İslami kaynakları değil, bu kaynaklara objektif yaklaşan Batılı oryantalistleri de ekledik ve bu sayede iddialarımızın çift yönlü belgelendirilmesini amaçladık. “Tarihi veriye karşı güven problemi yaşayan bir arkadaşımızın, en azından bu verinin Müslüman olmayan yazarlarca da kabul edildiğini bilmesi güven oluşturacaktır. Bu bağlamda çoğu alıntımız da düşmanın itirafı mahiyetindedir.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 19)

İslam, Kur’an ve Hz. Muhammed hakkında Batılı oryantalistlerce birçok olumsuz hükümler kullanılmakla birlikte, objektif araştırmacılar da gerçekleri itiraf etmekten çekinmemişlerdir. Prens Bismarck: “Ben Kur'an'ı her yönden inceledim. Onun kelimesinde büyük hikmetler gördüm. İslam düşmanları Kur’an’ı Muhammed'in kendi eseri olduğunu iddia ediyorlarsa da, ben şunu iddia ediyorum ki, Muhammed seçkin bir kıymettir. Seninle aynı asırda yaşayamadığım için çok üzgünüm Ey Muhammed. Öğreticisi ve yayıcısı olduğun bu kitap, senin değildir.” G. Bernard Shaw: “Ben bu dikkat çekici adamı inceledim. Bana göre ona ‘deccal’ demek bir tarafa bilakis onu insanlığın kurtarıcısı olarak öğrenmek gerekir.” Swami Ramdas: “Arabistan çöllerinden ilahi bir nur yükseliyor. Bu nur Tanrı'nın nurunun ta kendisidir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 13-15) Ama şu da unutulmamalıdır ki, bu gibi değerlendirmeler bir Müslüman için asla bir kriter olarak kabul edilmemelidir. Osman Yüksel Serdengeçti’nin dediği gibi, “Müslümanlığı, dinimizin ve Peygamberimizin büyüklüğünü o veya bu gibi Müslüman olmayanlardan öğrenecek değiliz. Onlar ne söylerlerse söylesinler, ister olumsuz, ister olumlu, bu sözler bizim imanımızı ne çoğaltır ne azaltır. Bizim yabancıların desteğine ihtiyacımız yoktur.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 4)

Tanımı

Oryantalizm ‘Doğu bilimi' demektir. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, 17) Kelime kökeni güneşin doğuşunu ifade eden Latince ‘oriens’ kelimesine dayanır. Oryantalizm; Özellikle Müslüman Doğu medeniyetinin (din, edebiyat, dil ve kültürü dâhil) bütün unsurlarını inceleyerek İslam dünyası hakkında Batılıların sistematik bir bilgiye sahip olmalarını sağlayan, “İslam ve Batı medeniyeti arasındaki mücadelede Batı uygarlığı lehine veriler elde etmeye çalışan” bir akımdır. (G. Endress, an Introduction to Islam, s. 11; Günümüz Din ve Fikir Hareketleri Ansiklopedisi, Milletlerarası İslam Gençlik Konseyi, s.135; Meydan Larousse Büyük Lügat ve Ansiklopedi, “Oryantal”, IV/625; S. Germaner; Z. İnankur, Oryantalizm ve Türkiye, s 9; Selahattin Sönmezsoy, Kur’an ve Oryantalistler, s. 25) Oryantalizm ile uğraşanlara oryantalist denir. Arapçası müsteşrik’tir. “Oryantalist (müsteşrik) yakın, orta ve uzak doğuyu dili, edebiyatı, uygarlığı ve dinleri ile incelemeye çalışan Batılı bilim adamları için kullanılan bir terimdir.” (Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 17) “Oryantalizmle Doğu, Batılı gözle yeniden tanımlanır. Batı karşıtı olarak gösterilen Doğu rahat bir vicdanla sömürülebilmek için ötekileştirilir.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 14) “Said ise oryantalizmi, ‘Doğulular kendilerini yeterince tanımaz, Batının onları tanıması ve onlar hakkında konuşması’ şeklinde tarif eder.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 119) “Katolik kilisesinin skolastik dünyası, dini

ve kültürel ötekini her zaman bir hasım/düşman olarak görmüştür." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 68) "Avrupalı için öteki, Hristiyan olmayandır. Öteki, dışlanır ve asimile edilir. Amerikan kıtası da zaten tamamen Latinleştirilerek asimile edilmiştir." (Hilmi Yavuz, Modernleşme oryantalizm İslam, s. 56) Bu nedenle "İslam dünyasını 'yönetebilmek için' Batılıların yürüttüğü tüm çalışmalara oryantalizm denebilir." (Necdet Sevinç, Misyonerlik faaliyetleri, s. 11) Daha net bir tanımla "Oryantalizm, siyasal emperyalizmdir." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 181) "Oryantalist ise, İslam'ı dize getirme mücadelesi verenlerin adıdır." (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 53)

Tarihi

"Oryantalist/müsteşriklerin Kur'an'a yaklaşımı aynen Mekkeli müşriklerin tutumu gibidir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 75) "Müsteşrikler, Kur'an'ı Hz. Muhammed'in uydurup Allah'a nispet ettiğini iddia ederler. Mekke'deki müşriklerin yönelttikleri iddiaları tarih içerisinde oryantalistler eklemeler yapılarak tekrarlamışlardır." (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 40; Hatice Er, Oryantalistlerin Kur'an vahyi ve Kur'an'ın kaynağına yönelik iddiaları, Yüksek lisans tezi, s. 147) "Önceden klasik oryantalistlerce işlenen tasvir ve imgeler yeniden güncelleştirilerek, Batılı zihinler İslam ve Hz. Muhammed aleyhine yönlendirilmektedir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 38) "Batıdaki Hz. Muhammed imajı, "nesilden nesile aktarılan" bir mirasa yaslanan imajdır." (Hıdır, s. 59) "Yazarların çoğunlukla 'birbirinin aynı olan iddiaları' söz konusudur." (Hıdır, s. 27) "Hiçbir metin orijinal olacak kadar yeni değildir ve olamaz. 'Referansları ise yine başka Avrupalı bilim adamlarındır.' Oryantalist bilgiler sadece egemenlik ve çatışmadan değil, aynı zamanda kültürden kaynaklanan bir antipatiden de oluşmaktadır." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 186) "Oryantalistler Kur'an'ı Hz. Peygamberin bir derlemesi olarak ele alır ve değerlendirirler. Bu iddia "katıksız tekrar ile 'birbirlerinden alıntı yaparak' sanki gerçekmiş mertebesine yükselen" bir görüş haline gelmiştir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 60) "Oryantalistlerce günümüzde oluşturulan imaj, Orta Çağdan kalma imajın devamı niteliğindedir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 66) "Orta Çağdan itibaren İslam algısı değişmemiş, aksine pekişmiştir" (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 27) ve "hurafeye dayanan bilgilerle İslam konusundaki cehalete akademik bir mahiyet kazandırılmıştır." (Mehmet Görmez, Gençliğin anlam arayışı, s. 122) "Yahudi ve Hristiyanların, daha ilk günlerden İslam'a düşmanlıklarını Kur'an ayetlerinden öğreniyoruz. 'Bugüne kadar süren düşmanlıklar' işte o günden beri başlamıştır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 235) Yani "Oryantalistler de tıpkı Peygamberimiz zamanındaki Mekkeli müşrikler gibi geçmiş peygamberlerle ilgili 'bilgileri kendisine haber veren kimselerden' aldığını iddia ederler ve bu konuda 'birbirinden farklı, birbiriyle çelişkili' iddialar ileri sürerler." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 45) "Herhangi bir önemli hususta bile, 'görüş birliğine' varabilmiş de değillerdir." (Mustafa Sıbai, s. 83) "Mekke müşriklerinin ileri gelenleri İslam'a karşı takındıkları olumsuz tavrın benzerini bugün hayli fazlasıyla görmekteyiz. Zira, o gün de İslam 'menfaatleri için ciddi anlamda bir tehdit idi bugün de.' Hristiyanlığı benimseyen Batı, 'İslam'a sonsuz bir kin' beslemektedir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 86, 88) "Amerikalı tarihçi Washington Irwing, 'Muhammed'in Hayatı' adlı eserinde şunları yazmaktadır: O, sağlam görüşlü ve namuslu biri miydi? Evet, O güvenilir biriydi. Ama İslam'a çağırmaya başlayınca düşmanlığı üzerine çekti; Çünkü putlara karşı çıkması Kureyş'in Kâbe üzerinden sağladığı 'kazanca son' veriyordu." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 456) Müslümanlara karşı olan tarihsel ön yargılar asla unutulmamıştır. (Hüseyin, s. 36) Çoğu oryantalist, İslam'ı aslında az gelişmiş bir din olarak görür. Oryantalistlerin ideolojisi değişmemiştir ve hâlâ aynı şekilde sürüp gitmekte, aynı tavır değişik etiketler altında faal olmaya devam etmektedir. (Hüseyin, s. 36, 64)

Mekkeli müşriklerin ileri sürdüğü iddiaların tamamı çağımız oryantalistleri tarafından da aynen tekrar edilmektedir. Değişen tek şey, gerekçelerdir! Müşrikler, taassup ve maddi menfaat nedenleri ile peygamberimize karşı gelmişlerdi. Benzer nedenler ve misyonerlik/ emperyalizm/ ticaret gibi etkenlerle de günümüz oryantalistleri Efendimize ve İslam'a karşı çıkmaktadır.

Ateist veya oryantalist iddia, modern elbisesinin içerisinde en eski iddiaların tekrarından başka bir şey değildir. Modern çağda Medeni gözüken oryantalist fikirlerin gıdası, Mekkeli müşriklerin taşlaşmış kalplerinin geriye bıraktıkları artıklardan başka bir şey değildir.

Kısaca "İslam dinini, onun kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim'i ve yüce peygamberini yalan yanlış bilgilerle, uydurma isnat ve iftiralarla kötüleme gayreti yeni değildir. İslam'ın doğuşundan itibaren her dönemde bu tür davranışlar eksik olmamıştır." (Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Dr. Ekrem Keleş'in, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve kadın' adlı kitap hakkında hazırladığı eleştirel rapor, s. 5; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 11) "Tıpkı Mekke'li müşrikler gibi oryantalistler de ta 'baştan' itibaren Peygamberi yalanlamakta kesin kararlıdırlar." (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 135, 339, 142, 246-247; Elmalılı, Hak Dini, III/En'am 33. ayet tefsiri; İbni İshak, Sire, s. 169) "Oryantalizm gibi deizmin de izlerini cahiliye müşrik Araplarında görmek mümkündür. Cahiliye Arapları, "Allah var fakat o peygamber göndermemiştir." diyorlardı." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 46) deistler de. "Müşriklerin ahlak ve toplumsal hayatlarında herhangi bir dinin tesiri yoktu. Allah'a, işini bitirip ayrılan, saltanat makamını insanlara bırakan bir sanatçı gözüyle bakıyorlardı." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 122) Rabbimizin buyurduğu gibi, "Onlardan öncekiler de onlar gibi demişlerdi. Kalpleri nasılda birbirine benzedi." (Bakara, 118)

Kur'an'ın kaynağı konusunda insanları şüpheye düşürmek için müşrikler de oryantalistler de benzer iddialarda bulunmuşlardır. Mekkeli müşrikler peygamberimizi cinlenmekle (Zuhruf, 30; Tur, 29; Duhan, 14) itham ederlerken günümüz oryantalistleri ise sara veya epilepsi ithamında bulunmaktadırlar. Mekkeli müşrikler putlar sayesinde ekonomik gelir elde eder ve statü kazanırken oryantalistler de ticaret ve İslam ülkelerini işgale/sömürüye öncülük etmekle hem ekonomik gelir hem de sömürgeci kurumlarda makam elde etmektedirler. Dini nedenlerle müşrikler putlarını, oryantalistler de kendi dinlerini oryantalizm ve misyonerlik vasıtası ile savunup Müslümanları müşrik/Hristiyan yapmaya çalışmışlardır ve bu mücadele hâlâ (Kiliselerdeki putları düşününce) aynen devam etmektedir!

"İslam'a karşı çıkan toplumun o zamanki önderlerinin tek korkuları çıkarları adınadır. Eğer o çıkarcılar, toplumun ileri gelenleri kişisel çıkarlarını değil de insanlığı düşünmüş olsalardı tüm insanlığın hidayetine vesile olacaklardı. Ne yazık ki, kişisel çıkarlar toplumsal menfaatlere baskın gelmiştir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 76, 78) Günümüz ateist ve oryantalistleri de aynı hataları tekrar etmekte değil midir?!

"Avrupalıların İslam ile ilk tanışmaları hicretin 7. yılında Hz. Peygamberin Bizans kralı Heraklius'a davet mektubu yazması ile başlamıştır. Heraklius'un kendisine danıştığı Ebu Süfyan, yalanları daha sonra ortaya çıkar korkusu ile her soruya doğru cevap vermiş ve bu da Rum ileri gelenlerini kızdırmıştı. (Buhari, Cihad, 101; Ahmed, Müsned, I/263; Müslim, III/1395) Görüldüğü gibi daha ortada (siyasi veya ekonomik) hiçbir sebep bulunmaksızın 'sadece dini nedenlerle' Avrupalı İslam'a karşı tavır takınmıştır. Daha sonraki İslami fetihler bu düşmanlığı bilemiş, haçlı seferleri ile kin doruğa çıkmıştır." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, s. 19-20)

Batıcı bir gazeteci olmasına rağmen Hıfzı Veldet Velidedeoğlu bile anılarında "Hristiyan milletlerin haçlı devri Avrupa'sından beri Türklere karşı devam ettire geldikleri düşmanlık duygusu ve peşin hükümlerinden" bahsetmektedir. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların İzinde, s. 428)

Yine bir Yahudi olan Prof. Fritz Neumark bu konuda şu itirafta bulunmaktadır: "Asırlardır kilisenin Türk ve İslam düşmanlığı, Hristiyanların hücrelerine sinmiştir. Diyelim ki 'laik şöyle dursun, Hristiyan olsanız da' size düşman olarak bakmaya devam ederler." (İbrahim Kuyumcu, Aydınlanma sürecinde köy enstitüleri, s. 316)

Bu genel özetten sonra konuyu detaylı olarak ele alalım.

“İddiaların en eskisi Dımaşki'ye aittir.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 248; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 12) “Yuhanna ed-Dımaşki'nin anlayışı günümüze kadar gelmiştir.” (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 21) “Yuhanna ed-Dımaşki Orta Çağda İslam hakkındaki bilgilerin temel kaynağıdır.” (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 20) “Dımaşki'nin, İslam'ı ‘deccalin habercisi’ olarak sunduğu algı ‘bugüne kadar’ uzanacaktır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 46) “Yuhanna ed-Dımaşki, yazdıkları ile gelecekteki tüm oryantalistlere ‘temel teşkil edecek’ ithamlarda bulunmuştur.” (İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 32) "John of Damascus, (Şamlı İoannis veya Şamlı Yuhanna, Doğu dünyasında tanınan adıyla Yuhanna ed-Dımaşki) ‘De Haeresibus’ adlı kitabında İslam'dan söz eder. (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 13) “Yuhanna ed-Dımaşki'nin Yunanca ‘De Haeresibus’ adlı eserinin 15 sayfası, 'İsmaili sapıklık' başlığı altında peygamberimize ayrılmıştır. Bu eser, İslam karşıtı polemiklerin en önemli kaynağı olmuştur. (Hıdır, s. 155) “Hristiyanlar arasında İslam konusundaki ilk otorite olarak kabul edilmiş ve kaleme aldığı ‘Risale de, "gelecekteki bütün İslam karşıtı münakaşa eserlerin cephanesi" haline gelmiştir.” (J. W. Voorhis, John of Damascus on The Muslim Heresy, The Moslem World, XXIV/391) “Dımaşki'nin, İsmaili sapıklık başlığı altında İslam'a reddiye olarak yazdığı 15 sayfayı aşmayan risalesindeki iddialar, Normal Daniel'in (Islam and West, IX. bölüm) ifadesi ile daha sonra Batıda 'nesilden nesile aktarılmış ortak bir algılama' halini almıştır.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 72) “8. yüzyıldan beri var olan nefret ve düşmanlık odaklı yaklaşım tarzının” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 69) “kökenini Dımaşki oluşturur. 1156'da ölen Peter el Venerable gibi birçok oryantalist Dımaşki'den aldığı görüşleri aynen eserlerine aktarır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 71) “1045 doğumlu Aziz Peter olarak tanınan Fransız rahip Pierre Maurice de Montboissier direktifiyle hazırlanan koleksiyon ile İslam'a XIV. yüzyıla dek saldırılır.” (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 16) “Peter the Venerable, Latinceye bazı eserleri tercüme eder. Bu eserler ‘çarpıtmaya yönelik, tarihi gerçeklerle uyuşmayan, fantaziye dayalı çeşitli görüşlerden’ oluşur.” (Daniel Sahas, Islam, s. 86-70, 79-108) Peter, şöyle demektedir: "Muhammed bir peygamberse ben eşekten kötüyüm." (Daniel Sahas, Islam, s. 42) Peter'in argümanları daha çok ed-Dımaşki'ye dayanır. (Hıdır, s. 177) “Dımaşki ve Hristiyan el-Kindi tarafında ortaya atılan olumsuz Muhammed tasavvuru, Bizans ve Batı Hristiyanlığına ait eserlerde bir takım kurgusal-hayali öğelerle daha da olumsuz hale getirilmiştir.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 98) “Hz. Muhammed'i tasvir ederken kullanılan aşağılayıcı üslup, Orta Çağda Dımaşki'nin temsil ettiği geleneksel üslubun devamıdır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 293, 447) Edward Said, "Orta Çağ'dan bu yana Avrupa veya Amerika tarihinde ‘İslam'ın nefret, ön yargı ve politik çıkarların oluşturduğu bir çerçeve’ dışında yaygın bir şekilde tartışıldığı ya da düşünüldüğü bir döneme rastlayamadım." (Asaf Hüseyin, s. 112) demektedir. “Batının Hicri II. yüzyıldan beri ‘Muhammedilik’in sapkınlığı ve yalanlığı tezini’ işlemeleri, dozu değişse de günümüze kadar gelmektedir.” (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 16) Orta Çağda Hristiyan yazarların çoğu, Dımaşki'nin iddialarını tekrarlamıştır. Aslında, 19. ve 20. yüzyıldaki oryantalistlerin görüşleri de Dımaşki'nin görüşlerine dayanır. Dımaşki üzerine ciddi araştırma yapan tarihçi Philip S. Khoury, Dımaşki'nin İslam ve peygamberimiz üzerine verdiği detayların ‘pek çoğunun asılsız olduğunu ve İslam'a duyduğu düşmanlık ürünü olarak’ yazdığını belirtmektedir. (Bekir Karlığa, İslam düşüncesinin batı düşüncesine etkileri, s. 70, Khoury'den alıntı) 1943 tarihinde vefat eden Duncan B. MacDonald, tıpkı John of Damascus gibi İslam'ın Yunan kilisesinin etkisi ile oluştuğunu ileri sürüyordu. Ona göre İslam, Musevi ve Hristiyan inancına aykırı bir mezhep, bir dalalet/sapıklık idi. Dolayısıyla da Müslümanlar ıslaha/düzeltilmeye ihtiyaç duyuyorlardı. Bunu da yapacak olanlar misyonerlerdi. (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 80)

Mekkeli müşrikler ne ise oryantalist bakış açısı da aynıdır ve tarih boyunca bu hiç değişmemiştir! “Mekke müşrikleri, Hz. Muhammed'in Kur’an'daki bilgileri Yahudi ve Hristiyanlardan elde ettiğini iddia etmişlerdir. (Hıdır, s. 272) Mekkeli müşriklerle benzer şekilde,

Orta Çağ Hristiyanlığı da Hz. Muhammed'e karşı benzer imajlar ileri sürmüşlerdir." (Hıdır, s. 76) "Birçok Batılı oryantalist, Hz. Muhammed'in ehli kitaptan Kur'an'ı okuduğunu, öğrendiğini iddia eder. Onların asıl gayesi Kur'an'ın kaynaklarını bulmaktır." (Fazlur Rahman, Kur'an, s. 32, 250, 277; Hıdır, s. 25) "Resulullah devrinde yapılan itirazlar gözden geçilince, ta asrımıza kadar yapılan itirazların da hemen o -Mekkeli müşrikler- devrinde yapılanlardan farksız olduğu anlaşılmaktadır." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 8) Müşriklerin fikirlerini oryantalistler devam ettirmektedir. (Asaf Hüseyin, s. 64) "Oryantalizm, temel çıkış noktası olan 'Hz. Muhammed'in asla peygamber olmadığı' iddiasını değiştirmiş değildir. Ön yargı değişmemiştir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 243) "19. yüzyılda da çoğu oryantalist misyoner olan yazarların olumsuz peygamber imajı aynen devam etmektedir." (Hıdır, s. 111) "19. yüzyılın başlarında, Avrupa'ya kaçırılan yazma kitapların sayısı 250.000'dir." (Mustafa Sıbai, s. 36) "19.'dan ve 20. yüzyılın ortalarına dek 150 yılda oryantalistlerin İslam hakkında yazdıkları eser sayısı 60.000'dir." (Edward Said, s. 316) "Hz. Peygambere ait Orta Çağdaki imajla günümüzdeki 'modern Orta Çağ' imajı arasında alabildiğine benzerlik vardır ve bu imaj tarih boyunca tekrar edile gelmiştir." (Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 23, 28, 29, 32, 33, 36, 45, 49, 53, 57, 66, 70, 71, 72, 77, 87, 91, 112, 132, 143, 155, 175, 239, 246, 276, 295, 365) Montgomery Watt da, "Dünya ünlüleri arasında bugüne değin Hz. Muhammed kadar dil uzatılan biri olmadığını, bunun sebebinin de asırlarca İslam'ın Hristiyanlığın en büyük düşmanı olarak algılanmasında yattığını" itiraf etmektedir. (M. Watt, Muhammed at Medina, s. 321-324, 332) "Oryantalistlerin İslam'a yönelik saldırgan tutum ve küfürleri 'günümüzde nasıl ise asırlar önce de' öyle idi." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm, İslam ve Türkler, s. 29) "Batı, haçlılardan bu yana karşıt olarak sadece İslam'ı görmüş ve 'hala' görmektedir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 70) "Oryantalizm, Haçlı Seferlerinin yenilgilerinin bir neticesidir. İslami araştırmaları, Haçlı Savaşları'ndaki hezimetlerin intikamını alma arzusundan ileri gelmektedir. (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 11-12) İslam'ın daha detaylı araştırılması anlamında "Oryantalizm, haçlı seferlerine dek uzanır" (Adnan Muhammed Vezzan, s. 10, 12, 119, 130) ve "Haçlı seferleri zamanındaki hissiyatın bir kısmı bugün bile varlığını sürdürmektedir." (G. E. Philips, The Religion of the World, s. 113) "Müslüman dünyanın askeri ve siyasi manevralarla alt edilemeyeceğini inanan İspanyol kardinal Segoviali John yeni bir strateji geliştirerek, İslam'ın teolojik argümanlarla 'önlenmesini' önerir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 110) "Haçlı seferleri ile beraber Moğol istilaları İslam toplumuna büyük zararlar verir ama amaçlarına ulaşamayan Hristiyanlar bunun üzerine Arapça kürsüsü (Viyana, 1312) açarak İslam dini ile ilgili bilgileri toplayıp bunun üzerinden İslam'a savaş açmaya karar verirler. Müslümanlara karşı olan tarihsel ön yargılar asla unutulmamıştır. Haçlı seferleri Müslümanlar ile Hristiyanlar arasındaki nefret ve güvensizliği pekiştirmiş ve kurumsal açıdan Batıda kiliseler bu çatışmayı insanların evlerine kadar sokmuştur." (Asaf Hüseyin, s. 18, 36) "Savaşla bir şey yapılamayacağını anlayınca taktik değiştirerek oryantalizm çalışmalarına yönelirler. Oryantalizm, Müslüman ülkelerinde emperyalistlerce tam bir egemenlik sağlanması için gerekli şartları hazırlama görevini 'ilim ve Doğu halklarını tanıma adı altında' gerçekleştirmiş, gerçekte ise 'misyoner ve sömürgeci güçlere ilmi altyapı hazırlama görevini' yerine getirmiştir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. III; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7) "Bunun için oryantalistlerin yeterli olmadığını savunanlarda vardır. Oryantalist H. Gibb, "Doğu oryantalistlere bırakılamayacak kadar mühim bir bölgedir." demektedir." (Asaf Hüseyin, s. 63) "Batı ekonomik ve teknolojik sömürü ve tekelleşmeye yönelik planlarını uygulamayı sürdürmüştür. Ona karşı değer sistemlerini muhafaza eden 'tek medeniyet' İslam medeniyetidir." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 9) Kısaca "Batı hâlâ Orta Çağdaki İslam'a bakış açılarını korumaktadırlar." (Hamdi Zakzük, s. 102)

Mısır'ı İngiltere adına 25 yıl yöneten "Lord Cromer, 'Modern Mısır' adlı kitabında 'Avrupalının akıl yürütmesi sağlamdır, mantık dersi almamış olabilir ama doğuştan mantıklıdır." (Said, s. 48) derken de bu kibirli ve üstten bakmacı tutumunu açıkça göstermektedir. "İlk Nobel edebiyat

ödülünü alan ve İngiliz sömürgeciliğine övgüleri ile tanınan İngiliz Şair Rudyard Kipling, "Doğu Doğudur, Batı Batıdır ve bu ikili hiçbir zaman bir araya gelemeyecektir" (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 13) ve "Batılılar akılcı, barışsever, hürriyetçi, mantıklı ve gerçek değerleri kazanmaya muktedir kimselerdir. Doğulular ise bunlardan hiç birine sahip değildir." (Hamdi Zakzük, s. 105, 115) demektedir. "Avrupa'da, 'Doğu ile Batı birbirini anlayamaz' sözü İngilizler arasında adeta bir darbımesel/atasözü olmuştur." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 288) "Doğuya ait bilgilere sahip olan araştırmacıların genel eğilimi, bu bilgileri bir şekilde Batı üstünlüğüne ve emperyalizmine hizmet edecek şekilde saptırmak olmuştur." (Ömer Baharoğlu, s. 105) Ünlü araştırmacı Oliver Kontny'nin tespiti tam yerindedir: "Batı kendine bir totem kuruyor. 'Ben Batıyım; akıl, bilim, demokrasiyim. Sen ise Doğusun; Duygu, fanatizm, diktatörlük!' Batı için acilen bir zihniyet devrimine ihtiyaç vardır. Egemen düzeni mutlaklaştırıp, bu düzende yeri olmayanları hiçe sayan anlayış artık aşılmalıdır." (Kontny, Oryantalizm ve ataerkillik üzerine, Doğu-Batı, I/120) Bu bakış açısı 1990'lı yıllarda Samuel Huntington tarafından da 'Medeniyetler Çatışması' adı altında yeniden güncellenmiştir ve bu da aslında Batı'da hiçbir şeyin değişmediğini göstermektedir! Dolayısı ile "İslam'ın Avrupa'daki rolünün çoğunlukla ihmal edilmesinin nedeninin de oryantalizmin düşünüş biçimi" (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 28; E. Said, Oryantalizm, s. 2) olduğu görülmektedir.

"Oryantalistler kendilerini hem hâkim hem savcı makamında görürler." (Hamdi Zakzük, s. 104) "Oryantalistler tüm araştırmalarında 'sonucu önceden kararlaştırmışlardır.' Onlar 'İslam'ı, kendi anlayış ve düşünce değerlerine göre değerlendirir ve mahkum' ederler." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 57) "Oryantalistler 'önce bir konuda kendi kesin yargılarını' verdikten sonra, 'bu yargıyı haklı çıkarmak için veri toplamaya' başlarlar. (Yaşar, s. 116) "Avrupalıların İslam'a karşı duydukları nefret, şiddetli bir taassubun kurduğu temeller üzerinde durmaktadır. Avrupalı oryantalistlerin en ileri gelenleri bile İslam konusunda tarafgirliğe kapılmaktan kurtulamamışlardır. 'İslam daima hâkimlerin önünde duran bir sanıktır, Batılı oryantalistler suçu ispat için uğraşan savcı rolünü oynamaktadır. Avukat rolünü oynayanlar da müvekkilinin suçlu olduğuna bizzat inanmaktadırlar ve bu yüzden hafifletici sebeplerin göz önüne alınmasını istemektedir.' Meseleye, 'daha önceden varılmış bir netice ve hüküm açısından' bakmaktadırlar. Oryantalistler, 'şahitlerini daha baştan ulaşmayı tasarladıkları sonuca göre' seçmektedir. Zaten "Oryantalistlerin büyük çoğunluğu papaz, rahip ve misyonerlerdendir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 11) 'İlk müsteşrikler Hristiyan misyonerlerdi. Oryantalistlerin İslam'a hücumları, onlara miras kalmış bir alışkanlıktır.' Oryantalizm Haçlı seferlerinin getirdiği etkilere dayanır. 'Haçlı savaşlarının ruhu Avrupa'ya hâkim ola gelmiştir.' Misyonerler ve papazlar 'Müslümanlara çok kere putperest' adını takarlar. Sanki bütün dünya Avrupa için, onun medeniyeti için var edilmiş, sanki diğer milletler birer hizmetçidirler." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 61, 68, 80) "Oryantalist akademisyenler İslam söz konusu olduğunda oldukça cüretkâr, emredici bir amir konumundadırlar. Bir Hristiyan'ın kendi dini için söylediği gibi: "Kiliseye dair bir soru soran yabancı, içinde olmadıkça onu anlayamaz." (Paul Ferris, The Church of England, s. 10) Hiçbir dini sistemin dışındakiler, içeridenmiş gibi o sistemin ruh, mana ve önemini tam anlamı ile kavrayamaz." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 78) Ama "Oryantalistler, İslam'ı Hristiyan tabir ve ifadelerle anlamaya çalışmaktadırlar. Dolayısı ile de oryantalizm 'başarısız' olmuştur." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 101, 106)

"Batı'nın Doğu'yu 'öteki olarak' görmesi, İslam'ın tarih sahnesine çıktığı 7. yüzyıla kadar gider." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 13) "Müslümanlarla ilk karşılaşan Doğulu Hristiyanlar, 7. yüzyılda İslam ile ilgili bir imaj oluşturmaya başlamışlar, daha sonra Latin Batı dünyası bu imajı tamamlamıştır. Günümüzde de bu imaj varlığını, 'tekrar edilmek' suretiyle korumakta ve devam ettirmektedir." (Annemarie Schimmel, XII. Asırda İslam dini ile Hristiyanlık arasındaki münasebetler, AÜİF, 1953/2, s. 71; Fuat Aydın, Batı İslam Algısının arkeolojisi, s. 12; Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 16, 105) "Tıpkı Doğulu Hristiyanlar gibi, Batılı Hristiyanlar da İslam'ı, putperest, sapkın, Mesih karşıtı olarak

sunar." (Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 28) "Bazı Amerikalı oryantalistler de Avrupa dillerinde üretilen çalışmalara aşırı bağımlı haldedirler. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 190) "Volney Kontu François de Chassaboeuf yazdığı eser ile Kur'an ve Hz. Muhammed hakkında iftiralarda bulunur. Yazarın bu görüşleri dünya çapında etkili olur. ABD Başkanı Thomas Jefferson kitabın çevirisini yapar. Daha sonraki yazarlar da bu fikirlerden etkilenir." (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 87) Zaten "Amerikan üniversitelerindeki İslam araştırmaları İslamiyet'e karşı şiddetli önyargı ve kini olanlar tarafından yönetilirken" (Mustafa Sıbai, s. 94) siyasette de "İslam ABD'de hâlâ sağcılara göre barbarlığın temsilcisidir; solculara göre de Orta Çağ dinciliğinin sembolüdür. (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 17) "Avrupa'da da İslam ile ilgilenenlerin önemli bir kısmı dini, siyasi veya ideolojik önyargı ile hareket eder. Oryantalistler, İslam medeniyetine taraflı bakmaktan kendilerini kurtaramamışlardır." (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 200)

850'lerde Paul Alvarus, "Hristiyanların Arap romanı ve şiirini okumayı sevdiğinden, Arap filozofları okuduğundan, kendi dillerini unuttuğundan" (K. W. Southern, Wester Views, s. 21) şikâyet ederken, 1300'lü yıllarda papaz Ricoldo de Monte Croce, Hristiyanların hızla Müslüman olduğundan yakınmakta idi: "Ben kepaze oldum. Tanrı'nın sözü kepaze oldu. Tanrı İsa ve Meryem, Muhammed'e karşı Hristiyanları desteklemiyor mu?" (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II/44) Günümüzde de "Oryantalist zihniyet, ırkçılığa ve göçmen krizine sebebiyet vermeyi sürdürmektedir." (Yeni Şafak, 21 Temmuz 2019) "Yuhanna ed-Dımaşki'den başlayarak, Müslümanlara saldırmaktan daha çok Hristiyanların din değiştirerek Müslüman olmamaları için Hristiyanları ikna etmeyi hedefleyen reddiye eserler ortaya çıkmıştır." (Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 23)

"Dımaşki, Kindi, Alfonsi gibi Hristiyan müelliflerinin eserleri, Bizans üzerinden, Avrupa Hristiyanlarına geçmiştir ve bu İslam tasavvuru 'günümüze kadar aynen' devam etmektedir." (Adnan Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 205, 211, 215, 217; Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 131-133) "Doğu Hristiyanları arasındaki İslam tasvirinin kökeni Dımaşki'ye dayanır. Onun çizmiş olduğu İslam tasviri, kendisinden sonrakiler için hareket noktası oluşturmuş, daha sonrakiler üzerine eklemeler yaparak zenginleştirilmiştir. Olumsuz İslam tasviri, Dımaşki ile başlamış, Kindi ile zirveye oturmuştur. Günümüz oryantalistleri, Kindi'nin ileri sürdüğü görüşler dışında yeni eleştiri getirmezler, yalnızca var olanı detaylandırırlar. (Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 33, 34) "11. ve 13. yüzyıllarda Avrupa'da Hz. Muhammed hakkında kitaplar yazılmaya başlanır. Bu çalışmaların hepsinin kökeni Bizans'ın söylenti ve hikayelerine dayanır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 82) "Yuhanna ed-Dımaşki ve Bizans kaynaklı söylenti ve hikayeler Avrupa'nın İslam algısını belirlemiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 34) "İslam karşıtı ilk polemikleri kaleme alan Şam'lı Yuhanna ed-Dımaşki'nin, Hz. Peygamberi "sahte bir peygamber" olarak suçlamasıyla, 2000'li yıllarda Amerika'lı Evangelist Jerry Falwell'in, Hz. Peygamberin terörist olduğunu söylemesi arasında göz ardı edilemeyecek 'bir süreklilik' vardır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 14, 48) "İslam'ı, teolojik, siyasi ve kültürel bir tehdit olarak algılama 'Orta Çağdan itibaren günümüze kadar' devam etmektedir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 55) "Bu kitapların sunduğu Muhammed imajı, günümüze kadar Avrupa'nın İslam Peygamberi algısını (Psikolojik hasta, şehvet düşkünü, merhametsiz, Deccal, Hz. İsa'nın zıttı, büyücü) belirlemiştir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 83) "Sarazenler'e (Orta Çağda Haçlılarca Müslüman Araplara, Halifelik kurumunu da kapsayacak şekilde verilen ve "Hristiyan olmayan" anlamındadır) karşı Orta Çağ bağnazlığı devam etmektedir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 170-171) "Yaygın bir şekilde kullanılmamakla birlikte, Saracen ismi modern zamanlara kadar varlığını devam ettirmiştir." (Pınar Savaş, Yüksek Lisans Tezi, Ortaçağ İngiltere'sinde "saracen" algısı) "Orta çağda, Müslümanlara Sarazen, yani 'çöl halkı' veya 'İsmaili' veya 'Haceri' isimleri verilirdi. (Hz. Hacer'in oğlu İsmail, Mekke civarındaki Arapların atası olması nedeni ile Hz. Hacer'in de cariye olması üzerinden küçümseme amaçlı olarak Yahudi kaynaklarında Araplar için bu isimlendirme kullanılmaktadır.) Bu iki ismin de kullanımı, kökeni Dımaşki'ye kadar gider." (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 24) "11. yüzyıla kadar

kökeni Dımaşki'ye kadar dayanan, Sarazenler'in Venüs anısına dikilen bir put olan Kâbe'ye, Machomet'in altından yapılmış olan putuna, Allah ve 'Habar' adındaki iki puta taptıklarına dair görüşler Batıda oldukça yaygın bir inanış olarak inanıla gelmiştir." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 27) "Hz. Muhammed'in üstadının, kimisi Aryüsçü bir keşiş kimisi ise Nesturi bir keşiş olduğunu ileri sürmüşlerdir." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 36) "İslam kılıçla yayılan bir dindir. Bu görüş, 21. yüzyıla kadar savunulmuş bir ithamdır. Papa 16 Benedict, 12 Eylül 2006'da Bizans İmparatoru 2. Manuel Paleologos'un (1391-1425) bir İranlı müderrisle Ankara civarında yaptığı bir tartışmada zikrettiği, "Muhammed, vaat ettiği inancı kılıçla yayma emrinden başka hangi yeniliği getirmiştir, gösterin bana" şeklindeki sözlerini nakletmiş, başlangıcı VII. yüzyıla kadar geri giden bu eleştiri günümüzde hâlâ İslam'ın kılıç ile yayıldığı anlayışının canlı bir konu olduğunu göstermiştir." (Fuat Aydın, s. 50) Görüldüğü ve devamlı altını çizdiğimiz gibi, "Hz. Peygamber imajında tarih, post-modern versiyonları ile devam etmektedir." (Hıdır, s. 365) "Papa 16. Benedict'in İslam'a hakaret eden konuşması aslında, Hz. Peygamber karşıtlığının en yetkili ağızdan tekrarından başka bir şey de değildir. Batı ve Papalık aslında kendini kurtarmak istemekte, 'ötekileştirebilecekleri bir öteki' bularak bu 'şeytana karşı' alacakları tutum sayesinde Avrupa'yı Hristiyan bir zeminde tutabilmeyi amaçlamaktadırlar." (Hıdır, s. 381) "Aldığı tepkiler üzerine XIV. yüzyıl Bizans imparatoru II. Mihail Paleologos'tan alıntı yaptığını söyleyen Papa ikinci kez bir gaf yapmış olur. Çünkü alıntıya katılmıyorsa onu referans almamalı veya alınca eleştirmesi gerekirdi." Aslında Papa'nın bu sözü klasik haçlı zihniyetini yansıtmaktadır. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 178) Özetle "Papalık gerçekleri bilmiyorsa cahildir, biliyor da gizliyorsa haindir." (Salih Kapusuz, 16.09.2006) "Kilise ve ruhban sınıfı iktidar imkanı bulursa insanlığa ne büyük acılar yaşatacaklarının işaretini taşımaktadır bu cümleler. Yoksa ABD, İngiltere emperyalizm tarihi, engizisyon mahkemeleri, Haçlı seferleri, Katolik kilisesinin Protestanlara uyguladığı işkenceler göz önüne alındığında 'Sizin dininiz size, benim dinim bana' diyerek Papa'nın yaptıklarına cevap vermeyi yersiz görürüz." (Selahattin Çakırgil, Vakit, 16.09.2006)

"Yüksel Kocadoru, düşman Türk imajının köklerini Viyana'nın kuşatılmasından ve İstanbul'un fethinden 'daha eskilere' bağlamaktadır ve esasen I. Haçlı seferlerinde yaratılan imaj da aynen devam etmektedir. Bizans kaynaklarında rastlanan Türk sözcüğüne dayanarak daha da geriye gitmek de mümkündür." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 37) "John Demescen (Yuhanna ed-Dımaşki), Kindi ile başlayıp sonra Bizanslı ve Batı Katoliklerince devam eden süreç günümüze kadar devam etmiştir. Bu sürecin modern vesiyonları 'karikatür krizi', 'Papa 16. Benedict'in konuşması', 'Fitna' ve 'Müslümanların masumiyeti' gibi filmler, 'karikatür sergi ve yarışmaları' adı altında İslam'a yapılan saldırılarla 'devam' etmektedir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 25) Dımaşki'den başlayan İslam'ı karalayan önyargılı metinler, 'birbirlerinden alıntı yapan yazarlar vasıtasıyla günümüze kadar' aynen, sadece biraz ayrıntılı olmak şartıyla tekrar edilmektedir: İslam'a iftira atan oryantalistlerin yalan rivayet zinciri özetle şöyle başlar: Yuhanna ed-Dımaşki (Ö. 753), Abdülmesih el-Kindi (Ö. 850; kitabının en son basım tarihi, 1887), Petrus Alfonsi (Ö. 1140; En son baskı, 1960), Saygın Peter/Peter the Venerable (Ö. 1156), Riccardo ve J. Wycliff'den (Ö. 1384) günümüz oryantalistlerine!

"Avrupa kendi içindeki kadar kendi dışında da karşıtlarını üretmiştir. Dışındaki karşıt; 'Doğu'dur. Batı, Doğuya 'dogmatik akıl'la yani 'peşin hüküm ve kapalı zihinle' yaklaşmıştır. Avrupa düşüncesi, kendi medeniyet dairesi içinde 'kritik aklı', kendi medeniyet dairesi dışında ise 'dogmatik aklı' kullanmıştır ve kullanmaya devam etmektedir. (Hilmi Yavuz, s. 48) Bir Hristiyan olan Edward Said bile, "Ben Avrupa ve Amerika tarihinde İslamiyet'in 'hiddet, önyargı ve siyasal çıkarların oluşturduğu bir çerçeve dışında' genel olarak incelendiğini ve üzerinde düşünüldüğü döneme rastlamadım. Oryantalizm ideolojiktir ve kirletilmiştir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 58, 60) demektedir. "Avrupalılar için İslam'ın hızlı yayılışını izah edecek iki temel argüman ortaya çıkmıştır: Şiddet ve cinsellik. Bu iki tema Hollywood 'filmlerinden

karikatürlere kadar günümüzde de aynen' kullanılmaktadır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 51) "Batı kaynaklarında İslam aleyhinde gerçekle bağdaşmayan küçük düşürücü ifadelerin varlığı da dikkat çekmektedir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 14)

"İspanyadaki Endülüs Emevi devletindeki Müslüman Hristiyan arasında yaşanan fikri tartışmalar, Haçlı seferleri, misyonerlik ve ticari egemenlik kurma kaygıları oryantalizmin başlamasında rol oynayan etkin faktörlerdir." (Hamdi Zakzük, s. 26) Resmi olarak "Oryantalizm'in tam olarak ortaya çıkış tarihi ve kim tarafından ortaya atıldığı bilinmemektedir." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 29) "Araştırmalar oryantalizmin ne zaman doğduğu konusunda fikir birliğine varamamaktadır. Resmen ortaya çıkışının, 1311'de toplanan Viyana Konsili'nin çeşitli Batı üniversitelerinde Arap dili kürsüsü kurulması kararı ile başladığı iddia edilir." (Said, Oryantalizm, s. 91; Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. V, s. 21) "Bazı çalışmalar da ilk Kur'an tercümesinin yapıldığı 1143 tarihini oryantalizmin başlangıcı olarak kabul eder." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, 16) "Bir kısım araştırmacılar bu tarihin miladi 11. yüzyılın başlarına kadar dayandığını ileri sürerken, Paret, Kur'an'ın ilk defa Latinceye çevrildiği 12. yüzyılın başını başlangıç tarihi olarak kabul eder" (Rudi Paret, ed-Dırasetül-İslamiyye vel-Arabiyye Filcamiatil-Almaniyye, s. 9) ki zaten "13. yüzyıldan günümüze dek yazılan kitapların çoğu sömürgeci düşmanlık ve dini misyonerlik maksadı ile yazılmıştır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 143) "Oryantalizmin ortaya çıkışını en erken milattan önce 4. yüzyıla kadar götürenler" (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 19) olduğu gibi, "Necip el-Akiki'de el-'Müsteşrikun' adlı eserine Fransız Rahip Gerard de Oraliac'ın (940-1003) hayatına yer vererek başlar ve bu tarihi esas alır. (Ömer Baharoğlu, s. 21) "Oryantalizm kelimesi ilk kez 1779'da İngiltere'de, 1799'da ise Fransa'da kullanılmaya başlanmıştır." (Abdülaziz Hatip, s. 18) Doğu araştırmaları bir anda ortaya çıkmamış, ülkeden ülkeye değişiklik göstermiştir. Bunda o ülkenin İslam ile temasa geçip geçmemesinin büyük önemi olmuştur. 'Oryantalizmin birinci nedeni dini olmasıdır. Yani İslam dinini daha iyi tanıyıp, onunla en etkin şekilde mücadele edebilmektir.' (Abdülaziz Hatip, s. 19) "Oryantalizm bilgiyi iktidar olmak, sömürmek için kullanmıştır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 80) Aşağıda defalarca göeceğimiz gibi "Oryantalistler, İslam araştırmalarında misyonerlik, ilmi, ticari, siyasi ve sömürgecilik gibi farklı amaçları taşımaktadır." (Mişel Cuha, ad-Dirasatul-arabiyye, s. 19-23; Mehmet Görmez, Oryantalizmi hadis araştırmaya iten temel faktörler, İslamiyat III, s. 11-31; İ. H. Göksoy, Snouck-Hurgronje, Christian, DİA, XXXVIII, 340; Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 90)

"Oryantalizmin kuruluş kararının verildiği 1245'te toplanan Viyana Konsiline" (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 8) dikkat çekilse de aslında "İslam düşmanlarının ortaya koyduğu düşmanlığın oryantalizmin başlangıcı olduğunu söylemek mümkündür. Hz. Muhammed'in peygamberliği hakkında insanları şüpheye düşürtme gayreti 'Mekke'li müşriklerden beri' devam etmektedir. Oryantalistler, geçmiş asırlarda müşriklerin söyledikleri şeylerden başka bir şey söylememektedir. Eskilerin (müşriklerin) mantığı yenilerin de mantığıdır. Zira küfür tek millettir." (Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 18, 29, 30, 37) Müşrikler Hz. Muhammed için, "Bir topluluk kendisine yardım ediyor." (Furkan, 4) ve "Bir insan ona öğretiyor." (Nahl, 102) şeklinde iddialarda bulunurken, günümüz oryantalistleri de aynı ithamları benzer mantık silsilesi içinde devam ettirmektedir. "Ateistler ve misyonerler, Kur'an'daki kıssaların, Hristiyanlardan alındığını iddia eder." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 224) Mekkeli müşrikler, 'kendi atalarının dinine' (Maide, 104) aykırı olarak gelen ve politeizmi, putları, kumarı, içkiyi, ahlaksızlığı reddeden bu dinin peygamberine önyargı ile yaklaşmışlardır. Aynı bakış açısı oryantalistlerde de mevcuttur: Teslisi, ki aslında politeizmi (Baba, oğul, kutsal ruh) inkar eden, (İsa, Meryem ve azizlerin heykelleri başta) putları reddeden ve ruhbanlık sınıfını onaylamayan bu din, mutlaka sahte bir din olmalı idi! Öyle ya, bu din 'tüm ataların dinine' karşı idi! (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 16) Emile Dermenghim, "Müslümanlar da Hristiyanlar da birbirilerini yanlış anlamışlardır. Fakat şunu itiraf etmek gerekir ki yanlış anlama, Batılıların tarafında Doğuluların tarafından daha fazla olmuştur. Batılı fırsatçı menfaatperest yazar ve şairler, İslamiyet'e asılsız

hatta çelişkili ithamlarda bulunmuşlardır." (Dr. Ğallab, Nazratul İştişrakiyye, s. 9; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 12) diyerek önemli bir gerçeği itiraf etmektedir. Ama yine de her zaman "Oryantalistler tıpkı cahiliye dönemindeki müşrikler gibi şaşkınlığa düşmüş, kendi kafalarındaki karışıklığı ve tutarsızlığı Hz. Muhammed'in davranışlarına yüklemeyi çalışmışlardır. Müsteşriklerin iddiaları aslında müşriklerin iddialarının bayatlamış tekrarından başka bir şey değildir ve gerçekte hayal gören, vehmeden, kafası karışık olan eski müşrikler ve yeni müsteşriklerdir." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 22, 27) "Oryantalistlerin her ne kadar metot ve yöntemleri farklı olsa da İslam'a yönelik bakışlarında bir değişiklik söz konusu değildir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 72) "1843 yılından itibaren 'tarihi tenkit metodu' ile İslam'a yaklaşılmış ama yine de birden fazla tasavvur ortaya çıkmıştır. 20. yüzyılla 'klasik ve revizyonist yaklaşım' olarak iki bakış açısı ortaya çıkmış ama sonuç yine de değişmemiştir." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 452) Goldziher, Caetani gibileri şu fikirdedir: Muhammed kavminin düştüğü bataklıkları gördükçe bunları kurtarmayı hayal etmiş, peygamber olduğuna inanmış, tasarladığı düşünceleri ebedi bir üslupla ifade ederek vahiy diye etrafına duyurmuştur. Bu iddialarıyla da 1400 sene önceki Ebu Cehil gibi cahil müşriklerin fikrini tekrar etmişlerdir. (Ateş, s. 126) "Goldziher, Peygamberliğinin başlangıcında düşünceleri, 'başkalarına ait örnekler' şeklinde dışarıya aksediyordu." (Goldziher, al-Akaide va'ş-Şeria fi'l- İslam, s. 8) derken aslında Kur'an'ın deyimi ile 'Esatirul-evvelin: Eskilerin masalları' iddiasını aynen devam ettirmektedir. Görüldüğü gibi, Goldziher'in zihniyeti tıpkı Mekkeli müşrikler gibidir!" (Ateş, s. 127; M. Cemile, Garb Karşısında İslam, s. 136)

Kısaca oryantalizm, başlangıç ilkeleri ve ruhu Mekkeli müşriklerin iddialarına dayanan; akademik anlamda 1311 tarihinde başladığı iddia edilse de aslında Dımaşki'nin ithamları ile başlayan bir süreçtir ve İslam'ı olduğu gibi değil, görmek istedikleri gibi aktaran; odak noktasında Hz. Muhammed'in peygamber olmadığı görüşünün yer aldığı; amacı da elde edilen bilgilerle sömürgecilik, misyonerlik, ticaret geliri elde etmek olan ve Doğuyu, özellikle de İslam âlemini araştıran ve emperyalist amaçlar güden bir ilim dalıdır!

Ateist, Marxist ve oryantalist dünya görüşlerinde Mekkeli müşriklerin izlerini bulmak mümkündür:

Deist mantık (Ahiret inancını red): Müşrikler: "Biz ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra, biz tekrar mı diriltilecekmişiz?!" (Mü'minun, 82; Vakıa, 47) "Hayat sadece bu dünya hayatıdır, ölürüz, yaşarız. Bizi ancak zamanın geçmesi helâk eder" (Casiye, 24) "Biz ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra mı diriltileceğiz?" (Saffat, 15-16) "Bu dünya hayatımızdan başkası yoktur. Ölürüz, yaşarız, biz diriltilecek değiliz." (Mü'minun, 37) "Dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" (Yasin, 78)

Marxist ideoloji(-nin temel iddiası aynen): Müşrikler: "Alışveriş (ticaret) de riba/faiz gibidir." (Bakara, 275) Sosyalist bir parti liderinin (D.P.) ağzından aynısını TV'de bizzat dinlemiştim!

Oryantalist zihniyet (Muhammed, Kur'an'ı 'İncil-Tevrat'tan alıntılarla' yazdı iddiasının diğer bir versiyonu): "Onlara, "Rabbiniz ne indirdi?" diye sorulduğunda "eskilerin masallarını!" diye cevap verirler." (Nahl, 24)

"Marksizm de, oryantalist geleneği takip etmiştir." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 16) Zaten "Marxizm, sonuçta Batı kültür dünyasının bir ürünüdür. Marx'ın 'insanoğlunun yazgısını gerçekleştirmek' gibi ifadeleri de (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 176) aslında Batılı üstünlük ve yönetme mantığını kendisinin de taşıdığını göstermektedir. "Batı kaynaklı ideolojilerden Marx'ın ekonomik, Freud'un psikolojik, Darwin'in ise biyolojik teorileri oryantalizmin uç keşif kolları olarak tarihsel işleve sahip olmuşlardır." (Süphandağı, s. 57) "Asya'da

özel mülkiyetin olmadığı görüşü destekleyen Boulanger ve Bernier gibi yazarlar, Asya'nın Avrupalılar tarafından sömürgeleştirilmesi için sözde gizli bir bahane hazırlar. Hegel'e göre İslam çoktan bütün ayrıntılarıyla tarih sahnesinden çekilmiştir. Komünist Manifestoda Marx ve Engels, Batı kapitalizminin Çin'de ve Hindistan'da ilerlemeci bir güç görevi gördüğünü ileri sürer. Özellikle İngiltere'nin, Çin ve Hindistan konusunda yürüttüğü sömürgeci siyaset, Marx ve Engelsel'in görüşleri ile paralellik arz eder. Marx ve Engels'in Asya hakkındaki görüşlerinde kaynak olarak, Bernier ve İngiliz faydacılığı esas alınmıştır. 1853'de Engels'e yazdığı bir mektupta Marx, Bernier'in haklı olduğunu yazmaktadır." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 21, 22)

"Batının Hz. Muhammed'e bakışı, kendi kimlik anlayışı ile paraleldir. Batı, Hz. Muhammed'e dini, siyasi/askeri, kültürel ve ekonomik etkenlerle bakmışlardır" (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 199, 201) "Önce Ortodokslar, daha sonra Katolikler İslam'a saldırırken en son Protestan mezhebinin kurucusu Luther de bu gruba dâhil olmuştur." (Asaf Hüseyin, s. 21) "Luther de, 'Refutation of the Quran' adlı eserinde Hz. Muhammed'i şeytanın oğlu ve sapkın bir hareketin kurucusu olarak ilan eder. Bu 'sapkınlığın' en önemli göstergesi olarak da 'İslam'ın İsa'nın ilahlığını inkar etmesini' gösterir." (S. A. Francisco, Luther, s. 7-12) "Oryantalistler, yüzyıllar boyunca bıkmadan usanmadan benzer konuları işlemiş ve bu şekilde hedeflerine ulaştıracak büyük bir literatür oluşturmuşlardır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 30) Aloys Springer, Muhammed'in sapık Hristiyanlardan etkilenmiş olabileceğini iddia eder ve "Zira bunların teslis ve İnciller ile ilgili görüşleri, Ortodoks Hristiyanlardan farklıdır." diye görüşünü temellendirmeye çalışır. (The life of Muhammad, s. 175) C. S. Hurgronje ise, Muhammed'in Yahudilerden etkilenerek, 'tek tanrı anlayışını ortaya attığını' iddia eder. (Mohammedanism, s. 45) "Teslis' e karşı çıkan bir din Hristiyan ilahiyatına karşı yapılmış açık bir meydan okumadır. Oysa Batıya göre Hristiyanlık tek hak dindir." (Prof. Seyfettin Erşahin, Derleyen, Prof. Dr Adnan Demircan, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 201) 'İnciller, dolayısı ile Hristiyanlık hakikatin kendisi olduğuna' göre, İncilleri tahrif edilmiş kabul eden veya teslisi reddeden Hz. Muhammed, 'Hakikat düşmanı', dolayısı ile 'şeytani' olmak zorundadır. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 449) "Dogmatik bir anlayış içerisinde doğup büyüyen oryantalistler, kendi dinlerine alternatif görüşler ileri süren ve kendi dinlerinin yanlışlığını iddia eden bu yeni dini kabul etmek istememektedirler. (İbrahim Sarıçam, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 289) "Batıda Hz. Peygamber 'Hristiyan bakış açısına göre' değerlendirilmektedir. Üç dinin peygamber anlayışlarında farklılıklar vardır." (Hıdır, s. 403) Halbuki "Hristiyanlar Hz. peygamberi şiddet yanlısı olarak nitelerken, İslam hazreti İsa'yı bir peygamber olarak kabul etmektedir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 45) "İslam karşıtlığı daha ziyade Hz. Peygamber üzerinden yürütülmektedir. Şu soruları yüksek sesle sormanın zamanı gelmiştir: Resulullah hakkında konuşurken en azından nezaket sınırlarını zorlamamak gerekmez mi? Müslümanların Hz. İsa'ya gösterdiği saygıyı, Batının da Hz. Muhammed'e gösterme zamanı gelmedi mi?" (Hıdır, s. 28) Oryantalistler daha en başta ilk düğme yanlış iliklenmekte, gerisi de hep yanlışlar silsilesi olarak devam etmektedir. 'Teslis gerçek, tevhit yalan' iddiası ile başlayan her hareket kendi içinde çelişen ve gerçeklere aykırı kurgulardan oluşan bir yalanlar zincirini doğurmakta, ne yalanlarını temellendirmede birleşebilmekte ne de gerçeğin üstünü örtmeye güçleri yetebilmektedir. Fück, siyasi ve dini nedenlerle İslam ve Hz. Muhammed'e hep nefret ve kaygı ile bakıldığını söylemektedir: "Avrupalı bugün bile Muhammed kelimesi ile sahte peygamberi düşünebiliyor ve İslam'ı, ateş ve kılıç ile yayılan bir sapık öğreti olarak tasvir ediyor." (J. Fück, Die originalitat des arabischen propheten, s. 154-155; Mehmet Görmez, Gençliğin anlam arayışı, s. 122)

İddiaları

"Muaviye'nin sarayında yetişmiş ve babası gibi maliye bakanlığında görev almış olan Hristiyan Dımaşki, Ömer b. Abdülaziz döneminde görevden alınınca İslam aleyhine yazılar yazmaya

başlamıştır. Günümüzde de oryantalistlerin aynen tekrar ettikleri görüşlerin temelini atan Dımaşki, Müslümanların eski bir Afrodit heykelinin başı olan Hacerül-Esved'e taptığını ki, günümüz ateistleri bu iddiayı aynen tekrarlamaktadırlar, Hz. Peygamber'in Tevrat ve İncil'den yararlanarak Kur'an'ı yazdığını ki, oryantalist ve ateistler bunu aynen tekrarlamaktadır, aldığı vahyin aslında bir rüyadan farklı olmadığını ki, oryantalistler bunu da saradan histeriye çeşitlendirerek tekrar ederler, kölesi Zeyd'in karısı Zeynep'i baştan çıkardığını ki, aynen ateist ve oryantalistler bunu tekrarlar…" (Mehmet Görmez, Gençliğin Anlam Arayışı, s. 118-123; Bulut, s. 30) Ateistler ve "Oryantalistler İslam medeniyetini olduğundan farklı ve gerçeklere tamamen aykırı bir biçimde de göstermişlerdir." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 22) "İslam, şeytanın işidir. Kur'an, saçmalıklar, anlamsız yazılar bütünüdür. İslam peygamberi ise yalancı, sahtekar ve deccal'dir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 50) "Müslümanlar ise barbar, şehvet düşkünü, siyah, çirkin ve köpek kafalıdırlar." (Rana Kabbani, Avrupa'nın Doğu söylenceleri, s. 32-35) "Batı, Hristiyanlığı şeytan ile savaşan bir din olarak görür. İslam hakkında kullanılan dil; zoolojik (hayvanbilimsel) bir dildir." (Frantz Fanon, Yeryüzünün lanetlileri, s. 39) "Oryantalistlerin genel kabulü, Kur'an'ın Hz. Peygamberin yazdığı bir kitap olduğu şeklindedir." (Hıdır, s. 119) "Oryantalistler Kur'an-ı Kerim'i Hz. Muhammed'in yazdığını iddia eder." (İ. Goldziher, Muhammedanische Studien, c.1, s.10-11, TDV İslam Ansiklopedisi, XIV/108; H. R. GİBB, Muhammedanism, s.27-38'den nakiller için bak: Muhammed El-Behiy, İslami Düşüncede Oryantalist Etki, s. 34-40) Oryantalistlere göre "Kur'an'ı, Muhammed kaleme almıştır. Hristiyanlık, ikna yoluyla; İslam ise kılıç yoluyla yayılmıştır." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 37, 41) "Onlara göre, şayet peygamberin vahiy almadığını ispat ederlerse, Kur'an'ın yazarı olduğunu ispat edip İslam'ın çökeceğine inanmaktadırlar. (Hıdır, s. 402) Hammer de "Muhammediler Kur'an'ın kelamullah olduğuna inanır. Biz de aynı kesinlikle Muhammed'in kelamı olduğuna." demektedir. (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 93) "Onlara göre, Kur'an, vahiy ürünü değildir. İslam ancak kılıç zoruyla yayılabilmiştir. Onlar bir taraftan İslamiyet'i yanlış tanıtmış, diğer taraftan Müslümanların zihinlerinde şüphe ve tereddüt uyandırmışlardır." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 16) "Eulogius, Mesih'in tanrısallığını kabul etmeyen İslam'ı bir heretiklik (sapkınlık) olarak kabul eder. Hristiyan entelektüellerine göre Muhammed, mesih karşıtı bir heretiklik, halk nazarında ise İslam paganist (çok tanrılı yerel) bir inanç olduğu genel kanaattir. Haçlı seferlerine katılan insanlara, yaptıkları savaşı meşru göstermek maksadıyla İslam'ı Arap putperestliği bağlamında açıklamaya gayret etmişlerdir. (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 43, 44) "Norman Daniel, Hz. Muhammed için, 'Papa adayı bir kardinal idi, emellerine ulaşamayınca peygamberlik iddiasında bulundu,' denildiğini aktarır. Batıda yeni yetişen nesil de aynı fikirlerle beslenmektedir. Amerika'da ders kitapları İslam hakkında, 'Bu din Muhammed adında zengin bir işadamı tarafından başlatıldı, peygamber olduğunu iddia etti.' gibi söylemler içermektedir. (Ömer Baharoğlu, s. 31) Halbuki başka ateist ve oryantalistler de "zengin olmak için İslam dininin Muhammed kurdu." demektedir! "12. yüzyılın ilk yarısındaki Hristiyanlara göre, Müslümanlar 'putperest; Araplar Muhammed'e tapan; heykelleri ise kıymetli taşlarla süslü' idi!" (Normal Daniel, Islam and West, s. 109; Hişam Cuayyıt, Avrupa ve İslam, s. 24)

"Oryantalistler Hz. Muhammed'in hayatı ile ilgili kitaplar kaleme aldılar. Bu çalışmalar, Hz. Muhammed'e yönelik bir 'karakter suikastini' hedefliyordu." (Asaf Hüseyin, s. 58) "Hristiyanlar Hz. Muhammed'e saldırırken, bunu kendi dini geleneklerine uygun bir çerçevede yapıyorlardı. Hristiyanlığın merkezinde Hz. İsa vardır ve o bir peygamber değil tanrının oğludur. Hristiyanlar aynı bakış açısını İslam'a da uygular ve 'İslam'ı bir Muhammedilik' olarak görürler. Halbuki İslam'da hiçbir zaman Hz. Muhammed ilahlaştırılmamıştır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 84) "Oryantalistler kendi dinlerini İsa ile temellendirirler. Hristiyanlık O'na nispet edilir ve 'Nasranilik' adı ile bu nedenle anılır. İslam'ı da Efendimizin kurduğuna inandıkları için İslam için 'Muhammedizm' adını kullanmakta bir sakınca görmezler." (Hamdi Zakzük, s. 105) "İslam hakkında kullanılan, "Muhammedilik, Muhammedanism ve İslam'ın kurucusu" ifadelerinden kasıt, Müslümanların peygambere tapan bir topluluk/putperestler olduğunu ifade etmektir." (Hıdır, s. 58) Oryantalistlere göre "Müslüman idaresindeki Hristiyanlara da eziyet edilmektedir."

(Bulut, s. 38) Thierry Hentsch'e göre ise bu iddialar gerçek dışıdır. (Thierry Hentsch, Hayali Doğu, s. 56) Ateistler ve "Oryantalistler Kur'an'ın ilahi kaynaklı olmadığını Hristiyanlıktan esinlenerek yazıldığını, Hz. Muhammed'in okuma yazma bildiğini, ama bazıları da bilmediğini, O'nun sara hastası olduğunu, Kur'an'da gramer hatalı bulunduğunu iddia ederler." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, Hz. Muhammed ve Kur'an bağlamında oryantalistlere cevap, s. 6) "İslam'ın tanımlanması problemi daima oryantalizm söylem için belli bir aciliyet arzetmiştir. Bu nedenledir ki Hristiyan çevrelerinde İslam'ı Hristiyan kültürü üzerindeki bir parazit ya da Hristiyan inancının bir yan mezhebi olarak kategorize etmek gerekli görülmüştür." (Bryan S. Turner, Oryantalizm, postmodernizm ve globalizm, s. 46) "İlk dönem oryantalistleri cahildir, hayalcidir. Kur'an'ın, Rahip Bahira'dan alınan bilgilerle yazıldığını iddia eder. İkinci dönemdeki oryantalistler ise İslam'a eleştirel yaklaşmış ve onu gözden düşürmeye çalışmıştır. Üçüncü dönemde ise, İslam'ı öğrenerek içinden yıkma gayretine girişmişler, yumuşak bir üslup kullanarak iftira ve hakarete devam etmişlerdir. Oryantalistler her dönemde Kur'an'ın ilahi kaynaklı olmadığı, Muhammed'in eseri olduğu iddiasını ileri sürmüşlerdir." (Yıldırım, s. 10) "Batının bakış açısına göre İslam Doğu'da, şehvet ve şiddet ile kurulmuştu. İslam hakkındaki çalışmaların çoğu, haçlı dönemine ait sert polemiklerin üzerine inşa edilmiştir." (Hıdır, s. 33) "Kindi, Peygamberimizin savaşta dişinin kırılmasını, kendisinin melekler tarafından korunmadığına delil olduğunu ileri sürer." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 83) Halbuki kendi ilahı İsa'nın çarmıha gerilmesini normal kabul eden bu zihniyet, önce 'insan sonra peygamber' olduğunu ilan eden ve asla melek olmadığı defalarca Kur'an'da belirtilen birinin bizlere örnek olacak cesaret ve örnek hayatını karalamaya çalışırken içine düştüğü paradoksu fark edememektedir! Aynı Kindi, Tanrı-oğul İsa'nın "mucizesi olarak ise, "suyu şaraba dönüştürmesini" örnek vermektedir!" (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 98) "Kindi, Müslümanlığın menfaat ve şehvet için yayıldığını da iddia eder. Halbuki daha İslam'ın ilk ortaya çıktığı dönem incelendiğinde, bu iddia kendiliğinden çürümektedir: Mekke dönemi, zevk ve sefa dönemi olmayıp, acı ve ıstırap dönemi olarak, Müslümanlara hiçbir dünyevi getirinin olmadığı bir zaman dilimi olmuştur. Bunu, uzun zaman Medine dönemi de izlemiştir." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 87) Rodinson, Batı'nın Hz. Muhammed algısını şöyle özetler: "Muhammed bir sihirbazdı, cinsel ilişkiyi serbest bırakmıştı ve Muhammed Müslümanların en büyük putu ve baş tanrısıydı." H. Herkomer ise, 'Orta Çağ edebiyatında İslam tasvirleri' adlı çalışmasında şöyle yazmaktadır: "Avrupalı kardinaller, Muhammed'in Katolik bir kardinal iken, Hristiyanlıktan ayrılıp Doğuda yeni bir mezhep kurduğunu iddia ediyorlar." (Muhammed Umera, Vatikan ve İslam 5, 22 Ekim 2007) Francis Bacon ise, 'cesaret' adlı makalesinde şöyle bir yalan uydurmuştur: "Muhammed, dağı yanına çağırınca geleceğini duyurur. Halk toplanır, Muhammed defalarca seslenir dağa ama dağ yerinden kımıldamayınca utanmadan şöyle söyler: Dağ Muhammed'e gelmezse, Muhammed dağa gider." (Altınoluk, 2006, Nisan, Sayı: 242, s.14) Avrupa'da İslam hakkında o kadar kötü imaj çizilir ki, bir insanın düşüncesini kötülemek için "Muhammedi bir düşünce" diye bir tanımlama yapılırdı ve bu bakış açısı günümüze dek aynen gelmiştir. (Hamdi Zakzük, s. 36) Nitekim bu yalan günümüzde Avrupa'da o kadar yaygınlaşmıştır ki, olmayacak şeyler için, özellikle İngilizcede (ABD dahil) ve İspanyolcada da bir darbı mesel olarak kullanılır olmuştur! "Müslümanlar vahşi, Hz. Peygamber de şehvet düşkünlüğü ile suçlanmıştır." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 19) "Muhammed bir sahtekar, bir şehvet düşkünü ve şeytanla anlaşmış bir anti İsacı'dır!" (Özafşar, s. 25) Hollanda'nın önemli oryantalistlerinden Adrian Reeland, 1705'te yazdığı kitabında şunları yazmaktadır: "Elbette herhangi bir din, çürütülmeye değmez olarak düşünülürse bu İslam'dır. Biri, iğrenç bir doktrin tasarlayacak olsaydı, bu ancak Muhammed olurdu. Muhammedi inançta hemen hiç güzel bir şey yoktur ve her maddesi yozlaşma içindedir. İblis ile Muhammed arasında büyük bir anlaşma vardır." (Reeland, Four Treatises Concerning the Doctrine, s. 12) "Norman Daniel, 'Islam and the West' adlı eserinde İslam'a karşı yapılan hakaret ve olumsuz yaklaşımların 'bilgisizlikten daha çok, kötü niyetten kaynaklandığını' ifade eder." (Özafşar, s. 22)

"Batı, değerler açığını ve çaresizliğini, güç gösterisi ile bastırmaya çalışır. Edward W. Lane, Doğuya dönük tasvirlerinde, "Doğulular aşırı bir cinsellik serbestisi ile ahlakı tehdit ediyor." diyordu." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 67, 85) "Batı Doğuya hep cinsellikle yaklaştı. Batı Doğulu kadının haklarını savunur gözüktü. Aslında bu, sömürgeci girişimleri normal göstermek için ihtiyaç duyulan bir açıklamaydı." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 13) "Batı İslam ile cinselliği özdeşleştirmeye çalışırken aslında her şeyde olduğu gibi bu konuda da kendi düşünce dünyasını başkalarına yansıtmaktaydı. Batının 'Libido' eksenli bakış açısının temelini, S. Freud'un cinselliği insan davranışlarının temel faktörü kabul eden görüşleri oluşturmaktadır." (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 352) Mirza Ebu Talep Han 1800'lü yıllarda gelişmiş (!) Avrupa toplumunun ahlaki yapısı ile ilgili gözlemlerini paylaşır. Daha o yıllarda evlilik dışı cinsellik tüm Avrupa'ya yayılmıştır: "İngiliz kadınları oldukça rahat davranıyorlardı. Her iki cinste birbirlerinin engellemesi olmaksızın istedikleri ile görüşmek için çevirdikleri entrikalar için bir servet harcamakta idiler. Evlerin hepsi mobilyalı, yerler ipek halı idi. Çoğunluk temizlik konusunda gereken özeni göstermiyordu. Şehirde bir tane bile hamam yoktu. Hollandalıların dillerini bilmememe rağmen dans esnasında bakışları ve mimikleri ile o kadar ne istediklerini anlatabiliyorlardı ki, her seferinde yüzüm kızarıyor ve böyle bir şeye alışık olmadığım için hemen salonun uzak bir köşesine çekilmeme sebep oluyordu. İngiliz subaylar Hollandalı kızlarla beraber oluyor ve sonra da onlardan birisiyle evleniyorlardı. İrlandalı ev sahibimin aşırı sıcak davranışları bana uygun gelmediği için oradan ayrılmak zorunda kaldım. Zenginler istediklerini yapabiliyor, ister kadın isterse erkek olsun istedikleri saatte istedikleri yerde kalabiliyorlardı. Bu onlar için özel yaşamdı ve kimse onları gözetlemiyordu. Bayan erkek ayırt etmeden istenen kişilerle beraber olmanın güzelliği, onları bu tehlikeli geçici heveslerinin fazla esiri etmişti. Diğer bir hataları, onların çok iffetsiz olmaları ve evlenmeden sevgilileri ile birlikte aynı evde yaşamalarıydı. Neredeyse şehrin her mahallesinde genelev işletmekteydiler." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, Doğulu bir gezginin gözlemleri, s. 42-43, 46, 94, 141-142, 185) 1900'lü yıllarda ise bırakın sokakları, kiliseler bile ahlaksızlıkla anılıyordu "Londra gazetesinde; katedralin başrahibi, "genç kadın ve erkeklerin aşüftelik maksadıyla ibadet mahallerine gelmemeleri hususunda onları uyarıyordu." (Daily Telegraph gazetesi, 27 Eylül 1904) Ama tüm bunlara rağmen onların gözünde cinsellikle özdeşen din İslam idi!

"İstilaya Avrupalılar 'medeniyetin ithali' ismini verdiler." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 271) Halbuki amaçları yeni pazarlar bulmak, memuriyet isteklerine Doğu ülkelerinde kadrolar tedarik etmek, artan nüfusa yerleşebileceği yerler temin etmekti." (Halil Halid, s. 69) Doğuda Avrupa için bir tehlike mevcut olmayıp, aksine Doğu âlemi Avrupalılardan gelen bunca tehlikelere maruz kalmakta idi. Asıl tehlikeye maruz kalanlar Doğular ve tehlikeyi yaratanlar Batılılar değil midir?" (Halil Halid, s. 260, 268) "Batıda, duyulduğuna göre bir kız dans arkadaşıyla gece yarıları bir arabaya binip evine kadar onunla gelmekte serbestmiş. Biz Hristiyan Avrupa'nın bu gibi medeni (!) hareketlerini kabul etmeyeceğiz." (Halil Halid, s. 178) "Batılılar, İslamiyet'in başarıyla yayılmasını çok kadın evliliğe ve İslam'ın kılıcının zorlayıcı gücüne bağlamışlardır." (Halil Halid, s. 124,126) "Oryantalistler İslam'ın yayılmasını iki nedene bağlamışlardır: Şiddet ve cinsellik." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 139; İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 51) Oryantalist söylem ve metinler incelendiğinde, onlardan tehlikeli bir cinsellik anlayışının sızdığı anlaşılacaktır. Bolidor Vercil, "İslam kılıç zoru ile ve kadın anlayışındaki her şeyi mübah görmesi sebebiyle yayılmıştır." derken, cehaletinden değil kininden konuşmakta idi. Louise Colet ise, "Doğu kadını bir makineden başka bir şey değildir. Erkekler arasında hiçbir ayrım yapmaz." demektedir. Thomas Carlyle ise, "Muhammed'in sahte bir peygamber, dininin ihtiraslar yığınından oluştuğu iddiası bugün artık ayakta duracak vaziyette değildir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 21) diyerek bir gerçeği dile getirmekte ve "Kur'an'ı hokkabazlık eseri olarak itham etmek, benim aklımın almayacağı bir şeydir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 49) diyerek hakikati ilan etmektedir.

İngiltere'de ve Avrupa'da yaşamış ve sömürgelerinde de görev yapmış olan Mirza Ebu Talep Han gözlemlerini şöyle sıralamaktadır: "Kimliğinizle ilgili olarak, bütün yol boyunca yabancı olduğunuz daha doğrusu Avrupalı olmadığınız size hissettirilecektir. (Talep Han, s. 32) İngilizler Hindistan'da üst seviyede mevkileri işgal ediyor ve büyük bir ticari potansiyeli yürütüyorlardı. Ama incelikleri Hindistan'a yansıtmayı asla düşünmüyorlardı. İngiltere'de İngilizcem İrlanda'dakine göre bin kez ilerlediği halde İngilizler bana daima yabancı olduğumu hissettirdiler ve hep bana mesafelerini korudular." (Talep Han, s. 74, 82) Bu durum 150 sene sonra da değişmemiştir: "Parisliler yabancılarla rahatça konuşmak, kısa da sürse insanca bir ilişki kurma yeteneğinden tümüyle yoksundur. Paris'te kimse kimseye bakmaz." (Mina urgan, Bir Dinozorun Gezileri, s. 133) "Sürekli tekrarlanan eşitlik kavramı aslında görüntüden başka bir şey değildir. Burada zengin ile fakir arasındaki uçurum Hindistan'a göre daha derindir. Hizmetçiler efendilerinden izin ve belge almadan ayrılamazlardı. Ayrıca burada onlara fazla saygı gösterilmiyordu ki, Hindistan'da bu durum daha insancıl ve yoğundu." (Talep Han, s. 141) Londra'da kaldığım süre içinde bana Müslümanlara ait özel konular hakkında sürekli sataşıldı ve bazı inançlarımın kendilerine çok gülünç geldiği söylendi. Türkler için şöyle diyorlardı: "Onlar kadar dünyada daha kötü alışkanlıkları olan başka bir millet yoktur." (Talep Han, s. 188-189) İngilizlerde gördüğüm bir diğer hata, onlardaki geçici heves ve saygısızlıktı. Çok fazla paraya ve dünyanın işlerine düşkün idiler. Onlar böyle yaşamaya alışmışlar ve tadını çıkarıyorlardı. Ancak, cimrilik ve çekememezlik bu insanlar da basit bir düşünce olarak yerleşmişti. 'Onların nezaketlerinin ve yardımseverliklerinin altında çıkar ilişkileri yatmaktadır.' Onlar kavga çıktığında sadece seyrediyorlar ve zayıfın ezilmesine sessiz kalıyorlardı. Diğer hataları, nefislerini kontrol edememeleri ve 'çok şehvetli bir yaşamları' olmasıydı. Diğer bir hataları da, İngilizlerin boş hevesleri ve kibirleri idi. Genellikle bu, bilimdeki ilerlemelerinden kaynaklanmaktaydı. Yine diğer bir hataları yeni tanıştıkları birisi ile ilişkilerinde her zaman kendi çıkarlarını düşünmeleri idi. Yeni tanıdıkları kişiden bir yarar umut ediyorlarsa kesinlikle ona karşı alçak gönüllülük gösteriyorlar ve sevecen davranıyorlardı. Çıkar elde edemeyeceklerini anladıklarında ise, başlangıçta gösterdikleri sevecenliği derhal bırakıyorlar ve soğuk davranmaya ve uzak durmaya başlıyorlardı. (Talep Han, s. 176-184) Genes'te halka açık alanlarda hiç fahişelerin olmaması dikkat çekiciydi. Hemen her köşe başında maaşlı hizmetlileri vardı ve erkekler bu kişilerle konuşuyor sonra eve çıkılıyordu. Buradaki bir diğer adet ise, 'kadınların genellikle iki eşlerinin olması' idi. Bir erkek bütün gün karısıyla beraber olduğunda ve ikincisi gelip kapıyı vurduğunda, birincisi toparlanıp evden çıkıyordu. Avrupalılar, kadınlarının özgür davranışlarından fazlasıyla olumsuz etkilenmişlerdir. Avrupalı kadınlar çok serbest bir yaşama alışmışlardır. (Talep Han, s. 229, 342, 344) Prof. C.E.M. Joad da 'Philosophy for our Times' adlı eserinde şöyle yazmaktadır: "Asırlardan beri İngiltere'nin zihnine hakim olan düşünce, servet yığma arzusudur. Servetin çokluğu ve bolluğu, insanın şeref ölçüsüdür." (En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 242)

Görüldüğü gibi "Oryantalizm, İslam dünyasına ilişkin bilinçli bir çarpıtma ortaya koymaktadır." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 39) "Orta Çağdaki oryantalistler İslamiyet'te iyilik adına bir şey bulunmadığını düşünüyor, kaynaklarda bu kanaatlerine uygun düşen bilgilerden başkasına doğru gözle bakmıyor, İslam peygamberi ve İslamiyet hakkında kötülük içeren bütün dedikoduları dilden dile dolaştırıyorlardı." (Rudi Paret, Dirasetü'l-İslamiyye, s. 9-10) Yani "Oryantalizm, Batının hayal ettiği Doğu'yu ifade etmekteydi." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 113) "Dini polemiklerin muhatabı hayali Müslümanlar idi. Onları da kağıt üzerinde kolaylıkla yok edebiliyorlardı.' (Gerhard Endrss, An Introduction to Islam, s. 7) Halbuki Said'in özeleştiri yaparak ifade ettiği gibi, "Kötü niyetimizi sorgulayabilsek, gerçek İslam ile kafamızdaki İslam arasındaki farkı ayırt edebiliriz." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 110) Ama bu tarih boyunca nerede ise hiç gerçekleşmemiştir! "İngiliz ilahiyatçı Humphrey Prideaux, Hz. Muhammed'in peygamber olmadan önce yaşamını yağma, soygun ve kan dökerek geçirdiğini iddia eder." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 79) Revizyonist oryantalistlere göre İslam tarihi ise şöyledir: İslam, Sasaniler/İranlılar

tarafından Filistin'den sürülen Yahudilerin Hicaz bölgesine gelişinden sonra ortaya çıkan Haceriler (Hagerine) adlı Hristiyan mesihi bir mezhebin içinden çıkmıştır. Hz. Muhammed'de bu hareketin başına geçmiş, hareket içinde yer alanlar 'Hacer'in soyundan gelenler' anlamına gelen 'muhacirler' olarak adlandırılmıştır. Hicret, Yahudi ve Arapların beraber Kudüs'e yaptıkları sefer olup, 'Kudüs'ün fethi sırasında Muhammed hayatta' idi. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 159) Rahip Maximus The Confessor Müslümanları, "İnsan kılıklı vahşi yaratıklar, tanrının lanetlediği Yahudiler" olarak nitelendirmektedir. (Hıdır, s. 221-222) Sir W. Muir 1857'de yazdığı eserinde Hz. Muhammed için, 'O'nun kılıcı ve Kur'an, medeniyet ve özgürlüğün iki inatçı düşmanıdır.' (Muir, The Life of Mahomet, I/522) demektedir. 150 yıl sonra, günümüz Evangelistlerin liderlerinden Pat Robertson, Fox TV'deki konuşmasında Hz. Muhammed için, "O bir soyguncu ve eşkiyadır. Bir canidir." (10.09.2002) derken, Amerikalı Baptist papaz Jerry Falwell, CBS adlı kanalda, "Muhammed'in bir terörist olduğuna inanıyorum." demektedir. (03.10.2002) Hz. Peygamberin soyunun İsmail'e dayanmasından ötürü, 'İsmaililer' olarak yapılan nitelendirme aslında bir aşağılama kastı taşımaktadır. Pavlus, İsmailoğullarını, 'kölenin çocukları' olarak isimlendirir. (Galatyalılar, 4:22-25) "Oryantalizm birkaç önermeye dayanır. Bunlar: Hristiyanlığın ilerici ve dinamik, Müslümanlığın durağan olduğu inancı, İslam'ın durağanlaşmasının sebebinin özel mülkiyetin İslam'da olmadığı ve İslam'ın kaderciliği beslediği iddialarıdır." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 17) Halbuki durum tam tersidir. Örneğin "Hindistan'ın ilk başbakanı Cevahirl Lal Nehru, 'Discovery od India' adlı eserinde, 'İslam'ın Hint toplumunda sınıf ayrımını ortadan kaldırdığını ve dünyadan el etek çekmek arzularını yatıştırdığını.' söylemektedir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 174) Marxistler de iddianın tam zıttına, 'İslam'ı kapitalist bir din' olmakla itham etmektedirler!

"Hristiyanlık İslam'a karşı iki yol tercih etmiştir. Birincisi siyasi ve askeri mücadeledir. Haçlı seferleri ve şark politikası ile bu metot uygulanmıştır. İkinci yol kalemle mücadeledir. Tarihi bilgiler tahrif edilmiş, kurgusal masallar anlatılmış, efsaneler uydurulmuş son olarak da hakaret ve aşağılayıcı bir dil kullanılmıştır. Aydınlanma döneminde de bu bakış açısı korunmuş, Hz. Muhammed seküler bir bakış açısı ile bir devlet başkanına, bir fatihe indirgenmiş, bu sonuç ise kişisel kabiliyet, ihtiyaç veya içinde yetiştiği ortamla irtibatlandırılmıştır." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 102-104, 449)

"Haçlı seferleri ile Doğu denince İslam anlaşılmaya başlanmıştır." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. VIII, s. 24) Haçlı seferlerinden sonra Batılılar için Doğu demek İslam demek olmuştur." (Süphandağı, s. 93) Oryantalizm'de Doğu, önce Araplar ve İslam, sonra Osmanlı ve Türkler ile eş anlamlı olarak kullanılmıştır. "İslamiyet, Batı için daima 'özel bir tehdit' temsilcisi olmuştur." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s.13, 89) "Batının bilinçaltındaki değişmeyen çizgi, Doğunun her zaman Batı için bir tehdit olduğudur. Doğuya hükmedilmelidir. Oryantalizmin temeli, çatışma üzerine kuruludur." (Yücel Bulut, s. VIII-IV) "Oryantalist söylem, Doğulunun bütün günahlarını İslam'a yüklemiştir." (Bryan S. Turner, Oryantalizm, kapitalizm ve İslam, s. 15-21) Haçlı seferleri ile de Hristiyanlar "en çok arzuladıkları şeylere kavuşuyorlardı. Sofular tanrı yolunda eziyete, paragözler yağmaya, tüccarlar yeni pazara, küçük subaylar yaldızlı rütbelere, kahramanlar savaşa, dünyayı tanımak isteyenler yolculuğa." (Emmanuel Berl, Atilla'dan Timur'a Avrupa ve Asya, s. 151) "Avrupa, kutsal savaşlarda özümsediği kinden asla tam olarak kurtulamamıştır." (R. Kabbani, Avrupa'nın doğu söylenceleri, s.15) "Haçlı seferlerinden günümüze kalan, tarihi İslam karşıtı teolojik ırkçılıktır." (Süphandağı, s. 93) Bu nedenle de Martin Luther'e göre Türkler ve Müslümanlar, tanrının gazaplarıdır. (Bulut, s. 56) "Protestanların İslam'a bakışı genelde olumsuzdur. Luther, Türkleri 'şeytana tapıcılar' olarak tanımlar." (Hıdır, s. 87-88) "Luther, Müslümanların İsa'ya küfrettiğini de söyler." (Hıdır, s. 253) "Martin Luther, "son nefesime kadar Türklere karşı savaşırım." diyecek kadar Türklere karşı nefret ve öfke doludur." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 120) Ayrıca Martin Luther, "Türk, Almanların olumsuz öğretmenidir." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 5) demektedir. Almanlara göre de 'Türk, şeytanın hizmetçisi, son ve tehlikeli öfkesidir.' (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II/72) "1615 yılında İngiliz rahip William

Bedwell tarafından yayınlanan kitabın adı aynen şöyledir: Mohammedis Imposturae: that is, a discovery of the manifold forgeries, falsehood, and horrible impieties of the blasphemous seducer Mohammed/Muhammed'in sahtekarlıkları: Yani kafir ve insan ayartan Muhammed'in çeşitli sahtekarlıkları, korkunç ve dinsizce davranışları." (Hıdır, s. 90) Yine archive.org adlı siteye 2018 yılında eklenen, ilk İngilizce Kur'an çevirisini yapan Sale'in kitabının tanıtım başlığı: 'The Alcoran Of The Imposter Mohammed/Sahtekar Muhammed'in Kuran'ı' (archive.org/details/TheAlcoranOfTheImposterMohammed1734) şeklindedir. Victor Hugo, 'Les Orientales' adlı eseri ile Doğuyu barbarca bir vahşet cümbüşü, haremler, kesilen kelleler, çuval içinde denize atılan kadınlar, beyaz minareler, harem ağaları şeklinde tasvir eder. Bu imaj öylesine yerleşir ki Batılı insanın kafasına, doğuya gittiklerinde bu imajı ararlar, bu imaja uymayan ne varsa görmezden gelirler! (Bulut, s. 98) "Dante, 14. yüzyılda yazdığı 'İlahi Komedya' adlı eserde Hz. Muhammed'i cehennemim en alt tabakasına yerleştirmiş ve onu sapkınlar arasında göstermiştir." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 73) 'Mary Magdelene' 15. yüzyılda yazılan bir piyestir ve burada da Hz. Muhammed, Sezar ve Firavun'un taptığı bir ilah olarak gösterilmiştir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 43) "Erasmus, Türklere/Müslümanlara karşı din eksenli savaşa dair teo-politik kitaplar kaleme almıştır. Bugün Avrupa'da var olan bazı olumsuz Türk/Müslüman imajında onun etkisi büyüktür." (Erasmus, Deliliğe Övgü, s. 116; Hıdır, s. 200) "Voltaire'nin 'La Fanatisme ou Mahomet' adlı eserinde Hz. Muhammed, Orta Çağ geleneğine uygun en aşağılayıcı kelimelerle tasvir edilmiştir. Frederick'e yazdığı mektupta ise, 'Muhammed'i oyunda gerçekte işlemediği bir suçu işlemiş gibi gösterdiğim için tenkit edilebilirim.' diyerek çarpıtmasını açıkça itiraf etmektedir." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 52) Güya Hz. Muhammed, bir güvercini kulağındaki gizli bezelyeyi omuzuna konarak yiyecek şekilde eğitmiş ve bunu 'güvercin vahiy getirdi' şeklinde etrafına sunmuştur. Bu hikaye aynen Shakespear'ın eserlerine de girmiştir. Ayrıca bir de, 'bir boğayı eğiten Muhammed, onu çağırınca hemen yanına gelir ve önünde diz çöker' masalı da epey revaçtadır. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 67) Oryantalistler, "Güvercin ve beyaz boğa kullanarak, Muhammed 'vahiy aldığını iddia etmiştir' görüşündedirler. Bu anlayış, hâlâ varlığını devam ettirmektedir." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 51) P. Bayle ise güvercin ve öküz kıssalarının uydurma olduğunun kabul edilmesi gerektiğini söyler. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 83) "Pococke, Grotius'e, "Güvercine ait masalın delili nerededir?" diye sormuştu. Grotius, bir delil olmadığı şeklinde cevap vermiştir. Artık bu gibi şeyleri atmak zamanı çoktan gelmiştir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 22) "Henry Stubbe, Boğa ve güvercin kıssalarını saçma olarak nitelendirir ve hiç bir Arap kaynakta geçmediğinin altını çizer." (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 149) Tabii böyle hayali birçok iddia Hristiyan dünyasında yaygındır: "Parisli Matthew, Saracenlerin (Müslüman Arapların) domuz eti yemediklerini kaydettikten sonra buna gerekçe olarak "çünkü Saracenler domuzu insanın kardeşi olarak görmektedir" diye iddia eder ve 'bu nedenle domuz eti yemenin Saracenlerin kutsal kitabında yasaklanmıştır' der. Matthew, Müslümanların içki içmediğini de kaydetmiştir fakat bu yasağı da Hazreti Peygamber hakkında olumsuzluk isnat eden bir hikaye ile açıklamıştır." (Pınar Savaş, Yüksek Lisans Tezi, Ortaçağ İngiltere'sinde "saracen" algısı, s. 80) "Bazı kayıtlarda da Muhammed'in kendini içkiye verdiği, bir defasında Mekke'de büyük bir içki âleminden eve dönerken bilinçsizce bir dışkı çukuruna düştüğü ve kısa süre sonra oraya gelen domuzların uyuyan Muhammed'i ısırdıkları anlatılır. Bu efsaneler o kadar yaygındı ki, İngiltere'ye kadar uzanmıştır. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 213) "Ölünce beni gömmeyin, üç gün sonra göğe çekileceğim." dediği ve 12 gün beklendiği halde göğe yükselmeyince defnedildiği, meşhur 'Roland Destanı'nda Saracenlerin aslında Mahumet (Hz. Muhammed), Apollin (Apollo) ve Tervagant (Termagant) isimli üç puta tapan paganlar oldukları, Muhammed'in "şeytanın ilk doğan çocuğu" olduğu gibi birçok masal da Batı literatüründe bilimsel eser adı altında yayımlanmıştır!

Oryantalistler ayrıca Saracenlere 'ismaililer' diye hitap ederler. Hz. İbrahim'in cariyesi Hacer'den doğan oğlu Hz. İsmail'in soyundan geldikleri için onları küçümsemek amacıyla bu

adı kullanırlar. Müslümanlara ise ‘Muhammedi’ diye seslenerek aslında onların ‘Allah’ın değil’de ‘Muhammed’in dininden oldukları’ ima edilir. Oryantalistler Müslümanların ilahı olan ‘Allah’ kelimesini özellikle eserlerinde kullanırlar. Bundan amaç saygı değil, Müslümanların tanrısını kendi terimleri ile ifade etmekten kaçınmalarıdır! Zaten tüm bu çalışma boyunca Hz. Muhammed kelimesinin geçtiği her yerde, baştaki saygı ifadesi olan ‘Hz.’ ifadesi tarafımızdan eklenmiş olup, hiçbir oryantalist eserde bu ifade geçmemektedir!

Muhammed (Machomet) ayaklar altında, ayin kitabı, 1500 tahta baskısı.

Üstte cehennemde Muhammed resmi ve altta iki dişi meleğin ayakları altında çiğnenen ve elinde Kur’an bulunan Hz. Muhammed tasviri. (Belçika Dendermonde, Flanders’deki Church Of Our Lady Kilisesi’nde 17. yüzyıl sonlarında Mettehuz van Beveren tarafından yapılan, yaklaşık olarak da 300 yıldır sergilendiği kaydedilen ahşap heykel.) “Avrupa Muhafazakârlarının Sesi” sloganıyla yayın yapan ‘Brusselsjournal’ adlı haber sitesine göre, heykel, Hristiyanlığın İslam üzerindeki üstünlüğünü, zaferini temsil etmektedir. (Yeniçağ, 08/05/2008)

1493 yılında yayınlanan Muhammed mahkemede resmi

“Bacon, Türkleri ahlaktan uzak, sanatsız, bilimsiz, bir arsayı ya da günün bir saatini bile hesaplanamayan, yemekte kıt ve pis, kısaca; insan toplumunun yüz karası olarak tasvir eder. Türkler için, 'canavarlara karşı kibar olan gaddar insanlar' tanımını da o yapar. Montaigne, Haşhaşileri sadık Müslüman olarak tanımlarken, Dante, Muhammed'i cehennemin 8. katında resmetmektedir. Bruno, Türkleri Antik Roma tarihindeki vahşilerle, Godlar, Vandallar,

Lombardlarla bir tutarak, ‘kitapları yok eden kimseler’ olduklarını yazmaktadır. Humphrey Prideaux ise Muhammed'i cahil bir barbar, şehvet düşkünü ve kötü ruhlu bir sahtekar olarak tasvir eder. (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 42,45) “Avrupalılar, İslam Kültür ve medeniyetinin başarılarının İslam dinine rağmen gerçekleştiğine inanmıştır. “Renan, Harun Reşit ve Me'mun'un İslamiyet'e inanmadıklarını iddia eder! Kindi, Farabi, İbni Sina'nın hayat hikayeleri, Sokrat'ın Galileo'nin, Rousseau'nun maceralarına kıyas mı kabul eder? Sokrat idam edilmiş, Galileo engizisyon mahkemelerinde işkencelere uğramış, Rousseau tutuklanmakla tehdit edilmiştir. İbni Rüşd, bir müddet Meraşek'te mahzun ve terk edilmiş bir halde kalmıştır. Fakat öldüğü zaman hem büyük bir memuriyete hem de birçok servete sahip idi. İbni Sina, iki İslam devletinde başbakanlık; İbni Rüşd, iki İslam devletinde baş kadılık makamlarına sahip olmuşlardı. Bu hakikat, Müslümanlar katında felsefenin aşağılanmış mı olduğunu yoksa saygın bir konumda mı olduğunu fiilen ispat eder?” (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, 36, 39, s. 41) Bacon, Farabi ve İbni Sina'nın aslında Hristiyan olduğunu ileri sürebilmiştir. Selahattin Eyyubi de tıpkı İslam filozofları gibi, yer yer gizli bir Hristiyan şövalye olarak Avrupa'da anılmıştır. Bacon gibi Sandys'e göre de Müslüman filozoflar aslında Hristiyan idiler. Aydınlanma filozofu Voltaire, ‘Söz konusu İslam olunca, akılcılıktan, hümanizmden, hoşgörüden hiçbir iz kendisinde göremeyiz.’ der ve yazdığı piyeste Peygamberimizi fanatik, kaba, sahtekar, şehvet düşkünü biri olarak lanse eder.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 56, 74, 114, 115) “Peygamber Muhammed'in fanatizmi” isimli bu oyunda Voltaire, ‘Kimsenin, deve tüccarı Muhammed'in davranışlarını mazur göremeyeceğini’ yazar. “Osmanlı yazarlarında Ahmed Midhat ve Beşir ise, zaman zaman Hz. Muhammed ve İslam’a karşı takdirlerini gizlemeyen ve hoşgörü ile yaklaşan Voltaire’in Hz. Peygamber’e karşı yalan ve iftiralar içeren böylesine bir piyesİ kaleme almasının sebebinin, ‘Hıristiyanlık taassubu eleştirisi nedeniyle tepkisini çektiği Papa’ya kendisini affettirmeye çalışması olduğunu’ ileri sürerler.” (Muhammed İhsan Hacıismailoğlu, Voltaire’in Fanatizm veya Peygamber Muhammed’in Bağnazlığı Adlı Tiyatro Eseri Üzerine Değerlendirmeler, Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt: 19, Sayı: 1, s. 334)

Diderot, Muhammed'in insanları din değiştirip, güzel kadınlarla birlikte olma zevkine ulaşmaya ya da ölümü seçmeye zorladığını ileri sürer. (Michael Curtis, s. 47) İngiltere sınırları dışına hiç çıkmamış olan ve Osmanlı Devleti'nin askeri ve siyasi tarihiyle ilgili yazılmış ilk İngilizce kitabın yazarı da olan Richard Knolles, ‘Türklerin erdem ve insanlıktan nasip almadığını’ yazar. Ona göre Türkler gaddar ve kalleştir. (Michael Curtis, s. 66) Sir William Eton, 1799 yılında yazmış olduğu bir kitapta, modern Avrupa'nın büyük bölümü, ‘yurtsever, yardımsever, soylu, sosyal çevreyi süsleyip çekici hale getiren, hassas zevkler yaratan, dişil toplumun etkilerine atfedilebilir bir yapıdadır.’ Türkler ise aksine, ‘sevgi anlayışları, arkadaşlık ya da saygıdan öte cinsellik üzerine kurulu’ barbarlardır. (Michael Curtis, s. 92)

“Siyasi alanda Doğu despotik, baskıcı, kapalı, gerici gösterilmelidir ki aydınlanmış medeni Avrupa'nın ‘emperyalist müdahalesi’ meşru ve anlamlı bir hale gelebilsin. Yarı barbar toplumlar ancak Avrupa'nın bir pazarı oldukları zaman medeni milletler kulübüne dahil olabilirler!” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 112, 114) Şark despotizmi kavramının aksiyomatik olarak başlangıç noktası Montesquieu'dur. (Michael Curtis, s. 102) Montesquieu'ya göre 'Doğudaki kadınlar köle, Monarşik rejimdeki kadınlar özgürlük içindedir.' (Michael Curtis, s. 124) Montesquieu, Hristiyanlığın despotizme engel olduğunu ileri sürer. Hristiyan ülkelerdeki iç ve dış politik eylemlerin İslam ülkelerinden daha merhametli olduğunu, Müslümanların daha zalim olduğunu ileri sürer. Ona göre İslam zalimdir ve tembelliğe teşvik eder. (Michael Curtis, s. 127) Türkler, ‘tüm ulusların en cahilidir. Şerefe, yaşama ve halkların sahip olduğu mülke çok az önem verirler’ diye devam eder. (Michael Curtis, s. 144) Halbuki Ortadoğu hakkında uzman olan birçok isim, onun bir şekilde Ortadoğu hakkında hatalı veya eksik bilgi sahibi olduğunu kolaylıkla anlayabilir. (Michael Curtis, s. 146) “Giovanni Botero, ‘Osmanlı'da halkın, tebaa değil emirleri kanun yerine geçen despot büyük Türk'ün kararlarına bağlı olan köleler’ olduğunu ileri sürerken, (Michael Curtis, s. 59) 1786'da Fransız Büyükelçiliği görevini yürüten Choiseul Kontu Gouffier ise, "Osmanlı'da işler,

kralın tek efendi olduğu Fransa'dakinden farklıdır. Osmanlı'da sultan, hukuk adamlarını, alimleri, yüksek mevki sahiplerini ve artık mevkilerinde olmayanları da ikna etmesi gerekir." diyerek bu iddianın gerçek olmadığını itiraf etmektedir. Anquetil-Duperron da, "Doğu rejimlerinin, şeytanın somut hali olarak suçlanması oldukça haksızdır." (Michael Curtis, s. 93, 146) derken, 1829'da Türkiye'de ve Doğuda birçok yere seyahat eden İngiliz Deniz subayı Adolphus Slade, "Osmanlı sultanının sınırsız yetkilere sahip olmadığını, yetki ve gücünün çeşitli faktörler ile kontrol altında tutulduğunu" yazmaktadır." Osmanlı'yı ziyaret eden Fransız Castellen'in bu konudaki yorumu da önemlidir: "Osmanlı padişahlarının iradesi Kur'an hükümlerinden üstün değildir." (Antoine Laurent Castellan, Moeurs Usages, Costumes des ottomans et abrege de leur historie, III/14; La Turquie actuelle, s. 12) Aslında tüm bu yorum farklılıkları, Osmanlı toplumunu gören veya hiçbir Müslüman ülkeye adımını dahi atmayanlar arasındaki farkı da açıkça ortaya koymaktadır. Görüldüğü gibi, "Şark despotizmi kavramı, Doğu toplumlarının ve politikalarının içinde olduğu gerçekliği tarafsız bir şekilde analiz edip anlatılmaktan daha çok, Batının bu toplumlar üzerindeki emperyalist ve sömürgeci hâkimiyetini veya Batının politik hedeflerini desteklemek için kullanıldığı görüşü, post modern görüşlerin de genel özetini oluşturmaktadır. Şu bir gerçektir ki, Doğu hakkında kaleme alınmış metinlerin bir kısmı, Batılı devletlerin ve ticari şirketlerin temsilcileri ve memurları tarafından yazılmıştır. Bu yazarlardan bir kısmı da kendi ülkelerindeki yani Avrupa'daki despot yöneticilere karşı aşırı monarşik gücün kısıtlanması ve sınırlandırılması çağrısında bulunmak için Doğu despot 'imgesini' kullanmıştır." (Michael Curtis, s. 98) "Avukat ve gazeteci olan Linguet de, şark despotizmi kavramının özellikle Hindistan'daki İngiliz egemenliğini haklı göstermek için kullanılan bir kurgu olduğunu itiraf etmektedir." (Michael Curtis, s. 92)

"Kendini ontolojik manada evrenin merkezinde gören bir topluluk olan Batı, herhalde başkalarını barbar, parya olarak görmekten çekinmeyecektir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 7) "Oryantalistlere göre İslam, şeytanın işidir, Muhammed yalancı, kurnaz ve İsa düşmanıdır. Müslümanlar da vahşi ve barbar yaratıklardır. (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 237) "Eski Yunanlıların, Yunan olmayanları barbar olarak tanımlaması yüzyılları aşan yaygın bir uygulamaydı. Yüksek bir kültür inşa ettiklerini inanan Romalıların ise şiddet ve barbarlığı bir eğlence ve zevk objesi haline getiren gladyatör oyunlarına düşkünlükleri bilinmektedir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 64, 68)

Gazze'de yaklaşık 60.000 sivili katleden İsrail devlet başkanı Netanyahu adlı zalim de yaptığı katliamı aynı şablonla savunmaktadır. "Hamas'a karşı savaş barbarlığa karşı bir medeniyet savaşıdır." (tr.news.rik.cy, 13 Kasım 2023)

Batı, kendisinden farklı görüp ötekileştirdiği Doğuyu, dini açıdan şiddet, uydurulmuş ve şeytan işi; devlet yönetimi açısından despot ve totaliter; halk açısından cahil ve kaderci; yaşantı olarak hayalperest ve cinsellik dolu; sanat olarak da egzotik ve dişil görürken, yüzlerce yıldır işgal ettikleri ülkelerden elde ettikleri kaynaklarla günümüzde ulaştıkları teknolojiyi yine sömürülerini devam ettirmek için kullanmakta, kendilerine de 'üstün, haklı, uygar, efendi' rolünü biçmeye devam etmektedir. Batı asla aynaya bakma ihtiyacı hissetmezken, en objektif ve hümanistleri bile, son sınıra geldiğinde 'kendi kültür, din veya milletini' öncelemekte ve onların yanında yer almakta; haklı haksız olduğuna bakmaksızın kendi kültürlerinin yanında durmaktadırlar. Batılılar, kendileri hakkında gerçekleri dile getirenlere ise asla tahammül etmemektedirler. İslam hakkında gerçekleri yazabilme cesareti gösterenler ya fakirlik içinde dışlanmış olarak ölmüşler ya da eserleri çok sonraları ancak basılabilmiş ama mutlaka hepsi çok yönlü saldırıya maruz kalmışlardır. En son bilinen örneklerden olan, Edward Said'in, 'Oryantalizm' adlı eseri basıldığında kendisi sayısız eleştiri yağmuruna tutulmuştur: 'Uydurmacı', (Justus Weiner, Commentary, Eylül 1999) 'Filistin'in düzmece peygamberi', (The Wall Street Journal, 26 Ağustos 1999) 'İkiyüzlü', (Daniel Pipes, Jerussalem Post, 6 Eylül 1999) 'Arap propagandasının aşağılık uydurması',

(Leon Wieseltier, The New Republic, 7 Nisan 1979, s. 29) ' Oryantalizm sözcüğünü kirleten, tarafsız ve iyi niyetli oryantalistlerin çalışmaları lekeleyen, masum bir çalışma alanı olan oryantalizmi siyasallaştıran', (Bernard Lewis, Oryantalizm sorunu, The New York Review of Books, 24 Haziran 1982, s.49-55) gibi. Görüldüğü gibi oryantalizm alanında 'doğruları yazma cesareti gösteren' asla cezasız kalmamaktadır, ne geçmişte ne günümüzde! Halbuki "Said bize, güç ve bilginin nasıl kaçınılmaz olarak birleştirildiğini ve güç ilişkilerinin söylemler yoluyla nasıl bir dizi analitik obje ürettiğini ve bu objelerin düşünceyi büyük ölçüde beklenmedik ve farkına varılmadık bir biçimde nasıl etkilediğini göstermek suretiyle, liberalizmin çok köklü bir eleştirisini sunmakta idi." (Bryan S. Turner, Oryantalizm, postmodernizm ve globalizm, s. 19) Said diğer bir çalışmasında da bu konuya değinmiştir: "Oryantalizmin adlı eserin temel konusu, bilgi birikimi ile güç arasındaki ilişkidir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 9) Bunun ifşa edilmesi de ona suç (!) olarak yetmişti zaten.

"Ernest Renan anlayışında olan Avrupa âlimlerinin bizimle ilgili her sözü, kendilerince, hiç bir delile ihtiyaç duymadan apaçık ve kesin gerçekler olarak kabul edilir." (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 20) "Oryantalistlerin hemen hepsi ya Hristiyan rahip, ya sömürgeci zihniyetin temsilcisi ya da Yahudi'dir." (Mustafa Sıbai, s. 91) "Oryantalistlerin çoğu asker, misyonerdir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 104) "Oryantalistlerin çoğu, önceden tasarlanmış fikirlerden oluşan çıkarımlarla ortaya çıkmışlardır." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 112) Birçoğu din adamı veya misyoner olan bu oryantalistler hareket noktası olarak kendi dinlerinin hak/tek doğru olduğunu kabul ettikleri; ateistler ise materyalist oldukları ve metafiziği reddederek olaylara baktıkları için her iki kesim de daha araştırmaya başlamadan Hz. Muhammed'i peygamber, İslamiyet'i bir din, Kur'an'ı ilahi kitap olarak görmemekte ve dolayısı ile başta zaten bir ön kabul ile İslam'a yaklaşmaktadırlar. Bu mantıktan hareket ettikten sonra da artık geriye sadece, 'o halde Kur'an'ın yazarı olan Muhammed, İslam dinini nasıl uydurdu?' sorusuna cevap aramak kalmakta ve tüm İslam kaynakları bu ön yargılı bakış açısı ile incelenmektedir. Fakat işin asıl ilginç yönü, her oryantalist yazar Kur'an için farklı neden, kaynak ve amaç ileri sürmekte ve vardıkları sonuç ile de 'birbirlerini yalanlayarak' aslında iddialarını çelişkiler yumağına dönüştürmektedirler. Oryantalist yayınlar içinde objektif eserler olsa da unutulmamalıdır ki bunlar da son aşamada her zaman sömürge, misyonerlik veya ticari amaçlar için kullanılmaktadır! Hadis fihristi 'Concordance' veya yazma eserlerin basılması gibi çalışmalar da bu iddiamızın istisnası değildirler. Mesela ilk 'Kur'an Ansiklopedisi'ni oryantalistler yazmış ama içi tamamen uydurma ve saptırma ithamlarla doldurulmuştur. Bu iddialara cevaplar tek tek verildiği halde yeni baskılarında da bu cevaplar esere alınmamış, hiçbir düzeltme yapılmamıştır! "Oryantalistlerce yazılan ve ilk baskısı 1913-1938'de, ikincisi 1954-2005'te yayınlanan ve Türkçe'ye de tercüme edilen 'The Encyclopedia of Islam/İslam Ansiklopedisi'ndeki birçok hata, İslam âleminden gelen uyarılara rağmen ikinci baskısında da aynen tekrar ettirilmiştir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 135) Kısaca hadis, İslam tarihi veya Kur'an üzerine yapılan çalışmalar tamamen taraflı, objektiflikten uzak ve peşin hükümlü olarak kaleme alınmıştır. Hatta Amerika'lı tarihçi George Saliba'nın dediği gibi, "İslam dünyasında gelişmeye devam eden yüksek seviyede bir matematik ve teknik hareketlilikle ilgili elde edilen sonuçların önemi, onlar üzerinde çalışma yapmaya 'cesaret etmiş' oryantalistler tarafından bile tam olarak anlaşılamamıştır." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 40) Misyonerlik ve sömürü için oryantalistleri yetiştirip Arapça öğrenmeye kendileri başladıkları halde, "Salamanka Üniversitesi'nden Profesör Hernan Nunez, Louvainli Nicolas Clenardus'a şöyle diyebilmektedir: "Bu barbar dil Arapça neyinize? Latince ve Yunancayı bilmek yeterli." Yine 19. yüzyıl oryantalistleri, Gazali sonrası iki eseri dikkatle okumalarına rağmen, 'Sırf böyle bir şey aramadıkları için' eserlerin içerdiği 'özgünlüğü fark edememiş' olmaları da, kendilerini doğrulayan beklentileri gerçekleştirecek şeyleri aradıklarının göstergesi olmaktadır." (Saliba, s. 233)

"Hristiyanlık dünyasında Haçlı Seferleri yerine başka bir yol bulunmuştur." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 237) "Haçlı seferlerinden itibaren fazla bir şey değişmemiştir. Kâfirlerle savaş yerine onlara İncil okutma -misyonerlik- kavramı gündeme gelmiş, Arapça çalışmaları başlamış, içine ticari ve emperyalist amaçlar eklenmiştir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 112) "Batılı olmayan halkları denetim altına almak için kültürleri ve dinleri hakkında daha çok bilgiye acilen ihtiyaç duyuluyordu. Hristiyan ve Yahudi bilginler İslam'a karşı yeni bir cephe açarlar. Edward Sait, oryantalizmin 'Doğuyu denetim altına almak, kullanmak, işbirliği yapmayı öğrenmek amaçlı' olduğunu söylemektedir. Oryantalist çalışmalar, sömürgecilerin amaçlarının gerçekleşmesi için bir vasıta olarak sömürgeleştirilen memleketlerin pasifizasyonu konusunda bir kılavuz haline gelmiştir. Oryantalistler Müslümanların aşağılığını ve Batının üstünlüğünü yazıp çizdiler. Böylece sömürgecilik bu halkları uygarlaştırma için atılmış bir adım olarak mazur gösterilir. Oryantalizm, bir sömürgeci strateji idi. Sömürgeciler ve oryantalistler İslam ülkelerinde birbirlerinin çalışmalarını da tamamlamışlardır." (Asaf Hüseyin, s. 54-55, 61, 68) Yani "Oryantalizm, emperyalizmin İslam dünyasına sızmakta kullandığı bir araçtır." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 13) "Emperyalist ülkelerde kilise ve Dışişleri Bakanlığı da yan yana yürümektedir." (A. Demircan, İ. S. Sırma kitabı, s. 450; Mustafa Sıbai, s. 91) "Emperyalist olmayan ülkelerde veya İskandinavya ülkelerinde ise oryantalizm bu nedenle sönük geçmektedir." (Mustafa Sıbai, s. 91) "Oryantalistler, Müslümanları yok etmeyi arzulamaktadırlar." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 4, 12, 16) "Oryantalistlerin amacı ya misyonerlik ya emperyalizmdir. Oryantalistler kin ve taassuptan kurtulamamışlardır. Eserleri önyargılıdır ve amaçları İslam'ı yıkmak için bahane bulmaktır. Tarihi olayları değiştirerek açıkça yalan söylemekten çekinmezler, sahtekar ve hayalcidirler. Hz. Muhammed'e olan kin ve düşmanlıklarında sınır yoktur. Nezaketten yoksundurlar. 'Kendilerine verilen cevaplara hiç bakmadan aynı şeyleri yüzlerce yıldır tekrar etmekten usanmazlar.' Toleransı hep karşı taraftan beklerler! Sığ düşüncelidirler ve dogma propagandacıdırlar. Kilisenin derin etkisindedirler. Şımarıktırlar, kendilerini sürekli efendi, Müslümanları daima köle ve mahkum olarak görürler." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 221-226) Onlar "Ne akademik işbirliğini kabul etmişler ne de insani ilişkileri geliştirmeye yanaşmışlardır. Çatışmayı maskeli bir şekilde devam ettirmektedirler. Zamanımızda hâlâ Kur'an'ın Hz. Muhammed tarafından İncil-Tevrattan alıntılarla yazıldığını iddia etmektedirler." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 113) Halbuki ABD yönetiminin "Vietnam trajedisinden öğrenmiş olması gereken bir ders varsa, o da ülkelerin nasıl gelişmeleri gerektiğini buyuracak ehliyete sahip olmadıkları." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 140) gerçeğidir! Ama ne tarihte ne günümüzde Batı asla ders almamıştır, almamaktadır ve ne yazık ki gözüken de almayacaklardır!

Metot ve amaçları: Oryantalizm, misyonerlik ve emperyalizm

Ötekileştiricidirler!

Kontny, oryantalizmi "Kendini Batı denilen bir siyasi-kültürel oluşuma ait hisseden birinin, Doğu olarak betimlediği bir oluşumun öğeleri hakkında konuşması" (Kontny, Oryantalizm ve ataerkillik üzerine. Doğu-Batı, (20), s. 121) şeklinde tanımlar. Batı hem sömürülmeye müsait bir bölge olarak Doğu'yu tasvir ederken hem de ötekileştirmeyi pekiştirerek kendi konumunu idealize etmektedir. Bu bağlamda, "Sömürgeciliğin ideallerini besleyen oryantalist çalışmalar başta olmak üzere pek çok faktör, medeniyetlerin kutuplaşmasına hizmet ederek ötekileştirme kavramına zemin hazırlamıştır." (Asiye Sezgin Tüylü, İlknur Tatar Kırılmış, Ali Canip Yöntem'de self oryantalizmin izleri, Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi, Yıl 2024, Cilt: 25 Sayı: 46, s. 20)

Şarkiyatçılık adı ile de bilinen ve tarafgirli bir bakış açısı ile, 'odak noktasını' İslam kültür ve medeniyetinin irdelenmesinin oluşturulduğu oryantalizm, Batılıların 'kendi kültürlerini merkeze alarak' Doğu halkını ve özellikle de İslam medeniyetini 'öteki'leştirmiştir. "Batılı

bilince göre, ‘değer kazanmak’ veya kaybetmek, tarihin öznesi olan ‘Batıya yakınlık’ veya uzaklık ile ilgilidir.” (Süphandağı, s. 108) “Günümüzde Batı dünyasının bilinçaltında Müslümanlar 'öteki' olarak kodlanmıştır. ‘Arapların ardından’ Osmanlı ile yüzleşmeye başlamasından sonra Avrupa'nın ‘ötekisi’ Müslümanlar anlamında Türkler olmuştur. Martin Luther'in, 'Türklere karşı Ordu vaazı', Erasmus'un, 'Barbarlara karşı Türklerle Savaş' adlı eserleri bu nedenlerle yazılmıştır. Batı, kendi medeniyetini merkeze alıp diğer kültür ve medeniyetleri ona göre değerlendirir ve onları 'öteki' olarak nitelendirir. Müslümanlar, Avrupalı bakış açısına göre "barbar, putperest, kafir" olarak etiketlenmiştir. Batılı, kendisindeki tüm olumsuzlukları kendi kurguladığı 'ötekine' yükleyerek deşarj olur, günahlarından arınır, rahatlar ve böylece düşmanı hep kendi dışında arar.” (Hıdır, s. 71-74) “Şair, ‘Peki biz ne yapacağız şimdi barbarlar olmadan? Bir çeşit bir çözümdü onlar sorunlarımıza.’ demektedir. Barbarların bir anda yok olmasıyla, eski sorunlar geri gelir, ülke yine ‘kendisiyle baş başa’ kalır.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 9) Bundan kaçınmak isteyen Batı her zaman kendisine bir öteki aramış ve bulmuştur! “Doğu ile Batı arasında ayırımın başlangıç noktasıdır oryantalizmdir” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s 16) ve “Avrupa kendi kimliğini oluştururken, bir öteki ihtiyacı duyar. Öteki Doğu'dur. Merkez Batı'dır; eleştirilen, yorumlanan, aşağılanan Doğudur.” (Hilmi Yavuz, Modernleşme, oryantalizm, İslam, s. 56) “Oryantalizm, çıktığı günden bu yana Doğu hakkında onu dışlayan, aşağılayan ve sömürgeleşmesine yol açan bir iktidar söylemi yaratmıştır.” (Ömer Baharoğlu, s. 111) “Oryantalizm zamanla Doğuluların egemen Batıya boyun eğdirme programına dönüşmüştür.” (Ömer Baharoğlu, s. 23) En önemlisi de “Oryantalistlerin yaklaşım tarzı, kötü niyet ve İslam’da noksan ve kusur arama üzerine kuruludur.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 75)

Oryantalistler araştırmalarında, tarihi, dini, siyaseti ve en önemlisi ekonomiyi hep merkeze almış ve genelde Doğu ama özellikle de İslam’a karşı daima önyargılı ve suçlayıcı bir dil kullanılmış, ‘var olan değil gösterilmek isteneni’ aktarmıştır. Çünkü şu an Batı’nın dünyaya uyguladığı sömürüye engel olacak tek gücün İslam olduğunu bilmekte ve buna göre hareket etmektedirler. “Oryantalistler Budizm, Hinduizm gibi insan kaynaklı dinler hakkında her zaman tarafsız/objektif oldukları halde, söz konusu olan din İslam olunca saldırgan ve aşağılayıcı bir dil kullanmayı tercih etmektedirler. Şurası kesin ki, Hristiyanlık âlemi İslam medeniyetini her zaman kendileri için bir tehdit olarak görmüşlerdir.” (Hamdi Zakzük, s. 104) “Oryantalizm, bir hayali İslam tasarısıdır! 14. yüzyıldan itibaren Batı kendisini İslam'ın tam karşısındaki zihinsel mekanda konumlandırmış, arayı olabildiğince açmış ve peşin hükümlü tavırla, var olabilecek en aşırı noktaya ulaşmıştır: Oryantalizme!” (Hilmi Yavuz, s. 124) “Avrupalılar İslam'a diğer milletlerden daha aşağıda bir gözle bakarlar.” (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 18) 1990’lı yıllarda “Bosnalı Müslüman kardeşlerimiz medeni Avrupa'nın gözleri önünde bir soykırıma uğramıştır. Haçlı zihniyeti günümüzde de bütün hızıyla devam etmektedir. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 9) İslam medeniyetinin hâkimiyetine karşı duyulan tepki, bir ideoloji halinde nesillerden nesillere intikal etmiş bulunmaktadır. Günümüzde Bosna-Hersek'te, Çeçenistan'da, Filistin'de, Afganistan'da, Irak, Azerbaycan ve Kıbrıs'ta cereyan etmekte olan hadiseler bu zihniyetin en açık örneği olarak gözlerimizin önündedir. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 42) Dinsiz ol veya Buda dinini kabul et; fakat kesinlikle, asla Müslüman olma! Medenileşmiş halkın ta haçlıların mutaassıp devirlerinden beri miras olageldiği İslam düşmanlığının etkisi pek yamandır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 151) “Oryantalizm İslam'ın tahribine yönelik önemli bir araç haline gelmiştir. Oryantalizmin ana görevi sömürgeleşmeye engel olacak İslam'ın pençelerini sökmektir. Oryantalizm, İslam'a Batılılaştırılmış bir yorum getirir ve cihat, ümmet, tevhid gibi İslami kavramların gerçek anlamlarını çarpıtır. (Asaf Hüseyin, s. 55) Hindistan ve Çin dahil, Doğunun öteki bütün medeniyetleri yenilgiye uğratılmıştır. Batıya bir türlü tamamen boyun eğdirilememiş görünen sadece İslam'dır. Batı kendi dini olan Hristiyanlık dahil her şeye galebe çalmış, kendine güvenini artırmıştır ama İslam karşısında bunu gerçekleştirememiştir. İslam'a olan düşmanlığı da bu nedenle artmıştır.” (Asaf Hüseyin, s. 113)

Günümüz yazarlarında da bu düşmanlık aynen devam etmektedir: "Hristiyanlığın zararlı bir rakibi var ise o da, İslam dinidir. İslamiyet'te bizim için kuvvetli ve tesirli bir düşmanlık vardır." (Sir William Muir, Muhammedan Controversy, s. 2) Aynı yazar şöyle devam etmektedir: "İslam'ın siyasi itibarı ortadan kaldırıldı; ama Avrupa'nın büyük devletleri tarafından icra olunan manevi nüfuz korkarız ki, nispeten daha az öneme sahiptir." (Sir William Muir, Muhammedan Controversy, s. 100) "Hiçbir din, İslamiyet'le ilgili iddia edildiği gibi, 'Batı medeniyetini tehdit ediyor' türünden bir değerlendirmeye tabi tutulmamıştır." (Said, Haberler ağında İslam, s. 13) "ABD'deki İslamofobi'nin büyükbabası kabul edilen Daniel Pipes, 1990'da 'National Review' için yazdığı bir makalede, 'Müslümanlar 'asimilasyona karşı en dirençli' görünenlerdir.' (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 34) diye yazmaktadır. Daniel Pipes 13 yıl sonra da benzer şeyleri tekrar eder: "Faşist ve komünist tehlikeleri yendik ve şimdi de İslamcı tehlikesini yenmemiz gerek. İslam hukukunun tümüyle uygulanmasını isteyenlere karşı çok katıyım. İslamcılığı milliyetçi bir Yahudi veya köktendinci Hristiyan'dan çok daha büyük bir tehdit olarak görüyorum." (Akşam, 08 Ocak 2013) "1990 Körfez savaşında ABD'de insanlar sohbetlerinde, "Gerçek İslam, sürekli bir tehdittir." diye kanaatlerini belirtiyorlardı. Halbuki Yahudilere zulmeden, sapkın mezheplileri yaktıran, Haçlı seferlerini düzenleyen, Asya ve Afrika halkları köle edinen, Engizisyon hâkimleri hep Hristiyanlardı." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 12-13)

"Oryantalizm, İslam dünyasında kendilerine karşı olan gücün temel unsurunun İslam dini olduğunu çok iyi kavramıştır." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 22) "Avrupa emperyalizmine karşı direnişin temel dayanak noktası dindir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 134) "Birinci Dünya savaşından sonra İslam dünyasında uyanma başlamıştır ve İslam'ın özellikle Batının sömürüsüne karşı çıkabilecek tek ideolojiyi temsil ettiği düşünülmektedir." (T. Hentsch, Hayali Doğu, s. 206) "Oryantalist düşüncenin temelinde hayali fakat kesin çizgilerle ayrılmış iki coğrafya yatar. İslamiyet'in kaderi çok özel bir düşmanlık ve korku ile izlenmek olmuştur. Bunun temel nedeni Batının İslamiyet'i Hristiyanlığa ciddi bir rakip olarak görmesidir. İslam, Batıya hiçbir zaman tümüyle boyun eğmeyen tek medeniyet olarak görülmektedir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 38-39) "İslam'ın yayılışı, durağanlaşan Hristiyanlığa kırbaç etkisi yapmıştır." (Thierry Hentch, Hayali doğu, s. 98) "Batı bizim aktüel gücümüzden çekinmemekte, Müslümanlarda var olan 'potansiyel güçten' çekinmektedir. En telaş ettikleri husus, etkili bir İslam devletinin kurulması ve birleşik İslam bloğudur." (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 111) "Batının yüreğinin en gizli köşelerinde hep bir Orta Doğu korkusu saklı kalmıştır. Ya Orta Doğu'da yeniden bir İslam uygarlığı ortaya çıkarsa! Ya birlik çizgisinde el ele verip yeniden tek ülke olursa o zaman Batılılar kimleri sömürebilecektir?" (Mehmet Kahraman, Batıdan kendimize bakmak, Yedi İklim, sayı 58, s. 38)

"Aydınlanma ve rönesanstan sonra da Batılı insanın zihni aynı kalmış, sadece şekil değişikliğine gidilmiştir." (Süphandağı, s. 106) "Haçlı Seferleri'nin, askeri ve siyasi yönlerden hezimete uğramasından bu yana Batılılar İslamiyet'ten başka yollarla intikam almak fikrinden bir an olsun vazgeçmediler." (Mustafa Sıbai, s. 95) "Haçlı seferleri ile istenen sonuç elde edilemeyince İslam'ı araştırma ihtiyacı doğmuştur." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 59) "İşgal; haçlı seferlerinin yenilgisinin intikamını almak Avrupa için her zaman bir ideal olmuştur. Bunun için de Müslüman ülkeleri çok iyi tanımak gerekmektedir." (Edward Said, Oryantalizm, s. 68-70) "Oryantalizm Müslüman ülkelere egemen olmak için bir rehber vazifesi görür. Askeri ve siyasi istiladan sonra oryantalizm, Müslümanların zihinlerindeki manevi direnci zayıflatmak, onları din ve kültürleri hakkında şüpheye düşürmek için çalışmalara yönelmiştir. Bu sayede son kaleleri de düşürmek amaçlanmaktadır." (Hamdi Zakzük, s. 46)

"Oryantalizm, siyasi bir organizasyondur. Müslümanlara egemen olmak için İslam'a ait bilgileri elde etmek isteyen bir organizasyondur. Sömürgeciliğin hizmetinde olan oryantalizmin amacı, Müslüman kişiliği ortadan kaldırmak, kültüre bağlılığı azaltmak, kişinin Allah ve

peygamberi ile olan ilişkisini kesmektir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 17) "Misyonerliğin ileri karakolu olan müsteşriklerin esas gayesi, İslam'ın özünü teşkil eden esas kaynakları bulandırmak, Müslümanlarda inandıkları değerlere karşı tereddüt uyandırmak, onları şüphe girdabında boğmaktır. Onlar ihtilafları körükleyerek işe başladılar. Toplumlara hangi yol ve yöntemle gireceklerini öğrendiler. İslam medeniyeti, İslam kültürü gibi tamamıyla insanın istifadesine sunulmuş bir manzume karşısında şaşkına dönmüşlerdir. Halbuki 'Batı almadan hiçbir şey vermez ve daima verdiğinin fazlasını alır.' Onlar arkeolojik kazı yaparken bile antik kentleri ve eserleri çalarlar." (Ali Osman Ateş, Oryantalistlerin Hz. Peygamber İle İlgili İddialarına Cevaplar, s. 11-1) İşin diğer bir yönü ise, Doğu hakkında yapılan bu araştırmalar sömürge ülkeleri için bir ön bilgi ve sömürüye altyapı niteliği taşımış, gerek aydın gerek devlet düzeyindeki küçümser ve sübjektif bakış açısı da sömürgecilere hem psikolojik hem de fikri altyapı oluşturmuştur. Yani "Oryantalizm, ilmi olmaktan çok sömürgecilik, misyonerlik, siyonizm, ticari çıkar gibi etkenlerin ilim kisvesi altında ortaya konmasından ibarettir." (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 35) M. Hamdi Zakzük, 'Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması' adlı eserinin sunuş bölümünde "Oryantalizmin, sömürgeci Batının fikir ve zihniyetini temsil ettiğini, haçlı seferleriyle Müslümanların kuvvet kullanılarak yenilemeyeceğini anlayan Batının oryantalistler vasıtasıyla Müslümanları tanıyarak misyonerlerle Müslümanlara karşı sefere çıktığını" belirtir. "9 Mayıs 1636 yılında Cambridge üniversitesi Arapça bölümünün açılışında, bölüm başkanına hitap eden yazıda şöyle denilmektedir: "Biz sadece dil ve edebiyat öğretmek istemiyoruz, ticaretimizi artırmak yanında Kilisenin sınırlarını genişletmek, Hristiyanlığı yaymakta istiyoruz." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, Sunuş bölümünden, s. 8) "Ticaret, din ve askeri çatışmalar, oryantalizmin ana sürükleyici gücünü oluşturur. Doğu hakkında bilgi edinme, Avrupa'nın, Orta Doğu ve Asya üzerindeki yayılma tarihinden ayırt edilemez." (Bryan S. Turner, s. 106)

Efendi onlardır!

"Batının özgürlükten anladığı şey batılıların özgürlüğü, beyliği ve efendiliğidir." (Erdem Bayazıt, İpek Yolundan Afganistan'a, s. 128) "Oryantalistlerin de dogmaları vardır: "Batı gelişmiş, insancıl ve üstündür. Doğu ise aşağı derecedendir. Doğu Batılı bakış açısıyla tanımlanmalıdır." (Asaf Hüseyin, s. 67) "Batının diğer kültürleri hor görmesini mümkün kılan emperyalist gücüdür." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 21) "19. asırdaki ekonomik kalkınma Batıda büyük bir kibir ve ırkçı yaklaşımlara neden olmuştur. Güç kendilerinde olduğuna göre kendi dışında kalanların kendilerine hizmet etmeleri gerektiğine inanırlar. Bu da sömürgeciliğe yönelmelerine neden olmuştur. (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. VI) "Batı medeniyeti ile övünmek ve Doğunun zamanımızdaki arka arkaya gelen mağlubiyetini görmeye alışmak Batılıları büsbütün şımartmış, şirretleştirmiştir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 173) "Avrupalılar, kendilerini bir merkez aktör olarak konumlandırabilmek ve sömürgeciliği meşrulaştırmak için Batılı ve çoğunlukla Hristiyan olmayan toplumları gayri medeni olarak tasnif etmek durumundaydı. Medeniyet kavramı da Avrupa merkezciliği ve Avrupa sömürgeciliğini meşrulaştırmak için elverişli bir araç olarak kullanılmıştır. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 39, 45)

"Müsteşrikler, Batı medeniyetinin kafalarda egemen olmasını amaçlamaktadır. Kendi Medeniyetlerine bir çeşit kutsiyet meydana getirerek, alternatifsiz bir yol olduğu izlenimini vermeye çalışmaktadırlar." (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 9, 73) "Batılılara göre, Batı her zaman egemenliğin ve efendiliğin adıdır. Batı, Doğu ile arasına bir mesafe koymak, ayrım yapmak için oryantalizmin bilgi birikimi ve kendisine sunduğu donanıma başvurmuştur." (Ömer Baharoğlu, s. 104; Naif Yaşar, 17) "Batı, kendisine teslim olunmasını istemektedir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 120) Oryantalizm, "Doğu'ya hâkim olmak, onu yeniden kurmak ve onun âmiri olmak için Batı'nın bulduğu bir yol" (Edward Said, Oryantalizm, s.15-16) ve "bir sömürge doktrinidir. Amaç, Batının üstünlüğünü daha belirgin bir

şekilde göstermektedir.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, s 13) “Batı belli bir yaşam biçimini, kültür formunu ifade etmektedir. Batı sadece İslam dünyasını değil, Amerika'yı, Çin’i, Hindistan’ı, Afrika ve Uzak Doğu Asya’yı sömürgeleştirmiştir. Bu Sömürgecilik, etkilerini popüler kültürden ekonomik küreselleşmeye kadar pek çok alanda göstermeye devam etmektedir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 28, 33)

“Batı tarafından bilinmeyen, yok hükmündedir. Bir şey zamanla Batılı tarafından önce keşfedilir ve sonra da adam edilir.” (Süphandağı, s. 67) Avrupa, tarihi kendini yücelterek, ön plana çıkararak okutur ve bunu Doğuya kabul ettirmeye çalışır. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 18) ‘Yakın Doğu’ sözü ile ‘Doğu Avrupa’yı kast ederken bile bu mekana olan sahiplenmeyi açıkça ifade etmektedir. Avrupa için kendisinin ilk defa gittiği her coğrafya birer ‘keşif’tir. Coğrafi keşifler sözü de, Avrupa merkezli bir bakış açısının ürünüdür. Batı dışı her türlü bilim, düşünce yok sayılmıştır. Bu mümkün olmazsa, bilim insanlarının ismi değiştirilmiştir. İbni Sina’nın adı Avicenna, el-Kindi; Alkindius, İbni Rüşt; Averros olarak değiştirmiştir. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, s. 37) Mesela Amerika'ya niçin ‘Uzak Batı’ denmiyor? (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 15) Aslında Montgomery Watt'ın "Endülüs'te Müslümanların kültürel üstünlüğü karşısında ezilen ve çoğu rahiplerden oluşan oryantalistler, kendi halklarına her şeye rağmen Hristiyanlığın üstün olduğunu gösterebilmek için İslam imajını çarpıttılar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 20) şeklindeki itirafının da gösterdiği gibi, ortada sadece bir kıskançlık vardır. Ve emperyalizm ile elde edilen güç sayesinde bu eziklik kendini üstün gö/ste/rme şeklinde devam ettirilmektedir!

“İslamiyet’le ilgili haberlerde de tam bir etnosentrisizm (kendi kültürünün bütün kültürlerden üstün olduğu inancı) vardır.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 12) Alexis de Tocqueville, “Hristiyanlık, modern ahlak kanunlarının en büyük kaynağıdır” (Michael Curtis, s. 229) derken Curtis, ‘Hristiyanlık, medeniyetleri özgürlüğe ve demokrasiye taşıyabilmiş ve sosyal gelişim ve yüce vazifeler için gerekli bir koşul olmuştur' (Michael Curtis, s. 232) demektedir. “Batı, imtiyazlı ve hâkim olan, ilerici tarafı temsil eder. Doğu ise gericidir.” (Mahmut Mutman, “Oryantalizmin Gölgesi Altında: Batı’ya Karşı İslam”, Oryantalizm, Hegemonya ve Kültürel Fark, s. 28-31; Recep Şentürk, “Oryantalizm ve Sosyal Teori”, Oryantalizmi Yeniden Okumak-Batı’da İslam Çalışmaları Sempozyumu, 11-12 Mayıs 2003, s. 45-47; İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 49) “Neyin müsaade edilebilir, neyin edilemez olduğuna ABD karar verir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 28) “18. yüzyılın sonlarında, Batı ötekine (Doğuya) karşı uygarlaştırıcı bir misyon yüklenmiştir. (Recep Boztemur, Marx, Doğu sorunu ve Oryantalizm, Doğu Batı, sayı 20, I/135) “Oryantalist düşünce üstünlük psikolojisi içinde konuşur ve 'ötekini' söylemleri ile ‘yeniden üretir.’ Modernizm ise, Batı dışı toplumları Batılılaştırmayı hedefleyen bir ideolojik projenin adıdır. Oryantal söylem, ‘öteki’ olan Batı dışı toplumlara yetersiz ve eksik olduklarını empoze eder.” (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 12-13) “Batı, karşıtını üreterek varlığını canlı tutabilmektedir. Batı, sömürücü karakterini ve ötekine karşı militarist tutumunu gizlemektedir. Özne, Avrupa insanıdır. Öteki ise nesnedir. Öteki ile diyalog ya hâkimiyet kurmak ya da ötekini kendi içinde eritmek amacıyla geliştirilir.” (Süphandağı s. 44, 51) “Osmanlı ve cumhuriyet aydınlarının da farkına varamadığı şudur: Avrupa'nın zihin tarihi, 18. yüzyılla sınırlı olan bir aydınlanma düşüncesine indirgenemez. Avrupa'nın zihin tarihi 'kendi karşıtını üreten süreçlerin' tarihidir.” (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 43) “Kendisini kalın duvarlar gerisine hapseden bir Avrupalının insanlık barışına bir katkıda bulunabilmesi beklenemez.” (Süphandağı, s. 48) Çünkü onlar için “Her durumda odak noktası, Batıdır.” (Alim Arlı, Oryantalizm, Oksidentalizm ve Şerif Mardin, s. 22) “Oryantalist söylemin başlıca özelliği, “Batı’nın benzersizliğini” göstermek için farkı vurgulamaktır.” (Bryan S. Turner, s. 59) “Doğu’yu kurtarma görevinde Batı efendidir, Doğu’ya düşen rol ise efendi karşısında köle olmaktır.” (Süphandağı, s. 114) “Asırlarca Batılılar tarafından ezilen Yahudiler, günümüzde Batılıların ileri karakolu olarak bir anda ezenlerin safına geçmiştir.” (Kemal Tahir, Sanat Edebiyat Notları 4, s. 39) “Batı, kendini evrensel aklın ve medeniyetin tek temsilcisi olarak görmektedir.” (Hıdır, s. 31) “Doğu kendini tanımlayamaz, savunamaz. Onun bir başkası tarafından temsil edilmesi gerekir; bu işlevi yapacak olan ise Batıdır.” (Hilmi Yavuz, Modernleşme Oryantalizm ve İslam, s. 41) Kendi dışındakileri

"üçüncü dünya" gibi kategorilere ayıran Avrupa'nın asıl amacı, dünyanın geri kalanının aşağılanması ve aşağılanmış haliyle farklılaştırılmasıdır. Böylece kendi üstünlüğünü daha rahat bir şekilde kabul ettirecek bir alan yaratmış olacaktır. Batının kurguladığı Doğu kavramı coğrafi olmaktan öte ideolojiktir. (Yüksel Kanar, Batı'nın Doğu'su, Avrupa Barbarlığının Küreselleşmesi, s. 1-2, 72) "Batının yükselişinde oryantalizmin payı küçümsenemeyecek kadar önemlidir. Zira oryantalizm, Batının üstünlüğünü vurgulamak, bu üstünlüğün yayılmasını sağlamak, ötekilere bunu inandırmak ve Doğunun farklılıklarını ortaya dökmenin, Doğunun zenginliklerini edinebilmenin ideolojisi olmuştur." (Ömer Baharoğlu, s. 68) "Batı, Batılı olmayanlara "çağdaş", kendisiyle "eş zamanlı" olma hakkı tanımaz." (Nilüfer Göle, "Batı Dışı Modernlik: Kavram Üzerine", Modern Türkiye'de Siyasi Düşünce, III/60) Batılı, olaylara iki ayrı pencereden bakar. Mesela bir "Fransız, kendi gibi Batılı komşusuna hoşgörülü iken öteki kabul ettiği ve yönettiğini zannettiği ülke halklarına ise alaycı, küçümser ve merhametsizdir." (Attila İlhan, Hangi Batı, s. 41) "Oryantalizmin kurumsallaştırdığı zihinsel kopma, Doğunun Batı ile değil fakat Batının Doğu ile olan diyalogsuzluğunun asıl nedenidir. Oryantalizm, bir monologdur." (Hilmi Yavuz, s. 125) "Batı ötekini dışlayarak kendini rahatlatmıştır." (Süphandağı, s. 102) "Batılı ruh, kendi olumsuzluklarını ötekinin üzerine yıkarak günahlarından arınmayı düşünmüştür. Yunan'da yabancıyı barbar olarak gören düşünce, bütün Batı tarihi boyunca değişmeden devam etmiştir." (Süphandağı, s. 98, 104, 121) "Avrupa bireyi, her şeyi kendisi için isteyen, maddeye ancak ona sahip olmak ya da egemen olmak için yaklaşan bir bencilliğe sahiptir. Edgar Morin, 'Avrupa'yı Düşünmek' adlı kitabında, 'dialojik' diye bir kavramdan bahseder. Bundan kastı da, 'kendi karşıtını üretmek ve onunla çatışmasını sürdürerek verimli bir ilişkiye girebilmektir.' Morin, Avrupa kültürünün ayırt edici özelliğini anlayabilmek için bu kelimeyi kavramanın zorunlu olduğunu da belirtir." (Hilmi Yavuz, s. 47)

Sör Walter Scott'un 'Tılsım' adlı romanında cahillik ve kibir kendini şöyle gösterir: Roman kahramanı Sir Kenneth, Müslüman bir Arabı bir çölde köşeye sıkıştırır ve ona şunu söyler: "Bana asıl garip gelen nedir bilir misin? Sizlerin şeytanın evladı olmanız değil, bununla övünmeniz!" (Said, Oryantalizm, s. 138) "Sir William Eton ise 1799 yılında yazmış olduğu kitapta, Osmanlı İmparatoru için, "tanrının sesi ve gücü tek bir insanda birleşiyor" derken, başka bir yerde, "müftünün, dini ve ruhani konularda lider konumda olduğunu ve ayrıca subaylar, ulema ve bakanlardan oluşan büyük bir divanın da sultanın gücünün sınırlayıcısı" olduğunu yazarak kendi ile çelişkiye düşmektedir." (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 69) Kısaca, Romalılardan beri kendilerinden olmayanlar barbardır: "Avrupa kültürü yüksek, diğer kültürler ise barbardır." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 16, 19) AB Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Josep Borrell'in "Avrupa bir bahçedir, dünyanın geri kalanı ormandır." (AA, 18.10.2022) sözü de bu zihniyetin değişmediğinin bir göstergesidir.

John M. MacKenzie: "Oryantalist incelemeler, Batının entelektüel, teknolojik, siyasi, askeri ve iktisadi üstünlüğünün ifadesinin bir yolu oldu. Oryantalizm iktidarın bir aracı ve hâkimiyetin sembolü bir yapıyı temsil eder, hakikati değil." (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, Küre, İstanbul, 2004, s. 4-5) derken Montesquieu ise 18. yüzyılda "Doğu despotizmi" fikrinin yayılmasına en büyük katkıyı sağlar. Halbuki kendisi Doğuya bir kez bile ayak basmamıştır! Doğuya seyahat yapmış olan Abraham Hyacinthe Anquetil-Duperron, 'Legislation Orientale' adlı eserinde, Doğuda despotizm kavramının tanıtıldığı gibi olmadığını, bireylerin serbestçe mülk sahibi olduğunu, hükümdarların da uyması gereken kurallar olduğunu, Doğu konusundaki yanlış anlayışın istisnalar, suistimaller ve ihlallerin abartılması, çarpıtılmasından kaynaklandığını söylemekte, Doğu despotizmi kavramı ile Avrupa'nın Doğuyu sömürme faaliyetlerini meşrulaştırdığını belirtmektedir. (Bulut, s. 81, 83) Devam eder "Montesquieu: 'Türkler dünyanın en çirkin insanlarıdır. Karıları da kendileri gibi kuru, huysuz, çirkindir. Türkler eşek olacaklar öbür dünyada. Sırtlarında Yahudileri Cehenneme taşıyacaklar.' Montesquieu bizi bu kadar tanır. Batı yazarlarında ciddiyet ve dürüstlük aramayacak kadar Batı irfanının aşinası olanlar için bu

hükümlerin tek orijinal tarafı, terbiyesizliktir." (Cemil Meriç, Bu Ülke, s. 194) "Oryantalizm, Batılı emperyalist efendilerin Doğuyu işgal etmelerini meşrulaştırmış ve altyapısını hazırlamıştır. Orta Çağ sanatında birçok tabloda, Hz. İsa'yı çarmıha gerenlerden birisi Müslüman olarak tasvir edilir." (Naif Yaşar, s. 19) "Avrupa tarihi, ötekileştirerek sömürme tarihidir. Avrupa ötekini gözlemden daha çok hayal ile tasvir eder. Bu hayalin temelini korku, hedefini sömürü belirler. 17. yy. eserlerini inceleyen Montesquieu, 18 yy.'da 'Doğu desptizmini' ilan etmekte, Batılı ressamlar hiç görmedikleri (Oliver Kontny, Oryantalizm ve Ataerkillik Üzerine, Doğu-Batı, 20/121-136) haremin birçok resmini yapmakta idi. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 45, 60) Oryantalist ressamlar Avrupa şehirlerinde platolar oluşturmuş, hayallerindeki Doğu imajını buralarda resme dökmüş, harem veya köle pazarında diye resmettikleri kadınları ise, Avrupalı model veya kuzey Afrikalı Yahudi kadınlardan oluşturulmuştu. (Roger Benjamin, The Oriental Mirage, Orientalism, s. 7-31) M. de Chabrol, Mısırlılar hakkında, "Onlara 'en doğru fikirleri ve Avrupa uygarlığının aydınlığını' götürebilmiş olsaydık, bu adamlardan umutlu olmaya hakkımız olmaz mıydı?" (Bulut, s. 118) demektedir. İtalyan başbakanı Silvio Berlusconi'nin "üstün değerlere sahip Batı yeni insanları Batılaştırıp (Occidentalize) fethetmek zorunda." (International Herald Tribune, 27 Eylül 2001) derken "kökleri eskiye dayanan oryantalizmin hâlâ daha da devam ettiğini göstermektedir." (Bulut, s. 143) "19. yüzyılda Oryantalist bakış açısı tamamı ile tepeden bakan kibirli bir şekle dönüşmüştür." (Hamdi Zakzük, s. 39) "Lord Cromer, "Doğulular yalancıdırlar. İngiliz ırkının doğruluk ve asaletine ters düşerler." (Said, Oryantalizm, s. 62) derken, İsrailli Shotat ve Amerikalı Stam, "Bizim "ulus"umuz, onların "kabileleri"; bizim "din"imiz onların "hurafeleri"; bizim "kültür"ümüz, onların "folklorü"; bizim "sanat"ımız, onların "el işleri"; bizim "miting"lerimiz, onların "ayaklanmaları"; bizim "savunma"mız, onların "terörizmi" vardır." (Ella Shotat, Robert Stam, Unthinking Eurocentrism s. 2) demektedirler. "Batı Doğuyu anlatırken aslında kendini anlatmaktadır. Doğu despot ise aslında Batı despot değildir. Kölelikten bahsediliyorsa aslında bu Batının ne kadar özgürlükçü olduğunu duyurmayı amaçlamaktadır." (E. Said, oryantalizm, s. 144)

Batının gözünde Doğu tuhaftır, anlaşılmazdır ama Batı onu anlayacak kalıpları da bulmuştur: "Biz diğer kültürleri, onların tuhaflıklarını anlaşılabilir kılabilecek, önceden var olan bir kural ya da söylev içine yerleştirerek anlıyoruz." (B. Turner, Oryantalizm, Kapitalizm ve İslam, s.108) "Batı Doğu adına konuşmalı ve onu temsil etmelidir." (Bulut, s. 13) "Batının hayal dünyasında Doğu imajı; gittikçe, gidip almaları için kendilerini bekleyen edilgen bir nesneye dönüşmektedir. Avrupa kendini dünyanın merkezinde görmekte, sadece merkezi değil tarihi de kendini merkeze alarak bir düzene sokmaktadır." (Bulut, s. 77) "Batıya hâkim olan üç etkin faktör vardır: Yunan felsefe ve aklı, Hristiyanlık inancı ve endüstri devrimi ile beraber ortaya çıkan emperyalist dünya görüşü." (Ömer Baharoğlu, s. 65) "Batının İslam algısını, hâkim medeniyet olma duygusundan ve Greko-Roman ve Yahudi-Hristiyan köklerinden bağımsız ele alamayız. Batı medeniyetinin kökleri Greko-Roman kültürü ile Yahudi ve Hristiyan geleneğidir. Eski Yunan kültürü, politeist yani çok tanrılı bir dine sahip idi. Yunan siyasi-toplumsal yapısı Yunan olmayanları barbar kabul ediyordu." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 14, 29) "Batı, Yunan-Roma ve Hristiyan üçlemesinin terkibinin sonucudur." (Süphandağı, s. 34, 44) "Oryantalistlere göre "tarih Yunanlılarla başlar." (M. Guidi, Trois de L'Institut de phlilogie et d'histoire orientales, s. 171) "Arap dünyasının kültürünü karşılamak amacıyla, antik çağın yeniden canlandırılması birçok cephede yürütülmüştür." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 74) "Oryantalistlere göre her şey Batı ile başlar ve biter." (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 12) "Oryantalist mantık için insan denince antik çağdan itibaren günümüze dek Avrupa insanı anlaşılır. Geri kalanlar özne değil, incelenmesi gereken nesneler bütünüdür." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s.15) "Oryantalizmin görevi, Doğu'nun sonsuz karmaşıklığını, belli tipler, karakterler ve kurumlar haline dönüştürmektir." (Bryan S. Turner, s. 45) "Dünyanın Avrupalılaştırılması, evrensel bir kimlik üretmek anlamına gelmediği gibi, aksine tek tipleştirici bir özellik sergilemektedir. Müslüman'ın tanrı iradesi karşısında tek tipleşeceğinden söz eden

oryantalist söylem, dünyanın, Avrupa merkezci bir söylemle 'Batılı özneye bağlı olarak tek tipleştiğini' göz ardı etmektedir." (Süphandağı, s. 141, 194)

Sömürgecidirler!

"Oryantalizm, Doğunun incelemesini ve elde edilen verilerin Batının siyasi ve iktisadi amaçları için kullanılmasını, Avrupa merkezciliği ve ötekileştirmeyi bünyesinde barındırır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 17) "Batılıların, Doğunun zenginliğine ve kültürel mirasına duyduğu ihtiyaç tarih boyunca devam etmiştir. Avrupa medeniyeti, Doğunun artı ürününü hem ticaret hem yağma yolu ile tarih boyunca elde etmiştir." (Bulut, s. 15, 19) "Oryantalistler, Batılı ülkelere akıl hocalığı yapmak için Doğunun dil, din, düşünce tarzlarını araştırmışlardır. Oryantalizmin hedefi, dinleri uğruna cihad etmek ve Hristiyanlığa alternatif olan İslam'ı kötüleyip, yerüstü zenginliklerini de sömürmektir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. VIII) "Oryantalistler direkt olarak sömürge dairelerine bağlıdırlar." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 18) "Oryantalizmin teçhizatları ile kendini geliştiren Batı, oryantalizmi kullanarak Doğuyu sömürmeye çalışmıştır." (Ömer Baharoğlu, s 100) "Sömürgeciler, müsteşriklik kültüründen istifade etmişlerdir. Oryantalistlerin yazıları, emperyalizmin dokümanlarına dönüşmüştür. Sömürgecilik oryantalizme yeni bir boyut kazandırmıştır." (Ahmet Kavas, "Geçmişten Günümüze Fransız Şarkiyatçılığı ve Kurumları, s. 112-113) "Doğu hakkındaki araştırmalar, İtalya'nın sömürgeci yayılım politikalarının en değerli yardımcısı değil midir?" (A. Cabaton, L'orientalisme Musulman et L'Italie Moderne, III/24) "Emperyalizm için oryantalizm, kesinlikle bir ihtiyaçtır. Bu nedenle Napolyon 1798 de Mısır'ı işgal ederken yanında bilim adamları, araştırmacı getirmiştir." (Ömer Baharoğlu, s. 112) "Oryantalist Volney yaptığı Doğu seyahatleri ile Fransız ordusunu bekleyen tehlike, sıkıntı ve ihtiyaçları belirler. Ona göre İslam, Mısır toplumunun gerilemesinin nedeni, Kur'an birbirine zıt ve gülünç-tehlikeli yargılar dizisidir. (Bulut, s. 93) Curtis'in, "Fransa, Arapları akıllıca yönetmek ve kültürlerini veya Fas mimarisini tahrip etmemek için İslami hayat tarzı hakkında araştırmalar yapmalıdır." (Michael Curtis, s. 236) şeklindeki tespiti, oryantalizmin kime ve niçin hizmet ettiğini açıkça göstermektedir. "Oryantalizmi teşvik eden ana itici güç, ticaret, rekabet ve askeri çatışmadan kaynaklanır. Bu nedenle Orient/Doğu Bilgisi, Avrupa'nın Orta Doğu ve Asya'ya yayılımı tarihinden soyutlanamaz." (Bryan S. Turner, s. 67) Lord Curzon, 'Doğu araştırmalar okulları'nın açılımının önemini belirtirken "İmparatorluğun devamı için bunu zaruri gördüğünü, Doğudaki mevkilerinin korunmasına yardım edeceğini" ifade etmekte idi. (Hamdi Zakzuk, s. 46) "Oryantalistler, İslam ile mücadele dürtüsü veya misyonerlik içgüdüsü ile görev yaparlar ve eserleri diplomatları, misyonerleri ve işadamlarını eğitmeye yarar." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 58) "Oryantalistlerin çoğu sömürüye aracı olmakta ve İslam'ı karalamaya çalışmaktadır." (Bulut, s. 76) "Oryantalistlerin çoğu, İngiliz şirketinin resmi görevlileri ile bazı misyonerlerden oluşuyor. İngiliz oryantalizmi, yöneten ile yönetilen arasındaki psiko-kültürel boşluğa köprü olmayı amaçlar. Oryantalistler, Hindulara İslam öncesi geçmişleri için sistematik bir bakış açısı sağlar. Oryantalistler, Hindistan'daki İngiliz düzeninin muhkem kullanması için araç olurlar. Oryantalistler, kamu görevlileridirler. İngiliz oryantalist siyaseti, Avrupa düşüncelerinin yayılımını sağlamıştır." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, 35-37, 44) Sömürgecilik faaliyetlerinin yoğunlaştığı 18. yüzyılda tanışılan yeni toplumlarla ilişkilerin nasıl yürütüleceği sorunu ortaya çıkar. Sömürünün sürekliliğinin sağlanması gerekmektedir. Oryantalist çalışmalar işte bu aşamada hızlı bir ilerleme gösterir. (Bulut, s. 105) "19. yüzyılın ortalarından sonra Avrupa'nın Doğu hakkındaki görüşünü belirleyen etken emperyalizmdir." (Bulut, s. 110) "19. yüzyıldaki İslam araştırmaları, sömürgeci devletlerin dış politikalarına uzman desteği sağlamayı amaçlar." (M. Türköne, İslamcılığın doğuşu, s. 38) "Artık mümkün olan tek evrensellik vardır. Avrupa modelini bütünü ile benimsemek. Bu zorunludur!" (Bulut, s. 111) "Oryantalist değişimler, Doğu üzerinde egemenlik kurma arzularının yeni siyasi, sosyal, iktisadi ve askeri alanlarda meydana gelen değişikliklere uygun olarak gözden geçirilmesinden başka bir şey değildir."

(Bulut, s. 124) "Doğu hakkında her konuşulduğunda aslında bir 'menfaatler örgüsü'nden bahsedilmektedir. Doğu, 'Batı'da ve Batı için' ifade ettiği ile önem kazanmaktadır." (Bulut, s. 166, 167) 'Batının masum olan bir Doğu fikri yoktur. 19. yüzyıldan sonra yeni bir oryantalist tipi ortaya çıktığını söyler Said ve 'İngiltere imparatorluk ajanı' oryantalistlerden bahseder. (Bulut, s. 171) "Emperyalizm, Oryantalist bilgiden yararlanmıştır." (Hamdi Zakzük, s. 43) "Batının Doğuya bakan yüzü sömürgeciliktir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 59) "19. yy. boyunca İslam ülkeleri baştan sona Batılı sömürgecilerin istilasına uğramıştır. İşgallerinin devamlı ve hâkimiyetlerinin sağlam olması için oryantalistlerin bilgileri özellikle önem arz etmeye başlamıştır. Birçok Oryantalist bizzat bu amaçla sömürgeci işgal kuvvetlerinin emrinde çalışmaya başlar." (Hamdi Zakzük, s. 45) "Batılılar Doğu üzerine ürettikleri tüm siyasal, dini, kültürel, askeri hedeflerde oryantalizme başvurmak zorunluluğundaydılar." (Ömer Baharoğlu, s. 89) "Oryantalizme yüklenen sorumluluk; Batı dışı toplumların geleceklerinin sömürgeci devletlerin tasarladıkları şekilde gerçekleşmesi için yeniden tasarlamaktır. Bu nedenle birçok Batılı ülke gibi ABD de, yeni egemenlik alanlarına ilişkin bilgi ihtiyacını karşılamak üzere peş peşe araştırma kuruluşları kurar." (Bulut, s. 153, 154) "Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması" adlı eserin takdim bölümünde Dr. Ömer Ubeyd Hasene şunları yazmaktadır: "Oryantalistler, misyonerlik ve sömürgeciliği ilmen destekleyen temel bir kaynak, fikren besleyen bir kök, sömürgeci güçlere ilmi malzeme üreten manevi bir madendir. Kültür savaşında, Müslüman nesilleri Batının hedeflerine yönelik eğitimde oryantalizmin kullanılmıştır." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 14; Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 27) "Oryantalist terimi 1973 yılında Paris'te düzenlenen 29. Uluslararası oryantalistler kongresinde terk edilmiştir. Bunun iki sebebinden biri de, oryantalizmin sömürgeciliğin suç ortağı olmasıdır." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 1-2) "Oryantalizm terimi 1973'te kaldırılmış, yerine insanları ürkütmeyecek bir kelime bulunmuştur: Modernleşme!" (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 55) Ayrıca Said'in de belirttiği gibi "Liberalizm, sömürgeciliğin ince yüzü." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 75) olarak dünyadaki hâkimiyetini devam ettirmektedir. İkinci Dünya savaşı sonrasında sömürgeci ülkeler sömürgelerine 'bir dizi taviz vererek' oralarda tutunabildiler. (Bulut, s. 135) Bu dönemde pek çok sömürgeye bağımsızlık 'verilmiştir.' Bu bağımsızlıklar 'emperyalizmin onayladığı' biçimsel türden bağımsızlıklardır. (E. Said, Kültür ve emperyalizm, s. 21) "Oryantalistler zamanla dışişleri bakanlığı ile irtibatlı çalışarak İslam dünyasının yöneticilerini de etkilemişlerdir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, Sunuş bölümünden, s. 8) "Avrupalılar sadece İslam topraklarını işgal etmediler aynı zamanda, klasik İslam geleneği ile irtibatı koparılmış yeni siyasi ve fikri elitler ürettiler. Modernleşme adına yaşanan sekülerleşme ve köksüzleşme Batıya karşı derin şüpheler yaratmıştır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 40) "Batılılaşmış seçkinler arasında çıkan milliyetçi önderler" kendilerini yönetme hakkı talep ediyorlardı. (Bulut, s. 137) Bu sayede Batılılar devasa 'sömürge bürokrasisi' yükünden de kurtulmakta idiler. Ayrıca Batı dışı halkların tepkileri, artık, 'sömürgeci Batıya' değil, öncelikle toplumların idaresini ellerinde bulunduran "Batıcı seçkinlere" yönelmekte idi. Yeryüzündeki teknolojinin kaynağı da sınırlı ülkelerin elinde tutulmak (Oral Sander, 20 yy. tarihinin temel özellikleri, s. 32) isteniyordu. (Bulut, s. 138-139) Ülkemizde de "İlkokuldan üniversiteye kadar ders kitapları, oryantalistlerin Batı merkezli kurgu tarih yığınıyla doldurulmuştur. Batı, uygarlığın ve çağdaşlaşmanın beşiği olarak öğretilmektedir." (Soner Yalçın, Saklı Seçilmişler, s. 309) Dolayısı ile aslında "Oryantalizm, kültür emperyalizminin bir aracı haline gelmiştir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 14) Yani, "İslam ülkelerinde siyasi sömürgecilik azalsa da yerini kültürel emperyalizme bırakmıştır." (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 188) Aslında "Oryantalistler yeni yeni Batılı devletlerin vesayetinden kurtulmaya başlayan devletleri boş bırakmamış ve Müslüman halkın maddi manevi yükselişlerine kızgınlık duymaya devam etmişlerdir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 100)

Görüldüğü gibi, Batı için "Doğunun mekanı, sömürgeleştirilmesi gereken bir arazidir." (Süphandağı, s. 60) "Oryantalistik çalışmalar, Doğunun güçlü taraflarını bulup zayıflatmaya dönük

bir araçtır. Oryantalistik çalışmaların temelinde sürekli olarak Batının üstünlüğü anlayışı vurgulanır. Batı düşüncesine göre Doğu, Batının yönetimine ihtiyaç duyan cahil, ilkel toplumlardan meydana gelmiştir." (Naif Yaşar, s. 21-22) "Edward Said'e göre Doğu, Batının 'ekonomik kaynaklarının bulunduğu yer'in adıdır." (Süphandağı, s. 17) "Doğunun ekonomik kaynakları usulüne uygun sömürülmüştür. Sömürü hunharca ve vahşice gerçekleşmiştir. Geri kalan zamanda ise Doğuya düşen görev, bir pazar olmasıdır." (Süphandağı, s. 65) "Doğu, Avrupa için hammadde ve pazar anlamına gelir ve her ikisi için de oryantalist çalışma zorunludur." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 53) "Sömürge döneminin gayesi, Batılı ihtiyaçlara göre şekillendirilmiş insan gücü üretmekti. Diğer amaç da, bu pazarı Batılı tüketim malları için genişletmektir." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 69, 179-184) "Batı zevkleri, yaşam biçimleri reklam, gazete, filmler ve bireysel numuneler aracılığıyla yaygınlaştırılmıştır. Batılılaştırılmış insan gücünün üreticileri olarak Afrika üniversiteleri bunda önemli bir rol oynamıştır." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 71, 72) Dolayısı ile "Ticari ham maddelerin ele geçirilme isteğinden sonra oryantalist bakış açısı bir siyaset aracı olarak da işlev görmüştür." (Oğuz Adanır, Occıdentalısme, Doğu batı dergisi, sayı 14, Nisan 2001, s. 100) "Sömürgecilik, tarih içinde değişik aşamalardan geçerek evrimleşmiştir ama asla ortadan kalkmamıştır. Aynı durum oryantalizm için de geçerlidir. Bugün de oryantalistler var ve bugün de "modern" oryantalistler geleneksel misyonlarını devam ettiriyorlar. "Uygar dünya" ile entegrasyondan (uygarlaştırmadan), "demokrasi", "insan hakları", "özgürlük" götürmeden dem vuruyorlar. En önemli örneklerden biri Bernard Lewis'tir. En meşhur oryantalistlerden olan Lewis, uzmanlığının gereğini ABD yönetiminin Ulusal Güvenlik Konseyi'nin danışmanlığını yaparak yerine getirmektedir Bugün halen, birçok Doğu uzmanının, başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin Doğu üzerinde hegemonya tesisinde, savaş ve işgal planlarında görev aldığı görülmektedir." (Hakan Mertcan, Oryantalizm - Sömürgecilik İlişkisi, Milel ve Nihal inanç, kültür ve mitoloji araştırmaları dergisi cilt 4 sayı 2 Mayıs – Ağustos 2007, s. 26) "Oryantalist çalışmalar sömürünün zemin etütleridir. Bu çalışmalar, düşmanı ve sömürülecek olanı en ince ayrıntısına kadar tanıma sürecinin bir parçası olarak karşımıza çıkmaktadır. Oryantalizm, günümüzde küreselcilik (globalleşme), İslam korkusu, Türk korkusu, medeniyet ve demokrasi ve insan hakları getirme argümanlarıyla birlikte anılmaktadır. Yakın zamanda Bosna, Irak, Afganistan, Mısır ve Orta Asya'da Batı tarafından uygulanan birçok politika ya doğrudan emperyalist ve oryantalist uygulamalardır ya da bu uygulamaların değişik adları verilen örtük boyutlarıdır." (Cengiz Karataş, Emperyalizm Bağlamında Oryantalizm Kavramına Bir Bakış, International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 9/5 Spring 2014, s. 1275; Hayri Yıldırım, Sömürgeci Batının Barbarlık Tarihi, s. 65)

"Misyonerliği ve oryantalizmi, dinsel ve siyasal emperyalizmin ta kendisi olarak göstermek ve Doğu toplumlarına sızan truva atı olarak görmek yanlış olmaz." (Ömer Baharoğlu, s. 51) "Bütün İslam âleminde, misyonerlik ve oryantalizm emperyalizmin iki ayağıdır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 214)

Misyonerlik yaparlar!

"Haçlı seferleri tam bir başarısızlıkla sonuçlanınca onların yerini oryantalizmin öncüleri olan misyonerler alır." (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 196) "Oryantalizm de ortama göre şekillenen bir çeşit misyonerliktir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 223) "Haçlı hareketini rahatlatmak için oryantalizm çok boyutlu araştırmalara koyulmuştur." (Muhammed el-Behiy, s. 19) "Haçlı seferlerinin başarısızlığından ve ezikliğinden kurtulamayan Batı, bu ezikliği oryantalist metin ve söylemlerde saldırgan bir tutumla ve hayali kurgulamalarla gidermeye çalışmıştır. Oryantalizm vasıtası ile İslam hakkında iftiralar ortaya atılmış ve İslam saldırgan, yakıp yıkan, şeytani duygularla simgelenen bir din olarak sunulmuştur. Hristiyan Batı, İslam'ın Hristiyanlığın yaygın olduğu coğrafyalarda geniş bir kesimin gönlünü fethetmesini hiçbir zaman hazmedememiştir. Buna karşı en kapsamlı tepkiyi Haçlı Seferleri ile gösterilmiştir.

Fakat amaçlarına ulaşamayınca, Müslümanların karşısına, silah yerine misyonerlikle çıkmaya karar vermiştir." (Ömer Baharoğlu, s. 38-39) "Oryantalizm, 'ilk defa rahipler eliyle' başlamıştır, günümüze kadar da 'aynı şekilde' devam etmektedir. Hristiyan Batılıların gözünde İslam, Hristiyanların tek rakibi durumundadır. Her şeyden önce birer din adamı olan rahipler, İslam araştırmalarında misyonerlik hedeflerini unutmadılar. Müslümanların manevi miraslarına şüphe sokabilmek için İslam'a ait bütün değerleri, kendi kültürleriyle yetişmiş Müslümanların gözünde küçük göstermeye çalışmışlardır." (Mustafa Sıbai, s. 38, 39, 91) "Hazreti peygamberin peygamberliğinin güvenilirliğine ve İslam'ın ilahi kaynağı olan vahye şüphe sokmayı amaçlarlar. Oryantalistlerin hepsi ya Musevi ya Hristiyan'dı. Kendi peygamberlerini kabul ederler ama Hazreti Muhammed'in peygamberliğini kabul etmezler. Bu durum, çoğunluğu ruhban, papaz veya misyoner olan bu insanların benliklerine işlemiş dini taassuptan kaynaklanan inadi inkardan başka bir şey değildir. Oryantalistler, Kur'an'ın Allah tarafından indirildiğini de kabul etmezler. İslam'ın da ilahi bir din olduğunu inkar ederler. Buna delil olarak, İslam dini ile Hristiyanlık ve Yahudilik arasındaki bazı benzer noktalara dayanan kuru iddialar ileri sürerler." (Mustafa Sıbai, s. 44-45) "Onlara göre ilahi dinlerin esasları birbirine zıt olmalıdır. Sanki bir dini gönderen Allah, diğerini gönderen Allah'tan başka bir varlıktır." (Mustafa Sıbai, s. 47) "Oryantalizm akademik bir çalışma gibi gözükür ama aslında o, misyonerlik ve sömürgeciliğin bir parçasıdır. Oryantalizm, askeri savaş yerine fikri bir savaş olarak yeni bir şekil almış çağdaş haçlı savaşlarının bir parçasıdır. Amaçları, Müslümanları Batılılaştırmak ve İslami kimliklerini eritmektir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 12, 127) "Emperyalizm, İslam âleminde nüfusunu sürdürmek ve rahat bir şekilde yerleşmek için misyonerlik ve oryantalizmi araç olarak kullanır. Oryantalizmi hazırlayan başka sebepler, ticaret ve siyasettir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 230) "Oryantalizmin hem akademik, hem emperyalist ve hem de misyonerlik amacı bulunmaktadır. Hristiyanlaştırmak istenilen kişilerin dillerini bilmek de zorunlu görülüyordu."(Bulut, s. 7-8) "Hristiyanlaştırmak istediği kimselerin dillerini bilmek zorunlu olduğu için oryantalizm, yani Doğu dil ve kültürlerine yönelik çalışmalar misyonerlikte önemli yer tutar." (Hamdi Zakzük, s. 31) Misyonerliğe hazırlık için öncelikle Doğu dillerini öğrenme faaliyetine geçerler. 'Kur'an-ı Kerim'i Latince'ye, İncil'i Arapça'ya çeviren ve Fransa'da ilk defa Arapça'nın gramerini yazan.' (DİA, postel-guillaume-wilhelm maddesi) Fransız Guillaume Postel, 'Arapçayı güzelce öğrenen kimse, İncil kılıcıyla bütün Hristiyanlık düşmanlarını yenip, onların kendi inanç ilkeleri ile karşılarına çıkıp onları mağlup edebilir. Bir tek dili bilmek suretiyle kişi bütün dünya ile ilişki kurabilir.' (M. Hamdi Zakzuk, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 19) şeklindeki beyanıyla amacını açıkça ilan etmektedir. Müslümanları Hristiyanlaştırmak amaçlı bu çalışmalar 13. yüzyılda yoğunlaşmıştır. 1312'de Viyana'da Arapçanın 5 Avrupa üniversitesinde öğretilmesine karar verilir. Amaç Hristiyanlaştırmak yoluyla Müslümanlara boyun eğdirmektir. (Johann Fueck, Die Arablaction Studien in Europe, s. 21-22) Haçlı seferleri ile siyasi ve ekonomik bazı başarılar elde edilse de, dini anlamda fazla bir başarı elde edilemez. Bu nedenle Hristiyanlaştırma yöntemi değiştirilir: Roger Bacon'a göre "Tebliğ/misyonerlik Hristiyanlığın genişleyebileceği yegâne yöntem ve yoldur." (Opus Majus, s. 121) "Oryantalistin hedefi, Batı için potansiyel tehlike gördüğü İslam'ı türlü oyunlarla 'objektif görünerek' eleştirmek, kendi vatandaşlarını uyarmak, Müslümanları, dinlerinden soğutmaktır." (Prof. Dr. Mehmet Maksutoğlu, Oryantalist Anlayış, Mirat Haber, 08 Eylül 2019) "Bu memleketlerde sömürgecilerin uzun müddet oturabilmeleri için Müslümanların dinlerinden uzaklaştırılmaları gerekiyordu." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 14) "Louis Massignun: "Onların her şeylerini yıktık, derin bir boşluğa düştüler." diyerek hedeflerine ulaştıklarını, Nöldeke de: "Eserlerimin gayesi, Doğuyu ne kadar küçük gördüğümü kanıtlamaktadır." derken ne kadar objektif olduklarını (!) göstermektedir." (Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 41-43)

Batıda İsa tanrı kabul edildiği için Hz. Muhammed de put ilan edilmiş, İsa ile ilgili kaynak eserler hep polemik dolu olduğu için de Efendimizin hayatını anlatan siyer kitaplarına da bu gözle bakılmıştır. Yani Batı, kendi dininde gördüklerini İslam'da da aramıştır. Bulamayınca da

çarpıtmış, değiştirmiş ve polemikleştirmiştir. Spencer'in -ve aslında çoğu oryantalistin- İslam'a bakışını K. Armstrong şöyle eleştirmektedir: "Meselelere bakışında temel bilgi hataları yapmakta, mevcut delilleri kasten değiştirmekte, okuyucuyu aldatmaktadır. (Armstrong, Balancingvthe Prophet) Amerikalı yazar Sherry Jones'un, 'The Jewel of Medina' adlı romanı için de Texas üniversitesinden İslam tarihi uzmanı Denise Spellberg şöyle yorum yapmaktadır: "Benim kurgu dolu çalışmalarla sorunum yok. Ancak, tarihi belgeleri kasten çarpıtan çalışmalarla problemim var. Bu eser, Batıdaki insanların İslam hakkındaki cahillikleri üzerinden avantaj elde etme girişiminden başka bir şey değildir." Yazar Jones'un Şiilerle olan bağlantısı da ilgi çekicidir. Hz. Aişe hakkındaki negatif iddialarının arkasında da Şiilerin olma ihtimali fazladır. (Hıdır, s. 387-388)

"Misyonerlik ve oryantalizm aynıdır. Aralarındaki fark şudur: Oryantalizm, araştırma süsüne bürünmüş ve araştırmalarının, akademik bilimsel araştırmalar olduğunu söylemiştir. Misyonerlik ise, sadece halk arasında ve halk seviyesinde kalmış ve onlara yönelik olmuştur." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 218) "15. yüzyılın ortalarında Segovia'lı John savaş yerine diyalog ile Hristiyanlığın yayılması ve bunun için de Kur'an'ın da çevirisinin yapılması fikrini savunmuştu." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 74) "Nicolas de Cusa ise, 'Cribratio Alcorani' adlı kitabında Kur'an'ı tümden reddetmek yerine, pek çok ayeti bağlamından koparark teslisi destekleyecek şekilde yorumlamaya ve bu şekilde Hristiyanlığın gerçek kurtuluş dini olduğunu Hz. Muhammed'e tasdik ettirmeye gayret eder. Ona göre teslis Muhammed'in onayladığı bir görüştür. Yine Nicolas'a göre Hz. Muhammed 'İsa ölmedi' derken bedenen değil ruhen ölmediğini kastetmiştir. Zaten Kur'an'a göre Allah yolunda ölenlerin gerçekte diri olduğu da ifade edilmektedir!" (Nicolas de Cusa, Cribratio Alcorani, s. 1033)

"Tek bir dili (Arapça) öğrenmek suretiyle yenilebileceğini ileri sürenler" (Edward Said, Oryantalizm- el-İstişrak-, s. 81; Fuck, Die Arablaction Studien in Europe, s. 39) olduğunu gibi, bu amaç yanında "ticaret ve Hristiyanlaştırma" gibi hedeflerin de yan yana olduğunu ifade ederek, misyonerlik ile oryantalizm arasındaki ilişkiyi ortaya koyanlar da vardır." (Hamdi Zakzük, s. 33)

Görüldüğü gibi gerek Kur'an, gerek İslam ve gerekse "Hz. Peygamberin hayatına dönük oryantalist ilginin dini, siyasi, sanatsal, edebi, sosyo-kültürel, ekonomik pek çok sebebi vardır." (Hıdır, s. 24) Ama kesin olan, oryantalizmin emperyalizm kadar Hristiyan misyonerliği için de kullanıldığıdır! (R. Paret, The Study of Arabic and Islam at German Universities, s. 5; M. Rodinson, Batıyı Büyüleyen İslam, s. 46; M. Hamdi Zakzûk, Oryantalizm veya Medeniyet Hesaplaşmasının Arka Planı, s. 8)

‘Batı Medeniyeti’ adlı yazımızda da bu konu ayrıca ele alınmıştır.

“19. yüzyılda bir Türk tehdidi kalmamıştır.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 21) Hatta İslam tehdidi bile! Artık İslam ülkelerinin toprakları hatta daha da önemlisi eğitim ve kültür yolu ile Müslüman halkların zihinleri işgal edilmiştir. Doğal ve tarihi zenginlikler sömürülmüş, İslam'ın sadece birkaç ritüeli, o da ruhsuz ve amaçlarından yoksun şekilde toplumlarda uygulanır hale gelmiştir. O halde hâlâ bu İslam korkusu nedir, nedendir?! Aslında kendisine düşman ilan etmediği zaman birbiri ile kanlı mücadelelere giren Batı medeniyeti, İslamofobi sayesinde hem iç dinamiklerini canlı tutabilmekte hem de bu tehdidi göstererek büyük rantlar elde etmektedir. Tüm toplumların zihni altyapılarında ise şu endişe mevcuttur: Ya bir gün bu Müslüman halk yeniden uyanırsa! Veya bize dönük asıl sorulması gereken soru; ‘Biz Müslüman halklar bu gücün, cevherin, değerin farkında mıyız acaba?!’

İslamofobi, Yunanca ‘korku’ anlamına gelen ‘Phobos’ kelimesinden türemiştir. Terim olarak ‘İslam’dan korkma, çekinme ve uzak durma’ anlamlarına gelmektedir. The Runnymede Trust tarafından 1997 yılında hazırlanan ‘Islamophobia: A Challenge For Us All’ isimli raporda İslamofobi, “Müslümanlara karşı duyulan temelsiz korku ve hoşnutsuzluğu ihtiva eden bir bakış açısı veya dünya görüşü” olarak tarif edilmiş ve Müslümanlara karşı toplumsal dışlama ve ayrımcılık olduğu vurgulanmıştır. (Lacivert Dergi, 04 Haziran 2014) Avrupa Irkçılık ve Yabancı Düşmanlığı İzleme Merkezi tarafından 2015’te yayımlanan İslamofobi Raporu’nda ise İslamofobi, ‘Müslüman karşıtı ırkçılık’ olarak tanımlanmıştır. “İslamofobi bugün maalesef Avrupa Devletleri, kurumları ve toplumlarında normalleşmiş olan bir ırkçılık türüdür.” (SETA Avrupa İslamofobi Raporu 2017) “İslamofobi, İslam ve Müslümanlara duyulan nefret, düşmanlık ve ayrımcılıktır.” (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 46) Ayrıca Ramon Grosfoguel, “Biyolojik ırkçılığın yerini kültürel ırkçılığa bıraktığını” (Grosfoguel, Colonial subjects/Koloniyal özneler, s. 25) belirtir. Artık “Yeni ırkçılık, kültürel ırkçılık” (Emine Erden Kaya, Şenol Durgun, Irkçılığın dönüşümü: kavramsal ve kuramsal bir analiz, Akademik Hassasiyetler, 2020, cilt: 7, Sayı: 13, s. 92) halini almıştır. AB Bakanı Ömer Çelik de aynı noktaya dikkatleri çeker: "Avrupa'da ırkçılığın yerini İslamofobi almıştır. Yeni ırkçılık kültüreldir." (Haber Türk, 1.4.2017) Günümüzde artık “Genetiğe dayalı biyolojik ırkçılığın ve kan bağının yerini kültür temelli bir ırkçılığa bırakması, karşımıza İslamofobi sorununu çıkarmış; sadece Avrupa değil, Amerika ve tüm dünyada varlık gösteren İslam düşmanlığının meşruiyeti olarak bu yeni tür ırkçılık modeline tüm dünya sıkı sıkı sarılmıştır.” (Sena Okumuş, Almanya’da aşırı sağın teşkilatlanması ve İslamofobi, yüksek lisans tezi, Ağustos 2021, s. 1) “Irkçılık, Avrupalıların içini kaplamıştır. Onlara göre beyaz adamı dayanak olarak almayan diğer medeniyetler, aslı ve temeli olmayan çürük medeniyetlerdir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 137)

“İslamofobi, Batı'nın İslam'ı kendi istediği şekilde insanlığa tanımlama çabasıdır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 91) “İslamofobi, Müslümanların siyasi alanda düşmüş oldukları zayıflıktan kaynaklanmaktadır. Dağılmışlık, kendimizi ifade edememe başkalarının karalamalarının önünü açmaktadır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 90) Aslında “İslamofobi tarihi neredeyse İslam’ın doğuşuyla aynı yaştadır. İslam yeryüzüne indiğinden beri onu sevip kabul edenlerle birlikte kin besleyip düşmanlık yapanlar her zaman olmuştur.” (Ali Akdemir, Avrupa’da İslamafobi, Küresel Siyaset, 8 Ağustos 2020)

Avrupa kültürü, kendisini Doğu kültüründen ayırıp, Doğu ile mukayese ederek “güç” ve “özdeşlik” kazanmıştır. Oryantalist fikirler, daima bu medeniyetler arasında yaşanan tarihi problemleri ve çelişkileri ‘canlı tutarak’ bugüne taşımıştır. İslamofobinin ekonomik temelli olduğu gibi tarihi ve dini temeli bulunmaktadır. Basın ve siyasilerce devamlı bu korku canlı

tutulmakta ve oy ve paraya dönüştürülmektedir. “Oluşturulan imaj, daha çok imajı oluşturanlar tarafından özellikle basın yayın, bilim ve sanat yollarıyla geniş kitlelere aktarılır, onlara uzun vadede kabul ettirilir ve bundan uzun vadede ‘çıkar’ elde edilir.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, S. 40) “Bağnaz blog yazarları, ırkçı politikacılar, kökten dinci liderler, Fox Haber uzmanları ve dindar siyonistler bir nefret endüstrisi kurmuşlardır. Başka birileri için kılıç şakırtıları, finansal olarak kazançtır.” (Nathan Lean, s. 40, 58) “Çoğu Amerikalı ve Avrupalı için onlara İslamiyet’i sunan kültürel mekanizma, büyük çapta, radyo televizyon, gazete ve dergilerden oluşur. Eğer İslamiyet bize karşı ise, bizim de ona bir tepki geliştirmemiz gerektiğinden kuşku duyulmayacaktır. Asıl istenen de budur.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 80) "Özellikle Batı medyasının yoğun kampanyası, birçok sıradan insanın zihninde İslam ve Müslüman terimlerinin terör, anarşi, savaş, kan, intikam ve şiddet çağrışımı yapmasını sağlamıştır." (Prof. Şinasi Gündüz, Dinsel şiddet, Sevgi söyleminden şiddet realitesine Hristiyanlık, s. 10) Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş’ın ifade ettiği gibi: "Medya, İslam karşıtı eylemlerin lokomotif gücüdür. Emperyalist amaçlarla üretilen ırkçı içerikler medya vasıtasıyla yayılarak dünyadaki İslam karşıtı eylemlere zemin hazırlamaktadır." (Habertürk, 10.04.2023)

İslamofobiyi canlı tutan, körükleyen ve öncülük edenler: Haçlı askerleri, gezginler, ressamlar, edebiyatçılar, sanatçılar, filozoflar, din adamları, misyonerler, oryantalistler ve medyadır. "Bazıları dini bazıları da seküler-kültürel gerekçelerle İslamofobik bir düşmanlık içine girilmektedir." (İbrahim Kalın, Derin Tarih, Ocak 2018, Sayı:70, s. 49) “Avrupa siyasetinin tıpkı eskiden bir “Yahudi Sorunu” icat ettiği gibi günümüzde de bir “Müslüman Sorunu” icat ettiği görülmektedir. İslam düşmanlığı Avrupa’nın siyasi, ideolojik ve ekonomik krizinin başat göstergelerinden biri haline gelmiştir. İslam düşmanı söylemlerle, Avrupa’nın Müslüman dünyaya müdahalelerini meşrulaştıran bir dış politika aracı olarak dışarıda bir dış düşman ve iç siyasetteki başarısızlıkların üstünü örtmek için Müslümanlar hedef gösterilerek içeride de bir iç düşman yaratılmak istenmektedir.” (AA, 15.06.2021) "Sömürgeci Avrupa devletlerinin Batı-dışı toplumları bir 'öteki' olarak eşit yahut muhatap kabul etmeleri söz konusu değildir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 233) Bunun sonucu olarak da ne yazık ki, Dortmund üniversitesinden Wolfram Richter'in ifadesiyle, "İslam karşıtlığı, Avrupa'da uyanan antisemitizm hastalığının yeni bir yüzüdür. Yeni holochost'un kurbanları ise Müslümanlar olacaktır.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 381) Artık Batıda insanlar rahatlıkla “İslamiyet’i hoşunu gitmeyen her şeyle bağdaşlaştırabilmektedir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 76) “Sömürgeciliğin düşünüş ve görüşü Batının kurumlarında çok güçlü bir şekilde yerleşmiştir. Sömürgeci düşünüş ve görüşlerini devam ettirmek amacıyla ders kitapları ve çocukların hikaye kitapları gençlerin zihinlerini İslam aleyhine düşüncelerle doldurmak için kullanılmaktadır." (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 95) “Danimarka halk okullarındaki 5. sınıf öğrencilerine din dersinde okutulması planlanan yardımcı kitabın ‘İslam'la ilgili bölümü, terörizm başlığı altında’ anlatılmaktadır. Kitapta 'her ne kadar her Müslüman terörist değil ise de, her terörist Müslüman'dır.' ifadesi yer almaktadır. Kitabın yazarları papaz olan Chiristian Meidahl ve eşi Henny Nörgaard'dır.” (Milliyet, 21.11.2006) Halbuki doğrusu şudur: “Her Hristiyan emperyalist değilse de, hemen tüm emperyalistler Hristiyan’dır!”

Aslında “Müslümanlar üç yüz yılı aşkın süredir sürekli şiddete, işgallere, savaşlara ve katliamlara maruz kalmışlardır. Yeraltı ve yer üstü kaynakları sömürülmüştür. Günümüzde de bilinçli ve sistematik bir şekilde Müslümanların kutsallarına hakaret edilmekte, değerleri aşağılanmaktadır. İslam toplumları somut işkencenin yanında soyut ve kültürel bir işkenceye de tabi tutulmaktadır. Günümüzde İslamofobi güçlenerek Batı’da bir endüstri haline gelmektedir.” (Diyanet İşleri Başkanı Prof. Mehmet Görmez, AA, 18.05.2013) Aslında bir korku değil, tarihi kökleri olan bir düşmanlık söz konusudur: “Avrupa’da İslamofobi değil, İslam düşmanlığı vardır.” (Türkiye, 5.8.2014) “İslamofobi üzerinden otoriter bir avrupa inşa edilmektedir. İslam düşmanlığı

üzerinden yeni bir Avrupa dizayn edilmektedir ve bu yeni Avrupa'nın daha özgürlükçü bir Avrupa olmayacağı da açıktır. Aksine İslam düşmanlığı üzerinden daha otoriter ve daha sağcı bir Avrupa inşa edilmektedir. 'Müslümanları ötekileştirmenin ve onlara ayrımcılık yapmanın hukuki, siyasi, toplumsal ya da iktisadi ciddi bir bedeli de yoktur.' Bu iddiamızın basit bir kanıtı da vardır. Sadece bugün Avrupa'da Müslümanlarla ilgili yapılan herhangi bir tartışmanın ya da yasanın başka bir dini cemaati hedef aldığını düşünelim. İslamiyet kelimesini silelim ve yerine Hristiyanlık, Yahudilik, Budizm veya başka bir dini yazalım. Sonuç hepimizi şaşırtacaktır." (Enes Bayraklı, SETA, 8 Aralık 2020) Artık "İslamofobi, cezası olmayan bir ayrımcılık türü halini almıştır." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 242) "Avrupa'nın zihin tarihinin ürettiği birey, 'özel birey'dir. Bencil, kendi benliğini her şeyin üstünde tutan bir birey. Almanlarla Fransızların özgür insanlar oldukları doğrudur ama özgürlük kavramını 'yalnız ve yalnız kendileri için' geliştirmiş oldukları da aynı ölçüde doğrudur." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 45)

"Haçlı savaşlarında sömürgecilik konusunda bir başarı elde edemeyince Batı İslam ile barışarak Müslümanların inancını zayıflattıktan sonra fikir bazında savaşa devam eder. Zamanla sömürgecilik ile güçlerini toplayan Batı, yeniden saldırıya başlamıştır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 21) "Batılı zihninde hiç düşmeyen Türklere karşı eziklik ve onlardan intikam alma güdüsü, güç Batının eline geçince onu harekete geçirmiştir." (Ömer Baharoğlu, s. 91) 'İnsan Irklarının Eşitsizliği Üzerine' isimli bir eser yazan Fransız düşünür Arthur de Gobineau, "Türklerin de içinde bulunduğu sarı ırk ile insan değil de insansı sayılan siyah ırk medenileşmeye yönelik tabii bir isteksizliğe sahiptir." (Gobineau, The Inequality of Human Races, s. 205) demektedir. Bu anlayış bir istisna değildir ve günümüzde aydın kabul edilen kişilerce de savunulmaktadır. Batılı-beyaz ırkın diğer ırklardan üstün olduğu fikri Batı'da filozof Voltaire, sosyal bilimci Montesquieu gibi aydınlar tarafından da devam ettirilmiştir. İngiliz filozof John Lock "İnsan beyazdır. İnsanın özünü içeren şey, beyazın özünü de içerir" (Koray Şerbetçi, "İslamofobinin Tarihsel ve Kültürel Kökenleri", İslamofobi ve Batı'da Yükselen Irkçılık, s. 11-13) diyerek ırkçılığın felsefi boyutunu da özetlemiştir! Filozof Hegel de, "Siyahların doğuştan özgürlük dürtüsüne sahip olmadıklarını ve çocuksu mahluklar olduklarını" düşünmektedir. (Selim Özarslan, Avrupa'da İslamofobi'nin Tarihi Kökleri ve Güncel Nedenleri, s. 67) Irkçı politikacı G. Wilders bile, ırkçılığı reddeden 'Kur'an'ı, 'faşist bir kitap' olarak nitelendirebilmiştir.' (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 371)

1603 yılında 'General History of the Turks/Türkler'in Genel Tarihi' isimli eseri yazan İngiliz papaz Knolles, Türkleri, "dünyaya dehşet saçan teröristler" olarak tanımlamakta idi. Shakespeare'in cümlelerinde Türk, "şehvetperest", "cinsel edepten mahrum aciz bir hayvan", "zalim ve sinsi bir insan" olarak takdim edilmektedir. Luther ise Türkler'i kötülemek için daha da ileri gider ve 'Türk'ü, cisimlenmiş şeytan ya da şeytanın ta kendisi olduğunu' ileri sürer. İslami fetihlerin hemen akabinde oluşmaya başlayan bu imaj çerçevesinde Hristiyanlık "Tanrının dini"; Hristiyanlar "Tanrı'nın askerleri"; Müslümanlık "şeytanın yolu", Müslümanlar ise "şeytanın askerleri" idi. Dolayısıyla, iki din ve iki dinin mensupları tam zıt istikametlerde duruyorlardı. (Prof. Dr. Mehmet Özdemir, İslami Araştırmalar Dergisi, C. XIII, S. 2, 2000, s. 174-177) Shakespeare'in Othello'sunda 'Iago' karakteri kendini savunurken şöyle söylemektedir: 'Gerçekten doğru söylüyorum, yoksa Türk olayım!' Aynı oyununda dövüşen iki adamına Othello, 'neden kavga ediyorsunuz, Türk oldunuz da mı bu kadar barbarsınız?' diye bağırmaktadır. Başka bir oyununda da öldürülen bir Türk için, 'Sünnetli köpeğin boğazını kesiverdim' diye yazmaktadır." (Beyazıt Akman, Kayıp Tarihin İzinde, s. 151, 152, 159) "Fransızların 'Chansen de Roland' adlı destanlarında da 'putperest olarak nitelenen Müslümanlar, Hristiyanlar kadar asil, yiğit ve cesur olmayan şeytanın temsilcileri ve Hristiyanların karşı imajı olarak' sunulmaktadır." (Fuat Boyacıoğlu, Fransızların Roland Destanı'nda Dinsel Bağnazlık ve Tarihi Olayların Çarpıtılması, Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: 27, s. 73) Voltaire, 'Bütün tarihçiler, uyduruk masalları tekrar edip durdular. Fatih, İstanbul'u kan ve ateşe boğan bir barbarmış. Çoğu birer alfabetik yalan dergisi olan sözcüklerimizde böyle gülünç masallara sık sık rastlanır.' (Voltaire, Türkler Müslümanlar Ötekiler, s. 32) itirafında bulunmaktan da geri

kalamaz. Marc Galle ise, ‘Sözcüklerimiz, Türk kimliği ile ilgili olumsuz tanımlar içeren deyimler ile doludur.’ derken abartmamaktadır: Fransızca ve İspanyolca’da ‘suçlu’ anlamına gelen ‘Türk kafası’ (Cabeza de Turco, tete de Turc) ve Almanca'da ise ‘sahtekar’ anlamında (Türken) deyimleri kullanılır. İngilizcede, Türk aynı zamanda ‘gaddar, vahşi insan’ anlamında kullanılmaktadır. (Galle, Sevilmeyen ülke Türkiye, s. 11) İngilizcede, 'yaramaz çocuklar' için kullanılan kelime, 'küçük Türk' şeklindedir. Primo Levi'ye göre 'musulman' sözcüğü Nazi toplama kamplarında, 'pes eden' tutuklular için kullanılmıştır. (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 30) “Alman halk sanatında Türk imajı, din düşmanı ve Hristiyanlık için bir tehdit biçiminde ortaya çıkar. Türklere atfedilen cinayet ve gaddarlık öykülerine geniş yer verilir.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 27) “Kaffeelied adlı Alman şarkısında, ‘Çok kahve içilmemesi, bunun bir ‘Türk içkisi’ olduğu, insanları hasta edebileceği’ iddia edilmekte, ‘kahveyi bırakamayan Müslüman gibi olunmaması’ gerektiği ifade edilmektedir.” (Ali Osman Öztürk, s. 49) Stemmle'nin kitabında Hussan; vahşi, öfkeli bir Müslüman’dır: ‘Biri inanıyordu Muhammed'e. Ve doluydu kinle nefretle.’ Adrian ise Hristiyan’dır, kibar ve eğitimlidir: ‘Güvenilirdi diğerine zor günde. İyi Hristiyan, soylu bir adam.’ (Ali Osman Öztürk, s. 69-70) Almanca’da Türklerle ilgili deyimler şunlardır: Yaşlı bir Türk gibi kokmak. (Ali Osman Öztürk, s. 117), Sarımsakçı (Ali Osman Öztürk, s. 118), Einen Türken Bauen: Uyduruk, sahtekar, uydurmacı. (Ali Osman Öztürk, s. 119, 125), Kümmeltürke: Dar kafalı, palavracı.” (Ali Osman Öztürk, s. 127) “Batı’da kullanılan ırkçı söylemlerin bazıları da şunlardır: İtalyanca’da “Anneciğim, Türkler geliyor.” Türkleri korkunç olarak gösteren söylemle beraber “Türk gibi pis kokmak” söylemi ve Sırpça’da “Bir köpeğe bir de Türk’e güvenilmez” ve “Bir Türk gibi bencil” deyimler yanında, “Türk” kavramı Sırpça’da, ‘kadınlara haksız ve eşit olmayan bir şekilde davranan, eski kafalı ve kaba erkeği’ anlatmak için kullanılan ırkçı söylemlerdir. Yunanca’da “Öfkesinden Türk oldu” deyimi fazlasıyla sinirlenen birisini anlatmak için kullanılır. “Seni Türk!” söylemi ise, ‘bilgisiz birisini’ anlatmak için kullanılan ırkçı bir Rumence söylemdir. Fransızca’da da, “Türk kafası” ve “Gerçek bir Türk” gibi ‘bilgisiz, inatçı, kaba ve acımasız’ kişileri anlatmak için kullanılan ırkçı söylemler vardır. Aynı şekilde Felemenkçe’de “Türk” sözcüğü, ‘kirli, barbar veya kana susamış’ anlamında, “Türk’e benzemek” ise ‘pis ya da iğrenç’ anlamlarında kullanılır. İspanyolcadaki “Türk” sözcüğü, birisini ‘aşağılamak için’ kullanılabilir. “Türk” sözcüğü Malta’da, ‘yapısı gereği korkulan ve istenmeyen korkunç bir kişiyi’ tanımlamak için kullanılabilmektedir. Bütün bu söylemler bir takım tarihi söylenti veya efsanelere dayandırılıp kuşaklardır tekrarlanmış ve toplumların hafızalarında yer edinmiştir. Batı’da da gösterilen yüzlerce Hollywood filmi üzerine yaptığı araştırmada Jack G. Shaheen, Arapların hemen her zaman acımasız katil, tecavüzcü, petrol zengini aptal ya da kadın istismarcısı gibi şekillerle sunulduğunu belgelemiştir. Çok seslilik ve ifade özgürlüğü söylemlerine ve aktif faaliyet gösteren yüzlerce gazete, dergi, kitabevi, televizyon kanalı, radyo istasyonu, sinema şirketi gibi araçlara rağmen bütün bunların sadece sayılı birkaç büyük şirketin kontrolünde olduğu durumu dikkate alındığında, Batı medyasının kendi içerisinde gerçek anlamda birçok sesliliğe sahip olduğunu söylemek bir yanılgıdır.” (Ali Akdemir Avrupa’da İslamafobi, kuresel Siyaset, 8 Ağustos 2020) Günümüzde bile, “Avrupa'da ‘Türkler geliyor’ diye çocuklar korkutmaya devam edilmekte ve Türk kelimesine ‘vahşi, çirkin, gaddar’ olarak anlam verilmektedir. (Yılmaz Çamlıbel, Kervan Yürüyor, s. 120) “İslamofobinin tarihi kökleri vardır. İslam’ın terörizmin sebebi olarak gösterilmesi; Amerika’nın müdahaleci dış politikası, otoriter rejimlere olan Batı desteği, Batının İslam ülkelerini işgalleri ve sömürmeleri ve İsrail’in katliamlarının incelenmesinden daha kolaydır.” Avrupa ve Amerika’nın, İsrail’den Irak-Suriye işgallerine dek dış politikalarının geri tepmesinin önemsiz gibi gösterilmesi, bu politikaların sonucu İslam dünyasındaki geniş halk kitleleri arasında meydana gelen Amerikan ve Batı karşıtlığını önemli ölçüde arttırmasını gizleyememektedir.” (Nathan Lean, s. 19, 21) Bosna Hersek İslam Birliği Başkanı Husein Kavazovic: "Bosna’da da İslamofobi vardır ve bu bir tür ırkçılıktır. Bir arada (Bosna Hersek'teki gayrimüslimlerle) bir arada yaşıyor, birbirimize sık sık görüyor olsak da maalesef durum böyle." (AA, 24.05.2022) demektedir. Aslında bu, İslamofobi’nin temelinin ‘tanımamak veya

iletişimsizlikten' çok 'din temelli' olduğunu da göstermektedir. Zaten "Düşman Türk imajının sermayesi de din ve siyasettir. (Altay Gündüz, Geçmişe Yolculuk, s. 401; Ali Osman Öztürk, s. 38)

"Önemle altını çizmek gerekir ki son yıllarda İslam dünyasında meydana gelen şiddet olayları, bizatihi İslam'dan kaynaklanmamaktadır. Gerek çağımızdaki pozitivist eğitim anlayışı gerekse modern zamanlarda gelişen kimi ideolojilerden etkilenme hali; sömürge, istilalar, işgaller ve zorba yöneticilerin gölgesinde şekillenen 'yaralı bilinç'ler, bu olayların başlıca nedenleri arasındadır." (Nathan Lean, s. 9)

Din adamları, medya ve siyasilerin ekonomik nedenlerle alevlendirdiği İslamofobi'nin sonuçları: Tarih 24 Ağustos 2010. Michael Enright, 'selamun akeyküüüüm' diyerek ticari taksiye biner ve şoför Şerif'i boğazından ve kol, yüz, parmaklarından bıçaklar. Yakalanınca polis memurlarına, 'Bu adam beni soymaya çalıştı' diye bağırır ve 'Neyi yanlış yaptım?' diye haykırır. (Nathan Lean, s. 29) Polislere 'Bir vatansever' olduğunu da söyler. (New York Daily News, 22.10.2010)

Hızlı bir siyonist olan oryantalist Bernald Lewis, Ekim 1976'daki BM Genel Kurulu kararı ile 'Siyonizm ırkçılık olarak kabul edilince' Times'ta yazdığı 3 makale ile (8-20-21.10.1972) bu kararı eleştirir ve asıl Nazilerin Arap ülkelerinde bulunduğunu ileri sürer. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 156) Nil deltasındaki Bahrü'l-Bakar'da öldürülen 40 öğrenci olayı için "Legal and Illegal Bombing" şeklinde çirkin başlığını makalesine (The Daily Telegraph, 2.6.1970) seçen A. L. Goodhart, çocukların öldürülebilmesini de meşru görmüştür. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 167) Aradan geçen 50 yılı aşkın zamanda bir şey değişmiş midir? Asla! "İsrail, İkinci İntifada'dan bu yana 3 bini aşkın Filistinli çocuğu öldürdü. Verilere göre bu yılın ilk 6 ayında 304 çocuk tutuklandı, içlerinden 155'i halen cezaevinde bulunuyor." (Independent Türkçe, 21 Kasım 2020) "Gazze'deki çocuklar İsrail'in 325 gündür devam eden saldırılarının kurbanı olmaya devam ediyor. İsrail saldırılarında 16 bin 589 çocuk yaşamını yitirdi, 17 bin çocuk ise saldırılarda annesini veya babasını ya da her ikisini birden kaybetti." (AA, 25.8.2024) Neden ise çok basittir: "Oryantalistlerin gözünde İsrailliler, 'Haçın hilalden intikamını alan' haçlılardırlar" (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 162) ve "İsrail, Batının Orta Doğu'daki ileri karakoludur." (Jiri Schneider, Israel, biu.ac.il, 6 Mart 2010, s. 7) Zaten bu nedenle, daha sonra ABD başkanı da olacak olan Joe Biden: "Eğer bir İsrail olmasaydı, çıkarlarımızın korunabildiğinden emin olmak için bir tane (İsrail) kurmak zorunda kalabilirdik" demektedir." (Türkiye, 02.10.2013)

"ABD'de 11 Eylül'den sonra 9 senede 11 Müslüman'ın terör eylemi yaptığı saldırılarda toplam 33 kişi ölmüştü. Buna karşılık ABD'de aynı zaman zarfında yaklaşık 150.000 cinayet işlenmiştir." (Nathan Lean, s. 39) Craig Monteilh, sahtekarlık ve sahte çek yazmaktan mahkum olmuş birisidir. Yeleğinin düğmesine kamera bağlanıp Müslüman olmuş biri gibi CAIR Los Angeles şubesinin içine sızması istenmişti. "Müslümanlara cihada hazırlanmak, alışveriş merkezini bombalamaktan bahsedince" cami imamları onu FBI'a, yani 'onu kendilerine gönderen resmi kuruma' şikayet etmişlerdi. (Nathan Lean, s. 245) 19 Şubat 2012 tarihli bir haber ise şöyledir: ABD'yi sarsan tuzak. Washington'da kongreye intihar saldırısına hazırlanırken yakalanan 29 yaşındaki el-Halife'yi FBI muhbirlerinin yönlendirdiği ortaya çıktı. Adalet bakanlığı sözcüsü muhbirlerini savundu ve muhbirlerin zanlıya bozuk silah ve sahte intihar yeleği verdiğini söyledi. 'FBI her aşamayı kontrol altına aldı.' diye konuştu. Birçok şehirde FBI ajanları, İslam'ı şiddet eğilimli bir din olarak tanıtan eğitimler alırlar. İslamofobik yazarların kitapları okutulur. Hz. Muhammed karalanır. (Nathan Lean, s. 253) Ve 22.08.2012 tarihli bir başka haber: New York polisi, 6 yıllık Müslüman takibinde tek terör ipucuna rastlamadı!

"Daha önce, Hristiyanlara karşı Yahudilerin kullandığı yorumlar, şimdi Hristiyan ve Yahudiler tarafından İslamiyet'e karşı kullanılmaktadır." (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 23) 1800'lü

yıllar Amerika'nın Katolikler tarafından ele geçirileceği hikayeleriyle doludur. Amerika'da artan İrlandalı ve Alman göçmenlerden şüphe duyanlar, baskıcı Katolik değerlerin Protestan değerleri yerinden edeceğine inanmaya başlamışlardı. (Nathan Lean, s. 63) Bu konuda açıktan ilk görüş bildiren ise telgrafın mucidi olan Samuel F. B. Morse idi. New Havenli presbiteryen papaz Lyman Beecher ise Katolikliği sadece Hristiyanlığa değil, ABD ve dünya için de bir tehdit olarak görmekte idi. (Nathan Lean, s. 65) "Yürütmenin başındakilerin Katolikliğin bulaşıcı zehriyle lekelenmişliğine inanmak için çok geçerli sebeplerimiz var." diye de yazmakta idi. (Nathan Lean, s. 66) 1887'de APA adlı bir dernek kurulmuştu. Amaçları Katolik göçünü kısıtlamak, kamu eğitim sisteminden Katolik öğretmenleri çıkartmak, Katoliklere kamu dairelerini yasaklamaktı. (Nathan Lean, s. 68) Daha sonraki yıllarda da McCarthy, komünizmin Amerikan politik sistemine sızdığını ileri sürmüştü. Kısa zamanda 10.000'den fazla Amerikalı da işinden edilmişti. (Nathan Lean, s. 72-73) Almanya'da Berlin duvarının yıkılması ile başka bir ideolojik tehdit boşluğu doldurmaya başlamıştır. (Nathan Lean, s. 78) 11 Eylül'den sonra 'İslami öcü' Amerika'nın uzun canavar hikayeleri tarihinde en yeni bölümü temsil etmeye başlar. (Nathan Lean, s. 83) "Spencer'e göre, 'gizli cihad' ile teröristler 'özgür insanların diyarı' Amerika'yı silah, bomba ile değil topluma sıradan Amerikalı olarak sızan doktorlar, avukatlar, bankacılar ve gazetecilerle yıkacaklardır. Robert Spencer Katolik bir ailede büyümüş Türk kökenli birisidir. Dünyanın en hoşgörüsüz dini olarak İslam'ı ilan eden Spencer'ın yazılarını Prof. Carl Ernst dahil birçok ünlü İslam uzmanı ise reddetmektedir. (Nathan Lean, s. 119, 117) 'Öcü, barbar, öteki' ilan edilenler: 1790'dan sonra İlluminati, 1850'lerde Katolikler, 1900'lerde Komünizm ve günümüzde, Evanjelik Hristiyan kaynaklı korku salgını ile kışkırtılan 'İslamofobi' olmuştur. (Nathan Lean, s. 84)

Vietnam savaşı için Kennedy, 'Pek az nesil, özgürlüğün en fazla tehlike altında olduğu bir zamanda onun büyük savunucusu olma rolüne mazhar olmuştur, bu bizim iyi talihimizdir.' (J. F. Kennedy, 1962 Kongre konuşması) diyerek savaşı savunmuş ve sonuçta "dört milyon sivil ile bir milyondan fazla komünist savaşçı, 60 bin Amerikan askeri ölmüştür." (M.Vedat Gürbüz, Soğuk Savaşın kaynama noktası: Vietnam Savaşı ve Amerika Birleşik Devletleri, s. 30) Vietnam'ın kurucusu Ho Şi Min ise bu rakamları, '13 milyon şehit, binlerce kayıp, yüzbinlerce yaralı ve 83 bin sakat, 8 bin felç, 30 bin kör, 10 bin sağır' olarak vermektedir. (Ho Chi Minh, Beni Leninizme Götüren Yol) ABD başkanı Bush da 'Irak'a özgürlük ve demokrasi' getirmek için 20 Mart 2003 tarihinde Irak'ı işgale başlar ve ABD Dışişleri Bakanı John Kerry'nin "savaşın vahim bir hata olduğunu belirttiği" (Aljazeera,1.7.2014) bu işgal girişiminde 1,5 milyondan fazla sivil öldürülmüş, 5 milyon insan ülke dışına göç etmiş ve en az 870.000 çocuk yetim kalmıştır. ABD Başkanı Bush, 'Irak'ta demokrasi doğuyor.' (16.06.2004) diyerek girdiği Irak'a getirilen demokrasiden önce de Irak ambargosu (1990-2002) nedeni ile çoğu çocuk 1.5 milyon Iraklı sivil de hayatını kaybetmişti. Gelen demokrasi ile ülke petrolü koruma altına alınmış, ülkenin bankaları yağmalanmış, işkence ve tecavüzler sonucu ülkede eğitim ve sağlık da iflas ettirilmişti. ABD başkan yardımcısı Dick Cheney, 'Düşmanımızın ölülerini sayacak değiliz' diye açıklamada bile bulunmuştu. Ama 13 yıl sonra gerçek ortaya çıkar ki, 'Irak, yalan söylenerek işgal edilmiştir!' ABD'nin Irak'ı işgaline kaynaklık eden İstihbarat raporlarının tamamı yalan çıkmıştır. (BBC, 18 Mart 2013) Eski ABD Dışişleri bakanı Condeleezza Rice, 'Irak'a demokrasi için gitmediklerini' (Sputniknews, 12.05.2017) de itiraf etmiştir. İşin daha kötü tarafı "Emperyalizm altında inleyen ülkelerinden kaçmak zorunda olan insanlar, gittikleri ülkelerde düşmanca bir faşist uygulamalar zinciri ile karşılaşmıştır. Toplumda endişe Müslümanlara yönlendirilir ve korkunun gücünü çok iyi bilen sağ kanatta bu belirsiz zamanları kendi avantajlarına kullanır." (Nathan Lean, s. 37) Korku endüstrisi, İslam korkusunu topluma yayar, basın bu amaçla kullanılır ve sonunda da silah sanayi kazançlı çıkar. Afganistan'dan Irak, Sudan'a birçok İslam ülkesi işgal edilir ve halkı katledilir. Ama her zaman olduğu gibi yine İslam kötü, Müslüman terörist ve Batı ise hümanist ve demokrat olarak medya yolu ile tanıtılmaya devam eder! Ve yıl 2025. Aynı formül hâlâ uygulanmaya devam etmektedir!

"Kendini 'adil ve dengeli' olarak tanımlayan Fox Haber korku tüccarlığının merkezi olur. Fox haber kanalının sahibi Roger Ailes, Müslümanlara karşı kişisel bir paranoyası olan birisidir. Oklahoma City'de bir saldırı olmuştu. S. Emerson, J. Stewart, D. Pipes, V. Cannistraro gibi analistler ve Newsday, New York Post, Chicago Tribune, New York Times gibi birçok gazete hemen Müslümanları suçlar. Ama saldırgan Timothy McWeigh adlı bir ABD Ordusu gazisi çıkar ve Müslüman da değildir ve beyazdır. Evet! Timothy Mitchell'in dediği gibi, 'Uzman görüşü toplumsal olayları şekillendirmeye yarar, toplumu bilgilendirmeye değil' (Mitchell, Rule of experts Uzmanların kuralları, s. 118) Daniel Pipes ve Neal Livingstone, Ortadoğulu suçlulardan bahsetmeye meyilli idiler. Zira Araştırmaların finanse edilmesi için bu gibi bağlantılar gerekiyordu ve aynı zamanda kendi mevcut konumları da tamamen terörizm danışmanlığı üzerine kurulu idi. McVeigh suçunu itiraf ettikten sonra bile Livingstone, McVeigh'in saldırıları gerçekleştirmek için Müslüman teröristlerle 'çalışmış olabileceği' şeklinde yorum yapmaktan geri kalmaz!" (Nathan Lean, s. 123-136) TLC kanalı 2001'de 'All-American Muslim' adlı bir program yayınlar ve program seyirci rekoru kırar. Galler ve Spencer reklam veren şirketlere tepki gösterilmesini ister ve 64 şirket reklamlarını geri çeker. (Nathan Lean, s. 137, 138) "Avustralya'da bir medya araştırması yapılır ve Fox TV'nin de sahibi olan Robert Murdoch'ın sahibi olduğu beş büyük gazete bir yıl boyunca incelenir. Araştırma, haberlerin büyük bölümünün İslam karşıtlığını kışkırttığını ortaya çıkarır. Buna göre Murdoch'a ait beş gazete olan The Australian, The Daily Telegraph, The Herald Sun, The Courier Mail ve The Advertiser gazetelerinde 2891 makalede "İslami terörizm" veya "Müslüman zulmü" deyimlerine yer verilmiştir. Ayrıca bu gazetelerde bir yılda yaklaşık İslam'la alakalı 3000 olumsuz habere yer verilmiştir. Bu rakam ise, her gün neredeyse Müslümanları terörizmle ve şiddetle ilişkilendiren sekiz habere denk düşmektedir. Araştırmaya göre Murdoch medyasında bir günde yayımlanan 8 makale ve yılda 152 kapak ile Müslümanlar eleştirilmekte ve İslam olumsuz manada ele alınmaktadır." (Timeturk, 15.03.2018)

Fransız dergisi Causeur'den İslam düşmanlığı: Bizi koronavirüs değil, İslam tehdit ediyor. Hayat tarzımızı öldüren, medeniyetimizi mezara koyan çok daha ciddi bir tehlike ile karşı karşıyayız. Koronavirüsle mücadele için gösterdiğimiz çabanın sadece yüzde 20'sini ülkedeki diğer enfeksiyonu (Müslüman nüfusu kast ediyor) gidermek için harcasaydık Fransa çok daha güzel bir yer olacaktı. (Haber 7, 26 Mart 2020) Camiyi yakma gerekçesi: O gün Fox Tv izlemiştim. ABD'de yaşayan Randolph Linn, ABD merkezli Fox News kanalında izlediği görüntülerden sonra yakınlardaki bir camiye giderek binayı ateşe verdi. Mahkemede hiç Müslüman tanıyıp tanımadığı sorulan Linn, "Hayır, sadece Fox News'de izlediklerimi biliyorum" dedi. (Milliyet, 22.12.2012) Cumhuriyetçi başkan adayı Gary Bauer, 'Biz tüm insanların eşit yaratıldığına ve yaratıcı tarafından bağışlandığına inanıyoruz, bu arada belirteyim millet, kastettiğim Allah değil' derken, AFA yöneticisi Bryan Fischer, 'Tehdit radikal İslam değil, İslam'ın kendisi' demekte idi. AFA lideri, Amerika'ya gelen beyazların yerli halkın topraklarına el koymak için Hristiyan inancı tarafından kendilerine bahşedilmiş ahlaki bir yetkiden bahsedebilmekte ve 'Hristiyan olsalar ve asimile olsalardı durum daha kansız olurdu.' (Nathan Lean, s. 169) diye yorum yaparak zihniyetini de ortaya koymakta idi. Fischer, 'İslam'ın, Yahudilik ve Hristiyanlıktaki ahlaki geleneğe eşit bir alternatif olamayacağını da' ileri sürmüştür. (Nathan Lean, s. 173)

İslam düşmanı çark nasıl işler, finansman nasıl karşılanır?

Peter King, baktığı her yerde Müslüman teröristleri görmektedir. İşin ironisi ise King, terör örgütü IRA ile sıkı bağlantılara sahiptir ve bunu o da inkar etmemekte ve kendini şöyle savunmaktadır: "Gerçek şu ki IRA ABD'ye hiçbir zaman saldırmamıştır." (Nathan Lean, s. 242) Aubrey Chernick az tanınan bir güvenlik yazılım şirketi sahibidir. Şirketini IBM 2004 yılında 750.000.000 dolara satın alır. Önce bir vakıf kuran Chernic, daha sonra bu vakıf üzerinden Spencer, Geller, Horowitz, Gaffney, Pipes… gibi İslamofobik kuruluş ve şahısların her birine

yüzbinlerce dolar dağıtır. Od Yosef Chai Yeshiva'nın başkanı Rabbi Yitzhak Shapira, Ocak 2010'da yerel bir camiyi kundaklamaya çalışırken yakalanır. Bu kişi aynı zamanda, 'Bebekler dahil, Yahudi olmayanlar doğaları gereği merhametsizdirler' diyen de biridir! (Nathan Lean, s. 225-226) İsrail konusu İslamofobi ile yakından bağlantılıdır. Dindar Siyonistler için Filistinliler sadece davetsiz yerleşimci ve Arap değil, hatta onlar sadece Müslüman da değildirler; Onlar Yahudi değildirler! 2001-2007 arasında İsrail, 'senede', işgalin ilk 20 yılı süresince olandan çok daha fazla Filistinliyi katletmiştir. (Nathan Lean, s. 207) David Gaubatz, Müslümanları Beyaz Saray'a sızmakla itham eder. Daha sonra oğlu Chris'in içeri sızdığı tespit edilir! Chris, 12.000'den fazla belgeyi çalmıştır. (Nathan Lean, s. 209) EMET (Ortadoğu Gerçeği için Bağış) adlı lobi, 'Saplantı: Radikal İslam'ın Batı'ya Karşı Savaşı' adlı filmi 70'den fazla gazete ile 28.000.000 aileye ulaştırır. Yapımcılar, başta Haham Raphael Shore (Dünya Bülteni, 24.09.2008) olmak üzere İsraillidir. Ama zamanla 'yolsuzluk' iddiaları ile bu grup çöküşe geçmiştir! Filme bağış yaptığı iddia edilen Barry Seid, 2008'de şirkete yaklaşık 17.000.000 dolar vermiştir. Ancak 'böyle biri yoktur!' Barre Seid diye biri vardır o da hiç yardım yapmamıştır! (Nathan Lean, s. 223) Lübnan doğumlu bir Hristiyan olan ve Evanjeliklerin, sert İsrail yanlılarının ve 'Çay Partisi' Cumhuriyetçilerinin gözüne girmeye çalışan 'ACT for America' grubunun kurucusu Brigitte Gabriel, "10 yaşında bir gece odasında bir roket patlayınca, radikal İslam'ın dünya hâkimiyeti için verdiği savaşı fark ettiğini" söyler. Ergun Caner gibi Brigitte Gabriel de, yaşam öyküsünü aşırı görüşlerini 'pazarlayabilmek için' kullanmıştır. Halbuki komşuları onun yaşamının herkesinki nasılsa öyle olduğunu söylemektedir. (Nathan Lean, s. 175) Bir başka komşusu da onun için, 'O hiçbir zaman kendini Arap olarak görmedi, hep Finikeli (Sami/Yahudi dili konuşan Akdenizli) olduğu hayalini kuruyordu' demektedir. Gabriel, "1975'te, 'Kafir Hristiyanlara cihad edenin Hizbullah' olduğunu" söyler. Halbuki Hizbullah 1982'de kurulmuştur! Gabriel, İslam ve şiddetin birbirinden ayrılamazlığını ileri sürmüştür. "Kur'an'a inanan, camiye giden, her cuma ve günde 5 kere ibadet eden Müslümanlar aslında radikal Müslümandır" der. (ajn.com, 6 Haziran 2007) Ona göre, 'Hani İslam'ın dünyaya katkılarından bahsedilir ya, cebir falan. Aslında onlar gayri Müslimlerdir. Ve bu icatlar Müslüman beyni olmayan beyinlerdendir. Ve işte İslam'ın tüm tarihi budur.' (Nathan Lean, s. 177) Brigitte Gabriel Arapların 'ruhunun olmadığını' da söyler: "İsrail ile Arap dünyası arasındaki fark, medeniyet ile barbarlık arasındaki farktır. İyi ile kötü arasındaki farktır. Arap dünyasında tanık olduğumuz şey budur. Onların ruhu yok, öldürmeye ve yok etmeye kararlılar. Ve inandığımız Tanrı'dan çok farklı olan "Allah" adını verdikleri bir şey adına, çünkü bizim Tanrımız sevgi Tanrısıdır." (cair.com, 20 Temmuz 2007) 2009'da Gabriel'in senelik kazancı 180.000 dolardır. (Nathan Lean, s. 181) Obama'nın Müslüman olduğunu ileri süren Tony Perkins, 'Ku Klux Klan yöneticisi David Duke ile mali ilişkiye' girerken aynı zamanda 'beyaz üstünlüğünü savunan' CCC konseyine de katılmıştır. Tüm bunlar İslamofobi ile ırkçılığın büyük ölçüde örtüştüğünü de göstermektedir. (Nathan Lean, s. 167) Mail sahtekârlığı ve güvenlik suçlamalarıyla 1990'da tutuklanan ve cezaevinde 2 sene yatan İnternet Evanjelisti Bill Keller ise, 'İslam barış dini değildir, hiçbir zaman da olmamıştır' derken alaylı bir şekilde de gülmektedir. (Nathan Lean, s. 141) 2008 Mayıs ayına kadar 2.500.000 dolar bağış toplayan Keller, yılda 30-35.000 dolar topladığını iddia etmekte ve kayıp ruhları Mesih'e götürmenin verdiği tatminin tüm çabalara değdiğini söylemektedir! (Nathan Lean, s. 147) Babası Türk, annesi İsveç'li olan ve anne babası ayrı olup 17 yaşında Hristiyan olan Ergun Caner ise, Evanjelist Liberty Üniversitesi ilahiyat fakültesi dekanı olmuştu. Kendini, 'Hristiyan olan eski bir cihadist' olarak tanıtmakta idi. Onun dokunaklı hidayet öyküsü, dinleyenlere kendi dinlerinin üstünlüğü ile ilgili güvence de sağlamaktadır. İstanbul'da doğduğunu söyler ama resmi mahkeme kayıtları onun İsveç'te doğduğunu ve daha 3 yaşına basmadan 1969'da Ohio'ya göçtüğünü göstermektedir. 'Irak'taki insanları özgürleştirdikleri için' salon dolusu askere teşekkür eden Caner, Amerikan özgürlüğünün değerlerini de överken İslam faşizmi altında pek çok sene yaşadığını da açıklamakta idi. Kur'an'da bize, 'Allah a'loosh ar turoos' diyen bir ayet vardır diyen ve Arapça olmayan kelimelerin sonuna 'ayn' veya 'in' ekleri getirerek Arapça'laştırdığı ortaya çıkan

Caner'in çocukluk yılları, hukuk sistemi acı bir velayet davasının detaylarını belirlemeye uğraşırken belirsizlik içerisinde geçmiştir. Caner kardeşler, mahkeme sonunca Hristiyan anne Monica'nın gözetiminde büyütülürler. "Annem, babamın çok sayıdaki eşlerinden biriydi" der Caner ama babası boşandıktan sonra başka bir kadınla evlenmiştir sadece. Caner'in cihadist iken son anda Mesih tarafından kurtarılma öyküsü 2010 yılına dek ona gerekli makam ve şöhreti sağlamıştır. Haziran 2010 tarihinde verdiği çelişkili tarih, isim ve yer adlarından dolayı dekanlıktan uzaklaştırılır. (Nathan Lean, s. 150- 157) "Liberty Üniversitesi, Caner'i ruhban okulu dekanlığından çıkarır. Bir İslam uzmanı olarak güvenilirliğini şişirmek için biyografisini tahrif etmiştir." (christianitytoday.com, 26 Haziran 2010) "11 Eylül saldırılarının ardından "Ben Türkiye'de babam tarafından bir cihadçı ve ABD karşıtı olarak büyütüldüm. Amerika'ya çocukken geldiğimde terörist olmaya gelmiştim ama Hz. İsa kalbimi değiştirdi" diyen ve DVD ile kitap satışlarından zengin olan Caner, okuldan atıldıktan 7 ay sonra Teksas'a taşınarak burada 200 öğrencinin eğitim gördüğü Arlington Baptist College isimli bir okul ile anlaşır. Ancak bu karar okuldaki diğer eğitimcileri çılgına çevirmiştir." (Gazete Vatan, 22.01.2012) Oklahoma'da bir grup ise eyalette şeriat yasasının yasaklanması için çalışmalarda bulunur. Halbuki eyalette böyle bir yasa yoktur! New Gingrich ise, "ABD hükümetinin fedaral mahkemelerde şeriat kanununun tanınmasını yasaklayan yasa çıkarması gerektiğini söyler." Böyle bir çalışma olmadığı halde! (Nathan Lean, s. 183) Gingrich'in kariyeri fırsatçılık örneğidir. Üç evlilik ve kanun dışı ilişkisi siyasi kariyerini sekteye uğratır. 2009'da Katolikliğe geçer. (Nathan Lean, s. 186) Bir Fransız gazeteci olduğu söylenen ve "En iyi Müslüman ölü Müslüman'dır. AB uyarı amacıyla Erdoğan'ın sarayını bombalamalı ve bu pislikten kurtulmalı." diyen Jean Paul Ney, bir keresinde Fildişi sahillerinde yapılacak darbeden üç-dört gün önce haberdar da olabilmiştir. 20 yıl yatması gereken cezasından da nasıl olduysa 5 ayla kurtulmuştur! Defalarca hapse girip çıkmış ve Fransa'da 'Canal Plus ve Itele' için programlar üreten bu 'gazetecinin' ilişkiler ağı kısaca şöyledir: Onu mahkemelerde savunan avukat, Ermeni lobisinin çok iyi tanıdığı ve bildiği aynı zamanda da Fransa'daki Ermenistan Büyükelçiliğinin avukatı olan zenginlerin avukatı Sevag Torossian, 'beş parasız bu serseri başıbozuğu' savunur. Bu "Fransız gazetecinin dosyasında da, hırsızlık, ajanlık, darbecilik dahil bir çok sabıka kaydı olduğu ortaya çıkar. J. Paul Ney için Fransız Gizli Servisi eski başkanı şöyle demektedir: "Meczup ile ajan arası bir şey!" (Sabah, 18.11.2016) Jean Paul Ney'in aleni olarak bilinen ve Fransızların 'cohabitation' dedikleri biçimde birlikte yaşadığı bir kadın vardır. Adı Frederique Romano-Scialom. Babası Dominique Romano bir Yahudidir ve pek çok alanda çalışması vardır ve ayrıca çok da zengindir. Fransa-İsrail Vakfı'nın da kurucusudur. Romano'nun İbranice "Savaşçı" anlamına gelen ve Ariel Şaron'un lakabı da olan "Guibor" adlı bir şirketi de vardır. Sonunda Jean Paul Ney yargılandığı ve defalarca hapse girdiği Fransa'dan kaçıp Çin'e yerleşir. (Fuat Uğur, Türkiye, 25.05.2017) Kısaca bu İslam düşmanının bir ayağı Fransa'da ve Ermeni Diasporasında diğer ayağı da Çin ve İsrail'dedir!

Peki 'gerçekte' bombaları patlatan, sivilleri katleden, çocukları öldürenler kimlerdir? "ABD'nin 'yanlışlıkla' katlettiği siviller. ABD'ye ait savaş uçakları, dün gece Suriye'nin Halep kentinde bir camiye hava saldırısı düzenledi. ABD, yaptığı katliamı kabul ederek, "El-Kaide zannettik" açıklamasını yaptı. ABD'nin bu açıklaması, son birkaç yıldır 'Ortadoğu'nun pek çok ülkesinde' yanlışlıkla yaptığı katliamları' hatırlattı: 2007'de Afganistan'da 136 sivili katletti! Irak'ta sivil bina hedef alındı: 10 ölü. Gerani ve Gangabad Katliamları: 140 ölü! ABD bile bile hastane vurdu! Kunduz'da yine 'yanlışlıkla' katliam: 33 ölü. ABD Rakka'da da sivilleri bombaladı. Ve bugün... ABD uçakları Halep'te camide katliam yaptı. Liste uzayıp gidiyor." (Yeni Şafak, 17.03.2017) ABD başkanı Trump, 26.05.2017 tarihinde ramazan ayı mesajı yayınlar ve "Amerikan halkı adına tüm Müslümanların 'huzurlu bir ramazan' geçirmesini diliyorum." der. Ertesi gün ABD koalisyon güçleri, Deyr ez-Zor vilayetine bağlı Mayaadin bölgesinde gerçekleştirdiği bombardımanda en az 35 sivili katleder. Saldırıda hayatını kaybedenler arasında kadın ve çocuklar da bulunmaktadır. Suriye İnsan Hakları Gözlemevi (SOHR) yaptığı

açıklamada, ‘23 Nisan-23 Mayıs arasında’ koalisyonun düzenlediği hava saldırılarında 225 sivilin hayatını kaybettiğini açıklar. Orta Doğu'daki sivil ölümlerini izleyen Londra merkezli topluluk Airwars, ‘bu hafta başlarında yalnızca Irak ve Suriye'de’ 366 sivilin öldüğü tahmininde bulunmaktadır. (Sabah, 27.05.2017) MİT üst düzey görevlisi Gündeş’in belirttiği gibi, "Basının itiraf edemediği bir gerçek de, bölgedeki bütün çatışmaların İngiltere ve Amerika'nın ‘örtüşen gündemlerinin sonucunda’ ortaya çıkmasıdır." (Osman Nuri Gündeş, İhtilallerin ve anarşinin yakın tarihi, s. 499) Evet! ‘Barış ve demokrasi’ sözünü ağızlarından düşürmeyen ülkeler, en çok savaş açan, sivil katleden ve silah satan ülkelerdir! “ABD Başkanı George Bush, 11 Eylül'ün ardından terörizme karşı "Haçlı Seferi" başlattığını söyler, ancak bunun zaman alacağını, bu yüzden de Amerikan vatandaşlarının sabırlı olmasını ister.” (Hürriyet, 17.09.2001) “Bush: Bu bir haçlı seferi. Bush, başlatılan mücadelenin bir haçlı savaşı olduğunu söyler. Haçlı seferi sözünden sonra çark ederek Müslümanların gönlünü almaya çalışan ABD Başkanı George W. Bush, ABD'de Müslümanlara yönelik saldırı ve tacizlere son verilmesi çağrısında da bulunur.” (Milliyet, 18.09.2001) Ve üç yıl sonra. Yıl 2004. “Bush ve Başkan Yardımcısı Dick Cheney'nin seçim kampanyası başkanı Marc Racicot'un Florida'da yeni kampanya çalışanlarına gönderdiği bir mektupta, “Bush, terörizme karşı küresel bir haçlı seferine liderlik ediyor” diye övülmektedir. (Hürriyet, 19 Nisan 2004; Akşam, 20 Nisan 2004)

Anders Behring Breivik, 2011’de Oslo’da terör saldırısı gerçekleştirir ve 77 kişiyi öldürür. Saldırıda 242 kişi de yaralanır. Katil kendini tapınak şövalyelerinin modern zaman lideri olarak görmektedir. Aryan gözükmek için estetik ameliyat geçirmiştir. 1683 Viyana kuşatmasından 400 sene sonra, 2083 yılı yayınladığı manifestosunda önemli bir yer tutmaktadır. “Bana, Müslümanların kafirlere cihat ilan etmeden ‘Müslüman olmayanlarla barış içinde yaşadığı tek bir ülke’ gösterin.” demektedir manifestosunda. (Nathan Lean, s. 259-267) Pamela Geller, bu faciayı Müslümanlara atfeder. O, hiçbir delile ihtiyaç duymadan bu barbarca suçun ancak bir Müslümanca işlenebileceğine inanmaktadır. Fox haber olayı Müslüman aşırılıkçıların işi ilan eder. J. Rubin, “Cihadistlere karşı savaş açmanın çok masraflı olduğunu düşünenlere karşı, akılları başlara getiren bir ikaz.” diye yorum yapar. Murdoch’un sahibi olduğu Wall Street Journal’da da benzer yorumlar yapılır. New York Times, İslamcı teröristleri sorumlu tutmak için bolca sebep bulur. (Nathan Lean, s. 268) Fox haber yapımcısı Bill O’Reilly, “Breivik Hristiyan değildir. İsa’ya inanan hiç kimse kitlesel cinayet işlemez, o kesinlikle bu inancın mensubu değildir.” demektedir. Bryan Fishman, Breivik’in el-Kaide’den gördüklerini öğrendiğini ileri sürer. Psikiyatri ekibi ise onun hakkında şu teşhisi koymuştur: Paranoyak şizofren. (Nathan Lean, s. 271-273) Aslında Breivik’in İslam düşmanı kurum ve şahısların fikirlerinden etkilendiği çok açıktır. Manifestosu Evanjelist Hristiyan, siyonist ve İslamofobi yazarlardan alıntılarla doludur. R. Spencer, Geller bu kişilerin başındadır. Spencer, 162 kere referans gösterilmiştir, Geller ise 12 kere. (Nathan Lean, s. 277) Saplantı filminden de etkilenen katil aynı zamanda bir İsrail sevdalısıdır. Katilin 7 kere kendisinden alıntı yaptığı ve kendisi ‘güvenlik politikası merkezi’ kurucusu olan Frank Gaffney’ye, “yazılarının şiddetli sonuçlar için kullanılmasıyla ilgili ne düşündüğü” sorulduğunda, “Manifesto, şeriatı hâkim kılmayı uman Müslümanlar tarafından oluşturulmuş bir komplo da olabilir” diye cevap verir ve “Manifestonun etraflı bir araştırılması gerektiğini” söyleyerek kendini savunur. “Bu işin arkasında Müslüman kardeşler olabilir miydi?” sorusuna verdiği cevap ise, ‘kesinlikle’ şeklindedir! ‘Saplantı ve Fitne’ adlı İslam düşmanı filmler de Breivik’in manifestosunda 30 kere geçmektedir. Katilin facebook arkadaşlarından 600’den fazlası da İngiliz ırkçı kurum EDL üyeleridir. İsviçre’de cami yapılacak yere domuz eti parçaları ve 120 litre domuz kanı dökülür. Fransa, İngiltere’de de camilere saldırılar yapılır. (Nathan Lean, s. 293, 294) İsviçre’de minareler 2009 yılında yasaklanır! Halbuki zaten ülkede toplam 4 tane minare mevcuttur. (Nathan Lean, s. 281) Fransa’da ise Müslüman kadınlara peçe yasaklanır. Bunu Belçika takip eder. Norveç minareye karşı çıkar. Hollanda’da Geert Wilders’in tazminatını Daniel Pipes’in başında bulunduğu Orta Doğu Forumu öder. (Nathan Lean, s. 287) Peki kimdir bu İslam karşıtı ırkçı Geert Wilders? “Saf kan bir Hollandalı değildir! Annesi Endonezya kökenli

bir Yahudi aileden gelmektedir. Dahası, saçları da sarı falan değildir aslında, bildiğiniz siyah! Ama "milliyetçilik" oynadığı için, saçlarını cırtlak civciv sarısına boyatmaktadır! Zaten bilenler bilir. Hollanda'da Wilders'ın arkasında sadece Yahudiler durmaktadır. Wilders'ı gerçekte, Yahudiler finanse eder, Yahudiler destekler! Yani Wilders'ın vahşi İslam düşmanlığının nedeni Yahudi faşizmidir." (Mehtap Yılmaz, Akit, 14 Mart 2017) "Katolik bir ailede büyüse ve 'Hristiyan demokratlar müttefikim' dese de, 1963 doğumlu Wilders kendini agnostik olarak tanımlamaktadır. Wilders'ın İslam karşıtı düşüncelerinin gelişmesinde ise, gençliğinde 2 yıl süresince İsrail'de kalmasının ve bu sürede "anti-demokratik" olarak tanımladığı Arap ülkelerine yaptığı gezilerin etkili olduğu yorumları yapılır. Hollandalı aşırı sağcı Özgürlük Partisi lideri, 15 Temmuz'da Türkiye'de yaşanan darbe girişiminin başarısız olmasına da üzüldüğünü söylemiş, "Askeri rejim, her halükarda Erdoğan'dan iyidir" demiştir." (BBC, 14.3.2017)

Ünlü Alman dergisi Der Spiegel bir kapak hazırlar. Kapakta, elinde Türk bayrağı tutan genç bir kız, arkada Kur'an kursuna giden Müslüman kızlar ve ellerinde Uzakdoğu sporu yapanların kullanılan çeşitli aletler bulunan Türk gençleri bulunmaktadır. Derginin yaptığı tastamam şudur: Tehlikeli yabancı iddialarını yeniden gündeme getirmek ve üstü kapalı bir biçimde Türklere karşı olan tepkileri meşrulaştırmak. Amaç, Türk azınlığı her türlü eşitsizliğe ve zor şartlara boyun eğdirerek, teslim olmaya zorlamak. (Hilmi Yavuz, s. 77) Dikkate değer olan, neo-nazi dazlak çetelerinin Türklere karşı giriştikleri kıyımları, Alman halkının dilini, dinini, kimliğini korumaya çalıştıkları bağlamında, bir çeşit meşru müdafaa gibi gösterilmeye çalışılması tehlikesidir. Tarihte katledilen Müslümanlar onlara yetmemiştir! Justin Mccarthy, 'Death and Exile/Ölüm Sürgün' ve 'Müslims and Minorities/Müslümanlar ve azınlıklar' adlı eserlerinde, Birinci Dünya Savaşı'nda ölen Müslüman Türk ve Kürt'lerin sayısını 2,5 milyon, 1821-1922 yılları arasında zorla göçe zorlanan Müslümanların sayısını 5 milyon, bu yıllar arasında ölen Müslüman sayısını beş buçuk milyon olarak belirtir. (Hilmi Yavuz, s. 78) Doktor Andrew Mango, 'etnik temizliğin kurbanı Müslümanlar olunca, nedense kimse bu konuya eğilme gereği duymamaktadır.' (Hilmi Yavuz, s. 79) diyerek Batı'nın ikiyüzlülüğünü eleştirmektedir.

Peki, Batılı gezginler ne kadar masumdur?: "Seyahat edebiyatının tek özelliği, Müslümanların köleci ve kötü olduklarını ispat etmektir." (Bryan S. Turner, s. 24) "Seyahat yazılarını çoğunlukla diplomat kişiler, misyoner, asker ve ticaret adamları yazmışlardır. Seyahat yazıları casusluk için de kullanılmıştır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 138, 141) "18. ve 19. yüzyıllar boyunca birçok gezgin İslam topraklarının uzak köşelerine yolculuk eder. Yazdıkları kitaplara bakıldığında İslam'a olan düşmanlıkları açık bir şekilde görülmektedir. O halde bunlar halkından ve dininden nefret ettikleri ülkelere seyahat etmek için niçin bu kadar zahmete katlanmışlardır? Bunun iki amacı vardır: Ticari sömürü ve politik istihbarat. (Asaf Hüseyin, s. 37-38, 47)

Günümüzde bu tür gezginlerin yerini batılı istihbarat örgütleri almış bulunmaktadır. Bu elemanlar gazeteci veya iş adamı, yardımsever görüntüsü altında yine Müslüman ülkelere sızmaktadırlar ve topladıkları istihbaratları kendi ülkelerinin çıkarları doğrultusunda kullanılmaya devam etmektedirler. (Asaf Hüseyin, s. 50) "Thomas Thornton, Avrupalı seyyahların Türkiye hakkındaki gözlemlerinden şikayet eder ve onların Türklerin davranışlarını, adetlerini 'yüzeysel ve kasten hatalı bir şekilde gözlemlediklerini' söyler." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 143) Knut Hamsun, 1899 yılında İstanbul'a bir seyahat gerçekleştirir ve bunu 'İstanbul'da iki İskandinav Seyyah' adıyla bir arkadaşı ile beraber kitaplaştırır. Kitabında Hamsun şunları yazmaktadır: "Türkler adam yemekten vazgeçeli beri, bir arada bulunmanın bir tehlikesi kalmamış artık. 'Vahşi Türkler ile anlaşmak mümkünmüş' diye düşünüyorum." 20. yüzyılın başında Avrupalının zihnindeki Türk imajı işte budur: Türklerin sultanı, Hristiyan etini yemekten vazgeçmiş midir acaba? Gerçekte ise, insan eti yemek pratiği, 17 ve 18. yüzyıllarda Avrupa'da görülmüştü, Avrupalının zannettiği gibi Osmanlı'da değil! (Hilmi Yavuz, s. 84)

Avrupalı Katoliklerin Fransa'da ve İrlanda'da ve Protestanların da Hollanda'da, insan eti yediklerine dair belgeler vardır. (Herbert H. Roven, John De Witt, Grand Pensionary of Holland; Giles Deleuze, Spinoza, Philosophie Pratique, s. 22. Bu konuda 'özet bilgi' için, 'Derin Tarih' dergisinin Mart 2019 tarihli 84. sayısını, Ayşe Eren'in, 'Avrupa'da yamyamlığın karanlık tarihi' ve Emrullah Kaleli'nin 'Haçlı Seferlerinde Yamyamlık Hadiseleri' (Turkish Studies - Historical Analysis Volume 14 Issue 2, 2019; turkishstudies.net/files/turkishstudies/566ff7b5-40ed-4389-9b7e-9b4bf9e8d3bf.pdf; gzt.com/derin-tarih/avrupada-yamyamligin-karanlik-tarihi-2585243) adlı makaleleri tavsiye ederiz!)

Yıl 2023, aylardan Haziran. İsveç ve Danimarka vatandaşı olan Rasmus Paludan, Pegida hareketinin Hollanda'daki lideri Edwin Wagensveld, Norveç SIAN adlı ırkçı grubun yöneticisi Anna Braten, İsveç'te ateist ve PKK'lı Salvan Momika Kur'an yakmaya devam etmektedir! Daha önce de İslami kurumlara defalarca saldırılar yapılmıştır. Örneğin; Almanya'da 2 yılda 78 camiye saldırı olmuştur. (Hürriyet, 21 Ağustos 2014) Fransa'da cami önüne domuz leşi bırakıldı. (Ensonhaber, 23 Eylül 2014) Avrupa'da ırkçılar camileri hedef alıyor. (NTV, 26 Aralık 2014) Almanya'da camiye ırkçı saldırı. (Sözcü, 15 Nisan 2022) Avrupa'da camiler Müslüman karşıtı saldırılara hedef oluyor. (AA, 21 Ağustos 2014) Viyana'da Türk Camii kapısına domuz organları bıraktılar. (Sözcü, 26 Aralık 2014) Bosna Hersek'teki bir cami avlusuna domuz leşi bırakıldı. (AA, 21 Ağustos 2020) Cami önüne domuz leşi. (Milliyet, 23 Eylül 2014) Almanya'da cami kapısına domuz kafası asıldı. (AA, 17 Mayıs 2020) Almanya'da cami kapısına domuz başı asıldı. (İndyturk, 5 Aralık 2021) Almanya'nın Dortmund kentinde cami kapısına gamalı haç çizildi. (AA, 9 Şubat 2022) Cami kapısına gamalı haç çizdiler. (Cumhuriyet, 2 Ocak 2014) Caminin kapısına gamalı haç çizdiler. (Hürriyet, 20 Kasım 2017) Müslüman kadına saldırdı, 2 kişiyi öldürdü; ABD'de Jeremy Christian adlı beyaz ırkçı bir kişi, biri başörtülü diğeri siyahi iki kadına trende hakaret ederek saldırdı. İki kadına bağıran Christian, "Müslümanlardan nefret ettiğini" ve "Müslümanların cani olduğunu" söylerken, orada bulunan bazı vatandaşlar tarafından sakinleştirilmeye çalışıldı. Kendisine engel olmak isteyen üç kişiyi bıçakladı, olayda iki kişi öldü. (Mepanews, 28 Mayıs 2017) Fransa'da İslam düşmanlığı tırmanıyor! Türk derneğine çirkin saldırı. Paris'teki Türkiyeli Yurttaşlar Meclisi adlı derneğin duvarına "İslam=Mort (ölüm)" yazıldı. (Sabah, 9.11.2020) Almanya'da İslam düşmanlığı tırmanıyor. Alman hükümetinin, Sol Parti'nin soru önergesine verdiği cevapta, Temmuzdan 17 Eylül'e kadar toplam 188 İslam düşmanlığı suçunun kayıtlara geçtiği ifade edildi. Saldırılar nedeniyle sadece soruşturmaların bulunduğu ancak hiç kimsenin gözaltına alınmadığı belirtildi. (Sabah, 9.10.2020) ABD'de 2017-2019 döneminde Müslüman karşıtı gruplara 106 milyon dolara yakın kaynak aktarıldığı ortaya çıktı. (TRT Haber, 12.01.2022) Fransa'da kurumsallaşan Müslüman karşıtlığı endişe veriyor. (TRT Haber, 09.11.2022) ABD'de Arizona Eyalet Üniversitesinde İslam düşmanları, Kur'an-ı Kerim sayfalarını yırtıp yaktı. (11.12.2021) Fransa'da saldırı girişimi! Aracını camiden çıkanların üzerine sürdü. (TGRT Haber, 29.06.2017) Londra'da bir araç camiden çıkan yayaların arasına girdi. Ölü ve yaralılar var. (Posta, 19 Haziran 2017) Kanada'da Müslüman anne-kıza İslamofobik saldırı. Kanada'nın Hamilton kentinde, Müslüman anne ile kızı, bir kişinin İslamofobik saldırısına maruz kaldı. (AA; 14.07.2021) "Batı ülkelerindeki İslam ve Müslümanlık karşıtı bazı gruplar ile terör örgütleri, onlarca yıldır çeşitli eylemler yaparak camilere, ibadethanelere ve Müslüman derneklerine saldırı düzenliyor. '2016 yılından Ocak 2017'ye kadar toplam 2800'den fazla İslamofobik saldırı' gerçekleştirildi. İşte Batıda yükselen İslamofobik saldırı bilançosu: ABD: Donald Trump'ın başkan seçildiği Kasım seçimlerinden sonra ise ırkçılık yükselişe geçti. ABD'de bugüne kadar 450'den fazla İslamofobik saldırı yapıldı. Bu saldırılar özellikle kasım seçimlerinden sonra daha da arttı. Almanya: Almanya'da bugüne kadar 260 islam karşıtı eylem düzenlendi. 664 sığınmacı Müslüman mültecinin saldırıya uğradığı ülkede, 60'dan fazla camiye saldırı düzenlendi. Avusturya: 90'dan fazla saldırı. Belçika: Nüfusun yüzde 60'ı Müslümanları tehdit olarak görüyor. Müslümanların yüzde 71'i kendilerinin terörist olarak görüldüğünü düşünüyor. Halbuki terör örgütlerine kucak açan ve teröristlere sahip çıkan ülkelerin başında Belçika yer alıyor. Ülkede 20'den fazla islamofobik saldırı gerçekleşti. Fransa: Müslüman karşıtı gösterilerin en yoğun olduğu ülkelerden birisi. Özellikle Müslümanlar ile diğer dine mensup kişilerin karşı karşıya getirilmeye çalışıldığı ülkede 360'tan fazla saldırı oldu. Hollanda: İslamofobik çevreler ülkede en çok camileri hedef alıyor. Öyle ki Hollanda'da yaşayan Türk

vatandaşları ve diğer Müslüman ülkelerin vatandaşları, ibadet için gittikleri camilerin, ibadet esnasında kapılarının kapalı tutulması konusunda şu günlerde çalışma yapmaya başladılar. Hollanda'da bugüne kadar 100'den fazla saldırı gerçekleşti. Bu saldırılardan 20'den fazlasında ise camiler hedef alındı. İngiltere: Başkent Londra başta olmak üzere ülke genelinde bugüne kadar 1000'den fazla saldırı düzenlendi. Genel olarak bu saldırıların çoğu Müslümanları hedef alsa da asıl hedefin yüzde 60'lık oranla Müslüman kadınlara yönelik olduğu belirtiliyor. İsveç: 30'dan fazla saldırı. Kanada: İslam karşıtı saldırıların en az rastlandığı Kanada'da bugüne kadar 20'den fazla saldırı yapıldı. Bu saldırıların en büyüğü ise geçen günlerde bir camiye yapıldı ve saldırıda 6 kişi hayatını kaybetti. Norveç: Norveç'te radikal sağcı Norveç Savunma Ligi ile Norveç'in İslamileşmesini Durdurma Hareketi taraftarlarınca onlarda kez İslamofobik saldırı gerçekleştirildi. Yunanistan: Müslüman mültecilere sözlü ve fiziki saldırılar yapıldı. 'İslam Avrupa Dışına' gibi söylemler de ise son günlerde artış yaşanıyor." (Sabah, 1.2.2017)

"Müslüman karşıtı nefret suçu işleyen esas kişiler çeteler değil, çok çeşitli 'ana akım medya ve politik yorumların yansıması' olarak Müslümanları suistimal etmek, onlara saldırmak hakkı olduğuna inanan basit bireyler tarafından yapılmaktadır." (Vikram Dodd, Guardian, 27.1.2010) "İslamofobi endüstrisi İslam karşıtı nefrete sebep olmaktadır. Ürettikleri ön yargıların sonuçları küçük olmayacaktır. Onlar marjinal gruplar değildir. 'Daha ziyade politik ve kâr hatırına' insanları farklı azınlık gruplarına bölmek amacında olanlara karşı direnmek ve karşı durmaya acil ihtiyaç vardır. Zamanın ilerlemesi ile ön yargılar daha da derinleşecek ve yerleşecektir." (Nathan Lean, s. 301)

"Prens William'ın Ukrayna açıklaması tepki çekti. Avrupa'da değil de, Afrika ve Asya'da savaş ve kan dökülmesine daha çok alışkın olduklarını söyledi. William, Ukrayna'ya da seslenerek, "Hepimiz arkanızdayız" dedi." (Sabah, 11.3.2022) "Rusya-Ukrayna savaşında ırkçı söylemler! 'Mavi gözlü ve sarı saçlı insanlar ölüyor.' ABD merkezli CBS NEWS muhabiri Charlie D'Agata canlı yayında "Burası on yıllardır kaosla yaşayan Irak veya Afganistan değil. Burası böyle şeyleri görmeyi hiç ummadığınız medeni Avrupalılara has bir kent" ifadelerini kullanması izleyenleri şaşırttı. ITV News muhabiri Lucy Watson da bir tren istasyonundan yaptığı yayında, "Ukraynalıların başlarına düşünülemez bir şey geldi. Burası gelişmekte olan bir üçüncü dünya ülkesi değil, burası Avrupa" ifadelerini kullandı. BBC'ye konuşan Ukrayna'nın eski başsavcı yardımcısı David Sakvarelidze ise canlı yayında, "Benim için bu yaşananlar çok duygusal, çünkü mavi gözlü ve sarı saçlı Avrupalıların öldürüldüğünü görüyorum." Fransız kanalı BFM TV'de konuşan başka bir yorumcu, "Putin'in desteklediği Suriye rejiminin bombalarından kaçan Suriyelilerden bahsetmiyoruz. Avrupalıların bizimkine benzeyen arabalarla kendilerini kurtarmak için ayrılmalarından bahsediyoruz." Fransız Gazeteci Ulysse Gosset'i ise yaptığı bir yayın sırasında "21. yüzyıldayız, bir Avrupa şehrindeyiz ve sanki Irak'ta ya da Afganistan'daymışız gibi seyir füzesi ateşi var, hayal edebiliyor musunuz?" ifadelerini kullandı." (Hürriyet, 28 Şubat 2022) "Ukrayna duyarlılığı altında ikiyüzlü ırkçılık! Boşnaklar da mavi gözlüydü. ABD ve Avrupa TV'lerinden ekrana yansıyan, 'Ukrayna duyarlılığı' ikiyüzlü ırkçı yaklaşımı ortaya koydu: Sarışın mavi gözlü insanlar saldırıya uğradı. Bizim gibi arabalara biniyorlar. Burası Afganistan, Irak değil!" Mavi göz duyarlılığı akıllara Avrupa'nın göbeğinde soykırıma uğrayan Boşnakları getirdi. Sırp çeteler, Yugoslavya'nın dağılması sürecinde Müslüman Boşnaklara karşı sistematik soykırım uyguladı. 1992-95 arasında 'sarışın, mavi gözlü' 300 binden fazla Boşnak katledildi. Batı soykırımı sadece izlemekle yetindi." (Star, 1.3.2022) "Polonyalı politikacı Tarczynski: 2 milyon Ukraynalı mülteci aldık, 1 tane bile Müslüman almayacağız. Gurur duyuyorum." (Yeni Şafak, 11/04/2022) "Paralı askerler Ukrayna'da. Sivillerin vurulması, kadın ve çocukların öldürülmesi savaş suçu. Bunlar durmalı." (Ukrayna savaşı hakkında konuşan bir Avrupalı, Ülke TV haberden bir kesit) Gazeteci ve savaş muhabiri Janine di Giovanni: "Eğer Ukrayna'da bir hastaneye füze düşerse Avrupa bunun bir savaş suçu olduğunu söylüyor. Ama eğer Gazze'ye çok sayıda füze düşüp 100 insan ölürse bu İsrail'in kendini savunma hakkı

oluyor.” I. ve II. dünya savaşlarını Batılılar çıkarmadı mı? Asya ve Afrika'daki iç savaşların, işgallerin nedeni Batılı sömürgeciler değil mi idi? Fransa, ABD, İsrail, Çin, Rusya, İngiltere dahil Avrupa ülkeleri Libya, Çeçenya, Afganistan, Irak ve işgal ettikleri birçok İslam ülkesindeki sivil Müslüman halkları, çocuk ve kadınları katlederken demokrat, insan hakları, çocuk hakları örgütleri nerede idi?!

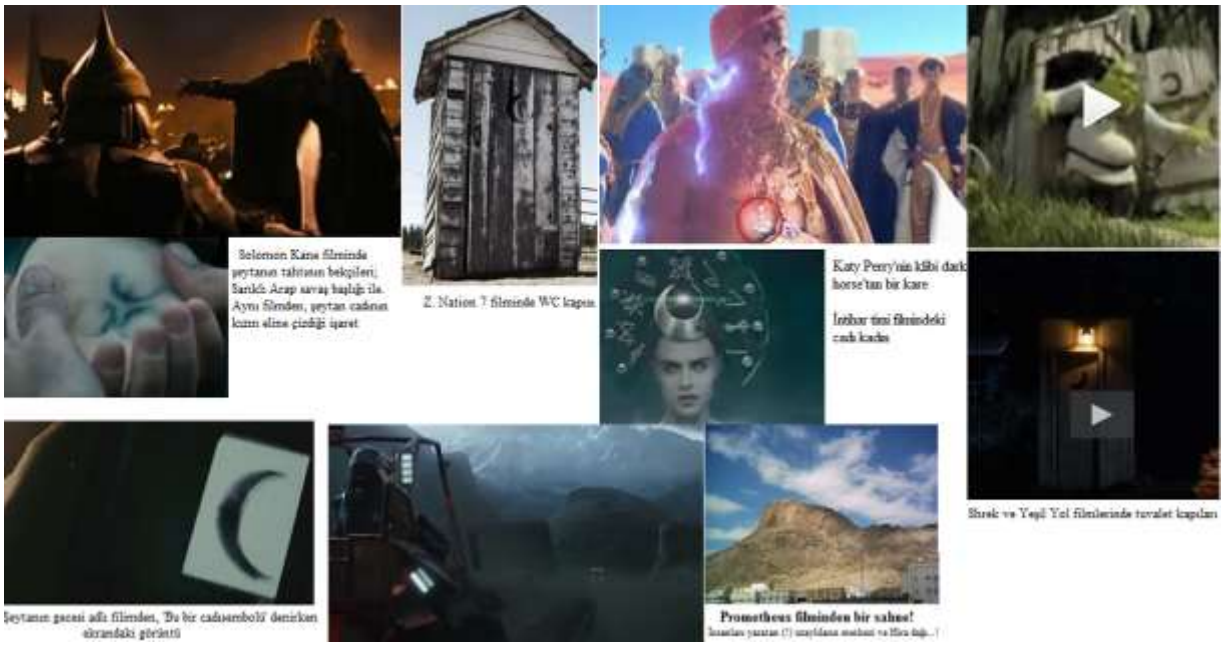
Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş Kastamonu Üniversitesi İlahiyat Fakültesince düzenlenen 4. Uluslararası Şeyh Şaban-ı Veli Sempozyumu'nun açılış programında yaptığı konuşmada, "İslamofobi" kelimesiyle ilgili önemli bir çağrı yaptı: "Son günlerde 'İslamofobia' diyoruz. Lütfen bu tabiri kullanmayın. Bu emperyal bir dilin parçasıdır. Fobi, ‘kendiliğinden’ olan bir korku demek. Kişinin yenemediği, doğal olan bir korkudur. Ama bugünkü dünyada var olan, adına emperyal dilin İslamofobia koyduğu şey, ‘üretilmiş’ bir İslam düşmanlığı, ‘üretilmiş’ bir İslam karşıtlığıdır." (Yeni Akit, 05.05.2017)

Apple Arcade'in ‘lansman’ oyunlarından ‘Sneaky Sasquatch.’ Tuvalet kapısında hilal! ‘Lanetli Kurt Adam’ filminde ise 'Vampirler başkaldırdı' denirken vampirler, 'lailahe illellah' diye bağırmaktadır. 'Da Vinci Şifresi' adlı filmde, kilisede üstüne basılan bir kilim ve üzerinde hilal deseni.

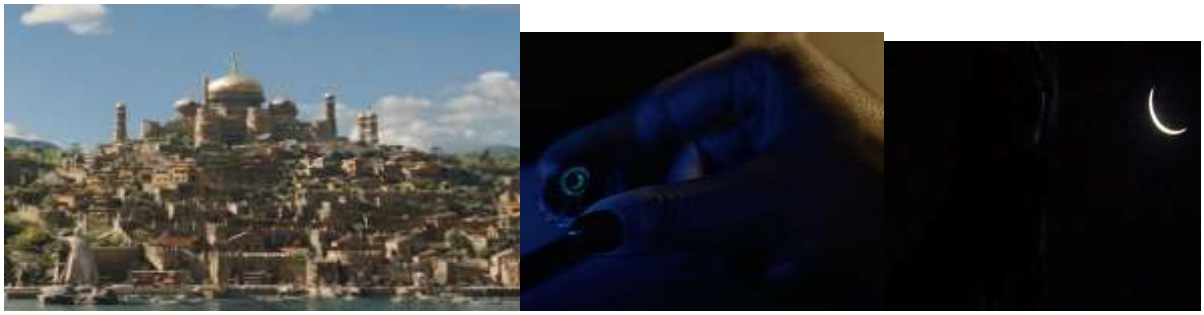
Conan adlı çizgi roman da bile ‘subliminal/bilinçaltına mesajlar’ vardır: Cadıların işaretinin hilal olduğunu haykıran bir cadı kadın! Ve ‘Conan the Barbarian’ (2011) adlı filmden bir görüntü: ‘Hırsızlar şehri’nin silueti cami kubbesi ve minarelerle doludur!

AV 3 – PREDATORS (2010) adlı filmden bir sahne
Bir önceki sahnede, Adam kaçırıp,fidyesini verilmeyenleri yaktıklarını söyleyen Sierre Leone'li Reufe, 'Ölüm mangası' olarak tarif edilirken gösterilen sahne!
Bu sahneyi konuşan iki aktör ise iki ayrı filmde Yahudi rolünde idiler...!

Aynı filmden başka bir sahne
Yaralı bir adama kimse yardım etmek için bir sey yapmaz, 'bizim Müslüman'da (!) ayrılırken, sadece Yahudi ordusunda asker olan bir kadın orada kalır..!

'Dolittle' (2020) adlı filmde de yine, arka planda, 'Haydutlar ve hırsızlarla dolu ada' denirken ekranda gözüken görüntü; kubbe ve minarelerdir! Ve 'Gecenin Dişleri' adlı filmde, vampirlerin broşu: Hilal! 'Aslan Kral 2' adlı çizgi filmde iyi yürekli aslan kralın kötü yürekli kardeşi sırtlanlarla anlaşma yapıp kardeşine komplo kurmaktadır ve "savaşa hazır olun" komutunu verirken sahnede hilal gözükmektedir!

"Walt Disney'in 1992 tarihli 'Alaaddin' adlı çizgi filminin şarkı sözleri şöyle başlar: "Ben uzak bir diyardan geliyorum, orada kervan develeri dolanır, orada çehreni beğenmezlerse kulağını keserler. Evet, barbarca bir şey.... Ama ne yaparsın, bu benim ülkem işte" (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 71) 'Yedinci oğul' adlı filmden:

Baş cadı ve suikastçileri: Başlıkları, sarıkları ile ortaçağ İslam ordusu

Cadının sarayı da, İslam mimarisinin figürleri ile dolu!

"Güneşin Gözyaşları" adlı filminden iki kare: ABD askeri "bunu nasıl yaparlar?" diye sorunca, iki karede kadın aynı cümleyi tekrar eder: "Bunlar böyledir işte!" Bunlar dediği Müslümanlar, 'böyle' dediği ise, Müslümanların Hristiyan din adamlarını öldürüp, kadınlara tecavüz edip işkence ile çocuklar dahil herkesi öldürmesi, masum köylüleri katletmesidir! Tabii söylemeye gerek yok, filmin devamında ABD askerleri masum köylüleri korumak için Bruce Willis önderliğinde canlarını hiçe sayarak savaşmaktadırlar!

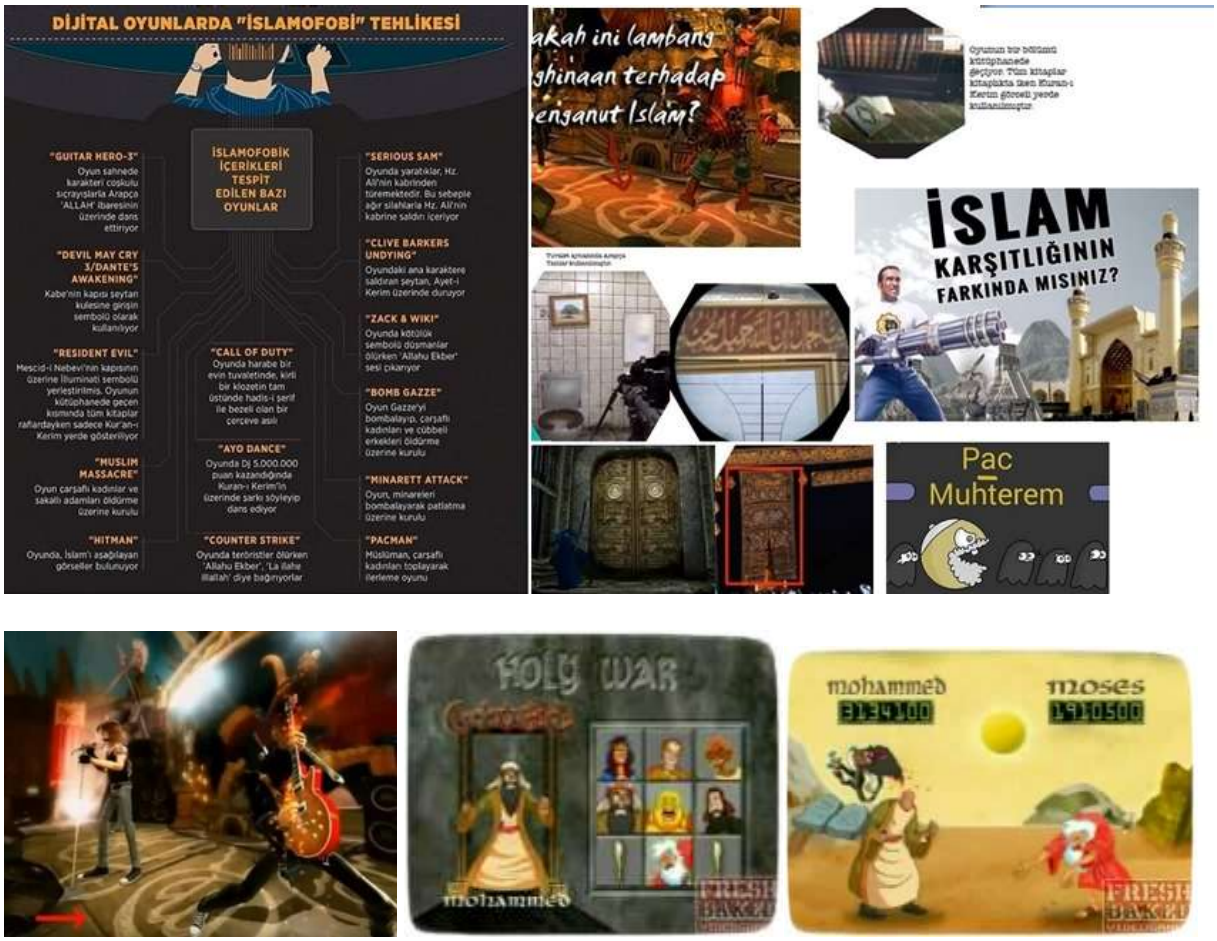
"Günümüzde, piyasadaki dijital oyunlar, arka planda İslam düşmanlığına zemin hazırlamaktadır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 393)

BİLİNÇ ALTINA MESAJ: Wonder Woman adlı filmden: Almanya Osmanlı'ya insanlık düşmanı deneyler yaptırtıyor gizlice. Filmde Türk bayrağının her gözüktüğü an, olumsuz mesaj veriyor!

Devil May Cry adlı oyunda şeytan kulesinin kapısı: Kâbe kapısı

'Gitar Hero' oyunu, yerde Allah yazısı; 'Holy War' adlı hayali bir video ve 'Musa, 10 emir ile Muhammed'in başını kesiyor. Bunlara, eşcinsellik ve ateizm mesajları veren çizgi filmlerden 'Otel Transilvanya' veya 'Buz devri' serisini de ekleyebiliriz!

Bilimsellik iddiası

"Oryantalizmin bilimsel merak kaynaklı olduğunu, bilinmeyen olarak nitelendirilen ve gizemini koruyan Doğu'nun dillerini, kültürlerini araştıran bir disiplin olduğunu savunan belli bir kesim de olmuştur. Bu kesim, araştırmalarını objektif bir metotla yürüttüklerini savunsalar da yaptıkları çalışmalarda, Batı'nın Doğu üzerindeki maddi/manevi sömürgecilik faaliyetlerini görmezden gelmişlerdir." (Furkan Emiroğlu, Oryantalizm nedir? İlim ve Medeniyet, 23 Ocak 2018) Gerçekte ise, "Oryantalistlerin araştırmaları, bilimsel havaya bürünmüş bir şekilde saklanan emperyalist hedeflerdir." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 26)

Mesela Michael Curtis, emperyalizm veya misyonerlik amaçlı değil de, Batının başka nedenlerle Doğuya ilgi ve meraklarının olduğunu savunur: Gezginlik, ticaret, bilim adamlığı gibi! Amaç ise Doğu toplumlarına 'ışık tutmaktır!' Bunun aksi durumlar ise 'nadirdir'! (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 450) Yine Bernard Lewis, 1979 yazında "Ortadoğu Araştırmalarının Durumu"nda çıkan 'Amerikan bilim adamı' adlı makalesinde şöyle yazmaktadır: 'Avrupalı olmayan medeniyetler bugün bile 'entelektüel merak' sahibi olmanın nedenini anlamakta çok güçlük çekerler. İlk Avrupalı Mısırolog ve arkeologlar Orta Doğu'da kazıya başlayınca, halk onları casus ya da ajan olarak nitelendirmişlerdi.' Aslında, "Oryantalizmi akademik merak

nedeniyle açıklamaya uğraş veren ve tüm eleştirilerini bu iddia üzerine kuran Bernard Lewis'in ABD siyasetiyle ilişkilerinin niteliğine bakmak dahi bu konuda yeterince açıklayıcı olacaktır." (Yücel Bulut, Orientalism'in Ardından, Sosyoloji Dergisi, 3. Dizi, 24. Sayı, 2012/1, 1-57) İslam dünyasında birçok katliamlara imza atan ABD Başkanı George W. Bush'un danışmanlığını yapan Lewis'in mezarı da Tel Aviv'deki Trumpeldor Mezarlığı'nda bulunmaktadır. (tr.wikipedia.org/wiki/Bernard_Lewis) Bernard Lewis, Ortadoğu'nun en tartışmalı tarihçisidir. O, sağcı oryantalistlerin deniz feneriydi. ABD'nin Irak'ı işgalinde önemli rol oynayan Lewis'in politik yaklaşımı tavizsiz olduğu oranda basitti. 2001 yılında ABD yönetimine sunduğu çözüm önerisi çok açıktı: "Ya sertleşin ya da bölgeden çıkın." (Gazete Duvar, 27.5.2018) 'Modern Türkiye'nin Doğuşu' adlı eserinde Lewis, "Gerek Osmanlı Devleti'nin çöküşünün ilacının ve gerekse de modern Türkiye'nin uluslararası arenada yer almasının yegane yolunun modernleşmek, başka bir deyişle Batılılaşmak olduğunu iddia eder. Onun modernlikten anladığı ise laikleşmek ve Batılı hayat tarzını benimsemek suretiyle 'eski değerlerden uzaklaşmaktır.' Bu fikirden hareketle eser boyunca Batılı bir düzen isteyenler her zaman iyi, bunun karşısında olanlar ise kötü olarak sunulmuştur." (Özgür Oral, Bernard Lewis ve Oryantalist Gelenek, Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi, Cilt 1, Sayı 2, 2003, s. 618) "Oryantalizmi masum bir akademik merak ürünü olarak değerlendiren bu tanımların dışında, söz konusu disiplini Hristiyan misyonerliği (R. Paret, The Study of Arabic and Islam at German Universities, Wiesbaden 1968, s. 5; M. Rodinson, Batıyı Büyüleyen İslam, s. 46; M. Hamdi Zakzûk, Oryantalizm veya Medeniyet Hesaplaşmasının Arka Planı, s. 8) ve sömürgecilikle iş birliği içerisinde (Edward Said, Oryantalizm) değerlendiren görüşler de bulunmaktadır." (DİA, Oryantalizm, III/428-437) "Halbuki Avrupa'nın yabancı kültürlere ilgisi her zaman işgal, sömürme, ticari sebeplerle olmuştur! ABD'nin bölgesel araştırmalar geliştirmesinin temel nedeni de siyasal olmuştur." (Leonard Binder, Orta Doğu hikayesi, s. 1) "İş âlemi ve hükümet arasındaki ilişkilerin günden güne gürbüzleştiği bir ortamda, bir kültüre ilişkin bilgilerin gerçek amacı ne olabilir? Bugün İslamiyet'e ilişkin hemen hiçbir çalışma bağımsız ve çağdaş baskılardan korunmuş değildir. İslamiyet uzmanı akademisyenler hep bir ağızdan İslamiyet'in Batı'yı tehdit ettiğini haykırırlar." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 162, 163, 167, 168, 177)

"Kendi entelektüelini yetiştiren oryantalizm, bu durumu sömürgeci dönemde siyasal bir misyon olarak kullanmıştır. Batı tarih yazılımıyla, sömürge faaliyetleri bir paralellik göstermiştir. Bu çerçevede biyolojik bir felsefe olarak Darwinizm, sosyal Darwinizm şekline bürünmüş ve canlılar arasındaki sınırsız mücadele olarak algılanan biyolojik Darwinizm, Batılı için sosyal Darwinizm haline alıp sömürmenin meşru bilimsel bir aracı halini alabilmiştir. Böylece Doğu'ya yönelik hakimiyet alanının genişletilebilmesi mümkün olmuştur. Entelektüeller, son noktada sömürgeci oryantalizmin öncü misyonerleri olarak görevlerini yerine getirmişlerdir." (Ahmet Davudoğlu, "Batı'daki İslam Çalışmaları Üzerine", Marife, sayı: 3, Kış, 2002, 49)

"Zamanla savaş ile alt edilemeyen 'dinsizlerin' Hristiyan yapılmaları için Arapça başta İslami ilimlerle ilgili Avrupa'da eğitimlere başlanır. Onların dini araştırmalarından amaç, 'eksik/kusurları' gün yüzüne çıkarabilmektir!" (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 53) "İslam inanç sistemini çürütmek için dil öğrenmek gerekliydi. 1321'de Viyana Konsülü ile dil okulları açılma kararı alınır. (Bulut, s. 49) Cuseli Nicholas, Kur'an'da üç dairenin mevcut olduğunu iddia eder. İlki Nasturi Hristiyanlığı, ikincisi İslam peygamberinin Yahudi danışmanlarınca sokulmuş Hristiyan karşıtı fikirler ve son olarak peygamberin vefatından sonra Yahudi düzeltmenler tarafında sokulmuş kötülükler. (Bulut, s. 52) Barthelemy d'Herbelot'nun öncülüğünde İslam Ansiklopedisinin ilk taslağı hazırlanır. Amaç Müslümanların güçlü veya zayıf yanlarını öğrenebilmektir. (Bulut, s. 70)

1793'de Fransa'da okul açılırken, amaç İslam inanç sistemine sızmak olduğu için en basit veri ve bilgiler dahi fişlenip kayda geçirilmiştir.' (Ömer Baharoğlu, s. 25)

"Oryantalistler, ilmi gibi gözüken çalışmalarını çoğu zaman İslami bir konuyu çürütme gayesi ile yapmakta, dini inancı ve İslam şeriatını zayıflatma amacını gütmektedir." (Dr. İbrahim el-Lebban, el-Müsteşrikun ve'l-İslam, s. 15) "Oryantalistlerin önemli bir eksiği, Müslümanların genelini temsilden uzak figürleri ön plana çıkarmaları ve tüm İslam âlemini temsil etme eğilimini o seçtikleri kişilerde görmeleridir. Oryantalistler bilerek ve açık bir şekilde İslam âlemindeki çeşitli eğilimleri seçip, onları ön plana çıkarırlar. Çalışmalarında politik çıkarlar gittikçe artmakta, yoğun bir siyonist etki yazılarında görülmektedir. Oryantalistlerin İslam üzerine yaptıkları çalışmada anlaşılması gerekli temel nokta, objektiflik, akademik metot, tarafsızlık ve benzeri konulardaki iddialardır. Halbuki kendileri belirli bir inanç ve belirli bir eğilimle İslam'a yaklaştıkları için, yukarıdaki kavramları teğet geçmektedirler." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 194-195, 198)

Oryantalist çalışmalarda objektiflik, tarafsızlık ve bilimsel namus aramak!

"Avrupa'da İslam dinini incelemekle uğraşanlar ya Hristiyanlığa inanırlar ya da inanmazlar. Eğer Hristiyanlığa inanan biri ise, bu incelemelerinde, nesnel gerçeklik yani mutlak doğru ile şahsi fikir ve hislerini birbirinden ayırması zordur. İslam dini Hristiyanların gözünde ilahi olmadığı için, Hristiyan âlimlerinin İslam dini için yapacakları araştırmalar da ellerine geçen kitapta saldıracak yer aramaktan ibarettir. İnanmayanlara gelince ise, onlar da bütün dinlere bilimsel gelişmelerin en kuvvetli engel gözüyle bakmaktadırlar." (N. Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 16)

Müslüman olduktan sonra 'Seydi Abdülkerim' adını alan Roger du Pasquier şöyle demektedir: "Batı hiçbir zaman gerçek anlamda İslamiyet'i tanımadı. Hristiyanlar sürekli olarak ona iftira ve hakarette bulundu. Batılıların birçoğuna göre İslam üç şeyden ibarettir: Fanatizm, kadercilik ve çok evlilik. Batıda yapılan Doğu araştırmaları tarafsız bir bilimsel anlayışla yapılmamıştır." (Pasquier, Decouverte de l'Islam, s. 16) "Batının Doğu incelemelerinde akademik bir gayeye rastlamak neredeyse imkansızdır." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 50) "Tercüme veya fihrist çalışmaları da görünürde ilmi çalışma gibi gözükse de, gerçek hedefleri Allah'ın kitabı hakkında insanları şüpheye düşürmek amaca ulaşmak için birer vasıta olarak kullanılmak olmuştur." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 32, 33, 77) "Oryantalistler zayıf hadislere dayanmakta bir sorun görmezler. Tarih ve siyer kitaplarında doğruluğu ispatlanmamış zayıf haberleri inceden inceye araştırırlar. Bu gizli defineyi ortaya çıkarmada ve zayıf rivayetleri arayıp bulmada tükenmez sabırları vardır. Çoğu zaman iddialarını çürüten nas (ayet/hadis) ve haberleri, delilleri ise görmezden gelirler." (el-Lebban, el-Müsteşrikun ve'l-İslam, s. 33) İşin ilginci birbirinden alıntılar ile bu delilsiz düşmanca iddialar zamanla şöhret bulup hakikatmiş gibi algılanır." (Hamdi Zakzük, s. 73) "Amaçları ilmi araştırma değil, fikir savaşı ve dini yıkımdır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 31) "Doğu ile ilgili çalışmalar, öncelikle Batı için hazırlanmıştır. Batının Doğu ile çatışma içinde olması, bu bilgilerin düşmanca bir duygunun altında biçimlenmesine yol açmıştır." (Baykan Sezer, Şarkiyatçılık üzerine, Türk kültürü araştırmaları, sayı 1-2, s. 170) "Çoğunluğu dindar olan İslami araştırmalarla meşgul Hristiyan oryantalistlerin pek çoğunun, kendi dininin teslis, çarmıha gerilme ve kendisini feda etme gibi temel inançlarını inkar edip karşı çıkan bir dini araştırdıklarını unutmaları çok güçtür. Yine İslam dininin birçok doğu ülkelerinde Hristiyanlığa galip gelip onun yerini aldığını unutmaları da kolay değildir." (İbrahim el-Lebban, el-Müsteşrikun ve'l-İslam, s. 34) "Oryantalistler, İslami konularda araştırmaya, zihinlerinde peşin fikirle başlarlar ve o peşin fikre delil aramaya çalışırlar. Kullandıkları 'delinin sağlamlığı, taşıdıkları peşin fikirleri desteklemesi ile doğru orantılıdır.' Bu nedenle çok kere kişisel olaylardan genel kurallar çıkarırlar. Böyle olunca da, içlerindeki peşin fikir, tarafgirlik ve hastalık olmasa, kendilerini kurtarabilecekleri çelişkilere düşerler. (Mustafa Sıbai, s. 75) "Hem fertler arası ilişkileri düzenleyen hem de nefis tezkiyelerini (nefsi kötülük ve günah kirinden

temizlemeyi) sağlayan bir din olarak İslam, Batılıların belirlediği din standardının dışına çıkmaktadır. Ne tuhaftır ki, Batılıların İslam hakkında verdikleri hükmü, mesela içinde sosyal ilişkileri belirleyen hükümler olan Yahudilik için hiç uygulamazlar." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 57) Blachere "Biz Doğu'nun dini kitapları arasında Kur'an kadar, okunuşuyla 'fikri düzenimizi dağıtan' bir kitap görmedik." (Blachere, el-Kur'an, s. 41) demektedir. Doğal olarak da, "Düşmanlık ve kıskançlık gölgesinde objektifliğin gerçekleşmesi de mümkün olmamaktadır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 96) "Oryantalizmin temeli doğruluğa ve objektifliğe hiçbir zaman dayanmamaktadır." (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 9) "Doğu ile özdeşleşen İslam ve Batı ile özdeşleşen Hristiyanlık arasında süren savaş, hâlâ insanlık tarihinin ayrılmaz bir öznesidir. Bu savaşta 'bizler ve ötekiler' veya ' seçilmişler ve lanetliler' ayrımı, İslam'la ilgili yorumlarda başlıca etkeni oluşturmuştur." (Ömer Baharoğlu, s. 28) "Oryantalistler ne kadar bilgili olursa olsun, objektif olamamışlardır." (Asaf Hüseyin, s. 28) "Oryantalistler objektif gibi görünürler. Bir insan fizik bilimiyle uğraşırken objektif olabilir fakat din, kültür ile ilişkin alanlarda bu mümkün değildir." (Asaf Hüseyin, s. 58) "12. ve 13. yüzyıllarda Müslümanlara ait birçok bilimsel eser Batı dillerine Peter El Venerable'nin teşviki ile çevrilmiştir. Amaç, Haçlı seferleri ile Hristiyanlaştırılamayacağı ortaya çıkmaya başlayan Müslümanlar üzerindeki misyonerlik faaliyetlerinde kullanılmak üzere İslam kaynaklarında bulunacak hataları arama gayretidir. Sonunda misyonerlerin kullanabileceği yedi eserden oluşan Toledo Külliyatı/kolleksiyonu ortaya çıkar" (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 42) ki, bu külliyat daha sonra "Rönesans'ın tetikleyici unsuru olmuştur." (Tuğba öztürk, Toledo Koleksiyonu, Milel ce Nihal, inanç, kültür ve mitoloji araştırmaları dergisi cilt 12 sayı 1 Ocak – Haziran 2015, s. 76-77) "1312 yılında Viyana'da toplanan konsül ile Arapça öğrenimi kararı alınır. Raymond Lull, 'Arapları dininden döndürmenin en iyi yolunun Arapça'yı öğrenmek olduğu' görüşünü bu konsülde kabul ettirir. 1294 yılında Papa V. Silistin ile konuşur, 'Eğer barışçıl çalışmalarla İslam ülkelerinde başarı sağlanamazsa zor kullanarak Müslümanlar Hristiyanlaştırılsın' teklifinde bulunur. Arapçayı öğrenen misyonerler tercüme faaliyetlerine yönelirler. İlk Kur'an tercümelerini yapanlar Toledo kesişleridir. Roger Bacon bir kitap yazarak Papaya sunar ve 'Arapça eğitiminin İslam'a sızma konusunda yardımcı olacağını' özellikle belirtir." (Ömer Baharoğlu, s. 44) "Theodor Nöldeke, bir oryantalist olarak "Tüm çalışmasının Doğu halklarına dair 'olumsuz kanaatini' teyit etmeye yönelik olduğunu" özellikle belirtir. (Ömer Baharoğlu, s. 221; Naif Yaşar, 22) "Cambridge Üniversitesinde Arapça kürsüsünü açanlar, gayelerini 9 Mayıs 1936 tarihli resmi yazıda şöyle açıklamaktadırlar: 'Hedefimiz, Doğu ülkeleri ile yapılacak ticaret yolu ile devlete ve krallığa yararlı bir hizmet yapmak ve kilisenin sınırlarını genişletmektir." (A. J. Asbesry, The Cambridge Scholl of Arabic, s. 8) Bu bakış açısı Batı dünyasında çok uzun bir müddet İslamiyet'in yanlış bilinmesine, bu yüzden de İslam'a karşı kin duyulmasına neden olmuştur. Bu, doğal olarak misyonerlik faaliyetlerinin bir sonucuydu. Bu sonuçta oryantalistlerin ise büyük bir payı vardır. Misyonerlik, 'ötekine' yönelik üstünlük mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Oryantalizm gibi misyonerlik de, sömürgeciliğin keşif koludur!" (Ömer Baharoğlu, s. 50) Ama günümüzde oryantalistler tüm bu "emperyalist ve misyonerlik amaçlı çalışmaları" bilimsel merak ile açıklamaya çalışmaktadırlar! "Müsteşrikler şüpheli olan ne ise, naklediyorlar. Çünkü bu metot onların menfaatine daha uygun görülmektedir. Kur'an'da ihtilaf ve çelişki bulunduğu yönündeki iddialar, Batıda ilk olarak Abdülmesih b. İshak el Kindi'ye nispet edilen 'Risale' adlı eserde görülmektedir. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 56, 68) Zaten Rudi Paret, 'Hristiyan bilim adamlarının İslam ile tanışırken, Hristiyanlığa düşman bir dinde iyiliğin bulunmasının mümkün olmadığı şeklinde peşin bir hüküm taşıdıklarını' itiraf etmektedir. (Paret, ed-Dırasetül-İslamiyye, s. 9) "Cambridge Üniversitesi Hristiyan ilahiyat fakültesi mezunu olan ve Londra Üniversitesi Doğu araştırmaları enstitüsünde 'İslam ülkelerinde uygulanan medeni kanunlar' bölümünün başkanı olan Profesör Anderson, sırf İslam'da kadın hakları konusunda doktora tezi hazırlayan bir öğrencisinin, İslam'da kadın hakları olduğunu delilleri ile ortaya koyduğu tezini başarısız saymıştır. İskoçya'da bulunan Glasgow Üniversitesi İslami araştırmalar bölüm müdürü ise bir rahip ve misyonerdir. Oxford Üniversitesi, İslam Arap araştırmalar bölümü müdürü ise bir

Yahudidir ve en basit bir Arapça cümleyi bile tercüme edemezken, fakültede, tefsir ve fıkıh üzerine dersler vermektedir." (Mustafa Sıbai, s. 86) "Oryantalistlere finans sağlayan kuruluşların başında ise, Rockefeller Vakfı ve Ford Vakfı gibi Yahudi güdümündeki şirketler bulunmaktadır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 234)

Bu çalışmamızdaki kaynakların resim ve ekran görüntülerini kitabın hacmini artırmamak için buraya eklemediğimizi ve sitemizden aynı başlık altındaki yazılardan onlara ulaşılabileceğini hatırlatıp konumuza devam edelim.

Tebbet suresi, Ebu Leheb'in kafir olarak öleceğini ilan eden bir suredir. Leheb aslında azıcık aklını kullanıp "Ben Müslüman oldum" dese Hz. Muhammed zor durumda kalacak ve Kur'an -Haşa- yalancı çıkacaktı! Önceden (3. ayet ile) verilen bu haber, zamanla gerçekleşir, Ebu Leheb Müslüman olmaz ve bu durum Kur'an'ın ilahi bir mucizesi olarak tarihe not edilir. Peki, bu mucizevi ayete oryantalistler nasıl yaklaşmaktadır? 40 yıl Tel Aviv Üniversitesinde 'İslam Araştırmaları bölümü profesörü' olan oryantalist Uri Rubin tarafından yazılan, "Abu Lahab And Sura CXI" adlı makalede, Tebbet suresinin 3. ayeti yani, "O Ebu Leheb alev alev yanan ateşe atılacak" anlamındaki ayet 'yoktur'! Sadece 18 ile 21. sayfalarda, ayet mealini vermeden kendi yorumlarını yazarken 3. ayet diyerek yazmakta ama anlamını vermemektedir! Neden? Çünkü 'önceden hedeflediği amacına ulaşabilmesi için 3. ayet ona engel' teşkil etmektedir! O zaman bu ayet, değersiz; yok hükmündedir! Oryantalist Loth ise, Kur'an'daki "Yâ sîn, Hâ mîm" gibi sure başlangıçlarının Medine'de indiğini ve oradaki Yahudiler'den etkilendiğini ileri sürmektedir. Halbuki bu şekilde başlayan 29 surenin 27'si Mekke'de, sadece iki tanesi Medine'de inmiştir. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 76) Meşhur oryantalist Jeffrey, bir taraftan sahabe'nin elinde yazılı Kur'an ayetlerinin olmadığını iddia ederken başka bir yerde de İbni Mesud, Ali, Ubeyy ve Ebu Musa'nın Kur'an cemlerine sahip olduğundan bahsetmektedir. (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 67) "Başta Goldziher olmak üzere, oryantalist sıfatı ardına saklanarak dinlerini hiç ön plana çıkarmadan İslam'a olan düşmanlıklarını kusma fırsatlarını bulmuş Yahudi kökenli birçok oryantalist bulunmaktadır." (Hamdi Zakzük, s. 48) Yahudi iken sonradan Müslüman olan Margaret Marcus (Meryem Cemile) "Oryantalistler kendi misyoner amaçlarına hizmet eden yazarların fikirlerini göklere çıkarırlar." (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 48) diyerek, bir zamanlar içlerinde bulunduğu bu kesimin gerçek yüzlerini de ifşa etmektedir. Meşhur oryantalist "Goldziher ise, İslami kaynaklar hakkında yalan söylemekte, yorumlarda aşırılığa, delil olamayacak şeyleri delil gibi sunmaya çalışmaktadır. Goldziher, Demiri'nin, 'Hayvan Kitabı' ya da 'Bin Bir Gece Masalları' veya çeşitli yazarların edebiyat kitaplarındaki uydurulmuş rivayetlere itibar etmekte, onları önemli deliller gibi sunmakta." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 15) ve bunlardan hareketle 'İmamı Azam'ın, Bedir Savaşı mı önce yoksa Uhud mu önce bunu bilmediğini' bile ileri sürebilmektedir. Halbuki "Büyük fıkıh âlimi Ebu Hanife'nin sadece öğrencilerinin yazmış olduğu siyer kitaplarına (Siyeru'l-Evzai, Siyeru'l-Kebir) bakılsa, imamın bu konudaki ilmi derecesinin ne kadar büyük olduğunu rahatlıkla görebilirdi." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 77) "Bu meşhur oryantalist, Ebu Hanife'nin hayatını anlatan birçok ilmi eseri görmezden gelip, kendi amacına hizmet edecek, ilmi hiçbir delili olmayan böyle bir kitabı kaynak göstererek, yazılarındaki objektifliği ve ilmi seviyeyi de ortaya koymaktadır." (Mustafa Sıbai, s. 77)

James William Hampson Stobart, 'Kur'an'ın, biraz şiir kabiliyeti olan ve biraz Yahudi efsanelerine yabancı olmayan herhangi bir kişinin ilahi vahiy iddiasını taşımadan yazabileceği bir eser olduğunu' iddia eder. (İslam and its Founder, s. 68) Ama, 600'lü yıllarda fil suresine nazire yapmak için Müseylemetül Kezzab'ın uydurduğu:" el-Filu me'l-Filu ve ma edrake me'l-filu, lehu zenebun kasirun ve hurtumun tavil: Fil, filin ne olduğunu bilir misin? Onun kısacık bir kuyruğu ve uzun bir hortumu var." (el-Amidi, Gayetu'l-Meram fi ilmi'l-kelam, 344; el-İci, el-Mevakıf, III/393) türü

uydurmalardan, 2000'li yıllarda "The True Furqan" adlı uydurma kitaba dek birçok denemeler yapıldığından ama hepsinin başarısızlıkla sonuçlandığından bu oryantalist habersizdir! İşte Comte'un 'insanlık dini' denemesi sonucu ortadadır! Ey 'Entelektüeller, profesörler, şairler toplanın ve ülkemiz için bir kitap yazın! O kitabı, yavaş yavaş insanları eğiterek uygulayın. Bizi kısa sürede Çin ve ABD'den daha güçlü hale getirecek böyle bir eser ortaya koyun. İşte aciz bırakmak (mucize) budur. Bu Kur'an'ın mucizelerinden biridir, bu kadar kısa sürede böyle bir toplumsal atılımın dünya tarihinde başka bir örneği de yoktur. Tarihte böyle etki bırakmış bir şahsa deli diyebilir miyiz? Üstelik o, bu etkiyi önceden bildirmiş ve haber vermiş iken. Hele de bu kişi, 40 yaşına kadar siyasetle uğraşmamış, 53 yaşına kadar da komutanlık yapmamışsa! Mekke'deki dönemin semeresi de ileride valiler ve komutanlar olacak muhacir neslidir.' (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 287-288, 413)

"Sıbai, Yahudi asıllı oryantalist Schacht ile görüşür ve ona Goldziher'in İslami metinleri tahrif ettiğinden bahseder. Schacht, 'Bu konuda hata etmiştir' demekle yetinir. 'Bu sadece soyut bir hata mıdır? diye Sıbai sorunca, Schacht öfkelenir. Başka bir konudaki hatalarını da delilleri ile Sıbai sununca, 'Bu da Goldziher'in hatası ama âlimler hata etmezler mi?' diye yineler Schacht. Konuşma devam ettikçe oryantalist Schacht kinlenmeye başlar. Sıbai sonunda şöyle söyleyerek konuşmayı bitirmek zorunda kalır: "Şüphesiz senin isimlendirdiğin bu tür hatalar, geçen asırda meşhur hale gelmiştir ve sizden birçok bir oryantalist de bunları 'ilmi gerçekler' olarak kullanmaktadır." (Sıbai, el-İstişrak, s. 54-55)

Katolik savunucusu, karşılaştırmalı dinler konusunda uzman ve doktora öğrencisi olan Luis, '10 yıl boyunca İslam'ı araştırmış ve entelektüel ve ruhsal yönden iflas etmiş bir din olduğu sonucuna' varmıştır! 10 yıllık bilgi birikiminin göstergesine bir bakalım. "Fatiha" suresinde "kaç rekat var?" şeklinde kendisine sorulan soruya verdiği cevap şu şekildedir: "2, mutlu musun!" Yanlış cevabının farkında olmadan bir de bilgiçlik taslamaya devam etmektedir uzman Luis! En ılımlı oryantalist olarak bilinen "M. G. Watt bile ' Müslümanlar ve Araplar savaş toplumudur, barış toplumu değildir. Savaş Arapların bir özelliğidir ve onu sistemli hale Muhammed sokmuştur' demektedir. Dünya savaşlarını çıkaran toplumun içinden biri olan bu profesöre bir öğrenci Bakara suresi 216. ayetini (Hoşunuza gitmediği halde, yine de size savaş farz kılındı.) okuyunca adam şaşırıp kalmış ve sessizliğe sarılmıştır." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 3-4) "Papaz ve oryantalist olan Watt, Kuveyt üniversitesinde verdiği bir konferansta ise 'İslam ve Müslümanlara özgü yazdıklarımızda insaf ve objektiflik içerisinde kalmaktayız.' (M. Abdülfettah Ulyan, Adva' ale'l-İstişrak, s. 11) demekte idi. Bu sözlerin birer aldatmaca olduğunu, aynı oryantalistin İngiltere'de Edinburgh Üniversitesinde yapılan 10. oryantalizm toplantısında, 'sünnet, rivayetler ve İbni İshak'ın tarihinden' bahsederken hiçte 'İslam ve Müslümanlara uygun olmayan ifadeler' kullanarak (Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 108) bizzat ispat etmiştir. "M. G. Watt, Hz. Muhammed'i daha iyi bir imajla ortaya koymaya çalışmaktadır. Muhtemelen 'soğuk savaş dönemi komünizme karşı işbirliği siyasetinin' de etkisi ile "Hz. Muhammed kendi dönemi, yer ve zaman şartları ile değerlendirilmelidir." demektedir. Watt'a göre "Araplara bir din lazım idi ve Muhammed de tam zamanında bu ihtiyacı gidermişti." (Montgomery Watt, İslam ve toplumsal dayanışma, s. 269) Watt bir dünya savaşı olur da İslam dünyaya hâkim olursa insanlığın nelerden yoksun kalacağını da şöyle sıralamaktadır: "Kimse İslam'ın kökeninin Yahudi ve Hristiyanlığa dayandığını bilmeyecek ve İslam dünya toplumunun kültürel zenginliğini yok edecektir." (Watt, İslam ve toplumsal dayanışma, s. 276. Bu konuda, "İslam barış dinidir" adlı yazımızı özellikle öneririz!) C. Brockelmann tarafından yazılan 'İslam Milletleri ve Devletleri Tarihi' adlı kitabında yazar, 'Müslüman Arap idarecilerın sonradan Müslüman olan ve Arap asıllı olmayanları raiyye; 'sürü' gözüyle gördükleri' iddiasında bulunur. Halbuki, 'Rai' kelimesi 'Lider, başkan' ve 'Raiyye' kelimesi ise 'kavim, millet, topluluk' anlamına gelmektedir. Ayrıca raiyye kelimesi, sadece yabancılar için değil, ' bütün halk' anlamında da kullanılmaktadır. Ayrıca, 'Hepiniz çobansınız, emriniz altındakilerden sorumlusunuz.' anlamındaki meşhur

hadiste de (Buhari, Cum`a 11, İstikraz 20, İtk 17, 19, Vesaya 9, Nikâh 81, 90, Ahkam 1; Müslim, İmare 20; Ebû Davud, İmare I/13; Tirmizi, Cihad 27) 'Rai' kelimesinin, 'Emanete güvenilir muhafız olan, emri altında bulunanlara adaletli davranan' anlamlarında kullanıldığı ve başka bir hadiste de (Buhari, Ahkam 8:8 /107; Müslim, İman 63:I/88) 'Raiyye' kelimesinin 'Müslümanlar' anlamda kullanıldığı görülmektedir. (Mustafa Sıbai, s. 80) Albert Hourani, Ortadoğu siyasetinde güç mücadelelerinin, geleneksel olarak 'soyluların' siyaseti olduğunu (A. Hourani, Ottoman reform ABD the politics if notables) ileri sürerken, bu görüşün zıttına bir görüşü ise başka bir oryantalist ileri sürmektedir. Fransız asıllı Protestan diplomat ve İngiltere'nin Osmanlı Büyükelçisi Pauk Rycau, Osmanlı'da eksik olan şeyi şöyle açıklamaktadır: 'Avrupa ülkelerinin aksine, yüksek mevkileri elinde bulunduran asil kana sahip bir 'soylular sınıfı' Osmanlılarda yoktur!' (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 61) "Gibb ve Bowen, İslamiyet'in şahsi teşebbüsün söndürülmesine neden olduğunu iddia etmektedir. Weber'in İslami bilgisi Yahudilik ve Hristiyanlık hakkındaki bilgisine göre çok zayıftır ve ona göre de İslam toplumu akılcı bir kapitalist ruh ortaya çıkarmamış ya da çıkmasına katkıda bulunmamıştır." (Bryan S. Turner, s. 24, 26) Weber, hedef olarak kapitalizmi hedeflemiştir ve ona ulaşan her şey iyi, doğrudur. Tersi ise, zararlı, yanlıştır. Weber'e göre İslam'da kapitalist gelişme için gerekli olan hukuk geleneği de yoktur. (Bryan S. Turner, s. 93) Oysaki Faik Bulut gibi ateist yazarlar da, İslam'ın kapitalizm arasında paralellik kurmakta (Yazarın, başta 'İslam Ekonomisinin Eleştirisi' ve 'Tarikat Sermayesinin Yükselişi' adlı eserleri; Milliyet, İslam kapitalizmi, 10.3.1997 ve özellikle İslam'ı anti emperyalist olmamakla suçladığı 'İslamcı Örgütler 1-2' adlı eserleri, bu ve benzeri iddialarla doludur. Halbuki, oryantalistlerin bile farkına vardığı şey, Batı emperyalizmine engel olacak tek gücün İslam olduğunu gerçeğidir. Zaten Batı da yüzlerce yıldır çok yönlü olarak İslam ile de bu nedenle savaş halindedirler!) ve tıpkı oryantalistler gibi önyargılı, peşin hükümlü oldukları için de kendisi gibi önyargılı oryantalistlerle aynı konuda birbirine zıt fikirler ileri sürebilmektedirler. Doğal olarak da, gerek ateist gerek oryantalistler bu önyargılarından dolayı İslam'ın ruhunu asla kavrayamamaktadırlar! İslam kapitalizm ve sosyalizmden önce ortaya çıkmış ve kapitalizmin virüsü faizi yasaklarken sosyalizmin eksik yönü olan ticari faaliyetleri yasaklaması hatasına da düşmeyerek her iki aşırı uca göre daha insani ve mutedil bir yolu insanlığa sunmuştur!

"Batı üniversitelerindeki Müslüman doktora öğrencileri sınavı geçmek için oryantalist teorilerin bilmek değil, aynı zamanda bunların temelden 'doğru olduğunu kabul etmek' zorundadırlar." (Asaf Hüseyin, s. 56) "Avrupa'da mastır ve doktora yapan öğrencilere sözlü sınavlarda daima sorulan soru şudur: "Schact'ın hadis'e olan ilişkin teorisi hakkında neler biliyorsun?" (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 192) "Ezher Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ve kahire Üniversitesi Edebiyat fakültesi mezunu Doktor Emin el Mısri, İngiltere'de, oryantalist Schacht'ın iftiralarına cevap vermek için bir tez almaya karar verir fakat diğer bir oryantalist olan Profesör Anderson, 'onun kitabını tenkit tez konusu olmaz, abes bir şey olur.' diyerek bu teklifi reddeder. Bunun üzerine el Mısri üniversiteden ayrılarak Cambridge Üniversitesi'ne başvurur. Orada da aynı konuda tez almak ister fakat oradan da ret cevabı alır ve sonunda bu tez çalışmasından vazgeçmek zorunda kalır. Kısaca, oryantalistlerin hilelerini açığa çıkaracak tezler hazırlanmasına müsaade edilmemektedir." (Mustafa Sıbai, s. 91-94) Schacht hakkında, 'İslam Fıkhı ve Sünnet, Oryantalist Schacht'a Reddiye' adlı yazımıza bakılabilir. Aslında "Oryantalist gelenek sanıldığı gibi güçlü değildir ve aynı zamanda çözülmemiş analitik sorunlar barındırmaktadır." (Bryan S. Turner, s. 64)

"İlk Kur'an tercümesi, Fransız papaz Peter the Venerable'in önderliğinde Robert von Ketton tarafından yapılan tercümedir." (Hıdır, s. 139-140) Müsteşriklerin yaptıkları çeviriler üzerine yaptığı araştırmalar sonucu Prof. Dr. Salih Akdemir şu tespitte bulunmaktadır: "Onlar tarafından yapılan tercümelerin sağlıklı olmadığı, kasıtlı ya da kasıtsız birçok hata ihtiva ettiğini özellikle belirtmek isteriz!'' (Salih Akdemir, Cumhuriyet Dönemi Kur'an tercümeleri, s. 42) Zaten Kur'an'ı ilk tercüme ettiren Fransız başrahip Pierre le Venerable, "İslam'ı yaymak için değil, ona reddiye yapmak için çeviri yapıyoruz, İslam'ı yenmek için onu tanımak gerekir." (Jacques Waardenburg, E. De l'Islam, VII/738; M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 29) derken, yazdığı İslam tarihi Türkçeye de çevrilen ve birçok insanın zihnini bulandıran Leone Caetani ise, "Vazifelerimizden

biri, bu savaşçı dinin insanlığa verdiği zararı tarafsız olarak anlatmaktır. İslamiyet, inananlarının derin inançları dolayısı ile Hristiyanlık mezhebinin ilerlemesine büyük bir engeldir" (Annali Dell'İslam, II/16-20) diyerek yapılan bu tür çalışmaların objektiflikten ve bilimsel olmaktan ne kadar uzak olduğunu da dolaylı yoldan itiraf etmektedirler. Yazdığı eserin cevaplarının özet hali bu çalışmamızın ayrı bir bölümünde ele alınmış olan Caetani, peygamberimizle ilgili birçok ithamda bulunmuş ve sonra bu iddialarını çürüten rivayetler için, sonradan uydurulmuşlardır anlamında; "Daha sonraki fikirlerin yansımasıdır." (Leon Caetani, İslam tarihi, I/389-390) diye sübjektif bir değerlendirmede bulunmuştur. Yani bu oryantaliste göre, Efendimizi öven veya iftiralarına cevap veren rivayetler "muhtemel değildir", "sonraki fikirlerin bir yansımasıdır." Ama İslam'a saldırı malzemesi olabilecek olan her rivayet sağlamdır, güvenilirdir. Hem de bu rivayetler dini değil, havyalarla ilgili edebiyat türü bir eserde olsa bile! Dolayısı ile bir şeyin sağlamlığının ölçüsü ilmi bir takım kriterlere uyması değil, oryantalistlerin gönüllerindeki duygulara hizmet etmesi ile ölçülmektedir. Yine Caetani, Hişam b. Urve'nin Hz. Aişe'den hadis rivayet edemeyeceğini çünkü Hişam'ın vefat tarihi 146 iken Hz. Aişe'nin vefat tarihinin ise 58 olduğunu, dolayısı ile bu iki kişinin birbirlerini görmelerinin imkansız olduğunu da ileri sürer. Bu şekliyle iddia doğru gözükse bile aslında Caetani bir şeyi gizlemektedir. Hadisi rivayet eden Hişam, hadisi "babasından" almış, babası Hz. Aişe'den dinlemiştir! Ama Caetani 'babasını' isnad zincirinden silince ortada birbirini görmesi imkansız iki ravi kalmaktadır! Caetani bir taraftan "hadisler daha çok genç sahabece aktarılmış, Ebu Bekr, Ömer, Osman gibi daha yaşlı sahabe ise neden daha az aktarmış?" diye sorarken, diğer taraftan da, "Hadisler bize, II. Hicri asırda yaşayan Müslümanların, 'Muhammed'in ne söylemiş olmasını istediklerini' gösterirler. Muhammed'in ne söylediğini bildirmezler." diyerek, aslında birçok oryantalist gibi, hadisleri II. asır Müslümanlarının uydurduğunu ileri sürmektedir. Eğer genç sahabeler hadisleri uydurmuşsa, II. asır Müslümanlarını bu oryantalistin devamlı suçlamasının nedeni nedir? Hadisler II. asırda uydurulmuş olsa idi, hadis rivayetini genç sahabeye söylettirip 1300 sene sonra gelecek olan oryantalistlerin bile eline itiraz edebileceği bir koz vermek yerine neden Hulefa-yi Raşidin, Aşere-i mübeşşereden rivayet ettirmemişlerdir? Hem sonra neden uydurdukları hadislerin sıhhat derecelendirmesini yapmak için, uydurulan (!) isnad zincirindeki insanların hayatlarını tek tek araştırıp ciltler dolusu eserler yapma zorunluluğu hissetmişlerdir? Onlar mı çok saftı, Caetani mi çok kurnazdır? Ayrıca genç sahabelere hadis rivayet etme hakkı tanımayanlar, 1300 sene sonra, hem de Hristiyan oldukları halde nasıl İslam tarihi yazma hakkını kendilerinde görebilmektedir? Yine 'neden daha yaşlı sahabeler hadis rivayet etmedi?' diyen Caetani, yaşlı sahabe diye adlarını saydıkları arasında yer alan Ebu Bekir'in evinin mescide bir mil uzakta olduğunu ve ticaretle uğraştığını, Ömer'in de ticaretle uğraşıp günaşırı Medine'ye gelebildiğini, Hz. Osman'ın da hurma ticaretiyle uğraştığını, ama mescidin yanında bulunan ve kendilerini ilme adamış bu genç sahabelerin daima Efendimizle içli dışlı oldukları için O'ndan daha fazla hadis duyarak rivayet edebilmelerinin gayet doğal olduğunu bu oryantalist nasıl olur da kavrayamaz? Bu arada II. asırda, Ebu Hureyre'nin haberi olmadan kendilerini ravi gösterip hakkında hadis senedi uyduran (!) muhaddisler yüzünden Caetani neden Ebu Hureyre'yi suçlayıp eleştirmektedir? Ateist iken sonradan İslam'la şereflenen A. Can Meriç'in tespiti çok yerindedir: "Hz. Muhammed yaşamamıştır gibi ilginç bir iddianın sahibi, aynı zamanda evlilikleri üzerinden itirazın da sahibi olabiliyor. Özellikle oryantalist yazarlar bu açıdan ilginç örneklerdir!" (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 142-143) Yaşamamış birinin evlilikleri üzerinden neden yine bu hayali kişi suçlanmaktadır?! Ülkemizde ateizmin yayılmasında önemli bir yer tutan Caetani'nin çarpıtma örneklerine devam edelim. İbn-i Abbas, peygamberimizin eşi Meymune annemizin yeğenidir. Yani Meymune annemiz, İbn-i Abbas'ın teyzesidir. Ayrıca İbn-i Abbas, peygamberimizin de amcasının oğludur. Abbas 'akıl baliğ olmadan önce' küçük bir çocuk iken, bir gece Efendimizde misafir kalır ve onlarda geceler. Gece yatakta Efendimiz ve eşi yastığın uzunluğuna başını koyar, küçük Abbas ise enine. Sonra

gece Efendimiz -kendisine farz, ümmetinin ise kılmakta serbest bırakıldığı- gece namazını kılmak için kalkar. Abbas da uyanır ve onunla kalkar. Efendimiz başını, kulağını okşar. (Bunlar da çocuk olduğunun delilleridir) ve beraber namaz kılarlar. Abbas daha sonra bu çocukluk devri hatırasını anlatır. (Buhari, I/53-53) Ama Caetani (İslam tarihi, V/199) bu olayı bakın eserinde nasıl aktarmaktadır: "Kendi kendine paye vermek, Muhammed'le samimiyetini göstermek için Muhammed ve zevcesi ile aynı yatakta yattıklarını anlatır." Caetani, yastığı, yatak; Abbas'ı çocuk değil, delikanlı; Meryem ve Efendimizi ise akrabası olmayan biri gibi göstermiştir! Caetani, Nisa 15. ayette geçen, "Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara sizden dört şahit isteyin. Eğer şahitlik yaparlarsa, ölünceye kadar veya Allah onlara bir çıkış yolu verinceye kadar evlerde tutun." ayetini bakın nasıl anlamıştır? Ayeti okuyan herkes, bunun bir ev hapsi cezası olduğunu hemen anlar ama bakın Caetani bu ayeti nasıl yorumlamaktadır: "Kur'an iki yerde zina cezasından bahseder. Birincisi kadını canlı canlı bir yere kapayarak açlıktan öldürmek…!" (VI/348) Caetani, Hayber savaşı sırasında Efendimizin dua ettiğini ve "Allah'tan hücum edeceği memleketteki bütün malları, kendine bahşetmesi için yalvardığını." yazar ve "Müslümanların büyük kısmının kafirlerin mallarını elde etmek için bu yeni dine girdiğini" de (V/82-83) ekler. Peki gerçek aslında nedir ve Efendimiz nasıl dua etmiştir? Efendimiz, duasında Allah'ın büyüklüğü andıktan sonra şöyle devam eder: "Ey her şeyin sahibi Allah'ım! Senden bu yerin hayrını ve iyiliğini, 'bu yerin halkının, hayrını ve iyiliğini, bu yörede bulunan her şeyin hayrını ve iyiliğini' dileriz." (İbn-i Hişam, III/343) Efendimiz savaşacakları yerin halkının iyiliğini dahi dualarında Yaradan'dan talep etmektedir. Onların sadece 'Hayr'ını istemektedir! Hayr, yani güzellik, iyilik! (hayr, iyi yahut iyilik manasında ve kötülüğün karşıtı olarak kullanılır: İbn Manzur, Lisanü'l-Arab, hyr maddesi) Devam edelim! Caetani, Efendimizin "Ben çok şiddetli-öfkeli bir adamım, bazen gözlerim hiddetten kararıyor." dediğini iddia etmektedir. (İslam Tarihi, IV/351) Halbuki söz konusu olan bir duadır ve aslı şöyledir: "Ey Allah'ım! Ben de sonuçta bir insanım. İnsanların kızdığı gibi benimde bazen kızdığım, darıldığım olabilir." (Vakidi, II/554-555; Ahmed b. Hanbel, X/233; Köksal, XIII/65) Caetani yine ve birçok kez yaptığını yapar ve Efendimizin Osman b. Ebi'l-As'a söylediği: "Ey Osman! Namazı itidal üzere (orta hızla) kıldır. En zayıf olanları göz önünde bulundur, onların içinde yaşlı, küçük, zayıflar bulunabilir." şeklindeki hadisini (Müsned, I/165) "En zayıfların (yani pek isteye isteye namaz kılmayanların) halini de göz önünde bulundur" şeklinde tercüme eder. (VI/291) İslam muhaddislerini durmadan uydurmacılık ve yalancılıkla suçlayan İslam tarihi yazarı Caetani, İbni- Hacer'e dayanarak "İbrahim'in cenaze namazının kılınmadığını" da ileri sürer. (I/93) Halbuki İbn-i Hacer eserinde, İbrahim'in cenazesinin kılınıp kılınmadığı hakkındaki iki rivayeti de sıraladıktan sonra, Nevevi'nin dört tekbirle namazının kılındığı görüşüne katıldığını belirtmektedir. (İbn-i Hacer, İsabe, I/93) Yine Caetani, İbn-i Hacer'e dayanarak bir hadisin kesin doğru olduğunu (VII/8) ileri sürer ki, aslında İbn-i Hacer hadis hakkında İbni- Abdulberr'in "sahih değildir." dediğini aktarmaktadır. (İsabe, I/94) Ayrıca Caetani'nin hayli önemsediği en büyük kaynağı olan İbn-i İshak bile, bu hadisin ravilerinden olan Abdullah b. Ebi Bekr'in hadisini kabul etmediği görülmektedir. Yine Caetani, İbn-i Hacer'e dayanarak, "İbrahim'in ancak sekiz ay yaşadığını." aktarır ki (VII/9) aslında İbn-i Hacer, İbrahim'in sekizinci yılda vefat ettiğini bildirmektedir! (İsabe, I/95) Merhum Asım Köksal yazdığı meşhur İslam tarihinde, Caetani'nin özentisizliğini (XII/89, XVI/ 412); yanlış okumasını (XIII-XIV/8 XV/37, XVII/332); kaynakları yanlış-keyfi değerlendirmesini-yorumlamasını (XIII-XIV/57, 83,90, XIII-XIV/101, XV/142, XVI/70, XVII/110,132,140); olayları ve okuduğunu kavrayamamasını (XIII-XIV/71, XV/552, 562, XVI/80,101,112,272,329, 353, 399, 403, XVII/32, 85, XVII/120,165); isimleri karıştırmasını (XIII-XIV/96,286); yanlış tercümelerini (XIII-XIV/236, XV/519, 523,544, XVI/291, 375, XVII/30, 41, 49,87,88, 90,91, XVII/120,124,144,149,160, 162,173,174,176, 178, 217); çelişkilerini (XIII-XIV/56,83); arzu ve amacına uygun, tek kaynaklardan aldığı haberleri değiştirerek aktarmasını (XV/27-29, XVI/86,91,440); kaynakları tahrif etmesini (XV/48, 133,XVII/135,185, 317) verdiği birçok örnekle ispat etmektedir. Tüm bunlardan sonra da o, hadis âlimlerini hadis uydurmakla, hadisleri tahrif etmekle suçlamakta ve "Müslüman hadisçiler bazen çok saf bir şekilde boş boğazlık yaparlar." (V/285) şeklinde suçlamalarda bulunmaktadır! Kısaca Caetani tarihi rivayetler arasında

dilediğince dolaşmakta, istediğini alıp istemediğini görmezlikten gelmekte, anlamamakta, anlamak da istememektedir! Hz. Aişe, Hayber fethedildikten 'sonra' sade yaşamında belki çok az da olsa bir değişiklik olur düşüncesi ile "Hayber fethedildiğinde (Bu söz bile fetihten sonra sözün söylendiğinin delilidir) artık, hurmaya doyarız." diye insani bir temennisinde bulunur. Aç değildir Müslümanlar ama oldukça fazla olan hurmalardan biraz daha fazla yemek temennisinde bulunulmuştur sadece. Caetani ise bakın bu sözü nasıl yorumlamaktadır: "Anlaşılıyor ki, Hayber'i zapt etmeyi, açlıktan kurtulmak için arzu ediyorlardı." (V/65) Sanki savaştan önceki plan ve amaç bu imiş gibi yorum yapmaktadır ünlü İslam tarihçisi!

Evet, tüm oryantalistler gibi, mesela İlhan Arsel'den Arif Tekin'e dek tüm ateistlerin de İslami kaynakları yorumlayış tarzları da hep aynıdır: Önyargılı, sübjektif, bilimsellikten uzak ve düşmanca! "Ulrich Harmann'ın ifade ettiği gibi oryantalistler özellikle "İslam hakkında düşmanca bir ruh" taşımaktadırlar. Batının çıkarları doğrultusunda işlev gören oryantalizm, Batı'nın İslam ülkelerindeki menfaatleri devam ettiği müddetçe de önemini koruyacaktır." (Hamdi Zakzük, s. 49-50, 52) Mustafa el-Azami'nin 'Kur'an Tarihi'nden, oryantalistlerin ilmi seviyeleri konusunda bir örnek ile devam edelim: Prof. A. J. Wensinck, İslam'daki kelime-i şehadetin peygamberimizden sonra Suriye'deki Hristiyanlardan sahabelerce alındığını iddia eder. Wensinck, kelime-i şehadetin namazda devamlı okunduğunu öğrenince iddiasını değiştirip, namazın da peygamberimiz zamanında olmadığını, sonradan sahabelerce uydurulduğunu ileri sürer. Halbuki kelime-i şehadet, ezan ve kamette de okunmaktadır ve ne yazık ki Wensinck, ezan ve kametin İslam'a ne zaman girdiği konusunda bizi hiç bilgilendirmemiştir! "Bugün Doğunun birçok yazılı eseri, Batı müzelerini süslemektedir. Ama aslında bu durum avcının avladığı geyiğin kafasını salondaki şöminenin üstüne asmasına benzemektedir."(Bulut, s. 9-10) "12. ve 13. yüzyıllarda İslam'ın kendini nasıl tanımladığı değil, İslam'a karşı Hristiyanların olumsuz olarak nasıl ikna edilebileceği önemli görülmüştür." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 82) Bu bakış açısı asla değişmemiş ve aynen devam da etmektedir. "Oryantalistler Kur'an'ın kendini nasıl tanımladığına bakmazlar. O insan ürünüdür ve bu bilgi asla sorgulanamaz." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 191)

Protestan'ların kurucu lideri Luther, 'Theodor Bibliander' tarafından Latinceye tercüme edilen Kur'an'a bir önsöz yazarak, "Kur'an'larının ne kadar tanrı belası, ne kadar bozuk, ne kadar umutsuz, yalanlar ve uydurma efsanelerle dolu bir kitap olduğunu Hristiyanlara göstermek suretiyle Muhammed'e ve Türklere bundan daha çok can sıkacak ve daha fazla zarar verecek bir şey olmaması beni buna sevk etti" notuyla Basel kent konsiline tercümeyi sunmuş ve 1543'te bu çevirinin basılması sağlanmıştır. (Hakan Olgun, Luther ve Reformu, s.191) "Luther, Riccoldo da Monte di Croce'nin Kur'an karşıtı kitabını tercüme etmiş ve amacının, 'Muhammed'in inancının ne kadar bozuk olduğunu Almanlara öğretmek' olduğunu ifade etmiştir." (Hıdır, s. 206) Protestanlığın kurucusu "Luther'in bu eser ve söylemleri, günümüzde de radikal evangelist Protestanların "İslam karşıtı-kültürel ırkçı" söylem ve eylemlerinde hâlâ daha etkilidir." (Hıdır, s. 204)

"20. yüzyılda İslam ve Müslümanlar hakkında sert ve radikal kampanyaların hız kesmesinin esas nedeni, bilimsellikten ziyade soğuk savaş ortamıdır. Ama Doğu bloku yıkılınca İslam yeniden düşman ilan edilmiş, Orta Çağ söylemi güncellenip yeni modern argümanlarla tekrarlana gelmiştir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 121) "Sovyet komünizmin çöküşü, İslam'ın global konumunu çok önemli, ancak sorunlu hale getirmiştir." (Bryan S. Turner, Oryantalizm, postmodernizm ve globalizm, s. 31) "Batının İslam dünyasına bakışını esas belirleyen, bilimsellikten ziyade Batının 'Ben' merkezci medeniyet algısı ve 'öteki'leştirici tavrıdır. Doğu blokunun yıkılmasından sonra Batı, düşman olarak artık komünizmi değil İslam'ı görmeye başlamıştır. Özetle oryantalizm, Orta Çağdan itibaren İslam'a karşı olan negatif tutumunu güncelleyerek devam ettirmektedir." (Özcan Hıdır, s. 366, 370) "Huntington, 'Globalleşen dünyada mücadelenin asıl kaynağı ideolojik veya ekonomik değil kültürel'dir" (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 54)

derken aslında yeni bir şey söylememekte ve sadece oryantalist söylemi tekrarlamaktadır. Jos Krassen, "İdeolojik tehdit (Rusya) var iken, Türklerin başka dinden veya başka medeniyetten olmalarını hiç önemsenmezdi. Sovyet tehdidi ne zaman ki son buldu, Avrupa gerçek yüzünü Türklere gösterdi. Avrupa'nın yüzü, oryantalizmin ve Hristiyanların gerçek yüzüdür. (Hilmi Yavuz, s. 55) "Batı, genellikle kendini güvensiz hissettiği durumlarda Hz. Muhammed'e saldırmış, yardıma ihtiyaç duyduğu durumlarda (Mesela Sovyet tehdidine karşı) ise dost ilan etmiştir. Avrupa'nın din düşmanı olduğu söylenemez. Buda, Zerdüşt, Konfüçyüs gibi din kurucularına olumlu yaklaşırlar. Söz konusu din, İslam olunca sorun başlamaktadır. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 218) "Haçlı saldırılarının getirdiği yenilgi ve taşıdıkları dini taassup, oryantalistleri İslam'a düşman bir konuma oturtmaktadır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 97) Kısaca, Muhammed Gazali'nin de ifade ettiği gibi, "Oryantalistler sadece İslam'a düşmandırlar!" (Gazali, Difa' anil-Akide ve'ş-Şeria zıdde Metaınil-Müsteşrikin, s. 13)

"Batı, İslam düşmanlığını başka etiketler altında devam ettirmektedir. Eski nefret ruhu hâlâ akademik etiketler altında sürmektedir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, Krizdeki oryantalizm, s.117, 118, 124; Meryem Cemile, Garb Materyalizmi Karşısında İslam, s. 9) "Batı, İslam kültürüne karşı derin nefret" (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 15) duyar. "Oryantalistler 'had safhada/aşırı derecede taraflı' insanlardır." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 145) "Mustafa es-Sıbai, oryantalistlerin özelliklerini şöyle sıralar: İslami metinleri önceden verdikleri peşin hükümlerle ve kararlarla değerlendirmek; metinleri, şüphe oluşturmak için anlamından saptırmak; kaynak göstermede rahat ve serbest davranmak." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 14) "Oryantalistler, araştırdıkları tarihi olaylarla bunların sebep ve sonuçlarını ortaya koymakta taraflı bir tutum takınırlar." (Mustafa Sıbai, s. 81) "Batılı oryantalistler çoğunlukla taraflı, olumsuzluğa ve gerçeğin inkarına daha yakın olmuşlardır." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 173) "Birbirini 'tekrarlayan' ve birbirinden 'alıntılarla' yapılan iddialar, 'bilimsel kılıf' seviyesine ulaşabilmektedir." (Tibawi, Enver, Algar, s. 128) Oryantalistlerden hemen tamamına yakınının kendilerinden öncekilere bir şekilde atıfta bulundukları görülmektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 411) "Batının bütün İslami inceleme ve araştırmaları ile bilimsel gerçeklikler arasında daima şu iki engel bulunmuştur: Avrupa siyaset adamlarının ve askeri kesimin dini taassubu. Batılıların son iki yüzyılda ulaştıkları maddi ve ilmi güç, tarihçi ve yazarlarının gurura kapılmalarına neden olmuştur." (Mustafa Sıbai, s. 96, 97) "Oryantalistler Avrupa merkezcidirler. Bilimsellikten önce siyasi kanaatlerini önplana çıkarırlar. Mükemmel avukat, kötü yargıçtırlar." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 150-151,154; Adnan Muhammed Vezzan, s. 106) "Muhammed Esed, 'Yolların Ayrılış Noktasında İslam' adlı eserinde, Oryantalistlerin en ileri gelenleri bile, İslam konusunda inceleme ve yazılarında kendilerini bilimsel olmayan tarafçılığa kaptırmaktan kurtulamamışlardır." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 23) demektedir. İslam daima yargıçların önünde duran bir sanıktır. Oryantalistlerin yargılama yöntemleri bize engizisyon mahkemelerini hatırlatmaktadır. Her meseleye daha önceden varılmış bir netice ve hüküm açısından bakarlar. Oryantalistler, kanıtlarını daha baştan ulaşmayı tasarladıkları sonuca göre seçmektedir. (Muhammed Esed, Yolların Ayrılış Noktasında İslam, s. 49-50; el-İslam ala Müfteriki't-Turuq, s. 53) "Oryantalistlerin İslam'a beslediği kin ve nefret kadar başka kültürlere düşmanlık beslemezler. Birçokları için İslam, yargıcın karşısında duran bir sanık durumundadır. Oryantalistlerin tutumu bize, engizisyon mahkemelerinin tutumunu hatırlatmaktadır. Oryantalistler tüm araştırmalarında sonucu önceden kararlaştırmışlardır. Onlar İslam'ı, kendi anlayış ve düşünce değerlerine göre değerlendirir ve mahkum ederler. " (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 20, 57) Ganalı Müslüman araştırmacı Jabal Muhammad Buaben, 'Image of the Prophet Muhammad in the West' adlı eserinin I. bölümünde, 'Oryantalistlerin İslam'ı ve onun tarihini ele alırken kullandıkları rivayetlerin hemen tamamında kendi işlerine yarayan, kendi tezlerini kuvvetlendirecek rivayetleri ele aldıklarının, diğer görüşlere ise yer vermediklerinin altını çizer. (Buaben, Image, s. 4) "Oryantalistler, bilgiler içinden iddialarına uygun olanları seçerek peygamberimize saldırmayı ihmal etmemişlerdir." (Özcan Hıdır,

Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 47, 116) "Oryantalistler cımbızlama yöntemi ile kaynaklardan alıntılar yaparlar ama 'aynı kaynaklardaki verilen cevapları' göz ardı ederler." (Ali Bulaç, Kur'an'a Deist itirazlar, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı, s. 60-67) "Batılı oryantalistler de, kaynakları tanımasına rağmen onlardaki bilgileri çarpıtmaktan, işlerine geleni cımbızla çekip almaktan ve işlerine geldiği gibi bir metot uygulamaktan geri kalmamışlardır." Tilman Nagel, 'Die Islamische Welt Bis 1500' adlı eserinde, 'Avrupa'da Orta Çağdan 19. yüzyıla kadar peygamberin siyah renklerle karakterize edilmediği ya da peygamberliğinin alaylı bir şekilde tartışılmadığı an adeta yok gibidir.' demektedir. Dolayısı ile oryantalizmde "bilgi yerine kurgu hakim olmuş, amaç da Hz. Muhammed'i sahte peygamber olarak göstermek olduğundan ulaştıkları tüm kaynaklara bu açıdan bakmışlardır." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 448) Batıda ilk ansiklopedi olarak kabul edilen, 'Bibliotheque Orientale' de D'Herbelot adlı eserde şu yazmaktadır: "Muhammed; meşhur düzenbaz." (Hıdır, s. 96) Efendimizi düzenbazlıkla suçlayan Avrupalılar, "İbni Sina ve İbn Rüşd gibi Müslüman filozofları da gizli Hristiyan olarak lanse etmektedirler. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 203)

H. Stubbe'nin, 1671'de yazdığı peygamber öven eseri 'An Account of the Rise' ancak 1911 yılında basılabilmiştir. (Hıdır, s. 98; İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, s. 209) 1832 tarihinde vefat eden Goethe, peygamberimizi öven şiirler yazmış, 'İslam' adı ile eser ancak 2013 tarihinde Türkçe olarak yayınlanabilmiştir! 18. yy. boyunca daha objektif yaklaşımlarla İslam hakkında yorumlar yapılsa da, amaç "daha etkin metotlarla Hristiyanlığın İslam'la mücadele etmesini sağlamaktan" başka bir şey değildir. Mesela Hadrian Reland, 'Diyanetü'l-Muhammediye' adlı eserini yazma amacını "şeytanın tuzak ve hilelerini derinlemesine ortaya çıkarmak ve İslamiyet'i daha iyi tanıyarak onunla en güvenilir ve en güçlü bir şekilde savaşmak" olduğunu belirttiği halde, yazdığı bu kitap Katolik Kilisesince okunması yasaklananlar arasına girmekten kurtulamamıştır. Bu dönemin "daha ılımlıları" arasında sayılan Simon Ockley bile, peygamberimizi "kötü ve hilekâr" olarak nitelendirmektedir. (Hamdi Zakzuk, s. 35)

İstisnai olarak Michael H. Hart, Lev Tolstoy, Thomas Carlyle peygamberimizi öven yazılar yazmışlardır. Örneğin Goethe, Mahomets Gesang adlı şiirinde Hz. Muhammed'i över. Ünlü divanında Kur'an için, "onun kitapların kitabı olduğuna, Müslümanlık gereği inanıyorum" demektedir. Thomas Carlyle ise, 'On Heroes Hero-Worship and The Heroic in History' adlı eserinde Hz. Muhammed için, "kahramanın en büyük özelliği samimiyetidir, bu da onun görüşünün doğruluğunun bir sonucudur. Peygamberler arasında kahraman olarak ele alınmaya müsait en uygun örnek, Hz. Muhammed'dir." (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 65-66) demektedir.

Görüldüğü gibi "Oryantalizm ne Batılıların İslam'ı, ne de Müslümanların Batıyı daha iyi anlamasına bir katkı da bulunmamıştır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 139)

Oryantalistlerde insanlık aramak!

Oryantalistler 'bilimsel araştırma' kılıfı altında elde ettikleri bilgileri bağlı oldukları devlet yöneticileri ile paylaşmakta ve "ırkçılığı körükleyip bütünlük içinde yaşayan halkları bölmek suretiyle küçük gruplar haline getirip, böl, parçala, yönet formülünü uygulamayı hedeflemektedirler. "Oryantalizm, farklılıklar ve ayrılıklar konusuna önem vermektedir." (Bryan S. Turner, s. 122) "Siyasi işgal ve emperyalizmi, ondan daha kurnaz ve yıkıcı olan kültür emperyalizmi izler. Oryantalist eğitim ve misyonerlik, Müslümanların yaşadıkları hayat hakkında şüpheler yayma görevinde işbölümü yapar." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 239) "Oryantalistlerin eserlerinde en göze çarpan husus, yazdıklarının kendi şahsi görüşleri olmayıp, bir tabiat kanunu gibi kimsenin soru sormaya cesaret edemeyeceği, itiraz edemeyeceği mutlak hakikatler gibi sunulmasıdır. Küstahlık ve gururda o kadar ileri gitmişlerdir ki,

Müslümanlara dinlerini nasıl reforme etmeleri gerektiğini emretme hakkını bile kendilerinde görmektedirler." (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 128)

Hatta kendilerini o kadar bu işe kaptırmışlardır ki, artık dinimizi bile onlar bize öğretmeye kalkmaktadırlar. "Biz, İslam'ın eskiden olduğu gibi aynı tekdüze biçimde kalmasına müsaade etme hakkına haiz değiliz. İslam değişecektir. İslam'ın realize edilmesinde biz Hristiyanlara az görev düşmüyor." (Misyoner Prof. Kenneth Cragg, The Call of the Minaret/Minarenin çağrısı, s. 208) Aslında bu iddialı cümleler şu görüş yanında hiçbir şeydir: Alphonse Mingana, "İslam âlimlerinin baştan beri Kur'an'ı hem yanlış yazmış hem de yanlış yorumlamış olduğunu" (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 63) ileri sürmüştür. Ve "Tüm oryantalistler gibi Smith de, Müslümanlara akıl vermekten geri kalmaz: "İslam'ı aydın bir insanın kabul edebileceği bir hale getirmek gerekir. Kuralları yeni anlayışa göre formüle edilmelidir." (Wilfred Cantwell Smith, Modern Çağda İslam, s. 178) Bu formüller nelerdir? Arapça yasaklanmalı, camilere sıra konmalı, Batı stili org eşliğinde ilahiler söyleyen korolar oluşturulmalıdır. Smith, amacının Hristiyanlığa adaptasyon olmadığını da ısrarla belirtmektedir. Amacı sadece Orta Çağ anlayışı yerine modern anlayışın oturtulmasıdır! (Smith, Modern Çağda İslam, s. 204) Halbuki aslında "Oryantalistlerin sömürgecilik hedefi söz konusudur. Müslümanların kendi kültürlerine olan güvenlerini zayıflatmaya, çeşitli ülkelerde yaşayan Müslümanlar arasındaki kardeşlik ruhunu zayıflatmak için İslam öncesi var olan ırkçılık duygularını canlandırmaya, aralarındaki anlaşmazlık ve ihtilafları artırmaya" çalışmaktadırlar. (Mustafa Sıbai, s. 51)

"İslam medeniyetini yok sayıp, tarihi köklerinden kendilerine yeniden bir medeniyet kurma hayali, bağımsızlığını kazanan hemen hemen Tüm İslam ülkelerinde yaşatılan ve sonradan üretilen bir ideolojidir!" (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 9-17) Oryantalistler "Müslümanların ruhundaki manevi direnme gücünü kırmak için İslami eserleri incelemişlerdir. Sonunda Arap ülkelerinde, zamanla izleri silinmiş, Arapların Müslüman olmalarıyla adı sanı unutulmuş tarihi ırkçılığı körüklemişlerdir. Mısır'da Firavuncuğu, Suriye Lübnan ve Filistin'de Fenike'ciliği, Irak'ta Asuriliği canlandırmaya çalışmışlardır." (Mustafa Sıbai, s. 40) "Mısır'da Firavunculuk, Suriye'de ve Irak'ta Asurculuk, Kuzey Afrika'da Berberilik, Suriye ve Lübnan'da Fenikecilik, Türkiye'de Şamancılığın diriltilmesini teşvik etmişlerdir. (Muhammed el-Behiy, s. 218) "Mısır'da Firavunculuğu, Irak'ta Asuriliği, Kuzey Afrika'da Berberiliği canlandırmaya gayret etmektedirler." (Vezzan, s. 44; Meryem Cemile, Garb Materyalizmi Karşısında İslam, s. 146, 260) "H. Corbin gibi kimi oryantalistler, mezhepçilik ve fırkacılık ateşini körüklemeye gayret etmiştir. İran'ın İslam öncesi tarihi ile ilgilenip, İran'da 2500 yıllık bir monarşi görüşünü öne süren Pehlevi'ye yazdıklarıyla katkıda bulunmuştur." (Asaf Hüseyin, s. 67) "Oryantalistler, Hindu Müslümanlara İslam öncesi geçmişleri için sistematik bir bakış açısı da sağlamışlardır." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 36) "Fransız Katolik enstitüsü üyesi olan Baron Carra de Vaux, İslam dünyasında milliyetçilik duygusunu canlandırmak ve dini cemaat düşüncesini zayıflatmak için farklılıkları vurgulayarak, İslam dünyasını parçalamayı tavsiye etmiştir. Çünkü sömürgeci güçleri rahatsız eden İslam, bir tehlike oluşturmaktadır." (Asaf Hüseyin, s. 52) İlk Türkoloji Fransa'da kurulmuş, ilk ırkçı fikirler de Yahudilerden çıkmıştır." (Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. IX)

"Mısır milliyetçiliği ve İran'ın bağımsızlığı için yürütülen kampanyalara Edward G. Browne destek olmuş, Arap milliyetçiliğini W. S. Blunt desteklemiştir. Michael Curtis, "Batılıların Doğu ülkeleri üzerinde yürüttükleri çalışmaların Doğu üzerinde güce sahip olma arzusuna sahip emperyalist veya sömürgeci bir yaklaşımla sıkı sıkıya bağlı 'olmadığını' belirtmek yerinde olacaktır. Doğu üzerinde yürütülen Batılı çalışmaların bir tür 'sömürgeci güç olduğunu tartışmak' mantıksızdır." demekte ve Napolyon'un Mısır işgalini, "bir çeşit Kahire'yi modernleştirmek" olarak yorumlamaktadır! Yine ona göre, "Haçlı seferleri, Arapların servetini ya da topraklarını ele geçirmek için açgözlü bir istekle başlamamıştır. Aksine, Haçlı Seferleri katılımcılar için maliyetli bir girişimdir!" (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 7, 11, 22, 28) Avrupa bu

sömürgecilik hareketini, modernleştirme/medenileştirme söylemiyle yapmıştır. Avrupa kendini evrensel değerlere sahip olarak takdim etmiştir. (Samir Amin, Avrupa-merkezcilik, Bir ideolojinin eleştirisi, s.15; İmmanuel Wallerstein, Avrupa Evrenselciliği, iktidarın retoriği, s. 40) İslam modeli diyalog üzerinden, Batı modeli ise çatışma üzerinden bir değerlendirmedir. Medeniyet götürmek "beyaz adamın yükü" ise, dünyanın geri kalanı Batıdan o yükü sırtından indirmesini rica edecektir. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 118) Batının tüm amacı, ekonomik olarak maliyetli olsa da, Doğu'ya özgürlük getirmek ve onları medenileştirmektir! Sömürge amaçlı olmayan bu çalışmalara emperyalist yakıştırması da mantıksızdır zaten! Öyle ya, "İslam Orta Çağa sıkışıp kalmıştır. Batı tarafından çıkarılması gerekmektedir. Bu siyasi işgal ya da ekonomik işgal şeklinde de olabilir. O halde Batılı bireylerin İslam coğrafyasında yaptıkları için vicdan azabı çekmelerine de gerek yoktur. Çünkü 'Batı, medeniyete kavuşturmak için' işgal etmektedir. Doğu, Batı tarafından zorla geliştirilmelidir! Bunun sömürgeciliği meşru kılan yapısı oldukça açıktır." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 351, 353) "Oryantalizm, merkezi Avrupa olmak üzere, dünyanın her yerinde kolonicilik ve emperyalizmle hem eş anlamlı hem de eş amaçlıdır." (Ömer Baharoğlu, s. 118) "Batı düşüncesinde medeniyet kavramı sömürgeciliğin öncü kolu olarak kullanılmış ve asli manasından koparılmıştır." 19. yüzyıl Avrupa devletleri insan topluluklarını köleleştirirken, 'medenileştirme' kavramına başvuruyordu." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 16, 32) "Avrupalılar Medenileştirme görevlerinde kendilerini bir yetkiye sahip bulunmuş sanıyorlar. Haçlı ruhu da denilebilecek bu zihniyet, görünüşte kendisini insanlığı kurtarmaya görevli bir mümessil rolü oynamaktadır. Bağımsızlıkları ortadan kaldırmak, mukaddes sayılan her şeyi bozmak gibi işlere 'medenileştirmek' ismi verilemez. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 43-45) Batı Avrupa devletlerinin sömürgeler kazanma yöntemi iki türlüdür. Birincisi, ele geçirilen ülkenin yerli halklarının kendi çıkarlarına engel olabileceklerini hissederlerse onları ortadan kaldırmakta güçlük çekmezler. Sağ kalanlar olursa, onlar da Hristiyanlaştırılarak ancak kendilerine has bir 'aşağı sosyal tabaka' dairesinde kalırlar ve daima istilacılara hizmet etmekle görevlendirilirler. İkinci yöntem, ülke halkının kendilerine özel medeni durumlara sahip olmalarıdır. Güya bunlar ülkelerine getirilen medeni idareyi bir türlü anlayamazlarmış: Dolayısıyla medenileştirmesi amacına ulaşmak için gerekli her türlü fedakarlığı yerine getirilmesi gerektiğinden, muhalefet edenler 'zorla bastırılmalı' imiş. (Halil Halid, s. 245) "Avrupa, Doğuya aydınlık ve özgürlük götürme görevini üstlenmiş olarak kendini her zaman Doğunun efendisi olarak görmüştür. Aslında bu, sömürgeci girişimleri normal göstermek için ihtiyaç duyulan bir açıklamadan başka bir şey değildir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 13) Servet kaynakları halkın istifadesinden ziyade istilacılarının kârı dikkate alınarak işletilir. Avrupalıların istila ettikleri Asya ve Afrika ülkelerinin birçoğu, 'anonim şirketler' vasıtasıyla yönetilmiştir. (Halil Halid, s. 251) Sömürge düzeninde asıl amaç "vurgunculuk hevesi, zenginlik hırsı, mal sahibi olma amacı ve hükmetme arzusudur" ve bunlar "medeniyet kılıfı ile saklanmaktadır." Hristiyan âleminin işlediği barbarlıklara, medeniyet getirme ve insanlık hizmetleri adları takılmaktadır! (Halil Halid, s. 281-282)

Emperyalizm, bedenden önce ruhların köleleştirilmesi programıdır. Kolonyal/sömürgeci toplulukların öncelikle zihin dünyalarının ele geçirilmesi gerekirdi. Bunun içinde kapsamlı ve disiplinli eğitim programları düzenlenmeli, kolonilerindeki geri kalmış insanlar eğitilmelidir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 110) Batının Yahudi-Hristiyan ve seküler medeniyeti, Avrupa ile sınırlı kalmayacak kadar büyük ve önemli bir hazinedir! Gerektiğinde zorla kabul ettirilmelidir! Sömürgecilik, modern Avrupa'nın kendini gerçekleştirmek için ihtiyaç duyduğu bir kaynaktır. Sömürgeleştirilmiş öteki üzerinden kurulan hayali kimlikler, Avrupalı aydınların kendilerini daha iyi ve daha üstün hissetmelerine de katkı sağlamaktadır. Avrupalı milletlerin kendi aralarında gözetmek durumunda oldukları eşitlik ilkesi, Batılı olmayan toplumlar için geçerli değildir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 111) Misyonerlerin Afrika içerisinde güya Hristiyan ve medeni yapmak iddiasında bulundukları yerliler de sadece eşya ve sanayi işinde çalıştırmışlardır. (Halil Halid, s. 97)

Aslında Said'in ifade ettiği gibi, "Doğu yalnızca Batının coğrafi komşusu değil, aynı zaman da en büyük, en zengin ve en eski sömürgesidir" (Osman Sarı, Oryantalizm üzerine bir araştırma, Yüksek Lisans Tezi, s. 10) ve "Oryantalizm her zaman emperyalizmle el ele gitmiştir." (Said, Kültür ve Emperyalizm; Jale Parla, Oryantalizm, Hayali Doğu, Atlas, Sayı: 96 s. 47) Batı ne zaman ki "Müslüman ülkelerin kaynaklarına el koyup, bir yandan da ulus devletlere bölüp, iç savaşlar başlatmış" (Michel Chossudovsky, Müslümanların İblisleştirilmesi ve Petrol Savaşları, globalreserach.ca) bunu üzerine de "Doğulu, bu emperyalist düşünceye karşı direnmeye geçmiş, o zaman da 'bir Doğu sorunu' ortaya çıkmış." (Osman Sarı, s. 97) ve bu defa medya kullanılarak Doğu yine suçlu olarak kamuoyuna empoze edilmiştir!

Lamartine "Doğu ülkeleri üzerine araştırmalar yapıp 1833 yılında Fransız parlamentosuna bir proje sunar ve şöyle der: "Roma Dünyası yeniden kazanacaktır. Modern Avrupa, eski Roma'dır. Avrupa; Asya ve Afrika'yı kolonize etsin. Uygarlığıyla ve ilerici dini ile oralarda yayılsın ve siz baylar, bu 'kutsal insanlık zaferinin' başına geçin." (Lamartin, Doğu sorununa ilişkin görüş ve yazılar, s. 31-32) Zaten "Amerika da, Irak'a 'demokrasi, uygarlık ve barış getirme' palavraları kullanarak sızmıştı." (Ömer Baharoğlu, s. 120) "Batılılar Doğuyu öteki olarak ele almış, ruhsuz bir obje gibi incelemişlerdir. Böyle bir yaklaşım sömürgeciliği de kolaylaştıran bir ortam yaratmıştır." (Ömer Baharoğlu, , s. 122) Bu nedenle "Fanon, 'insanı düşünmekten başka bir meselesi olmadığını ilan etmekten vazgeçmeyen' Avrupa'nın 'her bir başarısının, insanlığın çektiği acılar pahasına gerçekleştiğini biliyoruz." demektedir." (Frantz Fanon, Yeryüzünün lanetlileri, s. 251) Peki gerçek nedir? Jean Paul Sartre: "Eğer dayanabilirsen, kendimize bakalım. İnsanlığımızın çırılçıplak haliyle yüzleşelim. Gördüğümüz, bir yalanlar ideolojisinden, yağmaya mükemmel bir meşruiyet hazırlamaktan başka bir şey değildir. Tatlı sözler, duyarlılık iddiaları, saldırganlığımızın bir kılıfıdır." (Yeryüzünün lanetlileri, s. 24; Jale Parla, "Hayali Doğu", Atlas Dergisi, Mart 2001, s. 49; Ali Asker Bal, Oryantalist Resimde Bedenin Kolonileştirilmesi Bağlamında "Türk Hamamı" İmgesi, ACTA TURCICA, Yıl II, Sayı 2, Temmuz 2010, s. 22) "Batılıların, Amerika, Asya ve Afrika'da yaptığı soykırım ve sömürgeler neredeyse meşru ve haklıymış gibi gösterilmeye çalışılmaktadır." (Ömer Baharoğlu, s. 107) "Alphonse de Lamartine, 'Doğu yolculuğu'nda, "Osmanlı İmparatorluğu yıkılırsa orada 'uygarlaştırıcı' bir yönetim kuracak ve bölgenin varlığı ve milliyet özellikleri güvencede olacaktır." demektedir." (Said, s. 121) Petrarca, Hristiyan Batının, Doğuya karşı 'insanlığın son kalesi' olduğuna inanmaktadır. (Michael Curtis, s. 44) "İngiliz ekonomi politiği, "Doğu toplumları ancak yabancı bir işgal tarafından değiştirilebileceği" görüşünü kabul etmektedir." (Bryan S. Turner, s. 24)

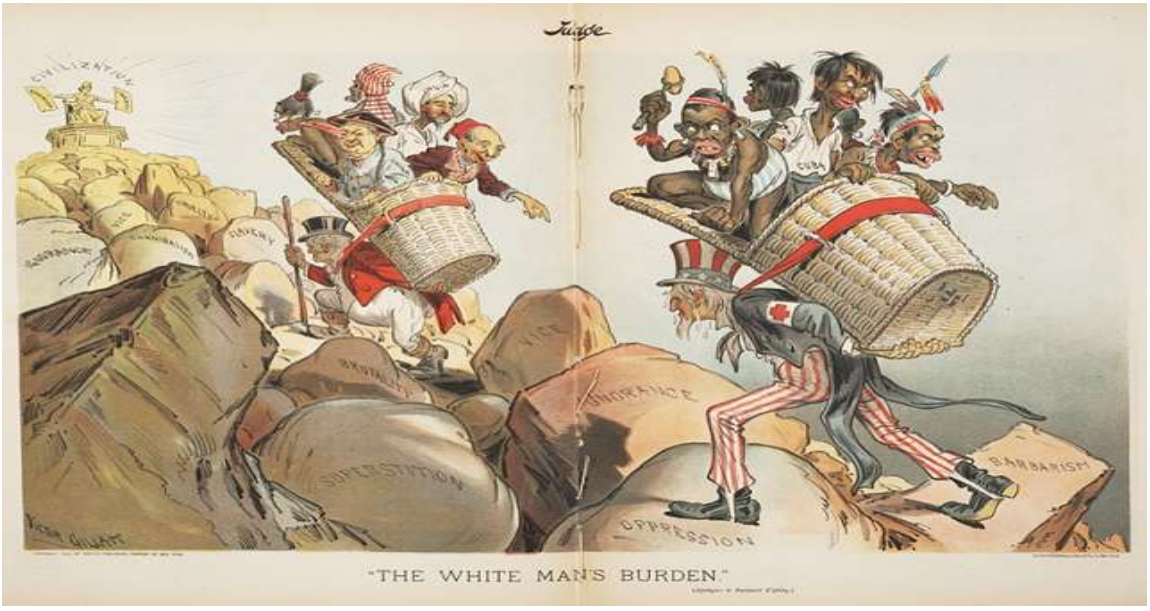
Siyonizm'in önderliğini yapan Balfour Deklarasyonu'nun fikir babası Arthur James Balfour, 1910 yılında İngiliz avam kamarasında şöyle bir konuşma yapar: "Doğulu ulusların bizim yönetimimiz altında olması iyi midir? 'İyidir' derim ben! Onlar için Mısır'da olsak da, sırf onlar için orada değiliz, gene de Avrupa için oradayız." (Said, s. 42) "Emperyalizmle ilerlemeyi özdeşleştiren Leroy Bealien, 'Sömürgeciliğin sömürülen topluma hayat kazandıracağını, hatta onun doğuşunu sağlayacağını" yazmaktadır. Ona göre bir toplum, yüksek bir olgunluk ve güç düzeyine ulaştığında sömürgeciliğe girişir. Sonra sömürdüğü topluma şekil verir, gelişimini gözetir ve doğuşunu sağladığı topluma hayat kazandırır." (Agnes Murphy, Fransız emperyalizmin ideolojisi, aktaran, Necdet Sevinç, Osmanlı'dan günümüze misyonerlik faaliyetleri, s. 22) "Gabriel Charms daha açık konuşur: "Avrupalı güçler Doğuda olmayınca, Akdeniz ticaretimiz bitti demektir. Asya'daki geleceğimiz bitti demektir. Güney limanları bizim için öldü demektir. Ulusal zenginliğimizin en önemli kaynaklarından biri kuruyup gitti demektir." (Murphy, Fransız emperyalizmin ideolojisi, aktaran Sevinç, s. 22; Said, Oryantalizm, s. 130) "Chateaubriand, Müslümanları şöyle tasvir eder: Özgürlük hakkında hiçbir şey bilmiyorlar. Ayrıca edepten, ahlaktan yoksunlar. Haçlılar daha ziyade, yeryüzünde cehaletin (İslam'ın), zorbalığın, uygarlık düşmanı bir inancın mı yoksa modern insanda hikmet dolu bir antik çağ ruhunun uyanmasını sağlayan itikadın mı (Hristiyanlığın) galip geleceğini öğrenmenin peşindedir." (Said, s. 184) Bu cümlede, 'Bir uygarlığı yok etme' siyasetinin 'uygarlık götürme' söylemiyle perdelendiği açıkça görülmektedir. "Uygarlık götürme hastalığı 1000 yıldır oryantalist söylemin dilinden düşmediği için, yani Haçlı Seferlerinin başlangıcına neden

olan Papa II. Urban'ın fetvalarından günümüze kadar hem oryantalizme hem de emperyalizme tarih üstü bir kimlik kazandırmıştır." (Ömer Baharoğlu, s. 34) "John Stuart Mill'in yorumu daha nettir: 'Despotizm politikaları yani işgal, baskı, sömürgeleştirme, kültürel yabancılaştırma barbarlara yönelik muamelede 'meşru' bir yönetim şeklidir.' 19. yüzyıl Avrupa aydınlarının çoğunluğu da Mill ile aynı görüştedir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 73, 74) Bir Alman Generali, 'Savaş, medeniyet için ahlaki bir mecburiyet ve vazgeçilmez bir faktördür.' demektedir. (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 81) Batıda bazı gazeteler, Türk esaretinden kurtulan Doğu Hristiyanlarının süratle medenileştiklerinden bahsetmektedir. (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 85) Jules Harmand ise, 'İşgal medeniyet için kaçınılmazdır.' derken, Lord Curzon, 'Emperyalizm sömürgeleştirilenler için ahlaki ve maddi nimet kaynağı olan ilahi bir kaderdir.' demektedir. (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 110) Lee Harris'in, 'medeniyetin koruması' ile kastettiği şey İse aslında 'Amerikan emperyalizminin herkes tarafından meşru kabul edilmesidir.' (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 118)

"J. B. Kelly, 'Arabistan, Körfez ve Batı' adlı kitabında Asya ve Afrika ülkelerindeki sorunlar için çözüm olarak yeniden işgali önermektedir. Sanki oradaki sorunların nedeni bu işgaller değildir!" (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 15) "28 Haziran 1970 tarihli New York Times gazetesinde George Ball, 'Orta Doğudaki Amerikan çıkarlarının çok önemli olmaları nedeniyle, Başkan'ın Amerikalıları muhtemel bir Orta Doğu 'işgali' olgusuna karşı "eğitmesi" gerektiğini' söylemektedir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 67) Kısaca, "Sömürgecilik, evrimcilik ve ilerlemeci tarih anlayışı, ilkel toplumların ancak dışarıdan radikal müdahalelerle dönüşebileceği kabulünü insanlara dayatmaktadır." (Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 72)

Curtis, "Batı ülkelerinin Arap ve İslam ülkelerindeki sosyal ve politik tutumda değişim yaratılması için harcanan çabaya destek bulunmasının, demokrasiyi desteklemesinin ya da 'insancıl amaçlar doğrultusunda müdahalede bulunmasının' gerekli olup olmadığı hâlâ bir sorundur." (Michael Curtis, s. 455) diye yazmakta ve "Fransa'nın Afrika'daki hâkimiyet hegemonyası, Doğunun yaşam şartlarını iyileştirecek, daha az gelişmiş olan bu ilkellerin çağdaşlaşmasına yardımcı olacaktır." Yorumu ile Fransız emperyalizmini savunmaktadır. Yine Michael Curtis'e göre Fransa, Akdeniz ve Kuzey Afrika'daki konumunu İngiltere'nin egemenliğine karşı kurmak zorundadır. Yine ona göre savaş, toplumların ufkunu genişletir, alevlendirir, insanlara hareket zemini sağlar. Ülkeyi güçten düşüren ise savaş değil barışseverliktir. (Michael Curtis, s. 233-235) Michael Curtis, Fransa'nın rekabet halinde bir ülke olarak gördüğü İngiltere'nin Sepoy İsyanını bastırması sırasında gösterdiği şiddetin de medenileştirme misyonu olduğuna inanmakta (Michael Curtis, s. 247) ve bu vahşeti şöyle savunmaktadır: "Bu vahşileri yönetmek için aldığınız ünvan, onlardan daha iyi olduğunuzu göstermektedir. Yapmanız gereken onları cezalandırmaktır; 'onlar gibi davranmak' değil." Yazar yapılan bu katliamı 'Hristiyanlığın ve medeniyetin zaferi sayılan bir başarı' olarak da kabul etmektedir. (Michael Curtis, s. 253) Bir ulusun 'ruhunun sömürgeleştirme sayesinde ayakta tutulabileceğini' ileri süren (Michael Curtis, s. 257) ve "İngilizler, Doğudakiler gibi barbar veya yarı barbar toplumlar üzerinde hegemonya kurmaya belki de en uygun toplumdur. Çünkü tüm medeni toplumlar içerisinde kendi geleneklerine kesinlikle en sağlam şekilde bağlı olan toplum onlardır" demektedir. (Michael Curtis, s. 308) 'İslam'ın ortaya çıkışından beri Avrupa için daimi bir tehdit oluşturmuş olmasının tarih gerçekliğine' dikkat çeken (Michael Curtis, s. 444) Curtis'e göre, "Batının son yüzyıllar boyunca Doğuya karşı takındığı tutum ve davranışlar ile ilgili bir 'suçluluk kompleksinin', bir nebzeye kadar hâlâ Batı kültürü içinde 'kol geziyor' olduğu şüphesiz olsa da, iki unsuru hatırlamak faydalı olacaktır: Öncelikle Doğu, 'Batının Doğuya yönelttiği saldırganlığa' karşı pasif kalmamıştır. Yine Batılıların Doğu toplumlarındaki 'arzu edilen ilerici değişiklikler olarak gördükleri unsurları geliştirmek adına' gerçekleştirdikleri faaliyetler ve girişimleri hatırlamak da aynı zamanda faydalı olacaktır." Yazar ayrıca, "Batı toplumlarının öteki kültürlerle uğraşırken emperyalizm, ırkçılık veya avrosantrik (Avrupa ve Avrupalılara ve onların kültürüne odaklanan) bir

tutum takınmadıklarını da ileri sürmektedir.” (Michael Curtis, s. 445) Kısaca yazar, Müslümanların yaptıklarını, tepkilerini Avrupalıları 'aşağılama' olarak nitelendirirken, kendi yaptıkları katliamları, “medenileştirme, modernleştirme” olarak takdim etmektedir. Yine o, Avrupalıların kendisini savunmasını ve Müslümanlara karşı saldırılarının emperyalizm olarak suçlanmasını da 'ironi' olarak nitelendirilmektedir! Edmund Burke ise, İngiltere gibi demokratik bir devletin despotik bir devleti yönetirken olumsuz bir şekilde ‘etkilenebilme ihtimali’ olabileceği konusunda endişelidir! (Michael Curtis, s. 452) Adam Smith, anti-emperyalist birisidir! O, ‘sömürgelerin’ vergi mükellefi İngilizlerin ‘sırtında ağır bir yük’ olduğunu belirtmekte ve bir İmparatorluğun güç kazanması için ‘ne mali ne de askeri bir katkısı olmayan’ sömürgelerin 'gösterişli donanımını' eleştirmektedir. James Mill, sömürgeleştirmenin İngiltere için ‘çok sorumluluk olduğunu, genel anlamda anavatanda daha az yatırım yapılmasına neden olduğunu, büyük masraflar anlamına geldiğini’ ileri sürmektedir. Michael Curtis, benzer görüşteki diğer yorumları da sıraladıktan sonra ‘Emperyalizmin, Avrupalıların tüm önemli görüşlerinin doğasında otomatik olarak var olmadığı sonucuna varılabilir.’ (Michael Curtis, s. 453) diyerek, kendince Batı emperyalizmini masum ve fedakar taraf olarak göstermeye çalışmaktadır. Yazar, 'Yer verdiğimiz yazarların görüşleri ‘emperyalist kibrin göstergeleri ya da Doğunun maruz kaldığı sömürgeci aşağılamanın tezahürleri değildir' (Michael Curtis, s. 443) diyerek aslında gerçeklerin farkında olup üzerini örtmeye çalıştığını gizlemeye çalışmaktadır. Curtis ve kitabında fikirlerini ifade ettiği diğer yazarlar, sömürgeciliğin, emperyalizmin, Batı hegemonyasının bir modernizasyon aracı olduğunu, ilerleme ve gelişim sağladığını ileri sürerler. Bu yazarlar, Batılı ülkelerin daha az gelişmiş toplumlara Batı medeniyetini götürmek görev ve idealine önayak olmasları gerektiği de ileri sürerler. (Michael Curtis, s. 456)

Victor Gillam, Judge dergisi’nde 1 Nisan 1899 tarihli "Beyaz Adamın Yükü" adlı bir karikatür yayınlar. Yükü taşıyan İngiltere ve ABD’dır! İşte Batı ülkeleri hem sömürmekte hem de ‘Barbarlık, baskı, ahlaksızlık’ gibi zorlukları aşarken, Batılı olmayan halkları (Küba, Hawaii, Samoa, Porto Riko, Filipinler, Zulu, Çin, Hindistan, Sudan ve Mısır) sırtlarında taşıyarak onları medenileştirme idealine götürdükleri izlenimini oluşturmaya çalışmaktadırlar!

İngiltere'nin eski İçişleri Bakanı Suella Braverman ise çıtayı en üste taşır ve Britanya İmparatorluğu'nun bu topraklara getirdiği "yatırım, altyapı ve kurumsal katkılar" nedeniyle bu ülkelerin Britanya'ya tazminat ödemesi gerektiğini savunur! (haberdeger.com, 06.07.2026)

THE WHITE MAN'S BURDEN.—*The Journal, Detroit.*

Detroit Journal, 1898; The Call, San Francisco, 5 Şubat 1899

"Afganistan'daki Müslümanlar iyidir, çünkü ABD çıkarlarına uygun kabul edilmektedirler. (Günümüzde ise -2025- aynı insanlar Taliban adı altında düşman ilan edilmektedir.) İslamiyet hakkındaki açıklamalar esas itibariyle, İslam dünyasındaki ulusal 'çıkarlara gerekçe' bulmak üzere düzenlenmiştir. (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 174-176) "Amerikalıların çoğu, Amerikalı avukat ve politikacı Patrick Henry'yi, 'Bana ya istiklal ya ölüm verin' dediği için fanatik kabul etmezler. Ama Ray Moseley, 25 Kasım tarihli Chicago Tribune için makalede, 'Ölümün bir şeref olduğunu düşünen insanlar, tanım itibariyle fanatiktirler. Şehadet iştiyakı İran'ın Şii Müslümanları arasında sivrilmiştir.' diye yazabilmektedir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s.141) "Pek az kişi Sovyetlere karşı Afgan direnişini, İsrail'e karşı Filistin direnişi ile eş tutacaktır." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 149) "Bir Filistinli, bir yerleşimciyi rehin alırsa bu 'terörizm'dir. Bir İsrailli 3.000 çocuğu öldürürse bu 'kendini savunma'dır. Bu mantıklı mı?" (Jackson Hinkle, Twitter, 31 Ekim 2023) Bu sayı 2024'de ise on bini çoktan aşmıştı. "İsrail, Gazze'de '108 günde 11 bin çocuk' öldürdü." (AA, 22.1.2024) Bir sene sonra bu sayı 18.000 çocuk olmuştu ve katliam her gün devam ediyordu! (AA, 23.3.2025) "Oryantalistler, Doğu medeniyetlerinin Avrupa medeniyetine ne kazandırdığını belirleyerek onları bu eksen üzerinde değerlendirirken, zamanla özünü tanımaya dönük Doğudaki faaliyetlere de 'fundemantalizm/aşırı dinci' adını vermişlerdir." (Abdullah Topçuoğlu, Postmodernizm ve İslam, s. 218) "Batılılar, yabancı istilaya direndikleri zaman bunun adı vatanseverliktir olur ve öve öve göklere çıkartılır. Aynı şeyi Doğulular yapınca bu, 'yabancı düşmanlığı' ve 'yobazlık' olur. (Rene Guenon, Modern dünyanın bunalımı, s. 132) "İslam dünyası üzerinde Batının siyasi ve ekonomik çıkarları devam ettiği sürece, bu menfaatlere karşı koyan kim olursa olsun, terörist damgası yemekten kurtulamayacaktır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 17) "Terörizm ve insan hakları ihlalleri suçlamaları esasında, kendini uluslararası arenada güçlü hisseden devletlerin egemenlik kurmak maksadıyla hedef seçtikleri ülkeleri kendi ürettikleri tezlerle saldırmak için kullandıkları ithamlardır." (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 149) Halbuki "Toprakları işgal edilen, onurlu ve özgür vatandaşları köleleştirilen, tarihi ve medeniyeti reddedilen İslam dünyasından, tüm bunların nedeni olan Batıya tepkiler olması gayet doğaldır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 20) "Amerika'daki kürtaj kliniklerini bombalayan papaz Michelle Bray, Oklahama'daki hükümet binasını bombalayan Timothy McVeigh, Amerikan hükümetine savaş açan David Koresh, Katolikler ve Protestanlar arasında onlarca yıl süren çatışmalar, Bosna'daki Ortodoks Sırpların katliamları ve tecavüzleri, Amerika'daki evangelist grupların Irak'ta katlettiği yüz binlerce masum Müslüman yakın tarihte Hristiyanlık adına pek çok cinayetin işlendiğini göstermektedir. 1994 yılında Brooklyn'li bir psikolog olan Baruch

Goldstein, el Halil Cami'ne giderek sabah namazında namazı kılan Müslümanların üzerine ateş açmış ve 38 Müslümanı katletmişti. Yahudi Başbakan İzak Rabin'i, terörist bir örgüt üyesi olan Yahudi Yigal Amir öldürmüştü. En son Yeni Zellanda'daki katliamda camide 50 Müslüman şehit edilmişti." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 167, 168)

"İslam, ulusal sınırları aşmaktaydı. Sömürgecileri, İslam'ı ciddi bir şekilde araştırmaya yönelten şey işte bu endişeydi. İslam yeniden yorumlanmalıydı. Cezayirli Muhammed Ben Rahal konuyu şu şekilde özetlemektedir: "Eğer bir Müslüman vatanını, dinini savunursa bir vatanperver değil vahşi bir kimse olarak görülür. Kahramanlık gösterirse fanatik olarak adlandırılır. Yenilgi esnasında tevekkül gösterecek olursa da kaderci olarak isimlendirilir. (Asaf Hüseyin, s. 52) İsrail'in Filistinlilere veya Lübnan'a yönelik saldırıları 'misilleme' olarak görülürken, Filistinlilerin İsrail'e gerçekleştirdiği bir hücum 'terörist saldırı' olarak nitelendirilmektedir. İslam konusunda olumsuz olan her şey haber olarak görülmektedir. (Asaf Hüseyin, s. 115-116) The Chicago Tribune adlı gazete Arapları suçlayarak, "Arapların, İsrail'i ortadan kaldırmaya yönelik bir silah olarak Filistin problemini yarattıklarını" ileri sürer. Halbuki 2024 İsrail'in Gazze'de yaptığı büyük katliamda görüldü ki, hiçbir -ne arap ne de başka bir- İslam ülkesi asla İsrail'e karşı bir şey yapmamıştır. Ayrıca artık bilinmektedir ki İsrail, Batılılarca Arap ülkelerini kontrol etmede kullanılan bir üs olarak kurulmuştur ve kullanılmaktadır! Amerikan deniz bombardımanında sivil halk hedef alınır. Ama bunun fazla bir haber değeri yoktur. Ama eğer böyle bir bombardıman İsraillilere karşı Müslümanlar tarafından gerçekleştirilmiş olsaydı, kuşkusuz geniş bir şekilde haber yapılırdı. Washington Post'un bir muhabiri, "İsrail'in tek amacı Lübnan'ı terörizm tehlikesinden kurtarmaktı" diye yazmaktadır. İsrail'in misket bombalarının biri hastaneye isabet etmesi 'bir savaş kazası' olurken, bunu İsraillilerin yaptığını gösteren hiçbir delilin bulunmadığı da ileri sürülmekte idi. Sanki bu teknolojiye sahip başka ülke vardı o civarda! Bu ve benzeri birçok olay, konunun dini boyutunu ve Batının anti İslami geleneğini gözler önüne sermektedir. Gazeteci, Batı toplumunun bir ürünüdür ve ister seküler olsun ister dini, bu toplumun bütün geleneklerini aynı oranda özümsemeye müsaittir. Verilmek istenen mesaj, 'Müslümanlar ne kadar seküler hale getirilirse, herhangi bir ülkedeki Batı çıkarlarını o kadar az tehdit ettiği' şeklindedir. Kitle iletişim araçları Batılı haber ajanslarının denetimi altındadır. Medya, kamuoyunu etkilemek için güçlü bir araç olarak kullanılmaktadır ve politik, ekonomik ve stratejik çıkarlara hizmet etmektedir. Medya, dünyadaki Batı yanlısı devletlerin yanında yer almaktadır. Medya Batı'nın propaganda silahı haline gelmiştir ve İslam ise onun en zavallı kurbanıdır. (Asaf Hüseyin, s. 118, 127) "Oryantalist mantığa göre bir Batılının yurdunu diğerlerine savunması kahramanlık, bir Doğulunun benzer nedenlerle ülkesini savunması ise gericilik, taassup, uygarlık düşmanlığıdır. İngiliz işgaline karşı Sudan Müslümanlarının verdiği mücadeleyi, Julious Richter şöyle yorumlamaktadır: 'Bu İslami taassup, kültüre karşı bir hınçtan ve dar ufuktan kaynaklanır.' (Richter, History of the protestant missions in the near East, s. 47) Michael Curtis de "Müslümanların kendini savunmasını militanlık (Michael Curtis, s. 448, 449) ve daha genel anlamda, terör diye tanımlamakta, Avrupa'da yaşayan Müslümanların (entegrasyonu değil) asimile olması gerektiğini savunmakta (Michael Curtis, s. 449) ve yapılan zulümleri dile getirmeyi ise 'modern İslami tutuculuk' olarak nitelendirmektedir. (Michael Curtis, s. 452) "Hristiyan kilisesi'nin gazetecileri, bazı Yahudi hücumlarının ön saflarında yer almaktadır. Bu insanlar, Hristiyan çeteler tarafından icra edilen kanunsuzluk ve terör hareketlerine sempati duymakta, 'Sultan'ın askerleri de bunları bastırdığında onları acımasızlık ve zalimlik ile suçlamakta ve bu bastırma hareketini 'Muhammedi fanatiklik' olarak nitelendirmektedir. Fransa, evinde laiktir ama dışarıda emperyalizmin ajanları olan papazları korumaktadır." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 28)

"Bir taraf için terörist olan diğer taraf için özgürlük savaşçısı olabilmektedir. Fakat bu taraflardan biri gücü eline geçirdiğinde hemen meşruiyet kazanmaktadır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam

Damgası, s. 179) "Terörist nitelemesi, gücü elinde bulunduran devletlerin kendi ideolojik amaçlarına karşı çıkan muhaliflerine yaptıkları bir yakıştırma olarak kabul edilmiştir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 119) "1998 yılında ABD, kimyasal silahlar için malzeme ürettiğini iddia ettiği Sudan'daki bir fabrikayı vurur. Ama bu fabrikanın söz konusu malzemeyi üretip üretmediğine ilişkin kuşkular seslendirilir. Bu saldırıların uluslararası hukuktaki yeri nedir? Aynı saldırıların Japonya'nın 1942 yılında Hawaii'ye düzenlediği önleyici saldırılardan ya da Almanya'nın 1930'lu yıllarda birçok ülkeyi işgal etmesinden ne farkı vardır? Sudan, Usama bin Ladin'i barındırdığı için ABD tarafından tehdit olarak görülür. Ancak bu durumun, ABD'nin IRA örgütü için para toplayan kişileri barındırmasından ne farkı vardır? Bu durum herhalde İngiltere'ye, ABD deki hedefleri bombalama hakkı vermemektedir. Saddam, İsraillileri kendisi için bir tehdit olarak görme hakkına sahip değil miydi? Terörizmin gerilla savaşı olarak karşımıza çıktığı yaygın durumlardan biri, kişinin ülkesinin düşman güçlerince işgal edilmedir. Tıpkı II. Dünya Savaşı'ndan sonra tüm Avrupa'nın karşılaştığı durum gibi. Bu direniş işgal güçleri tarafından kaçınılmaz olarak terörizm olarak görülecektir ama işgal güçlerinin kendileri de sık sık terörist taktiklere başvurmuşlardır. Örneğin işgal güçleri sivil halkın üzerine ateş açmakta çoğu zaman bir sorun görmemektedir. (Goody, s. 182, 184) Medyada Filistinli savaşçılar hemen hemen her zaman terörist olarak yer alır. Genelde aşırı dini görüşler ile hareket eden taraf ise aslında İsraillilerdir. ABD'deki yerli topluluk Çerokilerin 3000 silahlı adamı -asker değil; zira asker sözcüğü sömürgeciler ya da eski İngiliz askerleri için kullanılır- olduğu söylenmiştir. Dolayısıyla öyle görülüyor ki, 'silahlı adamlar' kelimesi, devletin emrinde olmayan ya da üniforma taşımayan ama başka amaçlar için silah taşıyan herkes için kullanılmıştır. Devlet terörizminin birçok örneğine yakın geçmişte de rastlanmıştır. Mesela CIA'nın Güney Amerika'da beğenmediği hükümetlere karşı savaşan silahlı grupları, Şili'de Allende ve Nikaragua'da Sandinistaları teşvik etmesi bu türdendir. Demokratik güçlerin kendi kısa ya da uzun vadeli çıkarları için bu türden terörist faaliyetlere destek vermesini hiçbir şey engellememiştir. Hatta bunu özgürlük mücadelesi kisvesine büründürmüşlerdir. İsrail devletinin kurulmasıyla teröristlerin statüsü değişmiş ve daha önce illegal olan terörist örgüt daha sonra devletin ordusu haline gelmiştir. Aslında 17. yüzyıl Amerika'sında olan biten tekrarlanmaktadır. Zira bu dönemde Avrupa'dan gelen sömürgeci göçmenler, Kızılderililerin topraklarını ellerinden almış ve kalanları da koruma bölgelerinden sürmüştü. (Goody, s. 187, 189-190) İslami grupların kolayca terörist olarak damgalanmaları, onların siyasi ve sosyal gündemlerinin gözden kaçırılmasına yol açmıştır. Filistin ve Keşmir'in bağımsızlığı, Batılı güçlerin petrolleri çıkarması gibi konular gözden kaçırılmaktadır. İsrail'in Yakın Doğuya nüfuz etmesi, başka bir tür Haçlı savaşı olarak görülebilir." (Goody, s. 20, 21)

"Oryantalizmin işlevi, oryantal toplumları yönetilebilir ve kavranabilir seviyeye indirmektir." (Bryan S. Turner, s. 77) "Oryantalist mantık, Doğunun insanını yönetimleri istenilecek bir sorun olarak görmüştür." (Ömer Baharoğlu, s. 87) "Batı oryantalizminin gerçek amacı, Müslüman Doğu ülkelerinin dilini, dinini, tarihini, kültürünü mükemmel bir şekilde öğrenip, bu ülkelerin ele geçirilerek yeniden kurulmasında, yönetilmesinde ve sömürgeleştirilmesinde kullanmaktır. Oryantalist General Von Niedermayer bilgisini ve tecrübesini Nazi Alman devletinin hizmetine sunmuştu." (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 115, 146) "Zaten Batıda İslam imajı tamamen oryantalistlerce belirlenmiştir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 187) "Bir Hristiyan misyoneri veya Yahudi din adamı olan bir oryantalist, herhangi bir İslami konuya kendi öz kültürünün tesiriyle bakmaktan kendini ne ölçüde koruyabilir?" (Mustafa Sıbai, s. 17) "Genelde İslam ve özelde hadis hakkında araştırma yapan oryantalistler, kendi tarihsel ve kültürel arka planlarından etkilenmişlerdir." (Harald Motzki, Hadis tarihlendirme metotları, s. 113) Zaten "Oryantalizm de daha başlangıcında papazlar, Hristiyanların elinde gelişip, sonra misyonerliğin temsil ettiği fikri ve sömürgeciliğin temsil ettiği silah gücü haline gelmiştir. Oryantalizm, misyonerlik ve sömürgecilik gücüne dayanarak günümüze kadar gelebilmiştir. Oryantalizm ruhbanların ve misyonerlerin omuzlarında ayağa kalkmıştır." (Adnan

Muhammed Vezzan, s. 19, 48) "Kilise, Müslümanlığı karalamak ve onu Avrupalı mensuplarına çirkin bir imaj ile sunmak için oryantalistleri görevlendirmiştir. Bunların çoğu aynı zamanda Hristiyan din adamıdır. Oryantalist Carra de Vaux şu itirafta bulunmaktadır: "Muhammed, Batıda uzun zaman çok kötü olarak tanındı. Kendisine nispet edilmedik hiçbir hurafe ve hakaret bırakılmadı." Oryantalistler misyonerlerle de yardımlaşarak, Müslümanları inançlarından şüpheye düşürmeye ve sömürgecilere daha kolay teslim olmalarını sağlamaya çalışmışlardır. Çünkü sömürgeciliğin bir aleti durumundaki oryantalizm, İslam dünyasında kendilerine karşı olan gücün temel unsurunun İslam dini olduğunu çok iyi kavramıştır." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 22)

Oryantalizm her zaman Batı'ya hizmet etmiştir. C.E.M. Joad şöyle demektedir: Bir İngiliz, bilmeyerek yahut bilmezden gelerek milletlerin uğradıkları acıları unutarak, İngilizlerin barışçı bir millet olduklarına inanır. Başkalarını ise savaş delisi ve kan dökücü olmakla suçlar. Elindeki bitmez tükenmez serveti kendisi ile paylaşmak isteyenlere 'savaş delisi' lakabını takar. Batıda savaşların demokrasiyi korumak için yapıldığı ne kadar söylenirse söylensin, hakikat ortadadır. Bu savaşlar sadece kuvvet yarışına girişen blokların mücadelesidir. (Guide to Modern Wickedness, s. 180, 191) "Müsteşriklerin herhangi bir konuda insaf ve orta yol üzere olmaları bizi aldatmamalıdır. Çünkü çok geçmeden başka bir konudaki dengesizlikleri ve aşırılıkları hemen kendini gösterir. Bu yüzden aynı oryantalisti bazımız, 'İslam'ı öven ve takdir eden biri' olarak görürken başka birimiz aynı şahsı 'İslam düşmanı ve İslam'ı karalayıcı' olarak görebilmekteyiz." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 26) "Arap dostu olarak tanınan (L. Massignon, Situation de l'Islam, I/11) Louis Massignon, Fransa'nın Filistin ve Suriye yüksek komiser yardımcı olarak çalışmıştır. Fransa'nın, "sonuna dek tutmak istemediği sözlerin bir güvencesi" olarak Fransız hükümeti tarafından kullanılan bir figür olmuştur." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 150) Müslüman olduğunu açıklayan ve Hollanda'nın Endonezya sömürge valiliği de yapan ve 'Mekka' isimli eseri de olan Christiaan Snouck Hurgronje, "Düşmanını iyi tanırsan onu kolayca alt edersin." demektedir. O, Müslüman rolünü çok iyi oynamış ve İslami kültür bilgisini, Aceh sakinlerinin direnişini ezmek ve Hollanda sömürge yönetimini empoze etmeye önemli ölçüde yardımcı olan stratejiler geliştirmek için kullanmıştır. (https://en.wikipedia.org/wiki/Christiaan_Snouck_Hurgronje)

"Richard Simon, İslam'ın savunuculuğunu üstlenen biri olarak ün salmıştır. Ama o bile, Müslümanlığın iyi yanlarını Hristiyanlık ve Yahudiliğe borçlu olduğunu ileri sürmüştür. M. Rodinson tarafından "İslam peygamberini yücelten" bir kitap olarak tarif edilen Henri Boulainvilliers'in 'Vie de Mahomed' adlı eserinde İslam'dan, 'tarihsel bir felaket' olarak bahsedilmektedir." (Bulut, s. 79) G. Sale, 1736 da yayınladığı İngilizce Kur'an-ı Kerim tercümesinde şunları yazmaktadır: "Hz. Muhammed'in Kur'an-ı Kerim'in müellifi/yazarı olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Kur'an'ı yazarken de başkalarından az yardım da görmemiştir." Halbuki G. Sale "Yarı Müslüman "kabul edilecek kadar objektif kabul edilen bir oryantalisttir! (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 75) Sale, tercümeden amacını ise şöyle açıklamıştır: Çalışmanın başlangıcı okuyucuya, benim Hristiyanlığa karşı İslam'ı savunacağım izlenimi verebilir. Fakat ben açıkça ifade edeyim ki, benim planım bunun tam tersidir. (Sale, Reflections on Mohammedism, s. 2)

Özetle, "İstisnai olarak ortaya çıkan bir takım objektif çalışmalarda bile hiç bir zaman Hz. Muhammed'in peygamberliği kabul edilmemiştir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 60) "İslam'ın kendi doktriner resmi şekliyle bile, felsefi kafaları tatmin edebilecek yegâne din olduğunu akıllıca tespit ettim." diyen Goldziher son tahlilde, "Benim idealim, Yahudiliği de benzer bir rasyonel seviyeye yükseltmektir" diyerek yine kendi dinine hizmet etmeyi amaçladığını ilan etmektedir. David E. Stannard aynı konuda başka bir örnek vermektedir: "Ne zaman yerliler barış istediyse, hep İngilizler tarafından sahte bir anlaşma yapıldı ve ardından da İngilizler barış zamanında olduğunu sanan yerlilere beklenmedik bir biçimde tekrar saldırdı." demektedir. (Sefa

M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 44) "İslam'a insaflı bir şekilde bakan az sayıdaki oryantalist de, içinde yaşadıkları ortam nedeni ile İslam'ı gerçek manada anlayamamışlardır. Oryantalist araştırmaların asıl amacı Müslümanlarla mücadele ederken yararlanmaları için misyonerlere malzeme hazırlamaktır. Bu nedenle söz konusu araştırmalar hiçbir zaman sağlıklı, iyi niyetli ve tarafsız olmamıştır." (Muhammed Gallab, Nazaratün istişrakiyye fil-İslam, s. 8) Batılılar İslam milletlerini insaflı ve tarafsız bir şekilde düşünmemektedir. Mısırlıların bir yabancı devletin medeniyeti altına girmeye çok muhtaç olduğunu ilan edip duranlar, Bulgarlara tam bir istiklal verdirmeye ve onları dışarının vesayetinden kurtarmaya uğraşmaktadırlar. Bulgarları genellikle Mısırlı'lardan daha medeni saymak da Avrupa'ya mahsus olan uydurma bir safsatadır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 289) "Avrupa Birliği'nin Türkiye'ye bakışında iki belirleyici düzlemden söz edilebilir. Birincisi ekonomik, ikincisi din." (Hilmi Yavuz, s. 52) "Hiçbir ülke, Türkiye gibi Batılılaşmaya çalışmamıştır. Avrupa hiçbir zaman, Türkiye'nin Batılılaşma çabalarını ciddiye almamıştır. Bu çabaları küçük görmüştür. Türkiye'yi küçük görmekte haklıyız. Çünkü bizi taklit edene niçin saygı duyalım? Ben ancak medeniyetime katkıda bulunabilecek olana saygı duyarım." (Arnold Toynbee, uygarlık sınavı adlı eserinden nakleden Hilmi Yavuz, Modernlesme Oryantalizm ve İslam, s. 68)

"Oryantalizmin temelleri, 17.ve 18. yüzyıllara kadar gider, 19. yüzyılda ise büyük bir patlama yaşar." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı,s. 138) 17. ve 18. yüzyıllarda Avrupa'da Arapça kürsüleri kurulmaya başlanır. Amaç sadece ilmi değil, daha çok ekonomik çıkar ve misyonerliktir. 19. yüzyılın ikinci yarısında İslam dünyasının yaklaşık yüzde seksenini işgal etmiş olan Avrupa, hükmettiği coğrafyanın insanları hakkında bilgi sahibi olmak zorundaydı. Hollanda'lı A. Relandus, 1704'te 'Mahommedica' adlı bir eser yazar. Yazar, eserini 'İslam'la daha iyi mücadele etmek amacıyla yazdığını' söylerken, kendisi ise İslam propagandası yapmakla suçlanmıştır. (Hıdır, s. 111-114) "Hindistan valisi Hestingens gerçeği itiraf eder: "İngiltere'nin saldırgan ruhu, öte yandan İngiliz vatandaşlarının kayıtsız hatta teşvik gören ahlaksızlığı, ulusal ünümüze silahlarımızın ve kuvvetimizin verdiği zarardan daha korkunç zarar vermiştir." Tarihçi Mill diyor ki:' Ode ülkesi daha önce yüksek bir refah düzeyinde idi. Fakat İngiliz memurların çokluğu, aylıkların yüksekliği, emekli, asker ve sivillerin masrafları dayanılmaz bir hale geldi.' Zamanla İngiltere bütün ülkede düşman kabul edilir hale geldi. Mister Hestingens olayı şöyle özetler: Biz diyoruz ki, 'Siz bu orduyu istemiyorsunuz fakat onun masraflarını ödemeye mecbursunuz.' Lord Dalhussi, 1836 yılında imzalanan anlaşmaların hükümlerini bozarak Ode'yi İngiliz ülkesine katar. Halbuki Mister Key'in ifadeleri ile, 'Bu ülke başındaki hükümdar ülkemizin dostu idi, halkı ordumuza dahil edilmişti.' Lord Cornwallis şüphesiz 'adaletli' bir adam idi. Lord Tingmaus 'dinine düşkündü.' Lord Velesley 'büyüktü.' Fakat Ode hükümdarına yaptıkları işlemde zerre kadar adalet, beceri, büyüklük veya din düşkünlüğü yok idi." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed'den Özür Diliyorum, s. 77, 79) "Papa 4. Nikola şöyle demişti: "Verilen sözü tutmamak günahtır ama Müslümanlara verilen söze itibar etmek daha büyük bir günahtır." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 14) Türk sadrazamının İngiltere elçisi Sir Robert Ensley'e gönderdiği resmi yazı, İngiliz milletvekili Mister Grey tarafından 1792 yılı 29 Şubatında avam kamarasında okunur: "İyi huylar çoktan Avrupa'dan kovulmuştur. İngiltere, insanları alıp sattığından ona hiç güvenmemek gerekir. Sizin dostluğunuza, yardımınıza istekli değiliz. (Rusya ile arabuluculuk önerisinde bulunmaktadır İngiltere) Bakanınız sadece, paraya taptığını haber aldığımız ulusunuzu eğlendirmek için bir iş çevirmektedir. Sizin ayırt edici özelliğiniz cimriliğinizdir. Siz tanrısınız alır ve satarsınız. Taptığınız paradır. Bakanlarınız ve ulusunuzun gözünde her şey ticarettir. Türkler hile ve oyun bilmezler. Sizin gibi herkesi yoldan çıkaracak bir ulusun nesine güvenilebilir? Halbuki Türk, hiçbir söz vermesine, şerefine karşı koymuş mudur? Asla! Buna karşılık hiçbir Hristiyan devleti faydanın ve hırsın gerektirdiği zamandan başka hiçbir sözünü tutmuş, hiçbir taahhüdünü yapmış mıdır? Hayır! Eğer siz, denildiği gibi dünyanın en alçak Hristiyan ulusu değilseniz, en atak ve en sahteci ulusu olduğunuz gerçektir. Sizin aranızda yaptığınız barışlar rüşvete dayanır. Osmanlı vezirleri Avrupalıların sözlerini çok dinlemişler

fakat her zaman hainlik görmüşler, satılmışlar ya da aldatılmışlardır. Sizin amacınız bütün insanlığı birbirine düşürmek, sonra faydalanmaktır. Sizin dininiz para kazanmaktır. Taptığınız put cimriliktir." (Lord John Davenport, s. 80-82) Bir yüzyıl öncesi için Oskar Kolling ise bakın ne demektedir: "16. asır Türk idarecilerinin, zavallı halkın hukukunu korumak huşusundaki gayretleri önünde eğilmek arzusunu duyarız. Türk yöneticileri, en buhranlı zamanlarında bile düşmanlarına veya dostlarına karşı olan sözlerini bozmak hatasına asla düşmek istememişlerdir." (Macar Serhadlerinde XVI. Asır Türk Devri, Ülkü, nr. 82, s. 309)

Batılıların tarihte durum hep aynıdır. Sokrates, "üç şey için şansa teşekkür ederim der ve birini, Yunanlıyım barbar değilim." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 42) şeklinde açıklar. Yunan medeniyetini Pers medeniyeti ile karşılaştıran Aristo ise, 'Uygun olan, Yunanlıların barbarlar üzerinde hüküm sürmesidir.' (Aristotle, Politics, 1252 b4) diyerek, son tahlilde herkesin kendi üyesi olduğu grubun tarafında duracağını göstermektedir. Oryantalistler gibi basın çalışanları için de durum aynıdır. "Her Amerikan muhabiri kendi ülkesinin çıkarları olduğunu ve ülkesinin bir süper güç olduğunu bilmekle yükümlüdür. Kendi şirketinin Amerikan gücünün bir parçası olduğunun farkındadır." (Said, İslam, s. 83, 84) "Her normal insan gibi bir muhabir de içinde doğup büyüdüğü bir takım değer yargılarını, kendi toplumunun alışkanlıklarını oldukları gibi kabullenir. Yabancı kültürleri ve toplumları tarif ederken kendi eğitiminden, ulusal kimliğinden ve dininden sıyrılmayacaktır. (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 83) Amerikalılar, komünist propagandaların baskılarla halkı yönlendirdiğine inanır. Ancak kendi ülkeleri söz konusu olduğunda Amerikalıların çoğu, basın tarafında çizilen sınırlardan ve uygulanan baskılardan habersizdir. Bir avuç şirket basın tekeli oluşturmuş ve dünyayı yönlendirmektedir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 85-88) "Özellikle haberlerde İslam hakkında eksik ve hatalı bilgiler ortaya atmışlar ve bunları da 'uzman' sıfatı ile yapmışlardır." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 188) "Amerikan basınında tek parça ve kemikleşmiş bir İslamiyet kavramı yer etmiştir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 131) "İslamiyet hakkında konuşacak kişi, bazı fikirleri kanun seviyesinde kabul etmelidir. Örneğin 'İslamiyet Orta Çağdan kalmadır ve tehlikelidir, İslam düşman bir kültürdür.' İslam hakkında konuşmak isteyen önce bu fikirleri göz önünde bulundurmalıdır." (Edward Said, s.181, 189)

"Sömürgeci devletler kültürel ve askeri sömürgeleri altındaki ülkeleri nasıl idare edeceklerinin bilgilerini, Müslüman halkı nasıl dejenere edip dinlerinden uzaklaştırıp kendilerine tabi kılıp taklit ettireceklerinin metodunu oryantalistlerden öğrenir." (Hamdi Zakzük, s. 70) "Oryantalistlere büyük maaş ve makamlar sağlanmıştır. Siyaset ve kilise çevrelerince oryantalistlere büyük önem verilmiştir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 10) Oryantalist Karl Heinrich Becker, Alman; oryantalist Snouck Hurgronje, Hollanda; oryantalist Barthold, Rus; oryantalist Sacy, Louis Massignon ve Hanotaux Fransız emperyalizmine hizmet etmişlerdir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 45) Zaten "Oryantalistlerin çalışmalarına emperyalist devletlerin verdiği ekonomik destek göz önüne alınınca, başından itibaren akademi ile ulusal güvenlik çıkarları arasında çok güçlü bir bağ kurulduğu ortaya çıkmaktadır." (Bulut, s. 158) "Batı'nın İslam imajı ve "oryantal toplumları" analizinde emperyalist politikaların rolü belirleyicidir." (N. Daniel, Islam and West, s. 44) "Özellikle 19. yüzyıldan sonra oryantalizm, emperyalizme malzeme sağlayan bir kurum haline gelmiştir." (Ömer Baharoğlu, s. 27) Kısaca "İslamiyet uzmanı olup da hükümete danışmanlık yapmayan veya şirket, basın hesabına çalışmayan nerede ise hiç kimse yoktur." (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 9) "Profesörler, İngiliz ve Fransız koloni bakanlarına ve özel sektöre de zaman zaman danışmanlık yapmıştır." (Said, s. 177) "Sömürgeleştirilen her ülkede oryantalistler tercüman, askeri ateşe, sekreter, akademisyen olarak bol kazançlı makamlara gelmişlerdir. (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 25) İslam'a en hoşgörülü yaklaşanlardan biri olan oryantalist Watt bile "İslam'ın köklerinde, Yahudilik ve Hristiyanlığın tarihi etkisi ve Arap monoteizmi olduğunu" ileri sürmüştür. (Montgomery Watt, Hz. Muhammed'in Mekke'si, s. 84; A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 194; Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, s. 282; İslam and the Intefration of society, s. 293) İslam hakkında 'en objektif yazarlardan olan'

Slomp'tan yapacağımız alıntı da, aynı bakış açısının izlerini taşımaktadır: "Muhammed bir peygamberdir; ancak İsa ise peygamberin ötesinde özelliklere sahiptir. Dolayısı ile Hz. Peygamberden üstündür." (Slomp, Het debat over de christelijke erkening van Muhammed, s. 64)

"Sömürgecilik, oryantalizmin birikimlerinden istifade etmiştir." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 61) "Napolyon'un Mısır seferi de, kalemin kılıçla ittifakını gösteren bir seferdir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 102) "Napolyon Mısır savaşında çok farklı yöntemler kullanmıştır. Napolyon, amacının Mısır'ı Memlüklerin zulmünden ve Hindistan'ı da İngilizlerin elinden kurtarmak olduğunu ilan etmiş, halifenin dostu olduğunu belirtmiş, bildirisine de besmele ile başlamıştır. Bildiride Fransa'nın gerçek bir Müslüman ülke sayılabileceği iddiası bile ileri sürülmüştür." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 90) "Napolyon Bonapart, Mısır'ı elinde bulunduran Memlüklerle savaşmadan önce bir ferman yayınlamıştır: Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla. Allah'tan başka ilah yoktur. Onun bir oğlu olmadığı gerçektir. Memlükler, yeryüzünün bu en güzel beldesinde fesat içerisinde hareket etmişlerdir, fakat âlemlerin rabbi olan Allah, artık onların hükmünün sona ermesini takdir etmiştir. Ben buraya sizin haklarınızı zalimlerin elinden almak için geldim ve ben Allahü Teâlâ'ya, Memlüklerden daha fazla kulluk eder, onun Peygamberi Muhammed'e ve kitabı Kur'an-ı Kerim'e onlardan daha fazla hürmet ederim. Ey kadılar, şeyhler ve imamlar! Halkınıza şunu söyleyin; Fransızlar da sadık Müslümanlardır. Fransızlar, papalık merkezini yerle bir etmiştir. Osmanlı sultanının -Allah onun saltanatının daim kılsın- en sadık dostu Fransızlardır. Bize yardıma koşacak olanlar için de büyük nimetler vardır. Bütün ahali, camilerde namazları adet olduğu üzere kılmaya devam edecektir. Bütün Mısırlılar yüksek bir sesle şöyle diyecektir: Allah, Fransız ordusunu muhafaza etsin." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 130-133) "Halkı yanına çeken Napolyon kısa sürede Memlükler'i mağlup etti ve 22 Temmuz'da Kahire'ye girdi. Mısır artık Fransızlar'ın elindeydi. Napolyon Kahire'de kaldığı sürece sık sık dini törenler yaptırdı ve böylelikle halkın direnişe kalkmamasını sağladı." (Hürriyet, 7.11.2003) Constantin-François de Chassebof Volney, 'Mısır'ın işgalini, Mısır'ın kurtarılması' olarak ilan eder. (Hentsch, Hayali Doğu, s. 163) Günümüzde benzer kurtarıcılık rolünün en çok bilineni de, ABD'nin Irak'ı Saddam despotluğundan kurtarıp 'Irak'a demokrasi getireceği' şeklindeki vaadidir. Sonuç, 500.000 ölü, milyonlarca evsiz ve yurtsuz mülteci. Ama petrol artık ABD'nin kontrolünde emin ellerdedir!

"İngiltere kralı Charles gizli bir Müslüman mı? Rusya devlet başkanı Putin İslam'a övgüler yağdırdı, Kur'an'ı öptü. İngiltere devlet başkanı Tony Blair her gün Kur'an okuyor, Kur'an'ı hatmetmiş, Müslüman mı oldu? ABD başkanlarından Franklin Roosevelt gizlice Müslüman olmuş, tarikata girmiş! CIA Başkanı Müslüman mı?" türü, kamuoyunu yönlendiren hidayet haberleri de bizim basınımızda hiç eksik olmamıştır!

Oryantalizm, aydınlanma ve materyalizm

"Oryantalizm çalışmaları genel olarak, Müslümanları yıldırmak, kendilerine olan güvenlerini sarsmak ve ruhi çöküntüyü sağlamak konularına odaklanır. Amaçları, Müslümanların bu

şekilde Batının maddeci medeniyetlerine boyun eğmelerini sağlamaktır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 131) "Bir grup oryantaliste de, Avrupa tarafından işgal edilen halkların bilinçlerine Avrupalı güçlere köle olmalarının kuvvetlice işlenmesi görevi verilmiştir." (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 12-13) Bu oryantalistler de görevlerini eksiksiz yerine getirmişlerdir. "Geçmişlerini Batılılardan öğrenen topluluklar, kendi tarihlerinde kayda değer bir bilginin olmadığına inandırılmıştır. Çünkü Batı, dünya üzerindeki tek uygarlığın Batı uygarlığı olduğunu zihinlere kazımıştır. Buradan Doğulunun Batılılara benzemesi gerektiği sonucu da kendiliğinde ortaya çıkmaktadır. Bir şeye benzemek ise, kendi olmaktan vazgeçmekle mümkündür. Doğulu toplum içinde elit kabul edilen bir kesim zamanla oluşturulmuştur. Bu kesim, topluma oryantalist düşüncenin biçtiği yolu tavsiye eder. Bu elitlerin görevi, 'cahil halkları eğitmek, uygarlaştırmaktır.' Bilinçlenmenin yolu ise dini ve ahlaki değerleri inkardan geçmektedir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 31, 33) Halbuki "Dinine sırtını çeviren Müslüman'ın elleri boş kalır ve artık kendisinin kim olduğunu bilemez hale düşer." (Eaton, s. 32) "Kendimizi Avrupalının gözü ile görmek!" (Hilmi Yavuz, Batılılaşma Değil, Oryantalistleşme, Doğu Batı Dergisi, Nisan 1998, Sayı 2, s. 100) İşte "Türk aydınının Batılılaşma serüveni sonunda geldiği son nokta; Oryantalistleşme!" (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 158) "200 yıllık Avrupalılaşma serüveninin bizi getirip bıraktığı yer oryantalizmdir. Oryantalizm, yani kendimizi Avrupalının gözüyle görmek! Ne Hazin!" (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 44)

Prof. Fuat Sezgin anlatıyor: "Biz talebeyken her şey Halk Partisi'nin elindeydi. Onlara çalışkan talebelerin listesi gider, listeye göre burs verilirdi. Benim adım da çalışkan talebelerin arasındaydı. Oradaki adam bana ne yaptığımı sordu. Şarkiyat tahsili yaptığımı söyledim. "Niye yapıyorsunuz?" diye sordu. Arapça öğreniyorum gibi şeyler söyleyince, bana "Bu bizim 'prensiplerimize aykırı.' Size burs veremeyeceğim" dedi. Ben de onlara 'büyük bir Alman oryantalistin yanında çalıştığımı' ve onun bana 'Arapça'nın yanı sıra Latince, Yunanca gibi dilleri de öğrenmem gerektiğini' söylediğini açıkladım. "O zaman olur" diyerek burs verdiler." (Risale Haber, 30 Haziran 2020)

"Reform öncesi ezici ve zulmedici bir özelliği olan Hristiyanlık, aydınlanma sonrası sömürgecilikle bütünleşmiş ve sömürgeciliğin keşif kolu haline gelmiştir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 127) "Batı sömürücü karakterini, aydınlanma, modernleşme ve küreselleşme maskesiyle örtmekte, ötekine karşı militarist tutumunu gizlemektedir." (İsmail Süphandağı, s. 44)

"Aydınlanma çağı 'ilahi müeyyidesi olmayan bir siyasi sistem, dogmasız bir ahlak' kurmak peşinde ilerici ve laik bir ideoloji kurar. Avrupa artık bilime inanmaktadır." (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, s. 71) "Marxizm ve evrim teorileri sonuç olarak 'Bilimsel materyalizmi' bir din haline getirmiştir." (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 19) "Batı, bilim devrimini yaptıktan sonra iki temel felsefe akımı ortaya çıkarmıştır. Rasyonalizm ve empirizm. Aydınlanma 18. yüzyılda bu iki geleneğin bir sentezidir! Bizim için Batının tarihsel anlamı aydınlanma dönemi ile başlar. 1774-1820 yılları arası Batılılar ordunun donanımı anlamında askeri alanda taklit edilmiş, tanzimatla beraber 1826 yılından itibaren de zihniyet düzenlenmesine gidilmeye başlanmıştır. Batılılaşmak demek, Avrupalılaşmak demek, aydınlanmacı olmak demektir!" (Hilmi Yavuz, s. 42-43)

"Aydınlanma düşünürlerinin mutlak hakikate sahip olduklarına dair sarsılmaz inancı, felsefi çoğulculuğun her türüyle çatışma halindeydi. Aydınlanmanın tek akıl, tek tarih, tek bilim, tek medeniyet modeli, modern dönemdeki mutlakiyetçi siyasi akımların da temel beslenme kaynağı olmuştur." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 233) "Yöntemi, yargılarıyla, Doğulu ve Batılı araştırma konuları ile reform adına Mısır'da uyulması istenen Batılı düşünce, Avrupa'da 19. asrın düşüncesinden başka bir şey değildir. Avrupa'nın 19. asır düşüncesi, materyalist ve pozitivist düşüncedir." (Muhammed el-Behiy, s. 17) "Türk ateist de aydınlanmanın mirasıdır. Daha doğrusu ateizm, Fransız aydınlanmasının, Türk entelijansiyası tarafından fevkalade yanlış bir biçimde

anlaşılmasının sonucudur.” (Hilmi Yavuz, s. 113, 134) “Din, kültür ortadan kaldırılmaya çalışılınca yerine sahte dinlerin ikame edilmesi kaçınılmaz bir sonuç olmaktadır: "Bizim ilk aydınlanmacılarımız pozitivizmi, neredeyse yeni bir din olarak algıladılar. Şinasi'ye göre, bilim, kul köle olunması gereken yeni bir değer, yeni bir kutsaldır. Tanzimat aydını olan Tevfik Fikret, "kul köleyiz bilime" demektedir.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 295) "Oryantalizmin etkisiyle, 'Doğulular ve Müslümanlar, Batı gözlükleri takarak' kendilerine bakmak zorunda kalmışlardır. Batılılaşanlar kendini ilerici olarak görmüşler, dinden uzaklaşmak da sınıf atlamak için gerekli görülmüştür." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 11, 17) Fransız Katolik enstitüsünden Prof. J. Danielov, "Aydınların zihnine, eserlerine Hristiyan unsurlar sokun." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 66) demektedir. “Batılı ülkeler, gazeteciler, aydınlarla irtibata geçip onlar vasıtasıyla içişlerine karışmakta, aralarında ayrılık çıkardıkları ülkeleri birbirine düşünmektedir.” (Mustafa Sıbai, s. 42) Doğal olarak da, "Batı prensiplerine göre yetişmiş aydınlar arasında, dini inancın süratle çökmeye yüz tuttuğu hususunda şüphe yoktur. Halbuki hiçbir medeniyet, maziye bağlılığını kaybettikten sonra varlığını korumaya muktedir olamaz." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 73, 87) “Oryantalistlerin özellikle aydın çevreler üzerinde tesirleri vardır.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 12) “Oryantalistler, İslam'dan uzaklaşanları ‘aydın’ olarak nitelendirmektedir.” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 104)

“1945’te demokrasiye Batılıların dikte etmesiyle geçmedik mi? Biz Avrupalı olmadık, kendimizi Avrupalı gözlüğüyle görmeye başladık.” (Hilmi Yavuz, s. 50, 51) “Bizler, her konuda Avrupa'yı rakipsiz bir otorite olarak kabul etmemizden dolayı, tarihimizi bile Avrupalılardan alıp öğrenmeyi adet haline getirdik." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 10, 24) Bir Hristiyan olan Edward Said’in değerlendirmesi acıdır ama gerçekleri yansıtmaktadır: "Müslümanlar tarihinde ilk defa İslam dünyası, kendisi hakkındaki şeyleri Batı imalatı imajlardan, haberlerden öğrenmektedir. Yönetici sınıf ise, Batı kontrolündedir." (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 90) “Sömürgeciler, dini siyasetten ayırma yollarını araştıran sekülerist doktrinler ithal ettiler. Sekülerist fikirler sadece Arap, Türk ve İranlı entelektüeller arasında değil, fakat onların Batılılaşmış siyasi liderleri arasında da pek çok yeni taraftarlar bulmuştur.” (Asaf Hüseyin, s. 55) “Müslüman geçinen yarı aydınlar, oryantalistlerin tesiri altında kalmışlardır. Bunun sonucu olarak Batı kültürünün tesiri altında kalan bu aydınlar, oryantalistlerin gözüyle İslam'ı ve Müslümanları değerlendirmeye başlamışlardır. Onlar zannetmişlerdir ki, oryantalistler gerçek olandan başka söz söylemezler. Onlar son derece hassas ilmi metotlara uygun hareket ederler.” (Sıbai, s. 97-98) "Meğer Nureddin Mahmut Zengi (1118-1174) CIA ajanıymış. Ben demiyorum bunu. Cumhuriyet Gazetesi’nin mümtaz şahsiyetlerinden Aydın Engin beyefendinin iddiası bu yönde. 100 yaşındaki edebiyat dergimiz Varlık, “İbn Taymiyya” diye İslam âliminden söz ediyor mesela. Zira “aydınımsı” dediğimiz adam, İbn Teymiye’yi hayatı boyunca hiç “Türkçe yazılışından” okuyacak kadar tanımamıştır. Ancak bir oryantalistin yahut bir Batılı araştırmacının metninde tesadüf etmiştir ismine. Özdemir İnce’nin, Paulo Coelho’nun romanının çevirisinde yer verdiği, “birden kulelerden şarkılar yükselmeye başladı.” cümlesindeki kulenin minare, şarkının ezan olduğunu söylememize bilmem gerek var mıdır? Türk aydınımsısı diye, halka, toprağa, tarihe, dine karşı cehalet geliştirmeyi neredeyse vazife edinmiş adama derler. Opera tarihini kusursuz şekilde bilmemesi suçtur bunun; ama barak havasıyla bozlağı birbirinden ayırt edememesi normaldir." (İsmail Kılıçarslan, Yeni Şafak, 03 Şubat 2018) “Oryantalistlerin özellikle aydın çevreler üzerindeki tesirleri vardır.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 12) “Aydın kesim, gerek eski metinleri okuyup anlamadaki zorluğu göze alamamaları, gerekse bir an önce neticeye varmak arzularına sahip olmaları ve bir de dini çevrelerde bilinenlere aykırı, yeni şeyler ortaya atma hevesi yüzünden, oryantalistlerin eserlerini kaynak olarak kabul etmişlerdir.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 98) "Oryantalistler, Batı hayranı olan elitlerden azımsanamayacak bir kitleyi peşlerine sürüklemiştir." (Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 12) "Kendi kültürüne yabancılaşan,

oryantalist fikirlerden etkilenen birçok yerli aydın kendi kültür ve dinine yabancılaşmış, kendilerini onlardan farklı-uzak ve Batının yanında görmeye ve göstermeye çalışmıştır." (Mehmed Said Hatiboğlu, "İrtica Nerede?", İslamiyât, C. X, Sayı: 2, Nisan-Haziran 2007, s. 9-23; Mehmet Doğan, Batılılaşma: Mağlubiyet İdeolojisi, Eski Yeni, Sayı:8, Kış 2008, s. 58)

1962'de yayınlanan bir eserin önsözünde, 'Bugün İslam âleminin birçok yerinde Batıya karşı aşırı bir hayranlık fırtınası ortalığı kasıp kavurmaktadır.' (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 5) diye yazmaktadır. Bugün bu fırtına daha da çok artmıştır ne yazık ki! Dr. Hamid Algar tarafından ilk kez 1969 yılında yazılan makalesinin giriş bölümünde, Batı'nın İslam dünyasına yönelik yıllarca süren askeri ve siyasi saldırılarının bir sonucu olarak, "Müslümanların Batıya karşı daima 'özür dilemeci' bir tavır içerisinde olduklarını" yazmaktadır. (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, s. 187) Ateist, toplumun manevi değerlerine düşman ama Müslüman olmayan gavura âşıktır her zaman. "İsrailli arkadaşımın önünde saygıyla eğiliyorum. Ama ben Ömer'in önünde eğilmem, Osman'ın önünde eğilmem." demektedir ateist sanatçı İlyas Salman. (Yeni Şafak, 18 Haz 2023; www.youtube.com/watch?v=RPaerMH3jvY) "Mısırlılardan da Avrupa'ya köle olma şuurunu taşıyan ve bu şuuru dibine kadar da ilan bir nesil yetiştirilmiştir." (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 15) "Edward Said, sömürge entellektüeli kavramını şöyle açıklamaktadır: Kendini Avrupa kültürü ile tanımlayarak, sömürgeci ülkeyi anavatan sayan, her zaman Avrupai hâkimiyetin kültürel perspektifi ile yazan. Sömürgeci entelektüel, kendini kendi halkı karşısında yenik düşmeye yazgılı konumda göstermenin dışında bir meşrulaştırma olanağına sahip değildir." (Hilmi Yavuz, s. 66, 67) "Aydın sınıf, Batı medeniyetinin tesiri altında şahsiyetini kaybetmiş ve aşırı derecede Batı hayranlığına müptela olmuştur." (Said Halim Paşa, Buhranlarımız ve Son Eserleri, s. 61) "Batı karşısında toplumun her alanında ve her kesiminde birey birey içselleştirilmiş bir eziklik taşıyoruz." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 35) "Oryantalistlerin takipçileri, Batıyı kendilerine kıble ve hayatlarının rehberi yapmışlardır." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 68) "Türkiye'de kendisini modernleşmiş, Avrupalılaşmış, Batılılaşmış sayan bir kısım insanımız, geleneksel kimliğini ön plana çıkaran bir başka kısım insanımızı ilkel, pislik olarak kabul etmektedir. Onlara ancak aşağılayıcı, horlayıcı bir söylemle atıfta bulunmaktadır. Kendi yerli halkını öteki olarak işaretlemektedir. Batılılaşmanın bizi getirip bıraktığı yer burasıdır: Kendi yerli halkını, insandan daha aşağı, Batılıyı ise insandan daha yukarı, neredeyse bir tanrı gibi görmek! Modernin kendi halkına ve Batıya bakışı hemen hemen hiç sorgulanmamıştır. Neden acaba?" (Hilmi Yavuz, s. 74) "İslam ülkelerinde sömürgecilerin uzun müddet hüküm sürebilmesi için, Müslümanların dinlerinden uzaklaştırılmaları lazımdı. İngilizler, Mısır'da okullarda iktisadi ve toplumsal adaleti içeren bir devlet nizamı, öğretim ve eğitim için bir sistem, başlı başına bir hayat ve hayatı içine alan bir düzen olan İslam'ın emirlerinden hiç birisini öğrencilere okutmadılar. Mısırlılardan, Avrupa'ya köle olma şuurunu taşıyan ve bu şuura dibine kadar dalan bir nesil yetiştirdiler." (Muhammed Kutup, s. 14-15) Bunun sonucunda aydın kesim hem kendi kültürlerinden habersiz kalmış hem de gerçeğin tek ölçüsünün Batı'da olduğunu kabul etmiştir. Bu durumumuz yabancıları bile şaşırtmaktadır: "Zihinsel ve entelektüel köleliği anlayamıyorum." (Wael Hallaq, Cins Dergisi, 9 Ocak 2019) Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Cezayir ziyareti sırasında (28 Nisan 2018) Cezayirli bir gazeteci, Erdoğan'a "Türkler burayı işgal etmedi mi?" diye sorar. Erdoğan: "Eğer öyle olsaydı, siz bu soruyu bana Fransızca değil, Türkçe soruyor olurdunuz." diye cevap verir. 1960'larda Cezayir'den kanlı bir şekilde çekilen Fransa Cumhurbaşkanı'na böyle bir soru soramayıp da 500 yıl önce yapılan bir fütuhatın hesabını sormaya kalkışmak, ancak "sömürge aydını" olmanın derine işlemiş bir ruh halini göstermektedir. "Bir yanı ile Müslüman, bir yanıyla Batılı fakat kendini ne İslam medeniyetine ne de Batıya ait hisseden insanlar bu ikircikli ruh halinin ağır baskısı altında sürekli krizlere maruz kalmaktadırlar." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 174) "Roman ve sinema ile Batılı olmayanı ötekileştiren oryantalizm, Batıyı da hâkim bir evrensel norm ve merkez olarak ilan etmektedir." (Fuat Keyman, Oryantalizm, Derleme, s. 10) Twitter'da (x.com'da) 'Sevinçli' adlı bir kullanıcı 3 Temmuz 2017 tarihli paylaşımında, "Kızım Disney Channel izleyerek büyüdü.

Amerikan kültürüne son derece hakim ve ben annesi olarak ölünceye kadar kızımla gurur duyacağım.” diye yazmaktadır. ‘Shrike’ adlı twitter kullanıcısı da, Arda Güler Real Madrid'e transfer olunca, Arda ve annesinin fotoğrafını paylaşıp altına şunları yazmakta idi: “Annesinin açık ve sarışın olması ülkemizin imajı açısından mükemmel.” Evet, tam da oryantalistlerin istediği ideal 'Doğulu, ezik ve kimliksiz’ tipoloji örneğidir bu! Halbuki Bosna'lılar full sarışın nerdeyse ama sadece Müslüman oldukları için Avrupa’nın ortasında 4 sene (1992-1995) katliama maruz kalmışlardı. “Paris 2024 Olimpiyatları'nda sergilediği performansla dünya çapında tanınan milli atıcı Yusuf Dikeç, sosyal medya hesabından annesiyle çekildiği bir fotoğrafı "En Kıymetlim" notuyla paylaşır. Ancak, Dikeç’in annesinin başörtülü olduğunu gören bazı kullanıcılar, “Sil şunu, Arap sanacaklar, Avrupa'ya küçük düştük, Maalesef rezil olduk dünyaya, Keşke annenizi paylaşmasaydınız.” şeklinde yorum yazarlar.” (26 Ağustos 2024) Oyuncu Bade İşçil, bir zamanlar arabeks şarkı söyleyen "Mahsun'dan ayrıldıktan sonra hayatında ne değişti?" şeklindeki gazetecilerin sorusuna "Artık lahmacun yemiyorum. Ben Batılı bir kızdım ve özüme döndüm." (Hürriyet, 11 Ekim 2007) şeklinde cevap verir. Ama çiğ balık veya balık yumurtası (suşi, havyar) yemek Batı ruhuna uygundur!

“İnsanları sömürülebilir hale getirmek için önce onların dayandığı değerler sisteminin çökertilmesi gerekmektedir. Kendi değerler sistemini kuramayan toplumlar taklitçi durumuna düşer ve nihayet başkalarının sömürü ağlarında yem olurlar. İnsanları sömürülebilir hale getirebilmek için önce benliklerini tahrip etmek, tarihleri ile ilişkilerini koparark kimliklerini yok etmek gerekmektedir.” (Prof. Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 31-32) “Müslüman toplumlar hem entelektüel hem de kültürel açıdan zayıflamış ve dejenere olmuşlardır. B. A. Zaki Badawi: "Batı'yı ideal olarak tanıtan iki tip sosyal grup olduğunu belirttir: Batılılaşanlar ve laikler." Mısır tarihi, İslami karakterlerini mümkün olduğunca yok ekmek amacından yola çıkarak yeniden yazılır. Türkiye ve İran'da da buna benzer eğilimler iyi bilinmektedir.” (Hilmi Yavuz, s. 204 -205) “Türk entelijansiyası, laikliği yanlış anlamıştır. Modernite projesinin devlet ile sınırlı tuttuğu laikliği, bireysel alana taşımıştır.” (Hilmi Yavuz, s. 115) “Vulgarlaisizm (kaba laikçilik), bu ülkenin en barbar ideolojisidir. Çünkü kendisini hakikat görür, egemenlik kibriyle bakar ve modern olmanın havasıyla üstün sanır. Toplumuna, tarihine ve coğrafyasına yabancılaşan bir self-bilinci temsil eder. Bu topluma, kötü bir modernlik kopyacılığıyla bakar. O nedenle bilgili ama cahil. Bilimsel sanıyor kendisini ama dogmatik. Her şeyi kopya ettiği kaba modernliği, vulgarlaisizmin üzerinden okur. Din karşıtı, toplum karşıtı ve tarih karşıtı bir zihin haline gelir.” (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 6 Eylül 2020) “Müslüman toplumların birçoğunda, sömürgeciliğin izleri kalmıştır.” (Hilmi Yavuz, s. 231) “Batıcılık, Müslümanlar arasında tehlikeli bir alçaklık kompleksi hissi oluşturan bir dünya görüşünü temsil eder. 'Gelin Batıyı her yönüyle benimseyelim' gibi sloganlar üretilir.” (Hilmi Yavuz, s. 261) "Yalnız edebiyatımızla değil, bütün hayatımızın gelişmesi için her şeyden önce eskiden silkinmemiz gerekir, geçmişle bütün bağlarımızı kesmeliyiz; ne alaturka musiki, ne alaturka şiir. Kapamalıyız onları. Gençleri, kendilerine hür edebiyatı öğreterek kurtarabiliriz. Eski Yunan'ın, eski Roma'nın edebiyatı. Çocuklarımıza Yunancayı, Latinceyi öğretmeliyiz." (Nurullah Ataç, Edebiyatçılarımız Konuşuyor, s. 40) "Taklit ve aşağılık kompleksi ile bazı genç yazarlar eskiye karşı savaş açma konusunda cesaretlendirilmiştir. O günden beri, eskinin adı gericilik ve ilkellik olurken, yeninin adı da ilericilik ve uygarlık olmuştur. Müslüman Doğuda reform, Batı düşüncesini kötü bir şekilde taklit etmekten ibarettir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 32, 54, 205) "Oryantalistlere bağlanıp onlara hizmetçi olan, kendisini Batılı değerlere teslim edenler, kültürel, ruhi ve psikolojik şahsiyetini de çifte dönüştürür, zamanla da kendini tam bir yabancı gibi hisseder. Batılılaşmış Müslüman gençlik, oryantalistlerin güç sahibi olduklarına inanan ve kuvvetin sadece Allah'a ait olduğunu bilmeyen kimselerdir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 66) “E. J. W. Gibb, 'Osmanlı Şiir Tarihi' isimli kitabında, Osmanlı şiirini 'bıktırıcı tekrarlar ve basmakalıp tedailerden (detay, ayrıntılardan) öte bir şey olmadığını' iddia eder. Bu bakış açısı, Cumhuriyet döneminde Divan şiirine karşı öne çıkarılan resmi ideolojik

söylemin de başat, baskın temalarından biri olmuştur. Türk entelijansının zihni, oryantalist bir yapılaşmadan öte bir şey değildir. Prof. Walter G. Andrews ise, 'Şiirin Sesi, Toplumun Şarkısı' adlı kitabında Gibb'in Divan edebiyatı ile ilgili iddialarına yanıt vermiştir." (Hilmi Yavuz, s. 86, 88-91) Aslında "Türküleri güncel hale getirmek ya da Batılılar sevsin diye modernleştirmek onu bir kafese koymak gibidir. Türklerin bazıları sınıfsal farklardan dolayı türkülere köylü zihniyeti olarak da bakmaktadır." (Amerikalı Bob Beer ile röportajdan, Yeni Şafak, 19 Ağustos 2018) "Biz kendimizi sevmiyoruz. Dede'yi Wagner olmadığı için; Bâki'yi Goethe yapamadığımız için beğenmiyoruz. Dünyanın en iyi giyinmiş milleti olduğumuz halde, çırılçıplak yaşıyoruz. Biz 'misyonlarımızın' farkında değiliz." (Ahmet Hamdi Tanpınar, Huzur, s. 270) Hürriyet yazarı Tufan Turenç, 10.09.2014 tarihli x.com paylaşımında, "Bale izleme kültürüne erişmeyen insan ne atom rektörü yapabilir, ne de teknolojik gelişmeleri kavrayabilir." demektedir. 'Tarafsız Bölge' adlı programda Ahmet Hakan ile İlber Oltaylı arasında şöyle bir konuşma geçer: Oltaylı, 'Fatih, muhteşem bir dil bilgisi vardı ve büyük bir deha idi.' deyince Ahmet Hakan: 'Yani Batıya açık biri. Bilime açık biri, tipik bir Müslüman örneği değil' diye yorumda bulunur. Oltaylı, Hakan'a 'Hayır efendim, o zaman Batı da böyle adam yoktu ki! Ne Batısı diyorsun. Asıl Müslüman örneği Fatih! Sizin bildiğiniz gibi değil. Zaten Müslüman dediğin böyle olur. Senin kafandaki Müslüman örneği başka tabii.' diye cevap verir. (youtube.com/watch?v=H112S2vgeQg; https://web.archive.org/web/20170817213446/http://www.bolgepostasi.com/gundem/ahmet-hakan-boyle-bi-sey-uydurmuslar-dolastiriyorlar-h1214.html) Fuat Uğur, Türkiye Gazetesi'nde bu durumu şu başlıkla değerlendirmektedir: "Batı oryantalizminin kölesi olan ezik portre!" (Türkiye, 17 Ağustos 2017) 'Batıcılık denilen bir belanın batırdığı' (Attila İlhan, Hangi Batı, s. 11) "Genç bir ozan hatırlıyorum: Beyoğlu'nun artık bütün bir edebiyat kuşağınca bilinen 'malum' pastanesinde, yumruğunu göğsüne vura vura; "Ben," demişti, "Türk olmak istemiyorum. Çevremde gördüğüm her şey kızgın bir demir dehşetiyle etime yapışıyor. Sanatımla ve duygulanma gücümle başka ve Batılı bir ortama aitim ben." Yanlış bilmiyorsam, erkek deyişli, iri ve serüvenci dizelerle başlamış, solukluya benzer bir delikanlı ozandı bu; biraz Beyoğlu, biraz lanetli Fransız şairleri, biraz da isyancı tabiatı onu çarçabuk yedi. Bir başkası: Daha yaşlı, basbayağı ünlü, oldukça ipe sapa gelmez biri, bir Ankara birahanesinde üç aşağı beş yukarı buna benzer şeyler söylemiş; içi sıra haçlar, Hıristiyan duaları, Tevrat ya da İncil hikayeleri kımıldanan birkaç şiir okumuştu." (Attila İlhan, Hangi Batı, s. 23) Sonradan Müslüman olan Pickthall 'yabancılaşmış liberal bir Türk'le karşılaşır. Genç, 'ya dinimiz ne kadar cahilce, ne kadar geri kalmış, ne zaman ilerleme aramışsak bizi engellemiş, bir Luther'e şiddetle ihtiyacımız var, bizi ancak Avrupa kurtarır.' demektedir. Sonradan Müslüman olan Pickthall ise ona 'İslamiyet'in, Batılıların sandığı gibi gelişmeye engel olmadığını' anlatmaya çalışmaktadır. (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 70-71) "Türk aydını, Batı'nın manevi ajanıdır. Batı diye bir şey yoktur. Bu hayali bir kavramdır. Türkiye'de basın da Türk değildir" (Attila İlhan, Ceviz Kabuğu, Star, 6.2.2004) diyen İlhan ayrıca, "gerekmediği halde aydınlarımız, nasıl Batılılara bakarak liberal oluyorlardıysa, aynı biçimde Batılılara bakarak sosyalist de oluyorlardı." (Attila İlhan, Hangi Batı, s. 197) tespitinde bulunmaktadır. Ateist Celal Şengör: "Halk cahil, halkı yönetenler de nihayetinde halkın içinden gelen kimseler. 'Ben bir yabancı gibiyim Türkiye'de.' Türkiye'ye gelip akıl veren bilim adamlarından bir tek farkım İstanbul'da oturuyor olmamdır." (Haber 7, 1.1.2018: Prof. Dr. Celal Şengör'ün kendisini YÖK üyeliğine uygun gören Üniversiteler Arası Kurul'un 219 üyesine birden gönderdiği mektuptan, yıl 2008) Bu ülke halkını şucu bucu diye damgalayanlar ve "Bu kolay suçlamayı yıllar yılı dillerinden düşürmeyenler bir de kalkmışlar "biz Batılıyız" diye göğüs kabartıp utanmadan böbürleniyorlar. Ama Batılılar onların yüzüne gülüyormuş. Umurlarında mı?" (Cumhuriyet gazetesinin kurucusu Yunus Nadi Abalıoğlu'nun oğlu Nadir Nadi, Ben Atatürkçü Değilim, s. 75) Hz. Muhammed'i bir 'kahraman' olarak nitelendiren bir oryantalist için Osman Yüksel Serdengeçti şöyle bir değerlendirmede bulundurmaktadır: "Oryantalist yazar Thomas Carlyle, bizim aydınlarımızdan çok daha insaflı, çok daha idrakli, şüphesiz çok daha bilgili bir adamdır." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 8) Görüldüğü gibi "Batı güdümüne giren toplumlar her zaman dağılmış, parçalanmış ve özüne yabancılaşmıştır." (Süphandağı, s. 35) Profesör Mehmet Aydın benzer bir tespitte bulunmaktadır: "Aydınlarımız bize tamamen yabancı bir kesimdir." (Mehmet

Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 275) "Beyaz efendilerine teslim olmuş sömürge aydını, kendini Batı kültürünün bir parçası olarak görür. Bu kültür alanının dışına çıktığında kimliksiz, kişiliksiz, önemsiz bir varlık olduğunu düşünür." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 279) Aslında "Kültürel ve teknolojik emperyalizm, politik emperyalizm kadar tehlikelidir." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 278) "İkbal'e göre de, kişiliğin kaybolması, tüm kayıplardan daha üzücüdür. Yine İkbal'in düşüncesine göre, Müslümanların geleceği, fert olarak kişiliklerini yeniden bulmalarına ve bilinçli olarak yaşam tarzları ile kimliklerini pekiştirme çabalarına bağlıdır." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 225)

Haçlı emperyalizmi, İslam ülkelerinde bölünmeyi daha da büyütecek bir takım şartlar oluşturmuştur. Kurtuluş hareketleri, İslam'ı toplumsal hayattan soyutlama ve ayırma hareketlerine dönüşmüştür. "Çağdaş Arap edebiyatı dalında, oryantalistlerin ilk talebesi Taha Hüseyindir." (Mustafa Sıbai, s. 26) Mısırlı bir yazar olan Taha Hüseyin 1936 tarihinde, "Artık İslam'dan ve Arapça'dan tümüyle kurtulmanın zamanı geldi" ve 1938 yılında ise, "Batılıların iyi kötü bütün kültür ve düşüncelerini, eski ve yeni dillerini harfiyen öğrenmenin tam zamanı geldiğini" söylemekte idi." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 204) İngilizlerin Mısır'ı işgalinden sonra dil üzerinde yapmak istedikleri değişiklikleri, "aşırı yenilik taraftarları olduğu gibi benimsemiş hatta bununla da kalmayıp bu değişikliği aşırı derecede övmüşlerdi." (Erol Akyıldız, Mısır 'da İngiliz işgalinin arap dili üzerindeki tesirleri, s. 74) Taha Hüseyin, Mısır'da üniversitelerden önce lisede Latince ve Yunanca dillerinin öğretilmesi gerektiğini savunmuştur. "Batı ile eş olmamız, iyiliği ve kötülüğü ile acısı ve tatlısıyla, sevilen ve sevilmeyen yönleri ile kısaca her şeyi ile uygarlıkta onlara ortak olmamız için Avrupalıların yolundan gidilmesi gerektiğini" ilan etmekte ve "Dini siyasetten ayırıp, İslam toplumunda düşünce reformu" yapılması gerektiğini savunmakta idi." (Taha Hüseyin, Mustakbelu's-Sakafe fi Mısr, II/289-292; Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 68) Ona göre, 'Mısır'ın mantalitesi, Avrupalılara çok yakındır. Bu medeniyet Yunan medeniyetine yakın, Şark/Doğu mantalitesine/zihniyetine ise uzaktır.' Firavunlar devrinden beri gelen medeniyeti savunan bu yazar, Pers, Roma, Arap veya İslam'dan hiç etkilenmemiş bir kültürü savunmakta (Taha Hüseyin, I/9-11) ve "Mısır halkının Avrupalılar ile özde bir olduğunu" söyleyerek, "Avrupalılar içinde erimek gibi bir korkuya" gerek olmadığını, 'zaten aynı olduklarını' (Taha Hüseyin, I/63; M. Cemile, Garb Materyalizmi Karşısında İslam, s. 327) ileri sürmektedir. (Taha Hüseyin, II/372) "Almanya'da 4 yıl kalan Ali Hasan Abdulkadir, Ezher'de ilk dersine şöyle başlamıştır: "İtiraf etmeliyim ki, 14 yıla yakın süre Ezher'de okudum ama İslam'ı hiç mi hiç anlayamamışım. Onu ancak Almanya'daki eğitimim sırasında anlayabildim!" (Mustafa Sıbai, s. 28) Türk olan A. Cevdet de, 'Medeniyet Avrupa medeniyetidir, bunu gülü ile dikeni ile almak mecburiyetindeyiz.' (Abdullah Cevdet, Şime-i Muhabbet, İctihad dergisi, 89, sayfa 1984) diyerek -tıpkı Taha Hüseyin gibi- 'aydın' kesiminin Batı'ya tam teslim olma zihniyetinde sınır tanımadığını göstermektedir. "Kendilerinin gerçekte inanmadıkları ve ancak merasim görevlerine uyarak yapmacık bir surette inandıkları bir dini/Hristiyanlığı, birisi kalkar ve Hristiyan medeniyetinin fikirlerinin ve eserlerinin Fas'ta ve daha bilmem nerelerde acilen uygulanması lüzumundan açıkça bahseder. Hristiyan medeniyeti namına bu kişilerin gösterdikleri gayretin başlıca sebebi, eskiden beri Hristiyanların kalplerinden silinmemiş olan İslamiyet'e karşı miras olarak intikal eden düşmanlık hissidir." (H. Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 286-287)

Amerika'dan Afrika ve Asya'ya, kendi dillerini ve kültürlerini öğrettikleri yerli aydınlar vasıtası ile toplumu yönlendirmenin daha ucuz ve kolay bir yol olduğunu Batı kısa zamanda öğrenmişti: "Birçok yabancı okulda aynı vatanın çocukları farklı yönlere yönlendirilir." (Ömer Furuh, et-Tebşir ve'l-İsti'mar fil Biladil Arabiyye, s. 112) Fanon Frantz, Batıcı aydın tipini şöyle karakterize etmektedir: "Doğu'dan yerliler getirip onları eğittik. Zira Batı eliti, yerli elit üretmek istiyordu. Kısa bir süre sonra ful doktoralı olarak memleketlerine geri gönderildiler. Artık bu yürüyen yalanların kendi kardeşlerine söyleyebilecekleri hiçbir şeyleri yoktu." (Fanon Frantz, Les Dammes de la Terre, s. 17) "Afrika dilleri, üniversite seviyesinde yıllarca tahsil edilemedi. Uganda Makerere

Üniversitesinde öğretilen tek dil, bağımsızlıktan sonra bile İngilizceydi." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 66) "Amerika'daki Kızılderili Komisyon Kurulu şöyle diyordu: "Kızılderilileri siyasetimizde güvenilir ve kullanışlı bir unsur haline getirmek için cesurca çalışmalı. Batı, pahalı bir bedelle Kızılderili ile dövüşmektense onu eğitmenin daha ucuz olduğunu öğrendi." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, s. 101) "Sömürge altındaki toplumlar, kendi tarihlerinden mahrum bırakılmışlardır. Sömürülen, sömürgecinin dilini efendisinden daha nazik şekilde konuşmaya yönlendirilir." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, s. 133, 134) "İngiliz tarihçi, siyasetçi ve şair Thomas Macaulay, 'Hint eğitimi üzerine notlar' isimli eserinde, 'yapmamız gereken şey, hükmettiğiniz milyonlarla bizim aramızda tercüman görevini üstlenecek bir sınıf yetiştirmektir. Bu sınıfın kanı ve rengi Hintli fakat zevkleri, kanaatleri, ahlakı ve aklı İngiliz olacaktır.' demektedir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 113) Tüm bu faaliyetlerin sonunda, ABD'yi savaşta yenen Vietnam'da bile "Ülke halkı, sosyalizm ve milliyetçilik doğrultusunda eski efendilerini taklit etme ayrıcalığını kazanmak için savaşmış oldular." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 45) Ülkemizde de "Batılılaşma hastalığına duçar olmuş Cumhuriyet aydınlarının Türkçü medeniyet söylemi, İslam ve Osmanlı kimliklerinden arındırılmış bir toplum düzeni inşa etmeyi hedefliyordu." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 40)

Kolombiya'da genç bir kız bir TV programına misafir olmuş ve İngilizce (Hello, Good afternoon) diye selam vererek içeri girmişti. Bayan spikerin milliyetçi hisleri galeyana gelmiş ve kıza sert bir şekilde şu sözlerle çıkışmıştı: "Sen Kolombiyalısın! Damarlarında Kolombiya kanı akıyor. Ve burası 'İspanyolca' konuşulan bir program. İspanyolca konuşmazsan defolur gidersin!" Kendi ana dilleri olan Chibchan dillerini konuşmayı savunmayan ve İspanyolca değil de İngilizce konuştuğu için konuğunu azarlayan bu kadın bir de milliyetçilik yaptığını zannetmektedir. İşte durum bu kadar girift/karmaşık bir hal almıştır!

Sosyalist ve antiemperyalist iddiası ile kendini lanse eden Ankara Üniversitesi Hukuk Mensupları Fikir Kulübü, 20 Kasım 1953 yılında yıllık faaliyetlerini sıralarken bir tanesi olarak da radyoda "Batı müzik saatlerinin artırılmasını sağlamaları" saymaktadır. (Turhan Feyizoğlu, KFK, Fikir Kulüpleri Federasyonu, s. 82) Hukuk profesörü Hıfzı Veldet Velidedeoğlu ise, Iğdır'daki bir düğün için "uygar bir düğün" tanımlamasını kullanır. Nedeni ise, sadece "düğünde kadın ve erkeklerin 'beraber' eğlenmesi, dans etmesi'dir!" (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların izinde, s. 199) Türk devrimci solunun lider kadınlarından olan Behice Boran, babasını 'ilerici' olarak tanıtmaktadır. Nedeni, ablasını "Fransız Rahibeler okuluna" göndermesidir! (Emel Koç, Behice, s. 20) Ülkemin sol aydınlarının memleketimi çağdaşlaştırma gayretlerine, kullandıkları metot ve bakış açılarına ilginç örneklerdir bunlar. İngiliz Gezgin A. Slade, 1829'da Blonde gemisinde verilen bir baloya katılan Türklerin 'medeni tutumu' hakkında şu gözlemlerde bulunmaktadır: "Ayrılmadan önce, birkaç saat içerisinde medeniyet yolunda üç büyük adım attılar. Kadınlarla dans ettiler, herkesin ortasında içki içtiler ve kumar oynadılar." (Tuncer Baykara, Osmanlılarda medeniyet kavramı, s. 24) "Ülkenin elitleri arasında sayıldım çünkü İngilizce konuşabiliyor ve Batı kıyafetleri giyebiliyordum. Benim gibi insanları dinden uzaklaştıran en büyük faktör, vaizlerinin uyguladıkları ile vaaz ettikleri arasında büyük bir fark olması idi. Ayrıca, dinin arkasındaki felsefeyi açıklamak yerine, ritüellere aşırı vurgu yapılıyordu. Neslimin miras aldığı aşağılık kompleksi, yavaş yavaş

birinci sınıf bir sporcu olarak geliştikçe geçti. Her iki toplumun avantajlarını ve dezavantajlarını görmeye başladım. Üstün olduğumuz ve hâlâ da üstünlüğümüzün devam ettiği bir alan vardı ve bu da bizim aile hayatımızdı. Materyalist ve hedonistik kültür insanda psikolojik sorunlara neden olmaktadır." (Pakistan Başbakanı Imran Khan ile röportajdan, Arabnews, 25 Mayıs 2019) Sosyal medyada 'Σελήνη' adlı bir kullanıcı, "Türk olduğumu öğrenen Amerikan garson 'selamünaleyküm' dedi. Aleyküm selam demediğim için saygısız olduğumu iddia etti." diye twit paylaşmıştı. Ona destek olmak isteyen bir twit kullanıcısı da, "Biz merhaba deriz deseydiniz keşke. Ben Amerika'ya ilk geldiğimde giydiğim kıyafetlere çok şaşırmışlardı. İran gibi düşünüyorlar bizi maalesef ve Arap alfabesi kullandığımızdan eminler." diye yazmaktadır! Kıyafetle Batılı olmak veya zaten Arapça kökenli bir kelime olan 'merhaba' ile Arapçılığa savaş açtığını zanneden modern insanlar türemiştir günümüzde. Yine twitter'de (x.com) Yusuf Demirkapu adlı bir kullanıcı, "Asurlara ait en eski kraliyet arşivi British Museum" diye paylaşımda bulununca, Umut K. adlı bir kullanıcı "Burda olsa üç günde yağma olurdu. Emin ellerde olduğuna inanıyorum" diye yorum yaparak aslında sömürgeci hırsızlara güzelleme yaptığını ve kendi kültürüne düşmanlığını ilan ederek tam bir Stockholm sendromu örneği olduğunun farkında bile değildir! Yine sosyal medyada, "Taksim'deki Arapça tabelaların sökülmesini keyifle sigara yakıp izlediğini" yazan bir kullanıcıya Eray K. adında biri, "İngilizce tamam da Arapça bize ters hacı" diye yorum yapmaktadır. Cem Yılmaz'ın 'açık büfe' adlı komedi videosuna göre, "Biz Türkler açık büfede "acayip'mişiz! Ama 'bir İngiliz'de böyle bir şey görmezmişiz, bir zeytin, bir avokado alıp gidiyormuş" Sayın Yılmaz keşke İngilizlerin dünyanın öbür ucundaki insanların yemeklerini önlerinden aldıklarını, yer altı ve yer üstü zenginliklerini sömürdüklerini, yaptıkları zulümlerini ve katliamlarını da komedisine ilave edebilseydi! "2005 ile 2016 yılları arasında Afganistan'da özel kuvvetler personelinin 'yaptıklarına' ilişkin soruşturmanın bulgularını detaylandıran Avustralyalı General Angus John Campbell, 23 ayrı olayda 25 Avustralyalı Özel Kuvvetler personelinin 39 'yasa dışı cinayet işlediğinin' ortaya çıktığını söyler." (Euronews, 19/11/2020) Haberi "icmihraklar" adlı twitter kullanıcısı bakın nasıl yorumlamaktadır: "Ancak Batılı bir devletin vereceği medeni bir tepki. Şark devletlerinde bunlar hiç olmaz." 39 kişiyi öldürüyorlar, olay 'basına sızınca' sadece lafla özür diliyorlar ve bizim celladına âşık zihniyet sahipleri bunu 'medeniyet' olarak değerlendiriyor! F. A. E., 07.06.2019 tarihinde twitter hesabından Norveç'te çitlere asılmış elma poşetlerinin fotoğrafını paylaşır ve "Bu fotoğraf Norveç'ten. Bahçelerinden topladıkları elmaların fazlasını başkaları da yesin diye çitlere asmışlar. Dilerim güzel ülkemde bir gün bu refah ve medeniyet seviyesine ulaşır." ifadelerini kullanır. Dogrulukpayi.com adlı site olayı araştırır ve "Norveçlilerin ağaçtan toplanan elmaların fazlasını, başkalarının yemesi için bahçe duvarlarına astıkları iddiasının yanlış" olduğunu ilan eder. Peki, gerçekte durum nedir? "İngiltere merkezli "Development Initiatives" kuruluşu tarafından hazırlanan Küresel İnsani Yardım 2022 Raporu'na göre, Türkiye, 2021'de gayrisafi milli hasılasına oranla 'en çok insani yardım yapan ülke' sıralamasında zirvedeki yerini korumaktadır!" (AA, 27.07.2022) "Oryantalistlerin hemen hepsi, Doğunun kültürünü harap etmeye çalışmışlardır." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 10) "Anlam haritası tarumar edilen, algısı uyuşturulan genç, kendi kültüründen utanç duymaya, başka kültürlere özenmeye başlamıştır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 53) Meşhur Fransız oryantalist Louis Massignon, 'Müslümanların her şeylerini tahrip ettik. Felsefeleri, dinleri mahvoldu. Artık hiçbir şeye inanmıyorlar. Derin bir boşluğa düştüler. Anarşi ve intihar için olgun hale geldiler.' (E. Said, Oryantalizm, s. 8) derken, İslam âleminde yıllardır süren anarşi ve bölünmüşlüğün temelinde yatan sebeplere de ışık tutmaktadır.

"Hristiyan Batı düşüncelerinin İslam ülkelerinde yayılması, Müslümanlardaki dini ruhu zayıflatmış ve onların din dışı yönetim ve sistemlere alışmalarına neden olmuştur." (Muhammed Bakır el-Hakim, s. 28) "Ahmet Hamdi Tanpınar, Türkiye'de yaşanan Batılılaşma tecrübesini "kültürel inkar" olarak tarif eder. Ülkemizin sosyal teorisyenlerinden Şerif Mardin ise, Tanzimat'la

başlayan Cumhuriyet'le sürdürülen modernleşme projesini, "Türklerin İslam kültüründen uzaklaştırılması" olarak tanımlar." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 09 Ağustos 2019) "Fuat Köprülü de Osmanlı'nın her kurumu Bizans'lılardan aldığını iddia eden hem oryantalist hem de Osmanlı kültürünü reddeden ve onu küçük gören seküler Türkçülerle mücadele etmiştir." (Doğan Gülpınar, Ottoman, s. 94) "Türkiye'yi yaşanmaz bulanlar Türkiye'ye yaşanmazlaştıranlardır. Oryantalizm illetinin, Türkiye'nin entelektüel gündeminin bir numaralı mesele olduğunu söyleyebiliriz." (Cemil Meriç, Jurnal, s. 69, 70) "Medya İslam'a saldırıyor; Biz ise kendimizi savunuyoruz? En mükemmel dine sahibiz! Peki, neden çekiniyoruz, neden korkuyoruz? Durumu tersine çevirmemizin zamanıdır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 172) Evet! Bizler bu aşağılık kompleksinden bir an önce kurtulup köklerimizin farkına varmalı ve bir an önce Batı emperyalizmi karşısında öz kültürümüzü yeniden oluşturmalı ve onu korumalıyız!

Oryantalizmin yetiştirdiği insanların zihin yapısı ülkemizde özellikle 28 Şubat sürecinde zirve noktasına ulaşmıştır! Konuyu uzatmamak için sadece birkaç örnek verecağiz: Gaziantep 5. Zırhlı Tugay Komutanlığı Harekat Eğitim Şubesi Eğitim Subay Yardımcısı Öğretmen Yüzbaşı İbrahim Keleş, eşi başörtülü olduğu gerekçesiyle ihraç edilir. Kendisine gönderilen 7 Nisan 1999 tarihli "Gizli" ibareli yazıda; İbrahim Keleş'in eşi Gülsen Keleş'in başörtüsü için, "Tesettür denilen bu acayip kıyafet" tanımlaması yapılmıştır. (Yeni Akit, 23 Kasım 2010) Sağlık Bakanlığı'nın türban nedeniyle güneşten mahrum kalan kadınlar için D vitamini dağıtımını öngören bir proje hazırlayan ve 8 Mart Dünya Kadınlar Günü nedeniyle Paris'te bulunan ve Elele Derneği'nde düzenlenen belgesel film gösterimine katılan İsmet İnönü'nün kızı Özden Toker ile gazeteci Metin Toker'in kızı Gülsün Bilgehan, kendisiyle birlikte 3 Türk kadının daha anlatıldığı 'Laik ve Türk kadınlar' adlı belgeselin ardından yapılan tartışmada, "13 yaşındaki çocuklara 'ilkel kostüm' giydiriliyor." derken kastedilen de tesettür kıyafetidir. (Türbanlı kadınlara D vitamini, Hürriyet, 23 Mart 2007) 28 Şubat döneminde din dersi kitabı hazırlama görevi verilen bir öğretmen taslağı hazırlar ve Talim terbiye kuruluna gönderir ama taslak geri iade edilir. 'Cami toplumsal birliği sağlar, oruçta beraber yemek yenir.' metni ile beraber bir cami resmi vardır. Görevli, kalem ile cami resmindeki başörtülü bir iki kadın resmini yuvarlak içine alır, ok çıkarır ve her birine ayrı ayrı 'ilkel kesit' yazısını yazar! Yazar Ali Nejat Ölçen de başörtüsü için, "ilkel ve çirkin kılık" tanımlamasını yapmakta idi. Prof. Yalçın Küçük ise Ulusal Kanal'daki bir konuşmasında, "HDP'li vekillerin çocukları mini etekli. Hiç birinde türban yok. Hiç birisinin kafasına 'ilkel şeyler' koyamadınız." demektedir. (youtube.com/watch?v=apeSp_7cQlc)

"Kim demiş Avrupa insanı medeni? Ne edep var ne haya çırılçıplak bedeni! Eğer medeniyet açıp saçmaksa bedeni; Desenize hayvanlar bizden daha medeni!" M. A. Ersoy

Batılıların gözünde Müslümanlar

"Oryantalizm, İslam dinine Müslüman olmayanların düşmanlıklarının bir ürünüdür." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 20) "Bir oryantalist için Doğulu her zaman Doğuludur." (Edward Said, Oryantalizm, s. 19, 144) "Bütün Kur'an'ları yaksak, bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız. Osmanlı, yani İslam. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın!" (Cemil Meriç, Jurnal 11, s. 383) "Avrupa'nın bir kimlik inşa edebilmesi için ötekine ihtiyacı olduğu öteden beri biliniyor. Bu öteki Doğu olarak işaretlenir ama Batıdan farklı, ondan aşağı, barbar, ilkel bir Doğu imgesi kurgulanır. Öteki diye işaretlemeler düpedüz Hristiyan olmayanlardır. Oryantalizm gücünü 'yoktan bir şeyi var etmesinden değil, olan bir şeyi olmayana indirilmesinden' alır." (Hilmi Yavuz, s. 56, 58) "Doğulunun sağcı solcu, devrimci olması bir şeyi değiştirmez. Batı kaynaklı bile olsa, hiç bir ideoloji bir Doğuluyu Batılı yapmaya yetmez. Doğulu her şeyden önce doğuludur; bir Müslüman yarı Fransız olabilir ama yarı Hristiyan asla olamaz." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 19-20) "Misyonerler İslam'dan dönenlere de şüphe ile yaklaşmışlardır." (Asaf Hüseyin, s. 82)

"Bizzat Batı'nın kendisi tarihsel köklerini kaşıyor, derin çatışmayı ve düşmanlık duygularını yeniden diriltiyor. Bunu anlayalım artık." (Haşmet Babaoğlu, Sabah, 19 Mart 2019) "Edward W. Said bir Hristiyan'dır ama Filistinlidir, Arap'tır ve neticede Doğuludur." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 183) "Bir fert ne kadar Batıcı olursa olsun, eğer Doğulu ise önce Doğuludur sonra Batıcı." (Süphandağı s. 68) 65 yıldır kapıda beklediğimiz AB Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen: "Avrupa'yı Türkiye, Rusya ve Çin tehdidine karşı yeniden birlestirmeliyiz." (Bloomberg, 21.4.2026 Alman bilim adamı Fritz Neumark: "İçtenlikle itiraf etmeliyim ki, Avrupalı Türkleri sevmez, sevmesi de mümkün değildir. Türk ve İslam düşmanlığı Hristiyanların ve kilisenin asırlardır hücrelerine sinmiştir. Avrupalılar Türkleri Müslüman olduğu için sevmez, ama 'laiklik' şöyle dursun, 'Türkler Hristiyan olsa da' onlara düşman olarak bakmaya devam ederler." (Metin Aydoğan, Bitmeyen Oyun, Türkiye'yi Bekleyen Tehlikeler, s. 182) Neden mi bizi sevmezler? Çünkü onlara anlatılan budur: "Viyana piskoposu Johann Fabri: "Dünyada yaş ve cinsiyet ayrımı yapmadan çocuk yaşlı herkesi kesen, hatta ana rahmindeki bebeği bile katleden Türkler kadar acımasız ve kaba bir ırk yoktur." (Turkey, Sweden and the EU Experiences and Expectations", Report by the Swedish Institute for European Policy Studies, Nisan 2006, s. 6) Halbuki Batıda Balkanlarda katledilen, doğuda Ermenilerce soy kırıma uğratılan, Arakan'dan Gazze'ye topluca katliama uğratılan çocuklar hep Müslüman çocukları olmuştur! "Batılıların dediği olursa, sizin Alevi-Sünni, Kürt-Türk, sağ-sol, laik-ateist olduğunuza da bakmayacaklar. Adınıza, geldiğiniz yere bakacaklar. Zaman ve coğrafya kaderimizdir. Kaderine karşı yürümeye kalkışanlar, Allah'ın iradesine karşı durmaya çalışıyorlar demektir." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09.03.2017) "Oryantalistler, kendilerini fikri yönden takip eden, amaçlarına yardımcı olan beyaz insan cinsinden, Yahudi veya Hristiyan olsalar bile, onların Doğulu Arap asıllı olduklarını bilmektedirler. Bu nedenle onlar bu oryantalist efendilerinin gözünde yabancı kimselerdir." (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 64) Evet, değil bir Müslüman'ın sonradan Hristiyan olması, yüzlerce yıldır Hristiyan olan Ortodokslara Katoliklerin bakışı ortadadır! İstanbul'u işgal eden, Haçlı seferleri sırasında Ortodokslara uygulanan şiddet ortada iken ve en son Bosna savaşında ortaya çıkan bölünme de göstermektedir ki, kendi dindaşlarına, Doğulu ve farklı mezhepten olduğu için birçok zulmü yapan Katolik ve Protestanların yeni Hristiyan olanlara güvenebileceği, onlara samimi davranabileceğini iddia etmek mümkün değildir! "Müslüman dünya istediği kadar Batılılaşsın, sekülerleşsin, sanayileşsin, aradaki ontolojik mesafenin kapanması mümkün değildir. B. Lewis, Huntington gibi yazarlar ve Müslümanların masumiyeti gibi filmler de bunun göstergesidir!" (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 241) "İnsan bilmediğinin düşmanıdır. Batının İslam konusundaki tarihi cehaleti, bir imkan ve kapasite meselesi olmaktan ziyade 'bilinçli bir tercih' gibi görünmektedir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 240) "Batılı her zaman oryantalisttir ve bu bakış her şeyi mahvetmektedir." (Osmanlı tarihi uzmanı Japon Prof. Yuzo Nagata, Milliyet, 24 Mart 2000) Fransız Türkolog François Georgeon, 15.01.2021 tarihli Paris'teki bir söyleşide şunları söylemektedir: "Türkiye hiç sömürgeci olmadı ama Batı Türkiye'ye sömürgeci bir dil kullandı. Bunun hesabını da vermedi. 70'lerde Fransa'ya çalışmaya gelen Karadenizli köylülere aynı muamele yapıldı. Bu bir paket onlar için, kendileri dışında herkes aynı!" Prof. Oktay Sinanoğlu'nun şu cümle her şeyi özetlemektedir: "Sen ne kadar Batı'ya yaranmaya çalışırsan çalış. Batı için sen Türk'sün, Müslümansın. İşte bu yüzden Batı senin ezeli ve ebedi düşmanındır ey çocuk!" Oryantalist Toynbee'nin sözünü tekrar hatırlayalım: "Türkiye'yi küçük görmekte haklıyız. Çünkü bizi taklit edene niçin saygı duyalım." (Hilmi Yavuz, Modernlesme Oryantalizm ve İslam, s. 68) "Türkler Avrupa düşünce tarzını kabul ettiler. Buna ulaşmak için bütün güçlerini sarf ettiler. Tarihte Jön Türkler İngiltere'nin hâlâ niçin kendileriyle anlaşma yapamadığını anlayamamışlardı: 'İşte şimdi anayasamız var, despotizmi yıktık, halka özgürlük bildirisi yayınladık, bütün bunları yaptığımız halde İngiltere niçin bizi sevmiyor?' diye soruyorlardı." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 53, 67)

Görüldüğü gibi ne yaparsak yapalım Batı bizi asla kabul etmeyecektir. O halde öncelikli yapmamız gereken Batılı kavramlar ve kurumlar karşısında eziklik psikolojisinden bir an önce

kurtulup kendi özümüze, dinimize, kültürümüze dönmek ve tarihsel misyonumuza yeniden sahip çıkmaktır! Bu misyon, 'tevhid, adalet ve emanet' bilincini tüm evrene yaymak, evrensel barışı tesis edip zülme ve sömürüye engel olmaktır!

Oryantalistler, yüzlerce yıldır birçok ülkede üniversite seviyesinde binlerce akademisyen yetiştirmiştir. Tefsir, hadis, İslam tarihi, kelam, fıkıh birçok konuda araştırmalar yaparak bu alanlarda 'hata, eksik, yanlış arama' faaliyetlerinde bulunmuşlardır. Amaçları "Hz. Muhammed'in peygamber olmadığını, Kur'an'ı kendisinin yazdığını, Müslümanların barbar ve bilim düşmanı" olduğunu ispat etmektir. Ayrıca bu bilgileri kullanarak misyonerlik, ticaret ve sömürü düzenlerinin devamını da sağlamaktır. Oryantalistler dini veya siyasi nedenlerle üzerlerine düşen görevi yerine getirmeye devam etmektedirler, ya biz?!

Gerek tarihi ve gerek dini/ekonomik/emperyalist nedenlerle İslam Batıda hep kötü bir imajla sunulmuştur. Yüzyıllardır Batı âleminde İslam ve Müslümanlar hep "şeytanın dininden, uydurmacı, gerici, vahşi" olarak tanıtılmıştır. Aslında bu yaftayı yapıştırmaya çalışan papazlar ve oryantalistler kadar, bu imajın yanlışlığını ortaya çıkarmayan Müslümanlar da bu tablodan sorumludur! "Batıda İslam imajı yerleşik bir hal almıştır. Bugün Batıda bu imajın restorasyonu Müslümanlar açısından kaçınılmazdır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 45) "İslam âlemi iki ayağı üzerinde doğrulmak istiyorsa, ne yapıp ne edip boynundaki kölelik zincirini kırmalıdır. Oryantalistlerin yazdıkları eserleri ve onların görüşleri fikir süzgecinden geçirilip, hatalarını düzeltebilecek kapasiteli âlimler ve yazarlar yetiştirilmelidir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 348)

"İslam ülkelerinden gelip oryantalistlerin gözetiminde çalışan birçok Müslüman öğrenci kendi ülkelerine döndüklerinde, İslam hakkında oryantalist fikirlerin daha fazla yayılmasında aracı görevi görmektedir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 188) "Avrupa'ya gidip eğitim gören Müslüman öğrenciler, ülkelerine pek çok yeni fikirler ama çoğunlukla da bulanık zihinlerle dönerler. Çünkü büyük sentezler yapabilecek entelektüel donanıma sahip değildirler." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 155) "Oryantalistler, birçok Müslümanın düşüncelerini etkilenmiş ve birçok oryantalistik görüş Müslümanlar tarafından kaleme alınan eserler de yerini almıştır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7) "Oryantalistlerce eğitilen gençler İslam medeniyetini ve tarihi değerlerini inkara dayalı bir eğitim ile yetişmektedir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 54) "Oryantalistlerin en büyük etkisi yetiştirdikleri öğrenciler ve yazdıklarını okuyan (akademisyen, gazeteci, siyaset adamı) çevrelerdeki insanların onların fikri yapılarından etkilenmelerinden kaynaklanmaktadır. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 57) "Sömürge ülkelerindeki 'yerli araştırmacılar da' uzun zaman Batılı araştırmacılar için 'bilgi taşıyıcı' olmaktan öte bir role sahip olmamışlardır." (Bulut, s. 144) "Oryantalistlerce yönlendirilenlerin gerçekleri öğrenmeleri için yeni bir bakış açısı kazanmaları, yeni bir sözlük kullanmaları zorunlu olmaktadır. Müslüman öğrenciler, sınavı geçme hevesi ile donanımsızlıklarından dolayı aldıkları bilgileri özümsemekte ve zamanla Batılı hocalarının etkilerinde kalmaktadırlar. Daha sonra da onların yazdığı makale ve kitapların tesirinde kalan okuyucular ve yazdıkları ders kitaplarını okuyan geleceğin yetişkini olan öğrenciler bu etkilenmeden paylarına düşenleri almaktadır. Kısaca oryantalistler Müslümanları farklı maskeler altında kötülemeye devam etmektedir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 161-162; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7)

"Georges Mahe adında yaşlı bir Fransız ile dost olduk. Bir gün bu zatla konuşurken 'Avrupa'ya öğrenci göndermek' meselesi açıldı. O şöyle dedi: "Avrupa'ya öğrenci göndermek doğru değildir. Göndereceğiniz öğrenciler, orayı gördükten sonra içlerinden "memlekete dönmek" istemezler. Döndükleri vakit, "bilmedikleri yurtlarına" alışamazlar; memleketlerine yararlı hizmetler göremezler." (Kazım Nami Duru, Hatıralar, s. 107) Massignon, Nurettin Topçu'ya şöyle demektedir: "Yenilik diye, Avrupalı olacağız diye giriştiğiniz bu hareketlerin ne kadar yanlış

ve yersiz olduğunu biliyor musunuz? Allah size cennet gibi bir vatan vermiş, şanlı bir tarihiniz, yüce bir dininiz, muhteşem bir kültürünüz, dünyada eşi benzeri olmayan bir mimariniz ve sanat eserleriniz var. Bütün bunları yok sayarak mı yoksa yok ederek mi büyük millet olacaksınız? Kendi kendinizi inkar ve imha ederek mi Avrupalı olacaksınız? Bu çılgınlığı hiç bir millet yapmadı ve yapmaz.' Hele siz hiç yapmamalısınız. Bu size yakışmaz. 'Buna hakkınız da yok! Siz kendiniz olmalısınız. Bu çılgınlığınıza anlam veremiyorum." (Emin ışık, Nurettin Topçu, s. 33)

"Oryantalizm bir söylem olarak dünyayı tereddüte yer bırakmayacak şekilde, Occident ve Orient/Batı ve Doğu olarak ikiye ayırmıştır." (Bryan S. Turner, s. 77) "Batı, tarihlerinin başlangıcından itibaren gücü, dolayısıyla güç üreten araçları kutsamıştır. Çünkü Batı uygarlığı umutlara değil korkulara dayanır, varlığını hep ötekiler, düşmanlar, canavarlar icat ederek sürdürür." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 07 Ocak 2018) "Varlığını ötekine bağlı üreten Batı Hristiyanlığı, İslam'ı her zaman farklı göstermeye çalışmış ve bu eğilimini bugüne dek sürdürmüştür." (Süphandağı, s. 90)

"Emperyalistler, Müslüman halkın kendilerine karşı ortaya çıkan mücadele ruhunu yok etmek için geleneksel hukuk, eğitim ve bilim sistemlerini ortadan kaldırmayı hedeflemişlerdir." (Özafşar, s. 37) "Batı aynı zamanda içimizdedir, zihnimizi işgal etmiş durumdadır." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 6-8) Sadece âlimler değil "Bütün Müslümanlar oryantalist faaliyetlerin farkında olmalı ve gereğini yapmalıdır." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. XIV) Bu nedenle de eğitimden hukuka, her alanda kendi özümüze dönmek öncelikli sorumluluğumuz olmalıdır!

"Meselenin çözümü için bir medeniyet yüzleşmesine gidilmesi ve mevcut 'öteki'leştirmenin 'ötesi'ne geçilmesi gerekir. Ben ile öteki arasındaki ayırımı mutlak manada ortadan kaldırmak mümkün değildir. Buna gerek de yoktur ama öteki ile yapıcı, insani, üretken, adil, saygılı bir ilişki kurulabilir. Önyargılardan arındırılmış bir İslam-Batı tartışması, modernlik, akıl, birey, özgürlük ve gelenek konularında daha derinlikli ve ufuk açıcı bakış açılarının gelişmesine katkı sunabilir. Yeter ki biz, sözümüzü güzelce söylemeye (Nahl, 125; Taha, 44; Ali İmran, 159) ve dostluk elimizi uzatmaya devam edelim. Bir arada yaşamanın en aşağı şartı, 'herkesin kendi kalarak ortak iyi de' uzlaşmasıdır. İslam ve Batı Medeniyetleri 'iyilikte yarışan topluluklar' (Maide, 48) oldukları zaman bölgesel ve küresel barışa katkıda bulunacaklardır." (İbrahim Kalın, Derin Tarih, s. 1, 40, 53; sayı: 70, Ocak 2018) "Kur'an'ın iyi ve övgüye layık olanı (maruf) emretme ve ahlaken kötü ve nefret edileni (münker) yasaklama çağrısı belli bir kültüre has bir emir değildir. Dini geleneklerine bakmaksızın bütün halklara hitap eder." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s 220) "Yapılması gereken, İslam geleneğindeki zengin tecrübeyi eleştirel bir gözle değerlendirmek ve barış, savaş, bir arada yaşama ve çoğulculuk gibi temel kavramları bu tecrübe ışığında yeniden ele almaktır. İslam medeniyeti kozmopolittir. Bir değerler hiyerarşisine tabi olarak farklılıkların bir arada yaşandığı kültür vizyonu, Bağdat'tan Endülüs'e İslam topraklarına hakim olan bir bakış açısıydı." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 229, 252) İslam'ın, Batı medeniyetinden farklı olarak bir arada yaşama kültürünü Cemil Meriç söyle tanımlamaktadır: "Batı, kültürün vatanıdır, Doğu İrfan'ın. İrfan, düşüncenin bütün kutuplarını kucaklayan bir kelimedir, 'ayırmaz' birleştirir." (Cemil Meriç, Kültürden İrfana, s. 33) "İslama; İspanya, Sicilya, Malta, Yugoslavya ve Balkanların Batılı bir dini, Hristiyanlığa; Suriye, Mısır ve kuzey Afrika'nın Doğulu bir dini olarak gönderme yapabiliriz." (Bryan S. Turner, s. 121)

"İspanya Kralı Ferdinand ve Kraliçe İsabella'nın orduları reconquista olarak bilinen İspanya'daki Endülüs Emevi devletini işgal harekatını tamamladığında, sadece İslam'ın Avrupa'daki tarihi sona ermedi aynı zamanda Avrupa tarihinin gördüğü en kapsamlı 'bir arada yaşama tecrübesi' olan 'convivencia'da yine trajik bir şekilde tarihe gömüldü. Böylece Yahudi, Müslüman ve Hristiyanların beş asırdan fazla süren ortak bir medeniyet inşa etme çabası reconquista ile sona erdi. Belki şöyle de diyebiliriz, Müslümanların İspanya'da örneğini gösterdikleri bu çok dinli medeniyet aslında Batılı ile ortaklaşa kurulmadı. Onu Müslümanlar

tek başlarına kurdular, diğerlerini de buna dahil edip himaye ettiler. Böyle düşünüyorum ve bu nokta bence önemli. Ötekini tolere edip idare edemeyen bir anlayış medeniyet kuramaz." (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 26.8.18)

Yapılması gerekenler

Müslümanların öncelikli hedefi, Batı kültürü karşısında eziklikten kurtulmak olmalıdır! Bunun için gerek tarihi köklerinden gerek kaynaklarından hareketle geleceğe dönük dinamizmi harekete geçirecek enerji onlarda fazlasıyla mevcuttur.

"Dr. Mustafa es-Sıbai: "Bizim, Batılıların kültürünü araştıracağımız, onların din, ilim ve medeniyetini tenkit edeceğimiz bir gün gelecektir." demektedir. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 126) "Bir an önce yabancı hayranlığından kurtulup, kendi kültürümüzü canlandırıp, kendimize güvenerek, hedefe ulaşacağımız inancına tam manası ile inanmamız gerekmektedir." (Hamdi Zakzük, s. 117)

Beyrut Safir Gazetesi Sahibi Talal Selman'ın Milliyet Gazetesi Yazarı Can Dündar'a söylediği, "Doğu'da bir numaralı devlettiniz, Batı'da son numarala olmayı tercih ettiniz." (Milliyet, 20.05.2004; Güray Alpar, Gambiya Modeli, Doktora Tezi, s. 32) sözünün benzerini merhum Erol Güngör şöyle ifade etmektedir: "Avrupa Ortak Pazarının kuyruğu mu, yoksa Ortadoğu'nun başı mı olacağız? Bize düşman olan ve düşman kalacak olan bir medeniyetin çöpçülük hizmetini mi yoksa kendi medeniyetimizin öncülüğünü mü yapacağız?" (Erol Güngör, Kültür Değişmesi ve Milliyetçilik, s. 266)

Müslümanlarca yapılan 'ferdi çalışmalar' genellikle bir alanda olsa da, toplamda tüm oryantalist ithamlara cevaplara yeterli seviyededir. Fakat bu çalışmalar dünyanın dört bir tarafında dağınık olarak bulunmaktadır. Oryantalistlerin yüzlerce yıldır birçok ülkede yaptığına alternatif olacak bir tane bile 'oksidentalist' çalışma yapacak akademik bir kürsü henüz hiçbir İslam ülkesinde kurulabilmiş değildir. "Oryantalistlere karşı "Ferdi plandaki çalışmaların yanında kurumsal temelde planlı, stratejik bazı çalışmalara ihtiyaç olduğu açıktır." (Hıdır, s. 405) Şimdi, Müslüman akademisyenlere düşen görev, oryantalistlere verilen cevapları akademik bir disiplin dahilinde ele alıp sistemli bir şekilde bir araya getirmek olmalıdır! Sorun büyüktür ama çözüm de aslında çok basittir: Uzmanlar, küresel bazda yapılan tüm çalışmaları toplayıp, belli bir disiplinler altında yayına hazır hale getirmelidir. TDV tarafından hazırlanan İslam Ansiklopedisi bu çalışmanın ilk adımını oluşturmaktadır. Devamı da acilen yerine getirmesi gereken önemli bir sorumluluktur.

"Yüksek İslam Enstitüsü'nden mezun olan bazı gençlerin Yunanca ve Latince öğrenmeleri ve Hristiyanların dini üniversitelerinde bu din üzerine ihtisas yapmaları şarttır." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 5) "Bize düşen, İslam ülkelerinde İngilizce eğitim yapan yüksek lisans ve doktora bölümlerini kurma zorunluluğudur." (Mustafa Sıbai, s. 94) "Bir gün gelecek, evlatlarımız ve torunlarımız, Batılıların koyduğu tenkit ölçüleriyle, onların ilimlerini, itikatlarını eleştirecekler ve bir de bakacaklar ki bugün bize yakıştırdıkları çelişki ve karışıklıkların çok daha fazlası kendilerinde mevcut! O zaman geldiğinde, Batılı yazar ve siyasilerinin faziletin kırıntısını dahi taşımadıkları, üstelikte ahlaksız ve vicdansız oldukları ortaya çıkmayacak mı?" (Mustafa Sıbai, s. 99) "İlimlerimizin ve tarihimizin kaynaklarını öğrenmek üzere -ellerinde Müslümanların yazdıkları eserlerden başka kaynak olmadığını bile bile- Batılılara başvurma devri artık geçmiştir. Artık, ilmi hazinelerimizin üzerindeki tozları silkeleyip, sağduyu ve hür şahsiyet şuuruyla, manevi değerlerimizi, bütün ihtişamıyla gün ışığına çıkarmanın tam zamanıdır." (Mustafa Sıbai, s. 101)

“Hâlâ Müslümanlarca tercüme edilen bir İncil, Tevrat olmamasını ama buna karşı oryantalistlerce hazırlanan birçok Kur’an tercümesinin olduğunu” hatırlatan Prof. Zakzuk ise, Müslüman âleminin acilen geçmişine bakıp hayal kurmaktan kurtulup öncelikle “Oryantalistlere cevap ansiklopedisi ve yeni bir İslam ansiklopedisinin yazılması, milletler arası bir İslami/ilmi müessesenin kurulması, İslam’a davet için uluslararası bir teşkilatın kurulması, Kur’an’ın Batı dillerine çevirilerinin bizzat Müslümanlarca yapılması, İslam kültüründen başta İsrailiyyat olmak üzere bir ayıklamanın yapılması, Batıda İslam’ın daima gündemde tutulması için çalışmalar yapılması, tarafsız oryantalistlerle diyalogun yoğunlaştırılması ve en son uluslararası bir İslami yayınevinin kurulması” için çalışılması gerektiğini belirtmekte ve bu konuda yapılması gerekenleri sıra ile maddeler halinde kitabında açıklamaktadır. (Hamdi Zakzük, veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 111- 136) "Müslüman bilginler arasında bir koordinasyon sağlanmalı, İslam devletlerinin oryantalistlerin iftiralarına reddiye yazacak farklı ilim dallarında uzmanlaşmış ilmi heyetler kurulmaları ve oryantalistlere gereğinde cevap vermek, onların yalan ve uydurmalarını açığa çıkarmak ve incelemek için sorumlu uzman ilmi heyet oluşturmalıyız." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. XII, s. 126, s. 161)

Ne yazık ki, “Batı, dini felsefeleştirirken Doğu, gelenekselleştirmiştir.” (Süphandağı, s. 15) Kaynaklarımıza, geleneğimizi ihmal etmeden yeniden bakmalıyız. Bu konuda, ‘Tefsir, hadis, fıkıh, İslam tarihi, kelam gibi ana dallardaki usul, ıstılah, tarih çalışmaları bütüncül olarak ele alınmalı ve ‘Rical, tabakat, mevzuat, israiliyat, Müşkilü’l-Kur’an, Muhtelifu’l-Hadis’ gibi ilim dalları yeniden aktif hale getirilmelidir.

Az da olsa “Kimi gayretli İslam âlimleri, oryantalistlerin çalışmalarına ve İslami konuları araştırırken taşıdıkları art niyetlere eğilerek faaliyetlerinin gerçek yüzünü ortaya koymaktadır. (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 23) Ancak oryantalistlerin hücumlarına karşı koymak “ihtiyacı karşılamayan ferdi gayret ve teşebbüsler” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 12) ile mümkün değildir! “Oryantalistlere karşı “Ferdi plandaki çalışmaların yanında kurumsal temelde planlı, stratejik bazı çalışmalara ihtiyaç olduğu açıktır.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 405)

“Müslümanların Hz. İsa'ya olan saygın bakış açısı uygun dille anlatılmalıdır. Bir oksidentalist araştırma merkezi kurulmalı, dini ve dili iyi bilen araştırmacı, akademisyen ve entelektüeller yetiştirilmelidir. İyi bir dil eğitimi çok önemlidir. Müslümanların protesto kültürünü geliştirmeleri de gerekmektedir. Soğukkanlı tepkiler konusunda toplum bilinçlenmelidir. İslam, politik bir dille değil, poetik-şiirsel-edebi bir dille anlatılmalıdır. Batıda Hz. Peygamber hakkındaki negatif iddialar tespit edilmeli ve modern metodolojiler kullanılarak bunlara uygun cevaplar verilmelidir. Oryantalistlerin kendi aralarındaki reddiyelerden de istifade edilmelidir. Hz. Peygamberin yönetici konumunda bulunurken, 'ötekilere' yönelik adaletli muameleleri, söz ve uygulamaları mukayeselerle anlatılmalıdır. Hz. Peygamber'in insanlığa esasen ne tür-büyük katkılar ve insani değerler kattığı anlatılmalıdır. Hz. Peygamberin dönemindeki uygulamalarına bakılarak, günümüze dönük evrensel ne tür mesajlar verdiğinin üzerinde durulmalıdır. Doğru peygamber imajı, yepyeni bir dünyanın kurulmasında da öncü rol oynayacaktır. Batıda peygamberimize yönelik söylemleri izleyip, uygun yollarla onlarla mücadele için stratejiler belirleyen bir merkez oluşturulmalıdır. İslam ülkelerinin bu tür temel meselelerdeki siyasi birliği ve ortak tutumu ancak sonuç alıcı olabilir. Reaksiyoner ve şiddet/hakarete yol açan gösteriler ve tutumların Batıda 'İslam şiddet yanlısıdır' yönünde aleyhte kullanıldığı unutulmamalıdır.” (Hıdır, s. 406-417)

“Batı ülkelerinde, insanlığın İslam dini ile alakalı her şeyde ne kadar cahil bırakıldıklarını bilmekteyiz. Batıda İslamiyet hakkında yanlış fikirlere dayalı gerçek dışı o kadar çok yargılarda bulunulmuştur ki, hakiki İslamiyet’in ne olduğu hususunda fikir sahibi olmak çok güçtür.” (Dr.

Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 9, 183) "İslam gerçeğini bütün insanlığa anlatmak bizim kaçınılmaz görevlerimizdendir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 15) "Ümmet olarak daha ne kadar bizzat kendi kitabımız, peygamberimiz, inancımız ve kültürümüzle ilgili alanlarda yapılanlara seyirci kalacağız? Bizi üzen davranışlar karşısında eli kolu bağlı ve daima seyirci koltuğunda oturmakla mı yetineceğiz? Unutmamalıdır ki onların kuvvetli görünmelerinin nedeni bizim zayıf oluşumuzdandır." (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 12) "Oryantalistler, gücünü bizim zafiyetimizden almaktadır." (Hamdi Zakzuk, s. 115) İngiltere sömürge bakanı Gladstone'un Ocak 1938 yılında İngiltere hükümet başkanına sunduğu raporda şunları yazmaktadır: "Savaş bize öğretti ki, İslam birliği, İngiltere imparatorluğunun sakınması ve mücadele etmesi gereken en büyük tehlikedir. Sadece imparatorluğun değil, Fransa'nın da aynı şeyi yapması lazımdır. Ne mutlu bize ki, halifelik gitti. Bir daha geri dönmemesini temenni ederim." (Hamdi Zakzuk, s. 88)

Öncelikle "Biz kendimizi anlatmalıyız. İslam dünyası ciddi anlamda organize olmadığı ve birliktelik sergileyemediği için sonuçta güçlü bir kamuoyu da oluşturamamaktadır." (Doç. Dr. Serhat Ulağlı, Yeni Şafak, 18.01.2015) Bize düşen, "Öncelikli olarak Batı'nın zihnen ve fiilen işgalini görmek, bu çifte işgali yok etmenin yollarını bulmak" (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 20.01.2018) ve İslam'a saldıran, hakaret/iftira eden her türlü film, kitap gibi çalışmalara bağırarak, yıkarak, öfkeli görüntüler sergileyerek değil, yine aynı araçları (Kitap, film, internet sitesi) kullanarak, vahyin aydınlığında bilimsel, tarihi belgelerle akılcı cevaplar vermek olmalıdır. Günümüzde ilahi mesajı doğru metotlarla toplumla buluşturmak sorumluluğu her Müslüman'ın üzerine düşen en önemli görevlerdendir. "Her şeyden önce Müslümanlar açısından, yeni metot ve stratejiler belirlenerek sistemli bir "imaj restorasyonu" çalışması yapılmak zorundadır. (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 40) Öncelikle sergilememiz gereken tutum, reaksiyoner olmaktan ziyade aksiyoner ve nitelikli adımlar olmalı, tebliğden ziyade temsil öncelenmelidir. Hz. Peygambere yönelik her saldırıya medeni tarzda, akademik/ilmi yanıt vermeli, bunu yapamıyorsak şiddete yol açan gösteriler yapmaktan uzak durmalıyız." (Hıdır, s. 405) "Oryantalizm ve misyonerliğin kalıntılarından Müslümanlar kendilerini temizlenmeye çalışmalıdır. Müslüman kuruluşlar misyonerlik ve oryantalizme karşı koyma gerekliliğini bile doğru dürüst anlayamamıştır. Oryantalistlerin İslam aleyhine yaptıkları konuşmaları cevaplandıracak birimlerinin oluşturulması gereklidir. Oryantalizmin söylediklerine birçoklarımız, "boş sözler" der geçeriz. Ama bunlar, bizimle savaşırken düşmanlarımızın kullandığı silah ve ateştir. Demir ve ateşe ancak demir ve ateşle karşılık verilebilir. Bilim alanında demir ve ateş ise, çalışmak sürekli çok çalışmaktır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 219, 222, 268) "Bu yüzyılın en büyük ayıbı, 'İslam dinini yalan ve Hz. Muhammed'in aldatıcı ve yalanı yaldızlayıcı bir kişi olduğunu sananların sözlerini dinlemektir.' Bu gibi akılsızca ve utanmazca sözlere savaş açmamızın zamanı gelmiştir." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s.458) "Onların hücumlarına, sağlam metotlar geliştirmek suretiyle yapılacak ilmi araştırmalardan elde edilecek fikirlerle karşı çıkmak gerekmektedir. 'Müslümanların görevi, emperyalist ve oryantalistlerin düşmanlarımız olduğu gerçeğini hatırlamaktır.' Oryantalistlerin iftiralarını çürütmek, biz Müslümanların görevi olmalıdır." (Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. XII, s. 5) "Batı, medyanın ve sanatın gücünü kullanarak terörün en büyük mağduru olduğu izlenimini yaratmaktadır. Kuşkusuz medya ve sanatın gücüyle başa çıkmanın en iyi yolu bu konuda yakınmak değil, sanat ve medyanın gücünü kullanarak haklı olduğunu göstermektir." (Emre Dorman, Hürriyet, 18 Haziran 2017) "İslam dünyası birkaç asırdır gaflet uykusundadır. Uyanışın gerçekleşmesi, karşı tarafın hücumlarını bertaraf etmenin yanı sıra fikren karşı hücuma geçmekle mümkün olacaktır." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 36) "Günümüzde, İslam'ı gerçek yüzü ile tanıtmaya her zamankinden çok daha fazla ihtiyaç vardır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 8) "Oryantalistik çalışmalar ciddi bir şekilde ele alınmalı ve her yönüyle incelenip gerekli cevaplar verilmelidir. Müslümanların yapacağı en önemli

çalışma, her iddianın hakkını vermeye çalışarak gerekli cevap ve açıklamalarda bulunmaktadır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 8, 174)

"Oryantalizm kuşkusuz sütten çıkmış ak kaşık değildir ama hatalarımızı yalnızca başkaları objektif olmayan amaçlarla konuşuyorlar diye reddetmek başımıza daha fazla çorap örebilir. Bu aşamada bizim kültürel görevimiz, gerilik boğasını boynuzlarından yakalamak ve başkalarının bizim hakkımızda çizdikleri resmi (bu resim kasten çarpıtılmış olsa bile) eleştirmeden önce kendimizi eleştirmektir." (Prof. Fuad Zakaria, Naqd al-Istishraq wa'azmat al-thaqafa al-Arabiyya al-mu'aşira, Fikr, 10, 1980, s. 75) Ayrıca, "Hiçliğin kucağında çırpınan yerli seyyar ateistlere de el uzatmalıyız. Bunu kalpleri taşlaşmadan, mühürlenmeden yapmalıyız." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Adnan Bülent Baloğlu, s. 88) "Günümüzde bilhassa internette 'yeni ateizmin' en çok destekçi bulan ateist ekol olduğu söylenebilir. Bu noktada Müslümanlara düşen internette ilgi gören bu iddiaların geçersiz olduğunu tarih, felsefe ve sosyolojinin tanıklığından da faydalanarak göstermek olmalıdır." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Dr Alper Bilgili, s. 101) "Müslüman entelektüellerin dinin temel meselelerini rasyonel, makul bir şekilde izah etmesi gerekmektedir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, s. 108, 117) "Din hizmetleri açısından internet merkezli alana daha fazla önem verilmesinin zamanı çoktan gelmiştir. Bu konuda diyanet işlerine, akademisyenlere önemli görevler düşmektedir. İnsanımızın sorunlarına ve sorularına doğru, gerçekçi ve makul cevaplar aranması zorunludur. Gençleri bu sanal âlemde yalnız bırakmamak ve onların dünyalarına iştirak etmek ve bir şekilde doğru bilgiye erişimlerini sağlamak son derece önemlidir. (Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 81, 263) Evet, ne yazık ki günümüzde "Bilimsel cihad hâlâ dar bir çerçevededir." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 22)

Geçmişten günümüze, Mekkeli müşriklerden oryantalistlere değişen sadece iftiracıların adları ve inançlarıdır. Ama ne olursa olsun sonuç değişmeyecek ve cahiliye dönemi nasıl son buldu ise günümüzün 'bilinçli cehaleti de' bir gün son bulacaktır! "Andolsun onların söylediklerinin senin göğsünü daralttığını biliyoruz." (Hicr, 97; Hud, 12) "Sen, sana buyurulanı açıkça duyur, müşriklere aldırış etme! Allah'ın yanında başka bir tanrı daha edinen o alaycılara karşı biz senin yanındayız. Onlar ileride anlayacaklar!" (Hicr, 94-96) "Onların söylediklerinden dolayı canın sıkılarak sana vahyedilen ayetlerin bir kısmının tebliğini terkedecek değilsin ya! Sen ancak bir uyarıcısın. Allah her şeye vekildir." (Hud, 12)

O gün artık gelmiştir. "Oksidentalizm, Doğunun özgürleşme hareketleri ile ortaya çıkmış, Fransızca 'occident' kelimesinden türemiş bir kavramdır. Türkçe 'Batı bilimi' şeklinde tercüme edilebilecek bu kavram garbiyat veya istiğrab kavramı ile de ifade edilebilir." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 65) Oksidentalizm, 'Batı'yı anlamaya çalışma ve karşı söylem üretmeye çalışılma' sürecidir. "Oksidentalizm, medeniyetler tarihi yazımında bir denge sağlamayı amaçlamaktadır, onda bir emperyalist hâkimiyet düşüncesi gözükmez." (Hasan Hanefi, "Oryantalizmden Oksidentalizme", Uluslararası Oryantalizm Sempozyumu, s. 80-82; Alim Arlı, Oryantalizm, Oksidentalizm ve Şerif Mardin, s. 60) "Müslüman'a yakışan, Kur'an'ın bakış açısı ile olayları değerlendirmektir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 55) Bu konuda ana eksenimizi de, "Bir topluluğa olan öfkeniz sizi adaletten alıkoymasın." (Maide, 7) ayeti oluşturmalıdır. "Batı bir coğrafyadan daha çok bir yaşam tarzıdır." (Abdullah Metin, s. 76) "Oksidentalist öncelikle Doğu'yu çalışmalı ve kendi saf 'ben'ini ortaya koymalıdır." (Abdullah Metin, s. 72) "Oksidentalizm, 'Ben'i ortaya koyacak, Batı'nın gözlüklerini çıkaracak, hem kendi toplumuna hem de Batı toplumuna kendi gözlükleriyle bakacaktır ve sonuçta kendini tanımanın özgüveni ile görevini daha doğru şekilde yerine getirecektir." (Abdullah Metin, s. 145) Oksidentalizmin temeli, modernleşmeye tepki ve sömürgelerin bağımsızlıklarını kazanırken kullandıklarına dayanır. (Abdullah Metin,, s. 98) "Nasıl Avrupalıların başkalarını çözümlemeye hakları varsa, başkalarının da Batıyı çözümlemeye hakları vardır." (Samir Amin, Avrupa-merkezcilik, s. 125) Oksidentalizm bağımsızlık mücadeleleri ile paralellik gösterir, bu mücadele ikinci dünya savaşında başlamıştır. (Abdullah Metin, s. 105) "İslam ülkeleri bağımsızlaşmıştır

ama işgalciler kültürleriyle beraber tekrar geri dönmüş, zihinleri işgal etmiştir. Oksidentalizm, Batı'yı uyarırken, Doğu'yu da uyandırma gayreti içindedir. Sadece askeri değil, ekonomik ve kültürel işgalden de kurtulunması gerekmektedir. Oksidentalizm kültürler arası bir dengeyi savunur. Sanki Avrupa dışı halkların varlığı, Avrupa tarafından bilinmelerine bağlıdır…" (Abdullah Metin, s. 111-113) Kısaca oksidentalizm, önce kendini tanıma, sonra tanıtma ve ötekileştirmeden muhatabını tanıma faaliyetidir. Sömürgecilik karşıtıdır ve insani/dini/ticari iletişime açıktır.

Oryantalizmin amacı hammadde, toprak ve iş gücüde dâhil hakimiyet kurmaktır. Oksidentalizm amacı ise 'ben'i önyargılardan kurtarmak ve ötekini aydınlatmaktır. Oryantalizm egoist ve ırkçıdır. Oksidentalizmde kendini müdafaa vardır. (Abdullah Metin, s. 8) Oryantalizm ile önce sömürgecilik sonra zihinsel işgal amaçlanırken, oksidentalizm ile bir özgürleşme hareketine girilir. (Abdullah Metin, s. 12)

Amerikalı tarihçi ve yazar, Cumhuriyetçi ve İsrail yanlısı tezleri savunmakla ünlü Daniel Pipes: "İslam hukukunun tümüyle uygulanmasının yollarını arayan bir hükümete karşı çok katıyım." (Aksam, 08 Ocak 2013) Siyonist bu yazar, 70 senedir Filistin'lilere kan kusturan ve Yahudi şeriatı ile yönetilen İsrail'e veya dünyayı sömüren Hristiyan hukukuna değil de, dünyaya adaleti ve birlikte yaşamayı öğreten, İslamcılık adı altında İslam'a 'katı' şekilde karşı çıkmaktadır!

"İslam, Yahudi ve Hristiyanlara hukuki bir statü vermiş, din özgürlüklerini güvence altına almıştır ki, dinler tarihinde bu ilk defa olan bir şeydir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 49) "Yaklaşık 400 yıl boyunca Müslümanlar, Yahudi ve Hristiyanlarla özgür fakat rekabetçi bir ortamda, ortak bir kültürün inşasına katkıda bulunmuş ve birbirlerinden çeşitli şekillerde etkilenmiştir. Endülüs kültürü, iki dünyanın barış içinde yaşayabileceğini gösteren çarpıcı bir örnek olarak tarihe geçecektir. Endülüs'te farklılıklar bir çatışma gerekçesi değil, iyi ve güzel olan da yarış için bir zemin oluşturmuştur." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s.85-93) "Yapılması gereken, Yahudi, Hristiyan ve Müslümanları ortak ahlaki ve manevi değerlerde buluşmaya davet etmektir. Kendimiz kalarak evrensel değerlere sahip çıkabildiğimiz gün, yerel olanla evrensel olan arasındaki gerilimde bitecektir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 183)

"Kendimiz kalarak ötekine açılmayı öğrenmek zorundayız." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 10) "İslam medeniyeti kendi dışındaki din ve kültürleri kucaklayabilecek esnekliğe sahip bir dünya görüşüne dayanmaktadır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 19) "İslam ve Batı Medeniyetleri, 'iyilikte yarışan topluluklar' (Maide, 48) oldukları zaman Barış'a ulaşılacaktır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 21)

Tabii bizi 'öteki'leştiren Batı'ya da büyük görevler düşmektedir: "Politik düzeyde olduğu kadar, dini düzeyde de İslam'la bir uzlaşma sağlamak Batının en başta gelen hedefleri arasında yer alması gerektiği gibi geleceği için de son derece zorunludur." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 53) Avrupa'da on milyonlarca Müslüman yaşamaktadır ve bu İslam'ın artık bizzat Avrupa'nın içinde yaşadığını göstermektedir.

Jack Goody'nin Batılılara teklifi, İslam'la çatışmayı bir tarafa bırakıp onu anlamak için çaba göstermeleri gerektiği şeklindedir: "Çatışmayı azaltmak istiyorsak, bu dinin geçmişi ve bugünü hakkında bir şeyleri anlamaya ihtiyacımız vardır. Bu fevkalade başarılı olmuş dünya çapındaki dinin amaç ve etkilerini değerlendirmek, onu ehli kitaptan biri olarak ele almak zorundayız!" Tarımı unutan bir kıtaya sulama tekniklerini öğretmekten tutun da, hoşgörü ve bir arada yaşama pratiğinin cennetini tesis etmeye kadar yığınla olgunun Avrupa'ya, İslam kanalından taşındığı net bir biçimde Goody yazdığı kitapta ifade etmektedir. (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 11-12) "Sorun ancak siyasal ve toplumsal bir perspektifle çözülebilir. Batı, Yakın Doğuya ilişkin

politikaları konusunda Müslüman çoğunluğun taleplerine karşı farklı tutum geliştirene dek saldırılar sürecektir. İşgal, gerginlikleri daha da artıracaktır. İslam, asla faşizmin bir çeşidi değildir. Bu yüzden onunla uzlaşmak zorundasınız; Tıpkı Güney Afrika'da ve Amerika'nın güneyinde beyazların siyahlarla anlaşması gibi." (Goody, s. 18) İslam hakkında peşin hükümlü olmaktan kaçınmamız gerekir. (Goody, s. 24) Avrupa, hiçbir zaman tamamen izole olmuş ve tamamen Hristiyan kalmış bir kıta değildir. İslam'a dönersek, onun ortaya çıkışını Hristiyan Avrupa'ya el koyması olarak görmemek gerekir, zira Hristiyanlıkta aynı şeyi Yahudilik için yapmıştır. Bu üç dinin de var olmaya hakkı vardır. Hepsi Avrupa'nın birer parçasıdır. (Goody, s. 32) Büyük enerji tüketimine sahip Batı dünyası, Ortadoğu petrolüne muhtaçtır. (Goody, s. 20) Doğu, Avrupalılar için daima siyasi bir ilgi kaynağı olmuştur; önce Grekler ve daha sonra Romalılar doğuda büyük imparatorluklar kurmuştur. 'Öteki', coğrafi olarak hiçbir zaman ayrı olmamış, hep aramızda olmuştur. İslam geçmişte de öteki değildi, şimdi de değildir. Müslümanlar artık Avrupa sahnesinin bir parçası haline gelmişlerdir." (Goody, s. 34, 36, 213) İslam'ın Avrupa'ya gelişi daha çok Yahudilik ve Hristiyanlığın Avrupa'ya gelişine benzemektedir. Zira Hristiyan ve Yahudiler Avrupa'ya geldiklerinde, önceki rejimlere entegre olmak yerine onlarla çatışmış ve onları dönüştürmüştür. İslam, hiçbir zaman 'öteki' yani Doğu olmamış, tam tersine her zaman Avrupalıların hayatının bir parçası olmuştur. İslam'ın önemini takdir etmeliyiz. Müslümanlar, Hristiyan bir ortamda kendi dini kimliklerini muhafaza etmek istemektedirler. Noel, Paskalya, azizler ve diğer tatiller Hristiyanlık dinine dayanmaktadır. Müslümanları gurbet havasından kurtarıp, kendilerini evde hissetmelerini sağlayacak 'çok kültürlülük' gibi bir anlayış uygulanabilecek midir? Avrupa, göçmenlerin Hristiyan gibi davranmaları dışında bir çözüme yanaşmamaktadır. Göçmenler güvenlerini kısmen İslam'dan, daha doğrusu gurbette yeniden doğan İslam'dan almaktadır. Almanya'da Türkler ayrımcılığa uğradıkları için tıpkı Fransa'dakiler gibi İslam'a sarılmaktadır. Müslüman gruplarının diğer Müslüman güçlerden yardım alması olgusu, Yahudi cemaatinin İsrail'e yaptığı yardımlar bağlamında ele alınması gereken bir konudur. Her halükarda İslam'ı dünyamızın bir parçası olarak kabul etmek durumundayız; tıpkı geçmişimizin bir parçası olduğu gibi. (Goody, s. 128, 132, 136, 138-140, 144-145) Avrupa'da din, kimlik ile özdeşleşmiştir. (N. Daniel, The Araba and the Medieval Europe, s. 303) Din, kimliğin asli unsurlarından biridir. Amerikalı Yahudiler hiçbir zaman Amerikalı olmamışlardır. Bu Yahudiler kendisini Yahudi olarak tanımlayan bir başka devlete yani İsrail'e destek vermektedir. Bu durum, gelecekte Avrupa'daki Müslüman toplulukların intibakına ve onların ortaya koyacakları siyasi hareketlere de model teşkil edecektir. (Goody, s. 170, 171)

Konuyu tamamlayan, ‘Ateistlere cevaplar’, ‘Hz. Muhammed neden çok kadınlar evlenmiştir?’ adlı yazıları da tavsiye ederiz.

Oryantalistler ve Hz. Muhammed

Hz. Muhammed'in samimiyetinin ve peygamberliğinin delilleri

Oryantalistler Hz. Muhammed’in maddi menfaat için Kur’an’ı yazdığını, amacının saltanat, makam, para ve dünyevi zevkler olduğunu ileri sürer. Bu konu detaylı olarak, ‘Kur’an kaynağı nedir?’ adlı yazımızda ele alınıp cevaplanmıştır. Bu yazımızda ise Hz. Muhammed’in samimi, dürüst, dünyevi hırslar peşinde olmayan biri olduğunu ve Kur’an’ı yazmadığını delilleri ile okuyucuya sunacağız.

“Hz. Muhammed'in peygamberliğindeki samimiyetine nasıl inanalım? On beş asır öncesine gidelim, putlara tapılıyor, içki su gibi içiliyor, kadınlar satılıyor, zina son derece yaygın, güçlü zayıfı eziyor ve insanlar ölçüsüz, azgınca bir hayat yaşıyor. Böyle bir toplum içinde bir kişi çıkıyor ve insanları tek olan Allah'a ibadet etmeye çağırarak, yukarıda saydığımız tüm kötü alışkanlıkları bırakmaya davet ediyor. Bunu yaparken nasıl karşılık göreceğini de gayet iyi biliyor. Öldürülme tehlikesi ile karşı karşıya geleceğinin de farkında. Fakat o, Rabb'inden aldığı emir ile tüm bunlara aldırış etmeksizin vazifesini yapıyor. İşin dikkat çeken yanı, bu zatın davet etmiş olduğu şeyler insan nefsinin arzuladığı şeyler de değildir. Aksine nefsin zorlanacağı şeylere davet ediyor çevresini. Oruç var, zina yasak vd. İnsanların hem nefislerinin hoşuna gitmeyen hem de canlarını kaybetmesiyle sonuçlanabilecek olan bu çağrıya onları olumlu tepkiye iten şey neydi? Bu öyle bir cazibe gücüydü ki, ekonomik imkanlar ve askeri güçle elde edilemezdi. Bu bambaşka bir şeydi. O kadar başka bir şeydi ki, savaşlarda onun ashabı ‘O’na bir zarar gelmesin’ diye başlarını ona yönelen okların önüne atıyorlardı. Bu o kadar başka bir cazibeydi ki, asırlardır ve bugün milyarlarca Müslüman hep aynı aşkla bağlanmıştır ona. Müslümanlar sırf o yapmış diye binlerce sünneti bir askeri disiplin edasıyla yerine getiriyor. On beş asırdır Müslümanlar ağızlarını içkiyi sürmüyorlar. İçki bulunan sofraya oturmuyorlar bile. Milyarlarca insan üzerinde oluşturulmuş olan bu etkinin Nübüvvet gücünden başka bir izahı olabilir mi? Bugün sigara kutularının üzerinde bile ‘sigara içmek sizi öldürür’ yazıyorken, pek de etkili olamıyor. Dünyada hiç kimse onun kadar sevilmedi ve sevilmeyecek. Hiç kimse onun kadar takip ve taklit edilmedi, edilmiyor. Bir insan eğer bu durumu kendi gayreti, kabiliyeti, imkanı ile elde edebiliyorsa, neden bunlara sahip ve talip olan birçok insan için böyle bir şey söz konusu olmamıştır?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 215-219)

Maddi menfaat elde etmek isteyen bir insan, toplumda kökleşmiş ve benimsenmiş yanlışlara (içki, kumar, fuhuş vb.) savaş açıp, üstüne bir de maddi ve bedeni açıdan insanlara zor gelecek görevleri (namazdan, oruç zekata) onlara zorunlu kılar mı? Amaç taraftar toplamaksa akla epey aykırı bir yöntem değil midir bu? Yoksa amaç ego tatmini ve krallık değil midir?!

Menfaat peşinde olan ve bunun için ilahi olduğunu iddia ettiği bir kitap yazan biri, kendini zora sokacak şu ayetleri neden yazdığı kitaba eklesin? Hac, 52: "Senden önce hiçbir resul ve nebi göndermedik ki, o bir temennide bulunduğunda şeytan ille de onun arzularına bir şeyler katmaya kalkışmasın." İsra, 73-75: "Az daha seni bile, iftira edesin diye fitneye düşüreceklerdi. Eğer biz sana direnç vermemiş olsaydık." Şura, 24: " Ey Muhammed! Allah dilese senin kalbini de mühürler. Allah batılı siler ve gerçeği sözleriyle ortaya çıkarır."

Amaç kendini yüceltmek olsa, neden yazdığı (!) kitapta kendini defalarca (Enfal, 68; Tevbe, 43; Tahrim, 1; Tevbe, 80; Kehf, 28; Nisa, 105; Yunus, 42,99; Abese, 10) hatalarından dolayı azarlayıp, hatalarını ortaya döksün, yüzlerce yıl sonra bile okunmasına neden olsun? Hem 'tek' olmak varken neden tüm peygamberler arasında son sırada yer aldığını (hatemu'l-Enbiya) ilan etsin? Diğer peygamberlerin açığını sayarak kendini yüceltmek varken, kendi hatalarını ortaya döküp de diğerlerini yüceltsin? Diğer peygamberlerin mucizeleri sayılırken neden kendisinin hiçbir mucizesi Kur'an'da açıkça yer almasın? Fetih suresi, 27. ayete bakıyoruz, müthiş bir özgüven. Halbuki o anda, Hudeybiye anlaşması ile Kâbe'ye ziyaret yapılamamış ve görünüşte Müslümanlar aleyhine olan bir anlaşma imzalanmıştır. Ama ayete bakıyoruz, 'güven içinde başlarınızı tıraş etmiş ve saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan Mescid-i Haram'a gireceksiniz.' buyrulmaktadır. Bu ayeti kime güvenerek kitabına (!) koymuştur? Mekke'de, o zulüm ve işkence altında yaşanan 12 yılın tam ortasında inen Zümer suresi 39-40. ayetlerde de aynı kendinden emin tutum göze çarpmaktadır: "De ki: Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Ben de yapacağım. Kişiyi rezil edici azabın kime geleceğini ve sürekli azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz!" Bu fütursuz/korkusuz, kendinden emin tavrı her peygamberde görmek mümkündür. Mesela, tanrı kral olduğunu ilan eden firavun, Hz. Musa'nın yüzüne karşı kendisini öldürme tehdit edince, Hz. Musa tek başına onun yüzüne şöyle haykırmaktadır: "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığınırım." (Mümin, 27) Hz. Resul'ün tek başına başladığı o zorlu yolda her zaman tek dayanağı Allah Azze ve Celle olmuştur! Şura, 10: "İşte o Allah benim Rabbimdir; yalnız O'na güvenip dayanmışımdır ve daima O'na yönelirim." Menfaat için, kral olmak için yola çıkan biri (!) şu sözleri neden insanlara söyler?: "Ben de öleceğim, ben de insanım, Allah'ın hazineleri yanımda demiyorum, ben melek değilim, ben de 'sizin gibi' vahye uyuyorum." (Zümer, 30; En'am,50; Kehf, 110) "Beni Allah'ın bana verdiği makamın üstüne (Hristiyanların Hz. İsa'ya yaptığı gibi) çıkarmayın." (Hanbel, III/154)

Hazreti Muhammed, ticaretten siyasete, sosyal hayattan aile hayatına, yaşamın her alanında, her aşamasında her çeşit durumla karşı karşıya kalmış; olumlu olumsuz, müspet menfi her türlü olayla karşılaşmış ama her zaman çizgisini, ahlakını, fedakarlığını, sevecenliğini muhafaza etmiştir. Zafer kazandığında da mutlu olduğunda da; kaybettiğinde de üzüldüğünde de; toplum içinde de, ailesi arasında da hep aynı çizgiyi korumak ancak üstün niteliklere ve ahlaka sahip olmakla mümkündür. Onu lider, örnek şahsiyet yapan da budur. Okuma bilmeyen ('Ümmi Peygamber' adlı yazımıza bakılabilir.) birinin kitap yazarken kaynağı olduğu iddia edilen yerlere bakıyoruz hepsi birbiri ile tezat olan iddialarla karşılaşıyoruz! ('Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımıza bakılabilir.) Ayrıca ortaya konan eser, edebi ve şair dolu bir ortamda herkese meydan okuyarak, hadi 'bir (tek sure veya ayet bile olsa) benzerini getirin' (İsra, 88; Hud, 13; Bakara, 24) diye çağrıda da bulunmaktadır! Bu nasıl bir özgüvendir?! Ümmi olan biri Kur'an'daki bilimsel ayetleri nasıl yüzyıllar öncesinden keşfedebilmiştir. ('Kur'an ve bilim' adlı yazımıza bakılabilir.) Romalıların yenildiği savaş daha tazeliğini korurken, bir kaç yıl içinde İran'ı yeneceklerini nereden bilebilir bir fâni? O, Ebu Leheb'in imansız 15 yıl daha yaşayacağını nereden bilebilmiştir? (Tebbet, 3) Kendi yazsa bu kitabı, en ihtiyaç duyduğu anlarda neden ayet indirtmemiştir?! Mesela "İfk olayı, kıblenin değişmesi" konularında olduğu gibi. (Bu konularda, 'İfk hadisesi' ve 'ateistlere cevap' adlı yazılarımıza bakılabilir.) Neden aylarca insanların konuşması engellenmedi ifk olayında, kıble için istekli olduğunu ayet açıkça ifade ederken neden yıllarca bekledi?! "Eğer Kur'an'ı kendi yazsa, peygamberin davasının ilk anında evren, yaşam ve toplum hakkındaki yöntem, düşünce ve anlayışlarını anlatmaya başlamasını gerekirdi. Ne var ki, vahyin başlangıcı tevhide çağrı ile başlamıştır. Bütün bunlar olurken, vahyin kesintiye uğradığı da olmuştur!" (Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 38)

"Size ben, “Allah’ın hazineleri yanımdadır”, demiyorum; gaybı da (görülmeyeni, geleceği de) bilmem. “Ben bir meleğim” de demiyorum. Sizin hor gördüğünüz kimseler için, “Allah, onlara asla hiçbir hayır vermez” de diyemem. Allah, onların içlerindekini daha iyi bilir. Böyle bir şey söylersem, o zaman ben gerçekten zalimlerden olurum." (Hud, 31) "İslam'ı inkar edenler, "Bundan başka bir Kur’an getir veya bunu değiştir." dediler. De ki: Onu kendiliğinden değiştiremem, ben ancak bana vahyolunana uyarım." (Yunus, 15) "Gözlerin, dünya hayatının süsünü isteyerek Müminlerden başka yana sapmasın. Nefsinin arzusuna uyan kişiye itaat etme." (Kehf, 28-29) (Ahzab, 63)

“Eğer Muhammed kendisinin insanüstü bir varlık olduğunu ifade etseydi, buna inanacak birçok kimsenin çıkacağını tahmin etmek zor değildir. Fakat Kur’an Ondan, ‘ben de sizin gibi bir insanım.’ (Keyf, 110) diye duyurmasını istemektedir. Ayrıca Peygamberimiz, kıyametin ne zaman kopacağını bilmediğini Kur'an'da açıkça ilan etmektedir. Halbuki sahte dini liderler, kıyametin saatini bildiğini ileri sürerler. Kur’an’da Allah “Ne zaman gelip çatacak?” diye sana kıyamet saatini sorarlar. De ki: Onun hakkındaki bilgi sadece Rabbimin katındadır.” (A’raf, 187) buyurmaktadır.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 198) Aynı şekilde ruh hakkında da kendisine sorulan sorulara, ‘pek az bilgiye sahip olduğu’ şeklinde cevap vermiştir." (İsra, 85) Hz Muhammed, günümüze kadar bile hâlâ içeriği çözülemeyen bu konularda zaman kazanacak cevaplar verip neden rakiplerini susturmamış da ellerine koz vermiştir? Rumların İranlıları birkaç yıl içinde yeneceğini bildiren (Rum, 3-4) ve bu gerçekleşen Hz. Muhammed’in, kıyametle ilgili '300-500 sene sonra' demesine engel olan nedir? Bu kadar çok açık sözlülük, öz güven ve Allah’a olan itaat ve bağlılık! Bu kişi mi yalancıdır?!

"Batıdaki Hz. Muhammed imajı, aynı zamanda Kur’an ve İslam imajıdır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 19, 22) Çünkü Norman Daniel’in dediği gibi: "Biz en fazla mesaimizi (Hz.) Muhammed'in peygamber olmadığını ispat üzerine yoğunlaştırdık. Zira o peygamber değilse, Kur’an da vahiy olmayacaktı." (Hıdır, s. 21) "Oryantalistler, dönemin ruhuna, ideolojilerine, inançlarına göre, oldukça fazla fanteziler, ideolojiler, tiplemeler üretmiştir ki, bunlar gerçek tarihteki İslam peygamberi değildir." (M. Di Cesari, The Pseudo-historical Image of the Prophet Muhammed in Medieval Latin Literature, Giriş, VII) Anton Wessels: "Biz Batılılar, Orta Çağlardan bu yana bize sunulan (genelde negatif) bir Muhammed imajına sahibiz. Yapılan tasvirlerin gerçek kaynaklara dayanmayıp, temel olarak apolojetik/polemik bir amaca hizmet ettiği çok açıktır." (A. Wessels, Modern Biographies of the Life of the Prophet Muhammad in Arabic, Islamic Culture, XLIV/2, s. 99-105) "Hz. Muhammed'in hayatı bütün yönleri ile alaya alındı, olaylar az veya çok abartıldı, neredeyse tanımayacak derecede çarpıtıldı, sağlam ve güvenilir bilgi planlı bir şekilde çürüğe çıkarıldı. İslam'ı ‘bazen sırf eğlence için, daha çok da kilisenin yüksek gayeleri için’ yalan yanlış anlattılar." (N. Daniel, Islam and the West, s. 244)

"Hz. Muhammed'in hayatı, çok az insanın dayanabileceği mücadele ve zorluklarla geçmiş, Kendisi saraylarda yaşanmamış, içkili eğlence partileri düzenlenmemiş" (Selçuk Kütük, Deizm, s. 263) ve "Hayatının yarısı açlıkla geçmiştir ve hiçbir zaman servet sahibi de olmamıştır." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 113) Ebu Cehil Hz. Muhammed’e, ‘Biz seni yalanlamıyoruz. Fakat senin getirdiğin şeyleri yalanlıyoruz.’ demiştir. (Taberi, tefsir, III/246; Tizmizi, Tefsiru Sure 6) Çünkü Ona kavmi, ‘emin’ lakabını vermişti. (Kadı Iyaz, eş-Şifa bi Tarifi Hukukil-Mustafa, I/270) Peygamberliğini ilk açıkladığında, ‘Size dağın arkasında düşman var desem inanır mısınız?' diye sorunca, 'Evet, Biz senin doğruluğunu tasdik ederiz. Çünkü şimdiye kadar sende doğruluktan başka bir şey görmedik. Sen yanımızda yalanla itham edilmiş bir insan değilsin’ demişlerdi. (İbn Sa’d, Tabakat, I/199-200; Buhari, Sahih, III/171: Müslim, Sahih, I/133-135; Taberi, Tarih, II/ 216) Hatta "Medine'ye göç ederken, ona zulmeden insanlardan bazılarının emanetleri hâlâ kendisindeydi." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 106) Peygamberliği kabul etmeyenler, ona düşman olanlar bile mal ve kıymetli eşyalarını kendisine teslim ediyorlardı. Hatta hicret ettiği gece bütün bu emanetleri alıp gitmek yerine, Hz. Ali vasıtası ile sahiplerine teslim etmişti. (İbni Hişam, Tarihun-Nebeviyye, II/485, 493; İbn İshak, Sıre, II/138, İbn

Sa'd, Tabakatü'l-kübra, III/22, Mesudi, Murucu'z-Zeheb, II/285, Muhibbul-Taberi, Rıyadu'n-nadra, II/211; Ebu'l-Fida, el-Bidaye ve'n-nihaye, III/197; Ahmed Zeyni Dahlan, Sire, I/69) "Herkes kabul eder ki, insan emanetini ancak en çok itimat ettiği kimseye verir. Müşriklerin, emanetleri konusunda hâlâ onu tercih etmeleri ve onun da kendisinin canına kastetmeyi planlayanların emanetlerini bile sahiplerine ulaştırmak için yerine bir vekil bırakması da tarihe özellikle kaydedilecek özel bir öneme sahiptir." (İlhami Ayrancı, Hz. Peygamberin Medine'ye Hicreti, Kalemname, Aralık 2018, s. 70) İslam düşmanı Rudi Paret bile Hz. Muhammed'in "İnsani büyüklüğünü ve gururdan tamamı ile uzak olduğunu" itiraf etmek zorunda kalmıştır. (Paret, Kur'an üzerine makaleler, s. 119, 137)

"Kur'an'da peygamberimizin kınanması, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delilidir. Hz. Peygamberin uydurması olsaydı, kendi kendini kınaması düşünülemezdi." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 236) "Hristiyanlar, Tevrat ve İncilden çaldığını söylüyorlar. Gerçek bu şekilde olsa Muhammed nasıl olurda kendisini kınayan, eleştiren ayetler söylesin ve bunları niçin eserine barındırsın?" (Mauell King, 17 Ocak 1915 yılında Theo Theoavnard kilisesinde verdiği konferanstan nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kur'an nedir? s. 103)

Tevbe 43: "Allah seni af etsin. Onlara niçin izin verdin?" mealindeki ayetle Hz. Muhammed'in yaptığı bir yanlışlık gözler önüne serilmektedir. İsra, 73. ayette "Allah, Hz. Peygamberin müşriklere az da olsa bağlanma tehlikesi geçirdiğini beyan etmektedir. Ahzab, 37: "İnsanlardan korkuyordun." diye buyurulmaktadır. Görüldüğü gibi Hz. Peygamber kendisine gelen vahye müdahale bile edememektedir. Kur'an'ı Hazreti peygamberin kendisi yazsaydı, niçin Hz. Peygamber içinden geçirdiği böyle olumsuzlukları deşifre ederek kendini sabote etsin? İsra, 86. ayette de, "Gerçek şu ki, biz dilersek sana vahyettiğimizi ortadan kaldırırız; bundan sonra da sen bize karşı güvenip dayanacağın birini bulamazsın." buyurulmaktadır. Abese, 1-10. ayetler de ise, "Yüzünü ekşitip başını çevirdi. Görme engelli o kişi geldi diye. Ama (ey Peygamber!) Sen nereden bileceksin, belki o kendini arındıracaktı. Yahut o bir öğüt alacak, bu öğüt kendisine fayda verecekti. Sen ise kendini her bakımdan ihtiyaçsız görenle ilgileniyorsun. Onun arınmamasından sen sorumlu tutulmayacaksın ki! Gönlünde Allah korkusu taşıyarak koşup sana geleni umursamıyorsun!" diye Hz. Peygamber'in yanlış bir metot izlediği ilan edilmektedir. Halbuki Efendimiz sadece bir an için boş bulunarak, anlık olarak o anki ortamdan rahatsız olmuştur. Ama hemen Allah'tan 'anında' adete azar işitmiştir. Bir anlık dalgınlıkla verdiği böyle bir tepkiden ötürü kimse kendi kendini bu şekilde eleştirmez. Böyle tenkit insan psikolojisine tamamen aykırıdır! Kasas, 56. ayette Allah, 'Kendi izni olmadıkça Hz. Peygamberin bile kimseyi hidayete erdirmeye gücü yetmeyeceğini' bildirmektedir. Kendini lider, önder yapmak için kutsal kitap yazdığı iddia edilen bir kişi, "Sizi cehennemden kurtarırım!" neden dememiştir? Öyle ya, binlece kişi bir emri ile ölmeye hazırdır! Uhud savaşında Hz. Hamza şehit edilmişti. İşkence yapılıp, çiğeri çıkarılmış, kulak ve burnu kesilmişti. Hz. Muhammed buna çok üzümüş ve aynısını onlara yapacağını söylemişti. (Vakıdi, I/290; İbni Hişam, II/95; Taberi, II/528) Ama nazil olan bir ayetle (Nahl, 126) intikam almasının önü kesilmiştir. Hz. Muhammed kendini zora sokacak ve intikamını alma sözünü geri aldırtacak ayeti neden Kur'an'a yazmıştır!? İnsanları kandırmak için ilahi kitap uyduran bir insan yazdığı esere şu ayetleri neden eklemiştir? "Hiçbir şey hakkında sakın 'yarın şunu yapacağım' deme! Ancak, 'Allah dilerse, inşallah yapacağım' de. Unuttuğun zaman Rabbini an ve 'Umarım Rabbim beni, doğruya daha yakın olana eriştirir' de." (Kehf, 23-24) " Eğer, biz sana sabır vermeseydik, neredeyse sen onlara birazcık meyledecektin. O takdirde, muhakkak hayatın da, ölümün de azabını sana kat kat tattırırdık. Sonra, bize karşı kendin için hiçbir yardımcı bulamazdın." (İsra, 74-75)

"Kur'an'da Hz. Muhammed'in bazı hataları da düzeltmiştir. Halbuki kitabı uydursaydı, kendisi ile ilgili inanılmaz, olağan üstü insan algısı oluşturmak için Kur'an'ı kullanması beklenirdi. Abese, 3, 7, 10; Tevbe, 43; İsra, 73-74; Enfal, 63 gibi Kur'an'daki ayetler Hz. Muhammed'in hatalarını söyler ve bu ayetler O'nun Kur'an ile ikaz edilen, uyarılan bir insan olduğunu ortaya

çıkarır." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 197, 198) Hz. Muhammed, Allah'ın elçiliği vazifesine sıfırdan başlamıştır. İlim, siyasi güç, insan kaynağı ve ekonomik güç açısından hepsinde sıfırdan görevine başlamıştır. Hz. Muhammed'in yaşadığı bölgede ve dönemde bir felsefe okulu da, bir gözlemevi vasıtası ile evreni anlama çabası da yoktu. Hz. Muhammed'in yaşadığı bölgede devlet tanımına uygun bir siyasi yapı da yoktu. Hazreti Muhammed'in düşmanları olan müşrikler, bu 'Kur'an şehrin ileri gelenlerinden birisine indirilseydi ya' (Zuhruf, 31) demişlerdi. Hz. Muhammed sıfır noktasındaki bir yetim olarak vazifesine başlamıştır. O dönemki Araplar kendi dinlerine bağlı cahil bir toplum idiler. Hz. Muhammed ise radikal bir dönüşüm gerçekleştirmiştir. (Taslaman, s. 171-172) Lamartine, "Eldeki araçların kıtlığı, ulaşılan sonucun büyüklüğü bir kişinin dehasının ölçüleri ise, tarihteki hangi insan Muhammed'e bu hususta kafa tutabilir? İnsanın yüceliğinin ölçümü mümkün olsa, ondan daha büyük bir insan var mıdır, sorarız!" demektedir. (Histoire de la Turquie, I/112, II/276-277; Michel Lelong, İslam'la Yüzleşen Batı, s. 35) Kur'an tüm evrenin sonunun geleceğini iddia eder, bu iddianın bilimsel açıdan doğruluğu Hz. Muhammed'in döneminde anlaşılamamıştır. Birçok kimse, Hz. Muhammed ile alay etmiştir. Menfaat için yalan söyleyen bir kimsenin böyle bir iddiada bulunması değil, bulunmaması gerekirdi! (Taslaman, s. 177) Hz. Muhammed, birçok zaferine rağmen sade yaşantısından vazgeçmemiş, yaşamını da değiştirmemiştir. (Ebu Davud, Tereccül 1, (4161); İbn Mace, Zühd, 4. 3. Tirmizi, Zühd, 35, (2350); Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/83; İbn Mace, Zühd, 24; Abdullah Parlıyan, Açıklamalı Tam Riyazu's-Salihin Tercümesi, s. 174; Prof. Dr. Ahmet Yıldırım, Sade hayat ve din, Special Issue on the Proceedings of the 3rd ISCS Conference, July 2014, s. 328-339; Taslaman, s. 190) Hindistanlı psikolog ve felsefeci Koneru R. Rao bu gerçeği, 'Şartlar değişti ama Allah'ın elçisi değişmedi, zenginlikte ve yoksullukta aynı kişiydi, aynı karakteri sergiledi." (Rao, Muhammed the Prophet of Islam, s. 24) diyerek ifade etmektedir. İtiraflarla devam edelim!

Karen Armstrong: "Hz. Muhammed gerek ruhsal ve gerekse politik anlamda muazzam bir başarıya kavuşmuştur. Bazı Batılı eleştirmenlerin iddia ettiğinin aksine, Hz. Muhammed'in vizyonu güç şehvetiyle lekelenmemiştir. Asla Tanrı merkezli olmaktan uzaklaşmamıştır." (Karen Armstrong, İslam Peygamberinin Biyografisi Hazreti Muhammed (sav), s. 237, 240) Smith Bosworth: "Hz. Muhammed, caminin imamı olduğu gibi devletin de başıdır; O hem Sezar'dır, hem de Papa aynı anda; ancak Papa'nın gösterişinden yoksun bir Papa'dır. Sezar'ın Romalı tümeninden yoksun bir Sezar. Sabit bir ordusu olmayan, muhafızı bulunmayan, saraydan sabit bir geliri olmayan bu kişi, Muhammed'dir." (Smith, Bosworth, Muhammed ve Muhammedilik, s. 92) Irvving Washington'a göre, "onun büyük askeri zaferleri onda ne gurur ne de mağrur bir sevinç uyandırmıştır. En güçlü zamanlarında dahi o, sade bir yaşam sürmüştür. Bir odaya girdiğinde, biraz fazla saygı gösterilse gerçekten üzülürdü. O evrensel bir hakimiyeti hedef edinmişse, bu, dinin ve Hakk'ın hâkimiyetidir." (Muhammed ve İzleyicileri, s. 192) Arthur Gilman: "Muhammed'in zaferi gerçekten dindendir, siyasetten değildir. O, her türlü şahsi sadakat yeminini reddetti ve hükümdarlık otoritesinden uzak durdu. Mekke'nin fethi vesileyle, onun yüceliğini görmekteyiz. Geçmişte kendilerine yapılanların etkisi onu pekâlâ intikama yöneltebilirdi. Ama o ordusunu her tür kan dökmekten alıkoymuştur." (Gilman, Arthur, Haçlı Karşıtları, s. 20) Edward Gibbon: "Bizde hayranlık uyandıran, onun dininin yayılması değil istikrarıdır. Peygamber'in şanı, asla imani faziletten öteye geçmemiştir. Ve onun hayatındaki ahlak kuralları mantık ve din sınırları içinde hep iyilikleri korumuştur." (Edward Gibbon, Haçlı Karşıtları İmparatorluğu Tarihi, s. 74) Majör Arthur Glyn Leonard'ın deyişiyle, "O, her çağın ve tarihin en engin, samimi ve gerçek önderlerinden biridir." (Majör Arthur Glyn Leonard, İslam-Ahlaki ve Manevi Değerleri, s. 20-2; Cevher Şulul, Batılı düşünürlerin Hz. Muhammed (sav) hakkındaki görüş ve düşünceleri, Kutlu Doğum Sempozyumu, Hz. Peygamber ve İnsan Sevgisi, s. 92-105) Alexander Russel Webb: "İslam, evrensel kardeşliğe, evrensel sevgiye, evrensel iyiliğe çağırmakta ve kalp temizliği, hareketlerin temizliği, konuşmanın temizliği ve tam bir fiziki temizlik istemektedir. Şüphesiz İslam, insanoğlunun bildiği en sade ve en yüce dindir." (Fazlur Rahman, Siret Ansiklopedisi, I/145) Tolstoy: "Eğer insan seçme hakkına sahip olsaydı, aklı başında olan her insan, şüphe ve tereddüt etmeden Muhammediliği, tek Allah'ı ve onun peygamberini kabul ederdi." (Tolstoy, Hz. Muhammed, s. 15) Roger Garaudy: "Felsefe, peygamberlerin mesajlarına kulak vermedikçe tek adım atamayacaktır."

(Roger Garaudy, İslam'ın Vadettikleri, s. 138) Claude Cahen: "Kendi çevresinde insanlığın ruhsal ve ahlaksal düzeyini yükseltme yollarını aramakta tartışılmaz bir dürüstlük ve coşku dolu bir yetenek göstermiştir." (Claude Cahen, İslamiyet, s. 17–20) Thomas Carlyle: "Muhammed'in entrikacı bir sahtekar olduğu ve dininin bir şarlatanlık ve ahmaklık yığınından ibaret bulunduğu şeklindeki iddiaların artık kimse için tutarlı bir tarafı kalmamaya başlamıştır. Bu adamın çevresine yığılan yalanlar, sadece bizim için utanç verici olmaktan öteye gidemez. Biz Muhammed'i asla bir batıl, bir göstermelik, zavallı ve haris bir entrikacı olarak görmek istemiyoruz. Onu bu şeklide düşünmemiz imkansızdır." (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 79-83) Ahnie Besant: "O yüce Arap öğretmene her defasında yeni bir hayranlık dalgasıyla dolar, yeniden saygı ve huşu duyarım." (Ahnie Besant, Muhammed'in Hayat ve Öğretisi, s. 4) Stanley Lane-Poole: "Muhammed'in düşmanlarına en büyük galebeyi çaldığı gün, kendisine karşı da en büyük zaferi kazandığı gündür. O gün Kureyş'i hiçbir karşılık olmaksızın affetti ve bütün Mekke halkı için genel af ilan etti." (Stanley Lana-Pool, Peygamber Muhammed'in Konuşma ve Sohbetleri, s. 46-47) Maurici Faudefroy: "Muhammed bir ilahiyatçı olmayıp bir peygamberdi." (Gaudefroy-Demombynes, Müslüman Kurumlar, s. 20) Henry Mayers Hyndman: "Muhammed yaşadığı gibi öldü; ilk dava arkadaşları ve sahabesi arasında vefat etti!" (Henry Mayers Hyndman, Asya'nın Uyanışı, s. 9) Mahatma Gandi: "Peygamberin tam manasıyla sadeliği ve ahde sadakati, onun arkadaş ve takipçilerine kendini adaması, tevazuu, yiğitliği, korkusuzluğu, Tanrı'ya ve dinine olan mutlak bağlılığıydı asıl ona her engeli aştıran ve muzaffer kılan; yoksa kılıç bir hiçti." (Genç Hindistan, Işık'tan alınma, Lahore, 16 Eylül, 1924) Lancelot Lawton: "İslam, insandan bir tanrı çıkarmaya çalışmaz ama onun iyi bir komşu olmasına kadar düzene sokar." (Lancelot, Yer Küre, Londra, 12 Mayıs, 1928) Duncan Geenless: "Tanrı'nın vahyettiği bütün gerçek dinleri kabul eden bu akidenin asaleti ve geniş hoşgörüsü insanlık için daima mükemmel ve şanlı bir miras olacaktır. Ancak böyle bir esas üzerine mükemmel bir dünya dini kurulabilir." (Geenless, Duncan, İslam Akidesi, s. 27)

Efendimiz hasır üzerinde uyumuş, elbiselerini yamamış ve 'ben kral değilim, sadece sizden birisiyim' diyerek (Beyhaki, Delailü'l-Nübüvve, I/274) sâde bir yaşamı tercih etmiştir. "O, en güçsüz zamanında üstün cesaret ve fedakarlık, en güçlü zamanında örnek tevazu ve sadelik göstermiştir. Tüm bunlar, menfaat elde etmek için insanları aldatan veya akıl sağlığı normal olmayan birisinin benimseyeceği davranışlar değildir. Hz. Muhammed aynı zamanda ilettiği mesajın titiz bir uygulayıcısı idi. Kur'an'da Hazreti Muhammed'in ismi 4 kere geçer, buna karşılık Hz. Musa 136, İsa 25 kere geçer. Hz. Muhammed'in babasından ve annesinden Kur'an'da hiç bahsedilmez. Hz. İsa'nın annesi hazreti Meryem'in ismi Kur'an'da 34 kez geçerken çok sevdiği eşi Hz. Hatice'nin ve oğlu İbrahim'in küçük yaşta ölümü onu çok üzer ama bunlar Kur'an'da yer almaz. Çünkü Kur'an şahıs değil, Allah merkezlidir. (Taslaman, s. 191-195) Zaten "Hz. Muhammet din uydursaydı, kendi ait olduğu cinsi ve sınıfı kayıran, ayrıca İslam'ın ilk muhataplarının ileri gelenlerinin rahatça kabul edeceği bir din uydurması gerekirdi." (Taslaman, s. 305)

Hz. Muhammed "Kul kalmak istedi, kulluğu krallığa tercih etti." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 17) "Beni övmeyin." (İbni Hişam, 2/658; aş-Şifa, s.101) "Ben kral değilim." (İbni Sa'd, al- Tabakat al-Kübra, I/5) "Benim için ayağa kalkmayın." (Iyad ibni Musa, Şifa, s. 101) buyurdu. Yine "Resulü Ekrem Efendimiz, aşırı sevgiden dolayı kendisine secde etmek isteyen bir kimseye sert tepki göstererek izin de vermedi." (Ebu Davut, Nikah, 40)

Hz. Muhammed'e "İslamiyet'e davetten önce herkes ona saygı gösterirdi. Bu sebepten sosyal statüsü büyük idi. Hatice'ül Kübra'nın servetiyle ticarete başlamış, bununla da büyük bir servet elde etmişti. Ömrünün sonuna kadar bu servetle rahat geçinebilirdi. Kendisini bütün bu eziyetlere sokmasına lüzum yoktu. Peygamberliğini ilan ettiği zaman birçok düşmanlar ortaya çıktı. Akrabalarından birçok düşmanlar edindi. Eğer onun daveti Allah'ın emriyle olmasaydı, bir insan olarak bütün bu eziyetlere ve zahmetlere katlanamazdı. Amcaları ve yakınları, "sen bizim milletimizin arasına ayrılık soktun, cemiyetimizi birbirine düşürdün, bu işten maksadı

nedir? Maksadın mal toplamaksa, yönetime geçmekse, kadınsa hepsini verelim." diye teklif edince, cevabı "Ben menfaat için sizleri davet etmiyorum." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 38-39) şeklinde olur. "Bütün Arabistan kendisine itaat ettiği halde, evinin bütün işlerini bizzat kendisi görmeye devam etmiştir. Elbisesinin sökuklerini kendi diker, yemeğini hizmetçi ile birlikte yerdi. Muhammed'in kurduğu birlik, Bizans imparatorunu hezimete uğrattı. İran saraylarını yok etti. Zerdüştü tarumar etti. Ama onun hayatı değişmedi." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 79)

Şu ayette samimiyet, dürüstlük, davaya bağlılık ve içtenlikten başka ne vardır? "De ki: "Ben kendim için, Allah'ın dilediği dışında ne bir fayda elde edebilirim ne de zarardan kurtulabilirim. Eğer gaybı biliyor olsaydım elbette bundan çok faydalanırdım, başıma kötülük de gelmezdi. Ben yalnızca inanan bir toplum için uyarıcı ve müjdeleyiciyim." (A'raf, 188)

"Muavviz kızı Rubeyyi'in düğününde küçük kızlar def çalarken şöyle derler: 'Aramızda yarın ne olacağını bilen peygamber var.' Peygamberimiz hemen müdahale eder: Böyle demeyin! (Buhari, Megazi, 12;İbni Mace, Nikah, 21) "Ben resulullah olduğum halde akibetimin ne olacağını bilemem." (Buhari, Cenaiz, 3) Hz. Muhammed, "Bilin ki, sizden hiçbiriniz ameliyle kurtulamaz." buyurunca sahabe kendisine, "Sen de mi (amelinle kurtulamazsın) ya Resulallah?" diye sorarlar. Efendimizin cevabı, "Evet, ben de. Eğer Rabbim beni katından bir rahmet ve lütufla kucaklamazsa." (Buhari, rikak 18; Merda 19; Müslim, Münafikin 71-78) şeklindedir ki, bunu söyleyen Efendimiz gece saatlerce namaz kılar gündüzleri oruç tutan biri idi…!

Bu özellikler Efendimizde olmasaydı, "birbirini boğazlayan çöl bedevilerinin gerçekten değerli ve mert olmayan bir insanın emrine girmesi mümkün olmazdı." (Carlyle, Peygamber, Kahraman Muhammed, s. 40) İslam düşmanı Leone Caetani bile itiraf etmektedir ki, "Ebu Bekir, Ömer, Abdurrahman b. Avf, Ebu Ubeyde b. Cerrah, said b. Ebi Vakkas… Devirlerinin hiç şüphesiz en büyükleri olan bu zatların, onun yalanlarını anlamayacak kadar kör ve idraksiz olduklarına ihtimal verilebilir mi? Hayatının son gününe kadar etrafındakilerin ona muhabbet/sevgi ve sadakatleri hep arttı." (Caetani, İslam tarihi, VII/370-373)

Efendimiz devesine Hazret-i Ali ve Ebu Lübabe ile nöbetleşe biniyordu. Yürüme sırası Efendimiz'e gelince arkadaşları: "Ey Allah'ın Resulü! Lütfen siz binin! Biz, sizin yerinize de yürürüz." dediler. Resulullah, "Siz yürümeye benden daha tahammüllü değilsiniz. Ayrıca ben de sevap kazanma hususunda sizden daha müstağni/kendine yeterli biri değilim." buyurur. (Muhammed Gazali, Fıkhu's Sire, s. 237) Kendisine aşırı tazim gösterenlere: "Siz beni, hakkım olan derecenin üzerine yükseltmeyiniz! Çünkü Allah beni 'Resul' edinmeden önce 'kul' edinmişti." ikazında bulunmuştu. (Heysemi, Mecmeu'z-Zevaid ve Menbau'l-Fevaid, IX/21) Mekke'nin fethi günü, korku ve heyecandan titreyen bir Mekkeliye, "Sakin ol kardeşim! Ben bir kral veya hükümdar değilim. Kureyş'ten güneşte kurutulmuş et yiyen senin eski komşunun yetimiyim." (İbn-i Mace, Et'ime, 30; Taberani, el-Mu'cemü'l-Evsat, II/64. 2) buyurmuştu. Muhammed hiçbir zaman kendisini diğer insanlardan ayrı tutmayıp inen vahyi önce kendisi hayata geçirmiştir. Kendisini Allah'ın kulu olarak tanıtmıştır. Unutmamalıdır ki, bir insan menfaat elde ettiğinde bunu kimseyle paylaşmak istemez. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 133)

"Hz. Peygamber salt lider gibi davransaydı, 10 yıl kendisine zulmeden, şehrinden ayrılmasına sebep olan, hicret ettiğinde de kendisini rahat bırakmayan Mekkeli müşriklerden İntikam alırdı." (Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 109) Arkadaşları Mekke'yi terk edip hicret ederken, yalnız kendisini Hz. Ebu Bekir ve Ali ile birlikte Mekke'de kalmaya zorlayan, Medine'ye davet edildikten sonra 2,5 ay daha müşrik bu düşmanları arasında bekleten ne idi? Neden önden gidip canını kurtarmamıştır? (A. Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 68) Eğer peygamber

yalancı olsa idi, bu kadar zorluk ve eziyetlere neden katlansın? Onun doğruluğunun en açık delili, gerek güçsüz gerek güçlü zamanlarında ardı arkası kesilmeyen sıkıntılara rağmen inancına sadakatle bağlılığını sürdürmesidir. O, bu yoldan asla dönmemiştir. (Abdülaziz Hatip, s. 70)

"Bazen en şiddetli ihtiyaç duyduğu zamanlarda, çok istediği halde vahye mazhar olamamıştı, demek ki bu tercih meselesi, seçilebilecek bir durum söz konusu olmayan bir hal idi." (Draz, en-nebeü'l-Azim, s. 63) İlk vahyin gelişinden sonra uzun süre Hz. Cebrail ikinci vahyi getirmemişti. Bu üzüntülü ve ıstıraplı bir zamandı. (Buhari, 91/1; M. Hamidullah, Le Prophete de l'Islam, I/89) Bu süreyi fırsat bilen kavmi kendisine eziyet etmiş -hâşâ- şeytanının kendisini terk ettiğini iddia etmişlerdi. (A. Hatip, s. 90) Hz. Muhammed yalancı olsa neden kendisine geldiğini ileri sürdüğü vahyi kesintiye uğratsın? Bu işin düzmece olduğunu 'bildiğine' göre, bu kadar neden etkilensin!?

Kur'an, peygamberimize hitap ederken özel duygularını da topluma ilan etmektedir. 'Güzellikleri hoşuna gitse de, bundan sonra başka hanımlar alman sana helal değildir.' (Ahzab, 52) Kendi yazdığı kitapta, karşıtlarınca kullanılabilecek -hatta günümüzde bile hâlâ kendisine iftira için kullanılan- 'güzellileri hoşuna gitse de' gibi hitapları neden eli ile yazdığı kitabına eklesin?!

"Ey peygamber eşleri, dünya süsünü istiyorsanız gelin sizi boşayayım." (Ahzab, 28) Bu ayet indiğinde peygamberimiz nerede ise bütün Arabistan'a hâkimdi. "Efendimiz'in eline maddi imkanların geçtiğini ve diğer Müslüman kadınların da dünya nimet ve ziynetlerinden daha fazla faydalandığını fark eden Peygamberimizin eşleri, bu refahtan 'biraz da' kendilerinin yararlanma taleplerini dile getirmişlerdi. Peygamberimiz (sav) eğer isteseydi onların bu taleplerini yerine getirir ve bir sıkıntı da olmazdı. Fakat dünyaya yüksek bir zühd anlayışıyla yaklaşan ve en fakir insanların hayat ölçülerini kendisine ölçü alan Allah Resulü gelen ilahi talimat gereğince onların bu taleplerini uygun bulmamıştır?" Evet! Bu vahiy peygambere 'eskisi gibi sadelik içinde yaşamasını' tebliğ etmektedir. Bu ayet dünya hayatına düşkün, servet peşinde koşan bir maddeperest tarafından yazılmış olabilir mi? Halbuki "O, gösterişten uzaktır, elinde imkan olduğu halde mal mülk edinmemiş, ipek giymemiş, basit bir evde yaşamıştır." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 454) Bu nedenle yukarıdaki örneklerini verdiğimiz ve 'oryantalist F. Babinger'in de itiraf ettiği' gibi, "Peygamberimiz mal ve servete değer vermeyen bir zâhid idi." (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı dinler tarihinde İslam, s. 220)

"Hz. Muhammed kendisini toplum dışında tutmamış, onlarla birlikte yaşamıştır. O, bizden biri gibidir ve bizim için örnek olabilecek bir model insandır. O'nun mucizevi kişiliği ön plana çıkarıldığında, O ulaşılmaz bir hedef haline gelir. Oysa O, Allah'ın insanlara belirlediği bir modeldir." (Ahmet Önkal, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, Derleyen, Prof Dr Adnan Demircan, s. 124)

Bir insan düşünün tüm Arabistan'a hâkimdir ve insanlara, 'Bu kitap benim eserim değil, ben ona bir şey eklemedim.' demektedir! (Muhammed Abdülazim Zerkani, Menahilül-irfan fi ulumil Kur'an, II/403-404) Halbuki insan fıtratı kendisini ebedileştirecek, sonsuzlaştıracak şeyleri sevmeye meyillidir. O ise, ısrarla insanlara Kur'an'ı işaret etmektedir. Eğer Kur'an, Muhammed'in eseri olsa idi onunla peygamberliğini değil, kendi -haşa- ilahlığını ilan ederdi. (A. Hatip, s. 100)

Müşrikler Kur'an'da bazı değişiklikler yapmasını istemişlerdi. Bu sayede inanma ihtimalleri artacaktı. Kur'an, O'nun sözü olsa bazı tavizler verebilirdi. Ama Kur'an'da bu teklife cevap şu şekilde verilecektir: "De ki: Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Eğer Rabbime isyan edecek olursam, elbette büyük bir günün azabından korkarım." (Yunus, 15-16)

Peygamberimiz uykudan kalktığında, yatağa girdiğinde, yağmur yağdığında, yolculuk anında, savaşta, barışta, yeni elbise aldığında, tuvalete girerken, çıkarken hep dua ediyordu. Yalancı olsaydı, acizliğini, fakirliğini ve hiçliğini itiraf ve günah işlemekten korktuğunu ilan eder miydi? (A. Hatip, s. 114) Bedensel ibadetlere herkesten fazla devam eden, (Buhari, Teheccüd, 6; Ahmed, Müsned, IV/251) gecenin son üçte birinde kalkıp namaz kılması kendisine 'farz' olan, (İsra, 79) doyuncaya kadar yemek yemeyen, (Tirmizi, Şemail, s. 76; Müslim, Zühd, 22) deriden yapılmış içi hurma lifi dolu bir yatakta yatan, (Buhari, Rikak, 17; Müslim, Libas, 38) farz namazlar dışında teravih, bayram, evvabin, ay ve güneş tutulması, istiska namazları kılıp ayrıca ramazan orucu dışında her hafta pazartesi ve perşembe günleri oruç tutan (Tirmizi, Savm,44; Nesai, sıyam, 36; İbn Mace, Sıyam, 42; Ahmed b. Hanbel VI/80) ve Rabbinin en ufak bir emrini bile çiğnemekten şiddetle kaçınan biri olan Hz. Muhammed, hiç Allah'a itaatsizliğin en büyüğünü yaparak O'nun adına kitap uydurabilir mi? (A. Hatip, s. 116)

O, en zor anlarında bile ilahi yardımdan mutlak surette emin bir şekilde, son derece soğukkanlı hareket etmiştir. (A. Hatip, s. 119) "Allah seni insanların şerrinden koruyacaktır." (Maide, 68) ayeti inince peygamberimiz kendisini korumak için etrafında olanlara, 'artık gidebilirsiniz, çünkü Allah beni koruma sözü verdi.' demiştir. (Tirmizi, tefsir, III/410) Niçin, kendisine eziyet ve suikastların bolca kurulduğu bu dönemlerde, "Seni düşmanlarından koruyacağız" diye ayet yazdırıp sonra da "Rabbim beni koruyacak, beni artık korumanıza gerek yok" diyerek suikastların başarıya ulaşma ihtimaline karşı amacını riske atmıştır?! Zatür-rika gazvesinde, ağaca asılan kılıcı alıp, peygamberimize, 'benden korkuyor musun, seni elimden kim kurtaracak?' diyen düşmana, 'Hayır! Allah kurtaracak!' (Buhari, Megazi, 31) cevabını vermiş ve Huneyn gazvesinde İslam ordusu dağılınca tek başına atını düşman ordusuna sürüp müşrikler etrafını sardığında, 'Ben gerçekten peygamberim, bunda yalan yok!' diyerek onlara meydan okumuştu. (Buhari, cihad, 52;Müslim, cihad, 78-81) Tüm bunlar, uydurduğu tanrı adına bir kitap yazan birisinin tepkileri olabilir mi? Peygamberimiz Kur'an'da eski peygamberlerin mucizelerinden bahseder. Bu, müşrikler ve Yahudilerin de kendisinden mucize beklentilerine yol açmıştır. Fakat her seferinde Peygamber Efendimiz kendisinin sadece elçi olan bir insan olduğunu belirterek onlara cevap vermiştir. (A. Hatip, s. 298) Halbuki Kur'an'ı kendi yazmış olsa, bu mucizelerden bahsetmeyip kendini de zor durumda bırakmaması gerekirdi!

Pedro Alfonso gibi öncü oryantalistlerden günümüze dek devam eden bir iddia vardır: 'Kur'an'ın, Muhammed'in hiç mucize göstermediğini onayladığı' ileri sürülür. (N. Daniel, Islam and the West, s. 68) Kur'an'ı Hz. Muhammed yazdı ise, neden ona mucizeler gösterdiğini eklememiştir? Kur'an'da o kadar itiraz edilen birçok husus (putperestliğin reddedilmesi, Tevhid inancının öncelenmesi, içkinin yasaklanması gibi) takipçilerince kabullenilmişken, araya kendini öven bir kaç mucize örneğini ekleyemez mi idi?

Tebbet suresi, 1. ayet: "Ebu Leheb'in iki eli kurusun ve kurudu da." Allah'u Teâlâ'nın, Ebu Leheb ve karısının iman etmeyeceklerini önceden haber vermesi Kur'an'ın mucizelerinden biridir. Zira insanın son nefesteki durumunu Allah'tan başka kimse bilemez. (Candan, s. 550) Bu ayet aslında Hz. Muhammed'in Allah'a olan güvenini ve samimiyetini de göstermekte değil midir?

Daha Mekke'de o işkence ve zulümlerin en doruk noktasında olduğu dönemde hangi güce dayanarak Hz. Muhammed Kureyş suresi inince Kâbe'ye gitmiş ve çoğu akrabası ve komşusu olan müşriklerin karşısına geçip bu sureyi okumuştur. Onların tüm dünyalık tekliflerini elinin tersi ile itmiş ve 'Artık sizin dininiz ve benim dinim var, sonsuza dek ayrıyız.' mesajını nasıl ve kime güvenerek verebilmiştir? Nerede mantık, nerede plan, nerede dünyalık hedefler?!

Hz. Ebu Bekir mali destekte bulunduğu Mistah b. Usase'nin Hz. Aişe'ye atılan iftiraya inanıp dillendirmesinden dolayı üzülmüş, bir daha ona yardım etmeyeceğini söylemiş ancak inen ayet

(Nur, 22) yardıma devam etmesini emretmiştir. (Buhari, Meğazi, 34; Tefsîru'l-Kur'an, 6; Müslim, Tevbe, 56) Kim eşine iftira atılınca buna inanan ve bunu yayan birine yardıma, hem de başkasının yardımını kesmesine rağmen devam edilmesine kendi yazdığı (!) kitapta izin verebilir? Hiç ses etmese, zaten Hz. Ebu Bekir yardımı kendiliğinden kesmiş değil midir?

İnşirah, 1-4. ayetler, zorluklar karşısında Allah'ın yardımından bahseder. Kendi yazdığı (!) kitapta övgüyü, kudreti kendi öz benliğine bağlamak yerine, bir insan neden acizliğini ilan edip, Allah'tan yardım aldığını, bu sayede ancak acizlikten kurtulabildiğini ilan etsin?

Uhud savaşından sonra inen ayet; Ali İmran, 159: "Sen onlara sırf Allah'ın lütfu sayesinde yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı kalpli olsaydın, hiç şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onların bağışlanmasını dile, iş hakkında onlara danış, karar verince de Allah'a güven, doğrusu Allah kendisine güvenenleri sever." Kur'an'ı Hz. Muhammed yazsa, Uhud Savaşı'ndan sonra 'kendi sözünü dinlemedikleri için savaşın yenilgiyle sonuçlanmasına neden olan' sahabeye, üstünlüğünü pekiştirme ve haklılığını ilan etmek için bir fırsat doğmuş iken bunu değerlendirmeyip, bir de insan fıtratını zorlayacak içeriğe sahip bu ayeti 'kitabına' neden eklesin?

Peygamberimizin devesi kaybolmuştu. Yahudi münafıklarından olan Zeyd ibn al-Lust; "Muhammed kendisine gökten haber geldiğini söylüyor. Oysa kendi devesinin nerede olduğunu bile bilmiyor." demişti. Bu haber Allah'ın elçisine ulaştı. Resulullah: "Vallahi ben ancak bana bildirilenden başkasını bilemem, şimdi Allah devenin şu vadide olduğunu bildirdi, yuları bir ağaca takıldığından gelemiyor." diye buyurdu. Müslümanlar gidip bakarlar ve deveyi Resulullah'ın dediği yerde bulurlar. (İbn-i Hişam, I/527) Hz. Muhammed devenin nerede olduğunu biliyorsa neden münafıklara koz vermiş, bilmiyorsa nereden öğrenmiştir? Bu ayet aynı zamanda gayri metluv vahye de örnek değil midir? ('Hadis, Sünnet Müdafaası' adlı yazımıza bakılabilir.)

Ahzab, 37. ayet inince Hz. Resul çok zor durumda kalır. (Detay, 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazımızdadır.) Burada önemli olan, Hz. Peygamberin bir süre açıklamaktan çekindiğin bir meseleyi, Kur'an'la kendisine bildirildikten sonra bir an bile tereddüt etmeden ve istemediği halde insanlarla paylaşmasıdır. Nitekim Hz. Ayşe, bu çarpıcı tabloya dikkat çekmektedir: "Eğer hazreti peygamber, Allah'ın kitabından bir şey gizleseydi, bu ayeti gizlerdi." (İbni Kesir, tefsir, ilgili ayet; Tirmizi, Tefsir 34; İbni Hacer, Fethu'l-Bari, VIII/524)

Ahzab, 53. ayette, "Ey iman edenler! Yemek için çağrılmaksızın ve yemeğin pişmesini beklemeksizin Peygamberin evine girmeyin. Çünkü bu davranışınız Peygamberi rahatsız etmekte, fakat o sizden de çekinmektedir. Allah ise, gerçeği söylemekten çekinmez." buyurulmaktadır. Ayet, Allah (cc) katından gelmemiş, peygamber eliyle yazılmış olsa idi niçin Peygamber ayete rahatsız olduğunu yazdırsın ve içinde gizlediği şeyi ortaya çıkarsın. "Ben insanlara rahatsız olduğumu söyleyemem, insanlar sonra hakkımda ne düşünür?" diyerek bunu içinde saklıyorsa, ayeti daha sonra yazıya geçirtirken rahatsız olduğunu belirtmemesi ve bunu ekletmemesi gerekmez mi idi?! Konuyu hadis ile bildirip, yüzyıllar boyu bu konunun konuşulmasına engel olamaz mı idi?! Ayet sadece yasak bildirse yeterdi halbuki!

Ahzab, 50. ayette, "Ey peygamber! Sana şu kadınları helal kıldık." buyurulmuştur. Efendimiz sayılan bu kadınların hiç biri ile evlenmemiştir. Ayet, tüm müminlerle ilgili hüküm bildirmek amacıyla indirilmiştir zaten. Hz. Peygamber (sav), zaten 'evlenmeyeceği' kadınlar için niçin ayet yazıp, üstüne aynı ayetin devamında, 52. ayette, 'başka kimseyle evlenemezsin' diye eklesin?

Soylu bir kabileden bir kadın hırsızlık yapmıştı. Cezasını düşürebilmek için yollar aranır ve Resulullah'ın çok sevdiği Üsame şefaatçi olarak ona gönderilir. Peki kendi çıkarını ve geleceğini düşünen biri şu cevabı verebilir mi idi?: "Bak Üsame, İsrailoğulları bu sebeple helak oldular; içlerinden soylu birisi suç işlerse ona ceza uygulamazlar, sıradan birisi işlerse uygularlardı. Vallahi Muhammed'in kızı Fatıma da olsa onun da elini keserim." (Buhari, Enbiya 54, Megazi 53, Hudûd 11, 12; Müslim, Hudud 8, 9; Ebû Davud, Hudûd 4; Tirmizi, Hudud 6; Nesai, Sarik 6; İbni Mace, Hudud 6) Halbuki Efendimiz küçük bir ceza ile af etse, o kabile önderlerini de karşısına almayacaktır!

Oryantalistlerce iddia edildiği gibi Hz. Muhammed İncil'den alıntılar ile Kur'an'ı yazdı ise neden İsa'nın tanrı olduğunu Kur'an'da reddedilmiştir? Yahudilikten alıntı yaptı ise neden Kur'an'ın tanrı anlayışı ırkçı değildir? Mekke müşriklerinin geleneklerinden etkilendi ise, neden putlara tapmayı yasaklamıştır? Alıntılanma olsa, İncil'deki gibi kendini Tanrı oğlu etmesi ve Tevrat'taki gibi Araplara özel bir din getirmesi gerekmez mi idi?! Veya oryantalistlerin iddia ettiği gibi Müslüman tarihçiler İslam tarihinden bir şey gizlemek isteselerdi, Peygamberimizin ölüm anında çektiği acıları (Tirmizi, Cenaiz, 8; Nesai, Cenaiz, 6) gizlemez mi idiler?

"Allah Resul'ünün bağlılarının sayısı az, maddi güçleri de zayıftı. Düşmanlar ise, Ehli Kitaptan ve putperestlerden zengin, güçlü, sayıca çok olan insanlardan oluşuyordu. İnananlar, her türlü tehlike, hakaret ve işkenceye maruz kalacaklarını bile bile inanıyor ve İslam ümmetine katılıyorlardı. Müslüman olanlar, baskı, işkence ile karşılaşıyorlardı. İlk Müslümanlar, dinleri uğruna mallarından, vatanlarından, akrabalarından, dünyevi arzularından vazgeçiyorlardı." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 125-126) "Resulullah'ın davet yolunda uğradığı eziyet ve işkenceler çok fazladır. Yüzüne tükürenler, toprak atanlar, küfür edenler, üstüne pislik savuranlar, onunla alay edenler, taşa tutanlar, öldürmek isteyenler... Bütün bunların yanında eziyetlerin sadece kendisine değil sevdiklerine, dostlarına da yapılması ayrıca zor bir durumdur. Bütün bu eziyetlere davasına inanmayan ve samimi olmayan birisinin katlanamayacağı açıktır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 147) "Habeşistan'a hicret edenler fakir değil, Kureyşli ailelerin oğulları, lider ve önde gelenlerinin çocuklarıydı. (İbni Hişam, Siyer, II/322-330) Tüm bunlar son derece güçlü bir bağlılık ve büyük fedakarlığın somut örnekleridir. Hz. Peygamberi öldürmek istemişler, birçok tuzaklar kurmuşlardır. (Derveze, s. 127, 129) O derece ki, Müslümanlar artık şu şekilde dua etmeye başlamışlardı: "Rabbimiz! Bizi, bu halkı zalim olan şehirden çıkar, bize katından bir yardımcı ver." (Nisa, 75) Müslümanlar hicret etmesinler diye tutuklanıp zincirlere vurulmuş, hapse atılmışlardır. (İbni Hişam, III/355) Hicretten sonra da müşriklerin saldırıları devam etmiştir. Medine'ye hicretten hemen sonra, Yahudiler Müslümanlara karşı Mekkeli müşriklerle ittifaklara başlamışlardı. (Derveze, s. 141) Zamanla münafıklar da ortaya çıkmış, her fırsatta Müslümanları içten bölmeye çalışmışlardı. Neden tüm bu işkence, eziyet? Sonu belli olmayan bir yola girebilmenin ve tüm bu baskılara göğüs gerebilmenin temelinde yatan güç ve bu gücün kaynağı ne idi?!

Peygamberimiz, kendisine ağır gelse de hazreti Zeynep ile evliliğini ilan etmiş, tepkiler geleceğini bildiği halde Miraç olayını açıklamış, gece kalkıp namaz kılma gibi ağır ibadetleri özümsemişti. Efendimiz İslamiyet'i uydurmuş olsa, aşağıdaki olayda 'Allah rekatı beşe çıkardı' diye açıklama yapsa kim itiraz edecekti? Ama o açıkça Allah'ın emrinin olduğu yerde kendisinin hatalı olduğunu açıklamaktan çekinmemişti: "Resulullah namazı bize beş rekat olarak kıldırdı. "Ey Allah'ın Resulü, namaza ilave mi yapıldı?" diye sorduk. "Bu da nereden çıktı?" buyurdu. Bunun üzerine, "Beş rekat kıldırdın." dedik. "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Sizin hatırladığınız gibi hatırlarım ve sizin unuttuğunuz gibi unuturum." buyurdu. Sonra iki (secde ederek) sehiv secdesi yaptı." (Müslim, Mesacid, 93) Peygamberimiz bir insandır ve Kur'an bunu bizi özellikle tekrar tekrar hatırlatmaktadır. (Fussilat, 6; Kehf, 110; Mü'minun, 24, 33-34) "Hz. Muhammed, bugün asgari ücretli biriyle aynı standardın da altında yaşıyordu. Bir insan, kendi

ailevi durumunu kendi iradesiyle kayıt altına alıp gelecek nesillere aktarır mı?" (A. Bayraktar, Ateizmus 1, s. 55-56) En sevdiği evladı Fatıma, bir gün ondan ev işlerinde yorulduğunu ifade ederek evi için bir hizmetçi tutmasını rica eder. Efendimiz bu isteği, 'elindeki parayı eğitimle uğraşan suffe ashabına ayırdığını' söyleyerek geri çevirir. (Buhar, F. Humus, 6) Dava ruhunu babalığının önüne geçirten gücün kaynağı ne idi?!

Mekkeli müşrikler zamanla peygambere yaklaşmışlar ve ona katılmak istediklerini söylemişlerdi. Fakat bunun için peygamberin "fakir kimselerle ilişkisini kesmesini şart koşmuşlardı." Bunun üzerine Kehf, 28. ayet: "Rızasını dileyerek sabah akşam rablerine dua edenlerle olmak için elinden gelen çabayı göster. Dünya hayatının çekiciliğine meylederek gözlerini onlardan çevirme! Bizi anmaktan kalbini gafil kıldığımız, kötü arzularına uymuş ve işi gücü aşırılık olan kimseye boyun eğme!" ve En'am 52-53. ayetler: "Rablerinin rızasını isteyerek sabah akşam O'na yalvaranları kovma! Onların hesaplarından sana sorumluluk yoktur, senin hesabından da onlara sorumluluk yoktur ki, onları yanından uzaklaştırıp da zalimlerden olasın. Aramızda Allah'ın kendilerine lütufta bulunduğu kimseler de bunlar mı?" demeleri için onların bir kısmını diğerleriyle işte böyle imtihan ettik. Allah şükredenleri bilmez mi?" indirilmiş, bu teklifi reddetmesi ve müşriklerin sözlerine uyulmaması gerektiği Hz. Muhammed'e emredilmişti. Dünyalık makam ve zenginlik peşinde koşan birisi böyle bir durumda zenginlerin tarafını mı tercih etmesi gerekmez mi idi? Benzer durum Abese (1-10. ayetler) suresinde de görülmektedir.

Hz. Muhammed bir Arap lideri olmak, bölgenin veya milletinin önderi olmak istese, Arabistan buna çok müsait idi. Bir Arap birliği kurabilir, açılan bu bayrağın altında ilk toplananlar ise, amcası Ebu Cehil, Rabia'nın oğlu Ukbe ve diğerleri olurdu. Mekke'de iken hayatlarının en büyük hadisesinde onu hakem yaparak şereflerin en büyüğünü ona vermemişler miydi? 'Eğer reislik istiyorsan, ölünceye kadar başımızda reis kal' dememişler miydi? (İbn Hişam, I/265; Belazuri.Ensabu'I-Eşraf, I/230; İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail'u'n-Nübüvve-şamile, II/63; Taberi, II/218-220; Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti? s. 110) "Resulullah'ın yüzüne bütün kapıları kapanmış, geçeceği bütün yollar kesilmiş, aynı durum çevresindekilere de yapılmışken, o gerek kendi çağındakiler ve gerekse ondan sonrakilere verdiği eşsiz mücadeleler ve büyük fedakarlıklarla; züht ve takvası, sade yaşantı ile eşsiz bir örnek olmuştur." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, s. 356)

"Bir insanın ömür boyunca sizden namaz kılmanızı istemesi ona ne kazandırır? Seher vakti uyandırıp neden ibadet etmemizi ister?" (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 132)

Bir gün kendisinden mal ve para isteyen bir göçebe Arap var gücüyle elbisesine asılıp çeker. Hz. Muhammed sendeler. Elbisenin çekildiği yere de kan oturmuştur. Hiçbir şey söylemez ve emir verir. Arabın develerine mal yüklenir. (Kadı İyaz, Şifa-yı Şerif, s.107) Kral olmak isteyen, ego peşinde koşan, mal-servet ve makam için din bile uyduran biri böyle mi davranırdı?

Hangi uydurma din savaşın ortasında ve herkesin canının derdine düştüğü bir ortamda insanlara namazı ihmal ettirmez? Neden orucu emreder ve inanları aç bıraktırır ve bundan da taviz vermez? Maide, 67. ayette "Allah seni koruyacak" buyurulur. Zamanının mafya babaları bu adamı neden öldürememiştir? Saf, 8. ayette "Allah nurunu tamamlayacak" buyuruluyor ve bu davetçi inen son ayete kadar yaşamış ve nur da tamamlanmıştır?! Onu kim korumuştur? Oryantalistlerin iddia ettiği gibi, Hz. Muhammed vahşi ve gaddar bir toplumu ıslah etmek için bu dini uydurdu ise, Kur'an'da toplumsal ayetlerin yanında ibadet, itikat ayetlerine neden yer verilmiştir? Toplumsal bir düzen için putları reddetmenin ne gereği vardır? Hangi kuvvetle içkiyi, fuhşu yasaklamıştır? Binlerce insan neden bu kadar kolay vazgeçmişti rahat hayatından? Kendileri gibi "sıradan yaşayan biri" için mi?!!

“Kur'an olgusu karşısında Resulullah, Efendisi huzurunda duran, ondan yardım ve af dileyen, emir ve yasaklarına uygun yaşayan ve çeşitli şekillerde O’nun azarlamasına maruz kalan Allah'ın zayıf bir kulu olarak gözükür.” (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur’an hakkındaki şüpheleri, s. 41) "De ki, ben bana vahyolunandan başkasına uymam. Çünkü Rabbime isyan edersem elbette büyük günün azabından korkarım." (Yunus, 15-16) "De ki; Ben yalnızca sizin gibi bir beşerim." (Kehf, 110) "Deki; Ben Allah'ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda veya zarar verecek güce sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim elbette daha çok iyilik yapmak isterdim." (A’raf, 188) "De ki; Ben gaybı da bilmem. Size ben bir meleğim de demiyorum. Ben sadece bana vahyolunana uyarım." (En’am, 50)

İtab (ikaz, uyarı) ayetleri, aslında Kur'an'ın kaynağının Hz. Muhammed olmadığının en büyük delillerinden değil midir? Tebük seferinde münafıklara izin verince "Allah seni affetsin; doğrular sana belli olup, yalancıları bilmeden önce, niçin onlara izin verdin?" (Tevbe, 43); "Allah günahlarını bağışlar." (Feth, 2); "Ey peygamber, eğer tebliğ yapmazsan risalet vazifesini yapmamış olursun.” (Maide, 67); "Eğer seni yerinde sağlam tutmasaydık neredeyse -biraz da olsa- onlara meyledecektin. Sonra bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın." (İsra, 74-75) ve kendisine deliller eksik ulaşınca hatalı bir hüküm vermek üzere iken uyaran (Nisa,105-109) ayetleri kişi neden kendi yazdığı kitaba koyup kendi kendisini zor duruma soksun? Önyargılı insanlar arasında, 'O ayetler tevazulu, alçakgönüllü gözükmek için oraya konmuştur' diyen çıkacaktır. Yaşantısı zaten mütevazi olan birisi siyasal açıdan çok farklı anlaşılacak bu ayelerle mi mütevazi izlenimi oluşturmaya çalışır?! Halbuki aynı kesim tam zıttı bir iddiada da bulunur ve “Allah ve melekleri Muhammed'e salat ederler sizde O'na salat edin.” (Ahzab, 56) ayetinden hareketle, ‘Bakın, aslında kendini nasılda yazdığı kitapta övdürüyor’ diye bir iddia ortaya atmamışlar mıdır?! Hangisi, övünüyor mu tevazü mu gösteriyor?! Halbuki bilmezler ki salat, ‘dua’ demektir. Yani 'Ey Allah'ım, kulun Muhammed'e yardım et, O'nu tıpkı İbrahim aleyhisselama davrandığın gibi aziz kıl ve O'nu da mübarek kıl.' diye Müslümanlar O’na dua eder. Yani bizler nebi aleyhisselama sadece dua eder, makamının yüce olmasını temenni ederiz: “Ateistler ve oryantalistler, "Ahzab, 56. ayette, Allah Muhammed'e salat ediyor." diyorlar. Salat kelimesinin her yerde namaz olduğunu zannediyorlar. Kur'an'da salat kavramının Allah'a nispetle kullanıldığında 'rahmet ve bağışlama'; meleklere nispetle kullanıldığında 'dua'; Hz. Peygambere nispetle kullanıldığında da 'dua ve bağışlama talebi'; müminlere nispetle kullanıldığında da 'dua ve namaz kılmak' anlamında olduğunu bilmiyorlar.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 42) Kısaca iddia edilenin tam tersine bir anlamı vardır ayetin ve konu ayrıca ‘İlhan Arsel’e cevaplar II’ adlı yazımızda da ele alınmıştır.

Hz. Peygamber inen ayetleri unutmaktan endişesi etmekte idi: "Kur'an'ı okumakta acele etme ve Rabbim benim ilmimi artır de." (Taha, 114) "Resulüm! Vahyi çarçabuk almak için dilini kımıldatma." (Kıyame, 16-18) “Kendisinden kaynaklanan bir vahye tabi olan kimse, kaybolmasından ya da unutulmasından endişe ederek onu anımsamak için bu denli ısrarcı ve aşırı bir ihtiyaç içinde olmazdı. Tarihi gerçekler sayesinde, Hz. Muhammed'in vahiyden bir şeyi kaçırma endişesi çektiğini biliyoruz. Bazen vahye çok ihtiyaç olduğu durumlarda bile vahiy kesiliyordu. Hz. Peygamberin çok istemesine, çok arzulamasına rağmen ona vahiy gelmiyordu. İfk olayında vahyin nasıl geciktiğini kim unutabilir ki?! Neden o ruhban elbisesi giyip, kafiyeli sözler söyleyip, buhurlar tütsüleyip, eşini iftiracıların iftirasından kurtarmak için bir vahiy uydurmamıştı? Çünkü vahiy Rabbi dilediği zaman geliyordu ve yine Rabbi dilediği zaman da vahiy kesiliyordu.” (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur’an hakkındaki şüpheleri, s. 45-48)

“İslam davetine karşı uygulanan çeşitli baskı metotlar bulunmaktadır. Alay etmek, yalan propagandalar yaymak, pazarlık teklifinde bulunmak gibi.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 149) "Muhammed bin Abdullah, başarısını savaştan ziyade iş dünyasındaki duruşuna borçlu olan

“Arabistan'ın en saygıdeğer kabilesi Kureyş'ten gelmişti. Hz. Muhammed zamanının en zengin Araplarındandı. Eşi Hz. Hatice ile Hz. Muhammed, Mekke'nin en beğenilen muhitinde bir ev sahibiydi. Mekke'deki tüccarların çoğunluğu yeni öğretiye karşı düşmandılar. İslam, Mekke'nin ‘ticari usulüne karşı bir tehdit’ oluşturdu. İş adamları, ilk önce Hz. Muhammed'e taleplerini ılımlı hale getirmesi için rüşvet teklif ettiler (onu şehrin en zengin adamı yapmayı vadettiler). Ama bu, başarısızlıkla sonuçlanınca, onu boykot edip şehirden sürdüler.” (Benedikt Koehler, İslam’ın Erken Döneminde Kapitalizmin Doğuşu, s. 11-13) “Mekke'deki hemşerileri, onun işine karşı bir boykot başlatıp onu şehirden dışarı çıkmaya zorladıklarında, bir zamanların başarılı iş adamı tam olarak iflas etmişti.” (Koehler, s. 34) Batılı bir yazarın bu aktarımları bile aslında oryantalist iddiayı kökünden çürütmeye tek başına yeterli değil midir? Daha ilk başta kendi akraba ve iş çevresi O'na karşı gelmişti. Zenginlikse zengin idi hatta daha fazlası da teklif edilmişti! Ama O ne yaptı?! Hem de bir ticaret erbabı iken! O tüm malını mülkünü inandığı ve tek başına iken başlattığı bu davası uğruna harcadı, elindeki tüm mal varlığını hatta canını inancı uğruna ortaya koydu ve defalarca sınandı, zorlandı, işkence, zulüm gördü hem de 23 sene boyunca! Ve O (sav) tüm bu hayatı boyunca da hep sade yaşadı!

Hazreti Muhammed Kur'an'ı kendi yazsa, içine neden "ben de sizin gibi bir insanım" (Kehf, 110) diye yazsın ve hadisinde de; “Hristiyanların Meryem oğlu İsa’ya yaptıkları gibi beni batıl ve aşırı surette methettikleri şekilde övmeyin! Ben ancak Allah’ın kuluyum. Bana ‘Allah’ın kulu ve Resulü.’ deyin!” (Buhari, Enbiya, 48; Müsned, I/23; IV/25) diye buyursun? Kendisinden 1300 yıl sonra yaşayan bir sufiye bile şu şiiri yazdıracak bu sevgiyi neden azaltsın? "Sana Kur'an demese, ben sana insan demezem." (Divan-ı Seyyid Nigari, s. 262) Dünyalık menfaat için Allah'tan kitap aldığını söyleyecek kadar pragmatist olsa idi Hz. Muhammed, kendi resimlerini her yere astırtıp, dev heykellerini yaptırtıp ayrıca ipekler giyerek saraylarda yaşamaz mı idi?

Ateist ve Oryantalist Paradokslar!

Ateist ve oryantalistler, hem Hz. Muhammed’in gizlice okuma yazma öğrenerek Hindistan'dan Yunanistan'a o günkü tıp bilgilerini topladığını ileri sürerek Kur’an ve sünnetteki bilimsel mucizeleri bu şekilde açıklamaya çalışırlar ve hem de ondan sonra Kur’an ile Tevrat ve İncil arasındaki başta imani birçok farklılıkları açıklamak için de, Hz. Muhammed'in Tevrat ve İncili 'okumadığını, işittiğini, dolayısıyla, yanlış anladığını’ dolayısı ile de Kur’an'a yanlış aktardığını ileri sürerler. O kadar dili gizlice öğren, yetmedi, tıp, astronomi, matematik talim et ve sonra asıl iddian olan din konusunda eksik bilgi topla! Yine ateist ve oryantalistler hem “Kur’an'ı Muhammed yazdı, hadisler ve İslam tarihi sonradan uyduruldu' derler hem de bu ‘uydurulduğunu iddia ettikleri kitapları kaynak gösterip’ İslam'a saldırırlar. Uydurma ise neden kaynak gösteriyorsunuz, değilse neden ‘sonradan yazıldı’ diyorsunuz?! “Batı'da siret kaynaklarına (Hz. Muhammed'in hayatını anlatan eserlere) polemik eserler, bilimsel olmayan, objektiflikten uzak eserler gözü ile bakılır. Ama bu eserlerde yer alan, mesela Garanik Hadisesi gibi bilgileri İslam ve Hz. Muhammed'e karşı kullanmaktan çekinmezler. Günümüzde Hz. Muhammed'in hayatı hakkında yazılan eserlere ve hadise, 'kurgulanmış bilgi' gözü ile bakan oryantalistler, bu bilgiler içinden iddialarına uygun olanları seçerek peygamberimize saldırmayı da ihmal etmezler.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 47, 116. Bu konuda ‘İslam âlimlerinin objektifliği’ adlı yazıyı tavsiye ederiz.)

Burada şu soru akla gelebilir: Oryantalistlerin İslami kaynakları delil gösterip İslam'a saldırmalarını biz çelişki olarak nitelendiriyoruz da, biz bu çalışmada neden oryantalistlere cevap verirken başka oryantalistlerin fikirlerini delil olarak kullanıyoruz? Bu da bir çelişki değil midir? Çelişki değildir! Çünkü oryantalistler önyargılı oldukları konularda İslam’a saldırırken kullandıkları kaynakları, 'önyargılı olmadıkları konularda' tarafsız gözle inceleyerek eserlerine aktarabilmektedirler. Aramızdaki fark, biz İslami tüm kaynakları (Kur’an, hadis, siyer vb.)

kabul ederken onlar tümünü reddetmekte ama yine de kullanmakta, fakat istisna da olsa bazen vicdanlarının sesini dinleyerek veya önyargılı oldukları konu dışındaki konuları daha bir objektif gözle irdeleyerek doğruları dile getirebilmektedirler. Bizler, oryantalistlerin İslami kaynaklarımızın tümünü uydurma kabul etmelerini zaten reddetmekteyiz. Onların İslam'a saldırırken kullandıkları bu kaynakları yanlış yorumladıklarını aynı kaynakları kullanarak bizler zaten ispat etmekteyiz. Ayrıca kaynaklarımızı doğru yorumladıkları yerleri aynen onlardan alıntılayıp delil olarak da kullanmaktayız. Çünkü bu kaynaklar zaten bizim kaynaklarımızdır. Bu sayede hem kendi içlerindeki çelişkiyi göstermekte hem de kaynaklarımızdan hareketle ortaya attıkları iftiralara kendi içlerinden alıntılarla da cevaplar vermiş bulunmakta ve 'bizim zaten kabul ettiğimiz bu kaynaklardan alıntılayarak vardıkları' objektif görüşleri dindaşlarının sübjektif iftiralarına cevaplarda kullanmaktayız. Kısaca, bizim metodumuzda çelişki değil tutarlılık ve metodolojik bir yaklaşım söz konusudur! Oryantalistlerde olduğu gibi bir kuralsızlık ve çelişki söz konusu değildir. Ayrıca istisnai olsa da yine "Oryantalistlerden Müslüman olanlar da hakkı tanımakta, bunu dile getirmekte ve onların pek çok safsatalarını ve objektifsizliklerini de ortaya koymaktadırlar." (Adnan Muhammed Vezzan,Oryantalizm ve oryantalistler, s. 98)

Oryantalist Johann Fück, kendisi de dahil tüm oryantalistlerin, Efendimizi tam manası ile asla anlayamayacaklarını şöyle itiraf etmektedir: "Akılcı birimin unsurları, bu insanın şahsiyetinin sırrını çözmede yeterli olmayacaktır ve bizler analizle onun ruhunu harekete geçirip ıstıraplı bir mücadelenin ardından -Tanrı'nın kendisini bir peygamber ve bir uyarıcı olarak seçtiğine inanmasını sağlayan şeyi- deneyimle tahlil edemeyeceğiz." (Fück, Die Originalitat des arabischen Propheten, s. 145)

Müslüman olan Fransız oryantalist Nasiruddin Denier, oryantalistlerin yüzlerce yıl devam eden araştırmaları sonucu hiçbir şey elde edemediklerini ifade eder: "Bu kadar uzun süren araştırmalar yaptıktan sonra, Hazreti Peygamberin hayatına dair sağlam görüşleri yıkmaları, meşhur rivayetleri çürüğe çıkarmaları beklenirdi. Ellerine bir şey geçti mi? Ne gezer! En küçük bir yeni şey ispat edemediler. Aksine, Fransız, İngiliz, Alman, Belçikalı, Hollandalı... Ne kadar oryantalist varsa, ileri sürdükleri yeni görüşlerin hepsinde yığınla karışıklık ve saçmalıktan başka bir şey bulunmaz oldu. Dahası, bakarsın biri, diğerinin reddettiğini kabul etmiş, ya da aksine, birinin kabul ettiğini öteki reddetmiş. Bu çelişkileri saymaya kalksanız, iş çok uzar, sonunda İslam âlimlerinin yazdıkları yere dönmekten başka elimizde bir şey kalmaz." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 82) "İlmi bir yönteme bağlı kalmak genellikle araştırmacıları aynı ve yakın sonuca götürür. Şayet oryantalizmin araştırma ve incelemeleri objektiflik ve ilmi yönteme bağlı olarak gerçekleşmiş olsaydı, varılan sonuçlar bakımından aralarında ayrılıkların olmaması gerekirdi." (Nezir Hamdan, er-Resul fi Kitabati'l-Müsteşrikin, s. 161) Oysa "Oryantalistler gerçekleri sunma konusunda çelişkiye düşmeksizin tek bir yöntem üzerinde birleştikleri de olmamıştır." (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 110) Zaten bu metotsuzlukları nedeni ile de "Oryantalistler, herhangi bir önemli husus da bile, görüş birliğine varabilmiş değillerdir." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 83) Yine oryantalistlerin çoğu, Müslüman hadisçilerin hadis kriterlerine uymayan hadis kitapları dışındaki (Mesela şarkıcı olan veya edebiyat türü eserler yazanlar ve eserleri; el-Eğani, el-İkdul-ferid, Kitabul hayavan, Kitabul mearif gibi) eserlere rastgele girmiş rivayetleri bile İslam hakkında temel kaynak kabul eder ve bunlar üzerinden İslam'a saldırırlar! (Bu konuda detay için, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazıya bakılabilir.)

Bir Alman oryantalist Efendimizin yaşadığı ortamı ve yaşamını şöyle özetlemektedir: "Hz. Muhammed hanımlarıyla kerpiç ve hurma dallarından yapılmış, damına el ile ulaşılabilen basit kulübelerde yaşadı. Bir öğün yemeği, asla bir kabtan fazla olmazdı. Elbiseleri ve ev eşyaları son derece sade idi." (T. Nöldeke, Das Leben Muhammed, s. 184)

Hayatı böyle bir evde geçen birisine atılan iftiraların haddi hesabı yok ne yazık ki…!

Peygamberimiz, Hz. Aişe annemizin evinde iken, duvarın dibine düşmüş ve tozlanmış bir parça ekmek görür. Efendimiz hemen onu alıp, siler ve sonra yer. Sonra da Hz. Aişe'ye şöyle der: "Ya Aişe! Allah'ın nimetine karşı güzel davran ve bil ki, bir hane halkına küsen bir nimet, onlara bir daha zor geri döner." (İmam Şarani, Levakihu'l-Envar fi Tabakati'l-Ahyar Tercümesi, s. 351) Bu bakış açısına sahip olan ve tozlanmış bir parça ekmeğe hürmet gösterip onu yücelten bir insanı nasıl bir vicdan karalama çabasına girebilir?

Hz. Muhammed'e üstlenmiş olduğu görevden vazgeçirmek için tehdit, hakaret, vaadler ve dünyevi şeref ve saltanat tekliflerinde bile (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 33) bulunulmuş, zamanla zenginlik ve makam tekliflerine yenileri eklenmiş (Arnold, s. 36) fakat tümü Hz. Muhammed tarafından reddetmişti. Dünyalık peşinde olan biri olsa, Hz. Muhammed neden kendisine mal, liderlik, krallık teklif edenleri, "Bir elime ayı bir elime güneşi koysanız İslam'ı anlatmaktan vazgeçmem." (İbni Hişam, Siratün- Nebi, I/418; Taberi, Tarihül-Umumi vel- Mulük, II/66, Taberi, Camiül Beyan, XXIII/71-72; Kadi Beydavi, E. Tenzil, II/339) diyerek reddetsin ve daha sonra -3 yılı tecrit ve ambargo altında 10 yılı saldırı, hakaret, suikast ile geçen- yıllarca süren mücadelede tüm mal varlığını davası yolunda kaybetmeyi göze alsın? Öyle ki açlıktan karnına taş bağladığı, aylarca evinde sıcak yemek yiyemediği, sirke ile kuru ekmek yiyip sonra "ne güzel nimet" buyurduğu, yatak olarak hasırı kullanıp, yatağından kalkınca hasırın izlerinin vücudunda belli olduğu, gelen birçok hediyeyi evine girmeden dağıttığı (tümüne delilleri ile, 'Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazımızdan ulaşılabilir) biri mi ego ve makam peşinde olabilir mi?! "Hz. Muhammed, davası uğruna dayanılmaz güçlüklere göğüs gerdi, işkenceler onu davasından çeviremedi. Müşriklerin vaatlerine kanmadı, hiç kimseye boyun eğmedi, davasından zerre taviz vermedi. Resulullah'ın etrafını dört bir yandan sardılar ve oklarını ona çevirdiler." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 116) Oysa ki Hz. Muhammed zaten Hılfu'l-fudul isimli zenginlerce kurulan derneğine üye, Haceru'l-Esved'i yerine koyması ile tüm aristokratlarca kendine saygı duyulan ve şöhreti tüm Mekke'ye yayılan, çevresince kendisine 'Muhammedu'l-Emin' denecek kadar saygı duyulan biri idi. Kendisi zaten Mekke'nin ileri gelen lider bir kabilesinden ve akrabaları hep yönetici kesimden iken, böyle biri peygamberlikten önce de sonra da önüne çıkan birçok fırsatı elinin tersi ile itip İslam'ı tebliğ etme yolunda canını ve malını ortaya koyan birine nasıl ve neden dönüşmüştür? Bir topluma girince başköşeye değil boş olan bir yere oturan ve "Dünya benim neyime? Benim ile dünyanın misali, sıcak bir günde yolculuk yapan bir biniciye benzer ki, bir saat ağacın gölgesinde dinlenir, sonra da orayı terk edip gider." (Meclisi, Bihar'ül-Envar, XVI/239) buyuran birisidir Hz.

Muhammed. Oğlu İbrahim vefat ettiği gün güneş tutulur ve insanlar güneşin İbrahim'in ölümünden dolayı üzgün olduğu ve bunun peygamberin azametinin delili olduğunu konuşmaya başlar. Bunu duyan Hz. Muhammed, "Ay ve güneş Allah'ın iki nişanesidir ve asla kimsenin ölümü için tutulmazlar." buyurur. (Buhari, II/24; Müslim, III/28-36; Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 33) Kendi menfaati için din uyduran biri böyle fırsatı hiç kaçırır mıydı? Mucize ise hazır ayağına gelmiş! Kur'an'da var olan, kendini hatalarından ötürü uyaran ayetleri hatırlayalım; Şöhreti amaçlayan bir insan hatasını belgeler mi yoksa saklar, gizler mi? 40 yaşından sonra zıvanadan çıkan (!) bir insan resim-heykelinin yapılmasını neden yasaklamıştır? Ölümsüz olma isteği ile yapılan dev heykeller, piramitler düşünülürse, bu mantıksız değil midir?

Efendimizin ailesi bir koyun kesmişlerdi. Efendimiz, "Ondan geriye ne kaldı?" diye sorar. Hz. Aişe: 'Sadece bir kürek kemiği kaldı' cevabını verir. Bunun üzerine Hz. Peygamber ahiret odaklı olarak olayı şöyle değerlendirir: "Desene bir kürek kemiği hariç, hepsi duruyor!" (Tirmizi, Sıfatu'l–kıyame, 35) Ümmü Seleme annemizin evinde bir koyun kesilmişti. Derisi yüzüldüğü sırada aç olduğunu söyleyen bir fakir çıkagelir. Resulullah bizzat kendisi kalkar, koyundan bir parça keser, pişirir ve o adama yedirir. Fakir kalkıp gider. Bir başka fakire haber verir. O da gelir ve Resulullah ona da bir parça kesip yedirir. Haberi alan fakirler gelmeye devam eder. Hz. Peygamber de kesilen koyunun eti bitinceye kadar onlara yedirmeye devam eder. Bunun üzerine Ümmü Seleme; 'Ya Resulullah, keşke koyunumuzdan bir parça da bize ayırsaydınız, biz de yeseydik.' der. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şu cevabı verir: 'Allah'a yemin ederim ki, kestiğimiz koyunun tümü şimdi bizimdir.' (Beğavi, Şerhu's-sünne, VI/135) Bu bakış açısına sahip birini dünyalık peşinde koşmakla itham etmek, kelimenin en hafifi ile insafsızlık olmaz mı? Bir insan hem kafasından bir din uyduracak hem de gece kalkıp namaz kılacak, (İsra, 79) haftada en az iki gün oruç tutacak, (Tirmizi, Savm, 44; Nesai, sıyam, 36, 70; İbn Mace, Sıyam, 42; Ahmed b. Hanbel, VI/80; Tirmizi, Savm, 44) günde beş vakit namazların farzları dışında sünnet namazları (Tirmizi; Salat, 189; Nesai, Kıyamül-Leyl, 66; İbn Mace, İkame, 100; Müslim, Misafirin, 96, 97; Tirmizi, Salat, 190) fazladan kılacak ve bunu her gün vefat edene dek devam edecek!

Savaş ganimetlerinden Efendimizin payına düşenlerin gideceği yerler zaten bellidir. ('Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap' adlı sayfamızda detay bulabilirsiniz.) Vefat ederken ise ne kızı ne de damadını vekil bırakmıştır. "Milletin efendisi millete hizmet edendir" (Deylemi, el-Firdevs bi-Me'sûri'l-Hitab, II/324) buyurarak efendiliğin kıstasını hizmet etmekle belirleyen biri mi dünyalık peşindedir? O (sav) halkına hizmet eder, su dağıtır, (Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, 32/155 (No. 19412) işleri paylaştırır, kendi üzerine düşeni de kendi yapar- Mescit yapımında, hendek kazma hatta piknikte iş bölümüne dek- hep bir iş yapar, ayağının bağı çözülünce bağlamak isteyene "Hayır bu kendi işini başkasına gördürmek demektir, ben efendi değilim" diye reddeder! (Detaylar için, 'Efendimizin hayatında dünyevi, şehevi, maddi şeylere önem vermediğinin örnekleri' adlı yazımıza bakılabilir.)

Efendimiz, İran-Bizans savaşının sonucundan Ebu Leheb'in Müslüman olmadan öleceği ve yine Kâbe'ye asılan anlaşmanın başına gelecek mucizevi olaya dek birçok gelecekle ilgili olayları insanlara bildirmiştir. Ama sonuçta Kur'an'da: "Geleceği Allah'tan başka kimse bilemez." (Neml, 65; Enam, 59; Cin, 26) yazmaktadır. Yani gelecekle ilgili doğruluğu daha hayatta iken ortaya çıkan birçok olayı peygamberimiz kendine değil Allah'a izafe etmiş, 'O bildirmiştir' diyerek kendisini aradan çıkarmış ve üstelik bir de, "Sizin unuttuğunuz gibi ben de unuturum." (Ebu Avane, Müsned, II/201, İbni Hanbel, VI/107) buyurmuştur. "De ki ey Muhammed: bende sizin gibi bir insanım." (Fussilat, 6) ayetini hangi dünyevi emelleri olan biri yazdığı kitabına koyar? Mümin, 55. ayette, 'Günahının bağışlanmasını dile' buyurulmaktadır. Bu bir ifşa, gizlenilmesi gereken şeyi yaymak değil midir? Kendisini hatasız göstermesi, merkeze koyması ve üstünlüğünü her an ön plana çıkarması gerekmez miydi dünyaperest biri olsa?!

Mekke fethedilince amcası olan Hz. Abbas Kâbe'nin anahtarını Hz. Muhammed'den ister. Efendimiz anahtarı amcasına verir. Ayet iner, "İşi, ehline verin." (Nisa, 58) Efendimiz anahtarı tekrar amcasından alır ve anahtarı daha Müslüman olmamış bir sülale olan Şeybe ailesine geri verir. (Vakıdi, II/837-838) Müslüman olan aile büyüğünü gücendirme ihtimalinden, daha yeni kazanılmış zafer ortamında bu ayetin inişine, hangi mantık bu olayı izah edilebilir?

Yine Mekke fethedildiğinde Hz. Ebu Bekir, babasının elinden tutarak onu Peygamberimizin huzuruna getirir. Babası Ebu Kuhafe çok yaşlıdır ve üstelik gözleri de görmemektedir. Efendimiz Hz. Ebu Bekir'e, "Allah sana merhamet etsin! Babanı evinde bıraksaydın, buraya kadar yormasaydın. Ben onun yanına giderdim." buyurur. (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Ğabe, III/581-582; İbn Sad, et-Ṭabaḳat, V/45) 20 sene sonra hedefe ulaşmış, en büyük düşmanlarının merkezini ele geçirmiş birinde hiç mi kibir olmaz, bu ne incelik ve tevazudur böyle!

Oryantalist ve ateistler Efendimizi şehvet düşkünü biri gibi göstermek isterler. Kadınlara düşkün olsa peygamberimiz, vefatından yıllar sonra bile en genç hanımı olan Aişe annemiz Hatice annemizin arkasından "O yaşlı bir kadındı, ondan daha iyisini Allah sana verdi." deyince kendisine, 'Allah bana ondan daha hayırlısını vermemiştir. Herkes beni yalanlarken o tasdik etti.' (Hanbel, VI/118) der mi idi? Egosit ve şehvetperest biri olsa, anı yaşamak dururken geçmişi yüceltir mi idi? Aişe annemiz bir hanım sahabe için 'kısa boylu' ifadesini kullanınca Efendimiz gıybet yapmaması için onu 'Öyle bir söz konuştun ki, denize atılsa denizi bulandırır.' (Ahmed b. Hanbel, VI/136) şeklinde uyarır mı idi? Kimse görmüyor, sen de görme geç! Ama Efendimiz için önce ahlak ve İslam'ın emir ve yasakları gelirdi. O'nun görevi tebliğ etmek ve insanlara 'güzel örnek' olmak idi. Bu hadisleri yine bizzat Aişe annemiz bizlere aktarmaktadır ki, bu O'nun da büyüklüğünü ayrıca göstermektedir!

"İnsanların sevdiği şeyleri yasaklayıp ve sevmediği şeyleri emreden; fuhuş, içkiyi yasaklayıp, orucu emreden Hz. Muhammed'in bunlardan ne gibi bir 'siyasi menfaati' olduğunu ateist ve oryantalistlerin açıklaması gerekir. Goldizher: Muhalefet, en şiddetli şekilde cinsel ilişkiye ve şaraba konulan sınırlara karşı yöneltilmiştir. Philip Hitti: Arapların gönüllerinde kadından sonra yatan şarap ve kumar bir tek ayet ile hukuk dışı edilmişti. T. W. Arnold: İçki, kadın cahiliye dönemi Araplarının vazgeçilmezleri arasındaydı, peygamber ise tavizsiz idi. Hz. Muhammed bu emir ve yasaklarla neden işini zorlaştırdı? Toplumsal bir hareket başlatmaya çalışan bir yalancı olsaydınız bu denli şiddetli mükellefiyetleri/yükümlülükleri mecbur eder miydiniz? Muhtemelen döneminin iki tercih edilen içeceği vardı: Su ve şarap. Şarabın yasaklanması, esasında çoğu kişi için tek içeceğin su olması anlamına geliyordu. Onu böyle davranmaya iten irade neydi? Sakif, Hevazin heyetlerinin savaş zamanları topladıkları ordu, Hz. Muhammed'in ordusunun iki katı büyüklüğünde olacak kadar güçlü kabileler idi. Müslüman olmadan önce Efendimizden bazı taleplerde bulunurlar. Meir Jacob Kister, bu iki kabilenin temsilciler heyetinin 'namazdan muaf tutulma' yönündeki isteğine özellikle dikkat çeker. Peygamber: 'Namazın olmadığı bir dinde hayır yoktur.' diye onlara cevap vermiştir. Kritik bir anda, böylesine önemli bir kabileye karşı öne sürülen bu şart hangi siyasi gaye ile açıklanabilir?" (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 160-164) Ya peki "Savaş esnasındaki tüm risklere rağmen terk edilmeyen namaz ibadeti siyaseten nasıl açıklanabilir? Hz. Peygamber toplumdaki baskı ve talebe rağmen, kulluk mükellefiyetinden asla taviz vermemiştir. Siyasi menfaat için yalan söyleyenin tavrı, mükellefiyetleri askıya alarak taraftar toplamaya çalışmaktır. Nebi neden tepki çekmesine neden olacak bu mükellefiyetlerle işini zorlaştırmıştır? Tarih boyunca hangi toplum önderi, hitap ettiği toplumun değer yargılarına muhalefet edip onları şiddetli mükellefiyetle sorumlu tutarak davetine başlamıştır? Ayrıca sünnetlerle hedeflenen ibadet düzeyi sınırsıza da yakındır. Tüm bu mükellefiyetlerle -haşa- bilerek yalan söyleyen bir yalancı peygamberin gözettiği siyasi maksat ne olabilir? Hz. Peygamber, bu mükellefiyetleri

Müslümanlara emrettiği gibi kendisi de yerine getiriyordu. Bahsi edilen mükellefiyetleri bir ay yerine getirmeye çalışın. Kendinizi bu sorumluluklardan kaçmak için türlü bahaneler uydururken bulacaksınız! Böylesine büyük işlerle uğraşan bir toplum önderi, sizce neden böyle bir yükle işini daha da zorlaştırsın? Nebi insanları mükellef tuttuğundan daha fazlası ile de kendisini mükellef tutuyordu." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 167-170) "Hiçbir hareket adamı, toplumun tamamının kabul ettiği değerlere durduk yere muhalefet etmez. 'Hedefine fayda sağlamayacak, pratik faydası olmayan ve sadece zararı olacak temel şeylere yönelmez. Bu tür gerilimler hedeflerine ulaşmasına mani olacaktır." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 172) "Maxime Rodinson: Özgür Araplar hiçbir yazılı kanunla bağlı değildir. Kim kan davasından vazgeçecek olursa ömür boyunca utanca gömülür. T.W. Arnold: Dine yeni giren Müslümanlara, o zamana kadar hakir görülen hükümler, fazilet diye öğretiliyordu. Resulullah bu ahlakı bizzat kendisi de uyguluyordu." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 179-180) "23 yıl boyunca -haşa- yalan söyleyen siyasi figürün, güç eline geçtiğinde affedici ve merhametli olmasını beklemeyiz. Hz. Muhammed'den sonra gelen toplum, affediciliği de kuşanmıştır. Cahiliye dönemindeki Arap toplumunda kabile bağlarının çokluğu önemliydi. Muhammed, atalarına olan abartılı bağlılıklarını bilmesine rağmen hiçbir siyasi menfaat olmaksızın atalarını tenkit etmiştir. Yalan söyleyen bir toplum önderi olsaydı, siyasi açıdan kendisine tamamıyla zararlı olan bu durumu anlamlandırmak imkansız olurdu." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 184-186) "Maide Suresi 104 ayet: "Ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda gitmeyen kimseler." diye buyurur. Normalde siyaseten bu söylem bir intihardır. Hiçbir toplum önderi, amacına direkt hizmet etmediği için lüzumsuz yere toplumla böyle bir çatışmaya girmek istemez." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 189) "Bu söylemin, 'ölüp gitmiş insanların hükmü üzerinden siyaseten güç kaybetmesini sağlamaktan' ne gibi bir menfaati olabilirdi? Halbuki Ebu Leheb, Hz. Muhammed kabile bağları gereği onu koruyacağını ilan etmiş ve himayesine almıştı. Reinhart Dozy: 'Ebu Leheb, yeğeninin yanına döndüğünde, 'Babamın cehennemde olduğuna nasıl inanırsın?' diye bu çok açık soruyu Hz. Muhammed'e sordu. Hz. Muhammed de aynı açıklıkla yanıtladı. O, son koruyucusunu yitiriyor ve hayatını tehlikeye atıyordu. Artık evinde bile tehdit altındaydı." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 196-197) "Margoliouth: 'İslam kardeşliği doktrini insanların atalarıyla övünmesini sona erdirmişti. Tüm Araplar eşitti ya da sadece dindarlıkları ile farklılaşabileceklerdi ve bu takdim ile birlikte tamamen yeni bir dönem başlamıştı.' Veda hutbesinde Arapların Arap olmayana, Arap olmayanın Arap olana takva dışında bir üstünlüğü yoktur. (İbni Hanbel, V/411) buyurulur. Bu hadis siyaseten açıklanabilir mi? Bu hutbenin dinleyicileri arasında Arap olmayan kaç kişi vardı da bu uyarı onlara yapılmıştır?" (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 201-202) "Muhammed Yalan söyleyen bir toplum önderi idi" diyenler, kavmin güçlülerinin anlaşma isteklerini reddetmesini, yaşıyor oldukları dünyevi lezzetleri, şarap, fuhuş ve benzerlerini yasaklamasını siyaseten açıklamak zorundadırlar. Onun bu tavrı Medine'de de sürmüştür. İsa'nın Allah'ın Peygamberi olduğunu ilan etmesi, Yahudilerle olan ilişki açısından kritik sorun teşkil etmiştir. Hristiyanlara yaranılmaya da çalışılmıyordu çünkü teslis açıkça reddediliyordu." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 218)

"Yalan söyleyen birisi olsaydı, tüm grupları karşısına almasındaki neden ne olabilirdi? Hemen hepsi İslam karşıtı olan ve hiç biri İslam'ı kabul etmeyen oryantalistlerin yorumları ile devam edelim: "Montgomory Watt: "Hz. Muhammed inancında tamamıyla kusursuz bir samimiyete sahiptir." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 241) "Leone Caetani: "Muhammed, hiçbir zaman bir saray hayatı kurmadı. Gayet mütevazı bir surette, alelade faniler gibi yaşadı. Kendisini tekmil kusurları ile olduğu gibi gösterdi. Buna rağmen, onu yine sevdiler." Hodgson: "Muhammed her türlü lüksten uzak, tamamen basit ve mütevazı bir yaşam sürmüştü. Kendisine genellikle kolayca ulaşılabilirdi." Lesley Hazleton: "Mekke'nin fethinden sonra Muhammed istemiş olsaydı saray inşa edip hanedanlık başlatabilirdi. Aksine Mekke'yi başkent ilan etmemiş ve Medine'ye geri dönmüştür." Edward Gibbon: "Muhammed kraliyetin ihtişamına hor görüyordu." Reinhard Dozy: "Hiçbir zaman zenginlik aramadı." Bodley: "Hz. Muhammed, bir

halı üzerinde uyuyor ve ev işini bizzat kendisi yapıyordu." O, fetihlerinden sonra bile o münzevi yaşayış tarzını değiştirmedi. Emile Dermenghem: "Peygamber hiçbir zaman dünyaya meyletmedi, dünya malına ve paraya tamahta bulunmadı. Büyüklük taslayıp övünmedi. Evini süpürdüğünü, elbiselerini yamadığını, kapıcıları olmadığını görüyoruz." Morgoliouth: "Pahalı eşyalardan sonuna kadar kaçındı." Armstrong: "Arabistan'daki en güçlü adam haline geldiğinde bile lüksten nefret ediyordu. Asla bir takımdan fazla giyeceği olmamıştı. Kendisine hediyeler verildiğinde hepsini yoksullara dağıtırdı." Hitti: "Sahip olduğu elbiseleri sık sık tamir ederken görülüyordu." Hz. Ayşe, "Evimizde, bazen iki üç ay geçerdi de yemek yapmak için ateş dahi yanmazdı." demektedir. Nebi, koca bir toplumun tek yöneticisi idi. Ancak buna rağmen hanımları geçim darlığından şikayet ediyorlardı. Emile Dermenghem: "Resulullah uzanmış yatıyordu, vücudunda hasır liflerinin izleri görülüyordu." Hazleton: "Uyuduğu odada ne bir kilim, ne bir yatak, ne de bir konfor eşyası vardı." Bu yer, halkın 'devletin yöneticisini arayacağı son yer' gibi geliyordu." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 244-250) Margoliouth: "Muhammed'in kendisine tabi olanların yaşadığı sefaleti onlarla beraber paylaştığını kabul etmemiz gerekir. Verilen zekatları, kendi özel ihtiyaçları için kullanmayı reddetmişti." (Margoliouth, Muhammed ve İslamın Yükselişi, s. 212) "Kavmine muhalefet ediyor ve onların uzlaşma çabalarını reddediyordu. Menfaat teklifleri zaten düşmanları tarafından kendilerine en zayıf günlerde teklif edilmişti. Onun pek çok davranışının siyasi menfaatlerine ters düşmesi olgusunu nasıl açıklayacağız?" (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 257) "Montgomory Watt: "Hz. Muhammed aleyhindeki yaygın temelsiz iddialardan biri, onun, tutkularını ve şehvetini tatmin edebilmek için kendisinin de sahte olduğunu bildiği dini öğretileri savunan bir sahtekar olduğudur. Bu din, bir hilekarın ya da yaşlı bir şehvet düşkününün işi değildir." Leone Caetani: "Etkili silah, Muhammed'in şahsen sahip olduğu 'büyük etkiden' ibarettir. Muhammed samimi, namusluydu." Montgomory Watt: "Samimiyetsizlik ve sahtekarlık suçlaması… Hâlâ zaman zaman bu tür 'suçlamalar' yapılmaktadır." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 260-262) "Maxime Rodinson: "Samimi bir Muhammed'i açıklamak, sahtekar bir Muhammed'i açıklamaktan çok daha kolaydır." Emile Dermenghem: "O'nun samimiyetinden asla şüphe edilmesi mümkün değildir. Onun özü ve sözü kesinlikle doğru idi. Bütün hayatı daima sıkıntılar çektiğini göstermektedir." (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 264) Çoğu İslam karşıtı olan bu oryantalistler kadar objektif olamayan ateistlere artık ne diyelim!

Thomas Carlyle: "Muhammed gerçek peygamberdir. Entrikacı sahte peygamberlerden değiller, samimidir. Muhammed kendi hesabına kanaatkâr bir insandı, giyeceklerini dahi kendi yamardı. O hakiki bir kahramandı. Gerçek bir kahraman olduğunu 23 yıllık çetin ve müessir bir mücadele ile göstermiştir. O tamamıyla riyasız bir insandı." (Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 19-20) "Muhammed'in gerçeklerden başka bir şeyi söylemiş olması mümkün değildir. Samimilik, derin, engin, büyük, masum bir samimilik! O adeta samimiyetin mahkûmudur. Muhammed, peygamberlerin en sonuncusu değil midir? Her şeyden önce onu dinlemeliyiz. Muhammed'i bir entrikacı gibi tasavvur edebilmeye hiçbir surette imkan yoktur. Getirdiği ağır haber de haktı, gerçekti. Sözlerinde ne sahtekarlık var ne de taklidin izlerine rastlanır. Muhammed'e isnat edilen hatalar… Öyle mi? Asıl hata onun farkında olmamaktır! Bu söz herkesten daha çok 'İncil okuyucularının' kulağına küpe olmalıdır." (Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 23, 25) "Devamlı itirazlar, kinler, açık gizli tehlikeler bir an peşini bırakmıyordu. Kureyş'ler gitgide azıtıyorlar, Muhammed'i kendi elleriyle öldürmek için antlar içerek suikastlar tertiplenmeye başlıyorlardı. Ebu Talip ölmüştü; Hatice ölmüştü, hayatı onun her an, her adım başında tehlikelerle dolu idi. Birçok defa hayatına son verilmesine ramak kaldığı oldu. Yolu tehlikelerle dolu idi, hadiselerin dış yüzü ona umutsuzluktan başka bir şey vadetmiyordu." (Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 41-42) Bunlara rağmen kendisine teklif edilen dünyevi tekliflere ne cevap veriyordu: "Güneşi Sağa, ayı soluma koysalar ve bunlarla beni bu davadan men etmeye kalksalar, gene bundan ayrılmayacağım." (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail'u'n-Nübüvve-şamile- II/63; Taberi, II/218-220)

“Hz. Muhammed peygamberliği boyunca çokça sıkıntılar ve imtihanlar geçirmiştir. Çocukları, hanımı vefat etmiş, boykota uğramış, en yakınları işkencelere uğramış ve öldürülmüş, çocuklar tarafından taşa tutulmuş, savaşlara katılmış, sürülmüş, çileler çekmiş, aç kalmış vd. birçok zulme uğramış ama yine de kendisine teklif edilen zenginlik ve gücü reddetmiş ve tebliğinde hiç bir tavizi vermemiştir. Bir yalancı, genellikle dünyevi menfaatler için yalan söyler. Oğlu vefat ettiği gün vuku bulan güneş tutulmasını da Hz. Muhammed kendi lehine kullanmamıştır.” (Tzortzis, Din bilim Ateizm, s. 342, 355-356)

Kısaca, oryantalist George Sale'in de açıkça itiraf ettiği gibi, “Hz. Muhammed, tarih boyunca yanlış yorumlara maruz kalmıştır. Onun gerçek üstünlüğüne dair övgü inkar edilmemelidir.” (Sale, The Koran, s. 30)

Hz. Muhammed Rumların savaşı kazanacağını nereden biliyordu? Hudeybiye anlaşması şartları Müslümanların aleyhine gibi iken Efendimiz neden bu şartları kabul etmiştir? Cahil birisinin de okuyup nasıl yaşaması gerektiğini anladığı; ABD'li matematik profesörünün (Jeffrey Lang) de okuyunca imana dönmesine vesile olacak olan ve içinde hukuk, iktisat, sosyo-psikolojik içeriği ile toplumu tamamen değiştiren bir kitabı ümmi (‘Ümmi peygamber’ adlı yazımıza bakılabilir) olan biri yazmış olabilir mi? Tanrı kabul edilen putları kırıp yerine tek ilah kavramını yerleştiren, ırkçılığın ortamında yetişen topluma ümmet bilincini kazandıran, kumarı yasaklarken zekatı emreden ve benzeri birçok ibadeti, dini bir emir ve yasaklar zinciri içinde topluma benimseten birisi olan O, gece kalkıp saatlerce namaz kılarken, iftar etmeden üst üste günlerce oruç tutarken davetini neden önce fakir, köle, ezilmişler kabul etmiştir? Zafere ulaşınca neden yaşantısını hiç değiştirmemiştir? Oğlu İbrahim vefat ettiğinde güneş tutulunca bunu, "Bunlar hiç kimsenin ölümünden veya yaşamasından/doğmasından dolayı tutulmazlar." diyerek çevresine neden açıklamıştır? O, etrafına korku salan bir adamı (Hz. Ömer) ‘adil’ sıfatlı birine dönüştürendir. Dokuz arkadaşını para için öldüreni (Ebu Zer el-Gıfari) dünya malına önem vermez birine, köle olan kişiyi (Hz Bilal) 'efendi' diye hitap edilen bir şahsiyete dönüştürendir. Tarihte hiç bir zaman bir devlet kurup dünya tarihinde söz sahibi olamayan Arapları çok kısa bir zamanda 3 kıtaya yayılmış bir devlet kurduran, fethedilen ülkelerin kültürü içinde erimeyip onlara İslam’ın ruhunu özümseten, dünya ilim tarihine damga vuran bilginler ve dünyaya ahlak abidesi olacak birçok ahlak önderi yetiştiren, düşmanlarını af ederek kazanan, toplumu değiştirip yeni bir kültür oluşturup yüzlerce yıl sonra bile hâlâ devamını sağlayan, barışı amaçlayan ama cihadı göz ardı etmeyen birisidir O (sav). Güçsüz olduğunda zulme uğrasa da güçlü olunca bağışlayan ve tüm dini inanç sahiplerini bir arada yaşatabilen bir dünya görüşü oluşturandır. İskender'den Timur'a, Lenin'den Hitler'e hangisinin fikirleri günümüze dek yaşamıştır? Ruhbanlık sınıfı yerine ilahi kanunları merkeze alan, yaratıcının tüm kullarını insanlıkta veya dinde eşit ilan eden, tevhid, ahlak, adalet ve emanet eksenli bir din kurup; ibadetten ahlaka, siyasetten imana tüm esasları tek bir ilaha bağlayan; baba, dede, yetim, fakir, zengin, yönetici, komutan olup yine de halkla iç içe yaşayan bir insan olan ve daha önce siyaset, ekonomi, toplumsal konularla ilgilenmeyen ama zulme, yalana, şirke, suistimal ve iltimasa karşı olan; adaleti, danışmayı, işi ehline vermeyi savunan ve insanlık tarihini tevhid eksenli bir merkeze oturtan, dini esaslarının tümünün tutarlı ve yaşamla iç içe olduğu biridir O (sav). Hayatını, tebliğ ettiği ilkelere uygun olarak geçiren, mal mülk tekliflerine sırtını dönen, her şeyi elinden alınıp her türlü zulmün kendine yaşatıldığı şehri geri dönüp fethettiğinde herkesi af eden biridir O (sav). İçinde bilimsel ayetler olan, gayb haberlerini de barındıran bir kitabı tebliğ eden, geçmiş toplumlarla ilgili bilgiler içeren Kur’an'ı tebliğ edendir O (sav). Tahrif edilmiş İncil’deki ve Tevrat’taki -haşa- peygamberlere atılan iftiralardan (Hz. Davud başkasının eşine sarkmamış; Lut kızı ile zina etmemiş; Süleyman müşrik olmamış; Eyyüp asla hastalıklarına isyan etmemiştir) onları temize çıkarandır O (sav).

Peygamberimiz hem devlet başkanı, hem başkomutan, hem imam, hem vaiz, hem baba, hem dede, hem çölden gelen bir bedevilere hem de çevre ülkelerin krallık, imparatorluklardan gelen elçilere muhatap olan birisi idi! Ve O, tüm bunlardan sonra evine döndüğünde veya arkadaşlarıyla beraber olduğunda, yaşantısında sıradan halktan bir insan gibi devam eden birisiydi: Ayakkabısını başkasına bağlatmayan, topluma girince özel ilgi beklemeyen, aksine bir hizmetçi gibi çevresine hizmet eden, evinde kendi söküğünü kendi diken, şatafata hayatında izin vermeyen; devamlı düşmanlarınca öldürülmek istenen, iftiraya uğrayan ama yine de bedeni ve ruhi temizliğinden asla taviz vermeyen birisi idi! O, tek başına tüm dünyaya; şirke, zulme karşı çıkma cesaretini gösteren, dünyalık hiçbir makam, menfaat tekliflerini kabul etmeyen birisi idi. O, hem ahlaki tüm özellikleri üzerinde toplamış örnek 'bir insan' ve hem de ilahi vahye muhatap olup onu açıklayan ve uygulayan 'bir peygamber' idi! İşte Onu üstün yapan özelliklerin kısa özeti! "Muhammed kendi halkınınkinden daha rahat bir hayat tarzı sürdürmek için hiçbir arzu taşımamış" (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 220) ve "birçok askeri seferi yönetmiş, öğretmenlik yapmış, ailesine ve arkadaşlarına da ayıracak zaman bulmuş" (Eaton, s. 228) ve de "hem cesareti, hem de şefkatinden dolayı sevilen, sadece bir savaşçı ve insanların önderi olduğu için değil, mükemmel koca, mükemmel bir baba ve mükemmel arkadaş olduğu için de sevilen biri idi. Ona en yakın olmuş insanlar, 'havariler' olarak değil, arkadaşlar (ashab) olarak bilinirdi. Hz. Muhammed olmasa bu dünya soğuk ve tahammül edilmez bir yer olurdu." (Eaton, s. 125)

O, tüm bu zorluklara neden göğüs germişti? Halbuki "Hz. Muhammed'in geleceği garanti altında gözüküyordu." (Eaton, s. 193) 'Geleceğinden emin olan', Hılfu'l-Fudul'a üye olup zenginlerle iç içe bulunan, Hacerül Esved'di yerine koyarken gösterdiği çözümlerle kabile reislerince sözüne itimat edilen Hz. Muhammed'in tüm bunları neden terk edip, 12 yıl işkenceyi göze alıp, 2-3 yıl özel olarak Müslümanlarla tutsak hayatı yaşarken, eşi vefat edip, Ebu Talip hemen sonra vefat etmiş ve tam bir hüzün yılı yaşayan Muhammed, neden sonucu belirsiz bir yola girmiştir? Mesajının içeriğinde de o dönemin müşriklerini çekecek ne putlar, ne içki, ne de Mekkeli müşriklerin hoşuna gidecek kabilecilik vardır! Aksine içki, kumar, fuhuşun yasaklanmasından; namaz, zekat, oruçtan tevhid inancına dek, hep o dönemde tepki çekecek kurallar zinciri ile gelmişti!

Evet, tüm bunların tek açıklaması vardır! O (sav), 'tevhid, adalet ve emanet' eksenli bir din ile dünyaya nizam vermek için gönderilmiş son peygamberdi!

Michael H. Hart'ın "The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History/100: Tarihteki En Etkili Kişilerin Sıralaması" adlı eserindeki sıralama ile konumuzu bitirelim.

en.wikipedia.org/wiki/The_100:_A_Ranking_of_the_Most_Influential_Persons_in_History

Hart's Top 10 (from the 1992 edition) TARİHE YÖN VEREN EN ETKİLİ İNSANLAR

Rank	Name	Time Frame	Image	Occupation	Influence
1	Muhammad	c. 570–632		Secular and religious leader	The central human figure of Islam, regarded by Muslims as a prophet of God and the last messenger. Active as a social reformer, diplomat, merchant, philosopher, orator, legislator, military leader, humanitarian, philanthropist.
2	Isaac Newton	1643–1727		Scientist	English physicist, mathematician, astronomer, natural philosopher, alchemist, and theologian. His law of universal gravitation and three laws of motion laid the groundwork for classical mechanics.
3	Jesus Christ	7–2 BC – 26–36 AD		Spiritual leader	The central figure of Christianity, revered by Christians as the Son of God and the incarnation of God. Also regarded as a major prophet in Islam.

Herhangi bir eğitim sürecinden geçmeyen, okuma yazma bilmeyen biri 23 yıl boyunca hem sosyal reformist, hem diplomat, hem hukukçu, hem hatip, hem komutan olacak ve bunu Müslüman olmayan birine itiraf ettirecek! İşte O kişi Hz. Muhammed (sav)'dir!

"Ehli kitaptan bir çoğu Müslümanları tekrar kafirliğe çevirmek" (Bakara, 109) ve "onları doğru yoldan sapıttırmak" (Ali İmran, 69) istemekte ve bu yönde yüzlerce yıldır misyoner ve oryantalist merkezli çalışmalar yapmaktadırlar.

İslam'la ilgili eleştirilerinde belli bir kural, metot kullanmayan oryantalistler İslami kaynaklar içerisinde işlerine gelenleri cımbızla seçmekte, ortamında kopardıkları metinleri önceden belirdikleri amaçlarına ulaşmak için kullanmaktadırlar. Onlar en aşırı Şii veya dini referans olmayacak kaynakları delil getirir ve İslam'a saldırırlar; Kur'an'da bir ayette geçen kelime ile hadislerde geçen aynı anlamdaki bir 'başka bir kelimeyi' birleştirir, aralarında irtibat bulunmayan konuları birbirlerine eklerler; ayet ve hadisleri istedikleri gibi yorumlar, kelimeleri istedikleri gibi anlamlandırabileceklerini zannederler; hadislerin ve İslam tarihinin sonradan uydurulduğunu ileri sürer ama sonra 'uydurma' kabul ettikleri bu kaynakları kullanarak da İslam'a saldırırlar. İncil ile ilgili birçok gerçeği gizler, bilmiyormuş gözükür ve bu konuda muhataplarına karşı da "saldırı en iyi savunmadır" metodunu kullanırlar. Yalan ve iftiradan asla sakınmaz ve gerçeği bile bile gizlerler. Kaynak gösterdikleri eserlere hemen hemen hiçbir okuyucusunun başvurmayacağını bildiklerinden kaynaklar arasında dolaşıp istedikleri hedefe ulaşmak için, işlerine gelenleri seçip çarpıtarak itham ve iftiralarında kullanırlar! Halbuki Lord John Davenport'un dediği gibi, "İlerideki yüzyıllarda insan cinsinin düşünceleri ve inançları üzerinde barışçı bir etki yapmak üzere Haktan gönderilen en kuvvetli vasıtayı (Kur'an'ı) en inatçı taassup ve en cahil saldırılarla karşılamak kadar yanlış ve hem de gülünç bir hareket olamaz." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 55)

İslam ile terörü özdeşleştirmeye çalışan Batı dünyası önce kendi gerçekleri ile yüzleşmelidirler! "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Ben barış değil, kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben oğulla babasının, kızla anasının, gelinle kaynanasının arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanları, kendi av halkı olacaktır." (Matta:10-34-36) Sadece son iki yüzyılda Hristiyan Batı, dünyaya iki dünya savaşı, iki atom bombası, 4 kıtaya da (Afrika, Asya, Avustralya ve Amerika) işkence, katliam, sömürü ve asimilasyon sığdırmıştır! Onlar "Barış, müjde" ile geldik derken geride bıraktıkları sadece zulüm, kan, gözyaşı olmuştur. Kenya Devlet Başkanı Kenu Kenyattu bu gerçeği şöyle dile getirir: "Batılılar geldiklerinde ellerinde İncil, bizim elimizde topraklarımız vardı. Bize, gözlerimizi kapayarak dua etmesini öğrettiler. Gözümüzü açtığımızda ise bizim elimizde İncil, onların elinde topraklarımız vardı." (Bayram Küçükoğlu, Türk dünyasında misyonerlik, s, 11; Ahmet Şerif İzgören, Süpermen Türk Olsaydı Pelerinini Annesi Bağlardı, s. 96; Mustafa Balbay, Avrupa'nın Terör sorunu, Cumhuriyet, 18.2.1999; Melih Aşık, Milliyet, 15.02.2008) "Peru fatihi" Francisco Pisarro, bu ülkenin kıyılarına ulaşıp İnkalar'ı kitleler halinde katletmeye başladığında, yüreğinde hâlâ azıcık vicdan duygusu bulunanlar duruma isyan etmiş ve ünlü komutana bu kadar çok kan dökmemesi yolunda uyarıda bulunmuşlardı. Pisarro homurdanmalar gitgide artınca bir kaç kardinalden insanlık tarihine geçecek şöyle bir fetva almıştır: "Fethedilen bu topraklarda yaşayan canlılar (İnka İmparatorluğu'nda yaşayan insanlar) her ne kadar insana benzer bir görünüme sahip olup iki ayakları üzerinde yürümekteyseler de, sonuç itibarıyla Engizisyon Mahkemesi bunların farklı bir hayvan türü oldukları kanaatine varmıştır. Bu vesileyle, düşünme ve iman etme yetisinden yoksun olan bu 'hayvanların' katli vacip görülmüştür." (Ali Murat Güven, Yeni Şafak, 26.01.2003) Bu 'Hayvanların' teknoloji, mühendislik, astronomide ne kadar ilerledikleri ve kendilerini katledenleri katbekat aştıkları ise daha sonra anlaşılacaktır! Amerika'nın keşfinin ilk 50 yılında Katolik İspanyollar bir milyon yerlinin katliam, kölelik ve enfeksiyonal hastalıklardan dolayı ölümüne sebep olmuştur. Ve daha sonraki 150 yıl içinde 100 milyon insan yani yerli halkın 90% haritadan silinmiştir. Amerika'nın keşfinden 19. yüzyıla kadar 13 milyon Afrikalı köleleştirilip Amerika'ya götürülmüştür. Kendi mezhepleri arasında yüzyıl savaşları yapan, iki cihan savaşına neden olup yeryüzünü cehenneme çeviren, gizli örgütlerle

dünyayı yönetmeye çalışanlar acaba hiç iç muhasebe yapabilecekler midir? “Onlara: 'Yeryüzünde fesat çıkarmayın' denildiğinde: 'Biz sadece ıslah edicileriz' derler. İyi bilin ki, onlar fesat çıkaranların ta kendileridir, fakat anlamazlar.” (Bakara, 11-12)

Mesih’in çarmıhta kendini kurban vermesi (1. pet.2:24) ve kendi kanını bizim günahlarımız için dökmesi, Tanrı’nın gazabını (Yuhanna 2: 2; Yuhanna 1: 12) bizden uzaklaştırmasına neden oldu. Kişiyi Tanrı’nın gazabından kurtaracak tek şey, Mesih’in o kişinin yerine çarmıhta kurban olarak öldüğüne imandır. (1. pet. 2: 24) Cehennem, Tanrı’nın huzurunun bulunmadığı, ateşle işkence edilen bir yerdir. (Matta 25: 46) “Hristiyan olmayanlar cehenneme ‘sonsuza dek’ atılacaklardır.” (Matta 25: 46) E hani tanrınız "sevgi" idi? Kutsal kitap, ‘tanrı sevgidir’ (Yuhanna 4:16) ‘ve o herkesi’ sever (Matta 5:43-48; Yuhanna 3:16) diyordu? Bizim ilahımız zalimlere kızınca “Tanrı hiç kızar mı?” diye sorarsınız ama sizinki acı çekip, oğlunu (!) çarmıha gerdirip gazabını ancak bu şekilde söndürünce bu sevgi oluyor öyle mi? Ya peki bizim ‘Melek’ tabir ettiğimiz bebekler için, günahkar doğum (asli günah) iddiasına ne demeli? “Orijinal günah, günahlı doğum Adem’den kaynaklandı ve aileden çocuklarına geçmeye başladı. Bizler doğal olarak Tanrı’nın gazabının çocuklarıyız.” (Efes, 2:3) Bebekler günahkar doğar ve onlar tanrının gazabının eseridir. Bu tanrı bir de “sevgi” tanrısı olmasa ne olurdu acaba?!

Teslis; Baba, oğul ve kutsal ruh hakkında kendi açıklamaları şu şekildedir: Tanrı tek bir varlık olduğu halde üç kişide kendini gösterir. Üçlü birlik; üç tanrıdan oluşan tek tanrı veya tek kişinin üç şekilde görünmesi değildir. Üçlü birlikçilik, tek tanrıcıdır (monoteisttir). Var olmuş tek tanrı dışında hiçbir tanrı yoktur ve her şeyin hâkimidir.” (answering-islam.org/turkce/slam-hristiyanlık/ogretislerinkarsilastirilmasi.html) Çok ikna edici değil mi? ‘Başta bir hata yaptık şimdi zorlama ile anca bu kadar kıvırabiliyoruz’ diyemeyenler, İslam’daki tevhit yani yaratıcının tek olmasını ise çekememektedirler! İslam ile karşılaşmasalar monoteizmde asla ısrar etmeyeceklerin ifşaları ile devam edelim: “Kutsal ruh; Üçlü birliğin üçüncü kişisidir. Kutsal ruh ‘tamamen’ Tanrı’dır.” (izmirprotestan.org/p/kutsal-ruh) Ya oğul İsa? “Üçlü birliğin ikinci kişisidir. ‘Beden almış söz’dür. (Yuhanna 1:1, 14) Hem tanrı hem ‘insan’dır. (kol. 2:9) ‘Tanrının oğlu’ terimi İsa’nın fiziksel anlamdaki Tanrı’nın oğlu değil, ruhsal anlamda İsa’nın tanrısallığını anlatmak için (hristiyankitaplar.com/sites/hristiyankitaplar.com/files/epub_content/349/tmpcAkB4n9j_split_005.html) kullanılır. (Yuhanna 5:18) Bakalım gerçekte öyle mi? Yuhanna 18: “Bundan dolayı Yahudiler onu öldürmeye daha ziyade çalışıyorlardı, çünkü yalnız cumartesi gününü bozmakla kalmadı, fakat ‘Tanrı’nın kendi babası olduğunu söyleyerek’ kendisini tanrı ile ‘bir’ kıldı.” Nerede “Ruhsal anlamda” oğul iddiası? Aksine tanrı ile ‘bir’ olma ifadesi açıkça İncil’de geçmektedir. Zaten çarmıha gerilme olayı çürütmüyor mu bu iddiayı? İsa bedenini, bizim için, ‘insanlık için kendini feda eden tanrı’ değil midir? İsa Hristiyanlara göre tanrının sözüdür, sözün et kemiğe bürünmüş halidir: Başlangıçta söz vardı. Söz Tanrı’yla ‘birlikteydi’ ve ‘söz Tanrı’ydı.’ Ve söz ‘insan olup’ aramızda yaşadı." (Yuhanna 1:1, 14) Söz tanrı ile birlikte idi, aramıza insan olarak geldi, tanrının oğlu idi, bir de kutsal ruh var tabii, yani böl parçala yönet taktiğini tanrıya da uygulayan bu kilise ya insan için ne söylemektedir? “insan, Tanrı’nın benzerliğinde yaratıldı.” (Yar. 1:26) İnsan olan İsa tanrı olunca, diğer insanlar da tanrı benzeri olmaktadır doğal olarak! “Cennet, Tanrı’nın bulunduğu yerdir.” Tanrıyı üçe çıkarma yetmedi, bir de O’na yer isnat edilmektedir! Tabii “yorulan, sarhoş gibi uyanan, güreşte yenilen vd.” tanrı inancı yanında, O’na yer izafe etmek nedir ki? (Detay, ‘Hristiyanlık, Papa ve İncil’ adlı yazımızdadır.) Kurtuluş, “Mesih’e ve ‘O’nun çarmıhtaki kurban oluşuna güvenen’ herkese Tanrı’nın karşılıksız bir armağanıdır. (Efes. 2:8-9) O bizim aracımızdır. (1. tim. 2:5) Kurtuluşu kazanmak için ‘iyi işlerimiz yetersizdir’ ve Tanrı’nın huzurunda ‘kabul edilmez.’ (Yeşaya 64:6)

Kendi kutsal kitapları insan yazması olunca, Kur’an’ın ilahiliği tabii ki oryantalistlerin canını sıkmaktadır: “Kur’an’ı Muhammed kendisi yapmıştır. Esinlenmemiştir veya kutsal yazı

değildir. Orijinallerinden bugüne doğru geldiğini kanıtlayacak deliller yoktur." (hristiyanturk.com/forums/topic/hrystyyanlyk-ve-yslamiyet-oedretithleri) Çekememezlik, kıskançlık böyle bir şey işte!

Cevabı bir oryantalist (John Bertin) ile verelim: "Bütün olumsuzluklarına rağmen, Müslümanların hadisleri vesikalandırma şansı, bizim Kutsal Kitabımızı vesikalandırma şansımızdan çok daha fazladır." (Münih'teki Ocak 1998 tarihli konuşmasından.)

Misyoner ve oryantalistlerin soruları ve cevaplarımız

"Tanrı neden İsa'dan yaklaşık 600 yıl sonra, başlangıçtan beri var olan eşsiz planını değiştirip yeni bir mantıkla ortaya yeni bir din çıkartmıştır? Özellikle şeriat yani yasa, Mesih öncesine aittir. Tevrat'ta bunu rahatlıkla görebilirsiniz. Mesih'in gelişi şeriata yeni bir boyut getirmiştir. Durum bu olunca Tanrı önce şeriatı verip sonra kaldırıp tamamlayıp sonra neden yeniden İslam inancı ile yenilemiştir?"

Eşsiz planın değiştirilmesi iddiası, olaylara Hristiyan inanç merkezli bakış açısı ile varılan bir sonuçtur. Oryantalistler kendi dinlerini merkeze koyup böyle bir yorum yapabilirler ama aynı yorumu bizim kabul etmemiz veya bu çerçeve üzerinden değerlendirme yapmamızı istemeleri mümkün değildir ve mantıklı da değildir. Allah'ımızın eşsiz planı aksaksız devam etmektedir ve bu planda da bir değişiklik asla olmaz! (Fetih, 23) Yahudi şeriatı bozuldu bu doğru! Bu yanlışı İsa'nın şeriatı -kuralları- düzeltti ve eksiklik giderildi! Bu da doğru. Eksik olan, İsa şeriatının da tıpkı Musa şeriatının olduğu gibi zamanla bozulmuş olduğudur. Tevrat'ın bozulduğunu ve İsa (as) ile vahyin yeni bir boyut kazandığını kabul eden zihniyet, aynı şeyin kendi kitabının başına gelince onu düzelten, ona yeni boyut kazandıran İslam'a neden itiraz etmektedir?! Bu konuda, "İslam tüm dinlerin özüdür" isimli yazımızı özellikle tavsiye ederiz.

"Kutsal Kitap mantığı ile baktığımızda bizler Mesih'i kurtarıcı ve Rab olarak, ayrıca görünmeyen Allah'ın görüntüsü ve kelamı olarak kabul ediyoruz. Bunun dışında da biyolojik bir anlam katmadan oğlu diyoruz. Biyolojik anlam katmadan diyorum çünkü Tanrı'nın bir insanla biyolojik bir ilişkiye girmesi inancımız gereği Tanrı'ya hakaret ve küfürdür. Ancak Kur'an bizleri ve inancımızı aşağıdaki ayetlerde belirttiği gibi niteliyor. Sizce bizim inancımızda böyle bir bakış olmadığı halde her şeye gücü yeten Allah, geçmiş tarihi ve insanların ibadetlerini bilmediği için yeni gönderdiğinde böyle bir açıklama yapma gereğini mi hissediyor? Kur'an şöyle diyor; Dediler ki: "Allah çocuk edindi!" Hâşâ! O, münezzehtir! O, müstağnidir! Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur! Yunus/68; "Bir de: "Allah çocuk edindi." diyenleri uyarmak için."; Keyf/4 "Rahman çocuk edindi. dediler." Meryem/88; Böyle iken dediler ki: "Rahman çocuk edindi." Allah bundan münezzehtir. Doğrusu (o çocuk dedikleri) sadece şerefli bir takım kullardır; Enbiya/26."

Öncelikle bu ayetler müşrikleri kasteder. Yani bilmeden bilgiçlik taşlanmaktadır! Ama bir realite var ki, zaten Hristiyanlar da bunu hissetmekte ve bu ayetleri üzerlerine almaktadırlar! Aslında Hristiyanlık literatüründe "oğul" ifadesi zaten vardır ve bunu Kur'an uydurmıştır! Yetmedi bir de Anne vardır! (Detay aşağıda verilmiştir.) Baba ise zaten var, asıl tanrı O! İsa'yı biyolojik oğul ilan eden zaten İncil'in bizzat kendisidir: İsa yiyor, uyuyor, acı duyuyor, ölüyor. O Tanrı'nın gönderdiği melek olsa kimse ona zaten zarar veremezdi. Onu insan/oğul/kelam karışımı hilkat garibesi yarı tanrı yarı kral ilan eden bizzat Hristiyanların kendisi değil midir? Eğer İsa biyolojik bir figür değilse, İsa'nın fizyolojisi, onu oluşturan elementlerin yapısı ne idi? 2000 yıllık İsa figürünü, 'İslam tevhit inancına muhatap olunmasa idi' böyle farklı şekilde açıklanmaya çalışılır mı idi? İsa'yı biyolojik tanrı ilan eden Kur'an değil bizzat İncil kaynaklı

Hristiyan bakış açısıdır! İsa için; "üçlü birliğin ikinci kişisi, 'Beden almış' söz, (Yuhanna1:1) Hem tanrı hem 'insan', (Kol.2:9) başlangıçta söz vardı, söz tanrıyla birlikteydi ve 'söz insan olup' aramızda yaşadı (Yuhanna 1: 14) ifadeleri bizzat sizin kitaplarınızda bulunmakta değil midir? Ayrıca bırakın oğlu, Baba (!) insanı bile yaratırken kendine benzer yarattı (Yar.1:26) diyen sizin kutsal kitabınız değil midir? Bunlar Kur'an'dan mı alıntılardır?! Ya çarmıhta bedenen ölen insanın çektiği o 'acılar' neden insanlığın kurtuluş vesilesi olmaktadır?! Bizzat ben kulaklarımla keşiş kılıklı bir misyonerden, "O bizim için öldü, acı çekti, ne mükemmel bir şey." sözlerini işitmişken hem de…!

"Tarih boyunca bilinir ki İncil'i İsa değil esinleme yolu ile O'nun yaptıklarını görenler ve O'nun kurtarış müjdesini alanlar esinleme yoluyla yazmıştır. Ancak Kur'an bize bunun aksini iddia ediyor yine soruyorum. Her şeye gücü yeten Allah geçmişte kime ne verip vermediğini bilmemekte midir? Ayetlere bakalım; "Allah o günde şöyle buyuracak: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve anana olan nimetimi düşün; hani seni Cebrail ile destekledim, insanlarla hem beşikte hem de yetişkin iken konuşuyordun; sana yazı yazmayı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim." Maide/110; "Sonra onların izleri üzerinde ardarda peygamberlerimizle izledik; arkasından Meryem oğlu İsa'yı gönderdik, ona İncil'i verdik ve ona uyanların kalplerinde bir şefkat ve merhamet yarattık. Bir de rahipliği ki, onu onlar uydurdular, Biz onu üzerlerine yazmamıştık; ancak Allah'ın rızasını aramak için yaptılar, sonra da ona hakkıyla riayet etmediler. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara mükâfatlarını verdik, çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır." Hadid/27."

Bir kere altını özellikle çizelim ki esinlenme ile vahiy çok farklı kavramlardır! Esinlenme, vahiy ile kıyas bile edilemez ama bu ayrı ve uzun bir konudur! 'Esinleme yani ilham/içlerine doğan ile İncil'in nasıl yazıldığını daha sonra açıklayacağız! Konumuza gelirsek; İslami bakış açısının ana kaynağı Kur'an'dır. Biz Müslümanlar İncil'i Kur'an gibi, Hz. İsa'ya indirilmiş kutsal bir kitap olarak kabul ederiz. Kur'an'da bu anlamda birçok ayet de vardır! (Al-i İmran, 3-4; Meryem, 30; Maide, 46; Hadid, 27) Ama sizler Kur'an'ın olayları bizzat sizin bakış açınıza göre, sizin inancınıza göre kabul etmesini ve yorumlamasını bekliyorsunuz. Sizler, Allah'ı sizin yaptığınız delalete şahit tutmak istiyorsunuz. Bir de bu olmayınca, -Haşa-, kınıyor, O'na iftirada bulunuyorsunuz! Ey Ehli Kitap! Tarafsız olmaya çalışın ve hangi iddianın daha tutarlı olduğuna siz karar verin: Peygamberler silsilesinde aniden bir insanın Tanrı'nın oğlu olup politeizme kayan bir inanç sistemi ile ortaya çıkması mı, yoksa Yüce yaratıcının ilk insandan itibaren 'sadece insan olan peygamberlerden elçiler seçip' hep aynı mesajı insanlara bildirmesi mi?! Ki, İslam Tanrıyı bir ve tüm peygamberleri hak kabul eden tek dindir!

"Üçlü birlikle ilgili, bizler üçlü birliği Baba Oğul ve Kutsal Ruh olarak algılarken (ki bunun açılımı kesinlikle biyolojik kavramlarla ilgili değildir) Kur'an nasıl olup ta bizlerin Baba oğul ve Anne üçlemesine inandığımızdan bahseder. Ve Allah şöyle buyurduğu zaman: "Ey Meryem oğlu İsa, sen misin o insanlara "Beni ve o anamı Allah yanında iki tanrı edinin." diyen? Maide/116."

1300'lü yıllarda papaz Ricoldo de Monte Croce, Hristiyanların hızla Müslüman olduğundan yakınırken, "Ben kepaze oldum. Tanrı'nın sözü kepaze oldu. Tanrı İsa ve Meryem, Muhammed'e karşı Hristiyanları desteklemiyor mu?" (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II, s. 44) diye serzenişte bulunmaktadır! 'Tanrı İsa' yanında neden Meryem'den de papaz 'destek' beklemişti acaba?!

"Öyle bir takım Hristiyan mezhepleri türemişti ki, Allah'a ait değer ve sıfatları Yusuf Neccar'ın karısına/Meryem'e (İnciller'e göre Yusuf en-Neccar, Meryem'in İsa'yı dünyaya getirmesinden sonra onunla evlenmiş, bu evlilikten

erkek ve kız çocukları doğmuştur: Matta, 13/55; Markos, 6/3; Galatyalılar'a Mektup, 1/18-19; DİA; Yusuf en-Neccar/marangoz Yusuf maddesi) verecek kadar utanılır hareketlerde bulunmuşlardır. Meryemliler denilen mezhep sahipleri, kutsal ruh yerine Meryem Betul'u (Betul: Hz. Meryem ve Hz. Fatıma için kullanılan "iffetli ve namuslu kadın" anlamında bir sıfat) koyan yeni bir üçlemeye inanırlardı. İsa, tek tanrıya ibadete çağırdığı halde tapınmaya layık görülen şeyler de oyma ve boyalı resimler olmuştu." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 3) Zaten zamanla da "Rum Kilisesinde, halkın dininin yoğun coşkusu, Meryem'e, azizlere, tasvirlere ve kutsal emanetlere 'tapınmakla' kendine bir çıkış yolu bulmuştur." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 216) Zaten, "Ey kutsal olan bakire Meryem. Bizi kutsa ve koru" türü dualar da aynı inancın tezahüründen başka bir şey değildir! Özellikle Katolik ve Ortodoks mezheplerinde Hz. Meryem, 'Tanrının annesi' olarak ön plana çıkmaktadır. "Meryem Kültü 5. ve 6. asırda doğuda başlamış ve batıya da yerleşmiştir. Meryem'e tapınma iddiaları Katoliklerle Protestanlar arasındaki en büyük ayrışma konularından biridir." (Mevcut kaynaklara göre Hristiyanlık, s. 223, 313) İslam geldikten çok sonra ortaya çıkan Protestan mezhebinde bu inanç daha az görülmektedir. Meşhur Efes Konsili Meryem'in Theotokos/Tanrı'yı doğuran/Tanrı'nın anası olduğunu tasdik ve ilan etmiştir. (DB, IV/1, s. 793; J. de Baciocchi, Immaculée conception, Catholicisme, VIII. 570; XIV. 1128; DİA, Meryem maddesi) "431'de yapılan Efes konsilinde hazreti Meryem'e 'Tanrı doğuran' sıfatı verilmiştir. 787'de yapılan ikinci İznik konsilinde ikonlara tapmanın günah olmadığı kararı da verilmiştir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 62) Luka İncili (1/28, 30, 35, 42, 45) Hz. Meryem'in sahip olduğu üstün nitelikleri ve onun kutsallığını nakleder. 1 Kasım 1950'de Papa XII. Pie, Hz. Meryem'in öldükten sonra bedeniyle birlikte semaya kaldırıldığı dogmasını ilan etmiştir. İsa, Meryem'in karnında iken, ilah taşıyan birisi normal bir insan olamazdı zaten! Görüldüğü gibi, bir yanlış devamında birçok yanlışı getirmiştir! Ayrıca kiliseleri/evleri süsleyen Meryem ana resim/heykelleri ne anlama gelmektedir? Onlar önünde ibadet maksadı ile yapılan ritüeller neyi ifade etmektedir? Tarihte var olan "Berberaniyye" adlı tarikat Hz. Meryem'i tanrı ilan etmemiş mi idi? (İbn-i Hazm, Fisal; Elmalılı, maide 116. Ayet tefsiri) "Meryem'i ilahlaştıran tarihte Collyridiens gibi akımlar da bulunmuştur." (D. Masson, Le Coran et la revelastion Jude – o – Chetienne, I/93) İbni Teymiyye de, Said bin el-Batrik'in 'Hristiyanların haberleri' adlı eserinde, 'el-Merisiyye adlı bir mezhebin Hz. Meryem'i ilah gördüğünü' bizlere haber vermektedir. Günümüzde de bu artık açıkça belgelenmiştir. Alman asıllı bilim adamı Nureddin Steinhorst: "Hristiyanlıkta İsa'nın annesi, Allah'ın annesi ilan edilmiştir. Papalıkça ortaya konulan son kurala göre Meryem, Allah'ın annesi sıfatı ile bedeni olarak miraca çıkmıştır." (Yeni Sabah gazetesi, 23.04.1958); "Günümüzde Hristiyanlar Hz. Meryem'i bir ilah mertebesinde kabul eder, adına dua eder ve ibadet yaparlar." (Salih Akdemir, Rahip G. Basetti-Sani, A.Ü.İ.F.D., XXVII, s. 197) Papalık 1854'te 'immaculee conception' (Hz. Meryem'in asli günahtan uzak olarak yaratıldığını) ve 1950'de 'Assomption' (Hz. Meryem mucizevi şekilde meleklerce göğe yükseltildiği) inancını kabul etmiştir. "Scutari şehrinde bakire Meryem'in güzel bir heykeli vardı. Ülkenin her yerinden binlerce insan hediyelerini ona 'takdim' ederlerdi." (L. M. J. Garnett,The Woman of Turkey and their Folklore, s. 268) Aynısını Mekke'li müşrikler de putlara yapardı! "Bosna'lı Bogomillere karşı 'Papalık, birkaç kez haçlı seferi' yapmak istemişti. 'Bogomiller, bakire Meryem'e tapınmayı hiçbir şekilde kabul etmiyorlar' ve dini tasvirlerin önünde eğilmenin şirk olduğunu düşünüyorlardı." (A. J. Evans, Through Bosnia and the Herzegovina, s. 30-31) Evet 'Papa, Meryem'e 'tapmayanlara' haçlı seferi düşünmüştü, hem de defalarca! Demek ki Meryem'e tapmamak, Papa'lığa göre İslam kadar tehlikeli bir inanç şekli idi!

Ey Hristiyan arkadaş! Meryem Ana'yı kutsal kabul etmiyorsanız aşağıdaki resim/heykeller nedir ve neden var? İsa heykelleri O'nu kutsal kabul ettiğinizin göstergesi değil midir?

"İsa gibi ışık saçan, İsa gibi cehennemden kurtaran, nur alan, başına İsa gibi taç konan, etrafını İsa gibi havarilerin sardığı, çocuklara gözüküp ilham veren, İsa ile beraber olan" bir kadının kilisede ne işi vardır? Ya aşağıdaki dualar ne anlama gelmektedir?!

Meryem Ana Dualarından bazıları şle devam edelim: “Ey Meryem'in lekesiz kalbi, sana bugünkü dualarımı, eylemlerimi ve fedakarlıklarımı ‘sunuyorum.’ Amin”; “Ey Meryem, ‘ayaklarına kapanıyorum.’ Tüm benliğimi, varlığımı ellerine ve kalbine ‘teslim ediyorum.’ Bu yeni günde, merhametli şefkatinle bende Oğlun Mesih İsa'nın hayatını ‘yarat’. Ey ‘göklerin Kraliçesi’, Amin.”; “Lekesiz Bakire, benim annem, Meryem, Ey Kraliçem ve ‘Kilise'nin Annesi’, Mesih İsa'nın egemenliğinin dünyaya gelmesi için senin kutsal görevine sadakatle iştirak etmeme izin vermeni rica ediyorum.”; “Ey Lekesiz Bakire, Adalet aynası, ‘tanrısal yardımın sevgisini bizde koru.’ Amin.”; “Her zaman bakire anne, biz günahkarlara merhamet et.”; “Ey ‘Allah'ın Aziz Annesi’, denenmede olan bizlerin yakarışlarını hor görme ve bizi her tehlikeden ‘kurtar.’ Amin.”; “Aziz Bakire Meryem, daima birlik içinde kalmaları için ‘ailelerimizi koru’ ve çocuklarımızın eğitimini ‘kutsa.’ Amin.”; “Ey şefkatli bakire Meryem, ‘sana sığınan, yardımını dileyen ve aracılığını isteyen’ hiç bir kimsenin, senin ‘yardımını görmeden geri çevrilmediğini’ hatırla. Bundan cesaret alarak sana koşuyorum. Ey Mesih İsa'nın annesi ve benim şefkatli Annem, sana geliyorum ve günahlarım yüzünden çektiğim acılarla ‘ayaklarına kapanıyorum.’ Ey kurtarıcımız Mesih'in annesi, ‘dualarımı reddetme, onları dinle ve kabul et.’ Amin.”; “Sağ ol Kraliçe, merhametli annemiz, ‘hayatımız, aşkımız ve ümidimiz sensin.’ Bizler cennetten kovulmuş olan Havva'nın evlatları, ‘sana yalvarıyoruz.’ Bu dünyada gözyaşı dökerek ve sızlanarak seni hasretle özlüyoruz. Bizim için ‘şefaatte bulunan’ annemiz, merhametli gözlerini bize çevir.” Amin; “Tanrım, bizleri, annemiz Meryem Ana ‘aracılığıyla, bu dünyada günahtan ve ebedi ölümden kurtar.’ Amin.”; “Tanrı Doğuran Bakire Kraliçe Meryem Anamız'a Dua: ‘Kutsalların Kutsalı Tanrı-doğuran’ bizi ‘kurtar.’ Ey ‘iyiliklerin sebebi’, ‘imanlıların dayanağı’, tüm ilahilere layık olan Bakire Tanrı-doğuran, sensin benim ‘hayatımın yardımcısı ve koruyucusu’, beni kendi limanına ulaştır. Ey ilahilerle övülen Tanrı-doğuran, vücudumun ağrılarına şefkatle dokun ve acılarıma ‘şifa ver.’ Bizler seni samimi ‘aracı’, yıkılmaz sağlam bir kale, ‘merhamet pınarı’ ve ‘herkesin sığınağı’ bilerek, sürekli iman ile yalvarıyoruz: ‘sürekli bizi koruyabilen sen her zaman bizlerin yardımına’ yetiş ve bizleri ‘her türlü tehlikeden kurtar.’ Ey bakire kız, sensin benim ömrümün yardımcısı ve ‘koruyucusu’ çünkü ayartılmaları bozup dağıtarak ‘şeytanların eziyetlerinden kurtarırsın’ beni. Sana daima yalvarıyorum, bozukluk getiren tutkularımdan beni kurtar. Ey bakire kız, ‘sen bizim sığınağımız, canlarımızın kurtarıcısı, sıkıntılarımız esnasında bizlere kutsal ışığınla esenlik ve huzur verensin.’ Ey Kutsal Hanımefendi, şimdi de ‘hastalıklardan ve her türlü kötülükten’ bizi kurtar.” (Hristiyan dininin Özü, s. 79-80; hristiyanforum.com/forum/showthread.php?t=350544) “Katoliklerin en çok söylenilen ve en üstün duaları olan Aziz merdiven duasından: Selam sana ey lütuf ile dolu

Meryem, Allah senin iledir. Aziz Meryem, 'Allah annesi' bize dua et." (Ali Ömer, Hristiyanlığı terk ederek İslamiyet'i kabul edişimin sebepleri, s. 28)

İslam'a göre, "Kendisinden yardım istenen, koruyan, şifa veren, yaratan, kurtaran, şifa veren, yardıma yetişen, tehlikelerden koruyan, huzur veren, sığınak olan ve kendisine yalvarılan" sadece Allah'tır. Yoksa tüm bu dualar şirk doludur ve şirk de İslam'ın dünyadan silmek istediği ilk ve en büyük günahtır! Evet, yukarıdaki dualarda, 'tırnak içinde' verilen terim, kavramların hepsi İslam'a göre Allah'a ait özelliklerdir ve bu özelliklerin başkalarına izafe edilmesi şirktir! Kur'an'ın ilk suresi olan Fatiha suresindeki Allah'a ait tüm özellikleri Meryem Ana'ya atfeden ve ayrıca Allah'ın sıfatlarından olan," Birr, Rahman, Mecid, Vekil, Veli, Rahim, Müheymin, Hafız, Mukit, Mani, Hamid, Şafi, Afüv, Rauf, Mümin, Fettah, Macid, Selam" gibi birçok sıfatları da üzerinde toplayan bir kadın tanrı ilan edilmiş olmuyor mu? Ki, dualaların çoğunu buraya almadık zaten!

"Coredemptrice (Tanrının, insanların günahına kefaret olarak kendisini feda etmesine ortak olan), Mere de Dieu (Tanrının annesi) inanışları, diğer taraftan fiili marianisme (Meryemperestlik) ki, İslam nazarında 'Allah'a mahsus olan tazimin ihlalini' teşkil eder. Nihayet İslam, Arap müşriklerine çok yakın olan ve bazı doğu mezheplerinde görülen 'Meryem'e tapmaya (Mariolatrie) karşı' vaziyet almalıydı." (Alman asıllı İsviçreli bir metafizikçi Frithjof Schuon, De l'Unite' transcendante des Religions, s. 38) "Katoliklere göre, "Meryem Ana'nın 'analığı bitmemiştir' ve 'ebedi/sonsuz' esenlikler sağlayan armağanları 'garanti altına almaya devam' etmektedir." (Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri, paragraf: 969) Günümüz Katolik inancının Meryem'e verdiği "Tanrının Annesi" (Inroduction à la Foi Catholique, s. 113) sıfatı, duaları ona yöneltme, onu "ruh ve bedeniyle" diri sayma, dünyada hazır ve icraat yapan sıfatlar verme İslam nazarında şirktir. İlah/Tanrı, 'ibadetin kendisine yöneltildiği varlık' demektir. Bu şartlar altında, Hristiyanların Meryem'i tanrılaştırdıkları görülmektedir. Onun heykelinin bile karşısına geçip, takdimlerde bulunmak, huşu ile eğilerek ona dua etmek ve ondan ancak Allah'ın yapabileceği şeyleri istemek, onu tanrılaştırmak, ilah seviyesine çıkarmak demektir. Kur'an nazarında tevhid, her türlü şaibeden uzak, halis ve arınmış olmak zorundadır. Dolayısı ile İslam'ın tevhid inancına göre Meryem'de Hristiyanlarca ilah kabul edilmiştir ve hâlâ edilmektedir ki, defalarca gittiğim birçok kilisede Meryem ana heykeli önünde diz çöküp dua eden Hristiyanlara defalarca rastladım! En son daha geçen yaz Taksim İstiklal caddesindeki Saint Antoine Katolik Kilisesinde 23.8.2024, sabah saat 8.10'de gözlerimle Meryem Ana heykelciği önünde diz çöküp ondan yardım isteyen birisini şahit olmuştum! Ama günümüzde putlara taptıklarının bile farkında olmayan Hristiyanların bu tevhid inancını anlamalarını beklemek de itopik olur!

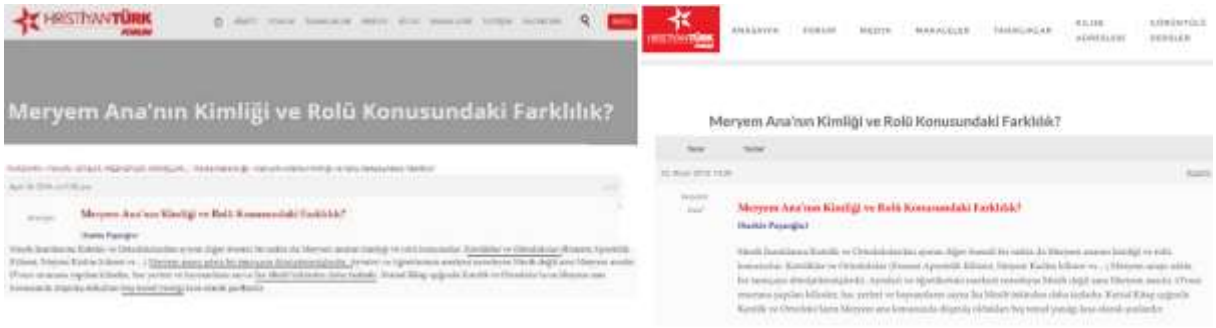
Boşuna H. Rousseau, "Kabul etmek gerekir ki, halk dindarlığı putperest bir eğilime sahiptir." (Reşit Rıza, Tefsiru'l-Menar, VII/262) dememektedir. Şimdiki Katolikler de Hz İsa gibi Meryem'inde "Dünyada hazır ve faaliyette bulunduğuna" inanıp göğe yükseldiğini kabul etmektedir. 431'deki Efes Konsilinden itibaren onu "Tanrının anası" tanırlar. (İntroduction a la foi catholique, s. 113599) "Katolik inancına göre, 'Meryem'in, İsa ve Tanrı ile aynı özden' geldiğine, 'şefkati ve merhametliliğiyle de' Tanrıya uzanan bu yolda 'ilk sırayı' aldığına, hiç kuşku duyulmamaktadır." (Boyer M.F. The Cult of Virgin: Offerings, Ornaments and Festivals London, s. 76) "Aynı özden gelmenin ve Tanrı anası olmanın bir 'iman temeli olarak benimsendiği andan' itibaren; 'Meryem, Tanrıya tapınmada ilk sırayı almış', cennet kraliçesi unvanına hak kazanmış bulunuyordu." (Milburn R.L.P., Early Christian Interpretations of History London, s. 93) "İsa'nın Tanrı olarak kabulü, öz birliği ilkesi nedeniyle Tanrıyı doğuranın da Tanrılığının benimsenmesi' sonucunda, Tanrı Anası (Theotokos) kavramı ortaya çıkmıştır." (Caroll M.P., The Cult of Virgin Mary : Psychological Origins Princeton, s. 62) Collyridiens diye adlandırılan, dördüncü asırda Arabistan'da doğup sonra kaybolan bir Hristiyan cemaati, tekerlekli bir taht üzerinde Meryem'i tazim ediyor, ona pastalar takdim ediyorlardı. Tamamen kadınlara mahsus, Meryem'e ait geniş bir ibadet merasimi vardı. (Duchesne,

Historie ancienne de Eglise, II. 622'den Masson, Le Coran et la revelation Judeochreteenne 193-194) Wellhausen'e göre Uzza (Venüs yıldızı), Suriyeli Hristiyanlara göre göğün kraliçesi idi. Müşrik iken Uzza'ya tapmış olanlar, Hristiyan olduktan sonra onu tanrıça Meryem şekline soktular ve Meryem'e çörek sunarak 'Uzza ibadetini Meryem ibadeti şekline dönüştürdüler. (Wellhausen, Reste Arabischen Heldentums, Leipzig, 1927'den İbn el-Kalbî, Kitab al-Asnam, Putlar Kitabı, s. 70, n. 131'de mütercimin notu) Daha 2. asırda St. İrenee, 'Bidatlara Reddiye' kitabında Ophites'lerin Ruhu "İlk Kadın" yahut "Yaşayanların Anası" ile karıştırarak, bunun Mesih'i doğurduğunu iddia ettiklerine dikkati çeker. Birkaç sene sonra Origene ("Yuhanna İncilinin Şerhi" adlı eserinde), özellikle ebionites muhitlerde bilinen ve İsa'nın annesini "Ruhu'l-Kudüs" ile aynı sayan bir "İbraniler İncili'ni zikreder. Aphraates nezdinde, birkaç anlama gelebilecek, şöyle tuhaf bir formül vardır: O der ki: "(Dindar) İnsan, babası olan Allah'ı ve anası olan Ruhu'l-kudüs'ü sever ve ibadet eder." (Duchesne, Historie ancienne de Eglise, I, 94'den Masson, Le Coran et la revelation Judeochreteenne 193-94) İmparator Justinien kanunlarından birinde Meryem'in imparatorluk hamiyesi olduğu kabul edilmiştir. (H. Atay, Kur'an'a Göre İman Esasları, s. 40 n. 132; Encycl. Americana, Vol, XVIII, p. 347, New York. 1957; Encyc. Britannica. Vol, XIV, p. 1000) Blachere'e göre, Kur'an'ın Meryem'in tanrılaştırılmasından bahsetmesinin sebebi, şark Hristiyanlığı tarafından Meryem'e tanınan büyük yerde aranmalıdır. (Blachere, Le Coran (Traductlon selon un essai de reclassement des Sourates), III/1133-1134, n. 77) Katolik Hristiyanlık "Meryem'e yöneltilen duaları Tanrının kabul edeceğini" ikrar eder. "Kilise, bütünüyle Meryem'i takdise inanır ve açıkça kabul eder ki Meryem 'ruh ve beden olarak' dirilmiştir. Halbuki öbür ölüler hakkında, sadece dirileceklerini söyleriz. Keza 'Hz. İsa gibi Meryem'in de dünyada hazır ve icraatta bulunan olduğu' ifade olunur ve onun göğe çıktığı akidesi (assomption) üzerinde durulur." (Introduction ala Foi Catholique, s. 599-600) Nitekim bugün bu bir bayram halinde kutlanır. "Meryem Ana tapınmasının dayandığı temel anlayış 'Tanrısal Analıktır.' Meryem'i en çok 'kutsal' kılan, Tanrıya annelik etmiş olması, merhametiyle insana şefaat hissini üstlenmiş olmasıdır. Meryem Ana ilahiyatı da, sadece, bu 'Tanrısal Annelik' sıfatı üzerine kurulmuştur. Katolik kiliselerinde Meryem Ana tapınması, 'Tanrı gibi' (İsa'yı da daha yüce fakat daha geride kılmış, inanan ile Tanrı arasına İsa'dan önce Meryem Ana da girmiştir." (Pelikan J.J. The Byzantine Apologia for Icons Princeton-1990 s. 20; Dr. Kürsat Haldun Akalın, Orta çağın Hristiyanlık öğretisinde meryem ana yüceltmesi, Atatürk Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi Dergisi, sayı: 27, 2007)

"Meryem Ana tapınması, en tipik Hristiyan niteliklerini etkileyici sembollerle öne çıkartılarak bir taraftan iyilikseverlik ve merhametlilik, şefkat ve acıma hislerini galeyana getirmekte, diğer taraftan da Meryem yoluyla İsa'ya, İsa sayesinde de Tanrıya ulaşılabileceği fikri telkin edilmektedir." (Boyer M.F. The Cult of Virgin: Offerings, s. 62-63) "Meryem'in Tanrıyla aynı özden geldiği inancı yerleşmeye başlamış, Bakire doğumu nedeniyle ve Tanrının Oğlunun annesi nitelemesiyle, Meryem'in de Tanrı seviyesinde ve özünde olduğu inancına ulaşılmıştır. Artık Meryem Ana, şefkatliliği ve şefaatçılığıyla Tanrıya uzanan yolda ilk sırayı almış, İsa'ya tapınmanın da önceliğini oluşturmuştur." (Kürsat Haldun Akalın, s. 305)

Hristiyanlar bile diğerlerini bu konuda eleştirmektedir: “Katolikler ve Ortodokslar (Ermeni Apostolik Kilisesi, Süryani Kadim kilisesi vs…) Meryem anayı adeta bir tanrıçaya dönüştürmüşlerdir. Ayinleri ve öğretilerinin merkezi neredeyse Mesih değil ama Meryem anadır. O‘nun onuruna yapılan kiliseler, hac yerleri ve bayramların sayısı İsa Mesih‘inkinden daha fazladır. Kutsal Kitap ışığında Katolik ve Ortodoks‘ların Meryem ana konusunda düşmüş oldukları beş temel yanılgı kısa olarak şunlardır…” (hristiyanturk.com, Meryem Ana’nın Kimliği ve Rolü Konusundaki Farklılık? 29. Nisan 2010) “Katolik kilisesi 1950 yılındaki bir konsülde, Meryem'le ilgili olarak bütün Katoliklerce kabul edilmesi gereken yeni bir dogma ortaya attı. Bu dogma Meryem ananın ‘yeryüzündeki yaşamı sona erince, bedeni ve canıyla' aynı Mesih gibi göğe kaldırılıp, hükmetmek amacıyla ‘Rab tarafından evrenin kraliçesi olarak yüceltilmesi' öğretisiydi (hristiyanturk.com, Meryem Ana yalnızca bir insan; CEC. s. 254) O tarihten bu yana her sene, 15 Ağustosta tüm Katolik ve Ortodokslar Meryem'in göğe alınışını kutlarlar. ‘Hristiyan Dininin Özü’ adlı kitap ‘Aziz Meryem'in göğe alınışı bir iman maddesi midir? diye sorar ve hemen ardından da yanıtlar: ‘Aziz Meryem'in göğe alınışı bir ‘iman maddesidir’, çünkü o ‘Kilise'nin yanılmaz yetkisiyle’ belirlenmiştir. Katolik ve Ortodokslar (Ermeni Apostolik, Süryani Kadim vd.) kiliseleri Meryem'e bağlılıklarında daha da ileri gidip, ‘ona özel bir ibadet, tapınış ve dua sunarak’ yanılgılarının doruğuna varırlar. Meryem'e sunmuş oldukları birçok dua da ‘ondan merhamet, yardım, günahlardan bağış dileyip, yaşamlarını onu eline teslim ettiklerini’ dile getirirler. Katoliklerce hazırlanan bir kitapçıkta Meryem'e şu dua yükseltilir: "Ey şefkatli Bakire Meryem, himayene sığınan, yardımını dileyen ve aracılığını isteyen hiç kimsenin, senin yardımını görmeden geri çevrildiğini hatırla. Bundan cesaret alarak sana koşuyorum. Ey Mesih İsa'nın Annesi ve benim şefkatli Annem, sana geliyorum ve günahlarım yüzünden çektiğin acılarla ayaklarına kapanıyorum. Ey Kurtarıcımız Mesih'in Annesi, dualarımı reddetme, onları dinle ve kabul et. Amin " (Hristiyan dininin Özü, s. 32, 79-80) Prostestanların İslam sayesinde bu eleştirilerini yaptıklarının da altını çizelim!

Bilimsel ayetleri kabul etmeyen Hristiyan sitesine reddiye

"Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış" (Zariyat Suresi, 7) Ayete bakalım. Zariyat 7- "Yollara sahip göğe andolsun ki, (elmalılı)"Görüldüğü gibi Kur'an'daki bu ayet bilimsel verilere yaklaştırmak/uydurmak uğruna "yollar" ya da benzeri anlamdaki kelime, "yörünge" diye çevrilmiştir!!! Bir de şu ayetler: "Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor" (Enbiya Suresi, 33) "14:33- Sürekli olarak yörüngelerinde hareket eden ay ve güneşi, geceyi ve gündüzü sizin emrinize verdi" İlk önce çok çok önemli olan bir şey dikkatimizi çekiyor bu ifade sayesinde Kur'an'ın ne demeğe çalıştığına dair önemli bir ipucunu yakalıyoruz. Güneş-ay bunlar "yörüngelerinde yüzüyor" peki ya neden dünyadan bahsedilmiyor?!? Eğer Kur'an dünyadan bahsetseydi gerçekten bu ayet bir mucize olurdu! Ama tabi ki Kur'an'ın hiçbir yerinde "dünya yörüngesinde hareket ediyor" diye bir bilgi yoktur."

Gündüz gece (Enbiya, 33) nerede gerçekleşir? Dünyamızda değil mi? İşte aradığın dünya! Yoksa gündüz gece ile ay ve günesin ne bağlantısı var ki, aynı fiile (yüzmek) bağlanmış olsunlar? Gece gündüzün yörüngesi olmaz; Gece gündüzün meydana geldiği dünyanın ve ay ile güneşin yörüngesi vardır. Ayrıca, 1400 sene önce güneş ve ayın yörüngesinin olduğunu haber veren Kur'an'ın bu ayeti, sadece dünyanın yörüngesinin olduğunu haber vermese bile neden mucize olmasın? Ki haber de veriyor zaten! Ayrıca aslında bu bir itiraf değil midir? Bilimsellik illa ki Hristiyanların istedikleri olunca mı mucize olarak kabul edilecektir? Onlara bu yetkiyi kim vermiştir ve bu ne kibirdir böyle? Peki, yörünge nedir? Evrimci ve İslam karşıtı bir site olan 'evrim ağacı' adlı sitenin 25 Ağustos 2020 tarihli yazısından yörüngenin tanımını alalım: "Yörünge, uzayda bir cismin başka bir cisim etrafında düzenli olarak izlediği 'yola' denir." Yani, gökcisimlerinin 'yoluna yörünge' denir. Artık meselenin detaylarını Hristiyanlar ile ateistler kendi aralarında hallederler!

Yasin suresi 38-40. ayetlerle ilgili diğer iddiaları ise, 'Kur'an'da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler' adlı yazımızda ele alıp cevapladık! Oryantalistler daha sonra da Kur'an'daki tıpla ilgili ayetlerden hareketle peygamberimizin bunları eski 'Yunan, Hint, İngiliz ve Süryani' kaynaklardan elde ettiğini ileri sürerler. Ümmi olan, okuma yazma bilmeyen (Bu konuyu 'Ümmi peygamber' adlı yazımızda ele aldık) Efendimizi Hipokrat ile tıp ilminde yarıştırmada bir beis görmeyen oryantalistler, Kur'an'daki bilimsel olarak reddedilemeyecek olan ve o zamanın şartlarında bilinmesine imkan olmayan şeylerin Kur'an'da olmasına itiraz edemeyince Efendimizin bu bilgilere yukarıda saydığımız kaynaklardan ulaşabileceğini ileri sürerler ve buna delil olarak da yine bir oryantalist kaynakları gösterip Efendimizi Kur'an'ı yazarı olduğu iddia ederler. Önce Efendimize iftira dolu eserler yazdırtıp, sonra bunları delil gösterip Efendimizin Kur'an'ı yazdığı iftirası ile O'nu karalama çalışan oryantalistlerin kendi kutsal kitaplarının insan yazması olduğu için ilahi olan tek hak kitaba karşı bu düşmanlık, çekememezlik ve kıskançlıkları anlaşılabilir olsa da, hem polis, hem hâkim, hem yargıç olma hakkını onlara kimin verdiği sorusu üzerinde epey düşünülmelidir ki cevap için 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımıza bakılabilir.

"Hristiyanforum sitesinin bir iddiası da, Kur'an-ı Kerim'in Tevrat, Zebur ve İncil'in değişmediğine tanıklık ettiği yönündedir."

Yıllardır bu iddiaları gerek kitaplarında (John Gilchrist, Kur'an ile kutsal kitap arasında karşılaştırmalı bir inceleme, s. 53; Tanrı'ya gerçekten teslim olmanın vakti, Yalova'nın şahitlerinin yayını, s.18, 19, 30) gerek Internet sitelerinden (İsamesih, müjde, Hristiyanforum vb.) tekrarlayıp duran Hristiyanlar madem Kur'an'ı kaynak kabul ediyorlar, o zaman Müslüman olsunlar. Hayır, kabul etmiyorlarsa ondan delil getirmeleri mantıkla bağdaşmaz!

Peki, gerçek nedir? Kur'an, İncil, Tevrat ve Zebur'un 'bozulmamış' asıllarına inanmamızı ve onları asla reddetmememizi bizden ister. Ama şu anki kitaplar ise tahrif edilmiş, bozulmuştur! 'Allah'ın sözü değişmez' ayetini kendilerine delil olarak kullanmak ister misyonerler ki, bu konu 'Kur'an'da çelişki yoktur.' adlı yazımızda 'Nesh konusu' başlığı altında ele alınıp açıklanmıştır ve ayetin kastettiği ile onların anlattığı asla aynı değildir! Diğer iddialar ve cevaplar için, 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir. Ayrıca misyoner/oryantalistlerin verdikleri ayetlerden Tevrat ve İncil'in bozulmadığı anlamı çıkmaz, çünkü iddialarının aksine bozulduklarına dair Kur'an'da birçok ayet vardır. (Bakara, 75, 88-89, 100, 116, 120; Nisa, 46, 171, 155; Ali İmran, 70-71, 78; Nisa, 156, 171; Maide, 15, 18, 51, 64, 72,-73, 75 82; Beyyine, 6; Tevbe, 30-31, 34; Kehf, 4-5) Aslında onların verdikleri ayetlerin yarısının da iddia ettikleri konu ile hiç alakası yoktur. (Mesela 16:43, 21:7, 5:44, 5:66, 5:72, 9:31) Maide 43. ayet: "İçinde Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olduğu halde, seni nasıl hakem kılıyorlar ve sonra bunun peşinden yüz çeviriyorlar? İşte onlar, inanmış değildir." Ayet neden inmiştir? Yahudiler zina edenlerle ilgili peygamberimize gelip, 'aramızda hükmet' derler. Peygamberimizde Tevrat'ta olan recm hükmünü onlara açıklayınca, işlerine gelmeyen bu hükmü reddedip geri dönerler. (Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri, V/2342-2343; Kur'an Yolu Tefsiri, II/277) Evet, gerçek Tevrat yanlarındaysa, Efendimizi neden hakem kılıyorlar? Ellerindeki Tevrat'a gerçekse niye güvenmiyorlar? İnandıkları ve ellerinde bulunan Tevrat'a göre onlar hakkında hüküm vermesi de işlerine gelmiyor ve sonunda Yahudiler çekip gidiyorlar.Gerçek şu ki, "Kim İslam'dan başka bir dine yönelirse, onunki kabul edilmeyecektir ve o, ahirette de kaybedenlerden olacaktır." (Ali İmran, 85) "Ehl-i kitaba bir şey sormayınız. Çünkü onlar, sapıtmış oldukları için sizi hidayete eriştiremezler. Eğer siz böyle yaparsanız, ya batıl sözü doğrular, ya da doğru bir sözü yalanlamış olursunuz. Allah'a yemin olsun ki, eğer Musa bile hayatta olsaydı, o'nun bile bana uymaktan başka yapacağı bir şey yoktur." (Ahmed bin Hanbel, Müsned, III/338; İbni Kesir Tefsirin Kur'an-il Azim, I/386; Suyuti, Dürrü'l-Mensur, II/85; Alusi, Ruhu'l Meani III/210) Kur'an ile İncil'in farkları: Hristiyanlıkta teslis akidesi olduğu halde İslam'da tevhid akidesi vardır. İslam bütün semavi dinleri ve peygamberleri içine alır; Hristiyanlık ise yalnız Kitab-ı Mukaddes'i hak bilir ve Kur'an-ı Kerim'i vahye dayalı bir kitap olarak kabul etmez. Hristiyanlık, insanın doğuştan günahkar olduğunu ve bu sebeple temizlenmesi için vaftiz edilmesi gerektiğini savunur; İslam ise, bütün insanların günahsız doğduğunu ve hiç kimsenin bir başkasının günahını yüklenmeyeceğinin altını çizer. Hristiyanlıkta papaz ve rahiplerin günah çıkarmak ve affetmek yetkisi vardır; İslamiyet'te ise günahlar yalnız Allah tarafından bağışlanır. Hristiyanlıkta Hz. İsa'nın sözleri Allah kelâmı olarak telakki edilir; İslamiyet'te ise, ilahi emirler vahiy yoluyla Cebrail vasıtasıyla bildirilir. Efendimizin sözlerine ise 'hadis' denir ve Kur'an'daki ayetlerden ayrıdır! Bu konuda 'Hadis müdafaası' adlı yazımıza da bakılabilir. Hristiyanlara göre İsa (a.s) çarmıha gerilmiştir. İslam'a göre ise, Allah onu kendi katına yükseltmiştir. (Ahmet güç, Şamil İslam ansiklopedisi)

"İncil'de Hz Muhammed'in geleceğinden bahsediliyor mu? Eğer tanrı böyle bir peygamberin geleceğini bildirmek isteseydi, tek bir ya da iki yerde zor anlaşılan ipuçları vermekle kalmazdı."

E bozmasa idiniz pek çok ipuçları zaten vardı, olanı da (Parakletos) siz kabul etmiyorsunuz! Ayrıca söylemlerinde ilginç bir iddia da yer alıyor, diyorlar ki: "İncil'in ve önceki peygamberlerin bildirdiği gibi, tanrı İsa Mesih aracılığıyla bütün insanlar için tam bir kurtuluş sağladı." Bu cümlelerine ispat olarak ise yine kendi elleri ile yazdıkları kitaptan (İbraniler 1:1-8, vahiy 22:18) delil getiriyorlar. Tabii ki böyle bir ilmi bir metot olmaz. İncil diyor ki; Tanrı İsa'dır, delil ne peki? İncil! Ayrıca, Kitab-ı Mukaddes'te İbraniler 1. ayet (Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi.) iddialarına delil teşkil etmez çünkü orada Yaratıcının birçok peygamber gönderdiğinden bahsedilmektedir. Bu ayet, İsa'nın oğul olduğunun eski peygamberlerce bildirildiğinden bahsetmez. Hatta 2. ayet (bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi oğlu'yla bize

seslenmiştir.) ise, önceden peygamber gönderen tanrıdan bahsederken birden "peygamber" yerine oğul gönderdiğinden bahseder ki, aslında yukarıda ‘tanrının sözünde değişme olmaz’ ayetini kabul ediyorlarsa bu misyonerler, bu ‘çizgiden sapmanın’ tam bir çelişki olduğunu itiraf etmeleri gerekir! Tanrı yarattığı kullarına peygamber gönderiyor, sonra yine peygamber sonra yine... Ve yine sonra bir anda "oğul!" gönderiyor. Ama İslam ne diyor, Allah hep peygamber göndermiştir ve Hz. Adem de, İsa’da, Muhammed’de "peygamber’dir! Vahiy 18. ayet ise tamamen saptırmacadan ibarettir: "Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır." Bir, bu ayette eski peygamberlerden ve onların İsa’nın oğul olduğundan bahsetmez. İki, "Her kim bu sözlere bir şey katarsa" diye başlayan bu ayet ve devamını, kitabı elleri ile değiştirenlerin dikkatlice tekrar tekrar okumalarını tavsiye ediyoruz! Gelelim paraklit (parakletos) kelimesinin ‘Kutsal Ruh/Cebrail’ anlamına geldiğini iddia eden misyoner sitesinin iddiasının cevabına: Hristiyan iken Müslüman olan Maurice Bucaille, "Burada öne sürülen insanlara bildirme işi hiçbir surette Kutsal Ruh'un (Cebrail’in) işlerinden olan bir ilhamdan ibaret değildir. Aksine kendisini belirleyen yunanca kelimedeki ‘yayma’ kavramı sebebiyle, onun açıkça maddi bir niteliği vardır. Şu halde, yunanca 'Akouo' ve 'Laleo' fiilleri bir takım maddi işleri ifade ederler ve bu fiiller ancak işitme ve konuşma organlarına sahip bir varlıkla ilgili olabilir. Dolayısıyla bu fiilleri Kutsal Ruh'a (Cebrail’e) uygulamak mümkün değildir. Öyleyse Yuhanna'nın ‘paraklit'inde Hz. İsa gibi işitme ve konuşma melekesi olan bir insan görmek, mantığın götürdüğü bir sonuç sayılmalıdır ve Yunanca metin bu melekeleri kesin olarak gerektirmektedir. Demek ki; Hz. İsa, kendisinden sonra Allah’ın yeryüzüne bir başka insan göndereceğini ve onun rolünün, tek bir cümleyle söylemek gerekirse “Allah’ın kelamını işiten ve onun mesajını insanlara tebliğ eden bir peygamberlik” olacağını haber vermektedir. Şimdi elimizde mevcut metinde bulunan Kutsal Ruh kelimeleri tamamen kasıtlı olarak sonradan yazılmış bir ilaveden ileri gelmektedir. İlavenin gayesi Hz. İsa’dan sonra bir peygamberin geleceğini haber veren bir parçanın ilk anlamını değiştirmektir. Çünkü buna inanmak, Hz. İsa’nın son peygamber olmasını isteyen gelişme halindeki Hristiyan cemaatleriyle çelişkiler ortaya çıkarıyordu." (M. Bucaille, la Bible le Coran et la Science, s. 108-109) Prof. Abdulahad Davud da paraklit kelimesinin anlamını etimolojik olarak şöyle açıklamaktadır: "Paraklit kelimesi 'periqlytos' kelimesinin bozulmuş şeklidir. 'Periqlytos' gerek etimolojik, gerekse lügat anlamı itibariyle 'şanı yüce, övülmeye layık olan' demektir. Bu hususla ilgili şahidim Alexandre'nin 'Dictionnaire Grec Français' isimli eseri olup kelimeyi şöyle açıklar: 'Bu birleşik isim 'peri' ön eki ile 'övmek' kökünden türeyen ' kleotis' kelimesinden mürekkeptir. Bu kelime Arapça’da en meşhur, en çok öven, şanı en yüce olan 'Ahmet' kelimesinin tam karşılığıdır. Burada halledilmesi gereken tek mesele, Hz. İsa tarafından kullanılan bu ismin Arami dilindeki aslını bulmaktır." (Abdülahad Davud, Muhammad in the Bible, s. 198-223, 287-288)

“Kur’an Maide suresi 110. Ayette, Allah’ın Hz. İsa’ya Tevrat’ı öğrettiği yazar. Hz. İsa’ya öğretilen bu Tevrat, o dönemdeki Yahudilerin elinde bulunan Tevrat’tan farklı mıydı? Eğer Hz. İsa’nın öğrendiği Tevrat ve Yahudilerin elindeki Tevrat farklı olsaydı bu durum bir tarihsel belgeye yansımaz mıydı veya Hristiyanlar ve Yahudiler arasında bu farklılıktan kaynaklanan bir ihtilaf meydana gelmez miydi? Oysa Hristiyanlar Yahudiler ile aynı Tevrat’ı kullandıklarını ısrarla belirtiyorlar.”

Tevrat farklı olmasa yani bozulmuş olmasa neden Allah yeniden ilahi kitap (İncil) göndersin? Tarihsel belge isteyenlerden hangisi, her ikisi de değiştirildiği halde bu gerçeği kabul etmektedir? Ayrıca aynı Tevrat inandıklarını söyleseler de, aslında İncil’in -Ahdi Cedid'in- Tevrat’ı -Ahdi Atik'i- kaldırdığını da söyleyenler kendileridir! Yani aralarında farklılık günümüzde dahi vardır ve bu farklılığı ‘Tevrat’ın hükmünü İncil kaldırmıştır’ diyerek ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar. Gerçekte İsa’ya öğretilen Tevrat ise, ‘bozulmayan asıl Tevrat’ hükümleridir. Zaten İncil, bozulan Tevrat’ın eksiğini tamamlamak için gönderilmiştir.

Aslını öğrenen İsa (as) gerçek Tevrat (İman, ibadet, toplumsal kurallarla ilgili ayetler içerirdi) ile İncil'i (Ahlak ile ilgili ayetleri içerirdi) birleştirip insanlara anlatmakla görevli idi. Zaten Maide 110. ayet, İsa peygambere Tevrat ve İncil'le beraber 'hikmetin' de öğretildiğini ifade etmektedir. Aynı hikmet Davud'a (Bakara, 251; Sad, 20); İbrahim'e (Nisa, 54); Muhammed'e (Cuma, 2; Bakara, 151; Ali İmran, 164) kısaca tüm peygamberlere (Ali İmran, 81) de öğretilmişti! İsa Peygamber tam anlamı ile bir manevi eğitimden geçmiş bir peygamberdi. O, hikmeti de kapsayan ve Tevrat ve İncil'i de içine alan geniş bir eğitimden geçmişti. "Rabbimiz İsa'ya verdiği İncil ile daha önce gönderdiği ve İsrail oğullarının bozup tahrif ettikleri Tevrat'ın aslını da ortaya koyuyordu. Çünkü kitaplar ve peygamberler birbirlerini 'tasdik ederek' geliyorlardı." (Ali Küçük, Besairu'l-Kur'an, Maide 110. ayet tefsiri) Detay, 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı aşağıdaki yazımızdadır.

"Hz Musa kendi kavminden olanla diğerinin kavgasına mülaki oluyor ve adamı bir tokatta istemeden de olsa öldürüyor. Sonra esas edepsizin kendi adamı olduğunu öğreniyor ve af diliyor. Bu olay sonrasında müritleri ona haber gönderiyor ve hemen kaçmasını, arandığını söylüyorlar. Ve Musa şöyle diyor Allah'ım bana yardım et, bu zalimler beni bulamasın. Aslında olayın aslına bakarsak kim zalim! İstemeden de olsa bir ölü var ortada. Bu durumda onu yakalamak isteyenler mi zalim?"

İddiada doğru olan nerede ise bir tane gerçek bilgi yok! Öncelikle, olay esnasında Hz. Musa'nın peygamber olmadığını hatırlatalım. (Fahruddin er-Razi, Tefsir-i Kebir, Mefatihu'l-Gayb, XVII/490-492; DV, Kur'an Yolu Tefsiri, IV/219) O'na haber veren de müridi veya ona inanan biri değil kendi soyundan olan bir İsrailoğlu idi. Bahsedilen ayetin meali ise şöyledir: "Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim; beni bağışla!" (Kasas, 16) Yani iddia edildiği gibi Hz. Musa karşı tarafı değil, bizzat kendi nefsini kötülemekte, hata yaptığını kabul etmektedir. Gelelim olaya: Yahudilere birçok zülüm yapan firavunun emrindeki bir memur olan bu adam, Beni İsrail'den birisiyle kavga ediyordu ve onun canına kıymak niyetindeydi. Musa mazlum görünümündeki o kişiye sahip çıkmak niyeti ile kavgaya karışır. Ayette "feveqzehû" kelimesi geçmektedir. "veqz", parmak uçları ile itmek demektir. Bu itmenin bütün avuçla olduğu da söylenmiştir. Bazıları "veqz"in, önden, döşten itmek, "leqz"in de sırttan itmek olduğunu söylemişlerdir. Yani Hz. Musa, kaza ile bu şekilde o adamın ölümüne neden olmuştur. (Fahruddin er-Razi, XVII/490)

"Firavun Ahenaton Hz İbrahim mi?"

Yahudi kökenli iki Fransız bilim adamı Roger ve Messod Sabbah sadece Yahudi kaynaklarından hareketle İslami kaynaklara bakmadan ileri sürdükleri bu görüş sadece kendilerini bağlar. Çalışmalarında ulaştıkları sonuçlarla firavun Ahenaton'un hayatı hakkında farklı kaynaklardaki bilgiler arasında tutarsızlıklar da bulunmaktadır. Mesela, firavunun yaşı, çocuklarının sayısı, bedensel özürlü olup olmaması, eşi Nefertiti'nin kız/erkek çocuk sayısı veya çocuğu olup olmaması gibi birçok çelişki örnek olarak verilebilir. İslami kaynaklarla taban tabana zıt olan ve tek taraflı yapılan çalışmalar yanlı ve sübjektif ilan edilmeye mahkumdur. İslami kaynaklar Hz. İbrahim'in yaşlılığında çocuk sahibi olduğunu bildirir. Fransız bilim adamlarına göre ise, 17 yıl krallıktan sonra firavun ölür. Yaşlı iken Kâbe'yi yapan İbrahim rivayetlerine zıt olan bu iddiada, İbrahim olduğu ileri sürülen firavun Ahenaton genç yaşta ölmüş/öldürülmüştür! Ayrıca, 'Yahudiler yukarı Nil nehrine de göz koydukları için, kendi ülke sınırlarını genişletmek amacı ile bu çalışmaları ortaya atmışlardır' şeklinde yorumlarda bulunmaktadır ki, tarihi geçmişten hareketle bugün Filistin'de hak iddia eden İsrail'in böyle planlarının olması ve amacın siyasi hedefleri gözetmesi gerçeği asla göz ardı edilmemelidir! Zaten Hz. İbrahim'in Urfa'da ikamet ettiği de ispatlanmıştır! "Hz. İbrahim Harran'a Ur kentinden gelmiştir. Buna dair yer alan bilgilerde Doğu ve Batı kaynakları adeta ittifak içindedir." (Ahmet Gündüz, İbrahim (as) ve Ailesinin Urfa ile Olan Bağlantısı, 2022, 6 (1): s. 265-293)

“En’am/6: 104: "(doğrusu) size rabbiniz tarafından basiretler (idrak kabiliyeti) verilmiştir. Artık kim hakkı görürse faydası kendisine, kim de kör olursa zararı kendinedir. Ben üzerinize bekçi değilim." bu ifadede de, “rab” ve “bekçi” olarak iki özne bulunmaktadır. “ben bekçiniz değilim” diyen herhalde Muhammed’dir, Allah değil.”

"Ve ben tutup da sizin elinizden yok buraya gideceksiniz diye zorlayıcı değilim diyor Allah (cc) " (Mahmut Toptaş, Kur’an-ı kerim Şifa tefsiri, III/111) "Müşrikler Allah'ın koruma ve himaye için verdiği ve gösterdiği basiretlere körlük etmiş, Allah'ın muhafaza ve korumasına tenezzül etmemiş ve çekinmişlerdir. Bu hususta sorumluluk kendilerine aittir. Basiret körlüğü eden kimselere kendi "ene"si, yani benliği/egosu, bizzat muhafız olmadığı gibi, yüce yaratıcı da onlara hafîz (koruyucu) şerefli ismiyle muamele etmez. İşte bizim anladığımıza göre Allah’u Teâlâ'nın gönderdiği basiretlere körlük ve hakkına nankörlük eden kafirlere, müşriklere karşı "kim körlük ederse ben size bekçi değilim." buyurması bu mana iledir. Ayette "sizin Rabbiniz" (Üçüncü şahıstan) mütekellimine (birinci şahsa) iltifat (dönüş) vardır." (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak dini Kur’an dili) ‘İltifat sanatı’ için, ‘Kur’an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri’ adlı yazımıza ve ‘Ateistlere cevaplar’ adlı yazımızdaki ‘Hud, 2. ayet’ hakkındaki soruya verilen cevaba bakılabilir. Türkçeye bekçi olarak aktarılan “hafîz” kelimesinin aslı “h-f-z” kökünden türemiştir. Hfz, “korumak” anlamına gelir. Yani ‘Hafîz’ kelimesinin asıl anlamı “koruyan” demektir. Zaten Elmalılı Hamdi Yazır, Ömer Nasuhi Bilmen, Ali Bulaç gibi âlimler de meallerinde bu kelimeyi “gözetleyici ve muhafız” ve Ahmet Tekin, Bahaeddin Sağlam, Ahmet Tekin, İlyas Yorulmaz, Kadri Çelik, Mahmut Özdemir, Mustafa Çavdar, Mustafa İslamoğlu, Süleymaniye Vakfı ise “koruyucu” olarak çevirmişlerdir. Allah (cc) bu ayette, “Size kitap gönderdim, açıklayıcı ve yol gösterici peygamber gönderdim, iyiyi kötüden ayıran akıl ve vicdan verdim, cennetteki nimetleri açıkladım, cehennem azabı ile uyardım, bundan sonra sizi iyilik yaparken alıkoymadığım gibi kötülük yaparken de engellemeyeceğim, iyi olup cennete, kötü olup cehenneme gidecek olan sizsiniz” buyurmaktadır. Zaten 3 ayet sonra, 107. ayette de bizzat Hz. Muhammed’e ben onların muhafızı olmadığım gibi ey Muhammed sende ”onlara hafız-koruyucu ve vekil değilsin” buyurulmaktadır. Yani -haşa- Muhammed Kur’an’ı yazdı iftirasını atmak isteyenlere cevap 3 ayet sonra gelmekte ve Allah bizzat Muhammed’e “Sen de muhafız değilsin” buyurmaktadır. Hidayet gönül işidir. İsteyen, talep eden ve o yola kendi arzusu ile girene verilen bir lütuftur. Bu konuyu tamamlayan konular için ‘Kaza kader’ ve ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ başlıklı yazılara da bakılabilir. Bu soru ile aslında verilmek istenen, ‘Kur’an’ı Muhammed yazdı’ iddiasının cevabına da ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’ adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

“Hz. İsa Allah katına yükseldikten ve vazettiği din bozulduktan tam 600 sene sonra Kur’an indirildiyse, Allah (haşa) insanların 600 sene boyunca kendisinden uzak ve karanlıkta kalmasına izin vermiş olmaz mı?”

Vahiy ulaşıp da unutulduğu yerlerde yaşayanlar, ‘tek ve bir olan yaratıcıya ve ahirete inanmak ve ahlak üzere yaşamakla’ (Bakara, 62) sorumludurlar. (Bu konuda, ‘Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap’ adlı yazımızdaki ‘Hristiyanlar cennete girebilecek mi?’ başlıklı soruya verdiğimiz cevaba da bakılabilir.) “Sonra da sana, ‘Tevhid önderi olan ve putperestler arasında yer almamış bulunan İbrahim’in dinine uy’ diye vahyettik.” (Nahl, 123) Bu sebeple haniflik, İslam dini hakkında da kullanılmış ve samimi, ihlaslı her Müslüman’a ‘hanif’ vasfı verilmiştir. Nitekim Peygamber Efendimiz, “Ben, hoşgörülü hanif dini ile gönderildim.” buyurmuştur. (Ahmed, V/266) Özelde Arabistan yarımadası için örnek verecek olursak; Hak dinin özü, Hz. Muhammed dönemine dek devam etmiştir. Efendimiz dönemde İbrahim din üzere yaşayan insanlar hâlâ vardı ve onlara ‘hanif’ deniyordu. Cahiliye döneminde her türlü sapıklıktan ve putperestlikten yüz çevirip Hakk’a yönelen, Hz. İbrahim’in dinine bağlı kalarak yalnız bir olan

Allah'a inanan bu kişiler ahlak üzere yaşamakta idiler. Daha detaylandıracak olursak; Hz. İbrahim'in dinine "haniflik" denilmektedir. Hanif kelimesi lügatte, 'eğriliği bırakıp doğruya giden, istikamet üzere bulunan, başka dinlerden, batıl inançlardan kaçıp yalnız bir olan Allah'a iman eden', 'muvahhid' anlamlarına gelir. Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurur: Onlar, "Yahudi veya Hristiyan olun ki doğru yolu bulasınız" dediler. Sen de şöyle de: "Hayır! Biz, Hanif olan İbrahim'in dinine uyarız. O, müşriklerden değildi." (Bakara, 135) "İbrahim ne bir Yahudi ne de bir Hristiyandı. Fakat o, Allah'ı bir tanıyan dosdoğru (hanif) bir Müslüman idi ve müşriklerden de değildi." (Al-i İmran, 67) Görüldüğü gibi Efendimiz de bu öz üzerinden, Hz. Adem'den gelen dini ('İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir) insanlığa tebliğ etmiştir. Varaka bin Nevfel, Abdullah bin Cahş, Osman bin Huveyris, Zeyd bin Amr, Kuss bin Saide gibi zatlar o dönemki haniflerden bazılarıdır. Hanifler; cansız, dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmeyen putların önünde eğilmeyi, onlara yalvarmayı çirkin sayarlardı: "Peygamber Efendimiz nübüvvetten önce, Beldah'ın aşağı kısmında bulunduğu bir sırada oradakiler tarafından bir sofraya davet edildi. Sofrada Zeyd bin Amr bin Nüfeyl'de bulunuyordu. Alemlerin Efendisi'ne et ikram edildi. Fahr-i kainat efendimiz bu yemekten yemediği gibi Zeyd de yemekten kaçındı. Zeyd, etten yememesinin sebebini şöyle izah etti: Ben sizin putlarınız adına kestiğiniz etten yemem. Ben sadece Allah'ın ismi zikredilerek kesilenden yerim. Zeyd, Kureyş kabilesinin, hayvanlarını putlar adına kesmelerini ayıplar ve şöyle derdi: "Koyunu Allah yarattı. Onun için gökten yağmur indirdi, yerden de nebat bitirdi. Ama siz onu Allah'ın ismini zikretmeden kesiyorsunuz!" (Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 24; Zebaih, 16) "Zeyd bin Amr, Varaka bin Nevfel'i de yanına alarak, hakiki dini sorup ona uymak üzere Şam'a gitti. Orada bir Yahudi alime rastladı. Onda aradığını bulamadı. Zeyd onun yanından çıkınca Hristiyan âlimlerinden biriyle karşılaştı, onunla da anlaşamadı. Dışarı çıkınca ellerini kaldırıp: Allah'ım, seni şahit kılıyorum, ben İbrahim'in dini üzereyim! dedi." (Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 24) Zeyd, diri diri toprağa gömülecek kızları (kurtarıp) hayatını bağışlardı. Kızını öldürmek isteyen adama: 'Onu öldürme, onun külfetini ben üzerime alıyorum' der ve kızı alırdı. Kız büyüyüp serpilince babasına: 'Dilersen onu sana teslim edeyim, dilersen ihtiyaçlarını görmeye devam edeyim.' derdi." (Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 24)

"İsa neden babasız yaratıldı, İbrahim değil, Musa değil, Davut değil ya da inandığınız Hz. Muhammed değil de neden İsa. Allah insanları yanıltıp, milyonlarca insanın cehenneme gitmesi için mi, onu babasız yaratıp, zavallıların kafasını karıştırdı. Sorunun cevabını bil derken mantıklı bir açıklama yapmanı bekliyorum sadece."

Önce şunu belirtelim, eğer İbrahim olsa idi neden İbrahim, Musa olsa neden Musa diyeceğiniz için Rabbimiz en doğrusunu bilir, İsa 'peygamberimizi' babasız yaratmıştır. Gelelim sorunuza. Her peygamberin mucizesi vardır. O mucizeler onların peygamber olduklarının delilidir. Yoksa mucizelere bakıp peygambere ilahi vasıflar yüklersek, kuşu gösteren parmağı görünce kuşa değil parmağa takılmak gibi mantıksız sonuçlara ulaşabiliriz. Araçları amaç edinmek sadece hedeften sapmakla sonuçlanır. İşte son örnek Hristiyanlık! Aynı mantığı Hz. Adem için kullanırsak, O sadece babasız değil hem anne hem babasız yaratılmıştır ve sizler de buna iman edersiniz! Onu ne yapacaksınız? Babasıza 'tanrının oğlu' diyen sizler, anne babasız yaratılanı direkt ilah ilan etmez misiniz veya hâlâ neden etmediniz? Hz. Adem'in suçu ne idi? O neden ilahi vasıfla nitelendirilmedi de bir de aksine, ilk günah gibi Hristiyanlıktaki vaftizsiz silinmez suçun ilk temsilcisi ilan edildi? Başa dönersek, mucizenin amacı vasıtanın ilahi mesaj ile geldiğini ispat etmektir, yoksa bizzat mucizeyi gösterenin ilah olduğuna işaret etmek değildir. "Bu olayı insanlara gücümüzü kanıtlayan bir mucize olarak sunmak istiyoruz." (Meryem, 21) ayetinden kastedilen de budur! Allah bu mucize ile kendisine ulaşılmasını istiyor, siz ise vasıtaya takılıp kalıyor hatta onu ilah seviyesine çıkarıyorsunuz! Şunu da unutmayalım ki, 325 yılındaki İznik konsülüne dek İsa'yı tanrının oğlu kabul etmeyen mezhep ve İnciller de vardı ve hâlâ günümüzde de bulunmaktadır! Başta Üniteryen kilisesi, Amerika'daki "Üçleme

karşıtları" adlı birlik ve The worldwide Church of God ki bu kilisenin kurucusu Herbert W. Armstrong, üçleme inancının putperest kültürlerin etkisiyle ortaya çıkan bir batıl inanç olduğunu savunmaktadır! Ayrıca Kuzey Amerika'da 19. yüzyılda doğan "Seventh Day Adventist" hareketi de üçlemeyi reddetmektedir! Gelelim Kitabı Mukaddes'ten delillere: Bizzat İncil'de Hz. İsa'nın tanrıya dua ettiğine dair örnekler vardır: "Biraz ileriye giderek yüzüstü yere kapandı, duaya koyuldu." (Matta, 26/39) "Halka çimenlerin üzerine oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe dikerek şükran duasını yaptı." (Matta, 14/19) "Halkı salıverdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada yalnızdı." (Matta, 14/23) "Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı." (Markos, 1/35) "Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı." (Markos, 6/46) "İsa öğrencilerine, "ben dua ederken siz burada oturun" dedi." (Markos, 14/32) "O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Allah'a dua ederek geçirdi." (Luka, 6/12) "İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri ona, "öğretmen" dedi, "Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret." (Luka, 11/1) "Ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir." (Luka, 22/32) Ayrıca Kitab-ı Mukaddes'te tek tanrıya işaret eden ayetler de 'hâlâ' vardır: Tesniye (4-39): "Yukarıda göklerde ve aşağıda yerde rab, o Allah'tır, başka yoktur." Tesniye (6-4): "Dinle ey İsrail: Allah'ınız rab, bir olan rabdir." Tesniye (32-39): "Şimdi görün ki, ben O'yum, katımda ilah yoktur" I. Samuel (2-2): " Senden başka ilah yoktur." I. Krallar (8-60): "Rab, Allah olan odur, Ondan başka yoktur." İsafa (45-5,6): "Rab benim ve başkası yoktur, benden başka Allah yoktur." Markos: (29-30): "En önemlisi şudur: 'Dinle, ey İsrail! Allah'ımız olan Rab tek Rab'dır. Allah'ın olan rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle sev." Markos (17-18): "İyi olan tek biri var, o da Allah'tır." Markos (9-32): "İsa ona dedi. "Allah'ımız bir olan rab'dir." Yazıcı ona dedi: "Çok iyi öğretmen, hakikat üzere dedin ki, o birdir; o'ndan başkası yoktur." Galatyalılara mektup (3/20): "Allah birdir." Korintoslulara 1. mektup (8/6): "Bizim için tek Allah vardır: Her şeyin kendisinden oluştuğu Allah. Bizler de O'nun için yaşamaktayız." Timoteos'a 1. mektup (1/17): "Sonsuz çağların hükümranı, ölümsüz, göze görünmez tek Tanrı'ya çağlar çağı onur ve yücelik olsun." Timoteos'a 1. mektup (2/5): "Tek bir Allah vardır." Yakup'un mektubu (2/19): "Sen Allah'ın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun." Yahuda'nın mektubu (24): "Kurtarıcımız tek Allah'a yücelik olsun." İsa (as) Ve yine Kitab-ı Mukaddes'te Hz. İsa Allah'ın kulu ve resulü olarak da geçmektedir: Matta (12-18): "İşte benim seçtiğim kulum." Luka (24-19): "Kudretli bir peygamber olan Nasıra'lı İsa." Hz. İsa'nın tebliğ ettiği İncil, günümüzde elimizde bulunan İncil değildir. Bunun en büyük delili yine İncil'de bulunmaktadır. Markos: 1/14: "İsa tanrının İncil'ini tebliğ ederek Galile'ye gelir." Daha Matta, Markos, Luka, Yuhanna yazmamıştı ki 'İncillerini.' Hz. İsa hangi İncil'i tebliğ ediyordu? Tabii ki hak, bozulmamış asıl İncil'i! Baba, oğul mecazi anlamda kullanılmış olabilir mi? Bu mecaz, zamanla asıl anlam gibi algılanmış olabilir mi? Matta (5-9): "Ne mutlu sulh edicilere, çünkü onlar Allah oğulları çağrılacaklar." Matta (6-14): "İnsanların suçlarını bağışlarsanız, semavi babanız da size bağışlar." Detay için aşağıdaki 'Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir!

"Meryem'in babasının adı İmran, ama Musa'nın babasının adı da İmran. Musa'nın babasının adı İmran olanın kızı var Meryem adı, birileri "Ey Harun'un kız kardeşi" ayetini hatalı olduğunu çünkü karıştırılmış diyorlar, yukarıdaki isimlerin aynı olmasından ötürü Hz. Muhammed kişileri karıştırmış ve zamanı da. Hakikaten Harun'un babası İmran mıdır? Ve kızının ismi Meryem?"

Önce temel kuralı hatırlatalım: Kur'an'ı Hz. Muhammed yazmamıştır! O, vahiy ürünüdür. Bu konu detaylı olarak 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda ele alınmıştır. Sorunuza gelirsek: Bir dilde kullanılan cümleler, kendi dil ailesi içindeki kurallar ile değerlendirilmelidir.

Türkçe'yi bilse bile bir yabancının, Yozgat yöresinin "Eğle" diye kullandığı fiilin, 'Dur' anlamında kullanıldığını bilmesine imkan yoktur! Yabancı biri o kelimeyi duyunca, 'eğilmek, eğlenmek gibi kelimelerde anlamını arar durur! Türkçe'de bir işe girmede torpil anlamında "Dayın var mı?" diye bir deyim kullanılır. Ama hiçbir Türk bunu annenin kardeşi olarak anlamaz! "İbn" Arapça'da 'oğul' anlamına gelir ama Türkçe'de hakaret olarak kabul edilir. 'İhtiyar' Arapça asıllı bir kelimedir, 'seçilmiş' anlamına gelir ama Türkçe'de 'yaşlı' anlamında kullanılır. Kısaca Arap dilinin kendine özel kuralları, özellikleri vardır. Onları anlamak için özelde o kelimenin kullanıldığı dönemin Arapçasına veya genelde ise Arapça'nın edebi sanatına hakim olmak gerekir. Gelelim sorunun cevabına: Sahabeden Müğire b. Şube anlatıyor: Hz. peygamber beni, Necran halkına gönderdi. Onlar bana; gerçekten siz Kur'an'da "Ey Harun'un kız kardeşi!" diye bir ayet okuyorsunuz değil mi?" diye sordular. Ben de "Evet" dedim. Onlar, "Herhalde, Hz. İsa ile Hz. Musa arasında ne kadar zaman geçtiğini de biliyorsunuz." dediler. Ben Resulullah'ın yanına döndüğümde bunu kendisine anlattım. Efendimiz: 'Deseydin, onlar daha önceki peygamberlerin ve salih kimselerin ismini kullanıyorlardı.' diye buyurdu. (Taberi, İbn aşur, Meryem, 27-28. ayetlerin tefsiri) Arapça'da eb (baba), eh (kardeş) ve uht (kız kardeş) kelimeleri birçok durumda geniş manada kullanılır. Gerçek bir kardeşlik değil, akrabalık ve mensubiyet de bildirir. Hz. Meryem validemiz Beni İsrail'den olup Yahudi idi. Hz. Peygambere bu bir soru olarak sorulmuş, O da: "Meryem zamanındaki insanlar, kendilerinden önce geçen peygamberlerinin ve iyi kimselerin isimlerini çocuklarına isim yaparlardı, yani onlara nispet edilirlerdi." buyurmuştur. Nitekim: Hz. Safiyye, bazı kadınların kendisine "Yahudi kızı Yahudi!" dediklerini şikayet edince Hz. peygamber şöyle buyurmuştu: "Sen niçin onlara: "Oh ya! Harun babam, Musa amcam, Muhammed eşim oluyor, daha ne isterim!" deseydin ya!" (Tirmizi, Menakıb 63; Hakim, el-Müstedrek, IV/31) Ayrıca Kureyş'te Haşimoğulları kolu vardı. Bu kabileden birisi yanlış bir şey yaptığında "Ey Haşimoğlu bu yanlışı sen nasıl yaparsın" gibi bir söz söylenir, bu, o kişinin gerçek anlamda Haşim ismindeki soy büyüğünün oğlu olduğunu göstermeyip, o soyun bir ferdi olduğuna kinaye olarak kullanılırdı. (Razi, Meryem, 27-28. ayetlerin tefsiri) Bu tür isimler soyu hatırlatan ve soyun büyüklerine hürmeten kullanılan isimlerdir. Nitekim günümüzde de bazı yörelerde büyüklere hürmeten bazı isimler, son derece fazla sayıda kullanılmaktadır. Efendimizin açıklamasından da anlaşıldığı gibi, Meryem'in babası olan İmran ile Musa ve Harun'un babası olan İmran birbirinden tamamen farklı ayrı kişilerdir. İsim benzerliğinden başka, zaman ve mekan bakımından da bir yakınlıkları söz konusu değildir. Tıpkı, kendi toplumunda Hz. Meryem'e "ey Harun'un kız kardeşi!" diye hitap edilmesi ve bu kelimenin "Onun din kardeşi ve onun soyundan gelen" anlamını kullanılması gibi. Genellikle Hristiyan çevrelerden gelen bu eleştirilerin objektif olmadığı, Hristiyanların kendi kutsal kitaplarında da aynı şekilde kullanım tarzlarına rastlanmasından anlaşılmaktadır. Nitekim Luka İncil'inde Hz. Zekeriyya'nın eşi Elizabeth için "Harun kızlarındandı" (Luka, 1/5) denmektedir. (Ömer Faruk Harman, Hz. İsa, İfav, IV/424) Zaten günümüze dek hiç bir İslam âlimi, bu ayetten Hz. Meryem'in gerçekten Hz. Harun'un kız kardeşi olduğunu anlamamış ve böyle bir şeyi düşünmemiş ve eserlerinde böyle bir şeyi dile getirmemişlerdir. Dolayısı ile Arap dili ve Kur'an mantığı çerçevesinde ayetler arasında bir sorun yoktur. Hud suresi 50. ayet: "Ad halkına da kardeşleri Hud'u gönderdik" buyurulmuştur. Buradaki eh (kardeş) kelimesi kullanılmıştır. Ama ayetteki kardeş kelimesi, "kabile üyelerinden biri, onlardan biri" anlamında kullanılmıştır. Hz. Ali, N. Belağa adlı eserde Hevazin kabilesinden olan ibn-i Simmah'ı kastederek, "Kema kale ehu hevazin" yani 'Hevazinin kardeşinin dediği gibi' tabirini kullanmıştır. Sakif kabilesinden olan Haccac için 'Ehu sakif' denilmektedir. Tüm bu örnekler "Ya uhte Harun" ayetinin "ey Harun'un soyundan gelen" anlamında kullanıldığını göstermektedir. Zaten Medine'de Yahudi ve Hristiyanlarından hiç kimse de bu söze hiçbir zaman itiraz etmemiştir. D. Herbelot, 'Bibliothéque Orientale' adlı eserinde, bu ayetin manasını "Ey Harun'un kutsal sülalesinden gelen" diye açıklamıştır. Hz. Harun'un görevini İmran döneminde devam ettirenlerden olan Hanne, oğlu olması halinde onu tapınağa hizmete

adayacağını vaad eder. Meryem erkek ismidir, erkek beklenirken bir kızları olur, ismini ve adağını değiştirmez bu aile ve görevlerine devam ederler. İşte bu tapınak görevinde olanlar, Hz. Harun'un erkek ise 'oğlu/soyu' olarak isimlendirilirler. Ayette de soya atıfta bulunulmaktadır. Bu kutsal görevi Meryem'in soyu devam ettirecektir, bu nedenle, "Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de iffetsiz değildi." (Meryem, 28) denilmiştir. Kısaca üstlenilen göreve atıfla, Hz. Harun'un ismi zikredilmiştir. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 139) Zaten Hz. Muhammed de, Hz. İbrahim'in 'milletindir' (Bakara, 135; Ali İmran, 95) Halbuki arada, kimi rivayetlere göre üç bin yıl vardır. İşte bu evrensel İslam kardeşliğini anlayamayanlar, aradaki zaman veya mekanların birer sınır olduğunu zannederek insan ve mesajlar arasında set koymaya çalışmakta veya başka zihinlerde sorular oluşturmak istemektedirler!

"Hz İsa için Kur'an'da Mesih sözcüğü kullanılıyor, Mesih ne demektir, Yahudilikte ve Hristiyanlıkta kullanılan Mesih kavramıyla aynı anlamda mı kullanılır?"

Mesih, kelime olarak 'Bir şey üzerinde el yürütmek, bir şeydeki eseri gidermek, el ile temas etmek' anlamlarına gelen "msh" kökünden türemiş bir kelimedir. "Mesih" kelimesi hem Hz. İsa'ya, hem de Deccala unvan olmuştur. Hz. İsa'ya bu unvanın verilmesinin sebebi ve hikmeti şöyledir: Kur'an-ı kerimin 11 ayetinde geçtiği üzere, "Mesih" unvanı İsa aleyhisselama Allah tarafından verilmiştir. Ali İmran süresinin 45. ayetinde mealen şöyle buyurulmaktadır: "Hani melekler Meryem'e şöyle demişlerdi: 'Ey Meryem! Allah seni, bir ol emriyle yaratacağı bir oğul ile müjdeliyor. Onun adı Meryem oğlu Mesih İsa'dır." Bu ayetin tefsirinde Kurtubi şu izahı yapmaktadır: "İbni Abbas'a göre Hz. İsa (as), değişik hastalara el sürüp, onları Allah'ın izniyle sağlıklarına kavuşturduğu için bu lakabı almıştır. Ali İmran 49. ve Maide 110. ayetlerde de bu özelliği belirtilir. Bazı dilcilere göre, bu kelime İbranicede "meşiha" olup, 'güzel bir yaratılışı ve mübarek bir sima ve bir kişiliği' ifade etmektedir." (Kurtubi, IV/89) Bazı âlimler ise, 'mesih kelimesinin, 'tertemiz' anlamında olup Hz. İsa'nın günahlardan arındırılmış bir insan olduğunu ifade ettiğini' söylemişlerdir. (Taberi, IV/35) Diyanetin Ali İmran 45. ayet tefsirinde de, "Kelimenin Aramice aslı olan meşiha ve İbranice aslı olan maşiah, "sıvazlanmış" anlamına gelmekte olup, İsrailoğullarında hükümdarlık görevine başlarken kâhin (üst düzey din adamı) tarafından kutsal yağ sürülmesi geleneğine bağlı olarak krala mesih unvanı verilir olmuştur." (Zemahşeri, I/189; Reşid Rıza, III/305; Ömer Faruk Harman, Hz. İsa, İFAV Ans., II/423; Mesih, III/224) şeklinde yorum yapılmaktadır. Muhammed Abduh ise ayetin tefsirini, "Hükümdar, adaleti gerçekleştirmesi ve halkın uğradığı haksızlıkları gidermesi için başa geçirilir. İsa Mesih de bunu yapmıştır. Mesih, onların dinin gerçek amaçlarına dönmelerini ve haksızlıkları ortadan kaldıran kardeşliğe yönelmelerini sağlamıştır." şeklinde açıklar. Burada üzerinde asıl durulması gereken konu, bizzat misyonerlerce de dile getirilen, "İsa'nın mesih olduğunun Kur'an'da da dile getirilmesi" iddiasıdır ki, Kur'an'daki İsa aleyhisselam ile ilgili ayetlerin tümüne bakıldığında, bu iddianın tamamen Hristiyan misyonerlerin amaçlarının dışında bir kullanımı ifade ettiği açıkça görülmektedir. İsa peygamberin bizzat bir kul olduğu; Meryem'in oğlu olduğu (Ali İmran, 45) ve tıpkı Adem peygamber gibi yaratıldığını (Ali İmran, 59; Meryem, 19; Nisa, 157-160, 171) ifade eden ayetler, misyonerlerin iddialarına Kur'an'dan kaynak bulma çabalarını tamamen geçersiz kılmaktadır. Bu konuda 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza da bakılabilir. İsa peygambere; babasız doğum, doğduğunda bebekken konuşma, kendisine öğretilen "kitap, hikmet, Tevrat, İncil", ölüleri diriltme (Maide, 110) gibi mucizeler verilmiş ve bu özelliklerin vurgulanması için de tefsirlerde farklı özellikleri ayrı ayrı ifade edilen 'Mesih' terimi kendisi için kullanılmıştır. Ama sonuçta O (as) "Meryem 'oğlu' Mesih" yani sadece bir kul ve peygamberdir: Maide 75: "Meryem oğlu Mesih (İsa) bir peygamberden başka (bir şey) değildir. Ondan evvel de peygamberler gelip geçmiştir. Anası çok sadık bir kadındı. İkisi de (birer kul ve beşer olarak) yemek yerlerdi. Bak, biz ayetleri onlara nasıl apaçık bildiriyoruz. Sonra da bak onlar nasıl

hakikatten çevriliyorlar.” Bakara, 136: “Deyin ki: “Biz Allah’a, bize indirilene (Kur’an’a), İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve Yakup oğullarına indirilene, Musa ve İsa’ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rab’lerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz.” Biz Müslümanlara göre tüm peygamberler gibi İsa peygamberde bir kul ve resuldur ve diğerlerinden bir farkı yoktur. Her birinin ayrı mucizeleri olsa da hepsi Allah’ın kulu ve peygamberidir! Hepsi bizim peygamberimizdir! "Andolsun, “Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih’tir” diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih’in dediği (şudur:) “Ey israiloğulları, benim de rabbim, sizin de rabbiniz olan Allah’a ibadet edin. Çünkü o, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (Maide, 72) İsevilikteki Mesih, direk rab olan İsa’dır ve asla İslam'la ‘içerik olarak’ bir benzerliğe sahip değildir! Yine Kur’an'da Hz. İsa için geçen "kelimetullah" sıfatı da asla başka anlamlara çekilmemelidir. Kur'an'da üç yerde Hz. İsa'nın "Allah'tan bir kelime" olduğu ifade edilir. (Al-i İmran, 39, 45; Nisa,171) Nasıl ki, Hz. Musa'ya ‘Kelimullah’, Hz. İbrahim'e ‘Halilullah’ isimleri verilmişse, Hz. İsa'ya da bu sıfat Allah tarafından verilmiştir. Hz. İsa'yı Cenab-ı Allah, babasız olarak "ol" emriyle yani ‘kelimesiyle’ Onu yarattığı için, ‘Allah'ın kelimesi’ sıfatı kendisine verilmiştir. (Rağıb el-İslahani, el-Mufredât fî Garibi'l-Kur'an, s. 439-440) Ama Hristiyanlar İsa’yı, Allah’ın kelam/konuşma sıfatının et-kemiğe bürünmüş hali olarak kabul etmektedir! Tıpkı, ‘oğul’ kelimesini farklı anladıkları gibi! Nitekim Allah’u Teâlâ, Adem'i de anasız babasız topraktan yaratmıştır. "Allah nezdinde İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı. Sonra ona "Ol" dedi o da oluverdi" (Ali İmran, 59) Bu konudaki uyarı ayetleri ile konumuzu bitirelim: Meryem, 30, 36, 88-92; Maide, 73, Nisa, 171: “Cevabı çocuk verdi: “Ben Allah’ın kuluyum; O bana kitap verdi ve beni peygamber yaptı. İsa şunu da söyledi: “Muhakkak ki Allah, benim de rabbim, sizin de rabbinizdir. O halde O’na kulluk edin, doğru yol budur.” Rahman çocuk edindi” dediler. Hakikaten çok çirkin bir iddia ortaya attınız. Öyle ki bundan dolayı neredeyse gökler çatlayacak, yer ortasından yarılacak, dağlar yıkılıp çökecek! Çünkü Rahman’a çocuk yakıştırıyorlar. Halbuki çocuk edinmek Rahman’ın şanına yakışmaz. Şüphesiz "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler kafir olmuşlardır. Oysa bir tek ilahtan başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse onlardan inkar edenlere acıklı bir azap dokunacaktır. Ey Ehl-i kitap! Dininizde aşırı gitmeyin ve Allah hakkında, gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih ancak Allah’ın elçisidir, Allah’ın Meryem’e ulaştırdığı kelimesidir ve O’ndan bir ruhtur. Şu halde Allah’a ve peygamberlerine iman edin, “(Tanrı) üçtür” demeyin, bundan vazgeçin; hakkınızda hayırlı olan budur. Allah ancak bir tek ilâhtır. O, çocuğu olmaktan münezzehtir, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nundur. Güvenmek ve dayanmak için Allah yeter.”

“Kur’an da adı gecen peygamberlerin hepsi orta doğuya gelmiş peygamberler. Oysa Kur’an’da 250 bin peygamber gönderildiği söyleniyor, dolayısıyla neden sadece orta doğudaki peygamberlerin ismi zikrediliyor?”; “Allah neden hep Yahudilere peygamber göndermiştir?”

Kur’an’da 250 bin peygamberden bahsedilmez, böyle bir ayet yoktur! Kur’an'da Yahudiler, bir prototip olarak onların düştüğü hatalara düşülmemesi, tarihten ders alınması, ibret alınmaları için özellikle üzerlerinde durulan bir toplumdur. Günümüzde Yahudi sermayesinin ve siyonizmin dünyayı ne hale getirdiğini canlı olarak yaşamaktayız! Günümüzde ‘Yahudileşme Temayülü’ şeklinde tarif edilebilecek olan, İlahi vahyi dünyevi menfaatler için değiştirmeye, kullanmaya ve dünyevileşmeye karşı İslam toplumunu uyarmak için Kur’an, bir numune/örnek olarak Yahudilerden bahsetmektedir. Yoksa sadece peygamber Yahudilere gönderilmiş değildir. Konunun detay, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ başlıklı yazımızın “Kur’an sadece Araplara mı indirilmiştir?” adlı soruya cevapta ele alınmıştır.

Bilim Musa mucizesini de aydınlattı

Binlerce yıllık Hz. Musa peygamber esrarı çözülmüş olabilir mi? Musa Peygamber'in Mısır'da firavundan kaçan İsrailoğullarını kutsal topraklara ulaştırmasını sağlayan 'denizin yarılması' mucizesinin arkasında fizik kanunları olduğunu öne süren bir araştırmanın iddiası bu şekilde. ABD'li araştırmacıların bilgisayar simülasyonlarına dayanan çalışmasına göre, kutsal kitaplarda tarif edilen 'mucizenin' gerçekleştiği gece esen sert rüzgarlar ve deniz yatağının coğrafi yapısı, suyun geriye doğru çekilmesine neden oldu. Rüzgarların suyu nasıl etkilediği üzerine Colorado Üniversitesi'ndeki ulusal atmosfer araştırmaları merkezi'nde yürütülen daha geniş bir çalışmanın parçası olan bilgisayar simülasyonlarında, nehrin bir lagüne ya da göle döküldüğü durumlarda, rüzgarın suyu geriye itebildiği görüldü. Araştırmayı yürüten ekipten Carl Drew, simülasyonların kutsal kitaplarda anlatılan göçteki durumla uyuştuğunu söylüyor. Buna göre, "Suyun ikiye yarılması, akışkanlar dinamiğiyle anlaşılabilir. Rüzgar, suyu fizik kanunlarına uyumlu bir şekilde hareket ettiriyor ve iki tarafından su geçen, güvenli bir pasaj açıyor. Daha sonra da su tekrar yerini alıyor." simülasyon eski haritalar, uydu verileri ve bölgenin arkeolojik yapısı incelenerek uygulanmış. Sonucunda da doğudan saatte100 km. hızla ve 12 saat süreyle esen rüzgarların, suların iki yana açılmasını sağladığı görülmüş. Bu da yaklaşık 3 km. uzunluğunda, 5 km. genişliğinde kara geçişi yaratıyor. (Reuters, 23/09/2010) Mucizenin aynen böyle olduğunu iddia etmemiz tabii ki mümkün değildir! Bu sadece, ateist itirazlara cevap vermede bir aşama olabilir. Yoksa zaten mucize, normal dışı ilahi kaynaklı olaylardır! (DİA, mucize maddesi)

Güney Kore Jindo adası (2008)

Oksidentalizm
Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil

Hz. İsa 'sadece' İsrailoğullarını ıslah etmekle görevlendirilmiş (Ali İmran, 49; Matta, 10, 5-6; 15, 24) bir peygamberdir ki, kendisi de bunu açıklamıştır. Matta 15:24: İsa, "Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim." İsrailoğulları ilahi kitap Tevrat'ı bozdukları, zinayı bile suç olmaktan çıkardıkları ve azgın bir toplum haline geldikleri için, onları bu aşırılıklarından kurtarmak, tövbe etmelerini sağlamak ve vicdanlarını temizlemek içinde 'ahlak' temelli ilahi mesajlarla dolu İncil'le Hz. İsa onlara gönderilmiştir. Hz. İsa, Yahudilerin tahrif ettiği Eski Ahid'i (Tevrat) yeniden diriltmeye ve Hz. Musa'nın getirdiği akideyi yerleştirmeye çalışmıştır. Hz. İsa, "Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim." demişti. (Matta, 5, 17-18) Fakat İsa'nın mesajı daha sonra Pavlus tarafında bozulmuş ve evrenselleştirilmiştir. Hristiyanların iddialara göre, Hz. İsa 3 yıl tebliğ yaptıktan sonra Yahudi bilginlerin şikayetleri ile yakalattırılmış ve çarmıha gerilmiştir. Kabrinde 3 gün kaldıktan sonra ise Fısıh bayramında dirilip 40 gün dünyada kalmış ve sonra 'havarilerinin gözü önünde göğe yükseliştir.' İslam'a göre ise Hz. İsa çarmıha gerilmemiş, Allah tarafında 'göğe kaldırılmış' ve Hz. İsa'nın yerini askerlere ihbar eden hain daha sonra İsa zannedilerek çarmıha gerilmiştir. (Nisa, 156)

Müslümanlara göre tek Allah inancını Yahudilik ulusallaştırmış, Hristiyanlık ise İsa'nın kişiliği ile, ayın güneşin ışığı kesmesi gibi uluhiyyetin ışığını kesmiştir. Diğer bir değişle, Yahudilik tevhid inancını sabitleştirmiş, ona bir vatan ve bir ordu vermiş, fakat aynı zamanda da ona el koymuştur. Hristiyanlıksa bu hakikati evrenselleştirmiş fakat saflığını bozmuştur. İbni Teymiyye, İslam'ın, Yahudiliğin sertliği ile İsa'nın merhameti arasında orta bir yol izlemiş olduğunu söylemektedir. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 87) "Doğru bir karşılaştırma, İsa ile Kur'an arasında yapılabilir." (Eaton, s. 125) "İsa için İnciller neyse hadis kitapları da Müslümanlar için odur." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 205) İncil Kur'an ile değil, Hz. Muhammed'in hadisleri ile kıyaslanabilir. (Eaton, s. 142) İslam'ı anlamayı arzulayan Hristiyan, Hz. Muhammed ve Hz. İsa'yı mukayese etme isteğini bastırmak zorundadır. Çünkü bu ikisi eşyanın nizamında tamamıyla farklı roller almışlardır. (Eaton, s. 181)

Hristiyan mezhepleri, üçe ayrılır: Katoliklik, Ortodoksluk, Protestanlık. "Katolik mezhebinin merkezi Vatikan'dır, Katolikliğin başı Papadır. Ortodoksluğun birçok merkezi vardır." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 14, 15) Slav dünyası Doğu Kilisesine (Ortodoksluk), Batı dünyası Latin Kilisesine (Katoliklik) has kılınmıştır. Bölgesel ve hatta kilise temelli olarak Protestan kilisesi ise günümüzde Kuzey Avrupa ve Amerika'da yaygın olan mezheptir. Kiliselerin farklılıkları tarihi, 'imani' ve amelidir ki, zaten o nedenle de "Hristiyan mezhepleri birer din haline gelmiştir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 44) Bizans'taki Yunan Ortodoks rejimi, bu topraklarda yaşayan diğer mezhepten olan Hristiyanlara kafir gözüyle bakmakta ve onlara bu bakış açısı doğrultusunda muamele etmekte idi. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 251) Papa Gregorie XV, Kral XIII. Lois'e, "Sevgili evladım. Katolik olmayan imansızlara karşı acımasız olun." derken, İspanya kralına da "Onlara hiç acımayın" diyordu. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 91) Martin Luther Papa tarafından aforoz edilmiş ve aradan 430 yıl geçmiş olmasına rağmen hâlâ affedilmemiştir. 1054 tarihinde Papa, Humbert isimli kardinali İstanbul'a gönderir ve Doğu kilisesini aforoz ettiğini ilan eder. İstanbul patriği de Vatikan'ı aforoz eder ve bu aforozlar ancak 1967'de kaldırılabilir. (Ural, s. 103-104)

"Hz. İsa sonrası Hristiyanlıkta peygamberlik misyonu, 'azizlik' anlamında devam etmektedir. Bu sebeple Protestanlar tarafından Martin Luther, 'bir peygamber' olarak algılanır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 363) Yani "Hristiyanlar, peygamber olmayan bazı kimselere

İsmet/günahsızlık sıfatını vermişlerdir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 209) Bu sıfat, papa ve kutsal saydıkları insanlar başta birçok azizlere verilmiştir. Kısaca Hristiyanlar peygamberi ilahlaştırmış, inananlarını ise peygamberleştirmişlerdir!

İslam ve Hz İsa

Müslümanlar İsa peygambere ve Musa peygambere inanmasa 'İslam'dan' çıkarlar. Ama Hz. Musa ve İsa'ya inandığını iddia edenler İslam peygamberine inanırlarsa 'dinlerinden' çıkarlar. Dolayısı ile kapsayıcı, kuşatıcı olan din İslam'dır. Bu konuda 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir.

"İslam âleminin en güçlü olduğu dönemlerde bile Hristiyanlarla iyi geçinmeye çalışıldığını ispat eden birçok durum vardır." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 82) "Şam'da beldenin fethinden sonra Müslümanlar Hristiyanların rızasıyla Saint John mabedinin bir köşesinde ibadete başlamışlardır. İslam halifelerinin saraylarında da ilim ve kemal sahibi birçok Hristiyan saygı ve hürmet görmüşlerdir. O zamanlar Avrupa'da hiçbir ülke yoktur ki, aynı maksatla İslam âlimlerinden birinin varlığına tahammül edebilsin. Bir Hristiyanlık mezhep mensubu diğer bir Hristiyanlık mezhebine mensup olan âlimlerin varlığına bile tahammül edemezdi. Hâkimiyeti ele geçiren, diğer din mensubunu ateşte yakılarak ortadan kaldırır ve yakma hususunda gösterilen arzu ve iştiyak bâtıl tanrıları adına insan kurban eden vahşi kabilelere gıpta ettirecek dereceye ulaşırdı." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 84-85, 87) "Hristiyanlık için İslam'ın varlığı yenilip yutulmaz bir hareket olduğu halde, Müslümanlar bu ehli kitabın varlığını kabul etmekte bir sakınca görmemektedir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 41) Bunu, gerek fethettikleri topraklarda onlara dinlerini özgürce yaşama hakkı tanıyarak ve gerekse dinlerinden taviz verdirmeden ülke yönetiminde, günümüzdeki adı ile bakanlıklar vererek kanıtlamışlardır. Bu konuda 'İslam barış dinidir' adlı yazımıza bakılabilir.

Allah (cc) Hz. İsa'ya dört büyük kitaptan birini vermiştir. Hz. İsa, Meryem'in oğludur. 3. ve 19. sureler Meryem ve Meryem'in babası İmran'ın adını taşır. (Meryem ve Ali İmran) Meryem annemiz Hz. Zekeriya'nın koruması altında yetişmiştir. (Ali İmran, 33-49) Dünyada bütün dinler arasında Hz. İsa'yı peygamber kabul edip, İncil'i kabul eden ve Hz. Meryem'in bakire olduğuna inanan tek din İslam'dır. Buna rağmen Batı, oryantalist ve misyonerler nedeni ile İslam'ı hâlâ Hz İsa karşıtı bir din olarak tanır!

Yüce Yaradan Hz. Adem'den itibaren peygamberler vasıtasıyla hep aynı emir ve yasakları ve en önemlisi de tek tanrı inancını insanlara bildirmiştir. Tüm peygamberler önce insan ve sonra da ilahi mesajı tebliğ eden birer görevli peygamberdirler. İslam'a giriş parolası olan kelime-i şehadette bile Peygamberimiz için önce 'abduhu: Allah'ın kulu' sonra 'Resuluhu: Allah'ın Peygamberi' olduğu ifadesi geçmektedir. Hz. İsa'da birçok peygamber gibi ilahi mucizeler göstermiş bir insan ve elçidir. Ama özellikle Hz. İsa'nın vefatından sonra Pavlus bu tevhit inancını bozmuş ve insan olan İsa peygamberi tanrının 'oğlu', vahiy meleğini de 'kutsal ruh' ilan etmiştir.

Pavlus ve evrenselleştirme ile dejenerasyona uğrayan İncil, çarmıh, teslis (Baba-oğul-kutsal ruh üçlemesi)

Hz. İsa'nın 3 yıllık tebliğinden sonra O'nun yardımcıları olan havariler fazla bir başarı elde edemezler ve sayıları ancak yüze ulaşır. Yahudilerin direnci nedeni ile Filistin diyarında başarıya ulaşamayan davet, Yunan diyarına kaydırılır ki, bu hem Hz. İsa'nın Yahudilere özel davetini genelleştirir ve evrensel olmayan mesaja yeni kuralların eklenmesine neden olur ve

hem de Yunan tesiri ile tevhid dini Yunan mitolojisi içinde boğulur ve zamanla da bozulup kaybolur. Bu süreçte en etkin olan kişi de Pavlus'tur. Pavlus, fikri olarak 'Yunan etkisinde olan Tarsus'ta büyümüş' Yahudi bir ailenin çocuğudur. Yunanca bilen ve Hz. İsa'yı hiç görmemiş olan Pavlus başlarda amansız bir Hristiyanlık düşmanı iken ruhi bir buhran geçirir ve gördüğü rüya ile Hz. İsa'nın onu 12 havariler arasına kattığını, ondan talimat aldığını söylemeye başlar. Metin tenkitçileri Pavlus'a ait risaleleri inceleyince, ilk başta bir fikir karışımı ile karşılaşmışlardır. Bu fikirler, Yahudi fikirlerinin, yeni yorum ve putperest Yunan çevresinde yaygın bazı kavramların ve sonunda İncil hatıralarının ve Doğuya ait dini efsanelerin bir karışımıdır. Pavlus, İsrailoğullarına gönderilen bir mesajı bütün insanlığa yönelik evrensel bir çağrıya dönüştürmüş ve içeriğini de epeyce dejenere etmiştir. "İsa'nın bu dünyayı terk ettiği an ile ikinci asrın yarısı arasında, yani bir yüzyılı aşkın sürede iki dini akım arasında geçen bir mücadeleye şahit olunmuştur. Bu iki akım, Paulcu (Pavlus) Hristiyanlık denebilecek Hristiyanlık ile Musevilik Hristiyanlığıdır. (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 93) "Kardinal Danielou'nun belirttiği gibi, deyim yerindeyse havarilerin çevresinde oluşan "Musevi-Hristiyanlık" (Judeo-chretienne) ve "Pavlus'un oluşturduğu Hristiyanlık" olmak üzere iki akım gelişmiş" (Mehmet Aydın, "Batı ve Doğu Hristiyanlığına Tarihi Bir Bakış", Ank. Üniv. İlahiyat Fak. Dergisi, cilt: 27, s. 123) ve sonunda da "İznik Konsili ile, Hristiyanların hemen hemen tamamının anlamadığı bir 'amentü' empoze edilmiştir. Bunu Konsil pederlerinin çoğunluğu da anlamamıştır. Sonuçta Hristiyanlık hem Yunanlılaştırılmış hem de Romalılaştırılmıştır." (Garaudy, 20. Yüzyıl Biyografisi, s. 206, 208; Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 92) "Teslis inanışının doğuşu, Hristiyan inancının eski Yunan felsefesi ile harmanlanması sonucu oluşmuştur." (Adnan Şensoy, s. 99) Hamdi Yazır haklı olarak, "Hristiyanlık şirkin bir tekâmülünden ibaret kalmıştır." tespitinde bulunmaktadır. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 12) Zaten "Antikçağ Yunan mitolojisinde de Herkül, annesi insan babası ise Tanrı olduğu için yarı insan yarı Tanrı bir yaratık idi." (Adnan Şensoy, s. 93)

Hz. İsa'nın bildirdiği din, Pavlus'tan sonra bir de İmparator Konstantin'in elinde ikinci bir dönüşüm yaşamıştır. (Adnan Şensoy, s. 88) "Tanrı, İsa'da bedenleşmiştir. Pavlus tevhidi Helen paganizmine boğdurup tanınmaz hale getirmiştir. Pavlus, Hz. İsa'yı ilahlaştırıp, boşalan yere kendisini oturtmuştur." (Adnan Odabaş, s. 11) Pavlus, peygamberlikle görevlendirildiğini ileri sürüyordu." (Galatyalılara mektubunda, 1/11-12) "Tanrı insan inancı, Roma imparatorluğu tarafından benimsenmişti." (Adnan Şensoy, s. 75) "Baba Tanrı imajının, Hristiyanlıkta ciddi bir 'insan biçimli Tanrı' inanışına (atropomorfizme) yol açtığı muhakkaktır. Bu durum daha çok eski Hint Avrupa kültürünün bir sızıntısıdır." (Adnan Şensoy, s. 71, 72) Zaten "Yunan felsefesi, Hint Avrupa kültürünün izlerini taşımaktadır." (Adnan Şensoy, s. 100)

Pavlus, Roma İmparatorluğunda öğretisini rahatça yayabilmek için zalim Roma idarecileriyle iyi geçinmeye, dahası düzenin yardakçılığını yapmaya büyük özen göstermiştir: "Herkes, altında bulunduğu yönetime boyun eğsin. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur." (Romalılar 13:1-7) demektedir. Pavlus'un, Romalıların şirk ve zulüm düzenini Allah'ın düzeni olarak görmesi ve dolayısıyla ona karşı çıkılmasını Allah'ın düzenine karşı çıkılması olarak kabul etmesi, dinin bir sömürü unsuru "halkın afyonu" (Marx, Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie, s. 24) olduğu görüşünün daha sonra ortaya çıkmasına neden olmuştur. Sonuçta, özellikle IV. asırda Hristiyanlık ile Roma uzlaşma sağlar. Beşinci asır, züht ve ruhban sınıfının ortaya çıkış asrıdır. Kiliseler ideal Hristiyanlığı yaşamak isteyenlere manastırların yolunu göstermiştir. Bu sayede toplum onların tesirinden de uzak tutulmuş olmaktadır. Devlet ile din ittifak yapar ve bunun neticesinde 'papalık makamı da' imparatorluğa benzer bir teşkilatlanmaya gider. İsa'nın geri dönüş inancı, zamanın devamlı ileri atılması ile lakayt bir hale dönüşür ve "zamanla tevhid dini mağlup olur." (Charles Guignebert, Le Christianisme Antique, s. 190)

Katolikler ve Ortodokslar dâhil çoğu Hristiyan, kutsal kitapların tanrı sözü olduğunu, katiplere yazdırıldığını ve yazdıranın da tanrı olduğuna inanır. Tevrat 39, İncil 27 bölümden oluşur.

Hristiyanlar, K. Mukaddesin tamamına (yani sadece İncil'e değil, Tevrat'ın, İncil'in ve Zebur'un üçüne birden) inanır. Yahudiler ise sadece Eski Ahit'e -Tevrat'a ve Zebur'a- inanır. Hristiyan inancına göre, Yeni Ahidi eski ahitten ayırmak mümkün değildir. Eski ve yeni ahit kutsal ruhun esiniyle yazıldıklarından bunların yazarı tanrıdır. (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 53)

Prof. Dr. Richard Friedman'a göre, 'Tevrat'ı peygamber Yermiah ve havarisi Baruh benneriya yazmıştır.' (Friedman, K. Mukaddes'i Kim Yazdı?, s. 23; Yahudi yayın organı Şalom Gazetesi: 13 Mayıs 1987) Tevrat'ı yazdığı söylenen Hz. Musa'nın, yine Tevrat'ta öldüğü ve gömüldüğü yerlerden bahsedilmesi de (Tesniye: 34/6: Rabbin sözüne göre; Rabbin kulu Musa orada, Moab diyarında öldü ve Moab diyarında Beyt-peor karşısındaki derede onu gömdü.) Tevrat'ın daha sonra yazıldığının kanıtıdır. "İlmi çalışmalar, Tevrat'ın çeşitli dönemlerde farklı yazarlar tarafından kaleme alındığını, metin üzerinde düzeltme, değiştirme ve ilaveler yapıldığını, metnin tek kişi yani Hz. Musa'ya nispet edilemeyeceğini ortaya koymaktadır. Kutsal metinlerin belli şahıslara ait oluşuyla ilgili dini gelenek geçerliliğini artık yitirmiştir." (Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 30)

Yeni Yaşam Yayınları'nın bastığı İncil'de, "İncil'e göre, İsa Mesih'in kendisi ne bir kitap yazdı, ne de gökten kendisine bir kitap indirildi. Buna karşılık İncil'de İsa'nın, Tanrıyı bize açıklamak için dünyaya gelmiş olan 'Tanrı Sözü' olduğu belirtilir." (Yuhanna 1:1-18) denmektedir. Daniel Wickwire, "Kitap olarak İncil'i de İsa yazmadı. Onu kaleme alan kişiler, İsa'nın 'bunun için tayin ettiği' elçilerdir. Elçiler, 'Kutsal Ruh'un denetimi altında' yazarak tanık oldukları olayları ve 'kendi anlayışlarını' ifade tarzlarını birleştirerek Tanrı'nın istediği sözleri yazdılar. Esin (içten gelen duygu, düşünce) Tanrı'nın nefesidir. Kutsal Ruh 'yanlışlık olmadan, her kelimeyi denetleyerek' yazdırıyordu." (Daniel Wickwire, Kutsal Kitap Değiştirildi mi?, s. 10) derken; Thomas Paine, "The Age of Reason" (Aydınlanma Dönemi) adlı eserinde, "Ahd-i Atik'in (Tevrat'ın) müstehcen hikaye'lerle, şeheviliklerle, gaddarlıklarla, intikamcılıklarla dolu sayfalarını okuduğumuzda bu kitabın Tanrı sözleri olmaktan ziyade, şeytan sözleri olduğunu söylemenin daha uygun olduğunu anlarız. Bu kitap(ları) Tanrı kitabı olarak benimsemeyi Yaradan'a (Tanrı'ya) karşı saygısızlık sayarım" demekte ve Lloyd M. Graham ise, "Deceptions and Myths of the Bible" (İncil'in Aldatıcı ve Efsanevî yönleri) adlı eserinde: "Kutsal Kitap gerçekten kutsal mıdır? Gerçekten Tanrının sözleri midir? Hayır! İncil'de kutsal olan bir şey olmadığı gibi bu kitap Tanrı sözleri de değildir. Bu kitap Tanrı'dan esinlenmis azizler tarafından değil fakat iktidara susamış (muhteris) papazlar tarafından yazılmıştır. İncil Tanrı sözleri değil fakat putperestlik dönemine ait kaynaklardan aşırılmış (şeylerle dolu bir kitap'tır)." demektedir. "Kudüs kitab-ı Mukaddes Okulu profesörlerinden Benoit ile Boismard'ın beraber yazdıkları 'Dört İncil'in kaynaklarının topluca özeti' adlı eserde, "Sözlü rivayetin uzun bir oluşum safhası geçirmesi sonunda meydana gelen sözlerin ilk zamanlardaki şekillerinin sahip olduğu sıhhate sahip olmadığını" ifade eder ve şöyle devam ederler: "Bazı okuyucular İsa'nın sözlerinin İncillerde okuduğumuz gibi onun ağzından çıkmadığını fakat onları bize nakleden kişilerce 'değiştirilerek çevreye intibak ettirildiğini' öğrenince belki şaşıracak yahut rahatsız olacaklardır. Bu araştırmada, hayrete, hatta skandala yol açabilecek çok şeyler vardır." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 129-130, 133) "Paris Katolik Enstitüsü profesörü Kannengiesser, "İncillerin İsa hakkında naklettiklerini 'artık zahiri manalarına göre anlamamak gerekmektedir.' İnciller 'belli şartlar veya mücadele dolayısıyla yazılmış kitaplar' olup, müellifleri mensubu bulundukları 'toplumların İsa'ya dair sözlü rivayetlerini yazıyla tespit etmişlerdir." (Bucaille, s. 90) demektedir. İncil'in içindeki çelişki ve yazılımının kesin kanıtlanamaması sonucunda "Hristiyanlar, imanlarının Kutsal kitabın 'doğruluğuna değil', İsa Mesih'in yaşamı, ölümü ve ölümünden sonra dirilmesi üzerine kurulduğunu" ve "Saygınlığı olan hiçbir Hristiyan yetkili de Kitabı Mukaddes'in Tanrı tarafından indirildiğine ve teker teker peygamberlere yazdırıldığına inanmadığını" (John Gılchrıst, Kur'an İle Kutsal Kitap Arasında Karşılaştırmalı Bir İnceleme, s. 13) artık açıkça ilan etmektedir. Tabii, bu konuda da Hristiyanlar arasında bir birlik

yoktur! Mesela, John Gilchrist tarafında yazılan kitabın adı "Evet! Kitabı Mukaddes Tanrı sözü'dür." şeklindedir. (Müjde yayıncılık, İstanbul, 1993) Tabii bu 'Tanrı sözü' olan kitaptaki çelişki ve yazımındaki itirazlara açıklama gayretine girilen bu eserde (Gilchrist, s. 138-219) oldukça zorlamalara gidilmiş ve ayrıca, 'Yazıcıların yanlış rakam yazmaları' (Gilchrist, s. 97, 140, 145, 148) ve 'kopyalama esnasındaki yazıcılara' ait hataların varlığı kabul edilerek çelişkilerin varlığını dolaylı olarak da itiraf edilmiştir! Bu bakış açısına göre doğal olarak da yazar, İnciller arasında farklı rakamların olmasını "pek fazla önemi yoktur." (Gilchrist, s. 145) diye önemsenmez göstermeye çalışmıştır. Aynı savunmayı bir ilde buluştuğumuz iki misyoner de benzer açıklamalarla tarafıma yapmışlardı! Kısaca, Kutsal kitap insan yazması olarak 'yazımından içindeki çelişki ve müstehcenliğe dek' sorunlarla doludur bir kitaptır! Yine Hz. İsa'nın tebliğ ettiği İncil de günümüzde elimizde bulunan İncil değildir. Bunun en büyük delili yine İncil'de bulunmaktadır. "İsa, Tanrının İncil'ini tebliğ ederek Galile'ye gelir." (Markos, 1/14) Günümüzde ise tebliğ edilen bu İncil değil, 4 yazarın farklı İncilleri elimizde bulunmaktadır. Sonuç itibari ile "Evet, Kitap-ı Mukaddes (İncil ve Tevrat) insan eseridir. Bazı kimseler, neden olduğunu anlamadığım sebeplerden ötürü bunu inkar etmektedir. Kitab-ı Mukaddes, insanların dimağında teşekkül etmiş, insanlar tarafından, insan dili ve insan eli ile yazılmış ve tamamen 'insan karakteri taşıyan' bir eserdir." (Moody İncil Enstitüsünden Dr. Grahan Scroggie, İncil Allah kelamı mıdır? s.17)

"Elleriyle kitap yazıp sonra onu az bir bedel karşılığında satmak için, "Bu Allah'ın katındandır" diyenlere yazıklar olsun!" (Bakara, 79)

Hristiyan siteden bir alıntı ile devam edelim: "Kore'deki Aziz Nikolaos Manastır Kilisesi: Rab'bimiz sağ eliyle kutsamakta ve diğer eliyle 'İncil'i tutmaktadır.' Yüksek noktaya çizilmiş Rab'bimiz İsa, kesintisiz olarak dünyayı kutsamakta, kiliseye gelen insanlara Tanrı'nın bereketiyle Efendimiz'in öğretileri uygulanırsa kurtarılacaklarını belirtmektedir." Hz. İsa hangi İncil'i tebliğ ediyor, anlatıyordu? Matta'yı mı, Luka'yı mı, diğerlerini mi yoksa 300 sene sonra yasaklanacak İznik konsülünün reddettiği İncil'leri mi? İncil metinleri doğrudan tarihsel dokümanlar olmayıp, İsa'ya ilişkin hikayelerin, kilise tarafından şekillendirilmiş metinleri olduğu gerçeği ortadadır. (M. Borg, A new vision, s. 15) İncil metinlerindeki İsa, ilah oğul İsa'dır. Bu İsa figürünün, Filistin'de yaşayarak halkı Musa'nın öğretilerini çağıran İsa ile bir ilişkisi yoktur. (P. M. Casey, From Jewish Prophet to Gentile God; Ş. Gündüz, Pavlus, s.121-201) Tarihsel İsa, İncil'in İsa'sı kesinlikle değildir. (Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 233) Günümüzdeki İncil şu an Hz. İsa'nın hayatını anlatır. "Bütün İnciller biyografilerdir, Hz. İsa'nın hayat hikayeleridir." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 53) "İncil, ne Kur'an ne de hadis külliyatlarına benzer, olsa olsa siyer kitaplarını andırır, hatırlatır." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 8) Peki Hz. İsa insanlara neyi anlatıyordu, kendi hayat hikayesini mi, doğumunu mu? Asıl soru: Matta'ya göre İncil var da, İsa'ya göre İncil neden yok?! Zaten "İncil'in asıl dili İbranicedir. İsa ve havariler bu dili konuşuyorlardı." (J. Dheilly, Dictionnaire Biblique, Arameenne maddesi, s. 79) "Hz. İsa Aleyhisselam Arami dilini konuşuyordu ama en eski İncil, Yunancadır. Yunanca tercümelerin doğru olup olmadığını kontrol edecek Aramice bir metin de yoktur!" (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda),

Hristiyanlığa Reddiye, s. 10) "Elimizdeki İnciller de, asıl İncillerin tercümelerinin tercümeleridirler." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 18) Kitabı Mukaddesin bilinen 'en eski İbranice metni, MS 9. asra' aittir. Günümüzde içeriğindeki farklılık ve çelişkiler dışında, her Hristiyan mezhebi, aynı dili konuşsalar da, 'aynı tercümeyi değil, mezheplerine göre yapılmış ayrı ayrı tercümeleri' okumaktadırlar. Hz. İsa, teslise göre Tanrı'nın üç kimliğinden biri ve Tanrı'ya eşit ise, kendinden üstün bir otoriteden direktif alan bir emir kulu gibi, "O beni gönderdi, Tanrı sözünü duyurayım. Tıpkı bana öğrettiği gibi konuşuyorum." (Markos 1:29-39; Yuhanna 8:28-29) demezdi. Sözlerini insanlara duyurmak için gönderen bir Tanrı varsa ve kendiliğinden konuşmuyorsa, duyurduğu bu 'Tanrı Söz'leri de apaçık vahiy (Tanrı'dan alınan sözler) olmaktadır. Gerçekte olan şuydu: Hz. İsa, kendisini gönderen Tanrı'nın Buyruklarını/Müjdesini insanlara duyuruyordu!

Matta İncil'i: 65 yılında yazıldığı kabul edilir. Markos İncil'i: 63-70 yılları arasında yazıldığı kabul edilir. 65-70 arası diyenler de vardır. (A. Robert ve A. Feuillet, Introduction, II/227) Katolik din adamlarından Roguet'ye göre, Markos, acemi bir yazardır. (A. M. Roguet, Initiation a l'evangile, s. 60) Luka İncil'i: Luka, genç yaşında Pavlus'u tanımış ve ondan ayrılmamıştır. Bu İncil, Yunan asıllı olmayan Hristiyanlar için yazılmıştır. Müşrikleri cezbedecek hikayeleri en göze çarpacak şekilde sergiler. Şer'i/dini hükümlerden bahsetmez. Yuhanna İncil'i: 90-110 yılları arasında yazılmıştır. Havari Yuhanna'ya ait olduğuna dair şüpheler vardır. (W. Durant, The Story of Civilization II, s. 208; E. Royston Pike, Dictionnaire des religions, s. 173-174; Ayrıca eski Hristiyan, mühtedi Müslüman M. Bucaille ve Encyclopedia Britannica da bu görüşü savunur.) Bu İncil 96 yılında, İsa'nın tanrılığını kabul etmeyenlere karşı, 'öteki İncillerden farklı olarak Mesih'in ilahi tarafını anlatmak için yazılmıştır.' (A. Şelebi, el-Mesihiyye, s. 179-180) Yuhanna diğer İncillerden farklıdır. Bu İncil'de sadece kendine özel hikayeler anlatılır. Mesela dirilen İsa'nın görülmesi gibi. Bu hikaye, Yuhanna İnciline 'sonradan eklendiğine dair ittifak olan' 21. bölümde yer alır. "Markos, Matta, Luka ve Yuhanna İncilleri 70 yılından itibaren 110 yılına varmayan bir tarih arasındaki dönemin ürünleridir. En son, Yahudi isyanının vuku bulduğu 140 yılına kadar Musevi Hristiyanlık kültürel yönden yine kendi egemenliğini koruyacaktır. Paul ise İsa'yı sağlığında görmediği halde, İsa dirildikten sonra kendisine Şam yolunda göründüğünü iddia ederek görevine meşruiyet/yasallık kazandıracaktır. Culmann, "Markos, Matta ve Luka İncil kadrosu tarihi bir dayanaktan yoksun, tamamen edebiyat üründen kitaplardır." demektedir. İncil yazarları, kişisel görüşlerine uygun düşeni İsa'ya söyletirken, İsa'nın sözlerini bizlere, kendilerinin mensup oldukları toplumların zihniyetini yansıtacak biçimde rivayet etmişlerdir. Matta ve Luka, İsa için farklı soy kütükleri de verirler. Yuhanna'nın İncil'de verdiği haberlerin tarihi değeri, çok defa da reddedilmiş durumdadır. Culmann, 'Yuhanna'ya yol gösteren, onun teolojik hedefleridir.' yorumunu da yapmaktadır." (Bucaille, s. 97, 102, 117, 123) Zaten, "Resmi dört İncil müellifleri, anlattıkları olayların görgü tanıkları da değillerdir." (Bucaille, s. 14, 387) Dolayısı ile aşağıda vereceğimiz çelişki örnekleri karşısında "Çoğu kez Hristiyanlar, şaşa kalırlar. Zira kendilerine İncil müelliflerinin, İncillerde hikaye ettikleri olayların görgü tanığı oldukları hususunda emin olmaları tekrar tekrar söylenmiştir. (Bucaille, s. 158)

İnciller inanç esaslarının oluşumundan sonra yazılmıştır ve bu durum büyük problem oluşturmaktadır. Arthur Jeffery: "Hristiyanlar İncil'e değil bizzat İsa'ya önem verip İncil'e ikincil derecede baktılar. 'İncil yazarları da İncilleri kutsal metin olacak niyetiyle' yazmamışlardı." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 77) 'Normalde İncillerin Pavlus'tan önce olması gerekirdi. Yani din, İncil'e göre yapılanmalı idi. Halbuki bunun aksi olmuş ve önce Pavlus, çalışmaları ile inanç esaslarını büyük ölçüde ortaya çıkartmış ve daha sonra İnciller onlar göz önüne alınarak kaleme alınmıştır.' Zaten "Pavlus olmaksızın ne Katolik

Kilisesinden, ne Yunan ya da Latin patristik teolojisinden ve ne de Hıristiyan-Helenistik kültürden bahsedilebilir." (Küng, H., Christianity: Its Essence and History, tr. J. Bowden, s. 114) Yani aslında ortada İsevilik değil Pavlusilik söz konusudur! Katolik İncil araştırmacısı A. M. Roguet: "Katoliklere göre İnciller Kiliseden ortaya çıkmıştır yoksa Kilise İncillerden doğmuş değildir." (Initiation a L'evangile, s. 22) Pavlus'un risaleleri 52-63 yılları arasında yazılmıştır. Halbuki en erken İncil'in 63'te yazıldığı ileri sürülür. Yani "Pavlus ve fikirleri İncilleri etkilemiştir." (Papaz Paul Ilyas, Yesu'ul- Mesih, s. 18) Ayrıca aynı konu hakkında neden 4 İncil vardır? Halbuki gerek Kur'an gerek İncil'de tek İncil'den bahsedilmektedir. (Markos, 1, 14; Romalılar risalesi, 1,10,16,15,19; Matta, 4,23) Hristiyanlığın ilk asrında çok fazla olan bu İnciller önce 70'e sonra 4'e indirilmiş, geri kalanlar apokrif (kanonik yani 'dini otoritelerce genel kabul' görmüş 'olmayan') metin sayılmıştır. İznik konsilinin bile bire indiremediği bu 4 İncil arasında farklar, fazlalık ve eksiklikler mevcuttur. Müslüman olup Abdulehad Davud adını alan eski Hristiyan din bilgini şöyle demektedir: "Bu dört İncil, 325 yılında konsil tarafından resmen kutsal ilan edilmiştir. O tarihten önce bunlardan hiçbiri Kilise ve Hristiyanlarca tamamen onaylanmış değildi. Yeni Ahid'i (İncil'i) seçenler iki bin delegeden çoğu uzaklaştırıldıktan sonra geri kalan 318 kişi olup, bu kişiler İsa'yı tanrı ilan etmişlerdir." (A. Davus, el-İncilu ve's-salib, s. 26) "İncil, yazarlar tarafında kaleme alınmış ancak tanrı, yazarların yaptığı işin sorumluluğunu üstüne almıştır. İçerik bakımından birbirini tutmayan yazılı metinler, İznik konsili ile elemeye tabi tutulmuştur." (Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 31) Bu azınlık, imparatorluk gücü ile bu inancı kabullenmiş ve etrafa empoze etmiştir. İlk konsiller, papa tarafından değil imparatorlar tarafından şekillendirilmiştir. (Rene Metz, Histoire des consiles, s. 13; Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 101) İznik, İstanbul, Efes, Kadıköy, İstanbul II, İstanbul III, İznik II, İstanbul IV, Trente, Vatikan, Vatikan II şeklinde birbirini takip eden konsiller yapılmıştır. Her yapılan konsil ile yeni inançlar eklenmiş veya çıkarılmıştır: Günahları papazların affetmesi, Papa'nın yanılmazlığı, Meryem'in asli günahtan uzak olması, İsa'nın Yahudilerce değil de Roma valisi tarafında öldürülmüş olması, Endüljans (Orta Çağ Avrupası'nda, ölümden sonra cennete gitmek için Papa'nın sattığı af belgesi) gibi. Vatikan, II. Konsil ile 'Dört İncil, aslına uygun olarak nakledilmektedir.' kararını resmi görüş olarak ilan etmiştir.

Hristiyanlar Helenistik dünyanın şirkinden etkilenerek 'tanrıyı yere' indirmişlerdir. "Yıllar süren titiz araştırmalardan sonra, Hristiyanlığın geleneksel tarihinin en iyi ihtimalle ümitsiz bir şekilde yanlış olduğu ve en kötü ihtimalle bir sürü yalan olduğu sonucuna varmıştık. Kanıtlar, bizim, düşünülemez olanı düşündüğümüzü gösteriyordu. 'Hristiyanlık birinci yüzyıldaki bir Mesih kültü değil, antik Pagan gizem dininin Yahudi bir uyarlamasıydı.' Tarihsel bir İsa'nın var olmuş olduğuna dair herhangi bir kanıt bulamadık." (Timothy Freke, Peter Gandy, İsa ve kayıp tanrıça, s. 17) Hristiyan iken sonradan Müslüman olan Paris Tıp Fakültesi'nde Cerrahi Kliniğini Başkanı Prof. Maurice Bucaille de, "Hristiyanlık, İbranice Kitabı Mukaddes'e bazı ekler yapmak suretiyle onu kabul etmiştir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 8) demektedir. "Yunan felsefesi ve Roma hukuk'u, İncil'i gerçeği temsil edemeyeceği bir hale dönüştürmüştür." (Alfred E. Sarvie, Encyclopedia of Religion and Ethic Vol. 5, p. 634) "Yahudi olmayan Roma vatandaşları, pagan kültürüne sahip idi." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 88) "1000'li yıllardan itibaren de pagan inançları Hristiyanlaştırılmıştır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 106) Davenport: "Eski putperestliğin ilahlar grubu yerine şehitler ve azizlerden meydana gelen bir kalabalıktan oluşan yeni bir olimp ortaya çıkmıştı." (A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 223) "Saul isimli Tarsuslu Yahudi (Yani Pavlus) biraz paganizm, biraz Roma geleneği ile ortaya karma bir din çıkarıyor. Domuzu, şarabı, faizi helal kılan da o. Sünneti kaldıran, Papa'yı kutsayan o. Katolizm, Hristiyanlık adını alarak böyle doğdu ve Roma'nın 'resmi din'i oldu. Ondan sonra Roma, daha önce kendini pagan kültüre göre kutsarken artık Hristiyanlık adına kutsamaya başladı. Hristiyanlık, bugün artık 'kültürel bir aidiyet'ten başka bir şey değildir. Ruhaniyetini kaybetmiştir. Seremoni/tören ve ritüel/ayinlerden ibaret bir gelenekten söz ediyoruz. Yahudilik zaten kendini ırkına hapsetmiş bir başka gelenektir." (Abdurrahman Dilipak, Yeniakit, 21 Haziran 2016)

Hristiyanlığın vahiy anlayışı İslam'ınkinden çok farklıdır. Orijinal vahyin korunamaması durumundan dolayı daha esnek ve gevşek bir vahiy inancı benimsenmiştir. Bir taraftan 'metinler tanrı sözü' kabul edilirken, diğer taraftan 'İncil yazarlarının hürriyetinden, kendi kültür seviyelerine göre vahyi aktarmalarından, tanrının bu özel kültür vasıtası ile sesini işittirmesinden' bahsedilir! Meşhur bir Hristiyan âlimi olan 'Yesuu'l-Mesih' kitabının yazarı Pavlus İlyas, İncil yazarlarının hatalarından, gafletlerinden bahsetmektedir: Markos, Matta ve Luka gibi yanlış anlamaz. Luka, Matta ve Markos gibi yanlış anlamaz." (P. İlyas, Yesuu'l-Mesih, s. 27-28; A. Şelebi, el-Mesihiyye, s. 180) Evet, "İnciller, bağlantısız ve zıtlıkların giderilmesi imkansız gibi görünen edebiyat manzumesidir." (Bucaille, s. 126)

İnciller tanrı esinlemesi mi konsillerin seçmesi mi? Daniel Wickwire'in 'Kutsal Kitabın Değişmezliği' adlı kitapta, "Roma Katoliklerinin ağırlığını ortaya koymasıyla Trent Konsili'nde Latince Vulgata'nın tek otantik nüsha olarak kabul edilmesi üzerine, Katoliklerle Doğu Ortodoksları arasında ayrılık meydana gelmiştir. Doğu Ortodoksları, otantik nüsha olarak Septuagint'i kabul etmiş, reform yanlısı Protestanlar ise, Eski Ahid kısmı olarak Yahudi versiyonunu esas almışlardır." diye yazmaktadır. Tabii yazar, her üç Hristiyan mezhebinin de farklı farklı bölümlerden oluşan 3 ayrı İncil'e inandığını da eklerse, şu ayeti nasıl yorumlayacaktır acaba? "Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır." (Vahiy 22: 18-19) Sadece Tevrat üzerindeki farklılıkları açıklayacak olursak: Tevrat'ın son 6 kitabına MS 1612 Kudüs konsilinde Ortodokslar, Katolikler'den farklı olarak 4 bölüm daha ilave etmektedir. Bu 6 kitap Katoliklerde 13 bölümden, Ortodokslarda ise 17 bölümden oluşur. Bunun sebebi, Ortodoksların Tevrat olarak kendi dillerinde Yunanca ilk tercüme olan ve 45 bölümden oluşan Septuagint'i esas almalarıdır. Bu durumda Katolikler, kendi dilleri Latince'ye tercüme edilen ve Yahudilerin Tevratı ile uyuşmadığı için çıkarılan (Ortodoksların kabul ettikleri) 4 bölüm hariç, 45 kitaptan oluşan ve Vulgate adını alarak yeniden düzenlenmiş olan, Kutsal Kitaptaki Septuagint'i esas almış olmaktadır. Bu durumda Katolikler ve Ortodoksların Tevrat Kanonu, Protestanlardan 6 kitap daha fazla olmaktadır. Protestanlar ise bu 6 kitabı bütün bölümleriyle reddetmektedirler. Sonuçta Protestanların kutsal kitabı 66 bölüm (Tevrat 39, İncil 27 bölüm), Katolik ve Ortodoksların ise 72 bölümdür. (Tevrat 45, İncil 27 bölüm) Ayrıca Katolikler ve Ortodoksların, Protestanlarla olduğu gibi kendi aralarında da (6 kitap arasındaki 4 bölüm) farklılıklar bulunmaktadır. Yine Daniel Wickwire, 'Apokrifa Kitapları Nedir?' adlı çalışmasında, "İncil'de, İsa ve elçileri tam 2.559 kez Tevrat, Zebur ve peygamberlerden alıntılanma vardır. Bunlardan hiçbiri Apokrifik bir kısımdan alınmış değildir. Mesih ve elçileri Apokrifa hakkında bilgi sahibiydiler, fakat İsa ve elçiler Apokrifa yazılarından bir kez bile alıntı ya da aktarma yapmamışlardır. Bu yazılarla ilişkisi olan bir peygamber bile yoktur ve bu kitaplar Tanrı esini olarak asla kabul edilemez. Erken dönem kilisesindeki misyonerler, Grekçe konuşan dünyada misyonerlik yaparken, Grekçe yazılmış olan Septuagint'ten alıntılar ve daha sonra Yahudiler tarafından kanon dışı olarak tanımlanan kitaplardan da alıntılar yapmaktan ve bunlara referans vermekten çekinmemişlerdir. Örneğin, kanonik İncil'deki Yahuda 14-16, apokrif Enok kitabından (Enok 1:19) alıntı yapmaktadır. Yakup 1:19, Sirak Kitabı 5:11 ve İbraniler 11:37'de, Apokrif The Martyrdom of Isaiah'ta (işaya'nın şahadeti) bulunmaktadır. Yuhanna'ya göre İncil'deki 7:38 ile Yakup 4:5'in kaynakları bilinmemektedir. Yine ayrıca "Tomas İncili dünya üzerinde bulunan kitaplar arasında Hz. İsa'nın sözlerini en doğru ve en eski yazılmış tek kitaptır." görüşü resmi Katolik görüşü iken, diğer İncillerin esinti kaynağı durumu sorun olarak ortaya çıkmaktadır. Yine İncil'de, farklı İncil nüshalarına karşı mücadele izleri de vardır: 10. Bölüm, Pavlus'un Korintlilere ikinci mektubu: 11. Bölüm, 4. ayet: Çünkü size gelen ve bizim

tanıttığımızdan değişik bir İsa'yı tanıtanları pekâlâ hoş görüyorsunuz. Ayrıca, aldığınız ruhtan farklı bir ruhu ve kabul ettiğinizden farklı bir müjdeyi kabul ederek bunları hoş görüyorsunuz."

"325 senesinde İznik'te bir sürü kitap ile insanlar toplanıyor ve hangisinin ilahi vahiy eseri olabileceğine karar veriyor. Seçilen dört kitap ise birçok hususta birbirinden ayrıdır, biri diğerine uymamaktadır. İlk orijinal nüshaları da elde bulunmamaktadır." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 120) "En eski el yazması İncil'in tarihi II. yüzyıl başlarıdır ve bu, İncil'in çok küçük bir parçasıdır." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 45) "325 yıl boyunca, standart bir kutsal kitabı olmayan Hristiyanlar, İznik Konsili'nde bu konuyu da bir sonuca bağlamıştır. Halbuki ilk kuşak Hristiyanlar 4 İncil'den açık ve seçik bir biçimde söz etmemektedir." (Adnan Şensoy, s. 94) "İsa, Aramca ya da İbranice konuşmuştur, ancak İnciller Yunanca yazılmıştır." (A. Odabaş, s. 13, 100)

Ve akla takılan bazı sorular: Binden fazla Ruhani ve yüzlerce İncil'in toplanıp tartışıldığı ve ancak 318 ruhani liderin kararı ile seçilen 4 İncil'in doğru kabul edildiği İznik konsiline kadar geçen 325 yılda yaşayan Hristiyanlar kafir mi idiler? O 4 İncil dışındakilere iman edenlerin durumu nedir? Ya 700'den fazla dini liderin savunduğu görüş ve kitaplar, onların yolundan gidenlerin hali ne olacaktır? Tek tanrıya inanan Airus'u kim öldürmüştür? Konsüle baskı ile 4 İncil kararını aldıran ve eski putperest öğeleri içinde barındıran bu yeni inanışın temellerini attırtan Roma imparatoru Kosttantin'in, Kayseri Piskoposu olan ve tarihçilerin sultanı olarak adlandırılan Eusebius tarafından dile getirilen 'Kosttantin'in mecusi olduğu ve ancak ölürken vaftiz edildiği' görüşüne Hristiyan din âlimleri ne diyeceklerdir? Günümüz İncil'lerinin sağlamlık yönünden bırakın Kur'an'ı, hadislerle bile boy ölçüşemeyeceği görüşünü dile getiren Batılı yazarlara Hristiyanların cevabı ne olacaktır?

İnanç esasları

Tecessüd (incarnation) inancı: Tanrının bedenleşmesi, cisim olarak maddileşmesi konusu Yuhanna 1,1-1,14'de: "Kelam eden olup aramızda yaşadı." ifadeleri ile bulunur. (Hristiyanlığa göre Hz İsa, baba tanrının konuşma sıfatının et kemik bulmuş halidir.) Diğer üç İncil'de bu konuda bir delil yoktur. Sadece Pavlus'un mektuplarında buna benzer ifadeler vardır. (I. Timoteosa, 3, 16; İbranilere, 2,15) W. Durant'ın dediği gibi Yuhanna İncil'i, 'Peşin bir fikirle hareket eder. Diğer üç İncil'e muhaliftir. Araştırmacılar bu eserin Yuhanna'ya ait olmadığını da ileri sürer.' (Durant, The Story of Civilization XI, s. 209) Bu cisimlenme konusunda 1977 yılında Londra'da İlahiyat Fakültesi profesörlerinden altı kişi (Don Cupitt, M. Goulder, L. Houlder, D. Nineham, M. Wiles, F. Young) ortaklaşa bir eser yazar: The Myth of God Incarnate (Tanrının cisimlenme efsanesi) Özetle, İsa'nın tanrının seçtiği bir insan olduğu, bunların birbirine karıştırılmaması ve teslisin bir şiir ve mitoloji gibi algılanması gerektiği sonucuna ulaşılır. (New York Time, 27 Şubat 1978; en.wikipedia.org/wiki/The_Myth_of_God_Incarnate) Kitabın yazarlarından Birmingham Üniversitesi teoloji profesörlerinden John Hick, İsa'nın, tanrının cisimlenmiş hali olması iddiası ile Buda'nın Budist felsefedeki konumunu kıyaslar ve Buda'nın Mutlak Hak ile birleşmesi ile İsa'nın tanrı ile bir olduğu iddiası arasındaki bağlantıya dikkat çeker. Kitabı Mukaddes'te cisimlenme inancının tek geçtiği yer, Yuhanna, 1,4 cümlesidir. Resullerin işlerinde ise, İsa'nın tanrı olmadığı, seçkin bir kul olduğu ifade edilmektedir. Kesin olan tek şey, İsa'nın bir anneden doğduğu ve diğer insanlar gibi bir hayat sürdüğüdür. E. Renan da İsa'nın tanrı ile bir olduğunu iddia etmediğini, ilk üç İncil'de de buna dair bir kanıt olmadığını söyler. (Renan, İsa'nın Hayatı, s. 183) H. G. Wells de, Pavlus'un İsa'yı ne gördüğü ne de ondan bir mesaj aldığını, Yahudilik ve Mitra dinlerini çok iyi bilen Pavlus'un birçok fikirleri Hristiyanlığa naklettiğini, İsa'nın kendini kurban etmesinin ise daha önceki milletlerde görülen kurban tanrı inançlarından alındığını söylemektedir. (A. Short History of the World, s. 170-178) Yani özetle, "O zamana kadar ilahlar topluluğuna inanmış olan insanların Hristiyanlığı daha kolay kabul edebilmelerini sağlamak için dinde değişiklikler

yapılmıştır." (Ali Ömer, Hristiyanlığı terk ederek İslamiyet'i kabul edişimin sebepleri, s. 15) Şirk dolu ortamda Pavlus'un, İsa'nın tanrılığı fikri rahatlıkla kabul görmüş ve ilk üç asırda baskı altındaki bu dinin aslı değiştirilmiştir. Arius, 'Tanrı yalnız babadır, oğlu mahluktur.' görüşüne sahipti. "Ama Konsilde 2048 din adamından 318 delegenin dediği kabul edilmiştir." A. Davud haklı olarak sorar, 'Luka, işlerin şiddetlendiği her zaman Ruhu'l Kudüs'ün inip din adamlarını yöneteceğini yazıyordu. Acaba neden İznik Konsiline inmemiştir?' (el İncilu ve's-salib, s. 32) Sonuçta Arius ve bazı din adamları öldürülür ve imparatorun baskısı ile şu karar çıkarılır: 'İsa hak tanrıdır, her şeyi yaratan baba ile aynıdır, eşittir.' Dikkat çeken bir husus da baba ve oğuldan bahsedilen bu metinde Ruhu'l Kudüs'ün tanrılığından hiç bahsedilmemesidir. Ancak 381 yılında Ruhu'l Kudüs teslise ilave edilebilir. (A. Hatib, el-Mesih, s. 251-252) 533'teki konsil ile de nihai sonuca ulaşılır: "Üç parçadan oluşan tek tanrıya tapınılmalıdır." (D. Masson, Le Coran et la revelation judeo-chretienne, I/90)

Teslis

"Üçleme" anlamındaki teslis kelimesi, İslam geleneğinde Hıristiyanlığın üç unsurlu (baba-oğul-kutsal ruh) ilâhlık anlayışını ifade eder. (DİA, Teslis maddesi) "Havarilerin tebliğinde teslis yer almaz." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 98) Zaten Hristiyanlarca yazılan eserlerde de tanrının sıfatları açıkça yer almaz. (J. Hick, About the Myth of God Incarnate, s. 29) "Pavlus'un tavrında ısrarı, İsa'nın gerçek havarilerini ve bağlılarını öfkelendirmişti ve bunları kutsal kitabında da (Elçilerin işleri, 21 /17-40) anlatıyordu." (Adnan Şensoy, s. 82) Teslis, büyük ölçüde "Kahramanları tanrılaştırma" kültürünün yansımasından başka bir şey değildir. İsa'dan bin yıl önce Hindistan'da Brahma-Vişna-Şiva şeklindeki teslis, yine ayrıca MÖ 331'de İskenderiye'de Sirabis-İzis-Horus üçlemesi bir inanç şeklinde eski Mısır, Asur, Babil, İran, Hint, Çin gibi ülkelerde yaygın olarak bulunmakta idi. (A. Şelebi, Edyanul âlemil kübra, s. 18; el-Mesihiyye, s. 144, A. Short History of the World, s. 166) İskenderiye'de ise ortaya çıkan Yeni Eflatunculuğun kurucusu Plotin de 'tek-akıl-nefs' üçlemesi yapıyordu. İskenderiye okulunun temsil ettiği Yunan felsefesini iyi bilen Pavlus Hristiyan dinine girince, tevhid dini olan Hristiyanlığı teslis dinine çevirmiştir. Luka zaten Pavlus'un yoldaşı idi. Matta ve Yuhanna'ya isnat edilen İnciller de Pavlus'un öğrencileri tarafından yazılmıştır. Hatta Katolik yorumcuları, "günahların bağışlanması" ifadesinin bile Pavlus tarafından İncillere ilave edildiğini belirtmektedirler. (P. Benoit, M.E. Boismard, Synopse des quatre Evangiles, s.11, 385)

Havariler İbranice konuşurlardı ama İnciller latince yazılmıştır. Markos incilini yazan kişi ise, Pavlus'a bağlı dualist bir Yahudi filozoftu. (Ali Çankırılı, Batıda İlmi Skandallar, s. 180) Mezopotamya dâhil birçok yerde bir takım tanrılara inanılırdı. Temmuz, Mitra gibi. Bunlar bir mevsimde ölür başka mevsimde dirilirlerdi. 'Bunlar birçok yönden insana benzer tanrılardı.' Ayrıca mesela, Frigya tanrısı Attis için din mensupları mistik bir yemeğe katılır ve sonra şöyle derlerdi: Sendurdakileri 'yedik', sancdakileri 'içtik', böylece Attis'e uyanlardan olduk." Bazı deliller göstermektedir ki bu iki alete konan yiyecekler 'ekmek', kutsal balık eti ve 'şarap' idi. Attis 'buğday'ı temsil ederdi. "Ele verildiği gece, Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: "Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın." Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın." Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz." (Korintliler/11, 23-26) Teslis tabiri ilk kez Antakyalı Theophile tarafından kullanılmıştır.

"Kutsal Ruhun tanrılığı 381'de İstanbul'da toplanan konsilde karara bağlanmış, böylece Teslis (Trinite) inancına ulaşılmıştır." (Adnan Şensoy, s. 95) Kilise, kurumsallaşmış İsa'dır. (Adnan Odabaş, s. 13) "325 İznik Konsilinde baba ve oğul aynı cevherden ilan edilirken, 533 yılında toplanan Konstantinopolis Konsilinde ise 3 unsur tek tanrı inancı kabul görmüştür." (D. Masson, Le Coran, I/90) Teslis büyük ölçüde kahramanları tanrılaştırma şeklindeki yaygın şirkten kaynaklanmıştır. MÖ.

331'de İskenderiye'de 'Sirabis-İzis-Horus' üçlemesine tapılırdı. Bunlar ayrı ayrı tanrı kabul edilmiyor, 'tek tanrının üç durumu' olarak kabul ediliyordu. (H. G. Wells, A. Short History of the World, s. 166) L. Gautier ve birçok araştırmacı, Hristiyan teolojisinin Yunan felsefesinden ve özellikle Yeni Eflatunculardan fazlasıyla etkilendiklerini söyler. (el-Medhal ila D. F. İslamiyye, s. 93) Eğer üçlü tanrı inancının tanıtılması gerekiyorsa, aslında bunu bizzat İsa'nın yapması gerekirdi ve sonrakilere bu önemli görev bırakmazdı. Halbuki O, "Çekil şeytan, Yalnız Allah'a kulluk edeceksin.' diye yazılmıştır" (Matta, 4, 10) demekte idi. A. Davud, Hristiyan tanrılarının hiçbirinin tek başına kamil, mükemmel olmadığını ve bunun da bir noksanlık işareti olduğunu ifade etmektedir. (el- İncil, s. 21) Bu üç parçadan biri nasıl olmuşta Meryem'in karnına girmiş ve insan şeklini almıştır? Bu çokluğa delil olmaz mı? (el- Hatib, el-Cevabus-sahih, II/ 37) Halbuki "Hiç kimse, iki efendiye kulluk edemez!" (Matta, 6-24) "Hz. İsa'nın çarmıhta öldürüldüğü de kabul edildiğine göre, o ölü iken kainatın devam ve bekası, tanrısız/eksik tanrı ile nasıl mümkün olabilmiştir?" (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet, s. 9) Ayrıca Baba tek başına tanrı değildir, ancak diğer iki parçaya izafe ile tanrıdır. Bir çocuk gibi ihtiyaçları olup büyütülen bir kişi hiç ilah olabilir mi? Yine hiç bir peygamber de baba, oğul, kutsal ruh üçlemesinden bahsetmemiştir! (Hatib, el-Cevabus-sahih, II/ 253) "Babanın sağ tarafında oturduğu iddia edildiğine göre, bu da Baba'dan bir ayrı varlık olduğu kabul edildiği anlamına gelmez mi?" (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet, s. 9) "Hz. 'İsa Allah'ın sağındadır, oradan canlıları ve ölüleri yargılayacaktır' denildiği zaman, bu, onun babasından ayrı olduğu manasına gelir." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 65) "Hz. İsa sonradan dünyaya geldiğine ve üçlemede Hz. İsa'nın da bulunması zorunlu olduğuna göre, bu bir eksiklik işareti olmaz mı? Tanrı inancına zarar vermez mi?" (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, s. 7) İsa iki bin yıl önce yoktu, sonradan doğdu. Bu bir ilave olmamakta mıdır? İncillerde İsa'nın 'istemeden çarmıha gerildiğini' ifade eden ayetler de vardır. (Matta 27, 46; Markos, 15, 34) Halbuki Hristiyan inancına göre İsa kendi arzusu ile asılmıştı! Hristiyanlar içinde de Hz. İsa'nın çarmıha gerilmediğini kabul eden mezhepler de vardır. Cerinthi ve Tatianos mezhepleri gibi. İlk Hristiyanlardan Cerinthian'lar ve daha sonra Basilidian'lar, Hz. İsa'nın dirilişini de kabul etmezler. Çarpoçratian'lar da çarmıha gerildiğini kabul etmezler. "Katharlar, 11. yüzyılda ortaya çıkmışlar ve Katolik kilisesine karşı gelmişlerdir. Üçlü tanrı inancını reddetmiş ve çarmıh olayını kabul etmemişlerdir. Pek çok mensubu engizisyon mahkemeleri sonucu öldürülmüştür." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 187) "İlk Hristiyan topluluklarından birisi olan Ebyonitler, Hz. İsa'nın çarmıha gerilmediğini, fakat onun yerine bir benzerinin çarmıha gerildiğini söylemektedir." (S. Akdemir, Hristiyan Kaynaklara ve Kur'an-ı Kerim'e Göre Hz. İsa, s. 75) Sorbonne Üniversitesi Dinler tarihi bölümü Hristiyanlık tarihi profesörü Guignebert, 'Haça gerilme olayının İncillerde yazılmasından önce, müminlerin hatıralarında pek belirgin olmadığını da' ifade etmektedir. (Charles Guignebert, Le Chiristianisme antique, s. 29)

Hazreti İsa çarmıha gerilmedi. Dünyada büyük yankı uyandıran ve Hıristiyanlığın tarihini değiştirdiği söylenen Da Vinci Şifresi kitabının yazarı Dan Brown Hürriyet gazetesine konuştu. Brown, "Hazreti İsa'nın çarmıha gerilmediğini gösteren kanıtlar var" dedi. (Hürriyet, 10.12.2009)

Hz. İsa'ya Kudüs'te ilk inananlar katışıksız Yahudi olup diğer Yahudilerden tek farkları, onun Mesih olduğuna inanmaları idi. Yunan Yahudileri ise hayatlarının çoğunu Yunan şehirlerinde geçiren kimselerdi. Sadece hac ve bayram için Kudüs'e gelirlerdi. Şirk diyarında yaşayan bu insanlar, onlardan etkilendikleri kadar çevrelerini de bu yeni dinlerine davet ederler ve böylece Antakya Kilisesi ortaya çıkar. İlk Hristiyan (Mesihi) adı da burada görülür. Zamanla bu Mesih kavramı yerine 'efendi-rab' kullanılmaya başlanır. Halbuki aynı dönemlerde el-Celil'deki İsa ashabı, İsa ve getirdiklerine iman ve büyük Yahudi mabedi ile irtibatlı bir hayat sürdürüp, Yahudi kurallarına saygı göstermekte idiler. Bu iki kesimden ne yazık ki, Helenistik-Yunan tesirindeki taraf galip gelir. Pavlus'un çevresinde zaten ölüp dirilen tanrılar inancı mevcuttur. Duyduklarını kendine göre yorumlayıp kabul eden Pavlus, saf İsa inancı olan el-Celil Hristiyan

anlayışı ile değil, Yunan ruhu ile boyanmış bir Mesihlik inancını yayar. Pavlus mutaassıp bir Yahudi idi, yeni dininde de mutaassıp olmuş ve E. Renan'ın ifadesi ile 'O sadece taassubunun konusunu değiştirmiş' (E. Renan, Havariler, s. 183) idi. Pavlus, görevine Kudüs'te başlamadığı gibi, on iki havariden de bilgi ve icazet almamıştır. Zaten onun hiç bir insanın irşat ve nasihatine ihtiyacı yoktur! "Ben İncili insandan almadım, fakat İsa Mesih'in vahyi ile aldım. Tanrı, milletler arasında onu anlatayım diye kendi oğlunu bende keşfetmeye razı olunca, Kudüs'e havarilerin yanına gitmedim." (Galatyalılara 1, 10-17) Yahudilerin Yunan düşüncesi ile bağdaşmayan bazı kuralları ortadan kaldırılır. Hristiyanlık artık Yahudilikten ayrılmıştır. Pavlus, her tarafı memnun edecek bir yorum bulmaya çalışır. İsa'yı rab ilan eden bu yeni din, tanrılar arasında derecelendirmeyi kabul eden Yunanlılarca kolayca kabul edilir. Saf Yahudi Hristiyanlar Pavlus'a karşı çıkarlar. İkinci asırda Hristiyanlık iki yola ayrılır. Üçüncü asırda ise bu 'yeni Hristiyanlık' tüm Yunan'da yaygınlaşır. Bu yeni sentez, esnekliği sayesinde bu topraklara yerleşir ve artık asli özelliklerini yitirip tanınmaz hale gelir. İnanç esasları kadar ibadet kuralları da zamanla yeniden şekillenir. İlk zamanlarda Hristiyanlığa en zorlu direnme, kırsal kesimden gelmiştir. Buralarda mahalli tanrılar ve büyücülük destekli eski inanç ve adetler yaygındı. Hristiyanlık, tazim edip büyüklediği kendi şahsiyetlerinin heykellerini, köylülerin alıştığı yerel küçük tanrısal şahısların yerine koyar. Bu da dinin yayılmasını kolaylaştırır. Artık Roma ileri gelenleri, yeni dine girerken eski öğrendiklerini terk etmiyorlardı. Hayatlarının birçok yönü, hâlâ eski putperest şekliyle devam ediyordu. Mesela, İsa'nın tanrı ilan edilmesi, Meryem dâhil birçok azize tapılması gibi. "Neredeyse çok tanrılı bir din ortaya çıkmış olur." (Charles Guignebert, Le Christianisme antique, s. 187) "Havariler putlarla dolu kiliseleri görseler, buna felaket gözü ile bakarlardı." (Charles Guignebert, Le Christianisme antique, s. 182) Günlük ibadetler bırakılıp sadece pazar ayinlerine gitmekle ibadet görevi kolaylaştırılır. Artık Roma hayatına Hristiyanlık elbisesi giydirilmiştir. Tüm bu gelişmelere karşı çıkanlar da vardı. Bu ortamda dördüncü asırda tepki olarak manastırlar ortaya çıkar, insanlar kendilerini toplumdan soyutlar...

İncil'de 'Baba, oğul' mecazi anlamda kullanılmış ve bu mecaz zamanla asıl anlam gibi algılanmış olabilir mi?

"Baba tabiri gerçek manada değildir. İncillerde, Cenabı Hakkın insanların da babası olduğu yazılmaktadır. "Ne mutlu o sulh edicilere! Çünkü onlar Tanrının oğulları diye çağrılırlar." (Beşinci Bab, Matta, 9. fırka) "Ta ki, (babanızın) evladı olasınız." (Beşinci Bab,45. fırka) Oğulluğun Hz. İsa'ya özel okunmasında bir münasebet/alaka görülemez." (Adnan Şensoy, s. 169) Evet, aslında 'Tanrının oğlu, sevgili oğlum' ifadeleri mecazidir. Yahudiler hakkında Tevrat'ta da 'Siz rabbin oğullarısınız' (Tesniye, 14,1) denilmektedir. Tıpkı İncil, Matta 5, 9'da olduğu gibi! Aynı kullanım çeşitleri, Yuhanna, 12; Luka 6, 36'te de görülür: "Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız."; "Alacağınız ödül büyük olacak, Yüceler Yücesi'nin oğulları olacaksınız." İncil yani "Yeni ahitte Baba ifadesinin 'tüm kulların Tanrısı'; Oğullar ifadesinin ise 'sevgili kullar' anlamında defalarca kullanıldığı görülmektedir." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 153) Tanrı tüm insanların babası; Rabbi'dir. Hristiyanlar İsa (as) söz konusu olunca baba, oğul kelimelerini hakiki manalarında, diğer insanlar söz konusu olunca mecazi manalarda anlamaktadırlar. Bu ayırımın sebebi nedir? "Kitab-ı Mukaddes'te biricik oğul ifadesi Hz. Adem ve Hz. Davut için de kullanılmaktadır." (Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 11) "Peder/baba, hakiki manada olmayıp 'yöneten ve koruyan' anlamındadır." (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet, s. 9) "Kitabı Mukaddes'te oğul kelimesi 'salih kul' anlamında kullanılmıştır." (Mevcut kaynaklara göre Hristiyanlık, s. 188) Zaten Pavlus bile, aslında oğlu olmayan Timoteos hakkında, "sevgili oğlum" ifadesini kullanmaktadır. (I. Koristoslulara 4, 17) Şurası da önemli bir husustur ki, Hz. İsa kendi hakkında 'tanrının oğlu' tabirini kullanmamıştır. Bu tabiri Yunan kültüründen etkilenen Hristiyanlar kullanmıştır. (Charles Guignebert, LeChiristianisme antique, s. 39) Bu sıfatı önce Pavlus, sonra 4. İncil yazarı Yuhanna kullanmıştır. İbranicedeki 'Tanrının abd/kulu' kelimesi, Yunancada çoğu

kez çocuk (Xaıs Tou Oeou) kelimesi ile tercüme edilmiştir. Çocuk kelimesinin oğul'a dönüşmesi zor olmamıştır. Tanrı'nın oğlu kavramı, Yunan fikir dünyasından doğmuş ve zamanla Hristiyan olanların çoğu, dini tam öğrenme imkanı bulamadıklarından eski inançların çoğunu dini renge boyanmıştır. (M. Ebu Zehra, Muhadarat, s. 31-37) "Daha önceki dinlerde, özellikle İbranicede Allah'a rahman ve rahim anlamlarından mecaz olarak baba denilmesi caiz idi. Hz. İsa da vaazlarında bu tabiri bu anlamda kullanmış olabilir. Ama sonradan bu kelime asıl anlamı ile kullanılarak suistimal edilmiştir." (M. Hamdi Yazır, Hak Dini, II/1632) "Günümüzdeki üniteryan bazı kiliseler, ilahi kimliği olmayan İsa anlayışına sahiptir." (Taslaman, s. 154) Tarihte, Ludwig Hetzer, Mıchael Servetus, Socinianizm kurucusu Faustus Socinus, jhon Locke, Samue] Clarke bu akımın öncüleri olmuşlardır! "Nesturi Hristiyanları bugünkü 4 İncili benimsememiştir. Dört İncilin seçimi, içinde siyasetinde olduğu bir tercihtir. Bu tercih, ilahi bir tercih de değildir." (Taslaman, s. 165)

Hz. İsa (as) Allah'ın kulu ve Resulüdür

"Müjdeyi iletmek için beni gönderdi." (Luka 4) "Oralarda da 'tanrı sözünü' duyurayım. Bunun için çıkıp geldim." (Markos-1) "Bunun için ne söylüyorsam, 'Baba'nın bana söylediği gibi' söylüyorum." (Yuhanna 12) "Bu öğretinin 'Tanrı'dan' mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir." (Yuhanna 7) "Ben 'O'ndan işittiklerimi' dünyaya bildiriyorum." (Yuhanna 8) "İşittiğiniz söz 'benim değil' beni gönderen Baba'nındır." (Yuhanna 14) İsa Havarilere hitaben: "Sizi kabul eden. Beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden, 'beni peygamber olarak göndereni' kabul etmiş olur. Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır." (Matta 10:40-41) "İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir." diye başlar ve 16. ayete dek liste sürer. (Matta 1:16) O insan olmasa idi, atalarından nasıl bahsedilebilirdi ki?! Bir gün bir kimse İsa'ya "Ey iyi ve hayırlı öğretici!" diye hitap ettiğinde İsa ona "Bana niçin iyi diyorsun? İyi ancak Allah'tır." (Matta 19:16-17) diye cevap verir. Kendi tanrı olsa idi, kendisini de iyi sıfatı ile vasıflandırması gerekirdi. Yine İsa Mesih gözlerini semaya kaldırıp yegane/tek yaratıcı olan Allah'a dua ile, "İnsanlara senin biricik yaratıcı olduğunu ve beni peygamber olarak gönderdiğini bilmek vaciptir." (Yuhanna, 17:1-3. Ayrıca; Matta 21. Bab, 10-11. Fıkralar; 27. Bab, 35. Fıkra; 13. bab 53, 54, 57 ve 58. Fıkralar; Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, s. 11) demiştir.

Markos 4:38: "Öğrenciler teknenin kıç tarafında uyuyan İsa'yı uyandırdılar." Tanrı'nın üçte biri uykuda iken, evrenin yönetiminde bir eksiklik oluyor mu idi?!

"İblis aynı şekilde İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkarıp O'na tüm görkemleriyle dünyanın bütün ülkelerini gösterdi. 'Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim' dedi." (Matta 4:8) Eğer Hz. İsa peygamber değil de tanrı olsa idi şeytan ona bu teklifle nasıl gelebilirdi?! O Zaten her şeyin sahibi tanrı değil midir?! İsa neden bu teklife, 'Asıl sen bana tap, ben tanrıyım demedi de, "Tanrın olan Rab'be tap, yalnız O'na kulluk et' diye yazılmıştır." (Matta 4:10) diye cevap verdi? Bu cevap bile O'nun 'kul' olduğunun ilanı değil midir?!

Hristiyan amentüsü, 'Ben, Baba tanrıya ve Rabbimiz İsa Mesih'e inandım.' şeklinde özetlenebilir. Hristiyanlıkta İslam'da olduğu gibi bir tanrı inancı yoktur. Baba olan figür sadece oğul ile bağlantılı olduğu için vardır ve onunla irtibatı kadar önemsenir. Hristiyanlıkta asıl olan oğuldur: "Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini oğula vermiştir." (Yuhanna 5:22) Halbuki İsa, İncil'e göre bile Allah'ın resulüdür: Yuhanna 6, 14; 7, 16: 'Gerçekten, dünyaya gelecek olan peygamber budur.' Luka 24-19: "Kudretli bir 'peygamber' olan Nasıralı İsa."

İşte bu nedenle "İstanbul patriği olan Makdonyas, Hz. İsa'yı bir kul, bir elçi ve bir peygamber olarak kabul ediyordu." (Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, 3/199)

"Ey kitap ehli. Dininizde aşırı gitmeyin. Allah hakkında yalnız gerçeği söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih Sadece Allah'ın peygamberleridir. (Allah) üçtür demeyin, bundan vazgeçin." (Nisa, 171)

K. Mukaddes'te (İncil-Tevrat-Zebur) tanrının özellikleri

Yorulan: "Ve tanrı yaptığı işi yedinci günde bitirdi ve yaptığı bütün işten yedinci günde istirahat etti, dinlendi…" (Tekvin 2/2-3, Çıkış 31/17) Kim dinlenir, tabii ki yorulan tanrılar!

Pişman olan, acı duyan: "Ve Rab yeryüzünde insanı yarattığına pişman oldu ve yüreğinde acı duydu." (Tekvin 6/6) Kim acı duyar, pişman olur? Hata, yanlış yapan teslisin tanrısı!

Güreşte yenilen: " Ve Yakup, seher sökünceye kadar bir adamla güreşti. (adamı yenince) adam Yakup'a dedi: Adın nedir? Yakup. Yine adam ona, "artık sana Yakup değil, ancak 'İsrail' denecek çünkü insanlarla ve Allah ile uğraşıp onları yendin." (Tekvin 33/24-29) Gerek 28.3.2024 tarihinde Amerikalı Siyonist Haham Shmuley Boteach: "Bir Yahudi olarak, Tanrıdan daha güçlüyüm. Benim adım İsrail. Tanrıyla güreş tuttum ve Tanrıyı yendim. Benim önümde Tanrı dahil kimse duramaz." derken ve gerekse devletlerine verdikleri bu isimle bu görüşe inanmaya devam eden Yahudiler tanrılarının güreşte yenildiğine (Tekvin 32/22-32) Hristiyanlar ise çarmıhta öldürüldüğüne (Markos 15/26) inanmaktadırlar.

Korkak : "Ve rab derede oturanları kovamadı, çünkü 'demirden savaş arabaları' vardı." (Hakimler 1/19) Tank görse ne yapacaktı bu tanrı!

Kinci: "Rab diyor, seninle milletleri, atı ve binicisini, cenk arabasını ve binicisini, erkeği ve kadını, kocamış adamı ve genci, genç adamı ve ere varmamış kızı, çobanı ve sürüsünü, çiftçiyi ve çiftini, valileri ve kaymakamları kıracağım." (Yaremya 51/20-26)

Sarhoş: "Şaraptan bağıran yiğit gibi uyandı tanrı." (Mezmurlar 79/65)

Öfkeli: "Çünkü rab öfkelenmişti. Burnundan duman yükseldi, ağzından ateş yiyip bitirdi." (Samuel 22/8-9)

Uyuyan: " Kalk, uyan niçin uyuyorsun ya rab." (Mezmurlar 44/23)

Tanrı Uykuda: Katoliklerin ruhani lideri Papa 16. Benediktus, Aziz Petrus Meydanı'nda son kez halkın önüne çıktı. Papa, göreve geldiği 2005 yılından beri omuzlarına ağır bir yük bindiğini söyleyerek, "Bu dönemde Tanrı bana her daim yol gösterdi" diyerek, sözlerine şöyle devam etti: "Son dönemde Kilise'nin zor dönemleri de güzel dönemleri de oldu. Sular dalgalıydı, rüzgar ters esiyordu ve 'Tanrı sanki uykuda gibiydi' ama ben her zaman Tanrı'nın bu teknede olduğunu biliyordum. Bu tekne Kilise'nin, benim değil." (Ensonhaber, 27 Şubat 2013) Bu arada Yunanlıların da uyku tanrısı vardır ve adı da Hypnos'dur!

K. Mukaddes'te tevhid, Allah'ın bir olduğuna dair deliller

Markos 12, 28-32: 'O, 'birdir', O'ndan 'başka tanrı' yoktur.' Yuhanna 20:17: İsa, Havarilere: "Ben babama ve 'babanıza', Allah'ıma ve 'Allah'ınıza' giderim." Matta 5-9: "Ne mutlu sulh edicilere, çünkü onlar Allah oğulları çağrılacaklar." Matta 6-14: "İnsanların suçlarını bağışlarsanız, semavi 'babanız da' size bağışlar." I. Yuhanna 5-19: "Biliriz ki biz Allah'tanız." Tesniye 4-39: "Yukarıda göklerde ve aşağıda yerde Rab, O Allah'tır 'başka' yoktur." Tesniye 6-4: "Dinle ey İsrail: Allah'ınız Rab, 'bir olan' Rabtır." Tesniye 32-39: "Şimdi görün ki, ben

O'yum, katımda ilah yoktur." I. Samuel 2-2: "Senden başka ilah yoktur." I. Krallar 8-60: "Rab, Allah olan odur, ondan başka yoktur." İsaya 45-5,6: "Rab benim ve başkası yoktur, benden başka Allah yoktur."

Adolf von Harnack, 'İsa'nın, rabbi tek tanrı olarak vasıflandırıldığını' ifade eder. (Harnack, What is Christianity, s. 126) Markos 12,29 'Dinle ey İsrail, tanrımız olan Rab tek Rabdir.' denir. Ayrıca, Yuhanna, 20, 17; Luka, 7, 16 da da benzer ifadeler bulunur. Teslise delil kabul edilen Matta 28, 19'un, eski nüshalarda bulunmayan sonraki bir ilave olduğu artık açıkça bilinmektedir. (J. Dheilly, Dic. Biblique, s. 1192; De Glasenapp, H. , Les cinq grandes religions du Monde, s. 303) Hristiyanlar teslise İncil'den iki ayet (Matta, 3/16-17, 28/19) delil olarak getirilir, o da zorlamadır. Zaten Matta 28/19'un da eski nüshalarda olmadığı, sonradan ilave edildiği ortaya çıkmıştır. Hz. İsa'nın tanrının oğlu olarak İncil'de bahsedilmediğini ileri süren Hristiyan yazarlar da vardır: E. Renan (İsa'nın Hayatı, s.183) W. Durant (The Story of civilizationXI/208) H. G. Wells (A. Shot History of the World, s. 170) gibi.

Kur'an'da Allah (cc) kendini nasıl tanıtır? "De ki: O, Allah'tır, bir tektir. Allah Samed'dir. (her şey O'na muhtaçtır, o, hiçbir şeye muhtaç değildir.) Ondan çocuk olmamıştır (kimsenin babası değildir). Kendisi de doğmamıştır. (kimsenin çocuğu değildir)" (İhlas, 1-4) "Eğer göklerde ve yerde Allah'tan başka ilâhlar olsaydı, ikisinin de dengesi ve düzeni kesinlikle bozulur giderdi. Arşın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdığı her türlü çirkin vasıflardan uzaktır, yücedir!" (Enbiya, 22) "İnsanlar bütün ümitlerini yitirdikten sonra yağmuru indiren ve rahmetini yayan O'dur. Gerçek dost ve koruyucu, her türlü hamde lâyık olan da O'dur. Gökleri, yeri ve oralarda üretip yaydığı canlıları yaratması O'nun kanıtlarındandır. O dilediği zaman onları bir araya getirme gücüne de sahiptir." (Şura, 28-29) "Andolsun bize hiç bir zaman yorgunluk çökmedi." (Kaf, 38) "O (Allah) görüleni de görülmeyeni de bilen, kendisinden başka tanrı olmayan Allah'tır. O, Rahman ve Rahim olandır. O, kendinden başka tanrı olmayan, hükümran, çok kutsal, esenlik veren, güvenlik veren, görüp gözeten, güçlü, buyruğunu her şeye geçiren, ulu olan Allah'tır. Allah müşriklerin (putperest, Yahudi ve Hristiyanların) ileri sürdüğü sıfatlardan (yorulan, yenilen vs.) münezzehtir. O, var eden, güzel yaratan, yarattıklarına şekil veren, en güzel isimler kendisinin olan Allah'tır. Göklerde ve yerde olanlar O'nu tespih ederler. O güçlüdür, her şeye hâkimdir." (Haşr, 22-24) "Yeryüzünde bulunanların hepsi fânidir. Azamet ve kerem sahibi rabbinin zâtı ise bâki kalır." (Rahman, 26-27) "Allah, O'ndan başka tanrı yoktur; diridir, her şeyin varlığı O'na bağlı ve dayalıdır. Ne uykusu gelir ne de uyur. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. O'nun izni olmadıkça katında hiçbir kimse şefaat edemez. Onların önlerinde ve arkalarında olanları O bilir. O'nun ilminden hiçbir şeyi -dilediği müstesna- kimse bilgisi içine sığdıramaz. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine almıştır. Onları korumak kendisine zor gelmez. O yücedir, mutlak büyüktür." (Bakara, 255)

K. Mukaddes'te peygamberler

Hz. Lut'a iftira: Lut'a iki kızı şarap içirip sıra ile yanlarına girip, onunla yatıp, babalarından hamile kalırlar. (Tekvin 33-36) Hz. Yahuda peygambere iftira: Gelini ile yatıp, hamile kalınca onun yakılmasını emreder. (Tekvin 38/15-25) Hz. Davud'a iftira: Bir komutanın karısı ile yatıp hamile kalınca, kocasını savaşa gönderip ölmesi için tezgah hazırlayıp, sonra da dul eşi ile evlenir. (I. Samuel 2-27) Ayrıca oğlu Amnon kız kardeşi Tamar ile zorla yatıp onu "alçaltır." (I. Samuel 13/1-39) Hz. Nuh'a iftira: Nuh'a oğlu tecavüz eder: Ve Nuh, çiftçi olmağa başladı ve bir bağ dikti ve şaraptan içip sarhoş oldu ve çadırının içinde çıplak oldu. Ve Nuh, şarabından ayıldı ve küçük oğlunun kendisine yaptığını anladı ve dedi: Kenan lanetli olsun; kardeşlerine kullar kulu olacaktır." (Tekvin 9/20-25) Ayrıca -Haşa- güya Harun, çok tanrıcılık yapmıştır (Çıkış 32) ve Davud cinayet işlemiştir. (II. Samuel, 14) Süleyman ise zinacı ve putperesttir. (I. Krallar 11) Bizzat 'ben' tüm bunları,

kendilerini ‘inanç turizmi’ ile ilgilenen kişiler olarak tanıtan 2 misyonere sormuş ve “Onlar da insan, bunlar normal, biz de bunları kabul ediyoruz.” cevabını kulaklarımda duymuştum…!

K. Mukaddes nasıl bir kitaptır?

İncil’lere göre çarmıha gerildiği sırada İsa Tanrıya isyan da etmiştir! “Biri sağında, biri solunda iki haydudu onunla beraber haça gerdiler. Geçenler' Vay! Sen ki mabedi yıkar, üç günde yaparsın, haçtan inerek kendini kurtar' diye başlarını sallayıp ona söverlerdi. Aynı saatlerde baş kahinler, yazıcılarla eğlenerek dediler: O, başkalarını kurtardı kendisini kurtaramıyor. Dokuzuncu saatte İsa Yüksek sesle bağırdı: Eloi, Eloi! Lama sabaktani: 'Tanrım, Tanrım! Niçin beni bıraktın?” (Markos 15:25-34) "Ben size diyorum ki, kimde varsa ona daha çok verilecektir. Ama kimde yoksa kendisinde olunan da alınacaktır. Üzerinde kral olmamı istemeyen düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde öldürün" (Lula 19: 26-27) İsa: "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Ben barış değil, kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben oğula babasının, kızla anasının, gelinle kaynanasının arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanları, kendi av halkı olacaktır." (Matta:10-34-36) “Kalça, karın, göbek yuvarlağı, göğüs, boyun, göz, saç, dudaktan vs. bahseden bölümleri” (Neşideler neşidesi 7:1-13) dışında, Yahudi olmayanların yabani hayvan kabul edildiği (Tesniye 8/ 21-22); Fırat ırmağı civarının (Türkiye’nin güneydoğusu da dâhil!) tanrı tarafından Yahudilere verildiği (Tesniye 12/24); insanların kasaplık koyun gibi ölüm gününe hazırlanmayı emreden (Yaremya 13/3) ve insanları delik deşik edip çocukların yere çalınıp, karılarının kirletilmesini emreden (İşaya 13/15-16) ayetler bu kutsal (!) kitapta bulunmaktadır. "Ve Allah'ın Rab Yehova o milletleri senin önünden azar, azar kovacak, onları çabukça bitiremezsin yoksa senin üzerine kır hayvanları (Goyim) çoğalır. Ve Yahova onların krallarını senin eline verecek." (Tesniye Bab: 22/24) İsrailli haham Rabbi Shim'on: "Yahudi olmayanların en iyisi mi; öldür. Yılanın en iyisi mi; beynini parçala." (İsael Shahak, Jewish History, s. 78) “Yaratılış merdiveninde farklı basamaklar olduğunu herkes doğal olarak kabul eder; önce inorganik nesneler, bitkiler ve hayvanlar âlemi, sonra konuşan yaratıklar ve hepsinin üstünde Yahudiler.” (Sources de la pense'e juive contemporaine, Siyonizm ve ırkçılık, , s. 49)

İncillere göre eli ile günah işleyen elini, ayağı ile günah işleyen ayağını kesmeli, gözü ile günah işleyen ise gözünü çıkarmalıdır: "Eğer elin sürçmene sebep olursa onu kes; senin için hayata çolak olarak girmek, iki elin olarak cehenneme, sönmez ateşe atılmaktan daha iyidir. Eğer ayağın sürçmene sebep olursa onu kes; senin için topal olarak hayata girmek, iki ayağın olarak cehenneme atılmaktan daha iyidir. Eğer gözün sürçmene sebep olursa onu çıkar; senin için bir gözün olarak Allah'ın melekutuna girmek, iki gözün olarak cehenneme atılmaktan daha iyidir." (Markos 9:43-47) ve Matta (5: 29-30): "Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir. Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir." Luka (14:26) İsa şöyle buyuruyor: "Eğer bir kimse bana gelir ve kendi anasına, babasına, karısına, çocuklarına, kardeşlerine, kız kardeşlerine, hatta kendi canına buğzetmezse benim şakirdim olamaz." Luka (12:49-52) Yine İsa şöyle diyor: "Ben dünyaya ateş atmaya geldim, eğer şimdiden tutuşmuşsa daha ne isterim. Dünyaya selamet getirmeye mi geldim sanıyorsunuz? Size derim ki hayır, fakat daha doğrusu ayrılık getirmeye geldim. Çünkü bundan sonra bir evde beş kişi olacak, üçü ikiye, ikisi üçe karşı ayrılacaklar." Yuhanna İnciline göre Hz. İsa, insanlara şöyle hakaret etmektedir: "Neden söylediğimi anlamıyorsunuz? Çünkü benim sözümü dinlemiyorsunuz. Siz babanız iblistensiniz ve babanızın heveslerini yapmak istiyorsunuz." (Yuhanna 8:43-44) İncil’de dul kadınlar hakkında şu aşağılayıcı tabirleri kullanılır: "Genç dul kadınları reddet. Çünkü Mesih'e muhalif olarak nefsani heveslerine düştükleri zaman evlenmek isterler. Bununla beraber evleri gezerek aylak olmayı da öğrenirler, ancak yalnız aylak değil, fakat üzerlerine düşmeyen şeyleri

söyleyerek başkalarının işlerine karışan boşboğaz olurlar." (Timoteos'a I. Mektup 5:9-15) İncillere göre Hz. İsa evlenmemeyi, hatta erkeklerin kendilerini hadım etmelerini şöyle teşvik etmektedir: "Ben size derim: Kim zinadan ötürü olmayıp karısını boşar ve başkası ile evlenirse, zina eder; boşanmış olanla da evlenen zina eder. Şakirtler İsa'ya dediler: Eğer erkeğin karısı ile hali böyle ise evlenmek iyi değil, fakat İsa onlara dedi: Bütün insanlar bu sözü kabul edemez, ancak kendilerine verilmiş olanlar kabul edebilir, çünkü anadan doğma hadım vardır ve insanlar tarafından yapılmış hadım vardır, göklerin melekutu uğrunda kendilerini hadım edenler de vardır. Bunu kabul edebilen kabul etsin." (Matta 19: 9-12) İncillere göre Hz. İsa ağaçları da lanetleyerek kurutmuştur: "Ertesi gün Beytanya'dan çıktıkları zaman İsa acıktı. Uzakta yapraklı bir incir ağacı görüp belki onda bir şey bulurum diye geldi, yanına varınca üzerindeki yapraklarından başka bir şey bulamadı; çünkü incir mevsimi değildi. İsa cevap verip ona dedi: Artık hiç kimse senden ebediyyen meyve yemesin. Sabahleyin, yanından geçerken incir ağacını kökünden kurumuş gördüler." (Markos l1:12-20) Lord John Davenport şöyle demektedir: "Kitabı mukaddes bu gibi kusurlarla baştan başa doludur. Kur'an öteki kitaplar adına kesinlikle o kadar bu kusurlardan temizlenmiştir ki, utanma sahibi bir insan hiç kızarmadan onu baştan sonuna kadar okuyabilir." (Hz Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 49)

Kitab-ı Mukaddes insan ürünü olduğu için içinde birbiri ile çelişen pek çok ayeti de barındırmaktadır. "R.P. Roguet, 'İncil'e Giriş' kitabının 182. sayfasında, "İsa'nın kabrine gelen kadınların isim listesi, ilk 3 İncil'de birbirini tutmuyor." demektedir. Matta ve Luka İncillerinde, İsa'ya baba tarafından ve üstelik birbirinden farklı soy kütükleri verilmiştir." (Bucaille, s. 338) Luka İncil'inde (5: 1-11) Hz. İsa'nın sağlığında olmuş gösterilen mucizevi balık avı kıssası Yuhanna İncil'inde (21: 1-4) Hz. İsa'nın ölümünden sonra gerçekleşmiş bir olay olarak gösterilir. Çelişkilerden birkaç tane daha 'kısaca' sıralayalım: Şela kimin oğlu?: Arpakşad'ın (Tekvin, 11-12) - Kainan'ın (Lukas, 3-36); Harun (as) nerede öldü?: Hor dağında (Sayılar, 20-28) - Mosereya'da (Tesniye, 10-6); Davud (as)'u kim tahrik etti?: Tanrı (II. Samuel, 21/1) - Şeytan (Tarihler, 21-8); Yehoyakin kaç yaşında kral oldu?: 18 yaşında (II. Krallar, 24-8) - Sekiz (II.Tarihler, 36-9); Nuh (as) her canlıdan kaçar tane aldı?: İkişer (Tekvin, 6-19) - Yedişer (Tekvin, 7-2); Ahazya kaç yaşında kral oldu?: Yirmi iki (II. Krallar, 8-26) – Kırk iki (II.Tarihler, 22-7); Saulun kızı Mikal çocuk doğurdu mu?: Çocuğu olmadı (I. Samuel, 6-23) - Beş çocuğu oldu (I. Sauel, 21-8); İnsan kaç yıl yaşayabilir?: En çok 120 yıl: (Tekvin, 6-3) - 403 yıl (Tekvin, 11-13); Tanrı yorulur mu?: Rab yorulmaz (İşaya, 40-28) - İstirahat eder. (Tekvin, 2-3); Hz. İsa, Hz.Davud'un oğlu mu?: Evet Davud'un oğlu (Luka, 18-38) - Hayır, tanrının oğlu (Matta, 22-45); Yusuf (as) 'ın babası kim?: Yakup (Matta, 1-16) - Heli (Luka, 3-23); İbrahim'den Davud'a kaç nesil vardır?: 14 (Matta, 1-17) - 15 (Luka, 3-31-34); Eriha'dan çıkarken İsa'dan kaç kör yardım istedi?: İki : (Matta, 20-30) - Bir (Markos, 10-46); Hz. İsa'nın şehadeti doğru mudur?: Evet (Yuhanna, 5-31) - Hayır (Yuhanna, 8-14); Haçı kim taşıdı?: Simon (Luka, 23-26) - İsa (Yuhanna, 19-17); Yahuda İsa'yı öptü mü?: Öptü (Matta, 26-49) - Öpmedi (Luka, 22-49); Kabirden çıkan cinlenmişler kaç kişi idi?: İki (Matta, 8-28) - Bir (Markos, 5-7); Hz. İsa'yı kim kabre koydu?: Yusuf ve Nikodimus (Markos, 15-46) - Sadece Yusuf: (Yuhanna, 19-42); Mezarda kaç melek göründü?: Bir (Matta, 28-2) - İki (Yuhanna, 20-12) vd. Mühtedi Dr. Maurice Bucaille "Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an" adlı eserinin 98-179. sayfalar arasında İncillerdeki çelişkileri örneklerle sıralamıştır. Bu çelişkilere örnekler için Ahmet Deedat'ın, "Kitab-ı Mukaddes Allah sözü müdür?" adlı kitaba da bakılabilir.

"Kannengiesser'e göre, 'toplumlararası mücadeleden doğma kitaplar olan İncillerde' İsa'ya dair nakledilen hususların 'artık dış görünümlerine itibar edilmez.' Kudüs Kitab-ı Mukaddes Okulu çalışmaları (Benoit ve Boismard) sonucunu hatırlayalım: "İncillerin birçok yerinde artık

doğrudan doğruya İsa'nın sesini işitme umudunu kesmelidir." İnciller, İncil yazarlarının taşıdıkları zihniyet hakkında bilgi vermektedirler. İsa'nın yaşamış olduğu bazı olayların İncil yazarlarında kişisel bir düşünceyi savunmak amacıyla kılığı değiştirilerek nakledilmiş olduğuna niçin hayret edelim? İnciller arasındaki apaçık çelişkiler, gerçeğe benzemez durumlar gösteriyor ki, 'İnciller tek kaynağı insan hayali olan birçok bab ve parçalar' ihtiva etmektedir. (Bucaille, s. 178-179)

Hristiyanlar teslise (Baba- Oğul- Ruhul Kudüs) inanırlar. Baba doğmamış, oğul ve ruh doğmuştur. Üçü her zaman bir arada idiler: Markos (10-18): " İsa dedi: Birden başka kimse iyi değildir o da Allah'tır." Yuhanna (10/25-30): "Ben ve Baba biriz." Morkos (13-32) : "Ne melekler, ne de oğul, babadan başka kimse bir şey bilmez." İsa, baba ile bir olsa onun gibi her şeyi bilmesi gerekmez mi? Yuhanna (5/27): "Baba Tanrı hiç kimseye hükmetmez, bütün hükmü oğlu İsa'ya vermiştir." Markos (15/25-37): "Baba tanrı hükümsüz iken oğul tanrı çarmıhta acı çekiyor." Ve sonra İsa, baba tanrıya şikayette bulunur: 'Baba beni neden terk ettin?!' (Matta 27:46)

Hristiyanlıkla ilgili birçok eseri olan Emile Gillabert, Pavlus'a psikanalizi uygulamış ve sonuç olarak da şu teşhisi koymuştur: Paranoya! (Gillabert, Saint Paul ou le Colosse aux Pieds d'argile, s. 86, 191) Efendimize 'histeri' teşhis koyan Hristiyanlara cevaplarımızı zaten 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda verdik de, Müslüman olmayan birisinin Hristiyanlığın merkezindeki bir şahıs için böyle bir teşhisi koyması hayli ilginçtir! Demek ki, kişi kendi gibi bilir işi! Zaten, "Biz ya da gökten bir melek bile, size bildirdiğimiz İncil'e ters düşen bir İncil bildirirse lanet olsun ona! Daha önce söylediğimizi şimdi yine söylüyorum, bir kimse size, kabul ettiğinize ters düşen bir Müjde bildirirse, ona lanet olsun! Ben bu İncil'i insandan almadım, kimseden de öğrenmedim. Bunu bana İsa-Mesih açıkladı." (Gal. 1: 6-12) türü sert çıkışlar yapan biri için bu teşhis yabana atılacak bir sonuç değildir! Ağır bir hastalıktan uzun süredir ıstırap çeken (I. Kor. 12: 7-9; Gal. 4: 14-15) Pavlus'u yönlendiren biri olmalıdır ki, o kişi Luka'dır. (Salih Akdemir, Hıristiyan Kaynaklara ve Kur'an-ı Kerim'e Göre Hz. İsa, s. 59) "Pavlus'un Luka'ya olan derin saygısı ve Hıristiyan sevgisi, ondan "sevgili hekim" (Koloseliler 4:14) olarak bahsettiğinde ortaya çıkar. (ucg.org/good-news/good-news-magazine-january-february-2001/profiles-faith-luke-pauls-beloved-friend-and) "Luka, Pavlus'un 'Kutsal Yazılar' olarak atıfta bulunduğu tek İncil'dir. Pavlus'un yalnızca Luka İncili'nde bulunan materyale atıfta bulunduğu birkaç yer vardır. Pavlus, inancın temellerinin ne olduğunu tekrarlamak için Luka-Elçilerin İşleri'nin tanıklığına güvenir." (lukeprimacy.com/pauls-attestation-of-luke) Pavlos'un son anına kadar hep yanında Luka vardı. (wol.jw.org/tr/wol/d/r22/lp-tk/2007844) Daha önce putperest olan Luka, eski inanç tohumlarını Pavlus ile birlikte atmış ve bu yeni dini oluşturmuştur. "Luka, gerçek havarileri bir bir dışlayarak Kilise'nin başına Pavlus'u geçirdiğini açıkça görebilmekteyiz." (Salih Akdemir, s. 74)

Hristiyanlar her ne kadar 'teslisi anlama değil inanma konusu' olarak ilan etseler de Müslümanlarla karşılaştıkça bu inancı mantıki bir zemine oturtma ihtiyacı hissetmişlerdir. (D. Masson, Trinite, Le Coran et la revelatiaon, I/84) Vatikan'ın Müslümanlarla ilgili dairenin başkanlığı, Teslis konusunda Müslümanlarla irtibata geçen misyonerleri uyarmakta ve Müslümanları teslise inandırma gayretinden kaçınmalarını hatırlatmaktadır. Müslümanlara "tek tanrıya inandığımızı söyleyeceğiz" diye yönlendirme de yapmaktadırlar." (H. A. Wolfson, The Muslim Attributes and the christian Trinity, s. 1-18) Fakat ortada bir gerçek vardır ki, o da teslisin tanrısal şahıslarının Allah'ın sade ve anlaşılır sıfatlarına sahip olmadığı gerçeğidir. Zaten sonradan Müslüman olan Abdulehad Davud, teslis hakkında "Onlardan her birinin diğerlerinde olmayan kendine özel sıfat ve görevleri olduğu müddetçe başkalık mevcuttur ve hiç biri tek başına kâmil/mükemmel değildir.

Bu noksanlık ise ilah olmaya engeldir.” demektedir (el- İncil ves-salib, s. 9) Üçlemeden biri nasıl olmuşta Meryem’in rahmine girmiş, insanlık âlemine karışmış ve insan şeklini almıştır? Bu çokluk demek değil midir? Bu şirk değil midir? Tanrı tek olsa idi, sadece birinin ayrılıp yeryüzüne inmesi mümkün olamazdı. Ayrıca Hristiyanlık denince şu asla unutulmamalıdır ki, onların inancında ‘Baba’ değil ‘Oğul’ birinci plandadır. Yine Hristiyan inancında baba rolündeki parçanın azameti, büyüklüğü, sıfatları konusunda açık bir görüş bulunmamaktadır! İsa 2100 sene önce yoktu. Tanrı’ya sonradan ilave olabilir mi? Haça gerilebilir mi? Eğer kendi arzusu ile gerilmişse Yahudilere bu düşmanlık nedendir? 2000 yıldır Yahudiler “Tanrıyı öldüren, lanetli kavim, rahmetten kovulmuş” olarak neden anılmaktadır? Bu beddualar 1963 yılında neden kaldırılmıştır? 2000 yıllık bu uygulama mı yanlıştı yoksa şimdiki uygulama mı? Baba, Hristiyanlıkta tek başına tanrı değildir. O, ancak diğer iki şahıs ile tam bir tanrı olabilir! Diğer iki unsur içinde durum aynıdır! Herhangi bir insan gibi ihtiyaçları olup büyütülen bir kişi hiç tanrı olabilir mi? Şurası da unutulmamalıdır ki, ayrı ilahlardan bahseden bizzat Hristiyanlardır, yoksa Müslümanlar onlara herhangi bir isnatta bulunmamaktadır! Oğul’dan kasıt tanrının kelam-konuşma sıfatı ise yine unutulmamalıdır ki, bu oğulda aynı zamanda hayat, ilim gibi sıfatlar da bulunmaktadır. Ayrıca, acaba Meryem; Hâlık/yaratıcı mıdır? Sevgi dini olan (!) Hristiyanlık neden doğuştan günahkâr olma inancını kabul eder (Aslında tam anlamı ile tekfir inancıdır bu!) ve Nasturiler’in Meryem’e Tanrı’nın annesi denemeyeceği görüşü hakkında neler düşünmektedir?

“Tanrı tektir ama üç şahıstır. Baba Tanrıdır, Oğul Tanrıdır ve Kutsal Ruh Tanrıdır ama Baba Oğul değildir, Oğul Kutsal Ruh değildir ve Kutsal Ruh Baba değildir. Hepsi eşit derecede yücedir. Ancak üç Tanrı değil tek Tanrıdır. Üç yüce değil tek yücedir… Ancak akılla tam olarak kavramak mümkün olmadığı gibi basit örneklerle açıklamaya çalışırsak birçok yanlışa ve hatta sapkınlığa düşebiliriz. Tanrı’nın ne olmadığını biliyoruz. Ne olduğu bilgisi, yani Üçlü Birlik

oluşunu, üç kişi ve tek varlık oluşunu ise akıl ile 'tamamen kavramak' imkansız iken iman ile kabul edilebilir ve teoloji (mantık-felsefe ve vahiy) ile açıklanabilir durumdur." (veritasdei.com/icerik/makaleler/trinitas-uclu-birlik-gizemi) Kutsal Kitap bizlere Rabbin "bir" olduğunu öğretir. Ama buna rağmen Kutsal Kitap, hem Baba'nın hem Oğul'un hem de Kutsal Ruh'un Rab olduğunu vurgular. (İbraniler 1:10, 2; Petrus 1:16, 2; Korintliler 3:16. Aslında tevhid inancının politeizme dönüşmesi itiraf edilmektedir bu cümlelerde!) Ama yine üç Rab değil bir tek Rab vardır. Kutsal Kitap yine Tanrı'nın bir olduğunu söylemektedir, fakat bunun yanında, yine hem Baba'nın hem Oğul'un hem de Kutsal Ruh'un Tanrı olduğunu vurgular, buna rağmen Baba, Oğul ve Kutsal Ruh, birbirlerinden bağımsız, üç tanrılar heyeti (triteizm) değil bir ve tek Tanrılıktır. 'Bu derin gizi fiziksel örneklerle anlatmak güçtür.' Bununla birlikte uzun zaman önce okuduğum bir makalede dikkatimi çeken bir açıklamayı paylaşmak isterim, malum teşbihte hata olmaz demiş atalarımız. Örnek anımsadığım kadarıyla şöyleydi; Üç mum yakarak karanlık bir odaya girdiğinizi düşününüz. Karanlık odanın birden aydınlandığını göreceksiniz. Ama odada gerçekte kaç tane ışık oluşacaktır? Birbirinden ayrı üç mum ışığı mı, yoksa üç mumun kaynaşarak oluşturduğu tek bir ışık mı? Şüphesiz, üç mum olmasına rağmen odayı kaplayan ışık tek olacaktır. Bunun gibi Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un oluşturduğu Tanrılık da tek, bileşik bir Tanrılıktır. (hristiyanturk.com/forums/topic/tanrysal-ueclue-birlik; tuzlakilisesi.org, Tanrısal Üçlü Birlik. Üç farklı mumu ne yaparsanız yapın tek muma indiremezsiniz! Aynı işlevi gören her üç şey aynı olmaz; işlevleri aynı üç farklı şey olurlar! Üç çeşit farklı kalem yazı yazmaya yarar ama üçü de tek değil, farklı üç kalemdir!) Hristiyanlar ile Müslümanlar aynı Tanrı'ya mı taparlar? Hristiyanlarla Müslümanların Tanrı hakkındaki görüşleri arasındaki önemli bir fark, Kutsal Kitap'ın Üçlü Birlik kavramıdır. Kutsal Kitap'ta Tanrı Kendisini üç kişilik'teki tek bir Tanrı olarak açıklamıştır: Baba Tanrı, Oğul Tanrı ve Kutsal Ruh Tanrı. 'Üçlü Birlik'in her bir Kişisi tamamen Tanrı olsa da, Tanrı üç tanrı değil, üçü birdir. Üçlü Birlik, Hristiyan inancının çok önemli ve ayrılmaz bir parçasıdır. Üçlü Birlik olmadan, Tanrı Oğlu, İsa Mesih'in Kişiliğinde beden alıp dünyaya gelemezdi. İsa Mesih olmadan günahtan kurtuluş olmazdı. Kurtuluş olmadan, günah herkesi sonsuz cehennem cezasına çarptırırdı. (gotquestions.org/Turkce/ayni-Tanri.html) Bir yanlış devamında nelerele kadar ulaşıyor görüyorsunuz! Tanrı, Baba mıdır? Hıristiyanlara göre, yarattığı dünyaya Tanrı kendi ebedi sözünü İsa isimli bir kişi aracılığı ile açıklar. O nedenledir ki, İncil ebedi sözden ya da Tanrı'dan, "Söz vücut buldu" ifadesini kullanarak bahseder. O, insan olan İsa'dır. İsa Tanrı'nın Oğlu mudur? İsa'da Tanrısal, ebedi Söz ile 'ölümlü olan vücut iç içedir.' Tanrı Sözü ve Oğul olarak İsa, aynı zamanda Tanrı mesajını sadece iletmekle yetinen bir peygamber olmanın ötesindedir. O, kendisi Tanrı'nın mesajı ya da Sözüdür! Hıristiyan anlayışı ne putperestlikle ilgilidir, ne de matematiksel bir bilinmezliğin ifadesidir. (answering-islam.org/turkce/kimdir/isa1.html) "Baba'nın Kendisi Oğul aracılığıyla Ruh'ta çalışır." (Herman Bavinck, Tanrı Doktrini, s. 318) Ya da, Baba'nın her şeyi Oğul aracılığıyla Kutsal Ruh'un gücüyle yaptığını söyleyebiliriz. 'Bütün bunları 'anlayamayız' fakat bu anlaşılamaz ve şaşılası Tanrı' bizlerin O'nu nasıl tanıyacağımıza açıklık getirmiştir. Tanrı'nın nasıl olması gerektiği ile ilgili belirsiz fikirler yaratmaya ya da kendi aklımızdan veya popüler düşüncelerden fikirler ortaya atmaya gerek yoktur. Baba Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle Oğul Tanrı aracılığıyla 'gelmiştir'; işte bu, Kendisini bize nasıl gösterdiğidir." (hristiyanlik.org/baba-ogul-kutsal-ruh) Matematik sınıflandırmalar Tanrının gerçeğini ifade edemezler. İsa Mesihte Tanrı 'gerçekten insan' olmuştur. Böylece acıya ve ölüme Tanrı kayıtsız kalmamıştır. Hristiyan imanı için de Tanrı tarif edilemez olandır. (Müslümanlar soruyor, Hristiyanlar yanıtlıyor. Üçlü birlik. Bu site, herhalde artık cevap veremeyeceğini anladıkları için kapanmış olsa da, ekran görüntüsü üsttedir. Detaylı görüntü de internet sitemizdedir!) Açıklamaya yapılırken aslında hem politeizm hem tecessüs/Tanrıyı fiziksel aleme indirgeme itiraflarına da şahit olduk! Yani açıklamaya çalıştıkça daha da tutarsızlık, çelişki ile karşı karşıya kalmaktayız! Zaten bu "iman meselesidir ve mantık/matematikle açıklanamaz" diye boşuna itiraf edilmemektedir…!

Aslında İslam 'Allah birdir' demese Hristiyanların umurunda değildir tanrının sayısının kaç olduğu! Hristiyan üç siteden, 'üçlü birlik' iddiasına cevap verdiğini iddia eden, yukarıdaki cümlelerden anlamlı bir sonuç çıkarabilen var mıdır acaba? Thomas Paine boşuna "Hristiyanlık

kılıçla kurulmuştur. Kutsal kitap insanlara sadece zalimlik ve cinayet öğretmiştir. Teslis, tek tanrı inancını zayıflatmıştır. Hristiyanlık denilen bu şey kadar tanrıyı aşağılayan bir başkası daha yoktur. Tevrat ve İncil'in masalları insanda ancak aşağılık duygusu uyandırır." (T. Paine, Akıl Çağı, s. 216-224) dememektedir.

Hristiyanların sapmasında aşırı sevgi ve büyükleme önemli rol oynamıştır. Bu husus Kur'an ve hadislerde şöyle açıklanmaktadır: Bakara suresi 165. ayette, "İnsanlardan bazıları Allah'tan başkasını Allah'a denk tanrılar edinir de onları, Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise (onlarınkinden) çok daha fazladır." ve Nisa, 171. ayette, "Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisidir." Efendimiz de, "Hristiyanların Meryem oğlu İsa'ya yaptıkları gibi, beni aşırı şekilde övmeyin! Ben ancak Allah'ın kuluyum. Bana 'Allah'ın kulu ve Resulu' deyin!" (Buhari, Enbiya, 48) buyurmuşlardır. İslam'a göre Hz. Muhammed önce kul/insan sonra peygamberdir!

Hristiyanlıkta tekfircilik: "Hristiyanların itikadına göre İsa öldürüldükten sonra cehenneme inip, Hz. Adem aleyhisselam ile zürriyetinden (soyundan) olan 'bütün peygamberleri' oradan çıkarmıştır." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 167) "İsa öldürüldükten sonra cehenneme inip Hz. Adem'le ondan sonra gelen bütün peygamberleri oradan çıkardığına inanılır." (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet yayınları, Ankara 1959, s. 8) "Kilise, Adem ve Havva da dahil olmak üzere tüm Eski Ahit'in doğru ruhlarının Mesih tarafından cehennemden (o zamana kadar sadece İlyas, Enoch ve ihtiyatlı hırsızın olduğu) cennetteki meskenlere getirildiğine inanır." (themeformen.ru/tr/scabies/iisus-kogda-byl-mertv-tri-dnya-propovedoval-v-adu-shturm-ada-vseh) "İsa 'öldürülüp' cesedi kabre konulunca 'ilah olarak' cehenneme iner. Orada Adem, Nuh, İbrahim ve tüm peygamberleri çıkarır." (Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 7) "Aurelius Augustinus; 'Tanrım, senin karşılığı hiç kimse günahsız değildir, 1 günlük bir bebek bile olsa' demektedir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 12) Hristiyanlara göre her bebek günahkâr doğar. Buna peygamberler de dâhildir' Peki, Baba tanrı 'asli günah'ı af ettirmek için kendisine ibadet edilen bir tanrının kanına ellerini bulandırarak mı insanların kurtuluşunu amaçlamıştır? Günahtan kurtulduğuna inanan Hristiyan'ın yapacağı daha ne kalmaktadır artık? Asıl mesele de çarmıhtan önce ve sonra hiç bir şey değişmemiştir! Hayat aynı hayat, kötülük aynı kötülük. Katolik bilgin J. Dheilly, 'Dictionnaire biblique' adlı eserinde, 'Pavlus'un iddiasına göre, artık Mesih gelmiş olduğundan, şeriat/dini kurallar faydasızdır. Kurtuluşu şeriattan beklemek, tanrının bu iyiliğini ortadan kaldırmak olurdu.' demektedir. Tanrı bunu insanlığın kurtuluşu için yapmışsa başta neden yapmamıştır? O zamana kadarki insanlar bundan mahrum kalmış olmamış mıdır? Sadece çarmıha gerilme efsanesine inandı diye böyle bir ebedi kurtuluş ödülü nasıl izah edilebilir? İnsanların inandığı tek tanrı öldürülünce, dünya üç gün tanrısız mı veya eksik tanrılı mı kalmıştır? Sorular sorular…

Kilise

Yuhanna, 20, 21-23'ten hareketle Kilise, Hz. İsa adına iş yapma yetkisini kendisinde hak olarak görür. Kilise kendini diğer insanlardan da ayırmıştır. 'Mesih'e inanmayan insanlarda tanrı yoktur. Eğer böyle biri size gelirse, kendisini eve kabul etmeyin ve ona selam vermeyin. Ona selam veren, onun kötü işlerine hissedar olur.' (II. Yuhanna, 9-11) Kendini sevgi dini olarak tanıtan Hristiyanlık tarih boyunca hem kendi aralarında kanlı mücadelelere girişmiş hem dünyayı (Haçlı seferleri, kolonileşme faaliyetleri, sömürü ve dünya savaşları ile) kana bulamıştır. Ayrıca Kiliseye göre her Hristiyan senede en az bir kere günah itiraf etmelidir.

Katolikler, Trente konsili ile resim ve heykellere tazimin/yüceltmenin, önlerinde diz çökmenin aslında temsil ettikleri 'Mesih ve azizlere ibadet' şeklinde anlaşılması gerektiği kararını verir. (Glasenopp, Les cinq grandes religions, s. 347-348) Hristiyanlar, ayinlerde kullanılan ekmek ve şarabın bir sembol değil, bizzat 'tanrının kendisinin olduğuna inanmakla' sorumludurlar. Buna 'La presence reelle' esası denir. Kısaca Hristiyanlık; bir kul olan insanı önce tanrılaştırıp sonra onu zavallı şekilde öldürtüp en sonunda da onu ekmek ve şarap içine sığdırıp yemek ve içmekle 'tanrı ile bir olmayı hedeflemek' şeklinde özetlenebilir. İnsan olan Papa'yı yanılmaz kabul etmek, yine insan olan papazlara diğer insanları af etme yetkisi vermek ve makamlarını yükseltmek yetkileri, aslında onları da bir çeşit tanrılaştırmak demektir. Bu insanın insana tahakkümüdür ve bu bir çok suiistimale yol açan bir durumdur…

"Hristiyanlıkta ruhanilerin ve din adamlarının yetkileri çoktur. Günah çıkartmışlar, kralları bile aforoz ederek din dışına itebilmişlerdir. Endüljans senetleri çıkartarak cennetten arsalar da satmışlardır." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 123) "Ruhaniler/din adamları vahiy alıyormuş gibi davranıp hadlerini aşarak Allah'ın irade ve takdirine karışma iddiasında bulunmuşlardır." (Kerim Aytekin, s. 127) İslam'da ise ruhbanlık yoktur. Ashap, Hz. Muhammed'e bazı konularda, "Bu vahiy midir yoksa sizin görüşünüz müdür?" (Hakim, el-Müstedrek, VII/177; Hişam, ll/238; Köksal, I/lll); 'Eğer izniniz olursa bu konuda bizim de bir görüşümüz var.' derlerdi. (Kerim Aytekin, s. 124)

M. Luther'den önce Prag Üniversitesi rektörü Jean Hus ve Jerome reform taleplerinde bulununca diri diri yakılmışlardı. İngiltere'de Thomas More, Katolik kaldığı halde reform talebinde bulununca idam edilmişti. M. Luther ise af yetkisine karşı çıkarak ve papazların bekar kalmalarını reddederek ortaya çıkar. Reform hareketi ile kilise mülklerine el koyma imkanına kavuşmayı amaçlayan prensler Luther destekler. (Kerim Aytekin, s. 135) Çünkü Lutheryanlığı seçen prens, Katolik kiliselerine ve mallarına el koyuyordu. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son Hurafe Deizm, s. 165) "Luther'in en önemli destekleyicileri Almanya imparatorluğu ile anlaşmazlık içinde bulunan Alman prensleri idi ve bunların sayısı 500 kadardı. Sonunda Kilise malları yağmalandı ve prensler de bu mallara el koydular." (Kerim Aytekin, s. 135) "İspanya'da da Engizisyon mahkemeleri çok sayıda Protestan'ı idama mahkum eder." (Kerim Aytekin, s. 137) "Tarihçi Preserved Simit'in dediği gibi, Protestanlar da ceza verme gücüne erişir erişmez bu gücü kullanırlar ve Avrupa tamamen mezarlığa dönüşür." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 18) Zamanla olay iyice siyasi boyut kazanır ve İngiltere kralı kilisenin başına getirilir. Mezhepler arası 1562 Vassy katliamı, 1577 Saint-Barthelemy katliamları gibi katliamlar olur. Hristiyan mezhepleri içinde Tevrat'a en bağlı olan mezhep de Protestanlıktır. (Adnan Odabaş, s. 40) Sonunda Katolikler ve Protestanlar arasındaki savaşlarda Avrupa nüfusu 1/3 oranında azalır. (Baloğlu, Son Hurafe Deizm, s. 165)

"Batı, kendini evrensel aklın ve medeniyetin tek temsilcisi olarak görmektedir. Hristiyanlık döneminde tanrı, İsa'ya indirgendi, İsa Kilise'de bedenleşti ve modern Avrupa, Tanrısı'nın bedeni olan kuruma karşı mücadele ederek var oldu." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 31, 39) İsa, kilisenin başıydı; kilise onun bedeniydi. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 146) Kilise, Tanrı ile Hristiyan topluluk arasında aracılık yapan bir kurumdu. (Adnan Bülent Baloğlu, s. 194) Yetkisini doğrudan İsa'dan aldığını iddia eden kilise, siyasi entrikalara da bulaşınca toplumdaki hizipleşme ve bölünmenin baş sorumlularından biri olup çıkar. (Adnan Bülent Baloğlu, s. 214) "Dünyaca ünlü ilahiyatçılar, Vatikan'ın baskısından bıkarak gizlice ilk İsa akademilerini kurmuşlardı. Yaklaşık 200 bilim adamı birlikte çalışarak İncil'i tartışmışlardır. 'İncil'de yer alan sözlerin ne kadarı İsa'ya aittir? İsa bu sözleri söylemiş midir? Yoksa bunlar sonradan uydurularak kilise tarafından İncillere sokuşturulmuş mudur?' İsa Semineri üyelerinin vardıkları sonuçları şöyle özetleyebiliriz: İncil'de yani Yeni Ahit diye bildiğimiz kitapta İsa'ya atfen anlatılmış olan yaklaşık 1500 sözden en iyimser bakış açısıyla sadece yüzde 20'si İsa tarafından söylenmiştir. Gerisi, ilk Hristiyanlar tarafından uydurulmuştur. İsa, Mesih olduğunu öne sürmemiştir. Mesih

kelimesi, Christ kelimesinin Türkçesidir. 'Christ' aynı zamanda Hristiyan kelimesinin de köküdür. Christ kavramı, İsa'nın yaşadığı dönemde bir 'makamın' adıydı. İsa, kilise kurmamış ve her insanın Tanrı imanının göğüs kafesinde olduğunu söylemiştir. Kilise kurmayı düşünmemiş ve söylememiş olan İsa, bugün kiliseye bağlı kılınmıştır." (Aytunç Altındal, Hangi İsa, 83-85)

Papa

1439 tarihli Floransa Konsili'nin tekid ettiği üzere, 'Katolik kilisesi dışında, kurtuluş yoktur.' görüşü Katolik âlemine hakim görüşü ifade eder. Ortodokslar bölgesel iken, mezheplerden biri olan Protestanlar sayılamayacak kadar çoktur. Papa XI. Gregorius 1378'de ölünce, bir İtalyan olan VI. Urbanus papa seçilir. Muhalif kardinaller ise seçimi hükümsüz sayarak VII. Clementis'i papa seçer. Bu ikiliğe "Antipapa" ve "Büyük Nifak" adı verilmiştir. Fransa ve İskoç Kralı, Portekiz ve bazı Cermen prensleri Avignon'daki anti-papayı desteklerken, Fransa'nın karşısındaki blokta yer alan Almanya, İngiltere, Macaristan, Lehistan ve Kuzey Avrupa devletleri de Vatikan'a sahip çıkar. Her iki papa da birbirlerini ve taraftarlarını aforoz eder ve bu durum 1378'den 1417'ye kadar devam eder.

2006 yılında Papa 16. Benedikt, "Muhammed'in getirdiği hiçbir yenilik yok. Sadece kötü ve insanlık dışı şeyler getirdi" sözlerine yer verdi. "İslam'da Tanrı ile akıl arasında ayrılmaz bir bağ yok. İslami cihad, akla ve Tanrı'ya karşı" diyen Papa, İtalya'da büyük yankı yarattı. "Papa, Muhammed'in kılıcını aforoz etti" diye yazan La Repubblica gazetesi, konuşmanın Türklerin çok olduğu Almanya'da yapılmasına dikkat çekti. "Hristiyanlık ile akıl arasında sıkı bir bağ var" diyen Papa, İslam'da ise 'Tanrı kavramının çok soyut olduğunu' ve bu nedenle böyle bir bağın olmadığını söyledi." (Habertürk, 14.09.2006) Diyanet işleri başkanı Prof. Ali Bardakoğlu: "Batıda İslam ile Hz. Peygamberimiz'le ilgili değerlendirme ve kanaatler önyargılı, taraflı, objektiflikten uzak oldu. Kilise, İslam'ı rakip gördüğü için, hasmane, düşmanca tavır izledi. İslam önce haçlı seferleri ile önlenmek istendi. Binlerce insan öldü. Sadece Müslümanlar değil, Ortodokslar, Yahudiler de öldü. 60 yıl İstanbul'u işgal ettiler. 'Kardinal külahı yerine Şeyhülislam kavuğu görmek isterim' sözü bu dönemin dehşetini çok iyi anlatır. Bu kutsal savaş ve haçlı savaş anlayışı Hristiyan din adamlarının genlerine işlemiştir. Papa'nın saldırgan, küstahlık dolu açıklaması da hem içindeki İslam'a karşı kinini, hem de o kutsal savaş ve haçlı zihniyetini yansıtmaktadır." Bardakoğlu, Papa'nın "İslam'da tanrı ile akıl arasında ayrılmaz bir bağ yok" sözlerine de şu yanıtı verdi: "Bu sözde akıl yok ki ben Hristiyanlıkta akıl olduğunu anlayayım. Aslında kilise, aklı devre dışı bıraktığı için batı aydınlanma süreci yaşadı, reform süreci yaşadı. Hristiyan kilise, insanların dindarlıklarına tahakküm ettiği için, yaratan ile fert arasına girip kutsalı adeta tekelinde tutup sömürdüğü için, insanların beyinlerine tahakküm ettiği için, kutsalı sömürdüğü için, batı reform süreci yaşadı. Batıdaki din karşıtlığının en büyük sorumlusu kilisedir. Aklı devre dışı bırakarak kendi hiyerarşik yapılarını ve çıkarlarını öne aldılar. Üç tanrı inancını kilise icat etti. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu uydurdu." Evrensel ahlakın, 'ötekinin kutsalına saygılı olmayı' gerektirdiğini vurgulayan Bardakoğlu, "Bir din adamı, diğer dinin uygulanmasında yanlışlık varsa eleştirebilir. Teröre bulaşan Müslüman'ı

eleştirsin. Ama bir dinin kitabına, peygamberine saygısızlık, ahlak sınırının ötesindedir. Bu eleştiri değil, küstahsızlıktır.” Batı insanının din konularına, ‘teknolojik gelişmişliğin, askeri, ekonomik gücün yarattığı kendini beğenmişlik, ukalalık ve ötekini adam etmeci tavır içerisinde yaklaştığını’ belirten Bardakoğlu, “Gerçek medeniyet uzun menzilli silahlar üretmek, daha çok para kazanmak değil, ‘insani değerlerde’ yol alabilmektir.” dedi. (Sabah, 15/09/2006)

Laiklik. Türkiye'ye 'laiklik' övgüsü. Vatikan ‘din devletinin başı’ olan “Papa 16. Benedictus, Vatikan'ın Ankara Büyükelçiliği'nde yabancı misyon şeflerini kabulünde yaptığı konuşmada, Türkiye'nin laik rejim seçimiyle, büyük ve modern bir devlet olma yolunda önemli adımlar attığını söyledi.” (Milliyet, 29 Kasım 2006) Ama aynı Papa daha sonra laikliğe savaş ilan etmiştir: ABD’ye 6 günlük tarihi ziyaret için adım atan ikinci Papa olan 16’ncı Benedict, Amerikalı 9 kardinal ve 350 rahibe hitaben yaptığı konuşmada laiklik tartışması başlatır.” Avrupa’da sanki ‘Tanrı yokmuş gibi hayatımızın her alanından dini çıkarmak için adımlar atılıyor.’ Bunun adına da laiklik deniyor. Bu çok tehlikeli ve din karşıtı bir laiklik anlayışıdır. Buna karşı ‘var gücümüzle savaş’ vermek zorundayız.” (Milli Gazete, 18 Nisan 2008) der. Papa: Laiklik Saldırganlaştı: 16. Benedict, laikliğe açık bir şekilde savaş ilan etti. Toplumsal uzlaşmanın sadece politikalarla sağlanamayacağını kaydeden Papa, dinin özel alana hapsedilemeyeceğine vurgu yaptı. (Haksöz Haber, 19.09.2010) Papa Fransuva ise Fransa’nın “laikliği abarttığını” söyler. (Habertürk, 20.05.2016) Papa Franciscus, "Fransa’ya laikliğin abartılması ile ilgili küçük bir eleştirim var.’’ der. (AA, 17.05.2016) Papa Francis de daha sonra “sağlıklı laiklik” çağrısı yapar (VOA Türkçe, 16.12.2024) ve “Fransız laikliğinin katı bir model olduğu” söyler. “Papa, geçmişte de Fransa'nın ağırlıklı olarak Aydınlık Çağı’nın etkisi altında gelişmiş laiklik anlayışını eleştirmişti.” (Yeni çağ, 17 Aralık 2024)

Hristiyanlıkta nesh! ‘Tanrı ile irtibatlı olan’ ruhani lider Papalardan hangileri yanıldı?!

Papa yanılır mı?

“İl Manifesto Gazetesi: Papa söylediklerinin nereye gideceğini kavrayamadı. Papa 16. Benedikt bir konuşma yaptı. Bunu bir teoloji profesörü gibi yaptı. Papa olduğunu ve söylediklerinin nereye gideceğini kavrayamadı. Şimdi İslam dünyası özür bekliyor. Bu, Papa’yı zor durumda bırakıyor. Çünkü bu ‘Papa’nın yanılmazlık dogması’na ters düşüyor. Haberde kullanılan ve Papa’yı ağlar gibi gösteren fotoğraf üzerine ise büyük puntolarla ‘O’nun hatası’ yazısı dikkat çekti. Vatikan Adalet Bakanı Kardinal Julian Herranz ise La Rebubblica Gazetesi’ne açıklamada bulunarak şöyle dedi: “Papa tanrı adına konuşur.” Vatikan Adalet Bakanı Kardinal Julian Herranz de La Rebubblica Gazetesi’ne açıklamada bulunarak, “Papa her zaman ‘kutsal ruhlar tarafından yönlendirilir.’ Papa ‘direkt Tanrı adına’ konuşur.” O basitçe iyiye yönelmek isteyen insanları diyaloğa ve karşılıklı saygıya davet etti. (Hürriyet, 17 Eylül 2006. Saygı ve diyaloğa daveti bu ise…!) dedi. Katoliklere göre “Papa, havarilerin vekilidir. İsa'nın yeryüzünde görülen temsilcisidir. Vatikan I. Konsili ile 1870 tarihinde ‘papanın yanılmazlığı’ dogmasını benimsenmiştir.” 1870 yılında toplanan Vatikan Ruhani meclisi, “Papa'nın yanılmazlığını” ilan

etmiştir. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur s. 46, 48; Nadide Şahin, Hristiyanlık'ta ruhbanlık anlayışı, Yüksek Lisans Tezi, 2008, s. 19; Hatice Çiçek, Papanın Yanılmazlığı Meselesi Katolik Dünyada Nasıl Algılanmaktadır?, I. Türkiye Lisanüstü Çalışmaları Kongresi - Bildiriler Kitabı IV, s. 880; Wilhelm, Joseph and Thomas Scannell. Manual of Catholic Theology. Volume 1, Part 1. London: Kegan Paul, Trench, Trübner & Co. Ltd. 1906. pp. 94–100) "Kilise, Mesih'in yapacağını söylediği şeyi yapacaksa ve yapmayacağını söylediği şeyi yapmayacaksa, cehennemin kapıları ona karşı galip gelecekse, yanılmaz bir şekilde öğretebilmelidir. Kilise sapkınlık öğretemez, aksi takdirde İsa'nın kilisesi olmaktan çıkar. Pavlus'un belirttiği gibi "Kilise, gerçeğin direği ve temelidir". Papa doğru bir şekilde öğretebilmelidir. İnsanların kurtulması için, neye inanılması gerektiğini bilmeleri gerekir. Ve papalık yanılmazlığının var olma nedeni budur." (catholicfaithandreason.org/papal-infallibility.html) "Kilise, yanılmazlığın Mesih tarafından tüm kiliseye emanet edilen bir karizma olduğuna ve Papa'nın "Piskopos Koleji'nin başı" olarak papalık yanılmazlığına sahip olduğunu öğretir. Papa'ya ilahi güç de yardım eder." (vatican.va/archive/ccc_css/archive/catechism/p123a9p4.htm) "Aynen bu öğreti yani yanılmazlık aynı zamanda piskoposlar topluluğunun tamamını da kapsamaktadır." (catholic.com/tract/papal-infallibility) Aslında "Kilisede bugün hâlâ yanılmazlık hakkında geniş bir tartışma var ve Katolikler bunun ne anlama geldiği konusunda da her zaman hemfikir değildirler!" (research.reading.ac.uk/research-blog/2019/01/10/pope-never-wrong-history-papal-infallibility-catholic-church) Vatikan Adalet Bakanı Kardinal Julian Herranz, "Papa direkt Tanrı adına konuşur." dedi. (Hürriyet:17.09.06) Kısaca "Papa yanılmaz bir otorite olarak kabul edilmektedir." (Osman Cilacı, Günümüzün Dünya Dinleri, s. 84; Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 14) "Katolik inancına göre Papa'nın yanılması mümkün değildir. Çünkü o, 'kutsal ruh aracılığıyla' konuşmaktadır." (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 65) "Aurelius Augustinus: 'Tanrım, hiç kimse günahsız değildir, bir günlük bir bebek bile olsa' derken, Katolik inancına göre papa yanılmaz ve yanıltılamazdır." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 12-13)

Asli günah. "Tatlı, masum bir bebeğin günahkar olduğunu hayal etmek zor, ama Kutsal Kitap çocukların bile günahkâr bir doğaya sahip olduğunu gösterir. Ama Oğlu İsa'yı dünyaya göndermeyi seçen Tanrı'ya şükürler olsun. İsa günahsız yaşadı ve çarmıhtaki ölümü, günahlarımızdan dolayı hak ettiğimiz cezayı ödedi. Tanrı'nın bize olan büyük sevgisi, bize böylesine harika bir armağan -günah bağışlama armağanı- vermesinin tek nedenidir!" (izmirprotestan.org/p/cocuklar-gunahli-midir) "Çocuğun Hıristiyanlıkta daha doğumuyla birlikte "asli günah" sebebiyle günahkâr olarak vasıflandırılması" (Yasin İpek, yahudi ve hıristiyan kutsal metinlerinde çocuk algısı, s. 256) inancına karşılık İslam'da her çocuk masum ve temiz doğar, sonra tercihlerine göre günahkar olur veya masum kalır. (Buhari, cenaiz 92; Ebu Davut, sünne 17; Tirmizi, kader 5) Papa'dan cennet promosyonu. Vatikan, 'İslam'la rekabet' için '1000 yıllık vaftiz inanışını değiştirdi.' Papa'nın 'kararıyla' artık Hristiyan bebekler günahsız doğacak, bebekken ölmeleri durumunda direkt cennete gidecek. Papa 16'ıncı Benedict'in aldığı bu kararla bir anda yüzbinlerce çocuğun cennete gideceğini söylemesi, akıllara 11'nci yüzyılda Haçlı Seferleri için adam toplayan Papa Urbanus'un, sefere katılanların direkt cennete gideceğini açıklamasını getirdi. (Vatan, 05.10.2006)

Evrim. "Darwin'e göre insan, diğer hayvanlardan daha ileri bir safhaya sıçramış bir hayvandır. Darwin öldüğü zaman da 'İngiliz Kilisesi' onu bir insana verilebilecek en büyük şeref payesi ile taltif edip din adamlarının defnedildiği yere gömülmesine izin vermiştir." (Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 251, 253) Yıl 1996: Papa John Paul II, Evrim Teorisi ile Hristiyanlığın uzlaştırılabileceğini açıklamıştır ama bunun Katolik öğretiler ile çelişmeden yapılması gerektiğini söylemiştir. (John Paul II, The Pope's Message On Evolution, Quarterly Review of Biology 72 Journal (1997), s. 377-383) Papa II. Jean Paul'un 1996 yılında Papalık Bilimler Akademisi'ndeki mesajı ise şu şekildedir: "Yeni bilgiler bizi evrim teorisinin bir varsayımdan öte olduğuna inanmaya itti. Bu teorinin, çeşitli bilim dallarındaki bir dizi buluştan sonra, araştırmacılar tarafından giderek kabul edilmesi gerçekten 'hayranlık' uyandırıcı. Birbirinden bağımsız çalışmaların önceden kararlaştırılmamış, uydurulmamış, sonuçlarının aynı noktada birleşmesi teorinin lehinde bir kanıt olarak yeterli." Ve yıl 2005. Yeni Papa XVI. Benedict ise bu konuda daha da somut bir

açıklama yaparak, Akıllı Tasarım teorisine çok paralel bir görüşte olduğunu ifade eder. İtalyan basınının duyurduğu, The Washington Post gazetesinin de verdiği habere göre, Papa, evreni "akıllı bir proje" (intelligent project) olarak tanımlar ve evrenin tarihini 'rastlantısal ve amaçsız bir süreç olarak gösteren sözde bilimsel görüşlere karşı olduğunu' vurgular. (Basından, 10.11. 2005)

Beddua. İki bin yıldır Yahudilere beddua eden Hristiyan âlemi, 1965 Vatikan II. konsili ile bundan vazgeçmiştir. (Concile Oecumenique Vatican II, s. 208-210,217)

Ateistler cennete. Papa Francis'in "Ateistler de cennete gider" sözleri İtalya'da tartışma yarattı. Bir milyar iki yüz milyon mensubu bulunan Katolik Kilisesi'nin baş temsilcisi Papa Francis'in ateistlere mektup yazarak diyalog çağrısında bulunması. "Papa: Ateistler de cennete gidebilir" başlığıyla dünyanın birçok bölgesinde manşetleri süslerken, birçokları için de soru işaretleri doğurdu. (BBC, 15 Eylül 2013) "Papa: Ateistler cennet'e gidecek; Vatikan: Ateistler cennet'e gidemez. Papa Franciscus'un salı günü toplu ayininde "Tanrı hepimizi affetmiştir, hepimizi, İsa'nın kanı ile. Sadece katolikleri değil, herkesi. Ateistleri de" sözleri hıristiyan âleminde ölümden sonrasına ilişkin tartışmaları körüklemişti. Papa Franciscus'un açıklamasının ardından Vatikandan 'düzeltme' geldi. Rahip Thomas Rosica tarafından yapılan açıklamada 'ateistlerin cennete gidemeyecekleri' belirtildi. Thomas Rosica, "ruhun kurtuluşu için, Katolik kilisesinin varlığından haberdar olan insanlar kilisenin nufusuna girmeleri gerekir" dedi." (T24, 26 Mayıs 2013) İtalyan La Repubblica gazetesi, Katoliklerin ruhani lideri Papa Francesco'nun "Cehennem yoktur" dediğini iddia etti. La Repubblica'nın kurucusu ve eski yayın yönetmeni Eugenio Scalfari: Kötü ruhlar? Nerede cezalandırılacaklar? Papa: "Cezalandırılmayacaklar, tövbe edenler Tanrı tarafından bağışlanır ve O'nu tefekkür edenlerin arasına girer. Tövbe etmeyenler ve bu yüzden bağışlanmayanlar ise yok olur. Cehennem yoktur, günahkâr ruhların yok olması vardır." Bu sözlerin kimi kesimlerden 'tepki çekmesi ve tartışma yaratması üzerine' Vatikan basın ofisinden bir açıklama yapılır. Açıklamada, "Söz konusu makalede alıntı olarak tırnak içinde verilen ifadeler, Papa'nın sözlerinin birebir dökümü olarak kabul edilemez" denilmektedir. (BBC, 29 Mart 2018)

Aristo. Bir dönem Platoncu felsefeyi kabul ederek kutsamış, söz konusu kutsal felsefeye ters düşen Aristoteles'in Fiziğini 1209 da, Metafizik adlı eseri 1215'de yasaklamış olan kilise daha sonra 13. yüzyılın ortalarına doğru Aristoteles/Aristo felsefesini kabul ederek bu kere onu kutsamış, Aristocu bilime karşı gelen herkesi ise ölümle cezalandırmıştır.

Eşcinsellik, zina: hristiyan.net adlı site 'hristiyan.net/hristiyanahlaki/5.htm' uzantılı sayfasında cinsel sapkınlıklar başlığı altında homoseksüellik, lezbiyenlik, travestilik'i sayarken (Şimdi - 19.9.2024- bu site kapandı! Ama ekran görüntüsü yukarıda ve internet sayfamızda! Arşiv üzerinden de adrese ulaşabilirsiniz; web.archive.org/web/20070807120843/http://www.hristiyan.net/hristiyanahlaki/5.htm) daha sonra basına farklı haberler düşmeye başlar: "Katolik kilisesi boşananlara kapılarını açtı, eşcinseller hâlâ girişte bekliyor." (Sputnik, 09.04.2016) Ama çok beklemelerine gerek kalmaz: Papa Francesco, aile, evlilik dışı birliktelik ve eşcinsellere yönelik katı tutumu nedeni ile kiliseyi eleştirdi. (8.4.2015) "Katolik Kilisesi'nden tarihi onay. Eşcinsel çiftler kutsanabilir. Heteroseksüel evliliğin "kutsallığı" ile eşcinsel çiftlerin kutsanmasının karıştırılmaması gerektiğini de ekleyen Papa Francis, rahiplerin

"duruma göre" karar vermesi gerektiğini ifade etti. Katolik Dünyası'nın ruhani lideri Papa Francis rahiplerin eşcinsel çiftleri kutsayabileceğini açıkladı." (Euro News, 19/12/2023) Katolik Kilisesi lideri Papa Francesco: 'Eşcinsellik suç değil.' Katolik Kilisesi lideri Papa Francesco, 'Eşcinsellik suç değil' dedi ve LGBT karşıtı yasaların 'adil olmadığını' söyledi. (BBC, 25 Ocak 2023) "Papa Francis, rahiplerin eşcinsel çiftleri kutsamasına izin verme kararına yönelik eleştirilerde "ikiyüzlülük" gördüğünü söyledi. Bu açıklama Papa'nın eşcinsel evlilikleri kutsama kararına gelen tepkilere ilişkin yaptığı en sert ifadeli savunma oldu." (NTV, 7.2.2024) Ve sonuç: "Katolik Kilisesi'nde bir ilk. Polonyalı rahip eşcinsel olduğunu açıkladı. Vatikan'da önemli görevler yürüten 43 yaşındaki Polonyalı rahip Krzysztof Charamsa, eşcinsel olduğunu açıkladı. Papa'nın son olarak, geçen hafta ABD seyahati sırasında eşcinsel bir çiftle özel bir görüşme gerçekleştirdiği ortaya çıkmıştı." (Hürriyet, 3 Ekim 2015) "70 yaşındaki Papa, "Zina günahların en büyüğü değil. Bunun sebebi de bedensel bir günah olması. En önemli günahlar kibir ve nefret" dedi." (sözcü, 10.12.2021) Vatikan'da ilk resmi LGBTQ+ hac ziyareti: Binden fazla eşcinsel katıldı. (En Son Haber, 9.9.2025)

Evlilik. "Evlenmek için rahiplik cübbesini geri verdi. Lyon'da Sainte-Blandine Kilisesi'nde görevli David Grea isimli rahip evlenmek için görevini bıraktı." (Euro News, 20/02/2017) Bir ay geçmeden: "Evli papaz devrimi. Hristiyanlığın Katolik mezhebinde, rahiplerin evlenmesine izin verilmiyor. Papa, artık evli kişilerin de din adamı olarak görevlendirebileceğini açıkladı." (Karar, 11.3.2017) "Eski Papa'dan yeni Papa'ya: Rahiplerin evlenmesine izin vermeyin. Katolik Kilisesi'nin eski ruhani lideri 16. Benedikt, Papa Francis'in "bazı rahiplerin evlenmesine sıcak bakma fikrini" eleştirerek bu eylemi "şeytani yalanların" bir etkisi olarak niteledi." (Euro News, 13/01/2020) "İspanya'da ilk evli rahip. İspanya'da evli ve iki çocuklu bir kişi ilk kez Katolik bir rahip olarak cüppe giydi." (BBC, 22 Ağustos, 2005) Madem bu iş oluyordu, 1700 senedir neden beklendi?! "Pederlerin günahları. Konunun, Amerikan toplumunu en rahatsız eden boyutu, kilise ve ona bağlı yurt, hastane, sosyal hizmet merkezi ve okullarda çalıştırılan görevlilerin çocukları istismar ettiği bilindiği halde buna göz yumulması ve suçu işleyenin işine son verileceğine, olayın gizlenerek görevlinin bir başka kilise, yurt ya da okula, hatta bir başka ülkeye tayin edilmesi olmuştur. 2002'de ABD genelinde patlayan skandal, Boston Başpiskoposluğunun 550 kişiye 85 milyon dolar tazminat ödemesiyle sakinleştirilmiş, peder John Geoghan'ın çocukları istismar ettiğini bildiği halde, onu görevden almayıp başka yere tayin ettiği ortaya çıkan Kardinal Bernard Francis Law istifa etmişti. 2004'te, Orange kilisesinin 90 mağdura ödediği 100 milyon dolar, geçen yıl beş ayrı kilisenin 360 kişiye ödemek zorunda kaldığı milyonlar ve geçen ay Portland Başpiskoposluğunun 175 kurbana ödediği 52 milyon dolar, ABD'nin Katolik kiliselerini birer birer iflasa götürüyor." (Sevil Atasoy, Hürriyet, 22.7.2007)

Ve diğerlerinden seçmeler. "Kilise Galile'yi mahkum ettiği zamanda yanılmıştır, itibarını geri verdiği zamanda." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 19) "Aradan 20 asır geçtikten sonra kilisenin Hz. Meryem'i göğe kaldırılması dogmasını ilan etmesi ve Hristiyanları buna inanmaya zorlamaya karar vermesi." (Eva de Vitray Meyerovitch, s. 45) de ayrı bir çelişkilidir. Jeanne d'Arc: D'Arc'ı yargılayan Beauvais piskoposu Pierre Cauchon onu büyüyle uğraşmakla suçlamış ve mahkemenin kararıyla odun ateşinde diri diri yakılmasına karar vermiş ve henüz 19 yaşındayken 30 Mayıs 1431 tarihinde Rouen kentinde 10.000 kişinin toplandığı Vieux-Marche meydanında diri diri yakılmıştır. İşin ilginci, ölümünden 490 yıl sonra öldürme kararını veren aynı kilise tarafından azize ilan edilmesidir! "Vatikan Ekonomi Bakanı ve Avustralya Kardinali George Pell (Euronews, 29.02.2016) cinsel tacizden suçlu bulunduktan sonra da Papa ile buluşmuştu. (Milliyet, 12.10.2020) Çocuklara cinsel tacizden suçlamasıyla da yattığı cezaevinde 81 yaşında ölür. (Cumhuriyet, 11 Ocak 2023) Papa tarafından ekonomi bakanı olarak atandı ama çocuk istismarcısı çıktı. Bu mu tanrı ile irtibatlı ruhani lider? İrtibatlı ise irtibatlı olduğu kim veya ne? "Sağlık nedeni

ile emekli olan Papa 16. Bededikt, halefi Francesco ile bir araya geldi. Ancak buluşmada yeni papa için 'Bu kim?' dedi. Yaşlı eski papa tedaviye alındı." (Takvim, 11.5.2013) Tanrı tarafından kendisi ile konuşması için özel seçilen Papa Benedict, 1977 ile 1982 yılları arasında Münih ve Freising başpiskoposu olarak görev yaptığı süre boyunca, oradaki Katolik din adamlarının istismarına ilişkin Kilise tarafından yaptırılan bir raporun yayınlanmasının ardından eleştirilere maruz kaldı. Raporda, görevdeyken kendisinin, görevde olduğu süre boyunca meydana gelen küçüklerin dahil olduğu dört cinsel istismar vakasından haberdar edildiği ancak harekete geçmediği ortaya çıktı. (CNN, 31.12.2022) Demek ki, kendisi ile konuşulan her kim ise, geçmiş siciline ya önem vermedi ya da habersizdi! Her iki şık da sorunludur! Kilise hata yapıyorsa onu yöneten baştaki Papa bunun sorumlusudur! Papa, tanrı olan Kutsal Ruh ile de irtibatlı olduğuna göre, hata silsilesi yukarı doğru çıkmaya da devam etmektedir!

"İmparator Louis'in oğlu Lothaira kendini takdis ettirmek için Papa I. Pascal'ın yanına gider ama gördükleri karşısında şok olmuştur, kendi deyimiyle "Roma muazzam bir geneleve" dönmüştür! Tarihçi Baronius ve İngiltere kralı Edward'ın yorumları da aynıdır. Tarihte birçok papanın sevgilisi, gayrimeşru oğlu, ensest ve eşcinsel ilişkileri olmuştur. 1549 tarihinde papalık tahtına oturan 3. Jules, 16 yaşındaki erkek sevgilisini kardinal yapmak ister, karşı çıkanlara ise şu cevabı verir: "İçinizde bir defa olsun zina etmemiş olan var mı? Kabul ediniz ki, hepimiz birer insanlık utancıyız. Beni ele alınız. Ne gibi bir fazilet, beni papa yaptı acaba?" 1471'de Vatikan'da görev yapan Papa Sixtus IV, eşcinsel ilişki için ruhsat vermiş, lüks genelevler açmış, İspanya'da engizisyonu kurarak binlerce Müslüman'ın kanını dökmüştü. Papa 23. Jean, ensest ilişkiler, gece hücrelerinde rahibelere tecavüz etmelerle adı anılan birisiydi. Sn. Gregory ise Filistin manastırlarının, manastırların genelevi haline geldiğini yazmaktaydı. 1328'de Papa 5. Nicolas ahlaksız vergi tarifesi ile anılacaktır. Bir kızı iğfal eden rahip 2 lira 8 kuruş, kendisini erkeklere peşkeş çeken rahibe, rahibelik titrini korumak için 131 lira 15 kuruş, fahişeler ise papaya 87 kuruş ödemek zorunda idi. Papalık önce birini aforoz ediyor, ardından onu yüklü ödemeyle tekrar Hristiyanlığa alıyordu. Kadın Papa Jean, 2,5 yıla yakın papalık tahtında oturmuştu, sevgilisinden hamile kalınca da 1855 yılında bir törende herkesin ortasında doğum yapmıştı. 1200 yıllarında Salzburg'da tek kadınla yaşayan papazlara ise evliya gözüyle bakılırdı." (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 72-81, 85) Jean Hus da, "Papazlar, kızlarımızın ve oğullarımızın iffetine saldırmakta, altınlarımızı çalmakta ve siz şikayet edince de sizi yakmaktadırlar" dediği için kendisi de yakılarak idam edilmişti. (Ural, s. 101) "Regensburger Domspatzen skandalı. Katolik Kilise korosunda '60 yılda 547 çocuk istismara uğradı.' Katolik Kilisesi'nin 49 üyesinin, 1945 ve 1990'ların başı arasında bu suçları işlediğinden şüphe ediliyor. Olaylara sessiz kalmakla suçlananlar arasında eski Papa 16'ıncı Benediktus'un ağabeyi olan ve 30 yıl boyunca koroyu yöneten Georg Ratzinger de var. Kurbanlar yaşadıklarının "hapishane, cehennem ve toplama kampını" andırdığını söyledi. Bazıları, yaşananları "sessiz kalma kültürüne" bağladı." (BBC, 19 Temmuz 2017) Eski Papa'nın ağabeyi. 'Tanrı ile konuşan papa' mı bunu gizledi, konuştuklarına göre tanrı gizleyeni neden bildirmedi, gizleyince neden ceza vermedi, yoksa tanrı haber mi vermedi!? Yoksa aslında tanrı ile konuşan bir papa hiç mi olmadı?! Nerden bakılsa tam bir facia! Papa gerçekten yanılmaz olsaydı, bu kadar çok sayıda konsüle niçin ihtiyaç duyulmuştu? Neden son derece kolay bir yöntemle o sırada görevde olan Papanın Tanrı tarafından esinlenmiş fikri alınmamıştı?

"Bazıları bu noktada skandallar içerisinde yaşamış bir papanın nasıl olup da yanılmaz olduğunu sorar. Bir papanın hiç günah işlemeyeceğine veya önderi olduğu diğerlerine kötü örnek olmayacağına dair bir garanti yoktur. Doğruyu söylemek gerekirse ne mutlu ki tarih boyunca papalıkta "çok çok büyük bir oranda" garantisi olmayan bu kutsallık gözlenmiştir, "kötü papalar" gelmişse de çok nadir olarak o mevki de bulunmuşlardır." (hristiyanturk.com/forums/reply/protestanlarla-katolikler-

arasindaki-10-fark. Ayrıca; hrisityanforum.com/forum/showthread.php?t=317826 ve meryemana.net) Kime göre kötü, kötülük nedir? Çünkü yukarıda papa örneklerinde gördük, papalar nazdinde kötülük göreceli bir kavramdır. Ayrıca hem seçimi yapanlar hem kutsal ruh bu günahlara neden izin vermiştir? Kötü olmayanları da görelim ve gelelim 'çok nadir olan' kötü papalardan diğer kaçına: Papa Liberius (M.S. 352-366): Bu Papa görevden alındı çünkü İmparator II. Konstantin'in baskısıyla "Oğul'un Baba ile aynı değil benzer özde" olduğunu söyleyen yarı-Ariusçu iman ikrarını ve Aziz Athanasius'un mahkumiyetini onaylamaya rıza göstermişti. (Aziz Athanasius, Arius Yanlılarının Tarihi E41, Sozomenou Ecclesiastic History D 8-11) Papa I. Onorius (M.S. 625-638): Bu Papa yanılmaz olmamakla kalmadı, "Monotheletism" (Mesih'te insani ve Tanrısal olmak üzere iki ayrı irade yerine tek bir irade olduğu inancı) denen öğretiyi benimsedi, sonra lanetlendi ve İmparator huzurunda bizzat Roma'daki yeni Papa Agathon tarafından suçlandı. (Sergios, Theodoros, Cyrus, Petrus, Pyrrhus and Paulus, Kanun 13, 16 18) Bu papa daha sonra Papa II. Leo tarafından da lanetlenmiştir. (Charles J. Hefele, "A History of the Councils of the Church", Edinburgh: Clark, 1896, Cilt V, s. 181-187) Papa IV. Innocentius (M.S. 1243-1254): Bu Papa, sapkın öğreti taraftarlarına Engizisyon mahkemesi tarafından işkence edilmesini dinsel bir uygulama haline getirdi ve ondan sonra gelen Papalar da resmi mühürleriyle sapkınların yakılmasını onayladı. Ortodoks Papa III. Leo (796-816) "ve oğuldan" ibaresine inatla karşı çıktı. Papa IV. Sergios (1009-1012) ise "ve oğuldan" sözcüklerini keyfi bir şekilde İznik İman Kanununa ekledi. Papa VI. Pavlus, Azize Barbara gibi pek çok azizin isimlerini Azizlerin Latin Kitabından çıkardı. Böyle yaparak sadece Kilisenin kutsal geleneğini değil, kendinden önce görev yapmış tüm Papaları da hiçe saydı. İki sene beş ay dört gün boyunca Papalık tahtında oturan Papa 8. Joan'ın, 855 yılında Aziz Petrus Kilisesi'nin dışında kortej halinde yapılan dini tören sırasında doğum sancıları başlayınca çocuğunu doğurdu, kadın olduğu ortaya çıktığı içinde orada hemen çocuğu ile birlikte öldürüldü. Joan'ın ismi daha sonra papalar listesinden de silindi! 17 yıl sonra başka bir papa Joan adını alınca, ona dokuzuncu değil, sekizinci Joan adı verildi ve sıralamanın namusu kurtarıldı! "Cadı avı ile yakılan kadın bilançosu 200.000 ile 2 milyon arasında gezinen bir rakamla literatüre girmiştir. Fransız bilim adamı La Peyrere'e, "kuzeyde niçin bu kadar büyücü var?" diye sorulunca, "Şundan ki, hâkimler büyücünün mal varlığına sahip olmaktadır" şeklinde cevap vermiştir. Ayrıca bilge otacı (otlardan ilaç yapan, şifacı) kadınlar da cadı olarak tanınmışlardı." (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 71) "Müslümanlarla Yahudilerin Hristiyanlaştırılması, Katoliklik dışındaki mezheplerin baskılanması için" kurulan engizisyon mahkemeleri, haçlı seferleri, II. Dünya savaşı sırasında naziler ile olan ilişkileri, çocuk tacizlerini gizlemeleri, tacizci sapık piskopos, papazları korumaları, sadece 33 gün Papalık yapabilen l. John Paul'ün ani ölümü (Vatikan uzmanı araştırmacı David Yallop'un belgeleriyle açıkladığına göre bu Papa, Vatikan'ın içindeki bir "Konspirasyon=Fesat Örgütü" ile "P2Mason Locası"nın ortak girişimiyle öldürülmüştür.) ve Opus Dei'den (Tanrının İşleri) Malta Şövalyelerine ve en son kara para aklama ile ilgili suçlamalardan son zamanlarda ancak 'gündeme gelebilen' cinsel istismar suçlamalarına dek…! Bunların hepsine 'nadir' denebilir mi?

"Vatikan Bank paranın günahını çıkarıyor. Vatikan Bankası mali cenneti yeryüzünde kurmaya aday. Kurulduğu günden bu yana Nazi altınlarını saklamaktan karapara aklamaya birçok iddiayla karşı karşıya kalan Vatikan Bankası hakkında yüzlerce soruşturma açılmış durumda." (Radikal, 17 Mart 2013) "Yeni Papa, seçilir seçilmez delikli koltukta testis kontrolünden geçecek. Kardinallerin en yaşlısının, yeni seçilecek olan Papa'nın -ayıptır söylemesi- testislerini muayene ettikten sonra Latince 'Duo testis bene benedata!' yani 'İki adet testisi var, uygundur!' diye müjde verip yeni ruhani liderin 'erkekliğini' dünyaya ilan edecek." (Hürriyet, Murat Bardakçı, 3 Nisan 2005) Eski papalar arınmama yolunu mu seçmişti acaba? "Ortodoks Ermeni Vakfı arazisinde 25 milyonluk komisyon kavgası İstanbul Ermeni Cemaati, eski Patrik Vekili Aram Ateşyan'ın da adının geçtiği milyonluk komisyon skandalıyla çalkalanıyor." (Vatan, 29.07.2017) "Yeni Papa Francis döneminde "arınma yolunu seçen" Vatikan kara para aklamayı kabul etti." (Sabah, 24.5.2013)

İlginç bir olay! Papa 16. Benediktus görevinden istifa etti! (15 Şubat 2013) Ama şöyle bir ilginç detay var ki O, "Tanrının yeryüzündeki temsilcisi" idi ve "ölüm şartı ile seçilmişti, ölmeden görevinden ayrılamazdı!" O sıradan bir devlet memuru değildi. Bir insan nasıl tanrı ile irtibatlı olduğu görevinden istifa edebilirdi? "Bin yıllık iddiadan dönüş. Vatikan İsa'nın yeryüzündeki temsilcisi olma iddiasından vazgeçiyor." (Gazete Vatan, 19.11.2007) Ya 1000 küsur yıllık geçmiş ve iddialar, inançlar mı yalan ve sahte? Lütfen dikkat! Bunlar 'nadir kötüler arasında' sayılmayan papalardan örnekler!

Papa bir puttur. Woltaire, "Papa bir puttur." der. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 10, 130) Kendisi sıkı bir Hristiyan olan tarihçi Arthur Weigall, 1924 yılında yazmış olduğu "Hristiyanlığımızdaki putperestlik" isimli eserinde, "Hristiyan doktrinlerinin putperest kaynaklardan alındığına inanmaktayım, bir kimse kilise hakkında 'eski putperest tanrıların son kalesi' dahi diyebilir. İsa tarafından dışarı atılan eski tanrılar tekrar nüfuz ettiler. Hristiyan çağından çok önce haç, tapınma nesnesiydi. Attis'e tapınma İsa'ya tapınmaya dönüşmüştür. İzis, Osiris ve Horus büyük Mısır teslisidir, antik Tanrı İzis'in heykelcik ve resimleri Meryem Ana ve çocuğuna dönüşmüştür. Putperestleşen Hristiyan adeti açıkça yamyam özelliği alarak ekmek ve şarabın İsa'nın gerçek eti ve kanı olma fikrini geliştirmiştir" demektedir. Servetus ise 'teslis'in hataları' isimli kitap yazdığı için 26 Ocak 1553 tarihinde Cenova'da yakılarak öldürülmüştür. (Ural, s. 43-44) Jeanne D'arc, papazlar tarafından yakılmış, ancak papalık 1920 yılında onu aziz ilan etmişti. (Ural, s. 59) Hristiyanlığın bininci yılına doğru papalık "1000. senede kıyamet kopacak" diye ilan etmiş, cahil haktan büyük paralar toplamıştı. (Ural, s. 63) 11. yüzyıldan evvel Roma kilisesine bağlı rahipler evlenebiliyorlardı. (Ural, s. 77) Sadece Meryem değil, annesi olarak kabul edilen 'Sant Anna da bakire iken Meryem'i doğurmuştu' ama 18. yüzyıla kadar hiçbir Hristiyan böyle bir doğumdan haberdar olmamıştı. Papa "Ben yaptım oldu" demişti. (Ural, s. 67) Haçlı seferleri, papaların gözetim ve teşvikleri ile yapılmıştı. (Ural, s. 51, 108-113) Haçlı seferleri sonucunda Müslümanlar, Bizanslılar ve Yahudiler çok zarar gördü, haçlıların kılıcıdan sadece Müslümanlar değil Yahudiler özellikle Ortodokslar nasibini aldı. Marciout'lu Petrus 1269 yılında mıknatıs ve pusulayı Fransa'ya getirmiş, 50 yıl sonra 1320'de İtalyan F. Gioja sözde pusulayı keşfett. Damascus, 'De Haeresbius' da Kur'an-ı Kerim'in peygamber tarafından kaleme alındığını ve yazma sırasında Bahire isimli kişinin kendisine yardım ettiğini ileri sürmüştü. Jean Damascene (Dımeşki) Müslümanların şeytanın yanı sıra Jüpiter, Apollon ve Mahon isimli puta taptığını ileri sürmüş ve Müslümanlar için Mahon, şeytan ve Apollon üçlemesini kurgulamıştı. (Ural, s. 118-120) Günümüzde papalık her bakımdan dünyanın en küçük devleti olmasına rağmen, çok büyük gelirleri olan gayrimenkul varlıkları elinde bulundurmaktadır. (Ural, s. 52) İşkenceyi resmileştiren engizisyon şüpheli şahısları yakalıyordu. Onları zorla itiraf ettirip sonunda yakıyor ve mallarını el koyuyordu. (Ural, s. 70) Papalık tarihinin 'istisnai' faziletli papaları da mevcuttur ama papalık süreleri '3 gün, 4 ay 4 gün, 6 ay, 6 ay 20 gün, 12 gün' gibi sürelerle kısıtlı kalmış, çoğu da kardinaller tarafından zehirlenmiştir. (Ural, s. 83, 85) Orta Çağ'da Hristiyanlar yıkanmamakla övünürlerdi. Doktor A. Brayer, yazdığı kitapta Müslüman ve Hristiyanların arasındaki temizlik farklarını aktarır ve "bir taraf ne temiz ne hoş, öbür taraf pislik, bit, pire ve pis koku içinde" diye yakınırdı. Nietzsche de, Deccal isimli kitabında aynı konulara değinmiştir! Endülüs Emevi devleti bir asker devleti değildi, dileyen Avrupalılar Endülüs'e serbestçe gelir, emniyet içinde ülkeyi dolaşır, ilaçtan ticaret ve sanayiye istediklerini alırdı. (Ural, s. 87-88) Nietzsche, İspanya'daki İslam medeniyetini över ve şöyle devam eder: "Haçlıların bir kültürle savaştılar ki, daha bizim 19. yüzyılımız bile onun karşısında pek fakir, pek geç kalsa gerek. Haçlıların tek istediği doğunun zenginliği idi. Yansız olalım, en azından Haçlı seferleri yüksek bir korsanlıktan başka bir şey değildir." Endülüs ve Abbasi dönemlerinde pek çok Hristiyan âlim Müslüman yöneticilerin idaresinde İslam'a karşı Hristiyanlığı savunan kitaplar kaleme alabilmişlerdir. (Ural, s. 90) Tarık Bin Ziyad'la başlayan İslam Endülüs'ü 8 asır sonra sona ermiştir. Haçlılarca Endülüs'te katliamlar yapıldığı sırada

Cebelitarık Boğazı'nın karşı yakasında ise Müslüman devletler Hristiyanlara katiplik, mütercimlik, doktorluk hatta zaman zaman idarecilik gibi görevler veriyordu. (Ural, s. 92) Engizisyon mahkemesi 18 sene içinde 24.000'den fazla Müslüman'ın idamına karar vermişti. Engizisyon mahkemesinin kararıyla Gırnata'da 1 milyon cilt kitap yakılmıştır. Gustave le Bon, "Hristiyanların Müslümanlara karşı yaptıkları her cins ve şekildeki işkencelerin detaylarını okurken titrememek mümkün değildir" diye yazıyordu. (Ural, s. 93) Fransız Calvin, Meryem Ana ve azizlere tapma gibi törenleri kabul etmiyordu ki, bu nedenle pek çok Calvin'ci yakılmıştır. Saint Barthelemy katliamında 70.000 kalvinci Katoliklerce öldürülmüştür. 1618 yılında ünlü 30 yıl savaşları başlar, savaşların sonunda pek çok Avrupa ülkesi laikleşir. (Ural, s. 97-98) Papalıkta diğer bir sorun, işkenceyi üstelik sistematik ve mevzuatı var olacak biçimde, dönemin en yüksek kamu otoritesince yapılır hale getirmesidir. Tarihte 3 büyük engizisyondan bahsedilir: Orta Çağ, İspanyol ve Roma engizisyonları. İspanyol engizisyonundan amaç Müslümanlarla Yahudilerin Hristiyanlaştırılması idi. (Ural, s. 100) Gerbert, İslam âlimlerinden aldığı eğitimin yardımıyla Hristiyan dünyasının başına Papa 2. Silvertes olarak geçecektir. (Ural, s. 90) Sadece kardinaller papa olabilirler ve bugüne kadar Vatikan'da görev yapan papa sayısı 266'ya ulaşmıştır. (Ural, s. 127) Fransa'da sadece 2003 yılında Müslüman olanların sayısı 30.000 ile 40.000 arasında artmıştır. Latin Amerika'da her saat başına 400 kişi, bağlı olduğu kiliseden ayrılmaktadır. 840 milyon Katolik Hristiyan'ın yalnızca %1'i yani, 9 milyonu pazar ayinlerine katılmaktadır. (Ural, s. 129)

Vatikan

Günümüzde Vatikan diye bilinen yerleşim alanı yeryüzündeki tek "Tanrı-Kent" statüsündedir. Vatikan bu özelliği nedeniyle "Kutsal-Kent"tir. Bu Tanrı-Kent aynı zamanda bir "devleti" içinde barındırır. Vatikan'ın doğrudan ya da dolaylı olarak sahibi olduğu veya yönlendirdiği günlük, haftalık ve aylık 200'den fazla gazete ve dergi, 154 radyo istasyonu veya emisyonu, 49 TV kanalı veya kablolu yayını bulunmaktadır. Vatikan'ın gelirleri başta her ülkedeki Katoliklerden kesilen kilise vergisi, aidatlar, bağışlar, şirket gelirleri, hisse senedi-tahvil-bono gelirleri; bankacılık ve faiz gelirleri ve hediyelik eşya satışlarıyla elde edilen gelirlerden oluşmaktadır. Basın yayından elde edilen reklam gelirleri de epeyce tutmaktadır. Vatikan'ın gelir kaynağından en ilginç olanları da Hristiyanlığı temsil eden kişileri, örneğin İsa'yı, Meryem'i, azizleri veya sembolleri (Haç gibi) pazarlayarak kazandığı paralardır. Bu açıdan bakıldığında 'Vatikan'ın kendi Tanrısı'nı (İsa) ve dinini en iyi pazarlayan holding olduğu' apaçık görülmektedir! (Hürriyet, 28.11.2006; Yeni Mesaj, 19.12.2000)

Vatikan'ın gelirleri sadece bunlar değildir. Vatikan, dünyanın önde gelen birçok şirketinde hissedardır. Çeşitli ülkelerde sayısız gayrı menkulü vardır. Birçok bankanın ortağıdır. Özellikle giyim ve turizm sektörlerinde çok kâr getiren yatırımları vardır. Avrupa Birliği içinde Vatikan'a bağlı olarak çalışan "Katolik Tekstil Sanayicileri Birliği" onun çıkarlarının yöneticisi durumundadır. Benzer şekilde ayakkabı, yiyecek ve enerji ile inşaat sektörlerinde de kârlı yatırımları ve ortaklıkları vardır. Bu güç nedeni ile de Vatikan'ın içinde sürekli bir mücadele yaşanmaktadır. Vatikan'da etkileri ve güçleri tartışılamayacak başlıca altı akım vardır. Bunlardan ikisi "laik", dördü "dinsel" niteliktedir. Laikler Opus Dei (Tanrı'nın İşleri) ile Malta Şövalyeleri'dir. (Tanrı'nın İşleri) adlı gizli örgüt 2 Ekim 1928 de Madrid'te kurulmuştu. Kurucusu sıradan bir papazdı. Adı Jose Maria Escriva de Balaguery Albas. Escriva, Diktatör Franko'ya çok yakın bir din adamıydı. Opus Dei var gücüyle onu desteklemiştir. Karşılığında da Franko kabinesinden 10 Bakanlık almıştır. Halen Opus Dei'nin dünyada 428 üniversitesi ve sayısız okulu vardır. Peru, Kolombiya ve Guatamala'da yatırımlara başlamıştır. Daha sonra da Şili de General Pinochet ile temas kurmuştur. Bu diktatörü de sonuna kadar desteklemiştir. Opus Dei önderi Escriva, Papa yaptırdığı 2. John Paul tarafından ölümünden 15 yıl sonra aziz yapılmak için sırada bekleyen 2000 kişinin önüne geçirilmiştir. Normal olarak 300 yıl beklenmesi gerekirken Escriva 15 yılda aziz olma yoluna girmiştir. Vatikan'ın iç siyasetinde ve çekişmelerinde dört dinsel akım özellikle etkili olmaktadır. Bunlardan birincisi, Dominiken tarikatıdır. Dominikenler, "Önce Kilise" diyen tarikattır. Orta Çağ'ın Engizisyon Mahkemeleri'ni bunlar kurdurmuş ve milyonlarca insanı -özellikle de cadı diye nitelendirdikleri kadınları- yaktırmıştır. Dominikenler'in tam karşısında Fransiskan tarikatı vardır. Bunlar içinse önce Roma'daki Kilise değil, "Önce Hristiyanlık" gelir. Fransiskanlar yoksullardan yana, din adına karşılıksız çalışan keşişler topluluğudur. Üçüncü topluluk Fransiskanlar kadar çalışkan ama Dominikenler kadar acımasız olabilen Cizvitler tarikatıdır. Bunlar için önemli olan ise "Papalık Makamı"dır. Papaları yücelten dördüncü topluluk Opus Dei ile Papalık Makamı'nı yücelten ise Cizvitler kavgalıdırlar. Cizvitler en hızlı misyoner örgütüdür.

"Avrupa mantığı putperest ve pragmatisttir. Tanrısına bile bu gözle bakar. Dini inançlar, biyolojik duygularına hitap ederse doğrudur. Kiliselerde müzik ibadet yerine geçer ve cinayet dahil her günah, günah çıkarmayla affedilebilir. Karnavalları da cinsel duygularını doyurma güdüsüne dayalıdır. Ağızlarından düşürmedikleri sevgi ise cinsler arası şehvetten başka bir şey değildir. Yardım kampanyaları bile kadınların verdiği çıplak pozlarla gerçekleştirilir. Böyle bir dine mensup oryantalistler, 'doğmamış, doğrulmamış, eşi dengi olmayan, gücü her şeye yeten, şarabı, alkolü, ahlaksız ilişkileri yasaklayan bir tanrıyı sarhoş ve daracık beyinlerine sığdırabilirler mi?" (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 207-208)

Papa Francis, Kutsal Perşembe ritüelinde kadınların ayaklarını yıkadı ve öptü. Papa Francis, 'hizmet ve tevazu anlayışını' vurgulamak amacıyla gerçekleştirdiği Kutsal Perşembe ayini sırasında Roma'daki bir hapishanede 12 kadın mahkumun ayaklarını yıkadı ve öptü. Papa Francis, kadınların çıplak ayaklarından birinin üzerine su döktü ve küçük bir havluyla kuruladı. Daha sonra her bir ayağı öperek kadınlara gülümsedi. (Euro News, 29/03/2024)

Papa sadece ayak yıkamıyor tabii, parayı da yıkayıp aklıyor! "Vatikan Bankası'nda kara para soruşturması." (T24, 21 Ekim 2010) Vatikan'a şok soruşturma Vatikan Bankası'nın diğer bankalarla yaptığı kimi transfer işlemlerinde AB ülkelerinde kara para aklamayı önlemeye yönelik kuralları çiğnediği ortaya çıktı. (Hürriyet, Ekim 22, 2010; Dunya.com, 21 Ekim 2010) Vatikan Bankası'nda sahtekârlık girişimi. Adı sıklıkla yolsuzluk ve kara para aklama gibi skandallarla anılan Vatikan bankası IOR, bu kez de milyarlarca Euro tutarında bir sahtekârlık girişimine sahne oldu. (BBC, 30 Mart 2014) Vatikan'ı sarsan yolsuzlukla ilgili biri kardinal toplam 10 kişiye yargı yolu. Vatikan'da biri kardinal olmak üzere 10 kişi hakkında 'zimmete para geçirme' ve 'kara para aklama' gibi suçlardan düzenlenen iddianame kabul edildi. (Euro News 03/07/2021) Nadir olan kötü papalar arasında bulunmayan bu Papa herkesin önünde yıkama yapsa da, gizlice yıkayıp akladığı kirli para ve ilişkiler nasıl temizlenecektir acaba?! İyi ki Kutsal Ruh bunlardan habersizdir! Habersiz ise sorundur, haberdar ama papayı uyarmadı ise (!) daha büyük sorun! 'Çok nadir olan' olaylara devam edelim

Faşist sosyalist lider Mussolini Papa ile anlaşır ve 1929 Laterano Anlaşması ile Vatikan Devleti kurulur. Vatikan'ın ve Papalığını tarihi sayısız cinayet, entrika ve skandallarla doludur. Mesela iki önceki papa I. John Paul, 33 gün Papalık yapabilmiş sonra öl-dürül-müştür. Vatikan'ın içinden çeşitli ulusların -başta Fransa, Polonya ve Almanya- istihbarat örgütleriyle birlikte çalışan Kardinaller çıkmıştır. Bunlardan bazıları daha sonra Papa da yapılmışlardır. Örneğin 1978'de eceliyle ölen Papa 6. Paul, gizli istihbarat örgütleriyle içli dışlı olmuş bir Kardinal olarak tanınıyordu. Vatikan, Dünya'da devlet çapında örgütlenebilmiş ilk Fundamentalist Tanrı-Krallığıdır. Papaların Vatikan'a geçişleri 1377 yılında, Avignon'daki Papaların sultasının yıkılmasından sonra olmuştur. "Papalık seçimlerinde Vatikan'ın tüm iç dengeleri ve uluslararası siyaset çok önemli bir yer tutar." Gerçi inanca göre Papa'yı Kutsal Ruh seçiyordur ama gerçekte CIA'sından KGB'sine ve MOSSAD'a kadar tüm istihbarat örgütleri de Kutsal Ruh'un seçiminde parmak oynatmaktadır. Dünyanın en küçük devletinin hükümdarı olan Papa, aynı zamanda bir milyar Katolik'in ruhani lideridir. 0,44 kilometrekarelik arazisiyle ve 1000 nüfusuyla dünyanın en küçük devleti olan Vatikan, gizli örgütler, masonik ilişkiler, cinayetler ve kirli para aklama gibi kavramlarla hep yan yana anılmıştır. IX. asırda en güçlü barbar kavimlerinden Frankların kralı Büyük Karl'ı Roma İmparatoru ilan etme karşılığında Papa, Roma civarında cismani iktidar kurabilmişti. Halka, mahsulün 1/10'unu kiliseye vermeleri zorunlu kılınmıştı. Zamanla Haçlı seferlerine teşvik etmekten Engizisyon Mahkemeleri ile insanları yaktırmaya, aforoz etmeden kralları interdit (dışlama) cezası vermeye birçok yetkiyi bünyesinde toplamıştır. Papa III. Innocentus (1198-1216) kendisini bütün Hristiyanların hatta kralların hükümdarı bile ilan edebilmiştir. 1309'da Fransa kendi papasını seçtirir. Sonunda da Avignon ve Roma'da oturan ve birbirlerini aforoz eden iki papa ortaya çıkmıştır. 1377'de ise bütün piskoposlar toplanıp, iki papayı azletmiş ve Roma'da oturan yeni bir papa seçilmiştir.

Skandallar, kitaplar dolduracak kadar boldur kilise tarihinde. Geçmiş asırlarda dönemin önde gelen isimleri tarafından yazılmış Vatikan değerlendirmeleri ağır suçlamalarla doludur. Bu kalemler tanık oldukları pek çok yakışıksız olay nakleder. Bu bakımdan yakın zamanda Amerika'daki Katolik kilisesinin bir dizi çocuk taciziyle gündeme gelmesi ve çok sayıda rahibin görevden uzaklaştırılması, skandallar zincirine eklenen son halka olmanın ötesinde bir anlam taşımaz. Ama tarih, Roma kilisesi söz konusu olduğunda sadece bu tür 'hazcı tablolarla' değil öldürülen papalarla da Vatikan'ı kaydeder. Bugüne kadar görev yapmış 264 papanın önemli bir kısmı komploya kurban gitmiştir. Bunun en yakın örneği 1978 Ağustos'unda papalık makamına seçilip 33 gün sonra öldüğü açıklanan I. John Paul'dür. Geçmişte de VIII. Urbanus, XIV Clement gibi zehirlenerek öldürüldüğü bilinen papalar vardır. Uzmanların gözünde VIII. Urbanus'un katili, halefi papa X. Innocent'tir. X. Innocent'in yolsuzluk ve cinsel sapmayla

suçladığı VIII. Urbanus'u öldürdükten sonra dini bir konseyde yargılattığı ve suçlu bulunması üzerine cesedini mezarından çıkartıp elini kestirdiği de anlatılmaktadır.

Yeni papa işkenceyi kutsamış. Papa Francis ABD destekli cuntanın işkencelerine göz yummuş! (18.3.2013) Papa Francesco'nun İlk İcraatı. Emerit unvanıyla emekliye ayrılan Papa 16. Benedikt'in görevdeyken verdiği son kararı yeni Papa Francesco uygulayacak. Otranto seferinde Osmanlı ile savaşırken öldürülen 800 Hıristiyan bugün Vatikan'daki Sen Piyer Meydanı'nda toplu halde "aziz" ilan edilecek. (Hürriyet, 12 Mayıs 2013) Aziz Papa gizli örgüt üyesi çıktı. Vatikan'ın "aziz" ilan ettiği Papa 23. Jean'ın, İstanbul'da görev yaptığı sırada İlluminati adlı gizli örgüte üye olduğu ileri sürüldü. (Milliyet, 6.9.2000)

Haçlı soyu. Müslümanları topraklarından çıkarmak için tarihte 9 haçlı seferi düzenleyen Katolik dünyasının ruhani lideri Papalığın, Müslümanlara olan kini yüzyıllar geçse de bir türlü bitmiyor. Peygamber Efendimize yönelik çirkin sözleriyle Müslümanların tepkisini çeken Papa 16. Benediktus'un ardından koltuğa oturan yeni Papa Fransuva'nın da selefinden çok farklı düşünmediği ortaya çıktı. 3 yıl önce Yahudi bir hahamla yazdığı kitapta Osmanlı'yı 'soykırımcı' ilan eden Papa, Türkleri Nazilerle bir tutmayı da ihmal etmemiş. Geçtiğimiz günlerde gözden geçirilerek yeniden yayımlanan kitapta bu bölümler aynen duruyor. Fransuva'nın Yahudileri memnun etmek adına yazdığı bu kitap kendisinin kimler tarafından papa seçildiğini de gözler önüne sermektedir. Fransuva'nın görev yaptığı Arjantin'de ABD karşıtlarını ihbar ederek yakalattığı basında sıkça yer almıştı. İngiliz Mail on Sunday Gazetesi, Papa Fransuva'nın Arjantin'de 1976-1983 yılları arasındaki ABD destekli askeri cunta döneminde kilisenin din adamlarına yönelik korumasını kaldırıp işkence, adam kaçırma, faili meçhul cinayetlere göz yummasına ilişkin belgeleri yayımlayarak Hıristiyan dünyasında büyük bir tartışma başlatmıştı. 1095 yılında başlayan birinci haçlı seferiyle de Katolikler var güçleriyle İslam beldelerine saldırdılar. Müslümanlara ait ne varsa yağmalayan, yakıp döken Katolik askerlere en büyük destek Papalık makamından geliyor, Papa adeta Hıristiyanları barbarlığa teşvik ediyordu. Haçlı seferleri 1272 yılına kadar sürdü. Her gelen Papa yeni bir haçlı seferi organize ederek Müslümanlara saldırdı. Yeni Papa Fransuva milyonlarca Müslümanı katleden kendileri değilmiş gibi Osmanlı'yı soykırımcı ilan etmesi gülünç olmanın ötesinde trajikomik bir durumdur aynı zamanda. (Milli Gazete, 5.5.2013)

Kasımda Türkiye'ye gelecek olan Papa 16. Benedikt şok çıkışla Bizans imparatorunun Hz. Muhammed'i hedef alan kin dolu açıklamalarını gündeme taşıdı. (Sabah, 14/09/2006) Halbuki, "Kur'an ayetlerinin kılıçla yayıldığını sanmak korkunç bir hatadır." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 55) Thomas Carlyle, İslam'ın kılıç yoluyla yayıldığı iddialarını ciddiye bile almaz ve 'Saksonların Hristiyan yapılması vaaz yoluyla olmamıştır' diye de ekler! (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 99-100) Henry Stubbe, (An account of the rise and progress of Mahometanism with the Life of Mohamet and a Vindication of Him Religion from the Calumnies of the Christians) 'Hristiyanların iftiralarına karşı onun ve dininin savunulması' adlı eserinde Müslümanların savaşlarının haklılığı anlatılır ve Hz. Muhammed'in idarecilikte üstün kabiliyeti övülür. İslam'ın kılıçla yayıldığı iddiasının büyük bir yalan olduğu, onun savaşlarının yeni bir din getirmek değil eskisini restore etmek amacıyla yapıldığını söyler ve kimsenin Müslüman yapılmak için zorlanmadığını belirtir. Daha fazla detay için, "İslam kılıç zoru ile yayılmadı" ve "İslam barış dinidir" adlı yazılarımıza bakılabilir.

Türk tarihçi ve ilahiyatçılar Papa'ya geçmişi hatırlattı! Cordoba için de acı çekiyor mu? Papa Francis haftalık vaazında Ayasofya'nın ibadete açılmasıyla ilgili, "Aklım İstanbul'da. Ben Azize Sophia'yı düşünüyorum ve çok acı çekiyorum" dedi. Türk tarihçi ve ilahiyatçılar da

Papa'ya Endülüs'te kiliseye çevrilen Cordoba Camisi'ni (Kurtuba Ulu Camii) ve Haçlı seferlerinde Ayasofya'nın talan edilişini hatırlattı. (Milliyet, 13.07.2020)

Çok tanrıcılık ve Hristiyan azizleri

"Denizcilerin koruyucu azizi Noel Baba. Noel Baba'nın Myra'da (Bugünkü Demre'de) yaşayan Aziz Nicholas olduğu kabul gören bir gerçek. Konunun fazla bilinmeyen yanı ise bu azizin denizcileri koruyan bir güce sahip olduğu inancı." (Turksail, 31 Aralık 2011) "Madenciler, Azize Santa Barbara'nın ruhunun kendilerini koruduğuna, koruyacağına inanırlar. Onu madencilerin koruyucu azizesi ilan ederler ve böylece dilden dile aktarırlar." (Evrensel, 26 Aralık 2022) İzmir'in Koruyucu Azizi Sen Polikarp. Havari ve İncil yazarı Sen Jan'ın ilk müritlerinden biri olan Sen Polikarp, İsa'nın şehidi olarak anılırken, İzmir'de adını yaşatan kilise de inanç turizminin önemli durakları arasındadır. (izmirdergisi.com/tr/turizm/inanc-turizmi/69-izmir-in-koruyucu-aziz-i-sen-polikarp)

Hristiyanlık ve Putperestlik

"Siz kendi ellerinizle yonttuğunuz bu putlara mı tapıyorsunuz? Oysa sizi de yaptığınız şeyleri de yaratan Allah'tır." (Saffat, 95-96)

"İsa'ya yıldırım düştü! Hristiyanlar kiliselere koştu. Herkes, din adamlarının olaya açıklık getirmesini istedi. Papazlar halkı yatıştırmaya çalıştı ama kiliselere koşturup dua edenler, "O tepede paratoner de var. O varken nasıl oluyor da yıldırım heykele düşüyor?" dedi." (Haberturk, 14.02.2008) Hz. İsa heykeline yıldırım düşmesi sonucu küle döndü. Yıldırım nedeniyle fiberglastan yapılan heykelde yangın çıkarken, kısa sürede heykel küle döndü. (Cumhuriyet, 12 Eylül 2023) Brezilya'nın sembolik kentlerinden Rio de Janeiro'nun, kent körfezine bakan ünlü sembolü Kurtarıcı İsa heykeline yıldırım çarptı. (Cumhuriyet, 11 Şub 2023) Hz. İsa heykeline yıldırım çarptı. Alevlerin heykelin yakınındaki amfitiyatroya da sıçradığı, ancak yangının kontrol altına alındığı belirtildi. (NTV, 15 Haz 2010) Kurtarıcı İsa Heykeli'ne yıldırım çarptı. Brezilya'nın en çok turist çeken Rio de Janeiro şehrinin simgesi olan devasa boyutlardaki Kurtarıcı İsa heykeline yıldırım düştü. (Sabah, 18 Oca 2014) Yıldırım parmağını kopardı. "İsa" heykeline yıldırım düştü.

Brezilya'nın Rio de Janeiro şehrinin sembolü Corcovado Dağı üzerinde bulunan "Kurtarıcı İsa" heykeline yıldırım düştü. 2007 yılında yapılan oylamayla dünyanın yeni yedi harikasından biri seçilen ve turistlerin büyük ilgisini gören heykelin düşen yıldırım nedeniyle zarar gördüğü ve başparmağının koptuğu bildirildi. (Habertürk, 17.01.2014) Rio'da 'Kurtarıcı İsa' heykeli yıldırım sonucu hasar gördü. 'Onarım' çalışmalarına başlandır. (Ntv, 22.1.2012)

Corona virüsüne karşı ilaçlama yapıldı. (26.3.2020) Michelangelo'nun Aziz Petrus Bazilikasında bulunan ünlü heykeli 'Pieta', 1972 yılında Laszlo Toth adlı Macar doğumlu Avustralyalı bir jeolog tarafından şiddetli bir saldırıya uğrar. Pieta ciddi hasara uğrar; Mary'nin kolu kırılır, göz kapağı kırılır ve burnu parçalanır. İtalya'nın Brescia kenti yakınlarındaki Cevo Belediyesi'nde, 21 yaşındaki Marco Gusmini'nin halatlarla tutturulan 30 metre yüksekliğinde ve 600 kilo ağırlığındaki Hz. İsa heykelinin altında kalarak ölmesi şok etkisi yaratır. Hz. İsa'nın heykelinin bulunduğu 30 metre uzunluğundaki direğin çökmesi sonucunda bir kişi de ağır yaralanır. (26 Nisan 2014) Bir İsrail askeri Lübnan'da İsa heykelini baltayla parçaladı. (Milliyet, 20.4.2026)

Taylandlı dini lider 'şans getiren' Buda heykelinin altında kalarak öldü. 52 yaşındaki Taylandlı Saman Chanthayothi, konuk olarak katıldığı Budist heykelin açılışında, kutsal kabul edilen yapının altında kalarak hayatını kaybetti. (Mepa News, 06 Kasım 2019)

"O halde Allah'ı bırakıp da size hiçbir fayda ve zarar vermeyecek nesnelere mi tapıyorsunuz?" (Enbiya, 66) "Allah'ı bırakıp da, kendisine kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek şeylere yalvarandan daha sapık kim olabilir? Oysa onlar, bunların yalvarışlarından habersizdirler." (Ahkaf, 5)

Şaka niyetine!

NBC televizyonu, Amerika Savunma Bakanlığı'nın (Pentagon) savunma istihbaratına müsteşar yardımcısı olarak atanan Korgeneral William Boykin'in kiliselerde ibadet sırasında askeri üniformayla yaptığı bazı konuşmaların video görüntülerini yayınladı. İşte üst düzey bir Amerikalı yetkilinin İslamiyet üzerine yaptığı açıklamalar: "Sen de biliyorsun ki benim 'Tanrım seninkinden büyük. Benim Tanrım gerçek senin ki ise put." (Sabah,18.10.2003) "ABD savunma istihbarat müsteşar vekili Korgeneral William G. Jerry Boykin, "Biz Hristiyan'ız, düşmanımız ise şeytandır. Biz tanrının ordusuyuz." derken, Mogadishulu Osman Atto için, 'Ben, benim tanrımın gerçek olduğunu biliyorum, onunki ise puttu' demişti." (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 191) Kur'an 1400 sene öncesinden Boykin zihniyetine cevap vermektedir: "Allah, hakkın ta kendisidir. O'nun dışında, onların taptıkları ise, şüphesiz bâtılın ta kendisidir. Gerçekten Allah, yücedir, büyüktür." (Hac, 62)

'Kendi kiliselerinin putlarla dolu olduğunu' görmeyen bu zihniyetin kökeni Orta Çağa dek uzanmaktadır: "Haçlı savaşları sırasında özellikle Hz. Muhammed put veya pagan bir tanrı olarak tasvir edilmiş ve bu konuda birçok eser yazılmıştır." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 38) Nicetas da Byzance, İslamiyet'i, putperestlikle karşılaştırmıştır. (Y. Moubarac, La Pensee Chretienne Concernant l'Islam, I/5) "12. ve 13. yüzyıllarda yazılan

eserler 3 başlıkta ele alınabilir: Kronikler (tarih sırasına göre yazılmasıyla oluşan siyer), efsaneler ve risaleler. Efsanelerin en büyük özelliği Müslümanları putperest, Hz. Muhammed'i de onların taptığı putlardan biri olarak göstermektir." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 38) Pseudo-Turpin kroniği yazarına göre Büyük Karl, Salam Cadiz adlı yerde putlara tapan Kuzey Afrika yöneticisi Igolando ile bir tartışmaya girer: "Biz baba, oğul ve kutsal ruha inanıyor ve ibadet ediyoruz; buna mukabil siz ise 'şeytana inanıyor ve heykellerini' kutsuyorsunuz." (R. Barkai, Cristianos Musulmanes en la Espana medieval, s. 157) Wolfram von Eschenbach'ın Willehalm'ında, "Muhammed (Mahun) Sarazenlerin (Müslümanların) tapınmak dışında savaşlara da beraberlerinde götürdükleri bir put olarak tasvir edilir. Savaştaki yenilgiden sonra güya put yere atılır ve köpek ve domuzlar üstüne çullanır." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 70) "Avrupa'da, Müslümanların Hz. Muhammed'e 'Mahomerien' adını verdikleri ibadethanelerde büyük bir huşu içinde secde ettiklerine inanılırdı. 'Maometis' Müslümanların taptığı üç puttan biri idi." (A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 212) "Piskopos Aziz Galien'in, Hristiyanların 'putperestlere' karşı kazandığı zaferde payı olduğu söylenmektedir." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 43) "İngiliz tarihçi, siyasetçi ve şair Thomas Macaulay: Kesin inancım odur ki, eğer eğitim planlarımız uygulanırsa Hindistan'da 30 yıl içinde saygın sınıflar arasında tek bir puta tapan kalmayacaktır." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 113) "Haçlıların cahilce taassupları Avrupa'nın her tarafına dal budak salmış, aynı taassup, memleketlerini 'putperestlerin' boyunduruğundan kurtarmak için Endülüs Hristiyanlarını harbe teşvik etmiştir." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 66) "Haçlı seferlerine katılan bir Haçlı askerinin şu ifadesi çarpıcıdır: "Türkler ve putperestleri kutsal topraklardan sürdük ama Rum, Yunan, Ermeni, Süryani ve Yahudi sapıklardan kurtulamadık." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 77) "Thedor bar Konai, Müslümanları putperest, Hz. Muhammed'i de Müslümanların putu olarak nitelendirir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 242) "Papaz Conrad, yazdığı şiirde Müslümanların puta taptıklarını ileri sürer." (Hıdır, s. 244) Nikiu patriği John Hristiyan gözle yaptığı bir yorumda, "Mısırlılar, tanrının düşmanı Müslümanların dinine girmekle o amansız Muhammed'in kötü inancını kabul ediyorlardı. Böylece onlar 'putperestlerin sapıklığını' paylaşıyorlardı." (Chronique de Jean, Eveque de Nikiu, s. 585) demektedir. Halbuki Sale, Miladi 6. yüzyıl Hristiyanlığı için şu tespitte bulunmaktadır: 'Hristiyanlar, papazlara ve Hristiyan azizlerin resimlerine ibadette çok aşırı gitmişlerdi. Bunda en çok da Katolikler ilerideydi.' (Sale's Translation, s. 62) İslam'dan etkilenen "Roma İmparatoru 3. Louis, Miladi 726 yılında resim ve heykellere takdisi yasaklar. 730 yılında çıkardığı ikinci emirle bunu putperestlik olarak ilan eder. Endülüs'te doğup büyüyen Torin papazı Claudius, kendi devrindeki kiliselerdeki haç ve resimleri yakmıştır. İslam, Hristiyanlıktan tamamen ayrılmaktadır. Çünkü İslam putperestliğin köklerini tamamen kazımıştır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 172, 223)

'La chanson de Roland/ Roland Destanı', 'Roman de Mahon/ Muhammed'in Romanı' gibi eserler Müslümanların Jüpiter, şeytan ve Apollon ile beraber bir de 'Mahon' adlı puta taptığını iddia etmekte idi. Papa XI. Pie de Müslümanlarla müşrikler arasında bir fark gözetmezdi. "Hristiyan entelektüellerine göre Muhammed, Mesih karşıtı bir heretiklik. Halk nazarında ise İslam, paganist (doğaya tapan yerel din) bir inanç olduğu genel kanaat idi." (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 43) Oryantalist Bodley bu iddiayı yalanlamaktadır: "Kendisine hiçbir zaman ilahi bir özellik atfetmedi, müminlerin hiçbiri onu hiçbir zaman tapınma konusu yapmadı." (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz. Muhammed, s. 94) "Allah'ın birliğinin birçok anlamı olduğunu ve bunların her birinin kendi içinde sıkıntıları bulunduğunu söyleyen Hristiyan Kindi, Hristiyanlıkta ise tek tanrı olduğunu, sadece zatıyla kaim olan üç uknumdan ibaret olduğunu" göstermeye çalışmıştır. Yani bu yazar, üç parçadan oluşan bir inanca tevhid/birlik derken; tek olanı savunanı ise, 'kendi içinde sıkıntılı' ilan etmiştir. (Fuat Aydın, s. 80) "Fransız oryantalist Renan, 'İslam'daki tevhid inancının Müslüman bireyi şaşkınlığa düşürdüğünü' ileri sürerken Hartford kurumu'nun müdürü Dr. Keric ise "Hristiyanlıktaki teslis inancı, insanı tanrıya yaklaştırır. Tevhid akidesi ise, insan ile Tanrı arasına mesafe koyar." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri,

s. 16, 19) diyerek oryantalist bağnazlığın nerelere varabileceğini göstermektedir. Aynı şekilde Papa 16. Benedikt 2006 yılında, "İslam'da 'Tanrı kavramının çok soyut olduğunu' ve bu nedenle 'Hristiyanlıktaki gibi akla dayalı bir bağın' İslam'da olmadığını." (Habertürk, 14.09.2006) ileri sürmüştür. Bağnazca ve gerçeklerle tamamıyle zıt olan bu iddia, tarihten günümüze, en üst konumdaki yetkililerin bile bu yalanı hâlâ gerçekmiş gibi ileri sürdüklerini bizlere göstermektedir! Kısaca, "Oryantalistler, Allah'tan başka ilah olmadığını söyleyen birisini bizzat ilah ilan etmişlerdir. Halbuki Hristiyanlıkta İsa'nın kendisi tanrının vahyi iken İslam'da ise vahiy, Hz. peygamberin hayatı değil Kur'an'ı Kerim'in kendisidir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 82, 128) Çünkü "İslam, insanı yüceltir ama putlaştırmaz." (Nietzsche, Deccal Sahte İsa, s. 25) Ve gerçekte "Muhammed, Arapları putperestlikten vazgeçirendir!" (Norman Daniel, Islam and West, s. 42) Charles Forster, 'Le Mahomerisme Devoile' adlı eserinde gerçeği şöyle ifade etmektedir: "Muhammed geldiğinde Hristiyanlar putları ululardı ve bu nedenle de bozulmuştu. Muhammed putları kırmakla Hristiyanlığı bozulmaktan kurtardı." İlk Arapça kürsüsü 1539'da Paris'te Guillaume Postel için kurulur. Postel İslam'a iki nedenle olumlu bakmaktadır. Bunlardan ilki, İslam'ın 'putperestliğe karşı' zafer kazandığı içindir. (Thierry Hentsch, Hayali doğu, s. 101) Aslında "Putlara tapma köleliğinden kurtulamamış Hristiyanlık borazanları, kendileri gibi puta tapan bir topluluk aramakta, bulamayınca da kural tanımadan Kur'an'a saldırmaktadır." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş 2, s. 32) Amerikalı tarihçi Washington Irwing, 'Muhammed'in hayatı' adlı eserinde şunları yazmaktadır: "O, sağlam görüşlü ve namuslu biri miydi? Evet, O güvenilir biriydi. Ama İslam'a çağırmaya başlayınca düşmanlığı üzerine çekti; çünkü 'putlara karşı çıkması' Kureyş'in Kâbe üzerinden sağladığı kazanca son veriyordu." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 456) Meşhur İslam karşıtı oryantalist "Goldziher: İslam, şirk unsurlarını hoş görmeyen 'tek' dindir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 330) itirafında bulunurken, Bernardo Levis de, "Peygamber, hayatında büyük işler yapmıştı. Arabistan'ın putperest kavmine yeni bir din getirmişti." (Meriç, s. 399) diyerek bu tür iddiaların geçersizliğini ortaya koymaktadırlar. G. Sale, Hz. Muhammed'in hedefini, 'putperestliği yok etmek, bozulan Yahudi ve Hristiyanlığı asli haline döndürmek ve bir Allah'a tapınmak' olarak açıklamış ve Prideux'un, 'İslam peygamberinin putperest bir kavme yeni bir putperestliği kabul ettirdiği' şeklindeki tezini reddetmiştir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 81) "George Sale, 'Muhammed'in Arapları putperestlikten çıkarıp tek Allah'a inanmalarını sağladığını' söylemektedir." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 34) Kwangtung tarih yazıcıları (618-907 arası bir tarihli kayıtta) "Medine krallarının mabetlerinde ne heykel, ne put, ne de resimler vardır." diye not düşmüşlerdi. (Thiersant, Le Mahometisme en Chine, I/19) Zaten bu nedenle de, "Putperestliği bırakıp Müslümanlığa döndürülen insanların sayısı, samimi misyonerlerin gayretli çabalarına rağmen Hristiyanlığa döndürülenlerden daha fazladır." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 452) Aynı kaynaktan devam edelim: "Şeyh Abdullah, Kedah'a gelince, Racayı ziyaret ederek, "Demek ki Allah'ı duymamışsınız?" Raca: "O zaman, bize bu yeni dini öğretip aydınlatmanızı rica ediyorum." Raca onun anlattıklarından ikna olunca saraydaki 'tüm putların hepsini' parçalayıp yaktırmıştı." (Thomas Walker Arnold, s. 479) "İslam, Malay Takım Adalarındaki 'puta tapıcılığı' hızla çıkarıp atmıştır." (Thomas Walker Arnold, s. 520)

Tarihteki en büyük İslam düşmanlarından biri olan Peter the Venerable bile Hz. peygamberin, Arapları puta tapmaktan kurtardığını kabul eder. (J. Kritzeck, Peter the Venerable and Islam, s. 132) "Yakın zamana kadar İslam, Avrupalıların hayal dünyasında putperest bir din olarak algılanmıştır. Bu "bilinçli bir cehalet" örneğidir. Bu yargı 'günümüzde de devam' etmektedir." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 30, 36) A. Comte, İslam'daki tek tanrı inancını överek, Hz. peygamberin Batıya yeni bir çözüm önerdiğini ifade etmiştir. (Hıdır, s.105) Fransız tarihçi ve sosyolog Maxime Rodinson da bu tür iddiaları efsane olarak nitelendirir: "Anlatılan 'efsanelere göre' Muhammed, bedevilerin baş tanrısıydı." (Hıdır, s. 243) M. Luigi Massano da bu bu konuda şunları yazmaktadır: "Türklerin (Herkesin sandığının aksine) Muhammed'e değil Allah'a taptıklarını, Muhammed'i

bir peygamber olarak kabul ettiklerini söylemek yerinde olur." (Ö. Kumrular, Türk korkusu, s. 116) A. Toynbee, 'Civilisation on Trial' adlı eserinin 76. sayfasında şunları yazmaktadır: "Hristiyan kilisesinin Yunan çoktanrıcılığı ve putçuluğu gibi utanç verici bir konumunun aksine İslam, İbrahim'in saflığına tabi olmuştur." (Toynbee, Civilisation on Trial, s. 76) Zaten "Kur'an'ın getirdiği bütün deliller, Allah'tan başka ilahın bulunmadığı ile ilgilidir" (H.A.R. Gibb, Muhammedanism, s. 38) "Tek Allah'a ibadet etmek yerine en kötü bir putperestlik almıştı. Eski putperestliğin ilahlar grubu yerine azizler ve meleklerden oluşan yeni bir Olimp ortaya konmuştu. Muhammed, Allah'ın birliğine davetle yetinmeyerek putperestliği de yok edeceğini söylemiştir. Hayatı işkence ve hakaretler içinde geçmiştir. Kur'an, 'birlik inancının' en şerefli anıtıdır. Müslümanlık, insanları azizlere, resimlere tapmaktan alıkoyar. Böyle bir dinin putperestliği, Zerdüştlüğü ve Sabiiliği yok etmesine şaşmamak gerekir. Hz. Muhammed, Allah'ın bir olduğu inancını o kadar sağlam bir şekilde topluma yerleştirmiş, putperestliği o kadar kesin şekilde ortadan kaldırmıştır ki, putperestlik bir daha ortaya çıkamamıştır. Halbuki putperestlik Hristiyan kavimleri arasında yeniden ortaya çıkmış, putları olmayanlar dinsiz sayılacak kadar da ileri gidilmiştir. Bizans imparatoriçesi İrin, 787'de İznik konferansını toplatarak putlara ve heykellere tapmayı yeniden uyandırmıştır." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 3, 13, 45, 50, 91)

"Onlar, Allah'ı bırakıp, kendilerine dişi isimler verdikleri putlara taparlar. Böyle yapmakla aslında başkasına değil, ancak hayırsız ve azgın şeytana tapmış olurlar." (Nisa, 117) "Aslında bu putlar, sizin ve atalarınızın uydurduğu bir takım kuru isimlerden, gerçekliği olmayan boş lafızlardan ibarettir." (Necm, 23) "Allah'tan başka ilah yerine koyup taptığınız putlar, bütün imkanlarını toplayıp bir araya gelseler de, tek bir sinek bile yaratamazlar. Hatta sinek onlardan bir şey kapıp götürse, onu dahi kurtarıp geri alamazlar. İsteyen de aciz, kendisinden bir şey istenilen de!" (Hac, 73) Müslümanlara putperest diyenlerin mabedlerine bir bakalım!

"Tanrı, heykellere tapınılmasını yasaklar 'ama' heykellerin dinsel kullanımını yasaklamadığı gibi aslında dinsel bağlam içerisinde kullanımını bile 'kendisi emreder!' Katolikler heykelleri sanatsal işlevleri için kullanırlar. Bir kişi fotoğrafına bakarak annesini nasıl hatırlıyorsa, bizim de baktığımız resimler azizleri ve onların bize örnek olan olaylarını hatırlamamıza yardım eder. İmajlar aynı zamanda eğitici malzeme görevi de görmektedir. Özellikle de okuryazar olmayanlar için. Katolikler Mesih İsa'nın veya azizlerin ikonları karşısında eğilir veya diz çökerler. 'Tapınma sırasında' nasıl bir beden hareketi olarak dik bir şekilde duruluyorsa, eğilme hareketi de kullanılabilir. Kaldı ki tüm tapınma eğilerek yapılmaz. Bir ikonanın önünde diz çökerek dua eden bir Katolik ona tapınıyor değildir. Tarihin ilk dönemlerinde tanrıyı herhangi bir şekilde tasvir etmek israillilere yasaklanmıştı çünkü 'Tanrı hiçbir şekilde kendini görünür kılmamıştı.' Ama en önemlisi, 'Tanrı kendisini oğlu Mesih İsa'nın doğumuyla görünür' kılmıştır." (meryemana.net sitesinden alınmıştır!) Heykel yasaklanmaz; aksine emredilir, heykeller eğitim ve hatırlatma amacı ile kullanılır, önünde eğilip diz çökülebilir, heykel resimler zaten İsa ve azizler görülerek yapılmıştır. İsa görülen Tanrı'dır. Ama tüm bunlar tapma değildir!

"787'de yapılan ikinci İznik konsilinde 'ikonlara tapmanın günah olmadığı' kararı verilir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 62) "II. İznik Konsili ile azizlerin resimlerine yapılan ibadetin meşruluğu kabul edilerek ikonoklazm anlayışı reddedilmiş ve resimlere, ikonlara dönüş serbest bırakılmıştır. Hatta günümüzde kiliselerde ikonasız gerçekleştirilmeyen ayinin temeli de atılmıştır. Konsil'de, ikonalara 'saygı gösterme serbestliği' getirilmiştir. Ama yine onlara göre bu onlara tapınma değildir." (Mehmet Alparslan Küçük, II. İznik konsili'ne ikonografik açıdan yaklaşım, Türk - İslam Medeniyeti Akademik Araştırmalar Dergisi, Yıl: 8, Sayı: 16 Konya 2013 Yaz, s. 168, 170) "İkonoklast/putkırıcılık karşıtı Şamlı Yohannes için, "tasvirlere 'ibadet etmenin' puta tapıcılık ile bir ilgisi yoktur." (Mehmet Alparslan Küçük, s. 167) "787 tarihinde II. İznik Konsili'nde ikonalara tapma onaylanmıştır. 843'te Ayasofya'da toplanan konsilde ikonalara tapma onaylanmış ve o tarihten günümüze kadar

bütün Ortodoks kiliselerinde varlığını sürdürmüştür.” (Sevcan Yıldız, Ayşegül Doğrucan, Hristiyan konsilleri ve ikonoklast akımlara etkileri, Al-Farabi International Journal on Social Sciences, Volume 6, 2021, s. 87)

İtiraflar

Kıbrıs'taki Chrysoroyiatissa manastırına gelen Kıbrıslı Rumlar önce girişin yanında bulunan ana ikonun önünde başını eğerek ona kutsal bir öpücük kondurur, daha sonra aynı şeyi diğer ikonlar için de yapar. Burada olup biten şey, sadece figüratif temsilleri benimsemekten ibaret olmayıp bunun yanında, bu ikonlara sanki onlar birer suret ya da heykel değil de canlı birer varlık yahut resimdekilerin kendisiymiş gibi ibadet edilmekte ve saygı gösterilmektedir. (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 150)

‘cagatay151’ adlı kullanıcının, hristiyanforum.com'da 'Heykel, resim ve ikonları hangi düşünce ile 2. emre karşı bulmuyor ve kullanıyorsunuz?' şeklinde sorduğu soruya, ‘FormerlySaul’ adlı kullanıcının verdiği cevap şudur: "Kısacası biz İsa'nın veya azizlerin heykellerine ibadet etmiyoruz, o heykelleri yardımcı olarak kullanıyoruz." Halbuki yardım istenen varlığa zaten ilah denmektedir! (Fatiha, 5) Ortodoks moderatör Alexios’un “İkona nedir?” sorusuna verdiği cevap: “İkona Tanrıyı tanımamız ve Onunla birleşmemiz için ‘bir araçtır.’ Tanrı salt sesini duyurmakla kalmamış, kendisini ‘göstermiştir’ de: Mesih'in beden alması ikonanın temelidir. İkona, Tanrı olan insanı da gösterir.” (hristiyanforum.com/forum/showthread.php?t=333967) Müşrikler, “Biz putlara, yalnız bizi Allah’a daha fazla yakınlaştırsınlar diye tapıyoruz” derler.” (Zümer, 3) “Onların yalvarıp durdukları da, hangisi (Allah'a) daha yakındır diye Rablerine ‘bir aracı’ ararlar.” (İsra, 57) “Mekke’li müşrikler de putları Allah ile kendi aralarında ‘bir aracı’ varlık olarak görüyorlardı.” (Fatih Tok, Şirkin tevhide dönüştürülmesinde ilahi metot, e-Şarkiyat İlmi Araştırmalar Dergisi, Ağustos-2019 Cilt:11 Sayı: 2, s. 718)

Kendilerini ‘Mesih İnanlılarını’ şeklinde tanıtan Protestan’lar açıkça diğer iki mezhebi puta tapmakla itham etmektedir: “Melek ve azizler, resim heykel ve suretlerin kullanımı konusundaki farklılıklar. Mesih İnanlılarını Katolik ve Ortodokslardan ayıran diğer bir özellik de onların melek, Meryem ve azizleri şereflendirmeyip tapınmamaları ve yine tapınış yerlerinde onların resim heykellerini bulundurmamalarıdır. Katolik ve Ortodoks kiliselerin bu suret ve heykellerin kullanımı sembol veya eğitimsel kullanımdan daha da öteye gidip, melekler ve azizler de içinde olmak üzere özel bir şerefe ve tapınışa hedef olmaktadır. Örneğin son olarak yayımlanmış Katolik kilisesinin eğitim kitabı her ne kadar Tanrı‘ya sunulan tapınıştan daha aşağı derecede bir tapınış sunduklarını belirtse de Katolik kilisesi açık bir şekilde Mesih‘in, Meryem‘in ve azizlerin tasvir ve heykellerine tapınıp onları şereflendirmek gerektiğini öğretir. (Catechisme de l‘Eglise Catholique, s. 308-309, 536-537) Katolik kilisesi öncülerinden biri olan Akinalı Tomas açık bir şekilde ‘Mesih‘e tapındığımız gibi O‘nun haçına da aynı şekilde tapınırız‘ der ve ‘haça da dua yöneltilme‘ sinden söz eder. (Somme Théologique, cilt III, sayfa 253-270) Hatta bazı kiliselerde direkt olarak haça yöneltilmiş dualar vardır.” (Dan Wickwire, Katolik ve Protestan kiliseleri arasındaki farklılıklar nedir, s. 21-23; hristiyanturk.com, Melek ve Azizler, Resim Heykel ve Suretlerin Kullanımı Konusundaki Farklılıklar)

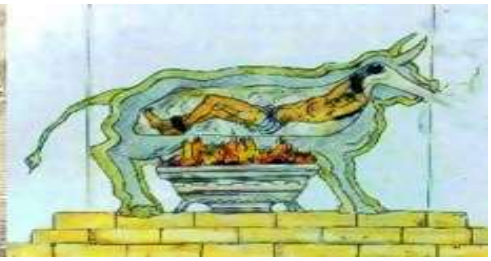

Teslisi reddettiği ve 'İsa tanrı değil' dediği için M. Servetus yakılarak öldürülmüştür! Güneş sistemi hakkındaki görüşleri nedeni ile Bruno ve 'Resime tapınma yok' dediği için Rahip Huss diri diri yakılmıştır! Demek ki puta tapınma vardır ve itirazın cezası yakılmaktır!

"16. Yüzyılın başlarında bir tabip ve teolog olan İspanya asıllı Michael Servitus, 'tanrının tek olduğunu, İsa'nın da peygamber olmakla birlikte bir insan olduğunu' söylediği için, canice ve âleme ibret olacak şekilde katledilmişti. Tek tanrı inancını haykırmak bir bakıma paganizme meydan okumak anlamına gelmekteydi. Bu tutum ya da tahammülsüzlük, bugün Batı'nın neden İslam dinine tahammül edemediğinin de ipuçlarını vermektedir. Hristiyanlıkta tam ve mükemmel tanım, bir kitapta değil de, bir insanda gerçekleşir. 'Putperestlik, insanı vahiy olarak algılama biçimine bürünür.' İnsanın kurtuluşu insan-tanrı sayesinde olmuştur. Pavlus kendi tanrısallığını İsa üzerinden ilan etmiştir. Nietzsche, bu dinin tanrısının ölümünü ilan etmektedir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 213-215) "Kuruluşundan beri Hristiyanlık neden akıl ile kavgalıdır? Rönesans, reform kime karşı yapılmıştır? Kilise neden engizisyon mahkemeleri ile Bruno, J. D'arc, L. Vanini gibi nice fikir adamlarını diri diri yakmış, Kepler'e zulmetmiş, Galilei'yi 'dünya dönüyor' dediği için hapse atmıştır?" (A.Weber, Felsefe tarihi, s.181-192) "Günahları bağışlama yetkisi ve bu bağışlamayı vergiye bağlamak ne kadar aklidir? Haçlı Seferleri, dinden aforoz etme uygulamaları zorlama değil midir?" (M. Emin Parlaktürk, Vakit,16.09.2006) "Amerika'nın keşfi sırasında İspanyol işgalcilerin yaptığı katliamların sorumlusu, 1492'de Amerika'ya ayak bastıktan 22 yıl sonra 8 milyonluk Kızılderili nüfusunu 8 bine indirenler, milyonlarca Meksikalıyı katleden, Avustralya'da 750 bin Aborjinin soyunu kurutan, 40 bin Hindu çıkrık ustasının ellerini kesen, pirinç ekmesinler diye Bengal bölgesindeki 50 bin çiftçinin parmaklarını doğrayan İngiltere; 1.5 milyon Cezayirliyi katleden Fransa; dünya savaşlarına neden olan Almanya; Irak, Afganistan'ı işgal eden ABD; Filistinlilere soykırım yapan İsrail; Bosna'da yapılan katliam ve tecavüzleri gerçekleştiren Sırplar... Müslüman mı idiler?" (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.193)

"1232 yılında Papa Gregory IX, heretiklerin (Kilise ile çelişenlerin) yakılmalarını öngören bir papalık bildirgesi yayınlanmıştır. Aziz Augustine, Matta İncil'inde geçen bir benzetmeden hareket ile heretiklerin yakılmasına izin vermiştir." (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 67, 69)

"Roma Katolik Kilisesi'nin savunduğu öğretiyi korumak için" (tr.wikipedia.org/wiki/Engizisyon) kurulan engizisyon işkencesine iki örnek: Metalden yapılmış olan boğanın karnındaki kapağa suçlu canlı olarak konur ve ardından kapak kapatılır. Boğa ateşe tutulurken içinde kavrulan mahkum

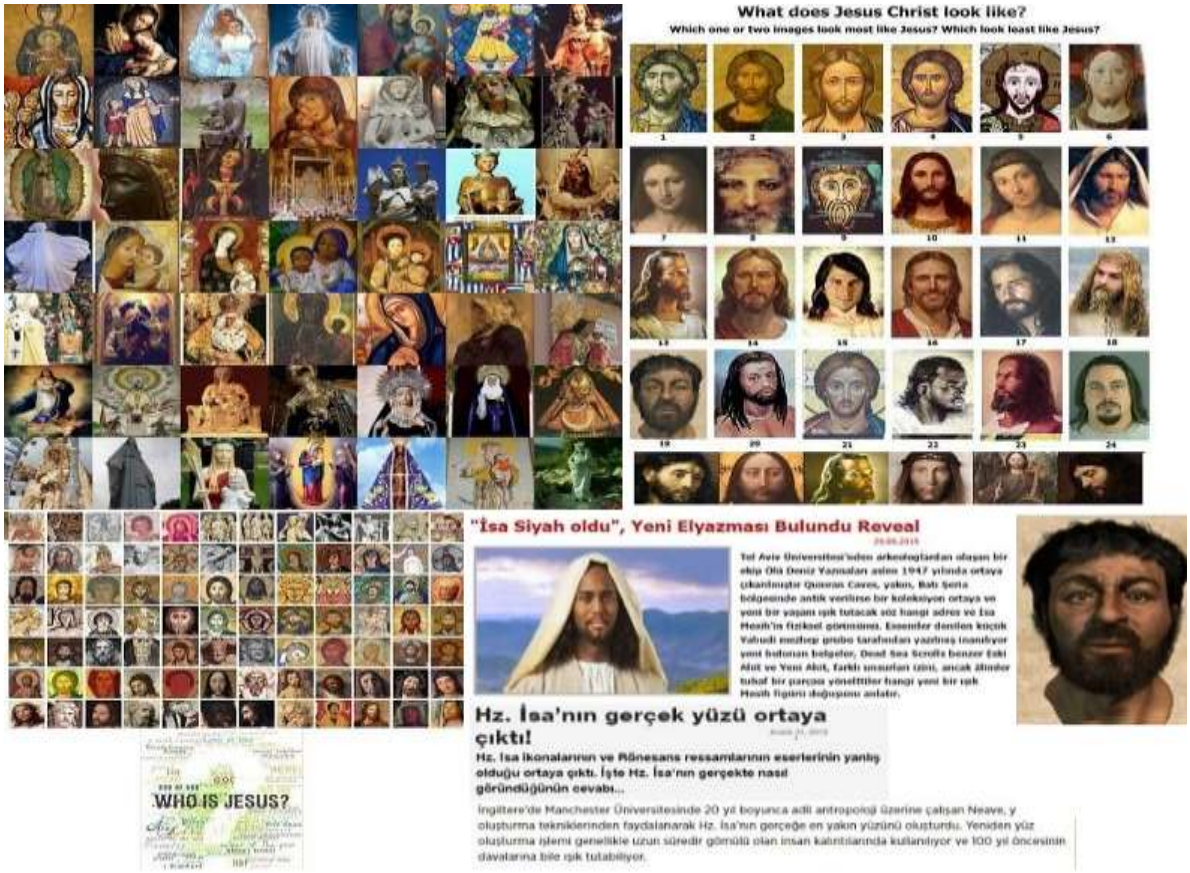
bağırmaya başlar. Bu da boğanın böğürme gibi ses çıkarmasını sağlar. Sesin şiddetine göre kişinin suçunun ne kadar olduğu anlaşılır. Şayet kişi hiç bağırmadan can verdiyse ailesine mahkumun 'iyi bir Hristiyan' olduğu söylenir! Boğarak öldürülmede ise, mahkumun elleri ve ayakları bağlanır, ayaklarına bağlanan bir ağırlıkla birlikte suya atılır. Şayet kişi kurtulabilirse (!) cadı olduğu onaylanmış olurdu, zira sıkıca bağlanmış bir düğümden kimse kurtulamazdı. Şayet ölürse, mahkumun 'hâlâ iyi bir Hristiyan' olduğu için ailesine teşekkür edilirdi!

"Protestanlığın Kalvinist ve Presbiteryen mezheplerinin kiliselerinde neden resim heykel bulunmaz?" (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 220) "Protestanların din değiştirmeye Katoliklerden daha eğilimli olmaları" (M. F. Gmelin,Christensclaverei und Renegatenthum unter den Vokern des Islam, s. 21) bu putperestliğe olan uzak durmaları neden olmuş olabilir mi? "Bosnalı Bogomillere karşı Papalık, birkaç kez haçlı seferi yapılması yönünde telkinde bulunmuştu. Bogomiller, bakire Meryem'e tapınmaya hiçbir şekilde kabul etmiyorlar ve dini tasvirlerin önünde eğilmenin şirk olduğunu düşünüyorlardı." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 264) Bilindiği gibi Bosnalılar daha sonra Müslüman olmuşlardır!

"Halk adeta bir alay şehide, azize, meleklere tapan müşrikler gibiydi." (Canon Taylor, Kiliseler Kongresi tebliği, Wolverhampton, 7.10.1887)

Hangi İsa? Hangi Meryem?

Katliamlar; Sevgi ve müjde dini, siyaset, savaş, gerçekler!

Katolikler ve Avrupa. Haçlı seferlerinde, 1096-1291 yılları arasında yazar Hans Wollschager'e göre 22 milyon insan hayatını kaybetmiştir. 1099 yılında Kudüs´ün alınması ile de 70 bin Müslüman ve Yahudi katledilir. İnnozenz, 4. haçlı seferini başlatmış, 1202´de Zara'yı ve 1204´de Konstantinopel'i (İstanbul) yağmalatmış ve kendi mezhepleri arasındaki ayrılıkları körüklemiştir. İspanyollar, 1391 yılında 50 bin Yahudi'yi öldürmüş ve 1492 yılında ise 50 bin Yahudi'nin zorla dinleri değiştirilmiş, geriye kalan 100 bin ile 200 bin arasında Yahudi göçe zorlanmıştır. Ve yine 1615 yılında İspanyollar zulüm ve baskılarına rağmen dinlerinde kalan sayıları 300 bin ile 3 milyon arasında tahmin edilen Müslümanları göçe zorlayarak köklerini İspanya'dan kazımıştır. Amerika'nın keşfinin ilk 50 yılında Katolik İspanyollar 1 milyon yerlinin katliam, kölelik ve enfeksiyonel hastalıklardan dolayı ölümüne sebep olmuştur. Ve daha sonra ki 150 yıl içinde 100 milyon insan yani yerli halkın 90% haritadan silinmiştir. Yerlilerin ellerini ve burunlarını kesip köpeklere yem etmişlerdir. Kurbanlarını 13'lü guruplar halinde asmalarının sebebi ise, 12 Havari + 1 Hz. İsa formülüdür. Paris 1572. 'Bartholomaus-Gecesi'nde 3.000-5.000 arası insan öldürülmüştür. Amerika'nın keşfinden 19. yüzyıla kadar 13 milyon Afrikalı köleleştirilip Amerika´ya götürülmüştür. Engizisyon katliamlarının başlamasına, 1488 yılında papalığın onayıyla yazılan "Der Hexenhammer" isimli kitap sebeb olmuştur. 18. yüzyılın sonuna kadar çoğunluğu kadın ve içinde çocukların da bulunduğu 40 bin ile 100 bin arasında insan yakılarak ve çeşitli metotlarla katledilmiştir. 1941-1943 yılları arasında Katolik Hırvatistan'da 750 bin Ortodoks Sırp katledilmiştir. "1930'larda Katolik piskoposlar, Faşist Franco'nun ordularını kutlamış, Papa XII. Pius, Faşist Hitler'i ve Mussolini'yi desteklemişti." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 68) Papa, milyonlarca insanın Nazi ölüm kamplarında yok edilmesi karşısında sessiz kalmıştır. Resmi olarak Vatikan'ın İkinci Dünya Savaşında tarafsız kaldığı varsayılsa da, gerçekte Nazi yanlılığı açıkça belgelenmiştir. G. Lewy şöyle yazmaktadır: "Hitler egemenliğinin başından sonuna kadar, piskoposlar inananlara Hitler hükümetinin itaat edilmesi gereken meşru bir otorite olarak kabul edilmesi gerektiğini öğütlemekten asla bıkmadılar. 8 Kasım 1939'da, Münih'te Hitler'e düzenlenen başarısız suikasttan sonra, Kardinal Bertram Alman piskoposluğu adına ve Kardinal Faulhaber Bavyera piskoposları adına Hitler'e kutlama telgrafları göndermişlerdi. Almanya'daki tüm Katolik basın, Reichspresskammer'den gelen talimat doğrultusunda, bunun Führer'i koruyan mucizevi bir ilahi takdir olduğundan bahsediyordu." (G. Lewy, The Catholic Church and Nazi Germany, s. 310) "Alman dokümanları iki önemli noktada birbirini etkileyici bir şekilde tutmaktadır" diyor Saul Freidhandler ve ekliyor, "Birincisi, görünüşe göre Bağımsız Papalık, Nazi rejiminin niteliği nedeniyle azalmış görünmeyen ve 1944'e kadar da yalanlanmamış bir biçimde Almanya'dan yana bir tercih yaptı. İkincisi, XII. Pius hiçbir şeyden korkmadığı kadar Avrupa'nın Bolşevikleşmesinden korkuyordu ve göründüğü kadarıyla, sonunda Batılı müttefiklerle uzlaşsaydı, Hitler Almanya'sının Sovyetler Birliği'nin Batıya doğru ilerlemesinin önünde başlıca duvar olacağını umuyordu." (Saul Friedhandler, Pius XII and the Third Reich, A Documentation, s. 236) "Norveç'te ari ırk teorisi, Kilise Bakanlığının gayretleriyle ülkede uygulanmıştır." (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 65) 15 yaşındaki kızlar bile zorla kısırlaştırılmıştır. Papaz Carlsen, "Bu kısırlaştırmadan tanrının çok memnun kaldığını, kendisini de çok rahat hissettiğini." ifade etmiştir. Benzer uygulama, Norveç Devlet Kilisesi tarafından da uygulanmış ve hatta çocuklara sadistçe cinsel tacize varan sapıklıklar yapılmıştır. (Yürükel, s. 66-67)

"Haçlı seferlerinde askerleri de denizaşırı görevlere teşvik edenler hep papalık ve dini kurumlar olmuştur." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 35)

Dünyayı zamanının iki emperyalist ülkesi Portekiz ve İspanya arasında bölen, Tanrının yeryüzündeki iki temsilcisi (!) Papa VI. İskender (Rodrigo Borgia) ve Papa VI. Alexander

Dünyayı İkiye Ayıran Anlaşma: Tordesillas Antlaşması. Bu anlaşma dönemin en büyük deniz güçleri olan Portekiz ve İspanya arasında imzalanmıştır. 1493'te, İspanya ve Portekiz kralları yeni keşfedilen topraklardaki ticaret ve "sömürgeleştirme faaliyetlerini kimin kontrol edeceği" konusunda anlaşmazlığa düşer. İspanya bu anlaşmazlığı çözüme kavuşturmak için Papa VI. Alexander'a başvurur. Papalık, Hristiyanlığın yayılmasını güvence almak amacıyla anlaşmaya aracılık eder. İki devlet de Papalığın aracılığını tanır. Keşfedilen topraklarda hâkimiyet kralların olmakla birlikte Papanın adına bölgede faaliyet gösterir. Afrika ve Asya Portekiz'e, Yenidünya ise İspanya'ya "ait idi!" Yazar Barnaby Rogerson şunları söylemektedir: "Roma'daki bir papanın iki küçük Avrupa krallığı yararına bütün kıtaları bölüştürmesi şimdi bize inanılmaz gelse de, o zamanlar Batının kibirli tutumunu ortaya seren görkemli bir olaydı." Rogerson'a göre, bu papalık kararı "Daha sonraki sömürge imparatorluklarında görülen zalimliğin başlangıcı olarak da kabul edilebilir." (wol.jw.org/tr/wol/d/r22/lp-tk/102015085)

1994'te Ruanda'da Hutu'lilere destek veren Katolik kilisesi, 3 ayda 1.000.0000 Tutsi'nin katliama uğramasına neden olur. Katliam devam ederken Kilise'ye bağlı George Ruggi Georgesruggio adlı radyo yayıncısı: "Tutsi topluluğu yaratıcıya karşıdır. İsa/Yaratıcı onları ebediyen mahkum etti. Onları İsa adına cezalandırın. İsa'nın ve halkın şimşeklerini onların kafalarına yağdırın." diye yayın yapmakta idi.

Ortodoks Sırplar ve Bosna. "Bir ana doğurmuş; yıllarca emek verilerek büyütülmüş. Suçu yok, ama elleri arkadan bağlı. Ne yapacağınızı beklerken nefes alıp verdikçe omuzları kalkıp iniyor. Elinizdeki tüfeğin namlusu ensesine dayalı. "Hadi" denince tetiği çekebilir misiniz? Çektiler. Sekiz binden fazla delikanlının nefesi öyle kesildi. Emir kulu askerler arasında duraksayanlar oldu. Onların tereddütlerini kimler giderdi, biliyor musunuz? Papazlar. Vaazlarında, dinlerinin "Düşmanını bile sev" mesajını pazarlayan kara cüppeliler, Sırp Ortodoks Kilisesi'nin talimatıyla dağ yamaçlarında askerlere bağırdılar: "Çekinmeyin, vurun! Günahınızı peşin peşin bağışlıyoruz!" Ratko'nun kızının niçin intihar ettiği de biliniyor. Babasının sicili öyle iğrenç ki, onun hakkındaki savcılık iddianamesini okuyunca, bu dünyanın yaşanacak yer olmadığına karar vermişti." (Refik Erduran, Sabah, 30 Mayıs 2011) "Ratko Mladiç'in kızı Ana Mladiç, 23 yaşındayken 25 Mart 1994 tarihinde intihar etti. Belgrad'ın "Kurir" gazetesinin intihardan birkaç gün sonra verdiği haberde, Ana'nın, babasının Bosna'da karıştığı katliamları anlayınca depresyona girip intihar ettiği belirtildi." (Vatan, 26.05.2011)

Piskoposun laik olanı bu kadar! ABD Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu Elphidophoros ABD'de düzenlenen 47. Din Adamları Laik Kongresi'nde "onur konuğu" olarak yaptığı konuşmada "Kıbrıs Cumhuriyeti 50 yıldır işgal altında" dedi. (Haber 7, 08.07.2024)

"Rusyalı din adamlarından Suriye'ye operasyona destek. Rusya Ortodoks Kilisesi Halkla İlişkiler Departmanı Yetkilisi Vsevolod Çaplin, Rusya'nın Suriye'deki askeri operasyonlarını 'kutsal mücadele' olarak niteledi. Kararın hem uluslararası hukukla hem de Rus halkının zihniyeti ile bağdaştığını vurgulayan Çaplin, "Rusya şimdiye kadar barışın korunması için farklı bölgelerde, özellikle de Ortadoğu'da önemli rol oynadı. Terörle mücadele, insanlık onuru, adalet ve barış için yapılan mücadele kutsal mücadeledir" dedi." (Sputnik, 30 Eylül 2015) Rus Ortodoks Kilisesi: 'Rusya'nın saldırıları İncil'e uygun.' Patrik açıklamasında, Rusya'nın Suriye'deki askeri eylemleri İncil'e ve St. Augustinus'un 'Haklı Savaş' kuramına uygun" olduğunu ifade etti. Suriye'ye giden Rus savaş uçaklarını ve askerlerini kutsayan Ortodoks kilisesi birinci ağızdan, bir kez daha Suriye'de yürütülen savaşın bir haçlı saldırı silsilesi olduğunu kabul etmiş oldu. (Yeni Akit, 8.1.2016) Aynı gün diğer bir haber: Rusya, 'IŞİD ile mücadele' gerekçesiyle Suriye'de başlattığı saldırılar da 100. gününü tamamladı. Bu 100 gün içinde Rus saldırılarında 135 çocuğun öldürdü. (Risale Haber, 8.1.2016) Türk elektriği harammış! Rum Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu, halktan Türk elektriği kullanmamasını istedi: Türk elektriğiyle aydınlanmak yerine fener kullanmayı tercih ederim. (Hürriyet, 19 Temmuz 2011) Yunanistan Başpiskoposu haddini aştı! Yunanistan Başpiskoposu Ieronimos, OPEN TV kanalında Yunanistan'ın kurtuluş savaşı ile ilgili bir programa katıldı. Ieronimos katıldığı programda "İslam'ın bir din olmadığını" ve "Müslümanların savaş yanlısı insanlar olduğunu" söyledi. (Milliyet, 17.01.2021) "SİHA'lar Mor Yakup Manastırı'nda saklanan PKK'lı teröristleri iki gün bekleyip vurdu. Mardin Nusaybin'de rahip Sefer Bileçen tarafından Mor Yakup Manastırı'nda saklanan PKK'lı teröristlerden 'Akif' ve 'Medya' kod adlı teröristlerin bölgede iki gün keşif yapan SİHA'lar tarafından vurulduğu ortaya çıktı. İtirafçı terörist M.S.'nin "Ona çok güvenirdik" dediği rahip Sefer Bileçen, uzunca bir süredir PKK üyelerinin barınma ve gıda ihtiyaçlarını karşılıyordu." (Star, 22.01.2020)

Kıbrıs Rum kesiminde din adamlarının silah eğitimi alması tepkilere yol açtı. Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'nde (GKRY) papazların Rum Milli Muhafız Ordusuna (RMMO) ait silahlarla atış talimi yapması tepki topladı. (AA, 11.02.2022) Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) Cumhurbaşkanı Ersin Tatar ile İnsan Hakları Derneği, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY) Rum Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu Yeorgios'un silahlanma ve seferberlik çağrısına tepki gösterdi. Bununla birlikte, GKRY'de papazlara, Rum Milli Muhafız Ordusu (RMMO) askerleri gözetiminde atış eğitimi verildi. (NTV, 19.04.2023)

Azeri-Ermeni savası sırasında, Ermenistan resmi sitesinde yayınlanan fotoğraf. (27.9.2020) Dağlık Karabağ'daki çatışmalar sırasında elinde kalaşnikof ile Azerbaycan'a tehditler savuran ve "Tek başıma kalsam bile Kelbecer'i savunacağım" diyen papaz Hovhannes Hovhannisyan'ın ise Erivan'a kaçtığı öğrenilir. (Haberler, 30 Kasım 2020)

Süryani Ortodoks Piskoposu Kamışlı'da Rus askerleri ile Türkiye'ye karşı çalışırken. (11.5.2020)

Kutsal su, her şeyi temizler. (Rus silahları Suriye için kutsanıyor. Ekim 2015) ve "Yunanistan'ın Fransa'dan satın aldığı 18 adet Rafale savaş uçağının ilk partisi (6 adet) Yunan topraklarına iniş yapar. Yunanistan Başbakanı Miçotakis törende Türkiye'yi hedef alırken, Yunan din adamları da savaş uçaklarını kutsal suyla kutsar." (Yeni Şafak, 20/01/2022) "Osmanlı'nın hoşgörüsü ve Kilise'nin fırsatçılığı. Katoliklerin yok etme noktasına getirdiği Rum Ortodoks Kilisesi, en güçlü dönemini Osmanlı İmparatorluğu döneminde yaşar. Ama Enosis kaynaklı tüm olaylarda karşımıza Kilise çıkar. 1821 Mora ayaklanması dâhil Osmanlı'ya karşı başkaldırılarda hep Rum Ortodoks Kilisesi'nin izleri olur. İngilizler, Ada'nın yönetimini aldıklarında ise Kilise'nin ayrıcalıklarını kaldırır. Osmanlı Dönemi'ndeki ekonomik rahatlık ve özgürlüğünü bulamayan Kilise, tüm gücüyle beraber Enosis fikrinin savunucusu olur." (Özay Şendir, Milliyet, 10 Temmuz 2024)

Sevgi dininin kutsal kitabı İncil'den ilham ile üretilen Haçlı silahı! ABD'de Florida merkezli 'Spike's Tactical' adlı bir silah üreticisi, üzerinde İncil'den ayet yazılı bir taktik saldırı silahı üretti. AR-15 tipi tüfek, şirket tarafından "Crusader" (Haçlı) diye adlandırıldı. Silahın logosu Haçlı Savaşları süresince Tapınak Şövalyeleri tarafından kullanılan simgelerle beraber haç işareti de barındırıyor. Üzerinde "144. Mezmur: Ellerimle vuruşmayı, parmaklarımla savaşmayı öğreten Rabbe övgüler olsun" yazan tüfek, 1.395 dolar fiyat ve ömür boyu kullanım garantisiyle satışa sunuldu. Üretici firma Spike'ın sözcüsü ve eski bir Deniz Komandosu Ben

"Mookie" Thomas, mütedeyyin hiçbir Müslümanın söz konusu silahı eline almaya cesaret edemeyeceğini savunarak, "Müslümanların erişemeyeceği bir silah üretmek istedik" dedi. Thomas, tüfeği pazarlarken "Müslüman teröristler tarafından asla kullanılmayacaktır" sloganı ile satışa çıkardıklarını da söyledi. (Vatan, 05.09.2015)

Haçlı adlı silah ilk kez üretilmiyordu tabii! Crusader tankı. Mk VI Kruvazör tankı, Crusader (A15), Birleşik Krallık/İngiltere ordusu tarafından II. Dünya Savaşı sırasında kullanılan kruvazör tank sınıfında bir zırhlı savaş aracıydı. (tr.wikipedia.org/wiki/Crusader_tank%C4%B1)

Vatikan günah çıkarıyor. Yüzyıllar boyu insanlara işkence çektiren ve tahminen 10 milyon insanın barbarca ölümüne neden olan Engizisyon'un sırları artık gün ışığına çıkıyor. Alman Der Spiegel Dergisi, bugüne kadar Vatikan tarafından sır gibi saklanan 4500 banttan oluşan insan avı arşivlerinin dünya kamuoyuna açıklanacağını bildirdi. Tahminlere göre, bu insanlık dışı uygulamalar 10 milyon insanın ölümüne, hatta bazılarının canlı canlı toprağa gömülmesine yol açtı. Kötü bir tümör gibi asırlar boyunca Hıristiyanlık âleminde Engizisyon uygulamaları yaygın hale geldi. Yine yapılan tahminlere göre 1450 ile 1750 yılları arasında 1 milyondan fazla kadın Tanrı adına infaz edildi. Alınan her karar Tanrı adına alındı, Tanrı adına uygulandı. Engizisyon uygulamalarında davalının hiçbir hakkı yoktu. Davacı, kilisenin görevlisi aynı zamanda hem savcı hem de hâkimdi. İşkenceye sadece izin verilmemişti, bu aynı zamanda bir emirdi. Kilisenin kararları doğrultusunda yapılan kıyımlara karşı durabilecek, vazgeçirebilecek hiçbir kurum yoktu. Baş Engizisyoncusu olan Dominiken papaz Tomas de Torquemada 12 bin Yahudi'yi, inançlarından vazgeçmedikleri için yaktırmıştı. (Hürriyet, 2 Haziran 1998) Vatikan günah çıkarıyor. Katolik Kilisesi, modern gök biliminin öncüsü Polonyalı astronom Nicholas Kopernik (1473-1543) ile Galileo'yu yüzyıllar önce "Dünya'yı evrenin merkezinde kabul etmiyorlar" ifadesiyle kınamıştı. Kilise, "Dünya, Güneş etrafında dönmektedir" saptamasını da şiddetle reddetmişti. Vatikan Kilisesi, Rönesans'ın bilim devriminin öncüleri Galileo ile Kopernik'ten yüzyıllar sonra 1992'de ilk kez resmen özür dilemişti. Benediktus'un selefi olan Papa II. Jean Paul, 16 yıl önce eski Katolik engizisyon mahkemelerinin Galileo ve Kopernik için biçtiği kınama genelgesi ve ev hapsi cezalarının "feci hata olduğunu" bildirmişti. (CNN Türk, 21.12.2008)

Yakmaya alışmışlar! Engizisyondan 2023'e; Batı hiç değişmedi, hâlâ vahşi ve zalim! İnsan yakanların torunları bir taraftan Müslüman katletmeye devam ederken diğer taraftan Kur'an yakmaya da devam etmektedirler!

Hıristiyanlık adına şiddet utanç verici. İtalya'nın Perugia kentine bağlı Assisi Beldesi'ndeki bazilik kilisesinde, farklı inançlara mensup yaklaşık 300 dini lider önünde konuşan Papa, "Bir Hıristiyan olarak bir noktayı belirtmem gerekiyor: evet, doğrudur, tarih boyunca şiddet, Hıristiyan inancı adına da uygulanmıştı. Bunun utanç verici bir şey olduğunu kabul ediyoruz." dedi. Papa adını anmadı; ama uzmanlar, "utanç verici" şiddetten kastedilenlerin başında Haçlı Seferleri'nin bulunduğunu belirtiyor. (Hürriyet, Ekim 28, 2011) Tabii, liste uzun: Engizisyon, Aforoz, Sömürgeciliğe verilen destek, Dünya savaşları, Haçlı seferleri, 2000 yılından sonra ABD, Rusya, Çin, İngiltere, Fransa ve İsrail merkezli yürütülen gayri resmi haçlı seferleri ve en son Ezan, başörtüsü, minare yasakları ile beraber Kur'an yakma ritüelleri!

Sedlec'in İskelet Kilisesi. İç mimarisi tamamen gerçek insan kemikleri ve kafatasından oluşan bu kilise şimdi ne kadar korkunç gözükse de Orta Çağ karanlığına oldukça uyan bir görüntüye sahip. Bu tür bir camiye ise tarihte asla rastlanmamıştır!

Camide katliam 'terör' değil. Kanada'da bir camiye silahlı saldırı düzenleyen Fransız asıllı öğrenci hakkında terör yerine cinayet soruşturması açıldı. "Quebec Büyük Camii" olarak da bilinen merkeze gerçekleşen saldırıda kurbanların sırtlarından vurulduğu açıklandı. (Karar, 01/02/2017)

Sevgi söyleminden şiddet realitesine Hristiyanlık

Her dinsel gelenek kendi öğretileri doğrultusunda insanı eğitmeye ve yönlendirmeye çalışır. (Şinasi Gündüz, Dinsel Şiddet Sevgi Söyleminden Şiddet Realitesine Hristiyanlık, s. 19) Son zamanlarda, medyanın çoğunlukla Müslümanlarla ilişkili şiddet eylemlerinin geri planında yatan yabancı işgaller, sömürü, küresel süper güçlerce desteklenen yerel diktatörler ve cuntaların yol açtığı sorunlar gibi nedenler göz ardı edilmekte ve yalnızca İslam inancı ve dinsel kaynakları bağlamında sürdürülen terör ve şiddet tartışmaları yapılmaktadır. "İsrail'in Filistin'de yerli halk üzerinde 50

yılı aşkın bir süredir uyguladığı terör ve şiddet eylemlerinin gerisinde din faktörünü kimse aramamaktadır." Madalyonun diğer tarafında, ülkeleri işgal edilmiş, işleri, aileleri, gençlikleri ve gelecekleri ipotek altına alınmış gençlerin işgalci güçlere karşı direnebilmek ve onları ülkelerinden kovabilmek amacıyla yaptığı saldırılar bulunmaktadır. Dinsel görünümlü her şiddet eyleminin ardında aslında politik, ekonomik ve benzeri nedenler tespit etmek mümkündür. Yahudi geleneğinde 'goyim' olarak adlandırılan, 'Yahudi olmayanlara karşı takınılacak şiddet içerikleri' ile ilgili şu kaynaklara bakılabilir: Yeşu, 6:21-24; Krallar, 15:16; Sayılar, 31:7-12; Tesniye, 7:16; Yeşu, 8: 24-27; Talmut, Sanhedrin, 59. Her şiddet hareketi kendisini mutlaka bir metne dayandırır. 11 Eylül olayından sonra, Afganistan'a yönelik hareket öncesi eylemlerine meşruiyet zemini sağlamak doğrultusunda oluşturulan bir metinde, 'demokrasi, insan hakları ve Batının sahip olduğu çağdaş değerlerin korunması, savunulması' gibi argümanlara yer veriliyordu. ABD başkanı Bush, şer güçleri ile mücadele, iyinin kötüye karşı savaşı, yeni bir 'Haçlı Seferi' gibi dinsel motiflerle konuşmalar yapmıştı. (Şinasi Gündüz, s. 24-27)

Sömürge dönemlerinden itibaren askeri, siyasal ve ekonomik gücü arkalarına alan sömürgeci Hristiyan uluslar sayesinde dünyanın hemen her köşesinde yayılma imkanı bulan Hristiyanlık, egemenlerin dini olarak dikkati çekmektedir. Öteden beri Hristiyanlığın en önemli iddialarından birisi, 'sevgi' ilkesine yaptığı vurgu olmuştur. Sinoplu Marcion, eski Ahit tanrısının kötü bir tanrı olduğunu savunmuş, buna karşı bağışlayıcı ve seven tanrıya yani İsa Mesih'e inanmayı öncelemiştir. İsa'ya göre kişi düşmanını hatta kendisine zulmedenleri bile sevmeli, onlardan nefret etmemelidir. "Sevgi ve barış dini" sloganı ile tanıtılan Hristiyanlık, gerçekten de gerek kutsal metinlerinde gerekse tarihinde böyle midir? Orta Çağdan günümüze, şiddeti kışkırtan kiliselerin, Hristiyan konsillerin ve şiddeti uygulayan Hristiyanların, Hristiyanlığın sevgi ve barış dini olduğu söylemi aslında bu dinin ötekiler arasında yaygınlaştırılması misyonunda Hristiyanlarca uygulanan ve Hristiyanlığın şiddete dayalı gerçeğini perdeleyen bir örtü müdür acaba? Günümüzde Hristiyan mezhepler, hem toplu intiharlar ve içe dönük şiddet eylemlerine hem de çeşitli bombalama ve terör eylemleri gibi dışa dönük şiddet eylemlerine başvurmaktadır. Bunların karakteristik özellikleri, Mesih'in gelişinin an meselesi olduğuna inanmaları ve içinde bulunduğumuz dönemi Mesih'in gelişi öncesi kaos, savaş ve şiddet ortamının yaşanacağı dönem olarak görmeleridir. Hatta bu akımlar, Mesih'in gelişini hızlandırmak amacıyla çeşitli şiddet eylemlerine başvurmayı dindarlık saymaktadırlar. Hristiyanlık bağlamındaki şiddet hareketleri, Mesihçi tarikatlarla mı sınırlıdır? Geçmişten günümüze Hristiyanlık tarihi dikkate alındığında, buna 'evet' demek oldukça güçtür. Hristiyanlık tarihine baktığımızda, Orta Çağdan günümüze kadar süregelen bir şiddet tarihine şahitlik ediyoruz. Gerek Hristiyan olmayan ötekilere karşı gerekse Hristiyanlık içerisinde yer almakla birlikte inanç olarak sapkın diye nitelendirilen gruplara karşı sürdürülen şiddet hareketleri tarihin hafızasına kazılmıştır. Roma İmparatorluğunun, 313 Milan Fermanı ile birlikte Hristiyanlığın resmi olarak din statüsüne kavuşturulmasını izleyen kısa bir süre içerisinde heretik/sapın ilan edilen çeşitli gruplara karşı adeta bir sürek avı başlatılmıştır. Örneğin, İmparator Konstantin tarafından atanan piskoposu tanımayan Donatus ve Donatistler birçok katliamı uğratılmıştır. Arius, Makedonius ve Nestoryus örneklerinde olduğu gibi birçok grup yaşamlarından olmuştur. Zira devlet dini haline gelerek siyasallaşan Pavlus'çu Hristiyan geleneğine karşı inanç ve değerler, siyasal otoriteye karşı yapılanmalar olarak değerlendirilmiştir. 384 yılına ait ünlü Theodosius kuralında, "Biz, tanrılara kurban sunulmasına karar veriyoruz. Kim suç işlerse, öfke kılıcıyla vurursun." denilmektedir. (Code of Theodosius, XVI 1, 2, V 1, X 4; J. Wheless, Forgeryin Christianity, s. 243) Kilise kurumunun ilk dönemlerde, gerekse ilerleyen dönemlerde kendi öğretilerini benimsemeyenlere karşı uygun gördüğü cemaatten dışlamadan aforoz ve işkence ile öldürülmeye kadar uzanan uygulamaları genelde konseyler ve daha sonraki dönemlerde ise engizisyon mahkemeleri onaylamıştır. Kilise, iktidarda söz sahibi olmaya başlamasına paralel olarak Hristiyanlık dışı akımlara ve

bağımlılarına karşı da şiddetli tavırlar almıştır. 5. yüzyılda Batı Roma'nın yıkılması sonrası Latin Kilisesi, Hristiyanlık dışı dinsel geleneklere savaş açmıştır. Asimile etmiş, cadılıkla suçlamış, ölüm cezalarına çarptırmıştır. Özellikle 15. yüzyıl, cadılıkla suçlananlara karşı şiddetli bir cezalandırma dönemi olmuştur. Hristiyanlık dışı diğer dinsel akımlara karşı da şiddet politikası sürdürülmüştür. Müslümanlara karşı sık sık Haçlı Seferleri'nin düzenlenmesi çağrısı yapılmış, bu savaşa katılanlar kilise tarafından takdis edilmiş, ayrıca kilise, Müslümanların şeytan olduklarını savunmuştur. Haçlı seferlerinde Müslümanlarla birlikte Yahudilerde zaman zaman cezalandırılmıştır. Yahudiler 13. yüzyılda İngiltere'den, 15. yüzyıl sonlarında İspanya'dan ve daha sonra da Portekiz'den kovulmuşlardır. Bazen de, Haçlı Seferleri'nin muhatapları Bogomiller ve benzeri düalist Hristiyan akımları, ayrıca Ortodokslar ve diğer Doğu kiliseleri olmuştur. Katolisizmin bu şiddet tavrına karşı oluşan reform hareketi temsilcilerinin de şiddeti savunmaları dikkat çekicidir. Luther, Papa'yı Deccal olarak niteler. Luther, Hristiyan karşıtlarından İntikam almayı öğütler ve 'Mesih karşıtlığının gövdesi' olarak nitelendirdiği Müslümanlarla ilgili olarak da, 'Biz onları din adamlarıyla birlikte kılıçtan geçirmedikçe ve onları ölüme atmadıkça, onlara karşı galip gelemeyiz.' der. 'Luther aslında şiddete değil, kilisenin egemenliğine karşıdır.' Luther'in Hristiyanlıkta savaşa ve şiddete yer olmadığı gibi bir fikri de yoktur. Şu çarpıcı sözler de Luther'e aittir: "Bir kimse, kendi düşmanlarını boğazını kesmeli, onları yağmalamalı ve yakmalıdır. Sadece bir ahmak, boğazlamanın ve çalmanın Hristiyanlığa ve sevgi ilkesine uygun olmadığını ileri sürebilir." (P.F. Wiener, M. Luther; Hitler's Spritual Ancestor, naklen, tentmaker.org/books/MartinLuther-HitlersSpiritualAncestor.html) Ayrıca Luther, köylüler isyanı sırasında halka karşı prenslerin yanında yer almış ve halkın katledilmesinin dinen meşru olduğunu savunmuştur. (Şinasi Gündüz, s. 33-45, 71) O, "Köylüyü öldürmek, vahşi bir köpeği öldürmek gibidir." demektedir. Yine o Yahudilere karşı şiddeti teşvik etmiş, sinagoglarının yakılıp yıkılması yönünde vaazlar vermiştir.

Hristiyanların şiddet ve baskı anlayışları sömürü ve emperyalist dönemlerde de devam etmiştir. Batılı Hristiyan uluslar sömürge bölgelerinde yerel inanç ve değerlere karşı hızlı bir 'asimilasyon süreci' başlatmışlar ve neticede kısa zamanda Amerika ve Amerika ile başta Avustralya ve Yeni Zelanda olmak üzere Okyanusya'nın önemli kesimi ve Afrika ile Asya'nın kimi bölgeleri Hristiyanlaştırılmıştır. 'Kiliseler, sömürgeci güçlerle işbirliği içinde olmuştur.' Misyonerler, sömürgenin sürmesi konusunda adeta bir 'öncü kuvvet' gibi çalışmışlardır. 15. yüzyılın sonlarında Endülüs'ün yıkılmasıyla kilise, Müslüman ve Yahudilere karşı zoraki bir Hristiyanlaştırma sürecini yürütmüştür. Günümüzde, laisizmi benimsemiş birçok batı ülkesinde Hristiyanlık hâlâ belirleyici bir kimlik, bir alt yapıdır. Şu anda bile dünyanın hemen her bölgesinde çeşitli Hristiyan mezhepleri ve grupları ile irtibatlı şiddet hareketleri devam etmektedir. Örneğin Kuzey İrlanda'daki çatışma aslında bir din savaşıdır. Yakın geçmişimizde derin izler bırakan katliamların sorumlarının da Hristiyan geleneğine sahip olduğu bilinmektedir. Örneğin Libya, Cezayir, Sudan ve Anadolu gibi ülkeler İtalyan, Fransız, İngilizler tarafından işgal edilmiş ve katliamlar yapılmıştır. Amerika'nın yaptığı uygulamalar, işgaller, darbeler, attığı atom bombaları ve son olarak iki büyük Dünya Savaşı'nın temel oyuncularının da Hristiyan uluslar olduğunu ve kilisenin şu veya bu tarafa tanrı adına destek verdiğini, kutsadığını da hatırda tutmak gerekir. 18 Kasım 1978'de rahip Jim Jones liderliğindeki 'Halk Tapınağı Kilisesi' bağlıları toplu intihar etmiştir. 19 Nisan 1993'te Teksas'ta, Waco yakınlarında Mesih olduğunu ileri süren David Koresh ve taraftarları FBI ajanları ile girdikleri çatışmada topluca öldürülmüştür. 19 Nisan 1995 sabahı patlayıcı yüklü bir aracın patlaması ile Oklahaoma şehri federal binası bir kan gölüne dönmüştür. Medya, faillerin kim olduğundan emindir, Ortadoğu ile irtibatlı radikal Müslümanlar! Ancak olayın sorumlusu 'Timothy McVeigh' adlı dindar bir Hristiyan'dır. 1994'te İsviçre ve Kanada'da toplu intiharlar ve katliamlarla gündeme gelen 'Güneş Tapınağı Tarikatı' ile 1997'de San Diego da toplu bir intihar eylemi gerçekleştiren 'Cennetin Kapısı Hareketi de bu listeye eklenebilir.

Pavlus, mektuplarında Mesih'in ikinci gelişinin an meselesi olduğunu düşünmekte ve cemaatini buna hazır olmak konusunda uyarmaktadır. Hatta o, bunun kendi yaşamları esnasında gerçekleşeceğini düşürmekte idi. (Şinasi Gündüz, s. 46-53) Mesih, gökten melekler ile birlikte görkemli bir şekilde gelecek, ulusları birbirlerinden ayıracak ve solundakilere, 'Ey lanetliler, iblis ile 'onun melekleri' için hazırlanmış sonsuz ateşe yollanın.' diyecektir. (Matta, 24, 25; Markus, 13; Luka, 21)

Hristiyanlar üzerinde yapılan bir anket sonuçları ilginçtir. ABD Hristiyanlarının yaklaşık yüzde otuzu, dünyanın Armagedon Savaşı ile son bulacağına inanmakta, bunların önemli bir bölümü bunun kendi yaşamları esnasında gerçekleşeceğini düşünmektedir. Hatta böyle düşünenler arasında kimi ABD başkanlarının da bulunması oldukça önemlidir! Mesihçi Hristiyanlar, yaklaşmakta olduğuna inandıkları bu şiddet olaylarına hazırlıklı olmak ve layıkıyla Mesih'in yanında yer alabilmek amacıyla maddi ve manevi hazırlık yapmaktadırlar. Bazı Hristiyan grupları Mesih döneminin gelişini hızlandırmak amacıyla bir takım şiddet hareketlerine girişmeyi ve kutsal metinlerde Mesih öncesi dönemde olacağı söylenen şiddet olaylarının gerçekleşmesini sağlamaya yönelik bazı girişimlerde bulunmayı gerekli görmeleri ve bunlara başvurmaları da önemli bir sorundur. Şiddet, sosyal, siyasal, ekonomik, kültürel ve dinsel birçok nedenden kaynaklanabilir. Amerika ve Okyanusya'ya ayak basan Hristiyanlar, bu bölgenin Hristiyanlaştırmasını, ayrıca yerli dinlerin ve kültürlerin yok edilmesini, sosyal, askeri ve ekonomik diğer hedeflerinin gerçekleştirilmesi açısından bir zorunluluk olarak görmüşlerdir. Hristiyan kutsal metinlerinde şiddete dayanak oluşturacak çeşitli yaklaşımlar bulunmaktadır. Çağdaş Hristiyan ilahiyatçılara göre, eski ahit döneminde yargılama ve intikamı önceleyen tanrı, yeni ahit ile birlikte, sevgi, bağışlanma ve affetmeyi ön plana çıkarmıştır. (Şinasi Gündüz, s. 56-58) "Ben, barış değil kılıç getirmeye geldim." (Matta, 10:34, 35; Luka, 12:51- 53) "kılıcı olmayan, arabasını satıp bir kılıç alsın." (Luka, 22: 36-38) İsa, sık sık muhaliflerini yerici, aşağılayıcı ifadeler kullanmaktan çekinmemekte ve zaman zaman onlara karşı şu ya da bu şekilde şiddet içeren tavır ve davranışlarda bulunmaktadır. Ferisilere, " engerek soyu, yılan, budalalar." gibi yakıştırmalar ile hitap etmektedir. Yine İsa, meşhur tapınağın giriş kısmında, satış yapanları bir kırbaçla kovalamakta, sarrafların masalarını devirmekte, kuş satıcıların sehpaların altüst etmektedir. İsa, muhalifleri ile ilgili olarak zaman zaman, "cehennem azabından, ateşten, lanetten" bahsettiği rivayetler de bulunmaktadır. İsa'nın incir ağacını lanetlemesi de ilginçtir. İncir yemek ümidiyle ağaca yaklaşmış fakat bulamayınca incire lanet etmiştir. Halbuki incir mevsimi de değildir. Kısaca, bir ağaca bile lanet etmekten kaçınmamıştır. Tüm bu rivayetlerde öfkeli ve kompleksli bir İsa figürü ön plana çıkmaktadır. Pavlus, 'gökten bir melek bile, size bildirdiğimiz müjdeye ters düşen bir müjde getirirse, lanet olsun ona, lanet olsun ona.' demektedir. (Galatyalılar, 1:8,9) 'Gazapla cezalandıran Tanrı' ve 'tanrının gazabı' ifadeleri, Pavlus mektuplarında seven tanrı motifi ile yan yana yer almaktadır. Sünnet konusundaki tartışmada kendisinden farklı düşünenleri kastederek 'köpekler, ikiyüzlüler.' ifadelerini kullanmakta ve muhaliflerinin 'iğrenç kişiler, asi, boşboğaz' olduklarından bahsetmektedir. Yahudileri, İsa ve peygamberlerin katili olmakla suçlayan ifadelerinde antisemitizme temel teşkil eden bazı yaklaşımlar görmek de mümkündür. (Şinasi Gündüz, s. 61-64) Vahiy kitabına göre tanrısal öfke, yeryüzünde mutlak bir kaosa, düzensizliğe ve felakete yol açacaktır. (Vahiy, 16: 18-21; Vahiy, 19: 20, 21) Bu şiddet sahneleri, Milenyarist Hristiyan akımlar için temel referanslar olmuştur. "Evanjelik Hristiyanlar, bu şiddet olaylarının bir an evvel olması beklentisi içerisindedirler." (Hallsell, Tanrıyı kıyamete zorlamak, s. 26- 90) Nitekim bu gruplar, Yahudilerin Filistin halkına yönelik şiddet eylemlerine büyük bir sempati ile bakmakta, ilahi takdirin birer tecellisi olarak değerlendirmektedir. Pavlus, yine bir yerde şöyle demektedir: "Yönetim, kılıcı boş yere taşınmıyor. Onlar öç alıcı olarak tanrının hizmetindedirler." (Romalılar, 13:1-5) İlk dönem şiddete karşı pasif tutum takınan kilise, ilerleyen dönemlerde pasifist tavrı bir kenara hızla bırakarak gerek Donanistler ve Ariusçular gibi heretik ilan edilen Hristiyan gruplara, gerekse Hristiyan olmayanlara karşı şiddeti meşrulaştırmışlardır. Çarmıh teolojisi bağlamında düşünülen kefaret

doktrini, Hristiyan geleneğinde şiddetin meşrulaştırılmasında önemli rol oynayan bir doktrin olarak karşımızda durmaktadır. Çarmıhta İsa'nın ölmesiyle beraber, ilahi yasalara riayet etme yoluyla kurtuluş modeli ortadan kalkmış ve yeni bir dönem başlamıştır. Pavlus, Mesih'in tanrı tarafından insanların günahların bağışlanması için bir kurban olarak sunulduğunu ve bununla tanrının adaletini gösterdiğini belirtmektedir. Tanrı, kendi öz oğlunu kurban olarak göndermiş ve bizim için onu kendi eliyle ölüme teslim etmiştir. İsa'nın çarmıhta acı çekerek ölmesi, İsa'nın şahsında gerçekleşen bir şiddettir. Tanrı, oğlunu acıya ve ölüme teslim etmekle insanlığa olan sevgisini göstermiştir. 'Günah ve ölümün' ortadan kaldırılması için tanrının İsa'nın acı çekerek öldürülmesine izin vermesi, tanrının şiddeti bir diğer şiddet eylemi ile ortadan kaldırması anlamına gelmektedir. Neden acı ve ölüm kurtuluş için bir gereklilik olsun? Gerçek sorumlu kimdir? Ölmesine izin veren tanrı mı, Yahudiler mi, yoksa cezayı infaz eden Romalı askerler mi? Hristiyan ilahiyatının üç temel yorumunun ortak özelliği, cezalandırıcı bir tanrı ya da başkalarının faydasına kendi öz oğlunu ölüme göndermekten kaçırmayan tanrı modeli olarak ortaya çıkmaktadır. Bir sevgi tanrısının, başkalarının günahlarının sorumlusu olmayan bir varlığı neden acı ve şiddet dolu bir olayın kurbanı yaptığı konusu açıklama gerektirmektedir. Tanrının kötülere karşı kendi zaferini ilan etmesi için oğul İsa'nın ölümünü kullandığı görülmektedir. İsa'ya yapılan şiddet, sebebi ne olursa olsun, bir haklılık ve meşruiyet temeli taşımamaktadır. Günümüzde haça gerilme ritüellerinin başta Latin Amerika ülkeleri, Filipinler olmak üzere dünyanın birçok yöresinde hâlâ Hristiyanlarca uygulandığı bilinmektedir. Donatistlere karşı uygulanan sindirme ve yok etme girişiminde, gelecekteki iyi olayların gerçekleşebilmesi, kötülüğün yok edilebilmesi ve sapkın akımların önlenebilmesi amacıyla şiddete başvurmanın caiz/gerekli olduğu düşüncesi ön plana çıkmaktadır. İlerleyen dönemlerde şiddete başvurmayı meşrulaştıran, 'haklı savaş' kavramı üretilmiştir. Haçlı Seferleri'nden günümüze, ‘medeni değerlerin korunması’ gibi argümanlar, Hristiyan halkların zihninde yürütülen şiddete meşruiyet kazandırma girişimleridir.

İslam'a göre insan, 'seçim yapabilme özgürlüğüne sahip bir varlık' olarak yaratılmıştır. İnsan, halife yani sorumlu varlıktır. Kur’an insanın yaratılış gayesini Allah'a ibadet olarak açıklar. “Kur’an'da ibadet, bütün tavır ve davranışlarda, Allah'ın emir ve yasaklarını gözetmek anlamındadır. Şeytan, Allah'ın belirlemiş olduğu insanın özgürlük alanını sınırlarının dışına taşıran her şeyin adıdır.” Kur’an, doğru ile yanlışın insana açıklandığını, doğruyu seçenin kendi lehine bunu seçeceğini vurgular. (Şinasi Gündüz, s.67, 81-88) Kur’an, ilah kavramına, insanın düşünce, tavır ve davranışlarında etkin olan güç anlamını yüklemiştir. Dolayısıyla Kur’an'ın kullandığı ilah kavramının, insan yaşamına egemen olan güç anlamına geldiği görülmektedir. (Şinasi Gündüz, s. 90) İslam, halife kavramı çerçevesinde insanı açıklar ve özgür seçimiyle tercihlerinin sorumlusu olan varlık olarak tanımlarken; Hristiyanlıkta insanı tanımlayan anahtar ifade, 'doğuştan asli günah ve ölümün tutsağı olan varlık' kavramlardır. İslam'ın, doğuştan günahsız ve özgür irade ile donatılmış insan tanımı ön plana çıkarken, Hristiyanlık insanın doğuştan günaha bağımlılığını savunur. Hz. Adem'den insana miras kalan 'günah ve ölümden' kurtuluşun ancak, tanrısal oğul İsa Mesih'e iman yoluyla olabileceğini savunur. Öte yandan Hristiyanlık, insandan kaynaklanan kötülükleri ve şiddet eylemlerini bir bakıma Adem'in şahsında tanrısal iradeye dayandırmaktadır. Hristiyan tarihinde ruhban sınıfı, kurtuluş yolunu ve bilincini kontrol eden bir mekanizma olarak ortaya çıkmıştır. Kişisel özgürlük alanı bir yandan günah ve ölümle, bir yandan da kilise kurumu ve rahiplik teşkilatı ile disiplin altına alınmıştır. St. Augustine gibi ilahiyatçılar, katı kaderci bir yaklaşımla bir kişinin kurtulamayacağını, tanrının baştan karar verdiğini, dolayısıyla kişinin bunu değiştirmesinin söz konusu olamayacağını savunur. Pavlus, herkesin, altında yaşadığı yönetime itaat etmesini, zira bütün yönetimlerin tanrı tarafından kurulduğunu ileri sürer. Yine o, bütün yönetimlerin tanrının hizmetinde olduğunu vurgular. Bu yaklaşımıyla Pavlus ve onu temel alan Hristiyan geleneği, bireyin iradesi üzerinde egemen olan iki temel gücün varlığını kabul etmektedir; Tanrı ve dünyevi iktidarlar. Hristiyan geleneği,

metafizik bağlamda bireysel özgürlük alanını tanrıyla sınırlarken, dünyevi alanda ise kişisel özgürlükleri dünyalı iktidarların belirlediğini savunmaktadır. Bir bakıma öte dünya bağlamında tanrıya kulluk eden insan, bu dünya bağlamında da krallara kulluk etmektedir. Protestanlar ile Katolikler arasında yapılan bir uzlaşma toplantısını ifade eden Ausburg Barış metninde, "halkın, prensin dinine bağlı olması gerektiği" belirtilerek "kimin toprağı onun dini" ilkesi vurgulanmıştır. (Şinasi Gündüz, s. 95-101) "Cuius regio, eius religio (kimin diyarı, onların dini) ilkesi ile prensin dini, devletin ve tüm sakinlerinin dini haline geldi." (tr.wikipedia.org/wiki/Augsburg_Barışı)

Hristiyanlık, her ne kadar bağlılarınca ve özellikle misyonerlerce, 'sevgi ve barış dini' olarak tanıtılmaya çalışılsa da tarih boyu Hristiyanlık şiddet içeren ve başvurduğu şiddeti meşrulaştıran bir din olarak olagelmiştir. Hristiyanlık, milattan sonra 4. yüzyıldan günümüze, dinsel kaynaklarının referansı ışığında sürekli şiddete başvuran bir din olarak tarihe geçmiştir. "Hristiyanlar, her tür inançsızlığın ortadan kaldırılması amacıyla şiddete başvurmaktan kaçırmamış, tıpkı, tanrının oğlu İsa'yı acı ve ıstırap çekerek ölüme göndermesi/kurban etmesi gibi kendi gayeleri uğruna insanları/ulusları kurban etmekten ve ölüme göndermekten kaçınmamışlardır." Bu şiddet, Haçlı seferlerinde, sömürgeleştirilen bölgelerde, dünya savaşlarında ve yakın geçmişte Balkanlar, Ortadoğu ve Afganistan olaylarında, şimdi ise, Irak, Suriye, Arakan, Doğu Türkistan, Afrika'da görülmektedir. Şiddetin meşruiyeti ile ilgili çarmıh teolojisi bağlamında oluşturulan metin, Hristiyan bireylerin bilinçaltlarında her zaman şiddet ateşini yakmaya hazır bir kıvılcım durumundadır ve korkarım ileride de bu özelliğini sürdürmeye devam edecektir. (Şinasi Gündüz, s. 103-105)

Şiddet karşısında İslam

Katoliklerle ve Protestanlar, daha sonra Protestan grupların kendi aralarındaki kanlı çatışmalar yıllarca sürmüştür. Buna dayanarak aydınlanma hareketinin önde gelen düşünürleri, Haçlı savaşlarını ve engizisyonu da hatırlatarak, dinin sosyal hayattan çıkarılmasıyla şiddetin en aza indirileceği sonucuna ulaşmışlardır. Buna göre din; özel alana hasredilmeli, sosyal hayatta ise akıl egemen olmalıydı. (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 29) Yahudilerde evrimcilik ruhu dinsel kaynaklıdır: Kabbalacıların çoğu, Yahudi olmayanların ruhunun Yahudilerin ruhundan daha aşağı seviyede olduğuna inanır. (Şiddet karşısında İslam, s. 36) Hristiyanlık, adeta barış ve sevgi kavramları ile birlikte anılan bir dindir. Halbuki aslında Haçlı Seferleri, engizisyon mahkemeleri, savaşçıların kutsanması, savaşçı papalar, köleliğin desteklenmesi, sömürgecilik faaliyetlerine verilen onay ve destek, Hristiyanlığın şiddet yönünü gösteren örneklerdendir. Luther, köylü ayaklanmalarını çok kanlı bir şekilde bastırmayı onaylamış ve desteklemiştir. Luther'e göre, 'Yeryüzünün en çılgınları ve en alçak rezilleri' olsalar da, hükümdarlar 'tanrının cellatları ve gardiyanlarıdır. Aziz Barthelemy katliamında ise binlerce Protestan öldürülmüştür. 1618-1648 yıllarında Katoliklerle Protestanlar arasında devam eden 30 yıl savaşlarında yine binlerce insan öldürülmüştür. Sadece Almanya nüfusunun yüzde 20'si bu savaşlarda ölmüştür. (Şiddet karşısında İslam, s. 54-59) "Selahattin Kudüs'ü geri aldığı zaman hiçbir cana kıymamıştı. İngiltere ve Gal'de ise 643 Manastır, 90 kolej, 2374 kilise, 100 hastane kapatılmıştı. Kraliçe Elizabeth zamanında Katolikler diri diri yakılmışlardı." (Dr. Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 82, 84-85)

"Gökten bir melek bile size bildirdiğimiz müjdeyi ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun. Lanet olsun ona." (Galatyalılara mektup, 189) "(Mesih'in ikinci gelişi ile ilgili olarak) onları demir çomakla güdecek ve çömlek kaplar gibi kırıp parçalayacak." (Vahiy, 2: 27,28) "Bir kimse, düşmanlarının boğazını kesmeli, onları yağmalamalı ve yakmalıdır. Sadece bir ahmak, boğazlamanın ve çalmanın Hristiyanlığa ve sevgi ilkesine uygun olmadığını ileri sürebilir. Gerçekte sevgi budur." (Martin Luther, Luther's Works, Weimer edition, 11,2;19,625) Luka, 19:27: "Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan

geçirin." denilmektedir. İbraniler, 9: 22: "Hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökülmeksizin bağışlama olmaz." Vahiy, 2:27-28: "Mesih'in ikinci gelişinde insanlar, demir çomakla güdülecek ve çömlek kaplar gibi kırıp parçalanacaktır. Hristiyan olmayanların liderleri, kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atılırlar. Bunların taraftarları ise tamamen öldürülür." (Vahiy, 19: 20-21) "İsa şöyle der: Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın. Barış değil kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben, baba ile oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanı, kendi ev halkı olacak." (Matta, 10:34) Yine İsa, "Kılıcı olmayan, elbisesini satıp bir kılıç alsın. (Luka, 22: 36) demekte ve "Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim, yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size, hayır diyorum, Ben ayrılık getirmeye geldim." diye eklemektedir. (Luka, 12: 49-53) İsa, Luka, 19:27'de: "Düşmanların kılıçtan geçirilmesini istemektedir." Hristiyanlık tarihi, bu söz konusu cümlelerin sadece birer sembolik sözden ibaret olmadığını ortaya koymaktadır. Aziz Pavlus'un ilk dönemlerden itibaren elinde kılıçla tasvir edilmiş olması da ilginç bir değerlendirme konusudur. Aziz Augustine, tanrının emri ile savaş yapılabileceğine onay vermiştir. Zamanla da kutsal savaş arzu edilir bir şey olmuştur. İnançsızlarla savaşanların günahlarının affedileceği iddiası, kutsal savaş çağrısı yapan papaların kullandığı bir argümana dönüşmüştür. Haçlı Seferleri çağrısında Papa II. Urban'ın kullandığı slogan, "Tanrı böyle istiyor!" idi. Katolik inancına göre Papa'nın yanılması mümkün değildir. Çünkü o, kutsal ruh aracılığıyla konuşmaktadır. Haçlı akınları doğuya doğru ilerledikçe hem heretikleri hem Ortodoksları ve Yahudileri, hem de Müslümanları hedef almaları nedeniyle tamamen bir din savaşı özelliği taşımaktadır. Engizisyon kurumu heretik kabul edilenleri yüzyıllarca baskı altında tutmuş, binlercesini değişik işkence yöntemleri ile öldürmüştür. Bir savaş esnasında askerlerin, ‘kimin heretik, kimin sahih inançlı olduğunu nasıl ayıracağız?’ şeklindeki sorularına Bezier şehrinin Katolik piskoposu, "Siz hepsini öldürün, Tanrı onları birbirinden ayırır." şeklinde cevap vermiştir. Heretiklerin tek günahı, Katolikler gibi inanmamalarıydı. 1232 yılında Papa Gregory IX, heretiklerin yakılmalarını öngören bir papalık bildirgesi yayınlanmıştır. Engizisyoncular, bir ihbarda bulunanların can güvencesini sağlarken, suçlanan kişilere ne ile suçladıkları söylenmiyor, bütün deliller gizleniyor, suçunu itiraf eden cezalandırılırken, etmeyen itirafına kadar işkence görüyordu. Aziz Augustine'e göre tanrı, sadece eski Ahit'te değil, yeni Ahit'te de şiddeti tercih etmektedir. O, ‘haklı zulüm’ teorisinden bahsetmiş, insanların kurtuluşa erdirilmeleri için onlara baskı uygulanabileceğini söylemiştir. (Alan Kreider, Violence and Mission in the Fourth and Fifth Centuries, Lessons for Tuday, 129) Yine o, Matta İncil'inde geçen bir benzetmeden hareketle heretiklerin yakılmasına izin vermiştir. Hristiyan geleneği, dünyadaki adaletsizliğin, yoksulluğun hatta ölümün nedeni olarak asli günah teorisini ileri sürer. 21. yüzyılda bile, Roma Katolik kilisesinin ölüm cezasını ilmihalinden çıkarmayı reddetmesi düşündürücüdür. Günümüzde bile kullanılan, 'İsa'nın Hristiyan askerleri', 'misyon stratejisi' , 'Evanjelik Haçlı Seferleri' ve 'Hristiyan şövalyelik ruhu' gibi kavramlar, Hristiyanların militarist yanının en çarpıcı örnekleridir. (Şiddet karşısında İslam, s. 63-71, Prof. Dr. Kadir Albayrak) Lübnan’ın yeni Hristiyan radikalleri: ‘Rabbin Askerleri’ (Serbestiyet, 1.9.2023) ABD'de 'İsa'nın askerleri' cinayeti! 33 yaşındaki Koreli Sehee Cho, 12 Eylül'de ABD Georgia'daki bir saunanın dışına park edilmiş bir aracın bagajında ölü bulundu. Olayla ilgili 'İsa'nın Askerleri' olarak adlandırılan bir grup ve anneleri olan Koreli kadın cinayetle suçlandı. (Haber Vakti, 09.01.2024) Amerika’da yayınlanan ’Jesus Camp’(İsa’nın Kampı) adlı bir belgesel olay oldu. Abone ol Kuzey Dakota’daki bir yaz kampını tanıtan belgeselde, yaşları 7 ile 13 arasında değişen 30 çocuğun Hıristiyan savaşçısı olarak yetiştirilmesi anlatılıyor. (İnternet Haber, 2.10.2006)

Dünyada, soğuk savaştan sonra kimlik savaşları diyebileceğimiz yeni dönem başlamıştır. Araplar tarafından milli gururu zedelenmiş olan İranlılar, Müslüman olduktan sonra Araplara karşı tepkilerini, Hazreti Hüseyin'e sarılarak ve farklılıklarını vurgulamak için bu mezhebi geliştirerek ifade etmişlerdir. Muhammed Ali, 11 Eylül 2001'de Dünya Ticaret Merkezi'nin

yıkıntılarını görmeye gittiğinde gazetecilerin, "el-Kaide ile aynı dinden olduğunuz için ne hissediyorsunuz?" sorusuna, "Siz Hitler'le aynı dinden olduğunuz için ne hissediyorsanız, ben de aynı şeyi hissediyorum." diyerek cevap vermişti. "İslam dünyasında şiddet, sebep değil sonuçtur." Terörist kişiler incelendiğinde, hepsinin terör kurbanı olduğu görülmüştür. Pasif kalmalarının, kurban olma durumunu sürdüreceklerine dair inançları pekişmiştir. Çözüme, şiddeti besleyen ayrımcılığa acil çözüm geliştirilerek ve şiddeti yöntem olarak seçmeyen bölgesel değerleri güçlendirerek ulaşılabilir. Ateist Richard Dawkins (The Selfish Gene) "Başarılı bir genden beklenen baskın özellik, acımasız bir bencilliktir." derken, Mary Clark (In Search of Human Natürel) ise, "Başka insanlara yardım etmeye genetik olarak yatkın ve programlıyız." demektedir. (Şiddet karşısında İslam, s. 103-125, Prof. Dr. Nevzat Tarhan)

Batı tarihinde insanlık suçları

Yapılan araştırmalar, soykırımın sadece gelişmekte olan ya da az gelişmiş ülkelerin halk ve üyelerinin ya da devlet iktidarlarının ürettiği veya üretebileceği bir olay değil, aynı zamanda kendini üstün kültür ve gelişmiş ülke ve medeniyet merkezi olarak gören ülkelerin, sadece tarihte değil aynı zamanda günümüzde de soykırım uygulayan toplumlar olduklarını ortaya koymaktadır. (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 2) Uluslararası güçler, soykırım iddialarını kullanarak, kendinden başka grupları terörizme ve çıkar endüstrisine dönüştürmektedir. Rudolf J. Rummel, 19. ve 20. yüzyıllarda gerçekleşen soykırımlarda 170 milyon insanın öldürüldüğü açıklamaktadır. (Sefa M. Yürükel s. 4, 6) 1600'lü yıllarda İspanya'da ve diğer Avrupa ülkelerinde baş gösteren ekonomik ve siyasi krizler, Avrupalıların denizaşırı bölgelere yönelmelerine yol açmıştır. Bunun için her bir Avrupa devleti, Afrika, Asya ve Amerika kıtasını sömürgeleştirmeye başlamıştır. Sömürgelerde ilk önce yeni gelir getiren tarım alanlarının açılması ile emperyalizme başlanmıştır. Bunu, köleleştirme ve yer altı-yer üstü zenginliklerini sömürme takip eder. Karayipler'deki İngiliz sayısı 1710 yılında 64.100 iken, köle sayısı 336.500 idi. 1650 yılında adalara gelen her 4 kişiden 3'ü Afrika'dan getirilen kölelerden oluşuyordu. 1680'de Amerika'ya geçirilen her Afrikalı köle 5 veya 6 İngiliz sterlini karşılığında satışa çıkarılıyordu. 16. yüzyıldan 19. yüzyıla kadar İngiliz, Portekiz, İspanyol, Danimarka, Norveç, Fransız ve Hollandalı köle tacirleri tarafından Afrika kıtasından 13 milyon Afrikalı insan Amerika'ya köle olarak taşınmıştır. Kölelerin yüzde 25'i, ağır yaşam ve iş koşullarına dayanamayarak ilk 18 ay içerisinde ölmüştür. Köle ticaretinde İngilizler birinci sırayı alırken, onu İspanyollar ve onları da Fransızlar takip etmekteydi. 1680'lerde Danimarkalı bir şirket 249 köle ticaret gemisini elinde bulunduruyordu. Köle ticaretindeki esas sayısının 25.000.000 kişiyi kapsadığı araştırmalarda belirtilmektedir. Amerikan kıtasının Kolomb tarafından keşfedilmesinden sonra, önce Karayipler ve Meksika, daha sonra tüm güney ve kuzey Amerika işgale başlanmıştır. 1492 yılında bugünkü adları ile Haiti ve Dominik Cumhuriyetlerinin olduğu adalarda toplam 8 milyon yerli yaşıyorken, 22 yıllık İspanyol egemenliği sonunda bu sayı 28 bine inmişti. 50 sene sonra ise adada yaşayan yerli sayısı sadece 200 kişi idi! Bir İspanyol misyoneri, Bartolome de las Casas Bölgesi'nde gerçekleşen katliamı şöyle ifade etmektedir: Bir gün İspanyollar, 3000 kişinin kellesini kesti. Organlarını parçaladı ve kızlarının ırzına geçti. Cesetlerini bir kancaya bağladı ve kızarttılar. (Barry Lopez, The Rediscovery of North America, s. 4) İspanyollar Meksika'yı işgal ettiklerinde 12 milyon olan yerli nüfus, 80 sene sonra 1 milyona inmişti. Hans Koning: "İspanyollar, Amerikalı yerlileri ölene kadar çalıştırılacak bir mahluk gibi görüyordu. İngilizler, yerlileri şeytana tapan insanlara olarak görüyor, yerlileri katletmenin gerekliliğine inanıyorlardı." Amerika'da, Kaliforniya'daki 700.000 olan yerli nüfusunu yaptıkları katliamlarla 15.000'e indirmişlerdi. İspanyollar, Kuzey Amerika'daki 7 milyon yerli nüfusunu, 100 senede 500.000 kişiye indirmişti. İspanyollar, 400 yılda yerli nüfusun %95'ini soykırıma uğratmıştır. İngilizler, hastalık yayarak 50.000 yerliyi 7 yılda 5 bine indirmişti. İngilizler, 1666 yılında Virginia'da bütün yerlileri öldürmüşler, yalnızca kadın

ve çocukları esir alıp köle olarak satışa çıkarmışlardı. Yerli katliamlarından sorumlu Amerikalı Binbaşı John Vance Lauderdale, "Bütün Kızılderililerin yeryüzünden gitmeleri, medeniyetin iyiliği için gereklidir." demekte idi. İngilizler, çiçek hastalığı mikrobu taşıyan battaniyeleri yerlilere vererek, yerli halklardan 100.000 kişiyi hastalık yoluyla katletmiştir. Aynı yöntemi Amerikalılar da daha sonra yaygın olarak kullanmıştır. (Sefa M. Yürükel s. 31-47) Amerika'da 1900 yılına gelindiğinde, milyonlarca yerliden geriye kalan kişi sayısı sadece 1900'dur. R. H. Pratt, "İnsanları koruyabilmek için yerlileri öldüreceksin." demektedir. 1970-1980 yılı arasında, zamanın Amerikan başkanı R. Reagan tarafından bizzat direktif verilerek Guatemala'daki 200.000 Maya yerlisi katledilmiştir. Kuzey ve orta Amerika'daki yerlilere uygulanan sömürgeci soykırımlarda olduğu gibi, Latin Amerika'daki Avrupa asıllıların yaptıkları soykırımlarda da benzer metotlar uygulanmıştır. Mesela, Brezilya'da, 10.000 kişilik nüfusa sahip olan bir yerli kabilesi, sömürgeciler tarafından tamamen katledilmiş ve tesadüfen 20 kişi kurtulabilmiştir. Venezüella'da yaşayan yerliler, Katolik papazlar ve askerler tarafından 1964 yılında yok edilmek amacıyla küçük gruplara bölünerek sürgün edilmelerinden dolayı tamamen yok olmuşlardır. ABD hükümeti ile Amerikan yerlileri arasında 300 ila 400 arası anlaşma yapılmasına rağmen sömürgeci Avrupa kökenli Amerikalılar, canları istedikleri zaman anlaşmaları tek taraflı olarak defalarca bozmuşlardır. Amerika'da Avrupalılar gelmeden önce yaklaşık 150 milyon civarında yerli yaşarken zamanla birçoğu soykırıma uğratılmıştır. Fransızlar, Cezayir'e geldikleri 1830 yılından 1962 yılına kadar sistemli bir kültürel asimilasyon ve insan beyninin sömürgeleştirilmesi politikası izlerler. Cezayirlilerden hayatın her alanında Fransızca konuşması, Fransızca düşünmesi ve Fransızca okuması istenmiştir ve bunun için zorlanmışlardır. Fransa'dan Cezayir'e göç eden Fransızlara, kendi sömürge yönetimleri tarafından en iyi olanaklar sağlandığından, Cezayir köylüsü Fransız fabrikalarında işçi olarak çalışmak zorunda bırakılmıştır. Fransız istihbaratının başında bulunan general, hiçbir pişmanlık duymadan kendi elleri ile katlettiği Cezayirlilerden bahsedebilmektedir. 1962 yılına gelindiğinde, Fransızların katlettiği Cezayirli sayısı 1 milyonu bulmuş, 8000 köy yok edilmiş ve 2,5 milyon Cezayirli toplama kamplarına sürgün edilmişti. Francis Galton, kuzeni Charles Darwin'in de etkisiyle ari ırk kavramının kuramcısı olarak ortaya çıkmış (Sefa M. Yürükel, s. 49-63) ve sonuçta 21 milyon insan Alman Nazizm'i sonucu öldürülmüştür. (Sefa M. Yürükel, s. 107) Galton, insan ırkının ıslahını amaçlayan öjenik kuramını sosyal politikada, toplumda uygulanmasının gerekliliği üzerinde ısrar etmiştir. Bu iddiaya göre Avrupalı beyaz ırktan olan ve özellikle Kuzey Avrupa ülkelerinden insanlar en üst değerdeki insan kategorisine sahiptir. Bunun dışındakiler ise, aşağı kategorideki insanlardır. (Sefa M. Yürükel, s. 64) Ama Hitler, Kuzey Avrupa'yı da işgal etmekten geri kalmamıştır! İngiltere, Avustralya'da yerli halkı katleder. Yerli erkeklerin cinsel organlarını keserek hadım eder. 100.000 yerli çocuğu ailesinden koparark asimile eder ve ayrıca kadınları da kısırlaştırır. İngiltere, yerlilerin yiyeceklerine zehir katmak dahil yaptığı katliamlarla 1788 yılında 750 bin nüfusa sahip Aborjinleri, 1911'e geldiğinde 31 bine düşürmüştür. Almanlar da Namibya'da soykırımlar yapmış, 80.000 Herero yerlisini kısa sürede, 15.130 kişiye indirmiştir. Almanlar II. Dünya Savaşı'nda ari ırk olmadığını iddia ettiği Alman olmayan 21 milyon insanı soykırıma uğratmıştır. Rumlar, Türklere 12 Mayıs 1912 yılında saldırıya geçmiş, Rum Ortodoks Kilisesi'nin desteği ile 35 yerleşim biriminde terör eylemleri uygulamıştır. Bu eylemlerin başını, papaz Nikodimos çekmekte idi. Sadece 1963 yılında, yüzlerce Türk katledilir, 20 Türk köyü yakılıp yıkılır. 25 bin Türk evlerini terk etmek zorunda bırakılır. Bunların en ünlüsü de meşhur Noel yılbaşı katliamıdır! Birçok Türk'ün gırtlakları kesilir, kadınların ırzına geçilir. (Sefa M. Yürükel, s. 99-129) Amerikalı ve İngilizler, İkinci Dünya Savaşı bittikten sonra Dresden şehrine sığınan 600.000 kadar mülteci Almana bomba yağdırır, yaklaşık 200.000 sivil üç günlük bombardıman sırasında hayatını kaybeder. Amerika'nın Japonya'ya attığı iki atom bombasında ölen insan sayısının toplamı ise 120.000'dir. (Sefa M. Yürükel, s. 82) Rus ordusundan kaçan 250.000 Alman mülteci Danimarka'ya sığınır. (Sefa M. Yürükel, s. 142) Toplama kampında insanlık dışı şartlarda zorla tutulurlar ve kendilerine yardım edilmesine izin

dahi verilmez. Kızılhaç bile, doktorlar ve hemşireler dahil ilaç yardımında bulunmayı reddeder. Sadece 13.741 insan hastalıktan ölür. (Sefa M. Yürükel, s. 87) İngiltere, Avustralya'da 1788 yılından 1938 yıllarına kadar Aborjinlere sistematik olarak ve acımasızca soykırım ve sürgün uygular. İngilizler, yerlileri insan olarak saymıyordu. Bu da, İngilizlerin huzur içinde yerlilere her türlü eziyeti yapması için bir bahaneden başka bir şey değildi. Bundan hiç bir huzursuzluk ve ahlaksızlık da duymuyorlardı. (Sefa M. Yürükel, s. 93-94) 1923 yılında Batı Trakya'nın % 67'si Türklerden oluşuyor iken, Yunanlıların yıllar süren baskısı sonucu Türk oranı %36'ya gerilemişti. (Sefa M. Yürükel, s. 131) Bulgarların nüfusu 9 milyon iken, bunların bir buçuk milyonu Türk idi. Ari Bulgar yaratma politikası sonucunda, katliamlar yapılır, mezarlıklardan bile Türk isimleri sökülür, zorla Hristiyan isimler verilir, yüz binlerce Türk zorla Türkiye'ye göç etmek zorunda bırakılır. Soykırım, terörizm ve insan hakları ihlalleri suçlamaları esasında, kendini uluslararası arenada güçlü hisseden devletlerin egemenlik kurmak maksadıyla hedef seçtikleri ülkeleri kendi ürettikleri tezlerle saldırmak için kullandıkları ithamlardır. (Sefa M. Yürükel, s. 143, 149)

Kiliseler ve Menfaat

"Vatikan'da her şey ticaret konusu olmuştur. Roma kilisesi imtiyaz belgeleri ve günah çıkarma ticaretine başlamıştı." (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. s. 96) "Rahip, cezanın durumuna göre günahkâr kişiye bir bağış gibi yükümlülükler yükleyebilir." (Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri, s. 355)

"Papalık, dünyanın önde gelen birçok şirketinde hissedardır. Bankacılık ve faiz gelirleri, vergi gelirleri, aidatlar, bağışlar ile gelir elde ederken ihraç malı olarak sadece "dualar ve emirleri" olan bir devleti temsil eder." (Ural, s. 126) Xavier Forneret: "Kilise gerçekten iyi kalplidir, herkese af dağıtır. Asıl affa kendisi muhtaç iken." (Ural, s. 131)

1517 yılında, Papa X. Leo, kişinin ruhunu makul bir para karşılığında kurtarabilmesi için 'Taxa Camarae'yi başlatır. Bu basit tedbirle, ne kadar kötü olursa olsun bağışlanamayacak suç yoktur. 35 maddelik listeden bazıları şunlardır: İster rahibelerle, ister kendi kuzenleriyle, yeğenleriyle ya da kızlarıyla, yani bir şekilde herhangi bir kadınla cinsel günah işleyen bir rahip, 67 pound 12 şilin ödemesi karşılığında bağışlanacaktır. Eğer rahip, zina günahıyla birlikte doğaya ya da hayvanlara karşı işlenmiş günahlarının da bağışlanmasını istiyorsa, 219 pound 15 şilin ödemek zorundadır. Fakat kadınlarla değil de sadece oğlanlarla ve hayvanlarla, doğal olmayan günahlar işlemişse 131 pound 15 şilin ödemelidir. Bir bakirenin kızlığını bozan rahip, 2 pound 8 şilin ödemelidir. İster kaldığı manastırda ister dışarıda, aynı anda veya art arda bir ya da birden çok erkeğe kendini veren rahibe, baş rahibenin saygısını kazanmak istiyorsa 131 pound 15 şilin ödemelidir. Tüm davalardan azade tutulmak ve yasak ilişkilerini "sürdürmek için geniş bir muafiyet elde etmek isteyen" zinacı bir kadın, Papaya 87 pound 3 şilin ödeyecektir. Aynı şekilde, koca da aynı miktarı ödeyecektir. Eğer koca kendi çocuklarıyla ensest ilişkiye girmişse, ek olarak 6 poundluk bir vicdani ödeme yapacaktır. Tecavüz, soygun veya kundakçılık suçları için eziyet yapılmaması ve bağışlanması, suçluya 131 pound 7 şiline mal olur. Ruhban kesime ait olmayan birinin şahsında gerçekleşen adi cinayetin bağışlanma bedeli 15 pound 3 penstir. Eğer "katil aynı gün iki veya daha fazla kişinin ölmesine neden olmuşsa, bir kişiyi öldürmüş gibi ödeme" yapar. Karısına kötü davranan koca, kilise kasasına 3 pound 4 şilin öder; eğer karısını öldürmüşse 17 pound 15 şilin, eğer karısını başka biri ile evlenmek için öldürmüşse ekstra olarak 32 pound 9 şilin öder. Kocaya suç işlerken yardım edenler adam başı 2 poundla bağışlanır. Çocuğunu boğarak öldüren baba 17 pound 15 şilin ödemelidir, baba bunu annenin izni ile yapmışsa bağışlanması için 27 pound 1 şilin ödemelidir. Kendi çocuğunu rahminden çıkararak yok eden annenin ve suça katkıda bulunan kocanın her ikisi birden 17 pound 15 şilin ödemelidir. Kendisinin olmayan bir çocuğun kürtajını kolaylaştıranlar 1 pound eksik öderler. Kardeş, kız kardeş, anne ya da babasını öldüren 17 pound 5 şilin ödemelidir. Bununla birlikte,

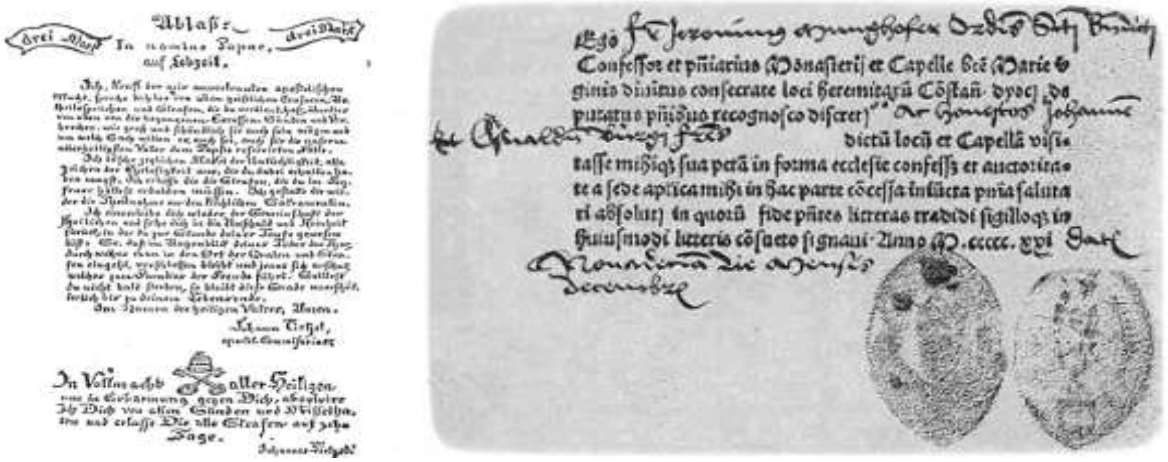
hiyerarşinin yüksek kademelerindeki piskopos veya baş keşiş öldürülürse, ödenecek miktar çok ağır biçimde artıyordu; ilk saldırı için 131 pound 14 şilin, geri kalanlar için yarı miktarı. Üstelik katil çeşitli zamanlarda birçok rahibi öldürürse, ilk cinayet için 137 pound 6 şilin ve geri kalanlar için de bunun yarısını ödemek zorundaydı. Fakat cinayet, tecavüz veya çocuk öldürmekten çok daha ağırı, menfur dinsel sapkınlık suçuydu. Yani resmi Kilisenin fikirlerinden farklı fikirlere sahip olmak! Kadın ya da erkek bir sapkın, fikirlerinden dönmüş olsa bile toplam 269 pound ödemek zorundayken, "yakılmış, asılmış ya da herhangi bir şekilde idam edilmiş bir sapkının oğlunun itibarı 218 pound 16 şilin 9 penslik ödeme yapmadığı sürece" iade edilmiyordu. Liste, sahtekârlık, kaçakçılık, borçların ödenmemesi, kutsal günlerde et yeme, papazlık rütbesi almak isteyen rahiplerin gayri meşru çocukları ve hatta rahip olmak isteyen hadımlarla ile ilgili devam eder... (Ey misyonerler cevap verin, Adnan Şensoy, s. 63-65; Hakan Olgun, Katolik kilisesi'nin endüljans uygulaması ve Protestan reformuna etkisi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 18/18-19 (Ocak 2005), s. 333-334) Bu çıkarcı rezillik listesine rağmen Papa X. Leo, Katolik tarihçiler tarafından "Kilise tarihinde papalık makamının en parlak ve belki de en tehlikeli döneminin" baş keşişi olarak tanımlanır. (P. Rodríguez, (1997). Mentiras fundamentales de la Iglesia católica. Barcelona: Ediciones B., Anexo, s. 397-400)

Endüljans

Hıristiyanlık'ta sadece Katolik kilisesine has bir terim olarak Tanrı tarafından affedilen günahların dünyevi cezalarının kilise tarafından kısmen veya tamamen bağışlanmasına endüljans denir. (DİA, Endüljans maddesi)

Katoliklere göre en büyük günahlar ancak kilisece af edilebilir. Papalık, para karşılığı, piyango bileti gibi, af makbuzları çıkartıp onları para karşılığı dağıtmış, satmıştır. Ayrıca "haçlı seferlerine katılanlara da" bu belgelerden verilmiştir.

16. yüzyıla ait iki endüljans beratı

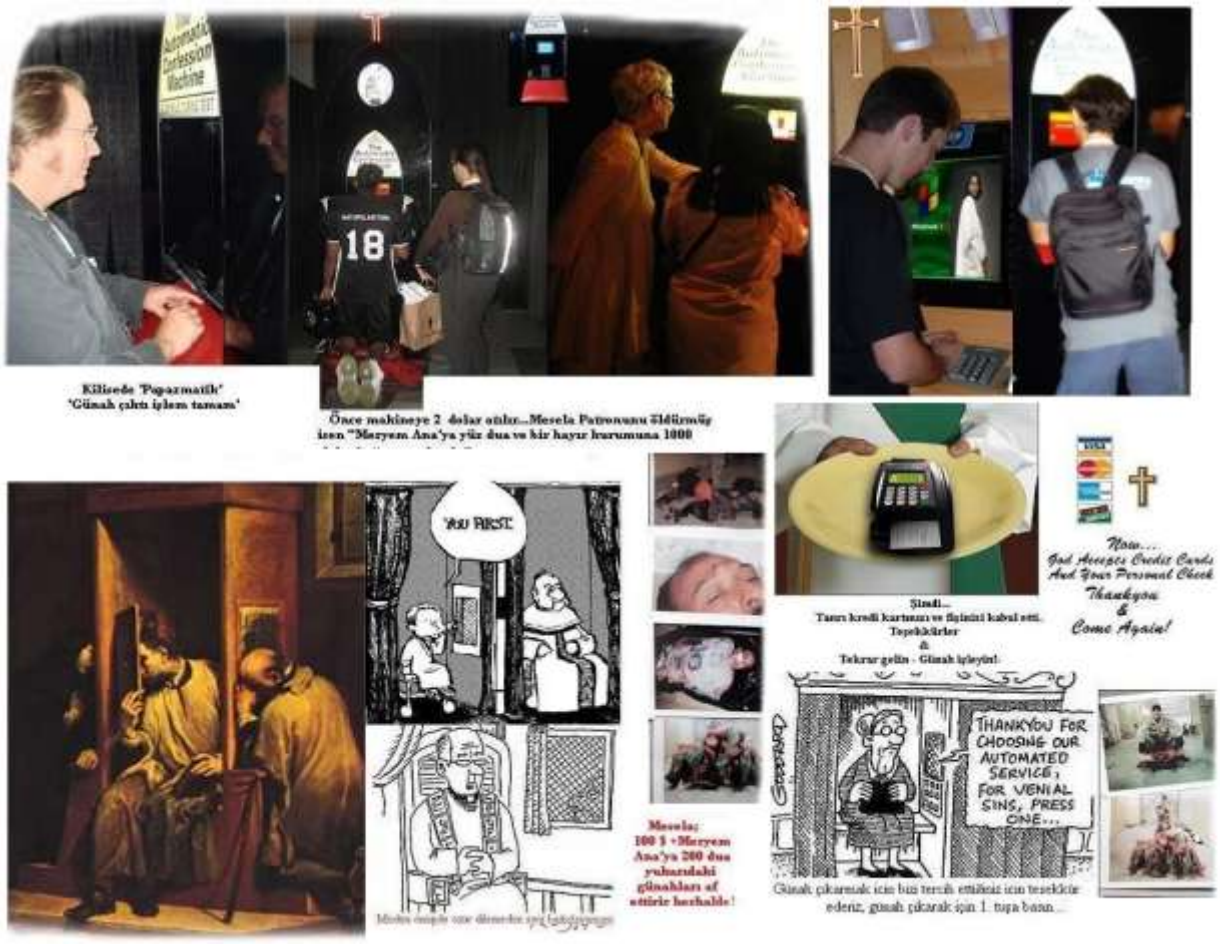
"Papa'nın Adıyla. Ömürlük. Üç Mark. (O zamanki Alman para birimi) Papalığın bana verdiği yetki ile kilisenin, senin hakkında yapmış olduğu tüm suçlamaları, yükümlü olduğun tüm hüküm ve cezaları, ayrıca yapmış olduğun aşırılıkları, "ne kadar büyük ve utanç verici olsa da, hangi sebepten işlenmiş olsa da ve hatta Mukaddes Pederimiz Papa için söz konusu olsa da" işlemiş olduğun tüm günah ve suçlarını 'ben bağışlıyorum.' Ben, senin kendi iraden ve isteğin dışında karşı karşıya kaldığın her türlü kusur ve erdemsizlik belirtisini bütünüyle 'siliyor ve ortadan kaldırıyorum.' Seni Arafta yükümlü olacağın tüm günahlardan 'azad ediyor, kilise ayinlerine katılmana izin veriyorum.' Seni yeniden 'kutsal topluluğa dâhil ediyor ve vaftiz anında olduğun gibi seni, eski saf ve günahsız haline geri getiriyorum.' Böylece ölüm anında,

günahkârları ceza ve azap yerine götüren kapı senin için kapanacak ve ‘sana sevinç cennetlerinin kapısını açacaktır.’ Şu anda ölüm seni bulmasa dahi, “ömrünün sonuna kadar” bu bağışlanma belgesi senin için geçerli olacaktır. ‘Mukaddes Babamızın adıyla’ Amin. Azizlerin sana olan şehadeti ve merhameti ile on gün süresince işlemiş olduğun tüm günah ve kötülüklerden seni azad ediyor ve tüm cezalarını bağışlıyorum. Rahip Johann Tetzel. (James Atkinson, The Trail ofLuther, s. 32) Şimdi de endüljansın güncel versiyonlarına bakalım.

“Evanjelik papaz Jesse Duplantis, kiliselere yeterince para bağışı yapılmadığı için İsa Peygamber'in dünyaya geri dönmediğini öne sürdü. Papaz Duplantis, 'Eğer insanlar yeterince bağış yaparsa Tanrı, İsa'ya 'Dünyaya geri dön' diyecek. Tanrı, bizim İsa'yı görmeyi ne kadar istediğimizi bilmeli. Bana senin yatın var, diyorlar. Evet var. Öbür dünyada sizin de olur.' dedi. Duplantis, daha öncede takipçilerinden kendisine özel jet satın almaları için 54 milyon dolar talep etmişti.” (30.09.2021) Günah çıkarmak için 2'yi tuşlayınız. 'Fransa'da Katolik bir grup 'günah çıkarılması için' telefon hattı kurdu. Bir erkek sesinin arayanları “Tanrının hattına hoş geldiniz” diye karşıladığı hat paralı. Ses kaydı şöyle devam ediyor: Günah çıkarma ile ilgili tavsiyeler için 1’i, günah çıkarmak için 2’yi, bazı günah çıkarmaları dinlemek için 3’ü tuşlayınız. Ciddi ya da affedilmez günahlar durumunda bir rahibe başvurmak zorunludur.” (Posta, 28.04.2018)

Telefon, Papazmatik, Pos makinesi, Radyo, Twit (En ucuzu)

Dünya Gençlik Günü dolayısıyla Brezilya'da halka seslenecek olan Papa, kendisini görmeye gelenlerin yanı sıra konuşmasını radyo, televizyon ve sosyal medyadan samimiyetle takip edenlerin de günahlarının bağışlanacağını müjdeledi. (Sabah, 18.7.2013) Twitter'dan günahları bağışlayacak. Papa Twitter üzerinden günahları bağışlayacağını açıkladı. (sözcü, 18 Temmuz 2013)

Oryantalistlerin İslam hakkındaki olumsuz etkilerinin sonucu, kendi kitaplarından bile habersiz Avrupalılar Kur'an düşmanı oldular.

Kadın

Aziz Paul, "evlenmektense yakılarak ölmek daha iyidir" derken, kilise ise Havva yüzünden tüm insanlığın ilk masumiyetinin lekelendiğini ilan etmektedir. Meryem ananın öne çıkartılması, Havva'nın tam karşıtı olarak değerlendirilmesi ile sağlanabilmiştir. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 65) Augustinus: "Kadın alçak bir yaratıktır." Papa II. Pius: "Kadın bir çeşit cehennemdir." Martin Luther: "Kadınların en büyük şerefleri erkekleri doğurmalarıdır." (Nüket Örnek Buken, Kadın hareketini oluşturan farklı. dinamiklerin karşılaştırılması, S. Sesi, Mart, 2012, s. 14)

Katolik ‘Hristiyanforum.com'dan: Pavlus “herkesin” dua ve peygamberlikte bulunmasını istiyor, teşvik ediyordu. Aynı zamanda arka arkaya yazdığı 117 (veya 14) cümlede kadınların “toplantılarda sessiz kalmalarını” istiyordu. Bu sessiz kalma isteği dua ve peygamberliği kapsamıyordu. Kadınlar kilisede önder olamazlar, öğretiş veremezler. Önemli olan günümüze uymak veya toplam fayda hesabı değil, Kutsal Kitap’a uygunluktur. “Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın. Konuşmalarına izin yoktur. Kutsal Yasa'nın da belirttiği gibi, uysal olsunlar. Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, evde kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır.” (1. Korintliler 14:34-40)

Protestan ‘gotquestions.org’dan: Kutsal Kitap kadın önderler için ne diyor? Tanrı, kilisede ruhsal öğretim yetkisi taşıyan konumlarda sadece erkeklerin hizmet etmesini uygun görmüştür. Bu sadece Tanrı'nın kilisenin işleyişini tasarlama şeklidir. Erkeklerin, yaşamları ve sözleriyle ruhsal önderlik konusunda örnek teşkil etmeleri gerekmektedir. Kadınlar da yaşamlarında örnek olmalıdırlar, ama farklı bir şekilde. (1. Petrus 3:1-6) Kadınların engellendiği tek etkinlik, erkeklere öğretmek ya da onların üzerinde ruhsal yetkiye sahip olmaktır. Bu, kadınların erkeklere pastör (Protestan din görevlisi) olarak hizmet etmesini engeller. Bu, kadınları hiçbir şekilde daha az önemli yapmaz. Aksine, onlara Tanrı'nın tasarımıyla daha uyumlu bir hizmet odağı verir. (www.gotquestions.org/Turkce/Kadin-cobanlar.html) Protestan ‘hristiyanturk.com’dan: “Kadından pastör olur mu? Pastörlük bambaşka birşeydir. Kadınlarımız baş tacımızdır. Isa Mersih ve öğrencilerine de cok hizmet etmişlerdir. Şimdi de hizmet etme armağanları vardır. Ama egemenlik etme ve topluluğu yönetme onların görevleri arasında değildir.”

Kiliseler ve cinsel istismar

Papa Benedict XVI görevinden istifa etti! Herkes sordu niye istifa etti diye. Böylesi bir görev niye bırakılır? Papa, yaşlandığını, yorulduğunu öne sürdü gerekçe olarak. Ama asıl gerekçe bu güne kadar Vatikan’ın kasalarından çıkan 2.3 milyar doları aşkın, cinsel tacize uğramış çocuk ve ailelerine ödenen tazminatlar ve çığ gibi büyüyen yeni cinsel taciz suçlamaları olabilir mi? Açılan yeni davalar, iyimser bir tahminle 15 milyara tırmanacağı kestirilen tazminat ödemeleri, papaz, piskopos, başpiskopos ve kardinallere yöneltilen sonu gelmek bilmeyen cinsel taciz suçlamaları, “kardinallerden yüzde 30’unun geçmişte polisçe cinsel taciz suçlamaları nedeniyle soruşturulmuş olması mıdır” istifasının nedeni? Yoksa Teksas’da üç erkek çocuğun cinsel taciz davasında bizzat kendisinin taraf olarak gösterilip diplomatik dokunulmaz istemiyle dava dışında bırakılmayı sağlaması mıdır? “Katolik seminerlerden mezun olanların yüzde 10’unda pedofil yani çocuk tacizcisi olma eğilimini saptayan raporun” dünya medyasına düşmesi olabilir mi Papa’lıktan ayrılmasının gerçek nedeni? Papa Benedict XVI önceleri liberal bir din adamı ama 1968’den sonra kökten dinci kesiliyor. Sonuna kadar Katolik kilisesinde cinselliğe uygulanan yasakları savunuyor, papazların evlenmesi için yapılan girişimleri engelliyor ve en vahimi 2001 yılında kaleme aldığı “de delictis gravioribus” başlıklı gizli belgede cinsel taciz suçlamalarına yönelik kanıtların yok edilmesini, bu suçu işlediği adli makamlarca öne sürülen papazların Vatikan’a gönderilip koruma altına alınmasını öneriyor. Aslında Vatikan’ın ağzına almadığı bir gerçek var: İsa’nın 12 havarisinden 11’i evli, çoluk çocuk sahibi! Papalar ve diğer bütün Katolik din adamları da 1039 yılında Papa IX. Leo dönemine kadar evlenebiliyor, çocuk sahibi olabiliyor. Papa IX. Leo, Kardinal’den sıradan bir papaza kadar din adamlarının ölünce mal varlıklarının çocuklarına kalmasından rahatsızlık duyuyor. Bu mallar Vatikan’ın olmalı. Ve önce evlenmeyi sonra da papazların cinsel ilişkide bulunmalarını yasaklıyor! Yani Tanrısal, kutsal, Hz. İsa’nın öğretileriyle bir ilgisi yok cinsel yasakların Katolik Mezhebinde. Parayla ilgisi var parayla; malla mülkle! Aziz Petrus, yani ilk Papa, Hz. İsa’nın en yakını, evlidir, çocukları vardır. Borgia’lara bakın! Lucretia ve Cesare Borgia, Papa Alaxander’ın çocukları değil midir! (Aziz Üstel, Star, 04 Mart 2013)

Daha o yıllarda!

"On beşinci asırda Güney İspanya'ya gönderilen piskopos Egila, evli kadınlarla metres hayatı yaşayan İspanyol rahipleri ihbar etmekteydi." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 183) "1600'lü yıllarda ise Arnavutluk Ortodoks kilise rahipleri, metres tutmak ve ayyaşlıkla suçlanmışlardı." (Antivari Başpiskoposu Marino Bizzi'nin Türkiye, Antivari, Arnavutluk ve Sırbistan'a, Efendimiz Papa Beşinci Paul Hazretleri'ne yaptığı ziyaretin raporu, Bibliotheca Barberina, Rome. Nr- IXIII. 13) "Sapıklık, dini merkezlere kadar yayıldı. Papazlar, büyük günahlar ve ciddi suçlarla itham edildiler. Rahip Jarun: 'Papazların ahlakı tamamen bozulmuş, kalplerini ihtiras ve mal sevgisi bürümüştü. Fransa'nın bütün geliri, papazların masraflarına ve arzularının doyurulmasına yeterli gelmiyordu." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 229) "Rahiplerin özel hayatları iğrenç ahlaksızlıklar ile doluydu." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 131)

Kiliselerdeki tecavüz ve eş cinsellik haberlerinden 'bazıları!'

Vatikan Ekonomi Bakanı ve Avustralya Kardinali George Pell, "Kilise çok büyük hatalar yaptı" dedi. (Milliyet, 3.3.2016) Bu söylemi yapanın temiz ve iyi niyetli olmasını beklersiniz değil mi?: Avustralya Polisi, Katolik Kilisesi'nin en üst düzey üçüncü ismi olan Vatikan Hazinedarı Avustralyalı Kardinal George Pell'e cinsel taciz suçlamaları yöneltti." (BBC, 29.6.2017) "Avustralya'nın Victoria eyaletinde Yüksek Mahkeme, cinsel tacizden suçlu bulunan Kardinal George Pell'in temyiz başvurusunu reddetti." (BBC, 21.9.2019) "Çocuklara cinsel taciz suçlamasıyla yargılanan Kardinal George Pell hayatını kaybetti. Geleneksel Katolik değerlerinin güçlü bir destekçisi olarak Kilise içinde adı öne çıkmıştı. Rahiplerin bekar kalması gibi muhafazakar görüşleri savunuyordu. Hazineden sorumlu olan Pell, bir dönem Vatikan'ın 3 numaralı ismi konumundaydı. (Milliyet, 11.1.2023)

Çocuklara dönük cinsel taciz skandalını soruşturan piskopos da 'çocuk istismarcısı' çıktı

ABD'de Katolik rahiplerin çocuklara dönük cinsel istismar iddialarını soruşturan piskopos Nicholas DiMarzio, çocuk istismarı ile suçlanıyor.

Papa'ya istifa çağrısı: 2013'ten beri biliyordu

DÜNYA 26 Ağustos 2018 15:03

İrlanda'ya üstü kapatılan 'utanç verici' suçların gölgesinde tarihi bir ziyaret yapan Papa'yı hedef alan Vatikan'ın eski Washington Büyükelçisi Başpiskopos Vigano, 'Francis, örnek olmak için istifa etmek zorundaki ilk kişidir" dedi.

Vatikan'ın eski Washington Büyükelçisi Başpiskopos Carlo Maria Vigano, 2013 yılında Papa Francis'e çocuk tacizi suçlamaları sebebiyle geçtiğimiz ay istifa eden Kardinal Theodore McCarrick hakkındaki iddiaları iletmiş olduğunu söyledi. Başpiskopos Vigano "**Papa Francis en az 23 Haziran 2013'ten beri McCarrick'in seri bir tacizci olduğunu biliyordu.**" dedi.

Pedofili rahip çarmıha gerildi

Meksika'da 5-10 yaş aralığında 30 kız çocuğuna tecavüz eden rahip, kilisenin önünde çarmıha gerildi. AIDS hastası olan Jose Garcia Ataulfo isimli rahip, geçtiğimiz yıl Katolik Kilise'si tarafından affedilmişti.

Haber Merkezi · 13 Haziran 2018, 14:24 · Son Güncelleme: 13 Haziran 2018, 14:40 · Yeni Şafak

Meksika'da HIV pozitif bir rahip, yaşları 5 ile 10 arasında değişen 30 farklı kız çocuğuna tecavüz etmiş, ancak ülkedeki başpiskoposluk Jose Garcia Ataulfo adlı papazı suçsuz bulmuştu.

İtalya'da gay bir escort, 60 papazla olan ilişkisine ait belgeleri evine gelen bir tehdit mektubu sonrası İtalya savcısına teslim etti. Tehdit mektubunu gönderen başpiskopos Fr. Luca Martini, uyuşturucu ticareti, karapara aklama, eşcinsel fuhuş ve şantajla suçlanıyor.

Katolik kilisesinde istismar: 9 yaşındayken...

AA | 10 Şubat 2017 Cuma - 12:10 | Son Güncelleme: 10.02.2017 - 15:03

Avustralya'da Katolik Kilisesinin cinsel istismar mağduru Nagle: "Cinsel istismara uğradığımda 9 yaşında bir çocuktum.

Skandal! Katolik rahiplere cinsel istismar suçlaması

AA | 06 Şubat 2017 Pazartesi - 14:36 | Son Güncelleme: 06.02.2017 - 14:42

Avustralya'da 1950-2015 yıllarında görevli Katolik rahiplerin yüzde 7'si, çocuklara cinsel istismarda bulunmakla suçlanıyor

1980-2015 yıllarında 4 bin 444 çocuğun cinsel istismara uğradığına işaret eden Furness, taciz vakalarının ortaya çıkmasının yaklaşık 33 yıl sürdüğünü belirtti. Furness, tacize uğradığı belirlenen 4 bin 444 çocuktan kızların yaş ortalamasının 10,5, erkek çocuklarının ise 11,5 olduğu kaydetti.

Komisyon raporu, en kötü muamelenin, savunmasız çocukların bulunduğu okulları ve evleri işleten "tabiler" tarafından yapıldığını gösterdi.

Komisyon, mart ayında Vatikan Ekonomi Bakanı ve Avustralya Kardinali George Pell'in itirafıyla ortaya çıkan çocuk tacizlerini araştırmak üzere kurulmuştu.

'Utanç içindeyiz'

ABD'nin Pennsylvania eyaletinde 300'den fazla Katolik din adamının en az bin çocuğa cinsel tacizde bulunduğunu ortaya koyan jüri raporuna ilişkin Vatikan'dan yapılan ilk açıklamada, "Bu korkunç suçlar karşısındaki hisler iki kelimeyle ifade edilebilir:

16 Ağustos 2018

ABD'de skandal! Binden fazla çocuğa...

AA | 15 Ağustos 2018 Çarşamba - 11:14 | Son Güncelleme: 15.08.2018 - 11:17

Pennsylvania'da Roma Katolik kilisine ait yüzlerce rahip binden fazla çocuğa cinsel istismarda bulunmakla suçlandı

Sapkın papazlar engelli çocukları da taciz etmiş

Çocukken cinsel istismara uğrayan engelli Gianni, 67 çocuğun 35 yıl istismara uğradığını belirtirken, o zaman ailesinin bile kendisine inanmadığını söyledi.

Engelli Bisoli Gianni (solda) 7 yıl boyunca "taciz uğradığını söyledi. Papaz Tacizini Önleme Derneği (ECA) üyesi Marco Lodi Rizzini de Vatikan ve Papa'nın kiliselerdeki çocuklara

AİLEME BANA İNANMADI

Gianni: "O zamanlar hiçbir din bir papazın pedofil olduğu söylemek çok zordu. O dönemlerde sağlıklı bir çocuk olarak, bu türden saldırıların vardı. Bir kardeşim yıl önce öldüğünden, konuyu konuşabildiğim tek kişi kalmıştı. Çünkü bir papaz cezaevine girdiğinde ve olanlar gündeme geldiğinde, Kilise ve papazlar ailemizin içinde yer almaya devam ettiler. Vatikan bile papazlarını korumaya devam ediyor. Geçtiğimiz yıl 12 yaşlarında 67 çocuk, 1950'den 1985 yılına kadar istismara uğradı" denilen 2009 da

30 çocuğa tecavüz eden rahip, suçsuz bulundu

02.10.2016

Kiliselerdeki taciz-tecavüzler sanılandan 20 kat daha fazla

Batı dünyasında, 2002 yılında ortaya dökülen kiliselerdeki taciz ve tecavüz vakaları gündemdeki yerini koruyor. Din adamlarının 'kilisiyi korumak', mağdurların ise 'toplum baskısı'ndan dolayı sessizlik duvarı örüldüğünü ifade eden İspanyol gazeteci İniga Dominguez, "Biz 3,5 yılda gazeteci olarak, önceden bilinenden 20 kat daha fazla cinsel istismar mağduru olduğunu ortaya çıkardık. Bu araştırmayı devlet yapsa kim bilir neler ortaya çıkacak?" dedi. • 8'TE

Nobel ödüllü Katolik rahip 'cinsel istismarla' suçlandı

Nobel Barış Ödüllü sahibi Katolik din adamı Carlos Filipe Ximenes Belo, Doğu Timor Başpiskoposluğu görevini yürüttüğü 1990'lı yıllarda küçüklere "cinsel istismar" yapmakla suçlandı.

ABD'de kiliseye cinsel taciz davaları artabilir, iflas seçeneği masada

ABD'de cinsel istismar skandalı

Katolik kilisesinin cinsel istismar skandalı bu kez ABD'den geldi. New Mexico eyaletindeki Santa Fe Başpiskoposluğu, din adamlarının çocuk istismarı davaları nedeniyle 121,5 milyon dolar tazminat ödemeyi kabul etti.

VATAN ÇALIŞMA HAYATI GÜNDEM ŞAMPİYON SİYASET EKON

Kanada'da kilise okulu bahçesinde 751 çocuğun cesedi bulundu

24 Haziran 2021

150 binden fazla yerli çocuğun ailelerinden zorla alınarak yerleştirildiği kiliselere ait yatılı okullarda, bu çocukların büyük bölümü rahip, rahibe ve diğer öğretmenler tarafından fiziksel, cinsel ve psikolojik şiddet ve istismara maruz bırakıldı.

Ülkede 2010'da kurulan Hakikat ve Uzlaşma Komisyonu'nun kayıtlarına geçen istismarların yanısıra bazı çocukların üzerinde tıbbi deneylerde kobay olarak kullanıldığı belirtildi. Federal hükumet, binlerce çocuğun açlık, soğuk ve tıbbi deneyler sonucu hayatını kaybettiği yatılı kilise okullarında yaşananlar için, 2008 yılında mağdurlardan resmen özür diledi.

Papa kilise skandallarından şeytanı sorumlu tuttu

Vatikan'ı sarsan eşcinsel skandalı

Vatikan polisinin geçtiğimiz ay, Papa'ya yakın isimlerden Kardinal Coccopalmerio'nun yardımcısını, evinde eşcinsel grup seks partisi düzenlerken suç üstü yakaladığı ortaya çıktı.

İNTERNETHABER

Belçikadan rezil yakıştırma

Valon Eğitim Bakanı Marie Arena'nın inisiyatifinde hazırlanarak ilk ve orta dereceli okullardaki tüm öğrencilere dağıtılan kitapçıkla eşcinselliğin aslında 'kötü' bir şey olmadığı ve tarihte de başarılı olmuş birçok ünlünün eşcinsel olduğunun altı çiziliyor.

Tarihte meşhur eşcinsel ünlüler listesinde Büyük İskender'den Sezar'a, Leonardo da Vinci'den 11. ve 15. yy'da yaşayan Katolik Kilisesi'nin rahatsız liderleri Papa IX. Benoit ile Papa III. Jules gibi isimler dikkat çekiyor.

İtalya'nın Sicilya adasında bir rahip, küçük yaştaki çocuklara cinsel tacizde bulunduğu iddiasıyla gözaltına alındı.

55 yaşındaki rahip Pio Guddim, Catania'daki bir kilisede görev yaptığı sırada en küçüğü 14 yaşında olan çocukları, pozisyonunu kullanarak taciz etmekle suçlanıyor.

Guddim'in, yaşadıkları şehir olaylar nedeniyle zor durumda olan çocukları hedef aldığı iddia ediliyor.

Rahibin bu çocukları, "iç sıkıntılarından kurtarma" ve "günahlarından arınma" vaatleriyle cinsel eylemlere zorladığı belirtiliyor.

İtalyan basınındaki haberlere göre rahip, çocuklarının durumundan şüphelenen ve şikayetçi olmak isteyen ailelerini de "mafya bağlantılarını kullanmakla" tehdit ediyordu.

Rahip Guddim bu sebeplerle, küçük yaştaki çocuklara uğratılmış cinsel tacizde bulunmakla yargılanacak.

Guddim, hakkındaki iddialar nedeniyle Katolik Kilisesi tarafından Catania'da görev yaptığı Santa Croce Kilisesi'nden uzaklaştırılmış ve yetkileri elinden alınarak başka bir bölgeye gönderilmişti.

Hürriyet

Vatikan'ın seks örtbası

Vatikan'ın 40 yıl önce dünyadaki tüm piskoposluklara gönderdiği gizli bir mesajl papazlara cinsel suçların örtbas edilmesi talimatı verdiği ortaya çıktı.İngiltere'de pazar günleri yayınlanan Observer gazetesinin ele geçirdiği, 1962 tarihli Papa 23. John'un mührünü taşıyan mektupta "cinsel suçları örtbas edin, aksi halde kiliseden atılırsınız" tehdidi bulunuyor.Dünyadaki tüm piskoposlara birer kopyası gönderilen 69 sayfalık Latince belgede, papazların yanlarındaki rahip adayı gençlerle eşcinsel ilişkilerinden tutun da hayvanlarla cinsel ilişkilere kadar işledikleri tüm suçların gizli tutulması istenıyor.Belge, kilisede cinsel istismara uğrayan çocukların İngiliz avukatlarının tepkisini çekti. Avukat Richard Scorer, "Katolik Kilisesi'nin cinsel suçları örtbas ettiğinden ve kurbanları da susturduğundan her zaman şüphe ediyorduk. Konuşanları kiliseden atma tehdidi skandalın boyutlarını gösteriyor" dedi.

Eşcinsel ABD piskoposu Gene Robinson kocasından boşanacak

Yunanistan'da Kilise Skandalı Derinleşiyor

Milliyet

Son dakika! Meclis cinsel saldırıya uğrayan D.K.'yı dinledi! Benimle alay ettiler

D.K. olayı intikal ettirdiği Süryani Federasyonları Başkanı E.T.'nin de olayın duyulmaması için kendisini tehdit ettiğini söylemiş. Bu olay nedeniyle eşinden boşandığını anlatıp "O günden beri nefes alamıyorum" diye konuşmuş

HDP MİLLETVEKİLLERİ 'OLAYI KAPAT' DEMİŞLER

Cinsel saldırı mağduru D.K., Meclis'te milletvekillerinin sorularını yanıtladı. Üç çocuk annesi olduğunu ve bu olaydan dolayı çok sarsıldığını anlatan D.K., olay üzerine HDP Mardin milletvekilleri Ebru Günay ve Pero Dündar'dan yardım istediğini anlatmış. HDP'nin iki kadın milletvekilinin kendisine sahip çıkmadığını, "İki kadın milletvekili bana 'olayı kapat' diyerek vazgeçirmek

BBC NEWS | TÜRKÇE

Tacizi itiraf eden rahip, bakım evine müdür oldu

Kenyalı çocuklara cinsel istismardan yargılanan ABD'li misyoner suçunu kabul etti

Yetimhanedeki çocuklara tecavüz!

Papa ilk kez kabul etti: Rahibeler cinsel istismara uğruyor

Katolik Kilisesi lideri Papa Francesco, Katolik din adamlarının rahibelere cinsel tacizde bulunduğu iddialarını ilk kez kamu önünde kabul etti.

İspanya'da ilk evli rahip

İspanya'da evli ve iki çocuklu bir kişi ilk kez Katolik bir rahip olarak cüppe giydi.

22 Ağustos 2005

Kanarya Adaları'ndan Tenerife'in piskoposu, eskiden Anglikan kilisesi bünyesinde rahiplik yapan David Gilvitzki'nin İspanyol kilisesi bünyesinde rahiplik yapabilmesi için yetki verdi.

Katolik kilisesi normalde, rahiplerin bekar bir yaşam sürmesini şart koşuyor.

Tenerife piskoposu ise, Peder Gilvitzki'nin evliliğe izin veren Anglikan kilisesi mensubuyken evlendiğini ve daha sonra mezhep değiştirdiğini vurguladı ve bunun istisnai bir durum yarattığını savundu.

'Rahipler evlenmek istiyor'

Yeni yapılan bir araştırma Almanya'daki Katolik din adamlarının büyük bir kısmının evlenme yaşı gelmeden önce olmadığını ortaya koydu.

Papa'dan SÖZDE ermeni soykırımına destek

Katoliklerin dini lideri Papa Francis, 1915 olaylarının 100. yıl dönümü nedeniyle Vatikan'da düzenlenen ayinde, "20. yüzyılın ilk soykırımı Ermenilere yapılmıştır" dedi.

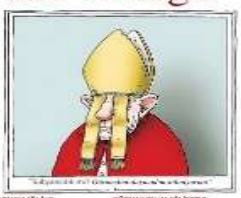
Katoliklerin dini lideri Papa Francis, 1915 olaylarının 100. yıl dönümü nedeniyle Vatikan'da düzenlenen ayinde, "20. yüzyılın ilk soykırımı Ermenilere yapılmıştır" dedi.

1915 olaylarının 100. yıl dönümü nedeniyle bugün Vatikan'da bulunan Aziz Petrus Bazilikası'nda ayin düzenlendi. Ayinde Ermeni cemaatine saldırıdan Katoliklerin dini lideri Papa Francis, "Son yüzyılda insanlık üç büyük trajedi yaşamıştır. İlk trajedi olan 20. yüzyılın ilk soykırımı Ermeni toplumuna yapılmıştır" dedi. Papa, diğer büyük trajediler arasında Nazilerin işlediği suçları ve Ruanda, Kamboçya, Burundi ve Bosna'da yaşananların yer aldığını ifade etti.

Ayine Ermenistan Cumhurbaşkanı Serj Sarkisyan, Dünya Ermeniler ruhanî lideri ve Ermeni Apostolik Kilisesi Katolikosu II. Karekin ve Kilikya Katolikosu I. Aram da katıldı.

papa savaşa destek

Vatikan kiliselerdeki çocuk tecavüzlerine karşı kör ve sağır

FRANSA PAPAZ SAPIKLIĞI İLE ÇALKALANIYOR

SÜRVİVORLUK KİLİSEDE SKANDAL BİR HAZİRE

SAPIKLIK DİZ BOYU VATİKAN KÖR VE SAĞIR

Fransa'da Katolik Kilisesi'nde pedofili skandalı

Başpiskopos skandalı! Kilisede tecavüz etti

Hırvatistan'da kiliseye pedofili girdi

Kilisede homoseksüel papaz skandalı...

İtalyan kilisesinde pedofili skandalı

Papa: 'Katolik Kilisesi'nin yüzde 2'si pedofil'

Kalkıklık Zirvesi Konuşmacıları Pedofili

Pedofilinin merkezi Katolik kilisesi

11 Şubat 2017

KİLİSELER SAPIKLARIN YUVASI OLMUŞ

AVUSTRALYA'daki Kraliyet Komisyonu, Katolik kiliselerinde çocuklara yönelik cinsel istismar raporunu yayınladı. Komisyon 1950-2015 arasında ülke genelinde Katolik din adamlarının "en az yüzde 7'sinin" çocuklara cinsel istismarda bulunduğunu tespit ederken, belgelenen vakaların bundağının sadece görünen kısmı olduğu biliniyor. Rapora göre ülkede 1980-2015 arasında ise 4 bin 444 çocuk istismar edilirken, vakaların ortaya çıkması 33 yıl sürüyor.

PAPA'DAN İTİRAF! KİLİSELER PEDOFİLLERE ÇALIŞIYOR

KİLİSELER rezaletin üstünü örtmeye çalışırken, Katoliklerin lideri Papa Francis'cus, 2014'te kendi din adamlarının sapıklığını itiraf etmişti. İtalyan La Repubblica gazetesine konuşan Papa, Katolik Kilisesi'ndeki her 50 papazdan birinin pedofil olduğunu kabul etmişti. İtiraf dünyayı şoke ederken, Papa'nın açıkladığı oranın dürüst bir itiraftan çok, daha büyük olan rezaleti küçük gösterme gayreti olarak değerlendirildi. Yine de Papa'nın verdiği yüzde 2'lik oran bile dünya genelinde 8 bin sapık Katolik papazın tekabül ediyor.

YOK MU ARTIRAN!

İtirafta bulunan diğer bir isim Vatikan'ın BM Temsilcisi Başpiskopos Silvano Tomasi ise, Papa'nın verdiği sayıyı yukarı çekmişti. 2004- 2014 arasında Vatikan'a 3 bin 400 çocuk istismarı vakasının rapor landığını açıklayan Tomasi, "Son 50 yılda Katolik rahiplerin yüzde 5'inin cinsel istismar vakalarına karıştığını biliyoruz" demişti.

OSCAR, PAPAZLARIN SAPIKLIĞINA GİTTİ

1950-2002 arasındaki cinsel istismar vakalarını araştıran ABD'nin John Jay Enstitüsü ise, Katolik din adamlarının çoğunlukla 8 ila 10 yaş arasındaki erkek çocukları istismar ettiğini ortaya koymuştu. Yine ABD'li Boston Globe gazetesinin 2002 tarihli, "Çok sayıda çocuk yıllarca din adamlarının istismarına maruz kaldı" haberinin etkisiyle çekilen Spotlight filmi, geçen yil Oscar almıştı. Haber 2004'te rahiplerin sapıklıkları üzerine bir raporun yayımlanmasına yol açmıştı. ABD Piskoposlar Konferansı, ABD'de 1950 - 2002 arasında tam 10 bin 667 çocuğun 4 bin 392 rahip tarafından cinsel tacize uğradığını belgelemiş, mağdurların çoğunluğunun 11-17 yaş arasındaki erkek çocuklar olduğu bildirilmişti.

PEDOFİLLERİN DİĞER VATANI ALMANYA

ABD gibi Almanya da pedofillerin rahatça hareket ettiği bir ülke. Yakın bir tarihte Katolik kilisesinin tarihi korosu Regensburger Domspatzen ile papazların 422 çocuğu yıllarca istismar ettiği ve şiddet uygulandığı ortaya çıktı. Almanya'nın Haren, Krefeld, Bamberg Augburg, Münih ve Freising şehirlerinde de üst üste yüzlerce istismar vakası yaşandı. Alman makamlar hadiselerin üstünü örtmeye çalışırken, pedofil bir rahip zaman aşımı kılıfıyla tahliye edilip, para cezası ile paçayı kurtarmıştı.

İRLANDA'DA 'CİNSEL İSTİSMAR RİTÜELİ'

Diğer bir Avrupa ülkesi İrlanda'da, 1975-2004 arasını ele alan 2009 yılı raporunda Dublin başpiskoposunun yönetimindeki bölgelerde çocuk istismarı vakalarının kilise yetkililerince gizlendiği belirtildi. Bu dönemde 100'den fazla papazın çocukları istismar ettiği, binlerce çocuğun "sıkıldıkça ve rituel haline gelmiş" şekilde istismara uğradığı kaydedildi.

BM'NİN VATİKAN RAPORU

Katolik kiliselerinin durumunu raporlayan bir başka kurum da Birleşmiş Milletler oldu. BM Çocuk Hakları Komitesi, 2014 tarihli raporunda 'Vatikan'ın sistematik kararlarla geçen 10 yılda papazlara, on binlerce çocuğa tecavüz ve tacizde bulunma ortamı sağladığını' tespit etti. Rapor karşısında sıkışan Vatikan'ın yüzlerce papazı görevden almasına karşın, sapık Katolik papaz sayısının çok daha fazla olduğu düşünülüyor.

PEDFOİLİ BATI İÇİN 'HAYAT BİÇİMİ' OLMUŞ!

Bahsi geçen vakalar dışında Fransa, Çekya, Hollanda gibi birçok Avrupa ülkesi ile birlikte bazı Afrika ülkelerindeki kiliselerde de benzer rezaletlerin yaşandığı basına yansıdı. Kilise skandallarını üstünü örtmek için olağanüstü bir çaba göstermesine karşın, mızrağın artık çuvala sığmadığı durumlarda ise kamuoyu tepkisini bastırmak için göstermelik cezalar veriyor. Vatikan temsilcisi Başpiskopos Jozef Wesolowski, Ağustos 2012'te çocuk istismarı suçundan görevinden alınmış, bilgisayarından 100 bin çocuk pornosu çıkmıştı. Wesolowski çocuk istismarından Vatikan'da mahkeme önüne çıkan ilk ve en üst düzey kilise temsilcisi olurken, Vatikan yönetimi Wesolowski'nin evinde "doğal yollardan" ölü bulunmasıyla rahat bir nefes almıştı!

BELÇİKA'DA İNTİHARLAR

Belçika'da yaşanan olaylar üzerine polis, Katolik Kilisesi'nin Anvers, Hasselt ve Mechelen kentlerindeki merkezlerini bastı. 1960-1980 arasında en az 500 çocuğun istismara uğradığı tespit edilirken, 2010 tarihli bir başka araştırmada ise rahiplerin 1950-1980 arasında en az 475 çocuğu istismar ettiği kaydedildi. Raporda 13 kurbanın intihar ettiği, 6 kurbanın da intihara teşebbüs ettiği bilgisi yer aldı.

⬆ Resmin büyütülmüş hali: islamicevaplar.files.wordpress.com/2016/04/kilise-skandal-2.jpg

Papa: 50 din adamından biri pedofil. Kiliselerin cinsel istismar olaylarıyla anıldığı birçok olayda din adamlarının korunduğu, olayların üstünün örtüldüğü iddia edildi. Ancak bazı olaylarda din adamları kiliseden uzaklaştırıldı. Katolik dünyasının lideri Papa Franciscus da 2014'te verdiği bir röportajda, bazı din adamlarının çocuk istismarına karıştığını kabul etmişti. Papa, İtalyan La Repubblica gazetesine verdiği röportajda, Katolik Kilisesi'ndeki her 50 din adamından birinin pedofil olduğunu söylemişti. Dünya genelinde kiliseye bağlı yaklaşık 414 bin din adamı bulunuyor. Papa'nın sözünü ettiği yüzde 2'lik oran yaklaşık '8 bin' kişiye karşılık geliyor. Katolik rahiplerin yüzde 1 ile yüzde 5'i: Vatikan'ın BM Temsilcisi Başpiskopos Silvano Tomasi de benzer bir oran vererek Katolik Kilisesi'ne bağlı din adamlarının karıştığı cinsel istismar olaylarını doğrulamıştı. Tomasi, 2004 ile 2014 arasında Vatikan'a 3 bin 400 çocuk istismarı vakası rapor edildiğini, bu çerçevede Vatikan'ın 848 papazı görevden aldığını, 2 bin 572 papaza da hayat boyu kefaret cezası verildiğini açıklamıştı. Tomasi, "Son 50 yılda Katolik rahiplerin yüzde 1 ile yüzde 5'inin cinsel istismar vakalarına karıştığını biliyoruz." ifadesini kullanmıştı. Katolik Kilisesi'ne bağlı din adamlarının karıştığı cinsel istismar olaylarını araştıran ABD'nin John Jay Enstitüsünün 1950 ile 2002 arasına yönelik incelemesinden de çarpıcı sonuçlar çıkmıştı. Katolik Kilisesi'ndeki çocuk istismarlarıyla ilgili 2004 yılı raporunda, din adamlarının istismar ettiği çocukların çoğunlukla erkek ve bunların yüzde 85'inin 8 ila 10 yaşında olduğu belirtilmişti. 2004 yılında rahiplerin çocuklara karşı cinsel istismarları hakkında bir rapor yayımlandı. ABD Piskoposlar Konferansının yaptırdığı araştırmada, ABD'de 1950 ile 2002 arasında 10 bin 667 çocuğun 4 bin 392 rahip tarafından cinsel tacize uğradığı açıklandı. Rapora göre, mağdurların büyük çoğunluğu 11-17 yaş aralığındaki erkek çocuklardan oluşuyordu. Almanya'da yüzlerce vakıa: Çok konuşulan olaylardan bazıları da Almanya'da görüldü. Almanya'da 2010'da Katolik Kilisesi'nin tarihi korolarından "Regensburger Domspatzen" ile kilisenin okulunda papaz ve öğretmenlerin 422 çocuğa yıllarca cinsel tacizde bulunduğu, şiddet uyguladığı ortaya çıktı. Dava sürecinde 13 papaz cinsel istismar nedeniyle mahkum edildi. Almanya'nın Haren şehrinde 1996 yılında bir Katolik rahibin 227 cinsel istismar vakası ortaya çıktı. Hapis cezasına çarptırılan rahip şartlı tahliye edildi ve para cezasına mahkum edildi. Krefeld şehrinde 2002'de pedofil ağına mensup bir rahip, 1990'lı yıllarda çocuklara istismarlarda bulunduğunun ortaya çıkması üzerine yargılanarak 4 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Bamberg şehrinde, 2008'de bir Katolik erkek yatılı okulundaki rahibin 1978-1984 yılları arasında çocuklara cinsel istismarda bulunduğu ortaya çıktı. "Rahibe karşı açılan dava ise zaman aşımı sebebiyle düştü. Kilise, 2012 yılında rahibi emekli yaparak görevinden aldı." Almanya'da 2010'da açıklanan bir raporda ise 15 papazın en az 100 çocuğa şiddet uyguladığı ve istismarda bulunduğu belirtildi. Aynı yıl Augsburg bölgesinde 1946-2003 arasında meydana gelen 34 cinsel istismar vakası, Münih ve Freising bölgesinde 159 rahibin 1945 ve 2009 arasındaki 365 cinsel istismarı gün yüzüne çıktı. İrlanda'da üstü örtülmüş: İrlanda'da ise 2009'da yayımlanan bir raporda, 1975-2004 arasında Dublin başpiskoposunun yönetimi altındaki bölgelerde çocuk istismarı vakalarının kilise yetkilileri tarafından gizlendiği ifade edildi. Raporda, yaklaşık 40 yıllık dönemde 100'den fazla papazın çocuklara karşı cinsel istismar ile suçlandığı, binlerce çocuğun "sıklıkla ve ritüel haline gelmiş" şekilde istismara uğradığı kaydedildi. İrlanda Ulusal Çocukları Koruma Kurulunun 2016 raporuna göre, 1975 yılından beri çocuklara karşı cinsel istismarda bulunduğu düşünülen "325 zanlıdan sadece 9'u tutuklandı." Aynı kurulun bir başka araştırmasında, cinsel istismarla suçlanan 101 zanlının 49'unun öldüğü, 34'ünün 'hâlâ papaz olarak görevine devam ettiği' ve sadece 18'inin papazlığı bıraktığı belirtildi. Bu zanlılar toplamda 432 ayrı istismar vakasıyla suçlandı. Belçika'da intiharlar: Belçika'da ise polis, küçük yaştakilere cinsel istismar davası kapsamında Katolik Kilisesi'nin Anvers, Hasselt ve Mechelen kentlerindeki merkezlerini bastı. Ülkede 1960-1980 döneminde 500 civarında çocuğa cinsel istismar iddialarını soruşturan federal savcılık cinsel istismarlarda Katolik Kilisesi'nin oynadığı muhtemel rolü araştırıyordu. Kilise yetkilileri, daha önce ölmüş bazı papazlara ait dosyaları savcılığa teslim ettiklerini açıkladı. Yine Belçika'da

2010 yılında yayımlanan bir araştırmada, Katolik Kilisesi rahiplerinin 1950 ila 1980 yıllarında en az 475 çocuğa cinsel istismarda bulunduğu belirtildi. Kurbanların 10 ila 14 yaş aralığında ve üçte birinin kız olduğu belirtildi. Kurbanlardan 13'ünün intihar ettiği 6'sının ise intihar teşebbüsünde bulunduğu vurgulandı. Bunların dışında Fransa, Çekya, Hollanda gibi birçok Avrupa ülkesinin yanı sıra bazı Afrika ülkelerinde de benzer pek çok vaka basına yansıdı. Bu olayların kimisinde suçlanan din adamları çeşitli hapis cezalarına çarptırılırken 'kimi olayların üstünün örtüldüğü' eleştirileri getirildi. Başpiskopos yargılandı: Vatikan'ın Dominik Cumhuriyeti'ndeki temsilcisi ve diplomatı kabul edilen Başpiskopos Jozef Wesolowski Ağustos 2013'te çocuk istismarı suçundan görevinden alındı. Polonya kökenli başpiskoposun bilgisayarında 100 bin adet çocuk pornosu verisi çıktı. Wesolowski'ye 7 çocuğa da cinsel istismarda bulunduğu suçlaması yöneltildi. Wesolowski, çocuk istismarı suçlamasıyla Vatikan'da mahkeme önüne çıkan ilk ve en üst düzey kilise temsilcisi oldu. Başpiskopos Wesolowski, ev hapsindeyken Vatikan'daki evinde ölü bulundu. Ölümünün doğal yollardan kaynaklandığı açıklandı. BM'nin Vatikan raporu: Birleşmiş Milletler (BM) de Katolik Kilisesi görevlilerinin çocuk istismarları hakkında 2014'ta bir rapor yayımladı. BM Çocuk Hakları Komitesi, çocuk istismarında bulunmakla suçlanan bütün rahiplerin Vatikan tarafından derhal görevden uzaklaştırılması gerektiğini belirtti. Komite, 'Vatikan'ı aldığı sistematik kararlar nedeniyle geçen 10 yılda papazlara, on binlerce çocuğa tecavüz ve tacizde bulunma ortamı sağladığı' suçlamasını getirdi. Vatikan ise 2014 yılının ocak ayında 400 papazın önceki iki yılda çocuklara cinsel istismar suçlaması nedeniyle eski Papa 16. Benediktus tarafından papazlık görevinden çıkarıldığını kabul etti. Ancak kiliseye yönelik eleştirilerde bu sayının çok daha fazla olması gerektiği dile getirildi. (AA, 09 Şubat 2017)

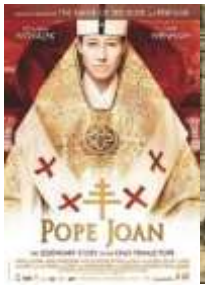
İspanya'da 1940'tan bu yana 200 binden fazla çocuğun Katolik din adamları tarafından cinsel istismara uğradığı ortaya çıktı. (Euro News, 27.10.2023) İsviçre'de Katolik Kilisesine yönelik resmi soruşturmada, 1950'li yıllardan bu yana yaşanan yaklaşık 1000 cinsel taciz vakası tespit edildi. (BBC, 13.9.2023) Dünya son günlerde Katolik Kilisesi hakkındaki haberlerle sarsılmaya devam ediyor. Yayınlanan son raporlar, kiliseye bağlı din adamlarının bilinenden çok daha fazla çocuğa istismarda bulunarak, hayatlarını kararttığını ortaya koyuyor. Almanya'daki Freiburg Başpiskoposluğu, kiliselerdeki cinsel istismarlarla ilgili raporda 250'den fazla rahibin muhtemel failler arasında olduğunu bildirdi. İspanya'da 1945'ten bu yana 706 cinsel istismar. Portekiz'de 4 bin 815 çocuk istismara uğradı. Avustralya'da 4444 çocuk taciz mağduru oldu. Fransa'daki Bağımsız Komisyon, son 70 yılda kiliselerde 330 bin çocuğun cinsel istismar mağduru olduğunu duyurmuştu. ABD'de de binlerce çocuk istismara uğradı. (TRT Haber, 24.05.2023) Katolik Kilisesi lideri Papa Francesco, "Vakit, utanma vakti" dedi. Fransa'da kiliselerde 1950'den bu yana 216 bin çocuk cinsel istismara maruz kaldı. Papa, taciz skandalları nedeniyle kiliseyi eleştiren kardinalin istifasını kabul etmedi. Vatikan'dan tarihi cinsel istismar raporu: 'Tacizci kardinal hakkındaki suçlamalar dikkate alınmadı.' Papa, cinsel taciz davalarında 'papalık sırrı' uygulamasını kaldırdı. (BBC, 6 Ekim 2021) Portekiz'deki Katolik Kilisesi'nde gerçekleşen cinsel istismar vakalarını araştıran bağımsız bir komisyon, kuruluşundan bir yıl sonra nihai raporunu kamuoyuyla paylaştı. Rapora göre, 70 yılı aşkın bir sürede en az 5 bin çocuk istismara uğradı. Portekiz medyası, raporun Kilise için olası sonuçlarını irdeliyor. (eurotopics.net, 13.2.2023) Bağımsız bir komisyon tarafından, olası suçları savcılara yönlendirmek üzere 400'den fazla cinsel istismar iddiası kayıt altına alındı. İddialara göre önde gelen Portekizli piskoposlar istismar suçlarından yıllardır haberdardı, ancak şu ana kadar hiçbiri suçlamaları kabul etmedi. Ülke basını öfkeli. (eurotopics.net, 12.10.2022) Münih ve Freising Katolik Başpiskoposluğundaki istismar vakalarıyla ilgili 1.900 sayfalık yeni soruşturma raporunda, emekli Papa 16. Benedikt ağır biçimde suçlanıyor. (eurotopics.net, 21.1.2022) İngiltere'de Katolik Kilisesi, çocuklara yönelik 3 binden fazla taciz şikayetini görmezden geldi. Çocuklara Yönelik Cinsel İstismara İlişkin Bağımsız Soruşturma Komisyonu raporunda, gerçek sayının çok daha

fazla olduğu ve muhtemelen asla bilinemeyeceği belirtildi. (BBC, 11.11.2020) Rapor: İngiltere Anglikan Kilisesi çocukları cinsel istismardan koruyamıyor. (Euronews, 6.10.2020) Belçika Kilisesi'nin yıllık raporuna göre, geçen yıl kilise içinde 86 cinsel istismar vakası bildirildi. (BBC, 3.12.2022) İsviçre'de Katolik Kilisesine yönelik resmi soruşturmada, 1950'li yıllardan bu yana yaşanan yaklaşık 1000 cinsel taciz vakası tespit edildi. Vakaların birçoğunda çocukların söz konusu olduğu belirtilirken, soruşturma raporunda kurbanların % 56'sının da erkek olduğu vurgulandı. (BBC, 13 Eylül 2023) Almanya'da Katolik kilisesine bağlı okullardaki cinsel istismar skandalının bir benzerinin de Danimarka'da yaşandığı ortaya çıktı. Danimarka Katolik kilisesi, Almanya'dakine benzer 4 istismar vakasının da Danimarka'da yaşandığını itiraf etti. (Haber Vaktim, 21.3.2010) Yeni Zelanda'da devlete ve kiliseye emanet edilen 200.000 çocuk istismara uğradı. (Euronews, 25/07/202) Yeni Zelanda'da Katolik Kilisesi, yıllar boyunca kilise bünyesinde eğitim alan ve cinsel istismara uğramış binlerce kurbandan resmi olarak özür dilediğini açıkladı. (Euro News, 26.3.2021) Hollanda'da bağımsız bir komisyon, Katolik Kilisesi'ne bağlı kurumlarda on binlerce çocuğun cinsel tacize uğradığını açıkladı. Kiliseye ait okullar, dini eğitim kurumları ve yetimhanelerde 1945'ten itibaren taciz vakalarını araştıran komisyon, bu olayların 2010 yılına dek sürdüğünü bildirdi. (BBC, 16 Aralık 2011) Polonya Katolik Kilisesi, 1958 ile 2020 yılları arasında 300 çocuğun din görevlileri tarafından istismar edildiğini açıklayarak özür diledi. (iskandinavyagundemi.com, 29.6.2021) Papa Franciscus İrlanda seyahati öncesinde Katolik Kilisesi'nde cinsel istismara karşı 'sıfır hoşgörü' gösterilmesini talep etti, bu vakaların aydınlatılması gerektiğini söyledi ve 'Kilise'de anormal otorite anlayışını' şiddetle kınadı. (urotopics.net, 20.8.2018) Papa'dan cinsel taciz skandalları yorumu. Papa Franciscus, Katolik Kilisesini sarsan skandalların inananları öfkelendirdiğini dile getirdi. (AA, 25.09.2018) Katolik Kilisesi'nde bir ilk: Flaman rahipler LGBTI+ çiftleri kutsayacak. (BBC, 21.9.2022) Vatikan'da rahipten "eşcinselim" açıklaması. Katolik âleminin ruhani inanç merkezlerinden Vatikan'da görev yapan Teolog Monsenyör Krzysztof Charamsa, eşcinsel bir rahip olduğunu açıkladı. (NTV, 03.10.2015) Çocuk istismarcısını kiliseye atamış. Eşcinsel rahip ülkesini karıştırdı. Eşcinsel partilerde boy gösteren bir rahip, zihinsel engelli çocukları istismar eden bir okul müdürünü Katolik cemaatini yönetecek bir pozisyona atadı. (Oda TV, 8.9.2024)

ABD'nin California eyaletini sarsan "Sübyancı rahip" skandalının yeni olmadığı ortaya çıktı. Araştırmacı Yazar Aytunç Altındal yeni yazdığı "Papa 16.Benedikt-Avrupa Birliği ve Türkiye" kitabında Vatikan'ın 2002 yılında yaptığı açıklamasında 4450 Katolik papazın cinsel sapıklık olaylarına karıştıklarını itiraf ettiğini yazdı. Vatikan uzmanı olarak bilinen araştırmacı yazar Aytunç Altındal, Vatikan'ın soğuk duvarlarının ardında yaşanan skandalları ortaya çıkardı. Altındal, papaların ve Katolik papazların yüzyıllardır cinsel sapıklık olaylarına karıştıklarını ancak olayların mağdurlarının kilise ve din korkusu nedeniyle bu cinsel sapıklıklara göz yumduklarını da belirtti. Altındal, yeni seçilen Papa 16.Benedikt'in kardinallik döneminde kendi imzaladığı bir itirafında 1950–2002 yılları arasında 4450 papazın "Delicta Graviora"(Cinsel sapıklık, cinsel taciz) suçunu işlediklerini belirtti. 2001 yılında ise Amerika'da büyük bir skandal patlak vermiş ve en az altı papaz bu suçlamaların sonucunda kilisenin onurunu kurtarmak için intihar etmişler, bazıları da 'beklenmedik şekilde' hayata veda etmişlerdi. Bunun üzerine Ratzinger 18 Mayıs 2001'de Latince bir mektup yollayarak tüm kilise önderlerini uyarmak zorunda kalmış ve 'seküler' mahkemelere intikal eden bu tip suçlarla ilgili açıklamalar yapılmasını yasaklamıştı. Onun bu girişimi tacize uğramış olan çocukların ailelerini savunan avukatlar tarafından davaya müdahale ve bilgi gizlemeye teşvik olarak değerlendirilmişti. ABD'deki skandal taraflar arasında uzlaşma sağlanarak ve 45, 75 milyon dolar tazminat ödenerek hasıraltı edildi. Ancak Katolik kilisesindeki bu pis "düşkünlük" ile ilgili her an her yerde yeni bir skandal patlak verebilir." Kilise kurbanları. Antik çağ ve Orta Çağda Hristiyanlığı yaymak için birçok millet göç etmeye zorlanmış, işkencelere maruz kalmış ve tarihten silinmiştir. Engizisyon: Katolik kilisesi 10 milyon insanı katletmiş ve sayısız kişiye

de işkence uygulamıştır. 1209 yılında Beziers'in fethedilmesiyle 22 bin kişi öldürülmüş ve 1244 yılında 215 kişi toplu olarak yakılmıştır. İspanyol Torquemeda 10 bin kişiyi yakarak öldürtmüş ve 100 bin kişiyi de kürek mahkumiyetine çarptırmıştır. Engizisyonun baş figüranlarından Pedro Arbuen'e Papa IV. Pius tarafından "yücelik" unvanı verilmiştir. Haçlı seferlerinde 1096 - 1291 yılları arasında yazar Hans Wollschager'e göre 22 milyon insan hayatını kaybetmiştir. 1099 yılında Kudüs´ün alınmasıyla 70 bin Müslüman ve Yahudi katledilmiştir. Papa III. İnnozenz, 4. haçlı seferini başlatmış, 1202´de Zara'yı ve 1204'de Konstantinopel'i (İstanbul) yağmalatmış ve kendi mezhepleri arasındaki ayrılıkları körüklemiştir. İspanyollar 1391 yılında 50 bin Yahudiyi öldürmüştür ve 1492 yılında ise 50 bin Yahudi'nin zorla dinleri değiştirilmiş geriye kalan 100 bin ile 200 bin arasında Yahudi göçe zorlanmıştır.

Erkek kılığına girip Papa seçilen kadın

9. yüzyılda evlatlık olarak dindar bir ailenin yanına yerleştirilen İngiliz kızın hayatı gezgin bir rahibin kendisine âşık olup kaçırmasıyla değişti. Bir din adamının yanında kadınla dolaşmasının iyi karşılanmayacağı düşüncesiyle sevgilisini erkek kılığına sokan rahip hiçbir sorunla karşılaşmadan onunla birlikte Fransa, Marsilya, Galya'da pek çok manastırı ziyaret ettikten sonra Atina'ya yerleşti. Bilgili bir din adamı olan sevgilisi genç kızın hocasıydı aynı zamanda. 847 senesinde Papa Leon ölünce yerine kilise dışından bir kişi olmasına rağmen ittifakla seçildi ve 8. Jean adıyla göreve başladı. Kaynaklar onun bu görevi iki yılı aşkın bir süre sorunsuz sürdürdüğünde müttefik. Ama kadınlığı baskın gelip kardinallerden bir sevgili edinince durum değişir. Jean bir adım daha ileri gidip hamile kalır ve bol, dökümlü resmi kıyafetlerinin altında karnının büyümesini saklayabileceğini, çocuğu doğurup onu kilise içinde 'terk edilmiş bebek'lerden biri olarak büyütülebileceğini düşünüyor. Fakat evdeki hesap çarşıya uymaz. 855 senesinde Domitien Tiyatrosu önünde katıldığı bir dini tören sırasında doğum sancıları başlayınca her şey tersine döner. Kardinaller Papa 8. Jean'ın kadın olduğunu öğrenmekten dolayı donmuş kalmışlardır. Kimi tarihi kaynaklar Jean'ın idam edildiğini, kimi ise çılgına dönen halk tarafından taşlanarak öldürüldüğünü yazar. Ama 8. Jean'ın kiliseye adını hiçbir zaman unutturmayacak bir anı bıraktığına şüphe yok. Bu, 'Sedia Stercoraria' diye anılan ve papa olacak kişilerin erkek olup olmadıklarının elle yoklanarak kontrolüne olanak veren iskemledir! (Radikal:26 Kasım 2006)

Yeni Papa, seçilir seçilmez delikli koltukta testis kontrolünden geçecek

Kendini erkek diye yutturan kadın Papa'yı taşlamışlardı

Amerika'daki yerli ırklar yok ettiler, katliamlar yapıp, altın ve topraklarını sömürdüler! Afrika'daki kara derili ırkı köleleştirip, toprakları işgal ettiler. Madenleri sömürdüler ve hâlâ da bu durum aynen devam etmektedir! Çin/Hindistan işgal edilip toplu katliamlarla 200 yıl sömürüldü! Hristiyan olmayan beyaz ırkı da ihmal etmedirler. Haçlı seferlerinden, I. Ve II. Dünya savaşlarına ülkeler işgal edildi, sömürü, katliama uğratıldı! Tüm bunlar olurken tanrı ile devamlı görüşen papalık makamını işgal eden insanlar ne tepki verdiler? Bırakın engel olmayı, eleştirmeyi, 'destek olmayanı' var mı idi?

Katolik Kilisesi'nden Soykırım Özrü

Ruanda'da Katolik Kilisesi, kilisenin 1994 yılında 800 binden fazla kişinin ölümüyle sonuçlanan soykırımda oynadığı rol nedeniyle özür diledi.

Katolik Piskoposlar Konferansı tarafından yayımlanan bildiride, "Kilisenin yaptığı tüm yanlışlar için özür diliyoruz. Tüm Hristiyanlar adına yaptığımız yanlışların her türlüsü için özür diliyoruz. Tanrı'ya bağlılık yeminlerini bozan kilise üyelerini esefle karşılıyoruz." ifadesine yer verildi.

İfşa olunca Kilise açıklama yapmak zorunda kalır ve 800.000 cana karşılık 'özür ve esef' diler. "Tanrı'ya bağlılık yeminlerini bozan kilise üyelerini esefle karşılıyoruz. Her ne kadar Kilise kimseyi kötülük yapmak için yollamadıysa da, özellik biz Katolik din adamları Tutsi'lere yönelik 1994 Soykırımı'ndaki rolü olan bazı kilise üyeleri, rahipler ve kendini Tanrı'ya ve genel anlamda Hristiyanlara adayan insanlar için tekrar özür diliyoruz." Ruanda Hükümeti cevap verir: "Öncelikle, piskoposların bazı isimsiz şahıslar adına özür dilemekle Katolik Kilisesi'ni Soykırımla ilgili suçlardan bir bütün olarak aklama girişiminde oldukları görülmektedir. İkinci olarak, bazı rahiplerin, kendilerini bu pişmanlık ifadesinin dışında tutmak için, piskoposlarca yayınlanan bu mesajı planlananın aksine cemaatlerine okumayı reddettiğini görmek üzüntü vermiştir. Son olarak, işlenen suçların boyutu göz önünde bulundurulduğunda Vatikan'ın, daha önce daha düşük çaptaki olaylarda yaptığı gibi, özür dilemesi için yeterli sebep bulunmaktadır." (5 Aralık 2016)

"Papa da, kilise de, Katoliklik de post-modern nihilizm, alkolizm ve eşcinsellik içinde kayıplara karışarak buharlaşıyor. Katı günahkârlıktan çıkıyor, ancak katı hazcı bir yola koyuluyorlar. Artık gay Papa bile yakında görebiliriz." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 11.11.2020)

Hz. İsa'yı bu kiliseden kurtaralım! O ne tanrı ne de eşcinsel idi!

"Müslümanların inancına göre İsa Aleyhisselam bir Resul idi. Hristiyan yazarlar, Müslümanların Hz. İsa'yı tanımadıklarını ileri sürüyorlar. Müslümanlar elbette İsa aleyhisselamı Hristiyanlarca verilen bir sıfatta tanıyamazlar." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 76,77) "Bir Hristiyan İslam'ı kabul etmiş ve yeni dindaşlarını güya memnun etmek gibi bir cahiliye düşüncesi ile İsa aleyhisselama sövüp lanet etmiş. Bunun üzerine Müslümanlar onu kadının/hâkimin huzuruna götürmüşler ve idamına hükmetmesini istemişlerdi." (E. Bosworth-Smith, Muhammed and Muhammedanism, s. 269)

Noel öncesi bir Hristiyan klasiği Hz. İsa'yı sorgulamak. Bu sefer bambaşka. Yeni Zelanda'da bir rahip Hz. İsa'nın cinsel kimliğini sorguluyor. Auckland kentindeki St. Matthew Anglikan Kilisesi'nin hazırladığı afişte Hz. İsa, başının üzerinde gökkuşağından hale bulunan bir çocuk olarak resmediliyor. Afişte; ''Noel'deyiz, Hz. İsa'nın cinsel kimliğini açıklama vakti geldi'' yazıyor. (İnternet Haber, 18.12.2012) Hz. İsa'yı eşcinsel olarak betimleyen fotoğraflar kilisede sergileniyor. İsveçli sanatçı Elisabeth Ohlson Wallins'in Hz.İsa'yı eşcinsel olarak gösteren fotoğrafları Dünya'da ilk kez bir kilisenin duvarlarında sergileniyor. (Hürriyet, 21.5.2016) Şok iddia: Hz. İsa eşcinsel miydi? Harvard mezunu, ilahiyatçı Dr. Reverend Bob Shore-Goss, Vine dergisine verdiği röportajda ortaya şaşırtıcı bir iddia attı. Hz. Isa'nın eşcinsel, hatta transeksüel ya da interseks olabileceğini iddia eden ilahiyatçı, "Hz. İsa ile yatağa girmek isterdim" dedi. (7.7.2015) Hz. İsa'yı eşcinsel yaptı. Avusturyalı ressam Alfred Hrdlicka Hz. İsa'yı eşcinsel, havarilerini de birbirlerini okşarken gösteren bir sergi açtı. Başpiskopos Christoph Schoenborn resimler arasından sadece İsa'nın havarilerini homoseksüel ilişki içinde gösteren "Leonardo'nun Son Akşam Yemeği" adlı tablonun kaldırılmasını emretti. (Hürriyet, 10 Nisan 2008) Netflix'te yayınlanan Hz. İsa'nın eşcinsel olarak tasvir edilen filmin, yayından kaldırılmasıyla ilgili mahkemenin verdiği kararı Brezilya Yüksek Mahkemesi bozdu. (A Haber, 10.01.2020) 1967 yılında Cambridge Katedrali papazı C. H. Montefiore ise Hz. İsa'nın bir homoseksüel olduğunu ima etti. (Times, 28.7.1967) Mısır'daki El-Ezher Kurumu, Fransa'nın 2024 Paris Olimpiyat Oyunları'nın açılış kutlamalarında, Hazreti İsa'yı konu alan "Son Akşam Yemeği" tablosunun canlandırılmasında LGBT temalarının kullanılmasını kınadı. (AA, 28.7.2024) Dünya Müslüman Âlimler Birliğinden Fransa'daki LGBT temalı Hazreti İsa canlandırmasına tepki. (Kıbrıs Gen. TV, 29.7.2024) Luther, Hz. İsa'nın üç kez zina ettiğini yazarken (Arnold Lunn, The Revolt Against Reason, s. 233; Lyndal Roper, Martin Luther: Renegade and Prophet, s. 295; John Henderson, Abuse: Finding Hope in Christ, s. 43)

Ve sonunda bunlar da oldu: Ateist papazlar!

"Ölümden sonraki hayat hakkındaki inançlarının ne olduğu sorusuna, İrlandalı rahip,' ölmüş olan bir insanın aynı bir hayvan gibi ölü olduğuna inandığını' belirtmiş ve 'İşte bu kadar' demiştir." (Conor Crusio O'Brien, The Observer, london, 22.2.1981)

Humboldt Üniversitesi dinler sosyolojisi kürsüsü başkanı Jöns'ün, kilise görevlileri arasında yaptığı araştırma sonucu: 'Papazların yüzde 20'si ateist.' (Yörünge Haber 10-16 Ağustos 1997, Sayı: 339, s. 24)

Tanrıtanımaz papaz kiliseden atılmadı. Hollanda'nın sahil kasabası Zierikzee'deki Protestan Kilisesi'nin papazı Klaas Hendrikse, Tanrı'nın olmadığını vaaz edince, ülkede tartışma başlattı. Papaz, cemaatin tepkisine rağmen kiliseden aforoz edilmedi. "Olmayan bir Tanrı'ya İnanmak" adlı kitabın da yazarı olan Hendrikse, pazar ayinlerinde Tanrı'nın olmadığını vaaz etti. Hendirkse, aforoz edilmemesine şaşırdığını belirterek, "Buna rağmen kalmama izin veriliyorsa, kilisenin temelleri işe yaramıyor demektir" diye konuştu. (Milliyet, 10.02.2010) 26 Haziran 2018 ölen ve Var Olmayan Bir Tanrıya İnanmak: Ateist Bir Papazın Manifestosu. Tanrı yoktur ve İsa onun oğludur isimli kitapların yazarı Hendirkse Hollanda'da yalnız değildir! Hollanda'da altı din adamından biri agnostik veya ateisttir. (en.wikipedia.org/wiki/Klaas_Hendrikse; bbc.com/news/world-europe-14417362) Kilise, Tanrı'ya inanan rahip arıyor! Danimarka, Viborg kentinde bir kilisenin gazetelere verdiği iş ilanını konuşuyor. Peter Grosböl adlı bir rahip, Dünyayı yaratan ve idare eden bir Tanrı'ya inanmadığını söylemişti. İlanla rahip arama Danimarka'da normal bir prosedür. Ancak işe alınacak yeni rahipte inanç şartı aranması ülke tarihinde bir ilk. (Risale Haber, 29 Ocak 2013) Bir yıl boyunca ateist olmayı deneyen papaz şaşırttı. Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nde papaz ve Azusa Pasifik Üniversitesi'nde profesör olan Ryan Bell, yaklaşık bir yıl önce 'ateist olmayı deneyeceğini' açıklamıştı. Ryan Bell tam 12 ay boyunca 'Tanrı yokmuş gibi' yaşadıktan sonra, kendince yaptığı çıkarımı halkla da paylaştı; "Bence Tanrı yok." Öte yandan Bell, ateist inancının kesinlikle doğru olduğunu da savunmuyor. Bell de pek çok ateist gibi Tanrı'nın varlığına dair kanıtlara açık olduğunu, sadece bu kanıtları henüz bulamadığını iddia ediyor. (Posta, 29 Aralık 2014)

Hem sübyancı hem satanist rahip. İtalya'nın Cenova kenti yakınındaki Santo Spirito Ponente Kilisesi Rahibi Riccardo Seppia, pedofili ve uyuşturucudan tutuklandı. Rahibin satanist olduğu da iddia ediliyor. (Hürriyet, 20 Mayıs 2011) Hem sapık hem kumarbaz. Almanya Köln başpiskoposluğunun bir rahibin 1.15 milyon euro kumar borcunu ödediği ortaya çıktı. Para, kilise üyeleri tarafından cinsel istismar mağdurlarına ödeme yapmak için kullanılan özel bir fondan kullanıldı. Başpiskoposluk şunu ileri sürdü: "Bugün böyle bir vakanın artık yaşanmayacağını varsayıyoruz çünkü vakadan ders aldık ve insan kaynakları departmanı ile din adamları arasındaki temas artık daha yoğun ve daha iyi organize olmuş durumda." (Bild, 14 Nisan 2022) Meleklerle konuşan 'Raikal' Baptist Transgender vaizle tanışın. Allyson Dylan Robinson, Baptist kilisesinde rahip olarak atanan ilk açık transseksüeldir. Uzun kızıl saçları ve kalın çerçeveli gözlükleriyle, Baylor Üniversitesi George W. Truett İlahiyat Semineri'ne ilk geldiğinde Baptistler İttifakı'na "beyaz, heteroseksüel, alt/üst orta sınıf, Avrupa kökenli bir adam" olduğunu söylemiştir. (charismanews, 19 Nisan 2016)

Protestantanlıktan Ortodoksluğa geçmiş olan bir adamın anıları!

"Biz kendimize Protestan falan demiyorduk. Sadece "imanlı" diyorduk. Pastörlerin konuşmalarına göre, Müslümanlar, ateistler ve 'Hristiyanlığın özünü bozmuş olan diğer mezhepler imansızlardı.' Kimdi bu diğer mezhepler? Ortodoks ve Katolikler idi. Daha ilk iman ettiğimizde bize anlatılan şey, Ortodoks ve Katoliklerin İslamcılardan farkı olmadığı, onların Meryem'e taptıkları ve dolayısıyla putperestleştikleri, Martin Luther'in bir kahraman gibi çıkarak tüm bozukluğu yerle bir ettiği ve "gerçek imanlıların" tekrar böyle ortaya çıktığı idi. Gerçek imanlılar, Protestanlardı. Bir gün Pentecostal olduğunu henüz bilmediğim (çünkü o zamanlar Protestanlık içinde ayrımlar olduğunu bilmiyordum) şifa almak için yere düşüp kalktıklarına şahit olduğum bir cemaat ile karşılaştım. Gittiğim kilisedeki pastörüm ise bu cemaat hakkında "Onlar tam imanlı değil. Onlara dikkat et" diye beni uyarmıştı. O zaman anladım ki imanlılar arasında da "gerçek imanlılar" ve "dikkat edilmesi gereken imanlılar" vardı. Yani az çok fark ettiğim kadarıyla "Hristiyan dünyasında gerçek imanlı olmak için Protestan olmak gerekiyordu, ancak Protestanlığın da doğru kolunda kalmak gerekiyordu." Peki, ben gerçek imanlı mıydım? Pastörüme göre evet. Oysa diğer Pentecost kilisesine gittiğimde bu sefer oradaki pastörün kendi cemaatinin gerçek imanlı olduğunu söylemesi ilginçti. Sonra bulunduğum şehirden ayrılıp İstanbul'a geldim ve bir süre bu tarz insanların olduğu bir kiliseye katılmaya başladım. Araştırdım ve çok geçmeden anladım. Buradaki tarz aslında "prosperity" gospel idi. Yani Bolluk Kilisesi. Üçüncü bir Protestan grup ile bu şekilde tanışmış oldum. Kilise arayışım devam etti. Çok geçmeden hoşuma giden bir pastörle tanıştım. Hoşuma giden diyorum çünkü artık anlamıştım ki "İstanbul'da çok kilise vardı ve hepsi farklıydı." Yeni bulduğum işte böyle bir kilise, oldukça kuralcıydı ve yapıları farklıydı. Öğretişe çok önem veriyorlardı ve "Eski ahitten çok bahsediyorlardı." Kelamı daha iyi öğrenmek adına bu "Kore kilisesine" birkaç sene devam ettim. Ancak bir gün bir konuşmamız sırasında bana pastörün çocuğunun 8 günlükken vaftiz olduğunu söylediler. Şaşırmıştım. O zamanki araştırmalarımda kelamda böyle bir şey olmadığını düşünüyordum. O kiliseyle bu konuda tartıştık ve o kilisenin bir Presbiteryen Kilisesi olduğunu tespit etmiş oldum. Oradan da ayrıldım. Böylece İsa ile olan yaşantımda dördüncü mezhebi de görmüş oldum. "Her kilise öğretiş olarak farklıydı" ve bu konuları araştırmak ve doğru kiliseye ait olmak da vakit alıyordu ve bu konuda kurallar da mevcut değildi. Yani kendi el yordamımla "iman arayışıma" devam ediyordum. Kendime öyle bir kilise aradım ki, aşırı uçlarda olmayan, nazik, tutarlı bir kilise olsun, fanatik olmasın. Sapık öğretiş barındırmasın. En önemlisi de Kutsal Kitap konusunda saygılı olsun. Ancak gözlemlediğim çoğu Protestan kiliselerinde pastörlerin bazı tavırları beni rahatsız ediyordu. Neydi bu rahat tavırlar? Kilisedeki vurdumduymazlıktı mesela. "Rab burada, aramızda kardeşler. Haydi, dua edelim" derken bile kişilerin ellerinin cebinde olmasıydı. Dua ederken bile ayak ayaküstüne atan kişileri görüyordum. Düşünemiyordum, eğer o odaya günümüzün devlet başkanı dahi gelse, hatta şehrin valisi o anda odadan içeri girse, kişiler ellerini cebine sokamazlardı ve ayak ayaküstüne atamazlardı, ancak "Rab burada, aramızda!" derken Protestanlar oldukça korkusuzdular. Bir başka gözüme çarpan sorun da ilahiler idi. Protestanlıktaki ilahilerin fazlalığı (yani her önüne gelenin ilahi yazması), bestelerin basitliği ve sözlerdeki gramer ve teoloji hataları da gözüme çokça ilişmişti. Görüşüme göre Rab ile ilgili yapılan şeyler korku ile yapılmalıydı. Korkarak Rabbe yaklaşılmıyor ise bu durum er ayda geç laçkalığa ve sistemsizliğe dönüşüyordu. Protestanlıktaki bu rahat ve sistemsiz tavırlar çok geçmeden beni büyük ölçüde rahatsız eder olmuştu. O dönemde "Amerika'ya gittim. Yani tüm Protestanlığın merkezine." Hristiyanlığın bollukla ve bereketle yaşandığını düşündüğüm, güzel insanların kurmuş olduğu temiz kalpli, "Mesih severlerin ülkesine." Oysa orada işin renginin çok daha farklı olduğunu çok geçmeden anladım. Assemblies of God, Southern Baptist, Non-denominational, Charismatic, Messianic Jewish gibi isimlerle var olan ve bunu da açıkça

belirten kiliseleri gözlemledim ve Pazar servislerinde bulundum. "Hepsindeki pastörlerin birbirleri hakkında farklı şeyler söylediklerini, hatta birbirlerini suçlarcasına konuştuklarını" bizzat gördüm. "Amerika'da mezhep farkı inanılmaz yoğun ve kalınca belirgindi." Türkiye'de bulamadığım o birliği Amerika'da bulacağımı sanarken tam tersi bir durum ile karşılaşmıştım. Türkiye'deki gibi daha saf ve yeni imanlılar neredeyse yok gibiydi. "Amerika tecrübesi mezhepler konusunda bir nevi gözümü açmıştı. Türkiye'deki gibi gizlice yapılmıyordu iş." Resmen ve açıkça insanlar "mezheplerini söylüyorlar ve birbirlerini kalın çizgiler çekerek birbirinden ayırıyorlardı." Amerika'da sadece mezhepçilikle degil, aynı zamanda Protestanlığın sığ ve maddi yüzeyiyle de karşılaşmıştım ve artık Protestanlığa şüphe ile bakar olmuştum. Türkiye'deki imanlıları da artık mezhep süzgecinden görür olmuştum. Özellikle bazı arkadaşlarımın Kalvinciliğe geçmesi iyice beni bu ayrışmalardan tiksindirir hale getirmişti. "300'e yakın ve birbirinden çok farklı Protestan mezhebi" vardı, fakat gerçek mezhep hangisiydi? Ev kilisesi yaptığımız dönemde de şunu görmüş oldum. Protestan'san, özgürsündür. İstediğin kiliseyi kurarsın. İstersen kapatırsın. Her konuda bir özgürlük vardı. Yani "o kadar özgürdü ve rahattı ki, hiç kimseye güvenim kalmamıştı" artık. Birlik yoktu kimsede. "Madem geleneğin ve Katolikliğin sapıklıklarını atıp temizlenmişlerdi, neydi onları bu kadar ayıran fikir ayrılıklarının çokluğu?" Yine bir gün birisi, 'Protestanlık fikirsel zenginliktir. Rab zenginliğe önem verir. Ne kadar çok mezhebimiz var. Ne kadar renkliyiz. Rab bunu seviyor' demişti. Hangisi gerçek olandı? Bilemiyordum ve kafam her daim karışıktı. İçten içe de bir tatminsizlik baş göstermişti bende. Çevreme bunu aktardığımda "Kiliseni değiştirmeyi bırak. Değişen sen olmalısın. Her kilisede hata vardır. Ama insanlara bakma. Kendine ve Rabbe bak. Kendinden sorumlusun." yanıtını alıyordum. Ancak yine de bunu söyleyen kişilerin bile hayatında yolunda gitmeyen çok şeyler vardı ve bu gördüğüm sistemsizlikleri ve düzensizlikleri insanların yüzüne vurmak da fayda vermiyordu. İtiraf etmeliyim ki, 6 senede gitmiş olduğum kiliselerin hepsinde hata gördüm. "Kimi pastör karısını dövüyordu. Kimisi eşcinsel idi. Kimisi aldatıyordu. Kimi para sevdalısıydı." Tüm bunları sorguladığımda bana tekrar ve tekrar şu cevap veriliyordu: "Doğru kilise veya mükemmel kilise zaten yok ki? Bulunduğun kiliseyi geliştir. İlahi yaz. Beste yap. Vaaz et. Kendini geliştir. Böylece kilise de gelişir." İşin ilginci, "Protestan imanlıların pek çoğu, inançlarındaki sistemsizliğin farkındaydı." Hemen hemen hepsi kiliselerden ve gidişattan şikâyet ediyordu. Kimi pastörden, kimi parasal düzenden, kimi kültürü anlamayan yabancı imanlılardan. Ve en ilginci de şuydu. Hiçbiri açık açık "Ben Protestan'ım ve bundan gurur duyuyorum" demiyordu. "Protestan değilim" diyorlardı çoğu kez. Hep bir şeyleri saklama ve açık oynamama seziyordum. "Çoğu pastör olma sevdasında, vaaz verme peşinde, kiliseyi kurtarma ve Türkiye'deki Müslümanları iman ettirme peşindeydi." Bir Protestan için 'tapınma=Vaaz ve Gitarla ilahi söylemektir.' Protestanların "Tapınma" dedikleri gitar, davul ve klavye ile yapılmak istenen şey ise, Tanrı hakkında güzel ve etkileyici bir bilgi/duygu verebilmektir. "Özellikle Amerikan kiliselerinde bu olay yoğun olup, kiliselerin pek çoğu konser sahnesini andırır." İlahiler çoğunlukla moderndir ve dünyada alışık olduğumuz 'pop/rock melodilerine yakın' bestelerdir. "Protestanlıktaki pek çok mezhep ise, daha çok Tanrı'ya uymak için değil, insanın mutluluğu için kendi geleneklerini yazar." Örnek verecek olursak; Kişi üzülmesin ve kilise dağılmasın diye eşcinselliğe göz yumulabilir, eşcinsel kişi kilisede pastör atanabilir, hatta daha ileri gidilip ameliyatla kadın olmuş pastörün pastörlüğüne devam etmesi hoş karşılanır. İnsanların kusurlarına ve günahlarına müsamaha gösterilip susulursa, sevginin korunacağı, negatifliğin olmayacağı ve bu şekilde kilisenin sayısının artacağı varsayılır. Bunun sonucunda olan şey, sallantılı ve dağılmaya yüz tutan otoritesiz kiliselerdir. Avrupa'da bu yüzden Protestanlığın büyük çoğunluğu hemen hemen yok olmuştur. Eski tarz gelenekleri olan Protestan kiliseler (Anglican, Alman Evangelic, Luteryen vs) son derece kötü durumdadır. Diğer canlı kiliselerde ise imanlılar, kiliselere güvenmemekte, topluluklar genelde devamlı kilise değiştiren kişilerden oluşmakta ve kendilerine uygun cemaatler yaratmaktadırlar. Çoğu

Protestan bugün ya kızıp kilise değiştirmiş, ya da yeni akımlar ışığında kilise değiştirmek ve yenilemek istemektedir. Kanımca, Protestanlığın içine Amerikan kafa yapısı oldukça girmiştir. O da şöyledir: Kişinin iman ettiği gün tamamen mucize bir şekilde değişmiş olduğuna inanmak ve "basitçe iman edip kurtulmak." Yani bir hokus pokus imanı! Bu hokus pokusu da başkalarını cezbederce anlatarak, sanki Hristiyanlığı bir yeni yıl hediyesiymiş gibi süsleyerek pazarlamak. "Protestan inancında pastörler tek kişilik silahşör gibi kahramanlığa soyunurlar. Kurtarabildikleri koyunları kurtarmak isterler. Başka Protestan kiliseleri ile ortaklaşmaya girmekten çok, sahip oldukları ufak cemaati korumaya çalışırlar." Protestan kiliseler, merkezi otoritenin bulunmayışından ötürü kiliselerinde sağlamlığı ve devamlılığı arttırmak adına "kişi sayısına odaklanırlar ve kişilerin kilise hakkında kötü düşünmemesi ve sayının azalmaması için stratejiler geliştirirler." Gereğinde kilise içi kanunlar (ki kanun da yoktur aslında. Sadece kişisel prensipler vardır) kişi sayısını korumak için yenilenir, değiştirilir. Pastörünüzün bireysel ve ufak yanlışlarına da mahkumsunuzdur. "Her Protestan pastör kendi kilisesinin otantik ve gerçek Hristiyanlığın tek kilisesi olduğunu düşünür ve diğer kiliselerdeki uygulamalardan daha ilerde, daha geliştirici bir işlere imza attığına inanır." Artık insan sayısı arttıkça, insanlar kendi özgür cemaatlerini diğerlerinden nasıl ayırabilirim ve geliştirebilirim yarışmasına soyunmuşlardır. Dolayısıyla "sayı artınca muhasebe departmanı daha çok çalışır." Protestanlık ise kendi kendisini doktor ilan eden diplomasız mahalle şifacılarına benzer. Her ev kilisesinin pastörü kendini doktor sanar ve kendi aralarında "biz daha iyi bir doktoruz çünkü ayetleri daha iyi yorumladık. Yani ilacın prospektüsünü daha iyi anladık" derler. Hali hazırda disiplinli yaşam süren, namaz kılan İslami kesim ise, henüz Protestan müjdeciler tarafından etkilenmeyi başaramamışlardır Çünkü "misyonerlik tamamen Amerikanvari bir özgürlük ve sekülerleşme öğretisi haline gelmiş olup" kendi içinde mütevazi ve kuralcı yaşayan bu Müslüman kesimi etkilemek bu öğretilerle mümkün olmamıştır. Dolayısıyla "Protestan müjdeciler, daha çok dinsiz kesime, Kürtlere, seküler veya sosyalist kesime hitap eder hale gelmiştir." Her Protestan mezhebin uygulaması farklıdır. Presbiteryenler yeni bir uygulamayı kabullenirlerken, bunun 5 sene sonra gelenek haline dönüşeceğini bilmez. Karizmatik olsun, Baptist olsun, Brethren olsun ve diğerleri olsun, hepsi zamanla kendi kilise geleneğini oluşturmaktadır."

Peki, daha sonra bu arkadaş ne yaptı? Daha kötü bir tercih ile yağmurdan kaçarken doluya tutuldu; Ortodoks oldu ve sonra da, 'sadece Katolik ve Protestanlar bölündü, Ortodokslar bölünmedi' izlemini verip bu defa diğer iki mezhebe karşı delillerini sıralamaya devam etti. Çelişkilerle dolu bu ortodoksluk savunmasına bakalım: "300 senesinde 'dönemin Kralı '-Konstantin Rabbe iman etmiştir.' İman etmesinin ardından "o zamanki pagan gelenek ve göreneklerine uyumlanmış günlük yaşam, zaman içerisinde Hristiyan adetlerine çevrilerek halkın da bu süreçte yavaş yavaş Hristiyanlığa iman etmesi sağlanmıştır." Bu noktada halkın tam olarak Rabbi anlayıp da iman edip etmediği konusuna girmeyeceğim. Ama 300 senesinde 'Konstantin'in gerçekten Rabbe iman ettiğini ve halkın da bu güzel inanca sahip olabilmesi için uğraş verdiğini biliyoruz.' Yani "Protestan arkadaşların söylediği gibi Konstantin, Hristiyanlığı bozmaya çalışmamış, aksine Hristiyan dininin daha çok yayılması için elindeki imkanları kullanarak kiliseler açılmasına izin vermiştir." Konstantin bilinçli olarak bir "din yaratalım" ve Hristiyanlığı bozalım yarışına girmemiştir. Yaptığı şey, Hristiyanlığın tek görüşte birleşmesi idi. "Hatta Hristiyanlıktaki bütünlüğü korumak için" Hristiyan Ana Kilisesinden kopmak isteyen bazı akımlar karşısında (Arius vs.) bu akıma sahip dini önderleri İstanbul'a çağırtmış, Konsil toplatarak farklılaşmaya başlayan teolojik konularda "kiliseler arasında bütünlüğü sağlamak için bu Konsilleri yönetmiştir." Burada "amaç farklılıkları önleyerek bütünlüğü korumaktı." 10. yüzyıldan itibaren "kiliseye bulaşan Batıcılık geleneği (Katolizm, zihinsellik ve sonrasında gelişen Reformist devrim/Protestanlık), köhnemiş bulduğu eski gelenekleri elinin tersiyle itmiş, Hristiyanlığa ait tüm 'görsel ve işitsel sanatlara' darbe koymuş,

atalarımızdan kalan tüm mirası baltalamaya çalışmıştır." Ortodokslara göre, kilise otoriter, değişmez, Ortodoks Kilisenin her durumda aynı kalacağına inanılır. Değişme niyeti de yoktur, çünkü dünyevi değişimlere inanmaz kilise. Bazı zaman ise sorularıma yanıt alamadım. Ama en azından şunu diyebiliyordu Peder: "Onun yanıtını ben de bilmiyorum. Rab büyüktür. Şu anda bilemiyoruz. Ancak belki sonra ölünce Rab açıklayacaktır." Eski imanlılar günümüze kadar bu inancı korumuşlardır. Nasıl korumuşlardır? Görünmeyen ve asla kurşungeçirmez bir cam sayesinde. İşte bunun adı 'gelenektir.' Çoğu Protestan arkadaş diyor ki "Ortodoksların o şaşaalı kıyafetlerine, altın rengi ikonlara veya gösterişe ne gerek var? Sade olmak ve sadece Tanrıyı anlamak yetmiyor mu?" O zaman şunu soralım: "Şeytanın stratejileri sade mi yoksa komplike midir?" Ortodokslar da "biliyor ki, uzun cüppe tarzı kıyafetler gerçekten normal hayata göre abartıdır ve gereksizdir. Fakat kilise içindeki hayat, normal hayat mıdır? Asla değildir." Ortodokslar "Tanrı'yı gözleri ile (kıyafetler, ikonlar vs.), kulakları ile (değişmeyen ilahiler ve vaazlar), burunları ile (tütsüler), elleri ile (ekmeği tutarak, cisimlere dokunarak, bedenleri ile eğilerek) yaşamak isterler." Rabden gelecek ekmeği ve kanı isterler, çünkü dünya bozuktur ama kilisede verilen kan ve şarap bozuk değildir. "Trafikte aracınızı kullanırken yol kenarında gördüğünüz trafik levhalarına benzer ikonlar." Ortodoks Kilisesi'ne "gösterişli" diyen kişilere bir soru sormak istiyorum. Sizce gösteriş şu şekilde dua edip vaaz veren bir kilisede çok daha mevcut değil mi? "Ya Rab müjdecilik yapıyoruz. Ya Rab bize para gönder. Ya Rab bize yeni kilise kurdur, yeni topluluk sağla. Araba ver, vesait ver. Daha çok para ver, vesaire." Görüyorsunuz bu tip kiliselerde günahtan, düşmüşlükten, benlikten bahsedilmez, zira tüm kötülüklerden muaf olduğuna inanılır. "Yeri geldiğinde vaaza gelmiş olabilecek Müslümanlara iyi imaj çizmek ve sayıyı artırmak adına özgürlüğe dair her türlü şey anlatılır. Ortodoksluk size Protestanlıkta olduğu gibi bol keseden özgürlük vaat etmez." Katılımcılık, itaat etmek, kurallara uymak gerekir. Çünkü "bu kurallar binlerce senede oluşmuş köklü geleneklerle sabitlenmiştir." Kişi "kiliseye güvenmelidir." 2000 yıllık değişmez gelenekler uygulanır. Verilen hapı yüzde yüz alman gerekir. "Boyun eğmelisin." Boyun eğmeyen herkes (peder dahi olsa) kiliseden atılır. Protestanlığı karşılaştırmış olduğunuz "kadim kiliselerde -Ortodoksluk- ise kişinin karizmasından çok itaatkâr olması ve 'yukarıdan gelen karara saygı duyan' güvenilir bir birey olma şartı ön plandadır." Protestanlar, Katoliklerden kopup "Ortodokslara danışmak" yerine 'biz kendimiz kendi yorumumuzu yaparak İncil'deki eski kiliseyi tekrar yaratacağız,' demişler." Aynen eskiden Katoliklerin yaptığı gibi yeni bir akım yaratmışlar ve tüm kadim gelenekleri toptan reddedip kendi bölünmüş ve özgür yollarını hazırlamışlardır. Kilise değişmemiştir. Protestanlar kabul etmese de kilise, hep kuralları ve gelenekleri olan bir yerdi ve hâlâ öyledir. Ortodokslardaki geleneklerden biri de spiritüel/ruhani baba uygulamasıdır. 'Bu kişiye itaat şarttır.' Kilisede büyüğe karşı (peder/piskopos/patrik/kilisedeki ihtiyarlar) büyük saygı vardır. İhtiyarlar el üstünde tutulur. Ortodoks peder ayin sırasında ne yaptığını bilir. Prospektüsü değiştirmez, yorumlamaz ve insanların düşüncelerinden korkmaz. "Kanın ve ekmeğin şifa aracı olduğuna yüzde yüz emindir." Ortodoks peder Rable ilgili konuşurken ve ayini yönetirken sadıktır. Korkar ve titrer. 'O an Tanrı oradadır.' Vaaz sırasında ve ayinde 'Rabbin orada olduğundan' emindir. "Rabbin bedenini ve kanını (ekmek-şarap) ellerinde taşırken onların kutsiyetine" tam saygı duyar. "Amerika'da Protestanlık tam anlamıyla siyasallaşmıştır" ve orada da pek çok kilisenin sona yaklaştığını, dağıldığını görüyoruz. Worship müzikleri pop listelerine girmiş, kiliseler konser salonu atmosferine getirilmiştir. Ama bunlar da değişiyor ve sona gidiyor. Yani tarih sahnesinde Protestanlığın varlığı en fazla 300-400 sene olmuştur ve Hristiyanlık içinde modernleşmeye, sekülerleşmeye izin verildiği sürece de tamamen yok olacaktır."

Hristiyanlığı, ülkesinin geleceği için istediği şartlarda değiştiren Roma kralı Konstantin'i kutsallaştırması ve tırnak içinde verdiğimiz sözlerindeki aşırılık ve çelişkileri dışında, bu

arkadaşımıza Ortodoksların da siyasallaştığı ve bölündüğünü hatırlatıp konumuzu burada noktalayalım.

Ortodoks kiliseleri: **Birlik içindeki Ortodoks Kiliseleri**: İstanbul Ekümenik Patrikhanesi,Finlandiya Ortodoks Kilisesi,Özerk Estonya Apostolik Ortodoks Kilisesi,Özerk Girit Kilisesi,Özerk Athos Dağı Manastır Topluluğu,Batnaz Piskoposluğu,Thyateira ve Büyük Britanya Rum Ortodoks Başpiskoposluğu,İtalya ve Malta Rum Ortodoks Başpiskoposluğu,Amerika Rum Ortodoks Başpiskoposluğu,Avustralya Rum Ortodoks Başpiskoposluğu,Kore Metropolitliği,Filipinler Piskoposluğu,Batı Avrupa'daki Rus Ortodoks Eksarhlığı,İskenderiye Rum Ortodoks Patrikhanesi,Antakya Rum Ortodoks Patrikhanesi,Kuzey Amerika Antakya Ortodoks Hristiyan Başpiskoposluğu,Kudüs Rum Ortodoks Patrikhanesi,Özerk Sina Kilisesi,Rus Ortodoks Kilisesi,Japon Ortodoks Kilisesi,Çin Ortodoks Kilisesi,Letonya Ortodoks Kilisesi,Estonya Ortodoks Kilisesi (Moskova Patrikliği),Rusya Dışındaki Rus Ortodoks Kilisesi,Sırp Ortodoks Kilisesi,Ohri Ortodoks Başpiskoposluğu,Rumen Ortodoks KilisesiBesarabya Metropolitliği,Bulgar Ortodoks Kilisesi,Gürcü Ortodoks Kilisesi,Kıbrıs Ortodoks Kilisesi,Yunan Ortodoks Kilisesi,Polonya Ortodoks Kilisesi,Arnavut Ortodoks Kilisesi,Ukrayna Ortodoks Kilisesi,Amerika Ortodoks Kilisesi,Çek ve Slovak Ortodoks Kilisesi,Estonya Apostolik Ortodoks Kilisesi. **Birlik tarafından tanınmayan Ortodoks Kiliseleri**:Yunanistan Orijinal Ortodoks Hristiyanlar Kilisesi,Yunanistan Ortodoks Kilisesi (Kutsal Sinod Direnişi),Eski Takvim Rumen Ortodoks Kilisesi,Eski Takvim Bulgar Ortodoks Kilisesi,Amerika'da Rus Ortodoks Kilisesi,Rus Ortodoks Eski-Rite Kilisesi,Lipova Ortodoks Eski-Rite Kilisesi,Pomoren Eski Ortodoks Kilisesi,Abhazya Ortodoks Kilisesi,Özerk İskenderiye Doğu Pan Ortodoks Kilisesi,Belarus Otosefal Ortodoks Kilisesi,Bulgar Alternatif Sinod,Kuzey Amerika'daki Kutsal Ortodoks Kilisesi,Makedon Ortodoks Kilisesi,Karadağ Ortodoks Kilisesi,İtalya'daki Ortodoks Kilisesi,Rus Gerçek Ortodoks Kilisesi,Türk Ortodoks Patrikhanesi,Ukrayna Ortodoks Kilisesi (Kiev Patrikhanesi),Ukrayna Otosefal Ortodoks Kilisesi,Kutsal Ukrayna Otosefal Ortodoks Kilisesi. **Oryantal Ortodoks Kiliseler**: Ermeni Apostolik Kilisesi,Kutsal Eçmiadzin Ana Makamı,Kilikya Kutsal Makamı,İstanbul Ermeni Patrikhanesi,Kudüs Ermeni Patrikhanesi,İskenderiye Kıpti Ortodoks Kilisesi,İngiliz Ortodoks Kilisesi,Fransız Kıpti Ortodoks Kilisesi,Tevhidi Kilisesi,Eritre Ortodoks Tevhîdî Kilisesi,Etiyopya Ortodoks Tevhîdî Kilisesi,Malankara Ortodoks Süryani Kilisesi,Brahmavar (Goa) Ortodoks Kilisesi,Süryani Ortodoks Kilisesi,Malankara Yakubi Süryani Ortodoks Kilisesi. (tr.wikipedia.org/wiki/Do%C4%9Fu_Ortodoks_Kilisesi; tr.wikipedia.org/wiki/Oryantal_Ortodoksluk)

Özetle Hristiyanlık

Tarsus'ta doğan Saint Paul yani Pavlus, “kendi İsa'sının” peygamberidir. Pavlus, ilk günahı icat ederek faturayı Hz. Adem'e keser. Hiçbir İncil yazarı Hz. İsa peygamberin havarisi değildir. Hz. İsa'nın şeriatındaki sünnet olma emri, domuz yeme ve şarap içme yasağı, paganların hoşuna gitmeyeceği gerekçesiyle Pavlus tarafından çıkartılmıştır. Pavlus, nasıl Hristiyan olduğunu anlatırken aslında şeytan ile karşılaşmasını açıkça beyan etmektedir: "Şam'a doğru yola çıktım, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı, 'Ben Nasıralı İsa'yım', dedi! Papa 16'ncı Benedikt, Merkel ile 2006'da 'AB'ye giriş kartı Hristiyanlıktan geçer.' demiştir. Forbes dergisine göre Vatikan dünyanın en gizli ve karanlık bankasıdır. Vatikan kürtaja karşıdır fakat kürtaj malzemesi üreten tüm büyük kuruluşların hepsinin de hissedarıdır. 2015 yılında bizzat Papa Francis tarafından göreve getirilen Vatikan hazine bakanı George Pell, iki çocuğa tacizde bulunmaktan suçlu bulunduğunda 77 yaşındaki idi. Avustralya eski kardinali Theodor Mcbahseder ise tacizden dolayı görevden azledildiğinde 88 yaşında idi. Akla şu soru gelmektedir. Bu yaşa kadar beklenilmesi gerekiyor muydu? "Vatikan hücresinde" isimli kitapta, 'Vatikan, dünyanın en büyük eşcinsel topluluğu' olarak ilan edilir. Papa Francesco, 6 Şubat 2019 tarihinde, 'papazların seks kölesine çevirdiği rahibelerden' bahseder. Taciz kurbanlarını savunan platform Rete L'abuso, piskoposların tacizleri inceleme toplantısının 'bir zaman kaybı olduğunu' söylemektedir. Papa Francis'i yalancılıkla suçlayan bu platform, Papa'nın, 'tacize sıfır tolerans' ifadesinin aslında, 'Kiliseye sıfır güvene' dönüştüğünü ilan eder. Vatikan Dün de böyleydi. 432 yılında göreve gelen ilk papalardan III. Sixtus, bir rahibeyi ayartmadan suçlu bulununca mahkemede itiraf gibi bir savunma yapar: "Aranızda suçsuz olan kim varsa, ilk taşı o fırlatsın." Papa 3. Sergius ise 904 yılında önceki papayı öldürmekle kalmamış çocuk yaşta fahişelik yapan Marozia'dan olan gayrimeşru oğlunu da kendinden sonraki Papa olmasını sağlamıştır. 955 yılında Papa olan 12. John, kilise tarihine iki kız kardeşiyle yatan Papa olarak geçmiştir. 1032 yılında göreve gelen 9. Benedickise genç erkeklere düşkünlüğü ile bilinirdi. 1294 yılının papası 8. Boniface, hem anne hem de bu kadının küçük kızını birlikte nikahlanmıştı. 1342 yılında göreve gelen 6. Clement, sayısız metrese sahipti ve bel soğukluğu ile meşhurdu. 6. Sixtus, biri kız kardeşinden olmak üzere altı gayrimeşru çocuğa sahipti. 1492 yılında papalık makamına gelen Rodrigo Borgia, şehri adeta fahişeler başkenti haline getirmişti. Kilise kurbanlardan Fiona Barnett, 'Vatikan olarak bilinen taciz amaçlı çocuk kaçırma teşkilatının, üst rütbeli üyelerini de koruma altına

aldığını' söylemektedir. İngiliz Kraliyet Komisyonu pedofili iddialarını soruşturma için Avustralya'ya gelince, Komisyon başkanı yargıç Coate, 'Biz buraya geçmiş kurbanların şikayetleri dinlemeye gelmedik, şu an bilgi toplama aşamasındayız, ne yapacağımıza henüz karar vermedik.' demişti. Barnett, 'bu komisyon da diğerleri gibi olayın üstünü örtmek için buradadır.' açıklamasını yapar. (Gerçek Hayat, 11 Mart 2019) Science dergisinin bir haberine göre Vatikan, Arizona Üniversitesi ile işbirliği içinde devasa bir teleskop inşa eder. Teleskopun ismi ise, Lucifer'dir, Yani; şeytan! Vatikan Avrupa'nın en güçlü emlak mafyasıdır, yüzyıllar boyu cennetten arsa satma işini son yüzyılda gerçek manada şekillendirmiştir. Tom Horn ve Chris Putman, Exo-Vaticana isimli bir kitap yazmışlardır. Bu kitaba göre Vatikan, tüm dünyayı uzaydan gelecek olan bir Mesih yani bir uzaylı kurtarıcı için hazırlamaktadır. Hristiyanlıkta asıl sorgulanması gereken evlenme yasağıdır. Sadece rahiplerin değil rahibeler arasında da gizli ilişkilerden söz edilmektedir. Asıl olan, kadın ve erkeğin meşru şekilde evlenmeleri ve hayatlarını devam etmeleridir. Konsillerin, kutsal ruhun tecelli ettiği yer olduğuna inanılır. Konsil kararları öyle çıkar. Papa, İsa'nın biricik halefi olan Petros'un halefidir. Papa, 'dini anlamda hata yapmaz' sıfatına sahiptir. Vatikan Bankası, dünyanın en büyük bankadır. Uyuşturucu trafiği yoluyla kara para aklama işleri yapar. Papalık içerisinde güç dengeleri vardır. Hâlâ Hristiyan dünyası, Türklerin İstanbul'u fethini unutmamıştır. Avrupa, Katolik kökenli bir politika izleyerek paylaşım savaşında yer almak istediği için hedeftir. Avrupa'nın birleşmiş bir askeri ve ekonomik güç olarak karşısına çıkmasını istemeyen Amerika ile dinleri ortadan kaldırmak isteyen 'felsefe' sahibi küreselci şeytanların bu konuda menfaatleri örtüşmektedir. Müslüman toplumların sömürüye olan başkaldırıları, Müslümanların diğer inançlara karşı yaptığı bir din savaşıymış gibi dünyaya sunulmaktadır. Henri Pirenne, 'Orta Çağ Avrupa'sının ekonomik ve sosyal tarihi' adlı eserinde, (sayfa, 138-142) özetle şöyle demektedir: Orta Çağın kaçınılmaz faizcisi kilise idi. Kilisenin, Shell, General Motors, B. Steel, General Electric gibi şirketlerin hisselerine sahip olduğu biliniyor. 1483'te Katolik İspanya kralı, 15 yıl içinde dinini değiştirmeyi red eden 2000 sanığı diri diri yakmıştır. (J. Attali, Yahudiler, Dünya ve Para, s. 200) Fransız sosyolog yazar Frederic Martel, 4 yıllık araştırması sonucu bir kitap yazar. Kardinal, piskopos, monsenyör, Vatikan Büyükelçileri dâhil, 1500'e yakın üst düzey kişiyle görüşür. Kitabının son cümlesi şöyledir: 'Dünyanın tek gay Devleti Vatikan'dır. Papa'nın etrafındaki üst düzey din adamlarının yüzde sekseni eşcinseldir. Vatikan dünyadaki en büyük eşcinsel topluluktur.' Cinsel istismar mağdurlarından başlarından geçenleri anne babalarına, doktorlarına, yan taraftaki kilisenin papazını anlatmamış var mıdır? (Gerçek Hayat, 11-17 Mart 2019, Sayı: 959, s. 8-46) Martel'e göre "Katolik kilisesindeki gizli homoseksüellik Vatikan'a has değildir. Martel Meksikalı bir gazeteci ile yaptığı şu konuşmayı naklediyor. "Eğer asgari bir rakam vermemi istiyorsanız Meksika'daki papazların yüzde ellisi gey'dir, diyeceğim. Daha gerçekçi bir tahmin istiyorsanız yüzde 75 demeliyim." (Diyalog Gazetesi, 03 Temmuz 2021)

Hristiyanlığın İslam'a bakışı

İslam, Hristiyanlığı kaynağından olduğu kadar, Asya ve Afrika'dan da koparmıştır. İslam'ın hâkim olduğu yerlerde büyük ölçüde "teori kadar pratikte de savaşmaksızın birlikte yaşamak" mümkün olmuştur. Fakat fikir planında yenilince, Hristiyanlık savaşa başvurmuştur ve bu sayede ayakta kalmaya çalışmaktadır. Müslümanlar Hristiyanlara geniş hürriyet tanımışlardır. Müslümanlar hakikatin kendilerinde olduğundan emindirler. Emevi ve Abbasiler Hristiyanlara çeşitli memuriyet hatta bakanlık görevleri vermiştir. Hatta bu hürriyet, onları İslam hakkında polemik eserler yazmalarına izin verecek boyuttadır. Jean Damascene, Timothee, Th. Ebu Kurra, Yahya b. Adi gibi yazarlar İslam aleyhine eserler yazabilmişlerdir. Günümüzde Batı dünyasında yaşayan Müslüman azınlıklar, zımmilerin (İslam topraklarında yaşayan gayri müslimlerin) statüsüne razıdırlar ama henüz bu seviyeye ulaşamamışlardır. Hz. İsa İslam'a göre en büyük peygamberlerdendir. Onu inkâr eden İslam'a göre kafir olur. İslam, Hristiyanların

şirkten uzak bir inanca kavuşmalarını ister. Kur'an, Hristiyanlara 1400 sene önce açık ve samimi bir çağrıda bulunmuştur. "İçlerinden zulmedenleri bir yana, ehli kitapla ancak en güzel yoldan mücadele edin ve deyin ki: Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim Tanrımız da sizin Tanrınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuzdur." (Ankebut, 46) "De ki: Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız Allah'a ibadet edelim. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâh edinmesin. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahit olun, biz Müslümanlarız." (Ali imran, 64) "Bütün dinler içinde Hristiyanlığın hazreti İsa hakkında babasız doğmuş olması akidesini kabul eden yegâne din İslamiyet'tir." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 7) Bir çok Hristiyan gibi Nicetas da Byzance de İslamiyet'i putperestlikle karşılaştırmıştır. (Y. Moubarac, La Pensee Chretienne Concernant l'Islam, I/5) 'La chanson de Roland', 'Roman de Mahon' gibi eserlerde Müslümanların Jüpiter, şeytan ve Apollon ile beraber bir de Mahon adlı puta taptığı iddia edilir. 'Les chanson da Geste', Müslümanların Muhammed'in putuna taptığını ileri sürer. Papa XI. Pie, Müslümanlarla müşrikler arasında bir fark görmez. Muhammed'in tanrı değil bir peygamber olduğunu ancak '12. yüzyılda' Guillaume de Malmesbury yazabilmiştir! 13. yüzyılda ise Alexandre du Pont, Hristiyanlığı bozmak için Musa'nınkine benzer bir dinle İslam'ın geldiğini ileri sürmüştür. İslam çok 'kocalı' bir aile anlayışını kabul eden bir dindir onlara göre. Başka bir iddia da, Muhammed Romalı bir kardinaldir, papalığa seçilemeyince Romen kilisesinden öç almak için yeni bir mezhep kurmuş ve sonunda sarhoş olarak domuzların arasında ölmüştür. Onlara göre Kur'an, Muhammed iyi bir Hristiyan olmadığından, üç Yahudi'nin tesiri ile yazılmıştır. Ricoldo de Montecroce, Müslümanları sevimli bir tarzda tasvir eder ama sonra, 'nasıl oluyorsa bu çiçekler, böyle bir çöplükte açabiliyor? Kur'an'ınki gibi zalim ve insafsız bir şeriat nasıl oluyor da böylesine faziletli müminler yetiştirebiliyor?' diye devam eder. R. Simon, 'l'Histoire Xritique des Nations du Levant' adlı eserinde İslamiyet'te bir takım iyi şeylerin bulunduğunu ama bunları 'Yahudi ve Hristiyanlıktan alındığını' söyler. İslam'a karşı olumsuz tavrın sebebini Hristiyan din adamı Youakim Moubarac şöyle açıklar: "Akla gelen ilk sebep, İslam'ın cazibesi olmalıdır. Bu güçlü cazibe yüzündendir ki, din adamları İslam'a saldırmakta ve onu yanlış bir biçimde tanıtmaktadır." (La Pensee Chretienne Concernant l'Islam, II/ 14) Luther, Türkleri deccalin bedeni, Muhammed'i şeytanın elçisi ilan etmiştir. Pierre Viret, Müslümanları papa ile birlikte, Hristiyanlıktan dönenler şeklinde tasvir eder. Kendini Katolik veya Protestan saymayan ve Kabalizme yakın olan Guillaume Postel ise, 'Muhammed'in Hristiyanlığı değiştirme konusunda yaptıklarını, Protestanların yaptıklarına göre daha insaflı' bulur. Düşmanlık, Rönesans başladıktan sonra da devam eder! Pascal iftiraları tekrar eder, Moliere, Türkleri merhametsiz ve katı gösterir ve Voltaire de onun yolundan yürür. E. Renan, İslam'ın bilimi ve felsefeyi her zaman baskı altında tuttuğunu ileri sürer. Charles Forster ise, 'Le Mahomerisme devoile' adlı eserinde 'Muhammed geldiğinde Hristiyanlar putları tazim ederdi ve bu nedenle bozulmuştu. Muhammed putları kırmakla Hristiyanlığı bozulmaktan kurtardı.' demektedir. J. Henry Newman, İslam'ın Allah'ın diniyle şeytanın dini arasında olduğunu söylerken (Mahomet et les origines de Islamisme, s. 14) Youakim Moubarac, 'Kur'an'ı Muhammed'in yazdığını' söylemektedir (La pensee Chretienne et LIslam, II/ 294) ki, İslamiyet hakkında oryantalistlerce yazılan eserlerin hemen hepsinde bu fikir hâkimdir. M.A.M. Goichon, İslam'ın Hristiyanlıktan çıkmış bir bidat olduğunu ileri sürer. (Etudes, Nisan 1948, s. 38-51) M. D. Masson, Le Coran adlı eserinde 'Allah' lafzı yerine 'Dieu' kelimesini kullanınca büyük tepki çeker. Çünkü Allah -haşa- Müslüman putperestlerin tanrısının adıdır ama Dieu 'kendi hak tanrılarının' adıdır. Oliver Lacombe ise Müslümanlarda gördüğü dini bağlılıktan hareketle, Hristiyanların daha iyi Hristiyan olması için çaba sarfeder. (O. Lacombe, Existence de Ihomme, s. 130) L. Marracci 'Prodromus' adlı Kur'an karşıtı kitabındaki şu itirafta bulunmaktadır: 'Eğer Muhammed'in hayatını, bizim Avrupalı yazarların dediklerine göre yazsaydım, Müslümanlar nezdinde gülünç duruma düşerdim. Kaldı ki bu yazarlar anlattıkları şahıs olan Muhammed

konusunda da ‘ittifak halinde aynı şeyleri söylememektedirler.’ O derece ki, bunların aynı şahıstan bahsettiklerini anlamak son derece zordur.’

Reddiye

Rahip Prevost bir vasiyetname yazmış ve Voltaire'ye göndermiştir. "Kilisede 20 yıl milleti aldattım, din namına söylediğim şeylere kendim de inanmazdım. Hepsi yalan ve hepsi hurafedir. Halkın bilgisizliği, çevrenin taassubu buna engel oldu. Bu dünyadan gidiyorum. Benim vasiyetimi okuyunuz, gerçeği anlayınız." (Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 28) Hristiyanların iddialarına göre, Hz. Peygamber Hristiyan rahipten öğrenerek Kur'an-ı Kerim'i yazmıştır. Bu doğru değildir. Zira Kur'an-ı Kerim, İncil'in iddialarının tamamen zıttını söylemiştir. İslamiyet'te karısını boşayan zina etmiş olmaz, başka bir dul kadın almakla da zina etmiş olmadığı gibi, kocasından boşanan ve başka birisiyle evlenen kadın dahi zina etmiş sayılmaz. İslamiyet, çalışın fakir kalmayın der. Misyoner Katolikler, Protestanlardan daha fazla çalışıyorlar. (Not: Bu eser 1972 yılında yazılmıştır. Şimdi ise, Protestanlar misyonerlikte daha aktifdirler!) Hz. İsa bir Yahudi'den başka bir şey değildi. (Mehmet Ali Derman, 30-s. 33) Resulullah'a eziyet ve sıkıntı çoğaldı, sokaklarda sövüp taşa tutmaya başladılar. Bazıları diyor ki, Hz. Muhammed cihangirlik için, dünya menfaatleri için peygamberliğini iddia etti. İslamiyet'e davetten önce herkes ona saygı gösterirdi. Bu sebepten sosyal statüsü büyük idi. Hz Hatice'nin servetiyle ticarete başlamış ve bununla da büyük bir servet elde etmişti. Ömrünün sonuna kadar bu servetle rahat geçinebilirdi. Kendisini bütün bu eziyetlere sokmaya da lüzum yoktu. Peygamberliğini ilan ettiği zaman birçok düşmanlar ortaya çıktı. Akrabalarından birçok düşmanlar edindi. Eğer onun daveti Allah'ın emriyle olmasaydı, bir insan olarak bütün bu eziyetlere ve zahmetlere katlanamazdı. Amcaları ve yakınları, "sen bizim milletimizin arasına ayrılık soktun, cemiyetimizi birbirine düşürdün, bu işten maksadı nedir? Maksadın mal toplamaksa, eğer yönetime geçmek istiyorsan... hepsini verelim" tekliflerine cevabı, "Ben menfaat için sizleri davet etmiyorum." olmuştu. (Mehmet Ali Derman, s. 37-39) Thomas Carlyle: "Muhammed'e yalancılık affetmek doğru değildir. O'nun aleyhinde yazılan sözlerden ben kendi hesabıma utanıyorum. Onun fazileti doğruluğundan ileri geliyor.” (Mehmet Ali Derman, s. 41) Moir diyor ki: "İslam Peygamberi saraya müptela idi." Dr. Sprenger diyor ki: "Hayır isteryayi adaliye müptela idi. Hastalık icabı nöbeti vahiy zannediyordu." Doktor o dur ki, hastasını görmeli, muayene etmeli ve bir hastaya bu teşhisi koymalı. (Mehmet Ali Derman, s. 46-47) O zaman doktor var mıydı? Evet vardı. Medine'de Haris İbni Kelde adıyla Cundi Shapur okulundan mezun olan bir doktor çalışıyordu. Hz. Muhammed'i de hemen her gün görüyordu. Haris İbni Kalbi, Hz. Peygamberin hasta olduğuna dair veya isteryai adaliye müptela olduğuna dair bir rapor, bir yazı yazmamış olduğuna göre Dr. Duzi ile Dr. Sprenger'in iddiaları sırf isnat ve iftiradan ibaret kalmaktadır. Cahiliyette Arapların yaşayışlarının barbarlardan hiçbir farkı yoktu. Çirkinlikleri düzeltmek için zorluklara katlanıp göğüs geren bir kimse, asla hasta olamaz. Yalnız yüce bir kuvvet tarafından muhafaza edilmeseydi, insan kuvvet ve kudreti asla onun çektiği zorlukları çekmeye ve sabretmeye yetmezdi. 12 ciltlik bir İslam Tarihi yazmış bulunan Leona Kaytano, kitabının 2. cildinin 281. sayfasında diyor ki: "Sprenger ve Duzi, Kur'an-ı Kerim'e iftira ediyorlar ve yalancı oluyorlar. Bütün bu söylediklerini incelemesiz/araştırmadan kabul etmişlerdir. İslamiyet'i iyice tanıyamamışlardır." Ernest Renan diyor ki, "İspanya'daki İslamların ilmi incelemeleri olmasaydı, Avrupa ilerleyemezdi." (Mehmet Ali Derman, s. 56) Diyorlar ki, ‘İslamiyet ilerleme ve yükselmeye engeldir.’ Çin müşrik Budist olduğu halde Hz. Peygamber, ilmi öğrenmek için oraya bile gitmeyi tavsiye buyuruyor. (Mehmet Ali Derman, s. 48-60) Doktor Gustav Lebon, ‘İslam medeniyeti’ kitabının 459. sayfasında, "Kur'an-ı Kerim manevi gücü morali İncil'inkinden kat kat üstündür." demektedir. (Mehmet Ali Derman, s. 63) Muhammed'in 25 yaşından 50 yaşına kadar bir tek zevce ile yaşadı. (Mehmet Ali Derman, s. 74) Mocheim diyor ki, "Avrupa'da ortaya çıkan hikmet, fizik heyet, felsefe, matematiğin İslam okullarından alındığı, özellikle Endülüs

Müslümanlarının Avrupa felsefesinin üstadı oldukları kesindir." Endülüs medreselerinin kitapları Avrupalılara açılmamış olsaydı, İslam irfanı pek zayıf bir şekilde hissedilecek, Rönesans ve reformda olmayacaktı. Bütün Arabistan kendisine itaat ettiği halde, evinin bütün işlerini bizzat kendisi görürdü. Elbisesinin söküklerini bile kendi dikerdi. Yemeğini hizmetçi ile birlikte yerdi. Muhammed'in kurduğu birlik Bizans imparatorluğunu hezimete uğrattı. İran saraylarını yok etti. Zerdüştlüğü tarumar etti. Kur'an-ı Kerim, Arap lisanı için bir delildir. Kur'an-ı Kerim siyasi bir sistemdir, devletin her kanunu ona dayanır. Müslümanlıkta papazlık yoktur. Kur'an'ın tek hedefi, Musevilerle Hristiyanların bozdukları kutsal levhaları düzeltmektir. (Mehmet Ali Derman, s. 78-81) Hz. Muhammed, yeni bir din getirmediği, tersine İbrahim ve İsmail'e vahiy olunan dini 'ihya'ya geldiğini söyler. (Mehmet Ali Derman, s. 87)

Detay için, 'Kur'an'ın kaynağı nedir', 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi' ve 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazılara bakılabilir.

Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık

İncil: Vaiz 9:7, "Neşeyle şarabını iç" diye talimat verir. Mezmurlar 104:14-15, "Yüreklerini sevindiren şarabı" Tanrı'nın verdiğini bildirir. Timeteos'a Mektuplar, 5, 23: "Biraz da şarap iç." Kur'an: "İçki pisliktir." (Maide, 90) "Hiç şüphesiz şeytan içki ve kumar yoluyla sizin aranıza ancak düşmanlık ve kin bırakmak, sizi Allah'ı zikretmekten ve namaz kılmaktan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçtiniz, değil mi?" (Maide, 91)

Hristiyanlıkta, Yahudilikte de haram olan (Tevrat, Levililer, Bab, 10, A. 8, 9-11) şarap hükmünün Hz. İsa tarafından kaldırdığına ve şarabın Hristiyanlıkta helal olduğuna inanılır. (gotquestions.org/Turkce/alkollu-Hristiyan.html) "Onlar yemek yerlerken, İsa ekmek aldı, şükran duası edip parçaladı ve takipçilerine verdi ve dedi ki: Alın, yiyin, bu benim bedenimdir. Ve bir kâse şarap alıp şükretti ve onlara vererek dedi ki, bundan içiniz. Çünkü bu benim kanım, günahların bağışlanması için birçokları uğrunda dökülen sözün kanıdır." (Matta, 26/26-29, Yuhanna, A:30)

Konuya bir de Hristiyan sitelerden bilgilerle devam edelim:

"Kutsal Kitap bir Hristiyan'ın bira, şarap ya da içinde alkol olan herhangi bir içecek içmesini yasaklamaz. Hatta bazı Kutsal Kitap ayetleri alkolden olumlu sözlerle bahseder. Amos 9:14 insanın kendi bağının şarabını içmesini bir bereket olarak ele alır. Yeşaya 55:1, "Gelin, şarabı ve sütü parasız, bedelsiz alın" diye teşvik eder. İsa, suyu şaraba çevirmiştir. Hatta İsa'nın zaman zaman şarap içtiği de anlaşılmaktadır." (Yuhanna 2:1-11; Matta 26:29) Peki neden şarap içilirmiş? Aynı siteden devam edelim: "Yeni Antlaşma olan İncil zamanlarında 'su çok temiz değildi.' Modern sağlık koruma yöntemleri olmadan su, bakteriler, virüsler ve her türlü atık maddeyle doluydu. Bunun üzerine insanlar, daha güvenli olduğu için genelde şarap (ya da üzüm suyu) içiyordu. 1 Timoteos 5:23'de Pavlus, Timoteos'a (büyük bir olasılıkla mide sorunlarına neden olan) su içmeyi bırakıp şarap içmesi talimatını vermişti. Alkol kendi başına günahla lekelenmiş bir şey değildir. Bir Hristiyan'ın kesinlikle uzak durması gereken şey, sarhoşluk ve alkole bağımlılıktır." (Efesliler 5:18; 1 Korintliler 6:12) "Tanrı'nın Hıristiyanlara alkol konusunda buyurduğu şey sarhoşluktan kaçınmalarıdır." (divinerevelations.info/dbs/turkish/books/010_gotquestions/025_gunahhakkindakisorular/alkollu-hristiyan.html) Bu nasıl bir mantıktır ki alkole başlayanların zamanla bağımlı olduğu bilinen bir gerçek iken, içmesi helal hatta dince (Hristiyanlıkça) teşvik edilirken sonuçları ise sakınılacak şey olarak tarif edilebilmektedir?! "Alkol, az miktarlarda içildiğinde ne zararlı ne de bağımlılık yaratıcıdır. Hatta bazı doktorlar sağlığa, özellikle de kalbe olan yararından ötürü küçük miktarlarda kırmızı şarap içmeyi tavsiye ederler. Az miktarda alkol içmek Hristiyan özgürlüğüyle ilgili bir konudur." Zaten işin tutarının olmadığını bu Hristiyan site de kabul ettiğinden son cümleleri şöyle tamamlar: "Ancak, Kutsal Kitap'ın alkol ve etkileri konusundaki uyarılarından, aşırı miktarda alkol almanın kolay bir ayartılma olmasından ve başkalarını gücendirme ya da tökezletme olasılığından ötürü, genelde bir Hristiyan'ın alkol içmekten 'tamamen uzak durması' en iyisidir." (www.gotquestions.org/Turkce/alkollu-Hristiyan.html; www.gotquestions.org/sin-alcohol.html)

"Tanrı'ya doğru cesaretle yaklaşmamızın tek yolu İsa Mesih'in çarmıhtaki fedakârlığıdır. O'nun bedeni ve kanı aracılığıyla temiz bir şekilde Tanrı'ya ulaşabiliriz. Chora (Kariye) Kilisesi'nin girişinde bizi karşılayan evrenin efendisi İsa Mesih'in bedeni ve kanı aracılığıyla en kutsal alana (Naos), Yaşam alanına girebiliyoruz. Tanrı'nın ve bizim kim olduğumuzu daha derinden anlıyoruz. Tanrı'nın halkıyla barışması için, İsa Mesih aracılığıyla çarmıhtaki işlerine ortak oluruz. Ekmek ve şarap ayini de böyle bir amaca hizmet eder." (kutsalkitap.org/ekmek-ve-sarap)

"Birçok Hıristiyanın çocukluğunda duyduğunun aksine, alkol içmek günah değildir. Kutsal Kitap hiçbir yerde 'ılımlı miktarlarda' alkol tüketmeyi kınamaz veya yasaklamaz. 'Tanrı alkolü yarattı' ve 'İncil birçok yerde' bunu Tanrı'nın verdiği 'bir armağan ve lütuf' olarak tanımlıyor." (knowingjesusministries.co, İncil Alkol İçmek Hakkında Ne Diyor?)

"İncil, içki içmenin basitçe izin verildiğini kabul etmekten daha ileri gider. Kutsal Yazılar boyunca, bira ve şarap üretimi ve tüketimi sıklıkla Tanrı'nın antlaşma vaatleriyle bağlantılıdır. Eski antlaşmaya göre şarap bir nimettir. (Tesniye 7:13; 11:14) ve şarabın yokluğu bir lanettir. (28:39, 51) İsrail geleceğe baktığında, Tanrı onlara dağların tepelerinden akan şarapla (Amos 9:14; Yoel 3:18) ve taze şarapla dolu fıçılarla (Yoel 2:19, 24) dolup taşacağına söz verir. Alkolü kötüye kullanmak Mesih'in kanıyla alay eder ve Tanrı'nın kutsallığıyla alay eder. Ancak, çarmıha gerilmiş ve dirilmiş Kralı tefekkür eden ve gelecekteki ihtişamımızı öngören şarap ve biranın ölçülü, kasıtlı, kutlama amaçlı ve düşünceli bir şekilde içilmesi, Mesih'in Calvary'deki damarlarından akan lütfa dayanır." (theologyintheraw.com/should-christians-drink-alcohol)

1989 tarihinde ABD'de basılan, "Doğu-batı diyalogları" adlı eser üzerinde görüşlerini açıklayan Protestan papaz Alvin V. Hart, "Hz. İsa'nın tanrı olduğunu inancının sonradan uydurulmuş, basit bir kilise doktrini" olduğunu söyler. Hart ayrıca, "şarap kelimesinin orijinal manasının üzüm suyu" anlamına geldiğini, İsa'nın kanının şarap olduğu iddiasının aslının olmadığını ifade eder. (Ramazan Tunalı, Yahudilik- Hristiyanlık ve İslam'da içki, Yüksek lisans tezi)

İsa, son yemekle birlikte bir daha içki içmeyeceğini söylemektedir. (Luka 22:18) "Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği gelene dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.", (Ayrıca bakınız: Markos, 14/25, Matta, 26/26-29, Yuhanna, 6/13-17, Korintoslulara 1. mektup 11/23) Ama takipçisi olduğunu iddia edenler hararetle içkiyi savunmaktadır:

Hristiyanforum.com adlı sitede, 'Alkol günah mıdır?' adlı soruya 'gabriel33' adlı kullanıcı şöyle cevap vermektedir: "Az miktarda içilen şarabın insan sağlığına faydalı olduğu bilimsel olarak ispatlanmış bir gerçektir. Pozitif bilim bu konuda incili haklı çıkarmaktadır. Pozitif bilim İslam'ın içki konusunda yanıldığını Hristiyanlığın doğru olduğunu gösterir." Eski ve güncel hali ile sitedeki yazının ekran görüntüsü aşağıdadır!

HRISTIYAN FORUM

İşin diğer bir ilginç boyutu, evharistiya (ekmek şarap ayini) esnasında kullanılan ekmek ve şaraba sembolik anlam yüklenmemekte, "bizzat İsa'nın et ve kanı" olarak, Prence Reele (şaraplı

ekmekte İsa'nın maddi varlığı) kabul edilmekte ve onları yiyenin tanrının varlığına katıldıkları kabul edilmektedir. Gerçek Hristiyan her yediği ekmek ve her içtiği şarap ile daha da İsa ile bütünleşir ve O'nun koruması altına girer. (Ali Erbaş, Hristiyanlıkta ibadet, s.172-173)

"Cannibalisme/yamyamlık, Hristiyan Katolik öğretisi ile de ilişkilendirilmiştir. Katoliklikteki Eucharistie'nin (yani Hazreti İsa'nın eti ve kanını temsil etmek üzere ekmek ve şarap kullanılarak yapılan kutsal ayinin) bir tür sembolik insan yiyicilik sayılıp sayılmayacağı bizzat Katolikler tarafından çok tartışılmıştır." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 82)

Halen Avrupa, alkolizmle nasıl başa çıkacağını bilemiyor. İngiliz tarihçi Arnold Toynbee'ye bakarsanız bu gidişle başa çıkması mümkün de değil. Çünkü Hristiyan kültüründe şarap kutsal sayılıyor. Hz. İsa'nın kanı niyetine içiliyor. O niyetin içeriğini sorgulamak bize düşmez, öyle kabul ediyorsa öyle olsun. Ancak bu kabulün doğurduğu sonuç önemli: Şarap demek ki, dini bir ritüel hükmünde. Böyle olunca frene basma imkanı elden kaçıyor. Toynbee'nin dediği şu: Alkolle ancak İslam dini başa çıkar! (Rasim Özdenören, Yenişafak, 7.5.2013)

Şarap, alkol ve sağlık

Alkol uyuşturucudan tehlikeli. İngiltere'de yapılan ve sonuçları The Lancet dergisinde yayınlanan bir araştırmada, sağlığa zararlı maddelerin tehlikesi, topluma verdikleri gerçek zarara göre yeniden derecelendirildi. Araştırmada alkol ve tütün topluma en çok zararlı 10 madde arasında yer aldı. Sıralamada alkol en zararlı 5. madde belirlenirken, tütün 9. oldu. Hint keneviri 11. sırada, Ekstasi ise listenin sonlarında yer aldı. (Milliyet, 23 Mart 2007; 01.11.2010) Dünya kamuoyunda şarabın sağlık için yararlı olduğu yönünde genel bir düşünce olduğunu hatırlatan Dr. Boyle, "Bu yanlış, 'her şarap bardağı, kanser riskini yüzde 7 oranında artırıyor.' Alkollü her içecek aynı oranda kanser riskine sebep oluyor." dedi. (08 Nisan 2007) Alkol 7 ayrı kanser türüne neden oluyor. (BBC, 22.6.2016) Az alkol bile kanser riskini artırıyor. (BBC, 19.8.2015) İngiltere'de yapılan bir araştırma, her gün az da olsa şarap ya da bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini artırdığını ortaya koydu. Kanser Araştırma Enstitüsünden Profesör Tim Key ve ekibinin yaptığı araştırma, günde 2 büyük kadeh şarap ya da 2 bardak bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini yaklaşık yüzde 25 artırdığını gösterdi. Her gün bir kadeh şarap ya da bir bardak bira içenlerinse hastalığa yakalanma riskinin yüzde 10 arttığı ortaya çıktı. (Hürriyet, 31 Temmuz 2007) Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Bülent Görenek, 'Kırmızı şarabın kesinlikle bir kalp ilacı olmadığını' söyledi. Kırmızı şarap kesinlikle bir kalp ilacı değildir. Bu bakımdan bugünkü kanıta dayalı tıpta koroner kalp hastalarına rutin olarak önerilmesi doğru değildir. Hatta belli bir seviyenin üzerinde kalp hastalarına zararlı olabilmektedir." (Milliyet, 12 Ağustos 2005) Fransızların daha az kalp hastalığına yakalanmalarının sebebinin şarap olduğu görüşü, dünyanın önde gelen otoriteleri arasında kabul görmemektedir. Kalp hastalıkları konusunda tüm dünyadaki uzmanların referans olarak kabul ettikleri Amerikan Kalp Vakfı (AmericanHeartAssociation) kesinlikle şarap içmeyi tavsiye etmemektedir. (americanheart.org/presenter.jhtml?identifier=4422) Amerikan Kalp Vakfı beslenme komitesi üyesi olan Columbia Üniversitesi'nden Prof. Ira Goldberg, şarap içmenin kalp krizini azalttığını gösteren hiçbir kabul edilebilir bilimsel veri olmadığını söylemektedir. Erciyes Üniversitesi (ERÜ) Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Aysun Çetin: Gerçekte kalp-damar hastalıklarından koruyucu etkiye sahip olan şarap değil, üzüm suyudur. (22 Aralık 2010) 1980'li ve 1990'lı yıllarda elde edilen veriler ışığında yapılan araştırmaya göre, haftada 6 adet ya da daha fazla bira içen kişilerin akciğer kanserine yakalanma riski, içmeyenlere göre yüzde 20 ila 50 oranında artıyor. (İnternethaber, 13 Nisan 2006) Alkolün zararları hakkında daha detaylı bilgi için, "Alkol neden yasaktır?" adlı yazımıza bakılabilir.

Kuşak Ajans'ın yöneticisi Rana Cabbar'ın fikri olan ‘‘Kutsal Şarap/Holy Wine’’ Turizm Bakanlığı ve Kavaklıdere Şarapları'nın katkılarıyla üretildi. 18'lik şişelerde hacılara satılacak olan şarabın çıkış noktası, İsa'nın son yemeğinde söylediği bir söze dayanıyor: ‘‘Beni hatırlamak istiyorsanız şarap içiniz ve ekmek yiyiniz.’’ İzmir'deki Katolik Kilisesi'nde kutsanan şaraplar ilgi gördüğü takdirde daha büyük boylarda da üretilip satılacak. (Hürriyet, 15.1.2000) Haber sonrası gelen tepkiler üzerine cemaat şu açıklama ile durumu kurtarmaya çalışır: “Dininizde şarabın yerini anlatabilir misiniz? Kutsal bir içecek mi?” sorusuna İzmir Latin Katolik Cemaati Başepiskoposu Monsenyor Giuseppe Bernardini şu cevabı verir: Şarabın Hristiyanlık için özel bir anlamı yok. Ekmek, su, meyve, yağ gibi insanın kullandığı diğer yiyecek ve içeceklerden ‘farklı değil.’ Hepsi gibi Tanrı'nın bir armağanı. Biz İsa'nın vücudunun ve kanının ekmek ve şarapla değişmiş olduğuna inanıyoruz. (Hürriyet, 19.2.2000) Liam Vanderveen ise, "Şarap, Hristiyanlığın en kutsal içeceğidir." (quora.com/Can-Christians-drink-wine) demektedir.

Kutsal şarap, Komünyon şarabı, sunak şarabı veya adanma şarabı, üzümlerden elde edilen ve Eucharistia'nın (diğer isimlerinin yanı sıra Rabbin Sofrası veya Kutsal Komünyon olarak da bilinir) kutlanmasında kullanılmak üzere tasarlanmış şaraptır. Genellikle kutsal ekmekten sonra tüketilir. (en.wikipedia.org/wiki/Sacramental_wine) "Şarap, ‘kutsal sıvı’dır." (oreroglu.com/sarabin-sirri) "Şarap kötüye kullanılabilmesine rağmen, Kutsal Yazılar şarabı sürekli olarak Tanrı'nın kutsamasının bir işareti olarak sunar." (knowingscripture.com/articles/to-gladden-the-heart-of-man-a-biblical-theology-of-wine)

Aslında işin özeti şudur: Alkol Katoliklerde kutsal, Protestanlarda semboliktir. İslam ile karşılaştıkça da alkole tepki artmıştır! Mesela günümüzde Hristiyan mezheplerden olan Adventistler, Metodistler ve Mormonlar içki içmemektedirler.

Sarhoş papaz polisi dövdü. (Hürriyet, 4.8.1998) Polonya'da sarhoş rahip skandalı: Cenaze töreninde uyuyakaldı. Polonya'da bir cenaze törenini yöneten rahip törenin ortasında uyuyakaldı. Rahibin sarhoş olduğu ortaya çıkarken, ayini bir başka rahip tamamladı. (NTV, 5.7.2024) Polisin sarhoş rahip sınavı. Kiev'in en işlek bulvarında cipiyle yol yerine kaldırımda gitmeye çalışan sarhoş rahip Nikolay Klimenko kendisini durduran polislere yaptıklarıyla Ukrayna gündemine oturdu. Ortodoks Kilisesi'nden rahip Nikolay Klimenko, alkol aldıktan sonra kendisini durduran trafik polislerini dövmeye kalkışır. Görüntülerde öfkeli rahip, ellerini kanatana kadar polis aracının camını yumruklamakta, yolda giden araçlara saldırmaktadır. Polise zor anlar yaşatan rahip Klimenko daha sonra güneş gözlüğü takarak görüntü alan basın mensuplarını da tehdit eder. (Haber 7, 11.2.2012) Polonya'da sarhoş rahip, karşı şeride geçerek ters yönden gelen araca çarptı. Kazada karşı araçta bulunan 3 kişi yaralanırken olay yerinden kaçmaya çalışan rahibin

ehliyetine el konulduğu belirtildi. (Yeni Akit, 19.12.2022) Alman Protestan Kiliseleri Başkanı kadın Piskopos Margot Kaessmann (51), Hannover kentinde içkili otomobil kullanırken yakalandı. Makam otomobiliyle kırmızı ışıkta geçtiği için yakalanan Kaessmann'ın kanında 1.3 promil alkol tespit edildi. (Takvim, 23.2.2010)

Zemzem

Sadece kutsal olduğu 'kabul edilen' sularını karşılaştırmak bile, iki din arasındaki farkı göstermesi açısından yeterlidir olacaktır!

Zemzem'in sırları ortaya çıkıyor. Uzun yıllardır zemzem suyu ve kristalleri üzerinde araştırma yapan Müslüman araştırmacı uzmanların yanı sıra; Japon ve Alman bilim adamları da Zemzem suyunun sırlarını, ilk kez bir belgesele açıkladılar. Dünya Sağlık Örgütünün raporlarına göre, zemzem en içilebilir ve sağlıklı sulardan biri. (Türkiye, 02 Ocak 2013) Zemzemdeki esrarengiz sır. Bilim dünyasını bile şaşkına çevirdi. Dünya Sağlık Örgütü'nün raporlarına göre dünyanın en sağlıklı sularından biri de zemzem. (Yeni Şafak, 9/04/2023)

Zemzem suyunun sırrı çözüldü. Alman bilim adamı Dr. Pfeiffer, şaşırtıcı bir gerçekle karşılaşır. Zemzemin mayalama özelliği bulunduğunu, bir bardağının bir kova şebeke suyunu temizlediğini, bu özelliğiyle bile enerji ve şifa kaynağı olduğunu tespit etti. Dr. Pfeiffer, "Su her şart atlında değişmiyor ama değiştiriyor. Çok acayip bir deney yaptım. Bir damla zemzem suyuna yüz damla normal su karıştırdım. Sonuçta gördüm ki suyun hepsi zemzeme dönüşmüş. Sonra bir damla zemzeme bin damla normal su karıştırdım. Ve yine gördüm ki hepsi zemzeme dönüşmüş. Bunun sebebi nedir, neden? Zemzem'de öyle bir enerji var ki başkasını değiştirir ama kendi değişmez." Zemzem kristallerini mikroskop ortamında inceleyen Japon bilim adamı Dr. Masura Emot, suyun moleküler (kristal) düzeninin değişen frekanslara göre farklılaştığını görür. Zemzem kristallerinin çan sesinde karardığını Kur'an-ı Kerim ve ezan sesinde ise parlaklaştığını fark eder. İncelemede her bir kristalin, Kâbe-i muazzamaya benzeyen bir doku oluşturduğu, zemzemin çan sesinde kristallerinin karardığını, Kur'an-ı Kerim ve ezan sesinde ise parlaklaştığını ve netleştiği tespit edildi. Zemzem üzerine kaleme aldığı kitabı Japonya'da en çok satanlar arasına giren Dr. Emoto'ya göre zemzem, fiziksel ve kimyasal özellikleri bakımından yeryüzündeki bütün sulardan farklı. Dr. Emoto, "Zemzem, çevresinde cereyan eden bütün değişimleri hafızasına alıyor. Yapısı çok farklı. Bu, onu dünyadaki diğer elementlerin efendisi yapıyor. Müslümanların niçin hastaları tedavi etmek ümidiyle Kur'an-ı Kerim'den sureler okunup, suya üflediğini daha iyi anlıyorum" ifadesini kullanıyor. (Sabah, 2.1.2013)

Not: Zemzemle ilgili bir ara bir iddia ortaya atıldı ise de yapılan araştırmalarda Zemzem içindeki tuz, iyon, As ve NO3'ün normal seviyede olduğu tespit edilmiştir. (Al-Barakah FN. Nitrate and arsenic concentration status in Zamzam water, Holly Mecca Almocarama, Saudi Arabia. Proceedings of the International Academy of Ecology and Environmental Sciences. 2016;6(4):110; Soil Science Department, College of Food and Agriculture Sciences, King Saud University, Riyadh 11451, Saudi Arabia 2 Soil and Water Science Dept., Alexandria University, Egypt. Arşiv: https://web.archive.org/web/20170522032303/http://link.springer.com/article/10.1007/s13201-017-0549-x#article-info; https://web.archive.org/web/20210415144237/https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2405844021001432; bbc.com/news/uk-england-london-13326566)

non bilim adamı zemzemin çan ve besmeleye nasıl tepki verdiğini kitabında böyle işledi

Tek dişi kalmış canavar; Batı Medeniyeti!

Bu konuya ek olarak, ‘İslam ülkeleri neden geri?’, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’, ‘Modernizm ve kadın’, ‘Misyonerlik’ adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Giriş

“Bizim sorunumuz Batı iledir, çünkü Batı’nın sorunu bizimledir.” (Attila İlhan, Milli Gazete Röportajı, 22-23-24 Mart 2003) “Biz Batıyla er geç hesaplaşmak zorundayız.” (Kemal Tahir, Yol Ayrımı, s. 237) Seyyid Hüseyin Nasr: “Batı yalanın üstünde yaşar, Doğu hakikatin üstünde uyur.” (Fuat Bol, Hürriyet, 11.05.2022)

Yahudi asıllı olup sonradan Müslüman olan Muhammed Esed (Leopold Weıss) 1964 yılında yazdığı eserde şöyle yazmaktadır: “Avrupa Haçlı savaşlarının ruhundan doğmuştur. Gerçek odur ki, Avrupa hiçbir devirde bugünkü kadar İslam'dan uzak olmamıştır.” (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 64, 71) Aslında Nietzsche’nin dediği gibi, "İslam kültürü asil bir kültürdür, temellerini insan fıtratına borçludur. 19. yüzyıl kültürümüz mukayese edildiğinde, İslam kültürünün yanında son derece yoksul ve geç kalmış bir kültür olduğu görülmektedir. Haçlılar, asil ve yüksek bir kültüre karşı savaş açmışlardır." (Nietzsche, Deccal sahte İsa, s. 130) Nietzsche neredeyse haçlılara 'barbar' demektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 219) Halbuki “Sömürgecilik, 'Batının dışında herkes yerli-barbardır' düşüncesini putlaştırmıştır. Batılıların herkesi öldürmeye, sömürmeye, Hristiyanlaştırmaya hakları vardır.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 21)

Batı aklı menfaate hizmet eder. Hak, adalet, ahlak tümünü menfaat yolunda kullanır. Müslüman ise, hakka/hayra ulaşmaya akıl der. İslam’da güç, iktidar, servet hakk/hayır yolunda kullanılır. Batının golf sahalarına harcadığı su, tüm dünyadaki çölleri yeşertecek kadar fazladır; gelişmiş ülkelerde obeziteye harcanan para, fakir ülkelerdeki insanları doyuracak olan miktardan bile fazladır. 2021 yılında evcil hayvan ürünlerine dünya genelinde 189 milyar dolar harcanmıştır. Bütün Afrika kıtasına, tüm dünyanın senelik yaptığı yardım ise 49 milyar dolardır. Bu da, o kıtadan sömürdükleri madenlerin küçük bir miktarına karşılık gelmektedir!

Yukarıda sağda bir sosyal medya paylaşımının ekran görüntüsünü görmektesiniz. Olaylara siyasal açıdan bakıp celladına âşık olmuş bir neslin içine düştüğü garabet ve paradoks paylaşımda açıkça görülmektedir. Halbuki medeniyet insanlıkla olur. Köle sistemini yerleştirip, dünyayı sömürüp elde edilenle kendi rahatları için planlama ile mimari yapmak asla medeniyet değildir!

Leopolde Weiss/Muhammed Esed Batı ruhunun amacını şu şekilde özetlemektedir: "Batıda hâkim olan gaye, 'maddi fayda' ve aktif genişlemedir. (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 45) Modern Batının gerçek ilahı, maddi ferahtan ibarettir, gücünü kuvvete rağbetten almaktadır. Bu ikisi de eski Roma medeniyetinden ona miras kalmıştır. (Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 47) Nasıl eski Roma'da hâkim olan fikri ve sosyal ortam sırf fayda odaklı idiyse, modern Batıda da durum tamamen aynıdır. Batıda hâkim olan fikir, bütün gücü maddi imkanları elde etmek ve ahlakın kendisini bağlamasına imkan vermemek şeklindedir. Madde ve servet, Batıda kendisine tapılan yeni bir mabut haline gelmiştir. Sıradan Avrupalının bir tek dini vardır o da maddi ilerleme ve refaha tapınmaktır. Hayatın gayesinin tabiatın zulmünden kurtulmak olduğuna inanmışlardır. Bu dinin mabet ve tapınakları büyük fabrikalar, sinemalar, kimya laboratuvarları, dans salonları, elektrik santralleridir. Bu dinin kahinleri ise bankerler, altın babaları, mühendisler, sinema yıldızları, sanat öncüleri ve uzay kahramanlarıdır. Ahlak felsefesi yalnız pratik fayda temeline oturtulmuş (Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 50-57) ve İslam'ı küçük görme hastalığı, Avrupa düşüncesinin esaslarından biri olmuştur." (Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 67) "Romalılar diğer milletleri, Roma İmparatorluğu'nun menfaat ve çıkar yolunda kullanıp çalıştırmıştır. Romalıların meşhur adaleti ise, sadece kendilerini özeldir. İlahlarının pratik hayata müdahale etmelerine ise hiçbir zaman müsaade etmemişlerdir." (Muhammed Esed, Islam at the Cross Roads, s. 39)

Sonradan Müslüman olan Fransız filozof ve eski sosyalist siyasetçi Roger Garaudy: "Batı bir kazadır." (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 18) der ve şöyle devam eder: "Batı katliam yapma yeteneğine sahiptir. Size neleri hatırlatayım ki? Amerikan Kızılderililerin imha edilmesini mi? Esir ticaretini mi? Hiroşima'yı mı? Auschvvitz'i mi? Hristiyan Batı Uygarlığı budur! Biliyor musunuz ki, dünyadaki zenginliklerin yüzde 80'i nüfusun yüzde 20'si tarafından kontrol edilmekte ve tüketilmektedir? Yılda 40 milyon kişi ölmektedir ki, bu da gün başına bir Hiroşima demektir. Önce ateşi alevlendiriyorlar, sonra da itfaiyecilik oyunu oynuyorlar. Hâlâ Haçlı Seferleri devrini yaşamaktayız!" (İ. Çolak, Osmanlı'yı aramak, s. 37; 6 Ekim 1994 tarihli basından) Evet, "Batı, medeniyet elbisesi giymiş korkunç bir vahşettir." (Said-i Nursi, Mesnevi-i Nuriye, s. 75) O nedenle de FİFA Başkanı Gianni Infantino, "Ben Avrupalıyım. Dünyanın dört bir yanında 3 bin yıldır yaptıklarımız için, ahlak dersi vermeden önce 3 bin yıl özür dilemeliyiz. Ahlak dersi vermeden önce geçmiş 3 bin yılda yaptıklarımız ve gelecek 3 bin yılda yapacaklarımız için özür dilemeliyiz. Tek taraflı ahlak dersi ise sadece ikiyüzlülüktür." (BBC, Euronews, 19.11.2022) demektedir.

Peki, Batı teknolojide nasıl ilerlemiştir? Endülüs'ün işgali ve Haçlı seferleri vasıtasıyla İslam ülkelerinden almış oldukları (detay için, 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi' adlı yazımıza bakılabilir) bilgiyi, sömürdükleri ülkelerden ki başta Amerika kıtasından çaldıkları altınlarla birleştiren ve bu güç savaşını Afrika'yı ve Asya'yı köleleştirmek/sömürgeleştirmek üzerinden devam ettiren Batı, önce çalınan bilgi ve sömürü ile elde edilen sermayeyi birleştirerek Rönesans'ı gerçekleştirmiş ve daha sonra elde etmiş olduğu bu bilgi birikimini insanlığın faydasına katkı sağlamak için kullanmak yerine, dünyadaki sömürü düzenlerinin devamı için kullanmış, bu da yetmezmiş gibi sadece insan türüne zarar vermeyip, doğanın da dengesini bozmuş, hayvan neslini yok edip, bitki çeşitliliğini ortadan kaldırmıştır. Batı medeniyetinin gelmiş olduğu son noktada teknoloji, hâlâ bir sömürü aracı ve toplumlara hâkim olma vasıtası olarak kullanılmaya devam edilmektedir.

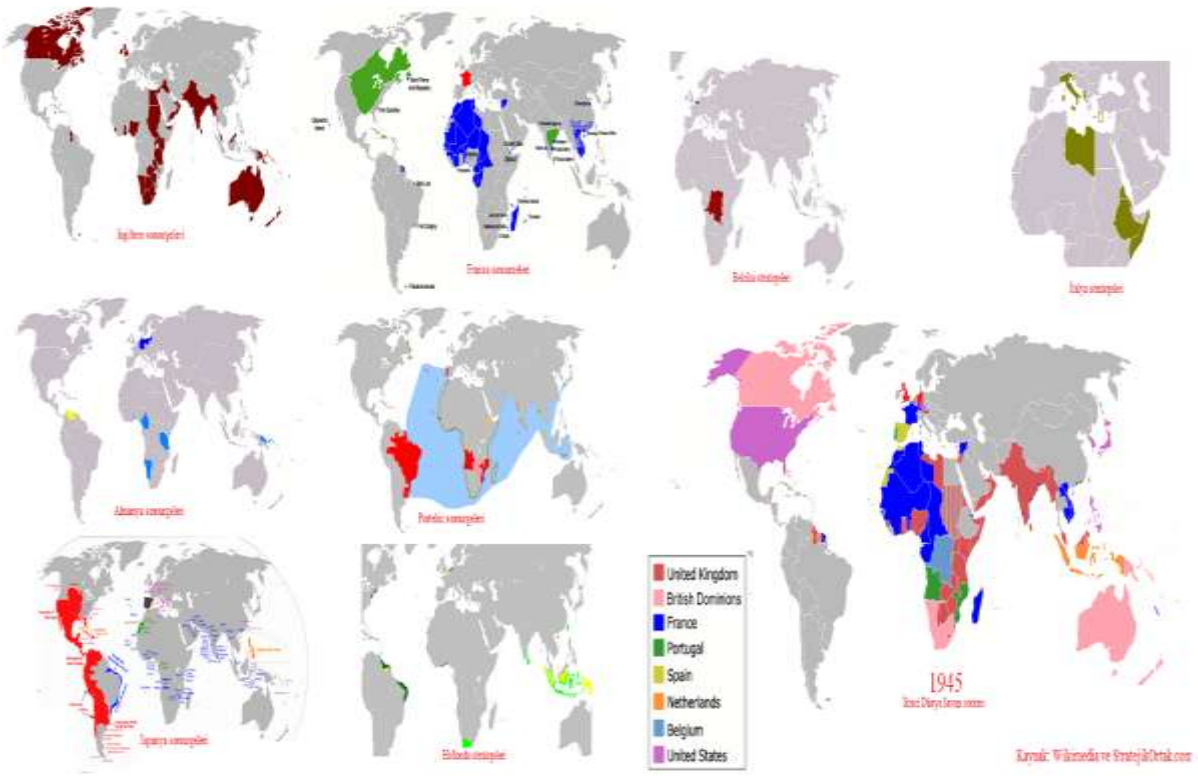
Modernizm, emperyal bir anlayıştır. Hem doğayı hem de insanı sömürür. Gelinen noktada, dinin boşluğunda insan evrende mutsuz olmuştur. Tolstoy boşuna, "Tarihin hiçbir döneminde, giderek canavarlaşan şimdiki Hristiyan dünyasındaki kadar ahlaksız, insanların hayvani ihtiraslarına hiçbir kısıtlamanın getirilmediği bir hayat yaşanmadı." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 64, 65) dememektedir! "Şu an içinden geçtiğimiz dünyada, bütün insanlığın kullandığı temel kavramlar ve kurumlar, modernliğin, modern Batılıların eseridir. Soru şu:

Batılılar, ne yaptılar da, kurdukları ‘dünya’yı, bütün dünyaya hâkim kıldılar? Tabii ki gücü ele geçirerek! Sonra da, güç üreten bilim, teknoloji gibi araçlara sahip olarak. Ve son olarak da, bütün kıtalara, bütün okyanuslara hâkim olarak. Sonuç: Modern Batı uygarlığı, gücün eseridir ama kendisini de bütün dünyayı da güç üreten araçların esiri yapmıştır. İnsan, araçların kölesi şimdi. Batılı insan, bu ‘yakışıklı, şık’ araçları üretti ama araçlar insanı ayarttı, kendisine esir etti. İnsan, insanı tanrılaştıran seküler insan, Tanrı fikrini karikatürleştirdiği, hakikati buharlaştırdığı için büyük bir anlam boşluğunun eşiğine sürüklendi. Hayat anlamını yitiriyor: İnsan, hayattan kaçarak hayata tutunuyor. İnsan, hayattan stadyumlara, film salonlarına, müzikhollere, dans salonlarına kaçarak hayata tutunmaya çalışıyor." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 4-6.1 2019)

"Yerliler kolayca denetlenebilecek bir sayıya kadar indirgenmeli veya imha edilmelidir ve bu süreçte, medeniyetin tersine olmakla birlikte ‘yerlilerin menfaati için’ medeni ana ülke kaçınılmaz olarak çok hazine ve kan harcamalıdır." (H.C. Morris, History of Colonization, I/21) "Uzak diyarlardaki doğal servet bile insanlığın faydası için, ‘medeni devletlerin bireyleri tarafından kullanılmalıdır’ ve her ne olursa olsun o diyarlar ‘denetim ve kontrol altına’ alınmalıdır." (P.S.Reisch, World Politics, s. 11) "Avrupa’nın bütün refahında sömürgelerin kanı vardır. Gelişmişliğin sermayesi, sömürgelerden gelen artı değerlerdir." (İsmet Özçelik, CNNTürk, 19.01.2023) "Elindeki ekonomik ve teknolojik gücü, medeniyet ve ilerleme adına barbarlık yapmak için kullanan toplumların tarihte pek çok örneği vardır. Aydınlanmanın vadettiği 'özgür birey, rasyonel toplum' ideali, Batılı olmayan 'barbarlar, bedeviler, ilkel toplumlar' tarafından değil, modern medeniyetin pratikleri tarafından anlamsız hale getirilmiştir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 29, 31) Batı, Medeniyet kavramını emperyal politikalarının bir aracı olarak kullanmaktadır. (Barbar Modern Medeni, s. 33, 40) Kendi içinde liberal, çoğulcu ve demokratik bir dünya hayal ettiğini söyleyen Batı, Batılı olmayan toplumlara karşı gayri medeni ve barbarca davranmaktan çekilmez ve bunu onların iyiliği için yaptığını ileri sürer." (Barbar Modern Medeni, s. 74) "Ateist zihniyetin nihilizme savrulması gayet tabiidir. Batı medeniyetinin dünyada cari olan zulüm, işgal, zorbalıklara karşı gösterdiği duyarsızlığı anlamak için söz konusu tutumun ardında, böyle bir zihinsel arka planın bulunduğunu unutmamak gerekmektedir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Doçent Doktor Faruk Sancar, s. 115) “Avrupa'nın siyasal kodları hiç değişmemiştir. O kodlar da düşmanlık üzerine" (Hulki Cevizoğlu, Haber Global, 04.05.2023) kuruludur. "Haçlı Savaşları ile Irak’ın işgali aslında aynı şeydi. Osmanlı’yı dağıtıp paylaşmaları aynı şeydi. Yüzyıllardır ‘düşman İslamdı.’ Bu, hiçbir zaman değişmedi. Her saldırıyı farklı gerekçelerle pazarladılar. Ama aslında temel ruhları aynıydı. Hiçbir zaman “düşman üretmeden” bir şey inşa edemediler. Böyle bir gelenekleri yoktu. Eğer düşman üretemezse kendi içinde çatışacaktı. Bunu da biliyorlardı." (İbrahim Karagül, Yeni Şafak, 17.06.2021) “İslam'a saldıran ilk haçlıların beşiği Avrupa'dır. Hâlâ da öyle.” (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 323) Aslında "Bize geri kalmış, cahil diyen Batı, kadavradan başka bir şey değildir." (Hişam Şerabi, el-Musaqqıfune'l-Arab ve'l-Ğarb, s. 137) "Avrupalıların 16. yüzyıldan itibaren dünyaya yayılması ile sürekli yer değiştirmeler, kuşatmalar ve yok etmeler baş göstermiştir. Bunlar daha çok Amerika, Avustralya, Güney Afrika ve Karayipler gibi yerlerde 'ilkel' toplumlar üzerinde uygulanmış, bu toplumlar 'etnik azınlığa' dönüştürülmüştür." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 153) Batının gerçek yüzünün hiç değişmediğinin bir delilini de, 120 sene önce 1907 yılında Halil Halid tarafından yazılan "Hilal ve Haç Çekişmesi" adlı eserden görelim: "Churchil'in, 'Türklerin Hristiyan olmadıklarından dolayı insan sayılmamaları gerektiğini' söylemesi oldukça anlamlıdır. (s. 14; Habertürk, 20.03.2007) Batıda siyasi, ekonomik ve askeri güç kimde ise, tabiatıyla işine geldiği gibi davranma hakkı da onundur. İslam dünyası üzerinde Batının siyasi ve ekonomik çıkarları devam ettiği sürece, bu menfaatlere karşı koyan kim olursa olsun, terörist damgası yemekten kurtulamayacaktır. (s. 16-17) İstilaya Avrupalılar 'medeniyetin ithali' ismini verdiler. Fransızlar, vahşi diye dünyaya ilan ettikleri Müslümanlardan kat kat fazla vahşilikler sergilediler. (s. 271, 272) Hristiyan âleminin işlediği barbarlıklara, ‘medeniyet ıslahat/düzeltme ve insanlık hizmetleri’ adları takılıyor! (s. 282) İngiltere'nin kuvvete hürmet, miskinliğe hakaretle

muamele ettiği bilinen bir durumdur. (s. 276, 277) Avrupalılar Müslümanların açıkça sefaletinden hiç de müteessir olmazlar. (s. 280) Batı Avrupa devletlerinin sömürgeler kazanma yöntemi iki türlüdür. Birincisi, ele geçirilen ülkenin yerli halkının kendi çıkarlarını engel olabileceklerini hissederse, onları ortadan kaldırmakta güçlük çekmezler, sağ kalanlar olursa onlar da Hristiyanlaştırılarak, ancak kendilerine has bir 'aşağı sosyal tabaka' dairesinde bırakarak ve daima istilacılara hizmet vesilesiyle görevlendirilirler. İkinci yöntem, ülke halkının kendilerine has medeni durumlara sahip olmalarıdır. Güya bunlar ülkelerine getirilen medeni idareyi bir türlü anlayamazlar, dolayısıyla medenileştirmesi amacına ulaşmak için gerekli her türlü fedakarlığın yerine getirilmesi gerektiğinden muhalefet edenler 'zorla bastırılmalıdır!' (s. 245) Avrupalıların istila ettikleri Asya ve Afrika ülkelerinin birçoğu 'anonim şirketler' vasıtasıyla yönetilmişti. Bu tür şirketlerin yönetimlerinin, medeniyetin ilerlemesine namına uyguladıkları yağma tedbirlerden korunmak için yerli halk hiç bir dayanak bulamaz. İsyanla silaha sarılsa, şirketin mensup olduğu devletin askerleri onları isyancı ve haydut sayacak hemen cezalandıracaktır. (s. 251) Günümüzde bile hâlâ "Müslüman halklar ne zaman dış müdahalelere karşı kendisini savunmaya kalksa, Avrupa kamuoyu bu direnişi değişmez bir biçimde hep 'yabancı düşmanlığı' yaftası ile karalamaya çalışır. Avrupa'nın her yerinde İrlanda veya Polonya'nın bağımsızlık savaşlarına gösterilen sempati, Müslümanlar arasında uyanan benzer özlemlere kadar uzanacak soluğu bulunmamaktadır. Sömürgeci güçler, Avusturya'nın balkanlara müdahalede meşru bir mazeret olarak ileri sürdüğü 'uygarlaştırma misyonu'nu asla kabule yanaşmazken, Mısır'da İngiltere'nin, Orta Asya'da Rusya'nın, Moroccp'da Fransa'nın ya da Libya'da İtalya'nın aynı bahane ile yaptıklarını hoşgörüyle karşılamaktadır! Aynı güçler, Ortadoğu'nun başına gelen toplumsal ve ekonomik pek çok felaketin, doğrudan doğruya bütünüyle Batı'nın gösterdiği o sözüm ona 'ilgi'nin bir sonucu olduğunu akıllarına bile getirmezler." (Leopold Weiss/Muhammed Esed, Mekke'ye giden yol, s. 140-141)

Kapitalizm ile dünya Batı tarafından işgal edilmiştir. Avrupa kendini tarihin ve dünyanın merkezinde konumlandırır, dünyanın geri kalanını da hakimiyeti altına almaya çalışır. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 20)

Detay

Batı, kölelik, insan hakları, demokrasi, modernizm, menfaat, darbe.

“19. yüzyıl Avrupa devletleri, insan topluluklarını köleleştirirken, medenileştirme kavramına başvuruyorlardı.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 32) "Kilise tarafından “misyon” anlayışı ile açıklanan bu sömürge sistemi, ahlaki açıdan ise “ilkel halkları medenileştirmek” olarak adlandırılıyordu. Sömürgeci Batı imparatorluklarının siyasi ve ticari amaçlarına ulaşmaları adına koloni ülkelerinin vatandaşlarını Hristiyanlaştırma görevi üstlenen misyonerler için de 19. yüzyıl parlak bir dönem olmuştur." (İHH, Tarihi süreç içerisinde misyonerlik ve misyonerlerin yetim faaliyetleri, s. 13) “Kokunun, kozmetik sanayine indirgendiği bir imaj çağında yaratılışın ritmini hissetmek kolay bir iş değildir.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 15) Artık sözün, mananın ve kıymetin yerini fayda, işlev, kâr ve çıkar almaktadır. Zaten “Medeni olmayan toplumlar da medeniyet kuramazlar. Kurdukları şey medeniyet değil ancak bir maddi-teknolojik tahakküm aracı olabilir.” Batı düşüncesinde medeniyet kavramı sömürgeciliğin öncü kolu olarak kullanılmış ve asli manasından koparılmıştır. Şiddeti estetize etmek, şehveti ve hırsı kutsamak ve insanın varoluşunu tüketim çılgınlığına indirgemek yeryüzünü giderek yaşanmaz hale getirmiştir. Aydınlanma sonrası dünya tarihi barbarlık sıfatını hak eden hazin örneklerle doludur.Gerçek “Medenilik ise bir şeyi akli ve ahlaki kurallar çerçevesinde yapmayı ifade eder.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 16-17, 26, 41, 115) Medeni olmak için en güçlü olmak zorunda değilsinizdir. Maddi refah seviyesi düşük olan toplumlar da medeni olabilirler. Medenilik ile maddi güç arasında doğrusal bir ilişki yoktur. Tarih araştırmaları, medeniyetlerin beşiğinin Avrupa değil, Asya ve Mısır olduğunu göstermektedir. Tarihteki ilk büyük şehirler, Mezopotamya topraklarında Nil deltasında ortaya çıkmıştır. (Barbar Modern Medeni, s. 18-19) “Batı dünyasının pek azı şark/doğu kavimlerinin garp/batı milletlerinden daha yüksek bir insanlığa yakışır duyguya sahip olduklarını, doğunun medeniyetin beşiği olduğunu ve ilerleme nurunun şarktan gelmiş olduğunu düşünebilmektedir.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 64) Müslüman oldukları için katliama uğrayan “Bosna'nın günahını özellikle ve sadece Sırplara yıkmak, çağdaş medeniyetin ve küresel düzenin müşterek günahlarını örtbas etmek anlamına gelir.” (Barbar Modern Medeni, s. 30) Modern dönemde teknolojik icat ve ilerleme kapasitesi, medeninin başlıca ölçüsü haline gelmiştir. (Barbar Modern Medeni, s. 47) İki dünya savaşı ve ardından yaşanan hadiseler, moderniteye yönelik beklentileri boşa çıkarmıştır. Oswald Spengler'in, 'Batının çöküşü' isimli kitabında çöküş kavramı Batının, siyasi yahut askeri güç kaybı olarak değil, ‘bir ruh çürümesiyle ufuk daralması' olarak tanımlanmıştır. (Barbar Modern Medeni, s. 53) Cornel West, 'Irk Meselesi' adlı kitabında modern kapitalist toplumun eninde sonunda kendi seküler kıyametini yaşayacağını ileri sürer. (Barbar Modern Medeni, s. 55) Uygarlık adı verilen şeyin içinde insanın çok geç farkına vardığı ve şeytansı olan bir ilkenin hüküm sürdüğü inkar edilemez. (Barbar Modern Medeni, s. 267) Medeni olmak, eşyanın tabiatına uygun davranmak ve böylece adaleti tesis etmektir. Özünde çatışmacı, dışlayıcı ve asimile edici bir medeniyet tasavvurunun barış, huzur ve istikrar üretmesi mümkün değildir. Medeni olunmadan medeniyet kurulamaz. Parçalı yaklaşımlar, insan ile varlık arasında tutarlı bir ilişkinin kurulmasına imkan vermez. (Barbar Modern Medeni, s. 268) “Sadece teknolojinin hızla gelişmesi, insanlığın medeni gelişmesinin ölçüsü değildir. Avrupa medeniyetinin yüksekliğini abartmak, bizde pek çok kimsenin hissiyatını zehirlemiş manevi bir Batı hastalığıdır.” (Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 53, 60)

Garaudy: "Avrupa, barbar cehaletten bilgin bir barbarlığa geçiş yapmıştır." (Mesut Kaya, Batı`yı Aydınlatan İslam Güneşi, Genç Dergisi, 02.08.2013) Sultan II. Abdülhamid Han: "Batı hiçbir vakit adil olmamıştır. Yükselişlerinde masumların kanı vardır. Düşüşlerine de masumların gözyaşı neden olacaktır." (gzt.com/infografik/gercek-hayat/abdulhamid-hanin-bati-hakkinda-soyledikleri-26027) Oktay Sinanoğlu: "Avrupa uygar değildir! Avrupa bir kaç yüzyıllık yaldızı olan hunhar, barbar kavimlerin birleşmesiyle

oluşmuş sömürgeci katiller ordusudur." Aliya İzzetbegoviç: “Bunu hiç unutma evlat! Batı hiçbir zaman uygar olmamıştır ve bugünkü refahı da devam edegelen sömürgeciliği, döktüğü kan, akıttığı gözyaşı ve çektirdiği acılar üzerine kuruludur.” (yeniasya.com.tr/nejat-eren/aliya-izzetbegovic-den-ozlu-sozler_554878)

“Batının eylemlerinde 'kutsal amaçlar' daha açık bir biçimde; özgürlük, demokrasi, serbest pazar ve bazen, eşitlik ve kardeşlik kisvesi altında kendini gösterir.” (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 17)

Sömürgeciliğin batı dilindeki karşılığı:
Progres, Civilisation, Commerce (İlerleme, Uygarlık, Ticaret) idi.

ABD Başkanı George W. Bush, Iraklı yetkililerin öldürülmesine ve petrol boru hatlarının bombalanmasına rağmen Irak'ta demokrasinin doğduğunu belirtti.

Soru: Suud hükümeti, insan hakları konusunda sorunlu değil mi?
Cevap: Petrol önceliğimiz

"ABD belli fiyat tarifeleri karşılığında Ortadoğu’da her tür pisliğin, her tür katliamın ve hukuksuzluğun hamisi olabilir. Böylece ABD Ortadoğu’da darbelerle, diktatörlerle, halka karşı katliam yapan psikopat yöneticilere verilen himayelerle, halklara karşı düşmanlıkla öne çıkan bir kimlikle iyice özdeşleşmiş olmaktadır." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 04 Mayıs 2019)

İşte size Avrupa'nın bakış açısı: İşe yaradığın müddetçe insan yerine konursun, ilk hatada ise 'ötekisin!'

Benzema: "Ne zaman gol atsam Fransız oluyorum, ne zaman atamazsam Arap." Lukaku: "Her şey iyi giderken Lukaku Belçikalı forvet. Kötü gidişte Kongo asıllı." Mesut Özdil: "Kazanınca Alman, kaybedince göçmen oluyorum." (Yeni Şafak, 29 Temmuz 2018)

"ABD, dünyada en fazla nükleer silaha sahip ülke. Dünyada ilk ve tek nükleer silah kullanma sabıkasına sahip ülke. Dünyada nükleer silahların yasaklanmasını isteyen ve "Nükleer silahsızlanmayı öngören NPT antlaşmasını dünya ülkelerine dayatan ABD" elinde binlerce nükleer silah bulunduruyor. Dünyanın "nükleer silah deposu" konumundaki ABD, aynı zamanda nükleer donanmalara da sahip. Birçok ülkeyi biyolojik ve kimyasal silaha sahip olmakla suçlayan ve uluslararası kurumlarda bu ülkelere karşı yaptırım kararları aldırtan ABD'nin, dünyanın en büyük "biyolojik" ve "kimyasal silah" üreticisi olduğunu da hatırlatmak gerek." Fehriye Erdal kimdi? Bir Marksist, bir terörist. Ne yaptı, kapitalist Sabancı'yı vurdu. Peki, nereye kaçtı? Nato karargâhının bulunduğu Brüksel'e ve yıllardır da ABD ve AB tarafından korunuyor. Alın size Sisi, bu darbeci generale Baradey gibi Nobel barış ödülü verdikleri adamı danışman yapmadılar mı? Ondan sonra da Sisi'ye İngiltere eski Başbakanı, Liberal soldan gelen Tony Blair gibi bir adamı danışman yapmadılar mı?" (A. Dilipak, Yeni Akit, 06-16.06.2018) "Amerika'nın zorbalık politikasında üçlü sacayağı değişmiyor. Ya Irak'ta olduğu gibi işgal ya Mısır'da yaptığı ve Venezuela'da yapmaya çalıştığı gibi darbe veyahut da İran'da olduğu gibi ambargo." (İsmail Kapan, Türkiye, 04.05.2019) "Demokrasi, insan hakları, özgürlük" gibi kavramlar Batı için sadece amacına ulaşmak için kullanılan kavramlardır. Amaç dünyayı sömürecek mutlu/güçlü bir azınlık üretmektir! Batı, "Medeniyet değil vahşi liberalizmin" (Dünya menfaat savaşları, bölüm III, 7.7.2022) merkezidir.

Macaristan Dışişleri Bakanı Peter Szijjarto 25 Ocak 2024 tarihinde şu açıklamayı yapıyordu: "Nasıl oluyor da 2 yıldır Ukrayna ile savaşan Rusya, geçtiğimiz sene ABD'nin en büyük uranyum tedarikçisi oluyor? ABD, Rusya'ya yarım milyar dolardan fazla para ödedi ama biz Rus gazı satın alınca savaş sponsoru oluyoruz!" Çünkü Macaristan fakir, güçsüz bir ülke ve ABD'nin bu alışverişten hiçbir bir kârı yok!

Empoze edilen şudur: Batı daima Müslümanların iyiliğini düşünür! 'Medeniyet, ilerleme, insan hakları, demokrasi, uluslararası anlaşma, protokol, sözleşme vb.' Hep onlar vermek istedi, ama gerici ve çağdışı Müslümanlar bir türlü bu modern kavramların değerini kavrayamadı! Yine Batı'nın zihninde, 'Petrol, elmas, altın, misyonerlik, tarihi kökleşmiş düşmanlık' gibi kötü düşünceler asla olmamıştır ve hiçbir zaman da akıllarından geçmemektedir! Peki ya gerçek?!

"Bütün Kur'an'ları yaksak, bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız; Osmanlı, yani İslam. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın! Avrupa, maddeciliğine rağmen Hristiyan'dır; sağcısıyla, solcusuyla Hristiyan! Hristiyan için tek düşman biziz! Haçlı ordularını bozgundan bozguna uğratan korkunç ve esrarlı kuvvet. Genç cüce, müselsel zilletler sonunda ihtiyar devin zaaflarını keşfeder; ahde vefa, civanmertlik, merhamet... Aşağıdan alır, hulüs çakar, yaltaklanır ve nihayet alt eder devi. Cenk meydanlarında değil, yatak odalarında kazanılan bir zafer. Zavallı Türk aydını. Batılı dostları alınmasınlar diye hazinelerini gizlemeye çalışır. Sonra unutur

hazineleri olduğunu. Düşmanın putlarını takdis eder, hayranlıklarını benimser. Dev papağanlaşır. Olimpos Dağının çocukları Hira Dağının evlatlarını asla kabullenmeyecektir." (Cemil Meriç, Umrandan Uygarlığa, s. 9; Jurnal I, s. 383; M. Armağan, Akit, 13.06.2021; M. Taşyürek, Tarih Aynasında Osmanlı, s. 90)

Alman gazeteci Jürgen Todenhöfer: "Kendimizi bir yalan içine yerleştirmişiz. Bu yalan şu: İyi olan, asil olan, yardımsever olan bizleriz! Gerçek bu değil. İnanıyorum ki, biz batılılar dünyayı fikirlerimizin, değerlerimizin ve dinimizin mükemmelliği ile fethetmedik. Yalnızca ve yalnızca başkalarından daha 'acımasızca' zor kullandık. Haçlı seferlerinde 4 milyon kişiyi öldüren Müslümanlar değildi. Dünyayı sömürgeleştirirken 50 milyon insanın ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi. Birinci ve ikinci dünya savaşlarında 70 milyon insanın ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi. Aksine bütün bunlar, Batı dünyasının zorbalıklarıydı." (Yeni akit, 2019-10-20. Video: takvim.com.tr/video/haber-videolari/alman-gazeteci-jurgen-todenhoferden-carpici-itiraf-50-milyon-insani-oldurenler-batinin-zorbaliklariydi)

Batı gelişmesini sömürgecilik, kölelik ve katliamlara borçludur!

Batı, kendi menfaatine aykırı olan savaş ve işgallere karşıdır. Ama menfaati söz konusu olduğunda ne demokrasi, ne insan hakları, ne işkence, ne de sömürü ve ne de darbe gibi kavramlar onun için asla bir değer ifade etmez! Batı zihniyetinin ikiyüzlülüğüne iki örnek:

“Kanadalı yazar Yves Engler, Rus ve Belaruslu sporcuları Olimpiyatlar Oyunları'nda istemeyen Kanada Spor Bakanı Pascale St-Onge’a, “Aynısını ABD, İsrail ve Kanada sporcuları için de söyleyebilir misiniz?” diye sordu. St-Onge, soruyu cevaplamayı tercih etmedi.” (Sputnik, 16.03.2023) El Cezire Arabia'da Othman Ay Farah'ın, “AB, Hamas'ın 7 Ekim'de yaptıklarını savaş suçu olarak görüyor mu?” sorusuna tereddütsüz,” Evet!" cevabını veren Avrupa Birliği (AB) Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Josep Borrell, 7 Ekim'den bu yana en az 5 bin 500'ü çocuk ve 3 bin 500'ü kadın olmak üzere 13 bin kişinin şehit olduğu soykırımda “İsrail'in yaptıklarını savaş suçu olup olmadığı” sorusuna ise, "avukat değilim." şeklinde cevap verdi. (Haber 7, 20.11.2023)

AB, ABD ikiyüzlülüğü

Rusya yapınca terör eylemi, İsrail için 'meşru müdafaa': 2022'de Rusya'nın Ukrayna'daki saldırılarını "savaş suçu" olarak yorumlayan Avrupa Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen, İsrail'in Gazze'de yaşattığı insanlık dramını ise "Kendini savunma" olarak tanımladı. (Oda TV, 12 Ekim 2023) Hollanda'lı vekil Stephan van Baarle: "Rus roketi Ukranya hastanesine düşünce buna savaş suçu diyorsunuz. Ama aynısı Gazze'de olunca demiyorsunuz? 2 milyon Filistinliyi aç susuz ve ilaçsız bırakanlara sesinizi çıkmıyorsunuz, bu savaş suçu değil mi? Bu ikiyüzlülüğe bir son verin artık." (x.com, 15 Ekim 2023) FIFA Başkanı Gianni Infantino, “FIFA bir futbol örgütü olarak jeopolitik sorunları çözemez” diyerek İsrail’e yönelik yaptırım çağrılarını reddetti. Aynı FIFA, daha önce Ukrayna’yı işgal eden Rusya’yı tüm uluslararası organizasyonlardan men etmişti. (4.10.2025) BM dâhil Uluslararası kuruluşlardan İsrail'e "Gazze'deki halka yönelik saldırılarını durdur" çağrısı. (AA, 1.11.2024) İsrail'in 428 gündür saldırılarını sürdürdüğü Gazze'de can kaybı 44 bin 664'e yükseldi. (8.12.2024) BM Özel Raportörü Francesca Albanese: “İsrail, ‘Batı’ mürekkebiyle soykırım tarihinin en karanlık sayfalarından birini yazıyor.” (27 Aralık 2024) Müslüman çocuklar ve hayvan hakları: “Gazze'de 3 haftada öldürülen çocuk sayısı dünyada son 4 yıldaki çatışmalarda öldürülenleri aştı.” (Şavku’l-Avsat, 19 Kasım 2023) Birleşmiş Miletler Yakın Doğu'daki Filistinli Mültecilere Yardım ve Bayındırlık Ajansı: “Gazze Şeridi'nde 14 bin 128'den fazla insan öldürüldü; bunların yüzde 74'ünün çocuk ve kadın olduğu belirtiliyor." (Şavku’l-Avsat, 23 Kasım 2023) Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF) İcra Direktörü Catherine Russell dün yaptığı açıklamada, Hamas ile İsrail arasında 7 Ekim'de başlayan savaştan bu yana Gazze Şeridi'nde 13 bin 800'den fazla çocuğun öldürüldüğünü duyurdu. (Şavku’l-Avsat, 18 Nisan 2024) İsrail'in 7 Ekim'den bu yana Gazze Şeridi'ne düzenlediği saldırılarda en az 14 bin 944'ü çocuk, 9 bin 849'u kadın olmak üzere 34 bin 844 Filistinli öldürüldü, 78 bin 404 kişi yaralandı. (AA, 09.05.2024) ABD Başkanı Joe Bide, İsrail raporunun yayım tarihini süresiz erteledi. ABD yasaları, ağır insan hakları ihlalleri gerçekleştirdiği saptanan yabancı güvenlik güçlerine yardım edilmesini yasaklıyor. (İndependent Türkçe, 8 Mayıs 2024) "ABD, BM'nin Filistin devletini üye olarak tanımasını engelledi." (BBC, 19.04.2024) İsveç Başbakan Ulf Kristersson, İsveç'in Göteborg şehrinde bir soru-cevap oturumunda, "İsveç ve Avrupa Birliği, İsrail'in soykırım yapma hakkı olduğu konusunda birleşiyor." dedi. (Yeni Şafak, 22/11/2023) "BM: Refah'daki çadırlara ABD bombası ile yapılan saldırıda en az 200 kişinin öldürüldü." (29.5.2024) Aynı gün açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Matthew Miller, "İsrail henüz sınırı aşmadı." dedi. (Haber 7, 29.05.2024) ABD, 8 Aralık'ta BMGK'de Gazze'de acilen insani ateşkes talep edilen karar tasarısını veto etti. BD Kongresi, nisan ayında 95 milyar dolarlık dış askeri yardım paketi kapsamında İsrail’e 17 milyar dolar tahsis edilmesine da onay verdi. ABD, İngiltere, Almanya, Fransa ve İtalya başta olmak üzere Batı ülkeleri, 7 Ekim 2023'ün ardından İsrail'in "kendisini ve halkını savunma çabalarına" destek vereceklerini bildirdi. (TRT Haber, 07.10.2024) Ve en acı gerçek: BM raportörü Francesca Albanese, İsrail'in saldırılarını sürdürdüğü Filistin topraklarındaki durumu kıyamete benzeterek, "İsrail modern tarihin en zalimane soykırımlarından birinin sorumlusu." dedi. (AA, 03.07.2025)

İtham/iftira ve hakikat! "Hamas'ın silahlı kanadı İzzeddin el-Kassam Tugayları 40 İsrailli bebeğin başını kestiği." (Haber İsrail; http://xn--tamgatrk-c6a.com; Erkin Öncan, x.com, 10.10.2023) "Birleşmiş Milletler Genel Komiseri Philippe Lazzarini: Son 4 yıldaki savaşlarda öldürülen çocuk sayısı 12 bin 193 iken, Gazze'de öldürüldüğü bildirilen çocuk sayısı 12 bin 300'ün üzerinde olduğu aktarıldı." (turkiye.un.org, 14 Mart 2024; AA, 12.03.2024) "7 Ekim 2023'ten bu yana Gazze Şeridi'nde Filistinli 14 bin 350 çocuk yaşamını yitirdi." (AA, 04.04.2024) "Avrupa-Akdeniz İnsan Hakları Örgütü (Euro-Med) Başkanı Rami Abdu ise "İsrail ordusu, 10 aydır aralıksız, kasıtlı, sistematik ve geniş çapta, en vahşi ve korkunç yöntemlerle çocukları hedef alıyor. İsrail'in geçen 7 Ekim'den bu yana gerçekleştirdiği soykırımın başlangıcından bu yana Gazze Şeridi'nde öldürdüğü yaklaşık 17 bin çocuktan 2 bin 100'ü 2 yaşın altında bebekler. " diye konuştu." (AA, 23.08.2024) Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Ofisi, katil İsrail'in yoğun saldırıları altındaki Gazze'de öldürülenlerin yaklaşık yüzde 70'ini kadın ve çocukların oluşturduğunu belirtti. Ölümlerin yaklaşık yüzde 80'i konut veya benzeri mekanlarda öldürüldü. Bunların yüzde 44'ü çocuk ve yüzde 26'sı kadın." (Haber 7, 09.11.2024) UNICEF: İsrail bir günde 130'dan fazla çocuk öldürdü. (AA, 18.3.2025) İsrail, Gazze ve Batı Şeria'da 16 bin 802 'öğrenciyi' öldürdü. (Independent, 25.6.2025)

Sadece bu haber bile İsrail'in nasıl bir devlet olduğunu anlatmaya yeter zannederiz. Ateşkes imzalanacak belli, ama son dakikada ne öldürsek kârdır zihniyeti: İsrail ve Hamas arasında anlaşma sağlandığının duyurulması Gazze'de sevinçle karşılandı. (Haber7, 16.01.2025, Saat: 03:39) Ateşkes anlaşması sonrası İsrail'den yeni saldırı! İsrail ordusunun, pazar günü yürürlüğe girecek ateşkesin duyurulması sonrasında, Gazze Şeridi'nin çeşitli bölgelerine saldırılarında en az 23 Filistinli şehit oldu. (Haber7, 16.01.2025, Saat: 03:13) Ve sadece bir gün sonra: İsrail ateşkes anlaşmasının duyurulmasından bu yana 27'si çocuk ve 31'i kadın, 101 Filistinli katletti. (AA, 17.01.2025) Ve utanmazlıkta son nokta! Tüm katliamları ABD destekli yaptığı halde "Eski İngiltere Eğitim Bakanı Michael Gove, ABD'nin Gazze'de birçok kez İsrail'e engel olduğunu ve İsrail'e yeteri kadar destek vermediğini söyleyerek, İsrail ordusuna Nobel Barış Ödülü verilmesini ister." (Haber 7, 30.01.2025) Ve ateşkesi bozan İsrail bir gecede 404 sivili katleder. (AA, 18.03.2025)

İşgalci İsrail'in Gazze Şeridi'nde 7 Ekim 2023 tarihinden bu yana aralıksız sürdürdüğü soykırımda tek bir askeri adım atmayan Birleşmiş Miletler, Dürzi grupların Süveyda'da yaptığı katliam sonrası Bedevi Arap aşiretler bölgeye doğru hareket edince, Kuneytra'ya 25 araçlık zırhlı konvoy gönderdi. (Yeni Şafak, 18.7.2025)

"Özgürlüklerin ve uygarlığın kalesi olarak sunulan Batı Avrupa, demokratik özgürlükleri ve ekonomik mevzileri "terörle savaşım" gerekçesiyle buduyor, genç kuşakları fiziksel ve zihinsel bakımdan dejenere ediyor, militarizmi, ırkçılığı ve yabancı düşmanlığını körüklüyor, ABD ile birlikte değişik ülkelere (Yugoslavya, Haiti, Kongo, Fildişi Kıyısı vb.) askeri müdahalede bulunuyor, Afganistan'ın işgaline katkı yapıyor, İsrail'e sistematik biçimde para ve silah yağdırıyor, Lübnan'ı istikrarsızlaştırmak için çaba harcıyor, "renkli devrimler" gerçekleştirmek için ABD ve İsrail'le işbirliği yapıyor, HAMAS'ı işbaşına getirdiği için Filistin halkını tehdit ediyor, İran'a ve Suriye'ye karşı savaş açmak için elinden geleni yapıyor. Batı Avrupa emperyalistleri on yıllar boyunca Güney Afrika'nın iğrenç apartheid rejimini, 1960'lardan 1990'lara kadar Kongo'yu kana bulayan Mobutu Sese Seko diktatörlüğünü destekliyor. Onlar, Ruanda'da 1994'de yaşanan ve 800,000 kişinin yaşamını yitirdiği söylenen jenosidde ve Irak'a uygulanan 1 milyondan fazla insanın ölümüne yol açan BM ambargosunun yaşama geçirilmesinde rol oynuyor." (Garbis Altınoğlu, Ortadoğu, s. 262)

Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Ali Erbaş, İtalya'da Diyanet İşleri Türk İslam Birliği (DİTİB) Como Camii'ndeki 15 Nisan 2024 tarihli konuşmasından: "Filistin'dekiler insan değil mi? Denizde kıyıya vuran bir balinayı kurtarmak için insan hakları, hayvan hakları savunucuları seferber olmuştu. Filistin'de öldürülen on binlerce kişinin bir balina kadar değeri yok mu?" "Dünya Gazze'deki masum sivillerin ve bebeklerin ölümüne sessiz kalırken Japonya'daki Ichıkawa City Zoo'da annesi tarafından terk edilen makak maymunu Punch'ı konuştu." (Haber 7, 25.02.2026)

Somali, dünyayı etkileyen virüs nedeni ile İtalya'ya yardım için 14 doktor (biri dekan) gönderirken, Fransız Ulusal Tıbbi Araştırmalar Enstitüsü Direktörü ise, "Covid 19 ilaçlarını Afrika'da deneyebiliriz" diye karşılık vermektedir! (Basında, 2.4.2020)

İlaç Devi Pfizer, Nijerya'da gizlice ailelerden ve hükümetten izin almadan 200 çocuk üzerinde deneme aşıları yapmış ve 11 çocuğun ölümüne, diğerlerinde de körlük, sağırlık, felç gibi kalıcı hasarlar kalmasına neden olmuştu. Dava tam 15 yıl sürmüştü ve karar 2009'da çıkmıştı. Nijerya'nın tüm servetlerinden kat kat fazla servete sahip olan firma ilk taksiti ancak 2 yıl sonra, oda 175.000 dolar gibi son derece komik bir rakam ile ödemiş ve bunu da dünyaya davul zurna ile duyurmuştu. (Milliyet, 13.8.2011)

Afrika'da yiyecek arayan çocuk. Üzerinde yürüdüğü borudan akan petrol onun hakkı ama para Avrupalı ülkelere akmaktadır!

1914, 2011, 2020! Batı aynı ama biz hâlâ uyanamadık!

ABD Türkiye'ye teslim edilmesi gereken 8 adet F-35 uçağını 'parası verildiği halde' teslim etmedi. (Haber 7, 21.7.2020) Üstelik Türkiye'ye teslim edilmeyen F-35 savaş uçakları, altı yıldır da depolarda bekletildiği ve Amerika'da bu süre zarfında da düzenli olarak teknik bakımlarını yaptığı için yaklaşık 30 milyon dolar da Türkiye'den tazminat talep edilmektedir. (Türkiye, 6.2.2024) Ama ABD bu uçakları başka ülkelere satar! İsrail, 25 adet F-35 satın almak için ABD ile anlaşma imzalar. (AA, 4.6.2024) Yunanistan ABD'den 20 adet F-35 alır. (DW, 25.7.2024) Almanya daha fazla F-35 alır. (DW, 7.6.2024) 1914 yılında da "İngiltere gemilerimizi vermemişti. İngiltere, Birinci Dünya Savaşı'ndan önce sipariş edip 'parasını ödediğimiz' iki zırhlı ve diğer gemilerimizi teslim etmemişti. Osmanlı Devleti, iki zırhlı ile diğer yapılmakta olan gemiler için toplam olarak 5 milyon sterlinden fazla para ödemişti. Ancak İngilizler gemilerin üzerine yatarlar. Yapılan protesto ve hukuk mücadelesinden de bir netice çıkmaz!" (Deniz haber, 12.9.2011)

Batı, "demokrasi, özgürlük, anlaşma, İnsan hakları" gibi kavramları sadece reklam için ve kendi çıkarları söz konusu olduğunda kullanır!

"Berlin anlaşması ile Türk topraklarının bütünlüğü korunuyordu. Fakat Bosna Hersek, Avusturya Macaristan imparatorluğu tarafından ilhak edildiğinde, Bulgaristan bağımsızlığını ilan ettiğinde, İtalya, Trablusgarp'ı işgal ettiğinde ve nihayet Balkan Hristiyan devletleri Avrupa'daki Türk topraklarını işgal ettiğinde Avrupalı güçler ciddi bir tepki göstermemiştir. Bir Türk gazeteci Avusturya'nın İstanbul büyükelçisine, 'Avusturya hangi halkla Osmanlı topraklarını ilhak ediyor?' diye sorduğunda elçinin cevabı: 'Hakkımız var çünkü gücümüz var.' şeklinde olmuştu." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 46, 52)

“Dani-marka çalışması. 3 bin göçmeni bile almadılar, şov yaptılar.” (Habertürk, ekran görüntüsü üstte) “Danimarka, göçmenlerin değerli eşyalarına el koyacak.” (BBC, 13 Ocak 2016) “Danimarka'da mülteci kampında kalan 63 Afgan çocuk birden bire ortalıktan kayboldu.” (Haber 3, 16.9.2015) “Bu fotoğraf ile şov yapan Danimarka, fotoğraftaki bu Suriyeli küçük kızı ülkeden kovdu.” (Takvim, Mart, 2018)

“Hollanda, Çin Halk Cumhuriyeti’nden iki adet panda kiraladı. Yaklaşık sekiz bin kilometrelik yol kat eden pandalar ülkeye son 30 yılda damızlık olarak getirilen ilk hayvanlar oldu. Wuwen ve Xing Ya adlı pandalar Hollanda’da 15 sene kaldıktan sonra tekrar Çin’e geri gönderilecek. Rhenen şehrindeki hayvanat bahçesine koyulacak olan pandalar için yaklaşık 7.4 milyon Euro’luk harcama yapıldığı belirtildi.” (Euronews, 13/04/2017) “Deutsche Welle'de yayınlanan bir habere göre avrupada sığınmacıları en kötü karşılayan ülke Hollanda.” (haber.nl/siginmaci-gozuyle-avrupa-en-iyi-isvec-en-kotu-hollanda) “Şampiyonlar Ligi'ndeki Atletico Madrid maçı öncesi PSV taraftarları Madrid meydanında dilencilere para atıp alay etti. Madrid meydanında oturup maç saatini bekleyen Hollandalı taraftarlar, kendilerine eğlence olarak dilencileri belirledi. Kafede yan gelip yatarken, dilenci kadınlara bozuk para atarak onların her hamlesine "oley çeken" Hollandalı utanmazlar, dünya gündemine oturdu.” (Habertürk, 15.03.2016) “Çek vatandaşından dilenciye iğrenç hakaret. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi üzerinden dünyaya 'İnsan Hakları' standartları pazarlayan Avrupa'da nefret suçları artık rutin haline geldi. Roma'nın merkezinde yer alan Sant'Angelo Köprüsü üzerinde dilencilik yapan bir kadının yanına giden kimliği belirsiz iki Prag taraftarı, kaldırımda oturan kadının üzerine idrarını yaptı.” (Timeturk, 18.3.2016)

Hindu, Budist, Hristiyan, Yahudi... Herkes son 200 yıldır Müslüman avında! Ta ki, ümmet olarak hep beraber ayağa kalkana dek!

“Arakan'da 3 günde, 3.000 Müslüman katledilir ama bu katliam dünya gündemine bile girmez!” (AA, 28.8.2017) Ama aynısını Müslümanlar Hristiyan veya Budistlere hele hele Yahudilere yapsaydı basın kamuoyunu ayağa kaldırırdı!

ABD'den 'Yok artık' dedirten sıralama ABD merkezli bir araştırma şirketi, dünyanın en cömert 5 ülkesini sıraladı. Dünyanın en büyük mülteci ev sahibi olan Türkiye'nin adının dahi geçmediği araştırmaya göre, en yardımsever ve cömert ülke, Müslümanlara karşı uyguladığı zulüm ve işkencelerle bilinen Myanmar olarak belirlendi. (Haber 7, 21.12.2016)

Kuşatma altındaki vadi: Keşmir. Günümüzün özgürlük ve hürriyet dünyasında işgal altındaki Cammu ve Keşmir, Keşmirliler için hayatın acı ve sefaletten başka bir şey olmadığı bir “insan hakları kara deliği”dir. Ve tüm bunlar Hindistan tarafından, Keşmirlileri vazgeçilmez kendi

kaderini tayin etme haklarından mahrum bırakarak bölgenin yasadışı işgalini sürdürmek gibi tek bir uğursuz amaç uğruna yapılmaktadır. Halbuki bu hak, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin çeşitli kararlarıyla kendilerine vaat edilmişti. (Yeni Şafak, 5/08/2024) Hindistan'da Müslümanlar zulüm altında! Yeni bir Keşmir olmasın! Hindistan'ın Assam ve Tripura eyaletlerinde ordu güçleri ve Hindu milliyetçisi çeteler tarafından Müslümanlara yönelik zulüm korkunç boyutlara ulaştı. (Milli Gazete, 31.9.2021)

Ölen Müslüman olunca her zamanki gibi BM, yine ve sadece 'kaygılanır!' Yoksa Burma devletçiğini istese bir günde akıllandırırdı, Irak, Suriye'de yaptığı gibi! Ama öldüren Budist,

öldürülen Müslüman olunca sadece 'kaygılıyız, kınıyoruz, çağrısı yapıyoruz, endişe duyuyoruz." açıklamaları yapılmakla yetinilir. (Basından, 30.08.2017) Bundan gaz alan Budistler bir yıl geçmeden Sri Lanka'da yine katliam yaparlar! (Mart, 2018) Arakanlı Müslümanları öldürmekten hüküm giyen Myanmarlı askerler erken tahliye edildi. (BBC, 27.5.2019) Müslümanlar tehlikede: Hindistan'da soykırım "Yeni Vatandaşlık Yasası" ile Müslümanlar kimliksiz ve vatansız bırakıldı. Irkçı Hindu çeteler gasp ve katliama başladı. Ülkedeki 250 milyon Müslüman risk altında. (TGRT Haber, 25.10.2021) Müslümanlar Hindistan'da katledilirken dünya kınamakta geç kalıyor. (Independent, 3.3.2020)

5 Temmuz 2009'dan beri Doğu Türkistan'ın tüm dünya ile bağlantısını kesen Çin'in adı ise, etnik temizlik, ırki ayırımcılık, seyahat özgürlüğü kısıtlanması, hayati tehlike, tutuklama, asimilasyon, toplama kampları ve katliamlarla anılmaktadır. (IHH, Çin'e terkedilmiş bir kader: "Doğu Türkistan", 14.9.2009) Barışçıl eylemleri 'otoriteye başkaldırı' ve 'isyan' olarak değerlendiren Çin Komünist Partisi (ÇKP) hükümeti gösterilere çok sert yöntemlerle müdahale eder. Doğu Türkistan Milli Meclisi Başkanı Seyit Tümtürk: "Urumçi Katliamı'nda çoğu Uygur entelektüel ve öğrenciler olmak üzere binlerce kişi katledildi. Binlerce kişi de kayboldu." (Euro News, 5.76.2023) Çin, Doğu Türkistan'da 2015 yılını adeta İslam'ın yasaklanması yılı ilan etti. Her türlü dinî ve kültürel sembol, ibadet, kılık-kıyafet, eylem, fikir, sözlü ve yazılı bütün değerler bu amaç doğrultusunda yasak kapsamına alındı. (İNSAMER, 08.07.2015)

Sudan'daki eş-Şifa ilaç fabrikası, ABD'li ilaç firmaları Afrika'ya ilaç satamayınca ABD uçaklarınca 'Fabrikada kimyasal silah yapıyor' iddiası ile bombalanır! Daha sonra bunun gerçek olmadığı ortaya çıkar. (James Astill, 2 Ekim 2001; The Guardian. 13 Mart 2016; The New York Times. 23 Eylül 1998)

Dünyanın dört bir yanında katliama uğrayan hep Müslümanlardır. Yıl 1995. Avrupa'nın göbeğinde 1992 ile 1995 yılları arasında Bosna-Hersek'li Müslümanlar hem Sırp hem Hırvatların saldırılarına maruz kalırlar. BM ve NATO desteğinde başlatılan ambargo ise Rus destekli Sırpları hiç etkilemez ve sonunda ambargo sadece Bosnalı Müslümanlara zarar verir.

Ne silah ne ilaç ve ne de gıda ülkeye sokulamazken yaklaşık 4 yıl boyunca Müslümanlar katliama uğrarlar. (tr.wikipedia.org/wiki/Bosna_Soykırımı)

ABD'nin, başta Afganistan ve Irak olmak üzere birçok İslam ülkesini işgal etme nedeni olarak gösterilen İkiz kulelere Ladin'in saldırdığı iddiası gerçek mi? "ABD Başkanı Donald Trump'tan şok edici terör açıklaması. Tarihi bir itirafta bulunan Trump, "Dünya Ticaret Merkezi kulelerine saldırı olmadı, başka ülkelerin de işin içinde olduğu bize gösterildi. Ama sonunda Orta Doğu'da bir savaşın içine sürüklendik." dedi." (Yirmi Dört TV, 28 Ocak 2024) ABD'li bağımsız Senatör Bernie Sanders, "Gazze'de yaşananlar kıyılarımızdan binlerce mil uzakta meydana gelen talihsiz bir trajedi değildir. ABD İsrail'e her yıl 3,8 milyar dolar askeri yardım sağlıyor ve Gazze'yi yok eden bombalar ve askeri teçhizat ABD'de üretiliyor. Yaşananların suç ortağıyız." dedi. (AA, 27.01.2024) İsrail'e silah satışını 2023'te 10 kat arttıran Almanya'nın Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Christian Wagner, Alman hükümeti için "büyük siyasi önceliğin" Gazze'ye daha fazla insani yardımın girmesi olduğunu söyleyebilmektedir. (25.03.2024) Yine Almanya, İsrail'e koşulsuz destek verir (AA, 27.11.2023) ama bu desteği ile İsrail katliam yapınca da onu 'eleştirmeden' (DW, 26.5.2024) ve 'sınırlar aşılıyor' (DW, 26.5.2025) diye uyarmadan da geri kalmaz! Almanya Başbakanı Friedrich Merz ise, İran'a saldırılar düzenleyen İsrail'i "Hepimiz adına kirli işleri yapıyor" diyerek över. (Haberler, 20.6.2025) Filistinli bir Müslüman da ABD'nin Filistin'e yardımlarını şöyle değerlendirmektedir: "Bize biraz ekmek veriyor, İsrail'e ise füze ve mermi."

O öyle bir Batı'dır ki; silah satar, barış ister! Virüs yayar, aşı satar! İnsan öldürür, insan haklarını savunur! İşgal eder, demokrasi der!

Batı, ırkçılık ve İslamofobi II

Zamanında 'Özgür dünya' için en büyük tehdit olarak görülen SSCB bile, artık Batının İslam düşmanlığı karşısında daha az tehlikeli kabul edilmektedir! Amerikalı tarihçi James Davidson bu bakış açısını, "İslam, Batı için Sovyet İmparatorluğu'ndan daha tehlikeli olabilir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 56) sözleri ile dile getirmektedir!

Batı demokrat mı? Mahinur Özdemir, Brüksel Bölge Milletvekili. 32 yaşında. Belçika'da "Üçüncü kuşak." Belçika'da doğdu. Belçika'da okudu. Belçika'da milletvekili oldu. "Halkla ilişkileri" tam puan. Hem Türklerle, hem Belçikalılarla. "Çevre, enerji, sosyal sorunlar." Onun yoğunlaştığı konular. Çalışkan. Dürüst. Saygın. Sevilen bir politikacı. Fakat. İşte bu Mahinur Özdemir bir süre önce "Partisinden" atıldı. Şimdi. "Bağımsız" milletvekili. Hatırlar mısınız, Mahinur Özdemir "Partisinden niçin ihraç edilmişti?" Türkiye'yi rahatsız edecek bir bildiriyi (Ermeni meselesi, Sözde soykırım iddiası) imzalamadığı için. Batı... Kendine demokrat. (Yavuz Donat, Sabah, 24 Mart 2016)

İslam ve göçmen karşıtı görüşleriyle bilinen Hollandalı aşırı sağcı Özgürlük Partisi lideri Geert Wilders, "Türkiye gibi bir İslam devleti Avrupa'nın parçası olamaz" dedi. Aşırı sağcı politikacı, "Bugün Türklere bir mesajım var" diye başladığı 1 dakikalık videoda şunları söyledi: "Hükümetiniz sizin bir gün Avrupa Birliği üyesi olacağınıza inanmanızı sağlayarak sizi kandırıyor. Bunu unutun. Siz Avrupalı değilsiniz ve hiçbir zaman olmayacaksınız. Türkiye gibi bir İslam devleti Avrupa'nın bir parçası olamaz. Daha fazla İslam istemiyoruz, azalmasını istiyoruz. Bu nedenle, Türkiye, bizden uzak dur. Seni burada istemiyoruz." (Sputnik, 5 Aralık 2015) diyen bu safkan faşist, kırma çıkar! Batıda faşizm terörü estiren Geert Wilders'in Hollandalı olmadığı ortaya çıktı. Endonezya asıllı Yahudi Wilders'in kavmini gizlemek için sürekli olarak saçlarını platin sarısına boyattığı da tespit edildi. (TR Haber, 12.3.3017)

Ünlü İngiliz gazetesi The Guardian, Gazze Şeridi'nde defalarca kez bombalanarak kullanılmaz hale gelen ve toplu mezara çevrilen Şifa Hastanesi'yle ilgili haberinde "İsrail Savunma Kuvvetleri, Hamas'a karşı 'hedefli' bir operasyonla Gazze'deki El Şifa hastanesine girdiğini açıkladı" (The Guardian, 15.10.2023) başlığını atmıştı. The Guardian, Rusya'nın Kiev'e düzenlediği füze saldırısında çocuk hastanesinin zarar görmesi olayıyla ilgili haberini ise, "Bunun için söylenecek söz yok: Rusya'nın Kiev'deki çocuk hastanesini bombalamasının dehşeti" (The Guardian, 8.6.2024) diye okurlarına servis eder. İsrail'in Şifa Hastanesi'ndeki saldırılarında 409 kişi can vermişti. Rus ordusunun gerçekleştirdiği füze saldırısında hasara uğrayan 'Ohmatdit Çocuk Hastanesi'nde ise, 7'si çocuk 16 kişinin yaralandığı bilgisi paylaşılmıştı. (Haber 7, 10.7.2024)

Batı, İslam söz konusu olunca her konuda ikiyüzlüdür! Termik santrallerle ilgili söz konusu Almanya olunca ikiyüzlü bir tavır sergileyen DW Türkçe, Türkiye olunca ise başka yaklaşım sergiler. DW Türkçe, termik santrallerin insan ölümüne ve hastalığa yol açtığını savunur. "Yeniköy-Kemerköy santrallerinin bedellerini kim ödüyor?" başlıklı haberde "Akbelen'deki ağaç kıyımı ile gündeme gelen Yeniköy-Kemerköy Termik Santrali halk sağlığını tehdit ediyor." der. Ama enerji sıkıntısından dolayı termik santrallere geri dönüş kararı alan Almanya olunca, "Almanya kömür santrallerine dönmede karar aşamasında" başlıklı bir haber sunar. DW, kendi ülkesinde kurulduğu için bu santralleri över hatta buna 'mecbur' kalındığını belirten ifadeler bile kullanır. "Elektrik üretimine Rusya'nın doğalgazına alternatif arayan Almanya'da hükümet kömür santrallerini yeniden devreye sokmaya hazırlanıyor. Kışın yaşanacak doğalgaz sıkıntısında taş kömürü veya ham petrol yakıtlı 16 termik santral tekrar faaliyete geçebilecek." (Lider Haber, 06.08.2023) Avrupa ülkeleri iklim krizinin en büyük nedenlerinden biri olan kömürlü termik santrallara geri dönerken AB, fosil yakıtlı araç satışını bitirecek iklim paketinde de anlaşma sağlar. (Birgün, 30.6.2022) "İspanya'da merkezi idarenin Katalonya'da yaptıklarını Türkiye yapsa AB ülkeleri kıyameti koparırdı. Kendi üyeleri söz konusu olunca üç maymunu oynuyorlar, hatta İspanya'ya destek veriyorlar. AB'nin ikiyüzlülüğü bir kere daha yüzümüze yüzümüze çarpıyor. Başkalarını bilmem ama ben hiç ama hiç şaşırmadım." (Atilla Yayla, Serbestiyet, 27 Mart 2018) Avrupa'nın Ukrayna ve Filistin konusundaki ikiyüzlülüğü bir kez daha tescillendi. 27 üyeli Avrupa Parlamentosu Genel Kurulu'nda Rusya'nın saldırıları görüşülürken İsrail'in Gazze'deki soykırımı gündeme dahi alınmadı. (Sabah, 18.7.2024) Avrupa ikiyüzlülüğü! Avrupa ülkeleri, raporlarına "işkence yapan, adam kaçıran, çocukları silahaltına alan, sivilleri ölüme

mahkum eden örgüt" diye yazdığı PKK'yı Türkiye harekat başlattı diye savunma noktasına geldi. Türkiye Barış Pınarı Harekatı'nı başlattı, Batı kendini yalanladı. PKK/PYD'ye siper olan Avrupa, kendini yalanlıyor. Operasyonu engellemek için türlü skandala imza atan Batı ülkeleri, dün terör örgütü ilan ettikleri PYD'yi savunmaya başladı. PYD'yi silaha boğan ABD'nin Merkezi İstihbarat Teşkilatı (CIA) önceki gün yayınladığı Suriye raporunda PYD'nin illlegal bir yapı olduğunu duyurdu. (Türkiye, 15 Ekim 2019)

Belli ki Amerika için öncelik mağdurun ABD vatandaşı olması değil, asıl olarak nereli olduğudur! 3 Müslüman katledildi, ABD'den ses çıkmadı. Çarli'ye kıyamet koparanlar Müslümanların hedef alındığı ırkçı katliamı, "otopark cinayeti" olarak geçiştirmeye çalıştı. Temmuz ayında Kudüs'te Yahudiler tarafından yakılarak katledilen 16 yaşındaki Muhammet Ebu Hudayr'ın cenazesinde bir saldırı yaşanmıştı. Muhammed'in Amerika Florida'da yaşayan amcasının oğulları o cenazedeydi. 14 yaşındaki Tarık Ebu Hudayr, cenaze sonrası ortadan kayboldu. Sonra onu yakalayıp, öldüresiye döven İsrail polislerinin görüntüleri ortaya çıktı. Çocuk öldüresiye dövüldü ardından hapse atıldı. İsrail polisinin kameralar önünde öldüresiye dövdüğü Tarık, tıpkı önceki gün katledilen 3 Müslüman gibi Filistin asıllı Amerikan vatandaşıydı. Tarık'ın babası Selahattin, İsrail'deki ABD Büyükelçiliğine ardından Florida'daki mahkemelere başvurdu, elinde oğluna uygulanan şiddetin belgeleri de vardı ama nafile! İsrailli polisler hakkında hiçbir hukuki sonuç elde edemedi. (Taha Dağlı, Haber7, 13 Şubat 2015)
Mavi Marmara saldırısında şehit düşen Furkan Doğan'ın ABD'de sürdürülen davasından kahreden bir karar çıktı. ABD vatandaşı Furkan'ın ailesinin İsrail eski Başbakanı Ehud Barak'a açtığı dava düştü. (Yeni Şafak, 14.10.2016)

'80 KİŞİ DAHA HAZIR BEKLİYOR'

Caninin amacı Haçlı seferi

Norveç canisi, Tapınak Şövalyeleri üyesi olduğunu kabul etti. "Saldırılar sürecek" dedi

■ Cani Breivik, yeni Haçlı seferi başlatmak için ilk toplantıyı 2002'de Londra'da yaptıklarını söyledi. Benzer katliamlar yapmak için iki hücrenin ve 80 kişinin hazır beklediğini açıkladı. 18'de

Klasik terör değil, Batı'ya mesaj var

Psikiyatrist Prof. Erol Göka, Breivik'i ve yaptığı saldırıyı inceledi: Önceden örgütlenmiş ve korunmuş bir psikopata yaptırılan terör eylemi. 'Saldırgan sağcı, Hıristiyan, fundamentalist. Batı'ya 'tüm psikopatlarınızı cinayet makinesi haline getirebiliriz' mesajı var. 12'DE ■ DİLEK GEDİK

Oslo katliamı, Avrupa'nın terör konusunda içine düştüğü körlüğü ortaya çıkardı. 2010'daki 249 saldırıdan sadece 3'ünü 'İslamcı' olarak nitelendirilen örgütler gerçekleştirdi. Buna rağmen diğer tehditler göz ardı edildi. Norveç'in Dagbladet gazetesi ise "Anders Breivik 200 kusur gün Google'da bomba yapma tekniklerini araştırdığı halde neden yakalanmadı?" diye sordu.

Amacım Norveç'i İslam'dan korumak

BU DA ABD'NİN ERGENEKON'U!

BİR FBI belgesi şok yarattı. 11 Eylül'den sonra 5 kişinin ölümüne yol açan şarbonlu mektupların ardında, Pentagon adına çalışan Bruce Ivins adlı bir bilim adamının olduğu kaydedildi. Ivins geçen hafta intihar etmişti. 8 Ağustos 2008

NYT'DEN İSLAM DÜŞMANLIĞI

Amerikan New York Times gazetesi, Norveç'teki saldırıların Ensar El-Cihad adlı Müslüman bir örgüt tarafından gerçekleştirildiğini öne sürümüştü. Gazeteye açıklama yapan C.N.A (Terör Araştırmaları Enstitüsü) uzmanlarından Will Mc Cants, hiçbir delile dayanmaksızın Norveç'in Afganistan'daki operasyonlarda yer alması ve geçtiğimiz yıllarda İslam'a ve Hz. Muhammed'e yönelik hakaretler nedeni ile bu saldırının düzenlendiğini savunmuştu.

İKİ SALDIRI DA ÖNCE MÜSLÜMANLAR SUÇLANDI!

Amerika tarihinin en büyük bombalı saldırısını düzenleyen Timothy McVeigh, 16 Mart'ta infaz edilecek idamının televizyondan naklen yayınlanmasını istedi.

McVeigh, The Sunday Olahoman gazetesinde yayınlanan mektubunda, "İnfazın, sadece cezaevinde bulunacak birkaç kişi tarafından izlenebilecek olması adaletsizlik. İdamın, televizyondan bütün ülkeye yayınlanmasını istiyorum" dedi.

Amerikan devletine savaş açtığını belirten 32 yaşındaki McVeigh'in 5 yıl önce Oklahoma City'deki bir resmi binaya yerleştirdiği bombanın patlaması sonucu 165 kisi yaşamını yitirmişti.

2001

Quebec City Camisi'ne yatsı namazı vaktinde otomatik silahlarla gelen ve 6 kişiyi öldürüp, 6 kişiyi de yaralayan Alexandre Bissonnette'nin davasına bakan Quebec Temyiz Mahkemesi katilin cezasını 15 yıl indirdi. (Euronews, 26/11/2020)

İngiltere oğlunu savaştırıyor, annesini sınır dışı ediyor. İngiltere'de, bir oğlu Irak cephesinde savaşan diğer oğlu ise Savunma Bakanlığının Irak'a göndermek için asker toplamak amacıyla bastırdığı posterlerde fotoğrafı ile yer alan 69 yaşındaki Jamaikalı kadının sınır dışı edilmesine ilişkin karar tepkilere yol açtı. The Independent gazetesi, ilk sayfasında, oğulların fotoğraflarını, "ülkenizin size ihtiyacı var", anne Joy Bowman'ın fotoğrafını ise "ancak size ihtiyaç duymuyoruz" ifadesiyle yayımladı. (CNN Türk, 13 Mart 2007)

"Feeding America"nın raporuna göre ABD'de her yedi kişiden biri yani 46 milyon insan, kendilerini ve ailelerini gıda bankalarından doyuruyorlar. Bu rakamlar 2013 araştırmasının sonuçları. Amerikan ordusunun asker kaynağı da bu yoksulluk sınırında yaşayan insanlar. Zengin ülkeler mültecilere de yoksullara da "yokmuş" muamelesi yapıyor. Avrupa'nın Amerika'nın karanlık sokaklarına, açlık sınırında yaşayan nüfusuna baktığımızda başka bir Avrupa Amerika görüyoruz. Dünyadaki imajlarından çok farklı. Bebeğine bakmayan, yaşlısını yalnız bırakan, daha ucuz diye Tayland'daki yaşlılar evine gönderen, komşusunun açlığı ile ilgilenmeyen bir Batı. Her konuda olduğu gibi Batı konusunda ezberlerimizi yeniden gözden geçirmemiz gerekiyor. (Ayşe Böhürler, Yeni Şafak, 25 Ağustos 2018)

"İtalyan ressam Lugozzi, şeyhülislamı şeytanın hocası olarak gösterir. Avrupalı gezgin ve elçiler, Türkiye'ye kalıplaşmış düşüncelerin etkisi altında yetişmiş olarak gelirler. 1630'lara kadar Osmanlı İmparatorluğu'na gelen seyyahların eserlerinin çoğunda bilinçaltındaki korku ve önyargı sebebiyle basmakalıp düşüncelerin tekrarlanır. Türkiye'ye gelip de bir kitap yazanlar ile hiç gelmeden Osmanlılar hakkında eser kaleme alanlar kıyaslandığında çoğu zaman aralarında hiçbir fark görülmez. Türk aleyhtarı kitap ve risaleler yazmak bir nevi modadır." (Erhan Afyoncu, Sabah, 29 Ocak 2023)

1896'da Notre-Dame d'Aiguebelle Manastırı tarafından kurulan Chocolaterie d'Aiguebelle/Aiguebelle Çikolata Fabrikası "Ermenistan katliamları" başlığı altında propaganda kartları yayınlar. Gerçekler ise tam aksini ispat etmektedir. (msb.gov.tr/Content/Upload/Docs/askeritariharsiv/61-%20bds_ermenilerin_katliam_fotograflari.pdf. devletarsivleri.gov.tr/cdn/file/download?fileId=76. Ayrıca; Kadir Mısıroğlu, Tarihten Günümüze Ermeni Meselesi ve Zulümler)

History channel, istanbul'un fethinde toplu katliam yapıldığını öne sürer. ABD'deki yayınında 'Building In The Name of God' (Tanrı adına inşa etmek) isimli belgeselde İstanbul'u fethinin anlatıldığı temsili görüntülerde, yere diz çöktürülmüş Hristiyan sivillerin Türkler tarafından vahşice katledildiği gösterilir. Belgeselde fetih sırasında on binlerce sivilin de kılıçtan geçirildiği ifade edilir. Halbuki fetihle ilgili pek çok kaynak, Fatih Sultan Mehmed'in kente girdikten sonra halka hitaben şu konuşmayı yaptığını yazmaktadır: "Kalkınız ve müsterih olunuz. Ben Sultan Mehmed; hepinize söylüyorum ki, bu andan itibaren ne hürriyetleriniz, ne de hayatlarınız hakkında gazabımdan korkmayınız. Kimsenin malı yağma edilmeyecektir. Hiç kimseye zulüm yapılmayacaktır. Hiç kimse de dini inanışlarından dolayı cezalandırılmayacaktır." (Hürriyet, 30.07.2006) Gallup anketine göre her 10 ABD'liden 4'ü, Yahudilerin sarı Davut yıldızı gibi Müslümanların da özel bir kimlik taşımasını istemektedir. (Vatan, 12.08.2006) Amerikalı tarihçi Justin McCarthy ABD'deki Türk çatı kuruluşları tarafından düzenlenen Türk Amerikan Ulusal Liderlik Konferansında yaptığı konuşmada, ABD'de Türklere karşı uzun yıllara dayanan ön yargılar bulunduğunu, bunun özellikle de Ermeni meselesinde daha katı hale geldiğini söyledi. (tuicakademi.org/amerikanin-turk-algisi/#google_vignette) Ünlü Amerikalı gazeteci Tucker Carlson: "11 Eylül ile ilgili birçok yalan vardı, ancak nihai sonuç Amerikalıları şu fikre ikna etmek oldu: Küresel İslam'ın kuşatması altındaydılar. Pek çok kez televizyonda şunu söyledim: Sorun İslam'dır, sorun Müslümanlardır. Sanki hepsi bizi öldürmek istiyormuş gibi. Histerik bir haldeydim. Buna inandım. Ancak şimdi görüyorum ki bu doğru değil. Bununla ilgili hiçbir şey doğru değil." (AA, 26 Haziran 2026)

Türkiye ile ABD arasındaki vizyon, strateji, taktik ve çıkar ekseninde giderek artan farklılaşma ve iki aktör arasındaki güvensizlik, Türk-Amerikan ilişkilerinde onarması zor olacak bir krizin çıkma olasılığını arttırıyor. (AA, 14.2.2018)

'Battlefield 1 Sniper' adlı oyundan görüntüler de Osmanlı/Türkiye bayrağı hedeftedir!

1992-1995 yılları arasında Sırpların Boşnaklara uyguladığı soykırım!

"Savaşta büyük zulme uğradınız. Zalimleri affedip affetmemekte serbestsiniz. Ne yaparsanız yapın, ama soykırımı unutmayın. Çünkü unutulan soykırım tekrarlanır." Bosna-Hersek cumhurbaşkanı Aliya İzzetbegoviç

İngiltere başbakanı John Major, bakanına yazdığı mektupta şunları yazmakta idi: Bosna'nın bölünmesi ve olası bir İslam ülkesi olarak yok edilmesi politikamızı devam ettireceğiz. ABD dışisleri bakanı Warren: Bosna'da savaşa girmemiz için yeterli ölçüde menfaatimiz yok. İngiliz eski dışişleri bakanı Lord Owen: Avrupa'nın ortasında İslam devleti kurdurmayız. BM'ce güvenli bölge ilan edilen Srebricika, Sırplarca işgal edilir. Katliam yapılır. Orayı korumakla görevli BM komutanı Sırp komutanla şampanya patlatır. (Hürriyet, 14.7.1995) Avusturya mülteciler sorumlusu bayan M. Fleming: 'Boşnaklar Hristiyan olsun' der. ABD, Irak'ı uçus yasağını deldiği için bombalarken, Sırp uçaklarının üç buçuk yıl Boşnakları bombalamasına ses çıkarmaz. ABD seçimleri sırasında (1996) Clinton' un rakibi R. Dole: "Batı uygarlığı Bosna'da bataklığa saplandı, bunun sorumlusu da Clinton'dur." diye açıklama yapınca ansızın "Bosna'yı kurtarma" planları devreye sokulur! "Mladiç'in günlükleri Karadziç'i zora soktu: Bosna savaşında işlediği suçlardan dolayı aranan, savaş yıllarında Bosnalı Sırpların kurduğu ordunun Genelkurmay Başkanı olan Ratko Mladiç'in günlüklerinde yer alan bazı bilgiler, Eski Yugoslavya Savaş Suçları Mahkemesi'nde yargılanan Bosnalı Sırpların savaş zamanındaki lideri Radovan Karadziç'i zor duruma soktu. Günlüklerde yer alan ve Sırbistan'ın eski Devlet Başkanı Slobodan Miloşeviç ile kendisi arasında 8 Temmuz 1993 yılında geçen bir konuşmada, "Bosna'yı bölme planlarını görüşmesi ve bu konuda Hırvatlara yardım etme, Müslümanları zor durumda bırakma" gibi konuların ne anlama geldiği sorularıyla karşılaşan Karadziç mahkemeden kendini savunması için 1 ay süre talep etti. Bosna'daki savaş sırasında (1992-1995) Sırp birliklerinin komutanı olan General Ratko Mladiç'in kaleme aldığı günlüklerin önemli kısmını, Mladiç'in çevresindeki çetnik komutanların, savaş mağduru kadınlarla yaşadıkları 'eğlencelerin' oluşturduğu açıklanmıştı." (Milliyet, 29.05.2010) Boşnakların katili ve savaş suçlusu Miloseviç: "Osmanlı ruhu bizi tehdit ediyor." (Hürriyet, 1 Mart 1993) "Avrupa'yı İslam'dan koruyoruz" diyen Sırplar, Boşnak esirleri birbirine öldürttüler. Annelere çocuklarının gözü önünde tecavüz edildi. Babalarının cesetleri çocuklara taşıttırıldı. Luka kampında dişleyerek öldürme yolunu buldular. Esirlerden kan ve organ alıp sattılar. Diri diri gömülen Boşnakların toplu mezarları bulundu. Stadyumlar mezarlık yapıldı. Batıdaki bazı örgütler, Sırp çetniklere öldürdükleri her Müslüman için para ödedi. Heyecan arayan kimi zengin Batılılar, Bosna'ya gelip uzaktan Müslüman avladı. Batının fırsat bulduğu her yer ve zamanlarda aynı işkenceleri yapması şaşırtıcı olmayacaktır. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 23)

Ya, Sırp kadınlara Müslümanlar topluca ve sistemli olarak tecavüz etseydi, ya Azerbaycan Ermenistan'ı işgal etseydi, ya Çeçenistan Rusya'yı bombalasaydı, ya Cezayir halkı Fransa'yı kana bulayıp bir milyon insanı katletse idi, ya Hristiyan bir cumhuriyet kurdu diye İran bir ülkeyi ikide bir bombalasa ve o ülkeye ambargo uygulasa idi, ya Keşmir Müslümanları Hindistan'a saldırsa idi, ya Amerikan yerlilerine ve Çinlilere Müslümanlar asimilasyon ve sömürü yapsa idi?!

Yıl 1912 ve yıl 1995. Tarih aynen tekerrür ediyor! Dünyaya insan hakları ve demokrasi ithal eden Batı devletlerinin yanı başında iki katliam yapılır ve katledilenler Müslümanlar olduğu için Batı yine üç maymunu oynar! Tıpkı günümüzde Cezayir, Irak, Çeçenistan, Filistin, Arakan, Doğu Türkistan örneklerinde olduğu gibi! Orta Çağ Batı dünyasının Müslümanlara bakışı ve zulmü günümüzde de aynı vahşi yöntemlerle devam etmektedir. Endülüs'te yapılan şimdi Doğu

Türkistan'da yapılıyor, Ermenilerin doğuda yaptığını Sırplar batıda Bosna'da yapmıştır. Endülüs'te Müslümanların evleri kapatılamazdı. İsteyen haçlı eve girer, Müslüman kadını oynatır, kıza içki içirirdi. Erkek tepkiyi boş verin, gözü yaşarsa engizisyona uğrardı. Aynısını şimdi Çin'de Doğu Türkistan halkına uyguluyorlar! Ermeni çeteler Osmanlı zamanı Doğu'daki Müslüman evlerine girer, kadınları pişirir çocuklarına yedirirdi. Aynısını Avrupa'nın ortasında Sırplar 4 sene Müslüman Boşnaklara uyguladılar! 1992 yılında Hocalı'da da Ermeniler Türk çocuklarını pencerelere çivileyip derilerini yüzmüşlerdi. Ermeni yazar, gazeteci, gezgin ve hekim Zori Balayan 13 yaşındakİ kızın derisini diri diri yüzmüştü! (Kazım Karabekir, Ermeni Mezalimi, Haber 7, 25.02.2012; Necmeddin Güney, Maliki fakih ibn ebi cum'a el-mağravi'nin ispanyol zulmü altındaki endülüs müslümanlarına (moriskolara) gönderdiği ikrah/takıyye fetvası, İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi, sy. 31, 2018, s. 263-290; ihh.org.tr/haber/ceyrek-asirlik-katliam-srebrenitsa; tr.euronews.com/2021/07/10/srebrenitsa-soykirimi-surece-nasil-gelindi-neler-yasandi; yeniakit.com.tr/yazarlar/mehmet-kocak/dogu-turkistanda-cin-mezalimi-7616.html; Hocalı Katliamı, AA, 25.02.2020; ihh.org.tr/public/publish/0/87/hocali-katliami-baski.pdf; dailymotion.com/video/x819d55)

Le Petit Journal
SUPPLEMENT ILLUSTRÉ
A USKUB
Ovation chaleureuse faite par les officiers serbes à un général français

Yıl 1912, Sırp ordusu 600 yıllık Osmanlı şehrine girer ve katliam yapar. O gün Fransız komutan Sırp komutanla kadeh kaldırır! Ve yıl 1995. Sırp ordusu binlerce yıllık Boşnak şehri Srebrenica'ya girer ve soykırım yapar. Aynı gün Hollanda'lı komutan, korumakla görevli olduğu şehir halkını katleden Sırp komutanla kadeh dokuşturur!

Araştırmacı yazar Senad Hasanagic'ten 'Evliya Çelebi' adlı yapımda (13 Haz 2019) Ömer Faruk Aksoy'a: Biz Boşnaklar Avrupa'nın göbeğindeyiz ama onların kalbinde yer yok bizim için. Boşnak Müslümanlara karşı etrafımızdakilerin yaklaşımları, görüşleri, önyargıları ve kötü niyetleri değişmiyor!

Slovenyalı yönetmen Miran Zupanic'in yayınladığı “Saraybosna Safarisi” adlı belgesele göre ABD, Kanada, Rusya ve İtalya'lı zenginler, Müslüman sivillere ateş etmek için Sırplara yüklü miktarda para öderler ve Sırp mevzilerinden birçok sivili Sniper ile 'avlarlar!' Müslüman ‘çocukları’ vurmak isteyenlerin Sırplara daha fazla para ödediği, bu kişilerin lüks otellerde konakladığı ve işleri bittikten sonra ülkelerine döndükleri tespit edilir. (AA, 11.9.2022)

Nobel barış ödülü alan katiller!

Nobel ödüllü yazar Handke'den Srebrenitsa sorularına küstah yanıt. Sırp katilini destekleyen ve Bosna soykırımını inkar eden ve ödül olarak Nobel Edebiyat Ödülü'ne layık görülen Avusturyalı yazar Peter Handke, Srebrenitsa'da yaşanan soykırımla ilgili sorulara sinirlenerek, "Boş sorularınız için tuvalet kağıdını tercih ederim" ifadesini kullanır. (AA, 7.12.2019) Obama'ya verilen Barış Ödülü'nün mimarı, Beyaz Saray sekreteri Mary Miller çıktar. Miller, Obama ile çalışmadan önce Nobel'in gelirlerini yöneten T. Rowe Price adlı bir şirkette görev yapıyordu. Şirket de parayı, Nobel'in sponsoru olan ve Irak işgalinde kullanılan helikopterleri üreten Honeywell hisselerine yatırmıştı! Yani Obama'nın yeni sağ kollarından Bayan Miller'ın kısa süre öncesine dek çalıştığı T. Rowe Price, Nobel Vakfı'nın gelirlerini değerlendirsin diye emanet ettiği borsa şirketidir. Nobel gelirlerinin iki silah şirketi hisselerine yatırıldığı haberi, üç yıl önce dünya basınında 'skandal' olarak yer almıştı. (Akşam, 13 Aralık 2009) 2012 Nobel Barış Ödülü, “Avrupa’da 60 yıldan fazla süredir barış, uzlaşma, demokrasi ve insan haklarının ilerlemesine sağladığı katkılardan dolayı” Avrupa Birliği’ne verildi. “İsrail'i destekleyen, ABD'nin Irak işgaline destek sağlayan, Guantanamo olmak üzere kimi toplama kamplarına Avrupa aktarmalı uçuşlara izin veren, Avrupa’nın ortasında Sırplarca katliama uğrayan Bosnalıları sadece seyreden AB ‘Barış ödülü’nü hak eder!

Bosnalılar dünyanın gözü önünde ve Avrupa'nın tam göbeğinde çıkan savaşta sistematik bir soykırıma tabi tutulur ve katledilir! "60 yıllık barış" veya "savaşsız 60 yıl" gibi atıflar yapılan Nobel Barış Ödülü'nün tam ortasında Avrupa Birliği duruyorsa, bir yanda da Bosna, Srebrenitza Katliamı duruyor. Uluslararası Kızılhaç Örgütü verilerine göre (1992-1995) Bosna-Hersek'te 312.000 kişi hayatını kaybeder. Bu kayıpların 200.000 kadarı Boşnak halkından. Bosna'daki soykırımı inkar eden Avusturyalı yazar Handke'nin Nobel Edebiyat Ödülü'ne layık görülmesi, İsveç Kraliyet Akademisinin daha önce verdiği ve tartışmalara neden olan ödülleri akıllara

getirir. Soykırım ve savaş suçlarından yargılanması sürerken cezaevinde ölen eski Sırp lider Slobodan Milosevic'e duyduğu hayranlığı her fırsatta dile getiren Handke'nin, İsveç Kraliyet Akademisi Nobel Komitesince ödüle layık görülmesi, özellikle Bosna Hersek ve Kosova'da büyük tartışmalara neden olur. Nobel Barış Ödülü'ne 1991'de layık görülen Myanmar lideri Aung San Suu Çii, özellikle Arakanlı Müslümanlara yönelik zulme sessiz kalmasının ardından tepkilere maruz kalmıştı. Nobel Barış Ödülü sahipleri arasında en çok tartışılan isimlerden biri de eski ABD'li siyasetçi 'Karanlıklar prensi' olarak bilinen Henry Kissinger! (AA, 10.12.2019) Ukrayna önemli, ama 30 yıl önce Bosna da önemliydi. O zaman tepki neredeydi? Savaş sırasında Bosnalı ordu rehberi, şimdi Pulitzer ödüllü fotoğrafçı ve Warm (savaş, sanat, direniş, hafıza) Vakfı'nın yöneticisi olan Damir Sagolj, "Ukrayna'ya kamuoyunun onda biri, askeri desteğin ise yirmide biri Bosna'ya olsaydı, savaş durdurulur, yüz binlerce hayat kurtarılırdı; ayrıca üç kayıp yıl ve milyonlarca insanın evi kurtarılırdı" diyor. (The Guardian, 3 Nisan 2022) En son, İsrail'İn Gazze katliamını savunan ve ABD'nin Venezuelaya askeri müdahelesini savunanan Venezuelalı aşırı sağcı muhalif siyasetçi Maria Corina Machado Noben Barış Ödülünü alır. (AA, 18.10.2025) Nobel ödülü alanlar ile Rockefeller ailesi arasındaki ilişki bir gün aydınlatılırsa belki her şey çok daha net anlaşılacaktır…! Ve en son gelişme: Nobel Barış Ödülünü alan Maria Corina Machado, Gazze'de onbinlerce çocuk ve kadını katleden İsrail Başbakanı Netanyahu'yu arayarak Gazze'ye yönelik saldırıları sırasında aldığı kararlar nedeniyle tebrik eder. (18 Ekim 2025) 1953 yılında hem Nobel Barış hem de Nobel Edebiyat Ödüllerine aday gösterilen İngiltere eski Başbakanı Winston Churchill: "Savaş hukukuna göre zehirli gaz kullanmak yasaktır; biliyorum Amma zehirli gazı insanlara karşı kullanmak yasaktır! Türkler Müslüman'dır. Dolayısıyla da insan sayılmaz hiçbiri! Yani, Türklere karşı rahatça zehirli gaz kullanabiliriz!" (Habertürk, 20 Mart 2007) İngiltere başbakanı Tony Blair'ın İdeolojisinin Kaynağı: Gladstone. Blair, yaptığı konuşmalarda politik ilhamını, Darwinist ideolojiye bağlılığı ve Türk düşmanlığı ile tanınan İngiltere eski Başbakanı William Ewart Gladstone'den aldığını söylemektedir. Gladstone, "Türkler insanlığın insan olmayan numuneleridir. Medeniyetimizin bekası için onları Asya steplerine geri sürmeli veya Anadolu'da yok etmeliyiz. Türklerin yaptıkları kötülükler yalnız bir surette ortadan kaldırılabilir: Kendilerinin yok olmasıyla" sözleri ile meşhurdur. (Ahmet İhsan, Matbuat Hatıralarım, s. 57) İngiliz The Economist Dergisi, Tony Blair'in dış politikada William Ewart Gladstone'u adım adım takip ettiğini belirtmiş ve aradaki benzerliklerden dolayı onu "Gladstone'un hayaleti" olarak tanımlamıştır. (The Economist, vol: 351, issue: 8121, 29 May 1999, s. 54)

Dedeler ve torunları!

"Oryantalistler biliyorlar ki Kur'an Müslümanların elinde olduğu müddetçe daima muzaffer olacaklar ve Batının sömürgeciliğini kabul etmeyeceklerdir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 33) Belçika'lı Irkçı ve İslam karşıtı Flaman Menfaati Partisi'nin eski lideri F. Dewinter Kur'an-ı Kerim için, 'Birçok fenalığın nedeni, tüm kötülüklerin kaynağı' ifadesini kullanır ve öldürme müsaadesinin bu kitaptan alındığını söyler!" (Türkiye, 23 Ocak 2015) Ve yıl 1907. İngiliz sömürge bakanı William Ewart Gladstone, İngiliz avam kamerasında eline Kur'an'ı alarak milletvekillerine şöyle konuşma yapmıştı: "Bu kitap Müslümanların elinde bulunduğu müddetçe, orada bize hiçbir zaman rahat ve huzur olmayacaktır." (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki

şüpheler, s. 13) İngiliz Lord Allenby, I. Dünya Savaşı'nda Kudüs'ü işgal edince şöyle söyler: "Ancak şimdi Haçlı Seferleri sona ermiştir." (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 97) "1920 yılında Fransız General Gouraud, Şam'a girince, Selahattin Eyyubi'nin türbesine giderek ve şeytanca bir zevkle, 'İşte yine biz geldik, Selahattin' demesi bitmeyen bir kine işarettir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 96) 8 Şubat 1919'da da Fransız generali Franchet d'Esperey tıpkı yüzyıllar öncesinin Fatih Sultan Mehmet'i gibi Rum nüfus tarafından kendisine hediye edilmiş beyaz bir atın üzerinde İstanbul şehrine girmiştir. (Bernard Lewis, modern Türkiye'nin doğuşu, s. 324) Sırp Cumhuriyeti Ordusu Komutanı Sırp General Ratko Mladiç, Srebrenitsa soykırımının yaşandığı 11 Temmuz'da birlikleriyle birlikte girdiği kentte kameraların karşısında kullandığı, "İşte 11 Temmuz 1995'te Sırp şehri Srebrenitsa'dayız. Büyük bir Sırp bayramı arifesindeyken bu şehri Sırp milletine armağan ediyoruz. Bu topraklarda Türklerden intikam almamızın vakti geldi" sözleriyle biliniyor. (Milliyet, 10.04.2013) "Bir Shakespeare uzmanı olarak tanınan ve akademik saygınlığı herkes tarafından kabul edilen Nikola Kolceviç, Bosna katliamının Baş mimarlarından Radovan Karadzic'in sırdaşı, Sırbistan Başkan Yardımcısı sıfatıyla Saraybosna'nın yerle bir edilmesi emrini imzalayan bir katil ve Sırp milliyetçisi idi." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 259) "Türklerin Doğu Avrupa'daki kuşatmalarına ilişkin hatıralar Macaristan ve Sırbistan gibi milletlerin hafızalarında canlılığını korumaktadır. Mohaç meydanı ve Karakuşlar Meydanı hâlâ canlıdır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 65) Yunanistan Cumhurbaşkanı Papulyas, Ermeni meslektaşı Sarkisyan'ı kabulünde, iki ülke halklarının geçmişte Türkler tarafından 'kesildiğini' söyler. (Habertürk, 19.1.2011)

Evet! 1820 veya 2024! Batılıların içindeki İslam düşmanlığı asla bitmiyor! Ama bunun farkında olmayanlar da hâlâ Müslümanlar!

Yıl 1821.Yunanistan'daki Türkler arkalarında hiç iz bırakmadan yok oldular! Yaklaşık 60.000 Müslüman vahşice katledildi. Anlatılanlar (Oxford'lu tarihçi William St. Clair. "That Greece Might Still Be Free" adlı kitabında (1972-Oxford); İngiliz tarihçi Walter Alison Phillips The War of Greek Independence, 1821 to 1833. London, 1897, s. 61) 1994 yılındaki Bosna'ya katliam uygulayan Sırp vahşetinin bir benzeri idi, ama hiç bir kitapta bu 'soykırım'dan bahsedilmemektedir!

"Ermenilere Osmanlı'nın sağladığı 'yolluk, özel koruma' gibi ayrıcalıklar tanınmadan yani tehcir değil zorunlu göç ettirilen Müslümanlar! "1.265.096 Müslüman, yaşanan büyük facianın ardından doğup büyüdüğü toprakları terk ederek hayatta kalmayı başarabilenlerdi. Bu zoraki yolculuk birkaç ay sürdü; kar, fırtına ve çamur içerisinde çoluk-çocuk, genç-yaşlı, kadın-erkek, sadece yürüdüler, daha yüz binlercesi yollarda hastalık, ayaz yahut çetelerin veya askerlerin saldırıları yüzünden zaten canından oldu; sadece geride bıraktıkları evleri ve barkları değil, yanlarına aldıkları üç kuruşluk eşyanın nerede ise tamamı yağmalandı veya can bedeli olarak dağıtmak zorunda kaldılar. Yola zamanında çıkamayanlara "Ölümlerden ölüm beğen!" dendi. Diri diri yakılanları da oldu, hiçbir suçları yokken darağaçlarında can verenleri ve yine diri diri gömülenleri yahut süngülerle delik deşik edilenleri de... Uğradıkları tecavüzün utancını taşıyamayan hamile gelinler kendi canlarını kendileri aldılar, almaya vakit bulamayanların hayatını da çetecilerin bıçakları noktaladı. Geride bıraktıkları evleri, bağları, tarlaları ve bütün her şeyleri yağmalandı, kapanın elinde kaldı, hatta köylerinin ve kasabalarının isimleri bile değiştirildi. Aşağıda yüz Euro'luk bir altın hatıra parasının fotoğraflarını görüyorsunuz... 2012'de Balkan Harbi'nin yüzüncü yıldönümü vesilesi ile Yunan Merkez Bankası'nın çıkarttığı paranın ön tarafında Balkan Savaşları'nda donanmamızın canına okuyan Amiral Pavlos Kunturiotis, arka yüzünde de Kunturiotis'in meşhur Averof Zırhlısı var! Ben yorum falan yapmayayım, yüz Euro'luk bu hatıra parasına bakın ve düşünün, kâfi." (Murat Bardakçı, Habertürk, 28.04.2014)

Yunan karakol gemisi Bizans bayrağı takarak Ege'de yeni bir provokasyon ve tahrik girişiminde bulunur. (Star, 31 Ocak 2018) ABD Donanması ise kuruluşunun 241. yıl dönümü dolayısıyla sosyal medya hesabından yaptığı ve Türk bayrağıyla savaşan askerlerin öldürüldüğünü gösteren temsili tabloyu içeren paylaşım yapar ve "gerekli mesajı verdikten 2 gün sonra" kaldırır. (AA, 15.10.2016)

1944 tarihli Süleyman Külçe tarafında yazılan 'Osmanlı Tarihinde Arnavutluk' adlı eserin bir bölümünün başlığı: Arnavutluk'ta ilk domuz başı meselesi. Ve 60 yıl sonra, "İsveç'in Skövde kentindeki bir camiye kimliği belirsiz bir kişi gece domuz leşi atar." (Kıbrıs haber Ajansı, 29.05.2024) İtalyan senatosu başkan yardımcısı yeni inşa edilecek camiye karşı "domuz günü" ilan eder. Tüm İtalyanlardan cami alanına domuzla gelmelerini ister. (Hürriyet, 15.9.2007) Ve bu kitap hazırlanırken, tarih 25 Şubat 2025. Almanya'da caminin duvarına domuz kafası çizilir.

Euro 2024 futbol maçlar esnasında İspanyol haber sitelerinin Türkiye için kullandığı kavramlar şunlardır: El combinado Otomano: Osmanlı takımı (Diarioas, 07/02/2024), Energia a los Otomanos: Osmanlıların enerjisi. (El Debate, 02/07/2024) Batı, köklerini unutan bizlere köklerimizi unutmadıklarını hatırlatıyor!

Boğaziçi Hukuk Fakültesi dekanı Prof. Dr. Selami Kuran'ın AİHM'ye yargıç olarak kabul edilmeme hikayesine bakalım: Görüşme sırasında 'Türkiye'de uzun tutukluluk, yargının kalite meselesi, hak ihlali sorunlarını konuşalım' dedikçe konu dönüp dolaşıp siyasi sorulara geliyordu. En sonunda bir komisyon üyesi, 'Türkiye'nin insan hakları ve demokrasiyle her zaman sorunu var. "Kültürünüzden, inancınızdan, tarihinizden dolayı" sorunlu ve sorumlusunuz' deyince; 'Türkiye'deki insanların tümünü inancı, tarihi, kültürüyle küçümseyemezsin' diyerek çıkıştım. Bir toplumu küçümsemenin insan hakları ihlali olduğunu, soru ve yorumun hukuki değil siyasi olduğunu, mülakatta ayrımcılığa dayanan bu görüşü şiddetle reddettiğimi dile getirip, 'Burada yargıçlık seçimi değil, yargılama yapılıyorsa ne işim var' diyerek masadan kalktım." (Milliyet, 20.02.2021)

Yunanistan'ın ‘Lokatsiz’ adlı özel harekat birliğindeki askerler de dahil tüm askerler eğitimleri esnasında ‘Türk kanı içmeye, Türk çocuklarını yetim bırakmaya, Türklerin evlerini yakmaya’ yemin ediyorlar! (Ağır hakaret ve küfür içeren bölümler eklenmemiştir!)

Hristiyanlar hâlâ her şeyi canlı tutuyor. Unutan biziz, ibret almazsak hatırlattırılacak olanlarda!

Hep saf biz mi olacağız? 2004'te BM'nin sunduğu barış teklifini Türkler %65 ile kabul ederken Rumlar %75 ile reddederler. Tüm bunlara rağmen bir hafta sonra AB tüm adanın temsilcisi olarak Rumları üyeliğe kabul eder!

1974’de Kıbrıs'a Türkler çıkartma yapınca, Türk masonlar ‘prensipleri gereği tarafsız’ kalırken, sonradan öğrenilir ki Yunan masonlar hep Rum lobisine çalışmıştır! Yugoslavya daha bölünmeden önce komünist bir sistemle yönetilirken yaşanan bir olayı Boşnaklardan biri şöyle anlatmaktadır: Benim gibi ‘komünist’ olan Sırp komşum ailesi ile bize misafir gelmişti, çocuğu uyuklamaya başlayınca onu kendi odamızda yatırırız. Geç vakte doğru komşum eve gitmek isteyince ben çocuğu kucaklayıp komşuma vermek istedim. Elim çocuğun boynunda bir şey hissetti. Bir de baktım bir haç! Şaşırdım, komşuma sordum. O da, ‘ben o haç koynunda iken kendimi daha rahat hissediyorum’ diye cevap verir. Ondan sonra ben de oğlumun yatağının yanına Kur'an koymaya başladım! Zaten kısa süre sonra Sırplar Boşnaklarla saldırır ve katliamlara başlarlar. Sırplar Boşnaklarla saldırırken de ‘osmanlılardan öç aldıklarını’ defalarca ilan etmişlerdir! “Dürzilerin katliamından kaçan Suriyeliler konuştu: Biz bunlarla beraber yaşardık çoluk çocuk herkesi vurdular.” (Yeni Şafak, 22.7.2025) Rus güçlerinin çekilmek zorunda kaldığı Suriye Lazkiye’deki askeri üste, duvarlarda 1770’te Osmanlı ile Ruslar arasında gerçekleşen 'Çeşme Deniz Savaşı’nda Osmanlı donanmasının yenilgisini tasvir eden tablolar ortaya çıktı. (Yeni Şafak, 5.1.2025)

Venedik'te skandal kongre! Bizansçıların işgal planı su yüzüne çıktı: Tabula. İtalya'nın Venedik şehrinde düzenlenen 'Bizans' kongresinde haddi aşan ifadeler kullanıldı. “Kilise merkezli” ilerleyen kongrede DePaul Üniversitesinden Elena Boeck “Ortodoks dünyası İstanbul için ağlıyor. Çargrad’ımıza ne oldu? Gün gelecek tekrar azizler yetiştireceğiz. Çünkü biz gücümüzü Bilgelik Kilisesi Ayasofya’dan ve Ortodoksluktan alıyoruz” dedi. Salonda bulunan gazeteci Tolga Saçıkaralı, Türk akademisyenlerin cevap vermemesini şaşkınlıkla izledi. (Akit, 28.8.2022)

Müslüman kökenliler hariç herkes, kendisini ateist diye tanımlayanlar bile, dinini, tarihini unutmuyor, onlara sahip çıkıyor: "Zekeriya Sertel Selanik'tedir. 50.000 Yunan askeri trenlerle şehre giriş yapar. Bu arada bir ses duyar, 'Zekeriya' diye. Başını çevirip baktığında, Yunanlı askerlerinin arasında birisi başlığını sağlayarak Zekeriya'ya seslenmektedir. "Ben sana Selanik'e geleceğiz, burasını alacağız." dememiş miydim? İşte görüyorsun ki, buradayız." Bu kişi Selanik lisesinde okurken aynı sınıfta okuduğu bir Rum arkadaşıdır." (Zekeriya Sertel, Hatırladıklarım, s. 48) Devrimci Marxist sol ideolojinin liderlerinden Mihri Belli Yunanistan'da komünist bir devlet kurmak için komünist militanlarla beraber dağlarda savaşmaktadır. Kendisi bir ara, 'Meryem Ana, istavraz'a küfür edince, alay komutanı Alkis atılır; "Ula bu Türk bizim

Meryem anamıza sövüyor, ulan ben de senin...!" (Mihri Belli, İnsanlar Tanıdım, s. 295) Türk yazar ve psikolog Gündüz Vassaf: "Amerika'da yemekli toplantılarda hatta evlerde de yemekten önce sofrada dua ile oturulurdu. 'Ben dua bilmediğimi söyleyince' başka (Hristiyan) birisi dua okumuştu." (Gündüz Vassaf, Annem Belkıs, s. 218) 1957 yılında Akşam gazetesi adına Hıfzı Topuz, Sakız adasına gider. Aya Minas manastırına gider. Orada camlı dolaplar gözüne ilişir. İçleri kemiklerle doludur. 1822'de Osmanlı'ya isyan edenlerin kemikleridir bunlar. Rahibe, tercümana bunları anlatırken, 'Türklerin yaptığı bu kıyımı unutmayın.' der. Oradan çıkıp başka bir yapının önüne gelirler. Tercüman Popi, "Bak, burada sakızlı ihtilalcilerin kurumuş kanlarını göreceksin" der. Bu taşlar 135 yıldır yıkanmamıştır. "Bizi hep buralarda gezdirdiler böyle yetiştirdiler." Der Popi ve şöyle devam eder: "Türk Yunan dostluk derneği başkanı Manolakis Kavuras sana bir mektup verdi, bu sayede 'sana yardımcı olurlar' diye. Aslında onda seni takip etmeleri yazıyordu." (Hıfzı Topuz, Gülümseyen anılar, s. 72-73) "Agah Oktay Güner Macaristan'a gitmiş ve Estergon kalesini görmek istemiştir. Kilisedeki resimlere bakmak ister. Tabloda Hz. İsa çarmıha gerilmektedir ve bu işi yapanlar da ellerinde çivilerle yeniçerilerdir! 'Bu da ne?' diye sorar. Cevap şöyledir: "Bu tablo, Estergon'un 600. yıl dönümünde 'Papa tarafından' şehrimize hediye edilmiştir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 28, 39) Bir Türk askeri Balkan Savaşı sırasında Yanya Kalesinde bir yıl tutsak kalır. Tutsak tutulduğu yapının penceresinden dışarı bakarken bir Bulgar kadınına âşık olur: Bir kadın her gün onun penceresinin önüne geliyor, Bulgarca bir şarkı söylüyordu: "Naş, naş, Çarigrad naş." Asker Bulgarca bilmiyordu ama kadının duygulu sesiyle kendisine aşk sözleri söylediğini düşünüyordu. Her gün düzenli olarak kendisini görmeye gelen kadından hoşlanmaya başlamıştı. Savaştan sonra tutsaklıktan kurtulan asker İstanbul'a döner. Balkanlar kaybedilmişti ama aklında hep kendisi için aşk şarkıları söyleyen Bulgar kadını vardı. İstanbul'da ilk işi, şarkı sözlerinin Türkçesini öğrenmek olur. Unutamadığı o şarkının Türkçesi şöyleydi: "Bizim olacak, bizim olacak, İstanbul bizim olacak." (Ömer Seyfettin, Nakarat, s.147)

İkiyüzlü Yunan! Birinci fotoğraf: Yunan Başbakanı Venizelos 29 Ekim 1930'da Türkiye'de. Arkada İsmet İnönü ve misafirin kolundaki de İnönü'nün eşi! Bir sene sonra; Cumhuriyet gazetesinin 13 Kasım 1931 tarihli haberi: Atina heyecan içinde! Kıbrıs'ın ilhakı lehine nümayişler (Adanın Yunanistan'a katılması için gösteriler) yapılıyor! O sırada da "Rum kilisesi gizlice Venizelos'a ve Yunan kilisesine danışıyordu." (Taçgey Debeş, Ronald Storrs'un Kıbrıs Anıları, s. 77)

"Kilise yalnızca kilise, misyoner yalnızca misyoner değildir. Papa, 20 Kasım 2000'de Türklerin 1915-1923 arasında 8 milyon Hristiyan katlettiğini söylüyordu. İtalyan piskoposlarının gazetesi L'Avvenire, 3 Ocak 2000'de, "Avrupalı, başlı başına düşman İslam dünyasına karşı geldi" diye yazıyordu. Fener Rum patriği Bartholomeos ise 9 Aralık 2001'de yapılan yurt dışında yaşayan Yunanlılar konseyi kongresindeki konuşmasında şunları söylüyordu: "Ortodoks Kilisesi, Helenizm'in şekillenmesine ve devam ettirilmesine büyük önem vermektedir." Yunan Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu ise 23 Ağustos 2004'te şunları söylemektedir: "Yunan halkı Anadolu'yu geri alma idealinin etrafında birleşmelidir!" Yunan Ortodoks Kiliseleri Başpiskoposu Hristodulos'un 29.03.2005 tarihli Hürriyet gazetesindeki demeci aslında her şeyi

özetlemektedir: Türkler şimdi AB ye girmek istiyorlar. Barbarların Hristiyan âlemi içinde yeri yok. Birlikte yaşayamayız." Yunan halkı uyanık tutuluyor, oysa Türkiye'de birtakım çevreler çok abartılı bir Yunan dostluğu faaliyeti içindedirler. Robert koleji okulunun müdürü olan Washburn amaçlarını şöyle açıklıyordu: "Bu kolej, Türk halkına Hristiyan ruhunu, hayat tarzını ve dünya görüşünü aşılamak için kurulmuştur." Araştırmacı Gold, "Robert kolej olmasaydı Bulgaristan olmazdı" demektedir. Kolej o yıllarda, 13 kilise açmıştı. Okulda yetiştirilenler Anadolu'ya öğretmen ve vaiz olarak gönderiliyordu." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 26-31)

Beyaz Saray eski Baş Stratejisti Steve Bannon, İslam'a ve Müslüman göçmenlere karşı çok sert politikaları savunmaktadır. Avrupa'da yaptığı bir konuşmada 1683'teki "Viyana Kuşatması"na ve "Haçlı İttifakı"na göndermeler de yapar. (Abdullah Muradoğlu,Yeni Şafak, 17 Haziran 2018) Soru: Bir tarihçi olarak Batı'nın bize bakışı nasıl? Batı yakasında değişen bir şey var mı? Batı, İstanbul'un fethini ve Ayasofya'yı hiçbir zaman unutmadı. Avrupa'nın Haçlı görüşü Papalık eliyle devam ediyor. Avrupa'nın idealist gençleri Türkiye aleyhine çalışır. (Prof. Dr. Halil İnalcık, 4 Kasım 2012 tarihli röportajdan)

Yavuz hırsız ev sahibini bastırır! Azerbeycan işgal altındaki topraklarını Ermenilerden kurtarmak için savaşırken, sivil halkı bombalayan Ermenistan devlet başkanı ise, işgal ettiği Azerbeycan topraklarındaki sivil halkın tehlikede olduğunu sosyal medyadan ilan etmekte idi! (17.10.2020)

Batı'nın ikiyüzlü olduğunu biliyorduk ama bu kadarını da kimse beklemiyordu! İşgalci Ermenistan'ın saldırılarıyla başlayan çatışma bölgede devam ederken, Batı ikiyüzlülüğünü bir kez daha gösterir. Washington Post, BBC, The Spectator gibi gazete, dergi ve kanallar işgalci Ermenistan lideri Paşinyan'a mikrofon uzatırken, ülkesinin toprakları için savaşan Aliyev ya da diğer Azerbaycanlı yetkilileri görmezden gelir. (Haber 7, 01.10.2020) Gerçeği gören Ermeni aktör Danielian ise Ruslara şöyle seslenmektedir: "Öncelikle biz Türkiye ve Azerbaycan'ın değil, Rusların esaretinden çıkmalıyız. Onlar bizim komşularımızdır. Biz 600 yıl Türklerle yaşadık, siz Ruslardan önce her şey yolundaydı. Taşnaklar siz Ruslara güvendi, biz ise Osmanlı hükümetine ihanet ettik." Aynısını Yunanlılar da İngiliz gazına gelip yapmadı mı?! Yunanistan şimdi de ABD gazı ile aynı hatalarında ısrar etmekte değil midir?!

İtham: Fransız yazar Caroline Fourest: "Hamas'ın yaptığı gibi çocukları 'kasten' öldürmekle, İsrail'in yaptığı gibi onları 'istemeden' öldürmek kıyaslanamaz." (31 Ekim 2023) Ve gerçek: İsrail'in

Gazze'deki çocuk ve sivil katliamı devam ederken İsrailli Haham Yaron Reuven skandal sözler sarf etti. Yahudi Haham, çocuklara merhamet edilmemesi gerektiğini belirterek "Tanrı çocukları öldürmemizi emrediyor." dedi. (ODA TV, 23.10.2023) "İsrail'in Gazze Şeridi'ne 7 Ekim'den bu yana sürdürdüğü saldırılarda 4 bin 630'u çocuk, 3 bin 130'u kadın olmak üzere 11 bin 240 kişinin öldürüldüğü bildirildi." (TRT Haber, 13.11.2023) Gazze'de öldürülen 11 bin 983 çocuğun ismi açıklandı. (Bianet, 17 Eylül 2024) Ünlü Yahudi Prof. Norman Finkelstein bile isyan etmektedir: "Gazze'de 6 ayda öldürülen çocuk sayısı, dünyadaki diğer tüm savaş bölgelerinde 3 yılda öldürülen çocuk sayısının 4 katı. Ne dediğimi duyuyor musunuz?" (5.4.2025)

Gazze savaşı ilk başladığından HAMAS'a kadınlara tecavüz ediyor iftirası atan İsrail'in mahkumlara tecavüz ettiğinin görüntüleri basına yansır! (AA, 7.8.2024) Daha sonra HAMAS'ça salıverilen esirlerden de hiç biri böyle bir iddiada bulunmaz! Aksine esareti sırasında tecavüze uğramaktan korkan Mia Schem serbest bırakılınca İsrail'de tecavüze uğrar. Mia: "Hamas esaretinde kendimi İsrail'den daha güvende hissettim." der. (Haaretz, 4.7.2025) İran Kirmanşah'taki Farabi Hastanesini ve Gazze'deki yedi ayrı hastaneyi defalarca bombalayan İsrail'in Spor Bakanı Miki Zohar, İran'ın Tel Aviv'e attığı füzelerden Soroka Hastanesi'nin etkilenmesi üzerine şu açıklamayı yapar: "Hastanelere füze atanlar en aşağılık insanlardır." (Yeni Şafak, 19.6.2025)

İsrail güçleri, Lübnan'daki Birleşmiş Milletler Barış Gücü ana üssüne saldırır. Saldırıda iki asker yaralanır. İsrail ordusunun BM'ye ait güvenlik kameralarını kasten ateş açarak imha ettiğini açıklayan UNIFIL, "Barış güçlerine yönelik her türlü kasıtlı saldırı, uluslararası insancıl hukukun ve 1701 sayılı Güvenlik Konseyi kararının ağır bir ihlâlidir" diye açıklama yapar. (NTV, 10.10.2024) ABD, Lübnan'da BM Barış Gücü'ne saldıran İsrail'e tepki gösterir, 'Derin endişe' duyar! Birleşmiş Milletler (BM), katliam yapan İsrail'e Lübnan'dan kara kuvvetlerini derhal çekmesini talep ederek 'uyarı' yapar. (Haber 7, 10.10.2024) Sonuç?! İsrail katliamlara devam eder!

Batıda insan hakları, demokrasi, fikir özgürlüğü, kadın hakları, çocuk hakları, eğitim hakkı gibi kavramların sınırı, İsrail'in yaptığı katliamları protesto etmeye başlayıncaya kadardır. Orada sıva dökülür ve gerçek yüzler ortaya çıkar! Kampüste düzenlenen İsrail'e tepki gösterilerini "düşünce özgürlüğü" kapsamında değerlendiren Harvard Üniversitesi Rektörü Claudine Gay görevinden istifa etti/rildi! (2 Ocak 2024)

"Uluslararası Af Örgütünün, İsrail ordusunun Gazze'nin yoğun nüfuslu sivil bölgelerinde kullanımı yasak olan beyaz fosforlu top mermileri kullandığını belgelediği kanıtlar arasında, AA'nın servis ettiği fotoğraflar da bulunmaktadır." (AA, 15 Ekim 2023) Ve bir buçuk ay sonra: 7 Ekim'den bu yana Gazze Şeridi'nde İsrail saldırıları sonucu bombalanan birçok okul ve hastanede öldürülen Filistinlilerin sayısı, 6 bin 150'den fazlası çocuk ve 4 binden fazlası kadın olmak üzere toplam 15 bin 899'a yükseldi ve bu konuda birçok video, resim, belge de mevcut durumda iken, ortada kanıt yokken, 'Irak'ta kitle imha silahları var' diyerek 2 milyon insanı

katledip, Irak'ta taş üstüne taş bırakmayan Amerika Birleşik Devletlerinin Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Matthew Miller şu açıklamayı yapar: "İsrail'in sivilleri kasten öldürdüğüne dair herhangi bir kanıt görmedik." (TRT Haber, 04.Aralık.2023) Bu açıklamadan destek alan İsrail ordusu bir yıl sonra Güney Lübnan'ı da fosfor bombaları ile vurur!

ABD Savunma Bakanı Lloyd Austin, İsrail'in Gazze'de binlerce sivili öldürmesi ve bölgeye gıda girişini engellemesi hakkında skandal bir açıklamaya imza atar: "Soykırım suçu işlendiğine dair herhangi bir delilimiz yok." (En son haber, 10.4.2024) ABD'de Joe Biden yönetimi, Uluslararası Adalet Divanında (UAD) soykırımla yargılanan İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırılarının "soykırım olduğuna inanmadığını" açıklar. (AA, 13.5.2024) Almanya Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Sebastian Fischer de, "İsrail'in Gazze'de soykırım yaptığına dair hiçbir emare görmüyoruz." diye çıklama yapar. (AA, 14.10.2024)

Büyük Şeytan yine elini katliam için kaldırdı. Gazze'de 8 bin çocuk ve binlerce kadını hunharca katleden terör devleti İsrail'i durdurmak için BM'de çıkarılmak istenen insani ateşkes kararı ABD tarafından engellenir. Kararı tek başına veto eden ABD, SiyoNazi İsrail'e 'soykırıma devam' desteğini perçinler. (Yeni Şafak, 10/12/2023) ABD ordusu, İsrail'in Gazze'deki katliamına desteğini sürdürüyor. İsrail'in insani krize neden olduğu Gazze'ye yönelik saldırılara ABD'nin sağladığı askeri destek bir kez daha dikkati çeker. ABD, 7 Ekim'den bu yana İsrail'e binlerce ton askeri teçhizat sağlar. Savaş gemileri gönderir ve istihbarat desteği verir. (AA, 28.02.2024)

Onbinlerce sivil katleten İsrail Başkanı İzak Herzog: "We are Peacemakers/Biz barış elçileriyiz" (Globe Eye News, 15 Nisan 2024) şeklinde bir açıklamada da bulunur! 1400 sene önceden Kur'an-ı Kerim bu zihniyeti şu ayetle ifşa etmektedir: "Kendilerine: "Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın" dendiği zaman, "Bizler sadece barış taraftarıyız" derler." (Bakara, 11)

Türkiye ne kadar ileri gidecek? Türk SİHA'ları Azeri-Ermeni savaşında (Kasım 2020) Ermenilerin askeri gücünü toz duman edince, Fransız basınında çıkan bu karikatür şu mesajı vermektedir: Siz Osmanlı torunusunuz! Siz unutsanız da biz bunu unutmadık! "Avrupa, Türkleri İstanbul'un fethinden dolayı hiçbir zaman affetmeyecektir. Yüzyıllar sonra bile öfke ve serzeniş ile hatırlanmaya devam edecektir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 122) "Avrupalı çocuklar, yeşil sarıklıların kâbusu ile uyumaya yönlendiriliyor. Kâbus gören taraf ise sadece Avrupalılardır. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 39)

Toplumsal hafızayı diri tutmak!

Avrupa'nın sözde kültür ve sanat başkenti Viyana'daki Saint Stefan Katedralinde ortada ayakta duran Aziz John of Capistrano'nun ayaklarının altında ezdiği bir Türk'tür. Örnek çok.

Almanya’nın Regensburg şehrinde ayakta elinde kılıcı son derece mağrur bir halde duran Haçlı donanması komutanı Don Juan'ın sol ayağını bastığı da bir Türk’ün kesik başıdır. Eski adıyla Çek Cumhuriyeti'nin başkenti Prag'ın 66 kilometre doğusunda Sedlec'teki Kemikli Kilise'de 'Türk'ün gözünü oyan karga' figürü vardır…

İspanya'nın Salamanca eyaletindeki Bejar kasabasında her yıl haziran ayında düzenlenen "yosun adamlar yürüyüşü”nde, kasabanın Müslümanların elinden alınması için 1397’de surlardan içeri yosun kamuflajıyla sızan Hristiyan askerler anılmaktadır. İspanya'da, Müslümanlardan kurtuluşun bir nişanesi olarak sokaklarda dolaştırılan İslam sancağının hikayesi yürek yakıyor… Her yıl Toledo şehrinde düzenlenen festivallerde Toledo Katedralindeki bu sancak çıkarılarak Müslümanlardan kurtuluşun bir nişanesi olarak sokaklarda dolaştırılmaktadır. Viyana'daki Askeri Tarih Müzesi'nin giriş kısmında yer alan 56 Avusturya milli kahramanından bazılarının ayaklarının altında Osmanlı askeri kafası ve hilal bulunur. Mohaç savaşının olduğu yerin tam merkezi, Macarlarca milli park ilan edilmiştir. Bu parkın tam merkezinde ise bir heykel, Kanuni'nin heykeli bulunur. Kanuni kulakları küpeli bir korsan gibi gösterilmiştir ve gövdesi yoktur. Heykelin boynundaki pazar filesinde üç kesik baş bulunur, Macar ileri gelenlerinin başları! Peki gerçekte olan ne idi? Kanuni Mohaç seferine neden çıkmıştı? Macar kralı Yanoş, Osmanlı'nın kendisine gönderdiği elçilerin kellelerini kestirir ve kesik başları sepet içinde kanuni'ye gönderir. Bunun üzerine Kanuni Yanoş'a savaş açar ve savaşı kazanır!

Batı 600 yıldır hâlâ unutmadı! Bizler ise daha 100 yıl öncemizi hatırlamıyor hatta inkar ediyoruz! Onlarda ise bu kin hiç bitmedi…!

11 Aralık 1917'de İngilizler Kudüs'ü işgal eder. Bir hafta sonra, 19 Aralık 1917'de Punch dergisi, 1199 tarihinde ölen I. Richard (Aslan yürekli Richard)'ın temsili olarak Kudüs'e bakışını yayınlar. Richard şöyle demektedir: 'Şimdi hayalim gerçekleşti!' Derginin resme koyduğu başlık: Son haçlı savaşı! ABD başkanı Bush da Afganistan'ı işgal öncesi 18.09.2001 tarihinde yaptığı konuşmada, 'Haçlı seferini başlattığını' dünyaya ilan etmişti!

Müslümanların 673 yıllık idaresinden sonra Kudüs 'İngiltere tarafından' kurtarıldı." (New York Herald. 11.12.1917)

İtalya'da Kuzey Birliği Milletvekili ve Reformlar Bakanı Roberto Calderoli, 16'ncı Papa Benediktus'un derhal harekete geçerek 'İslam dünyasına karşı Haçlı Seferleri başlatması' çağrısında bulundu. 'İslam dünyasının, çizmeyi aşan hareketlerle Hıristiyanlara karşı savaş açtığını' iddia eden Bakan Caldoreli, 'buna sessiz kalan Hıristiyanların harekete geçmemesi halinde ağır bir bedel ödeneceğini' savundu. (Milliyet, 08 Şubat 2006) Sanki son iki yüz yıldır İslam ülkelerini işgal edip sömüren Hristiyanlar değilmiş, Libya'yı veya Antalya, Alanya, Muğla, Burdur, Afyon, Akşehir ve Konya'yı İtalya işgal etmemiş gibi…!

Yeni Zelanda'da 2019 yılında Nur Camisi'ne düzenlenen terör saldırısında 51 kişi katledilir. (6 Mart 2019) Fransa'nın batısındaki Brest kentinde kimliği belirsiz bir şahsın cami önünde açtığı ateş sonucu 2 kişi yaralanır. (Euronews, 27/06/2019) Almanya'nın başkenti Berlin'de Diyanet İşleri Türk İslam Birliğine bağlı Koca Sinan Camisi kundaklanır. (AA; 11.03.2018) Yukarı Avusturya eyaletinin başkenti Linz'de bir camiye patlayıcı madde atılması sonucu yangın çıkar. (AA, 07.07.2016)

Siyonistler, Şanlı Peygamber önünde Hayber'de yaşadıkları hezimetin intikamını alma peşindedirler. Lozan'da afyonlanmış dev, bir asırlık bir aradan sonra yeniden doğrulmuştur. Dev, şuurunu, hafızasını toparlamakta, etrafını görebilmektedir. Yeniden İslam'ın sancağını yükselten dev, manifestosunu duyurmuştur. "Kudüs, namusumuzdur!" Bir yanda hilal, diğer yanda siyon yıldızı ve haç. Bir asır önce olduğu gibi yine yedi cephede çarpışıyoruz. (Rahim Er, Türkiye, 28.07.2017)

Dennis Michael Rohan 21 Ağustos 1969'da M. Aksa'yı yakar; King David Hotel 22 Temmuz 1946'da militan Siyonist yeraltı kuruluşunca bombalanır; Siyonist başbakan Yitzhak Rabin, 4 Kasım 1995'da siyonist Yigal Amir tarafından öldürülür ...

İsa için sinemalar yakılmıştı. Batı'da geçtiğimiz yıllarda yaşanan olaylar Hristiyanların dinlerine hakaret edilince galeyana gelerek şiddete başvurduğunu gösteriyor. Kutsallarına yapılan hakareti meşru yollarla engelleyemeyen Hristiyan grupların protestoları da, zaman zaman kontrolden çıkıyor. 1988'de Hz. İsa'ya hakaret eden bir filmin gösterilmesini istemeyen

Katolik gruplar, Avrupa ve Amerika'da birçok sinemayı ateşe vermişti. Olaylar, can kaybı ve yaralanmalara da yol açmıştı. Katolik dünyası, Amerikalı yönetmen Martin Scorsese'in 'The Last Temptation of Christ-Günaha Son Çağrı' filminin önce çevrilmemesi, daha sonra da gösterime girmemesi için bütün imkanlarını seferber eder. Filmdeki bazı sahneleri dinlerine 'hakaret' olarak gören Katolikler, filmin yapımcısı Universal şirketi ve sinemalar üzerinde büyük baskı uygular. Martin Scorsese, Nikos Kazantzakis'nin 1954'te yayınlanan ve Papa 12. Pie tarafından protesto edilen kitabından uyarlayarak yazdığı senaryoyu baskılardan dolayı ABD'de hayata geçiremeyince, o dönem yabancı filmlere destek verilen Fransa'ya gider. Scorsese, Fransa Katoliklerinin, Cumhurbaşkanı François Mitterrand'a baskı yapmasıyla burada da destek bulamayıp geri döner. Fakat Amerikalı yönetmen sonunda filmi çevirir. Bu defa da filmin gösterilmemesi için harekete geçen Katolik örgütleri kısmen başarılı olur. Amerika'nın çok sayıda eyaletinde filmin gösterimi yasaklanır. Avrupa ve Amerika'da geniş katılımlı protesto eylemleri düzenlenir. Filmin sert tartışmalara sebep olduğu Fransa'da kontrolden çıkan bazı Katolik gruplar filmin gösterildiği Paris'teki Beaubourg, Gaumont Opera ve St Michel sinemalarını ateşe verir. Bazı sinema salonlarına gösterim esnasında bomba atılır. 23 Ekim 1988'de St Michel'de meydana gelen olayda 4'ü ağır 20 kişi yaralanır. Kalp krizi geçiren bir seyirci ise ölür. Yakalanarak mahkemeye çıkarılan 5 Fransız, dinlerine hakaret edildiğini ve 'bunu engellemek için bütün meşru yolları denediklerini, olmayınca da şiddete başvurduklarını' itiraf eder. Hristiyanlar 'hakaret' için örgütlendi. Avrupa'da son yıllarda medya ve sanat vasıtasıyla dini değerlere hakaretin artması Hristiyanları da harekete geçirir. Özellikle dine hakaretin suç olarak görülmediği Fransa gibi ülkelerde kiliseler, kutsallarına hakaretle mücadele için örgütlenmeye başlar. Katolikler, 1997'de "radyo-televizyon, basın, fotoğraf ve resim aracılığıyla dini inançlarına yapılan saldırılarla mücadele için" Croyances et Liberteörgütünü kurar. Bugün, aktif olarak bütün yayınları ve sanat eserlerini takip altına alan örgüt çok sayıda film afişi, resim ve reklamı Hristiyanlığa 'hakaret' gerekçesiyle mahkemeye taşır ve birçoğunu yasaklatır. Paris Mahkemesi, derneğin başvurusu üzerine bir moda firmasının Leonardo da Vinci'nin, meşhur "Hz. İsa'nın son yemeği" tablosundan esinlenerek yaptırdığı reklam afişini 'Hristiyanları incitiyor' diye yasaklar. (08.02.2006)

Yahudi de Hristiyan da terör eylemi yapar ama damgalanan hep Müslümanlar olur. Bunda, medyanın gayri müslimlerin güdümünde olmasının etkisi büyüktür tabii ki!

İsrail: Türk ordusu İslamlaşıyor

Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkilerin iyice gerildiği günümüzde çok tartışma yaratacak bir açıklama da İstanbul Eski Başkonsolosu Moti Amihai'den geldi: "Türk ordusu giderek İslamlaşıyor."

15 Ekim 2009 Perşembe, 16:35:37

Türkiye ile İsrail arasındaki kriz sürerken İsrailli bir diplomat Türk Ordusu ile ilgili iddialarda bulundu.

İsrailli ilişkiler gerilirken ilginç bir açıklama da İsrail'in eski İstanbul Başkonsolosu Moti Amihai'den geldi.

Amihai Türkiye'nin son dönemdeki "politika değişikliği"ne gittiğini hatta bu çerçevede "Ordunun giderek İslamlaştığı"nı ileri sürdü.

Yedioth gazetesinin haberine göre Amihai şu açıklamayı yaptı: "Şimdiye kadar dengeleyici bir kurum olan Türk Ordusu'nda üst yönetimi giderek

Bak şu konuşana! 15 Temmuz 2009 tarihinde İsrail medyası 'Türk ordusu İslamlaşıyor!' derken, aslında başka bir gerçeği gizlemeye çalışmaktadır: İsrail'de artan dindar Siyonizm,

orduyu etkisi altına alıyor. Gazze Şeridi'ne devam eden saldırıları ve Lübnan sınırında yükselen tansiyon nedeniyle gerilen İsrail ordusu, saflarındaki dindar siyonistlerin artan etkisi altına giriyor. (AA, 31.7.2024) Aynı İsrail, "Gazze'de 17 bini çocuk 42 binden fazla insanı katledip ve binlerce kişiyi açlığa mahkum ederken, Hizbullah'ın askeri üssü vurmasından sonra uluslararası toplumu ve BM'yi 'askerim yemekte vuruldu' diyerek göreve çağırmakta idi." (Haber 7, 15.10.2024) Ve aynı İsrail bu çağrıyı yaptığı gün, "Tanklarla zorla BM üssüne girer" (NTV, 15.10.2024) ki, İsrail'in göreve çağırdığı BM yine sadece bir gün önce, 'İsrail'in hastane yerleşkesi ve okula saldırısının ardından acil ateşkes çağrısını yinelemişti.' (AA, 14.10.2024) Konuyu tamamlayan 'Ateistlere Cevap' başlıklı yazımızdaki "Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeme" ile ilgili ayet açıklamasına bakılabilir!

Hristiyanlar kendi çocuklarına dini eğitim verirken ve Müslümanlara akıl verirken:

Camide katliam terör değil. Kanada'nın Quebec kentinde bir camiye yönelik gerçekleştirilen silahlı saldırıda en az 6 kişi hayatını kaybetti, 8 kişi yaralandı. Kanada'da bir camiye silahlı saldırı düzenleyen Fransız asıllı öğrenci hakkında terör yerine cinayet soruşturması açıldı. (30 Ocak 2017) Müslüman değilse terörist değildir. ABD'de geçen perşembe vergi memurlarına kızıp uçağını devlet binasına çakan Amerikalının eylemi 'terör' tanımına uyduğu halde bu gruba dâhil edilmedi. Müslümanlar, "Saldırgan Müslüman değilse, resmen terörist sayılmayacak mı" diye tepki gösterdi. (Hürriyet, 21.2.2010)

Hristiyan örgüt 100 bin kişiyi öldürdü. BM'nin verilerine göre, Joseph Kony'nin yönettiği 'Tanrının askerleri'nin saldırıları, katliam boyutundan çıkıp soykırım boyutuna ulaştı. Uganda'da Hristiyanlardan oluşan LRA -Tanrının Direniş Ordusu isimli LRA örgütünün, Kongo, Güney Sudan ve Merkez Afrika'da geçen 25 yılda 100 bin insanı katlettiği bildirildi. BM İnsan Hakları Komiseri Navi Pillay'ın ofisi tarafından yapılan araştırmaya göre LRA'nın 100 bine yakın çocuğu da kaçırdığı belirtildi. New York'ta konu ile ilgili açıklama yapan BM Genel Sekreteri Ban Ki-moon, yakında katliamlarla ilgili raporun yayınlanacağını söyledi. Dünya Bülteni'nde yer alan habere göre; LRA lideri Joseph Kony, savaş suçlusu olarak Uluslararası Lahey Mahkemesi tarafından aranıyor. LRA 80'li yılların sonunda Kuzey Uganda'daki 'Acholi' kabilesinin haklarını savunmak için kurulan bir örgüt. Bugün ise Afrika'nın merkezinde yaptığı katliamlar, tecavüzler ve çocuk kaçırma eylemleriyle tüm dünyada adı biliniyor. (Memleket, 21 Mayıs 2013)

BM 1947 yılından itibaren İsrail'e karşı yüzlerce karar aldı. 1967-1989 yılları arasında Güvenlik Konseyi'nde alınan 131 karar doğrudan Filistin'e yönelik tehditler, saldırılar ve ihlaller ile ilgili idi. BM İnsan Hakları Konseyi'nin İsrail'i kınayan kararları ise diğer tüm ülkelerin toplamına karşı alınan kararlardan daha fazladır. Genellikle ABD'nin veto hakkını kullanarak uygulatmadığı, İsrail'in de uygulamadığı kararlar, İsrail'i uluslararası hukuku çiğneyen ve devlet terörü uygulayan bir numaralı devlet olarak tescillemektedir. (3 Aralık 2012)

Venezuela son yıllarda yapılan keşifler sonucunda 2012 yılında dünyanın en büyük petrol rezervlerine sahip ülkesi durumuna gelerek, bu alanda Suudi Arabistan'ı geçmiştir. Böylece petrol rezervleri konusunda Suudi Arabistan yaklaşık 70 yıldır sürdürdüğü liderliğini kaybetmiştir. (BBC, 2 Ağustos 2017; tr.wikipedia.org/wiki/Venezuela) Petrolse petrol, ABD düşmanlığı ise tam bir ABD düşmanlığı, solculuk ise sonuna kadar, ayrıca katliam, insan hakları ihlalleri vs. her şey var! Ama tüm bunlara rağmen Venezuela'nın terörist devlet ilan edilmemesinin sebebi nedir peki? Çünkü o Hristiyan bir devlettir!

İhsan Sabri Çağlayangil: "Amerika şuna aldırmaz; Bir ülkede demokratik idare olmuş, faşist idare olmuş, ona hiç bakmaz. Amerika o ülkenin ne ölçüde kendine 'itaat ettiğine' bakar." (Çetin Yetkin, Türkiye'de askeri darbeler ve Amerika, s. 142)

Ukrayna'da AB taraftarı gösterilerde 100 kişi öldürüldü (Şubat 2014) diye dünyayı yerinden oynatan AB, seçilmiş hükümeti darbe ile düşüren ve buna karşı çıkan sivil halktan on binlercesini katleden Mısır ordusuna (Ağustos 2013) değil karşı çıkmak, destek olurken bu Batının çifte standardından mı demokrasi, hukuk, ahlak dersi alacağız hâlâ?!

Batı'nın çifte standartları. Batı ifade özgürlüğün savunucusu olmakla övünmeyi sever. Ülkeleri bu açıdan değerlendirmekten de geri kalmaz. Buna karşılık Batı dünyası çeşitli şehirlerinde Filistin'e destek çıkan, İsrail'in saldırısını kınayıp durdurulması isteyen ve Gazze halkına destek veren açıklamaları ve gösterileri engellemeye çalışıyor. Bunu yapan kişileri hapisle tehdit ediyor; sınır dışı etmeyi düşünüyor. Sosyal medyada da durum aynı. Facebook, YouTube, Twitter/x.com gibi mecralar Filistin'e destek veren, olayların gerçek yüzünü aktarmaya çalışan hesapları kapatıyor." (Atilla Yayla, Türkiye, 18.10.2023) İngiltere Başbakanı Rishi Sunak, Ukraynalı sivilleri ve ulusal altyapıyı yoğun Rus saldırısından korumaya yardımcı olmak için 50 milyon sterlinlik yeni hava savunma paketi imzaladığını duyurur. Sunak, mezarlıklarda yer kalmayan Gazze'de olanları duymamış olacak ki İsrail'e ziyaretinde ise şu sözleri kullanır: "İsrail'in sivillerin zarar görmemesi için adımlar attığını biliyorum. Sizinle dayanışma içinde olmaya devam edeceğiz ve sizin kazanmanızı istiyoruz." Hollanda Başbaşkanı Mark Rutte ise, "Rusya'nın barbarca hava saldırıları sivil kayıplara neden oluyor ve milyonlarca insanı

elektriksiz bıraktı" derken, Gazze'deki sivillerin elektriksiz kalması ve can kaybetmesini yok saydı ve İsrail'e ziyaretinde şu açıklamayı yaptı: "Ordunuzun bu saldırıyı savuşturmak ve İsrail'in güvenliğini yeniden tesis etmek için yaptıklarına saygı duyuyorum." ABD Başkanı Joe Biden, Rusya'nın Ukrayna'ya karşı saldırılarıyla ilgili "Siviller katledildi, cansız bedenleri toplu mezarlara atıldı, bu affı olmayan gaddarlığı hepimiz gördük. Burada yaşananlar savaş suçundan daha aşağı bir şey değildir" dedi. Ayrıca, Ukrayna hükümetine vatandaşların temel sağlık hizmetlerini sağlamasına yardımcı olmak için milyarlarca dolar bütçe desteği vereceğini de açıklamıştı. Peki, konu İsrail'e gelince ne oldu? Biden, Netanyahu'ya desteğini her daim dile getiriyor. Hatta bundan birkaç gün önce İsrail için Kongre'ye acil bütçe desteği talebinde bulunacağını söyledi. Gazze'deki sivil kayıplarla ilgiliyse "Siyonist'im" diyen Biden'ın diyebildiği "Masumların öldürüldüğüne eminim. Bu, savaş açmanın bedeli. Filistinlilerin kullandığı rakamlara güvenmiyorum" oldu. Almanya Başbakanı Olaf Scholz Rusya'nın Ukrayna'ya füze atmasıyla ilgili "Savunmasız sivil nüfusa, çocuklara, kadınlara, yaşlılara füze atarak sadece uluslararası hukuku ciddi şekilde ihlal etmekle kalmıyor, aynı zamanda akıl almaz bir ahlaki uçuruma da yol açıyor" derken, İsrail'in Gazze'ye saldırılarını görmezden geldi ve Scholz, "Almanya hükümeti ve parlamentosu İsrail'in yanında. Alman tarihi, bize İsrail'in güvenliğini destekleme sorumluluğu yüklüyor" dedi. (TRT Haber, 26.10.2023)

Çoğunuz Müslüman diye AB'ye istemiyorlar. Fransız yazar Bernard Henry-Levy, "Çoğunluğunu Müslümanlar oluşturuyor diye, Türkiye'nin AB üyeliğini istemeyenler var. Bunlar, Avrupa'nın çok kültürlülüğü fikrine karşı olanlar" dedi. (Habertürk, 19.07.2023) ABD'nin önemli gazetelerinden Wall Street Journal'da (WSJ) yer alan bir yoruma göre, Avrupa'da Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkılmasındaki asıl neden, ülkenin Müslüman nüfusa sahip olması. (Milliyet, 30.03.2010) Eski İngiliz bakan Staw: AB Müslüman Türkiye'yi kaldıramıyor. (uhim.org, 09.11.2010) İngiltere parlamentosunda Muhafazakâr Parti'den Müslüman bir milletvekili olan Nusrat Ghani, 2020 yılında Ulaştırma Bakan Yardımcılığı görevinden dini inancı nedeniyle alındığını söyler. (BBC, 23 Ocak 2022)

NATO Genel sekreteri Jens Stoltenberg, "Müslümanlar bizim derdimiz değil." Fransa Başkanı Sarkozy: "Türkiye bir Asya Minör ülkesidir, Avrupa'da değildir. Avrupa ile her zaman ilişkisi olacaktır. Ancak tam üye olarak Avrupa'da yeri yoktur. (Hürriyet, 29 Mayıs 2007; Kıbrıs Postası, 30 Ekim 2015)

O filmin yönetmeni konuştu

Hz. Muhammed'e hakaretler içeren ve protesto gösterilerine yol açan 'Müslümanların Masumiyeti' adlı filmin yapımcısı Sam Bacile, filmi 'provokatif bir siyasi tutum' için yaptığını itiraf etti.

Gâvur bile insafa gelip itiraf etti

Müslümanları böyle karaladım

'Yahudi'den korktu Türk'e hakaret etti

Flaman Meclisi Başkanı, canlı yayında Belçika'daki Türkler'i ayağa kaldırdı.

Filmin yönetmeni konuştu. Hz. Muhammed'e hakaretler içeren ve protesto gösterilerine yol açan 'Müslümanların Masumiyeti' adlı filmin yapımcısı Sam Bacile, filmi 'provokatif bir siyasi tutum' için yaptığını itiraf etti. (Milliyet, 12.09.2012) Müslümanları böyle karaladım. Richard Peppiatt ise, "İslam aleyhtarı yalan haberler yapmak zorunda bırakılmaktan bıktım." diyerek İngiliz Daily Star gazetesinden istifa eder. "Yahudilerden korktu Türklere hakaret etti. Yeni Flaman İttifakı (N-VA) partisinin Başkan Yardımcısı ve Flaman Parlamentosu Başkanı Jan Peter Peumans, doğru cevabı bildiği halde "Yahudilere bir şey söyleyecek cesareti olmadığı için" Türklere hakareti tercih etti. Lenaerts: "Türkler cevabını verdiniz ama doğrusu Yahudiler idi. Bunu gerçekten biliyor muydunuz?" Peumans: "Gerçekten biliyordum ama Yahudiler hakkında yeni bir şey söyleyecek cesaretim yok. Çok hassas insanlar. Bir zamanlar onların sözde liberalizmi hakkında bir şeyler söyledim ama çok çektim. Bu nedenle.." (Milli gazete, 01 Aralık 2010)

'İSLAMİZM KANSERDİR!'

Yayınlanan bu belgesel ABD'deki Türkleri çıldırttı!

The third jihad adlı (2008) belgesel: "İslamizm kanserdir. Ya onu yenersiniz ya da o sizi yok eder."

"Medeniyetler çatışması" ve "Tarihin sonu tezi"nin nihai hedefi Müslümanlardır. Batı için "öteki" yine Müslümanlardır. (Hasan Öztürk, Haber 7, 24.1.2023)

İtalya'da karikatür kışkırtması

İtalya'da karikatür tişörtü skandalından sonra ikinci bir skandal. İslam dünyasında rahatsızlık uyandıran karikatürlerin yayımlanmasıyla çıkan krize şimdi de Katolik Kilisesi'nin yayın organlarından bir dergi bulaştı: Katolik Kilisesi'nin aylık dergisi 'Studi Cattolici', Hz. Muhammed'i cehennem ateşinde yanarken tasvir eden bir karikatür yayımladı. Derginin, Vatikan'a bağlı Katolik tarikatlarından biri olan Opus Dei'e mensup genel yayın yönetmeni Cesare Cavelleri'nin, "Bu tür bir karikatürün yayımlanmasının yararlı olabileceğini" savunması da dikkati çekti. (Milliyet, 16.04.2006)

2003 yılında Hz. Muhammed'i aşağılayan karikatürleri yayınlayan Danimarka gazetesi Jyllands-Posten, aynı yıl 'İsa'nın Dirilişi' adlı İsa karikatürlerini "çok saldırgan oldukları" gerekçesiyle yayınlamamıştır! Karikatürist Christoffer Zieler'in gönderdiği Hz. İsa'nın dirilişini anlatan karikatür, gazete editörlerince sakıncalı bulunmuş! Zieler'in çizimi, "Okuyucularımız bunun komik olmadığını düşünür. Ayrıca bu karikatürü yayınlarsak "hem inançlı insanları rencide eder hem de gereksiz bir tartışma ortamı oluştururuz. Tansiyonun artmasından" endişe ediyoruz." denilerek reddedilmiş! (Haber 7, 05 Şubat 2006) "1912'de İngiliz kilisesinde Türkleri şeytana benzeten vaazlar verilmekte ve Bulgarların zaferinin cennete giden yol olduğu söylenmekteydi." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 45) Onlarca yıl sonra bile, bir Alman ev hanımı Almanya'da görevli Türk diyanet görevlisine söyle söylemekte idi: 'Ben Türklerin şeytana tapan bir millet olduklarını zannediyordum.' (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.219) İşin başka bir ironik tarafı da, "Peygamberimize hakaret eden Danimarka'da din derslerinin zorunlu olmasıdır." (Gerçek Hayat, 19 Ekim 2007, 365. Sayı, s. 20)

Çizgi Papa oynatılamaz. Hz. Muhammed karikatürlerinin fikir özgürlüğü olduğunu savunan Almanya'nın Bavyera Eyaleti Başbakanı Stoiber, MTV'nin Papa'yla dalga geçen "Popetown" çizgi filmini yayınlamasına karşı çıktı; "Bu mizah adı altında insanların dini hislerine saldırıdır" dedi. (Hürriyet, 16 Nisan 2006) Danimarka'da Müslümanların açtığı karikatür davasına ret. Danimarka mahkemesi, 7 Müslüman teşkilatının İslam dünyasını rahatsız eden karikatürler nedeniyle karikatürleri geçen yıl ilk olarak yayımlayan Jyllands-Posten gazetesine karşı açtığı hakaret davasını reddetti. Aarhus Şehir Mahkemesi, Danimarka gazetesinin yayımladığı 12 karikatürün bazı Müslümanları gücendirdiğini, ancak karikatürleri, "Müslümanları küçük düşürücü" farz edecek neden bulunmadığına hükmetti. (Hürriyet, 26 Ekim 2006)

Sony, Kilise'yi kızdırdı. Sony, şiddet içerikli bir video oyununda Manchester Katedrali'ni arka plan olarak kullanınca İngiltere Kilisesi ayağa kalktı. Sony firmasıysa "Resistance: Fall of Man" adlı Playstation oyununun hazırlanışı sırasında gerekli tüm izinlerin alındığını açıklarken kilise yetkilileri bunu yalanlayarak, firmaya dava açmakla tehdit ettiler. (Hürriyet, 11 Haziran 2007)

"Hz. Muhammed'i bul ve öldür"! İngiltere'de, kullanıcıların Müslümanları öldürerek puan topladıkları bir bilgisayar oyununun çeşitli internet sitelerinden bedava indirilmesine izin verilmesi ülkedeki Müslüman derneklerinin büyük tepkisini çekti. Yetkililer, gençleri ve çocukları Müslümanları öldürmeye teşvik eden oyunun "kabul edilemez" olduğunu vurguladı. Oyunda kullanıcılar, paraşütle Ortadoğu'ya indirilen "Amerikan Kahramanı"nı yönetiyor. (Habertük, 14.09.2008) İslamofobi I adlı yazımızdaki benzer içeriklerin ekran görüntülerini de burada tekrar hatırlatalım!

Fransa İçişleri Bakanı: Hz. Muhammed karikatürüne itiraz eden yabancı aileler sınır dışı edilebilir. Hz. Muhammed karikatürlerinin 'ifade özgürlüğü kapsamında' olduğunu söyleyen Darmanin, "Yarın, bir ebeveyn öğretmene gidip, bu karikatürleri öğretmesini durdurmasını isterse bu cezai bir suç olacak" dedi. (Euronews, 20/11/2020) Ama iki hafta önce: Fransa'da Eğitim Bakanından kendisinin konu edildiği çizgi romana sansür. (AA, 4.11.2020) Macron haddini aşıyor! Hz. Muhammed'e hakaret karikatürleri devlet binalarına yansıtıldı. Fransa Cumhurbaşkanı Emmenuel Macron, Hz. Muhammed'e hakaret eden karikatürlerden vazgeçmeyeceklerini söylemesinden sonra Fransa'da karikatürler devlet binalarında gösterime sokuldu. (Takvim, 23.10.2020)

Hz. Muhammet karikatürlerinin basılmasına izin verilen Almanya'da, altına kaçıran Papa'yı kapak yapan ülkenin en ünlü mizah dergisi Titanic, tepkilerin hedefi oldu. Derginin dağıtımı yasaklanmakla kalmadı, Basın Konseyi de kınadı. Basın Konseyi'nden yapılan açıklamada,

"Papa'nın altını tutamayan biri olarak resmedilmesi, aşağılayıcı ve gurur incitici" denildi. (sabah, 29.12.2016)

Norveç'te Hz. Peygambere hakaret. Norveç'te ülkenin en büyük gazetelerinden Aftenposten'dan sonra bu sefer de ülkenin diğer önde gelen gazetesi Dagbladet, manşetten verdiği İslam karşıtı karikatür ile kriz yarattı. İstihbarat amaçlı çalışan Norveç polis güvenlik servisi (PST)'nin Facebook'daki fan kulübü sayfasında Hz. Muhammed'e hakaret içeren bir karikatür (Kur'an yazılı bir kitabı okuyan domuz resminin içine 'Muhammed' yazılmış şekilde) paylaşılır. Dagbladet, PST'nin Fan Kulübünde yayınlanan bu karikatürü manşetten vererek Müslümanların peygamberleriyle adeta dalga geçer. (Milli Gazete, 05 Şub 2010)

Hakaretin adı özgürlük! İsveç başbakanı, İslam dünyasını rencide eden karikatürleri basan gazeteyi savunur. İsveçli ressam Lars Vilks'in çizdiği İslam dünyasını rencide eden karikatürleri protesto etmek amacıyla İsveç'te yaşayan Müslümanlar protesto gösterilerinde bulunurlarken, başbakan Fredrik Reinfeldt, konuyla ilgili yaptığı açıklamada, "Basın özgürlüğü bizim temel prensiplerimizden biridir. Gazetelerde neyin basılacağına biz karar veremeyiz" dedi. (İnternet Haber, 01.09.2007) İslam karşıtı film internetten yayınlandı. Hollanda'da yabancı karşıtı Özgürlük Partisi (PVV) lideri Geert Wilders tarafından yapılan İslam karşıtı kısa film, internet üzerinden yayınlandı. Filmde, günümüzde yaşanan terörün kaynağının İslam ve onun kutsal kitabı Kuran-ı Kerim'den kaynaklandığı öne sürülüyor. Filmde, İslam'ın Batı uygarlığını yok etmek istediği de iddia ediliyor. (CNN Türk, 28.03.2008)

İtalyan Katolik kilisesi: "Müslümanla evlenmeyin." Katoliklerin başka dinlere mensup kişilerle evlenmesine sıcak bakmayan yaklaşımlarıyla bilinen Roma Katolik Kilisesi, Katolikleri, farklılıklar dolayısıyla doğabilecek sorunlar nedeniyle özellikle Müslümanlarla evlenmekten kaçınmaları yönünde uyardı. Karma evliliğe olumlu bakmayan Katolik kiliseleri Vatikan'dan gelen talimatlar doğrultusunda öteden beri Katoliklerin Müslümanlarla evlenmesini evliliğin geleceği açısından "kaygı verici bir durum" olarak yorumluyor. (Hürriyet, 30 Kasım 2005) Bilindiği gibi İslam'da hiç olmazsa Müslüman erkeğin Hristiyan bir kadınla evlenmesine izin verilir. Çünkü "laikrahe fiddin" (Bakara, 256) ayeti gereğince Müslüman koca eşini din değiştirmesi için asla zorlayamaz, bu dinimizce yasaktır! Bu konu ayrıca 'Erdoğan Aydın'a cevaplar' adlı yazımızda da ele alınmıştır.

İslam düşmanı papaz. Kerala'nın Kuravilangad şehrindeki bir kilisenin papazı olan Joseph Callarangatt, geçtiğimiz günlerde bir pazar ayininde Müslümanları hedef alan açıklamalarda bulundu. Müslümanlardan alışveriş yapmayın! Callarangatt, kilise müdavimlerine hitaben, "Müslümanlardan gıda alınmaması ve Müslüman bir şoförün kullandığı araçlara binilmemesini" isteyerek İslam düşmanlığını körükledi. Papaz Callarangatt, bu çağrısına destek bulabilmek için, "Müslümanların, Hıristiyanları uyuşturucuya alıştırdığı" yalanını uydurdu. (İlkha, 14.09.2021) Belçika adaleti, Türk asıllı aşırı dinci Katolik papaz Samuel Özdemir'i ırkçılık ve yabancı düşmanlığını kışkırtma ithamlarıyla yargılanmasında beraat ettirirken, kara para aklama ve yolsuzluk iddialarıyla yeni adli dosyalar açar. Samuel, "Doğacak her Müslüman, Batılılar'a yönelik bir bombadır" sözleriyle tepki çekmişti. (Hürriyet, 8.12.2008) Charleroi Sorgu Hâkimi, harcadığı paraların ve bulundurduğu 500 bin euro'nun kaynağını açıklayamadığı gerekçesiyle papaz hakkında yeni bir adli soruşturma başlattı. Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde 1942'de doğan Samuel Özdemir, "Mezopotamyalı" olduğunu, "babasının, Hazreti İsa'nın dili olan Süryaniceyi konuştuğunu" ve "Hazreti İsa gibi, hayvanlar arasında bir ahırda doğduğunu" anlatıyor. Türkiye'de baskı gördüğünü öne süren papaz, Belçika'ya 1975 yılında "siyasi mülteci" olarak gelerek, Tournai Piskoposluğu'nun himayesine girmişti. (Milliyet, 09.12.2008)

Hamile kadın otobüste Müslüman karşıtı saldırıya uğradı. Berlin'de Müslüman bir kadın bindiği otobüste saldırıya uğradı. Diziyle hamile olduğu bildirilen kadının karnına vuran saldırgan, ayrıca kadının başörtüsünü çekerek çıkarmaya çalıştı. (Perspektif, 3 Ağustos 2022) Avustralya'da Müslüman hamile kadına çirkin saldırı Avustralya'nın Sydney kentinde, bebek bekleyen Rana Elasmar isimli Müslüman kadın, kendisi gibi başörtülü arkadaşlarıyla kafede otururken bir erkeğin saldırısına uğradı. (AA, 22.11.2019)

Almanya için Alternatif (AFD) Partisi de sadece Almanya'daki Müslümanlara karşı olmakla kalmayıp dünyanın başka bölgelerinde Müslümanların soykırıma maruz kalmasını da destekleyen sorunlu bir anlayışa sahiptir. (AA, 1.9.2024) Pro NRW Hareketi: 'Müslümanlar Almanya'yı terk etsin' (Gündem, 20.3.2010)

Artık İslam'ı yok etmenin zamanı geldi. ABD'de McCain İslam'a savaş ilan etti. John McCain Kasım ayındaki seçimlerde Cumhuriyetçi Parti'nin başkan adayı ve 'ılımlı' olarak tanıtılıyor. McCain'in 'ruhani danışmanım' dediği Parsley ise İslam'a savaş ilan etti. Ohio'daki Evanjelik Kilisesi papazlarından Rod Parsley, İslam'ı 'yanlış bir din' olarak tanımlarken, Hristiyanları da İslam'ı ortadan kaldırmak için savaşa çağırıyor. Parsley'in 2005 yılında yazdığı ve Türkçe'ye 'Artık Sessiz Kalamayız' şeklinde çevrilebilecek olan 'Silent No More' isimli kitabında İslam'a inanılmaz hakaretler ediyor. Parsley, ABD'ye karşı en büyük tehdidin İslam dininden geldiğini belirtirken, kitabındaki 'İslam: Allah aldatmacası' başlıklı bölümünde 'Hristiyan medeniyeti ile İslam arasında bir savaş var' diyor. Parsley, Amerika kıtasını keşfeden Christopher Kolombo'nun da aynı amaçla, İslam'ı yenmek için, 1492'de yola çıktığını ifade ederken, "Kolombo, İslam ordularını Avrupa'nın yeni dünyayla (ABD) güçlenmiş ordularıyla yenmeyi hayal ediyordu. Bu bir rüyaydı ve Amerika'da başladı. Parsley, İslam'a savaş açarken, bu savaşın kaybedilebileceği korkusunu da yaşıyor ve şöyle diyor: "Hristiyanlık ve İslam arasındaki çatışma kaçınılmaz. Artık zamanı geldi ve bizim başka seçeneğimiz yok. Biz bu savaşı kaybetmiş olabiliriz. Dünyayı tararken, İslam'ın daha fazla acı, kan ve yıkımın sorumlusu olduğunu görüyorum." İslam'ın Hristiyanlık karşıtı bir din olduğunu belirten Parsley, Peygamberimiz Hazreti Muhammed'e de hakaret etmeyi elden bırakmıyor: "Müslümanların Peygamberi Muhammed ayetleri şeytandan aldı, Tanrı'dan değil. Allah şeytani bir ruhtur." Parsley, 11 Eylül saldırılarından sonra 34 bin Amerikalının Müslüman olmasından da şikayetçi. ABD'nin İslam tehlikesine karşı mücadele etmesini isteyen Parsley, "Bizler Hristiyan mıyız? Evet. O zaman ne şekilde olursa olsun bu yanlış dini yok etmeliyiz" diyerek de yeni bir Haçlı Savaşı başlatılmasını istiyor. (Haber Vaktim, 13.03.2008)

'Kur'an'ın yarısını yırtın atın' dedi. Göçmen karşıtı söylemiyle tanınan Hollandalı milletvekili Geert Wilders, İslamiyet, Müslümanlık ve Hz. Muhammed (s.av) hakkında çirkin açıklamalarda bulundu. Wilders, Müslümanların zararlı söylemler içeren Kur'an-ı Kerim'in bu bölümlerini yırtıp atması gerektiğini söyledi. Bir Hollanda gazetesine demeç veren Wilders, Hazreti Muhammed hayatta olsaydı ve Hollanda'da yaşasaydı onu Hollanda'dan kovacağını da belirtti. "Bir İslam tsunamisi ile karşı karşıyayız" diyen Wilders, başörtüsünün yasaklanmasını, Hollanda'ya göçmen kabul edilmemesini ve yeni camiiler yapılmasına izin verilmemesini de savunuyor. "Eğer Müslümanlar Hollanda'da yaşamak istiyorlarsa, Kur'an'ın yarısını yırtıp atmalılar, imamları dinlememeliler, çünkü Kur'an'da korkunç şeyler söylendiğini biliyorum" ifadesini kullandı. (Haber 7, 13/02/2007)

Vekillere İslam karşıtı söylem izni. Hollanda mahkemesine göre milletvekili İslam karşıtı söylemde bulunabilir! Hollanda'da bir mahkeme, İslam karşıtı filmiyle gündeme gelen Özgürlük Partisi lideri Geert Wilders'in, İslam'ı eleştiren söylemlerde bulunabileceğine karar verdi. Hollanda İslam Federasyonunun (NIF), İslam karşıtı filmin yapımcısı Geert Wilders'ın,

İslam'ı sürekli sert şekilde eleştiren ve basında da sıkça yer alan sözlerinin, toplumda düşmanlığa yol açtığını belirterek, bu ifadelerine son vermesi ve düzeltmesi istemiyle açtığı davada mahkeme, milletvekilinin, İslam hakkındaki görüşlerini dile getirmesinde sakınca olmadığına karar verdi. (Hürriyet, 07.04.2008) Wilders'in sponsoru Yahudi işadamları. ABD'de İsrail yanlısı Ortadoğu forumu Wilders'in yargı masraflarını karşıladı. Hollanda'da ırkçı lider Wilders'in Mossad bağlantılı bakan atama planı da sonuçsuz kaldı. (AA, 17.6.2024)

"Hollanda'nın sağcı Özgürlük Partisi lideri Geert Wilders, Kuran'ın satış ve dağıtımının yasaklanması çağrısında bulundu. Ayrıca kitabın camide ve evde kullanılmasını da yasaklayacaktı. Bay Wilders, Kur'an'ın şiddeti teşvik eden ve Adolf Hitler'in 'Mein Kampf'ına benzeyen faşist bir kitap olduğunu söylüyor." (radionetherlands.nl, 08.08.2007) "İslama 'faşist' diyen Wilders beraat etti. Hollandalı aşırı sağcı siyasetçi Geert Wilders, halkı Müslümanlara karşı kin ve nefrete tahrik etme suçlamasıyla açılan davada suçsuz bulundu. (BBC, 23 Haziran 2011) İki yıl sonra da kin kusmaya devam eder. Wilders: "İslam'ın tehlikeli, totaliter ve faşist bir ideoloji olduğunun kabul edilmesi gerekir." (BBC, 14 Tem 2013)

Kiliseden İslam"a hakaret. Amerika'nın Florida eyaletinde bir kilise, Noel kutlamaları sırasında İslam'a hakaret etti. Noel kutlamaları için şehrin caddelerini, üzerinde İslam is of the Devil (İslam Şeytandandır) yazan ışıklı levhalarla süsledi. (27 Aralık 2009)

Olay filmin ardındaki provokasyon çetesi. Hz. Muhammed'e hakaret eden ve Libya'dan Mısır'a, Yemen'den Tunus'a kanlı ayaklanmalara yol açan filmin arkasında şu 4 ilginç isim var. Yapımcı: Sam Bacile: Gerçek adı Nakoula Basseley Nakoula artık kesin. Oyunculara filmin adını "Çöl Savaşçıları" olarak verdi. İnternette yayımladığı casting ilanında adını "Sam Bassiel" diye verir. Wall Street Journal'a göre 52 yaşında İsrail-Amerikan çifte vatandaşıdır. Ancak filmin danışmanı Steve Klein, onun bir Kıpti Hristiyan olduğunu söylemektedir. Film danışmanı: Steve Klein: "Cesur Hıristiyanlar Birliği", "Ulusal Amerikan Kıpti Meclisi" gibi aşırı sağcı ve İslamofobik bazı hareketlere üye. California eyaletinde bulunan Kaweah kentinin evanjelik kilisesiyle yakın ilişkileri var. Bu filmin üretilmesiyle ilgili olarak yaptığı bir değerlendirmede, "Bu işe, sonunda ne olacağını bilerek girdik" dedi. Fanatik tanıtımcı Terry Jones: 2010 yılında "Kur'an yakma ayini düzenleyeceğim" diyerek ortalığı ayağa kaldıran Amerikalı rahip. Jones, Müslümanların Masumiyeti filmine destek verdiğini ve filmin tanıtımını da yaptığını açıkça söyledi. Arapçaya çevirdi: Morris Sadek: Ulusal Amerikan Kıpti Meclisi'nin Mısırlı başkanı. Filmin olay yaratan tanıtımlarının Arapça'ya çevrilmesini sağladı ve Youtube'de yayımlanan tanıtımlarına kişisel Twitter hesabından link verip reklam yaptı. California'da yaşıyor ve kendisini "insan hakları savunucusu" olarak tanıtıyor. "Sam Bacile" kod adıyla filmin yapımcılığını üstlenen kişinin Nakoula Basseley Nakoula olduğu dün kesinleşti. Üstelik Nakoula'nın daha önce, sahte kimlikle dolandırıcılık yaptığı suçlamasıyla 21 ay hapis ve 790 bin dolar tazminat cezasına çarptırıldığı anlaşıldı. Nakoula dün kendisine ulaşan AP muhabirine "Ben o değilim" dediyse de adını gizli tutan bir güvenlik görevlisi, "Sam Bacile"in Nakoula olduğu konusundan şüphe duymadıklarını belirtti. Oyuncuları da kandırmış: Filmin oyuncu kadrosu, internete "Çöl Savaşçıları" adlı bir film için verilen ilana itibar ederek Sam Bacile'ı bulan aktör ve aktrislerden oluşuyor. Kısacası oyuncular, İslamofobik bir filmde değil, Antik Mısır'ı konu alan bir yapımda rol aldıklarını sandılar. O kadar ki, filmde bazı karakterlerin replikleri bile değiştirildi. Örneğin filmin bir yerinde karakterin, karşısındaki kişiye "George" diye hitap ettiği ağız okuma yöntemiyle hemen anlaşılıyor; ancak ses "Muhammed" olarak çıkıyor. Nitekim filmde rol alan ya da kamera arkası işini yürüten yaklaşık 80 kişilik ekip dün ortaklaşa bir mektup kaleme alarak, "Kandırıldık" mesajı verdi. Mesajda, "Senaryonun sonradan korkunç bir şekilde değiştirildiğini gördüğümüzde şoke olduk. Ortaya çıkan trajediden derin bir üzüntü duyuyoruz" ifadeleri kullanıldı. (Hürriyet, 14 Eylül 2012)

Nakoula filmi hapishanedeyken yazmış. Dünyayı ayağa kaldıran "Müslümanların Masumiyeti" filminin yapımcısı ve yönetmeni olduğuna inanılan Nakoula Basseley Nakoula'nın filmi hapishanedeyken yazdığı ve Haziran 2011'de serbest bırakıldıktan sonra çekimlere başladığı bildirildi. Nakoula'nın 1990'larda da uyuşturucu imalatı nedeniyle hapse girdiği ortaya çıktı. Nakoula, filmi çekmek için kullandığı parayı Mısır'daki ailesinden aldığını da söyledi. Olay adam daha önce Sam Bacile adıyla yaptığı açıklamalarda kendisini bir "İsrailli Yahudi" olarak tanıtarak filme harcadığı 5 milyon doların varlıklı Yahudi arkadaşlarından geldiğini iddia etmişti. (Hürriyet, 14.9.2012) İslam karşıtı "Müslümanların Masumiyeti" filminin yapımcısı Nakoula Basseley Nakoula 'sahtekârlıktan' 1 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Bir bankayı dolandırdığı gerekçesiyle daha önce 21 ay hapis cezası olan 55 yaşındaki Nakoula, 8 ayrı dolandırıcılık davasından yargılanıyordu. Yapımcı Nakoula Basseley, Nakoula'nun "Müslümanların Masumiyeti" filmi nedeniyle ise ceza almadığı belirtti. (T24, 08 Kasım 2012) Kısaca Para İsraillilerden, destek Mısır'lı Hristiyan Kıpti'den, yönetmen ABD'li Evangelist ve uyuşturucu imalatçısı ve büyük ihtimal bu filmi çekmek şartı ile serbest bırakılmış!

Stockholm'de polisin izin verdiği eylemde Kur'an yakıldı. (BBC, 28 Haziran 2023) İsveç Dışişleri Bakanı Tobias Billström: "Kur'an yakılması ifade özgürlüğüne girer." (Expressen, 20 Ocak 2023)

Batı'nın ikiyüzlü politikası. Tevrat'ın İsveç'te yakılma teşebbüsü İsveç makamlarınca yasaklanırken, Yahudi bayrağı ve kipası ile fotoğrafları olan ve Kur'an'ı önce İsveç sonra da Hollanda'da defalarca yakan Rasmus Paludan'ın bu eylemlerini İsveç makamları fikir özgürlüğü olarak değerlendirdi. İfade özgürlüğü kim için? İsveç'te aşırı sağcı Rasmus Paludan ifade özgürlüğü adı altında Kur'an-ı Kerim'i yakarak nefret söyleminin en önemli örneklerinden birini gösterdi. Aynı şekilde Tevrat'ın yakılmasına müsaade etmeyen yetkililerin kararı ise büyük bir ironi. Tüm bunların dışında İsveç'te bu eylemi yapmak suç fakat Paludan ceza almadı. Peki, ifade özgürlüğü kim için? (TRT Haber, 31.1.2023) "Kur'an-ı Kerim'i yakmak ifade özgürlüğü" diyen İsveç Demokratlar Partisi, aşırı ırkçı Rasmus Paludan'ın gerçekleştirdiği Kur'an-ı Kerim yakma eyleminin ardından İsveç'in İstanbul Başkonsolosluğu'nun cama astığı "Kitabı yakan aptalın görüşlerini paylaşmıyoruz" yazısına tepki göstererek "Paludan'a aptal diyemezler" savunmasıyla parlamentoya soru önergesi sundu. (26.01.2023) Rasmus'un ise, 13 yaş ve altındaki erkek çocuklara cinsel tacizde bulunduğu da belgelendi. Sabıka kayıtları sebebiyle 2020 yılında Danimarka'da avukatlık mesleğinden 3 yıl süreyle men edilen, ehliyetine de bir yıl süreyle el konulan Rasmus Paludan, yakma fikrinin ise kendisine ait olmadığını öne sürerek İsveçli bir gazetecinin adını verdi. Paludan ile görüştüğünü doğrulayan Chang Frick, Paludan'a Kur'an yerine Türk bayrağı yakılmasını önerdiğini, amacının Türkiye Cumhurbaşkanı karşıtı eylem olduğunu söyledi. (NTV, 25.01.2023) 22.01.2023 tarihinde aşırı sağcı politikacı Rasmus Paludan, Türkiye'nin İsviçre'nin başkentindeki Stockholm Büyükelçiliği önünde ikinci kez Kur'an-ı Kerim yakar! Ama İsveç'in başkenti Stockholm'deki İsrail Büyükelçiliği önünde Tevrat yakmayı planlayan kişinin eylemi İsveçli yetkililerce engellenir. (Habertürk, 27.01.2023)

İsviçre'de okul öncesi çocuklara 'demokrasi' aşılanıyor. İsviçre'nin Lozan şehrindeki bir özel anaokulunda çocuklar resim yapmak yerine kurulan "göstermelik" sandıklara oy pusulası atarak küçük yaşlarda 'demokrasi'yi öğreniyor. (Euronews, 23.01.2021)

Batı laikmiş, demokratmış, insan haklarını savunurmuş! Avrupa fikir özgürlüğü anlayışına göre siyonizmi eleştirsen antisemitist; LGBT-C'yi eleştirsen nefret suçu; Kur'an'ı yakarsan fikir özgürlüğüdür! "Yahudilere soykırım yapılmamıştır" veya "Eşcinsellik sapıklıktır" diyen

Avrupa'da gerçekte ne kadar fikir özgürlüğünü, demokrasi, liberalizm olduğunu anında öğrenir! Özgürlük sadece İslam'a hakarette sınırsızca uygulanmaktadır!

Peki, bu aşırı sağcı İslam düşmanları kime hizmet etmektedir? "Hollanda'da İsrail doğumlu, aşırı sağcı siyasetçi Gidi Markuszower'in hassas bilgileri "İsrail'e" aktardığı tespit edilir!" (Haber 7, 30.6.2024)

Müslümanlar, İncil ve Tevrat içinde hâlâ bazı ilahi hakikatler kaldığı düşüncesi ile bırakın yırtmayı-tekmelemeyi, onlara 'abdest alıp mı dokunmak' gerekir, onu bile tartışmışlardır! Müslümanların Hz. İsa'ya bakışı ve saygısı ile Batının Hz. Muhammed'e bakışını zaten asla kıyaslayamayız bile!

Türbanlıya hakaret özgürlük sayıldı. İngiliz yargıç, bir Hristiyan'ın tesettürlü bir Müslümana yaptığı hakaretin ifade özgürlüğü içinde olduğuna hükmetti. İngiltere'de koyu Hristiyan otel sahibi bir karı-kocayla, sonradan Müslüman olan bir müşteri arasındaki "dine" hakaret davası sonuçlandı. Yargıç, İslam'a hakaret ettiği iddia edilen çiftin, ifade özgürlüğü sınırları içinde kaldığına hükmetti. Erica Tazi adlı İngiliz kadın, ağrı tedavisi görmek için geldiği Liverpool'da 4 hafta boyunca The Bounty House Otel'inde kaldı. Oteldeki son günü olan 20 Mart'ta ise kahvaltıya inerken tesettürlü giyindi. Tazi'nin (60) mahkede anlattığına göre otelin dindar birer Hristiyan olan İngiliz sahipleri Ben Vogelenzang (53) ile karısı Sharon (54) kendisini ilk defa tesettürlü görünce bağırıp gülmeye başladı. Tazi, Ben Vogelezang'ın daha sonra kendisine "terörist" diye hakaret ettiğini, bununla da yetinmeyip Hz. Muhammed'i de "bir savaş ağası" diye niteleyerek onu "Hitler, Saddam Hüseyin" gibi liderlere benzettiğini öne sürdü. (Haberler, 11 Aralık 2009)

ABD'de İslam'ı şeytan dini olarak gösteren papaz tartışılıyor. Ancak bu durum yeni değil. Batılılar İslam'ın temsilcisi Türkleri ve İslamiyet'i asırlardan beri şeytanla bir tutuyorlar. (Habervaktim, 12 Eylül 2010) ABD'de Bir kadın, dans ederek Kur'an-ı Kerim yakar. (8.4.2024) ABD'de bir üniversitede Kur'an sayfalarını yakarlar. (İlkha, 11.12.2021) ABD, Kur'an-Kerim'in yakılmasını kınamaktan da kaçınır. (Habertürk, 24.1.2023)

Irkçı Edwin Wagensveld, Kur'an yırttı. İsveç'te aşırı sağcı politikacı Rasmus Paludan'ın Türkiye'nin Stockholm Büyükelçiliği önünde Kuran-ı Kerim'i yakmasına yönelik tepkiler sürerken bu kez benzer eylem Hollanda'dan geldi. Almanya kökenli Batı'nın İslamlaşmasına Karşı Vatansever Avrupalılar hareketi lideri Edwin Wagensveld, Lahey kentinde yaptığı eylemde Kur'an-ı Kerim yırttı. (Hürriyet, 25.1.2023)

Fransa'da 10 yaşındaki 4 çocuk 'terörü savundukları' iddiasıyla 9 saat gözaltında tutuldu. Evlerinin fotoğrafını çektiklerini anlatan baba, "Dinimizle ilgili çok fazla soru sordular, namaz kılıp kılmadığımızı öğrenmek istediler. Macron ve Erdoğan ilişkisi hakkında görüşlerimizi sordular" diye konuştu. Çocukların bir gün önce, okulda Hz. Muhammed karikatürleri çizen Charlie Hebdo ve öldürülen Samuel Paty hakkında ders gördükleri öğrenildi. (Euronews, 06/11/2020)

İsviçre'de minare yapımı yasaklandı. İsviçre'de minare yapımına ilişkin referandum yapıldı. Sonuçlara göre minare yapımına yasak geldi. Buna göre İsviçre'de referandum tarihinden itibaren minare yapımı yasaklandı. Halkın % 57,5'i yasağa destek verirken, % 42,5'i yasaklanmasın dedi. (NTV, 29 Kasım 2009) Bir yıl önce ise 'İsviçre, PKK'yı terörist örgüt ilan etmeyi reddetmişti!' (8.11.2008)

Bir yıl ara ile iki haber: Toplam 30 kişinin peçe taktığı ve nüfusun sadece %5'inin Müslüman olduğu İsviçre'de peçeye yönelik yasaklama referandumu yapıldı. Ve %51.2 oranla yasak kabul edildi. (AA, 9 Mart 2021) Bir yıl sonra: Eşcinsel evliliğin yasal hale geldiği İsviçre'de ilk çift nikahlandı. İsviçre'de geçtiğimiz yıl eylül ayında yapılan referandumda kabul edilmesinin ardından eşcinsel evlilikler 1 Temmuz itibariyle yasal hale geldi. (Euronews, 01/07/2022)

Muhammed isminin yasaklanmasını isteyen "Fransız eski manken ve politikacı Julien Odoul, Avrupa'ya göçme arayışıyla Belarus'tan Polonya'ya geçmeye çalışan kişilerin, Avrupa'ya geçmelerindense donarak ölmelerinde de sakınca görmedi." (AA, 12.11.2021)

Cuma zaten cemaa(t) yani toplanmak ile aynı kökten geliyor ama "Avusturya polisi cuma vaktinde 11 camiyi kontrol eder. Avusturya'nın Vorarlberg eyaletinde bulunan 11 camide polis tarafından eş zamanlı gerçekleştirilen araştırmalarda 'cuma namazı vaktinde toplantı yapılıp yapılmadığı' kontrol edilir." (AA, 11.03.2017)

Fransa cumhurbaşkanlığı adayı Yahudi "İslam karşıtı yazar Eric Zemmour, Fransa cumhurbaşkanlığı için adaylığını açıklar. "Müslümanlara, İslam ve Fransa arasında bir tercih hakkı vermemiz gerekiyor. Çünkü bunu açıktan söylemeseler de tüm Müslümanlar cihatçıları "iyi Müslümanlar" olarak görüyor." dedi. (Euronews, 30/11/2021)

Müslüman bir adam, İngiltere'de Londra Metrosu'nda sessizce Kuran okuduğu için başka bir yolcunun ırkçı ve İslamofobik saldırısına uğrar. İşe giderken yolda sessizce Kuran okuyan Müslüman adamdan rahatsız olan yolcu, 'Burası Hıristiyan bir ülke, sen bizim inançlarımıza göre davranmak zorundasın' şeklinde cümleler sarf eder. (Yeni Şafak, 2/12/2021) İngiltere'de bir kişinin otobüs şoförüne tükürüp Müslüman karşıtı hakaretler ettiği anlara ilişkin görüntüler sosyal medyada dolaşıma girdi. (AA, 9.8.2024)

ABD kilisesinden İslam karşıtı levha. Amerika'da bir kilisenin girişine İslam karşıtı levhanın konulması Müslümanların tepkisine yol açtı. America in Arabic isimli haber ajansının yayınladığı rapora göre, kilisenin girişine "İslam is of the Devil/İslam Şeytandır" yazılı bir levha konuldu. (Yeni Şafak, 13/07/2009)

Yunan Metropolit, İslam'a kin kustu. Yunanistan Pire Metropoliti Serafim, İslam dini, Hz. Muhammed (sav), Kur'an-ı Kerim ve Müslümanlar hakkında akıllara ziyan iftira ve hakaretlerde bulundu. İslam dinini 'sözde din' olarak niteleyen fanatik Metropolit Serafim,

'İslam'a inananların en belirgin özelliği, 'sözde peygamber'in 'sözde getirilerini ('Kur'an'ı) kabul etmeyenleri kesmek ve öldürmektir' dedi. (uhim.org, 9.1.2011) Balkanlardaki Osmanlı hoşgörüsünü ('İslam barış dinidir' adlı yazı) ve Balkan Savaşları sırasında katledilen Müslümanları hatırlayalım!

Salman Rüşdi'ye İngiliz şövalyelik ödülü. İslam'a hakaretleriyle şöhret kazanan Hindistan asıllı yazar Salman Rüşdi'ye İngiltere'de şövalyelik unvanı takdim edildi. Şövalyelik nişanı, Buckingham Sarayı'nda Kraliçe Elizabeth tarafından verildi. (Yeni Şafak, 25/06/2008)

Salman Rüşdi'ye Fransız edebiyat nişanı. Hint asıllı İngiliz yazar Salman Rüşdi'ye Fransa'nın en büyük edebiyat nişanı verildi. Fransa eski Kültür Bakanı Jack Lang, Londra'ya giderek Fransız Büyükelçiliği'nde düzenlenen bir törenle Rüşdi'ye nişanını taktı. (Hürriyet, 23.1.1999) Salman Ruşdi'ye ağır darbe. Salman Rüşdi, 'Şeytan Ayetleri' kitabıyla İslam dünyasının tepkisini çekmiş ama o sayede dünyaca ünlü bir yazar haline gelmişti. Yaptığı çalışmalarla kendisini yalanlayan Rüşdi'ye bir darbe de sevgilisi ABD'li aktris Pia Glenn'den geldi. 62 yaşındaki yazar sevgilisi için, "O yazdığı kitapları, kadın avcılığı için kullanır. Cahillik kralı Rüşdi, işe yaramaz ve ödleğin tekidir. Arkadaşlarıma bile birliktelik teklif eden ama ortaya çıkınca inkar eden olgunlaşmamış Rüşdi'den ayrıldığım için mutluyum" dedi. Ayrılıktan sonra ilk kez geçtiğimiz hafta konuşan Glenn, "Kitaplarında yazdıkları birçok konunun aslında yalanlara dayandığını da kendisine itiraf ettiğini" belirtti. (Takvim, 19 Ekim 2009)

Esmer Pinokyo yalan söylemiş. 1992 yılında, İslam'ın katı kurallarından kaçtığı söyleyerek Hollanda vatandaşlığı alan, Esmer Pinokyo lakaplı Somalili Ayaan Hirsi Ali, iltica hakkı için yalan uydurduğunu itiraf etti. Somali'de istemediği bir evliliğe zorlandığı için Hollanda'ya sığındığını iddia ederek Hollanda vatandaşı olan ve kendisini 'ex-Muslim' (eski Müslüman) diye tanımlayan Liberal Parti VVD milletvekili Ayaan Hirsi Ali'nin geçmişi hakkında yalan söylediği ortaya çıktı. Önceki gün Hollanda da yayınlanan Zembla adlı televizyona konuk olan Ali, 1992 de Hollanda otoritesine geçmişi hakkında yanlış bilgi verdiğini ve VVD Partisi'nin bu yalanlardan haberdar olduğunu itiraf etti. Ali, 1992de açlık ve iç savaştan dolayı ülkesinden kaçtığının gerçek olmadığını ve o zamanlar mülteci olarak güvenli bir şekilde Kenya'da hayatını sürdürmekte olduğunu söyledi. Gerçek ismi Ayaan Hirsi Magan olan Somali asıllı kadının ağabeyi, halası ve eski eşi, Ali'nin yalanlarının bununla da sınırlı olmadığını söylediler. Aile fertleri, Ayaan Hirsi Ali'nin aile içi şiddete maruz kalmadığı ve hatta zorla evlendirilmediğini de söylediler. (Yeni Şafak, 15 Mayıs 2006) Hollanda'da Somali asıllı milletvekili Ayaan Hırsi Ali etrafında dönen tartışmalarla başlayan kriz, hükümetin istifasıyla sonuçlandı. (DW, 17 Mayıs 2006) Yalancı Ayaan Hirsi Ali vekillikten kovuldu. (17 Mayıs 2006) 2015'te İslam karşıtı bir kitap yazan Ayaan Hirsi Ali, 'İslam'dan ateizme sonra Hıristiyanlığa geçti.' (13.11.2023) İşin aslını 'Karşılaştırmalı dinler ızmanı' Dr. Sophia Rose Arjana şöyle açıklar: İslamofobi ve nefretin ticaret metaı haline getirilmesi medya, aşırı sağcı politikacılar ve sahte aydınların kışkırtmalarıyla Batı'da hızla tırmanan ve "bağnazlığın en makbul formlarından biri" haline gelen İslamofobi, aslında büyük bir sektör. Aralarında Robert Spencer, Ayaan Hirsi Ali, Pamela Geller ve Tevfik Hamid'in de bulunduğu çok sayıda kişi, sırf Müslümanların şeytanlaştırılmasına odaklı bir kariyere sahiptir. Bunlar, sözde "uzmanlıkları" İslam'ı ve Müslümanları aşağılamak olan insanlardır. Bir örnek vermek gerekirse, Ayaan Hirsi Ali, hayatını İslam'ı ve Müslümanları kötü göstermekten kazanıyor. Kitapları, "göçebe", "gavur", "kafese konmuş bakire", "kafir" gibi kelimeleri ve terkipleri başlıklarında içermesiyle İslam'ın, yorum ve uygulamada hiçbir farklılığı ve çeşitliliği olmayan medeniyetsiz, egzotik ve vahşi bir inanç olduğunu düşündürüyor. Bir uzmanlığı olmamasına rağmen sık sık haber programlarına İslam "uzmanı" olarak katılıyor. (AA, 30.05.2016) Ergun Caner'in de aynı metodu kullandığını hatırlayalım!

“Almanya gibi liberal bir devlet hâlâ liberal felsefeye aykırı bir şekilde, insanların temel anayasal hakkı olan din ve vicdan hürriyetini, ‘liberal bir biçimde yaşama’ baskısıyla ihlal edebilir mi?” (AA, 28.07.2017) “Avrupa’da yaşayan Müslümanların büyük bir çoğunluğu Avrupa ülkelerinde doğup büyüdüğü halde Avrupa toplumunun gözünde halen yabancı statüsünde görülmektedirler ve dışlanmaktadırlar. Medya Müslümanların entegrasyon prosedüründe önemli bir rol oynamaktadır, birleştirici veya ötekileştirici bir güce sahiptir. Birtakım Avrupa ülkelerinde İslamofobya verileri azalmamıştır.” (Aysun Y. Dilek, Avrupa’daki Müslümanlar ve Avrupa İslamı, ÇÜİFD, Yıl: 2020 Cilt:20 Sayı:1, s. 133)

“Batı emperyalizmine direnmek, insanlığın onur mücadelesidir! Batı’nın müdahale tarzı budur. İçeriden örgütlenmelerle siyasi dizayn yapar. Başarılı olmazsa, demokrasi ve özgürlük söylemleriyle kitlelerin gücünü kullanır. Yine başarılı olmazsa ekonomik saldırılarla ülkeyi çökertir. Bu da başarılı olmazsa suikastlar gelir, iç çatışmalar gelir ve sonrasında açıktan müdahaleler gelir. Ancak eğer o ülkede keskin bir direnç oluşursa, kitleler bu dirence destek verirse yapabilecekleri hiçbir şey yoktur. Küresel düzenleri için tehdit gördükleri her ülkeyi, her siyasi anlayışı, her kültür ve medeniyeti, her lideri “cezalandırırlar!” Finans sistemlerinin kirliliklerine “hayır” diyen her lideri ortadan kaldırmaya çalışırlar. Afganistan’ı işgal ederken Taliban ve El Kaide’yi gerekçe gösterdiler. Yalandı! Irak’ı işgal ederken Saddam’ı hedef gösterdiler, yalandı! Libya’yı parçalarken Kaddafi’yi bahane ettiler, yalandı! Suriye’nin bir bölümünü işgal ederken DEAŞ’ı bahane ettiler, yalandı! Biz onların yalanlarına göre algıladık bütün bunları. Öyleyse Avrupa’nın yüzyıllardır sürdürdüğü, ABD’nin yirminci yüzyıl boyunca devam ettirip 21. yüzyıla taşımaya çalıştığı bu vahşi sömürge saldırılarına karşı amansız bir direnç geliştirmek zorundayız. Bunun için önce zihinlerimizi özgürleştirmek zorundayız. Batı’nın sömürge gücü elinden alınmalıdır.” (İbrahim Karagül, Yeni Şafak, 25 Ocak 2019)

Terörizm

TSK, Afrin’de terör örgütü PYD/PKK’ya yönelik Zeytin Dalı Harekâtında iki Avrupalı örgüt mensubunu etkisiz hale getirdi. (AA, 18.02.2018) Avrupalı Teröristler! PKK, "lejyon taburu" kurdu. PKK'ya her türlü desteği veren Avrupa, şimdi de militan göndermeye başladı. PKK içerisinde Avrupa Birliği vatandaşlarından oluşan "Lejyon taburu" kuruldu, karargâhları Ayn el Arab'ta. Avrupalı teröristler Suriye'ye aktivist ve insan hakları savunuculuğu kimliğiyle geliyor. Hiçbir batılı ülke PYD'ye katılan teröristler hakkında hukuki işlem başlatmıyor. PYD saflarında savaşan batı ülkelerinden ithal teröristler onlarca toplu katliam ve infazlara imza atarken batılı ülkeler bu durumu görmezden geliyor. PKK'nın Suriye yapılanmasına destek amacıyla PYD'ye katılan teröristler arasında yaralama, tecavüz gibi suçlara karışanların oranının yüksek olduğu bildiriliyor. Misyoner örgütlerinin de PYD'ye destek amaçlı militan sevkiyatında önemli katkısı bulunuyor. (Yeni Şafak, 29.07.2017) Luis Posada Carilles. Bombacılar adını verdikten sonra tutuklansa da, hapisten kaçmayı başardı. Adı Küba'yı işgal girişimi Domuzlar Körfezi çıkarmasından uçak düşürmeye, komünist Venezuelalılara işkenceden otel bombalamalarına, Şili Dışişleri Bakanı'na suikasttan Fidel Castro'yu bombalı suikastla öldürmeye teşebbüse dek pek çok suça karıştı. Hatta yıllar sonra New York Times'a verdiği röportajda, bunların bazılarını kabul etti. Washington için kötü ve iyi teröristler mevcuttur. Carilles 'iyi' bir teröristtir çünkü suçlarının çoğunu CIA aracılığıyla Amerikan hükümetinin kirli işlerinin ve gizli eylemlerinin bir parçası olarak işlemiştir. (Hilal kaplan, Sabah, 24.07.2017)

BM, NATO, Batı

Liberya'da 'gıda karşılığı seks' sürüyor. Çocuklara yardım örgütü Save the Children, Batı Afrika ülkelerinden Liberya'daki bazı yardım görevlilerinin kız çocuklarına cinsel tacizde

bulunduğunu açıkladı. Buna göre bölgede faaliyet gösteren yerel ve uluslararası yardım kuruluşlarından görevliler, gıda karşılığında çocukları cinsel olarak sömürüyor. Hazırlanan rapora göre polis, öğretmen, yardım görevlisi ya da barış gücü askerleriyle cinsel ilişkiye giren kız çocuklarının yaşı 8'e kadar düşmüş durumda. Karşılığında ise genelde yiyecek alıyorlar. Ancak arabayla bir tur atmak ya da bir film izlemek gibi 'ödüllere' de rastlandığı oluyor. (Hürriyet, 8 Mayıs 2006) BM Barış Gücü askerleri Haiti'de 'yüzlerce kızı hamile bıraktı'. Birleşmiş Milletler Barış Gücü askerlerinin Haiti'de görev yaptıkları dönemde yüzlerce genç kızı ve çocuğu hamile bırakıp yoksulluk içinde tek başlarına çocuk büyütmek zorunda bıraktığı belirtildi. (BBC, 18 Aralık 2019) Bosna ve Ruanda'da katliamlara seyirci kalarak tepki çeken Birleşmiş Milletler Barış Gücü askerleri bu kez yeni bir skandalla gündemde. Kongo'da BM Barış Gücü askerleri 2005'te milislerden topladığı binlerce silahla gündeme gelmişti. Gelen son haberlere göre ise BM askerleri milislerle silah ticareti yapıyor. (29.04.2008) BM gücünden Sudanlı çocuklara tecavüz skandalı. Sudan'ın güneyinde görev yapan BM Barış Gücü görevlilerinin çocuklara tecavüz ettiği haberleri üzerine BM soruşturma başlatılacağını açıkladı. İngiltere'de yayımlanan Daily Telegraph gazetesinin haberine göre, Juba bölgesinde görevli askeri ve sivil BM personelinin, korunmasız küçük erkek ve kız çocukları seks yapmaya zorladıkları iddia ediliyor. (Hürriyet, 04 Ocak 2007) Eski BM çalışanına 13 kadına cinsel tacizden 15 yıl hapis. (Diken, 31.10.2022) BM'den Burundi askeri güçlerine tecavüz suçlaması. (Euronews, 15/01/2016) Fransız Ağır Ceza Mahkemesi, eskiden BM'de çalışan bir Fransız tamirciyi, Orta Afrika Cumhuriyeti ve Kongo'da 20 genç kıza tecavüz etmekten suçlu buldu. (T24, 12 Eylül 2008; Detay: en.wikipedia.org/wiki/Sexual_abuse_by_UN_peacekeepers)

İngiliz'in sözde yardım kuruluşu Oxfam'ın, Haiti'de ve onlarca Afrika ülkesinde yardım bahanesiyle evsiz ve kimsesiz yüzlerce kadın ve çocuğa tecavüz ettiği ortaya çıktı. (Yeni Söz, 16.02.2018) Haiti, çalışanlarının cinsel istismar soruşturması devam eden İngiliz yardım kuruluşu Oxfam'ın ülkedeki faaliyetlerini 2 aylığına askıya aldı. (Euronews, 23/02/2018) ABD'nin 'tecavüz' ordusu. İşgal ettiği topraklarda insanlık enkazı bırakan ABD'nin iğrenç bir yüzü daha ortaya çıktı. Pentagon raporunda, ABD ordusu personellerinin birbirlerine tecavüz etme oranları, korkunç boyutlara ulaştı. Raporda yer alan verilere göre, sadece bir yıl içerisinde 20 bin 500 kadın asker, meslektaşının tecavüzüne uğradı. (Akit, 2019-05-0) Amerika Birleşik tecavüz Ordusu. Pentagon raporunda ABD ordusu personellerinin birbirlerine tecavüz etme oranlarının korkunç boyutlara ulaştığı, sadece tespit edilmiş vakıalara göre, her saat bu tip 3 tecavüz yaşandığı kaydedildi. (Memleket, 14 Mayıs 2013)

Terör örgütü PKK/YPG, çeşitli uluslararası sözleşme ve düzenlemeleri ihlal ederek kaçırdığı çocukları saflarına katmaya devam ederken, birçok çocuk kaçma ya da intihar girişimi sırasında veya çatışma bölgelerinde yaşamını yitiriyor. (AA, 29.9.2023) "Birleşmiş Milletler (BM) müfredatına göre çocuklardan savaşçı yapmak insanlık suçudur. PKK/YPG her hafta şu çocuklardan bir kaçını kendi haber sitelerinde savaşırken öldürüldüklerini yazıyorlar. Peki BM ve AB ülkeleri bu çocukları görmüyor mu, en az benim kadar görüyorlar!" (Eski PKK'lı Aytekin Yılmaz, 2 Haziran 2022)

Çocuk istismarıyla mücadele kuruluşunun başkanı 2 yaşındaki bebeğe tecavüz girişimi suçlamasıyla gözaltında. ABD'de savaş koşullarının hüküm sürdüğü ülkelerde çocuklara yönelik cinsel suçları önleme faaliyetleri yürüten uluslararası yardım kuruluşunun başkanı Joel Davis gözaltına alındı. Davis, 2 yaşındaki bir çocukla cinsel ilişkiye girmeye çalışmak ve cep telefonunda çocuk pornografisi bulundurmakla suçlanıyor. (BBC, 28 Haziran 2018)

Brüksel UNICEF binasının bodrum katı bir 'çocuk pornografisi' merkezi. 8 ile 14 yaş arası çocukların çıplak fotoğrafları çekilip çoğaltılıyor ve video ve fotoğraflar ABD'ye pazarlanıyor. Tutuklananlar arasında UNICEF Belçika komite başkanı Josef Varbeek de var. (Nokta Dergisi, 2.8.1987, Sayı: 30)

Darbe ile gelen demokrasi! Kerry: Mısır ordusu demokrasiyi geri getirdi. ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, Mısır'da ordunun demokrasiyi geri getirdiğini, askerlerin Mursi yanlılarına ateş açmasının demokrasinin yeniden kurulmasıyla ilgisi olmadığını söyledi. Kerry, darbenin 'milyonlarca ve milyonlarca kişinin' isteğiyle yapıldığın belirtti. Washington Mısır'da yaşananları 'darbe' diye tanımlamayı reddetti. ABD yasaları uyarınca, bu tanımlama yapıldığı takdirde Washington'ın Mısır'a verdiği yıllık 1,5 milyar dolayındaki yardımın kesilmesi gerekiyor. Rabia'tül Adeviyye Camii yakınında bulunan meydandaki ana eylem alanında ve Kahire Üniversitesi'nin ana kampüsünün yanındaki Nahda meydanında geçen Cumartesi günü 70'den fazla kişi ölmüştü. (BBC, 2.8.2013) Mısır'daki katliamın bilançosu: 3 bin 533 ölü. (AA, 17.8.2013) AB'nin demokrasi ve idam ikiyüzlülüğü. Türk kamuoyunun idam cezasının getirilmesi talebi karşısında, Türkiye'ye tepki gösteren Avrupa Birliği, Mısır'da Müslümanların idam edilmesine ses çıkarmadı. Üstelik AB ülkelerinin üst düzey isimleri, Mısır'da Müslümanları katleden darbeci Sisi'nin ayağına giderek zirveye katıldı. Her fırsatta aralarında Türkiye'nin de bulunduğu birçok ülkeye "demokrasi dersi" vermeye çalışan AB'nin, hem büyük tepki toplayan idamlara karşı sessiz kalması, hem de kendi çıkarları için Mısır gibi ülkelerin ciddi demokrasi ihlallerine göz yumması, birliğin demokrasi konusundaki çifte standardını bir kez daha göstermiş oldu. (Yeni Akit, 26 Şubat 2019)

'Beyin ölümü gerçekleşti' denilen NATO yeniden hayat mı buldu? 2004 yılından beri NATO askerleri sadece doğal afetler sonrası müdahaleler ve Afganistan'dan tahliyenin koordinasyonu için kullanılmıştı. Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'un 2019 yılında NATO'nun "beyin ölümünün" gerçekleştiğini açıklaması o dönem büyük tartışmalara neden olmuştu. Fakat Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etmesi ittifak içerisinde tekrar birlik sağlanmasına yol açtı ve 'NATO yeniden hayat mı buldu?' soruları arttı. (Euronews, 05/03/2022)

Müslümana ölü, Hristiyan'a kalkan! The Independent ortaya çıkardı: Irak'ın zengin petrol yatakları ABD ve İngiliz şirketlerince yağmalanıyor. Irak savaşının ilk günlerinde parlamentoda konuşan İngiltere Başbakanı Tony Blair, amaçlarının Irak petrollerini ele geçirmek olduğu yolundaki suçlamaları reddetmiş, "amaçlarını Irak'ın özgür ve demokratik bir ülke olmasını sağlamak" olarak özetlemişti. ABD Başkanı George Bush da "Amacımız Irak'ın petrolünü sahip olmak değil" demişti. Ancak İngiliz The Independent gazetesinin ele geçirdiği, Irak Hidrokarbon (petrol) Yasası Taslağı bu sözlerin pek de samimi olmadığını kanıtladı. Gazete, dünyanın 3'üncü en büyük rezervlerine sahip Irak'ın petrol kaynaklarının ABD ve İngiltere merkezli şirketlerin kontrolüne bırakılacağını ortaya çıkardı. Yasanın BP, Chevron, Shell ve Exxon gibi petrol devlerine 30 yıllık sözleşmeyle Irak'a girme şansı vereceğini, bunun da Irak petrollerinin 1972 yılında millileştirilmesinden sonra yabancılara ilk kez bu imkanın sağlanması anlamına geldiğini vurgulayan Independent, "Bu durum Irak'a yapılan müdahalenin tek amacının ülkenin petrol kaynaklarını ele geçirmek olduğunu savunanların elini de güçlendirecek" diye yazdı. (Vatan, 08.01.2007)

Batı için önemli olan menfaattır. Onlar sadece para ve kuvvetten anlar. Zayıf ve haklı isen bunun Batı için hiç bir önemi yoktur. 'Irak petrolünün karabatakları katrana buladığı' görüntüleri, Irakta öldürülen masum insanlar yerine dünya kamuoyuna gösterilirken karabatakların körfez yerine Fransa'daki bir kazada petrole bulanan kuşlar olduğu ortaya çıkmıştı. 11 Eylülün canileri oldukları ileri sürülen Burkari kardeşlerin biri bir yıl önce ölmüş, diğerinin ise FBI ajanı olduğu ortaya çıkmıştı. AB yetkilisi Tom Spencer: "AB konusunda Ankara'yı otuz yıldır oyalıyoruz." derken, Kuzey ıraktaki insani yardım kuruluşlarına çalışanların casus olduğu da ortaya çıkmıştı. ABD'nin jet uçakları kuzey Irak'ta iki Türk helikopterini düşürür. (1994) Marmara'da ise Saratoga gemimizi ABD savaş gemileri vurur, tabii ki hepsi yanlışlıkla! AIHM başörtüsü ve RP hakkında olumsuz karar verirken Sih'lerin

türbanı ve Budistlerin sarı elbiseleri için olumlu kararlar vermekte idi! Rusya ile savaşırken Afganlılar mücahit, ABD ile savaşırken terörist ilan edilir. Saddam Halepçe'de katliam yaparken Irak devlet başkanıdır. Kuveyt petrolüne göz dikince diktatör ilan edilir. ABD'nin Somali operasyonun altında da "Petrol aşkı" çıkar. (Hürriyet, 5.1.93)

Avrupa değerlerinin kaynağı ve geleceği. "Sergilenen görüntüler Avrupa'yı, şimdiye kadar Türkiye'ye veya başka ülkelere demokrasi ve ifade özgürlüğü, toplantı ve gösteri özgürlüğü temelinde yönelttiği bütün eleştirileri fazlasıyla hak eden ama aynı zamanda tutarsız ve samimiyetsiz bir konuma düşürüyor. Avrupa'nın tarihindeki sömürgecilik dünyanın bütün maddi değerlerine zorla el koymayı da bir karakter haline getirmiştir. Avrupa sömürgeciliğinin tarihi aynı zamanda Avrupa dışı ülkelerde uygulamış olduğu katliamların, insanlık-dışı uygulamaların, soykırımların da tarihi olmuştur. Avrupa değerlerinin oluşumunda bu tarihin de belirleyici olduğu çok açıktır. Avrupa bütün dünyanın tarihini yok sayıp kendi tarihini dünya tarihi olarak sunmayı başarmıştır. Avrupa-merkezci bir bakış açısını bütün dünyaya benimsetip kendi felsefe tarihini bütün dünyanın felsefe tarihi olarak sunmuş, böylece Avrupa-dışı insanlara kendileri hakkında bir "hiçlik" duygusunu yine zorla yaşatmıştır. Sanki tarih boyunca başka hiçbir yerde felsefe, düşünce, bilgelik, hikmet adına hiçbir şey yaşanmamış gibi. Avrupa kendi Orta Çağında bir mezhebin bir mezhebe tahammül edemeyip soykırıma tabi tuttuğu, cadı avlarının, engizisyonların, kitlesel sürgünlerin yaşatıldığı karanlığı yaşarken İslam dünyası 72 milleti bir arada barış ve huzur içinde bir arada bir ahenk içinde yaşatan altın formülü bulmuş, uyguluyordu." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 18 Mart 2017)

Batı için demokrasi, insan hakları, insan hayatı sadece sözde önemlidir. Batı parayı, menfaati, petrolü önceler: Prof. Dr. Hasan Köni, Tunus, Mısır, Cezayir ve Libya gibi ülkelerdeki isyan dalgalarını analiz ederken, çok çarpıcı bir örnekten yola çıkar. Köni, "Biz, Bolivya gerçeğini inceliyorduk. Bolivya'da Amerikan Kalkınma Ajansı, sivil toplum örgütlerine milyarlarca dolarlık bir yardımda bulunmuş. Bu yardım neticesinde hükümete müthiş bir baskı grubu kurulmuş. Bu gerçekten yola çıktıktan sonra gördük ki, aynı sistem dünyada 26 ülkede birden uygulanmış. Mesela, Mısır'da 2007 yılından beri Amerikan Kalkınma Ajansı tarafından sivil toplum örgütlerine aktarılan para miktarı yaklaşık 180 milyar dolar" diye konuşur. Sivil toplum hareketlerinin planlı ve programlı şekilde organize edildiğini, bunun bir satranç oyunu olduğunu kaydeden Köni, "Batının ne yapacağını tahmin etmemiz çok zor. 5-6 oyun sonrasını planlıyorlar ve oynuyorlar. Biz ise sadece sosyal olayları seyretmekle yetiniyoruz. Bana göre batı Kaddafi'ye Bingazi'de soykırım yapma imkanı tanıyacak daha sonra canına okuyacak" değerlendirmesini yaptı. Bu panelin ardından iki gün bile geçmeden göstermelik BM kararları alınarak 5'li koalisyon Amerika, İngiltere, Fransa tarafından Libya'ya askeri harekât başlatıldı. (Nedim Odabaş, Milli Gazete, 22.03.2011)

Fransa

72 sömürge, ve bitmeyen yangın: Fransa. Fransa, geçtiğimiz asırlarda farklı kıtalarda 72 ülkeyi ya kolonisi haline getirdi ya da himaye adı altında kendisine bağladı. Ancak bu bölgelerden Fransa'ya göç etmek zorunda kalanlarla yıldızı bir türlü barışmadı. Fransa, 1524'te başlattığı sömürgecilik faaliyetleriyle Afrika'nın batısında ve kuzeyinde 20'den fazla ülkede hakimiyet kurdu. Afrika'nın yüzde 35'i, 300 yıl boyunca Fransa'nın kontrolünde kaldı. (TRT Haber, 04.07.2023) Afrika'nın doğal ve insani zenginliği, Fransa ekonomisi için vazgeçilmez bir kaynak olarak durmaktadır. Bu nedenledir ki Paris hükümeti Libya, Mali, Çad Gölü Havzası ve Fildişi Sahili örneklerindeki gibi olası bir iç çatışma, darbe ya da siyasi kriz durumunda ilk müdahil olan ülkelerden biridir. Bu refleksini günümüzde de sürdüren Fransa, tarihi arka planı da kullanarak sömürge dönemi hâkimiyet bölgelerini bırakmamakta her yolu deniyor. (Kriter, 30 Eylül 2020) Esad Türkiye'ye göz kırptı, Macron harekete geçti. Suriye lideri Beşar Esad Türkiye ile diyalog

kurmaya hazır olduklarını bildirdi. Aynı gün Paris Temyiz Mahkemesi, Esad hakkında 2013 yılında Guta'da gerçekleştirilen kimyasal saldırılar sebebiyle verilen uluslararası tutuklama emrini onadı. (Türkiye, 28 Haziran 2024) Hırsız Fransa eski sömürgesi olan 14 Afrika ülkesinden 'koloni vergisi' adıyla hâlâ yılda yaklaşık 500 milyar dolar para haraç toplamaktadır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 92)

Fransa devlet başkanı Macron, Jeune Afrique gazetesine verdiği demeçte Afrikalıların sömürge dönemi nedeniyle kendilerine olan kızgınlığından Türkiye ve Rusya'yı sorumlu tuttu. (Haber 7, 20.11.2020) Avrupa kamuoyu ise hâlâ gerçeklerin farkına varamamıştır! "Tuhaf şey! Biz kendilerine adalet ve iyi bir yönetim sunduk; buna rağmen yine de isyan ediyorlar.' şeklinde şaşkınlık gösteriyorler."(Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 269, 274)

Kim kimin elini niye öpüyor? Berlusconi'nin, Kaddafi'nin elini öpmesi kimi tepkilere yol açtı. Peki, Berlusconi Kaddafi'nin elini niye öptü? Berlusconi'nin, liderinin elini öptüğü Libya İtalya'ya günde ortalama 550 bin varil petrol ihraç ediyor. Libya aynı zamanda doğalgaz üretimiyle önem kazanmakta olan bir ülke. Silvio Berlusconi 2008'de de Libya'ya 5 yıl içinde 20 milyar dolarlık yatırım vaadinde bulunmuştu. (NTV, 30.03.2010)

Ahlaksız Sarkozy. Seçim dönemi öncesi oy avcılığına soyunarak Ermeniler lehine yasa çıkarmaya çalışan Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy'nin, 2007 seçimleri öncesi Libya'nın devlet lideri Kaddafi'den 50 milyon Euro yardım aldığı konuşuluyor. Seçimden sonra ise Kaddafi'yi sarayında ağırlayan Sarkozy'nin Libya'ya ilk saldırma emri veren lider olması 'ahlaksızlık' olarak yorumlanıyor. (Yeni Akit, 14 Mart 2012) Daha düne kadar petrol çıkarları için Kaddafi'nin elini öpen Batılı liderler, çıkarları tehlikeye girince, Kaddafi kontrolündeki askeri hedefleri bombalamaya başladılar. Batı, bir kez daha emperyalist yüzünü gösterdi. (Yeni Akit, 20 Mart 2011)

Fransa neden bu kadar hızlı davrandı? İtalya ve İngiltere neden hemen "Tamam" dedi? Elbette atalarının yaptığını yapıyorlar. Yani iştahlarını yeni yatırım ve tüketim alanlarına çeviriyorlar. Her zamanki gibi sömürgecilerin acılı kıtasına. Afrika'ya. Tarih boyunca bilinen kuraldır. Sömürgeci ülkeler savunma amaçlı silah geliştirmezler. Şimdiki gelişmiş ülkeler de öyle. O silahlar dilediği bir dönemde bilinen coğrafyaları yeniden şekillendirmek için kullanılır. Yani "Arkadaş ben bu oyundan yeterince kazanamıyorum. Kağıtları yeniden dağıtacağım" diyebilmek için! Yeni düzende gidip oraya bayrak dikmeye ya da işgale gerek yoktur. Önce demokrasi götürülür. Sonra ülkenin yönetimi değiştirilir. Kendine bağlı yeni bir yönetim oluşturulur. Doğal olarak da yeni yönetim bütün ihaleleri ve kullanım haklarını sana verir. Mesela Irak. Orada Türk müteahitleri patrondu. Savaştan sonra ihaleler yeniden yapıldı. Irak'a "demokrasiyi götüren" silahlı ülkelerin firmaları ihaleleri aldı. Türkler bu defa taşeron oldu. Kore'de, Kuveyt'te, Afganistan'da ve şimdi Libya'da benzer bir tehlike. Geliyorlar, yönetimleri değiştirdikten sonra büyük işleri o ülkelerin şirketleri alıyor. İlk sömürgeciler Afrika'ya gelirken, "Uygarlığı getiriyoruz" demişlerdi. Şimdi yıllarca besledikleri kukla diktatörlere karşı "Demokrasiyi getiriyoruz" diyorlar. (Fatih Çekirge, Hürriyet, 22 Mart 2011)

Ahlaksız pazarlık. Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy, Libya operasyonu öncesi Libya petrolünün yüzde 35'inin Fransa'ya verilmesi için muhaliflerle anlaştı. Ama kamuoyuna "Amaç, Libya'nın yeniden özgürlüğüne kavuşması ve demokrasi umuduyla yeniden buluşması" diye açıklama yaptı! Evet! Aslına her şey petro-demokrasi için…

"Avrupalı nankördür." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 152) Batı dünyasının şifresi: "Kazanmanın ahlakı olmaz!" (Yavuz Bahadıroğlu, Akit, 6.6.2015)

Orta Afrika'da Müslümanlara yönelik saldırılar sürüyor. Fransızların destek verdiği Hristiyan çeteler Bangui'de iki Müslüman'ı sokak ortasında yaktı. O sırada devriye gezen Fransız askerleri ise vahşetin güvenliğini sağladı. (Star, 22.1.2014)

Gezi'de barışçıl Paris'te vandal. Fransız basınından çifte standart. Fransa'nın başkenti Paris'te hayat pahalılığı ve zamları öne sürerek başlatılan eylemler devam ederken Fransız medyasının eylemler karşısındaki tavrı da oldukça dikkat çekici oldu. Türkiye'deki Gezi Parkı provokasyonu için barışçıl eylemler ifadesini kullanan Fransız basını, Paris'teki eylemcileri ise terörist olarak tanımladı. Fransız basının bu tavrı kadar Batı medyasındaki diğer kuruluşların da olaylar karşısında sessizliğe gömülmeleri ise dikkatlerden kaçmadı. (Akşam, 11 Aralık 2018)

"İtalya Temsilciler Meclisi Üyesi (sonra başbakanı) Giorgia Meloni: Emmanuel Macron'un sorumsuzluğuna yazıklar olsun. Libya'yı bombalayanlar onlar oldu. Çünkü İtalya'nın Kaddafi ile enerji alanında özel ilişkilerinin olması onları endişelendiriyor. Aynı zamanda bizi bu hale getiren göç dalgalarının önünde bulduk kendimizi. Bu arada Fransa, Afrika'yı sömürmeye devam ediyor. 13 ülkede para birimi bastırıp üzerlerine damgalıyor ve çocukları madenlerde çalıştırıp hammadde edinmeye devam ediyor. Fransa nükleer reaktörleri için kullandığı uranyumun yüzde 30'unu Nijer'den çıkarıyor. Ve hal böyleyken Nijer nüfusunun yüzde 90'ı elektriksiz yaşıyor. Bize ders verme Macron. Çünkü Afrikalılar senin politikan yüzünden kıtalarını terk etmek zorunda kalıyor. Çözüm Afrikalıların Avrupa'ya göç etmeleri değil, aksine Afrika'nın Avrupalılardan kurtulmasıdır. Sizden ders almayı kabul etmiyoruz." (T24, 18 Nisan 2021)

Fransız sömürgeciliği sona ererken geriye CFA frangı kaldı. CFA frangı, CFA frangı bölgesine üye 14 Afrika ülkesinin ortak para biriminin adı. Bu bölge, Portekiz kolonisi olan Gine-Bissau ve İspanyol kolonisi olan Ekvator Ginesi'ne ek olarak Fransız kolonisi olan 12 ülkeyi içerir. Orta Afrika CFA frangı Kamerun, Orta Afrika Cumhuriyeti, Çad, Kongo Cumhuriyeti, Gabon, Ekvator Ginesi'nde kullanılırken Batı Afrika CFA frangı ise Benin, Burkina Faso, Fildişi Sahili, Gine-Bissau, Mali, Nijer, Senegal ve Togo'da kullanılmaktadır. (Independent Türkçe, 9 Ağustos 2023) Fransa'nın Afrika'da uyguladığı sömürge politikalarına sert tepki gösteren İtalya Başbakanı

Giorgia Meloni, kıtanın sömürülmesine son verilmesi halinde göçün önlenebileceğini söyledi. Meloni, katıldığı bir televizyon yayınında eline aldığı para için, "Buna CFA Frangı derler. Fransa'nın 14 Afrika ulusu için bastığı sömürge para birimi." ifadelerini kullandı. İtalyan Başbakan, "Burkina Faso, en yoksul ülkelerden biri. Fransa, Burkina Faso için sömürge para birimi basıyor. Bunun karşılığında Burkina Faso'nun ihraç ettiği her şeyin yüzde 50'sinin Fransız Hazinesi'ne aktarılmasını istiyor." dedi. "Bir çocuğun çıkarmak için bir tünele indiği altın, çoğunlukla Fransız devletinin kasasına giriyor." (Ensonhaber, 22.11.2022)

Fransa Cumhurbaşkanı Macron'un, "Afrikalı liderlerin Fransa'ya teşekkür etmeyi unuttukları" sözüne cevap veren Burkina Faso Cumhurbaşkanı İbrahim Traore, "Tüm Afrikalıları aşağıladı. Bu beyefendi Afrika'yı ve Afrikalıları işte böyle görüyor. Biz onun gözünde insan değiliz. Fransa bugün atalarımız sayesinde var. Bize dua etmeliler." dedi. (Haber 7, 14.01.2025)

ABD'nin New York kentinde düzenlenen 78. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda konuşan Togo Dışişleri, Afrika Entegrasyonu ve Yurtdışı Togolular Bakanı Robert Dussey: "Üstenci tavrınızdan yorulduk, kamuoyumuzu, halkımızı, idarecilerimizi aşağılamanızdan yorulduk, küçümseyici tavrınızdan yorulduk, kibrinizden bıktık. Bıktık, bıktık, bıktık" açıklamasında bulundu. Ama bu konuşmasını da Fransızca yaptı! (Yeni Şafak, 23/09/2023) Burkina Faso'lu bakan Bassolma Bazie, BM kürsüsünden dünyaya seslendi: "Afrika'nın talihsizliği Fransa ile tanışmış olmasıdır. Batı'nın Afrika'yı soymuş olmasıdır." (Yeni Şafak 26/09/2023)

Afrika'lı bir erkek Fransa'da metro'da sonunda patlar ve gerçekleri şöyle haykırır:

Fransa yüzyıllar boyunca Afrika kıtasından öyle avantaj ve zenginlikler elde etti ki, ülkenin eski cumhurbaşkanı Jacques Chirac Mart 2008'de yaptığı bir açıklamada bu gerçeği şöyle itiraf etmekte idi: "Afrika'sız Fransa 3. dünya ülkesi olur." (Gerçek Hayat, 09 Ekim 2023) Dönemin Fransa Cumhurbaşkanı François Mitterand da 1957 yılında 'Afrika olmasa, Fransa'nın 21. yüzyıla ait bir tarihi olmaz' demişti. (İlhami Atasever, Düzcenin Sesi, 16 Eylül 2020)

Cezayir parlamentosu başkan yardımcısı Bounah Kamel, Fransa'nın Cezayir'i işgal ettiği 1830'da ülkelerinin nüfusunun 8 milyon olduğunu belirterek, "1962 yılında ülkemizi terk ettiklerinde nüfus ise 6 milyondu. 132 yıl cezayir halkı sanki hiç doğum yapmamıştı" dedi. (Cumhuriyet, 23.12.2011) Macron: Cezayir'den af dilemeyeceğim. Fransa'nın Cezayir'deki sömürge tarihi için af dilemenin bir şeyi düzeltmeyeceğini, tamir edemeyeceğini iddia eden Fransa Cumhurbaşkanı Macron, "Af dilemek zorunda da değilim" dedi. Cumhurbaşkanı Macron, "Af dilemek zorunda değilim. Mevzu bu değil, bu ifade (af dilemek) tüm ilişkileri koparır" dedi. Macron, "Af dileriz ve herkes kendi yoluna gider" şeklinde bir sonuca varmanın yapılacak en kötü şey olduğunu savundu. (Euronews, 12 Oca 2023) Fransa'nın Libya'ya müdahalesiyle artan göçmen trajedilerinin hatırlatılması üzerine "İnsan kaçakçılığı yapanlar Afrikalılar" diye bağıran Macron, Afrika'da çok sayıda Fransız askeri bulunması eleştirilince de "Fransız askerlerini alkışlamalısınız" dedi. (Sputnik, 28 Kasım 2017)

Romantizm dili Fransızca, aşk şehri Paris, Eyfel ve gerçekler. İşgal, sömürge ve darbelerle Afrika kıtasının iliğini kurutan Fransa'nın yarım asırlık zaman diliminde operasyon düzenlediği ve işgal ettiği Afrika ülkesi sayısı 23. Resmi olarak 1958-2014 yılları arası Fransa'ya "koloni vergisi" ödeyen Afrika ülkeleri şunlar: Benin, Burkina Faso, Guinea-Bissau, Fildişi, Mali, Nijer, Senegal, Togo, Kamerun, Orta Afrika Cum., Çad, Kongo, Ekvatoral Gine, Gabon. Günümüzde tam 15 Afrika devletinin resmi dili Fransızca.

Fransa'dan Türkiye'ye yaylım ateşi. Hem NATO üyesi olup hem Rusya'dan S-400 almak nasıl mümkün oluyor? (Sputnik, 03.12.2019) Fransa hem NATO üyesi olup hem PKK'ya silah veriyor ama! Türkiye kendisini savunmak isteyince Fransa tarafından suçlu ilan ediliyor!

Çekya, Çin'in İtalya'ya gönderdiği maske ve sağlık malzemelerine 'bilmeden' el koydu. (Euronews 22/03/2020) Fransız basınına göre, İsveç sağlık şirketi Mölnlycke'nin Çin'den satın aldığı maskelere 3 Mart'ta Fransa'da el konuldu. Virüsten en çok etkilenen İtalya ve İspanya'ya gidecek olan maskelerin serbest bırakılması için İsveç hükümeti devreye girdi. Fransa ancak maskelerin yarısını İtalya ve İspanya'ya gönderdi. (AA, 06.04.2020) 'İtalyanlar tıbbi malzeme taşıyan gemimize el koydu' diyen Tunuslu Bakan da, "Tüm Avrupa ülkeleri bir histeri yaşıyor" dedi. (Sputnik, 25.03.2020) Bilindiği gibi batılı oryantalistler Efendimize histeri ithamında bulunuyorlardı…!

Fransızlar Cezayir'i işgal edince, başka ülkelerle ticaretine izin vermez. Cezayir'in Fransa ile olan ticareti: 330.294.702 Franktır. Cezayir'in İngiltere ile olan ticareti ise sadece 22.632.110 Frank. Cezayir'in Amerika ile olan ticareti bile sadece 2.943.482 Franktır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 258) Zaten coğrafi keşiflerin sebepleri: Yeni pazarlar bulmak, memuriyet isteklerine Doğu ülkelerinde kadrolar tedarik etmek, artan nüfusa yerleşebileceği yerler temin etmekten başka bir şey değildi." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 69) The Times: "Dünya medeniyeti öyle yarı vahşi Doğu yöneticilerine değil, medeni bir Fransız senyörünün sözüne inanır." diye yazmakta idi. Batılı devletler hem sömürgeciliklerini gizlemekte hem de kendilerini medeni olarak vasıflamaktadırlar! Fransızlar Cezayir'i ezerek ve zorla aldılar. Sömürgecilere göre, sahillerin ve Atlas dağlarının kuzeyindeki verimli toprakların Müslümanlardan boşaltılması gerekiyordu. Sonra Fransa'dan Cezayir'i vatan edinmek isteyenlere kolaylık göstererek, bunlar vasıtasıyla yerli halka Fransız adetlerini, Hristiyanlığı telkin etmeyi amaçladılar. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 273) Fransızlar şimdi kalkıp da utanmadan, 'Şimdi biz Müslüman halka hürriyet ve adalet verdik' demeye kadar varabiliyorlar. Fransız istilasının maddi zararları olduğu kadar manevi zararları da oldu. Arap edebiyatı ile İslam ahlakı da kökünden sarsıldı. Fransız üstünlüğü, medeni Fransa'nın iddia ettiği gibi iyi bir yönetime değil, yalnızca zalim bir kuvvete dayanmaktadır. İngiltere'nin ise kuvvete hürmet, miskinliğe hakaretle muamele ettikleri bilinen bir gerçektir. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 274, 276-277) William Ewart Gladstone, Rusya'ya 'kuzeyden doğan hürriyet bahşedicisi' tabirini bile layık görmüştü. Batının bu taraflı yan tutmasından dolayı oldukça cesaret alan Rusya, Asya içlerine doğru medeniyet götürmek bahanesi ile birçok kavmin bağımsızlığını kendi iradeleri altına almıştır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 279-280)

"Binlerce senedir aynı topraklarda, aynı tarihi, aynı havayı paylaşmış, aynı dili konuşmuş, barış ve huzur içinde beraber yaşamış olan Tutsi ve Hutu'lar Belçika'nın yönlendirmesi, Alman ve Fransız silahları ile 1995'te iç savaşa tutuşmuşlar ve sonuçta yarım milyon insan katledilmişti." (Eduardo Galeano, Tepetaklak, s. 62)

Ulusal Arşivler Dairesi'nde saklanan ve Le Monde gazetesinde yayınlanan yeni belgelere göre, Ruanda'da soykırım yapılacağı yolunda düzenli bilgiler Mitterrand yönetimine sürekli aktarılmıştı. Bu belgelerde, Sosyalist Parti lideri cumhurbaşkanı François Mitterrand

yönetiminin 1990'dan 1994'deki soykırıma kadar Ruanda'daki Hutu rejimine silah ve siyasi destek verdiği de bir kez daha teyit ediliyor. Yine son belgeler, dönemin Fransız hükümetinin Ruanda'daki giderek kötüye giden durumu yakından izlediği, sivillere yönelik katliamların farkında olduğunu ortaya koyuyor. Fransa'nın eski Cumhurbaşkanı Mitterrand, Le Figaro gazetesine 1998'de verdiği mülakatta da, "O ülkelerde bir soykırım yaşanması o kadar da önemli bir şey değil." ifadesini kullanmıştı. (Euronews, 18/01/2021)

Günümüzde Fransa'da homofobik saldırı ve hakaretler suçtur. (Euronews, 17.5.2020), Ermeni Soykırımının varlığının bile inkar edilmesi veya aşağılanması, önemsizleştirilmesi iddialarına ceza getirilmiştir (assemblee-nationale.fr/13/rapports/r4035.asp) ve antisemitizm yasaktır. (Washingtonpost, 19 Şubat 2019) Ama iş islam ve Müslümanlar sözkonusu olunca her türlü saldırı, hakaret; fikir özgürlüğüdür! Peki, bu kısa tarihine bakınca şaşırdık mı? Hayır!

Almanya

"Batı'nın ahlakı yoktur, menfaati vardır!"

Alman Bild gazetesi, Bayraktar'ın Azerbaycan'ın Karabağ'ını kurtarmasında büyük rol oynayan dronları için: "Erdoğan'ın katil drone'u" başlığını atar. Aynı SİHA'ların Ukrayna'da kullanılması üzerine ise, "Umudun silahı Bayraktar" manşetini atar. (Aydınlık, 12 Mart 2022)

Şubat 2017'de Almanya başbakanı Merkel, "PKK Almanya'da terör örgütü olarak kabul edilmekte" derken aynı saatlerde PKK Alman polisi eşliğinde APO bayrakları ile yürüyüş düzenlemekte idi. Türk Bakanlara yasak ama PKK'ya izin çıktı! Türk bakanların vatandaşlarıyla buluşmasına her seferinde çeşitli bahanelerle engel olan Almanya, terör örgütü PKK'nın Frankfurt'ta düzenlediği etkinliğe ise göz yumar. (Haber 7, 18.03.2017) Almanya sivil alanlarda PKK'ya göz yumuyor. (AA, 1.7.2022)

DW/Alman basını, aynı konu: Nükleer enerji Almanya için söz konusu olunca 'kapatılması kriz', Türkiye söz konusu olunca 'açılması zararlı!' "Akkuyu'yu bekleyen tehlike: Akdeniz'in suyu ısınıyor." (DW, 30 Kasım 2023) Almanya nükleer santrallerin kapatılmasını erteledi. Almanya'da Federal Meclis enerji krizi nedeniyle bu yıl kapatılması planlanan üç nükleer santralin faaliyetlerini gelecek yıla kadar uzattı. (DW, 1 Kasım 2022)

Bu da İngiliz BBC'den. Bebek katili İsrail ve Rusya olunca: "6 yaşındaki Hind Rajab, yardım çağrılarının ardından Gazze'de 'ölü bulundu.' Peki bulunan ölü nasıl öldü?! (BBC, 10.2.2024) "Ukrayna savaşı: Kharkiv oteline 'Rusların düzenlediği' saldırıda 'bir bebek öldü.' (BBC, 6.2.2024)

ABD

"Amerikan demokrasisi ikiyüzlülüktür." (Ferhat Özbadem, Malcolm X, s. 32) "Kadın ve çocuk demeden, binlerce sivil öldüren hava bombardımanlarından daha dehşet verici bir şeyler bir şey var mıdır acaba?" (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 22)

Washington'da düzenlenen basın toplantısında konuşan Nauert, Zeytin Dalı Harekâtı kapsamında Afrin'deki binlerce sivilin yerlerinden edildiğini ve bu sivillerin geri dönüşlerine izin verilmediğini söyledi. Nauert, "Afrin'deki durumu yakından takip ediyoruz. 140.000 kişi yerlerinden edildi. Sivillerin evlerine dönmelerine izin verilmediğini görüyoruz. İnsani koşullar konusundaki ciddi endişelerimizi dile getiriyoruz" dedi. (Dünya, 04.05.2018) AB Dış İlişkiler ve

Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Federica Mogherini, Zeytin Dalı Harekâtından son derece endişe duyduğunu bildirdi. “İnsani yardımların ulaştığından ve sivil halkın operasyondan etkilenmediğinden emin olmalıyız.” dedi. (Sabah, 22.01.2018)

"ABD'de ne zaman barış ve demokrasi çığlıkları atıldıysa işte o zaman asıl savaş, gözyaşı, yıkım gelmiştir." (Erkan Trükten, Ne var ne yok, Beyaz TV, 22 Ocak 2021)

ABD destekli Avustralya askerlerinin Afganistan’da 39 sivili kasten öldürdüğü ortaya çıktı, hükümet özür diledi. Bazı Avustralyalı askerlerin, öldürülen Afgan sivillerin cesetlerinin yanına "meşru bir hedef" olduklarını öne sürmek için silah ve bombaları yerleştirdi. (Euronews, 19/11/2020) “39 sivili, ‘öldürmeye alışmak için’ suçsuz yere katleden Avustralyalı askerlerin bir fotosu daha ortaya çıktı!” (Sözcü, 19.11.2020)

Sivillere bu kadar değer veren ABD’nin yaptığı sivil katliamlardan bazıları ile ilgili haberler

FOX News'te radyo moderatörlüğü yapan haber sunucusu Todd Starnes: Öldürülen her Amerikalı için Afganistan'daki bir şehir yeryüzünden silinmeli. (Sputnik, 27.08.2021) ABD’nin haksız yere vatandaşını öldürdüğü her ülke aynı şeyi düşünse, ABD kaç kez yeryüzünden silinirdi acaba?! Ama Batı için haklı olmanın bir önemi yok ki, güçlü olan onlar, bu da yetiyor!

“Öldürdüğüm insan masumdu, hiç bir suçu yoktu. ABD’li asker: ‘Eğer Irak’ta bir müslümanı bıçaklayarak öldürürseniz, komutanınız 4 gün izin verir.’ diye açıklama yapar. (dailymotion.com/video/x7py7u9) Irak'ta savaş suçu işlemekle suçlanan ABD donanma şefi, askeri mahkemede beraat eder. Mahkeme, tutuklu yargılanan Gallagher'i sadece "17 yaşındaki ölü bir IŞİD militanı ile fotoğraf çektirmekten" suçlu bulur. (BBC, 3 Temmuz 2019)

ABD'nin kuruluşundan bu yana İsrail'e askeri yardımı 300 milyar dolara ulaşır. (Euronews, 05/04/2024) ABD başkanı Biden: Şüphesiz ki ABD, İsrail'i tam olarak desteklemektedir. (AA, 2.10.2024) Batı'nın İsrail'e desteği hafızalara kazındı. İsrail, 7 Ekim 2023'ten bu yana Gazze'de soykırım işlerken, ABD ve Avrupa ülkelerinden güçlü siyasi ve askeri destek aldı. (AA, 2.10.2024) İsrail askerleri Filistinlilere yıllardır süren zulümleri itiraf ettiler. İsrail ordusunda görev yapmış birçok asker, 1948'den bu yana Filistinlilere nasıl zulmettiklerini itiraf ederek Filistin halkının yıllar boyunca maruz kaldığı fiziksel ve psikolojik şiddetin nasıl sistematikleştiğini gözler önüne serdiler. Batı Şeria'da iki yıl askerlik yapan Yehuda Shaul, "Orduda çalıştığım süre boyunca iyi bir insan olduğuma ve bizim iyi olan taraf olduğumuza inanarak yaşadım. Bir anda İsrail olarak yaptıklarımızı ve parçası olduğum şeyin gerçekliğini fark ettim." dedi. Eski İsrail askeri Yanay Israeli, ordunun, "Filistinli çiftçiler veya bölgedeki sivillerin bulmaları için taşların altına gizlenen bombaların buldukları anda yüzlerine patlayacak şekilde tuzakladığını" söyledi.

Doron isimli eski bir asker de komutanlarının, askerlerden birine El-Fawar mülteci kampındaki bir çocuğu öldürmesi için vur emri verdiğini ifşa etti. Güvenlik nedeniyle kimliği açıklanmayan bir diğer asker, kimliği belirlenemeyen iki kişinin 5 İsrail askerini öldürmesinin ardından, ordunun kendilerine Nablus yakınlarında bir Filistin güvenlik noktasındaki 3 polisi öldürme emri verdiğini itiraf etti. Geçmişte orduda görev yapan Dean Issacharoff, Filistinlileri vurmalarının teşvik edildiğini vurgulayarak "Baruch Marzel (İsrailli sağ görüşlü siyasetçi), Filistinli birini vuran askerlere pizza kuponu verirdi." ifadelerini kullandı. Golani Tugayının 51'inci taburunun eski mensubu Ido Gal Razon, 11 Kasım 2015'te İsrail parlamentosuna şikayette bulunarak "(İsrail hükümeti) için 40'tan fazla insan öldürdüm, cinayet işledim." diye itirafta bulunur. Geçmişte İsrail Hava Kuvvetleri'nde pilotluk yapan Yonatan Shapira, "İsrail ordusunun yaptıklarının savaş suçu olduğunu ve milyonlarca Filistinliyi terörize ettiğini fark ettiğimde ordudan ayrılma kararı aldım." dedi. Nahal Keşif ekibi eski üyelerinden Nadav Weiman, ordunun "sahte gözaltılar" yaptığını, suçsuz veya hakkında ithamda bulunulmamış kişilerin evlerine gece operasyonları düzenlediğini, amacın çevredeki silahlı kişileri tahrik etmek ve sivillere psikolojik baskı uygulamak olduğunu söyledi. Duvdevan kuvvetlerinde görev yapmış Achiya lakaplı bir asker ise "(Askerlik yaptığım süre boyunca) Neredeyse hiç teröristle karşılaşmadım. Karşılaştıklarım, aileler ve çocuklardı." dedi. Achiya, İsrail ordusunun kendilerine sivillerle nasıl iletişim kurulacağını asla öğretmediğini, aksine orduda sivillerin dur emrinin ardından tepki vermelerine izin verilmeden vurulmaları gerektiğinin öğretildiğini belirtti. Bir defasında da evine ilaç almak için geri dönen kişiyi vurmadıkları için üstlerinden azar işittiklerini itiraf eden Achiya, ayrıca askerlerin masum sivillerin hayatlarını umursamadıklarını, bir operasyon sırasında ekibinin yanlış evi bombaladığını ve askerlerin hiçbir şey olmamış gibi operasyona devam ettiğini itiraf etti. (AA, 03.01.2024)

ABD basını sömürülecek ülkenin liderini nasıl parlatır?! Amerikan dergisi Esquire, dünyanın en iyi giyinen erkeği olarak OutKast müzik grubu solisti Andre 3000'i seçerken, Afganistan Devlet Başkanı Hamid Karzai'yi de en iyi giyinen erkekler arasında gösterir. (Hürriyet, 12 Ağustos 2004) 20 yıllık ABD işgali hem Afganistan'a hem dünyaya pahalıya mal oldu. Afganistan'da ve Pakistan'daki sınır ötesi operasyonlarda 2001'den bu yana savaşın doğrudan sonucu olarak 71 binden fazlası sivil yaklaşık 241 bin kişi hayatını kaybetti. Afganistan'da 2021'in başından bu yana ülke içinde yerinden edilen, şiddet ve güvensizlik nedeniyle evlerini terk etmek ve kendi ülkelerinde yer değiştirmek zorunda kalan Afganların tahmini sayısı ise 270 bine ulaştı. BMMYK, ülke içinde yerinden edilenlerin toplamının 3,5 milyonu aştığını belirtti. (AA, 30.08.202)

CNN muhabiri Jim Sciutti, İran'ın İsrail'e yaptığı füze saldırısı için, "Mossad'ın merkezi Tel Aviv'de nüfusun yoğun olduğu bir yerde, İran buraları vururken burada siviller olduğunu bilmeli" der. (1 Ekim 2024) Peki aynı basın, İsrail Gazze katliamı yaparken, "Hamas Gazze'de sivillerin olduğu yerlerde sivilleri kalkan olarak kullanıyor" demiyor muydu? Veya bu muhabir İsrail tarafından on binlercesi öldürülen Gazze'li sivil kadın ve çocuk için böyle bir cümle hiç sarf etmiş miydi?! Aynı dakikalarda ABD Dışişleri Bakanı Blinken, "İsrail'e yapılan saldırı kabul edilemez. Bütün Dünya bunu kınamalı." demekte idi ki, bu kişi BM'in İsrail'i kınamasını veto eden ABD'nin bakanıdır!

"Artık biliyoruz, Batı uygarlığı (Avrupalı ve Amerikalı insanın hayat tarzı) yapısal olarak çifte standartlıdır. Batı hayat tarzı sadece adaletsiz değil, aynı zamanda ikiyüzlüdür. Hz. İsa'ya atfen bir yanağına tokat atılınca öteki yanağının çevrilmesi öğüdünde bulunan Hristiyan, tokadı yediğinde gücü yettiği sürece asla öteki yanağını çevirmez. Gücü yettiği sürece kısas uygulamakla kalmaz, işi intikam almaya kadar götürür. Günümüz Batı âleminde sözü edilen insan hakları kavramını onların şimdi sözünü ettiğimiz ikiyüzlü anlayışından soyutlayarak

anlamaya kalkışmak safdillik olur. Batı dünyası gücü yettiği sürece işine nasıl geliyorsa öyle davranmakta beis görmedi, görmez de." (Rasim Özdenören, Yenişafak, 12 Nisan 2012) "ABD ve Batı güya teröre karşı, ama terör örgütleri ile kol kola. ABD ve Batı güya demokrasi istiyor ve insan haklarını savunuyor, ama öte yandan darbeciler ve diktatörlerle kol kolalar. ABD ve Batı uyuşturucuya karşı ama, uyuşturucu örgütleri ile de kol kola. ABD ve Batı barışçı, ama en büyük silah üreticisi ve çatışma bölgelerinde savaşan taraflara silah satmak için silah mafyası ile kol kola. ABD ve Batı emek ve hür teşebbüsten yana, ama en büyük kara para onların bankasında, en büyük yolsuzluklar onların off-shore'larında. En büyük kayıt dışı ekonomi ve kara para aklayıcıları kendileri. Borsa manipülatörleri, spekülatörler kendi dostları. ABD ve Batı çevrecidir değil mi, çevreyi en çok kirletenler, tahrip edenler de kendileri. Sağı solu yok bunların, aynı ülkelerin çocuklarının kanları ve gözyaşları üzerinde kendilerine iktidar ve servet üretmek isterler. Dostları ve ilkeleri yok, çıkarları var." (Abdurrahman Dilipak, Akit, 02 Haziran 2016)

Demokrasiyi kendi menfaati için (Mustafa Yıldırım, Sivil örümceğin ağında, s. 14) kullanan ve bunun birçok örneği olan (Yıldırım, s. 17-354) ABD, halkın tercihlerini umursamaz ve (Yıldırım, s. 49) örtülü veya örtüsüz operasyonlarla (Yıldırım, s. 99) toplumu ve ülkeleri sömürmeye devam eder.

ABD'nin ilk kadın Dışişleri Bakanı Madeleine Albrigh: Irak'ta 500 bin çocuk öldürdük, zafer için gerekliydi. Buna değdi. Albright ses kaydında Irak'ta ABD politikaları nedeniyle 500 bin çocuğun öldürüldüğünü ve bunun başarı için ödenmesi gereken bir bedel olduğunu belirtiyor. (Haksöz Haber, 28 Tem 2015)

Irak'a silah satıp İran'la savaştıran ABD daha sonra, İsrail üzerinden yasa dışı yollardan İran'a da silah satar. Baba Bush başkan yardımcısıdır! Elde ettiği yasal olmayan bu parayı da Nikaragua'daki solcu iktidarı devirmek için kullanır. Sonra en başa dönüp, yasal yollarla silah sattığı Irak'taki silahları bahane edip 'Irak'a demokrasi getirmek için' oğul Bush Irak'a askeri müdahale de bulunur!

Suriye'ye demokrasi getiren ABD, demokrasiyi kollarken: ABD askerleri petrol nöbetinde. Amerikan askerleri, Suriye'de petrol kuyularının başında nöbet tutmaya başladı. ABD Başkanı Donald Trump'ın "Geri çekiliyoruz" talimatının ardından Irak'a yönelen Amerikan askerleri, bölgedeki üsleri kapattı anacak petrolü bırakamadı. Suriye'deki Amerikan askerleri, petrol kuyularının başkasının eline geçmemesi için nöbete başladı. (Ensonhaber, 03.11.2019)

ABD; demokratikleştirmede evrilme: Yıl 2003. Bush, 'Irak'a demokrasi.' getireceğiz. Tarih, 11.01.2016: Amerika'nın Afganistan Elçisi James Dobbins: "Biz, diktatör ülkeleri demokratikleştirmek için saldırmıyoruz. Aksine birlikte barışçıl bir hayat yaşamak için şiddet uygulayan ülkeleri işgal ediyoruz." Tarih 2020: Trump: "Suriye de petrol bölgelerindeyiz: ABD Başkanı Donald Trump, Suriye'deki ABD varlığı ve İran gerilimi hakkında dikkat çeken açıklamalarda bulundu. Suriye'ye gönderilen ABD askerlerine ilişkin Trump, "Benim için Suriye'de askerlerimizi bıraktı diyorlar. Ne yaptım biliyor musunuz? Petrolü aldım. Orada sadece petrolü alan askerlerimiz var, onlar petrolü koruyorlar" dedi. (Sputnik, 11.1.2020)

Vakit

ABD vahşeti

İşgalci ABD, dün Irak'ta 42 çocuğu acımasızca katletti. Felluce'de bir aileyi taşıyan araç kurşunlandı, 5 çocuk can verdi. Bağdat'ta ise konvoy bombalandı, 37 çocuk öl-

ÇOCUKLARA HİÇ ACIMADILAR

AMERİKAN TEZGÂHI

Hyena geçidi adlı filmden bir sahne

Kaçırılan Afgan iki küçük kızı kurtarmak için dua eden asker

(Hyena Road, 2015)

Yıl 2025. ABD Savunma Bakanı Pete Hegseth ise sağ pazusunun alt kısmına Arapça "kafir" yazan yeni bir dövme yaptırdı. "Kafir" dövmesinin hemen üstünde ise, Haçlı Seferleri'nin sloganlarından olan "Deus Vult (Tanrı böyle buyurdu)" ifadesi göründü. (Haber 7, 28.3.2025) ABD Dışişleri Bakanı Marco Rubio'nun televizyon ekranlarına alnına çizilmiş bir haç işareti ile katıldığı görüntüler tartışmalara neden oldu. (AA, 6.3.2025) ABD Dışişleri Bakanı, alnında haç işaretiyle Hamas'ı tehdit etti. (NTV, 06.03.2025) Ve sinemada gösterilen illizyon: Hyena Road (2015) adlı filmde, kaçırılan 2 Afgan kızı kurtarmak için dua eden ABD askeri sahnesi

BUSH YİNE 'HAÇLI SEFERİ' DEDİ...

ABD Başkanı George Bush'un, terörizme karşı başlattığı kampanya, yine 'haçlı seferi'ne benzetildi.

19 Nisan 2004

Bush ve Başkan Yardımcısı Dick Cheney'nin seçim kampanyası başkanı Marc Racicot'un Florida'da yeni kampanya çalışanlarına gönderdiği bir mektupta, Bush, 'Terörizme karşı küresel bir haçlı seferine liderlik ediyor' diye övüldü.

Racicot, gazetecilere yaptığı açıklamada, 3 Mart tarihli yardım toplamayı amaçlayan mektupta bu netelemenin kullanıldığını kabul etti, ancak mektubun amacının Bush'un Afganistan ve Irak'taki başarıları vurgulamak olduğunu söyledi. Racicot, 'O mektup, Başkan'ın, uluslararası topluluğun diğer üyeleriyle birlikte, sadece bir an, bir gün, 10 yıl için değil, ama yüzlerce yıl için insanları kurtarmak ve özgürlük davasını korumak için tek kaygısı bu olacak şekilde gösterdiği çabalar üzerine odaklanmıştı. Oldukça samimi biçimde, mektubun tonunun bu olduğunu ve yansıtmayı amaçladığı şeyin de bu olduğunu düşünüyorum' diye konuştu.

BUSH 'PIŞMAN' OLMUŞTU

ABD Başkanı Bush, 11 Eylül 2001'deki saldırılardan sonra 17 Eylül'de yaptığı bir açıklamada, 'bu haçlı seferi, terörizme karşı bu savaş, zaman alacak' demişti.

Bush'un bu sözlerine karşı başta İslam ülkeleri olmak üzere dünya çapında gösterilen tepkiler üzerine, zamanın Beyaz Saray sözcüsü Ari Fleischer, 19 Eylül'de yaptığı açıklamada, Bush'un, terörizmle mücadeleyi anlatırken, dinler savaşına işaret eden ve 'cihat' anlamına da gelen 'haçlı seferi' nitelemesini kullandığına pişman olduğunu belirtmişti.

George Bush'un, 'haçlı seferi' nitelemesiyle, terörizmle mücadelenin çok geniş çaplı bir dava olduğunu anlatmaya çalıştığını söyleyen Fleischer, ABD Başkanı'nın, iletmeye çalıştığı mesajla kimseyi incitmek istemediğini ve sözcüğün İngilizce anlayış çerçevesinde, 'büyük dava' anlamında kullanıldığını vurgulayarak, insanlara yanlış bir mesaj ulaştıysa, Bush'un üzüntü duyacağını belirtmişti.

Bush yönetiminin Haçlı Seferi mantığıyla hareket ettiği belgeleriyle ispatlandı.

"Tanrı'dan bir görev aldım. Afganistan ve Irak'a o yüzden savaş açtım. Bu Yeni bir Haçlı Seferi'dir." diyen ABD eski başkanı Bush'a, dönemin Savunma Bakanı Rumsfeld'in sunduğu brifing notlarında "Hıristiyan askerler ileri!" başlığı ve muharref İncil'den ayetler yer alıyor. Bush 2005'de ABD'nin 11 Eylül sonrasında dünyada giriştiği mücadeleyi, "Haçlı Seferi (Crusade)" olarak tanımlamış, ancak Müslümanlardan tepki görünce sözlerini "Terörle savaş" diye düzeltmişti. GQ Dergisi'nde, ABD askerleri için hazırlanmış dini içerikli afişler de kullanıldı. 25-05-09

Bu saldırı HAÇLI SEFERİ!

ABD, İngiltere ve Fransa'nın ittifakının Libya'ya saldırı üzerine Putin, ABD'ye sert çıkarak, 'Yabancı ülkelere müdahale ABD dış politikasında alışkanlık haline geldi. Operasyon haçlı seferine benziyor' dedi

Fransız Bakan'dan şaşırtan itiraf

Fransa: Evet bu bir 'Haçlı Seferi'

Kaddafi ve Rusya Başbakanı Vladimir Putin'den sonra Fransız İçişleri Bakanı da koalisyon güçlerinin Libya operasyonunu "Haçlı seferi" olarak adlandırdı. Fransız basının bildirdiğine göre, Fransa İçişleri Bakanı Claude Gueant, katıldığı bir televizyon programında, Sarkozy'nin Libya'da bir "Haçlı Seferi"ne önderlik ettiğini söyledi.

Programda, ilk hava taarruzunu Fransa'nın gerçekleştirdiği Şafak Yolculuğu Operasyonu'nda Sarkozy'nin doğru bir politika izlediğini savunan Gueant, "Tanrıya şükür ki Cumhurbaşkanımız, Haçlı Seferi'nin önderliğini yaparak önce BM'yi, ardından da Arap Birliği ve Afrika Birliği'ni harekete geçirdi" dedi. Öte yandan operasyonuna "Haçlı seferi" benzetmesi yapan Rusya Başbakanı Vladimir Putin'in bu açıklamasının, kendi şahsi görüşü olduğu söyledi. 23 Mart 2011

Avrupa'nın ortasında yüz binin üzerinde sivilin katledildiği Bosna-Hersek'e müdahaleyi uzun süre tartışan BM'nin Libya konusundaki hızlı kararı ve o dönemde uluslararası operasyonları engelleyen Fransa'nın saldırı konusundaki acele tavrı ise Boşnakları şaşırttı.

Türkiye, Kaddafi ile "Yönetimi oğluna bırakma" da dahil bir plan üzerinde anlaşmak üzereydi. Fransa'nın, bombardımanı başlatarak çözüm paketini de imha ettiği ortaya çıktı.

24 Mart 2011

İsrail'in Filistinliler'i katletmesine seyirci kalan Batılı ülkelerin, petrol zengini Libya'ya 'özgürlük getirme' bahanesiyle saldırması, insanlığın hafızasına 'çifte standart' olarak kazındı

"2001'de ABD başkanı Bush, Ortadoğuda 'haçlı seferi başlattığını' söyler." (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 236) Bush: Bu bir haçlı seferi. (Milliyet, 18.9.2001) Bush'tan 'Haçlı Seferi' yakıştırması. ABD Başkanı George Bush, 11 Eylül'deki intihar saldırılarının ardından terörizme karşı "Haçlı Seferi" başlattığını söyledi, ancak bunun zaman alacağını, bu yüzden de Amerikan vatandaşlarının sabırlı olmasını istedi. (Hürriyet, 17 Eylül 2001) Bush yine "Haçlı Seferi"ne çıktı. ABD

Başkanı George Bush'un, terörizme karşı başlattığı kampanya yine "Haçlı seferi"ne benzetildi. 11 Eylül'den sonra aynı benzetmeyi yapmıştı. (Hürriyet, 19.4.2004) Fransız Bakan'dan şaşırtan itiraf. Fransa: Evet bu bir 'Haçlı Seferi.' Kaddafi ve Rusya Başbakanı Vladimir Putin'den sonra Fransız İçişleri Bakanı da koalisyon güçlerinin Libya operasyonunu "Haçlı seferi" olarak adlandırdı. Fransız basının bildirdiğine göre, Fransa İçişleri Bakanı Claude Gueant, katıldığı bir televizyon programında, Sarkozy'nin Libya'da bir "Haçlı Seferi"ne önderlik ettiğini söyledi. Fransa'nın gerçekleştirdiği Şafak Yolculuğu Operasyonu'nda Sarkozy'nin doğru bir politika izlediğini savunan Gueant, "Tanrıya şükür ki Cumhurbaşkanımız, Haçlı Seferi'nin önderliğini yaptı" dedi. (Gazete Vatan, 23.03.2011)

İşte Batı'nın gerçek yüzü. ABD Başkanı Venezuela'da kendi kendine yemin eden bir adamı "devlet başkanı" ilan etti, resmen darbe yapmaya kalktı, darbe sürecini de hâlâ tam gaz devam ettiriyor. ABD Venezuela'da darbe yapıyor, Haiti'de ise hükümet karşıtı gösterileri bastırmak için bu ülkeye paralı asker gönderiyor. Ve Avrupa'nın tamamı Venezuela'daki darbe girişimine destek veriyor. 2017'de Irak'ın bölünmesini öngören korsan referandum yapılınca Batı dünyası Barzani'ye destek çıktı. 1 hafta sonra İspanya'da Katalanlar referanduma gitmeye kalktı. Sen misin referandum diyen, polis seçim bürolarını bastı, sandıklara el koydu. Yüzlerce Katalan tutuklandı, yüzlercesi yaralandı. 12 Katalan lider hâlâ hapiste. 2013'te Gezi olaylarında olmayan şiddeti varmış gibi gösterip köpürten Batı medyası, Fransa'da 15 haftadır devam eden, 15 kişinin öldüğü, binlerce kişinin yaralandığı, 1000'den fazla insanın tutuklandığı, onlarca kişinin hedef gözetilerek yüze atılan plastik mermi ve gaz bombaları nedeniyle kör olduğu polis şiddetinden tek satır tek kare bahsetmez. Fransa Cumhurbaşkanı Macron Ermeni iddiaları için anma günü ilan etme kararı aldı. Peki ya 1994 Ruanda soykırımı ile Cezayir soykırımı ne olacak diyenlere, tek kelimelik cevap vermez. Suriye'de iç savaş 2011'de başlar. Avrupa kılını kıpırdatmadı. Ne zamanki savaştan kaçan Suriyeliler, 2015 yazında Avrupa kapılarına dayandı, bütün Avrupa ülkeleri teyakkuza geçti, sınırlar kapatıldı, panik-stres başladı, o güne kadar 3 milyon Suriyeliye tek başına konuk eden Türkiye'ye tek teşekkür etmeyen AB, Suriyeliler konusunda başı derde girince Türkiye'ye adeta yalvardı, "Bizi Suriyelilerden kurtar!" diye Türkiye ile 3 milyar Euro'luk yardım anlaşması yaptı. Türkiye taahhütlerinin tamamını yerine getirdi ama AB, para dâhil anlaşmadaki 3 maddeyi de ihlal etti. Bu örnekler son 3-5 yıla ait. İşte ABD ve Avrupa, batının gerçek yüzü tam anlamıyla böyle. (Taha Dağlı, Haber 7, 27.02.2019) ABD ve İsrail'in 28 Şubat'ta İran'ın Hürmüzgan eyaletindeki bir ilkokula düzenlediği ve 153 öğrenci ve öğretmenin hayatını kaybettiği saldırı üzerine Beyaz Saray eski Siyaset Direktörü ve lobici Matthew Aaron Schlapp, 'Saldırının ölen kadın ve çocuklara zarar verdiğini söylemenin ikiyüzlülük' olacağını ifade etti. Schlapp, İran toplumunu "barbar" olarak nitelendirerek ölen kız çocuklarının hayatta kalsalardı "burka içinde yaşayacaklarını" ve "kariyer seçme özgürlüklerinin olmayacağını" söyledi. (7.3.2026. Video: facebook.com/reel/2159879068185138)

Böyle buyurdu, Japonya'da atom bombası kullanan ve Afganistan'dan Libya'ya sivil katliamlar yapan ABD: "Türkiye harekâtı sınırlı tutmalı ve sivil kayıplardan kaçınmalı." (Bianet, 21 Ocak 2018)

Irak'ı yakan denetçi sapık çıktı! BM eski silah denetçisi Scott Ritter'in internette çocukları taciz ettiği belirlendi. Ritter'ın daha önce de birçok defa sapıklığının tespit edilip örtbas edildiği anlaşıldı. (Milliyet, 18.01.201) İşgal yetmedi tazminat aldılar. Körfez Savaşı sırasında zarar gören Amerikalılar, Irak'tan 400 milyon dolar tazminat 'kazandı.' Para, ABD'nin el koyduğu Irak fonlarından ödenecek. Coniler zarar görmüş! (Milliyet, 12.09.2010)

Bush: Irak'a saldırmayı Tanrı emretti. İngiliz televizyonu BBC'de yayınlanacak yeni bir belgeselde, ABD Başkanı George Bush'un, Filistin lideri Mahmud Abbas ile yaptığı bir görüşmede, 'Tanrı'dan bir görev aldım. Afganistan ve Irak'a o yüzden savaş açtım' dediği iddia

edildi. Filistin Enformasyon Bakanı Nebil Şaat, BBC'ye verdiği röportajda, 2003 yılının Haziran ayında gerçekleşen Bush-Abbas görüşmesinin içyüzünü anlattı. Şaat, Bush'un, 'Tanrı, 'George, Afganistan'a git ve teröristlerle savaş' dedi, yaptım. Ardından, 'George, Irak'a git ve zorbalığı bitir' dedi, onu da yaptım' ifadelerini kullandığını bildirdi. Şaat, ABD Başkanı'nın, Tanrı'nın ona 'Filistinlilere bir devlet, İsraillere güvenlik, Ortadoğu'ya da barış getirme' görevi verdiğine inandığını savundu. Mahmud Abbas da, Bush'un, 'ahlaki ve dini bir misyonum var. Size bir Filistin devleti vereceğim' ifadesini kullandığını belirtti. (Hürriyet, Ekim 07, 2005)

İslam topraklarındaki işgal askeri sayısı, Haçlı seferlerinin 22 katı. Ortadoğu uzmanı Robert Fisk, İslam topraklarındaki Batılı asker sayısı Haçlı seferlerinin 22 katı olduğunu yazdı. Gazetenin deneyimli Ortadoğu muhabiri Robert Fisk imzalı makalede, Irak ve Afganistan işgalleri "Niçin oralara gittik. Petrol için mi? Demokrasi için mi? Yoksa İsrail için mi? Ya da kitle imha silahları veya İslam korkusu mu bizi oralara götürdü" sözleriyle sorgulanıyor. Robert Fisk, "Tarihten aldığımız tek ders, tarihten ders alamadığımızdır" başlıklı makalesinde, 'küçük insanlar' dediği savaşın mimarlarını, halkı kandırmakla suçluyor. Batılı liderlerin tarihten ders almadığını ve savaşın sonuçlarını da hesaplayamadığını vurgulayan Fisk, şöyle devam ediyor: "İngilizleri Filistin ve Aden'den sürdüler. Fransızları Cezayir'den, Rusları Afganistan'dan, Amerikalıları Somali ve Beyrut'tan, İsraillileri de Lübnan'dan attılar. Tarihten aldığımız tek ders, tarihten ders alamadığımızdır." İslam topraklarındaki Batılı asker sayısının Haçlı Seferleri sırasındakine kıyasla 22 kat daha fazla olduğunu vurgulayan Robert Fisk, "Ordularımızı İslam topraklarına sevk ettik. Bunu yalnızca, Irak hakkındaki yanlış istihbaratları efendilerimizce unutulan İsrail'in teşvikiyle yaptık." diye devam ediyor. (İndependent, 10.2.2007, Vatan, 16.05.2007)

Alman Siyasetçi Todenhofer, "6 milyon Yahudi'nin ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi. Aksine bütün bunlar Batı dünyasının zorbalıklarıydı" dedi. 30-40 Iraklı'nın bir Amerikan bombasıyla öldürüldüğünü duyduğunuzda, Iraklıların canının Batılılar için çok fazla bir değer taşımadığını göreceksiniz. Yahudi ABD'li yazar Susan Sontag ile ölümünden önce güzel bir sohbetimiz olmuştu. Sontag'a şöyle söyledim; "Gözlemlediğime göre, 1 Amerikalı 10 Iraklı ediyor" şöyle cevap verdi: "Ne saçmalık! Bir Amerikalı 1000 Iraklıdan daha değerlidir. Buna benim kadar o da üzüldü. Bu çarpık idrak nereden geliyor? Savaş makineleri pazarlamasına yenik mi düştük? Herkes biliyor ki ikisinin hayatı da aynı değerde. Neden bizde başka türlü tesir ediyor? Sanırım biz kendimizi bir yalan içerisine yerleştirmişiz. (Ensonhaber, 21 Ekim 2023; Video: facebook.com/watch/?v=517133126364230)

Önce 'canım' sonra can düşmanım. Irak'ın devrik lideri Saddam Hüseyin'in ABD tarafından idam edilmesi, derin bir çelişkinin en güncel halkası olarak üzerinden bir kez daha geçilmeyi hak eden bir konu. Saddam bir zamanlar ABD'nin müttefik dostlarındandı. Tarih, 'ne oldum dememeli, ne olacağım demeli' sözünü haklı çıkartmakta, fakat hiçbir şeyin sürpriz olmadığını görmeniz de muhtemel. ABD'nin bir zamanlar müttefiki olan Saddam'ı idam sehpasına götüren süreç, daha önce başka isimler ve başka rejimler nezdinde defalarca yaşanmıştı. Latin Amerika, Afrika, Arap coğrafyası ve Ortadoğu'daki ülkelerde rejim değişikliği, darbeler, hükümet değişikliklerine zemin hazırlayan "ABD, dostluk yerini çıkar çatışmasına bıraktığında tavır değiştiriyordu." Sırp diktatör Slobadan Miloşeviç, Panama diktatörü General Noriega, Şilili diktatör Augusto Pinochet, ABD'nin korkulu rüyası Usame bin Ladin ve benzer isimler Saddam'la benzer bir kaderi paylaşıyordu. ABD ile flört edenin hali haraptı, sevdikleri bir süre sonra sevmedikleri hanesine yazılıyordu. Irak'ın Duceyl kasabasında 148 Şii'nin öldürülmesinden yargılanan devrik lider Saddam Hüseyin, 2003 yılından beri Irak'ta işgalci konumunda olan ve 600 bin kişinin öldürülmesinin de sorumlusu ABD tarafından idam edildi. Saddam'ın diktatör olduğu gerekçesiyle Irak'a giren ABD'nin geçmişinde benzer birçok operasyon yer alıyor. Latin Amerika'dan, Afrika ülkeleri, Ortadoğu ve Arap coğrafyasında, bu olay daha önce defalarca tekrarlanmıştı. Guatemala, Vietnam, Dominik Cumhuriyeti,

Endonezya, Angola, Şili, Arjantin, Nikaragua, El Salvador, Libya, Lübnan, Panama, Somali, Afganistan, Sudan gibi ülkelerde yaşanan rejim değişiklikleri, darbeler, iç çatışmalarda ABD bir şekilde müdahil veya başrol oyuncusuydu. Galatasaray Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden Doç. Dr. Erhan Büyükakıncı, bu tabloda "ABD'nin demokrasiyi bir yöntem değil pragmatik bir değer olarak gördüğünü söylüyor." Prof. Dr. Mahir Kaynak ise, dışarıdan destekle işbaşına gelen diktatörler, ihtiyaç ortadan kalktığında bertaraf edilmelerinin normal olduğunu belirterek, "ABD'nin tavrında bir tutarsızlık görmüyorum." diyor. "ABD'nin destek verdiği diktatörler rahat olmuyor, çıkar bittiğinde 'ABD sevgisi'nin yerini 'ABD düşmanlığı' alıyor." Beyrut'ta CIA tarafından eğitilen Saddam, 1967 yılında Baas partisinin başına geçti. 1990'da Kuveyt'i işgal ederek tekrar gündeme gelen Saddam'ın ABD ile ilişkileri bu noktada bozuldu. 1991 yılında Birinci Körfez Savaşı başladı. Saddam ikinci kez ise, 11 Eylül 2001 tarihinde ABD'de yaşanan terör eylemlerinin ardından Amerika'nın hedefi haline geldi. 'İslam birliği' düşüncesinden dolayı Ziyaülhak'ın uçağının ABD tarafından düşürüldüğüne inanılıyor. Pakistan Devlet Başkanı Müşerref, "ABD 11 Eylül sonrası Pakistan'ı bombalamak ve taş devrine döndürmekle tehdit etmişti." itirafında bulundu. General Alberto Noriega Mart 1983'te CIA'in yardımıyla Panama'nın diktatörü oldu. Zaten 1967'den beri CIA adına çalışıyordu. Ancak ABD'nin çıkarlarıyla çatışmaya girdiği için 1989 Aralık ayında ABD ordusu tarafından 10.000 sivilin ölümüne yol açan bir operasyon ile iktidardan indirildi. Slobodan Miloşeviç ABD'nin zorba olarak tanımladığı ve savaş açtığı Sırp lider. 1989 yılında iktidara geldiğinde Batı dünyası tarafından memnuniyetle karşılanmıştı. Amerikalı diplomat Richard Holbrooke tarafından "iş yapılabilecek bir adam" diye tanımlandığında Miloşeviç daha sonra hücresinde kalp krizi geçirerek öldü. (Prof. Dr. Mahir Kaynak, Hepsinin akıbeti aynı olur; Doç. Dr. Erhan Büyükakıncı: ABD için demokrasi pragmatik bir değer, 07.1.2007)

"Her ne kadar ABD yönetimleri özellikle II. Dünya Savaşı sonrasında, ABD'yi dünyanın ahlaki lideri olarak tanımlasalar da hem Cumhuriyetçi hem de Demokrat yönetimlerin insan haklarını dış politikada oldukça "seçici" ve "pragmatik" bir şekilde uyguladıkları açıkça görülmektedir." (Arif Bağbaşlıoğlu, Zeynep Betül Yavuz, 21. yüzyıl ABD dış politikası'nda insan hakları, Akademik Hassasiyetler, Yıl: 2021 Sayı: 17, s. 8)

Dünün AB ve ABD'si olan ülkeler. Plan, metot ve amaç hep aynı! "Bizim Avrupalı olma hevesimiz 18. asrın sonlarına doğru, Üçüncü Selim'in iktidar yıllarında başladı ve heyecanından hiçbir şey kaybetmeden bugüne kadar devam etti. Sahneler ve kahramanlar zamanla yerlerini yenilerine terk ettiler, beklenen mutlu sonun hiç gelmemesine rağmen devlet adamlarımızın bir bölümü ümitlerini hiç kaybetmediler. Avrupa'nın Avrupalı olmamız karşılığında ileri sürdüğü şartlar bugünkülerle aynıydı: İşkenceyi yasaklayacak, vergi reformuna gidecek, ekonomimizi düzeltecek, azınlık haklarını koruyacak, uluslararası anlaşmazlıkları hakeme götürecek ve bizden toprak istedikleri zaman hiç itiraz etmeden verecektik… Talepler bitmek bilmedi. Avrupa bir taraftan hep bir şeyler isterken öbür taraftan toprak koparmak yahut imparatorluğun Türk olmayan unsurlarını ayaklandırmak için elinden geleni yaptı. Biz ise ''Avrupalı oluyoruz" deyip tam bir teslimiyet içinde her şeyi kabul ettik. Sonuç ise, malum... Mayıs 1860: Avrupa, Osmanlı toprağı olan Lübnan'ı karıştırmak için kolları sıvadı. İngilizler Dürziler'i, Fransızlar da Maruniler'i kışkırtmaya başladılar ve başımıza uzun seneler devam edecek olan bir ''Lübnan meselesi" çıktı. 5 Eylül l860: İngiltere, Fransa, Prusya, Rusya ve Avusturya, Lübnan'a 12 bin kişilik bir birlik ile bir de donanma göndermeye karar verdiler. Osmanlı hükümeti, 1861'in 9 Haziran'ında Avrupa ülkeleri ile bir protokol imzaladı ve Lübnan'da müstakil bir yönetim kurulmasını kabul etti. Haziran 1862: Sırplar, Belgrad'dan başlayarak bölgedeki Türk ve Müslüman yerleşim merkezlerine saldırdılar. Sırplar'ın tarafını tutan Fransa, onların lehine geçici bir çözüm sağladı. Kesin çözüm 1867'nin 10 Nisan'ında geldi ve Belgrad, Sırbistan'a terkedildi. Haziran 1864: Avrupa, Osmanlı toprağı olan Romanya taraflarında çıkan karışıklıkların halledilmesi için devreye girdi ve İstanbul hükümetine Eflak ile Boğdan'da seçimle işbaşına gelecek meclisler kurulmasını kabul ettirdi. 2 Eylül

1866: Girit'te Hacı Mihail önderliğindeki isyancılar adayı ‘‘Yunanistan'a ilhak ettiklerini" duyurup Müslüman halkı kılıçtan geçirmeye başladılar. Hadise, Avrupa'ya ‘‘Türkler Hristiyanları kesiyorlar" diye yansıdı. Biz ‘‘Girit'i vermeyiz!.. Toprak bütünlüğümüz sizin garantiniz altında" diyor, Avrupa'dan ‘‘Girit'i bırakın... Verin, kurtulun" cevabı geliyordu. Mücadele seneler boyu devam etti ve Türkiye 1897'nin 18 Nisan'ında Yunanistan'a savaş açtı. Biz Atina'yı almak üzereyken Avrupa devreye girip barış istedi. Savaşta kazandığımız her şey barış görüşmelerinde elimizden çıktı. İngiltere, Fransa, İtalya ve Rusya, Girit'e özerklik verilmesini sağladılar. Girit Meclisi daha sonra, 6 Kasım 1908'de ‘‘Yunanistan'a ilhak" kararı aldı ve Yunan toprağı haline geldi.11 Mart 1870: Babıali, yani İstanbul hükümeti, Rusya'nın baskısıyla Bulgar Kilisesi'nin bağımsızlığını tanımak zorunda kaldı.13 Nisan 1875: Hersek'te Hristiyanlar isyan etti. İstanbul'un ayaklanmayı bastıramayacağından emin olan Almanya, Avusturya ve Rusya isyana karışmayacaklarını açıklamalarına rağmen isyancılara gizliden gizliye destek verdi. Fransa ise resmen taraf oldu, Hersek'in özerkliğini istedi, arkasından Avusturya tarihe ‘‘Andraşi Layihası" diye geçen bir muhtırayla Hersek'te geniş bir reform talebinde bulundu. 4 Haziran 1878: İngiltere, Rus tehdidi karşısında vereceği desteğin bedeli olarak Babıali'den Kıbrıs'ı istedi, hatta gerekirse adayı işgal edeceğini bildirdi. Babıali, adayı İngiltere'ye vermeye mecbur kaldı. 24 Nisan 1881: Türkiye'nin toprak bütünlüğünü garanti eden ülkelerden biri olan Fransa, Türk toprağı sayılan Tunus'u işgal etti ve 12 Mayıs günü Tunus'u Fransa'ya terk ettik. 30 Eylül 1895: İstanbul'un Kadırga semtinde ‘reform’ bahanesiyle toplanan silahlı yüzlerce Ermeni, Babıali'ye doğru yürüyüşe geçti. Maksatlarının hükümet binalarını işgal etmek olduğu anlaşılınca üzerlerine asker sevk edildi, çatışma çıktı ve göstericilerin çoğu öldürüldü. Avrupa ‘‘Türkler Ermenileri kesiyor" feryadıyla ayağa kalktı ve o gün yaşanan bu olay Ermeni sorununun başlangıcı oldu. (Murat Bardakçı, Hürriyet, 10 Mart 2002)

Batı, demokrasi, terör. ABD’de El Kaide’nin parti kurup siyaset yapma hakkı var mıdır? Ya da DAEŞ’in Irak, Suriye, Almanya veya Fransa’da parti kurup siyaset yapma hakkı olabilir mi? Batı’da hiç kimse buna “DAEŞ ve El Kaide parti kurup siyaset yapabilir” demez. Ama nedense aynı “Batı başka coğrafyalarda” siyasi partilerin terör örgütlerine sırtını yaslayıp siyaset yapmasını teşvik ediyor ve destekliyor. Batı Türkiye’de terörün parti kurup siyaset yapabileceğini, terör örgütü üyelerini ülkelerinde en üst seviyede ağırlayabileceğini, onlara silah verebileceğini düşünüyor ve söylüyor. Terörle bağlantılı bir siyasete ancak “teröre silah bıraktırma” vaat ve taahhüdüyle bir geçiş sürecinde müsaade edilebilir. Takım elbise giyip, elini kolunu sallayarak öldürdükleri hâkim, savcı, polis ve askerin koruması altında gezemezler. “Teröristler, Türk, Kürt, Arap, Sünni, Şii öldürünce meşru; Fransız, Alman ve Amerikalı öldürünce gayri meşru görülürse sorun orada başlar.” Bugün ABD ve AB ile Türkiye arasındaki temel anlaşmazlık noktalarından birisi de budur. Doğu blokunun dağılmasından sonra meydanı boş bulan NATO üncülüğündeki Batı, tüm dünyayı kendi zevk ve arzularına göre dizayn etme sarhoşluğuna kapılmıştır. Kendisine direnen tüm liderler, terör, darbe, seçim destekleri, halk ayaklanmalarıyla alaşağı edilmiştir. NATO ve amiral ülkeleri “terör örgütleriyle dünyayı dizayn icadından sonra” açıkça bu terör örgütlerini desteklemiştir. Terör örgütlerinin elebaşları bu amiral ülkelerin koruma kalkanı altına girmiş ve her türlü desteği almışlardır. PKK’nın beyin takımının yine Almanya, Fransa ve Belçika’da olması; bu ülkelerin siyasetçileriyle siyasi kurumlarında gövde gösterileri yapması da tesadüf değildir. (Ramazan Yaşar, Diriliş Postası, 27 Kasım 2016)

Bush: Irak’ta demokrasi başarılı olacak. Başkan Bush, Amerika öncülüğündeki koalisyonun güçlü olduğunu, Amerika’nın kararlı tavrının sürdüğünü, Irak halkının özgürlük içinde yaşamak istediğini ve bunu hak ettiğini belirterek, bu nedenlerden dolayı Irak’ta demokrasinin başarılı olacağını söyledi. Bush, Irak’ta büyük çatışmaların bittiğini açıklamasından bir yıl sonra yaptığı haftalık radyo konuşmasında Irak’ın işgalini savundu. Bush, Irak halkının bugün Saddam rejiminin zalimliğinden ve yolsuzluklarından uzak bir hayat yaşadığını söyledi.

Iraklıların günlük hayatındaki gelişmeleri sıralayan Bush, Amerika'nın egemenliği de Irak halkına geri vermeye kararlı olduğunu tekrarladı. (Voa, 01 Mayıs 2004) Bush: Soykırımı önledik. Trafalgar Meydanı'nda yapılan savaş karşıtı gösteriyi ABD'de diğer gösterilerin izlemesi bekleniyor. Bush, Irak'ta geçen yıl asker sayısının artırılması kararını da savunuyor. "Bu adımla, soykırım boyutuna varabilecek şiddete karşılık verilmiş oldu" diyen Bush, Irak'ın artık "Arapların Amerikalıların yanında terör şebekesi El Kaide'ye karşı savaştıkları bir ülke haline geldiğini" söyledi. (DW, 18 Mart 2008) Irak'da Saddam kitle imha silahlarını gizlemekle suçlandı ve oraya demokrasi ve özgürlük getirme bahanesi ile işgal edildi. Ama aslında amaç petrol ve İsrail'in güvenliği idi ve onlar da elde edildi! Bush: Irak'ta demokrasi doğuyor. ABD Başkanı George W. Bush, Iraklı yetkililerin öldürülmesine ve petrol boru hatlarının bombalanmasına rağmen Irak'ta demokrasinin doğduğunu belirtti. (NTV, 16 Haziran 2004)

Bush 'Irak'a demokrasi götüreceğiz' sözüne kendi bakanını bile inandıramamış. Eski ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld, eski ABD Başkanı George W. Bush'un 'kendisinin de iflah olmaz bir neferi olduğu' Irak işgalini eleştirerek, "Bush'un 'Irak'a demokrasi götüreceğiz' ifadesi bana gerçekçi görünmemişti" dedi. (Sputnik, 10.6.2015) Sonuç: "ABD'nin 18 yıl önce 'demokrasi ve istikrar' vaadiyle başlattığı Irak işgalinden geriye yıkım, kan ve kaos kaldı. 13 yıllık ağır ambargo sonucu 500 bin çocuk hayatını kaybetti. Irak Sağlık Bakanlığı'nın verileri üzerinde çalışma yapan bağımsız "Iraqcountybody" organizasyonuna göre, Irak'ta 2003-2011 yılları arasında çatışmalardan kaynaklı yaklaşık 120 bin sivil hayatını kaybetti." (AA, 19.03.2021) "2003-2011 yılları arasında Irak'ta 461 bin kişinin savaşa bağlı nedenlerle öldüğü ve savaşın 3 trilyon dolara mal olduğu tahmin ediliyor." (BBC, 20 Mart 2023) Eski ABD Dışişleri Bakanı Rice lafı dolandırmadı: Irak'ı demokrasi için değil, Saddam'ı devirmek için işgal ettik. (Güneş, 12.5.2017) Irak'ın işgalinde istihbarat yalanları. (BBC, 18 Mart 2013) Irak'ın işgalini önleyebilecek diplomat: Kimyasal silah olmadığını 'herkes' biliyordu. (BBC, 4 Nisan 2018)

Tarihi eser, altın, petrol çalan ABD'den yemek çalanlar için kaygı mesajı!

Silah ararken altınları çaldılar. Kuzey Irak'ta, İslami Hareket liderine yönelik operasyon yapan ABD askerlerinin 100 bin dolar ve altın çaldıkları iddia edildi. (Milliyet, 31.12.2003) ABD işgali sırasında Irak'tan kaçırılan 156 tarihi eseri British Museum iade etti. (Euronews, 30.08.2019) Irak, farklı zamanlarda kaçırılan 181 tarihi eseri ABD'den geri aldı. (Türkmen TV, 8.7.2024) Irak Savaşı'nda altınları yağmalayan ABD'li senatörden kongre baskını sonrası 'yağmaya sıfır tolerans' açıklaması. (Yeni Şafak, 8.1.2021) ABD, 100 milyon dolarlık altın ele geçirdi. (Hürriyet, 26.5.2003) Amerika ve müttefikleri Irak'a girdiklerinde, kitle imha silahları yerine çok miktarda altın külçeleriyle karşılaştılar ve yıllar geçmesine rağmen hâlâ bu altınların kaderinin ne olduğu belirsiz.

Amerikan askerlerinin eline düşen bu büyük hazinenin arasında her külçesi 18 kg olan 2000 altın külçesi sevkiyatı yapıldı. El-Alam'in haberine göre; kısa bir süre sonra Amerikalılar, askerlerinin aynı bölgede yaklaşık 700 milyon dolar değerinde 1183 külçe altın daha bulduklarını açıkladılar. (THA, 12 Nisan, 2016) ABD: Afrin'den gelen yağma haberleri bizi kaygılandırıyor. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Heather Nauert, Afrin'den son 48 saattir gelen haberler nedeniyle derin endişe duyduklarını açıkladı. Nauert'in yaptığı yazılı açıklamada, "Yağma haberleri de bizi kaygılandırıyor" ifadesi yer aldı. (BBC, 19.3.2018)

İşgal eder, katliam yapar, sömürür. Kaçanları da katlederler! "Dünya İspanya'daki mülteci katliamını konuşuyor! Tüyler ürperten görüntüler. İspanya'nın Kuzey Afrika'daki toprağı Melilla kentinde mülteci katliamı yaşandı. Melilla'ya Fas sınırından geçmeye çalışan göçmenlere İspanya polisi kurşun yağdırdı. 37 mülteci hayatını kaybetti. Başbakan Sanchez'in mültecileri katleden polislere teşekkür etmesi infiale neden oldu." (İnternet Haber, 26.06.2022) Yunan'dan sığınmacılara kurşun. Yunanistan sığınmacıları caydırmak için her türlü yöntemi kullanıyor. Yunan Sahil Güvenlik ekipleri, sığınmacı botlarına doğrudan ateş açıyor; Midilli Adası'na ulaşanlar ya da Edirne'den karşı tarafa geçebilenler de tutuklanıyor. (Yeni mesaj, 3.3.2020) Yunanistan'ın ölüme ittiği 29 göçmeni Türkiye kurtardı. Göçmenler, Yunan askerlerince eşyaları ve cep telefonları alındıktan sonra can salına bindirildiklerini ve Türk karasularına itildiklerini söyledi. (07.06.2021) Yunanistan'ın ölüme terk ettiği kaçak mültecileri Türkiye kurtardı. 2018 yılında Edirne'de Jandarma tarafından bulunan birinin ayağı kırık 13 mülteci, Yunanistan polisinin kendilerini dövdüğünü ve kıyafetlerini aldıklarını söyledi. (Türkiye, 23.9.2024) İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, "Yunanistan Sahil Güvenlik birimleri bu gece 7 göçmeni darp edip eşyalarını alıp ellerini plastik kelepçelerle bağlayıp can yeleği ve bot olmadan denize, ölüme attı" açıklamasında bulundu. (Cumhuriyet, 19.03.2021)

ABD başkanı Obama'dan Suriye'ye kimyasal silah uyarısı. ABD Başkanı Barack Obama, Suriye yönetimini kimyasal silah kullanmaması konusunda uyardı. Obama, kimyasal silah kullanımının, müdahale konusunda fikrini değiştirecek bir "kırmızı çizgi" olduğunu söyledi. (BBC, 21.8.2012) Altı yıl sonra. Üç ülkeden uyarı! Harekete geçeriz... ABD, İngiltere ve Fransa, "Esed rejiminin 'tekrar' kimyasal kullanması durumunda harekete geçmekte kararlıyız." mesajı verdi. (Haber 7, 22.08.2018) "BM rezaleti! Suriye'de 'kimyasal silah kullanıldı' iddiaları üzerine acil olarak toplanan BM karar almadı." (Gazete Vatan, 23.08.2013) BM'den hareket yok. (Haberturk, 23.8.2013) ABD'nin "kırmızı çizgisi" biyolojik silah defalarca Suriye'de kullanılır ama yıl '2024' hâlâ kırmızı çizgi hatıra gelmez! Sonunda Türkiye istihbaratını kullanarak bu zülme son verir.

İsrail'in Gazze Şeridi'ne yönelik saldırılarında can kaybı sayısı 40 bin 939'a, yaralıların sayısı ise 94 bin 616'ya ulaşmışken (NTV, 7.9.2024) İsrail askerinin itirafı ile tüm katliamların devamını sağlayan ülke ifşa olur: "ABD olmasa Gazze savaşı birkaç aydan uzun süremezdi." (Independent, 3 Eylül 2024) ABD bununla da yetinmez ve "Birleşmiş milletlerin güvenli bölge ilan edip koruma altına aldığını söylediği alanlarda üç binden fazla insanı katleden, okulları bombalayarak beş binden fazla sivili insanı katleden, ambulansları, sağlık ve yardım gönüllülerinin araçlarını bombalayan, katliamlarını görüntüleyen 200'e yakın gazeteciyi öldüren, 20 binden fazlası 15 yaş altı çocuk olmak üzere 41 bin insanı göstere göstere katleden İsrail Devlet Başkanı Netanyahu'yu meclisinde 1 saat konuşturup, 382 tane vekiline 58'i ayakta toplam 76 sefer alkışlatan Amerika, HAMAS'ın üst düzey 5 yetkilisini yargılamak için de süreç başlatır! (BBC, 4 Eylül 2024)

Fransa Libya'da aslan payı alınca ABD özgürlük getirmeye karar verir, arada pay alamayan İtalya sömürgecilik ithamında bulunur: Libya'da ateşkes sonrası Fransız Total şirketi petrol üretimini artırmak için devrede. (BBC, 19 Kasım 2020) İtalya, Fransa'yı Libya'nın petrollerine göz dikip Afrika'yı sömürmekle suçladı. (Euronews, 22/01/2019) ABD: Askerlerimiz Libya'ya her an

girebilir. ABD Genelkurmay Başkanı Joe Dunford, ABD askerlerini hazırlık yaptığını ve askerlerin her an Libya'ya dağıtılabileceğini açıkladı. (Milliyet, 21.05.2016) 'Özgürleştirdiğimiz bir ülkede bu nasıl olabilir' ABD'nin Libya Büyükelçisi Christopher Stevens'ın Bingazi'de öldürülmesi sonrası açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, "Bu gözü dönmüş şiddeti kınıyoruz. Özgürleştirdiğimiz bir ülkede bu nasıl olabilir" dedi. ABD Başkanı Obama da, saldırganların adalete teslim edilerek yargılanacağını söyledi. (NTV, 12.9.2012)

ABD'den Yunanistan itirafı. Ege adalarındaki zırhlı araçların kullanımında ABD menfaatleri esas alındı. S-400'ler için Türkiye'yi F-35 programından çıkaran ve sonrasında Türkiye'nin F-16 alım talebine taş koyan ABD, Yunanistan'a sattığı silahlar konusunda çifte standart uyguladığını itiraf etti. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Ned Price, Yunanistan'ın "uluslararası anlaşmaları ihlal ederek" Ege adalarına çıkardığı ABD menşeli zırhlı araçlarının kullanım koşullarında ABD menfaatlerinin esas alındığını söyledi. (Yeni Şafak, 29/09/2022)

Veriler ABD'nin Rusya'dan ithalatı artırdığını gösterirken (CNN Türk, 06.10.2022) aynı ABD'den Rusya ambargosunu ihlal ettiği gerekçesiyle Türkiye'de çok sayıda kişi ve kuruluşa yaptırım kararı çıkartılır. (Euronews, 12/12/2023)

Kendine "demokrat" Batı'nın ikiyüzlülüğü ve Türkiye. Saddam, Halepçe' de, başta Fransa olmak üzere ABD ve Avrupa ülkelerinin sattığı silahlarla çoluk çocuk demeden kendi vatandaşlarını katledip gazla zehirleyerek öldürdü. Türkiye Halepçe gazlı katliamından kaçan 40.000 Kuzey Iraklı Kürt komşusuna kucak açtı. 1990'da İkinci Körfez Savaşı'nda bir gecede bu sefer yarım milyon Kuzey Iraklı ayakkabısını dahi giymeye fırsat bulamadan can havliyle yine Türkiye'ye sığındı. Ülkenin dört bir yanından, anında binlerce yiyecek -içecek -giyecek dolu kamyonlar akın akın yardıma koştu. 1989'da Komünist Bulgaristan Başkanı Jivkov'un başlattığı 'adını, dilini, dinini değiştir' zulmü sonucu 300.000 soydaşımız 6 asırdır yaşadığı topraklarda her şeylerini bırakarak Türkiye'ye sığındı. Ne ABD ne Avrupa basınında Jivkov'u kınayan en ufak bir ilana rastlamadık. 1992'den itibaren Saraybosnalılar Müslüman ve de Türk kabul edildikleri için düzenli ve sürekli soykırıma tabi tutuldular, hatta bir kısmı BM'ye bağlı Hollandalı subay ve askerlerinin gözleri önünde umursamazlıkla katledildi. Bu vahşeti lanetleyen herhangi bir ilâna rastlamadığımız gibi, yıllar sonra katliama göz yuman Hollandalı subay ve askerler Hollanda Devletince madalyalara layık görüldüler. 30 yıl boyunca devam eden PKK vahşetinde öldürülen Asker ve Polis şehitlerimizden vazgeçtim, beş binin üstünde çocuk- kadın- yaşlı ve sivil için tavır koymuş kaç Batılı ismi sayabilirsiniz? Öyle bir ilana öncülük eden Türk aydınına da rastlanmadı. 1985'ten bu yana yalnız Almanya'da Türklere ait 3500'den fazla işyeri, dükkan, büro, ev saldırıya uğradı, kimileri içinde insanlarımızla yakıldı. Alman Devleti ve Polisi'nin bu olaylara duyarsızlığını eleştiren bir tek ilan göremedim. Bunlar birebir yaşadığım geçmiş olaylardır ve bir hatırlatma mesajıdır." diyen Bülent Akarcalı, şöyle devam ediyor: "Bu yazı ne Gezi olaylarını ve arkasından gelişen durumları destekleyen yazılı ve görsel basın desteğini, ne de yurt dışında kendi paramızla çıkarttığımız ilânları eleştirmek için yazılmıştır. Tek amacı şudur: Türkiye'nin eksiğini- yanlışını görmeye ve bunu kınamaya bu kadar hazır bir Batı dünyası ve bu dünyayı harekete geçirecek insanlarımız, şu yukarıda saydığım vahşetler, insanlık dışı suçlar işlenirken neredeydiler? Irak'ta bir milyon insan öldürülürken yoktular, hâlâ her hafta yüzlercesi ölürken yoklar. Suriye'dekiler ölürken yoklar. Mısır'dakiler ölürken yoklar. Sınırlarımız içinde bir milyona yakın mülteciye hayat hakkını biz verirken onlar yine yoklar! (Hasan Celal Güzel, Sabah, 18.08.2013) Siz hiç Yahudileri eleştirmenin "nefret suçu" olarak kabul edilmesine karşı çıkan bir çağdaş aydın gördünüz mü? Evet, Yahudilere bırakın hakareti, eleştiriyi bile "nefret suçu" kapsamında ele alanlara hiçbirinin itiraz ettiği yok! Hiçbirinin aklına "özgürlükleri savunmak" gelmiyor! Yahudilerin eleştirilmesi konusunda "bu kadar tutucu" olanlar her ne hikmetse Müslümanlara hakaret söz konusu olunca alabildiğince

"ifade özgürlüğü yanlısı" kesiliyorlar! Bu nasıl bir çifte standart ya da ikiyüzlülüktür? (Zeki Ceyhan, Milli Gazete, 17 Ocak 2015) Başkalarının özgürlüğünü kısıtlama özgürlüğü diye bir şey olmadığı gibi, başka insanların hukukuna tecavüz eden, hakaret eden, aşağılayan, nefret körükleyen söylemlerin ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilmesi mümkün değil. Müslümanların kutsal değerleri söz konusu olduğunda bir anda "ifade özgürlüğünü" helvadan bir put gibi Müslümanların karşısına dikenler, mevzu Yahudi düşmanlığı, kendi içlerinde bir ırkçılık, nefret söylemi falan olduğunda o putu hiç yüzleri kızarmadan iştahla yerler. (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 17.01.2015)

Batı-menfaat. Demokrasi bahane silah satışı şahane. Kaddafi'nin Roma'ya ve Paris'e çadır kurduğu 2009 yılında AB ülkelerinin Libya'ya silah satışı 470 milyon dolar oldu. Bunun içinde İtalya'dan savaş uçağı, Malta'dan hafif silahlar ve İngiltere'den cephane yer alıyordu. Bugün Kaddafi'yi diktatör ve halk düşmanı ilan eden ABD, 2007 yılında Libya'ya 5 milyon dolarlık silah sattı. Bu sembolik rakam ambargonun kaldırılıp diktatörle el sıkışma bedeliydi. Bush'un son yılında bu rakam 46 milyon dolara yükseldi. 2007 yılında Libya, Fransa ile 14 adet Rafale saldırı uçağı satış anlaşması imzalamıştı. İngiliz şirketleri, Libya'nın elindeki tankların modernizasyonu için 2009 sonunda 77 milyon dolarlık bir anlaşmayı ABD'ye götürdü. ABD yönetimi bu anlaşmayı onayladı. Ancak Kaddafi rejimine baskı başlamıştı. Ve skandal ortaya çıkınca kısa bir süre önce anlaşma geri çekildi. 30 Ocak'ta Rusya ile Libya hafif silahlar başta olmak üzere silah satışı için 1.8 milyar dolarlık anlaşma imzaladı. Bunların ne kadarının teslim edildiği bilinmiyor. Evet, Ortadoğu'da ve Arap coğrafyasındaki "diktatör tiyatrosu"nun asıl senaryosu işte budur. Petrol ve silah. Bu oyunda insan hayatı, ölümler, işkenceler, intiharlar teferruattır. Verdiğin sürece diktatörsün. Kralsın, şeyhsin, emirsin. Vermezsen demokrasi gelir. Mesela Suudi Arabistan Kralı, 35 milyar dolarlık rekor silah alımını ABD'den henüz yapmıştır. Belki de böylece ömrünü uzatmıştır. Şimdi Libya'ya bakıyorum da. Fransızlar hangi uçaklarla bombalıyor biliyor musunuz? Kaddafi'ye sattığı Rafale saldırı uçaklarının daha gelişmişiyle. (Fatih Çekirge, Hürriyet, 21.03.2011)

Batı ikiyüzlüdür ve sadece güçten anlar!

"Batı ikiyüzlüdür ve bizim gibi ülkelere; "Siz küresel dünyaya ayak uydurun"! der; "Küresel olun, ulus devletin modası geçti" der ama kendileri, dillerini, kültürlerini sonuna kadar savunurlar, korurlar! Kendi ulus devletlerine sımsıkı bağlıdırlar." (Ömür Kurt, Banu Avar'la Konuşma, s. 146) "ABD/Batı medeniyeti ikiyüzlüdür, ilkesizdir. Onlar için "demokrasi" ve "özgürlük" kendi çıkarlarına hizmet eden sahte araçlardır." (Murat Akan, x.com, 24 Temmuz 2024) Batı'nın hangi yüzü utanır? Batı, oldum olası ikiyüzlüdür. Hatta ikiyüzlülüğün de ötesinde 'binbir surat'tır. Bu sebeple yüzsüz diye tanımlamak daha doğrudur. Yüzsüz olduğu için pişkindir. Adı üstünde, pişkin suratta utanma aramayınız! (İsmail Kapan, Türkiye, 5.11.2019) Batı'nın ahlaki değeri de, kriteri de yoktur. Batı, bilimi insanlığın umumi faydası için elde etmeye çalışmadı hiçbir zaman. Batı sadece savaşta, siyasette, parada değil; fikirde, bilimde ve sanatta da ikiyüzlüdür. Ahlaki değeri de kriteri de yoktur. (Tayyar Tercan, Milat Gazetesi, 15.09.2022)

Batı insanı ikiyüzlüdür. Sömürücüdür. Kendilerinden olmayanları insan olarak görmedikleri gibi onlara yaşama hakkı bile tanımamaktadırlar. Kendileri için her şey mubah ancak bir başkası olunca onlara yaşama hakkı yok bile." (Ali Sandıkçıoğlu, Yeni Akit, 3.10.2020) İkiyüzlüdür Batı, bölge insanına göre. (Bülent Güler, 21. yüzyıl Türkiye Enstitüsü, 29.8.2008) Batı, her konuda ikiyüzlüdür. Laiklik gibi konularda da hiç tarafsız değildir. (Nebi Miş, SETA, 3.11.2020) Batı, bilimi insanlığın umumi faydası için elde etmeye çalışmadı hiçbir zaman. Hiçbir zaman bunun derdini taşımadı. Bilimi, gücü elde ederek insanlığa tahakküm edebilmek için vasıta olarak gördü. Batı, sadece savaşta, siyasette, para da değil fikirde, bilimde ve sanatta da ikiyüzlüdür. Ahlaki değeri de kriteri de yoktur. (Tayyar Tercan, Milat Gazetesi, 15.9.2022) Onların anladığı tek şey güç, şiddet ve kuvvettir. (İbrahim Acar, Gzt, 1811.2023)

Soykırım

Amerika Birleşik Devletleri'nin Soykırım Karnesi

Kızılderili Katliamı: 70 milyon Kızılderili kendi vatanlarında katledildi. 16. ve 17. yüzyılda Afrika Katliamı: 35 milyondan fazla Afrikalı köleleştirilerek (can kayıpları dahil) Amerika Kıtası'na getirildi. 1945 Hiroşima ve Nagazaki Atom Bombası Saldırısı: 350 bin kişinin ölmesine ve binlerce insanın sakat kalmasına neden oldu. 1945 Dresden Katliamı: 200 bin kişi 3 gün havadan atılan bombalardan öldü. 1950-1953 Kore Savaşı: 4 milyon kişi öldürüldü. 1950 Guatemela İşgali: 200 bin sivil öldürüldü. 1953 İran Darbesi: 10 binden fazla İranlı ABD'nin ekonomik, askeri desteğiyle infaz edildi. 1950-1959 Küba Katliamı: 60 bin kişi ABD destekli Batista birliklerince katledildi. 1960 Kongo Katliamı: 3 milyona yakın kişi CIA destekli iç savaş süresince öldürüldü. 1961-1962 Küba Darbesi: 294 kişi CIA'in Küba'da Fidel Castrp'yu devirmek için planladığı Domuzlar Körfezi Operasyonu'nda öldürüldü. 1962-1975 Vietnam Savaşı: 3 milyon Vietnamli sivil hayatını kaybetti. Sivil halk üzerinde zehirli portakal gazı kullanarak soykırım yaptı. 1965-1966 Endonezya Katliamı: 500 bin -1 milyon arası Endonezyalı köylü, işçi, aydın öldü. 1970-1975 Kamboçya ve Laos Katliamı: 1 milyon kişiyi katletti. 1973 Şili Darbesi: 5 bin Şilili sivil hayatını kaybetti. 1974-1983 Arjantin Katliamı: 30 bin insanı öldürdü. 1977 El Salvador Darbesi: 70 bin Salvadorlu öldürüldü. 1980-1988 İran-Irak Savaşı: 700 binden fazla insan hayatını kaybetti. ABD, lisanslı biyolojik ve kimyasal silahlarını Irak'a gönderdi. 1981-1990 Nikaragua İç Savaşı: 50 bin sivil hayatını kaybetti. 1983 Lübnan Katliamı: 14 bin deniz piyadesi binlerce kişiyi katletti. 1983 Grenada'nın İşgali: 300 binden fazla insan öldürüldü. 1989 Panama'nın İşgali: 3 bin Panamalı sivil öldürüldü. 1991 Irak'ın İşgali: 1 milyondan fazla Iraklı hayatını kaybetti. 1992-1995 Bosna Herkes Katliamı: 250 binden fazla Müslüman Boşnak, Sırplar tarafından BM ve tüm dünyanın gözleri önünde öldürüldü. 2001 Afganistan İşgali: 150 bin sivil öldürüldü. 2003 Irak İşgali: 1 milyondan fazla Iraklı katledildi. 2003 Darfur Darbesi: 300 bin kişi BM raporlarına göre ölen sayısıdır. 2001-2015 ABD İnsansız Hava Aracı Saldırıları: 10 bin kişi öldürüldü. 2020-2018 Arap Baharı ve Askeri Darbe: 2 binden fazla kişi öldü. 2011-2018 Suriye İç Savaşı: 100 binden fazla kişi öldü, 5 milyondan fazla kişi evini terk etti. ABD desteğinde İsrail'in Filistin Zulmü ve Katliamları: 100 binden fazla Filistinli öldürüldü. Filistinlilere ırk ayrımı ve yerleşim rejimi dayatması devam ediyor. (Sabah, 26.4.2021)

Batı ve Amerika emperyalizminin yakın tarihi

I. emperyalist paylaşım savaşı: İngiliz hegemonyasını tehdit eden Almanya'nın önünü kesmek için başlatılan kan banyosunun maddi sonucu 10 milyon ölü, 20 milyon sakattır. Toplam asker sayısı 70 milyonu bulan orduların kapıştığı savaşın sadece Avrupa'daki mali bilançosu ise 350 milyar dolarlık yıkımdır. Silah sanayinin patlama yaptığı ama milyonlarca çocuğun açlıktan can verdiği bu büyük katliam emperyalizmin en ağır suçlarından biri olarak tarihte durmaktadır. II. emperyalist paylaşım savaşı ise birincisinin çok çok üzerinde bir kanlı katliamdır. İnsanlığa verilen manevi zararları bir kenara koyarsak, bu korkunç boğazlaşmanın sadece can kaybı olarak bilançosu tahminen 35 ile 60 milyon insanın ölümüdür. Sovyet halkından da 11 milyonu asker olmak üzere toplam 20 milyon insan hayatını kaybetmiştir. Bu savaşta Polonya'nın insan kaybı 5 milyon 800 bin, Almanya'nınki ise 4 milyon civarındadır. Japonya'nın kaybı ise 2 milyon insandır ki bu katliamın önemli bölümü atom bombasının atıldığı Hiroşima ve Nagasaki'de gerçekleşmiştir. 1945'te yapılan bu nükleer katliamda birkaç saniye içinde 250 bin kişi birden öldürülmüş, iki şehir ve onların toplam halkı bir anda haritadan silinmiştir. Bugünkü durum ise özellikle siviller açısından çok daha vahimdir. Örneğin, II. emperyalist paylaşım savaşı'nda ölen sivillerin askerlere oranı %50 iken 1990'lı yıllardaki çatışmalarda bu oran

%90'a ulaşmıştır. 1986-1996 arasındaki savaşlarda ise 2 milyon çocuk ölmüş, 5 milyon çocuk sakat kalmıştır. Ve bugün dünyada 50 milyon insan mültecidir. Bugün dünyanın en zengin üç adamının varlığı 48 yoksul ülkenin ulusal gelirinden yüksektir. Aynı üç adamın varlığı Afrika'nın bütün ülkelerinin ulusal gelirinden yüksektir. Öte yandan, dünyanın en zengin 225 kişisinin varlığı ise bütün dünya nüfusunun sosyal gereksinmelerini karşılayabilecek miktardadır. Uçurum bu denli derindir. Buna karşılık Dünya Gıda Örgütü (FAO) verilerine göre 1960-1970 arasında 13, 1970-80'de 15, 1980-85 arasında ise 40 milyon kişi açlıktan ölmüştür. 1990'da toplanan Dünya Çocuk Zirvesi raporuna göre her yıl 12 milyon çocuk önlenebilir hastalıklardan ölmektedir. Tamamen yasak olduğu halde bugün Asya'da çalıştırılan çocukların sayısı 250 milyondur. Ve tabii ki bunlar, şanslı olanlarıdır; bu ülkelerdeki 2 milyon çocuk ise doğrudan fuhuş pazarındadır. Yalnızca yoksul ülkelerde değil, Avrupa'da da nüfusun %17'si yoksulluk sınırındadır. ABD'de 12 yaş altındaki 13 milyon çocuğun aç olduğu BM verileriyle sabittir. Çünkü ABD'nin maddi varlığının %68'ini nüfusun %1'i almaktadır. Buna karşın aynı ülkede nüfusun 7 milyonu evsizdir, 26 milyon kişi uyuşturucu kullanmaktadır. Emperyalizmin varlığının doğurduğu sonuçlardan biri de, sağlık konusundaki vahim durumdur. Örneğin, emperyalist metropollerde ortalama ömür 72-74 arasında değişirken, bağımlı ülkelerde 55 yılı geçmemektedir. Salgın hastalıklar bağımlı ülkelerde çok yaygındır. Örneğin, iyot eksikliğinden kaynaklanan endemik guatr, tahminlere göre 200 milyon insanı etkilemektedir. 70 ülkede, 200 milyon insanda parazit hastalığı görülmekte, sıtma Afrika'da her yıl milyonlarca çocuğu öldürmektedir.

Avrupa'nın katliam sicili

Batılılar, Afrika kıtasını sömürgeleştirdikten sonra Müslümanları silahtan ve diğer din kardeşlerinin desteğinden mahrum bırakıp onları istedikleri gibi ezip işkenceye maruz bıraktılar. Pek çok Afrika ülkesinde Müslümanları ağır baskılarla dinlerini değiştirmeye zorladılar. Dinlerini değiştirmek istemeyenleri de topluca katlettiler. Zengibar'da 26 bin Müslümanın 23 bini yani ortalama yüzde 88'i öldürüldü. Bu da yaklaşık her on Müslüman dan dokuzunun öldürülmesi demekti. Uganda'daki katliamlar sonucu 20. yüzyılın başlarına doğru Müslümanlar azınlık durumuna düşürüldüler. Avrupa'nın yönlendirdiği Uganda Hristiyanları sadece 1980-85 yılları arasında 100 bin Ugandalı Müslüman'ı şehit ettiler. 1830'da Cezayir'i işgal eden Fransa sadece 1954-62 Cezayir Kurtuluş Savaşı süresince bir buçuk milyon Müslüman'ı şehit etti. Fransızlar bu savaşta mücahitler üzerinde caydırıcı etkisi olması için esir ettikleri kişileri uçaklardan atıyorlardı. Fransızlar benzer katliamları Tunus ve Fas'ta da gerçekleştirdiler. Osmanlıların Balkanlardan çekilmek zorunda kaldığı 1912 yılında Müslümanlar üzerinde baskı ve zulüm de başladı. Osmanlı döneminde nüfusun üçte ikisini Müslümanların oluşturduğu Batı Trakya'da katliamlar ve sürgünler sebebiyle bugün oranları yüzde yirminin altına düşmüştür. İngiliz Channel 4 televizyonu yayınladığı bir programda gizli belgelere dayanarak İngiliz Hava Kuvvetleri'nin 1920-30 yılları arasında Irak'ta Kürt köylerine yaptıkları saldırılarda binlerce sivili öldürdüklerini bildirdi. O dönemde İngiliz Hava Kuvvetleri 30. Filo komutanlığı yapmış olan M. Gale programda yaptığı konuşmada "Kürtlerin uygar yaşam biçimi konusunda bizi örnek almamaları durumunda onları yola getirmemiz gerekiyordu. Bunu da bombalar ve silahlarla yapıyorduk" diye söyledi. Hristiyan Avrupalılar Kudüs'ü işgal etmek için Müslümanların üzerine sekiz haçlı seferi düzenlediler. Bu seferlerinde ele geçirdikleri her yeri harabeye çeviriyor, insanlarını kırıp geçiriyorlardı. Haçlılar ilk seferlerinde Kudüs'ü ele geçiremeyince kendilerinin günahlarının çok olduğu için bunu başaramadıkları kanaatiyle dördüncü seferlerinden sonra bir çocuk ordusu oluşturdular. Kudüs'ü işgal etmeleri üzere oluşturulan çocuk ordusuna alınan kırk bin çocuğun çoğu yolda soğuktan veya yorgunluktan öldü ve Akdeniz sahiline ancak altı bin çocuk inebildi. 1099 yılında Kudüs'ü işgal eden haçlılar Mescid-i Aksa çevresinde yetmiş bin Müslüman'ı şehit

ettiler. Katliamda sadece Müslümanlar değil Yahudiler de öldürüldü. Katliam öncesinde Kudüs'te ikamet eden Müslüman ve Yahudilerden 1099 katliamından sağ çıkan olmadı. Kızılderililer Amerika'nın yerlileridir. Ancak bugün Amerika kıtasında çok az Kızılderili var. Çünkü bunlar ciddi bir soykırımı ile karşı karşıya kaldılar. Bu soykırımında 70 milyon Kızılderili yok edildi. Avrupalıların Amerika kıtasını keşfetmelerinden sonra milyonlarca yerli Meksikalı kasıtlı olarak açlık ve salgın hastalıklar yoluyla ölüme terk edildi. Bu durum karşısında İspanyollar, "inançsızları cezalandırmak için Tanrı'nın gönderdiği hastalıkla mücadele edilmez" demişlerdi. Bu olaylar üzerinde düşününce insan, 1992'de Somali'de bugün de Suriye'de yüz binlerce insanın açlıktan ölüme terk edilmesini daha iyi anlıyor. Aradan asırlar geçtikten sonra aynı Batı, Somali'de yüz binlerce insanı açlık yüzünden ölmekten kurtarmaya yetecek 23 milyon doları göndermeyerek onları ölüme terk etti. Demek ki Batı, Orta Çağ'daki anlayış ve politikasını aynen sürdürüyordu. Avrupa ülkelerinin koruduğu Sırp militanların 1992'de Bosna-Hersek'te gerçekleştirdikleri katliam Batı'nın gerçek yüzünü ortaya çıkardı. Torontolu araştırmacı James Bacque, ABD ordusunun kaynak ve arşivlerine dayanan bir araştırmasında 1945-46 yıllarında bu ordunun açtığı esir kamplarında 1 milyon Alman askerin kasten açlığa mahkum edilerek öldürüldüğünü ortaya çıkardı. ABD eski adalet bakanı Ramsey Clark öncülüğünde Körfez savaşında izlenen tutumu ve gerçekleştirilen insanlık dışı uygulamaları soruşturmak üzere oluşturulan Uluslararası Savaş Suçluları Mahkemesi uzun süren araştırmaları sonunda hazırladığı raporlarda şunlara dikkat çekti: "Körfez savaşında ABD ve müttefikleri Irak'a Hiroşima'ya atılan atom bombasının yedi katı değerinde bomba attılar. Bunların sadece yüzde yedisinin belli hedefi vardı. Bombaların yüzde altmışı doğrudan sivil halkı hedef aldı. Bu savaşta nükleer savaş başlığı dışında her tür silah kullanıldı. Bombalamalar sonucu Irak'ta 51 cami, 28 hastane 687 okul imha edildi. Savaş sonuçları nedeniyle kötü beslenme yüzünden 45 bin Iraklı çocuk öldü." (Ahmet Varol, Vakit, 3- 4 Haziran 2016) Euro-Med İnsan Hakları İzleme Örgütü'ne göre İsrail Filistin'e 70 bin ton bomba attı ve bu miktar, İkinci Dünya Savaşı sırasında Dresden, Hamburg ve Londra'ya atılan bombaların toplamını aşıyor. Ayrıca bu bombaların gücü o kadar büyük ki, toplam patlayıcı kuvveti İkinci Dünya Savaşı sırasında Japonya'nın Hiroşima kentine atılan bombanın yaklaşık 4.6 katı. (youtube.com/watch?v=hDjDFayewD4)

"Bir beyazın topraklarınıza ayak basmasına izin verirseniz haritadan silinirsiniz. Uygarlığımız soykırıma dayanıyor. Soykırım politikası ancak bizim kıtamıza ulaştığında bir suç sayıldı." (İsveç'li gazeteci Peter Kadhammar, 3.12.2018) "Paris'te bir adam öldürülürse, bu bir cinayettir; doğuda elli bin insan boğazlanırsa, bu sadece bir meseledir" Fransız Victor Hugo'nun bu sözünü, Stalin'in "1 kişinin ölümü trajedi 1 milyonunki istatistiktir" sözüyle toplayıp sadece 18 Mart 2011'den 8 Mayıs 2015'e kadar geçen zamanda Suriye'de ölen 240 bin 381 kişiyi bir yere not edin ve altını istatistiki bilgi diye çizin." (Ahmet Rıfat Albuz, Yeni Şafak, 23.12.2015) Batı daima düşman üreterek ayakta kalmıştır. Komünizmden sonra yeni düşmanı İslam'dır! "Batı'da bu olaylara bakılırken; Müslüman mazlum olduğunda 'iç savaş' ama Hristiyan mazlum olduğunda 'soykırım' diyorlar. Müslümanların çektikleri acıları kabul etmiyorlar." (Amerikalı tarihçi William Holt, Yeni Vakit, 23.11.2019)

Sapık ve ahlaksızlık

- 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızla paralel okunmasını tavsiye ederiz -

"Batı'da toplum öldü, tam bir boşluk içindeyiz" Hocaların hocası, yaşayan en önemli toplum bilimcilerden Fransız Alain Touraine, Paris'te haberturk.com'a konuştu! Sosyal sorunlar çözümsüz artık. Bu sorunlar karşısında dünyanın mutlak bir sessizliği ve güçsüzlüğü söz konusuydu. Bu yüzden Touraine'e göre "sosyal" olanın sonuna gelmiştik. Yani artık "toplum" (societe) ölmüştü. Toplumun bütün mutlak değer yargıları ortadan kalktı. Bir örnek vereyim: Biz neyi sanat olarak isimlendiriyoruz? 20. yüzyılın başlarında Marcel Duchamp bir ördek

idrarını alır, onu müzeye koyar ve bunun bir sanat eseri olduğunu söyler. Neden? Çünkü müzeye koyarak onu bir sanat eseri haline getirmeye karar vermiştir. Çağdaş sanat müzelerine giderseniz, birçoğunda bir sürü taşın, kumun vs. sergilendiğini görürsünüz. Bu tam manasıyla inşacı bir tavır. "Bunu inşa eden benim" diyor. İkinci bir örnek vereyim: Pornografi müthiş bir gelişim içinde. Bugün Batı dünyasında gençlerin büyük çoğunluğunun cinsel eğitimlerini esas itibarıyla porno filmlerden aldıklarını düşünebilirsiniz. Evli çiftlerin ekmek alır gibi porno film aldıklarını görebiliyorsunuz ve evde de genellikle bu filmleri çocuklarla birlikte izliyorlar. Özellikle de sosyal ağlar kanalıyla bu eğilim olağanüstü gelişti." (Habertürk, 01.11.2010)

İsviçre Zürih şehrinden bir fotoğraf. Zavallı kızın göz, ağız ve elinin duruşuna dikkat lütfen! İsviçre en zengin Batı ülkesi kabul ediliyor ama işte gençliğinin hali bu! (Fotoğraf, 12.09.1994 tarihli Milliyet gazetesinden alınmıştır!)

Hollanda hükümeti, temmuz ayından itibaren belli kriterler kapsamında esrar üreticilerinin istihdam edileceğini belirtti. Kafelere esrar dağıtımı yapılacak, bu durumun suç örgütleri üzerindeki etkisi ölçülecek. (Euronews, 09.06.2020) ABD seçimlerinde esrar kullanımı da oylandı: Halkın onayını aldı. (Euronews, 05.11.2020) Sandıktan esrar çıktı. ABD seçimlerine Barack Obama ile Mitt Romney çekişmesi kadar esrar kullanımının bazı eyaletlerde oylanması da damgasını vurdu. (Mesude Erşan, Hürriyet, 2.12.2012) ABD'nin California, Nevada ve Massachusetts eyaletleri keyif için esrar kullanılmasının yasallaştırılması yönünde karar verdi. (BBC, 9.11.2016) ABD Temsilciler Meclisi, esrarı yasallaştırmaya yönelik tasarıyı kabul etti. (Euronews, 05/12/2020) Esrarın şifresi: 4'ncü ayın 20'si, 4'ü 20 geçe. Pazar günü ABD'deki esrar içicileri bir araya gelecekler ve takvimlerinde kutsal bir tarih haline gelen 4'üncü ayın 20'sini marihuana içerek kutlayacaklar. Muhtemelen toplanma saatleri de 4'ü 20 geçe olacak. (BBC, 18 Nisan 2014)

Arjantin'de 'mutluluk hakkı' kararı. Arjantin'de bir mahkeme anayasadaki 'mutlu olma hakkı' gereğince bir anne ile üvey kızının evlenmesine izin verdi. (Hürriyet, 7.12.2016)

Avrupa'da 'bebek kutuları' artıyor. (Radikal, 14.6.2012) Almanya'da 'bebek kutuları'nın sayısı artıyor. Son olarak başkent Berlin'de bir hastane, ebeveynlerinin gizlice bebeklerini terk edebilmesi için bir "bebek kutusu" geliştirdi. Saint Joseph hastanesinin dış duvarına yerleştirilen "Babyklappe" adı verilen sistemde, bebek, fırına benzeyen kapaklı bir bölmeye yerleştiriliyor. Kutu kapatıldıktan sonra içindeki alarm çalmaya başlayarak hastane personelini uyarıyor. (Hürriyet,

11.12.2013) Yüzlerce yıldır gizlice bırakıyorlar! Avrupa'nın kimsesiz bebekleri duvardaki kutularda. Avrupa'nın neredeyse her yerinde hastane sirenleri, minicik kalpler atmaya devam etsin diye çalıyor. Sayısız bebek 9 asırdır anneleri tarafından bazen yeniden kavuşmak üzere, bazen de sonsuza dek ayrılmak üzere 'bebek kutuları'na bırakılıyor. Saatler önce dünyaya gelen bebeklerin ilk 'merhaba'sı ise hemşirelere! (Milliyet, 4.7.2024)

Medeniyetin beşiği diye pazarlanan ve taklit edilen Avrupa'nın ortasında (Belçika-Brüksel) kafası metronun kapısına sıkışan yaşlı kadına hiç kimse müdahele etmez, yardım etmez! (Video: facebook.com/watch/?v=1132308030994410, 9 Ekim 2022)

Batı Berlin'de evsiz çocuklar "deney" adı altında pedofili erkeklerin evine yerleştirilmiş! Batı Berlin'de 1970'li yıllarda bir "deney" başlığı altında evsiz çocukların pedofili erkeklerle aynı evlere yerleştirildiği ortaya çıktı. Yaklaşık 30 yıl devam ettiği öğrenilen "deneyin" arka planında pedofili erkeklerin "ideal" koruyucu aile olacağı düşüncesi yattığı öğrenildi. (T24, 17.6.2020) ABD'de evlenen iki eşcinsel şahıs, evlat edindikleri iki çocuğa tecavüz ettikten sonra başka insanlara sattılar. (Yeni Şafak, 19.1.2023) Guardian: Fransa, on yıllardır ihmal ettiği ensest sorunuyla yüzleşmeye başlıyor. (BBC, 10.2.2021) Woody Allen'ın evlatlık kızına taciz iddiaları yeni belgeselle tekrar gündeme geldi. (BBC, 24.2.2021)

AB: Avrupa'da her üç kadından biri şiddete maruz kalıyor AB Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikaları Yüksek Temsilcisi Mogherini, 'Kıtada cinsel istismar ve kaçakçılığa maruz kalan mağdurların hemen hemen hepsi kadınlardan oluşuyor.' dedi. (Hürriyet, 25.11.2019)

İngiltere'de kadın öğretmenler okul koridorlarında yürümekten korkuyor. Öğretmen sendikası NASUWT, birçok kadın personelin cinsel saldırı ve taciz bildirdiğini söyledi. Kadın öğretmenler de kurban. (Daily Mail, 4.4.2021)

"Çocuk sahibi olan çocuklar. Genç yaştaki hamilelikler Amerika'nın sosyal dokusunu aşındırıyor. Her yıl bir milyondan fazla Amerikalı genç hamile kalacak ve bunların beşinden dördü evli değil. Angela, Michelle ve Stephanie gibi çoğu ergenlik çağında veya ortasında hamile kalıyor; bunların yaklaşık 30.000'i 15 yaşın altında. Araştırmacılar, mevcut eğilimler devam ederse, günümüzün 14 yaşındaki kızlarının tam olarak %40'ının en azından hamile kalacağını tahmin ediyor." (Time, 21 Haziran 2005)

AB'de bebeklerin yüzde 43'ü evlilik dışı ilişkilerden doğuyor. Avrupa Birliği'nde (AB) 2016 yılında bebeklerin yüzde 43'ünün evlilik dışı ilişkilerden dünyaya geldiği açıklandı. AB İstatistik Ofisinin (Eurostat) son yayımladığı veriler, evlilik dışı doğan bebek sayısında 2000 yılına göre yüzde 15 civarında artış olduğunu ortaya koydu. Evlilik dışı ilişkilerden doğan bebekler oranının en yüksek olduğu ülkeler arasında Fransa (yüzde 60), Bulgaristan (yüzde 59), Slovenya (yüzde 59), Estonya (yüzde 56), İsveç (yüzde 55), Danimarka (yüzde 54), Portekiz (yüzde 53) ve Hollanda (yüzde 50) öne çıktı. AB ortalamasının üstüne çıkan bu ülkelerde evlilik dışı ilişkilerden doğan bebek sayısı evlilik içi doğan bebek sayısını aştı. (AA, 09.08.2018)

Batıda sosyal deprem. Avrupa'da evlilik dışı çocuk sayısı: Danimarka % 48, İngiltere % 30, Almanya % 18, Fransa % 14. İspanya'da ilkokul 4 ve 5. sınıf çağında 80 bin kız çocuğu hamile kalmıştır. Boşanma oranı Rusya'da % 33, İngiltere'de % 32, Fransa'da % 19'dur. Anne babası ile beraber yaşayan aile sayısı devletin sağladığı ekonomik teşviklere, verdiği özel izinlere rağmen Avrupa'da % 8 'dir. Zamanın başkanı Clinton'un 15 danışmanı eşcinseldir. ABD'de 20 milyon eşcinsel vardır. Bu da nüfusun % 10'udur. Bu oran Yunanistan'da % 17 yani altıda birdir. Ailesi ile ilgilenmeyen Avrupa halkı şu an kedi köpek beslemeye adeta

mahkum olmuşlardır! ABD'de günde 1900 kadına tecavüz ediliyor (Amerikan tecavüz merkezi raporu) ve her 23 dakikada bir cinayet, her 49 saniyede bir saldırı gerçekleşiyor. ABD'de kadın nüfusunun %50' si kocasından veya bir erkekten dayak yiyor. (Milliyet, 05.08.1990)

Eurostat'ın yayınladığı bir rapora göre Fransa'da her on bebekten altısı evlilik dışı dünyaya geliyor. Avrupa İstatistik Kurumu Eurostat'ın yayınladığı bir raporda, Avrupa Birliği ülkelerinde evlilik dışı doğan bebeklerin sayısı arttı. AB ülkelerinde 2016'da yaklaşık 5 milyon bebek dünyaya gelirken bu ülkelerin sekizinde bebeklerin çoğunluğu evlilik dışı dünyaya geldi. Evlilik dışı dünyaya gelen bebeklerin en çok olduğu diğer ülkeler ise; yüzde 56,1 oranla Estonya, yüzde 54,9'la İsveç, yüzde 54'le Danimarka, yüzde 52,8'le Portekiz ve yüzde 50,4'le Hollanda oldu. AB üyesi olmayan Avrupa ülkelerinden İzlanda ise yüzde 69,6 ile evlilik dışı dünyaya gelen bebeklerin en çok olduğu ülke. (Euronews, 16.04.2018) Batı toplumlarında bunalım. İngiltere'de çocukların yarısı 16 yaşına varmadan aile parçalanmalarıyla karşılaşıyorlar, ebeveynlerin boşanmasıyla yüzleşiyorlar. II. Dünya Savaşı'ndan önce çiftlerin 1/30 evlilik öncesi beraberliği yaşarken, şimdi bu oran 9/10'a varmış durumda. Sosyal Adalet Araştırma Merkezi'ne göre çocukların %46'sı evlilik dışı ilişkilerden doğuyor. Çocukların % 70'i bir madde bağımlılığına yönelme içinde. % 50'si olası alkol problemine sahip. Merkezin direktörlerinden Duncan Smith, ailenin çöküşüne yol açan en büyük anahtar faktörün evlilik öncesi partnerlik yaşam tarzının yaygınlaşması olduğunu söylüyor. Evliliğin ve ailenin yaşadığı bu çöküşün, sosyal hayat için büyük bir tehdit olduğunu ve bunun önlenmesi için ailenin yeniden gündeme alınması gerektiğini vurguluyor. ABD'de de ailenin durumu pek parlak değil. Bir araştırma merkezinin yaptığı araştırmaya göre ABD'de 25-34 yaş grubu arasında evlilik oranı % 44.4 düzeyinde. Evli çiftlerin yarısından fazlası evlilik öncesi beraber yaşıyor. Üç çocuktan birisi babasız yaşıyor. 8 yaşın altındakilerin % 20'si çocuk istismarına uğruyor. Hastalıkları Kontrol Merkezi'ne göre 2007 yılında her 1000 kadından sadece 69.3'ü doğum yapıyor. (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 8.7.2018)

Batı'da kadına şiddet Türkiye'den 6 kat fazla. Kadın politikalarında Türkiye'ye akıl vermeye kalkan Avrupa ülkeleri ve ABD'de şiddet sonucu ölen kadın oranlarının ülkemizden daha fazla olduğu ortaya çıktı. Türkiye'de şiddet sonucu ölen kadın oranı milyonda 5 iken; Belçika, Avustralya, Finlandiya, ABD ve Rusya'da bu 6 ila 32 arasında ölçüldü. (Akit, 22.1.2020)

İşte meşhur sübyancı satanist sapıklar. ABD derin devleti, İngiliz Kraliyet üyeleri ve Siyonist baronların sapkın görüntüleri dünyayı sarstı. Sübyancılıkla suçlananlar arasında Obama, Clintonlar, Joe Biden, İngiltere prensi Charles, Rothschild ailesinden bazı kişiler, George Soros, Hillary Clinton'ın kampanya yürütücüsü John Podesta'da yer alıyor. Pizza Gate olarak anılan skandallarla ilgili gelişmeler Yeni Söz'ün 11 Nisan tarihli 'Dünyayı sübyancı satanist sapkın bir çete yönetiyor' manşetini akla getirdi. (Yeni Söz, 17.11.2016)

Futbolun değil sapıklığın beşiği İngiltere. "Futbolun beşiği" olarak nitelenen İngiltere'deki futbol takımları, çocuklara yönelik cinsel istismarın "merkezi" çıktı. Dünyaca ünlü Premier Lig'den amatör takımlara kadar her kademede sübyancı sapkınların kol gezdiği İngiltere'de, bugüne dek 639 ihbar telefonu kaydedilirken, 83 kişi gözaltına alındı, dünyaca ünlü futbolcular çocukken uğradıkları tecavüzleri ağlayarak anlattı. Dünya İngiliz futbolundaki skandalın şokunu yaşarken, yüzlerce İngiliz polisinin de organize şekilde uzun yıllardır çocuklara taciz ve tecavüzde bulunduğu ortaya çıktı. İngiltere ve Galler'de görev yapan 300'den fazla polis memurunun, Mart 2014-Mart 2016'da hem şüphelilere hem de mağdurlara cinsel istismarda bulunduğu ortaya çıktı. (Yeni Söz, 11.12.2016) Carl Beech. Pedofili çetesi ihbarlarıyla İngiltere'yi karıştıran adam da pedofil çıktı. (BBC, 15 Mayıs 2019) Çocuk istismarına ilişkin yürütülen kamu soruşturmasının ilk ön duruşmasında, Lord Greville Janner'ın 1950'lerin ortasından 1980'lerin sonuna kadar 30 mağdura istismarda bulunduğu iddiaları ortaya atıldı. (The Guardian, 9 Mart 2016)

Kraliçe pedofili sapığı Yahudi lideri 25 yıl korumuş. Kraliyet tarafından İngiltere Yahudilerinin lideri siyonist Janner'in suçlarının 25 yıldır örtbas edildiği ortaya çıktı. (Yeni Söz, 30.1.2016) Janner hiç ceza almadan 19 Aralık 2015 tarihinde öldü ve "Old Bailey yargıcı, ölen İşçi Partisi üyesi Lord Janner'a yönelik cinsel taciz suçlamasıyla açılan ceza davasının, onun ölümü nedeniyle sona erdiğini" söyledi. (BBC, 15 Ocak 2016)

Porno endüstrisinde feminizm akımı. Batı ülkelerinde pornografi sektöründe feminizm akımı git gide yayılıyor. Feminist anlayışla porno film çeken yönetmenlerin sayısı artıyor. Feminist yönetmenler, mevcut pornografi sektörünün erkek egemen anlayışla üretimlerde bulunduğunu ve kadınları pasif oyuncular olarak ele aldıklarını iddia edip 'kadınların da etkin olduğu, şiddet görmediği ve aşağılanmadığı porno filmler çekmek' istediklerini belirtiyor. Akımın ürünlerini sergilediği film festivallerinin sayısı da sürekli artıyor. Almanya'nın Berlin kentinde 25 Kasım'da başlayacak Porno Film Festivali de feminist porno sinemasının ürünlerinin sergileneceği önemli etkinliklerden biri. Festivalde gösterilecek 100'den fazla film arasında feminist anlayışla hazırlanmış eserlerin önemli bir ağırlığı bulunuyor. Kadın yönetmenlerin söyleşilere katılıp kendi sinema anlayışlarını anlatacakları festival sonunda yönetmen ve oyunculara çeşitli başlıklarda ödüller de verilecek. (Mynet, 09.11.2009)

Avrupa'daki üniversitelerde 3 kişiden 1'i cinsel tacize uğruyor. Leibniz Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından yapılan araştırmada, Avrupa'daki üniversitelerde okuyan veya çalışan her 3 kişiden 1'inin cinsel tacize maruz kaldığı tespit edildi. Çalışmayı değerlendiren Leibniz Sosyal Bilimler Enstitüsünden Anke Lipinsky, "Cinsiyete dayalı şiddet, toplumun diğer kesimleri kadar bilimsel kurumları da etkileyen sistematik bir sorundur" açıklamasını yaptı. (Hürriyet, 9.11.2022)

Bir Türk tarafından çekilen bir videoda, "Kadınların gece vakti İngiltere sokaklarında rahatça gezemediklerini" öğrendiğimiz" (6.12.2022) ve bunu İngiltere'de Nottinghamshire Emniyet Müdürlüğünün Facebook'ta yayımladığı ve kadınlara "Gece tek başına yürümek, almamamız gereken bir risk. Gece tek başına yürüyen kadınlar tacize uğrama hatta fiziksel saldırıya uğrama riski altındadır. Bu yüzden işinizden gelirken ya da gece alışverişten gelirken kalabalığın olduğu yerleri kullanmaya özen gösterin" tavsiyesinden de anladığımız (BBC, 28 Kasım 2019) bir gerçeği bir de Katar'da Dünya kupasına giden bir İngiliz kadının yorumu ile beraber değerlendirelim: "Katar'da hiç tacize uğramadım. Kadın taraftarlar İngiltere'de bu kadar rahat değil. Katar, Dünya Kupası'nda statlarda alkol yasağı uyguladığı için özellikle İngiliz basınının hedefindeydi. 19 yaşındaki İngiliz kadın taraftar Ellie Molloson burada en rahat maçını izlediğini anlattı. " Katar'da hiçbir erkek tarafından sözlü tacize uğramadım. "Bir kadın olarak bu durum, mümkün olduğunu bilmediğim bir şeydi. Sadece ben değil, tanıştığım tüm kadın taraftarlar gece olduğunda bile sokaklarda rahat şekilde gezebiliyor. İngiltere'de kadın taraftarlar hava karardıktan sonra bunu asla yapamaz." Ellie Molloson, "Burada İngiltere'den daha rahat maç izledim. Küfürsüz, taciz edilmediğimiz, ev rahatlığında bir ortamdan keyif aldık" dedi. Molloson, alkol yasağının özgürlükleri kısıtlamadığını, aksine tüm izleyicilerin özgürce futbol izlemesini sağlayan bir karar olduğunu söyledi. (Yeni Şafak, 03/05.12.2022)

Babamın, kadın olması muhteşem. Kendal Jenner, ameliyatla kadın olan babası Caitlyn Jenner için "Yaptığı şeyin muhteşem olduğunu düşünüyorum. Nasıl isterse öyle yaşamayı seçti" dedi. Birlikte kuaföre gidip tırnaklarını yaptırdıklarını belirten Jenner, bunun çok eğlenceli olduğunu söyledi. (Gazete Vatan, 17.05.2016) Kendal Jenner değişimi "muhteşem, eğlenceli" olarak (Milliyet, 17.05.206) nitelendirirken, annesi ise olayı "büyük şok" olarak (NTV, 07.04.2022) değerlendirmektedir! Tabii onlar için önemli olan eğlenmek, zevk almak gerisi (ahlak, eğitim, psikoloji, toplumun devamı) önemsiz detaylar…!

"Ukrayna'yı NATO konusunda 'kandırdık.' ABD'nin eski Moskova Büyükelçisi Anthony Mcfaul, Rusya-Ukrayna savaşına dair itiraf niteliğinde bir açıklama yaptı. Mcfaul, ABD'li diplomatların Ukrayna'yı, NATO'ya katılabileceğini inandırmak için kandırdığını söyledi. (CNN Türk, 25.05.2022)

Fransa'da neler oluyor? Her 2 günde bir kadın katlediliyor. Fransa'da istatistik kurumu tarafından yayınlanan bir raporda her 2 günde bir kadının cinayete kurban gittiği belirtildi. (Hürriyet, 24.11.2022) Fransa'da yeni yılın ilk gününde işlenen üç kadın cinayeti, harekete geçme çağrılarını ateşledi. (Independent, 9.1.2022)

"Yılda 250 bin kadın fuhşa zorlanıyor. Avrupa'daki kadın örgütü Avrupa Kadınları Lobisi'nin verilerine göre AB ülkelerinde yılda 250 bin kadın "hayat kadını" olarak çalışmaya "zorlanıyor." AB ülkelerinde 5 kadından 1'i evde şiddete maruz kalıyor. Almanya'da Federal İçişleri Bakanlığı'nın yaptığı araştırmaya göre 16 yaş ve üzeri her 4 kadından 1'i hayatında en az bir kere şiddete maruz kalıyor. Bu oranın yüzde 90'ı eş ya da akrabaları tarafından gerçekleştiriliyor. Almanya'da yılda 45 bin kadın sığınma evine gidiyor. Almanya'da kadınların en az yüzde 10'una eşleri tarafından sık sık şiddet uygulandığı tahmin ediliyor. Almanya genelinde koca dayağı nedeniyle yılda yaklaşık 45 bin kadın çocukları ile birlikte kadın barınma evine müracaat ediyor. Sadece Aşağı Saksonya eyaletinde bir yılda 40 kadın barınma evine başvuran kadınların sayısının 2 bin 400 olduğu, bunların 2 bin 200 çocukları bulunduğu belirtiliyor. Kadın koruma örgütleri ise Avrupa'da kadına karşı şiddetin resmi rakamlara yansıyanlardan çok daha fazla olduğunu, daha kapsamlı araştırmaları yapılması gerektiğini ifade ediyor. Eğitimli batılı kadın da dayak yiyor. Almanya İçişleri Bakanlığı'nın 2009 yılında açıklanan "Eşler arası ilişkide kadına karşı şiddet" adlı araştırması, ülkede sadece eğitimsiz kadınların değil, lise ve üniversite eğitimi almış kadınların da bilinenden çok daha fazla şiddete maruz kalabildiğini gösteriyor. Kadına karşı şiddetin maliyetinin de çıkarıldığı araştırmalarda hastane ve mahkeme masraflarıyla birlikte kadına karşı şiddetin yıllık 14,5 milyar Avroya mal olduğu belirtiliyor. Almanya'da Kadına Yönelik Şiddete Karşı Müdahale Merkezi'nin (RIGG) istatistiklerine ve resmi sayılara göre ülke genelinde her yıl, yaşları 14 ile 80 arasında değişen 40 bin kadın şiddete maruz kalıyor. Almanya'da kadın devlet tarafından da ikinci sınıf vatandaş muamelesi görüyor. OECD'nin en son verilerine göre aynı işi yapan kadın ile erkeklerin aldığı ücret oranlarındaki fark yüzde 22 ile en fazla Almanya'da kadınlar aleyhinde. İngiltere'de iki cinayetten birinin faili eski sevgili. İngiltere'de her üç günde bir kadın, şiddete maruz kaldığı için hayatını kaybediyor. Haftada yaklaşık 2 kadın eşi veya arkadaşı tarafından öldürülüyor. İçişleri Bakanlığı'nın istatistiklerine göre her yıl yaklaşık 150 kadın ev içi şiddete kurban gidiyor ve tüm şiddet suçlarının dörtte birini ev içi şiddet oluşturuyor. Fransa'da dört günde bir kadın cinayeti. Fransa'da her 4 günde bir kadın eşi veya erkek arkadaşı tarafından öldürülüyor. Her yıl 25.000 kadın tecavüze uğruyor. İtalya'da ise, her üç günde bir kadın sevgilisi, eşi ya da eski eşi tarafından öldürülüyor. İtalyan kadınların yüzde 64'ü kendi evlerinde öldürülüyor. Hollanda da her beş kadından biri, erkek arkadaşının şiddetine uğruyor. İspanya da 2005 yılında 60'tan fazla kadın, aile içi şiddet nedeniyle hayatını kaybetti. Ülkede 2 milyon kadının eşleri tarafından kötü muamele gördüğünü açıklayan İspanyol hükümeti, 2006 yılında "Şiddete Karşı Duyarlılık Planı" hazırladı. Kadına şiddetin sebepleri: Araştırmalarda, Avrupa'da kadına karşı şiddetin nedenleri arasında psikolojik sorunlar, uyuşturucu ve alkolizmin önemli rolü olduğu belirtiliyor. ABD'li öldüresiye dövüyor. ABD'de kadınların dörtte biri aile içi şiddete maruz kalırken, her yıl 4 bin kadın dövülerek hayatını yitiriyor, yılda 4 milyon kadın da eşinden dayak yiyor; her 15 saniyede bir kadın dayak yerken, her 6 dakikada 1 kadına tecavüz ediliyor. 2 milyon kadar kadın da yaralanıyor. Kanada'da kadınların yüzde 51'i 16 yaşına gelene kadar en az bir defa fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor. ABD'de kadına yönelik şiddetin doğrudan maliyeti yıllık 3-5 milyar dolar, ülke ekonomisine dolaylı etkisi ise 100 milyar dolar. Ünlüler de mağdur. Hollywood yıldızı Diana Lane 2004 yılında kocası Josh Brolin'nin fiziksel şiddetine

maruz kaldı. Ünlü şarkıcı Tina Turner, şiddete uğradığı fotoğrafıyla medyada yer almıştı. Whitney Houston, kocası Bobby Brown'un fiziksel şiddetine maruz kalmış. Madonna da Sean Penn ile evliliğini dayak yediği için bitirmişti. Amerikalı sunucu Oprah Winfrey, verdiği bir röportajda çocukluğunda fiziksel ve cinsel şiddet gördüğünü söyledi. Ünlü şarkıcı Rihanna, erkek arkadaşı Chris Brown'dan dayak yedi. Ünlü oyuncu Pamela Anderson 1996 yılında evlendiği şarkıcı Tommy Lee ile 2 yıl evlilikten sonra şiddet gördüğü iddiası ile boşandı. Lee eşine şiddet uyguladığı gerekçesiyle 6 ay hapse mahkum edildi. Eski eşini döven Mel Gibson'a 36 ay göz hapsi." (Akit, 8 Mart 2012)

Basından derlemeler ile 'Batının ahlak standardı' konusuna devam edelim: Norveç'te temyiz mahkemesi, striptizin bir sanat olduğuna hükmetti. Oslo Yüksek Mahkemesi, striptiz yapılan özel kulüplerin giriş biletlerinin katma değer vergisinden muaf olmasına yönelik daha önce bir mahkemenin verdiği kararı onayladı ve mahkemenin 3 yargıcı da oy birliğiyle striptizin bir sanat olduğunu tescil etti. (Haberturk, 6 Aralık 2006) ABD'li oyuncu Halk Berry, oscar ödülü aldığı törende, evli olduğu halde ödülü aldığı aktör A. Brody ile "ateşli bir şekilde" öpüşerek tebrik edildi! (2003) İngiltere'de 8 premier lig oyuncusu, 17 yaşındaki bir kıza tecavüz ile suçlandı. (Milliyet, 6 Ekim 2003) Oyuncular: "sık sık otellerde oda ve kızları değiştiriyorduk." Her 4 kadından birisinin tecavüze uğradığı ABD'de bekaret kemeri yeniden satılmaya başlanır! ABD'de (New york ve California hariç) 50 eyaletin 48'inde, yapılan araştırmalar sonucuna göre genç kızlar ev kadınlığını iş hayatına tercih etmektedir. 2023'te 259 milyon yetişkinin bulunduğu ABD'de 82 milyon 880 bin kişinin en az bir silaha sahip olduğu düşünülüyor. (AA, 14.7.2024) ABD ulusal araştırma enstitüsü: Her üç eşten biri boşanma davası açıyor! ABD ve Avrupa'da özgürlükten yana olan evli çiftler, tatillerini tek başlarına geçirmeyi tercih ediyor. Time dergisi: 1985-1995 yılları arasında çocuklar arasındaki cinayet oranı % 153 arttı! Alman kadınlarının %60'ı eşinden dayak yiyor, bunların arasında doktor, avukat eşleri de var. Sığınma evlerine dayaktan sonra en çok kızını kocasından kurtarmak isteyen kadınlar sığınıyor. Liselerde uyuşturucu ise çok yaygın. (Hamburg sığınma evi çalışanı Işık Soner ile Milliyetin yaptığı mülakat, 13 Mart 2011) İsviçre Zürih kenti, Sihl ırmağı kıyısı, uyuşturucu kullananların "cenneti" olarak kabul edilir. İsviçre'de uyuşturucu kullanmak serbest, satmak suç kabul ediliyor. ABD Ünitaryen kilisesi eşcinsel evliliğine onay verdiğini ilan etti. Alman Bild gazetesi Detlef ile Christian adlı iki erkeğin kilisedeki düğün fotoğraflarını yayınladı. ABD New jersoy eyaleti iki eşcinsel erkeğin evlatlık edinebilmelerine izin verildi. New York'ta ise William cash ile Roy andrew adlı erkekler evlendi. ABD'de New York'ta iki lezbiyen (Jenni Blossom ve Bianca Powell) evlendi. Madonna ile Bayan C. Love beraber yaşarlar. Robert Kennedy'nin Rus balet Rudolph Nureyen ile birlikte yaşadığı ortaya çıktı. ABD'li lezbiyen Albay (Debra Meeks) 12 kadın askerle 'zorla aşk' yaptı. ABD'de eşcinselliğini açıkça ilan edip seçilen kongre üyesi, yargıç, belediye başkanı, meclis üyesi sayısı 61'dir. (1992) ABD NBC televizyonu: Polis kayıtlarına göre yılda 3 milyon kişi aile bireylerinin tecavüzüne uğruyor. Günde 1100 çocuk tecavüze uğruyor. Dale Carneige: ABD'de her 35 dakikada bir intihar, 120 saniyede bir delirme olayı oluyor. Her 23 dakikada bir kişi öldürülüyor, 6 dakikada bir bir kadının ırzına geçiliyor, 49 saniyede bir kişi saldırıya uğruyor. ABD'de polis dışında gönüllü koruyucu birlikler kuruluyor. (1986 verileri) ABD'de AIDS'den ölen eşcinsel sayısı 17.789'dur. (1992) Nevada'da her yıl kadınlar çıplak iken baştan aşağı boyalarla boyanıp, sınırsız özgürlüğün tadını çıkarttırmaktadır. İngiliz Ulaştırma bakanının (S. N. Blackpool) bir eşi, 4 metresi olduğu ortaya çıkar. İngiltere'de uyuşturucu kullanmak serbest, satmak yasak. Adam başı eşcinsel lokali var. Soho'daki kulüplerin yarısı ise lezbiyenlere ait. İngiltere'de Channel 4 televizyonu, kral Edward'ın vatan haini olduğu için krallıktan uzaklaştırıldığını, olayı örtmek için ise "aşkı uğruna tahtı terk ettiğini" dünyaya duyurduklarını ortaya çıkarır ki, daha sonra eşinin bu eski kralı aldattığı da ortaya çıkar. Ünlü ET filminin çocuk oyuncusu D. Barry More 11 yaşında alkolik olur. 13'ünde uyuşturucuya başlar, 20'sinde kliniğe yatar. Aktör

Marlon Brando'nun oğlu cinayetten hapse atılır, kızı ise intihar eder. Brando'nun özel bir adası bile vardı. Almanya Bild gazetesi: Alman baba ve kızın 4 çocuğu oldu. Rick Mardin ile erkek şarkıcı G. Michael arasında tuhaf bir arkadaşlık olduğu medyaya yansıdı. İspanya'da ilkokul 4 ve 5. sınıf çağında 80 bin kız çocuğu hamile kaldı. Anne babası ile beraber yaşayan aile sayısı devletin sağladığı ekonomik teşviklere, verdiği özel izinlere rağmen Avrupa'da % 8'dir. ABD'de 20 milyon eşcinsel bulunmaktadır. Bu da nüfusun % 10'una karşılık gelmektedir. Amerika, çocuk yıldız Jonbenet Rramsey'in tecavüz edilip öldürülmesi ile sarsılır. 6 yaşındaki bu çocuğun wamp görünüşlü bir barbie'ye dönüştürülmesi tartışma yaratır. (Annesi de 1977 Virginia güzeli idi.)

Babasız büyüyen çocuklarda suç oranları: Amerika'da çocukların yüzde 60'ı babası veya genellikle de annesiyle yalnız yaşıyor. Amerikalı anne-babalar, 20-30 yıl öncesine kıyasla çocuklarına yüzde 40 daha az zaman ayırdıkları tespit edilmiş; "hafta boyunca sadece 17 saat." Ayrıca, çocukların dışarıda "gözetim altında olmaksızın" oynayabilme şansları yok artık. Suç oranlarının artması ve çalışmak zorunda olan annelerinin ilgisizliği yüzünden güvenli bir ortamda özgürce koşturamayan çocuklar, bunun bedelini büyüyünce topluma ödetiyorlar. ABD'de yapılan bazı istatistiklere göre; babasından ayrı büyüyen çocuklar aileleri ile büyüyenlere oranla 8 kat daha fazla suç işleme ihtimali, 5 kat daha fazla intihar etme ihtimali, 12 kat davranışsal bozukluk gösterme ihtimali, 12 kat daha fazla tecavüze meyilli, 32 kat daha fazla evden kaçma ihtimali, 10 kat daha fazla uyuşturucu kullanma ihtimali, 9 kat daha fazla liseden atılma ihtimali, 33 kat daha fazla ciddi suiistimallere maruz kalma ihtimali, 73 kat daha fazla öldürülme ihtimali bulunuyor. Okulda 'A' alma ihtimali ise 10 kat daha az, ortalama % 44 ölüm oranı daha fazla, ortalama % 72 hayat standardı daha düşük. Öğrencilerden davranış bozuklukları gösterenlerden % 85'i, evsiz veya evden kaçanlar çocukların % 90'ı, okuldan atılanların % 71'i, gençlerden intihar edenlerin % 63'ü, tecavüzcülerin % 80'i, cezaevlerinde yatan gençlerin % 85'i babasız evden. 1983'te ABD'de yapılan ir araştırmada ülke genelinde tüm suçlu çocukların % 60'ı anne vesayeti altında yani babasız, Şu anda ABD'de 18 milyon çocuk annesiz ya da babasız yaşamaktadır. Bu rakam tüm Amerikan çocuklarının % 75'ine tekabül ediyor. Şu anda Türkiye'de ise sokak çocuklarının % 82'si parçalanmış aile çocuklarıdır. (Sefa Saygılı, Zafer Dergisi, 06.17.2009)

Rezalet! Çocuklar için prezervatif satışı! Sonunda bu da oldu. İsviçre'de 12-14 yaş grubu için yeni küçük boy prezervatiflerin satışına başlandı. İsviçre'de yapılan bir araştırmada 12-14 yaşındaki çocukların 1990'lara göre daha fazla cinsel birliktelik yaşadığı ortaya çıkınca, hükümet yeni bir adım daha attı. İsviçre'de reşit olma yaşı 16 olsa da yasalara göre ilişki yaşayanlar arasında 3 yaş bulunması durumunda hiçbir cezai hüküm bulunmuyor. (İnternet Haber, 05.03.2010) Reyting uğruna satılık bekaret. Avustralya'da televizyon yapımcısı Justin Sisley, gençlerin en yüksek teklif karşılığında bekaretlerini satacakları bir program hazırladı. (Posta, 12 Mayıs 2010) Amerikalı oyuncu Angelina Jolie ilişkilerin yürümesi için sadakatin önemli olmadığını söyledi. (Posta, 24 Aralık 2009)

Halkın namusunu korumakla görevli vali: "Karım istediğiyle yatar." Telekız skandalı ile istifa eden valinin yerine gelen New York valisi David Peterson: Sonra haber yapmanıza gerek yok. Evliyken tam 3 yıllık bir ilişkim oldu. Eşim de istediği adamla yatıyor. Eşimle açık bir evlilik anlaşması yapmıştık. Michelle de istediği erkekle sevişiyor. (Akşam, 19.3.2008) Öz kızıyla ilişkisini TV'de anlattı. Avustralya öz kızı ile ilişki yaşayan ve çocuk sahibi olan 61 yaşındaki John Deaves'i konuşuyor. 'Kanal 9'da yayınlanan '60 Dakika' isimli programa konuk olan John Deaves ve öz kızı 39 yaşındaki Jenny Deaves'le ilişkisini anlattı. (Gazete vatan, 08.04.2008) 13'lük baba olayı sarpa sardı. 13 yaşındaydı. Kız arkadaşı kucağına "al bu senin bebeğin" diye bir bebek tutuşturdu. (İnternet haber, 27.03.2009) Kardeşler ama 4 çocukları var. Almanya'nın Saksonya eyaletinde

yaşayan Patrick S. ve Susan K. kardeş olmalarına rağmen evlenerek dört çocuk sahibi oldu. Ülkede şimdi yakın akrabalar arasındaki evliliğin suç olup olmadığı tartışması yapılıyor. Almanya'da ensest ilişki yasalara göre suç sayılmasına rağmen ikili bu ilişkiden vazgeçmedi. Patrick S. ensest ilişki nedeniyle iki yıl hapis yattı. Çift ilişkilerinde bir yanlışlık olmadığını savunuyor. (Hürriyet, 14.3.2008) "Babamın bebeğine hamileyim ve birbirimize çok aşığız." (Sun, 25 Oca 2012) Metroda akıl almaz görüntüler. Kanada'nın Toronto kentindeki bir metro istasyonunda bir çift uluorta seks yaptı. (En Son haber, 13.12.2011) Belçika'da ceza yasasında yapılan yeni değişiklikle, 16 olan cinsel ilişkiye rıza yaş sınırı 14'e indirildi. Bu yaştaki bir kişinin ilişkiye girdiği kişi ile arasındaki yaş farkı 5'ten fazla olmayacak. (BBC, 22 Temmuz 2018)

İngiliz kız 11 yaşında hamile kalıp 12 yaşında doğum yaptı. 12 yaşında İngiltere'nin en genç annesi oldu. İngiltere, daha ilkokulda hamile kaldıktan sonra doğum yapan kızın haberiyle çalkalandı. Sağlıklı doğan bebeğin anneannesi sadece 27 yaşında. (Cumhuriyet, 2 Haziran 2010) Bu lisede 90 kız hamile ya da anne. ABD'nin Tennessee eyaletine bağlı Memphis kentindeki bir lisede, 90 kız öğrencinin hamile ya da doğum yapmış olduğunun ortaya çıkması Amerikan kamuoyunda şok etkisi yarattı. Frayser Lisesi'nde, eğitim gören, yaşları 13 ile 17 arasında değişen kız öğrencilerden yüzde 26'sının hamile olduğu ya da bu eğitim yılı içinde doğum yapmış oldukları belirtildi. Her dört kız öğrenciden birinin hamile ya da anne olduğu lisedeki hamilelik oranı, Memphis kentinin yüzde 15-20 arasında bulunan, küçük yaşta hamile kalan kız çocukları oranını da geçiyor. Reşit olmayan yaşta hamilelik, dünyada en çok ABD'de yaşanıyor. Hastalık Önleme ve Denetleme Merkezi'nin verilerine göre, ABD'de her üç genç kızdan biri, 20 yaşına varmadan hamile kalıyor. (Hürriyet, 15 Oca 2011) Fransa'da genç kızlara doğum kontrol hapı bedava. (En Son haber, 27.10.2012) Ulusal Meclis'te Perşembe günü onaylanan kararla Fransa'da 2013 yılından itibaren yaşları 15-18 olan genç kızlara istenmeyen gebeliklerin önüne geçilmesi için doğum kontrol haplarının sağlık sigortaları tarafından ücretsiz verilmesi kararlaştırıldı. (Hürriyet, 27.10.2016) Ama uzun etek sakıncalı! Fransa'da ikinci 'uzun etek' krizi. Fransa'da geçen yıl bir kız öğrencinin "uzun etek" giydiği gerekçesiyle okula alınmamasının ardından benzer bir olay bu sefer Paris yakınlarında bir banliyöde yaşandı. Nouvel Obs gazetesinin haberine göre, 16 yaşındaki Müslüman bir kız, etek boyunun uzun olması dini bir simge olarak yorumlanarak okula alınmadı. (AA, 06.05.2016) 'Uzun etek takıntısı Müslümanlara yönelik!' Fransa'da uzun etek giydiği için okula alınmayan genç kız, okulda Müslüman olmayan ama uzun etek giyen kızlara yaptırım uygulanmadığını, yaptırımın Müslümanlara yönelik olduğunu söyledi. (AA, 01.05.2015)

Hollanda'da seks ile ödeme yapılabilecek. Hollanda'nın Rotterdam kentinde, bir sürücü kursunun öğretmenlerinin seks karşılığında ders vermesi ülkede yeni bir tartışma başlattı. Bunun ardından başlayan tartışmalar sonucunda yasada değişik yapılmasına karar verildi. Öte yandan Van der Steur ve Hollanda Ulaştırma Bakanı Melanie Schultz, bugün parlamentoda yaptıkları açıklamada uygulamanın yasallaşacağını duyurdu. Yasanın çıkmasıyla birlikte eğitmenler, 18 yaşından büyük öğrencilere hizmet takası usulüyle ders verebilecek. (Sözcü, 19 Aralık 2015) İsviçreli 'sanatçısı' M. M., "Aynalı Kutu" adını verdiği gösteriyi aralarında Dusseldorf ve Amsterdam'ın da olduğu Avrupa şehirlerinde sergiler. 18 yaş üzeri insanların, 30 saniye boyunca göğüslerine ve cinsel organına dokunmasına izin verir. (1 Haziran 2017) Aynı kadın daha sonra Fransa'nın başkenti Paris'te "sanat için" Eyfel Kulesi önünde turistlerle çırılçıplak fotoğraf çektirir (Milliyet, 8.7.2015) ve Almanya'nın Köln kentindeki tarihi Köln Katedrali önünde de çırılçıplak dolaşarak "Bize saygı gösterin. Kadınlar çıplak da olsa avlanacak vahşi hayvan değiliz" yazılı pankart taşır. (9 Ocak 2016) "Almanya'da ise 'esrar yasası' yürürlüğe girer. Kişi başına 25 gram kullanım, 50 gram üretim serbest." hale getirilir. (Euro News, 01/04/2024)

Her 5 İngiliz kadından biri tatil yaptığı ülkede hamile kalıyor. Hotel.com internet sitesinin çocuk sahibi veya hamile 2 bin İngiliz kadın üzerinde yaptığı araştırmaya göre, kadınların yüzde

20’si yurt dışında tatil yaparken hamile kaldıklarını bildirdi. İngiliz kadınların en fazla hamile kaldığı tatil noktası yüzde 19’la İspanya. İspanyol tatil merkezlerini sırasıyla Fransa, İtalya ve Portekiz izliyor. İngiliz turistlerin en gözde tatil yerlerinden biri olan Türkiye ise bu sıralamada yer almıyor. Araştırma, yurt dışında tatil yapan her 4 İngiliz'den birinin bu sırada yabancı biriyle seks yaptığını ve her 20 İngiliz turistten birinin bu tatillerde cinsel yolla bulaşan hastalık kaptığını da ortaya çıkardı. Araştırmanın ortaya koyduğu başka bir veri ise, İngiliz erkeklerin yüzde 40’ının, kadınların ise yüzde 38’inin tatil sırasında plajda seks yaptığını itiraf etmesi oldu. (Milliyet, 06.07.2013)

Sokak ortasında özgürce aşklarını (!) yaşayanlara, ‘sokakta tuvaletinizi de yapıyor musunuz?’ diye soranlara… Artık onu da yapıyorlar! Sokak ortasında tuvalet. İngiltere'nin Bristol şehrinde belediye tuvalet sorununa öyle ilginç bir çözüm buldu ki, görenler hayrete düşüyor. İngiltere'de ülkenin beş büyük şehrinden biri olan Bristol'da belediyenin umumi tuvalet sorununa bulduğu 'sokak ortasına tuvalet' çözümü görenlere, ' Burası İngiltere mi?' dedirtiyor. Ülkenin beş büyük şehri arasında yer alan Bristol'da belediye hafta sonları artan talebi karşılamak için şehrin göbeğine portatif tuvaletler koydu. “Dört tarafı açık” tuvaletlerin özellikle hafta sonları barlardan çıkan vatandaşların tuvalet ihtiyaçlarını karşılamaları amacıyla düşünüldüğü ifade ediliyor. Hafta sonları aşırı alkol alanların sokakları kirletmemeleri için başvurulan bu yöntem şehre gelen turistleri hayrete düşürüyor. (TRT Haber, 05.12.2011) Londra'da işlek bölgelerin 'idrar kokan' sokakları yetkilileri farklı önlemler almaya zorluyor. Londra'nın gece hayatıyla ünlü ama aynı zamanda çok sayıda kişinin yaşadığı zengin Soho bölgesi, sokaklarda işeme sorunuyla mücadele etmek için yeni bir yol deniyor. Barlar, restoranlar, tiyatrolar ve farklı eğlence mekanlarının bulunduğu bu bölgede yaşayanlar, uzun zamandır sokakların idrar kokmasından şikayetçi. Yetkililer bu mahalledeki sokaklarda neredeyse tüm köşe başlarında görülen idrar kokusu sorununa son vermek için bu alanları özel bir sprey ile kaplıyor. Duvarı kaplayan bu özel sprey boya ile yüzeyde bir tür 'itici tabaka' oluşuyor ve bu da yüzeye çarpan sıvıyı geri sıçratıyor. Bu yöntem, köşe başlarında rastgele ihtiyacını giderenlerin 'kirlenmemek için' böyle bir davranıştan kaçınmasını amaçlıyor. (Euronews, 29.01.2023) ABD'de grup seks neden arttı? Yapılan bir araştırmada genç kızların yüzde 7'si grup seks yaptığını kabul etti. Araştırma Boston Sağlık Merkezi tarafından 14 ile 20 yaş arası 328 genç kadın arasında yapıldı. Araştırmanın lideri Emily Rothman bu tür ilişkinin bu kadar yaygın olmasının sebebini porno filmlere bağlanabileceğini söyledi. (Habertürk, 22.12.2011) P Diddy ismiyle bilinen rapçi ve müzik yapımcısı Sean Combs'a cinsel taciz, cinsel saldırı ve tecavüz suçlaması yönelten kadın ve erkeklerin sayısının 120’ye ulaştığı ifade edildi. (BBC, 2 Ekim 2024) İsveç'te tecavüz oranları neden yüksek? (Euronews, 10.10.2020) Fransa'da bir erkeğin ilaç verdiği eşine, en az 70 kişiyle birlikte 10 yıldır cinsel saldırıda bulunduğu ortaya çıktı. (Sputnik, 3.9.2024) Beş Amerikalı kadından biri cinsel saldırı kurbanı. ABD'de kadınların yaklaşık yüzde 20'si yaşamlarının bir noktasında tecavüze ya da tecavüz girişimine hedef oluyor. Amerika'da kadın ve erkeklere yönelik cinsel şiddetin boyutlarının incelendiği ulusal çaptaki ilk araştırmaya göre, dakikada 24'den fazla insan tecavüze, şiddete veya ısrarlı izlemeye maruz kalıyor. Bu nitelikte 12 milyon suç duyurusu yapıldığını belirten merkez, "Cinsel Partner ve Cinsel Şiddet Araştırması"nın sonuçlarını, "son derece hayret uyandırıcı" diye niteledi. Araştırmaya göre, önceki bir yıl içinde Amerika'da 1 milyonu aşkın kadın tecavüze uğradığını bildirdi. (BBC, 15.12.2011) Tecavüzü gülerek izlediler. ABD'de piknik alanında 10 genç bir kıza tecavüz etti. Çevreden geçen 25 kişiden hiçbiri yardım etmedi. (İHA, 30 Ekim 2009) Damadın spermleriyle doğurdu. Kaynana, damadının spermleriyle üçüz annesi oldu. (Haber 3, 27 Ekim 2008) Annesi öldü, onu halası doğuracak. (Milliyet, 25.01.2009) Bu bilim adamının 600 çocuğu var! İngiltere'de sperm bağışı yapılan bir kliniğin sahibi bilim adamı Bertold Wiesner'ın, 600 çocuğunun olduğu kaydedildi. (Cumhuriyet, 8 Nisan 2012) İlişki yaşamadan 46 çocuk! O Avrupa'nın en fazla çocuk sahibi erkeği. 46 çocuğu var ama çocuklarının annelerinin hiçbiriyle ilişkisi olmadı. Avrupa'nın bir numaralı sperm vericisi Hollandalı Ed Houben

Hollanda'nın Maastrich kentinde yaşıyor. Turizm rehberliği yapıyor ve Avrupa'nın dört bir yanında toplam 46 çocuğu var. (Milliyet, 02.12.2008) ABD'de yaşayan Ukrayna asıllı Katya isimli genç bir kız, uluslararası bir eskort sitesi üzerinden bekaretini 1.2 milyon euro karşılığında sattı. (Sputnik, 18.1.2020) Amacı dünyayı gezmek. Genç model Giselle, 3,9 milyon dolara bekaretini sattı. Giselle, kazandığı parayla dünyayı gezmeyi ve eğitimi için yatırım yapmayı planlıyor. (Sözcü, 3 Ocak 2018)

Buradaki resimde [redacted] un elinde, çocuklarla cinsel ilişkinin yasal olması için mücadele yürüten [redacted]'ın kurduğu ve başkanlığını yaptığı "[redacted]" vakfının logosu var. [redacted] bu vakfın tanıtımını yapıyor.

Neden annemle evlendim? Phyllis Irwin, Lillian Faderman adlı partnerini evlat edindi ve bu sayede yasal bir şekilde çocuklarının anneannesi oldu. (BBC, 4 Mart 2020) Oğlunun spermiyle hamile kaldı, torununu doğurdu! ABD'nin Nebraska eyaletinde 61 yaşındaki Cecile Eledge, oğlu ve oğlunun kocası için taşıyıcı anne olarak kendi torununu doğurdu. "Eşcinsel çift çocuk sahibi olmak istedi" ve 61 yaşındaki anne oğluna yardımcı olmak için oğlunun partnerinin kız kardeşinin yumurtası ile oğlunun sperminden olma tüp bebek için taşıyıcı olarak kendi torununu doğurdu. (Euronews, 2 Nis 2019) Bakire kalmak yarışmaktan zor. ABD'li atlet L. J.'un (29) bir programda bakire olduğunu açıklaması ve evlenene kadar cinsel ilişkiye girmeyeceğini söylemesi ABD basınında geniş yer buldu. Londra Olimpiyatları'nda ABD'yi temsil edecek olan J., "Bakire olmak olimpiyatlara hazırlanmaktan, üniversiteyi bitirmekten zor. Bu hayatımda yaptığım en zor şey. Birçok erkek gerçeği öğrenince sizden uzaklaşıyor" dedi. (Milliyet, 24 Mayıs 2012) Fahişelik itibarlı meslekmiş. Ukrayna'da liseli kız öğrenciler arasında yapılan bir araştırma, öğrencilerin hayat kadınlığını itibarlı meslekler arasında gördüğünü ortaya koydu. Araştırma sonuçlarını değerlendiren uzmanlar, genç kızların "Vip" müşterilerin lüks otomobil ve mücevher gibi vaatlerine kandıklarını, gelecekte onları "köle hayatı, aç bırakılma ve dayak gibi tehlikelerin yanı sıra şişman ve kirli kişileri tatmin etme zorunluğunun" beklediğini bilmediklerini söylediler. (Posta, 04 Mart 2010)

Teşhirci sapıklığa ulvi kılıflar! İngiltere'nin kentlerinde binlerce kişi cumartesi günü 'Dünya Çıplak Bisiklet Sürme Günü' hareketine katılarak çıplak halde bisiklet sürdü. Etkinliğe katılanların amacı 'insan bedenini yüceltmek, çevresel konulara ve otomobil yerine daha fazla bisiklet kullanımına dikkat' çekmek. (Sputnik, 10 Haz 2019) Bütün köy yardım kuruluşuna gelir için soyundu! İngiltere'nin Kent şehrindeki Iwade köyünün sakinleri yardım kuruluşuna gelir sağlamak için çırılçıplak soyunarak objektiflere poz verdi. Köylüler elde edilen gelirin fazla olması halinde kalan parayı kiliseye bağışlayacaklarını ifade etti. (Bursa Hakimiyet, 05.12.2018) Hostesler yardım için soyundu. İngiliz havayolu şirketlerinden Ryanair'da görev yapan

"iyiliksever" hostesler evsizler için bikinili pozlar verdi. 2009 yılı takvimi için çekilen fotoğraflardan elde edilen gelir, Dublin Simon Community isimli evsizler derneğine bağışlanacak. (Milliyet, 13.11.2008) Çek vekiller yardım için soyundu. Çek Cumhuriyeti'nin 4 kadın milletvekili yardım amaçlı satılacak bir takvim için seksi pozlar verdi. (Milliyet, 14 Temmuz 2010) Avustralya'da 20 yaşındaki manken, "Bir sivil toplum kuruluşuna bağış yapan ve makbuzunu bana gönderenlere çıplak fotoğraf göndereceğim" dedi. Genç kadın saatler içinde rekor para topladı. (Sözcü, 6 Ocak 2020) İnternetten tanıştığı adamı yiyen Alman yamyam 15 yıl sonra konuştu. 2001 yılında yaşanan tuhaf hadisede Armin Meiwes internetten tanıştığı Bernd Brandes'i öldürüp cesedini de aylar boyunca yemişti. Bernd Brandes internette birileri tarafından yenmek istediğini söyledi. İçinde insan yeme isteğiyle yanıp tutuşan Armin Meiwes de onu evine davet etti. "Hayatımda yediğim en güzel akşam yemeğiydi. Sırtından bir parça etle kendime biftek yaptım. Yanında patates kızartması ve salata yedim. 'Tadı domuz etine benziyordu' ama daha farklıydı. 40 yıldır böyle bir şey hissetmeyi bekliyordum. Bernd öldüğünde çok mutluydu. Akşam yemeğim olmayı kendisi istedi." 2002 yılında yakalandı ve ömür boyu hapse mahkum edildi. Şimdilerde ise vejeteryan olduğu söyleniyor. (Haberself, 12.02.2016) Babamın küllerini kokainle karıştırıp burnuma çektim. Rock dünyasının "en vahşi" müzisyenlerinden olan efsanevi Rolling Stones'un gitaristi Keith Richards, 2004 yılında 84 yaşında ölen babası Bert Richards'ın yakılan küllerini kokainle karıştırıp burnuna çektiğini söyledi. (Hürriyet, 5.4.2007)

ATV'de 'Kim Milyoner Olmak İster' adlı programda sorulan soru: "1980'lere kadar" hangi ülkedeki yetim, gayrimeşru doğmuş, ebeveyni alkolik, ayrılmış veya fakir olan çocuklar devlet tarafından bazen açık artırmada satılarak çiftliklerde zorla çalıştırılmıştır? A: Danimarka B: Norveç C: İsviçre D: Belçika. Cevap: C şıkkı. (ATV, 21.01.2022)

Macron'un rakibi Marine Le Pen ırkçılığını tescilledi: Siyahi kadına dokunmamak için çaba sarf etti. (Yeni Şafak, 12.4.2022)

Kısaca, Batı medeniyeti kendi ülkelerinin elitleri dışında refah, barış, demokrasi ile asla ilgilenmez! Onlara göre her şey Batı için, Batıya göre, Batıya kadardır! Kendilerini onlara beğendirmek için ömrünü harcayan ev zencilerine ise onların sadece yemek artıkları ile yetinmek ve ona göre de saygı görmek kalacaktır!

İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi

Konuya ek olarak, 'İslam'da bilim ve medeniyet', 'Kur'an ve bilim' adlı yazıları da tavsiye ederiz.

İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri

A. Humbold, 'Fizik ilminin hakiki mucitlerinin Araplar olduğunu' söylerken (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 35) Nobel ödüllü Fransız fizikçi Pierre Curie, "Müslüman Endülüs'ten bize 30 kitap kaldı atomu parçalayabildik. Şayet yakılan bir milyon kitabın yarısı kalsaydı çoktan uzayda galaksiler arasında geziyor olacaktık." (Erol Toy, Cumhuriyet Gazetesi, 30 Temmuz 1979; Doğuştan günümüze büyük İslam tarihi, cilt 4; Genç Beyin Dergisi, Yıl: 6 Sayı: 67; Beşir Ayvazoğlu, Kitaba, Kütüphane ve Kitap Kurtlarına Dair, Türk Edebiyatı dergisi sayı 252, İDSB Genel Sekreteri Necmi Sadıkoğlu, Yeni Şafak, 27 Aralık 2012) demekte ve ayrıca Amerikalı Yahudi tarihçi Martin Kramer de, "Eğer 1000'li yıllarda Nobel ödülleri dağıtılıyor olsaydı, neredeyse tümünü Müslümanlar alırdı." (Mustafa Akyol, Gayri Resmi Yakın Tarih, sayfa 118; Beyaz Türkler, zenci Türkler ve dağ Türkleri, s. 81; Star, 21 Temmuz 2010; Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 71) ve Ateist Celal Şengör: "Arapların bilimin gelişmesine yaptığı katkı müthiştir" (x.com/saidercan/status/2074279087565123593) itirafında bulunmaktadırlar. Gustave le Bon da benzer şekilde, "Biz Rönesans ve reform hareketlerimizi İslam'a borçluyuz." demektedir. (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 196)

İslam düşmanı ateist Richard Dawkins bile bu gerçeği itiraf etmek zorunda kalmıştır: "1000 yıl önce, İslami Altın Çağ tüm dünyanın öğrenimini, kitaplarını ve bilimini kucakladı. Yeni bir İslami Altın Çağımız olabilir mi lütfen?" (x.com/RichardDawkins/status/678074638119882752, 27.4.2019) "Müslümanlar Orta Çağ'da büyük işler başardılar. Müslümanların bilimi uzak geçmişte harikaydı." (x.com/RichardDawkins/status/365499769793159171; x.com/RichardDawkins/status/365473573768400896; 8.8.2013)

"Netice itibari ile Rönesans'ın hazırlanmasında Batının, İslam bilim ve felsefesine borçlu olduğu kabul edilmektedir." (Hüseyin Sarıoğlu, İbni Rüşt Felsefesi, s. 33; Ömer Mahir Alper, İbni Sina, s. 156) Zaten Profesör Fuat Sezgin'in 'İslam'da Bilim ve Teknik' isimli eseri (Sezgin, I/85-167) Avrupa'da bilim ve teknolojinin gelişmesine Müslümanların ne derece büyük bir etki ile katkı sağladığını ortaya koymaktadır.

"Fernand Braudel, 'Medeniyetlerin Grameri' adlı eserinde, "Medeniyetler tarihi aslında yüzyıllara yayılan devamlı ve karşılıklı bir ödünç almalar tarihidir." demektedir. Çin, Hint, Yunan-Roma medeniyeti ve İslam medeniyetlerinin taşıyıcısı olan toplumlar birbirlerinden farklı şekillerde etkilenmişler ve insanlık tarihinin seyrine yön vermişlerdir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 95, 97) Prof. Kalın, "Yunan düşüncesini, Hint ve Çin bilimlerini İslam dünyasına kazandıran, yepyeni bir bilim ve felsefe geleneği inşa eden Müslüman ilim adamları, hakikatin evrenselliği ve sürekliliği ilkesinden hareket ediyorlardı. İslam medeniyetinin, İslam öncesi düşünce ve bilim geleneklerini özümseyerek yeni bir sentez ürettiğini söyleyebiliriz. İslam hem diğer kültür düşünce birikimlerini benimsemiş ve dönüştürmüş hem de evrensellik iddiasında bulunmuştur." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 51, 56, 36) derken, ne yazık ki tarihi ve bilimsel gerçeklerden habersiz olan günümüz Müslümanları, son 150 yıldır Batı medeniyeti karşısında aşağılık kompleksi içinde bulunmaktadır. Daha da üzücü olanı da, "Bilimin sürekliliği ve bilimin bir uygarlıkta kaybolmaya yüz tuttuğunda diğer bir uygarlıkta gelişmeye devam ettiğini" ortaya koyan, modern bilim tarihçiliğinin kurucusu olan ve "İslam'ın bilime katkısının Orta Çağ öğreniminde en 'ilerici' unsur olduğuna inanan ve Batılı Orta Çağ araştırmacılarının bunu görmezden gelmesine" karşı çıkan (Thomas F. Glick, "George Sarton and the Spanish Arabists". Isis. 76 (4): 493; https://www.journals.uchicago.edu/doi/10.1086/353959) George Sarton ile beraber bilim tarihi üzerine çalışmalar yapan Prof. Fuat Sezgin'in ifadesi ile "İslam medeniyetinin büyüklüğünü kendi insanımıza anlatmak, Batılılara anlatmaktan daha zor" olmasıdır. "İslam medeniyetini 'Orta Çağ' ile bir

tutmaya kalkanlar, aslında kendilerine, geçmişlerine güvensiz ve Batı karşısında aşağılık kompleksi içinde olan bir psikolojiye" sahiptirler. "Fuat Sezgin, İslam Bilimler Tarihi Üzerine Konferanslar adlı kitabında bir anısını şöyle anlatmaktadır: 'İlkokula girişimin ikinci veya üçüncü haftasında bize dünyanın yuvarlaklığını öğreten hanım hocamız, İslam bilginlerinin dünyanın bir öküzün boynuzunda taşındığına inandıklarını anlatıyordu. Ben zavallı çocuk, 30 yıl kadar sonra Müslümanların ekvatorun uzunluğunu daha 9. yüzyılda birkaç metotla 40.000 km. kadar ölçebildiklerini öğreneceğimi nasıl bilebilirdim?' Maalesef Batıya karşı aşağılık kompleksiyle kaleme alınan ilme dair eserlerde bunlardan hiçbir şekilde bahsedilmez. Bu inkar, Batının nankörlüğünün tezahürüdür. Doğu için ise, aşağılık kompleksinin neticesidir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 44) Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu: "Dünyada en berbat şey, sömürge ruhlu olmaktır. Gönüller ve zihinler sömürgeleştiyse bir ülke için en büyük facia budur. Böyle ülkeler ilelebet köle olmaya mahkûmdurlar. Türkiye'de yapılan da budur." (Yücel Koç, Türkiye, 5 Temmuz 2018) Halbuki durum tam tersidir aslında! "Carl Güstav Jung, 'Batılılar, neredeyse sahip oldukları her şeyi Müslümanlardan aldıkları için Müslümanlara karşı aşağılık kompleksine sahipler. O yüzden Müslümanlara normal bir insan gibi bakamıyorlar. Fobiyle, ürkerek bakıyorlar.' demektedir." (Yusuf Kaplan, Genc Dergisi, 4.02.2015)

Prof. Dr. Fuat Sezgin, 16 Kasım 2009 Tarihinde İstanbul Ticaret Üniversitesi'nde verdiği konferansta, "Türk aydınları, dini, ilerlemenin önündeki en büyük engel olarak kabul ettiler ve bu suretle din düşmanlığı yaptılar. Halbuki İslamiyet, çöl Araplarını, göçebe Türkleri ve ateşperest İranlıları bilim üreten toplumlar haline getirmiştir. Batılılar şimdi gözleri kamaştırıyor fakat İslam dünyası da kendi değerlerinin farkında değil. Herkeste bir kompleks hâkim. Umumiyetle derler ki: "Müslümanlar kaynak vermezler." Bu tamamıyla yanlış. Kaynak veren tek kültür dünyası, İslam kültür dünyasıdır. Avrupalılarda kaynak verme mefhumu yoktu. Yunanlılarda çok azdı ama Avrupalılarda tamamıyla silindi. Hatta tam aksi de var. Mesela, "11. yüzyılın sonuna doğru İtalya'da 25 tane çok mühim Arapça tıp kitabını tercüme ediyorlar ve bunların 25'ini de ya kendilerine ya da Yunanlılara nispet ediyorlar!" İbni Sina'nın taşlara dair kitabını Aristo'ya mal etmeleri gibi. Yine Huneyn bin İshak'ın kitabını Galen'e nispet ediyorlar. Bu tip çokça misal/örnek var. Müslümanlar ise kaynak veriyorlar. Bir de şunu anlamadılar. Mesela, Taberi Tefsiri'ni aldığınız zaman orada kaynak şu şekilde gösterilir: "Filan filana, o da filana, o da bana söyledi ki." Modern insanlar ise Taberi'nin bu şekilde zikredişini, sözlü rivayetler zannediyorlar, yanılıyorlar. Halbuki bunlar kaynakların dipnotlarıdır. Maalesef büyük oryantalistler bile bunu anlayamadılar." (Fuat Sezgin, Bilim Tarihi Sohbetleri, s. 81, 95)

Ünlü yazarlarımızdan Namık Kemal, "Arabın felsefe ve bilimi, tamamı ile Araplar tarafından icat olunmadığı için Arabın fikir sahasında elde edilmiş bilgilerinden sayılmayacak mıdır? Yunanlılar da, kendilerinden evvel gelen kavimlerden birçok şeyler aldığına göre nasıl o felsefelerin adına Yunan ilim ve felsefesi diyeceğiz?" (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 40) derken bu komplekse de işaret etmektedir. Unutmayalım ki, "ilim ve hikmet, dolayısıyla teknoloji insanlığın ortak malıdır; nerede bulunursa alınır. Ama İslam'ın özüne ve esaslarına aykırı olarak kullanılamaz." (Prof. Dr. Saffet Sancaklı, Hz. Peygamber'in medeniyet inşa etmesindeki temel yapı taşları, İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, s. 238) "Avrupa da İslam ilimlerini aldı, kendine mal etti, ondan sonra da keşifler ve buluşlar sahasında dev adımlarla yürüdü." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 105) "Elmalılı M. H. Yazır: 'Batılılar nasıl ki bizim klasik eserlerimizi tercüme edip yararlandılarsa, biz de onların eserlerini tercüme edip bilimlerinden yaralanmalıyız.' demektedir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 127) Çünkü "bilim kimsenin tekelinde değildir. Kültürler arası ortak bir üründür. Bilim devamlı gelişen bir disiplindir. Hiç kimse tek başına bir disiplin ortaya koyamaz. Farklı katkılar mutlaka gereklidir. Hiç kimse de ötekini ortaya koyduklarının üstünü örtmeye çalışmamalıdır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 144) Evet, hem de hiç komplekse girmeden, atalarımızdan aldıkları bilgiyi, sömürü ile elde ettikleri sermaye ile geliştiren Batı medeniyeti karşısında asla

eziklik hissetmeden, Müslüman atalarımızın yolunda gidip, bilimi kaldığı yerden alıp daha ileriye taşımalı, bu ata geleneğine artık bizler de sahip çıkmalıyız!

Gibb, "Müslüman alimler fikirlerini Yunan'daki ve İskenderiye'dekilerden daha ileriye götürmüşlerdir." (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 18) derken, 'Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi' adlı eserin mukaddimesinde Ahmet Kabaklı, "Atalarının mirasından utanmak şöyle dursun, onunla iftihar etmek, yeni bir şahsiyet ufkuna kavuşmak için" (Hunke, s. 16) okunmasını tavsiye ettiği kitabın yazarı S. Hunke de, "Bu kitap Arap medeniyetine karşı uzun zamandan beri borçlu olduğumuz teşekkürü ispat için yazılmıştır. (Hunke, s. 20) demektedir.

Özetle, "Rönesans'ın meydana gelmesi, Hz. Muhammed'i takip eden insanların kültürü capcanlı bir şekilde ayakta tutmalarının sonucudur" (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz. Muhammed, s. 168) ve "Batı ulaştığı ilerlemeyi Müslümanlara borçludur." (Fuat Sezgin, İslam'da bilim ve teknik I/163-166) "Müslüman toplumlar, tarihte birbirine zıt beş büyük medeniyet -Yunan, Sami, İran, Hint ve Çin- ile karşılaşmış ve her karşılaşmada kendi kültürel kimliklerini kaybetmeksizin benimsemeyi zorda olsa öğrenmiş" (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 67) ve sonuç itibari ile "İslam medeniyeti, diğer medeniyetlerin kavramlarını ve değerlerini süzgeçten geçirip kendi temel özellikleri ve ilkeleri ile uyum sağlayanlarını benimsemiş, kendi değerlerine ve normlarına ters düşenleri ise reddetmiştir." (Ziyaüddin Serdar, s. 43) "Müslümanlar, ilim alanında çalışmayı bir dini görev olarak kabul etmişlerdir. "Modern bilimin kökenlerinin dindar bilim adamları tarafından atıldığı unutulmamalıdır. Çünkü bilim, tanrının yarattığı doğa hakkında insanlara daha fazla bilgi sunmaktadır." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Dr. Alper Bilgili, s. 96)

"Fazilet odur ki, onu düşmanlar dahi tasdik ede." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 6) "Bugün sahip olunan medeniyetin kaynakları ile medeniyette ulaşılan seviyede şüphesiz İslam medeniyetinin katkısının olduğunu ilim ve insaf sahibi Avrupalı araştırıcılar da kabul etmektedir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 45) "İstisna da olsa" bu tür itiraflarda bulunan Batılı araştırmacılardan alıntıları aşağıda sizlerle paylaşarak, tarihimizde sahip olduğumuz o özgüvene ve bilgi seviyesine yeniden ulaşacak nesillere bir umut ışığı aşılamak istiyoruz. Çünkü Batı için bilim sadece bir sömürü ve kapital aracıdır. İnsanlığa faydalı olmak veya insanlıkla paylaşmak Batılı insan için asla söz konusu değildir. Bunun sonucunu da tüm dünya ve özellikle de Batının dini/siyasi/ekonomik nedenlerle düşman olduğu İslam dünyası, işgal, sömürü ve darbelerle hâlâ yaşamaya devam etmektedir!

HP'nin yönetim kurulu başkanı Carly Fiorina: "Bir zamanlar bir medeniyet vardı ki, dünyanın en büyüğü idi. Bu medeniyetin en büyük itici gücü, icatlar ve keşifler idi. Matematikçileri, bilgisayarın yapımını ve şifrelemeyi mümkün kılan cebir ve algoritmayı oluşturdular. Doktorlar, yeni tedavi yöntemleri buldular. Gök bilimcileri, uzay yolculuğunun ve keşfinin yolunu açtılar. Benim bahsettiğim medeniyet, 800 ile 1600 seneleri arasında Bağdat, Şam, Kahire saltanatları ve Osmanlı devleti ile birlikte İslam dünyasıdır. Bizler, çoğunlukla bu medeniyete karşı borçlu olduğumuzun farkında olmasak da onların armağanları bize kalan mirasın önemli bir parçasıdır. Arap matematikçileri olmasaydı, bugünkü teknoloji endüstrisinin varlığından söz edilemezdi." (Hewlett-Packard (HP), Carly Fiorina Speedhes, Technology; hp.com/hpinfo/execteam/speeches/fiorina/minnesota01.html) Johann Heinrich Hartung, Johann Bernhard Hahn, Johann Michael Lang, Daniel Schwenter, Christoph Cellarius, Wilhelm Schickard, Theodor Hackspan gibi isimlerin diplomalarında acaba neden besmele vardır? 'Avrupa'yı felsefi ve siyasi olarak kuran' Immanuel Kant'ın (ö. 1084) doktora tez savunması davetiyesinde ve Kant'ın hocası Johannes Bernhardus'un kitabının kapak sayfasında neden besmele bulunmaktadır?!

JOHANNES BERNHARDUS
Sehn,
PHIL. ET S. THEOL. DOCT. LINGVAR. ORIENTAL.
PROF. ORD. SENATUS ACAD. AC FACULT. PHIL.
SENIOR, ET STIPENDIOR. CURATOR,
INTRODUCTIONEM
IN
SEU
QVINQVE
VOLUMINA
TRADIT.
ANNO MDCCXII.
LITTERIS REUSNERIANIS.

AUSPICATISSIMO REGIMINE
DOMINI
FRIDERICI
REGIS PRUSSIÆ,
COELESTINO KOWALEWSKI.
EMANUELI KANT,
JOHANNES BERNHARDUS Sehn.

“Gerçekte Avrupalı bilim insanı doğayı inceleyerek bir keşfe ulaşmadı! Bir Arapça kitaba baktı, içindekini aldı ve bunu kendi keşfiymiş gibi yayımladı. Küçük kan dolaşımının İngiliz bilim insanı William Harvey tarafından keşfedildiği iddia edilir. Ancak sonradan ortaya çıkmıştır ki William Harvey’in yayımladığı bilgiler, İbnü’n-Nefis’in “Şerhu Teşrihi’l-Kanun” adlı eserinden alınmış ve orada bu keşif ayrıntılı bir şekilde anlatılmıştır. En iyi örnek ise Newton’un yaptığı intihallerdir. Burada sadece onun hareketin üç yasasını Arapça kitaplardan çaldığını göstermekle yetineceğim. Söz konusu üç yasa şunlardır: Newton’un 1. Hareket Yasası:“Bir cisim, üzerine dışarıdan bir kuvvet etki etmedikçe ya durgun kalır ya da düzgün doğrusal hareketine devam eder.” Bu yasa, İbn Sina’nın “İşarat ve Tenbihat” adlı eserinden alınmıştır. İbn Sina şöyle der: “Bilirsin ki, bir cisim kendi doğasına bırakıldığında ve dış etkilerden arındığında belli bir yerde ve belli bir biçimde bulunmak zorundadır. Çünkü doğası, o durumu gerektirir.” Newton’un 2. Hareket Yasası: “Bir cismin ivmesi, ona etki eden kuvvetle doğru orantılıdır.” Bu yasa, Fahreddin er-Razi’nin “el-Mebahişü’l-Meşrıkıyye” adlı eserinden alınmıştır. Orada şöyle denir: “İki cisim hareket etme kabiliyetinde farklılık gösteriyorsa, bu fark hareket eden şeyden değil, uygulanan kuvvetin farklılığından kaynaklanır. Çünkü büyük cisimdeki kuvvet, onun bir parçası olan küçük cisme göre daha fazladır. Zira küçük cisimdeki şey büyük cisimde de vardır; hatta fazlasıyla vardır.” Newton’un 3. Hareket Yasası: “Her etkiye karşı, eşit büyüklükte ve zıt yönde bir tepki vardır.” Bu yasa da Fahreddin er-Razi’nin aynı eserinden alınmıştır. Razi şöyle der: “İki kişi tarafından eşit kuvvetle çekilen bir halka ortada sabit kalıyorsa, şüphe yok ki her biri diğerinin etkisini dengeleyen bir kuvvet uygulamıştır.” Descartes de, İmam Gazali’nin eserlerine benzer şekilde uzun dipnotlar düşmüştü. Bu konuyu araştırmak isteyen Mısır Evkaf Bakanı Dr. Mahmud Zakzuk, bu alanda doktora yapmak istemiş ancak Alman yetkililer buna izin vermemiştir!” (Turan Kışlakçı, x.com/turankislakci/status/1905301613805211756, 27 Mart 2025)

“Batı dünyası, Rönesans’tan önce İslam medeniyetinden beslenmiştir. (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 20) Lord John Davenport, ‘Hz. Muhammed ve Kur’an-ı Kerim’ adlı eserinde şunları ifade eder: “Peygamberin birçok hadisi ilme saygıyı emreder. Felsefe ve fen bilimlerinin koruyucusu Asya’da Abbasiler ve Endülüs’te Emeviler devrindeki Müslümanlardır. Araplar ve Müslümanlar arasında fen ve sanayi altı yüz yıllık bir yükselme dönemi geçirirken, bizim aramızda en kaba barbarlık hüküm sürmekte idi. Mosheim: Avrupa, ilk şairlik ve romantik hareketini Araplara borçludur. Araplar kendilerine özgü bir dil ve edebiyat meydana getirmişler, kendilerinden önceki kavimlere bakarak şaşılacak kadar hızlı bir düşünce ilerlemesine uğramışlardır. Sözümüze geri dönelim: Avrupa bugün bile Müslümanlara borçludur: Yunan filozoflarına ait eserlerin saklayıcısı olmak, ilmin en önemli kollarını, fen, matematik, tıp ve benzeri ilimleri ‘geliştirmek’ bakımından Avrupa Müslümanlara borçludur.”

(Davenport, s. 56-57, 60) "Kimya bir fen olarak hemen hemen Müslümanlar tarafından kurulmuştur. Alkaliler ve asitleri ayırdılar, yüzlerce ilaç üzerinde çalıştılar ve ürettiler." (Will Durant, The Age of Faith, s. 245) Le Bon da, "Salerne üniversitesinin sağlığı korumaya dair birçok sözleri bulunmaktadır. Bilindiği gibi Avrupa'nın en şerefli enstitüsü kabul edilen bu okul şöhretini Araplara borçludur." demektedir. (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 44) 700 yılından 1200 yılına kadar 5 asır, İslam âlemi fen ve tıpta dünyaya rehberlik etmiştir. İslam âleminin Hristiyan âleminin üzerindeki tesiri çeşitli ve çok büyüktür. Müslüman tıbbı 500 yıl dünyaya rehberlik etmiştir. Hristiyanların kilise ve çan kuleleri de minareye çok şeyler borçludur. Toledo'nun 1085 yılında zaptı, Hristiyan astronomi bilimine çok ilavelerde bulundu ve dünyanın küre şeklinde olduğu doktrinini canlandırdı. (Will Durant, The Age of Faith, s. 341-343) Müslümanlar optikte orijinal buluşlar ve sistematik araştırma neticelerini topladılar, kimyada deneysel metodu geliştirdiler. Cabir'den 500 yıl sonra Roger Bacon bu metodu Avrupa'ya açıkladığı zaman, bu aydınlığı Müslüman İspanya'ya borçluydu. Müslüman İspanya'nın ışığı ise Doğu İslam âleminden gelmektedir. (Will Durant, The Age of Faith, s. 249) Pusula, barut ve baskı Haçlı seferleri sona ermeden evvel Doğuda biliniyordu. (Will Durant, The Age of Faith, s. 612) "Avrupa'nın Fikri Gelişimi" adlı eserin yazarı Dr. J. W. Draper şöyle demektedir: "Tarihin en üzücü şeylerinden birisi, Avrupalı yazarların, ustaca ve sistemli bir şekilde Batı'nın İslam bilim geleneğinden aldıklarını göz önünden kaldırmaya çalışmalarıdır." (Henry George Farmer. Historical Facts for the Arabian Musical Influence, sayfa V) Haskins: "Bütün bilimsel yöntemler Müslümanlar tarafından korundu, 'geliştirildi ve öğretildi.' Hristiyan Avrupa'ya da bilim böylece Müslümanlardan geçti." (Charles H. Haskins, Arabic Science in Western Europe, 485) "Philips Hitti: "İslam medeniyetinin modern dünyaya en büyük yardımı ve hediyesi ilimdir. Avrupa'nın ilerleme hayatında İslam kültürünün mutlak tesirini takip edemeyeceğimiz bir tek safha yoktur." R.V. Bodley: "Rönesans'ı İslamiyet'e borçluyuz." E.F. Gautier: "Bizim Rönesans'ımız, İslam medeniyetinin hatırasını çabuk unuttu. Halbuki ona karşı çok büyük minnetleri vardır." Montucla: "11. yüzyılın karanlıklarını dağıtmaya gelen ilk ışıkları Müslümanlara borçluyuz." Gustave Edmund: "İslam'ın Batı üzerindeki tesiri çok büyüktür." M. G. Watt: "Avrupa'nın ilk kaynak eserlerinde bulunan birçok atıflar, İslam tesirinin Yunan tesirinden çok daha fazla olduğunu artık kesin olarak ispat etmiştir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 92-93)

Howard R. Turner: Müslüman sanatçılar ve bilim adamları, prensler ve işçiler birlikte bütün kıtalardaki toplumları doğrudan ve dolaylı olarak etkileyen eşsiz bir kültür oluşturdular. (Howard R. Turner, Science in Medieval Islam, University of Texas Press, November 1, 1997, ISBN 0-292-78149-0, pg. 270 (book cover, last page); Robert Briffault: Günümüz biliminin Arap bilimine olan borcu şaşırtıcı keşifler ya da devrim mahiyetindeki teorilerden ibaret değildir. Bilim, Arap kültürüne bundan çok daha fazlasını; varlığını borçludur. (Robert Briffault (1928). The Making of Humanity, p. 191-202 G. Allen & Unwin Ltd.) Bilim tarihinin kurucularından George Sarton: "Orta Çağ'ın en temel başarısı, deneysel ruhun ortaya çıkışıdır ve bu aslında 12. yüzyıla kadar Müslümanlar sayesinde olmuştur." (Abdus Salam (1984) "İslam ve Bilim" In C.H.Lai (1987), İdealler ve Gerçekler: Abdus Salam'dan Seçme Deneme Yazıları , 2. Baskı, World Scientific, Singapur, S.179-213) Oliver Joseph Lodge: Eski ve yeni bilim arasındaki tek etkin bağ Araplar tarafından oluşturulmuştur. Karanlık çağlar, Avrupa'nın bilim tarihinde mutlak bir boşluk olarak karşımıza çıkmaktadır ve "bin yıldan fazla bir süre boyunca" Arabistan dışında hiçbir yerde kayda değer bir bilim adamı yoktur. (Oliver Joseph Lodge, Bilimin Öncüleri, s. 9) Batı dünyasında Alfraganus ismiyle tanınan Fergani'nin yerin çevresine ilişkin bulmuş olduğu değer (yaklaşık 40.253.700 metre), Kristof Kolomb'un Atlas Okyanusu'nu geçerek Hindistan'a ulaşma düşüncesini gerçekleştirmesinde cesaret verici bir rol oynamıştır. Kolomb bu konuda şunları söylemektedir: Seyahatlerim sırasında Lizbon'dan Gine'ye olan rotayı dikkatlice gözlemledim ve her bir derece için, Alfraganus'un değeri olan 56 3/2 millik değeri buldum. Bu ölçüme güvenmeliyiz. (J.N. Fiske, The Discover of America, Cilt I, Boston 1983, s. 377-378; Grant, 1986, s. 72-73) Ki zaten Amerika'yı da Kolomb'dan önce Müslümanlar keşfetmişti. (AA, 18.11.2014) Donald Campbell: "Avrupa âlimlerinin Zehravi ile ilgili dikkatini çeken şey, doğumda cenini kolaylıkla çıkarmasıdır. Onun yöntemi Galen'in metodunu gölgede

bırakarak Avrupa'da beş yüz yıl üstünlüğünü muhafaza etmiş ve Hristiyan Avrupa'nın cerrahi standartlarını yükseltmede etkili olmuştur." (Kalender Yıldız, Müslüman İlim Öncüleri, Işık Yayınları, 2005, s. 132) İngiltere'nin Surrey Üniversitesi'nden fizikçi Prof. Jim el Halili, BBC'nin internet sitesinde yayınlanan makalesinde, Newton'dan yedi yüz yıl önce yaşayan Irak doğumlu Hasan İbn-i Haysem'in ilk gerçek bilim adamı olduğunu ve Newton'ın özellikle optik alanındaki buluşlarının Haysem'in çalışmaları üzerinden yükseldiğini yazmaktadır. (NTVMSNBC, 20 Ekim 2013) "Batı, cebirden, kahveden gitara, optikten üniversiteye dek birçok şeyi 'Hilalin insanlarına' borçludur. Bin yıl önce, Batı karanlıkla örtülmüşken İslam altın çağını yaşıyordu. Londra barbar bir bataklık iken Müslüman Kordoba'nın sokakları ışıl ışıldı. York'tan Viyana'ya kadar planlı katliamlar yaşanırken, (Endülüs yönetimindeki) Toledo'da dini hoşgörü vardı. Klasik mirasımızın muhafızları olan Araplar bizim Rönesans'ımızın ebeleriydiler." (George Rafael, A is for Arabs, Jan. 8, 2002) "İslami bilimlerin Orta Çağ'da gösterdiği başarı ne Grek/Yunan öğretisini muhafaza etmekle sınırlandırılabilir, ne de daha eski ve daha uzak olan Doğu külliyatına temas etmekle. Orta Çağ İslam âlimlerinin modern dünyaya devrettiği bu miras, İslam alimlerinin kendi çabaları ve katkılarıyla 'zenginleştirilmiştir.' Grek bilimi teorik olmaya yatkınken Ortadoğu'nun Orta Çağ bilimi, tıp, kimya, astronomi ve ziraat gibi çok daha pratik alanlardaydı." (Bernard Lewis, The Middle East, 1998, p. 266)

"Müslümanlar, Yunan, Bizans, Yahudi ve Pers medeniyetlerinin mirasını da değerlendirerek, bilim, felsefe, sanat, mimari gibi farklı alanlarda 'büyük atılımlar' kaydetmiştir." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 71) "Franz Rosenthal, "Şimdiki Batı uygarlığı da dahil, bilgi kavramının toplum hayatında klasik dönem İslam'daki kadar büyük bir önem taşıdığı başka bir uygarlık mevcut olmamıştır." demektedir. Müslümanlar 'kendilerine özgü farklı yöntem ve sistemler' geliştirmişlerdir. "Müslümanlar bitkisel familyalara birçok yenilerini ilave etmişler" (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 39) ve ayrıca "Müslüman doktorlar sağladıkları en büyük ilerlemeyi de cerrahi alanında gerçekleştirmişlerdir." (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 42) Kopernik ve Galileo gibi fizikçilerden çok daha önce, Müslümanların güneş merkezli sistemi keşfettiklerini ve dünyanın yuvarlak olduğunu ortaya koyan çeşitli çalışmalar yaptıklarını bilmekteyiz. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 87-88, 90) Batıda yaşayan Hristiyan ve Yahudi bilim adamları, İslam bilim tarihinin hemen bütün klasik eserlerini başta Latince ve İbranice olmak üzere daha X. ve özellikle de XI. yüzyıldan itibaren XVIII. yüzyıla kadar kendi dillerine çevirmişlerdir. Üzerlerinde yeni araştırmalar yaparak bir Batı bilim tarihi oluşturmuşlardır. Batılılar bu tür çalışmaları sayesinde XVIII. yüzyıldan itibaren İslam memleketlerini siyasi ve ekonomik olarak istila etmeye başlamışlardır. (Prof. Mehmet Bayraktar, İslam'da bilim ve teknoloji tarihi, s. 262) "Uygarlığının temeli sömürgecilik olan ve öteden beri tüm uygarlıklarını başkalarının gasbedilen hakları, başkalarının kanları ve gözyaşları üzerine kuran Batı" (Abdurrahman Dilipak, Coğrafi Keşiflerin İcyüzü, s. 161) elde ettikleri bilimsel gelişmeleri de toplumları sömürmek için kullanmış ve bir de bu sömürüden elde ettiği teknolojik üstünlüğü kendi dinine bağlamış ve İslam'ı da ilerlemeye engel olarak göstermeye çalışmıştır! "Oryantalistler, Batıdaki sanayiyi Hristiyan ilke ve değerlere bağlanmaya çalışmışlardır: Bu insanlar Hristiyanlığın hâkim olduğu dönemlerde Avrupa'nın karanlık çağlar yaşadığını, O dönemlerde İslam ümmetinin parlak bir hayat yaşadığını gözden kaçırırlar." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 22) Gustav le Bon, 'Avrupa vahşet asırlarının en karanlığına boğulduğu bir devirde İslam idaresindeki Bağdat ve Kurtuba, sanat ve ilim ışıklarını bütün dünyaya yayan iki medeniyet merkeziydi' demektedir. (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 16)

Kitabının tanıtımında T. W. Arnold şöyle demektedir: "Okuyucu bu kitaptan öğrenecektir ki, Doğu ve Batı Müslümanları 'Avrupa kültürünü' kurdular." (Thomas Walker Arnold, The Legacy of İslam adlı kitabının önsözünden) 13. asırda Müslüman İspanya'nın Hristiyan Avrupa'ya tesiri zirveye ulaşmıştı ve

İspanya, Avrupa'nın meşalesi olmuştu. (The Legacy of İslam, s. 5) Tıp da matematik gibi Arap fenninin kaynaklarından biri idi. (The Legacy of İslam, s. 64)

"İslam'ın sekizinci asırdan itibaren teknoloji, mimari, klasik eğitim, matematik, kimya, ziraat, suyun kullanımı, felsefe, siyaset bilimi, seyahat edebiyatı, daha doğrusu genel olarak edebiyat alanlarındaki rolü ve ehemmiyeti, Avrupa için son derece büyüktür." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 23) "Tıp, beslenme, tarım alanında Arapça metinlerin Avrupa üzerindeki etkisi büyük olmuştur. İspanya'da, büyük ilim merkezi Toledo'nun düşmüş olması, Hristiyan Avrupa'nın Müslümanlardan kalma teknik kitaplara daha kolay ulaşmasını sağlamıştır." (Goody, s. 91) "İslam, Avrupa'nın gelişmesi sürecinde önemli rol oynamıştır. Batı Avrupa'nın 11. yüzyıl'daki üretilen dâhiyane icatlarının, Arapların fethettikleri topraklara ihraç ettikleri teknolojinin kullanılması neticesinde gerçekleştiği düşünülmektedir." (Goody, s. 95) "İslam'ın etkisi, bilim, teknoloji, felsefe, tarım ve ticaretle sınırlı kalmamış, edebiyata da sirayet etmiştir." (Goody, s. 98) "Geçmişte Müslümanlar entelektüel ve bilimsel hayata katkıda bulundukları gibi bizatihi, Rönesans'ın kendisine de tesir etmişlerdir." (Goody, s. 212)

Namık Kemal, kendi döneminde İslam'ın bilimle uzlaşamayacağını ileri süren Ernest Renan'a reddiye yazmıştır. "Ernest Renan anlayışında olan Avrupa âlimlerine göre, Müslüman olduğumuz için aklımızı her türlü bilime kapalı tutarmışız da bizim haberimiz yokmuş. Kitapçığından anlaşılan, tabiat ve matematik bilimlerini bilenlerin İslam'a mutlaka, her durumda yüz çeviren kişiler olduğu iddiasıdır." (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 20-21) Halbuki "İslam'ın bilim ve kültüre aşağılayıcı bir bakışı olsaydı, içlerinde bir tane bile âlim çıkmazdı." (Namık Kemal, s. 24) "İslam dininin yaygın olduğu yerlerde halkı âlim bulmuşta cahilliğe mi sevk etmiştir?" (Namık Kemal, s. 27) "Soylu Arap kavmi, daha hükümet merkezi Şam'da iken Yunan medeniyetinden daha büyük ve güzel eserler ortaya koyarak hikmet ve medeniyetin insanlık dünyasında yayıcı ve kurucusu olmuşlardır." (Namık Kemal, s. 31) "Kur'an-ı Kerim'de ve hadis-i şeriflerde her müminin ilim, kültür, hikmet öğrenmekle yükümlü olduğuna dair yeterli delil vardır. İnandığı din tarafından ilim ve hikmet tahsil etmekle emrolunan bir millet fertlerinin, 'dini emirlerden, değerlerden, iman esaslarından uzaklaşmadıkça ilim ve hikmete meyledemeyeceğini' iddia etmek bir maskaralık değil midir?" (Namık Kemal, s. 34) "Şerefli camilerin her birinde felsefe kitaplarının okutulmakta olduğunu biliyoruz. Bir bilim ve sanatın, 'ibadethanelerin içine varıncaya kadar' okutulmasına izin verilmesi, o bilim ve sanatın bir ülkede kaldırılması mı demektir? Renan, "İslam'da astronomi biliminin yalnızca kıbleyi belirleyecek kadar öğrenilmesine izin verilmiştir." demektedir. Örneğin, Hicri 823 tarihinde Ulubey'in çalışmalarını ve rasathanesini düşününce veya Kanuni Sultan Süleyman döneminde bir taraftan İspanya bir taraftan Hint sahillerine giden Osmanlı donanmasını görünce, acaba bunları astronomiden yalnız kıble tayin edecek kadar bilgisi olmalar mı yönlendirmiştir?" (Namık Kemal, s. 43) "Renan'ın, 'İsa'nın hayatı' adlı kitabını yayınladıktan sonra rahiplerin çıkardıkları gürültü üzerine memleketinde bir İbrani dersi okutmaya muktedir olamadığını düşünür, bir de o asırla şimdiki asrın halini birbirine kıyas ederse, davasına ispat için getirdiği delilerden utanır sanırım." (Namık Kemal, s. 49) "Müslümanlar, sonsuz hayatlarına hizmet için ilme çalışır, hatta dindarlığın yönlendirmesi ile sonlu hayatlarını bu çalışma yolunda geçirirlerdi. Avrupalılar, ruhban sınıfının baskılarına karşı çıkarak Araplardan aldığı bilgi sayesinde bu dereceye gelmeyi başarmışlardır. İslam ne bilimi mahvetti, ne de bilim ile beraber mahvoldu." (Namık Kemal, s. 55-57)

Zaten objektif bakan herkes, "Müslüman bilim adamlarının optik, cerrahi, astronomi ve matematik alanındaki çalışmalarının 16. ve 17. yüzyılda ortaya çıkan bilim devriminin temellerini teşkil ettiğini" (Prof. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 54) ve "Tarih incelendiğinde de bilim ve icatlar sahasında Müslümanların büyük hizmetler gördüğünü" (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 44) itiraf edecektir!

“Haçlılar arasında en zeki bulunanlar, şarktan/doğudan aldıkları ilerleme vasıtaları sayesinde Avrupa medeniyetinin gelişmesine hizmet ettiler.” (A. Demircan, İ. S. Sırma kitabı, s. 450; Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 68)

Robert Briffault, “Bilim dediğimiz şey, Avrupa'da yeni araştırma ruhunun, yeni inceleme metotlarının, deney ve gözlem metodunun, matematiksel ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin neticesinde ortaya çıkmıştır ki, bunlar, eski Yunan'ın ürünleri değildir. Bu ruh ve bu metotlar, Avrupa'ya Araplar tarafından getirilmiştir." (Robert Briffault, The Making of Humanity, s. 290) itirafında bulunurken, Jack Goody de bu konuda şunları söylemektedir: "Batı, İslam bilim ve teknolojisinden ve hatta sanatından çok şey öğrenmiştir." (Goody, s. 23), “Müslümanlar, Orta Çağ’da bilim ve tıpta büyük ilerlemeler sağlanmıştır. İlim ve icatlar Avrupa'da özellikle de İspanya'da Müslümanlar vasıtasıyla yayılmıştır. Toledo'nun 1085'teki düşmesi ile buradaki bilimin çoğu Batı Avrupa'ya taşınmıştır. Batı Avrupa'daki ilmi canlanma Rönesans'tan çok önce başlamış olup bu canlanma Müslümanlara çok şey borçludur. Tercümeler özellikle astronomi ve astroloji alanında daha yoğun yapılmıştır. Kopernik, yapılan astronomi çevirilerinden etkilenmiştir. Simya, adından da anlaşılacağı üzere batıya Müslümanlar tarafından nakledilmiştir. Bilginin Yakın Doğu'dan Avrupa'ya nakli esas itibariyle Müslümanlar vasıtasıyla gerçekleşmiştir. Batıda Hristiyanlık ile İslam arasındaki karşıtlık, İslam'ın Avrupa kültürüne yaptığı katkıların küçümsenmesine neden olmuştur. Rönesans, Arapların klasik kaynaklardan yapılan çevirilere çok şey borçludur." (Goody, s. 33, 60, 88-94, 116, 169)

"Müslüman Bilginler, eklipliğin açısını, dünyanın büyüklüğünü ve ekinoksun presesyonunu ölçmüş, optik ve fizik alanında ışığın kırılmasını ve yer çekimini izah etmiş, gözlemevleri kurmuş, yeni ilaçlar keşfetmiş, staj sistemini oluşturmuş, yeni hijyen anlayışları geliştirmiş, cerrahi aletleri, narkozu ve cerrahi bilimini geliştirmiş, yeni aşılama tarzları ortaya koymuş, toprak işleme tekniklerini geliştirmiş ve denizcilik bilimini ileriye taşımışlardır. Kimyada da, birçok yeni kimyasal maddeleri keşfetmişlerdir." (M. K. Nakosteen ve J. S. Szyliowicz, History of education, 18/16-17) “O'Leary, ‘How Greek Science Passed to Arabs’ adlı çalışmasında Müslüman bilim adamlarını, tıp, optik ve kimya gibi alanlarda önemli çalışmalar yaptığını kabul etmektedir.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 123) “Akıl ve vahiy arasındaki taban tabana zıtlık iddiası, kesinlikle yapay bir zıtlıktır. Endülüs; karanlık çağ denilen devirdeki Hristiyan Avrupa orada ışık bulmuş ve bilgi kandillerini Endülüs'ün büyük üniversitelerinde yakmıştır.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 151, 289) “Endülüs’teki İslam üniversiteleri Batılı öğrencilerin ziyaret ettiği bir merkez olmuştur.” (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 10) “İslam eskiden gelen ilmi mirasa tevhidi bakış açısını ve ilahi kurallara teslimiyeti kazandırarak Atina ve İskenderiye’de söndürülen ilim ateşini yeniden tutuşturmuştur. İslam, yaklaşık yüz yılda Ortadoğu’dan Kuzey Afrika’ya ve İspanya’ya kadar yayılmış, daha önce pek çok medeniyetlerin gelip geçtiği bu bölgelerde birçok ilimle yüz yüze gelmiş, bu ilimlerden kendi ruhuna uyanları bünyesinde eritmiş ve kendine özgü kültürel hayatını bunlarla beslemiştir." (Seyyid Hüseyin Nasr, İslam’da bilim ve medeniyet, s. 22, 27) “Arapçadan Latinceye yapılan çevirilerin, Londra ve Paris başta olmak üzere batıda yayılması üzerine ortaya çıkan krizden Batı, İslam filozoflarının fikirlerini iyice özümseyip, kendi düşüncesi doğrultusunda yorumlayarak çıkmış ve bunun neticesinde de Rönesans hareketi başlamıştır.” (H. Bekir Karlığa, İslam Düşüncesinin Batı Düşüncesine Etkileri) Filozof William Lane Craig: "Kozmolojik delil tarihinde Arap ilahiyatçıları ve filozofları oldukça önemli bir yere sahiptir. Ancak Batı antolojisi ve kitaplarında bu Müslüman düşünürlerin katkıları göz ardı edilmiştir." (Craig, The Cosmological, s. XI) "Modern bilimin, teknolojinin, tıbbın temelleri, kendilerinden önceki uygarlıkların bilimlerini ve kültürlerini kendi kültür uygarlık şemsiyesi altında çalışarak, geçmiş bilgilerin üzerine yeni katkılarda bulunup bu başarıları devam ettirerek modern dünyaya kazandıran; İslam uygarlığıdır." (Salim al-Hassani, İslam uygarlığındaki 1001 buluş, s. 7) "Avrupa'nın kilise baskısı altında inlediği zamanlarda bilim Avrupa'ya, Arapça tercüme eserlerle aktarılmıştır. (Dr. Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 19) "Avrupa'nın ilerleme

kaydettiği her sahada, İslam medeniyetinin mutlaka büyük payı, hissedilir bir tesiri ve kesin bir rolü olmuştur." (Robert Briffault, The Making of Humanity, s. 190) "Abbasi devletinin ilk zamanlarında ortaya çıkan ilmi hareket, dünyaya kendi güç ve kuvveti ile hâkim olmuş ve eski ilmi sistemleri hezimete uğratmıştır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 348) "Avrupa, gün batımında karanlığa gömülürken, Kurtuba, sokak lambaları ile parıldıyordu. Avrupa, kir içerisinde iken Kurtuba'da binlerce hamam vardı." (Victor Robinson, The Story of Medicine, s. 164) "İlim, 'batıdaki Müslüman İspanya üniversiteleri vasıtasıyla' ve ticari münasebetler yoluyla dünyaya yayılmıştır. Araplar, Yunan ilimlerini diriltmiş ve orijinal bir ilim dünyası yaratmış, yeni araştırma yolları bulup geliştirmiştir. Rönesans, Doğu ile Batı arasındaki maddi temasa bağlanır. Bu temastan, İslam'dan fazla Avrupa istifade etmiştir. Avrupa, kültürünü o meşhur Rönesans sebebiyle İslam'a borçlu bulunmaktadır. İlim ne Doğuludur ne de Batılı; evrenseldir." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 53, 67, 76) "İslam medeniyeti, Batılı akla büyük ilham kaynağı olmuştur. Endülüs medeniyeti, Batı medeniyetinin gelişimine katkı sağlamıştır." (M. Aydın, Siyasetin aynasında kültür ve medeniyet, s. 309) "Batıdaki bilimsel gelişmelerde İslam medeniyetindeki çalışmaların etkisi bulunmaktadır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 74) "Matematik ve coğrafyanın belki de % 80'i İslam kültür dünyasında başarıldı. Eski dünyanın tanıdığımız haritaları en büyük gelişmelerini İslam kültür dünyasında buldular. Avrupa coğrafyacılarının elindeki 18. yüzyılın sonuna kadarki tanıdığımız haritalar, İslam kültür dünyasında başarılanların ya tam veya bazı gelişigüzel değişikliklere uğrayan kopyaları olarak ortaya çıkmıştır." (Prof. Dr. Fuat Sezgin, İslam Kültür Dünyasının Bilimler Tarihindeki Yeri, Türkiye Bilimler Akademisi, 12 Nisan 2004) Avustralyalı yazar Jonathan Lyons, 'Hikmet evi' isimli eserinde Arapların Batı medeniyetini nasıl dönüştürdüğünü örneklerle anlatır. Kopernik'in Nasiruddin et-Tusi ve İbnu'ş-Şatır gibi Müslüman âlimlerden 'ilham aldığını' söyleyen Lyons, eserini Bath'lı Adelard'ın şu tarihi sözleri ile noktalar: "Şüphesiz Tanrı evrene hükmediyor, fakat biz doğayı araştırabiliriz ve bunu yapmalıyız. Bunu bize öğreten Araplardır." (Jonathan Lyons, The House of Wisdom, s. 201) "Aydınlanma düşünürlerinin yazdığı ansiklopediden yüzyıllar önce Müslüman âlimler ve bilim adamları büyük ansiklopedik eserler kaleme almışlar ve farklı ilim dallarını kapsamlı bir epistemik çatı altında toplanmışlardır." (Frederick Starr, Lost Enlightenment, s. 7) "Renan: 'İspanya'daki İslamların ilmi incelemeleri olmasaydı, Avrupa ilerleyemezdi.' ve Mocheim: 'Avrupa'da ortaya çıkan hikmet, fizik, felsefe, matematiğin İslam okullarından alındığı, özellikle Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin üstadı oldukları muhakkaktır.' demektedirler. (Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 56, 78) "Batı dünyası Rönesans'tan önce İslam medeniyetinden beslenmiştir." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 20) "Haçlılar, beraberinde geriye tıp bilgilerini, hastaneleri, hamamları, astronomi, geometri ve edebiyat kitaplarını, musiki aletlerini, pusulayı ve denizcilik sanatını getirmiştir." (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 119) "İlimlerin Mısır'dan Hindistan'dan Yunanistan ve Bizans yoluyla Doğu Müslümanlığına ve İspanya'ya, oradan Avrupa'ya ve nihayet Amerika'ya geçmesi tarihin en dikkat çekici akışlarından biridir." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 97, 260) "İslam ilmi, eski Yunan matematiğini, fizik, kimya, astronomi ve tıbbını korudu, geliştirdi ve bunu zenginleştirip Avrupa'ya iletti. İslam tıbbı 500 yıl Avrupa'ya hükmetti. Müslüman felsefesi, Aristo felsefesini koruyarak ve 'değiştirerek' Avrupa'ya hediye etti. İslam medeniyetinin parlak faaliyetinin bir kısmı eski Yunan'dan kalanlarla beslenmiş olabilir; ancak büyük bir kısmı, bilhassa siyaset, şiir ve sanat tamamen orijinaldir ve paha biçilemez değerdedir." (Durant, s. 260, 262) "Goldziher: "Avrupa'da simya, Araplara bağlanmışsa da modern kimya Araplara daha çok şey borçludur." Bernard Lewis: "Tıp sahasında Müslümanlar, Greklerin temel görüşlerini pratik gözlemler ve klinik tecrübeleri ile zenginleştirdiler. Matematikte, fizikte ve kimyada onların payı çok daha orijinaldir. Cebir, geometri ve özellikle trigonometri, Müslümanların geliştirdiği ilim dallarıdır." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 365, 368)

Amerikalı tarihçi Prof. Dr. George Saliba, 'İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu' adlı eserinde, 'Kopernik'in çalışmalarıyla, daha önce yapılan çalışmalar arasındaki

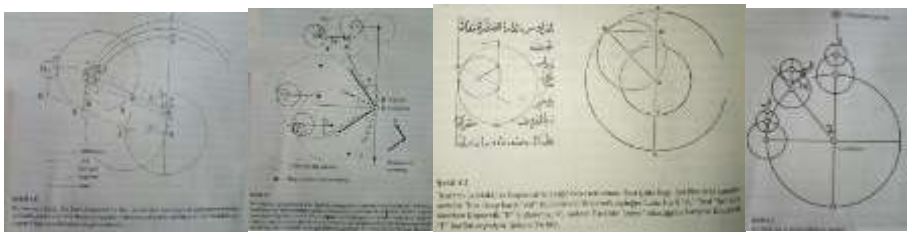
benzerliklere dikkat çeker ve Kopernik'in, Arap kaynaklarında hâlâ korunmakta olan fikirleri ve matematiksel teknikleri kendi çalışmalarına dâhil etmeye çalışırken yaptığı hataları ve benzerlikleri ortaya çıkardığını' söyler. Yazar, İbni Şatır'ın ay modeli gibi tıpatıp çözümler, Tusi'nin çifte bağı ve Şatır'ın Merkül modelini benimsemesi gibi örnekleri sıralar ve "İslam biliminin Rönesans'tan sonra bile Avrupa'nın bilimsel geleneğini önemli ölçüde etkilediğini" belirtir. (George Saliba, s. 9) Hiç kimse, İslam bilginlerinin yeni bir bilim tarzı ortaya çıkarmış olabileceğinin, Yunan biliminin aslında yetersiz, eksik, çelişkilerle dolu olduğunun farkına varamamıştır. Rönesans ile İslam bilimsel malzemesinin bilinçli bir biçimde atlanıp tüm bilim ve felsefenin başlangıcı Grek-Roma mirası ile açıklanmaya çalışılmıştır. (George Saliba, s. 16-17) Halbuki Bizans topraklarında klasik Yunan bilimsel metinleri, kitapları dolaşımda değildi. Zaten Bizans bilimi daha çok astronomi değil astroloji ile ilgiliydi ve bu konudaki bilgiler de "zayıf ve etkisiz" idi. (George Saliba, s. 19) Bizans devleti resmi politikasının "felsefeyi bastırmak" olduğu tarihi bir gerçek iken, bu iddianın, Yunan biliminin Arap topraklarına taşınmasını anlatamayacağı açıkça ortadadır. (George Saliba, s. 23) Batlamyus'un 'Elmecisti'sini çevirmiş olan Haccac bin Matar, Arapça çevirinin özgün Yunancasındaki hataları da düzeltmiştir. (George Saliba, s. 81) Haccac'a teknik terimleri ve bu kitabın hatalarını düzeltmeyi kim öğretmiştir? Harezmi, 2. derece denklemlerinde yeni bir cebir disiplini oluşturmuştur ve bu 'Yunan kaynaklarının çevirisinden önce' olmuştur. Harizmi'ye bunları kim öğretmiştir? Yunan bilimsel metinleri çevrilirken, Hey'e gibi Yunanlılarda olmayan özgün bir bilim dalının oluşması çarpıcıdır. Tüm bunlar, ilk kez çeviri yapmaya başlayan insanlar için 'olanak dışıdır.' Habeş el Hasib'in, trigonometri ve matematik projeksiyon alanında kaydettiği şaşırtıcı ilerlemeler, Hint ve Yunan kaynaklarında bilinenin de ötesine geçmiştir. Habeş, düzlem-küresel usturlapların projeksiyon tasarımını yapmıştır. Bu projeksiyonlar daha eski medeniyetler tarafından bilinmiyordu. Bu ilk nesil, Hint rakam sistemini o denli geliştirmiştir ki, Şam'da Uklidisi'nin metninde ondalık virgül ile ondalık kesirlerin ilk kez ortaya çıktığını görürüz. Özetle, yeni bir cebir ve trigonometri ve hey'e, yeni projeksiyonlar, ondalık kesirlerin gelişmesi gibi sonuçların o alanda 'daha önceden çalışma yapılmadan, aynı anda ortaya çıkması' olanaksızdır. Bilimsel aletler hiç yoktan yaratılamaz, normal koşullarda bu özellikler hep birden, aynı anda değil, zaman içinde, yavaş bir tarzda gelişir. Haccac, Harizmi ve Habeş gibi bilginler ekliptik eğikliğinin, Batlamyus'un belirttiği gibi 23;51,20 veya Hint kaynaklarında belirtildiği gibi 24,48 değil, 23;30 olduğu gözlemlenmiştir. Bu sonuçlar, ilk kez gözlem yapan deneyimsiz gökbilimcilerin çabaları ile elde edilemez. Devinim parametresinin değerinin 66 yılda bir derece olarak tanımlanması veya solar denklemin veya solar apoje hareketinin değerlerinin tanımlanması, deneyimsiz gök bilimciler tarafından gerçekleştirilemez. Bir de bunlara, Muhammed bin Musa bin Şakir ve kardeşleri Ahmet ile Hasan'ın, gök bilimine Yunan gözlemsel ve kuramsal yaklaşımlarının 'eleştirisini' ekleyin! Metinleri 'ilk kez' çevirmek için çabalayan kimseler, böyle bir olgunluğa varmış olamazlar. (George Saliba, s. 32-36) Özetle, Yunan metinlerinin çevirilerinden önce de bilimsel çalışmalar yapılmakta idi ve bu bilimsel çalışmalar Rönesans'ın da temelini oluşturmuştur. Neugebauer, Pingree, Tihon ve meslektaşlarının ve en son Mavroudi'nin bağımsız çalışmaları olmasa kimse İslam ve Bizans dünyaları arasında beklenenin tam tersi yönde zengin bir bilimsel alışveriş olduğunu bilmeyecekti. En önemli sorunlardan biri, Avrupa Rönesans'ının dış etkilerden bağımsız olduğu üzerinde ısrar edilmesidir. İslam dünyasından Avrupa'ya matematik teoremlerinin aktarımını görmezden gelirsek, bu teoremlerin Latin Rönesans metinlerinde aniden ortaya çıkışını açıklayamayız. İslam dünyasındaki gökbilimcilerin birkaç yüzyıl o teoremleri kullandıklarını da biliyoruz. Bar Hebraeus'un eserini düzenleyip çeviren oryantalist François Nau, Arap gök bilimsel devriminden epey etkilenmişti. Ama Nau eseri çevirirken, "ayın kürelerinin doğası" ile ilintili olan "tuhaf şeyleri" anlayamamıştı. Bu şeyler aslında, Batlamyus'un gök bilimine olan itirazların listeleri idi ve bu eleştiri Arap kaynaklarında 9. yüzyıldan itibaren listelenmiş ve sistemleştirilmişti. İbni Nefis, büyük Yunan hekimi Galen'in eserini kontrol etmek ve bu eserde bir tıp hatasına işaret etmek cesaretini göstermiştir. Galen,

kanın kalpte temizlendiğini ileri sürmüştü. İbni Nefis, akciğerlerden geçerek temizliğini açıklamıştır. Ebubekir Er -Razi'nin ünlü kitabı, 'eş Şukuk ala Calinus'ta (Galen hakkındaki kuşkular) benzer eleştirel içerikler vardır. (George Saliba, s. 39-42) İslam bilimsel disiplinleri hakkında bildiklerimizin buzdağının henüz tepesi olduğunun farkındayım. (George Saliba, s. 44) Kısaca, felsefenin ve bilginin Bizans'tan Arapçaya doğrudan aktarımı söz konusu değildir. (George Saliba, s. 60) Bilimin, İslam medeniyetine başka bir medeniyet ile 'doğal' bir temas sonucu gelmediğini, çünkü temas edilecek böyle bir medeniyetin var olmadığını görmemiz gerekir. Aksine 'bilinçli bir elde etme süreci' olduğu sonucuna rahatlıkla ulaşmaktayız. (George Saliba, s. 63) 10. yüzyılın ortalarına kadar Bizans topraklarında filozoflara zulüm yapılmış, antik kitaplar kapalı tapınaklarda saklanmıştır. Yunan kaynaklarını okuyup, onları komşu İslam medeniyetine geçirebilecek derecede bilgi sahibi Bizanslılar olmadığı için de, klasik temas kuramının geçerli olamayacağı yeniden onaylanmış olur. (George Saliba, s. 66) Yunanlılar, cebiri Harezmi'nin ifadelendirdiği şekilde bilmiyorlardı. 'Divan' adı verilen bilim dalı geliştikçe, gelirler ile ilgili işlemler ve aritmetik işlemler de gelişmiştir. Su dağıtımı, hendek kazılması, günlerin uzaması-kısalması, güneşin dönmesi, yıldızların yükselişi, üçgenin, karenin, poligonların yüzey ölçümleri, kemerler, su dolapları, hesaplar vd. divan ilminin detaylarındandı. (George Saliba, s. 71) İlk zamanlarda 'Divan/hendese/geometri bilen Farslılar, zamanla bu ilmi öğrenen Araplara makamlarını kaptırdılar. Bunun üzerine onlar da, daha ileri seviyede felsefe-bilim öğrenip, tekrar o makamları geri almışlardır. (George Saliba, s. 77-79, 83) Yunan bilimlerinin elde edilmesinin sadece bir kör kopyalama olmadığı, zamanın ihtiyaçlarını karşılamak için ayarlanmış olduğu görülmektedir. Çeviri hareketi daha üstün bir kültürün taklit edilmesi değildi, tersine kaynağında unutulmuş olan metinlerin dışarı çıkartılması idi. Bu klasik eserler, yıllarca mahzenlerde tutulmuş, ancak Bağdat'tan gelen talep üzerine dışarı çıkarılmış ve Bağdat'ta değerlendirilmiştir. Çeviri ve Arap 'özgün bilimlerini oluşturma' aynı anda yürümekte idi. Özgün bilgileri oluşturma etkinliği, ileri seviyeye metinlerin 'çevirilmesinden önce başlamıştı' ve bu etkinlik, çevirilerden yararlanılarak daha da ilerlemiştir. (George Saliba, s. 81, 93) Çeviriler ile Yunan mirası yeniden değerlendirilmiş, cebir, trigonometri gibi yeni bilimler ortaya çıkarılmıştır. (George Saliba, s. 82) Çevirilerde teknik terimlerin Arapça asılları kullanılmıştır. Demek ki, önceden o ilmi seviyeye ulaşılmıştı. (George Saliba, s. 83) Prof. Jacques Risler tarafından, 'Batıya Trigonometriyi öğreten adam' olarak tarif edilen Battani de yazdığı 'Şerhu'l makalati'l-erbai li-Batlamyus' adlı eserde Batlamyus'un hatalarını tek tek bulmuş ve onun trigonometri bilmediğini ispat etmiştir. (Ali Çankırılı, Batıda İlmi Skandallar, s. 41) "İslam, bilimi aldı, korudu ve sonra Batıya devretmedi. Bu bilim, çevirilerden önce gelişmeye başlamış, bu bilimler ile beraber gelişmesini sürdürmüş ve ileri bir seviyeye ulaşıp sonrada bu bilimi batılılara Endülüs'ten Bağdat'a, üniversiteler vasıtası ile ulaştırmıştır." Cihazlar geliştirilmiş, yeni yöntemler bulunmuş, solar apojenin 11 derece yer değiştirdiği keşfedilmiştir. Bu ince gözlemleri yapacak, bugün bile kullandığımız hassas değerleri saptayacak gökbilimciler eğitilmiştir. Tüm bunlar, çevirmekte oldukları Yunan metinlerini henüz kavramaya başlayan acemiler tarafından bulunamazdı. (George Saliba, s. 95-97) Tusi, görünen solar diskin, Batlamyus'un söylediği gibi sabit olmadığını, boyutunun değiştiğini keşfetmiştir. İbni Şatır, güneşin hareketini anlatan bir matematik model geliştirmiştir. Düzeltmeler, yeni teknikler, yeni çözümler ve gelişmeler, Yunan bilimsel başyapıtlarına eleştirel bakışın sonucuydu. Mesela, Abdurrahman el Sufi, 'Suver el-kevakib el-Sabite' adlı kitabını, Yunan geleneği ile uzun tartışmalar ve Batlamyus'un metnine karşıt fikirlerle doldurmuştur. Batlamyus'un eserindeki güncellenmesi gereken alanlar, zamanın bilgilerine uyarlanmıştır. (George Saliba, s. 100) Çevirmenler, zaten Yunan geleneğine de yabancı olan alternatif trigonometrik alanın varlığını öğrenemezlerdi. Küresel sinüs kuramını keşfeden Tusi, sinüs yerine tanjant fonksiyon kullanan başka bir dizilimi bu kurama eklemiştir. (George Saliba, s. 101) Kısaca Batlamyus'un 'El-Mecisti' metnine yapılan müdahalenin özeti; 'matematiksel güncelleme veya hataların düzeltilmesi' değil, başta gökbilim olmak üzere metnin 'bütünü ile yeniden yapılandırılması ve düzenlenmesi' idi. Yeni şeyler eklenmiş, bazı kısımlar çıkartılmış,

çelişkiler ayıklanmıştı. (George Saliba, s. 102) "Müslüman âlimlerin altyapıları, çevirilerden önce zaten vardı, çevirilerle beraber düzeltmeler de yapıldı ve sonra 'özgün kuramlar oluşturuldu ve yeni bilimsel teoriler' ileri sürüldü." (George Saliba, s. 108-109) Heysim'in oluşturduğu kavramlar, Yunan mirasını kınamakla kalmıyor, tutarlı bir bilimin temelini de atıyordu. (George Saliba, s. 112) Heysem'den sonraki gök bilimsel gelişmeler ve aynı zamanda ortaya atılmaya başlanan soruların Avrupa Rönesans'ı zamanının soruları ile benzerliği dikkat çekicidir. Tusi, 'Tezkire' adlı eserinde Batlamyus'a alternatif kendi modellerini sunar. (George Saliba, s. 119, 121) Ehaveyn, el-Hafri ve Gıyaseddin Mansur Şirazi ise, Batlamyus gök biliminin sorunlarını saymanın ötesinde çözüm önerileri de getirir. (George Saliba, s. 112,124, 125, 168, 170) Ali Kuşçu ise, Batlamyus'un Merkür ile ilgili çıkmazına en zarif çözümlerden birini sunar. (George Saliba, s. 123) İslam gökbilim geleneği öyle bir olgunluğa erişmişti ki, daha önce "düşünülmemiş konular ortaya atılabiliyor, yeni problemler, ilişkiler, kurumsal stratejiler üzerinde duruluyor, âlimler kendi modellerini sunuyorlardı." Bu tarz araştırmalar sadece gökbilim ile sınırlı kalmayıp, diğer bilim alanlarına da yayılmıştı. (George Saliba, s. 128) Bizans ve Sasani kültürleri bilimsel incelikten yoksundu. Müslüman âlimler sayesinde Yunan klasik fikirleri 'çürütülme ve değiştirilme' yolu ile yeniden dolaşıma girmiştir. (George Saliba, s. 132) Çevirisi yapılacak metinlerin bilinçli ve istekli seçimi, bu metinlerin kabul edilmesi veya reddedilmesi konusunu etkilemiştir. (George Saliba, s. 133) Ebubekir er-Razi, Galen'in iddialarına itiraz etmiş, su çiçeği ile kızamık arasındaki farkı anlatmıştır. Abdüllatif el-Bağdadi ise, "Gözlem her zaman sözcüklerden daha güçlüdür." diyerek, gözlemin öneminin altını çizmiştir. (George Saliba, s. 135) Bilim insanları, Yunan geleneğinin hatalarını temizleyip, Yunan yazarlarının bilmediği alanlarda kendi geleneklerini oluşturmuşlardır. Matematiği, fiziksel görüntüleri açıklamak için kullanan Hafri sayesinde bu disiplin ivme kazanmıştır. (George Saliba, s. 136) Müslümanlara özel ilmi elhey'e yani astronomi ilmi ile fiziksel gerçekliğe aykırı olmayan matematik modelleri tanımlama yoluna gidilmiştir. (George Saliba, s. 139) Batlamyus gökbiliminin sorunlarını çözmek için yeni kavramlar veya yeni matematik teoremleri türeten el-Urdi, Tusi, Şirazi, Hafri, Şatır gibi gökbilimcilerin çalışmaları daha sonra Rönesans'ı da etkilemiştir. Tusi bir teorem bulmuş, Kopernik ve Rönesans gökbilimcilerinin hepsi bu teoremi kullanmıştır. (George Saliba, s. 162) Noel Swerdlow: "Kopernik, Tusi tarafından icat edilen ve kullanılan iki cihazdan birini kullanarak yörünge düzlemlerinin salınımını açıklamıştır." demektedir. (Noel, Commentariolus, s. 488) Kopernik, İbni Şatır'ın ay modelinin aynısını kullanır ve Merkür'ün hareketini açıklamak için ibni Şatır gibi 'Tusi çifte bağı' kullanır. (George Saliba, s. 167) İslam gökbilimindeki gelişmeler, bu kültürün ne denli titiz ve özenli olduğunu ve bilimsel düşüncesini gelişen tutarlılık ve kesinlik ölçütlerine göre nasıl kusursuzlaştırdığını bize göstermektedir. (George Saliba, s. 172) Urdi: "Astronominin konusu, Allah'ın en inanılmaz eseridir, en muhteşem oluşumudur ve en iyi uygulamasıdır. Kanıtlar ise geometrik ve aritmetiktir ve dolayısıyla kesindir. Bu yolla zihin, yüce Allah'ın varlığının tartışılmaz kanıtına sahip olur, yaratıcının muhteşemliğini, bilgeliğini ve gücünün enginliğini sergiler. Allah'ım! Yaratıcıların en büyüğü ve yücesi Sensin." (Urdi, Kitap al Hey'e, s. 27) Tusi, Batlamyus'un dilinin gökbilime aykırı olduğunu ilan etmiştir. (George Saliba, s. 182) Galileo da, Tusi çifte bağını kullanarak, iki karşıt hareketin arasındaki duraksama fikrini çürütmüştür. (George Saliba, s. 184)

Din ve gökbilim: Çoğu 'hey'e yazarının aynı zamanda tanınmış din bilgini olduğunu tahmin etmek zor değildir. Din sayesinde gelişen bilimlere örnek vermek gerekirse: Mikat, yani namaz zamanlarını belirleme ilmi sayesinde trigonometri kuralları gelişme göstermiştir. Trigonometri sayesinde astronomide de ilerleme sağlanmıştır. Dinin sağlıklı bir bedene sahip olma vurgusu, tıp ile din uygulamaları arasındaki ilişkiyi geliştirmiştir. Galeni kalbin işleyişi ile ilgili olarak eleştiren ve sonunda kanın akciğer dolaşımını bulan ibni Nefis, aynı zamanda uygulamacı Şafii hukukçusu idi. E. S. Kennedy: "Düzlem ve küresel üçgen çalışması (trigonometri) aslında Arapça yazan bilim insanları tarafından yaratıldı ve bu ifadenin geçerli olduğu tek matematik dalı budur." demektedir. (Studies in the Islamic exact sciences, 327-344) Kopernik, İbni Şatır'ın üst gezegen

modelini kullanmıştır. İslam'da din bilim ilişkisi, Avrupa'daki bilim ve din arasındaki çatışmanın tersine, çok sağlıklı idi. İslam toplumunda din ve bilim arasında bir çatışma yoktur. (George Saliba, s. 186-191) Kopernik'in yaptığı şey, İbn-i Şatır'ın modellerini almak, güneşi sabit tutmak ve yerküre ile onu merkez almış tüm gezegenleri güneşin çevresinde döndürmektir. Yunan metinlerinden çok Arap kaynaklarına benzemektedir. İslam dünyasından Avrupa'ya aktarılan bilgi, Rönesans bilimini etkilemiştir. (George Saliba, s. 195) Victor Robert tarafından yazılan ve 'Isis'te yayınlanan makalenin başlığı ise şöyledir: İbni Şatır'ın güneş ve ay kuramı: Kopernik öncesi Kopernik modeli. (Isis, 48; 428-432; journals.uchicago.edu/doi/10.1086/348609; www2.kenyon.edu/Depts/Math/Aydin/Teach/Fall21/128/PreCopernican.pdf) Bu buluş, doğal olarak bilim dünyasını alt üst etmiştir. Yaygın inanış, Rönesans biliminin yoktan yaratılmış olduğu idi ve yine bu inanışa göre Rönesans biliminin klasik Yunan kaynaklarından esinlendiği ama İslam kaynakları ile hiçbir ilgisi olmadığı şeklinde idi. (George Saliba, s. 196) Neugebauer, Tusi çifte bağının matematiksel kanıtına, Tusi'nin 'Tezkere'sinde rastlanmıştır. (George Saliba, s. 198) Kopernik ise, aynı teoremi 1543'te çok benzer bir kanıtla açıklamıştır. (George Saliba, s. 200) Swerdlow şöyle der: "Kopernik'in Merkür modeli, İbni Şatır'ın modeli ile aynıdır." (N. M. Swerdlow, Mathematical Astronomy in Copernicus' De Revolutionibus, s. 500) Bu kanıtlar, İslam dünyasından Rönesans dünyasına gökbilim fikirlerinin taşındığı iddiasını güçlendirmektedir. Kopernik, Müslümanlardan aldığı bu bilgileri kendi gökbilimini oluştururken 'özgürce ve bazen de Merkür örneğinde olduğu gibi tam anlamıyla anlayamadan' kullanmıştır. Artık Kopernik'in eserleri ile Tusi ve İbni Şatır'ın eserler arasındaki benzerlikleri saptayabiliyoruz. (George Saliba, s. 209-211) İslam topraklarından Avrupa kentlerine, kendi ülkelerinin bilimini götüren bilim insanları bulunmaktadır. Rönesans bilim insanları, bilimsel etkinliklerdeki son gelişmeler için Yunan klasik kaynaklar yerine İslam dünyasına bakıyorlardı. Bu durum, gökbilim ve tıp gibi sürekli yenilenmesi gereken deneysel alanlar için özellikle geçerliydi. Vesalius'un, "Bu Araplar şimdi bize Yunanlılar kadar yakın" ifadesi çok şey anlatmaktadır. (George Saliba, s. 229-230) Avrupa'da var olduğu iddia edilen bilim, din çatışması İslam medeniyetinde geçerli olmamıştır. "Gazali sonrası dönemi için bile" bu iddia doğru değildir. (George Saliba, s. 240)

Sigrid Hunke ise 'Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi' adlı eserinde özetle şunları söylemektedir: "Batının sayısız değerler borçlandığı İslam medeniyetinden söz ederek hakikatin ortaya çıkarılma zamanının geldiğine inanıyoruz. Batı'nın tarih, ilim, fikir, sanat eserlerinde Yunan ve Roma dönemleri uzun uzun anlatılırken sonraki bin yıl sanki hiç yaşanmamış gibi hemen Yeni Çağa atlanır. Müslümanların tam yedi yüz yıl boyunca medeniyet ışığını taşıdıklarını, 'Yunanlılardan iki kat daha fazla insanlığı aydınlatmış' olduklarını ağızlarına bile almazlar. Batılılara göre Müslümanların rolleri sadece İlk Çağ Yunan bilim hazinelerini batıya aktarmaktan ibarettir. Buradaki asıl amaç, İslam medeniyetinin Avrupa'ya hocalık eden büyük başarılarını unutturmak ve onlara hakaret etmektir." (Sigrid Hunke ise, Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi, s. 14) Artık Batı dünyasının 'şükran duyguları borçlu olduğu bir toplumdan' bahsetme zamanı gelmiştir. Orta Çağda Müslümanlarla Batılıların 750 sene süren komşulukları, esnasında Yunanlılara nazaran insanlık medeniyetini en az iki kat geliştirip Batıya birçok konuda tesir ettikleri Müslümanların dini inançlarından dolayı her zaman göz arda edilmektedir. (Hunke, s. 18) Amalfi'li Flavio Gioja, pusulanın ilk mucidi bilinirken aslında Araplar bunu çok önceden kullanmış, Haçlı Seferleri sırasında Maricourt'lu Petrus Müslümanlardan

aldığı bu bilgileri 1269'da Fransa'ya sunmuş ve ancak elli sene sonra 1320'de İtalyan F.Gioja pusulayı 'sözde' keşfetmiştir. (Hunke, s. 48) Arap medeniyeti, ticaret, haçlı seferleri, gezginler vasıtasıyla Batının günlük hayatını ekonomik ve kültürel yönden olumlu yönde etkilemiştir. (Hunke, s. 53) Dünyanın bütün medeni milletleri Arapların bize öğrettikleri rakamları kullanmaktadır. Araplar sayı yazımlarını Hintlilerden almış, 'geliştirerek' Avrupalılara aktarmıştır. Mesela, 487, Roma rakamları ile CCCCLXXXVII şeklinde yazılmakta idi. Bu ve benzeri en basit bir hesabı yapmaya bile imkan vermeyen sistemden Avrupa'yı Araplar kurtarmıştır. (Hunke, s. 56, 59) Algoritmayı 12. asırdan itibaren Avrupa'ya el-Harezmi öğretmiştir. Fakat bu gerçek Batıya ancak 1845 yılında Fransız Reinand ile getirilebilmiştir. El-Harezmi'den önce Batıda özel bir matematik ilmi yoktu. (Hunke, s. 65-66) 12. asırda bir papaz, "Piza'nın caddelerini dolduran ve şehre vahşi çehrelerini veren kafir, korkunç deniz canavarları" şeklinde tarif ettiği Araplardan, Avrupa'da bilimin öncülerinden kabul edilen Piza'lı Leonardo da (başta matematik hocası Sidi Ömer'den) dersler almıştır. Leonardo, İskenderiye ve Şam kütüphanelerini altına üstüne getirir ve bu bilgilerle ülkesine döndükten sonra zaman içinde meşhur olur. (Hunke, s. 76, 79-81) Arap astronomistlerinden Muhammed İbn-i Musa, Batlamyus'un "Astronomi cetvellerini" düzeltmiştir. (Hunke, s. 96) Halifenin emri ile dünyanın çevresini ölçmüştür. Felsefe, mantık ve meteorolojiyle de ilgilenmiştir. Kardeşi Ahmet ise tekniğe düşkün, ev ve el aletleri mucitçisidir. Mekanik sanatında Heron gibi şahısların elde edemediği neticelere ulaşmış biridir. (Hunke, s. 98) Astronomi ilminin gelişmesi, yeni keşiflerin bulunması ve ilerlemesi ne Romalı ne Hintli; ilk defa Araplar sayesinde olmuştur. Kur'an'daki gökleri araştırma ile ilgili ayetler ve "gök ve yerler Allah'ın varlığını hatırlatır." mealindeki hadisler Müslümanları astronomiye yöneltmiştir. (Hunke, s. 105-106) El-Battani, Nasiruddin et-Tusi, Uluğ Bey, Biruni gibi âlimler yanında İbni Firnas gibi alimler de, Endülüs'te 880 yılında ilk uçağı icat etmiştir. (Hunke, s. 108) Araplar, Ptolomeus'un basit kadranını (saat- pusula düzlemlerini) geliştirerek yeni aletler icat etmişlerdir. Ayrıca Araplar sekstant ve oktant aletlerini ve çalar güneş saatlerini bulmuşlardır. (Hunke, s. 113) Araplar miras aldıkları kültür hazinelerini, bir reçete gibi kabullenmemişlerdir. "Ele geçirdikleri yabancı bilgilerin sonuçlarını hemen kontrol edip hatalarını düzelttikten sonra, bunların üzerine yeni bilgiler eklemeye başlamışlardır." Onlar "deney ile ispatlamadan hiç bişey kabullenmemiştir." Mesela Sabit Bin Kurra, Aristo ve Ptolomeus'un eserlerini tenkit eden eserler yazmış, astronom Theon'un gözünden kaçan eski bilgileri eleştirmiş ve geliştirmiştir. Hiparch ve Ptolomeus'dan beri süre gelen birçok hatayı düzelten, yenileyip geliştirenler de Araplardır. (Hunke, s. 121) Batı, el-Hıvarizmi ve Me'mün cetvelleri ile el Battani'nin Sabii, İbn Yunus'un Hakimi cetvellerini, Alfons'un cetvellerine esas teşkil eden es-Sarkali'nin Toledo cetvellerini alarak Kopernik devrine kadar onları kullanmıştır. Fransız Sedillot, "Bağdat astronomları daha 10. asrın sonlarında nihai noktalara varmış durumdaydılar" demektedir. (Hunke, s. 116) Mesela bunlardan el-Fergani, ekliptik eğimi ve güneşin yörüngesini ilk bulanlardandır. Sabit Bin Kurra ise, dünyanın güneş etrafındaki dönümünü iki ayrı metotla ölçmüştür. Batıda Alhazen lakabıyla tanınan Hasan İbni Heysem ise ışığın kırılması nazariyesini ileri sürmüştür. Öklid ve Ptolomeus gözün ışık yaydığını ileri sürerken, İbni Heysem ise 'göz ışık yaymaz, cisimlerden göze ışık gelir, adeseden geçerek görünür olur' der. Heysem ayrıca ayın ışığını güneşten aldığını, fotoğrafçılıktaki karanlık odayı, hava tabakasının 15 km olduğunu, projektörün etki kanununu, ilk okuma gözlüklerini bulandır. (Hunke, s. 120-121) el-Bitruci, gezegenlerin sürüklenmeleri ve dış merkezli dairelere dair teorileri ileri sürmüştür. el-Kindi, açıların pergel ile ölçümünü ve sıvıların izafi ağırlıklarını hesaplamıştır. Ali b. Süleyman 1000 senesinde 'atom nazariyesini' ileri sürmüştür. (Hunke, s. 122) Şüphesiz Kopernik bu alimlerin eserlerinden etkilenmiş ve fazlasıyla yararlanmıştır. Kopernikvari dönüş nazariyesini 500 sene öncesinden el-Biruni bulmuştur. 1800'lü yıllarda bile İbni Yusuf'un eserlerinden Batıda yararlanılmakta idi. (Hunke, s. 117) Karanlık oda, pompa ve torna ile ilk uçak makinesinin sözde mucidi Da Vinci birçok yönden Araplara tabi/bağlı olmuş, el-Heysem'den ilhamlar almıştır. Galile Teleskopu'nun arkasında da, el-

Heysem'in gölgesi vardır. (Hunke, s. 120) Kısaca deneysel araştırmaların ilk öncüleri Roger Bacon veya Baco Von Verulam, Leonardo Da Vinci veya Galile değil, Araplardır. (Hunke, s. 119) İbni Bace (Avempace), İbni Tufeyl (Abubecer), İbni Rüşd (Averroes), el- Bitruci (Alpetragius) tarafından yönetilen, Aristo ile Ptolomeus'un görüş tarzları arasındaki fikri mücadele 13. ve 14. asırlarda Endülüs'ten Fransa, Almanya ve İngiltere'ye uzanır. Büyük Albert, Thomas d'Aquin, Roger Bacon, Jean Buridan, Dietrich gibi mücadelecilerin sahneye çıkmalarına vesile olur ve Batı düşüncesini ve tefekkürünü harekete geçirir. Araplar matematiğin üstadı idiler. Romalılar bu sahaya hemen hemen hiçbir şey getirmediler. Araplar yeni ilim dalları meydana getirdiler, diğerlerini de Hintlilerle Yunanlıların ulaştırdıkları seviyeden çok yukarı çıkardılar. "Rönesans'ımızın üstatları, onun için Yunanlılar değil, bilakis Araplar oldular." Arap matematik zekasının, 'ilimlerin en güzel dalı' saydıkları bu hesap dalına büyük düşkünlüğü vardı. Aritmetiği sistematikleştiren el-Harizmi'dir. Piza'lı Leonardo, başta cebir olmak üzere bilgilerini Ebu Kamil eş-Şuca', el- Biruni, İbni- Sina, el- Karaci gibi âlimlerin eserlerine borçludur. Virgülün arkasındaki ondalık kesirle hesap yapmayı da Araplar bulmuştur. Cebirdeki bilinmeyen işareti 'x' de Arap işaretidir. Araplar bilinmeyen meçhule "şey" derlerdi. Kısaca bunu "ş" ile gösterirlerdi. İspanyolcada, "ş" harfini karşılığı ise "x" işaretidir. Araplar sinüs, tanjant kurallarını, trigonometrinin esas formlarını oluşturdular. Batı, Sexagesimal hesap ile dairenin altmışa bölünmesini de Araplardan öğrenmişlerdir. Ayrıca Araplar, Batılılardan 700 yıl önce diferansiyel hesabını ortaya çıkarmışlardır. Batı, karanlıklardan aydınlığa çıkmasını Araplara borçludur. Araplar ilmi düşünce ve araştırmayı ateşleyerek, harekete geçirip, beslediler. Rakamları, geliştirdikleri aletleri, aritmetik, cebir, kürevi trigonometri ve optikleri sayesinde batıyı tabii ilimler sahasında artık kendi alet ve keşiflerine dayanarak ilerlemeye kalkışacak bir seviyeye getirdiler. (Hunke, s. 124-130) Agrippa von Nettesheim: "İbni Sina, er-Razi ve İbni Rüşt'ün eserleri, Hipokrat ve Galen'inkilerle aynı değerde kabul olunmuşlardır" derken (Hunke, s. 139) Aziz Chrysostomus ise, hasta bir Hristiyan'ın Müslüman bir doktora tedavi olması halinde kiliseden aforoz edileceğini ilan etmekte idi. Aynı dönemlerde Kahire doktorlar odası başkanı İbni Rıdvan ise, "Doktor düşmanlarını da aynı ruh, alaka ve özenle tedavi etmelidir." demektedir. (Hunke, s. 147) Haclı seferlerinden dönüşte Avrupa'da tıp ilerlemeye başlar. İlk hastanelerden biri Paris'te kurulur; Hotel-Dieu/Tanrının konağı. Yer samanlarla kaplıdır, kadın erkek karışıktır ve bulaşıcı hastalık taşıyanla hafif hasta yan yanadır. Ortalık da haşereden geçilmez durumda idi. (Mak Nordau, Aus dem Wahren Miliarlande, I/121) O dönemde İslam âlemindeki bir hasta ise özel oda, banyo, iyileşince dinlenmesi için 5 altın para, kitap ve müzik desteği, temizlik, beyaz çarşaflar ve aydınlık bir ortam ile tedavi edilmektedir. (Hunke, s. 149) 10. asırda sadece Kurtuba'da 50 hastane bulunmakta idi. Köylere kadar ulaşan sağlık merkezleri yanında hapishanelerde bile hastaneler kurulmuştur. Tedavi parasızdı ve iyileşene elbise ve hemen çalışmaya başlayıp dermansız kalmasın diye bir aylık para yardımı yapılıyordu. (Hunke, s. 153) Tıpta ilk kez ihtisas imtihanını Araplar meydana getirmiştir. (Hunke, s. 159) Tıp ve kimya başta, birçok alanda 230 eser bırakan Razi, dünyanın iki mihver etrafında döndüğümü, güneşin dünyadan büyük, ayın ise küçük olduğuna bulmuş ve feza boşluğu, mıknatıs, çiçek-kızamık, sağlık lügati, pratik sağlık bilgileri, böbrek, çocuk hastalıkları alanlarında da eserler vermiştir. O aynı zamanda, kimyayı tıbbın hizmetine ilk sokan kişi olmuştur. (Hunke, s. 162-172) Batıda akıl hastaları kötü ruhun tesirinde kabul edilip dayak ile tedavi edilmeye çalışılırken, Arap ülkelerinde sinir hastaları uzman kliniklerde tedavi görürlerdi. Bu konuda Batıda ilk adımlar ise ancak 1751 yılında İngiltere'de atılmıştır. (Hunke, s. 174) İbni Nefis, ilk kez kan dolaşımını bulan kişidir. (Hunke, s. 179) Halbuki daha sonra Batılı Colombo, bunu kendisinin bulduğunu ileri sürmüştür. (Hunke, s. 182) İbni Sina şarbonu ilk kez tam olarak açıklarken, et-Tabari ise uyuz hastalığına neden olan paraziti bulmuştur. İbn-i Rüsd'ün çiçek hastalığı üzerine yaptığı buluşlardan 200 sene sonra bile Kayzer I. Maximilian bir kararname ile çiçek hastalığının ilahi bir ikaz olduğunu, bunu inkarın küfür demek olduğunu ilan etmekte idi. 9. asrın ilk yarısında ise Maseveyh, cüzzam hastalığını her yönü ile açıklarken Avrupa'da ise 16. asrın başlarında

bile cüzzamlıların kaderi tamamen kilisenin elinde idi. (Hunke, s. 188–189) Veba 14. asırda Avrupa'yı kasıp kavururken, 1348 yılında tıbbi bir rapor yazan Montpellier Üniversitesinden bir profesör, vebanın yayılma nedeni olarak hasta bakışlarının olduğunu ileri sürerken aynı yıllarda (1348) Gırnata sultanının veziri İbn-i Hatib vebanın temas ile bulaştığını tespit etmişti. (Hunke, s. 191) Arap Doktor Ebu'l-Kasım, hemofili üzerine açıklamalarda bulunur, Yunanlıların geri seviyede bıraktıkları kadın hastalıkları konusunda yeni usul ve aletlerle büyük ilerlemeler kaydeder. Ceninin ters doğumuna müdahaleyi de ilk o tavsiye etmiştir. Kolpeurynter aletini de ilk o icad etmişti. Fransız cerrah Pare'yi üne kavuşturan büyük damarların bağlanmasını da ondan 6 asır önce Ebul-kasım bulmuştur. Ayrıca 'Trendelenburg Durumu'nu da ilk o bulmuştur. (Hunke, s. 193-194) Damar içi şırıngalama ve buz torbası, İbni Sina'nın icadıdır. Ayrıca narkoz ve antibiyotiği de bulmuştur. Yine psikoterapi, müzik ile tedavi konularında da İbni Heysem ve İbni Sina çalışmalarda bulunmuşlardır.

Arap patent hakkı Batı'da tanınmış değildir. (Hunke, s. 196-197) Hipokrat'ı bile yazdığı eserlerle eleştirecek seviyede bulunan Ali İbni Heysem, birçok yönü ile tam bir eser kabul edilen 'el-Kitabü'l-Melik' adlı eserini yazar. Tıp tarihçisi Neuburger: "Bizanslıların derme çatma ve karışık devşirme eserleri yerine Araplar düzenli geniş kitaplar yazdılar. Onlar canlı bir bilim dili oluşturdular." demektedir. Piza'lı meşhur Leonardo, Müslüman Araplardan matematik ve tıp ilmi konularında faydalanmıştır. Emevi halifesi el-Velid'in ilk Arap hastanesini kurup oraya hekimleri tayin etmesinden 800 sene sonra, ilk defa 1500 yılında Strasburger hastanesine bir memur doktor atanmıştır ve bunu 1517'de Leipzig hastanesi ve 1536'da Paris Hotel-Dieu takip etmiştir. Arapların Batıya sundukları 'Yunan malzemesi', asırlarca Bizanslıların yaşattığı malzemeden hacimce çok daha büyüktür. Araplar bunları metodik şekilde düzenlenip zenginleştirildikten sonra Batıya sunmuşlardır. (Hunke, s. 200-223) Ayrıca Araplar, Yunanlıların ürettiği ilaçların zararlı yönlerini belli ilavelerle hafifletmişlerdir. Agrippa von Nettesheim: "Tıbbın Araplarla başladığı iddia edilebilir"(Hunke, s. 227, 229) ve İngiliz tarihçi Custom'da, "Araplar, deneysel kimyayı modern organik ve inorganik kimyanın keşifleri için gerekli bulunan seviyeye yükselttiler." (History of Medicines, s. 371) demektedirler. (Hunke, s. 233) Batıda Razi'nin geliştirdiği ilaçlardan birine Blanc Rhasis (Rhasis, Razi'nin Batıdaki ismi) adı verilmiştir. (Hunke, s. 235) Araplar 780 yılında ilk resmi eczanelerini kurup resmi sağlık zabıtalarına denetlendirirken, Kayzer II. Fredrik Arapların bu çalışmalarını ancak 1231 yılında onaylayıp uygulamaya sokabilmiştir. (Hunke, s. 238) Müslümanların ilaçlar üzerindeki çalışmalarının tesirleri, Batıda 19. yüzyılın ortalarına dek devam etmiştir. Bugün bütün teşkilatı ile her hastane, her kimya laboratuvarı, her eczane ve ilaç imal yeri, Arap dehasının elle tutulan birer abidesidir. (Hunke, s. 243) 1000 yılında papalık tahtına oturan Aurillac'lı Gerbert, "Roma'da bekçilik yapabilmeye yetecek kadar bile bilgi sahibi kimse bulunmadığını." ifade etmektedir. Aynı yıllarda ise el-Biruni, dünyanın güneşin etrafında döndüğünü, İbni Heysem ise görme kanununu keşfederken aynı zamanda küresel aynaları ve karanlık odayı da icat etmişti. (Hunke, s. 246) Tertullian ise, "İncil'in tebliğinden sonra tabiatı araştırma ile ilgilenmek, İsa'nın kanaatince bizim görevimiz değildir." demektedir. (Hunke, s. 253) Bir gezgin 891 yılında Bağdat'ta yüzden fazla halka açık kütüphane sayarken, 10. asırda Batı manastırlarında nadiren birer düzine kitap bulunmakta idi. Zamanının küçük bir kasabası olan Necef'te 40.000 ciltlik bir kütüphane bulunurken, Rey şehir kütüphanesinin mevcudunun tespiti için 10 büyük kataloğa ihtiyaç duyulmuştu. Nasurittin et-Tusi'nin sadece rasathane için topladığı eser sayısı 400.000 cilt idi. Kahire'deki halife el-Aziz'in kütüphanesinde ise 1.600.000 cilt eser vardı. Oğlu ise 18 salonluk ek bina yaptırarak içini kitaplarla donatmıştı. Vezir e-Muhallebi'nin 117.000, vezir İbni Abbad'ın ise 206.000 ciltlik kitaplığı bulunmakta idi. (Hunke, s. 275-276) Bağdat'ta bulunan kütüphanelerden sadece Nizamiye Kütüphanesine yıllık bir buçuk milyon altın frank tutarında tahsisat, yeni kitap ve yazma tesisi için ayrılmıştı. (Hunke, s. 278) Araplar, Yunan mirasını sadece batmak ve unutulup yok olmaktan kurtarmakla yetinmediler. "Onu sistematik bir şekilde düzenledikten sonra Batıya

devrettiler.” Onlar bugünkü manada cebir, aritmetik, küresel trigonometri, jeoloji ve sosyoloji ile deneysel kimya ve fiziğin kurucuları oldular ve sayısız keşif ve buluşlar yaptılar. (Hunke, s. 290) Batı, müzik aletlerinin büyük kısmını Müslümanlara borçludur. Arap müzik aletleri, çoğunluğu Arapça isimle birlikte İspanya üzerinden Batıya geçmiştir: Lut, gitar, mandola, mandolin, pandora, psalteriyon, rebab, rebek, flüt, kaval, tronpet, timbal, boynuz boru, zimbel, tambur, davul, kastenyet, naker, ayrıca piyanonun öncüsü kanun, armoni ilmi, tiz ses. Major gamda 5=4, minör gamda 6=5 fasıla ilişkisini de İbn-i Sina ve el-Farabi Batıya öğretmiştir. Notaların adları olarak kullanılan, do, re, mi, fa, sol, la, si isimlerini, Havari Johannes ilahisinden değil (çünkü bu ilahi daha sonra yazılmıştır) Arapça notalardan alınmıştır. Bunların dal, ra, mim, fa, sad, lam, sin harflerinden alması çok muhtemeldir. (Hunke, s. 394-396) Ziraat ve sulama tekniklerine ait İspanyolcadaki kelimeler Arapçadan geçmedir. İlk defa 20. yüzyılda Batıda gerçekleştirilen ‘suni döllenme’ ilk defa Araplar tarafından uygulamıştır. (Hunke, s. 399) İtalyan ilahiyatçı şair Dante de İbni Arabi’den etkilenmiştir. (Hunke, s. 436) “Gırnata'nın 70 kütüphanesinden biri olan Alkazar'daki kütüphanede 400.000 kitap olduğu söylenmektedir. O dönemde Avrupa'nın en büyük kütüphanelerinden biri olan İsviçre'deki St. Gali manastırı'nda sadece 600 kitap bulunmakta idi. Kurtuba'da yollar asfaltlanmış ve sokak köşelerine lambalar konulmuştur.” (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 88) “Yakubi, kendi zamanında (891) Bağdat'ta yüzden fazla kitapçı olduğunu aktarır.” (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 16) “Onuncu asırda yaşayan Sahip ibn-i Abbas gibi yöneticilerin kendi kütüphanelerinde, Avrupa'daki bütün kütüphanelerde bulunan kitapların toplamı kadar kitap vardı.” (Durant, The Age of Faith, s. 237) “1064 yılında, yalnız Bağdat'taki yüksekokulların sayısı 30 idi.” (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 30) “1178 yılında Bağdat'ta bir 'şeyhe' (kadın profesör) bulunduğu, onun derslerinin çok sayıda dinleyici çektiği söylenmektedir.” (Durant, The Age of Faith, s. 319) “İslam dünyasında ilk kağıt fabrikası 794’te Bağdat’ta kuruldu. Müslümanlar kağıt yapımını İspanya’ya götürdü. Kağıt Mekke’ye 797 yılında, İtalya’ya 1154, Almanya’ya 1228, İngiltere’ye de 1309 yılında geldi. 891 yılında Bağdat’ta yüzden fazla kitapevi vardı. (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 88) Küçük bir daireye, boş anlamına gelen ‘Sıfr-sıfır’ dendi. Batı dillerinde rakam anlamındaki ‘chiffre’ sözü buradan gelir. Latin ilim adamları sıfıra ‘zephyrum’ derler. İtalyanlarda bunu kısaltarak ‘zero’ yaptı. Cebir, adını Müslümanlara borçludur. Harezmi’nin cebir kitabı, 16. yüzyıla kadar Avrupa üniversitelerinde ana matematik kitabı olarak okutuldu. Sabit İbni Kurra dünyanın yuvarlaklığını hesaplamış, Fergani’nin yazdığı astronomi kitabı 7 asır boyunca Avrupa ve Asya’da temel kitap olarak okutulmuştur. Ebu’l Vefa, Tycho Brahe’den altı asır önce ayın üçüncü değişmesini keşfetmiştir. Müslümanlar tarafından son derece geliştirilen usturlap onuncu yüzyılda Avrupa’ya geldi ve on yedinci asra dek kullanıldı. (Durant, s. 98-99) Biruni, dünyanın yuvarlak olduğunu biliyor ve yerçekiminin de farkındaydı. Geometriye teoremlerin ispatını getiren de odur. Kimya, Müslümanlar tarafında kurulan bir ilimdir. İslam âlimleri damıtma cihazını da geliştirmişler ve ayrıca alkalilerle asitlerin farkını tespit etmişlerdir. (Durant, s. 102, 103) Şurup şeklinde sunulan ilaçlar Müslümanlar tarafından tıp dünyasına getirilmiştir. Tarihte ilk dispanser ve ilk eczaneleri açanlar Müslümanlardır. İlk eczacılık okulunu kuranlar da Müslümanlardır. Çiçek ve kızamık hastalıklarına karşı İslam hekimlerinin geliştirdikleri tedavi şekline bugün bile eklenecek fazla bir şey yoktur. 931 yılında Bağdat’ta 860 diplomalı doktor vardı. Tarihte ilk göz hastalıkları hakkında eser veren, Huneyn İbni İshak ve Ali İbni İsa’dır. Razi’nin tıp kitabı asırlarca okutulmuştur. (Durant, s. 105-107) İbni Sina’nın ‘Kanun fi Tıp’ adlı eseri 12. yüzyıldan 17. yüzyıla dek Avrupa üniversitelerinin en önemli eseri olmuştur. Müslümanlar Suriye yolu ile Yunan fikirlerini aldılar ve bunları ‘işleyerek’ İspanya yoluyla Avrupa’ya devrettiler. (Durant, s. 111-112) Tahta levhalar yardımıyla kumaş üstüne baskı tekniği, Müslüman Mısır'dan Haçlılar vasıtasıyla Avrupa'ya aktarıldı ki, matbaanın icadında rol oynamış olması muhtemeldir. Mısır Ezher üniversitesi, dünyanın ilk üniversitesi olarak açılmıştır. (Durant, s. 178) Muhammed ibnül Hişam büyütücü merceği Avrupalılardan üç asır önce keşfetmesine ramak kalmıştı. Bacon, Witelo ve diğer Avrupalılar mikroskop ve teleskopa doğru giden ilerlemelerinde Muhammed

İbnu'l-Hişam'ı esas alırlar. Ayrıca Hişam, fotoğrafçılığın temeli olan karanlık oda prensibinin uygulayıcısıdır. O'nun Avrupa ilmine büyük katkısı olmuştur. Bacon, 'Opus Maitus' adlı eserinin hemen her sayfasında onun adını zikreder. Kepler'e gelinceye kadar Avrupalıların bilgisi, el-Hişam'ın ışık çalışmaları üzerine kurulmuştur. (Durant, s. 180) Ebu'l Kasımu'l-Zehravi'nin 'el-Tasrif' adlı tıp ansiklopedisi, Avrupa'da ana cerrahi kitabı olarak kullanıldı. (Durant, s. 210) Sadece Bağdat'ta 1064 yılında otuz kolej vardı. Nasıruddin Tusi, Trigonometriyi ilk defa özel bir ilim olarak ele alıp eser veren kişidir. M. İdrisi, Müslüman coğrafyacıların çoğu gibi dünyanın yuvarlak olduğunu kabul ediyordu." (Durant, s. 245, 246) İslam âlemi, hastahanelerin kalitesi ve donanımı bakımından da dünyaya öncülük ediyordu. (Durant, s. 248) Hristiyanlığın Müslümanlık üzerindeki tesiri hemen hemen tamamı ile dine ve savaşa yönelik olmuştur. İslam'ın Hristiyanlık üzerindeki tesiri ise çeşitli ve son derece geniş olmuştur. Yeni ilaçlar, ticaret ve sanayi tekniği, denizcilik ve dildeki etkisi çok fazla idi. Genç Hristiyanlar iyi bir eğitim görmeleri için İspanya'ya gönderilirdi. Batı, Haçlı savaşlarını kaybetti ama itikatlar savaşını kazandı. "Haçlı seferlerinin açtığı yaralar, diğer taraftan Moğolların İslam dünyasını yakıp yıkması, İslam âlemini karanlık bir döneme, fakirliğe sürükledi." Halbuki yenilen Batı, sarfettiği gayretle olgunlaşarak mağlubiyetini unuttu; katedraller dikmeye, aklın açık denizlerinde dolaşmaya başladı. Artık Rönesans'a doğru ilerliyordu." (Durant, s. 260-262)

Ve günümüz. İrlandalı Müslüman Robert Wilson Batı'nın İslam'dan korkmasının 5 nedenini anlattı: Sistem adalet üzerine kurulu: İslam'ın Batı kapitalizminin temellerine meydan okuduğunu belirten Wilson, "Faiz yok, sömürü yok, bitmek bilmeyen borç döngüleri yok. Servet dolaşımda olmalı, tek bir yerde toplanmamalı." dedi. Adil bir ekonomik sistemin Batı'daki mevcut yapıyı rahatsız ettiğinin altını çizen Wilson, konuya "Adalet, yardımlaşma ve sınırlar üzerine kurulan bir sistem, tam tersinden kar eden endüstrileri tehdit ediyor. Ekonominiz insanları borç tuzağına düşürmeye dayanıyorsa, onları özgürleştiren bir inanç sizin için oldukça elverişsizdir." sözleriyle işaret etti. Milyar dolarlık endüstriler için finansal bir tehdit: Batı ekonomisinin büyük ölçüde dikkat dağıtıcı unsurlar üzerinden yürüdüğünü anlatan Wilson çarpıcı açıklamalarda bulunarak, "Dürüst olalım. Tüm Batı ekonomisi dikkat dağıtma üzerine kurulu. Alkol, gece kulüpleri, kumar, aşırı cinselleştirilmiş medya. Bunlar sadece hobi değil, milyar dolarlık endüstriler." ifadelerini kullandı. İslam'ın aklı, aileyi ve onuru korumayı emrettiğini hatırlatan Wilson, şunları kaydetti: "İnsanlar tüketim yerine disiplinle yaşamaya başlarsa, birçok işletme müşteri kaybeder. Bu kültürel bir çatışma değil, finansal bir tehdittir." Toplum için iyi olan iş dünyası için kötüdür: İslami değerlerin toplumsal sorunları çözmedeki rolüne dikkat çeken Wilson, "İşte kimsenin itiraf etmek istemediği kısım. Güçlü İslami değerlere sahip topluluklarda madde bağımlılığı ve şiddet suçları daha düşük, aile yapıları daha güçlü ve zihinsel dayanıklılık daha iyidir." diye konuştu. İnancın sağladığı istikrarın Batı'daki bazı sistemlerin başarısızlığını gözler önüne serdiğini vurgulayan Wilson, "İnanç istikrar ürettiğinde, polislik, hapishaneler ve sağlık hizmetlerine trilyonlar harcayan sistemlerin başarısızlıklarını ifşa eder. Gerçekten işleyen bir toplum, iş dünyası için kötüdür." dedi. Kimliğini bilen insanlar manipüle edilemez: İslam'ın insanlara tehlikeli bir şey, yani gerçek bir kimlik verdiğini belirterek, "Tüketici kimliği değil, siyasi kimlik değil. Amaç, ahlak ve topluluk kökenli gerçek bir kimlik. Kim olduklarını bilen insanlar trendler, pazarlama veya siyasi korku kampanyalarıyla manipüle edilemezler. Milyonlarca insan kendi başına düşünmeye başladığında, eski güç yapıları paniğe kapılır." değerlendirmesinde bulundu. Korku dinle değil kontrolü kaybetmekle ilgili: Medyanın on yıllardır İslam'ı bir kötü adam olarak inşa ettiğini söyleyen Wilson, "Çünkü korku satar. Korku insanları izlemeye devam ettirir, bölünmüş tutar ve itaatkar kılar. İslam barışçıl, ilkeli ve dönüştürücü olarak gösterilirse, anlatı çöker ve onunla birlikte büyük bir etki de kaybolur. Batı İslam'dan korkuyor çünkü adil bir ekonomi, disiplinli bir yaşam tarzı, güçlü aileler, bağımsız zihinler ve pazarlamaya ihtiyaç duymayan bir hakikat sunuyor. Korku dinle ilgili değil. Kontrolü kaybetmekle ilgili." dedi. (Haber 7, 07.03.2026)

İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri

Fransız tarihçi, sosyolog ve Marxist Rodinson: "İslam dünyası, felsefesinin heybetli bir beşiğidir." (Maxime Rodinson, Batıyı Büyüten İslam, s. 25) Alman Prof. Mosheim: 'Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin üstadı oldukları bir gerçektir.' (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 56) "Roger Bacon'ın 'Felsefe Müslümanlardan alınmıştır.' sözünü nakleden tarihçi Niall Ferguson, 'Avrupa'nın, üretimini Orta Çağ İslam dünyasına borçlu olduğunu da' ifade eder. (Niall Ferguson, Uygarlık; Batı ve ötekiler, s. 76) "İslam felsefesinin Batıya girişi ile beraber Rönesans başlamıştır." (Prof. Hüseyin Karaman, İslam Felsefesi Tarihi, s. 192-194)

Gazali: "Şüphe etmeyen, hiçbir zaman hiçbir kesinlik elde edemez." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 51) Biruni, 'Asar' adlı eserinin giriş kısmında, 'insanları gerçeği görmez hale getiren her türlü sebep ortadan kaldırılmalı' derken (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 102) "Farabi'nin dediği gibi, "Felsefenin ancak İslam topraklarına geldiği zaman 'özgürlüğüne kavuştuğu' görülür." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 60)

"İslam felsefesi, kendi tarih ve doktrinal gelişimi içinde hele tasavvufi ve kelami düşünce çeşitlerini de içine alacak şekilde bir bütün olarak değerlendirildiğinde, yepyeni meseleler ortaya atan, bu meseleler ile birlikte eski Yunan felsefesinin meselelerine yeni çözümler sunan, İslami karakteriyle de özgün bir felsefedir." (Tacettin Gökhan Özçelik, İslam Medeniyetini Ortaya Çıkaran Felsefeye Kısa Bir Bakış, Turkish Studies -Social, s. 3096) İslam felsefesi yenilikçidir. Yunan felsefesinin akımlarına tamamen zıt hatta tepki olarak gelişen akımlar ortaya koymuştur. İslam felsefesinin 'Antikçağ felsefesinden etkilendiği hususlar olsa da, bu etkinin 'geliştirilerek devam ettiği' kabul edilmektedir.' (Mirpenç Akşit, İslam Felsefesinin Yapısı, Felsefe ve Sosyal Bilimler Dergisi, 2019, Bahar, Sayı: 27, s. 373) "İslam filozofları kendi düşünce dünyalarını tabii ki Batı kökenli felsefe ile de zenginleştirmişlerdir ama asla 'aynısını alıp sadece Arap harfleri ile aktarmak' gibi bir aracı konumuna düşmemiş, 'içselleştirmiş, geliştirmiştir, değiştirmiş, yeni form- teoriler ile insanlık düşünce tarihine katkıda' bulunmuşlardır. Unutmayalım ki bilim ve Medeniyet tarihi, bir bayrak yarışıdır." (Namık Kemal'in Renan müdafaanamesi'nden alıntılayan, İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 379) "İbni Sina, Aristo felsefesini tenkit edebilecek bir makamda idi. Amelie Marie Goichon: 'Orta Çağ filozoflarından herhangi biri hakkında yazılan inceleme eserlerde muhakkak İbni Sina'nın bu filozofa tesirinden' bahsedilir." (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 48) "İslam felsefesi, Gazalicilik, işrakilik ve Doğu felsefeciliği, varlığın zorunlu ve mümkün varlık olarak ikiye ayrılması görüşü gibi yeni teoriler ileri sürmüştür. Eski filozofları ve felsefeleri tenkit etmiştir. Kindi, Farabi, ibni Sina gibi filozoflar, Aristo, Eflatun ve eski Yunan filozoflarının bazı görüşlerini ya kısmen ya da tamamen reddetmişlerdir. İslam filozofları zaman, mekan, araz, cevher, harekat ve sükuna verilen anlamları gerçek dışı bulmuş ve eleştirmiştir. Eski teorileri geliştirmişler ve onlara yeni ilaveler eklemişlerdir. Mesela Aristo 2 ve Aleksandre ise 3 çeşit akıl var derken, Kindi 4. bir aklı ilave etmiştir. Müslüman filozoflar aynı zamanda birbirlerini, görüşlerini de tenkit etmiştir." (Prof. Mehmet Bayraktar, İslam felsefesine giriş, s. 123-126) "Düşüncenin basitten mükemmele doğru giden akılcı bir çizgide ilerlediğini, bunun da eski Yunan'da başlayıp günümüze kadar devam ettiğini söyleyenler, hem Batı'da hem de Doğu'da bu çizgiye uymayan düşünceleri yok saymaktadırlar. Bu bağlamda İslam düşüncesinin ana damarlarından biri olan "oluş mektebi" de yok sayılmış, çoğunlukla Yunan felsefesinin tercümesiyle birlikte ağrılık kazanan "varlık" mektebi dikkate alınmıştır. Öyle ki, Yunan felsefesinin İslam düşüncesi içerisinde uğradığı önemli değişiklikler ya bir adaptasyon ya da ortamın gerektirdiği yapay fikirler olarak değerlendirilmiş ve Aristoteles'in düşüncelerini işleyen Farabi ve İbn-i Sina, onun hem metafizik hem de mantık konusundaki düşüncelerini temelden değiştirirken, bu değişiklikle ortaya çıkan yeni durum özgün bir ürün olarak sayılmamıştır. Örneğin, Farabi 'Kitabu'l Huruf' adlı eserinde dil- düşünce ilişkisi temelinde ama Arapça bağlamında bir metafizik kurmakta, mantıkta Aristo'dan oldukça farklı kavramlarla konuşmaktadır. İbn-i Sina ise, metafizikte

mümkün-zorunlu varlık ayrımıyla tamamen farklı bir varlık anlayışı ortaya koyarken, mantığı metafizikten ayırarak formel hale getirmekle mantık ilmini adeta yeniden inşa etmektedir. Gazali, başta 'Mekasidü'l Felasife' adlı eserinin başındaki mantık bölümü olmak üzere, 'Miyarü'l İlim' ve diğer mantık kitaplarında, burhanda kullanılan önermelerin içeriğine ve tümdengelimsel, kıyasa yönelik önemli eleştiriler getirmiş ve İbn-i Teymiye, 'er-Red al'el Mantıkiyyun' adlı eserinde bu eleştirileri sürdürmüştür. Ayrıca Gazali, 'Tehafütü'l-Felasife' adlı eserinde, bir yandan ciddi bir akıl eleştirisi yaparken diğer yandan meşşailerin (Aristo felsefesini temel alanların) zorunluluk düşüncesine karşı 'imkan fikrini' işlemiştir. Bütün bunlar, birbirinden kopuk düşünceler değil belli bir sürecin eseridir. Örneğin mantıktaki eleştiriler, İbn-i Sina'da başlayan kategorilerin sayısı tartışması, tümellerin göreli-zihni varlıklar oluşu, delalet konusunun mantık ilmine eklenmesi, bilgi edinme yetisi olarak vehim yetisinin dikkate alınıp yanlışın kaynağı olarak gösterilmesi, kiplik konusuna fiil, bir sürecin devamı niteliğindedir." (Prof. Hasan Ayık, "İslam felsefesinin özgünlüğü ve Yunan felsefesinden yapılan tercüme faaliyetleri" adlı makalesinden)

İngiliz Charles Mismer; "Hristiyanlar âlim olunca Hristiyanlıkla ilişkileri kesilir. Müslümanlar da cahil olunca İslamiyet'le ilişkileri kesilir." demektedir. (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 67; Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 67) "İslamiyet, insan fikrini geliştirmeye ve mükemmel hale getirmeye insanları yönlendirmiştir." (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 54) "Yazılı kültüre sahip olmayan Araplar, İslam'ın oluşturduğu araştırma ruhu ile kısa sürede bilimsel anlamda ciddi gelişmeler kaydetmişlerdir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 81)

Jean-Jacques Rousseau, 'Bilim ve Edebiyat üzerine Söylem' adlı eserinde Müslümanlara hakaret ederken bile istemeden de olsa bir itirafta da bulunmaktadır: "Bugün aydın bir hayat yaşayan bu dünyanın insanları birkaç yüzyıl önce cahillikten dolayı çok kötü bir durumdaydı. Cehaletten daha kötü birtakım belirsiz bilimsel ıstılahta zorbalıkla bilgi tahtına oturdu ve neredeyse kaldırılamayacak engelleri bilginin önüne koydu. İnsanları doğru yola tekrar getirmek için bir devrime ihtiyaç vardı; maalesef bu devrim hiç umulmayacak bir yöreden geldi. Nihayet bilimlerin aramızda tekrar doğmasına sebep olan bilgi yoksulu işte o aptal Müslümanlardı." (Jean-Jacques Rousseau, The Basic Political Writings, s. 3) Henry George Farmer: 'Avrupa'nın Fikri Gelişimi' adlı eserin yazarı Dr. J. W. Draper der ki: Tarihin en üzücü şeylerinden birisi, Avrupalı yazarların ustaca ve sistemli bir şekilde Batının İslam bilim geleneğinden aldıklarını göz önünden kaldırmaya çalışmalarıdır." (Henry George Farmer. Historical Facts for the Arabian Musical Influence, "Forward" s. V) "İslam felsefesinin Batı'ya olan etkileri, sadece büyük boyutlarda olmakla kalmamış aynı zamanda sürekli ve şaşırtıcı düzeyde çok çeşitli alanlarda da olmuştur." (Nicholas Rescher, The Impact of Arabic Philosophy on the West, The Islamic Quarterly 10, 1966, 11) "Albert Le Grand her şeyini İbni Sina'ya, Saint Thomas'da İbni Rüşd'e borçludur." (Bruno Etienne, L'express, 12.05.1989) Bağdat gibi kültür merkezlerinde uygarlığın, 'Yunanlılardan da ileri' taşındığını, Şengör gibi bir ateist yazar bile itiraf etmektedir. (C. Şengör, Newton Neden Türk Değildi? s. 17) Aynı yazar başka bir yazısında da, Batılı bilim adamlarının düştüğü hataya kendisinin de düştüğünü şöyle itiraf etmektedir: "Fuat Sezgin Bey'le tanıştıktan sonra İslam âleminin Yunan bilimini çok "eleştirel bir gözle ele aldığını", buna bir sürü "ilaveler yaptığını" ve "gelişmelere neden olduğunu" hayretler içerisinde gördüm ve Fuat Bey'in üretimi karşısında daha çok hayrete düştüm." (Celal Şengör, Bir Bilim Adamı, s. 499) Wilhelm Dilthey de "İslam bilim ve felsefe tarihinin Yunan felsefesinin bir kopyası olmadığını, kendine özel yaratıcılığı olduğunu, modern bilimin de doğuşunu Müslümanlara borçlu olduğunu" (Dilthey, Einleitung die Geistswissenschft, s. 293) belirtir.

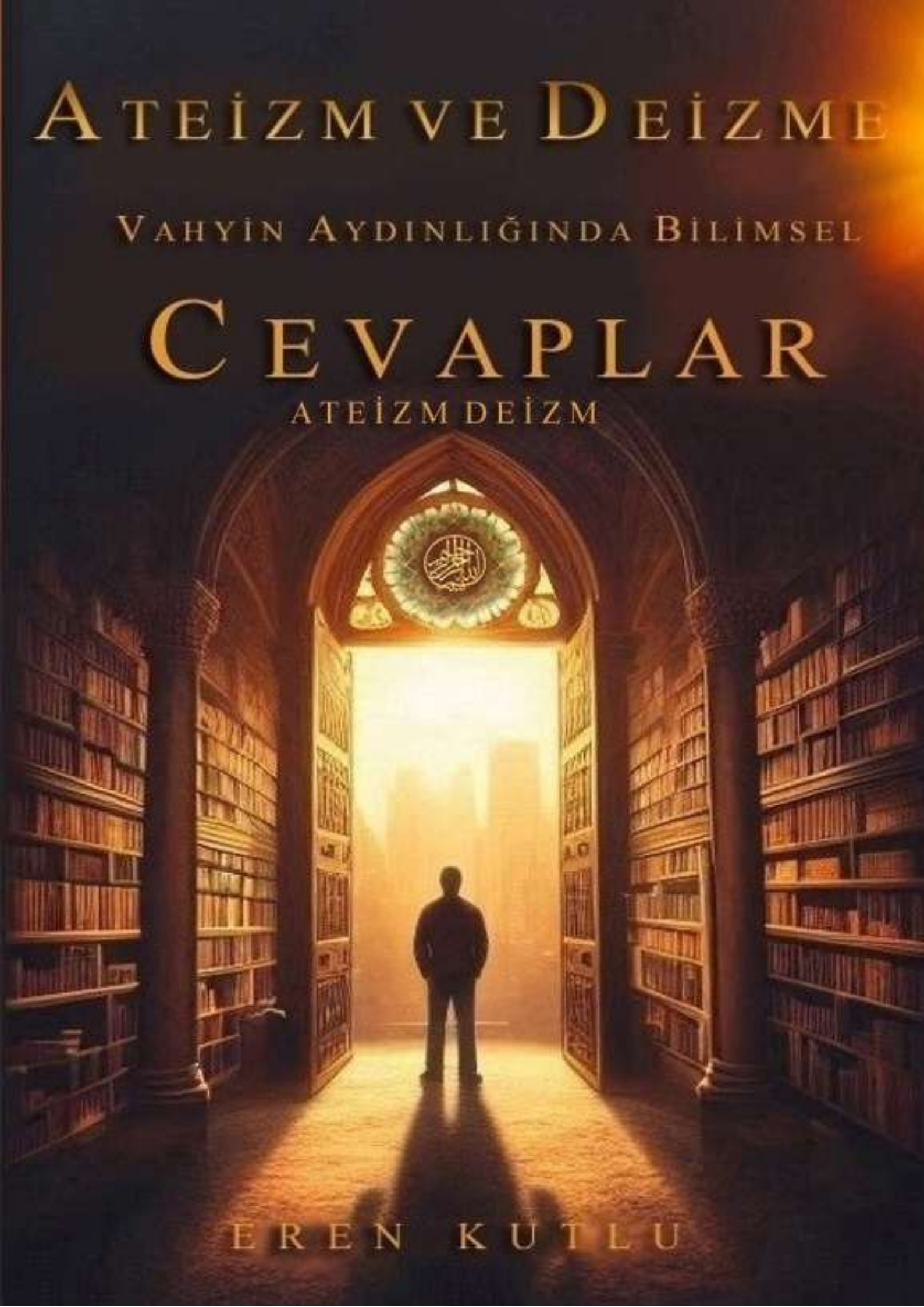
Kısaca, İslam felsefesi özgün bir felsefedir. Sadece Yunan felsefesini alıp, koruyup sonra Avrupa'ya aktarmış bir eklektik bir felsefe de değildir. En önemlisi de, İslam felsefesi, İslam dininin etkisi ile 'vahiy çerçeveli' bir felsefe olma özelliğine sahiptir ve asla materyalist bir felsefe değildir.

Ateizm ve Deizme

Vahyin Aydınlığında Bilimsel

Cevaplar

Ateizm Deizm

Eren Kutlu

Ateizm, Deizm, Aryantalizme Cevaplar IV

Ateizm Deizm

906

Eren Kutlu

	Gerçek Kâbe Petra'da İddiası ve cevabı	908-915
	Evrim Teorisi	916-965
	Ateist akıl! Dinsiz toplum olmaz	966-1005
	Kur’an, akıl, kalp	1006-1009
	Bilim adamlarının çoğu ateist mi?	1010-1010
	Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodun eleştirişi	1011-1029
	Turan Dursun'a cevaplar	1030-1058
	T.Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar	1059-1070
	İlhan Arsel'e ve Erdoğan Aydın'a cevaplar	1071-1117
	Ateistlere cevaplar	1118-1154
	Garanik olayı, Şeytan ayetleri	1155-1159
Ateizm	Savaş esnasında uyulması gereken kurallar	1160-1172
	Neden ateist olmadım? Ateistlere Kur'an dersi	1173-1178
	Körelmiş organlar	1179-1182
	İfk Olayı	1183-1184
	Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar	1185-1204
	Agnostisizm Yanılgısı	1205-1208
	Ateizm yanılgısı	1209-1265
	Deizm Yanılgısı	1266-1290
Deizm	Dinsiz ahlak olur mu?	1291-1331
	Bilim değişmez mi?	1332-1350

Gerçek Kâbe Petra'da İddiası ve Cevabı

VI. yüzyıl Bizans felsefecisi İskenderiyeli Stephen tarafından yazılan, 'Horoscope' adlı eserde, 620 yılında Arap tüccardan işittiği alıntıyı şu şekilde nakleder: "Yesrib'te (Medine'nin eski adı) İsmailoğullarından Kureyş kabilesine bağlı, 620'li yıllarda adı Muhammed olan ve peygamber olduğunu iddia eden bir adam ortaya çıkmıştır." (Robert Hoyland, Seeing Islam as others saw it, s. 304) Ayrıca, "Yunanlı Jacobi, Yahudilerle ilgili yazdığı bir eserinde, Hz. Peygambere de bir bölüm ayırmıştır." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 257) Bu konudaki detaylar için, 'Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?' adlı yazımızdaki 'Peygamberimizin Muhammed ismi ve soyu üzerine' başlıklı yazıya bakılabilir.

İslam'ın ilk merkezi, o zamanlar Roma kontrolünde olan Petra olsa idi, bunun hem İslam kaynaklarında hem de Müslümanlarla ilişkiye geçen diğer kaynaklar ve özellikle de Roma kaynaklarında yer alması gerekmez mi idi? Halbuki bu iddiaya delil teşkil edecek 'yazılı tek bir kaynak' bile yoktur!

Yuhanna ed-Dımeşki/John of Damascus ki, nerede ise peygamberimizden yaklaşık 50 sene sonra doğmuştur ve İslam'a aslı astarı olmayan birçok iftiralarda bulunmuştur, eğer böyle bir şey gerçek olsa idi bu en meşhur İslam düşmanının bunu atlaması mümkün olabilir mi idi?! Ama 1400 sene sonra bunu Kanada'lı biri keşfedebilmiştir! Gelelim iddialarına.

1- Kanadalı bir fotoğrafçı ve belgeselci olan Dan Gibson'ın iddiası 'özetle' şu şekildedir: "İslam'ın ilk yüzyılındaki camilerin kıblesi Petra'ya doğru olup Mekke veya Kudüs'e doğru değildir." Gibson bu iddiasını da, Emeviler döneminde yapılan bazı camilerin Petra'ya doğru yöneldiğini iddia ederek delillendirmeye çalışmıştır.

Aslında Bakara, 150. ayet tek başına tüm bu iddiaları ortadan kaldırmaya yeterlidir. "Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Nerede bulunursanız yüzünüzü yine o tarafa döndürün ki, -haksızlığa saplanmış olanları dışında- insanların aleyhinize kullanacakları bir delil bulunmasın. Onlardan korkmayın, benden korkun. Ve bir de size nimetimi tamamlayayım, siz de hidayete eresiniz." Bu ayet Kur'an'da var iken, namazlarda okunurken neden Müslüman veya müşrik hiç kimse Petra konusunu gündeme getirmemiştir, neden hiçbir kaynakta bu konuda bir tartışma, itiraz olduğu nakledilmemiştir?!

Medine şehri, Petra ve Mekke şehirleri arasında bulunur. İlk mescid Medine'ye 6 mil uzaklıktaki Kuba'dadır. Bu ilk mescidin kıblesi de Mekke'ye doğrudur, zıt yöndeki Petra'ya doğru değil! Medine şehrindeki hiçbir eski mescitin kıblesi Petra şehrine doğru değildir ve tamamı Mekke'ye doğrudur. İslam'ın ilk dönemlerinde yapılan 'bazı camilerin' kıblesi 'tam olarak' Mekke'ye dönük değildir. Bu da çok doğaldır. Çünkü İslam'ın "o dönemlerinde trigonometri ve coğrafya bilimi yeteri kadar gelişmemişti." Dolayısı ile kıblenin tam olarak Kâbe'ye doğru olması mümkün olamamakta idi.

Ürdün'ün başkenti Umman'a yakın bir yerde olan Emevi sarayının (Qasr al Mushatta) kıblesi Petra şehrine doğru gözükse de, aslında bu saraydan düz bir hat çizildiğinde, yaklaşık olarak önce Petra'nın uzağından ama sonra Mekke'ye doğru bir had elde edilir ki, bu da o dönem için gayet ideal bir sonuçtur. Yine Gibson tarafından kıblesi Petra olarak ilan edilen Anjar şehrindeki Emevi sarayının kıblesi bile Petra'ya doğru değildir, Sina yarımadasına doğrudur. Başka camilerin de yönü Petra'ya yönelik değildir. Evet, mesela Endülüs/İspanya veya Kuzey Afrika'daki bazı camilerde kıble yönü Mescidi Harama doğru tam tutturulamamıştır ama kıble de asla Petra değildir! Bu tür yanlış hesaplamalar 'günümüzde bile' hâlâ devam edebilmektedir.

Şimdi yanlış hesaplanan herhangi bir yöndeki herhangi bir şehir Müslümanların asıl kıblesi mi ilan edilecektir?!

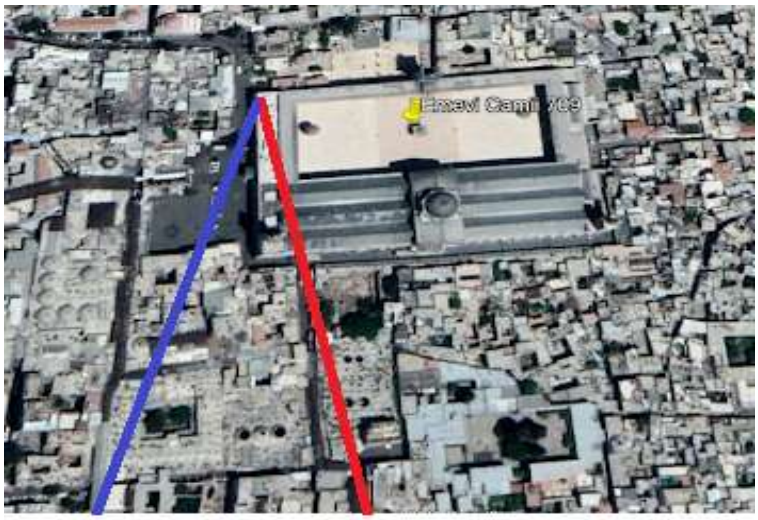

Yalova'da, 37 yıl önce inşa edilen Sugören Köyü Merkez Camisi'nin kıblesinin yanlış olduğu belirlendi. (NTV, 16.10.2018) Aydın'ın Kuşadası ilçesinde Yaylaköy Camisi'nin yanlış olan kıblesi 49 yıl sonra düzeltildi. (AA, 17.11.2017) Kütahya'daki Kakaç Camisi'nin hatalı olduğu cemaatin uyarısıyla 60 yıl sonra fark edilen kıblesi düzeltildi. (AA, 21.1.2016) 112 yıl yanlış yere secde edilmiş. Denizli'nin Sarayköy İlçesi'nde 112 yıl önce yapılan, ancak sonradan kıblesinin yanlış olduğu ortaya çıkan Ağalar Camisi'nin yıkımına başlandı. (Akis Haber, 10 Kas 2016) Muğla Milas'a bağlı Gürçamlar Mahallesi'nde bulunan 40 yıllık camiinin kıblesinin yanlış olduğu bir sene önce ortaya çıktı. (Yeni Asır, 06 Ağustos 2023) Diyanet'te 2015'dan itibaren, yurtiçinde yeni yapılacak camilerin kıblelerinin doğru bir şekilde belirlenmesi amacıyla her ilden bir kişiye eğitim verilmeye başlanmıştır. Ayrıca bilinmelidir ki, "İslam âlimlerinin çoğunluğuna göre Kâbe'den uzakta bulunanların Kâbe 'istikametine' yönelmeleri yeterlidir. Kâbe doğrultusu, kişinin yüz açısı içerisinde kaldığı sürece namaz kılan kişi, kıbleden sapmış sayılmaz." (İbn Receb el-Hanbeli, Fethu'l-bari, III/66-68; Merdavi, el-İnsaf, II/9; İbn Abidin, Reddü'l-muhtar, I/430; Din İşleri Yüksek Kurulu fetvası, Bakara 149. ayet)

Harizmi gibi Müslüman bilim adamlarının matematiği ve coğrafya bilimini geliştirmesinden sonra yapılan camilerin kıblesi, tam olarak Mekke'dir. Zaten bunu Dan Gibson bile kabul etmektedir.

Camilerin dış yapıları şehrin ana düzenine göre yapılmasına karşılık içerideki kıble, matematiksel hesaba göre de düzenlenmiştir. Peki, bu durumda camilerin yukarıdan uydu fotoğrafları ile kıbleleri hakkında hüküm veren Gibson'ın metodunun ne derece sağlıklı ve güvenilir olabileceği de ayrı konudur?!

Şam Emevi cami, bir Bizans katedralinin üzerine inşa edilmişti. Tapınak ana yönlere göre hizalanmıştı. Kıble duvarı güneyden 3 derece kadar sapar.

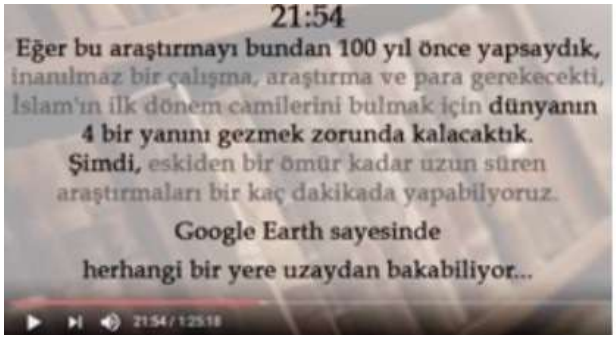
Londra Üniversitesinden Crone ve Cook, İslam'ın Mekke'de değil Arabistan'ın kuzeyinde bir yerlerde başladığını ileri sürmüşlerdi. 1991'de ise Crone ve Cook kitaplarını geri çekerler. Crone bunu şöyle (diyerek) itiraf eder: "Gençtik, bir şey bilmiyorduk. Kitap sadece bir hipotezdi, ikna edici bulgu değildi. Şu an bu tezin geçerli olduğunu düşünmüyorum." (Dr. Liaquat Ali Khan'ın www.thedailystar.net adresinden alıntılayan; Öznur Özdemir, Saim Yılmaz, Revizyonist Tarihçi Patricia Crone'un Mevali Anlayışı, Tekirdağ ilahiyat dergisi, Tasavvur, Haziran 2021, c. 7, s. 1, s. 364) Ama Gibson bu iddiayı aynen kabul eder, alır ve gerçekmiş gibi savunmaya devam eder!

İsrailli akademisyen Gideon Avni, hicri 2. asırda yapılan ve Petra'ya yakın olan 12 camiyi incelemiş ve bu camilerin kıblelerinin Petra değil Mekke olduğu görülmüştür. (G. Avni, "Early Mosques In The Negev Highlands: New Archaeological Evidence On Islamic Penetration Of Southern Palestine", 1994, Bulletin Of The American Schools Of Oriental Research, Volume 294, pp. 83-100)

2- İngiliz Prof. David A. King, ay takvimini düzenlemek, namaz vakitlerini ve kıble yönünü belirlemek gibi konularda yüzyıllar öncesinin Müslümanlarının uyguladıkları teknikler hakkındaki bilgi birikimini, önceden bilinmeyen el yazması kaynakları kullanarak genişletmiş ve belgelemiştir. Prof. King, Gibson'ın "Petra tezini tümüyle yıkmak" amacı ile uzunca bir makale de (https://web.archive.org/web/20171008094238/http://muslimheritage.com/article/from-petra-back-to-makka) kaleme almıştır. Bu makale ile Prof. King, Gibson'ın, 'modern akademik çalışmalardan habersiz olduğunu, kullandığı çoğu veriyi yanlış anladığını ve yorumlarının tamamen kusurlu olduğunu' ispat etmiştir. King, eleştirilerini sıralamaya da şöyle devam etmiştir: "Onun argümantasyonu zayıftı. Sadece camilerin yönelimlerini (baktığı yönü) sunmadığı için değil, aynı zamanda kaynakçası, kıble konusunda yapılmış tek bir çalışma (bile) içermiyordu. Açıklığa kavuşturulması gereken ilk şey, 'erken camilerin Mekke'nin (veya Petra'nın) modern yönüne doğru yönlendirilmiş olmasının beklenemeyeceği' ve bu yöne bakmazlarsa "yanlış" olarak nitelendirilmemeleri gerektiğidir. Gibson'ın erken dönem bazı camilerin Petra'ya doğru bir açıyla karşı karşıya kaldıkları yönündeki 'keşfi' tesadüfidir; çünkü 'Müslümanların ilk kuşakları, Petra'nın yönünü bir-iki dereceye varan hassasiyette bulabilecek herhangi bir metoda

sahip değillerdi.' Değillerdi çünkü en azından herhangi bir coğrafi koordinata erişimleri yoktu ve (gereken düzeyde) bir matematik bilgileri bulunmuyordu. Gibson'un Petra'ya bakacak şekilde inşa edildiğini düşündüğü camilerden hiçbirisinin Petra ile bir ilgisi de yoktur." Ve bu akademisyen, yerli ateistlere ders olabilecek bir objektiflikte makalesini şöyle bitirmektedir: "İlk Müslümanların Mekke'nin yönünü doğru şekilde bulmalarının hiçbir yolu yoktu, ancak ellerinden gelenin en iyisini yapabildiler."

3- Gibson'ın iddiasının temel referans noktası, 'Google Earth' ile yaptığı tespitlerdir. Ama daha sonra yazdığı kitabında, Google Earth ile binaların kıblelerinin doğru şekilde tespit edilemeyeceğini bizzat kendisi itiraf etmiştir. Son kitabında, "Ben zaten Google Earth ile kıbleleri tespit etmemiştim zaten, 'Aster' isimli başka bir sistemle çalışmamı yapmıştım." (Early Islamic Qiblas, s. 120) dese de, ne yayınladığı ilk kitabında (Quranic Geography, 2011) ne de yayınladığı belgesel videoda (2016) kaynak olarak asla bu sistemden bahsetmez ve hatta sistemin adı bir kere bile bu çalışmalarında geçmez! İlk kitabının ve belgeselinin kaynağı Google Earth programıdır ve son kitabı ile bu kaynağı yine bizzat kendisi çürütmüştür! Gibson kullandığı sistemi gelen itirazlar üzerine değiştirmiş ama bunu da eline yüzüne bulaştırmıştır. Sitesindeki videosundan dakika, saniye ile alıntılayarak yalanını gözler önüne serelim:

Son kitabındaki verileri de kendi içinde tutarsız olduğu gibi, tamamen seçmece bir yaklaşımla hazırlanmış ve pek çok önemli cami de bu listeye eklenmemiştir. Olanların ise verileri ya çarpıtılmış ya da ciddi maddi hatalar içermektedir. Ama bu son çalışmasında da hataları ortaya çıkıp akademik çevrelerce alay konusu olmaya başlayınca, 'Ben burada hata yapmışım' demeye başlamıştır. Mesela, Çin'deki caminin kıblesi konusundaki iddiasından vazgeçmiştir!

4- Gibson'ın diğer iddiaları ve cevapları şu şekilde sıralanabilir: Mekke'nin Bedir savaşında çıkardığı asker sayısının azlığından hareketle, o dönemde önemli bir ticaret merkezi olamayacağını ileri sürmüştür. Halbuki Bedir savaşında iki tarafında acele ile hazırlık yaptığı bilinmektedir. Özellikle müşriklerin, başkalarından yardım almadan, Müslümanların yolunu kesmeye çalıştığı kervanı korumak amacı ile yola çıktığı tarihi bir gerçektir. Halbuki Uhud, Hendek gibi savaşlarda binlerce kişi toplamışlardır. Mesela, Hendek savaşında müşrik ordusu 12.000 kişiden oluşuyordu ki, gizlice destek verenler (Mesela Yahudi ve diğer kabileler) bu sayıya dahil değildir. Ayrıca Mekke'de bulunan zemzem su ihtiyacını karşılarken yakınlardaki tarıma elverişli Taif bölgesi de Mekke'nin meyve sebze ihtiyacını karşılamaktaydı. Hayvansal gıda ihtiyacını da, başta develer olmak üzere diğer hayvanlardan karşılanmakta idiler. Yine ticaretin sürekliliği ve Kâbe'nin orada bulunması da hayatın devamlılığını sağlayan önemli etkenlerdi. O dönemde ticaret merkezlerinin Şam ve Yemen (Sana) olması ve Şam ve Yemen'den Mekke'ye giden kervanlardan daha çok, bu iki merkeze çevre ülkelerden devamlı kervanlar gidip gelmesi nedeni ile 'ticaret yollarında' daha çok Şam ve Yemen merkez olarak gözükmekte idi.

Mekke neden 'şehirlerin anası' olarak adlandırılmıştır? Çünkü ilk insan Hz. Adem ve Havva burada buluşmuş ve İslam tarihi inancında önemli bir yer tutan Kâbe'de burada inşa edilmiştir.

Hz. Aişe'den nakledilen, Buhari'de geçen bir hadis: "Hz. Bilal (Mekke'ye hasretini ifade eden şu beyitleri) terennüm ederdi: "Bilmem ki! Mekke vadisinde etrafımı izhir ve celil otları sarmış olarak bir gece daha geçirebilecek miyim?" (Buhari, Fezailu'l-Medine 11, Menakıbu'l-Ensar 46, Marda 8, 22, 43; Müslim, Hacc 480, 1376; Muvatta, Cami' 14, 2, 890, 891) Peki Gibson ne yapmıştır? Hadisi tahrif ederek, "Çeşitli otlarla dolu bu vadide bir gece daha kalabilsem" şeklinde çeviri yapmıştır ve o esnada da videosunda yemyeşil otları göstermektedir. Yani Gibson, hadisi çarpıtıp, iki ottan bahseden hadisi tahrif ederek görüntü ile izleyiciyi yanıltmaya ve sonra da, 'Mekke yeşil idi, İslam âlimleri bizi kandırıyor' mesajı vermeye çalışmıştır. İbni Hişam'dan rivayet edildiğini iddia ettiği, 'sulak ve ağaçlarla kutsanmış şehir.' cümlesini de yine Gibson iddiasına delil olarak kullanmaktadır. Halbuki sudan kasıt zemzem ve kutsanmış ağaçlardan kasıt ise ‘ağaçların kesiminin bizzat peygamberimizce de yasaklanmış olduğu’ Mekke’deki ağaçlardır ve onlar hâlâ kesilmezler! Gibson'ın diğer bir çarpıtması da şudur: "Maviye şöyle anlatmıştır: Hubeyb, benim bulunduğum evde bir hücreye hapsedilmişti. Ben ondan daha hayırlı bir esir görmedim. Bir gün baktım elinde insan başı gibi kocaman bir üzüm salkımı vardı. Ondan yiyordu. Her gün böyle üzüm salkımı elinde görülürdü. O zaman hem de Mekke'de üzüm bulmak asla mümkün değildi. Allah’u Teâlâ ona rızık veriyordu." Evet, ‘Allah'ın lütfu olan’ ve ‘zaman ve mekan’ olarak da imkansız olduğunun altı çizilen bu rivayetten hareketle Gibson, 'orada üzüm yetişir' sonucunu çıkarmaktadır. Yazar önce Mekke'yi sulak bir arazi gibi göstermeye çalışır sonra da İslam âlimlerinin bu bilgiyi (Yani aslında sulak olan arazinin Petra olduğunu) gizlediğini ileri sürer. Halbuki, "Mekke şehrinde meyve yetişmezdi." (Buhari, Megazi 28) ve Mekkeliler; Medine, Şam, Yemen ve Taif gibi çevre kentlerden gelen meyveleri ancak bilirlerdi. Aşağıda da videoda gösterilen bitkilerin ekran görüntüsü ve sağda ise izhir ve celil otlarının gerçek fotoğrafları görülmektedir.

Batlamyus'un haritasında "Macoraba"

Mekke diye bir yer yok mu? Oryantalistler tarafından kaleme alınmış olan ‘Encyclopaedia of Islam’ isimli eserin 154. sayfasındaki Makka maddesinde şunlar yazmaktadır: “İslam Öncesi Mekke- Mekke ‘çok eski zamanlardan beri kutsal bir şehir’ idi. Görünüşe göre Ptolemy (Batlamyus, doğumu MS. 100) tarafından Macoraba olarak biliniyordu. "Sebe ve Habeş dilinde “mukaddes ibadet mahalli, tapınak” gibi anlamlara gelen Macoraba, aynı manada olmak üzere seslilerin belirtilmediği Güney Arabistan yazısıyla “mkrb” şeklinde yazılan mekverab

kelimesinden türemiştir ve Arapça kurb kökünden makreb (kurban yeri, mihrap, mukaddes yer) kelimesine dayanmaktadır.” (Mustafa Sabri Küçükaşcı, Cahiliye’den Emevîler’in Sonuna Kadar Haremeyn, s. 16)

5- Gibson Fil vakasında hareketle, fillerin çölde yaşayamayacağını, dolayısı ile fil olayının Petra'da gerçekleştiğini de iddia etmektedir. Halbuki ‘çöl filleri’ vardır ve bir gecede 70 km yol alıp, 3 gün susuz yaşayabilmektedirler. “Namib, Dünya'nın en eski ve en kavurucu çölü. Görebildiğin her yerin kızgın kumdan ibaret olduğu bu çölde bile hayatta kalmayı başaran canlılar var. Bu canlıların en büyüğü çöl filleri. Burada hayatta kalmak için yokluk içinde uzun yollar katetmek zorundalar.” (National Geographic Channel, Çöl Fillerinin Sırları; natgeotv.com/tr/belgeseller/nationalgeographicwild/col-fillerinin-sirlari)

Arabistan Necran bölgesinde bulunan 6. yüzyıla ait kaya çizimlerinde fil resimleri

Peki, Safa ve Merve tepeleri gerçekten var mıdır? Günümüzde Safa ve Merve tepeleri ‘arası yükseltilmiş’ (DİA, XXXV/441-44) ve bu nedenle de bu iki tepe küçük kayalık gibi kalmışlardır. Zaten hâlâ onlara Safa ve Merve tepeleri denmektedir.

Diğer bir iddiası da, ‘Put tapınakları Petra'dadır, Mekke'de yoktur’ şeklindedir. Tevhit dini İslam, tüm Arabistan'daki putları devirmiş ve yok etmiştir. Günümüzde de Peygamber ve sahabi ile alakalı hatıraları ortadan kaldırmayı mezheplerinin bir gereği kabul eden wehhabiler, ancak son zamanlarda toprak altında kalan ve İslam öncesine ait olan bazı putları arkeolojik kazılarla çıkarmışlar ve ‘son açılımlardan sonra’ müzelerde teşhir etmeye başlamışlardır. (İslam öncesi putlar ilk kez sergileniyor, Habertürk, 29.12.2012. Video: youtube.com/shorts/d6tKXL-wMtw)

6- Abbasiler Kâbe'yi Petra'dan Mekke'ye taşıdılar iddiası da, gerek Abbasi öncesi, gerek Abbasiler ve gerekse Abbasi sonrası yazılan mushafların 'hepsinin' içeriğinin aynı olduğunun ispat edilmiş olması ile yalanlanmış olmaktadır. Öyle ya! Abbasi öncesi Kur’an’larda Petra’dan bahsedilmez, Abbasi dönemi olanlarda da, Abbasi sonrası olanlarda da. Namaz gibi önemli bir ibadetin farzı olan bu konudan neden ana kaynak kitapta hiç bahsedilmez?! İktidar mücadeleleri ile el değiştiren yönetimler eski düşmanlarının yaptıklarını deşifre etme fırsatını neden tepsinler, bunu ilan edip onları neden rezil etmesinler ve etmediler?! Bu konu sitemizde, ‘Kur’an'ın aslı yakıldı mı?’ adlı yazımızda ele alınmıştır. Ayrıca, 'İslam barış dinidir’, ‘İslam

savaş kuralları', 'İslami emşr, yasaklar ve hümanizm' adlı yazılarımız da benzer iddialara cevaplar verilmiştir.

Konu hakkında daha detaylı bilgi için: 'komplopetra.blogspot.com' ve 'www.bilimveyaratilisagaci.com/2021/10/gibson-cami-kibleleri-petra' adreslerine bakılabilir.

Gelen sorular ve cevaplarımız

Soru: Zübeyir in Kâbeyi yok etmesi olayı ve sonrasında tekrar inşası ? ya da Abbsiler dönemi kufî yazıyla yazılan Kur'anlarda (gibson nun iddia ettiği) Mekke bin geçmemesi durumuna ne diyorsunuz ??

Cevaben: Emeviler ile Hz. Zübeyr arasındaki halifelik mücadelesi sırasında, 'Mekke'de' halifeliğini ilan eden Hz. Zübeyr, "Mekke'yi kuşatan Emevi ordusunun mancınıklarla attığı taşlar ve bu sırada çıkan yangın yüzünden Kâbe'nin tahrip edilmesi üzerine duvarların kalan kısımlarını yıktırıp binayı Hz. İbrahim'in temellerini esas alarak yeniden yaptırmıştır." (islamansiklopedisi.org.tr/Kâbe) Yani 'yok etmek' veya 'taşımak' gibi bir durum söz konusu değildir! Gibson, önceden kurguladığı senaryoya uyacak malzemeleri tarihten toplamaya çalışmış ama yine hepsini birbirine karıştırmıştır! Hz. Zübeyr'in, hayatını anlatan ve gerek Müslüman ve gerekse gayri Müslim tarihçilerden derlenen 'detay bilgi için' de şu adresi tavsiye ederiz: islamansiklopedisi.org.tr/abdullah-b-zubeyr-b-avvam

Yine, 7. yüzyılda yaşayan John bar Penkaye isimli Süryani bir yazarın, Abdullah İbni Zübeyr'in isyanı devam ederken yazdığı kroniklerinde Kâbe'nin taşınmasından veya Petra'dan bahsetmemesi, (S. Brock, A brief outline of Syriac Literature, Moran Etho 9, Kottayam, Kerala: SEERI (1997), pp.56-57, 135; Hoyland, Robert G. Seeing Islam as Others Saw It: A Survey and Evaluation of Christian, Jewish and Zoroastrian Writings on Early Islam;s. 197. The Darwin Press, Inc. January 1, 1998) 741 yılında yazılmış olan Bizans-Arap kroniğinde Yezid'in Petra'ya değil de Mekke'ye saldırdığından bahsetmesi ve 8. yüzyılda yaşamış Theofanis isimli Bizanslı yazarın da bu olayın bir zamanlar Bizans toprağı olan Petra'da değil de Mekke'de yaşandığından bahsetmesi de (Robert G. Hoyland, (31 Aralık 2019). Seeing Islam as Others Saw It. Piscataway, NJ, USA: Gorgias Press. ISBN 978-1-4632-3960-2) Gibson'ı yalanlayan diğer kaynaklardır!

Soru: (137-138) Şüphesiz sizler (yolculuklarınız sırasında) sabah akşam onların (harap olmuş) yurtlarına uğrayıp duruyorsunuz. Hâlâ düşünmeyecek misiniz? (Saffat 37:137, Diyanet İşleri) peygamberimiz eğer bugünkü müekkede olmuşsa lut kavminin yaşadığı yerle arasında yaklaşık 1500 km mesafe var allah bu ayette neden sabah akşam yanından geçip ibret almıyorsunuz desin ki burda bir çelişki yokmu ayrıca bu ayete bakarsak Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah´ın yolundan saptırırlar. Onlar zandan başka bir şeye tâbi olmaz, yalandan başka söz de söylemezler. (En'âm 6:116, Diyanet Vakfı) ve bu ayet Şüphesiz Allah katında canlıların en kötüsü, düşünmeyen sağırlar ve dilsizlerdir. (Enfâl 8:22, Diyanet Vakfı) bu ayetler var

Cevaben: Mehmet arkadaşım, Lut kavminin yaşadığı yerler, Arapların kuzeye doğru ticaret yolculuğu yaptıkları güzergahta olduğu için (Hicr, 79) tüccarlar bu toplumdan geri kalan harabeleri her yolculuklarında görebiliyorlardı. Ayet de bu kalıntılardan ibret alınmasını gerektiğine işaret etmektedir. Ayrıca peygamberimiz Mekke'de yaşamasa idi, ona düşman olanların bu ayeti kullanması gerekmez mi idi?! Efendimize olmayan o kadar iftirayı atan müşriklerden

Hristiyanlara, böyle bir fırsatı kaçırmaları mümkün müdür?! En'am, 116. ayet gayet açıktır: Günümüze bakarak da ayetin bir gerçeği ifade ettiğini rahatlıkla görebiliriz. Kiliseleri putlarla dolduran Hristiyanlar ("Hristiyanlık, Papa ve İncil" adlı yazımıza bakılabilir); Buda heykeline tapan Budistler; ineği kutsal kabul eden Hindular… Hepsi ya yaratıcıya eş/ortaklar koşuyorlar ve/veya direk putperestler. Enfal, 22. ayet teşbihten bahsetmektedir. Bu konuda "İslam'a göre engelliler" ve "Kur'an'da teşbih, mecaz, kinaye" adlı yazılarımıza bakılabilir.

Soru: Ali imran suresi 96 ayette " bekke " kelimesi kullaniliyor. Onu nasil açıklıycaz ?

Cevaben: Allah (cc) Kur'an'da Mekke kelimesini de kullanıyor! Allah (cc) tüm toplumlara hep İslam'ı tebliğ eden peygamberler göndermiştir. Yahudiler de namaz kılar, hac ederdi. (Detay, 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımızda.) Babil sürgününe kadar Yahudiler de Mekke'deki Kâbe'de hac yaparlardı.

Yahudi ansiklopedisinde (The Jewish Encylopedia) Baka vadisi: "Baka vadisi: Mezmurlar LXXXIV'de bahsedilen bir vadi: Hacıların vadiyi kuyular diyarına dönüştürdüğü söylendiği için, eski bir tercüman Baka'ya "ağlama vadisi" anlamını verdi; ancak daha ziyade suyu olmayan herhangi bir vadiyi ifade eder. Bu ikinci görüşe destek, II Samuel V: 23 vd .; I Chronicles XIV: 14 ve devamı, burada aynı kelimenin çoğul hali var, balsam ağacına benzer bir ağacı belirtir; ve kuru bir vadinin bu ağacın adını alabileceği düşünülüyordu. Konig, Baka vadisini Arap Baka'a kelimesinden alır ve bunu "akarsu eksikliği" olarak tercüme eder." (The Jewish Encylopedia, Volume II, Funk & Wagnalls Company, MDCCCCII, s. 415) Yani Yahudi kaynaklarında bile Baka'nın Arap ismi olduğu Arapça bir kelimeden geldiği açıklanır. Akarsu eksikliği tabiri Mekke'nin Zemzem bulunmadan önceki halini anlatmaktadır. (bilimveyaratilisagaci.com/2021/05/tevratta-kabe-geciyor-mu-hac-hz-ismail/#Tevratin_Kabeden_acikca_bahsetmemesinin_sebebi_ne_olabilir)

Bekke ile, Tevrat'taki (Mezmurlar, 84 bap 6. ayet) Bakka vadisi yani Kâbe'nin bulunduğu vadi kast edilmektedir. Mekke kelimesi ile de, Kâbe'nin de içinde bulunduğu, Bekke vadisi ve diğer vadileri de içeren şehir kast edilmektedir. Bu nedenle de Fetih suresinde (24. ayet) Mekke diye bahsedilmiştir. Çünkü fethedilen yer bir şehir olan Mekke'dir. Oysa Kâbe'den bahsedilen Ali İmran suresinde Bekke diye bahsedilir çünkü Kâbe; Bekke vadisindedir ve Mekke şehri Kâbe'den sonra yapılmıştır. Ayrıca Kur'an-ı Kerim'de Mekke şehrinden, Bekke'den başka isimlerle de söz edilmiştir: el-beledü'l-emin (Tin, 3) harem amin (Kasas, 57; Ankebut, 67) ümmü'l-kura (Şura, 7. Detay: İbni Kesir, II/64) gibi.

Evrim Teorisi

Konu ile alakalı, "Bilim yanılmaz mı?', 'Ateizm Yanılgısı', 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'Ateist akıl', 'Allah'ın varlığının ispatı', 'Deizm Yanılgısı', 'Natüralizm" başlıklı yazıları da öneririz.

Giriş

Tüm canlıların ortak bir atadan geldiğini, türler arası geçiş ile canlıların oluştuğunu ve doğal seçilim/seleksiyon ile değişim ve devamlılığın gerçekleştiğini kabul eden, materyalist dünya görüşünü savunanlarca yaratılışçı görüşe alternatif olarak ileri sürülen ve bilimsel olduğu iddia edilen bir teoridir. Evrim teorisi Tanrı fikrini reddeder. Dolayısı ile var oluşun, ilim, irade, kudret sahibi bir güç tarafından değil, kendiliğinden ve tesadüfler zinciri sonucu oluştuğunu iddia eder. Bunun sonucu olarak da, "Akıl yürütme faaliyetinin, planlanmamış ve tesadüfi bir doğal seleksiyon süreci ile oluştuğunu savunan bu materyalist akıl, 'yürütme faaliyetinin güvenilirliğini' savunamaz duruma gelmektedir. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 278) Ayrıca evrim teorisi, kişisel anlamda insanı hayvan seviyesine indirirken sosyolojik alanda da dünya üzerinde büyük yıkımlara neden olan 'Sosyal Darwinizmin' ortaya çıkmasına neden olmuştur. Yine evrim bir teoridir ama savunucularınca da bir 'inanç sistemi' gibi savunulmakta ve ona iman etmeyenler bilim dünyasındn aforoz edilmektedir: "Darwincilik, bir inanç halini almıştır. Oysa ki evrimin bilim teorisi çok çürüktür, güçsüzdür." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 29, 126) "İslam'da ise insanın insanlığını vurgulanır. O, hayvani özelliğin üstüne çıkarılır" (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 195) ve sosyal alanda da 'haklı olanın üstün olduğu' bir medeniyet savunulur, 'adalet ve emanet' merkezli bir hayat öncelenir!

Evrimi savunanların çıkmazları kısaca, "iddialarını destekleyecek fosil kanıtlarının bulunamaması, şifreleme/kodlamanın türler arasındaki geçişe engel olması, türler arası geçiş sırasında beslenme, solunum, yaşam ortamının nasıl ayarlandığı sorunu, geçiş anlarındaki eksik yönleri ile düşmanlardan nasıl korunabildikleri gibi birçok etkenin göz ardı edilmesi" şeklinde sıralanabilir. "Evrimle hiçbir zaman bir bakteri başka bir organizmaya dönüşmemiştir, doğal seçilim asla yeni bir tür üretememiştir. Profesör Phillip Johnson, 'Darwin yargılanıyor' isimli kitabında, 'delillerin hiçbiri, doğal seçilimin yeni türler ortaya çıkarmadığını göstermiştir.' derken, Yahudi kökenli agnostik David Berlinski ise, 'Evrim teorisinin yanlışlığını, gerekli fosillerin eksikliğini, matematiksel olarak imkansızlığını ve bu teorinin bir grup bilim adamının dayatmaları ile çıkarları için kullanıldığını birçok kitabında dile getirmiştir.' Zaten ortak genetik kod da, aynı yaratıcının aynı biyosferde yaşamamız için bizleri tasarladığını göstermektedir, türler arası geçişi veya evrimi değil." (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 44-45, 52) Zaten artık "Türler arası geçiş de günümüz biyolojisinde imkansız olarak görülmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 44)

"Evrim teorisinde ilk maddeyi patlamaya götüren neden neydi, cansız maddeden canlı varlık nasıl ortaya çıktı? Üreme kabiliyeti bulunan ilk canlı nasıl ortaya çıktı? Hayat tek başına kimyasal tepkimelerden ibaret sayılamaz. Evrim bir senaryodur. Evrim teorisinde farklılıklar göz ardı edilip sadece benzerlikler dikkate alınmaktadır, başta bilinç olmak üzere!" (Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 64-68) "Evrim teorisi, 'tabiata bilimsel yaratıcılık' özelliği vermektedir. 'Doğaya kutsal bir güç affedilmesi, doğanın yaratıcı güç olduğu iddiası, ateş, su ve toprağın kutsal kabul edilmesi anlayışı gibi aslında pagan kültürün bir uzantısıdır.' Sosyal Darwinizm ile ırkçılığa ve savaşa meşruiyet kazandırılmıştır. Savaşı biyolojik bir gereklilik olarak gören Darwinizm, ırkçılığa ve askeri uygulamalara haklar kazandırarak insanlık tarihinin en büyük savaşları olan I. ve II. Dünya Savaşlarına ideolojik zemin hazırlamıştır. (Nevzat Tarhan, Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 97-98) "Sorun, canlıların niye birbirlerine yardım ettikleridir. Darwin'in teorisine göre, her

canlı kendi varlığını sürdürmek ve üreyebilmek için bir savaş vermektedir. Başkalarına yardım etmek, o canlının sağ kalma olasılığını azaltacağına göre, uzun vadede evrimde bu davranışın elenmesi gerekirdi. Oysa canlıların özverili olabilecekleri gözlenmektedir." (Bilim ve Teknik Dergisi, sayı: 190, s. 4) Zaten "Bir olay devamlı tekrarlanmakta ise, burada tesadüften ziyade bilinçli bir iradenin seçimi söz konusudur." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 85)

Evrim, materyalist dünya görüşünün önce biyolojik daha sonra ise sosyolojik dayanağı olmuştur. "Ateistler, evrimi savunurlar." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Adnan Bülent Baloğlu, s. 87) Dolayısı ile "Darwinci evrim teorisine ateistler sık sık başvururlar." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 42) Bu nedenle de "Marx ve Engels, tarihi, diyalektik evrimle açıklamışlardır." (Fulya Gürses, Hasan Basri Gürses, Dünya'da ve Türkiye'de gençlik, s. 42) "Marx'ın gözündeki kendi benlik imgesi, kendisinin de söylediği gibi 'sosyolojinin Darwin'i' olmaktı." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 31) 1 Ekim 1949 yılında Çin Halk Cumhuriyetini kuran Mao Zedong'a göre de "Çin sosyalizminin temeli, Darwin'e ve evrim teorisine dayanmaktadır." (İbrahim Okur, Çin: 3500 Yılın Köşe Taşları, s. 344) Joseph Stalin de "Genç nesillere Darwin'in öğretmeliyiz" (Kent Hovind, The False Religion of Evolution) demektedir. "Darwin'den önce natüralistlerin dünya üzerindeki olağanüstü canlı çeşitliliğini açıklaması oldukça zor iken, Darwin'in evrim teorisi salt "doğal nedenler" yoluyla yaşam çeşitliliğini açıklama iddiasını materyalistlere vermiştir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 67) Dawkins de, "Darwin'in evrim teorisi sayesinde ateizmin kanıtlandığı" inancındadır. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 92) "Richard Dawkins militan ateist tavrını Darwinizm ile meşrulaştırır. Tasarımcının ya da ruhun olduğu hissini, Darwin'i okuduğunda tamamen kaybettiğini söyler." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 173) "Ünlü ateistlerden Flew ise, evrim teorisinin tabiatta olan biteni açıklamadığına kanaat getirmiş" (Baloğlu, s. 176) ve ateizmden vazgeçmiştir!

"Empedokles, canlıların ilk önce kafa, el, ayak gibi organlarının oluştuğunu, sonra bu organların rastlantıyla bir araya geldiklerini; insan kafası, insan vücudu ile buluştuğu zaman bütünün hayatta kaldığını, ancak sığır vücuduyla buluşunca uyum sağlayamadığını ve yok olduğunu öne sürmüştür." (Murat Öner, Darwin öncesi evrim düşüncesi, Haber Bülteni, TMMBO, s. 58) Bu filozofun görüşü çok uçuk gelmiş olabilir ama evrim teorisi de bu görüşün bilimsel kılıf giydirilmiş halinden başka bir şey değildir zaten!

Sosyal Darwinizm, Darwin'in kuramının genişletilerek sosyal alanda uygulanmasıdır. Teori, türler arasındaki mücadeleyi toplumlar arası mücadeleye taşır ve buna bilimsel kılıf uydurur. Böylelikle de sömürü ve savaşlara altyapı hazırlar. "Sosyal Darwinizm teorileri, emperyalizmin ortaya çıkışında yer alan güçlü kültürel amillerdir." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 63) Darwin: "Doğal seleksiyon o kadar etkilidir ki, tüm dünyada alt ırklar üstü medeniyetlerin ırkları tarafından zamanla bertaraf edileceklerdir" (Caner Taslaman, Evrim Teorisi, Felsefe ve Tanrı, s. 124) derken, "Naziler de materyalizme sadık kalarak darwinizmin ahlak felsefesine tutunmuşlardır" (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 54) ve yeryüzünü cehenneme döndürmüşlerdir. "Francis Galton, kuzeni Charles Darwin'in de etkisiyle ari ırk kavramının kuramcısı olarak ortaya çıkmış" (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 63) ve sonuçta "21 milyon insan, Alman Nazizmi sonucu öldürülmüştür." (Yürükel, s. 107) "Darwin tarafından üretilen, güçlünün zayıfı evrim yoluyla yenmesi teorisine atıfta bulunan ve bu teoriyi pratikte uygulayan ve Avustralya'da 1788'den itibaren hüküm süren sömürgeci İngiliz yönetimi kendilerini üstün ırk olarak görmekte, Avusturya yerlerini ise alt ırk olarak tanımlamaktaydı. Hatta onları hayvan olarak görüp yok edilmelerini bir görev olarak bile kabul ediyorlardı." (Yürükel, s. 94) "Avustralya Tasmanya Kraliyet topluluğu ikinci başkanı James Bernard, yapılan soykırımlar için, "Soykırım kendiliğinden oluşmaktadır. Evrim Kanununa uygun olarak gelişmektedir" demekte idi. Avustralya sömürge parlamentosu'ndan Vincent Lesina, "Evrim kanununun bize gösterdiği gibi, bütün bu siyahlar

beyaz adamın yürüyüşünün ilerlemesi için kesinlikle yok edilmelidir" diyordu." (Yürükel, s. 95) "Sosyal Darwinci siyasi bakış açısı, Batılı toplumları medeniyetin merkezi, Batılı olmayanları da aşağı toplumlar olarak yorumlanmaktadır." (Yürükel, s. 149) "Sosyalist bilimkurgu yazarı H.G. Wells, 'İnsani yeterlikte eksik olan siyahi, esmer, kirli beyaz ve sarı insan yığınlarına ne olacak? Eh, dünya bir hayır kurumu değil, bence yok olup gitmeleri daha iyi' derken, İngiliz evrimsel biyolog ve 'hümanist' Julian Huxley ise 'Zenci ırklar gibi Moğol ırkların da Avrupa ırklarından aşağı ırklar olduğuna dair elinde bilimsel kanıtlar' olduğunu ileri sürmekte idi." (John Gray, Ateizmin Yedi Türü, s. 61) "Darwinizm'in ortaya attığı doğal seleksiyon fikrine göre sömürgeci bir gücün baskısı altına girmek, biyolojik açıdan 'zayıf' olan ırkların kaçınılmaz bir kaderidir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 80) "Siyasi alanda faşizm, üstün ırk teorisine dayandığı için evrimin doğal seleksiyon iddiasına dört elle sarılmıştır. Maddeci zihniyet, hayatı sürekli bir mücadele olarak görmek istemektedir. Zenginlerin fakirleri acımasızca ezmesi, evrim teorisinin gereğidir. Öyleyse her türlü orman kanunu uygulanabilir." (Selçuk Kütük, Deizm,s. 208, 220) Son olarak, 'Ölüm imparatorluğu' olarak adlandırılan Rockefeller ailesinin de 'sosyal Darwinizme inandığını' hatırlatalım! (Soner yalçın, Saklı seçilmişler, s. 434, 451) Kısaca, Ferdi Darwinizm ateizme; sosyal Darwinizm ise sömürü ve katliamlara neden olmaktadır!

"Yeni fosil bulguları Darwin'i desteklemezken, evrim teorisi hâlâ bir tabudur. Bunun en temel nedeni teorinin kutsallaştırılması, neredeyse bir din gibi sorgulanamaz hale getirilmiş olmasıdır. Darwin'in teorisi ile birlikte, dinlerin savunulduğu yaratılış öğretisi artık birer efsane olarak görülmeye başlanmıştır. Tanrı, yaratıcı unvanını kaybetmiştir. Darwin'e göre doğada türlerin sabitliği diye bir şey yoktur. Teori, burjuva sınıfını doğuran endüstriyel zihin yapısına hizmet etmiştir. İnsanlar arasında da güçlüler ayakta kalacak ve zayıflar elenecektir. Çünkü doğadaki mücadele ile insanlar arasındaki mücadele benzerdir. Darwin, İngiliz sömürgeciliğine meşruiyet kazandırmış, sömürgeciliğe biyolojik bir temel sağlamıştır. Sömürgeciliğin doruğa ulaştığı bir dönemde tabiattan sağlanan böyle bir meşruiyet/geçerlilik, batılılar için kaçırılmaz bir fırsat olmuştur. Evrim teorisi hâlâ bir tabudur. Bilim dünyası, tıpkı eskiden dine yönelik sorgulamaların küfürle suçlanması gibi, evrim teorisini sorgulayanlara uzun yıllar bu gözle bakmıştır. Evrim teorisi bir bilim midir yoksa bir inanç mı? Teoriler, şimdilik doğru kabul ettiğimiz varsayımlardır. Newton fiziğinin fizikte son nokta olduğunu kabul etseydik, Einstein'a mahal bırakmayacaktık. Dolayısıyla, Darwin'in 'teorisine' inanmayı bilimin amentüsü gibi görmek, bilime yapılabilecek en büyük kötülüktür ve bilimi din haline getirmektir. Ateist nesil evrim aşısı ile aşılanmıştır. Bu neslin evrimcileri, gökyüzüne Tanrı yerine seleksiyonu çıkarmışlardır. Onlar doğal seleksiyonla vaftiz olmuşlardır. Evrim vahyini türdeşleri arasında yaymak için tebliğe soymuşlardır" (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Doktor Ali Köse, s. 126-130) ki, altını çizerek belirtelim evrim hâlâ sadece bir teoridir, kanıtlanmış bir kanun değildir!

Evrimciler, "Şimdi bulamadığımız fosili 100 yıl sonra belki de bulacağız", "Bilim gelişecek ve beden ölse bile insan beyni uzayda yolculuk yapabilecek", "Gelecekte din yok olacak" derken (detay aşağıda, 'Dine alternatif bir hurafe din: Evrim' adlı başlıkta) 'gayb'a iman etmiş olmuyorlar ama yaratılışa inananlar Kur'an'daki mucizelere iman edince bilim dışı oluyor ve hurafeci ilan ediliyorlar! Darwinistler "Göremedikleri için Tanrı'ya inanmazlar ama dinlerin bir gün sonu gelecek türü asla göremeyecekleri ütopyaya inanırlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 60) Yani ateist bilim adamları "Tesadüfle oluşan kainatı, akıl ile yaptığımız aletler ile incelemeye çalışmaya" (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 235) devam etmekte ve savunduklarının din/ideoloji değil bilim olduğunu ileri sürmektedirler!

"Evrim teorisinin kabulü, insanın biyolojik kökenini inceleme meselesinin çok ötesine geçmiş ve güçlü olanın hayatta kalması gibi sosyal imaları olan bir alan haline gelmiştir. Evrimci anlayış, insanların belirli bir aşamaya ulaştığında "dinlerin terk edileceği" düşüncesini sosyal

bilimlerin merkezine yerleştirmiştir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 33) "Türlerin kendi içlerindeki çeşitlilik 'sadece bir tür içinde' sınırlıdır. Bir türden 'başka bir türe geçiş yoktur' ve 'Laboratuvar şartlarında bile' bir türden başka bir türe geçişin gerçekleştirilemediği düşünülürse, bu işlemin kendiliğinden ya da tesadüfen olduğunu ileri sürmek bilimsel anlayışa uygun düşmez. Canlı olmanın, fizik veya kimya kanunlarının kavram ve formülleri açısından herhangi bir tanımı mevcut değildir. Bir kitaptaki harflerin diziliminin herhangi bir anlam ifade etmesi, ancak bir 'okuyucu' ile mümkün olabilir. Eser, yazarı tarafından belirli bir mesajı vermek üzere harflerin uygun bir şekilde dizilmesi ile yazılmıştır. Kitaba anlam ve ruh verenin yazarın kendisi olduğu açıktır. "Sayısız araştırmada son derece yüksek bir teknoloji kullanılmasına rağmen bir hücre bile elde edilememiştir." Hayatın tesadüfen oluştuğuna ikna olabilmek için canlılığın en azından 'laboratuvar şartlarında' elde edilmesi gerekirdi ki, bu gerçekleştirilirse bile bilim adamlarının eli ile gerçekleştirilmiş olacaktır! Yani yapılan işlemin bilinçli bir öznesi olacaktır. 'İnsanlar bir olan tanrıyı inkar etmek uğruna, sayısız ilahları kabul etmek durumunda kalmaktadırlar.' Bir kelimeyi meydana getiren harfler, o kelimenin anlamından haberdar değildir. 'Bir kitabın hem yazarının hem de okurunun bilinçli olması gerekir.' Bilinçli olmayan elektron, proton, nötron gibi parçacıkların kendi kendine bir araya gelerek inanılmaz bir şekilde 'birden çok parçadan oluşan, bu parçaların birbiriyle bağlantılı ve ilişkili olduğu' bir kompleksliği oluşturduğuna inanmak mümkün değildir. Bir kitabın içinde çok değerli bilgiler olabilir, fakat o 'kitaba çok bilgili' denilmez. Bir kasaya da 'çok zengin' diyemeyiz. Bu evren bilgi, sanatla doludur ama o 'bilgili veya sanatkâr' değildir. Resim ile ressamı aynı şey zannetmek ciddi sorunlar taşıyan bir bakış açısıdır. 'Bir sistemin 'kendi kendini yapabilmesi için' kendinden önce var olması, kendini yapmayı planlaması, karar vermesi ve hesap yapması gerekir.' Bu ise tam anlamıyla bir çelişkidir. 'Bilimsel açıklamalarda 'tesadüf' kavramı kabul edilebilir bir faktör olsaydı, bilim hiçbir şekilde ilerleyemezdi.' Evrim teorisi sadece bir kabul ve inançtır. 'Komplekslik taşıyan olayların tesadüfen meydana gelme ihtimali sıfırdır.' Kalın bir fizik kitabının 'kim tarafından yazıldığını merak ederiz' ama o 'kuralları koyanı, uygulatanı neden inkar ederiz?' Evrim süreci belirli amaca yönelik değildir. Bunun sonuçlarının felaket olacağı unutulmamalıdır. 'Eşyanın, birtakım fiziksel kanunlara uygun olacak şekilde hareket etmesi, her şeyin bir amaca yönelik olduğunu göstermektedir. 'Vicdan, muhabbet, vefa' hayatta kalmayı veya güçlü olmayı gerektiren zaruri şeyler midir?' Bir programcı olmadan, bir bilgisayar programının ortaya çıkmasını beklemek imkansızdır. Üzerinde sadece 29 harfin bulunduğu bir daktilonun başına bir maymunun oturduğunu ve her 1 saniyede bir tuşa bastığını düşünelim. Maymun, evrenin başından bugüne kadar geçen zaman yani yaklaşık 15 milyar sene uğraşmış olsa bile, hâlâ 'evrim teorisi' yazmayı başaramamış olacaktı." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 192, 194-201) "Bir motorun benzin deposuna bağlı hortum çıkarılmış olsa, bütün mekanizma hareketsizliğe mahkum olur. Benzer şekilde nefes alabilmek için burun delikleri, nefes borusu, akciğer, kan, kalp, birçok parçanın aynı anda var olması gerekir. Bunlardan herhangi birinin olmaması derhal ölüme sebebiyet verecektir. Motorların zaman içinde gelişimi gösterdikleri doğrudur ama bu gelişimi 'kendi kendilerine' yapmaları imkansızdır. 'Kazanılmış özelliklerin 'genlere nasıl işlenmiş olduğuna' dair hiçbir açıklama yoktur. Belirli bir karmaşıklık seviyesinin üzerine çıkmış sistemlerin tesadüfi bir oluşumun neticesinde meydana gelmiş olma ihtimali, matematiksel olarak sıfırdır.' Kumsalda taşlarla yazılmış kilometrelerce uzunlukta anlamlı yazılar görsek bunu tesadüfe bağlayamayız. On tane tuğlanın üst üste dizilmesini tesadüfe bağlamayan bir akıl, bir hemoglobin proteinin tesadüfen oluşma ihtimali 1/20574 iken, onun tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu nasıl inkar edebilir? 'Evrimin bilime değil bâtıl bir inanca dayalı olduğu görülmektedir.' Evrimcinin, gerçekleşme ihtimali sıfır olan bir seçeneğin üzerine tüm hayatını (ebedi hayatını) yatırmakta ısrar etmesi nasıl bir kumardır? Çevremizde gördüğünüz evlerin ve otomobillerin hiçbir mühendise ihtiyaç duymaksızın kendiliğinden var olduğunu ispatlayabilir miyiz? "Doğal Seleksiyon varsayımının temelinde, canlılar için faydalı olan değişimlerin organizma tarafından benimsenmesi ve faydalı olmayan

değişimlerin ise bir sonraki nesle aktarılmaması anlayışı bulunmaktadır. Değişikliğin faydalı veya zararlı olduğuna 'karar veren' şey nedir? Bir şeyin faydalı ya da zararlı olduğuna karar verebilmek için olayın tümünü ve geleceğini görebilmek gerekir. Doğal seçilim, isminden de anlaşıldığı üzere bir 'seçme' işlemidir. O halde bir 'bilinçli seçicinin' bulması gerekir. Yaratıcıyı kabul etmeyenler, tabiatı bilinçli kabul etmek gibi bir çıkmaza girmektedirler." Evrimcilerin kullanmaya çalıştıkları diğer bir evrim mekanizması da mutasyonlardır. 'Faydalı bir mutasyona rastlama ihtimali milyonda bir mertebesindedir.' Deneysel olarak mutasyona uğratılması kolay canlılar olan mantarların bir milyar yıldır aynı formlarını korudukları bilinmektedir. 'İmalat hatası sebebiyle bir uçağın düşmesi mümkündür fakat herhangi bir yanlışlık ya da kusur sebebiyle pervaneli bir uçağın süpersonik bir uçağa dönüşmesini bekleyemeyiz.' Sürekli olarak bozulan bisikletin uçağa dönüşmesi gibi bir şeydir bu. Mutasyonların meydana gelmesine en fazla radyoaktif etkiler sebep olmaktadır. Çernobil, Nagazaki, Hiroşima'nın sonuçları ortadadır. Hepsi hastalık ve ölüm ile neticelenmiştir. Gözü meydana getiren parçacıkların ancak tümü bir araya geldiğinde görme olayı söz konusu olmaktadır. Balıklar sudan karaya doğru çıkarak evrimleşme iddiası vardır. 'Kullanılmayan organlar körelir' prensibine göre, mesela nefes borusu olmadıkça akciğerin var olmasının ya da kornea tabakası olmaksızın retinanın ortaya çıkmasının bir anlamı yoktur. "Her bir parça kendi içinde gelişimini tamamladıktan ve diğer parçalarla temasa geçip bir bütün oluşturduktan sonra söz konusu organ aktif hale gelecektir. Başlangıç aşamasında parçalar henüz fonksiyonel olmadıkları için, evrim gereği körleşmeleri ve ortadan kalkmaları gerekecektir!" Esas sorgulamak istediğimiz şeylerden biri de, maymunla insan arasında geçiş özelliği gösteren herhangi bir 'canlı geçiş formunun' neden var olmadığıdır! Evrimciler 'tüm canlıların ortak bir takım özelliklere sahip' olduğunu kabul eder. Bu, 'tüm canlıların tek bir elden çıktığına işaret etmez mi?' Ortak özelliklerin bulunması, bir tasarımcının var olduğuna işaret etmez mi? 'Fosillerde, yarı balık ve yarı sürüngen özelliği gösteren hiçbir örneğe rastlanmamıştır.' Fosil kayıtları türlerin aniden ve mükemmel bir şekilde ortaya çıktığını göstermektedir. Piltdown adamı kafatası veya ünlü zoolog Ernst Haeckel tarafından yapılan cenin çizimlerinin tamamen uydurma olduğu ortaya çıkmıştır. Birbirinden habersiz erkeğe ait sperm hücresi ile dişinin üreme hücrelerinin, kromozom sayılarını 46'dan 23'e indirerek birleşmesi ve yeni bir hücre oluşturması evrimsel olarak nasıl açıklanabilir? 'Evrim taraftarlarına göre canlılar görmek istedikleri için göze sahip olmuşlardır. Gözleri olmayan bir canlı görmenin ne olduğu hakkında hiçbir fikre sahip olamayacağından 'görme talebinde' bulunması düşünülemez.' Hiçbirimiz uçmak istediğimiz için kanatlara sahip olamayız ama kuşlar kanatları olduğu için uçabilir. Kanatların ortaya çıkışının, teorinin kendisi ile nasıl çelişik olduğuna değinelim. Teorinin en temel kaynaklarından iki tanesi şudur: 'İhtiyaç duyulan organlar kendiliğinden oluşur, işe yaramayan organlar körelir ve yok olur. Başlangıçta henüz gelişim aşamasında ve çok küçük boyutlarda olan uzantıların uçmak açısından hiç bir faydası olmayacaktır. O halde, ikinci prensibe göre faydası olmayan bu küçük çıkıntıların körelerek ortadan kalkması gerekecektir!' Yine darwincilerin, "Çevre, ne tür organizmanın en iyi uyum sağlayacağını bilir ve yanlış bir şey ortaya çıkarsa tıpkı daktilonun yanlış harfi attığı gibi bu şeyi atar" (Emilliani Cesari, The Scientific Companion, s. 151) şeklindeki iddiaları da, evrimcilerin ikna edicilikten ne kadar uzak olduğunu gösteren örneklerdendir. 'Tabiatın kendisine şuur, bilinç, akıl, düzenleyici gibi özellikler vermek putperestliğin çok ilkel bir halidir.' Evrimcilerin, 'her şey, zaman içinde enerjinin uygun şekillere girmesiyle ortaya çıkmıştır' iddiası vardır. Enerjinin nereden ve nasıl ortaya çıktığı veya enerjinin düzgün bir şekilde yönlendirilemeyeceği ve işleyen sistemin düzenine zarar verebileceği hep göz ardı edilir. 'Önemli olan, bu enerjinin bilinçli bir şekilde yönlendirip kullanılabilmesidir.' Açıkça belirtmek gerekirse, ne var olmak ne de hayatta kalmak için 'insandaki gibi akla' ihtiyaç yoktur. Felsefe konuşabilmenin, hayatı sorgulamanın hayatta kalmaya hiçbir faydası yoktur. 'Eğer zihnimiz kendiliğinden ve bilinmeyen bir şekilde oluşmuş ise, böyle bir zihnin ürettiği düşüncelerin doğruluğuna ve kesinliğine ne derece güvenilebilir?' Evrimcilerin zihinlerinde vahşi bir dünya tasavvuru vardır.

Annenin yeni doğmuş yavruları için kendini feda etmesi gibi olaylar da, 'kuvvetlinin hayatta kalması' prensiplerini açıkça yanlışlamaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 203-221) Yine "Evrim, kendinden daha güçsüz olan varlıklara gösterilen merhamet duygusunu da bilimsel olarak asla açıklayamamaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 38)

Bilim, deneyle ispat edilebilen konularla ilgilenir. Evrim bilimsel olarak ispat edilebilmiş midir? Asla! Tüm deneylerde, ya deney ortamı deney yapanlarca 'özel ayarlanmış' ya da 'özel kodlamalarla' bilgisayarda deneyler yapılmıştır. Sonuç; Ayarlayan olmadan bir sonuç elde edilememektedir! Abiyogenez: Cansızların canlılara evrildiği iddiasıdır. Deneysel olarak birçok bilim adamı, özel şartlar hazırlanan ortamlarda bunu gerçekleştirmeye çalışmıştır ama bu başarılamamıştır! Ama evrimcilere göre bu 'tesadüfen' gerçekleşebilmiştir, hem de her defasında ve her aşamada! Doğal seçilimde güçlü olanın ve çevreye uyum sağlayanın ayakta kaldığı iddia edilir. Peki, bu uyum DNA'ya nasıl etki etmiştir? Canlı uçmak istiyor. Bu istek o canlıyı meydana getiren her bir hücrenin içindeki DNA şifresini nasıl değiştirmiştir? Asıl soru: Bu mümkün müdür? Milyarlarca yazılım bir anda nasıl değişmiştir? Bazıları değişse, zaten yaşam olamazdı! Peki, bir bilimsel açıklaması var mıdır? Hayır!

"İlk insanın Adem olduğu veya insanın evrimin bir ürünü olduğu iddiası. İki yaklaşım birbirini öylesine dışlayıcıdır ki, birisinin kesinlikle yanlış olduğu açıktır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 113)

Detay

Charles Darwin, 1859 yılında yazdığı 'On The Origin of Species by Means of Natural Selection' (Doğal Seleksiyon Yoluyla Türlerin Kökeni Üzerine) adlı kitabında canlıların oluşmasını ve farklılığını "Doğal Seleksiyon" teorisi ile açıklamaya çalışmıştır. Evrim teorisine göre insanlar ve günümüz maymunları ortak atalara sahiptirler. İlkel yaratıklar zamanla evrimleşerek bir kısmı günümüz maymunlarını, evrimin diğer bir kolunu izleyen bir başka grup da günümüz insanlarını oluşturmuştur. Darwin, Lamarck'ın 'kazanılmış özelliklerin' (zürafanın boynunun sözde uzaması gibi) bir sonraki nesle 'aktarılması' tezine 'doğal seleksiyon'u da ekleyerek canlı türlerinin kökenini açıklamaya çalışmıştır. Ancak zamanla Darwin'in teorilerinin tutarlı olmadığı ve canlıların varoluşunu açıklamaktan çok uzak olduğu ortaya çıkmıştır. Lamarck'ın kalıtım ile ilgili teorilerinin ise kökten yanlış olduğu DNA'nın keşfedilmesiyle birlikte anlaşılmıştır. Ancak Evrimciler yine pes etmemişlerdir. Bu kez Neo-Darwinizm ile ortaya çıkmışlardır. Bu yeni Evrimcilerin tezi, canlıların farklılığının 'mutasyon'lara dayandığı şeklindedir. Mutasyonların, yani başta radyasyon olmak üzere canlıların DNA'sını bozan değişimlerin farklı türlerin kökeni olduğunu öne sürmüşlerdir. Oysa zamanla bu teori de rağbet görmemeye başlar. Çünkü mutasyonlar mevcut DNA kodunu bozmakta ama yeni DNA kodları üretememektedir. Bir başka deyişle, mutasyona uğrayan canlının ancak organları körelmekte ya da yer değiştirmektedir. Yeni bir organın oluşması da mümkün olmamaktadır. Üstelik 'mutasyonların tamamına yakını zararlıdır.' Bu nedenle de mutasyon tezi, evrim iddiasına dayanak oluşturmaktan oldukça uzaktır. Zaten birçok evrimci de bunu itiraf etmektedir. Neo-Darwinizm'den biraz daha farklı bir evrim modeli olarak başka bir görüş daha ileri sürülmüştür: 'Sıçramalı evrim.' Orijinal ismi, 'Punctuated equilibrium' yani "kesintiye uğratılmış denge" olan bu model, 1970'lerin başında, Harvard Üniversitesi paleontologları Stephen Jay Gould ve Niles Eldredge tarafından yüksek sesle savunulmaya başlanır. Her ikisi de, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu sonucu iki temel kavramla özetler: Stasis (durağanlık) ve aniden ortaya çıkış. Gould ve Eldredge, bu iki olguyu evrim teorisi içinde açıklayabilmek için canlı türlerinin Darwin'in öngördüğü gibi 'kademeli küçük değişikliklerle değil, ani ve büyük değişikliklerle oluştuğunu' öne sürer. (Stephen Jay Gould, Evolution's Erratic Pace, Natural History, Mayıs, 1977, Cild: 86, s. 12-16) Teori öncülerinden Schindewolf, teorisine örnek

verirken, ‘tarihteki ilk kuşun, bir ‘grossmutasyon/büyük mutasyonla’ yani genetik olarak tesadüfen bir sürüngen yumurtasından çıktığını’ ileri sürmektedir. (Stephen M. Stanley, Macroevolution, s. 35, 159) Gould ve Eldredge'in bu teoriyi ileri sürme nedenleri, ara geçiş formlarına fosil kayıtlarında rastlanmamış olmasıdır. Ama genetikçiler, tabiatta sıçrama oluşturacak bir mekanizma olmadığını söylemektedirler. Hatta ünlü ateist evrimci Richard Dawkins bile sıçramalı evrim modelini savunanları şiddetle eleştirmekte ve onları “evrim teorisinin inandırıcılığını ortadan kaldırmakla” suçlamaktadır.

Evrim Teorisine eleştiriler

Bu teoride basitten mükemmele doğru bir gelişme ileri sürüldüğü halde, kromozom sayılarında böyle bir gelişme yoktur. Mesela tek hücrelilerden Radiolaria’da kromozom sayısı 800 olduğu halde, toprak solucanında iki, alabalıkta 80-96, insanda ise 46’dır. Darwin’in bahsettiği şekilde türlerin değişmesi için geçen zaman da, bugün dünyanın hesap edilen yaşından çok daha büyüktür. Ayrıca ortam şartlarına en iyi uyma “ilerleme” şeklinde olduğu gibi, “gerileme” şeklinde de olabilmektedir. Yine mademki tabiatta zayıflar elenmektedir, o halde bize göre çok güçsüz gibi görünen türlerin yaşaması nasıl izah edilebilecektir? Veya zayıflık kime göre neye göredir? Yeni türlerin birbirinden tedricen, yani yavaş yavaş türediğini gösteren ara formlar -fosiller- hâlâ daha neden bulunamamıştır?! Her canlının ‘genetik yapısını muhafaza ederek kendi neslinden’ meydana gelmesinin sayısız örneği, “bir türün başka bir türden tesadüfen evrimleşerek ortaya çıktığı” teorisine ters düşmektedir. Birçok organizmanın, yeryüzüne ilk çıktığı andan itibaren hiç değişmeden günümüze geldiği görülmektedir. Bir organ tam olarak teşekkül etmediği sürece onun bir fonksiyonu olmadığından, organ tam teşekkül edinceye kadar canlıya bir fayda sağlayamamaktadır. Darwin ise bu düşüncenin aksini savunmaktadır. Ona göre, Mesela insan gözü, tam teşekkül edinceye kadar geçirdiği farz edilen ara devrelerde de görevini yapmıştır. Yarım gözün, yarım kalbin ya da yarım kafatasının mükemmel bir organ gibi nasıl görev yapmış olduğunun açıklanması da hâlâ daha yapılamamıştır!

İnsanın maymundan geldiğini iddia eden teori ayrıca günümüz insanı ile ataları arasında birtakım "ara form"ların yaşadığı da ileri sürmektedir. Bunlara sırayla bakalım.

Australopithecus: İnsanların ilk maymunsu atası evrimcilere göre Australopithecus/güney maymunudur. Gerçekte nesli tüknen bir maymun türüdür. Australopithecus cinsinin çeşitli türleri bulunur. Bunların bazıları iri yapılı, bazıları ise daha küçük ve narin yapılı maymunlardır. Australopithecus'ın iki ayağı üzerinde dik yürümeye başlayan ilk maymun olduğu iddiası, başkanı evrimci Lord Zuckerman olan ve beş uzmandan oluşan ekibin 15 yıllık çalışması sonunda yaptığı, “Bu canlının bir maymun türü olduğunu ve dik yürümedikleri” açıklaması ile yalanlanmıştır. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, s. 75) Evrimci anatomist Charles E. Oxnard Australopithecus'un iskelet yapılarının günümüz orangutanlarına (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, s. 75-94) ve Brian G. Richmond ve David S. Strait adlı araştırmacılar da günümüzde yaşayan ve 4 ayak üzerinde yürüyen maymunlarla aynı anatomiye sahip olduğu sonucuna varmışlardır. (Richmond, B.G. and Strait, D.S., Evidence that humans evolved from a knuckle-walking ancestor, Nature, 2000, s. 382-385; nature.com/articles/35006045)

Homo Habilis: 1984 yılında bulunan bir iskelet, bu türün maymunlarınki gibi küçük beyin hacmine, uzun kollara, kısa bacaklara sahip olduğunu göstermiştir. Antropolog Holly Smith, Fred Spoor, B.Wood, Frans Zonneveld de araştırmaları sonucu hep aynı sonuca varmıştır. Homo habilis bir maymundur ve maymun iskeletine sahiptir. (Holly Smith, American Journal of Physical Antropology, Cild: 94, s. 307-325; Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion, Nature, cild: 369, June 23, 1994, s. 645-648)

Homo Rudolfensis: Prof. Tim Bromage, C. Loring Brace, paleantropolok Prof. Alan Walker, evrimci paleoantropolog J. E. Cronin yaptıkları incelemelerde bu canlının yüz, diş, beyin hacmi ile bir maymun olduğu sonucuna varmışlardır. (Tim Bromage, New Scientist, Cilt: 133, s. 38-41; Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion, Nature, Cild: 369, s. 645-648; Alan Walker, Scientific American, Cilt: 239, s. 54; J. E. Cronin, N. T. Boaz, C. B. Stringer, Y. Rak, Tempo and Mode in Hominid Evolution, Nature, Cilt:. 292, s. 113-122)

Homo Erectus: Yapılan araştırmalar modern insan iskeleti ile Homo erectus'un iskeleti arasında hiç bir fark olmadığını göstermiştir. Erectus bir insandır, maymunla bir benzerlikleri yoktur. Erectus gibi küçük kafatası hacmine sahip pigmeler, kalın kaş çıkıntılarına sahip Avusturalya yerlileri günümüzde hâlâ daha yaşamaktadırlar. (L.S.B. Leakey, The Origin of Homo sapiens, UNESCO, 1972, s. 25-29; L.S.B. Leakey, By the Evidence, New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1974) Homo erectus ile bizim aramızdaki fark, zencilerle, eskimolarla arasındaki fark kadardır ama sonuçta her ikisi de insandır. (Boyce Rensberger, The Washington Post, 19 November 1984) Ayrıca Homo rudolfensis'in, atası olduğu iddia edilen Homo habilisten bir milyon yıl daha yaşlı olduğu da ortaya çıkmıştır!

Neandertallar: Ölülerini gömen, müzik aletleri yapıp çalan, zeka seviyeleri, konuşmaları ile günümüz insanlarından tek farkları biraz daha güçlü bir iskelete sahip olmalarıdır. Dolayısıyla onlar da insandır. (Marvin Lubenow, Bones of Contention, s.136; Erik Trinkaus, Hard Times Among the Neanderthals, Natural History, cilt 87, Aralık 1978, s. 10; R. L. Holloway, The Neanderthal Brain, American Journal of Physical Anthropology Supplement, cilt: 12, 1991, s. 94) İnsan evriminin bir sonraki safhasını da evrimciler, Homo yani insan olarak sınıflandırırlar. Evriminin en son aşamasında Homo sapiens yani günümüz insanının oluştuğu öne sürülmüştür. Ama artık bu iddia da çürütülmüştür. (Marvin Lubenow, Bones of Contention, s. 136; Holly Smith, American Journal of Physical Antropology, Cilt: 94, s. 307-325) Evrimci yayınlarda ya da medyada zaman zaman adı geçen 'Java Adamı', 'Pekin Adamı', 'Lucy' gibi fosiller de üstte saydığımız dört türden birine dâhildirler. Bu türlerin de kendi içlerinde alt türleri olduğu kabul edilir. Ramapithecus gibi ara form adayları da maymun olmalarının anlaşılması üzerine (Robert Eckhardt, Scientific American, 1972, Sayı: 226, s. 94) insanın hayali soy ağacından çıkarılmıştır. (David Pilbeam, Humans Lose an Early Ancestor, Science, Nisan 1982, s. 6-7) Evrimciler "Australopithecus- Homo habilis- Homo erectus- Homo sapiens" sıralamasını ileri sürerken, bu türlerin her birinin bir sonrakinin atası olduğunu iddia ederler. Oysa son araştırmalar, Australopithecus, Homo habilis ve Homo Erectus'un 'aynı dönemde' ayrı yerlerde yaşadıklarını ortaya koymuştur. Homo sapiens neandertalensis de Homo sapiens ile aynı yerde bir arada yaşamıştır. Bu durum, birbirlerinin ataları oldukları iddisını da geçersiz kılmaktadır. (David Pilbeam, Rearranging Our Family Tree, Nature, Haziran, 1978, s. 40; American Scientist, Sayı 66, Mayıs-Haziran, 1978, s.379)

Evrimle ilgili kavramların eleştirisi ve evrimcilerin itirafları

(Evrimcilerin iddialarının geçersizliği bizzat kendi içlerinden insanların itirafları ile ortaya konulmaktadır ki, bu metot ateist/oryantalist ithamlara cevaplarda da aynen kullanılmıştır!)

Doğal Seleksiyon: Evrimci Colin Patterson: "Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir." (Colin Patterson, Cladistics, Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz, 4 Mart 1982, BBC) Zaten "Tabii ayıklama söz konusu olsaydı, zayıfların yok olup kainattaki bütün canlıların mükemmel olması gerekirdi. Evrimi ispatlayacak fosil kayıtlarına da rastlanmamıştır." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 53, 54) Amerikalı tarihçi Gertrude Himmelfarb şöyle sormaktadır: "Daha üstün olan veya daha yüksek formda bulunan türler niçin daha bayağı veya daha aşağı türleri alt etmemiş, onların yerini almamışlardır?" (Gertrude Himmelfarb, Darwin and Darwinian Revolution, s. 341)

Mutasyon: Genetikçi Babu G. Ranganathan, "Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdırlar. İleri derecede özelleşmiş organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim ya etkisiz ya da zararlı olacaktır. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)

Ara-Geçiş Formları: 1859'dan 1999'a, hâlâ fosil kayıtı bulunamadı! (demiştik, yıl oldu 2025!): "Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlanmamaktadır? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerindedir? Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değildir? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır ." (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 179) Evrimci Mark Czarnecki, "Evrim Teorisini ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur. Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır." (Mark Czarnecki, The Revival of the Creationist Crusade, MacLean's, 19 Ocak 1981, s. 56) Antropolog Jeffrey Hugh Schwartz: "Pek çok paleontolog fosil kayıtlarında, kayıp halkaları bulmak yerine, sadece büyük boşluklarla ve bugüne kadar kaydedilmiş fosil türleri arasında herhangi bir ara form olmadığı gerçeğiyle yüz yüze geldi." (Schwartz, Sudden Origins, s. 89)

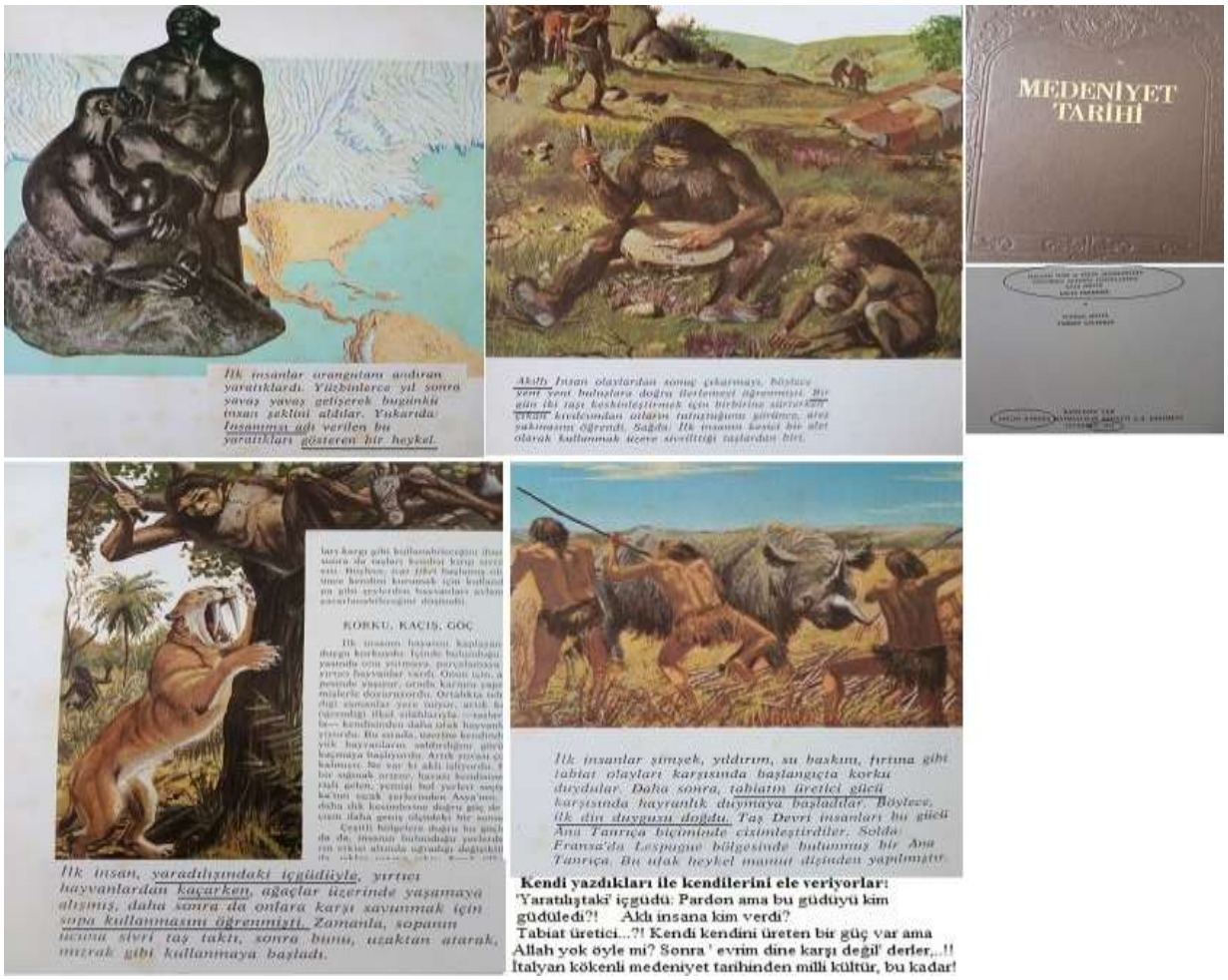

Fosillerden hareketle yıllarca hep evrim teorisi propagandası yapılmıştır. Son zamanlarda ise, 'ara geçiş formu iddiasında bulunmadık' yalanları ortaya atılmaktadır. O zaman bilim adamları 'Piltdown Adamı' gibi sahtekarlıkları niçin uydurmuşlar ve diğer evrimciler de neden üzerine balıklama atlamışlardır?! Bu kadar çalışma, araştırma, iddia, kitap, olmayan bir iddiayı ispatlamak için mi yapıldı?! Bu iddia, 'Muhammed diye biri yaşamamıştır' dedikten sonra yüzlerce yıldır binlerce eser ile olmayan O Muhammed (sav) ile kavgalı olan oryantalistleri hatırlatmaktadır! Bu konuda, "Peygamberimizin Muhammed ismi ve soyu üzerine" adlı yazımıza bakılabilir.

Zoolog Pierre Grasse: "Doğa bilimciler unutmamalıdırlar ki, evrim süreci sadece fosil kayıtları aracılığıyla açığa çıkar. Sadece paleontoloji (fosil bilimi) evrim konusunda delil oluşturabilir ve evrimin gelişimini ve mekanizmalarını gösterebilir." (Pierre Grasse, Evolution of Living Organisms, New York, Academic Press, 1977, s. 82) Darwin'den sonra da fosil kayıtları bulunacağı ümidi uzun süre devam etmiştir. Hatta bu bir inanç seviyesine çıkarılmıştır. Kanıtların yetersizliğini ve çelişki barındırdığını birçok paleontolog gördüğü halde çevre baskısı nedeni ile bunu dile getirememiştir. (Steven M. Stanley, The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species, s. 71) Artık paleontologların elinde artık yeteri kadar fosil vardır ama hâlâ evrimi destekler bir fosil kaydı bulunamamıştır. (T. N. George, "Fossils in Evolutionary Perspective", Science Progress, Cilt 48, January, s.1, 3; N. Eldredge and I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, s. 59) Evet! Yüzyılı aşkın süredir yapılan araştırmalara rağmen aranan o ara geçiş formlarına ait fosiller hâlâ bulunamamıştır! Ve acı gerçek şudur ki, evrimcilerin ellerinde resimlerde kalan ama fosili bulunmayan hayali çizimlerden başka hiçbir bir şey de kalmamıştır!

Paleontolog Colin Patterson: "Hayatın doğası hakkında her biri 'birbirinden hayali bir sürü kötü hikaye' vardır. Bunun en ünlü örneğiyse, belki 50 yıl önce hazırlanmış olan ve atın evrimi sergisidir. Atın evrimi, birbirini izleyen yüzlerce bilimsel kaynak tarafından 'büyük bir gerçek gibi' sunulmuştur. Ancak şimdi, bu tip iddiaları ortaya atanların kişilerin yaptığı tahminlerin yalnızca spekülasyon olduklarını düşünüyorum." (detectingdesign.com/quotesfromscientists.html; Patterson, Harper's Magazine, Şubat 1984, s. 60)

Evrimle beraber birçok soru da gündeme gelmektedir: İçgüdü'yü kim gütmüştür? Aklı kim vermiştir? 'Tabiat üretici gücü' der evrimciler, üretilen olan tabiat kendi kendini mi ürettmiştir? Aynı anda hem üretilen hem üreten nasıl olunabilir? Bu inancın tabiata tapan paganizmden ne farkı vardır?!

İlk Canlılar: Canlı hücrenin tesadüfen oluşması imkansızdır! Ki, bir de o canlı gibi trilyonlarcasının tesadüfen oluşup birbirleri ile uyumlu bir habitat meydana getirmesi asla mümkün değildir! Rus evrimci Alexander İvanoviç Oparin, 'Yaşamın Kökeni' adlı kitabında şöyle demektedir: "Maalesef hücrenin meydana gelişi, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." (prezi.com/_rvv7eyycgyy/anti-evrim; Alexander I. Oparin, Origin of Life, s. 196)

Evrimciler hücrenin rastlantılarla oluşabileceğini ispat etmek için sayısız deney yapmışlardır. Ama istenenin tam zıttı bir sonuca ulaşılmaktadır: Hücredeki kompleks bir yapıdır. "Kimyasal ve moleküler evrim alanlarında, yaşamın kökeni konusunda otuz yılı aşkın bir süredir yürütülen tüm deneyler yaşamın kökeni sorununa cevap bulmaktansa, sorunun ne kadar büyük olduğunun kavranmasına neden olmaktadır. Şu anda bu konudaki bütün teoriler ve deneyler ya bir çıkmaz sokak içinde bitmekte ya da bilgisizlik itiraflarıyla sonuçlanmaktadır." (Prof. Klaus Dose, The Origin of Life, Cilt 13, no. 4, s. 348) "Rastgele kimyasal olaylar sayesinde nükleotidler gibi kompleks moleküllerin ortaya çıkışı ve bunların çok özel seriler halinde birbirine bağlanması imkansızdır." (Paul Auger, De La Physique Theorique a la Biologie, s. 118) Ünlü evrimci Francis Crick: "Şu anda elimizdeki tüm bilgilerle donanmış dürüst bir adam, yaşamın kökeninin şu anda neredeyse bir mucize gibi göründüğünü, onu başlatmak için karşılanması gereken koşulların çokluğunun da bu kadar çok olduğunu söyleyebilir." (goodreads.com/quotes/11419295-an-honest-man-armed-with-all-the-knowledge-available-to; Francis Crick, Life Itself: It's Origin and Nature, s. 88) der ama sonra olayı zamana bağlar: "Belki gelecekte, üzerinde düşünülmüş bir tahminde bulunacak kadar bilgi sahibi olabiliriz." Evrimci Prof. Dr. Ali Demirsoy: "Bir proteinin ve çekirdek asitinin (DNA-RNA) oluşma şansı, tahminlerin çok ötesinde bir olasılıktır. Hatta belirli bir protein zincirinin ortaya çıkma şansı astronomik denecek kadar azdır!" (Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, s. 39) Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız protein yapısındaki birtakım enzimlerin yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşebilir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşleşmenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Mikrobiyolog H. Jacobson: "İlk canlının ortaya çıktığı zaman, üreme planlarının, çevreden madde ve enerji sağlamanın, büyüme sırasının, bilgileri büyümeye çevirecek mekanizmaların tamamına ait emirlerin o anda ve bir arada bulunmaları gerekmektedir. Bunların hepsinin kombinasyonu tesadüfen gerçekleşemez." (Homer Jacobson, Information, Reproduction and the Origin of Life, American Scientist, s. 121) "Kimyasal evrim için gerekli tüm moleküllerin elde edileceği bir deney bilinmiyor. Dolayısıyla çeşitli moleküllerin değişik yerlerde çok uygun koşullarda üretilip, hidroliz ve fotoliz gibi zararlı etmenlere karşı korunup yeni bir reaksiyon bölgesine taşınması gerekmektedir. Burada tesadüften bahsedilemez çünkü böyle bir olayın gerçekleşme ihtimali yoktur!" (Reinhard Junker & Siegfried Scherer, Entstehung und Gesiche Der Lebewesen, s. 89) Moleküler biyolog Michael Denton: "Yüksek organizmaların genetik programlarının yapısı, milyarlarca bit bilgiye ya da bin ciltlik küçük bir kütüphanenin içindeki tüm harflerin dizilimine eşdeğerdir. Bu denli kompleks organizmaları oluşturan trilyonlarca hücrenin gelişimini 'belirleyen, emreden ve kontrol eden' sayısız karmaşık işlevin tamamen rastlantıya dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmek, insan aklına yönelik bir saldırıdır. Ama bir Darwinist, bu düşünceyi en ufak bir şüphe belirtisi bile göstermeden kabul eder!" (Michael Denton, Evolution, s. 351) Bunlar da oğul Darwin'den: "Bana 'insan' konusuna girip girmeyeceğimi soruyorsun. Sanırım bu konudan tamamıyla uzak duracağım. Benim yirmi yıldır üzerinde çalıştığım bu yapıt ise, hiçbir şeyi çözümlemeyi veya cevaplamayı başaramayacak." (Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, I/467) "İnsanın evrimi konusunda akıl almaz derecede hayal kırıklığına uğradım." (Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, II/298) Richard Leakey ve Roger Lewin, ramapithecus hakkında bilgi verirken, "Evrimsel teoriler muhtemeldir ama açıkçası doğruyu bilmiyoruz. O zaman bütün bunlar boşuna bir zihin cimnastiği mi diye itirazda bulunabilirsiniz. Bir noktaya kadar öyle." (Richard Leakey, Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, s. 23)

Skandallar

Evrimi kanıtlamak için sahtekârlık yapan Ernst Haeckel'in itirafı ilginçtir: "Bu yaptığım sahtekarlık itirafından sonra kendimi ayıplanmış ve kınanmış olarak görmem gerekir. Fakat benim avuntum şudur ki; suçlu durumda yanyana bulunduğumuz yüzlerce arkadaş, birçok güvenilir gözlemci ve ünlü biyolog vardır ki, onların çıkardıkları 'en iyi biyoloji kitaplarında,

tezlerinde ve dergilerinde benim derecemde yapılmış sahtekârlıklar, kesin olmayan bilgiler, az çok tahrif edilmiş şematize edilip yeniden düzenlenmiş şekiller' bulunuyor!" (Francis Hitching, The Neck of the Giraffe, s. 204)

Piltdown Adamı: Bilim insanları, bu fosilin o güne kadar bilinmeyen erken dönem bir insan türüne ait olduğunu düşünürler. Fakat daha sonra, kafatasının 500 yaşında bir insana, çene kemiğinin de yeni ölmüş bir orangutana ait olduğu ortaya çıkmıştır! (Kenneth Oakley, William Le Gros Clark & J. S, Piltdown, Meydan Larousse, X/133; Stephen Jay Gould, Smith Woodward's Folly, New Scientist, 5 Nisan 1979, s. 44) Dişler, insana ait olduğu izlenimi vermek için sonradan özel olarak eklenmiş ve sıralanmış, eklem yerleri de törpülenmiştir. Daha sonra da bütün parçalar eski görünmeleri için potasyum-dikromat ile lekelendirilmiştir. Bu lekeler, kemikler aside batırıldığında kaybolmaktadır. Le Gros ClarkÇ: "Dişler üzerinde yıpranma izlenimini vermek için yapay olarak oynanmış olduğu o kadar açık ki, 'nasıl olur da bu izler dikkatten kaçmış' olabilir?" (Stephen Jay Gould, Smith Woodward's Folly, New Scientist, 5 Nisan 1979, s. 44) Daha sonra da Piltdown Adamı 40 yılı aşkın süre sergilendiği British Museum'dan çıkarılır. Evet! Sahte olduğu ancak 40 yıl sonra 'anlaşılabilmiştir!' (Cumhuriyet, 7 Ekim 2020) 40 yılı aşkın bu sure zarfında üzerine birçok bilimsel (!) makaleler yazılmıştır. Ayrıca dünyanın farklı üniversitelerinden 500'ü aşkın akademisyen, Piltdown Adamı üzerine doktora tezi hazırlamıştır! (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, s. 59)

1953'te sahte olduğu ispatlanan Piltdown adamını 14 Mayıs 1975 tarihli Milliyet Çocuk dergisi gerçekmiş gibi yayınlayarak, çocukların zihnine evrim teorisini işlemeye devam etmekte idi! Ve hatta 1930 yılına ait Resimli Ay Dergisi. Papazlardan daha 'papas' doludur ülkem!

Cava (Java) adamı: Eugene Dubois, 1891 yılında Endonezya'nın Java Adasındaki Solo Irmağı'nın kıyısında 'bir adet diş, kafatası parçası ve uyluk kemiği' bulur. Önce kafatası parçası bulmuş, bir sene sonra kafatası bulduğu yerden yaklaşık 15 metre ileride bir de uyluk kemiği bulmuş ve bu ikisinin aynı bedene ait olabileceği fikrine ulaşmıştır. "Dubois, Java fosil faunasını ilk tanımladığında Pleistocene olarak belirtmişti. Ancak Pithecanthropus'u (Java Adamı'nı) bulduktan hemen sonra fauna birden Tertiary oldu. Faunanın Pleistocene özelliklerini azaltmak için elinden geleni yaptı." (Marvin L. Lubenov, Bones of Contention, s. 88) Anatomist

Sir Arthur Keith, kafatasının kesinlikle bir insana ait olduğunu söyler. Ekibin başı Prof. Selenka, günümüz insanıyla Java Adamı'nın aynı dönemde yaşadığını ilan ederken, sekreterlik görevini yürüten Dr. Max Blanckenhorn ise, 'Bulgularıyla Dubois'nın tezini doğrulayacakları yerde çürüttükleri için özür dilemiştir!' Prof. Phillip Johnson boşuna, "Bugün bilim çevreleri Darwinizm'i test etmeyi değil, ne olursa olsun korumayı kendilerine amaç edinmişlerdir. Bilimsel araştırmaların kuralları da bu ideolojiyi doğrulayacak şekilde belirlenmektedir." (Marvin L. Lubenow, Bones of Contention, s. 88) dememektedir!

Papaslar
Tarihimizi
Niçin Okutmuyorlar?
Papaslar tarihte bu resim var diye Tarihimizi okutmıyorlar
Resimli Ay Dergisi, 1930
37

Hayat TARİH GAZETESİ
M. Ö. 3000 Yılına Kadar
Sayı: 1
GAZETE ŞEKLİNDE DÜNYA TARİHİ
Sayfa: 1
Yeni bulunan bir maden dünyayı birbirine kattı
Tunç denen madenin terkibi bilinmiyor
İNSANIN TARİHİ
En eski ecdadımız Cava adamı.

Nebraska Adamı: 1922'de, Amerikan Doğa Tarih Müzesi müdürü Henry Fairfield Osborn, Batı Nebraska'daki Yılan Deresi yakınlarında, Plieocen Dönemi'ne ait 'bir azı dişi fosili' bulduğunu açıklar. Bu diş, iddiaya göre, insan ve maymunların ortak özelliklerini taşımaktadır. Fosile "Nebraska Adamı" adı verildi 'Bu tek dişe dayanılarak' Nebraska Adamı'nın kafatası ve vücudunun rekonstrüksiyon/yeniden kurgu ile resimleri yapılır. William Bryan, 'tek bir azı dişine dayanılarak bu kadar peşin hükümle karar verilmesine karşı çıkınca' büyük tepki toplar. Ancak 1927'de iskeletin öbür parçaları da bulunur. Diş, Prosthennops cinsinden 'yabani Amerikan domuzunun soyu tükenmiş bir türüne' aittir. William Gregory, Science dergisinde şu başlığı atar: "Görüldüğü kadarıyla Hesperopithecus ne maymun ne de insan." (W. K. Gregory, Hesperopithecus Apparently Not An Ape Nor A Man, Science, cilt 66, Aralık 1927, s. 579)

Miller deneyi: Stanley Miller 1953 yılında yaptığı bir deneyle bir aminoasitin ilkel şartlarda oluşabileceğini ispat ettiğini ileri sürer. Fakat deneyinde yaptığı hileler zamanla ortaya çıkar: Metan ve amonyak gazlarını deneyinde kullanan Miller'in deneylerinin aksine, 1970'lerden sonra ilkel ortamda 'bu gazların olmadığı' ortaya çıkmıştır. Araştırmacılar, atmosferin ilk dönemlerde azot, hidrojen, su buharı, oksijen ve karbondioksitten oluştuğunu ispat etmiştir. Bu gazlarla yapılan 1975'teki deneyde ise, tek bir aminoasit bile elde edilememiştir! Zaten Miller, deneyinde 'soğuk tuzak' adlı mekanizma da kullanmıştı. Bu mekanizma ile aminoasitin oluşumunu 'engelleyen' oksijeni de Miller deneyinden soyutlamıştı. Miller deneyi sonucunda, canlıların yapılarını bozan organik asitler de oluşmuştu. Miller 'bu asitleri de deneyden izole' etmiştir. Kısaca Miller deneyi, evrimi değil evrimsizliği ispat etmektedir! Çünkü bir aminoasitin oluşumu için bile deney ortamına, asıl ortamında olmayan metan ve amonyak gazlarının eklenmesine, olan oksijenin çıkarılmasına, oluşacak aminoasitin korunması için özel bir mekanizmanın (soğuk tuzak) kurulmasına ve bozucu özelliğe sahip organik asitlerin izole edilmesine ihtiyaç vardır! Kısaca, 'bir adet' aminoasitin bile tesadüfen değil 'özel şartlarda,

kontrolle, bir laboratuvar ortamında, bilinçli müdahalelerle' ancak elde edilebileceğini Miller deneyi ile ispatlanmaktadır ki, bu da evrimin çöküşü için yeterlidir!

İlk canlı ve hücrenin oluşumu: Hücreler, canlının yapısal ve işlevsel özellikler gösterebilen en küçük birimidir. Hücreyi kısımları ve görevleri bakımından bir fabrikayla kıyaslayabiliriz: Fabrikanın dış duvarları hücrenin zarına; işçiler ve makineleri sitoplazmaya; yöneticinin bulunduğu yer ise çekirdeğe, hücredeki golgi aygıtı paketleme odasına benzetilebilir. Endoplazmik retikulumun görevi madde taşınmasıdır ki, bu da fabrikadaki üretilen malzemenin taşıyıcı bantlarda taşınması gibi kabul edilebilir. Hatalı ürünlerin atık odasına gitmesini lizozom hücresindeki sindirilmeyen maddelerin hücre zarına atılmasına, fabrikanın içindeki enerjiyi Mitokondriye, temizlik görevlilerini de kamçılara benzetebiliriz ki, tüm bu nedenlerle de, "Hücrenin organizasyonu, sık sık bir fabrikanınkine benzetilmiştir. Hücrenin donanım ve mekanizmalarının sabit olmayıp daima parçalanıp yeniden kurulduğu da ayrıca unutulmamalıdır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 118) Bu minik fabrikaların bir araya gelip birbirleri ile uyum içinde çalışmasını evrim tesadüfe bağlamaktadır. Halbuki hücre kompleks bir sisteme sahiptir. Biyoloji profesörü Michael Denton: "Moleküler biyoloji tarafından ortaya konan hayatın gerçek yönünü anlayabilmek için bir hücreyi, çapı 20 kilometre olan Londra veya New York gibi büyük bir şehrin büyüklüğüne ulaşana kadar milyonlarca kez büyütmeliyiz. Bunun sonucunda karşımıza eşsiz bir komplekslige ve mükemmel bir düzene sahip bir yapı çıkacaktır. Hücrenin yüzeyinde, sürekli olarak bazı maddelerin giriş ve çıkışına yarayan ve bir uzay gemisinin liman çıkışlarını andıran milyonlarca kapı görülür. Eğer bu kapılardan birinden içeriye girme imkanımız olsa kendimizi dünyanın 'en muhteşem teknolojisinin' ve insanı hayrete düşüren bir kompleksliğin ortasında buluruz. 'İnsan zekasının yapımı olan her ürünün çok üstündeki bu kompleks yapı' bizim düşünme kapasitemizin çok üstündedir ve tesadüf kavramını tamamen ortadan kaldırmaktadır." (Denton, Evolution, s. 242) Bugün hücrenin içinde; enerjiyi üreten santraller; yaşam için zorunlu olan enzim ve hormonları üreten fabrikalar, üretilecek bütün ürünlerle ilgili bilgilerin kayıtlı bulunduğu bir bilgi bankası, bir bölgeden diğerine ham maddeleri ve ürünleri nakleden kompleks taşıma sistemleri, boru hatları, dışarıdan gelen ham maddeleri işe yarayacak parçalara ayrıştıran gelişmiş laboratuvar ve rafineriler, hücrenin içine alınacak veya dışına gönderilecek malzemelerin giriş-çıkış kontrollerini yapan uzmanlaşmış hücre zarı proteinleri olduğunu biliyoruz. Bu saydıklarımız, hücredeki kompleks yapının yalnızca bir bölümünü oluşturmaktadır. Bu nedenle de evrimci bir bilim adamı olan W. H. Thorpe bile, "Canlı hücrelerinin en basitinin sahip olduğu mekanizma bile insanoğlunun şimdiye kadar yaptığı hatta hayal ettiği bütün makinelerden çok daha komplekstir" (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited., Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, s. 298-99) şeklinde itirafta bulunmakta zorunda kalmıştır. Prof. Dr. Klaus Dose: "Hayatın nasıl oluştuğu, hâlâ en büyük sır." (Klaus Dose, The Origin of Life: More Questions Than Answers, Interdisciplinary Science Reviews, Cilt 13, No. 4, 1988, p. 348) Jeokimyacı Jeffrey Bada: "Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hâlâ, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?" (Jeffrey Bada, Earth, February 1998, 40) Materyalist Sir Fred Hoyle, 'Tesadüfler sonucu canlı bir hücrenin meydana gelmesiyle, bir hurda yığınına isabet eden kasırganın savurduğu parçalarla tesadüfen bir Boeing 747 uçağının oluşması arasında bir fark olmadığını' (Hoyle on Evolution, Nature, Cilt: 294, 12 Kasım 1981, s. 105) söylerken aslında yaşamın hiç de tesadüfen oluşamayacağını itiraf etmektedir. Evrimci Harold Blum: "Bilinen en küçük proteinlerin bile rastlantısal olarak meydana gelmesi tümüyle imkansız gözükmektedir." (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, s. 304) Amerikalı jeolog William: "Eğer milyarlarca yıl boyunca, milyarlarca gezegenin yüzeyi gerekli amino asitleri içeren sulu bir konsantre tabakayla dolu olsaydı bile yine (protein) oluşamazdı." (Bird, The Origin of Species Revisited, s. 305) New York Üniversitesi kimya profesörü ve DNA uzmanı Robert Shapiro, sadece basit bir bakteride bulunan 2000 çeşit proteinin rastlantısal olarak meydana gelme ihtimalini hesaplamıştır. (İnsan hücresinde ise yaklaşık 200.000 çeşit protein vardır.) Elde edilen rakam,

1.040.000'de 1 ihtimaldir ki bu sayı, 1 rakamının yanına 40 bin tane sıfır gelmesiyle oluşan akıl almaz bir sayıdır. (Robert Shapiro, Origins, s.127) Amino asitler farklı bağlarla birbirlerine bağlanabilirler; ancak proteinler, yalnızca ve yalnızca "peptid" bağlarıyla bağlanmış amino asitlerden meydana gelirler. 500 amino asitlik bir protein molekülünün meydana gelme ihtimali, 1'in yanına 950 sıfırın gelmesiyle oluşan (10^{950}) ve aklın kavrama sınırlarının çok ötesindeki astronomik bir sayıda, '1' ihtimaldir. Hayati bir protein olan "hemoglobin" molekülünde yukarıdaki örnek proteinden daha fazla, 574 tane amino asit bulunur. Şimdi bir de şunu düşünelim: Vücudunuzdaki milyarlarca kırmızı kan hücresinden yalnızca bir tanesinde, tam 280.000.000 hemoglobin bulunur. Hücre yalnızca amino asit yapılı proteinlerden oluşmuş bir yığın da değildir. Yüzlerce gelişmiş sistemi bulunan, insanoğlunun halen sırlarını çözemediği komplekste bir canlıdır.

Bir tanesinin bile tesadüfen oluşması imkansız olan bu proteinlerden ortalama bir milyon tanesinin 'tesadüfen' uygun bir şekilde bir araya gelip eksiksiz bir insan hücresini meydana getirmesi ise asla mümkün değildir! Hele ki bu hücre gibi daha milyarlarcasının bir araya gelip birbiri ile uyum içinde çalışıp bir canlıyı oluşturması ve bu canlının yaşayacağı ortamın (yemek, içmek, nefes almak, hayatta kalmak vd.) uygun olup, kendi gibi milyarlarca daha canlının var olup, trilyonlarca başka canlı (bitki, hayvan ve hatta cansız olan su, toprak, hava) ile uyum içinde binlerce senedir yaşayabileceklerini düşünmek, sadece taassup, batıl inanç, sübjektivizm ve cehalet ve önyargı ile açıklanabilir! Sir Fred Hoyle, 'Aslında, yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul edilmediğini merak etmekte'dir ve bunun (kabul edilmemesinin) nedenini, "Bilimsel değil, psikolojiktir." (Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, Evolution from Space, s. 130) şeklinde açıklamaktadır.

Vücuttaki 100 trilyon hücrenin her birinin çekirdeğinde bulunan DNA adlı molekül, insan vücudunun eksiksiz bir yapı planını içerir. Bir insana ait bütün özelliklerin bilgisi, dış görünümden iç organlarının yapılarına kadar DNA'nın içinde özel bir şifre sistemiyle kayıtlıdır. DNA'daki bilgi, bu molekülü oluşturan dört özel molekülün diziliş sırası ile kodlanmıştır. Nükleotid (veya baz) adı verilen bu moleküller, isimlerinin baş harfleri olan A, T, G, C ile ifade edilirler. İnsanlar arasındaki tüm yapısal farklar, bu harflerin diziliş sıralamaları arasındaki farklardan doğar. Bir DNA molekülünde yaklaşık olarak 3.5 milyar nükleotid, yani 3.5 milyar harf bulunur. Bir organa ya da bir proteine ait olan DNA üzerindeki bilgiler, gen adı verilen özel bölümlerde yer alır. Örneğin göze ait bilgiler bir dizi özel gende, kalbe ait bilgiler bir dizi başka gende bulunur. DNA'daki harflerin diziliş sırası insanın yapısını en ince ayrıntılarına dek belirler. Boy, göz, saç ve cilt rengi gibi özelliklerin yanı sıra, vücuttaki 206 kemiğin, 600 kasın, 10.000 işitme siniri ağının, 2 milyon optik sinir ağının, 100 milyar sinir hücresinin ve 100 trilyon hücrenin planları tek bir hücrenin DNA'sında mevcuttur. Burada dikkat edilmesi gereken bir nokta vardır. Bir geni oluşturan nükleotidlerde meydana gelecek bir sıralama hatası, o geni tamamen işe yaramaz hale getirecektir. İnsan vücudunda 200 bin gen bulunduğu düşünülürse, bu genleri oluşturan milyonlarca nükleotidin doğru sıralamada tesadüfen oluşabilmelerinin imkansızlığı daha iyi anlaşılmaktadır. Bütün bu imkansızlıkların yanı sıra, DNA çok zor reaksiyona giren bir yapıya sahiptir. Çünkü DNA, çift zincirden oluşmuş sıkı bir helezon şeklindedir. Bu bakımdan da canlılığın temeli olması düşünülemez. (www.ekremsevil.com/FileUpload/bs568116/File/allah-kanit.pdf) Dahası, DNA, yalnız protein yapısındaki bir takım enzimlerin yardımı ile eşlenebilirken, bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi her ikisi de birbirine bağımlı olduğundan, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda mevcut olmaları gerekir. Ya da ikisinden birinin daha önce "yaratılmış" olması zorunludur. Science dergisinde yayımlanan makaleye göre, Harvard Tıp Fakültesi'nden Profesör George Church liderliğindeki üç kişilik ekibin yaptığı araştırma sonucu şöyledir: Bir gram DNA üzerine 455 milyar gigabyte

veri kodlanabilmektedir. Bu da 100 milyar DVD'deki veriden daha fazlası demektir. DNA'nın bu kadar küçük alanda bu kadar büyük veriler taşıyabilmesi üç boyutlu olmasından kaynaklanır. (Hürriyet, 17 Ağustos 2012) DNA'daki genetik, DNA'nın 'gen' adı verilen parçacıklarında şifrelenmiştir. Evrimci Frank Salisbury, "Orta büyüklükteki bir protein molekülü, yaklaşık 300 amino asit içerir. Bunu kontrol eden DNA zincirinde ise yaklaşık 1000 nükleotid bulunacaktır. Bir DNA zincirinde dört çeşit nükleotid bulunduğu hatırlanırsa, 1000 nükleotidlik bir dizi 41000 farklı şekilde olabilecektir. Küçük bir logaritma hesabıyla bulunan bu rakam ise, aklın kavrama sınırının çok ötesindedir." (Frank B. Salisbury, Doubts about the Modern Synthetic Theory of Evolution, American Biology Teacher, Eylül 1971, s. 336) demektedir. 41.000'de bir, "küçük bir logaritma hesabı" sonucunda 10620'de bir anlamına gelir. Bu sayı 10'un yanına 620 sıfır eklenmesiyle elde edilir. 10'un yanında 11 tane sıfır 1 trilyonu ifade ederken, 620 tane sıfırlı bir rakamın gerçekten kavranması mümkün değildir. Evrimci Dr. Leslie Orgel: "Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları 'aşırı derecede ihtimal dışıdır.' Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, 'yaşamın, kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda' kalmaktadır." (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, Cild. 271, October 1994, s. 78) Aynı gerçek, diğer bazı ünlü evrimci bilim adamları tarafından da kabul edilmektedir: "DNA, katalitik proteinlerin ve enzimlerin yardımı olamadan yaptığı işi, yeni DNA üretmek de dahil olmak üzere, yapamaz. Kısacası DNA olmadan proteinler var olmaz, ama DNA da proteinler olmadığı durumda oluşmaz". (scientificamerican.com/article/in-the-beginning-1991-02; John Horgan, In the Beginning, Scientific American, vol. 264, February 1991, p. 119) "Nasıl oldu da genetik bilgi, onu yorumlayan mekanizmalarla (ribozomlar ve RNA molekülleri ile) birlikte ortaya çıkmıştır? Bu soru karşısında kendimizi bir cevapla değil, 'hayranlık ve şaşkınlık duyguları ile' tatmin etmemiz gerekiyor." (kevser.org/arsiv/Kurani-Kerim/kuran-mucizeleri/Mucizeler%20Zinciri/39.htm; Douglas R. Hofstadter, Gödel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid, s. 548)

Basit tek hücreli bir canlının tesadüfen gerçekleşen mutasyonlarla oluşma ihtimali 1/1078.436'dır. Yani, 10'un yanına 78.436 tane sıfır koyulması demektir. Dikkat lütfen, söz konusu olan sadece tek hücre'dir! Ve İstatistik dünyasında $1/10^{30}$'dan sonraki alan "gerçekleşme ihtimali yok" olarak kabul edilmektedir. (John R. Hadd, Evolution, s. 31) Onkolog Gene Myers: "DNA'da çok müthiş bir 'akıl' var." (Tom Abate, Human Genome Map Has Scientists Talking About the Divine Surprisingly Low Number of Genes Raises Big Questions, San Francisco Chronicle, 19 Şubat 2001; sfgate.com/business/article/Human-Genome-Map-Has-Scientists-Talking-About-the-2950445.php) Mühebdis Werner Gitt: "İnsan genomundaki bilgi, alfabe kullanılarak yazılabilseydi her biri 1.000 sayfa olan ve her sayfasında 3.000 harf bulunan 1.000 adet kitaba sığardı. Toplamı, 3 milyar harf." (Werner Gitt, The Wonder of Man, s. 75) "Şu anda yeryüzünde bilinen en üst seviyedeki saklama kapasitesi DNA molekülüne aittir." (Werner Gitt, The Wonder of Man, s. 75) "İnsan vücudundaki bütün hücrelerin DNA'ları düzleştirilip, uç uca eklenirse yaklaşık 50 milyar kilometre uzunluğunda olacaktır. Bu uzunluk Dünya'dan Güneş Sistemi'nin ötesine ulaşmak için yeterlidir. Işığın, vücudunuzdaki tüm DNA'lar boyunca yolculuk edebilmesi için, yaklaşık 2 gün gerekirdi." (Lee Spetner, Not By Chance, s. 30) Ateist filozof Prof. Daniel Dennet: "Bilgisayar çağının "mühendislik harikalarına" alışkın olmamıza rağmen, DNA ile ilgili gerçekleri kavramak çok güç. 'Molekül boyutundaki bu makineler' kopyalama yapıyorlar. Aynı zamanda 'editörlük yapan enzimler' inanılmaz bir hızla hataları düzeltiyor. Onların yaptıkları işin çapına, 'hâlâ süper bilgisayarlar bile' erişemiyor. Biyolojik makro moleküllerin saklama kapasitesi, günümüzdeki örneklerinin derecelerce üzerindedir." (Daniel C. Dennett, Darwin's Dangerous Idea, s. 151) DNA bilgisayarlarını geliştiren Dr. Leonard Adleman: "DNA'nın bilgiyi minyatürleştirme, diğer bir deyişle sıkıştırma yeteneği ise, günümüz teknolojisinin çok ötesinde şaşırtıcı bir boyuttadır. Kıyaslayacak olursak, Los Angeles, Güney California Üniversitesi'nden Leonard Adleman'ın yaptığı hesaplamalara göre, sadece 1 gram DNA, bir trilyon CD'ye eş değer bilgi saklayabilmektedir. Eğer hücrenin içine bakarsak kendi başımıza yapamayacağımız fevkalade 'makineler' görürüz. Bu muhteşem bir alet kutusudur." (nature.com/articles/news030421-6; John

Whitfield, Physicists Plunder Life's Tool Chest, Nature, 24 Nisan 2003) Moleküler biyolog Michael Denton: "Hücrelerin aşırı derecede kompleks varlıklar oldukları açıktır. Hücredeki komplekslik bir jumbo jette bulunandan çok daha fazladır. Sanki jumbo jetteki komplekslik insan gözünün göremeyeceği bir toz zerresine paketlenmiştir. Bu kadar kompleks olan bir şeyin, bu kadar küçük bir hacme nasıl sığdırıldığını anlamak çok zordur. Üstelik zerre büyüklüğünde bu jumbo jet, hiçbir çaba sarf etmeden kendisini çoğaltabilmektedir. Biyolojik bilginin, hücre çekirdeğinin minik hacmi içerisinde paketlenmesine imkan sağlayan DNA'nın paketleme özellikleri, insan için özel olarak düzenlenmiştir. DNA, söz konusu sıkıştırma kapasitesine sahip olmasaydı, hücrenin, düzensiz DNA iplikçiklerini kapsayabilecek biçimde, çok daha büyük olması gerekecekti. Fakat hücrelerin daha büyük olmaları mümkün değildir. Çünkü hücrenin oksijen ve besin kaynakları, ancak hücrenin mevcut çapı kadar mesafede verimlidir." (Michael J. Denton, Nature's Destiny, s. 154, 213, 381) Prof. Chandra Wickramasinghe: "Bir bilim adamı olarak aldığım eğitim boyunca, bilimin herhangi bir yaratılış kavramı ile uyuşamayacağına dair çok güçlü bir beyin yıkamaya tabi tutuldum. Bu kavrama karşı şiddetle tavır alınması gerekiyordu. Ama şu anda, Tanrı'ya inanmayı gerektiren açıklama karşısında, öne sürülebilecek hiçbir akılcı argüman bulamıyorum. Biz hep açık bir zihinle düşünmeye alıştık ve 'şimdi yaşama getirilebilecek tek mantıklı cevabın yaratılış olduğu sonucuna' varıyoruz, tesadüfi karmaşalar değil." (blueletterbible.org/faq/don_stewart/don_stewart_610.cfm; Chandra Wickramasinghe, Daily Express,14 Ağustos 1981)

Önce birçok tesadüf bir arada meydana gelerek basit kimyasal maddelerin içinden -gerçekte tesadüfen oluşması "rastgele saçılan harflerin kusursuz bir şiir oluşturmaları" kadar imkansız olan (Bu benzetme, moleküler evrim teorisinin kurucusu sayılan Rus biyokimyacı Alexander Oparin tarafından yapılmış ünlü bir itiraftır: A. I. Oparin, Origin of Life, s.132-133)- bir protein oluşturmuşlardır. Sonra başka tesadüfler başka proteinleri meydana getirerek, yine tesadüfen proteinleri bir araya toplamış ve onları uygun şekilde organize etmişlerdir. Sadece proteinler değil, DNA, RNA, enzimler, hormonlar, hücre organelleri gibi her biri son derece kompleks olan hücre içi yapılar hep tesadüfen ve yan yana oluşmuştur! Bu milyonlarca tesadüf sonucunda ise, ilk hücre meydana gelmiştir. Kör tesadüflerin marifeti olan mucizeler burada son bulmamış, bu hücre tesadüflerin yardımı ile çoğalmaya başlamıştır. Sonra bir başka tesadüf hücreleri organize etmiştir ve bundan ilk canlıyı meydana getirmiştir. Bir canlıdaki tek bir gözün oluşması için dahi milyonlarca "şanslı olayın" bir arada gerçekleşmesi gerekmektedir. İşte burada da tesadüf denen kör süreç devreye girmiş; önce, yine tesadüfen oluşan kafatasında en uygun yerlere en uygun büyüklükte iki delik açmış ve sonra buraya tesadüfen gelen hücreler, yine tesadüfen gözü inşa etmeye başlamışlardır. Görüldüğü gibi, tesadüfler, sonuçta ne elde etmek istediklerini bilerek hareket etmektedirler. Daha en baştan, "görmek, işitmek, nefes almak" ne demektir bilen, yeryüzünde hiçbir örneği olmadığı halde bunlardan haberdar olan "tesadüf", büyük bir 'bilinç ve akıl göstererek, son derece ileri görüşlü' davranarak, canlılığı adım adım inşa etmiştir. Konuyu uzatmaya gerek yoktur, yaratılışçıların Tanrı dediğine evrimciler tesadüf demektedirler!

Bir evrimci ıssız bir adaya düşse, görülüp yardım ulaşsın diye 'Help' diye sahile yazsa, ama kimse ona yardım etmese! Daha sonra bir şekilde bu evrimcimiz o adadan kurtulsa ve sonra da insanlara: "Oraya kocaman bir yazı yazdım, onu gördüğünüz halde bana niçin yardım etmediniz?" diye sorsa, çevresindekiler de ona: 'Dört harften oluşan bir yazıydı, dalgalar taşları

sürüklerken veya yengeçler yürürken oluşmuştur diye düşündük' şeklinde cevap verse, evrimci kızıp bu cevabı reddetmez mi? Karşısındakiler de bu defa, "Sen üç buçuk milyar harften oluşan DNA'ya tesadüf diyorsun da, biz dört harften oluşan yazıya tesadüf deyince mi kızıyorsun?!!" deseler, evrimcinin verebileceği bir cevabı var mıdır acaba?

Bilgisayar programcılığından az da olsa anlayan bilir; bir eksik veya fazlalık harf bile tüm programı etkisiz kılar, çalışmaz hale getirir.

Bir anda tüm oyun, program çöker; oynanmaz, hareketsiz kalır! Halbuki o sadece sanal bir alem, resimler ve harfler yığınıdır. Ama onun bile programcıları, yazılım mühendisleri vardır!

Sanal olmayan, görülenlerin canlı ve ekran dışında da hareket-büyüme-çoğalma vs özelliklerine devam ettiğini düşündüğümüzde acaba bu hayatın DNA üzerinden "Bedi' ve Ehsenu'l-Halıkîn" olan bir yaratıcısı olması lazım değil midir?

Prof. Werner Gitt: "Bir kodlama sistemi, her zaman için zihinsel bir sürecin ürünüdür. Madde, bir bilgi kodu üretemez. Maddenin bilgi ortaya çıkarabilmesini sağlayacak hiçbir bilinen doğa kanunu, fiziksel süreç ya da maddesel olay yoktur." (Werner Gitt, In the Beginning Was Information, s.107)

Evrimciler maymun ve insanların genetiğinin benzer olduğunu ve akraba türler olduklarını iddia ederler. Halbuki bu genetik benzerlik, her canlıda olduğu gibi 'aynı işlevi gören organların ve aynı elementlerden oluşmanın' bir sonucudur. Örneğin; fare %80, İnek %85, kedi %90 geni insan genine benzerdir. Hatta "muzlar bile şaşırtıcı bir şekilde insanlarla aynı DNA'nın yaklaşık yüzde 60'ını paylaşır!" Eğer insan bir maymun türü ile akraba olsaydı, eşeyli yada yapay döllenme yoluyla mutlaka genlerinin birbirini 'tutması' gerekirdi. Çünkü bir canlı türü aynı aile içinden geliyorsa, aynı genlere sahiptir! Zaten taksonomiye göre, Maymunların tamamı primattır ve PAN denilen bir cinstir. İnsanlar ise HOMO denilen türdendir.

"Onlar (şu anki adları ile evrimciler!) Allah'ı gereği gibi tanımadılar. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, mutlak galiptir." (Hac, 74)

Junk DNA İddiası

"İnsan genomundaki protein kodlayan bölgeler (genler) toplam DNA dizilerinin yalnızca % 1,5'idir. Geri kalan bölümün yarısından fazlası tekrarlanan dizilerden (hurda DNA) ibarettir." (biltek.tubitak.gov.tr/bdergi/yeniufuk/icerik/genom.pdf) Evrimciler, DNA'nın protein kodlamayan büyük kısmını, "junk DNA-hurda/çöp DNA" olarak tanımlamıştır. (Ohno S. So much "junk" DNA in our genome. Brookhaven Symp Biol. 1972;23:366-370) Onlara göre DNA'nın büyük bölümü hiçbir işe yaramamakta ve hurda-çöp dizilerden ve manasız tekrarlardan oluşmaktadır. Bu nedenle insan DNA'sının bu bölümünün detaylı araştırılmasının gereksiz olduğu (Lewin R. Proposal to sequence the human genome stirs debate. Science. Jun 27 1986;232(4758):1598-1600) ve zaman ve para israfına sebep olacağı (Robertson M. The proper study of mankind. Nature. Jul 3-9 1986;322(6074):11) iddia edilmektedir. Dr. Evan Eichler ise; "Hurda DNA ifadesi bizim cahilliğimizin yansımasıdır" (http://eichlerlab.gs.washington.edu/news/art9.htm) demektedir. Başka bilim

adamları da bu dizilerin fonksiyonlarının farklı olduğunu gözlemlemişler ve şaşkınlıklarını ifade etmişlerdir. (Ludwig MZ. Functional evolution of noncoding DNA. Current opinion in genetics & development. 2002;12(6):634-639) Gerçekte hücrelerde ne hurda ne de çöp DNA vardır; insan DNA'sındaki her bir harfin, her bir kodun tahminlerimizin çok ötesinde manaları vardır. Protein sentezinde kullanılan genlerin okunup okunmamasını ve seviyesini düzenleyen mekanizmaları araştıran bilim dalı olan "epigenetik" alanındaki gelişmelerle artık hurda olarak adlandırılan kısımlar, "non-coding DNA/protein kodlamayan DNA" şeklinde ifade edilmeye başlanmıştır. Bunlar "asli düzenleyiciler" olarak kabul edilen binlerce farklı mikroRNA (microRNA) kodlamaktadırlar. (Alexander RP, Fang G, Rozowsky J, Snyder M, Gerstein MB. Annotating non-coding regions of the genome. Nat Rev Genet. Aug 2010;11(8):559-571) Son yıllarda yapılan çalışmalar mikroRNA'ların çok sayıda görevi olduğunu ortaya koymuştur. Hücredeki tüm sentez olayları mikroRNA'ların kontrolü altında gerçekleşmekte, kanser dahil, insanoğlunun maruz kaldığı pek çok hastalıkta da önemli rol oynamaktadırlar. (Esquela-Kerscher A, Slack FJ. Oncomirs - microRNAs with a role in cancer. Nat Rev Cancer. Apr 2006;6(4):259-269, Paranjape T, Slack FJ, Weidhaas JB. MicroRNAs: tools for cancer diagnostics. Gut. Nov 2009;58(11):1546-1554) Dr. Mattick ve arkadaşlarına göre, protein kodlayan genlerdeki bilgi, akıl almayacak kadar sofistike (karmaşık) bir kontrol ve düzen içerisinde kullanılmaktadır ve mikroRNA'lar "master (ana/temel) düzenleyiciler"dir. Bu sebeple DNA'mızı "düzenleyici serilerden yaratılmış bir deniz ve protein kodlayan kısımları da bu denizdeki adacıklar" olarak tanımlamak mümkündür. (Mattick JS, Taft RJ, Faulkner GJ. A global view of genomic information--moving beyond the gene and the master regulator. Trends Genet. Jan 2010;26(1):21-28) "Bilim insanlarının bu tartışmalı alana ilişkin giderek artan bilgileri körlüğe çare bulunmasının yanı sıra DNA parmak izi denen yöntemle bazı masum insanların idamdan kurtarılmasını ve obezite dahil tıbbi müdahale gerektiren sayısız durumun tedavisinde büyük atılımlar yapılmasını sağladı." (Nessa Carey tarafından yazılan "Çöp DNA"adlı kitap tanıtım yazısından.)

Özetle, evrimciler tarafından âdeta körelmiş organlar derecesinde ele alınan "Çöp DNA, geçmişte protein kodlamayan DNA kısımlarının tamamı için kullanılırken, artık kodlamayan DNA kısımlarının pek çoğunun önemli işlevleri olduğu bilinmektedir." (Dr. Mahir E. Ocak, Çöp DNA Nedir? gençbilim Tübitak, 27/04/2015) Yani, "Çöp DNA'nın, atıl ve etkisiz DNA dizilerinden oluşmadığı anlaşılmıştır." (Sedat Ölçer, Çöp DNA, Bilim ve Gelecek, Sayı: 144, 1 Şubat 2016)

"Tek hücrelilerin, genetik bilgileri DNA'da depoladığı bilinmektedir. Hücre kendi kendisini tekrarlayıp çok hücreli organizmalara dönüşürken genetik bilgilerini de beraberinde taşırlar. Evrimsel biyolojinin dayandığı bu mantıktır." (Hürriyet, 12.2.2008) Evrimci görüşten yaratıcıya deliller sunalım: Hücre kendi kendini nasıl 'tekrarlar'! Hem kodlamayı yapıp hem de çoğaltma yönergesini veren kimdir? Organizmaya dönüştüren, akılsız ve cansızdan canlı üretebilen kimdir? Bilgi nasıl ve neden taşınır? Canlı için gerekli ve hayatın devamı için zorunlu olan temel bilgileri taşıtma komutunu veren kimdir? Bu sorulara cevap olarak 'tesadüf' demek mantık mıdır?! "Onların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler." (A'raf, 179)

Evrimcilerin cevap veremediği birçok alan vardır ama özellikle de, "Cansızdan nasıl canlı, akılsızdan nasıl akıllı ve ileriye dönük planlar" (mesela olmayan göz, gerek ilk evrimleşme aşamasında gerekse anne karnında gereksizdir ve ancak ileriyi gören biri bilinç onun var olmasını amaçlar) ortaya çıktığını hâlâ açıklayamamaktadırlar! Halbuki materyalistlere göre evrim, "kör ve geleceği hesaplanamayan bir süreçtir." (Dawkins, Kör Saatçi, s. 7)

Evrimci bilim adamlarının çoğunluğunu oluşturduğu itiraflara devam edelim.

Zoolog Prof. R. Goldschmidt: Şimdiye kadar hiç kimsenin makro mutasyonlar yolu ile yeni bir tür ya da cins üretemediği bir gerçektir. Seçilmiş mikro mutasyonlar yoluyla dahi tek bir tür

bile oluşturulamadığı da doğrudur. En iyi bilinen Drosofila (meyve sineği) gibi organizmalarda bile sayısız mutasyon bilinmektedir. Eğer herhangi bir organizma üzerinde bu binlerce mutasyonun bir kombinasyonunu yapabilseydik, yine de doğada bulunan herhangi bir türle benzerlik gösteren bir tür üretemezdik. (jstor.org/stable/27826418; Richard B. Goldschmidt, Evolution, As viewed by One Geneticist, s. 94) Evrimci Gordon Taylor: Bu çok çarpıcı, ama bir o kadar da gözden kaçırılan bir gerçektir: Altmış yıldır dünyanın dört bir yanındaki genetikçiler evrimi kanıtlamak için meyve sinekleri yetiştiriyorlar. Ama hâlâ bir türün, hatta tek bir enzimin bile ortaya çıkışını gözlemlemiş değillerdir. (Gordon R. Taylor, The Great Evolution Mystery, s. 48) Michael Pitman: Sayısız genetikçi meyve sineklerini nesiller boyunca sayısız mutasyonlara maruz bıraktılar. Peki, sonuçta insan yapımı bir evrim mi ortaya çıktı? Maalesef hayır. Genetikçilerin yarattıkları canavarlardan sadece pek azı beslendikleri şişelerin dışında yaşamlarını sürdürebildiler. Pratikte mutasyona uğratılmış olan tüm sinekler ya öldüler, ya sakat kaldılar ya da kısır oldular. (Michael Pitman, Adam and Evolution, s. 70) Paleontolog Kevin Padian: Büyük evrimsel değişiklikler nasıl başladı? Türlerin on binlerce yıl oturup faydalı mutasyonların meydana gelmesini beklediğine ve büyük bir istekle bunları yeni ve yararlı bir tür değişimi oluşana kadar biriktirip koruduklarına inanan biri var mı? İşte bu durum, Waddington ve diğerlerinin de belirttiği gibi neo-Darwinizm'in "saçma ve mantık dışı" matematik argümanlarıdır. (jstor.org/stable/2400912; Kevin Padian, The Whole Real Guts of Evolution, Review of Genetics, Paleontology and Macroevolution, By Jeffrey S. Levinton, s. 77) Filozof ve biyolog Francisco J. Ayala: X ışınları gibi yüksek enerjili radyasyonlar mutasyon oranını arttırırlar. Rastgele mutasyonlar çoğunlukla zararlıdırlar. Bir organizmadaki genom gibi tamamen organize bir sistemde rastgele bir değişiklik sistemin düzenini veya kullanılırlığını arttırmaz, aksine azaltır. (science.org/doi/10.1126/science.162.3861.1453; Francisco J. Ayala, Genotype Environment and Population Numbers, Science, vol.162 (27 Aralık 1968), s. 1456) Radyasyon ve mutasyon uzmanı James F. Crow: Mutasyonların hemen hepsi zararlıdır ve bunun bedelini insanlar öder. Bu nedenle mutasyon oranını yükseltecek olan her türlü insan aktivitesi insanlık için ciddi sağlık ve ahlak sorunları oluşturur. (scientificamerican.com/article/ionizing-radiation-and-evolution; James F. Crow, Ionizing Radiation and Evolution, Scientific American, s. 138) Hayatı oluşturan kimyasal işlemlerin bütünlüğüne isabet edecek rastgele bir değişikliğin bozucu etkisi olacağı kesindir. Aynen bir televizyondaki bağlantıların rastgele değiştirilmesinin görüntünün kalitesini artırmaması gibi. (Genetic Effects of Radiation, Bulletin of Atomic Scientists, No: 14, s. 19-20; tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00963402.1958.11453786) Antropolog Frederick Seymour Hulse: Mutasyonlar rastgele meydana gelirler. Yüksek komplekslikteki sistemlerin bileşiminde ve işleyişindeki herhangi bir değişiklik bu sistemin işleyişini geliştirmeyecektir ve bu nedenle mutasyonların büyük kısmı dezavantajlıdır. Bir organizma ve çevre arasında çok hassas bir denge vardır ve bir mutasyon bu dengeyi kolaylıkla bozabilir. Bir insan aynı şekilde frenin veya gaz pedalının pozisyonunu rastgele değiştirerek bir arabanın işleyişinin gelişmesini de bekleyebilir. (Frederick S. Hulse, The Human Species, s. 61-62) Evrimci D. L. Stern: Evrimsel biyolojinin en eski problemlerinden biri geniş çapta çözülmemiş olarak duruyor. Hangi mutasyonlar, evrimsel açıdan faydalı olan fenotip çeşitliliğini oluşturabilir? Bunlar ne tür moleküler değişiklikleri gerektirir? (pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/11005278) Prof. Hoimar Von Ditfurth: "Alabildiğine kompleks biyolojik bir işlevin, organik bir düzenin, amaçsız, hedefsiz, keyfi mutasyonların rastlantısal sonuçları olarak ortaya çıkıp çıkamayacağı sorusuna yanıt ararken, tasavvur etme yeteneğimiz oldukça yaya kalacaktır. Gerçekten de, rastlantısal mutasyonların ardından, sözünü ettiğimiz türden yeni mekanizmaların, yeni düzenlerin ortaya çıkması için evrim istediği kadar zaman bulmuş olsun, yeni denge ve düzenlerin rastlantının ürünü olduğunu ileri sürmekle iyice ileri gitmiş, başka türlü düşünenleri tahrik etmiş olmuyor muyuz? Deyim yerindeyse, sakat doğum gibi bir şeydi bu tuhaf yaratıklar. Bir mutasyonun sonucuydular. Mutasyon sonuçları hemen her zaman bir felaket doğurmuşlardır." (Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, s. 66) Bu noktada itirazcılar, anlamlı ve amaca uygun özelliklerin tümüyle rastlantısal olarak yeterli miktarda oluşmasını sağlamak bakımından, mutasyonların sayısının yeterli büyüklükte olamayacağına ilişkin bir karşı tezi öne sürmek eğilimdedirler. Gerçekten de çok sayıda mutasyon, olasılıklar

kurallarına göre, bırakalım gelişmeyi desteklemeyi, zararlı ve hatta öldürücü olmaktan kurtulamaz. (Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 6, s. 97) Dr. Mahlon B. Hoagland: Bugün canlı organizmalarda birikmiş bilgi (üç milyar yıllık evrimin birikmiş sonucu) bütün dünya şairlerinin toplamından daha çok işlenmiş, daha incedir. Bir harfte, bir kelimede, bir deyimde rastlantıya bağlı bir değişimin parçayı daha iyi yapması uzak bir olasılık, böyle rastlantısal bir çarpmanın zararlı olması daha akla yatkındır. Birçok biyolog, nükleer silahların, nükleer reaktörlerin ve endüstride üretilen mutasyona neden olabilecek türden kimyasal maddelerin artmasından, bu nedenle korkmaktadırlar. (Mahlon B. Hoagland, Hayatın Kökleri, s. 69) Bir organizmanın DNA'sında bir değişikliğin olması hemen her zaman onun için zararlıdır; başka bir deyişle yaşamını sürdürebilme kapasitesinde azalmaya yol açar. Bir benzetme yapalım; Shakespeare'in oyunlarına rastgele eklenen cümlelerin onları daha iyi yapması pek olası değildir. Temelinde DNA değişiklikleri ister mutasyonla, ister bizim dışarıdan bilerek eklediğimiz yabancı genlerle olsun, yaşamı sürdürebilme şansını azaltma özelliklerinden dolayı zararlıdır. (Mahlon B. Hoagland, Hayatın Kökleri, s. 153) Warren Weaver: Çoğu kimse, bilinen 'tüm mutasyon örneklerinin zararlı olduğu' sonucu karşısında şaşıracaktır, çünkü mutasyonlar evrim sürecinin gerekli bir parçasıdır. Nasıl olur da iyi bir etki -yani bir canlının daha gelişmiş canlı formlarına evrimleşmesi- pratikte 'hepsi zararlı olan' mutasyonların sonucu olabilir? Mutasyona uğramış genlerin, karşılaşılan durumların büyük çoğunluğunda ve şimdiye kadar üzerinde çalışılan türlerde zararlı etkilerine rastlanmıştır. En uç durumlarda zararlı etkiden kastettiğimiz ölüm demektir. Diğer durumlarda ise döl üretebilme olanağının azalması veya diğer bazı ciddi anormallikler anlamına gelir. (jstor.org/stable/1749925; Weaver, Genetic Effects of Atomic Radiation, Science, c. 123, 29 Haziran, 1956, s. 1159) Richard Monestarsky: Bugün görmekte olduğumuz oldukça kompleks hayvan formları 'aniden' ortaya çıkmışlardır ve bugün olduğu gibi birbirlerinden çok farklıdırlar. (discovermagazine.com/environment/mysteries-of-the-orient; Richard Monastarsky, Mysteries of the Orient, Discover, Nisan 1993, s. 40) Türk evrimcilerden Engin Korur: Gözlerin ve kanatların ortak özelliği ancak bütünüyle gelişmiş bulundukları takdirde vazifelerini yerine getirebilmeleridir. Başka bir deyişle, eksik gözle görülmez, yarım kanatla uçulmaz. Bu organların nasıl oluştuğu 'doğanın' henüz iyi aydınlanmamış sırlarından birisi olarak kalmıştır. (Engin Korur, Gözlerin ve Kanatların Sırrı, Bilim ve Teknik, Sayı 203, Ekim 1984, s. 25) Evrimci Gaylord Simpson: Dünya üzerindeki yaşamın en kafa karıştırıcı olayı, Mezozoik Çağı'nın, yani sürüngenler devrinin, memeliler devrine 'aniden' değişmesidir. Sanki bütün başrol oyunculuğunun çok sayıda ve türdeki sürüngenler tarafından üstlenildiği bir 'oyunun perdesi' bir anda indirilmiştir. Perde yeniden açıldığında ise, bu kez başrolünde memelilerin yer aldığı ve sürüngenlerin bir kenara itildiği yepyeni bir devir başlamıştır. Ortaya çıkan memelilerin bir önceki devire ait izleri ise yok gibidir. (George Gaylord Simpson, Life Before Man, s. 42) Evrimci Stefan Bengtson: Eğer canlılık tarihinde herhangi bir olay, insanın yaratılışı mitine benzetilecekse, o da çok hücreli organizmaların ekolojide ve evrimde baş aktör haline geldikleri okyanus yaşamındaki 'ani farklılaşma' dönemidir. Darwin'i şaşırtan ve utandıran bu olay bizi de hâlâ şaşırtmaktadır. (Stefan Bengtson, Nature, 1990, v. 345, n. 6278, p. 765, doi. 10.1038/345765a0) Evrimci Richard Leakey - Roger Lewin: "Elimizdeki deliller yetersiz." (Richard E. Leakey, The Making of Mankind/İnsanın kökeni, s. 43) David Pilbeam: Yayınlanan kitaplar şunu söylemeye çekiniyorlar ki, ben de dâhil olmak üzere kuşaklar boyu insan evrimini araştıran kişiler karanlık içinde çırpınıyorlar. Elimizde olan bilgiler, teorilerimizi şekillendirmek için 'son derece güvenilmez' ve yetersiz. (David Pilbeam, American Scientist, Sayı 66, Mayıs-Haziran, 1978, s. 379) Atalarımızın dört ayak üzerinde hareket biçiminden iki ayak üzerinde dik yürüyüşe geçmesinin "neden" gerçekleştiği bir sır. Çünkü avantajların çoğu, ancak dik yürüme yeteneği çok iyi geliştiğinde ortaya çıkıyor. Ne yazık ki, insanın evrimi yolu bize çok az ve zayıf ipuçları veriyor: Taştan aletler, kafatası parçaları, bir bacak kemiği parçası, yarım bir çene kemiği, nadiren bütün bir kafatası ve tabii çok sayıda diş. Bir zamanlar atalarımızın yaşadığı, şimdi derinlerde gömülü tortullarda bulabildiklerimiz işte bunlar. Eğer birileri, örneğin beş ila bir milyon yıl önce yaşamış atalarımızın şimdiye kadar bulunan bütün fosil kalıntılarını bir odaya toplamaya girişseydi, hepsini sergilemek için sadece birkaç büyük masa yeterdi. Bundan da kötüsü, 15 ila 6 milyon yıl önce yaşamış hominidlere ait fosil

buluntularını yerleştirmek için, çok da büyük olmayan bir ayakkabı kutusu yeterli olacaktır. (Richard Leakey - Roger Lewin, Göl İnsanları, s. 24, 33) Ve devam ederler: Hominidler (maymun ve insan arası, insanımsılar) bir parça bacak kemiği, kalça veya diz kemiğinden yola çıkılarak oluşturulmuştur. "Sinir bozucu derecede eksik ve aşınmış." (Richard Leakey and Roger Lewin, Origins, s. 111) John Reader: Bütün hominid koleksiyonu toplasanız bir bilardo masasını ancak doldurur. Fosiller bütün ümitleri kıracak şekilde eksiklerle dolu ve türler sadece küçük parçalardan ibaret, hiçbir sonuca götürmüyor, öyle ki, eksik olanlar hakkında mevcut olanlardan daha fazla şey söyleyebiliriz. (apologeticspress.org/have-dinosaur-and-human-fossils-been-found-together-4664; John Reader, Whatever Happened to Zinjanthropus?, New Scientist, Cilt 89, no:12446, 26 Mart, 1981) Prof. Robert B. Eckhardt: İnsanı şaşkına çeviren Hominoidler serisinin arasında, insanın hominid atası olduğunu gösteren morfolojiye sahip bir fosil var mıdır? Eğer genetik varyasyon işin içine katılırsa, cevap 'hayır' olacaktır. (scientificamerican.com/article/population-genetics-and-human-origi; Population Genetics and Human Origins, Scientific American, sayı 226, 1/1972, s. 94) Dr. Lyall Watson: Soy ağacımızı oluşturan fosiller o kadar yetersiz ki hâlâ fosil örneklerden daha çok bilim adamı var. Bir gerçek var ki o da insan evrimi için fiziksel kanıtların tamamı boş yer kalacak şekilde, tek bir tabutun içine yerleştirilebiliyor. Örneğin modern maymunlar hiçbir yerden türememişlerdir. Hiçbir geçmişleri yok, hiçbir fosil kayıtları yok. Ve dik, çıplak, alet kullanabilen, büyük beyinli varlıklar olan modern insanların gerçek kökeni, dürüst olmak gerekirse bununla aynı derecede gizemli bir olay. (Lyall Watson, The Water People, Science Digest, Mayıs 1982, s. 44. Evrimciler yazarın psişik güçler üzerine çalışmasından hareketle makaleyi eleştirseler de bu olay birçok yazarca da dile getirilmiş bir gerçektir.) Boyce Rensberger: İnsanın en eski atası olarak tanımlanan komple bir iskelet Kenya'da bulundu. Kemikler '1.6 milyon yıl önce ölmüş' 12 yaşında uzun boylu homo erectus türünden erkek bir çocuğa ait. Bu yeni buluntu ile eski insanların vücut yapısı ile günümüz insanının arasında herhangi bir farkın olmadığı ortaya çıktı. Hatta iskelet günümüzün 12 yaşındaki çocuklarına oranla daha uzun. (Boyce Rensberger, Human Fossil is Unearthed, Washington Post, 19 Ekim 1984, s.11) Jerald M. Loewenstein ve Adrienne L. Zihlman: Evrimsel soyların tanımlanması için 'anatomi ve fosil kayıtları hiç de güvenilir değildir.' Ancak yine de paleontologlar bundan öteye gitmemekte kararlılar. 'Bilim adamlarının üzerinde ittifak ettikleri tek bir soyağacı bulunmamaktadır.' Aksine neredeyse yaşayan ve nesli tükenmiş hominidlerin tümüne ait olası kombinasyonlar ve permütasyonlar biri veya diğeri tarafından inkar edilmektedir. (Jerald M. Loewenstein ve Adrienne L. Zihlman, The Invisible Ape, New Scientist, sayı 120, 3 Aralık, 1988, s.58) Evrimci Robert D. Martin: Tüm türlere ilişkin bilinen sağlam fosil kalıntılarının var olduğu fikrinden yola çıksak bile insan evrimine delil olarak kullanılabilecek kuşku verici benzerlikler uyandıran birkaç kırıntının ötesinde bundan 3.8 milyon yıl önceki döneme denk gelebilecek gerçek bir fosil delili bulamayız. (Robert D. Martin, Primatların Orijini ve Evrim, s.82) Paleoantropoloji uzmanı David Pilbeam: İnsan evrimi hakkında düşündükçe, bir bilim adamı olarak değiştiğimi hissettim. İçimizde yerleşmiş bulunan ön kabullerin farkındayım ve bunları zihnimden kazımak için gerçekten çaba gösteriyorum. Geçmişte teorilerimiz, elde olan gerçek bilgimizden çok bizim o anki 'ideolojimizi' yansıtıyordu. (creation.com/those-fossils-are-a-problem; David Pilbeam, Rearranging Our Family Tree, Nature, Haziran,1978, s. 4) Evrimci Roger Lewin: Fiziksel alanda insanın evrimiyle ilgili herhangi bir teori nasıl olup da, güçlü çeneler ve köpeklerde olduğu gibi uzun hançer dişlerle donatılmış, dört bacağı üzerinde koşabilen maymun benzeri atanın, doğal savunma anlamında güçsüz olan yavaş, iki ayağı üzerinde yürüyebilen bir hayvana dönüştüğünü açıklamalıdır. Huxley'in ifade ettiği gibi bizim "bir dağın üzerinde yükselmemizi" sağlayan akıl, konuşma, ahlak; işte bu, evrim teorisine tam anlamıyla bir meydan okumadır. (web.archive.org/web/20010415052558/http://www.mesozoic.demon.co.uk/mankind.htm) William R. Fix: İnsanoğluna ait fosiller hâlâ o kadar seyrektir ki, pozitif beyanlarda ısrar edenler tehlikeli bir zandan diğerine atlamaktan ve yeni dramatik bir keşifin yapılıp kendilerini tamamen aptal durumuna düşürmemesini ummaktan başka birşey yapamazlar... Ama açıkça bugün bundan ders almak istemeyenler var. Gördüğümüz gibi etrafta, insanoğlunun kökeni hakkında küstahça konuşarak hiçbir şüphe olmadığını söyleyen bir sürü bilim adamı var: Bir de delilleri olsaydı. (William R. Fix, The Bone Peddlers, s. 150) Dr. Tim White: İnsanımsı bir canlının köprücük kemiği olduğu düşünülen 5 milyon yıllık bir kemik parçasının, aslında bir yunusun

kaburga kemiğinin bir parçası olduğu anlaşıldı. Birçok antropoloğun sorunu çok fazla (hominid) kemiği bulmak istemeleri. Böylece buldukları ufak bir kemik parçasının hemen 'hominid' kemiği olduğunu söylüyorlar. (Dr. Tim White, New Scientist, Nisan 28, 1983, s. 199) Evrimci Stephen Jay Gould: Eğer birbiri ile 'paralel bir biçimde yaşayan' üç farklı hominid çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30) Niles Eldredge ve Ian Tattersall: Canlıların evrimsel tarihlerinin bir keşif meselesi olduğu düşüncesi, bir efsanedir. Eğer öyle olsaydı, ne kadar çok hominid fosili bulursak, insanın evrimi hikayesinin de o kadar açık hale gelmesi gerekirdi. Oysa eğer bir şey olduysa, bunun tam tersi olmuştur. (Niles Eldredge, Ian Tattersall, The Myths of Human Evolution, s. 126) Henry Gee: Ata-torun ilişkilerine dayalı insan evrimi şeması, tamamen gerçeklerin sonrasında yaratılmış bir insan icadıdır ve insanların ön yargılarına göre şekillenmiştir. Bir grup fosili almak ve bunların bir akrabalık zincirini yansıttıklarını söylemek, test edilebilir bir bilimsel hipotez değil, ama gece yarısı masallarıyla aynı değeri taşıyan bir iddia. Eğlendirici ve hatta belki yönlendiricidir, ama bilimsel değildir. (Henry Gee, In Search of Deep Time, s. 116) "Johanson'la birlikte dünyanın muhtemelen en tanınmış fosil antropoloğu olan Richard Leakey'e göre Lucy'nin kafatası o kadar eksik ki, büyük kısmı 'alçıdan yapılmış bir hayal'den ibaret." Leakey, 1983'te Lucy'nin hangi türe ait olduğu konusunda kesin bir sonuca varılamayacağını bile söylemişti. (creation.com/lucy-isnt-the-missing-link; Richard Leakey The Weekend Australian, May 7-8, 1983, s. 3) Evrimci Albert W. Mehlert: Lucy, pigme bir şempanzeden başka bir şey değil. Maymundan insana olduğu iddia edilen dönüşüm için kanıtlar kesinlikle inandırıcı değil. (crsq.creationresearch.org/id/eprint/812/1/Pithecanthropus%20IV%3A%20A%20Human%20Evolutionary%20Ancestor%20or%20an%20Artificial%20Reconstruction%3F.pdf. Lucy'nin insan değil, maymun olduğunu kanıtlayan diğer bilimsel araştırmalar: (Fransız Science et Vie, Mayıs 1999; Natura, 23 March 2000; Jerusalem Post, 16.4.2007; Boston Teksas Üniversitesi Antropoloji Uzmanı Prof. John Kappelman, journals.plos.org, 30 Kasım 2016; newscientist.com, 10.4.2015; theguardian, 29 Ağustos 2016; researchgate.net, August 2020; cs.unc.edu, 22 Haziran 2021; talkorigins.org, 12 Eylül 2012) Erik Trinkaus: Neandertal kalıntıları ve modern insan kemikleri arasında yapılan ayrıntılı karşılaştırmalar göstermektedir ki, Neandertallerin anatomisi, hareket kabiliyeti bakımından ya da hareket, alet kullanımı, zeka seviyesi veya konuşma kabiliyeti gibi özelliklerinde modern insanlardan aşağı sayılabilecek hiçbir şey yoktur. (Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", Natural History, cilt 87, Aralık 1978, s. 10) Evrimci Bonnie Blackwell: Neandertaller hem davranışsal hem de zihinsel kapasite açısından Homo sapienslere çok benzemektedirler. Her iki grubun da müzik gelenekleri tarih öncesi dönemin çok gerilerine dayanmaktadır. New York Üniversitesi arkeologlarından Randall K. White Neandertallere ait bir kemik için şöyle demektedir: "Slovenya'da bulunan ve müzik enstrümanı olarak kullanılan bu kemik Avrupa'da sonraki dönemlerde kullanılan kemik enstrümanlara son derece benzemektedir." (Bonnie Blackwell, Neandertal Noisemaker, Science News, vol. 15, 23 Kasım 1996, s. 328) Mary Leakey tarafından 1977 yılında Tanzanya'nın Laetoli bölgesinde ayak izleri bulundu. Bu izler 3.6 milyon yıl yaşında olduğu hesaplanan bir tabakanın üzerindeydi ve en önemlisi, günümüz insanının bırakacağı ayak izlerinden tamamen farksızdı. Bu ayak izleri daha sonra ünlü paleoantropologlar tarafından incelendi. Bu bilim adamlarından biri Tim White idi. Tim White: Hiç kuşkunuz olmasın. Bunlar modern insanın ayak izlerinden tamamen farksız. Eğer bu izler bugün bir California plajında olsalardı ve bir çocuğa bunların ne olduğu sorulsaydı, hiç tereddüt etmeden burada bir insanın yürüdüğünü söylerdi. Bunları, kumsalda yer alan diğer yüzlerce insan ayak izinden ayırt edemezdi. Dahası, siz de ayırt edemezdiniz. (D.C. Johanson, M. A. Edey, Lucy: The Beginnings of Humankind, s. 250) Evrimci Elaine Morgan: İnsanlarla (insanın evrimiyle) ilgili en önemli dört sır şunlardır: Neden iki ayak üzerinde yürürler? Neden vücutlarındaki yoğun kılları kaybettiler? Neden bu denli büyük beyinler geliştirdiler? Neden konuşmayı öğrendiler? Bu sorulara verilecek standart cevaplar şöyledir: Henüz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Sorular çok daha artırılabilir, ama cevapların tekdüzeliği hiç değişmeyecektir. (Elaine Morgan, The Scars of Evolution, s. 5) Robert Eckhardt: Eğer Hominid kavramından kastedilen şey, ufak bir yüze ve ufak bir çeneye sahip bir maymun değilse, bu süre içinde (14 milyon yıl önce) herhangi bir insan-maymun arası canlının

yaşadığına dair elimizde delil yoktur. (Robert Eckhardt, Population Genetics and Human Origins, Scientific American, Sayı 226, 1972, s. 94)

Dine alternatif bir hurafe din: Evrim

"Bir takım değişikliklere uğramış, ancak özde hâlâ aynı özellikleri taşıyan evrim teorisi, kendisine 'ilahi bir şevkle inanan taraftarlarının tebliğ ettiği bir din' haline gelmiştir ve teoriye şüphe ile bakanların bilimselliğe yeterli inancı olmayan, kafası karışık kişiler olduğunu düşünülmektedir." (Margorie Grene, Encounter, s. 48-50) İngiliz fizikçi H.S. Lipson, "Evrim, bir bakıma bilimsel bir din haline gelmiştir. Hemen hemen tüm bilim adamları bunu kabul etmişler ve pek çoğu da gözlemlerini 'ona uydurmak için bulgularını eğip bükmeye' hazırlanmaktadır." (M. Morris, The Long War Against God, s. 127) derken, bilim felsefecisi Karl Popper, evrim teorisinin 'bilimsel' bir teori değil, 'metafizik' bir araştırma programı olduğunu" (Herbert Keuth, The Philosophy of Karl Popper, s. 183 143) söylemekte ve bu bilimsel görünüşlü batıl dinin varlığını dünyaya ifşa etmektedirler. "Evrim kutsallaştırılmış ve neredeyse bir din gibi sorgulanamaz hale getirilmiştir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Prof. Ali Köse, s. 126)

Evrimcilerin amentü esaslarından biri de gayba/bilimsel ispat edilemeyene 'iman' etmektir! 'Şaşırtan varsayım' isimli eserinde İngiliz moleküler biyolog Crick şöyle demektedir: 'Eninde sonunda beynin nasıl çalıştığını gerçek anlamda öğrendiğimizde, algılarımız, düşüncelerimiz ve davranışlarımızın üst düzeyde yaklaşık bir açıklamasını yapabileceğiz.' (Francis Crick, Şaşırtan varsayım, s. 284) Crick, kırmızıyı görmenin sinirsel karşılığının 'ileride' bulunacağından da umutludur. Ona göre kırmızının kırmızılığının 'açıklanamayacağı ortaya çıksa bile', bundan sizin kırmızıyı benim gördüğüm gibi gördüğünüzden emin olamayacağımız sonucu çıkmaz. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 95) Crick devam eder: "En basit soruları yanıtlayabilecek ne yeterince ayrıntılı bilgimiz ne de düşüncemiz var. Renkleri nasıl görüyoruz, tanıdık bir yüzü anımsayınca neler oluyor beynimizde?" (Crick, Şaşırtan varsayım, s. 28) Bu da, diğer bir evrimcinin gayba iman derecesinde teoriyi savunduğuna örnektir: "Hiç bir fosil 'bulunmasa bile' bu evrim kuramını çökertmez. 'Varsayalım ki henüz hiç bir fosil bulunamadı. Bu, tüm ara canlıların doğaya karıştığını' gösterir. 'Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı! Bu bile evrim kuramını çökertmez." (Ümit Sayın, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu", Bilim ve Ütopya, Kasım 1998) Aşağıdaki cümleler de aynı bilim adamına aittir: "Theropoda'daki değişimin nedenlerinin ve mekanizmasının belirlenmesi bugünkü bilgilerle mümkün değildir ama '100 yıla kadar bu konuda dev adımlar atılacağına kesin' gözüyle bakılmaktadır." Zaten üstatları "Darwin de 'daha sonraki' fosil bulgularının teorisini doğrulayacağını' düşünmektedir." (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 53) Evrimci G.W. Harper, evrim teorisini "metafizik inanış" olarak tanımlarken (Harper, "Alternatives to Evolutiotism", s 16) Julian Huxley bunu desteklercesine evrimi, 'gerçeğin tümü' (Huxley, "Evolution and Genetics", Ch.8 in What is Science?, s. 278) olarak nitelendirmektedir. Evrimciler teorilerine o kadar şiddetli bir şekilde iman etmişlerdir ki, evrimci Nature dergisinde yayınlanan bir makalede ifade edildiği gibi; "Bu saygın bilim adamları, 'eğer evrim teorisi doğruysa' diye başlayan bir cümle yazmaktansa sağ ellerini kesmeyi tercih etmektedirler." (Nature, "Darwin's Death in South Kensington", Şubat 26, 1981, cilt 289, s. 735. Darwin on Trial, Phillip E. Johnson, InterVarsity Press, 1991, s. 138) "Tek başına bir işe yaramayan, fakat bir sistem içinde kritik rol oynayan elemanların birbirinden habersizce ve hiçbir amaçları olmaksızın yavaş yavaş karmaşık bir mekanizmayı oluşturduğunu düşünmek tam manasıyla bir inançtır. Doğal seçilim, tam anlamıyla bir inanç terimidir. Seçen ve seçilenin her ikisi de aynı şeyi, yani tabiatı göstermektedir. Eğer teorinin arkasında ideolojik bir bakış ve doğruluğuna dair kesin inanç olmasaydı, açıklama gücündeki zayıflığından dolayı çoktan terk edilmiş olurdu." (Selçuk Kütük, Ümran Dergisi, Ssayı: 183, s. 54-59) Benzer örneklere 'ateist akıl' adlı yazımızdan da ulaşabilirsiniz.

Darwinizm'in önde gelen ideologlarından Pierre Teilhard de Chardin'in aşağıdaki sözleri, Darwinistler'in evrim teorisine bakış açılarının 'bilimsellik' seviyesini gözler önüne sermektedir: "Evrim bir teori, bir sistem ya da bir hipotez midir? Hayır! O, bunların 'hepsinden öte bir şeydir.' Evrim, kendisinden 'kuşku duyulmayan yegane ilkedir' ki, tüm teoriler, tüm sistemler, tüm hipotezler, ciddiye alınabilir ve 'doğru olabilmek için ona dayanmak' zorundadır. Evrim, tüm gerçekleri aydınlatan 'bir ışık', tüm çizgilerin kendisinden çıkması gereken 'bir ana çizgidir.' İşte evrim budur. (academic.oup.com/jhered/article-abstract/68/1/3/791230?redirectedFrom=fulltext; Francisco Ayala, Nothing in Biology Makes Sense Except in the Light of Evolution: Theodosius Dobzhansky, 1900-1975) Evrim kelimesini çıkartın ve yerine iman esaslarından birini koyun ve yeniden cümleyi okuyun! İşte size kesin inançlı bir mümin! "Bilimsel evrim teorisi, modern bilimdeki en sağlam teorilerden biridir." (Amerikan Sivil Özgürlükler Birliği, 16.10.2005) Hem teori, hem en sağlam ama hâlâ 'teori!' Görüldüğü gibi "Evrim Teorisi, bilimsel olarak hiçbir kanıta dayanmayan, sadece ön kabullerden yola çıkılarak yorumlanan bir inançtır." (Yavuz Şahin, Derin Tahkik, 6 Mart 2022) "Evrime atfedilen anlam katı-doğmatik bir inançtan başkası değildir." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 16.3.2009) Prof. Dr. Arif Sarsılmaz: "Klavyenin tuşlarına saniyede bir defa rast gele basan birinin, yalnızca bir defa "evrim hipotezi" yazabilmesi için yaklaşık 317 milyar yıl uğraşması gerekir. Eğer evrim bir inançsa ve ona iman ediliyorsa sözümüz yok ve inananlara saygımız var ama söz konusu olan 'bilimsel bir teorisi ise' o zaman bilimsel verilerin ışığında bu teorinin tartışılmaz bilimsel gerçek olduğu dayatmasının tartışılması gerekir." (Arif Sarsılmaz, 10 Soruda Yaratılış ve Evrim Tartışması)

Biyokimya alanında tek bir protein molekülünün bile tesadüfen oluşma ihtimalinin matematiksel olarak "sıfır" olduğunu ortaya konmuşken, genetik bilimi DNA'yı keşfetmiş ve her canlının her hücresinin çekirdeğinde o canlı ile ilgili son derece detaylı bilgilerin şifrelenmiş olarak kayıtlı olduğunu bulmuşken, paleontoloji canlıların Prekambriyen Dönemi'nde aniden ortaya çıktığını ve canlı türleri arasında evrim teorisinin öngördüğü ara-geçiş formlarının bulunmadığını göstermişken, kimya 'Le Chatelier Kanunu' ile evrim teorisinin ilkel dünyada meydana gelen organik maddeler iddiasının aksine, amino asitlerin sulu ortamlarda birleşemeyeceklerini kanıtlamışken, Jeoloji dünyanın hiçbir döneminde evrimcilerin canlılığın oluşumu için iddia ettiği atmosfer şartlarının var olmadığını tespit etmişken ve Fizik ilk dünya şartlarında ultraviyole ışınlarının, "fotodisosiyasyon" yoluyla meydana geldiği iddia edilen molekülleri parçalayacağını ispatlamış ve evrimin, ilk amino asitlerin atmosferdeki gazlardan oluştuğu iddiasını geçersiz kılmışken hâlâ bu teori savunuluyorsa, ortada tam anlamı ile bir inanç ve psikolojik bir durum var demektir!

2010'lu yıllarda, sanal âlemde bir süre, 'evrimciler tesadüfü savunmaz' diyenlere tesadüf etmeye başlamıştık, sonradan nedense suskunluğa gömüldüler! Suskunluklarının nedenlerinden birkaçını sıralayalım: Bir kere teori, iddiası gereği tesadüfe dayanmaktadır: "Evrim, genetik kompozisyonun rastgele mutasyonlar yoluyla değişmesi anlamına gelir. Evren tasarlanmamış ise, bu durumda akıllı bir varlık evrim sürecini yönetmemiş demektir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 114, 314)

"Tanrının yok olduğunu konusunda mutlak bir bilgiye sahip olunamayacağını" kabul eden ve "fizik kanunlarının olduğundan çok az bile farklı olması halinde yeryüzünde yaşamını imkansız hale geleceğini" itiraf eden Dawkins, genlerin yüzlerce başka genlerle işbirliğini ise 'rastgele bir sürüklenme' ve 'doğal seçilim sonucu' olarak açıklamaktadır. (Dawkins, Tanrı yanılgısı, 81, 189, 254) Yine Dawkins "şanssızlığım beni insan ırkının bir üyesi yaptı." (Dawkins The God Delusion/Tanrı Yanılgısı s. 400) derken, Agnostik paleontolog Stephen Jay Gould ise, "Biz buradayız. Çünkü tuhaf bir balık grubu, ayrı bir yüzgeç yapısına sahipti." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 101) demektedir. Halbuki tüm bu iddiaların aksine "Bilim, canlı organizmaların tesadüfen vücuda

gelemeyeceğini ispatlamıştır" (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 38) ve şans faktöründen çok evrene bilinç hâkimdir!

"Tıpta Nobel ödülü kazanmış bir ilim adamı kitabında şu görüşleri ileri sürebilmiştir: Birkaç temel element 'yardımıyla' canlı madde, 'kendi kendini 'tesadüf eseri' yaratabilmiştir.' Organik canlı varlıklar çeşitli 'dış tesir altında' teşekkül edebilecektir." (Aktaran; Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 193) Nobel ödülü var ama iki dört mantık dışı iddiayı bu iki cümleye sığdırabilmiştir!

Materyalist zoolog Pierre Grasse: "Mutasyonların, hayvanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak gerçekten çok zordur. Ama 'Darwinizm bundan fazlasını da ister': Tek bir bitki, tek bir hayvan, binlerce ve binlerce 'tam olması gerektiği şekilde faydalı tesadüflere maruz kalmalıdır.' Yani 'mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir.' Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dâhil edilmemelidir. Tesadüf, ateizm görüntüsü altında kendisine gizlice tapınılan 'bir tür ilah' haline gelmiştir." (Pierre-Paul Grasse, Evolution of Living Organisms, s. 103, 107) Ateist Diderot, "İbadethanelerden çıkın, tanrı yoktur. Evren geniş bir bilardo masasıdır. Üzerinde sonsuz sayıda bilyeler, 'rastgele' hareket etmekte, çarpışıp durmaktadır." demektedir. David Ruelle: "Evrende 'oldukça büyük bir rastlantısallık' vardır. 'Günün birinde' evrende yaşam ortaya çıkmıştır. 'Nasıl olduğunu tam olarak bilmiyoruz.' Küçük 'genetik iletiler' kendilerini gelişigüzelliğe 'uydurmayı başardılar.' Daha sonra 'bir araya gelip yeniden düzenlenmiş iletiler' oluşturmayı 'öğrendiler.' Bunun sonucu olarak da genetik iletiler evrendeki düzenin bir bölümünü 'kendi amaçları' için kullanma olanağına kavuştular. Bir süre sonra yaşamın, 'zeki' adını verdiğimiz yeni bir öğesi ortaya çıktı." (Ruelle, Rastlantı ve Kaos, s.151-158) 'Alice harikalar diyarında'n bir bölüm okumadınız ve bu satırları yazan da bir matematiksel fizikçi ama kesin inançlı bir evrimci aynı zamanda! Pozitivizm, septisizm, empirizm, rasyonalizm, realizm boşuna aramayın, sadece sloganlarda…!

Matematikçi filozof W. A. Dembski herkesin bildiği sırrı açıklamaktadır: "Bilim adamları 'izah yetersizliğini yaratıcı ile açıklama' ithamından korktukları için tabiat üstü her şeyi inkar edip, bilgi eksikliğinin sebep olduğu açıklama boşluklarını 'şans ile' açıklama hatasına düşerler." (Dembski, Üçüncü tür açıklama, s. 98) Evrimci bir eşcinsel olan Yuval Noah Harari, 'Ortada sadece hiçbir amacı olmayan son derece 'körü körüne' ilerleyen bir evrimsel süreç var ve bu da insanların 'doğmasını' sağlıyor.' (Harari, Sapiens, s. 118) demektedir. Dawkins'e göre de, Darwin'in doğal seçilime dayalı 'Evrim' kuramı, Paley'nin 'tanrı fikrinin yerini' almalıdır. "İlle de bir saatçiden söz edilecekse, kör saatçiden söz edilebilir. Çünkü 'doğal seçilim kör, geleceği hesaplanamayan' bir süreçtir." (Dawkins, Kör Saatçi, s. 6-7)

Cumhuriyet Bilim Teknik Dergisinin 25 Ağustos 2001 tarihli sayısında ise "Rastlantı Evrenin Hâkimi mi?" başlıklı bir yazı yayınlanmıştı. Fransız Science et Vie adlı bilim dergisinin Nisan 2001 sayısında yer alan bir yazıdan tercüme edilen bu çeviride, evrendeki canlı ve cansız tüm varlıkların, kusursuz düzen ve dengenin yaratıcısının 'rastlantılar' olduğu ileri sürülmektedir: "Rastlantısal çarpışmalar yavaş yavaş gezegenimizi oluşturdu. Ayçiçeği, beynimizdeki nöron bağlantıları hep rastlantısal değişimlerin ürünüdür."

Kitabın adı bile 'rastlantı' Ama bu kitap bile bir yazara muhtaçtır! Yukarıda 'savunulmayan' rastlantı kelimesinin geçtiği bazı sayfaların ekran görüntüleri verilmiştir!

Bir polipeptiddeki aminoasitler dizisi için «rastlantısal» demenin, hiçbir zaman, bir bilgisizliğin kabulü olmayıp bir olgunun saptanması anlamına geldiğini vurgulamak gerekir: Örneğin, poli-

Bu uzun denemesinde yaşamın kökenin ve evrim sürecinin rastlantısal olduğunu ileri sürdü. Rastlantı ve Zorunluluk gerçek bir

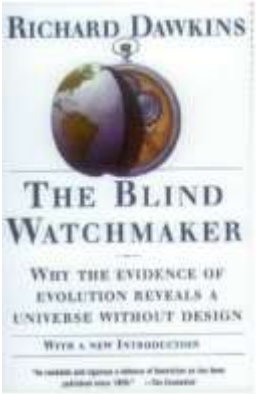
JACQUES MONOD
Rastlantı ve Zorunluluk
Modern Biyolojinin Doğa Felsefesi

Demek her proteinin «rastlantısal» dizisinin, her organizmada, her hücrede, her kuşakta, binlerce ya da milyonlarca kez, yapıların değişmezliğini sağlayan çok etkili bir mekanizmayla yeniden üretildiğini kabul etmek gerek.

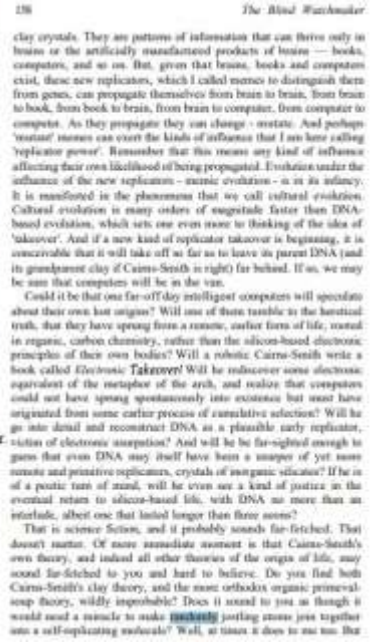
ilaşması gibi önemli bir evrim, ilk türde ardışık olarak biriken ve sonra, yine rastlantısal olarak cinselliğin arttırdığı «kalıtımsal akım»

düzeninin yetkinliğine karşın, bu yasadan kurtulamaz. Çok hücreli organizmalardaki yaşlanma ve ölüm, en azından bir bölümüyle, rastlantısal çeviri yanlışlarının birikmesiyle açıklanabilir; çünkü

Atomlar, 'rastgele' bir araya gelip eylem yapabiliyorlar

'ABD Ulusal Bilimler Akademisi'nin yayınladığı kitaptaki peş peşe gelen iki cümle birbirini yalanlamaktadır! Demek ki isminde 'akademi' geçmesi, içeriğinin bilimsel ve mantıklı olmasını gerektirmemektedir! Yine yanda meşhur bir ateistin eserinden bir cümle aktarıyoruz! Açıklama ve detay aşağıda verilecektir.

Mantık/inanç aynı ama özellikle ilk cümle ile son cümle arasındaki çelişkiye ve aradaki mantık hatalarına dikkat: "Doğal seçilim, türlerin 'genetik değişiklikler' yoluyla çevrelerine uyum sağlama süreci, 'rastgele değildir.' Yıllar süren evrim boyunca, doğal seçilim hayvanların ve bitkilerin belirli çevrelerinde 'hayatta kalmalarına yardımcı' olan biyolojik özellikleri 'artırır' ve hayatta kalmayı zorlaştıran özellikleri 'ayıklar.' Ancak, doğal seçilim tarafından 'filtrelenen' genetik değişimler (veya mutasyonlar) 'rastgele' gerçekleşir." (Dr. Alane Lim, thoughtco.com, 30 Ocak 2019)

Profesör Haluk Oral ve Profesör Ali Nesin de yaşamın rastlantıların eseri olduğunu savunmaktadır. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 177) Zaten tüm Darwinistler de, "Yaşam, tesadüfi bir evrim sürecinin ürünüdür." demektedir. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair, s. 92)

Yukarıdaki görüntüde, ateizmi savunduğu videosunda Efe arkadaş, "Her şeyin tesadüfen bir araya geleceğini inanmadığınız için ateistleri anlayamıyorsunuz!" derken gözükmektedir. Yanında ve aşağıda da sosyal medyada yapılan paylaşımlardan görüntüler verilmektedir!

'Evrim ağacı' da rastlantı iddiasında geri kalmaz tabii! Yine aynı sitede yüz elli yıldır aranan ara geçiş formlarına ait fosil kayıtlarını bir türlü bulamadıkları için bakın ne yazmaktadırlar, ki altını çizerek soralım, "Dinozor fosilleri var, maymun fosilleri var da, hâlâ neden ara geçiş formlarına ait fosil bulunamıyor?! Hem 'her neslin' fosilini isteyen yok ki, neden hedef şaşırtmaya çalışıyor arkadaşlar? Yoksa…!?" Sitedeki 'bilimsel' yazı: "Sözde kavganın diğer sebebi de, görselde açıklanıyor. 'Ara türlerin her birine sahip olmamız teorik olarak bile imkansızdır.' Çünkü bırakın her bir türü, her bir nesil bile, bir öncekiyle bir sonraki arasındaki geçişi sağlar. Ancak 'fosil oluşumu, çok çok nadir gerçekleşir.' Oluşan fosillerin de 'çok çok ufak bir kısmını' gün yüzüne çıkarabilmekteyiz. Dolayısıyla 'her bir nesle ait fosiller bulmamız imkansızdır.' Ancak elde ettiğimiz, 4.5 milyar yıllık evrim sürecinden parça parça kesitlerdir. Evrimi eksik basamaklara rağmen 'net bir şekilde' görebiliriz." Günümüzde maymunlar hala varsa demek ki evrim tamamlanmadı yani çevremizde hala fosil değil canlı olarak maymun insan arası türlerin de gözlemlenmesi gerekir. Ama ne fosil ne canlı hiçbir delil yok! Evet, evrimi savunanlar bile, "fosil yok ama hem bulduğumuzla yetinin hem de aradaki boşlukları ön kabulümüze göre doldurun." demektedirler. Yani ortada bir bilim, ispat, deney değil bir inanç söz konusudur!

Evrimci Edwin Fuller Torrey ise rastlantı teorisini bir adım daha ileri taşımakta ve hızını alamayarak tanrı inancının da 'evrimin bir yan ürünü olduğunu' ileri sürmektedir! Ve diğer bir evrimci yazarın eserinden: Bu satırları yazıp insanın üçüncü gözünün açılmaması için ancak, 'tesadüflere inanan bir ateist' olmak gerekir: "İlginç bir 'tesadüf' ama bizler evrenin tarihinde, boş uzaya nüfuz etmiş karanlık enerjinin varlığının tespit edilebileceği yegane dönemde yaşıyoruz. Bir dönem birkaç milyar yıl sürer, doğru, ama ebediyen genişleyen bir evrende bu süre kozmik bir göz açılıp kapanıncaya kadar geçip gider." (Lawrence M. Krauss, Hiç yoktan bir evren, s. 133) Evrimci Dawkins de, "Ben yaşadığım için 'şanslıyım.' Siz de öyle! Yaşam biçimimiz için tam anlamıyla 'mükemmel' bir gezegende yaşıyoruz." (Dawkins, Gökkuşağını çözmek, s. 23) derken acaba içine düştüğü çelişkiyi neden fark edememektedir?!

"Darwin tesadüfi oluşum (şimdi tesadüfi mutasyon olarak bilinir) ve doğal ayıklanma kavramlarına dayanarak bir açıklama ileri sürer" (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 74) iken, Jacques Monod'nun bu konudaki değerlendirmesi de, 'her türlü 'yaratılışın' kaynağı yalnızca 'rastlantıdır.' Rastlantı 'özgürdür' ama kördür.'(Fritjof Capra, s. 124) şeklindedir. Rastlantıyı ilah edinen bu yazar, 'yaratan, özgür olan' ama aynı zamanda 'kör olan' bu tanrıya inancını bilim adına tüm dünyaya ilan edebilmektedir. Ama ne ilginçtir ki, "Ateistler, günlük yaşantılarında, gerçekleşmesi mümkün olmayan şeyler için tesadüfü/şansı hiç de hesaba katmamaktadırlar!" (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 212) Kendilerine sıra gelince rastlantıyı hayatlarından çıkarırlar ama bizden 'ısrarla' her şeyin rastlantı sonucu oluştuğuna inanmamızı isterler!

Evrimci Çağrı Mert Bakırcı, 'Evrenin karanlığında evrimin ışığı' adlı kitabının 49. sayfasında, "Doğal seçilim, bir canlının hayatta kalıp kalmayacağının 'doğa tarafından' belirlenmesidir." ve "Doğadaki çeşitlilik rastgele olarak yaratılır." demekte ve sonra da, "Doğal seçilim rastlantısal değildir" diyerek, yaratıcıyı inkar ederken yaratılmış olana 'yaratıcı özelliği vermekte' ve "bir şeye iman etme ihtiyacını" bu şekilde gidermektedir. (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 32) Ayrıca Bakırcı, tesadüfü reddederken aslında "tesadüfün olmadığı yerde bir bilincin olduğunu" da itiraf etmekte (Hamid Cengiz, s. 35) ama yine de bilinçli bir yönlendirmeyi inkar etmektedir!

"Evrim, rastgele değildir! Bir şey "rastgele" ise, doğası gereği tahmin edilemez ve düzenli değildir. Doğal seçilim ise bunun tam tersidir; çünkü doğal seçilim, 'mantıklı' ve tahmin edilebilirdir." (Batuhan Özçiftçi, Evrim Ağacı, 26.2.2022) Önce inkar edilemeyen evrendeki 'bilinç ve mantık' doğal seçilim adlı ne olduğu çözülememiş bir ulu tanrıya atfediliyor ve sonra da 'Evrimde rastlantı yoktur' deniyor! Olabilecek en inandırıcı açıklama bu kadar işte!

Evet, ortada bir ulu 'şans' tanrısı, evrenin 'tesadüf' ilahı, 'yaratan, özgür olan, bilinç sahibi doğal seçilim/Gen/evrensel yasalar' veya kozmik 'rastlantı' mimarı vardır ama bu iddiaları ileri sürenler aynı zamanda kendilerini ateist olarak nitelendirmektedir! Evrimin bu tanrısının başka ilahi sıfatlarına aşağıda da rastlayacaksınız! -'Ateist akıl' adlı yazımızı da tekrar hatırlatalım!-

Eski materyalist görüş, öncesiz ve sonsuz olan bir evren teorisi ileri sürer ve bu görüşün bilimsel olduğunu iddia ederdi. Big Bang ile bu görüş bilimsel anlamda terkedilmiştir. Patlama ile hem madde hem antimadde oluşmuştur. Ve sadece bir madde parçacığının fazla olması evrenin oluşmasına izin vermiştir. Böyle bir düzenin bilinçsizce oluştuğunu ileri sürmek mantıkla açıklanamaz! Evet, önce enerji, sonra atom altı parçacıklar, sonra atom (ve Güneşten kopan parça ile oluşan dünya), moleküller ve bileşik (su molekülleri gibi) amino-asit (proteinlerin yapı taşı) peptit, polipeptit, protein (canlılığın yapı taşı), karbonhidratlar ile yağ

molekülleri ve yağ asitleri, hücre, doku, organ, sistem, organizma (canlı) türleri oluşmuştur. Ve bunlar ne evrim ne tesadüf ile değil; 'ilim, irade, tekvin' sıfatlı Yaradan tarafından oluşturulmuştur ve 'her bir tür kendi içinde özel ve türler arası geçiş olmadan' yaratılmıştır!

Şans eseri bir atom kendi kendine oluşabilir mi? Atomlardan tesadüf eseri sonsuz sayıda birçoğu daha oluşmuş ve şansa bakın ki bunlar bir araya gelip molekül oluşturmuştur. Daha sonra da yine rastlantı eseri diğer oluşanlarla birleşip şans eseri birbirini tamamlayan bir bütünün parçalarını oluşturmuş ve su şansa bakın ki ortam da hep tam istenen uygun yoğunluk ve ısıda olup ayrıca orada onları beklemektedir! 'Oluşan' bu moleküller şansa bakınız ki, başka moleküllerle birleşip amino asitleri oluştururlar. Bu şekilde şans eseri oluşan başka amino asitlerle birlesen bu zincir; peptit, onlar şans eseri ayrıca oluşan başkaları ile birleşip polipeptit, onlar şans eseri başka oluşanlarla birleşip protein, onlar; hücre…Sonra; doku…, onlar organ…, onlar sistemleri oluşturmakta ve sonunda tümü birden bir organizmayı/canlıyı meydana getirmektedirler! Her bir atom şans eseri oluşup, her bir parça şans eseri birleşirken ahenk içinde bir bütünlük oluşturmakta, birbirini yok etmeden bir uyum içinde birleşirken, her 'evrede de' çevre şartları bu oluşumları engellemeyecek koşulda bulunmaktadır! Bu organizma şans eseri hayatını devam ettirecek çevresel şartların tam ortasında (ki tüm bu şartlarda ayrı bir şans eseri zinciri sonucu oluşmuş) bulunmakta ve kendi gibi şans eseri oluşan başka birçok organizma ile uyum içinde üreme özelliklerine sahip olup bu şekilde devamlı şansları yaver giderek yaşamlarına devam etmektedir! İşte bilimsel teorinin ana özeti bu!

Ayrıca bir de 'deneme' iddiası vardır! "15 milyon yıl önce orangutan ve Gibbon'dan ayrılan yolumuz, 10 milyon yıl önce gorilden, 6.5 milyon yıl önce ise şempanzeden ayrıldı. Böylelikle insanın 6.5 milyon yıl önceki atası, daha sonra insanın da ortaya çıkmasına sebep olacak, farklı dallara da ayrılan, ancak bu dallardan sadece türümüzün geriye kaldığı bir gelişim sürecine girerek çok sayıda 'denemeye' imza atacaktır." (Odatv, 31 Mar 2017) 'Deneyi yapan kimdir?' diye sormadan direk tespitimizin altını tekrar çizelim: 'Zaman/Doğal seçilim/Tesadüf tanrılarına ilahi özellikler izafe edip, bu teslis/politeist tanrının denemelerle primatlardan insanları oluşturduğunu iddia eden bilim (!) dalına evrim adı verilmektedir.

Arkeologlar, kazılar sırasında yerin altından süs eşyaları, çanak ve çömlekler, hatta çok az şekillendirilmiş bir tahta dahi bulduklarında, hemen orada eski bir medeniyetin, akıl, beceri ve bilinç sahibi insanların yaşadıkları sonucuna ulaşırlar. Ancak nedense bazı paleontologlar, yerin altında çanak ve çömleklerle karşılaştırılamayacak kadar kompleks tasarım ve özelliklere sahip 100 mercekli gözleri olan trilobitleri, salyangozları, denizyıldızların fosillerini bulduklarında bunların burada tesadüfen ve kendiliğinden, 'denemeler sonucu' oluştuğunu öne sürebilmektedirler!

Evet, evrimin ana şemsiyesi olan ateizm bilimsel değil aslında psikolojik temelli bir dünya görüşüdür: "Ateizmin ne felsefeyle ne de bilimle bir ilgisi vardır. Ateizm tamamen psikolojik bir sorundur." (Psikolog Andreas Tzortzis) "Ateizm Psikolojiktir." (Fred Hoyle-İngiliz matematikçi ve astronom) "Ben 35 yıllık matematik profesörü olarak söylüyorum, ateistleri anlamaya çalışmanız boşuna zaman kaybı, çünkü bunların dünya görüşü psikolojiktir." (Oxford Universitesi,Matematik Profesörü ve Filozof John Lennex) Detay aşağıda 'Ateizm yanılgısı' adlı yazımızdadır.

Aslında sıradan haberler üzerinden mantık ve kıyas yürüterek de evrim çürütülebilir. Ateist akıl, askeri 'tek' bir adet kamuflaj elbisesini teknolojiye, kar tavuğunun 4 mevsimlik elbisesini ise 'tesadüfe' bağlar! Kamuflaj ustası hayvanlar denince akla ayrıca 'Bukalemun, Kutup Tilkisi, Çubuk Böceği' gibi hayvanlar da gelir.

Türk Silahlı Kuvvetleri, "en çekinilen savaşçılar" olarak nitelendirilen keskin nişancılarını, özel kurulan birlikte yetiştiriyor. 25.04.2014

"Yapay zeka şu an maymun zekası seviyesinde bile değil."
(İTÜ Bilgisayar ve Bilişim Prof. Zehra Çataltepe, Teke Tek Özel, 23.09.18)

"Yapay zeka şu an maymun zekası seviyesinde bile değil." (İTÜ Bilgisayar ve Bilişim Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Zehra Çataltepe, Teke Tek Özel, 23.9.2018)

1950'li yıllardan beri yapay zeka üzerine çalışmalar yapılmaktadır. Birçok bilim adamının ve teknoloji şirketinin büyük masraflar yaparak geldiği son nokta, 'maymun zekasının' gerisindedir! Bilimin yapay zekada geldiği son nokta henüz, tesadüfen oluşan hayvan zeka ve içgüdü seviyesine ulaşamamıştır! Ey doğal seleksiyon/seçilim tanrısı sen nelere kadirsin…!

Yapay zeka, başlı başına insan zekası tarafından geliştirilmiş bir yeniliktir. İnsan zekası ise başlı başına öğrenme, akıl yürütme, hatırlama ve düşünme gibi yeteneklerle 'doğuştan' sahiptir. "Yapay zeka, olağanüstü tasarımlar yapma, inanılmaz hızda büyük miktarda bilgi işleyebilme ve hassas hesaplamalar yapabilme yeteneğine sahip olsa da, insan zekası hâlâ eşsiz bilişsel yeteneklere sahiptir. İnsan zekası, eleştirel düşünme, empati, duygusal anlayış ve etik karar verme gerektiren görevlerde üstünlük sağlar. Yapay zeka algoritmaları, önceden belirlenmiş parametreler içinde çalışmak üzere tasarlanmıştır ve insan deneyimleri ve öznel bakış açılarına sahip değildir." (Barış Özcan, Yapay Zeka ile İnsan Zekasına Kapsamlı Bir Bakış, 26 Mayıs 2023)

Dijital fotoğraf makinesinde odaklanma sorunu vardır ve bu sorunu gidermek birkaç saniye sürebilmektedir. Daha ileri seviyedeki gözün görme/odaklanma süresi ise saniyenin onda birinden daha azdır. Evrim teorisyenlerinin iddiasına göre göz, tesadüf ve doğal seleksiyon sonucu oluşmuştur. Buna göre 8 milyar insanın sahip olduğu ikişer gözden toplam 16 milyar göz 'tesadüfen' oluşmuştur. Doğal gözün daha az gelişmiş versiyonu olan dijital fotoğraf makineleri, insan gözüne göre doğada daha çok bulunmalıdır. Çünkü daha geri bir teknolojiye sahiptir. Yani doğada meyve-sebze gibi dijital fotoğraf makineleri de bulunmalıydı. Evrimcilere çok komik bir görüş olarak görünebilir bu iddia ama bize de evrim teorisi epey komik hatta trajikomik gelmektedir zaten…!

"Bilgisayar destekli kameralar da dahil olmak üzere hiçbir insan buluşu alet, göze rakip olamaz." (David H.Hubbel, Eye Brain and Vision, Scientific American Library, 1988, s. 34) "Retina hücrelerinin yaptığı

işler: Işığı algılamak, cisimlerin kenarlarını hesaplamak, ışık sinyalinin gücünü artırmak, aydınlık ya da karanlığa göre uyum sağlayarak düzeltmeler yapmak. Günümüzün güçlü bilgisayarları da benzer işlemleri yerine getirebilmektedir. Ancak retinadaki sinir ağı bu iş için bilgisayarlara nispeten çok daha az bir enerji kullanmaktadır. California Teknoloji Enstitüsü'nden Carver Mead ve biyolog Misha Mahowald ile birlikte retinadaki sinir ağına benzer yapıda elektronik devreler tasarlamıştır." (Jim Giles, Nature, Think Like A Bee, 29 March 2001, s. 510) Ancak tüm çabalara rağmen, bu devreyi, retina ağında olduğu gibi birebir olarak taklit edebilmek mümkün olmamıştır. Evet! 'Taklit edilemeyen tesadüf' ama 'taklit bilimsel buluş!' İşte pozitivist/empirist evrimci iddia özetle bu!

Amerika'daki Ulusal Sandia Laboratuvarı, yapılan çalışmalar sonucunda "göz keskinliğine ve netliğine yaklaştıklarını" açıkladı. Yayınlanan haberde "64 bilgisayarı kullanarak dijital bir görüntü elde edildiği ve bilgisayarların bu görüntüye ulaşmasının ise yalnızca birkaç saniye sürdüğü" belirtildi. (ABD Ulusal Sandia Laboratuvarları Haber Bülteni, 12 Temmuz 2001) Bu elbette ki çok önemli bir gelişmedir ancak burada unutulmaması gereken bir nokta vardır: İnsan gözü retinadaki görüntüyü saniyenin onda biri kadarlık kısa bir sürede oluşturur ve bu görüntü yalnızca 1 milimetrekare genişliğinde bir alanı kaplar. Bu özellikleri düşünüldüğünde, insan gözünün son teknolojiye sahip 64 bilgisayardan çok daha hızlı ve kullanışlı bir mekanizma olduğu açıkça görülmektedir. Peki teknolojik olarak ileri olan sadece göz müdür?

Teknoloji insan kalbindeki tasarıma ulaşamıyor. Ortalama 70-80 yıl gibi uzun bir süre yaşayan bir kişinin kalbi, dakikada 70-80 kereden bütün ömrü boyunca yaklaşık birkaç milyar defa atar. Yapay kalp üzerine araştırmalarıyla tanınan "Abiomed" isimli şirket, bütün araştırmalarına rağmen kalbin yıllarca başarıyla sergilediği kesintisiz fonksiyonu taklit edemeyeceklerini açıklamıştır. Şirketin yeni geliştirdiği yapay kalbin 5 senede yaklaşık 175 milyon kez atması ise çok iyi bir hedef olarak görülmektedir. (Yeni şafak, Teknoloji, insan kalbindeki tasarıma yetişemiyor, 11.8.2001; Robert Kunzig, Discover, The Beat Goes On, January 2000)

Organ naklinde mucize dolap. Oxford üniversitesi, bağışlanan organı 72 saat vucut dışında bekleten bir cihaz geliştirdi. (Hürriyet, 17.3.2013) Sadece bir organı 72 saat (yaratan, büyüten, yaşatan değil, sadece bir kaç saat) çürütmeyen cihaza 'mucize', birçok organı uyumlu bir arada yaşatan sisteme 'tesadüf' diyen bilimsel (!) görüşe ne denir artık biliyoruz…!

Biyonik elle hissetmek mümkün. Elektrotların direk sinir sistemine bağlandığı biyonik elle hissetmek mümkün. Yapay organlar, robotik uzuvlar ve sentetik kana sahip olarak geliştirilen "biyonik adam" Londra'daki Bilim Müzesi'nde sergileniyor. İnsana çok benzeyen 'robot 600 bin Euro'ya mal oldu.' Gövdeye yerleştirilen protez organlar bir kan pompalama sistemiyle tamamlandı ve sistemin modifiye polimer damarlar aracılığıyla çalışması mümkün kılındı. (Bursada Bugün, 18.2.2013) Taklidi hem pahalı, hem hâlâ orijinale ipotekli. Ama estetik ve daha kullanışlı aslının tesadüfen oluştuğu ileri sürülür ve bu iddiayı savunanlar da kendilerini bilim insanı olarak tanımlar…!

Bu biyonik uzuvlar söz dinliyor. Karşısında çaresiz kalacağımız güce ve yeteneklere sahip trans insanlar konusunda endişelenmek için henüz erken. Geçtiğimiz sene Danimarkalı Dennis Sorensen isimli engelli, bilim insanları tarafından geliştirilen bir biyonik el protezi sayesinde dokuz yıl sonra ilk defa "elini" hissetmeye başlamıştı. Bu mekanik el, hisleri yapay tendonlar ve sinirlerine bağlı elektrotlar vasıtasıyla kendisine iletmişti. Biyonik uzuvlar konusunda Avusturya, İsviçre ve İtalya öne çıkıyor. Bugün 'bir biyonik kol 30 bin avro civarında. Biyonik göze sahip olmanın bedeli 100-150 bin dolar.' Ve 'tek problem' biyonik uzuvlar doğrudan

kaslar ve sinir sistemiyle bağlantıya geçtiği için sürekli bir ‘enfeksiyon kapma riski var ve vücudun reddetmesine karşı ömür boyu ilaç alma zorunluluğu’ getirebiliyor. (Milliyet, 15.03.2015)

“Bir grup bilim adamının Arizona'ya kurdukları ve 700 gün önce dış dünyadan bağlantısız yaşamaya başladıkları "Biyosfer 2" tam anlamıyla bir cehenneme dönüştü.” (Hürriyet, 11 Eylül 1993) ‘Uzayda hayat için bir deneme’ yapılıyor. Ne binanın yapımı, ne canlıların bırakın üretilmesi sadece taşınması dahil ve ne gıda/oksijen/malzeme takviyesi gibi hiçbir sorunun yaşanmadığı bu özel ortamda, 2 sene bile yaşamın dengesi korunup devam ettirilememiştir! Bilimsel olarak, benzer fonksiyonları icra edebilecek mini bir ortam bile sağlanamazken, çok daha büyük ve kompleks olan evrenin tesadüfen oluştuğunu hâlâ bilim adına bazıları savunabilmektedir...!

Yapay cennet cehennem oldu

Bir grup bilim adamının Arizona'ya kurdukları ve 700 gün önce dış dünyadan bağlantısız yaşamaya başladıkları "Biyosfer 2" tam anlamıyla bir cehenneme dönüştü.

BİYOSFER 2 Kat kat inşa edilmiş olan piramit biçimindeki yapının içinde... yağmur ormanı bulunuyor. Burada kecilerden yağmur yağıyor. Ortada ise laboratuvarların bulunduğu ve bilim adamlarının yaşadığı ana bina görülüyor. Bunun altında da çok görmeyen balçık deposu ve mercan kayalıkları var. Sağ tarafta ise tamamen bir çöl ikliminin hâkim...

SARARIP SOLDULAR Bilim adamları her geçen gün kilo kaybederken, tatlı patateslerin içerdiği yüksek karotenden dolayı sararıp soluyorlar. Bu yüzden de sık sık sağlık kontrolünden geçiyorlar.

HAYAT BİTİYOR Bilim adamları, her şeye rağmen Biyosfer 2'de yaşam mücadelesi veriyor. Hayvanları her gün inceliyor. Bazıları ya cansız ya da biner canavara dönüşmüş durumda.

NELER OLDU?

- Arılar ve yararlı böcekler öldü.
- Tarlaları katalak ve haşere bastı.
- Ekin mahvoldu.
- Domuzlar, tavukları öldürdü.
- Tavuklar, ayda 12'den fazla yumurta vermedi.
- Bitkiler, az oksijen üretince, dışarıdan oksijen takviyesi yapıldı.
- Hava Himalaya Dağları'ndaki gibi inceldi.
- Patatesteki karoten yükselince, ciltler sarardı.

■ Camdan oluşan, kapalı yapılarının altında kendi oksijenlerini üretip, sebze ve hayvanlarını yetiştirerek yaşamaya başlayan bilim adamları, birbiri ardına gelen felaketlerle karşılaşmaya başladılar.

■ Yaşamın bir başka gezegene aktarılıp aktarılamayacağını inceleyen uzmanlar, bunun mümkün olmadığını anladılar. 4800 bitki ve çeşitli hayvanlarla yaşayan bilim adamları, burada temiz bir yaşam ortamı hayalini kurmuşlardı.

Bilim adamları her geçen gün kilo kaybederken, tatlı patateslerin içerdiği yüksek karotenden dolayı sararıp soluyorlar. Bu yüzden de sık sık sağlık kontrolünden geçiyorlar.

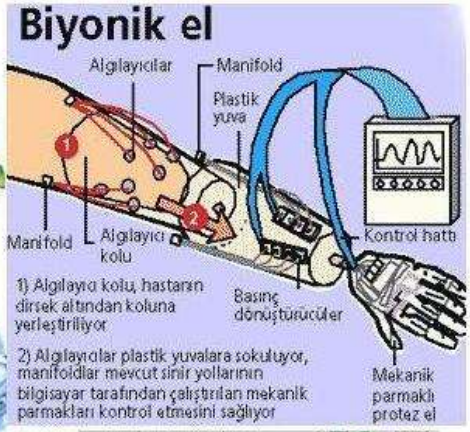
11 Eylül 1993, Hürriyet

Amerika Birleşik Devletleri'nde, Minnesota Üniversitesi'nde, laboratuvar ortamında, insan kalbi üretilir. Ölü organlara ‘kök hücre’ enjekte edilerek canlandırılan organların, kalp nakli ameliyatı için bekleyen binlerce hasta için umut olabileceği belirtiliyor. (BBC, 4 Nisan 2011)

Laboratuvarda ilk kez işlevsel bir organ üretildi. Araştırmayı yöneten Prof. Dr. Clare Blackburn, "İnanılmayacak kadar heyecan verici" olarak nitelediği araştırmada "Laboratuvar ortamında ‘hücreleri yeniden programlayarak vücuda nakledildiğinde’ işlevlerini tam olarak yerine getiren bir organ oluşturan ‘suni bir hücre’ türü elde ettik. (AA, 25.8.2014)

Kopyalar bile laboratuvar ortamında ancak yapılabiliyor! Yöntem ise hep aynı: İşleyen mekanizmayı kullanmak, taklit etmek ama orijinalini yapabilen hâlâ yok! Ama o orijinal de zaten tesadüfen oluşmuştu…!

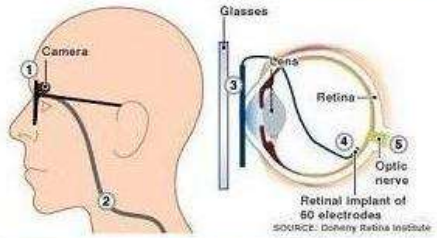

Bu nasıl tesadüfi oluşumdur ki takliti için bile para-teknoloji-bilim adamları yıllardır çalışır hala tedüfen oluşanın yarısına erişemedi

2 Böbrek, 1 diyaliz Makinesi, hangisi teknolojik ürün ?

1. Gözlüğün üzerindeki kamera görüntüyü algılar
2. Elektronik sinyaller elde tutulan küçük bir bilgi-işlemciye gönderilir
3. İşlenen bilgi gözlüğe geri gönderilir, daha sonra göz içindeki algılayıcıya ulaştırılır
4. Algılayıcı retina implantındaki elektrotlara gönderilir
5. Elektrotlar retinayı uyararak bilgiyi beyine gönderirler ve kişi görmeye başlar.

Yapay kalp

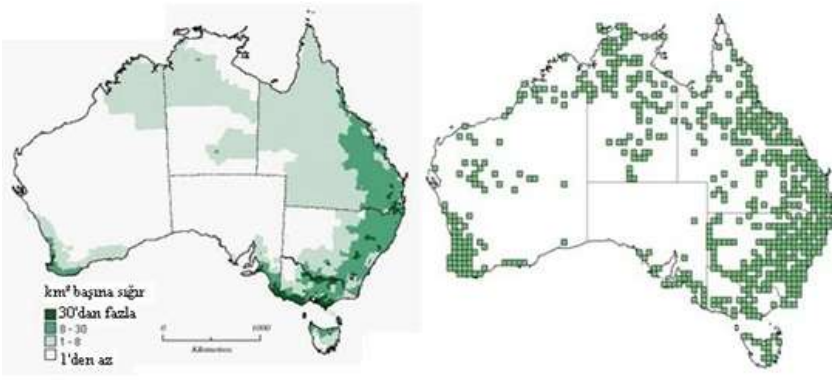
Biyonik bacaklar, karbon-fiber yapılı iskeletin üzerindeki algılayıcıların, kişinin sırtında taşıdığı bir çanta içindeki kontrol birimine konumlarını bildirmesiyle çalışıyor. Kontrol birimi de yürüyüş için hangi eklemleri kıvırmaları gerektiğini bacaklara geri bildiriyor. Pilot, bacaklara, elindeki iki yüksek teknolojili kolu kullanarak emir veriyor. Yapay uzuvlar, kollar üzerine uygulanan basıncı yorumlayarak, kalkması, oturması veya ne şekilde hareket etmesi gerektiğini anlıyor.

Berkeley Bionics CEO'su Eythor Bender, ABD çapında 10 hastane ile anlaşmalarının olduğunu ve cihazın 3 yıl içerisinde evlerde kullanılabilecek şekilde geliştirilmesini umduklarını belirtti. Bender'a göre, eLegs'in 50 bin dolar civarında bir fiyatı olacak.

İnsan metal olmayınca mı teknolojik sayılmıyor ?

Evrensel çapta, türler arası uyum ve dengeye diğer bir başka örnek: Csiro Projesi: İngiltere, Avustralya kıtasında sığır yetiştirmeye karar verir ve daha önce burada yaşamayan sığırları bu kıtaya taşır. Ama kısa sürede sığır gübreleri tüm kıtada büyük sorunlar oluşturmaya başlar. Her yer sığır gübresi ile dolmuştur! Bunun üzerine 'CSIRO Avustralya gübre Böceği Projesi' başlatılır. Ocak 1968'ten Nisan 1984'e kadar, 43 türe ait, 1,73 milyon gübre böceği, Csiro tarafından doğaya salınır. Sonunda sorun, insan kaynaklı nedenlerden oluşan pürüzler dışında, büyük oranda halledilir. Ama bu olay şunu göstermiştir ki, Yüce Yaradan'ın evrene koyduğu denge sadece bir iki tür arasında değil, evrensel boyuttadır. Ve Yıl 2023: "Avustralya'ya ithal edilen böcekler, rahatsız edici bir yerel mantar türü tarafından canlı canlı yenilmektedir!" (TV 100, 07.06.2023)

Sığırların yaşam alanları ve böcek salınan alanlar (Australia Year Book 2003)

Ve diğer bir haber: Aslı tesadüfen oluşan insanın suni/yapayını milyar dolarlar harcayarak akademisyen ekipler hâlâ yapamadı. (Hürriyet, 01 Mart 1983. Yıl 2025 hâlâ bekliyoruz…!) "Yapay insan yaratmanın teknolojisi modern bir gelişmedir ancak henüz tam olarak gerçekleştirilememiştir." (astrafizik, medium.com, 2 Ağustos 2023) Sporda yapay zeka alanında çalışmalarıyla tanınan Virginia Lynchburg Üniversitesi Profesörü John Eric Goff, yapay zekanın henüz sahadaki bir hakem gibi oyuncuların yüz ifadelerini okuyarak veya el hareketlerini değerlendirerek karar verecek seviyede olmadığını söyledi. (Birgün, 4.4.2025)

Evrensel düzene diğer bir örneği ateist dünya görüşü ile yönetilen Çin'den verelim. Komünist lider Mao Zedung iktidara geçtiğinde büyük bir tarım toplumu oluşturmak ister. Bu yüzden, 1958'de tarlalara zarar veren serçeler ve haşerelere karşı seferberlik ilan eder. Ülke çapında büyük kitleler 24 saat boyunca organize olarak serçelerin yumurtaları ve yuvalarına zarar verir. Serçeleri kaçırmak için on binlerce korkuluk ve kırmızı bayrak üretilir. Ülkedeki işçilerin yarısı seferberlikte yer alırken, atış ekipleri kurulur. Devlet tarafından serçe öldüren vatandaşlara çeşitli ödüller verilir. 1960 baharında tarlaları böcekler bastığında, Çinli liderler öldürülen serçelerin böcekleri yiyerek aslında tarım alanlarına fayda sağladığını ancak fark edebilirler. Öldürülen iki milyar serçeden sonra Mao serçeleri 'düşmanlar' listesinden çıkarır. Fakat artık çok geçtir. Çünkü ülkede zararlı böcekleri yemesi beklenen serçelerin soyları neredeyse tükenmiştir. Ekolojinin alt üst olması ve tarlaların zarar görmesiyle üç yıl sürecek 'Büyük Kıtlık' başlar. Büyük kıtlık boyunca en az 20 milyon insan açlıktan hayatını kaybeder! Sonunda Çin SSCB'den serçe ithal etmek zorunda kaldı! Aynı şekilde "Avrupa'da da kediler öldürülünce veba hastalığı hızla artmıştı." (GZT, 17.10.2020; youtube.com/watch?v=5SgC1_7u-DM)

Bu da ülkemden: Doğal denge bozuldu, tarla fareleri çoğaldı. Kış aylarında farelerin sadece yiyecek için dışarıya çıktığını ifade eden Anadolu Üniversitesi (AÜ) Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü Başkanı Prof. Dr. Ali Yavuz Kılıç, "Aslında tarla farelerinin bu dönemde uyuması lazım. Şimdi yaz mevsimi gibi dışarıda cirit atıyorlar" dedi. Tarla farelerinin doğal düşmanları olan tilki, yılan ve yırtıcı kuşların maalesef yok edildiğini belirten Kılıç, şunları söyledi: "Böylece farenin üremesi kontrol altına alınamıyor. Farenin doğal düşmanlarından tilki kürkü için zehirlenerek avlanıyor. Doğal olarak düşman azalınca fare popülasyonu yükseliş gösteriyor. Tarımda süne ve kımıldan sonra en büyük zararı veren hayvan faredir. Bazı tarlalara fare yüzünden âdeta gidilemiyor. Keskin Göleti etrafında fareden geçilmiyor. Bazı bölgelerde iri lağım fareleri ortaya çıkmaya başladı. Bu fareler daha önce yoktu." (NTV, 16 Şubat 2011)

"Bizim kullandığımız masa üstü bilgisayarların işlem hızı yaklaşık saniyede 10 milyar. İnsan beyninin hafıza kapasitesi ise 200 terabyte: 200 000 gigabyte" (forum.chip.com.tr, 11.09.2007) Londra College Üniversitesi Nöroloji Birimi: Eğer her bir nöronun 1 baytlık veri taşıdığını varsayarsak,

beyin 4 terebayt kapasitesinde olabilir. Bu da 4 bin cigabayttır. Fakat beyinde her bir nöron için 50 bin sinapsis (bağlantı noktası) bulunduğunu düşünürsek, beynin kapasitesinin 500 terabayttan daha fazla olabileceğini görürüz. Bu da ortalama olarak 1000'in üzerinde bilgisayara tekabül eder. Ancak bilgisayarların aksine beynin belleği dolmaz, öğrendikçe genişler. (Milliyet, 17.11.2010) "Bilgisayarlar insan beynine yaklaşamıyor. Beynimizi simüle etmeye çalışan süper bilgisayar, bakın insan beyni karşısında nasıl zorlandı. 83 bin işlemci beynin %1'ine denk. Japon ve Alman bilim insanlarının yaptığı bir çalışma, insan beyninin "işlem" kapasitesini ortaya koydu. Araştırmada 83 bin mikro işlemciye sahip olan dünyanın en güçlü süper bilgisayarlarından biri kullanıldı. Bu bilgisayar ile 40 dakika süren bir işlem sonucunda, insan beyninin bir saniyelik süredeki tam kapasitesinin %1'ine denk gelen değere ulaşıldı. Milyonlarca matematik işlemini göz açıp kapayıncaya kadar yapabilen bilgisayarların insan beyni ile hâlâ boy ölçüşememesinin nedeni olarak, beynin yapısındaki yüksek sayıdaki sinir hücresi gösteriliyor. Birbiri ile sürekli iletişim halinde olan 200 milyar sinir hücresinin yarattığı güç hiçbir bilgisayar ile ölçülemiyor. Bu bağlantılar arasında gidip gelen elektrik sinyallerinin her biri için 1000 farklı switch bulunuyor. Tüm bunları hesaba katınca insan beyninde yüzlerce trilyon boyutunda veri otoyolu bulunuyor. Araştırmada insan beyninin %1'ine denk gelen 1,73 milyar sanal beyin hücresinin 10,4 trilyon sanal veri yolun üzerinden haberleşmesi simüle edilmeye çalışılmış. İnsan beyninin bir saniyede gerçekleştirebildiği bu işlem için 83 bin mikro işlemciye sahip dünyanın en güçlü bilgisayarının 40 dakika boyunca çalışması gerekmiş. Bu sonucun, insan beyninin 1 saniyelik kapasitesinin sadece %1'ini simüle ettiğini de tekrar vurgulamak lazım. (chip.com.tr, 07 Ağustos 2013)

Evrimci mantı: Sağdaki resim mühendislik harikası, II. resim tesadüf! Ve Jaws'ın mekaniği!!!

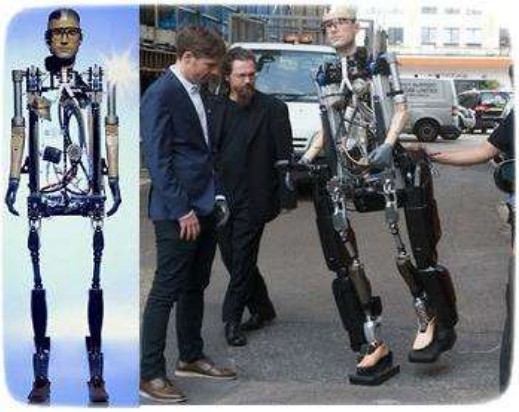
Evrim ve Organ Nakli. Organ naklinde uygun organ bulunsa bile, vücut bu yeni organı yabancı olarak görüp reddedebilmektedir. Bu bazen aylarca sürer bir süreçtir ve her gün onlarca ilaç alınması gerekebilmektedir. Organ naklinden sonra yıllarca da dış enfeksiyonlara karşı özel bir ilaç/yemek diyeti uygulanması gerekmektedir. İşte bu kadar hassas ve uyumlu bir sistem bütünüdür insan vücudu. Evrimcilerin iddiası, her bir hücre, her bir organ tesadüfen bir araya gelmiş ve yaşam uygun organlar ve ortamlar bütünü olmadan tesadüfen başlamış ve devam etmektedir!

İnsan robot'a ilk adım atıldı

andırıyor. 1 milyon doları aşan bütçeyle hazırlanan bir tısında konuşan Prof. Dr. Yasuyo Kuniyoşi, "Daniel" adını verdikleri robot üzerinde 8 yıldır çalıştıklarını ve bildirdi. Daniel'ın sahip olduğu teknolojinin gelecekte insan gibi hareket edebilen robotlar üretmek için büyük bir adım olduğu tahmin edicüsü robota esneklik kazandırmak için gövdesine çok sayıda eklem yerleştirerek insansı bir ergonomiye sahip olmasını sağladıklarını

Sabah, 13 Eylül 2003

Tesadüfen oluşan insana benzer robot yapabilmek için; "uzman ekip, 1 milyon dolar, en az 8 yıllık çalışma, ergonomi için yapılan çalışmalar…" (Sabah, 13.9.2003) ve sonuç!

Ve yukarıda dünyanın ilk biyonik insanı: "Yaklaşık '1 milyon dolara mal olan' robotun modeli, 'dünyanın en yetenekli biyonik uzmanlarından' biri olarak kabul edilen ve İsviçre'nin Zürih Üniversitesi'nde sosyal psikolog olan Bertolt Meyer tarafından hazırlandı. Robotun 'ayak bilekleri ve ayakları' Massachusetts Teknoloji Enstitüsü (MIT) Media Lab'de görevli 'biyo-mühendis' Hugh Herr tarafından geliştirildi. Protez bacakları desteklemesi için, biyonik adam için 'Rex' adı verilen bir 'dış iskelet inşa edildi.' Yeni Zelanda'daki REX bionics şirketi tarafından 'geliştirilen' dış iskelet, biyonik adamın düzgün yürümesini sağlıyor. Pankreasından akciğerlerine kadar 'yapay' organları bulunan biyonik adam, insanlardaki gibi işleyen bir kan dolaşımına sahip. ABD'nin Arizona eyaletinde bulunan SynCardia Systems tarafından üretilen 'yapay kalp' sahibi biyonik adam, ABD'nin Second Sight şirketi tarafından 'geliştirilen' retina protezi sayesinde görüyor." (Akşam, NTV, 21.10.2013) Bu kadar teknoloji, emek ve para ama sonuç hilkat garibesi aşağıda sağda görülen robot! Ama çok daha mükemmeli "tesadüfen" oluşuyor, hem de teknolojisiz! Ve bazıları bu iddiayı bilimsellik adı altında tezgahlamaya devam edebiliyor! Evrimciler buyrun, tesadüfen kendiliğinden oluşan bu insanı, siz teknoloji yardımı ile yapın!

Evrimciler buyrun, tesadüfen kendiliğinden oluşan bu insanı, siz teknoloji yardımı ile yapın!

Darwin, ırkçılık ve Türkler

"Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, 'medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine geçecekler. Öte yandan insansı maymunlar da, kuşkusuz ortadan kaldırılacaktır.' Böylece insan ile en yakın akrabaları arasındaki boşluk daha da genişleyecek. Bu sayede ortada 'şu anki Avrupalı ırklardan bile daha medeni olan ırklar

ve şu anki zencilerden, Avustralya yerlilerinden ve gorillerden bile daha geride olan babun türü maymunlar' kalacaktır." (Charles Darwin, The Descent of Man, s. 178)

"Darwin, Kafkas Türklerinin de yok olacağını ileri sürmektedir." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 49) Darwin, bir arkadaşına yazdığı mektupta da Türkler için, "Aşağılık ırk, barbar, yok edilecek toplum" (The Life and letters Of Charles Darwin, New York, I/266) ifadelerini kullanır.

1880-1885 yılları arasında, dönemin en büyük sömürgeci devleti İngiltere'nin başbakanı olan William Ewart Gladstone, "Türkler Asya'nın içlerine geri sürülmelidir." diyerek kampanya başlatır. Gladstone, İttihat ve Terakki üyelerinden Ahmet İhsan'ın 'Matbuat Hatıralarım' adlı eserinde "Gladstone, İngiliz parlamentosunda eline Kur'an'ı alıp: 'Türkler bu kitapla yürüdükçe medeniyete zararlıdır.' dediğini aktardığı kişidir. O dönemde İngilizler kendi ülke menfaatleri için Osmanlıyı parçalamaya çalışmaktadır. Bu nedenle de birçok faaliyette bulunurlar. Bunlardan birinde de Londra'da Türkler ile ilgili "Bulgar Terörü ve Doğu Sorunu" isimli bir broşür yayınlarlar. Kısa sürede birkaç baskısı yapılan broşürle İngiliz halkı Türklere karşı kışkırtılır. Andre Maurois 'İngiltere Tarihi' adlı eserinde, "Gladstone, arka arkaya vermeye başladığı nutuklarla İngiliz kamuoyunu Türkiye aleyhine çevirdi." diye de yazacaktır. Gelelim konumuz olan C. Darwin'in araştırmacı bilim adamlığı kimliğine. Emperyal amaçlı bu çalışmaları araştırmadan kabullenen Darwin, 19 Ekim 1876 tarihinde bir kere, ondan sonra 2 kere daha, toplam üç kere Bulgaristan yardım sandığına bağışta bulunur. "Darwin balkanlarda ne olduğunu bilmiyordu ve İngiliz başbakanından etkilenmişti. Ölene kadar Türkleri barbar olarak düşündü." (Soner Yalçın, Bu dinciler, s. 297-298) Yanı başındaki olaylardan habersiz olan Darwin, insanlık tarihini yeniden yazmak iddiasında bulunmuştur!

İşin diğer ilginç yönü, Marx hayranı olup, agnostik olduğu halde, evrimi savunan ve materyalizmi benimseyen Darwin, fikirlerini yıllarca gizlemiş, eserinin ölümünden sonra yayınlanmasını vasiyet etmişti: "Darwin, agnostik olarak ölmüştür." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 44)

"Dostlarını karşısına almaya cesareti yoktu, kurulu düzeninin yıkılmasını istemiyordu. Ailesi zengindi. Yaşadığı bu zengin hayattan taviz vermek istemiyordu. Kilise çevresince hâlâ dindar kabul ediliyor ve saygı görüyordu."

Ta ki, 1858'de A. Russel Wallace tarafından yazılan ve kendi görüşlerine paralellik arz eden makalesini okuyana dek. "Kıskançlık' onu harekete geçirir ve 1837'de yazdığı eserini 1859'da yayınlar: Türlerin Kökeni." (Soner Yalçın, Bu dinciler, s. 410-415)

Kıskançlık, Darwin'in takıyyesine son verdirmiştir!

İşte aydın/araştırmacı/devrimci evrim teorisyeninin fikir ve yaşam namusu…!

Darwin'e göre Kadınlar

Darwin, "İnsanın Türeyişi" adlı kitabında 'Kadınların idrak etme, hızlı kavrama ve taklit konusunda 'daha aşağı' ırkların özelliklerini taşıdıklarını ve bu nedenle daha eski ve alt bir medeniyet seviyesine sahip olduklarını' yazar. (John R. Durant, Darwin, s. 295; Darwin, İnsanın Türeyişi, s. 15) Darwin kadının evlilikteki rolünü şöyle tarif ediyordu: "Sizinle ilgilenecek biri - better than a dog anyhow: Bir köpekten daha iyi oyalayabilecek- ev ve evin sorumluluklarını alacak biri."

(Charles Darwin, Autobiography, s. 232-233; Rebecca Coffey, daily.jstor.org, 14 Şubat 2020; Maria Popova; theatlantic.com, 16 Ağustos 2012; Alice Vincent, telegraph.co.uk, 12 Şubat 2016; Brenna Lee, eudaimoniac.com/charles-darwin-pros-and-cons-of-marriage/#easy-footnote-bottom-1-2630) Darwin, Evlenmeden bir yıl önce 1838 yılında, "Kadının, sevilen, oyun oynanan ve her halükarda köpeklerden daha iyi bir şey olduğunu" yazmıştı. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 51) "Sana çocukluktan itibaren sürekli eşlik ederler, sonra ilgili beslerler ve sevip oynaşabileceğin bir obje olurlar. Kadın, her şeye rağmen bir köpekten daha iyi bir şey. Ev ve evle ilgilenecek bir kişi. Müzik ve havadan sudan konuşmalar. Bunlar sağlık için iyi şeylerdir." (Charies Darwin, The Autobiography of Charles Darwin 1809, 232-233) Darwin erkeğin özelliklerini 'güçlü, cesur ve akıllı' olarak görüyor, kadının özelliklerini ise 'edilgen ve beden bakımından güçsüz ve "beyinleri eksik" olmak' şeklinde ifade ediyordu. Erkek diye yazıyordu, 'o kadından daha yürekli, daha mücadeleci, daha enerjiktir. Üstelik daha fazla yaratıcı dehaya sahiptir.' (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 122)

John R. Durant, "Darwine göre özellikle de yaşam mücadelesi hususunda kadınların, erkeklerden kat kat daha düşük mertebede olduğunu" ve "Zeka geriliği olan çocuklar ile kadınları, muhakeme/karar verme yeteneklerinin yetersiz olmasından dolayı aynı kategoride değerlendirdiğini." belirtir. (Durant, Darwinci Miras, s. 295)

Sigmund Freud'a göre kadınlar

Ateist Sigmund Freud'un görüşleri de Darwin'den farklı değildir: "O, kadınların rasyonel/akılcı düşünme melekesine sahip olmadığını, etikle/ahlakla ilgili konularda erkeklerle kıyaslanamayacağını" ileri sürmektedir. (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 64)

Üniversite Sağlık Ağında kadın sağlığı profesörü ve başkanı olan Donna Stewart: "Freud, zamanının bir adamıydı. Kadınların özgürleşme hareketine karşıydı ve kadınların yaşamlarına cinsel üreme işlevlerinin egemen olduğuna inanıyordu. Freud kadınları erkeklerden daha aşağı olarak tanımlar." (Kendra Cherryvery, wellmind.com, 29 Ağustos 2022)

Boston Simmons College psikoloji profesörü olan torunu Sophie Freud ise, dedesini 'sahte peygamber, kadın düşmanı ve teorilerini modası geçmiş biri' olarak değerlendirmektedir. (ahrp.org/freud-goes-up-in-smoke-toronto-star 16 Kasım 2003)

Deizm dininin peygamberi olan Kant'a göre Kadınlar

Kant'a göre kadınlar, aklını kullanabilme yetisinden mahrum, sürekli güzelliği ve cinselliği ile ön plana çıkmaya çalışan, zayıf, 'başka birinin himayesine muhtaç' varlıklardır. Ona göre "Evli erkekler yalnızca kendi eşlerinin sevgisini kazanmaya çalışırken, evli kadınlar ise bütün erkeklere sahip olma eğilimindedir." (Immanuel Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, s. 208) Ona göre "Kadın kendini herkesin beğenisi için bir nesne yapar" (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 209) ve "bir kadının çekiciliğinin temelinde cinselliği yatar." (Kant, Güzellik ve Yücelik Duygusu Üzerine Gözlemler, 79) Kant, kadınları karakterize eden iki ilkeden bahseder. Bunlardan ilki türün devamlılığı, ikincisi ise toplumun yetiştirilmesi ve kadınlar tarafından inceltilmesidir. (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 207) "Doğa tarafından kadına 'verilen' korkaklığın ve zayıflığın nedeni, kadının embriyoyu koruma zorunluluğundandır. Böylece kadınlar tehlikelerden uzak durarak embriyoyu koruyacaklardır. Bununla birlikte kadın, tabiatı gereği korkak olduğu için güçlü ve cesur erkeğin korumasını talep eder." (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, s. 207) Kant, kadının felsefe yapabilme imkanına da değinir: "Onun felsefi bilgeliği muhakeme etmek değil duygusallıktır." (Immanuel Kant, Observations on the Feeling of the Beatiful and Sublime and Other Writings, s. 38) Kant bir kadının felsefeyle uğraşmasını, hele (muhtemelen erkek) bir yorumcu olmadan bunu yapmasını 'hiç hoş olmayan bir iş' olarak görür. (Aliye Kovanlıkaya, "Kant'ta Cinsiyet Farklılığı," Cinsiyetli Olmak içinde, ed. Zeynep

Direk (İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 2014), 11-12) "Okullu (eğitimli) kadınlar kitaplarını saatleri gibi kullanırlar. Onlar saatlerini sadece bir saate sahip oldukları bilinsin diye takarlar. Buna rağmen saatleri genellikle ya çalışmaz ya da doğru zamanı göstermez." (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 209) "Kadının büyük biliminin içeriği daha çok insanoğludur ve insanlık arasında da erkeklerdir." (Kant, Pragmatik Açıdan Antropoloji ile Güzellik ve Yücelik Duyguları Üzerine Gözlemler, 75) Kadının uzmanlık alanının erkek olduğunu söyleyen bu söylemler, Kant'ın kadınlara verdiği rolün ve çizdiği sınırın en açık halini ifade eder. Kant, kadınların teorik bilgi eksikliklerinin olumsuz bir şey olmadığını hatta bu eksiklilerini güzellikleriyle ve candan dostluklarıyla kapattıklarını söyler. Kadınlar, "Erkeğin kendi yetenekleriyle sağlamak zorunda olduğu kitabi bilgiden yoksunluklarını ve diğer eksikliklerini güzel endamlarıyla, neşeli naiflikleriyle ve büyüleyici dostluklarıyla yeterince telafi etmiş olurlar." (Kant, Güzellik ve Yücelik Duygusu Üzerine Gözlemler, 86)

Kant'ın kadınlarla ilgili görüşlerini özetleyecek olursak, kadınlar erkeklerin himayesine ihtiyaç duyan zayıf varlıklardır. Bu yüzden kadınlar doğanın kendilerine verdiği görevi yerine getirerek soylarını devam ettirmeli, bununla birlikte erkeğin gücü üzerine kurulu toplumun ilerlemesinde ve inceltilmesinde erkeğine yardımcı olmalıdır. Kant, akıl yürütmeyi gerektiren konularda kadınların bir rehbere (erkeğe) danışması gerektiğini belirterek kadınların akli meselelerdeki yetersizliğini göstermeye çalışmıştır. (Firdevs Demir, Kant'ın Kadınlarla İlgili Görüşlerinin Ahlak Felsefesi Bağlamında Değerlendirilmesi, Mizanü'l Hak İslami İlimler Dergisi, sayı: 5, 2017, s. 87-99)

İnsanat bahçeleri

"19 ve 20. yüzyıllarda, 'insanat bahçeleri' kurulur, 'gelişmemiş' ırklara ait insanlar buralarda sergilenir. Sergilenen insanlar, modern beyaz adamın üstünlük duygusunu tatmin ederken, aynı zamanda Avrupa'nın sömürgesine bir gerekçe ve bir meşruiyet de üretmektedir. Özgürlük, eşitlik ve kardeşlik sloganları ile yola çıkan Fransız Devrimi'nin 100. yılını kutlayan 1889 tarihli Paris Evrensel sergisinde 400 Afrikalının sergilendiği bir 'Zenci Köyü' kurulmuştur. Brüksel'deki 1897 tarihli sergide ise bir levha ziyaretçileri şöyle uyarıyordu: 'Kongo'luları beslemeyin, yemekleri verildi.' İnsanat bahçeleri, sömürgeciliğin faziletlerine yönelik propaganda çalışmalarının da bir parçasıydı." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 82, 83)

Darwin, Kızılderilileri ve karaderilileri, insanlaşma aşamasına gelmemiş maymunlar olarak görüyor ve onlara hayvan muamelesi yapılmasında bir sakınca görmüyordu. Evrim teorisine dayalı bu anlayışa göre, 1962 yılına kadar hayvanat bahçelerine ek bir bölümde insanlaşma aşamasını tamamlamamış maymunlar olarak bu insanlar sergileniyordu. Batıda insan haklar aslında beyazlar içindir. (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 13.8.2017) "Beyazların en üstün ırk oldukları iddiası, günümüzde de kimi zaman örtülü de olsa geçerliliğini korumaktadır." (Altay Gündüz, Geçmişe Yolculuk, s. 195)

"Vahşi insanlar; ilkeller, insana benziyorlar, insanoğluna en yakın varlık galiba" diye tasnif ediliyorlardı. Hayvanat bahçelerinde, fuarlarda, sergi alanlarında teşhir edilmek için binlerce insan kadın, erkek, çocuk Afrika'dan gemilerle Avrupa ve Amerika'ya taşındı. Belçika, Hollanda, İspanya, Macaristan, Almanya, İsveç, İtalya, ABD'de bir değil pek çok kentinde 1870'lerden 1960'lara kadar var oldu. Çoğunun üzerindekiler çıkarılıyordu, göğüsleri açıktaydı. Bazıları intihar etti, bazıları ise teşhir edilirken öldü. Ölen de sergilendi. Aynı dönemlerde bazı bilim adamlarının görüşleri de aktarılıyordu: "Haftalardır bunların üzerinde çalışıyoruz, bunların aklı aşırı derecede geri. Fevkalede saldırganlar ve hiçbir hisleri yok. İnsana en yakın vahşi örneği denebilir" (Habertürk, 7 Aralık 2014)

1) Almanya'da yapılan bir panayırın afişi
2) Panayırın giriş kapısı üzerindeki yazı: Sömürge Sergisi
3) İnsanat bahçesinin fikir babası Alman Karl Hagenbeck
4) Benga isimli pigme, kucağındaki maymunla
5) Hay-Haoi adlı şempanze ve Afrikalı Saida'nın gösteri afişi
6) 1904 senesinde yapılan 'Vahşiler Olimpiyatı'ndan bir kare

1800'ler boyunca Avrupa'nın her yanında (Paris, Hamburg, Antwerp, Barselona, Londra, Milan, Varşova) ve New York'ta onlarca insanat bahçesi açıldı ve sahiplerine (bugünün ekonomisiyle denkleştirilince) milyonlarca dolar kazandırdı.

Son insanat bahçesi, 1958 yılında Belçika'da kapandı! 1958, NASA'nın kurulduğu yıldı. Mikroçiplerin icat edildiği, Marilyn Monroe'nun dünyanın göz bebeği olduğu, Avrupa Birliği'nin öncülü Avrupa Ekonomik Birliği'nin kurulduğu yıl !!!

Biyokimya Uzmanı Michael J. Behe, "İlk başlarda Darwin'in evrim konusundaki fikirlerini benimsiyordum. Çünkü O herkesten önce davranıp ortaya bir şey atmıştı ve ben aksini ispat edene kadar onu kabullenmek zorundaydım. Ta ki, 10 yıl öncesine, Avusturalyalı biyokimyager ve yazar Michael Danton'un yazdığı bir kitabı (Evolution Theory in Crisis) okuyana kadar. Danton; Darwinist teoriyi çürütecek bir sürü bilimsel tez ortaya sunmuştu. Daha önce hiç bu tarz argümanlar, iddialar duymamıştım ve bence onlar gerçekten çok ikna ediciydiler. Önce kendime kızdım, böylesine iyi bir üniversitede güzel bir sandalyem varken ben bu ispatları neden daha önce okumamıştım ve o günden sonra Evrim Teorisine ciddi ilgi duydum ve araştırmalara başladım. Zaman içerisinde Darwinin evrim teorisinin hiç bir bilimsel kanıta dayanmadığını anladım." demekte ve daha sonra evrimi çürüten ünlü 'Darwin'in Kara Kutusu' adlı eserini yazmaktadır.

Sabah, 24 Şubat 1989

resimde görülen insanların özelliklerini şöyle sıralıyor: Yiyecek olarak meyvayı tercih eder, konuşabilir, mülkiyet duygusuna sahiptir, diğer canlılardan farklı olarak iki ayağı üzerinde durmayı bilir, aklını kullanarak alet yapabilir ve avlanmayı pek fazla sevmez.

■ Amerika'nın en ciddi dergilerinden U.S. News and World Report'da yayınlanan bir araştırmaya göre, insanoğlu milyonlarca yıl önce de iki ayağı üzerinde yürüyor, konuşuyor ve aklını kullanıyordu.

■ Çeşitli Amerikan üniversitelerindeki çalışmalara dayanan araştırma insanın maymundan geldiği iddiasını reddediyor. Bilim adamlarına göre, milyonlarca yıl öncesinin insanını, bugünkünden ayıran tek özellik kollarının uzunluğu.

■ Araştırmaya göre insanlar o dönemde inanıldığı gibi mağaralarda değil, yırtıcı hayvanlardan korunmak için ağaçlarda yaşıyordu ve çok gelişmiş bir sosyal yaşamları vardı. ● (Ayrıntılı haberi 15'inci sayfada)

Hürriyet GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR YAZARLAR

Zekâda balık teorisi

17 Haziran 2002 - 17:5

Aklımızı deniz kenarında bulmuşuz! Bilim adamları, insanoğlu zekâsının gizini buldu: Balık. Şempanze beyinli atalarımız, ıstakoz, midye, karides ve diğer deniz ürünlerini tercih etmelerinden ötürü, şimdi dünyayı yöneten akıllı yaratıklara dönüşebildik!

Hayatları boyu balık yiyen ama zekası gelişemeyen canlıların suçu ne idi, 'Kazanılan!' bu zeka nesilden nesile nasıl aktarılabildi?!

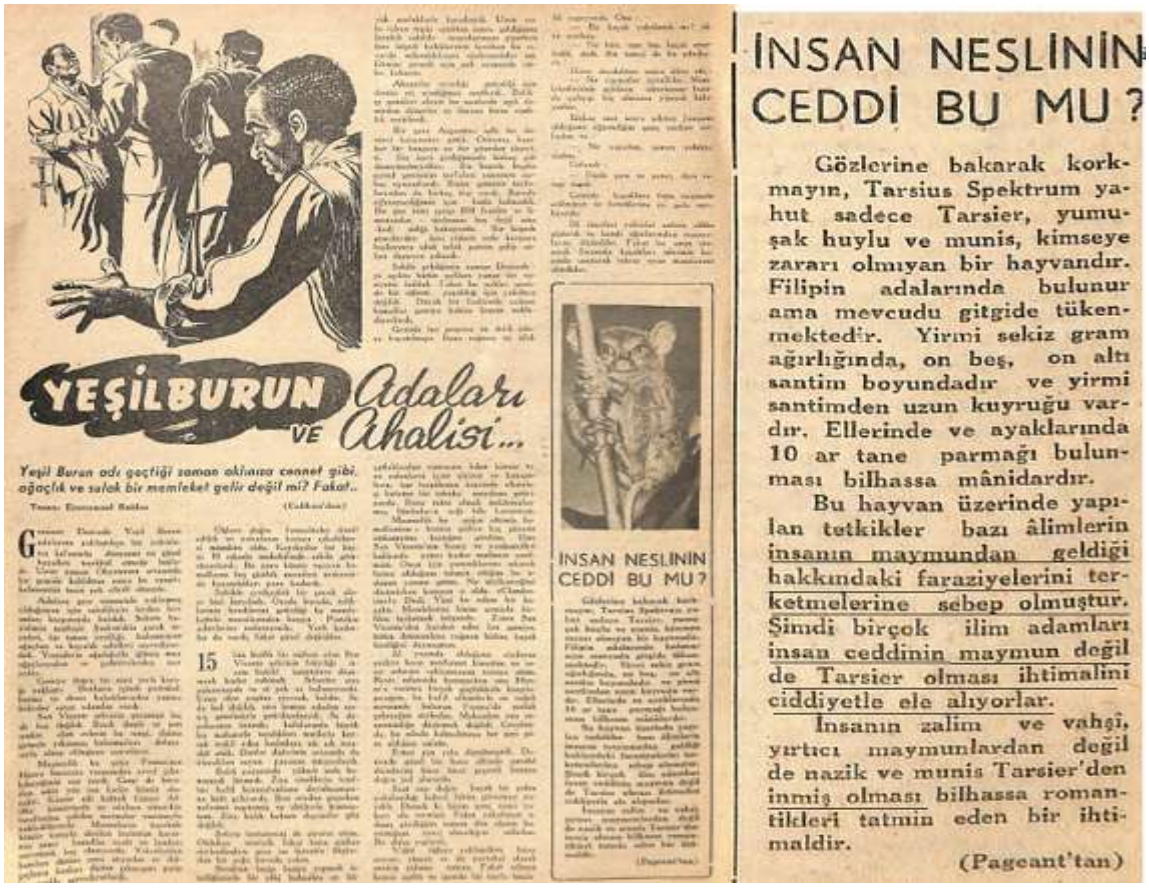

Afrika karınca yiyeninin diğer memelilerle ortak yanları tüm canlılardan daha fazla.

Büyük büyük dedemiz bir 'karınca yiyen' çıktı

Cambridge Üniversitesi'nde İngiliz, Çinli ve Güney Afrikalı bilim adamlarının yaptıkları bir çalışmanın sonuçlarına göre bütün memelilerin ortak atası, genetik olarak karınca yiyene benzeyen ilkel bir canlıydı. 100 milyon yıl önce yaşadığı tahmin edilen bu hayvanın, aralarında insanın da olduğu tüm memelilerin evrim geçirerek türedikleri "büyükbabası" olduğu ifade ediliyor.

■ DIŞ HABERLER SERVİSİ Milliyet, 22 Ocak 2003

YEŞİLBURUN ADALARI VE AHALİSİ...

Yeşil Burun adı geçtiği zaman okuyucu cennet gibi, ağaçlık ve sulak bir memleket gelir değil mi? Fakat..

Tercüme: Emmanuel Robles (Cakbet'den)

Geçenlerde Dakar Yeşil Burun adalarına yolculuğa bir subay ile birlikte davet ve şerefine bir ziyafet verildi. Ziyafet sırasında subay bana Yeşil Burun adalarının pek çok güzelliklerinden bahsetti. Bu adalar Afrika'nın en batısında bir grup halinde sıralanmışlardır. Yeşil Burun adalarının en büyüğü Sao Vicente adasıdır. Bu adanın başlıca limanı Porto Grande'dir. Yeşil Burun adalarının başkenti Porto Praya'dır.

Subay yolculuğa bir yıl önce Porto Grande'ye bir gemi ile gittiğini, Porto Praya'ya ise bir uçakla gidip geldiğini söyledi. Porto Praya'ya gitmek için Dakar'dan kalkan uçak 15 saat sonra Porto Praya'ya varıyormuş. Bu uçak Porto Praya'ya varmadan önce Sao Vicente adasının Mindelo limanına uğruyormuş. Subay bana Mindelo'nun çok güzel bir liman olduğunu, Porto Praya'nın ise pek güzel olmadığını söyledi. Bu sebeple Mindelo'ya gitmeyi tavsiye etti. Ben de bu tavsiyeye uyarak Mindelo'ya gitmeye karar verdim.

Mindelo'ya gitmek için Dakar'dan kalkan uçağa bindim. Uçak 15 saat sonra Mindelo'ya indi. Mindelo'nun limanı gerçekten çok güzel bir limandır. Limanın etrafı yüksek dağlarla çevrilidir. Bu dağlar limanı rüzgârlardan korur. Limanda çok sayıda gemi demirlemiştir. Limanın kıyısında birçok ev ve binalar vardır. Bu binaların çoğu beyaz renkte boyanmıştır. Limanın manzarası çok güzeldir.

Mindelo'da bir otele yerleştim. Otelden çıkıp şehri gezmeye başladım. Şehir gerçekten çok güzeldir. Şehrin sokakları geniş ve düzgündür. Sokakların kenarlarında ağaçlar vardır. Şehrin evleri çoğunlukla iki veya üç katlıdır. Evlerin çoğu beyaz renkte boyanmıştır. Şehrin halkı çok misafirperverdir. Bana karşı çok nazik davrandılar.

Mindelo'da birkaç gün kaldıktan sonra Porto Praya'ya gitmeye karar verdim. Porto Praya'ya gitmek için bir otobüse bindim. Otobüs yaklaşık bir saat sonra Porto Praya'ya vardı. Porto Praya'nın limanı Mindelo'nun limanı kadar güzel değildir. Limanın etrafı yüksek dağlarla çevrilidir. Limanda çok sayıda gemi demirlemiştir. Limanın kıyısında birçok ev ve binalar vardır. Bu binaların çoğu beyaz renkte boyanmıştır.

Porto Praya'da bir otele yerleştim. Otelden çıkıp şehri gezmeye başladım. Şehir gerçekten çok güzeldir. Şehrin sokakları geniş ve düzgündür. Sokakların kenarlarında ağaçlar vardır. Şehrin evleri çoğunlukla iki veya üç katlıdır. Evlerin çoğu beyaz renkte boyanmıştır. Şehrin halkı çok misafirperverdir. Bana karşı çok nazik davrandılar.

Porto Praya'da birkaç gün kaldıktan sonra Dakar'a dönmeye karar verdim. Dakar'a dönmek için bir uçağa bindim. Uçak 15 saat sonra Dakar'a indi. Dakar'a döndüğüm için çok mutluydum. Çünkü Dakar benim memleketimdir. Memleketimi çok seviyorum.

INSAN NESLİNİN CEDDİ BU MU?

İNSAN NESLİNİN CEDDİ BU MU?

Gözlerine bakarak korkmayın, Tarsius Spektrum yahut sadece Tarsier, yumuşak huylu ve munis, kimseye zararı olmıyan bir hayvandır. Filipin adalarında bulunur ama mevcudu gitgide tükenmektedir. Yirmi sekiz gram ağırlığında, on beş, on altı santim boyundadır ve yirmi santimden uzun kuyruğu vardır. Ellerinde ve ayaklarında 10 ar tane parmağı bulunması bilhassa mânidardır.

Bu hayvan üzerinde yapılan tetkikler bazı âlimlerin insanın maymundan geldiği hakkındaki faraziyelerini terketmelerine sebep olmuştur. Şimdi birçok ilim adamları insan ceddinin maymun değil de Tarsier olması ihtimalini ciddiyetle ele alıyorlar.

İnsanın zalim ve vahşi, yırtıcı maymunlardan değil de nazik ve munis Tarsier'den inmiş olması bilhassa romantikleri tatmin eden bir ihtimaldir.

(Pageant'tan)

(Hafta Dergisi, 15 Eylül 1950, Sayı 51, Cilt 3, s. 8)

Evrimciler önce atalarının kim olduğunda bir anlaşsınlar, sonra Hz. Adem mi 'o mu' bizimle tartışmaya başlayabilirler! Bu haberler de komedi niyetine:

Erkeğin yüzü yumrukla evrimleşmiş. Atalarımızın yüzleri yumruklu kavgalarda daha az zarar görecek şekilde evrim geçirmiş. ABD'deki Utah Üniversitesi araştırmacıları, erkeklerin yumruk yumruğa kavgalarda daha az zarar alabilmek için sert ve etli yüz hatlarına sahip olacak şekilde evrim geçirdikleri iddiasını ortaya attı. Biological Reviews adlı dergide bulgularını yayınlayan araştırmacılar, dünya yüzeyindeki ilk hominidler arasında sayılan Australopitekus erkeğinin, kadın ve yiyecek kaynakları yüzünden birbirleri ile dövüştüğünü bu nedenle şiddet eylemlerinin evrimlerinde önemli rol oynadığını savundu. Araştırmacılar daha önce Australopitekus erkeklerinin kaba yüzlere ve kalın çenelere sahip olmaları konusunda farklı bir teori üzerinde duruyordu. Araştırmacılar, Australopitekus erkeğinin bu durumunun sert kabuklu yemişlerle besleniyor olmasından kaynaklandığını düşünüyordu. Fakat bu türe ait fosiller üzerinde yapılan ayrıntılı incelemelerde teorinin hatalı olduğu kabul edildi. Uzmanlar, insanın evriminde şiddetin hep önemli rol oynadığını ifade etti. Kısa süre önce de modern insanın elinin kavgalar sayesinde şekillenerek son durumuna kavuştuğu açıklanmıştı. (Hürriyet, 9.6.2014)

Boks maçında yüzü tanınmayacak hale geldi. Kadınlar BDB Ulusal Şampiyonluğu maçı sonrası Alman boksör Cheyenne Hanson'ın yüzünün aldığı son hali görenleri korkuttu. (Fanatik, 30.3.2021) Evrimci mantığa göre Cheyenne bu şekilde dayak yemeye devam ederse torunları dünya güzeli seçilebilir…!

Yine evrimci mantığa göre yeteri kadar süre beklersek tosbağa Ferrari'ye de dönüşebilecektir! Tabii o tosbağa nasıl oldu, değişimin şartlarını kim ayarladı vs. önemsiz detaylar!

Kısaca, "Darwinizmi savunabilmek için yokluktan varlığın doğacağına, cansızdan canlının üreyeceğine, tesadüflerin mükemmelliği ortaya çıkaracağına, kaostan bilgi çıkacağına, bilinçsizlikten bilinçliliğin doğacağına ve akılsızdan akıllının çıkacağına inanmak gerekmektedir." (Lee Strobel, The Case for a Creator, s. 277)

Evrimci bir ateist olan Sayın Şengör'ün olaylara bakışı

Evrimci bir ateist olan Sayın Şengör'ün olaylara bakışı

"Kenan Evren'in 12 Eylül döneminde yaptığı her şeyi onaylıyorum. 'Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil.'

Ben bal gibi yerim. Niye biliyor musun? Ben bunların yendiğini gördüm. Bir gün San Diego Hayvanat Bahçesi'nde ‘goriller birbirlerine dışkılarını ikram’ ediyorlardı. ‘Onlar da bizim gibi primatlar.’ Gayet güzel, hiçbir şey de olmaz!

Mesela jeolojinin kurucularından olan William Buckland'ın hayvanlar âlemindeki her şeyi tatmak gibi bir merakı vardı. ‘Dışkı ve sidikler dahil.’

Sen sidiğini içmez misin? ‘Amonyağı fazla olan bir sıvı’ sadece. 1981’den beri ‘35 yıldır, hiç arasına girmedim halkın. Halkla ilgi bir şeyler yapmayı ya da içine karışmayı da sevmiyorum.’ Baştan beri sevmedim. Hayvancıklar yaşıyorlar. İnsanlara da bir itirazım yok. Müzik dinlemek istediğim zaman Viyana’ya gidiyorum. ‘Bethoveen’ın 9. Senfonisi'ni gözlerim yaşarmadan dinleyememişimdir.’ Orada gayet güzel dinliyorum. Opera dinliyorum. ‘İnce Memed’ bitirebilmek için kahramanca kendime karşı mücadele verdim. Ama bir yere geldim "Yeter artık ya!" dedim. Fenalık geldi. Yani kardeşim, okuyamadım. ‘Türkiye gibi toplumlar oligarşi ile yönetilmeli.’ Eğitimsiz bir grup hiç oy kullanmayacak! Diziyi 10 dakika sonrada kapattım ve hakkında bir yazı yazdım "Felakettir" diye. Ben Türk Silahlı Kuvvetleri’nin bir hayranıyım. Bunun bir sebebi var. Ben bu adamların arasında büyüdüm. Sonra da üniversiteye intisap ettim. Ben bu memlekette, Deniz Gezmiş gibi bir eşkıyaya kahraman denildiğini gördüm! Yuh be! Muazzez İlmiye Çığ Hanım. Kendisi samimi bir vatansever, muhakkak değerli bir Sümerolog ama entelektüel diyemeyeceğim.” (Radikal, 22 Kasım 2015)

“Atatürk niye Dahi Diktatör? Diktatör kötü bir şey değil. Bugün “diktatör” hakaret anlamında kullanılmaya başlandı. Hitler ve Mussolini diktatördü. Her yaptığından emindi. Oysa hiçbir bilim adamı yüzde yüz emin olamaz. Atatürk de her yaptığından yüzde yüz emin değildi. Atatürk deney yapıyor, yanlış yaptığını gördüğü an geri çekiliyor. Bilimde de yapılan budur. Deney tutmadı mı, çöpe atarsın.” (Abbas Güçlü, Milliyet, 30.10.2015)

“Dışkıyı pis ve idrar içirmeyi işkence kabul etmeyen Prof. Dr. Celal Şengör, sesinin yapay zeka ile ilahi seslendirilmesinde kullanıldığı videodan rahatsız olur ve "Ahlaksızlık tam da budur. Reziller!" diyerek suç duyurusunda bulunur. (İstiklal Gazetesi, 14.07.2023)

Pelin Dilara Çolak ile yaptığı bir youtube videosundan: “Bir din seçseydiniz hangi dini seçerdiniz” şeklindeki soruya Şengör, “Din seçmek karakterime uygun değil ama bir din seçseydim Yunan Dinini seçerdim. Onların tanrıları insana benziyor ve insanı özgür bırakıyor” cevabını verir. (mirkitap.com/post/spek%C3%BClasyonu-ve-tekni%C4%9Fi-hakikat-zanneden-celal-%C5%9Feng%C3%B6r-1?)

Halbuki Allah (cc) Şengör’ü öyle özgür bırakmıştır ki, kendisini yarattığı halde inkar edebilmektedir Sayın Şengör! Evet! Celal Bey tek tanrı yerine çok tanrıcılığa, Yunan mitolojisine de meyillidir!

Tripot Balığı. Okyanus tabanının zifiri karanlığında yaşayan bu balık neredeyse göremez. Onun yerine zemine yerleştirdiği üç ayağıyla yaklaşan avlarının titreşimini algılar. Ama evrim terorisine göre karaya çıkarken balıkların yüzgeçleri ayağa dönüşmüştü! Bu direk denizin (4000 metre) en dibinde hem de ve de ayakları ile…!

Evrimi savunduğu iddia edilen bazı İslam alimleri ve gerçekler

İbrahim Hakkı: "Cenab-ı Hak, Hz. Adem'i yaratmak isteyince Azrail (as)'i yeryüzüne gönderip ona yedi iklimden toprak aldırmış ve sonra Cebrail (as)'i gönderip o kuru ‘toprağı yoğurtup’ hamur haline getirtmiştir." (Marifetname, s. 18) A. Hamdi Akseki:" Hz.

Adem'in 'ilk insan' ve ilk peygamber olduğuna ve topraktan yaratıldığına itikad ediyoruz." (İslam-Türk Ansiklopedisi Mecmuası, No. 87, s. 2, 1947) Hamdi Yazır: "Şimdiye kadar balıktan kurbağa, maymundan insan doğduğu asla görülmemiştir." (Yazır, Hak Dini, I/329-330)

İLKEL PRİMATLAR SİNCAPLARA BENZERLER; AMA NEDENDİR BİLİNMEZ SİNCAPLAR İNSANA EVRİMLEŞMEDİLER.

Taş kullanan samurlar evrimleşemedi, Sincaplar da insan olabilirdi!

ORGANİK ÇORBA KURAMINA TEK BİR İTİRAZIM OLABİLİR: BÜYÜK OLASILIKLA YANLIŞ... BİLİM ADAMLARI DA BUNU BİLİYOR. AMA DAHA İYİ BİR FİKİR ORTAYA ATILMADIĞI İÇİN BUNU SAVUNUYORLAR.

Dawkins duymasın!

Kendi yalanına kendi inanmadı ama itiraf etmese evrimci fanatikler balıklama dalmaya hazırdılar!

ZAMANIN BAŞLANGICINDAN BERİ ORGANİZMALAR KAYNAKLARA ERİŞMEK İÇİN BİRBİRLERİYLE ÇEKİŞTİLER. ANCAK BUNDAN EVRİMİN, ZAYIFLARIN SİLİNDİĞİ, GÜÇLÜLERİN HAYATTA KALDIĞI, BİR **ÇEKİŞME** OLDUĞU SONUCU ÇIKARILMAMALI! **ASLA!**

SONRA TEK HÜCRELİLER **DAHA GELİŞMİŞ YAŞAM BİÇİMLERİ** OLUŞTURMAK İÇİN İŞBİRLİĞİ YAPTILAR. BU GELİŞMİŞ YAŞAM BİÇİMLERİ DE... **ARILAR VE ÇİÇEKLERİN** HİKAYESİNİ BİLİRSİNİZ HERHALDE?! BİZ HİKAYEMİZE DEVAM EDELİM!

Tek hücre bile işbirliği yapabiliyor akıllı torunları şirket batırıyor!

3 MİLYAR YIL ÖNCE, GÜNÜN BİRİNDE, ŞANSI YAVER GİDEN BİR HÜCRE **KLOROFİLİ** KEŞFETTİ BU YEŞİL MADDE GÜNEŞE MARUZ KALDIĞINDA HÜCRENİN EN TEMEL BESİNLERDEN **(KARBONDİOKSİT VE SUDAN)** ENERJİ EDİNMESİNİ SAĞLIYORDU. ARTIK KİLERİ DOLDURABİLİRİZ!!

Şans; bilimsel bir terim!

VERİMLİLİK ADINA BAZI HÜCRELER YEME, SİNDİRME, GÖRME, EŞGÜDÜM VEYA ÜREME GİBİ KONULARDA **UZMANLAŞMAYA** BAŞLADILAR

Uzman solucanlar!

SUDAN ÇIKAN İLK HAYVANLARIN **AKCİĞERLİ BALIKLAR** OLDUĞUNU DÜŞÜNSEK DE ASLINDA GERÇEK ÖNCÜLER **BÖCEKLERDİ** (HAŞERELER, KIRKAYAKLAR, AKREPLER VS.)

Akciğer varsa nasıl balık; denizde solungaç lazım,
Balıksa nasıl akciğer; karada işe yarar !

ESKİ RESSAMLAR DİN VEYA BÜYÜYLE DE İLGİLENİYORLARDI HERHALDE. ÇÜNKÜ ESERLERİNİ GİZLİ DİNİ TÖRENLERDE KULLANMAK ÜZERE DERİN MAĞARALARDA YAPMIŞLARDI.

YİYECEK PEŞİNE DÜŞEBİLMEK İÇİN TERAPSİTLER KERTENKELELER GİBİ KAYMAK YÜRÜMEKTENSE DAHA DİK DURMAYI YEĞLEDİLER.

SAÇIN (TÜYÜN) KÖKENİ BİR OLASILIKLA TERAPSİTİN DOKUNMA DUYUSUNU GELİŞTİREN BIYIKLARIYDI VE SONRA ONLARI SICAK TUTMAK İÇİN TÜM BEDENLERİNE YAYILDI.

İKİ İLKEL KABİLE KARŞILAŞTIKLARINDA BÜYÜK OLASILIKLA **HEDİYE** ALIP VEREREK, YEMİNLERİ EDİYORLARDI.

TAM OLARAK NE OLDUĞUNU BİLEMİYORUZ. AMA KANITLARA GÖRE AVRUPA'DA İSTİLACILAR ORTAYA ÇIKTIKLARINDA NEANDERTHAL ALETLERİN **YERİNİ ÇOK DAHA KARMAŞIK BİR KÜLTÜR** ALMIŞTI.

BU YENİ KURAMIN DAYANDIĞI VARSAYIMDAN YAPILACAK ÇOK İLGİNÇ BİR ÇIKARIMA GÖRE GÜNÜMÜZDE DE OKYANUSLARIN DİBİNDEKİ VOLKANİK BACA VEYA AĞIZLARDA YAŞAM OLUŞUYOR OLABİLİR!

ŞİMDİYE KADAR ORTAYA ATILAN TEK **ELLE TUTULUR** KANIT SASKUAT'A AİT OLDUĞU İLERİ SÜRÜLEN **DIŞKIDIR.**

RUNUN İÇİN TÜM BEDENLERİNDE **TER BEZLERİ** GELİŞTİRDİLER. BUHARLAŞAN TER İNSANLARI SERİN TUTUYORDU. (TABİİ KOKUTUYORDU DA.)

Gelen sorular ve cevaplarımız

Soru: Dün haber oldu ama siz bir bakabilir misiniz? 46000 yıl önceki solucanlar canlandırılmış, bilim insanları tarafından. Şöyle sorular gördüm: "Hani Allah var ediyordu?" Ne düşünüyorsunuz? turkiyegazetesi.com.tr/teknoloji/sibiryada-donmus-46-bin-yillik-solucan-bilim-insanlari-tarafindan-canlandirildi-979905

Cevaben: O solucanı kim yarattı, uygun ortamda canlanma özelliğini ona kim verdi, bilim adamlarını kim yarattı, onların solucana verdiği çorbanın maddelerini kim yarattı? Tabiatta zaten kış uykusuna yatan veya su bulana kadar kendini uyku moduna alan birçok canlı var, uygun şartlara, ısıya veya suya kavuşunca kendileri zaten uyanıp harekete geçiyorlar! Haberdeki; "uykuya dalan" ve "zorlu koşullarda hayatta kalabilen" kelimelerini anlamayan ve kendisini ateist olarak nitelendirenler, "uyuyanı" uyandırmayı "var etme/yaratma" olarak anlayıp, oradan -Haşa- Allah yoktura varmak için bir delil bulduklarını zannetmektedirler! Ateistlere istediğiniz kadar "akli, mantıki ve bilimsel delil" getirin, eğer niyetleri yok, kibirleri tavan yapmış veya ilmi seviyeleri yetersiz ise, muhatapları ile sadece alay etmeye, küçümsemeye devam edecekler, bilgiçlik taslayıp delilleri yok sayacaklardır!

Soru: Geçen de atmıştım size bir Türk Gencinin (Furkan Öztürk) ne bulduğunu. Homokiral denen birşey. Bununla ilgili düşünceniz nedir? Bir gazetede ne olduğu yazılmış gerçi ama benim aklıma bir sürü şey takıldı şu an: karar.com/amp/yazarlar/iskender-oksuz/furkan-ozturk-ne-yapti-1596866

Cevaben: Bu arkadaş bilimsel bir çalışma yapmış kendisini tebrik ediyoruz hatta Allah'ın varlığına deliller de bulmuş, nasıl mı? Makalesinde, "Bir ırmağın beslediği ve su seviyesi mevsimler değiştikçe yükselip alçalan bir gölün kıyısında, homokiral ürünün nasıl saf hale geleceğini" anlatmış. O ırmak nasıl oluştu? Su, mevsimler, su havzası nasıl var oldu ve birbiri ile uyumlu bir birliktelik oluşturdu? Daha doğrusu tüm bunları, ayarlamayı yapan kim? Bilim, 'nasıl?' sorusuna cevap bulur ama 'kim ve neden?' sorularına cevap aramaz ne hikmetse! İngiliz fizikçi Paul C. V. Davies, 'Bilimle uğraşan hiçbir kimse, fizik kanunlarının nereden geldiğini hiç sormamaktadır.' (Ergin Ögcem, Ateizmden deizme Antony Flew, Doktora tezi, s. 107) derken de aslında önemli bir gerçeğin altını çizmektedir! Fatih arkadaşımızın bulduğundan kimse ateizme geçiş yapmaya kalkmasın. Ateistler bunu daha önce Miller-Urey Deneyi vb. ile de iddia ettiler, buna cevabı da yukarıda verdik. Ben yapılan her açıklamada yüce Yaradan'a ulaşıyorum. Bu kadar 'ilim, irade, kudret, tekvin' yansımaları bizi bu sıfatlara sahip olana götürebilmeli!

Soru: evrimciler sizin dediğiniz gibi hadi dini geçersiz kılalım ortaya olmayan ara geçiş formu çıkaralım gibi ideolojik savlarla hareket etmiyorlar. Ayrıca Taner bey'in yorumda dediği gibi tesadüf sonucu oluştuğunu kimse söylemiyor, açıklamaları şu: "Mevcut doğal yasalar hayatı zorunlu kılmıştır." Amerikanın saygın üniversitelerini inceleseniz evrim konusunda hepsinin ikna olduğunu görürsünüz, hatta yaratılışın öne sürdüğü argümanları doğrulamak için inançlı gittiği halde sonradan temelinin ne kadar çürük olduğuna ikna olan arkadaşlarım var. En basitinden Cambridge ya da Harvard gibi saygın üniversiteleri örnek gösterebilirim

Cevaben: Öncelikle evrim'le ilgili yazımızı okumanızı rica edeceğim, çünkü ideolojik olmadığını iddia ettiğiniz kişilerin, âdeta 'olmak zorunda' mantığı ile bu teoriyi nasıl savunduklarını göreceksiniz! Ayrıca tesadüf sonucu oluştuğunu söyleyenlerin yazılarından alıntılarda bu yazımızda var, saygın dediğiniz ABD bilimler akademisinin kitabından alıntı da

dahil! İşin en ilginci de, bir yaratıcıyı kabul etmeyen Dawkins gibi ateistlerin, "Mevcut doğal yasalar hayatı zorunlu kılmıştır." şeklinde özetlenebilecek; yaratılana yaratıcılık sıfatı verme paradoksuna düştüklerinin farkına varamamalarıdır! Basit bir mantıkla hareket edelim: Akıllı yaratık olan insanlara trafik kurallarının uygulatılamadığı bir dünyada yaşıyoruz. Sonra da, akılsız varlıklara bile 'yasaları' işletebileni inkar etmeye bilimsellik adını veriyoruz! Kafası karışan arkadaşlara, 'Allah'ın varlığının ispatı', 'Bilim değişmez mi?' ve 'Ateist akıl' adlı yazılarımızı tavsiye edebilirim. Yıllardır ateizm üzerine araştırma yaparım, evrim ve evrimin bir parçası olan 'körelmiş organlar' iddiaları ile ilgili her sorularına aldıkları cevaptan sonra, 'nerede hata yapıyoruz?' sorusuna cevap aramadan, psikoloji alanına girecek bir ruh hali ile yeniden itiraz ve çelişkili başka iddialarla yollarına devam etmektedir ateist arkadaşlar. Açık olan bir şey varsa, o d, bilimin her yeni buluşla evrimi reddettiğidir; Görecelik kuramından Big Bang'e dek! Hele DNA şifresi ve kodlamalar konusuna girersek, evrim tamamen geçersiz bir konuma düşmektedir! "Arınmaya niyetin var mı?" (Naziat, 18) sorusuna samimi olarak 'evet!' diyenleri OKU (Alak, 1, 3) emrine davet ediyoruz.

Soru: Evrim için sık yapılan hatalı söylemlerden biridir tesadüf. Oysa evrim tesadüflerden değil defalarca tekrar eden 'denemelerden' ibarettir. Şöyle düşünün: önümüzde bir kapı var ve sizde de bu kapıya anahtar yapan bir makine, bu makine ile yaptığımız milyonlarca denemeden birinde kapının açılmasıdır evrim. Şu anda bile vücudumuz milyonlarca anahtar üreten bir sistemi çalıştırıyor. Hatta bu anahtar mekanizması sayesinde bizim bağışıklık adını verdiğimiz sistem çalışıyor. Özetle; evrim tesadüf değil, milyonlarca denemeden sonra ortaya çıkan olumlu sonuçlardır.

Cevaben: Tesadüf kelimesini kullanan biz değiliz aksine evrimciler, hata varsa onlarda aranmalıdır! 'Defalarca tekrar, Deneme' dediniz, bunları kim deniyor? Evrimcilere göre, akıllı bir iradenin var oluş sürecine müdahalesi söz konusu değil! O halde ne, kim?! İşte biz O'na Tanrımız olan Allah (cc) diyoruz! Daha da önemlisi, verdiğiniz örnekteki "kapı ve makine'" nasıl oluştu sorusunun cevabı? Savınız bana nedense Miller Deneyini hatırlattı. Akıllı ve iradeli varlıkların, olaylar zincirine el atması ile gerçekleşen o deneyi! Dile getirmediniz ama, Yüce Yaradan "evrim yolu ile evreni yarattı" deseniz, o zaman da bu teoriyi 150 yıldır din aleyhine kullanan ateist söylemi ne yapacağız?! Sorular çok, konu uzun… ! 'Bizce' evrim bir teori idi ve tarihteki çöplükte yerini aldı. Biz Yaradan'ın, kodlamalarla ve atom altı evren dahil, türler arası geçiş olmadan canlıları yarattığına inanıyoruz. Kısaca, evrimciler tesadüf değil diyerek doğal seçilime ve yaratılan tabiat kurallarına yani natüralizm adlı politeist bir pagan dinine inanıyorlar, biz ise tek Tanrıya. Fark bu kadar açık!

Soru: Ginede şempanzelerin davranışlarını kaydeden bir grup bilim insanı, primatların hiçbir neden olmaksızın bir ağacı kutsal olarak belirleyip değişik zamanlarda ziyaret ettiklerini ve üzerine kaya parçaları fırlattıklarını, yani bir çeşit ibadet ve tapınma ritüeli gerçekleştirdiklerini tespit etti. Tüm bunların insan ve maymun ortak atadan geliyor savını desteklediği iddia ediliyor buna cevabınız nedir?

Cevaben: Açıkçası videoyu izledim ve "evrimciler işi bu raddeye kadar getirmişlerse, artık iyice köşeye sıkışmışlar demektir." sonucuna ulaştım. Bir ağaca taş fırlatma ile onu kutsal kabul etme arasında ne gibi bir bağlantı var acaba? Ben şahsen bu açıklamaya, evrimin bilimselliği (!) kadar

değer veririm. Ortada bilim yok, bilim adamlarının psikolojik sorunları var. (Ateist Akıl adlı yazımızda delilleri var!) Neyse, bu 'bilimsel yorumu' fazla ciddiye almaya gerek yok bence Mustafa kardeşim; Primat bile ibadet ediyor (Yani genlerde var!) ama gelişmiş bir primat türü olan insan (!) olan evrimciler hâlâ ateist! Hem sonra hani tanrı inancı zamanla ortaya çıkmıştı?! Sorular arttıkça, delil diye sundukları örneklerin kendi iddialarını çürüttüğünün farkına bile varamamaktadır evrimci materyalistler! "Onların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler. Onlar şaşkındırlar. İşte asıl gafiller onlardır." (A'raf, 179)

Ateist akıl!

Önce basında çıkan bir haber ile konumuza başlayalım: "Ateistler daha zeki çıktı": 63 bilimsel çalışmadan 53'ü ateistlerin dindar insanlara oranla daha zeki olduğunu ortaya koydu. Araştırmaya göre, cinsiyet ve 'eğitim gibi diğer faktörler din ile zeka arasındaki ilişkiyi etkilemiyor.' Çalışmayı yürüten 3 psikolog zekayı, "planlama, problem çözme, soyut düşünme, karışık düşünceleri algılama, çabuk öğrenme, tecrübeden ders çıkarma" kriterlerine göre tanımladı. (NTV, 14.08.2013; Habertürk, 13.8.2013; Sözcü, 15.5.2017; 1.2.2018) "Yine aynı bilim insanları, bu sonucu kesin kabul etmenin 'adil olmayacağını' da açıkladı." (Risale haber, 17 Mayıs 2017) "Araştırmayı yürüten ekip, analizin IQ testlerinden yapıldığını ve 'duygusal ile yaratıcı zekanın değerlendirmeye katılmadığına' dikkatleri çekiyor. Dolayısıyla, ateistlerin dindarlardan daha zeki oldukları sonucunu kesin olarak kabul etmenin 'adil olmayacağını' vurguluyorlar." (Aydınlık, 15.5.2017) 'Haber Sol' adlı sitenin 09.06.2017 tarihli haberi: "Zeki insanlar açıklanamaz olguları (belirsizliği) bilim yolu ile açıklamaya meyilli, bunu yapabilecek kadar zeki, bunu yapamayan insanlar ise dindarlığa meyilli" Zaten, 'Yükselen İslamcı köktencilik ve genel olarak dinci köktenciliğin nedeni, köktendincilerin ortalamadan daha fazla oranda, daha fazla dincilik-artıran gene sahip olmaları ve daha az oranda zeka-artıran genlere sahip olmaları'dır. Ve doğal olarak, bu nedenle de "Neden Müslümanların bilime daha az katkı yaptıkları da" (Ellis, L., vd. The future of secularism: a biologically informed theory supplemented with cross-cultural evidence, Evolutionary Psychological Science, 2017) kendiliğinden ortaya çıkmaktadır!

Demek ki, biz 'radikal/yobaz/fundamentalist/marjinal/hucu/köktendici/aşırı dinciler'de suç yok, suç tamamen genlerimizde! Ateist Dawkins sayesinde genlerin 'bencil' olabildiklerini öğrenmiştik ama bu ateistler sayesinde de genlerin aynı zamanda geri zekalı da olabildiğini öğrenmiş olduk! O halde 'kader' ve 'kötülük problemi' gibi ateistlerin sıkça sorduğu sorulara da ateistler sayesinde cevap bulmuş oluyoruz! Suç, alınyazımızda!

Şaka bir yana, haberde kullanılan dil ve 'yükselen İslamcılık' gibi kavramlar zaten haberin siyasi ve istihbarat çerçevesinde hazırlandığının ipuçlarını vermektedir. Ayrıca, diğer dinler için bu iddianın gerçek olabilme ihtimali varsa da, İslam için bu tür ithamlar asla söz konusu olamaz! Müslüman bilim öncülerinin bilime katkıları ortadadır. Bu arada, bilimi nasıl ideolojilerine alet ettikleri ve iddialarının ne kadar bilim dışı ve ön kabule dayandığının delillerini de, 'Ateizm yanılgısı', 'Deizm yanılgısı', 'Bilim değişmez mi?', 'Kur'an ve bilim', 'Kader', 'Allah'ın varlığının ispatı' adlı yazılarımızda bulabilirsiniz!

Ateistlerin ne kadar zeki olduklarına gelince, örnekler üzerinden gidelim ve kararı okuyucuya bırakalım!

Devlet eli ile ateizm propagandası bile yapılmış ama bu bile ateizmin toplumlarda yer edinmesine neden olamamıştır! "Rusya'da 'militan tanrısızlar örgütü' kurulmuş" (Nikita Kruşçev, Anılar, s. 107); "SSCB dönemimde ilkokul 4. sınıfta 'Allah'sızlar kulübü' okullarda kurulmuş" (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 30); Yine Rusya'da ateizmi yaymak için 800.000 üyesine dinsizlik eğitimi veren "Muharip/savaşçı Dinsizler Cemiyeti" gibi kuruluşlar aktif olarak çalışmıştı. (Büyük Türkeli Dergisi, Temmuz, 1962, Yıl:1, Sayı: 6, s. 14) Ayrıca "Allah'ı inkâr evleri" kurulmuş" (Milli Işık, 30 Aralık 1968, Sayı: 20, s. 14) ve "halkın İslam örf ve adetleri ve milli kültürleri aleyhine devamlı mücadele" edilmişti. (Orkun, Nisan 1963, Yıl 2, Sayı: 15, s. 26) Sovyet Dergisi 'Hinger School Herald' 1958 Nisan sayısında da, 'Okullarda din aleyhtarı kurslarda ateizm hakkında daha fazla eğitim verilmesi gerektiği' yazılmakta idi. Demokrat partiler bile ateizm için çalışmaktaydılar: "Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi'ni, işçilerin her türlü dinsel uyutmacadan kurtulması adına mücadele etmek için kurduk. Bizim propagandamız tamamen bilimsel, dahası materyalist dünya görüşü üzerindedir."

(Sosyalizmin Dine Bakışı, Rusça yayın yapan Novaya Zihn Dergisi Sayı: 28, 3 Aralık 1905) "Sovyetler Birliği döneminde, Marxist ve Leninist dünya görüşü "bilimsel ateizm" adıyla eğitim ve öğretimde zorunlu bir ders olarak okutulmuş ve dinin ortadan kalkması için yoğun mücadele verilmiş, dini inançlar, kurumlar, ibadetler, törenler yasaklanmıştı." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 157) "70 yıllık ateizm uygulamasından sonra insanlar dine hasret kalmışlar" (Salih Akdemir, Yörünge, 9-16 Ağustos 1992, 88. Sayı, s 10) ve sonuçta, bu sosyalist devlet yıkılır yıkılmaz, halk dinlerine geri dönmüştü! "75 yıl boyunca anaokulundan üniversitesine kadar bütün okullarda ateizm için beyin yıkayanlar, toplumun giderek kokuşması karşısında çareyi şimdi herkesin din eğitiminden geçirilmesinde bulmaya başlamışlardı." (Yeni Yüzyıl, 12.01.1996)

Gerçek ise iddia edilenin tam tersidir! Bu gerçek İngiliz filozof Francis Bacon tarafından şu şekilde ifade edilmektedir: "Az felsefe insanları Tanrıtanımazlığa, derinlemesine felsefe ise Tanrı'ya götürmektedir." (Francis Bacon, Denemeler, s. 53, Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 127; E. Gilson, ateizmin çıkmazı, s. 80; Nedim Cisr, İlim felsefe Kur'an'ın ışığında, s. 150; Prof. Nihat Keklik, Filozofların özellikleri, I-B; Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 58) Aynı sonuca başka araştırmacılar da ulaşmıştır. Fransız yazar Gustave Flauber: "Bilginin azı insanı dinden çıkarır, çoğu ise dine geri döndürür" (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 16) Nobel ödüllü fizikçi Werner Heisenberg: "Doğa bilimleri bardağından içilen ilk yudum insanı ateist yapar. Ama bardağın dibinde yaratıcı sizi beklemektedir." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 22) Lord Cliffen: "Derin düşündüğünüzde ilimler sizi Allah'ın varlığına kabule zorlar" (Afif A. Tabbara, İlmin ışığında İslamiyet; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 63)

İşte zeki bir ateist ve iddiası: Lawrence Krauss, 'Hiç yoktan bir evren' isimli kitabında "Kainatın 'hiç'likten var olduğunun akla uygun olduğunu" iddia eder. Aslında onun hiçlik dediği, var olan bir şeydir. Ona göre hiç, 'boş fakat önceden mevcut bir uzay' şeklinde tanımlanır. Yani onun hiçlik kavramı aslında, mevcut olan bir şeye işaret eder. Yani ona göre hiçlik, fiziki bir şeyden oluşmuştur. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 131) Natüralist/doğa yasalarını yaratıcı kabul eden felsefeci Colin McGinn, "Maddenin, doğal seçilim yoluyla bir tür 'tasarım' sergilediğini" (Colin McGenn, The Mysterious Flame, s. 12) ifade ederken, aslında yaratanı reddedip, ispat edilemeyen uydurma bir kavrama yaratıcı sıfatlarını verdiğinin farkında bile değildir. Ama ateist olduğu için teistlerden otomatikman akıllı kabul edilmektedir!

Bilim, faili meçhul! Bilim, fiili (-n 'nasıl' olduğunu) bize anlatır ama faili anlatmaz. Nasıl sorusuna cevap verir, 'neden' ve 'kim' sorusunu göz ardı eder. İngiliz fizikçi Paul C. V. Davies, 'Bilimle uğraşan hiçbir kimse, fizik kanunlarının nereden geldiğini hiç sormamaktadır.' (Ergin Ögcem, Ateizmden deizme Antony Flew, Doktora tezi, s. 107) demektedir. Neden sormadıklarını ise hiçbir ateistler soru-n- olarak görmez!

Dinsiz insan zaten olmaz, olamaz. John R. Searle: "Materyalizm bir anlamda zamanımızın 'dini'dir. Daha ziyade geleneksel dinlerde olduğu gibi, materyalizm, sorgulamaksızın kabul edilir. Ama materyalistler, tümüyle diğer materyalistler tarafından genel olarak kabul edilebilecek bir materyalizm versiyonu da formüle edememişlerdir." (Searle, Mind, s. 48) derken, Phillip Johnson ise, 'natüralizmin imana dayanarak kabul edilen bir dünya görüşü olduğunun' altını çizmektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 81) Bu konuda örnekleri aşağıda göreceğiz.

Francis Crick ile devam edelim: "Bugünün 'bilimi ile açıkça çelişse de', davranışlarımızın birbiri ile etkileşen sayısız nöronlara dayandığını söylemek, kendimizi küçük düşürmez." (Crick, Şaşırtan varsayım, s. 289) Ona göre "Uzun dönemde 'getirilebilecek' bilimsel kesinlik, bizi atalarımızın hurafelerinden kurtarabilir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi s. 285) Yine Francis Crick, "Bir neron destesinden başka bir şey olmadığımızı, 'benlik,

özgür irade, bilinçli anılarımız, üzüntülerimiz, neşelerimiz gibi pek çok zihinsel niteliğin aslında var olmadığını" iddia eder ve 'Şaşırtan Varsayım' isimli eserinde şöyle bir öngörüde bulunur: "Eninde sonunda beynin nasıl çalıştığını gerçek anlamda öğrendiğimizde, algılarımız, düşüncelerimiz ve davranışlarımızın üst düzeyde yaklaşık bir açıklamasını yapabileceğiz." (Şaşırtan varsayım, s. 284) Devam eder Crick: "Proteinlerin 'yeteneklerini' öğrendiğimizde, bilincin de gizemli yanları yok olur." (Şaşırtan varsayım, s. 285) Bu ifadelere göre bilinç bir yandan bizim için gizemini korurken öte yandan varlığını DNA, RNA ve proteinlere borçludur. Halbuki "Az bir bilgi, iki varlığı (bilinç, beyin) bu derece kesin bir karşılıklı bağımlılığa sokmamıza nasıl izin verebilmektedir?" (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 115) "Örneğin kızamık ve yüksek ateş, belli bir korelasyona sahiptir. Ancak bu iki hadiseye virüs gibi bir diğer etkenin neden olması gibi, C lifleri ile üzüntü kaynaklı bir acıya ruhun ya da zihnin neden olduğunu düşünmemize engel olan nedir?" (Batak, s. 116) "Materyalistler, yarı-dinsel imanla kendi görüşlerinin doğru olduğundan emin olsalar da, asla kendilerinin, diğer filozofların ve materyalistlerin tatmin olacağı bir materyalizm versiyonu geliştirebilmiş değillerdir." Naturalist materyalizm, 'yarı-dinsel bir imanla' kendi görüşlerinin doğru olduğundan emindir. Dawkins, tanrının varlığını, Crick, ölümden sonraki yaşamı "bir hipotez" gibi görmektedir. Doğada var olan her şeyin fiziksel ya da maddi olduğu iddiası olan fizikalizm ya da materyalizm, katı natüralizmin bir türüdür." (Batak, s. 117, 119, 122)

Dennett'in ifadesi ile "her birimiz, binlerce farklı türde, trilyonlarca hücrenin bir araya toplanmış şekliyiz. İnsanı canlı yapan bireysel hücreler ki, her biri 'zihinsiz bir mekanizmadır.' Çoğunlukla 'otonom bir mikro robottur' ve bunlar bir maya hücresinden daha 'bilinçli değildir.' Yaşam 'mucizeleri' - büyüme, kendini onarma, savunma, üreme- bütünüyle 'şaşırtıcı karmaşık araçlar' tarafından, fakat mucizevi değil, tamamlanmıştır. Her birimiz zihinsiz "robotlardan" yapıldık." (Daniel C. Dennett, Sweet Dreams, **s.** 2-3) Bu da ateist Dawkins'ten: "Bizler yaşam kalım 'makineleriyiz', genler adıyla bilinen bencil moleküllerini körü körüne korumak için 'programlanmış robot' araçlarız." (Dawkins, Bencil Gen, **s.** 5) Ortada 'robot, mekanizma, mucize, şaşırtıcı araçlar, makineler' vardır ama 'bunları kim yapmış, kim programlamış, kim üretmiş ve kullanmaktadır?' gibi sorular ateistler için önemsiz ayrıntılardır! Ve unutmayalım ki onlar dindarlardan daha zekidirler!

Ayrıca ateistler, "Dindeki ibadetleri anlamsız görürler ama çağdaşlık adı altında bir sürü ritüel (ruhçuluk vb.) uydurmaktan da geri kalmazlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 63) "Evrendeki her gelişmeyi zorunlu sebep sonuç ilişkisine bağlayan materyalistler, evrenin varlığa gelişi ve ilk canlının ortaya çıkışı söz konusu olduğunda bu tezlerini bir yana bırakırlar." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 65) Evrenin tesadüfen oluştuğunu ileri süren materyalistler, iş kendi gündelik hayatlarına gelince işlerini asla tesadüf/şansa bırakmadıklarını hatırlayalım ki, bu da samimiyetsizliklerinin önemli bir göstergesi olmaktadır!

Eski Yunanlılar da, Hristiyanlar da, günümüz ateistleri de ne yazık ki, "Allah'ı gereği gibi kavrayamamışlardır." (Hac, 74) Eski Yunanlılar Allah'ın yarattığı meleklerini, Hristiyanlar Allah'ın Peygamberini ('Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir), ateistler ise Allah'ın yarattığı doğayı Tanrı ('Naturalizm' adlı yazımız aşağıdadır) edinmişlerdir!

Aslında deistler, 'kainat kitabını' okuyup yaratıcıya ulaşırken İslam'a yaklaşmakta, fakat vahyi reddederek hakikatten uzaklaşmaktadırlar. Ateistler ise, 'La İlahe' derken İslam'a yaklaşırken, 'illallah' demedikleri için İslam'a ulaşamamaktadırlar! Yani ateistler, "Mükemmel bir imandan önceki son safhayı aşamamaktadırlar." (Sonradan Müslüman olan Fransız Komünist Partisi yöneticisi Roger Garaudy, Hatıralarım, s. 37)

Dünyanın düz olduğunu ileri süren tefsircilerden hareketle İslam'a saldırmaya çalışan ateistlere de bu arada bir hatırlatma yapalım: O tefsirlerin yazıldığı dönemde "bilimsel olarak" Batlamyus teorisi bilime hâkim idi ve bilim, dünyanın düz olduğu ileri sürüyordu! Yani ateist arkadaşlar eleştirecekse, bilime göre ayeti yorumlamaya çalışan İslam âlimlerini değil, bilimin ne kadar oynak bir düzleme sahip olduğunu görüp bilimi mutlaklaştıranları eleştirmelidirler! Çünkü, dünyanın bilim adına düz olduğunun iddia edildiği o dönemlerde, Kur'an'dan hareketle dünyanın yuvarlak olduğunu ifade eden birçok İslam âlimi de mevcuttur! Detay, 'Kur'an ve bilim' ve 'Kur'an' da çelişki yoktur' adlı yazılarımızdadır!

Ateistler durmadan değişken bir içeriğe sahip olan bilime kutsiyet izafe etmektedirler. ('Bilim değişmez mi?' adlı yazımıza bakılabilir.) Onlar bilim sayesinde uzayda yolculuk yapılacağını iddia eder, ölüme çare bulunacağını ümit ederler ama bunları Müslümanlar 'miraç'la, cennette sonsuz yaşam ile ifade edince de onları çağdışı olmakla itham ederler. Sonra onlara 'Primitif dogmatik rudic' denince de kızarlar!

İnsanların içinde vahşet duygusunun olduğunu ve bunun da hayvanların zamanla insana evrilmesinin bir kalıntısı olduğunu ileri sürebilen evrimciler, insanın içindeki sonsuzluk, tatminsizlik, özlem gibi duyguları cennetten kovulan atamızdan kalan hisler ve ana vatan özlemi şeklinde yorumlayan Müslümanlara neden itiraz etmektedirler? Din karşıtı ateistler, materyalizmin dibi olan "bilimsel sosyalizm" ve "eşitlik" adı altında "sınıfsız bir toplum" sloganı ile yapılan piar çalışmalarıyla ulaşılmasını hayal ettikleri "proletarya diktatörlüğü" ile yönetilen ülkelere güzellemeler yaparken, sıra 'sınıfsız kul devletine', Marks'ın sakalı değil Müslüman'ın sakalına, Che değil Şamil'e (Şeyh'inden Basayev'ine), Küba'nın Guayaberası değil (Kadın erkek için) tesettüre gelince neden kırmızı görmüş boğaya dönüşmektedirler?!

Bilimin bir gün ölümsüzlüğü bulacağına iddia eden ateistler, Nuh Aleyhisselam'ın 950 sene yaşadığını inkar edip bilim dışı ilan ederler! "Allah, fakirlere niçin yardım etmiyor?" diye şikayet eden ateistler fakiri doyurmazken, fakirlere yardım etmeye çalışan 'Allah'ın yardım eli olan' yardım kuruluşlarını da, 'irtica'cı diye yaftalamaktadırlar! Materyalistler yaratıcıyı, dolayısıyla da onun ezeli olduğunu kabul etmezler ama artık sonradan varlık sahnesine çıktığı bilimsel olarak ispat edilen 'maddenin' ezeli/öncesiz/başlangıçsız olduğunu ilan edip ona yaratıcılık sıfatı yüklemeye devam ederler! Bizi bir Yaradan'ın var ettiğine inanmayan ateistler, uzaylıların genlerle oynayarak maymunları insanlaştırdığına da inanabilmektedirler! Peki, bu ateis arkadaşlar şu sorunun cevabını neden araştırmamaktadırlar: Peki uzaylıları veya genleri kim yarattı?

Kur'an'ın dogma olduğunu iddia eden ateistler, 'evrim, Dawkins, Marx, natüralizm, materyalizm' söz konusu olduğunda inananlardan çok daha fazla dogmatik olmaktadırlar!

Bir zamanlar bilim dünyasının mihenk taşı 'Newton yasaları' idi. Aykırı bir görüş ifade edilemez, karşı çıkanlar bilim dünyasından aforoz edilirdi. İzafiyet, Kuantum, Big Bang ile artık Newton –makro değilse de mikro alemde - tarihe karışmıştır. Makro âlemden mikro âleme geçildikçe Newton fiziğinin iflası artık daha net görülmektedir!

Bir tebessüm arası verip sonra konumuza devam edelim: Ateist: "Yeşil yanınca yayalar, kırmızı yanınca sürücüler geçiyor. Boşuna bunları düzenleyen aramayın, işte nedenler; kırmızı ışık ve yeşil ışık!" Karayolları genel müdürü: Kozmik enerji belanızı versin!

Aslında öpülen kurbağanın prense dönüşmesi ile doğal seleksiyonun "öptüğü" maymunun insana dönüşmesi aynı derecede bilimseldir!

Ateizm Derneği

1913'ten kalma, eski ve güncelliğini yitirmiş bir modeli kendilerine sembol kabul eden bu dernek üyelerinin bilimsellik ve hümanistlik seviyelerine aşağıda değineceğiz.

O kadar akıllı, aydın, septik rasyonalist bir araya gelip 4 sene küçük bir derneği idare edemiyorlar ama "koca evreni idare eden yok" iddiasını akıl ve bilim adına savunabiliyorlar! Daha sonra Musevilerin derneklerinde şarkılar söyleyen Selin Özkohen (Kohen, İbranice kâhin demektir!) başkan seçilince, dernek ekonomik sıkıntılardan ve kapatılmaktan kurtulur! Ateizm Derneği'nin kurucularından birisi de 20 yıldır İsrail'de istihdam edilen İzzet Murat Güler'dir. İslam düşmanlığından Yahudiliği tartışmaya zaman bulamayan Güler, sosyal medya paylaşımlarında her zaman İsrail lehine ve İslam aleyhine ve aynı zamanda ırkçı paylaşımlar yapmaktadır ve aldığı cezalar nedeni ile de Türkiye'ye girişi yasaktır. (Haksöz haber, 06 Haziran 2024) linkedin sitesinde ise kendini: "masonik hammal / Ateizm Derneği" şeklinde tanıtır! Derneğin bir ilanına verdiğimiz bir yanıtla konumuza devam edelim:

Ateizm Derneği'nin "Atatürk düşmanı" olduğunu, derneğin "PKK'lılardan oluştuğunu" iddia edenleri haklı çıkarırcasına işler yapıldığını, dernekteki kişilerce "DHKP-C militanlarını evine gönderilmekle" tehdit edildiğini, youtube kanalında yaptığı yayından sonra, "Sen ateizm derneğini Atatürkçü düşünce derneği mi yapacaksın?" denilerek hakaretlere uğradığını, ayrıca dernek yöneticilerden (kurduğu cast ajansında alıkoyduğu birçok kadının fotoğraflarını zorla erotik sitelere yükleyen ve sonra da "ülkemizde cinsellik tabu olmuş" diyen) Onur Romano'nun 6 kıza tecavüz edip birinin intiharına neden olduğunu ileri sürüp istifa eden Ahmet arkadaşın iddialarına dernek ne cevap vermektedir acaba?

Ateist arkadaşlar hâlâ bildiğimiz gibi! Binlerce inançlı akademisyenin şimdiye kadar kendilerine tek söz etmemelerini hoşgörü olarak nitelemeyip de, kışkırttıkları bir tanesinin isyanını genele şamil kılmaları, iç dünyaları hakkında bizlere epey bilgi vermektedir. Müslümanlara karşı kendileri provokatörce paylaşımlardan hiç taviz vermezken, bir de arada 'hoşgörü' mesajı vermeleri de samimiyetsizlik silsilelerine yeni bir halka eklemektedir!

‘Kurban kesmeyin yerine ağaç dikin’ diyenlerin ağaç dikme kampanyasını destekleme/beğenme sayısı ise sadece ‘dokuz’dur. - rakamla ‘9’ -

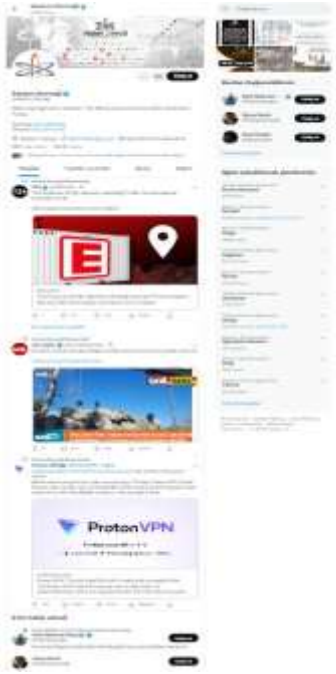
Ateizm derneğince ‘eleştirel düşünme’ üzerine yapılan duyurunun ilanı ile derneği eleştirenlerin üyeliğinin düşürülmesi paradoksu. Ve ateist zihniyete göre değerin sınırları ne imiş öğrenelim: Onur Romano’nun istifa etmesi gerektiği gündeme getirilince, dernek yöneticisi Ferial hanımın açıklaması:

Dernek Yöneticisi Ferial ne diyor peki?

"geçmişi bizi ilgilendirmez, ben ateizme kattığı değere bakarım"

#AteizmDerneğiHesapVer

6 Şubat 2023 tarihinde Kahramanmaraş merkezli 11 ilimizi etkileyen büyük bir deprem yaşanır. Derneğin depremden sonraki 3 günlük ekran görüntüsü yukarıdadır ve dernekte hiç bir faaliyet ve açıklama yoktur. Bu arada dernek yardım yapan dini kurumlara ise çamur atmaya devam etmektedir. (9.2.2023) Bir hafta sonraki bir sorum ve sayfalarındaki o haftalık paylaşımların ekran görüntüsünü de paylaşıyorum ve hâlâ hiçbir yardım faaliyeti yoktur!

'Deizm Derneği' ise 'Dünyayı Deistirelim!' sloganı ile 01.10.2018 tarihinde kuruluş bildirgesini yayınlar. 14 Nisan 2022 tarihinde ise olağanüstü genel kurula çağrı başlığı altında, "Sayın üyemiz, derneğimiz yönetim kurulu toplanarak, derneğin feshi gündem maddesi ile olağanüstü genel kurul yapmayı kararlaştırmış ve buna istinaden bu çağrıyı yapmaktadır." duyurusu ile son toplantısını yapmıştır.

Yukarıdaki fotoğraf ateist/natüralist mantığa güzel bir örnektir. 'Big Bang gerçekleşti ve her şey, tesadüfen kendiliğinden oluştu.' şeklinde oldukça bilimsel (!) bir yorum yapan bu septik/empirist/rasyonalist/pozitivist arkadaşların aklına şu sorular nedense hiç takılmamaktadır! O fincan nasıl oluştu ve nereden tam da o kağıtın üstüne gelebildi, içindeki kahve nereden geldi, nasıl cezve ateşle birleşti ve kahveyi fincana kim koydu ve kim düşürdü? O kağıtın ve üzerinde durduğu nesnenin oluşum aşamalarını da listeye ekleyerek sorular silsilesini sürdürebiliriz de, asıl temel soru/n şudur: Ortaya çıkan eserdeki cansız, hareketsiz, çoğalmayan, sessiz ve iki boyutlu olan mı yoksa canlı cansız tüm varlıkların birbiri ile düzen ve uyum içinde yaşamlarının devam ettiği dev sahne mi bir sanat eseridir?! Ateizm ve bilimsellik demişken; Ateist "Şengör, Big Bang gibi genel kabul gören bilimsel bir teoriyi, ateizmle uyumlu olmadığı gerekçesi ile reddedebilmekte." (A. Bilgili, Bilim ne değildir? s. 13) iken, meşhur ateist "Dawkins'in de kuantum fiziği ile başı hiç hoş değildir" (Doç. A. Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 123) her nedense…! Ama ikisi de bilim adamıdır, profesördür ve zekidir!

Ateistlere göre soldaki çoğalan hareketli canlının bir yapanı yoktur ama sağdaki plastik oyuncak bir teknoloji ürünüdür!

Resmini ben yaptım ama aslına (hareket eden, konuşan, gören, kalbi atan, canlı ve çoğalanı) yaratan yok öyle mi? Bir de ateistin zekalı olanı bu!

Bir evrimci, sizce hangisinin ‘sanat eseri’ olduğunu savunur? Doal seçilim temsili resmi: Kendini yapan taş ustası…! "Doğa yarattı, tabiat ana sundu, evren hediye etti" gibi sözlerin mantıklı olma ve gerçekleşme olasılığı, yukarıdaki heykelin kendini yontabilme ihtimali kadar rasyoneldir! Halbuki, her akıllı insanın kavrayabileceği gibi, "Kaya parçaları, kendi kendine heykel olma güç ve iradesine sahip değildir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 155)

Evrimci natüralistler Allah'ı inkar edip sonra sahte tanrıcıklara (doğa, tabiat ana, gen, tabiat kuralları) edinir ve onlara ilahi özellikler atfederler! “sneakertoast.com/trending/scary-nature-

spt-fb” adlı sayfada, Allah yerine kullanılan doğa/tabiat kelimelerine dikkat ediniz ve sadece bir sayfada ‘Allah’ kelimesinin bu kadar çok geçtiğini bir de bir düşünün! Ama Doğa kelimesi geçince konu birden ne kadar ilahi mesajdan uzaklaşmaktadır!: “Doğa Ana'nın bir mizah anlayışı var, Doğa Ana'nın muhteşem bir eseri, Doğa Ana'nın sunduğu her şey, Doğa Ana kesinlikle ilginç yaratıklar yaratıyor, Doğanın yaratmayı seçebileceği, Doğa Ana sayesinde, Doğa Ana'nın başka bir şakası, Kararları verenin Doğa Ana olduğunu, Doğa Ana'nın yarasaları yaratırken ne düşündüğü, Doğa Ana'nın keneye kendi ilacını tattırma yolu, Bu kadar güzel bir şeyin öldüğünde tamamen farklı görünmesini ancak doğa sağlayabilir, İyi oynadın doğa ana iyi oynadın, Doğa bilge ve zekidir, Doğa Ana'nın tüm yaratıkları, Doğa Ana'nın hazırladığı başka bir sürpriz, Hayat dersi için teşekkürler Doğa Ana, Doğa Ana bazen bizi korkutur, Her şey için teşekkürler Doğa Ana, Doğa Ana bizi çok sık şaşırtıyor, Doğanın bu gerçek gücü, Doğa Ana'nın flora ve faunasını korumanın bir yolu, Doğa Ana'nın güzelliği yaratmasının benzersiz bir yolu, Doğa Ana'nın gerçek ihtişamlarından biri, Doğa Ana'nın cevaplayabileceği bir soru.” Görüldüğü gibi natüralizm, ilkel pagan dinin ateist versiyonundan başka bir şey değildir!

Taklit eden ileri teknoloji ürünü, taklit edilen değil öyle mi?

Barkod sistemi her üründe var, görebilene!

Dawkins, 'yarasa radarının bir mühendisi hayranlıktan serseme döndürecek bir başarıya eriştiği biliniyor.' (Dawkins Kör Saatçi, s. 28) derken, bunu tanrıya değil, ‘doğal seleksiyona’ ve doğal seçilimin ‘kör sürecine’ bağlamaktadır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 165, 172)

Aslında ateizm, aklın yüz karasıdır. Tesadüfen oluşmuş herhangi bir teknolojik ürünü doğada gören var mıdır? Ama doğadan ilham alınarak taklit edilenlere ‘teknolojik’ sıfatını layık gören ateistler, kendisi taklit edilenler için 'üreticisi yok' diyebilmektedirler! Radardan uçak sanayisine, boya üretiminden inşaata birçok alanda kendini gösteren ve ‘insanların sorunlarına çözüm üretmek amacıyla ‘doğadaki modelleri, sistemleri ve unsurları taklit etmesi’ demek olan ‘biyomimetik’ ilmi de natüralistleri yalanlamaktadır!

Laboratuvar ortamında üretilmiş ilk kromozomu ekim ayında yarattıklarını açıklayan bilim adamlarının "yapay yaşam çok yakında" sözü doğrulandı. Science Dergisi'nde dün yayınlanan makalede, Amerikalı uzmanların "Sentetik Kromozomu" nasıl elde ettikleri anlatılıyor. Bir Ssonraki adımda yaratılan bu yapay kromozom, canlı bir hücreye yerleştirilecek ve ortaya ilk yapay organizma çıkacak. (Haberler, 26.1.2008)

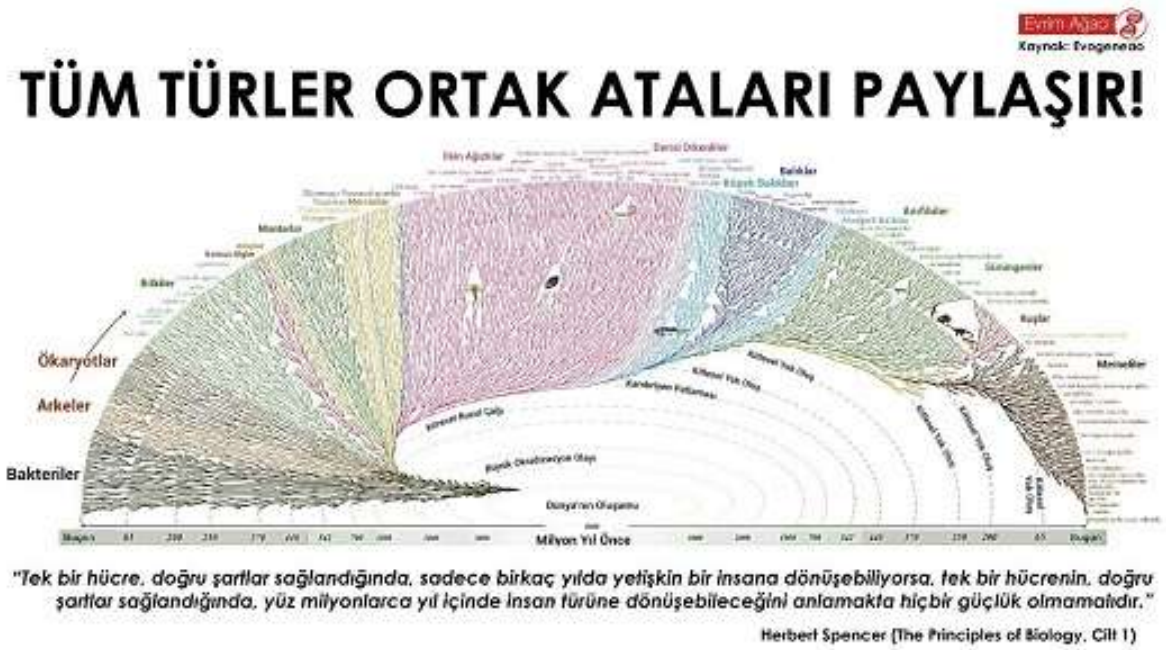
Haberde kullanılan kelimeler üzerinden konuyu ele alalım: ‘Laboratuvar Ortamında’: Yani akıllı uzman tasarımcılar ve uygun ortam gereklidir! Yarattıklarını: Aslından kopya çekmek yaratıcılık adını alıyor metinde! Çok yakında: Bir sürü akademisyenden oluşan uzman ekip, teknolojik destek, gen ilmindeki gelişmeler, bilgisayarlar, ekonomik kaynak olduğu halde hâlâ, ‘yakında!’ Ama aslı tesadüfen oluşabilmektedir zaten! Canlı hücreye: Kendiliğinden oluşabilecek kadar basit bir yapıya sahip olan bir hücreyi kullanmak yerine uzman ekip bir

hücre yapamamış mı acaba?!! Aslında kısa bir paragraf bile, yaratıcıya işaret eden birçok delili bünyesinde barındırmaktadır. Tabii görebilene…!

Kur'an'a hakaret ettiği için bir kızın fareye dönüştüğüne inanan cahil Müslüman ile farenin insana dönüştüğünü iddia eden pozitivist geçinen evrimci ateist arasında ne fark vardır?! Kur'an'daki, insanın maymuna dönüştüğü 'benzetmesini' (Bakara, 66) beğenmeyen ateistler, maymunun insana dönüştüğü iddiasını bilimsel ilan etmektedirler.

Evrim ağacında mantık aramak!

"Tek bir hücre, belirli şartlar sağlandığında sadece birkaç yılda yetişkin bir insana dönüşebiliyorsa, tek bir hücrenin belirli diğer şartlar sağlandığında yüz milyonlarca yıl içinde insan türüne dönüşebileceğini anlamakta hiçbir güçlük olmamalıdır." (Herbert Spencer, Principles of Biology, I/435)

O 'belirli' şartları sağlayan kim? Yıllarca o şartları ve milyarlarca hücre arasındaki uyum ve diğer (Çevre, besin, koruma, yeme, büyüme vb.) ortamların aynı oran ve şekilde devamını kim sağladı? Tek yetişkin insan bile, doğup büyüyene kadar birçok özel ortam ve aşamalardan geçerek hayat bulabiliyorken, milyonlarca çeşitli ile her türünden bitki, hayvan ve insanların "bir arada" ve "uyum içinde" devamını sağlayan biri olmadan yaşayabileceklerine hangi "inanç" ateistleri iman ettiriyor, inandırıyor?! Tek hücreden bir insana geçişin her aşaması ayrı şartlara bağlı iken, aynı insandan farklı cins var etmek ve bunları birbirleri ile uyum içinde ve binlerce yıl boyunca devamını sağlamak nasıl bir "belirli şartlar" silsilesini gerektiriyor? Bir de bunu

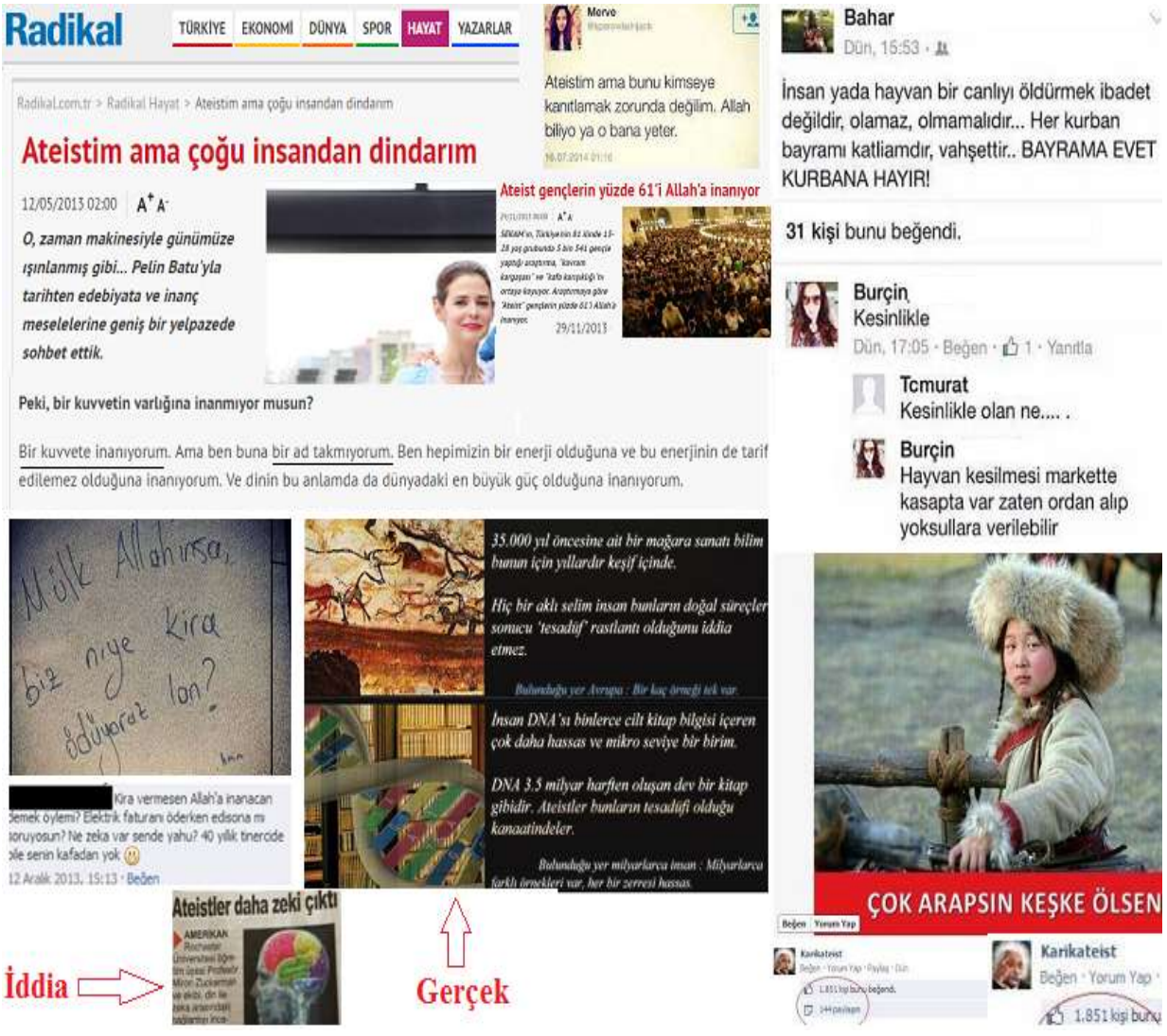
diğer hayvan türleri için tek tek ve birbirleri ile uyum halinde devam ettirildiğini düşünün ve bir de buna bitkileri ve tüm bunlarla uyum içinde işleyen akılsız varlıkları (gezegenlerin uyumundan su döngüsüne, atomlardan fiziksel-biyolojik yasalara dek) ekleyin ve başa dönüp her birisinin birbirleri ile düzenini ve bunun milyonlarca seneyi bulan zaman süresince devam ettiğini düşünün! Tek hücreyi bu teknoloji çağında oluşturamayanların, o hücrenin insana dönüşümünü, 'zaman tanrı'larına bağlamaları da yine ve sadece "'iman' ile açıklanabilir!

Kasap eti manavdan alıyor di mi?

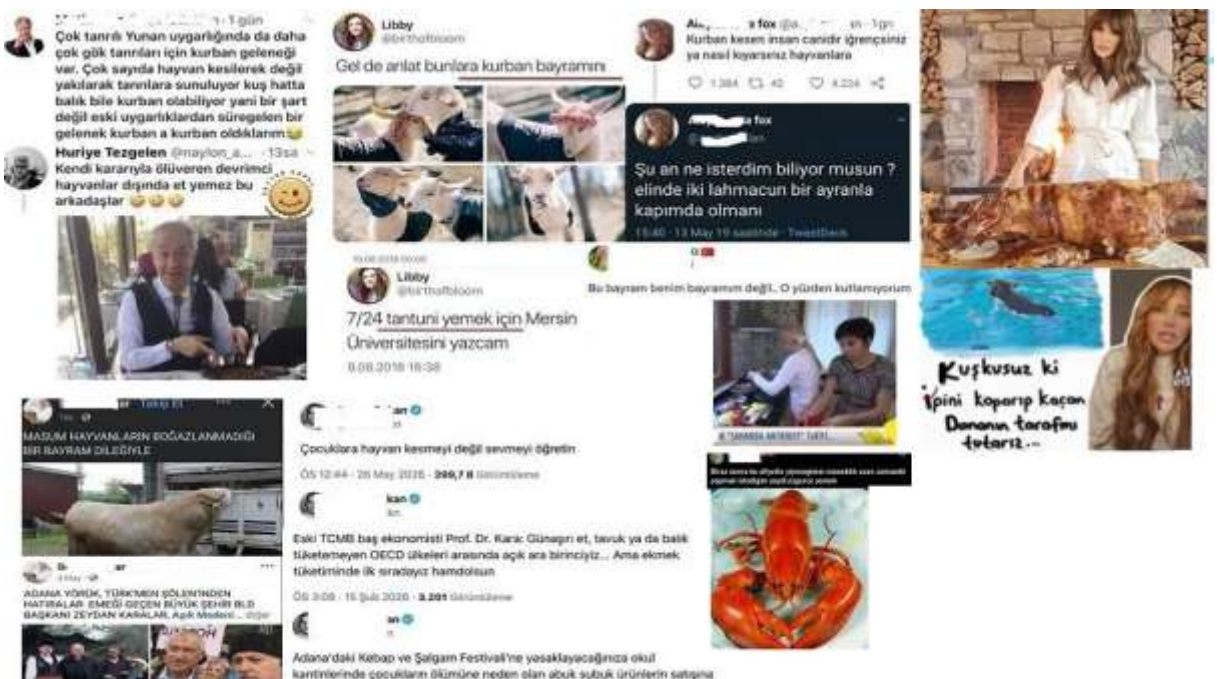
634 kafir de beğenmiş ki, genel zeka seviyelerini tespit edebilmemiz için bedava anket yapmış da oldular, başta bu kafir arkadaş, tümüne müteşekkiriz!

Oyuncu Orhan Aydın adlı ateist arkadaşa cevabı bir haber ile verelim, diğer paylaşımlar zaten her şeyi kendiliğinden açıklıyor, çelişkilerini ortaya koyuyor. "Sivas'ın Akıncılar ilçesinde, insanların "Allah razı olsun" demelerinin kendisini mutlu ettiğini belirterek 14 yılda 8 bin 500 ağaç diken ve 20 bin ağaç dikmeyi hedefleyen 70 yaşındaki Selim Petek'in hikayesi çok konuşuldu." (İnternet Haber, 08.06.2020)

Çiğ Köfte
+3
"İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik denseydi dünya cennet olurdu."
Fatih Nadi DOĞAN
"Kıyametin kopacağını bilseniz elinizdeki fidanı dikiniz," diyen bir Peygamberimiz var. Ancak sanırım bundan bazı sanatçılarımızın haberi yok...
CEYLİN SEÇKİN
Bu bayram benim bayramım değil! Kurban Bayramı değil, katliam bayramı bu! Bu kadar vahşeti protesto ediyorum !! Kimse benden bayram kutlaması beklemesin !! Şimdiden yazayım ben!
Yuvalama!!! Mmmm Lahmacun, kebap. Dhhh. Nasil zamm çakti yaa
378 beğenme
39 beğenme
BU KATLIAM DEĞİL Mİ?
Katliam yapip adina da Bayram diyorlar!
şu an Adana kebap yiyorum.. seni anarak
bir sürü hayvanı doğradınız elinize ne geçti
afiyet olsun fav demektir
*Her sene yılbaşında milyonlarca HİNDİ keseceksiniz,Boğazda viskinin yanında BALIK'tan götürecekseniz,İSTAKOZLARI kaynar suda haşlıyacaksınız,Hergün Kuşbaşı,Pirzola,Kebapları mideye indirecekseniz Sonrada Kurban Bayramında Hayvanlar katledildiyor diye feryad edeceksiniz.Bu yediklerinizTarlada Bahçedeni yetişiyor.Siz 12 ay yiyince adı ETTİR,Fakir fukara senede bir gün yiyecek adı CİNAYETTİR.İçinizdeki din düşmanlığınu hayvanları maske yapmeyın.Madem bu kadar Katliamlara karşısınız,ESAD ve SİSİ'yi neden destekliyorsunuz,Neden

Ben böyle bir bayram falan kabul etmiyorum, böyle sevap mı olur akıl mantık yok mu siz de, her sene binlerce hayvan kesilme evresine gelene kadar işkence çekiyor. Git o parayı fakire ver, bu sıcağın altındalar susuz günah be, can ulan onlar can. Ticaretiniz batsın hale bak!
I'm at Suda Kebap - @suadaclub_ist in İstanbul, Türkiye swarmapp.com/c/abiE8PmGCIZ
Annelerin en guzeli❤️ @ Rumelihisarı Nezih Kebap Yuvalama instagram.com/p/Z8g1ulvhan/
"Kurban vahşettir, barbarlıktır" diyen Şivan, ağaçtan topladığı etleri lüpletirken.

Çok tanrılı Yunan uygarlığında da daha çok gök tanrıları için kurban geleneği var. Çok sayda hayvan kesilerek değil yakılarak tanrılara sunuluyor kuş hatta balık bile kurban olabiliyor yani bir şart değil eski uygarlıklardan süregelen bir gelenek kurban a kurban olduklarım
Kendi kararıyla ölüveren devrimci hayvanlar dışında et yemez bu arkadaştar
Libby
Gel de anlat bunlara kurban bayramını
Kurban kesen insan canidir iğrençsiniz ya nasıl kıyarsınız hayvanlara
Şu an ne isterdim biliyor musun ? elinde iki lahmacun bir ayranla kapımda olmanı
Bu bayram benim bayramım değil.. O yüzden kutlamıyorum
7/24 tantuni yemek için Mersin Üniversitesini yazcam
Kuşkusuz ki İpini koparıp kaçan Donanın tarafını tutarız..
MASUM HAYVANLARIN BOĞAZLANMADIĞI BİR BAYRAM DİLEĞİYLE
Çocuklara hayvan kesmeyi değil sevmeyi öğretin
Eski TCMB baş ekonomisti Prof. Dr. Korkut Günaşın et, tavuk ya da balık tüketemeyen OECD ülkeleri arasında açık ara birinciyiz... Ama ekmek tüketiminde ilk sıradayız hamdolsun
Adana'daki Kebap ve Şalgam Festivali'ne yasaklayacağınıza okul kantinlerinde çocukların ölümüne neden olan abuk subuk ürünlerin satışına engel olun.

Bir tarafta kurbanı katliam olarak nitelendirenler, kendi sosyal medya paylaşımlarında kebap, köfte, salam, tavuk paylaşımı yapmasalar daha inandırıcı olurlardı! Üstelik hiç biri, en az 3'te birini bir fakirle de paylaşmamaktadır! "Canlıları keserek Bayram olmaz" diyen (5.6.2025) Ataol Behramoğlu'nun barbekü partisindeki görüntüsü de ayrı bir ironidir. Yine "Istakoz pişirilmeyi anlatan ve bunun videosunu paylaşan (28.08.2021) -ki ıstakoz canlı canlı kaynar suya atılır ve öyle pişirilir- Fatih Altaylı, "Kurban kesmeyin, hayvanlara eziyet etmeyin" dediği (26.06.2023) videosunda bir de, "Ben de tatilde boğa güreşlerini izlemeye gideceğim" demeseydi iyiydi!

Balık canlı değil mi, oğlunuza et yedirdiğinizi defalarca ilan ettiniz, o et neden yasaklansın demiyorsunuz sayın Batu?! Kurban kesen İŞİD'çi ama köfteci Ramiz dayının sponsorluğu 'caiz' öyle değil mi sayın Sam?

"Kendini ateist olarak tanımlayanlar arasında Tanrı inancını kesin olarak reddedenlerin oranı %8.8. Kendini dindar olarak niteleyen gençlerin arasında düzenli beş vakit namaz kılmanın

oranı yüzde 28.6. ‘Ateist gençler arasında’ cuma namazı kılanların oranı %42.9. Oruç tutanların oranı %58.6" (SEKAM, Türkiye'de gençlik, 2016, s. 98, 101) Dünyada da durum farklı değil: "Yapılan iki araştırma, ateistlerin dahi dua ettiklerini göstermiştir." (International Herald Tribüne, 18 Temmuz 1991)

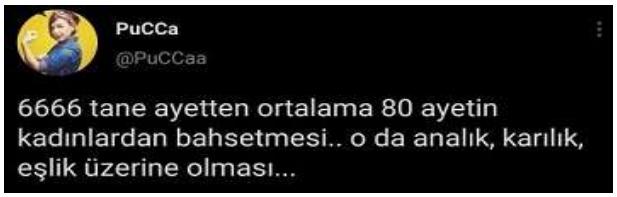

Fiili dua nedir, nasıl yapılır bilmez, ‘toplumsal görev dağılımından’ habersiz ama aynı zamanda bilgiçlik taslar! ‘Dua nedir, nasıl yapılmalıdır?’ sorusunun cevabı için 'Kader' adlı yazımıza ve ‘Dua ve bilim’ için 'İslami emir ve yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir.

-Deprem sonrası sosyal medya paylaşımlarından-

Yukarıdaki yorumlar, deprem sonrası enkazdan çocuk çıkarılırken ‘Allah'a hamd edenlere’ tepki için ateistlerce yazılardan sadece ikisidir. Enkaz başında uğraşan da ‘bizim takımdan’ IHH ekipleri! Masa başında akıl verenler ise klavye ateistleri! Çocuğa anlatır gibi ateistlere basitçe anlatalım o zaman: Allah - Haşa- kullarına, "malzemeden çal, kalitesiz malzeme kullan, kolonları kes" dese, yorumlar haklı olabilirdi. Ama Kur’an’ın emirlerinin (Örneğin, 114 sureden sadece ikinci suredeki aklı kullanma ile ilgili ayetleri sıralayalım; Bakara, 44; 73, 75, -76, 170, -171,179, 197, 242, 269, 282) tersine, birileri aklını kullanmaz, daha az para ile daha çok kâr elde etmek için malzemeden çalar, "Aklını kullan, kul hakkına dikkat et" türü ilahi emirleri görmezden gelir ve heyelan bölgesine, dere yatağına bina yapıp sonra da Rabbi suçlarsa, bu hem cehalet göstergesi hem asıl suçluyu görmezden gelmek ve gizlemek amaçlı bir yaklaşım tarzı olur! Bizler asıl suçluları ilan ettiğimiz halde başka zamanlarda da ateistler, ‘Müslümanlar haklarını aramıyor, ahirete havale ediyor’ diye yine biz Müslümanları suçlamaktadırlar!

6236 ayet, bu bir! İki: 204 ayet. Ve asıl konu: Arapça dil bilgisi kuralı gereği ki, Fransızcada da bu böyledir, kadın erkek karışık bir topluluğa hitap edilirken, erkek sığası/kipi kullanılır. Yani; erkeklerden de bahseden ayetler sonra artı 204 ayet! Ateistler bu kere de şöyle itiraz edeceklerdir kesin; Tüm emirler ve yasaklar da hep kadınlara!

Not: Kur’an'da erkek suresi yoktur ama Nisa/kadınlar, Ali İmran, Mücadele, Mümtehine gibi kadın isimleri taşıyan sureler vardır! Ayrıca kadının ana-eş olması bu arkadaşı neden germiş o da ayrı bir inceleme konusudur! Malum, feminist geçinen tüm dernekler aile, anne adını

duyunca geriliyor! “Hayatının büyük bir kısmını feminist harekete savunmaya adayan İngiliz yazar Petronella Wyatt: “Ben bekarım, çocuksuzum ve yalnızım. Feminizm beni ve benim neslimi hayal kırıklığına uğrattı. Her pazartesi bir grup arkadaşla buluşuyorum. Hepimizin hayatlarında bir boşluk var. Hepimiz bekarız ve çocuğumuz yok.” (Daily Mail, 20 Mayıs 2024) Devamı için, 'İslam'da kadın hakları' ve ‘Modernizm ve kadın’ adlı yazılarımıza bakılabilir.

Evrenin başı ve sonu vardır: Big-Bang, Entropi ve Big Crunch

Materyalist felsefeci George Politzer, ‘Felsefenin Başlangıç İlkeleri’ adlı kitabının 156. sayfasında mealen, "Evren eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde sonsuz bir varlık tarafından ‘belli bir anda ve yoktan’ var edilmiş olması gerekirdi." demektedir ki, haklıda idi! Ve bilim ilerleyerek, kendisinin materyalist olmasına neden olan temel iddiasını yerle bir etmiştir: Big Bang!

Kur’an, yoktan yaratılan, genişleyen ve sonunda kıyametle yok olacak evrenden bahseder. Ayetler ve bilim ne diyor, sıra ile bakalım:

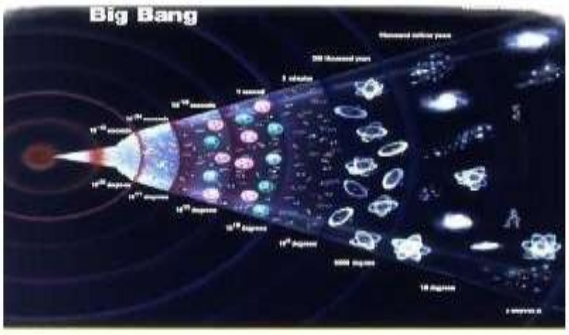
"O, yaratan, ‘yoktan’ var eden, şekil veren Allah’tır. Güzel isimler O’nundur." (Haşr, 24) "O inkar edenler görmüyorlar mı ki, başlangıçta göklerle yer, birbiriyle ‘bitişik iken’ Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?" (Enbiya, 30) İbn Abbas’tan gelen bir rivayete göre, yer ve gökler her ikisi bitişik tek kütle iken, Yüce Allah bunları birbirinden ayırmıştır. Ka’b, Dahhak, H. Basri, Said b. Cübeyr, Ata gibi ilk devrin önde gelenleri de bu görüşü benimsemişlerdir. Bunlara göre, bölünüp ayrılma, kütlenin ortalarında yer alan hava gücüyle meydana gelmiştir. Tefsirinde tabiat ve gökbilimlerine yer veren Razi’de daha çok bu görüşü benimser. (Taberi İbn Cerir, Camiu’l-Beyan an Tevi’l-Kur’an, M. el-Babi el-Helebi, XVII/17-18; Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami’l-Kur’an, XI/187-188; İbn Kesir, Tefsiru’l-Kur’anı’l-Azim, III/176-177)

Peki, bilim ne diyor? Yapılan araştırmalar, evrenin ‘bir noktanın’ patlaması sonucu ortaya çıktığını ispatlıyor. Araştırmalar, "Bu 'tek nokta'nın, 'sıfır hacme' ve 'sonsuz yoğunluğa' sahip olması gerektiğini gösteriyor." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 48; Yunus Kalkan, Big Bang teorisi’nin teistik deliller açısından değeri, yüksek lisans tezi, 2005, s. 34) “Tek nokta, 'sıfır hacme ve sonsuz yoğunluğa sahip' olmalıdır. Bilim, yokluk kavramını ancak sıfır hacimdeki nokta ifadesi ile tarif eder. Bu İslami literatürde, 'yaratma' demektir.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 33) "Big Bang ile kainatın ‘yok veya yok hükmünde bir noktadan’ meydana geldiği dile getirilmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 146, 205) "Büyük patlama adı verilen teori, evrenin yaklaşık 13 milyar yıl önce ‘bir sıfır noktasından’ büyük bir patlama sonucu başladığı ve gittikçe genişleyerek büyüdüğünü ortaya koymaktadır." (Dr. Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 23) “Evren, neredeyse ‘yokluğa yakın bir noktadan’ oluşmuştur.” (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 13) “Başlangıçta tüm hammadde ‘çok küçük noktanın’ içindeydi. Evren, 13.8 milyar yıl önce ‘leblebiden küçük noktanın’ içindeydi, bu noktada kütle çekimi kuvveti diğerlerinden ayrıldı. Sonra güçlü nükleer kuvvet, elektromanyetik kuvvet ve zayıf nükleer kuvvet birbirinden ayrıldı. Evren sürekli ‘genişlemektedir.’ Yıldızlarla ilgili süreçlerde, bedenimizin yapı taşları olan karbon ve oksijen gibi atomlardan oluşmuştur.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım ? s. 38-39, 260) "Evrendeki bütün madde ve enerji hayal bile edemeyeceğimiz bir yoğunluk ve sıcaklığı olan ‘küçücük bir bölgede’ toplanmış olmalıydı; yeterince geriye gidebilseydik şimdi büyük patlama dediğimiz, ‘her şeyin başladığı zamana’ ulaşırdık." (Stephen Hawking, Büyük Tasarım, s. 106) "Çok uzun bir süre için ne atomlar vardı, ne de atomların içinde yüzebilecekleri bir evren. ‘Hiçbir şey yoktu. Hiçbir yerde hiçbir şey’ yoktu." (Bill Bryson, Hemen Her Şeyin Kısa Tarihi, s. 2) “Evren, 10-43 saniyede ‘bitişiktir.’ Bu, bir saniyenin milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin,

milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin, onda biri demektir! Kainat bu zaman aralığında yaratılmaya başlanmıştır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 233)

“Biz göğü ‘büyük bir kudretle’ bina ettik ve şüphesiz Biz (onu) ‘genişletici’yiz.” (Zariyat, 47) Arapça'da, ‘vsa’ (genişlemek) kökeninden türeyen ‘vasiun’ kelimesi de ‘geniş’ anlamına gelir. Ayetteki geçen ‘Musiun’ kelimesi de bu kelimeden türemiştir ve 'genişleten' anlamındadır. İbni Zeyd, Zeccac, İbn-i Kesir, Fahreddin Razi, Ebussuud Efendi, Mukatil b. Süleyman, el-Firuzabadi, el-Taberani ve İbn Cerir Taberi, Elmalı Hamdi Yazır ve Ebu Suud Efendi’nin Kur’an tefsirinde de bu kelime bu anlamda geçer.

"Geceyi, gündüzü, Güneş’i ve Ay’ı yaratan O’dur; her biri ‘bir yörüngede’ yüzüp gidiyor." (Enbiya, 33) Yörüngeler bilimsel olarak 17. yüzyılda ispat edilmiştir. Rahman 5. ayetle, Enbiya 33. ayet bir arada okununca; Bir hesaba (Kur’an’da geçen kelime 'HüSBan' aynen Türkçeye de geçmiştir: HeSaP) göre hareket eden Ay ve Güneş (ve gece gündüzün yaşandığı dünya) bir yörüngede yüzerler! “Allah’ın, göğü kitabın sahifelerini katlar gibi katlayacağı.” (Enbiya, 104) ve “Dağların darmadağın olup ufalanacağı.” (Vakıa, 5; Zümer Suresi 68) zaman ise kıyamet kopacaktır.

"Eğer Planck süresi içinde (evrenin başlangıcından sadece 10 üzeri eksi 43 saniye sonra) genişleme ve çökme kuvvetlerinin oranında 10 üzeri 55’te 1 kadar küçük bir farklılaşma olsaydı, ya genişleme çok hızlı olacak ve evrende galaksiler oluşmayacaktı ya da daha yavaş genişleme yüzünden sonunda çok hızlı bir çöküş meydana gelecekti." (A.H. Guth, ‘Inflationary Universe’, Physics Reviewd, 23, 1981, s. 348)

Big Crunch: Büyük Çöküş: Bilim adamları evrenin kütlesi yeterli miktara ulaştığında, çekim kuvvetleri nedeni ile bu genişlemenin duracağını ve bunun evrenin kendi içine çökmeye, büzülmeye başlamasına sebep olacağını bildirmektedir. (Philip Ball, “Black Crunch Jams Universal Cycle”, Nature, 23 Aralık 2002; Dr. David Whitehouse,“Universe is ‘doomed to collapse’”, BBC News Online, 22.10.2002, http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/2346907.stm; Mark Schwartz, “Cosmic ‘big crunch’ could trigger an early demise of our universe”, Stanford Report, 25 Eylül 2002) “Her şey bir protondan bile küçük bir nokta şeklinde küçülecek. Aşama aşama negatif hale gelen kara enerji, evrenin dengesinin değişmesine sebep olacak ve büzülüp çökecek.” (Mark Schwartz, “Cosmic ‘big crunch’ could trigger an early demise of our universe”, Stanford Report, 25 Eylül 2002)

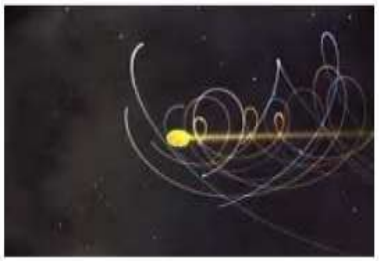
Evet, bilim Kur’an’ın dediklerine gelmekte, ‘’yok’tan yaratılmadan ‘genişleme’ye ve sonunda ‘kıyamet’e dek ayetleri onaylamaktadır. Normalde patlamalar yıkım getirir; Big Bang ise düzen getirmiştir. Entropik prensibi gereği, kontrol edilmeyen süreç kaosa meyillidir. Düzen, koruma sona erince kıyamet kopacaktır!

İnsan, bitki, hayvan her canlı kendine özgü bir sistemine sahiptir. Bu sistemler birçok parçalardan oluşur ve tümü de hem kendi içinde hem diğer tüm türlerle uyum halindedir. Tüm

canlı ve cansız varlıkların birbiriyle uyumlu bir şekilde yaşamı devam ettirmesi, bir düzen koyucu ve koruyucuyu zorunlu kılar.

Bir iki bilimsel adım atıp bir metali havada tutmaya "bilim" denirken internet aramalarında bilim yazınca da önce bu örnek ilk sırada yer almaktadır! Ama o metalin milyarlarca kat büyüğü, milyonlarca yıldır aynı yörüngede döner, üzerinde yürüyen, sürünen, uçan, yüzeni ile milyonlarca çeşit canlı binlerce senedir bir arada yaşarken kimse buna ilim ve yapana da 'alîm' dememektedir!

Prof. Güner Sönmez: "Bir iki cümle sarf etmek için; beyin, omurilik, sinirler, diyafram, akciğerler, ses telleri, dil, dudaklar 'kusursuz bir uyumla seferber' olur." (Video: instagram.com/drgunersonmez/reel/C1EUsOOKMPC) derken, ateistler bu cümleyi şöyle tamamlar: Düzenleyen yok, tamamen tesadüf!

Yerlisi, yabancısı aynı, bilim var; ilim, idrak, tefekkür yok!

Ateist Prof. Kerem Cankoçak: "Bir düşünsenize; 13 milyar yıl önce yaratıyorsunuz, bekliyorsunuz bekliyorsunuz yaklaşık 9 milyar yıl sonra güneş sistemi oluşuyor, sonra dünya oluşuyor, sonra yine bekliyorsunuz birkaç milyar yıl daha geçiyor çok hücreli canlılar ortaya çıkıyor, kambriyen geliyor geliyor yine bekliyorsunuz maymunlar iki ayaküstünde yürümeye başlıyorlar, evrimleşiyorlar. 200 bin yıl önce atamız homo sapiens ortaya çıkıyor. Yine bekliyorsunuz mağara döneminde insanlar birbirini yiyor, yamyamlık var. Buraya kadar hiç bir müdahale yok, geliyor geliyor, 2000 yıl önce gökten vahiy iniyor. Böyle bir şeyin olmayacağı zaten belli."

"İnsanın üzerinden, henüz anılmaya değer bir şey olmadan önce uzun dönemden bir süre geçmemiş miydi?" (İnsan, 1) Ateist akademisyen hem Kur'an'da var olan bir dönemi gündeme getiriyor hem de sonra ateizme çıkarım yapmaya çalışıyor! Ayrıca bu akademisyen ama daha

‘yaratıcının yarattığı zaman ile sınırlandırılamayacağını’ bile bilmiyor! Zaman, biz insanlar için söz konusudur. Allah (cc) için MÖ 2453 veya İsa'dan sonra 2453 diye bir zaman söz konusu değildir! O (cc) zaman ve mekan dışındadır!

Zaten "Zaman, büyük patlama ile başlamıştır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 146) "Evrende geçerli olan kuralları belirleyen zaten tanrının kendisidir ve tanrının kendi kurallarını mahkum olduğunu zannetmek, ‘onu hiç tanımamaktan kaynaklanan bir hata’ olur. ‘Big Bang teorisi ile artık, maddenin yanı sıra uzay ve zamanında bir başlangıcı olduğu’ sonucuna varılmıştır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 102, 146) "Big Bang göstermiştir ki, zaman dediğimiz kavram evrenin var olması ile başlamıştır." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 109) “İzafiyet Teorisi bizi mutlak zaman düşüncelerini terk etmeye zorlar, uzay ve zaman birbirine bitişik ve kopmaz biçimde bağlıdır.” (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 95)

Peki Sebepler veya tabiat yaratıcı olabilir mi? İlacı meydana getiren maddeler belli oranları da bir araya gelince şifa kaynağı olur yoksa zehir olur. Atom kendisi gibi milyarlarca atomla irtibata geçip bir bütünü meydana getirmesi ve onun da meydana getirdiğinin diğer varlıklarla irtibatını bilmesi gerekir. Tabiat ise kör, sağır, düşüncesiz, iradesizdir! Hassas denge üzerinde devam eden evren, her şeye hükmeden akıl ve irade sahibi biri tarafından yönetilmelidir ki hayat da devam edebilsin! Aslında özetle; uzay gemisi içinde yaşanması ve seyahati için gerekli donanımı bilim adına kutsayan ama dev uzay gemisi dünyayı rastlantı ile açıklayan akıldır ateist akıl!

Yazarı kitabın içinde, Bill Gates’i Windows’da, ressamı resmin içinde arayan; sonsuz olanı sonlu olan yarattığına sığdırmaya çalışan ateist akıl, hem zamanın Big Bang ile başladığını düşünemez hem evrimi bilimsel kabul edip ateizme ulaşır! Nerden bakılsa bu iddialar tutarsızlık ve mantıksızlık içermektedir ki, bu ateist zihniyet bir de Kur’an’da çelişki aramaktadırlar! Detay için, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ adlı yazımıza bakılabilir!

Okan Bayülgen'in 'Uykusuzlar Kulübü' adlı programa katılan Prof. Kerem Cankoçak, "Madde, evren, yıldız, gezegen, canlı, bilinç kendiliğinden oluşur" derken, kendiliğinden oluşmayan "50 soruda Maddenin evrimi "adlı kitabının reklamını da yapmaktadır! Evrimci rasyonel pozitivist Çağrı Mert Bakırcı da, "Her şey kodlardan oluşmaktadır, hatta benim sitem bile" diye 'kodland' reklamı yaparken, evrenin kodlayıcısı olabileceğini düşünememektedir!

Dün dündür diyen ateist akıl!

Ateist Ayşe Hür: “Allah neden evreni bu kadar hassas yaratsın?” Ateist Ergi Deniz Özsoy: “Hücreyi neden yaratıcı bu kadar kompleks yaratsın?” Çünkü O (cc) Musavvır, Halık, Bedi, Vehhab olandır da ondan!

“Eğer yıldızlar birbirlerine biraz daha yakın olsalar ‘ben’ olmazdım. Uzaydaki bu devasa boşluk, bizim varlığımızın bir ön şartıdır.” (George Greenstein, The Symbiotic Universe, s. 21) “Eğer evren yaşam için uygun bir mekan olacaksa, süpernova patlamaları çok belirli bir oranda gerçekleşmeli ve bu patlamalar ile diğer tüm yıldızlar arasındaki uzaklık, çok belirli bir uzaklık olmalıdır. Bu uzaklık, şu an zaten var olan uzaklıktır.” (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 11) “Sadece yaşam dostu bir gezegende değil aynı zamanda yaşam dostu bir evrende bulunuyoruz. Fizikçilerin hesabına göre, eğer fizik kanunları ve değişmezleri bir parça bile farklı olsaydı, evren yaşamı imkansız kılacak şekilde gelişirdi.” (Ateist Richard Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 135)

Ateistler ne olsa kabul edecekler? Georges Politzer gibileri ‘evrenin başlangıcı olduğu bulunursa kabul ederiz’ dediler, etmediler. Hücre basit olduğu için kendi kendine oluşur (evrim) dediler, hücrenin kompleks olduğu bulununca da, ‘şimdi de niye bu kadar kompleks?’ diyorlar! Evet, ne yazık ki evrimciler “Allah’ı gereği gibi takdir edip tanıyamamaktadırlar.” (Zümer, 67)

Evreni oluşturan şeyler, bilinçli olmayan yasalar (nükleer kuvvet, zayıf kuvvet, çekim kuvveti ve elektromanyetik kuvvet) vasıtası ile var olmuşlardır. Evrenin oluşmasına neden olan bu yasalarda bilinç yoktur. Bilinci olmayan bu yasaların bilinçli ve düzenli bir sistemi var ediyor olabilmesi, bu yasaların bir bilinç tarafından tasarlandığını kanıtlamaktadır. İşte ateistlerin bunu ıskalamaktadırlar ve burada hataya düşmektedirler.

Gerçek şudur ki, “Ateizm, bilimsel değil, psikolojiktir.” (Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, Evolution from Space, s. 130) “Tanrı'ya inancın önündeki engeller rasyonel değil, genel anlamda, psikolojiktir.” (Paul C. Vitz, Ateizmin Psikolojisi; Alıntı: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2013/1 , Cilt 2, Sayı 2, s. 133) New York üniversitesi psikoloğu Paul C. Witz, ‘Ateizmin psikolojisi’ isimli kitabında, “Önde gelen ateist düşünürlerin sorunlu aile hayatlarına sahip olduklarını” söyler. Ona göre “tanrıya inancın önündeki engeller rasyonel değil genel anlamda psikolojiktir.” (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 45)

Türk ateist, ancak cennet ehline, o da ahirette gözükecek Yaradan’ı bu dünyada görmek istemektedir. Pardon ama O (cc) gözükse veya senle chat yapsa "imtihan" denen şeyin bir

anlamı kalır mı? Cevaplarını önceden gördüğün şeye imtihan denebilir mi? İnternet forumlarının bile bir yöneticisi var da bu kainatın yok mudur?!

“Bilgisizler, dediler ki: "Allah bizimle konuşmalı veya bize de bir ayet gelmeli değil miydi?" Onlardan ‘öncekiler de’ onların bu söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. ‘Kalpleri birbirine benzedi.’ Biz, kesin bilgiyle inanan bir topluluğa ayetleri apaçık gösterdik.” (Bakara, 118)

Süleymaniye ve Selimiye Camilerini gördüğü halde Mimar Sinan’ı görmediği için bu eserlerin mimarını reddeden ne kadar rasyonel ise ateistler de o kadar rasyoneldir!

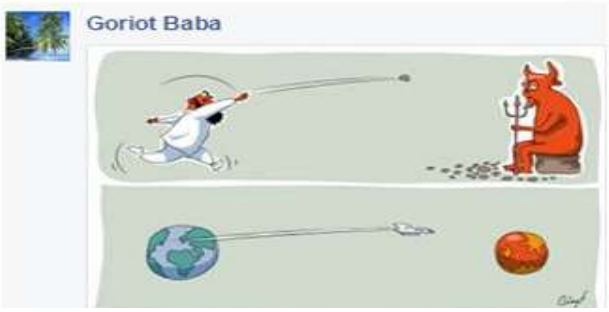
“Londra’ya ateist otobüs. Tanrı büyük olasılıkla yok. Öyleyse endişelenmeyi bırakın ve hayatınızı yaşayın.” (Hürriyet, 22.10.2008) “Ateist teori açısından bakınca, yok olup gideceğimiz bir hayat. Niçin alabildiğince ‘pervasızca’ yaşamayacaksınız ki?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 328)

Allah ve dolayısı ile ilahi emir ve yasaklar endişe değil huzur kaynağıdır! (‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılabilir.) Ayrıca, İslam hayatın hangi tadını almaya engel olmaktadır? İnsana zararlı olanlar dışında İslam zaten hiçbir şeyi yasaklamamıştır! Allah’ın olmadığını iddia eden hangi materyalist toplum ayakta kalabilmiştir? İşte en güçlü ateist devlet SSCB, işte Varşova paktı ülkeleri, işte Küba!

Ece Temelkuran: "Ben bu kitabı yazmadan önceki bir yıl Kur'an-ı Kerim çalıştım. Bilmediğim bir şeydi. Çok büyük eksiklikti. Hz. Muhammed’in hayatını, İslam tarihini öğrendim. (Hürriyet, 2.2.2013)

Ece hanım yılların ateisti ama Kur’an ve peygamberini okumadan inkar etmiş meğer!

İddia ve gerçek: Millet uzaya mekik yollarken Müslümanlar hacda şeytan taşlıyor! Ve gerçek: Türkiye 'Göktürk Uydusu'nu uzaya gönderince devrimci ODTÜ'lüler taş ve Molotof ile olayı protesto ederler! "ODTÜ'de uydu savaşı. ODTÜ'de Göktürk-2 uydusunun uzaya fırlatılması nedeniyle düzenlenen töreni protesto eden öğrencilere polis müdahale etti. Öğrenciler polise misket ve taş attı." (Milliyet, 19.12.2012)

Babası vasıtası ile aldığı dini eğitimle imam, müezzinlik yapabilecek kadar bilgisi olan ve 1968'den itibaren işçi hareketi içinde yer alan ve kaynakçılık yapan bir işçi olan Maskar 1977 yılında TKP'ye üye olur. Maskar babasından Kuran'ı tecvitle okumayı öğrenir. Bazen müezzinlik bazen de imamlık yapar. Anneannesi, tek evladı olan annesine bir Ermeni ismi olan Mayrik ismini vermiştir. Babasının onu okutacak parası olmadığı için liseyi bırakmak zorunda kalır ve bu olay onu çok sarsar. Köylere gittiğinde daha çok Bakara Suresi'ni okur. Dinleyenler de hüngür hüngür ağlarmış. (Birgün, 16 Nisan 2011; Haber sol, 08.09.2020) 22 Eylül 2018 tarihli kendi facebook sayfasında Suriyeli karşıtı ırkçı paylaşım yapan Maskar, bir gün önceki (21 Mart 2013) paylaşımında ise, "Ermeni yetimi Ruhi Su Razmig Sucuyan bütün ailesini soykırımda kaybetti." ve "İmam Hatip" diyene, "Hayır, bilimsel eğitim"; "şeriat" diyene "sosyalizm" diyeceksin" şeklinde paylaşımlar yapmakta idi! Diğer paylaşımlarından birkaçı da şöyledir: Küba sağlıkta neden 'en başırılı' ülke? Kadınların çuvala girmesini istiyorlar. Fidel yaşıyor. Ne beş vaktin ezanı, ne anjelüs çanları. Süryani Halk Kahramanı Şemun Hanne Haydo... "Fabrika Ayarlarına Dön Türkiye" adlı paylaşımında ise 1975 tarihinde resmigeçit törenindeki mini etekli kızların resimleri ile 2016 tarihli başörtülü kız öğrencilerin fotoğraflarını karşılaştırmaktadır. Diğer paylaşımları da komünizm ve Lenin reklamları ile doludur! Gelelim Bakara Suresine.

Bakara suresine adını veren 'Bakara' kelimesi, 'inek' anlamına gelir. Kurban olarak kesilmesi emredilen (Bakara, 67-71) ineğe tapanlar üzerinden Allah'a isyan yolculuğu, Yahudilerden başlamıştır (A'raf, 148) günümüz ateistlerini de kapsayacak şekilde yoluna devam etmektedir. Halbuki Kur'an'da inek sadece bir hayvan adı değildir! O aslında nankörlüğün alameti, verilen nimetlerin değerini bilmemenin simgesidir. Yahudileşme yolunda, vahyi terk edip dünyevileşmeye yönelenlerin işareti, ilahi vahiyden uzaklaşıp sahte ilahlara tapmanın sembolüdür. Yani ayette geçen inek, vicdanın sesinin bastırılmasını temsil etmektedir. İnek, nefsi ilah edinmenin ve şeytanın vesvesesinin dünyadaki maddeleşmiş halidir. İyilikten anlamamanın, kibrin ve azgınlığın adıdır. O inek ölmemiş; Hinduizm, Hristiyanlık veya ateizm

adı altında, vahyi reddedip yerine sahte putlar edinenler şeklinde aramızda yaşamaya devam etmektedir! Bu ‘Bakara'nın yani ineğin Musa aleyhisselam tarafından kesilmesi aslında, kutsallaştırıp tapılan putların/ideolojilerin bir tebliğci tarafından yok edilmesi anlamına gelmektedir! Yoksa olay tek başına kesilen bir hayvan meselesi değildir! Bu ad boşuna bu sureye verilmemiştir! Onu sadece bir hayvan adı olarak anlamak, Kur’an’ın ruhunu ve mesajını anlayamamaktır. Anlamadığını inkar eden de aslında cahilliğini itiraf etmektedir! İşin ilginci oryantalist bir Hristiyan olan Riccoldo, “Vahiyden kaynaklanan bir metinde bulunması uygun olmayan, bazı surelerin hayvan adı taşıması gibi hususların, Kur’an'ın vahiy kaynaklı olmadığının delili" olarak ileri sürmüş.” (Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 51) olmasıdır! İslam'ın ruhunu anlamayan imam (!) ile Hristiyan oryantalist kafa aynıdır; imam (!) oryantalist kadar İslam'a uzaktır. Tabii bu iki kafadaşa, ‘Oxford’ kelimesinin 'öküz geçidi, kalesi' anlamına geldiğini hatırlatıp, biri Marxist diğeri Hristiyan iki oryantalistten alıntı yapıp konuyu sonlandıralım: “Marksist Robinson bile ‘Mahomet’ isimli kitabının girişinde, kendisi "Bir inkarcı olmasına rağmen yine de Hz. Muhammed'in peygamberliğini takdir etmemeye hakkının olmadığını" belirtmektedir.” (Selahattin Sönmezsoy, Kur’an ve Oryantalistler, s. 144) İngiliz oryantalist “Arberry ise, “Ben Müslüman değilim, ancak İslamiyet’i anlamak isteyen her insan Kur'an adı verilen kitabı hafife almaya veya onun hakkında cahilce hükümler yürütmeye yeltenmemelidir. O insanlığın en büyük abideleri arasında sayılır.” (S. Sönmezsoy, Kur’an ve Oryantalistler, s. 219) demektedir.

Olmayan uzaylılara inananlar DNA'nın şifresinin tesadüfen oluştuğunu kabul etmektedir!

NASA Mars'ta "kasık" buldu

ntv.com.tr
27 Aralık 2016 Sal

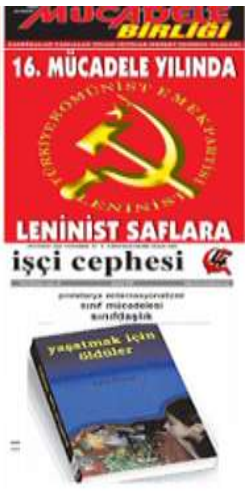
ABD Uzay ve Havacılık Dairesi NASA'nın "Kızıl Gezegen"le ilgili yayınladığı son görüntüler, Mars'ta yaşam olduğu yönündeki tartışmaları bir kez daha alevlendirdi. Mars'ta kasık şeklinde yeni bir görüntü bulundu.

Bir kasık bile kendiliğinden meydana gelemezken sınırsız ve mükemmel bir sisteme sahip olan kâinat kendiliğinden nasıl meydana geldi? İşin ilginci yaratıcıya inanmayıp 'uzaylılara inanı edenler' bu haberlere balıklama atlıyorlar...

Oruç ile alay eden ateist kesim oruç (!) tutuyor!

Ölümüne oruç ‘yaşatırmış’ ama sabrı öğreten ve nimetin değerini kavratan oruç dinsel gericilikmiş!

Ateistler bu tür paylaşımlarla güya Müslümanlar ile alay etmektedirler.

Kur'an'da değil her cümle, her kelime veya her harf bile bir nedenle bu ilahi kitapta bulunur ve mutlaka bir hikmeti vardır. (‘Kur'an ve Bilim’ adlı yazımıza bakılabilir.) Bu ayet tek başına bile, ateistlerin iddiasının aksine bilimsel bir mucizedir: Hz. Meryem, doğum sancısı çekince (Meryem, 23) bir melek ona, “Hurma ağacını kendine doğru silkele ki sana taze hurma dökülsün. Ye, iç, gözün aydın olsun.” (Meryem, 25-26) diye seslenir. Çünkü Hurmada bulunan oksitosin maddesi modern tıpta da doğumu kolaylaştırıcı bir ilaç olarak kullanılmaktadır. (Zekeriya Aktürk, Memet Işık, Besin Değeri ve Sağlık Açısından Hurma; Pınar Kadiroğulları, instagram.com/doc.dr.pinarkadirogullari/reel/CzQjByqqfXq) Oksitosin, doğumu kolaylaştırıcı etkisi nedeniyle pek çok kaynakta "rapid birth" yani "hızlı doğum" ifadesiyle tanımlanmaktadır. “Doğum sonrası kanamayı önlemek için oksitosin doğumdan sonra mümkün olan en kısa sürede uygulanmalıdır.” (National Institutes of Health/Amerikan Ulusal Sağlık Enstitüleri, pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC4476866) Peki, ateistler bundan etkilenir mi? Hâlâ onlara komik mi geliyor ayet? "Şimdi siz gaflet içinde eğlenerek bu söze mi şaşıyorsunuz, gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz? Haydi, Allah’a secde edin ve O’na kulluk edin. " (Necm, 59-62)

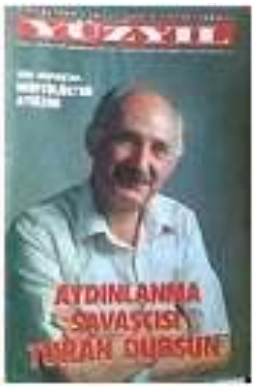
Doktora öğrencisi Pelin D. Çolak’un sosyal medyada yaptığı bir açıklama! "Madde nasıl ortaya çıktı, henüz bunun fiziki açıdan çok temellendirilmiş bir yanıtı yok! Ama bunun ‘ileride’ olmayacağı anlamına gelmiyor.” Bu açıklama tıp doçenti Ümit Sayın’ın açıklamasını hatırlatmaktadır: “Hiç bir fosil bulunmasa bile bu evrim kuramını çökertmez. Varsayalım ki henüz hiç bir fosil bulamadı. Bu tüm ara canlıların, doğaya karıştığını gösterir. Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı! Bu bile evrim kuramını çökertmez.” (Ümit Sayın, “Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu”, Bilim ve Ütopya, Kasım 1998) Eğer pozitivizm bu ise, o zaman “Evrenin düz olduğu doğrulandı.” (map.gsfc.nasa.gov/universe/uni_shape.html ; NTV, 11 Ekim 2023) Nasılsa, aslında dünya da düz, sadece ‘ileride’ deliller bulunacak” deyip işin içinden çıkılsa, bu da rasyonalist bir iddia olur mu acaba?!

Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık okuyan öğrencilerin dersine, ders öğretmenleri misafir bir evrimci akademisyeni misafir eder. Akademisyen öğrencilere bilimsel açıklamalarda bulunur: "Tekerlek nasıl evrildi ise insanlıkta öyle evrimleşmiştir!" Öğrencilerden biri (Cemil M.) kalkar ve “Hocam, tekerlek 'kendi kendine mi' evrildi?” diye sorar! Tabii cevap vermek yerine evrimci akademisyen hemen konuyu değiştirir!

Empirik materyalizm!

Stanley Miller 1953 yılında bir deney (Miller-Urey Deneyi) yapar ve ilkel atmosferde bazı aminoasitlerin sentezlenebileceğini gösterdiğini ileri sürer. Ama deneyini yaparken ortamı (soğuk deney ile) sonuç alacağı şekilde kendisi 'ayarlamıştır.'! (Detayı yukarıda açıklamıştık!)

Turan Dursun da nasıl ateist olduğunu şu şekilde açıklamaktadır: "Allah'a inanıyordum. Ancak 'deneyimler yaptım' kendi kendime. Su dolu kovanın içine süpürgeyi batırıp duvara sürdüm. Şekiller bir 'rastlantı.' Dünya'nın oluşumu da öyle olmasın? Bu arada o da (Allah) tümden silindi." (Yüzyıl Dergisi, Yıl 1, 1990, Sayı: 6) Bu 'bilimsel deney' sonunda, 'acaba evrende böyle tesadüf sonucu oluşamaz mı' diye düşünmüş ve ateist olmuş bu empirist arkadaş! İyi de, 'o kova, o su, o süpürge, o duvar, onları bir araya getiren bir el, akıl ve irade olmasa o şekil oluşur mu idi?' diye 'düşünmedi' tabii! "Ne de az düşünürsünüz?" (Mü'min, 58)

Yaptıkları deneylerin aslında yaratıcıya işaret ettiğinden habersiz bu iki empirist arkadaşlar kendilerini rasyonalist, pozitivist, determinist, septik kabul ederler. Tabii doğal olarak bizler de onlara göre 'bilim karşıtı, usdışıcı birer irrasyonel' kişileriz!

Tabakta tane tane dilimlenmiş görülse 'biri hazırlamış' diye düşünülür! Ama biri bunu otomatiğe bağlayınca onu reddedene pozitivist denmektedir! Ey ateist arkadaş, kozmik enerji, tesadüf tanrısı ve evrim el ele verip şans eseri sanata hayat verdiler ve maymun torunu olan size bu hoş görüntülü tatlı atom bileşenleri sundular. Evrene bir pozitif enerji göndermeye ne dersiniz? … Hadi yogaya!

Ülker Napoliten çikolatasını düşünelim: Dışında bir jelatin vardır. Bu ambalajın içinde bir kutu, kutunun içinde 8 adet çikolata bulunur. Bu çikolataların her biri de ayrı ayrı kağıttan ambalaj içinde saklanır. Elimize bir de bir mandalina alalım ve kıyaslayalım! Çikolata kutusunu sallasak ondan ses gelecektir; ambalaj aşamasında israf vardır. Ambalajı çıkarılmadan çikolata da yenilememektedir. Önce en dıştaki plastik, sonra kutu sonra her çikolatanın kendi özel ambalajı açılmalıdır. Her ambalaj tabiat için bir çöptür, plastik olanları daha geç olmak üzere tabiat tarafından uzun zaman içinde eritilebilecektir! Çikolatayı toprağa gömsek hiçbir zaman bir çikolata ağacı da elde edemeyiz. Gelelim mandalinaya! Salladığımızda içinden ses gelmez, sıfır hata ile ambalajlanmıştır! Mandalinanın ambalajını soyunca tabiatta çöp oluşturmaz, aksine geri dönüşümlü olarak büyük bir mekanizmanın küçük bir parçası olduğunu ispat eder şekilde kabuk hemen çürür ve geri dönüşümlü olarak görevini yapmaya yeniden başlar. Mandalinanın dış ambalajı/kabuğu soyulunca her dilimi için özel olan ambalajını soymaya gerek yoktur. Her dilim ambalajı ile tüketilebilmektedir! Yenen mandalina da sağlığa yararlıdır, vücud savunmasını güçlendirir. İçinden çıkan her çekirdek zamanla birer mandalina fabrikasına dönüşme kapasitesine sahiptir! Ama çikolatayı yapan varken mandalina "tesadüfen, pardon doğal seleksiyon tarafından oluşturulmuştur! Buyurun mantığın cenaze namazına!

Çikolatayı çok seven birisi gitse, çikolatanın fabrikasını incelese, birçok girdi çıktı, elektrik, çöp, atık ile karşılaşacaktır. Onları göz ardı edip çikolatayı çok seven bu arkadaş, fabrikanın duvarına yapışsa, sarılsa, öpse ve “sana teşekkür ederim, ne kadar güzel şeyler üretiyorsun!” dese, bunu görenler o kişi hakkında ne düşünürler acaba? “Bu adam zeka özürlü herhalde.” derler ve adamı ya tımarhaneye tıkarlar veya alaya alırlar. Aynı şey mandalina seven için de söz konusudur. Bu kişi de mandalina ağacına gidip onu gözlemlese, görecektir ki, fabrikada karşılaşılan enerjiden çöpe hiçbir sorun bu ağaç için söz konusu değildir. Yıpranan parçalar direk geri dönüşüm mekanizmasında kullanıma hazır hale de gelmektedir. Bu kişi ağaca yaklaşıp ona sarılsa ve “Sen ne kadar harika bir ağaçsın, ne güzel mandalinalar yapıyorsun, sana helal olsun.” dese, sizce dışarıdan bu sahne nasıl algılanır? Gerçekte mandalina ağacı akıl ve irade sahibi değildir, sadece kendisine kodlanan görevi yerine getirmektedir: Çamuru güneş ile birleştirip kendine kodlanan görev ne ise; mandalina tohumu/çipi çamuru mandalina, elma çipi aynı çamuru elma, limon çipi limon, biber çipi aynı çamuru bibere dönüştürür; ayrı renk, tat, koku, şekil, ambalajla! Asıl konumuza dönersek; çikolatayı beğenen binasına, tuğlasına değil sahibine teşekkür etmelidir. Mandalinayı beğenen de ağacına değil onun kodlayana (Yaradan’ına) teşekkür etmelidir. Tabiat ana yaratmaz, bahşetmez, hediye etmez! Doğa/toprak ana yoktur. Her ağaç, su, taş, hayvan; canlı cansız her ‘yaratılan’ bir uyum içinde kendilerine kodlanan görevleri yerine getirirler. Bu görevleri o kadar uyumlu, dengeli ve ahenk içinde yerine getirirler ki, bazı basireti kapalı kişiler bu uyum ve dengeyi aşıp, kanunları koyan ve uygulatanı göremezler ve bilim adına ateizmi savunmak için natüralizme/paganizme kayarlar!

İnsan ürünleri bir kesikle çalışmaz hale gelirken, Yaradan'ın ürünleri bir kesikten hayata tutunmaktadırr! Ateistin teslis inancına göre bu çiçek; kozmik enerji, tabiat ana ve bencil gen üçlemesinin bir ürünüdür. Akılsız/şuursuz hayvanlara kamuflajı, arıya boşluk bırakmadan petekleri, kuşa mühendislik harikası yuvaları yapmayı öğreten doğal seleksiyona ve bencil gene sonsuz teşekkürler!

Evrende tesadüfe tesadüf edilmez!

Artık hiçbir şeyin göründüğü kadar basit olmadığını, her şeyin şifreler ve kodlamalardan oluştuğunu biliyoruz.

Newton yasalarına göre, evren mekanik bir makine gibi işlemekte, otomatik, art arda gelen ve tahmin edilebilir ihtimallerle çalışmaktadır. Ama izafiyet ve kuantumdan sonra artık, iki madde (mesela A ile B maddeleri) etkileşime geçince illa C sonucu ortaya çıkacak diye bir zorunluluk olmadığını biliyoruz! C, D, E şıkları da söz konusudur. İşin daha ilginci, ortaya çıkabilecek olan bu şıklardan her biri de başka bir madde ile (mesela F) ile etkileşime girince ortaya çıkma olasılığı olan alternatifler bir kat daha fazla artmakta (mesela G, H, I gibi) ve bu döngü her defasında, varlıkların etkileşimi oranında artmakta ve alternatiflerin tahmini her aşamada daha da zorlaşmaktadır. Ama evren tüm bu 'kaos görünümüne' rağmen tıkır tıkır işlemeye devam etmektedir. Çünkü her bir ihtimali bilen ve en doğru seçeneği seçip işleme koyan; evreni yöneten 'Malik' ve 'Rab' olan Allah (cc) her an evrene müdahele etmektedir. "Allah her an iş üzerinde, her an yaratma halindedir!" (Rahman, 29) Ve'l-hamdü l'illahi Rabbim âlemin.

Ateistlere sorular

Big Bang'i kim tetikledi? Cansızdan nasıl canlı oluştu? Canlı nasıl irade, akıl, vicdan, duygu sahibi oldu? Aklın ürünü bilim ve teknoloji kullanılarak, canlı türlerinden ozona her sistem kirletilmekte, savaşlardan sömürüye dünya hızla bir sona yaklaşmaktadır! Tabiatın dengesi bozulmaya, nükleer ve teknik buluşlar insan neslini her yönden tehdit etmeye devam etmektedir. Bilim neden ürettikleri ile her şeyi hızla tüketmektedir?! Aklın ürünü olmadığı iddia edilen tabiat insan müdahelesinden önce uyum içinde bir bütün olarak tıkır tıkır işlemekte idi! Hani bilim insanları tanrı seviyesine (Homo Deus) çıkaracaktı?! Sonunda tabiat ana mı insanı cezalandıracak, kozmik enerji mi belamızı verecek?

Ateist ideolojiler neden hep baskıcı, totaliter ve zalimdir? Emekçi (!) devletlerde neden işçiler az bir ücret ile çalıştırılmaktadır? Komünizmin doğduğu merkezler olan İngiltere, Almanya, Fransa gibi ülkeler neden kapitalizmin merkezi konumundadır? Bu ülkelerin emekçileri, dünyayı sömüren bu ülkelerde neden proleter bir devrim yapmazlar? Ateist kuzey Avrupa ülkelerinde neden uyuşturucu kullanımı, tecavüz ve intihar çok yaygındır? Neden Afrika ülkeleri hâlâ, medeniyetin beşiği olduğu iddia edilen ve demokrasi ihraç etmekle meşhur ülkelerce sömürülmektedir? Kapitalizmin en son teknoloji ürünleri neden gittikçe daha az ömürlü olmaktadır? BM'nin yaraya merhem olduğu bir zulüm, IMF'nin kalkındırdığı bir ülke var mıdır? Kürtajdan eşcinselliğe neden her türlü olumsuz fikirler hep ateistlerce gündemde tutulmaktadır? Neden devamlı aile kurumu modern hayatın hedefindedir? Din savaşları mı yoksa komünist-kapitalist ve faşist nedenli savaşlar mı daha çok insan kaybına neden olmaktadır? Tümünün temelinde evrim neden vardır? İnsan hakları sadece beyaz ırktan olan Batılılara ait bir özellik midir? Sarı ırkı sömüren, siyah ırkı köleleştiren, Kızılderili ırkı yok eden hangi dinin temsilcileridir? Şoförsüz araçlar son teknoloji ürünü de, motorsuz, pilotsuz, benzinsiz, her tarafı açık olan dev uzay gemisi olan dünyamız değil midir? Bilim ve felsefe gibi iki pozitivist akım neden her seferinde bir önceki teorinin yanlışlığını kanıtlayarak ancak ilerleyebilmektedir? Bu, bilimin kutsanmaması gerektiğinin kanıtı değil midir?

Namazı küçümseyip meditasyona yönelmek, hurafeye karşı çıkıp astrolojiden medet ummak, tanrıyı inkar edip kozmik enerji/tesadüfü/zamanı/tabiatı(-ın kurallarını) ilah edinmek, akıllı tasarımı inkar edip akılsız maddelere akıllı sıfatı yakıştırmak, peygamber ve evliya kavramını reddedip, siyasetçi, terörist veya bilim adamlarından azizler devşirmek; yaratıcıyı reddedip yaratılana yaratıcı özellikleri vermek, bu evrenin yaratıcısı olmadığını iddia edip çoklu evren teorisini ileri sürmek, öncesiz ve sonsuz evren teorileri Big Bang ve Termodinamiğin 2. yasası ile yerle yeksan olmak vd. gibi durumlardan ne zaman ve nasıl çıkmayı düşünüyorsunuz?

Seküler rasyonalistin din ve ritüellerini şöyle sıralasak hata mı eder miyiz acaba? Tanrı: Doğa; Kutsal kitap: Bilimsel (kabul edilen) eserler; Peygamber: İdeolojik, pozitivist veya medyatik idol; İlahi: Klasik, protest veya enstrümantal müzik; İbadet: Yoga, Feng şui, diyet; Sünnet: Moda akımları; Put: Lider, futbol takımı; Kutsal su: Şarap, bira; Tapınak: AVM, stadyum, konser salonu… Kısacası, aşağıda da görüleceği gibi dinsiz toplum asla yoktur, olamaz da!

Ateizm bir inançtır! Evrimi savunanları, ne fosil kayıtlarının kendilerini yalanlaması ne de DNA'nın şifresinin bulunması evrimi savunmaktan alıkoymamıştır! 'Evren ezeli ebedi'dir' dediler: Big Bang teorisi ve entropi yasası gerekli cevabı bilimsel temelde verdiği halde, görmezden gelir, inkar ederler! Komünizm, yani dinsiz bir hayatın olacağını ileri sürdüler: Ne Göbeklitepe'deki kazılar ne de yıkılan komünist SSCB'den sonra ortaya çıkan devletlerdeki dini uyanış onları fikirlerinden vazgeçirmiştir! Kısaca ne tarih ne bilim ve ne de psikoloji ateizmi doğrulamadığı halde, bir inanç olduğu için hâlâ savunucuları tarafından iman esası olarak savunulmaya devam etmektedir.

Naturalizm, "Her şey doğadandır ve sonsuzdan beri vardır" şeklinde özetlenebilecek bir fikir akımıdır! Ama bilim, evrenin 13.8 milyar yıl önce ortaya çıktığını ispatlamıştır. Yani hem madde hem de zamanın bir başlangıcı vardır! O halde evreni yaratanın, evrenin içinde olamayacağı gibi, zamanın da bir başlangıcı olduğuna göre zamanında için de olmaması gerekmektedir. Çünkü yaratan, yaratıkları ile sınırlandırılamaz! Dolayısı ile materyalizm bilim karşısında çökmüş durumdadır! Hassas ayar konusu da bir problem olarak ateistlerin önünde önemli bir sorun teşkil etmektedir. Yaşamın ortaya çıkma ihtimali hemen hemen imkansızdır. Yerçekimi sabiti, kozmik sabit hep belli değerlere sahiptir! Kısaca ateistlerin anlamadığı temel sorun; sebeplerin (Evrensel yasalardan genlere ve atomlara) ilah (yaratan, yöneten, akıl, irade sahibi) olmadığını kavrayamamalarıdır. Aracıları aşıp amaca, asıl olana ulaşamamalarıdır!

Dinsiz toplum olmaz ve imkansızdır!

"Dinsiz toplum yoktur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 38) "Yıllarca (materyalist ve ateist bir emperyalist ülke olan) Sovyetler Birliği'ne 'tapmıştı' Türk solu. (60'ların Marxist liderlerden Gün Zileli, Yarılma, s. 375) "İnsanlar siyasi otoriteleri de ilahlaştırmıştı." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 160) Doğu Perinçek çevresine put kırıcı bir izlenim veriyordu. Ama Che Guevara putuna saldırırken, 'başka bir puta, Mao Zedong putuna' sarılıyordu. (Zileli, Yarılma, s. 344) İstanbul'daki Maocular içinde güçlü bir Çin Komünist Partisi 'tapıncı/tapınma hali' söz konusuydu. Solcu kesim arasındaki ayrılıklar ve bunların kendi dergilerine yansıması sonucu yazılanlar, sanki her bir satır 'Allah kelamıymış' gibi, Yahudilerin dini metni olan 'Talmutik' bir dille kaleme alınıp okunuyordu. ÇKP'nin çevirileri, her cümle 'bir dinsel kelam havasında' okuyucuya sunuluyordu. (Zileli, Yarılma, s. 376, 378) Maocu her gencin arka cebinde Mao'nun idolojik kitabı olan 'Kızıl Kitabı'n Türkçe versiyonu bulunuyordu. Bir 'müminden' farkımız yoktu. (Zileli, Yarılma, s. 434)

Dinsizlerin de sünnet, ritüel, idol/şeyhleri vardır: "Kur'an-ı Kerim Müslümanlara rol model olarak Peygamberimizi (Ahzab, 21) gösterirken, 1970'li yıllardan itibaren şiddet eylemi gerçekleştiren Marksist devrimci sol gruplar en fazla Mahir Çayan'dan etkilenip onun hayatını model olarak kabul etmekte" (Turhan Feyizoğlu, Mahir, s. 549) iken, Deniz Gezmiş ise arkadaşı Mustafa İlker Gürkan'a, "Che Guevara'nın yoluna inanıyorum" demekte idi. (Turhan Feyzioğlu, Deniz, s. 220) Materyalist devrimci gençler Che Guevara gibi sakal bırakmaya, onun giymiş olduğu botlara benzer ayakkabılar, giymiş olduğu parkaya benzer giysiler giymeye başlamışlardı. (Feyzioğlu, Deniz, s. 204) İslam'da temizlik ne kadar önemli ise, bir dönem de devrimci sol örgütler arasında 'yıkanmamak' bir devrimcilik ölçütü olarak kabul ediliyordu. (Turhan Feyizoğlu, Mahir, s. 240)

Yusuf küpeli, ‘Sovyetler Birliği'nde faşizm var’ diyenleri ‘kaz kafalı’ olarak nitelendirirken (Feyizoğlu, Mahir, s. 283), Mahir Çayan da Sovyetler Birliği'ne ‘kahrolsun’ denilemeyeceğini haykırmakta idi. (Feyizoğlu, Mahir, s. 117)

"Marxizm'in kendisi de zaman içinde bir din haline gelmiş, taraftarlarınca kutsallaştırılıp yayılmaya çalışılmıştır. Önde gelenleri de tanrılaştırılmıştır. Dinsizlik, sorgulanmasına dahi izin verilmeden fetiş (put) durumuna getirilmiştir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 142) Onlara göre “Marx, İsa ya da Muhammed düzeyinde ‘dini’ bir önder olarak düşünülmelidir.” (R. Heilbroner, Inescaoable Marx, s. 134) “PKK, totaliter sol bir tarikattır.” (Aytekin Yılmaz, Son Diktatör)

Tanrıyı inkar eden bir sistemi savunan SSCB'de "Parti doruğuna tırmanabilen kişiler, Tanrının yeryüzündeki gölgesi olan devletin de üstüne çıkınca, otomatikman Tanrılaştılar. Sovyet sosyalizminde kişiye tapınma hastalığı yayılmıştır." (Sosyalist lider Dr. Hikmet Kıvılcımlı, Çin Halk Cumhuriyeti, Sosyalist Gazetesi, Yıl: 1, Sayı: 2, 7.2.1967) 26 yaşındaki Alman vatandaşı Cihan Kendal, Alman Saaeland eyaletinden Suriye’ye gitmiş, PKK/PYD’ye katılmıştı. 2012 Newruz kutlamaları için şu tespitte bulunmaktadır: “Kürt halkı ile PKK arasındaki bağı gördüm, tıpkı bir din gibiydi.” (Akit, 27.4.2016)

Dini reddeden toplumlar, kendi ideolojilerini bir din haline getirmişlerdir: “Marksizm'in kendisi de 'inanmaya' çağırmakta, ikna yolu ile değil, baskı ve şiddet kullanarak kutsallaştırmaya layık gördüğü şeyi insanların da kutsallaştırması istemektedir. Kendisi, devleti tanrılaştırmakta ve ona tapmaya çağırmaktadır. İnsanları bilim mihrabında secdeye çağırmaktadır. Politbüro'ya bir kutsallık ve itibar elbisesi giydirilmiştir. Bunlar, bir avuç kapitalist tekelcinin karşıtı olan ‘tekelcilerdir.’ Kapitalizmin politbürosu sermaye sahipleri; Komünizmin sermayedarı politbüro'dur! Fark sadece bu kadar.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, 153-158) “1956 yılında, ateist devlet SSCB’nin Başkanı olan Kruşçev bile 'kişiye tapma'dan şikayetçi idi! Komünist dogmatizminin ilmihali ise liderleri Stalin'in Materyalizm adlı kitabıdır. Sartre'a göre de Marxizm ‘aşılamaz konumda’ idi.” (R. Garaudy, Hatıralar, s. 139, 156, 169) 1924’te ölen SSCB kurucu lideri için devrimci sol bir dergi şu başlığı atmıştı: Leninizm Yaşayacak. (Kurtuluş Aylık Sosyalist Dergi, Eylül, 1991; İlerici gençlik, 21 Ocak 2024) “Hayatının sonlarına doğru 68 neslince "oportünist” diye adlandırılan ve daha sonra siyasal bilgiler fakültesi sosyalist fikir kulübünden de ihraç edilecek olan Sadun Aren'e, zamanında devrimciler 'mürşit' gözü ile bakarlardı.” (Turan Feyizoğlu, Mahir, s. 136) 'Türkiye proleter devrimci solu, genel hesaplaşma' adlı kitapta, 80 öncesi devrimci sol grupların birbirlerini 'tekke' olarak nitelendirdikleri, "bu tekkelerin yöneticilerinin de aslında Lenin Mao temsilcileri" oldukları sıklıkla anlatılmaktadır. (s. 5-7, 89-90, 213 vd.) "68 neslinin devrimcilerinden Muharrem Kılıç, sosyalizm için çalışmak bizim için 'ibadet düzeyinde bir militanlıktı' demektedir." (Turhan Feyizoğlu, FKF, s. 125) Sendikacılar, TİP lideri M. Ali Aybar'a 'Allah' derlerdi. 'Kıble' Sovyetlerdi. TKP ulaşılmaz bir yapı olarak 'kutsanırdı.' İsmail Bilen, çevresince 'tapılan biri' idi. (Naciye Babalık, Türkiye komünist partisi'nin sönümlenmesi, s. 74, 114, 133, 221) Köylere TİP'ni anlatmak için çıktıklarında devrimci gençler imamı taklit edip abdest alıp namaz kılarken (Gün Zileli, Yarılma, s. 226) şehirlerde ise fakültelerin küçücük mescitlerine girip içeridekileri dövüp mescidin içini tahrip etmekte, sadece dolabında Kur’an var diye öğrencileri yurttan sokağa atmakta idiler: 9 Aralık 1970 tarihinde ODTÜ'de Deniz Gezmiş'in liderliğini yaptığı bir grup, mescidi basmış ve 'namaz kılan öğrencileri döverek' mescitteki eşyaları tahrip etmişlerdi. (Emin Demirel, Terör, s. 918) İzmir yüksek İslam enstitüsü öğrencisi Çorumlu Erol, öğrenci yurdundaki dolabında sadece Kur'an-ı Kerim olduğu için devrimcilerce, 'bu yurtta yarın seni görmeyeceğiz' denilerek hemen kovulmuştu. (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 160) Yusuf Küpeli: "Kahrolsun Rusya" diye bağırmayız, buna da izin vermeyiz, biz komünistiz." (Turhan Feyzioğlu, Mahir, s. 117) derken, ölüleri için de, "Dört savaşçı daha 'devrimcilerin cennetinde' onlara katılıyor." (Jean Cormier, Che Guevara, s. 157) şeklinde dini söylemler yapıyordu. Komünist SSCB'nin lideri Kruşçev, Komünist parti kimliğine bakışını şu cümlelerle açıklamakta idi: "Partili

komünist benim 'kardeşim' sayılırdı, hatta 'ondan üstündü.' Büyük mücadelemize olan ortak ‘inancımıza, görünmez bağlar ile’ bağlıydık. Komünizmin kurulması benim için 'kutsal' bir şeydi, komünist harekete katılan herkes benim için bir 'aziz' idi." (Nikita Kruşçev, Anılar, s. 84) "Polo, 'Che'ye tapınmayı bir din' gibi sürdüren bir topluluğun başı iken" (Jean Cormier, Che Guevara, s. 160) Che de yandaşlarınca 'gerilla İsa Mesih' olarak anılmakta idi. (Cormier, Che Guevara, s. 424) biri idi. PYD elebaşı Salih Müslim'in eşi Ayşe Efendi ise Abdullah Öcalan'ı 'peygamberlerin peygamberi' ilan etmişti. (6 Mayıs 2024) Komünistler Lenin ve Stalin'i birer kutsal kişiliğe yükseltirlerdi. (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 65) Lenin’e göre de, "Marxizm her zaman doğru idi." (Fulya Gürses, Hasan Basri Gürses, Dünya'da ve Türkiye'de gençlik, s. 44) Kürt devrimci liderlere “kadiri mutlak” başkan deniyordu. Zindanlar bile işe yaramıyor. (Yılmaz Çamlıbel, Kervan Yürüyor, s. 320) "Başkan Mao’ya tapınmak bir tercih değil, bir zorunluluktu.” (Tania Branigan, Kızıl Hafıza, s. 46)

“Karl Marx, komünist ihtilalin sanayi gelişiminden dolayı İngiltere veya Almanya'da olacağını düşünmüştü. Lakin bu ihtilal Rusya'da meydana gelmiştir.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 221) ve o devlet tüm baskılara rağmen 100 sene bile ayakta duramamıştır!

Hobsbawm'ın Önerisi: Silahsız peygamber Marx ikinci kez doğsun! Karl Marx'ın mirası, silahsız bir peygamber olarak, inkar edilemez. (Bianet, 22 Ocak 2011) Aynı doğrultuda, Bolşevik Nikolay Gerigey 1903 yılındaki parti kongresi öncesi delegelere hitaben yaptığı konuşmada şunları söylemekte idi: “Sayın Lenin işçi sınıfı için ikinci bir peygamber gibidir!” Dolayısı ile, Yılmaz Çetiner’in bir eserinin adının da ‘Mao'ya Tapanlar’ olması artık kimseyi şaşırtmamalıdır. “BDP mitingide 'Apo Peygamber' pankartı. YSK'nın kararını fırsat bilerek terör estiren BDP'lilerin düzenlediği bir eylemde Kürtçe “Kürtlerin Peygamberi Apo” pankartı açıldı. Yeni Akit, PKK yöneticisi Tuncelili Ali Haydar Kaytan'ın örgüt mensuplarına ders verirken ki şok bir ses kaydına ulaşmış, ses kaydının dökümü 22 Nisan günü sürmanşetten yayınlamıştı. Ses kaydında PKK yöneticisi Ali Haydar Kaytan, kamptaki teröristlere “PKK, peygamberlik geleneğinin yeniçağa uyarlanmış biçimidir. Önderlik de bir bakıma ‘Çağdaş İbrahim' oluyor. Apoculuk yeni bir dindir” diye ders veriyordu.” (memleket.com.tr, 25 Nisan 2011) HDP milletvekili Osman Baydemir de 28.10.2010 tarihli bir konuşmasında, “Camiden çıkıp harekete katıldım. Önderliğin anlaşılması açısından yapılan açıklamalarda önderliğin Allah gibi gösterilip kendilerinin peygamber gibi gösterilmesi.” türü ifadeler kullanıyordu. KCK'lı Berivan Yasak ile Muhittin Taş’ta kendi aralarındaki konuşmalarda, Öcalan'ın evinden 'Kâbe' diye söz ediyorlardı. Ev ziyareti için de, "Tavaf ettik, hacı olduk. Toprağına yüz sürdük." ifadeleri kullanılıyordu. (25.11.2011) BDP milletvekili Nursel Aydoğan da Öcalan için ‘bizi yaratan’ ifadesini kullanmıştı (26.11.2012) Öcalan, okuduğu 'Sosyalizmin Alfabesi' kitabı ile bütün dünya görüşünü değiştirecek ve sonra şöyle diyecekti: “Muhammed kaybetti, Marks kazandı.” (Gazete Vatan, 13.03.2008) Öcalan da yazdığı bir kitapta, “Tanrı ile savaşı verdim, bu savaştan başarı ile çıktıktan sonra yarı Tanrı oldum." (Öcalan, Özgür Yaşamla Diyaloglar, Ekim 2002, s. 257) diyecektir. -Asla kıyaslanmaz ama belki kimilerinin gözü açılır- Materyalist bir ideolojiyi savunan ateist terörist PKK lideri Öcalan ve Hz. Muhammed! Abdullah Öcalan: "Konuştuğu zaman herkes alkışlardı, bir odaya girdiğinde herkes ayağa kalkardı, bir karar aldığında hiç kimse karşı çıkmaz ya da sorular sormazdı." (Aliza Marcus, Kan ve inanç, PKK ve Kürt hareketi, s. 355) Hz. Muhammed: "Acemlerin birbirlerini yücelterek kalktıkları gibi siz de ayağa kalkmayın." (Ebu Davud, Edep 153), "Hristiyanların Meryem oğlunu (İsa’yı) övmekte aşırı gittikleri gibi siz de beni övmede aşırılık göstermeyin. Şüphesiz ki ben Allah’ın kuluyum. Onun için bana ‘Allah’ın kulu ve resulü’ deyin." (Buhari, Enbiya,

48) Sahabe Peygamberimize "ey Allah'ın resulü bu Allah'ın vahyi mi yoksa sizin görüşünüz mü?" diye sorar, Peygamberimizin "Bu benim görüşüm" demesi üzerine sahabi de kendi görüşlerini ifade eder ve bu istişareler sonunda ortak bir sonuca ulaşılırdı. (Zeyni Dahlan, es-Siretu'n-nebeviye, I/196) Sonra da ateistler Müslümanları bağnaz, tutucu, dogmatik, eleştirel düşünmeyen kişiler olarak itham ederler!

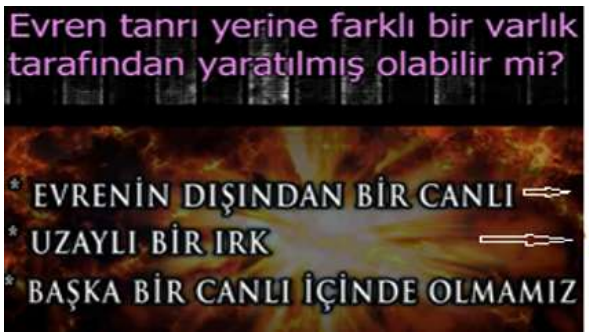
"Bazı yalancıları tapulaştıran ve totemleştiren ateistler aslında hazreti Resul aleyhisselam'ı kıskanmaktadırlar." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 128) "Lipidus: Hz. Muhammed'in açık tebliğinin ilk yılları hayal kırıcıydı. Tebliği neredeyse toptan bir muhalefetle karşılaştı. Bernard Lewis: Başlangıçta pek az taraftar kazandı. Bunlar da fakir tabakadandı. Hz. Muhammed, Platon gibi antik Yunan medeniyetinin beşiğinde doğmamıştır. İskender'in askeri başarısı, için de yetiştiği topluma bağlanabilir. Napolyon, Fransız Devriminin çocuğudur. Lenin, zaten kendisi olmadan önce var olmuş bir hareketin önderidir. Nebi'nin içinden çıktı toplum kadar ilkel, donuk ve yeniliğe kapalı olanını bulamayacaksınız. Peygamber hayatında büyük işler yapmıştır. Arabistan'ın putperest kavmine yeni bir din getirmiştir. Edward Gibbon: Muhammed'in yetenekleri, bizim nazarımızda takdir edilmiştir. Ama başarısı, belki de hayranlığımızı çok daha fazla çekmiştir. Onun başarısı, ölümünden sonra devletleri paramparça olan İskender ve Timur'la da kıyaslanacak gibi değildir. O, fikirleri peşi sıra terk edilen Lenin gibi de değildir. Michael Hart: Dinsel ve din dışı etkilerin bu emsalsiz karışımı Muhammed'in, insanlık tarihindeki en etkin kişi unvanını hak ettiğine inanmama yol açmaktadır." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 396-406) Montgomery Watt: O, olumsuz şartlara rağmen çoğu kere hata yapma şansı olmaksızın, ama daima erişeceğinden emin olarak hedefine doğru ilerlemişti. (What, Muhammed Medine'de, s. 105) Öcalan PKK'ya silah bırakma ve kendini feshetme çağrısı yapar. Cumhuriyet tarihinin en uzun ve kapsamlı isyan ve şiddet hareketi olan PKK'nın; güç ve taban bulmasının demokratik siyaset kanallarının kapalı olmasından kaynaklandığı" belirtir ve "Aşırı milliyetçi savruluşunun zorunlu sonucu olan; ayrı ulus-devlet, federasyon, idari özerklik ve kültüralist çözümler, tarihsel toplum sosyolojisine cevap olamamaktadır." der. (BBC, 26 Şubat 2025) Öcalan, "Medine Vesikası'nın ruhu"na vurgu yapıp, "cihad" ve "Demokratik İslam" kavramlarına başvurdu. "İslam, özünde özgürlüğün, adaletin ve eşitliğin dinidir. Demokratik İslam, kadın özgürlüğünü, ekolojik dengeyi ve halkların kardeşliğini merkeze alan bir uygarlık alternatifidir. Orta Doğu'nun kanayan yaralarına ancak bu demokratik yorum şifa olabilir." dedi. (Cumhuriyet, 26.12.2025)

"İslami açıdan sizin en çok sevip hürmet ettiğiniz şey, sizin tapındığınız şeydir. Bu bir ideoloji, lider, aileden bir fert hatta kendiniz olabilir. Allah'a ibadet etmiyorsak, başka bir şeye tapıyoruzdur. Kendi nefsimize, arzularımıza veya gelip geçici maddi varlıklara. Kur'an, Allah'ı Rab kabul etmezsek, birçok efendilere köle olacağımızı bizlere bildirir." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 409, 415-416)

'Gençleri dininden eden video' diye lanse edilip reklamı yapılan videoya yazılarımızdan oluşan cevapların başlıklarını aktarıyoruz:

"Her şeyin tesadüfen bir araya geleceğini anlayamadığınız için ateistleri anlayamıyorsunuz" diyen E. Aydal'a cevaplarımız 'Allah'ın varlığının ispatı' ve 'Evrim' adlı yazılarımızdadır. Allah'ın varlığını bilimsel ispat isteyen ateistin bu talebi, Tanrının atomlardan oluşmasını beklediği anlamına gelmektedir. Bilim, atomlardan oluşanı deneysel olarak inceleyebilir. Bilim, yaratılmışlar arasındaki ilişkinin matematiğe dökülüp kategorize edilmesinden ibaret bir 'yaratılanı anlama' çabasıdır. Ama O (cc) atomlardan oluşmayan (Şura, 11) dolayısıyla laboratuvarda deney gözlemle elde edilebilecek bilgilerle değil, varlığı (tıpkı tarih, felsefe, adli tıp gibi bilimsel olan ama deneysel olmayan bilim dalları gibi) bilimsel ve akli delillerle kanıtlanabilecek 'En Yüce Varlık'tır. Kötülük problemi ve doğal afetler konularındaki iddialara cevabımız ise 'Kader' adlı yazımızdadır. "Neden diğer dinler değil de İslam?" Bakara 170. ayet zaten dinleri araştırmamızı emreder! Kur'an sorgulamaya davet eder, taklidi değil tahkiki imanı önceler. Neden İslam? Çünkü diğerleri bozulmuş, tevhid dini olma özelliklerini kaybetmiştir. İslam ise barış, adalet, huzur ve en hümanist olan tek mantık/akıl dinidir! Bu konuda, 'İslam tüm dinlerin özüdür', 'Kur'an ve bilim', 'Papa ve İncil', 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazılarımıza bakılabilir. Hz. Musa yaşasaydı? 'Ateistlere cevap' adlı yazımızda konu ele alınmıştır. İslam, Hz. Adem'den itibaren gelen dinin adıdır. 'İslam, tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir. İslam'ın savaşa bakışı, barış dini olması konularına cevaplar, 'İslam Savaş hukuku', 'İslam Barış dinidir' adlı yazılarımızdadır. Meleklerin yardımı ne demektir? 'Ateistlere cevaplar' adlı yazımızda bu konu açıklanmıştır. Allah kalpleri mühürler mi? Aynı başlıktaki yazımıza bakılabilir. İslam ve kadın, eşcinsellik gibi konular da aynı başlıklı yazılarda ele alınmıştır. İslam ve akraba evliliği aynı başlıkta ele alınmıştır. Dua işe yarar mı? 'İslami emir, yasaklar ve hümanizm 'adlı yazımıza bakılabilir. Kur'an ve bilim konusu aynı başlıkta ele alınmıştır. Kul olmak mı birey olmak mı? sorusuna cevap, 'Kul olmak' başlıklı yazımızdadır. Videonun sonuna doğru "Ateistler 'Her şey tesadüfen bir araya geldi' diyor ifadesi yanlıştır." diyen Efe Bey'i videosunun başındaki yukarıda verdiğimiz cümlesi yalanlamaktadır! Ki tesadüfü savunmadıkları iddiaları, yukarıdaki 'Evrim teorisi' adlı yazımızda delilleri ile çürütülmüştür! Kuran, evrenin yaratılışını (Enbiya, 30), insanın yaratılışını

(Kıyamet, 37), atalarımızın dinini (Bakara, 170), peygamberi (Yunus, 38) ve en nihayetinde Kur'an, bizzat Kuran'ın kendisini sorgulamamızı ister. (Nisa, 82)

Materyalist devrimci/evrimci sol yobazlar

68 nesli başta, İslam karşıtı sosyalist kesim, "Biz Amerikan filosunu ülkeden kovarken, siz yobazlar hâlâ dogmatik düşünceleri savunuyorsunuz" derler. İnsanın kınadığı şey başına gelmeden ölmezmiş. Aynı kesim, Amerikan emperyalizmine karşı iken, kendilerini kullanan İngiliz emperyalizmine hizmet ettiklerinin hiçbir zaman farkına varamamışlar ve darbe zamanlarında hepsi Avrupa'daki 'kürkçü' dükkanlarına kaçmışlardır. Zaten günümüzde de başta PKK/PYD hepsi ABD maşası oldular! Askeri hapishaneden, 'herkesin haberi olduğu halde' tünel kazarak kaçabilmişler, arananlar listesinde adları yazılı iken kimliklerini verdikleri polis tarafından serbest bırakılabilmişlerdir! (Turhan Feyizoğlu, Mahir, s. 456, 474, 523. Ayrıca Gün Zileli, 'Yarılma' ve 'Havariler' adlı eserleri) Ama hiçbir zaman bu kesim bunlardan bir ders çıkarmamış, hâlâ maşa olarak İngilizlerce kullanılmaya devam edilmektedirler! İslami kesimi dogmatik olarak nitelendirilenler, 'geçmişte' hiçbir zaman bilimsel olarak ispat edilemeyen evrimi bir inanç gibi savunmakta, 'günümüzdeki' tek evren olgusuna alternatif olarak ileri sürdükleri 'paralel evren, çoklu evren' teorileri ile çelişkiye düşmekte, 'gelecekte' dinsiz bir toplum olacağı beklentisi ile ütopik bir hayal dünyasında yaşamaya devam etmektedirler.

Bizler 'cinler vardır, bizden farklı bir boyuttadırlar' derken bunu kabul etmeyen ve bilim dışı ilan eden bu kesim şimdi paralel evren teorisini savunmaktadır!

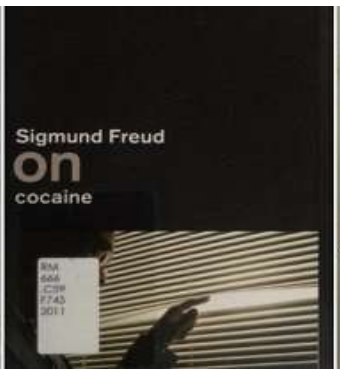
'Sigara içmek yasaktır' yazısı, sigara içene ceza verebilir mi? Bir yasayı çıkaranlar ancak o hükmü uygulamaya gücü yetenlerdir! Ama ateistler, tabiat kuralları dedikleri yasaların 'hem yaratıcı ve hem de uygulayıcı' olduğunu ileri sürmektedirler!

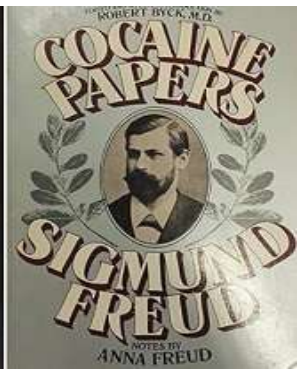
Hindistan'a gitse toplum içinde inek eti yiyecek cesareti kendinde bulamayacak modern sekülerler, Türkiye'de oruç tutanların gözü önünde yemek yiyen kendilerine bir de saygı gösterilmesini beklemektedirler! Halbuki saygı karşılıklıdır!

Ateist diyor ki, 'İslam köleliği kaldırdı ise Müslümanlar neden köle ticareti yaptı?' Bu soruyu, namaz kılmayan, içki içen, zina eden ama kendine sorulduğunda, "Elhamdülillah Müslüman'ım" diyen insanlarla çevresi dolu olan ve ateizmi savunurken ölenlerini cenaze namazı ile kaldıranlar sormaktadır!

"Din afyondur" diyen materyalistler afyonu (Kokaini) ilaç diye reçetelere yazıyorlardı! (Freud, on cocaine, 1884; WYT, 22.7.1972; indyturkcom, 3.3.2024)

“Irmaklarından şaraplar akacak diyorsun, Cennet-i ala meyhane midir?” Ömer Hayyam'ın şiirinden hareketle Müslümanları tahkir etmeye çalışanların kendileri aslında ahireti meyhaneye gibi algılamaktadırlar. Can Yücel'in mezarı ve Cihat Tamer'in, Ferhan Şeysoy'un cenazesindeki konuşmaları buna en büyük delildir! “Yücel’in ölüm yıldönümü nedeniyle mezarlığa gelenler, “Yücel’in vasiyeti” diyerek şarap içmiş, ardından mezara şarap dökmüştür.” (Milliyet, 20.08.2011)

Tiyatrocu Ferhan Şensoy'un cenaze töreninde konuşan oyuncu Cihat Tamer ise, “70 senedir bu ülkeyi din bağımlısı hükümetler yönetiyor. Ona rağmen 70 senedir inadına tiyatro yapıyoruz. Şimdi o (Ferhan Şensoy) Rasim'ine kavuştu. Münir Ağabey'ine, Erol Ağabey'ine kavuştu. Hep birlikte ‘orada bir meyhanede’ kafayı çekiyorlardır.” (Cumhuriyet, 3 Eylül 2021) demiştir!

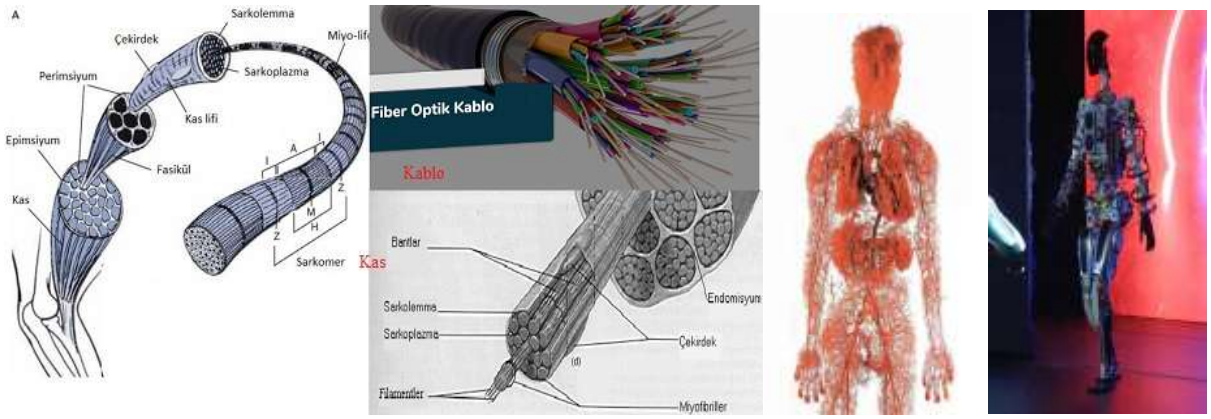

Materyalist beddua: Ey Ateist arkadaş, revizyonist ilan edilen bir oportünist olasın, komprador olasın da gosist ilan edilesin, konformist bir lümpen olasın da tabiat ana seni ıslak tuvalet terliği ile dövsün, kozmik enerji seni çarpsın, bencil genler senin kuyruğunu düşürmesin, Big Bang patlamasaydı da içinde kalaydın, paralel evrenlere gelesin, Leninizm ile Maoizm arasında kalasın da başına liberalizm düşsün, komünist Çin'de sendikasız işçi olasın, yükselen burcun keçi burcu olsun, birana su katsınlar, votkan sahte alkolden yapılsın, peygamberin Darwin, Marx, Mao ve azizlerin olan Deniz ve Che, kutsal kitabın Das Kapital ve kırmızı kitap belanı versin, kapitalist gardırobun sosyalist sloganlara gelsin, ışıklar içinde uyuyasın.

"Bir sorunun virgülüne kadar aynı olma ihtimali milyarda birdir. Birkaç sorunun virgülüne kadar aynı olma ihtimali trilyonda birdir. Onlarca sorunun virgülüne kadar aynı olma ihtimali katrilyonda birdir” (Sözcü, 2.8.2022) KPSS'de sorular aynı çıkmış ve bu ihtimaller kanununa göre imkansızmış! İyi de ey evrimi savunan arkadaşlar! Siz sonsuz sayıdaki ihtimal dışı olasılığı evrim adına onaylıyor, savunuyor, kabul ediyorsunuz! Sizin bakış açınıza göre bu soruların örtüşme ihtimali çok normal ve sıradan olması gerekmez mi idi? İşinize gelmeyince evrimsel mantığı neden reddediyorsunuz?! Yok eğer, "Bu kadar tesadüf olması imkansız, biri bunu ayarladı" diyorsanız, bu bakış açısını evrensel kurallara neden uygulamıyorsunuz?!

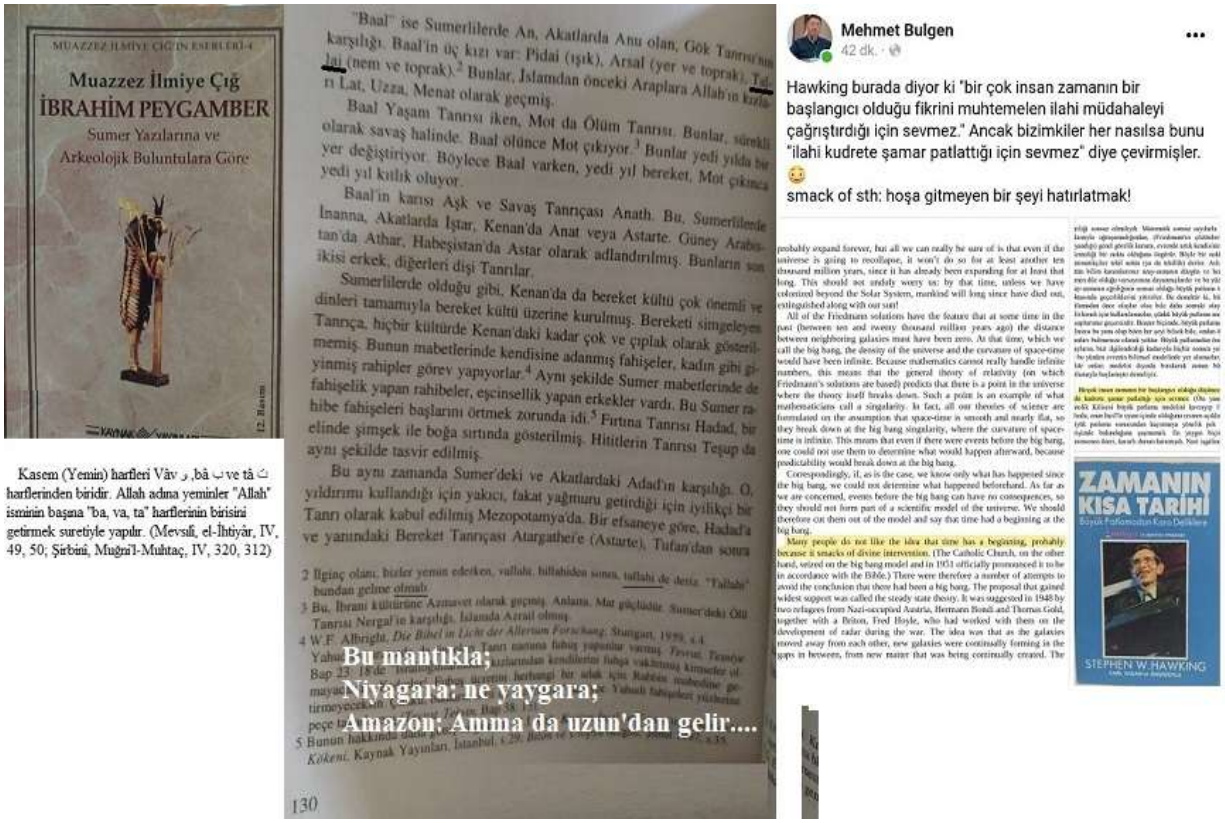
Mısır püskülünün, kiraz sapının, limon kabuğunun faydaları artık herkesçe bilinmektedir. Yani değil meyvenin kendisi, artığı bile şifa kaynağıdır! Rabbimizin yarattığı her şey geri dönüşümlü ve faydalıdır! Peki bilimde gelinen zirveye rağmen ya insanların yaptıkları ve atıkları?!!

Kulaklığının kablosu birbirine dolanırken, bir insan vücudundaki toplam 160.000 km uzunluğundaki damarları birbirine karıştırmadan vücuda dağıtanı inkar edene ateist denir! ‘Tesla Bot’ olarak da bilinen ‘Optimus’, bir robotik insansıdır. Müslüman ona bakıp insanla kıyaslayarak Allah'ın ilmini kudretini görürken ateist ise ona bakarak bilimi ilahlaştırıp Tanrı'yı inkar etmektedir!

Evrimci ateist akıl! Kas: Kendini tamir edebilme özelliğine sahiptir ve zarar gördüğünde alarm verir. Ama bu özellikleri olmayan fiber kablo 'teknoloji ürünü' iken, kas/damarlar kendiliğinden oluşmuştur! Ey ateist arkadaş, dünyaya toprak olmak için mi geldik? Tüm yaşadıklarımız, sevinçlerimiz, üzüntülerimiz sonunda pis, değersiz toprak olup yok olmak için midir? Sonsuz bir mutluluk ihtimali, daha insani, vicdani ve akli değil midir?!

Ateist mantık, ilmi ahlak!

Ateizmde intihara övgü

Chamfort'un intihar felsefesi. Koyu bir nihilist/anlamsızcı/bilinemezci olan Chamfort'a göre yaşamak bir hastalıktır. Ölümse ilaç. Krallar ve papazlar, intihar öğretisini yasaklayarak köleliğimizin devamını sağlamak istemiştir. 13 Nisan 1794'te kafasına sıktığı kurşun, gözünü parçalamakla birlikte onu öldürmeyince, boğazını keserek intihar etmiştir.

Marquis de Sade. Ateist olan Sade'ın tek ahlaki pusulası doğadır. Onun gözünde insan bir böcekten farksızdır. Ve doğa, hayatı ölümle besler. O nedenle cinayet iyidir, toplu cinayet en iyisidir. (John Attarin, "Dostoyevsky vs. the Marquis de Sade", Modern Age, Güz 2014) O, şiddete, suça, ölüme ve hazza kışkırtır. Edebiyatında bunları yüceltir. Ne kadar aykırı ve sapıkça olursa olsun, her türlü arzuyu sınırsızlaştırır. (Georges Minois, İntiharın Tarihi, İstemli Ölüm Karşısında Batı Toplumu, s. 291)

Arthur Schopenhauer. Schopenhaeur'a göre hayat bir çeşit hatadır. Var olmak dayanılmaz bir ıstıraptır. O yüzden ölüm doğuma göre daha iyidir: "Hiç doğmamış olmak, doğmuş olmaktan çok daha iyidir." (Arthur Schopenhauer, On the Suffering of the World, 1850, s. 21)

Michel Foucault. 1979 yılında, Fransa'nın ilk gay dergisi Le Gai Pied'in ilk sayısında intihar üzerine bir yazı yazar. "İntihardan daha güzel, daha derin düşünülmeyi hak eden başka bir tutum olamaz. Hayatımız boyunca intiharımız üzerinde çalışmalıyız" der. (Michel Foucault, "Passion According to Werner Schroeter", Foucault Live: Collected Interviews 1961-1984 içinde, ed. Sylvére Lotringer, New York: Semiotext, 1996, s. 314)

"Bir tıp doktoru, Dawkins'e yazdığı bir mektupta şöyle demektedir: "Neden hepimiz intihar etmiyoruz? Dünya görüşünüz öğrencilere ve pek çok insana sahiden bu izlenimi veriyor. Size göre hepimiz bir hiç sayesinde, tesadüfen birleştik ve yine bir hiçe döneceğiz. Bir efsaneye inanmak, size inanmaktan iyidir, çok daha iyidir. Ayrıca, sizin dünya görüşünüz insanları endişeye, uyuşturucu bağımlılığına, şiddete, nihilizme, hedonizme, Frankenstein bilimine ve 3. Dünya Savaşı'na sürükler, dünyada cehennemi yaşatır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 103)

Akıl, irade, kudret sahibi bir insan toprak, su ve güneşten aşağıdakileri yapabilirken, başka bir ilim, kudret ve güç sahibi bir akıl da, bu mekanizmaya minik bir dokunuşla neler meydana getir-t-iyor! "Hiç düşünmez misiniz?" (En'am, 50, 80; Hud, 30; Mü'minun, 68, 85; Saffat, 155; Ali imran, 65)

Ateistler, 'bilimde sorgulanamayan hiçbir şey yoktur' dedikleri halde, bilimsel olarak ispat edilemeyen evrimi, eşcinselliği sorgulayanları 'âdeta tekfir' etmektedirler!

Parlak zekalı ateistler: Ateist Dennett, ateistleri "parlak zekalı" olarak tanımlamaktadır. (Armstrong, Tanrısızsız ahlak, s. 27) İddia: 'Ateistler parlak zekalıdır.' Kaynak; Ateist!

Ateist kafa: Ateistler bir taraftan İslami fetihleri ganimet güdüsü ile açıklamaya çalışırken bir taraftan da ‘müellefe-i kulüb’a devlet tarafından yapılan yardımları Müslüman olmaları için verilen rüşvet diye yorumlamaktadır! Müslüman'ın amacı para ise neden dağıtsın? Dağıtıyorsa, canı pahasına kazandığı bu parayı neden Müslüman olmayanlara versin? Demek ki ortada maddi menfaat, para, ganimet hırsı, dünyalık diye bir şey yok! Ayrıca, ateist kesimin idollerinden "Che, kamyona, ölülerin yanına mümkün olduğunca çok ganimet yüklerken." (Jean Cormier, Che Guevara, s. 158) Müslümanlar “Savaş halinde iken yendikleri düşmanların mallarına el koymayıp da ne yapacaktı? Mesela, düşmanların bizi öldürmek için kullandıkları aletleri, ceplerindeki paraları, sakladıkları silahları almayacakmışız ki, biz oradan gittikten sonra arkadaşları onlara alsın, bizi öldürmeye, öldürmek için finansman arayışlarına devam etsin. Mantık bu yani.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s.184) Sanki böyle yapınca ateistler 'daha çok' Müslümanları eleştirmeyecekler! Bu konuda, 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazımızdaki 'Ganimet iddiası' başlıklı yazıyı da tavsiye ederiz.

Ateist akıl: Eskiden ateistler evrenin ezeli ve mekanik bir şeklinde işlediğini ileri sürerdi. Son yüzyılda ise kaos teorisini, izafiyet ve kuantum teorilerinden hareketle ileri sürmeye başlamışlardır. Halbuki aslında ateistler evrende kaos değil, sadece insanların zihinlerinin çözemeyeceği kadar karmaşık alternatifler zincirinin sonunda, yine bir düzenin devam ‘ettirildiğini’ itiraf edememektedirler! Detay için, ‘Ateistlere cevaplar’ adlı yazımızdaki ‘Evrende kaos mu var düzen mi?’ adlı yazımızı tavsiye ederiz.

Dünyada, metres adı altında kullanılıp atılan/terk edilen kadınlara aldırmayan veya genelevde çalışan sistem kurbanı kadınları ‘seks işçisi’ adı altında onaylayan materyalistler, ahiretteki huri kavramı üzerinden İslam'a saldırmaya çalışmaktadırlar! Detay için, ‘Ateistlere cevaplar’ adlı yazımızdaki ‘Nebe 33 ayetinin açıklamasını bulamadım’ başlıklı yazımızı tavsiye ederiz.

‘Çamurdan ilkel çorba insana dönüşür’ dersen bilimsel, pozitivist bir evrimci; ‘çamur insana; asa yılana dönüşür’ dersen dogmatist bir dinci ilan edilirsin!

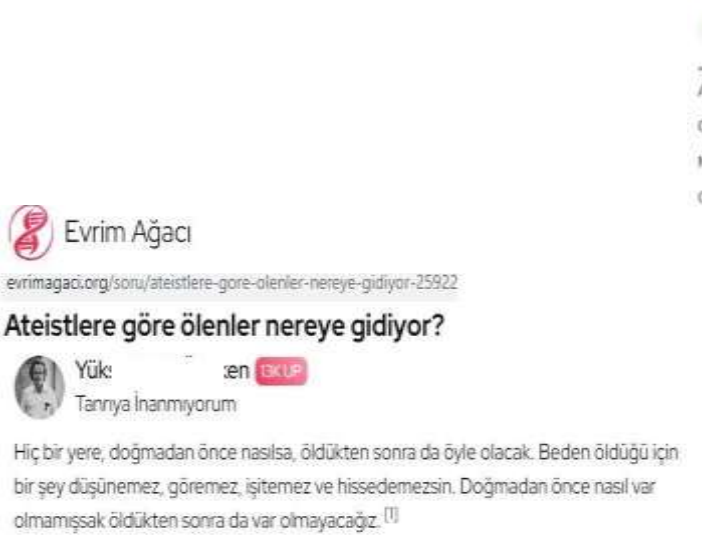
Ağır sanayi devrimi nasıl yerini kodlama ve yapay zeka devrimine bıraktıysa, ateistlerin de mekanik evren modeli evrenin kodlama ile devam ettiği gerçeği karşısında tahtını terk etmiştir.

Saatin mekaniğini teknoloji diye alkışlayan ateist kafa; biyolojik saat olan uykuya, alarm mekanizması olan sinir sistemine, refleks ve içgüdü davranışlarına tesadüf diyerek küçümsemektedir!

Seküler deist (masonik) kesim mimari ilerledikçe yaratıcının büyük bir mimar olduğunu düşünür ve ona ‘Evrenin ulu mimarı’ derler. Daha sonra bilim geliştikçe, mekanik evren görüşü bilime hakim oldu ve tanrı bu çarkı yaratan ve döndüren şeklinde anlaşıldı. İzafiyet ve kuantum teorisi ile enerji ve dalga boyu âleminde yaşadığımız anlaşılınca O'na ‘kozmik enerji’ adı verildi. Şimdi evrenin kodlama ile ayakta durduğu anlaşılınca bakalım Yaradan'a seküler kesim ne isim verecek? İnsan devamlı mükemmellik peşinde koşar. Var olmayan şey ise istenmez. Demek ki, mükemmel olan bir yer ve en mükemmel olan bir varlık vardır! Eskiden sadece tuğlalardan oluşan bina gibi hayal edilen evrenin daha sonra matematik ve mekanik bir sistem gibi olduğu anlaşıldı. Ama artık son zamanlarda bir de buna kodlama/şifreleme sistemi eklendi. Bu sadece şu ana dek fark edebildiklerimizdir! Demek ki tüm bunların ortaya çıkmasına neden olan O Yüce Varlıkta tüm bu bilgiler vardır, bulunmaktadır! Ateistler tüm bu bilgileri şuursuz atomlara izafe ederlerken Müslümanlar akıl, irade, kudret sahibi Allah’a izafe etmektedir. Peki hangisi daha mantıklı ve rasyoneldir? Eğer akılsız atomların tümü bitki, hayvan ve insan neslini oluşturuyor ve tümü bir amaç doğrultusunda birbirleri ile uyum içinde

hayatlarına devam ediyorsa, bu, akılsız varlıkları bir amaç doğrultusunda yöneten birinin olduğunu gösterir, olmadığını değil! Bir araba vidasını toprağa atıp sonra da topraktan bir araba çıksa idi herkes bu teknolojiye hayran kalırdı. Ama herhangi bir bitkinin bir tohumunu toprağa atınca ağaç ortaya çıkmaktadır ama kimse bunu şaşırmamaktadır! Neden? Çünkü insanlar bu yüksek teknolojiye alışmış, fark bile etmiyor artık! Kaos teorisini ileri sürenlerle evrimin basitten mükemmelliğe doğru tekamül ettiğini savunan kesimin aynı olması da ayrı bir paradokstur! Sanatkâr, sanattan önce var olmalıdır. Ateistlere göre sanat hem önce vardı, hem de sonradan oluşmuştur! Aslında materyalistler bilim değil ideoloji pazarlamaktadırlar! Bilim adamı sıfatına sahip olmaları da onların ideolojik söylemlerinin bilimsel olduğu anlamına gelmemektedir!

Bilgisayarın bilinci var mıdır? Ya peki duyguları veya iradesi? Peki, bilgisayarın kendi ve içindeki kodlamalar kendiliğinden mi oluşmuştur? Evrimciler, atom/fotondan hücreye, canlı cansız tüm türlerden beyin, akıl ve bilince kadar tüm varlıkların oluşumunu işte böyle bilimsel (!) bir şekilde açıklamaktadırlar! Doğa'nın bilinci, iradesi, duyguları mı vardır? Natüralistlere göre evet! Ve bunu savunmaya da bilimsellik adını vermektedirler! Detay için, 'Natüralizm' adlı aşağıdaki yazımıza bakılabilir. Ateistlerce ileri sürülen 'boşlukların tanrısı' iddiası da boş ve komik bir iddiadır. Biz Müslümanlar, bilim ilerleyip doğanın "nasıl' işlediğini öğrendikçe ateizme kaymakta değiliz! Aksine, bilim ilerledikçe, işleyen sistemdeki mükemmelliği görüp, 'nasıl'ı yapan 'kim'e ulaşmakta ve O'na olan inancımız kuvvetlendirmekteyiz!

Pozitivist rasyonel bilimci ateist arkadaş! İnsan doğmadan önce anne karnında yaşamıyor muydu? "Bir kalpte hem Allah sevgisi hem dünya tutkusu hem Allah'a itaat hem şeytana bağlılık olamaz. İnsan dünyalık evleri bile iki ayrı kişiye kiraya veremezken kalbini nasıl aynı anda hem Allah'a hem şeytana tahsis edebilir?" Benzetme, mecaz, edebi sanatları bile anlamaktan aciz sanatsever ateist TV zekası da işte bu kadar!

Ateistler, Peygamberimizin '63 yıl yaşadığının' söylendiğini ama miladi takvime göre kendileri hesaplayınca 61 çıktığını, 'bu aradaki 2 yılın ne olduğunu' sorarlar! Bilindiği gibi Hicri takvimde 1 yıl, 354 ya da 355 gündür. Miladi takvimde ise 1 yıl 365 gün 6 saattir. Dolayısı ile yaklaşık 35 senede bir iki takvim arasında 1 yıllık bir fark oluşmaktadır. Hicri hesabı miladi gibi algılamaları ya cehalet ya sübjektivizmdir.

TİP Genel Başkanı Erkan Baş: "Sovyetler Birliği'nin yıkıldığı 91'den bu yana dünyada savaş olmayan tek bir gün yok. Her gün savaşlar arttı, kan döküldü. Sosyalizm bir güç olarak sahneden çekildiğinden beri emperyalizm doludizgin saldırıya geçti." (Artı TV, 16 Nisan 2023) SSCB'nin; Afganistan'ı işgalini, Türkiye'den Artvin, Kars ve Ardahan'ı istemesini, Kafkasları, Türki cumhuriyetleri işgal etmesini, Ermenileri kışkırtmasını, II. Dünya savaşında Almanya ile anlaşması sonra Almanya'nın kendine saldırınca Hitler'le savaşmasını, Çekoslovakya'yı işgalini, Bosna savaşındaki rolünü ve en son günümüzde Kuzey Kore, Küba, Laos, Çin tarihini bu komünist yoldaş bilmiyor herhalde!

Müslümanları hoşgörüsüzlükle ve savaşçı bir dine inanmakla itham eden ateistlerden Efe Aydal, 2 Ocak 2024 tarihli x.com'daki bir paylaşımında "Bütün şeriatçıların bir alanda toplanmasına izin verildikten sonra uçaklarla bombalanmasını." hayal ediyordu.

"Evrimin tanımı sadece bir türün başka türlere dönüşmesi değildir. Evrimde olan, bir türün bir başka türe dönüşümü olmak zorunda değildir." (Evrim ağacı, 28 Şubat 2020, 11 Kasım 2012) Son bilimsel gelişmelerden sonra evrimciler, evrimin en temel özelliğini de reddetmeye başladılar. En son örnek, evrim ağacı kurucusu Çağrı Mert Bakırcı! Halbuki 'evrim, tüm canlı türlerin ortak atadan oluşması' değil miydi?!

24 Oca 2024 · 7.103 Görüntülenme

Ateist Ali Nesin: "Çok şaşırtıcı bir evrende yaşıyoruz. Bahsedilen sayılar, bulduğumuz kurallar, efendim belli ki mantığı var, belli ki bir düzeni var, o düzen olmasa biz de olmazdık zaten. Daha da şaşırtıcı şeyler var, fiziği bırakalım felsefe yapalım: Maddenin varlığı, madde nasıl olabiliyor, hep mi vardı madde? Nasıl bir şey hep olabilir? 'Hep olmak' ne demektir, yani bu nereye kadar gidiyor ve durduk yere madde nasıl olabiliyor? Bu evrenin sonu neresi, nasıl sonsuz bir şey olabilir? Biz nereden geldik? Tüm bunlar ilginç sorular. Ama bunun sonucunda da Allah'ın varlığı çıkmaz, sadece 'bir şeyi' bilmiyoruz. Yani bu düzen 'nasıl' olmuş, bu dünya nasıl olmuş, bu evren nasıl olmuş, madde nerden gelmiş?... Bilmiyoruz! Diyorum ki, gerçekten de bir Allah olması lazım diyorum yani olması lazım, nasıl mümkün böyle bir şey? Ben de diyorum ama yani inanmıyorum." (x.com/JosefislamCom/status/1750161667151798646; 24 Ocak 2024)

"O, düşündü taşındı, ölçtü biçti. Sonra baktı. Sonra kaşlarını çattı, suratını astı. En sonunda sırtını dönüp gitti ve kibrine yenildi." (Müddessir, 18-23)

Ateist fizikçi Leonard Susskind'in kozmolojik sabit hakkındaki soruya verdiği cevap şu şekildedir: "Kozmolojik sabit o kadar hassas ki, bu değer çok çok küçük bir oynama yapmaya

kalksanız burada olmazdık. Bunun ‘sebebi bilinmiyor’, ‘evreni ne yarattı’ ise (Kim yarattı demeyi sevmiyorum) Neyse, ‘kim yarattıysa’ çok çok hassas bir sabite yaratmış. Kimse hâlâ sebebini bilmiyor. Bildiğimiz tek şey; eğer bu kuvvet biraz daha güçlü olsaydı, galaksiler yok olurdu... Varlığımız olmayacaktı!" Aslında ateizm propagandası konuşmasında yaratıcıya delil itiraflarıdır bu sözler!

"İnsanlar cehenneme gireceğine göre Allah niçin onları yaratmıştır?" diyen ateistler hem cehenneme gireceklerini hissedip vicdanları rahatsız olmakta ama hem de inanmadıkları (!) yaratıcının inanmadıkları ahiretini sorgulamaya devam etmekte ve çelişkiye düştüklerini de fark edememektedirler! E hadi buyur salih bir kul ol cennete gir!

Peygamberimiz makam ve dünyalık için mi peygamberliğini ilan etmişti? Peygamberimiz Hz. Hatice ile evlenmeden önce ticaretle uğraşan ve ekonomik yönde belli bir seviyeye gelmiş bir tüccar idi. Hazreti Hatice ile evlendikten sonra ekonomik durumu daha da arttı ama peygamberliğini ilandan sonra sadece malını mülkünü değil, emeğini, bedenini, ruhunu, arkadaşlarını bu dava uğruna feda etti. Kendisine İslam davasından vazgeçmesi karşılığında para, makam, kadın tekliflerinde bulunuldu, hepsini elinin tersiyle itti, tüm akrabalarını, arkadaşlarını, doğup büyüdüğü şehri; tüm şehri ve aslında tüm dünyayı davası için karşısına aldı! Sadece Mekke'de 13 yılını hep işkenceye, zulme, baskıya, hakarete uğramakla geçirdi! Evini, yurdunu terk etmek zorunda kaldı. Medine'de de yine rahat bırakılmadı. Devamlı saldırılara maruz bırakıldı. Sonunda Mekke’yi fethedince de, hayatının son yıllarını krallar gibi yaşamak yerine, yeniden Medine'ye dönerek içinde eşya bulunmayan tek kişilik odasında yaşamaya devam etti! Dünyalık peşinde koşan bir kişinin hayatı böyle mi olurdu?

Evrimciler "Tabiatta mücadele vardır" diyerek, arka planda binlerce senedir devam eden uyumu göz ardı ederken, şimdi de "evrende kaos var" diyerek yüz binlerce senedir devam eden evrensel düzeni görmemekte ısrar etmektedirler!

Ateist kimdir? Allah'ın evreni yaratırken kullandığı dili (bilimi) araştırmayı kutsallaştırıp, o dili yaratanı inkar eden kimseye verilen addır. İnsan kaynaklı kötülüklere engel olacak kuralları koyan Allah'ın kanunlarını reddedip, sonra da ortaya çıkan kötülüklerden Allah'ı sorumlu tutanlardır! Ateist, "Beni dünyada yaratıp sonra cezalandıracak bir tanrıya inanmıyorum." der. Müslüman ise, "Kendisini yaratıp sonra cennete koyacağını umduğu bir yaratıcıya inanır." Aradaki fark neden? Çünkü ateist, vicdanının, yaptıklarından dolayı kendisini rahatsız etmesinden dolayı huzursuzluk duyup isyan ederken Müslüman ise geleceğe umutla bakmaktadır!

"Noel Baba'ya da inanmıyorum Tanrı'ya da!" diyen ateist arkadaş! Her gün sana bacadan hediye gelse bunun tesadüfen olduğuna inanmazdın herhalde! O halde kâinatta her saniye tesadüf denemeyecek olaylar silsilesini bir kere düşün ve artık O'na ulaş! (Ömer Faruk Erdem, Bir Müslüman deizm ve ateizme nasıl bakmalı? s. 89) “Bir ateist tanrıya inanmadığı zaman tanrı yok olmaz. İnsanın varlık sebebi tanrıdır, tanrının varlık sebebi insan değildir.” (Bülent Akyürek, Öğle namazına nasıl kalkılır? s. 58)

Çoklu Evren teorisine ileri süren ateistler! Besmeleden sonra Kur'an'ın ilk ayeti, 'Âlemlerin Rabbi’ diye başlıyor! İddianızda samimi isen haydi namaza!

30 küsur senedir ateizm üzerine yaptığım araştırmalar sonucu şunu gördüm ki, insanlar genellikle 3 nedenden dolayı ateist olmaktadırlar: Ya çocukluğunda geçirdiği bir tramvayı atlatamama ya anne babası veya çevreden aldığı ateist yönlendirme veya kendi nefsinin istediği şekilde yaşama arzusu. Yoksa OKU’yan HAK olana zaten ulaşmaktadır!

Kur’an, akıl, kalp

İddia: Kur’an aklı, düşünmeyi beyne değil, kalbe izafe eder. Kur’an'a göre düşünen kalptir! Delil olarak şu ayetler ileri sürülür: Hac, 46: “Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun?” Muhammed, 24: “Onlar Kur’an'ı düşünmüyorlar mı? Yoksa kalplerin üzerinde kilitleri mi var?”

Öncelikle ateistler bu iddialarını ispatlamak için Kur’an’da geçen “kalp” kelimesinin salt anlamda sadece vücuda kan pompalayan organ olarak geçtiğini ispatlamalıdırlar. Ateistler işlerine gelince Hz. Muhammed'in Kur’an'daki bilimsel ayetleri Hindistan ve eski Yunan'dan; namaz, oruç, kurbanı Orta Amerika'dan ve Sümerlerden; edebiyatı eski Arap ve İran kültüründen; sosyolojik ayetleri Sümerlerden ve eski ahitten aldığını ileri sürerler. Ama işlerinde gelince de, Kur’an'ın kendi iç düzeninde ‘vicdani düşünme’ye çağıran "akleden kalp" kavramını Kur’an'ın düzleminden çıkarıp, bütünlüğünden koparıp, “Muhammed o zaman kalbin düşündüğünü zannediyordu, o nedenle Kur’an'a bunu yazdı!” iddiasında bulunurlar. Ateistlere göre, o kadar bilgiye ulaşıp Kur’an'ı yazan (!) Hz. Muhammed, MÖ. 460'da doğmuş olan Hipokrat'ın beyin ile düşünce arasında kurduğu irtibat (Dr. Bilginer Onan, TÜBAR-XXVII-/2010-Bahar, Beynin bilişsel işlevleri üzerine yapılan araştırmalar ve ana dili eğitimine yansımaları, s. 533; Michael O'Shea, Newscientist, 3 Nisan 2013) bilgisine ulaşamamıştır! Kur’an'ı kendi bütünlüğü içinde anlamak yerine çelişki aramak amaçlı bu bakış açısı, eminiz ki "kalplerin taşlaşması" (Bakara, 74) ayetindeki mecaz sanatını da anlamayacak ve zamanla bu ayeti de dillerine dolayacaklardır! Ahzab, 10 ve Mümin, 18. ayetlerde “kalplerin ağızlara gelmesinden” yani ‘korkmak’ ve Bakara, 93. ayette de “kalplerin buzağı sevgisi ile dopdolu olmasından” yani ‘buzağıyı kutsallaştırmaları’ anlamında kalp kelimesi mecazi olarak kullanılmıştır. Acaba bu ayetleri ateistler nasıl yorumlayacaklardır?!

Kur’an'da akla, düşünmeye büyük önem verilmiştir. Kur’an'da akıl bizzat fiil (‘a'kalu,ta'kılfu, na'kılü, ya'kılun, ya'kıluha’) olarak, yani ‘fiil kalıbında; kullanılmakta olan akıl’ şeklinde 49 kere geçer. (İbrahim Emiroglu, DEÜİF Dergisi, Sayı XI, 1998, Kur'an'da akıl ve insan, s. 71) “Kur’an’da akıl kökünden gelen kelimelerin, isim değil de fiil olarak geçmesi onun sürekli dinamizm, etkinlik, eylem ve hareket halinde bulunması gerektiğini çağrıştırır.” (Aysun Kelleci, Kur’an’da akıl ve tezahürleri, Yüksek Lisans Tezi, s. 8) Bunun dışında düşünme ile ilgili de birçok ayet de vardır: "De ki, hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zümer, 10); "Aklınızı kullanasınız diye” (Hadid, 17); “Aklınız ersin ve düşünesiniz diye” (Bakara 242); “Akıl sahipleri düşünürler” (Rad, 19); “Çokları akıllarını kullanmazlar” (Ankebut, 63); “Aklınızı kullanmaz mısınız?” (Saffat, 138); “Aklınızı hiç işletmiyor muydunuz?” (Yasin, 62); "Örnekleri ancak bilgin olanlar aklederler" (Ankebut, 43); "Allah akıllarını kullanmayanları pislik içinde bırakır" (Yunus, 100); "İyi bilin ki Allah katında canlıların en şerlisi aklını kullanmayan (gerçek) sağır ve dilsizlerdir." (Enfal, 22) Detay için ‘Kur’an ve Bilim’ adlı yazımıza bakılabilir.

Kur’an-ı Kerim’de geçen ve akıl anlamında kullanılan terimler şunlardır: “Akıl, Kalp, Fuad, Efideh, Sadr, Lübb, Nüha, Elham.” (Hayrani Altındaş, Kur’an’da İdrak Vasıtaları, İslami Araştırmalar, 2019, cild 30, Sayı: 2) Görüldüğü gibi Kur’an’da akıl tek kelime ile ifade edilmemektedir! Peki, akıl, düşünme gibi kavramlar Kur’an'da yerli yerinde ve önem verilerek aktarılırken acaba neden bazı ayetlerde ‘kalp ile düşünme’ kelimeleri yan yana kullanılmıştır?

Kalp kelimesi Arapça'da: "Yürek, öz, değiştirme, akıl, merkez" gibi anlamlara gelir. (Mevarid, Mevlüt Sarı, s. 1251; Edward William Lane, Arabic English Lexicon, 1863, s. 2554) Eski Arapça’da kalp kelimesi genellikle, “insanın kavrama, bilme ve algılama, sağlıklı hüküm verme yeteneği” kısaca “akıl” anlamına gelir. (Ragıb el-İsfahani, ez-Zeria ila Mekarimi’ş-Şeria, s. 176) Kur’an, aklı doğal anlamı ile; tefekkürle (Rad, 3; Bakara, 164; Yunus, 67; Yasin, 37-40 vb. gibi birçok ayetle) çevremizdeki doğa olaylarını incelemeye, tezekkür (Duhan, 58) ile geçmişi düşünmeye, tedebbür (Sad, 29; Mü’minun 68; Nisa, 82: Muhammed, 24) ayetleri

ile de geçmişten geleceğe derinlemesine düşünmeye, teakkul (aklı kullanma) ayetleri yanında, Tefakkuh (Tevbe, 122) ile de görünenden görünmeyene ulaşmaya çağırır. Ulü'l-el-Bab kavramı (Bakara, 179; Sad,9, 29, 38) ile de 'öz-cevhere, hakikate ulaşan aklı' ifade eder yani ilimde 'madde ve mananın birleşimi' masanındaki bu kavram, "Tam akıl manasında Kur'an-ı Kerim'de yer alır." (Mu'cem, II/560; Müfredat, s. 646)

Zaten İslam bizden salt bilgiyi değil, 'hayata aktarılan kalıcı bilgileri' elde etmemizi istemektedir. Bunun için de Psikiyatrist Prof. Dr. Nevzat Tarhan'ın dediği gibi: "Bilginin kalıcı olması için, 'bilgiye duyguların eklenmesi' gerekmektedir. Kişinin duygularını katmadan öğrendiği bilgi, kuma yazılan yazı gibi hemen silinir. Bilginin taşa yazılmış gibi kalıcı olması için 'bilgilere duygu katılması' gerekir. Duygu katınca beyin bilgiyi unutmaz." (npistanbul.com/duygular-ve-sosyal-becerilerle-ogrenme-kalici-oluyor?)

"İslami anlayışta akıl, mücerret beyin hareketlerinden çok daha fazlasını ifade eder." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 65) Akıl ve düşünme kavramları derinlemesine ve geniş bir açıdan Kur'an'da ele alınmakta ve düşünme sadece matematiksel, pozitif, materyalist sınırlar içine hapsedilmemekte, "vicdan, duygu, merhamet, sevgi" gibi anlamlar da belli bir sistem içinde akla giydirilmektedir. İşte burada devreye aklın kalbe izafesi konusu girmekte, 'içinde merhamet, aşk, sevgi, ruh olan akıl' ön plana çıkarılmaktadır. Kur'an'ın sistematiğini biraz da olsa anlamaya başladı isek, artık yukarıdaki ayetlere daha detaylı bakabiliriz.

"Salt akıl, hakikati bulmada yetersizdir ve asla tek merci olamaz. 'Akıl ile kalp birlikte hareket ettiğinde hakikate ulaşmak mümkün olacaktır. Kur'an'ın kastettiği şey akıl nakil dengesinin gerektiği şekilde kurulmasıdır. Kur'an 'lüb' akıldan bahseder; 'tertemiz akıl.' Akıl, hak ile batılın arasını ayırma aracıdır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 297-299)

Hac suresi 45. ayette, zalim toplulukların helakından bahsedilmektedir. 46. ayette ise yeryüzünü dolaşıp; sadece fotoğraf çekme, turistik ziyaretler, arkeolojik kazılar yapma veya define avcılığı gibi salt akıl, menfaat, materyalist bakış açıları ile değil, bunları aşan, olaylara 'tedebbür' fiilinden hareketle 'ulu'l-elbab' olmaya giden yolda, aklı duygu/ruh/mana ile birlikte kullanarak çevremizden ibret almamız istenmektedir. O helak olanların antik şehirlerine sadece göz veya akıl ile değil, kalbin gerek soyut anlamı olan manevi açıdan ve gerekse kelime anlamını da içeren insan vicdanını harekete geçiren ibret nazarı ile gözlem yapmamız istenir. Tüm bu kavramlar yani, 'vicdan, ibret, maneviyat dolu bakış açısını' anlatan en iyi kavram ise, yan anlamı akıl da olan kalp kelimesidir! Bu nedenle de İslam'da imanın kabulünün ikinci önemli şartı, 'kalbin tasdiki' (Fahreddin er-Razi, el-Muhassal, s. 174; Teftazani, Şerhu'l-Makasıd, II/249) olarak kabul edilmiştir! Hadislerde de, "Kalp iyi olursa beden de iyi, kötü olursa beden de kötü olur" (Buhari, İman", 39; Müslim, "Müsakat, 107) ve "Allah sizin şeklinize ve malınıza değil kalbinize bakar" (Müsned, II/285; Müslim, Birr, 32; İbn Mace, Zühd, 9) denilmekte, yani hadislerde de salt kalp sağlığına vurgu yapılmamakta ve Kur'an'da da 'selim/temiz kalbe' ve Allah'a gönül vermeye (Şuara, 89; Kaf, 33) vurgu yapılarak akla ruh/duygunun da katılması istenmektedir!

Konuya 1058 doğumlu Gazali'den bir yorumla devam edelim: "Bilmiş ol ki: ilmin yeri kalptir. Kalp derken bütün organlarımızı sevku idare eden nurani ve manevi 'benliğimizi kastediyoruz' ki, bütün organlarımızın hizmet ve itaat ettikleri bu kalptir. 'Yoksa yürek dediğimiz kalbi kastetmiyoruz.' Bizim maksadımız olan ve bazen gönül dediğimiz bu 'manevi' kalp" (İhyau ulumiddin, III/29) İslamoğlu'da A'raf, 179. ayetin mealinde, "Kur'an sistematiğinde aklı kullanmanın kalbe nispeti, düşünme faaliyetinin entelektüel faaliyetle sınırlanmayıp 'sezgiyi de içine alacak şekilde geniş tutulduğunu' ifade eder." (M. İslamoğlu, Hayat Kitabı Kur'an, A'raf, 179, not 2) demektedir. Amaç, 'ruhsuz düşünmeyi aşıp içine manevi tefekkürü yerleştiren kalbin anlamasını' gündemde

tutabilmektir. Zaten ayette de, “Kalpleri vardır fakat kavrayamazlar.” denmektedir. Yani salt düşünme, akletme değil değerlendirme sorununa da ayet dikkat çekmektedir.

Kur’an’da insanların kötülüğünden, helakından, zalimlerin sonlarından bahsetmekte, bu ayetlerin sonunda ise ‘kalbin düşünmesine’ atıfta bulunulup, bu sondan insanlığı kurtarmak için ruhun insandaki tezahürü olan ‘vicdanın sesini dinlemeye’ insanlar çağrılmaktadır. Hac 46. ayette ‘teakkul edememe’ sorununa (Ye’kılune) dikkat çekilmiştir: “Yeryüzünde hiç dolaşmıyorlar mı ki, ibret almış kalplere yahut işitmiş kulaklara sahip olsunlar! Şu bir gerçek ki gözler körleşmez, fakat göğüslerdeki kalpler körleşir.” Ateistler nedense ‘körleşen kalbi’ es geçmişlerdir…!

Muhammed 24. ayet (Efela yetedebberune’l-Kur’an) ile Kur’an üzerinde ‘tedebbür’ etmemiz; ‘geleceğe yönelik düşünce’ üretmemiz, olayların ve eşyanın arka planını görmemiz, hikmete ulaşmamız istenmektedir. Tüm bunlar Kur’an'da salt teakkul ile açıklanmamakta, içine ruh/mananın da katıldığı kalp de sürece ilave edilmekte, ‘ruhsuz’ bakış açısından insanlık kurtarılmaya çağrılmaktadır.

Görüldüğü gibi Kur’an sadece aklı ele almamakta, aklı bir sistematik içinde ‘belli bir aşamalar zinciri ile bir amaca yönlendirmekte’ ve olayların sadece yüzeysel ve dar açılı değerlendirilmesine değil, ‘derinlemesine ve geniş açıdan akledilmesine çağrı’ yapılmaktadır. Kur’an'a göre akıl sırf pozitif, materyalist, menfaat ve egoist amaçlar için kullanılmamalı, olması gerektiği gibi insan ve toplumun huzuruna dönük amaçlar için kullanılmalıdır. Yani "Kur’an'da kalp, akıl ve vicdanı da içeren bir kullanım alanına sahiptir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 190) Zaten dünyayı savaşlara ve krizlere sürükleyen de salt aklını kullananlar değil midir?!

Evet, Allah vicdansız, sevgiden uzak aklı istememektedir. Aklında bir serüveni, yolculuğu vardır. Eğitilmemiş, salt pozitif akıl atomu parçalar ama sonra ondan atom bombası yapar ve kullanır. Sevgi ile yoğrulmuş akıl -kalbi akıl- ise atom enerjisini insanlığa hizmet için kullanır. Zaten tüm mesele de, iyi ve kötülerin mücadelesinde kilitlenmektedir! Aslında insanlık tarihinin hikayesi de salt materyalist/ruhsuz akıl ile sevgi/vicdan ile örülü aklın mücadelesi ile dolu değil midir?

Kalbe salt biyolojik açıdan bakınca da, materyalist aklı rahatsız edici epey sonuçlara ulaşılabilmektedir. "Son yıllarda yapılan çalışmalar, kalbin düşündüğümüzden daha ‘akıllı’ olduğunu gösteriyor. Kalp beyinden sinyal alıyor evet ama kendisi de vagus siniri yoluyla beyne ‘bilgi’ gönderiyor. Beyne gönderdiği sinyallerle beynin ‘entelektüel işlevleri’ yerine getiren bölümünü uyarabiliyor veya ‘tamamen devre dışı’ bırakabiliyor. Kalp kendi hormonlarını üretip vücuda bırakıyor, ‘beyinden binlerce kat daha güçlü’ bir manyetik alan yayıyor. Kalbin üzerinde yer alan sinir hücreleri, ‘tıpkı beyin gibi’ yapılanıyor. ‘Kalbin beyni, kendi dopaminini salgılayabiliyor.’ Bu sinirsel iletici, ‘davranışlarımız üzerinde’ kuvvetli etkileri olan bir bileşik." (Nörolog Dr Ömer Hakan Yavaşoğlu, Kur’ani Hayat dergisi, 25 Ağustos 2011) "Modern tıbbın yeni bir alanı olan nörokardiyoloji (kalp-sinir bilimi) alanında çalışmalar yürüten Dr. Armour ve Dr. Ardell, “Kalpte merkezi sinir sisteminden bağımsız, ‘öğrenme, bilgi işleme, hatırlama ve idrak’ gibi fonksiyonlarla donatılmış, ‘küçük bir beyin olarak vasıflandırılan’ bir nöron ağı keşfetmiştir. ‘Beyinden bağımsız’ en az 40.000 sinir hücresinden meydana gelen, ‘kendine has’ karmaşık bu sinir sistemi, ‘kalpteki muhteşem beyin’ olarak tarif edilmektedir." (Dr. Selim Aydın, Mayıs 2004, Ayrıca; Yrd. Doç. Dr. Hasan Doğan, Temmuz, 2013; Abdullah hakan, Vuslat Dergisi, Nisan 2021 Sayı : 238) "Kalp sinir sistemi kalbe (kalp-beyni) serebral korteksden bağımsız ‘öğrenme, hatırlama ve karar almayı’ mümkün kılar. Bunun dışında birçok deneylerde kalbin sürekli olarak beyne gönderdiği sinyallerin ‘algılama, kavrama ve duyguların işlenmesi’ gibi yüksek beyin fonksiyonlarını

büyük ölçüde ‘etkilediği’ gözlemlenmiştir. Kalbimizdeki beyin: Tıpta uzun bir süre boyunca kalp, kabaca bahçedeki havuz pompasının organik eşdeğeriydi: Kanı vücuda iter ve eğer kırılırsa yenisi ile değiştirilir. Ancak bazı araştırmacılar artık şunu iddia ediyor: Kalp aynı zamanda hassas bir duyu organıdır; zengin miktarda ‘bilgiyi alıp işleyen oldukça gelişmiş’ bir duyu merkezidir." (Rollin McCraty, Ph.D., Institute of Heart Math. Ayrıca; sein.de/das-herz-unser-zweites-gehirn)

Başka araştırmalar kalp sinyallerinin ‘insanın düşüncelerini’, içinde bulunduğu stresi, depresyonu yansıttığını ve depresyon seviyesini ölçmek için kullanılabileceğini göstermiştir. (Thayer, J.F., et al., A meta-analysis of heart rate variability and neuroimaging studies: implications for heart rate variability as a marker of stress and health. Neuroscience & Biobehavioral Reviews, 2012. 36(2): p. 747-756; Smith, T.W., et al., Matters of the variable heart: Respiratory sinus arrhythmia response to marital interaction and associations with marital quality. Journal of Personality and Social Psychology, 2011. 100(1): p. 103) Diğer bir araştırma, kalbin sinir sisteminin, ‘bilişi ve hafızayı etkilediğini’ ispatlamıştır. (Hassert, D., T. Miyashita, and C. Williams, The effects of peripheral vagal nerve stimulation at a memory-modulating intensity on norepinephrine output in the basolateral amygdala. Behavioral neuroscience, 2004. 118(1): p. 79; McCraty, R. and F. Shaffer, Heart rate variability: new perspectives on physiological mechanisms, assessment of self-regulatory capacity, and health risk. Global Advances in Health and Medicine, 2015. 4(1): p. 46-61) Alexandra Whitney, kendi tez çalışmasında ‘kalbin, duyguları, düşünceleri ve aklı düzenleyen bir organ’ olduğunu bildirmiştir. (Whitney, A., Map of the Heart: An East-West Understanding of Heart Intelligence and its Application in Counseling Psychology. 2017, California Institute of Integral Studies) Bir başka araştırma da, ‘kalbin ‘beyinden önce bilgiyi işlediğini’ ve bu sezgisel bilgiyi merkezi sinir sistemi aracılığıyla beyne gönderdiğini’ göstermektedir. Kalplerimizin çok zeki olduğunu gösteren, "kalplerin kendi beyni" veya "kalp-beyni (heart-brain)" olarak da adlandırılan "nöral hücreler" olarak adlandırılan beyin hücrelerini içerdiklerini bildiren çok sayıda araştırma da mevcuttur. (Shaffer, F., R. McCraty, and C.L. Zerr, A healthy heart is not a metronome: an integrative review of the heart's anatomy and heart rate variability. Frontiers in psychology, 2014. 5: p. 1040; Goldstein, D.S., Neuroscience and heart-brain medicine: the year in review. Cleveland Clinic journal of medicine, 2010. 77(0 3): p. S34; Armour, J.A., Potential clinical relevance of the ‘little brain’on the mammalian heart. Experimental Physiology, 2008. 93(2): p. 165-176. Alıntı: ateizmdenkurtul.wordpress.com; bilimveyaratilisagaci.com/2018/07/kalp-dusunur-mu-kuran-dusunen-kalp)

"Daniel Goleman'ın, 'Duygusal zeka' adlı kitabında, beynin ana işlevinin davranışları kontrol olduğunu belirtirken, ‘davranışların da duygularla şekillendiğini’ ifade eder. İslam'da, imandan sonra en önemli olan şey, pratik hayata yansıyan olumlu, ahlaklı davranışlardır. Bunun için de İslam’da, kalbin şekillendirdiği iyi, yararlı işler öncelikli öneme sahiptir. İslam’a göre sadece bilmek (akıl) yetmez, pratik ‘uygulamanın da iyi bir şekilde gerçekleşmesi’ önemlidir. İşte bu iyilik, kalp ile bağlantılı düşünce ile gerçekleşir. Ebu Leheb diyordu ki, "Ey Muhammed! Senin davanın doğru olduğunu biliyorum fakat putları atarsak, Kureyş aç kalır." Ebu Talib ise şöyle diyordu: "Senin dininin hak olduğunu biliyorum ama seni tasdik edersem Kureyş'in kadınlarının, 'korktu da inandı.' demelerinden korkuyorum." Bütün bu bahaneler, kişilerin kendi kendilerine karar verebilme yeteneklerinin baskılandığını, dış duygusal etkenlere karşı zayıf kaldığını göstermektedir. Akıl bilmekte ama ‘kalbin şekillendiremediği’ eylem, doğru olarak hayata yansıyamamaktadır. Duygusal zekası kuvvetli kişi, eleştirilere karşı dik durur, duygularını yönetir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 41,42)

“Aslında tüm bunların yani düşünmeden, akletmeden görme ve duygulanmaya dek tüm kavramların merkezinde "Ruh" kavramı vardır: "Ruh bedenin herhangi bir yerine izafe edildiği zaman özel bir hüküm ve isim alır. Göze izafe edildiği zaman ‘basar’, kalbe izafe edildiği zaman ‘akıl’, bedenin tamamına izafe edildiği zaman ‘ruh’ adını alır. Her merkezde asıl fonksiyonu gören ruhtur. Görme, akletme, işitme ve konuşma yetenekleri, gören, akleden, işiten ve konuşan birer ruhtur. Gerçekte ruh bedeni harekete geçiren, onu akleden, idrak eden, seven, bilen ve yapan herkesin “ben”(ene) ile tabir ettiği şeyin ta kendisidir.” (Musa Carullah, “Kitabus Sünne” s.89)

Bilim adamlarının çoğu ateist mi?

Konuya ek olarak, "Bilim yanılmaz mı?', 'İslam bilim öncüleri' adlı yazıları öneririz.

Bir alanda uzman olmak, farklı bir alanda da uzman olunduğunu anlamına gelmez! İyi bir fizikçi Hristiyanlıktaki teslis inancını reddedebilir. Ama mesela İslam'daki ilah inancını araştırmazsa, ateist olarak kendini adlandırabilir. Ayrıca deist ve agnostiklerin ateist kategorisine eklenmeleri de, en azından kategorik olarak yanlış bir yaklaşım tarzıdır! Yine tüm "İnkarcılar, sözlerini bilim, mantık ve akılla tatlandırıp ambalajlar." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 21) Okuyucuyu yönlendirmeye yönelik bu tutum da bazılarının aklını karıştırmaktadır! Bu önbilgiden sonra gelelim konumuza.

Peki, bilim adamlarının çoğu ateist mi?

Yaratıcıya veya bir dine inanmayan ve 1900-2000 arası Nobel ödülü almış bilim adamı oranı yalnızca % 10.5'tir: "Atheists, agnostics and freethinkers comprise %10.5 of total nobel prize winners" (100 Years of Nobel Prizes, s. 57) Nobel fizik ödülü sahibi arasından yalnızca 7 tanesi bir yaratıcıya inanmamaktadır. Oran olarak: % 4,7'ye tekabül eder. Nobel kimya ödülü sahibi arasında ise yalnızca 9 tanesi bir yaratıcıya inanmamakta idi. Oranı: %7,0. Nobel tıp/fizyoloji ödülü sahibi arasından yalnızca 15 tanesi bir yaratıcıya inanmıyordu. Oranı ise: % 9,0. (100 Years of Nobel Prizes , s. 59)

Müslümanlardan örnek verirsek objektif olmamakla itham edilebiliriz, o nedenle Batılılardan örnek verelim: "Galileo, Kopernik, Kepler, Pascal, Boyle, Newton, Faraday, Mendel, Pasteur, Kelvin, Maxwell gibi tarih boyunca bilime büyük katkılar yapan bilim insanlarının tamamı Tanrı'ya inanmaktadırlar." (John C. Lennox, God's Undertaker: Has Science Buried God? s. 21) Konu ile bağlantılı, "İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri" yazımızı da tavsiye ederiz.

Alman bilim adamı Dr Dennert, son 400 yılda bilime ışık tutan büyük âlimlerin felsefi görüşlerini inceleyerek 290 bilim adamının inançları üzerinde araştırma yapmıştır. 28'i hiç bir inanç tanımazken, 242'si Allah inancına sahip olduklarını ilan etmişlerdir. 20'si ise bu konularla ilgilenmediği anlaşılmıştı. İlgilenmeyenler de dinsiz kabul edilse bile âlimlerin yüzde 92'si bir yaratıcıya inanmaktadırlar. (Mehmet Aydın, Müspet ilim ve Allah, s. 32)

Reuters Ajansı da, 'eğitim kalitesindeki artışın insanların inanma ihtiyacını ortadan kaldırmadığını' haber olarak dünyaya geçmişti. (Radikal, 05. 04.1997)

'Bilim İnsanlarının Çoğu Ateist mi?' başlıklı yazı ile konuyu ele alan evrimci Çağrı Mert Bakırcı da bu iddiayı 'bilimsel' bulmamaktadır. "Bilim insanlarının çoğu, inançsızlardan veya ateistlerden oluşmamaktadır. Bilim insanlarının genelinin ateist olduğu iddiasını doğru değildir. Böyle bir şey, bilimsel araştırmalardan gelen verilerle desteklenmemektedir." (evrimağacı, 26.2.2018)

Genel olarak bakıldığında 1900'lerden bu yana verilen Nobel ödüllerinin %90'ını kendilerini dindar (teist) olarak tanımlayanlar oluşturuyor. (Onur Kenan Aydoğdu, Bilim Adamları Ateist mi? Reddit, 16 Temmuz 2022) Belirsizlik İlkesini keşfeden Nobel Ödüllü Fizikçi Werner Heisenberg'in söylediği şu sonuca rahatlıkla varabiliriz; 'Doğa bardağından içilen ilk yudum insanı ateist yapar ancak bardağın dibinde Tanrı sizi beklemektedir.' (Mehmet Miroğlu, Tanrı'nın Alfabesi, I/111)

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar I

1990 yılında eserlerini okuduğumda beni ateizmin kıyısına kadar getiren eserlerin yazarı olan Turan Dursun'un iddialarına ve hayatına, bu şahsi tecrübemden ötürü özel bir yer ayırdım. Ama şahsen, daha sonra deizm, misyonerlik ve 'özellikle oryantalizm' üzerine yaptığım araştırmalar sonucu, Dursun'un eserlerini zamanında gözümde fazla abarttığımın da artık farkındayım! Değil Dursun, oryantalist ordusu bile İslam'ın nurunu yeryüzünden yüzlerce yıldır söndürememiştir ki, yerli ateistlerimiz onların yanında zaten ancak çömez kalmaktadırlar! Yeri gelmişken 'Oryantalizm Yanılgısı' adlı yazımızı da özellikle tavsiye ettiğimizi hatırlatayım!

Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodun eleştirisi

Giriş

Turan Dursun nasıl ateist oldu?

Dursun, eline süpürge alır, su dolu kovaya batırır sonra duvara sürer, bazı şekillerin oluştuğunu görür. 'Acaba canlılarda böyle tesadüfen oluşmuş olamaz mı?' diye düşünür ve sonra ateist olur! Tabii, "bu şekillerden oluşması çok daha zor olan 'insan, kova, su, duvar' ve tüm bunları yorumlayacak 'akıl, bilinç, düşünce' nasıl oluşmuştur?" gibi basit ayrıntıları Dursun gözden kaçırmıştır.

Turan Dursun Kur'an'ı nasıl reddetti?

Kur'an'da geçen kıssaların benzerlerini İncil'de ve Tevrat'ta da görünce, 'Muhammed bunları İncil-Tevrat'tan aldı' diye düşünerek Kur'an'ı reddeden 'Kur'an/İslam uzmanı' Dursun'un, İncili ve Tevrat'ı da Allah'ın gönderdiğini, onlar bozulunca Kur'an'ı da gönderdiğini, tüm peygamberleri 'hep aynı emir ve yasaklarla' gönderildiğini anlatan birçok ayet demek ki dikkatini çekmemiştir!

Eski deist Mehmet Salim Öztoksoy'un, "İnsanları dinden çıkarmak için kaleme alınmış bir kitap, Rabbimin lütfuyla bana bir hidayet vesilesi olmuştur" dediği kitapların yazarı Dursun'u ateist yapan eser ise, Georges Politzer'in 'Felsefenin Temel/Başlangıç İlkeleri' adlı eseridir. Esere kısa bir göz atalım ve insanı ateist yapacak bir içeriğe sahip olup olmadığını görelim.

'Biricik ve bilimsel dünya görüşü' (Politzer s. 18) olarak tanımladığı Marxist dünya görüşünü her şeyin çözümünün anahtarı olarak sunan, Materyalizmi dünyanın gerçek yüzünü görmekle eşdeğer, Marxizmi de bilimsel silah kabul eden (s. 20) ve tüm bu yazdıklarından sonra da 'Marksist teori dogma değildir' (s. 22) diyebilen, "Aksiyonun şartlarını dikkate almamak dogmatiktir" (s. 46) şeklinde yazan ama ne yazık ki toplumun temel dinamiği olan dine tamamen karşı olduğu ideolojisi ile bizzat kendi ideolojisini dogmatizmin merkezine oturtan, "Mutlak bilgi diye bir şey yoktur." (s. 82, 95) yazarken diyalektik materyalizmi dogma haline getirdiğinin farkında olmayan yazar, toplumsal mücadelenin 'hak- batıl' arasında olduğunu fark edememiş,

klasik marxist terminolojiyi kullanarak ilkel-feoda-komünal toplum sıralamasını (s. 91) kabullenerek, toplumsal gelişimi dogmalaştırarak dondurmuştur. Bilim ilerledikçe tanrının varlığının delillerinin daha çok gün yüzüne çıktığı günümüzde tanrıyı "hayal ürünü" (s. 26); "gereksiz" (s. 142); yaratıcı olmayan (s. 141) ilan edip, Hegel'in öğrencisi Marx'ın (s. 31) diyalektiğinin temeli olarak ileri sürdüğü üç nedenin artık tam tersine, bilimin, materyalist felsefeyi reddeden bir noktaya geldiğini yazar o zamanlar görememiştir tabii. Bu üç neden şunlardır: Hücrenin keşfi, enerjinin dönüşümü (var olanı en güzel şekilde ve devamlı kullanılır kılan sistemi ayarlayan, düzenleyen olmadan düzen/uyum devam edebilir mi?) ve Darwinizm. ('Evrim Teorisi' adlı yazımıza 1. ve 3. ve aşağıda 'Ateizm yanılgısı' adlı yazıda ve 'Allah'ın varlığının ispatı' adlı yazıda 2. konuya cevaplar verilmiştir.)

O zamanlar bilimsel materyalizm adı altında sunulan bu dünya görüşünün ömrünün bu kadar kısa olması, dini kabul eden sosyalizmi bile yazarın reddetmesi (s. 22) ve hayatını da adadığı ideali uğruna feda etmesi de yazar açısından ayrı bir trajedidir. Diyalektik materyalizmin daha önce ortaya çıkmamasını bilimsel gelişmelerin eskiden ileri düzeyde olmamasına, mesela 'bir türün başka bir türe' dönüşmesinin bulunamamasına bağlayan (s. 33) yazar aslında, aradan geçen yaklaşık yüz yılı aşkın zamana rağmen hâlâ bunun ispat edilemediğini, aksine yaratıcının delillerinin daha da netleşirken kendi ideolojisinin tarihin çöplüğe gittiğini ne yazık ki görememiştir. Tabiatı, "karşıtların mücadelesi" olarak ifade eden (s. 76) yazar ne yazık ki resmin bir parçasına takılıp bütüne hâkim olamamış ve tabiattaki 'mücadele' değil uyumu ve dengeyi fark edememiştir. Tabiatta salt mücadele olsa, avcı hayvanlar avlarını yer ve bir süre sonra av bitince de avcılar da açlıktan ölürlerdi. Ama en basiti ile kısaca açıklayacak olursak; avcılar hasta, zayıf avları yakalarken güçlü ve sağlıklı olan av hayvanlarına daha çok besin kalmasına neden olmakta, bu da türlerin devamını sağlamaktadır! Bizzat yazarın kendi kitabında (s. 95) verdiği güneş ile gezegenler örneği bile kendi kendini yalanlamaktadır. Bilimi siyasi görüşlerine alet eden ama bilimin de devamlı değiştiğini (Bu konudaki yazımıza 'Bilim değişmez mi?' adlı çalışmamızdan ulaşabilirsiniz) ideolojik bağnazlığı nedeni ile ile fark etmeyen yazar, bilim ilerledikçe materyalizmin de ilerlediğini, Big Bang, kuantumdan habersizce ileri sürebilmiştir. (s. 134) Yazar metafizik terimini kitabında kullanırken, aslında İslam'ın tamamen zıddına, Hristiyan teolojisi üzerinden hareketle dine saldırmakta, bazen İslam'a uygun olan görüşlerini de materyalist görüş olarak ileri sürebilmektedir. (Mesela s. 39, 40, 78, 81, 82, 144 vd.) Hristiyan metafiziğini haklı olarak ilerlemeye engel gören yazara göre her sorunun cevabı materyalist felsefededir ki, kitabı boyunca yazar bu iddiayı devamlı tekrar etmiştir. Hristiyan teolojisi/metafiziği için söylediklerinde yazar haklı olsa da, ne ironiktir ki kendi ideolojisi de aynı sonu paylaşmış ve o da tamamen bilim dışı bir dünya görüşü olarak sorunlara çözüm olmaktan uzak şekilde tarihteki yerini almıştır!

Pr. Dr. Arman Kırım, Dursun'u ateist yapan bu eser için şu değerlendirmede bulunmaktadır: "Gençliğin bakış açısını daraltan, kalıplaştıran bir kitap Politzer'in Felsefenin temel ilkeleri. Bu kitabı özümseyerek okuduğum için uzun yıllardır derin bir pişmanlık duyarım." Az felsefenin insanı Tanrıtanımazlığa, derinlemesine felsefenin de Tanrı'ya götürdüğü (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 127; E. Gilson, ateizmin çıkmazı, s. 80; Nedim Cisr, İlim felsefe Kur'an'ın ışığında, s. 150; Prof. Nihat Keklik, Filozofların özellikleri, I-B; Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 58) prensibi gereği, Dursun'un her şeyin cevabını içinde bulduğunu zannettiği bu yeni kutsal kitabı da, belli bir zaman aralığında insanları etkisi altına almış sıradan bir dogmatik ideolojik eserdir. Zaten kitap da, birçok solcu tarafından dahi, 'Sovyet propagandası yapmak ve yanlı olmakla' itham edilmiştir. Böyle bir kitabı kendine kılavuz edinen Dursun'un bundan sonraki hayatı da, gömleğinin ilk düğmesini yanlış ilikleyen birisinin sonraki her hareketinin yanlış olması gibi, hep aşırı, fanatik, marjinal bir şekilde devam etmiştir. Bu yanlışlığa sadece Dursun düşmüş değildir tabii ki. Mesela Selahattin Okur, Münir Ramazan Aktolga'dan bir sene önce üniversite kazanmış ve Kuusinen'in 'Diyalektik materyalizm' isimli kitabını okuyup solcu olmuştur. Kitabı Münir'e tavsiye ederken, 'Orada her

şeyin açıklaması var.' diyerek kitabı tanıtmaktadır. Münir de kitabı okuyunca, 'Ben de ne din kaldı ne de iman' diye açıklama yapıyordu. (Münir Ramazan Aktolga, Hatıralar, s. 26) Aktolga Daha sonra bu yüzeysel yaklaşımını hatıralarında bol bol eleştirecektir. Çünkü gelişen bilim materyalizmi yerle bir etmiştir. Georges Politzer, ateizme giriş el kitabı sayılan "Felsefenin başlangıç ilkeleri" kitabında, "Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer 'yaratılmış olsaydı, o takdirde evrenin tanrı tarafından belli bir anda yaratılmış olması ve evrenin yoktan var edilmiş olması' gerekirdi. Yaratılışı kabul edebilmek için her şeyden önce 'evrenin var olmadığı bir anın' varlığını, sonra da 'hiçlikten (yokluktan) bir şeyin çıkmış olduğunu' kabul etmek gerekir." demekte idi. Halbuki bilim artık bize evrenin büyük bir patlama ile yoktan yaratıldığını ispat etmektedir. Big Bang adı verilen bu görüşe göre evren, günümüzden yaklaşık 15 milyar yıl önce tekil bir noktanın patlamasıyla hiçlikten yaratılmıştır. İlk patlamada, ışık hızında hareket eden bir fotonun bir Planck uzunluğundaki mesafeyi kat edeceği süre olan saniyenin 10^{-43}'ü kadar süre geçer ki, fizik kanunlarının geçerli olmadığı fizik ötesi bir durumdur bu an. Ancak bu süreden sonra madde ve fizik kanunları oluş/turul/ur. Planck zamanından ve büyük patlamadan önce madde ve mekanın olmadığı, hatta zamanın da olmadığı 'hiçlik ortamından mekan, zaman ve madde' yaratılmıştır. (Yukarıda konuya değinmiştir.) Bu nedenle de gök bilimci Robert Jastrow, 'God ve astronomers' isimli kitabında şöyle demektedir: "Aklın gücüne inancıyla yaşamış olan bilim adamı için hikaye kötü bir rüya ile biter. O cahillik dağlarına tırmanır; zirveyi ele geçirmek üzeredir; son kayaya tutunarak kendini yukarı çektiğinde orada yüzyıllardır oturmakta olan bir grup din adamı tarafından selamlanır." (Robert Jastrow, God and the astromers, s. 250)

T. Dursun'un ateist makalelerini yazdığı dergilerin değerlendirilmesi

Doktor Baran

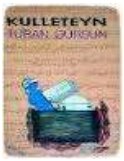

2000'e Doğru dergisinin (8 Ekim 1989, Yıl 3, Sayı: 41, 3 Aralık 1989, Yıl 3, Sayı: 49, 18 Eylül 1988, Yıl 2, sayı: 39, 15 Eylül 1991) ve Yüzyıl Dergisinin (24 Mart 1991, Yıl 2, Sayı: 2) kapak manşetlerinden bazıları: Kürdün ateşle imtihanı, Kürtlerin yeniden doğuşu, Gerillalar albayın kapısındaki nöbetçiyi dağa kaldırdı, PKK ordulaşıyor, Gerilla barınmasın diye ordu ormanı yakıyor… Ve diğerleri: Türk askerleri Cudi de kimyasal silah kullanıyor. (23Temmuz 1989); PKK ordulaşıyor: Doktor Baran, komando taburuna meydan okuyor: "Gelin buradayız" diyor. Karakol komutanı erzaklarını PKK ile paylaşıyor. (6 Ağustos 1989); Öldürülen PKK gerillaları efsaneleşiyor, kimse öldüklerine inanmıyor. (24 Eylül 1989); PKK kamp komutanları anlatıyor: Hedefimiz çocuklar değil (3 Aralık 1989); Nusaybin'de Kürt intifadası. (18 Mart 1990); Hakkari'nin küçük generallari. (21 Mayıs 1990) "SP'den Kürt sorununa çözüm: Demokratik federal emekçi cumhuriyeti! Kürt milleti, kaderini tayin hakkına kayıtsız şartsız sahiptir. Eğer isterlerse ayrı bir devlet kurabilir." Söylemeye gerek yok, dergilerde Kürt'ten kastedilenler PKK terör örgütü militanlarıdır! Yoksa Türk, Kürt, Arap 'tüm inananlar' dinde kardeş ve Hz Adem'den de fıtratta ayrıca kardeştir!

Not: Adı geçen ve doktor olmayan Doktor Baran kod adlı Müslüm Durgun, Başbağlar'da katliam emrini verip 33 sivili katleden PKK'nın Dersim/Tunceli bölge sorumlusu idi ama örgüt içinde hızla sivrilmesinden dolayı Abdullah Öcalan'ın talimatıyla 1994 te öldürülmüş ve ölümüne intihar süsü verilmiştir. Örgüt ardından şu açıklamayı yapar: "Son ana kadar Parti

Önderliği'ne (APO'ya) bağlılığını korusa da içine girdi ruh hali onu kendi hayatına kastetmeye kadar götürmüştür." (PKK 5. Kongre belgelerinden, Almanya'da basılan PKK'nın ilk dergisi Serxwebun, Sayı: 24, 1994) ve ardından Öcalan tarafından devrim şehidi ilan edilir.

T. Dursun'un ilk ateistlik eseri

"İki kulle -bir ölçü birimi- su pislik barındırmaz" mealindeki hadisten yola çıkarak gençlik yıllarında medresede yaşadığını iddia ettiği olumsuzlukları anlattığı romanın adı 'kulleteyn'dir. İnsanımızın dini öğrenmeye verdiği önemin göz ardı edildiği 1940'lı yıllarda, bilimsel ve pedagojik formasyon almalarına izin verilmeyen kişilerce gizli yerlerde kurulan, eksik ve yetersiz altyapı ve hiçbir ekonomik desteğin olmadığı merdiven altı kurumlarda yaşandığı iddia edilen olumsuzlukların suçunu bizatihi İslam'da arayan Dursun'un kitabına adını verdiren 'Kulle' konusunu önce bir açıklama getirelim. "Sakın sizden kimse 'durgun ve akmayan' suya küçük abdestini yapmasın ve onu kullanmasın" (Müslim, Tahare:94, Tirmizi; Tahare:51, Nesai,Tahare:49, İbni Mace, Tahare:25, Ahmet b. Hanbel, Müsned:II/288, 464, 532, IV/241,350, Ayrıca Buhari,Vudu, 68, Muslim, Tahare: 94,96, Ebu Davud, Tahare, 36) hadisini görmeyen, Kulle kelimesine 'Bir adamın boyu' anlamını verenlerin de olduğunu bilmeyen ve en önemlisi de Hz. Resulün, "Rengini, kokusunu veya tadını değiştirmesi müstesna, suyu hiç bir şey necis/pis etmez." (İbni Mace, Tahare:76, Darekutni, Sünen, I/28, 29) hadisinden habersiz, birçok fakih, müctehid, mezhep ileri gelenlerinin içtihat/fetvalarını (Suyun temizlenmesi ile ilgili bu fetvaları buraya alıp yazıyı şişirmeyeceğiz!) kavrayamayan bu uzman âlim iki kulle'den maksadın 'iki insan boyunu geçen ve ayrıca durgun olmayan ve rengi, kokusu, tadı bozulmayan' nehir gibi suların kastedildiğini anlamadığı ortaya çıkmaktadır. Ayrıca Dursun, sadece bir mezhebin yorumunu da İslam ile özdeşleştirme hatasına da düşmektedir ki, din ile din anlayışı olan mezhepler asla aynı değildirler! (Detay için 'Mezhepler' adlı yazımıza bakılabilir.)

Konu ile ilgili gelen bir soru ve cevabımız ile bir ara verip sonra konumuza devam edelim: "Kulleteyn hadisi ne demek? Hadisi bana yazar mısınız? ne anlatıyor? Turan dursunda hanefı imiş ve dınden cıkmıs bu hadıs den dolayı. açıklar mısınız"

Cevaben: Çölün ortasında ve suyun az bulunduğu kervan yolculuğu için söylendiği rivayet edilen bir söz, pratikte nasıl uygulanmalıdır? "Bir köpek, bir kabı yalayınca 7 kere yıkanmasını" (Müslim, 279) emreden; "Temizliği imandan" (Müsned, 5-342; Müslim, taharet, 1) sayan bir dinin peygamberinin bu sözlerini de düşününce, söz konusu hadisin hangi zemin ve şartlarda söylendiğini ve geçerli olduğunu iyi tespit etmek gerekir. Hadise gelince; Tanınmış âlimlere ve özellikle akranlarına karşı aşırı tenkitleriyle tanınan İbni Hazm'ın "hadis ilminin imamı" diye övdüğü (TDVİA, XIX/269) İbn Abdilber, 'et-Temhid'inde şöyle demektedir: "Kulleteyn hadisi hakkında İmam Şafi'nin görüsü usul açısından zayıf, rivayet açısından ise sahih değildir. Zira, alimlerden bir grup hadisi eleştirmiş, kulleteynin özelliği ve miktarı hususunda rivayet veya icma yoluyla herhangi bir bilgi bulunamamıştır. Abdilber, el-İstizkar adlı eserinde ise: "Hadis illetli/sorunludur, İsmail el-Kadi onu eleştirmiş ve reddetmiş" demektedir. Tahavi de 'kulleteynin miktarı belirli olmadığı için ona göre amel edemeyiz' görüşündedir. İbn Hacer el-Askalani'nin en çok bilinen tahric çalışması olan 'et-Telhisü'l-Habir'de (I/5) zikredildiği üzere, bu hadisin isnadında bulunan Muğire b. Saklab, münkerü'l-hadis (rivayetlerinin çoğu münker/reddedilmiş) olarak nitelendirilmektedir. Onun hakkında Nüfeyli, "Rivayetine

güvenilmez", İbn-i Adi ise, "Genelde rivayetleri desteklenecek durumda değildir" demişlerdir. Hadislerde geçen 'küp' kelimesi de âlimler arasında da tartışmaya neden olmuştur. Aslında İslam fıkıh ekolünde kuraldır: Bir konuda tüm hadisler ve ayetler bir araya getirilip sonuca ulaşılır. İslam temizlik dinidir! Dolayısı ile imkanların kısıtlı olduğu bir ortamda söylendiği iddia edilen bu hadisi doğru yorumlayamayan bazı ateistlerin varacağı sonuç, bu kişilerin bakış açılarının yüzeyselliğini ve ufuklarının darlığını gösterir sadece. İslam'ın temel hedefi, hem maddi hem manevi temizliğe ulaşmaktır! Şartlar, imkanlar ölçüsünde bu hedeflere ulaşmak, İslam'ın ana hedefidir. Bu amaçlar değişmezken, araçlar ise haram olmadıkça değiştirilebilir! Olayı farklı bir örnekle açıklayalım: I. Dünya Savaşı'nda Avrupalı askerler, zehirli gazlara karşı, idrarlı bezlerle yüzlerini kapatırlardı. İdrarın içindeki amonyak, zehirli gazlara karşı nötralize edici etkiye sahipti. Bu, o zamanın şartları ile alakalı bir durumdur ve geçici bir çözümdür. Daha sonra gaz maskesi üretimine başlanır. Ama hiçbir ateistin aklına, bu istisna üzerinden Avrupa'yı eleştirmek gelmemiştir! Sonuç olarak Batı dünyasına yıkanmayı öğreten Müslümanlara hiç kimse, temizlik konusu üzerinden saldıramaz! Denerse, bu sadece önyargı ve cehaletinin göstergesi olur ki, 2022 Katar Dünya Kupası için Katar'a giden Avrupa ve Amerikalıların taharet musluğuyla tanışmaları üzerinden daha 2-3 yıl bile geçmemiştir. Bu konuya aşağıda 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda da değindik!

Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodu

Aşağıda okuyacağınız gibi T. Dursun daha çocuk yaşta, 'en tanınmış olmak' üzere 'koşullandırılmıştır!' Zorlu bir çocuklukla beraber ve içselleştiremediği bilgileri, eğitim için uygun olmayan mekanlarda -dini eğitimin yasak olduğu bir dönemde denetimden uzak, eğitime uygun olmayan ortamlarda- alır. Türkçe bilmediği için çağdaş bilimden ve teknolojiden uzak ve donanımsız bir şekilde yetişir. Çocukluğunda geçirdiği zorluklar ve buna bağlı travmalar, onu zamanla tepkisel bir kişiliğe ve davranışlara yöneltir: Eşini döver, müftü iken farklı imajlar çizer ve TRT'de çalışırken çevresince de tepki çeken çalışmalara imza atar! Kısaca sevgisiz bir ortamda yetişen ve istemeden, babasının zorlaması ile 'klasik eğitimini' aldığı her şeye zamanla tepki duyar ve bu kişiliğini oluşturan en büyük faktör halini alır. Buna psikolojide, 'Bilişsel çelişki' denilmektedir. Tüm çocukluk ve gençliğini verdiği ve kendisine meşhur olmanın önünü açacağını umduğu 'klasik medrese eğitimi'nin pratik hayatta hiç bir karşılığının olmaması onu, içselleştiremediği ve özümseyemediği, istemeden edindiği bu bilgileri tepki amaçlı kullanmaya yöneltir! Zaten "Duygusal ateizm de, genellikle hayatta karşılaşılan zorlu olaylara verilen tepkilerin bir ürünüdür. Deneysel veriler ile desteklenen çalışmalar göstermiştir ki, 'zorluklarla başa çıkmakta zorlanan bazı kişiler, Tanrıdan soğumakta, O'ndan nefret etmekte, en sonunda da onun olmadığına inanmaya' başlamaktadır." (Ralpy W. Hood JR ve Zhuo Chen, Conversion and Deconversion, s. 542) Yazdığı kitap ile son tahlilde Dursun'u haklı çıkaran bir imaj çizen Sırrı Ataman bile, Turan Dursun'un ön yargılı yaklaşımı itiraf etmekte ve onun bu ön yargılı yaklaşımının nedenini çözemediğini söyleyip, "Buna neden gerek duymuş olduğu karanlıktır." (Sırrı Ataman, Unutturulan Ayetler, s. 10) şeklinde bir yorum getirmektedir. Halbuki sebep, yukarıda da belirttiğimiz gibi Dursun'un çocukluğunu ve gençliğini verdiği dini eğitim sürecinin karşılığının babasının yönlendirmesiyle de beklediği şekilde gerçekleşmemesidir ki, bunun üzerine o bütün kinini dine yöneltmiş, yazdığı kitaplar ile dine "acımasız bir tarzda eleştiri ile yaklaşmış, dine duyduğu tepki." (Ataman, s. 9) ile sonuçta ateizme kaymıştır. "Dursun'un bazı kereler keyfi yorumlarda bulunduğu da bir gerçektir. Ayetlerin bir kısmını tahrif ederek, hoşgörü sınırlarını zorlamıştır. Zaman zaman kindar ve düşmanlık güden bir tutum sergiler gibi görünen Turan Dursun'un bu 'duygusallığı'nın" (Ataman, s. 10) kökeninde, hep bu çocukluk dönemindeki 'en tanınmış olma' güdülenmesi yatmaktadır. Ali İmran suresi 7. ayetin, 1400 sene önce bize bildirdiği, "kalbinde eğrilik olup fitne çıkarmak isteyenler" olarak tarif ettiği kimselerden olan Turan Dursun'un bu psikolojik halini Ataman, farkında olmadan da olsa, şu cümlelerle bizlere aktarmaktadır:

"Kur'an'ın içinden özellikle cımbızla seçercesine bazı ayetleri almış"tır. (Ataman, s. 10) Aslında Turan Dursun'un psikolojisi en iyi anlatacak bir diğer kavram 'suskunluk sarmalı'dır. Dursun uygun ortamı bulana kadar görüşlerini içinde saklamış, uygun ortamı bulunca kendisini 'dışlanma korkusundan soyutlayıp' içinde sakladıklarını ortaya saçmıştır. Bulduğu uygun ortamdan aldığı güçle de sağa sola mektuplar yazıp, "İslamcıların Pehlivanı Yok" diyerek uzun süre çevresine gösteriş yapmıştır. Ama Molla Sadreddin Yüksel'in yazdığı "Makaleler" adlı kitabını, Prof. Dr. Hüseyin Hatemi'nin tarafsız bir zeminde tartışma teklifini görmezden gelmiştir. Ayrıca o, Diyanet'in (Peygamberliğini ilan eden Evrenesoğlu'na yaptığı gibi) "Muhatap alıp reklam yapmama" kuralını da sonuna kadar istismar etmiştir. Ahmet Kekeç'le yaptığı sohbeti ise tahrif ederek dergide yayınlamıştır! Aslıdan bu psikolojik tepki Dursun'a özel bir durum da değildir. Mesela, Alman filozof Schopenhauer, annesinin ilgisizliğinden dolayı hayatı boyunca kendisini etkileyecek psikolojik davranışlar sergilemiş ve bunu fikirlerine de yansıtmıştır. Yine D. Diderot adlı filozof da çocukluk yaşlarında iken yaşamını kaybeden rahibe ablasının ölümünden kiliseyi sorumlu tutmuş, gençlik çağlarında cizvit tarikatından da kovulunca ateistliğe yönelmiştir. F. Büchner adlı ateist yazar da çocuk denecek yaşta ailesinden kopmuş ve yatılı okullarda okumuştur. Babasının yönlendirmesi ile doktor olmuş ama işini hiç sevmemiştir. İlk fırsatta da ailesinden kopup bir daha da onları asla aramamıştır. Bir benzerini de bizzat ben kendi tanıdığım birinden örnek verebilirim. Yıllarca tarikatçı bir çevrede yaşamış bu arkadaşım, bulunduğu ilin tarikat temsilcisinden adaletsiz bir tutumla karşılaşmıştı. Hayatının merkezinde olan tarikatlara bir anda soğuyan bu kardeşimiz hâlâ namaz niyazında ihlaslı bir Müslüman olarak yaşamına devam etse de, İslam düşmanı olan insanların bakış açısıyla paralel bir şekilde tarikatlara bakmaya başlamıştır! Aslında tüm bu örnekler bizi tek bir sonuca götürmektedir: Geçmişte yaşanılanların insan hayatında bıraktığı izler ve bu izlerin nerede ve ne oranda zamanla ortaya çıkacağı meselesine... Ve daha da önemlisi, verdiğimiz tepkilerin doğru ve haklı bir alana kanalize edilebilmesi, sapla samanın karıştırılmaması konusuna! Ateist ideoloji taraftarı olan kesim, oryantalist söylem ve iddialardan genelde habersiz oldukları için, Dursun'un tüm iddia ve söylemlerini büyük bir hayranlıkla izlemişlerdi. Halbuki bu iddialar hiç de yeni şeyler değildir ve Batı dünyasında 'yüzyıllardır' dile getirilmektedir! Sorun, bundan habersiz olan ve dine mesafeli bir kesimin cehaleti ve Dursun'un (ve benzeri diğer ateist yazarların) söylemleri ile Amerika'yı yeniden keşfettiklerini zannetmelerinden kaynaklanmaktadır. Şimdi gerek oryantalist, gerekse içerideki sözcülerinden olan ateistlere ve bu yazımıza özel olarak Dursun'a cevaplara geçelim.

Hayatı: Turan Dursun 1934 yılında Sivas'ın Şarkışla ilçesinin Gümüştepe (Yapıaltı) köyünde Kürt asıllı bir anne ile köy imamlığı yapan Türk bir babanın oğlu olarak dünyaya gelmiştir. Sivaslı bir Caferi aileden dünyaya gelip, babası onu "Şia İmamet" eğitimi ile "imamet" âlimi olarak yetiştirmek ister. (Hüseyin Yılmaz, Risale haber, 01 Mart 2016; en.wikipedia.org/wiki/Turan_Dursun) 8 ile 17 yaşları arasında 'klasik medrese eğitimi' almıştır. Türkçe okuma yazmayı ise ancak 1955-57 yılları arasında askerlik yaparken öğrenmiştir. Modern ilim ve aktüel İslami gelişmelerden habersiz iken, 1958 yılında müftülüğe atanır. Uyum sağlayamaz. 1966 yılında TRT'de çalışmaya başlar. Emekli olunca İstanbul'a yerleşir ama ekonomik zorluklarla karşılaşır. Tam bu sıralarda ateist İlhan Arsel ile karşılaşır ve beraber çalışmaya başlarlar. Arsel aracılığıyla tanıştığı Amerika'da yaşayan Erkan Boynuince, Dursun'a ayda beş yüz dolar maddi destekte bulunmaya başlar. (Muhammet Altaytaş, Hangi Din, s. 21) Sırası gelmişken belirtelim ki, birçok ateistin ABD'de yaşaması ve Türkiye'ye yönelik İslam karşıtlığında da öncü olması hayli ilginçtir: Birçok ateist sitenin sahibi olan Aydın Türk ve ateist kitaplar yazan İlhan Arsel bunların başında gelmektedir! Bundan sonra Dursun 1987-1990 yılları arasında onu meşhur edecek eserleri yazmaya başlar. Yine ne ilginçtir ki, onu sadece dar bir çevre tanımaktadır, ta ki öldürülene dek! Bir anda dergideki yazıları kitap haline getirilir, medyada tanıtımı yapılır ve ülke çapında meşhur edilir. Konunun daha da ilginci, kitaplarını basan kurumların bile artık bu cinayetin Gladyo (NATO

tarafından gizli olarak örgütlenen kontrgerilla operasyon birimi) tarafından ülkeyi karıştırmak amacı ile yapıldığını itiraf etmesidir!

"Aydınlanmacı Din Bilgini Turan Dursun bundan 22 yıl önce Gladyo tarafından katledildi. Devrimci aydınımız Turan Dursun, 22 yıl önce Gladyo tarafından' katledildi. Dursun, 4 Eylül 90'ında çalıştığı "2000'e Doğru" dergisi binasına gitmek üzere çıktığı evinin önünde Gladyo'nun kurşunlarına hedef oldu." (Ulusalkanal, 4.9.2012) "Dursun'un ölümü Gladio suikastlarının başlangıcıydı." (Ulusalkanal, 4.9.2013) Dursun, 4 Eylül 1990'da dergi binasına giderken, Gladyo'nun sıktığı 7 kurşunla aramızdan ayrıldı. (Ulusalkanal, 4 Eyl 2021) Amerikancı Gladyo'nun cinayetleri: Muammer Aksoy, Çetin Emeç, Turan Dursun, Bahriye Üçok. (Aydınlık, 5.7.2018) Evet! Gladyo önce onu kullanmış ve işini bitirince ölüsünü de kullanmaya devam etmiş ve NATO kızıl tehlike tehditi bitince yerine yeşil tehlike olarak ilan ettiği İslam'a karşı onun görüşlerinin yangınlaşmasında etkili olmuştur! "Turan Dursun cinayeti, bir çeşit dinsel aydınlanma ateşini yaktı. Dursun cinayeti ile beraber, 12 Eylülün dindar nesillller projesi çökmeye başladı." (onbinkitap, 28 Ağustos 2023)

Yazar Turan Dursun bugün toprağa veriliyor

Dini törensiz cenaze

Öte yandan, yazarın geçen hafta piyasaya çıkan ve 12 yaşına kadarki yaşamını anlattığı **"Kulleteyn"** adlı belgesel romanın ilk baskı tükendi. **Dursun**'un 2000'e Doğru ve Yüzyıl dergilerindeki yazılarından oluşan **"Din Bu"** adlı yeni kitabı da önümüzdeki hafta içinde yayınlanacak.

Katledilmesinden 2 gün sonraki bir gazete haberi aslında ülkemizde yeni bir oyunun da oynanmaya başlandığının habercisi idi! "Öte yandan yazarın geçen hafta piyasaya çıkan ve 12 yaşına kadarki yaşamını anlattığı "Kulleteyn" adlı belgesel romanın ilk baskısı tükendi. Dursun'un 2000'e Doğru ve Yüzyıl dergilerindeki yazılarından oluşan "Din Bu" adlı yeni kitabı da önümüzdeki hafta içinde yayınlanacak." (Milliyet, 06.09.1990) Evet! Ülkemiz, dinden uzak ateist bir iklimin kucağına itilmeye başlanıyordu. Bunun zirve noktasını da 28 Şubat 1997'de 'postmodern darbe' ile ABD tarafından gerçekleştirilecekti!

Dursun 1990'lı yıllara dek ateist kesimce bol övgü ve destek almıştı. O, sonunda aradığını bulmuştu. Artık o Türkiye'de en azından belli bir kesimce parmakla gösterilen birisi idi. O, dar bir çevrede kendisine edindiği yere ve makama göre yazmaya, üretmeye başlamıştır. Yıllardır beklediği çevreyi sonunda bulmuştur! Kendine "Savaşımcı", "Dava insanı", "Yüzyılların doğurduğu ölüm" sıfatlarını takar. Artık dünyayı tek başına değiştirecektir! Çevresi de onu gaz getirmekten geri kalmamaktadır: "İslamiyet konusunda dünya çapında bir otorite", "Aydınlanma savaşçısı" olarak tanıtılır. Zamanla, aldığı klasik medrese eğitimi artık onun için bir tanınma vesilesi olacaktır: "Başkalarının uzun yıllar harcayarak öğrendiğini birkaç senede öğrendiğini" açıklar. Halbuki klasik medrese ortamını bilen herkes bu eğitimlerin sıkı bir çalışma ile 3-5 senede elde edilebileceğini bilir. Hele ki babanın özel ilgi, yönlendirmesi varsa! Kendine en çok yardım edenler de, sol kesimce ABD ajanlığı ile suçlanan eski bir Mao'cu (ki bizzat sol bir sendika ve sonra marjinal bir sol parti başkanı olan kişi ve çevresinden de bunu ben defalarca duydum) ve akrabası G. T. ile, adı siyasi davalarda geçen bir derneğin o zamanki genel sekreteri ve tabii ki İlhan Arsel'dir!

Babası daha doğmadan Dursun için kitaplar satın almaya başlamıştı. O, "Basra'da ve Kufe'de bulunmayacak ölçüde büyük bir din alimi" olacaktır. Dursun küçük yaşta sıkıntılara maruz kalır. Çocukluğunu yaşayamaz. Tüm bu zorlukları ve bunlara neden olan babasına olan öfkesini ilk eseri Kulleteyn'i yazarak dışarı vurur. Bütün olumsuzlukların sebebi olarak, annesine ve kendisine şiddet ve baskı uygulayan, sürekli "Abdul Hoca" diye bahsettiği ve dinle özdeşleştirerek "zalim baba" şeklinde nitelendirdiği babasını gösterir. Diğer yandan masumane, insani duygu ve güdülerini de din karşıtı bir bağlamda konumlandırır ve bunu kendisine şefkatle davranan annesi ile özdeşleştirir. Babasının zulmünden kurtulup, ideallerini gerçekleştirmek için çok okuyup 'en öne' geçmesi gerektiğini düşünür. "Ne yapıp edip herkesi geçmeye" ve "Kendisinden herhangi bir şekilde söz ettirmeye" karar verir. Ancak aldığı klasik medrese eğitimi güncel hayata cevap bile verememektedir. Zaten Türkçe okuma yazmayı bile henüz bilmemekte, yaşadığı dünyadan habersizce yaşamını sürdürmektedir. Dursun'un, hem de daha çocuk yaşta, kelam, felsefe ve mantık ile ilgili eserleri kavraması da zaten beklenemezdi. Bundan dolayı okuyup ezberlediği bu eserler çoğu zaman onun kafasını karıştırmış, zaman zaman kendi deyimiyle Tanrı'yla "kavga" eder hale gelmiş; kitaplarda "Adem'in topraktan, Havva'nın onun kaburga kemiğinden, Hz. Muhammed'in nurdan, Hz. İsa'nın Cebrail'in üfürüğünden, kendisinin ise meniden yaratıldığını" okumuş (ilk ve son örnek hariç Hz Havva, Muhammed ve İsa örnekleri uydurmadır ve kendisi bunun bile farkında değildir!) ve bunu haksızlık olarak nitelendirmiştir. Özürlü bir kızı, ormanda başı kesilmiş bir insanı, nehri geçerken boğulan arkadaşını, kurbağayı yutan yılanı görmüş, bütün bunlardan sorumlu tuttuğu Tanrı'yı da bir gün rüyasında görmüş ve rüyasında gördüğü tanrıya yaptığı işleri beğenmediğini söylemiştir. Görüldüğü gibi bozulan psikoloij yapısı daha küçük yaşlarda bilinçaltını etkilemeye başlamıştır. Onun, çocukluğunda koşullandığı "en önde olma", "kendisinden herhangi bir şekilde söz ettirme" tutkuları ve din adına yaşadığı bütün negatif tecrübeleri ileride bilinçaltından çıkacak ve büyük ölçüde şahsiyetini ve dine bakışını etkisi altına alacaktır. (Turan Dursun, Kulleteyn, s. 101)

Dursun için 'din ve ilim', sözü edilen duygular denkleminde hayatı boyunca hep "araçsal" bir niteliğe sahip olmuştur. O, bütün bu öğrendiklerini kendisini "hedefine götürecek bir basamak" olarak görmüştür. (Ş. Perinçek, Turan Dursun Hayatını, Anlatıyor, s. 21) Tüm bunlar hakikatte dini anlayıp kavramasına, Yüce Yaradan ile içsel bir iletişim kurmasına hayatı boyunca aşamayacağı bir engel oluşturmuştur. Bundan dolayı onun dini inanç ve anlayışının, aslında hayatının hiçbir döneminde dinin özü olan Allah'a duygusal yakınlık ve içten bağlılık düzeyine ulaşmadığı, girdiği her işte yaptıkları ile de rahatlıkla görülebilmektedir. Yıllarını harcayıp aldığı eğitim gerçek hayatta hedefine ulaşmakta bir araç olamamakta, toplumda da umduğu ölçüde bir saygı görmemektedir. Tüm bunlar, sonunda onun hırçın ve saldırgan biri olmasına neden olur. En son çalıştığı TRT'den emekli olmasına gerekçe olarak sunulan "bunalım, uyumsuzluk, psikolojik dengesizlik" (Abit Dursun, Babam Turan Dursun, s. 52) gibi nedenler de bunun göstergesidir. (Detay için, Muhammed Altaytaş'ın 'Hangi Din?' adlı eserine bakılabilir!)

“Aydınlanma Savaşçısı Turan Dursun Sivas'ta ‘Nur Cemaati'nin bir kolu olan Süleymancılarla’ çatışma başladı. Bu çatışma, Sivas'ın zenginlerinin de Süleymancılar adına yer alması nedeniyle sürgünle sonuçlandı. Bir telgrafla önce Manisa'ya, oradan da Tokat'a sürüldü. Ama tayin işlemleri ‘TSK'daki paşaların araya girmesiyle’ durduruldu ve Turan Dursun Sivas'taki görevine iade edildi. 1966’da ‘sözü geçen birinin mektubuyla’ TRT’ye alındı. 1968’den 1976’ya kadar çeşitli programlar yaptı ve yönetti. Sürekli sürgün yedi durdu Turan Dursun. Sonra da defalarca sürüldü Turan Dursun.” (Marxist THKO çizgisine sahip ‘Halkın Kurtuluşu’ sitesi, 06 Eylül 2014)

Süleymancılar bile nurcu olduklarını (!) bilmediklerine eminiz de, bu komik bilgi dağarcığına sahip materyalist arkadaşların verdiği diğer bilgilerin Dursun’un kimlerce korunduğunu göstermesi açısından ilginç bilgiler vermektedir! Bir paşanın müftü ile ne bağlantısı vardır, bir ildeki müftünün nasıl bir sözü geçen tanıdığı olabilir ki, hiçbir eğitimin almadan TRT’de programcı ve yönetmen koltuğuna oturtulur! Ve daha ateistliğini bile ilan da etmemiştir!

Şule Perinçek'in Turan Dursun'la yaptığı 30 Kasım 1999 tarihli röportajdan alıntı ile devam edelim: “Hafızlar Kuran'ı ezbere bilir, ama hafız hangi ayetin nerede olduğunu, hangi konuda hangi ayet olduğunu bilemez. Ama ben hemen bilirim… Bir bakıyorum, Tevrat'ın filanca yerinde şunlar var. Aaa filanca surede aynen var, ya da değiştirilmiş biçimiyle var. Levililer'de şu var, ona bakıyorum o da var. Hatta İncil'ine bakıyorsun o da öyle. ‘Zaten epeydir de sorular’ vardı. "Tamam" dedim "bu adam sahtekardır." Ama ne fena oldum. ‘Öyle bir hınç oluştu ki! Çünkü o benim gençliğimi aldı, çocukluğumu aldı.’ Ben ondan dolayı gençliğimi, çocukluğumu yaşayamadım.” Halbuki “Osmanlı Usulü denilen hafızlık sistemi ile hafızlar sayfaları kodlarlar. Bu kodlama sayesinde de hafızlar hangi ayetin nerede olduğunu kolaylıkla bulurlar.” (ehad.org.tr/kurani-kerim-hafizlik) İslam cahili bir kitleye kendini bu şekilde pazarlayan Dursun’un ‘aynısını’ bulduğu için ‘hınçla’ ateist olmasına neden olan Kur’an ile Tevrat ve İncil arasındaki benzerlikler konusuna da değinelim.

Kur’an’ı ‘biraz’ okuyan herkes hemen anlar ki, Allah önce Tevrat sonra İncil göndermiş ve bunlar bozulunca ‘aynı içerikle’ Kur’an’ı göndermiştir. Bozulan çoğu yerlerine rağmen az da olsa bozulmamış bölümlerin, Tevrat’ın ve İncil’in orijinali olan Kur’an’la ortak mesajlar taşıması ve aralarında benzerlikler bulunması gayet doğaldır ve bu durum da konu hakkında yazılan tüm İslami eserlerde açıkça yer almaktadır. Ama Dursun, ‘bunu hayatının son döneminde fark edip bu nedenle de dinsiz olmaya karar verdiğini’ ifade etmektedir! Bunun komik bir gerekçe olduğu gayet açıktır!

Turan Dursun Kur’an'daki bazı ayetlerin Tevrat ve İncil ile ortak noktaları olduğunu, bunun da Kur’an'ın alıntı olduğuna işaret ettiğini ileri sürer. Bunu farkedince 'fena olduğunu', Şule Perinçek ile yaptığı röportajda anlatır. (Ş. Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 35) Ne ilginçtir ki nerede ise tüm oryantalistler de Kur’an'ın Tevrat ve/veya İncil'den kopyalandığını ileri sürmektedir! (Oryantalistlerin bu konuda iddiaları ve cevaplar için, ‘Oryantalizm yanılgısı’ ve ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’ adlı yazılarımıza bakılabilir.)

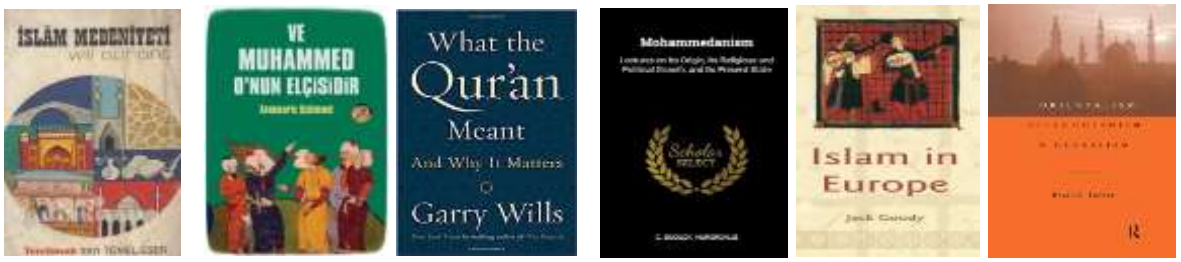
Dursun'un bu keşfi (!) aslında hayli ilginçtir! Çünkü Kur'an, İslam'ın ilk insandan itibaren gelen din olduğunu, zamanla bozuldukça aynı kuralların peygamberlerce insanlara yeniden hatırlatıldığından defalarca aktarmaktadır. Ateizmden İslam'a dönen A. C. Meriç bunu fark etmiş ama Kur'an uzmanı bir Müslüman (!) iken ateist olan Dursun bunu kavrayamamıştır! "Hz. Adem'den itibaren İslam gönderilmiştir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 133-135) Sonradan 'Müslüman olan bir İngiliz' yazarla devam edelim: "Kur'an, Allah'ın elçilerinden herhangi birini inkar etmenin, Kur'an'ın kendisini de inkar etmek anlamına geldiğini açıkça ifade eder." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 41) "Muhammed'den yapılması istenen şey, Adem'e verilmiş eski mesajın kendi devirlerine uygun bir şekilde basit bir tekrarını yapmaktır. İslam'ın, İnsanların en eski dininin yeniden imarından başka bir şey olmadığı ortadadır." (Eaton, s. 67) "İslam, İbrahim'in dininin saflığını yeniden ikame etmiştir." (Eaton, s. 87) "Eski peygamberlerden söz edilmesinin amacı, Hz. Muhammed'e verilen mesajın süreklilik açısından yabancı ya da garip hiçbir şey içermediğini kanıtlamaktır." (Eaton, s. 159) Sonradan 'Müslüman olmuş Fransız' Bilimler Akademisi üyesi de bu konuda şunları söylemektedir: "Kur'an, kendisinden önce inen kitaplara her Müslüman'ın inanmasını emreder." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 8) Bu da Müslüman olan başka bir Fransız'dan: "Hz. Muhammed'i peygamber olarak kabul ettiğinizde, ondan önceki bütün peygamberleri tanımış oluyorsunuz. Çünkü kendisi onların devam ettiricisidir." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 62)

"İslam dini, Hz. Adem'den son Peygamber Hz. Muhammed'e (sav) kadar gönderilmiş olan tek dindir." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 24, 108) "Hz. Adem'den son Peygamber Hz. Muhammed'e kadar gönderilen ilahi dinlerin ortak adı İslam'dır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 99) "Kur'an her peygamberin kendinden önceki peygamberi tasdik ettiğini; İncil'in Tevrat'ı, Kur'an'ın ise hem İncil'i hem de Tevrat'ı tasdik ettiğini" bildirir. (Dr. Osman Kara, Kur'an'ın kutsal kitaplarla ilişkisi, Gümüşhane Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2013/2, sayı: 4, s. II/149) "Kur'an, Hz. Adem'den Hz. Muhammed'e kadar tüm vahiy sürecini bir bütün olarak ele alır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 26) "De ki, ben gelen ilk peygamber değilim." (Ahkaf, 9) "Allah Kur'an'ı, Tevrat ve İncil'i tastikleyici olarak indirdi." (Ali İmran, 3) "İslamiyet, Hz. Adem ile başlayan ve Hazreti Muhammed ile son bulan vahiy sürecinin bütününün mirasçısıdır. 'İslamiyet'in önceki dinler ile benzerlik arz etmesi elbette doğal ve hatta zorunludur.' Aslında bu konuda tuhaf ve yanlış karşılanması gereken şey: İslam dininin önceki dinler ile 'benzerlik arz etmesi değil, etmemesi' durumudur. Bütün İlahi dinler elbette kaçınılmaz olarak Allah ve ahiret, ceza ve mükafat, ibadet, iman, inkar, kitap, peygamber gibi kavramları kullanacaktır. Bu, dinleri gönderen 'kaynağın bir olduğunu' gösterir. Toplumlar, peygamberlerin öğütlerini unutmaya yüz tutunca, Allah mesajını tekrar güncellemiştir ve bu süreç Hz. Muhammed'e dek devam etmiştir." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, 97-98, 107) "Kur'an, ilk insandan tutun da son peygambere kadar gelen bütün dinlerin aynı hakikatleri dile getirdiğini vurgular." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 124) "İslam ilk insandan tutunda son peygambere kadar gönderilmiş olan tek dindir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 189) "Kur'an'ın çok temel mesajlarından biri, tarih boyunca gelen peygamberlerin Hz. Muhammed ile aynı mesajı getirdikleridir." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 133) "Kur'an, tarih boyunca aynı hakikatin aynı yöntemle yani, insan elçilere vahiy yoluyla bildirildiğini söyler. Kur'an'da ortak öze de göndermeler mevcuttur." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 19, 250) "Hz. Peygamber kendisinden önce gelen Peygamberlerin getirdiği esasları yıkıp yok etmemiştir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 146) "Allah'ın her peygambere vahyettiği, kitabın temel konuları birdir." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.145) "Hiçbir ümmet yoktur ki, kendilerine bir peygamber gönderilmemiş olsun. (Fatır, 24) diyen Kur'an'ın, Müslümanların başka kültürler hakkındaki algılamalarını derinden etkilediğini söyleyebiliriz." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 38) "İslam yeni bir din olduğunu iddia etmemiş ve Kur'an Hz. Adem'den Hz. Muhammed'e kadar uzanan bir peygamberlik tarihi hakkında detaylı bilgiler vermiştir." (Kalın, İslam ve Batı, s. 46) "İslam inancına

göre gerçek din, Hz. Adem'den son Peygamber Hz. Muhammed'e kadar bildirilen dinin tek olduğunu kabul eder." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 55) "Semavi dinler aslında hepsi aynı kaynaktan gelmeleri itibariyle tek bir dindir. Peygamberlerin ve kitapların kendilerinden öncekileri tasdik etmesi, ilahi kökenli bir dinin yapısına ve mantığına tamamen uygundur." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 22, 35) "Hz. Muhammed kendinden önceki peygamberleri izleyip onların görevlerine varis olmuştur. Peygamber, İslam'ın ilk geldiği zamanlardan hayatının sonuna kadar, daha önce gönderilen peygamberlerin de benzer ilahi vahiyler aldıklarına kesinlikle inanıyordu. (Fazlur Rahman, Kur'an, s. 262, 298) "Bilindiği gibi İslam dini, sadece Hazreti Muhammed'e gelen vahiylerin toplamı değil, Hz. Adem'den Muhammed'e dek gelen vahiylerin ortak bir bileşkesidir." (Namık Kemal Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, s. 196) "Hz. Muhammed, yeni bir din getirmediği, tersine İbrahim ve İsmail'e vahiy olunan dini ihya'ya geldiğini söylemiştir." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme, s. 87) Vahiy, daha önceki peygamberlerin yani Adem, İbrahim, Musa ve İsa peygamber zamanındaki saf ve basit dinlerin en son şeklini alması ile Allah'ın son peygamberi Muhammed'e gönderilmiştir. (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 22)

Aslında sadece Maide, 44-48. ayetleri okumak bile bu konu hakkında bilgi sahibi olmaya yeterlidir: "Tevrat'ı elbette biz indirdik. Tevrat'ı tasdik edici olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. Ona da içinde hidayet ve nur bulunan, kendinden önce gelmiş olan Tevrat'ı tasdik edici İncil'i verdik. Resulüm! Sana da kendisinden önceki kitapları 'tasdik edici ve onları denetleyici olarak bu kitabı hak ile' indirdik." (Bu konuda özellikle 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza tavsiye ederiz!)

Hadi bu yazarlar Müslüman, Müslüman olmayan yazarlar bile bu gerçeğin farkına varmışlardır!

Amerika'da yaşayan Hristiyan tarihçi da Müslümanların tüm kitap ve peygamberlere iman ettiğimizi kavramıştır ama müftü geçinen din âlimi bu uzman arkadaş bundan habersiz yıllarca müftülük yapmıştır! "Bütün Müslümanların Muhammed'den önceki peygamberlerin de peygamberliğine inanması lazımdır. Müslümanlar, Tevrat ve İncil'de Kur'an'la uyuşmayan şeylerin sonradan eklenen ve bozulan şeyler olduğuna inanırlar." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 45-46) Yine ABD'den bir sosyoloji profesörüne kulak verelim: "İslam, Hristiyanlık ve Yahudilikle birlikte, İbrahimi inancın temel bir varyantı olarak ele alınabilir." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 107) Bu da Almanya'dan bir oryantalistin yazdıkları: "Hz. Muhammed, insanlığın babası Adem'den başlayan uzun peygamber zincirinin sonuncusu, önceki bütün vahiyleri içeren ve aynı zamanda en duru hallerinde onları özetleyen son vahyi getiren kimsedir." (Annemarie Schimmel, Ve Muhammed O'nun elçisidir, s. 17) Bu da Katolik bir akademisyenden: "Kur'an'da beni en çok etkileyen ise, 'çok kapsayıcı' bir Kutsal Kitap olması oldu. İslamiyet'in Yahudilik ve Hristiyanlıktan daha kapsayıcı olduğunu kesinlikle 'fark ettim.' Diğer iki din pek çok peygamberi ve yaşantısını kabul etmez iken, İslamiyet hepsini ediyor." (Gary Wills, Kur'an'ın Anlamı nedir? Risale Haber, 23 Ekim 2017) Bu da bir İngiliz oryantalistten: "İslam'ın kökleri ile Yahudilik ve Hristiyanlığın kökleri aynıdır ve değerlerinin birçoğu da ortaktır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 127) Hollandalı Christiaan S. Hurgronje, İslam düşmanı bir oryantalist olmasına rağmen Hz. Muhammed'in hiçbir zaman yeni bir din öğretisi getirdiği iddiasında bulunmadığını anlayabilmiş ve eserine de

bunu yazmıştır. (Mohammedanism, s. 50) Bir de ABD'li film artistinden örnek verelim. Will Smith: "Ben tüm kutsal kitapları okudum, her birinin nasıl tek bir hikaye olduğuna şaşırdım, Tevrat'tan İncil'e, oradan da Kur'an'a. Daha önce bunu asla anlamamıştım, evet hiç anlamamıştım, Ama şimdi sanki çizgiyi ilk kez görüyormuşum gibi, biliyorsun, asla tam olarak anlamamıştım, baba olarak İbrahim ve sonra İshak ve İsmail ile ayrılma; bu anlayışın tamamlanmasını kavramak güzeldi." (Milliyet, 20.03.2024) Amerikalı artist anladı, oryantalistler bile bunu anladı ama müftülük makamını işgal eden bu 'uzman' kişi anlamadı ve bu nedenle ateist oldu!

Son örneği de, Yahudi iken sonradan Müslüman olan Muhammed Esed (Leopolde Weiss) adlı araştırmacıdan verelim. Secde suresi 23. ayeti Esed şöyle meallendirir (Meal: Kısa açıklama ile tercüme): "Gerçek şu ki ey Muhammed, Biz vahyi Musa'ya da vermiştik: öyleyse sana ilettiğimiz vahiyde aynı gerçek ile karşılaşacağından kuşkuya düşme!" Sonradan Müslüman olan da hatta olmayan oryantalistler dahil bu gerçeği herkes anlamıştır ama 'yüzyılların doğurduğu, birçok ilim dalında uzman (!) olan' bir müftü (!) anlayamamıştır! Zaten zamanla bozulan "Musevilik ve Hristiyanlık; tevhid, nübüvvet, vahiy, ahiret inancı ve varlık anlayışı gibi temel konularda İslam'dan apayrı bir anlayışa." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s.123) sahip hale gelmiştir. Bunu da mı fark edememişti acaba?! Aşağıdaki ayetlerde konumuz ile paralel içeriğe sahiptir: Hz. İsa: "Havarilere, 'Bana ve peygamberime inanın' diye bildirmiştim, 'İnandık, bizim Müslimler olduğumuza şahit ol' demişlerdi." (Maide, 111) Hz. İbrahim:" O'nun ortağı yoktur. Ve ben bununla emrolundum. Ve ben, Müslümanların (teslim olanların) ilkiyim." (En'am, 163) "Hz. İbrahim, Yahudi veya Hristiyan olmadı. Fakat Hanif bir Müslümandı. Ve o müşriklerden olmadı." (Ali İmran, 67) Hz. Yusuf: "Ey Rabbim! Ey gökleri ve yeri yaratan! Müslüman olarak canımı al ve beni iyi kulların arasına kat!" (Yusuf, 101)

Dursun'un şahsiyetinin belirleyici yönlerinden biri olan ve İslam'a karşı odaklanmış olan "kin, nefret ve saldırganlık" duyguları onun gerçeği görmesine engel olmuştur. Bunu kendisi de ifade etmekten çekinmemiştir zaten: "Ben sürekli Tanrı kavramına başkaldıran bir yapıyı taşıdım. Bu bir 'evrimsel süreç' içinde bir gelişme niteliğinde oldu. Söylerdim, Tanrı ile kavga ederdim… O an bende öyle bir hınç oluştu ki, çünkü o (din, peygamber) benim gençliğimi, çocukluğumu aldı, onun yüzünden çocukluğumu yaşayamadım. O dakikadan itibaren dinle savaşa girdim." (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 34) Bundan dolayı Dursun'un önerdiği dünyada öncelikle dinsizlik olacaktır. (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 61)

Aslında Dursun sadece dinle kavgalı değildir. O çevresiyle de uyumsuzdur. Gerek müftülüğü gerekse TRT'deki görevi esnasında yaşadığı sürgünlerin gerçek sebebi de bu olsa gerektir. TRT'den emekli olmasına sebebiyet veren son sürgüne gerekçe olarak "bunalım içine düşmek", "iş çevresiyle uyumsuzluk" ve "psikolojik dengesizlik" gibi nedenlerin gösterildiğini yine kendisi anlatır. (Abit Dursun, Babam Turan Dursun) "O 'hayatının her döneminde bulunduğu yer ve konumla uyumlu görüşleri, en sivri ve uç düzeyde' savunmuştur. Müftülüğü döneminde aydın, ilerici din adamı olarak tanınırken, TRT'de "katı laiklik, akılcılık, bilimcilik" gibi temaları ön plana çıkarır, emekliliğinde ise ilişkide olduğu çevre ve yazılarını yayınladığı dergiler paralelinde keskin bir "din karşıtı" ve "Aydınlanma savaşçısı" kesilir. Öyle görünüyor ki, hayatının her döneminde onu "mücadele etmek durumunda kalan bir muhalif" konumuna düşüren iddiaları değil, iddialarında kullandığı sert, katı ve agresif üslubu ve tarzıdır. Dursun'un kişiliğinde belirgin olarak öne çıkan unsurlardan birisi de cinsel içerikli tecrübeleridir. Kulleteyn isimli romanında köpeklerin, koyunların çiftleşmesi gibi anlatımlara doğal görünmeyen bir tarzda yer verirken, koça mastürbasyon yaptırdığını da anlatır. Rüyasında gördüğü peygamberden, sevdiği kızı elinden alacağı endişesiyle kaçar. Çocukluğunu anlattığı bu çalışmasında yazar, bazen aynı sayfada onlarca olmak üzere, yüzlerce defa argo ve iğrendirici ifadelere yer verir. Çoğu zaman da bu kullanımlarla İslami kavram ve değerler

arasında irtibat kurar. Bütün bunlar aynı zamanda onun çocukluğunda din adına yaşadıklarının kişiliğinde bıraktığı derin izlerin işaretleri olarak görülebilir. Dursun'un bu üslubu sadece bu romanında değil, başta Hz. Muhammed'i tanıtırken olmak üzere bütün yazılarında öne çıkar. "Üslup ve ifade tarzının sahibiyle alakası, direkt ve tartışmasızdır." Onun değerlendirmeleri çoğu zaman hamasi, agresif, hatta isterik denebilecek özellikler gösterir. Hatta ünlü solcu İlhan Selçuk için "İslamcı Marksist" diyecek kadar sübjektif bakış açısına sahip biri olduğunu belirtirsek, tamamı ile düşman olduklarına suçlamada hiç sınır tanımayacağı kesinlik kazanmış olur zannederiz. Dursun'un İslam'ı değerlendirme konusundaki tavrı hiçbir zaman bilimsel, nesnel ve samimi olmamıştır." (Muhammet Altaytaş, Hangi Din, s. 29)

Dursun'un babası, 8-9 yaşlarındaki Dursun'u aileden ayırarak çok zor yaşam koşullarına sahip olan bir medreseye teslim eder. Çevresi başka ırktan insanlarla doludur ve kendisine 'Türko' denmektedir. (Dursun, Kulleteyn, s. 15) Bir ara camide birkaç gün yalnız kalmak zorunda kalan Dursun, camideki tabut ve gece karanlığından çok korkar. (Kulleteyn, s. 91) Çocukluk ve gençlik arzularını yaşayamayan Dursun, içinden peygambere büyük bir kin duyar. (Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 36) "Sivas'ta müftüyken alışılmamış bir müftüydüm. Sekreterim çok güzel bir kızdı" diyen Dursun daha o yıllarda, (Sosyalist!) "Devrim Ocakları"nın kurucuları arasında da yer almıştır. (Dursun, Hayatını Anlatıyor, s. 36) Bir ara komünist bir öğretmen de ona çok yardım etmiştir. Ondan bazı eserler alıp okumuş ve "ürkecek bir şey de yokmuş" sonucuna ulaşmıştır. (Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 34) Fromm, "Kişinin inancının yıkılmasına tek bir olaydan çok, küçük küçük birçok deneyimin birikmesi yol açar" (Fromm, Sevgi ve Şiddetin Kaynağı, s. 25–26) der. Spranger ise ateizmden bahsederken "büyük bir düş kırıklığına uğramış dini dürtü"den söz eder. (İnsan Tipleri, s. 175) Sonuç olarak Dursun; olumsuz çocukluk dönemi deneyimleri, bu deneyimlerin bir sonucu olarak yaşadığı zihinsel ve duygusal çöküntüler, yetişkinlik döneminde yaptığı 'farklı' çıkışlar ve bundan dolayı doğal olarak çevresinden aldığı olumsuz tepkiler, bu zorlukları yaşarken materyalist çevrelerden gördüğü yakın ilgi ve en önemlisi "beklenti ve ideallerine ulaşamaması" (Doç. Dr. Hasan Kayıklık, Dini İnkar Bağlamında Turan Dursun, Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 5 (1), 1-14) onu aşama aşama dinden uzak bir yaşama yöneltir.

Dursun'un psikolojik sorunlarını, ahlaki zafiyetlerini deşifre eden açıklamaları ve dini bilgileri daha 10 yaşından itibaren kendi menfaati için kullandığına delillerle konumuza devam edelim.

Dursun 14-15 yaşlarında bazı hadisler uydurarak esans satar (Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 28) ve böylece daha hayatının çocukluk dönemlerinde dini kullanarak çıkar elde etmeyi ve gerektiğinde yalan söylemeyi adet haline getirir. Zaten yazdığı eserlerde de buna dair pek çok kanıt mevcuttur. "Babam 'kafama koymuştu': "Basra'da, Kufe'de bile bulunmayacak ölçüde büyük alim olacak oğlum." Hatta babam daha evlenmeden Adana'ya gitmiş. Adana'dan armağanlar getirmiş anasına. Tabii Adana'da biraz çalışmış. Armağanlardan başka kendisine de bir şeyler almış. Ninem "Peki kendine ne aldın?" diye sormuş. "Kendime bir iki kitap aldım" demiş. O zamanki dinsel kitaplardan. "Ana, aslında ben bu kitapları oğluma aldım" demiş. Daha evlenmemiş! Anası, "Daha evlenmedin, oğlun nerede?" demiş." (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 18) "Dünyayı 'değiştireceğimi' biliyordum bir ölçüde. Birçokları bana, "Ya olur mu? Sen? Dünyayı?" diyordu. 'Belki bir tepkiden doğmuştur.' Hani, ikide bir bana, "Sen mi bu dünyayı değiştireceksin, sen mi bu dünyayı..." Tamam, kardeşim ben, bu dünyayı değiştireceğim! Başka bir yolu yok, ben bu dünyayı değiştireceğim. Kimsenin kararı değil. 'Bu dünyayı ben değiştireceğim diye yola çıktım.' Hiç kimse bana yer vermezken, yer verilmezken, bu savı ileri sürüyorum. Yıldırım'a [Aktuna] bile sormuştum: Bak sen deli doktorusun, ne dersin... Yani ben dünyayı değiştireceğimi söylüyorum. Gülmüştük." (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 15) "İlk don giydiğim zaman Adana'daydım. Şişman bir kız sevmiştim karşıda oturuyor, şişman mişman, 'kız olsun da ne olursa olsun' gördüm beğendim. Bu kıza nasıl kendimi beğendiririm,

donumu görürse... Dama çıkmıştım, çabalıyorum ki, kız bana doğru baksın. Kız bir türlü bakmıyordu. Yani epeyce çaba harcamıştım, kızın ilgisini çekmek için, 'donuma baksın' diye… '7 yaşındayken' âşık olmuştum. Bir de Kargalık köyündeyken aşık olmuştum. Safi diye bir kız. 'Allah'la kavgalaştığım zamanlar'dan birindeydi kızla arkadaşlığım. Sevgili olmuştuk. 'Kız beni ayartmıştı.' Ailesi bizim evlenmemizi istiyordu. Kız beni hep ayartırdı. Bazı şeyleri ben bilmezdim. Kız "soyun, işte şöyle, böyle", yani benim hiç bilmediğini şeyleri kız göstermişti o sıralar. 'Epeyce ilişkiler', duygusal ilişkiler gelişmişti kızla aramızda. Fakat kızın bir ablası vardı çarpık çurpuk, Allah'la kavgam ondan. Rüyamda Allah'ı görmüştüm. Bir söğüdü yontuyordu. Bir ayağını söğüdün aşağısına koymuş, bir ayağını yukarısına. Dallarını falan yontuyor. Herkes çevresine toplanmıştı. Ben bir fırsatını buldum, sokuldum. "Kim bu?" diye sordum. Allah, dediler. "Peki, söyleyeceklerim var" dedim. 'Önce kızmaması için yemin ettirdim.' Yemin etti. "Valla billa kızmam" dedi. "Ben senin yaptığın işleri beğenmiyorum, ben senin yerinde olsam bunları yapmazdım. Madem cenneti yaratacaktın, bu dünyayı niye yarattın? Sonra Safiyi çok güzel yaratmışsın. Sabo, Safi'nin ablası. Çocuk felci mi geçirmiş nedir, küçükken yatalak olmuştu. "Neden öyle yaptın?" dedim. Böyle bir 'tartışmamız' olmuştu. O zamanlar 10-11 yaşlarındaydım." (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 32-33) Dursun daha 11 yaşında Tanrı ile tartışmaya başlamış ve cinsellikle tanışmıştır! "İçerledi Tanrı'ya. Kendisi Tanrı olsaydı öyle yapmazdı." (Turan Dursun, Kulleteyn, s. 73) "Kız: Bak seni tanıyorum. Sana bu köyde "Türko" diyorlar. "Çok da zekiymişsin." Kim söylüyor? "Herkes. Büyük Hoca Molla Nasır da söylüyormuş. "Bu çocuk, büyük âlim olacak" diyormuş" Olacağım elbette. "Kufe'dekiler"den, "Basra'dakiler"den daha büyük. Sen gördün mü onları? Görmedim, ama biliyorum. Nasıl biliyorsun? Kitaplarda okuyorum. Babam da söylemişti. Konuşurken sorup birbirlerinin adlarını da öğrendiler. Kızın adı: Safo." Safo'nun göğüsleri ilgisini çekti. Göğüs kapalı ve giysi kalın olsa da çıkıntılar belli oluyordu. Göstermesini istese kız gösterebilir miydi? Gösterse, o da baksa, kimse" bir şey der miydi? "Memeleri yeni tomurcuklanmış kız"mış. Kur'an'da geçiyor. Cennet kızlarındanmış. -Ya?!!! - Vallaha! senin "meme"lerin de onlarınki gibi mi? Göster de göreyim! Burada olmaz, gel! Evde, anamdan başka kimse yok." (Turan Dursun, Kulleteyn, s. 74-75) "Safo fistanını çıkardı, peynir tulumunun üstüne koydu ve çıkıp üstüne oturdu. Ayaklarını sallamıştı yine. Çırılçıplak. Haydi gel bak memelerime. Baktı, elini dokundurdu. Çok, çok hoşlanmıştı. Haydi em! Ben bebek miyim? Dudaklarını kızın memelerine dokundurdu. Daha da hoşuna gitmişti. Kız çıplaktı, ama nedense bacaklarını birleştirmişti. Bacaklarının arası nasıldı acaba? Kıza bacaklarını ayırmasını söyledi. - Olmaz! - Niçin? - Vallaha bir şey yapmam ben. Öyleyse niye görmek istiyorsun? "Fıkıhta, Şeriat'te, "ferc"den sözediliyor. "Ferci dâhil (kadınlık organının iç kesimi), "ferc-i hariç" (kadınlık organının dış kesimi) diye geçiyor. "Nasıl olurmuş, görüp öğrenmek istiyorum." Öyleyse dışını gör! Tamam! Orada biri gelip o durumu görse, çok doğal biçimde ve içtenlikle, "bir 'fıkıh konusunu' incelediğini söylerdi ona." Kız bacaklarını biraz ayırdı. O da, yaklaşıp baktı. Daha çok bir incelemeci gözüyle!" (Turan Dursun, Kulleteyn, s. 76-77) Esans satmak için hadis uyduran, Tanrı ile kavga edenve dini bilgisini geliştirmek için kız çocuğunun avret mahallini inceleyen bir çocuktan bahsediyoruz ve daha bu çocuk 11 yaş civarındadır! "Safo'ların evinin önündeki yıkık duvarın üstüne çıkıp oturdu. Ve ayaklarını salladı. Sonra soyunmuştu… Kurbağalarda, tosbağalarda görmüştü. Tavuklarda, kazlarda, "culuk"larda da. Koyunlarda, sığırlarda da.. Atlarda, eşeklerde de... Hele atlardaki durum, çok belirgin ve şaşılasıydı. Derenin uygun bir yerinde aygırlar, kısraklara "çekilir"di. O şırada aygırların bacaklarının altından, soba borusu gibi ve up-uzun bir nesne; aşağı yukarı iner kalkar; tam kıvamına gelince de iki ön ayaklarını kaldıran aygır, kısrağa "atlar"dı. Hem de ne atlama. Daha görkemlisi olamaz." (Turan Dursun, Kulleteyn, s. 84-85) "İçlerinde bir görkemli: Koç. Ne ki, en çok ilgilendiği şey, başka: Egemenliğindeki koyunlardan, üstüne atlamasını isteyenlerin "gel, atla!" anlamındaki çağrısı. Çağrıyı alır-almaz; hemen gidip atlıyor. Ön ayaklarını dişinin üstüne koyarken, arka ayaklarıyla yere basıyor ve upuzun, sip sivri nesnesini, sokmak istediği yere kolaylıkla sokuyor. Çok geçmeden de güçleri birkaç saniyelik

erkekler gibi fişeğini atmış, işini bitirmiş olarak iniyor. Biraz otluyor, bir daha. Biraz otluyor, bir daha. Bir daha, bir daha.. İki atlayış arasında biraz otlamadan edemiyor. Atlama gücünü otlardan alıyor sanki. Bunları izliyordu hep. Hava da oldukça güzeldi. Koçun koyuna atlayışını izlerken, köpeklerde tanık olduğu çiftleşmeyi, köpeğin kancığına atlayışını anımsayıp göz önüne getirdi. Karşılaştırdı. Benzerlikleri vardı, ama benzemezlikleri de vardı. Erkek köpeğin cinsel organı, koçunkine oranla hem kalın, hem de topuzlucaydı. Koça yaklaştı. Eliyle sırtını, okşadı. Sonra eğilip o sivri nesnesini tuttu. Yuvasına çekilmiş olan nesneyi, üstündeki derinin üzerinden o yana bu yana kıpırdatmaya, deriyi ileri-geri etmeye ve itmeye başladı. "Koçunkini de elle kusturup kusturamayacağını görmek istiyordu." Ve görüyordu: Kusturuyordu koçunkini de. Koçunki de atı atıveriyor, "fırtığını" fırlatıveriyordu. 'Denemesinden ve sonucundan memnun' olmuştu." (Turan Dursun, Kulleteyn, s. 219) "Sonra "kutsal kitaplarla karşılaşınca, Kur'an'dan önceki kitaplarla tanışınca, Muhammed'in aktarmacılığını birden kavradım." Hiç aradan zaman geçmedi. Daha önce Yahudilik ve Hıristiyanlık hakkında bilgim vardı ama İslam'ın aktardıklarıyla biliyordum. Kendi kaynaklarından bilmiyordum. Tevrat'tan ve İncil'den söz edilirdi. Kendi kaynaklarıyla 1960'lı yıllarda tanıştım. (Sosyalist devrimci) "Türkiye Gençlik Teşkilatı'nın" bana bir çağrısı, önerisi olmuştu. Götürelim, "Papa ile tanıştıralım", demişlerdi. Onların amaçları şöyleydi. "Bakın bizde de böyle 'aydın bir din adamı' var." Nadir Nadi'nin sütununda yazı yazdırmışlardı. 'Baş sayfalarda yer alıyordum.' Çok 'popüler bir müftüydüm.' Bir yere gittiğimde Sivas Müftüsü, 'aydın müftü Turan Dursun' İstanbul'a geldi, Ankara'ya gitti... O zaman 'valiye yer vermezlerdi, bana' yer verirlerdi." (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 39-40) "Aaa, daha ilk elime aldığımda sahtekârlığını görebildim. İlk elime aldığımda! "Zaten epeydir de sorular vardı." Tamam dedim, bu adam sahtekârdır. Ama ne fena oldum. Öyle bir hınç oluştu ki! Çünkü o benim gençliğimi aldı, çocukluğumu aldı. Ben ondan dolayı 'gençliğimi, çocukluğumu yaşamadım.' Ve o dakikadan başlayarak hemen savaşa giriştim. Rasgele bir müftü değilim. Ben hem aydın çevrelerde aydın müftü olarak son derece büyük saygı görüyorum. Kimi zaman önümde eğiliyorlar. Böyle saygın bir yerim de var. Eli öpülen bir durumum var. Sivas'ta müftüyken bir sekreterim vardı. Sekreterim çok güzel bir kızdı. Müftü vekili olarak koymuştum." (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 41) "Dinsiz, pardon Muhammed'siz peygambersiz olduğum dakikadan başlayarak açıkça söyledim. "Deneyler yaptım" kendi kendime. Tanrının olmadığına ilişkin. "Rastlantılar üzerinde durdum." Rastlantı öğeleri üzerinde durdum. Evde, karım "gene" şaşırmıştı. "Sen delirdin mi" demişti. "Kovaya su doldurdum. Süpürgeyi alıp batırdıktan sonra duvarlara rasgele serptim. Baktım. Bakıyorum duvarlarda çeşitli biçimler oluşuyor. İnsan resmi, hayvan resmi, ağaç... Kuruyor. Ben bir daha serpiyorum." Kadıncağız orada öyle bakıyor. "Ne yapıyorsun sen" diyor. "Neden yapıyorsun?" "Allah var mı, yok mu onu bulamaya çalışıyorum" dedim. Anlayamıyordu, suyla süpürgeyle duvara serpmeyle Allah'ın ne ilişkisi var. "Onlarla bir kanıt bulmuştum." Bu duvarlarda çeşitli resimler oluşuyor. Hayvan resmi. "Gerçi süpürge benim elimde, su da. Suyu serpen de benim." Rastlantısal oluyor. Demek ki rastlantılar. "Öyleyse neden insanlar da evren de rastlantısal" olmasın! Bu Allah'lılık iki üç yıl daha sürdü. Birden tümden o da silindi. O gelişmeler artık Tanrının hiç olmadığı noktaya gelmekle sıçrama gösterdi. Tanrıyı inkar etme demiyorum, olan bir şey yok ki inkâr edeyim. Tanrının yok olduğunu bilme noktasına varmam, o sıçrama, birkaç yılımı aldı. "Çöpçülüğe" başvurmuştum. "Bir arkadaşımın önerisiyle TRT'de göreve başladım" bir sürü program yaptım." (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 42-43) Evet! Satır aralarını okuaybilenler için birçok gerçek saklıdır bu yazılarda…!

Turan Dursun'un Metodunun eleştirisi

Dursun da tıpkı oryantalistler gibi, İslami kitaplardan eleştirebileceği parçaları alıp aynı eserlerdeki İslam'a yönelik yaptığı diğer iftiralara cevaplar veren yerleri görmezden gelmiştir. Bu durum da, onun belli bir bilimsel metot kullanmak yerine tamamen yukarıda bahsettiğimiz

tepkisel, hırçın kişiliğini eserlerine yansıttığını göstermektedir. Mesela; Şeytan ayetleri masalını anlatırken işine gelen 3-4 İslam âliminin kitaplarından alıntı yaparken bunu reddeden (Kadı Iyaz, Fahreddin Razi, Alusi, Kadı Beyzavi, Muhyiddin Arabi, İzmirli İsmail Hakkı, Muhammed Abduh, Muhammed b. İshak b. Huzeyme, Beyhaki, Şevkani, Kurtubi, Ayni gibi) onlarca alimi ve eserlerini görmezden gelmiştir. (Bu konuya cevap için de, 'Garanik olayı, şeytan ayetleri' adlı yazımıza bakılabilir!) Arap dilindeki mecazı (benzetme sanatını, sembolik) kavramları, sanki anlamlarını bilmiyormuş gibi kasıtlı çevirilerle okuyucuya sunmuştur. (Mecaz konusunda detay için, 'Teşbih, mecaz' adlı yazımıza bakılabilir.) Mesela 'Allah'ın gözetlemesi' manasındaki "Allah'ın gözü" deyimini "insanın gözü gibi göz" diye tercüme etmiştir. Kelimelerin özellikle zihinde olumsuz anlamlar uyandıracak şekilde çevirilerini yapmıştır. Mesela 'eş' kelimesi yerine 'karı' kelimesini kullanmıştır. Tefsirlerdeki bilgilerden işine geleni alarak diğer birçok yorumu göz ardı etmiş, herhangi bir tefsirdeki istisnai/aykırı görüşü İslam'ın görüşüymüş gibi okuyucuya sunmuştur. Örneğin ayın yarılması (Bu konu için, 'Kur'an ve bilim 2, Kur'an'daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar' başlığı altındaki 'Ay yarıldı mı?' adlı yazımıza bakılabilir) konusunda (Din Bu, s. 217) İbnü'l-Cevzi'nin tefsirini kendi yorumuna ters düştüğü için reddetmiştir. Ama kitabının 230. sayfasında ise İbnü'l-Cevzi'yi güvenilir bir müfessir olarak tanıtan da yine kendisidir. Bazı konularda tefsirleri kanıt olarak bir hünermiş gibi sıralarken, nedense Arapların kızlarını öldürmesi konusunu anlatan ve kendisinin de "güvenilir" kabul ettiği tüm tefsirleri bir çırpıda göz ardı edip şöyle yazabilmiştir: "Tefsirler Ferezdak'ın iki dizesi üzerinde durur. Ne var ki tefsirlerde bu iki dize hep aynı sözcüklerden oluşmuyor. İki dize de değişik biçimde yer alıyor, dizelerin değişik olması göz önünde tutulursa, sonradan uydurulduğu bile düşünülebilir." (Din Bu, s. 204) Aynı akıl yürütmeyi şeytan ayetleri konusunda yapmaz ama. Halbuki şeytan ayetleri denen uydurma dizeler '20 farklı şekilde' aktarılmıştır. 'Şeytan ayetleri bu yüzden uydurmadır' deseydi, Dursun'un samimiyetine inanabilirdi. Tüm bunlar onun bilimsellikten ve objektiflikten uzak, tepkiselciliğine ve sübjektifliğine işaret etmektedir. 'Nefislerinizi öldürün' ayetini mecburi anlayış istikameti gibi, 'kendinizi (birbirinizi) öldürün' diye anlamak gerektiğini söylerken nefsi, 'insanın zararlı eğilimleri' olarak anlayanları bilgisizlikle ve Arapçayı bilmemekle suçlayan da yine kendisidir. (Din Bu, s. 222) Halbuki aynı kitabının 254. sayfasında Şerif Cürcani'nin 'Tarifat'ından aldığı tanımda nefsin, 'eğilim' anlamına geldiğini de yine kendisi yazmaktadır! Aslında kendisinin de güvenilirliğinden şüphe ettiği bazı hadisleri delil olarak kullanan da yine kendisidir. Halbuki bunların uydurma olduğunu kendisi de kabul etmektedir: "Gerçekten de hadis kitaplarının en güçlü sayılanları bile uydurma hadislerle doldurulmuştur." (Din Bu, s. 158. Bu konuda 'Hadis, Sünnet Müdafaası' adlı yazımıza bakılabilir.) Bazı yerlerde sorduğu sorular ise zorlama niteliktedir. "Neden son peygamber bir Arabi?" Sanki başka bir milletten olsa, yine aynı soruyu kendisi sormayacakmış gibi?!

T. Dursun'un kitapları bir metottan yoksundur. Sadece İslam'a duyduğu tepkiden doğan, kimi yerde duygusal, kimi yerde doğru olmayan ve mantıksız yargılarda bulunmuş, yanlış aktarılmış bazı hadisler ve tefsirlerdeki israiliyattan (Yahudi kaynaklarından tefsirlere geçen ve İslami açıdan kabul edilmeyen) etkilenmiş bilgilerle dini kötülemeye çalışmıştır. Mesela Peygamberimizin savaşta kadın, çocuk ve ihtiyarlara dokunulmamasını emreden birçok hadisini görmezlikten gelmiş, buna karşı gerçekliği tartışmalı haberlerle bunun aksini iddia etmeye çalışmıştır. İşine gelen yorumlardan -istisna, uydurma farkı gözetmeden- alıntılarla kitaplarını doldurmuştur ki bu metot aynen oryantalistlerce de uygulanmaktadır! ('Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımıza bakılabilir.) Dursun, İslam'ın akıl ve ilimle olan bağlantısını çarpıtıp, düşünme ve akılla ilgili yüzlerce ayet ve hadisi göz ardı ederek şöyle de diyebilmiştir: "Din varken kafanızı daha ileri, daha güzel şeyleri yapmaya kullanamıyorsunuz. Kullandığınız zaman engeller çıkıyor." (Din Bu, s. 16) Halbuki Harizmi sıfırı bulup kullandığında İslam buna engel mi olmuştu? El-Cezeri tarihte ilk robotları yaparken, Abdüsselam kendisine 1979 Nobel Ödülünü kazandıran teoriyi geliştirirken din engel mi olmuştu? (Bu konuda 'Müslüman bilim öncüleri' isimli yazıya bakılabilir.) Dursun'un iddiaları da zaten kendi orijinal görüşleri değil,

yüzlerce yıldır Hristiyan ve Yahudi oryantalistlerin gündemde tutmaya çalıştıkları konulardır. Dursun sadece bu fikirlerin pazarlamacılığını yapmıştır. Dursun, usul/metodoloji bilgisi konusunda da subjektiftir. İşine geldiği gibi kaynakları kullanmıştır. Ayetin ayetle, ayetin hadisle, hadisin ayetle, hadisin hadisle açıklanacağını bilemeyecek kadar usul bilgisinden de habersizdir. Hadis ilminde, 'haberi vahid'le, 'haberi mütevatir'in farkından bile habersiz gözükmektedir. Rivayetlerden 'işine geleni' okuyucuya doğru olarak sunmuştur. Hadislere uydurma rivayetler karıştırıldığını söylemiş ama kendisi o uydurma rivayetleri işine geldiği zaman istediği gibi kullanmıştır. Alaycı, edepten yoksun ifadelerle ele aldığı konularda okuyucuyu istediği gibi yönlendirmeye çalışmıştır. Don Kişotvari bir tavır sergileyen Dursun, Allah ile iplerinin kopmasını da şöyle açıklamaktadır: "Allah'la kavgam ondan. Rüyamda Allah'ı görmüştüm O zamanlar '10-11 yaşlarındaydım." (Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 32) Daha çocuk yaşlarda psikolojik sorunlar yaşayan ve bozulmuş Tevrat'taki Yakub peygamberin Allah'la güreş tutmasından (!) çok etkilendiği anlaşılan Dursun biraz akaid okusaydı, Allah'ın rüyada görülmeyeceği (A'raf, 143) o görülenin şeytani bir varlık olduğunu hemen anlardı. O çok genç yaşta gerçek ilişki de yaşamıştır. "Kız beni hep ayarttı. Bazı şeyleri ben bilmezdim. Epeyce ilişkiler, duygusal ilişkiler gelişmişti kızla aramızda." (Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 32) Sağlıksız ortamda, formasyondan uzak, ezbere dayalı, anlamadan, küçük yaşta cinsellikle ki, sapık cinsellik dâhil (Kulleteyn, s. 85), tanışan, normal bir çocukluk geçirmeyen, psikolojisi bozuk olan Dursun'un, yıllarını verip öğrendiği bilgilerin pratik hayatta bir karşılığının olmadığını görmesi, bir de üstüne okumayı bile askerde öğrenip, ilkokul diplomasını dışarıdan alıp hayata sıfırdan başlaması onda büyük bir kin oluşturmuş, hırçın biri haline getirmiştir. Başkasına kaçırmayı düşündüğü kadın zamanla eşi olmuş (Abit Dursun, Babam Turan Dursun, s. 21) ama başkalarına âşık olmaktan da bunlar onu alıkoymamıştır. Eşi ile de sorunlar yaşamıştır ama eşi, 'Dursun'u Allah'tan daha yüksek' de görmektedir. (Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 36) Eşini dövmüş ama bunu da "Molla döneminde ilk zamanlarda oldu" diye dine bağlamıştır. (Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 35) Yine ona göre, Türkiye'den Papa ile konuşması için onu seçmişler ama sonra Dursun bundan vazgeçmiştir!

Dursun'un Arapça seviyesi ve bilerek çarpıtmalarına örnekler

Turan Dursun kendisini her alanda uzman ilan eder. Halbuki bir ilahiyat profesörü uzman olduğu alan için yıllarca çalışır, Arapça dışında en az İngilizce gibi bir tane daha yabancı dil öğrenir, yurtdışında araştırmalar yapar ama uzman olduğu alanla ilgili hâlâ öğrenmeye de devam eder. İlkokulu dışarıdan bitirmiş, Türkçeyi sonradan öğrenmiş; Arapça bilmek dışında bir özelliği olmayan Dursun ise kendini 'her alanda' uzman ilan edebilmiştir! Sarf-Nahv, bedi-beyan, tefsir, hadis, fıkıh, kelamı, mantık, ıstılah, usul, aruz, İslam Tarihi, astronomiyi çok iyi bilen, aynı zamanda embriyoloji alanında uzman ve din etnologu olduğunu iddia eden (Din Bu I/97) Dursun, Hz. Peygamber'in, azl (doğumu önlemek için, boşalmadan önce ayrılma) ile ilgili bir sözünü aktardıktan sonra (Din Bu I/34), "Yapmamakta sizin için bir sakınca yoktur; yapmayabilirsiniz" (Ma aleyküm ella te'falu) şeklinde tercüme ettiği cümlenin aslında tam tersine "Yapmamanız için bir gerek yoktur, yapabilirsiniz" demek olduğunun bile farkında değildir. 'mâ' edatı, 'mâ nafiye' (olumsuz edatı da) olabilir ki, o zaman "Neden yapmayacaksınız?" anlamına da gelir hadis. Yine kitabında (Din Bu II/46) "Birçokları gibi Ibn Hazm'ın da Sabiilerden, tapınaklarından, ibadetlerinden söz ederken yazdıkları şunlar da var." dedikten sonra, "Ancak onlar, 7 yıldıza ve 12 burca saygı göstermek gerektiğini söylerler ve bunların suretlerini (resimlerini, heykellerini) tapınaklarında yapıp bulundururlar. Bunlara kurbanlıklarla ve darıyla yakınlaşmaya çabalarlar." şeklinde Hazm'dan alıntıda bulunur. Ama "Aslında metinde geçen "ed-Dehanü" kelimesi darı değil, "duman, buhur, tütsü" anlamına gelir. Yani, tanrılara kurban kesenler, buhur yakarak, güzel koku ve tütsü ile ibadetlerini mabudlarına takdim ederler. 'İslami bir temeli olmasa da sonradan ortaya çıkan' dini törenlerde buhur

yakmak, tütsü ile topluluğa güzel koku yaymak âdeti günümüzde bile yapılmaya devam edilmektedir. Şimdi bu kadar basit şeyi dahi bilemeyen bir insanın, ana dilinden daha iyi Arapça bildiğini iddia etmesi uygun mudur? Bu iddia sahibinin, diğer metinlere yaptığı çevirilerin ne derece aslına uygun olduğunu okuyucu düşünmelidir." (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu I/10-14) Yine Dursun, Hz. Muhammed'in güya 'şehvetperestliğini kanıtlamak' hevesiyle, Gazali'nin İhya'sında yer alan bir rivayeti aktarır: Ali'nin oğlu Hasan'ın, bir alışta "altı karı birden aldığını, sonra çok geçmeden bunları boşayıp yenilerini aldığını, bu torunu Muhammed'e anlatıldığında, Muhammed'in: 'O, yaratılışta da, huyda da bana benziyor." dediği aktarır. Aslında Dursun yine Gazali'nin ibaresini tahrif etmiştir. Çünkü Peygamber'in devrinde, torunu Hasan'ın, birçok kadın değil, bir kadın alması bile mümkün değildir. Hasan, hicretin dördüncü yılında doğmuştur. Peygamber'in vefatı sırasında o, sadece altı yaşındadır. Altı yaşında bir çocuğun dört kadın alması, sonra tez zamanda bunları boşayıp yerine başkalarını alması, bunu duyan Peygamber'in de onu övmek için "O yaratılışta da, huyda da bana benziyor" demesi mümkün müdür? Dursun, Hasan'ın bu davranışını Peygamber'in beğenmiş olduğunu aktararak aslında, Peygamberin şehvet düşkünü olduğu izlenimini okurların zihninde oluşturmaya çalışmıştır! Ahzab 51. ayet inince, güya Hz. Aişe şöyle demiştir: "Ma era (ura) rabbeke illâ yüsariu hevake": "Görüyorum ki, senin Allah'ın yalnızca senin şeyinin keyfini yerine getirmek için koşuyor." Dursun'un çarpıtarak verdiği özün doğru tercümesi şudur: "Kanaatim şudur ki, Rabbin senin arzu ve isteğini geciktirmeden hemen (ayeti indirmek suretiyle) yerine getirir." A. Davudoğlu tercümeyi şu şekilde yapar: "Vallahi Rabbinin, senin arzunu hemen yerine getirdiğini görüyorum." (A. Davudoğlu, Sahih-i Müslim Tercüme ve Şerhi. VII/ 402) Molla Sadreddin Yüksel şöyle demektedir: "Hz. Aişe, Hz. Peygamberin huzurunda böyle konuştuysa niçin Peygamber onu "tecdidi imana" davet etmemiştir? Davet etmesi gerekirdi. Demek ki, Hz. Aişe kesinlikle bu şekilde konuşmamıştır. Ve öyle bir manayı da kast etmemiştir. Hz. Aişe'nin söylediği sözden maksadı şudur: Ben önce mehirsiz olarak kendilerini Peygamber'e hibe eden kadınları kadınlık hissiyle kınıyordum. Sonra baktım ki, Allah gerçekten O'nun arzu ve isteğini süratle yerine getiriyor. Artık ben de kınamayı bıraktım. Çünkü benim kınamam O'nu da -Peygamberi de- rahatsız edebilirdi." (S. Yüksel, Kur'an'dan Cevaplar, 8-9) Çarpıtmalarından bir örnek daha verelim: "Filistin'de "Übna" denen bir yere Peygamber bir baskın düzenlemişti. Baskını yapacaklara da şu buyruğu veriyordu: Sabahleyin Übna'ya (ansızın) baskın yap ve orayı yak! Ve "Übna" köyü yakılıyordu. İçindekilerle birlikte." (Ebu Davud, Cihad/91, hadis 2616, c. 3, s. 88. Ayrıca s. 124'teki 2'nolu not: İbn Mace, Cihad/31, hadis No: 2843, II/948) Aslında Übna baskını, durup dururken yapılmış değildir. O bölge halkı Müslümanları sürekli rahatsız ediyordu. Peygamberin elçilerini de öldürmüşlerdi. Hz. Peygamber Üsame kumandasında bir orduyu onlara gönderir ve ona şu emri verir: Sabahleyin Übna'ya baskın yap, sonra yak!" (Ebu Davud, Cihad: 91; Ibn Mace, Cihad: 31) Hadisin metni sadece bu kadardır. Hadiste kastedilen, köylülerin evlerini ve ekinlerini yakmaktır. İbni Mace'nin yaptığı açıklama da bu şekildedir. (II/948, not: 2843) Dursun, hadis metninde olmayan şu ilaveyi eklemektedir yazısına: "Übna köyü yakılıyordu, köy halkıyla birlikte." Halbuki hadiste köy halkının yakıldığından söz edilmez. Peygamber asla köy halkını yaktırmamıştır. Savaşın sonucuna katkısı yoksa ağaçlara, ekinlere bile savaşta dokunmak yasaktır. Ağaçlara, hayvanlara dokunmama hususunda Hz. Ebu Bekir'in de emri vardır. ('İslam savaş hukuku' adlı yazımız aşağıdadır.) Dursun'un diline doladığı diğer bir örnekle devam edelim: Peygamberimiz savaşta ağaçların kesimini emretmiş. Halbuki gerçekte olan ise, kendileri ise savaş halinde olunan Nadir oğullarının birkaç hurma ağacını peygamberimizin kestirmesinden ibarettir ve maksat da onları korkutup kan dökülmeden teslim olmalarını sağlamaktır. Bu metot da amacına ulaşmış ve onlar savaş olmadan Hz. Peygamber'in şartlarını kabul edip, taşınır mallarını develere yükleyip gitmeğe razı olmuşlardır. Peygamberimiz de bütün hurmaları kestirmiş değildi. Sadece birkaç ağaç kestirmişti. Acaba, ağaçların kesilmesindense savaşa girip her iki taraftan da yüzlerce kişinin ölmesi hümanist geçinen Dursun'u daha mı mutlu edecekti?! Dursun'un psikolojik yapısını ve okuyucuyu yönlendirme çabalarına örnek teşkil etmesi açısından önemli

göstergeler olan, kaynak gösterdiği hadis kitaplarında veya İslam alimlerinin eserlerinin asıllarında olmadığı halde Dursun'un yazdığı kitaplara eklediği çarpıtma örneklerine devam edelim: Hz. Aişe'nin "dünyada ne kadınlar varmış!" gibi bir sözü hiçbir kaynakta yoktur. "Hiç yorum yapılmaksızın ve orijinal anlatıma bağlı kalarak" diye aktardığı: "Zeyneb yorgunluktan ve terden pembeleşmiş yüzü ve yarı çıplak haliyle son derece çekicidir" şeklindeki rivayet de hiçbir eserde bulunmamaktadır! Cüveyriye ile evlenmesi ile alakalı, "Tutsaklar arasında nefes kesen bir kız. Aişe, bunu Peygamber görür de yine bir ayet gelir diye kaygılanır ve kızı çadırın yanından uzaklaştırır." şeklindeki ifadeler Dursun'un kaynak olarak gösterdiği Buhari'de yoktur! Safiyye ile evlenmesi olayında aktardığı, "Safiyye'nin güzelliği Peygamber'in yakınlarının dilinden düşmüyordu. O, ancak Peygamber'e layık olabilirdi. Safiyye tutsaklar arasında idi. Dihye adında bir genç onu aldı. Hadislere göre Peygamber onları çağırtır ve der ki: Bu kadını Cebrail bana nikahladı, sen git başkasını al. Dihye de üzgün ayrılır ve 'Bu sırada sanki Uhud dağı üzerime çökmüştü' dedi diye nakilde bulunur Dursun. Sözler için verilen kaynaklara baktığımızda ne "Cebrail'in nikahlamasından, ne Dihye'nin üzerine Uhud dağının çöktüğünden, ne de Safiyye'nin güzelliğine vurulmaktan söz edilmektedir! Esma ile evlenmesinde ise, "Eş'as isimli birisi Peygamberimiz'e (sav) çok güzel bir dul kadından bahsetmiş ve bunu almasını teklif etmiştir ve Peygamber 'aldım gitti' demiştir." Yazarın iddiasının aksine Buhari ve Müslim'de böyle bir hikaye yoktur. Yine Dursun şöyle yazmaktadır: "Kalkmış zekerin indirilmesi için hiç zaman yitirilmemesi istenir. Nerede ve ne zaman olursa olsun zekerin öfkesi giderilmelidir. Bir hadise göre bir hac esnasında Peygamber şu buyruğu verir: "Hemen ihramdan çıkın ve karılarınızla yatın." Halbuki ihramın belli bir mekanı ve zamanı vardır ve bu müddet içinde ihramdan çıkıp eşi ile beraber olmak yasaktır! Bunun dinen cezası bile vardır. Dursun'un gösterdiği kaynaklar okunsa veya Dursun ilim namusuna sadık kalarak okuduğunu doğru aktarsa idi, hadisenin şundan ibaret olduğu görülecekti: Peygamberimiz yalnızca hac etmeyi niyet ederek gelen ashabının, uzun zaman ihram içinde ve ihram yasaklarını yaşayarak vakit geçirmelerini önlemek üzere -zamanı geldiği, müddeti dolduğu için- ihramdan çıkmalarını ve isterlerse eşleri ile de beraber olabileceklerini bildirmiştir. Müslim'in Sahih'inde, hadisi Cabir'den nakleden Ata bu emrin mahiyetini, yukarıda gördüğümüz şekilde istismar edilmesin diye nasıl da güzel açıklamıştır: "Peygamberimiz bu emri ile ashaba, ille de eşlerinizle yatın demedi, yalnızca bunun helal olduğunu onlara bildirdi." Kısaca Dursun, ayet ve hadislerden aldığı bilgileri çarpıtmış, kendisinden önce İslam düşmanı oryantalistlerin İslam hakkında yazdıklarını da 'kendine has bir üslupla' yeniden bir araya getirmiş ve kitaplarını bu şekilde oluşturmuştur. "Dursun'un tüm iddiaları da, kendi konu başlıkları altında ele alınıp bu çalışmamızda tek tek cevaplanmıştır!"

Turan Dursun nasıl ateist olmuştu?

"Allah'a inanıyordum. Ancak 'deneyimler yaptım' kendi kendime. Su dolu kovanın içine süpürgeyi batırıp duvara sürdüm. Şekiller bir rastlantı. Dünya'nın oluşumu da öyle olmasın? Bu arada o da tümden silindi." Dursun duvardaki şekilleri dünyadaki düzene denk kabul etmektedir. Halbuki aklı ve mantığı olan hiçbir insan bunu asla kabul etmez. Bir düşünün evren, takımyıldızlar, galaksiler, yıldızlar, nebula, kara delik, güneş sistemi, gezegenler, dünyanın etrafını saran atmosfer, dünyada birbiri ile uyumlu yaşamını devam ettiren makro ve mikro âlem ve tüm bunların dengi olarak kıyasladığı duvardaki bir şekil! Tabii sadece o şekilleri oluşturmak için bile en azından bir kova, süpürge, su ve bir insan gerekmez mi?! Aslında bu deney bile bir yaratıcıyı işaret etmekte değil midir? "Yapılan hesaplara göre, evrenimizin başlangıçtaki gerçek yoğunluğu ile ötesinde oluşması imkanı bulunmayan kritik yoğunluğu arasındaki fark, yüzde birin bir kovadrilyonundan azdır. Bu, bir kalemi sivri ucu üzerinde bir milyar yıl sonra da durabilecek biçimde yerleştirmeye benzer. Üstelik evren genişledikçe, bu denge daha da hassaslaşmaktadır." (Bilim ve Teknik, Sayı 201, s.16)

Turan Dursun'a cevaplar

(Bu yazı, Bahattin Sağlam ve İsmail Acarkan'ın 'Turan Dursun ve Din' ile Prof. Süleyman Ateş'in 'Gerçek Din Bu 1-2' adlı eserleri 'temel alınarak' hazırlanmıştır.)

"İnsanlar arasında öyleleri var ki, bilgisi olmayanları Allah yolundan saptırmak ve onu gülünç duruma düşürmek için (İlahi mesajlar üzerinde) kelime oyunu yapmaya kalkışırlar: Böylelerini alçaltıcı bir azap bekliyor. Böyle birine mesajlarımız aktarıldığında, sanki kulaklarında bir sağırlık varmış da onları hiç duymamış gibi, küstahça yüz çevirir: İşte ona (öteki dünyada) acıklı azabı haber ver!" (Lokman, 6-7) "İnandıktan sonra kafirliğe sapıp sonra 'inkarcılıkta daha ileri gidenlerin' tövbeleri asla kabul edilmeyecektir." (Ali İmran, 90)

Din nedir?

Din, akıl sahiplerini kendi hür iradeleriyle dünyada en güzele ve ahirette de kurtuluşa ulaştıracak olan ilahi kanundur. (DİA, Din maddesi) Din, kişiyi kendi hayatında tam bir mutluluk, uyum ve barış içinde geçirebileceği mükemmelliğe ulaştırabilecek ve toplumda barış ve adalete dayalı bir yapı oluşturabilecek mükemmel bilgidir ve Allah tarafından gönderilmiş bu bilgiler, çağlar boyu doğruluğu değişmeyecek emir ve yasaklar bütünüdür. Allah (cc) tarih boyunca hep aynı emir ve yasakları insanlara bildirmiştir. Bununla beraber dinin 'pratikleri' geldiği toplumun düşünsel, kültürel ve sosyal yapısına göre farklılık gösterebilir. Gönderilen her dinde inanç esasları birdir. Batılı din tarihçilerinin varsayımlarının tersine, insanlığın ilk dini animizm veya totemizm gibi "ilkel" dinler değil, Kur'an'ın deyimiyle İslam dinidir. İslam, insan olmak noktasında her zaman aynı özü taşıdığından, Allah'ın insanlar için gönderdiği dindir ve temelde/özde hep aynı olmuştur. Hz. Nuh, Hud, Salih, İbrahim, Musa, İsa ve Muhammed gibi tüm resullerin getirip duyurduğu, nebilerin de uyup tatbik ettiği din her zaman aynıdır. Ama her defasında birtakım olumsuz sebeplerle bu dinden uzaklaşan insanlar değişen dinler üretmişler ve bunun sonunda da "ilkel, batıl, şirk dinleri" ortaya çıkmıştır. Nitekim Hinduizmin kutsal metinlerinden olan Vedaları inceledikten sonra, Alman filozofu Schelling şöyle demektedir: "Bütün insanlık önceleri tek varlıktı (bir ümmetti). Ve tek bir Tanrıya inanıyordu. Sanki en eski din (İslam) yıldız yıldız parçalanmış." (Ali Ünal, Din etrafında, s. 60) Din aynı zamanda koruyucu bir kurumdur. İslam bilginleri bu korumayı beş bölümde incelerler; Can, mal, namus, akıl ve dini/fikri koruma. Bu konularda detay için 'İslam tüm dinlerin özüdür', ' İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazılara bakılabilir.

Din Afyon mudur?

Marx'a göre, "Din, toplumların afyonudur." (Karl Marx. Hegel'in Hukuk Felsefesi'nin Eleştirisine Katkı, s. 191) Bu sözü âdeta bir hadis imişçesine bayraklaştıran materyalist kesim 150 senedir dine ve dindarlara karşı savaş açmışlar ama başarılı olamamışlardır! Artık bu sözün dile getirilmesi de Marxizm karşıtlığı gibi algılanır olmuştur: "K. Marks'ın bu sözü Soğuk Savaş döneminde CIA psikolojik propagandalarının en etkili silahı oldu. Sosyalizme karşı kullanılan hiçbir ideolojik silahın bu ölçüde etkili olduğu görülmemiştir. Bu sözün edildiği 19'uncu yüzyılda din, yoksulların "ilacı" değil egemenlerin baskı aracı idi. 25 yaşındaki Marks şunu dedi: "Dini acı, aynı zamanda gerçek acının ifadesi ve gerçek acıya karşı bir protestodur. Din, mazlum mahlukun iç çekişi, kalpsiz bir dünyanın kalbi, ruhsuz hallerin ruhudur. Halkın afyonudur." (Ki afyon metaforu, insanların anlık acılarını azaltan ve onlara devam etme gücü veren hoş yanılsamalardı. O dönem afyonun tıbbi nitelikleri ve bağımlılık yaratma potansiyeline hem değer veriliyor hem de kınanıyordu.) Ali Şeriati'ye göre "dinin özü afyon değil uyarıcıdır." Tarih sahnesine devrimci kimliğiyle çıkan dinin/ Hz. Muhammet'in muhalif yönü unutturuldu. Dinin toptan mutlak kötü olduğu,

salt gericilik taşıdığı düşüncesi, Marks'a ait değil, daha çok burjuva aydınlarına ve kaba materyalistlere aittir! Bizim solun da "din hakkında bildiği tek şeyin dine karşı olmaktan ibaret" hali aşılması gereken bir zaaftır. Egemenlerin dayayıp direttiği dini algıyı yıkmak esas hedeftir." (Soner Yalçın, Sözcü, 09 Mayıs 2024) Artık din konusunda son kararı verecek olan, bu "burjuva aydınları ve kaba materyalist" Dursun zihniyetine sahip olanlardır! Yoksa Müslümanlar Hz Adem'den beri yollarına aynen devam etmektedirler!

İlk ortaya çıktığı günden itibaren mazlumları, fakirleri korumaya alan, zekat kurumunu kurarak zenginlerin mallarının bir kısmını muhtaç olanlarla paylaşmayı emreden, mazlumların haklarını ararken, mallarını müdafaa ederken ölenleri şehit kabul eden (Tirmizi, Diyat, 21) her türlü haksızlığı, despotluğu, zalimliği şiddetle lanetleyen (A'raf, 44; Hud,113; Ebu Davud, Melahim 17; Tirmizi, Fiten 13; Nesai, Bey'at 37; İbni Mace, Fiten 20) İslam dini mi afyondur? İnsanlık tarihi boyunca insanlara yardım elini uzatan, merhamet eden, şefkat eden, "haksız yere bir tek adamı öldürmeyi bütün insanları öldürmek" kadar çirkin bir cinayet kabul eden ve Hz. İbrahim, Hz. Musa, Hz. İsa ve Hz. Muhammed (Aleyhissalatü vesselam ecmain) gibi peygamberlerin yolu olan din mi; yoksa tarih boyunca, Kabil gibi katilleri, Firavun gibi zalimleri, Karun gibi -asla paylaşmayı istemeyen- zenginlik sarhoşları, koltukları için yüz binlerce insanı öldüren Lenin, Stalin, Mao ve benzeri çağdaş despotları yetiştiren dinsizlik mi bir afyondur? Allah dışındaki yüzlerce güce teslim olma ve kulluk yapma çağrısında bulunan şirk dininin amacı, statükoyu savunmak ve korumaktır. Şirk dinleri olan kapitalizm de alternatifi olarak doğan sosyalizm dini de afyondur. Hinduizm de Hristiyanlık da afyondur. İslam ise uyuşturmaz uyandırır! İslam, insanı kula kulluktan kurtarır, sadece yaratıcıya itaat etmeyi ve sadece ondan yardım istemeyi öğütler, İslam, akletmeyi emreder, zihni uyuşturan alkole yaklaşmamayı emreder, israfı yasaklar. Kur'an, "Akletmez misiniz?" (Bakara, 44) ve "aklınızı kullanmayacak mısınız?" (Enam, 32) diye buyurur. İktidar sahiplerini yerlerinden eden, sömürücü sermaye sahiplerinin rahatını ve keyfini kaçıran, din yoluyla kendilerine çıkar sağlayanları uyaran ve onlara cehennemi müjdeleyen bir din afyon olabilir mi? İnsanları köleleştiren Mekke aristokrasisine başkaldırmayı emreden din mi afyondur? Köle olan Bilal'e efendisine başkaldırma bilinci veren din mi afyondur? Sömürü düzenleri bozulmasın diye Peygambere para, kadın ve mevki teklif eden Mekke burjuva ve diktatörlerine, "Bir elime ayı, bir elime güneşi verseniz de ben bu dinden vazgeçmem" diyen Peygamber'in getirdiği din mi afyondur? Kızını öldüren müşrik Ömer'den, adaletin zamanlar üstü örneği olan Hz. Ömer'i çıkaran din mi afyondur? Hak ve adaletin yeryüzünde yayılması için bütün varlığını feda eden, kadınlık timsali Hz. Hatice'yi şekillendiren din mi afyondur? 15-20 yılda İran'ı, Bizans'ı, Afrika'yı sarsan ve fetheden insanları yetiştiren din mi afyondur? Okuma-yazma öğretmeleri karşılığında savaş esirlerini serbest bırakan bir din mi afyondur? Yoksa böyle bir dine savaş açan ateizm mi asıl afyondur?! Rahmeti her şeyi çepeçevre kuşatan (A'raf, 156), Rahman ve Rahim (Bağışlayan) ve Vedud olan (Karşılıksız seven), ümitsizliği ve ziyana uğrama korkusunu insanın kendi kendine zulmetmesi olarak nitelendiren (Zümer, 53), inananları ayrıca seven ve onlarca da sevilen (Maide, 54; Bakara, 165; Meryem, 96) Allah (cc) tarafından gönderilen din asla afyon olamaz!

Kız çocukların diri diri gömülmesi yalan mı?

Nahl, 58-59: "Aralarından birine bir kızı olduğu müjdelendiği zaman içi gamla dolarak yüzü simsiyah kesilir. Kendisine verilen kötü müjde yüzünden, halktan gizlenmeye çalışır; onu utana utana tutsun mu, yoksa toprağa mı gömsün? Ne kötü hükmediyorlar!" O dönemdeki Arapların bir kısmı, kız çocuğunun ileride savaşamayacağı, ailenin şeref ve namusuna leke getirebileceği düşüncesiyle üzülürlerdi. Bu düşünceden dolayı Arapların ilkel bazı kabileleri, çocuklarını öldürürlerdi. (İbni Habib, el- Munammak, s. 336; el- Halebi, İnsan, I/201) İngiliz kökenli yazar Pickthall, "Kız bebekler bazen canlı canlı gömülüyordu." demektedir. (Muhammed M. Pickthall, The Cultural Side of Islam, s.

110) Amerikalı fizlozof Will Durant, "Eğer baba isterse, kızını doğar doğmaz gömebilirdi. Muhammed arapların kız çocuklarını öldürme âdetine son verdi" (Will Durant, Medeniyet tarihi, I/203-204, 230) ve Antoine Anwander: "Kız çocukların öldürülmesinin yasaklanması büyük bir ilerlemedir" (Antoine Anwander, Les religions de l'humanite, s. 283) diyerek bu olayın gerçekten olduğunu ve İslam'ın da bunu yasakladığını kabul etmektedirler.

Kız çocuklarını öldürmenin birkaç nedeni vardı: Birinci neden; ekonomik idi. Fakirlik korkusu. İkinci; kız çocukları savaş zamanlarında işe yaramadıkları gibi korunmaları da gerekiyordu. Kız çocuklarını öldürme âdeti Kinde, Temim gibi bazı ilkel Arap kabilelerinde vardı. (Süleyman Ateş, Din Bu 1, s. 80; İslam Ans. Cahiliyye mad.) Kureyş ve diğer Mekke kabilelerinde bu yanlış ve çirkin davranış yoktu. Çünkü Mekke civardaki çöl kabilelerine göre zengin sayılırlardı. İşte bu nedenle Arap şiirinde bu gelenek çokça yer almamıştır. Ferezdak, aşağıdaki şiiriyle dedesinin yaptığı işten (öldürülecek kız çocuklarını fidye vererek kurtarması) dolayı övünmüştür; "Dedem ki kız çocuğunu gömenleri men ederek çocukları yaşattı, o zavallılar gömülmediler." Dursun'un iddiasına göre ise, Arapların hiçbirinde bu adet yoktur! Şimdi düşünelim; Kur'an hiç yapılmayan bir şeyden bahsedebilir mi? Kur'an, olmayan bir şeyi yasaklayarak muhaliflere bir koz verebilir mi? Halbuki Kur'an böyle bir adetin yapıldığını söylemiş, hiç kimse de 'bu yapılmıyor' diye itirazda bulunmamıştır. İşte bu âdetin Kur'an'da yasaklanması çok önemli bir devrimdir. Zaten Dursun da bu konunun sonunda (s. 244) kız çocuklarını öldürmekle ilgili bir rivayeti aktarmakta: "Kız çocuğunu öldüren de ölen de ateştedir." Ama Dursun buradan da yine İslam'a saldırmaktadır! Halbuki Kur'an, "Diri diri toprağa gömülen kız çocuğunun hangi suçla öldürüldüğü sorulduğu zaman." (Tekvir, 8-9) ve Efendimiz, "Çocukken ölen cennetliktir, diri diri gömülen çocuk cennetliktir." (Ebu Davud, Cihad 27, 252; İbn Kesir, IV/478) buyurduğu halde! İbn Abbas da, müşrik çocuklarının ahiretteki durumu hakkında şöyle demektedir: "Müşriklerin çocukları cennettedir. Kim onların cehennemde olduklarını iddia ederse yalan söylemiş olur." (İbn Kesîr, IV/478) Ayrıca Dursun'un aktardığı hadisin senedi de zayıftır. Aynı nedenledir ki Hristiyanlar 'Her doğan çocuk günah doğar, ta ki vaftiz olana dek' anlayışını İslam reddetmiş, her doğan çocuğu masum ve günahsız, hatta 'İslam üzere' (Buhari, Cenaiz, 92) kabul edecek kadar temiz olduğunu ilan etmiştir. Turan Dursun, hiçbir anne babanın böyle bir şey yapamayacağını, bunun doğaya aykırı olduğunu da söylemektedir. Ama günümüzde, henüz dünyaya gelmemiş de olsa anne karnında gelişimini tamamlamış, dünyaya gelmek için hazırlanmış binlerce çocuğun 'kürtaj' yoluyla daha doğmadan katledilmekte olduğunu, yine doğurduğu çocuğu öldürüp çöp bidonlarına atan yahut sağ olarak cami kapısına bırakanların bulunduğunu hiç düşünememiştir. Peki, gerek Arap toplumunda gerek günümüzde bu olaya dair kanıtlar var mıdır? "Eski Araplarda kız çocuklarını diri diri toprağa gömenler vardı." (N. Çağatay, İslam dönemine dek Arap tarihi, s. 135) Alman Yahudisi Gustav Weil, kızların öldürülmesinin seyrek olmadığını, fakirlik ve zilletten korunmak için uygulandığını söylemektedir. (Weil, Mohammed Der Probhet, s. 20) İngiliz oryantalist David Samuel Margoliouth, Arapların şecereye - atalarının soy kütüğüne -önemde Farslılardan ilerde olduğunu ve Hicaz bölgesinde ise Kureyş kabilesinin dominant durumda olduğunu ifade eder. Margoliouth ayrıca kızlardan utanç duyma ve öldürme âdetinin mevcut olduğunu da kaydeder. (D. S. Margoliouth, Mohammad, s. 28-30) 1880'li yıllarda yazılan bir kitapta da, İslam Afrika'da ilerledikçe, "Bir zamanlar bütün Afrika'yı saran yamyamlık, 'diri diri çocukları' gömme gibi en kötü işler süratle ve bir daha geri gelmeyecek şekilde ortadan kaybolmakta." (R. Bosworth, Mohammedanism in Africa, s. 798-800) olduğu kayda geçilmiştir. Dinler tarihçisi Karen Armstrong da aynı olaya dikkatleri çeker: "Kızlar hiç acımadan öldürülüyordu." (Amstrong, İslam Peygamber'inin biyografisi Hz. Muhammed s. 81) Lesley Hazleton, "Eğer Hz. Muhammed kız olarak doğmuş olsaydı, doğar doğmaz sessizce boğdurulurdu." (Hazleton, İlk Müslüman, s. 31) derken aynı zamanda bu cinayetlerin gerçekleştiğini de kabul etmiş olmaktadır. Dursun'un sonradan kaydığı materyalist dünya görüşüne sahip Maxime Rodinson bile, "Muhammed kız çocuklarının öldürülmesini yasaklamıştır." (Rodinson, Muhammed, s 267) diye yazmaktadır! 'Yüzyılların doğurduğu ölüm' olmakla övünen Dursun ve kitaplarını

basanlar bu gerçekleri ‘OKU’mamışlar mıdır acaba?! Günümüzde bile bu tercih pek değişmemiştir: “Amerika Birleşik Devletleri’ndeki 2011 Gallup anketine göre, ‘Yalnızca bir çocuk sahibi olmanıza izin verilseydi’ istisnasına cevap olarak katılımcıların %40'ı bir erkek çocuğu tercih edeceklerini söylerken yalnızca %28'i bir kızı tercih etmektedir. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 315) Peki, sadece o zamanki Arabistan mı bu melanet geçerli idi? Ne yazık ki hayır! Ülkemizde de çöp kutularına, Batı ülkelerinde bebek bırakma kutularına (Hürriyet, 9 Mart 2000; Radikal, 14 Haziran 2012; Evrensel, 6 Haziran 2015; Cumhuriyet, 24 Ekim 2017) terkedilen çocuklar yanında dünyadan ve ülkemden örneklerle konumuza devam edelim: “Hindistan'da doğan her 10 dişi bebeğin 4'ü ölüme terk edilmektedir.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 141) “Hindistanın Ladhya Pradesh eyaletindeki ormanlık alanda yeni doğmuş bir kız bebek toprağa yarı gömülü halde bulundu. Ülkede son yıllarda ailelerinin kız bebekleri katledilişi sıkça görülüyor.” (Sabah, 25 Eylül 2013) “Hindistan'ın Uttar Pradeş eyaletinde bir mezarlıkta ölen kızını gömmek için toprağı kazan baba, diri diri gömülmüş bir kız bebeği mezardan sağ çıkardı.” (Euronews, 14.10.2019) Bebeğini diri diri toprağa gömdü Güney Afrika’da annesi tarafından battaniyelere sarılmış bir bavulun içinde toprağa gömülen bebek kurtarıldı. (Norm haber, 15.10.2021) Annesi diri diri toprağa gömdü, saatler sonra canlı çıkarıldı Uganda'da mucize yaşandı. (Yurt Haber, 05 Nisan 2024) Hindistan'ın Sitapur eyaletine bağlı Semri Gaura adlı bir köyde yedi yaşındaki bir kız diri diri toprağa gömülerek ölüme terk edildi. (Hürriyet, 29.08.2014) Hindistan'da bir baba 10 yaşındaki kız çocuğunu canlı canlı toprağa gömerken yakalandı. Olay Hindistan’ın Tripura kentinde yaşandı. Baba, "Çocuğunun kız olmasına daha fazla tahammül edemeyeceği" gerekçesiyle onu evinin arka bahçesine gömmeye çalıştı. (CNN Türk, 17.01.2015) Ölmeyen mucize bebek. Tayland’da henüz 7 aylık bir erkek bebek toprağa canlı canlı gömülmüş halde bulundu. Üstelik tam 14 kez bıçaklanmış halde. (Milliyet, 10.10.2016) Brezilya'da toprağa gömülen bebek 8 saat sonra kurtarıldı. (NTV, 8.6.2018) Annesinin canlı canlı gömdüğü bebeği, işçiler buldu. Yeni doğan bebek toprağın altından üç gün sonra sağ olarak çıkarıldı. Güney Afrika’nın Paddock kentinde akıllara zarar olay yaşandı. (GZT, 22 Nisan 2017) Hindistan'da kız bebeği canlı canlı gömmek isteyen dedeye suçüstü. Cani bir dede, yeni doğan kız torununu canlı canlı gömmek istedi. (TRT Haber, 02.11.2019) Çin’de aileler kız çocuklarını boğarak öldürüyor. (21.2.1983) Hindistan'da canlı halde gömülmüş kız bebek bulundu. (BBC, 14 Ekim 2019) Hindistan’da 20 günlük kız bebek diri diri toprağa gömüldü. (Birgün, 22.1.2019) Hindistan'da polis 19 kız cenin buldu. (CNN Türk, 06.03.2017) Hindistan'da canlı canlı toprağa gömülen yeni doğmuş bebek, çevredekilerin tüyler ürperten olayı fark etmesiyle ölümden son anda kurtarıldı. (Sözcü, 28 Mart 2017) Hindistan'da yeni doğan bebeği diri diri toprağa gömdüler. Hindistan'da şoke eden görüntü! (Yeni Şafak, 12.11.2020) Diri diri gömülen bebek mezardan canlı çıktı! Ormanlık bir alanda toprağa gömülmüş yeni doğmuş bir bebek olduğu ihbarını alan güvenlik güçleri, yanlarına sağlık görevlilerini de alarak olay yerine gitti. (Cumhuriyet, 25.02.2014) Adıyaman'da şehit kabrini ziyaret eden lise öğrencileri, bir bebeğin hayatını kurtardı. Gençler diri diri toprağa gömülen bebeği mezardan çıkardı. (CNN Türk, 26 Eylül 2021) Orduda kan donduran olay. 10 gün önce doğum yapan kadının bebeğini bir arsaya gömdüğünün bilgisine ulaşıldı. (Lider Gazetesi, 6 Ekim 2022) Antalya'nın Alanya ilçesinde evli ve 2 çocuk babası Hasan E.'den dünyaya gelen bebeğini bahçeye gömdüğü iddia edilen Fatma E., gözaltına alındı. (CNN Türk, 12.6.2012)

“Kız çocuklarının öldürülmesi Çin, Hindistan ve Pakistan gibi birçok ülkede önemli bir endişe kaynağıdır.1978'de antropolog Laila Williamson, her kıtada bebek katliamının gerçekleştiğini ve avcı toplayıcılardan gelişmiş toplumlara kadar çeşitli gruplar tarafından gerçekleştirildiğini ve uygulamanın istisnai değil sıradan olduğunu belirtmiştir. Bu uygulama Avustralya, Kuzey Alaska ve Güney Asya'nın yerli halkları arasında net bir şekilde belgelenmiştir. Barbara Miller, uygulamanın Batı'da bile "neredeyse evrensel" olduğunu savunmaktadır. 1990'da New York Review of Books'ta yazan Amartya Sen, Asya'da beklenenden 100 milyon daha az kadın olduğunu tahmin ediyordu.” (tr.wikipedia.org/wiki/K%C4%B1z_bebek_katliam%C4%B1) Dursun ve zihniyetine göre bunların hepsi gerçek dışıdır ve hiç biri olmamıştır!

Cehennem İşkence Yeri mi, Yoksa İlahi Tedavi Merkezi mi?

Cennet ve Cehennem bizim duyu organlarımızla algılayamadığımız gerçekler oldukları için bize ‘simgelerle’ anlatılmıştır. Cennet mükemmelliğin, güzelliğin, pozitifliğin merkezleştiği ilahi sevgi ve rahmet ortamıdır. Cehennem ise eksikliğin, çirkinliğin, negatifliğin merkezleştiği yerdir! Dünyada insana en çok acı veren şey ise ateştir. Bu nedenle cehennem ateşle simgeleştirilmiştir. Kur’an'ın genel mantığı içinde Allah korkusundan kasıt da, Allah’ın sevgisini yitirmekten çekinmektir. Yoksa yüksekten korkmak veya yılandan korkmak anlamındaki korkmak değildir.

Cehennem Nedir?

Bilgisiz insanlar, nasıl hekim ve hastabakıcıları işkence yapanlar gibi görebilirse cehennem ehli de çektikleri tedavi ıstırabını önceleri işkence sanırlar ama sonra gerçeği görürler. Dünyada nasıl bazı hastalıkların tedavisi için acı ilaçlar, pansumanlar, dağlamalar, yakıcı merhemler, söktürücü sıvılar, serumlar gerekiyorsa, cehennem tedavi merkezinde de zakkum simgesiyle belirtilen acı ilaçlar, değişik işlemler, serumlar mevcuttur. Cehennem nasıl sonsuz ruhsal yükselme ortamı ise cehennem azabından amaç da işkence değil, insanı temizlemek ve onu ruhsal yükselmeye layık bir duruma getirmektir. Cehennem, bu hayatta kendilerine verilen fırsatı kaybeden insanların, ilahi adalet kanununa bağlı olarak yaptıklarının karşılığını görmelerini ve bu sayede kendi elleriyle ruhlarında meydana getirdikleri hastalıklardan kurtulmalarını ifade eder. “Sizden önce nice topluluklara elçiler gönderdik; onları varlığa ve sıkıntıya uğrattık ki doğruyu görsünler.” (En’am, 42)

Buradan anlaşılıyor ki, cezadan kasıt yola gelmek, uyanmak ve daha yüksek bir hayata kavuşmaktır. Cehennem cezasının hedefi işte budur. Cehennem, bütün dehşeti ile birlikte günahkarlar için "Mevla": Dost (Hadid 15) ve “ümm”: Anne (Karia, 9) olarak da Kur’an’da geçmektedir. Bu mecazların reel karşılığı da vardır. Cehennem asiler ve günahkarların dostudur. Onlar cehennemin sinesinde yeniden yetişecekleri için cehennem onların anaları olmuştur.

Allah Gökte midir?

Mülk suresi 16. ayette geçen, ‘Men fi’s-semai’, ‘gökte olan’ anlamına gelir ve Dursun buradan hareketle Allah’ın göklerde olduğunu iddia eder. Halbuki ayetteki gökte olandan maksat ‘melekler’ veya ‘Allah’ın azabıdır.’ Dursun’un iddiasının aksine, Fahrettin Razi de tefsirinde ‘men’den kasıt "Allah’tır" dememekte, "Allah’tır" diyenlerin görüşünü aktarıp sonra cevap vermektedir. Çünkü Razi Eşari'dir. Eşariler, Allah'a mekan isnat etmeye şiddetle karşıdırlar.

Bakara, 210'da geçen "Allah’ın gelmesini mi bekliyorlar?" deyimini ise bütün İslam düşünürlerince "Allah’ın azabının gelmesi" olarak yorumlanmıştır. Ayetin ayetle tefsiri kuralı gereği Mülk 16. ayetin anlamı, Nahl Suresinin 33. ayeti ile çok belirgin hale gelmektedir. “Onlar kendilerine yalnız ‘meleklerin’ veya senin ‘Rabbinin buyruğunun’ gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah onlara zulmetmemişti, ama onlar kendilerine yazık ediyorlardı.” (Nahl, 33)

Evet, Dursun aynı zamanda bir tefsir âlimidir ama daha tefsir metodolojisinden habersizdir!

Neden Ay ve Güneş?

İslam ay ve güneşi ölçü tutmuştur. Bunun birçok hikmeti vardır. İnsanların çoğu teknik bilgiye sahip değildir. Dolayısıyla vakitleri daima güneşe göre ayarlarlar. Bu asırdaki gibi saat imkanı da her zaman bulunmamıştır. Vakitlerin esnek, kaygan olması insan ruh ve sağlığı için çok önemli bir unsurdur. İlk olarak insanı sıradanlıktan kurtardığı gibi, canlı, esnek bir düzen de verir. Dünyanın 24 saati, senenin 4 mevsimi, bu 4 mevsimdeki gün ve gecelerin kısalık ve uzunluğunun değişkenliği, doğallığı ve bu değişkenlik içinde sürekli bir ibadet ortamı nerede, Sabah saat 8.00, akşam 17.00 monotonluğunun bunaltıcılığı nerede? İnanmış insan vaktin kısalığına, uzunluğuna, sıcağına, soğuğuna bakmadan her halükarda günlük görevlerini yerine getirir. Böyle bir durum ise, insana güçlü bir eğitim ve sağlık verir. Eğer Ramazan orucu aya göre, namaz güneşe göre ayarlanmasa idi, dünyanın bir tarafı hep sıcak günlerde oruç tutacak ve hep sıcak saatlerde namaz görevini yerine getirmek zorunda kalınacaktı.

Dursun'un yaptığı gibi, İsra 78. ayetini "Güneş için namaz kıl!" şeklinde tercüme etmek ise Kur'an'ın tümüne zıt bir açıklama olmaktadır. Burada 'Lam harfi' illet içindir. Amaç, tahsis değildir. Yani "Güneş batıya dönünce namaz vacip olur" demektir. Yoksa "Güneş batıya dönünce güneşe ibadet edin" demek, Kur'an'ın tek Tanrı inancı ve sıfatları hakkındaki ayetleri ve Kur'an'ın güneşe tapanları yeren kısımlarını görmemek demek olur ki bu da 'tam bir cahillik' olur. Mesela, "Güneş doğunca uyan, batınca yat" denildiğinde acaba uyumak ve yatmak Güneş için mi olmaktadır? Hem bu verilen manayı neden bir tek İslam alimi bile dile getirmemiştir? Her çeşiti ile birçok İslam düşmanı oryantalistin bile aklına bu parlak fikir neden gelmemiştir de, bu keşif bizim ateistimize nasip olmuştur?! Burada da her zamanki gibi ayetin manasını çarpıtma ve okuyucuyu yönlendirme ile karşılaşmaktayız, tüm oryantalistlerde olduğu gibi.

Ümmet-Ulus İkileminde İslam'ın Konumu

Arap dil bilgini İbn Manzur, 'Lisanül Arap'ta ümmet sözcüğü hakkında şunları söylemektedir: "Ümmet, insan nesli demektir. Her elçinin ümmeti, tebliğ için gönderildiği bütün insanlardır." İslam'a göre ümmet sözcüğünün kavramsal anlamı, "aynı amaç ve kurallara bağlı olarak bir arada olan topluluk" demektir. Kur'an-ı Kerim, milletlerin çokluğunu kaynaşmaya vesile sayar. (Hucurat, 13) İslam'da hiçbir ırkın veya rengin diğerine üstünlüğü kabul edilmez. Son elçinin Arapların içinde ve onlardan biri olarak gelmesi, Araplara ümmet içinde bir ayrıcalık getirmez. Ulus ise daha çok kan, dil, toprak ve kültür birliğine dayalıdır. İslam, insanlık âlemini aynı barış ve adalet kuralları çevresinde birleştirmek için gönderilmiştir. Evrensel olmak, tüm insanlığın acı ve ıstıraplarını ve doğal olarak sevinç ve mutluluklarını benliğinde duyabilmeye bağlıdır. Yalnızca kendi toplulumunu, ırkını, bölgesini düşünenler evrensel olamazlar. Hz. Peygamber'in Taif'teki insanları iyiye, doğruya ve güzele çağırmasına karşılık Taifliler O'nu taş yağmuruna tutup bedenini kanlar içinde bırakmışlardı. O ise ellerini açarak şöyle yakarmıştı: "Rabbim, benim şu 'topluluğuma' doğruyu göster, onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar." (Tecrid-i Sarih Tercümesi, IV/314) Sizi kanlar içinde bırakanlara 'benim topluluğum' demek, bir başka deyimle düşmanlarını bile kendi benliğinin bir parçası gibi görerek ruh enginliğine ulaşmak! Evrensellik işte budur!

Din ve Millet Sözcükleri

Kur'an'da milletle din kelimesi arasında sıkı bir ilişki vardır: Kur'an'da millet Allah'a değil kişilere izafe edilir. Sözgelimi hiçbir zaman Allah'ın milleti denmez. Buna karşılık 'İbrahim milleti' deyimi birçok yerde geçer. Millet sözcüğü Elmalılı Hamdi Yazır'ın da belirttiği gibi,

‘dinin toplumsal yanını’ ifade eder. Yani tarih boyunca Müslümanlar İbrahim'in milleti üzere olmuşlardır. Hz. İbrahim dâhil İslam’ı din kabul eden ve bu din üzerinde bir millet halinde ümmet oluşturan insanlar hep kardeştir. ‘Dinden ümmete giden yolun adıdır millet.’ Yani millet bir gidiş, bir yol tutuş demektir. İslam terminolojisinde milletin bugün Türkçede kullanıldığı sekliyle ulus, ırk, kavim ve yabancı dillerdeki ‘nation’ kelimeleriyle hiçbir ilgisi de yoktur!

Müslüman’dan Başkası Cennete Giremez mi?

Hz. Muhammed'den önce gelen peygamberlerden herhangi birine inanarak onun getirdiği ilahi mesajı yaşayan insanlar sonsuz mutluluğa erişmeye hak kazanmış olur. Yine Hz. İsa'nın devrinden Hz. Muhammed'in zamanına kadar olan süre içinde tevhid ehli Hristiyan olarak yaşayan insanlar sonsuz mutluluk yeri olan cennete gireceklerdir. Peygamberlerin mesajını işitmeyen insanlara gelince, bunlar hakkındaki bilgi için ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ adlı yazımızdaki, ‘Hristiyanlar cennete girebilecek mi?’ başlıklı soruya verilen cevaba bakılabilir.

İslam savaş hukuku, İslam’da cihat niçin yapılır?

Cihat, ‘çaba, mücadele, gayret’ anlamlarına gelen bir kavram olup sözlü ve fiili düşünsel, psikolojik ve fiziksel tüm çaba ve mücadeleleri içine alır. İslam’da savaş asla dini zorla kabul ettirmek için yapılmaz. Bu konuda Allah'ın emri açıktır. "Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256) Bu konu için, ‘İslam barış dinidir’ ve ‘İslam kılıç ile yayılmadı’ adlı yazılarımıza bakılabilir. İslam’da savaş, saldırıyı püskürtmek için yapılır. "Kim sizin üzerinize saldırırsa, sizde tıpkı onların saldırdıkları gibi (saldırılarına karşılık olarak) saldırın. Allah'tan sakının. Ve, Allah'ın sakınanlarla beraber olduğunu bilin." (Bakara, 194) "Sizinle din konusunda savaşmamış, sizi yurtlarınızdan çıkarmamış olanlara iyilik yapmak ve adaletli davranmaktan Allah sizi men etmez; çünkü Allah adaletli davrananları sever. Allah sizi ancak sizinle savaşan, yurtlarınızdan çıkarmış ve çıkarılmanıza arka çıkmış olanlarla dostluk etmenizden meneder." (Mümtehine, 8-9) Resulullah savaşlarda kadınlarla çocukların öldürülmesinin yasaklamıştır. (Ebu Davud, Hds. No:2668, Buhari Cihad 147-148, Müslim Cihad 25-26, Tirmizi Siyer 19, İbni Mace Cihad 30, Darimi Siyer 24, Muvatta Cihad 29, Ahmed Bin Hanbel, II/23-22, 76, 91) Yani “savaşta, savaşmayan insanlarla savaşılmaz, silahsız insanlara dokunulmaz.” (Aliyyül Kari, Mirkatül Mefatih, IV/237) Detay için, “İslam savaş hukuku” adlı yazımıza bakılabilir.

Din Özgürlüğü ve Mürted Konusu

Kur’an’da mürtedin (İslam'ı terk edip başka bir dine girenin) öldürülmesini emreden hiç bir ayet yoktur. Tersine, Kur’an bunun cezai müeyyidesinin ahirette verileceğini birçok ayette ifade etmiştir. Ali İmran, 90: “İnandıktan sonra inkar edip, inkarda aşırı gidenler var ya, onların tövbeleri kabul edilmeyecektir. İşte sapıklar onlardır.” Nisa, 137: “Doğrusu inanıp sonra inkar edenleri, sonra inanıp tekrar inkar edenleri, sonra da inkarları artmış olanları Allah bağışlamaz; onları doğru yola eriştirmez.” Maide 54: “ Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse bilsin ki Allah öyle bir kavim getirecektir ki Allah onları sever, onlar da Allah’ı severler; müminlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı vakarlıdırlar; Allah yolunda cihad ederler ve hiç kimsenin kınamasından korkmazlar. İşte bu Allah’ın dilediğine verdiği bir lütfudur. Allah’ın lütfu geniştir; O, her şeyi bilir.” Görüldüğü üzere, bu ayetlerde iman ettikten sonra küfre sapanlara dünyevi herhangi bir ceza yoktur. İslam’da mürtedin öldürülmesi ancak ‘Müslümanlarla savaşması’ şartına bağlıdır. Yani mürtedin öldürülme nedeni İslam’dan dönmesi değil, Müslümanlarla savaşmasıdır. Hz. Ebubekir'in mürtetlerle savaşması da dinden dönmelerinden dolayı değil, İslam toplumunu parçalamaya ve düzenlerini bozmaya çalışmaları nedeniyle olmuştur. "Dinini değiştireni öldürünüz" şeklindeki rivayet de bu düzlemde anlaşılmalıdır! İslam dininden dönenler direkt olarak Müslümanlarla savaş haline geçiyorlardı. Yoksa dinden

dönen bir kişiyi öldüren Müslümanları Hz. Muhammed kınamış, Hz. Ömer zamanında da yine bir kişi öldürülünce Hz. Ömer "Allah'ım, yemin ederim bunlar bu işi yaparken ben yanlarında yoktum. Ve yine yemin ederim, duyduğum zaman da yaptıklarından hoşnut olmadım." (Buhari, Mağazi, 58; İbn-i Hişam, Sire, IV/72; Muvatta, Akdiye, 58) diyerek üzüntüsünü belirtmiştir. Efendimiz de hadisinde, dinden dönüp savaş açan hainlerin üç şekilde cezalandırılabileceğini bizlere bildirmiştir. "İslam'dan çıkarak Allah ve Resulü ile 'harbe tutuşan' kişi ya öldürülür, ya asılır, ya da sürgün edilir." (Ebu Davud, Hudud, 1; Nesai, Kasame, 14) Görüldüğü gibi, harbe tutuşsa bile sürgün de İslam devlet otoritesinin verebileceği cezalardan birisidir! Zaten bu cezaların uygulanması da ancak devlet eli ile gerçekleştirilebilir! Ali İmran suresinin 89. ayetinde dinden dönenlerden tövbe edenlerin tövbesini Allah'ın bağışlayacağı, 91. ayette ise kafir olarak ölenlerden bahsedildiği görülmektedir. Dinden dönenlerin direk öldürülmesi hükmü İslam'da olsa idi, tövbe etmeleri veya ölene dek kafir yaşamalarından Kur'an'da bahsedilmemesi gerekirdi. Zaten içinden dinden dönen ama dışarıdan Müslüman yaşayanların münafık olacağı ortadadır ki, Kur'an'ın buna teşvik etmesine imkan yoktur. Yani, İslam'da dinden dönen değil, dinden döndükten sonra İslam devletine karşı 'siyasi, sosyal ve ekonomik' faaliyetler içinde bulunup 'terör eylemleri' gerçekleştirenlere ceza uygulanır. "Riddet; toplumsal, siyasal başkaldırı ve terör anlamında özel bir kavramdır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 157) Bu noktadan hareketle de Bernard Lewis, "Din âlimlerinden kafirlik suçlaması yüzünden yargılanıp suçlanan ve hüküm giymiş yok gibi görünmektedir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 154) demekte ve yine Lewis, "Mürtedler, siyasal bir anlamlılık kazanmış olmaktadır." (Meriç, s. 164) tespitinde bulunmaktadır. "Montogomery Watt da, "Ridde hareketlerinde dini ve siyasi faktörler birbirinden ayrılmayacak şekilde iç içe girmişlerdi. İslam'ın dini, siyasi, sosyal ve ekonomik sisteminden uzaklaşma hareketiydi ve bu yüzden de İslam karşıtı bir hareketti." demektedir. Ureyne kabilesine yönelik uygulanan cezanın kısas olduğu ve onların çobanlara yaptıkları eziyetin aynı ile cezalandırıldıkları da görülmektedir: Bu kabiledeki kişiler hasta idiler, Efendimize gelmişler, Efendimiz de onların yanlarına bir deve çobanı vererek iyileşene dek onları Zü'l-Hader denen bölgede misafir etmişti. Bu kişiler iyileşince, çobana işkence ederek öldürmüş ve kaçmışlardı. Bu kişilerin eşkıyalık faaliyetinde bulundukları açıktır." (Meriç, Muhtelif-1, s. 166, 167) O nedenle de, dinden döndükleri için değil, 'kısas gereği' işledikleri suçun cezası kendilerine verilmiştir. Yukarıda bahsettiğimiz ve Buhari'de geçen "dinini değiştireni öldürün" (Buhari, Cihâd, 149) hadisi ayrıca 'haberi vahittir yani hadis tabakasında bir kişinin rivayet ettiği bir hadistir ve ravi İkrime de rivayetlerinde 'cehr edilmiş' yani reddedilmiştir. (Meriç, Muhtelif-1, s. 172)

Ehli Sünnet Müslümanları olarak, 'böyle bir hadis yoktur' veya 'hadisler delil değildir' diyerek kolayca işin içinden çıkılabilirdi de! Ama Ehl-i Sünnetin 'edille-i şer'iyye/edille-i erbaa' olarak kabul ettiği ve İslam'da dini ve şer'i hükümlerin kaynaklarından ikinci hadis-i şeriflerdir! O nedenle bu hadise de değer verir ve ilmi kriterler içinde ele alıp onu değerlendiririz. Bir kere İslam tarihinde, "Hz. Muhammed'in siyasi terör faaliyetine bulaşmamış bir mürtedi öldürdüğüne dair bir örnek görememekteyiz. Bu hadisin de en çok gündeme geldiği zaman, Hz. Ebubekir döneminde yaşanan kitlesel irtidat savaşları dönemidir. Buradaki durumun silahlı bir isyan, siyasi bir başkaldırı olduğu ise açıktır. Hz. Ebubekir, ortaya çıkan isyanı bastırma çabasıyla kılıç çekmiştir. Terör faaliyetini bırakıp tekrar eski haline döndüklerinde ise onlar affedilmiştir." (Meriç, s. 168- 169) Ayrıca kadınlara mürted cezasının uygulanmaması meselesi de dikkat çekicidir! Kadınların, "savaş gücü oluşturmadıkları için" dinden dönmesinde ceza uygulanmayacağı söylenmiştir. İbn Abbas'ın irtidat eden kadının öldürülmeyeceği yönündeki ifadesini, Ömer Bin Abdülaziz'in, irtidat eden bir kadına ölüm cezası vermediği rivayeti desteklemektedir. "Piri fani (hayli yaşlı) irtidat etse de öldürülmez." (Haskefi, ed-Dürrü'l-Muhtar, III/224) fetvası da bu görüşü desteklemektedir! (Meriç, s. 172) Yani mürtetle ilgili ceza bireysel bir inanç değişikliğinden ziyade kılıçla bir başkaldırı anlamı taşıyan ve modern hukukta "terör suçlarına denk gelen" suçlar için öngörülmüş bir cezadır. Bu yüzden irtidat konusu, Serahsi'nin ünlü eseri

‘Mebsut'unda, ‘devlet hukukuna’ dair ‘Kitabüs- Siyer’ bölümü içinde yer alır. Yani riddet kelimesi ile “siyasi içerikli silahlı bir terör faaliyeti” kastedildiği açıktır. (Meriç, s.174-176) Özetle, “Mürtedin öldürülmesinin sebebi olarak ileri sürülen gerekçeler, ‘mürted dinden döndüğü için öldürülür’ tarzındaki bir sebepten ziyade, toplumsal hayatı bozması, ifsad etmesi ve İslam Devletiyle savaşması gibi birtakım nedenlere dayanmaktadır.” (Maşallah Turan, İslam’da İrtidat, Kadim Akademi SBD, II/9) Bu nedenler dışında insanları zorla bir dinde tutmak zaten ‘psiko-sosyal hastalık olan takiyye-nifak’ hastalığına neden olacaktır ki, bu durum zaten İslam’ın ana ilkesi olan ‘kalp ile tastiğe’ aykırı bir haldir ve toplum için çok daha fazla zararlara neden olur!

"Müslüman olmayanlar" Müslümanların Koruması Altındadır

İslam’ın temel hedeflerinden biri de, Müslüman olmayanların bile adil bir ortamda yaşamalarını sağlamayı amaçlamaktır! İslam önce şirk ve zulüm ortamını temizler ve sonra toplumun dini inancını yaşamasına izin verir. Bu inanç İslam’a ters bile olsa kimseye müdahele edilmez! Bu konudaki örnekler için ‘İslam barış dinidir’ adlı yazımıza bakılabilir.

Kur’an’da, "Bir insanı öldüren bütün insanlığı öldürmüş, bir insanı dirilten bütün insanları diriltmiş gibidir” (Maide, 32); “Sen ancak bir hatırlatıcısın, onlara zor kullanacak değilsin.” (Gaşiye, 22); “Sen mümin olmaları için insanlara zor mu kullanacaksın?” (Yunus, 22) buyurulmaktadır. Bir İslam toplumunda herkes, dilediği inanç ve görüşü seçme hakkına ve seçimine göre yaşama imkanlarına sahiptir. Bu ve başka temel hükümler, İslam’ın temel insan hakları bağlamında, insan olan herkese tanıdığı hak ve özgürlüklerdir. Elbette bir İslam toplumunda gayri Müslimler de olacak ve onların da temel hak ve özgürlükleri bulunacaktır. Hz. Ali'nin formüle ettiği gibi Müslüman olmayanlar "bizim yaratılışta eşlerimizdir." Bu genel tanım içinde Müslümanlar, farklı din ve siyasi görüş sahiplerinden sadece genel asayişe itaat ve onlara götürülecek hizmetler karşılığında güçleri oranında vergi (cizye) ister. Siyasi görüşlerin açıklanması ve siyasal katılım kanalları açıktır. Ancak bir fikri zor ve şiddet kullanarak benimsetmek yasaktır. Meşru bir yönetime karsı silahlı eylemde bulunan (bağy) aynıyla karşılık görür. Ama devlete karşı islenmiş suçlar olmadığı için, silahlı eylemden vazgeçenler (ayetin tanımıyla tövbe edenler) kendi hallerine bırakılır. Bu arada adam öldürmüş, kan akıtmışsa bunun hesabını verir. Şüphesiz bunlar en ekstrem/aşırı durumlardır. Normal sistemde yürürlükte olan ise, akıllara durgunluk verecek kadar çarpıcı bir özgürlüktür. İslam, ilke olarak gayri Müslim her dini veya kültürel grubu kendi hukukuyla baş başa bırakır. Peygamberimiz, Yahudilerin anlaşmazlığında onlara: "Size hüküm vermemi ister misiniz? İnandığınız Tevrat'a göre mi, yoksa Kur’an’a göre mi?" diye sormuş ve talepleri üzerine Tevrat'a göre onlara hüküm vermiştir. Bu, tam anlamı ile dini ve adli/hukuki özerkliktir. Şimdi bu konuda gayri Müslim bir tarihçi olan Lübnan Hristiyanlarından Prof. Philip K. Hitti'nin tanıklığına başvuralım: "Müsamaha/hoşgörü gören dinlere mensup olanlar, yani vahye dayanan kitaplara sahip dini camialardan meydana gelir ki, Hristiyan, Yahudi ve Sabii olan bu gibi kimselere ‘Ehlu'z-Zimme’ adı verilir. Müslümanlar, bu gibi kimselerle çeşitli şartlar taşıyan anlaşma yapmışlardı. Kitap sahibi dinlerin mevcudiyetlerinin bu şekilde tanınmış olması, Hz. Muhammed'in getirdiği ve en basta gelen yeniliklerden biridir. Bu dinlere mensup olanlar, İslam toplumunda silah taşımayacaklar ve İslam devletinin kendilerine tanıdığı "himaye" (zimmet) hakkına mukabil ona vergi (cizye) ödemeye rıza göstereceklerdi. Bu hukuki statüye karşılık zimmiler zümresi, vergi ödemelerine karşılık geniş surette hoşgörü gördüler. Bir Müslümanın taraf olduğu hukuki ihtilaflar müstesna, bu teba zümresi hukuk davalarında ve hatta ceza davalarında kendi dini başkanlarının adli teşkilatlarına ve usullerine bağlı kalabildiler. İslam hukuku, bu çeşit gayri Müslimlere tatbik edilmekten alıkonulmuştur. Bu ayrı statüye tabi tutulma (adli muhtariyet) sistemi, Osmanlı devletinde son devirlere kadar Irak’ta ve Filistin'de kurulan İngiliz manda idaresinde yürürlükte kalmıştır. Köken itibariyle Kur’an-ı Kerim de (9/19, 26/105 ve 109, 36/69-72 vd) gösterilen Ehli

Kitaba hasredilen ve ilk İslam devletlerinde yürürlükte tutulan bu hoşgörü ortamı, daha sonraları Müslümanlar tarafından Harranlı Sabiiler ve Berberilere de uygulanmıştır." Hz. Ömer, yoksul ve çalışamayacak durumda olan gayri müslimlere devlet bütçesinden maaş (işsizlik sigortası) bağlamıştır. Bu dine mensup olanlar ile ateşe, yıldıza, ineğe, bir nesneye (fetişist) tapanlar arasında İslam bakış açısına göre mahiyet farkı değil, biçim farkı vardır. İlk Halifeler ve büyük müçtehdiler, Mecusi, Sabii, Yezidi, Budist, fetişist vb din mensuplarını Ehli Zimmet içinde ele aldıklarına ve onlara Zimmi Hukuku'nu uyguladıklarına göre, bizim de, modern zamanların çağdaş din müntesiplerini aynı kategoride ele almamız mümkündür. Schumpeter ve Gaarder da, sözgelimi bugünkü Marxizmin gerçek anlamda bir din tanımına girebileceğini, hatta buna "Materyalist Teokrasi" denebileceğini söylemektedir. (Kitap Dergisi, Mart 1990) Gerçek şu ki, eğer tarihte Müslümanlar bu yolu seçmeseydi, bugün Asya'da ve Afrika'da tek bir Mecusi, Budist, Brahmanist din müntesibi kalmaz, hepsini kılıçtan geçirip bir soykırıma girişmeleri gerekirdi. Ama Müslümanların böyle yapmadıklarını biliyoruz. Bu dinlerin hâlâ yaşıyor olması bunun açık bir kanıtıdır. Bugün İran'da yüzbinlerce Mecusi vardır. Dahası, yüzlerce yıldır şeytana tapan Yezidiler bile güvenlik içinde yaşamaktadırlar. Bugün hâlâ Mardin-Midyat yöresinde ve Musul taraflarında Yezidiler varlıklarını sürdürmektedir. Eğer bu bölgeye tarihte İslam değil de Hristiyanlık hâkim olsaydı, Kilise hepsini ateşe atıp yakardı. Nitekim kendileri şeytana tapmadıkları halde, bilimsel düşüncelerinden dolayı nice insan ateşe atılmış, özellikle kızıl saçlı ve yeşil gözlü kadınlar "içlerinde şeytanı taşıdıkları" iddiasıyla aynı akıbete uğratılmışlardı. Hatta 'Batıda başka mezhepten olan Hristiyanlar defalarca katliamlara maruz kalmışlardı.' İslam ise, şeytana tapanları bile kendi hallerine bırakmış, tapınaklarına dokunmamıştı. Kur'an "yeryüzünde fitne çıkaranlar"ın zor kullanarak bastırılması hükmünü getirmiştir. Siyasal rejime muhalefet bağlamında burada sözü edilen fitne, herhangi bir siyasi görüşü anlatma, açıklama, doğrudan şiddet ve baskı yöntemlerine başvurma eylemleridir. Bugün en demokratik ülkelerde bile durum bundan farklı değildir ve siyasi terör örgütleri, kurulu demokratik rejimlerin silahıyla mukabele görmektedir.

Cizye konusunda detay için, 'İslam kılıç zoru ile yayılmadı' ve 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Küfür ve Kafir Kavramları

Küfür basit bir inkar değildir. Bu kavramın içinde düşünsel ve eylemsel bir olumsuzluk bulunur. İmanın iyi anlaşılması için, onun zıttı olan ve ondan önce gelen "küfr" kavramının iyi bilinmesi ve iyi tahlil edilmesi gerekir. Küfr, "kfr" fiil kökünden mastar olup, sözlükte "bir şeyi örtmek" anlamına gelir. Bu açıdan düşünüldüğünde kafir; 'yüce değerlerin özünü, özündeki güzelliği ve mükemmelliği örten' anlamına gelir. Bazı ibadetler ve tövbe, birtakım günahları örttüğünden bunlara da 'keffaret' denilir. Allah'ı, ayetlerini ya da hükümlerini örten, daha çok da Allah'ı evrenden silmeye çalışan, sebepleri görüp ötesini göremeyen, duyularının ulaşamadığı şeyleri "yok" sayan, evrenin yaratılışını, meydana gelen olayları rastlantı, zorunluluk gibi birtakım hayali etkenlere bağlayan, (Detay için, 'evrim' ve 'Ateizm Yanılgısı' adlı yazılara bakılabilir) bilmeden her zerreyi ilahlaştıran veya Allah'ın ayetlerinin birini, birkaçını ya da tamamını bu şekilde tanımamaya yönelenlerin artık kalpleri örtülür; basiretleri yok olur, akılları işlemez (muhakemeleri sağlıksızdır), dilleri hakkı söylemez duruma gelir. (Araf 101, 179) Detay için, 'Allah kalpleri mühürler mi?' adlı yazımıza da bakılabilir.

Görülüyor ki, küfür düşünsel ve eylemsel bir negatifliktir. Buna karşılık iman varlık ve oluş noktasında olumluluğu, pozitifliği içinde barındırır. Yani iman; pozitif kutuptaki düşünsel ve fiili bir kategoridir!

Zina ve Cezası

Kur'an'da uzak durulması gereken bir eylem olarak ifade edilen zinaya ceza olarak, tarafların her birine yüzer kez değnekle vurulması emredilmiştir. (Nur, 2) Bu vuruştan maksat öldürmek değil, toplumsal bir kınama ve bu kınamanın insanda meydana getireceği yaptırımlardır. Zina denince akla gelen recm (taşlama) cezası ise Kur'an'da geçmemektedir.

İslam'da recm var mıdır?

Nur Suresi'nin 2. ayetinde zina edenlerin cezası belirtilirken evli veya bekar olmaları arasında bir fark belirtilmemektedir. Bir rivayette Peygamberin emriyle bu cezanın uygulanması sırasında suçlunun kaçmaya çalıştığı fakat yakalanıp öldürüldüğü Peygamberimize aktarılınca; "keşke bıraksaydınız" (Ebu Davud, Hudud, 24) dediği nakledilmektedir. Oysa Nur Suresi'nin 3. ayetinde "Cezaları uygularken şefkatiniz size engel olmasın." denilmektedir. Ayrıca Hz. Peygamber, bu durumda (rivayete göre) Allah'ın hükmünü uygulamamış oluyor ki, bu Peygambere bir iftiradır ve peygamberimizin böyle bir şey söylemesi düşünülemez! Peygamberimizin ceza konusundaki anlayışı açısından şu rivayet gerçekten dikkate değer: "Ebu'l-Yesar Peygamberimize şöyle anlatmıştır: Ey Allah'ın Elçisi, ben kentin kenar bir semtinde bir kadınla yalnız kalıp onunla seviştim. Cinsel ilişki dışında ondan yararlandım. İşte şimdi huzurundayım. Hakkımda istediğin hükmü uygula! Peygamberimiz, ona: "Gündüzün iki tarafında ve gecenin yakın saatlerinde namaz kıl; çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, ibret alanlara bir öğüttür." (Hud, 114) ayetini okumuştur. Bir adam kalkıp: "Bu yalnız ona mı mahsustur?" diye sormuş. Peygamber; "Hayır, bütün insanlara mahsustur" buyurmuştur. (Tirmizi, Tefsir 12) Bu konu ayrıca, 'İslam'da had cezaları' başlığı altında ele alınmıştır.

İskenderiye Kütüphanesini Kim Yaktı?

Öncelikle bu iddianın ilk kaynağı olarak gösterilen ve E. F. Gregorios tarafından yazılan 'Devletlerin Kısa Tarihi' adlı kitabın 'ilk baskısında' ve Süryanice'ye tercüme edilen 'İslam Fetihleri' adlı bölümde böyle bir iddia asla yoktur. Ne zaman ki, kitap İngilizceye çevrilmiştir, kitapta bir anda bu iddia yer almış ve sonra da buradan dünyaya yayılmıştır! Kısaca bu iftiranın yer aldığı kaynağın içeriği zaten sorunludur! (Ali çankırılı, Batıda İlmi Skandallar, s. 45) Halbuki gerçekte, "Bizans, dönemin en büyük kütüphanesi İskenderiye Kütüphanesi'ni yakarken İslam coğrafyasının her yanında kütüphaneler açılmıştır." (Soner Yalçın, Hürriyet, 10 Ekim 2010) Alanında sayısız eser veren Adnan Adıvar da, 'İslam ve İlim' adlı eserinde bunun bir iftira olduğunu belirtmektedir. (A. Adnan Adıvar, Tarih Boyunca ilim ve Din, s. 71, 75; 98,103; Vâlâ Nureddin, Tarih Boyunca İlim ve Din, Akşam, 25 Nisan 1944) Princeton Üniversitesi Doğu tetkikleri kürsüsü başkanı Prof. Philip K. Hitti bu konuda şöyle demektedir: "Halifenin (Hz. Ömer'in) emriyle Amr İbn As'ın altı ay boyunca şehrin çok sayıdaki hamamlarında İskenderiye Kütüphanesindeki kitapları yaktığına dair anlatılanlar 'tamamen hayali ve farazi tatlı hikayelerden ibaret' olup tarihi gerçeklerle alakası yoktur. Büyük Plotemy Kütüphanesi pek erken bir devirde, daha M.Ö. 48 senesinde Julius Sezar tarafından ateşe verilmiştir. Yeni İskenderiye Kütüphanesi ise, İmparator Teodoius emri üzerine, takriben M.S. 389 yılında ikinci defa ve tamamen yok edilmiştir. Bu duruma göre İslam fetihleri esnasında İskenderiye'de önem taşıyan herhangi bir kitaplık mevcut olamazdı ve ayrıca o çağda yaşamış hiçbir tarihçi ne Amr'a ne de Ömer'e bu konuda bir suç isnad etmemiştir." (İslam Tarihi, I/251; Ayrıca Seyyid Hüseyin Nasr, islam'da bilim ve medeniyet, s. 198; Adem Pak, İskenderiye Kütüphanesi'nin Akıbeti Üzerine Değerlendirmeler, İslami Araştırmalar Dergisi, 2003, XVI/I, 176-183; Mehmed Mansur, İskenderiye Kütüphanesini Müslümanlar mı Yaktı, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları; Nuray Yıldız, Eskiçağ Kütüphaneleri, 90-94; Mustafa Fayda, Hz. Ömer Devri, DGBİT, II/100-104) İskenderiye Kütüphanesi üstüne araştırmalar yapan Gazi Üniversitesi öğretim görevlisi Tuncer Tuğcu, İskenderiye Kütüphanesi'nin yakıldığı günü şöyle anlatır: "414 yılının Lent bayramında, Hypatia'nın konuşmalarından etkilenen halk kütüphanenin önünde toplandı.

Piskopos Cyril"in rahipleri bu kalabalıktan rahatsız oldu ve silahlı güçleri çağırdı. İlk Hypatia tutuklandı, eziyet edilerek öldürüldü. Daha sonra İskenderiye Kütüphanesi'ndeki kitaplar toplatıldı ve hamamlarda ateşe verildi. Ve kütüphane alevler arasında sonsuz bir sessizliğe gömüldü. Böylece insanlık tarihinin bu eşsiz bilim ve kültür hazinesi yok oldu, dünyanın eski çağlarına ait pek çok değerli bilgi bir daha elde edilmeyecek şekilde ortadan kalktı." Bernard Lewis de konu hakkındaki makalesinde, kütüphanenin Müslümanlar tarafından yok edildiği hikayesini Alfred J. Butler, Victor Chauvin, Paul Casanova ve Eugenio Griffin gibi Batılı ilim adamlarının da reddettiğini bildirmektedir. (Mostafa El-Abbadi ve Omnia Mounir Fathallah, What Happened to The Ancient Library of Alexandria?, s. 214) Yazar Dr. Sigrid Hunke, İskenderiye Kütüphanesinin Başkumandan Amr'ın emri ile yakılması iddiasının tamamen çirkin bir iftiradan ibaret olduğunu açıkça ifade etmekte (Avrupa'nın üzerine doğan İslam güneşi, s. 255) ve Kahire Kütüphanelerinde iki milyon yüz cilt sayısına ulaşan eserlerin, eski İskenderiye kütüphanesindeki kitap mevcudunun yirmi misline ulaştığının altını çizmektedir. Lord John Davenport ise, 'Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim' adlı eserinde bu konuda şunları aktarmaktadır: "Hz. Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yakma yalanı sonradan uydurulmuş bir iftiradır. Çünkü Batlamyus'un Kütüphanesi, Julius Sezar'ın bir seferi sırasında yakılmıştır. Müslümanlar fen, tarih, şiir, felsefe ve başka konulara ait eserleri saklayarak bunlardan faydalandıkları meydandadır ki, değil ki yakmak! Hz. Ömer'in kütüphaneyi yaktığını söyleyen Ebulfereç dahi bu uydurma olaydan altı yüz sene sonra yaşamıştır. Halbuki daha önce yaşayan Hristiyan ve Mısırlı tarihçiler böyle bir şeyden bahsetmezler. Gibbon da, olay zamanında yaşayan Hristiyan ve Yahudilerin bu konuda Ömer'den bahsetmemelerinin altını çizer. İskenderiye Kütüphanesi üzerine uzman olan Saint Croix, bu iftiranın bir hurafe olduğunu, çünkü İskenderiye kütüphanesi dahil birçok kütüphanenin dördüncü yüzyıldan sonra yaşamadığını ifade eder. Bu iddianın aksine, Araplarca yazılan tarih, tıp, ziraat ve başka ilimlere ait eserleri, 'Kur'an nüshalarıdır' diye yakan kardinal Ekzimen veya Çin İmparatorunun eserlerini yok edenler nasıl oluyor da böyle bir hareketi suç olarak ileri sürebiliyorlar?" (Davenport, s. 59-60) Amerikalı tarihçi ve filozof Will Durant'ın da görüşleri aynı yöndedir: "Bazı kaynaklar Amr'ın İskenderiye Kütüphanesini yaktırdığını yazar. Ancak bu şehirdeki kitapların büyük kısmının 392 yılında Patrik Theophile zamanında harap edildiğini kaydetmek yerinde olur." (Will Durant, İslam medeniyeti, s. 170) Ünlü İslam düşmanı "Ernest Renan bile, Hz. Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yaktırmadığını itiraf etmektedir." (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 28) Ayrıca Arslan Terzioğlu'nun, Vakıflar Dergisi 1970 tarihli "İskenderiye Kütüphanesi Müslümanlar Tarafından Yakılmamıştır" makalesinde özellikle Avrupalı oryantalistlerin eserlerinden istifade edilerek bu iddianın gerçeği yansıtmadığı da ispat edilmiştir. (acikerisim.fsm.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/11352/1606/Terzio%C4%9Flu.pdf)

Aslında gerçek olan, bu iddiaların kaynağı olan Hristiyanlarda bu işin normal sayıldığıdır! "Kitap yasaklama ve yakma olayları, bilhassa Katolik Roma kilisesi'nin tarihinin bir parçasıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 140) "Haçlılar Trablusşam'a girdiklerinde 3 milyon kitabı yakmışlardır." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 104) "Engizisyon mahkemesinin kararıyla Gırnata'da 1 milyon cilt kitap yakılmıştı." (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 93) "Yunan Kralı İskender Babil'de, bir kitap hariç, birçok bina ve kütüphaneleri yakmıştır." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 48)

Ve işin tam aksine, İslami kimliklere karşı olan zihniyetlerin asıl kitap düşmanı olduğunu da yaşayarak gördük yakın zamanda: "Moğol talanından beter kültür cinayeti. 28 Şubat döneminde işlenmiş bir kültür cinayeti yıllar sonra öğrenildi ve 1909'a kadar Sultan Abdülhamid'in Yıldız Sarayı'ndaki özel kütüphanesi olan, daha sonra İstanbul Üniversitesi'ne devredilen İstanbul Üniversitesi Nadir Eserler Kitaplığı'ndaki son derece kıymetli binlerce eserin Prof. Kemal Alemdaroğlu'nun 28 Şubat zamanındaki rektörlüğü sırasında çöpe atıldığı ortaya çıktı!" (Murat Bardakçı, Habertürk, 10 Ocak 2016) 'Ömer kütüphane yaktı!' iftirası atanlara güncel cevap! Asıl kütüphane yakanlar; bizzat ve hâlâ kendileri; Hristiyan Batı medeniyetidir: "ABD'ye kitaplarla kafa tuttu.

Amerikan işgali sırasında yanan Basra kütüphanesindeki 300 bin kitabı kurtaran Alya Muhammed Baker Irak'ın milli kahramanı haline geldi.” (Yeni Şafak, 27.01.2019)

Kısacası, “Hazreti Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yaktığı iddiasının aksini ispat eden kesin deliller meydanda iken, bu iddiayı kimse ciddiye almaz.” (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 45) Ama bu gerçekler hiç bir zaman, yalan olduğu defalarca ispatlandığı halde Hz. Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yaktığı iftirasının binde biri kadar dille getirilmemiştir! Ve kütüphane yakmakla meşhur olan dindaşlarını Hristiyanlar savunurken, ülkemizin ‘uzman din âlimi’ olan ateistleri de onların içimizdeki borazanlığını yapmaya devam etmektedir!

İsrail milleti üstün mü idi?

"Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve (bir zamanlar) sizi diğer toplumlara üstün kıldığımı hatırlayın." (Bakara 47, 122) Ayette kastedilen üstünlük, ırk üstünlüğü değil ‘bilinç ve imandaki üstünlüktür.’ Maide, 20: "Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı." Ayet, İsrailoğullarını Firavunun baskısından kurtarıp onlara ilahi mesajı gönderdiğini hatırlatmakta, bu sayede zalim topluluk karşısında onları yücelttiğini ifade etmektedir. Kısaca, âlemde hakiki iman israiloğullarına emanet edilmiş, bu iman kuvveti onları isteselerdi hem dünya hem ahirette üstün kılabilecekken onlar azgınlaşmayı tercih etmiş ve üstünlük vesilesi olan ilahi vahyi bozmuş dolayısı ile üstünlük özelliklerini de kaybetmişlerdir! Zaten Bakara, 47 ve 122. ayetlerde geçmiş zaman kibi ile üstünlükten bahsedilmektedir: “Ey İsrailoğulları! ‘Geçmişte' size verdiğim nimetimi (En’amtü) ve sizi diğer topluluklara üstün kıldığımı hatırlayın.” Kur’an’a göre üstünlük, tüm vahye muhatap olanlara verilen bir meziyettir: Enbiya, 105: "Andolsun, biz zikirden sonra Zebur'da da: "Şüphesiz ‘yeryüzüne’ salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdık." En’am 86. ayette de yüce Allah (cc), "İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da hidayete eriştirdik. Onların hepsini ‘âlemlere üstün’ kıldık." buyurmaktadır. Görüldüğü gibi vahye muhatap olup hidayete ermek, Kur’an'ın deyimi ile "üstün" olmak demektir ve bu her vahiy alan toplum için geçerlidir! “Ayette geçen ‘fzl’ kökü ile ifade edilen fazilet/erdem/üstünlük” başka birçok ayette de geçmektedir. Mesela Bakara 253. ayette yüce Yaradan bazı peygamberleri başkalarına üstün kıldığını bildirir ve yine aynı "fzl" fiilini kullanır: " İşte o Resullerden bazısını bazısından daha üst özellikli kıldık." Bu fazilet, her bir peygambere vahiyle verilen mertebelerdir ve ortak paydaları da, vahye muhatap olmalarıdır. Ali İmran 110. ayete de baktığımızda, ‘hayırlı ümmet’ (Hayr; “Mutlak ve mukayyet anlamda iyilik ve üstünlük anlamlarını ihtiva etmektedir.” Havva Özata - Zülfikar Durmuş, Hayr Kelimesi, Tefsir Araştırmaları Dergisi, Cilt: 6, Sayı: 1, Yıl: 2022, Nisan, s. 30) olmanın, ‘Kur’an'a uygun emir ve yasaklara uyma ve bunları tebliğ etme ile Allah'a inanma olduğu’ belirtilmektedir: "Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, kötü olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz." Maide 12 ve 13. ayetler ise, Yahudilerin neyi yapınca üstün oldukları ve artık neden üstün olmadıklarını açıkça belirtilmektedir: “Andolsun ki Allah İsrailoğulları’ndan söz almıştı. Onlardan on iki de temsilci göndermiştik. Allah onlara şöyle demişti: “Ben sizinle beraberim. Eğer namazı dosdoğru kılarsanız, zekatı verirseniz, peygamberlerime iman eder ve onları desteklerseniz, bir de Allah rızası için borç verirseniz andolsun ki sizin günahlarınızı örterim ve sizi mutlaka altından ırmaklar akan cennetlere koyarım. Artık bundan sonra içinizden kim inkâr ederse kesinlikle doğru yoldan sapmış olur. Ahidlerini bozdukları için onları lanetledik ve kalplerini katılaştırdık. Onlar kelimelerin yerlerini değiştiriyorlar. Kendilerine bildirilenlerden (Tevrat) önemli bir kısmını da unuttular. İçlerinden pek azı hariç olmak üzere onlardan daima bir hainlik görürsün. Sen yine de onları affet, hoş gör. Çünkü Allah iyilik edenleri sever.” Görüldüğü gibi, İsrailoğulları’nın, Dursun’un iddia ettiği manada bir ırk olarak üstün kılınmaları söz konusu değildir. Allah’ın Hz. İbrahim’e olan vahyini bildiren bir ayet de bu gerçeği açıkça vurgulamaktadır: Hani Rabbi, İbrahim’i birtakım kelimelerle denemişti. O da tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim’e):

“Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım” dedi. (İbrahim) “Ya soyumdan olanlar?” deyince (Allah:) “Zalimler benim ahdime erişemez” dedi. (Bakara, 124) Görüldüğü gibi, Allah (cc) Hz. İbrahim’in soyundan olanları bir ırk olarak üstün kılmamış, aksine bu ırktan olup da zalim olanların Allah’ın (İsrailoğulları’na verdiği vahiyden kaynaklanan üstünlük) sözüne dâhil olmayacağı açıkça bildirilmiştir. Allah’ın Hz. İbrahim’e ve soyuna verdiği üstünlük, ırk manasında bir üstünlük değil, her kim Hz. İbrahim’in ‘yolunu’ izler, onun ahlak ve inancına sahip çıkarsa devralınacak olan ‘manevi bir üstünlüktür.’ Nitekim Allah “Doğrusu, insanların İbrahim’e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamber ile ‘iman’ edenlerdir. Allah, mü’minlerin velisidir” buyurarak (Ali İmran, 68) çağımızda Hz. İbrahim milletinin adının Müslümanlar olduğunu bizlere bildirmiştir. "Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer gerçekten iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz." (Ali İmran, 139) Ayrıca Dursun gibi materyalistler, eğer ırkçılığın kaynağının ne olduğunu gerçekten öğrenmek istiyorlarsa, kendi dünya görüşlerinin temelini oluşturan evrim teorisine bakmalıdırlar! Çünkü yeryüzündeki ırklar arasında kalıtsal “üstünlükler” bulunduğu, bazılarının “ileri” bazılarının ise “geri” olduğu iddiasının kaynağı, Darwin’in evrim teorisinden başka bir görüş değildir. Bu konuda daha fazla bilgi için, ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ ve ‘Evrim’ adlı yazıları tavsiye ederiz.

‘Allah bildi, anladı’ ne demektir?

Dursun, bazı ayetlerde geçen ve Türkçeye “Allah anladı, bildi” şeklinde tercüme edilen ayetlerden hareketle okuyucuyu yanıltmaya çalışmaktadır. Dursun, bütüncül muhakeme ve yargıdan yoksun, Arap dilinin temel özelliklerini bilmeyen, düşmanca ve çarpıtmacı bir kişiliğe sahiptir. Yukarıda verilen örneklerde de bu açıkça görülmektedir. Ayrıca, Kur’an’da Allah’ın tüm zamanları aştığını bildiren birçok ayet de vardır: “Biliniz ki, Allah içinizdeki sırları bilir. Ondan sakının." (Bakara 235) "O, göklerde ve yerde ne varsa her şeyi bilir.' (Ali İmran: 29) "Göklerde de O’na ibadet edilir, yerde de. Allah açığa vurduğunuzu ve gizlediğinizi bilir. Ne kazandığınızı da bilir." (En'am, 3) Görüldüğü gibi Allah'ın ilmi sonsuzdur. Big Bang teorisi ile de kanıtlandığı gibi, zaman ve madde Allah'ın sonradan yaratığı şeyler olduğu için, Allah bu yarattığı zaman ve mekandan da maddeden de münezzehtir. Peki, Dursun’un iddiası gerçek mi? Haşa, Allah sonradan anlar mı? ‘Arap dilinin edebi bir kuralı gereği tekid/pekiştirme, çok kere ‘geniş zaman ve geçmiş zaman’ kipleri ile ifade edilir. Bunun çok örnekleri de Kur’an’da vardır: "Biz geçmişleri de bildik (biliyoruz), gelecekleri de bildik (yani biliyoruz)” (Hicr, 27) "(Ya Lut) Sen bildin; (biliyorsun) Senin kızlarında bizim bir hakkımız yok." (Hud, 79) “Siz cahil iken Yusuf’a ne yaptığınızı bildiniz mi? (bilmiyor musunuz)”, “Biz, Yusuf hakkında iyilikten başka bir şey bilmedik (bilmiyoruz)” (Yusuf, 51) Tıpkı bunlar gibi, Bakara Suresi 187’de ve 235’te geçen "Allah bildi" ayetlerinin bizim dilimizdeki karşılığı ‘Allah biliyor’dur. Edebi ifade gereği olaylar, “Hem insanlara göre zamanı geçmiş olduğundan, hem de İlahi ilmin kesinliğini” dile getirmek için, "bildi" kelimesi ile ifade edilmiştir. “Kur'an'da istikbal/gelecek anlamında mazi/geçmiş sıgasının (kipinin) kullanılması, manayı pekiştirmek içindir.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 280) Allah için kullanılan ‘Kane’ fiili, belirli bir zaman için değil, ‘ezel ve ebedi/öncesiz ve sonsuzluğu’ ifade anlamında kullanılmıştır. (Razi, Ebubekir, Enmuzec fi Esile ve Ecvibe min Geraibi Ayi't-Tenzil, s. 96-97) “Geçmiş zaman eki” olan Arapça ‘Kane/oldu/idi’ fiilinin anlamı: "Kane, yani o hep böyle olmuştur ve böyle olacaktır. Tam tersine burada ezeliyet/başlangıcı bulunmama kastedilmektedir." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 28) 'Kane' fiili ‘devamlılık’ (Suyuti, el- İtkân, II/726-728) bildirir. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 42) “Kur'an'da kane fiili 5 anlamda (öncesiz ve sonsuzluk, geçmiş zaman (Neml, 48), şu an (Ali İmran, 110), gelecek ve 'Sare' fiili (Sad, 74) anlamında) kullanılmıştır. Bunlardan biri de, ezel ve ebed (öncesiz ve sonsuz) bildirme anlamıdır. Nisa Suresi, 103. ayet: “Namaz müminlere, belirli vakitlerde yazılı bir farzdır.” İnsan suresi, 7. ayet: “Adaklarını yerine getirirler ve şerri yaygın olacak bir günden korkarlar.” Bu ayetlerde 'Kane' fiili, istikbali (geleceği) ifade eder.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler,

Müşkilü'l Kur'an, s. 183-184) Tur suresi, 20. ayet: "Biz onları cennette ceylan gözlü hurilerle evlendirmişizdir." Henüz gerçekleşmediği halde, neden ayette geçmiş zaman ifadesi kullanılmıştır? Çünkü Arap dili ve edebiyatında 'gerçekleşmesi kesin' olan bir konu için 'geçmiş zaman' kullanılır. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 425) Görüldüğü gibi konu, bir dilin edebi özellikleri ile alakalıdır. Yoksa ortada kimsenin bilmediği veya suç/hata isnat edilebilecek bir durum söz konusu değildir! Peki, Dursun bunları bilmekte midir? Bilmiyorsa cahil, biliyor da gizliyorsa haindir! Bu konu ile alakalı olarak, 'gelecekte kesin olacak olayların geçmiş zaman kalıbında anlatılması' sanatının ele alındığı Harun Bekiroğlu'nun 'Kur'an'da Bir Anlatım Sanatı Olarak Muhakkaku'l- Vuku Ke'l-Vuku Prensibi' adlı makalesini (Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 10 Sayı 1 Bahar 2019, s. 115-131) özellikle tavsiye ederiz. Yine benzer içerik için, 'Kur'an ve bilim 2, İtirazlara cevaplar' adlı yazımızdaki '41-fussilet 12' ile ilgili sorulan soruya verilen cevabi yazımıza bakılabilir!

Allah görüş değiştirir mi?

Dursun'un diğer iddiası olan 'Beda' (görüş değiştirme) Allah için imkansızdır. "Allah, istediğini siler, istediğini sabit bırakır. Ana kitap (Levh-i mahfuz) onun katındadır." (Rad, 39) ayetinin ise "Beda" ile hiç ilgisi yoktur. Ayet, Allah'ın iradesinin/gücünün sonsuzluğunu ifade etmektedir, haşa, güçsüzlüğünü değil! Ayetin mesajı şudur: "Evrende fiziksel, biyolojik ve toplumsal birçok temel yasalar vardır. Evrende her şey birbiri ile bağlantılıdır ve bir bütünlük arz eder. Ama bu yasalar var olmakla beraber, Allah (cc) onlara bağlı değildir!

Allah kendilerine mesaj gönderdiği toplumun yapısına göre bazı hükümleri toplumsal değişime bağlı olarak kaldırabilir, yerine daha uygununu getirebilir. Yani bazı hükümler geçici maddelerdir, bazıları ise kalıcı. Örneğin, Müslümanlar ilk zamanlar Kudüs'e yönelerek namaz kılarlardı. Daha sonra Kâbe'ye yönelmeleri emredilmiştir. Bundan da amaç, Hz. Muhammed'e gelen vahiyle ondan önceki (Musa ve İsa'ya gelen) vahyin birbirlerine bağlı olduğuna, ikisi arasında inanç noktasında çelişki bulunmadığına işaret etmektir. Yani her şey Allah'ın ezeli ilmi gereği belli bir plan çerçevesinden gerçekleşmektedir. Ufku ve bakış açısı dar insanların anlamak istemediği ise, bu planın süreklilik arz ettiği gerçeğidir! Levh-i mahfuz ilmi gereği değişen hiçbir şey yoktur, evrensel plan tıkır tıkır işlemektedir. Mesele, resmin tamamını kavrayamayan bakış açısındaki sığlıktadır! Bu konular daha detaylı olarak, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızdaki 'Allah verdiği sözleri zaman içerisinde değiştirebilir mi? -Nesh Konusu -' adlı yazımızda ve 'Ateistlere cevap' başlığı altındaki 'Kıblenin değiştirilmesi' adlı yazımızda ele alınmıştır.

Sabiilik ve Oruç

İbrahim Peygamber, yıldızı görür, yıldıza, 'Tanrım' der; Ay'ı görür, Ay'a 'Tanrım' der. Bu gökcisimlerinden Güneş'i daha büyük ve daha parlak görünce, 'İşte Tanrım budur, bu daha büyüktür' diye düşünür. Ne var ki, Tanrı dediklerinin tümü batınca, onların Tanrı olmadığının farkına varır. (En'am, 76-78) Dursun bunları aktardıktan sonra, aklınca Hz. İbrahim'in yıldızları ve güneşi Tanrı olarak kabul eden 'Sabii'lerden etkilendiğini ima eder. Ancak En'am suresinin 78. ayetinin anlamını vermez ve kısa bir cümleyle geçiştirir, okuyucuya 'dürüst olduğunu göstermek' içinde sadece 78. ayetin numarasını verir. Ama nedense ayetin devamı ve sonucu olan "Fakat güneş de batıp gidince ey kavim demişti, benim, sizin 'şirk koştuğunuz' şeylerle hiçbir ilgim yok." yazıda geçmez! Dursun ayetin devamı olan 79. ayetten ise hiç bahsetmez! "Ben, O'nun birliğine inanarak yüzümü, gökleri ve yeri yoktan yaratana çevirdim ve ben müşriklerden değilim!" Ayetlerden de anlaşılacağı gibi, Hz. İbrahim'in Rabbini araması, gerçek yaratıcıyı bulmasıyla son bulmuştur! Dursun devam eder: "İbrahim Peygamber'i Yahudiler,

Hristiyanlar ve Müslümanlar paylaşamaz. Ali İmran Suresi, O'nun için "hanif" ve "müslim"di der. İbn Nedim'in ünlü "El Fihrist" adlı eserinde "Hanifler" şöyle tanıtılır: "Hanifler, İbrahimci (el İbrahimmiye) Sabiilerin ta kendileridir. Namaz, kurban, hac, Kâbe'nin kutsallığı gibi inançların hepsi, yıldızlara ve Güneşe tapan Sabiilik'te var." İslam'ın, Yüce Allah tarafından gönderilen dinlerin bir devamı olduğu, Hz. Adem'den itibaren gönderilen peygamberlerin hep birbirini desteklediğini, azıcık İslami bilgisi olan herkes bilir. Bu konu, 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazıda ele alınmıştır. Ama Dursun bunlardan habersiz gözükmekte ve 'ilahi tek dinin' ibadetlerinin birbirinden farklı olması gerektiğini ima etmekte ve okuyucuyu yönlendirmektedir! Dursun, bazı İslami kavramların Sabiilikten alındığını da iddia etmektedir. Mesela, "melek" kelimesinin Sabiilerden alındığını iddia eder. Ama ilginçtir, 'Sabiilerde melek inancı yoktur!'

Ayrıca bir dildeki kavramların bir diğer dile geçmesi, bir dildeki kavramın bir başka dilde de aynı olması yadırganacak bir durum değildir. Bu konu, 'Ateistlere cevaplar' başlığı altında, 'Kur'an'da yabancı kelimeler var' adlı yazımızda ele alınmıştır.

"Ramazan ayında Müslümanların tuttuğu oruç da Sabiilik'ten geliyor. Müslümanlıkta, "farz" oruçlar bir aydır. Bu ay kimi zaman 29, kimi zaman 30 gün çeker. Sabiilik'te de aynen böyle." demektedir Dursun. "Hristiyanlıkta ve Yahudilikte de oruç var, onlardan gelmiştir" demesi daha mantıklı olmaz mıydı aslında? Hem Yahudilik, Sabiilikten daha önce gelmiş ve Sabiilik, Yahudilik içinden çıkmıştır! (ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/sabiilikmandeizm) Yüce Allah: "Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için oruç, 'sizden öncekilere' farz kılındığı gibi, size de farz kılındı." (Bakara, 183) buyurmaktadır. Oruç Hz. Adem'den itibaren ola gelen bir ibadettir. Dursun 'el-fihrist'teki Sabiilikle ilgili bir bilgiyi alarak istediği gibi evirip çevireceğini sanmaktadır. Halbuki Sabiilik'te 9 Aralık'ta başlayan ve 9 gün devam eden bir oruç vardır ama bu İslam'da yoktur! Hz. Peygamberin tuttuğu ve tavsiye ettiği pazartesi, perşembe orucu var, her kameri ayın 13-14-15'inde tuttuğu oruç var, aşure orucu var, Recep ve Şaban aylarında tavsiye edilen oruçlar var ama Sabiilikteki 9 günlük, 7 günlük, 16–17 günlük oruçlar İslam'da yok ne hikmetse! Yeri gelmişken Sabiilik'teki orucun nasıl bir ibadet olduğuna da bakalım: "Sabii geleneğinde oruç önemli bir yere sahip değildir. Sabiilikte oruç, diğer dinlerin bazılarında yer alan yeme-içme ve cinsi münasebetten uzak durmak şeklindeki oruçtan farklı olarak günah ve kötülüklerden uzak durmak şeklinde değerlendirilir." İnananlar günah, kötü fiil ve davranışlardan kaçınma ile oruç tutmaya çağrılır. Günümüzde Sabiiler, yılın bazı günlerinde et yememek suretiyle de oruç tutarlar! Dursun ayrıca, "Namazlarında, Kâbe'ye, El Beyt'ül Haram'a dönerler. Mekke'ye ve Kâbe'ye saygı gösterirler." demektedir. Halbuki Sabiilikte, yalnızca dua etmekten ibaret olan namaz İslam'daki namazdan oldukça farklıdır. Şekil olarak İslam'daki namazla hiçbir ilişkisi yoktur. (Şinasi Gündüz, Sabiiler-son gnostikler-, s. 159) Ayrıca Kâbe'ye sadece Sabiiler değil müşrik Araplar da saygı gösteriyordu. Hatta "Biz günah işlediğimiz elbiselerle Kâbe'yi tavaf etmeyiz" diyor ve çıplak olarak tavaf ediyorlardı. Şimdi Dursun'un, Hz. Peygamberin Kâbe'ye saygıyı müşriklerden aldığını söylemesi daha mantıklı olmaz mıydı? "Bilindiği gibi, Kâbe bir Güneş tapınağı olarak yapılıp kullanılmıştı. İslam'ın yapısını oluşturan inanç ve ibadet biçimlerinin tümüne yakını "güneşe tapma" ağırlıklı Sabiilik'ten kaynaklandı." iddiasında da bulunur Dursun. Kâbe tarihin hangi döneminde güneş tapınağı olarak kullanılmıştır? Delil ve kaynak nedir? Cevap aramayın Dursun'un yazısında, bulamazsınız! Sabiilik konusunda Türkiye de otorite olan ve onların kaynak kitaplarını okuyabilecek derecede dillerini öğrenip ona vakıf olan Prof. Şinasi Gündüz, Sabiilerin inanç sistemlerinin gnostik din anlayışının bütün özelliklerini taşıdığını söylemektedir: "Gnostik bir dualizm esasına dayalı olan teoloji, demiurg inancı, ruh tasavvuru, kutsal gizli bilgi (gnosis) ve kurtarıcı (redeemer) doktriniyle Sabiilik derli toplu tipik bir gnostik geleneği sergiler." (Şinasi Gündüz, Sabiiler-son gnostikler-, s. 64) Dursun iddialarına devam etmektedir: İslam öncesinin Mekke'sinde,

“puta taparlar” diye adlandırılan bir topluluğun ibadetleri arasında “oruç” da vardı. Bunu, Buhari’nin yer verdiği bir hadiste de açıkça görüyoruz: Aişe anlatıyor: İslam öncesinde Kureyş, Aşure gününde oruç tutardı. (Buhari, e’s-Sahih, Kitabu’s Savm, 1) Burada sorulması gereken şudur: ”Putlara taptıkları” bilinen müşrikler “oruç” tutarlarken “hangi Tanrı” için tutuyorlardı? Müşrik kelimesinin, kafir-ateist kelimesiyle aynı olduğunu düşünen büyük araştırmacı (!) burada da yanılmaktadır. Dursun, Mekke’li müşriklerin Allah’ın varlığını kabul etmediklerini sanmış ya da işine öyle geldiği için bilmemezlikten gelmiştir. Araplar Allah’ı biliyorlardı, bunun en basit örneği, Hz. Peygamberin babasının isminin Abdullah (Allah’ın kulu) olmasıdır. Ancak şefaat edecekler düşüncesiyle putlara taparak Allah’a şirk koşuyorlardı! İşte yanılgıya düştükleri nokta burası idi! Yani Allah adı ve oruç gibi İbrahim’in dininin istisnai hakikat kırıntıları müşriklerde de vardı, kalmıştı. “Namaz gibi oruç da “Güneş”e ayarlı. Tabii, gecenin ve gündüzün aylarca sürdüğü yerler, kutuplar hesaba katılmamış.” diyerek devam ediyor ateist Dursun. 15 asır önce gelen bir din, namaz ve oruç vakitlerini dijital saate göre mi ayarlayacaktı? İslam'da namaz, hac ve oruç vakitleri, modern toplumlardan en gelişmemiş toplumlara kadar her zaman ve mekanda geçerli olan ve her yerden görülebilen güneş ve aya göre tayin edilmiştir. “Kutuplar hesaba katılmamış” diyerek aklınca Dursun İslam’da hata bulduğunu zannediyor ki, “deccal hadisini” ve ondan çıkan hükümleri bilen herkes, normal şartlara uymayan bölgelerde namaz ve orucun nasıl olması gerektiğini oradan öğrenebilmektedir! “Muhammed, 53 ya da 54 yaşında oruç buyruğunu aldığını söylemiş, 632 yılının ramazan ayına varmadan ölmüştür. Tuttuğu ramazanın günleri kısa olan kış aylarına rastlamıştır. Eğer, uzun yaz günlerinde de oruç tutturacak kadar tecrübesi olsa idi, muhtemelen, orucun katı kurallarını biraz daha yumuşatır, insanı sıcak yaz günlerinde uzun saatler boyu aç ve susuz bırakacak kadar sağlıksız bir adet koymazdı dinine.” diye yazan Dursun, Hz. Muhammed’in az oruç tuttuğu ve bunun da zaten kış günlerine rastladığını söyleyerek, kendisinin yiyip içtiğini, orucun zorluklarını da Müslümanların çektiğini ima etmekte ve yalan yanlış bilgilerle dolu olan yazısını bu şekilde sona erdirmektedir. Halbuki Hz. Peygamber haftanın her pazartesi ve perşembe günü oruç tutar, Recep ve şaban aylarında da çok daha fazla oruç tutardı. O (sav) bazı günler açlıktan, diğer sahabeler gibi karnına taş bağlardı. Hele ki, gece sabahlara kadar namaz kılması, iftar etmeden orucuna devam etmesi gibi kendine özel sünnetlerini düşünürsek, Hz. Muhammed’in Müslümanlardan çok daha fazla ibadetleri özümseyip uyguladığını rahatlıkla görebiliriz! Efendimizin dünya hayatının nimetlerine önem vermediği ile ilgili hayatından örneklere, ‘Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?’ adlı yazıdan ulaşabilirsiniz.

Dursun keşke oryantalistler kadar İslam'a objektif yaklaşabilse idi! "Müslümanlık insanları azizlere, resimlere tapmaktan, manastırlarda yalnız yaşayıp nefsi kırmaktan alıkoyar. Böyle bir dinin putperestlik, Zerdüştlük ve Sabiiliği yok etmesine şaşmamak gerekir." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur’an-ı Kerim, s. 50)

Ayrıca şu ayrıntıyı da verelim ki, "Haran Sabiileri bu ismi Memun zamanında almışlardır ve bunların Kur’an’da bahsedilen sabiilerle de hiç bir ilgisi yoktur." (Cerrahoğlu, Kur’an-ı Kerim ve Sabiiler, AÜİF, X/115) Ayrıca “İçinde bulunduğumuz yüzyılın ilk yarısında Iraklı yazar Abdurrezzak el-Hasani, Sabiilerin kim oldukları, nerede yaşadıkları, inanç ve ibadetleri hakkında bir çalışma yayınlamıştır. Bu çalışmasında Sabiilerin yıldızların uluhiyetine inanan bir topluluk olduğunu ve yıldız ve gezegenlere tapınmanın Sabiilerin temel ibadet şekilleri arasında bulunduğunu söyler. Bu çalışmanın yayınlanması, Irak’ta yaşayan ve Arap komşularınca Sabii olarak isimlendirilen topluluk içinde büyük huzursuzlukların yayılmasına neden olur. Zira bu itham, yani Sabiilerin yıldız ve gezegenlere tapanlar olduğu iddiası, Sabiiler için dinlerinin temel inanç esaslarına zıt, kabul edilemez ağır bir suçlamaydı. Bunun üzerine Sabii toplumu bu Arap yazar aleyhine mahkemede dava açar. İçlerinde bir de Ganzibra’nın (başrahip) bulunduğu bir grup, yanlarına kutsal kitapları Ginza Rabba, Qolasta ve diğerlerini alarak mahkemeye gider. Mahkemede, Sabii teolojisinde yıldız ve gezegen kültünün kesinlikle reddedildiği ve yıldızlara

ve gezegenlere tapanların lanetlendiği ifadeler, bu kutsal kitaplardan Arapçaya tercüme edilerek, yazarın iddiaları aleyhine delil olarak sunulur ve yazar aleyhine tazminat davası açılır." (Abdurrezzak el-Hasani, es-Sabi'un fî Hadirihim ve Madiîhim, Sayda (1955). s.7-8; Drower, E.S., The Mandaeans of Iraq and Iran, Oxford (1937), ss.XVII vd.; Şinasi Gündüz, Kur'an'daki Sâbiilerin Kimliği Üzerine Bir Tahlil ve Değerlendirme, Türkiye I. Dinler Tarihi Araştırmaları Sempozyumu (24-25 Eylül 1992), Samsun 1992, s. 43-81)

Kısas

"Failinin işlediği fiil cinsinden ve ona denk bir ceza ile cezalandırılmasına" kısas denir. (DİA, Kısas Maddesi) Dursun, "Eğer bir topluluğa azap edecekseniz, size yapılan azabın eşiyle azap edin.' Nahl Suresinin 126. ayetinde böyle emrediliyordu. Kısasa kısas uygulanarak organ kesme türünden cezalar yanında, kırbaçlamak gibi gene ezaya dayanan cezalar da vardı." (Din Bu, s. 58) demekte ama yine kendine yakışanı yapıp ayetin devamını vermemektedir. Ayetin tam metnini verelim: "Cezalandırmak isterseniz size yapıldığı kadarıyla cezalandırın, fakat sabır gösterirseniz bilin ki sabırlı davrananlar için bu muhakkak daha hayırlıdır." (Nahl, 126)

Görüldüğü gibi ayet, affetmeyi, kısasa tercih etmektedir. Yapılan kötülüğü 'cezalandırmanın gayesi', intikam almak, kin ve öfkeyi tatmin etmek değil, 'toplum düzenini korumaktır.'

Ayrıca ayetin amaçlarından biri de, suçlara misliyle karşılık verip intikam almak değil, işlenen bir suça, 'hak ettiğinden daha ağır bir ceza vermeyi' önlemektir. Yani ayet, intikamı değil, adaletten ayrılmamayı emretmektedir! Bazı kimseler, ailesinden veya yakınlarından birini öldüreni öldürmekle kalmaz, onun çoluğunu, çocuğunu, yakınlarını dahi öldürerek intikam alırlar. Kur'an, bu tür aşırı davranışları yasaklamıştır. Suçun cezası, ancak dengi ile olur. Suça daha ağır ceza vermek zulümdür. Bu prensip: "Biri size saldırırsa, siz de onun saldırdığı kadar ona saldırın, Allah'tan (c.c) korkun." (Bakara, 194) ayetinde de ifadesini bulmuştur. Ayrıca altı çizilmelidir ki, cezayı kişiler değil devlet uygular.

Arşı taşıyan sekiz keçi?

Dursun, "Hakka suresinin 17. ayetinde: "Rabbinin arşını onların üzerinde taşıyanlar sekizdir." buyruluyor. Ebu Davud, İbni Mace ve Tirmizi'nin sünenlerinde ise yukarıdaki ayeti bir hadisle telif etmiş. Hadisin metni şöyle: "Dünya ile birinci gök katı arasındaki uzaklık; 71-73 yıllık. Her iki gök katı arasında da bu kadar bir uzaklık var. Sonra 7 kat sema, sonra yedincinin üstünde bir deniz. Derinliği iki gök katı arası kadar. Bunların üstünde de 8 keçi var. Her birinin çatal tırnaklarıyla omuzları arasındaki uzaklık, iki gök katı arasındaki uzaklık kadar. Sonra onların sırtlarında Arş varsa Sonra Allah bunun üzerindedir." Halbuki hadisin senetinde -hadisi rivayet eden ravi zincirinde- ismi geçen Abdullah b. Amira 'yalancılığıyla ve hadis uydurmasıyla' tanınmış birisidir. Ayrıca Abdullah b. Amira'dan, Simak'dan başka hiç kimse hadis alıp rivayet etmemiştir. Sahabeden bu hadisi rivayet eden Hz. Abbas (ra) ile Abdullah b. Amira arasında da kopukluk vardır. Bu açığı kapamak için araya "Ahnef" sokulmuştur. Fakat Ahnef'le Abdullah b. Amira'nın görüşmüş olduğuna dair bir rivayet yoktur. Hafız Münziri, Sünen-i Ebu Davud'un şerhinde; rivayetteki ravilerden el-Velid b. Ebi Sevr'in 'güvenilir olmadığını' ve onun rivayet ettiği 'hadisin delil olamayacağını' söylemektedir. Bu ravi hakkında İbn Kayyim da aynı tespitlerde bulunmuştur. Selef âlimlerinden, büyük hadisçilerden; İbn Main, Ahmed b. Hanbel, İmam Buharı, İmam Müslim, İmam Nesai, İbn Adiyy, İbnü'l-Aziz, İbnü'l-Cevzi bu rivayetin 'sahih olmadığı konusunda ittifak' etmişlerdir. İbnü'l-Aziz, Sünen-i Tirmizi'nin şerhinde, bu rivayetin ehli kitaptan geçmiş olduğunu, sahih hadislerde 'aslı olmadığını' söylemektedir. Büyük ihtimal Yahudi ve Hristiyan âlimler Müslüman olunca, geçmiş kitaplarda veya efsanelerde mevcut bulunan bazı rivayetleri ayet ve hadisleri açıklarken araya sokuşturmuşlardır. (Zahid Kevseri, Makalat, s. 308) Görüldüğü gibi bu rivayetin sahih olmadığı açıktır.

Zaten rivayeti kitaplarına alan imamlar da ‘garip yani tek ravice aktarılan haber’ olduğunu ayrıca belirtmişlerdir! Ama Dursun tüm bunları, eğer biliyorsa, okuyucudan saklamış ve haberi sahih gibi aktarmıştır!

Bedir savaşının nedenleri

Dursun, ticaret kervanını yağmalamak için Bedir savaşının yapıldığını iddia eder. Halbuki peygamberimiz 13 sene süren işkence döneminin sonunda Medine’ye hicret ettikten sonra, Mekke üzerine kuraklık ve kıtlık çökünce Mekke'ye tahıl, hurma, hayvan yemi ve nakit ihtiyacı için altın göndererek yardımda bulunmuş, kendisine işkence edilen Müslüman Sümame bin Üsal gıda sevkiyatını durdurunca da yine kendisi aracı olarak gıda sevkiyatının başlatılmasına neden olmuştu. (M. Asım Köksal, İslam Tarihi, XIV/304; İbn Hişam, Sire, IV/228) Tüm bunlara rağmen Mekkeli müşrikler zulmettikleri Müslümanların Medine'ye hicret etmeleri üzerine, Müslümanların Mekke'de kalan ev, eşya, mal ve toprak ürünlerine el koymuş ve sonra da bu malları Suriye'de satmak için ticaret kervanları oluşturmuşlardır. Hz. Peygamber sadece bu kervanlara karşı harekete geçmiş ve Arap yarımadasında "Mekkeliler dışında hiçbir ticaret kervanına da" müdahale etmemiştir. Peygamberimiz Mekke dışında diğer müşrik kabilelerle de barış antlaşması imzalamıştır. Bedir savaşına asıl yol açan da Ebu Cehil'dir. Dursun'un iddia ettiği gibi kervan savunmaya geçmemiş, ‘kervan güvenli bir yere ulaştıktan sonra bile’ bizzat savaş için müşrik ordusu yola devam etmiştir. Ebu Süfyan, Kays bin İmrü'l-Kays ismindeki adamını Kureyş'e gönderip; "Ey Kureyşliler! Siz kervanınızı, adamlarınızı ve mallarınızı muhafaza etmek için Mekke'den yola çıkmıştınız. Biz tehlikeden kurtulduk. Artık geri dönünüz!" der. Ebu Cehil ise; "Yemin ederim ki, Bedir'e varıp üç gün üç gece şenlik yapıp, develer boğazlar, şarap içeriz. Etraftaki kabileler bizi seyrederek, halimize imrenirler ve hiç kimseden korkmadığımızı görürler. Bundan sonra, heybetimizden, kimse bize saldırmaya cesaret edemez. Ey yenilmez Kureyş ordusu! Yürüyün." diye orduyu savaşa teşvik eder. Dursun: "İki birlik Mekke ve Medine arasındaki Bedir denilen bir bölgede savaşa tutuşmuş ve Müslümanlar galip gelmiştir. Yaklaşık 70 Mekkeli müşrik bu savaşta öldürülmüş ve Muhammed’in emriyle hepsinin cesedi bölgedeki bir kuyuya balık istifi atılmıştır." der. 313 kişilik İslam ordusuna karşı Mekkeli putperestler 100 atlı, 700 develi, geri kalanı yaya olmak üzere 950 kişiydi ve çoğu da zırhlı ve ağır silahla donatılmıştı. Savaş sonunda Hz. Peygamber birçok mücahit yaralı olmasına rağmen Arabistan çölünün kavurucu sıcağında kafirlerin cesetlerini ortada bırakmamış, büyük bir çukur kazdırarak oraya gömülmesini emretmiştir. Yani Dursun’a göre kendilerini öldürmeye gelen düşmanlarının cesetlerini çölün ortasında açıkta bıraksa ve Medine'ye dönse daha iyi olurdu beklide! Tabii o zaman da Dursun öyle yaptığı için yine eleştirecekti, o da ayrı bir konu! "Hz. Peygamberin Bedir'e gidişinin temel sebebi, ‘müşriklerin Müslümanlara yönelik savaş kararı almaları ve bunun akabinde Şam bölgesine gönderdikleri kervandan elde edecekleri geliri, Müslümanlarla yapılacak savaşta harcamayı’ kararlaştırmış olmalarıdır.” (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 220) “Müslümanların Mekke'de kalan mallarına el koyan Kureyş kervanı, Medine civarından geçince Resulullah da misilleme yapmak istemiştir.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 79) Hz. Peygamber bir meydan savaşı yapmak üzere buraya gelmemesine rağmen, ortaya çıkan durum üzerine müşriklerle karşılaşmadan buradan ayrılmanın doğru olmayacağını düşünmüştür. Bu bir anlamda, Müslümanlar ile müşrikler açısından psikolojik bir eşiktir. Müşrikler, sadece Müslümanların canlarına değil birçok Müslümanın mallarına da zarar vermişlerdi. Ayrıca “Hz. Peygamber, Abdullah b. Cahş'ın saldırısı sırasında ele geçirilen malları iade etmek istemiş, esir edilen Osman bin Abdullah b. Muğire ile Hakem bin Keysan'ı serbest bırakmak ve öldürülen Abdullah Bin el-Hadrami'nin diyetini ödemek istemiş, ancak müşrikler Allah'ın elçisinin önerilerine kabul etmemişlerdi." (Demircan, s. 222) Savaşın nedenleri, hem Mekke’den göç eden Müslümanların evlerinin ve mallarının Mekkeliler tarafından yağmalanması ve satışlarından elde edilecek gelirle de silah, kiralık asker ve gerekli

teçhizat alınarak Müslümanları imha harekatına geçme planları hem de Mekke'den Medine'ye hicret eden ama orada da Mekke'li müşriklerin rahat bırakmayıp devamlı olarak Medine'ye kadar gönderdiği çapulcu birliklerinin Müslümanlara zarar vermesi idi. "Hz. Muhammed kendilerinden yağmalanan malları geri alabilmek için Mekkelilerle Bedir'de karşılaşmıştır, onlardan mallarını istemiş, kabul edilmemiş ve böylece savaş başlamıştır." (Ey misyonerler cevap verin, Adnan Şensoy, s. 109) Zulüm altında baskı görüp, işkence, hakaret, saldırılara yıllarca göğüs gerip başka çıkış yolu kalmayınca inandığı dava uğruna doğduğu yerleri terk edip geride tüm mal varlıklarını bırakıp başka yerlere hicret eden ama orada da rahat yüzü gösterilmeyenlerin tepki vermesinden rahatsız olanların acaba Mekkeli müşriklerle aralarında ne amaç benzerlikleri vardır? Zaten Dursun kitabının bir yerinde "Göç eden Müslümanların evini yağmalamaktan dolayı bütün Mekke halkı sorumlu tutulamaz." derken, hem itirafta bulunmakta hem de yanında durduğu safı açıkça göstermekte değil midir?! Unutmayalım ki, "Mekke aristokrasisinin savaş çıkarma kararı almasında sonra" içinde Müslümanların evlerinden yağmalanmış malların bulunduğu ve "savaş hazırlıkları için çıkarılmış bu kervana" karşı tepki vermemek açıkça saflık olurdu. Bedir savaşının fakirlik yüzünden çıktığını iddia eden Dursun'un, yanı başlarındaki zengin Yahudilerle savaşmayan Müslümanların, Medine'de bile Mekke müşriklerinin çapulcu saldırıları yetmezmiş gibi kendilerine savaş kararı alan müşriklerin yağmalanan kendi malları ile bu savaşı finanse etmelerine tepki vermelerini ne kadar çarpıttığı açıkça görülmektedir!

Hz. İbrahim'in Babası Azer mi, Tareh mi?

Dursun, Hz. İbrahim'in babasının isminin aslında Azer değil de Terah olduğu Hz. Muhammed'in "Yahudilerin kutsal bildikleri Tevrat ve Talmud gibi kitapları bilenlerden bilgi edinirken böyle bir yanılgıya düştüğünü" yazmaktadır. Madem dini metinler delil kabul edilecek, neden Yahudilerinki delil kabul ediliyor? Cevap çok basit aslında; İslam'ı karalayacak malzeme nereden gelirse, Dursun onu kaynak olarak kabul etmektedir. İşin en ilginç de aynı iddiayı oryantalistlerin de dile getirmesidir! Bu konuya cevap için ise, "Kur'an'da çelişki yoktur!" yazımızdaki, 'Hz. İbrahim'in babası Azer mi Tareh mi?' başlıklı yazımıza bakılabilir.

Allah'ın şekli olur mu?

Dursun, mecaz anlamda kullanılan kelimeleri asıl anlamı ile alarak, "Allah'ın şekli, eli-kolu vardır." iddiasında bulunmaktadır. "O'na benzer hiçbir şey yoktur." (Şura, 11) gibi ayetlerle birlikte değerlendirildiğinde bu ayetlerdeki el, kol kelimelerinin sembolik oldukları rahatlıkla anlaşılabilmektedir. Allah'ın "eli, yüzü ve gözün"den bahseden ayetlerdeki (Bakara, 115; Raman, 27; Sad, 75; Maide, 64; Hud, 37) "El"; güç ve kuvvet demektir. Maide 64. ayette de, "Yahudiler, "Allah'ın eli bağlıdır" dediler. Hayır, O'nun iki eli de açıktır." buyrulmaktadır ki, ayetin başında belirtilen 'eli bağlı' ifadesinin mecaz olduğu hemen nasıl anlaşılırsa, devam eden ayetteki 'iki el'den kastın da mecaz olduğunu, önyargıdan uzak objektif olan her okuyucu hemen anlayabilmektedir! Ayetten kasıt, 'Allah'ın cömertliğine sınır olmadığı ve hiçbir şekilde O'na cimrilik izafe edilemeyeceği veya nimetlerinin sayısız ve sınırsız olduğu'dur. (Taberi, VI/301-302; Zemahşeri, I/351) 'Yüz'den maksat da, 'kendisi' demektir. Allah'ın yüzü de 'kendisi' demektir. 'Göz' ve 'Gözlerimiz' (Taha, 39; Hud, 37) ayetlerinden maksat da, "kontrol ve müşahede altında tutmak" demektir. Bu iki kelimenin geçtiği ayetin meali şöyledir; "Ey Nuh sen gemiyi, bizim gözlerimiz (kontrolumuz) ve vahyimiz ile yap" (Hud, 37) Nitekim bizim Türkçede de casuslar kastedilerek "kulak" ve "göz" kavramları kullanılmaktadır. Mecazı asıl anlamı ile alanlar tarih boyunca hep sapıtmışlar ve hakikatten uzaklaşmışlardır: Allah'a çocuk izafe etme, bazı yaratılmışlarla ulu Tanrı arasında benzerlikler kurma ve onlara ilahlık izafe etme gibi sapkın inanç ve düşünceler

tarih boyunca görülmüş ve İslam nazarında reddedilmiştir. (Zemahşeri, III/399; Razi, XXVII/150-154; Elmalılı, VI/4225-4226) Bu konuda" Kur'an'da mecaz" adlı yazımıza da bakılabilir.

'Rahman arş'a istiva etti' ne demektir?

"Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva edendir." (A'raf, 54) "İsteva ale'l-Arş" (Tahtını arşa kurmak) ifadesi bir deyimdir. 'Mülk sahibi olma, hâkimiyeti altına alma, mülkü idare etme' anlamlarına gelir. (İbn Hazm, el Fasl, ll/123) "İstiva, hâkimiyeti altına alma anlamındadır." (Eş'ari, Makalatu'l İslamiyyin, I/285; İbn Hazm, el-Fısal fi'l-Milel ve'n-Nihal, 11, 123) "Arapça'da, padişah memleketindeki işleri düzene koyunca, "isteve'l melikü ala arşihi" denir. İşleri bozulunca da, "sülle arşuhu" ifadesi kullanılır. Bu, Melikin üzerine oturacağı bir kanepesi bulunmasa dahi, durumun ifadesi için böyle kullanılır." (İbn Abbas, Camiu'l Ahkami'l- Kur'an, 11, 12, 14) Tantavi de, "Kürrelerin düzeni, şekil vermesi, idaresi, onlardaki mahlukatın sonsuz, nisbet, devr ve ilgilerinin düzenlenmesi istiva cümlesi içindedir." demektedir. (Süleyman Ateş, Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri, V/422) "İstiva; hâkimiyet, el; güç anlamına gelir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 35) Kısaca bu deyimle, 'Allah'ın arşı ve tüm kainatı yönettiği' ifade edilir. Nasıl ki Türkçe de, mesela "etekleri zil çalmak" deyiminin kelimeleri asıl anlamlarını kaybedip yeni bir anlam kazanmışsa, aynı durum Arapçada da geçerlidir. Ama Dursun ayrıca Kur'an'da geçen "Melik" kelimesine de "Kral" anlamını vererek, sonra da bu kelimeyi taht manası verdiği yukarıdaki ayetler irtibatlandırarak; "İslam'ın Tanrı'sı sarayındaki tahtına kuruldu" şeklinde, hiçbir İslam âliminin ifade etmediği bir sonuca ulaşmaya çalışmaktadır. Halbuki "Melik" asıl manası itibariyle "mülkün sahibi" demektir. Yani Melik, bütün bu kainat mülkünün sahibi olan (DİA, Melik maddesi) Allah-ü Teala'nın bir ismidir ve "görünen ve görünmeyen âlemlerin sahibi" anlamında hadis rivayetlerde de geçer. (Müslim, "Edeb", 20; İbn Mace, "İḳametü's-salat", 180) A'raf, 54 ve Taha, 5. ayette geçen bu kelimeleri şimdi tek tek irdeleyelim: Arş kelime olarak; 'yükseklik, yücelik, üstünlük' ifade eder. Terim olarak ise; 'her şeyi kuşatan bütün âlemleri içine alan, en dıştaki tabaka' olarak tarif edilir. Bu durumda "Rahman Arş'a istiva etti" denildiğinde Allah-ü Teâlâ bir mekana izafe edilmiş olmaz çünkü "Arş" ile belirli bir mekan ifade edilmemektedir. O halde 'Arş'ın üstünde' demek, bütün âlemin dışında, bütün mekanların, cihetlerin üstünde, aliyyü'l-a'la demektir. (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili. IV/54) Dolayısı ile ayet, 'Allah-ü Teâlâ 'nın kâinatı tasarrufu altında tutması, idare etmesi ve her şeyin onun emriyle hareket etmesi' anlamlarına gelir. Zaten istiva veya arş kelimelerinin geçtiği ayetlerin hemen devamında Allah (cc) tüm yönetimin, hâkimiyetin kendi emri altında olduğuna dair ayetlerle istivadan maksadın ne olduğunu bizlere açıkça belirtmektedir: Araf, 54: "O Allah istiva etti. O Allah, geceyi durmadan onu kovalayan gündüze bürüyüp örter; güneş, ay ve yıldızlar emrindedir. İyi biliniz ki yaratma ve emir O'nundur." Rad, 2: "Allah, arşa istiva edendir, güneşi ve ayı buyruğu altına alandır. Bunların hepsi belli bir zamana kadar akıp gitmektedir. O, her işi (hakkıyla) düzenler, yürütür." Yunus, 3: "Rabbiniz Allah arşa istiva etti. İşleri düzenleyen O'dur." Bakara, 255: "Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. O, kulların yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplamıştır. Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O'na güç gelmez. O, yücedir, büyüktür." Bakara, 29: "Allah göğe istiva etti, onları da yedi (kat) gök olarak düzenledi." Taha, 6: "Rahman, Arşa istiva etmiştir. Göklerde, yerde ve ikisi arasında bulunan şeyler ile toprağın altında olanlar hep O'nundur." Aynı kullanım Şura, 12. ayette de geçer. Arşa istiva etmek yerine bu defa 'anahtar' kelimesi ayette geçmektedir: "Göklerin ve yerin anahtarları, O'nundur. Dilediğinin rızkını genişletir ve daraltır. Muhakkak ki O, her şeyi en iyi bilendir." Görüldüğü gibi anahtar kelimesi bir sonraki ayette açıklanmıştır; 'rızkı vermek veya kısmak.' Kur'an'ın mecaz-benzetme örnekleri ile dolu olduğunu ifade etmiştik. Mesela "Nerede olursanız, o sizinle beraberdir." (Hadid, 4) "Biz insana şah damarından daha yakınız." (Kâf, 16) ayetlerini acaba nasıl değerlendirirdi Sayın Dursun? Veya bu ayeti hiç mi okuyup anlamamıştır?: "O, insanların vasıflandırdığı şeylerden uzak, büyük ve yücedir." (En'am, 100) Netice olarak, Allah (cc) zatı

itibariyle, mekandan, zamandan, şekilden münezzehtir. O yarattığı bütün şeylerden, âlemlerden, arşlardan, mekanlardan ayrıdır, hepsinin dışındadır, hepsinden yücedir. Fakat O, ilmiyle, kudretiyle, hâkimiyetiyle her yerdedir, her şeyi kuşatmıştır. O yücelerden yücedir, ötelerin ötesindedir. Hiçbir şey O'nu ihata ve idrak edemez ama O her şeyi ihata eder." (Talak, 12; Enam, 103)

Rüşvetle Müslüman olmak mı?

İngiliz oryantalist Arnold'un da açıkça ifade ettiği gibi: "İslam dinini kabul edenlerde aranan özellik bir menfaat peşinde olmaksızın gerçekten inandığı için İslam'ı seçmesidir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 122) İman kalp işidir. Hucurat 14. ayet, dil değil gönül işi olan imanın önemine vurgu yapar: "Bedeviler, "İman ettik" dediler. Şunu söyle: "Henüz iman gönüllerinize yerleşmediğine göre, sadece boyun eğdiniz. Bununla beraber Allah'a ve resulüne itaat ederseniz yaptığınız hiçbir şeyi boşa çıkarmaz; Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir." Zaten, "Güçlünün zayıfa verdiği güvence ve iyilik rüşvet değil ikramdır." (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 123) Rüşvet güçlü kişiye iş yaptırmak için verilir. Peygamberimiz de, uzun süre İslam'a saldıran, Müslümanlara kötülük yapan ama sonunda yenilenleri cezalandırmamış, onlara hediyeler vermiştir. Zaten kötülüğe iyilikle karşılık vermek Kur'an'ın emridir. (Fussilat, 34) Buna rağmen Dursun, Taberi'de geçen rivayetten hareketle, rüşvetle insanların Müslüman yapıldığını ileri sürmüştür. Taberi'nin kullandığı "Reşa" sözcüğü bütün sözlüklerde "ip" anlamına gelir. Yoksa Dursun'un dediği gibi rüşvet manasına gelmez. Taberi'nin ifadesinin tam tercümesi "Ebubekir iktidara gelince, (Müellefe-i kulubu İslam'a bağlayan) ip koptu" şeklinde iken, Dursun bu kelimeyi rüşvet olarak tercüme etmiştir. Dursun, savaş sırasında elde edilen mal, gümüş ve altın insanlara dağıtılınca bunu rüşvet olarak kabul etmektedir. Dağıtılmayınca da savaşların ganimet elde etmek için yapıldığını ileri sürmektedir! Peygamberimiz elde edilen mal ve parayı yakıp yok mu etseydi? Ki o zaman Dursun "İslam yok edicidir, her şeyi yakıp yok ediyor." demeyecek miydi? İslam düşmanlarından Safvan'a, "Peygamber kalbinden başka hiçbir kimsenin kalbi bu kadar temiz, iyi ve cömert olamaz" (İbni Esir, III/24) dedirten de Efendimizin bu cömertliğidir. Safvan bir süre sonra da Müslüman olmuştur. O daha sonra şöyle diyecektir: "Allah elçisi bana bu bağışta bulununcaya kadar insanlar arasında kendisine en çok kin beslediğim başka bir kimse yoktu. Ama bu bağıştan sonra insanların bana en sevgilisi haline geldi. (Sad, V/449) Kısaca Müellefe-i kulüp denilen, insanlara ganimet ve zekattan pay verilmesinden maksat o insanlara İslam'ın sosyal adaletini, evrensel sevgisini, merhameti göstermektir. Ayrıca: Savaşta elde edilen ganimetlerin Müslüman olmayan insanlara dağıtılması, T. Dursun'un başka yerlerde iddia ettiğinin (Din Bu, 101-108) aksine, savaşın ganimet elde etmek amacıyla yapılmadığının da en açık ve net bir delilidir. Ayrıca eklemek gerekir ki, kendi menfaatleri için bazı insanlar Müslüman oluyor iddiası da temelsiz bir görüştür. Çünkü cizye (İslam ülkesinde gayrimüslimlerden alınan vergi) ile Müslümanlardan alınan vergi (zekat) arasında pek bir fark yoktur ki, bunu ünlü oryantalistler Ignaz Goldziher ve Asin Palasios da kabul etmektedir. Detay için, 'İslam savaş hukuku' başlıklı yazımızdaki 'Ganimet iddiası' bölümüne bakılabilir.

Cinler görülebilir mi?

"A'raf suresinin 27. ayetinde, şeytandan söz edilirken: "Sizin onları görmeyeceğiniz yerlerden, o ve topluluğundan olanlar sizi görürler." denilmektedir. Bundan şu çıkıyor açıkça: Şeytan ve topluluğundan olanlar, insanları görürler. İnsanlarsa ne şeytanı, ne de onun topluluğundan olanları görebilirler. "Şeytan ve topluluğu (huve ve kabiluhu)" anlatımının kapsamı içinde, Kur'an yorumcuları, "cin"leri de görürler. Müfessir Razi bu düşüncededir. Gelin görün ki, Muhammed, "Şeytanı", "Cini", hem de somut bir biçimde gördüğünü söyler: Şeytanı yere yatırdım, boğuyordum." (Dursun, 2000'e Doğru Dergisi, 8 Nisan 1990, Yıl 4, Sayı 15) "Ey Ademoğulları! Şeytan, anne babanızı ayıp yerlerini birbirine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı

gibi sizi de aldatmasın. Çünkü o ve yandaşları, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz şeytanları inanmayanların yoldaşları yaptık." (A'raf, 27) Dursun, 'gelin görün ki' şeklinde başlayıp, "Muhammed şeytanı cini gördüğünü söyler.'' maksatlı çarpıtmasıyla, sanki Peygamber aleyhisselam, müfessirlerin görüşlerine uymak zorundaymış gibi, kendince çelişki olduğu izlenimini okuyucunun zihninde oluşturmaya çalışmaktadır. Dursun, müfessir Razi ile 'çelişik' göstererek, Peygamber Muhammed aleyhisselamın Razi'nin yorumlarına uyması gerektiği imasında bulunmaktadır. Dursun, Peygamberin hayatıyla sabit olan olayları ve Kur'an'daki cinlerin görülebileceğine dair ayetleri acaba neden göz ardı etmektedir? Örneğin Neml, 39; Sebe, 12-13. ayetler bizlere Hz Süleyman'ın da cinleri gördüğünü bildirmektedir! Ama 'Kur'an uzmanı' Dursun bu ayetleri gözden kaçırmıştır! Dursun'un bahsettiği ayette zaten cinlerin 'mutlak' manada ve 'hiçbir zaman' görülemeyeceği değil, onların gözetleme işi ve "gizlenmeleri" ve bunu yaparken 'görülemeyecekleri' anlatılmaktadır. Konuyla ilgili hadislere baktığımızda da bu açıkça görülmektedir. (Buhari, Vekalet 10; Tirmizi, Sevabu'l-Kur'an 3; Müsned, V/423; VI/52, Müslim, Selam, 139; Muvatta, İ'tisam, 33; Ebu Davud, Edeb, 174; Tirmizi, Ahkam, 2) Dursun, cinler hakkında da Kur'an'a genel bir açıdan bakmayıp sadece 'işine geldiği' yerlerini almış, gerisini bırakmıştır. Müfessirler hakkında da, işine gelen bir konuda işine gelen tefsirciyi ki burada Razi'yi almış, diğerlerini hatta büyük çoğunluğun görüşünü almayı bırakın, görmemiştir bile! Ayrıca Dursun, başka yerlerdeki iddialarına cevaplar veren bu müfessirin o cevaplarını da okuyucularından gizlemektedir. Kaldı ki, biz bahsi geçen müfessirlerin hepsine hürmet göstermekteyiz ama sonuçta bir müfessir her zaman 'isabet' edecek diye bir kural olmadığı gibi, kalkıp da Peygamberin ümmetinden olan bir müfessirin tefsirini sanki ''Peygamber bu tefsire uymak zorunda'' gibi dayatılmasının da ne ilmi ve ne de akli bir yönü bulunmadığı ortadadır. Sonuç itibari ile çelişki Dursun'un kendisindedir. Bu konuda ayrıca 'Cinlerin varlığı' adlı yazımıza da bakılabilir.

İnsanın Çamurdan Yaratılması

"Kutsal kitaplarda söz edilen "insanın çamurdan yaratıldığı" fikri, kutsal kitapların ortaya atılmasından çok daha önceki çağlarda yaşayan insanların eserlerinde ve efsanelerinde görülmüştür. Bu durum, kutsal kitapların içine bu eser ve efsanelerden alıntı yapıldığının göstergesidir. Bu efsane ve kutsal kitapların ifadeleri şu şekildedir: Gılgamış Destanı, Sümer, Çin Efsaneleri, Mısır'da Luxor Tapınağı'nda bulunan kabartma bir resim, Hesiodos Destanı, Yunan Efsaneleri, Tevrat ve Kur'an." Dursun, "Her medeniyet yaratılışın topraktan olduğunu kabul etmiştir, o halde hepsi birbirinden iktibas ederek inançlarını şekillendirmişlerdir" tezini ileri sürmektedir. Allah azze ve Celle Kur'an'da, "Andolsun biz her kavme, Allaha itaat edin ve tağuta kulluktan sakının diye bir peygamber göndermişizdir." (Nahl, 38) buyurmaktadır. Yani her topluma Allah hep İslam'ın emir ve yasaklarını bildirmiştir. Detay için, 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımıza bakılabilir. Dolayısı ile medeniyetlerin birbirinden iktibası bir gerçektir. Bu iktibas açıkça Allah'ın elçilerinden yapılmış bir iktibastır. Çünkü Allah farklı zamanlarda farklı kavim ve gruplara mutlaka elçilerini göndermiştir. Nasıl Hz. Muhammed bize Nuh Tufanını, Musa'nın Kıssasını, Yusuf, Yakub, İbrahim, Adem, Hud, Salih ve Şuayb peygamberlerden ve de yaratılıştan bahsetti ise, kendi dönemlerinde de kendi toplumuna müjdeci olarak gelen nebiler de bu kıssaları kendi insanlarına anlatmıştır. Evet, gerçek şudur ki, Allah (cc) insanlara hatırlatıcı olarak elçilerini göndermiş ve onların bilinçaltlarında yatan inanç küllerini közlendirmiş ve alevlendirmiştir.

Ayrıca tüm toplumlar eğer aynı şekilde bir konuyu açıklamışlarsa bu tevatür olur. Çünkü "bu kadar farklı kültürü temsil eden insanların tek bir meselede bu kadar ortak beyanda bulunmaları, yalan üzere ittifak etmeleri" mantıken mümkün değildir. Bu konular ayrıca, 'Ahiret, beden-ruh ilişkisi' ve 'Dinler, Sümerler, Gılgamış destanı' başlıklı yazılarımızda ele alınmıştır.

Peygamberimiz ve Tıp İlmi

Dursun, peygamberimizi "tükürüklü ve tükürüksüz" biçimleriyle tedavi ettiğini yazmış ve bununla alay etmiştir. (Din Bu, s. 263) "İslam dünyasında en sağlam kabul edilen kaynaklardan aldığını" söylediği bazı hadislerin sağlamlıktan öte sahih bile olmadıklarının altını çizmeliyiz. Hele peygamberimizin iyileştirdiği insanlardan ücret aldığıyla ilgili bırakın sahihi zayıf rivayet bile bulamaz Dursun ve bu konuda bilinen tek bir örnek dahi yoktur. Sadece iyileşen hastaların gönüllü olarak getirdikleri hediyeler vardır ki, bunlarında önemli bir kısmını Efendimiz iade etmiştir. (Darimi Sünen, I/10, Hanbel, Müsned, IV/170) "Ben sizden herhangi bir ücret istemiyorum. Benim ecrim âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir" (Şuara,127, 145, 164, 180) ayetleri ortadadır! Ayrıca Dursun Peygamberimiz zamanında tedavisi yapılan hastalıkların "biyolojik ve fizyolojik" olduklarını vurgulamakta ve "Bunların psikolojik tedavi ile ne ilgisi var?" diye sormaktadır. Halbuki günümüzde stres ve sıkıntının başta ülser, gastrit, migren, şeker, kanser gibi hastalıklara neden olduğu bilinmektedir. (Habertürk, 09.02.2017; deryauluduz.com/stres-temelli-hastaliklar-nelerdir; beyinder.org/stres-ve-beyin-sagligi; medikalakademi.com.tr/stres-nedir-stresin-neden-oldugu-hastaliklar-stresle-bas-etme; e-psikiyatri.com/stres-nasil-hastalik-yapiyor) Psikolojik olarak huzurlu olan insanların hastalıklardan daha kolay iyileştiği ve ruhsal bir takım rahatsızlıkların tıp ilminin meşgul olduğu sahaya girdiği bir gerçektir. Dursun'un Efendimizin maddi hastalıkları üfürük yoluyla tedavi ediyor iddiası çok hatalı bir görüştür. "Ey Allah'ın kulları tedavi olunuz." (Ebu Davut, Tıb,1/11, Tirmizi, Tıb,2, İbn-i Mace Tıb,1, Hanbel, Müsned, 3/156, 4/278) diyen peygamberimiz, insanın maddi ve manevi iki yönü olduğunu bildiği için tedavilerinde de psikolojik ve biyolojik her iki metodu da kullanmış, birine yönelirken diğerini gözardı etmemiştir. Zamanın 'şartlarına göre' ilaç, pansuman, dağlama vs. gibi bir takım tıbbi yöntemlere başvurarak hastalıkları tedavi ederken aynı zamanda hastanın ruhsal yapısını güçlendirici, iç dünyasını teskin edici mahiyette dua maksatlı okuma-üfleme metotlarını da kullanmıştır ki, artık günümüzde bırakın insanları, bitkilerin bile kendilerine söylenen sözlerden etkilendiği bilinmektedir. (ntv.com.tr/teknoloji/kufur-yiyen-cicek-soldu,raFWPobGSUqKHC1ds-3b2w) Dursun, özellikle belli rivayetleri ele almış, 'bütünlüğünden kopardığı parça rivayetlerle' her zaman olduğu gibi İslam'a saldırmaya çalışmıştır. Yine Dursun, Peygamberimizin göz değmesi, zehirli hayvan sokması ve nemle denilen yaraları üfürükle tedavi ettiğini ileri sürmüştür. Bu konuda kaynak olarak ileri sürdüğü hadis şudur "Şifa binti Abdillah: "Ben, Hafza'nın yanında bulunduğum bir sırada Hz. Peygamber yanıma geldi ve bana, 'Hafsa'ya yazı yazmayı öğrettiğin gibi nemle hastalığının rukyesini de öğretmez misin?' diye sormuştur." (Ebu davud, Tıb,18/3887, Hanbel, Müsned, 6/286) Eğer nemle hastalığının tedavisi için uygulanan rukye, okuma-üflemeden ibaret olsaydı bunu Peygamberimizden daha iyi yapacak kim vardı? Bunu da Hz. Hafza'ya bizzat kendisi öğretebilirdi. Peki, egzama türü bir hastalık olan nemle hastalığını Şifa binti Abdillah nasıl tedavi etmekteydi? "Şifa, za'feran ağacına alır, buna yedi defa rukye yapar, sonra temiz bir taşa koyup ufalar, üzüm sirkesiyle karıştırdıktan sonra nemle yaralarının üzerine sürerdi." (İbni Esir, Üsdü'l Gabe, VII/163, İbni Hacer, el İsabe, VIII/121) Yani Şifa binti Abdillah, bitkisel bir kürü dua eşliğinde uygulamakta idi ki, sirke egzemaya iyi gelmektedir! (medicalnewstoday.com/articles/323160; hurriyet.com.tr/mahmure/pratik-bilgiler-sirke-egzamaya-iyi-gelir-mi-35101714) Aslında aynı konudaki tüm rivayetler bir araya toplanıp öyle değerlendirme yapılsa ortada bir sorun kalmayacaktır ama Dursun okuyucuyu bilgilendirmek değil, yönlendirmeyi hatta yanıltmayı amaçlamaktadır. Dursun, Hayber savaşında yaralanan Ekva oğlu Seleme'nin Peygamberimizce üç kere okuyup üflenmesi ve Seleme'nin "Artık şikayetinin kalmadığını" anlatırken, "yaralanmış, gelmiş, nefes etmiş, kalmamış" gibi -mış'lı kelimelerle hafife alarak anlattığı bu olay kaynaklarda (Buhari, Meğazi, 38, Ebu Davud, Tıb, 19/3894) bakın nasıl geçmektedir: Seleme'nin "yarasının sarılıp akan kanının durdurulup" bundan sonra kendisine psikolojik destek amaçlı Efendimiz tarafından kendisine dua edilerek üflenmiştir! Hendek savaşında yaralanan Sad bin Muaz'ın yarasını da bizzat Hz. Peygamber, "kanını durdurmak için dağlamış" ve aynı savaşta kolundan yaralanan Ubey bin Ka'b'ı da "dağlayarak" tedavi etmiştir. (Müslim, Selam,74) Peygamberimiz kılıç yarasını okumakla tedavi etseydi, Sad ve Ubey'i niçin sadece okuyup üfleyerek tedavi etmemiştir? Peygamberimiz

biyolojik yaraları önce maddi yöntemlerle tedavi etmiş, manevi olarak da hastanın ruhen rahatlaması için okuyup üflemiştir. Sadece maddi tedavi veya sadece manevi tedavi İslam'da yoktur, İslam her ikisinin birlikteliğini savunur. (Duanın faydaları, okumanın bilimsel faydaları için sitemizdeki "İslami emirler, yasaklar ve hümanizm" başlıklı yazımıza bakılabilir.)

Dursun, Efendimizin Hz. Ali'nin 'göz ağrısını' tükürüğü ile tedavi etmesini de diline dolamıştır. Dursun'un "İlginçtir ki" diyerek başlayan cümlesinin aslında hiçte ilginç olmadığını ispat edelim. Önce bu olayın savaş başlamadan hemen önce, anormal şartların hâkim olduğu bir anda, hızlı tedavinin gerektiği bir ortamda geçtiğini hatırlatalım. (Buhari, Cihat, 102; Müslim, F. Sahabe, XXXIV/2406) Dursun, aşağıdaki haberi, 'hem de ağrıya iyi geldiği' detayı ile okusa ne hissederdi acaba?

"Tükürüğün bilinmeyen faydaları! Yapılan araştırmada, insan ve fare tükürüğünde doğal olarak bulunan, morfin kadar etkili 'ağrı kesici' özelliğe sahip 'opiorfin' adlı molekülün 'depresyona karşı da etkili' olabileceği ortaya kondu. Opiorfin molekülünü 2006'da keşfeden Fransa'daki Pasteur Enstitüsü'nden Catherine Rougeot ve ekibi, genetiği insana yüzde 99 benzeyen fareler üzerinde deney yaparken buldukları molekülün bazı 'antidepresanlar kadar' etkili olduğunu belirledi. Molekül üzerinde sürdürülen araştırmalarda, "Opiorfin"in depresyona karşı etkili olabileceği de tespit edildi. "Journal of Physiology and Pharmacology" adlı dergide iki makale yayımlayan bilim adamları, ayrıca bu molekülün "İmipramin" adlı antidepresan kadar etkili olduğuna ve yan etkisinin bulunmadığına dikkati çekti." (Milliyet, 3.09.2010) Tükürük içindeki enzimlere baktığımız (Meydan Larousse, 12-33) zaman tükürükteki Pityalin adlı enzimle, dezenfektan etkisi gösteren, dolayısıyla ağzı enfeksiyonlardan koruyan Lizozim adlı kimyasal maddenin hafif bir antiseptik etki gösterdiği görülmektedir. (Doktorumuz, Tıp Ansiklopedisi, 7-2350) Parapsikolojide bazı insanların özel yeteneklerle doğduğu anlatılmakta ve bu konu ilmi olarak da ispat edilmektedir. Peygamberimizin de böyle özel kişilerden olduğu sabittir. Ayrıca Peygamberimizde tükürük ile tedaviyi hiçbir zaman emretmemiştir. İslam tarihinde de böyle bir metoda hiç rastlanmamaktadır. Tükürük, salgı bezini terk ettiğinde doğal olarak sterildir; mikropsuzdur. Tükürük salgısı, içerdiği kimyasal ve biyolojik ajanlar sayesinde anti mikrobik (mikrop yok edici) etki yaparak ağız-diş sağlığında koruyucu rol oynar. Son bulgular, tükürüğün çok sayıdaki zararlı organizmaya karşı bizi savunan karmaşık bir madde olduğunu da ortaya koymaktadır. (Milliyet, 11 Ekim 2011; CNN Türk, 11 Mart 2022; Posta, 24 Şubat 2022) "Tükürüğün antiseptik özelliği, yani mikropları öldürücü etkisi de vardır." (Rahmi Turan, Sözcü, 27.08.2015) Tükürüğün sağlığa 4 faydası. (CNN Türk, 11.03.2022) Farkında olmadığımız mucize: Tükürük. (Fikriyat, 6.4.2020) Bu haberlerden sonra artık, "yüzüne bile tükürülmeyecek" insanlardan atalarımızın neden bahsettiğini herhalde daha iyi anlarız…!

Hz. Hasan, evlilikleri ve Hz Muhammed

Bu konuyu 'Turan Dursun'un Metodunun eleştirisi' adlı yazımızda cevaplamıştık. Ayrıca aynı konuyu ateist yazar İlhan Arsel'de dile getirmiştir. Arsel'e verilen cevaplarda konuyu kısaca yeniden ele alacağız! Dursun, Efendimizin gençliğinde bile yapmadığı anormal davranışları onun 50 küsur yaşından sonra yaptığını ileri sürmüştür hem de rivayetleri çarpıtarak! Yine Dursun, Hz. Enes'ten gelen bir rivayeti tahrif ederek, "Peygamber 9 ya da 11 karısı varken, gecenin veya gündüzün belli saatlerinde tümünü dolaşıyor ve hepsiyle cinsel ilişkide bulunuyordu." (Din Bu, s. 45) demektedir. Halbuki Dursun'un delil gösterdiği Tecridi sarih Tercümesi Hadis No: 192'de, "Hepsiyle cinsel ilişkide bulunuyordu." ifadesi geçmemektedir. Efendimiz aile reisi, imam, vaiz, ordu komutanı, peygamber, devlet yöneticisi olan oldukça yoğun çalışan birisi idi. Yine de O aynı zamanda ailesini de ihmal etmezdi! Ev ihtiyaçları dâhil her türlü gereksinimi için hanımlarını ziyaret etmesi de bu nedenle gayet normaldir. Zaten Dursun da başka rivayetlerde "40 erkek gücünde olduğu bildirilir, bunda bir abartma olduğu

açık” (Din Bu, s. 6-47) demektedir. Mademki bunlar doğru değil; abartma! O halde neden doğru imiş gibi bunlara dayanarak Efendimiz hakkında menfi bir izlenim oluşturmaya çalışmaktadır? Dilinden düşürmediği “Bilim ve aydınlanma” bu mudur?!

Ateist oryantalist ittifakı

Yukarıda görüldüğü ve ‘Oryantalizm Yanılgısı’ adlı yazımızda görülebileceği gibi, oryantalistler de ateistler de kaynak olarak gösterdikleri eserlere bilimsel ahlaktan uzak yaklaşmakta ve ekleme çıkarma yaparak kullanmaktadır. ‘Onları bilimsellik veya gerçeğe ulaşma duygusu değil, ideoloji ve önyargı yönlendirmektedir.’ Efendimizin Hz. Zeynep ile evlenmesi konusu ile ilgili örnek verelim. Önce Fransız bir oryantalistten alıntı yapalım: “Gençliğinin bütün taraveti içinde utanç ve şaşkınlıktan kıpkırmızı kesilen bu dağınık kıyafetli güzel kadın.” (Emile Dermenghem, Muhammed’in hayatı, s. 367- 370) Bu da Türk ateistlerden Dursun’a ait, 2000’e Doğru dergisinden: “Yorgunluktan ve terden pembeleşmiş yüzü ve yarı çıplak haliyle son derece çekicidir.” Halbuki her iki ekleme de hiçbir rivayette geçmemektedir ama oryantalist ve ateistlerin kafa yapısını ve okuyucuyu yönlendirmeye çalışmalarını göstermesi açısından ilginç bir birlikteliği göstermektedir! Din Bu 1, sayfa 41'de oryantalist Leoni Caetani'den alıntı yapan Dursun, 42. sayfada ise "Ne ölçüde doğru, kesin bir şey söylenemez kuşkusuz" diyerek alıntılarının gerçekliğinden kendisinin de emin olmadığını itiraf etmektedir! Ama İslam düşmanlığı bu dayanışmayı zorunlu kılmaktadır! Gerek deist gerekse ateist olduğunu iddia eden iki sitenin ekran görüntüsünü aşağıda veriyoruz. Her iki site de ‘misyonerlik propagandası’ yapmaktadır! ‘Amacımız’ı açıkladığımız ilk bölümde de benzer örneklere ulaşabilirsiniz.

Deizm adlı site açan dinsiz arkadaş bir misyonerin görüşlerini önce ‘doğru’ kabul ediyor, sonra ‘videosunu indirip youtube’a yüklüyor’ ama ‘reklam da yapmıyor!’ ve Mısır’dan dindaşlarınca kovulan bu misyonere bir de ‘hocam’ diye hitap ediyor! İyi ki dinsiz imiş! Ateist bir sitede ise, ‘world’ adlı kullanıcı, 24.07.2015 tarihinde ‘Neden Butros ‘Hocam’ gibi bir hocamız yok?’ diye forumda başlık açıyor ve ‘çatır çatır İslam’ı yerin dibine gömen ve kanalı olan elini kolunu sallaya sallaya gerçeği söyleyen ‘muhterem hocam’ gibi bir ateist hocamız neden yok? Zekeriya B. hocam ve ekibini kutluyorum ‘bir ateist olarak’ canım hocam... Türkiye'de görevini biz ateistler yapıyoruz ama senin kadar güçlü ve cesur değiliz... Zekeriya ‘hocamsa müthiş bir adam’ İslam'ı o kadar iyi biliyor ki.’ diye yazmaktadır!

Gelen sorular ve cevaplarımız:

Soru: size bir soru sorucam www.td--.com/forumlar/showthread.php?t=208 bu linkteki iddialar doğrumudur? (Hz. Ömer hakkındaki iddialar)

Cevaben: İslam tarihindeki bazı olayları ve zayıf rivayetleri alt alta sıralayıp, İslam'ın Şii yorumunu haklı çıkarma gayreti içinde imiş gibi gösterip aslında ateizm propagandası yapan,

önyargı ve tek taraflı bakış açısı ile kaleme alınmış bir yazı örneğidir bu yazı. Kaynak olarak devamlı tek kişinin kitabından alıntı yapma gayreti içinde olup, 1000 küsur senedir sahabeyi kötüleyip güya Ehli Beyt'i yüceltme izlenimini vermeye çalışan ve 'bunu ateist bir sitede yapan' bu zihniyetin değerlendirmesini birazdan ele alacağız. "Ehlibeyt Hz. Muhammed'in cenaze işleri ile meşgulken, öbür taraf biat işini organize ediyordu" şeklindeki bir mesaj vermek isteyen bu tür yazılarla ilk kez karşılaşanların tereddüt geçirmeleri doğaldır. Ama resmin tamamını görenler, Ehli Beyt taraftarlığı görüntüsü altında sahabenin büyük kısmına ağza alınmayacak iftiralarda bulunan bu kesimin asıl amacının İslam'a saldırmak olduğunu rahatlıkla anlayacaktır. Zaten ateist bir sitede mezhebi bir konuyu tarafgir olarak ele almanın amacının masum olduğunu ileri sürmek de saflık olacaktır.

Bu zat bunlarla yetinmemiş ve daha sonra sanal bir sözlükten "Kur'an'ın gerçek yazarı olduğu düşünülen kişi" diye Hz. Ömer'den bahsedildiğini aktarıp, bu yorumu yapanı da över. Daha sonra yine bu şahıs bununla da yetinmeyip bir de şu iddiada bulunur: "İslamiyet'in gerçek kurucusu bana göre Ömer'dir." Şimdi bu arkadaş Alisiz Alevilik propagandası mı yapmaktadır, Ehli Beyt adına Şia savunuculuğu mu yoksa ateizm propagandası mı?! Hz Ömer konusundaki iddialara cevabı, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda bulabilirsiniz. Ama işin ilginci mezhepçi gözüken bu şahsın gerçek yüzünü kendisinin itiraf etmesidir! Arap soyundan olup Akad kralının adı olan 'Sargon' müstear ismini kullanan bu arkadaş, "Yukardaki film gibi birçok öyküde despotluk sembolü "kılıç" ile adalet nasılsa birleştirilmiş" diye yorum yaparken acaba adaletin temsil edildiği heykelin elinde ne olduğunu bilmemekte midir? "Hind'te, Araplarda kadınların yönetici konumlara kadar çıkabildiğini gösteren bir örnek aynı zamanda" diyerek, savaşta şarkı söyleyip insanları savaşa kışkırtmak ve Efendimizin amcasının ciğerlerini elleri ile kesip çiğnemek dışında tarihe bir not düşülmeyen ama yine de Efendimizce daha sonra af edilen bu kadını bu şahıs nasıl oluyor da "yönetici" olarak nitelendirebiliyor acaba?! Savaşmadığı için miras hakkı olmayan, diri diri toprağa gömülen, çadırlarda bedeni satılan kadınları sadece İslam'a saldırabilmek için kadın haklarına sahipmiş gibi gösteren bu kişi ne kadar bilimsel, tarafsız olabilir?

Bu zatın verdiği kaynakları sıra ile incelemeye başladığımızda hiç birinin uzantısının açılmadığı görülmektedir. Sadece 4. sıradaki kaynak verdiği siteden, eleştiri konusu yaptığı rivayete ulaşabiliyoruz. Uzantıdaki kişi ise aynen şunları yazmaktadır: "Komedi burda da bitmiyor." Aslında bu arkadaş herkesle dalga geçmektedir. Hz. Ömer'in adını da Ömer bin Abdülaziz diye yazmaktadır, halbuki adı Ömer bin Hattab'dır. Bu şahıs güya Ömer b. Hattab hakkında kendi deyim ile "masal uyduruldu" diye aktardığı ve aslında Hz. Ömer'in torununun oğlu olan Ömer b. Abdülaziz hakkındaki örnek ahlaki özelliklerin Ömer b. Hattab için uydurulduğunu ileri sürmekte ve böylece ahlam kesmeye çalıştığı konudaki cehaletini de ortaya koymaktadır! Uzantı sitede sadece Hz. Ömer'in devlet malı olan mumu şahsı için kullanmaması olayı da torun Ömer adına aktarılmaktadır! Geri kalan tüm rivayetler zaten torun Ömer için tarihi kitaplarda da aktarılan bilgilerdir! Bu şahıs ise tüm rivayetleri Ömer b. Hattab'a isnat etmekte, sonra kendi çarpık ve yanlış mantığını doğru kabul edip sübjektif ve komik iddialarda bulunmaktadır! Özetle bu yazı ile Şiilik kılıfı altında ateizm propagandası yapılmaktadır.

İşin ilginci Efendimizin vasiyet yazmak istemesi ile ilgili "İslami kaynakları delil gösteren" bu mezhepçi ateist, iş Hz. Ömer'i takdir eden rivayetlere gelince bunları masal diye nitelemekte, torunu hakkındaki rivayetler ile Hz. Ömer karıştırılmakta ve öznel yorumlarla kendince bir takım sonuçlara ulaşmaktadır.

Bir kişi ateist ise açıkça ateistliğini ilan etmeli, ne diyecekse kimliğini açıkça ortaya koyup öyle söylemelidir. Bu kişi İslam'a saldırmaya çalışırken ki, amatörce ve oryantalist bir zihniyetle

bunu yapmaya çalışmakta ve her şeyi yüzüne gözüne bulaştırmaktadır. ‘Murted’ müstear ismini kullanan site yöneticisi de "Şiilerin tutumu yani bir tarafı lanetleyip diğerine taraf olmaları çok daha tutarlı." demektedir. Zaten daha sonra yazılanlar sadece Hz. Ömer’i değil Efendimize de kapsayan hakaretler içermektedir ki, bu çalışmamız ile tümüne cevap verdik bi-iznillah!

Soru: Maalesef mürted yazısı beni tatmin etmedi. Burada mürted ile ilgili şunu yazayım o halde. Mürted olan bir insan iyi ve ahlaklı biri olamaz mı? Dinsiz birisi ahlaklı olamaz mı? Ben dinsiz olup ahlaklı olan bir sürü insan tanıyorum. Zaten tarikat ve cemaatleri anlatmaya gerek yok. İslam ülkeleri belli. Ali İmran ve Nisa Surelerini örnek vermişsiniz. Bu ayetlere göre, Mevlana’nın “Yüz kere tövbeni bozmuş olsan da yine gel” cümlesi çelişmiyor mu? Bu insanlar inansa, tövbe etse bile yandı bitti kül oldu yani?

Cevaben: Mürted yazısının amacı dinden dönenlerin öldürülüp öldürülmeyeceği meselesine cevap vermektedir. Ama anladığım sizin bu konuya farklı bir açıdan yaklaştığınız; kafir birisinin ahlaklı olup olamayacağı konusu. Öncelikle “Dinsiz ahlak olur mu?” adlı yazıyı okumanızı tavsiye edeceğim. İyilik nedir? Ahlak ama kime göre ahlak? İslam ülkelerinin hali İslam nedeni ile değil İslam’sızlık nedeni ile bu haldedir! Bu konuda “İslam ülkeleri neden geri?” adlı yazıyı tavsiye ederim. Cemaat ve tarikat konuları uzun konular!

Celalettin Rumi’nin sözünü de iyi anlamalıyız. İnsan hata yapar, bu onu ümitsizliğe sevk etmemelidir, tövbe et sonra gel ama; gel: come/tea’l değil; geri dön: return/irci’ demektedir. Günahlarından tövbe edip eski hallerini terk edenleri tabii ki -eğer isterse- Allah azze ve celle af eder. Bu konuda birçok ayet vardır.

“Ancak tövbe edip hallerini düzeltenler ve gizledikleri gerçekleri açıklayanlar başka; ben onların tövbesini kabul ederim. Çünkü ben, tövbeleri çokça kabul eden ve merhameti bol olanımdır.” (Bakara, 160) “Allah, kullarının tövbesini kabul eder, günahları affeder ve yaptıklarınızı bilir.” (Şura, 25) “Ey kavmim! Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O’na tövbe edin ki üzerinize bol bol yağmur göndersin ve kuvvetinize kuvvet katsın. Sakın siz, günah işlemekte ısrar ederek davetimden yüz çevirmeyin!” (Hud, 52) “Ancak bundan sonra tövbe edip hallerini düzeltenler müstesnadır.” (Ali İmran, 89) “Allah’ın kabul edeceği tövbe, ancak cahillikleri sebebiyle günah işleyip de o günahtan çarçabuk vazgeçenlerin tövbesidir. İşte Allah, böylelerinin tövbesini kabul buyurur. Allah her şeyi hakkıyla bilen, her hükmü ve işi hikmetli ve sağlam olandır.” (Nisa, 17) “Kim bir kötülük yapar veya nefsine zulmeder de sonra Allah’tan bağışlanma dilerse, şüphesiz Allah’ı çok bağışlayıcı ve çok merhamet edici olarak bulur.” (Nisa, 110) “Kim işlediği bu haksızlıktan sonra tövbe eder ve halini düzeltirse, şüphesiz Allah onun tövbesini kabul eder. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.” (Maide, 39) “Ümidinizi kesmeyin, fakat tepenize o azap inmeden önce de tövbe edip Rabbinize yönelin ve O’na teslim olun. Aksi halde kimseden yardım göremezsiniz.” (Zümer, 54) “Ancak günahlarından vazgeçip Allah’a yönelen, iman eden ve salih amel işleyenler, işte bunlar, cennete girecek ve hiçbir haksızlığa uğramayacaklardır.” (Meryem, 60) “Şu da muhakkak ki ben, günahlarından tövbe ile vazgeçen, iman edip salih ameller işleyen, bundan böyle de doğru yol üzere hareket eden kimseyi elbette bağışlarım.” (Taha, 82. Ayrıca, Kasas, 67; Ali İmran, 128; Nisa, 146; Maide, 34; A’raf, 153; Tevbe, 11; Hud, 90; Nur, 5 vd.)

Hadislerde de birçok örnek bulunmaktadır. Mesela, “Günahkârların en hayırlıları tövbe edenlerdir.” (İbn Mace, Zühd, 30) “Günahtan tam dönen ve tövbe eden, o günahı hiç işlememiş

gibidir.” (İbn Mace, Zühd 30. Ayrıca Buhari, Da'avat 4; Müslim, 3; (2744); Tirmizi, Kıyamet 50; (2499; 2500); Tirmizi, Da'avat 102; (3529); Müslim, Zikr 43; (2703); Tirmizi, Da'avat 103; (3531); İbnu Mace, Zühd 30; (4253); Müslim, Tevbe 32; (2760); Buhari, Enbiya 50; Müslim, Tevbe 46; (2766); İbnu Mace, Diyat 2; (2621) vd.)

Özetle; “De ki: Ey çok günah işleyerek kendi öz canlarına kötülük etmede ileri giden kullarım! Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz. Allah dilerse bütün günahları mağfiret eder. Çünkü O, çok affedicidir, merhamet ve ihsanı fazladır.” (Zümer, 53) Rabbimiz Rahman, Rahim’dir! Ama Turan Dursun ise “inadi küfür” denilen, bilerek; kin ve önyargı ile hareket ederek gerçekleri örten kafir (Küfr kelimesinin kelime anlamı, ‘örten, gizleyen, nankörlük eden’ demektir.) birisidir! Metot ve eserleri yazımızda ele alınmıştır. Ayrıca bizim ‘imanometre’miz yoktur! Bu yazıyı yazan -Allah muhafaza- imansız ölebilir, en kafiri iman edip cennete gidebilir. “Dünyada Müslüman olanlar” adlı yazımıza bir bakarsanız birçok örnek göreceksiniz! Ama söz konusu kişi “kendi tercihi ile” imansızlığı seçmiştir. Sonuçta herkes kendi tercihlerinin “sonuçlarına” katlanacaktır! “Son an gelmeden yapılan tövbeleri” bi-iznillah Rabbimiz kabul edebilir. Allah bizim için kötülük istemez: “Allah insanlara hiç zulmetmez.” (Yunus, 44) “Gerçek şu ki Allah insanlara zerrece kötülük etmez, fakat insanlar kendilerine kötülük ediyorlar.” (Yunus, 44) Ama Rabbimiz adil olandır, iyilerle kötüleri ve hele kötülükte çığır açanları asla bir tutmaz: “Yoksa kötülükleri işleyip duranlar, kendilerini iman edip salih ameller yapanlarla bir tutacağımızı mı sanıyorlar? Hayatları, ölümleri ve ölümden sonraki durumları aynı olacak, öyle mi? Ne kötü hüküm veriyorlar!” (Casiye, 21) Hadiste de belirtildiği gibi, Efendimiz şöyle buyurmaktadır: “Hiç kimse kendi ameliyle cennete girmez.” Sahabi; “Sen de mi ya Resulallah!” dediklerinde de “Evet ben de, meğerki Rabbim beni rahmetinin kucağına almış olsun.” (Buhari, Rikak, 18; Müslim, Münafikin, 71-73) “Rabbimiz! Biz, ‘Rabbinize iman edin’ diye imana çağıran bir davetçi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla. Kötülüklerimizi ört. Canımızı iyilerle beraber al.” (Ali İmran, 193) Amin!

Soru: bir dünya yazı yazmışsınız. İyi güzel peki adam hayattayken neden karşısına çıkıp iki kelam eden olmadı defalarca tartışacak adam arıyorum dediğinde kimse meydana çıkamadı bunun sebebi nedir.

Cevaben: ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ adlı yazımızda bir küçük paragraf geçer, dikkatinizden kaçmış olabilir: “Dursun yazdığı yazılarda “Müslümanların Pehlivanı yok diyerek” uzun süre havasını attı. Ama Molla Sadreddin Yüksel’in yazdığı “Makaleler” adlı kitabı, Prof. Dr. Hüseyin Hatemi’nin ortaya çıkıp tarafsız bir zeminde tartışmayı kabul etmesini görmezden geldi. Diyanet’in ” Muhatap alıp reklam yapmama” kuralını ise istismar etti. Ahmet Kekeç sohbetini ‘tahrif ederek’ dergide yayınladı!”

Dursun gibi birçok ateist ve asıl ağa babaları oryantalistler ‘devamlı’ İslam’a saldırmışlardır. Ama onların adları tarihin tozlu sayfalar arasında unutulurlarken, İslam hâlâ güncelliğini korumakta ve aydınlık ışığını insanlığa yaymaya devam etmektedir.

Dursun öldürüldükten sonra eserleri ile karşılaştığım ve ömrümün 35 yılını o ve avanesine cevapla geçirdiğim, bu nedenle sol ve misyonerlik ile oryantalizmi de araştırdığım göz önünde bulundurulursa, en azından bu eleştiriyi kişisel olarak üzerime almadığımı da ifade etmek isterim.

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar II

Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar

(Bu yazı 'ana hatları ile' Prof. Muhammet Altaytaş'ın 'Hangi Din?' adlı eserden faydalanılarak hazırlanmıştır.)

Giriş

Din yaşam tarzının adıdır, yaşam tarzımız da dinimizdir. 'Hangi kurallara göre' yaşıyorsak dinimiz odur! "Vahyin esas amacı, bir 'hayat görüşü' sunmaktır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 110) Bu nedenle de "Pek çok Müslüman, din terimini 'hayat tarzı' olarak çevirmeyi tercih etmektedir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 83) Din iyiliği yaymak, kötülüğe engel olmak için gönderilmiştir. Pasifizm, nemelazımcılık, enaniyet, bencillik bir Müslümana asla yakışmayan özelliklerdir. İslam'da önce İman gelir. (Buhari, İlim, 49) Allah'a, tevhit bilinci ile iman/kabul gerekir. Daha sonra Ahlak gelir. (Muvatta, Husnü'l Halk, 8; Müsned, II/381) Hayatımızı İslam'ın emrettiği şekilde "ne kendimize ne başkalarına zarar vermeden" iyi, temiz, namuslu olarak yaşamak gerekmektedir! Zaten ibadetler de ahlaklı yaşamayı sağlamak için emredilmiştir. (Ankebut, 45) Tüm bunların pratiğe aktarılabilmesi için de toplumu ilgilendiren kurallar konmuştur. Muamelat, ukubat, adalet, insan hakları, hak/hukuk gibi kavramlar bu boyuttadır. Bu sıralama önem sırasına göre verilmiştir ve her üçünün toplamıdır İslam!

Turan Dursun

Babası daha doğmadan onun için kitaplar satın almaya başlamıştır. "Basra'da ve Kufe'de bulunmayacak ölçüde büyük bir din âlimi" olacaktır. Küçük yaşta sıkıntılara maruz kalır. Çocukluğunu yaşayamaz. Dursun "Ne yapıp edip herkesi geçmeye" karar vermiştir. Çocukluğunda koşullandığı "en önde olma", "kendisinden herhangi bir şekilde söz ettirme" tutkuları ve din adına yaşadığı bütün negatif tecrübeler ileride bilinçaltından çıkacak ve büyük ölçüde şahsiyetini ve dine bakışına etki edecektir. Babasının yönlendirmesi ile küçük yaşta girdiği ve yasak olduğu içinde pedagojik formasyondan uzak bir ortama sahip medresede aldığı, modern bilimden ve güncel hayattan uzak eğitimin hayatta karşılığının olmaması da onu hırçın ve agresif biri yapar. Dursun sadece dinle kavgalı değildir. Çevresi ile de uyumsuzdur. Gerek müftülüğü gerekse TRT'deki görevi esnasında yaşadığı sürgünlerin gerçek sebebi de budur. "Dini anlatırken kullandığı üslup ancak kendi kişiliğini tanımlaması açısından bir anlam ifade edebilir."

Erdoğan Aydın

Aydın, özellikle İslam'ın bütünü olarak algıladığı 'sosyal ve hukuki' boyutu ile ilgilenir. Dini aşmak gerektiğini savunur. Dini eleştirirken tarafsız ve nesnel bir konumda değildir. O olaylara sosyalist açıdan bakar ve eleştirilerini siyasi ve ideolojik bakış açısına sahip biri olarak yapar. Ama son zamanlarda artık kendisini sadece "özgürlükçü laik, seküler bir düzenden taraf" olarak tanımlar.

Dine bakış açıları

Dinin politeizmden/çok tanrıcılıktan monoteizme/tek tanrıcılığa evrildiğini savunurlar. Çoktan bilimselliğini kaybetmiş, klasik materyalist görüş olan 'Dinler, korku ve umut kaynaklı olarak sonradan yaratılmış olup, insanda var olan ölüm, cehennem ve tanrı korkusunu

sömürerek yaşamaktadır' görüşünü savunurlar. Yazarlara göre din; korku, çaresizlik, sırrını çözemediği olaylar karsısında insanın cehaletini inançla telafi etme içgüdüsüdür. Onlara göre dinin tarihi insanlık tarihine göre yenidir. Dinler çok tanrıcılıktan tek tanrıcılığa doğru evrilmiştir. Bilimsel gelişmelerin dini ortaya çıkaran çaresizlik ve bilgisizliği yok ettikçe, gerçekte hiç bir şeyin tanrı tarafında yaratılmadığının ispatlanacağını iddia ederler. Bu iddiaya göre, dinlerin insanlık tarihinin ilk çağlarında çok daha etkin olması ve günümüze gelinceye dek artık ortadan kalkması gerekirdi. Ama tam aksi bir durum söz konusudur. Hatta ateizmin özel eğitimle halka aşılandığı birçok sosyalist ülkede din ilk sırada halkın gündemine oturmuştur. Allah peygamber aracılığı ile kitaplar göndermiş, hak dini tebliğ etmiş fakat insanlar zaman zaman putlara, tabiat varlıklarına, heva ve heveslerine tapmış ve onları tanrısallaştırmıştır. Yani din politeizmden monoteizme değil, monoteizmden politeizme kaymıştır. O zaman Allah (cc) yeniden hak dini hatırlatan peygamberler göndermiştir. Bu konuda "İslam tüm dinlerin özüdür." Ve "Ateizm yanılgısı" adlı yazılarımıza bakılabilir. Her üç kitabi din dışında, Sabiilik, Mecusilik ve Brahmanlıkta da dinin Hz. Adem ile başladığı kabul edilmektedir. Bu da zamanla bozulan dinlerin içinde kalan hak kırıntıların ortak paydalarından biridir. İnsan doğasının dine, dinin de insan doğasına yatkınlığı da dinin ilahi olduğunun bir ispatıdır. Allah insanın mayasına inanma ihtiyacını yerleştirmiştir. ('Deizm Yanılgısı' adlı yazımıza da bakılabilir) Kesin olan bir şey varsa o da, nerede insan varsa orada dinin olduğudur. (Günay Tümer, Abdurrahman Küçük, Dinler Tarihi, s. 32) Ünlü Fransız düşünür Fellicien Challaye bu konuda benzer bir görüşü ifade eder: "İnsanın sonsuz varlığa bağımlı olması, onun önünde eğilip O'na tapması, O'nu evlatça bir sevgi ile sevmesi akla uygundur ve doğaldır. Bu bağımlılık ve sevgi dinin temelidir." (Challaye, Dinler Tarihi, s. 215)

Din insan ilişkileri

Yazarlara göre din insan özgürlüğünü kısıtlar, toplumdaki sömürü ilişkilerini meşrulaştırır. Halbuki 'Sosyal Darwinizm' ile asıl sömürüyü meşrulaştıran kendi savundukları evrim teorileridir ama farkında bile değildirler! Ayrıca ateist devletlerde uygulanan baskı ve sansür asıl özgürlüğü kısıtlanmasının örneklerini teşkil etmektedir. Yine onlara göre yoksullar tanrı tarafından sınandığını sansınlar, durumlarına katlansınlar. Kur'an'daki yaratılış inancının asıl kaynağı da onlara göre mitolojilerdir. Materyalizm, yaratılışı evrimci görüş ve şansa göre işleyen doğal seçilim ile açıklamaya çalışır. İnsan ile hayvanı aynı köklerde birleştirir. (Bu konularda 'Evrim' ve 'Kader' adlı yazılarımıza bakılabilir.) Ateistler İslam dinini Hz. Muhammed ile başlatıp Hristiyanlık ve Yahudilikten de ayrı tutmaya çalışırlar. İslam'ı Sabiilik'ten doğma bir din olarak kabul ederler. Ayrıca İslam'ın egemen sınıfın dini olarak ortaya çıktığını ileri sürüp, ticareti kabul etmesini de eleştirirler. Halbuki felsefe, sanat, ahlak, hukuk, politika gibi bütün ilimlerin kaynağının din olduğu birçok felsefe ve dinler tarihçisinin ortak görüşüdür. İslam'da hâkim otoriteye itiraz olarak ortaya çıkmış, ilk inananlar hep zayıf ve kölelerden oluşmuştur! Tarih boyunca da tüm peygamberler hak dini savunup batıl din ve dini anlayışlarla ve zulümle mücadele etmiştir. İnsanların sömürülme aracı olan ve yeteneklerini körelten hak din değil batıl din ve dini anlayışlardır ki, materyalizm de bu batıl dinlerden biridir. Örnekleri 'Dinsiz toplum olmaz' adlı yazımızda gördük. Hak dinde -İslam'da- varmış gibi gözüken olumsuzluklar, dinin özünden kaynaklanmaz, bu dini pratiğe geçirmeyen insanların zaaflarından ve ahlaki yapılarından kaynaklanır. Detay için, 'İslam ülkeleri neden geri?' adlı yazımıza bakılabilir. Din sabun gibidir. Sabun 'satan' sabunu kullanmazsa kirli olabilir. Böyle bir durumda hata sabunla temizlenmeyen kişidedir, sabunda değil. Unutmayalım ki bilim, sanat, ideoloji gibi kavramlarda aynen din gibi insani veya ahlaki olmayan amaçlar için kullanılabilmektedir. Ateist yazarların, 'akıl dışı' ilan ettikleri dini inkar yolunda ciltlerce kitap yazma zahmetine katlanmaları, dine inanmadığını söyleyen insanların da bunları alıp okuması, farkında olmasalar da yukarıda bahsedilen mayalarında/fıtratlarında var olan inanma

güdüsünü örtüp yatıştırma gayretinden başka bir şey değildir. İnsan ile hayvan arasındaki kesin fark, fiziki/biyolojik veya zeka değil, her şeyden evvel manevidir. İnsanda faydacılığa dayanmayan ahlak ve inanç davranışları vardır. Bu konuda 'Ateizm Yanılgısı' adlı yazıya bakılabilir.

İslam

İslam, Hz. Adem'den itibaren gelen dinin ortak adıdır. (Ali İmran, 67-68) Tüm ilahi dinleri Allah göndermiştir. Bozulan dini metin ve ritüellerde farklılıklar gözükmesi ne kadar doğalsa, bozulmayan ve asıllığını muhafaza eden ritüel ve ibadetlerde de benzerlik göstermesi o kadar doğaldır. Birçok efsane de Nuh tufanından bahsedilmesi, tufanın olduğunun göstergesidir. Zaten efsanelerde gerçek olan şeylerin zamanla mitleşmesi değil midir? Aynı şey, ilk insanın Hz. Adem olarak kabul edilmesi, yaratılışın topraktan olduğu gibi hususlar içinde geçerlidir. Ateist yazarlar genellikle Marksist ideolojının dine biçtiği şablona göre genelleme yaparak sübjektif sonuçlara ulaşmaktadırlar.

İslam ve Bilim

Ateist yazarlara göre insan hem dindar olup hem de akıl ve bilimden yana olamaz. Peki, gerçek nedir? Kur'an'a göre bilginin kaynakları, "beş duyu organı, akıl-sezgi ve vahiydir." Kur'an'da akıl kullanmayla ilgili olumsuz hiç bir ayet bulunmaz. Kur'an tabiatla ilgili açıklamalarda bulunurken tabiat kurallarını inkar etmez, onun inkar ettiği doğal sebeplerin işi yap-tır-an sebepler olarak görülmesidir. İlim kelimesi ve türevleri Kur'an'da 750 yerde geçer. (DİA, İlim maddesi) İslam'da ilime büyük önem verilmiştir. İlk mescidi yanına hemen bir okul açılmış, Bedir savaşında esirler okuma- yazma öğretmeleri karşılığı serbest bırakılmıştır. "Kur'an ve bilim" adlı yazımızda bu konular daha detaylı ele alınmıştır. Halife Me'mun Bizans'ı yendiğinde savaş tazminatı olarak eski Yunan yazmalarından başka bir şey istememiştir. Kurtuba'da halife El-Hakem'in 400.000 ciltlik kütüphanesi bulunmakta idi. 400 yıl sonra gelen "Bilge" diye anılan Fransız kralının kütüphanesindeki cilt sayısı ise sadece 900 idi. Fransız Rosenthal'ın ifadesi ile "İslam'da olduğu ölçüde hiçbir bir inanç sisteminde din-bilgi kaynaşması ayrılmaz bir şekilde gerçekleşmemiştir." (Franz Rosenthal, Knowledge Triumphant, 960, s. 334; Mehmet Aydın, İslama Göre İlim, D.E.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi, İzmir, 1986, sayı III, s. 1) Karen Armstrong, "Arap Müslümanlar astronomi, simya, tıp ve matematik üstüne öyle başarılı çalışmalar yapıyorlardı ki, dokuz ve onuncu yüzyıllar boyunca Abbasi imparatorluğunda elde edilen bilimsel başarılar o zamana kadar tarihte elde edilenlerden daha fazla idi." (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 225) demektedir. "Müslüman bilim öncüleri" ve "İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi" adlı yazılarımız da bu konuyu ele almaktadır. Günümüz Müslümanlarının geri kalma nedenini İslam'a mal etmek yanıltıcı olur. Zira Müslüman olmadığı halde aynı durumda olan toplumlarda vardır. İslam bilime engel olmaz, aksine bilime motor görevi görür. 'İslam ülkeleri neden geri?' adlı yazımızda bu konular ele alınmıştır. Ayrıca marksistler ne kadar bilimsel ve objektiftir? Mesela Felsefe Profesörü Orhan Hançerlioğlu Marxizm için, "İçinde hiç bir hayal, kuruntu, inanç ve benzeri bilim dışı öğe yoktur. Kesinlikle gerçeğe dayanır ve insanları önyargılardan arındırır." (Orhan Hançerlioğlu, Felsefe Ansiklopedisi, IV/90) tanımını yapmaktadır ki bu cümlesi ne kadar önyargıdan uzak bir tanımlamadır? Evet! Bazıları ideolojilerini din gibi algılamaktadır!

Allah inancı

Erdoğan Aydın, "Bilimin, yaşamın evrim sonucu oluştuğunu ispatladığını" iddia etmektedir. Ayrıca, "İslam'ın tanrısının eli, yüzü, sarayı: Arş, evi: Kâbe vardır" iddiasında bulunur. Allah'ın

varlığı, işaretleri bakımından apaçık, fakat zatının duyu organlarımız tarafından algılanamaması yönünden gizlidir. Allah'ın varlığını akıl bulabilir ama mahiyetini, özelliklerini akıl kavrayamaz. Voltaire, Hume gibi filozoflar mutlak ateizmin imkansız olduğunu söylemektedir. Bu konularda, 'Allah'ın varlığının ispatı' ve 'Ateizm yanılgısı' adlı yazılara bakılabilir. Allah'ın eli, yüzü gibi ifadeler mecazidir. Çünkü birçok muhkem ayette Allah'ın eşi ve benzeri olmadığı, hiç bir şeye benzemediği açıkça ifade edilmektedir. Şura, 11; Bakara, 117: "O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. O'nun benzeri gibi olan hiç bir şey yoktur." İhlas, 4: "Hiç bir şey O'na benzemez." Bu konu 'Turan Dursun'a cevaplar' adlı yukarıdaki yazımızda ve "Kur'an ve mecaz" adlı yazımızda ele alınmıştır. Ateist yazarların ruh halini Kur'an şöyle tespit etmektedir: Ali İmran, 7: "Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. 'Kalplerinde bir kayma' olanlar, 'fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için' ondan müteşabih olanına uyarlar." 1400 sene önceden Kur'an müteşabih/benzetme ayetlere kimlerin ve ne amaçla yaklaşacaklarını açıkça belirtmiştir! Müteşabih ayetler konusunu aşağıda ele alıp açıklayacağız! Ayrıca Dursun, "Kur'an da tanrının birliğinin açık olmadığını, meleklerin ise tanrının yardımcıları-ortakları olduğunu" iddia eder. Halbuki Allahın eşi benzeri, ortağı olmadığının ve meleklerin de mahluk/yaratılan olduğunu, mutlak güç ve iradenin de sadece Allah'a ait olduğunu anlatan birçok ayet vardır. (İhlas 1, Müzzemmil 9, Sad 65, Fatır 53, Taha 98 vd.) Bu konuda ayrıca "Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri" adlı yazımıza bakılabilir. Tevhid akidesi ise ilk insandan itibaren ısrarla üzerinde durulan bir iman konusudur. Ahzab 25: "Senden önce hiç bir elçi göndermedik ki, ona şunu vahyetmiş olmayalım: Benden başka ilah yoktur, öyleyse bana ibadet edin." Kur'an'da Allah inanan insana ilk yüzünü gösterir: Merhametli, keremi bol, bağışlayıcı, sınırsız ihsan sahibi. Fesat çıkaran, hafifmeşrep gafillere, hakkı örtenlere, zalimlere, sömürgeci kibirlilere ise ikinci yüzünü gösterir: Sert adil ve intikam sahibi. Toshihiko İzutsu şu harika tespitte bulunur: "Dindar mümin için bu iki cephe, tek Allah'ın iki farklı yanıdır ama sırf mantıki düşünen 'alelade bir zihin' için bu iki cephe birbirine zıt gözükür." (Toshihiko Izutsu, Kur'an'da Allah ve İnsan, s. 218) Ateistler, amaçları bakımından ikinci özelliği ön plana çıkarıp birincisini görmezden gelip yok sayarlar.

İlahi kitap ve peygamberlik

Dursun, Kur'an'ın kaynağı olarak özellikle Yahudiliği gösterir ve "Muhammed peygamberliği maddi çıkar ve şehevi arzuları için araç olarak kullanmıştır, Kur'an'ın aslı yakılmış, Kur'an'da da çelişkiler vardır" iddialarında bulunur. Bu konulara cevap için, 'Oryantalistler ve Hz. Muhammed', 'Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' ve 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazılarımıza bakılabilir. Allah peygamberler göndererek insanları kula kulluktan kurtarmayı, sömürülmelerine engel olmayı amaçlamıştır. Bu konuda 'Kul olmak' adlı yazımıza bakılabilir. Peygamberler 'aracı değil, yol gösterici'dirler. Vahiy vasıtası ile Allah kulları ile irtibat kurar ve onlara mesajlarını iletir. Tüm emir ve yasaklar insanların faydasınadır. 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir. Dursun, anla/ya/madığından -birçok konuda olduğu gibi- yine bir fikir adamından seçerek aldığı bir görüşü bütünlüğünden koparark "işine geldiği gibi" yorumlamış ve kendi görüşüne dayanak sağlamaya çalışmıştır. Dursun, belgelerde tahrifat yaparak İbni Haldun'un kendisi ile aynı görüşte olduğunu "Peygamberin gereksizliğini ileri sürdüğünü" iddia etmiştir. Halbuki Haldun'un asla böyle bir iddiası olmamıştır. O sadece "Bazı medeniyetlerin peygambersiz de tarihte kurulabildiğini" ifade etmiştir. Haldun, hiç bir şekilde genel olarak insanlığın ilahi rehberliğe, peygamberliğe ihtiyacı olmadığını veya kendisinin böyle bir inancı olduğunu ifade etmemiştir. O İslam'a inanan mümin bir sosyal bilimcidir. (İbni Haldun, Mukaddime, I/274-276) Aydın'ın, İbni Sina gibi filozofların peygamberliği, felsefenin gücü olarak görüp reddettiği şeklindeki görüşü de gerçeği yansıtmamaktadır. İbni Sina'ya göre "İnsan için mucizelerle desteklenmiş bir peygamber gereklidir." (İbni Sina, Necat, s. 339) Hatta peygamberliği

savunduğu "İsbatu'n-nübuvvat" adlı bir eser bile vardır. Ayrıca İbni Sina, "Berahime'nin aklın ve bilimin yeterliliği tezinden hareketle nübüvveti inkar edişine karşı, aklın ve bilimin verilerinden hareketle nübüvveti ispat etmiştir." (İlhan Kutluer, Bilgi ve Hikmet, Yaz- 1995, Sayı ll, s. 94-110) Bu yazarların iddialarının aksine, "İslam filozoflarından Farabi de nübüvveti inkar eden veya gereksiz görenlere reddiyeler yazmıştır." (Mehmet Bayraktar, İslam Felsefesine Giriş, s. 158) Dursun'un komik iddiasının aksine, 'İmanın Yemenli' olduğu şeklindeki hadisin söylenmesinin sebebi de, Peygamberimizin, "yüreklerinin pek yufka" olduğunu söylediği (Müslim, I/72; Buhari, IV/1594, 195; Tirmizi, V, 726; Müsned, II/252, 267, 380) 'Yemen halkının imanı tereddütsüz kabullerine karşı söylenmiş bir övgü sözü' (Ayşe Esra Şahyar, 'İman Yemenlidir, Hikmet Yemenlidir' Hadisi Üzerine Din, Şehir ve Medeniyet İlişkisi Bakımından Bir Değerlendirme, Hadis Tetkikleri Dergisi (HTD), X/1, 2012, pp. 32) olmasından başka bir şey değildir. İkrime ve Mukatil dedi ki: Yemen'den mümin ve itaatkar olarak yedi yüz kişi gelmişti. Kimisi ezan okuyor, kimisi Kur'an okuyor, kimisi "Lâ ilahe illallah" diyerek tehlil getiriyordu. Peygamber buna çok sevindi (Müslim, I/72; Buhari, IV/1594, 195; Tirmizi, V/726; Müsned, II/252, 267, 380; Ebu Yala, Müsned, IV/384; Taberani, Müsnedu'ş-Şamiyyin, I/283) ve Nasr Suresi nazil olup, 'Allah'ın yardımı' Efendimize müjdelenince, Allah'ın Resulü şöyle buyurdu: "Allahu ekber! Allah'ın yardımı ve fetih geldi! Yemen ehli geldi. Kalbi mütehassıs/duygusal bir kavim. İman, Yemenlidir; fıkıh, Yemenlidir; hikmet, Yemenlidir." (Fahruddin Razi, Tefsir-i Kebir Mefatihu'l-Gayb, XXIII/519) Özetle, "Hz. Peygamber'in güzel tutum ve davranışlarından dolayı sahabisini takdir edip övdüğü gibi ferdi övgülerin yanında toplu olarak da övdüğü sahabi vardır" (Kadir Demirci, İman da hikmet de yemendedir hadisine dair bir inceleme, Dini Araştırmalar, Ocak - Haziran 2011, Cilt: 14 Sayı : 38, s. 119) ve övülen gruplardan biri de Yemen'den gelen bu Müslüman gruptur. Ama Dursun bu sözü almış ve "imanın ticari ve dini bir merkez olan Yemen kaynaklı olduğunu Peygamber de itiraf etmiştir!" şeklinde yorumlayacak kadar uç fikirler ileri sürebilmiştir! İşin ilginci İslam'da hata arayan oryantalistlerin bile aklına bu fikir hiç gelmemiştir! Bu da yine bizim ateistlere nasip olmuştur! Yerli ateistlerimiz Batılı oryantalistler kadar objektif olamamışlardır: "Çağdaşları Hz. Resul'de asla ahlaki bir kusur görememişlerdir! Sabırla katlandığı eziyet ve imtihanlara göğüs gerişi sadece onun kendine ve Allah tarafından verilmiş olan ödevine derin imanıyla açıklanabilir." (M. G. Watt, Hz. Muhammed, s. 246) Armstrong, Hz. Ömer'in Arap şiirine olan kusursuz derin bilgisinin altını çizdikten ve "Şairler dilin kusursuz kullanımı konusunda ona danışırlardı." dedikten sonra "O öyle bir metne (Taha ve Hadid surelerinin ilk ayetlerine) daha önce hiç rastlamadığından onun olağanüstülüğü karşısında âdeta çarpılarak teslim olduğunu" söylemekte ve Kur'an'ın şiir dâhil başka insan kaynaklı sözlere benzemediğinin altını şu sözlerle çizmektedir: "Kur'an'ın bu tür bir etkisi olmadan İslam'ın 23 yıl gibi kısa bir sürede kök salmış olması olanaksız görünüyor." (K. Armstrong, Tanrının Tarihi, s. 196-198) Kur'an, geleneksel geçmişlerinden zorlu bir ayrılmayı olanaklı kılan güçlü bir duygu darbesi ile insanların uyanmasına neden olmuştur. Dursun gibileri siyasi taktik olarak müşriklerin kullandığı yöntem ve iddialara sahip çıkmaktadır. Bazı kişiler görünüşte Müslüman oluyor, bir müddet sonra İslam'dan döndüklerini açıklıyorlar ve şöyle diyorlardı: "Ben ne öğretip kendisi için yazdımsa Muhammed yalnızca onu bilir, başka bir şey bilmez." Amaçları Müslümanları dinlerinden döndürmek ve onların şevklerini kırmaktı. Ali İmran, 72: "Kitap Ehlinden bir bölümü, dedi ki: İman edenlere inene gündüzün başlangıcında inanın, bitiminde ise inkar edin. Belki onlar da dönerler." İslam tüm insanlığa gönderilen kuralların genel adıdır. (Ali İmran, 84. Bu konu, 'İslam tüm dinlerin özüdür' ve 'Turan Dursun'a cevaplar' adlı yukarıdaki yazıda ele alınmıştır.) İskoç oryantalist Watt'ın itiraf ettiği gibi, Hz. Muhammed'in -haşa- şehvet düşkünü biri olduğu iddiaları haçlı seferleri sırasında Batılılarca ortaya atılan kasıtlı ve amaçlı bir iddiadan başka bir şey değildir. (Watt, İslam ve Hristiyanlık, s. 21) Yine oryantalist Ronald Victor Courtenay Bodley de bu tür iddiaları yalanlamakta ve kabul etmemektedir. (Bodley, Hz. Muhammed, s. 102) Bunun böyle olmadığını önyargısız Batılı oryantalistler bile görürken yerli ateistlerin bu iddiaya sarılmaları, onların son tahlilde aslında kime hizmet ettiğini göstermesi açısından dikkate değer ipuçlarıdır. Şehvet için evlense idi Hz. Resul pekâlâ zengin, soyu ve güzelliği ile öne çıkmış Mekke ve Medine'li kızlarla evlenebilirdi. O asla peygamberliği şahsi çıkarı için de kullanmamıştır. Mütevazı

yaşamı bu iddiaları yalanlamaktadır. Hz. Resulün ev hayatı, dar gelirli ve sıkıntılarla iç içe olan bir yaşamdır. Onun hanımları, ağırlarına da gitse, zor da olsa bu yaşam biçimine katlanıyorlardı. (Ahzab, 28-29) Hz. peygamber ve ailesi özellikle Medine döneminde devlet başkanı olarak krallar gibi saraylarda ve lüks içinde yaşayabilirdi. Fakat o inancı gereği Medine'de mescidin bir bölümünde ümmeti ile iç içe ve mütevazı bir yaşamı tercih etmiştir. Bu konularda detay için 'Oryantalistler ve Hz. Muhammed' ve 'Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazılarımıza bakılabilir. Suyuti'nin bazı rivayetlerinden hareketle Kur'an'a yapılan saldırılar da vardır. Ama Ö. R. Doğrul 'un da dediği gibi: "Suyuti hadis konusunda şayanı itimat olmadığında ittifak vardır. Buhari gibi muhaddisler, Suyuti'yi tekzip ederler." (Bu konuda detay için, 'İslam âlimlerinin objektifliği' adlı yazımıza bakılabilir.) Tarih boyunca olduğu gibi bugün de dünyanın her yerinde -mezhebi farklılıklara rağmen- bütün mushafların aynı olması, Kur'an'ın korunmuşluğunun göstergesidir. Mervan B. Hakem'in Hafsa'nın yanında olan Kur'an nüshasını o ölünce yaktırmasının sebebine gelince, Hz. Osman'ın çoğalttığı mushaf tek lehçede -Kureyş lehçesine göre- yazılmıştı. 'İlk mushaf Kur'an'ı koruma amacıyla yazılmışken, çoğaltma işlemi artık bu aşamayı geçmiş ve lehçede birliği amaçlamıştır!' Zaten hafızlar varken Kur'an nasıl değiştirilebilirdi ki? Çoğaltılan Kur'an'lar zaten ilk yazılı Mushaf olan Hz. Hafsa'nın mushafından çoğaltılmıştır. Hz. Hafsa daha sonra da yıllarca bu Kur'an'ı yanında bulundurmuştur. Bir tek kelime bile değişse -hafızlardan başka- Hz. Hafsa buna itiraz etmez mi idi? Hafsa'nın yanındaki Kur'an ile çoğaltılan Kur'an'lar uzun yıllar bir arada olmuştur. 18. yüzyılın sonlarında, Münih üniversitesi 42.000 Kur'an nüshası üzerinde 60 yıl süren bir çalışma yapar ve sonuçta tüm mushafların aynı oldukları sonucuna varır. (M. Hamidullah, Kur'an-ı Kerim tarihi dersi, s. 9) Kur'an'ın değiştirildiğini iddia eden Dursun'un diğer taraftan Tevrat'ın tahrif edilmediğini savunması hangi tarih ve bilimsel gerçeklerle açıklanabilir? "Kur'an'ın iç düzeni kitapların değil hayatın iç düzenine benzer. İnsan hayatında olduğu gibi Kur'an'da da iman, ibadet ve ahlaki yaşantılar bir bütün oluşturacak şekilde baştan sona serpilmiştir. Kur'an edebiyat değil hayattır, hayat tarzıdır. Kur'an insanı hayatın içinde eğitmeyi amaçlar." (Aliya İzzetbegoviç, Doğu ve Batı Arasında İslam, s. 23) Detay için, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Melek inancı

Ateistlere göre melekler tanrının ortaklarıdır. Rabbin ise kürsüsü, tahtı vardır. Nahl 49-50: "Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. Üstlerinden (her an bir azap göndermeye kadir olan) Rablerinden korkarlar ve emrolundukları şeyi yaparlar." Melekler ortak değil memurdurlar. Ama asla Rabbimizin kainatı idare etmesi için bir varlığa ihtiyacı yoktur. Bu sadece Rabbimizin kendi seçtiği bir idare tarzıdır. Yoksa "Her şey O'na muhtaç, o kimseye muhtaç değildir!" (İhlas, 2) Kur'an'daki arş kelimesi de mecazidir. Yaratılanlar üzerindeki 'hüküm ve idaresini' temsil eder. Melek iyiliğin, şeytan kötülüğün temsilcileridirler. Bu konuda, 'Kur'an'da hitap tarzları' ve 'Kur'an ve mecaz' ve yukarıdaki 'Rahman arşa istiva etti ne demek?' adı yazılarımıza bakılabilir.

Ahiret

Aydın, ahiret inancının emekçi, dar gelirli ve ezilen kesimin avutulmasına ve uyuşturulmasına hizmet ettiği görüşünü ileri sürerek klasik materyalist tezi tekrarlamaktadır. Halbuki ahiret inancının temel fonksiyonu, dünyadaki ahlak imtihanında ve sorumluluk duygusunun kazanılmasında bir basamak teşkil etmesidir. Ahirete gerçekten inanan insan, davranışlarını seçerken iyi olanı tercih eder. Kaybolmuş cüzdanın sahibini aramak bilimsel ve rasyonel olmayabilir ama ahlaki ve ahiret inancının pratiğe yansıması acısından önemli bir göstergedir.

Yurdumuzda hangi şehire gidilirse gidilsin "Kayıp cüzdan bulunmuştur" anonsu hala duyulabilmektedir. Bunu hangi medeni Batı ülkesinde veya sosyalist bir ülkede görebiliriz? Ahiret inancı, iddianın aksine direk dünya ile alakalıdır. Yoksa dünyevi sorumlulukların ertelenme nedeni değildir. İsra, 72: "Kim bu dünyada -haksızlık karşısında veya hakkı savunma karşısında- kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır." Şura, 39: "Müminler haklarına saldırıldığı zaman, birlik olup karşı koyanlardır." İslam, dünya hayatını iyi ve ahlaki temelli güzelleştirmek için gönderilmiştir ve ahiret inancı da bu değişimin bir parçasıdır. Ahiret mutluluğunun temeli dünyada atılır! Kur'an'daki cennet cehennem tasvirleri müteşabih ayetler grubuna girer. Cennet veya cehennemden daha üst bir makam vardır o da Rızaullah'tır! Tevbe, 72: "Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur." Allah insan ilişkisinin temeli sevgiye dayanır. Esma'u-l Hüsna'da -99 isimde- iki üç tane isim (zalimlere karşı) kahhar-gazap ifade eder. Geri kalan tümü, rıza ve muhabbet anlamı içerir. İslam'da asıl olan ibadet/ahlak üzere yaşayıp hem dünya hem de ahirette mutluluğunu kazanmaktır. İslam ne Yahudilik gibi sadece dünya ve ne de Hristiyanlığın iddiası olan sadece ahiret için çalışmaya odaklı bir dindir. İslam ahiret mutluluğunun ancak dünyayı güzelleştirmekle mümkün olacağını kabul eden bir dindir. İslam'da ceza da sadece kötülüğün önlenmesinde bir tedbir olarak kullanılır! Unutulmamalıdır ki, ödül ve ceza evrensel olarak kabul gören bir eğitim ilkesidir. Ama belli bir kesimin bilinçaltı, cezalandırılma duygusu ile hareket edip sadece gazap ayetlerini görüyorsa, bu o bakış açısına sahip insanların kendi iç dünyaları hakkında da bizlere ipuçları vermektedir. Bu, aslında Allah'ın insanların içine koyduğu vicdanın ateistleri rahatsız etmesinin göstergesinden başka bir şey değildir. Bu kesim neden mükafat, cennet, rızaullah ayetlerini hiç göremezler? Sebep suçluluk psikolojisi midir yoksa kalplerinin katılaşması mıdır? Bu konu hakkında ayrıca 'Ahiret, beden, ruh ilişkisi', 'Deizm yanılgısı' ve 'Allah kalpleri mühürler mi?' adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Kader

Kader insanı pasifleştirir mi? Böyle bir şey olsa ilk Müslümanlar üzerinde bu etki neden hiç gözükmemiştir? Bilimin gelişmesi ile insanın sınırsız güç ve iradeye erişebileceği iddiası ne kadar gerçekçidir? Bilim ilerlemeye mi yıkıma mı neden olmaktadır? Bilim sömürü aracına dönüşmüş müdür? İddiaları ile pratiği ne derece örtüşmektedir? Necm, 39: "Şüphesiz insana kendi emeğinden başkası yoktur." Tur, 21: Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir." Fussilat, 46: "Kim iyi bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim de kötülük ederse o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin kullara zulmedici değildir." Şura, 30: "Size isabet eden her musibet, (ancak) ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. (Allah,) Çoğunu da affeder." Ankebut, 41: "İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesat ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine tattırmaktadır." Nisa, 79: "Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahit olarak Allah yeter." Dünyadaki haksızlıklardan dolayı dini sorumlu tutmak sadece "hedef saptırmaktır!"

Kur'an'a göre bütün adaletsizliklerin sebebi, mal biriktirip ihtirasla çoğaltmaya çalışan değersiz insanlardır. Hümeze, 1-3: "O kişinin vay haline ki o, mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır. Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor." Tekasür 1-2: "Mal, mülk ve servette çoklukla övünmek, sizi tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi. Öyle ki (bu,) mezarı ziyaretinize (ölümünüze) kadar sürdü." Bu konularda detay için 'Kader', 'Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?' ve 'Allah'ın kalpleri mühürler mi?' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Ahlak- hukuk

Ateist yazarlar, İslam'da kadının cinsel meta olarak görüldüğünü iddia eder. İslam'ın köle kavramına bakışı eleştirilir. "Kur'an sadece Arap toplumuna seslenir" derler. Erkeğin kadından üstün kabul edildiği ileri sürer, 'şeriatın kuralları değişmezdir' derler. İslam'da hoşgörü ve özgürlüğün olmadığını söyler ve cihadı eleştirirler. Özel mülkiyeti kabul etmesinden dolayı İslam'ı eleştirirler ve dinsiz de ahlakın olabileceğini iddia ederler. Kısaca onlara göre din karanlık, kötülük ve işkencedir. 'Sırası ile' cevaplara şu başlıklardan ulaşılabilir: 'Modernizm ve kadın', 'Batı medeniyeti', 'İslam, kölelik', 'ateistlere cevap', 'Kader', 'İslam'da kadın hakları', 'Kur'an'da çelişki yoktur', İslam fıkhı', 'İslam barış dinidir', 'İslam savaş hukuku', 'dinsiz ahlak olur mu?', 'Evrim', 'Ateizm yanılgısı', 'İdealler ve tarihten pratik realiteler.' İslam, İnanç, ahlak, ibadet ve hukuk sistemi ile bir bütündür. Önce inanç, sonra ahlak ve ibadet sonra hukuk gelir. Bunlar ayrılmaz bir bütündür! Mesela, İslam'ın ilk şartı kelime-i şehadet, tevhitle alakalıdır. Oruç nefse hâkimiyet, zekat ise yardımlaşmayı ve sosyal adaleti amaçlar. Hiç bir emir-yasak diğerinden ayrı veya bağlantısız değildir. Ahiret inancı olmazsa, dünyada ahlak, adalet, erdem gibi soyut kavramlar uğruna can, malını feda edenlerin davranışları hangi akli ve bilimsel ölçü ile mantıklı bir zemine oturtulabilir veya kazanım hanesine yazılabilir? Zekat, kurban, sadaka ile alın teriyle kazanılan malın bir kısmı ihtiyaç sahiplerine verilirken, yerde bulunan bir cüzdanın sahibi aranırken, ahlaksızlık yapma imkanı varken bile bundan uzak durulurken, fakire yardım, mazlumu destek olunurken tüm bunlar hangi rasyonel ve bilimsel yaklaşımla temellendirilebilir? Tam aksine, başkasına faiz ile para vermek rasyoneldir ama ahlaki değildir. Dinsiz ahlak ne derece mümkün olabilir? Böyle bir ahlakın normları evrensel olabilir mi? Mesela günümüzde eşcinsellik artık normal hale getirilmeye çalışılan bir cinsel hastalıktır. Bunu kabul eden ahlaklı mı olacaktır? Bu yaygınlaşırsa aile ve toplum, nesil nasıl ayakta kalacak ve insanlık nasıl korunacaktır? Bu konuda 'Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam' adlı yazımıza bakılabilir. Asıl sorun da materyalizmin sınırları içinde insanın ahlaklı kalıp kalamayacağıdır. Maide, 8: "Ey iman edenler, adil şahitler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır." Nisa, 135: "Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahitler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır." Leyl, 19-20: "Onun yanında hiç kimsenin karşılığı verilecek bir nimeti (borcu) yoktur. Ancak yüce Rabbinin rızasını aramak için (verir)" Ali İmran, 92: "Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir." İbadetler ilahi bir terbiye metodudur ve ahlakı destekler! Ramazan da topluma hakim olan o maddi ve manevi havayı hangi materyalist sistem gerçekleştirebilir? Sadaka maddiyata olan eğilimi köreltir, hac birlik ve evrensel kardeşlik bilincini aşılar. Allah gruplaşmayı, parçalanmayı sürekli olumsuzlar, kardeşlik seviyesine varan birlikteliği över. Bir çok ayet (Ali İmran,103; Hucurat, 13; Enam, 159; Şura, 13; Ali İmran, 105; Tevbe, 7) ile Veda hutbesi başta bir çok hadis (Tirmizi, "Sıfatü'l-Kıyame" 59; Müslim, "Birr" 66; Müslim, "Birr" 58; Tirmizi, "Hudud" 3; İbn Mace, "Ticaret" 45; İbn Mace, "Sunne" 20; Tirmizi, "Zühd" 53 vd.) de bu birliği ve kardeşliği hedefler.

İslam hukuku

İslam hukukunun en büyük özelliği esnekliğidir. Detay için " İslam fıkhı" adlı yazımıza bakılabilir. Nisa, 58: "Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor! Doğrusu Allah, işitendir, görendir." Bakara, 185: "Allah, size kolaylık diler,

zorluk dilemez.” Maide, 6: “Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz.” Ali İmran, 159: “İş konusunda onlarla istişare et/danış.” Şura, 38: “Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında danışarak yaparlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler.” Şura, 15: “Emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum.” En’am, 152: “Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiç bir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz.” Bakara, 188: “Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hâkimlere aktarmayın.” Ali İmran, 130: “Ey iman edenler, faizi kat kat arttırılmış olarak yemeyin.” Nisa, 2: “Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştirmeyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur.” Şura, 40: “Kötülüğün karşılığı, onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez.” Maide, 1-2: “Ey iman edenler, sözleşmelerinizi yerine getirin Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının.” Fetih, 17: “Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur.” Bakara, 173: “O, size ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.” Maide, 3: “Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.” İslam’ın ana kaynağı “Kur’an’ın, hukukun temel branşlarına dair bazı hükümler getirmiş olması İslam dininin hukukla ayrılmaz bir ilişkisi bulunduğunu göstermektedir.” (Abdullah Kahraman, Ahkam Ayetleri, KİD, Cilt: 5, Sayı: 1, s. 78) Kur’an’da 228 ayet hukuki talimatlara ayrılmıştır. 70'i aile, 70'i medeni hukuk, 13’ü yargılama, 10’u anayasa, 10’u ekonomi, 25’i uluslararası ilişki, 30’u ceza hukuku. Tüm bunların amacı ise ahlaka dayalı bir toplum düzeni inşa etmektir. Son yüzyılda gerçekleşen cinsel devrimle birlikte Batıda genellikle çıplaklığı, özelde kadınların bedenlerini cinsel cazibe uyandıracak şekilde fütursuzca sergilemeleri bir marifet gibi medeni olmanın ölçüsü haline getirilmiştir! Çıplaklık bir özgürlük kullanımı mı yoksa kadının kişiliğini, insanlık onurunu ve kad ınlığını tahrip eden, onu sadece erkeğin cinsel arzularına hitap eden bir metaya dönüştüren bir tutum mu olduğu ciddi şekilde tartışılması gereken bir sorundur. Detay için, ‘Modernizm ve kadın’, ‘İslam’da kadın hakları’, ‘Batı medeniyeti’ adlı yazılarımıza bakılabilir.

İslam iktisadı

İslam iktisadı denince öncelikle akla İslami metafizik ve ahlaki değerlerin hakim olduğu bir iktisadi yapı gelmelidir! Bu yapıda; her şeyin asıl sahibi Allah'tır. İnsanın mülkiyeti sadece "emanet sahipliğinden" ibarettir. Mala aşırı tutku aldanıştır. Maide, 17: “Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah her şeye güç yetirendir.” Hümeze, 2-4: “Ki o, mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır. Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor. Hayır; andolsun o, 'hutame'ye atılacaktır.” Haşr, 7: “Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın.” Bakara, 3: “Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.” Kur’an’da mülkün kazanılması ile sabır, şükür, çömertlik,

iyilikseverlik, dostluk, dayanışma, huzur gibi ahlaki değer ile zekat, sadaka, infak, helal kazanç hatta namaz gibi ibadetler arasında yakın alaka vardır. Tüm bunlardan asıl gaye ise 'erdemli insan' yetiştirmektir. İslam zorlama ile yapılan imanı geçerli kabul etmez. Allah yoluna güzel öğüt ve hikmet ile çağırma emredilir. Nahl, 125: "Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir." İsra, 29: "Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin." Yunus, 99: "Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın?" Ğaşiye, 21: "Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici bir hatırlatıcısın." Bakara, 256: "Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir."

Cihad

Bakara, 190: "Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez." Enfal, 61: "Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işitendir, bilendir." Hac, 39-40: "Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (müminlere, savaşma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir. Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır." Tevbe, 36: "Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesab (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir." Nisa, 75-76 : "Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahip) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz. İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar. Öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır." Bakara, 192: "Onlar, (savaşa) son verirlerse (siz de son verin); şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir."; Ankebut, 46: "İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz." Mümtehine, 8-9: "Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkaranları ve sürülüp-çıkarılmanız için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse, artık onlar zalimlerin ta kendileridir." Batının reformları ve aydınlanma çağı adını verdiği süreç devamlı olarak ateist yazarlarca övülür ve örnek gösterilir. Halbuki Hristiyanlık tecrübesinin İslam ile özdeşleştirilmesi yanlıştır. Aslında çevre kirliliği, ırkçılık, silahlanma, tüketim çılgınlığı, açlık, iki dünya savaşı, gelir dağılımındaki adaletsizlik gibi hususlar hep bu bilim/aydınlanma çağının sonuçlarıdır. İnsanlar tanrısızlık adına birçok kötülükler yapmışlardır. Sadece din adına mı savaşlar yapılmıştır? Bu konuda, "Savaşların nedeni din midir?" ve "İslam savaş hukuku" başlıklı yazılarımız tavsiye ederiz. Modern Batılı araştırmacı Leslie Lipson'un da ifade ettiği gibi, "İslam inançlarında, Hristiyan teolojisinde bulunduğu türden, Tanrı'nın insan biçiminde, bakireden doğma bir oğulun babası olması ve onun yeniden dirilmesi hikayesine, üçlü birlik

kavramı gibi doktrinlere, İsa'nın yaşamını ve ölümünü kuşatan mitlere vs. yer verilmez." (Leslie Lipson, Uygarlığın Ahlaki Bunalımları, s. 178) Batı felsefesinde insan hakları, tanrıya ve kutsala karşı bir bağlamda ancak gelişebilmiştir. İslam'da ise tersi bir durum söz konusudur!

Gelen soru, mesajlar ve cevaplarımız

Mesaj: Arkadaşlar kesin bilgi yayalım. Eğer bu siteyi kuran ve yöneten arkadaşlarımız objektif olsalar idi yazarların karakterlerini değil; kitaplarında İslam dini ile ilgili bilgileri ve kaynakları kontrol edip bu kaynakların doğru olup olmadıklarını araştırırlardı. Ayrıca eğer ellerindeki bilginin, inandıkları şeyin doğru olduğundan emin olsalardı (yani korkmasalardı) arkadaşlar o kitapları da okuyun Kur'an'ı da okuyun, karşılaştırın derlerdi. Eğer gerçekten korkmuyor iseler, bu mesajı yayınlarlar. Ve o kitaplarda geçen; İslam ile ilgili tek bir örnek vereyim bununla ilgili objektif ve lafı eveleyip gevelemeden bir cevap verebilirler mi görmek isterim. Kur'an'da geçen (Nisa 34) Erkekler, kadınlardan üstündür, çünkü Allah onları birçok şeylerde kadınlardan üstün etmiştir, çünkü onlar, kadınları, mallarıyla geçindirirler, doyururlar; iyi kadınlar da itaatli olurlar ve Allah, onların hakkını nasıl korumuşsa onlar da, kocaları yanlarında olmasa bile, iffetlerini korurlar. Kadınlarınızın serkeşliğinden korkunca onlara öğüt verin, onları yatakta yalnız bırakın, dövün onları. Fakat itaat ettikleri takdirde de aleyhlerine bir sebep araştırmayın, şüphe yok ki Allah çok yüce ve büyüktür. Şimdi bunda ne var diyeceksiniz. O zaman şunu soruyorum: Hatice'nin sahip olduğu mal varlığı ile Muhammed Peygamberi geçindiriyor olması onu Muhammed veya erkeklere göre üstün kılmaz mı? Muhammed Peygamberi doyuran Hatice değil midir?

Cevaben: Güya iddia ettikleri karakteri üzerinden Efendimize saldıran eserlerin yazarlarını bu sav ile mi korumayı düşünüyorsun Mustafa arkadaş? Aslında paradoksa düşmedin mi? Bu çalışmamız zaten ateistlerin fikirlerini çürütmek üzere hazırlanmıştır. 30 küsur yıldır ateist/oryantalist eser, makale, yazıları okurum. Zaten burada da önce iddialarını verip sonra cevaplamakta değil miyiz? Ayrıca bu ateist yazarlar Efendimizin şahsına o kadar hakaret ederken aklınıza gelmeyen bu hümanist yaklaşım, ateist yazarlara çamur atınca değil; gerçeği dile getirince mi birden aklınıza düşmüştür? Yine savunduğunuz ateist yazarlar gibi, biz kendilerine hakaret etmiyor veya iftira atmıyoruz ama onlar Efendimize, hem de en olmadık isnatlarla iftira atıyorlar! Ayetler geçmiş gelecek tüm insanlığa hitap eder ve ona göre hüküm bildirir. Efendimize hitap eden ayetlerin bile amacı ümmete hitaptır. Bu konu aşağıda "Kur'an'da Hz. Muhammed'e özel ayet var mıdır?" adlı soruya verilen cevapta ele alınmıştır! Nisa 34. ayetin amacı da genele hüküm bildirmektir. Zaten bu hüküm de 1400 senedir uygulanmaktadır! Ayette "Allah'ın, (iki cinse) birbirinden farklı özellik ve lütuflar bahşetmesinden bahseder ve mallarından harcama yapmaları sebebiyle" erkekleri kadınlardan sorumlu tutar. Erkeklerin bazı özellikleri 've' ekonomik sebepler ayette sıralanır. Ayrıca meali de yanlış verdiniz. Diyanet meali: "Allah'ın, (iki cinse) birbirinden farklı özellik 've' lütuflar bahşetmesi 've' mallarından harcama yapmaları sebebiyle erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudurlar. Saliha kadınlar Allah'a itaatkârdır; Allah'ın korumasına uygun olarak, kimsenin görmediği durumlarda da kendilerini korurlar. (Evlilik hukukuna) başkaldırmasından endişe ettiğiniz kadınlara öğüt verin, onları yataklarda yalnız bırakın ve onları dövün. Eğer size itaat ederlerse artık onların aleyhine başka bir yol aramayın; çünkü Allah yücedir, büyüktür." Sadece mal sahibi olmak söz konusu değildir ayette! Verdiğin örnek üzerinden konuşursak;

Sermaye Hatice annemizden emek Efendimizdendir. Çalışan da Efendimiz idi, evlenirken mihir veren de, aileyi her türlü tehlikeye karşı koruyan da! Hatice annemizden önce de Efendimiz ticaretle uğraşırdı evlendikten sonra da! Yani evi geçindiren ve sermayeyi artıran Efendimizdir! Bu konuları ele aldığımız ve 'Kadın Dövülür mü?' sorusuna da cevap veren "İslam'da kadın hakları" ve ayrıca "Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?" adlı yazıları ayrıca tavsiye ederiz. Aslında sizin sorunuz bile, Kur'an'ı Hz. Muhammed'in yazmadığının delili değil midir? Kastediğiniz mana ayette olsa kendi yazdığı bir kitaba (!) kendi geçmişi ile çelişen bir hükmü kural olarak neden koyar ki?! Demek ki tüm ithamınız mesnetsiz, temelsiz ve tarafgirlik doludur! Kısaca, o kadar da korkutmadı bizi yazdıklarınız. Zaten korksa idik, 30 küsur senemizi bu yola verip bir de üstüne "önce ithamları sonra cevapları" yayınlamaz ve 'yaymaz' idik! Korkusuz ve tarafsız kalmanın formülü ile bitirelim: Lâ ilahe 'illâ' Allah!

Soru: Aynı köşeyi Arif Tekin için de ayırabilir misiniz. Özellikle Kur'an'ın kaynağı konusuna. Yazarın alıntıladığı kaynaklardaki olayların aslı astarı nedir cevaplarsanız sevinirim

Cevaben: Halit kardeşim, Arif Tekin'in iddiaları Turan Dursun'unkilerin yanında çok hafif kalıyor. Yazdıklarında (Kur'an'ın kökeni, efendimiz ve hanımları, Sümerler vs.) klasik materyalist felsefeye oryantalist iddiaları ekleyip hayal dünyası ile süslemekten ibarettir! Ama onları da aşmış bu arada: Zamanında yaşayan müşrikler ve yüzyıllardır İslam'da hata arayan oryantalistler Kur'an'a 'kaynak' olduğu iddiası ile kadar çok farklı ve çelişkili görüşler ileri sürdüler ama gelin görün ki, hepsinin atladığı (!) bir (başka ve asıl) kaynağı Arif arkadaş, 1400 sene sonra fark edip gün yüzüne çıkarmıştır! Önce karar verip sonra delil bulma gayretlerini oryantalistler çok yapar ama Tekin hepsini sollamış gözükmektedir. Kur'an'ı Hz. Muhammed mi yazmıştır? sorusunun cevabı, "Kur'an'ın kaynağı nedir?" adlı yazımızda ele alınıp işlenmiştir. Gelelim kur'an'ın kaynağı sorunuza: Sadece Zeyd'in Süryanice öğrenmesi konusunu sana açıklayacağım, yazarın hayal gücünün sınırsızlığının buradan anlaşılacağını umuyorum. 35 yaşında ümmi olan (Delilleri ile 'Ümmi peygamber' başlığı altında konu ele alındı) Hz. Muhammed, Kâbe'de Süryanice bir kitap buluyor ve bu Kur'an'ın kaynağını oluşturuyor?! Müşriklerden gizlice (!) elde ettiği 'Kâbe'deki' bu kitabı Arapça okuma bilmeyen peygamber, Süryanice olarak okuyup, Kur'an'ın temellerini atıyor. Öyle gizli ki bu kitap, Efendimizin vefatında uzun yıllar sonra bu kitaptan, hem de İslam tarihi yazan 'Müslüman yazarlar' bahsedilebiliyor?! Peki, o zaman Zeyd'den neden Süryanice öğrenmesini istiyor Efendimiz? İfşa olmamak için tersi olması gerekmez miydi? Peygamberimiz Zeyd'den Süryanice öğrenmesini istemiştir, bu doğru ama Kur'an'ın kaynağının Süryani eser olduğu iddiası nasıl gerçek olsun, çünkü Efendimiz Zeyd'den Süryanice öğrenmesini 'Medine'de' istemiştir! (Tirmizi, İstizan: 22; Ebu Davud, İlim: 2; Müsned, V/136) Peki Zeyd ne zaman okuma yazma öğrenmiştir? Meşhur Bedir savaşında (624) esir alınanlardan (Tabakat, II/22; DİA, XXIX/5) öğrenmiştir ve daha sonra vahiy katibi olmuştur! Ne yani, Mekke'de 13 sene Efendimiz kime ne anlatmıştır? Medine'ye hicretten sonra mı bu dinin kurallarını, tercüme ettirerek peygamberliğinin son birkaç senesinde mi ortaya atmıştır? O zaman Süryaniler neden bu dine koşarak gelmemişlerdir veya neden onlar, 'Ama bu inanç sistemi bizimkilerle aynı' dememiştir?! Sorular çok! Sayın Tekin'in eserlerindeki iddiaların cevapları da bu çalışmamızda zaten mevcuttur! Aslında yerli yabancı ateist veya deist ile yüzlerce yıldır oryantalistlerin ileri sürdükleri tüm görüşler hep aynıdır ve bu çalışmamız onlara cevaplardan oluşmaktadır!

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar III

İlhan Arsel'e cevaplar

'Şeriat ve Kadın' adlı kitabın eleştirisi I

Genel anlamda Arsel'in iddialarını cevaplayan, 'İlhan Arsel'e cevaplar', 'Turan Dursun'a cevaplar', 'İslam'da kadın hakları', 'Peygamber Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?', 'İslam âlimlerinin objektifliği', 'İslam barış dinidir', 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm', 'İslam felsefesi', 'Kur'an ve bilim', 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri', 'İslam kadınların okumasına karşı mıdır?', 'Natüralizm' başlıklı yazılarımızı tavsiye ederiz.

-Selanik göçmeni bir ailenin iki oğlundan biri olan ve 1996 yılında Cumhuriyet gazetesinde çıkan bir yazısı ile, Genelkurmay Başkanı'nı, Cumhurbaşkanı'nı, Meclis Başkanı'nı ve Mesut Yılmaz'ı etkileyerek ANAP ile RP arasında bir koalisyon kurulmasını önlemiş, ANAYOL koalisyonun kurulmasını sağlamış olan, ABD destekli 1960 askeri müdahalesinden sonra yeni Anayasa tasarısını hazırlamakla görevlendirilen 10 kişilik "İstanbul Komisyonu"nda ve daha sonra kurucu meclis ön tasarısını oluşturan 5 kişilik komisyonda yer alan ve 2010 tarihinde ABD'de vefat etmiş olan İlhan Arsel'in, "Şeriat ve Kadın" isimli kitabı hakkında yazılan raporunun özetidir-

İtalik yazılar, raporun genel amacını bozmadan 'tarafımızca' eklenen cümlelerdir. Arsel'in görüşleri, (Arsel,) şeklinde; rapordaki cümleler ise, (s.) şeklinde gösterilmiştir. Az da olsa rapora ek belgeler tarafımızdan eklenmiştir.

Bu rapor sayesinde, isminin başında Prof. etiketi olmasına rağmen önyargı, nefret, iftira ve çelişkilerle dolu, metotsuz ve saygısız bir üslupla, bilgi ve belgeleri önceden belirlenen amaçlar doğrultusunda çarpıtan bir kitabın nasıl yazılabileceğini, Arsel'in kendi yazılarından alıntılarla ispat edeceğiz. Raporda İlhan Arsel'in çarpıtma yöntemleri şu başlıklar altında sıralanır: "Uydurma hadisleri gerçek kabul etmek, zayıf rivayetleri delil olarak kullanmak, teşbih-benzetme gibi edebi sanat içerikli rivayetleri göz ardı etmek, yalan-iftira ve asılsız iddialarda bulunmak, kelime oyunları yapmak, ayet veya hadislerdeki anlatılanların ilgi alanlarını değiştirmek, eksik veya fazla aktarımlarda bulunmak, İslami hükümleri kendi sistemi içinde ele almamak, Müslümanların hatalarını İslam'a mal etmek, âlimlerin içtihatları/yorumlarını İslam'la özdeşleştirerek bunları okuyucuya İslam'ın vazgeçilmez görüşleri şeklinde sunmak, tavsiye niteliğindeki hükümleri kesin/bağlayıcı emir gibi göstermek, ayet ve hadislerin ilgili diğer naslarla bağlantısını koparmak." *Aslında bu çarpıtma yöntemlerini başta oryantalistler olmak üzere tüm İslam karşıtları aynen kullanmaktadırlar!*

İslam dinini, onun kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim'i ve yüce peygamberini yalan yanlış bilgilerle, uydurma isnat ve iftiralarla kötüleme gayreti yeni değildir. İslam'ın doğuşundan itibaren her dönemde bu tür davranışlar eksik olmamıştır. (s. 5) Bu çeşit yazarlar, içerik olarak "hep birbirinin tekrarından ibaret olan kitaplar" yazmışlardır. *Bu konuda örnekler için 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımızı tavsiye ederiz!* İlhan Arsel'in çarpıtmalar ile dolu eserine karşı halkımızın bu konuda bir açıklama beklentisi içine girmesi üzerine bu rapor hazırlanmıştır. (s. 6) Rapor, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve Kadın' isimli yapıtının ilmi eleştirisidir. Arsel'in bu 'yapıtı' çarpıtma yöntemler ve uydurma-zayıf rivayet malzemeler kullanılmak suretiyle ortaya çıkarılmıştır. (s. 9) Bu raporda Arsel'in çarpıtmaları tespit edilerek, önemli görülen iddialar değerlendirilecektir. (s. 10)

Büyük İslam âlimleri, işittikleri bütün sözleri bir araya toplamaktan çekilmemişlerdir. Topladıkları rivayetlerin kimisinin sahih, kimisinin hasen, kimisinin zayıf olduğunu bilerek bunları kitaplarında aktarmışlardır. *Bu konuda özellikle 'İslam âlimlerinin objektifliği' ve 'Hadis müdafaası' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.* Onların bildikleri bu bilgileri biz de göz önünde bulundurarak, rivayetleri kullanırken sözleri nakleden ve rivayetlerin değerlendirmelerini yapan âlimlere kulak vermek zorundayız. (s. 11) Taberi tarihinde, Muhammed Bin Saib el-Kelbi, Mukatil bin Süleyman, Muhammed Bin Ömer el-Vakidi gibi 'itham edilmiş' şahsiyetlerden rivayetler almıştır. (Prof. Doktor İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Tarihi, II/148) Arsel, sahih, hasen, zayıf, uydurma ne bulduysa 'yapıtına' toplamış, sahih olan hadisleri ve ayetleri çarpıtmış, Hz. Muhammed'e bir yığın saldırı ve iftirada bulunmuştur. Yapıtını, bilimsel ve ciddi niteliği olmayan bir uydurmalar, iftiralar ve çarpıtmalar galerisi haline getirmiştir. (s. 13) İlhan Arsel'in sahip olduğu tek avantaj, toplumumuzun bir kesiminin İslami konulara yabancı hale gelmiş olmasıdır. (s. 16) Başlıca iddiaları ise, "İslam'ın birden fazla evliliğe izin vermesi, örtünmenin hürriyeti sınırlandırdığı iddiası, miras konusu, kadınlarla erkeklerin beraber çalışıp çalışamaması meselesi, boşanma ve kadının şahitliği meselesi, ailenin idaresinin erkeğe verilmesi, kız çocuğunun küçük yaşta evlendirilebileceği iddiası, evlenirken ailenin izninin alınıp alınmayacağı konusu, kadının dövülmesi iddiası, İslamiyet'in cinsel ihtiyacı gidermeyi sadece nikaha bağlaması" gibi konulardır ve iddialar defalarca kitabında tekrar tekrar dile getirilmiştir. (s. 18) "Muhammed bütün evliliklerini sırf şehveti için yapmıştır. Evliliklerinden pek çoğunu, eşlerinin rızası dışında gerçekleşmiştir." (Arsel, 298, 328) iddiasında bulunan Arsel ayrıca Hz. Muhammed'in, Hz. Zeynep (Arsel, s. 307) ve Hz. Safiye ile (Arsel, 334) evliliğini de diline dolanmıştır. "Muhammed, evlendiği kadınlarda güzelliğin yanında servet ve asalet de aramıştır." diyen Arsel, "Cahiliye döneminde kadın iyi durumdaydı, İslam gelince hakları elinden alındı." (Arsel, 14, 15, 17 vd.) iddiasını da ileri sürmüştür. *Tüm bu iddiaların cevapları, 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' ve 'İslam'da kadın hakları' adlı yazılarımızda mevcuttur. Cahiliye dönemi gibi modern çağda da kadın bedeninin sadece bir cinsel meta olarak görülmesinin güncel örnekleri için ise 'Modernizm ve kadın' adlı yazımızı tavsiye ederiz.*

Cahiliye döneminde "kadın ancak doğum yapınca evlendiği eşinin ailesine dâhil olabiliyor, çocuksuz kadın diyet ödemek zorunda kalırsa eşi değil kadının ailesi ödemek zorunda kalıyor, insani haklara layık görülmüyor ve miras alamıyordu." (Prof. İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve evrensel mesajı, s. 40; Nur Yıldırım, Cahiliye Toplumunda Kureyş Kadını, s. 150) "Cahiliye Çağı'nda evlilik akdi olan nikah, dini bir mahiyet taşımazdı. Bu sebeple kadın ancak çocuk doğurduktan sonra aileye katılabilirdi. Kadın özellikle erkek çocuk doğurmadan ölürse, koca taziye edilmezdi. Çocuksuz kadın birini öldürüp diyet vermek zorunda kalırsa kocası tarafından değil mensup olduğu ailesi tarafından ödenirdi. Fakat bu durum çocuğun doğumundan sonra değişirdi. Başta mirastan pay verilmemek üzere evlenme ve boşanma gibi kadının hayatını ilgilendiren alanlarda kadının tercih hakkı asla olmazdı. Erkek istediği kadar kadınla evlenebilir, dilediği zaman da boşayabilirdi. Romalılar ve Konfüçyüzm'de olduğu gibi Cahiliye Dönemi Araplarda da kız çocuğu uğursuzluk sayılır, aile için yüz kızartıcı âr vesilesi kabul edilirdi. Kadınların fuhuş aracı görülmesi, kız çocuklarının ileride fahişe olacağı fikrini doğurmuş ve kız çocukların daha küçükken öldürülmesi bu yüzden meşru görülmüştü. İster seçkin olsun ister ister bedevi olsun fuhuş erkekler için çirkin görülmezdi." (Ramazan Aksoy, İslam Öncesi Toplumlarda ve İslam'da Kadının Statüsü, Uluslararası Sosyal ve Eğitim Bilimleri Dergisi, 15 (2021): 27-31) Philip Hitti, Cafer Bin Ebu Talib'in ağzından şöyle dediğini aktarmaktadır: "Biz cahiliye devri insanları ahlaksızlığa dalar, ailelerimizi terk eder, verdiğimiz sözlerden cayardık. Allah aramızdan Hz. Muhammed'i seçip Resul olarak gönderene kadar halimiz buydu. Sonra O (sav) doğruyu söylememizi, borçlu olduğumuz şeyleri sahiplerine iade etmemizi, ailelerimizin yanından ayrılmamamızı, yanlış hareket etmekten kaçınmamızı ve kavga etmememizi emretmiştir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 357)

Ayrıca Arsel, "Tanrı, erkek kulları kötülükten korur ama kadın kulları korumaz, Muhammed ölmeden önce Ebu Bekir'i halife ilan etmişti. Tanrı kadına hitap etmeyi aşağı görür." (Arsel, 70, 80, 109) diye devam eder ve "Kur'an'ın, erkeklere gönderildiği bildirilmektedir." (Arsel,113) diye son noktayı koyar. "Muhammed'in anası Yahudi'ydi, şeriata göre kadın her şeyi ile pisliktir." (Arsel, 414, 84) diyen Arsel, şartlanmış olarak ve birtakım peşin hükümlerle hareket ederek, İslam'ı kadın aleyhinde göstermeye çabalamıştır. (s. 24) O, ne olursa olsun bu sonuca ulaşmaya çalışmaktadır. (s. 27) Ona göre sahabe bir 'çekirdek' karşılığında kadın almıştır ve bunun birçok örneği de bulunmaktadır. (Arsel,177) Olayın aslı ise şudur: Peygamberimiz, sahabeden bazılarını mehir olarak -beş dirhem değerinde olduğu söylenen- bir 'hurma çekirdeği ağırlığında altın' vererek evlendirmiştir. Arsel, "Beş dirhem değerinde", "altın" ve "mehir" ifadelerini rivayetten çıkarmış, insanları kandırmak istemiştir. (s. 28) Zaten İbnü'l-Esir de, 'en-Nihaye' adlı eserinde (V/131) "Bu rivayette kastedilen, 5 dirhem ağırlığındaki altındır" demektedir. (s. 28) *Hiçbir kadının bu fikirleri fark edememesi dışında, Batıda bile erkeklerden çok kadınların İslam'a girmesi acaba yazarın hiç mi dikkatini çekmemiştir? Yukarıdaki diğer iddialarını da sırası geldikçe cevaplayacağız.*

Araplarda kabilelerini üstün görme fikri hâkimdi. Özellikle zenciler, çok hakir görülürdü. *Aynı bakış açısı, yazarın savunduğu evrim teorisinden hareketle Batıda da uzun süre savunulmuş ve zenciler insan kabul edilmemişlerdir!* İslamiyet, ırkçılık fikrini kökünden yıkmış, ırkın bir imtiyaz sebebi olamayacağını ortaya koymuştur. (s. 29) Peygamberimiz, "Allah'ın kitabı ile hükmettiği sürece, başkanınız zenci bir köle de olsa onu dinleyip itaat edin" (İbni Mace, Cihad, 39) ve "Reisiniz, başı kuru üzüm gibi simsiyah saçlı Habeşistanlı bir köle de olsa, dinleyip ona itaat ediniz." buyurmuştur. (Buhari, Ahkam, 4; İbni Mace, Cihad, 39) Görüldüğü gibi hadiste bir benzetme-teşbih sanatı vardır. Ama Arsel, kendine görev kabul ettiği şeriat düşmanlığını yerine getirmek için (s. 30) hadisi şu şekilde aktarır: "Yöneticileri, üzüm tanesi büyüklüğü 'beyinli' bir Habeş olsun, onların emirlerine körü körüne boyun eğme gereğini, dinsel bir görev sayılmıştır." (Arsel, 45) "Muhammed, Süleyman peygamberin Amine adındaki cariye yüzünden başına gelen olayları Kur'an'da, Sad suresinde anlatır." diyen (Arsel, s. 45) Arsel'i dinleyip sakın Sad suresinde böyle bir Amine hikayesi aramaya kalkmayın, bulamazsınız! Çünkü Kur'an'da böyle bir kıssa yoktur! Hatta âlimler benzeri 'rivayetleri bile' reddetmişlerdir. (Ahmet Mustafa Merağı, Tefsiru'l- Merağı, 22/121; İbni Kesir, Tefsiru'l-Kur'ani'l-Azim, IV/ 36; Mevdudi, Tefhimu'l-Kur'an, V/71) Kur'an, İslam'dan önce Arapların kız çocuklarını diri diri toprağa gömmelerini şiddetle eleştirmiş ve buna son vermiştir. Arsel ise, "Savaşlar yüzünden erkek nüfusunun azalması nedeniyle, kız çocuklarının öldürülmesi gerekmekteydi." (Arsel, 18) diyerek, kız çocuklarını diri diri toprağa gömme gibi bir feci uygulamaya âdeta mazeret aramaya kalkmıştır. (s. 34) Arsel, İslamiyet'in bu geleneğe son vermekle kadınları zulümden kurtardığını da kabul etmez. Çünkü onun hareket noktası, İslam düşmanlığıdır. Kendisini, "Şeriat sisteminin kararlı düşmanı" (Arsel, 18) ilan etmiştir. "Muhammed kız çocuklarının öldürülmesi geleneğine son verirken, bunu kadına değer verdiği düşüncesi ile değil, Müslüman sayısının azalmaması düşüncesiyle yapmıştır." (Arsel, 134) değerlendirmesinde bulunan Arsel'in iddialarının pek çoğu, uydurma veya zayıf rivayetlere dayanmakta, bir kısmını da, olayları kasıtlı olarak çarpıtmasından oluşturmaktadır. (s. 35) *Bilindiği gibi ateist Turan Dursun ise kız çocuklarının gömülmesi olayını kabul etmemekte idi! Görüldüğü üzere ateistler 'nerden tutturabilirsek vuralım' mantığı ile birbirleri ile de çelişen ithamlarda bulunmakta ve birbirlerini -tıpkı oryantalistler gibi- yalanlamaktadırlar!* Arsel, "Şeriat dini, evlenme olanağına kavuşana kadar kızları cinsel ihtiyacı gidermesi olanağından yoksun bırakmakta, cinsel ihtiyacı sadece evlenme şartına bağlamakta ve bağlarken de bakire ile evlenme koşuluna sarılmıştır." (Arsel, 170) demektedir. (s. 37) Halbuki İslam'da dul kadınla da evliliğe izin vardır ve peygamberimizin Hz. Aişe hariç tüm eşleri dul idi! (s. 38) Arsel şöyle (s. 170) demektedir: "Benim kadınlar adına dilediğim özgürlük, 'her şeyden önce' cinsel özgürlüktür." Bu tür zihniyete sahip olan insanların İslam'a

saldırmalarının tek sebebi, İslam'ın fuhuşa ve kötülüğe giden yolları yasaklamış olmasıdır. Yoksa İslam'da temel hak ve hürriyetler açısından kadınla erkek arasında bir ayrım yapılmamıştır. İslam'da sadece ödev ve yükümlülükler de farklılıklar vardır. Arsel'in fikrini geçerli olduğunu düşünelim. Aile kurumunun ne hale gelebileceğini düşünebiliyor musunuz? Aslında, Arsel gibiler 'bir kesime hizmet' etmektedirler. Neticede, 'toplumun yıkılması' amaçlanmaktadır. Arsel'e göre, "Kız kardeşin dilediği ile sevişmesi hoş karşılanabilir." (Arsel, VII) ama bir Müslümanla evlilik yolu ile olursa asla! (s. 39) *Ateist olan Celal Şengör'de 29 Nisan 2024 tarihinde, 'Benim bir kızım olsaydı, istediğiyle yatardı. Benim namus diye bir kavramım yok.' demişti!* Arsel, Kur'an'da geçen pek çok ayeti, "Her ne kadar Kur'an'da geçse de" şeklinde başlayan cümlelerle (Arsel, 109, 407, 397, 191, 192, 141, 234, 273, 355, 215, 375, 4... vd.) amacından saptırarak kötü göstermeye çalışır. Örneğin, "Siz ve eşleriniz ağırlanmış olarak cennete girin." (Zuhruf, 69-70) ayetini, "Her ne kadar Kur'an'da böyle yazılmış ise de, onunla karı ve kocanın cennete buluşacakları ve beraberce yaşayacakları anlatılmak istenmemektedir." diye yorumlar. Ayrıca, İbni Mace'de geçen, "Küçük çocuk, anne ve babamla cennete girmek isterim." cümlesindeki çocuk kelimesini, oğlan şeklinde aktarmakta (Arsel, 407) ve kız ve erkek çocuk arasında ayrım yaparak (Arsel, 141) sadece erkek çocukların anne babalarını cennete sokmaya sebep olacağı izlenimi vermeye çalışmaktadır. (s. 41) İslam'da, kadın hakları ile ilgili birçok ayet ve hadisi ise şöyle yorumlamaktadır: "Her ne kadar kadın sınıfını 'yatıştırmak ve uyutmak' maksadıyla, "Erkeklerin kadınlarda olan hakkı kadar kadınların da erkekler üzerinde hakkı vardır; Kadınlarla iyi geçinmek ve onlara iyi davranmak erkekler için görevdir." şeklinde hükümleri öne sürmekle beraber..." (Arsel, 4) Arsel, 'yapıtının' daha ilk satırlarında, dua eden Müslümanları kastederek, 'insanlarımızın bu uzay çağında hâlâ doğaüstü güçlerden medet uman hali." (Arsel, I) demek suretiyle, duanın gücünü küçümsediği de görülmektedir. (s. 44) *Dua ve İslam'ın diğer emirlerinin faydaları konusunda, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir! Ayrıca Arsel'in 'tüm ithamlarına' ilgili başlıklar altında bu çalışmamızda cevaplar verilmiştir!*

Arsel kendini, 'şeriata karşı başkaldırmak ve savaşmak' gibi 'asil' bir davranışla görevlendirmiştir. (Arsel, 2) *Bilindiği gibi ateist Dursun'da kendisini 'Aydınlanma Savaşçısı' olarak lanse etmekte idi! Ateistlere göre İslam savaş dinidir ama savaşçılık söz konusu olunca bu sıfatı da kendilerinden başka kimseye kaptırmamaktadırlar! Batılı oryantalistler bile, Profesör olan Arsel kadar tarafgirli, önyargılı ve taassup ehli olmamıştır*: "Türk, şeriat bataklığına saplandıktan sonra... şeriata kandıkça ve Muhammet örneğine sarıldıkça ilkelleşmiştir." (Arsel, 30) *Bu konuya cevap olarak, "İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri" ve "Oryantalizm yanılgısı" adlı yazılarımızı tavsiye ederiz*. Arsel, tabiata inanmaktadır, yani natüralizmi kendine din olarak kabul etmiştir. Yapıtının 414. sayfasında şöyle demektedir: "İnsan denilen varlığı akıl ve vicdan ile donatan tabiattır. Tabiatın, insan gönlüne cömertçe yerleştirmiş olduğu duygular..." *Bu bakış açısına sahip olanlara cevap için 'Natüralizm' adlı yazımıza bakılmasını tavsiye ederiz*. Arsel batının yaşam tarzını benimsemiş ve onu savunan bir insandır. *Bu konuda da, 'Batı Medeniyeti! adlı yazıyı tavsiye ederiz*. Arsel, hayalindeki kadını şöyle tarif eder: "Erkekten kaçırmak nedir bilmeyen ve herkesin önünde sigara tüttüren ve bacak bacak üstüne atıp kahve köpürten uygar davranışlı kadınlar." (Arsel, 270) Görüldüğü gibi bu kesimin uygarlıktan anladığı şey ile bizim 'uygarlık/umran'dan kastettiğimiz arasında çok büyük farklar bulunmaktadır. *Arsel'in, İbni Haldun'dan Akif İnan'a ve Cemil Meriç'e, hiçbirinin 'Umran' konusundaki görüşlerinden haberdar olmadığı bu yazdıklarından da anlaşılmaktadır! Batının sömürgeci ruhunu gizlemek için kullandığı 'civilisation/uygarlık' türü göstermelik kavramların gerçek yüzünü görmek için 'Batı medeniyeti' ve 'Modernizm ve kadın' adlı yazımızı tavsiye ederiz.*

Arsel'in İslam düşmanlığına bazı örnekler: "Şeriat bataklığı" (Arsel, s.30); "kümes hayatı (İslami aile yaşantısını kastediyor)" (Arsel, s. 279); "1400 yıl öncesinin çöl felsefesi" (Arsel, s. 457); "Arap peygamberinin amacı" (Arsel, s. 331); "Şeriat yılanın zehiri" (Arsel, s. 272) Bu ve daha pek çok örnek, Arsel'in İslam dinine ne denli kin beslediğini göstermektedir. (s. 51)

Arsel, iddialarına dayanak yapmaya çalıştığı uydurma ve zayıf rivayetleri kullanmak dışında onun maharetle uyguladığı diğer yöntem, ayet ve hadislerin ilgi alanını değiştirmek, başıyla ve sonuyla irtibatını koparark veya eksik ve ilaveli vererek nasları (ayet ve hadisleri) çarpıtmak olmuştur. (s. 55) Arsin'in başvurduğu yollardan biri de, uydurma hadisleri gerçekmiş gibi aktarmaktır. (s. 58) Mesela Arsel'in, "Erkeğin karısına söz vermek maksadıyla yalan söylemesi mübahtır." (Arsel, 252) şeklinde, gerçekmiş gibi aktardığı rivayet uydurmadır. (s. 59) Muhammed, kadınların okuma yazma öğrenmelerine engel olmuştur." (Arsel, 382) *diyen Arsel zihniyetinde olanlara, 'İslam kadınların okumasına karşı mıdır?" başlıklı yazımızı tavsiye ederiz*. "Kadınlara danışın, söylediklerinin aksini yapın." şeklinde Arsel'in aktardığı söz de (Arsel, 32 48) uydurmadır. (Aliyu'l-Kari, el-Mesnu' fi Marifet'il-hadisil mevdu, s. 113. Detay için, 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımıza bakılabilir.) Arsel'in, "Kadınların hayırlısı yüzü güzel olandır." şeklinde verdiği (Arsel, 156) hadisin aslı şu ise şekildedir: "Bereket açısından kadınların en üstünü, 'güler yüzlü' ve mehri az olandır." (Iraki, İhyanın zeylin de, IV/130) Adamın biri dışarı giderken hanımına, evinin üst katından aşağı inmemesini tembih etti. Alt katta olan babası hastalandı. Kadın aşağı inmedi, peygamberimiz de "kocana itaat et" buyurdu. Babası öldü. Peygamberimiz, "Efendine olan itaatinin mükafatı olarak Tanrı babana affetmiştir." şeklinde Arsel bir rivayetten bahseder. (s. 66) Bir kere bu hadis zayıftır. (Iraki, IV/160; Heysemi, Mecmau'z-Zevaid, IV/313) ve İslam'da Sıla-i rahim/akraba ziyareti farz bir ibadettir. (DİA; sila-i-rahim maddesi) Ayrıca 'Hukuki islamiyye ve ıstılahatı fıkhiyye kamusu'nda (Ömer Nasuhi Bilmen, II/165) belirtildiği gibi; "Bir kadın, babası hasta ise ve bakacak kimsesi bulunmazsa, kocasının iznini almadan ona gidip bakabilir. Babası 'Müslüman olmasa' bile!" Arsel'in, 'Tanrıdan gelme haberler' diye kaynak gösterdiği haberler uydurma iken, uydurma hadis uzmanı Sağani ise, Arsel'in gerçekmiş gibi aktardığı hadisi uyduran kişiye kadar her şeyi tespit etmiştir. (Sağani, Mevduat, s. 28) Yine Arsel'in hadis olarak aktardığı ve kaynak olarak gösterdiği 'Feyzü'l Kadir'de, hadisin zayıf olduğu açıkça belirtilmektedir. (s. 71) Ama Arsel, bunu bile görmemiş veya gizlemiştir! *Dikkat edilirse bu durum tüm ateist ve oryantalistlerde ortak bir özellik olarak göze çarpmaktadır!* Arsel'in diğer bir iddiası da, "Muhammed, Fatıma'nın iki erkek çocuk doğurmasından sonra saçların kesilmesini ve fakirlere dağıtılmasını emretmiştir." (Müsnet, VI/457) şeklindedir. Rivayetin gerçek tercümesi ise aynen şöyledir: "Hz. Muhammed, Fatma'ya, "Çocukların başını tıraş et, 'saçlarının ağırlığınca gümüşü' fakirlere dağıt." (Ahmet bin Hanbel, Müsned, VI/390; Fethu'l-Rabbani, XIII/126) Ayrıca Arsel, Belazüri'ye ait kitabı, Beyzavi'ninmiş gibi okuyucuya da tanıtmıştır. (s. 74) *Titli profesör olan bir akademisyenin hezeyanları ne yazık ki burada da bitmemektedir!*

Arapça'da mecaz, teşbih, kinaye bol miktarda kullanılır. (s. 75) Arsel'in çarpıtma metotlarından biri de, mecazları hakiki/gerçek anlama çekmektir. (s. 76) "Hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden sorumlusunuz, kişi aile fertlerine karşı çobandır, o da onlardan sorumludur. Kadın, çocuklarına çobandır." (Buhari, Cuma, 11; Müslim, İmare, 20) hadisini işiten herkes, burada bir benzetme yapıldığını ve aslında kişinin hak, görev ve sorumluluklarının ifade edildiğini hemen anlar ama Arsel bakın hadisten nasıl bir çıkarım yapmaktadır: "Muhammed, kadını koyun ya da at ve davar gibi hayvanlara eşdeğer görmektedir." (Arsel, 204) "100 tane siyah karga içinde alaca bir karga nasıl kendini gösterirse, saliha olmayan kadınlar arasında saliha bir kadın da öylece belli olur" mealindeki hadisi de Arsel şöyle yorumlamıştır: "İslam'a göre kadın, hayvan seviyesinde kabul edilir. Muhammed, kadınların en faziletli ve hayırlı olanını, alaca kargadan farklı bulmaz." (Arsel 82) Halbuki kargaları benzetme yapılmasının sebebi, bu sözün söylendiği esnada orada bulunan bir karga grubuna işaret edilerek bu sözün söylenmiş ve o kargaların içinde de

alaca bir karganın bulunmuş olmasıdır! (Ahmet bin Hanbel, IV/179) Arsel, yalan ve çarptırmalarını 'yapıt'ında devamlı tekrarlamıştır: "Kadının faziletli olanı bile kargadan farksızdır." (Arsel, 304) Peygamberimiz, erkeklere yaptığı bir sohbette, "Kadın, erkekleri 'cezbetmesi yönüyle' şeytan suretinde gelir. Biriniz bir kadın gördüğünde hoşuna gitti mi, ailesinin yanına dönsün." (Müslim, Nikah, 9; Ebu Davud, Nikah, 43; Hanbel, III/330) buyurmuştur. Hadiste, "Bütün kadınlardan değil, yabancı erkeklerin cinsel duygularını tahrik edip şuur altına itilmiş şehvetini uyandıran, cinselliğini kullanarak onları zinaya teşvik eden 'bazı kadınların' kastedildiği" (Ali Osman Ateş, Hadis Temelli Kalıp Yargılarda Kadın, s. 72-83) ve bu durumlarda erkeklerin o ortamdan uzaklaşıp ailesini düşünmesi gerektiği tavsiye edildiği halde Arsel hadisin amacını saptırarak şöyle yazmaktadır: "Şeytan, Muhammed'e göre, kadının ta kendisidir. Kadın demek şeytan demektir." (Arsel, 53) Ne de olsa Arsel zihniyetine sahip olan insanlar bir kadınla zina yapıp sonra onu terketmeyi kadın değer vermek olarak algılanmaktadır! Arsel'in asıl hedefi ise, Peygamber Efendimizin yüce şahsiyetine çamur atmaya çalışarak Müslümanların imanını zedelemektir. (s. 87) Arsel'in diğer bir uydurduğu yalan da şudur: "Zeyd'in Zeynep ile evlendirilmesinin nedeni, kendisinin o tarihlerde Hatice ile evli olmasıdır." (Arsel, 187) Halbuki, Hz. Hatice vefat ettikten 3 sene sonra, Hicret olayı meydana gelmiş, 'Zeyd ile Zeynep de hicretten sonra evlenmiştir. (s. 88) *Bu konu detaylı olarak 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' başlığı altında ele alınmıştır.* Arsel'in diğer bir çarpıtması da şudur: "Hasan, dedesi Muhammed gibi şehvetinin çokluğu ile ün salmıştır. 200'den fazla kadınla evlendiği rivayet edilir. Bu nedenle Muhammed her vesile ile Hasan'ı karşısına alıp, "Sünnet ve siret bakımından bana sen benziyorsun." demekten zevk alır ve sırf bu yüzden Hasan'ı Hüseyin'e tercih ederdi." (Arsel, 297) Halbuki Hasan, Hicretin 3. senesi doğmuştur. Peygamberimizin vefatı ise, Hicri 11. yılda gerçekleşmiştir. Yani Efendimiz vefat ettiği zaman Hz. Hasan henüz 9 yaşına girmemiş, 8 sene 6 aylık bir çocuktu. Nasıl bu 8 (Kimi rivayetlerde 6) yaşındaki çocuk 200'den fazla kadınla evlenmiş de bir de peygamberimiz sırf bu yüzden onunla övünmüştür? (s. 90)

Arsel' göre, İslam'dan önce Arap kadının durumu gayet iyiydi ve hürriyete sahipti. Kadını hor gören gelenekler o dönemde topluma hâkim değildi. (Arsel, 14) Halbuki Arap kadını, İslam'dan önce miras hakkına sahip değildi, eşi üzerinde herhangi bir hakkı bulunmuyordu, kocasını seçme hakkı yoktu, kocasının kendisini öldürmesi halinde bile koca bir cezaya uğramıyordu, kocası öldüğünde bir miras gibi diğer oğlanlara kalıyordu, uğursuz kabul ediyor ve diri diri toprağa gömülüyordu. (s. 92-94) *ki, o dönemin fuhuş ve ahlaksızlıklarla ilgili rivayetleri buraya aktaramıyoruz…! "İslam, kadını küçükken diri diri gömülen, alınıp satılan, köle muamelesi gören, zorla varis olunan, sapkınlıklarda aracı olarak kullanılan (İbni el Hatim, Tefsiru'l Kur'an'ül Azim, III/902; İbni Kesir, Tefsir, II/239) bir ortamdan çekip almış ve ona yaratılış amacına uygun bir misyon yüklemiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 263)* Bakın bir sahabe bu konuda ne demektedir: "Cahiliye döneminde biz kadınları insan yerine saymazdık. İslam gelip Allah onlardan bahsedince, onların da bizim üzerimizde hakları olduğunu gördük." (Dr. Mustafa Sıbai, el-Meretu, Beyne'l-fıkhı ve'l-Kanun, s. 22, Müslim, Talak, 31 ve Buhari, Libas, 31) Arsel'in yapıtından diğer bir alıntı ile devam edelim: "Lokman Aleyhisselam, 'Muhammed'in hadisini' kendisine yaşam kuralları bilmiş ve kadınların iyisinin dahi kötü olduğuna inanmıştır." (Arsel, 83) Arsel, Lokman Aleyhisselam'ın, Peygamber Efendimizden asırlar önce yaşamış olduğundan haberi bile yoktur! Arsel, İslami konularla sırf İslam'la düşmanlık yapabilmek için ilgilenmektedir. (s. 97) Arsel, olmayan eserler türeterek onlardan alıntılar da yapmaktadır. (s. 98) Peygamberimiz, "Allah, hulle yapana da yaptırana da lanet etsin." (Ebu Davud, Nikah, 16; Tirmizi, Nikah, 27; İbni Mace, Nikah, 33) buyururken ve Ömer Bin Hattab, Osman b. Affan, Abdullah b. Amr, Sufyanı Sevri, İbn-i Mübarek, İmamı Şafii, Ahmet ve İshak gibi birçok âlim sahabeler ve tabiin fakihleri bu görüşte iken (s. 101) Arsel, "Hullenin İslam'da olduğunu" iddia edebilmiştir. Arsel, bu meseleyi 'Şeriat kuruluşu'; 'böyle olmasını bizzat Muhammed istedi' gibi ifadelerle de ile okuyucuya aktarmaktadır. (Arsel, 363-364) Arsel'in *ilmi ve ahlaki* seviyesini gösteren başka bir örnek de şudur: Arsel, "Muhammed, o

kendine özgün ve Arap ahlak anlayışına yatkın zihniyeti ile ölü ile yapılan cinsi münasebeti, diri insanla yapılandan daha uygun, daha isabetli ve daha ahlaki saymıştır. Hayvanlarla cinsi münasebeti yasaklamamıştır." (Arsel, 224, 227) demektedir. (s. 103) Halbuki bunların hepsi İslam'da yasaklanmıştır ve haramdır. Sadece, 'İslam âlimleri' böyle bir ahlaksızlık yapılırsa, bunun cezasını ne olacağı hakkında 'fetva' vermişlerdir. Yani bunlar peygamber sözü değildir, sonraki İslam âlimlerinin fetvalarıdır. 'Yasaktır, haramdır ama haram işleyen olursa onun da cezası şudur' denmiştir sadece! Yoksa bunların İslam'da kabul edilebilir bir tarafı olduğunu savunan hiç kimse de yoktur! 'Eğer böyle günahlar işleyen olursa cezası şudur' diye fetva vermişlerdir ve Arsel'de bu fetvalardan hareketle İslam'da bu suçların kabul edildiğini ileri sürmüştür*! Birçok ülkenin ceza kanunları bu tür suç ve ceza örnekleri ile doludur ama hiç kimsenin aklına, bu yasakların o devletçe serbest bırakıldığı veya onaylandığı gibi bir düşünce gelmemektedir! Tüm ceza kanunlarında hırsızlığın, tecavüzün, adam öldürmenin cezasının belirtilmesine rağmen, bunların hiç bir sistem tarafından kabul edilmediği gerçeği ortadadır. İşin ironik tarafı Arsel hukukçudur…!* Arsel şöyle devam eder: "Muhammed, Kur'an'da meleklerin dahi dişilerden değil, erkek cinsinden seçildiğini bildirmektedir." (Arsel, 46) Halbuki meleklerin cinsiyetinin bulunmadığını ilkokul çağındaki bir çocuk bile bilmektedir ama bu profesör bilmemektedir! (s. 104) Peki Kur'an'da neden meleklerin dişilerden yaratılmadığı aktarılmaktadır? Çünkü o dönemdeki Mekkeli müşrikler meleklerin 'Allah'ın kızları' olduğu yönünde iddiada bulunmakta idiler. Kur'an, bunun böyle olmadığını ifade etmek için bu konuya değinmiş ve cinsiyetsiz oldukları nas ile ifade edilmiştir. (s. 105) *Günümüzde de hâlâ Hristiyan âleminde melekler "kanatlı kadın" şeklinde resmedilmektedirler. Ama Arsel Hristiyanlık yerine bunu reddeden İslam'ı suçlamaktadır!*

Arsel, "Şeriata göre kadının, ruhen ve bedenen pis yaratıldığını" da iddia eder. (Arsel, 84) Arsel bu iddiasına delil olarak da, "Kadının hayızlı iken yani adet görürken namaz kılmamasını, oruç tutmamasını, Kâbe'yi tavaf etmemesini gösterir." Halbuki bunlar ibadet ile ilgili konulardır. Ayrıca, mesela cünüp olan bir erkekte namaz kılamaz, Kâbe'yi tavaf edemez, Kur'an-ı Kerim'e el süremez! Şimdi Arsel'in mantığına göre buradan hareketle, 'İslam'a göre erkek de pis yaratılmıştır.' sonucuna mı ulaşmamız gerekir?! Görüldüğü gibi Arsel, konuları sürekli saptırmaktan, çarpıtmaktan başka bir şey yapmamaktadır. (s. 107) Arsel, çelişkiler içindedir. Yine Arsel, "Cinsi münasebette bulunan erkeklere yıkanma zorunluluğunu yüklerken dahi, Muhammed, kadınların pis oldukları gerekçesinden hareket etmiştir." (Arsel, 88) demektedir, hem de kadınların da yıkanmak zorunda olduğunu gizleyerek, okuyucuyu da yanıltmakta ve aynı mantıkla doğal sonuç olarak, 'erkeklerin de pis olduğunu mu dememiz gerektiği' şeklindeki sonuca ulaşılabileceğini düşünemeyip, nasıl bir çelişkiye düştüğünü fark edememektedir! (s. 109) *Müslüman bir ülkede yaşayan birisi hiç mi gusül abdestinden haberi olmaz, gerçekten ilginç?!*

Arsel'in diğer iddiası ise, "Peygamberimizin hastalığa çare aramamak gerektiğini söylemiş olduğu" iddiasıdır. (Arsel, 77) Halbuki Peygamber Efendimiz, "Allah'u Teâlâ verdiği herhangi bir derdin şifasını da verir.", "Allah Teâlâ Hazretleri hastalığı da ilacı da indirmiştir. Ve her hastalığa bir ilaç var etmiştir", "Ey insanlar tedavi olun! Allah nerede (veya ne zaman) hastalık yaratmışsa, tedavisini de yaratmıştır. Öyleyse tedaviyi arayın" buyurmuşlardır. (Buhari, Tıp, 1; Müslim, Selam, 69; Ebu Davud, Tıbb 11) Arsel, 'Allah'ın erkekleri muhatap kabul ettiği halde, kadınları muhatap kabul etmediğini'de iddia etmiştir. (Arsel, 109-116) Halbuki Kur'an-ı Kerim'de, "Ya eyyuhe'n-Nas"(ey insanlar) şekline başlayan, her iki cinse yönelik hitapların yanında, 'el-Müminat' (Mümin Hanımlar), el-Müslimat (Müslüman Hanımlar), 'Salihat' (Saliha kadınlar) tarzında, kadınların özel olarak zikredildiği yerlerde vardır. (s. 113) Kur'an'da, 'Nisa' (kadınlar) adında özel bir süre bile vardır. Arsel mantığı ile hareket edersek, 'Kur'an'ın erkekleri muhatap kabul etmediği' sonucuna mı ulaşmamız gerekecekti, çünkü Kur'an'da Rical/erkekler adlı bir sure

yoktur! Arapçada, hem kadın hem erkeklere birden hitap edilmesi gerektiğinde erkeklere ait sıga/kip olan 'müzekker' sıgası kullanılır. Bu bir dil özelliği ve belagat sanatıdır. (s. 114) Fransızcada da aynı durum söz konusudur. Her iki cinse birden hitap etmek gerektiğinde, erkeklere ait 'masculin' sigası ile hitap edilir. (s. 115) Kadınlar, erkeklerin sahip oldukları her çeşit medeni haklara sahiptirler: Nikah, kira, ödünç verme, vekalet, şirket, bölüşme, dava, ikrar, vasiyet, emanet, kiralama vd. Şu da bir gerçektir ki, İslam'a göre kadının en önemli görevi anneliktir. (s. 116) *Atatürkçü geçinen bu yazar, 'Kadının en büyük vazifesi analıktır."* *(Atatürk'ün söylev ve demeçleri, II/86)* *ve "Kadının en önemli vazifesi ev işidir."* *(Hakimiyeti Milliye Gazetesi, 5.2.1923)* *gibi Atatürk'ün sözlerinden de habersiz gözükmektedir!* Ayrıca İslam, kadının seçmen olabileceğini de tüm dünyaya ilan etmiştir**.** (Bekir Topaloğlu, İslam'da Kadın, s. 278; Mustafa Sıbai, el-Meratü Beyne'l-Fıkhi ve'l-kanun, s. 151-161; Mümtehine, 12; Buhari, Ahkam, 49) Arsel, "Muhammed'e göre tanrı, kadın ve erkeği birbirine düşman olarak yeryüzüne indirmiştir." (Arsel, 194) şeklinde bir iddiada da bulunur. Arsel buna delil olarak, "Birbirinize düşman olarak inin." (Bakara, 36) ayetini delil gösterir. Halbuki bu ayette söz konusu edilen düşmanlık, 'şeytanla insan arasındaki' düşmanlıktır. (Fahreddin Razi, Mefatihu'l Gayb, III/16; Mevdudi, Tefhimu'l-Kur'an, I/58; Seyyid Kutup, Fizilali'l Kur'an, I/118) Arsel'in bir diğer iddiası da, Peygamberimizin 'bir kadınla asaleti için evlenebileceğini' söylediği iddiasıdır. (Arsel, 184) Halbuki hadisin metni şöyledir: "Kadın, dört şey için nikah edilir. Malı, asaleti, güzelliği ve dini için. Sen dindar olanını seç." (Buhari, Nikah, 15; Müslim, Rada, 53; Ebu Davud, Nikah, 2; Nesai, Nikah, 13; İbni Mace Nikah, 6) Arsel, çarpıtarak verdiği hadisi şerif etrafında, 35 sayfa laf üretecektir. (Arsel, 155-190) Arsel, "Sen dindar olanını almaya bak" kısmını da gizlemiştir. (s. 124) Arsel hızını alamaz ve hadisin amacının zıttına olacak şekilde şöyle devam eder: "Muhammed'in amaçladığı şey, güzellik ve maldır." (Arsel, 185, 174, 348, 184, 156, 173, 155, 156, 188 vd.) Arsel daha sonra, İslam'da evlilik müessesesini diline dolamıştır. (Arsel, 273) *Bu konu 'İslam'da kadın hakları' başlığı altında detaylı olarak ele alınmıştır.*

Arsel, "Muhammed, 'Ey Nas' (Ey insanlar) diyerek her şeyden önce erkekler sınıfına hitap etmektedir, kadınları kendisine muhatap kabul edinmemiştir." (Arsel, 191) iddiasında bulunur. Halbuki 'İnsanlar' kelimesi, erkekleri de kadınları da kapsayan bir kelimedir. Bu, Fransızcada da aynen geçerlidir. Kur'an-ı Kerim'in Fransızcaya yapılan çevirisinde 'Nas' kelimesi, 'gens' (insanlar) kelimesi ile ifade edilmiştir. (s. 129) Arsel, İslam'ın kadını uğursuz saydığını iddia eder. Halbuki Peygamber Efendimiz, 'İslam'da uğursuzluk inancının olmadığını' beyan etmiş, 'kadının uğursuzluğu görüşünün cahiliye döneminde Arapların bir inanışı olduğunu' bildirmiştir. (Tecrid-i Sarih, VIII/3120) *Bu konu ayrıca, 'Hadis, Sünnet Müdafaası' adlı yazımızda da ele alınmıştır.*

Yine Arsel'e göre Hz. Muhammed, "Erkeğin cinsel organını kutsarken, kadınınkini pis saymıştır." (Arsel, 88) Halbuki hadisi şerif şöyledir: "Her kim dilini ve cinsel organını kötülükten korumayı bana garanti ederse, ben de o kişiye cenneti garanti ederim." (Buhari, Rikak, 23) Buradaki kötülük kelimesinden kastedilen, zinadır. Üstelik burada, cins ayrımı yapılmadan her iki cinse hitap edilerek bu söz söylenmiştir! (s. 132) Hadis usulünde çok önemli bir metot vardır. Hadislerin bütün rivayet yolları göz önüne alınarak hüküm verilir. (s. 140) Yine Arsel'e göre kadın, kocasından izinsiz namaz bile kılamaz, oruç tutamaz. (Arsel, 200) Halbuki koca ibadete engel olmak istese, onun dinlenmemesi İslami bir hükümdür. (s. 142) Arselin diğer bir çarpıtmasına örnek, (Arsel, 113) Bakara suresinin 231. ayeti ile ilgili yaptığı yorumdur: "Siz erkeklere indirdiğimiz Kur'an'ı anın." Arsel ayete, 'erkeklere' kelimesini ekleyerek çarpıtma yapmıştır. Yoksa Bakara Suresi 183: "Ey inananlar!" diye başlayan ayet, orucun farz olduğundan bahseder. Arsel'in dediği gibi hitaplar hep erkeklere olsaydı, kadınlara orucun farzı olmaması gerekirdi! (s. 144) Arsel ayetleri eksik veya eklemeler yaparak da aktarmaktan çekinmez. "Onu (kocayı) temiz bir hayat ile ihya eder ve yaşatırız." (Arsel, 214) şeklinde verdiği ayetin tamamı şudur: "Kadın veya erkek, inanmış olarak kim iyi iş yaparsa,

ona hoş bir hayat yaşatacağız." (Nahl, 97) Arsel çarpıtmalara aynı mantıkla devam eder. (Arsel, 140) "Ademoğlu öldüğü an ameli kesilir, üç şey hariç... Kendisi için salih oğlundan..." diye çevirdiği hadisin Arapçasında geçen "el-veled" kelimesi, Fransızcadaki "I'enfant" yani hem kız hem oğlan çocuğunu kapsayan bir kelimedir. Oğlan kelimesinin aslı Arapçada, 'İbn' dir. Arsel böyle bir çarpıtmayı eserinin 141. sayfasında da yapmıştır. (s. 147) Hangi ilim dalında olursa olsun, genel sistemini bilmeden bir ilim dalı ile ilgili birkaç cümle aktararak bir fikir sahibi olmak mümkün müdür? (s. 149) Arsel kitabı boyunca aynen bu yaklaşım tarzı ile yazılarına devam etmiştir. (Arsel, 106) Arsel "Şeriat dini, hayvana tanıdığı hakkı kadınlara tanımaktan kaçınmıştır." demektedir. Halbuki olayın aslı şudur: İslam'a göre savaşı erkeklerin yapması esastır. Kadınların savaşa katılma sorumluluğu yoktur. Peygamber Efendimiz döneminde at ise, en önemli savaş aracı idi. Atın elde edilmesi kadar kaybı da önemli bir mali külfeti gerektiriyordu. İşte Arsel, tüm bunları çarpıtarak okuyucu yanıltmakta, yönlendirmektedir. (s. 151) İslam nizamında kadına ekonomik bir külfet yüklenmemiştir. Ekonomik yük, erkeğin sırtındadır. Bu nedenle kardeşler arası miras paylaşımında, erkek kardeşe kız kardeşe verilenin iki katı miras verilir. Eğer İslamiyet, kadından da evin geçimini, çocukların masrafları, mihr gibi mali yükümlülükleri ve sorumlulukları isteseydi, o zaman kız kardeş erkek kardeş kadar eşit pay alırdı. Ama bu yükümlülük, erkeğe verilmiştir. (s. 151) Kısaca bu mesele, İslam'ın kendi sistemi içinde ele alındığında, gayet mantıklı ve uygundur. Bu tamamen, mali yükümlülük ve görevlere bağlı, kendi sistemi içinde son derece adil bir düzenlemedir. (s. 154) *Bu konu detaylı olarak 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda ele alınmıştır.*

Arsel'in İslam'a saldırmak için kullandığı araçlardan birisi de, İslam âlimleri arasındaki bazı içtihat farklılıklarından işine geleni alarak, amacına uygun olanı seçerek kullanmaktır. Halbuki kullandığı görüşün zıttına olan görüşler de İslam'a daha uygun olabilir. Zaten Mecelle'nin 39. maddesinde, "Zamanın değişmesiyle hükümlerinde değişmesinin inkar edilemeyeceği" İslam hukukunun ana kurallarından birisi olarak ilan edilmiştir. Bu nedenle, İslam hukuku ile ilgili çalışmalar içinden herhangi bir içtihadı alıp, onu İslam'a saldırı aracı olarak kullanmaya çalışmak iyi niyetle bağdaşmaz. (s. 156) Osmanlı aile hukuku kararnamesinde, erkek için 18, kadınlar için 15 yaş evlenme alt sınırı olarak benimsenmiştir. (s. 157) *1938 tarihli Aile hukuku kararnamesi 4. madde ile de ülkemizde evlilik yaşı, kızlarda 15 idi ve hatta hakim onayı ile 14'e kadar düşürülebiliyordu. Ne şart altında olursa olsun, İslam'ın çocukların evlendirilmesine izin verilmemiştir ve bu konu 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda ele alınmıştır.*

Arsel, "Kadın, evlenme çağına geldiğinde kime verilirse, ona gitmek çaresizliğindedir." (Arsel, 132) iddiasında iken, Evzai, Sevri, Ebu Ubeyd, Ebu Sevr, İbnü'l-Munzir gibi birçok İslam âlimleri, bir kızın birisi ile evlenmeye zorlamayacağını ilan etmişlerdi. (s. 160) Mevsili, ünlü eseri 'el-İhtiyar'da (III/90) "Nikahta kadınların sözü geçerlidir. Hür, akıllı ve erginlik çağına gelmiş bir kadın kendisine bir erkeği nikahlarsa, caizdir." demektedir. Peygamberimiz de hadisinde, "Kız, kendisinden izin alınmadan nikah edilemez." (Buhari, Nikah, 41; Müslim, Nikah, 64; Ebu Davud, Nikah,24; Tirmizi, Nikah, 18; Nesai, Nikah, 31; İbni Mace, Nikah, 2; Darimi, nikah, 13; Muvatta, Nikah, 4; Hanbel, I/219) ve "Bakire bir kız, izni alınmadan nikah edilemez." (Buhari, Hiyel, nikah, 41; Müslim, nikah, 64; Ebu Davud, nikah, 24) buyurmuşlardır. Peygamberimize bir kız gelerek, babasının kendisini istemediği halde bir adama zorla verdiğini söyleyerek şikayette bulunur. Peygamberimiz kızı muhayyer/özgür bırakır. (Davud, nikah, 25; İbni mace, nikah, 12; Ahmet Bin Hanbel, I/364) Bazı ayet ve hadisler, emir değil tavsiye niteliğinde ifadeler taşır. Bu tavsiye niteliğindeki hükümler bir emir gibi sunulamaz. Bunun içindir ki İslam âlimleri hükümlerinde, 'Farz, vacip, sünnet, müstehap, mendup, mübah, tenzihen mekruh, tahrimen mekruh, haram' gibi gruplandırmalar yapmışlardır. (s. 162) Mesela Peygamber Efendimiz nikahlanmak üzeri olan birisine, "bakire mi, dul ile mi evlendiğini" sorup, "bakire ile evlenmesini" tavsiye etmiştir, fakat kendisinin, Hz. Ayşe dışındaki tüm eşleri duldur. Yani, tavsiye ile emir farklı hükümlerdir. (s. 163)

Arsel, devam eder: Bekaret sorunu, dinsel bir zorlama nedeniyle Müslüman kişiyi öylesine 'çağdışı bir kafa' yapısında kılmıştır ki, bekaretini evlilik dışı yollarla kaybeden bir kadını hor görülmeye layık bilir." Arsel'in 'çağdaşlık olarak nitelendirdiği şey, evlilik dışı ilişkiyi normal' karşılamaktır. (s. 165) Arsel, uydurma olan (Iraki, 4/105) "evin köşesindeki bir hasır, döl getirmeyen kısır kadından daha hayırlıdır." sözünü, sahih/gerçek bir hadis gibi kitabında aktarır. Arsel bununla da yetinmez ve hızını alamayarak, "Kısırlığı bilinen kadına yanaşmayın" gibi hadis uydurmaktan da geri kalmaz! (s. 166) Peygamberimiz, kadınları döven kimseler hakkında, "Bu kişiler hayırlılarınız değildir." (Ebu Davud, nikah, 43; İbni mace, nikah, 51) ve "Sizin hayırlınız, eşine hayırlı olandır. Kadınlara ancak iyi insanlar iyi davranır, onlara karşı ancak kötü kişiler ihanet eder." (Camiu's-sağir, II/11) buyururken, Arsel, Nisa suresi 34. ayeti diline dolar ve okuyucuyu yanlış yönlendirir. *Bu konu detaylı olarak 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda ele alınmıştır.* Arsel, 'yapıtının' 80 sayfalık bir bölümünde, kasıtlı olarak yanlış verdiği Hz. Zeynep'in peygamberimizle evliliğini tam 14 kez anlatmıştır. (s. 173) Arsel ayrıca, kadının şahitliği konusunu da çarpıtarak aktarmıştır. *Bu konulara cevaplar için de 'İslam'da kadın hakları' ve 'Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazılarımıza bakılabilir.*

Arsel'in Diyanet İşleri Başkanlığı'na gönderdiği 'açık mektup'ta, sinek hadisi diye bilinen hadisi reddettiği görülür. *Bu konudaki cevaba 'Ateistlere cevap' adlı yazımızdan ulaşılabilir*. Aynı mektupta, "Müşrikleri nerede görürseniz öldürün" ayeti, 'kadının şahitliği, evliliği' gibi konuları tek taraflı ve çarpıtılarak aktarır. *Bu konuların cevaplara, 'Tevbe suresi 5. ayet' ve 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızdan ulaşılabilir.* Arsel mektubunda ayrıca, "Batı dünyasında, Tanrı ve peygamber emirleri ile savaşıldığını, dogmatizmden kurtulduklarını, üniversite öğretim üyelerinin de bu çağdışı gidişe karşı şahlanması gerektiğini" yazmaktadır. *Bu konulara cevap için de 'Kur'an ve Bilim'*, '*İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri' adlı yazıları öneririz.*

Diyanet İşleri Başkanlığı, Arsel'in çarpıtmaların sıralayarak, "Bunların bahane edilerek başta Kur'an ve Peygamber Efendimiz olmak üzere, İslam dininin eleştirildiğini, Aysel'in kitaplarında dini hükümlerin maksatlı olarak yorumlanıp alay konusu yapıldığını, İslam'ın önder şahsiyetlerinin hepsini "bilgisiz, ilkel şeriatçı" diyerek küçümsendiğini delilleri ile anlatır. Ayrıca Arsel, "Şeriatın, insanı insan olmaktan çıkaran ve hayvana yaklaşık yapan bir felaket kaynağı olduğunu (Biz profesörler, s. 120) ileri sürmektedir. *Halbuki İslam insanı, sahip olduğu yetenekleri kullanarak meleklerden de üstün bir makama yükseltmeyi amaçlarken, insanlara materyalist bir açıdan yaklaşan evrim teorisi, bizatihi insanın kökeninin hayvan olduğunu iddia etmektedir. Bu konuda 'Evrim teorisi', 'Dawkins'e cevaplar' adlı yazılarımıza bakılabilir. Arsel, aklı ilahlaştırmış, bilime din olarak tapan klasik pozitivist bir materyalist konumuna düşmüştür. Bu konuda, 'Bilim değişmez mi?' ve 'Ateizm Yanılgısı' adlı yazılarımıza bakılabilir.*

Arsel, 'toplumsal geriliklerimizin sorumluları' adlı kitabının 210. sayfasında, "Bütün sorun, şeriatın (İslam dininin) kendisindedir. Cehalet, şeriatın (dinin) kendisinde yatmaktadır. Akla ve müspet ilme ve ahlaka aykırı ne varsa, hepsi oradadır. Bunları, Arap Peygamberi, Tanrı adına ve tanrının sözleridir diyerek yerleştirmiştir." demektedir. *Bu konulara cevap için, "Müslüman bilim öncüleri, Kur'an ve bilim, İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri, Dinsiz ahlak olur mu? Batı medeniyeti, Modernizm ve kadın" adlı yazılarımızı tavsiye ederiz. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın cevabi yazısında belirttiği gibi, din sonradan uydurulmamış, insanla beraber var olmuştur. Artık, 'Dinlerin kökeninin Sümerlere dayalı olduğunu' iddia eden tez çürütülmüştür. Bu konuda, 'Dinler, Sümerler ve Gılgamış destanı?' ve 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazılarımıza bakılabilir.*

Arsel'in bağlı olduğu materyalist ve pozitivist dünya görüşü onu önyargıya, o da tarafsız bir inceleme ve araştırma imkanından uzak ve İslam'a ve Müslümanlara hınç duymaya ve savaşmaya sevk etmiştir. Zaten bunu kendisi de açıkça söylemektedir: "Ebu Hanife'ye, 'Hanife Efendi' derken, bu kişinin adlarının yanına 'Efendi' sözcüğünü koymak, her nedense bana hınç çıkarma duygusu verir." (Biz profesörler, s. 186) Arsel gibi, yeterli bilgi ve yetkisi olmayan insanlardan isabetli hüküm ve sonuçlara ulaşabilmelerini beklemek mümkün değildir. 'Pir' yani yaşlı kelimesini, 'pire' zanneden ve bu konu üzerine bir makale yazan Arsel, bir de hızını alamayarak muhataplarını, 'insan zekasını küçülten kimseler' (Varlık dergisi, Ağustos 1976, sayı: 827, s. 3) olarak nitelendirmiştir! Arsel'in tek özelliği, hiç bilmediği konuları bile bildiğini iddia ederek, milletimizin saygı duyduğu her değere hakaret edecek kadar 'cesur' olmasıdır. Arsel'in objektif değerlendirmeler yapması mümkün olmadığı gibi, ilmi durumu ve ihtisası bakımından da, böyle bir değerlendirme yapacak ehliyette biri değildir. (Diyanet'in Arsel'e cevabi yazısından)

Yazarın "Şeriat ve Kadın" adlı eserinin eleştirisi II

-Aynı adlı esere cevap niteliği taşıyan bu ikinci yazımızın temelini, ateizmin kıyısından döndüğüm yıllarda, ilahiyat öğrencisi olduğum 1994 yılında yazmıştım. Bazı konular tekrar gibi olsa da katkı sağlayacağını umuyorum-

Yazarın kitabına aldığı hadisler ya mevzu (uydurma) ya da anlam ve hedefinden saptırılan hadislerden oluşmaktadır. Kur'an ayetleri ise sübjektif yorumlarla kendi istek ve arzularına göre yorumlanmakta, cımbızla ayetler ortam ve içeriğinden kopartılıp onlara önceden belirlenen amaçlara uygun anlamlar yüklenmeye çalışılmıştadır.

Evrensel bir dinin peygamberi olan Efendimizin, kendilerine iman etmelerini istediği insan türünün en az yarısını meydana getiren kadınları kötüleyecek sözlerin ağzından çıkmayacağı malumdur. Arsel, önce kendi görüşü doğrultusunda peşin hükümler ortaya koymakta; daha sonra sanki bunlar ilmen, tarihen doğru şeylermiş gibi bunların üzerine tüm yazılarını oturtmaktadır. Arsel ayrıca aklın ancak İslam'a muhalif kimselerde mevcut olduğunu ima etmekte, Yahudi ve Hristiyan veya cahiliye dönemi kadınlarla ilgili rivayetleri (mesela Yahudilikte kadın uğursuz sayılmasını (Tayalisi, Müsned, s. 215), Hristiyanlıkta ise şeytanın kapısı olarak görülmesini (Sibai, Kadının yeri, s. 50) cahiliye dönemi Araplarında da kadının uğursuz (Buhari, buyu', 100, Müslim, Fedail, 154) sayılmasını Peygamberimize isnat etmektedir. Halbuki Efendimiz "Bana dünyada kadınlar ve güzel kokular sevdirildi" (Nesai, I/3937, Hanbel, Müsned, III/128) buyurarak, kadın ve güzel kokuyu yan yana zikretmiş, değil kadınlara, hayvanlara bile hakareti yasaklamıştır. (Davud, Edeb, 115/5101)

Arsel işine gelmeyen rivayetleri de göz ardı etmiştir. Mesela, Efendimize isnad edilen, "Namaz kılarken önünüze sütre koymazsanız, köpek, kadın ve eşek o namazı keser." (Müslim, salat, 265) sözünü işiten Hz. Aişe annemizin "Siz, biz kadınları köpekler ve eşekler ile bir tuttunuz. Vallahi ben divan üzerinde uzanıp yattığımı bilirim. Rasulullah (sav) gelir de divanın ortasına doğru namaz kılardı. Ben O'nun karşısına gelmekten çekinir, (kalkmak istediğimde) divanın ayakları tarafından sıyrılıp çıkardım." sözünün de Buhari ve Müslim'de (Müslim, salat 271; Buhari, Sütre, 10, 14; Nesai, Kıble, VII/753, İ. Mace, salat, XL/ 956) geçtiği halde onu görmezlikten gelmiş, kitabına koymamıştır. Zaten aralarında Hz. Ali, Osman, Ebu Hanife, eş-Şafi, Malik, Servi gibi selef ve halef âlimlerinin çoğunluğunun bulunduğu görüşe göre, namaz kılanın önünden kadın, köpek eşek geçerse o kişinin namazı da bozulmaz. Ayrıca Ebu Davud'ta geçen, "Namaz kılan kişinin önünden geçen bir şeyin namazı bozmayacağına" dair hadisi de (Nevevi, Minhac, IV/217, Subki, el-Menhel, V/ 97) tabii ki Arsel görmemiştir! Ayrıca, "Kadın, eşek ve köpeğin namazı bozduğundan" bahseden hadisin tüm senedleri Humed b. Hilal b. Hubeyre'de kesişmektedir ki bu ravi için

Yahya b. Said el-Kattan, 'İbn-i Şirin'in onu beğenmediğini' aktarmaktadır. Zehebi de zayıf ravileri zikrettiği 'Mizanu'l-İ'tidal' adlı eserde ona da yer vermiştir. Yine hadisin ravilerinden Abdullah b. Es-Samit el-Gıfari'yi Buhari hüccet/delil olarak kabul etmemiştir. Ebu Hatim'de de benzer yorumlar bulunmaktadır. (Mizanu'l-İ'tidal I/616, II/ 447, İ. Hacer, T. Tehzib, II/ 33, III/ 172) Urve b. Es-Zübeyr anlatıyor, "Hz. Aişe bize, 'namazı ne bozar?' diye sordu. 'Kadınla eşek dedik. Bunun üzerine Aişe, "Size göre kadın gerçekten pek kötü bir hayvandır. Muhakkak ki ben kendimin, Rasulüllah namaz kılarken bir cenaze gibi Onun önünde uzandığımı görmüşümdür." (Müslim salat, 269) buyurarak hadisin yanlış rivayet edildiğini aktarmıştır. İşin ilginç yönü, Müslim'deki 265. hadisle İslam'a saldırmayı deneyen Arsel, 269. ve 271. hadislerle ithamlarının çürüdüğünü görmemiştir! Arsel aynı şeyleri Müslim, Nikah 9. ve 10. hadislerde de yapmıştır. Bu iki hadis kısaca, 'dışarıda beğenilen bir kadın görürseniz, eşinizle halvet yaparak, kötü yola düşmeyin' mesajı verirken, 9. hadiste "kadın şeytan gibi karşınıza çıkar" ifadesi olan rivayeti kitabına alan Arsel, bu ifadenin geçmediği hemen sonraki 10. hadisi görmezden gelmiştir. Arsel kendisini "aydın, Prof, Bilimsel" kabul etmektedir. İşin ilginç yönü, kadını şeytan suretine benzeten hadisin ravilerinin (yani hadisi rivayet eden, aktaran kişilerin) neredeyse tamamının hadis âlimlerince tenkit edilmesidir. İslam âlimlerince daha güvenilir kabul edilen diğer rivayeti görmezden gelen Arsel, Gazali'nin İhya'sından alıntıladığı bir hadise de 'ekleme yapmaktan' geri kalmamıştır. "Kadın dışarı çıktığı zaman şeytan onu takip eder." cümlesi ile Arsel, Efendimizden yaklaşık 1450 sene sonra 'hadis uydurmanın devam ettiğini' göstermesi açısından ilginç bir örneklik teşkil etmektedir.

Şeriat ve Kadın

Arsel, Kur'an'ı Hz. Muhammed'in yazdığı iddiasındadır ve hadisin tanımını da bu mantık çerçevesinde şöyle yapmaktadır: "Muhammed'in 'Kur'an olmayarak' söylediği sözler." (s. 9)

Arsel İslam'a saldırmak için muta nikahını bile savunmaktadır: "Muta nikahı kadının İslam öncesi Arap kadınının özgürlüğünün örneğidir, fakat Muhammed bu sistemi kadının özgürlüğüne yer veren bir sistemdir diyerek kaldırmıştır." (s. 27) Kadının vücudunu belli bir süre için istismar edip sonra kullanılmış bir mendil gibi atmak mıdır kadının özgürlüğü? Dikkat edilirse Arsel için özgürlük, kadının bedenine ulaşma ile sınırlıdır! "Kadınlara danışın aksini yapın" (s. 1, 270, 409) mealindeki hadis zaten uydurmadır. (Aliyyul-Kari, E. Merfua, s. 257; Sehavi, M. Hasene, s. 225; Şevkani, F. Mecmua, s. 130) Bakara, 233. ayet zaten, anne baba aralarında istişare ederek yani danışarak bir sonuca varınca, Allah'ın bu sonucu kabul ettiğini bizlere bildirmektedir. Hz Resul de bir hadisinde: "Kızlarınızı ilgilendiren hususlarda anneleri ile istişare edin." buyurmuşlardır. (Suyuti, C. Sağir, I/4) Hz. Resul Ümmü Seleme'ye danışmış, onun fikrini kabul etmiş, Hz. Ömer de Şifa binti Abdillah'ın görüşüne göre hareket etmiştir. Yine Ömer başka bir konuda Kureyşli bir kadının itirazı üzerine onun görüşünü dinleyip kabul etmiştir. (İbni Kesir, Tefsiri'l-Kur'ani'l-Azım, I/467; Askalani, T. Tehzib, XII/428; Vakıdı, K. Meğazi, 613) İmam-ı Ebu İshak el-İsferayini de, kadınların rivayet ettikleri hükümler ve hadisler erkeklerin rivayet ettiklerine zıt düşerse, kadınlarınkini erkeklerinkine tercih etmiştir. Kerime bint Ahmed el-Merveziyye, Buhari'den hadis rivayet edenler arasındadır. Bu hanımın hadis mecmuası güvenilir nüshalardandır. İbn Hacer el-Askalani, 'Fethu'l-Bari'de ondan övgüyle bahseder. Ayrıca; Hz. Aişe'nin ilmi sahada gösterdiği başarı ancak akli yeterliliğine sahip bir kişinin gösterebileceği bir başarıdır. (Abdulhayy Kettani, et-Teratıbu'I-Idariyye, XI/432 433)

"Uğursuzluk üç şeydedir" (s. 9, 62, 105, 113) gibi uydurma hadisleri kitabına toplayıp, sanki Hz. Resul demiş gibi aktarmış, ayetleri kesip, genel konseptinden ayırıp, genel anlamından koparıp sonra da İslam'da kadın, miras gibi (s. 12) konularla kitabını doldurmuştur. "Kadın nasıl geriye atılmışsa sizde onları geriye atın" sözünü hadis kabul eden Arsel, Ayni'nin 'el Bidaye' adlı eserinde "Bu söz mevkuf'tur." dediğinden yani bu söz peygamberimizin sözü değil, bir sahabeye ait olma

ihtimali olan bir sözdür habersizdir! Kemalettin İbn-i Hümam da aynı görüştedir: ‘Bu hadis değil sahabelerden Mesud'un sözüdür’ derken, İmam-ı Merginani de ‘bu sözün peygambere uzanan kaynağı yoktur’ demektedir. "İslam öncesi Arap yaşamlarında kadını hor gören gelenekler hâkim olmamıştır. Ne İslam'ın özünde kadın hak ve özgürlükleri yatmaktadır ne Kur’an'da kadının insanlık haysiyetine saygı diye bir şey söz konusudur ve nihayet ne de Muhammed'in kadını yücelttiği iddialarında isabet vardır.” (s. 23) diye yazan Arsel’e göre ‘Kadının satılmasını engellenmesi, kız çocuklarını diri diri gömmenin yasaklanması, kadın vücudunun sömürülmesinin yasaklanması, ona mülkiyet, eğitim hakları vermesi gibi haklar önemsiz ayrıntılardır! İşin ilginç yanı Arsel’in, reklamlardaki kadın vücudunun istismarını, metres uygulamalarını, genelevlerde kadınların satılmasını eleştiren tek bir cümlesi dahi yoktur! İslam'ın her kuralında eksiklik arama mantığı Arsel’i handikaplara sürüklemektedir: "Muhammed kız çocuklarını gömme yasaklamasının sebebi kadına değer vermesi değil, Müslüman sayısının azalmasına engel olmaktır." (s. 28) Yazara göre İslam'ın iyi yönleri kötü, kötü (!) yönleri ise zaten kötüdür!

"Çarşıdan getirilen değişik yeni şeyleri çocuklar arasında taksim ederken önce kızlardan başlamalı çünkü onlar ruhen daha hassas ve incedir" (Yahya b. Yahya, Ş. İslam, s. 86); "Hanımlarınızla güzel geçinin" (Nisa, 19); "Sizden kimin kızı veya kız kardeşi bulunur, onlara iyi muamele eder, onların hakkını yerine getirme konusunda Allah'tan korkarsa, o cennetliktir." (Tirmizi, IV/320) ve kız çocuğu olmasını kötü görenleri azarlayan ayet (Nahl, 58-59) gibi birçok ayet ve hadise yazar hiç rastlamamıştır!

Türklerin kadınlara hak ve özgürlük verdiğini kanıtlamak için bir Müslüman olan Tuğrul Bey'i (s. 31) ve 4 eşi olan Muhammet Özbek Han'ı (s. 40) örnek vermesi de iddiaları ile tezatlık teşkil etmektedir. "Her toplum kadına verdiği değere oranla gelişir ya da ilkelleşir" (s. 40) diyen Arsel, ‘Birkaç senede Müslüman olan Arapların neden hem medeniyet hem kültürde ilerlediğini’ anlatan ve kendisi hayatta iken Türkçeye çevrilen Sigrid Hunke'nin ‘Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi’ adlı eserini okusa idi keşke! "Şeriatta insanın kul niteliğinden ötürü ezildiğini (Bu konuda ‘Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir’ başlıklı yazımızı okuyabilirsiniz) ve bu ezikliğin acısını kendisinden aşağıda olan kadından çıkarma yoluna gidildiği" (s. 45) iddia eden Arsel, mesela dini bayramlarda tüm insanları aynı duygu etrafında hiçbir zorlama olmadan birleştiren, oruç açma anında tüm şehri aynı duygularla birleştiren, cemaatte aynı safta patron ile işçiyi birleştiren, Hacta ümmeti kaynaştıran vd. başka bir güce örnek verebilir mi idi acaba? Efendimiz döneminde mescidi silip süpüren zenci bir kadın ölünce defnedilmişti. Hz. Resul onu sorar ve durumu öğrenince "Bana vefatını haber vermeli değil mi idiniz? Haydi bana kabrini gösteriniz!" buyurur. Kabri başına gelince namaz kılar. Gelelim yazarın bu olayı değerlendirmesine: "Bu Muhammed'in ırk ayırımı yapmadan kadınlara değer verdiğini değil, mescid gibi yerlerde hizmet görmeyi teşvik amacına dayanır!” (s. 49) Tarih kitaplarında hadis diye geçen sözler İslam literatüründe delil, kaynak kabul edilmezken, bu tarih kitaplarında geçen ve hadis kitaplarında yer almayan, Kur’an'a, İslam'ın ruhuna aykırı sözleri "hadis" diye okura yutturmaya çalışan (s. 62) Arsel, Ayrıca ‘hikayeye göre’ diye başlayıp, masal türü şeyleri aktardıktan sonra bir anda bu rivayetleri kesin imiş gibi İslam'a saldırmaya devam etmektedir. (s. 85) İslam'ın cinselliğe karşı olumsuz bir tutumu olduğunu ispat için Arsel bakalım nasıl bir örnek vermiş! Hz. Yusuf'un başından geçenleri anlatmadan direk Hz. Yusuf'un zinadan uzak olmak için söylediği sözü aktardıktan sonra Arsel bakın konuyu nereye bağlamaktadır: "Allah'ım! Bana zindan bunların benden istediğinden (zinadan) daha hayırlıdır.” (s. 67) Yazar zina bile olsa, kadın kocasını aldatmak istiyorsa fırsatı kaçırmamalı mesajı mı vermek istemiştir acaba? Arsel’in ‘orijinal’ fikirlerinden biri de şudur: Müşrikler Hz. Resul'ü öldürmek için evini sarmayı planlayınca ne olmuş biliyor musunuz? "Şeytan Hz. Resul'e durumu haber vermiş!" İşte böyle gülünç mantık

işletmiştir Arsel kitabı boyunca. (s. 82, 106, 137 152, 212, 355) Diğer orijinal iddiası da şudur: Muhammed kendisinden sonra halifeliğe damadı Ali'yi değil, Ebu Bekir'i uygun görmüştür. Onu aklen ve fikren Ali'ye üstün kabul etmiştir. (s. 165) Muhammed Ebu Bekir'i halife olarak vasiyet etmiştir. (s. 352) Halbuki Hz. Resul kimseyi vekil, halife tayin etmemiştir! Hz. Ebu Bekir "Seçimle" halife olmuştur. Hz. Resul seçse/vasiyet etse seçime lüzum kalır mı idi? "Kadın olmasa idi hakkı ile Allah'a ibadet edilirdi." sözü de hadis değildir. İ. Şevkani, İbn-i Adıyy, İ. Suyuti, Acluni, İ. Cevzi, Mürre, Nesai, Ahmed b. Hanbel: "Hadisin aslı yok, merdut, reddedilir" derler. (Menavi, Merhu camius-sağir: V/343; Şevkani, el Favaid, 119; Suyuti, el-Leali, II/159; Aclunı, Keşfu'l- Hafa, II/165; Cevzi, K. Mevzuat, II/255) Benzer anlamdaki "Kadın olmasa erkek cennete giderdi" sözü de yine uydurmadır. Şevkani ve Suyuti 'hadis metruk, yalan' derler. (Şevkani, Fevaid, 119, el- Leali, II/159) Yazarın dini altyapısını göstermesi için şu cümlesini aktaralım: "Muhammed'e peygamber olarak tapanlar." (s. 80) İslam'a göre Allah dışında başka bir varlığa (peygamberler dâhil) tapanlar müşriktir ve kafirden de daha aşağı derecededir. Zaten günümüze dek (Hz. Ali için bile tanrı diyen çıkmıştır ama) Efendimize tapan hiçbir Müslüman çıkmamıştır, çünkü peygamberimiz bunun tüm önlemlerini almıştır! Ama ilginçtir oryantalistler aynen bu iddiayı defalarca dile getirmişlerdir! Arsel kaynağını buradan ele vermektedir! Detay ve ceaplar için 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımıza bakılabilir.

"Kadına okuma yazma öğretmeyin" (s. 269, 417) mealindeki sözün 'uydurma' olduğunda görüş birliği vardır. (Albanı, M. Müslime, 13; Zehebi, T. Mustedrek: II/396; İ. Kayyım el-Cevziyye, K. Mevzuat, II/268; Darekutni, Heysemi, M. Zevaıd: IV/93; Acluni, K. Hafa: II/316) Muhaddisler ravilerin tek tek isim isim kezzab/çok yalancı olduklarını belirlemişlerdir. Dikkat edilirse uzmanlarınca yalan olduğu birçok eserde açıkca ifade edilen uydurma hadisleri bir araya toplayıp İslam'a saldırı gayreti içine giren Arsel bu rivayetlerin uydurma olduğunu bilmiyorsa cahildir, bilip aktarıyorsa müfteri ve önyargılı bir karakter çizmektedir ki, her iki durumda kitabındaki fikirlerin ilmi seviyesini ortaya koymaktadır! Kısaca yukarıdaki rivayetler gibi bu sözler de hadis değildir, İslam'ı, Müslümanları asla bağlamamaktadır! Şifa binti Abdullah adında hanım sahabeye Efendimiz: "Hafsa'ya yazı yazmayı öğrettiğin gibi, nemle hastalığının çaresini de öğretsene." buyurmuştur. (Ebu Davud: IV/11) Bu hadisten hareketle; İ. Teymiyye (Şevkani, N. Evtar, VIII/213); Hattabi (M. Sunne, IV/227); Sehanfüri el Hindi (B. Mechud, XVI/217); İ. Cevzi (Zadulmead, III/146); Azimabadi (A. Mabud, X/374) gibi birçok âlim değil yasaklamayı, kadınların okuma yazmalarının İslam'a uygun olduğunu ifade etmiş ve teşvik etmişlerdir. Tarihte Hz. Aişe, Ümmü Uleyye, Kerime b. Ahmedil Mervezi, Ümmü Varaka binti Nevfel, Hz. Zeynep, Fatma binti Kays, Hafsa binti Şirin, Fatıma El-Fihri, Meryem el-Usturlabi, Sutayta el-Mahamali, Fatıma el-Mecritiye gibi kendilerinden ilim öğrenilen birçok kadın âlimler de mevcuttur. 1990'lı yıllarda ülkemizde tesettürlü hanımların okuması yasaklanınca bu hanımların okuyabilmek için dünyanın dört bir tarafında dağılmaları da bu tür iddiaları zaten yalanlamaktadır! Onları okumaktan men edenlerin de Arsel zihniyetindeki insanlar olması da olayı iyice ironikleştirmektedir! Bu konuda 'İslam kadınların okumasına karşı mıdır?' adlı yazımıza bakılabilir.

Arsel, "Cinsi münasebetten sonra yıkanmak erkeğe emredilmiştir. Çünkü erkeğin tenasül uzvu bile kadınınkine nazaran daha temiz, kutsal, şerden korunmalıdır" (s. 101) derken insanın yazara sorası gelmektedir: 'Kadınlar gusül almıyor mu acaba?!' Arsel, "Kadınla sevişmese bile erkek sadece sarılsa bile yıkanmalıdır, çünkü kadın pistir, şerden ibarettir, ona dokunan yıkanmalıdır." (s. 102) diye de devam eder hayali senaryosuna. Halbuki sadece sarılmak gusül gerektirmez. Sadece 'mezi' gelirse her 'iki taraf da' namaz abdesti alsa yeterlidir! Arsel, "Tanrı vahiy indirmekle görevlendirdiği melekleri dahi kadınlardan değil, erkeklerden seçmiştir." (s. 413) der ki, tüm meleklerin cinsiyetsiz olduğunu Kur'an ve İslam âlimleri defalarca vurgularken, Cebrail'in erkek olduğunu da 1450 sene sonra ilk fark eden Arsel olmuştur!

"Kur'an'da tanrı özellikle erkeklere hitap eder." (s. 123, 210) iddiasında da bulunur Arsel. Bilindiği gibi romantik bir dil olduğu iddia edilen Fransızcada bile kadın erkek karışık bir grup için de o gruba hitap erkek (maskülen) sigası ile yapılır. Aynı şekilde Arapçada da eğer erkek ve kadınlardan oluşan topluma hitap edilecekse yine erkek (müzekker) sigası kullanılır. Aynı durum İngilizce için de söylenebilir. İngilizce 'man' hem erkek hem insan anlamındadır. Ama 'woman' kelimesi sadece kadın anlamına gelir. Bu bir gramer kuralıdır ve dil kurallarının din ile alakası yoktur, bu kural İslam öncesi dile yerleşmiş bir kaidedir. Amerika'lı akademisyen fizikçi Fritjof Capra bir eserinde kadın ve erkekleri temsil için 'his' kelimesini kullanmıştır: "eril zamir olan 'his' hem erkekleri hem kadınları kapsayacak şekilde kitapta kullanılmıştır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 98) Yine ateist yazar Bertrand Russell tarafından yazılan 'Has Man a Future?' adlı eser Türkçeye 'İnsanlığın geleceği var mı?' diye tercüme edilmiştir. Arsel'e göre Russell sadece erkeklerin mi geleceği olmadığını ima etmektedir?! İbni Hazm da, 'Hz. Resul tüm erkek ve kadınlara gönderildi. Allah ve Resul'ün hitabı dolayısı ile hem erkek hem kadınlara yöneliktir. Bu hitapları açık bir nas olmadan erkeklere tashih edip kadınları dışarıda bırakmak caiz değildir" demektedir.' (El İhkam, III/81) "Kur'an'da hitap genel itibarıyla eril (maskülen/müzekker) kalıpla kullanılır. Ateistlerin mantığıyla, inkarcı zalim kadınların cehenneme girmeyeceği bile söylenebilir." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 40) "Firavun'un eşine cennette köşk verilecektir. Hz. Nuh'un, Hz. Lut'un eşleri gibi olanların ise cehenneme atılacakları belirtilmektedir. Kur'an'da kişinin değeri, cinsiyetine göre değil, inancına ve yaptığı güzel işlere göredir." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 51) "Erkek olsun kadın olsun, kim bir mümin olarak güzel, faydalı ve dürüstçe işler yaparsa kesinlikle ona çok hoş bir hayat yaşatacağız." (Nahl, 97) Görüldüğü gibi Arsel'in iddiaları ile İslam hiçbir şekilde örtüşmemektedir!

Eserin 152. sayfasında Arsel kız çocuklarına iyi davranma ile ilgili hadisleri verir ve sonra da kendine layık bir bakış açısı ile şu yorumları yapar: "Bu sözlerin altında çıkar vardır, kız çocuklarına iyi davranan sonuçta ondan yararlanır." (s. 152, 155) Arsel devam eder: "Cennet annelerin ayağı altındadır sözleri ile yaptırtmak istediği şey, kadınların kocalarına iyi bakmalarını ve bol çocuk yapmalarını sağlamaktır." (s. 259) Halbuki Anne kelimesi çocukla irtibatlıdır, koca kelimesi ile irtibatlı olan eş, hanım kelimeleridir. Yazarın kastettiği anlamında hadis söylense idi "Cennet eşlerinizi -T. Dursun'un kullandığı ifade ile- 'karılarınızın'- ayağı altındadır" şeklinde olması gerekmez mi idi? Ki yine kastettiğinin zıttına bir anlam çıkmaktadır.

Yine yazar boşanma aşamasında kadın erkek her iki tarafı uzlaşmaya çağıran ayeti de, "Bu yol talakı insaf sınırlarına sokar görünmüş ise de aslında bunu bir uyutma ve kadını bu haksızlığa razı etme siyaseti olarak yapmıştır." (s. 387) diye yorum yaparak, artık onun bilinen alıştığımız bakış açısını ortaya koymaktadır!

"Ne hazindir ki, her vesile ile ve her ihtiyacı için tanrıdan vahiyler getirten Muhammed, anası ya da babası lehine ve onları şereflendirmek maksadıyla böyle bir yola gitmeyi düşünmemiştir." (s. 457) demektedir Arsel. Aslında Arsel bu sözleri ile, 'Kur'an'ı Hz. Muhammed'in yazmadığını' da itiraf etmiş olmakta değil midir?! Başka yerlerde de ateistler, "Muhammed anne babasına torpil geçiyor" şeklinde uydurma rivayetlerden hareketle Hz. Resulün onları cennetlik ilan ettiğini ileri sürüp Efendimizi yine eleştirmektedirler. O uydurma rivayetler gerçek olsa o ateistler saldırmakta, doğru olmasa bu Arsel saldırmaktadır. Önyargı, sübjektivizm ve taassup kokan yukarıdaki alıntılar pozitivist, rasyonalist, empirist ve realist, septik olduğunu iddia eden bir akademisyenin yazdığı kitaptan aktarılmıştır. Görüldüğü gibi bir insanın akademisyen olması onun önyargılı, tutucu, bağnaz ve cahil cesaretine sahip olmasına engel olmamaktadır!

Aynı yazarın 'Müslümanlık Sınavı' ve 'Kur'an'ın eleştirisi' adlı kitaplarının değerlendirilmesini aşağıda sunuyoruz. İtalik yazılar Arsel'e ait ifadelerdir.

Müslümanlık sınavı

Bölüm 1

Yazar diğer eserlerinde olduğu gibi yine uydurma hadislerden hareketle, birbiri ile bağlantısı olmayan konuları ardı ardına ekleyerek okuyucuyu yanıltmaya, önceden hedeflediği sonuçlara uygun yorumları eserine toplamaya çalışmıştır.

"islam dini büyü ve sihre inanmaya ya da üfürükçülük gibi şeylere (ve üfürükçülüğün tükürüklü ya da tükürüksüz uygulamasına) izin verir mi?"

Bırakınız Hz. Muhammed'in tükürüğünü, artık bilim, idrarın bile iyileştirme özelliklerini kabullenmiş durumdadır. Bu konuda 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımıza bakılabilir. Tükürükle ilgili hadisin bilimsel değerlendirilmesini T. Dursun'a cevap verirken yukarıda yapmıştık.

Parapsikoloji ilminin 100 senedir Rusya'da, 50 senedir Avrupa'daki üniversitelerde kürsüleri kurulmuşken, ülkemizde bu bilim dalı için "Bu bilim dışı!" türü değerlendirme yapan önyargılı ve bilimi materyalist dünya görüşüne hapseden bir yaklaşım tarzına sahip kişiler, telepati, durugörü, psikokinezi gibi paranolmal olayları bilimsel temelde inceleyen bu bilim dalına hâlâ küçümser gözle yaklaşmaktadırlar! Ama bu materyalist aydınlanma dönemi zihniyetinin çoktan Batı'da bile sorgulanır hale geldiğinden de bu kesim ne yazık ki hâlâ habersiz gözükmektedir! Sihir de cin de vardır, bu konu için 'Cinlerin varlığı' adlı yazımıza bakılabilir. Üfürükçülük adı verilen şey ise, vücuttaki pozitif enerjinin yoğunlaştırılarak karşıya transferidir ve bu artık bioenerji ile alakalı bir bilimsel konudur. Tabii bundan maddi bir menfaat edilmesi dinen yasaktır! Ayrıca suya üfürmek değil avuca üflenip vücuda sürülmesi türü uygulamalar dinimizde vardır. Materyalist bakış açısına sahip ateistlerin parapsikoloji, kuantum fiziği, izafiyet teorisi, biyoenerji, alternatif tıp, anti-psikiyatri, post-modernizmden habersiz olarak hâlâ bilim adına kendilerini tek yetkili görmeleri de artık bir handikap oluşturmaktadır! Duanın gücü örnekleri için de 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir.

Muhammed, her ne kadar batıl inançlara karşıymış gibi görünmüş ve örneğin Kur'an'a: "Hak geldi, batılsa yıkılıp gitti. Kuşkusuz batıl yıkılıp giden türdendir." (İsra suresi, ayet 81) ya da: "Tanrı batılı yok eder ve hak olanı sözleriyle yerleştirir." (Şura suresi, ayet 24; Sebe' suresi, ayet 49; Enbiya suresi, ayet 18, Kehf suresi, ayet 56 vb.) şeklinde ayetler koymuşsa da, her hususta olduğu gibi bu hususta da söylediklerinin tersi olan şeyleri yapmaktan geri kalmamıştır.

Bir kere bu ayetlerdeki batıldan kasıt, İslam dışı düşünce sistemleridir. Batıl inanç ise İslam'da zaten yasaktır. (DİA, XVIII/382-384) Ayrıca Hz Muhammed Kur'an'a bir şey koyamaz veya çıkaramaz da! (Hakka, 44-47) 'Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?' adlı yazımıza da bakılabilir.

Kâbe'deki 'kara taş' ı (hacer-i esved) öpüp okşaması ve bu taşı ilah niteliğinde kılmasından ve müslümanlar için tapınak yapmasından mina dağı'nı sağ tarafına alarak 'cemre' mahallinde yedi çakıl taşı atmak suretiyle şeytanları kaçırtmaya çalışmasından tutunuz da hastalıkları tükürüklü ve tükürüksüz üfürük usulleriyle tedavi yolunu seçmesi ve başkalarına da bu şekilde yapma iznini vermesi, Muhammed'in batıla olan bağlılığının nice örneklerinden bazılarıdır.

Şeytan taşlama sadece bir temsildir, simgedir; orada şeytan yoktur. "Ey şeytan, birinci taş ile artık hactan dönünce yalan konuşmayacağım. İkinci taş ile artık gıybet yapmayacağım…"

niyetleri ile temsili olarak şeytan orada taşlanır ve amaç hac sonrası için bir ön hazırlık niyet göstergesidir! Haceru'l-Esved ise, Hz. Ömer'in de "Biliyorum ki sen bir taşsın, ne bir faydan ne de zararın vardır." (Buhari, Hacc 50, 57, 60; Müslim Hacc, 248, 120; Muvatta, Hacc 36; Tirmizî, Hacc 37; Ebu Davud, Menasik) dediği gibi sadece bir taştır ve tarihte hiçbir Müslüman Hz. Ömer'i bu sözünden dolayı eleştirmemiştir. İmam Nevevi'nin de belirttiği gibi Hz. Ömer'in bunu söylemesine sebep: "Müslümanların putperestlikten yeni kurtulmuş olmalarıdır. Hz. Ömer Hacer-i Esved'i öperse, cahillerin bu işin eski hal üzere devam ettiği zannına kapılmalarından korkmuş ve cahiliye döneminde Araplar, putların, insanı Allah'a yaklaştırdığına inanırlarken Hz. Ömer bu itikada muhalif hareket etmek gerektiğine, ibadetin ancak, faydası ve zararı olmayan şeyleri yaratan Allah'a yapılacağına dair uyarıda bulunmuştur." (Nevevi, Şerhu Sahihi Müslim, VII/16-17; Kamil Miras, Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, VI/108-109) Bu konu ayrıca 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda, 'Müslümanlar Haceru'l-Esved'e taparlar, Kâbe'ye secde edip şirke mi düşerler?' başlığı altında ayrıca ele alınmıştır.

soru: "Oruçlu bir kimsenin, ölü insan vücudu, hayvan ya da uyumakta olan bir kadınla (onu uyandırmadan) cinsi münasebette bulunması konusunda İslam ne gibi buyruklar getirmiştir?" eğer bu soruyu yadırgar ve: 'bu nasıl iştir? hiç böyle bir din hükmü olabilir mi? İslamda böyle bir şey yoktur' şeklinde yanıt verecek olursanız, Müslümanlık sınavından sıfır alır, kafirler arasında yerinizi bulursunuz! Yok eğer: 'evet bunları Muhammed'in buyurukları olarak benimsiyorum, çünkü başta diyanet işleri başkanlığı'nın yayınları olmak üzere tüm İslam kaynaklarında bunun böyle olduğu bildirilmekte' derseniz, siz tam bir Müslüman sayılırsınız. Çünkü gerçekten de diyanet işleri başkanlığı'nın ve din adamlarımızın, Muhammed' in buyrukları olarak insanlarımıza bellettigi din verilerine göre oruçlu kişi, hayvanla ya da ölü insan vücuduyla cinsel ilişkide bulunacak olursa, orucu bozulmuş sayılır; bu gibi hallerde kişinin 'kaza orucu' tutması gerekmektedir.

"Kafirler arasında yer almak" için 'imanın temel ilkelerinden birini' reddetmek gerekir. Yukarıdaki görüş ise bir fetva yani insan kaynaklı bir yorumdur. İslam'da birçok farklı mezhep vardır ve bu mezhepler farklı yorum, fetvaları nedeni ile birbirini kafir ilan etmezler! Gelelim konu olan fetvaya! Mesela ceza hukukunda adam öldürmenin cezasının olması, o hukuk sistemini savunanların bu fiili onayladığı anlamına gelebilir mi? Hukukta ve İslam fıkhında da -özellikle Hanefi mezhebinde- 'sadece olan olaylara değil, olabilecek olaylara da fetvalar' verilmiştir. Böyle bir 'yanlışı' bir gün bir yapan çıkarsa, 'cezası şudur' diye önceden kişisel görüşler ifade edilmiştir! Fıkıh hayatın kendisidir, olanlara, yapılanlara ve olabileceklere karşı gerekenleri ifade eder. İşin ironik yönü, kendisi de bir hukukçu olan Arsel'in bu konulara yabancı olmaması gerektiğidir. Hukukta ictihad kavramını ya bilmeden ya bildiği halde gizleyerek konuya bu açıdan yaklaşmak da sadece taassup ile açıklanabilecek bir özelliktir! Bu arada hatırlatalım, Efendimizin 'sadece' oruçlu iken eşi ile -hadislerde uykuda ifadesi de yoktur!- ilişkiye giren kişinin orucunun bozulacağı ile alakalı hadisi vardır (Buhari, Savm, 30 [1936]; Müslim, Sıyam, 81-84 [1111]; Ebu Davud, Savm, 37 [2393]; İbn Mace, Sıyam, 14) diğer hususlar hadislerde geçmez! Ama merak edenler için belirtelim, hayvanlarla sex için ülkeler arası seyahat edenler Avrupa'nın ateist ülkelerinde olanlardır! Detaylar için 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımıza bakılabilir!

Size deseler: "Yemek yediğin çanağın ya da su içtiğin bardağın içine sinek düştüğü zaman sineğin her tarafını batır, sonra çıkar at ve yemeğine ya da içmene devam et. Eğer sineğin, dışarıda kalan ' şifa ' kanadını yemeğin (ya da içeceğin) içine batıracak olursan, şifa hastalığı gidermiş olur."

Arsel'in, kendince alay ettiği bu durum bilimsel olarak kanıtlanmıştır! Ayrıca, çöl gibi ortamlarda su başta olmak üzere gıda maddeleri her istenildiği anda bulunamayabilir, o nedenle

de çok değerlidir. Hadis-i şerif ‘zorunlu hallerde’ neler yapılabileceğini bize aktarılmıştır. Ama çöl dışında, zorunluluk yoksa temizlik dini olan İslam, gerekeni yapmamıza izin verir. Zaten bu fiilin dinen farz olduğunu da hiçbir âlim ileri sürülmemiştir! I. Dünya Savaşında kimyasal gaz saldırılarında askerler idrarlı bez ile ağızlarını sararak kendilerini korurlardı, hatta II. Dünya savaşı sırasında ülkemizde sivil halka bile bu bilgi aynen öğretilmiştir. Ama bu, her zaman idrarlı bezle dolaşmayı veya alternatif durumlar varken bu metodu kullanmayı zorunlu kılmaz. İşte bu hadisten de çıkarılacak hüküm budur!

Efendimizin hadisi şu şekildedir: "Sizden birinizin kabına sinek düşecek olursa, onu iyice batırsın. Zira onun bir kanadında hastalık, diğerinde şifa vardır. O, içerisinde hastalık olan kanadıyla korunur." (Ebu Davud, Et'ime 49, Buhari, Tıbb 58, Bed'ü'l-Halk 14; İbnu Mace, Tıb 31, Nesai, Fera' 11) İbnu'l-Cevzi der ki: "Bu kimsenin söylediğinde bir gariplik yok. Zira arı, baş kısmıyla bal toplar, aşağı kısmıyla da zehir alır. Zehiri öldüren yılanın eti, zehrin tedavisinde kullanılan ilaca katılmaktadır." (İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, XI/135-137) İşte iman sahibi bir İslam âliminin yaklaşımı ve ateist akademisyenin yukarıdaki bakış açısı. Şimdi de gelelim konunun bilimsel boyutuna. “Çağın antibiyotikleri kurtçuklardan geliştirilebilir. Bilim adamları, yeşil ‘sinek’ larvalarının salgılarından elde edilen yeni bir antibiyotik türü keşfetti.” (Hürriyet, 06.08.2008; Yeni Şafak, 07.08.2008) “Sineklerden antibiyotik elde ettiler. Çığır açacak ilk adım. Sydney'deki Macquarie Üniversitesi'nden Prof. Andy Beattie önderliğindeki ekip çok ilginç bir araştırmaya imza attı. Sinekler, böcekler ve ‘her türlü haşerenin çürüyen et ve gübre dâhil her pisliğe karşı dayanıklı olduğunu dikkate alan’ bilim adamları, "Bu yaratıkların enfeksiyonlara karşı süper direnci olması gerekli, aksi halde sağ kalamazlardı. Onlardan antibiyotik yapma deneyimlerimiz şimdilik başarılı sonuçlar verdi" dediler.” (Hürriyet, 1.10.2002)

Sinek kanadındaki mikrop öldürücü özellik keşfedildi. Makale, ‘Acta Biomaterialia’ adlı bilim dünyasında itibarı yüksek bir dergide yayınlanıyor. 1 Eylül 2017’de basılan makalede bazı sineklerin ve uçan böceklerin kanatlarındaki kimyasal yapılar incelenmiş ve çok ilginç bulgular elde edilmiş. Bazı sineklerin kanatlarının yapısı incelendiğinde bilim adamları çok etkili bir bakteri (mikrop) öldürücü bir yapıyla karşılaşmışlar. Palmitik ve stearik asitlerin kristalize olmuş bir türevinden oluşmuş kaplama taşıyan sinek kanatlarının, tıp dünyasının tedavi etmekte zorlandığı Pseudomonas aeruginosa ve Staphylococcus aureus gibi çok tehlikeli mikropları bile öldürebilecek bir nitelikte olduğu görülmüş. Üstelik bunu yaparken sineğin kendisine veya çevreye zarar veren herhangi bir yan etkiye yol açmadan bu etki gerçekleşmekte. Halbuki bilindiği gibi, ‘antibiyotiklerin çok ciddi yan etkileri’ görülebiliyor. Bu iki yağ asidinin çok özel şekilde tasarlanmış mikro kristal yapısı bu çok etkili antimikrobik özelliği sağlamakta. Yazıda bu yapının ayrıntısı üzerine uzun değerlendirilmeler yapılıyor. (Elena P.Ivanova et al. Bactericidal activity of self-assembled palmitic and stearic fatty acid crystals on highly ordered pyrolytic graphite. Acta Biomaterialia. Volume 59 react-text: 70 , /react-text react-text: 71 1 September 2017 /react-text react-text: 72,Pages 148-157; Prof. Volkan Tuzcu, Zafer, Eylül 2017, satı: 489)

‘Sinekten antibiyotik elde etme çalışmaları geçtiğimiz yüzyılda başlanmış’ ve bu sayede ‘1930 ve 1947’de İngiliz ve İsveç ilim adamları “cafasin” ve “klotinizin” adlı antibiyotikleri keşfetmişlerdir. Günümüzde artık ‘sinek vücudunun tamamen anti bakteriyel etkiye sahip güçlü antibiyotikler ile kaplı olduğu da’ bilinmektedir.

Özellikle yukarıda ekran görüntülerini verdiğimiz araştırmaların ikincisinin başlığı hadis ile tıpatıp aynıdır. 'Antibiotic on the the left wing of the the house fly can kill its own bacteria': Ev sineğinin sol kanadında bulunan antibiyotik kendi bakterisini yok edebilmektedir! (prezi.com/54iy0nh216hy/antibiotic-on-the-left-wing-of-the-house-fly-can-kill-its-own-bacteria. Ayrıca: pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/33612611) "Showed that the antimicrobials of the M. domestica house fly originated from the antagonistic bacteria found on the right and left wings of M. domestica.": Özetle, ev sineğinin sağ ve sol kanatlarında antimikrobiyaller var! (researchgate.net/profile/Muhammad-Asril-3/publication/358641649_Tracking_The_Source_of_Antimicrobial_Production_From_House_Fly_Musca_domestica_Right-Wing_of_Fly_Or_Gut_System_-_A_Mini-Review/links/620cf9edc5934228f96ff318/Tracking-The-Source-of-Antimicrobial-Production-From-House-Fly-Musca-domestica-Right-Wing-of-Fly-Or-Gut-System-A-Mini-Review.pdf)

Macquarie Üniversitesinden biyoloji bilimleri bölümünde bir grup araştırmacı, sineklerin çürük et, meyve ve gübre dâhil olmak üzere her türlü pisliğe karşı dayanıklı olduğu teorisinden yola çıkarak sineklerin sahip oldukları bu antibakteriyal özellikleri farklı gelişim evrelerinde ortaya çıkarmak üzere çalışmalar yaparlar. Grubunun yeni keşfini Melbourne Mikrobiyoloji Konferansında tanıtan Ms Jonanne Clarke, "Çalışmalarının, yeni antibiyotiklerin bulunması için yapılan küresel araştırmaların ufak bir parçası olduğunu fakat 'kimsenin daha önce bakmayı akıllarına getirmedikleri bir yere' odaklandıklarını" söylüyor. Ms Clarke, mide içersinde de meydana gelen antibakteriyal özelliklerin sinek bedeni üzerinde mevcut olduğunu söylüyor ve her iki yerde de bu aktiviteleri görebileceğimizi belirtiyor ve "Sinek bedeni üstüne yoğunlaşmamızın sebebi daha kolay ayrışılabilir yapıda olmasıdır." diye ekliyor. Biophysical Journal'da, 19 Şubat 2013'te yayınlanan, Avustralyalı ve İspanyalı 14 bilim adamının deneyleriyle kaleme aldıkları 'Biophysical Model of Bacterial Cell Interactions with Nanopatterned Cicada Wing Surfaces' adlı makalede, sinek kanatlarının yüzeyindeki nanopatternlarının, temas halinde bakterileri yalnızca fiziksel yüzey yapısına bağlı olarak öldürdüğü kanıtlanmıştır. Makale, Clanger cicada (Psaltoda claripennis) kanadı nanopatternlarını antibakteriyel nanomalzemelerin tasarımına dâhil etmenin faydalarından bahsederek, nanoteknolojinin sinek kanadını model alması önerisini sunmaktadır. 'Sinek kanatlarının, bakteri kirliliği ve enfeksiyonlara karşı artan dirence sahip' yeni işlevsel yüzeylerin geliştirilmesi için 'model niteliğinde' olduğunu belirtilmiştir. Kanada'daki McGill Üniversitesi'nden kimya mühendisi Anne-Marie Kietzig sinek kanadı nanopatternları modeline dayanarak üretilecek materyallerin, otobüs korkulukları gibi yaygın olarak hastalığı barındıran halka açık yüzeylere uygulanabileceğini öne sürüyor. Bu, (sinek kanadı nanopattern modelleri) pasif bir bakteri öldürme yüzeyi sağlayacak.' diye ekliyor ve 'çevreye zararlı deterjanlar gibi aktif maddeler gerektirmediğini' belirtiyor. (İnternational Weekly Journal of Science, ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3576530) Antibiyotik ve deterjan zararlıdır ama evrimsel süreçte tesadüfen oluşan sinekten üretilen zararsız! Tek başına bu gerçek bile birçok mesaj vermekte değil midir?

Auburn Üniversitesi Alabama Tarımsal Deney İstasyonu araştırma entomologları Ed ve Mary Cupp, karasineklerin (Musca domestica) ağız sıvısında bulunan protein kesilerinin yaraları iyileştirici etkisini tesbit ettiler. Ayrıca araştırmalarına göre, protein cilt ülserleri ve diyabetik ayak lezyonları gibi kronik yaraların iyileştirilmesi için benzer bir şekilde çalışacak. AU Veteriner Hekim Koleji'ndeki küçük hayvan cerrahisi profesörü olan Mary Cupp ve Steven Swaim, antibiyotikleri ve protein iyileştirmeyi birleştiren çözümlerle tedavi edilen cerrahi insizyonların (kesik, yarık) tek başına antibiyotiklerle tedavi edilen insizyonlara göre daha hızlı ve daha güçlü olduğunu belirleyen bir araştırma yaptı. Auburn'un Teknoloji Transfer Ofisi (OTT), teknolojiyi mevcut şirketlere ve bu teknolojinin çevresinde bir girişimde bulunmayı düşünen girişimcilere pazarlamaktadır. (Today in Viddya, Cilt 7, Sayı 23, Yayınlanma: 23 Ocak 2005, Editör: Susan K. Boyer)

FEBS Letters'ta 22 Eylül 1997'de Cilt 415, Sayı 1'de 64-66 sayfalar arası yayınlanan 'Chemotherapeutic activity of synthetic antimicrobial peptides, correlation between chemotherapeutic activity and neutrophil-activating activity' isimli makalede bilim insanları,

‘34 amino asit tortusundan oluşan Sarcophaga peregrina’nın (et sineği) güçlü bir antibakteriyel proteini olan sapecin B’nin aktif çekirdeğini saptadıklarını, bu çekirdeğin, sapecin B’de bir α-sarmal oluşturan 11 amino asit kalıntısı, artıklarının 7-17’den oluştuğunu, bu peptiti daha da modifiye ettiklerini ve hem antibakteriyel hem de antifungal (mantar öldürücü) aktivite sergileyen birkaç antimikrobiyal peptid sentezlediklerini; genellikle, X ve X’in bir hidrofobik kalıntı olduğu her iki uçta ve XXXXX’teki [K veya R] X [K veya R] motiflerine sahip olan undecapeptitlerin potansiyel olarak bakteri ve mantarların öldürülmesinde aktif olduklarını, bakterinin ATP’yi sentezleme ve amino asitler taşıma kabiliyetini de kaybettiğinin bulunduğunu’ belirtmişlerdir.

Yukarıda da kısaca değindiğimiz, Avustralya Sidney’deki Macquarie Araştırma Üniversitesi Division of Environmental & Life Sciences, Department of Biological Sciences’ta çalışmalar yapan J. Clarke ve ekibi, 2003’te yayınladığı ‘Hypothesis driven drug discovery: antimicrobials in flies‘ isimli makalesi ve diğer çalışmalarını sunduğu Australian Society for Microbiology Konferansında üç türün de yüzeylerinin antibakteriyel özellik gösterdiğini kanıtlamışlardır. Ev sineği-karasinek (Musca domestica), koyun sineği (Lucilia cuprina), meyve sineği (Drosophila melanogaster) yüzeylerindeki antibakteriyel aktivitenin daha etkili terapötik ömrünün olduğu belirtilmiştir.

Bu konuda bir makale yayınlayan Dr. Samahı, mikrobiyologların sineğin midesinin içinde parazit olarak yaşayan uzun hücrelerinin bulunduğunu keşfettiklerini bildirir. Bu mantarsı hücreler, kendi üreme döngülerinin bir bölümü olarak, sineğin solunum kanallarına doğru çıkıntı yaparlar. Sinek, sıvının içine tamamen batırılırsa, osmotik basınçta meydana gelen değişiklik hücrelerin çatlamasına yol açmaktadır. Bu hücrelerin içeriği ise, sineğin vücudunda taşıdığı patojenlere karşı olan bir antidot olmalarıdır yani zehire karşı panzehirdirler. Yemeğe bulaşan sinekten çıkan zararlı mikropları, sinek batırılınca çatlayarak ortaya çıkan antidot tesirsiz hale getirmektedir. (Dr. Mustafa Reyhanlı, Gerçeğe Doğru Dergisi, Cit, 5) Bu konuda araştırma yapan Dr. İzzeddin Cevvale de şu tespitlerini dile getirmiştir: Eskiden beri bilinen bir gerçek vardır ki, zararlı hayvanların zehirinde hem fayda hem de zarar vardır. Yani bunlarda hem zehir ve hem de panzehir bulunmaktadır. Tıpta, yılanın kuyruğundan ve zehirli haşerelerden serum elde edilir. Elde olunan bu serumla akrebin veya yılanın soktuğu kimseler tedavi edilir. Hatta daha da ötesi, kanser acılarının dinmesi için yine bu hayvanlardan elde edilen serumlardan yararlanılır. Yine günümüz tıbbı, insana tiksinti verici özellikte olan maddelerden hayat verici ilaçlar elde etmektedir. Mesela penisilin küften elde edildiği gibi, streptomisin ise kabir toprağından elde edilmektedir. Bilindiği gibi Bakteri İlmi'nde her bir mikrop için onu öldüren bir panzehir vardır. Mikrop bir canlının vücuduna girdiği zaman, vücud bu mikroba karşı harekete geçer, böylece vücuda giren mikroba karşı onları yok edici karşı bir antikorla ortadan kaldırır. Özetle vücutta oluşan antikor ve antitoksin, mikrobu yok eder. Nitekim bu kural karasinek için de aynen geçerlidir. Karasineğin vücudunda da birbirine karşı savaş veren iki tür zehirin bulunması gayet normaldir. Böylece karasineğin taşıdığı hastalık yapıcı mikroplar, sineğin yemeğe veya suya düşmesiyle bulaşacağından onun diğer kanadında da bu zehiri önleyecek panzehir vardır. Hastalığı yapan, mikropların kendisi değil, onların salgıladıkları toksinlerdir. Vücut bu toksinlere karşı antitoksin meydana getirmek suretiyle kendisini korur. Acaba sineğin vücudunda bu toksinlere karşı antitoksin meydana gelmez mi? Mahmud Kemal ve M. Abdülmümin Hüseyin adında Mısırlı iki doktor; karasinek hadisindeki durumu tesbit etmek için yaptıkları araştırmalarında diyorlar ki: 1871 yılında Alman Prof. Brifeild, Almanya halkı karasineğin, İmposamosouy adını verdiği Mantar cinsinden bir tufeyliye/asalağa müptela olduğunu keşfetti. Bu tufeyli devamlı olarak sineğin vücudunda yaşayıp geçinmektedir. Profesör yaptığı incelemede bu tufeylinin lintomophteraly adında bağlı yahut birleşik yosun mantarları Sygmomysis denilen bir yosun mantarı türüne mensup olduğunu gördü. Bu parazit

su yosunu mantarı denen ‘phycomclspristiti'nin ikinci çeşidindendir. Bu asalak hayatını, sineğin vücudunda mevcut, içinde özel bir salgı olan yuvarlak hücreler şeklindeki yağ tabakasında geçirir. Sonra bu yuvarlak hücreler uzar, meydana gelen açıklıklardan yahut sineğin karın halkaları mafsallarından dışarıya çıkar ve sineğin vücudunun dışına çıkmış olur. Bu çıkış devri, bu mantarın üreme devresidir. Bu devrede mantarın tohumları hücrenin içinde toplanır. Hücrenin iç basıncı artar, nihayet bu basınç o dereceye ulaşır ki, hücre cidarları buna tahammül edemeyerek patlar ve içteki tohumlar itme kuvvetiyle hücrenin 2 cm. dışına fırlar. Öte yandan modern çağın bilim adamlarının buluşları da, Alman bilgini Brifeild'in teorisini desteklemektedir. 1945 yılında mantar bilgisinde en büyük üstad olan Prof. Langiron, devamlı olarak sineğin karnında yuvarlak hücreler şeklinde yaşayan bir mantarda "enzim" denilen karışma gücü yüksek bir salgı bulunduğunu açıklar. 1947-1950 Yılları arasındaki iki Alman bilgini Arnstaine, Cook ve İsviçreli bilgin Rolius araştırmalarında, "Javaein" dedikleri bir madde bulurlar. Bu maddeyi sinekte yaşayan Mantar türünden elde ederler. Bu maddenin hayatiyete zıt olduğunu, tifo ve dizanteri gibi birçok mikropları öldürdüğünü tespit ettiler. 1948 yılında İngiliz bilim adamlarından Briyan Courtes; Heming; Geferies ve Mackjohan araştırmalarında "Cotin-sine" dedikleri hayatiyete zıt bir madde bulurlar. Bunu yine sinekte yaşayan aynı tür mantardan elde etmişlerdir. Tifo, dizanteri vs. gibi mikroplara karşı tesirli idi. 1949 Yılında iki Alman bilgini Omcyve Farmer ve İsviçre'den German, Roth, Athlenger ve Blathner de araştırmalarında "İniatin" adını verdikleri tek hücrelilerin yaşamasına zıt bir madde elde ettiler. Bunu da sinekte yaşayan Mantar türüne mensup bir mantardan elde etmişlerdi. Bu maddenin tifo, dizanteri ve kolera gibi hastalık mikroplarına karşı tesirli olduğunu gördüler. 1947 Yılında ise ilim adamlarından Moftiş tarafından, sinek vücudunda yaşayan mantarlara mahsus bir kültürden tek hücreli canlılara zıt maddeler elde edildi. Bunların tifo, dizanteri ve benzeri mikroplara karşı kuvvetle müessir olduğunu gördü. Keza bunlar, hummalı hastalıklara sebep olan mikroplara karşı da tesirleri kuvvetli idi. Bu maddenin bir gramı, mezkur mikroplarla kirlenmiş yüz litre sütü koruyacak güçte idi. Yiyecek veya içeceğin içine düşen sinek, yiyeceğe veya içeceğe iyice batırılmaksızın alınıp atılacak olursa; çıkarıldığı yerde sineğin taşıdığı zararlı mikroplar kalmış veya oraya bulaşmış olabilir. Eğer sineğin tamamı birden yiyecek veya içeceğin içine batırılıp daldırılmış olursa durum ne olur? Sinek yiyecek ve içeceğin içine tamamen batırılmış olunca, sineğin vücudunda bulunan panzehir harekete geçer. Bu batırma sırasında panzehir taşıyan zar patlar ve parçalanır. Panzehir hemen harekete geçmekle, sineğin taşıdığı mikropların üzerine atılır ve onları etkisiz hale getirip, imha eder. (Said Havva, er-Rasul, s. 36-41. Not: Said Havva 'nın er-Rasul isimli eseri içinde bir bölüm olarak yayınlanan Karasinek hadisi ve bu badis etrafında söylenen sözler, daha sonra "el-lsabe fi'r-Reddi ata men taane fi hadisi'z-Zübabe" adı altında, müellif Elbani ile birlikte müstakil bir risale olarak yayınlanmıştır. Ayrıca; Sadeddin Roston Tere, S. Ateş., Hakses, 966, s. 4, sayı 17)

Günümüzde sineklerde bulunan antibakteriyel özellikler, ilaç yapımında kullanılmaya çalışılmaktadır. (abc.net.au/science/articles/2002/10/01/689400.htm; web.archive.org/web/20160307044832/www.islamdunktv.com/2011/01/hadith-of-fly-refuting-those-who-laugh.html)

"Balıkların insanları baştan çıkarmak üzere birtakım oyunlara başvurduğunu belleten dinsel kurallara inanırmısınız?" ... "kibirlenip de kendilerine yasak edilen şeylerden vazgeçmeyince onlara: 'aşağılık maymunlar olun' dedik..." (a’raf suresi, ayet 166; bakara suresi, ayet 65.)

Yahudi kavmini, Allah’u Teâlâ -rızıklarının bir aracı olan - balık tutup tutmamakla imtihan etmiştir. “Cumartesi (sebt, sabbat) Yahudilerin kutsal günüdür. Yahudi şeriatında cumartesi haftalık tatil günü olup o gün çalışmak ve dolayısıyla avlanmak yasaklanmıştır. Cumartesi günleri balıklar avlanma yasağı dolayısıyla ürkütülmedikleri için diğer günlere göre daha rahat hareket eder, sahile yaklaşır, su yüzüne çıkarlardı; çalışma günlerinde ise derin sulara çekilirlerdi. Balıkların, insan davranışlarına ne kadar kolay alıştıkları bilinmektedir. (Kur'an Yolu, s. 170) Ayette, bu sahil beldesinin sakinleri olan Yahudiler söz konusu geleneği ihlal ederek cumartesi günleri de avlandıkları için eleştirilmektedir. Çünkü onlar bu suretle dinlerinde on

emrin dördüncüsü olarak yer alan (Çıkış, 20/8-11) önemli bir kuralı ihlal etmişlerdir. Balıkların avlanma yasağının bulunmadığı günlerde uzaklara çekilirken cumartesi gününde akın akın sahile doğru gelip görülmesi, nefislerine ve çıkarlarına düşkün insanların iştahını kabarttığı ve avlanma yasağını çiğnemelerine yol açtığı için ayette bu husus bir deneme, imtihan olarak değerlendirilmektedir. Nitekim müteakip ayetten anlaşıldığına göre bazı iyi kimseler yasağı delmedikleri için bu imtihanda başarılı olmuşlardır." (DİB, Kur'an Yolu Tefsiri, II/613) Örneğin oruçlu bir insan için bir bardak su ne kadar değerlidir değil mi? O bir bardak su "insanı nasıl baştan çıkarır, ne hayallere daldırır!" Ama ateist zihniyete sahip Arsel'in bunu anlamasını bekleyemeyiz tabii! Öyle ya, bir kişi neden, karşılıksız olarak birine para versin (sadaka, zekat); parası ile aldığı etin bir bölümünü fakirle paylaşsın (kurban); toplumsal ortak bilinç oluşsun diye tüm inananlar aynı anda aç-susuz kalsın? (oruç) Ateist mantık, ye- iç, fırsatını bulunca dünyadan ne götürsen kârdır mantığını ile hareket eder. Öyle ya ateiste göre kendisi, öncesi maymun sonu toprak olan ve nedensiz- tesadüfen var olan bir parça et- yağ- sinir karışımı bir hayvan türü değil midir? Hayat güçlülerin ayakta kaldığı bir savaş alanı ise (Evrim Teorisi) neden kendi güçsüz kalıp, tabiat ananın bu hediyesini kaybetmeyi göze alsın ki? Hangi ateist yılbaşı kestiği hindinin bir parçasını bir fakirle paylaşmıştır? Yılbaşı ağacını süslerken doğa sevgisi akıllarına gelir mi?! Arsel, kelime oyunları, önyargı, taassup dolu yazısı ile "İmtihanı kaybedip açgözlülüklerinin esiri olan Yahudilerle ilgili Allah'ın hitabını" nasıl yorumladığı görülmektedir! Gelelim maymun meselesine: Türkçede bile "Maymun iştahlı" diye bir deyim vardır. 'Doymak bilmez, açgözlü' anlamında kullanılır. Kısaca bir mecaz kullanım söz konusudur bu ayette. Kur'an'da mecaz sanatının yoğun biçimde kullanıldığını önyargısız bakan her göz görebilir. 'Kur'an mecaz sanatı deryasıdır' dense mübalağa edilmiş olunmaz. Ama Arsel yine yapar ateistliğini ve mecazı asıl anlam ile alarak veya bilmeyerek okuyucuyu yönlendirir! Ayrıca 'Ateizm yanılgısı', 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'Evrim', 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' ve 'Kur'an ve mecaz' adlı yazılarımız okunursa bu konular daha da iyi anlaşılacaktır.

"Horozların melek gördükleri zaman öttüklerine ve öttükleri zaman Müslümanlar için tanrı'nın 'keremi'nden dilekte bulunmak gerektiğine dair bir hükmü tanrı ve ' peygamber ' buyruğu olarak kabul ediyor musunuz?", "Eşeklerin şeytan gördükleri zaman anırdıklarını ve anırdıkları zaman 'euzü bi'llahi mine'ş-şeytani'r-racim' deyip tanrı'ya sığınmanın Müslüman kişi bakımından zorunluk olduğuna inanıyor musunuz?"

Öncelikle ortada bir zorunluluk yoktur. Hadis bir öğütte bulunmaktadır ve bu dinen zorunlu bir emir değildir. Ama bilinen bir gerçek vardır ki, hayvanların altıncı hissi biz insanlardan çok daha gelişmiştir. Birçok deprem olayında bunu yaşayarak gördük zaten. Onlar titreşimleri daha önce hissederler. Hatta henüz teknoloji o seviyeye ulaşmadığı ortada iken hayvanlara bu özelliği vereni anlamamak sadece manevi körlükle açıklanabilir! "Onların gözleri vardır ama onlarla göremezler." (A'raf, 179) Bazı hayvanlar biz insanlara göre daha iyi görür, hisseder, duyar. Depremin sismik titreşimlerinden melek, şeytanlara dek! "Tavuk ve horoz gibi kümes hayvanları deprem öncesinde ilginç sesler çıkartmaktadırlar. Horozların sürekli olarak sıçradığı ve kümeslerinden dışarı çıktığı gözlemlenmiştir." (ankaravetrium.com/blog/hayvanlar-depremi-nasil-hisseder) "Jeofizik Mühendisi Prof. Dr. Övgün Ahmet Ercan'ın yaptığı bir araştırmada depremi önceden haber veren tam 57 farklı göstergeden bahsedilmektedir. Örneğin, at, eşek ve inek gibi hayvanlar huysuzlaşırlar, ahır kapılarından dışarı çıkmak isterler." (zaferdergisi.com/makale/13757-depremi-onceden-tahmin-etmede-hayvan-ve-bitkiler-kullanilabilir-mi.html) Ama tabii ki her ötüşün melekle alakalı olduğunu iddia eden de yoktur, bu tür olayların gerçekleşeceğini inkar edende!

Ayrıca Müslümanlar Arsel gibi önyargılı ve kendilerine düşmanca yaklaşanlara karşı da Allah'a sığınırlar! Ne ûzü billah!

Soru: "Ev farelerinin, yangın çıkarmak bakımından pek usta olduklarına ve onları bunu yapmaya şeytanların zorladıklarına ve bu nedenle mutlaka öldürülmeleri gerektiğine dair İslami buyruklara uyar mısınız?" , "Siz uyumak istediğinizde kandilinizi söndürünüz. Çünkü şeytan bunun gibi hayvanları yangın cinayetine sevk eder."

Kur'an kadar hadislerde de edebi sanatsal ifadeler ve mecaz-teşbih bol miktarda kullanılmıştır. Kur'an'ın indiği dönemde Araplar arasında şiir ve söz sanatları çok ilerlemişti. Sözlü sanatın yazılı ilk metinlerinden olan Kur'an'da ve hadislerde bu tür sanatsal ifadeler bol miktarda kullanılmıştır. İnsanlar da içinde oldukları toplumdan ayrı değerlendirilemezler. Hz. Resul de hadislerinde bol miktarda teşbih sanatını kullanmıştır. Gerçek varlığının dışında 'şeytan, kötülüğün, negatif düşüncenin, olumsuzluğun simgesi' (Dr. Hünkar Durmuş, Feyz Dergisi, Sayı: 384, Haziran 2023; Elif Bular, Kur'an'da şeytan, Doktora tezi, s. IV) olarak da hadislerde geçer. Kötülük yapan insanlar da "Şeytana uydum" demezler mi zaten?! Hadislerde anlatılanlar da bu mihval üzeredir. Yangın ve şeytan, hadislerde kandillerin gece söndürülmesi veya yangına neden olan fareler üzerinden sembolik anlatımla ilişkilendirilmiştir.

Size deseler: "öküz, kendi sırtına binilmesinden hoşlanmadığını ve çünkü gururlu bir hayvan olduğunu söyler. Çünkü o, sadece tarla sürmek için yaratılmış bir hayvan olduğunu kabul eder ve bunu kendi ağzıyla Yahudilere bildirmiştir, Muhammed de öküzün bu şekilde konuştuğuna inandığını söylemiştir." , (beni israil zamanında) bir kimse öküz üzerine binmişti. Bu sırada hayvan o kimseye yüzünü çevirip bakarak: 'Ben bunun için yaratılmadım? ben tarla sürmek için halk olundum' demiştir."

Arsel yine aynı hataya düşmekte ve edebi, sanatsal içerikli sözleri anlayamamaktadır. "Hayvanları yaratılış amaçları dışında kullanılmamasının" bizlere öğütlendiği bu tür hadisleri kavrayamayanlar, La Fontaine'in anlatımı, ders verici hikayelerine sıra gelince birden takdir hisleri ile dolmaktadırlar! İslami kaynaktan gelen bu rivayetlere önyargılı yaklaşımlarının nedeni aslında çok açıktır; Taassup, önyargı, (diğer dinler değil ama sadece) İslam'a olan düşmanlık! Efendimizden bir örnek verelim: "İlmini muhtaç olandan esirgeyene, gökteki kuşlar ve denizdeki balıklar lanet eder." Bu hadiste ilme verilen önem, paylaşmanın teşviki gibi mesajlar alınması gerekirken eminiz ki Arsel bu hadisi görse idi bu hadisi de bilim/akıl dışı hadislere örnek olarak verecek ve diyecekti ki: "Soru: siz kuşların hatta bırakın onu sudaki balığın bile konuştuğuna inanır mısınız? bırakın konuşmayı, beddua ettiğine... cevabınız "evet" ise iyi bir müminsiniz…!" A'raf, 179: "Onların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler."

"Aksırmanın tanrıdan gelme olduğuna ve çünkü tanrının aksırmaya muhabbet ettiğine, buna karşılık esnemenin şeytandan olduğuna ve esnemek üzere 'ha' diye ağzını ayıran kişiye şeytanın güldüğüne inanır mısınız?"

"Yine aynı" hatalar zincirine bir halka daha! Aksırmayı engellemenin zararları malumdur. "Hapşırmanın nedeni, vücudumuzun zararlı ve istenmeyen parçacıkları dışarı atma çabasıdır." (Turktime, 29.9.2021) "Hapşırmaya engel olunması beyin kanaması, felç hatta kalbin durmasına neden olmaktadır." (NTV, 8.2.2017) "Ağzı ve burnunu kapatıp hapşırığını engelleyen genç kadın, ölümle pençeleşiyor." (Sabah, 14.2.2002) "Hapşırdığınızda kalbinizin ritmi anlık olarak bozulur." (medicalnewstoday.com/articles/does-your-heart-stop-when-you-sneeze; health.clevelandclinic.org/does-your-heart-stop-when-you-sneeze) "Beynimiz akciğerlerimize istenmeyen maddelerin dışarı atılması emrini verir. Böylelikle, soluk borumuz yoluyla ağız ve burnumuzdan çok güçlü bir hava çıkışı gerçekleşir. Ancak hapşırık sırasında ağız ve burnu kapamak, içeride oluşan basıncın sinüslere, burun boşluğuna ya da göğse geri gitmesine neden olur. Üstelik böyle bir engelleme sonucunda, hapşırık

sırasında oluşan basınç normalin 20 katına kadar çıkabilir. Bu yüksek basınçlı havanın ağızdan ve burundan çıkış yolu bulamayıp kafaya doğru yönelmesi kulak zarına ya da östaki borusuna zarar verebilir." (bilimteknik.tubitak.gov.tr/makale/hapsirigi-tutmak-zararli-mi) "Hapşırığınızı engellemeyin." (Milliyet, 23.02.2007) "Hapşırmayı engellemek öldürebilir." (Posta, 16 Kasım 2022) "Hapşırma, yüz, göğüs ve karın kaslarının koordine bir şekilde çalıştığı, solunumun devamını sağlayarak vücudu koruyan bir reflekstir." (Price WM, Batsel HL. Respiratory neurons participating in sneeze and in response to resistance to expiration. Exp Neurol 1970; 29: 554–570) Refleks bilindiği gibi istemdışı, elde olmadan yapılan bir sinir etkinliğidir. 'Refleksin kaynağı ne, kodlayanı kim?' ufuk açıcı sorusunu sorup, hapşırmanın kısaca faydalarını sıralayalım: "Hapşırma esnasında hem kalbe hem de beyne gerekenden çok daha fazla kan pompalandığı için beyin ve kalbin rahatlaması sağlanır. Kan damarlarını genişletir. Gözyaşı ve sinüs kanallarını açar. Akciğerde bulunan zararlı maddeler vücuttan atılır. Akciğerde bulunan havayı boşaltarak taze hava girmesini sağlar. Kalbimizi birkaç salise durdurarak dinlenmesini yardımcı olur." (Haberturk, 06.12.2019) Hz. Resul "Hapşıran, Elhamdülillah/Allah'ım sana teşekkür ederim, (mikroplar yarattığın bu sistem sayesinde vücudumu terk etti ve kalbim yeniden çalışmaya başladı) desin." buyurur. (Buhari, Edeb 126; Tirmizi, Edeb 3; İbni Mace, Edeb, 20) Benzer mealde bir hadiste de şöyle buyurur Efendimiz: "Allahü teala aksırmayı sever, esnemeyi sevmez." (Buhari, Edeb 125, 128; Bed'ü'l–halk 11. Ayrıca bk. Tirmizi, Edeb 7) Çünkü Yüce Yaradan daima bizim iyiliğimizi ister. "Allah sizin iyiliğinizi ister." (Bakara, 185) İslam'ın tüm emirleri ki bunlar psikolojik, sosyal, dünyevi veya uhrevi, maddi ve manevi olabilir hepsi insanların huzur ve sağlığını korumayı amaçlar. Evet! Allah aksırıp kulu rahatlayınca mutlu olmaktadır. Kulunu bu kadar sevmektedir O Aziz ve Celil olan! Detay için, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir! Hz. Resul de mealen, "Aksırın; vücudunuzu rahatlatın, tutmayın." demektedir. Esneme esnasında ağzın kapatılması gerektiğini de yine Efendimiz şeytana izafe ederek, "Esnerken ağzınızı kapatmazsanız edebe aykırı davranır ve şeytanı memnun edersiniz" demek istemiştir. Bu edebi üslubu bilenler hadislerden alınacak mesajı hemen alırken kimi de Arsel gibi dinsizliğine mazeret arama gayretine devam etmektedir. Hem de bilimin her yeni keşfi ile İslam'ın emirlerini ve yasakalarını onayladığını bilmeden…!

Hukuk ve ahlak anlayışıyla ilgili

Bölüm 2

Bazı sorular *"Hırsızlık, zina vb. gibi suçları işleyen kişilerin, ölmeden önce 'la ilahe illa'llah' (Allah'tan başka tapacak yoktur) demek suretiyle her türlü günahtan kurtulup doğruca cennete gideceklerini kabul edebilir misiniz?"*

Halbuki 'Kul hakkını Allah asla affetmez!' (Buhari, Mezalim, 10, Rikak, 48; Buhari, Şehadat, 27; Müslim, Akdiye, 4) Efendimiz yine, "Şüphesiz ki ümmetimin iflas edeni şu kimsedir: Kıyamet günü namaz, oruç ve zekat sevabıyla gelir. Fakat şuna sövdüğü, buna zina isnad ve iftirasında bulunduğu, şunun malını yediği, bunun kanını döktüğü ve şunu dövdüğü için iyiliklerinin sevabı şuna buna verilir. Üzerindeki kul hakları bitmeden sevapları biterse, hak sahiplerinin günahları kendisine yükletilir ve neticede cehenneme atılır." (Müslim, Birr 59; Tirmizi, Kıyamet 2; Ahmed, II/303, 324, 372) buyurmuşlardır. Peygamber Efendimiz üzerinde borç olan bir kişinin cenazesini de kılmamıştır. (Buhari, Nefekat, 15; Müslim, Feraiz, 14) Yine Efendimiz borçlu ölenin cennete gidemeyeceğini (Nesai, Büyu, 98/4681) bildirmiştir. Konuyu daha fazla uzatmadan asıl konumuza dönelim. Şirk ve kul hakkı İslam'da asla af edilmeyen iki büyük günahtır! İslam'da bir konu ile ilgili bir hükme varmak için o konu ile ilgili tüm ayet ve hadisler bir araya toplanmalıdır. Yoksa ateistlerin durumuna düşmek, yanlı ve yanlış sonuçlara ulaşmak kaçınılmaz olur! Hele öyle bir de ölmeden hemen önce yapılacak istiğfarı Allah zaten kabul etmez! Bunun bariz örneği Firavun ile ilgili kıssadır.

Bir de ateistler ‘Kur’an’da kıssalar neden geçer?’ diye sorarlar! Musa peygamber Kızıldeniz’i yarıp karşıya geçince, Firavun arkasından onu takip eder ama denizin ortasına geldiğinde sular kapanmaya başlayınca “Bende Musa’nın ilahına inandım” der ama Allah imanını kabul etmez. (Yunus, 90- 91) Son andaki tövbe kabul edilmez, tıpkı kul hakkı ile gelen tüm günahkârların ve af dilemeyen tüm ateistlerin af olunmayacağı gibi. Zina, hırsızlık zaten büyük günahlardandır. Sadece ‘Lailaheillellah’ demekle cennete gidilmez ama günahkar insan imanını bu işleri yaptıktan sonra da korur ve günahlarında tövbe edip sahiplerinden kul hakkının affını diler ve af edilirlerse, kıyamet günü ya direk ya da günahlarının cezasını çekip cennete girebilirler. Buna karar verecek olan da sadece Allah (cc)’dır. Yine İslam, ‘hırsızlık eden daimi cehennemde kalacak’ dese Arsel bu defa da, “Bir günah yüzünden ebedi cehennemde kalınır mı?” diye itiraz edecektir. Dolayısı ile ne ateistin dediği gibi, istediğin günahı yapıp sonra tek cümle ile kimse cenneti kazanabilir ve ne de kul hakkı ve şirk hariç günahlar yüzünden -tövbe edildikten sonra- ebedi cehennemde kalınır. "Muhakkak ki Allah, her bir şeyi en iyi bilendir." (Ankebut, 62)

“*Namaz kılmakla her türlü günahtan kolaylıkla kurtulma olasılığına inanır mısınız?”*

Bilinçli olarak namaz kılan, namazda ahiret, kul hakkı, cennet nimetleri ve cehennemin azabı ile ilgili ayet okuyup, bunları düşünen, namazın ruhunu ve amacını keşfedenleri tabii ki namaz günahtan alıkoyar. Bu nedenle Kur’an’da, “Gerçek anlamı ile kılınan namaz, aşırı davranış ve kötülüklerden insanı alıkoyar.” (Ankebut, 45) buyurulur. Yani Kötülük ile namaz bir arada bulunmaz. Namaz kılan kötülük yapmaz; yapanın namazı, namaz olmaz. “Yazıklar olsun o namaz kılanların ki, onlar namazlarının özünden uzaktırlar. Onlar halka gösteriş yaparlar. İyiliğe de engel olurlar.” (Maun, 4-7) Nerede ayetler nerede Arsel’in vermek istediği mesaj?!

Müslümanlık sınavı

Bölüm 3

Tanrı kavramıyla ilgili bazı sorular

“Size deseler: ‘ Tanrı dilediğine hidayet verir, onu doğru yola sokar ya da dilediğinin gönlünü açar, onu Müslüman kılar, dilediğini de hidayetinden yoksun kılar, saptırır ya da gönlünü kapatıp kafir kılar. Dilediğini putlara taptırır, dilediğini puta tapmaktan uzak kılar doğru yola soktuklarını, yani Müslüman yaptıklarını cennete atar, kafir yaptıklarını ya da puta taptırdıklarını cehennem ateşinde yakar! Bu şekilde konuşanlara karşı ne dersiniz?”

Bu konuya cevaplar ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ ve ‘Kader’ adlı yazılarımızda verilmiştir.

“Allah ve resulüne karşı savaşanların ve yeryüzünde fesad çalışanların cezası ancak (acımadan) öldürülmeleri, ya asılmaları, yahut el ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi, yahut da bulundukları yerden sürülmeleridir. bu onların dünyada rüsvaylığıdır. Onlar için ahirette de büyük azab vardır.” (Maide suresi, ayet 34.)

Arsel boşuna kimseyi kandırmaya çalışmasın; İslam barış dinidir. Hz. Resul amcasını öldürtüp ciğerini yiyeni af etmiş, ilk Müslümanlara işkence edip öldürenleri Mekke'yi fethedince bağışlamış, Bedir'de esir edilenleri okuma yazma öğretmesi karşılığı serbest bırakmıştır. Peki, yukarıdaki ayetler neyi amaçlamaktadır? Ayetlerde Müslümanlarla anlaşma yapıp, anlaşmayı bozanlara uygulanacak cezalar ifade edilmektedir. (Razi, XI/214; İbn Sad, Tabakat, II/57-59, 74-78) Anlaşmayı kabul eden karşı taraf bunları göze alıp anlaşmayı ihlal edip, bozuk sonuçlarına razı gelerek bu işe girişirken, İslam'a saldırmak için bu ayeti fırsat görüp kullanmak

ancak önyargı, taassup göstergesi olabilir. Çünkü karşılıklı anlaşmaları bozma dışında "İslam daima barış ve hoşgörü dini" olmuştur ve asla anlaşmaları bozan taraf da Müslümanlar olmamıştır. Bu konuda detaylar için, 'Tevbe suresi 5. Ayet', 'İslam barış dinidir', 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazılara bakılabilir.

"Tanrı'nın yanlış ya da çelişkili kararlar verdiğine ya da insanlardan akıl alarak iş gördüğüne inanır mısın?"

"Kur'an'da çelişki yoktur" adlı yazımızda, başta 'nesh' iddiası, tüm iddialara cevaplar verilmiştir.

Müslümanlık sınavı

Bölüm 4

Hoşgörü" ve "İnsan sevgisi" konularında birkaç soru sıralanmıştır!

Yazarın ileri sürdüğü 'tüm iddialara' ilgili başlıklar altında cevaplar verilmiştir! Özellikle 'İslam barış dinidir', 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm', 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Müslümanlık sınavı

Bölüm 5

"İslam ve kadın" konusunda bazı sorular…

'İslam'da kadın hakları' başlıklı yazımızda iddialar cevaplanmıştır. Ayrıca 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm', 'İslam barış dinidir', 'Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir', 'İslam savaş hukuku', 'İslam sevgi toplumu' başlıklı yazılar da bu bölümdeki diğer iddiaları cevaplamaktadır.

İslam şeriatının tarihi Türk düşmanlığı konusunda birkaç soru. "İslam şeriatında 'ırklar' ve 'toplumlar' arası eşitlik diye bir şey yoktur, Arabın üstünlüğü ilkesi vardır. İslam'a göre tanrı Türkleri insanlığa felaket getirici ırk olarak tanımlamıştır!" "İslam'ın Türk'e düşman olduğunu ve bu düşmanlığı Muhammed'in başlattığını ve Arabın tarihi Türk düşmanlığının bundan kaynaklandığını biliyor musunuz?"

"Arabın Arap olmayana üstünlüğü yoktur." (Müsned, V, 411) hadisi ve ırkçılığı yasaklayan birçok ayet ve hadisi (Hucurat, 10; Müslim, İmare, 57; Nesai, Taḥrim, 28; İbn Mace, Fiten, 7; Müsned, IV, 107, 160; Ebu Davud, Edeb, 112; Ebu Nuaym, I, 9; II, 367; Süyuti, I, 8-12; Mehmed Said Hatipoğlu, İslâm'da İlk Siyasi Kavmiyetçilik: Hilafetin Kureyşliliği, *AÜİFD*, XXIII, s. 135) görmeyen Arsel, uydurma olduğu bilinen hadisleri peş peşe sıralayıp İslam'ı ırkçı bir din olarak göstermeye çalışmaktadır. İslam, insanın atalarının ve ırkının körü körüne takipçisi olmasının önüne geçilmesi istenmiştir. (A'raf, 28, 70; Yunus, 75-78; Hud, 61-63, 84-88; Nahl, 35; Sebe 43; Zuhruf, 22-25) Ümmetçi olduğu, ırkçılığa yer vermediği için faşistlerce eleştirilen İslam, Arsel gibiler tarafından da ırkçı bir din olarak ilan edilebilmektedir! Halbuki gerçekte ırkçı olan din Yahudiliktir (Levililer, 26/12; Çıkış, 19/5-6; II. Krallar, 5/20) ve Kur'an Yahudiliği de eleştirmektedir! (Maide, 82) Bu konu uydurma hadis kitaplarında öyle önemli yer kaplamıştır ki, kimi uydurma hadisler Türkleri kötülerken, kimi uydurma hadislerde Türkleri övmekte ve hatta Hz. Resul'ü Türk bile ilan edebilmektedir! Aşağıda 'Erdoğan Aydın'a Cevaplar' başlıklı

yazımızda bu konu daha detaylı ele alınacaktır. Bu konuda ayrıca 'Müslümanların iç meseleleri' ve 'Türkler hakkındaki uydurma hadisler' adlı yazılarımıza da bakılabilir.

Kur'an'ın eleştirisi

İlhan Arsel bu kitaplarında, "*Kur'an'ın eleştirilemez", "Tartışma kabul etmez", "İçeriği değiştirilemez ve hiçbir şekilde değişmez bir kitap olarak benimsenmesi ve bundan doğma sakıncalar*" şeklinde özetlenebilecek bazı iddialarda bulunur. İslam toplumu içinde yaşayan "dehriyyunculardan İbni Ravendi'ye, ünlü İslam karşıtı Dımeşki'den nice farklı düşünce ekollerine hem de İslam topraklarında yaşarken Kur'an'ı eleştirmemiş midir? Allah bizzat Kur'an'da kendi varlığını tartışmaya açmamış mıdır? Hatta bir peygamber olan Hz. İbrahim'in soru sormasını yine Kur'an bizlere haber vermekte ve bunu bizlere örnek göstermekte değil midir? Bakara, 260: "Bir vakit de İbrahim: 'Ya Rabbi, ölüleri nasıl dirilteceğini bana gösterir misin?' demişti. Allah: 'Ne o, yoksa buna inanmadın mı?' dedi. İbrahim şöyle cevap verdi: Elbette inandım, lakin sırf kalbim tatmin olsun diye bunu istedim." (Dikkat, iman sorunu yok ama kalben yani duygusal yönden, manevi olarak daha yücelmek için görmek istiyor Hz. İbrahim!) Kur'an bir peygamberin 'konuştuğu ve inandığı' Allah'a soru sormasını bizlere haber veriyorken böyle bir kitap soru sormayı yasaklayabilir mi? Kur'an'da Allah şöyle buyurur: "Ölen açık bir delille ölsün, yaşayan da açık bir delille yaşasın." (Enfal, 42) Yine Allah Ehli Kitaba (Yahudi ve Hristiyanlara) şöyle seslenir: " De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz, iddianızı ispat edecek delilinizi getirin." (Neml, 64) Kendi iddiasından emin olmayan muhataplarına böyle kesin bir üslup ile talepte bulunabilir mi? Kur'an'da bile Yüce Yaradan kendi varlığının ispatlarını sunar ve Kur'an insanları araştırmaya yönlendirirken (Tarık, 5; Mülk, 3; Zümer, 21; Ankebut, 20; Ali İmran, 190; Bakara, 164) ve yine Kur'an-ı Kerim'in eğitim, öğretim ve bilim konusunda ilgili ayetleri: Okuma-yazma ve kalemden bahseden ayetler, insan bilgisinin kaynağı ve değeriyle ilgili ayetler, insanın yetiştirilmesiyle, fıtrat özelliklerinin eğitimi ve öğretimiyle ilgili ayetler, bilim, ilim ve tefekkürden bahseden ayetler, toplumdan, geçmiş milletlerin özelliklerinden, hayat tarzlarından ve örflerden bahseden ayetler şeklinde ayrılırken (Halis Ayhan, İslamiyetin Eğitime Getirdiği Değerler, Din Eğitimi Araştırmaları Dergisi, sayı: 5, İstanbul 1998, s. 64) ve George Sarton, 'Introduction of the History of Science/Bilim tarihine giriş' adlı kitabında: "Müslümanların bilimsel alanlardaki faaliyetlerinin arkasındaki itici gücü kavrayabilmek için Kur'an'ın onların hayatındaki merkezi rolünü anlamak gereklidir" ve Biruni ise 'Kitab el-Tahdid Nihayat el Amakin' adlı eserinde: "Bilginin aranması gerektiği Allah'ın bir emridir." (Elif Dorman, Kur'an'da Bilime Teşvik Eden Ayetler Işığında İslam Bilim Tarihi ve Kadın Bilim İnsanları, Kurani hayat, 07 Ekim 2020) derken, Rasulüllah (sav) kendisine soru sorulmasını nasıl yasaklasın ki? Zaten Arsel'in İslam tarihinden haberi olsa, Hz. Muhammed'in (sav) kendisine sorulan soruların hepsine cevap verdiğini de bilirdi. Eğer tersi olsaydı, "Kim ilim öğrenme arzusuyla bir yola girerse, Allah bu sebeple ona Cennet'e giden yolu kolaylaştırır." (Müslim, Zikir 11) demez, Müslümanları ilim öğrenmeye teşvik etmezdi. Soru sormadan ilim mi olur? Bırakın erkeklerin soru sormasını, kadınlar da Mescid-i Nebevi'ye gelirler, Hz. Peygamber'e soru sorarlardı. Talep üzerine Peygamberimiz kendilerine özel ders için Perşembe gününü tahsis bile etmişti. Hz. Aişe annemiz de bu konuyu şöyle değerlendirmiştir: "Şu Ensar hanımları ne güzel hanımlardır! Haya sahibi olmaları, ilimde derinleşmelerine engel olmamıştır" (Buhari, İlim 50; Müslim: Hayz 61; Ebu Davud: Taharet 120; İbn Mace: Taharet 124) Ayrıca 'Kur'an ve bilim' başlıklı yazımıza da bakılabilir.

Peki, Rasulullah'ın (sav) sorulmasını istemediği soru yok mu idi, tabii ki vardı. Soran kişiyi yükümlülük altına sokacak veya kimseye faydası olmayacak soruların sorulmasını Efendimiz gereksiz görmüştür. Bakalım Arsel konuyu nasıl gündeme getirmiştir:

"Yahudi'lerin vaktiyle kendi peygamberlerine (Örnegin Musa'ya) sorular sorduklarını hatırlatarak: "Hayır, siz, ona benzer, öyle boş, kafirane, taleplerde bulunmazsınız." şeklinde konuşmuş ve bu konuda Tanrı'dan vahiy geldi diyerek Bakara sûresi'ne şu âyet'i koymuştur: "(Ey Müslümanlar!) Yoksa siz de, daha önce Musa'ya sorulduğu gibi peygamberinize sorular sormak mı istiyorsunuz? Kim imanı küfre değiştirirse, şüphesiz dosdoğru yoldan çıkmıştır" (Bakara sûresi, âyet 108)

Meselenin aslı şudur: "Bir vakit de Musa, kavmine demişti ki: "Allah size bir sığır kesmenizi emrediyor." Onlar da: "Ay! Bizimle eğlenip alay mı ediyorsun?" dediler. O da: "O gibi cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım." dedi. "Onlar: "Bizim için Rabbine dua et onun ne olduğunu bize açıklasın." dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: "Bir sığır ki ne yaşlı, ne de genç, ikisi ortası bir dinç. Haydi emrolunduğunuz işi yapın!" dedi." Onlar: "Bizim için Rabbine dua et rengini bize açıklasın" dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: Rengi bakanlara sürur veren sapsarı bir sığır." dedi. Onlar: "Bizim için Rabbine dua et, onu bize iyice açıklasın; çünkü o sığır bize karışık geldi. Bununla beraber Allah dilerse elbette onu buluruz." dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: O, ne koşulup toprağı süren, ne de ekin sulayan, salma gezen ve hiç alacası olmayan bir sığırdır." dedi. Onlar da: "İşte tam şimdi gerçeği ortaya koydun." dediler. Bunun üzerine o sığırı (bulup) boğazladılar. Neredeyse bunu yapmayacaklardı. (Bakara, 67-71) Yüce Allah, İsrail oğullarına bir sığır kesmelerini emretmişti. Ancak Yahudilerin içerisinde de 'özgür akla ve eleştirel bakışa' önem veren insanlar vardı ki, soru üzerine soru sorarlar, detay isterler ve kendilerini zora sokarlar. Yahudiler daha başlangıçta herhangi bir sığır kesseler, Allah'ın emri yerine getirilmiş, maksat hasıl olmuş olacaktı. Rasulullah (sav) bu tür, kişinin kendisine fayda sağlamayacak, kendi ve çevrelerini zora sokacak sorular sorulmasını istememiştir. Hz. Peygamber (sav) "Oraya yol bulabilen insana Allah için Kâbe'yi haccetmesi gereklidir." (Ali İmran, 97) ayetini okumuştu. Bir adam kalkarak: "Ya Rasulallah! Her sene mi?" diye sorar. Hz. Peygamber bu soruya cevap vermez. Adam sonra "Ya Rasulallah! Her sene mi? diye sordu. Hz. Peygamber yine yüz çevirdi. Adam üçüncü kez yine: "Ya Rasulallah! Her sene mi?" diye sordu. Bunun üzerine Hz. Peygamber: "İrade ve kudretiyle yaşadığım Allah'a yemin ederim ki, eğer 'Evet!' deseydim o zaman mutlaka (her sene) 'vacib' olurdu; eğer o şekilde vacib olsaydı siz de onu yerine getiremezdiniz; onu yerine getirmediğinizde de küfre girerdiniz. Ben sizi bıraktığım sürece siz de beni bırakınız, üstelemeyiniz." (Müslim Hac 141,412; Nesai hac 76, İbn mace menasik 41-44, Ahmet IV/175) buyurmuştur.

Kur'an'daki, "Hakikaten biz bu Kur'an'da insanlar için her türlü misali vermişizdir. Fakat insan tartışmaya çok düşkün olan bir varlıktır." (Kehf, 54); "Kendilerini doğru yolda zannederken şeytanlar onları yoldan saptırıp dururlar." (Zümer, 37) ayetleri acaba Arsel'e birilerini hiç anımsatmış mıdır? Bu konuda, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızdaki, 'İslam'da soru sormak yasaklanmış mıdır?' başlıklı sorunun cevabına da bakılabilir.

Dursun da kitabında, "Kur'an'a koyduğu hikaye ve masalların pek çoğu, soru sormanın kötülüğünü ve peygamberlere soru sormadan baş eğmek gerektiğini dile getirir nitelikte şeylerdir." demekte idi. Halbuki Kur'an ve hadisler birçok yerde yeryüzü ve gökler üzerinde araştırıp düşünmeyi (Ali İmran, 191; Zariyat, 21; Ali İmran, 190, Furkan, 62; Sad, 27; İ.Canan, Kütüb-i Sitte, XVI/147-151, Beyhaki, Şuabü'l-İman, nr. 118; Ebu Nuaym, Hilyetü'l-Evliya, I/209; Ahmed b. Hanbel, Kitabü'z-Zühd, s. 139, el-Heysemi, Mecma'u'z-Zeva'id, I/81; eI-Beyhaki, Şu'abu'l-İman, I/136; es-Suyuti, el-Cami'u's-Sağir, 3347, 3349) tavsiye etmiş ve ilim sahiplerini övmüştür.

"Rabbim ilmimi artır" (Taha, 114) duası da Kur'an'ın öğrettiği dualaların başında gelmektedir. Soru cevapsız ilim mi olur?!

Arsel, "Her ne kadar Muhammed, zaman zaman kendisine soru sorulmasını istermiş gibi görünerek: "Her kim bana bir sey sorarsa behemehâl haber verecegim. Babasının kim olduğunu sorsa bile" demekle beraber, din konularında (özellikle Kur'an üzerinde) tartışma olasılığına fırsat bırakmamıştır. Örneğin "ceza günü"nün ne zaman geleceğini, "kıyamet'in" ne zaman kopacağını soranlara, bu soruları yüzünden ateşe atılacaklarını söylerdi"

Arsel'e sormak lazım din konularında soru sorulmasını izin vermeseydi acaba din bugüne kadar nasıl gelebilirdi? "Kıyametin ne zaman kopacağını sormalarına izin vermemiş"miş! Arsel eline bir hadis kitabı alsaydı, kıyamet alametlerinin neler olduğunu orada ayrıntılı olarak görebilirdi. Kıyametin ne zaman kopacağı konusunda ise cibril hadisi diye meşhur hadiste "Sorulan sorandan daha bilgili değil" (Buhari, İman 1; Müslim, İman 1) diyerek kendisinin de bunu bilmediğini Efendimiz açıkça ifade etmiştir. Ayrıca Rasulullah (sav) bilse ve kıyametin ne zaman kopacağını haber verseydi, Arsel ne yapacaktı acaba, namaza mı başlayacaktı? Zaten -Haşa- Kur'an'ı Efendimiz yazsa, '100, 200 yıl sonra kıyamet kopacak' dese kim itiraz edebilirdi?! özellikle bilmediğini ifade etmesi samimiyetini de göstermekte değil midir?! Bu konu, "Hz. Muhammed'in samimiyetinin ve peygamberliğinin delilleri" adlı yazımızda da ele alınmıştır.

Arsel, "Kur'an konusunda akılcı" bir tartışmaya girişilmesine yanaşmazlar; Kur'an üzerinde tartışma yapmayı, Tanrı'ya ve Muhammed'e hakâret sayarlar ve tartışmaya girişenleri dinsizlikle suçlarlar. Çünkü tartışma ve eleştiri yoluna girildiği an bu kitabın sarsıntıya uğrayacağını ve muhtemelen temel'den yıkılacağını herkesten iyi bilirler."

Darwinizm mi akılcılık yoksa ateizm mi? Komünizm mi yoksa emperyalizmin merkezi ABD'de yaşarken emperyalizmin tek düşmanı olan İslam'a saldıran eserler vermek midir akılcılık? Kur'an üzerinde tartışılmayan hatta iftira edilmeyen tek ayet kalmış mıdır yeryüzünde? Soru vardır öğrenmek için sorulur, soru vardır niyet iyi ama eksik bilgi içerir, soru da vardır muhatabı küçük düşürmek, onunla alay etmek için gündeme getirilir ve verilen cevap da soran için önemli değildir; cevap dinlenmez bile ve diğer konuya geçilir! Kısaca ilmi bir tartışma değil, iftira/çamur atma yarışı vardır ortada ki, işte bu taassuptur! Yoksa yüzlerce yıldır tartışılan Kur'an hâlâ insanlığı aydınlatırken birçok ateist görüş tarihinin fikir çöplüğüne gömülmüştür. Arsel, Emeviler, Abbasiler, Selçuklular, Osmanlılar, Babürlüler, Harzemşahlar, Endülüs Emevileri gibi İslam devletlerini, Farabi, Kindi, İbn-i Sina gibi Allah'a, meleklere, ruh'a inanan, İslam şeriatı dışına çıkmamaya önem veren Kur'an âşıklarını tam anlayamamıştır. İslam tarihinde Kufe ekolüne, 'Ehli Rey' denmektedir. Bunlara Ehli Rey denmesinin sebebi, Allah'ın (c.c.) muradını, Rasulullah'ın (sav) kastını anlamada aklı öncelemeleridir. Yoksa Arsel'in ima ettiği gibi cezaları yumuşatmamışlar ya da hafifletmemişlerdir. Ebu Hanife'nin cezalar konusundaki ictihatları Hz. Muhammed'in (sav) "Şüpheli şeylerle hadleri (cezaları) kaldırın" (Kasani, Bedaiu's Sana'i fi Tertibi'ş Şera, VII/67) kuralı gereğidir ki, bu da Roma hukuku değildir. Arsel bu iddiaları ile aynen oryantalistlerin iddialarını tekrarlamıştır ki bu konuda, 'İslam fıkhı' adlı yazımıza bakılabilir.

Önce 'Kur'an'ın toplanıp yazıya geçirilmesini' ve sonra 'Kur'an'ı Muhammed yazmıştır' iddiasını diline dolayan Arsel daha sonra da salavat kelimesine takılmıştır. "Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?" ve "Kur'an'ın aslı yakıldı mı?" başlıklı yazılarımız ilk iki iddiasına cevap verirken, diğer iki iddiasına cevaba geçelim: Arsel aşağıdaki ayeti vererek 'Kur'an-ı Kerimi Hz. Muhammed'in kendisi uyduruyor, o tanrı sözü değil' demeye getirir: "Bu Kur'an şerefli bir elçinin Allah'tan getirip okuduğu sözüdür." (Tekvir, 19) Arsel eğer biraz Arapça bilseydi, haydi Arapça bilmesini bir yana bırakın biraz önyargılarından kurtulsaydı, "Andolsun ki, Kerim (onurlu) olan bir elçinin sözüdür" ayetinde Muhammed isminin geçmediğini "Kerim elçi" ifadesinin geçtiğini görürdü. Evet, Hz. Muhammed (sav) bir

‘elçi’dir. Elçi; kimin elçisiyse onun sözlerini nakleder, kendisi adına da bir şey uyduramaz. Hz. Muhammed (sav) Rabbin elçisidir ve ondan aldığı vahyi tebliğ etmiştir. Bu konu ayrıca, ‘Ateistlere Cevaplar’ başlıklı yazıda ‘Kur’an insan sözü mü?’ başlıklı soruya verilen cevapta açıklanmıştır. Arsel, “*Fakat bütün bunlardan gayrı bir de Kur’an'da, Tanrı'nın Muhammed'e “salevat” getirdiğine ve Müslümanların Muhammed'e teslimiyet göstermeleri gerektiğine dair şöyle bir âyet var: “Süphe yok ki Allah ve melekleri, salavat getirirler peygamber (Muhammed'e; ey inananlar siz de ona salavat getirin, tam teslim olarak da selâm verin” (Ahzab 56). Bu âyet'in bir başka şekli şöyle: “Bir hakikattir ki Allah ve melekleri, o Yüce Nebî Muhammed'e salat ederler. Ey müminler, siz de hep ona salavat ediniz ve hulûs ile selâm veriniz” (Ahzab 56)*

Arapça bilmediği halde İslami konularda yazılar yazmayı kendisine alışkanlık edinmiş olan Arsel bu iddiayı da Dursun’dan alıntılamıştır. “Kur'an'da salat kavramı Allah'a nispetle kullanıldığında 'rahmet ve bağışlama'; meleklere nispetle kullanıldığında 'dua'; Hz. Peygambere nispetle kullanıldığında 'dua ve bağışlama talebi'; müminlerin nispetle kullanıldığında da 'dua ve namaz kılmak' anlamlarına gelir.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 42) Yani ayetteki salat: “Rabbimizin rahmeti, meleklerinin istiğfarı ve bizim de duamız Efendimiz Hazreti Muhammed’e olsun.” demektir. Peygamberimizin tavsiye ettiği salavat da bunu açıkça göstermektedir: “Allah’ım! Muhammed’e ve Muhammed’in ailesine, İbrahim ve ailesine bereket ihsan ettiğin gibi bereket ihsan eyle!” (Buhari, Enbiya,10; Da’avat, 31, 32; Müslim, Salat, 65, 66, 69) “Salat, yardım, destek” anlamındadır. Allah sadece peygambere değil, kullarına da salat eder. Ahzab, 43. ayet: "Allah ve melekleri karanlıklardan aydınlığa çıkmanız için size salat eder." Yani, Allah bizimle mesajlaşır, bizi sever ve bize varlığını hissettirir. Salat tek taraflı bir eylem olmadığı gibi, peygambere özel bir durum da değildir.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 147) Thomas Carlyle: “Arabistan ilk defadır ki onun sayesinde yaşayan bir memleket olmuştur. Muazzam bir inkılap gerçekleştirmiş bu kahramanımız, bir tanrı olarak değil, bir peygamber olarak görülüyor. Dünya tarihinde yeni bir insanın, bu insan ne kadar büyük olursa olsun, artık Tanrı olarak tanındığı görülmeyecektir. O, hakiki bir peygamberdir. Muhammed'in sahte bir peygamber, dininin ihtiraslar yığınından oluştuğu iddiası, bugün artık ayakta duracak vaziyette değildir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 21) derken Arsel’in bunu anlayamaması düşündürücüdür! Ayrıca bu konu ‘Oryantalistler ve Hz. Muhammed’ adlı yazımızda da kısaca ele alınmıştır.

Hz. Muhammed ve dünya hayatının nimetleri

Arsel, *Hz. Muhammed'in dünyalık nimetlere düşkün olduğunu, para, iktidar için peygamberliğini ilan ettiğini* ileri sürer. Eğer gerçek bu olsa idi Efendimiz daha peygamberliğinin ilk yıllarındaki o zorlu 13 yıllık dönemde kendisine önerilen ‘makam, mal ve güzel kadın’ tekliflerini (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid’n-nas,Uyunu’l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu’n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail’u’n-Nübüvve, II/63; Taberi, II/218-220) hemen kabul etmesi gerekmez mi idi?! Tüm malı mülkü ve kavmi içindeki itibarı sıfırlanmış ve ufukta da bir umut ışığı gözükmemekte idi! Efendimiz bu ve benzeri teklifleri reddetmiş ve zorluklarla dolu bir mücadeleyi göze almıştır. Hedefine ulaştığında ise kendine saraylar yaptırmamış, tekrar Medine’deki ‘tek odalı’ evine dönmüştür!

Bakalım aşağıdaki örneklerler, maddi menfaat, dünyalık, makam ve şehvet amaçlı -Haşa- ilahi olduğunu iddia ettiği bir kitap yazıp peygamberlik iddiasında bulunan birisinin davranışlarına uymakta mıdır?!

Hz. Muhammed'in vefatından sonra bir akrabası Hz. Aişe'yi ziyaret eder. Hz. Aişe onun için bir sofra hazırlar. Ve sonra dayanamayıp ağlamaya başlar. Akrabası sebebini sorar. Hz. Aişe:

"Ben doyuncaya kadar her yemek yiyişimde ağlarım" der. Misafir sorar: “Niçin?” Hz. Aişe: “Çünkü Allah'ın Elçisi bütün ‘ömrü boyunca doyuncaya kadar hiç yemedi.’ Sıkıntı içerisindeydi. Bir günde iki öğün yemedi. Ekmek yediği zaman hurma yemedi, hurma yediği zaman ekmek yemedi. Sürekli başkalarını kendine tercih ettiği için hep böyle yaşadı. Şimdi ise insanlar yediklerini eritmek için ilaç kullanıyor.” (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, I/381) Üç gün süren Hendek kazımının en zor tarafı aynı günlerde bütün şiddetiyle devam eden açlık ve kıtlıktı. Arkadaşları çalışırken, açlıktan düşüp bayılmamak için orada adet olduğu şekliyle karınlarına taş bağlamışlardı. Bir ara Efendimizin karşısına dizilirler. Ahirette kendilerinin bu fedakarlıklarına şahitlik etmesini isterler. Ve elbiselerini sıyırıp, taşları gösterirler. O sadece tebessüm eder. Sonra da kendi elbisesini sıyırır. Hz. Muhammed'in karnında iki taş birden bağlıdır. (Ebu Şeyh el-İsbehani, Hz. Muhammed’in Edeb ve Ahlakı, s.58, 236) Bir yolculuktadırlar. Yemek için mola verilir. Arkadaşlarının her biri bir görev üstlenir. Hz. Muhammed'de "Ben de ateş için odun toplayayım", der Arkadaşları mani olmak isterler. “Ey Allah'ın Elçisi! Siz dinlenin biz o işi de görürüz.” Hz. Muhammed, "Gerçekten bunu isteyerek yapacağınızı biliyorum. Ancak ben bir topluluk içinde ayrıcalıklı bir durumda bulunmaktan hoşlanmam. Bunu Allah'ta sevmez" buyurur ve odunları toplamaya başlar. (Afzalurrahman, Siret Ansiklopedisi, I/63) Medine'de Hicret'i takip eden ilk günlerdir. Medineli Müslümanlar, bütün maddi varlıklarını Mekke'de bırakıp gelen kardeşleriyle her şeylerini paylaşırlar. Her eve on tane misafir düşmüştür. Hz. Muhammed de (sav) bu evlerden birini başka muhacir arkadaşlarıyla paylaşır. Onlardan biri olan Mikdad bin Esved anlatmaktadır. "Evde, sütleri ile evin geçiminin sağlandığı bir kaç keçi vardır. Keçiler sağıldığında herkes kendi payına düşen sütü içer. Hz. Muhammed'in payı kasede kalırdı. Bir gece Hz. Muhammed eve geç geldi. Herkes kendi payını içerek yatmıştı. O kaseyi boş buldu, bir başkası sütü içmişti ama o sesini çıkarmadı. Sadece şöyle dua etti. “Ey bugün beni doyuran Allah'ım, onları da doyur!” Daha sonra Mikdad bin Esved peygamberin açlığını gidermek için keçilerden birini kesip, pişirmek ister. Hz. Muhammed izin vermez. Onun yerine ikinci kez sağılan "keçiden çıkan bir kaç damla sütü içer ve sessizce yatağına uzanır. (Afzalurrahman, Siret Ansiklopedisi, I/188) Ebu Hüreyre ile birlikte, çarşıya alışverişe çıkmışlardır. Alış verişi bitirdikten sonra satıcıya tartması için para yerine kullanılan gümüş parçalarını uzatır ve "dikkatli ol, ağırca tart" der. Şaşırarak hiç bir müşterisinden böyle bir teklif duymadığını söyleyen satıcıya Ebu Hüreyre karşısındakinin peygamber olduğunu bildirir. Satıcı derhal Hz. Muhammed'in ellerine kapanarak öpmek ister. O izin vermez. “Bunu İranlılar krallarına karşı yaparlar. Ben kral değilim, içinizden bir insanım.” buyurur. Eve dönüş sırasında Ebu Hüreyre yükünü taşımaya yardımcı olmak ister ona da izin vermez. “Kişi, eşyasını, taşıyabiliyorsa, sadece kendisi taşımalıdır.” der. (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatüs-Sahabe, III/156-157) Oturarak namaz kıldığını gören Ebu Hureyre sorar: "Ey Allah'ın Elçisi! Hasta mısın?" Cevap verir: "Hayır, açım!" Yeni Müslüman olmuş ve kendisini ilk kez gören bir göçebe Arap heyecanından, karşısında titremektedir. Hz. Muhammed "Arkadaş, sakin ol. Ben kral değilim. Kureyş kabilesinden kurutulmuş et yiyen bir kadının oğluyum." der. (M. Yusuf Kandehlevi, III/153) Yeni Müslüman olmuş ve görgü, nezaket kurallarından habersiz göçebe Arapların kendisini rahatsız etmeleri amcası Hz. Abbas için ciddi bir üzüntü konusu olmaktadır. Bir gün yine böyle bir grup tarafından çevrelenmiş, tozun toprağın üzerinde ve kızgın güneşin altında yeğenini gören amca dayanamayıp şöyle der: "Ey Allah'ın Elçisi! Bari sana bir çardak yapsak da hiç olmazsa güneşten korunsan! Müslümanların dertlerini orada dinlesen." O (sav) cevap verir: "Hayır! Allah beni kendi katına alıncaya kadar, ben onların arasında bulunacağım. Ökçeme basmalarına, elbisemi çekiştirmelerine ses çıkarmayacağım. (İbrahim Refik, Güllerin Efendisi, s.109) Arkadaşları O yanlarına her girdiğinde hızla ayağa kalkmaktadırlar. En sonunda bir gün dayanamaz. “İranlıların birbirlerini büyük görerek ayağa kalktıkları gibi siz de bana ayağa kalkmayın. Çünkü ben bir kulun yemek yediği gibi yemek yiyen, bir kulun oturduğu gibi oturan bir kulum.” Bunun benzeri başka bir olayda ise uyarısına şu eklemeyi de yapar: “Hiç kimse için kalkılmaz. Ancak Allah için ayakta durulur.” Bundan sonra arkadaşları O içeri her girdiğinde kendilerini zorla tutarlar, ayağa kalkmaz

oturmaya devam ederler. (Hayatüs-Sahabe, M. Yusuf Kandehlevi, III/68; Kadı İyaz, Şifai Şerif, s. 129) Efendimiz bir gün kızı Hz. Fatıma'ya giderek evinde yiyecek bir şeyler olup olmadığını sorar: "Kızım! Sende yiyecek bir şey yok mudur? Ben çok açım." Hz. Fatıma: "Canım sana feda olsun babacığım! Yemin ederim ki bende de size yedirecek bir şey yoktur." diye cevap verir. Başka bir gün kızı Hz. Fatıma, yeni pişirdiği arpa ekmeğinden bir parçayı peygamber babasına götürür. Hz. Muhammed kızına: "Vallahi kızım" der "üç gündür baban bir şey yememiştir" Bu sırada O, peygamberliğinin yanı sıra İslam devletinin de başındadır! (Hayatüs-Sahabe, M. Yusuf Kandehlevi, IV/383) Mekke fethedilmiştir. Siyasi ve askeri mücadelesinin zaferle sonuçlandığı bir gün yaşamaktadır. Öğle yemeğini ise arkadaşlarıyla birlikte, sokakta, toprağın üzerine oturarak yemektedir. Bu durumu garip sayan bir kadın laf atar, "Şuna bakın! Yere oturmuş bir köle gibi yemek yiyor." Hz. Muhammed tebessüm ederek cevap verir: "Benden güzel köle mi olur! Çünkü ben de Allah'ın kölesiyim." Başka bir defasında eşi Hz. Aişe rica eder: "Ne olur bağdaş kurarak, biraz daha rahat oturarak yemek ye." Bunun üzerine alnını yere değdirecek kadar öne eğilir ve "Kölenin yediği gibi yerim, kölenin oturduğu gibi otururum, çünkü ben bir kuldan başka bir şey değilim." (Ebu Şeyh el-İsbehani, Hz. Muhammed'in Edeb ve Ahlakı, s.64) buyurur. Habbab bin Eret Mekke'den hicret etmiş, ilk Müslümanlardan azatlı bir köledir. Medine'de Hz. Muhammed tarafından uzun sürecek bir göreve gönderilir. Tekrar evine dönüp, günlük işlerinin başına dönünceye kadar ise o işleri her gün Habbab bin Eret'in evinde bizzat Hz. Muhammed görür. Evin kadınları süt sağmasını bilmedikleri için sığır ve keçileri her gün Hz. Muhammed tarafından sağılır. Ailenin, erkeğin yokluğundan etkilenmesine izin vermez. (Afzalurrahman, Siret Ansiklopedisi, I/66) Kendisine en çok benzeyen ve kendinden geriye kalan tek çocuğu Hz. Fatıma'yı, amcası Ebu Talib'in oğlu Hz. Ali'yle evlendirirken çeyiz olarak verebildikleri, yorgan yerine kullanılan kadife bir örtü, yaygı, elek, havlu, bir bardak, bir el değirmeni, bir tulum, iki su testisi, içi hurma lifi dolu bir deri minder, deriden yapılmış bir kap ve bir kırbadan ibarettir. Yorgan yerine verilen kadife örtü kısa olduğu için başa çekilince ayak, ayağa çekilince de baş açıkta kalmaktadır. (İbn-Sad, et-Tabakatül Kübra, VIII/23) Yeni evlenen bu hanım; peygamber, devlet başkanı ve aynı zamanda başkomutan olan birisinin kızıdır! O'nun vefatında İslam toprakları yaklaşık 1,5 milyon km ye ulaşmıştı. O hayatta iken Hicaz, Yemen ve bütün Arap Yarımadası, Irak ve Şam'ın yakın bölgeleri fethedilmişti. Oralardan elde edilen ganimetlerin beytülmal hissesi, cizye ve zekatlardan, krallara toplanamayacak kadar çok mal Rasulullah'a toplanıp getirilmişti. Fakat O, bunlardan en ufak bir şey kendine almamış bir dirhem dahi alıkoymaksızın hepsini uygun şekilde sarfetmiş ve onlarla başkalarının ihtiyaçlarını gidermiş ve Müslümanları güçlendirmişti. Buyurmuştur ki; "Uhut dağı kadar altınım olsa da, ondan borç ödemek üzere alıkoyduğumun dışında bir dinarın yanımda bir gece kalması beni memnun etmez." (Sahih-i Buharı, Kitabu'z-Zekat ve Kitabu'r-Rikak'da; Sahih-i Müslim Kitabu'z-Zekât, 9. Bap, Hadis No: XXXIII/94; Sünen-i Ibni Mace, Kitabü'z-Zekat, 3. Bap, Hadis No: 1787) Hz. Peygamber'in maddi mirasını menkul mallar ve gayr-i menkul mallar şeklinde iki kısımda mütalaa etmek mümkündür. Menkul olanlar, para, zati eşya, hayvan gibi mallardır. Hz. Peygamber son hastalığı esnasında yanında bulunan yedi dirhemin de fakirlere dağıtılmasını istemiştir. (İbn Sa'd, II/237-239) Bu bakımdan o, nakit miras bırakmamıştır. Hırkası, kılıcı ve yüzüğü ise devlete kalmıştır. Peygamberimiz kendisine getirilen sadakaları kesinlikle kabul etmemiş ve bunun kendisine ve ailesine haram olduğunu ilan etmiştir: "Bu sadakalar Muhammed'e ve O'nun ailesine helal değildir!" (Sahihi Müslim, zekat 168) Bırakın zekat ve sadaka almayı, bir kişi kendisine bir şey hediye etse hemen o da ona bir şey hediye ederdi ve şöyle buyururdu: "Hediyeleşiniz ki birbirinize olan muhabbetiniz artsın!" (Münavi, Camiu's-sağir şerhi, III/271) İbnu Abbas anlatıyor: "Resulullah (sav), Hz. Muaz'ı Yemen'e gönderdi. (Giderken) Ona dedi ki: "Sen Ehl-i Kitap bir kavme gidiyorsun. Onları davet edeceğin ilk şey Allah'a ibadet olsun. Allah'ı tanıdılar mı, kendilerine Allah'ın zekatı farz kılmış olduğunu, zenginlerinden alınıp fakirlerine dağıtılacağını onlara haber ver. Onlar buna da itaat ederlerse kendilerinden zekatı al. Zekat alırken halkın (nazarlarında) kıymetli olan mallarından sakın. Mazlumun bedduasını almaktan kork. Zira Allah'la bu beddua arasında perde mevcut değildir." (Buhari, Zekat I/41, Sadaka I/63, Mezalim 9, Megazi 60, Tevhid 1; Müslim, İmân 31, (19); Tirmizi, Zekat 6, (625); Ebu Davud, Zekat 4, (1584); Nesai, Zekat 46, 5, 55)

Bilindiği gibi zekat muhtaçların hakkıdır, zekat parasıyla cami bile yapılması caiz değildir. Bir defasında Peygamberimize bir miktar para gelmişti. Onu taksim edip dağıttı da, altı dinar yanında kalmıştı. Onu da hanımlarından birine verdi. O gece gözüne uyku girmedi. Yatağından kalkıp bu parayı ihtiyaç sahiplerine dağıttı ve buyurdu ki, "İşte şimdi rahatladım." (İmam Suyuti, Menahilü's-Safa, s.14) O (sav) yiyecek, giyecek ve meskenden ihtiyacı kadarı ile yetinirdi. İhtiyaçtan fazlasını edinmezdi. Elbise gözetmez, bulduğunu giyerdi. Çoğunlukla da siyah çizgili sert bir elbise ve kalın bürde giyerdi. Ganimet ve hediye olarak kendisine gelen altın süslemeli kaftanları yanında bulunan ve bulunmayanlara paylaştırırdı. Çünkü elbiselerle övünmek, onlarla süslenmek bir şeref ve yücelik ölçüsü değildi. Zeyd b. Sa'ne Müslüman olmadan önce, Rasulullah'a gelerek bir alacağının ödenmesini isteyip Peygamberin yakasını toplayıp çekti. Ağır sözler söyledi ve "Ey Abdulmuttalip oğulları, siz borcunuzun süresini uzatıyorsunuz" dedi. Hz. Ömer adama kızıp bağırdı. Rasulullah ise tebessüm ederek buyurdu ki, "Ya Ömer! Bana da, ona da senin bu tepkinden başkası gerekirdi. Bana güzel bir şekilde ödememi, ona da güzel bir şekilde istemesini söylemelisin." Sonra, "Borcumun süresinin bitmesine üç gün süre kaldı." buyurarak, sürenin daha dolmamış olmasına rağmen Hz. Ömer'e adamın alacağını ödemesini ve onu korkuttuğu için yirmi ölçek de fazla vermesini emretti. Bu olay Zeyd'in Müslüman olmasına vesile olmuştur. Zeyd bu olaydan sonra diyor ki, "Ben Muhammed'de peygamberlik alametlerinin hepsini görmüştüm. İki şey var ki, onları denememiştim: Yumuşaklığı öfkesine galip geliyor mu ve öfkesi şiddetlendikçe yumuşaklığı artıyor mu, bunları denedim ve onda mevcut olduğunu gördüm" (Suyuti, Menahilu's-Safa s.17; Mecmau'z-Zevaid, VIII/240) İbnul-Munkedir diyor ki, Cabir b. Abdulah'ın şöyle dediğini işittim: Rasulullah'tan (sav) bir şey istenip de "hayır" dediği vaki değildir." (Sahih-i Müslim, Kitabu'l-Fedail, 14. Bap, Hadis No: 56/2311) İbn-i Abbas diyor ki, "Rasulullah (sav), hayır/iyilik yapmada insanların en cömerti idi. En cömert olduğu zaman da ramazan ayı idi. Cebrail ile bir araya geldiklerinde ise esen rüzgardan daha cömert olurdu." (Sahih-i Müslim, Kitabü'l-Fedail, 12. Bap, Hadis No: L/2308; Sünen-i Tirmizi, Ebvabu'l-Cihad, 14. Bap, Hadis No: 1687; Sünen-i İbni Mace, Kitabu'l-Cihad, 9. Bap, Hadis No: 2772) Rasulullah, Havazin kabilesinden alınan altı bin esiri onlara geri vermişti. Yine Beni Mustalık kabilesinin tüm esirleri sahabe tarafından serbest bırakılmıştır. Yine Abbas'a taşıyamayacağı kadar altın vermişti. Ona doksan bin dirhem gümüş getirilmiş bir hasırın üzerine konulmuştu. Kalkıp onu herkese dağıttı. Hepsini bitirinceye kadar isteyen hiçbir kimseyi geri çevirmedi sonra bir adam gelip istedi. Ona "Yanımda artık hiç kalmadı. Ama git. İhtiyacın olan şeyi benim adıma satın al! Bir şey gelince biz ona parasını öderiz." dedi. Bunun üzerine Hz. Ömer "Ya Rasulallah Allah seni gücün yetmediği bir şeyle mükellef tutmadı ki, niye böyle yapıyorsun?" diye sordu. Bu söz Peygamber'in hoşuna gitmedi. Ensardan bir sahabe de "Ver ey Allah'ın Rasulü. Arz'ın Sahibi'nin azaltacağından korkma!" dedi. Rasulullah tebessüm etti ve sevindiği yüzünden belli oldu. Buyurdu ki, "Ben bununla emrolundum." (Sünen-i Tirmizi, Şemail, s. 514-515) Bir adam Rasulullah'a gelerek ondan bir şeyler istedi. Rasulullah başkasından yarım ölçek borç alıp ona verdi. Alacaklı yarım vasak malını istemeye geldiğinde, ona bir vasak verdi ve "Yarısı borcum için yarısı da bağıştır" buyurdu. (Sünen-i Tirmizi, Ebvâbü'z-Zühd, 37. Bap. Hadis No: 2363) Geceleri üzerinde uyudukları, gündüzleri de biraz kestirip uykusuzluklarını giderdikleri döşekleri, koç postu idi. (Asım Köksal, İslam Tarihi, IX/258; Sa'd, Tabakat, VIII/ 8-25) Ehl-i beyt'in üç gün arka arkaya muntazam bir yemek yediği asla olmamıştı. Çoğunlukla hurma ve su ile geçinirlerdi. (Sünnen-i İbn-i Mace, II/536) Bazen ay geçer de bu mütevazi hücrenin kandilinin ışıldadığı, bacasının tüttüğü görülmezdi. (İbn-i Hanbel, Müsned, VI/217) Rasul-i Ekrem, Hazret-i Aişe'nin hücresinde bulunduğu zaman yiyecek bir şey bulunup bulunmadığını sorar, o da hiç bir şey bulunmadığını söylediği vakit o günü oruçlu geçirirler yahut Medine'li Müslümanlardan biri bir miktar süt gönderir ve bu sütle yetinirdi. (İbni Hanbel, Müsned, VI/49- 244)

Yukarıdaki rivayetlerden de anlaşılacağı üzere Efendimiz mal-mülk peşinde değildi. 10 yıl İslam devlet başkanlığı yapan bir devlet lider de olsa O (sav) daima fakir bir hayat yaşadı. Günde bir öğün yiyen Hz. Peygamber haftanın her pazartesi ve perşembe günü oruç tutardı. Recep ve Şaban aylarında çok fazla oruç tutar, her ayın 13-14-15'inde ve her Muharrem

ayında da üç gün oruç tutardı. Günde ikinci öğün yemek yiyen eşi Hz. Aişe'ye "Bir günde iki öğün yemek mi yiyorsun" diye sitem ettiğini, bazı günler de açlıktan diğer sahabeler gibi karnına taş bağladığını, Hz. Aişe'nin "aylarca evimizde ocak yanmazdı." dediğini, Eşi Hz. Aişe'nin karanlık çökünce yatsıdan sonra hemen uyuduklarını söylediğinde, "Kandilde (zeytin) yağınız yok muydu? diyen hanım sahabeye "Yağımız olsaydı onu yakmaz, yerdik" dediğini ateistler nerden bilecekler!? Dinsizler, "Muhammed rüşvetle insanları Müslüman yaptı" demektedirler. (Cevabını yukarıda verdik!) Menfaat elde etmek için ortaya çıkmış bir peygamber niçin para vererek insanları Müslüman yapsın? Zorla ellerindeki malları alır, istediği gibi ordu kurar, her istediğini de yapar, yaptırırdı… Ama İslam bunu da yasaklamıştır! "Dinde zorlama yoktur. " (Bakara, 256) Bu iddialara cevaplar için ayrıca, "Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir" ve "Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler" adlı yazılarımıza da bakılabilir!

Kur'an'daki yeminler, benzetmeler, argo iddiası

Arsel der ki: "*Kur'an'daki Tanrı, tıpkı Araplar gibi, her söylediğini yeminlerle kanıtlamak ister; tıpkı Araplar gibi, her vesileyle hakir kılıcı laflar eder, örneğin kullarına "yabani eşekler", "Susamış develer", "Dilini sarkıtıp soluyan köpekler" ya da "alçak zorbalar" şeklinde sözler sarf eder; tıpkı Araplar gibi kin ve intikam besler, kıskançlıklarını belli eder ve kendisinden beklenmeyen tutum ve davranışları seçer!"*

Irkçılık kokan ve Efendimizin Kur'an'ı yazdığını ima eden Arsel'e cevap için önce Kur'an-ı Kerim'de bu cümlelerin nerede geçtiğine bir bakalım. Yabani eşek: "Sizi Sekar'a sokan nedir?" (Onlar) derler: "Biz namaz kılanlardan değildik, fakirlere yemek yedirmezdik. Batakçılarla dalar giderdik ve hesap gününe yalan derdik, bize o ölüm gelinceye kadar! Fakat o zaman şefaatçilerin şefaati fayda vermez. O öğütten veren şeyden yüz çevirirlerken şimdi ne mazeretleri var? Böyle iken onlara ne oluyor ki âdeta aslandan ürküp kaçan yaban eşekleri 'gibi' (Arapçası: 'Qe') öğütten yüz çevirip kaçıyorlar!" (Müddessir, 42-51) 51. ayette hakaret değil, benzetme sanatı yapıldığı görülmektedir. Susamış/susuz develer: "Ey Muhammed! Şu halde onların azaba uğramalarını istemekte acele etme. Biz onlar için ancak (takdir ettiğimiz günleri) sayıp durmaktayız. Allah'a karşı gelmekten sakınanları Rahman'ın huzurunda bir elçiler heyeti 'gibi' toplayacağımız, suçluları da suya koşan susuz develer 'gibi' cehenneme sevk edeceğimiz günü düşün!" (Meryem, 84-86) Dilini sarkıtıp soluyan köpekler: "Kendisine ayetlerimizi verdiğimiz halde onlardan sıyrılıp da şeytanın kendisini peşine taktığı, bu yüzden de azgınlardan olan kimsenin haberini onlara anlat. Dileseydik o ayetlerle onu elbette yüceltirdik. Fakat o dünyaya saplanıp kaldı da kendi heva ve hevesine uydu. Onun durumu köpeğin durumu 'gibi'dir (Ayette Qe-meseli: Ayette hem Qe: Gibi hem de Türkçeye de aynen geçmiş olan Mesel: Misal, örnek kavramları geçmektedir!): Üzerine varsan da dilini sarkıtıp solur; kendi haline bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte bu, ayetlerimizi yalanlayan toplumun durumudur. Şimdi onlara bu olayları anlat ki düşünsünler. Ayetlerimizi yalan sayan ve ancak kendilerine zulmeden bir kavmin durumu ne kötüdür!" (A'raf, 175-177) Görüldüğü gibi tüm ayetlerde benzetme sanatı yapılmıştır. Alçak zorbalar: "O halde, yalanlayanlara itaat etme! İstediler ki sen, alttan alıp gevşek davranasın/yağcılık edesin de onlar da yağcılık etsinler/yumuşaklık göstersinler. Olur olmaz yemin eden, aşağılık, daima kusur arayıp iğneleyen, durmadan laf götürüp getiren, iyiliği hep engelleyen, saldırgan, günahkâr, huysuz ve kaba, üstelik karakteri bozuk kimselere, serveti ve çocukları var diye sakın boyun eğme." (Kalem, 8-14) Anlaşılacağı üzere ayetler; namaz kılmayan, fakirleri gözetmeyen, insanlara zulmeden, dünyada fitne çıkaran, kötülük yapan, boş şeylere dalıp hayatlarını nefsi arzularına göre yaşayan, ahirete inanmayan, heva ve hevesine uyanlar hakkındadır. Teşbih sanatını bilmeyen; benzeyen, benzetilen; benzetme ve benzetme edatından haberi olmayanların kendilerine eşek, deve, köpek dendiğini zannetmeleri cehaletlerini gösterir.

Allah yer ve göklerin sahibidir. O'nun için kin ve kıskançlık asla söz konusu olamaz! O (cc) sadece 'zalimleri sevmez.' (Ali İmran, 57; Şura, 40): 'Laneti zalimlerin üzerine olacak.' (Hud, 18) 'Zulmedenleri ne bağışlayacak, ne de onlara bir kurtuluş yolu gösterecek' (Nisa, 168) ve 'Cehennem de, zalimlerin kötü bir durağı' (Ali İmran, 151) olacaktır! Unutmayalım ki, zalime merhamet mazluma zulümdür! Hem ateistler inanmadıkları bir Tanrının zalimleri cezalandırmasıyla neden bu kadar ilgilenmektedirler ki? Yoksa ahiretin var olabileceği konusunda bilinçaltında bir dürtü onları rahatsız etmekte de, bunu içlerinde bulundukları ortam gereği dışa mı vuramamaktadırlar!?

Arsel, "*Kur'an'ın hemen her satırı, Tanrının kendi kendini yüceltmesiyle, "kul" olarak yarattığı insanlara kendi büyüklüğünü ve güçlülüğünü kabul ettirmek istemesiyle, onları yerlere kapanarak kendisine taptırmağa çalışmasıyla ve fakat bu istek ve gayretlerine karsı dikilenlere küfür'ler ve hakâretler yağdırmasıyla doludur*."

Öncelikle belirtelim ki, Allah'a kul olmayan O'nun yarattığına kul olur. Kimi bir insana kimi doğaya kimi bir ideolojiye! ('Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey, vatandaş olmaktır' adlı yazımızı tavsiye ederiz.) Kur'an insanları sahte ilahlardan kurtuluşa çağırmaktadır. Dinsiz hiçbir insan yoktur! Yukarıda 'Ateist akıl' adlı yazımızda bunu gördük. İnsan mutlaka birine tapar. Arsel'de dahil. Zaten yazdıklarından nereye secde ettiği açıkça görülmektedir: Natüralizm! Doğru ilahı bulana ise Müslüman denmektedir!

Arsel örnek olarak Vakıa suresi 50-56. ayetleri verir. Önce ayet mealini verelim: "Belli bir günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır. Sonra siz, ey sapkın/yoldan 'sapmış yalanlayıcılar!' Elbette bir ağaçtan, zakkum ağacından yiyeceksiniz. Karınlarınızı hep onunla dolduracaksınız. Üstüne de kaynar su içeceksiniz. Susuzluk illetine tutulmuş develerin içişi gibi içeceksiniz. İşte ceza gününde onlara sunulacak ziyafet budur." Zaten öldükten sonra dirilmeye inanmayan Arsel, cehennem azabında bahseden ayetlerden neden şikayetçi etmektedir ki? Yoksa Arsel Kur'an'ın direk kendisine hitap ettiğini mi hissediyor da vicdani bir itirazda bulunuyor?! Arsel yazdığı kitaplarla Müslümanlara, Efendimize her türlü hakareti yapacak, insanların ve evrenin tesadüfen oluştuğunu iddia edecek (cevaplar için " Evrim teorisi " ve " Allah'ın varlığının ispatı" adlı yazılarımıza bakılabilir) ve Allah'ı inkar etmesi yetmeyip bir de İslam'ı karalama çabasına girecek, dinsiz ve ahlaksız bir toplumu insanlara önerecek ve bunların karşılığında cezadan bahsedilince de itiraz edecek! Bir suçlunun ceza kanununa itiraz etmesi kadar çelişkili bir durumdur bu itiraz! Halbuki Allah bizzat uyarıyor, ikaz ediyor! Ayrıca Kur'an, "Ey sapkın yalancı!" derken ne kadar aktüel bir ilahi eser olduğunu da ispatlamakta değil midir? Evrim ile yüce yaratıcıyı inkar etmek yalancılık, Freud'un libido eksenli görüşlerini savunmak sapıklık değil midir? Nikahsız birlikteliği savunan Arsel'in dünya görüşünün sonlarının ne olduğuna 1990'lı yıllarda sosyalist rejimlerin çökmesiyle dünya yaşayarak şahit olmadı mı? Allah'ın Rahman, Rahim, Vehhab gibi birçok, "seven, acıyan, bağışlayan" sıfatlarını ve Kur'an'daki cennet nimetlerini görmeyip, cehenneme girecek zalimlerle ilgili ayetler üzerinde yorumlar yapılması da aslında psikolojik tahlile muhtaç bir bakış açısına işaret etmekte değil midir?

Kalem suresinin 15. ayetini de kitabına almıştır Arsel. "Ayetlerimiz ona okunduğu zaman: Öncekilerin masalları! der. Onun havada olan burnunu yakında yere sürteceğiz." (Kalem, 15) Ateistler Kur'an'a hep aynı hatalı metotla yaklaşmaktadırlar. Ayetleri bağlamından koparmak için cımbızlayıp işlerine gelen yerlerini okuyucuya aktarmaktadır. Bu ayeti öncesi ile okuyalım: Kalem, 9-15: "Olur olmaz yemin eden, aşağılık, daima kusur arayıp iğneleyen, durmadan laf götürüp getiren, iyiliği hep engelleyen, saldırgan, günahkar, huysuz ve kaba, üstelik karakteri bozuk kimselere, serveti ve çocukları var diye sakın boyun eğme. Ona ayetlerimiz okunduğu

zaman, “Öncekilerin masalları!” der. Yakında onun alnına (cehennemlik) damgasını vuracağız.” Bu ayetlerdeki, “Daima kusur arayıp kınayan.” ve “ayetler ona okunduğu zaman: Öncekilerin masalları! diyen” kişi olarak benim ilk aklıma gelenlerden biri de Arsel olmaktadır! Yeni vefat eden (Bu yazı yazıldığı sıralarda; 7 Şubat 2010, ABD Florida’da) Arsel’in ‘Havada olan burnunun yakında yere sürtülüp sürtülmeyeceğini’de artık zamanla göreceğiz! Aslında bu ayetler hep kötü huylara sahip insanlardan bahsetmektedir. Allah (cc) kitap ve peygamber göndermiş, insanlara zararlı olan davranışları açıklamış, kötülerin cehenneme gideceğini bildirmiştir. Bizlere yararlı olanları emreden Yüce Yaradan, (‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılabilir) cennet nimetlerini de bildirmiş ve sonuçta da tercihi hür iradeli yarattığı insanlara bırakmıştır. İsteyen kendi tercihleri ile cennete isteyen de cehenneme gider. Hadi cehenneme gider ateist, bari başkalarını da saptırmasa! Bir de onun günahının yükünü de yüklenecektir! “Onlar mutlaka kendi günah yükleriyle birlikte, saptırdıkları kimselerin günah yüklerini de taşımak zorunda kalacaklardır ve tüm temelsiz uydurup durdukları şeylerden de hesaba çekileceklerdir.” (Ankebut, 13)

Arsel, Ali İmran 119. ayetten hareketle yine eleştirilerine devam eder: *“Kur’an’da (Imrân sûresi’nde) Tanrı’nın, inanmadan “inandık” deyip Müslüman imiş gibi görünenlere karsı “Kahrolun” (ölün) diye beddua’lar ettiği yazılı.”* der. Ayete bakalım: “Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, ‘size olan kin ve öfkelerinden dolayı’ parmak uçlarını ısırırlar. De ki: “Öfkenizden çatlayın!” Şüphesiz Allah insanların içlerinde gizlediklerini de en iyi bilendir.” Ayet ikiyüzlü, yalancı münafıklara, İslam’a kin duyanlara ‘keskin sirke küpüne zarar’ atasözü mealinde, “Kininizle başbaşa kalın, ne haliniz varsa görün” dememizi ve onları muhatap almamamızı istemektedir. Arsel, kendi gibi olanları da ifşa eden ‘size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar.’ ayetinden mi alınmıştır bilinmez ama ‘öfkeden çatladığı’nı açıkça ve her defasında bizzat kendisi belli etmektedir! Bu ayetler, Hz. Muhammed’e düşmanlık besleyen Velid b. Muğire hakkında inmiştir. Cenab-ı Hakk’ın büyük nimetler bahşettiği Velid, kibir ve gururuna yenik düşmekteydi. “Ben Kureyş kabilesinin büyüğü ve başı olarak bir kenarda kalayım da vahiy Muhammed’e gelsin? Ebu Mesud Amr bin Umeyr’i bile nasıl bir kenarda bırakılabilir? Biz ikimiz Taif’in reisleriyiz” diyerek Cenab-ı Hakk’ın iradesine karşı durmaktaydı. Serveti ve sahip olduğu çocuklarıyla kibirlenmekte, kendisini herkesten üstün görmekteydi. Peygamberimize karşı iftiralar atmakta, öldürmek istemekte, kıskanmakta, hasedi ve inadı ile en önde gitmekte idi. Kendisi iman etmediği gibi, kendi kavminden olanların da iman etmemesi için her türlü yola başvurmaktaydı. İslam’a ve Peygamberine karşı yaptığı hareketlerinden dolayı, hakkında en çok ayet nazil olan müşrik kişiler arasında yer aldı. (İbni Hişam, Sire, I/288-289; Kadı İyaz, Şifa, I/512-513) Çağdaş Muğire olan Arsel, İslam’a bu kadar düşmanlık yapan Muğire’nin avukatlığını dolaylı yoldan neden yapmakta, yaptığı kötülükleri -İslami kaynaklarda tek tek anlatılır- neden gizlemek gereği duymaktadır?! Zalimlere kahrol derken illa birinden mi izin isteyeceğiz! Kahrolsun -Arsel’in yaşadığı- emperyalist ABD, kahrolsun İsrail, kahrolsun İngiltere!

‘Harun'un kız kardeşi’nin anlamı nedir?

Arsel’e göre, *Muhammed, “İsa'nın anası Meryem ile, Musa'nın ve Harun'un kız kardeşleri olan Meryem'i birbirleriyle karıştırmıştır.”*

Dünyada Harun isminde bir kişi mi vardır? Günümüzde de Muhammed, Ali, Fatıma, Ayşe gibi isimler yaygın olarak kullanılmaz mı? Bu konu, ‘Oryantalistlerin Kur'an, İslam ile ilgili eleştirilerine cevaplar' adlı yazıda açıklanmıştır.

Kur'an, Tevrat ve kurban

Arsel, "Ademoğullarının hikayesi" başlıklı yazısında, Maide suresi 27. ayetin anlamını yazarak, bunun Tevrat'ta da geçtiğini, bu iki oğlun isimlerinin Habil ve Kabil olduğunu Tevrattan hareketle aktarmakta ve sonuç olarak da, Hz. *Muhammed bu kıssayı "Tevrattan almıştır"* iddiasında bulunmaktadır.

Hz. Adem'in oğullarının isimleri Kur'an-ı Kerim'de geçmez. Ayrıca Arsel'in iddia ettiği gibi Tevrat'ta Kabil değil Kayin ismi geçer. (Yaratılış, 4) Allah (cc) ilk insandan itibaren insanlığa hep aynı dini yani İslam dinini göndermiş ve benzer içeriğe sahip emir ve yasakları insanlara iletmiştir. Gönderilen kitaplar içinde tahrif edilen, bozulan kısımlar dışında kalan yerlerde benzerlikler olması da çok doğaldır. Hz. Muhammed'in Allah tarafından gönderilen peygamberlerin sonuncusu olduğu Kur'an'da zaten açıkça bildirilir. "Muhammed Allah'ın Rasulüdür ve peygamberlerin sonuncusudur." (Ahzab, 40; Buhari, Menakıb 18; Müslim, Fedail 20) Yine Kur'an önceki peygamberlerin de Allah tarafından gönderildiğini ve Hz. Muhammed ile diğer peygamberlerin benzer mesajları bildirdiğini birçok ayetle bizlere bildirir. (Bu konuda "İslam tüm dinlerin özüdür" adlı yazımıza bakılabilir.) Kurbandan hareketle de Arsel: "*Eğer Tanrı kan akıtılmasından hoşlanmamış olsa ve kurbandan maksadın yoksula yardım olduğunu düşünmüş olsa, bunu açıkca bildirirdi*." der. Halbuki Allah (cc) "Elbette onların ne etleri, ne de kanları Allah'a ulaşmaz. Ancak O'na sizin takvanız ulaşacaktır. Böylece onları sizin emrinize verdik ki, size yolunu gösterdiğinden dolayı, Allah'ı tekbir ile yüceltesiniz." (Hac, 37) buyurmaktadır. Yani amaç kan değildir! 'Ateist akıl' adlı yazımızda görüldüğü gibi kurban karşıtlarının yedikleri etler de ağaçlarda yetişmemektedir! "Siz de kesilen kurbanların etinden hem kendiniz yiyin, hem de yoksula ve fakire yedirin." (Hacc, 28) ayeti yanında komşu-kul hakkı, oruç, hac, selamlaşma gibi ibadetlerle toplumsal bilinci, birlik ve dayanışma ruhunu ayakta tutmayı amaçlayan İslam'ın bu kurban emri yoksula yardıma mı engel olmaktadır? Zekat, fitre, sadaka, fıtr gibi ibadetler yanında kurbanda fakire dönük bir ibadet değil midir? Acaba Arsel kendi yediği etlerin kan akıtılmadan mı önüne geldiğini düşünmektedir! Hiç satın aldığı etten bir fakiri nasiplendirmiş midir?! İslam'ın tüm emirleri zaten insanlığın faydasına değil midir? Bu konuda detaylı bilgi için "İslami emirler, yasaklar ve hümanizm" adlı yazıya bakılabilir.

"*Belli ki insanların kendisine olan bağlılıklarını "Tanrı adına" kan akıtılmasına göre değerlendirmek istemistir! Bundan dolayıdır ki din adına cihad'a çıkılmasını, kafirlere karşı savaşılmasını, kılıçla vuruşulmasını (Yâni kendi adına kan akıtılmasın) "kutsal" bir sey olarak görmüştür."* diyen yazan zihniyete cevap olarak " İslam barış dinidir" ve "İslam savaş kuralları" başlıklı yazıları öneririz. Cihad, yeryüzünde adaletin gerçekleşmesi, zulmün ortadan kaldırılması, toplumların her türlü sömürüden uzak olarak maddi ve manevi refah içinde yaşaması için yapılır. Günümüzde, Osmanlı devletinin yıkılmasından sonra kurulan 47 devletin ve dünyadaki birçok müstazaf milletlerin içler acısı hali ortadadır. Yıllarca kapitalist ve komünist ülkeler tarafından toprakları ve halkları sömürülen müstazaf tüm ülkelerin kurtuluşu İslam'dadır. Bu konuda, 'İdealler ve tarihten pratik realiteler', 'İslam barış dinidir' adlı yazılarımıza da bakılabilir.

Ayrıca unutulmamalıdır ki, Arsel'in üzerinde özgürce yaşadığı bu topraklar da cihad sayesinde özgürlüğüne kavuşmuştur!

"Türk ve İslam Devletlerinde olağanüstü dönemlerde, savaş öncesi ve savaş sırasında verilen önemli fetvalardan birisi de "Cihad Fetvası"dır. Ankara Müftüsü Mehmet Rıfat Efendi, 153 müftü ile birlikte Anadolu'da başlayan milli mücadeleye destek verici Ankara fetvasını yayınlar." (Necdet Bayraktaroğlu, Anadolu Fetvası, Yeni Ufuk Dergisi, Ağustos 2018; Hakimiyet-i Milliye, 5 Mayıs 1936, No: 27)

“Anlatılan şekilde hakarete ve esirliğe uğrayan ‘halifelerini kurtarmak için, ellerinden geleni yapmaları’ bütün Müslümanlara farz olur mu? Cevap: Hakikati Allah en iyi bilir ki, olur. ‘Halifeliğin gasbedilen haklarını geri almak için’ düşmanlara karşı açılan mücadelede ölenler ‘Şehit’ kalanlar ‘Gazi’ olurlar mı? Cevap: Hakikati Allah en iyi bilir ki, olurlar.” (Sabahattin Selek, Anadolu İhtilali, s. 65-68; Milli Mücadele, II/768-769)

“Müftü Ahmet Hulusi Efendi’nin 15 Mayıs 1919’da Milli Mücadeleyi başlatan fetvası: Bugün sabahın erken saatlerinde İzmir, Yunanlılar tarafından işgal edilmiştir. Bu tecavüze karşı hareketsiz kalmak, din ve devlete ihanettir, vatana karşı irtikab edilecek cürümlerin Allah ve tarih önünde affı imkansız günahtır. Cihad, tam manasıyla teşekkül etmiş dini fariza olarak karşımızdadır. İşgal edilen bölgelerde her bir kişinin görevi (farz-ı ayn) silahına sarılmak ve mücadele etmektir. Meşru olan; münhasıran vatan müdafaası ve istiklal uğruna cihaddır. Korkmayınız, me’yus olmayınız. Bu livayı hamidin altında toplanınız ve mücadeleye hazırlanınız. Müftünüz olarak ‘Cihad-ı Mukaddes Fetvası’nı ilan ve tebliğ ediyorum.” (Gotthard Jaschke, Mustafa Kemal ve Cihat, Tarih Okulu İlkbahar 2009 Sayı III, s. 165)

Cihad öyle bir ruhtur ki, I. Dünya savaşı sırasında Çanakkale’den 13.201 km uzaktaki Avustralya’da yaşayan iki Osmanlı savaş esirinin direniş ruhunu bile ateşleyebilmiştir: “Avustralya hükümetinin İngilizlerle birlikte savaşma üzere Çanakkale’ye asker çıkarmaya karar verdiğini duyan Maraşlı Abdullah, Tarakçı Mehmet vatanlarına geri dönmek isterler ama bu mümkün olmaz. Bunun üzerine Avustralya hükümetine savaş ilan ederler. Bunu da gönderdikleri bir mektup ile duyururlar ve Çanakkale'ye sevk edilecek olan Avustralya askerlerine büyük zayiatlar verdiren suikastlar düzenlerler.” (Hürriyet, 25 Eylül 2018)

Tabii bu ruhu, olaylara materyalist ve pragmatist bir açıdan bakan evrimci ateistlerin anlamalarını beklemiyoruz! Ama kendilerini, “Şeriata karşı başkaldırmak ve savaşmak gibi 'asil' bir davranışla görevli” sayan veya “aydınlanma Savaşçısı” ilan edenlerin, en azından cihada laf ederken önce bir aynaya bakmalarını tavsiye edeceğiz! Herkes kendi cihadını eder ve herkes kendi ilahına tapar! Hak olanlarını bulup o yolda sebat edenler kazananlar olacaktır! (Asr, 3)

İşin ilginci de, İslam aleyhine kim kitap yazmışsa o hem aydın hem savaşçı ilan edilmektedir! “Aydınlanma savaşçısı Turan Dursun” (Sol haber, 4 Eylül 2013; Yüzyıl Dergisi, 9 Eylül 1990, Yıl:1, Sayı: 6; Halkın kurtuluşu, 6 Eylül 2014; Birgün, 4 Eylül 2019; Aydınlık, 24 Haz 2022); “Aydınlanma savaşçısı Muazzez İlmiye Çığ” (Hürriyet, 18.11.2024); “Aydınlanma Savaşçısı Prof. İlhan Arsel” (Kaynak Yayınları, Cehaletin İktidarı I adlı kitabın tanıtım yazısı); "Aydınlanma Savaşçısı Server Tanilli." (Cumhuriyet, 10 Aralık 2024)

Peki siz hiç; ateizmin karanlığı ile mücadele eden, materyalizmin karanlık dehlizlerine şeriatın aydınlık nuru ile ışık getiren, natüralizme vahyin aydınlığında bilimsel cevaplarlar veren birisinin hiç kendisini ‘Aydınlanma Mücahidi’ olarak tanıttığını duydunuz mu?! Peki kimmiş ‘cihatçı’ o zaman?!

İlhan Arsel ve eserleri hakkında diyanetin görüşü

-Özetlenmiştir ve ‘İtalik’ yazılar tarafımızca eklenmiştir-

Sn. Arsel, aslında başkanlığımızın bir yayınını değil bunu bahane ederek, başta Kur’an-ı Kerim ve peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a) olmak üzere İslam dinini karalamaya çalışmaktadır. Oysa bir dini ve o dinde kutsal sayılan şeyleri karalamak bir insanlık suçudur; çünkü o din mensuplarını rencide eder. Ancak sn. Arsel'e göre, ilim, teknik ve medeniyetin ilerlemesi, insanlığın fikri tekamülü, din denilen vahimeden ve dinle ilgili her şeyden kurtulmakla

mümkündür. Sn. Arsel bu kanaatini "Kadın ve Şeriat" adlı mezkur kitabında defalarca ifade etmekten çekinmediği gibi, muhteva itibariyle 'hepsi de birbirinin tekrarı' olan "Arap milliyetçiliği ve Türkler" (Ankara, 1973, ikinci baskı, 1975), "Teokratik devlet anlayışından demokratik devlet anlayışına" (Ankara, 1975), "Toplumsal geriliklerimizin sorumluları; Din adamları" (Ankara, 1977), "Biz profesörler" (Ankara, 1979) adlı kitaplarında ve çeşitli makalelerinde de ısrarla savunmaktadır. Adı geçenin kitaplarının rastgele sahifeleri çevrildiğinde bile görülmektedir ki, dini hükümler 'maksatlı şekilde yorumlanarak alay konusu' yapılmakta, dünya çapında ün yapmış büyük ilim adamları, Allah'a inandıkları ve dine saygılı oldukları için 'aşağılanmaktadır.'

Bu konuda, kitaplarında gelişigüzel seçilmiş bir kaç örnek şunlardır: "İslam'ın en büyük ve en geniş görüşlü sanılan bilim adamları, düşünürler ve yazarlar, örneğin al-Farabiler, ibn Sinalar, ibn Tufeyller, al-Gazaliler ve saymakla bitmeyecek daha niceleri, bütün gayret ve dehalarını: "Ne yapalım da şu aklı, şu insan zekasını işlemez, düşünemez ve yaratamaz hale sokalım. Ne yapalım da insanları yani halk yığınlarını, kendi akıl ve iradeleriyle değil ve fakat 'gökten inen' kurallara göre yaşamağa alıştıralım, sorununa yönelmişlerdir." (Toplumsal geriliklerimizin sorumluları, sh.3) *Batı bile Farabi'yi, Rüşt'ü üstat kabul etmişken Arsel bu kadar fütursuzca iddialarda bulunabilmiştir. 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri' adlı yazımız bile tek başına Arsel'e cevap için yeterlidir!*

"Şinasilerin, Namık Kemallerin, Mustafa Fazıl Paşaların, Ali Suavilerin, Ziya paşaların ve diğerlerinin tutum ve davranışlarında özgürlüğün, halkçıların, millet iradesi üstünlüğünün, eşitlik düşüncesinin izlerini aramaz. Düpedüz bilgisizliktir. İstisnasız, tümü şeriatçı (dine bağlı) idi. önemli olan tek şey Kur'an idi, hadis idi, sünnet idi." (Biz profesörler, sh.86) "Aydın olarak bizlerin hepimize düşen en büyük görev, insan aklını ve düşün tarzını şeriatın ve 'özellikle' Kur'an'ın, ya da peygamber emirlerinin tutsaklığından kurtarıp, özgürlüğe kavuşturmak, 'akıl çağına' ulaştırmaktır. Asıl önemlisi, Kur'an'ın yanılmaz bir kitap olmadığını, çelişkilerle dolu bulunduğunu, gerçekler kaynağı sayılamayacağını ortaya vurmanın en büyük hizmet olduğunda karar kılmaktır." (Biz profesörler, sh. 147) *'Kur'an'da çelişki yoktur' ve 'İslam barış dinidir' adlı yazılarımız bu ithamlara cevap vermektedir.*

"İster kur'an sureleri ve ayetleri, ister peygamber hükümleri, ister icma-ı ümmet ve ister kıyası fukaha hükümleri olsun, teker teker ele alıp eleştirmedikçe, yermedikçe, akıl süzgecinden geçirmedikçe, Türk insanını uygar kerteye eriştirme yolu bulunamaz." (Biz profesörler, sh.81)

Şartlanmışlık psikolojisi ile hareket eden ve tüm doğruları sadece kendi düşünce ekseni içine hapseden Arsel, kendisi gibi düşünmeyenleri sadece eleştirmemekte, bir de hakaret ederek aşağılamaktadır. Eleştirel düşünce tabii ki olmalıdır ama bu tarz düşünce ancak bağnazlık ve tutuculuk gösteregesi olabilir. Mesela neden "Darwinizm de eleştirilmelidir" dememiştir, sonuçta o sadece bir 'teori'dir! Peki ya ateizm ile yönetilen ülkeler neden tek tek çökmüştür?! Veya artık çoktan çökmüş olan materyalist dünya görüşü veya ateizm/deizm çok mu bilimseldir? Bu konularda 'Ateizm Yanılgısı', 'Deizm Yanılgısı' ve 'Evrim' adlı yazılarımızı özellikle tavsiye ederiz.

"Evet, bütün sorun, din adamının cehaletinden ziyade, onu cahil halde tutan, şeriatın (İslam dininin) kendisidir ve asıl savaşılmak gereken de bu temeldir. Cehalet, şeriatın (dinin) kendisinde yatmaktadır ve onunla eğitilenler de, ister istemez cahil olmaktadırlar. Akla ve müspet ilme ve ahlaka aykırı ne varsa, hepsi oradadır. Kur'an ve hadis (sünnet) hükümleri oradadır. Bunları, Arap peygamberi tanrı adına ve tanrının sözleridir diye yerleştirmiştir." (Toplumsal geriliklerimizin sorumluları, sh.210)

Hem şeriat düşmanıdır hem şeriatı bilmemektedir Arsel. Şeriatın Araplara özel olduğunu ve Kur'an'ı Hz. Muhammed'in yazdığını iddia etmektedir. Cevaplar için; 'Kur'an ve bilim', 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri', 'Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?','Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' adlı yazılara bakılabilir.

Bir de sayın okuyucu, yukarıdaki Arsel'in cümlelerindeki 'din/ islam/ şeriat/ Kur'an/ hadis/ peygamber' kelimeleri yerine 'ateizm/deizm/agnostisizm/materyalizm/natüralizm/nihilizm' kelimelerini koyun ve sonra biz şeriatçıların ne kadar iftiraya uğradığını, hakarete maruz kaldığını, sabırlı olduğunu anlayın!

İfade etmekte yarar var ki, İslam dini; ilim, kültür ve medeniyetin yükselmesine engel değildir. Engel olsaydı, 8. asırdan 14. asra kadar bütün parlaklığı ile hüküm süren bir İslam ilim, kültür ve medeniyeti doğmazdı. Dini hükümlerin ilim ve akl-ı selim ölçülerine göre değerlendirilmesinden Müslümanlar hiç bir endişe duymazlar. Ancak, ilk emri oku! (Alak, 1) olan ve "İki günü eşit olan kişi ziyandadır." (Keşfu'l-hafa, II/233, no: 2406) ilkesi ile daima ilerlemeyi önceleyen bir dinin, "Cehalet, şeriatın (dinin) kendisinde yatmaktadır" hükmü ile cehaletin kaynağı olarak ilan edilmesi, şüphesiz tarafsız ve ilmi ölçülerle yapılan bir değerlendirme olmamaktadır.

"Dinler, ruhaniler sınıfının, halkı sömürmek için uydurdukları efsanelerdir. İlim ilerleyip, tabiattaki sırlar çözüldükçe, insanların kafası aydınlanacak ve bu efsane de yok olup; gidecektir." diyen Voltaire, D'alembert, Diderot gibi 18. asır filozoflarından bir kısmının, günümüzde artık hiç bir ilmi değeri kalmamış olan batıl iddialarının körü körüne taklidine dayanan ön yargı ifadelerinin tekrarından başka bir şey değildir. *Arsel'in bu konudaki iddialarına cevap için 'Deizm yanılgısı' adlı yazımızı da tavsiye ederiz.*

Yukarıda verilen örneklerde de görüldüğü üzere, 'Sayın Arsel'in din ve özellikle İslam dini konusundaki hükümleri, inceleme ve araştırma sonucu olmaktan çok, aşırı bağlı bulunduğu Voltaire ve benzeri filozofların, genellikle Hristiyanlık konusundaki düşüncelerinin sonucu olarak ileri sürdükleri fikirlerden oluşmaktadır. Bu ön yargı onda tarafsız bir inceleme ve araştırma imkanı bırakmamış; onu İslam'a ve Müslüman bilginlere hınç duymaya ve 'savaş açmaya' sevketmiştir.' Bizzat kendi ifade ve açıklamalarından da anlaşıldığı üzere Sayın 'Arsel dini konularda yeter bilgisi ve yetkisi olmayışı bir yana, isabetli hüküm ve sonuçlara ulaşabilecek nitelikte tarafsız bir ilim adamı da' değildir. Onun din kavramına ve özellikle İslam dinine karşı kin ve hınç derecesine varan bu olumsuz tutumu, 'onu akademik kariyere sahip bir bilim adamına yakışmayan davranışlara' ve halen üniversitelerimizde görevde bulunan değerli ilim ve fikir adamlarını, (kendi de dâhil), toptan "Ortaçağ üniversitelerinde hademelik bile yapamayacak kertede kimseler." (Biz Profesörler, sh.134; Cumhuriyet gazetesi, 28 Aralık 1976, sh.2; Fakülteden ayrılırken başlıklı yazı) diye itham etmeye ve hiçbir ciddi araştırma yapmadan, hatta 'hiç düşünmeden, gelişigüzel yazılar yazmaya ve bazen gülünç durumlara düşmeye kadar' sevk etmiştir.

Nitekim, Osmanlı imparatorluğunun yükselme döneminde (Kanuni, 2. Selim ve 3. Murad'ın saltanatları esnasında) aralıksız 28 yıl şeyhülislamlık makamım hakkıyle dolduran; bilgisi, dirayeti, ahlakı ve eserleriyle haklı bir üne kavuşan büyük Türk bilgini Ebu's-Suud Efendi'nin bir fetvasında, "Erkeklikten kesilmiş yaşlı kişiye" anlamında olarak yer alan "cima'a kadir olmayan pir'e" ifadesindeki, ismin "e" hali ile kullanılmış "pir" (yaşlı kişi) kelimesini, bilinen asalak böcek (pire) sanmış; 'anladığını sandığı bu fetva ile' ilgili olarak Varlık Dergisi'nin Ağustos 1976 tarih ve 827. sayısında (sn.3) yayınlanan "Değer ölçülerimizdeki zavallılık" başlıklı yazısında: "Ebu's-Suud efendi, bugün hâlâ Türklerin iftihar edebilecekleri en mühim

şahsiyetlerden ve Türklere ve Müslümanlara büyük hizmetleri dokunan bir alim olarak baş tacı edilir. Oysa ki, 16. yüzyılın bu büyük ve en ünlü bilgin diye gösterilmek istenen kişi, insanlık sevgisi duygusundan yoksun ve kadının pire ile cima (cinsi ilişki) edip edemeyeceği sorunlarıyla meşgul olabilecek kadar, insan zekasını küçülten bir kimsedir. Hiç şüphesiz, kendisine cima'a kadir olmayan pire" konusunda soru sorabilecek kadar cahil ve ilkel bir toplumdan, Ebu's-Suud efendiden daha iyisinin kolay kolay yetişmeyeceğini unutmak gerekir." sözleriyle, gerçekten 'ortaçağ üniversitelerindeki hademelerin bile kolayca anlayabileceği Türkçe bir cümleyi anlayabilecek seviyede bulunmadığını, bizzat kendisi' ispatlamıştır.

Zira söz konusu fetvada "Cima kadir olmayan pir'e yahut on iki yaşında olan oğlancığa" ifadesinde yer alan "pir" ve "oğlancık" kelimelerinin, gramerde (ismin "e" hali) denilen durumdan başka bir şey olmadığını anlamak için, 'değil profesörlük unvanına sahip olmak, okur-yazar bile olmaya gerek olmayıp, Türkçe bilmenin yeterli olduğu' açıktır. Unutmamak gerekir ki, "cahil ve ilkel bir toplum" olarak nitelediği toplum; ilim, sanat, kültür ve medeniyet itibariyle, asrının en ileri toplumudur. Ebu's-Suad Efendi gibi ünlü bir kişinin şahsiyetinden ve yaşadığı asrın kültür ve medeniyetinden böylesine bihaber olan sayın prof. Arsel'in tek meziyeti, 'hiç bilmediği konuları bile bildiğini iddia' ederek, milletimizin saygı duyduğu her değere hakaret edecek kadar cesur olmasıdır."

Yukarıda verilen örnek ve açıklamalardan anlaşılmaktadır ki, Sayın Arsel'in başkanlığımız yayınları ve hizmetleriyle ilgili olarak, objektif değerlendirmeler yapması mümkün olmadığı gibi, 'ilmi durumu ve ihtisası bakımından da böyle bir değerlendirme yapacak ehliyette değildir. İddialarının hemen hepsi mesnetsiz ve ön yargıdan ibarettir.'

Bilgi ve takdirlerine arz ederim. İrfan Yücel, Din İşleri Yüksek Kurulu Başkan V.

Gelen bir soru ve cevabımız

Soru: Muhammed'in, karıları için uydurduğu ayetler: "Muhammed'e Hafsa, her ne kadar söz vermiş olsa da, sözünü tutmayıp gördüklerini Ayşe'ye söyler; Ayşe'de duyduklarını Muhammed'in diğer eşlerine aktarır. Bu yüzden Muhammed'in eşleri mırıldanıp söylenmeye başlarlar. Muhammed, Hafsa'yı karşısına alarak neden dolayı sırrı başkalarına açıkladığını sorar. Hafsa şaşırıp, bunu nereden anladığını Muhammed'e sorunca, Muhammed, herşeyi tanrı'dan öğrendiği, çünkü tanrı'nın her gizli şeyi kendisine haber verdiğini söyler. Ve olan biteni böylece Kur'an'a geçirir, yani karılarına duyduğu utancı, tanrı'ya atfen Tahrim suresinin 3. ayetini uydurur ve karılarını uyarır! " Buna cevap verir misiniz?

Cevaben: Oryantalistlerin temel ithamlarının başında "Kur'an'ı Muhammed yazdı" iddiası yer alır. Tüm Kur'an'ı yüzlerce yıl taramış, "daha önce karar verdikleri hükme" delil aramışlar ve sonunda Kur'an'da bu gibi ayetlerle aradıklarını bulduklarını iddia etmişlerdir. İşin ilginç yanı -ve her zaman olduğu gibi- ateistler de bu oryantalist iddialara balıklama atlamaktadırlar. İlhan Arsel'de 'Kur'an eleştirisi' adlı eserinin tümünde ne hikmetse "aynen" oryantalist iddiaları alt alta sıralamıştır! Gelelim sorunuzun cevabına: Kur'an'ın hiç bir ayeti sadece Efendimiz ve ailesi için özel inmemiştir. Benzer bir iddia Efendimizin evine izinsiz girilmemesi hakkındaki ayet (Ahzab, 53) için de ileri sürülür. Efendimiz, 'evine izinsiz girilmemesini sağlamak için ayet uydurmuştur' der oryantalistler. ('Ahzab 53. ayette Muhammed, eve gelen misafirlerini Allah'ın sözleriyle kovuyor' iddiasına cevap için 'Kur'an'da çeliski yoktur' adlı yazıya bakılabilir.)

Halbuki Efendimiz İslam'ın nasıl yaşanacağını bizlere 'uygulamalı olarak' göstermekle görevlidir. (Ahzab, 21, Haşr, 7) Yukarıdaki ayette de yine Allah (cc) bizzat Efendimizin hayatından örnekle bizlere mesajlarını iletmektedir. Ayet önce olayı aktarır ve benzer durumlardaki hükmü bizlere bildirir. "Hz. Peygamberin, eşlerinden birine sır olarak söylediği bir sözü eşi tamamen koruyamamış, yine Resulullah'ın eşleri içinden en çok samimi olduğu birine aktarmış, bundan haberdar olan Hz. Peygamber ona sitem etmiş, bunun üzerine ikisi birbirine arka çıkıp kendisinden bazı maddi taleplerde bulunarak diğer eşlerini de ilgilendirecek tarzda bir dayanışma içine girmişlerdi. Bu durum karşısında Resulullah, hem dünya hayatının kendi nazarındaki önemsizliğini anlatmak hem de ailesine karşı eğitici bir tedbir uygulayarak onların gerçek iradelerini yoklamak üzere mutat aile hayatını terk eder, dargın bir halde onların odalarında bulunmak yerine 'îlâ yemini' yapıp kendine ait odasında bir ay uzlete çekilir. Hz. Peygamber uzlete çekilişinin 29. günün bitiminde eşlerine döner. Eşlerini boşamadığı haberini de sevinç içinde Hz. Ömer duyurur. Surenin asıl nüzul sebebi bu 'îlâ yemini'dir, anlatılan diğer olaylar ise buna götüren sebep ve giriş cümleleridir." (Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, VII/5084-5085, 5094, 5113, 5115)

Bizzat Hz. Peygamber'in hayatından örnek gösterilmesi gereğine binaen belirli olaylara gönderme yapan somut anlatım üslubunun seçildiği bu ayetlerle kuşkusuz o sırada yaşanan bir probleme çözüm getirilmiştir ve ayetlerin nüzulü/inişi de örnek neslin yetiştirilmesinde etkili olmuştur. Yine ateist/oryantalist iddianın aksine bir içeriğe de sahiptir bu ayetler. (Tahrim, 1-4) Öncelikle bu ayet ile Efendimizin helal olan bir şeyi kendisine yasaklamasının hata olduğu ilan edilmektedir ki, bir kişi 'yazdığı' iddia edilen kitabına hatalarını asla eklemez! Yine bu hatanın yani yeminin kefaretini de 'kitabında' yazmaz! Bu konuda detay için, 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazımıza bakılabilir.

Bu ayetin bize gösterdiği diğer önemli bir gerçek ise Efendimizin vahiy almadığı durumlarda bizler gibi bir insan olduğunu bize göstermesidir. Efendimiz birçok hadisinde, ("Hristiyanların Meryem oğlu İsa'yı aşırı yücelttikleri gibi siz de beni aşırı yüceltmeyin. Ben, sadece ve sadece bir kulum. O halde 'Allah'ın kulu ve elçisi deyin" (Buhari, Enbiya 3484); Bir adam Peygamber'e dedi ki: "Ey Muhammed! Ey Efendimiz, ey efendimizin oğlu! Ey en hayırlımız, ey en hayırlımızın oğlu!" Rasulullah hemen müdahale etti: "Ey insanlar! Sözlerinize dikkat edin ki Şeytan sizi hükmü altına almasın! Ben Abdullah'ın oğlu Muhammed'im! Allah'ın kulu ve elçisiyim! Vallahi beni, Allah'ın beni yerleştirdiği konumumdan daha fazla yüceltmeye kalkmanız hoşuma gitmez." (İbn Hanbel, III/153) buyurmuş ve) kendisinin övülmesini engellemiş, kendisini Musa, Yunus ve İbrahim peygamberlerden üstün gören Müslümanları da uyarmıştır. (İbn Hanbel, III/153; Buhari, Enbiya, 46 ve 38) Birçok Kur'an ayeti de (Kehf, 110: "De ki: ben de sizin gibi bir beşerim."; Fussılat, 6: "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana ilahınızın bir tek ilah olduğu vahy olunuyor.") Efendimizin peygamber olması yanında bir insan olduğunun altını çizmiştir. Zaten İslam'a giriş cümlesi olan kelime-i şehadette de bu özellikle vurgulanır: Muhammed (sav) Allah'ın 'önce kulu' ve 'sonra resulü'dür! Yine ayrıca Resulullah'ın davranışlarının -diğer alanlarda olduğu gibi- aile hayatında da gösteriş ve yapaylıktan uzak olduğu ve iyi bir eş olma özelliğini öne çıkaran bir tavır sergilediği gözden kaçırılmamalıdır.

Yine bu ayette atıfta bulunulan olay vesilesiyle, sır verme konusunda titiz davranmak gerektiği, sır saklama konumunda bulunanların da ağır sorumluluk altında bulundukları dolaylı biçimde ifade edilmiş olmaktadır. Saklanmayan sırlar yüzünden nice kanlar döküldüğüne ve nice ümitlerin boşa gittiğine dikkat çeken Maverdi de, sır saklamanın insanın hayatındaki en önemli başarı ve esneklik sebeplerinden biri olduğunu belirtir ve Hz. Ali'nin şu özdeyişini aktarır: "Sırrın senin esirindir; sırrını açıkladığın takdirde sen onun esiri olursun." (Mustafa Çağrıcı, İFAV Ans, IV/118-119) Kısaca oryantalist -ağızlı ateistlerin- iddialarının aksine bu ayet de biz Müslümanların günlük hayatına ışık tutacak birçok hikmetleri bünyesinde barındırmaktadır.

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar IV

Erdoğan Aydın'a Cevaplar

-İtalik yazılar Sayın Aydın'a aittir-

Kendilerini aydın, rasyonalist gören ateistlerden biri olan Erdoğan Aydın, eserinde her seferinde Allah (cc) adını yazınca "*Allah'ın -varsa eğer- ve onun peygamberi olduğunu iddia eden muhammed'in."* diye yazdığını görünce, Turan Dursun ve İlhan Arsel'in eserlerini okurken göze çarpan 'hınç ve öfke' aynen bu eserde de hissedilmektedir. Bu kadar önyargı ve düşmanca yazılan kitaplarda eksik, hata, yanlış, yalan, okuyucuyu yönlendirmelerin bolca görülmesi de okuyucuyu şaşırtmamalıdır!

Peki ya bu cümlenin, mantık ve saygıdan vazgeçtik, seviyeli bir tarafı var mıdır? "*muhammed'in okur-yazar olması 'ihtimali' de var. muhammed, okur-yazar 'olmasa bile' kör ya da sağır da değildi*." Okuryazar mı değil mi, "Ben her iki ihtimalle de saldırmalıyım" mantığı ile yazılan bir kitap, seviyeli, objektif ve bilimsel bir çalışma olabilir mi? Biz tüm ateistlerin baş harfini büyük yazarken, gerek 'Allah' gerekse Hz. 'Muhammed' adının 'özellikle' küçük yazıldığına birçok ateist eserde şahit olduk!

Yine oryantalistlerin her defasında bıkmadan ortaya attığı, 'Kur'an'ı Muhammed Tevrat ve İncil'den alıntılayarak yazdı' iddiasını oryantalistlerden alıntılayan ateist yazarların aslında asıl intihalci kendileri olmuş olmuyorlar mı?! İddianın devamı olan ve peygamberimizin "kölelerden" öğrendikleri ile Kur'an'ı yazdığı iddiası ne kadar mantıklıdır? Bu iddiaya cevap için 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Kur'an ve bilim' adlı yazılarımıza müracaat edilebilir. Aydın, iddialarının devamında Kur'an'ın yazılması, Nuh tufanı ve Gılgamış destanı benzetmelerinin, Kur'an'ın Tevrat-İncil'den alıntı ile yazıldığına delil olduğu gibi klasik ateist iddiaları tekrarlamaktadır ki, bu iddialara cevaplar için de, 'Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?', 'Dinler, Sümerler ve Gılgamış destanı?', 'İslam tüm dinlerin özüdür', 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Temel amacı, insanların tevhit eksenli ve erdemli, ahlaklı, yardımsever bir hayat yaşamalarını sağlamak olan bir kitabın içeriği hakkında yazarın merak ettiği konulara da bir göz atalım: "*hangi tarihte, aralarında ne kadar yaş farkı , kıyafetleri nasıldı?, meyvenin adı neydi?, ne kadar yaşadılar? kaç yılında öldüler? eger siz allah-varsa eğer- olsa idiniz:....ya... yoksa"* Görüldüğü gibi insanlığın hem dünya hem ahiret mutluluğunu sağlamak için gönderilen ve evrensel bir içeriğe sahip ilahi kitapta renk, tarih, elbise modeli arayan bir zihniyet ile karşı karşıyayızdır! Rasyonalist ve mantık sınırları içinde sayılabilecek soru ve sorunların cevabı Kur'an'da ve İslami eserlerde zaten var iken, hayatta hiçbir karşılığı olmayan soruların cevabını bir bakıma İslam'ın anayasa kitabı sayılacak kutsal bir kitapta arama gayreti hangi mantıkla açıklanabilir? Renk, isim, detay hadis kitaplarında bulunur. Kur'an ise ana hatları belirler ve Hak yolun sınır çizgilerini çizer. Üstelik ateistlerin bu tür gereksiz sorularına Kur'an'da cevap bulamayınca, 'Kur'an soru sormayı yasaklıyor' diye yaygara başlatmaları da ayrı bir garabettir. Bu konu yukarıda ele alınmıştı!

İslam'a düşmanlığı bakın bu yazarı ne hallere sokmaktadır! İslam domuz etini yasakladı ya, *"Kaldı ki, domuz besiciliği karlı bir istir. domuz, bir yılda 15-20 yavru doğurur bir senede.*" Şimdi dikkat lütfen şu domuzun marifetlerine " *ABD ve avrupa'nın onde gelen gelismis ulkelerinde, domuz eti bol miktarda, salam, sucuk, sosis, lop et olarak tuketilir. ve, bu ulkelerin insanlarının beyinleri de daha iyi calısır, bilim-teknik, ekonomi alanında daha*

ileridedirler. ulkeleri daha gelismis, daha temizdir. yollar, evler, arabalar, evlerindeki esyalar, hersey.. daha gelismis ve daha moderndir. (bunlar, akıllı olduklarını gösteriyor). cunku, bu insanlar, cocukluklarından beri "yeterli hayvansal protein ve et" tüketiyorlar. bu da et verimi yuksek domuz sayesinde oluyor...." Demek ki bizim kalkınamamamızın sebebi ilim, okuma, düşünme, araştırma eksikliği değilmiş. Mesela domuz eti yemediğimiz Emevi, Abbasi, Selçuklu, Osmanlı dönemlerde İslam âlemi gerek ekonomik gerek siyasi olarak geride idi ve dünyaya hakim değildi zaten! (Bu konuda, "İslam ülkeleri neden geri?" adlı yazımıza da bakılabilir.) Peki, domuz eti yediği halde ilerleyemeyen Hristiyan ülkeler hangi kategoriye sokulacaktır? Hadi bir genelleme yapalım, dünyada emperyalist faaliyette bulunmayıp domuz eti yediği halde ilerleyemeyen, Asya'dan Afrika; Avustralya'dan Amerika kıtasına kadar birçok ülke için ne diyecek acaba Sayın Aydın? Aslında Batının gelişmesinin temelini domuz değil domuzluk oluşturur: Batı önce emperyalizm ve günümüzde de beyin göçü sayesinde şu anki gelişmişlik seviyesini yakalamış ve devam ettirmektedir. Detay için, 'Batı Medeniyeti' adlı yazımıza bakılabilir.

Çok yaşamanın sırrını da çözmüştür Sayın Aydın. Spor, yüksek yaşam standartları, bilgi vs değil: *"domuz eti yemeyen İslam ulkelerindeki insanlara göre cok daha fazla yasıyorlar. demek ki, daha saglıklılar. demek ki, yedikleri domuz etinin bir zararı yok.. bilakis, faydası bile olabiliyor..din yasaklamıs, bilimsel gecerligi olmayan kısıtlamaların esiri olmamak lazımdır"* Bilimsel geçerlilik bakalım ne diyor bu konuda? Bilimsel açıdan domuzun sağlığa zararları: Domuz eti çok yağlı olması, domuz yağı içerisinde "sutoksin" denilen zehirli maddelerin olması, vücuda giren bu maddelerin dışarı atılması için lenf bezlerinin daha çok çalıştırılması ve sonuç itibari ile lenf düğümlerinin (bademcik gibi) iltihaplanması ve şişmesine neden olması, domuz etinde bulunan anormal miktarda kükürtün kıkırdak kas ve sinirlere oturarak eklemlerde iltihaplanmalara yol açması, kireçlenme ve bel fıtığına yol açması, domuz eti ve yağı kullanan kişinin derisinde "imidazol" denilen maddelerin kaşıntıya yol açması, egzama dermati, nörodermatit gibi iltihabi deri hastalıklarına zemin hazırlaması, domuz etiyle insanlara geçen bu hastalıkların domuzlarda ağır bir hastalık yapmamasına rağmen insanlarda öldürücü etkiye sahip olması ve bu hastalığın tek kaynağının domuzlar olması, trişinellozise neden olması vd. Ottowa Üniversitesi araştırmacıları domuz eti tüketimi ile karaciğer iltihaplanması olan siroz arasında orantılı bir artış da tespit etmişlerdir. Araştırmayı yapan Dr. Amin Nanji ve Dr. Samuel French domuz eti ile alkol tüketildiği zaman riskin daha da arttığını belirtmektedirler. (Her ikisi de İslam'da yasak ama ateizmde serbest!) İsviçre, Norveç ve Finlandiya gibi ülkelerde kişi başı ortalama domuz eti tüketimi ile sirozdan ölenlerin oranları da doğru orantılıdır. Domuz eti ve yağı, cilt kanseri, mide kanseri, bağırsak kanseri, lenf kanseri gibi kanser çeşitlerine yakalanma riskini de arttırmaktadır. Ayrıca taşıdığı aşırı büyüme hormonu nedeniyle kanserin gelişmesine zemin hazırlamaktadır. Yapılan araştırmalarda vücudun metabolizmasının dengesizliği ile oluşan bir tür hastalık olan obeziteye yakalanma riskinin domuz eti kullanımı ile doğru orantılı olduğu belirtilmektedir. İşte bu nedenle de özellikle Hristiyan ülkelerde obezite çok yaygındır. Kısaca, domuz eti kanserojen maddeler taşımakta, pellegra hastalığına, siroza ve multiple sklerozis hastalığına yol açmakta, insanlara bulaşıcı olan hepatit virüsünü, Toksoplazma parazitini, Yersinia bakterisini barındırmaktadır. Yine 100 yıl önce, İspanyol gribi 500 milyondan fazla kişiye bulaşmış ve 18 ay içinde 50 milyon dolayında insanın ölümüne sebep olmuş ve insanlık tarihinde bilinen en büyük salgınlardan biri olmuştu. Yıllar sonra açılan bazı toplu mezarlardan alınan örnekler sonucu ölüme neden olan H1N1 virüsünün domuz gribi ile aynı virüs olduğu tespit edilmiştir. (sorularlaislamiyet.com/domuz-eti-nicin-haramdir; Yeni Asya, 04 Nisan 2021; bilimveyaratilisagaci.com/2021/10/domuz-etinin-zararlari/#Domuz_etinin_insan_sagligina_zararlari_nelerdir; tr.wikipedia.org, İspanyol gribi)

Domuz etinin haram olmadığı Hristiyanlıkta bile artık papazlar domuz etinin zararlarını anlatmaktadırlar. (Video; youtube.com/watch?v=RqZCvYGacMc)

Sayın Aydın devam ediyor: *"Günümüzdeki tek tanrılı dinler, çok tanrılı dinlerin değişimi sonucu meydana gelmişlerdir."* Bu iddianın cevabına "İslam tüm dinlerin özüdür" ve "Ateizm yanılgısı" adlı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz.

Aydın bir başka yerde de, "*Demek ki hadislere yalan karışmış"* derken daha sonra o uydurma, yalan hadisleri delil gösterip İslam'a saldırmaktadır : *"özellikle "Türkler" için "hadis"ler vardır. Türkler için hiç de iyi şeyler söylemeyen bu hadisler…*" Yine yazardan bir itiraf: *"hadis uydurmacılarıyla savaşıyor görünenler, uydurma diye niteliklerini toplamışlardır da. bugün elimizde uydurma hadislerin toplandığı kitaplar vardır*. İçlerinde Türklerle ilgili uydurma hadisler de geçiyor o kitaplarda ama Sayın Aydın onları görmemiş demek ki! Evet, İslam alimleri, Efendimiz adına uydurulan birçok hadisleri ifşa etmiş, yalan olanlarını belgelemişlerdir. Bunlar arasında ırkçılık kokan birçok hadis de mevcuttur. Unutmayalım ki sadece Türkler, Araplar değil, birçok ırkla ilgili hadisler uydurulmuştur. Peki, bu hadisin neresinde ırkçılık vardır? *"şu da kıyamet alametlerinden: kıldan(keçe) ayakkabı giyen bir toplumla vuruşup öldüreşeceksiniz "* Hazreti Resul gelecekle ilgili bir haber veriyor ve bu aynen oluyor. Burada ırkçılık yoktur, aksine kıyamet kopmadan olacak olaydan haber veren bir mucize söz konusudur. Unutmayalım ki, hiçbir Müslüman Arap da, 'Aman Türklerle savaşalım da kıyamet bir an önce kopsun' diye bir düşünce içinde olmamıştır. Aksine, bu bakış açısına sahip olanlar Hristiyanlardır ve özellikle de 'Tanrı'yı kıyamete zorlamak' için çalışan 'evangelism' mezhebidir! Ve şu an ABD'yi bu mezhep yönlendirmektedir! Ama tüm bunlara rağmen ateist yazar buradan hareketle Hz. Resul'ü "Türk" düşmanı ilan edebilmektedir. Bu hadisin aksine bazı ırkçılar da, Hz. Resul'ün ağzından "Türkleri öven" birçok hadis uydurmuşlardır. İşin ilginç yönü ateist mantalite sahipleri ile faşist mantaliteye sahip olanların uydurma hadislere sarılmaları, onlardan medet ummada yarışmalarıdır! Bu konuda 'Tefsirde israiliyat, hadiste mevzuat'' ve 'Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması' adlı yazılarımıza da bakılabilir.

Ya şu mantığa ne demeli?: *"biz her peygamberi, kendi toplumunun diliyle gönderdik. ille de böyle yaptık ki, o toplumdan olanlara anlatabilsin." (ibrahim suresi, ayet: 4.) demek ki, kur'an'a göre, "tanrı'nın elçisi"nin bir "toplum"u var.* Şimdi soralım, Aydın'a göre Allah (cc) Arap toplumuna Latince konuşan birisini mi göndermeliydi? Hz. Muhammed'in ilk muhatap çevresi kendi kabilesi idi ve onlarla doğru iletişim kurabilsin diye Allah Kur'an'ı Arapça olarak indirmiştir! Kur'an'daki, "Seni âlemler -yani hem tüm insanlara hem cinlere- rahmet olarak gönderdik" (Enbiya, 107) "Biz seni tüm insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik." (Sebe, 28) gibi ayetler oryantalist iddia olan Hz. Muhammed'in sadece Araplara gönderildiği iddialarını tekrarlayan Aydın'ı da yalanlamaktadır. Kur'an önce "yakın çevreye" (Müddessir, 1-2) sonra 'Mekke' ve 'çevresi'ne (En'am, 92) uyarıcı olarak Hz. Resul'ün gönderildiği bizlere haber vermektedir. Daha sonra İslam tedrici olarak, kademe kademe hedef kitle genişletmiştir. Mekke'den tüm âlemlere rahmet mesajları yayılmıştır. Ama yazar bu tedrici/aşamalı tebliğ metodunu kavrayamamakta ve bakın ne demektedir :*"muhammed'in "tüm insanların peygamberi", kur'an'ın da "tüm insanlara yönelik" olduğunun anlatıldığı ayetler de var. kur'an'daki nice çelişkilerden biridir bu"* Aydın hem olayı anlamamakta hem de anlayışsızlığının faturasını da yine Kur'an'a çıkarmaya çalışmaktadır! Bu konu daha detaylı olarak 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda, "Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?" sorusuna verilen cevapta ele alınmıştır.

"B*en de diyorum ki: Müslüman erkek, Müslüman olmayan kadınla evlenebiliyor ama, Müslüman kadın Müslüman olmayan erkekle evlenemiyor. bu da islamın kadın-erkek eşitliğine bakış açısını gösteren bir diğer örnek!.. insan haklarından söz eden "türban"lılar.. ne dersiniz?* " Son cümledeki iğneleyici üslubu sahibine iade edip asıl konuya geçelim! İslam,

başka dinden olanların "zorla" İslam'a sokulmasını yasaklamıştır. 'La ikrahe fiddin': 'dinde zorlama yoktur' ayeti (Bakara, 256) bunun en büyük delilidir. Bu nedenle Müslüman bir erkek Müslüman olmayan bir kadınla evlenebilir çünkü onu Müslüman olması için zorlama diye bir şey söz konusu olmaz, bu İslam'a aykırıdır. Hatta bizzat benim uzaktan bir akrabam Hristiyan bir kadınla evlenmişti ve akrabam öldüğünde eşi hâlâ Hristiyandı! Ama diğer din, fikir sistemlerinde bu hoşgörü yoktur. Kadın, kendisini zorlayan kocası karşısında zor durumda kalabileceği ihtimaline karşı İslam -çünkü Müslüman olmayan kocayı sınırlayacak, Kur'an ayeti gibi kesin bir kısıtlayıcı hüküm yoktur başka din ve fikir akımlarında- Müslüman kadınların Müslüman olmayanlarla evlenmesine izin vermemiştir. Zaten aradaki dini farklılığı göz ardı edip evlenen kadınların daha sonra evlendiği yabancı erkek ile evliliklerinin yürümediği ile ilgili birçok gazete haberi ve araştırma sık sık basına yansımakta ve "Boşanmalardaki ortak yön, 'Kültürel uyuşmazlık' şeklinde özetlenmektedir." (Abdulmuttalip Baycar, Türk-Alman Evliliklerinde Yaşanılan Problemler ve Başaçıkma Yöntemleri (Dini-Kültürel Farklılıklar Bağlamında), Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt: 21, Sayı: 40, Yıl: 2019, Aralık, s. 408) Bu kadın erkek eşitsizliği değil, tam aksine kadınların geleceklerinin ve huzurlarının korunmasına yönelik bir tedbirdir. "Oyuncu ve sunucu Hande Ataizi ile Amerikalı gazeteci eşi Benjamin H. boşandı. Evlilik birliği süresince evliliğin ilk günlerinden itibaren taraflar arasında var olan sevgi ve saygının azaldığını anlatan Hande A.'nin avukatı Şeyda Yıldırım dava dilekçesinde, "İlerleyen zamanlarda 'farklı kültürlerden yetişmiş olmalarından kaynaklı' olarak baş gösteren geçimsizlik daha çok artmış, fikri ve ruhi anlaşmazlık nedeniyle müşterek hayatın devamı çekilmez hale gelmiştir." dedi. (Hürriyet, 6.6.2018) "Kiliseye çok gidiyor boşanmak istiyorum. Oyuncu Perihan G., Nijeryalı eşinin haftanın 4 günü kiliseye gittiğini ve kendisini de kiliseye gitmeye 'zorladığını' ileri sürerek boşanma davası açtı." (Milliyet, 07.02.2017) "Yahudi veya Hıristiyan biriyle Müslüman kadının evliliği durumunda bu dinler, Müslüman kadının kendi dinlerine girmesini de istemektedir." (Şemsuddin Muhammed b. Muhammed el-Hatib Şirbini, Muğni'l-Muhtac ila Ma'rifeti Maani Elfâzı'l-Minhac, III/187; Vehbe Zuhayli, Fıkhu'l-İslami ve Edilletuhu, VII/153) "Halbuki İslam'da "Dinde zorlama yoktur" (Bakara, 256) anlayışı gereği Müslüman bir erkeğin, Ehl-i Kitap bir kadınla evlenmesi durumunda, bu kadının kendi dininde kalmasına müsamaha ile yaklaşılmaktadır." (Muhammed Muhyiddin Abdülhamid, el-Ahvalü'ş-Şahsiyye, s. 65) Bu konuda ayrıca, 'İslam barış dinidir.', 'İslam kılıç zoru ile yayılmadı', 'Modernizm ve kadın' ve 'İslam'da Kadın Hakları' başlıklı yazılarımıza da bakılabilir.

Aydın'ın mantık ve kıyas seviyesi hakkında ipucu veren bir örnekle devam edelim: Soru (Diyanete sormuş bir vatandaş): Mahkeme kararı ile boşanmış eşler, dini açıdan da boşanmış sayılır mı? Cevap (diyanetten): Mahkeme kararı ile boşanmış eşler, dini açıdan da boşanmış sayılır. Devam ediyor yazar *" tam bir çelişki daha.. muhammed zamanında medeni kanun ve mahkeme mi vardı."* Peki Sayın Arsel, ya medeni kanunlar İslam'ın kuralları ile örtüşmüş ise?!

Devam ediyor Arsel, *"İslamiyet dinini benimseyenlerin arasında bu denli cogunlukta "kör cahil" insan olması neden? eğer, ıslamiyet insanlara fayda saglayan bir din olsa idi, kendisini benimseyenlerin bu denli cahil kalmalarını önlerdi. "*

Günümüz Müslümanlarının içler acısı hali acaba kimin suçudur? İlk emri "Oku" olan, "Düşünmüyor musunuz, aklınızı ne de az kullanıyorsunuz" şeklinde yüzlerce ayeti bünyesinde barındıran bir kitaba inandığını söyleyenler, o kitabın gereğini yerine getirmiyor, düşünüp, araştırmıyorlarsa ve sadece adı Müslümansa suç kimdedir? Bir insan doktordan reçeteyi alıp okusa ama uygulamasa ve ölse suç kimindir? Yazara göre doktorun ve reçetenin! Oysa ilaca sahip olmak yetmez ilacı kullanmak da lazımdır! Binlerce yıldır sabun var ama hâlâ pis insanlar da bulunmaktadır. Suç sabun da mı, sabuncuda mı yoksa alıp sabunu 'duvara asan' ama gereğini yapıp kullanmayan insanlarda mı? Sene de bir ay yıkanan veya bayramdan bayrama yıkanan birisi ne kadar temiz (bir Müslüman) olabilir?! Tarihe bakalım: "İslam medeniyeti, Helenizm ile modern dünya arasında bir geçiş olmaktan başka kendisi de başlı başına bir medeniyet ve

kültür dünyası kurarak üçüncü ve en zengin halkayı oluşturmuştur. Nitekim Philip Hitti: "İslam medeniyetinin modern dünyaya en büyük yardım ve hediyesi ilimdir" ve R.V. Bodley de, "Rönesans'ı İslamiyete borçluyuz" gibi sözleriyle bu gerçeği dile getirmişlerdir. Çağdaş düşünürlerden W.M. Watt da yakın dönemlerdeki gelişmeler neticesinde Orta Çağ Hristiyan yazarlarının çizdikleri İslam tablosunun tamamen iftira olduğunu, İslam'ın Batı bilimsel düşüncesine yaptığı tesirin kasıtlı olarak ya küçümsendiğini ya da görmezlikten gelindiğini itiraf etmek zorunda kalmıştır." (Prof. Dr. Adem Yerinde, Kur'an-ı Kerim'e Göre Bilimsel Düşüncenin Temelleri, Ağrı İslami İlimler Dergisi, 2018 (2), s. 26) Ama bu iftiralara inanan içimizdeki birçok ateist sanki gerçekmiş gibi bu iddiaları tekrarlamaktadırlar.

Hem bilim hem ekonomik anlamda Müslümanların Batıya etkileri hakkında, 'Batı medeniyeti'nin Doğu kökenleri' adlı eserinde Prof. John M. Hobson şunları söylemektedir: "900'lü yıllarda Ortadoğu ile kuzey Afrika, o dönemde medeniyetin beşiğiydi. Buralar sadece dünyanın en ileri bölgeleri olmakla kalmamış, aynı zamanda müthiş bir ekonomik büyüme de göstermişlerdi. İslam âleminde 800 yılından itibaren bilimsel düşünce hızlı bir şekilde gelişiyordu. 'Protestan ahlakı ve kapitalizmin ruhu yerine', aslında Müslüman ahlakı ve kapitalizmin ruhu'nun yazılması gerekirdi. Böylece de neden sadece İslam'ın önemli iktisadi gelişmelere refakat edebilecek bir nitelik taşıdığı ve neden Avrupa'nın savaşçı durgunluğunun esiri olarak kalacağı kesin bir şekilde ispatlanmış olurdu." Yazar, "Oryantalistlerin, ticareti desteklemeyen despot devletlerin yönettiği Doğu'nun küresel bir ticaret ağı oluşturamayacağı inancını, İslam dünyasının ticareti destekleyen görüşlerini ortaya koyarak, Kuran surelerinden ve hadislerden ve İslam tarihinden örnekler vererek de çürütür." (Gülmis V. Canik, Tarih Okulu Sonbahar 2009 Sayı V, s. 222) "XII. yüzyılda Müslümanların sahip olduğu bilgiyi öğrenmek amacıyla Asya'dan, Afrika'dan ve Avrupa'dan Endülüs'e insanlar akın ediyordu." (Philip Khuri Hitti, History of The Arabs, s. 530; Ivan Van Sertima, Golden Age Of The Moors, s. 206) "Yüzlerce Arapça kitap Latince'ye çevrilmişti ki (Abdul Haq Compier, "How Europe Came to Forget About İts Arabic Heritage" Al-Islam eGazette, January 2011, s. 2; Marilyn Penn Allen, Cultural Flourishing in Tenth Century Muslim Spain Among Muslıms, Jews, and Christians, s. 62-64) bu da Rönesansı başlatmıştı. Bu konuda özellikle 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri', 'Kur'an ve bilim', 'Müslüman bilim öncüleri' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz. Peki, ne oldu da daha sonra İslam âlemi geriledi? Cevap için, 'Müslümanların iç meseleleri' ve 'İslam ülkeleri neden geri?' adlı yazılarımıza bakılabilir. En azından keşke Sayın Aydın, yazar Michael H. Morgan, yazar Jonathan Lyons, İngiliz mühendis ve bilim ve teknoloji tarihçisi Donald R. Hill, Cambridge Üniversitesinden Prof. Dr. Jack Goody, New York'taki Columbia Üniversitesinden Prof. Dr. George Saliba veya İslam tarihi, bilim ve teknoloji tarihi uzmanı Prof Fuat Sezgin'in eserlerinden hiç olmazsa biri okusa idi! Aydın'a cevap niteliğinde, bin sene önce yaşamış Arap matematikçi, astronom ve fizikçi İbn Heysem'den bir alıntı ile devam edelim: "Gerçeği arayan kişi, eskilerin yazdıklarını araştırarak ve doğal eğilimini takip ederek onlara güvenen kişi değildir. Tam aksine onlara kuşkuyla yaklaşan, onlardan topladığı bilgileri sorgulayan, türlü türlü kusur ve eksikliklerle dolu yapıya sahip insanların sözleri yerine 'delillere ve kanıtlara boyun eğen' kişidir." (Caner Taslaman, Enis Doko, Kuran ve Bilimsel Zihnin İnşası, s. 72) Hakikati arayanlar için hakikatten değerli bir şey yoktur." (Kindi, Felsefi Risaleler, s. 4); "Bizi hakikate götürecek ilim gayrimüslimden bile olsa onu alır ve ona teşekkür ederiz." (İbn-i Rüşt, Faslu'l-Makal, s. 81)

İsviçreli Katolik ilahiyatçı kadar keşke ateistlerimiz objektif olabilse idiler! "Biz Kur'an'da son derece orijinal bir dindarlık, derin bir adanmışlık ve şairane bir dil görüyoruz. Hz. Muhammed'in basit bir hilekar olarak değerlendirilmesi imkansızdır." (Hans Küng, Islam, s. 75)

Aydın'ın diğer iddialarına cevap için de, 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?', 'Evrim', 'Ateizm yanılgısı', 'Oryantalistler ve Hz Muhammed' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Ateistlerin sorduğu birçok soru, ait oldukları kategori başlıkları altında tek tek ele alınıp cevaplanmıştır. 'Kur'an'da çelişki yoktur', 'Hz. Muhammed neden çok kadınlar evlenmiştir?', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Oryantalistler ve Hz. Muhammed' adlı yazılarımızı özellikle tavsiye ederiz.

Peygamber Mekke' de içlerinde putlar olduğu halde Allah' ın evi Kâbe'yi tavaf edip ona dönüp namaz kıldıktan sonra ne oldu da Medine'de Kudüs' e dönmeye karar verdi? Sonra ne oldu da 18 ay geçince tekrar Kâbe'ye döndü?

Efendimiz önce Kudüs'e sonra Kabe'ye dönerek namaz kılmıştır. Bunun daha önce veya sonrası yoktur! Konu ile alakalı olarak şunun da altını çizelim ki, İslam'da (Mekke, Medine ve Kudüs'teki) üç mescid kutsaldır. (Bakara 142; Müslim, Hac, 511) Kıblenin yönünün değişmesi veya başka etkenler de bu durumu asla değiştirmemiştir. Ayrıca bu soru, Kur'an'ı Hz. Muhammed'in yazmadığının da delili değil midir? Kıble'nin Kâbe olmasını Efendimiz istediği halde, kendi istediği zaman değil, Allah'ın dilediği zamanda kıble değişimi (Bakara, 144) gerçekleşmiştir. Hicretten önce iki veya üç yıl süreyle efendimiz Kâbe'yi de önüne almak suretiyle Kudüs'e yönelerek namaz kılardı. (İbni Kesir, I/226; İbn Sa'd, I/243; Kurtubi, II/150; Fahreddin er-Razi, IV/110) Hicretten sonra da on altı veya on yedi ay bu uygulama devam etmiştir. (Buhari, Ṣalat, 31, Tefsir, 18; Müslim, Mesacid, 11-12) Ta ki, yukarıda belirttiğimiz ayet inene dek! Peki, neden kıblenin Kâbe olması bir sürece yayılmıştır? Aslında, tıpkı içkinin haram olması gibi bu konuda da toplumsal zihniyetin olgunlaşması beklenmiştir! Kâbe zaten, putlara savaş açan bir dinin kıblesi olarak inşa edilmişti. (Ali İmran, 96) Putlar oraya ait değildi ve Efendimiz Mekke'den ayrılıp Medine'ye hicret ettikten sonra Müslümanların Kâbe'ye doğru namaz kılmalarını ayet ile farz kılınmıştı. Mekke'de farz olmamıştır çünkü Kâbe putlarla doluydu. Eğer o dönemde farz kılınsa Müslümanların da putlara secde ettiği iddia edilebilirdi. Zaten garanik hadisesi -ki cevabı aşağıda verilmiştir- bile, bize bu konunun ne kadar hassas olduğunu göstermektedir! İslam'a yeni girenlerin putlardan uzak tutulması gerekmekte idi. Dolayısıyla mevcut şekliyle Mekke'de bulunan Kâbe'nin kıble olması uygun olmazdı. Hicret'ten sonra, Medine'deki Müslümanların putlara secde etmediğini anlayacakları bir zaman ve mekanda kıblenin yönü Kâbe'ye çevrilmiştir. Kısaca Mekke'de kıble Kâbe olsa direk putlara secde olarak yorumlanabilirdi! Ama uzakta Medine'de iken 'yön olarak' kabeye dönülmüştür ki zaten Kâbe'nin görevi de 'kıble yönünü' göstermesidir! (Benzer soru ve detay için 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızdaki, **'**Müslümanlar Haceru'l-Esved'e taparlar, Kâbe'ye secde edip şirke mi düşerler?' başlıklı soruya verilen cevaba bakılabilir.) Kur'an, Müslümanları "Orta Ümmet" (Bakara 143) olarak ile nitelendirmiştir. Orta ümmet, asla aşırı gitmeyen, dengeli ve hayırlı topluluk demektir. Kıble tayininde de aynısı olmuş, Kıblenin yönü ümmet için hayatlarında bir denge unsuru ve aynı zamanda bir imtihan vesilesi olmuştur. Kudüs'e secde de aynı zamanda Müslümanlar için bir imtihan vesilesi olmuştu. Zaten Mekke'de yaşayan Efendimiz ve ilk Müslümanlar Kâbe'nin öneminden haberdar idiler. Ama bu süre boyunca Müslümanlar sınanmış ve sonunda da sınavı kazanmışlardır. Yahudi iken Müslüman olanlar da Kudüs'e secde edilirken memnun idiler ama kıble olarak Kâbe'ye dönülünce, yeni Müslüman olanlar da bu sınanmadan geçirilmişlerdir. Atalarının kıblesinden başka bir kıble kabul etmek (Kudüs) ilk Müslümanlar için de ilk Yahudiler (Kâbe) için de çok zordu. Bu imtihanla Allah'ın gerçek kulları ortaya çıkmış (Mevdudi, I/107) ve ilk Müslümanlar sabır, sonradan Müslüman olanlar ise sebat ile imtihandan geçirilmiş ve kazanmışlardır! Peygamberimiz Yahudilerden ümidini kestiği için kıbleyi değiştirmiş olabilir mi? İngiliz subay ve gazeteci Bodley bile bu iddiayı reddetmekte ve: "Kıblenin Kudüs'e doğru olması Yahudilerin teveccüh ve sempatisini kazanmak için değildi." (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz. Muhammed, s. 185) demektedir. Kıblenin Kâbe'ye

çevrildiğine ilişkin ayet indiği zaman Yahudiler, kıblelerine yeniden dönmesini, bunun karşılığında onun dinine gireceklerini Peygamberimize teklif etmişlerdi. Peygamberimiz ise bu öneriyi reddetmişti. (İbni Hişam, Siyer, II/550) Dolayısı ile 'Yahudilerin Müslümanlığı kabul etmesinden ümidi kestiği için kıbleyi değiştirdi' şeklindeki iddia tamamen geçersizdir. Üstelik Kıble değişimi esnasında Müslümanlar Kâbe'ye doğru namaz kılmaya başladığında Mekke müşriklerinin yakında iman edeceklerini gösterecek bir belirti de bulunmuyordu. (Prof. Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 182) Yani bu iddia müşrikler için bile geçersizdir! Ayrıca unutulmamalıdır ki Peygamberimiz daima müşriklere, Yahudilere ve Hristiyanlara muhalif olmuştur! Onlara şirin görünmek amaçlı namaza Yahudiler gibi boru ile çağrı teklifini bile reddetmiştir. (Hatip, s. 183) Yine amaç kalpleri çelmek olsa idi, içinde yaşadığı Arapların birleştirici gücü olan Kâbe'yi Efendimiz önce kullanılırdı. Hem Mekke'de kaç Yahudi vardı ki? Evet! "Mekke'de hiç Yahudi cemaati yoktu!" (TDV İslam Ansiklopedisi, XLIII/221) "Yahudilerle olan kötü ilişkilerin kıble meselesini etkilemesi iddiası da mantık dışıdır. Çünkü Yahudiler reddedilse bile Kudüs yine de kıble olarak kalabilirdi. Nasıl Tevrat'ta adı geçen peygamberler zinciri ile olan bağlantı kesilmediği halde, bu zincirin hakiki temsilcilerinin Yahudiler olduğu reddedilmişse, aynı bakış açısı, kıble konusunda da sürdürülebilirdi." (Fazlurrahman, Kur'an, s. 270, 271) Bu sorudan da anlaşılacağı gibi, bu imtihan hâlâ daha da devam etmektedir!

Evrende kaos mu var düzen mi?

Ateistler önceleri Newton'un mekanik evren modelinden hareketle 'tanrı/ya ihtiyaç yok' fikrini savunurken şimdi de evrende kaos olduğu iddiasından hareketle yine tanrıyı reddeden fikirler ileri sürmektedirler. Evrenin işleyişi, elektronik, biyolojik, fiziksel, kimyasal hatta toplumsal kurallarla bir bütün halinde devam etmektedir. Bilim, kuralların genel olarak tüm evrende işlediğini kabul ederek yapılır. Kaos evrene hâkim olsa idi olaylar formüle edilemez ve teknolojik ürünler de elde edilemezdi. 'Her yerde' ve her zaman 'işleyen' kurallar var mıdır, vardır! Yani hem kurallar vardır hem bu kurallara uyulmaktadır hem de bu kuralları uygulama gücü/enerjisi de o varlıklarda mevcuttur! O halde, mikro ve makro âlemde işleyen kurallar bütünü bize düzeni işaret etmekte değil midir? En basiti, trafik kuralları varken bile akıllı insanlarca uygulamadaki eksiklikler nedeni ile her gün birçok kaza meydana gelmektedir! Peki, evrende kuralları var eden, bunu 'akılsız, irade sahibi olmayan cansız' varlıklara bile uygulatabilen güç olmayacak mıdır? Akıl ve mantık bunu zorunlu kılmayacak mıdır? Ayrıca unutmayalım ki her insan, yaptığı ürünün 'dışındadır!' Evde yapılan yemekten program/kodlamacılığa, sanattan robot teknolojisine dek! Mesela, bir sanatçı düşünelim. Kendisi ürettiği eserin dışındadır ama sanatı ile kendisindeki kalite, bilgi, irade ve gücü görünür/hissedilir hale getirir! Ve en önemlisi de "Tabiat kanunları doğayı yaşatmaz aksine bu kanunlarla doğa yaşamını devam ettirir. Yazım kuralları yazı yazamaz, yazım kuralları ile yazı yazılır!" Kurallar eser ortaya çıkaramaz, kurallarla eserler ortaya çıkarılır! Yani Natüralizm içi boş bir iddiadır. Devamı için, 'Allah'ın varlığının ispatı' ve aşağıdaki 'Natüralizm' adlı yazılara bakılabilir. Dolayısı ile kainat kendi başına var olamaz ve kendi başına devam edemez! Kısaca kanun da vardır kanunu koyan da!

Fizikteki kaos teorisi nedir? Bu kavramın, 'mutlak düzenin zıttı' anlamındaki kaosla bir alakası yoktur! Örnekle açıklayalım. Kaotik olarak hareket eden bir sarkaç düşünelim. Periyodik yani peşi sıra gelen hareketler yapmaktadır bu sarkaç. Veya odada içilen bir sigaranın dumanının hareketini düşünelim. Bu duman düzensiz olarak hareket eder. Ama sonuç itibari ile birçok etken harekete neden olsa da yasalara, kurallara göre hareket etmediği anlamına gelmez. Peki, buna neden kaotik adı verilmiştir? Çünkü belli bir süre sonra bu cisimlerin nasıl hareket edeceği hesaplanamamaktadır, yoksa kurallara aykırı bir hareket/kaos söz konusu değildir. Hava tahmin raporları neden sınırlı günler için kestirilebilmektedir, çünkü hava durumunu etkileyen girdiler

fazla sayıdadır ve karmaşıktır. Ne sarkaç, ne duman kuralsız hareket etmez. Moleküller yine belli fizik kurallarına göre hareket eder, sarkacı etkileyen momentum, kütle çekimi, eylemsizlik kuralları bellidir, ihtimaller oranı fazlada olsa bu hareketler belli kurallar çerçevesinde işler! Tahmin edememek, kuralsızlığa işaret etmez, sadece insanın acziyeti, zayıflığı ve sınırlarına işaret eder. İşte insanın tahmin edemeyeceği tüm ihtimaller içinde en uygun olanı seçip hayatı devam ettirene 'Yaradan, Hâkim, Mâlik, Kadîr olan Allah' denir! Bu konu, Kur'an'da geçen 'mucizeler' konusu ile de alakalıdır. Ateist bilim adamları, ihtimallerin sonucunu kavrayamadıkları bu tür olayları, bilim dışı ilan edip reddedebilmektedir. Aslında ateistler, tahmin sınırlarını aşan olayları reddederek kendi bilgi dağarcıklarını ilahlaştırmaktadırlar. Benzeri mantık, 'Ateist akıl' ve 'Deizm Yanılgısı' başlıklı yazılarda da ele alınıp değerlendirilmiştir.

"Ateistler evrenin düzensiz, kaotik olduğunu iddia eder. Ortaya koydukları deliller; hastalıklar, açlıkların neden olduğu ölümler, hayvanların birbirini yemesi gibi olgulardır. Aç kalan insanlar anlayamadığımız bir şekilde kaotik olarak ölmüyorlar. Pek çok faktörü mantıklı bilebiliyor ve mantıklı tahminler yürütebiliyoruz. Kaotik bir evrende bilim yapılamaz. Kaos, sistemlerin kendisinde değil biz insanların algısındaki sınırlılıklardan dolayı vardır. İnsanoğlu çok sayıdaki değişkenleri kapsayacak kadar bir analiz metoduna sahip olmadığı için sistemler hakkında öngörüde bulunamaz ve hatalı sonuca ulaşarak kaos iddiasını bu noktada ortaya atar. İnsan vücudundaki ayrı ayrı pek çok sistemin çok kompleks yapı içerisindeki harikuladeliği, baş döndürücü bir mahiyet arz eder. Sistemlerin hepsi ayrı ayrı, çok büyük ve inanılmaz düzen örüntüleridir. Hastalıklar bir düzen içerisinde olmaktadır. Bilgisizlik, düzensiz zannetme sebebidir. Zira konunun cahili olan için örüntüler bilinmemektedir. Tümüne vakıf olamayan cahil, her şeyi rastgele zannetmeye meyillidir. (Dr. Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 110-120) Hastalıklar da neden sonuç ilkesine göre ortaya çıkmaktadır. Hayvanların da birbirini yemesi de kaos olsa idi, binlerce sene sonra bile türlerin nesillerini devam ettirebilmesi mümkün olamazdı!

Özetle, "Kaos düzenin tersidir, kaosta bir adım ötesini tahmin edebilmeniz mümkün değildir. Bizim yıkım olarak gördüğümüz şeyler yeni yapımlar için bir ilk adımdır. Görüntüde yıkım gibi gözükse de aslında o düzenin bir parçasıdır. Her şeyi defalarca denememiz neticesinde aynı sonucu alıyorsak, burada bir kaosta nasıl bahsedebiliriz? Matematiksel formüllerin var olduğu, bilim yapabildiğimiz bu evrende nasıl kaostan söz edebiliriz? Şunu unutmayalım kaosta kanun olmaz, kaosta olaylar formüle edilemez. Psikoloji, matematik, tıpta kısaca tüm ilimlerde bir düzen mevcuttur. En büyük çelişkilerden biri de 'evrimi savunanların evrende düzenin olmadığını savunanlarla aynı kişiler' olmasıdır. Kaos teorisi, bilimsel bir verinin ölçülmesinin önünde engel olan 'farklı faktörlerin bulunması' ve 'bizim bunları tespit etmeye gücümüzün olmamasıdır.' Bir misal: Depremi oluşturan fay hatlarındaki harekettir. Bu hareketi sağlayan farklı faktörler olduğu için bugünkü bilim bunları birleştirip çözümleyebilecek bir mekanizma oluşturamamıştır. Burada ölçümü engelleyen farklı faktörleri bizim ölçebilme imkanına sahip olmamamızdan kaynaklanan bir kaos vardır. Ama deprem, evrende mevcut olan düzen sayesinde olmaktadır. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 207-212) "Kuantum dünyasında olasılıkların geçerli olması ve bu olasılıklardan birinin seçilmesi, bunu seçen bir varlığı zorunlu kılmaktadır. Çünkü olasılıkların tüm karmaşıklığına rağmen 'düzen devam' etmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 68, 81)

Evren tesadüfen mi oluştu?

Proton kütlesinin elektronun kütlesine oranı 1836/1 olmamış olsaydı bu evrende canlılığı mümkün kılan moleküllerin oluşması mümkün olmazdı. Karbon, oksijen hayatın devamı için en önemli atomlardır. Karbonun oksijen atomunun rezonansına oranı yüksek olsaydı oksijen

olamayacaktı, düşük olsaydı karbon yetersiz olacaktı. Böyle hassas bir ayar tesadüfen oluşabilir mi? Jüpiter'in dünyaya olan uzaklığı, atmosferdeki ozon düzeyi, yer kabuğunun kalınlığı, toprak kükürtünün miktarı, galaksiler arasındaki uzaklık… Tümüne bakıldığında, 'evrensel yasalardaki sabitelerin' canlılığın oluşumu ve devamı için kritik bir hassasiyete sahip oldukları görülür. Sabitelerdeki en ufak bir değişiklik, olası evrelerde canlılığın oluşumunu matematiksel olasılıkla yok hükmünde kılacak şekilde hassasdır! Yani evrene hükmeden yasalarda en küçük değişiklik yaşamı yok edecek oranda hassas bir yaratılışa sahiptir! "Allah'ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsiniz." (Mülk, 3-4) Her şey, bir yöneticinin kendini düzene sokmasına muhtaçtır bu âlemde. Bu dengeler tesadüfen devam edemez. Bilakis bu dengeleri devam ettiren yasalar vardır. Ama yasalar da bir düzenin devam etmesinde ancak sebep olabilirler, düzeni oluşturamazlar. Bir tasarımcıya ihtiyaç vardır! Cümlelerin oluşabilmesi için belli kurallar vardır. Birisi sorsa cümleleri kim yazdı, dil kuralları diyebilir miyiz? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 200-202) İşte ateistler paganların tabiata tapması gibi evrensel yasalara ilahi özellikler vermekte ve natüralizme kaymaktadırlar! Ama kesin olan tek bir şey var sa o da, evrende asla tesadüfe tesadüf edilemeyeceğidir!

İmtihan yeri Dünya ise, Allah bu kadar büyük evren yarattı?

Ateist Ayşe Hür, "Allah neden evreni bu kadar hassas yaratsın?" derken, ateist Ergi Deniz Özsoy da, "Hücre neden bu kadar kompleks yaratılsın?" diye sormaktadır.

"Eğer yıldızlar birbirlerine biraz daha yakın olsalar, astrofizik çok da farklı olmazdı. Ama bir fark daha olurdu: Bu manzarayı seyredecek olan 'ben' olmazdım. Uzaydaki bu devasa boşluk, bizim varlığımızın bir ön şartıdır." (George Greenstein, The Symbiotic Universe, s. 21) "Eğer evren yaşam için uygun bir mekan olacaksa, süpernova patlamaları 'çok belirli bir oranda' gerçekleşmeli ve bu patlamalar ile diğer tüm yıldızlar arasındaki uzaklık, 'çok belirli' bir uzaklık olmalıdır. Bu uzaklık, 'şu an zaten var olan' uzaklıktır." (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 11) "Sadece yaşam dostu bir gezegende değil aynı zamanda 'yaşam dostu bir evrende' bulunuyoruz. Fizikçilerin hesabına göre, eğer fizik kanunları ve değişmezleri 'bir parça bile farklı' olsaydı, evren yaşamı imkansız kılacak şekilde gelişirdi" (Ateist Richard Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 135) Acaba ateistler ne olsa iman edeceklerdi? Georges Politzer gibileri 'evrenin başlangıcı olduğu bulunursa kabul ederiz' dediler (Politzer, Felsefenin Başlangıç İlkeleri, s. 156, 179) ama etmediler. Hücre basit olduğu için kendi kendine oluşur (evrim) dediler, hücrenin kompleks olduğu bulununca da, 'şimdi de niye bu kadar kompleks?' diye soruyorlar! Gerçek şu ki, ateistler "Allah'ı gereği gibi takdir edip tanıyamamaktadırlar!" (Zümer, 67)

Kur'an insan sözü mü?

Hakka, 40: "Kur'an elbette değerli bir elçinin sözüdür." Ayette geçen 'Resul/elçi' kelimesi, Kur'an'ın insan sözü olmadığını, resulün sadece Allah tarafından görevlendirilen bir haberci olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Aynı surenin takip eden 43. ayetinde, "O, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir." denmekte ve devamındaki 44 ve 45. ayetlerde de: "O, bizim adımıza bazı sözler uydurmaya kalkışsaydı, elbette biz onu kudretimizle yakalardık." buyurularak, daha asırlar öncesinden, ayetlerden yanlış anlam çıkarmaya çalışan İslam düşmanlarına net cevaplar verilmektedir. Kur'an'ın 300 küsur yerinde, 'Ey Muhammed, de ki!' emri vardır. Bu da, Kur'an'ın, hem söz hem mana olarak Allah sözü olduğunu kanıtlamaktadır. Kur'an sadece mana olarak peygamberimize bildirilse ve söz ile ifadesi peygamberimize bırakılsa idi, 'de' emirlerine gerek kalmazdı. (Bu ayetler aynı zamanda tarihselcilere de cevap niteliğindedir!) Kısaca, 'de'

emirleri, inen ayetlerin peygambere ait olmayıp Allah'tan geldiğini göstermektedir. Ayrıca ateistler, Kur'an'da bazı tekrarların gereksiz olduğunu ileri sürüp (cevabı aşağıda verilecektir) Kur'an'da hata ararken, bu kadar tekrarı görmeyip de, 'de ki' sözüne gerek bırakmayan bu ayetten Kur'an'da hata aramaya çalışmaları da bir 'çelişki' oluşturmakta, samimiyetsizliklerini göstermekte ve asıl çelişkinin Kur'an'da değil kendilerinde olduğunu gün yüzüne çıkarmaktadır. Kur'an'ı -haşa- Muhammed yazdı ise, kendisini zora, sıkıntıya sokan birçok ayet-sünneti (Musa ismi Kur'an'da 136 kere, İbrahim 69, Nuh 43 kere geçerken Muhammed ismi sadece 4 kere geçer! Neden kendi adını, 'kendi yazdığı' (!) kitapta daha fazla geçirmez ki? Bakara, 285. ayette, 'Peygamberler arasında ayırım yapılamayacağı' ifade edilir. Bir ayırımcılık yapamaz mı idi? Kur'an'da, kendisinden mucize istendiği halde bunun gerçekleşmeyeceği 'defalarca' anlatılır! Neden kendi yazdığı kitapta bir insan kendi açığını böyle ulu orta ilan eder? Kehf, 110. ayette Hz. Muhammed'in, "Ben de sizin gibi bir insanım." denmesi istenir! O halde bu kitabı neden yazdı, sonuç itibari ile diğerleri gibi sıradan biri olduğunu ilan edecekse, ne gerek vardı bu kadar zaman, emek ve mücadeleye? Kur'an'da Hz. Muhammed hata/zelle nedeni ile eleştirilir. Kıyametin saatinin Muhammed tarafından bilinemeyeceği de ayetlerde ifade edilir. "Bin yıl sonra" dese idi, kim onu eleştirebilirdi ki? Beş vakit namaz dışında gece namazı (İsra, 79) gibi sadece kendine özel bir namazı, hem de gece vakti neden farz kılar? Pazartesi perşembe farz olmadığı halde neden oruç tutup aç kalır? Liste böyle uzayıp gider) Muhammed neden kitabına yazmış ve hayatında uygulamıştır? Kısaca hem Hakka suresi kendi içinde hem de Kur'an geneli itibari ile bu iddiayı cevaplamaktadır. Bu konunun devamını, 'Oryantalistler ve Muhammed' ve 'Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?' adlı yazılarımızda bulabilirsiniz.

Hud, 2'de, 'Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Kuşkusuz ben de O'nun tarafından size gönderilmiş bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim.' denmektedir. Konuşan kimdir? Muhammed mi yoksa Allah mı?

Hud suresi birinci ayette: "Bu, hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından ayetleri sağlam kılınmış, sonra da şu şekilde açıklanmış bir kitaptır." buyurulmaktadır. Yani daha birinci ayette 'kitabın sahibi, göndereni' açıklanmaktadır. Gelelim ikinci ayete. İkinci ayette, 'Hz. Peygamberin, Allah tarafından görevlendirildiğinin duyurulması' söz konusudur. O bir peygamberdir, herhangi bir insan olarak değil, Allah tarafından görevlendirilmiş 'uyarıcı ve müjdeleyici' bir elçidir! Yani ayetlerin akışında bir kopukluk veya mana bozukluğu yoktur! Konuya biraz daha geniş açıdan bakalım. Kur'an'ın ilk suresi Fatiha Suresinde, besmeleden hemen sonra, 'Hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir.' buyurulmaktadır. Ayet, 'De ki' ey Muhammed!' şeklinde başlamamıştır. Ama Arap dilinde 'iltifat sanatı' denen ve 'sözü söyleyenin kim olduğunun anlaşıldığı' edebi söz sanatı vardır ve bu Arapçada çok kullanılan bir sanat* türüdür. Bu Arap dili ve edebiyatında meşhur bir sanattır ve ateistleri kandırmak için (!) sonradan uydurulmuş değildir! Bir başka dil ve o dilin edebi sanatı hakkında konuşurken, o dilin özelliklerini bilmek ve ona göre değerlendirme yapmak gerekir. Kendi dilimizin kuralları ile başka bir dilin, hele bir de o dilin sanatsal/edebi örnekleri hakkında yorum yapma yetkisini kişinin kendinde görmesi, sadece aşırı cehaletten kaynaklanan bir cesaret ile açıklanabilir ki, buna Dunning Kruger Sendromu denmektedir! Konumuza dönersek, ayetleri bizzat kendi önce ezberleyen ve sonra da vahiy katiplerine yazdıran ('Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' adlı yazımızda konu detaylı ele alınmıştır) Hz. Muhammed, Allah'ın peygamberi iddiasında olduğuna göre neden bu 'gaflarını' yazdırma esnasında düzelttirmemiştir?! Bu sanatla ilgili Kur'an'da birçok örnek vardır. ('Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri' adlı yazımıza bakılabilir.) Ayrıca vahyin geldiği ilk dönemlerin şiddetli İslam düşmanı olan müşrikler neden bu sözlere itiraz etmemiş, bu konudan hareketle peygamberimize saldırmamışlardır? Yoksa onlar bu sanata vakıf idiler ve onlar açısından gayet normal bir hitap tarzı mı vardı ortada? Ayrıca, hadisleri (yani kendi sözlerini) ayetler ile hiç birbirine karıştırmayan, Kur'an yazılırken hadislerin yazılımına belli bir süre, ayet ve hadislerin birbirine karıştırılma ihtimaline karşı engel olan bir insan nasıl olur da bu "gafı" yazılı hale getirip ölümsüzleştirebilir? Aynı durum En'am suresi, 114. ayet için de geçerlidir. 111. ve 112. ayetlerde Rabbimiz kendi adına konuşurken hemen sonraki ayette, 'de ki' lafzı olmadan, aynı sanatsal ifade ile ayete devam etmektedir. Zaten 115. ayette de yeniden Rab olan 'Allah'ın sözü'nden bahsedilmektedir.

*İltifat sanatın incelikleri hakkında, "Ahmet Yüksel tarafından yazılan, 'Arap dilinde iltifat sanatının tarihi seyri ' ve Muhammed Mahcub el-Hasen'in, 'Kur'an'ı Kerim'de İltifat Sanatı: Faydaları ve Amaçları' adlı makaleleri ile, İsmail Durmuş, İltifat, DİA, İstanbul, 2000, cilt: XXII, s. 152-153; Süleyman Molla İbrahimoğlu, Kur'an-ı Kerim'de İltifat Sanatı, Diyanet İlmi Dergi, cilt 33, sayı: 1, 1997, ss. 15-35; Abdurrahman Özdemir, Kadim Bir Söz Sanatı: İltifat ve Kur'an'da İltifat Örnekleri, İslami İlimler Dergisi, yıl: 1, sayı: 2, 2006; Kadir Kınar, Belağatta İltifat, Bilimname (Düşünce Platformu), VII/2, s.75-106; Mehmet Dağ, Kur'an'da Üslup Diyalektiği: İltifat (Zamanlar ve Şahıslar Arası Geçiş)" adlı çalışmaları da tavsiye edebiliriz.

Her canlı ölümü tadacaktır deniyor, ama 'Turritopsis Dohrni' adlı deniz anası, yaşlanmadan dolayı ölmüyor, olgunluk dönemine ulaşınca hücrelerini yenileyebilir. Ayrıca bölünerek çoğalan bakteriler de ölmüyor.

"Her canlı ölümü tadacaktır." (Ali İmran, 185; Enbiya: 35; Ankebut, 57) Bu değişmez evrensel bir kuraldır. Verilen her iki örnek, sadece 'ideal koşullar' olduğu müddetçe devam eden bir durum için söz konusudur. Ama sinir sisteminde oluşacak bir zarar, dış müdahale veya başka canlı tarafından yenme durumunda ölüm olayı yine gerçekleşmektedir! Ateist, 'Bakteriler ölümsüz' dese de bilimsel gelişmeler, bölünerek çoğalan bu canlıların simetrik değil asimetrik çoğaldığını ispat etmektedir. Yani bölünme ile çoğalan yeni canlı, 'farklı bir tür' olarak çoğalmaktadır. "Eğer bakteriler simetrik olarak çoğalsa, yaşlanma olmazdı. Ama ortada asimetrik bir çoğalma olduğu için, daha fazla zarara sahip yeni hücre yaşlanmaktadır." (Camilla U. Rang, Annie Y. Peng, Lin Chao.Temporal Dynamics of Bacterial Aging and Rejuvenation. Current Biology, 27 October 2011; Ayrıca bakterilerin de yaşlandığına dair araştırma için tıklayınız: https://journals.plos.org/plosbiology/article?id=10.1371%2Fjournal.pbio.0030045&fbclid=IwAR0uPAgjPNA2-dil-w2l47d0w2O026eDCSgokuSpLIo_jEi_mYk5BTNo20U: Aging and Death in an Organism That Reproduces by Morphologically Symmetric Division: Morfolojik simetrik bölünmeyle çoğalan bir organizmada yaşlanma ve ölüm. Tarih: 1 February 2005) Zaten uygun ortamın her zaman bu dünyada devamlı olması imkansız bir durumdur. Her canlı ki buna bakteriler ve denizanasının her türü de dahildir, belli ısının üzerindeki bir sıcaklığa maruz kaldığında ölmektedir. Basınç, düşman tarafından yenme veya doğal ortamların bozulması gibi etkenler sonucu her canlının yaşamı son bulmaktadır. Prof Thomas Bosch bu konuda: 'Ölümsüzlük diye bir şey yoktur. Yaşlanmadan dolayı değilse de, başka canlıların verdiği zarardan, hastalık veya volkanik patlama gibi çevre koşulları nedeni ile ölüyorlar.' (BBC Earth, Big Questions, 15 Jun 2015) demektedir. Zaten 'metal yorgunluğunun' olduğu bir evrende, dünyanın ve içindekilerin (termodinamiğin ikinci yasası gereği) bir sonunun olduğu da (kıyamet) bilimsel bir gerçekliktir. Kısaca ölümsüzlük sadece bir iddia ve bir hayaldir. Bu teori de, ateistlerin bilimsellikten uzak bir başka görüşü olarak anılmaya devam edecektir. Ateistlerin temel problemi, aklın bir sınırı yokmuş ve sanki bilim en son noktasına ulaşmış, keşfedilecek bir şey kalmamış gibi hareket etmeleridir. (Bu konuda, 'Bilim değişmez mi?' adlı yazımıza bakılabilir.) Halbuki, şahsen benim defalarca tecrübe ettiğim şey; zaman geçip bilim ilerledikçe Kur'an'ın söylemlerinin haklılığının her defasında bir kere daha ortaya çıktığı ve Kur'an'ın içeriğinin bilimsel olarak ispat edildiği gerçeğidir! Örneklere bu yazıdan da, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımızdan da ulaşabilirsiniz.

Kur'an'ın yazılması mümkün değildir, yazım ve dil bilgisi kuralları daha sonra ortaya çıkmıştır ve Kur'an'da bu dil bilgisi kurallarına göre hataları bulunmaktadır.

Gramer kaideleri, dilin ilk sahiplerinin kullanımlarından derlenmiştir. Bu genel bir kabuldür. Herhangi bir dilin "gramer kaideleri"nin konulması o dili kullanan ilk sahiplerinin konuşmalarını ve anlayışlarını öncelemez, önceleyemez de. Örneğin İngilizce. Biri çıkıp bu dilin kaidelerini ortaya koyuncaya kadar uzun bir süre konuşulmuştur. Bir dilin grameri insanlar tarafından tesis edilmiştir, ama bu, o dilin ilk sahipleri tarafından konuşulması ve anlaşılmasından önce olmamıştır. Yunanca'yı ele alalım. Bildiğimiz üzere Yunanca çok eski

bir dildir. Yunanca'ya dair ilk gramer kitabı, ancak milattan önce ikinci asırda Dionysius Thrax tarafından yazılmıştır ve bu kitap o kadar özettir ki sadece kelime bilgisine hasredilmiştir.

"Gramerin (Dilbilgisinin) derlenmesinin, dilin gelişiminde bir aşama olduğu genellikle bilinen ve kabul edilen bir gerçektir. Dilin tarihi iki farklı safhaya ayrılır. Biri "gramer öncesi", diğeri de "gramer sonrası" aşamadır. Bir dilin grameri insanlar tarafından ortaya çıkarılır ama bu, o dilin ilk sahipleri tarafından konuşulması ve anlaşılmasından sonra olur. 'Gramer kuralları dilin ilk sahiplerinin kullanımlarından derlenmiştir.' Yani biri çıkıp bir dilin kurallarını ortaya koyana dek uzun bir süre o dil konuşulur. Arap gramercilerin çalışmalarına da kaynaklık yapanlar; şairler, yazarlar, hatipler ve o dili konuşanlardır. Gramer sonrası aşamada ise gramer kaideleri; yazarlar, şairler, hatipler ve diğer dili kullananlar tarafından, kendi yazdıkları ve konuştuklarının doğruluğu için bir ölçü olarak kabul edilmiştir. Arap edebiyatının ittifakla kabul edilmiş başlıca 'iki kaynağı Kur'an ile İslam öncesi ve İslam dönemi şiirileridir.' Nahiv (Arapça dilbilgisi, Arap dilinin yapısının) kuralları Arap dilinin en temel kaynaklarından biri kabul edilen 'Kur'an'dan alındığı halde' Kur'an'da nasıl hata olabilir? Aslında Kur'an'da hata aramak, "Tamamen, astronomlar tarafından yazılan eserlere dayanarak kainatta hata bulmaya çalışmak gibidir." Nahivciler ile Arap dilinin diğer bütün dilbilimcileri, istisnasız bir şekilde Kur'an-ı Kerim'i, nahvin ve Arap dilinin diğer bilimlerinin kaynağı olarak kabul etmişlerdir. Bu sebeple Arap gramerinin kurucuları olan Sibeveyhi, Zemahşeri, İbn Hişam, İbn Malik, el-Ahfeş, el-Kisai, el-Ferazdak, el-Ferra', Halil b. Ahmed el-Ferahidi ve diğer pek çok meşhur nahivci ve dilbilimci, nahve veya dile ait herhangi bir kuralı tespit ederken, mümkün olan her yerde iddialarını desteklemek için delil olarak sadece şiir beyitlerini değil aynı zamanda Kur'an ayetlerini de zikretmişlerdir. Ferahidi, "Kitabu'l-Cumel fi'n-Nahv"adlı eserinin önsözünde şunları yazmaktadır: "Her manayı kendi babında, Kur'an'dan ve şiirden delil getirerek açıkladık." Aynı şekilde Howell, "A Grammar of the Classical Arabic Language" adlı eserinin önsözünde şunları ifade etmektedir: "Gramercilerin hedefi klasik kullanımları izah etmektir. Onların kurallarında kullandıkları şahitler; Kur'an metinleri, hadis pasajları, meseller/örnekler, çöl Araplarından işitilerek nakledilen ibareler ile şiirdir." Şurası da bir gerçektir ki, beliğ/sanatlı ve dilleriyle gurur duyan Araplar, Kur'an vesilesiyle İslam'a girmeye başlamışlardır. Hz. Peygamber nübüvvetinin ilk on üç yılı boyunca, sadece, Kur'an'ı insanlara sunmuştur. 'Ne tuhaftır hiç kimse Kur'an'ın diline veya üslubuna itiraz etmemiştir.' Aksine, Müslüman olmayı reddeden Araplar bile Kur'an'ın dili ve üslubu hususunda hiç bir şey söylememişlerdir. Tüm bu nedenlerle de, Kur'an'da gramer hatası aramak anlamsızdır. Zaten Kur'an'ın otorite konumu, Arap dili ve Edebiyatının en kabul görmüş sahipleri veya otoriteleri; nahivciler, lügatçiler tarafından tamamen anlaşılmış ve takdir edilmiştir. Nahivcilerin çalışmalarında en temel kaynak materyal olan Kur'an, nahivcilerin eserleri esas alınarak tenkit edilemez." (M. Vecih Uzunoğlu, Nüsha, Yıl: V, Sayı: 18, Yaz 2005, 7-32)

Kur'an'ı, kendisinin kaynaklık ettiği bir disiplinin altında değerlendirmek veya ona uygun olup olmadığını ölçmek mantıklı bir bakış açısı olmaz. Kur'an'dan önce Arap dili ve grameri üzerine bir kitap yazılsa, ateist ve oryantalist ithamların en azından bir haklı dayanağı olabilirdi ama yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, Arap dil bilgisi kuralları üzerine araştırmalar ve eserler Kur'an ortaya çıktıktan sonra (III. yüzyıl başlarından itibaren) yazılmaya başlanmıştır. Bugün bize farklı gelen ve Arap dil bilgisi kurallarına muhalifmiş gibi algıladığımız bazı dil kullanımları Ebu Ubeyde, Ferra, Hamidullah ve benzeri ilim ehlinin de işaret ettiği üzere, aslında o günün insanının kullanımıyla uyumludur. Zira bu 'kural dışı kullanımlar, gerek Kur'an'ın muhataplarının kullandığı günlük konuşma dilinde gerekse de Arap divanı olarak tabir edilen cahiliye şiirinde kendisine sıkça yer bulmaktadır.' Çok geniş bir coğrafyada konuşulan Arapçanın çeşitli lehçelerine ait özelliklerle dolu olan Kur'an'ın, bu dil zenginliğine bağlı olarak gramere aykırı bazı yapıları kullandığı görülür. Çünkü Arap gramerinin oluşturulmasında edebi lehçe diye anılan daha dar bir dil çerçevesi esas alınmıştır. (Soner Gündüzöz,

Kur'an'da yerleşik gramer kurallarına aykırı dil yapıları, Nüsha, yıl: II, sayı: 6, yaz 2002) Kur'an, indiği dönemin ortak edebi dili olan Kureyş lehçesiyle inmiştir. Ancak bünyesinde başka lehçelere de yer vermiştir. Bu sayede Kur'an, Kureyş lehçesi kadar gelişememiş diğer lehçelerin de gelişmesine zemin hazırlamış, farklı lehçeleri birbirine yaklaştırmıştır. Aynı şekilde Kureyş lehçesini konuşanlar da diğer lehçelerdeki kelimeleri öğrenme fırsatı bulmuşlar, dillerinde meydana gelen zenginliğin nimetlerinden yararlanmışlardır. Yani 'Kur'an, kendi dilini yine kendisi oluşturmuştur.' Kur'an, ne kelime ne de gramer noktasında kendini tek bir üslup ya da lehçeyle sınırlamamış, Kureyş ortak edebi dil olmak üzere diğer lehçelerden de kelime ve gramer almakla kendi dilini oluşturmuştur. Arapçanın, yazı dili haline gelmesi de Kur'an sayesinde olmuştur. Özetle, "Arapların Kur'an'dan önce herhangi bir gramer kitabı yoktu. Arapçada kullanılan gramer zaten Kur'an'dan sonra bizatihi Kur'an metinlerinden çıkarılmıştır. Yani Kur'an, gramerin kendisinden türetildiği bir kitaptır. Gramerin kaynağı Kur'an, o gramer kurallarını yazanlar Müslüman ama o yazılan gramerden Kur'an'da hata bulan 21. yüzyıl insanı! Ne denilebilir ki? Ayrıca cahiliye şiirleri de Kur'an kadar eskiye nispet edilmiş değildir. Şiirler Kur'an gibi kelime kelime korunmuş, tamamı derlenebilmiş de değildir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 45, 48, 51) Ek bilgi için "Kur'an, icaz, belagat" adlı yazımıza da bakılabilir.

Biz bir gerçeklik var ki varız. 1)Evren nihai sonsuz bir varlık olsaydı(Mutlak varlık) Bizler var olamıyacaktık. 2)Tanrıda nihai sonsuz bir varlık olursa(mutlak varlık) bizler var olamayız. Çünkü Mutlak olarak var olan bir varlığın yanında başka bir varlık daha olamaz. Çünkü varlıkta ikilik olmaz.Varlıkta teklik olur. Yani ya sadece o gerçeklik(Tanrı,vb...) vardır. Yada sadece canlı-cansız tüm varlıklar vardır. Soru:Bu durumda bir paradoks ortaya çıkar. Peki bu paradokstan nasıl kurtulabiliriz??

Varlık ikiye ayrılır. Mümkün varlık, zorunlu varlık. Yaratılanlar mümkün varlıktır. O (cc) ise ezeli ve ebedidir; Başlangıcı ve sonu olmayandır! Biz insanlar ise her şeyi ile sınırlı varlıklarız! Temel soru, cennetin ebedi olması ile alakalıdır ki, bu konuda bile biz insanların ezeli olmadığımızın öncelikle altını çizelim! Peki, edebilik nedir? Asıl mesele sonsuzluk kavramı çerçevesinde ortaya çıkmaktadır. Bilim, evrenin devamlı genişlediğini (Big Bang) ispat etmiştir. Ama sonuçta evreninde bir sınırı/sonu vardır ama bir insan şu an dünyadan hareketle evrenin sınırına ulaşmaya çalışsa bunu başaramaz. Çünkü insan yol aldıkça evrende genişlemeye devam ettiği için hiçbir şekilde o sınıra ulaşamayacaktır! Bir sınırı olsa da, insanın bu sınırlı imkan ve yetenekleri (ışık hızına ulaşamama, uykuda yolculuğun zorluğu, kara delik, gök taşları vs.) o sınırlara ulaşılmasını imkansız kılacaktır. Sorunun cevabı bence burada; insana göre sınırsız gibi olan ama aslında sonsuz olmayan gerçeklik söz konusudur. Sonsuz bilgi, güç, merhamet sahibi Rabbimize hamdolsun ki, O'nun varlığı ve bildirdikleri sayesinde sınırlı zekamız ve imkanlarımızla cevabına ulaşamayacağımız birçok soruya cevap bulabilmekteyiz.

Yoksa gerçek olana ulaşmak mümkün olabilir mi idi?! Sonsuz sayıdaki birçok faktörün etkisi altında kalarak çevremizle alakalı 5 duyu organımızla ve ancak belli bir frekans aralığında olan çok az sayıdaki şeyi algılıyoruz ve bu algıladığımız belli bir frekans aralığındaki sinyaller de birçok faktörün etkisi altında kalarak çarpık bir şekilde beyne geliyor ve insanların hakikati anlama çabasıyla bazı gerekçelere baş vurarak bir şeylere anlam yükleme çabası sonucu bilim, felsefe, ezoterik öğretiler, ideolojiler ortaya çıkıyor. Ama sonuçta bilimden felsefeye varılan sonuç bir sonraki aşamada yanlışlanmakta ('Bilim değişmez mi?' adlı yazımıza bakılabilir) ve bu kısır döngü sürekli olarak devam etmektedir.

O zaman Eflatun'un mağara benzetmesinde olduğu veya günümüzde matrix diye özetleyebileceğimiz, aslında sadece 'hayaller dünyasında yaşadığımız' iddiasını mı kabul

etmemiz gerekecek?! Asla! Akıl ile insan sadece belli bir çerçeveyi idrak edebilir! İşte burada 'vahiy' devreye girmektedir! Aklın (tıpkı görme, duyma vb.) sınırı vardır, sınırları zorlayınca insan yaratılış amacının dışına çıkar, vardığı yanlış sonucu hayatının amacı olarak kabul eder! Tekrar iddiamıza dönelim: İnsan vahiy kökenli dine odaklanmalıdır. Yoksa ateizmden komünizme, deizmden uzaylılar tarikatına, 'nefsini ilah edinen' toplumlar arasında insanlar kaybolur gider! Değil hak olmayan din; dini reddedenler bile aslında bir dine, ideolojiye, sapık bir tarikata mutlaka inanır yani iman ederler! Bu konudaki örneklere yukarıdaki 'Ateist akıl' adlı yazımızdan ulaşabileceğinizi tekrar hatırlatalım! Özetle temel mesele; gerçek inanılması gerekeni bulup onda sebat edebilmektedir ve bizler Ebedi ve Ezeli olan tarafından yaratılan mahluklarız, O'nun sayesinde var olduk ve var olacağız.

Ben Kur'ani iki kapak arasi 60-70 kez okumuşumdur belki . Ama ben Kur'anda hikmetli, mucizeli şeyler bulmak istiyorum. Yani Kur'andaki hikmetleri bulmak , keşfetmek istiyorum. Bunun için napiyim?

Yaşa! O zaman hem hayatın hem ruhun anlam kazanacaktır! Geleceğe de umutla bakacak ve seni dünyada yenecek, baş eğdirecek hiçbir görmeyeceksin! İşte mucize de budur! Kur'an dışındaki 'tüm' fikirlerin, hatta bilimsel iddiaların dahil 50-100 yıl içinde eskidiğine şahit olmuyor muyuz?! Kur'an ise hâlâ dünyaya umut ve ışık saçmaya devam etmektedir! 1440 sene önce çölün ortasında, okuma yazması olmayan birisinin insanlara tebliğ ettiği kitapta güncel birçok bilimsel gerçekler hâlâ keşfedilmektedir! (Detay için, 'Ümmi peygamber', 'Kur'an ve bilim' adlı yazılarımıza bakılabilir!) Bilim ve insan tecrübesi ilerledikçe Kur'an'a yaklaşılmaktadır. (Bu konu için de, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir!) 1400 senedir, Mekke'li müşriklerden günümüz ateist ve oryantalistlerine dek, kendine bu kadar iftira atıldığı halde ayakta kalıp hâlâ insanlara umut ve ideal sunan başka bir kitap var mıdır? Bu bile tek başına bir mucize değil midir? İçindeki insanlığa kurtuluş reçetesi olarak sunulan tekliflere muhalif olan diğer sistemler insanlara ne kadar huzur sağlayabilmiştir? (Bu konu da, 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' adlı yazımıza bakılabilir!) 'Kur'an'daki 'bilim', 'hümanizm' ve 'pratikler' ideal olan hikmet/mucizeleri size sunacaktır. Hayatımızda onları tatmak için ise, sadece bilmek değil uygulamak; yaşamak; hissetmek gerekmektedir. İşte o zaman kalp mutmain olur, gönül huzur bulur, insanlık dünya ve ahiret saadetine kavuşur! Bunun yolu da amellerde ihlaslı olmak ve doğru yol arkadaşları seçmekle mümkündür. Ayrıca 'İhlas' adlı yazımızı da önerebiliriz.

Allah (cc) neden diğer kutsal kitapları korumadı da sadece Kur'an'ı korudu?

"Özellikle deistler, 'Allah tek ise, neden bir kaç din var' şeklinde soru sorarlar. Halbuki Allah zaten tek bir din göndermiştir. Tüm ilahi kitaplar, Allah katından indirilmiştir yani, Müslümanlığın kitaplarıdır." (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 65) Burada asıl ihmal edilmemesi gereken konunun Yüce Yaradan'ın insanları hiç bir zaman vahyinden uzak bırakmaması, her zaman ve mekanda onlara emir ve yasaklarını bildirmiş olmasıdır! Rabbimiz her topluma mutlaka peygamber göndererek onları vahyine muhatap kılmıştır! Kitaplar insanlar tarafından bozulsa da insanların iyiliğine olan emirleri ve insanlara zararlı olan yasakları içeren kurallar zincirini her zaman bildirmiş, onları kılavuzsuz bırakmamıştır. (Bu konular, 'İslam tüm dinlerin özüdür' ve 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazılarımızda ele alınmıştır.) Kısaca Kitapların bozulması vahyin kesintiye uğradığı anlamına gelmemektedir. Ayrıca, mesela İncil korunmaya alınsa bu defa neden Tevrat korunmamıştı sorusu gündeme gelecektir! Tevrat korunsa neden suhuf/sayfalar korunmamıştı sorusu sorulacaktır. Yani amaç kulluğun nasıl yapılacağını sorgulamak değil, nasıl kaçılacağını aramak olunca, amaçtan uzaklaştıran sorular asla son bulmamaktadır! Cevaba geçmeden önce bilinmesi gereken diğer hususun,

peygamberimizden önceki tüm peygamberlerin bir bölgeye veya topluma gönderilmiş iken, Hz. Muhammed'in tüm dünyaya gönderilmiş bir peygamber olduğu (Enbiya, 107) gerçeğidir. "Peygamberlerin hepsi, Hz. Muhammed hariç, sadece kendi toplumları ile sorumlu tutulmuştur." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 73) "Önceki kitaplar sadece belli kavimlere özel olarak indirilmiştir. Evrensel tarafları yoktur. Çünkü bir peygamberden sonra başka bir peygamber gönderilerek insanlar ardı sıra uyarılıyorlardı. Kur'an ise tüm insanlara gönderilmiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 183) Bu konu ayrıca, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızdaki 'Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?' başlıklı soruda ele alınmıştır. Diğer bir husus da kıyametin yaklaştığı (Necm, 57; Müslim, Cum'a, 43; İbn-i Mace, Mukaddime, 7) gerçeğidir! Rabbimiz Kur'an'ı bölgesel değil evrensel mesajla, ilk insandan itibaren gelen din olan İslam'ın son versiyonu olarak insanlığa göndermiş ve onu koruma altına almıştır. Tevrat'ın içinde 'iman, ibadet ve toplumsal hayat' ile ilgili kurallar vardı. Zebur daha çok 'dua' içerikli iken İncil'de ise 'ahlak' ağırlıklı emir ve yasaklar bulunmakta idi. Kur'an'da ise, tüm bu içeriklerin 'bozulmayan ve güncellenen asıl halleri' toplu olarak gönderilmiştir! Yani, Tevrat korunmuş olsa, Kur'an'da var olan ama Tevrat'ta olmayan ahlak ve dua bölümleri eksik kalacak, insanlık bunlardan mahrum kalacaktı ki, bu, diğer kitaplar için de aynen geçerlidir! Suhuflar ise koruma altına alınmamıştır çünkü insanlık daha sonra pek çok yeni meselelerle karşılaşacaktır ve o konularla ilgili hükümler o sayfalarda bulunmuyordu. Mesela Adem aleyhisselam zamanındaki sayfalarda faiz, içki vb. gibi haramların bulunmadığı muhakkaktır. Allah (cc) son peygamberi gönderdiği ve artık peygamber gelmeyeceği için, bu son ilahi kitabı koruma altına almıştır. Kur'an içeriği itibari ile kıyamete dek tüm insanların ihtiyaç duyacağı emir ve yasakları bünyesinde barındırmaktadır. Kıyamete dek başka kitaba da ihtiyaç yoktur, o nedenle de son ilahi ve korunan kitap Kur'an'dır!

Şeytan cennete girip Adem'i nasıl kandırdı?

Cennet, 'bahçe' anlamına gelir. (DİA, Cennet maddesi) "Hz. Adem ve Hz. Havva'nın çıkarıldıkları yer, her türlü dünya nimetlerinin bulunduğu bir mevki olabilir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 111; M. Şa'ravi, Fetava, III/436) Hz. Adem bildiğimiz anlamdaki bir cennette değil, yeryüzünde yaratılan cennet gibi bir bahçede yaratılmış ve eşi ile yasak meyveyi yiyince yeryüzünün daha alçak yerlerine sürülmüştür. İbni Abbas, Ebu Hanife, Maturidi de bu görüştedir. (Kayyım, Hadi'l-Ervah, s. 25, Maturidi, T. Ehli Sünne, I/425, Razi, M. Gayb, III/4) Ayrıca ahiret cennetinde emir, sorumluluk, yasak yoktur. O cennete giren çıkmaz, orada günah olmaz, şeytanda oraya giremez. Zaten Cenabı Allah (cc) Bakara 30. ayette de, "Yeryüzünde halife yaratacağım." buyurmaktadır. Bakara 36. ayette, cennetten inin ayetinde geçen kelime "hebata" fiilinden türeyen, "ihbitu" emridir ki, Rağıb el-İsfahani bu kelimeyi "inin, gözden düşün" (Ragıb, Müfredat, s. 781) şeklinde yorumlamıştır.

İslam'ı duymayan insanların hali ne olacaktır?

Ali İmran suresi 85. ayette, "Kim İslam'dan başka bir din ararsa ondan asla kabul edilmeyecek ve o ahirette de zarar edenlerden olacaktır" buyurularak genel bir hükmü bize bildirilirken, yine aynı surenin 113-115. ayetlerinde ise özel bir hükmü bizlere haber vermektedir. Allah'a inanıp, ahireti inkar etmeyen ve iyi işler işleyenlerin amelleri boşa gitmeyecektir: "Hepsi bir değildirler. Kitap ehli içinde doğruluk üzere bulunan bir ümmet (topluluk) vardır ki, gecenin saatlerinde onlar secdeye kapanarak Allah'ın ayetlerini okurlar. Allah'a ve ahiret gününe inanırlar, iyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar, hayır işlerinde de birbirleriyle yarışırlar. İşte onlar iyi insanlardandır. Onlar ne hayır işlerlerse karşılıksız bırakılmayacaklardır. Allah kendisinden gereği gibi sakınanları bilir." Ama altını çizerek belirtelim bu hükümler günümüz 'İslam'dan haberi olan' Yahudi-Hristiyanları kapsamaz! Onlar için 85. ayet geçerlidir. Yani,

mesela internet yok, gazete yok, İslam'ı hiç duymamış ve ormanların derinlerinde kalmış bir topluluk var. Oradaki insanlar 'tek Allah'a (Enam, 76-79) ve ahirete ('Deizm yanılgısı' adlı yazımıza bakılabilir) inanmalı ve ahlaki bir hayat yaşamalıdır!' Benzer içerik için, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızdaki, 'Hristiyanlar cennete girebilecek mi?' başlıklı soruya verilen cevaba da bakılabilir.

Ayrıca bu konuda aynı surenin uyarısını da asla göz ardı etmemeliyiz!: "Vallahu ya'lemu ve entüm la ta'lemun: "Siz bilginiz olan şeyler hakkında tartışırdınız, ama hiç bilmediğiniz şey hakkında neden tartışıyorsunuz? 'Her şeyin en doğrusunu Allah bilir' siz bilmezsiniz!" (Ali İmran, 66) Başkalarının imanından önce her nefis öncelikle kendi imanını kurtarmaya odaklanmalıdır!

Kur'an'da Hz. Muhammed'e özel ayet var mıdır?

'Yunus Suresi, 94. ayet: "Ey Resulüm**,** eğer sana indirdiğimizden kuşkuda isen senden önce kitabı Tevrat'ı okuyanlara sor." Kur'an'ın yöntemlerinden birisi, insanlara yapacağı hitabı Resulullah'ın şahsına yöneltmesidir.' (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 250) Kur'an, Hz. Muhammed'in Müslümanlar için örnek/rol model bir şahsiyet (Ahzab, 21) olduğunu bizlere bildirir. Efendimiz Kur'an'ı hem açıklayıcı (Nahl, 44) hem yaptıkları ile İslam'ın emirlerinin pratiğe geçirilmesiyle görevli (Tirmizi, tefsir, 2, Buhari, ezan,18, Nesai, menasik, 27) ve hem de Kur'an'ı hayatına aktaran bir 'Yaşayan Kur'an'; 'Ahlakı da Kur'an ahlakı' (Müslim, Müsafirin, 139) olan birisi idi. Dolayısı ile Efendimize yönelik gözüken ayetler aslında, insanlara örnek olması istenen kuralların aktarıldığı ayetlerdir. Bakara 204: "İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri 'senin' hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır." Bu ayet aynı zamanda ve aslında bize de hitap etmekte değil midir? En'am, 68: "Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalara dalanlar bir başka söze geçinceye kadar onlardan yüz çevir. Artık zulmeden toplulukla beraber oturma." Bu sadece Efendimize verilen bir emir midir? Taha, 2: "Ey Muhammed! Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye değil, ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik." Bu ayet de sadece Efendimize değil tüm İslam tebliğcilerine hitap etmekte değil midir? Veya Ahzab 32: "(erkeklerle konuşurken) sözü yumuşak bir eda ile söylemeyin ki kalbinde hastalık (kötü niyet) olan kimse ümide kapılmasın" buyururken, bu uyarı sadece Efendimizin hanımları olan bizim manevi annelerimize yönelik özel bir ayet midir? "Peygamberimizin özel hayatı ile ilgili görünen ayetler aslında hukuki hükümlerin konulmasını da amaçlar. Mesela İfk Hadisesi ile inen ayetler zina iftirasının cezasını; Tahrim suresi, yemini bozarak kefaretin ödenmesi gerektiğini; Zeynep validemizle ilgili ayetler evlatlık müessesesi ile ilgili konuları açıklar." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 100) Tahrim 1. ayet ile helal bir şeyi insanların kendilerine haram kılmalarının yanlış olduğu aktarılmış, Ahzab 53. ayette de ev sahibinin izni ile evlere girilmesi konusunda Efendimiz üzerinden adap kuralı topluma öğretilmiş, 36. ayette Müslüman olduğunu iddia edenlerin hayat standartlarını ve yaşayışlarındaki kuralları Kur'an ve sünnet çerçevesinde çizmeleri istenmiş, Sad 86. ayette İslam tebliği yapanların bunları dünyalık menfaat için yapmamaları hatırlatılmış, Enfal 41. ayetle ise devletin vergilerinin paylaştırılması konusuna açıklık getirilmiştir. Yani hiç biri Efendimize özel bir ayet değildir!

Ahzab, 28: "Ey peygamber! Eşlerine şöyle de: "Dünya hayatını ve güzelliklerini istiyorsanız gelin size bir şeyler vereyim sonra da güzellikle sizi serbest bırakayım."; Ahzab, 30: "Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık bir hayasızlık yaparsa onun cezası ikiye katlanır, bu Allah için kolay bir şeydir." ayetlerini nasıl anlamalıyız?

Ahzab 28. ayette Allah (cc) peygamber özelinde 'Allah'ı hiç kimse için ikinci planda bırakmayın' uyarısını yapmaktadır. 29. ayette, 'Allah yolunda yaşamı peygamberle beraber

ahiret odaklı yaşarsanız, büyük ödül asıl buradadır' denmekte ve 30. ayette ise topluma yön veren düşünürlerin, liderlerin savundukları davaya zarar vermemek için yaşantılarına, davranışlarına, sözlerine, aile hayatına diğer insanlardan iki kat daha özen göstermeleri gerektiği mesajı verilmektedir. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 76)

Mücadele Suresi 12 ayet de peygamberle görüşmeden önce sadaka verilmesi istenmektedir. 13. ayette ise 'sadaka sunmaktan korktunuz mu?' denilerek sadaka sunma şartı kaldırılmaktadır. Bunun anlamı nedir, günümüzdeki yansıması nasıldır?

Sadaka kelimesi 'sadakat'ten gelir. Davaya sadık olanların göze aldığı bir bedeldir sadaka. Bazı insanlar paraya sahip olduğu halde, onun kölesidir. Malın kölesi, efendisini vermez, veremez! Zaten bu sadakalar Allah'ın resulünün şahsına verilmemekte, 'Beytül mal' denen devlet hazinesine aktarılmaktadır. Zengin bazı münafıklar, peygamberin vaktini boşa aldıkları için bu ayet inmiştir. Zaten varlıklı münafıklar, sadaka verdikleri zaman bu paranın devlet hazinesine girmesini istemedikleri için özel görüşme isteklerinden vazgeçmişlerdir. Fakat gerçek ihtiyaç sahibi olup fakir olanlara da ayetin devamı hitap etmektedirler. Onlar, Peygamber ile görüşmek için sadaka vermek zorunda değillerdir. Yani, zengin münafık 'bulamadım' diyemeyeceği fakat hazineye yardım da etmek istemeyeceği için peygamberlerle görüşmekten vazgeçmiştir. Ayetin günümüze bakan yönü ise şudur: İnsanlar bulundukları mevkiye ulaşınca, etraflarında münafıklar türeyebilir. Buna dikkat etmeliler! Diğer sonuç da, toplumun menfaatini önceleyen kişiler belirli makamlara öncelikli atılmalıdır. (Gürger, s. 234) Devlet adamları ile yapılacak bazı özel görüşmeler, geliri devlete vermek kaydıyla makbuza da bağlanabilir. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 449) Kur'an'da çok istisna olarak, İslam'ın çekirdek kadrosunun merkezinde bulunan Efendimize hitap eden ayetler Kur'an'da bulunabilir mi? Mümkündür. Ama bu temel- merkezin sağlamlığı ve örnek olması açısından gereklidir fakat bunların mutlaka topluma dönük bir yönü ve mesajı da bulunmaktadır. Yani "Ayetler özel bir olay için inmiştir, ancak aynı şartlarda herkes için genel bir emri ifade eder." (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 31) Konuyu son bir örnekle bitirelim, Müddessir suresi ki, inen ikinci suredir, Allah (cc) Efendimize şöyle seslenir: "Ey bürünüp sarınan, elbiseni tertemiz tut, kötü şeyleri terk et, yaptığın iyiliği çok görerek başa kakma." (Müddessir, 1,4,5,6) Şimdi efendimiz (Haşa) çok mu kirli-kötü idi, çok mu iyiliği başa kalkardı, tabii ki hayır! Aksine "Muhammedu'l-emin" idi O! Bu ayet ile asıl mesaj bizedir. Hitap Efendimizedir ama asıl muhatap öncelikle tüm İslam tebliğcileri ve İslam âlimleridir ve Müslümanlardır.

Ahzab, 50. Ayette peygamberin evlenebileceği kişilerin adları yazar. Bu, ona bir ayrıcalık mı ve O'na özel ayetlerin Kur'an'da ne işi vardır?

Öncelikle ayette sayılanlar tüm müminlere helaldir, özel bir durum söz konusu değildir. Aradaki tek fark, mehirsiz peygamberle evlenme ruhsatıdır. Peki, bu bile O'na özel ayet olduğu iddiasını geçerli kılmaz mı? Hayır! Buradan çıkarılacak genel kural şudur: Mehirsizliği yalnız Allah'ın resulu suiistimal etmez. Mehirsiz evlenme sadece peygambere özel bir durumdur ve Nebilik bittiğine göre bundan sonra mehirsiz nikah kıyılamaz, kıymayın! (Gürger, s. 78) Ahzab, 50. ayette yüce Allah, "Mümin bir kadın kendini peygambere hibe ederse, onu başka müminlere değil de sadece sana mahsus olmak üzere helal kıldık" buyurmaktadır. Yani ayete göre bir mümine kadın, mehir istemeden peygamberimizle evlenebilir. Ayette, bu durumun sadece peygamberimize 'özel' bir durum olduğu bildirilmektedir. O zaman bu ayet, peygambere özel bir ayet değil midir? Hayır! Ayetten tüm müminleri ilgilendiren bir hüküm çıkmaktadır: Hiç bir erkek evlenmek istediği kadına mehir vermeden evlenemez! Görüldüğü gibi, 'O'na mahsus' gözüken her ayet bile aslında genele hitap etmektedir!

Ahzab 50,51,52 Bu ayetlerde hemen hemen bütün kadınlar Muhammed'e mi helal kılınıyor?

Efendimizin evlilik hayatına baktığımız zaman bu yorumun pratikte uygulanmış olduğunu görüyor muyuz? Hayır! Demek ki, ateistlerin ayetten anladığı ile gerçek aynı değildir! Peki, gerçek nedir? Ayetin ilk kısmı sadece Efendimize değil, tüm inananlara hitap eder, yani ilk bölüm özel değil genel hüküm bildirir. Ayetin ikinci bölümde Efendimizle mehirsiz evlenmeyi kabul eden 'bir' kadından (wemraeten: Bir kadın) bahsedilir ki, mehirsiz evlilik sadece peygamberimize özeldir ve bu karşılıklı rıza iledir. Ama burada kesin "evlen" diye bir emir de söz konusu değildir! 51. ayet ise, birden çok eşi olan (Bu konuda detay için 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımıza bakılmalıdır.) Müslümanların eşleri arasında adaletli davranmaları gerektiğine işaret eder. Çünkü Efendimiz böyle davranmış ve üzerindeki ağır sorumluluğa rağmen verilen izni kullanmaıp onlarla eşit zaman geçirmiştir. (Buhari, Tefsir, XXXIII/7; Ebu Bekir İbnü'l-Arabi, III/1569) 52. ayette de, ateist iddianın aksine "Bundan sonra artık başka kadınlar sana helal olmaz." denilerek, Efendimizin evliliğine bir sınırlama getirilmiştir ki, bu ayet bile Kur'an'ı Hz Muhammed'in yazmadığının da ayrıca bir delilidir ve nefsi davrandığı iddialarına bir cevaptır!

Nisa 23'te yasak, Ahzap 50'de serbest

"Nisa, 23'te, evlenilmesi haram olan kadınlar sayılır. Ahzab, 50'de ise, Peygamber Efendimizin evlenebileceği hanımlar sayılır ki, yukarıda da belirttik mesaj evrenseldir ve ayrıca Nisa, 23'te sayılanlar burada zikredilmemektedir! "Burada her iki ayette sayılan hanımlarla Peygamberimiz evlenmiş midir? Hayır! O halde?" (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 185) Ahzab, 50. ayetin içeriği aynı zamanda "Kur'an'da çelişki yoktur" adlı yazımızda da ele alınmıştır!

Hz. İbrahim şüphe mi etti? Bakara 260. ayette, ölüleri nasıl dirilttiğini bana gösterir misin?" derken kalbinde bir şüphe mi vardı?

Önce ayetin mealine bakalım: "İbrahim "Rabbim! Ölüleri nasıl diriltiyorsun, bana göster!" deyince, Rabbi "Yoksa inanmıyor musun?" demişti. O "Hayır inanıyorum, fakat kalbim tam kanaat getirsin diye" cevabını verdi. Rabbi "Kuşlardan dört tane al, onları kendine alıştır, sonra (parçalayıp) her bir tepeye onlardan bir parça bırak, sonra onları çağır. Koşarak sana gelecekler ve şunu bil ki, Allah hep galiptir ve hikmet sahibidir" buyurdu."

Hz. İbrahim'in bilgi anlamında bir şüphesi yoktur. Kesin bilgi 'yakin' kelimesi ile ifade edilir. Yakin ise üç aşamadan oluşur: İlme'l-yakin, ayne'l-yakin, hakka'l-yakin. Bunlardan hiçbiri bir şüphe/vesvese ifade etmez. Çünkü zaten 'bilinen bilgi' türleri, çeşitleridirler! "Öğrenerek ve düşünerek kesin bilgiye ulaşmak "ilme'l-yakin"dir, Hz. İbrahim'le Nemrud arasındaki tartışma (Bakara, 258) ilme'l-yakine örnektir. Görerek ve duyu organlarıyla hissederek kesin bilgiye ulaşmak "ayne'l-yakin"dir. Hezekiel ve Üzeyir arasındaki olayda (Bakara, 258) buna örnektir. Yaparak, yaşayarak, deneyerek, olgunlaşarak kesin bilgiye ulaşmak ise "hakka'l-yakin"dir. Hz. İbrahim'in yaşadıkları da bu aşamaya yani en üst bilgi seviyesine örnektir. (Kur'an Yolu Tefsiri, I/413) Hz. İbrahim bilgi olarak Allah'ın yaratıcılığını biliyor (ilme'l-yakin), gözleri ile de tabiattan örneklerle (Ay, güneşin hareketleri, kışın tabiatın ölüp yazın canlanması gibi) bunu gözlemliyordu (ayne'l-yakin) ama bilgide son aşamaya ulaşmak istiyor; 'hakke'l-yakin'e şahit olmak istiyordu. Bu bilgi aşamalarının bir benzeri yine Kur'an'da Hz. Musa hakkında da geçmektedir. Hz. Musa Tur dağında Allah'tan vahiy alırken kendisine Yahudilerin buzağıya taptığı bilgisi verilir. İlme'l-yakin olarak bu bilgi Musa'ya verildiği halde ayne'l-yakin yani göz ile görene dek Hz. Musa sakin olmayı başarır ama gözleri ile bu bilgiyi doğrulayınca sinirlerine hâkim olamaz ve elindeki levhaları yere atar. (A'raf, 150) Musa (as)

ilme'l-yakin bildiği halde bu bilgi aynel yakine; göz ile görene dek onun tepki vermesine neden olmamıştı. Halbuki her iki tür de birer bilgi kaynağıdır ama aşamaları ve etkileri farklıdır. Efendimiz Hz. Muhammed de bu ilim derecelerinin farklılığını şöyle açıklamıştır: "Duymak (ilme'l-yakin), görmek (ayne'l-yakin) gibi değildir." (İbn Hanbel, Müsned, I/271) Hz. İbrahim bilgide son aşamaya ulaşmış, yaratılışa ayne'l-yakinden fazla şahit olmuş, yaratılışın aşamalarında görev almış ve yaratıcının yaratışını müşahede etmiştir. Sonuçta bu olay zaten Kur'an'da anlatılan bir kıssadır ve saklanacak-gizlenecek, eksiklik izafe edilebilecek bir durum da söz konusu değildir!

Kur'an'daki müteşabih ayetler konusu. "Kur'an açık bir kitap" , " Anlaşılsın diye " indirilmedi mi?

Müteşabih kelimesi aslında Türkçe'de de kullanılan bir kelimedir: 'Teşbih, benzetme sanatı' kavramı edebiyatımızda sık kullanılan bir kavramdır. Allah'u Teâlâ, kullarının anlayabilmesi ve kavrayabilmesi için, hayatlarında daha önce karşılaşmadıkları ancak ileride karşılaşacakları ortam ve durumları anlatan ayetleri, insanların bildikleri kavramlar ile ifade etmiştir. Peki, nedir kulların anlayamayacağı ve teşbih kullanılan bu konular? 'Allah'ın sıfatları, ahiret hayatı, cennet-cehennem' gibi konular. Allah, kullarının vakıf olamayacağı bu gibi konuları "anlayabilsin" diye benzetme yolu ile kullarına bu kavramları "açıklamıştır" ve bunun da zaten başka bir yolu yoktur! Özetle, yaratıcının sıfatlarını, sınırlı olan akıl ve duyu organlarına sahip insanın anlaması veya ileride dünya hayatı ile kıyaslanamayacak özelliklere sahip ahiret hayatının insan zihninde anlaşılabilir olması için kullanılan metodun adı, teşbih ve bu ayetlere verilen ad ise 'müteşabih'tir. Ali İmran suresi 7. ayette Allah (cc) şöyle buyurmaktadır: "Sana kitabı indiren O'dur. Kur'an'ın bir kısım ayetleri muhkemdir ki, bunlar kitabın esasıdır. (Ümmu'l-kitap) Diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu kişisel arzularına göre te'vil etmek için ondaki müteşabihlerin peşine düşerler. Halbuki onun te'vilini ancak Allah bilir; bir de ilimde yüksek payeye erişenler. Derler ki: Ona inandık, hepsi rabbimiz katındandır. Bu inceliği yalnız akıl sahipleri düşünüp anlar."

Şimdi ayeti tek tek ele alalım. Ümmü'l-kitap: Kitabın anası/esası olan konular zaten muhkemdir ayni açıktır; okununca hemen anlaşılır. Bazı konular ise müteşabihtir yani teşbih sanatı kullanılarak aktarılmıştır. Öyle konular vardır ki, insan onunla daha önce karşılaşmamıştır ve zihin onu ancak benzetme ile kavrayabilir. Peki, nedir bu konular? Allah'ın zatı ile ilgili konular: Mesela Allah'ın Melik (Türkçesi, yönetici, hükümran) sıfatı veya Kürsi (Türkçesi; taht) gibi ifadeler teşbihtir. Bunların müteşabih olduğunu nereden anlıyoruz? Allah hakkında genel bilgi veren Şura, 11. ayetten: "Allah'ın benzeri, ona benzer hiç bir şey yoktur!" Bu ayet de, 'melik veya kürsi' kelimelerinin 'bildiğimiz anlamlarda yönetici ve taht' anlamında kullanılmadığını bizlere ispat etmektedir. Zaten insanı yaratan ve görünmez olan ama 'her şeyin sahibi olan' ve 'her şeye hükmeden' Allah'ı da bizim anlayabileceğimiz başka kelimelerle ifade etmek mümkün değildir. O, her şeyin yoktan yaratıcısı ve her şeyin 'asıl sahibi'dir! Her şey sonlu iken O sonsuzdur ve her şey sonunda O'na dönecektir. Görüldüğü gibi, Yüce Yaradan kendisini ve sıfatlarını insanlara anlayabileceği müteşabih ayetlerle anlatmaktadır! Ali İmran 7. ayet zaten teşbihin var olduğunu ve bizzat Kur'an'da kullanıldığını açıkça ifade etmektedir. Cennet cehennem ile ilgili ayetler de müteşabihtir dedik: İnsanlar cennet veya cehennemi öldükten sonra görebileceklerdir. Orası hakkında ilme'l olsa da, ayne'l veya hakke'l-yakin bilgileri yoktur! Ayrıca bunlar dışında da edebi anlatım tarzı olarak Kur'an'da teşbih ayetleri kullanılmıştır. Bu konuda, 'Kur'an'da teşbih' adlı yazımıza bakılabilir. Görüldüğü gibi Kur'an'daki müteşabih ayetlerin ve konuların genel çerçevesi bellidir ve bunlar Kur'an'ın daha iyi anlaşılması için de zorunludur. Bunlar Kur'an anlaşılmasın diye değil aksine 'anlaşılabilsin diye' Kur'an'da vardır ve insan aklının sınırları dışındaki bu

konuların da teşbih olmadan anlaşılabilir kılınması da mümkün değildir. Peki, müteşabih ayetleri ne şekilde anlamalıyız, onları insan zihninin anlayabileceği kalıplara nasıl sokabiliriz? Müteşabih ayetler ancak Kur'an'ın 'ümmü'l-kitap/kitabın anası' olan muhkem ayetleri ışığında anlaşılabilir. Mesela yukarıda örneğini verdik, Melik/hükümran kavramı bildiğimiz anlamda 'kral-efendi tanrı' demek değildir. Bunu nereden anlıyoruz, Şura, 11. ayet bize ışık tutmaktadır, " O'na benzer hiç bir şey yoktur!" Yani O (cc) bildiğimiz kral değildir ama O Allah (cc) 'en yüce' olandır. Peki ama 'O'nun mahiyeti/niteliği/iç yüzü nasıldır?' diye sorarsak ve buna bazı yorumlar getirebilsek de, sonuçta tam anlamı ile aşkın bir varlık olan yaratıcının sınırlı bilgi edinme yollarına sahip biz insanlarca tam anlamı ile kavranabilmesi, her yönü ile anlaşılabilmesi mümkün olmadığı için Ali İmran, 7. ayetin devamı bu defa gündeme gelmektedir: 'İlimde derinleşmiş' olanlar, "Ey Allah'ım! Senin mahiyetini biz tam kavrayamayız, her şeyin en doğrusunu sen bilirsin, biz bu kadar anlayabildik, en doğrusunu, hakikati ayne'l-yakin olarak zamanı gelince öğreneceğiz!" derler. Ali İmran suresinin önemli bir bölümü, Necran Hristiyanları hakkında inmiştir. Hristiyanların düştüğü en büyük hata, kendi kutsal kitaplarında olan müteşabihleri, muhkem şeklinde yorumlamalarıdır! Allah'ı zamanla; baba, İsa peygamberi; oğul şeklinde yanlış anlamalarındaki temel sorun, teşbihi gerçekle karıştırmalarıdır. (Bu konuda detay ve örnekler 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımızda bulunmaktadır.) Ayetin içerisindeki bir cümle de çok dikkat çekicidir. "Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu kişisel arzularına göre tevil etmek için ondaki müteşabihlerin peşine düşerler." Tarihte bu ayetlerin içeriğini anlamayan Hristiyanlar günümüzde de Kur'an'daki bu ayetler üzerinden İslam'a saldırmakta, oryantalistler bakış açılarını bu ayetler üzerinde yoğunlaştırmakta ve Kur'an'ın deyimi ile "kalplerindeki eğriliği" etrafa yaymaya çalışmaktadırlar. Bu yayılmadan da en çok etkilenenler de ateistler olmaktadır! Bu konu ayrıca 'Müşkilü'l-Kur'an', 'Teşbih, mecaz' ile, 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazımızdaki 'Ama yabancı kelimeler var Kur'an'da' adlı sorunun cevabında da ele alınmıştır, daha fazla detay için bu yazılara bakılabilir.

Selefilikten sufiliğe, Şiilikten mealciliğe neden Kur'an'ın birçok, çeşitli yorumu var?

Bir taraftan İslam'ı dogmatik, donuk bir din olarak suçlamak ama diğer taraftan da fikri özgürlüğe alan açan tutumunu eleştirmek tutarsızlık değil midir?! Tabii ki dinin yorum-anlayış tarzını ifade eden mezhepler konusunu burada detaylı olarak ele alacak değiliz. Ama önce muhataplarımıza ufuk açıcı bir soru yöneltelim: İslam'a, dine en uzak görüş olan materyalist felsefenin son ideolojisi olan Marxist teoriyi kendilerine önder kabul eden ve dinin afyon edici özelliğinden (!) en uzak olup bilimsel materyalizmi savunan kesim, neden 'Leninist, Maoist, Troçkist, Enverist, Sosyal demokrat, sosyalist demokrat, demokratik sol, demokratik sosyalist vd.' gibi sayılamayacak kadar çok kliklere ayrılmıştır biri izah edebilir mi acaba?! Hepsi de birbirini kafir, pardon 'hain, revizyonist, oportünist, goşist, sekter, komprador, lümpen, konformist, karşı devrimci, işbirlikçi' ilan edip birbirleri ile ölümüne mücadele etmediler mi ve hâlâ daha da etmiyorlar mı? Demek ki, insan olan her yerde fikri ayrılık kaçınılmazdır. "Dine karşı farklı akımların var olması nasıl doğal ise, farklı dinlerin -ve mezheplerin- varlığı da insanı dinin varlığına inkarı götürmemelidir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 121) Evet, insan olan yerde farklılık kaçınılmazdır ama bu farklı yorumların İslami kabul edilebilmelerinin bazı temel şartları vardır: "Ameller niyetlere göredir." (Buhari, Bedü'l-Vahy, 1; Müslim, İmare, 155; Ebu Davud, Talak, 11) Niyet, Kur'an ve sünnet çerçevesinde olmalıdır! İslam düşünce tarihinde, özellikle son bir asırdır görülen, 'İslam sosyalizmi, Baasçılık, Modernizm, Kur'aniyyun, Mealcilik' gibi akımlar, Batının teknik anlamdaki ilerlemesine karşı duyulan ezikliğin sonucu olarak ortaya çıkan yapay fikir akımlarıdır. Batıya şirin görünmeye, başka düşünce sistemleri ile İslam'ı kaynaştırmaya çalışmak hep bu ezikliğin sonucudur. İşte Allah (cc) herkesin niyetini, ön kabulünü, art niyetini ortaya çıkartmak için ayetleri bu şekilde göndermiştir! Herkes, içinde

sakladığını ayetlere 'söyletmeye' çalışırken aslında kendi kişilik, kimlik ve gizli amaç ve niyetlerini yani Allah dışındaki putlarını ortaya saçmaktadır. Allah (cc) gönderdiği ayetler ile bizlere ayna tutmakta; bizi kendimize göstermektedir! Ali-İmran, 7. ayetin ifadesi ile "kalbinde eğrilik" bulunanlardan olmadan, önyargısız, Kur'an ve Sünnet bütünlüğü içinde, İslam'ın 1400 senelik çizgisinden, ana yolundan sapmadan yapılan yorumlar İslam'ın ruhunu temsil iddiasında bulunabilir. Ayrıca İslam'da yoruma izin verilen alanlar vardır ki, İslam zaten buna teşvik etmektedir. 'Bilmiyorsanız bir bilene sorun' (Enbiya, 7; Nahl, 43) ayetinden, akletmeyi/düşünmeyi emreden yüzlerce ayete; 'Bir müçtehit, içtihat eder ve içtihadında isabet ederse iki sevap; hata ederse bir sevap kazanır.' (Buhari, İ'tisam, 21; Müslim, Akdıye, 15) hadisinden; Hz. Muhammed, Muaz'a Yemen'de ne ile hükmedeceğini sorduğunda; Muaz'ın, "Allah'ın Kitabı ile" cevabını üzerine Hz. Peygamberin "Allah'ın Kitabında bir hüküm bulamazsan?" sorusuna; "Rasulünün sünnetiyle", "Onda da bulamazsan?" sorusuna ise Muaz'ın, "Reyimle ictihad ederim!" cevabını üzerine Hz. Muhammed'in, "Rasulünün elçisini, Peygamberinin razı olduğu şekilde muvaffak kılan Allah'a hamd olsun." (Tirmizi, Ahkam, 3; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V, 230, 236, 242; Şafii, el-Ümm, VII/273) buyurup bunu onaylamasına dek birçok nas bu alanlara işaret etmektedir. Zaten bu nedenle de İslam alimleri rahatça ictihadı teşvik emişlerdir. (Mesela, Cessas,Fuṣul fi'l-uṣul, IV/23; Şafii, el-Ümm, VII/298; er-Risale, s. 19-20; İbn-i Hazm, İḥkam, VI/16-59; VII/113-114, 118, 177; VIII/25-26, 36, 38; İbn Rüşd el-Ced, I/14-15, 18-19; Tufi, Şerḥu Muḫtaṣari'r-Ravża, III/357; Karafi, el-Furuk, II/103;Gazzali, Müstaşfa, II/229; Şatıbi, el-Muvafaḳat, IV/96,112-113,162-163; İbn Kayyim el-Cevziyye, İʿlamü'l-muvaḳḳı, I/4; Beyzavi, Minhacü'l-vüṣul, III/272; Zerkeşi, Baḥrü'l-muḥiṭ, VI/201-202, 212; Molla Fenari, Fuṣûlü'l-bedayi, II/416; İbnü'n-Neccar, Şerḥu'l-Kevkebi'l-münir, IV/467, 468-471; İbnü's-Salah,Fetava ve mesaʾilü İbni'ṣ-Ṣalah, I/29-38; İbnü'l-Hümam, et-Taḥrir, İbn Emirü'l-Hac, III/348 vd.) Önemli bir konu da, İslam'da üzerinde icma edilen, muhkem konularda yoruma ve ictihada izin verilmemesidir. Mesela tevhid inancı, ahirete iman, namaz farz, zina haramdır gibi. Yani "bir yerde içtihat varsa, orada küfür yoktur; bir yerde icma (dinin kesin bilgileri; zarurat-ı diniyye) varsa orada da ictihad yoktur." Başa dönersek, "Neden birden çok yorum vardır?" Allah bunu istemiş ve bazı hadisleri ve ayetleri bu özellikler ile göndermiştir. Mesela, Kevser suresindeki 'Venhar' kelimesinin iki anlamı vardır. Allah istese, 'Kat'un' kökünden gelen bir fiil kullanır ve ictihad alanını kullarına kapatırdı! Ayrıca müteşabih ayetlerde de Yüce Yaradan insan faktörü merkezli (akıl, çevre, sosyo-kültürel ortam vb.) durumlara göre farklı yorumlar yapılmasına izin vermiştir ki, mezhepler de buradan doğmuştur! Bu tür farklı yorumların dinden uzak, en pozitivist/rasyonalist/materyalist akımlarda dahi ortaya çıktığını yukarıda belirttik! Sonuç itibari ile, İslam tarihinde birçok farklı görüşler ortaya çıksa da ümmetin büyük çoğunluğunun etrafında kenetlendiği, toplandığı akım, yüzlerce yıllık akıl yürütme ve binlerce alimin içtihadından oluşan Ehl-i Sünnet mezhebi hâlâ ümmetin ana eksenini oluşturmaktadır! Allah önce niyetlerimizi, sonra amellerimizi makbul olan kullarından eylesin. Amin! Konuyu tamamlayan, 'Modernistler', 'Mezhepler' ve 'Ehl-i Sünnet' gibi yazıları da tavsiye ederiz!

Hz. Muhammed Yunanlılardan mı bilimsel ayetleri kopyaladı?

Öncelikle efendimizin okuma yazma bile bilmediğini 'Ümmi peygamber' başlıklı yazımızda yerli yabancı yazarlardan alıntılar yaparak kanıtladığımızı hatırlatalım. Peki, Oryantalistlerin; Hristiyan, Yahudi, Hindu, Sümer ilimleri yetmezmiş gibi bir de Yunan ilimlerine bile Hz. Muhammed'in aşina olduğunu iddia etmelerindeki amaç nedir? (Bu iddianın geçersizliği ile ilgili delillere, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.) Onların tüm amacı, okuma yazma bilen biri olarak Hz. Muhammed'in Kur'an'ı tüm bu bilgileri toplayarak bizzat kendisinin yazdığını ve dolayısı ile Kur'an'ın ilahi bir kitap olmadığını ortaya koyabilmektir.

Bir kere Hz. Muhammed Kur'an'daki bilgileri Yunanlılardan kopyalasa, Hipokrat'ın birçok hatalarını da kitabına aktarması gerekmez miydi? Eğer hataları ayıklayıp doğruları sadece almışsa, yanlışlarını nasıl keşfetmişti? Böyle bir durumda ortada bir koplayama olmadığı gerçeği kendiliğinden ortaya çıkmakta değil midir? Hipokrat ve Galen'in insan gelişimi aşamaları da Kur'an'da aynen yer almamaktadır! Bu iki Yunanlı, embriyonun sülüğe

benzemesinden veya mudğa'dan (et parçasından) bahsetmezler. Ayrıca bu ikisi, kadınlarda da meni olduğunu ileri sürmüşlerdir. İncil'de de bu aynen geçmektedir. Bunlar ise Kur'an'da geçmezler. Toronto Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Profesörü olan ve Anatomi ve embriyoloji alanlarında Kanada'da anatomi ve embriyoloji dalında Nobel Ödülü alan Keith Leon Moore: "Hipokrat, Galen, Aristo embriyoloji hakkında çok sayıda yanlış bilgi vermişlerdir. Kur'an'da o çağlarda var olmayan bilgiler bulunur. Bu gerçekleri sadece Muhammed ortaya koymuştur. Son 4 yıl içinde, Kur'an hakkında çok kapsamlı bir çalışma yaptım. Bir embriyonun sınıflandırma sistemini olağan üstü bir şekilde ortaya koyuyor. Hz. Muhammed insan gelişimi ile alakalı gerçekleri 7. yüz yılda bilemezdi. Çünkü bu bilgiler ancak 21. yüz yılda keşfedilmiştir." (Keith L, Moore, Discover Islam; youtube.com/watch?app=desktop&v=gCH3TpemJXA) "Anne karnındaki çocuk fetus halindeyken, hamileliğin yirmi ikinci günü gibi erken bir dönemde kulaklar gelişir ve yeni doğan bir bebek için işitme duyusu, diğer yaşamsal fonksiyonlardan önce oluşur. Kur'an ayetlerindeki öncelik sırası (Nahl, 78; Mü'minun Suresi, 78; En'am, 46; İnsan, 2) bu bakımdan dikkat çekicidir." (Prof. Dr. Keith L. Moore, Journal of Islamic Medical Association. Ayrıca; Müsfir b. Ali b. Muhammed el-Kahtani, İchazu'l-Cenini'l-Müşevveh ve Hukmuhu fi'ş-Şeriati'l-İslamiyye, yıl: 18, sy. 54, 2003, s. 166; Nayif Munir Faris, el-I'cazu'l-Ilmi fi'l-Kur'an-ı ve's-Sunne, I/223) Bu nedenledir ki "Kur'an'da, tasvir edilen ceninin gelişme aşamaları modern embriyolojiye tamamen uymakta ve çağdaş bilimin tenkit edebileceği hiçbir ifade bulunmamaktadır." (Mehmet Zeki Doğan, Kur'an âyetleri ışığında embriyo aşamaları, BAD, Cilt 4, Sayı 2, Yıl 2020, s. 14) Ayın ışığı hakkındaki bilgi ve dünyanın küre biçiminde oluşu ile ilgili bilgilerin de Yunanlılardan alındığı iddia edilir. Pythagoras'un dünyanın döndüğünü söylediği doğrudur ama aynı kişi güneşin sabit olduğunu da ve güneşin 'kainatın merkezi' olduğunu da söylemiştir. Ama ne ilginçtir bunlar da Kur'an'da yer almaz! 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda bu konular örnekleriyle, ithamlar ve cevapları ile ele alınmıştır! Hatalar Kur'an'da yok, sadece doğrular var ve hatta Yunan ilminde olmayan, günümüz ilminin ancak yeni keşfettiği doğrular bir arada bulunuyorsa bu kitapta, artık çamur atma veya hata arama güdüsünden vazgeçip iman etme zamanı gelmemiş midir?! Detay için, 'Kur'an ve bilim' adlı yazımıza da bakılabilir.

Allah'ın kendisine ibadet etmemizi istemesi kibir-ego göstergesi değil midir?

Yaradan'ın tüm emir ve yasakları insanların iyiliğine, faydasına ve yararınadır. Emir kıldıklarının tümü insanların faydasına, yasakladıklarının tümü de insanların zararına olanların toplamıdır. Allah'ın farz kıldığı namaz başta tüm ibadetler de, yine insanların hem dünya hem ahiret saadetine, huzuruna, mutluluğuna yönelik kurallar bütünüdür. (Bu konuda 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir.) Kısaca Allah (cc) insanı yaratırken onun ihtiyaç duyacağı ve o kuluna faydalı olan şeyleri emretmiş, kuluna zararlı olan şeyleri de yasaklamış ve bunların listesini ilahi kitaplarla insanlara bildirmiştir. Allah yer ve gökleri yoktan var eden; Bedi', her şeye gücü yeten; Kadir, her şeyin tek gerçek sahibi; Malik, kafir-ateist bile olsa Rahman sıfatı gereği her kuluna rızık veren; Rezzak, her şeyi bilen, işiten, gören; Alim, Semi, Basir olandır. Başlangıcı ve sonu olmayan; Ezeli ve Ebedi olandır. Böyle bir yaratıcının kullarının ibadetine ihtiyaç duyması asla söz konusu olamaz. Tüm insanlar Allah'ı inkar etse, yaratıcıdan -haşa- en ufak bir şey eksilmez ama tek bir emrini bile yapmamak insana büyük zararlar verebilir: Tevhid eksenli imana sahip olup kula kul olmayan; temiz ve ahlaklı, okuyan ve iki günü eşit olmayan, adalete ve danışmaya önem veren, işi ehline verip kul hakkı yemeyen bir insan hem dünya hem ahiret mutluluğunu kazanır. Kısaca tüm ibadetler insana yöneliktir ve insanların ihtiyacı olan şeylerdir! Ayrıca ibadet insanlara, her şeyin en üstünde olan tek varlığın yüce Allah (cc) olduğunu hatırlatır. İbadetler ile amir ile memur, komutan ile er, patron ile işçi aynı amaca odaklanır, bir tarağın dişleri gibi eşit olurlar. (Acluni, Keşfu'l-Hafa, II/433; Firdevs, IV/301) Yani, Allah'ın yarattığı kulunun ibadetine ihtiyacı yoktur ama kulun Yaradan'ına ibadet etmeye ihtiyacı vardır. İbadet, Yaradan ve yaratılanın makamlarını ortaya koyar. Mahluk yani yaratılan, Halik'ine yani yaratıcısına kulluk etmezse, yaratıcının içine koyduğu o kulluk etme ihtiyacını bu kere başka bir kula veya insan ürünü ideoloji veya nesneye taparak tatmin

etmeye çalışır. Unutmayalım ki, dinsiz hiçbir toplum yoktur, ateistler de dahil. Bu konu yukarıda, 'Ateist akıl' adlı yazımızda açıklanmıştı. İbadetler, -haşa- Allah'ın kibrinin neticesi değil aksine insanların birbirlerine kibirlenmelerine engel olacak olan Rahman kaynaklı kurallardır. Kullukta yarışın bir ölçüsü de "kibirlenmemektir" ve kibirlenmemek de bir erdemdir. Zaten en büyük bir varlığın kendisini büyükletmeye de ihtiyacı yoktur; zaten O en büyük (Ekber) olandır. O yaratıcının övülmesi ve ona ibadet, O'nun sıfatlarının bir gereğidir. İbadete layık olmak, tespih edilmek onun için bir ödül değil, olması gerekendir. İbadetler aslında bir durum tespitidir. Bir yaranma çabası değil hakikati bilmenin ifadesidir. Olayın diğer boyutu da, her şeyi olduğu gibi insanı da yaratan ve rızık veren Allah'a ibadet etmemek yaratıcı için değil, yaratılan insan için bir eksikliktir. Yapılan iyiliklerin değerinin bilinmemesi, iyiliğe ve o iyiliği yapana eksiklik getirmez aksine iyilik yapılanın eksikliğini gösterir. İbadet etmeye layık olamayan ateistlerin kibir gibi bir sorunu ortadan kaldıracak tek bir teklifi veya kaldırmak gibi bir niyeti bile yokken, kibir gibi insanlığa zararlı bir manevi hastalığı ortadan kaldıracak tek alternatife savaş açmaları hayli ironiktir. "Şüphesiz Allah hiçbir şeye muhtaç değildir." (Ali İmran, 97) "O Samed'dir: Her şey O'na muhtaçtır; O, hiçbir şeye muhtaç değildir." (İhlas, 2)

Bu konu detaylıca, 'Allah'ın varlığının ispatı' adlı yazımızda 'Pekala, Allah'ın - haşa- bizim ibadetimize ihtiyacı mı vardır?' başlıklı sorulan soruya verilen cevapta da ele alınmıştır!

Kur'an'da neden sadece Arabistan'da yetişen meyve adları geçer. Diğer meyve adları geçmez, Kur'an'ı Muhammed yazdı da diğer meyve adlarını bilmiyor mu idi? Kur'an evrensel ise diğer meyve adları da geçmeli değil mi idi?

Öncelikle Kur'an'ı Efendimiz Hz. Muhammed (sav)'in yazmadığını, 'Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?', 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?', 'Ümmi peygamber', 'Kur'an ve bilim' başlıklı yazılarla ispatladığımızı hatırlatalım. Gelelim Kur'an'da adı geçen ve geçmeyen meyveler konusuna. Kur'an'da hurma, incir, zeytin, üzüm, nar, muz, kiraz gibi meyvelerin adları geçer. Peki, neden başka bitkilerin adları geçmez? Kur'an'da mesela Nahl suresi 8. ayette vasıta araçları olarak bazı hayvanların adı geçer ve sonra ' Allah binesiniz diye daha nicelerini yarattı' diye buyurulur. Veya aynı sureni 11. ayetinde, bazı meyve adları sayılır ve sonra ve 'daha başka birçok meyveler' diye ayet devam eder. Evet! Tabii ki, başka adı sayılmayan birçok nimetler de yaratılmıştır ve bunların hepsini yaratan da O'dur. Ama altını çizelim ki, Kur'an bir botanik kitabı da değildir, gönderiliş amacına hizmet edecek kadar her ilim dalından bilgi Kur'an'da yer alır! Dolayısı ile Kur'an'daki meyveler de sadece birer örnektir, araçtır; amaç değildir. Yani aslında araçla amacın karıştırılmasından doğan bir zihin karışıklığının sonucu ortaya çıkan bir soru ile karşı karşıya bulunmaktayız. Kur'an'da evrensel olan, içinde geçen meyve adları değil ilahi mesajlarıdır! Kur'an'ın asıl amacı, dünyada tevhid ve adalet odaklı, ibadet ve ahlak etrafında kenetlenmiş bir toplum oluşturmaktır. Bunun için de Kur'an Allah'ın büyüklüğünü veya Allah'ın verdiği nimetleri anlatırken bazı meyvelerden de bahseder. Amaç verilen nimetlerden hareketle Allah'a ve O'nun mesajına ulaşmaktır. Peki ama Kur'an'da Arabistan'da yetişmeyen, avokado veya ananastan bahsedilemez mi idi? Bir kere amaçları Kur'an'da hata aramak olan ve devamlı Müslümanları karalamakta olan müşrikler ve Müslüman olmayan insanlar "Biz böyle meyve bilmiyoruz, biz büyülenmiş diyorduk Muhammed'e bakın artık gerçekte hiç var olmayan meyvelerden de bahsetmeye başlamış" demezler mi idi? Bu durumda, daha başta ilahi mesajın kitlelere ulaşması yanlış örneklerle engellenmiş olmaz mı idi? 'Ananas geçse karpuz neden geçmedi?' diye itiraz edilmeyecek mi idi?! Kur'an'da bu ve benzeri hatta tüm meyve adları geçse bu seferde ateistler "Yahu Kur'an'ı da ne gereksiz şeylerle doldurmuş Muhammed!" demeyecekler mi idi? Kur'an'ın hacmi gereksiz yere artmayacak mı idi? 'Kur'an botanik kitabı mı?' diye aynı kişiler alay etmeyecekler mi idi? Veya, 'Bakın Muhammed bazı bilgileri nasıl Yunan veya Sümerlerden aldı ise, ticaret kervanları sayesinde bu meyvelerin

adlarını da öğrendi' demeyecekler mi idi?! Demediler mi?! "Gerçekten sen ölülere (yine teşbih yapılmış yani; gerçeğe kulaklarını tıkayanlara) işittiremezsin; arkasını çevirip giden sağırlara da daveti duyuramazsın." (Rum, 52) İnadi küfür denen bir kavram vardır. Bazıları gerçeği, hakkı, hikmeti aramazlar. Amaçları Kur'an'ı ve mesajını karalayıp hayatlarını kendi ego/nefislerine göre yönlendirmek, 'egolarını tanrılaştırmak'tır. (Furkan, 43) O zamanlar ateist olan yazar Ahmet A. yıllar önce bir televizyon programında karşısındaki Müslümanlara "Yahu beni bırakın, ben içki içmek istiyorum, cehenneme gitmek istiyorum, bana tebliğde bulunmayın" mealinde sözler sarf etmişti. Müslüman tebliğini yapar, sorulara cevapları verir, gerisi ise muhatap ile yaratıcı arasındadır. Allah doğru yolu bulmak isteyenlere hidayet nasip eder. "Sen ancak bir uyarıcısın." (Fatır, 23) Bu konuda, 'Allah kalpleri mühürler mi?' adlı yazımıza da bakılabilir. Tabii bu bakış açısına sahip olanların sorularının (!) devamı da vardır: "Kur'an'da neden kar yok, dinozor yok" vb. Sanki olunca, sözlükten başka kelime bulunup, 'neden şu da yok!' diye itirazlara devam etmeyecekler! Veya Kur'an'da geçen o kelimenin aradıkları isim olduğunu kabul edecekler?! Neyse, kısaca onlara da cevap verelim. Metot olarak, Kur'an genel kuralları bildirir; hadis/sünnet ise ayetleri açıklar ve uygulamasını gösterir. Yani Kur'an, sünnet/hadis ile bir bütünlük arz eder. Her şeyin Kur'an'da olmasını beklersek, ortada tek cilt değil, onlarca ciltlik bir kitabın olması gerekirdi. O zaman hadislere bakalım, hadislerde 'kar' ifadesi geçer mi? Hz. Muhammed'in kardan haberi var mı idi? Kar kelimesi geçen bazı hadisleri verelim: Buhari, Ezan, 89; Daavat, 39, 44,46; Müslim, 304, Mesacid, 147, Zikr, 48; Ebu Davud, Salat, 131; Tirmizi, Daavat, 76; Nesai, Taharet, 47-49; İbn Mace, İkamet, 1; Dua, 2; Darimi, Salat, 27; Müslim, Cenaiz, 85, 86; Nesaî, Cenaiz, 77; İbn Mace, Cenaiz, 23; Buhari, Menakıb, 23; Müslim, Taharet, 26; Tirmizi, Tefsir, 108; İbn Mace, Zuhd, 39; Darimi, Rikak, 113. Peki dinozor kelimesi Kur'an'da (ve hadislerde) neden geçmez? '1300 sene boyunca Kur'an ve İslam ile dalga geçilmesin diye' olabilir mi acaba?! 1300 sene boyunca kimsenin haberinin olmayacağı bir canlıdan Kur'an neden bahsetsin ki? Bu ifade geçse bile, Arapça kelimesini karşılığının dinozor olduğunu kaç ateist kabul edecekti?! Sanki Kur'an'daki bilimsel ayetleri ateistler çok kabul ediyorlar da! Peki, neden Arabistan çevresindeki peygamberlerden Kur'an'da bahsedilmektedir? "Kur'an, ilk muhatapların hiç tanımadığı, bilmediği uzak diyardaki peygamberlerden söz etseydi muhataplar açısından verilen bilgilerin doğruluğunu test etme imkanı da olmayacaktı." (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 145) Zaten yeryüzünde peygamber gönderilmeyen hiçbir toplum da yoktur. (Fatır, 24; Rad, 7)

Kısaca ateistler bir taraftan Kur'an'daki bilimsel gerçekleri Hz. Muhammed'in birçok dil bildiğini gizleyerek etrafından topladığını iddia ederlerken, diğer taraftan da O'nu, Arabistan dışından haberi olmadığı için yazdığı kitapta başka meyve, sebze, hayvan, peygamber adlarını geçirmediğini iddia ederler. Ey ateist zümre, önce bir karar verin, Hz. Muhammed ümmi mi idi, gizlice birçok dil öğrenip birçok kitabı okuyan biri mi idi? Önce siz bir metodunuzu tam olarak oturdun sonra iddialarınıza geçin. Birbirini yalanlayan iddialarınıza cevap vermeye devam edeceksek de, kullandığınız metot-suzluk- sizi zaten yalanlamaya yetmekte değil midir! Bu konularda özellikle, 'İslam tüm dinleri özüdür' ve 'Ümmi peygamber' adlı yazılarımızı da özellikle tavsiye ederiz.

Hz. İsa'nın doğumu ile Horus ve Hz. Musa peygamberin bebek iken nehre bırakılması ile Sargon'un efsanesi arasında benzerlikler var mı?

Bir kere bu iki peygamber hakkındaki iddialara bir Müslüman olarak muhatap olup, "Musa Yahudilerin, İsa Hristiyanların peygamberi, bizi ilgilendirmez" şeklindeki bir yaklaşıma sahip olmamamız, aslında oryantalistlerin birçok iddiasını da otomatikman devre dışı bırakmaktadır: "İslam, tüm insanlığa, Hz. Adem'den itibaren gönderilen dinin adıdır ve bir Müslüman tüm peygamberlerin 'bozulmamış' mesajlarını aynen kendi ilahi kitabı gibi kabul eder ve onların da peygamber olduğuna iman eder." Bu konuyu 'İslam tüm dinlerim özüdür' başlıklı yazımızda ele aldık. Gelelim soruların cevaplarına:

Hz. İsa ve Horus

Öncelikle Horus'un annesi İsis 'bakire değil evli' bir kadın idi ve doğumu ile İsa peygamberin doğumu arasında bir benzerlikte yoktur. Anlatılan efsanede: "Geb ve Nut'tan 4 çocuk dünyaya gelmiştir: Osiris, İsis, Set ve Nepthys. Osiris içlerinde en büyük olanıydı. Bu nedenle, Mısır kralı olur. 'Kız kardeşi İsis ile evlenir.' Kardeşi Set, Osiris'i kıskanır ve bir gün onu öldürür ve parçalara ayırdı. Bu sayede, onun yerine Mısır kralı olur. Kız kardeşi Nepthys ile evlenir. İsis ise ülkeyi gezip, kocasının vücudunun parçalarını bulur ve onları tekrar bir araya getirip, ondan bir çocuk sahibi olur. İşte bu çocuk, Horus'tur!" (The Story of Osiris, Isis and Horus: The Egyptian Myth of Creation, Teksas Üniversitesi, Orta Doğu Araştırmaları Merkezi, https://www.laits.utexas.edu/cairo/teachers/osiris.pdf) Horus, çarmıha gerilmiş ve sonra dirilmiştir ama İslam'a göre Hz. İsa ne çarmıha gerilmiş, ne mezara gömülmüş ne de sonra dirilmiştir. Hz. İsa'nın doğum tarihi 25 Aralık da değildir. Bu sonradan ortaya atılan bir tarihtir. (İmparator Constantinus bu tarihi kaydettirmiş, sonra tarih iki kere daha değiştirilmiştir.) Hz. İsa İslam'a göre tanrının oğlu da değildir. Osiris-İsis-Horus üçlemesi Hristiyanlıkta Tanrı-oğul-kutsal ruh üçlemesine dönüşmüştür. Bilindiği gibi günümüzdeki 'muharref' Hristiyanlık; Yahudi geleneğinin yeni yorumu ve putperest Yunan inancının karışımı ile Doğu'ya ait dini efsanelerin bir karışımı ile oluşturulmuştur. ('Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir.) Pavlus bunların birleşimi ile Hristiyanlığı yeniden meydana getirmiştir. Ama Horus ile İsa benzerlikleri, değiştirilmiş Hristiyanlıkla alakalı bir mesele midir? Evet! İslam ise farklı bir İsa profili çizer. İsa insandır; insan tanrı değildir, çarmıha gerilmemiştir, ölüp sonra dirilmemiştir! Dolayısı ile ithamın muhatabı İslam değil, bozulmuş Hristiyanlıktır!

Hz. Musa ve Sargon

Acaba Musa peygamberle ilgili anlatılanlar Sargon'un hayatından alıntı olabilir mi? Sargon, Hz. Musa'dan önce yaşayan Akad kralıdır. M.Ö. 2334-2279 arasında hükümdarlık yapmıştır. Zaten Sargon'dan sonra Akad krallığı yaklaşık 125 sene daha hüküm sürmüş ve sonra da bu krallık tarih sahnesinden silinmiştir. (Brown Üniversitesi, Joukowsky Arkeoloji ve Eski Dünya Enstitüsü. proteus.brown.edu/mesopotamianarchaeology/1008) Sargon'un doğumu: "Sargon, güçlü kral, Agade'nin kralı, benim! Annem (yüksek rahibedir) bana gebe kaldı, gizlice beni doğurdu. Beni kamıştan bir sepetin içine koydu. Ziftle kapağımı kapladı. Üzerime yükselmeyen nehire beni attı. Nehir bana yardım etti ve beni Akki'ye taşıdı." (Drews R. Sargon, Cyrus and Mesopotamian Folk History. J Near Eastern Stud, 33 (1974) 387-93) Gelelim iddiayı çürütecek asıl konuya: Sargon, Hz. Musa'dan önce yaşamıştır ama onun doğumunu anlatan efsane, "Musa peygamberden çok daha sonra, Neo-Asur ve Neo-Babil dönemlerinde (M.Ö. 704-539) yazılmıştır." (Konstan D, Raaflaub KA. Epic and History. Wiley-Blackwell, (2009), 27. books.google.com.tr/books?id=AnXbhhN_kpIC&printsec=frontcover&source=gbs_v2_summary_r&cad=0#v=onepage&q=&f=false) Yani bir etkilenme varsa, bu, Musa peygamberden önce yaşayan Sargon'un hayatının anlatıldığı efsanenin yazılış tarihi göz önüne alındığında, Musa peygamberin hayatından etkilenerek yazılmış olma gerçeğidir!

Hz. Musa ve Karun'un hiç bir mısır kaynaklarında geçmediği söyleniyor.

Öncelikle tarihi belgelerin tümünün günümüze ulaşıp, onların tek tek tercüme edildikten sonra böyle bir iddianın ortaya atılması daha mantıklı olurdu kanaatindeyiz. Halbuki İskenderiye kütüphanesinin yakılmasından Moğol istilasına dek işgal ve felaketler birçok kaynağın günümüze ulaşmasına engel olmuştur. Musa'nın (as) yaşamadığını iddia edenler, iki bin sene boyunca hiç yaşamamış birisini bu kadar insanın hâlâ nasıl takip ettiğini de açıklamalıdırlar! Tarihte yaşamış önder şahsiyetlerin zamanla asli özelliklerinin dışında farklı şekilde anlatıldıkları, efsaneleştikleri sıkça rastlanan bir olaydır fakat binlerce insanla beraber yaşamış, özellikle de bir kavme liderlik etmiş, hayatlarına, tarihlerine, dünya görüşlerine bu kadar etki etmiş, mesajları dilden dile veya yazılı olarak aktarılmış bir kişinin, 'Mısır kaynaklarında adına

rastlanmadığı iddiası ile' inkarı ne kadar akla yatkın olabilir? Peki, Mısır kaynaklarında Musa dönemine işaret eden hiç mi kaynak yoktur? Hz. Musa hakkında Kur'an'da bahsedilen bilgilerle paralellik arz eden bilgilere, 'İpuwer Papirüsü' adlı kaynakta rastlanmaktadır. Analizler, papirüsün M.Ö. 13. yüzyıla ait olduğunu göstermektedir. Fakat bu papirüs orijinal bir ağıtın kopyasıdır ve metin analizinde bulunan uzmanlar ağıtın ilk yazılış tarihinin, M.Ö. 1850-1600 yılları arasında gerçekleşmiş olabileceğini düşünmektedirler. Ağıt, Mısır'da gerçekleşen bir seri doğal ve siyasi felaketi tasvir etmektedir ki, bunların tümü Kur'an'da geçen Musa kıssası ile uyum içindedir: İpuwer Papirüsü'nden: "Mısır'ın aşağısı mahvoldu. Tüm saray işsiz kaldı. Sahip olunan her şey: buğday ve arpa, kazlar ve balıklar. Böylece ekin her yerde mahvoldu. Dün gördüğüm her şey bugün helak oldu. Biçilmiş gibi her toprak çırılçıplak." A'raf suresi, 130. ayette de Hz. Musa zamanında geçen bir olay şöyle anlatılır: "Andolsun ki biz de Firavun'a uyanları, ders alsınlar diye kuraklık yılları ve ürün kıtlığı ile cezalandırdık." İpuwer Papirüsü'nden: "Felaketler her yeri sardı, her yer kana bulandı. Nehir kan doldu, insanlar sudan korkar oldu, su içtikten sonra bile susadılar. Yapabileceğimiz ne var? Her şey talan." A'raf, 133. ayette ise olay şöyle anlatılır: "Biz de açık seçik mucizeler olmak üzere onların üzerine tufan, çekirge, haşarat, kurbağalar ve kan gönderdik. Yine de büyüklük tasladılar ve günahkar bir kavim olmakta direndiler." İpuwer Papirüsü'nden: "Altın ve lapis lazuli, gümüş ve malachite, carnelian ve bronz, hepsi kölelerin boynunda." Şuara, 57-59. ayetlerin meali: "Daha sonra onları (Firavun ve topluluğunu) bahçelerden, pınarlardan, hazinelerden ve değerli bir konumdan mahrum ettik. İşte böyle. Bu nimetleri onların yerine İsrailoğulları'na verdik." Hatırlatalım, İsrailoğulları Mısır'da köle idiler! Görüldüğü gibi Papirus belgesi Kur'an'ı tasdik etmektedir. Araştırmacı İmmanuel Velikovsky, uzun yıllar bu papirüs ve içeriğini incelemiştir. O, çalışmalarını şöyle özetler: İsrailliler Mısır'ı Hiksos'un işgalinden önce terk ederler. Hz. Musa Mısır'dan ayrılmak ister. Firavun izin vermez. Nil nehrinin kan olması da dâhil felaketler peş peşe gelir. En son olarak Firavunun ilk doğan çocuğu da ölünce Firavun Musa'nın Mısır'ı terk etmesine izin verir. Hz. Musa halkı ile Mısır'dan ayrılır. Daha sonra fikir değiştiren Firavun askerleri ile Musa'yı Pi-hahiroth'a kadar takip eder. Kızıldeniz'in yarılması ile Musa ve halkı karşıya geçer. Firavun ve 13. hanedanlığın tüm askerleri ise suda boğulurlar. Sonra İsrailoğulları çölde Hyksoslar ile karşılaşır. İsrailliler, Rephidim'deki Hiksos/Amelekitler ile savaşır, daha sonra her iki grup ayrı ayrı yollara gider. (henryzecher.com/papyrus_ipuwer.htm; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 86) Asıl önemlisi de şudur ki, "Kadim Mısır kaynaklarında düşmanlar ve sevilmeyen kişiler isimleriyle kaydedilmezlerdi. Krallar ise daima muzaffer olarak kaynaklarda geçerdi. Ayrıca Haman Tevrat'ta İran kralının veziri olarak geçer. Hz. Muhammed Kur'an'ı Tevrat'tan alsaydı Haman'ı İran Pers kralının veziri olarak takdim ederdi ama Kur'an Haman'ı Mısır kralının veziri olarak nakleder. Hof müzesindeki anıtta da Haman, Mısır'da yüksek bir mevkide sorumlu bir kişi olarak takdim edilir. Hollanda ulusal müzesinde bulunan İpuwer papirüsünde, Kasas, 4. ayetle uygun olarak II. Ramses'in çocukları katlettiğinden de bahsedilir." (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 82-87)

Kur'andaki bazı hükümlerin(ceza hukukunda) Kur'andan 60-65 yıl önce yazılmış olan Jüstinyen Yasalarına benzemesi nasıl açıklanabilir?

Klasik Hz. Muhammed'in Kur'an'ı yazdığı iddiasının farklı bir versiyonla tekrarıdır bu iddia. Nedense 'ümmi' ('Ümmi peygamber' adlı yazımıza bakılabilir) yani okuma yazma bilmeyen Hz. Muhammed'in, Yunan, Hint, Mısır hatta Maya'lara dek araştırıp Kur'an'ı yazdığı iddia edilebilmektedir! Soruya dönersek; Roma hukukunu güncelleyen Jüstinyen kanunları, kölelik ve kadın hakları çerçevesinde yoğunlaşır. Bir taraftan 'İslam köleliği yasallaştırdı, İslam'da kadın hakları yok' denirken (Cevaplar için, 'Kölelik' ve 'İslam'da kadın hakları' adlı yazılarımıza bakılabilir) diğer taraftan köleliğe karşı olduğu iddia edilen kanunları çıkaran birisinin kurallarının kopyalandığı iddiasının da aynı çevrelerden gelmesi çelişkili değil midir? Jüstinyen

533 yılında bir emirle ile 'Roma, İstanbul ve Beyrut' dışındaki medreseleri kapatmıştır. Medresesi açık kalan yerlerden olan Roma ise Müslümanların eline hiç geçmemiş, İstanbul ise ancak 1453'te fethedilebilmiştir. Beyrut medresesi de İslam fethinden çok önce tarihe karışmıştır. Yine Roma hukuku da İslam hukukundan farklıdır. İslam hukuku ilahi kaynaklı, Roma hukuku insan kaynaklıdır. Zaten İslam Hz. Adem'den itibaren gelen dinin adıdır ('İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazıya bakılabilir) ve dolayısı ile bir kopyalama varsa, aşırma yapan kral Jüstinyen'dir: C.A. Nallino, C.H.Bousquet, Fitzgerald, Sava Paşa ve Rene David, G. H. Bousquet (Savaş Kocabaş, İslam hukukunun Roma hukukundan etkilendiği tezi karşıtı iki oryantalist, Kilis 7 Aralık Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2021/2, CİLT: 8, SAYI: 2, s. 485-516; S.V. Fitzgerald, Sava Paşa ve Rene David, İslam Hukukunun Roma Hukukundan İktibasta Bulunduğu İddiası, Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası, 29/4 (1963): 1128- 1154; Rum asıllı Sava Paşa, İslam Hukuku Nazariyatı Hakkında Bir Etüd, (Ankara: Diyanet İşleri Reisliği Yayınları,1956), 12 vd; Yaman-Çalış, İslam Hukukuna Giriş, s. 36; David Rene, Çağdaş Hukuk Sistemleri, s.418, 424'ten naklen; C.H.Bousquet'in 1947'de yayımlanan 'Le Mystere de la formation et des origines du Fiqh', Fıkhın oluşumu ve kaynakları meselesi çözülmemiş bir sırdır isimli makale) gibi oryantalistlerin bile kabul ettiği ve İslam Hukukunu kendine 'özel ve orijinal' olduğu, doğumunu ve 'gelişmesini hiçbir yabancı sisteme borçlu olmadığını' kabul ettiklerini belirtip, etkilenmenin de aksi yönde olduğu, "İslam hukukunun başka bir hukuktan etkilenmediği, aksine daha sonraki devirlerde diğer hukukları; İspanya yoluyla Roma hukukunu (Abdulkerim Zeydan, el-Medhal, s. 89); Batı devletler umumi hukukunu (Muhammed Hamidullah, İslamda Devlet İdaresi, s. 55); Fransız (Hacvi, el-Fikrü's-sami, I/14); İngiliz (M. Abdülhadi Sirac, Te'sirü'l-fıḳhi'l-İslami fi'l-kanuni'l-İncilizi, III/7-22; John Makdisi, Islamic Law Bibliography, s. 135-146) ve en son İsrail hukukunu (Yaakov Meron, Points de contact des droits juifs et musulman, LX/83-117) etkilediğinin altını çizelim. Bu konu ayrıca,'İslam fıkhı/hukuku' adlı yazımızda da ele alınmıştır!

Maide 51. ayetteki " Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeme " ayetini nasıl anlamalıyız?

Ali İmran 113. ayetle, " Ehl-i Kitabın hepsinin bir olmadığı" kabul edilirken, Maide 5. ayet ile de Ehli Kitaptan kadınlarla evliliğe izin verilmiştir. Dolayısı ile Maide, 51. ayetten kastedilen, 'Müslümanlara cephe alma niteliği taşıyan ve onlara zarar veren dostluklar'dır. Aynı konudaki tüm ayetleri (Bakara, 257; Al-i İmran, 28, 118; Nisa, 138-140, 144) bir arada değerlendirdiğimizde şu sonuca ulaşmaktayız: Kafire askeri, mali, siyasi sırlar verilemez. Onlarla askeri, siyasi ve ahlaki paylaşımlarda dikkatli olmak gerekir. Sonuçta her insan son tahlilde kendi yandaşının tarafında yer alır ki, bu konudaki örneklere 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz. Zaten 'Dost' değil 'çıkar ilişkisi' içinde olduklarını bizzat kendileri deklare etmekte hatta tarihte birçok olaylarla bunu bizlere göstermektedirler! Burada dikkat edilmesi gereken ince bir ayrıntı da bulunmaktadır. Tüm bu ayetlerde, 'dost edinilmemesi' istenen Yahudi ve Hristiyanlar, Arapça dil kuralı ifadesi ile 'marife' yani elif lam (İngilizce the) takısı ile gelmiştir. Yani, 'bilinen, malum, tanınan' bir grup kastedilmektedir ayette ve onlar 'İslam düşmanlığında önde giden, bu özellikleri tescil edilmiş' gruplardır! Peki, günümüze bakan yönü ile 'dost' olunmaması gerekenler kimlerdir?: "Büyük devletlerin ajandası olur. Dostluk kardeşlik ortaklık gibi motivasyonlara bakmaz. Çıkarla yürürler." (Ergün Diler, Takvim, 31.08.2018) "Lord Palmerston olarak bilinen Henry John Temple dünya diplomasisini derinden etkilemiştir. Politikasını sonraları çok meşhur olan bir cümleyle şöyle özetlemiştir: "İngiltere"nin ebedi dost ve düşmanları yoktur, değişmez çıkarları vardır." (Ali Nur Kutlu, Yeni Şafak, 27.10.2013) "ABD için Türkiye'nin dost ve müttefikliği önemli değildir." (Abdülkadir Özkan, Milli Gazete, 7.4.2019) Türkiye-Fransa dostluk grubu bitti. (Milliyet, 23.12.2011) 1968'de Nixon'un başkan seçilmesinin ardından (Birgün, 2 Nisan 2022; Yeni Çağ, 11 Ocak 2023) ABD Dışişleri eski bakanı Hennr Alfred Kissinger şöyle demekte idi: "Amerika'nın düşmanı olmak tehlikeli olabilir, fakat Amerika'nın 'dostu' olmak ölümcüldür." (Muhammed Enes Öztürk, Mepanews 23.12.2021) "Türkiye müttefik ama 'dost' değil. Alman hükümet kaynakları, NATO üyesi Türkiye'nin ABD, Fransa ve İngiltere gibi 'dost ülke' olmadığı, bu nedenle dinlemenin 'makul' görüldüğünü söyledi." (Sözcü, 18.08.2014) ABD Birleşmiş Milletler Daimi Temsilcisi Nikki Haley: "Türkiye dost değil." (Nikki Haley, Twitter, 7.10.2019) ABD-AB dost değil. Kamuoyu araştırma sonucu: %83 ABD müttefik değil, %61.1 AB dost değil. (Milliyet, 11.12.2016) Türk özel timine Amerikan baskını. (Hürriyet, 5.7.2003) "Aslında Çuval hadisesiyle ipler koptu! Ancak bunu zamana

yayan Ankara günü geldiğinde kendi rotasına oturdu. Dost ülke, Dost bildiği ülkenin askerine çuval geçirmezdi. Ama yaptılar!" (Ergün Diler, Takvim, 13 Haziran 2017) ABD'nin eski Pentagon yetkilisi Michael Rubin: Türkiye dost değil potansiyel düşmanımız. (Mynet, 13 Nisan 2018) Terörist Duran Kalkan, terör örgütünün arkasında Avrupa'nın olduğunu itiraf etti! Avrupa'dan PKK'ya: Savaşı sürdüreceksiniz. (Milliyet, 1.11.2021) Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar: Dost bildiğimiz bazı ülkeler PKK'ya füze verdi. (AA, 3.5.2021) 'Zeytin dalı harekatı', devletlerarası ilişkilerde kullanılan 'dost', 'müttefik' ve 'stratejik ortaklık' gibi tanımlamaların ne kadar anlamsız olduğunu ortaya çıkardı. (Yeni Söz, 25.01.2018) Bu 'dostluk'u not ettik. PKK 13 sivili terör saldırısı ile katleder. AB, Türkiye'nin tepkisi üzerine 26.5 saat, ABD ise 12 saat sonra 'PKK terörünü' kınar. ABD kınamasında, 'PKK yapmış ise' kaydını da düşer! (Güneş, 16 Şubat 2021) ABD Merkez Kuvvetler Komutanlığı, TSK operasyonuyla etkisiz hale getirilen YPG'li/PKK'lı terörist için resmi hesabından taziye mesajı yayınlar. (Akşam, 25 Tem 2022) Türk makamları, Washington'un son yıllarda YPG'ye silah nakliyatı için 5.000 kamyon ve 2.000 kargo uçağı kullandığını tahmin etmektedir. (mfa.gov.tr/disisleri-bakani-sayin-mevlut-cavusoglu_nun-wp-makalesi.tr.mfa) Batı'dan dost olmaz. Terör örgütü PYD'nin sözde lideri Salih Müslim'in Avrupa Parlamentosu'nda (AP) ağırlanması ve AP Başkanı Martin Schulz'un Türkiye ziyaretindeki çelişkili açıklamaları, Batı'dan Türkiye'ye dost olmayacağını bir defa daha gözler önüne serdi. (Yeni Akit, 3.9.2016) Almanya: Dost mu Düşman mı? (Faruk Aydın, stratejikortak.com, 16 Ağustos 2016) Onların dostluğu değil de insanlığı ne kadar olabilir? Türkiye'de 11 ilde birden deprem olur, dünyanın en fakir ülkelerinden Somali 5 milyon dolar yardım gönderir. Dünyanın en zengin 12 devletinin üyesi olduğu AB ise sadece 5.5 milyon avro! (AA, 17 Şubat 2023) Peki, birbirlerine ne kadar dostturlar? ABD, Ukrayna sınırına askeri destek kaydırır. (DW, 23.02.2022) Rusya askeri hareket başlattıktan bir gün sonra NATO ve ABD açıklama yapar: Asker gönderme planımız yok. (AA, 24.02.2022) Batı'dan dost olmaz. Batı'nın cılız yaptırım tehditlerine karşı geri adım atmayan Putin, dün sabaha karşı 'saldırı' emri verdi. Rus ordusu, Donetsk, Luhansk, Kırım ve Belarus üzerinden Ukrayna'ya girerken, başkent Kiev, Harkov, Kramatorsk, Mariupol, Mykolaiv, Odessa'da bombalar patladı. Ukrayna ise eli silah tutan herkese, "Ülkeyi savunun" çağrısı yaptı. (Diriliş Postası, 25 Şubat 2022) Almanya ile ABD artık 'dost' değil. (Ednews, 04.07.2017) Ukrayna başkanı Zelenskiy, Ukrayna'ya yeterli destek vermeyen Batı'yı eleştirdi. (AA, 8 Mart 2022) Rusya 'dost olmayan' ülkeler listesini açıkladı. (NTV, 7.3.2022) Yahudiler bile Evangelist Hristiyan olan en büyük destekçisi dostuna güvenmemektedir: İsrail eğitim eski bakanı Naftali Bennett: "Yahudi devleti, büyük dostumuz ABD'de dâhil olmak üzere kaderini asla başkalarının eline bırakmayacak." (x.com, 7.10.2019) Konuyu, İslami bir dünya görüşüne bağlı olmadığı bilinen, zamanının en örgütlü TİP gençlik teşkilatı sayılabilecek olan bir federasyonun açıklamasından bir alıntı ile bitirelim: "Türk halkı, yurdunun dört bir tarafı dost maskesi altındaki Amerikalılar tarafından sarılmıştır." (Sosyalist FKF'nin 18 Temmuz 1968 tarihli bildirisinden, Turhan Feyizoğlu, FKF, s. 553) Kısaca, "Batıdan bize dost olmaz." (Akit, 3.9.2016; Diriliş Postası, 25.2.2022; Şanlıurfa Gazetesi, İsa Güneş, 17 Eylül 2017; Orhan ARSLAN, Sultanşehir Gazetesi, 12.03.2017); "NATO'dan Dost Olmaz." (İbrahim Toraman, Öncü Gençlik, 7 Aralık 2022) Tüm Batı dahil, "İngiliz ve Fransız diplomasisinde 'iğfal ve aldatma' zihniyeti hakimdir." (Naciye Babalık, Türkiye Komünist Partisi'nin sönümlenmesi, s. 35) "Biz Müslümanlara düşen görev ise, oryantalizme hak ettiği gözle bakıp değerlendirmektir. Bizim onları, değerleri ölçüsünde bilmemiz gerekir. Onlar dostluktan ziyade düşmanlığa yakındırlar." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 127)

Allah eskiden kavimleri (Nuh, Lut, Ad gibi) topluca helak ederken günümüzde neden bunu yapmıyor, sebebi nedir?

"Sen onların içinde iken Allah onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağfiret-istiğfar dilerlerken de Allah onlara azap edici değildir." (Enfal, 33) "Alemlere rahmet" (Enbiya, 107) olarak gönderilen Efendimiz ve tövbe edenler olduğu müddetçe, Yüce Yaradan helakı ahir zaman toplumundan kaldırmıştır. Fakat asıl göz ardı edilmemesi gereken daha önemli bir husus vardır ki, insanlık kıyametini bizzat kendi yaptıkları ile hazırlamaktadır! A'raf, 182: "Ayetlerimizi

yalanlayanları, hiç bilmeyecekleri yerden ‘yavaş yavaş’ helake götüreceğiz." İnsanlar yaptıkları kötülükler ile dünyanın dengesini bozup sonlarını hazırlamaktadır. Ozon tabakasının delinmesinden fosil yakıtların kullanılmasına, bitkilerden hayvan türlerinin nesillerinin yok edilmesine dek doğaya verilen zararlar, kelebek etkisi ile ‘bizzat elleri ile işledikleri sonucu’ (Şura, 30) tek tek kavimler değil, insanlığın tümünü yavaş yavaş ama kesin bir sona yaklaşmaktadır. “Bir kavim kendini bozmadıkça Allah onları bozmaz.” (Rad, 11)

Enfal 67. ayetteki 'peygamber esir almaz' ayeti ne demektir?

Ayet meali: "Yeryüzünde ağır basıncaya (Yine teşbih: Küfrün belini kırıncaya) kadar, hiçbir peygambere esirleri bulunması yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, halbuki Allah (sizin için) ahireti istiyor. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir." Her ayetin mutlaka bir iniş sebebi ve bir amacı vardır. Bunları bilmeden ayetlerin amacına vakıf olmamız mümkün değildir! Bedir savaşında Müslümanlar az bir sayıda iken daha kalabalık ve donanımlı müşriklere karşı savaşta zafer elde etmişlerdir. Zafer sonrası esirlerden bir kısmı fidye karşılığı serbest bırakılmıştı. İşte bu ayet, “Savaşta esir elde edip sonra fidye karşılığı serbest bırakmak suretiyle dünyevi menfaat elde etmek için savaşmayın, bu şekilde Allah rızası elde edemezsiniz” mesajını vermektedir. Ayetin devamı zaten bunu açıkça ifade etmektedir: "Siz geçici dünya malını istiyorsunuz" Kısaca buradaki esir = fidye =dünya malı sevdası demektir. Bu da ayetle eleştirilmektedir ve “siz ahireti yani Allah rızasını isteyin.” buyurulmaktadır. Ayet Müslümanları incitmeden uyarmakta ve "Ey Muhammed sana esir almak yaraşmaz" mealindeki cümle ile başlarken sonra hitap Müslümanlara dönmekte ve "siz istiyorsunuz" diye devam etmektedir. “Esir almama hükmü İslam’ı koruma amacından kaynaklanıyordu, yoksa Allah’ın devamlı hükmü bu değildir. Zaten Bedir’deki esirlerden bir kısmı da Müslümanlara okuma yazma öğretmesi karşılığı serbest bırakılmıştı. Yoksa savaşta esir doğal olarak alınacak ve sonra onlara adalete uygun şekilde davranılacaktır. (Muhammed, 4) Bu konuda, ‘Kölelik’ adlı yazımıza da bakılabilir. Görüldüğü gibi, aynı konudaki tüm ayetler bir arada değerlendirilince ortada herhangi bir soru/n kalmamaktadır.

Bazı ayetler arasında konu ile direk alakası olmayan, farklı bir konudan bahseden ayet gelmektedir. Bazı kıssalar ise birden çok Kur’an'da yer almakta. Bunlar Kur’an ayetlerinin yazılırken karıştırıldığına delalet etmez mi?

Birer örnekle soruyu cevaplayalım. Mesela, Ali İmran suresi 121. ayetten itibaren Uhud savaşından bahsedilir. Ama 130. ayete gelince aniden konu faize dönmektedir. Bu ara cümleden sonra yeniden konu ana düzlemine oturmakta ve sure normal konusuna devam etmektedir. Peki, 130. ayette (“Ey iman edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.” şeklindeki) faizden neden söz edilmektedir? Çünkü Uhud savaşına neden olan müşrikler, ordularını faiz parası ile teçhiz etmişler, donatmışlardır. (Ümit Şimşek, ayet meali) Yani ayetin içerik ve mesajını anlamak için bazen İslam tarihini de bilmek gerekmektedir. Bu küçük tarihi bilgi, 130. ayetin Uhud savaşından bahseden ayetler içindeki konumunu daha iyi anlamamıza neden olmaktadır! Diğer bir örnek, Ali İmran Suresi, 83. ayet: “Göklerde ve yerdekiler ister istemez O’na teslim oldukları halde inkarcılar, Allah'ın indirdiğinden başkasını mı arıyorlar?” Yerdekiler ister istemez nasıl O’nun yasalarına teslim olmaktadır? “İnkarcılar istemediği halde kevni (tabiat, fiziksel, toplumsal) yasalara göre hayatlarını devam ettirmektedirler.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 162, 163) Görüldüğü gibi bu ayeti de anlamak için fizik/sosyoloji bilmek gerekmektedir.

Bazı kıssalar (tarihte yaşanmış gerçek hayat hikayeleri) neden Kur’an'da sık sık tekrar edilmiştir? Kur’an'daki tekrarların iki boyutu vardır. Birincisi konuyu tekit etmek ve tesis etmek

amacını güder yani, pekiştirmek, kuvvetlendirmek ve anlatılan konular hakkında insan zihnini yeniden inşa etmek, yeniden yapılandırmak için tekrarlar yapılır! "Tekrar, edebi açıdan pekiştirme amacıyla getirilen bir sanattır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 312) Diğer boyutu ise, tekrar gibi gözüken ayetler aslında ele alınan konuların farklı boyutlarını vurgulamakta ve aralarında bağlam farklılığı bulunmaktadır. Yani aynı gibi gözüken ayetler; kopyala yapıştır tekniği ile elde edilen tekrarlar değillerdir. "Kur'an'da kıssalar tekrar eder gibi görünse de amaç tarihi bilgi vermek değil, 'ibret dersi' vermektir. Tekrar gibi görünen her olay insana 'farklı mesajlar' iletir. Mesela Hz. Adem'in kıssası Kur'an'da 6 yerde geçer, bunların her birinde başka bir mesaj ve ibret dersi verilir insanlara." (Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 120, 126) Kafirun suresindeki, 'Velâ entüm abidûne ma e'bud' ayeti iki kere tekrar edilir. Birincisinde ' Şu an ibadet ettiklerinize ben tapmam.' anlamı varken ikinci tekrarda, 'Bundan sonra da sizin taptıklarınıza tapmam.' mesajı vardır. Ayette, 'Putlarınıza önceden tapmadım, sizde benim taptığıma tapmayın, bundan sonra da tapmayacağım' denilerek, pekiştirici bir tekrar ve yeni bir dünya inşasına işaretler vardır. Yani Kur'an'da bütünüyle bildiğimiz anlamda bir tekrar söz konusu değildir. Rahman suresindeki tekrar gibi gözüken ayetlerde de aynı durum söz konusudur. Tüm bu tekrar gibi gözüken ayetlerin siyak sibakına, yani öncesine sonrasına baktığımızda o tekrar gibi gözüken ayetler yeni bir anlam kazanmakta ve mesajı farklı açılardan okuyucuya sunmaktadır. Yine bir örnek üzerinden gidelim. Mesela Lut kıssası Kur'an'da toplam 10 farklı yerde anlatılır. Bu kadar tekrara gerek vardır acaba? Dokuzu Mekki, biri Medeni (Medine'de inen) surede geçen bu kıssalar, her geçtiği yerde olayı farklı açılardan ele alır. Birinde olay peygamberlik görevi, diğerinde kıyamet, farklı yerlerde de, teselli, şahsiyet, yardım, cezalandırma, helak, hayatın doğal süreci gibi farklı mesajları okuyucuya aktarır. Olay aynı olsa da mesajlar ve hedeflenen amaçlar farklıdır! (Emin Işık, Kur'an'ın Dil Üstünlüğü, Zafer Dergisi, Mayıs 1986, 113. Sayı)

Kur'an'daki tekrarlar için oryantalist Arthur John Arberry, 'The Holly Koran' adlı çevirisinde şunu söylemektedir: "Hakikat, tekrarlamakla bulanmaz, aksine açıklık, aydınlık ikna gücü kazanır." (Oryantalistlerin yanılgıları, s. 31) Fransız oryantalist Henri Masse, Kur'an'daki "tekrarların gerekli ve mantıklı olduğunu" ifade eder. (Masse, L'İslam, s. 72; Profesör Doktor Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 118) İngiliz yazar ve diplomat Gai Eaton: "İnsan elinden çıkmış hiçbir kitap 'herkes için' olamaz. Fakat 'herkes için' olma, vahyedilmiş bir kitabın temel işlevidir. Bu nedenledir ki, Kur'an insanlar tarafından yazılmış eserlerin okunduğu tarzda okunamaz. Güneş ve ay -yağmurda öyledir- herkes içindir, fakat onların faaliyetleri her insana göre farklılık arz eder ve eninde sonunda bazılarına hayat vermek de bazılarına da ölüm getirmektedir. Kur'an tekrar tekrar aynı hikayelere dönmekte, fakat her seferinde, Kur'ani vahyi bir bütün kılan temel hakikatlerin şu ya da bu cephesine küçük bir vurgu farkı getirmektedir. Kur'an kendisine yaklaşanlara bir ayna tutar, yanlış nedenlerle ya da kötü niyetle yaklaşanlar ise onda hiçbir şey bulamayacaklardır. Sığ bir tabiata sahip iseler sığlıkları ölçüsünde yüzeysellikler, eğer derin bir tabiata sahip iseler, enginlikleri ölçüsünde derinlikler bulurlar." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 145, 150, 159) "Oryantalistler Kur'an'daki kıssaların tekrarlandığını ve bunun bıktırıcı bir şey olduğunu söylerler. Kur'an, konuya uygun olarak bir kıssanın belirli bir halkasını zikreder. Kıssanın tamamı tekrarlanmaz." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 494) Eğer "Kıssa tekrar edilmişse, o tekrarında muhakkak yeni bir şey getirilmiştir." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 501) Mesela "İblisin şeytanlaşma sürecine 7 farklı surede temas edilir, her birinde diğerinde yer verilmeyen bir bilgiye yer verilir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 104) Blachere, Kur'an'da peygamber kıssalarının tekrarlanmasının sıkıntı ve usanç verdiğini öne süren Batılılar'a karşı bu kıssaların her birinin bir delile dönüştürüldüğünü, mesela tekrarlanan kıssalarla, "İstikbali/geleceği belirleyen mazidir/geçmiştir." gerçeğini hatırlatarak, eziyetlere maruz kalan müminlerin sonunda Allah'ın yardımıyla kurtulacağı, inkarcıların ise helak edileceği şeklindeki tarihi kanunu ima ettiğini, böylece bu tekrarların muhatapları ikna vasıtası olduğunu belirtir. (Introduction au Coran, s. 180-181; krş. Esed, Önsöz, I/XXII) "R. L. Blachere: "Peygamberin

surelerde tekrarladığı ayetlerin bir dinamizmi, parlaklığı ve yüceliği vardır. Kur'an her şeyden önce insanların yücelttiği bütün metinlerin üstünde muhteşem edebi ve zarif bir metindir." L. E. Cobold: "Gerçek şu ki, Kur'an'ın cümleleri ve güzel üslubu kalemin anlatamayacağı ve tarif edemeyeceği bir şeydir. Kur'an şiir, tarih değildir. Budistlerin kitabına benzemez. Felsefi hutbeler de değildir. Belki o yüce kalplerde yankılanan nübüvvet sesidir. Kur'an kıssalarının uyumu, temsillerinin ilginçliği en üst mertebesine çıkmıştır. Okuyucusu asla bıkmıyor ve o da tekrarla yıpranmıyor.' Kur'an Arap kelamında kullanılan tekrar, mecaz, teşbih gibi üslupları çok büyük bir maharetle kullanmıştır. 'Kur'an, Arap dilinde birer tekid/pekiştirme edatı olan kasem/yemin, tekrar türlerini sıkça kullanmıştır.' Tekrar, Arapların mesaj vermek veya bildikleri mesajı iyi pekiştirmek için öteden beri kullandıkları belagatlı kelami bir üsluptur. Razi: "Tekrar pekiştirmeyi ifade eder." der. Modern zamanlarda yazılı ve görsel medyada günlük reklamların tekrarı bu metodun çağlar boyunca kullanıldığını göstermektedir." (M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 46-47, 59) Tekrar etmek, önemli konuları pekiştirmek için Arap dilinin özelliklerindendir. Günümüzde siyasi ve ticari şirketler, tekrarı propaganda ve reklamlarda çok kullanırlar. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 434, 436) A. John Arberry: "Kur'an'ı anlayabilmek için iyi Arapça bilmek yanında, onu bir Müslüman gibi okumak gerektiğine" işaret eder ve "Değerlendirme bu esaslara dayanınca, bıktırıcı tekrarlar gibi ithamlar manasızlaşır." der. (The Holy Koran, London 1953, s. 26-27) Filozof John William Draper: "Kur'an çok sayıda mükemmel ahlaki tavsiyeler içerir ve içeriği küçük bağlantısız parçalardan oluşur, öyle ki tüm insanların onaylaması gereken özdeyişler bulmadan tek bir sayfasını bile geçemeyiz. Kur'an'ın bölümler halindeki bu yapısı hayattaki herhangi bir olayda sıradan insanlara uygun olan, kendi içinde bir bütün olan metinler, özdeyişler ve kurallar meydana getirir." (A History of the Intellectual Development of Europe, s. 172) "Bazen Kur'an'ın şaşırtıcı düzeninin (ya da düzensizliğinin) Muhammed'in ifade sanatını güçlendirdiğini; bağlamın, hikayenin ve biçimsel birliğin yıkılmasının, okuyucuyu sesin yakın ve ezici otoritesine konsantre olmaya zorladığını düşünüyorum. 'Elçinin dudaklarından çıkmasına rağmen, yüce ve ikna edici bir otoriteye sahip olan' bu ses, İncil'deki Tanrı'nın doğrudan konuşmalarını hatırlatır ama onu genişletir." (Harold Bloom, Dahi, Yüz Örnek Yaratıcı Zihinden Bir Mozaik, s. 146) Özetle, "Kur'an'ın iç düzeni, kitapların değil hayatın iç düzenine benzer. İnsan hayatında olduğu gibi Kur'an'da da iman, ibadet ve ahlaki yaşantılar 'bütün oluşturacak şekilde' baştan sona serpilmiştir. Kur'an edebiyat değil hayattır, hayat tarzıdır. Kur'an, insanı hayatın içinde eğitmeyi amaçlar." (Prof. Muhammet Altaytaş, Hangi Din? s. 149) "Kur'an'ın kelimeleri ve cümleleri birbirine bakar. Kur'an'ın bazen bir kelimesi on yere bakar. 'Kur'an'ı anlamak için Kur'an'ın kelimeleri arasındaki irtibatı, kelimelerin diğer ayet ve cümlelere bakan yönünü bilmek gerekir.' Kur'an'da kelimeler birbiri ile münasebetli ve tamamı gözetilerek anlamlandırılabilecek şekilde yerleştirilmiş" (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 109) ve "Kur'an kıssalarının bazı manzaralarında yapılan tekrarlar da, manzaranın yepyeni başka bir somut parçasını ortaya koymuştur. Bu, Kur'an'ın kıssaları anlatmadaki önemli bir üslubudur." (Dr. Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 153, 165) "Kur'an ayetlerine üstünkörü bakan bilgisiz biri onların dağınık zanneder, onların aralarındaki ilişkileri bilen bir astronomi uzmanı ise, nasıl dakik bir saat gibi işleyen bir düzen içinde yürüyüp kainattaki ahengi ve dengeyi sağladıklarını bilir." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 12) Bu tekrarlar konusunu, 'Kur'an ve bilim' adlı yazımızdaki 'Bilgisayar sayesinde Kur'an'da bulunan mucizelerden bazıları' yazısı ile beraber okunduğunda konu çok daha farklı mecralara kaymakta ve konu daha da derinleşmektedir!

Musa kıssası neden çok tekrarlanır?

Kıssalarda, Hazret-i Musa'nın doğumu, gençliği ve evliliği tekrarlanmaz. Ama her zaman Müslümanların karşılaşacağı durum, şart ve kişi/kimlikler kıssalarda ibret amaçlı anlatılır. Kur'an'daki kıssalar geçmişte olmuş bitmiş birer olay olduğu için değil, aynı olaylar tarihin her

döneminde farklı adlarla olsa da her zaman tekrar ettiği, edeceği için tekrar edilir. Kur'an'da Yahudilerden neden bahseder çünkü faiz, karaborsa, kapitalizm, materyalizm, üstün ırk iddiası, gizli örgütler, liberalizm gibi zalim sistem ve fikirlerin fikir babası ve koruyucuları hep onlardır. Evangelizmden illuminate'ye, siyonizmden pagan putperestliğe dek hâlâ aynı bakış açısı ve sonu 'ekin ve nesli yok etmek' (Bakara, 205) üzere kurulu düzenleri ile aramızda yaşamaya devam etmektedirler. Günümüzde hâlâ, Rab olma iddiasında bulunan insanlar bulunmaktadır. Bir Bedir savaşı veya Talut ile birlikte olanların yaşadıkları, günümüzden ne kadar farklıdır? Kıssada yaşananlar, geçmişte yaşanmış birer hatıra değil, içimizde yaşayan, şu an canlı şahit olduğumuz tekrarlanan olaylardır! Ümmetin, kıssalarda anlatılan durumlara düşmemesi için uyarılarda bulunulmaktadır. Şu an içinde yaşadığımız sürecin tarihi köklerini bu kıssalarda görebilmekteyiz: Dünyevileşme, Allah'a isyan, paganizm, nefsi/egoyu ilah edinme…

Özetle, bu kıssalar ile "Peygamberimizi teskin ve teselli etmek, kafirleri tehdit, münafıkları ayıplama, Yahudileri kınama, şirk/putlara karşı uyarı, sabrın ve mücadelenin, tevekkülün önemi, münafıklara karşı dikkatli olunması gerektiği, Allah'ın takdirinin önüne geçilemeyeceği, ümitsizliğin Müslüman'ın hayatında yerinin olamayacağının" mesajları da okuyucuya verilmektedir. Son olarak şunun da altını çizmek gerekir ki, insan kendisinin içselleştirilmesi istenen mesajın çeşitli şekil, üslup ve ifadelerle tekrarı ile verilmek isteneni daha iyi özümsemektedir. Bu tekrarlar sayesinde hayatın meşguliyetleri içinde arka plana atılan mesajlar tekrar hatırlanır, hayatın içine sokulur. Bunların kıssalarla anlatılması da Kur'an'ın bir metodudur. Ayrıca bu üslup, değişik seviye ve zihniyetlere hitap etmekte de bir usuldür.

Peygamber deve sütünü ve sidiğini içmeyi mi tavsiye etti?

Ehl-i Sünnet çizgisinde ve hadisleri Kur'an'dan sonra ikinci kaynak kabul eden biri ve 'Hadisleri reddeden' ve delil olarak kabul etmeyen modernist kardeşlerimizden farklı olarak, hiçbir hadisi araştırmadan, kaynağı ve içeriğini sorgulamadan direk reddetmemekteyiz. Özellikle, 'Sinek, deve sidiği, tükürük' çerçevesindeki hadisler hem ateist hem modernist kesimden epeyce eleştiri almaktadır. Biz bu konularda yaptığımız araştırmalar sonucu her üçünün de sahih olduğu ve bilim ile çelişmediği sonucuna vardık.

Konuya dönelim. Hz. Enes anlatıyor: Ukl veya Ureyne kabilesi halkından sekiz kişilik bir grup Medine'ye gelip Hz. Peygamber'e biat ederek Müslüman oldular. Bir müddet sonra Medine'nin havası onlara dokundu ve hasta oldular. Şikayetleri üzerine Hz. Peygamber, çobanlarıyla birlikte Medine'nin dışına çıkıp, develerin sütlerinden ve sidiklerinden içmelerini öğütledi. Adamlar bir müddet develerin süt ve sidiklerinden içtiler ve sağlıklarına kavuştular." (Buhari, Vudu, 66; Tıp, 5-6; Diyat, 22; Müslim, Kasame, 9-11; Ahmed b. Hanbel III/107,163; Ebu Davud, Hudud, 3; Tirmizi, Taharet, 55, Nesai, Tahrimu'd-dem, 8-9) Hadisin sadece deve 'sütü' içmeyi tavsiye eden rivayetleri de mevcutsa da (Ebu Davud, Taharet, 125; İbn Hanbel; III/107; Nesai, Tahrimu'd-dem, 8) bu hadisin Buhari, Müslim gibi kaynaklarda geçmesi nedeni ile özellikle reddedilmeden önce iyice araştırılması gerektiğinin önemini tekrar hatırlatıp detaylara geçelim: Öncelikle hadiste, "Herkes deve idrarı içsin" şeklinde bir emir olmadığı görülmektedir. Olay, çöl ortasında ve eldeki imkanlarla doğal bir tedavi metodu kullanılmasından ibarettir ve sonuçta hastalar da iyileşmişlerdir! Peki, bu tıbben mümkün müdür, idrar tıpta ilaç olarak kullanılabilir mi? Bu durum bilim ile uyuşur mu?

NASA'nın laboratuvar verilerine dayanan bir rapor, idrarda faydalı maddelerin bulunduğunu ortaya koymuştur. (David F. Putnam, Composition and Concentrative Properties of Human Urine, NASA Contractor Report, Temmuz 1971. Rapor için bakınız; https://ntrs.nasa.gov/archive/nasa/casi.ntrs.nasa.gov/19710023044.pdf) Sağlık alanıyla alakalı kaleme aldığı kitaplarla tanınan Harald W. Tietze'nin ilk baskısı 1996'da yapılan ve "International Bestseller" olan yani Dünya çapında en çok satan kitaplar arasına giren "Urine The Holy Water"

yani "Kutsal Su İdrar" başlıklı kitabında, idrar tedavisinin faydalarından bahsedilmekte ve tedavinin en sık uygulandığı ülkenin Almanya olduğunu yazmaktadır. (Harald W. Tietze, Urine The Holy Water, Harald W. Tietze Publishing: 2003, 3rd edition, P/L, Australia, s. 15) Kitabın 44. sayfasında, "Deve idrarı"nın kalp ve dolaşım sistemi hastalıklarına iyi geldiğinin yazması da (Harald W. Tietze, Urine The Holy Water, Harald W. Tietze Publishing: 2003, 3rd edition, P/L, Australia, s. 44) konumuz açısından önemlidir. Birçok makalenin içinde yer aldığı "Holistic Health Healing & Astrosciences" adlı kitabın ikinci cildinde "İdrar Terapisinin Mucizeleri" başlıklı makalede, idrar terapisinin soğuk algınlığından kansere ve eklem iltihabından AIDS'e kadar birçok hastalığı tedavi etme potansiyeline sahip olduğu da yazmaktadır. (Dr. B.D. Sharma, Holistic Health Healing & Astrosciences (An International Sourcebook), Holistic Health & Healing in 21st Century, cild 2, B. Jain Publishers: 2003, s. 279) Almanya'da faaliyet gösteren "Sağlık Merkezi" isimli kuruluşun internet sitesinde, idrar terapisinin bağışıklık sistemini aktive ettiği ve özellikle de alerji, astım, gut, romatizma, kronik ürogenital enfeksiyon ve cilt hastalıklarının tedavisinde çok iyi neticeler verdiği belirtilmektedir. (zentrum-der-gesundheit.de/eigenurintherapie.html. Kaynak: belgelerlegercektarih.net/deve-idrari-hadisi-uydurma-degil-adeta-bir-mucizedir) Ulusal Akademik Ağ ve Bilgi Merkezi (Ulakbim) indeksine göre bilimsel kudreti en ileri seviye kategorisi yani A kategorisinde olan bir derginin, 'Journal of Ethnopharmacology' 2011 yılına ait nüshasında, "Deve idrarının Hepa-c1c7 türü kanserlerini kaynak organizma dışı kullanımda tedavi edici etki gösterdiği ve sitokrom -p450-1a1 enziminin sentezini yok ettiğini yazmaktadır. Bu sitokrom p450-1a1 enzimi kanser oluşturucu etkisiyle biliniyor. Deve idrarı, kanser oluşturucu molekülü diskalifiye ediyor ve kanser tahribatını da restore ediyor." Hadis desek kabul etmeyecek pozitivist rasyonel arkadaşlar umarım bu konuya biraz daha tarafsız yaklaşabilirler! İdrar konusundaki diğer bazı çalışmalar: Dr. Johann Abele, 1995 yılında yayınlanan kitabında 5 milyon Almanın şifa bulmak için idrar kullandığını ifade eder. (Dr. Johann Abele, Die Eigenharnbehandlung-Erfahrungen und Beobachtungen, (Idrar Terapisi-Deneyler ve Gözlemler), Haug-Verlag, 1995) Japon bilim adamı Dr. Nakao idrarın faydalarını anlattığı video adresi: https://www.youtube.com/watch?v=IEPrB6x02CI&t=1s; https://en.wikipedia.org/wiki/Urine_therapy; Carmen Thomas, Ein ganz besonderer Saft, Urin, (Çok Özel bir Su, Idrar), VGS Verlagsgesellschaft, Köln 1993. Bu kitap "Çişteki mucize" başlığıyla türkçeye de çevrildi. Leman Çalışkan'ın tercüme ettiği bu kitap, 1995 yılında "Doğan Kitap" tarafından basıldı; Flora Peschek-Böhmer, Urin-Therapie – ein Tabu wird gebrochen, Heilerfolge bei vielen Krankheiten und Beschwerden, (İdrar Terapisi-Bir tabu yıkılıyor, Birçok Hastalık ve Rahatsızlıklarda Şifa Başarıları), Heyne Verlag, 1995; Angela Martens, Heilsaft Urin – Ein altes Mittel neu entdeckt, (Şifa Suyu Idrar – Yeni keşfedilmiş eski bir ilaç), Weltbild Buchverlag, 1999; Gennadi Malachow: Urin-Therapie, (Idrar Terapisi), Verlag Phönix, 1999; John W. Armstrong, The Water Of Life: A Treatise on Urine Therapy (Hayat Suyu: Idrar Terapisi üzerine bir Araştırma), Published by True Health Publishing Co. By Health Science Press, Rustington, Sussex, 1948; John W. Armstrong, The Water Of Life: A Treatise on Urine Therapy (Hayat Suyu: Idrar Terapisi üzerine bir Araştırma), Published by True Health Publishing Co. By Health Science Press, Rustington, Sussex, 1948. ateistlerecevap.org/deve-idrari-hadisi-hakkinda-detayli-aciklama; Yeni Akir, 25.7.2017) "Rusya'da Leningrad'daki 12 katlı hastanede sidikle tedavi yapılır." (Prof Ahmet Maranki, Hürriyet, 5.2.2010) "Çişteki mucize. Saç dökülmesine karşı, kulak iltihabında, boğaz iltihabına karşı, ellerin ve dizlerin titremesinde insanın idrarını yapar yapmaz el ve dizlerini bununla ovması ve yıkaması ile vücutta su toplanmaya başlarsa, insan uzunca bir zaman sabah aç karnına kendi ilk idrarından biraz içmelidir. Bunun sarılıkta da yararı olur. Kadınların cinsel organlarındaki yanma ve kaşıntıları sıcak idrar ile yıkamak faydalıdır. Arı sokmasına karşı hemen idrarla ıslatmak birebir gelir. Tecrübeyle sabit. Son olarak şunu söylemek isterim, bu kitap elime geçtikten sonra sifonu çekerken vicdan azabına benzer bir şey duyuyorum. Hani değerbilmez biri olduğuma dair bir his. Klozet yerine kavanoz mı kullanmalı ne?" (Pakize Suda, Hürriyet, 29.7.2006) Ateistler, İslam'a kafirler kadar ve sadece bilimsel yaklaşsalar birçok iddialarını terk edeceklerdir aslında. Ama önyargı ve nefislerinin arzularını aşamamak onları bir cendere içine sokmakta ve bu da onları içine düştükleri girdaptan bir türlü kurtaramamaktadır! (Ayrıca bkz. A. C. Meriç, Muhtelif 2, s. 13-44)

Ateist başka bir yazar da "peygamberimizi" tükürüklü ve tükürüksüz" biçimleriyle tedavi ettiğini" yazmış ve bununla alay etmiştir.

Bu konu bilimsel temelde "Turan Dursun'a cevaplar" adlı yazımızda ele alınıp cevaplanmıştır.

İşin ilginci, bilimsel temeli olan konularda İslam'a saldıran kesimin sözcülerinin, 'dışkı yemek' söz konusu olduğunda dut yemiş bülbül kesilmeleri, duymazdan gelmeleri ve hâlâ sözü dinlenen olarak bu kişileri kabul etmeleridir: Jeoloji profesörü evrimci ateist Celal Şengör: "Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil. Ben bal gibi yerim. 'Gayet güzel, hiçbir şey de olmaz.'

Yani dışkı pis bir şey değil ki. Sen sidiğini içmez misin?" (Radikal, 22.11.2015) Ateist ve evrimci profesör bununla yetinmeyip bazı hayvanların ve bu arada kendi dışkısını da yediğini söylemektedir: "Kendi dışkınızı hiç yediniz mi?" sorusuna "Yedim. Özellikle insan dışkısı acıydı" cevabını verir. (Sözcü/Birgün, 9.10.2018; Cumhuriyet, 10.10.2018)

İnsanlığın yaşı ile ilgili hadisler. Dünyanın ömrü 7000 sene midir?

Dünyadaki insanlığın yaşı ile alakalı 2 hadis vardır: "Benim ümmetimin ömrü 1.500 seneyi pek geçmeyecek." (Suyuti, Havi li'l-Fetavi, II/248; Ruhul Beyan, Bursevi, IV/262, Ahmed bin Hanbel, K. İlel, s, 89); "Adem'den kıyamete kadar insanlığın ömrü yedi bin senedir." (Muttaki, Kenzu'l-Ummal, h.no: 16459; Munavi, Feyzu'l-Kadir, III/547; h.no: 4278) "Kaynaklarda yer alan her rivayet, sıhhat durumu incelemeksizin İslam'a mal edilemez." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 196) Dolayısı ile hadis diye rivayet edilen bir sözün sıhhati yani sağlamlığı önce test edilmeli ve sahih çıkarsa ondan sonra onunla amel edilmeli, kaynak olarak o hadis kullanılmalıdır! Hadisi aktaran Suyuti, hadis ilminde 'mütesahil' olarak tanınır, yani Efendimize isnad edilen rivayetleri genellikle yumuşak bir yaklaşımla reddetmeme eğiliminde olan bir âlimdir! Hatta o bazı âlimlerin uydurma kabul ettiği hadisleri, en çok 'zayıf' diyerek rivayet eder. Bu iyi niyeti, bazı rivayetlerinin sağlam olmaması nedeni ile zamanla sorunlara yol açabilmiştir. (Bu konuda, 'İslam âlimlerinin objektifliği' adlı yazımıza bakılabilir.) Hadisin merfu (Yani Hz. Peygamber'e nispet edilebilen) senedi bir tanedir, diğerleri kopuk senetle -ravi zinciri ile- gelmiştir, dolayısı ile hadis değillerdir. Bu tek merfu rivayet için de İbni Cevzi, 'Mevzu; uydurmadır' derken İmam Nevevi'de "Batıldır; aslı yoktur" demektedir. (Şevkani, Fevaidu'l-Mecmu'a, 509) Reşid Rıza, 'Haberler, İsrailiyattan başka bir şey değildir; İsrailoğullarının bu tür haber ve kıssalarına itimat edilemez, güvenilmez.' demektedir. (Rıza, Muslih ve Mukallid, s. 58) İbni Kesir, Hz. Peygamberin kıyametin vaktini belirttiği hiçbir rivayetin sabit olmadığını, Efendimizin sadece kıyamet alametlerinden bahsettiğini söyler. (İbni Kesir, en-Nihayet,1/26) Sehavi de, ahiretin vaktinin beyan edildiği her rivayetin ya aslının olmadığı ya da sabit olmadığını (kesin olmadığını) açıklar. (Sehavi, el Makasidül Hasene, I/693) İslam'ın ilk kaynağı olan Kur'an'a baktığımız zaman ise, kıyametin zamanını sadece Allah'ın bildiğine şahit oluruz ve bu bilgi peygamberimize bile verilmemiştir! "Sana kıyametin ne zaman gerçekleşeceğini soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır." (A'raf, 187) "Kıyametin ne zaman geleceğini bilmek Allah'a mahsustur." (Lokman, 34) Peygamberimiz bu bilgiden muaftı: "Ben gaybı bilmem." (En'am, 50) Peygamberimiz 'Kıyametin vaktini bilmezdi.' (Buhari, İman 1; Muslim, İman 1) Cibril Hadisi'nde de Hz. Peygamber, kıyametten bahisle: "Bu meselede kendisine sorulan, sorandan daha fazla bir bilgiye sahip değildir." (Buhari, İman 1; Muslim, İman 1) buyururlar. Uydurma hadisler konusunda uzman olan Prof. Yaşar Kandemir hadisi uydurma olarak kabul ederken (Kandemir, Mevzu Hadisler, s. 181-182) Nureddin Yıldız Hoca da araştırmaları sonucu 'Böyle bir hadisin varlığını bilmiyorum' (fetvameclisi.com/fetva-benim-ummetimin-omru-1500-seneyi-pek-gecmeyecek-hadisi-sahih-midir-6815.html) der ve kaynağının olmadığını belirtir. Kısaca Hadisçiler, dünyanın ömrünün 7000 sene olup Hz. Peygamber döneminin son bin seneyi içine aldığı şeklindeki rivayetleri de 'asılsız' kabul etmişlerdir. (Ali el-Kari, el-Esrarü'l-merfûʿa fi'l-aḫbari'l-mevzuʿa, s. 452-454) Bu tür haberler doğru olsa idi, kıyametin vakti de bilinmiş olacaktı. Ama bu da yukarıda gördüğümüz gibi, Kur'an ve sahih sünnete aykırıdır! Bu gibi rivayetler, yani Kur'an'ın bildirmediği Efendimizin de bilmediğini açıkça ifade ettiği konulardaki detaylar, israiliyat denen Yahudi kaynaklarından gelen bilgilerle doldurulmaya çalışılmıştır ki, israiliyat nakletmek zaten caiz görülmemiştir. (Ahmed b. Hanbel, III/387; İbni Kesir, V/329)

Peygamberler eşit mi? Bakara, 253. ayete göre hayır; Bakara, 285, evet

"Kur'an bütün peygamberlerin peygamberlikte eşit olduğunu ama kendilerine verilen bazı özellikler bakımından aralarında farklılıkların bulunduğunu bildirir." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 43) Bakara 253'de Allah'ın, peygamberlerin bazılarını bazılarından üstün kıldığı

ifade edilir. Bakara 285'te ise biz 'Müminlerin tüm peygamberlere iman etmemiz gerektiği' ve aralarında ayırım yapmamamız gerektiği bildirilir. Birinci ayet, Yüce yaratıcının peygamberlere özel verdiği yetkilerle aralarındaki farkların ifadesinden, ikinci ayet ise, 'tüm dinlerin kökeninin İslam' olmasından dolayı biz Müslümanların tüm peygamberlere iman etmemiz gerektiğinin hatırlatılmasından ibarettir. Bizler, peygamberlerin derecelerinin olduğunu biliriz ama hepsine de iman ederiz. Özetle ilk ayet Yaradan açısından ikinci ayet ise yaratılanlar açısından peygamberlere bakışı ifade eder!

Tur, 24. ayet: "Sedeflerinde saklı incilere benzeyen genç hizmetçileri etraflarında dönüp dururlar." Cennette eşcinsellik mi var?

Hangi metin olursa olsun, o metne önyargılı yaklaşanlar her zaman öznel sonuçlara ulaşırlar. Bir önceki ayette (Tur, 23) kadeh kelimesi geçer ama ayet, içilenin sarhoş etmediğini de hemen ifade eder: "Orada karşılıklı kadeh alıp verirler, ama o içecek ne saçmalamaya yol açar ne de günah işlemeye." (Ayrıca benzer anlamdaki diğer ayet için bakınız; Saffat, 47.) Eğer bir kişi bu ayeti sarhoşluk veren içki anlamında anlama gayretine girerse, hizmetçi anlamındaki gılman/gulam kelimesine de tahayyül ettiği her anlamı verebilir. Halbuki ayette bahsedilen konu çok farklıdır. Bir kere gulam kelimesinin lügatteki karşılığı, "Doğumdan gençlik çağına kadar geçen süre içindeki erkek çocuk" demektir. Yani kelimenin lügatte eşcinselliği çağrıştıran bir karşılığı bulunmamaktadır. (İbn Manzur, Lisanu'l-Arab, XII/440; Emrullah Fatiş, Huri, Gılman ve Vildanların kimliği problemi, Kelam Araştırmaları 13:1(2015), s.121-139) Gılman, Gulam kelimesinin çoğuludur. Gılman hakkında müfessirlerce ileri sürülen görüşleri üç noktada toplamak mümkündür: "Müminlerin ölen çocukları, kafirlerin ölen çocukları, müminler için cennette yaratılan hizmetçiler." Görüldüğü gibi hiçbir İslam âlimi, bu ayeti, 'dünyada iken de eşcinselliği doğal karşılayanların' yorumladığı şekilde anlamamıştır! Zaten Kur'an'da da gulam kelimesi birçok yerde geçer ve hiç birinde cinsel çağrışım yoktur. "Melekler Hz. İbrahim'e bir gulam (oğul olarak Hz. İshak'ı) müjdeler." (Hicr 53; Saffat 101) Allah Hz. Zekeriyya'ya bir gulam (oğul olarak Hz. Yahya'yı) müjdeler. (Ali İmran, 40) Yusuf suresi 19. ayette de, kervancı kuyu dibindeki Hz. Yusuf'u görünce "burada bir gulam var" diye bağırır. Gulam kelimesinin cinsellikle veya eşcinsellikle alakası olsa, Peygamberlerin çocukluk halleri için Kur'an bu kelimeyi kullanır mıydı? Kur'an, halkın anladığı şekliyle kelimeleri kullandığı için 'hiçbir şehvet anlamı içermeyen' gulam kelimesini üç peygamberin çocuklukları için de kullanılmıştır! Kısaca, bilinçaltlarındaki sapıkça fantezilerini Kur'an'a söyletmeye çalışanlara cevap olarak, bu dünyada içkinin de eşcinselliğin de yasak olması gibi cennette de hiç bir kötülüğün olamayacağının bilinmesi gerektiğinin altını çizerek bu konuyu da bitirelim.

Nebe 33 ayetinin açıklamasını bulamadım.

Nebe, 33. ayette, 'Gencecik yaşıt kızlar' şeklinde de tercüme edilen "Ve keva'ibe etraban" ayeti iki şekilde yorumlanmaktadır. Birincisi: 'Cennette' takva sahibi Müslümanlar için 'özel yaratılacak' olan bu kadınlar, dünyadaki kadınlardan çok farklı olacaklardır. Onlar, 'cennette yaratılmış' özel kadınlardır. 'Dünyadaki gibi bir annenin rahminden doğan ve zamanla büyüyen canlılar değillerdir.' Tıpkı Hz. Adem ve Havva gibi, anne ve babasız yaratılacaklardır. Cennet; dünya ile kıyaslanamayacak bir özellikte yaratılan, huri, gılman, etrab, nimetler ve özel mekanlarla dolu bir yerdir. Ahiret hayatı dünyadan farklıdır; orada ölüm yoktur (Tevbe, 72; Taha, 75; Zuhruf, 71; Enbiya, 102); insanların isteyeceği ve gözlerin hoşlanacağı ne varsa hepsi oradadır (Zuhruf, 71); orada kin yoktur (Hicr, 47); yorgunluk yoktur (Hicr, 48); salih kullar için cennette hiç bir gözün görmediği, hiç bir kulağın işitmediği ve hiç bir insan gönlünün hatırlamadığı birçok nimetler vardır (Tac, el-Camiu li`l-Usül, fî ahadisi`r-Rasul, V/402; Kütüb-i Sitte, 14, s. 4419/1); insan gözünün her hoşlandığı şey orada bulunacak (Kütüb-i Sitte, XIV/431) ve boş ve anlamsız söz, yalan işitilmeyecektir. (Nebe, 35; Vakıa,

25) Bunlar gibi, kevakib ile ifade edilenler de dünyadakinden çok farklı özelliklere sahip olacaktır. (Buhari, Bed'u'l-halk,8; Müslim, Cennet, 14; Tirmizi, Kıyame, 60) Kıyamet günü insanlar da "yeni bir şekilde yaratılacaktır." (Vakıa, 61) Yani "Cennet denilen yer, yaşadığımız şartlardan ayrı bir yerdir. Elbiseler, yiyecekler, giyecekler hep farklıdır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 223) En önemlisi de dünyada görmemizin imkanı olmayan Yüce Rabbimiz ile cennetlikler arasındaki perde kalkacaktır. (Müslim, et-Tac, V/423) Dünyadaki "Gözler onu görmez." (Enam, 103) ama ahirette yeniden yaratılacak olan insan O'nu görebilecektir! Kısaca, cenneti dünyadaki kadınlar, erkekler ve dünya ortamı ile kıyaslamak bizi yanlış sonuçlara götürür. Orada her şey farklı olacaktır! Beyheki'nin dediği gibi, "Cennet nimetleri ile dünyadakiler arasında yalnız 'isim benzerliği' olacaktır!" İkinci yorum ise, 33. ayetin önceki 32. ayet ve sonraki 34. ayetle okunması ile anlaşılır olmaktadır: 32. ayet 'bahçeler, üzüm bağları'ndan; 34. ayet ise 'dolu kadehler'den bahseder. (Cennette şarap konusunu, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazıda ele aldık.) Aradaki 33. ayetin kelimelerini tek tek ele alacak olursak; İlk kelime, Kevaib: 'Ke'be' kelimesinin çoğuludur. Ke'be, "yuvarlak-tümsek" manasına gelir. Buna göre, bu kelime bir önceki ayette geçen, İneb'in sıfatı olup, 'birbirlerine benzeyen, denk üzüm tanesi' manasına da gelmektedir. Zaten 33. ayetin ikinci kelimesi olan 'Etrab' kelimesinin bir diğer anlamı da, 'denk' demektir. Şimdi, Nebe suresinin 32, 33 ve 34. ayetlerini bir arada okuyacak olursak: 32. ayette "Onlara bahçeler, üzüm bağları var." denilmekte, 33. ayette bu üzüm bağlarında bulunan üzümlerin birbirine denk olan büyüklükte üzüm taneleri olduğu sıralanmakta ve 34. ayette ise, "Bu üzümlerle dolu kadehlerden" bahsedilmektedir. Görüldüğü gibi 32,33 ve 34. ayetler birbirini tamamlamaktadır. Olayın diğer ilginç boyutu ise, Dünya yaşamlarında alkol, zina, fuhuş, eşcinsellik (hatta pedofili vd. dahil: 'Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Batı medeniyeti' adlı yazılarımıza bakılabilir) gibi aşırılıkları hiç eleştirmeyen hatta savunan ve yaşamlarının bir parçası haline getirenlerin, inanmadıkları ahiret hayatında dünyada iken ahlak temelli bir hayat süren Müslümanlara verilmesi vaad edilen nimetler (ahiretteki şarap iddiası ve cevabımızı hatırlatalım) üzerinden İslam'a ve Müslümanlara saldırma cesaretini (!) kendilerinde bulabilmeleridir! Özetle her iki yorum da İslami ve ahlakidir!

Gelen Sorular

"Mucizelere inanmakta zorlanıyorum. Bilime aykırıymış gibi geliyor. Mesela Hz. Yunus balığın karnında nasıl yaşadı? Ashabı Kehf nasıl 300 yıl uyuyabildi? Hz. İsa nasıl ölüyü diriltti? Hz. Peygamber parmaklarından nasıl sular çıkarttı? İşte bu mucizeleri anlamakta zorlanıyorum ve zihnim bunların bilime aykırı olduğunu söylüyor."

Cevaben: Bence, siz akla ve bilime taşıyamayacağı kadar yük yüklüyorsunuz! Bilim, zamanla kendini inkar üzerine kurulmuş teoriler zinciridir. Bu konuda, "Bilim yanılmaz mı?" adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz. Mucizeler ise, bilimin -eğer mümkünse- varacağı son noktanın adıdır. -Vellahu e'lam/En iyisini Allah bilir! Altı özellikle çizilmelidir ki, Yüce Allah yarattıkları ile asla sınırlandırılamaz ve onlara asla bağlı kalmak zorunda değildir! Benim vardığım tahmini sonuç/şahsi kanaatim; Rabbimizin, mucizeleri de tabiat kuralları dediğimiz kurallara uygun olarak gerçekleştirdiği yönündedir. Temel sorun ise, şu anki az bilgi seviyemiz ile mucizenin vardığı son noktayı kavrayamamamızdır! Bazı mucizelerin 'kıyas yolu ile' anlaşılabilmesi için, 'Parapsikoloji' adlı bilim dalını özellikle iyi bilmek gerekir. Yunus peygamber konusunda, yıllar önce, yanlış hatırlamıyorsam, Zafer Yayınlarında çıkan 'Gerçeğe Doğru' serisinde okuduğum bir gerçekleşmiş olayı size örnek verebilirim. Denizcinin ve geminin adı, yılı vardı dergide! Balina avcı gemileri bir balinayı yakalıyor, kesiyorlar, içindeki insan canlı çıkıyor ve daha sonra da bu denizci yıllarca yaşıyor. Ashabı Kehf olayını, ben solucan delikleri ile veya izafiyet ile anlamaya çalışıyorum. Hz. İsa'nın ölüyü diriltmesi konusunda açıklama yapamam, ama ölümsüzlüğü bilimin bulacağını iddia eden ateist kesimin

sıra peygamber mucizesine gelince itiraz etmeleri de bir çelişki oluşturmaktadır! Hz. Musa'nın elinden attığı sopanın yılana dönüşmesi veya Hz. Meryem'in hamile kalması konularına gelince: 'Bence', yılan da, sperm de toprağın şekil değiştirmiş halidir. Nasıl ki, tohum çamuru meyve ve sebzeye çevirir, otu yiyen inekten et/süt elde edilir, arı çiçekten bal yaparsa yani nasıl ki hayvansal veya bitkisel tüm canlıların özü/aslı toprak ise, sopa da toprağın bitkiye; yılan ise hayvana dönüşmüş halidir. Allah aradaki aracıları ortadan kaldırıp, alıştığımız kademeli değişim süreçlerini aradan çıkararak direk değişimi gerçekleştirmiş olabilir, çünkü hepsinin özü aynıdır. Bunun gibi Hz. Meryem'in de yediği gıdalar sperme dönüşüp, rahmine vasıtasız ulaştırılmış 'olabilir!' Hz. Resul'ün parmaklarından çıkan su meselesi, parapsikoloji ilmi ile rahatlıkla açıklanabilmektedir. Bu konuda bir sürü örnekler vardır. Ama burada mucize ile keramet veya istidrac kavramlarının içeriklerinin iyice anlaşılması gerekmektedir! Tabii ki, her şeyin en doğrusunu Allah bilir! Ama her durumda, adı üzerinde 'insanı aciz bırakan şeye mucize' denir! Koca taş parçasını havada durdurup uçak gibi uçurtan ve bir de döndürtüp üzerinde binlerce çeşit canlıyı ile uyum içinde yaşatan Allah için hiçbir şey -haşa- imkansız veya zor değildir! Ama benim şahit olduğum ve vardığım sonuç; bilimin zamanla dini daha iyi anlayıp kavramamıza yardımcı olacağı şeklindedir. Ama bilimin de kapasitesi, sınırı vardır. Bu konuda, "İslami emirler, yasaklar ve hümanizm" adlı yazımız ile "Bilim değişmez mi?" adlı yazılarımızı özellikle tavsiye ederim. Ayrıca bazı şeyleri de ahirete bırakmalı ki, 'iman' olsun! Yoksa salt bilim olsa imtihanın sırrı ortadan kalkar! En azından şurası bir gerçek ki, mucizeler evrimden daha bilimseldir!

Abi sana bazı sorularım olacak cevaplandırırsan sevinirim. ...'e soru gönderiyorum fakat kitap ismi veriyor. Soruyu cevaplamıyor bile. Tek sorabileceğim sensin. Sorular: İbn-i Sina, Biruni ve Ebu Razi 'nin deist olduğu ve İslam'ı eleştirdiği söyleniyor? Sürekli dillendiren bir olay çünkü.

Onlar Müslüman filozoflardır, tüm görüşlerini Kur'an ve hadisle çerçevelendirmişlerdir. Mesela, İbni Sina örneğinden hareket edelim, ahirette yeniden dirilişi (İbn Sina, Risale Edhaviyye fi Amr al-Maad, s.36-44) vahyi (Fi aksami'l-ulumi'l-akliyye, Tis'u resail fi'l-hikme ve'ttabiiyyat, s. 85-86, 91; Kitabu'ş-şifa, Metafizik II/180-194) kabul eder. Biruni, Razi'nin 'klinik gözlem ve deneye dayalı tecrübi yaklaşımını kendisine daha yakın bulduğu' bilinir ama Razi'nin Sırrü'l-esrar adlı eserini kırk yıl ısrarla arayıp bulduğunda birçok bölümünü anlamsız bulup eleştirdiği de bilinmektedir. Ona göre ilahi vahyin işaretleri de bilgi kaynağıdır. Hatta o, gözlem ve deneyle bulunan gerçeklerin İslam bakış açısının genel çerçevesi içinde bir anlam taşıdığını söyler. Biruni İslam inançlarına sıkı sıkıya bağlıdır. Kendisi İslam'a aykırı olduğuna inandığı her fikre şiddetle karşı çıkmıştır; mesela alemin ezeliyeti fikrine karşı çıkışı daha çok bu yüzdendir. (DİA, Birıni maddesi) İçerik olarak farklı yorumlamak insanı dinden çıkarmaz, yeter ki Kur'an ve sünnete aykırı bir sonuca ulaşmasın! Yani ahirette diriliş var ama şöyle olacak veya Kur'an'daki şu ayet veya Allah'ın şu sıfatını ben şu şekilde anlıyorum demek küfür değildir, aksine bunlara iman edildiğinin delilidir! Farklı anlayış tarzı zaten İslam tarihinde mezhepler şeklinde ortaya çıkmıştır ve bu farklılıklar da birer zenginliktir! İslam tarihinde nasıl ki, İmamı Buhari ile Ebu Hanife veya tasavvufçular ile kelamcılar tarihin belli dönemlerinde birbirleri ile 'fikri' mücadeleye girmişler, o hengame içinde birbirlerine abartılı gözüken yorumlarda bulunmuş iseler de, günümüzde artık hepsi Ehl-i Sünnet tarafından özümsenmiş ve içselleştirilip benimsenmiş ve kabul edilmişlerdir. Aynı durum bu filozoflar için de geçerlidir! Bizzat günümüzde de aynı şeyler yaşanmakta değil midir? Bazı Müslüman bilim adamları evrimin İslam'da olduğunu iddia etmektedir. Bu durum onların kafir olduğunu değil, ayetleri farklı yorumladığını gösterir. Bazı Müslümanlar onları İslam dışında gösterse de şahsen ben, 'evrime kesinlikle karşı biri' olarak, bu tür yorum yapanları eleştirir ama asla tekfir etmem! Bu konuda, 'Modernistler' ve 'Müslümanların iç meseleleri' adlı yazılarımıza da bakılabilir. Özetle, tüm İslam filozofları, yorumlarını Kur'an

ve sünnet sınırları içinde özgürce kullanmış mü'min kardeşlerimizdir! Bu arada da, eskiden olduğu gibi günümüzde de İslami sınırlar içinde hareket eden farklı yorumlar arasındaki ilmi münakaşadan faydalanmak isteyecek ateistler mutlaka çıkacaktır ve o İslam âlimlerini de ateistler kendileri gibi dinsiz; Hristiyanlar ise onları gizli Hristiyan olarak göstermeye çalışacaktır. Bunu daha önce de yaptılar şimdi de yapıyorlar ileride de yapacaklar! Şahsen ben artık alıştım! Özetle, Gazali de bizimdir, Rüşt de! Bu konuda, 'Gazali, İbn-i Rüşt örneğinde felsefe gelenek tartışması' adlı yazımızı da tavsiye ederim. Not: Ebu Razi hakkındaki yorumumuzu 'Ateizm Yanılgısı' adlı yazımızda 'Ateizm ve Bilim' altbaşlığında bulabilirsiniz.

Bir de nesh konusu var. Şu an ki Kur'an metninde nesh olunmuş ayet var mı? Eğer varsa bu çelişki olmaz mı?

Nesh; kademeli, aşamalı geçiştir. 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda konu açıklanmıştır.

Gılgamış destanı, Nuh tufanı ve dinler…?

Bu konu 'Dinler, Sümerler ve Gılgamış destanı' başlıklı yazımızda ele alınmıştır.

Peygamber efendimizin 40 yaşına kadar adının aslında Abu'l Qasım (Kasım) olduğunu, diğer dinlerde kutsal sayılan Muhammed ismini kendine verdiğini ve İslam tarihinin geriye dönük yazıldığını söylüyorlar.

Bu iddia, klasik oryantalist iddianın tekrarıdır. Bu konuda, 'Peygamberimizin Muhammed ismi ve soyu üzerine' ve 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazılara bakılabilir.

Bir de peygamber efendimizin cenazesinin 3 gün ortada kaldığını ve cenazeye sadece 17 kişinin katıldığını söyleyenler var.

Öncelikle asla 'ortada kalma' gibi bir durum söz konusu değil. İkincisi 3 gün değil, bir gün! (İbn İshak, VI/306-309; İbn Sa'd, II/269; Belazuri, I/257) Peki neden? Efendimizin cenazesini önce erkekler sonra kadınlar ve daha sonra da çocuklar kılmışlardır. Çevre kabilelerden de insanlar gelerek Resulullah'ın cenaze namazını kılmışlar. (İbn Sa'd, II/292) Hz. Aişe'nin odası küçüktü. Bu yüzden namaz, gece yarısına kadar devam etmiştir. Namazların tamamlanmasının ardından Peygamber Efendimizin naaşı toprağa verilmiştir. (İbn Hişam, Sire, III-IV/649-664; İbn Sa'd, Tabakat, II/192-307) Cenazeyi önce Haşimoğulları, sonra Muhacirler ve Ensar kılmıştır. Daha sonra kadınlar gelip cenaze namazını kılmışlardır. (Abdulberr, el-İstiab, I/47) Bu nedenlerle Efendimizin cenazesi bekletilmiştir. O anları bir hayal edelim. Sahabenin hayatlarını adadıkları, uğruna can ve mallarını feda ettikleri önder şahsiyet vefat etmiştir. Sahabe şoktadır ve bununla ilgili birçok rivayet mevcuttur. Hz. Ömer, "Resulullah ölmemiştir ve sağdır. Ona sadece Hz. Musa'ya arız olan neden gibi bir neden arız olmuştur. Kim Muhammed öldü derse onu kılıcımla iki parça ederim." (Tabakat, II/266) demektedir. Sonunda Hz. Ebu Bekir, "Kim ki Muhammed'e tapıyorsa, bilsin ki, Muhammed ölmüştür. Kim ki Allah'a ibadet ve kulluk ediyorsa bilsin ki, Allah Hayy'dır, ölümsüzdür." (Tabakat, II/268; Buhari, III/95) diyerek ve Ali İmran, 144. ayeti okuyarak onu ve sahabeyi sakinleştirmeyi başarmıştır. Bu şok ortada iken, ümmet içinde yeni Müslüman olanların karışık zihni sorunları ve münafıkların Müslümanları bölme gayretleri de ortaya çıkınca, sahabe bunlarla uğraşırken Efendimizin cenazesine çok az kişi katılabilmiştir. Unutmayalım ki Efendimizin etrafındaki bu kişiler, sadece can, mal değil tüm akrabaları, geçmişleri, inançları dâhil her şeylerini Efendimizin yolunda feda etmiş kişilerdir. O karışık ortamda bazı sorunlar olmuştur ama bu durum asla sahabenin Efendimize olan sevgisi veya itaatini sorgulamamıza neden olmamalıdır. Çünkü o sahabe Efendimizden sonra, O'nun yolundan ayrılmayıp, çizgisini

devam ettirmiş ve davetini 3 kıtaya yaymıştır. Altını da çizelim ki, tüm bu bilgiler, gizli saklı şeyler değildir hatta bizzat sahabe ve sonraki nesil olan tabiin tarafından bize kadar ulaştırılmış bilgilerdir. Tarih ise, ibret ders alma yeridir, hataları tekrar etme nedeni değil! Özetle, Hz. Peygamber, Pazartesi günü öğle vakitlerinde vefat etmiş ve defni salıyı çarşambaya bağlayan gece gerçekleştirilmiştir. Allah resulü için herkesin birlikte cenaze namazını cemaatle kıldırdıkları bir tören düzenlenmemiştir. Bunun yerine vefat ettiği yerde insanların O'nu ziyaret etmesi sağlanmıştır. Bu da defin işleminin kısa bir süre gecikmesine sebep olmuştur. Allah elçisinin cenazesinin bir gün gecikmesinin sebepleri arasında, Hz. Peygamberin defni ile ilgili sürecin nasıl yürütüleceği hususunda Müslümanlar arasında görüş farklılıklarının olması ve Hazreti peygamberin nereye defnedileceğinin netleşmemiş olması gibi etkenlerde söz konusudur. (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 275, 277)

Alak kelimesi ve Mü'minun suresi 14. ayet

Alak/alaka kelimesi, 'Kan emen sülük, kan pıhtısı, bir şeyin bir şeye tutunması/yapışması, bir kimsenin biriyle alaka kurması, bir şeyin bir şeye asılması' anlamlarına gelir. (Cevheri, es-Sihah; İbn Faris, Mucemu'l-Lüğa; İbn Manzur, Lisanu'l-Arab; el-Firuzabadi, el-Kamusu'l-Muhit; ez-Zebidi, Tacu'l-Arus, Alak maddesi) Alak/alaka kelimesinin en önemli etimolojik ve sözlük anlamı, yapışmak, asılmak, bağlanmak, takılmaktır. "Alika el-saydu bil hibaleti" cümlesi, "av, ağa takıldı" anlamına gelir. (Sihah, Lisasnu'l-Arab, Tacu'l-Arus, "A-L-K" maddesi)

"Modern tıbbın kabul ettiği gerçek şudur ki, rahimdeki embriyo, alak/alaka konumuna geldiği zaman, rahmin duvarına asılır ve rahmin damarlarından -bir sülük gibi- kan emmeye başlar ve gıdasını alır." (İbn Aşur, Alak, 2) "Sonra onu, sağlam bir yerde nutfe (döllenmiş hücre: zigot) yaptık. Sonra o nutfeyi alaka yaptık. Peşinden alakayı bir şekilsiz etimsi bir parça haline soktuk, bunu kemiklere çevirdik. Bu kemikleri etle kapladık." (Müminun, 13-14)

"Henüz döllenmenin ikinci günü tek hücre olan zigot, art arda bölünmelerle 2, 4, 8, 16, 32... şeklinde çoğalır. Altıncı gün tüpteki yolculuğunu bitirip, dokuz ay kalacağı anne rahmine gelir ve bir tohumun toprağa ekilmesine benzer tarzda anne rahmine tutunur." (Dr. Arslan Mayda, Bir Hücreden İnsana, Şubat, 2010) "İki ayda iki santimetre olan ceninde nasıl damarlar oluşup kan dolaşımı meydana geliyorsa, öylece kıkırdak şeklinde kemikler de oluşmaya başlar ve yavaş yavaş Kur'an'ın tabiriyle oluşan kemiklere et giydirilir, yani etle kemik birlikte gelişerek düzen ve ölçüsü doğrultusunda bütünleşir. Derken ilk oluşmasına nispetle bambaşka bir yaratık meydana gelir." (Celal Yıldırım, İlmin Işığında Asrın Kur'an Tefsiri, VIII/4086) Ayette geçen "şekilsiz etimsi bir parça", 'Gelişen İnsan' adlı bilimsel bir yayında kıkırdak olarak geçer: "6. haftada kıkırdaklaşmanın devamı olarak ilk kemikleşme köprücük kemiğinde ortaya çıkar. 7. hafta sonunda uzun kemiklerde de kemikleşme başlamıştır. Kemikler oluşmaya devam ederken kas hücreleri kemiği çevreleyen dokudan seçilerek kas kitlesini meydana getirir. Kas dokusu bu şekilde kemiğin etrafında ön ve arka kas gruplarına ayrışır." (Keith L. Moore, Developing Human, 6. baskı, 1998) Bazı ateistler bu ayetin bilimsel gelişmelere aykırı olduğunu iddia eder. "Anne karnındaki bebek gelişiminde et kemik gelişimi sırası Kur'an'da belirtildiği şekilde değildir" iddiasında bulunurlar. Halbuki Kur'an'da "et sonra kemik sonra et" şeklinde sıra geçmez, yani ayette 'mudğate izamen': 'Etimsi ve kemik' kelimeleri arasında "Sümme" yani "Sonra" anlamına gelen kelime kullanılmamış yani önce etimsi sonra kemik sıralaması yapılmamış, et ve kemikten sonra 'Fe' yani "Bir şeyden hemen sonra yapılan diğer iş" anlamına gelen bağlaç kullanılmış ve et ile kemik kelimeleri "fe" bağlacı ile "et ve kemik devamlı birbirine giydirilir." anlamı kazanmıştır. Zaten önce et sonra kemik iddiası ayette yer almaz, Arapçada et; "lahmun" kelimesi ile ifade edilir. Bu kelime ayetin 'sonunda', kemikleri bürüyen et anlatılırken kullanılır. Yani ateistlerin iddiasının aksine, kemiklerin oluşmasında öncesi için, 'mudğafe' kelimesi kullanılmış, 'lahmun' kelimesi kullanılmamıştır!

Kâbe Hz. İbrahim' den beri kutsal bir yer. Ali İmran 97. ve Hac 27.ayetlere göre ise hac yapmak Hz. İbrahim' den beri yapılması gereken bir emir. Hz. İsa, Hz. Musa gibi peygamberlerin de hac yaptığı Kâbe'yi ziyaret ettiği gibi bir bilgi yok. Tevratta yâda başka kaynaklarda Kâbe' den bahsedilmemesi buna eklenebilir.

Tevrat ve İncil'in bozulduğunun bir delili de aslında, bu sorulan soru içinde saklı değil midir? Evet, değil hac ibadeti, en önemli olan 'Tevhid akidesi bile' bu kitaplarda tam anlamı ile yer almamaktadır! İncil'de şirk; Tevrat'ta ırkçılık ile bozulmuş bir tanrı inancı mevcuttur. Yani, keşke sorun sadece ibadet boyutlarında kalsa idi!

İbrahim peygamber putları niçin kırıyor, saygı duyması gerekmez miydi?

Şirk yani putperestlik hem maddi hem manevi insanların sömürülmesine yol açmaktadır. İnsanların manevi duygularını ranta çevirmektir putperestlik. Mesela, Amerika nasıl dünyayı sömürüyor ve ona saygı duymak gerekmiyorsa; İbrahim Aleyhisselam dönemindeki putlara tapanlar da, Peygamber Efendimiz dönemindeki müşrikler de ve günümüzdeki Hristiyanlar da ve özellikle de onların önderleri putlar vasıtasıyla insanları sömürmekte, paralarını toplayarak kendilerine güç, makam, servet elde etmekte idiler ve aynen onlar da saygıyı hak etmemektedirler. Dolayısı ile de insanların hem dünya hem ahiretlerini heba etmektedirler. İslam, işte bu sömürü düzeni ile savaşmaktadır ve şirkin yerine gerçeğini (tevhid) ortaya koymakta, hem dünya hem ahiret saadetini amaçlamaktadır.

Aynı sömürü İslam adına yapılırsa buna da İslam karşıdır! (Hucurat, 14; Maun, 4-7; Fatır, 5; Bakara, 44, 174; Tevbe, 34; Tirmizi, Sıfatü'l-kıyame, 17; İbn Mace, Rühun, 4; Kenzul-Ummal, h. No: 8435)

Kur'an'da çeşitli ayetlerde Allah'ın savaşmakta olan müminlere melekleri yardım amacıyla gönderdiğinden bahsedilir. Bu ayetlerden maksat nedir, melekler bizzat fiili olarak ta savaşlara katılmışlar mıdır?

Meleklerin yardımı: "Sayıca kafirlere Müslümanları çok göstermek; Kafire korku müminlerin gönlüne güç-kuvvet vermek; müminlerin kalbindeki azlık veya kısıtlı teçhizattan, imkanlardan oluşan endişeyi gidermek; kalbi yatıştırmak; Müslümanların savaş esnasında her ataklarında hedeflerine isabet kaydetmelerini sağlamak ("Attığın zaman da sen atmamıştın, fakat Allah atmıştı." Enfal, 17); Melekler vasıtası ile Müslümanların kılıç darbelerini tam hedefe kilitlemek" anlamlarına gelir. Kılıç sallayan Müslümandır fakat hedefe vardırmada aracı olanlar meleklerdir. Özellikle meleklerin fiili savaşa katıldığı (Enfal, 12) yorumlarını da bu şekilde anlamamız gerektiği kanaatindeyim. İmam Maturidi gibi bazı alimler de 'Ayetteki hitabın melekler vasıtasıyla müminler olması da pekala mümkün ve muhtemeldir.' (Maturidi, Te'vilatü'l Ehlis-'sunne, V/164) demektedir. Bedir savaşında kazanılan başarının arkasındaki Allah'ın yardımı olduğu kesindir, sorun yardımın mahiyeti hakkındadır. Ayetler incelendiğinde yardımının Müslümanların manevi alanda güçlendirmeye yönelik olduğu görülür. (Taberi Tefsiri, IV/192; Menâr IX/612; Tefsiru'-Mesaj ilgili ayet meali; İlmin Işığında Asrın Kur'an Tefsiri, V/2333-2334; Tefhimu'l-Kur'an: "Muhtemelen Müslümanların darbelerinin etkili ve isabetli olmasına yardım ettikleri görüşündeyiz."; Besairu'l Kur'an: "Darbelerin tam isabet edip yerlerine gelmeleri anlamında bir yardımlar" dan bahsedilir.) Enfal, 9-12. ayetlere dikkatlice bakıldığında meleklerin doğrudan savaştığı değil, melekler vasıtasıyla yardım edileceği müjdesi verildiği görülmektedir: "Hatırlayın ki, siz Rabbinizden yardım istiyordunuz. O da, ben peş peşe gelen bin melek ile size yardım edeceğim, diyerek duanızı kabul buyurdu. Allah bunu (meleklerle yardımı) sadece müjde olsun ve onunla 'kalbiniz yatışsın diye' yapmıştı. Zaten yardım yalnız Allah tarafındandır. Çünkü Allah mutlak galiptir, yegane hüküm ve hikmet sahibidir. O zaman katından 'bir güven olmak üzere' sizi hafif bir uykuya daldırıyordu; sizi temizlemek, şeytanın

pisliğini (verdiği vesveseyi) sizden gidermek, 'cesaretinizi arttırmak ve o sayede ayaklarınızı yere sağlam bastırmak için' gökten üzerinize su indiriyordu. Hani Rabbin meleklere: «Muhakkak ben sizinle beraberim; haydi iman edenlere destek olun; Ben 'kafirlerin yüreğine korku' salacağım." Ancak unutmamak gerekir ki Allah Resulü savaş öncesi bütün gerekli hazırlıkları yapmış ve bütün tedbirleri almıştır. İlahi yardımın ilk şartı da zaten üzerine düşen görevi yapmaktır! Dünyevi çıkarlar uğruna hareket edilirse, asıl gaye olan Allah rızasından da uzaklaşmış olunur. O zaman da Allah'ın yardımı gelmez ve kendi yaptıklarının sonucu ile baş başa kalınır. Ayrıca, Bedir savaşı kazanılınca müminler arasında baş göstermeye başlayan enaniyet/gurur hastalığına kapılmaları da bu ayetler engellemiştir. Razi tefsirinde (XV/130) Bedir'de sadece Müslümanların saflarında durarak meleklerin Müslümanları sayıca kalabalık gösterdiği ve böylece Müslümanların morallerinin yükseldiğini söyler. Huneyn savaşında yaşanan bozgun, Kur'an'ın üzerinde durduğu 'Allah rızası ve samimiyet ilkesi ihlal edildiği' zaman sayıca azlığın veya çokluğun bir yararının olmadığının açık bir şekilde ifadesidir. Müslümanlar Uhud ve Huneyn savaşında bu ilkeyi ihlal ettiklerinden (dünyalık ganimet ve sayıca çokluk) bozgun yaşamışlardır. Bedir ve hendek savaşlarında ise bu ilkeye (Allah rızası ve samimiyet) uyduklarından, Allah'ın yardımıyla galip gelmişlerdir. Bakara suresinin 249. ayetinde de, 'Nice az toplulukların sayıca çok topluluklara karşı başarı sağladığı' haber veriLİr. Ali İmran 126. ayette: "Allah bunu, sırf size 'bir müjde olsun ve bununla kalpleriniz yatışsın diye' yapmıştır. Zafer, yalnız güçlü ve hikmet sahibi Allah katından gelir." buyurulur. İlahi yardımlarla ilgili ayetler incelendiğinde bütünüyle manevi yardımdan bahsetmekte olduğu görülür. Kur'an, Müslümanlar samimi bir şekilde Allah yolunda mücadele ettiklerinde Allah'ın lütfuyle zafer kazandıklarını, ancak dünyevi menfaatleri amaçladıklarında ilahi yardımdan yoksun kaldıklarını bildirir. Allah'ın yardımın şartı, Allah rızası için işin yapılması ve samimiyettir. Bu hedeften uzaklaştığında Müslümanlar acı tecrübeler yaşamışlardır.

Geçen şöyle bir şey gördüm: "Kadın peygamber yok. Kadın müezzin yok.Kadın müftü yok.Kadın imam yok.Neden İmam Hatip Kız Lisesi var acaba?" Bu konu hakkındaki düşünceniz nedir?

İmam Hatipler değil ilahiyatlar bile, değil kadın, erkek "peygamber" bile yetiştiremez. Bu zekaları (!) muhatap alıp seviyeni düşürme arkadaşım! Kadın müftü yardımcısı her ilde var, vaize var ve kadınlar kadınlara imamlık yapar ama kadınlara özel cami olmadığı için özellikle kadın imam atanmamaktadır! Ben de İHL ve ilahiyat mezunuyum…! Okumakla peygamber olunmuyor! Olsa olsa ve hatta bu okulları okumasan bile, ancak o ulvi ve yüce insanların izinden gitme görevi bizlere veriliyor. İmam Hatip okullarının kuruluş amaçları imam yetiştirmek olsa da, halkımız oralara "dinlerini öğrenip yaşasın" diye çocuklarını göndermektedir! Bu fikir sahiplerinin amacı İmam Hatiplerin kapatılmasıdır. Bu okullara ayak basmayı bile istemeyen kişilerle bizzat karşılaştım! Daha önce de yazdım, bunları muhatap alma, amaçları hakikati aramak değil ortamı germek ve bulandırmak!

Not: Kadınlardan peygamber yoktur. Çünkü peygamberlik çok zorlu bir görevdir. Mal, can, zaman, emek fedakarlık ister. Her daim düşmanlarla çevrilisindir ve her zaman mücadele içinde olmak gerekir. Münafıklar devamlı eleştirir, müminler her daim eziyet ve meşakkat içinde kalır. Saldırırlar, öldürürler, küfreder, taşlar, laf atar, dedikodunu yapıp evinden yurdundan sürerler. Zorda kalırsan savaşman, gerektiğinde komutanlık yapman, siyasi faaliyetlerin merkezinde bulunman, her türden insan ile muhatap olup onlara dini ama hem dünya hem ahirete dönük bilgileri içerecek şekilde vermen gerekir. Öldürülen, işkence gören, uzun yıllar sadece bir kaç kişiyi imana getirip ömrünün sonuna kadar aynı şehirde tüm halkın düşmanlığına muhatap olan

peygamberler vardır. Ailen, çocukların ve akrabaların dahil "herkes" ile ve her an imtihan olman gerekir! Kadınlara özel haller, gebelik gibi durumlar, onların ince ve nazik dünyaları bu ağır yük, güç görev ile paralellik arz etmez. Allah Azze ve Celle bu zor görevle kadınları muhatap etmeyip bu zorluğu erkeklere yüklemiştir! Malum zihniyet bu "pozitif ayırımcılığı" bile anlamak istememektedirler!

İyi de hocam günümüzde erkeklerden daha cesur kadınlar yok mu? Günümüzde mal, can, zaman, emek, fedakarlık yapan kadın yok mu? Onlardan daha ağır iş yapan kadın yok mu? Ve çoğu da isteyerek yapıyor. Mesela diyelim ki bu fedakarlıkları yapan kadın erkekten boşandığı zaman neden erkekten daha az alıyor? Miras aldığında neden daha az alıyor erkekten?

Kaç Tane maden işçisi kadın var Kubilay kardeşim? Peygamberlik kurumu bir iş değil, hayatın her anı ve her yerde direnç, güç, savaş, psikolojik harp gerektiren bir görevdir. Ayrıca bu konuyu günümüz şartlarında düşünme ki, iş hayatında kadınlara uygulanan mobbing hâlâ güncel devam etmektedir! Peygamber zaten ahlaksız, zalim, kötü alışkanlıklara sahip olan topluma gönderilmektedir! Ayrıca, erkeklere göre daha zor olan hangi görevi kadınlar isteyerek yapmaktadır? Ben bir memurum ve sadece bu meslekte bile ne isyan eden hanım meslektaşlarımla karşılaşıyorum. Müdürü tarafından eleştirildiği için ağlayan vd. birçok örneklere şahidim… Miras ve mihir konuları 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda ele alınmıştır! Ayrıca 'Modernizm ve kadın' ve 'Batı Medeniyeti' adlı yazılarımızı da öneririm.

"Siz eğer (gerçekten) mü'min iseniz en üstün olan sizsiniz." (Al-i İmran, 139)

"Kafirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır." (Saf, 8)

"Bu din kendisine düşmanlık besleyenlere üstün olmaya devam edecektir. Dine karşı duranlar ve onu terk edenler ise ona zarar veremezler." (○Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/100)

"İslam üstündür. Ona üstün gelinemez!" (Darekutni, Sünen, IV/371)

Garanik olayı veya Şeytan ayetleri

Oryantalistlerden sonra Turan Dursun da Salman Rüşdi'nin gündeme getirdiği "Şeytan Ayetleri" meselesine "değinerek" bu olayın gerçek olduğunu iddia etmiştir. İşin ilginç yanı bu ateistler bir taraftan 'Kur'an yakıldı, orijinali artık yok' derken diğer taraftan da "Şeytan ayetleri" iddiasının gerçekleştiğini iddia etmek için Kur'an ayetlerini kullanmaktadırlar. Bu durum doğal olarak hem ateist hem de oryantalistlerin bilimsel ahlaktan ne kadar yoksun olduklarını da bir kere daha görmemize neden olmaktadır!

Garanik olayı/iddiası nedir?

"Alfred Guillaume, Maxime Rodinson gibi bazı oryantalistler, Lat, Uzza ve Menat putlarını yücelten ve kıyamet günü bunları şefaatçi gösteren iki ayetin olduğunu iddia ederler. Hikaye şudur: Necm suresi nazil olmuştur. Peygamberimiz bunu okumaya başlar. 12. ayete gelince 'Bunlar yüksek rütbeli 'tanrıçalardır' ve onların şefaati muhakkak beklenmelidir' demiş, sonra diğer ayetleri normal okumuş ve sure sonunda secde edilmiştir. Güya bunun üzerinde de İsra, 73-75. ayetler inmiş ve 'Eğer biz sana sebat vermemiş olsa idik, gerçekten, nerede ise onlara azıcık meyledecektin' ayeti inmiş!" (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 71)

Güya, Hz. Muhammed bir gün Kureyş'in kalabalık bir meclisinde otururken o gün Kureyş'in kendisinden uzaklaşmalarına sebeb olacak bir şeyin inmemesini istiyordu. Yüce Allah "Aşağı kayan yıldıza andolsun" suresini indirdi. Allah'ın Elçisi sureyi okuyup: "Gördünüz mü Lat ve Uzza'yı ve üçüncüsü olan Menat'ı?" ayetine gelince şeytan, onun diline "Şu yüce turnalardır ve onların şefaati umulur" sözlerini attı. Kureyşliler: "Muhammed bundan önce hiç tanrılarımızı hayır ile anmamıştı" dediler. Peygamber okumasına devam edip sureyi bitirince secde etti, onlar da Müslümanlarla birlikte secde ettiler. 'Akşam olunca' Cebrail Peygamber'e geldi: "Sen ne yaptın, benim Allah'tan sana getirmediğim, söylemediğim şeyi insanlara okudun" dedi. Yüce Allah: "Senden önce hiçbir resul ve nebi göndermemiştik ki o, temenni ettiği zaman şeytan onun ümniyyesine (bir düşünce) atmış olmasın." (Hac, 52) ayetini indirdi.

Öncelikle, Garanik uydurması ile alakalandırılmaya çalışılan Necm suresinin Mekke'de inen ilk surelerden olduğunu ve Hac Suresinin de Medine döneminin sonlarına doğru indiğinin altını çizelim. Yani iki surenin birbiri ile hiçbir bağlantısı yoktur ve iddia baştan çökmektedir!

Ateist arkadaşlar madem Kur'an'dan delil getirmeye çalışıyorlar o halde Kur'an bu konuda ne diyor ona bakalım: Şuara, 210-212: "Onu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedi. Bu onlara hem yaraşmaz hem güçleri yetmez. Şüphesiz onlar vahyi işitmekten uzak tutulmuşlardır." Tekvir, 25: "O Kur'an, kovulan bir şeytanın sözü değildir." Dinleme imkanı dahi bulamadığı vahye şeytanın bir şeyler karıştırabilmesi hiç mümkün olabilir mi? Zaten tüm tefsirlerin ittifakı üzeredir ki, Kur'an direk kalbe vahyolunur. (Bakara 97; Nahl 102; Şuara, 193; Kıyamet, 16-19; Kur'an Yolu, V/509)

Taberi ve İbni İshak'ın 'es-Sire' adlı eserlerinde bu olayın anlatıldığını yazan Dursun, olayın gerçek olduğunu iddia etmektedir. İbn-i İshak'ın israiliyattan rivayetleri naklettiği için eleştirildiğini Dursun bilmiyor demek ki! İbni Atiyy, tefsirinde bu rivayet için, "Lafızları karışıktır" demiş, sahih bulmamıştır. Taberi ise, "denildi ki" diyerek olayı aktarmıştır ki, onun bu üslubunun rivayeti sahih görmesi anlamına gelmediği ortadadır. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 140-141) Garanik hadisesini oryantalistlerden Karen Armstrong, Leone Caetani, Maurice Gaudefroy-Demombynes, Louis Massignon bile "asılsız" olarak nitelendirir. (İsmail Cerrahoğlu, Garanik Meselesinin İstismarcıları, AÜİFD, XXIV, s. 78-80) Bu rivayet, Buhari, Müslim, Muvatta, Tirmizi, Ebu Davud, Nesai,

İbni Mace, Darimi, Ahmet Bin Hanbel gibi hadis âlimlerinin eserlerinin hiçbirisinde de zikredilmemiştir! Olayın naklinin kendisine nispet edildiği tek sahabe ise, olayın yaşandığı zamanda henüz doğmamıştır bile! (Meriç, s. 145-146)

Matüridi, Fahreddin er-Razi, Şehabeddin Mahmud el-Alusi, Razi, Ebu Bekir İbni Arabi, Kadi İyaz, Kurtubi, Kırmani, Ayni, Şevkani, Alusi, İbni Kesir, Ebu Suud, Hatib Şirbini, Zeccac, Tahir bin Aşur gibi âlimler de bu rivayete 'uydurma' demektedirler. (DİA, Garanik maddesi; Meriç, s. 153) İslam karşıtlığı ile ünlü olan Leona Kaytano (Leone Caetani) kitabın 2. cildinin 281. sayfasında şöyle der: "Sprenger ve Duzi, Kur'an-ı Kerim'e iftira ediyorlar ve yalancı oluyorlar. Bütün bu söylediklerini incelemesiz/araştırmadan kabul etmişlerdir. İslamiyet'i iyice tanıyamamışlardır." (Jozeph Hubby, Manuel d'Histoire des Religion, s. 785; Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 55) "Muhtemelen İbn Hişam'dan sonraki bir dönemde uyduruldu, ayrıca hikayenin içeriği şüphe uyandıracak bir nitelik taşımaktadır. Peygamber'in, vermiş olduğu mücadeleye aykırı bir şekilde putları övecek kadar açık bir yanlış yapması da imkansızdır" (Caetani, İslam Tarihi, II/260-266) Görüldüğü gibi Türk ateisti Hristiyan bir oryantalistten daha fazla İslam düşmanı olabilmektedir!

"Necm Suresi Kureyşi ve düşmanlarını tehdit ediyor. Bu tehditleri işittikten sonra hiç onlar secde ederler miydi? Şayet övseydi, mal ve canlarını bu uğurda feda eden kimseler Müslümanlığı kabul ederek artık Muhammed'in peşinden giderler miydi?" (Derman, Çürütme (reddiye), s. 54) "İmam-ı Nevevi de, "Bu söylentinin sonu Muhammed Bin Ka'bül Kurezi'ye dayanıyor. Bu şahıs, katiyen güvenilir bir kimse değildir. Buna benzer birçok mevzu hadisler uydurmuştur, bu hadis de mevzudur." demektedir." (Derman, Çürütme (reddiye), s. 56) Beyhaki de "Bu kıssa, nakil yönünden sabit değildir, ravileri de yalancılıkla itham edilmiştir." demektedir. (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 41)

"Dursun'un öncelikli kaynağı olan İbn-i İshak'ı, İslam âlimleri ve ünlü hadisçiler (Darekutni, Zehebi, Nesai, Darekutni, Süleyman et-Teymi, Hişam ibn Urve, imam Malik, Hammad ibn Seleme, Yahya el-Kattan hep eleştirmişlerdir. (Bu konuda 'İslam âlimlerinin objektifliği' adlı yazımıza bakılabilir.) İbn İshak, Hişam'ın karısı Münzir kızı Fatıma'dan hadis de rivayet etmiştir. Oysa Hişam, erken yaşta iken bu kızla evlenmiş olduğunu, o günden beri eşi Fatıma'nın hiçbir erkek yüzü görmediğini aktarmaktadır. Böyle iken İbn İshak, ondan rivayet naklettiğini iddia edebilmektedir. Hatib-i Bağdadi'nin tespitine göre İbn İshak, gaza (savaş) haberlerini zamanın şairlerine gönderir ve onlardan bu olayların temasına uygun şiirler yazmalarını istermiş ki o şiirleri, olaylara kitabına ekleyebilsin. (İbni Hacer, Mizanu'l-İ'tidal: III/468-471) İbn-i Hişam ünlü 'es-Siretu'n Nebeviyye' adlı eserinde, İbn-i İshak'ın eserinden bazen aynen alsa da bazen de onun 'gerçeklere aykırı rivayetler yazdığını, bu yüzden bazı rivayetleri kendi eserine almadığını' açıklamıştır. Kısaca İbn-i İshak, eserinden faydalanan kişiler tarafından dahi eleştirilmiş, birçok âlimce de yalancılıkla suçlanmıştır. Yalancılığı ile ün yapmış böyle birisinin kitabında bu olayın anlatılmış olması, doğruluğunu mu gösterir yoksa aksine yalan olduğunu mu?

Dursun, olayın bir bölümünün Buhari'de de yer almış olduğunu söylemiştir. Oysa Buhari'de yer alan şeytan ayetleri olayı değil, sadece ilk surelerden olan Necm Suresini dinleyen müşriklerin, surenin cazibesine kapılıp Müslümanlarla birlikte secde etmiş olmalarıdır: "İçerisinde secde (ayeti) olup indirilen ilk sure Necm suresidir. Rasulullah (a.s) ve arkasında olan herkes secde etti. Ancak secde etmeyen bir kişi vardı o da yerden bir avuç toprak alıp ona secde etti. Daha sonra onu kafir olduğu halde öldürüldüğünü gördüm." (Buhari, Tefsir, Necm Suresi: LXV/54) Hadis olarak ele alındığında olay, Said ibn Cübeyr yoluyla İbn Abbas'tan, Ebu Ma'şer ve Yezid ibn Ziyad yoluyla da Muhammed ibn Ka'b el-Kurazi'den rivayet edilir. Ama Hz. Peygamber'e kadar giden eksiksiz bir senedi yoktur! Bu rivayeti Kelbi de Ebu Salih yoluyla İbn Abbas'tan rivayet etmiştir. Ama Kelbi itimada şayan görülmez. (Güvenilir değildir.) Yani Buhari'de Efendimizin

ağzından çıktığı iddia edilen böyle bir söz yoktur! Dursun, olayın ibn Hacer Askalani tarafından da doğrulandığını iddia eder ki, bu da yalandır! İbn Hacer, bu konuda Kirmani'nin şu sözünü nakleder: "Bu secde olayının, Peygamber'in okuması sırasında, şeytanın attığı sözler sebebiyle vuku bulduğu şeklinde söylenen söz, 'ne akıl ne de nakil bakımından doğru değil'dir." (Fethu'l-Bari, VIII/439-614) Dursun çoğu zaman yaptığını yine yapmış ve ayetleri bağlamından koparıp istediği gibi birbirlerine eklemiş, İslami kaynaklardaki rivayetleri işine geldiği şekilde parça parça alıp birleştirmiş, uydurma rivayetleri sahih/doğru imiş gibi aktarıp okuyucuyu yanıltmaya çalışmıştır. Dursun'dan farklı bir konuda örnek verip sonra konumuza devam edelim: "Nerede bulursanız öldürün!..." Kur'an böyle diyor. (Bakara, ayet: 191)" diyor kitabında Dursun! Halbuki o bir önceki ayeti de verse insanları aldatamayacaktı: "Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Ancak aşırı gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez." (Bakara, 190) Evet! Dursun bu metodunu her iddiasında kullanmaktadır, garanik iddiası da dahil!

Bu kıssanın sahih bir senetle gelen tek bir rivayeti bile mevcut değildir. İbni Hacer, "Said bin Cübeyr'in rivayeti hariç, bu konudaki rivayetlerin tamamı zayıf ve munkatıdır." derken, tek kalan bu zincirindeki 'Said bin Cübeyr'in İbni Abbas ile görüştüğünden' İbni Hacer emin değildir. İbni Hacer, 'Fima ahseb' (zannımca) diyerek, Cübeyr'in İbni Abbas ile görüştüğünden emin olmadığını ifade eder ki, "İbn Abbas da Ehl-i Kitap'tan çok sayıda bilgi aktaran ve İsrailiyat nakleden sahabi arasında yer almaktadır." (Serap İnce, Taberi'nin Tarihu'l- Ümem ve'l-Müluk adlı eserinde israiliyat, s. 34)

İbni Saib el-Kalbi 'el-Asnam' adlı eserinde, Kureyşlilerin Kâbe etrafında tavaf ederlerken, 'Lat, Menat, Uzza hakkı için, onlar turnalardır ve şefaatleri umulur' dediklerinde Allah şu ayetleri indirmiştir: "Gördünüz mü Uzza'yı, Lat'ı. Ve ötekini, üçüncüsü olan Menat'ı. Erkek size, dişi Allah'a mı? İşte bu, insafsız bir bölüştürme. Bunlar, sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka şeyler değildir. Onlar hakkında Allah bir kanıt indirmemiştir. Onlar, sadece sanıya, bir de nefislerin hoşlandığı şeylere uyuyorlar. Yemin olsun, onlara hidayet Rablerinden gelmiştir." (Necm, 19-23) Öyle görülüyor ki, zındığın biri bu rivayeti alıp tahrif etmiştir. Kureyş'in putları hakkındaki sözlerini Hz. Peygamber söylemiş gibi göstermiştir. (İbrahim Avad, Masdarul-Kur'an, s. 31) Muhacirler de bu olay üzerine değil, Hz. Ömer Müslüman olunca (M. Hüseyin Heykel, Hazreti Muhammed Mustafa, s. 155) dolayısı ile Mekke'de Müslümanlar Kâbe'de namaz kılmaya başlayınca ve Habeşistan'da Müslümanlara müsamahakâr davrandığı için Necaşi'ye karşı isyanlar da başlayınca, Habeşistan'daki Müslümanlar Mekke'ye geri dönmüşlerdir. (Profesör Sait Şimşek, Günümüz tefsir problemleri, s. 498-544)

Buhari, Müslim, Ebu Davud, Nesai, Müsned'de bu olay gerçek şekliyle anlatılmıştır. Bütün olay Hz. Peygamberin Necm suresini okuması ve sonunda da secde edince o toplantıda hazır bulunanların da secde etmesinden ibarettir. Büyük ihtimal Kureyşliler bu bir anlık dalgınlıkları sonucu yaptıkları secdeden pişmanlık duyup buna bir gerekçe bulmaya çalışmış ve "biz bunu istemiyorduk ama Muhammed mabudlarımızı övdü, bizde bunun üzerine secde ettik." diye kendilerini kurtarmaya çalışmışlardır. Yakut, 'Mucemul Büldan' adlı eserinde 'Uzza' kelimesini tarif ederken ek bilgi olarak, 'Kureyşlilerin Kâbe'yi tavaf ederken 'Ve'l-lat ve'l-uzz' dediklerini' belirtmiştir. Bununla şu ihtimal ortaya çıkmaktadır; Rasulullah'ın ağzından (Putları eleştiren Necm, 19-20. ayetlerdeki) Lat ve Uzza'nın adını duyan bir müşrik de bu sözleri yüksek sesle söylemiş ve toplantıda hazır bulunanlar bunları Hz. Peygamberin sözleri sanmıştır. (Avad, s. 81) Yani olay, Efendimiz Kur'an'dan ayetler okunurken araya girip yukarıdaki cümleyi söyleyen Mekkeli müşriklerin sözlerinin dışarıdan duyanlarca ayetlerle karıştırılmasından ibarettir.

İbni Kesir, Beyhaki, Kadı Uyad, İbni Huzeyme, Kadı Ebu Bekir İbnü'l-Arabi, İmam Razi, Kurtubi, Bedruddin Ayni, Şevkani ve Alusi ve daha birçok İslam âlimi bu hikayenin 'tamamen'

uydurma ve asılsız olduğunu belirtmişken, ünlü İslam düşmanı Leone Caetani bile bu rivayetin gerçekliğini kabul etmezken ve bu kadar olumsuz görüş varken ve Dursun tarafından aktarılan kaynaklar da çelişkili iken ve kendi tarafından tahrif edilmişken, nasıl olur da bu olayı gerçekmiş gibi anlatabilmektedir?!

Halbuki bu uydurma rivayetin benzerini çok önceden Mekke müşrikleri peygamberimize zaten teklif etmişlerdir: "Sen bizim tanrılarımız olan Lat ve Uzza'ya bir yıl tap, biz de senin İlahına bir yıl tapalım." Efendimiz ise bu teklifi reddetmiş (İbni Hişam, Sire, I/388; Taberi, Tarih, II/225-226) ve ardından Kafirun suresi indirilmişti: "De ki: Ey kafirler! Ben sizin taptıklarınıza tapmam. Siz de benim taptığıma tapmazsınız."

Zaten Hz. Muhammed, putları yüceltmek gibi küfür ve kendisine nazil olmayan şeyi Allah'a isnat etmek gibi yalan ve iftiralardan korunmuştur: "O Bizim adımıza bazı laflar uydurmaya kalkışsaydı, Elbette biz onu bundan dolayı kuvvetle yakalardık. Sonra da muhakkak O'nun kalb damarlarını keserdik, (boynunu vururduk). O vakit sizden hiçbiriniz ona siper de olamazdınız." (Hakka, 44-47. Ayrıca bakınız; Necm, 3-4; İsra, 74-75; Fussilat, 42) "İbni Kesir bu hususta şunlara söylemektedir: Bu hikaye hangi senetle rivayet olmuşsa hepsi mürsel (Sahabe ravi zincirinde yokken tabiin'in sahabeyi atlayarak Efendimize hadis isnad etmiş olduğu) ve munkatı (olayı rivayet edenlerin senetinde kopukluk olan) rivayetlerdir. Ben bu hususta hiçbir muttasıl (senedi tam) rivayete rastlamadım. Muhammed bin İshak bin Huzeyme, 'Bu kıssayı zındıklar uydurmuştur' derken Beyhaki de, 'Nakil yönünden sabit değil ve raviler cerh edilmiş, eleştirilmiştir' demektedir. Kadı Iyad, 'Bu hikayenin zayıflığı, Kütübi Sitte müelliflerinin hiç birinden nakledilmemiş olmaları, seneti tam olan bir zincirle aktarılmamış olması ve güvenilir ravilerce nakil olunmamasından dolayı ortadadır.' demektedir. Buhari'nin hadis kitabında Garanik hikayesi yoktur sadece Müslüman, ins ve cinlerin secde ettiği rivayeti vardır." (İ. F. Ertuğrul, İzale-i Şükuk, s. 36-38, 73) Ayrıca rivayetlerde ihtilaflar da vardır: 'Leturteca, turteca, turteda' şeklinde hikaye farklı kelimelerle nakledilir. (Ertuğrul, s. 38) Hikayede bu sözleri söylediği iddia edilenler de ihtilaflıdır: 'Peygamber söyledi, şeytan söyledi, orada bulunan müşriklerden biri söyledi.' gibi. (Mevdudi, II/481) Zaten "Müşriklerin düşmanlığı bu kadarcık bir söze aldanıp içeriğini öğrenmeden hareket etmeyecek kadar büyük bir düşmanlıktı. Onlar nasıl bir kanaat birliğine varıp birlikte secdeye vardılar?" (Ertuğrul, İzale-i Şükuk, s. 38) Bu söz nasıl doğru olabilir ki? İfade edilen ayetteki ahenk ve sözün düzeni eklenen cümle ile hiç uyum gösteriyor mu? 'Onlar yüce kuğulardır ve şefaatleri umulur.' sözünden sonra, 'Demek erkek size, dişi ona öyle mi? O zaman bu, insafsız bir taksim! Putlar sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka bir şey değildir.' (Necm, 21-23) Yine devamındaki ayetlerde zaten tamamı ile putlar yerilmekte, Allah katında bir değerleri olmadığı ifade edilmektedir. O toplantıda bulunan herkes deli mi idi ki, birbiri ile çelişen ve Kur'an'la hem kendi içinde hem bütünlüğü içinde aykırı olan bu cümleleri herkes onaylayıp secde edebilsin?! Necm suresi tamamı ile Mekkeli müşriklerin eleştirileri ile doludur. Kureyş'in peygamberi yalanlamalarına ve onu sapıklık ve nefsine uymakla ithamlarına cevap vermektedir. Melekleri dişilikle nitelendirenler alaylı bir üslupla kınanmakta ve müşriklerden yüz çevirme emredilmektedir. En sonunda da azar ve tehdit dolu bir emir ile müşriklere seslenilmektedir: "Haydi Allah'a secde edip ona kulluk edin!" (Necm, 62) Ayrıca eğer bu olay doğru olsa idi, müşriklerin bunu Müslümanlara karşı daha sonra da kullanmaları gerekirdi! Razi, 'bu hikayeye uydurma', Beydavi 'merdud/reddedilmiş', Iyaz ise 'Buna ancak her garip olan şeye aç gözlü olup kitaplarında sahih ve zayıf her şeyi alıntı yapan tarihçi müfessirler düşkünlük gösterdi.' demiştir. (Ertuğrul, s. 40)

Yine iddiaya göre Hz. Peygamberi uyarmak üzere İsra suresinin ilgili ayetleri inmiştir. Halbuki İsra suresi miraçtan sonra inmiştir. Miraç nübüvvetin 11. veya 12. gecesi meydana gelmiştir. Yani -Haşa- Allah yalanlamayı 5 veya 6 yıl sonra mı yapmıştır? Teselli için indiği söylenen

Hacc 52. ayet ise, hicretten bir yıl sonra bütün sure ile birlikte inmiştir. Yani yalanlama da uyarıdan 2 veya 2,5 sene sonra mı gelmiştir?! Bu kabul edilebilir mi? (Mevdudi, II/483)

Bizzat Necm suresinde, sözde iki cümlenin olduğu iddia edilen sözlerden sadece 5 ayet sonra meleklerin şefaatinden bahsedilir ama bir şartla, 'Allah izin verirse!' (Necm, 36) Hem üç put olacak hem de Allah'tan izinsiz olarak şefaat edebilecekler. Aynı surenin 5 ayet öncesinde tüm bunların geçebilmesi mümkün müdür? (İbrahim Avad, Masdarul-Kur'an, s. 28) Daha önce defalarca bizzat amcası Ebu Talip dâhil, putlara karşı tavrını yumuşatmasını istediklerinde peygamberimizin verdiği cevap (Mal, makam ve kadın tekliflerini reddettiği) malumdur. (İbni Hişam, I/266) Üç yıl ambargo ve kuşatmaya katlandıktan sonra mı bu çirkin geri dönüş yapılacaktır? Hem de Ömer ve Hamza gibi iki güçlü kahraman ve civar kabilelerden İslam'a girişler başladıktan sonra? Hem de Utbe bin Rebi'a âdeta altın bir tepsi içinde kendisine servet ve reislik sunmuş ve O ise bunu reddetmişken! (İbni Hişam, I/293-294; İbrahim Avad, s. 28-30) Hz. Muhammed hiçbir zaman tevhid konusunda tavizkar davranmamıştır. Sakif kabilesinin putlara bir ay olsun müsaade edip ondan sonra dilediğini yapacaklarına ilişkin müracaatlarını bile kabul etmemiştir. (İbni Hişam, II/540)

İlk Müslümanlardan olan Hz. Ali'ye peygamberimiz İslam'a giriş şartı olarak, "Lat ve Uzza'yı inkar edeceksin" (İbni Hişam, Sire, I/331;Taberi, Tarih, III/71) demişken, eğer böyle bir şey yaşansa idi Hz. Ali demez mi idi ki, "İlk şartın bu idi, o kadar zorlukla karşılaştık, zulme uğradık, şimdi ne değişti?" Onun gibi yıllarca işkence gören ilk Müslümanlar da benzer itirazlarda bulunmazlar mı idi? Ama hiç bir tarihi belgede böyle bir itirazdan da bahsedilmemektedir!

Sonuç

Necm suresi 19-28. ayetler şirki reddetmektedir. "Şirke hakaret üstüne hakaret yağdırırken, araya öven bir cümle ne ifade eder ki? " (M. H. Heykel, s. 69; Fi Zılali'l-Kur'an, XXVII/73) Garanik olayını Beyhaki (Razi, Mefatihul Ğayb, VI/245); Kadı İyad (Eş-şifa, II/111); Essuheyli (er-Ravdul-unuf, I/229); Beydavi, Neysaburi, Ebu's-Suud, Maturidi, İbni Kesir, Nevevi, Bedruiddin Ayni, Hazin, Hatip Şirbini, Alusi, Ebu Bekr İbnul Arabi, Ebu Hayan (Tefsiru İbni Kesir, Razi, Hatip Şirbini, Ebus-Suud, Alusi tefsirlerinin Hac 52. ayet tefsirleri) gibi birçok İslam âlimi reddetmiştir. Ahmet Hamdi Aksekili de bu rivayetin 15 farklı şekilde rivayet edildiğini ve 11 çeşit anlatım tarzının olduğunu naklederek bu rivayetin uydurma olduğunu belirtmiştir. (Aksekili, Hatemu'l-Enbiya'ya İftiranın Reddiyesi, s. 22)

Hikayeye göre Garanik olayından sonra peygamberimizi uyaran İsra 73-75. ayetler inmiştir. Halbuki bu sure olayın olduğu iddia edilen zamandan 5-6 sene sonra inmiştir. Efendimizi bu olayla ilgili teselli etmek üzere indiği söylenen Hac 52. ayet ise, Hicri I. yılda inmiştir. Yani olayın üzerinden 9 yıl geçtikten sonra! Sadece bu iki sure ile ilgili rivayetler bile Garanik olayının ne kadar mantıksız bir iddia olduğunu göstermeye yeterlidir. Zaten İbni Aşur da bu iddiayı "İbnu'z-Ziba'ra gibi cahil alaycıların uydurduğunu" ifade etmektedir. (Tefsirur Tahrir, XVII/305)

Garanik olayının, Mekkeli müşriklerce üretilen bir haber olduğu konusunda neredeyse ittifak sağlanmıştır. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 42) Yusuf Ziya Yörükan da Garanik rivayetinin bizzat hadis tenkitçileri tarafında reddedildiğini, Müşriklerce peygamberimize teklif edilen birçok vaadleri reddetmiş iken, kendiliğinden peygamberimizin böyle bir sözü ifade etmiş olmasının imkansız olduğuna, zaten bizzat Necm suresinin öncesi ve sonrasında bu olaya müsait olmadığına işaret eder. (Y. Z. Yörükan'ın siyer metodolojisine katkıları, Tebliğ, Darulfünun İlahiyat sempozyumu, s. 435-441) Ateistler Caetani kadar objektif olamamışlardır: "Garanik ayetleri gerçek olamaz. Olayın daha sonra kurgulandığını anlayabiliyoruz." (Caetani, Annali dell'Islam, I/278; İslam tarihi, II/264-265)

Savaş esnasında uyulması gereken kurallar

İslam savaş hukuku -Savaş esnasında bile hukuk!-

‘İslam barış dinidir’, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’ ve ‘İslam kılıç zoru ile yayılmadı’ adlı yazılarımız oryantalistlerin bu konudaki iddiaları cevap vermektedir.

Cihad

‘Çaba ve gayret sarf etmek’ anlamlarına gelen ‘cihad’, İslam inancına göre ‘nefs, şeytan ve düşman zulmüne karşı Allah yolunda mücadele etmek’ anlamlarına gelir. Cihad kavramının kök fiili olan cehd, ‘her türlü çabayı sarf etmek ve gayreti göstermek’ (Ezheri, Tehzibu’l-Luğa, I/458); insanın iyi şeylere nail olması veya kötülükleri uzaklaştırmak için var gücüyle bütün gücünü sarf etmesi (İbn Manzur, Lisanü’l-Arab, III/133-134); Allah tarafından kullarına verilmiş olan bedeni, mali ve zihni kuvvetleri Allah yolunda kullanmak (Kasani, El Bedaiu's Senai fi Tertibi'ş-Şerai, VII/97); o yolda feda etmek, inanan kimselerin maddi-manevi bütün varlığını Allah yolunda ortaya koyarak görünen düşmana karşı, şeytana karşı ve nefse karşı yapılan mal, can, dil ve kalp ile yapılan her türlü mücadele (İbn Kayyum, Zadu’l-Me’ad, III/9-11); “can, mal, namus, akıl ve dinin korunması için’ yapılan mücadele” (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 30) anlamlarına gelir.

“Cihat kelimesi kök itibariyle “ceht” kelimesine dayanır. Cihat bir amaç ve gaye uğruna her türlü gayret ve fedakarlığı yapmak demektir. Bu gayret ve fedakarlığı yapan kişiye “Cahit”; cihadı hayatının tarzı ve bir buudu haline getiren kişiye de “mücahit” denir. Allah yolunda cihat ise kişinin Kur’an’ın hakikatlerini yeryüzüne yayıp, bütün akılları ve kalpleri fethederek, insanların İslam’ın nuruyla nurlanmalarına vesile olmak için canıyla ve malıyla mücadele edip, elinden gelen bütün fedakârlığı ve gayreti göstermesidir. Ancak bu gayrette ikna vardır, zorlama ve icbar yoktur. Kalpleri ihya vardır, bunaltmak ve karartmak yoktur.” (Dr. İlyas Bozkurt, Mukaddime, s. 268-269) Çünkü Kur’an-ı Kerim, “Dinde zorlama yoktur. Doğru ile yanlış; hak ile batıl birbirinden kesin çizgilerle ayrılmıştır.” (Bakara, 256) ve Efendimiz, “Kolaylaştırın, zorlaştırmayın; müjdeleyin nefret ettirmeyin” (Müslim, 1732) buyurmaktadır.

Hristiyanlıktan İslam'a geçen İngiliz yazar Pickthall’ın her yönü ile çok iyi kavradığı cihad tanımı ile konumuza başlayalım. Pickthall’a göre “Cihad, daha iyiye ulaşma gayreti ve şeytanın gücüne karşı savaştır” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 106) ve “İslam'ın savaşları tamamen nefsi müdafaa olarak başlamış ve insanlık çerçevesinde yapılmıştır. Öyle ki o zaman düşmanın haklarının da dikkate alınması, daha önce yeryüzünde asla bilinen bir şey değildir.” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 212)

‘Kıtal’ sözcüğü ise Kur'an-ı Kerim'de "savaş" anlamında kullanılmıştır. Dolayısıyla cihad, kıtal anlamını da içine alan kapsamlı bir kavramdır. “Allah yolunda her kıtal bir cihattır ama her cihat bir kıtal değildir.” (Akın Karadeniz, Kur’an’da Cihad-Kıtal Farkı ve IŞİD Terör Örgütü, Tesam Akademi Dergisi, Yıl 2016, Cilt: 3 Sayı: 1, s. 158) Bu yazımızda cihad kelimesinin ‘kıtal’ anlamı üzerinde duracağız.

“Bundan birkaç sene önce Twente Üniversitesinde bir konferansa katıldım. 600 kişiyi bulan dinleyiciler arasından birisi, Kur’an’ın şiddet içerdiğini ve insanları şiddete teşvik ettiğini iddia etti ve bana Kur’an’dan bir ayet okudu. Meali şöyleydi: ‘Küfrün önderlerine karşı savaşın. Çünkü onlar yeminleri olmayan adamlardır. (Onlara karşı savaşırsanız) umulur ki küfre son verirler.’ Ben ise ayetin baş tarafını okumasını söyledim Okumak istemedi. Ben tamamladım. ‘Eğer antlaşmalarından sonra yeminlerini bozarlar ve dininize saldırırlarsa!’ (Tevbe, 12) Bildiğiniz gibi devletin savaş hukuk kuralları ayrıdır ve barış hukuk kuralları ayrıdır. İslam Hukukunun

birinci kaynağı Kur'an-ı Kerim'dir. Kur'an-ı Kerim'de hem barış dönemine ve hem de savaş dönemine ait ayetler vardır. İşte İslamofobik ve aşırı sağcı Hollandalı siyasetçi Wilders benzeri İslam karşıtı ateist ve oryantalistler, Kur'an'ın savaş dönemine ait bazı ayetlerini alarak sanki geneli kapsarmış gibi gösterip ve barış anında da bu kuralların geçerli olduğu izlenimini uyandırmaya çalışmaktadırlar! Mesela Washington Times'ın yazarlarından Cal Thomas tıpkı Wilders gibi davranmış ve bu ayetin sadece 'Onları yakaladığınız yerde öldürün' bölümünü alarak İslam'ı ve Kur'an'ı suçlamıştır. Eğer siz ayetlerin niçin nazil olduğunu veya hangi münasebetle Peygambere indirildiğini bilmezseniz, manayı anlayamazsınız." (Prof. Ahmet Akgündüz, Yeni şafak, 06.04.2008)

"Kur'an kıtale (Allah yolunda silahla savaşa) iki durumda izin vermektedir. Birincisi, düşmanın saldırısı karşısında müdafaa niyetiyle yapılan kıtaldir. İkincisi ise mazlumun müdafaası amacıyla yapılan kıtaldir." (Bozkurt, Mukaddime, s. 269-270) "Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Ancak aşırı gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez" (Bakara, 190); "Size ne oluyor da Allah yolunda ve "Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!" diye yalvarıp yakaran zayıf, çaresiz ve ezilen erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz" (Nisa, 75)

İngiliz yazar, yorumcu ve dinler tarihçisi Karen Armstrong: "Kur'an'da savaş, karşı çıkılması gereken bir şeydir; tek adil savaş, savunma savaşıdır. Bazen değerleri savunmak için insanlar savaşmak zorunlu kalır." (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 241) Savaş kaçınılmaz olduğunda bile, Fransız yazar Emile Dermenghem'in ifadesi ile, "İslam, insana savaştayken dahi bir merhamet duygusu, bir adalet duygusu vermektedir." (Temoignage de l'İslam, Les Cahires du Sus, 1947) Yabancı yazarların kavradığı bu gerçeği içimizdeki yabancılar olan İslam karşıtlarının da bir gün anlayacağı ümidi ile konumuza devam edelim…

"Adalet, özgürlük ve düzenin korunması olarak meşru savaş; bir cihattır." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 212) Unutulmamalıdır ki "Barış, 'dinamik bir şeydir' (R.G.Collingwood, The New Leviathan, s. 334) ve şuurlu, uyanık olmayı, hep farkında olma halini gerektirir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s.195) İslam hukukunda aşırı yorumcu olduğu iddia edilen İbni Teymiyye bile, 'İnsanları Müslüman yapmak için savaş başlatılmasını veya Müslüman olmamaları durumda öldürülmeleri gibi bir durumun İslam'a aykırı olduğunu' açıkça ifade etmiştir. (İbni Teymiye, Kaide fi Kıtalı'l-Küffar, s. 59) Onun en meşhur öğrencisi İbni Kayyım el Cevziyye de, 'İslam, öldürmeye savaş sebebiyle izin vermiştir. İnançsızlık, küfür sebebiyle değil.' demektedir. (Cevziyye, Ahkamu ehli'z-Zimme, I/17) "Haçlı Seferleri sırasında, ünlü Hanbeli alimi İbni kayyım el Cevziyye adalet ilkesinin gözetilmesini hatırlatır. Müslüman olmayanlara karşı savaşın ancak, karşı tarafın saldırısı durumunda meşru olacağını söyler." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 76)

Ganimet iddiası

"Hemen hemen her oryantalist, askeri faaliyetleri 'ganimet' merkezli olarak değerlendirmekte ve İslam'ın kılıç ile yayıldığını iddia etmektedir." (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 292) Halbuki Lord John Davenport'un da ifade ettiği gibi, "Arapların İslam'ı kabul etmeleri genel ve samimi bir hareket idi. Arapların din bilinçleri artık uyanmış, şehadet her Müslüman'ın 'biricik samimi hedefi' olmuştu. Güç kazanmak, düşmandan ganimet elde etmek, şan kazanmak, hatta ahirette cenneti kazanmak ancak bu hedefi kuvvetlendiriyordu." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 31) "Akabe'de peygamber, "Bana destek vererek bütün saldırılardan koruyacağınıza ve savunacağınıza dair biat ediniz." demiştir. Abbas bin Ubade Hazreclilere "Bütün dünyaya karşı açtığı savaşları izleyeceğiniz anlamına gelmektedir." diye hatırlatıyordu. Hazrecliler dediler ki: Buna karşı mükafatımız ne olacak? Hz. Peygamber: 'Cennet' dedi. Bu insanlar samimi olmasalardı bu sayılan

fedakarlıkları dünyevi olmayan bir karşılık için yüklenirler miydi? Müslümanların komutanının İran komutanına: “Sana, sizin hayatı sevdiğiniz kadar ölümü seven bir orduyla geleceğim.” demişti. Bi'ri maune olayında, şehit edilen Haram b. Milhan'ın “Kâbe'nin Rabbine yemin ederim ki ben kazandım” diye haykırmasını, samimi inançtan başka ne ile açıklayabiliriz?” (Altay Cem Meriç, Peygamberliğin İspatı, Haber Delili, s. 99) "Thomas Walker Arnold: İmparator Heraklius, topraklarına giren İslam ordularını geri püskürtmek için bir ordu toplamıştı. Arap Kumandan Ebu Ubeyde, daha önce savaşın olacağı bölge halkından topladığı bütün cizyenin ‘iadesini’ emretmişti. “Aramızda anlaşmaya göre, sizleri korumamız gerekiyor. Fakat şimdi bu bizim gücümüzü aşıyor. Geri veriyoruz. Eğer galip gelirsek anlaşmamızın şartları gereği, kendimizi sizi korumaya mecbur sayacağız. Şayet muzaffer bir şekilde geri dönersek bunu geri alacağız, muktedir olamazsak verginiz burada, onu alın.” Halbuki kendilerine saldıran büyük bir ordudan haberdar olmuş İslam ordusunun, elbette paraya ihtiyacı olacaktı… ‘İslam fetihlerinin kökenlerini, iktisadi olgularda ya da ganimet hırsında aramak gerçeğe aykırı bir iddiadır.’ Fethedilen pek çok bölgede, Müslüman olsun diye halka para verilmişti." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 339-341) "Mekke’nin fethedildiği zaman, yıllarca kendisine ve müminlere her türlü işkenceyi yapanlar ele geçirilmişti. Sa’d b. Ubade gibi bazı komutanlar, müşriklerin yıllarca yaptığı işkence karşısında ellerine intikam alma fırsatını geldiğini ifade etmek için “Bugün savaş günüdür.” demişti. Bu söz karşısında Efendimiz: “Hayır! Bugün ‘merhamet ve bağışlanma’ günüdür.” diyerek onu uyarmış ve yerine Kays b. Sa’d'ı komutan olarak tayin etmişti. (İbn-i Seyyidinnas, II/232; Buhari, Meğazi, 48; Prof. C. Karadaş, kafama Takılanlar 3, s. 26) “Halife Ömer bin Abdülaziz de bir defasında dünyevi şeylere meyleden bir valisine: "Yazıklar olsun sana! Hz. Muhammed servet yığmak için değil, hidayet önderi olarak gönderilmiştir." demiştir. İslam hükümetinin temel meselesi ahlak eğitimidir. Bu hükümet siyasi ve iktisadi meselelere dini açıdan bakmakta ve ahlakı maddi menfaatlere tercih etmektir.” (Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 273) İskoç tarihçi ve oryantalist William Montgomery Watt da İslami mücadelede maddi imkanların temel güdüleyici sebep olduğu tezini, ‘aşırı materyalist bir iddia’ olarak nitelendirir ve reddeder. (Watt, Muhammad at Medina, s. 220)

Oryantalistler ve cihad

Hz. Muhammed için 'hakaret dolu' sözler (İntikamcı, tiran, sahtekâr; Müslümanlar için, ganimet avcısı, katil, fanatik, barbar gibi) sarf eden oryantalistlerin bu üsluplarında, yaşadıkları dönemdeki misyonerlik faaliyetleri ile irtibatlı olmalarının büyük önemi vardır. Muir'in deyimi ile 'Hristiyanlığın en büyük düşmanı' olarak İslam'ı görmeleri, üsluplarında Dımeşki'den beri aynı çizgiyi devam ettirmelerine neden olmuştur. Oryantalistlerin gözünde Müslümanlar, Tanrı'nın tek gerçek dini olan Hristiyanlığın baş düşmanı ve temiz Hristiyan toplumunu kirleten "hastalık mikropları" idiler. (Mehmet Özdemir, İspanya krallığının XVI. yüzyılda Endülüs Müslümanları, AÜİFD, XXXV/263) Oryantalistler bazen tek bir olayı genelleştirip sonuç çıkarmaya çalışırken bazen de sonuçtan hareketle sebep belirlemeye çalışmaları nedeni ile 'keyfi bir tutum' içinde bulunmuşlardır. (İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 293) Muir de iki Medineli putperestin sadece ganimet için savaşa katılma isteklerinden hareketle Müslümanların da ganimet arzusuyla savaşlara katıldıklarını iddia etmektedir. (Meryem Beyza Aykaç, Sır Wıllıam Muır’in siyeri, yüksek lisans tezi, s. 75) Nahve gazvesi olayını değerlendirirken de bu defa sonuçtan hareketle amacı belirlemişlerdir. Halbuki İ. Hişam, Vakidi, İ. Sad ve Taberi, Peygamberimizin komutana verdiği mektupta sadece 'Müşrik kervanlarını gözetleme ve haber getirme' görevinden bahsedilmektedir! (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 294) Goldziher dışındaki oryantalistler Hz. Muhammed'i 'milli bir lider', yerel bir komutana indirgemek isterler. Goldziher ise, Hz. Muhammed'in kendisini evrensel bir misyona sahip biri olarak gördüğünü iddia eder. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 295) Mekke'deki Muhammed ile Medine'deki Muhammed'i farklılaştırma gayreti de diğer bir oryantalist amaçtır. ‘Medine döneminde askeri ve siyasi bir lider ön plana çıkarken

ahlak geriledi' iddiasındadırlar. Watt ise, Medine döneminde de risalet görevini 'unutmadan hareket ettiğini' belirtirken (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 296) Boswort Smith de benzer bir görüşü dile getirir: 'Muhammed'in Medine'de hızlı bir ahlaki çöküntüye geçtiği iddiası yaygın bir yanlış anlamadır. Eğer Mekke'nin fethine dek hep maskeli dolaşsa idi, Mekke'ye girdiği an ihtiras ve şehvetperestliğini tatmin edecek, intikam hırsını dindirecek bir zamandı. Peki, bütün bunlardan bir eser var mıdır? Muhammed'in Mekke'ye girişi ile Marius veya Sulla'nın Roma'ya girişlerini yan yana getir ve oku! Güç kullanımını kıyasla! İşte o zaman biz Arabistan peygamberinin büyüklüğünü ve hoşgörüsünü daha iyi takdir mevkiinde olacağız. Ne yasak listeleri, ne yağma ve ne de ölçüsüz bir intikam vardı.' (Smith, Muhammed and Muhammedanism, s.121) Oryantalistler vahiy ile Hz. Muhammed ilişkisinde, Hz. Muhammed'in vahiylerinin insan kaynaklı olduğunu iddia etmişler ve bu kaynaklarında ittifak etmeseler de (Yahudi, Hristiyan kutsal metinleri, Arap geleneği, Hanifler vb.) vahiy almadığı konusunda ittifak etmişlerdir. Sadece Watt, Hz. Muhammed'in de Kitabı Mukaddes peygamberleri gibi vahiy aldığına kesin olarak inandığını söylese de, bazı ayetlerin açıklamalarında ayetlerin Hz. Muhammed'in bilincinin birer mahsulü olarak gördüğünün izlenimini de vermektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir s. 297) Hz. İsa'nın hiç savaşmadığını iddia eden oryantalistler, karşılaştırılan iki öznenin özelliklerindeki farklılıkları göz ardı etmektedirler. Biri "Tanrının oğlu" dolayısı ile ilah iken, diğeri kelimenin tam anlamı ile bir "insan"dır. Ayrıca Kitabı Mukaddes'teki peygamberler de savaşçıdırlar! Hz. Musa, Yeşua, Süleyman, Davud. (Sayılar, 31,1-19; Tesniye, 15-16;3-6; Yeşua, 8:24-28) Tevrat vahiy mahsulü olduğuna göre bunu nasıl izah edeceklerdir? Bu durum onlar için tam bir tezattır. Haçlı savaşları Papa'nın onayı ve desteği ile olmamış mıdır? Daha 13. yüzyılda bile Ramon Lull, misyonerlik için bile kılıcın desteğine gerek duyarken, Saksonların, Güney Amerikalıların, Endülüs Müslümanlarının ve Filipinlerin Hristiyanlaştırılmasının askeri destekle olması bir tesadüf müdür? (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 299) Zaten Hz İsa toplam 3 yıl peygamberlik yapmışken Hz Muhammed sadece Mekke'de 12-13 yıl hiç savaşmamış, Medine'de ise savunma savaşları yapmıştır. Ayrıca, 'Sevgi söyleminden şiddet realitesine Hristiyanlık' başlıklı yazımızdan İncil'in şiddete dönük söylem ve eylemlerine ulaşabilirsiniz!

Hz. Muhammed kendisini hiç bir zaman sadece bir vaiz olarak tanıtmamıştır. O (sav) hem devlet yönetmiş, hem imamlık yapmış hem de peygamberlik görevini yürütmüştür. Hayatın bir gerçeği olarak savaşlarda da komutanlık yapmıştır. Burada asıl üzerinden durulması gereken Hz. Muhammed'in savaşları yönetmesinin doğru olup olmaması değil, nasıl ve hangi ölçülerle bu savaşları yaptığı, meşru ve adil olup olmadığıdır. Öncelikle belirtelim ki Hz. Muhammed savaşın temenni edilmemesi gerektiğini belirtmiştir. (Buhari, cihad, 112,156; Müslim, cihad, 10-20) Ama bir taraf haksız yere savaş başlattığında, ona karşı çıkmak ahlaki bir gerekliliktir. Mekke'de yaşanan baskı, zulüm, işkenceler neticesi yurtlarını terk etmek zorunda kalan Müslümanlar Medine'ye yerleşmişlerdi. Ama mektup ve askeri müfrezeler gönderilerek müşrikler baskılara devam etmişlerdir. Oryantalistler hep Medine'ye odaklandıkları için, Müslümanların içinde bulundukları mağduriyet, baskı, sürgün, fiziksel ve psikolojik eziyetler 'bilerek veya bilmeyerek' hep göz ardı edilmiş, bu nedenle de asıl amaca hizmet edecek daha önemsiz konular (ganimet, muhalif kişilere saldırı yapılması) asıl amaç gibi gösterilmiş ve sunulmuştur. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 300)

Yahudilerle yapılan cihad

İslam meşru müdafaa savaşlarını savunur. Hz. Muhammed'in savaştığı Kureyş dışındaki Hevazin, Sakif, Mustalikoğulları gibi kabileler, Efendimiz kendileri ile anlaşma yaptığı halde Kureyş ile yakın ilişki içine girmişler ve sık sık Medine'ye baskın düzenlemeyi planlamışlar (Vakidi, I/194, 196, 7,341; İbni sad, II/I34-35); Müslüman kervanlarına saldırmışlar (İbni sad, II/88-90); İslam'ı anlatmak için yola çıkanları katletmiş (İbni Hişam, III/196,183; İbni sad, II/123) ve Medine yakınlarına baskın düzenleyerek hırsızlık yapmışlardı. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 301) Özetle bu Yahudiler,

Medine sözleşmesine rağmen İslam aleyhine yoğun propagandaya girişmişler, münafık ve Mekkeli müşrikleri kışkırtmışlar, yaptıkları anlaşmaları ihlal etmişler, ilişkileri gerilimli hale sokmuşlardır. Hendek savaşı sırasında Mekkelilerle anlaşma görüşmeleri yapan Mustalik oğullarına da aralarındaki anlaşmayı hatırlatmak üzere Efendimiz elçiler gönderir. Elçiler, Hz. Muhammed hakkında çok ağır ifadelerle elçiyi geri gönderirler. (Vakıdı, II/49; İbni sad, II/77) Halbuki daha önce Hz. Muhammed, Yahudi olan diğer iki gruptan Nadiroğulları ve Kaynukaoğulları kendilerini üstün görürlerken Mustakiloğullarını onlarla eşit statüye getirmişti. (M. Hamidullah, Hz. peygamber'in savaşları, I/634) Müslümanların ölüm kalım savaşı verdikleri Hendek savaşı sırasında yaptıkları gizli anlaşmalar onların sonlarını hazırlamış, 'kendi seçtikleri' Evs'li Sad'ın verdiği hüküm karşısında da sessiz kalmışlardır. Hakem olan Sad'ı kendileri seçmişler, ihanetleri hakkındaki hüküm de Tevrat, Tesniye, 20;10-14'e uygun olarak verilmişti. Watt'ın da altını çizdiği (Watt, Muhammad at Medina, s. 322) gibi bu karardan sonra Hz. Muhammed'in ayıplanmaması da, üzerinde durulması gereken önemli bir husustur.

"Hz. Muhammed, oryantalistlerin iddia ettiği gibi fırsatçı olsa idi, bir yıl sonra ele geçirdiği Hayber'deki Yahudilere de aynı muameleyi uygular, tüm Yahudi tehditlerinden ebediyen kurtulmuş olurdu. Hz. Muhammed'in tek amacı İslam'ı yaymaktır ve O, dinin barış yoluyla yayılmasını öncelemiştir." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 305) "Hz. Muhammed müşrik çocuklarının öldürülmelerini yasaklamış, 'Bunlar müşriklerin çocuklarıdır' diyen sahabeyi de, 'Aralarınızdaki en seçkin Müslümanların da babaları müşrik değiller miydi? Dikkat edin, çocukları öldürmeyin, bütün çocuklar İslam fıtratı üzere doğarlar' diyerek uyarmıştı. (Vakıdi, III/905) O, Savaş esirlerine iyi muamele edilmesini emretmiş, işkenceyi, tecavüzü yasaklamıştır. (A. Özel, Esir, DİA, XI/385) Hz. Muhammed savaş esiri yetişkin erkekleri köleleştirmezdi. Yaklaşık on esir dışında hiç bir esiri de öldürmemiştir. Onlar da ya daha önce Müslüman öldürmüşler ya işkence yapmışlar ya da anlaşmalara sadık kalmamışlardı. (Mesela Ebu Azze adlı müşrik Bedir'de esir düşmüş, çocuğunu mazeret gösterince affedilmiş ama Mekke'ye dönünce 'Muhammed'i kandırdım' demiş ve Uhud savaşında yeniden esir düşüp yine af dileyince Hz. Peygamber, 'Mekke'ye dönüp ellerini ovuşturarak Muhammed'e ikinci kere de hile yaptığını anlatmana fırsat vermeyeceğim.' denilerek cezalandırılmıştır.) Hz. Peygamber döneminde esir alınan kadın ve çocukların, çok azı hariç, serbest bırakıldığı gözlemlenmektedir. Nitekim en çok esir alınan Mustalikoğulları ve Huneyn gazvesinden sonra tüm esirler serbest bırakılmıştır. Sadece Kureyzaoğulları istisnadır ki, onda da İslam, kölelerin serbest kalmaları için ortamı uygun hale getirmiştir. Devlet hazinesinden bir pay bile bu iş için ayrılmıştır." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 307) Bu konu, 'kölelik' adlı yazımızda ele alınmıştır.

Özetle, "Hz. Muhammed savaşı en son çare olarak ele almıştır. Ancak zorunlu kalınca bir devlet başkanı olarak savaştan kaçınmamıştır. Anlaşmalı olduğu hiç bir kabileyi hayal kırıklığına uğratmamış, ilk bozan asla kendisi olmamıştır. Mekkeliler, Hudeybiye anlaşmasını bozana dek de Mekke'yi fethetmek için harekete geçmemiştir. Fetih sonrasında ise, bir kaç savaş suçlusu dışındakilerin tamamı serbest bırakılmıştır." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 308) "Müslümanlar bir ülkeyi fethedince zorla İslamlaştırma faaliyetine asla geçmemişlerdir. Yüzlerce yıl geçse de birçok Müslüman olmayan cemaat İslam topraklarında rahatlıkla yaşayabilmişlerdir." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 310) Sir Thomas Walker Arnold'un ifade ettiği gibi, "Cennet yolunu zorla kapamak isteyenlerle de savaşmak gerekir. Eğer birtakım insanların hak ve hakikate ermesine bir başka grup engel oluyorlarsa bunlarla savaş etmek de cihattır. Bunda başarı sağlandıktan sonra kişi inancında serbest bırakılır. Dilerse İslam'ı kabul eder, dilerse kendi dininde yaşamaya devam eder. İkinci yolu tercih ederse cizye verir. Bu vergi, savaşlara katılmamanın ve İslam ülkesinde her türlü can ve mal güvenliği içinde yaşamanın bedelidir. Bu konuda İslam hukuka o kadar riayet eder ki, Müslüman bile olsa "Askerlik yapmayan bazı Müslüman gruplardan, zekat yerine cizye tahsil edildiği bile olmuştur." (Arnold, İslam'ın Tebliğ Tarihi, s. 92 -93)

Savaş esnasında uyulması gereken kurallar

İslam dini, savaşı bile belli kurallara bağlamış, savaş esnasında bu kuralları çiğnemeye izin vermemiştir. Bırakın savaş esnasında olmasını, normal zamanlarda hedefe ulaşmak için her şeyi mübah gören materyalist zihniyet sahibi makyavelistlerin bu disiplini anlamaları beklenemez. Ama biz Müslüman'ız ve dinimizin kuralları çerçevesinde hareket etmekle yükümlüyüz. Bizi biz yapan değerler ve uymamız gereken kurallar vardır ve bizi 'zalim, sömürgeci, vahşi'lerden ayıran da bu özelliklerdir.

Kur'an'daki bir ayeti açıklarken o konudaki tüm ayet ve hadisler bir araya değerlendirilmeli, ayetlerin iniş sebebi -sebebi nüzul- iyi bilinmelidir ki, usulsüzlük, önyargı veya hata ile yanlış sonuçlara ulaşılmasın. Ayetlerdeki ifadeleri metnin ana akışından koparark farklı anlamlara çekmeye çalışmak ve ayetleri Kur'an'ın genel mantığından ayırarak değerlendirmek sadece hata arama gayretinin göstergesi olur.

Misyoner ve ateist zihniyet, özellikle savaş esnasında uyulması gereken ayetleri barış zamanlarında gündeme getirip, İslam'ı savaş dini gibi göstermeye çalışırlar. Halbuki İslam barış dinidir. İslam'ın ruhu, özgürlük, barış ve hoşgörüdür. Bu konuda 'İslam barış dinidir' ve 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' adlı yazılarımıza bakılabilir.

"Savaş, insanlık tarihinin en önemli toplumsal olayıdır." (Prof. Dr. Ali Engin Oba, Savaş ve barışa siyasal felsefe açısından bakmak, Yeni dünya ekonomi ve güvenlik mimarisi, s. 27) İslam bu olayı kurallara bağlamış, sınırlar çizmiştir. Atom bombası, napalm bombası, zehirli gaz gibi savaş araçlarının Müslümanlarca kullanılması yasaktır. Ama İslam'ı eleştiren zihniyet sahibi tüm ateist, Hristiyan ve Yahudiler bu araçları tarihte ve özellikle son yüzyıl içinde defalarca kullanmış, kullanmaya devam etmekte, katliamlar yapmaktadırlar ve görülen o ki yapmaya da devam edeceklerdir. İşte burada İslam savaş hukukunun önemi bir kez daha anlaşılmaktadır!

"İkinci Dünya Savaşı'nın Pasifik muharebelerinde ABD 6 Ağustos 1945'de Japonya'nın Hiroşima kentine, 9 Ağustos'ta ise Nagazaki'ye atom bombası atar. 255 bin kişinin yaşadığı Hiroşima'ya atom bombası atan ABD, "dünyada ilk kez atom bombası kullanan ülke" olarak tarihteki yerini alır. ABD'nin, Hiroşima'dan 3 gün sonra Nagazaki'ye de "şişman adam" (fat man) adlı bombayı atması sonucu 195 bin nüfuslu Nagazaki'nin yarısı yok olur. Kentte ilk olarak 39 bin olan ölü sayısı, yılsonuna kadar 75 bine yükselir." (TRT Haber, 08.08.2023) Napalm bombası ise, aşırı derecede sıcaklık üreten bir bomba türüdür ve ilk olarak 1944'de Pasifik Tinian Savaşı'nda ABD tarafından kullanılmıştır. Ve 70 yıl sonra; "İsrail, Gazze'de sivil halkın üzerine yasak olan misket ve beyaz fosforlu bomba yağdırmaya devam eder." (Takvim, 12 Ekim 2023) İsrail 7 Ekim'den bu yana Lübnan'ın güney sınırında, Hizbullah hedeflerine karşı beyaz fosfor kullandığını da kabul eder. (BBC, 19 Nisan 2024) Örnekler hâlâ aralıksız her an yaşanmaya da devam etmektedir! "Euro-Med İnsan Hakları İzleme Örgütü'ne göre İsrail Filistin'e 70 bin ton bomba attı ve bu miktar, İkinci Dünya Savaşı sırasında Dresden, Hamburg ve Londra'ya atılan bombaların toplamını aşıyor. Ayrıca bu bombaların gücü o kadar büyük ki, toplam patlayıcı kuvveti İkinci Dünya Savaşı sırasında Japonya'nın Hiroşima kentine atılan bombanın yaklaşık 4.6 katı." (14.6.2024) İşte Müslümanları 'savaşçı, katliamcı' olmakla suçlayanlar da bu Hristiyanlar ve Yahudilerdir!

İslam'a göre barış esas, savaş ise geçicidir. Savaşı başlatan taraf asla Müslümanlar olmaz. Serahsi'nin 'el-Mebsut' adlı ünlü eserinde "İslam hukukçularının çoğuna göre savaşın illeti (meydana gelmesine sebep olan husus) karşı tarafın dinimize ve ülkemize saldırıda bulunmasıdır." (Mebsut, X/5) demektedir. "Hz. Muhammed, Müslümanların karşı karşıya kaldığı

sıkıntılar sebebiyle ya da İslam'a yönelik imha edici tavırlardan dolayı zaman zaman savaşlara girmek zorunda kalmıştır. Hz. Peygamberin giriştiği savaşlarda mutlaka savaş hukukunun, savaş ahlakının ve savaş stratejisinin önemsendiğini, bunlar çerçevesinde adımlar atıldığını unutmamalıyız." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 214) Ama savaş başlarsa, o zaman cihad hükümleri devreye girer ve "Ey insanlar! Düşmanla karşılaşıp savaşmayı arzu etmeyin, Allah'tan afiyet (ruh ve beden sağlığı, huzur) isteyin. Düşmanla karşılaşınca da sabır ve sebat gösterin ve bilin ki cennet kılıçların gölgesi altındadır." (Müslim, el-Cihad, 5) hadisi gereği, savaşı istemese de başlatanlar olursa Müslümanlar üzerine düşen görevi yerine getirmekten çekinmezler.

İslam hukukçularına göre savaşların meşru yani hukuka uygun olması şu şartlara bağlıdır: "Savaş, savunma savaşı olursa, barış antlaşması düşman tarafından bozulursa, haksızlığa uğrayan Müslümanlara yardım etmek amacıyla, İslam'ın insanlara tanıtılmasına ve din vicdan özgürlüğünü sağlanmasına yönelik bir saldırı olursa. Savaş halinde yasak olan fiiller ise şunlardır: Kadınlar, çocuklar, hastalar, yaşlılar, din adamları, çiftçi, işçi, iş adamları, düşman rehineleri öldürmek, dini görüşlerine saygısızlık yapmak, düşman askerlerini yakmak, cesetler üzerinde tahribat yapmak, düşman devletin kadın vatandaşlarına tecavüz ve onlarla gayrimeşru ilişkide bulunmak. Öyle ki, bu eylemler had cezasını gerektirir. Peygamberimiz Hayber'i fethettikten sonra, ele geçen bütün Tevrat nüshalarını bile Yahudilere iade etmişti." (Şiddet karşısında İslam, Prof. Dr. Ahmet Yaman, DİB, s. 310-313, 325; Muhammet Çakır, İslam hukuku açısından şiddet ve terör olgusu, s. 98-105) Bilge lider Aliya İzzetbegoviç, Bosna Savaşının tam ortasında'Demokratik Eylem Partisi'nin 12 Ocak 1994 tarihli yönetim kurulunda yaptığı konuşmada şöyle diyordu: "Görüyorsunuz, Allah bizi zor bir imtihandan geçiriyor. İnsanlarımız boğazlanıyor, kadınlarımız ve çocuklarımız öldürülüyor, camilerimiz yıkılıyor ve biz ne onların kadınlarını ve çocuklarını öldürmek ne de kiliselerini yıkmak istiyoruz. Bunu yapmak istemiyoruz çünkü bazı istisnalar olsa da, 'bu bizim tarzımız değil. Bu herkese ulaştırmamız gereken bir mesaj. Kazanacağız; çünkü öteki dine, öteki ulusa ve öteki siyasi duruşa saygılıyız.' Çünkü aklı başında ve dürüst insanlarız. Aslında, 'herhangi bir kutsal nesneyi tahrip etmemiz, bizlere açık bir biçimde yasaklanmıştır.' Ve buna saygı gösterdiğimizde, kiliselere ve diğer dinlere saygı gösterme iradesini ortaya koyduğumuzda, 'Kutsal Kitabımız Kur'an'a dosdoğru bir biçimde ve harfiyen uymuş oluyoruz. Bu bizim zaferimizin anahtarıdır. Allah'ın yardımıyla kazanacağız, çünkü (Kur'an'ın) belirlediği bu yasalara uyacağız.' Sırbistan'a dört asır boyunca Türkler hükmetmiş olmasına rağmen, İslam'ın insanları zorla dine döndürmesinin yasak olması sayesinde Deçani, Graçanica ve Sopoçani manastırları yerlerinde duruyorlar. Türkler buraları tahrip etmediler. Çünkü 'inandığımız kitap, bu türden bir tahribatı reddediyor.' İnsanlarımız bu kurala sadık kaldılar. 'Çalışması ve savaşması gerektiğine, ancak olaylara hükmedemeyeceğine inanan bir topluluğa mensup değil miyiz? İnsanlar tarihe hükmedemezler. Tarihe Allah hükmeder' ve O ne derse o olur." (Aliya İzzetbegoviç, Bosna Mucizesi, s. 34-35) "Savaşla ilgisi olmayan kadınların, din adamlarının, çocukların öldürülmesi İslam tarafından yasaklanmıştır. İster Yahudi olsun ister Hristiyan, zulmetmemiş bir sivile el sürülemez. Mücahid sivil öldüremez. Afganistan'da Ruslara karşı savaşırken Ruslardan intikam almak, Rusları savaştan vazgeçirmek için gidip onların sivillerini öldürmüyorduk. Çünkü bunu herkes İslam'a aykırı görüyordu. Bundan dolayı da Rus sivillere karşı değil, sadece askerlere karşı savaşıyorduk. İslam için savaşanlar, mücahid kardeşlerimiz aşırılıklardan uzak durup nebevi metoda uymak zorundadırlar. Bunun için de âlimlerin sözüne itibar edip, nasihatlerine kulak vermelidirler. Cihad, İslam'ın önemli temellerinden biridir; fakat nasıl ki namaz kılmanın, abdest almanın kuralları varsa 'cihadın da kendine göre kuralları vardır.' Namazın farzlarını yerine getirmediğinizde namaz olmazsa, cihadın farzlarını yerine getirmediğinizde de cihad olmaz. Herkesi Kur'an ve Sünnet'in koyduğu kurallara, 'Hududullah'a uymaya' çağırıyoruz." (Adem Özköse'nin Afganistan'da Rusların işgaline karşı savaşan mücahid komutanlarından Libya'lı Abdulhakim Belhac ile yaptığı röportajdan, Hakan Albayrak, Star, 01 Mayıs 2013)

Savaşın kaçınılmaz olduğu durumlarda, Müslümanların uymak zorunda olduğu temel ilkeler

Haklı savaş gerekçesi ilkesi: Kur'an-ı Kerim'deki savaşın sebebi, düşmanın saldırı ve zulmüdür. Düşman, Müslümanların yurtlarını basar, hicrete zorlar, can, mal ve din ve namus güvenliğini tehdit ederse, bu durum savaşı zorunlu ve mecbur olur. Kur'an'a göre, düşman güçlere karşı verilecek savaşın gerekçesinin makul ve haklı olması gerekir. Esasen "istila", "sömürü" ve "tecavüz" için yapılan savaşları tanımayan İslam dini (Bakara, 205; Nisa, 94; Kasas, 83; Şura, 41-42) savaşa ancak 'Müslümanların can ve mal güvenliğini sağlamak, hak ve hürriyetlerini korumak, İslam'a ve İslam ülkelerine yönelik saldırıları önlemek' amacıyla başvurulacağını hükme bağlamış ve meşru gördüğü bu savaşı da diğerlerinden ayırmak için ona cihat adını vermiştir.

Adil savaş ilkesi: Bu ilkeye göre, savaş sadece savaşa katılan tarafa yöneliktir. İslam'da düşmanı öldürmekten ziyada insanı kazanmak esastır. Bu amaçla, savaştan önce düşman İslam'ı kabul etmeye çağrılır, kabul etmezse itaat ve cizye (savaş tazminatı) teklif edilir. Bunlar yapılmadan cihada teşebbüs edilmez. Düşmana sunulan bu gerekçeler kabul edilmediğinde Allah'tan yardım dilenerek savaşa girilir. Savaşa girildiğinde, Müslümanlar, "adil savaş ilkesi"ne göre adım atmak zorundadırlar. Bu ilkeye göre, savaşta vurulacak hedef 'sadece düşman askerleridir.' Savaş sırasında çocuklar, kadınlar, yaşlılar, yatalak hastalar, mecnunlar, sakatlar öldürülemez. Savaşa iştirak etmeyen din adamlarına ve ihtiyarlara silah çekilmez, savaşa katılmayanlar (esnaf ve çiftçiler gibi sivil halk) katledilemez (Bakara, 191) Savfan İbnu Assal anlatıyor: "Resulullah beni savaşa gönderirken şu talimatı verdi: "Allah'ın adıyla, Allah yolunda yürüyün. Allah'ı inkar edenlerle savaşın, işkence yapmayın, anlaşmanızı bozmayın. Ganimeti çalmayın, çocukları öldürmeyin." (Müslim, Cihad 3,(1731); Tirmizi, siyer 48,(1617); Ebu Davut, Cihad 90)

Efendimiz Müslüman'ın karşısına silahı ile çıkmayan kadınların savaşta öldürülmesini yasaklamıştır. (Buhari, Cihad 147) İslam savaş hukuku gereği, "Kadınların, çocukların, yaşlıların ve din görevlilerinin öldürülmesi; mal, mülk, ürünlerin imha edilmesi yasaklamış" (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 47) "ve kadınlar, çocuklar, yaşlılar, savaşa katılmayan şahısların hakları koruma altına alınmıştır." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 213) "Hz. Muhammed'in şahsında, ahlak yüksekliği ile cesaretin ve yiğitliğin birleşmesi, kazandığı başarılara yardım etmiştir. Savaşlarda kadın, çocuk, yaşlılara dokunmayı, direnmeyen halkın evlerine saldırmayı yasaklıyordu. Muhammed, İslam'a saldıranları bastırmış ama günahsız kadın, kız ve çocukları korumuştur. İspanyollar Peru ve Meksika'da hiç merhamet göstermemişlerdir. Aynı İspanyollar 12 milyon Hintliyi yok ederken hareketlerinin Kitabı Mukaddes'e uygun olduğuna inanıyorlardı. Las Csasa diyor ki: Sen Dominik ve Jamaika adalarında köpeklerce parçalanmak üzere diri diri çocukların atıldığını gördüm." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 29, 95)

İşkence, savaşçı olmayanların öldürülmesi, katliam yapmak, insan ve hayvanların uzuvlarının kesilmesi, verilmiş söze ve yapılmış antlaşmaya aykırı hareket etmek, savaş zarureti bulunmadıkça tarım mahsullerinin, orman ve ağaçların yakılması, namus ve şereflere tecavüz, zina ve gayr-i meşru münasebetler, düşmandan alınan rehineleri öldürmek, ölülerin başını veya uzuvlarını kesip teşhir etmek, çiftçi, tacir, esnaf, işadamı gibi fiilen harbe iştirak etmemiş, savaş ile ilgili olmayan kimseleri öldürmek, harp esirlerini rehine almak, kalkan yapmak, onların arkasında düşmana doğru ilerlemek ve hatta bazı İslam hukukçularının açık ifadelerine göre zehirli ok bile kullanmak yasaktır. (Buhari, Cihad, 150; el-Benna, el-Fethu'r-Rabbani (Tertibu-Müsnedi-Ahmed), XIV/61; Muhammed Hamidullah, İslam'da Devlet İdaresi, s. 166. Kaynak: hayrettinkaraman.net/yazi/hayat/0113.htm) "Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever." (Mümtehine, 8)

Savaşta aşırı gitmemek ilkesi: İslam, savaş halinde bile insani değerlere önem verir. Savaşta bile ölçüyü kaçırmamayı bir temel prensip olarak kabul eder. İslam, aşırı ve haddi aşan tavırlara karşı yaptırımlar getirmiştir. Bu nedenle, İslam hukukunda saldırıya ancak misli ile mukabele edilir; aşırı gitmek suçtur. Kur'an-ı Kerim, düşmanla yapılan yüz yüze savaşta bile, aşırı gidilmesini yasaklar: "Size karşı savaş açanlara, siz de Allah yolunda savaş açın. Sakın aşırı gitmeyin, çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez." (Bakara, 190) "Kim size saldırırsa siz de ona misilleme olacak kadar saldırın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah muttakilerle beraberdir." (Bakara, 194) Peygamberimiz savaşa gönderdiği komutanlara şu talimatı veriyordu, "Allah'ın adıyla yola koyulun, Allah yolunda mücadele verin, savaştığınız insanlarla aranızda bir anlaşma var ise ona anlaşmaya uyun, ihlal etmeyin, haddi aşmayın, meşru savaş esnasında öldürdüğünüz insanlara müsle (cesetlerine saygısızlık edip burnunu kulağını kesme) yapmayın, çocukları, yaşlıları, kadınları, ibadethanelerdeki insanları öldürmeyin." (Müsned, I/300; Ebu Davud, Cihad 82; Sünen-i Kübra, IX/90) Hz. Ebu Bekir de Suriye'ye gönderdiği Hz. Üsame'ye şu talimatı vermişti: "Ey Üsame! İhanet etmeyin, haksızlık etmeyin, mal yağmalamayın, (meşru öldürmenin dışına çıkıp) müsle yapmayın (ölü cesedin azalarına dokunmayın); çocuk, yaşlanmış, ihtiyar, kadın öldürmeyin, hurmalıkları kesip yakmayın, Meyveli bir ağacı da kesmeyin Yemek maksadı olmaksızın davar, sığır, deve öldürmeyin. Yol boyu ibadethanelere çekilmiş insanlara rastlayabilirsiniz, onlara dokunmayın, ibadetlerine karışmayın" (İbnü'l-Esir, 2/335)

Sulh ve barış ilkesi: İslam, düşman tarafından teklif edilen sulh ve barış anlaşmalarına karşı barış ve sulh ile mukabele etmeyi prensip olarak kabul eder. (Enfal, 61-63; Hucurat, 9) Kur'an, her konuda "sulh (daima) hayırlıdır" (Nisa, 128) mesajını bütün dünyaya 1400 senedir ilan etmektedir. "Eğer onlar (savaştan) vazgeçerlerse, (şunu iyi bilin ki) Allah af edici ve bağışlayıcıdır" (Bakara, 192) ve "Şayet vazgeçerlerse zalimlerden başkasına düşmanlık ve saldırı yoktur" (Bakara, 193) ayetleri de barışın öncelendiğinin altını çizer.

Esirlere iyi muamele etme ilkesi: İslam, esirlere iyi muamele edilmesini emreder. Müslümanlar, esirleri yedirmekle ve aç ve susuz bırakmamakla mükelleftirler. Bu görevi de Allah rızası için yaparlar. (Bakara, 177; Enfal, 69-71; Muhammed, 4; İnsan, 8-12. Kaynak: sorularlaislamiyet.com/savasin-kacinilmaz-oldugu-durumlarda-muslumanlarin-uymak-zorunda-oldugu-ilkeler-nelerdir) Bu konuda, 'Kölelik' adlı yazımızı da öneririz.

Konu hakkında ayetler

Soru: Enfal, 39. ayet: "O müşriklerle hiçbir fitne kalmayıncaya ve din bütünüyle Allah'ın oluncaya kadar savaşın" ne demektir?

İslam dininin, Müslümanlarla anlaşma yapan gayri müslim ülkelere ve bir İslam ülkesinde yaşayıp cizyesini (vergisini) veren gayrı müslimlere savaş açmaması gösteriyor ki, söz konusu ayet-i kerimenin din özgürlüğünü sınırlamakla bir alakası yoktur. İslam'da, yukarıda bahsedilen bu iki gayri müslim grup ile sulh içinde yaşamak esastır. Onlarla savaşılmaz, onların hakkı koruma altındadır. Bu durum tarihen de sabittir! Ayetteki fitnenin ne olduğunu anlamak için de aynı surenin 3 ayet öncesine bakmak gerekmektedir. Enfal 36. ayette "Mallarını, Allah yolundan insanları alıkoymak için harcamak" ve bu yolla insanları ayartma faaliyetinden bahsedilmektedir. İşte ayet bu dayatmanın, bozgunculuğun kaldırılması için savaşa izin vermektedir. Dinin tamamen Allah'ın olmasının anlamı inanç ve din özgürlüğünün tam anlamı ile hayata geçirilmesidir. Çünkü aynı surenin 30 ve 34. ayetlerinde de "İnkar edenlerin Müslümanları tutsak etmeleri, öldürmeleri ve yurtlarından çıkarmak için tuzaklar kurmaları ve Mescidi Haram'dan menetmelerinden" (Enfal, 30, 34) bahsedilmektedir. Kur'an'ı anlamada en

önemli kriterlerden olan ayetin öncesi ve sonrası ile okunması (diğer önemli kriter; aynı konudaki tüm ayet ve hadislerin bir arada değerlendirilmesi) kuralı bizi tek bir sonuca götürmektedir: Enfal, 30, 34 ve 36. ayetlerle beraber değerlendirildiğinde Enfel, 39. ayetin, "inanç ve ibadet özgürlüğüne mani olanlarla, Müslümanları öldüren, işkence edenler, yurtlarından sürenlerle ve fitne ile insanları Allah katından koparmaya çalışanlarla mücadeleden" bahsettiği anlaşılmaktadır. "Din, sadece Allah'a ait oluncaya kadar" ifadesine Macaristan'lı mühtedi Muhammed Esed, "Hiçbir cezalandırma korkusu duymadan Allah'a ibadet edilinceye ve hiç kimse başka bir insana korku ile boyun eğmek zorunda kalmayıncaya kadar" anlamını vermektedir. (Aynı anlamdaki Bakara, 193. ayete yaptığı 170. dipnot açıklaması) Enfal, 39. ayet bir sonuçtur, nedenler ise Enfal 30, 34, 36. ayetlerde açıklanmıştır. Kısaca ayetler inanç ve ibadet özgürlüğünü engelleyenler ve onlarla mücadeleden bahsetmektedir ki, bu ayetler Müslümanlara iki büyük hedef de göstermektedir: Fitnenin (her türlü kaos ve kargaşanın) kökünü kazımak ve Allah'ın dinini hakim kılmak. Bunlardan birincisi evrensel barışa işaret eder. Yani, bütün insanların huzur ve emniyet içinde yaşayabileceği bir ortam meydana getirmeyi amaçlar. Öyle ki, gayri müslim bir devlet, başkasına zulüm etse, bu fitneyi ortadan kaldırmak için bile mazlum olan devlete yardım edilmelidir. "Allah'ın dinini hâkim kılmak." ayetinden başka dinden olanları zorlamak anlamı asla çıkmaz çünkü aynı konu hakkındaki diğer ayet gayet açıktır: "Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256) Dinde tebliğ vardır. Peygamberimiz hiç bir insanı zorlayarak İslam'a sokmamıştır. Hem peygamberimiz devrinde, hem de sonrasında Müslümanlar diğer dinlerin mensuplarına tam bir din ve inanç hürriyeti tanımışlardır. Osmanlı devletinin başkenti olan İstanbul'da kilise ve havraların günümüze kadar gelmesi, Balkanlarda 400 yıl süren Osmanlı idaresi zamanında Hristiyan halkın dinlerini rahatça yaşaması, Endülüs devletinde Yahudi ve Hristiyanların yüzlerce yıl süren birlikte yaşama kültürü İslam'daki din ve inanç hürriyetini gösteren en bariz örneklerdendir. Bu konudaki diğer örneklere, 'İslam barış dinidir' adlı yazıdan ulaşabilirsiniz.

Soru: Tevbe 5. ayet, "O müşrikleri nerde bulursanız öldürün" ne demektir? Bu konu, 'Tevbe, 5. ayet' başlığı altında açıklanmıştır.

Tevbe, 2. ayet: "Haram aylar çıkınca müşrikleri bulduğunuz yerde öldürünüz; onları yakalayınız; onları hapsediniz ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyiniz. Eğer tövbe eder, namazı dosdoğru kılar, zekatı da verirlerse artık yollarını serbest bırakınız. Allah affeden ve merhamet edendir." Müşrikleri bulduğunuz yerde öldürünüz ayetinden maksat 'her zaman, her yerde, her müşriğin öldürülür' demek değildir. Peki, müşrikler saldırmazlık paktı olan haram aylar çıktıktan sonra mı öldürülecektir? Bu sorunun cevabını aynı konuya açıklık getiren diğer ayetlerle cevap verebiliriz: Enfal suresinin 58. ayetinde belirtilen "antlaşmayı bozarak Müslümanlara ihanet edenler" Tevbe suresinin 4. ayetinde belirtilenlerin tersini yapanlar yani Müslümanlarla antlaşma yaptıkları halde bunu ihlal edenler, Müslümanların aleyhinde başka toplumlara yardımda bulunanlarla haram aylar çıkınca savaşılır.

"12. yüzyıl fıkıhçılarından Ebu Bekir İbnu'l-Arabi'nin (Ahkamu'l-Kur'an, II/875) ve 10. asrın büyük âlimlerinden Cessas'ın (Ahkamu'l-Kur'an, III/68) açıklamaları şöyledir: Nerede bulunurlarsa öldürülecek olan müşrikler (Bakara, 191; Tevbe: 5) Arabistan kıtasında o zaman yaşayan ve Müslümanların kökünü kazımaya azmetmiş bulunan müşriklerdir. Ayetler birbirini nesh etmemiş, duruma göre nasıl hareket edileceğini göstermiştir. Nitekim Peygamberimizde buna göre davranarak Medine'ye geldiğinde bazı Yahudi ve müşrik gruplarla barış antlaşması yapmıştır. Aynı şekilde Mekke müşrikleri ile Hudeybiye anlaşması yapmış, karşı tarafın anlaşmayı bozarak -Müslümanlarla ortak savunma antlaşması yapmış bulunan- Huzaa kabilesine savaş açmalarına kadar barışa sadık kalınmıştır. Necran Hristiyanları ile de barış antlaşması imzalamıştır. "Savaş ve barışın güç, fayda ve amaç esaslarına göre yürütülmesi, bu

konuda Ehl-i kitap veya müşrik farkının gözetilmemesi" uygulamasına Efendimizden sonra da devam edilmiştir.” (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 09 Ağustos 2018)

Tevbe 29. ayet: “Kitap verilenlerden, "Allah’a, ahiret gününe inanmayan, Allah’ın ve Peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın.” Tevbe suresini baştan sona okuduğumuzda, Peygamberle anlaşma yapmış olan Yahudilerin anlaşmalarını bozarak, müşriklerle beraber Müslümanlara karşı savaştığına şahit oluruz. Yani ortada İslam devleti ile yapılan anlaşmayı bozup savaşan hain bir taraf vardır ve bunlar Müslümanlara zarar vermişlerdir. İşte Tevbe, 29. ayette emredilen, ‘bu hainlerin verdiği zarara karşılık olarak hakir bir şekilde savaş tazminatı ödeyinceye onlarla savaşılmasıdır.’ Yoksa durup dururken herhangi bir toplum ile zoraki vergi verinceye kadar savaşmak amaçlanmamaktadır. "Allah sizi, ancak sizinle din hakkında savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanız için yardım eden kimselere dost olmaktan men eder. Kim onlarla dost olursa işte zalimler onlardır." (Mümtehine, 9) Allah Müslümanlarla savaşmayan kimselere iyilik yapmamızı ve onlara adil davranmamızı emreder. Dinde zorlama olmadığına (Bakara, 256) göre, hangi gerekçe ile Müslümanlar başka toplumlara savaş açabilir? Bakara 190: "Size savaş açanlarla Allah yolunda çarpışın. Fakat haksız saldırıda bulunmayın. Çünkü Allah, haksız saldırıda bulunanları sevmez." Bu ayetteki mesaj gayet açık ve nettir. Eğer Müslümanlar düşmanlar tarafından saldırıya uğrarlarsa savaşacaklardır.

“İslam'ın farklı din ve inanç sahibi topluluklara bakışını, onlarla kurulacak ilişkinin şeklini ve amacını ortaya koyması bakımından şu iki ayet önemli, aydınlatıcı ve belirleyicidir: "De ki: Ey Ehl-i Kitab! Sizinle bizim aramızda eşit olan bir inanca gelin: 'Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, Allah'ı bırakıp birbirimizi Rab edinmeyelim'. Eğer bu çağrıyı kabul etmezlerse onlara 'Şahit olun ki biz Müslümanız; yani bir tek Allah'ın iradesine teslim olmuşuzdur' deyin" (Ali İmran, 69) "Allah, sizinle din yüzünden savaşmayan ve sizi yurdunuzdan çıkarmayanlarla iyilik ve adalet çerçevesinde ilişki kurmanızı size yasaklamıyor. Allah adalet ölçülerine göre davrananları sever" (Mümtehine, 8) Birinci ayet, aslı vahye dayanan din mensuplarını bütün hak dinlerin temel inancı olan tevhide çağırmakta, ikinci ayet ise Müslümanları, bir dine inansın-inanmasın bütün insanlar ile ‘iyilik ve adalet çerçevesinde’ ilişkiler ve işbirlikler kurmaya yönlendirmektedir. Bu ayete göre barış içinde yaşamak ve bütün insanlığın hayrına olacak faaliyetlerde işbirliği yapmak için diğer toplulukların belli bir inanca sahip olmaları şartı yoktur; tek şart karşı tarafın barış istemesi, insanların hak ve özgürlüklerine saygı göstermesi, ayetteki ifadeye göre ‘dinine ve yurduna saldırmamasıdır.’ Başka çare kalmadığında meşru hale geldiği için başvurulan savaş, İslam'a göre bir katliam, bir körü körüne imha hareketi değildir; ‘hedefi ve sınırları belli’ bir askeri harekettir. Bu hareketten sivillerin, masumların, çevrenin zarar görmemesi için sınırlamalar ve yasaklar getirilmiştir. Bu da İslam'da savaşın değil barışın; intikamın değil merhametin, imha ve tahrip etmenin değil; korumanın esas ve amaç olduğunun başka bir kanıtıdır.” (Hayrettin Karaman, Türkiye ve İslamiyet, s. 69; hayrettinkaraman.net/yazi/turkiyeveislam/0055.htm)

Son söz

“İslam'da, en azından Hanefî yorumuna göre savaşın sebebi küfür değil, savaştır. İnsanlar Müslüman olmadıkları için onlarla savaşılmaz. Öyle olsaydı bizim fıkhımızda bunca zimmi/gayrimüslim vatandaş hukukumuz olmazdı. Tarih boyunca başka ülkelerin zulmünden kaçan gayrimüslimler İslam ülkesine sığınmazlardır. Savaşın sebebini (Mümtehine, 8-9) ayetler özetler: 'Onların' savaş açmaları ve Müslümanların yurduna tecavüz etmeleri. Savaş sebebi olarak bu iki sebebe bir de Nisa, 75. ayetinde söylenenleri eklemek gerekir: Hangi dinden olurlarsa olsunlar, zulme uğrayanların Müslümanlardan imdat istemesi.” (Faruk Beşer, Yenişafak, 07.02.2014) "İslam, savaşı da barışı da anlamlandırmıştır. Savaş, başkasının elindekini alıp onu

ölüme yuvarlamanın âleti olmaktan kurtarılıp insanlara hayat ve gerçek diriliği götürmenin bir kanalı yapılmıştır. Savaş dünyalık için değil, insanları zulümden kurtarmak için yapılır. Öldürücü değil kurtarıcı savaş gelmiştir. Yeni ideolojiler, terör savaşçısı oldular. Onların savaşında kadın da öldürülür çocuk da. Onların savaşının ürünü ölümdür, bizimkinin ise barış."
(Sezai Karakoç, Dirilişin çevresinde, s. 109)

Müslümanlar en güçlü olduğu dönemlerde bile, yukarıda verilen ayetleri oryantalistlerin iddia ettiği şekilde anlamamış ve uygulamamıştır. 1000 sene İslam hâkimiyetinde yaşayan Anadolu'da hâlâ Hristiyan, Yezidi varsa, 400 sene Osmanlı hakimiyetinde yaşayan balkanlarda hâlâ her mezhepten Hristiyan yaşıyorsa, Endülüs, İstanbul, Kudüs fetihleri ve sonrasında yaşananların tümü hep İslam'ın fikir özgürlüğüne delil olabiliyorsa, tüm bunlar İslam'ın kılıç zoru ile yayılmadığının da ispatıdır. Boş iftiralarla değil, bizzat yaşanan tarih bu iddiamızın kanıtları ile doludur. Konu ile alakalı "İslam barış dinidir." ve "İslam kılıç zoru ile yayılmadı" adlı yazılarımızı tekrar hatırlatalım!

Gerçek terörist kim?

Amerikan cihadizmine serenat. "Cihadizm"e sövmeliyiz. Cihadı zinhar ağzımıza almamalıyız. Özgürlük adına, bağımsızlık adına, değerleri koruma adına savaşmak diye bir şey asla akla getirilmemeli. Böyle bir şey vuku bulursa, bunun Amerikan ya da Rus propagandası ile "terör" olarak damgalanmasını, ardından da yine Amerikan ve Rus savaşçılığı ile yok edilmesini alkışlamalıyız. (Bu konuda 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımıza da bakılabilir.) 'Onların savaşı asla terör olamaz! Onlar hep insanlık adına savaşmışlardır! Rusların Afganistan işgali de, oraya insanlık ve erdem getirmek için yapılmıştı, Amerika'nın işgalleri de... Amerika'nın Irak'ın işgali, orada bir milyonu aşkın insanın öldürülmesi de salt insani erdemler içindi! İslam adına cihat kötü, Amerikan çıkarları adına savaş iyi, kutsal! Aptalız ya!

Medyamız bu aptallaşmaya çanak tutmaya teşnedir ya! Amerika artık sömürmeyecek Ortadoğu'yu... Pılısını pırtısını alıp gidecek ne de olsa terör bitti. İsrail artık Filistin'in yakasını bırakacak. Gazze'de çocuklar ölmeyecek artık. ? Ömer Muhtar kimdi sahi? Çanakkale neydi sahi? Milli Mücadele neydi sahi? Bin Ladin'den Amerika da kurtuldu, biz de kurtulduk. Bayram yapalım. Artık Batı dünyasında İslam'ın imajına kimse bir şey demeyecek. Amerika'daki rahip bilmem kim, Kur'an'a sövmeyecek? Avrupa'daki İslamofobikler asla ayrımcılık yapmayacaklar. Hatta AB'nin 'Hristiyan kimlikçiler'i, 70 milyonluk Türkiye'yi bünyeye almaktaki rezervlerini kaldıracaklar. Bakarsınız AB'ye tam üye bile oluruz Usame Bin Ladin'in öldürülmesinden sonra... Aptalız ya...

Aslında Amerika, İslam'ın yüzündeki terör lekesini silmek için yaptı bu operasyonu... Aslında Amerika, Geronimo'yu da, Kızılderililer'i terörist damgasından kurtarmak için öldürmüştü. Aslında Amerika'nın beyaz adamı, zencileri köle olarak kullanırken onları uygar vatandaşlar haline getirme çabası içindeydi. Milyonlarca köle hayatını kaybederken, basit bir uygarlaştırma bedeli ödediler. Aptalız ya...

Emperyalizm falan hikaye idi... Aslında Batı dünyası bazen geri toplumların dirençlerini kırmak pahasına bir uygarlaştırma savaşı vermek zorunda kaldılar. ('Batı medeniyeti' adlı yazımıza bakılabilir.) Petrol metrol, savaş sanayi, bilmem ne, bunlar işin bahanesi. Amerika'nın, Rusya'nın ya da Avrupa sömürgecilerinin sömürgeciliklerine takılmamak lazım, bu sömürge statüsü içinde uygarlaşıyor muyuz, ona bakmak lazım. Yaa, aptalız ya...

En kötüsü aptallığın içselleştirilmesi olmalı. Bizim her çevreden medyamızdaki gibi... Amerika bu kadar aptalca bir içselleştirmeyi bekliyor muydu, doğrusu tahmin etmek zor. Onlar erdi muradına, biz çıkalım mı kerevetine? Amerika'ya bunun için Irak'ı ve Afganistan'ı ödül olarak verdik öyle mi? Acaba yeterli buldu mu Amerikamız bu ödülü? Filistin'i de İsrail'e versek nasıl olur ya da Hamas'ı? "Cihat" kelimesini lügatlerinden kovmaya çalışanlar, yarın ülkeleri işgal edilirse ne yaparlar acaba? "Gel bizi de kurtar ey düşman, hoş geldin, sefalar getirdin" diye serenatta mı bulunurlar? (Ahmet Taşgetiren, 05 Mayıs 2011; Vuslat, Haziran 2011, Sayı: 120)

Bin Ladin ve terör

Meşru bir savaşı, işgale karşı direnişi veya cihadı, terör fiilinden ayıran kriter, masum sivillerin öldürülmesidir. Terörün tanımı şudur: Şu veya bu öznenin (kişi, grup-örgüt veya devlet), şu veya bu amaçla herhangi bir sivil masumun hedef alınıp öldürülmesi. Bu açıdan bakıldığında El Kaide, terör eylemleri yapıyordu. Ancak bu tanımı temel aldığımızda ABD, İngiltere, Fransa, NATO kuvvetleri ve İsrail'in de masum sivilleri öldürmesi dolayısıyla "terörist" sayılmaları gerekir. Batı'nın El Kaide üzerinden İslam Dünyası'na karşı yürüttüğü yeni politik strateji, Müslümanların yaptığı eylemlerin "terör" sayılıp bundan "İslami terörizm" kavramsallaştırmasının türemesine dayanır. Tabii ki El Kaide'nin referans aldığı "Onların terörüne biz de terörle mukabelede bulunuruz" fetvası İslam âleminde sayısız âlim ve hoca tarafından kabul görmedi. Fetva sorunluydu, çünkü temel hüküm "Size saldırdıkları gibi siz de onlara saldırın, ama haddi aşmayın" (Bakara, 194) şeklindedir. Masum sivillerin öldürülmesi "kısas" ve "mukabele-i bilmisli" değil, "haddi aşmaktır." Bundan hareketle İslam dünyası ezici çoğunluğuyla "İslami terör" suçlamasını reddetti. Ama niyetleri başka olan büyük oryantalistler "yeni bir fikir" öne sürüp aynı şeyi tekrar ettiler. Yahudi asıllı Bernard Lewis şöyle bir mütalaa yürüttü: "Belki 'İslami terör' denemez, ama bütün teröristler Müslüman'dır." Bu aynı kapıya çıkıyordu. Lewis'in demek istediği şuydu: Müslümanların işgallere karşı yürüttüğü mücadele terörizm tanımına girer. Ama Batılı istihbarat örgütlerinin ve devletlerin Afganistan'da kayıtlara giren 9 bin, Irak'ta 1 milyonu aşkın kişiyi öldürmeleri terör tanımına girmez. BM İnsan Hakları Filistin Özel Raportörü Richard Falk, İsrail ordusunun 2000 yılından bu yana 1300'den fazla Filistinli çocuğu katlettiğini belirtiyor. Geçen hafta NATO uçakları Libya'da Kaddafi'nin oğlu Seyfülarap yanında karısını ve üç çocuğunu katlettiler. Elbette teröre terörle cevap verilmez, ama sadece bir tarafın terörü de kınanmaz. Teröre son vermenin yolu kaynaklarına inmekten geçer. Obama, "Savaşımız İslam'a karşı değil" diyor. Samimi ise Batılı güçler Afganistan ve Irak'tan çekilsin; İsrail durdurulsun; dikta rejimlerine destek verilmesin ve Batı, İslam'a ve Müslümanlara saygılı davransın. (Ali Bulaç, 05 Mayıs 2011)

Neden ateist olmadım?

Konuyu tamamlayan, ‘Kur’an Ahkâmının Değişmesi’’, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’, ‘Teşbih, Mecaz’ adlı yazıların da okumanızı tavsiye ederiz.

Ateistlerin yanılgıları

“İşte bu Allah’ın verdiği bir lütfudur.” (Maide, 54) “Bu Rabbimin bir lütfudur.” (Neml, 40)

Gelen mesajlardan bazılarının genel içeriği şu şekildedir: “Bu kadar yıldır ateist vb eserler okursunuz, nasıl ateizme kaymadınız, kendinizi korudunuz?”

İlk ateist kitapları okuduğum 1990 yılında İlahiyat hazırlık sınıfında idim ve bir süre epey sarsıntı geçirdim. Çünkü o zamanlar ateist görüşlere cevap verebilecek bir alt yapım yoktu. Klasik muhafazakâr bir ailenin çocuğu olarak bende namaz, oruç, azıcık Kur’an’da bilimsel ayetlerle ilgili bilgiye sahiptim ki, zaten ateizme kaymama ramak kalmasına rağmen engel olan da bu bilgi kırıntıları idi ve Rabbimin izni ile ilahiyatı bitirene dek özellikle bu konular üzerine okumalar yaptım, materyalist ideoloji taraftarlarını ve kiliseleri ziyaret ettim. Daha sonra bunlara misyoner ve oryantalist ziyaret/okumalar eklendi. Ve her defasında elde ettiğim bilgileri, yeni iddialar ve cevaplar dâhil bir kenara not ettim ve sonunda bu elinizdeki çalışma ortaya çıktı. 2000 Eylül ayından beri de sanal âlemde kurduğum sitelerle günümüze dek soru cevap şeklinde çalışmalara da devam ettim. Sonunda da, elhamdülillah, ateizme kayma ile başlayan süreç, ateizme kayanlara cevap serüvenine dönüştü ve bu çalışma gün yüzüne çıktı!

Bunca yıldan sonra, ateist ve oryantalist/misyonerlerle reelde tartışmalar, sanalda araştırmalar ve kitaplarından okumaların sonucunda onlarda gördüğüm hataları burada kısaca sıralamak istiyorum.

Ateist iddiaların birçoğu, ithamda bulundukları ayetin öncesi veya sonrası ile okunduğunda veya o konudaki tüm ayet veya hadisler bir araya toplanıp konu değerlendirildiğinde kendiliğinden çözüme ulaşmaktadır. Buna en klasik örnek olarak içkinin yasaklanması hakkındaki ayetleri verebiliriz. Bilindiği gibi toplum kademeli olarak bu yasağa hazırlanmış ve bu aşamalı eğitim dört ayetle (Nahl, 67; Bakara, 219; Nisa, 43; Maide, 90-91) gerçekleştirilmiştir. Aradan bir ayeti alan ateistler, ‘İslam’da içki yasak değil mi?’ diye sorabilmektedir. Yine aynı şekilde Kur’an'ın kullandığı bir diğer yöntem de ayetlerin diğer ayetlerle açıklanması, tefsir etmesi, istisnaların açıklanması, detayların belirtilmesidir. Mesela Kur’an'da, meleklerin Hz. Adem'e secde etmesinden bahsedilirken, şeytanın ise secde etmediği (İsra, 50; 61; Hicr, 31; Sad, 74; Bakara, 34) ifade edilir. Buradan hareketle şeytan melek mi sorusu gündeme gelebilmektedir. Halbuki başka bir ayet (Kehf, 50) şeytanın cin taifesinden olduğunu belirterek konuya açıklık getirmektedir. Yine mesela, ‘Allah’ın kalpleri mühürlendiği’ şeklinde yorumlanan bazı ayetleri, aynı ayetleri açıklayan ve bu mühürlenmenin ‘kötü amel işleyip, inat ile bu fiillerine devam etmek sonucu oluştuğunu’ hatta daha da ileri gidip bazı kafirlerin, ‘bizim kalplerimiz kilitlidir' şeklinde konuştukları için mühürlendiğini anlatan diğer ayetlerle okuyunca konu hakkındaki gerçek ortaya çıkmaktadır. Ama önyargılı okuyucu cımbızla Kur’an’ın bütünlüğünden herhangi bir ayeti çekip onu yorumlamaya kalkışınca doğal olarak ilahi vahyin amacı anlaşılamamakta ve hatta tam zıttı sonuçlara ulaşılabilmektedir.

Yani en önemli kural, “Kur’an’a parçacı yaklaşılmamalı, ayet ve sure bütünlüğü mutlaka gözetilmelidir.” (M. Hayri Kırbaşoğlu, Ahir zaman ilmihali, s. 141) İbni Teymiyye de, “Tefsir metotlarının en güzeli nedir?” şeklindeki bir soruya şu şekilde cevap vermiştir: “Kur’an’ın Kur’an’la tefsiridir.

Bir ayette kısa ve özlü biçimde zikredilen bir konu başka bir ayette açıklanır ve tefsir edilir. Yine bir ayette özet şekilde belirtilen bir husus başka bir ayette etraflıca izah edilir." (Teymiyye, Mukaddimetü't-Tefsir, XIII/363) İbni Kesir de yukarıda verdiğimizi iki metodu birleştirip şu şekilde formüle etmiştir: "Kur'an'ı Kur'an'la tefsir etmekte zorlandığın takdirde sünnete başvurman gerekir." (Tefsiru'l-Kur'ani'l-'Azim, I/3)

Arap dilinin zenginliğinden ve edebi derinliğinden habersiz olan bazı ateistler de çevirilerden kaynaklanan eksiklikleri Kur'an'a izafe edebilmektedirler. Ayetlerde var olan incelikler detay konular olduğu için çeviri-meallerde bunlar bazen aktarılmazlar. Ateistlere cevap için bu detaylar delilleri ile gündeme getirilince de bu defa ateistler "çevirilerde bu yok" diye itiraz edebilmektedirler. 'Çeviri hataları ateist iddialarına zemin teşkil edebilmektedir' ama bu konuda, 'hiçbir çeviri, aslın yerini tutamaz' (Abdülcelil Bilgin, Kur'an'da geçen bazı kalıplasmış ifadeleın meallerdeki karşılıkları ile ilgili eleştirel bir inceleme, NEÜİFD, Yıl 2010 Cilt: 29 Sayı: 29, s. 143; kurul.diyanet.gov.tr/Karar-Mutalaa-Cevap/2610/turkce-ibadet-meselesi; Mesut Cevher, Kalemname, Cilt: 8, Sayı: 15, s. 237) evrensel prensibini göz ardı etmemeli ve sadece çeviri yapan âlimler de suçlanmamalıdır. Aslında ateistler "Her tercümenin Kur'an'ın 'yorumu' olduğunu bilmiyorlar. Tercüme eserler, akademik çalışmalarda bile ikinci el kaynak olarak görülmektedirler." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 24) Cenevre üniversitesi profesörü Edouard Montet, yaptığı Fransızca Kur'an tercümesinin mukaddimesinde/önsözünde, "Arapça olarak Kur'an'ı bilenlerin hepsi, bu dini kitabın güzelliğini, üslubunun son derece mükemmelliğini görecektir ki, Avrupa dillerindeki 'bütün tercümeler' bu mükemmeliyeti hissettirip ifade etmek imkanından mahrumdur." (Montet, Le Coran, s. 53) demektedir. Oryantalist Marmaduke Pickthall, "Kur'an tercüme edilemez, ben bu kanaatteyim. Onun için Kur'an'ı tercümeye muvaffak olduğumu iddia etmiyorum, yalnız Kur'an'ın manalarını nakletmeye çalıştım. Bunda başarılı olduysam kendimi mutlu sayarım. Fakat bu eser, bu tercüme hiçbir vakit 'asıl Kur'an'ın yerini tutamaz' ve hiçbir vakit bu maksadı amaçlamamıştır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 218; Marmaduke Pickthall, Meaning of the Glorious Koran, I/3) derken, A. J. Arberry, "Asıl sorun Kur'an'ın nasıl okunacağının bilinmemesidir. Kur'an'ın eski Ahit'e benzediği zannından okuyucu kurtulmalıdır. Kur'an'ı anlamanın en iyi yolu, birçok yönlerden benzediği şiir şekli gibi, her zaman bir parçasını incelemektir. Kur'an Allah'ın Arapça indirdiği vahyidir. Orijinal metnin heyecan verici ve çekici özellikleri 'en mükemmel şekilde yapılmış tercümelerde bile' kaybolur." (The Holly Koran, s. 17) demekte ve Gai Eaton, "Hiçbir meal Kur'an olamaz." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 142) tespiti ile son noktayı koymaktadır. Özetle, "Meal asla Kur'an yerine konulamaz ve Kur'an'ın anlamını tam olarak yansıtamaz." (C. Karadaş, kafama Takılanlar 3, s. 24) Samimi olan bu gibi gayri müslimlerin itiraflarını yerli ateistlerin de birgün anlayacağını umut ediyoruz... Kur'an-ı Kerim'in tamı tamına, harfiyen tercüme edilmesi, ne kadar çaba harcansa da imkansızdır. Çünkü mukaddes kitapta açıklanmaya ihtiyaç duyan ayetler de bulunmaktadır ve bunları bizzat önce Hz. Muhammed (sav) açıklamıştır. Bu imkansızlık hususunda Georges Sale'in itirafı da önemlidir: "Kur'an'ı her ne kadar tarafsız olarak tercüme etmeye çalıştıysam da, okuyucularım Kur'an metnine bağlı kalınmış bir ifadeye muvaffak olamadığımı göreceklerdir.'' (Sebilu'r-Reşat, 1954,VII/310) Ateist arkadaşlara da, 'Tercümeler aslın yerine tutamaz; asıl metni karşılamıyor' deyince, 'Müslümanlar bizi ikna için çevirilerde olmayan yorumlar ekliyor' türü iddialarda bulunmaktadırlar. Mesela, Türkçeye 'yaratmak' şeklinde çevrilen kavram, Kur'an'da iki farklı kelime ile ifade edilir. Bedi' kelimesi 'yoktan var etmek' anlamına gelirken, 'haleka' kelimesi 'yaratılana sonradan şekil vermek' anlamındadır. Ama bu iki kelime de aynı kelime yani 'yaratmak' ile Türkçeye çevrilince ateistler, 'Demek ki sadece Allah yaratan değildir' diye kendilerince bir sonuca ulaştıklarını zannetmektedirler. Dolayısı ile Türkçeye parantez içi meal ile çeviri zorunluluğu ortaya çıkmakta, bu defa da ateistler, 'Kur'an'a ekleme yapıldı' ithamını ortaya atmaktadırlar! Halbuki her dilin kendine özel kuralları, edebiyatı ve sanatı vardır. En basitinden, mesela İngilizce'deki 'the' veya Fransızca'daki 'le, la, les' eklerinin karşılığı Türkçede yoktur ve çeviri yapanlar da bu incelikleri ayrıca belirtmezler. Ama çevirisi yapılan eserlerin içeriğinde, kelimelerinde, ruhunda bunlar

vardır. Dillerdeki bu tür incelikleri bilip de hâlâ Kur'an çevirilerine itiraz eden ateistler varsa, bu sadece onların taassup ehli ve önyargılı olduklarını gösterir! Eğer başka dillerin bu tür özelliklerini bilmiyorlarsa, kendilerince ortaya atılan iddialara cevap verirken bu konuları gündeme getirenlere bilmediklerini bilip itiraz etmemeleri gerekmektedir! Tabii ki tüm bu hatırlatmalar gerçeği arayanlara yönelik olan hatırlatmalardır. Yoksa 'ön yargıyı parçalamanın atomu parçalamaktan daha zor olduğuna' yaklaşık 35 senedir ateistlerle yaptığım münazaralarda defalarca şahit olmuşumdur…!

Yine tam anlamı ile "Kur'an-ı Kerim'i anlamak için Kur'an'daki 'muhkem müteşabih, mutlak mukayyet, mücmel mufassal, siyak sibak, aksam' gibi ilimleri de bilmek gerekir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 154) Unutulmamalıdır ki, Arap dili çok edebi/sanatsal bir dildir. Bu nedenle de Arapça'daki edebi sanatlar (teşbih, mecaz, tefennün, iltifat) hakkında bilgi eksikliği olursa, ateistler hatalı sonuçlara ulaşabilmektedirler! Bu konulardaki örneklere 'Kur'an, icaz, belagat' ve 'Teşbih, mecaz' adlı yazılarımızdan ulaşılabilir.

Her insanın müfessir yani Kur'an yorumcusu olamayacağı bir gerçektir. İstisna da olsa, ayetlerin arka planı, iniş nedeni (sebebi nüzul), kelimelerin Arapça kökenlerinin birden çok anlamı barındırması gibi konuları bilen 'uzman' kişilerin yorumlarına da müracaat etmek gerekebilmektedir. Ayetlerin sebebi nüzulünü bilmek kadar bir konudaki hadislerin tüm rivayet/senetlerini ele alarak ve genel emir/yasaklar içindeki konumu/amacını/hikmetini bilinerek yorum yapmak da gerçeğe ulaşılmasında yardımcı olacaktır.

Önemli bir husus da ateist ve oryantalistlerin iddialarında çelişki içinde bulundukları gerçeğidir. Metotsuzlukları, ön yargılı yaklaşımları ateist ve oryantalistlerin en büyük handikaplarını oluşturmaktadır. Birinin savunduğunu diğeri kabul etmemekte, Kur'an ve Efendimiz Hz. Muhammed'e bakış açılarında ve ithamlarında bir birlik içinde hareket edememektedirler. Bu konuda, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Oryantalizm yanılgısı' ve 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Bunun dışında, 'bazı' iddia sahiplerinin samimiyetsizliği, kendilerine verilen bilimsel cevaplar karşısında hemen konuyu değiştirmeleri, bilimsel alt yapıları olmadan ve daha da kötüsü bilmediklerini bilmeden ve savundukları görüşlerle ilgili alt yapıları olmadan, kulaktan dolma, kopyala yapıştır tarzı, 'önceden verdikleri karara' ulaşmalarını sağlayacak çelişkili her türlü iddiayı rahatlıkla ve umursamazca savunmaları da, amaçlarının hikmete, gerçeğe ulaşmak olmadığını göstermektedir. Aslında bazı ate/deistlerin bilinçaltında da, 'hayatıma karışan bir kurallar silsilesini istemiyorum' mantığı yatmaktadır. Bu konuda detaylar için, 'dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Bilim değişmez mi?', 'Deizm yanılgısı' adlı yazılara da bakılabilir.

İslam'a alternatif hayat görüşü sunanların içinde bulundukları yaşam tarzı ve tarihte uygulanamaz olduğu ispatlanmış fikirleri de, ateizmin başka bir paradoksunu oluşturmaktadır. Ateist veya oryantalist görüşleri savunanların savundukları görüşlerin dünyayı ne hale getirdiği ortadadır. Bu konuda, 'İslam barış dinidir', 'Batı medeniyeti', 'Oryantalizm yanılgısı', 'Ateist akıl' adlı yazılarımıza da bakılabilir.

İslam bir bütündür. (Bakara, 85) Bu nedenle de İslam'ın iman, ahlak, ibadet, muamelat konularındaki emir ve yasakları bir arada değerlendirilmelidir. Muamelat hakkındaki herhangi bir konu ele alınırken onun ahlak, ibadet, iman gibi konularla bağlantıları da göz ardı edilmemelidir. Basketboldaki bir kural ile futboldaki bir hareketin değerlendirilmesi ne kadar mantık dışı ise, İslam'ın bütünlüğü içinde gayet mantıki, tutarlı ve insani olan bir kuralın oradan çıkarılıp, başka bir sistem içinde değerlendirilmesi de aynı derecede mantık dışı olmaktadır.

Özellikle İslam'ın had cezaları veya kadın hakları gibi konularda bu nedenle yanlış sonuçlara ulaşılmaktadır. "Tarafsız ve önyargısız inceleyenler, İslam'ın getirdiği hukuk düzeninin kendi içinde adil ve hakkaniyetli olduğunu görürler. Bir hukuk sistemi kendi bütünlüğü içinde değerlendirildiğinde ancak doğru ve hakkaniyetli bir yaklaşım sergilenmiş olunur. Kur'an'da hükümlerin sistem bütünlüğü içinde tutarlı ve adaleti sağlayıcı olduğunu kavrayamayanlar sistem içinde tek tek parçaları alıp, oradan eşitsizlik ve adaletsizlik çıkartmaya çalışmaktadırlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 38, 44) 'Modernite doğrudur, İslam ona uymuyorsa yanlıştır.' dogması da diğer bir yanlış mantığın sonucudur. Bilim son noktasına varmış, akıl her sırrı çözmüş gibi ön kabullerle hareket edilmesi bazı ateist arkadaşları yanlış sonuçlara götürmektedir. İdeolojik yaklaşımlar ve ezberlettirilen ön kabuller de bu kategoride ele alınabilir. 'İslam'da kadın hakları', 'cihad', 'İslam'da had cezaları', 'İslam ve bilim', 'Bilim değişmez mi?', 'Modernizm ve kadın' adlı yazılarımız da bu konuları ele almaktadır.

Sonuç itibari ile İslam, 'tevhit, adalet, emanet' merkezli bir dindir ve pratiğe de, 'ilim, amel ve ihlas' ile yansır. Kim hangi teoriyi savunursa savunsun, tarih, İslam'ın tüm görüşlerden daha üstün olduğunun örnekleri ile doludur. Bu konuda da, 'İslam barış dinidir', 'İslam'da kadın hakları', 'Modernizm ve kadın', 'Batı medeniyeti' ve 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Ateistlere Kur'an dersi

Kur'an'ın temel özellikleri

Hz. Muhammed hariç diğer tüm peygamberler bir 'bölge ve topluma' gönderilmiştir. Kur'an ise evrenseldir ve tüm insanlığa hitap eder.

Kur'an, İslam'ın Hz. Adem'den itibaren gelen din olduğunu beyan eder. 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir. "Her peygamber hayatı boyunca yaşadıkları dönemlerdeki itikadi sapmalar ile mücadele eder." (Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 18) Her peygamber geldiği toplumda, önceki peygamberin anlattıklarından unutulanları, eksik olanları, başta 'tevhid, adalet, ahlak, ibadet, kul hakkı' gibi konuları insanlara tebliğ eder.

"Kur'an, bir insanın oturup yazdığı ya da içini doldurdu bir metin değildir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 16) Kur'an'da konular giriş, gelişme, sonuç şeklinde sıralanmaz! Konular Kur'an'ın değişik yerlerine serpiştirilmiştir. Bu nedenle de Kur'an'daki bir konu hakkında bilgi sahibi olmak veya "Kur'an'dan açık bir fikir edinmek istiyorsak birçok suresine dağıtılmış haldeki ilgili ayetlerini bir araya toplamak gerekmektedir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 217) Kur'an'daki herhangi bir konu araştırılırken tüm Kur'an gözden geçirilmelidir ki, araştırılan konunun 'Kur'an bütünlüğü içindeki yeri' net olarak anlaşılabilsin. Bunu, tabiatta dağınık gibi gözüken ama bir bütün halinde hayatın devamını sağlayan unsurlara benzetebiliriz. Her biri farklı, ayrı, özeldir ama tümü ahenkli bir bütünü oluşturur. Kur'an'ın da kendine has bir üslubu vardır. Önceden ateist iken İslam'a dönüş yapan Altay Cem Meriç, Kur'an incelemeleri sonucu vardığı sonucu şöyle özetlemektedir: "Kur'an üslubundan anladığım o ki, Kur'an'da bir sure içerisinde bir konuyu anlatırken özellikle farklı tekil örnekler verilir ve ardından bir kritik cümle ile çok geniş bir şekilde bütün olguları toplayıp eline alır. Eğer tekil örnekler arasındaki bağlantılara dikkat etmezseniz burayı ıskalamanız muhtemeldir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 80) Ateistler gibi oryantalistler de bu konuda hem önyargılıdırlar. Mesela "Oryantalist Dozy, Kur'an'ın tıpkı insanların yazdığı kitaplar gibi bir önsözünün ve çeşitli bölümlerinin olmasını istemektedir." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 205)

Kur'an'daki tüm konular, birbirleri ile irtibatlıdır. İman, amel ile ayrılmaz bir bütünlük oluşturur. Önce iman, sonra ibadet ve ahlak, sonra muamelat ve ukubat gelir. "İman alanı temel alan olup ibadet ve ahlak bunun üzerine kurulur." (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 8) Tümü, bir bütünün parçalarını oluşturur. "İslam, kendi başına organik bir bütündür" (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 28) ve "Kur'an'ın bir kısmının anlaşılması için, diğer bir kısmına müracaat edilmelidir. Ayetlerin hepsine, birbirini tamamlayan bir bütün olarak bakılmalıdır. Bu şekilde hareket edince görülecektir ki, onda herhangi bir çelişki söz konusu değildir." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 353) Unutmayalım ki, "Bir olguyu bütünden koparıp değerlendirirseniz, piyon haline gelirsiniz." (Soner Yalçın, Samizdat, s. 430) Dolayısı ile "Kur'an'ın konularını, hedeflerini anlamak isteyenin; Kur'an'ın bölüm ve ayet toplulukları arasındaki öncelik ve sonralığı, uygunluğu, irtibat ve dokuyu mutlak göz önünde bulundurmaları gerekir." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 456)

Kur'an'ın yazılışı nesir/düz yazı gibi olsa da, Kur'an mesajını şiirsel bir üslup ile verir. Bu konuda, 'Kur'an, icaz, belagat' başlıklı yazımıza bakılabilir.

Ayetlerin öncelikli hedefleri olduğu gibi, ikinci hatta üçüncü amaçları da bulunabilir. Kur'an bunu bazen bir kelime, bazen bir ara cümle ile verir.

Ayetler bazen bir kelime, bazen 100 kelimeden oluşabilir. Bir ayet bir konudan bahsedebilirken, bazen de bir kaç konuyu da içerebilir. "Kur'an'ın iki temel içeriği vardır: Esaslar ve vasıtalar. Esaslar, Kur'an 'ın indiriliş hedeflerini, Allah'ın sıfatlarını, ahiret gününü, ilahi kitapları ve peygamberleri, hukuk, ahlak, sosyal, siyasi, ferdi ve ekonomik kuralları içeren bölümlerdir. Bunların dışında kalan kıssalar, uyarılar, teşvikler, deliller, ahiret olayların içeren hususlar, ilke ve hedeflere; esaslara destek sağlayan Kur'an'ın bölümleridir. Bunlara vesileler denir." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 181) Yani Kur'an'daki ayetlerin bir kısmı amaç, bir kısmı araçları ifade eder.

Kur'an'ın üslubunu bilmeyen, metodunu kavrayamayan, dilini çözemeyen, ruhunu yakalayamayanlar onu anlayamazlar! Sonradan Müslüman olan Fransız Profesör Meyerovitch'in dediği gibi, "Kur'an'ı okumada asıl kural, Kur'an'ı o anda size doğrudan doğruya vahyediliyormuş gibi okumaktır. Bazen ikinci bir okuyuşta, zihninize bambaşka bir mana gelebilir." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 49)

Tekrar gibi gözüken ayetlerin mutlaka başka hedefleri vardır ve bağlantı kurduğu konular ile farklı mesajlar verirler. "Kur'an'da aynı konuya birçok yerlerde temas edilmiş, fakat her defasında meselenin bir başka yönü ele alınmıştır." (Emin Işık, Kur'an'ın Dil Üstünlüğü, Zafer Dergisi, Mayıs 1986 113. Sayı)

Temel kavramları, 'tevhid, ahiret, peygamberlik, ibadet, salih amel, ahlak, muamelat, adalet, hak, emanet, istişare ve takva'dır! Tüm Müslümanlardan, bu kavramların hayatlarına yansıtılması istenir.

Kur'an'da; 'Allah, vahiy, insan, hayat, tabiat, evren ve birbirleri ile irtibatlarının nasıl olacağı anlatılır.

Kur'an'da bol miktarda sanatsal/edebi anlatımlar bulunur. "Arapça, üslup yönüyle zengin bir dil olduğu kadar edebi sanatlar açısından da oldukça zengin bir dildir ve bu, verilecek mesajın değişik boyutlarda sunulması için büyük avantaj sağlamaktadır." (Muhammet Vehbi Dereli, Arap dili ve edebiyatının İslam medeniyeti için önemi, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sayı: 49, Bahar 2020. s. 71) İslam'ı biraz araştıran bir Yahudi bile Arap dilinin zenginliğini hemen fark edebilmektedir. Üzeyir

Garih: “Arapça çok zengin bir lisandır.” (Can Kıraç, Anılar olaylar, s. 303) demektedir. “Arapça zengin bir etimolojiye ve morfolojiye (sarf) sahiptir. Oryantalist Louis Massignon’un ifadesi ile ‘Arapçada var olan her bir sesin, bir niteliği, bir çıkışı, bir işareti, bir ifadesi, bir iç anlamı, bir parıltısı, bir yankısı ve bir vurgusu’ vardır." (M. Halil Çiçek, Kur’an’da Anlam Zenginliği, s. 25)

Kur’an, her yüzyılda insanların dikkatini kendine çekecek içerikleri barındırır. Bunlar bilimsel ayetler olabileceği gibi, muamelat veya ibadete dönük ayetler de olabilir.

Kur’an’daki tüm emir ve yasaklar, insanın hem dünya hem ahiret mutluluğunu amaçlar. Emirler insanların yararına; yasaklar insanın zararına olanların bütününü ifade eder.

Kur’an, âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd ile başlar ve insan ile cinlere dikkat çeken ayet ile son bulur. Cennete gireceklerin son duaları da, Kur’an’ın ilk ayeti olacaktır: “Âlemlerin Rabbi olan Allah’a hamdolsun.” (Yunus, 10)

Kur’an anayasadır; kuralları koyar. Sünnet ise bu kuralların nasıl uygulanacağını gösterir. En önemlisi de “Kur’an, okundukça değil yaşandıkça değerlenir, anlaşılır.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 17)

İslam'ın ruhunu tam anlayabilmek için, herhangi bir konuyu İslam'ın geneli içindeki konumuna göre değerlendirmek, diğer kavramlarla olan bağlantısını netleştirmek ve sonra alternatifleri ile karşılaştırmak gerekir. Şimdiye kadar yapmış olduğum tüm karşılaştırmalar da ki, Hristiyanlık, liberalizm, sosyalizm, ateizm, deizm, nihilizm dahil, İslam dünya görüşünün hepsine galip geldiğine defalarca şahit oldum!

Körelmiş organlar

Evrimcilerin "körelmiş organlar" diye lanse ettiği yapıların her birinin bir görevi olduğu artık bilinmektedir. Bu iddia aynı zamanda dolaylı olarak köreldiği iddia edilen organlardan çok daha fazla kıyaslanamayacak sayıdaki "körelmemiş" organların da kurulmuş dev bir mekanizmanın bir parçası olarak çalıştığının da itirafı olmaktadır!

Tarihi Süreç

1893 yılında Alman anatomist Robert Wiedersheim bir körelmiş organlar listesi hazırlar. Bu tarihten önce de insan vücudunda işlevsiz organlar olduğu ileri sürülüyordu. Charles Darwin de söz konusu organların evrimsel gelişim süreci içerisinde işlevsiz kalarak köreldiğini söylemiş ve bu organları ortaya attığı Evrim Teorisi'nin kanıtlarından biri olarak ileri sürmüştü. Günümüzde bu listelerde yer alan organlar tartışma konusu olmaktan çıkmıştır. Mesela hipofiz, tiroid ve timus bezlerinin görevleri kesin olarak anlaşılmış durumdadır. Listede yer alan diğer organlar hakkında da artık 100 yıl öncesine göre insanlık çok daha fazla bilgiye sahiptir. Ancak bazı insanlar, 100 yıldır süregelen tüm bilimsel çalışmaları görmezden gelerek, 100 yıl öncesinin iddialarını günümüze taşımaya devam etmektedirler. Tartışma konusu yapılan organlara sırasıyla bakalım.

Apandisit: Histolojik yapısı incelendiğinde ihtiva ettiği bol miktardaki lenf nodülleri hemen dikkati çekmektedir. Son derece zengin bir kanlanmaya da sahip olan bu organın, bağırsak ilişkili 'lenfoid doku sistemi'nin bir elemanı olarak işlev gördüğü anlaşılmıştır. Son çalışmalar apandisin aynı zamanda hormonal bir merkez olduğunu, bağışıklık sistemi hücrelerini depoladığını ve barsak homeostazinin sağlanmasına da katkı sağladığını ortaya koymaktadır. Apandisin ameliyatla çıkarıldığı durumlarda bazı hastalıkların görülme riskinin arttığı konusunda da son 40 yıla ait pek çok yayımlanmış bilimsel makale mevcuttur.

Kuyruk Sokumu Kemiği: Pelvis tabanının sağlam bir şekilde döşenebilmesi için ilgili kasların orta hatta tutunabileceği bir kemiğe ihtiyaç vardır. Ayrıca bu kemik sabit bir destek noktası teşkil ederek fekal nkontinansın sağlanmasına da katkıda bulunmaktadır. Sıkça iddia edildiği gibi bazı insanların kuyruklu doğduğu da doğru değildir. Kemik ve kıkırdak gibi temel kuyruk elemanlarından yoksun olan bu söz konusu yapı, çok nadir görülen bir doğumsal anomalidir. Kuyruk sokumunun görevlerini ise, "tendonlar, bağlar ve kaslar için bir bağlanma yeri oluşturmak, bazı pelvik taban kaslarının eklenme noktası olmak, oturma pozisyonundayken kişiyi desteklemek ve dengelemek" şeklinde sıralanabilir.

Vücut Kılları: Başımızı soğuktan ve güneş ışınlarından koruyan saçlar, terin göze inmesini engelleyen kaşlar, göze gelen bir travmayı önceden fark ederek göz kapaklarını kapatan refleks mekanizmayı başlatan kirpikler, yabancı partiküller için bir filtre görevi gören burun ve kulak kılları vücudumuzdaki özelleşmiş kıllardır. Cinsel kimliğin kazanılmasında ve kişiliğin gelişiminde de rol oynayan seksüel kıllar vardır. Ayrıca tüm vücuda yayılmış vücut kılları, köklerini saran zengin sinir ağı sayesinde bir dokunma reseptörü olarak görev yapmakta ve cisimlerin vücutla ilk temasını ve hareketini saptamaktadır.

Köpek Dişleri: Ağzımızdaki dişlerin şekilleri ve yüzey özellikleri yapacakları göreve en uygun bir biçimde tasarlanmıştır. Kesici dişler, düz ve keskin yüzeyleriyle âdeta makasın iki ağzı gibi davranarak besinleri keser. Sivri yüzeyli olan köpek dişleri, sert gıdaların parçalanmasında görev alır. Girintili-çıkıntılı geniş yüzeyleriyle azı dişleri de besinleri öğütür.

Kulak Kası: Sesin hangi yönden geldiğinin belirlenmesinde kulak kepçesinin özel şeklinin önemli bir rolü vardır. Bu şeklin oluşmasında ve korunmasında kulağın iç ve dış kasları da rol almaktadır.

Yirmi Yaş Dişleri: Erişkin insanların pek çoğunda çeneler yeterli büyüklüğe ulaşamadığından, yirmilik dişlerin çıkmasında problemler yaşanmaktadır. Çenelerin yeterli büyüklüğe ulaşamamasının nedeni, yumuşatılmış besinlerin beslenmedeki oranının artması ve bu nedenle çenelerin daha az kullanıldığı bir beslenme alışkanlığının benimsenmiş olmasıdır. Bu çevresel bir etkidir ve genetik bir farklılaşma olmadığına göre evrimle de bir alakası yoktur.

Gözdeki Yarımay Çıkıntısı: Konjonktivanın katlanmasıyla oluşan bu yapının, ihtiva ettiği lenfoid doku ve sekretuar (salgı yapıcı) elemanlar sayesinde gözün korunmasında özel bir öneme sahip olduğu anlaşılmıştır. Gözün mediyalinde yerleşmiş olması da bu açıdan bakıldığında amaca uygundur.

Köprücük Kası: Bu kas, köprücük kemiği ve ilk kaburga arasında yerleşmiş olup, buradan geçen damar-sinir paketini korumaktadır.

Dizkapağı Kemiği: Bu kemik dört başlı uyluk kasının kaval kemiğine yapıştığı yerdeki açıyı artırarak, ilgili kasın döndürücü etkisini artırmakta ve kirişin ekleme sürtünmesini de önlemektedir. Kemikteki aşınmanın etkileri ileriki yaşlarda hissedilmekte ve önemi daha da iyi anlaşılmaktadır.

Plantaris Kası: Uzun tendonu ve kas iğciklerinden zengin gövdesiyle proprioseptif duyunun sağlanmasında görev almakta ve gastroknemius kasıyla koordineli çalışarak bacak hareketlerinin düzenli ve amaca uygun bir biçimde gerçekleştirilebilmesine yardımcı olmaktadır.

Paranazal Sinüsler: Temel görevleri, sürekli ve belli bir yönde hareket eden mukozal salgılar üreterek solunum havasını temizleme, nemlendirme, kafa kemiklerini hafifletme, sesin rezonansına katkı yapma, beyin içi ısısının izolasyonu gibi görevleri vardır.

Avuç içi Kası: Bu kas, deri altı yağ dokusunu derin fasya ile birbirine bağlayarak avuç içinde güçlü bir aponevroz teşkil eder.

Palmaris Brevis Kası: Kavrama eylemi sırasında ulnar taraftaki avuç içi derisini gerer, avuç içi çukurunu derinleştirir, tekrarlayan kavrama eylemleri sırasında ulnar siniri ve ulnar arteri sıkıştırıcı kuvvetlerden korur. Hipotenar kabartıyı belirginleştirerek ve bu bölgedeki deriyi de kırıştırarak elin kavrama yeteneğini artırır.

Beşinci Ayak Parmağı: Ayaklarımız üzerinde durduğumuzda yükün önemli bir kısmı başparmaklarımızca karşılanır ve diğer parmakların fazlaca bir önemi yoktur. Ancak yürümeye başladığımızda, bir ayağımızı yerden kaldırmamızla birlikte yükün tamamı yerdeki diğer ayağın üzerine biner. Bu sırada vücut ilave yükü karşılamak için bazı pozisyon değişikliklerine gider. Bunlardan biri de yerdeki ayağı inversiyona getirerek yükü dış kısımlara doğru yaymaktır. İşte serçe parmaklarımız, hareketler sırasında ayağın dış kısmına binen ilave yükleri karşılayabilecek bu tasarıma sahiptir.

Vomeronazal Organ: Yakın zamana değin, fetusta belirdiği fakat daha sonra ortadan kalktığı zannedilirdi. Ancak son yıllardaki bilimsel çalışmalar erişkin insanlarda da bu yapının varlığını

ve işler halde olduğunu ortaya koymuştur. Bu organın anne ve bebek arasındaki duygusal bağlantıdan cinsel tercihlere kadar pek çok olayı çok kuvvetli bir biçimde yönlendirdiği de bilinmektedir.

Sünnet Derisi: Sünnet derisi buraya kadar saydığımız yapılardan daha farklı bir konumdadır. Çünkü bu yapının varlığı erkekte üriner enfeksiyonların, cinsel yolla bulaşan hastalıkların ve penis kanserinin görülme riskini önemli ölçüde artırmakta ve bu yapıyı taşıyan erkeklerin eşlerinde de serviks kanseri daha sık görülmektedir. Hayata sünnet derisiyle devam etmenin sakıncalı olduğu açıktır ancak yine de hayata sünnet derisiyle gelmenin bazı faydaları da vardır. Mesela bu yapı ürettiği yağdan zengin bir madde sayesinde penis başını anne rahmindeki sıvı ortama karşı kimyasal olarak korur ve mekanik olarak da bir ambalaj görevi görür. Bu mekanik koruyuculuk belki de erken bebeklik döneminde de devam ettiği söylenmektedir. Sünnet olmak, tırnak kesmek ve traş olmak gibi dış müdahaleye ihtiyaç duyan nadir bedensel özelliklerimizden biridir.

Transvers Torasik Kaslar: Ekspiratuar fonksiyonlarının yanı sıra, sternumun stabilitesinin sağlanmasında da işlev görmektedirler.

En son olarak ileri sürülen bir iddia:

Evrimci new ateistlerin önde gelenlerinden Dawkins, zürafalarda bulunan (Vagus) Recurrent Laryngeal sinirinin beyinden çıktığını ve gereksiz bir şekilde aşağıya doğru indiğini ve geri döndüğünü, aklı başında 'hiç bir mühendisin' böyle bir hata yapmayacağını ileri sürmüştür. Görüldüğü gibi Dawkins ve benzeri evrimciler, görevi hakkında bilgi sahibi olmadıkları organları evrime delil olarak kullanmaktadırlar. Buna alıştık da acaba gerçekte olan nedir? Bir sinirin kısa yoldan beyne ulaşmak varken kalbe kadar inip dönmesi tasarım değil hata olduğunun mu göstergesidir? Bakalım!

"(Vagus) Recurrent Laryngeal, beyinden çıkıp yutak, gırtlak ve aşağı inerek yemek borusu ve soluk borusunun etrafında, diyaframa kadar pek çok organın parasempatik aktivasyonu uyaran ve bu kısımlara dallar veren bir sinirdir. Vagus siniri kollarından olan bu sinirin kalp hizasına inme nedeni de kalp sinir ağına bir dal vermesi ve kalp atımı dahil kas dokusunu kontrol etmesidir. Bir başka özelliği ise baştan kalbe kadar giden bölümde; yukarı çıkan ve aşağı inen damarların ve sinirlerin oluşturduğu bu U sistemi, ters yönde akan kan damarları toplam basıncını sıfırlar, böylece hayvan ani kanamalara neden olacak iç basınçtan kurtulmuş olur. Çünkü bu işlev, zürafa gibi uzun boyunlu canlılar da çok daha güçlü ve etkili olur. Bu sistemin çalışmaması ya da olmaması canlı için basınç kaynaklı beyin kanaması demektir. Kısacası, beyinden atardamara kadar uzanan ve geri dönen, anlamsız bir yol kat ettiği iddia edilen bu sinir, beyne gelen kanın basıncını ve miktarını ayarlar." (Wood, W. F. & Weldon, P. J. The scent of the reticulated giraffe Giraffa camelopardalis reticulata. Biochemical Systematics and Ecology, 30, 913 - 917, 2002)

Sonuç

"Körelmiş organ" sayılan appendiksin, gerçekte vücuda giren mikroplara karşı mücadele eden lenf sisteminin bir parçası olduğu belirlendi. Bu gerçek, 1997 tarihli bir tıp kaynağında şöyle belirtilmektedir: Vücuttaki timus, karaciğer, dalak, appendiks, kemik iliği gibi başka organlar lenfatik sistemin parçalarıdır. Bunlar da vücudun enfeksiyonla mücadelesine yardım ederler. (The Merck Manual of Medical Information, Home edition, New Jersey: Merck & Co., Inc. The Merck Publishing Group, Rahway, 1997)

Evrimciler tarafından insanın atası olduğu söylenen bazı maymunlarda appendiks bulunmaz. Körelmiş organlar tezine karşı çıkan biyolog H. Enoch bu mantık hatasını şöyle dile getirmiştir:

“İnsanların appendiksi vardır. Ancak daha eski ataları olan alt maymunlarda appendiks bulunmaz. Sürpriz bir biçimde appendiks, daha alt yapılı memelilerde, örneğin opossumlarda tekrar belirir. Öyleyse evrim teorisi bunu nasıl açıklayabilir?” (H. Enoch, Creation and Evolution, s. 18-19) New York Sina Dağı Tıp Fakültesi Anatomi ve Fonksiyonel morpholoji direktörü ve Amerika Anatomisyenler derneği’nin başkanı Jeffrey Laitman: “İnsanlar, ‘gereksiz organı aldırabilir ve hâlâ yaşayabilirsiniz’ derler ama bu mantığa dikkat etmek gerek. Sol bacağını da aldırıp hâlâ yaşayabilirsin. Ama vücuttaki bir organı ne zaman aldırsan ya da değiştirsen, ödenmesi gereken bir bedel vardır!”

Evrimci Çağrı Mert Bakırcı da tüm bu gelişmelerden sonra şu şekilde bir açıklama yapmak zorunda kalmıştır: "Körelmiş organlar işlevsiz olmak zorunda değiller, işlevsel olabilirler, evrimsel süreçte başka görevler üstlenmiş olabilirler, evrimsel sürecin bir öngörüsü yok." (evrimagaci.com, 10.2.2023 ve youtube kanalındaki açıklaması)

Konuyu öngörüsüz evrime konuyu bağlasa da, bu bile evrimci biri için bir ilerleme kabul edilebilir...!

"Araştırmalar, körelmiş organların hiç de işlevsiz olmadığını buldu." (Evrimci National Geographic dergisi, 30 Temmuz 2009) Kendisi de bir evrimci olan S. R. Scadding, Evolutionary Theory (Evrimsel Teori) dergisinde yazdığı "Körelmiş organlar evrime delil oluşturur mu?" başlıklı makalesinde şu gerçeği itiraf etmektedir: “Biyoloji hakkındaki bilgimiz arttıkça, körelmiş organlar listesi de giderek küçüldü. Bir organın işlevsiz olduğunu tespit etmek mümkün olmadığına ve zaten körelmiş organlar iddiası bilimsel bir özellik taşımadığına göre, ‘körelmiş organlar’ın evrim teorisi lehinde herhangi bir kanıt oluşturamayacağı sonucuna varıyorum.” (S. R. Scadding, Do 'Vestigial Organs' Provide Evidence for Evolution?, Evolutionary Theory, cilt 5, Mayıs 1981, s. 173)

Kısacası, biz Müslümanlara karşı ‘boşlukların tanrısı’ iddiasında bulunan evrimci ateistlerin aslında kendileri, ‘işlevini bilmedikleri organları’ evrim iddialarına delil olarak kullanıp sonra da kulakları üzerine yatmaktan vazgeçme zamanları geldi de geçmektedir! Unutulmamalıdır ki teistler evrime değil de "Tasarımın var olduğu sonucuna bilmediklerimizden değil, son 50 yıl boyunca öğrenmiş olduklarımızdan varıyorlar." (Michael Behe, Behe's Seminar in Princeton, 1997)

Ek; Junk DNA/Hurda DNA iddiasına cevap için ‘evrim’ adlı yazımızda cevap vermiştik!

İfk Olayı

Resul-i Ekrem Mustalik Gazvesi'nden dönerken onunla beraber olan eşi Hz. Aişe, konakladıkları bir yerde sabaha karşı hareket emri verildiği esnada özel ihtiyacını gidermek üzere ordugahtan uzaklaşmıştı. Geri gelirken boynundaki Yemen akiği gerdanlığın düşmüş olduğunu fark etmiş ve kendisini bekleyecekleri düşüncesiyle dönüp aramaya koyulmuştu. Ancak karanlıkta onu bulup el yordamıyla tanelerini toplayana kadar çok vakit kaybedince, kadınlar deve üzerine konan kapalı odacıklarda seyahat ettikleri ve Hz. Peygamber'in eşlerinin artık perde arkasından konuşup görüşmeleri emri de gelmiş (Ahzab, 53) olduğu için onun devesini çekenler, kendisini mahfede zannederek yola çıkmışlardı. Hz. Aişe konak yerine geldiğinde diğerlerinin hareket ettiğini görünce, yokluğunun anlaşılıp aramaya çıkacaklarını düşünerek orada beklemeye başlamıştı. Ordunun artçılarından Safvan b. Muattal es-Sülemi, görevi gereği kamp yerini kontrol ederken ona rastlar ve devesini yere çökertip, kendisi de uzaklaştıktan sonra Hz. Aişe'yi devesine bindirip hayvanın yelesinden tutar ve kendisi de yaya olarak yola çıkarlar ve bir süre sonra da orduya yetişirler. Fakat hızlı yürümekle birlikte kendisi yaya olduğu için kafileye ancak kuşluk sıcağında mola verdikleri yerde ulaşabilirler. Hz. Aişe olayı şöyle anlatır: "Safvan, devesini ıhdırdı. Beni, binsin diye ayağını devesinin ön ayağına bastı. 'Bin' dedi ve kendisi geri çekildi. Ben de hemen kalkıp deveye bindim. Kendisi de devenin başını, yularını çekerek askerlere yetişmek için süratle ilerlemeye başladı." Nihayet asker, konak yerine inip yerleştiği sırada idi ki Safvan'ın devemin yularını çekerek konak yerine getirdiği görüldü. (İbn Hişam, es-Sîre, III/310-311; Müslim, 8:113-114) Söz konusu gecikme başlangıçta kötüye yorumlanmamış, hatta kimsenin dikkatini bile çekmemişken, hicretten önce Hazrec kabilesinin reisi olan ve Medine'nin yönetimi kendisine verilmek üzere iken Hz. Peygamber'in gelmesiyle bundan 'mahrum kalan' Abdullah b. Übey b. Selul'ün başlattığı dedikoduyla birlikte iç huzursuzluklara yol açan önemli bir olay halini alır. İslamiyet'i istemeyerek kabul ettiği için 'münafıkların reisi diye bilinen Abdullah b. Übey ile adamlarının' Resul-i Ekrem'i ve kayınpederi Hz. Ebu Bekir'i küçük düşürmeye ve aralarını açmaya yönelik sözleri, bazı müminlerin de katılmasıyla kısa zamanda yayılma eğilimi göstermişti. Sefer dönüşü rahatsızlanarak bir ay kadar yatan Hz. Aişe ise söylentileri duymamış, sadece bu süre içerisinde daha önceki rahatsızlıklarında gösterdiği ilgiyi göstermeyen Resulullah'ın odasına seyrek uğramasından bir şeyler olduğunu sezmişti. Hz. Aişe, hastalığının nekahet döneminde babasının teyze kızı Ümmü Mistah'tan oğlunun bu dedikoduyu anlattığını duymuş ve üzüntüsünden tekrar hastalanmış, (Müslim, Tevbe, 56) arkasından da Hz. Peygamber'den izin alıp babasının evine gitmişti." (TDVİA, 21/507–509) Hz. Ömer, "Ya Resulallah! Haşa! Bu büyük bir kara çalma ve iftiradır. Kesinlikle biliyorum ki, bu, münafıkların yalanlarından birisidir" ve Hz. Ali de "Ya Resulallah! Bir gün bize namaz kıldırıyordun. Namaz içinde iken, ayakkabılarını çıkartmıştınız. Size uyarak biz de çıkartmıştık. "Namaz bitince, ayakkabılarımızı çıkarmanın sebebini bize sormuştunuz. Biz de sana uymuş olmak için çıkardığımızı söylemiştik. Bunun üzerine siz; 'Temiz olmadıkları için, onları çıkarmamı bana Cebrail emretti' demiştiniz. "Böyle ayakkabılarına bulaşan pislik size bildirildiği ve onları pislik bulaşığından dolayı çıkarmanız size emredildiği halde, ailenize, namus kirletecek kötülüklerden bir şey bulaşsın da, onu çıkarmanız için size emredilmesin, olur mu hiç?" (Nureddin Halebi, İnsanü`l-Uyun, II/624-625) şeklinde yorum yaparlar. Yine Hz. Ali, gerçeği öğrenmek için Aişe'nin cariyesi Berire'nin tanıklığına da başvurulabileceğini söyler. Berire, "Hanımı için iyilikten başka bir şey bilmediğini" söyler. Berire, Hz. Aişe'yle sürekli beraberdir hatta belki de Hz. Peygamberden daha fazla yanında bulunuyordu. (Hişam, Sire, III/313-314; Müslim, 8:115) Zaten Safvan erkeklik gücü olmayan (Hasur: Manevi takvasından dolayı kadınlara yaklaşmaya rağbet etmeyen) birisi idi. Bunu kendisi de açıkça ifade etmişti. (İbn Hisam, Sire, s. 306, Müslim, Tevbe, 57) Hz. Peygamber'in hanımlarından hiçbiri iftirada en ufak bir rol almadıkları gibi onu tasvip edici en ufak bir söz bile söylememişlerdir. O kadar ki, uğruna kız kardeşi Hamne bint-i Cahş'ın iftirada rol oynadığı Hz. Zeyneb bile Hz.

Aişe hakkında sadece iyi sözler sarfetmiştir. Bizzat Hz. Aişe (r.a) bunu şöyle açıklar: "Hz. Peygamber'in hanımları içinde Zeynep benim en güçlü rakibimdi. Fakat iftira olayıyla ilgili olarak Hz. Peygamber kendisine görüşünü sorduğunda o şöyle cevap vermişti: "Ey Allah'ın Rasulü, Allah'a yemin ederim ki, onda takvadan başka bir şey görmüş değilim." (Müslim, VIII/118; Mevdudi, Tefhimü'l-Kur'an, III/502) Eğer Hz. Peygamber, Hz. Aişe'nin zina yaptığına inansa ve boşasaydı kim ne diyebilir di ki? Kaldı ki Hz. Ali boşamasını söylemiştir ama Hz. Peygamber vahyi beklemiştir. Yüce Allah da onun masum olduğunu ve münafıkların dedikodularıyla hareket edilemeyeceğini bildirmiştir. (Nur, 11-20; Müslim, 8:117; Müsned, 6:197) O gün ordunun artçısı olan Safvan b. Muattal es-Sülemi'dir. Bir Müslüman'ın, Peygamberin eşine karşı anormal bir duygu taşıdığını hangi akıl kabul edebilir ki? İstanbul Eyyüb semtinde mezarı bulunan Eba Eyyub el-Ensari'nin eşi iftira söylentilerinden söz ettiğinde, bu büyük sahabe şöyle demiştir: "Ey Eyyub'un annesi, Aişe'nin yerinde orada sen olsaydın böyle bir şey yapar mıydın?" Karısının "Allah'a yemin olsun ki asla yapmazdım." demesi üzerine o şunu söylemiştir: "O halde Aişe senden daha iyi bir kadındır. Bana gelince, Safvan'ın yerinde ben olsaydım, böylesine kötü bir düşünceyi aklımdan bile geçirmezdim. Safvan ise benden daha iyi bir Müslüman'dır." (Mevdudi,Tefhimü'l-Kur'an III/503) Hz. Aişe de daha sonra inen ayetlerle temize çıkmıştır. (Buhari, Şehadat 15, 30, Cihad 64, Meğazi 11, 34; Müslim, Tevbe 56; Ahmed, VI/60, 195, Zemahşeri, IV/121) Nur suresinin 11. ve takip eden on ayeti 'Hem iftira edenlerin maskelerini indirmiş hem de iftira ile ilgili önemli hükümler getirmiştir.' Aslında yine bu olay ile de Efendimizin hayatı üzerinden tüm Müslümanlara mesajlar verilmiştir. Efendimiz, hayatın her alanında Müslümanlara örnek olmuştur. Allah'u Teâlâ, Efendimiz üzerinden kadınlara miras verilmesinden evlatlık müessesinin gerçek hüviyetine kavuşturulmasına dek birçok konuda kullarına uygulamaları gereken kuralları öğretmiş ve göstermiştir. Olay üzerine inen ayetlerle de (Nur, 11-20) iftira edenlere, iftiraya uğrayanlara, iftirayı duyanlara nasıl davranmaları gerektiği konusunda ders ve öğütler verilmiştir. (Kur'an Yolu, IV/58-61) Ve asla unutulmamalıdır ki, "Peygamberin eşleri Müminlerin analarıdır." (Ahzab, 6)

Ateist Dursun, "Gecenin önemli bir bölümünde birlikte kalan Aişe ile Safvan, bu birlikteliği daha önce planlamış olamazlar mıydı? Çünkü Safvan'ın arkadan geldiğini herkes gibi Aişe de biliyordu. Aişe isteseydi kolyeyi aramaya giderken haber verebilirdi." diyerek okuyucuyu yönlendirmeye çalışmıştır. Gerek Müslim (Müslim, Tevbe, 56) ve gerekse Buhari (Buhari, Tefsiru sureti'n-Nur, 6) sahihlerinde olayı bütün detayları ile anlatmışlardır. Haşa, kötü niyetleri olanlar bunu herkesin birbirini yan yana göreceği şekilde mi yapardı? Hz. Aişe orduda asker mi idi ki, kim öncü kim artçı bilebilsin?! Hz. Aişe'nin gerdanlığı aramak üzere gitmesi ve bulması da ortalığın ağarmakta olduğunu göstermektedir. Buhari'de, Safvan'ın tan yeri ağardıktan sonra oraya geldiği açıkça ifade edilmiştir. İkinci konaklama yerinde hemen arkalarından yetiştikleri de yine bütün rivayetlerde kaydedilmektedir. Bütün bunlar güvenilir kaynaklarda yer aldığına göre, "gecenin önemli bir bölümünü birlikte geçirdiler" sözü, baş münafığın baş iftirasına benzemiyor mu? Hz. Aişe'nin kolyeyi aramak üzere gittiğini haber vermemesinin de makul sebepleri vardır: Hemen gidip dönecektir, Peygamber (sav) hanımlarının perde arkasından olmaksızın başkalarıyla konuşmaları zaten ayet ile yasaktır ve insanlar bir şeylerini kaybedince hemen söylemez, önce arayıp bulmaya çalışırlar! İslam düşmanları her daim bu olayı İslam'a saldırmak için bir malzeme olarak kullanmaya çalışmışlardır. 1013 yılında Bizans sarayına elçi olarak giden Bakıllani'ye papazlar kralın huzurunda, "Peygamberinizin iftiraya uğrayan eşi Hz. Aişe'ye ne olmuştu?" diye alaycı üslupla sordukları soruya Bakıllani şu cevabı vermiştir: 'Aişe ile Meryem iftiraya uğradılar. Aziz ve Celil olan Allah onların suçsuzluklarını açıkladı. Aişe eşi olan ama çocuk doğurmayan bir kadındı. Meryem ise kocasız olduğu halde bir çocuk doğurdu. Şu halde Aişe'nin Meryem'e nispetle daha suçsuz olması gerekir. Ama her ikisi de kendilerine yapılan iftiralardan uzak ve suçsuz kadınlardır. Allah'ın selamı ikisinin de üzerine olsun!' (İbni Asakir, Tebyinu Kezibil Müfteri, s. 219; İbni Kesir, el-Bidaye, XV/549)

Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar

Muhataplarımızın bakış açılarını gösteren iki örnek ile konumuza başlayalım: "Eğer bir Meryem Ana heykelinin sizlere el salladığını görseniz dahi, bir mucize ile karşı karşıya olduğunuzu sanmayın. Belki de heykelin sağ kolundaki atomların hepsi bir anda aynı yönde hareket etme eğilimi içine girmiş olabilirler." (R. Dawkins, The Blind Watchmaker, s. 159) Bu önyargılı bakış açısını ateist Celal Şengör'de de görmekteyiz. Şengör de 'Derdik (mucizeye kabul ederdik) der ama sonra mucize görse de inanmayacağını' itiraf eder. (youtube.com/watch?v=kMPfhAa0hZE) Ve Kur'an mucizesini bir kez daha gösteriyor ve 'natüralist yani doğayı ilah edinen' bu kesim için bakın 1400 sene önce ne tespitte bulunuyor: "Kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka inanacaklarına dair Allah adına kuvvetle yemin ettiler. Ama mucize geldiğinde de inanmayacaklarının farkında mısınız?" (En'am, 109)

Dawkins Yanılgısı. 'Tanrı Yanılgısı'na cevap

Öncelikle ifade edelim ki, tanrı kavramını çok karmaşık bulan Dawkins'in iddiasının aksine, Tanrı inancı evrim teorisinden çok daha basit bir şekilde hayatı açıklar. Yine bu eseri ve diğer tüm eserlerinde dindar kesimi daima küçümseyen, "rezil, enayi" gibi kavramlarla alay eden Dawkins ayrıca teistlere karşı daima düşmanca ve ayrılıkçı bir tavır takınmıştır. Yani aslında o, karşı olup muhataplarını itham ettiği tüm davranışların hepsini kendisi tek tek sergilemektedir! Bırakın dindar olmayı, ateizmden dönmek bile ona göre hakarete uğramak için yeterlidir. -"Ateizm Yanılgısı" adlı yazımızda örnekleri görülecektir- Evet, Dawkins pek çok açıklamasında ve eserlerinde ateizmi savunurken dini değerlere her türlü hakareti yapar. Ama sıra dini rencide edici saldırıları dindarların eleştirmesine ve buna karşı çıkmalarına gelince de bunu 'haksız itibar' ve 'ayrıcalık' olarak görür ve eleştirir. (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 26- 33) Yine o, kendisine sadece bilimi rehber edindiğini söylese de aslında o bilimadamı değil sadece bir 'bilimci'dir! Halbuki bilim dışında da birçok saygın alanlar bulunmaktadır: Felsefe, edebiyat, sanat, estetik, ahlak gibi. Ayrıca bunların hepsi de vardır ve yanılgı değildirler!

Dawkins ayrıca Tanrı'nın bilimsel olarak ispat edilmesini de talep etmektedir. Halbuki bilim daima değişim içindedir. Detay için "Bilim değişmez mi?" adlı yazımıza bakılabilir. Ayrıca Dawkins, sanki bilimsel olarak ispat edilmiş gibi evrim 'teorisini' de iddialarına temel dayanak teşkil ettirmektedir. Halbuki o hâlâ ispat edilememiş bir teoridir! Yani teistlerden bilimsellik talep ettiği halde hâlâ teori ile görüşlerini temellendirmeye çalışan da bizzat kendisidir! Bilime bu kadar atıf yapanların, teist görüşleri destekleyen kuantum fiziği ve Big Bang teorilerine mesafeli durmaları da ayrı bir ironidir! En önemlisi de, laboratuvarda deney ile ispat edilebilecek bir varlığın fiziksel özelliklerinin olması ve atomlardan oluşması gerekir ki, böyle bir Tanrı tanımını da hiçbir teist zaten kabul etmemektedir! Dolayısı ile iddia edilmeyen bir şeyi önce öyle imiş gibi sunup sonra da ispatlanamaz ilan etmek de ancak ateistlere nasip olmaktadır! Geçelim kitabına. -Ateizm, deizm, oryantalizm, misyonerlik konusunda birçok kitap özetine sitelerimizden ulaşabilirsiniz!-

Dawkins, çocukları aileleri dindar yapar der (s. 11) ama aynı durumun ateistler için de geçerli olduğunu ve bu konuda yapılan araştırmaların bunu doğruladığını görmezden gelir!

Dawkins, kitabının 35. sayfasında Ralph Waldo Emerson tarafından söylenen bir sözü aktarır: "Bir çağın dini, bir sonrakinin edebi eğlencesidir." Biz de aynı şeyi ateizm için tekrarlıyoruz ve diyoruz ki, "maddenin ebedi ve ezeli olduğu iddiası, evrenin başlangıcının olmadığı" vb. teorilerin artık bilimsel olarak savunulamadığını ve bunun bir komik iddiaya dönüştüğünü görüyor ve eğleniyoruz!"

Dawkins, "Tutucu dindar zihinler kanıtlara karşı bağışıklıdır." der (s. 13) ama aynı şey ateistler için de geçerlidir. Karşı görüşü okumadan, tek taraflı bakış açısı ile konuları değerlendirirler ve buna son 30 yıldır tartıştığım her ortamda da defalarca şahit olmuşumdur! Yani ateistler aslında 'korkuluk mantık hatasına' düşmektedirler ama bunun bile farkında değildirler! Ayrıca Dawkins'in kuantum fiziğine ve ateist Şengör'ün de hem Big Bang teorisine (youtube.com/watch?v=yT0X1SnrFvg) hem de kuantum fiziğine (Doç. A. Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 123) "kendi dünya görüşlerine aykırı olduğu için uzak durmaları da" bu tutuculuk tanımının içine girmekte midir, iyi sorgulanması gerekir…!

Dawkins, Einstein'ı ateist olarak lanse eder. (s. 20) Halbuki Einstein, Hristiyanlığın teslisçi Tanrı inancına karşıdır. Dawkins, Einstein'ı ateist göstermek için de sözlerini tevil eder ve kendi dünya görüşüne göre 'yorumlamaya' çalışır. (s. 20-25) Aslında ona düşen, sözlerini sadece aktarmak olmalı idi! Ama o zaman da okuyucuyu ikna edemeyecek ve yönlendiremeyecektir!

Dawkins, temel iddiasını şu şekilde temellendirir: Evren mükemmelliğe doğru giden bir süreç ise (yani evrim teorisini kasteder ki, aslında durum tam tersidir: Entropi ve Termodinamiğin İkinci Yasası tam tersini ispatlar!) en mükemmel (Yani Tanrı) en sonda olmalıdır ve en sonda olan ise daha önceden var olanı (evreni) tasarlayamaz. Dolayısıyla Tanrı yanılgıdır! Yani Dawkins fikirlerinin temeline önce evrimi oturtur ve sonra tüm görüşleri bu temel üzerinden yorumlar ve bizden de bu yorumlarını ve tabii ki vardığı sonuçları kabul etmemizi ister! İşte kendi cümleleri: "Herhangi bir şey tasarlamaya yeter karmaşıklıktaki bir yaratıcı zeka (yani Tanrı), yalnızca kademeli evrimin uzun bir sürecinin son ürünü olarak ortaya çıkabilir. Evrim geçirmiş yaratıcı zekalar muhakkak kâinata en geç katılanlardır ve bu sebepten ötürü evrenin tasarımından sorumlu olamazlar. Tanrı bu tanıma göre bir yanılgıdır ve sonraki bölümlerin göstereceği gibi, zararlı bir yanılgıdır." (s. 36) İşte o çok ses getiren ve teizmi yerle bir ettiği iddia edilen müthiş eserin özeti, mantığı, bilimsellik ve objektiflik seviyesi bu kadardır! Ayrıca aşağıda Tanrı mı yoksa ateizm mi yanılgı özel başlık altında açıklanmıştır.

Dawkins, 42. sayfada erotik film yazarı ateist Gora Vıdal'in "Üç dinde de Tanrı her şeye gücü yeten Baba'dır." şeklindeki sözünü aktarır. Yani teslisi reddeden İslam dinine 'Tanrı baba' yakıştırması yapan birinden alıntı yapan Dawkins, x.com'da Kur'an hakkında bilgisi olmadığına itiraf ettiği (x.com/RichardDawkins/status/307369895031603200) gibi, aynı 42. sayfada, 'En çok Hristiyanlığa aşina olduğunu' da itiraf eder ki, yaptığı bu alıntı da zaten onun İslam hakkında yüzeysel bilgi sahibi olduğunu açıkça göstermekte ve bundan sonraki İslam hakkındaki iddialarının kalitesini de ortaya koymaktadır. Kadın haklarına da saygılı olduğu izlenimi vermek isteyen Dawkins zihniyetindekilerin kadına bakışını öğrenmek için "Evrim teorisi",

"Modernizm ve Kadın" adlı yazılara ve alternatif hayat tarzı için de "İslam'da Kadın Hakları" adlı yazılarımıza bakılmasını tavsiye ederiz.

Ateist Dawkins, 44-50. sayfalar arasında laiklik vurgusu yapar ve sonra agnostisizme değinir. Agnostisizmin İslam ile ilgili boyutu için "Agnostisizm Yanılgısı" adlı yazımıza bakılabilir.

Dawkins 56. sayfada bir kitaptan söz eder ve o kitabı okumadığını belirtir, sonra da şunu söyler: "Kim doğru olduğunu bildiği bir hakikati okumaya ihtiyaç duyar?" Ey Dawkins! Empirizm, pozitivizm, septisizm bu mudur?! Bu mantığa göre, ateizmin yanlış olduğunu doğru olarak kabul eden bir teistin, ateist bir kitabı okumaması doğru mu olmaktadır yoksa yanlış mı…?!

Bir anti parantez açalım: Bazı ateist arkadaşlar ateistleri okumadan cevapları yazdığımızı ileri sürer. Halbuki daha 1994 yılında ateist gruplarla yüzyüze tartışırken, dile getirdikleri görüşlerin hangi ateist eserin hangi cildinde nerede olduğunu söylediğim zaman karşımdakiler şaşırıp kalıyorlardı! Yoksa biz Dawkins gibi okumadığımız fikirleri eleştirenlerden değiliz! Sadece cevapları 'kişisel olmamak' adına 'alıntılarla' yanıtlamaktayız o kadar!

Dawkins 54. sayfada Tanrının varlığı konusunda 7 sınıf insan sıralar ama kendisini en son 7. sınıf yani "Koyu ateist. Tanrının olmadığını bilirim." diyen sınıfa dahil etmez ve bir önceki 6. sınıf yani "Son derece düşük olasılık ama sıfırdan yüksek. Fiilen ateist. Kesin olarak bilemem ancak Tanrı'nın epey olanak dışı olduğunu düşünüyorum ve burada olmadığını varsayarak hayatımı sürdürüyorum." kategorisine dâhil eder. Halbuki eserlerini okuyanlar onun kendisini 7. Kategoriye eklemesini beklerdi!! İşin ilginci Dawkins her tanrıya da karşı değildir. Mesela, "Yunan, Roma, Mısır ve Viking tanrıları" ile bir sorunu yoktur. (s. 57) Yine Dawkins, "Müdahale etmeyen bir NOMA Tanrısı, insaflı ve doğru incelendiğinde aynı zamanda bilimsel bir varsayım olmayı sürdürür." (s. 63) der. Dolayısı ile onun asıl karşı olduğu Tanrı değil, 'hayata müdahale eden bir Tanrı'dır! Bu bakış açısını birçok ateist/deistte görürüz! Bu konuda detay için "Deizm yanılgısı" adlı yazımıza bakılabilir.

Dawkins klasik üslubu ile, "İlahiyatçıların herhangi bir konuda dinlemeye değer fikirleri yoktur; gelin önlerine bir kemik atalım." der. (s. 60) Ama aynı üslubu bir teist kendine karşı kullansa, içinde hangi kelimelerin geçtiği cümleleri kuracağını tahmin etmek zor değildir: Savaş, tutuculuk, laiklik, cahil vs.

NOMA (Non Overlapping Magisteria) ile de arası hoş değildir aslında Dawkins'in. Teorisyeni bir evrimci olan Stephen Jay Gould özetle, "Bilimin öğretisi ile dinin öğretisi birbirine karşı saygılı ve iletişim içinde olmalıdır." der. Ona göre problem 'ideolojiler arasındadır.' Yoksa din ile bilimin alanları ayrıdır! Tabii bu görüş Dawkins'in pek hoşuna gitmez, bu onu kızdırır ve içinde, 'safsata, yaranmak' gibi kelimeler geçen cümlelerle sertçe Gould'u eleştirir. Buna rağmen Gould'u "fiili ateist" ilan etmekten de geri kalmaz! (s. 60-61)

Dawkins 61. sayfada önce "İsa'nın babası bir insan mıydı ya da doğumu esnasında annesi bakire miydi?" diye sorar ama sonra "Meryem ananın bir heykeli bize el sallayabilirdi. Kristal yapıyı oluşturan atomların hepsi ileri geri titrerler. Çok fazla atom olduğundan ve hareket yönleri ortak olmadığından, Orta Dünya'da gördüğümüz haliyle heykelin eli kaya gibi sert ve hareketsizdir. Fakat eli oluşturan, salınan atomların hepsi, aynı anda aynı yöne hareket edebilirdi. Tekrar ve

tekrar... Bu durumda el oynardı ve biz heykeli bize el sallarken görebilirdik." (s. 339-340) diye devam da eder. Yani heykelin el sallaması olağandır ona göre ama erkek eli değmeden hamile kalınması mucizesi ise bir safsata, hurafedir! İyi de 'Dolly' isimli koyun bile erkek spermi olmadan doğmamış mı idi? Bilim yapabiliyor da o bilimin kurallarını ve kaşiflerini yaratana mı sıra gelince konu bir anda bilim dışı ilan edilebilmektedir?! Bu tutarsızlık ve tutuculuk değil de nedir?!

Dawkins, 64. sayfada ise dua etmenin hastalıklar üzerinde olumlu bir etkisinin olmadığına dair bir deneyden bahseder. Hele Darwin'in ateist olan akrabasının deneyini kitabına alması tam anlamı ile ironi kabul edilmelidir! Ateist birisinin duasının işe yaramamasını delil olarak kullanabilmiştir Dawkins! Halbuki tam zıttı sonuçlar da vardır. Detay için "İslami emir, yasaklar ve hümanizma" adlı sayfamıza bakılabilir. Yine Dawkins 'duayı bir avutma, avuntu' olarak da görür. (s. 320) Aslında olan, Dawkins'in, maddi birçok hastalığın kaynağının manevi çöküntü olduğunu bilmezden veya görmezden gelmesinden başka bir şey değildir. "Pek çok rahatsızlığın duygusal kökenli olduğu araştırmalarla da sabitlenmiştir." (avicennaint.com/hastaliklarin-psikolojik-sebepleri)

Yazar 75. sayfa ile 105. sayfa arasında Tanrı'nın varlığına dönük kanıtları ve kendi karşıt görüşlerini sıralar. "Doğadaki güzellikler, kişisel deneyimler veya kutsal kitaplardan" sunulan kanıtların ikna edicilik seviyeleri gerçekten tartışmaya açıktır. Ama Paley'in saat örneğinde olduğu gibi tasarım kanıtı, insancıl ilke ve (içindeki parçaların herhangi birinin kaldırılması durumunda işlevini yitiren sistemleri kasteden) indirgenemez karmaşıklık kanıtı ateizm karşısında sağlam delillerdir. Dawkins bu konularda bir zihin karışıklığı da yaşamaktadır: "Öyle ya da böyle, indirgenemez karmaşıklığın gerçek örneklerinin keşfedilip Darwin'in teorisinin yıkılmış olduğunu düşünsek bile, bu keşiflerin beraberinde akıllı tasarım teorisini de yıkmayacağını kim söyleyebilir?" der. (s. 119) Halbuki Evrim yıkıldıktan sonra başka kanıtlarla da Tanrı'nın varlığını ispat edebilir! Bu konudaki bizim delillerimiz için, "Allah'ın varlığının ispatı" ve "Ateizm yanılgısı" adlı yazılarımıza bakılabilir. Yukarıda da görüldüğü gibi ateist Dawkins Tanrı kavramı karşısında durmadan çelişkili ifadeler ileri sürmektedir!

Bertrand Russell'ın "Üstün zekalı erkeklerin çok büyük çoğunluğu Hıristiyanlık dinine inanmaz ancak bu gerçeği toplum içinde ört bas ederler. Çünkü kazançlarını kaybetmekten korkarlar." sözünü aktaran (s. 95) Dawkins aslında 'üstün zekaya sahip olmayan veya erkek olmayanları' yani kadınlar dahil geri kalan tüm insanları küçümsediğinin farkında mıdır acaba?! Bu konuda, cevabi yazımız için "Bilim adamlarının çoğu ateist mi?" adlı yazımıza da bakılabilir. Ayrıca, bilim dünyasında evrime itiraz edenlerin, sanat camiasında eşcinselliği eleştirenlerin veya seküler ticaret alanında dindar olanların nasıl dışlandığını bilmeyen yoktur ve dolayısı ile aslında kimin kazançlarını kaybetmekle karşı karşıya kaldığı çok daha net görülmektedir! Aynı hataya Dawkins 257. sayfada da düşer ve sanki Tanrı'nın erkek cinsiyetine sahip olduğunu savunan varmış gibi George Carlin'in şu sözünü aktarır: "Din, insanları günün her anı, yaptığımız her hareketi gökyüzünden izleyen görünmez 'bir adamın' varlığına inandırmıştır." Evet, yukarıda da belirtiğimiz gibi Dawkins İslam hakkında hemen hemen hiçbir doğru bilgiye sahip değildir!

Dawkins, 107. sayfada Thomas Jefferson'dan alıntı yapar ve bilimin sanki ateizmin yanında olduğu izlenimini okuyucuda uyandırmaya çalışır. Zaten ateizmin oluşturmaya çalıştığı en

büyük hayali senaryoların başında da bu iddia gelir: Güya bilim ateizmi doğrulamaktadır! Halbuki son bilimsel kanıtlar bu iddianın tam tersini ispat etmektedir. Bu konuda "Ateizm Yanılgısı" ve "Ateist akıl" adlı yazılarımızdan detaylara ulaşabilirsiniz.

Klasik 'Boşlukların Tanrısı' iddiasını tekrarlayan (s. 120) -ki biz de tam zıttını ileri sürüyor ve "Boşlukların Evrimi" antitezini savunuyoruz- Dawkins'in istisnai itiraflar zincirine bir göz atalım: 'Yaşamın başlangıcı', şüphe duyanlar için söylemek isterim ki araştırma konusu olarak 'gelişmekte olan' bir konudur. Bu araştırmanın ilgili uzmanlık alanı kimyadır ve bu 'benim alanım değildir.' Gelişmeleri çok büyük merakla 'kenardan' izlerim ve 'önümüzdeki birkaç yıl içinde eğer kimyacılar laboratuvarlarında yeni bir yaşam başlangıcını başarılı bir şekilde yeniden gerçekleştirdiklerini bildirirlerse hiç şaşırmam.' Ancak yine de bu henüz 'gerçekleşmedi' ve bu gelişmenin 'olasılığının oldukça düşük olduğunu' söylemek mümkündür ve 'bu her zaman böyleydi; gerçi bu bir kez gerçekleşti!' (s. 131. Kitap yazıldığından beri 20 yıl geçti! Benzer örneklere 'Evrim' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz!) Boşlukları 'evrim tanrısı' ile doldurup, gaibe iman edip (gelecekte oluşacağından emin olduğu şeyler ileri sürüp) sonra "kimyacıların laboratuvarlarında" bu teknolojide bile gerçekleşemeyenin "bir kez" (-mi yoksa her an defalarca mı?) gerçekleştiğini (Evrim) ileri sürmek ancak evrime kayıtsız şartsız bir iman ile açıklanabilir! Ayrıca bilinmelidir ki, bilimin her açıklaması teistlerin Tanrıya olan inancını da artırmaktadır aksine eksiltmekte değildir! Boşluklar tanrısı iddiasına cevap için de "Ateizm Yanılgısı" adlı yazımıza bakılabilir.

Yaşamı, "kehanette bulunarak" ve; "hükmeden süreç", "ancak ve ancak milyonda bir kez meydana gelen bir durum", "şanslı rastlantısallık", "bir kere gerçekleşen", "eşsiz bir olay" olan "yaşamsal evrim" ile açıklayan (s. 133) Dawkins, "Doğal seçilim, ilerleme yönünde tek yönlü, birikimli bir cadde olduğundan işlemekte başarılıdır. Başlamak için biraz şansa gereksinim duyar." der. Ama aslında 'tek yönlü ve birikim ile ilerleme ve başarma' bir tercih meselesidir ve bunu da 'şans ile' açıklamak ne kadar empirizme, rasyonaliteye uygun ve pozitivist bir yaklaşımdır, o da tesadüfü reddettiğini iddia eden Dawkins'e ve kesin inançlılarına kalmıştır!

Termodinamiğin 2. yasası aykırı bir biçimde "Evrenimiz 'sonsuza kadar' genişleyecektir" diyen (s. 139) Dawkins buna da bir 'bilimsel' açıklama getiremez!

Klasik materyalist görüş olan dinlerin çok tanrıcılıktan tek tanrıcılığa evrildiği iddiasını tekrar ettikten (s. 37, 161) sonra da dinin kökenini (s. 151) 'başka bir şeyin yan ürünü' olarak ifade eder ve aileden gelen eğitimin sonucu dinlerin kabul edildiğini söyler. (s. 161) Bu konulara cevap için, "İslam tüm dinlerin özüdür", "İslam'ın Dünyada Yayılışı" ve "Ateizm yanılgısı" adlı yazılarımıza bakılabilir.

Dawkins bilim adamlarınca da eleştirilen MEM iddiasını da ileri sürer. (s. 178)

Dinsiz ahlak olabileceği üzerinde durur. (s. 193) Halbuki Dawkins'in kendisi de itiraf etmektedir ki, "Evrimci görüş iyilik, merhamet gibi kavramları açıklamakta yetersizdir ve hatta evrimci dünya görüşü insanların bencil olmasını zorunlu kılar." (s. 197) Bu konudaki detaylar ve cevaplar için "Dinsiz ahlak olur mu?" ve "Evrim Teorisi" adlı yazılarımıza bakılabilir.

Dawkins dinleri savaş nedeni olarak görür. (s. 217) Bu konuda da, "Savaşların nedeni din midir?", "Fetih ile işgal arasındaki fark", "İslam kılıç zoru ile yayılmadı", "İslam barış dinidir" ve "Şiddet karşısında İslam" adlı yazılarımıza bakılabilir.

Hitler, Stalin ve ateizm konularını ele alır. (s. 250) "Bazı ateistler kötü eylemler sergileyebilir ancak bu kötülükleri ateizm adına yapmazlar. Stalin ve Hitler sırasıyla dogmatik ve doktriner Marksizm adına amansız kötülükler yapmışlardır ve bununla birlikte, aklıselimden uzak, bilimle bağdaşmayan bir öjenik teori, Wagnerci zırvalarıyla yayıla gelmiştir. Din savaşları gerçekten de din adına yapılmıştır ve bu tür savaşlar tarihte korkutucu derecede sıktır. Ben ateizm adına yapılmış herhangi bir savaşı aklıma getiremiyorum ki neden böyle bir savaş olsun? Savaşlar ekonomik hırslar, siyasi tutkular, etnik ya da ırksal önyargılar, keskin kindarlık, intikam ya da bir ulusun yapısındaki bir tür vatansever inançla başlar." der. (s. 256) Halbuki 'Sosyal Darwinizmin sebep olduğu' iki dünya savaşı bile tek başlarına bu iddiayı çürütmektedir. Komünist ülkelerin kökenini evrime dayandırdıkları ve tarihin çöplüğüne atılmadan önce de dünyaya kan, katliam, çatışma ve sömürü dışında bir şey bırakmamaları da bu iddiayı yalanlamaktadır! Bu konuda "Ateist akıl", "Evrim Teorisi", "Ateizm yanılgısı" ve "İslam barış dinidir" adlı yazılara da bakılabilir.

"Dinin sakıncası nedir? Neden düşman olmak gerekir?" diye sorar. (s. 258) Ama dinleri çatışma nedeni ilan ettikten sonra kendisini 'savaşçı' ilan eden de yine bizzat kendisidir! -Yukarıda bu sıfatı ateistlerin ne kadar çok sevdiklerinin ve sık kullandıklarının örneklerini vermiştik!- Yani dini düşman ilan edip savaş açan bizzat ateist Dawkins'in kendisidir! Ayrıca "çıktığı bir TV programında "Hristiyanlığın gücünün İslam'ı yeneceğini" de savunan (Risale Haber, 03 Şubat 2016) ve "kendisini kültürel bir Hristiyan olarak tanımlayan" (31 Mart 2024'de LBC'de yayınlanan Rachel Johnson röportajından) da yine aynı 'ateist' Dawkins'tir. Ama işin daha da ilginci, aslında Dawkins "ılımlı inanca da karşıdır!" (s. 277) "Gerçekte 'ılımlı ateizmin' tarihine baktığımızda terör, şiddet, baskı, ahlaki zafiyetten başka bir şey de görmeyiz." diye bir cümle ile karşılaşsa Dawkins ne hissederdi acaba…?! Gerçekte ılımlı olmayan kimlerdir, kitabından bir örnek ile cevap arayalım: İngiltere Avam kamerasında milletvekili olan Jenny Tonge, İngiltere'nin kuzeydoğusunda İncil'in yaratılış öğretisini öğrencilerine aktaran bir okula ödenek verilmesine karşı çıkar. (s. 303) Dikkat edin ortada ne şiddet ne aşırılık vardır sadece bir fikrin ifadesi vardır. Peki bu mudur fikir özgürlüğü, hoşgörü, aşırısızlık?!

"Tutuculuk ve bilim karşıtlığı" (s. 259) arasında bağlantı kuran Dawkins aslında evrime olan tutucu inancını ve bilimi tek taraflı yorumlayan bir bilimci olduğunu kendisi hiç aklına da getirmez nedense! Ayrıca dinin (İslam'ın) tutuculuğu değil 'orta yol' üzere olmayı emrettiğinin de farkında değildir tabii!: "İşte böylece, siz insanlara şahit olasınız, peygamber de size şahit olsun diye sizi aşırılıklardan uzak orta yolu izleyen bir ümmet yaptık." (Bakara, 143) "Onlar infak ettikleri zaman ne israf ederler ne de cimrilik. Bu ikisi arasında orta bir yol tutarlar." (Furkan, 67) "Din kolaylıktır. Orta yolu tutunuz." (Buhari, İman 29) "Orta yolu tutunuz." (Buhari, Rikak 18)) "İşlerinizde orta yolu tutunuz, dosdoğru olunuz." (Müslim, Münafikin 76, 78) "Aşırı gidenler helak olmuştur." (Müslim, 2670) "Dinde aşırılıktan sakının. Sizden öncekileri, dinde aşırılıkları helak etmiştir!" (Ahmed b. Hambel, I/215, Nesai, Hacc 217, 5, 268) "Kim haksız yere bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş, her kim de bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur." (Maide, 32) Bu konularda örnekler için

"İslam barış dinidir", "Kur'an ve bilim", "İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri" adlı yazılara bakılabilir.

Din değiştirme (s. 264); eşcinsellik (s. 265); kürtaj (s. 268); savaş ve barış konularını da ele alır (s. 282) Dawkins. Bu konularda, "İslam barış, hoşgörü dinidir", "Turan Dursun'a cevaplar", "Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam", "Teori, pratik; iddialar, gerçekler, İdealler ve tarihten pratik realiteler", "İslam sevgi toplumu" adlı yazılara bakılabilir.

Dawkins bazı kurumlarda görülen cinsel taciz olaylarından hareketle dine saldırır. (s. 290) Halbuki din zaten bunları yasaklamaktadır! Ama kendi savunduğu ideoloji ve dünya görüşü olan evrim teorisini savunanların, eşcinsellikten çocuk tacizine birçok olayı "genetiktir" diyerek savunduğunu görmezden gelir! Detay için "Dinsiz ahlak olur mu?" adlı yazımıza bakılabilir.

Dawkins, genç ateistler için mükemmel bir örnek olarak Julia Sweeney'den örnek getirir (s. 296) ve bunu "Julia Sweeney'nin sempatik ateizmi" olarak adlandırır! (richarddawkins.net/2016/11/the-sympathetic-atheism-of-julia-sweeney) Dawkins onu yönetim kurulu üyesi olarak tanıtır (richarddawkins.net/2021/11/julia-said-ha) hatta sitelerinde 13 Eylül 2019 tarihinde 'Soruşturma Merkezi Yönetim Kurulu'na Seçildiği' haberi geçer (centerforinquiry.org/news/actress-julia-sweeney-elected-to-center-for-inquiry-board-of-directors) ama (en son ziyaretimde, tarih: 10.7.2025) kadroda adına rastlanmaz! (centerforinquiry.org/about/staff) Neyse! Peki, nasıl ateist olmuştur bu kızımız? "Düşündüm: 'Dünya nasıl duruyor bir boşlukta? Nasıl fırıl fırıl dönüyoruz uzayda? Nasıl oluyor bu? Dışarı fırlayıp düşen dünyayı tutmak geçti içimden. Sonra, birden anımsadım, 'tamam, buldum!' dedim, güneşin çevresinde daha uzun zaman bizi döndürüp durduracak yerçekimi ve açısal hız değil mi?" İyi de be akıllı kızım (şimdi 65 yaşında!) o kuralları kim koydu ve cansız/akılsızlara bile uygulatmaya kim devam ediyor?! Kural var ve uygulanıyorsa bir koyan ve uygulatan yok mudur?! Trafik kurallarını düşünmek bile ufuk açmak için yeterlidir! "Siz düşünmez misiniz?" (Nahl, 18)

Dawkins, Michael Shermer'ın "Bilim çok gizemli ve bir o kadar da kutsaldır." (s. 315) sözünü aktarır ve dini ve kutsalı reddederken kendi kutsal tabusunu evrim ve bilim olarak ilan eder. Yine o, "Biz 'hayvanların', atom ve elektronların oluşturduğu mikro dünyada da hayatta kalmamızı söyleyen bir hissimiz vardır" der (s. 336) ve dolayısı ile gelişmiş bir hayvan olduğunu ilan eder. Bu konularda detay için "Bilim Değişmez mi?", "Ateizm Yanılgısı" ve "Evrim teorisi" adlı yazılarımıza bakılabilir.

"Din, geçmişten bugüne insanoğlunun varlığını ve içinde bulunduğumuz evrenin yapısını açıklamaya soyunmuştur. Fakat dinin bu rolü artık tamamen bitmiş ve yerini bilime bırakmıştır" diyen (s. 316) Dawkins aslında 'nasıl' ve 'kim' sorularını birbiri ile karıştırmakta ve sadece birine yoğunlaşmaktadır! Bilimin işlediği evreni, onu keşfedecek aklı 'kimin' yaratmış ve o kuralları akılsız/cansızlara kimin uygulatmakta olduğu sorusunu Dawkins -işine gelmediği için- atlamakta, göz ardı etmektedir!

Ama sonunda Dawkins, insanların dinlerden özgür olabileceğinden de pek emin olmadığını ifade ederek kitabını sonlandırmaktadır: "Kendimizi (dinin hâkim olduğu) Orta Dünya'dan azat edebilecek miyiz? Cevabı gerçekten bilmiyorum!" (s. 340)

Kitabın sonu geldiğimiz halde görüldüğü gibi, Dawkins kitabının hiçbir yerinde ‘Tanrı’nın var olmadığını’ kanıtlayamamıştır!

“Yaşamın kökeninin olasılıksızlığını ve imkansıza yakın bir kimyasal olayın bile yeterli gezegen yılı verildiğinde gerçekleşmesi gerektiğini” (s. 128, 133, 134, 340) ileri süren Dawkins aslında, ‘evrim, zaman ve (kendisi kabul etmek istemese de) tesadüf’den oluşan bir teslis inancı savunurken tevhid dini olan İslam’a karşı savaş ilan etmektedir. Evet, ateizm bir inanç sistemidir. Temelinde ise bilim değil psikoloji yani sübjektivizm, öznellik yatar! “Doğanın ihtişamı karşısında saygı ile eğilen ama bu ihtişamı Tanrı’ya değil evrime bağlayan” Dawkins aslında felsefi bir natüralisttir. “Darwinizm, doğadaki her şeyin bir anlamı olduğunu emreder” diyen (s. 151) Dawkins, doğal seçilim için de Tanrı’ya ait özellikleri sıralar ve “Doğal seçilim hesap yapar, cezalandırır, her an her şeyi gözetler ve korur.” der. (s. 152) Görüldüğü gibi Dawkins tam anlamı ile tutucu bir evrim fanatiğidir ve hatta evrim ‘inancına’ karşı sağlam bilimsel görüşlere kaynaklık teşkil eden mikro âlemin fiziği kuantum teorisine de bu nedenle karşıdır. Bu konulardaki detaylar için de “Ateist akıl” ve “Ateizm yanılgısı” adlı yazılara bakılabilir.

Dawkins’in bilgi seviyesi ve görüşleri

Ateist felsefeci Michael Ruse, Dawkins'in ‘Tanrı Yanılgısı’ adlı eserinin 'felsefeye ve dine giriş' derslerinden bile geçemeyecek kadar yüzeysel ve hatalı olduğunu belirtir. (M. Ruse, Why I am an Accommodationist and Proud of it, Zygon, 50, 2, 2015, s. 362-363) "Gerek Michael Ruse, gerekse T. Eagleton gibi ateist yazarlar, ‘Tanrı Yanılgısı’ kitabını yüzeysel olarak nitelendirir ve eleştirirler." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Dr Alper Bilgili, s. 92) 20. yüzyılın Darwin'i olarak nitelenen evrimci biyologlardan Ernst Mayr, "Dawkins'in seçilimin hedefi olarak geni düşünmesi açıkça hatadır. Bireyin bütün genotipinin genlerden oluşmadığını biliyoruz" demekte ve Dawkins'in, seçilimin hedefi olan temel gen teorisinin bütünüyle gayri-Darwinci olduğunu söylemektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 142) "Davkins'i, Prospect Dergisi ‘dogmatik’; akademisyen Terry Eagleton ise ‘donanımsız, yanlışlarla dolu kitapların sahibi, çarpıtmacı’ olarak nitelendirir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 26) Eğitimci yazar Sonnur Günaydın Asan da, ‘Tanrı Yanılgısı’ adlı kitaptaki mantık hatalarını, “Sahte ikilem, çifte standart, aşırı genelleştirme veya aşırı basitleştirme, nedensel ilişki, tertip ve taksim, kanıtı varsayma, isim seçme, etiketleme, korkuluk adam, gerçeğin yeniden tanımlanması” şeklinde sıralar. (Sonnur Günaydın Asan, Richard Dawkins’in “Tanrı Yanılgısı” Kitabındaki Mantık Yanlışları, İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Sayı-No. 13, Haziran, 2020, s. 153-181) Biyolog ve sinirbilim uzmanı Prof Dr. Sinan Canan da, 20.10.2013 tarihli Habertürk’teki ‘Öteki Gündem’ adlı programda şunları söylemektedir: “Dawkins’in ‘Tanrı Yanılgısı’ adlı kitabını çok seviyorum, kütüphanemin başköşesinde duruyor. Ne zaman okusam, ‘Walla, ne doğru din seçmişiz’ diyorum.”

Richard Dawkins'in temel argümanlarından birisi de ‘Tanrıyı kim yarattı?’ sorusudur. Halbuki böyle bir iddia kendi içinde mantıksızdır. Eğer bir varlık yaratılmış ise o zaten Tanrı olamaz. “Allah, tanımı itibarıyla yaratılmamış olandır. Allah'ın tanımı yaratılmamış olmasıdır. Çünkü her yaratılanın bir yaratıcısı vardır.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 14) Yaratan ama yaratılmayana Tanrı denilmektedir. Dolayısı ile Dawkins kitabının adını ‘Tanrı Yanılgısı’ olarak koymakla doğru bir tercih yapmış olmaktadır. Çünkü böyle bir tanrıyı hiç kimse kabul etmemektedir. Dawkins tarafından reddedilen tanrı anlayışı, zaten bir yanılgıdan ibarettir! Ayrıca, ‘Tanrı kavramını kabul etmek bilimin çökmesi demektir’ diye bir ön kabulden hareketle tanrı fikrine karşı çıkan Dawkins, ön kabul ile bilimsel bir açıklama yapılabileceğini nasıl düşünebilmektedir? Aslında, işleyiş tarzı bulunan kanunları ancak bilim adamlarınca

bulunabilen kurallar zincirini koyan birisinin olması akla ve bilime neden aykırı olsun ki?! Bu konuda 'Allah'ın varlığının ispatı' ve 'Ateist akıl' adlı yazılarımıza da bakılabilir.

'Tanrı Yanılgısı' adlı kitap, içerik olarak bilimsel olmaktan çok demagojik, felsefik ve ideolojiktir. Yazar evrimsel bir 'psikolojiye' sahiptir. Yani önceden verilmiş bir karara göre bu kitabı yazmıştır. Kitap mantık dışı ve duygusal hükümlerle de doludur! Evrimci materyalizm, ön kabuller üzerine kurulu bir ideolojidir. Buyurun bir evrimcinin itirafı: "Evrim bir gerçek değil, bir felsefedir. Öncelikli olarak materyalizm gelir (a priori) ve delil, bu 'değişmez felsefi bağlılığın ışığında' tercüme edilir." (Phillip E. Johnson, Defeating Darwinism By Opening Minds, s. 81)

"Dawkins, Tanrı Yanılgısı'nda, 'yaşamın kaynağını hayati önem taşıyan koşulların ortaya çıkmasını sağlayan kimyasal olay veya olaylar dizisine bağlar.' Bu kimyasal olayların 'nasıl ve niçin' başladığına dair açıklama yapmaz ve okuyucusunu zeka özürlü yerine koyar. Eğer bu tarz bir metotla düşünmeye başlarsak, tek boynuzlu atlar veya gençlik iksiri gibi şeylerin şaşırtıcı ölçüde imkansız olsa da meydana gelebileceğini kabul etmemiz gerekir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 37)

Ateizme gerekçe olarak Dawkins'in 'Tanrı Yanılgısı'nda öne sürdüğü bir diğer neden, 'Tanrı'nın muazzam biçimde karmaşık ve dolayısıyla muazzam biçimde ihtimal dışı olacağı' iddiasıdır. Halbuki O'nun varlığı o kadar açıktır ki, okuma yazma bilmeyen biri bile O'nun var olduğunu rahatlıkla bulabilir. Ama o kadar karışık ve kanıtlanamaz olan evrimi kendisi hâlâ savunmaktadır! Bu iddialara cevaplar, 'Evrim teorisi', 'Allah'ın varlığının delilleri', 'Ateist akıl' adlı yazılarımızda bulunmaktadır!

Dawkins'e, inanmadığı için mi Darwincilik çok akılcı gelmektedir yoksa Darwinizmin bir sonucu olarak mı o inançsız biri olmuştur? Dawkins'in hararetli tartışmaları, onun 19. yüzyıl başlarında yaşıyor olduğu izlenimini vermektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 42, 43) İnsanın dünyaya nasıl geldiğini Dawkins tek cinsiyete kadar dayama temayülündedir. Cinsiyetin kadın olma olasılığı üstünde duran Dawkins kendi tezini, İsa'nın mucizevi doğumunda inkâr etmiştir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 117) Öte yandan biyolojik açıdan erkek üstünlüğünü açıkça savunan Dawkins şöyle söylemektedir: "Kadın, doğada üreme açısından silik varlıktır." (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 296) Yine ona göre "Sevgi bir amaç değildir. Beynin çalışmasının bir yan ürünüdür. Belki de genlerin hayatta kalması için çok önemli bir üründür." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 162)

Dawkins'e göre, 'İnsan hakları, insanın asaleti ve insan yaşamının kutsallığı' gibi varsayımların gerçekte karşılığı yoktur. (Dawkins, Kör Saatçi, s. 335) "Dawkins'e göre hayatın tek amacı 'üremektir.' Ona göre 'insan'lar, gen aktarımında bir 'araç'tan ibarettir. Bu bakış açısına göre 'hayatın amacı, fayda ve zevk' unsurlarına indirgenmiş olmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 142) Bu nedenle de Dawkins, "Kısır bir kadına 'aşık olmamız' evrim için 'anlamsız' hatta 'saçmadır.' Çünkü sevgi ve aşk evrimsel sürece hizmet ettikleri sürece anlamlıdır, gereklidir. Oysa kısır bir kadın üreyemediği için evrimsel açıdan bir kayıp demektir. Bize verimli nesiller verme işlevi olan aşk, eğer bize nesil veremeyecek bir kadına duyuluyorsa anlamsızdır." (R. Dawkins, The God Delusion) der. (Alper Bilgili, Yeni Asya, 1.6.2012) Richard Dawkins (The Selfish Gene) "Başarılı bir genden beklenen baskın özellik, acımasız bir bencilliktir" derken, Mary Clark ise (In Search of Human Natürel) tam tersine, "Başka insanlara yardım etmeye genetik olarak yatkın ve programlıyız." demektedir. (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 125) Richard Dawkins, "İnsanların içinde bulunduğu toplumun dinine iman ettiğini" iddia eder. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 111) Halbuki İslam ise tam zıttını savunur. "Allah'ın indirdiğine uyun dense, hayır biz, atalarımızı hangi yolda bulmuşsak, ona uyarız, derler." (Bakara, 170) "Atalarımız da gördüğümüz bize yeter, derler." (Maide,

104) Dawkins'in iddiasının tersine "Kur'an'a göre insan, inancını sorgulayıcı bir anlayışa sahip olmalıdır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 114)

Bu itiraflar da evrimci Dawkins'e aittir: "Darwinist prensipler üzerine kurulmuş bir toplum tam olarak benim içinde olmak 'istemeyeceğim' türden bir toplum. Bu 'berbat bir toplum' olurdu. Ben Darwinist prensiplerle kurulmuş bir toplumda 'yaşamak istemem.' Bu berbat bir toplum olurdu. 'Darwinist bir dünyada yaşamak istemem.' O halde gelin yaşamak isteyeceğimiz bir toplum inşa edelim. Ki bu kesinlikle Darwinist-evrimci 'olmayan' bir toplum olacaktır." (R. Dawkins. Richard Dawkins Interviews Creationist Wendy Wright; youtube.com/watch?v=ZWB6Yhxqy5k) Görüldüğü gibi evrimi hayatının merkezine alan Dawkins bile, Darwinizmin hakim olduğu bir toplumda yaşanamayacağını açıkça itiraf etmektedir. Buradan hareketle de, içinde yaşamak istemeyeceği toplumu savunanlara Darwinist denir tanımını rahatlıkla yapabilmekteyiz!

Evrimi savunan Dawkins'in kitabını okuyan "Bir tıp doktoru, Dawkins'e yazdığı mektupta şunları söylemektedir: Neden hepimiz intihar etmiyoruz?" (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 103) Soru aslında çok önemli bir konuyu da gündeme getirmektedir: "Yaşamı tesadüf olarak görürsek, bu durum insanı bunalımların içinde bırakmak anlamına gelmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 84)

Ateist Richard Dawkins'in 'Gen Bencildir' adlı kitabındaki çelişkiler: Richard Dawkins'in 'Gen Bencildir' adlı kitabından alıntıları okuyanlar, akılsız varlıklara nasıl 'düşünme, irade, planlama, programlama, bilgi sahibi olma' gibi özellikler yüklenmeye çalışıldığını göreceklerdir. Hele 'akılsız' atom yığınlarının 'rastgele' olarak bir araya gelip akıllı ve iradeli canlılara dönüştüğünü anlatmaya çalışırken Dawkins'in misal verdiği 'toto' ve 'Şikago gangsterleri' örneklerin aslında amacının tam zıttını ispatladığını, biraz kıyas ve zekaya sahip herkes hemen fark edecek ve Turan Dursun'un bir kova, su ve süpürge ile yaptığı 'deney' sonucu ateist olması ile aradaki mantık-sızlık-sal benzerliği hemen fark edecektir! 'Hem Ganster, hem toto ve o ortamları kim sağlamıştır?' şeklindeki sorular zinciri her aklı başında insanı aynı sonuca ulaştıracaktır: Verilen tüm örnekler tam aksini ispat etmekte ve akıl ve irade sahibi bir gücü işaret etmektedir! Aşağıdaki alıntıdaki tırnak (' ') işareti ile vurgulanan kelimelere özellikle dikkatinizi çekmek istiyoruz: "Bizi doğal seçilim 'inşa etmiştir.' Eski gen-seçmeli evrim, beyinleri 'yaparak' ilk memlerin doğacağı çorbayı 'sağladı.' Bir yerlerde, 'rastlantısal' olarak, 'dikkate değer özellikleri' olan bir molekül oluştu. Bunun ortalıktaki moleküllerin en büyüğü ya da en karmaşığı olması 'gerekmiyordu', ama kendi kopyalarını 'yaratabilmek' gibi 'olağandışı' bir özelliği vardı. Bu 'rastlantının' oluşma olasılığı 'pek fazla gibi görünmeyebilir'; 'öyleydi de!' Eğer yüzlerce milyon sene boyunca her hafta 'Toto kuponu' doldurursanız, birçok kez büyük ödül kazanabilirsiniz. Evrim, bir anlamda, iyi bir şey gibi görünüyorsa da gerçekte hiçbir şey evrimleşmek 'istemez'. Evrim 'ister istemez' oluşan 'bir şeydir', genlerin bunu 'engellemek için harcadıkları tüm çabaya' karşın. Başarılı Şikago gangsterleri 'gibi', bizim genlerimiz de, epey 'rekabetçi' bir dünyada milyonlarca sene boyunca, hayatta kalmayı başarabilmişlerdir. Buna dayanarak, genlerimizde 'belirli nitelikler' olduğunu 'ileri sürebiliriz.' Ben başarılı bir gende, baskın özelliğin 'acımasız bir bencillik' olduğunu savunacağım. Genlerde 'uzak görüşlülük yok' ve geleceği 'planlamıyorlar.' Genler 'yalnızca varlar', bazı genler diğerlerinden daha 'becerikli' ya da değil ve 'işte hepsi bu.' Gen düzeyinde, 'özverili olma kötü, bencillik ise iyi olmalıdır.' Hücre, genlerin kimya 'endüstrileri' için 'uygun bir çalışma birimidir.' Gen 'makineleri' olarak 'yapılmış' mem 'makineleri' ile 'yetiştirildik.' Genler de yaşam kalım 'makinelerinin' davranışlarını 'denetlerler'; doğrudan kuklaları oynatan ipleri kullanarak değil, 'bilgisayar programcısı gibi' dolaylı yollarla. Genler 'usta programcılar' ve kendi canlarını kurtarmak için 'programlıyorlar.' İnsanoğlunun bir başka özelliği de -'büyük olasılıkla'- has, çıkarsız, gerçek özverisi. Böyle olduğunu 'umuyorum' ama 'bunu tartışmayacağım' ve 'olası' memsel evrim üzerine 'spekülasyonlar yapmayacağım.' Her

ne kadar aksine inanmak istesek de, ‘sevgi’ ve türün -bir bütün olarak- ‘iyiliği’ hiç de ‘evrimsel anlamı olmayan’ kavramlardır." Görüldüğü gibi “Dawkins, yaratıcılık özelliğini zamana vermiştir. 'Zaman ile her şey tesadüfen oluşabilir' görüşündedir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 90) Koca evreni boşverin, sadece bir hücrenin oluşumu bile toto çekilişi ile kıyaslanamazken -ki ayarlayanı mutlaka olması gereken- bu toto ile hayatı anlamlandırmaya çalışan akla ‘evrimci akıl’ denir diyelim ve konumuza devam edelim!

Dawkins önyargı ve sübjektif bir yaklaşıma sahiptir. Kitaplarının içinde hakaret, alay, hınç ve acımasız eleştirilerinin sınırı yoktur. Ama bakın yazar kendini nasıl da farklı tanıtmaktadır. Sonradan Müslüman olan bir Yahudi ile youtube’da yaptığı bir konuşmada Dawkins kendisini şöyle tanıtır:

“Ben bir ateistim ve ben kibar birisiyim, insanlardan nefret etmiyorum.” (youtube.com/watch?v=zD1SXVAXxls) Bu ‘kibar ve anti-nefret’ şahsiyetin sosyal medya paylaşımına bakalım: “Kur'an'ı okumadım, bu yüzden İncil için yaptığım gibi bölüm ve ayetlerden alıntı yapamadım. Ancak günümüzde ‘kötülük için en büyük gücün İslam olduğunu’ sıklıkla söyleriz.” (x.com/RichardDawkins/status/307369895031603200)

“Richard Dawkins militan ateist tavrını Darwinizm ile meşrulaştırır. Tasarımcının ya da ruhun olduğu hissini, Darwin'i okuduğunda tamamen kaybettiğini söyler.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 173) Dawkins her materyalist gibi evrimi savunmaktadır. ‘Kör Saatçi’ adlı kitabında, canlıların evrimini, Stuart Kaufmann’ın yazmış olduğu bir bilgisayar programı aracılığıyla ‘kanıtladığını’ iddia eder. Bu program, çubuk, dikdörtgen ve üçgen gibi şekillerin rastgele değişimlerle daha karmaşık hale gelmelerini sağlayan bir programdır. Program tarafından rastgele düzenlenen bu çubuklar, birçok ara formdan sonra zamanla hayvan, bitki ve insan figürlerini andırır hale gelmeye başlamaktadır. Dawkins, bu basit şekillerin bilgisayar programıyla zaman içinde insan veya hayvan figürlerine benzer hale gelmesinin, canlıların sözde evrimleşme sürecine benzediğini iddia eder. Bu örnekten yola çıkan Dawkins, canlıların da uzun bir süre boyunca meydana gelen mutasyonlarla bugünkü karmaşık hallerine dönüştüğünü savunur. Aslında Dawkins’in bu iddiası komiktir! Çünkü Stuart Kaufmann’ın kullandığı programın bizzat kodlayıcısı vardır. Bir bilgisayar ve daha da önemlisi bunları yapan bir zeka vardır! Kodlardan oluşan bir bilgisayar oyunu sadece çizgilerden mi meydana gelir? Kodlamayı azıcık bilen ‘tek bir eksik veya fazla harf-rakamın’ programı nasıl da çalışamaz hale getirdiğini bilir. Dawkins hâlâ Darwin'in eski mikroskoplarla yaptığı araştırmalar seviyesinde kalmıştır. Artık ‘DNA, şifre, kodlama’ çağındayız ve hayat da basit çizgilerle ifade edilemeyecek kadar mükemmel ve uyumlu bir sistemler bütünüdür.

1880'lerde bilim adamları hayatın kökeni için bir açıklama bulmanın oldukça kolay olduğunu düşünüyorlardı. “Hayatın karbondioksit, oksijen ve nitrojen gibi basit kimyasalların bileşimiyle kolaylıkla oluşan protoplazma denilen bir maddeden meydana geldiğini zannediyorlardı.” (William A. Dembski, James M. Kushner, Signs of Intelligence, s. 103-104; Bölüm 8: Stephen C. Meyer, Word Games: DNA, Design and Intelligence) Bilim yazarı Howard Peth: "Eskiden hücrenin bir çekirdek ve

sitoplazma ‘denizi’ içindeki diğer parçalardan meydana geldiği düşünülmekteydi. Fakat hücre içinde büyük alanlar boştu. Şimdi ise, bir hücrenin gerçekten 'kovan gibi olduğu' yani hücrenin ve onu barındıran bedenin hayatı için gerekli olan önemli işlevsel birimlerle dolu olduğu bilinmektedir. Evrim teorisi hayatın 'basit' bir hücreden geliştiğini varsayar, fakat günümüzde bilim basit hücre diye bir şey olmadığını göstermektedir." (Howard Peth, Blind Faith: Evolution Exposed, s. 77)

İnsanın tek bir hücresinin DNA'sında tam 1 milyon ansiklopedi sayfasını doldurabilecek miktarda bilgi bulunur. “İnsan kendi bilgisini okumaya kalkışsa buna ömrü yetmez!” Bu dev ansiklopedi yaklaşık 3 milyar farklı şifreye sahiptir. Eğer DNA'daki bilgileri kağıt üzerine yazılı hale getirebilseydik, kağıtların uzunluğu Kuzey Kutbu'ndan Ekvator'a kadar uzanacaktır! Ve bu sadece tek bir hücrenin şifresidir! 100 trilyon hücreden oluşan bir insanda ise bu, 100 trilyon kat kitap anlamına gelmektedir. Bu, günümüz bilgisayar teknolojisi ile bile mümkün olmayan bir gelişmiş sistemi ifade eder. İnsan Genomu Projesini yürüten Celera Genomics şirketinin uzmanlarından Gene Myers, "Beni asıl şaşırtan şey hayatın mimarisidir. Sistem olağanüstü derecede komplekstir. ‘Sanki tasarlanmış’ gibidir. DNA'da ‘büyük bir akıl’ yer almaktadır." (Article by Tom Abate, San Francisco Chronicle, Şubat 19, 2001) demektedir.

Eğer materyalistlerin iddia ettikleri gibi maddenin doğada kendi kendine canlılığı oluşturma gibi bir özelliği olsaydı, bunun, laboratuvarların kontrollü ortamında çok daha kolay gerçekleştirilebilmesi gerekirdi. Oysa bugün değil canlı hücresi, onun herhangi bir organeli bile laboratuvarlarda suni olarak üretilmemektedir. Yapılabilen ise sadece, ‘var olan’ hücreye dışarıdan yapılan müdahalelerden ibarettir!

İlkel çorba denilen bir ortamda canlı bir organizmanın oluşumunun mümkün olmadığı bilim literatürüne girmiştir: “ABD'li önde gelen bir araştırmacıya göre, Dünya'daki yaşamın volkanik kaynaklardan veya hidrotermal bacalardan ortaya çıkması pek olası değil.” (BBC, 13 Şubat 2006; news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/4702336.stm)

Fransız doğa bilimci Jean Baptiste Lamarck, evrimin mekanizmasını "kazanılan özelliklerin nesilden nesile aktarılması" şeklinde açıklamıştır. Canlıların yaşamları sırasında uğradıkları değişiklikler kalıcıydı ve yeni nesillere kalıtsal olarak aktarılabiliyordu. Ona göre zürafalar bir zamanlar ceylan benzeri birer hayvandılar; ama yüksek dallara erişmek için harcadıkları çaba yavaş yavaş boyunlarını uzatmıştı. Lamarck, oldukça iddialı konuşmaktan da çekinmiyordu: “Bir sülalenin sağ kollarının nesiller boyunca kesilmesi sonucunda yeni doğan bireyler tek kollu doğacaktır.” Öncelikle, günümüz keçilerinin hâlâ yüksek dallara uzanmaya çalıştıklarını ama boyunlarının uzamadığını ve ayrıca bilinenin tersine zürafaların da küçük boylu ağaçları tercih ettiklerini belirtelim: Uppsala Üniversitesi zoologlarından Robert Simmon, American Natüralist dergisinde 1996 yılında yayınladığı bir makalesinde “Besin için rekâbetin en fazla olması gereken kurak mevsimde, zürafalar genellikle yüksek dallarda değil, fazla büyümeyen çalılarda otlanır.” diye yazmaktadır. (BBC, 30 Haziran 2016) Çin'de tahmini olarak onuncu yüzyıldaki Beş Hanedan On Krallık döneminde başlayan, yirminci yüzyıla kadar süre gelen bir gelenek vardır. Ayak bağlama ya da ‘lotus ayak geleneği.’ Gelenek, küçük yaşta kız çocuklarının ayak kemiklerini kırarak çok ufak boyutta ayakkabılara sokmak ve ayak büyümesini engellemek amacıyla yapılan bir uygulamaya dayanmaktadır. Yüzlerce yıl sonunda bu geleneği devam ettiren insanların çocuklarının ayakları ise hâlâ 'normal' doğmaktadır!

Benzer bakış açısını Dawkins de ileri sürmüştür. "Başlangıçta günümüz sincabına benzer, ağaçlarda yaşayan ve herhangi bir şekilde uçmak için özel bir perdeli organı olmayan bir canlı, kısa mesafeleri sıçramaya başladı. (Eğer düşmesini yavaşlatacak birşey olsaydı daha uzağa sıçrayabilirdi.) Doğal seleksiyon, kollar veya bacak eklemlerine yakın bir bölgede daha keseli

bir yapıya sahip olan bireyleri ‘seçti.’ Şimdi gittikçe daha geniş deri alanına sahip bireyler daha uzağa sıçrayabiliyorlar. Sonraki nesillerde derinin genişlemesi ‘bir kural oldu’ ve bu durum böylece devam etti... Gerçek kanat çırparak yapılan kuş uçuşunun bu basit süzülüş hareketinden evrimleşmesini hayal etmek artık çok daha kolay; böylece bu canlılar uçmaya başladılar." (Phillip E. Johnson Climbing Mount Improbable & Darwin's Black Box; origins.org/articles/johnson_climbingmount.html) Dawkins, uçuş, kanatların simetriği, bu olayın biyokimyasını veya genetik gelişimini anlatan bilimsel kanıt sunmak yerine aslında sadece bir masal anlatmaktadır. Çünkü olaya bilimsel değil evrimsel/ideolojik/psikolojik yaklaşmaktadır! Dawkins, kuş akciğerleri ve sürüngen akciğerleri arasındaki derin anatomik farklara da hiç değinmemektedir. Sürüngenlerin akciğerleri memelilerinki gibi, havanın içeri girip aynı yolu izleyerek geri çıktığı bir yapıya sahiptir. Kuşlarınki ise ‘jet motorlarına hava sağlayan mekanizmaya benzer şekilde dizayn edilmiştir.’ Yani hava hareketi tek yönde gerçekleşmektedir. Hava akciğere bir kanaldan girer, bir başka kanaldan çıkar. Başka hiçbir canlı grubunda rastlanmayan bu mükemmel mekanizma sayesinde, kuşun uçması için gerekli olan yüksek oksijen ihtiyacı karşılanır. Kanatlar ise özel yapıları sayesinde su ve havayı geçirmeyecek şekilde, göğüs kemikleri de uzun mesafe uçuşlarında oldukça büyük miktarda enerji ve kas gücü gerektirdiği için geniş şekilde yaratılmıştır. Zaten bu nedenle, "Aeorodinamik bir harika olan kuşla kıyaslandığı zaman en gelişmiş hava aracı bile sadece kabataslak bir kopyadan öteye geçememektedir." (Kusursuz Uçuş Makineleri, Reader's Digeest, çev: Ruhsar Kansu, Bilim ve Teknik, Sayı: 136, Mart 1979, s. 21) Kuşlardaki bu kusursuz tasarımların havacılığın gelişmesinde de büyük katkısı olmuştur. Nitekim uçağın mucidi olarak ‘kabul edilen’ Wright kardeşler, Kittyhawk adındaki uçaklarının kanatlarını yaparken akbaba kanatlarının tasarımını örnek almışlardır. (web.archive.org/web/20060928173807/yourplanetearth.org/terms/details.php3?term=Biomimicry) “Askeri tasarımcılar baykuş kanatlarını ‘taklit ederek’ hayalet uçakları olduklarından daha da gizli hale getirebilmeyi umuyorlar. Baykuşlardaki ‘tasarım sayesinde’ radarlar tarafından görülmeyen uçakların hiç duyulamayacak kadar sessiz olması hedefleniyor.” (fonz.org/zoogoer/zg1999/28(4)biomimetics.htm : "Designs from Life", Robin Meadows, Zooger, July/August 1999) Airbus, uçağın kanatlarına tıpkı kuşlarınki gibi uçuş koşullarına göre şekil alabilme özelliği kazandıracak uyarlanabilen kanatlar (adaptive wings) yapmaya çalışmaktadır. Amaçları ise yakıt sarfiyatını en aza indirmek. (biltek.tubitak.gov.tr/dergi/98/ocak/yakitsiz.html) İlk çalışmalar da Amerikan avcı uçağı olan F-111 ile başlamıştır. (Biyonik, Doğayı Kopya Etmektir, Bilim ve Teknik Temmuz 1985, s. 1) Ayrıca kuş kemiklerinin içleri boştur, bu nedenle de son derece hafiftir. Modern uçakların kanatları da kuş kemiklerinden ilham alınarak içleri boş olarak tasarlanmaktadır. Kuşun karnındaki tüylerle kanatlarındaki tüyler birbirinden farklı özelliklere sahiptirler. Büyük tüylerden oluşan kuyruk tüyleri dümen ve fren görevi görürler. Kanat tüyleri ise, kanat çırpma esnasında açılarak yüzeyi genişletip kaldırma kuvvetini arttırma özelliğine sahiptir. Konuyu daha fazla uzatmadan Dawkins'in iddiasına dönelim ve şu soruları soralım: Ön ayağını kaybedip, onun yerine yarım kanata sahibi olan bir canlı, nasıl bir avantaja sahip olacaktır? Dört ayağa sahip bir sürüngen hızlı hareketi sayesinde hem düşmanlarından kaçabilecek, hem de avlanabilecektir. Yarım kanata sahip bir sürüngen ağaçtan düşüp, zarar görmesi engellenirken bir fayda sağlasa da, ön ayaklarını kaybettiği için hızlı hareket edemeyecektir. Böylece ne düşmanlarından kaçabilecek ne de avlarını eskisi gibi yakalayabilecektir. Bu onun için yarım kanatın getirdiği avantaja göre çok büyük bir dezavantajdır. Zaman içinde büyüyen kanatlar düşerken onu yavaşlatacak fakat düşmanlarından kaçarken ya da avını kovalarken engel olacaktır. Çünkü henüz uçamamaktadır! İşlevsiz olunca da körelmesi gerekirken evrimciler bunun devam ettiğini ileri sürmüşlerdir... “Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır.” (Mü’minun, 21) Ayrıca ilginçtir, örnek alınarak teknolojiler geliştirilen bu canlıların ‘tesadüfen yani akıllı bir müdahale olmadan’ ortaya çıktığı da evrimciler savunulabilmektedir! Evrimci mantığın sorun listesi bu şekilde uzayıp gitmektedir!

Dawkins, "Hindistan'da bölünme zamanında, bir milyondan fazla kişi Hindu ve Müslümanlar arasındaki dinsel çatışmalar sırasında katledildi. Öldürülecek toplulukların etiketlenmesinde yalnızca dinsel göstergeler etkendir. Bir bakıma Hindistan halkını dinden başka bir şey bölemezdi." demektedir. Bu da Dawkins'in son derece yanlış bir yorumudur. İlk önce kendisine şunu sorması gerekirdi: Nasıl oldu da bu insanlar yüzlerce yıl, farklı dinden olmalarına rağmen bir arada yaşayabilmişlerdir? Neden 20. yüzyıla gelindiğinde böyle bir bölünme yaşanmıştır? Bu konuda acaba asıl neden, o bölgeyi işgal etmiş olan sömürgeci güçler olabilir mi? Acaba Dawkins, pasaportunu taşıdığı İngiliz devletinin bu bölünmedeki katkılarını hiç düşünmüş müdür?! Ve yine asıl sorulması gereken soru, dinler kadar emperyalizme hiç karşı çıkmış mıdır Dawkins? Yoksa ona verilen görev, zaten emperyalizmin önündeki tek engel olan İslam'ı karalamak mıdır? Tanrı Yanılgısı (The God Delusion) adlı kitabın girişinde Dawkins, "Hümanist" düşüncenin "milli marşı" olarak kabul edilen İmagine (Hayal edin) isimli şarkıdan esinlenerek, bir hayal de kurmaktadır. Bu hayalini Dawkins şöyle ifade etmektedir: "Dinin olmadığı bir dünya hayal edin." Dawkins ayrıca ateistlerin (Mesela Stalin'in) yapmış olduğu yanlışların bütün ateistlere mal edilemeyeceğini ileri sürerken (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 256) konu inançlı insanlara gelince tamamen farklı bir tavır sergilemekte ve dindar olduğu iddia edilen kişilerce yapılan yanlışları genelleştirip tüm inanç sahiplerini ağır bir itham altında bırakmaktadır. Ateist olan Stalin'in 30 yıl süren iktidarı boyunca 20 milyondan fazla insan hayatını kaybetmiştir. O, evrimci ideolojiyi savunan Nazi lideri Hitler ile de Avrupa'yı paylaşmıştır. (Alman-Sovyet Saldırmazlık Paktı.) Hitler daha sonra anlaşmayı bozunca ancak yollarını ayırmıştır! Ateist Mao döneminde de Çin'de milyonlarca insan ölmüştür ve günümüzde de komünist partinin yönetimindeki Çin'de tüm 'işçiler' az bir ücret ile sendikasız olarak Batılı sermaye grupları için acımasızca çalıştırılmaktadır. Kızıl Kmerlerin lideri Pol Pot'un (Saloth Sar) Kamboçya'da sadece 3 yıl 8 ay içinde, 7 milyonluk ülke nüfusunun nerde ise yarısını -3 milyon kişiyi- katletmesi de hep materyalist ve ateist ideolojinin bir sonuçudur. Terörün sistemli olarak kullanılmasının gerekliliği konusunda ateist Lenin'in ifadeleri (V. İ. Lenin, Collected Works, Moscow, IX/346; V. İ. Lenin, Collected Works, Moscow, xxxv/238; Pravda Gazetesi, 26 Ekim 1918; V.İ. Lenin, Polnoye sobraniye soçineniy, Moskova, 1958-1966, XXXV/311; Stephane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panne, Andrzej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-Louis Margolin, Komünizmin Kara Kitabı, s. 82) ile dizayn edilen ateist/komünist sistemlerin kanlı bilançosu özetle şu şekildedir: SSCB 20 milyon, Çin 65 milyon, Kuzey Kore 2 milyon, Kamboçya 3 milyon, Doğu Avrupa 1 milyon, Latin Amerika 150 bin, Afrika 1,7 milyon, Afganistan 1,5 milyon ve uluslararası komünist hareket ve iktidarda olmayan komünist partilerin eylemleri sonucu da 10.000 civarında ölüm olayı meydana gelmiştir. (Komünizmin Kara Kitabı, s. 17) Ateist PKK'nın eylemleri sonucu katledilen 40.000 insanı da bu listeye ekleyebiliriz! Tüm bu katliamların merkezinde materyalizm ve evrim teorisi bulunmaktadır. Evrimci P. J. Darlington, vahşetin, evrim teorisine inanmanın doğal bir sonucu olduğunu şöyle itiraf etmektedir: "Birinci nokta, bencillik ve vahşet içimizdeki doğal bir şeydir, en uzak atamızdan bize miras kalmıştır. O zaman vahşilik insanlar için normaldir; evrimin bir ürünüdür." (P.J. Darlington, Evolution for Naturalists, s. 243-244) 1970 Nobel Edebiyat ödülünü kazanan Rus yazar Alexander I. Solzhenitsyn, 1983'de Londra'da yaptığı bir konuşmada Rus halkının başına gelenleri şöyle özetlemektedir: "Yarım yüzyıl önce henüz bir çocukken, yaşlıların Rusya'nın başına gelen felaketlerin nedeni için şöyle dediklerini hatırlıyorum: "İnsanlar Allah'ı unuttular, tüm bu felaketlerin nedeni bu." O zamandan beri, 50 yıldır devrimimizin tarihi üzerinde çalıştım, yüzlerce kitap okudum, yüzlerce şahit dinledim, sekiz cilt kitap yazdım. Ama 60 miyon insanı yok eden devrimin ana sebebini formüle etmemi isterseniz şunu tekrarlamaktan başka bir şey yapamam: İnsanlar Allah'ı unuttular; tüm bu felaketlerin nedeni bu." (Edward E. Ericson, Jr., "Solzhenitsyn - Voice from the Gulag", Eternity, October 1985, s. 23, 24) Amerikan Ateizmi Geliştirme Birliği başkanı Charles Smith, "Evrim, ateizmdir." (H.Epoch, Evolution or Creation, (1988), s. 148-149) derken zaten bilinen bir gerçeği ilan etmektedir. Materyalizm, ateizm ve evrim bir bütünün farklı yüzleridir! Cansız ve şuursuz atomların kendi kararlarıyla biraraya gelip, canlı ve şuurlu insanı oluşturduğunu iddia eden ve pagan (putperest) kabilelerde olduğu gibi "doğa"yı ilahlaştıran (Natüralizm), DNA üzerindeki

bozulma ve oynamaların -mutasyonların- yeni türler oluşturabileceğini iddia eden, hayatın yapıtaşı olan proteinlerin kör tesadüfler sonucunda oluştuklarına inanan, birbiri ardına gelen başıboş tesadüflerin DNA gibi kompleks bir bilgi bankasını oluşturabileceğinikabul eden, hücre gibi kompleks bir organizmanın tesadüfen oluşabildiğini ileri süren, fosiller evrim sürecini devamlı olarak yalanlarken hâlâ evrimi savunanların görüşü olan Darwinizm'in "doğanın bir mücadele ve çatışma yeri olduğu" iddiası toplumlara uygulandığında; Hitler'in 'üstün ırk'ı oluşturma saplantısı, Marx'ın 'İnsanlık tarihi sınıf çatışmalarının tarihidir' yanılgısı, Mao'nun milyonlarca insana sözde bir tür hayvan gibi görüp akıl almaz vahşetler uygulaması, Mussolini'nin "Savaşın tüm insan enerjisini en yüksek noktaya taşıdığı" iddiası, Kapitalizmin "güçlülerin zayıfların üzerine basarak daha da güçlenmeleri" fikri, Stalin'in zalim çalışma kampları, üçüncü dünya ülkelerinin emperyalist ülkeler tarafından acımasızca sömürülmeleri, PKK gibi evrimci ateist örgütlerin katliamları… Hepsi ama hepsi sözde bilimsel bir kılıf kazanmaktadır. Unutmayalım ki birinci ve ikinci dünya savaşını da dindarlar çıkarmamışlardır! Savaşların nedenini dine bağlayan ve dinler olmaz ise savaş ve yıkımların olmayacağını ileri süren Dawkins'e cevap için, 'Savaşların nedeni din midir?', 'Ateizm yanılgısı', 'İslam savaş hukuku', 'İslam barış dinidir' adlı yazılarımızı tekrar hatırlatırız.

Dawkins'in itiraf tadındaki şu cümlelerini hatırlayalım: "Önümüzdeki birkaç yıl içinde eğer kimyacılar laboratuvarlarında yeni bir yaşam başlangıcını başarılı bir şekilde yeniden gerçekleştirdiklerini bildirirlerse 'hiç şaşırmam." (Tanrı Yanılgısı, s. 132) Bilim ve Ütopya dergisinin Kasım 1998 tarihli nüshasında, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu" adlı makalesinde Ümit Sayın da, "Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı! Bu bile evrim kuramını çökertmez. Değişimin nedenlerinin ve mekanizmalarının belirlenmesi 'bugünkü bilgilerle' mümkün değildir, ama '100 yıla kadar' bu konuda dev adımlar 'atılacağına kesin gözüyle' bakılmaktadır!" diyerek, Dawkins gibi 'gayba' inandığını ve gözle görülemeyene iman ettiğini ilan etmektedir. Halbuki, "Doğabilimciler unutmamalıdırlar ki, evrim süreci sadece fosil kayıtları aracılığıyla açığa çıkabilir. Sadece paleontoloji (fosil bilimi) evrim konusunda delil oluşturabilir ve evrimin gelişimini ve mekanizmalarını gösterebilir." (Pierre Grasse. Evolution of Living Organisms. New York, Academic Press, 1977, s. 82) Ve tüm bunlara rağmen ünlü İngiliz paleontolog Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bir gerçeği şöyle itiraf etmektedir: "Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz." (Derek A. Ager, The Nature of the Fossil Record, Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, s. 133)

Kur'an ve İslam üzerine Dawkins'in çok sınırlı ve yüzeyler bilgilere sahip olduğu yorumlarından anlaşmaktadır. O, Kur'an hakkında şöyle bir yorum yapmıştır: "Ne yazık ki Kur'an'daki barış yanlısı pasajlar, genelde sadece ilk bölümdedir, yani Muhammed'in Mekke'de olduğu zamanlar. Daha kavgacı satırlar kitabın sonraki bölümlerindedir. Medine'ye kaçması ile başlar." Klasik oryantalist görüşün çok kötü bir tekrarı olan (Çünkü Kur'an normal kitaplar gibi Mekke'de başlanıp Medine'de sonlandırılmış ve giriş gelişme sonuç bölümlerinden oluşan bir kitap değildir. Ayetlerin iniş sırası ile surelerdeki yerleri aynı sırayı takip etmez!) bu iddianın cevapları için, 'İslam barış dinidir', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'İslam savaş hukuku', 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımıza bakılabilir!

Dawkins, "Doğal eleme sayesinde, üstün türlerin devamı ilkesi evrenin başlangıcında tasarlanmıştır." demektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 164) Tabii burada, 'tasarlayan kim?' sorusunun asıl cevabını Dawkins'ten beklemek çok gerçekçi gözükmemektedir! Dawkins'e göre doğal eleme, doğanın kör saatçisidir. Görünen bir amaç yoktur. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 136) Richard Dawkins, Kör Saatçi (Blind Watcmaker) adlı kitabında, doğal seleksiyonla işleyen evrimsel düzeni, kusursuz işleyen bir saatin dişlerine benzetir. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son

hurafe Deizm, s. 191) Halbuki bir saatçi ile saat neyse, doğa ile de tanrı odur. (Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 116) Ama materyalist bilimde insanlık, nesnelerin kör dünyasına boyun eğdirilmektedir. (Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 172) Darwin, evrenin bir tasarımcı tarafından tasarlanması fikrine şiddetle karşı çıkar. Ona göre en büyük tasarım, doğal seleksiyondur. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 236) Yani Dawkins, Tanrı'yı reddedip doğal seleksiyonu tanrı olarak görmektedir ama anlaşılan bundan haberi bile yoktur!

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Dawkins, insanın bir tür ruhsal boyut kazanma hamlesi olan aşk olayını da patolojik (hastalıklı) bir bağımlılık olarak görür. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 170) Dawkins, Aşk duygusunu patolojik yani hastalıklı bir bulgu olarak değerlendirken bencilce almayı normallik olarak görür. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 299, 300) Halbuki teizmde, "Tanrının bir üst değer oluşu, bencillik prangalarından özgürleşmenin de garantisidir." (Aliye Çınar, s. 111) Dawkins, iyilik yapma dürtüsünün kaynağını, bencil gen teorisiyle açıklamaya çalışır. Ona göre gen bencildir. Halbuki gen Bir DNA zinciridir. Ancak bilinçli değildir! Bencil gen teorisi açısından bakınca insanı, kemiğini asla vermeyen ve bunun için mücadele eden bir köpekten ayırt etmek zor olacaktır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 297) Dawkins, iyilik yapmanın altındaki sebepleri 4 başlıkta açıklar: Birincisi 'karşılıklı çıkar', ikincisi akrabalık bağları, üçüncüsü 'şöhret kazanma', dördüncüsü 'toplum içinde onaylanmak.' (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 202-206) Aslında bunların tümü ahlak değil, ahlaksızlıktır! Dawkins, menfaatçiliği iyi işlerin nedeni olarak düşünmektedir. (Aliye Çınar, s. 305)

Dawkins, Darwinizmin hipotezlerini 'kanıtlanmışçasına' savunmaktadır. (Aliye Çınar, s. 281) Yazdıkları ve söylemleri ile "Dawkins öyle bir algı oluşturmaktadır ki, evrim teorisinin etkisiyle ateistlerin konumunun net çizgilerle belirlendiği, teistlerin sustuğu ve ateist evrim görüşü karşısında çaresiz kaldıkları hissini vermeye çalışmaktadır. Ancak bu algının önündeki en temel engel, kendisiyle benzer görüşleri savunan Antony Flew'in ateizmden Tanrı inancına yolculuğudur. Flew, ateist iken doğanın mükemmel işleyişinden ve tasarımdan hareketle bir Tanrı'nın var olduğuna inandığını söylemiştir. Dawkins, evrenin nasıl meydana geldiğini açıklayamadığı gibi canlıların ilk var olma süreci hakkında da mantıksal ve doyurucu bir izahı yoktur. Onun düşünce dünyasında canlılar 'bir şekilde' var olur, sonra evrilirler, daha sonra mükemmel canlılar ortaya çıkar. Bu, tamamen kendiliğinden, doğal ve kısa vadeli neticelerin tekrarlanan 'seçilimiyle' meydana gelir ve söz konusu seçilim uzun vadede karmaşık canlıları oluşturur. 'O, izaha ihtiyaç duyan ilk ve orta aşamaları atlatır ve değişimin ileri neticeleri ile evrimi anlatmaya çalışır.' Doğrusu, Tanrı'nın yokluğu varsayılarak canlıların ilk başlangıcının mükemmel sürece varması hususunda boşluklar bırakılarak ortaya konulmaya çalışılan kurgu, felsefi ve ikna edici bir dayanak olmaktan öte basit bir fıkra olarak nitelendirilebilir." (Saim Gündoğan, Richard Dawkins'in tanrı'nın varlığına yönelik eleştirisinin çıkmazları, İhya Uluslararası İslam Araştırmaları Dergisi Cilt: 8 Sayı: 2 Güz 2022, s. 843-844)

Dawkins'in iddiaları genel anlamda "Allah yok, evrim var, dinsiz ahlak olur ve dinler savaş nedenidir" şeklinde özetlenebilir ki, tüm bu iddialar benzer başlıklar altında ('Allah'ın varlığının ispatı', 'Evrim teorisi', 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'İslam barış dinidir') cevaplar verilmiştir.

"Dawkins'e göre canlılar tesadüfi bir şekilde var olmamış bir tasarlayıcıları vardır ancak bu tasarımcı tamamen kör, sağır, duygusuz, amaçsız ve iradesiz bir mekanizma olan doğal seçilimdir." (Dawkins, Kör Saatçi, 25) Ona göre, doğal seçilim tamamen kendi içerisindeki matematiğe uygun olarak 'birikimli seçilim' adını verdiği bir yöntemi kullanır. (Kör Saatçi, 61) Yani tesadüf

kavramını reddeder gözükse de aslında tasarımı irade sahibi tek tanrı yerine Natüralist bir eksende iradesiz tanrılara havale eder ve monoteizmden pagan bir politeizme kayar! Ayrıca birikimi yapan ve seçeni de görmezden gelir!

Not: Dawkins'in, zürafalarda bulunan (Vagus) Recurrent Laryngeal siniri hakkındaki iddiasının cevabı da, 'Körelmiş organlar' adlı yazımızda bulunmaktadır!

'Büyük tasarım' adlı eserinde ise Hawking, 'Felsefe öldü' (s. 11) derken, eserinin tamamı ise aslında bilim yerine felsefi içeriklerle doludur! Hawking, bilim adına felsefe yapar ve yaptığının ölü olduğunu da kendisi dolaylı yönden itiraf etmiş olur. Kitabındaki şu cümle de çok ilginçtir: "Yerçekimi kanunu olduğu için kainat 'kendisini yoktan var' edebilir." Önce 'yoktan' kelimesi ile neyi kastettiğini ele almak gerekir. Eğer yerçekimi varsa, ortada yok diye bir kavram kullanmamızın imkanı yoktur. Demek ki yoktan değil, var olandan kainat oluşmuştur! Yani Hawking'in aslında 'yok' dediği 'var'dır ve kendisi var'ı yok etmektedir. Hawking bunu tanrı kavramında da aynen yapmaktadır! Evet Hawking yok olan bir şey hakkında bir kitap dolusu yazı yazmıştır! Ayrıca o, kendinden yaratıldığı iddia edilen ve aslında sadece yaratılma süreçlerden biri olan bir kanun -yerçekimi- ile neden bu yaratılma sürecini başlatmıştır? Hawking acaba daha öncesini neden görmek istememektedir?! O yerçekiminin yaratılmasını neden ele almamakta ve neden var olmayı yani aslında yaratılışı ara süreçten başlatmaktadır?! "Isaac Newton, "Yerçekimi gezegenlerin nasıl hareket ettiklerini açıklıyor, gezegenleri neyin yörüngeye soktuğunu değil... Her şeyi Tanrı yönetir" derken, İngiliz fizikçi Hawking ise "Yerçekimi diye bir yasa olduğu için, evren kendi kendisini hiçten yaratabilir ve yaratmaya devam edecektir." diyerek, evrenin varlığının hiç yerine bir şey olmasının sebebinin 'kendiliğinden yaratılış' olduğunu savunur." (BBC, 2 Eylül 2010) Hawking, Kasım 2016'da da, "Kütle çekimi ve kuantum teorilerinin, evreni ilahi bir güce ihtiyaç olmadan yarattığını" (DW, 08.01.2017) ileri sürerek hatalar zincirini devam ettirir.

Kuantum fizikçisi Hans Peter Dürr ise gerçeği görüp itiraf etmekten çekinmemiştir: "Kuantumla öğrendik ki, ekonomik gerekliliklere ve doğa kanunlarına değişmez tek boyutlu baktığımızdan -ipek böceği gibi- kendi ördüğümüz mecburiyetler kozası içinde hapsolup kalıyoruz. Maddeci anlayışın doğurduğu inançsızlık ve bencillik, bereket ve bolluğu fark etmemizi önlüyor. Tevekkülle istemeyi bilmediğimizden -hırsla hayata saldırdığımızdan- sadece istediklerimizden mahrum kalmıyoruz; özlediğimiz mutluluk ve huzuru da elde edemiyoruz." (Hans Peter Dürr, P.M. Magazin 05, 2007)

Yunus Emre'nin dediği gibi: "İlim ilim bilmektir İlim kendin bilmektir. Sen kendini bilmezsen, Ya nice okumaktır. Okumaktan mana ne, Kişi Hakk'ı bilmektir. Çün okudun bilmezsin Ha 'bir kuru emek'tir." (Yunus Emre Divanı, s. 184)

Hawking, bilim adına felsefe yaparak, yaratılan kanunu yaratıcı ilan etmekte ve buna bilim adını vermektedir. Halbuki kanun adını alan şeyin, deney ve tecrübe ile kendini kanıtlatabilecek kadar kesin olan bir düzeye gelen şeyler olduğunu herkes bilir ki, bu da belli bir kurallar zinciri ve uyumu gerektirir. Hiçbir kanun gibi bu kanunlar da 'kendini' veya başkalarını yaratamaz! Yaratan, uygulatan ve düzenleyen (Bedi', Halık, Melik ve Rab) Vahid'l-Ehad olan Allah'ı inkar etmek için birden çok yaratılanı 'yaratıcı' ilan edenlere Kur'an şöyle seslenmektedir: "Gökleri ve yeri hak ile yarattı: O, ortak koştukları şeylerden Yücedir." (Nahl, 3) "Biz onları yalnızca hak ile yarattık. Ancak onların çoğu bilmezler." (Duhan, 39)

Stephen Hawking ve Dawkins, ikisi de okuyucuyu yönlendirme hatasına düşmekte ve onları Yaratıcı ile bilim arasında bir tercih yapmak zorunda bırakmaktadır. Hawking ve Dawkins,

tabiat kurallarının yaratıcı bir güce sahip olduğunu ileri sürerler. Yani gözümüz önünde işlevsel görevi olan, kendilerine kodlanan görevleri yapan aracıları yaratıcı ilan edip, asıl yaratıcıyı reddetmemizi isterler. Bu, tıpkı otomatik pilota bağlı uçağa bakarak, 'Kendi kendine gidiyor; uçak mühendisi ve pilotu zaten görünmüyor' demek kadar bilimseldir! Belki uçaktan bahsederken, o uçağı yapandan bahsetmeye gerek yoktur ama sonuçta konuşulan konu teknik/bilimsel bir konudur ve o uçağı yapan mutlaka vardır ve yaptığı uçağın kalitesi de, onu yapanın ilmi ve gücü (Alim, Kadir) hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlamaktadır. Yaradan da bu nedenle evrene yönelmemizi, evren kitabını okumamızı ve onu inceleyip kendisine ulaşmamızı (Mülk, 4-5; Yunus, 5; Enbiya, 30; Ankebut, 44; Zümer, 5 vd.) istemektedir. Bu konuda, Prof. Dr. Adem Tatlı'nın 'Bilimlerin Işığında Yaratılış' adlı eserini de özellikle tavsiye ederiz.

Zaten günümüzde "Kâinatta elde edilen bilginin; Ateist ve Materyalist, Determinist ve Natüralist gibi felsefi inanç ve aksiyomlarla filtrelenip/işlenerek bize aktarılması" (Komisyon, Bilimin ışığında evrim görüşünün sorgulanması ve yaratılış, s. 264, 267) bize bilim diye yutturulmaktadır! Halbuki ortada tamamen ideolojik bir yaklaşım yani bilimcilik sözkonusudur!

Kısaca, Tanrı inancı ve bilim birbiri ile çelişmez, aksine bunlar birbirini tamamlayan kavramlardır. Bir yaratan vardır, yaratır sonra düzenler; görevleri yükler/kodlar. Bu birinci aşamadır. Sonra da işini/görevini yerine getiren ve yüklendiği kodlamaya göre hareket eden (Tabiat kuralları, gen, DNA başta) yaratılanlar vardır. Bunlar birbirine zıt ve çelişkili kavramlar değillerdir! Hawking, yaratıcı fikrinin eski bir fikir olduğunu ileri sürer. Ama şunu unutur ki, her eski fikir illâ yanlış olmak zorunda değildir!

"Bir balığı balık yapan maddelerin neler olduğunu bilim tespit edebilir. Ancak bilim, bu maddelerin tamamını toplayıp bir kaba koysa onlar kendiliğinden balığa dönüşmemektedir. Özellikle cansız maddelere canlılık kazandırılması mümkün görülmemektedir. (Murat Akın, 'Bilimsel İlerlemeler Tanrı'yı Yok mu Ediyor?' Sorusu ve Kelami Açıdan Değerlendirilmesi, Tekirdağ ilahiyat dergisi, Tasavvur, Aralık/December 2020, VI/716) Balığın ve tüm varlıkların kendi içlerinde ve diğer canlı ve cansızlarla olan uyumlu birlikteliği bizleri bir düzenleyene götürmektedir. Materyalistler bunu maddeye/evrime/zamana izafe ederken teistler ise Yaradan'a izafe etmektedirler. Hiç bir Müslüman da bilim ile din arasında bir seçim yapmak zorunda değildir. (Hasan Özalp, Bilim-Din İlişkisinde Uzlaşmacı Yaklaşımlar, s. 92)

Mesela Newton yerçekimi kanununun işlevini bulunca 'Kainatı, her şeye gücü yeten bir Yaratıcının vücut verdiği bir kriptogram (şifreli yazı) olarak görmüştür.' (John Maynard Keynes, Newton, the Man, London, 1946) 'Güneş ve gezegenler, aralarında hiç bir şey yokken birbirlerini nasıl ve neye göre çekiyorlar? Nasıl oluyor da tabiatta hiçbir şey abes olmuyor ve dünyada şahit olduğumuz düzen ve güzellik vücut buluyor? Bütün bu olan bitenden, bilinen manada harici bir vücudu bulunmayan, canlı, akıl sahibi, muktedir bir Zat'ın var olduğu, sonsuzluk içinde kendine has nitelikte her şeyi çok yakinen bildiği ve idrak ettiği açık bir şekilde ortaya çıkmaz mı?' (Newton, Opticks, 2nd edition (1718), Book 3, Query 28, 343-5) diyen Newton ayrıca, 'Kainattaki her şeyin son derece kolay bir şekilde, akarcasına olup bitiyor olmasını Yaratıcı'nın mükemmelliğiyle' irtibatlandırmakta ve 'Yaratıcı'nın hikmetle iş yaptığını ve asla hiçbir şeyi başka bir şeye karıştırmadan işleri yürüttüğünü' söylemektedir. (Newton, Yahuda MS 1.1a, fo. 14r) Ayrıca onun, "God is known from his works: Tanrı yaptıkları/eserleri ile bilinir." (Isaac Newton, Cambridge University Library, MS Add. 3965, section 13, cited in J .E. McGuire, 'Newton on Place, Time, and God: An Unpublished Source', The British Journal for the History of Science, 11 (1978), 118-9; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 27) tespitini ve teslisi reddedip, İsa'nın tanrı olmadığı fikrine sahip olduğunu da (Snobelen, D. Stephen, "The true frame of Nature": Isaac Newton, Heresy, and the Reformation of Natural Philosophy, in Heterodoxy in Early Modern Science and Religion, Brooke and Maclean, s. 232-233) özellikle belirtelim. Kuasarları keşfeden, modern astronominin babası olarak anılan ve astronomide Nobel ödülüne eşdeğer olan Crafoord Ödülü'nü kazanan Allan Sandage ise bu konuda şunları söylemektedir: 'Böylesine bir düzenin kaostan meydana gelmesi olanaksızdır. Bunu

düzenleyen bir unsur var olmalıdır. Yaratıcı benim için bir gizemdir, ancak var oluş mucizesinin açıklaması O'dur.' (Ediz Sözüer, Olağanüstü Bir Hazinenin Keşif Yolculuğu, s. 514)

Ateist Hawking, evrim teorisinin yeterli olmadığını görünce yeni bir teori ortaya atmıştır: 'M teorisi.' Bu teoriye göre, 'kainatı tabiat kuralları yaratmıştır!' Yerçekimi 'kanununu' bile bir 'teoriye' bağlar ve buna bilim adını verir. Halbuki kanunlar, belli şartlar altında gerçekleşen şeylerin bilimsel/matematiksel açıklamalarıdır. Mesela güneşin doğudan doğması bilimsel bir kanundur ama ne güneşi ne dünyayı ne de yönleri yaratan bu kanun değildir. Kanun sadece 'var olanı, yaratılanı tanımlar, açıklar!' Aslında kainatı ne bilim adamları, ne teoriler ve ne de tabiat kuralları yaratmıştır. Hawking'in kitabında, tabiat kanunları, aynen ilahi kitaplardaki mucizeler gibi anlatılır. M teorisi 'farklı bir şeyden', hem her yerde olan, hem görünmeyen bir ana kuvvetten, vücuda getirenden, yaratıcı bir kuvvetten bahseder. Bu kuvvet cihazlar ile algılanamaz ve anlaşılabilir matematiksel tahminlerle incelenemez, ancak tüm olasılıkları içerir. Her yerde bulunma, her şeyi yapabilme özelliğine sahiptir ve aynı zamanda da çok gizemlidir. Bu özellikler okuyucuya birini çağrıştırıyordur eminiz! Unutulmamalıdır ki yaratıcı, bilimin önündeki engel değil, bilimin var oluşunun sebebidir. O (cc) yaratmasa, kodlayıp uygulama alanına sokmasa, bilim adamları neyi keşfedebilecekti ki?!

Ateistler insanların sadece doğanın temel parçacıklarının bir araya toplanmasından oluştuğuna inanmamızı isterler. Bu bir indirgemeciliktir. Bu ateist görüş biyolojiyi, fizik ve kimyaya indirger ve şöyle der: 'Eğer davranışlarımız bilim kanunları tarafından belirleniyorsa, o zaman özgür iradenin nasıl kullanıldığını anlamak zordur. Demek ki bizler biyolojik makinelerden başka bir şey değiliz ve özgür irade ise sadece bir hayaldir.' Halbuki böyle bir şey gerçek olsaydı, konuştuklarımız ve yazdıklarımız bir robotun otomatik eylemlerinden ibaret olmaz mıydı? Robotta his, duygu, tercih hakkı bulunabilir mi? Görüldüğü gibi ateist bakış açısı insanı, aslında Ehl-i Sünnetin reddettiği ve ateistlerin de Ehl-i Sünneti suçladığı 'kaderci' anlayışa götürmektedir! Bu konuda, 'Kader' adlı yazımıza bakılabilir.

Bu bilim (!) adamlarının yaratıcıyı inkar etmeleri bilimsel çalışmaları sonucu vardıkları sonuçlar değil, başta kabul ettikleri ateist dünya görüşü ve ideolojilerinin bir tezahürüdür. Buna birçok örnek verilebilir ama Paul Davis adlı ateistin şu sözü pek çok şeyi açıklar mahiyettedir: " Kâinatın ve yaşamın kökenini açıklamak için doğaüstü bir varlığa ihtiyaç yoktur. Bunlara ilahi bir varlığın müdahale ettiği fikri hiç bir zaman hoşuma gitmemiştir. Bana göre bir takım matematiksel kanunların tüm bunları var edebilecek kadar zeki olduğuna inanmak çok daha ilham vericidir." Evet, ortada bilim değil, 'inanmak' vardır ve ayrıca yaratıcı fikri yerine yaratılana zeka ve yaratma özellikleri yüklemenin ve bunu çok daha fazla 'ilham verici' bulmanın da ateistlere özgü bir özellik olduğu görülmektedir! Ve bir de bunun bilimsel bir görüş olduğuna bizim inanmamız beklenmektedirler! Peki, bu matematiksel gerçek hiç birimizin cebindeki bir parayı iki para yapmış mıdır? Evet, kanunların bir şey yaratabileceğini düşünmek, sabahtan akşama toplama işlemi yaparak para kazanabileceğini düşünmek kadar mantıklı ve bilimseldir! Dr. John Lennox, "Büyük Tasarım" kitabında şöyle demektedir: "Yaşadığımız dünyada basit bir aritmetik kuralı olan 1+1=2, hiç bir zaman hiçbir şeyi var etmemiştir. Bu kural, şimdiye kadar ne benim ne de başkasının banka hesabına para koymamıştır. Matematik kanunlarının kendi başlarına kainatı ve yaşamı yarattığı bir katı tabiatçı dünya, tamamen bilim kurgudan ibarettir. Hawking apaçık bir şekilde 'neden hiçbir şey değil de bir şey var' temel sorusunu cevaplamakta başarısız olmuştur." (Ediz Sözüer, Risale Haber, 25.8.2014; Video: youtube.com/watch?v=ZtopJldSqtU&t=114s)

Ateist Dawkins de, evrenin kendiliğinden oluştuğunu ispatlamak için bir bilgisayar programı kullanılmasını tavsiye eder ve der ki: "Eğer doğanın kör güçleri tarafından kurulmuş olabilecek kümülatif bir seçilim için gerekli koşullar oluşturulmuş olsaydı, tuhaf ve mükemmel sonuçlar

alınabilirdi." (Richard Dawkins, The Blind Watchmaker, Norton, 1987, s.49) İyi de, "cümledeki karakterlerin varlığını, karakterlerin sayısını, geçiş orantılarını, bilgisayar programcısını, karakterleri seçen programı, işi gerçekleştiren enerjiyi, enerjinin üretimi ve dağıtımını, zaman ve mekanı, varoluşun ve yasaların sürekliliğini ve devamını 'kim' ayarlayacaktır? Devamı da ilginçtir: "Evrimin uzun dönemli amacı yoktur. Her ne kadar insanlar, amaçlı olan bir evrimin ürünü olduğumuz biçimindeki saçma sanı ile avunuyorlarsa da, uzun vadeli bir hedef, bir seçilim için kriter olarak hizmet edecek mükemmel bir model yoktur." Yani, amaçsız, hedefsiz, şans eseri var olan insan dünyada bir süre yaşayacak ve sonra yok olup gidecektir!

50 yıldan fazla ateizmi savunan kitaplar yazan Antony Flew, son bilimsel gelişmeler üzerine Tanrı inancına geri dönüş yapar. Flew geldiği noktayı şöyle özetler: "Evrenin sonsuz bir zeka tarafından var edildiğine inanıyorum. Tanrıyı keşfimin doğaüstü fenomenlerden hiç bahsetmeden tamamen doğal bir düzeyde geliştiğinin altını çizmeliyim, tanrıyı keşfim inancın değil akıl yürütmenin bir sonucudur. Doğanın kanunlarını kim yazdı? Kanun kelimesi ile anlatmak istediğim şey doğadaki düzen ve simetridir. Fiziksel kanunlar nereden gelmiştir? Evren geleceğimizi nereden biliyordu? Fizikçi Freeman Dyson: 'Evren bizim geleceğimizi biliyordu.' Yaşam nasıl başladı? Üreme kabiliyetleri olmayan ilk yaşam biçimlerinden üreme kabiliyeti olan yaşam biçimlerinin doğması nasıl gerçekleşmiştir? Akıl, yaşam, bilinç, düşünme, benlik nasıl ortaya çıkmıştır? (Antony Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, s. 89, 93, 95, 104, 110, 119, 151-169)

Ey ateist arkadaş! Sen iradesiz bir varlıksın ve şans eseri varsın. (Ateistler, "bizi tanrı neden sormadan yarattı?" diye bi daha sormasınlar, biz cevabımızı 'Allah'ın varlığının ispatı' adlı yazımızda verdik de, evrimci materyalist görüşün buna cevabı hiç yoktur!) Yaşayacağın acı-sevinç türü her şey sadece atomların tesadüfen bir araya gelmesi ile meydana gelmiştir. Zaten ölüm sonrası da yoktur! Doğal olarak "Ne yapacağım, neye göre yaşayacağım, iyilik neden yapayım, kötülük denen şey gerçekte var mıdır?" türü kafanızda bin türlü sorular cevapsız kalmaktadır! Evet, ateist olmak demek 'karamsarlık, bunalım, idealsizlik ve intihar' demektir!

"Uzaylılar mesaj gönderirse cevap vermeyin. "Stephen Hawking'in Favori Yerleri" (Stephen Hawking's Favorite Places) isimli yeni bir belgeselden alınan açıklamalarında dünyaca ünlü fizikçi Stephen Hawking, uzaydaki Dünya dışı yaşamla ilgili korkutan ifadeler kullanır. Hawking, uzaylıların dünyaya mesaj göndermesi durumunda buna cevap verilmemesi gerektiğini söyler. Hawking, uzayda seyahat edecek kadar gelişmiş bir uygarlığın Dünya'ya geliş amacının 'barışçıl' olmayacağının da altını çizer." (Hürriyet, 26.7.2017) Uzaylıları kabul, Yaradan'ı inkâr eden bu bilim adamına sormak gerekir: Peki o uzaylıları kim yaratmıştır?!

Tabii, Hawking'in Tanrı inancına sahip olduğu da ileri sürülür. (Saul Pasternak, Jerusalem, 22.12.2006, s. 28; Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, s. 17. Aynı eserin 98. sayfasında da Flew, Einstein'in de ateist olmadığını söyler.) ve o, "Evrenin oluşumu, bilimin gerçekliğine dayanır ama 'bu hiçbir şekilde bilim kanunlarını koyan ve onları da yaratan bir tanrı' olmadığı anlamına gelmez." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 51; Star, 23 Ocak 2013) der.

"ABD mahkemeleri tarafından 3 Ocak'ta basına ifşa edilen 949 sayfalık bir rapor, eski finansçı ve pedofil seks suçlusu Jeffrey Epstein'ın, "Dünyaca ünlü fizikçi Stephen Hawking'in, reşit olmayan kızlarla yaşanan bir toplu seks etkinliğine katıldığına" dair iddiaları yalanlamaları için kurbanlara para teklif ettiğini ortaya çıkardı. Resmi kayıtlara göre, dünyaca ünlü fizikçi de, Epstein'ın kötü şöhretli fuhuş adasını ziyaret eden kişiler arasında yer aldı." (Cumhuriyet, 05.01.2024)

Hem ateist ve Pedofili! Devamını 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda okuyacaksınız!

Agnostisizm Yanılgısı

Agnostiklere cevaplar

Bu konunun daha iyi anlaşılabilmesi için, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm', 'Allah'ın varlığının ispatı' 'Bilim değişmez mi?', 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'İslam âlimlerinin objektifliği', 'Kur'an ve bilim', 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri', 'Evrim Teorisi', 'Ateizm Yanılgısı', 'Deizm Yanılgısı', 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazılarımızın da okunmasını tavsiye ederiz.

Yunanca "bilinmeyen" anlamına gelen "agnostos" kelimesinden türetilen (Peter Saint-Andre, "Agnosticism", The Ism Book, http://www.ismbook.com) agnostisizm, "Yunanca, 'bilgi ve marifet' anlamına gelen 'gnostos' sözcüğünün başına olumsuzluk eki olan 'a' ekinin getirilmesi ile oluşturulan bir kelime olup, 'bilinemezcilik' anlamına gelir. Kuşkuculuğun bir uzantısı olarak görülebilecek olan bu düşünce akımına göre, tanrının varlığını veya yokluğunu bilebilmek mümkün değildir." (Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 41) Agnostisizm, tanrının varlığının ya da yokluğunun bilinemeyeceğini ileri süren felsefi bir akımdır. (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 15) Agnostik, tanrının varlığı ya da yokluğu hakkında bir şey bilemediğini iddia eder. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 27) Agnostiklere göre tanrıyı inkar etmek için tüm mevcudatıyla bilmek, tanımak gerekir. Bilinmeyen bir varlığın reddi mantıksızdır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 29) "Agnostisizm, 'tek yol bilimdir' diyen, Pozitivizmin desteğiyle yeniden piyasaya sürülmek istenen bir akımdır. Agnostiklere göre, her şey deneysel bilimin tezgahından geçmelidir. Onlara göre tek hakikat vardır, o da bilimdir. Agnostikler bugüne kadar Allah'ın yokluğu konusunda güçlü argümanlar ortaya koyamamışlardır. Big Bang de evrenin sonradan var olduğu gerçeğini ispatlamıştır." (Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 146)

Antik Yunanlı düşünür Protogoras ilk agnostik düşünür olarak değerlendirilebilir. (W. K. C. Guthrie, The Sophists, Cambridge 1995, s. 50-51, 181-188, 234-235. Alfred E. Garvie, "Agnosticism", ERE, I, 224; Diogenes Laertius, Lives of Eminent Philosophers, English Translation and ed. by R. D. Hicks, London: w. Heineman- New York: G. P. Putnam's Sons, 1925, vol. II, Book IX, [51-53] s. 465) Agnostisizm terimini bir "izm" olarak felsefi literatüre sokan kişi on dokuzuncu yüzyıl İngiliz biyolog ve düşünürü Thomas Huxley olmuştur. (George W. Hallam, "Source of the Word 'Agnostic'", Modern Language Notes, Johns Hopkins University Press, 1955, vol. 70, no: 4, ss. 265-269) Kendilerinin agnostik olup olmadıkları ayrı bir tartışma konusu olmakla beraber (Yaşar Türkben, "David Hume'un Agnostisizmi", EKEV Akademi Dergisi, Sayı: 47, Yıl: 15, 2011; Mustafa Çevik, David Hume ve Din Felsefesi) David Hume ve Kant agnostisizme zemin hazırlamış iki düşünürdür. (William L. Rowe, "Agnosticism", The Shorter Routledge Encyclopedia Of Philosophy, edited by Edward Craig, Routledge Pub., London-New York 2005, s. 10) Agnostisizm; zayıf , ılımlı ve güçlü agnostisizm diye üçe ayrılır. (William L. Rowe, "Agnosticism" Routledge Encyclopedia of Philosophy, www.rep.routledge.com/article/K001; Robin Le Poidevin, Agnosticism: A Very Short Introduction, s. 9-10; Plantinga, "Agnosticism" maddesi, s. 223; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 28) Ayrıca agnostisizmi; agnostik teizm, agnostik ateizm, kayıtsız agnostisizm, pragmatik agnostisizm gibi türlere ayıranlar da bulunmaktadır. (Ferit Uslu, agnostisizm, Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2012/1, c. 11, sayı: 21, s. 11) XX. yüzyılda artık agnostisizmin bütünlük, süreklilik ve canlılığa sahip bir gündem oluşturduğu söylenemez. (islamansiklopedisi.org.tr/laedriyye) İnsanın tanrı konusu gibi hayati bir konuda ömür boyu kararsız ve bilinemezci bir tutum içinde kalması onu hem rasyonel hem de psikolojik anlamda ciddi sorunlarla karşı karşıya bırakır. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 29)

Agnostiklere göre Tanrı'nın varlığı meselesi insan aklının ötesinde bir konudur. Agnostikler Tanrı inancı karşısında tarafsız kalmayı tercih etmişlerdir. Ancak bu kişilere yanlış da olsa genellikle ateist denmiştir. Mesela ateist olarak bilinen ünlü düşünürlerden Bertrand Russell felsefi açıdan kendini agnostik olarak tanımlamıştır. Çünkü ona göre her şeye rağmen elimizde Tanrı'nın yokluğunu kanıtlayacak yeterli bir delil mevcut değildir. (Bertrand Russell, Am I Atheist or an

Agnostic, Bertrand Russell On God and Religion, ed. Seckel Al, s. 85; Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 19-21) Yine Russell'a göre agnostik, pratikte ateist gibi inanır ve davranır ama epistemolojik gerekçesi ve duruşu ateistinkinden farklıdır; bu da onları inkara karşı daha çekingen ve şüpheci yapar. (Ferit Uslu, agnostisizm, Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2012/1, sayı: 21, XI/21)

Aslında "Agnostiklerin gözden kaçırdığı temel husus, tanrının varlığı hakkındaki bilgiyle O'nun mahiyeti/özü hakkındaki bilginin 'ayrı şeyler' olduğu gerçeğidir. Ayrıca O, bilimsel bir deney konusu olacak olan maddi bir varlık da değildir. (İSAM, Temel İslam ansiklopedisi, I/130)

Agnostikler Tanrı inancını reddetmenin yanında ateizmi de eşit derecede reddetmişlerdir. Zaten kendileri de ateistlerden farklı olduklarını söylemektedirler. (Lightman Bernard, The Origins of Agnosticism, The Johns, s.17) Bir insan inandığı halde tanrıyı bilemeyebilir veya O'nun bilinemeyeceğine inanabilir. Ancak O'nun varlığına inanır. Bu durumda inancında da bir eksiklik görmez. (Thomas McPherson, Religion as The Inexpressible, New Essays in P. Theology, ed. Antony Flew- Alasdair Macintyre, s. 131-143)

Darwin agnostisizmi benimsemeyi tercih etmiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 41) Agnostikler de evrimi savunurlar. Darwin gibi Yahudi kökenli bir agnostik olan David Berlinski ise 'Evrim teorisinin yanlışlığını, gerekli fosillerin eksikliğini, matematiksel olarak imkansızlığını ve bu teorinin bir grup bilim adamının dayatmaları ile çıkarları için kullanıldığını birçok kitabında dile getirmiştir.' (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 44-45, 52) O'na göre "Fosil mezarlığı boşluklarla doludur. Hiçbir paleontolog da bunu reddetmemektedir. Bu açık bir gerçektir. Darwin'in teorisi ile fosil kayıtları çelişkilidir." (David Berlinksi, Commentary, Sept. 1996 s. 28) "Meyer ve Berlinski ile birlikte gerçekleştirdiği röportajında Yale Profesörü David Gelernter aynı sonuca ulaşmış ve 'Darwin teorisine artık inanmıyorum!' diye açıklama yapmıştır. (Risale Haber, 23 Ekim 2019)

Günümüzde ateizmi ispat edememenin telaşı ama dini de kabul edememenin ağırlığı altında kendini agnostik ilan ettiği halde, aslında ateizmi savunan bazı kişiler de mevcuttur. Buna da neden olan, bilinçaltındaki "Tanrı var dersek, sonra sıraya din konusu gelecek. Bu da ibadetlerin mükellefiyeti gibi haramlardan da kaçınmayı gerektirecektir" şeklindeki sorumluluklardan kaçma dürtüsüdür.

'Nefsini ilah edinen'lerin (Furkan, 43) bir zümresini oluşturan agnostikler aslında gizli ateisttirler. Çünkü internet sitelerine girince ilk göze çarpan şey, sitelerinin ateist yazarların fikirleri ile dolu olduğu gerçeğidir. Zaten "Ateizm ile agnostisizm arasında kelime oyunundan başka bir fark yoktur." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 143) "Agnostiklik yakından incelendiğinde 'Tanrıya inanmayan' anlamında olduğunu görürüz" (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 25) ve bu nedenle "Agnostikler hayat tarzları itibariyle ateist bir görünüm arz ederler." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 59)

Agnostiklerin ıskaladıkları şeylerin başında ise, hayatın oluşumu ile ilgili savundukları evrim teorisinden daha çok Allah'ın varlığına dair bilimsel delillerin olduğunu görememeleridir.

Ateizmin dört atlısından biri olarak bilinen (philosophynow.org/issues/78/Meet_the_New_Atheism_Same_as_the_Old_Atheism) Sam Harris tarafından 2 Ocak 2006 tarihinde kişisel web sitesinde yazılan ve 23 Aralık 2009 tarihinde agnostikler tarafından da kendi sitelerine eklenen ve dine ihtiyaç duymadan bilim ile her şeyin çözülebileceğini ileri süren yazının bir dua/temenni tadındaki başlığı şu şekildedir: "Bilim dini yok etmelidir!" Site adı agnostik olsa da birçok yazısının kaynağının ateist yazarlar olması ve ateistlerle aynı şeyleri dile getirmeleri de ayrıca ilgi çekicidir! Agnostikler, Türkçe yayın yapan sitelerinde Kur'an ayetlerinden hareketle İslam'ı karalamaya çalışmışlardır. "10 ayette Kur'an. Kafalarını kuma gömmekte ısrarcı devekuşları hariç herkesin ilgisini çekeceğini

düşünüyoruz.” (agnostik.org/2230-10-ayette-Kur’an.html) diye sundukları yazıdaki iddialar ve cevaplarına özetle bakalım.

Birinci, üçüncü, dördüncü, sekizinci ve dokuzuncu iddialar, ‘İslam'da kadın, evlilik, boşanma, şahitlik, miras’ konularında iddialarda bulunmaktadır ki cevaplara, “İslam’da kadın hakları” ve “Modernizm ve kadın” başlıklı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz.

İkinci iddia, İslam'da had/ceza hükümleri ile alakalıdır. Bu konudaki cevaba da ‘İslam’da had cezaları’ adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Beşinci iddia, cariyeler hakkındadır ki, cevap için ‘İslam, kölelik ve cariye meselesi’ başlıklı yazımıza bakılabilir.

Altıncı ve onuncu iddialar, agnostiklerin ‘Kur’an'da teşbih-mecaz’ konusunu kavrayamadıklarını göstermektedir ki, cevaplara ‘Kur’an ve mecaz’ başlıklı yazımızdan ulaşılabilir.

Yedinci iddia Hz. Muhammed'in evlilikleri ile alakalıdır. Cevaplara, ‘Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?’ adlı yazıdan ulaşabilirsiniz.

Onuncu iddianın ikinci yarısındaki iddiaların cevaplarına, 'İslam savaş hukuku” ve “İslam barış dinidir” adlı yazılarımızdan ulaşılabilir.

Agnostik, "Kendi kendinize fikir yürütemiyor musunuz? Başka insanların inandığı şeylere siz de hemen inanır mısınız? Aynı şeyi tekrar tekrar ölene kadar okumaktan hoşlanır mısınız? O zaman ihtiyacınız olan şey, bir din. İstediğinizi seçebilirsiniz! Zaten hepsi birbirine benziyor." demektedir.

Daha İslam ile diğer dinlerin farkına varamamış bu zihniyete özetle şunu söylemek istiyoruz: Ateist ve oryantalistlerin fikirlerini agnostikler de ‘aynen ve devamlı’ tekrar etmiyorlar mı? Aslında agnostisizm de tıpkı ateizm gibi, bir din değil midir? Din zaten ‘yaşam tarzının adı’ değil midir?

Agnostik olma nedenlerini açıklarken, Hristiyan kökenli bir batılıyı (Robert G. Ingersoll) kendilerine delil gösteren bu site, şeriata karşı olma nedenlerini de yine bir batılıya (David Pollock) dayandırmaktadır. Peki, bu zat neden şeriata karşı imiş bir bakalım: "Çünkü dini kurallar rasyonel, demokratik ya da değişime açık değildir. Şeriat hukuku, grup (topluluk, cemaat) hakları kavramına dayanır. Ve grup hakları doğası gereği insan haklarına düşmandır."

İslam tek tek tüm fertlerin oluşturduğu bir cemaatin varlığını savunur. Her kul hak sahibidir. İslam cemaati ve sonra tüm insanlığın ortak hakları ve görevleri de vardır. Sadece fertlere odaklanan bir sistem ise insanları sadece egoizme götürür ve sonuçta o toplum haz ve hız bataklığında boğulur kalır. Detay için, ‘İslam fıkhı’ ve ‘Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir’ adlı yazılarımıza bakılabilir.

Agnostik Diamond

Diamond arkadaş, "Hayvanların da insanlardan üstün yönleri var, uçuyor, güçlü, sinsi… İnsan bakıma muhtaçtır. Diğer hayvanlardan üstün değiliz" demektedir. Bu cümlesi aslında onun fikirlerini üstüne bina ettiği evrim teorisini yerle bir etmektedir! Çünkü evrim teorisine göre, doğaya uyum sağlayanlar hayatta kalabilmektedir. Peki! İnsan hayvanlardan güçsüz ise nasıl hayatta kalabilmiştir? Ve devam ediyor, "Evrimsel süreçte her canlı hayatta kalabileceği şekilde bir modifikasyon (genlerde meydana gelen değişim) geçirmiştir." Hayvanlar bizden güçlü ise neden evrimleşerek insan oldular! Gen'sel değişim ise imkansızdır çünkü şifre ile korunmaktadırlar! Detay için, 'evrim' adlı yazımıza bakılabilir!

"İnsan zamanla aklını kullanmayı öğrenmiştir" diyen Diamond, zaten öğrenmenin akıl ile gerçekleşen bir süreç olduğunu bilmemekte midir?

Evrenin yaratılmadığını da ileri süren Diamond aslında, ezeli olan bir varlığı reddetmeye çalışırken ezelilik sıfatını milyarlarca, sentilyonlarca, googolplexianth sayısınca atomu ezeli/öncesi olmayan ilan etmiş olmaktadır ki, bunun aslında 'Bir'i (monoteizm) reddetmek isterken, sayısız tanrıyı (politeizm) kabul etmek anlamına gelmektedir. Madde olanın nasıl oluyor da öncesinin olamayacağını ispat etmek de iddia sahibine düşmektedir ki, burada agnostisizmin aynı zamanda ateizme de kaydığı görülmektedir!

Ayrıca sosyal medyadaki videolarından anlaşıldığına göre, 'nas' (ayet-hadis) ile 'nesh' (tedricilik) ayırımını" bilmeyen, "İncil-Tevrat'ı okuyan herkes aynı şeyi anlıyor" derken 30 yıl savaş yapan Hıristiyan mezhepler tarihinden habersiz ve ayrıca Yahudi mezheplerinden, Hristiyan ve Yahudi mücadelesinden bi-haber olan ve "tercümenin aslın yerini tutacağını" zannedip, "Rum, 3. ayet mealini de anlayamayan, yine meal ile ayetin asıl anlamlarının farkını kavrayamayan, "Kur'an'ın Efendimizden iki yüzyıl sonra yazıldığını" iddia eden, "125 yıl tefsir yasaktı" diyebilen, haberin senedini okuduktan sonra, "sened görüyor musunuz?" diye bilgiçlik taslayan, bilimsel olarak kanıtlanan sinek hadisi ve deve idrarı hadisleri ile cahilliğinin farkına bile varmadan alay edebileceğini zanneden, agnostik geçinip, klasik ateist/oryantalist iddiaları tekrar eden Tema, kitabından anlaşıldığına göre de, 'Allah, Dua ve Kader' konularını yanlış anlamıştır. Yine Kur'an'ın yakıldığını da iddia eden Tema'nın iddialarının cevapları için, 'Allah'ın varlığının ispatı', 'Kaza Kader', 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?', 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' ve 'Ateizm Yanılgısı' ile 'Deizm Yanılgısı', 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi', 'İslam'da kadın hakları', 'cihad', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Hz. Muhammed (sav) neden çok hanımla evlenmiştir?', 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler', 'Neden ateist olmadım?', 'Bilim değişmez mi?' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Ateizm yanılgısı

Bu yazımızda sözü geçen tüm konu ve iddiaların cevapları bu eser boyunca ve ayrıca ‘Allah’ın varlığının ispatı’, ‘Bilim değişmez mi?’, ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’, ‘Kader (Kötülük Problemi)’, ‘Kur’an ve bilim’, ‘İslam barış dinidir’, ‘İslam fıkhı’, ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazılarımızda mevcuttur!

Tanımı

Ateizm, ‘Theisme’nin zıttıdır. Teizm, Grekçe Tanrı demek olan, 'theos' kelimesinden türetilmiştir. (Y. Aytu, Hilâl, Ocak 1975, 13. Cilt, Sayı: 146, s. 18; Dr. Hıdır Kartal, Ateistlere Cevaplar, s. 29) Yunanca ‘theos’, Latince ‘deus’ sözcüklerinden türetilen ve ‘tanrıcılık’ anlamındaki teizm önüne olumsuzluk ‘a’ eki getirilerek ‘ateizm’ sözcüğü türetilmiştir. (Ahmet Cevizci, Felsefe Sözlüğü, 153; Orhan Hançerlioğlu, Felsefe Sözlüğü, s. 396; Serkan Uzun, Felsefe Sözlüğü, s. 126 Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 17; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 24) Ateizm kavramı; Yunanca ‘ilahi dinlerin bahsettiği anlamda bir ilahın varlığına inanmak’ anlamına gelen ‘theizme’ sözcüğünden doğmaktadır. İngilizcede (a) olumsuzluk edatıyla birleştiğinde ise ‘Allah’ın varlığını inkar eden felsefi görüş’ manası taşıyan ateizm düşüncesi meydana gelmiştir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 13-15) Ateizm, Allah'ın varlığını inkar eden felsefi görüştür. (Sosyal Bilimler Ansiklopedisi, I/110; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 15) Yunanca “theos” ya da Latince “deus” kavramına bağlı olarak ortaya çıkan ateist (S. Hayri Bolay, Felsefi Doktrinler Sözlüğü, s. 433-434; Ahmet Cevizci, Paradigma Sözlüğü, s. 82-83) biri geniş, diğeri de dar anlamda olmak üzere iki ayrı şekilde kullanılmaktadır. Geniş anlamda ateist; “teist olamayan” başka bir deyişle “Tanrı’yı hayatına sokma gereği duymayan kişi”, dar anlamda ise ateist; “düşünerek ve tartışarak Tanrı’nın var olmadığını öne süren kişidir.” (Mehmet Aydın, Din Felsefesi, s. 164-165) Ateizmi anlayabilmek için ateizmin reddettiği din düzenini ve dindarlığı bilmek şarttır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 13-16) Özetle Ateizm, "theos"tan türemiştir ve "tanrıtanımazlık" anlamına gelmektedir. Ateizm günümüzde belli bir yaşam tarzını ve davranış biçimini de dile getirmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 1-2) Zaten "Din, yaşam tarzıdır" (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 28) ve dolayısı ile ateizm de tıpkı deizm ve agnostisizm gibi aslında bir dindir ve ayrıca “ateizm Allah’ı, deizm ise dini yok etme projesidir.” (H. Ertuğrul, Arayış Soruları, s. 24)

Ateizm, deizm, agnostisizm ve şirk: "Nisa 136. ayet, Allah’a, meleklere, kitaplara, elçilere, ahiret gününe inanmayanları kafir olarak nitelendirmektedir. Yani Kur’an'a göre deist de aslında ateisttir. (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 22) “Kur’an'a göre ateizm ve deizm birbiri ile aynı anlamdadır.” (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 9, 16) "Ateizm, deizm gibi anlayışların karşılığını cahiliye toplumunda gördüğümüz gibi şimdilerde de görmekteyiz." (Ahmet Günhan, Özgün İrade Bilgi, Temmuz 2016, 147. Sayı, s. 86) “İslam nazarından bakıldığında ateistler müşrik olarak tarif edilebilir.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 40) “Eski müşriklerin yeni versiyonu ateistlerdir.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 72) İnsanoğlu farklı dekorlar da aynı oyunu oynamaktadırlar. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 87) Zaten agnostikler gibi “Deistlerin dinlere karşı ithamlarında da ateistlerinkinden hiçbir fark yoktur.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 28) Bazı araştırmacılara göre deizm, ateizm veya hiç değilse agnostisizme giden duraklardan biriydi. (AnaBritannica, XII/300) “Türkiye’deki deist veya agnostiklerin çoğu aslında anti-teisttir. Yani din düşmanlığı, özellikle de İslam düşmanlığı yapmaktadırlar.” (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 6) ‘İlhad’ kelimesi ise kelam ilminde; “Allah’ın varlığını veya birliğini, dinin temel hükümlerini inkâr etmek, bunlar hakkında kuşku beslemek veya uyandırmak” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 2) ve Kur’an-ı Kerim’de ise, “Allah’ın isimlerini bozmak veya küçümseyerek O’nu inkâra kalkışmak, Kur’an’ın Allah tarafından gönderildiğine inanmamak ve onu başka birine nispet etmek, haktan sapmak, ayetleri yalanlamak, sapıkça yorumlamak veya bozmak” (Hac, 25) anlamlarında kullanılmıştır.

Ateizm bazen diğer ekollerle de karıştırılmıştır. Mesela ateizmin sınırlarının geniş tutulması sonucu panteist düşünürlerin yanında, bazen agnostik (bilinemezci) ve deist (Tanrı'ya inanan ancak vahyi reddeden) düşünürler de ateist olarak değerlendirilmiştir. Bu kavramları kısaca tanımlamak gerekirse: Agnostisizm (bilinmezcilik): Agnostiklere göre tanrıyı inkar etmek için tüm mevcudatıyla bilmek, tanımak gerekir. Bilinmeyen bir varlığın reddi mantıksızdır. Deizm (ilahçılık): Varlığı akılla bilinen bir tanrı anlayışını savunanların benimsediği yarı dini yarı felsefi anlayıştır. Tanrıyı kabul eder ama peygamberliği reddederler. Tanrıya inanmakla birlikte onun yaşama karışmaması gerektiğini savunurlar. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 28-30) Panteizm (tümtanrıcılık): Tanrının 'zati' varlığını reddederler. (İbrahim Coşkun, s. 32) Sekülerizm ise genellikle ateizmin siyasi tezahürü anlamındadır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 48)

Tarihi

Ateizmi ana hatlarıyla ilkçağ (antik dönem), yeniçağ ve modern dönem olmak üzere üç safhada ele almak mümkündür. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 22)

"Ateist düşünce yapısında maddeyi bütün varlığın kaynağı olarak gören maddeci ateizmin ilk temsilcisi Democritos, şüpheci ateizmin ilk temsilcileri sofistler, empirik ateizmin ise ilk temsilcisi Theodores'tir." (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 47-50) "İlkçağ'da Epikuroscular, şüpheciler ve Atinalı sofistler ilk göze çarpanlar olmuştur. Yine bu dönemde Epikuros, Lucretius ve Democritus'un fikirleriyle oluşan Yunan atomculuğu ya da klasik materyalizm de inançsızlıkta önemli bir rol oynamıştır. Ortaçağ'da, Vanini ve Bruno gibi kiliseye aykırı konuşan kişiler bu dönemde yargılanmışlardır. Zaten Aydınlanma dönemiyle birlikte ortaya çıkan ve modern dönemde iyice belirginleşen din düşmanlığının temelinde de Ortaçağ'da kilisenin Tanrı adına yapmış olduğu insanlık dışı uygulamaların büyük rolü olmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 24) "Din görevlileri dine katı kurallar koymuş ve bu durum bilimle din arasında ciddi çizgiler belirlemiştir." (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s.168-169) "Kilisenin tutarsız bir takım esaslarına ateistler bilim yönünde gelişerek ilmi yönden cevaplar aramışlardır." (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 51) "Modern dönemde ateizmin taraftar bulmasının nedenlerinden en önemlileri, Hristiyan teolojisindeki dengesizlikler, bilgi felsefesindeki köklü değişimler ve kilisenin, fikirlerine karşı koyamadığı ilmi kesime kaba kuvvetle baskı uygulaması sayılabilir. Hristiyan teolojisi gerçekten uzaklaştıkça mucizelerle dine taraftar toplama çabasında bulunmuş ve bu uydurmalarda aşırı giderek dini asıl ritüellerinden uzaklaştırmıştır. Bu inançlar imanın şartı olarak sunulmuş ve inanmayanlar aforoz edilerek ateizme yakınlaşmalarına neden olunmuştur. Papazların cennet topraklarını bile insanlara para karşılığında satıyor olmaları da insanları şüpheye düşürmüştür." (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 113- 167) "Avrupa'da 18. yüzyılla birlikte aydınlanma dönemi başlamış, bu çerçevede metafiziğe karşı sistemli bir şüphecilik oluşmuştur. Modern dönemde bazı çevreler geçmişte görülen kilisenin keyfi yorum ve uygulamalarını ateizme ve materyalizme basamak olarak kullanmıştır. Ateizm modern dönemde politikaya alet edilmiş ve başta Lenin, Stalin, Mao, Pol pot olmak üzere materyalist ateistlerin katliamları, evrimci temelde hareket eden Mussolini ve Hitler'in ırkçı yaklaşımları dünya genelinde on milyonlarca insanın öldürülmesine neden olmuştur. Modern dönemde Batı'da insan özgürlüğü ile Tanrı iradesi (Kilise doktrinleri) arasında derin bir uçurum oluşmuş ve insanlar kendilerini bu ikilem içerisinde bulmuşlardır. Auguste Comte, Marx, Nietzsche, Freud, Sartre gibi filozoflar modern dönemde ateizmin öncüleri olmuştur. Materyalizmin iddiaları özellikle Marxist çevrelerde yenilenmiş ve 'bilimsel ateizm' adı altında savunulmuştur. Bu akımların en etkili silahı da pozitif bilimler sayılan 'varsayımlar' olmuştur. Bu iddialar, birer ideoloji dogması haline getirilmiş, tartışılmasına ve eleştirilmesine dahi fırsat verilmemiştir. Dinin pozitif bilime karşı çıktığını söyleyenler, vahyin savunulmasını, bilim çevrelerinde tartışılmasını dahi yasaklamışlardır. Modern dönemde Auguste Comte

tarafından evrimci bir yaklaşımla savunulan 'üç hal yasasının' ise bugün artık geçerliliği olmadığı ispat edilmiştir. Tanrı inancının bütün gücüyle ayakta olması ve her şeye rağmen dünyanın pek çok yerinde dini inançların yaşamlarını devam ettirmeleri Comte'un fikirlerinin yanlış olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Baştan beri insanlık, evreni var kılan bir yaratıcıyı arama, ona hayranlık duyma ve şükretme içinde olmuştur. Bu inanç ve hayranlık bütün karşıt düşüncelere rağmen bugün de devam etmektedir ve gelecekte de böyle olacaktır. Aslında önemle üzerinde durulması gereken şey, zamanla değişen (gelişen) şeylerin insanın doğası ve inancı olmayıp, dünya ile ilgili olan tecrübe ve bilgilerin olduğu gerçeğidir. Ancak değişen şeylerin yanında kalıcı olan değerler de vardır. Bunların arasında da ahlak, estetik ve dini değerler bulunmaktadır. Ayrıca bunlar insan doğasının ayrılmaz parçalarıdır. Batılı düşünürler, Hristiyan dünyasının krizleriyle ortaya çıkan ve 'Batı kültürü için' çözüm olabilecek iddialarda bulunmuşlardır. Üzücü olan şey ise, Batı için önemli ve anlamlı olan bu düşüncelerin diğer kültürlere de aynen yansıtılması ve kabul ettirilmeye çalışılmasıdır. Halbuki her kültürün kendine has özelliklerinin yanı sıra, kendine özgü hayat anlayışı ve kendini diğer kültürlerden ayıran iç dinamikleri bulunmaktadır. Artık günümüzde inkarcı ve yıkıcı ideolojilerin neye mal olduğu yakinen tecrübe edilmiştir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 29-34) Ülkemizde "Ateizm, Avrupalılar tarafından içimizdeki Batıcılar vasıtası ile yayılmıştır." (Ahmed Selami, Sebil, 14-01-1977, 2. Cilt, 55. Sayı, s. 5)

Ateizmin çeşitleri

"Ateistlerin homojen bir grup olduğunu söyleyemeyiz." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 49) "Ateizmin pek çok çeşidi olduğu gözlenmektedir." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 9) "Ateisler de pek çok gruba ayrılırlar." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 18) "Ateizm de şekil, yöntem, gerekçe ve amaç itibariyle birbirinden farklılık arz etmektedir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 2) Ateistlerin kendi ifadeleriyle: "Ateizmin ortak bir dünya açıklaması, değerler sistemi ya da ahlak felsefesi yoktur." (Saliha Vidinlioğlu, Hülya Terzioğlu, Ateizm Savunucusu Sitelerde Din Karşıtı Bazı Argümanların Analizi, Kader 19/1, Haziran 2021, s. 62) "Ateizmin farklı türleri vardır. Ateizm 5 gruba ayrılabilir: Mutlak, teorik, pratik, ilgisizler ve ideolojik ateizm. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 25; İSAM, Temel İslam ansiklopedisi, I/349)

Mutlak Ateizm: İnsan fıtratında hiçbir şekilde tanrı inancı olmadığını iddia eder. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 18-21) İnsan doğuştan Tanrı kavramına sahip olmadığı için reddedecek bir şeyi de bulunmadığını ileri süren görüştür. Mutlu ve sağlıklı günlerinde Tanrı'yı inkar eden ateistlerin sıkıntılı zamanlarında ona sığınması mutlak ateizmin imkansızlığına dair bir örnek olarak ileri sürülmüştür. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 7) Çünkü İslam'a göre "Her insan, Allah'ın varlığına iman edebilecek bir potansiyel ve temayül içinde dünyaya gelir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 17) Teorik Ateizm: Tanrıyı düşünerek, tartışarak, ilmi bir çabayla reddetmek ve ilgili iddiaları çürütmek iddiasındadır. Panteizm ve Deizmi de reddederler. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 23, 25) Tanrı'nın varlığını yanında "mucize, vahiy, peygamberlik, kutsal kitap, ölümsüzlük ve ahiret hayatı gibi inançları da reddetmektir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 9) Pratik/fiili Ateizm: Tanrı yokmuş gibi yaşamak ve tanrıyı günlük hayata dahil etmemek şeklinde tanımlanır. Pasif ve aktif olmak üzere ikiye ayrılır. Pasif olanlar ateizmi sessiz, sakin kendi içlerinde yaşarken aktif olanlar ise, ateizmi yaşarken aynı zamanda çevresindeki tanrı figürlerine karşı savaş da açarlar. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 25) Tanrı'yı hatırlatan her türlü fikir, sembol ve davranışa karşı savaş açan kişilerdir. İnsanları dinsizleştirmeyi kendilerine amaç edinmişlerdir. Pratik olarak inançsız bir toplumun hayalini kurmuşlardır. Bu yüzden bu kişilere bazen militan ya da eylemci ateistler de denmektedir. Temsilcileri arasında L. A. Feuerbach, F. Nietzsche, S. Freud ve K. Marx gelmektedir. İlgisizlerin Ateizmi: Tanrı'nın varlığını veya yokluğunu tartışma konusu yapmadan bu konulara uzak durmayı yeğlemişlerdir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 11) Tanrıya inanmanın veya inanmamanın eşit derecede anlamsız olduğunu savunurlar. Bu konudaki tartışmalardan uzak durmak prensipleridir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 26) İdeolojik

(Materyalist) Ateizm: Karl Marx, F. Engels'in temsilciliğini yaptığı bu düşünce tarzında ateizmin bilimsel bir gerçek, dinin ise toplumun uydurduğu bir problem olduğu benimsenmiştir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 27) Ateizm, materyalist ve sosyalist politikalarda da kullanılmaktadır. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 25) Özellikle Karl Marx, F. Engels ve V. I. Lenin'in görüşlerinden hareketle kurulan sosyalist yönetimlerde ateizm, komünist partilerin propaganda aracı olarak kullanılmıştır. Ateizm, Marxist ve Leninist dünya görüşünün ayrılmaz bir parçası olarak görülmüş ve "bilimsel ateizm" adıyla sunulmuş, ibadetler, törenler, alışkanlıklar, adet ve gelenekler şiddetle reddedilmiş ve yasaklanmıştır. Görüldüğü gibi ateizm kendini temellendirme ve herkesin kabul edebileceği ikna edici açıklamalar getirme konusunda farklılıklar göstermektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 14)

Ateizmle ilgili bazı kavramlar

Materyalizm (Maddecilik): "Maddeyi ezeli kabul edip onu varlığın ve düşüncenin merkezine yerleştiren eğilimin genel adıdır." (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 34) Materyalizm, maddenin yaratılmadığını, düşünceden önce geldiğini ve hiçbir şeyin yoktan var olmadığını iddia eder. Bunun yanında doğaüstü bir gücün (Tanrı) varlığını da reddeder. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 24) "Ateizm, materyalist bir ideolojidir." (Doğan Uysal, Panel, Nisan 1991, 28. Sayı, s. 59) Var olan her şeyin madde ve boşluktan oluştuğu, hayat ve bilinç dahil olmak üzere evrendeki bütün varlıkların maddeden meydana geldiğini iddia eder. Ayrıca materyalizm, madde ve kainatı konu alan 'diyalektik materyalizm' ve sosyal olayları konu alan 'tarihi materyalizm' olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Materyalizmin maddede var olduğunu iddia ettikleri pek çok niteliğin, teizmin bildirdiği tanrının sıfatlarıyla örtüştüğünü söyleyebiliriz. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 57) "Ezeli bir maddenin varlığı tezi, hiçbir bilimsel araştırma tarafından doğrulanabilmiş değildir. Varoluşun, canlılığın meydana gelebileceği tarzda gelişmesi 'amaç ve iradeyi' gösterir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 36) Zaten "Geleceğe doğru ebedi olmayan bir şeyin geçmişe doğru sonsuz ve ezeli olması da mümkün değildir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 22)

Pozitivizm: "Bilginin kaynağını yalnızca deney ve tecrübe ile sınırlayan felsefi akımdır. Bilgiyi matematiksel ve empirik olanla sınırlayan felsefedir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 43) Oysa ki "Sevgi, saygı ve içtenlik gibi duygu ve durumları gözlemlemesek bile onlardan sayısal bir değer üretmemiz de imkansızdır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 95) Auguste Comte'un başını çektiği, doğru bilginin yalnızca bilimsel bilgi olduğu, doğru bilgiye ise yalnızca empirizm (deneycilik) ile ulaşılabileceğini savunan düşünce akımıdır. Fakat hangi yönüyle ele alınırsa alınsın kuşatıcı vahiy bilgisinin rehberliği olmadığı müddetçe ister akla ister deneye ister duygulara dayandırılsın, zan olmaktan öteye gidememektedir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 79) "Comte, Pozitivizmi sistematik hale getirmiştir." (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 44) Modern insan ürettiği bilimden din çıkartmaya kalkışmıştır (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 14) ve Auguste Comte, bu pozitivist dinin mimarıdır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 254)

Ateist Varoluşçuluk: Tanrı yoktur prensibinden çok tanrı olmamalıdır prensibini baz alır. İnsanı üstün kılma çabaları olan varoluşçular aslında insanı hiçliğe sürüklemişlerdir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 90)

Tabiatçı Ateizm: İnsanın tanrı inancının kaynağını, kişinin zihinsel, ruhsal, toplumsal tabiatlarında ve eğilimlerinde aranması gerektiğini ileri süren düşüncedir. Bu yaklaşıma göre inanç, bir tür gerekliliğe karşılık gelmeyen zihinsel tasarımın, sosyolojik veya psikolojik bir yanılsamanın ürünüdür. Tabiatçı Ateistler tanrı inancının kaynağını tabiatta aramışlar ve bu sayede kendi psikolojik durumlarını, iç ve dış âlemde yığılı olan ruhi amillerini tanrının emir ve yasakları olarak algılamışlardır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 98)

İddiaları

"Ateizmde temel sorun, kötülük problemidir." (TDVİA, 'İlhad' maddesi, Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 36) "Tanrı'nın varlığının aleyhinde öne sürülen klasik tartışmaların başında "kötülük problemi", maddenin ezeliliği, teistik kanıtların yetersizliği gibi konular gelmektedir." (Pr. Mehmet Aydın, Ateizm ve çıkmazları, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 24, sy. 1-2, Haziran 1981, s. 192) "Kader, kötülük problemi gibi konular ateizmin doğmasına zemin teşkil etmiştir." (Ahmet Şefik Hatipoğlu, Bisav Bülten, Ocak-Nisan 2011, 75. Sayı, s. 26) "Başta felsefe olmak üzere hem sosyal hem de deneysel bilimlerde, sonucu ateizme varan pek çok 'teori' geliştirilmiştir." (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 56) "Ateizm, insanı evrim ağacının bir üyesi olarak görür." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 10) Dawkins kendini haklı çıkarmak için Darwinciliğe sarılır. Darwincilik de ısrarla ateizmi dayatır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 111) "Evrimi savunurlar. Tanrıya inanmazlar, kötülük problemini ön plana çıkarırlar." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 87) "Ateizmin bugün sığındığı tek kale Darwinizmdir." (Genç Yaklaşım, Mayıs 2009, 57. Sayı, s. 28) "Charles Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabı ateist çevrelerce başucu kitabı mesabesindedir ve çok önemlidir." (Saliha Vidinlioğlu, Hülya Terzioğlu, Ateizm Savunucusu Sitelerde Din Karşıtı Bazı Argümanların Analizi, Kader, Cilt: 19, Sayı: 1, 2021, s. 68) Darwin düşüncesinin inançsızlığa götürmekten ziyade, inanmama durumu evrimcilikle temellendirilmeye çalışılmaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 308) "Dini değerlerin yanı sıra siyaset, iktidar, zenginlik, insan hakları, kadın, demokrasi, bilim gibi pek çok kavramın çeşitli şekillerde ateizm taraftarlarınca istismar edildiği de görülmektedir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 25) "Dünyaca ünlü ateist Antony Flew ise, son bilimsel gelişmelerin bir yaratıcıya işaret ettiğini belirtip artık Tanrı'ya inandığını ilan etmiş ve evrim teorisinin kendisini tatmin etmediğini belirtmiştir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 179; Sur Dergisi, Ağustos 2007, 377. Sayı, s. 45; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 175, 176)

Kimi ateistlere göre "Tanrı fikri toplumun güç ve işlevini gösteren bir simgeden başka bir şey değildir." Halbuki bir bütün olarak insanlığın "toplum" olduğu söylenemez; çünkü sosyolojik teori, toplum terimini bu anlamda kullanmamaktadır. Bu iddia dini şuuru evrenselliğini de açıklayamamaktadır. Söz konusu bu şuur, bireyin içinde yaşadığı toplumun çok daha ötesine gitmekte, evrensel nitelikte bağlar ve toplumsal birliktelikler oluşturmaktadır. Freud'a göre ise Tanrı fikri çocuktaki baba imajının bir yansımasıdır. Tanrı fikrinin kaynağı, insan soyunun çocukluk döneminde karşı karşıya kaldığı zorluklar karşısında geliştirdiği zihinsel bir savunma mekanizmasıdır. Bundan dolayı din, Freud'un nazarında "nürotik bir kalıntı"dan ibarettir. Freud'e göre, insanlık büyüyüp olgunlaştıkça hayali varlıkların yardımına ihtiyaç duymayacak, Tanrı fikrinden kurtulacaktır. Freud'un görüşü teizmin aleyhine kullanılabildiği kadar ateizmin de aleyhine kullanılabilir. Her şeyden önce ateizm, bir olgunluk işareti değildir. Onda da çocukluk döneminde yer alan bir ruh halinin tekrarı söz konusudur. Babasını kıskanan, ondan korkan, onun buyruklarından memnun olmayan ve hatta onun salt varlığından rahatsız olan çocuk, babasından kurtulmak istemekte, onun var olmamasını arzu etmektedir. Buna dayanarak denebilir ki, ateizm, babanın var olmaması arzusunun bir yansıması, bir projeksiyonudur." (Mehmet Aydın, Ateizm ve çıkmazları, AÜİFD 24, sayı 1-2, Haziran 1981, s. 194; Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 56)

Ateist sol söylemin eleştirileri

"Sosyalizm kurulup, toplumsal bütünün rahatsızlıkları tedavi edildiğinde din kendiliğinden ortadan kalkacaktır." (Marxist Düşünce Sözlüğü, "Din" md., s. 138) "Din, insanların anlayamadıkları karşısında güçsüz kaldıkları doğa ve toplum olaylarını, tasarladıkları doğa üstü gizemsel nitelikli güçlerle açıklamaya yönelmeleri ile ortaya çıkan toplumsal ve tarihsel bir olgudur." (Erdoğan Aydın, Kur'an ve Din, s.10) "İnsanların çaresizlik ve bilgisizliklerinden yararlanılarak üretilmiş

olan dinler, insanın ölüm, cehennem ve tanrı korkusunu sömürerek yaşamaktadır." (Turan Dursun, Kutsal Kitapların Kaynakları 1, s. 15) "Din sayesinde inanmaya elverişli yoksul insanlar, tanrının kendilerini denediği sanısıyla içinde bulundukları duruma katlanmaları sağlanarak zenginler yararına uyutulmaktadır." (Dursun, Kutsal Kitapların Kaynakları 1, s. 47) "Dinler çok tanrıcılıktan tektanrıcılığa doğru evrilmiş olup insanlık tarihine göre oldukça yeni sayılırlar. Gelecek zorunlu olarak dinsiz olacaktır." (Server Tanilli, İslam Çağımıza Yanıt Verebilir mi? s. 14) "İncil, Tevrat ve şerhleri Kur'an'ın ve İslam'ın en önemli kaynaklarıdır. Bazı ateistlere göre de Sümerler dinlerin asıl kaynağıdır." (Turan Dursun, Din Bu 2; Muazzez İlmiye Çığ, Kur'an İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni) "İslam Şeriattır, Şeriat ise çağdışı bir devlet modelidir. Şeriat kuralları değişmez; dinamik değildir ve evrensel olamazlar. Aydınlanma, aklın inançtan ve bilimin dinden bağımsızlaşmasıdır. Aklın ve bilimin öncülüğüne, insan haklarına ve demokrasiye yöneliştir." (Turan Dursun, Din Bu 1, s. 259; Tanilli, İslam Çağımıza Yanıt Verebilir mi? s. 9) "Din, bilim ve felsefe ile uzlaşmaz." (Tanilli, İslam Çağımıza Yanıt Verebilir mi? s. 19) "İslam inançları adalete, bilime ve akla aykırıdır. Ruh diye bir varlık yoktur, her şey yüksek düzeyde maddi varlık olan beynimizde başlayıp beynimizde biter. Kader inancı da daha çok insanın özgürlüğü ve rızık konuları bağlamındadır. (Erdoğan Aydın, Kur'an ve Din s. 121, 122, 81; Erdoğan Aydın, İslamiyet ve Bilim, s.1-3; E. Aydın, Kur'an ve Din, s. 37, 38) Ateistlere göre evrim de bilimsel anlamda 'mutlak bir inanç' haline gelmiştir. (Örneğin; Erdoğan Aydın, Kur'an ve Din, s. 10) Özetle, ateistler İslam'ı pozitivist 'bilim ve akıl', 'çağdaş insanlık değerleri' ve 'Marksist teoriler ölçütünde' değerlendirirler. İslami değerlerin bu ölçülere ters düştüğü, çağın gerisinde kaldığı, modernleşme imkanı olmadığı gibi modernleşmemizi de engellediği, dolayısıyla reddedilmesinin gerektiği sonucuna ulaşırlar. Ayrıca dinin sömürü ilişkilerinin devamını sağladığı, dogmatik bir yapıda olduğu, özgür ve yaratıcı düşünceyi engellediği de sıkça vurgulanır." (Muhammet Altaytaş, İslamiyat Dergisi, IV, 2001, Sayı: 4, s. 193-206) 'Tüm bu iddialara cevapların, ilgili başlıklar altında bu çalışmamızda verildiğini' tekrar hatırlatıp konumuza devam edelim!

Teorik ateizmin tutarsızlığı

Ateizmin İddiaları: "Ateistler, dini, içeriden ve dışarıdan olmak üzere genelde iki şekilde eleştirmeye çalışmışlardır. Bunu da 'din sonradan ortaya çıkmıştır' diyerek veya birtakım 'çelişki ya da tutarsızlıklarla karşılaştığını' iddia ederek kanıtlamaya çalışırlar. Aktif olan, elinde tezi, iddiası ve kanıtı bulunan ise teistlerdir (Tanrıya inananlar). Günümüz ateistlerinin büyük bir kısmı günlük ideolojilerin yapay ilkeleriyle dinden kopan kişiler olmuşlardır. Hz. Peygamber'e inanan ve İslam'a ilk giren kişilerin arasında ayrımcılığa uğrayarak ezilen ve haksız muamele gören zayıfların, kölelerin, kadınların ve yoksul insanların çoğunlukta olması önemlidir. Buna karşın peygambere ilk karşı çıkanların ise zenginlerin, kabile reislerinin, putlardan, hurafelerden ve büyücülükten kazanç elde edenlerin bulunması da dikkat çekicidir. Yaşamın sadece bu dünyada olduğunu zanneden ve ileride yaptıkları kötü işlerin hesabını vermek istemeyen insanlar ahirete de inanmamış ve bedenlerin ölmesiyle birlikte her şeyin biteceğine kanaat getirmişlerdir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 45-52) Görüldüğü gibi, ateist iddianın aksine, halkı sömürenler İslam'a karşı, ezilenler ise İslam dairesi içinde olan kişilerdir ve 'asıl sınıf mücadelesi' de bu iki kesim arasında gerçekleşmektedir.

Bilimsellik ve Tanrı İnancı: "Tanrı, mahiyeti itibariyle aşkın olup dünyevi bir varlık değildir. Tanrı, evrende bizzat kendisi değil, kurmuş olduğu düzenle, belirlemiş olduğu yasalarla, gücüyle, yaratıcılığıyla bulunmaktadır. Din "Tanrı vardır" derken onun dünyamızın bir köşesindeki, herhangi bir varlık gibi var olduğunu iddia etmemiştir. Bu nedenle bizzat Tanrı'nın varlığının pozitif bilimlerle çürütülmesi imkansızdır. Çünkü pozitif bilimin 'sınırları' bellidir.

Bilim sonuç itibariyle evrenin yasalarını ve işleyiş biçimini ortaya koyacağına göre, yani kaostan ziyade, bir düzeni keşfedeceğine göre dinin bu sonuçtan rahatsız olacağını düşünmek yanlış olacaktır. Dolayısıyla 'tüm bu ilmi çalışmalar insanı Tanrı'ya götürecek' ve daima O'nu hatırlatacaktır." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 53-59) Unutmamalıdır ki ateistler kadar teistler de evrendeki kuralların işleyişi hakkında bilgi sahibidir. Dolayısıyla 'aralarında inanç, duygu ve yorum farkı bulunan kişilerin birbirlerini bilim konusunda yargılamaları hiç de doğru olmayacaktır.' (John Wisdom, Gods, s.139)

Uzay uçuşu sırasında Dünya bazlı istasyonlar ile yaptığı konuşmaların verbatim (kelime kelimesine) kayıtlarında bir delile rastlanmasa (cosmoworld.ru/spaceencyclopedia/gagarin/index.shtml?doc10.html) ve Gagarin 'kızını taftiz ettirip evinde ikonlar bulundursa' da (Zvyozdny Gorodok'taki (Yıldız Şehri) Başkalaşım Kilisesi'nin ataerkil metochion rektörü Hegumen Iov (Talats) 'ne Yury Gagarin'in ne de Sergey Korolev'in ateist olmadığına' dair kanıt verdi. Peder Iov, Foma dergisinin Nisan sayısına verdiği röportajda, "Yury Gagarin, büyük kızı Yelena'yı uzay uçuşundan kısa süre önce vaftiz etti; ailesi Noel'i ve Paskalya'yı kutlar ve evde ikonalar bulundururdu." dedi: https://archive.md/20130521231326/http://www.interfax-religion.com/?act=news&div=8361#selection-473.31-493.2; interfax, 11 Nisan 2011) bazı kaynaklar Gagarin'in uzay uçuşu sırasında "Herhangi bir Tanrı'yı burada görmüyorum" şeklinde konuştuğunu iddia eder. (Büyük Türkeli Dergisi, Temmuz, 1962, Yıl:1, Sayı: 6, s. 14) Bu iddiayı gerçek kabul etsek bile, aslında bu bakış açısının kökenlerinin Firavunlara dek uzandığı görülmektedir: "Firavun: Haman! Benim için bir kule inşa et, dedi, Umarım ki böylece yükselebilir, göklere yol bulur da Musa'nın Tanrısına ulaşırım." (Mümin, 36) Her iki bakış açısı da teknolojik imkanları kullanarak ulaştıkları seviyede bir 'maddi Tanrı' aramış ve O'na mekan izafe etmek istemişlerdir! Halbuki O (cc) zaman ve mekandan münezzehtir. (Şura, 11; İhlas, 2; En'am, 102; Fatır, 1; Buhari, Megazi, 67, 74, Bed'u'l-Halk 1, Tevhid 22) Sonuç itibariyle bu yanlış bakış açısı ile onların aradıklarını bulamayacakları ortadadır ve onlar da zaten bulamamışlar ve kendi yanlış metotları ile yanlış sonuçlara ulaşarak hakikatten uzaklaşmışlardır!

Rasyonellik (Akılcılık) ve Tanrı İnancı: "Ateistler sanki makul (rasyonel) ve mantıklı olmanın temel şartı inançsız olmak veya dini reddetmekmiş gibi bu kavramları kendi lehlerine kullanmışlardır. Bilimin ve aklın, insanı inançsızlıktan ziyade Tanrı'nın varlığına götürdüğü bir gerçektir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 60-63) Felsefi bir ekol olarak akılcılığın önde gelen düşünürleri Descartes, Spinoza ve Leibnitz gibi filozoflar bırakınız reddetmeyi, bir şekilde Tanrı'nın varlığını kanıtlamak için çaba sarf etmişlerdir. (John Cottingham, The Rationalists, s. 175-185)

Mantıksallık ve Tanrı İnancı: "Ateistler, Tanrı kavramının temelinde insanın sebebini bilemediği olaylar karşısındaki ümit ve korkularının yattığını iddia etmişlerdir. Hristiyanların çoğunluğu teslis, vaftiz, enkarnasyon (Hz. İsa'nın insan biçimi almış tanrı olarak kabul edilmesi), asli suç ve çarmıh gibi konularda mantıklı bir açıklama getirmenin zorluğunun farkındadır. Bu nedenle Hristiyan dünyasında mantık ile inanç arasında bir çatışmanın ortaya çıkması kaçınılmaz bir sonuçtur. Ancak bu çatışmanın İslam'da da olduğunu söylemek, onu tanımamak ve bilmemekle eşdeğerde olacaktır. Unutmamalıdır ki hurafeler, pagan, totem, kutsallaştırılmış varlıklar bizzat İslam'ın reddettiği kavramlardır. Şayet insan birtakım ümit ve korkulardan dolayı Tanrı fikrini üretmişse, yine aynı insanın benzeri gerekçelerle inançsızlığı ürettiğini söylemek de mümkündür. Sıradan bir insan, içindeki doğal eğilime karşı çıkmaya kendini zorlamaz ve reddetmek için özel bir gayret sarf etmez ise Tanrı'ya olan sevgisini ve hayranlığını gizleyemeyecektir. Her şey bir tarafa, insan niçin pozitivistlerin iddia ettiği gibi gerçekte var olmayan bir şeyi kanıtlamaya ve ona inanmaya çalışsın ki? Kaldı ki gerçek olmayan bir şeyin binlerce yıldan beri milyonlarca insan tarafından benimsenmesi, zihin ve kalplerde yer alması, biraz şaşırtıcı olmayacak mıdır?" (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 64-72)

Ahlaki Özgürlük ve Tanrı İnancı: "Ateistler ahlakın dinden bağımsız olduğunu iddia etmiştir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 73-74) "Dinsizliği önemseyen toplumlarda ya da vicdanında inancı bir kenara bırakan kişilerin yaşamında niçin intihar, sapıklık, cinnet gibi bozuklukların ya da

trajik ve dramatik durumların daha çok ortaya çıktığı izah edilememektedir. Gaskin'e göre 'seküler ahlaka sahip olan ve pek çok ahlaki yükümlülüğü kaldırarak yerine yeni bir şey koymayan modern toplumlar tutarsızlık içinde' bulunmaktadır. Ona göre 'ahlak sahasında Tanrı otoritesini reddedenler, Tanrı yerine metafiziksel görünümlü olan yeni otoriteler' koymuşlardır. Mesela Marxistler proletaryayı emredici ve varlığı kaçınılmaz kutsal bir otorite gibi görmüşlerdir. Yine XX. yüzyıl toplumlarındaki tek partili yönetimlerde parti egemenliği sadece insan davranışlarını etkileyen kaba bir güç olarak kullanılmamış, ayrıca emredilen şeylerin etkili olmasını sağlamak için de bu partinin ilkeleri bir tür metafiziksel güç olarak ileri sürülmüştür.' (Gaskin, The Quest for Eternity, s. 163) Gaskin'e göre ateizm adı altında "iyi ve kötü" gibi kavramlar kaybolmuş, ahlak adı altında sadece toplumdaki sosyal haklar, proleter istekler, kişisel ilişkiler ve günlük ihtiyaçlar konuşulmaya başlanmıştır. Batı'daki ahlaki sorumsuzluk ve vurdumduymazlıklar yüzünden dünyanın değişik bölgelerindeki milyonlarca masum insan, hayvan ve doğal kaynakların göz göre göre yok olup gittiği ortadadır. Ferdiyetçilik, özgürlük, ilericilik ve çağdaşlık adına kişilerin beyni yıkanmış, bu uğurda pek çok insanın zihni bulandırılmış, dini ve ahlaki değerler karalanmış ve kasıtlı olarak kötü gösterilmiştir. Bireyler, kendilerini sadece yiyip içen, robot gibi çalışan, fizyolojik ve biyolojik ihtiyaçları için yaşayan sorumsuz birer canlı durumunda görmüşlerdir. Çevresinden ve dininden koptuktan sonra üzerinde ahlaki bir otorite görmeyen pek çok genç insan bir anda kendini kötü alışkanlıkların içerisinde bulmuş, içerisinden çıkamadığı ve bir türlü terk edemediği sapkınlıkların ve tutkuların esiri olmuştur." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s.75-79)

Eleştiri

"Kendini sonlu bir dünyaya sıkıştıran, fakat dinin -sözüm ona- dar kalıplarına sıkıştırmayan ve neden 'inanmamalıyız'ın cevabını arayan ateistler inanca karşı çeşitli argümanlar oluşturmuşlar, fakat buldukları cevaplar onlar için farklı soru ve sorunların ortaya çıkmasına neden olmuştur." (Hamide Coşkun, Yedi İklim, Temmuz 2014, 26. Cilt, 292. Sayı, s. 73)

Salt ateizmin çok zor, hatta imkansız olduğu görüşü yüzyılımızda birçok kişi tarafından savunulmaktadır. Tanınmış İngiliz düşünürü John Baillie, solipsistin (tek bencinin) içinde bulunduğu durumundan söz ederken şöyle demektedir: "Demeliyiz ki, solipsistler zihinlerinin ucuyla komşularının ve çevrelerindeki dünyanın gerçek varlıklarını inkar ettikleri halde kalplerinin derinliklerinde onların var olduklarından asla şüphe etmemektedirler. O halde ateistler için niçin aynı şeyi düşünmeyelim ?" (Baille, The Sense of the Presence of God, s. 4) Günümüz düşünürlerinden J.A.T. Robinson, 'Tam anlamıyla çağdaş olan bir insan ateist olmayabilir mi?' başlığını taşıyan bir yazısında, düşünülmüş ve tartışılmış bir ateizmin mümkün olmadığını ifade etmektedir. Ona göre, 'insan ilahi gücün varlığını, içinden gelen bir zorlama ile duymaktadır. Bu duyuş, tabiatın aracılığı ile artistik ve bilimsel bir kanalla veya toplumsal ilişkiler yoluyla ortaya çıkabilir. Böyle bir durumda olan insan kendisini çepeçevre saran bir varlığa ne ad verebileceğini ve onu nasıl tasavvur edebileceğini bilemeyebilir, hatta onun duygu ve düşünce dünyası tam bir karışıklık içine gömülebilir. Buna rağmen o, kendi yolunu açmak ve ilahi sese doğru gitmek gereğini er geç idrak eder.' (John Arthur Thomas Robinson, The New Reformation, s. 117-8)

"Allah yoktur diyen bir ateist bilgiyi değil inancı dile getirmektedir. Zira ateistin elinde Allah'ın yokluğuna dair bir kanıt yoktur." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 147) "Ateist yaklaşım, kendi tavrının doğruluğunu ispatlamak yerine teizmin iddiaları üzerinden hareket ederek, bu teistik delillerin eksik veya yanlış olduğunu ileri sürme yolunu tercih etmekte ve kendini haklılaştırmaya çalışmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 97) "Ateistlerin yaptığı şey, genellikle Tanrı'nın yokluğunu kanıtlamak değil Tanrı'nın varlığı hakkında ileri sürülen delillerin yetersiz olduğunu göstermeye çalışmaktır." (islamansiklopedisi.org.tr/ilhad) "Ateizm, delillerini Tanrı üzerinden

temellendirmeye çalışmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 164) "Tanrı yoksa neden tartışma konusu olmaktadır?" (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 69) Ayrıca "Allah'ın olmadığı, ispatlanmış bilimsel bir bilgi de değildir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 27) "Ateistler, ateizmi akıllarını kullanarak ve akli göstergeleri, delilleri izleyerek kabul ettiklerini söylerler ve ateizmin aklı temsil ettiğini, inancın aklın önünde bir engel olduğunu savunurlar. Halbuki evreni bir tanrının yaratmış olması fikri her yönüyle onu tesadüflerin ya da bilinmezlerin var ettiği fikrinden veya kendiliğinden olması ihtimalinden çok daha akla yatkın olduğu unutulmamalıdır. Evreni Allah'ın yaratmadığına dair hiçbir delil yokken, onu var eden zeka sahibi bir tasarımcının var olabileceğine dair sayısız delil, işaret, gösterge vardır. Tıpkı, sanat eseri ya da mimari bir yapının ya da karmaşık bir makinenin, onu yapana işaret etmesi gibi." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 29) Ateistlerin en büyük hatalarından biri de din anlayışı (mezhep/müçtehidin görüşü/fetva) ile dinin kendisini birbirleri ile karıştırmalarıdır. Halbuki, "Din anlayışları ile dini birbirinden karıştırmamak gerekir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 12) Din anlayışı, bir âlimin İslami naslardan (ayet ve hadislerden) anladığıdır. Din ise bu anlayış ile sınırlandırılamayacak kadar geniş bir içeriğe sahiptir. "Ateizme kayanlar, anlatılan hurafelerin İslam olduğunu zannederek de dini reddetme yoluna gitmektedir." (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 11)

Ayrıca ateizm devamlı zemin kayması yaşamaktadır. "Antidogmatik adlı ateist site kendini kapatırken yaptığı açıklamada, "Siteyi islamcıların tehditlerinden kapatmıyoruz. Siyasi otoritenin baskılarından da kapatmıyoruz. Bu güne kadar kimseden hiçbir tehdit veya baskı görmedik. Siteyi kapatmamızın sadece 1 tane sebebi var. Nonteist/Dinsiz kesimin bu siteyi hak etmediğini düşünüyoruz. Tek sebep budur." diye açıklama yapmaktadır. Ateizm Derneği de kapanma aşamasından 'son anda' dönmüştür. Eski ateist Antony Flew, "Argümanlar beni, var olan; her yerde hazır olan ve Kadir olan bir varlığın olduğunu kabul etmeye götürdü." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 25; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 19, 180) ve "Evreni araştıran, evrendeki düzenin ardındaki sırrı merak eden kimse tanrıyı muhakkak bulurdu." (A. Flew, Yanılmışım Tanrı varmış, Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 97) derken, "Francis Collins ve Alister Megrath gibi ateist düşünürler de tek ilah düşüncesine ulaşmışlardır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 107) "Ateist olan Patrick Glynn, ruhun varlığını idrak etmeye başlayınca, inanmaya adım attığını söylerken" (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 100) Kanal D Londra temsilcisi Ayşegül Ekinci ile yaptığı son röportajında Hawking de, 'Evrenin oluşumu, bilimin gerçekliğine dayanır ama 'bu hiçbir şekilde bilim kanunlarını koyan ve onları da yaratan bir tanrı' olmadığı anlamına gelmez.' (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 51; Star, 23 Ocak 2013) demektedir. Ateist bir varoluşçu olan Jean-Paul Sartre de, Simone de Beauvoir ile olan bir sohbetinde şunları söylemiştir: "Dünyada, yaratıcıdan ortaya çıkabilecek bir varlık gibi olduğumu hissediyorum." (Simone de Beauvoir, La Ceremonie des Adieux, s. 551) "Dawkins gibi Ateizm misyonerleri ise, önceden ateist iken teist olan Flew'e kızgınlığını saklamıyor, onu 'döneklikle' suçluyorlar. Flew, kendi ifadesiyle 'kanıtın götürdüğü yere' gitmiştir. Patrick Glynn da ateizmin bir yanılgı olduğunu itiraf etmektedir. Big Bang, âlemin bir başlangıcının olduğunu, antropik prensip ise kainatın insan için hazırlanmış olduğunu kanıtlamaktadır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 32) "Ateistler bilimsel verilerin ve delillerin götürdüğü yere gitmek yerine, kendi gitmek istedikleri tarafa yönelmeyi seçmişlerdir. Tanrı inancının göz ardı edilmesini sağlamak için bilimsel önermeler 'öznesiz/bir yapanı olmayan' yapı şeklinde sunulmakta, muhatapların zihninde 'kendiliğindenlik' izlenimi uyandırılmaya çalışılmakta hatta dayatılmaktadır. Tabii ki kişisel bir tercih olarak herhangi bir şahsın ateizmi seçme hakkı vardır. Ancak bu tercihini 'bilimsellik kılıfı altında' sunarak insanları yanıltma hakkı yoktur." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 15) Zaten "Delilerin götürdüğü yere gitmek istemeyenin amacı, 'kendi istediği yere' gitmektir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 67) Kur'an bu kişiler için, 'nefsini ilah edinen' tanımını kullanır. (Furkan, 43) "Arkeologlar yaptıkları kazı çalışmaları neticesinde birkaç kırık testi, tabak veya süs eşyası bulduklarında o bölgede bir medeniyetin var olduğu çıkarımını yaparlar. Böyle bir durumda hiç bir ateistin, bulunan eşyaların toprak altında tesadüfen oluştuğunu ileri sürdüğü

görülmemiştir. Halbuki aynı ateistler, evrende gördükleri sayısız tasarım deliline rağmen, bunların bilinçli bir varlık (tanrı) tarafından yapılmış olabileceğini kabul etmezler ve bunu bilim dışı olarak değerlendirirler." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 204) "Materyalist algılayış biçimi en büyük darbeyi en çok güvendiği yerden, yani bilimden almıştır. Kuantum teorisi ve evrenin zannedildiğinden çok daha kompleks olduğunun fark edilmesi gibi yeni bilgiler, varoluşu açıklamada maddeyi referans almanın yeterli olmayacağını göstermiştir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 19, 53) "Önyargısız ve saf bir bilim anlayışından ve objektif net verilerden hareket ederek insanı her anlamda tatmin edecek şekilde ateizme ulaşmanın imkanı yoktur. Buna rağmen ateizmde karar kılmanın tek sebebi, daha düşünmeye başlamadım evvel 'tanrının yokluğunu' bir veri olarak kabul etmeleri ve bunu takiben bilime kendi inançlarını doğrultmaya çalışmalarıdır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 20) "Ateistlerin teistlere yönelttiği diğer bir eleştiri, inanç sahibi olmanın bilgiye ve akla dayalı bir mesele olmadığı şeklindedir. 'Kur'an'daki akletme, tedebbür, düşünme ve tabiatı incelemeye yönelik ayetlerinden' bu yaklaşımın yanlışlığı kolaylıkla anlaşılmaktadır. Ateist argümanların bilimsellikten son derece uzak olduğu açıktır. Evrenin yaklaşık 15 milyar yaşında olduğu yani 'ezeli olmadığı' bilinmektedir. Acaba ateizmin iddiaları ne derece akla, mantığa ve bilimsel verilere uygunluk göstermektedir?" (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 31) Teist inanca göre tanrı, yasalar sayesinde insanların varlıklarını devam ettirmelerine imkan sağlamaktadır. (H.P. Owen, Theism, The Encyclopedia of Philosophy, I/97) Bilim evrende zaten var olan, var edilmiş, evrene yerleştirilmiş olan yasaları, kanunları, kuralları bulur. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 205) Bilim netice itibari ile evrenin kanunlarını ve işleyiş biçimini ortaya koyma çabası olduğuna göre, yani kaostan ve tesadüflerden ziyade, verili düzeni keşfedeceğine göre teistin bu sonuçtan rahatsız olacağını düşünmek yanlış olacaktır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 79; Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 58) Bilimin, evrenin işleyişi ile ilgili birtakım kurallar bulması asla Allah inancını zayıflatmağı ve ortadan kaldırmadığı gibi aksine, daha da güçlendirir. Zira bilim tarafından keşfedilen mükemmel tasarımın, ince hassas ayarların, hayatın bilinçli bir var ediciye işaret ettiği rahatlıkla görülmektedir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 67) Hassas ayar en azından "Tanrı'nın varlığına olan inancı rasyonel olarak güçlendiren" (Tufan Kıymaz, Hassas Ayar Argümanı: Bilim Tanrı'yı mı İşaret Ediyor?, Beytulhikme, Yıl-Sayı: 2020-10:4, s. 1379) bir delildir. Ateistler, bir yandan evrende bir düzen olmadığını ve kaotik bir evrende yaşadığımız iddia ederken diğer taraftan evrende hayatı var edebilecek kadar tutarlı ve bilgi dolu yasaların var olduğunu kabul ederler. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 33) Tanrının varlığını kabul etmek, bilimsel metodolojiyi reddetmeyi zorunlu kılan bir şey değildir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 86) Zaten "Tüm belirsizlikleri belirleyen tanrının bizzat kendisidir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 303) Hawking, "Evren hakkında daha fazla şey keşfettikçe evrenin 'mantıklı kanunlarca' yönetilmekte olduğuna dair daha fazla şey keşfederiz" (Hawking, Zamanın kısa tarihi, s. 175) derken, İngiliz teorik fizikçi ve matematikçi ve Kuantum mekaniğinin kurucularından Paul Dirac ise "Tanrı üst düzey bir matematikçidir ve evreni yaratırken ileri düzeyde matematik kullanmıştır" (The Evolutian, Scientific American 208, sayı: 5; A. Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, s. 103) şeklinde ona cevap vermektedir. "Kur'an'da tabiata sıklıkla atıfta bulunulur. Bu ayetler, kainatın bir hikmet ve gaye üzere yaratıldığını anlatmak amacıyla kullanılır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 40) "Doğayı araştırmayı öğütleyen onlarca ayete rağmen, insanları doğayı araştırmaktan ve bilim yapmaktan alıkoyacak tek bir ayet bile bulunmamaktadır ve tüm bu ayetlerin yarattığı zihinsel devrimin doğal bir sonucu olarak Müslümanlar birkaç yüzyıl içinde trigonometriden analitik-geometriye, optikten astronomiye, biyolojiden ve coğrafyadan antropolojiye kadar bilimin hemen her dalında dünyayı değiştirecek buluşlara imza atmışlardır." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 97) Teist, hiçbir şekilde bilinen fiziksel kanunlara itiraz etmemektedir. Maddenin, 'kendi kendini idare edecek kanunları belirlemesi' iddiası, maddeye 'hâkim' sıfatının yakıştırılmasını gerektirir ki, bu bir tür batıl ve ilkel inanç olur. Kanunların maddeyi belirli bir şekilde davranmaya zorlaması beklenemez. Matematik formülleri, bir matematik sorusunu çözemez, ancak bir uygulayıcı kişi çözebilir. Tanrı, ressam konumundadır, resme dahil değildir. Bir ressamın,

kendi tablosunun içinde görülmemesi o resmin kendiliğinden var olduğu anlamına gelmez. Ateistin anlamakta zorluk çektiği diğer bir mesele, bilime konu edilebilecek olan şeyin tanrının bizzat kendisi değil, yarattığı şeyler olduğudur. Bir motorun şans eseri ortaya çıktığını savunmak bilimsel olurken bir mühendisin eseri olduğunu söylemek neden bilim dışı olsun? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 81-83) Robot, kendi yapılış nedeni ve programına bağlı olacak şekilde hareket etmektedir. Robotun kendisi bilinç sahibi olmasa bile, onu yapan ve programlayan bir bilincin çevresinde hareket etmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 136) Ateistin varlığı/maddeyi yine maddeye dayanarak açıklamaya çalışması bir manzara resminin, ressamdan bağımsız olarak sadece boya ve kağıtla izah edilme girişimine benzer. Kağıt ve boyanın kaynağı nedir? Manzara resmi nasıl ortaya çıkmıştır? Manzara resminin var olma sebebi nedir? Bir ressamın varlığı anlaşıldığı zaman tüm bu sorulara makul, akla uygun cevaplar verilmesi mümkündür. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 232) Ateiste göre varlık ve madde hep var olduğu için nasıl ortaya çıktığı sorusu anlamsızdır. Her şeyden önce maddenin ezeli olduğunu gösteren herhangi bir bilimsel delil ortada yoktur. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 238) "Maddenin son derece karmaşık bir takım yasalar ürettiğini iddia etmek pek akıllıca görünmüyor. Maddenin bizzat kendisinin de uymak zorunda kalacağı son derece kompleks ve bilmeceler ile dolu bir evren tasarladığını varsaymak aklen ve ilmen kabul edilebilir görünmüyor. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 240) Maddenin var olma sebebi olarak yine kendisi gösterilirse kısır bir döngüye girilir. Kendisi zaten başka bir şeyin neticesi olan bir şey, başka bir şeyin hakiki sebebi (faili) olamaz. Sebepler dizisi, ancak sebeple sonucun aynı cinsten olmadığı bir noktada sona erdirilebilir. Mesela resmin kendisi resim yapamaz, resmi yapan fırça da değildir, çünkü fırça, boya, kağıt gibi şeyler aynı cinsten (fail olamayan) faktörlerdir. Resmin ortaya çıkabilmesi için şuurlu, sanattan anlayan ve belirli bir maksada yönelik fiilde bulunan bir failin (ressamın) var olması gerekir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 263) Çöle gittiğimizi varsayalım. Çölün ortasında beş yıldızlı bir otel ayarında bir yapı bulduk. Odalar klimalı, su, banyo ihtiyacı, tüm ihtiyaçlarımız önceden düşünülerek hazır edilmiş bir yapı. Ateizm mantığı, bu durumun çöl şartlarının gerektirdiği bir zorunluluk olduğunu, onu buraya birinin yapmadığını öne sürecektir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 47) Ateist, tanrıya ulaşmamak ve fiziksel dünyanın dışına çıkmamak için nedensellik zincirini sonsuza kadar uzatmak niyetindedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 264) Halbuki "Tanrı, tüm nedenlerin nedenidir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 262) Hep var olan bu yüce varlık madde değil, zorunlu varlıktır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 239) Maddenin bizzat kendisini en son sebep ve en son fail olarak görmek ne pratik ne de teorik anlamda kabul edilemez. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 265) Basit tasarımların bile nedensiz ve failsiz olamayacağını hemen kavrayabiliriz. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 272) Allah'ın varlığı/zatı, bilimsel metodoloji olan deney ve gözlem alanına girmemektedir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 11) Tıpkı, sosyal bilimler alanına giren sosyoloji, psikoloji, eğitim bilimlerinin girmediği gibi. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 12) Bu gibi ilimlerde gözlemlenen olgu/varlık üzerindeki etkilerden yola çıkarak, akli, mantıki, rasyonel, kabul edilebilir sonuçlara ulaşılır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 13) Astrofizikçi Hugh Ross; "Zaman, olayların meydana geldiği boyut olduğuna göre, eğer madde, Big Bang ile ortaya çıkmışsa, o halde evreni ortaya çıkaran 'sebebin, evrendeki zaman ve mekandan tümüyle bağımsız olması' gerekir. Bu da bize, yaratıcının evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu gösterir." demektedir. (Ross, The Creator and the Cosmos, s. 76) "Yaratıcının, evrenin içinde farz edilmesi, onun da aynı dönüşüm ve değişim kanununa tabi olmasını gerektirir. Yaratıcının bu şekilde değişim ve dönüşüme uğraması ise, başka bir yaratıcıya gerek duyulması demektir. Öyleyse Tanrı evrenin dışında olmalı, aynı zamanda oluş ve bozuluş kanununa tabi olmamalıdır. Tanrı oluş ve bozuluş kanununa tabi olmadığına göre, bir başlangıcın ve sonunun da olması gerekmez." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 35) Büyük patlamanın ayarlarını kim belirledi? (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 70) Aslında her şey ortadadır! Evren'i O (cc) yaratmıştır. Zaman ve mekanı da var eden O'dur. O'nun için, zaman kavramı yoktur. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 32) Tanrı, zaman ve mekandan bağımsız olması nedeniyle fiillerini zaman içinde yapmaz. Herhangi bir eserin nasıl ortaya

çıktığı bilinmese dahi, buradan 'o eserin failinin olmadığı' gibi bir netice çıkarılamaz. Mesela, Mısır piramitlerinin o günkü şartlar altında nasıl yapıldığı hala bilinmemektedir. Fakat hiç kimse bu piramitlerin failsiz meydana geldiğini ileri süremez. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 273) Krishna, "Bir milyon tane madeni paranın aynı anda atıldığında hepsinin tura gelmesi çok olası olmamakla beraber imkansız da değildir" derken, aslında ateistik yaklaşımın pratik olarak imkansız bir durumun gerçekleşmesinin olanaksız olmadığı düşüncesinden hareketle kendi iddiasının doğruluğunu temellendirmeye çalıştığı görülmektedir. Krishna, 'şans ve rastlantı' kabulüne dayalı bir yapıyı belirleyici olarak sunmaktadır. Milyonlarca paranın defalarca atılması ve her defasında hepsinin tura gelmesi durumunun da ateist tarafından ayrıca açıklanması gerekmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 129) Nigel, "Bir milli piyango bileti aldığınızı düşünün. Muhtemelen milyonlarca bilet satılmıştır ve bütün bu biletler içinden sadece biri büyük ikramiyeyi kazanacaktır. Sizin kazanan biletinizin seçilmiş olması olgusu, bunun rastgele bir seçimden daha fazla bir şeyin eseri olması gerektiği sonucunu doğurmaz." (Nigel Warburton, Felsefeye Giriş, s. 17) derken acaba kendisi, piyango çekilişinin bir organizasyonu gerektirdiği gerçeğinden hareketle söz konusu çekilişi kimin düzenlendiğini de açıklaması gerekmez mi idi? "Bu çekiliş sürekli olarak tekrarlamakta mıdır? Her çekilişte büyük ikramiyenin sürekli olarak aynı kişiye çıkması durumu da herhalde şans faktörü ile açıklanacak bir durum değildir!" (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 130) İlginç olan da, bu düşünce tarzının tüm ateistlerde geçerli olmasıdır. Mesela Dawkins de 'Gen bencildir' adlı eserinde 'toto' ve 'Şikago gangsterleri' örneklerini vermektedir ki, Nigel Warburton tarafından verilen örneklerle arasında mantıksal acısından hiçbir fark yoktur! Ateist Poidevin ise, rastgele süreçlerin fazla önemsendiğinin farkındadır: "Evrende ortaya çıkan değişimler birtakım rastgele süreçlerin sonucu değildir. Şans faktörü ateizm açısından umut verici değildir." (Robin Le Poidevin, Ateizm, s. 97, 101) 'Niçin' sorusu, amaçlılığın olmasına işaret etmesi sebebiyle çok anlamlı ve akla uygundur. Diğer taraftan, teistik açıdan 'nasıl' sorusu evrenin işleyişine ışık tutması itibarıyla tanrının sanatını ifade etme açısından son derece önemlidir. Niçin sorusunun cevaplanmaması, nasılın anlamını ve önemini göz ardı etmeye yönelik bir girişimdir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 46) "Din daha ziyade 'niçin' sorusu üzerinde dururken, bilimsel düşünce 'nasıl' sorusuna ağırlık verir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 101) Agnostik Christian Duve, "Bugün bilebildiğimiz, bir hücrede neler olduğunun tanımlamasıdır. Nasıl olduğunu bilemiyoruz." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 216) derken de yine yaratıcıyı devre dışı bırakmaktadır. Halbuki "Yaratılışından bu yana Samanyolu'nda ne bir kaos ne de karışıklık görülmüş ve yaşanmıştır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 246) 'Neden' ve 'niçin'ler bilimin değil dinin sahasına girer. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 297) Hawking, "Bilim evrenin nasıl başladığı problemini çözebilirse de, 'neden var?' sorusunu cevaplayamaz" (Hawking, Kara delikler ve bebek evrenler, s. 99) derken, "bilim bunların cevabını veremez diye; hayatın, evrenin ve insanı varoluşunun nedeni ve gayesi yoktur denilebilir mi? Evrimciler gibi, meseleyi tesadüflere bağlamak ne kadar hatalı ise, pozitivistler gibi deneylerin dışında başka bir hakikati tanımamak da aynı şekilde hatalıdır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 298) Barrow, "fiziksel kanunların 'niçin' bizim gözlemlediğimiz değer ve özelliklere sahip oldukları sorusu devam edecektir" derken (John D. Barrow, The Anthropic Cosmological Principle, s. 523) ateist Robin Le Poidevin ise, "Görülen o ki, ateistin evren yasalarının 'niçin' hayattan yana olduklarını açıklama sevdasından vazgeçmesi daha iyi olacaktır. Öyle görünüyor ki, teist bu tikel muharebeyi kazanmıştır." (Poidevin, Ateizm, s. 115) itirafında bulunmaktadır. Aslında teist şu soruların cevabını istemektedir: Fizik kanunlarının kaynağı nedir? Neden başka bir kanun kümeleri yoktur da sadece gözlemlediklerimiz vardır? Nasıl oluyor da elimizde hiçbir özelliği olmayan elementlere hayat veren, bilinci ve zekayı yönlendiren bir kanunlar kümesi vardır? Neden hiçbir şeyin var olmaması mümkün iken, böyle bir evren vardır? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 85) ve "zeka nasıl ortaya çıkmıştır?" (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 38) Üzerinde düşünülmesi gereken asıl konu, hiçbir eğilimi bulunmayan maddenin nasıl olup da böyle bir evreni ortaya çıkarabilecek şekilde organize olduğu sorusudur. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 133) Bu kadar akılsız bir evren nasıl olur da düzgün amaçları, üreme kabiliyetleri

ve "kodlanmış kimyaları" olan varlıklar yaratabilir? Hayatın ve bilincin maddeden hareket ile açıklanmaya çalışılması, üzeri örtük bir inancı içermektedir: 'Canlılık ve bilinç maddede içkin olarak mevcuttur' inancı aslında soyut bir tanrı anlayışını çok gerilerde bırakmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 41) "Tabiatı algılarken ve incelerken tüm olup bitenin arkasındaki ilahi gücün farkında olmak esastır. Modern akıl ise, eşyayı kaba bir maddeciliğe yani fiziksel sebeplere indirgemektedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 88) "Dinin amacı, varlık âleminin arkasındaki birliği fark ettirmektir. Doğada neden matematiğe ve fiziğe uygunluk vardır? Neden aklın işleyiş tarzı ile tabiat kuralları anlaşılır? Demek ki, varlık âleminde bir rasyonellik ve akla uygunluk söz konusudur. Fakat rasyonellik doğanın kendinden kaynaklanan bir özellik değildir. Evrenin arkasında söz konusu akla uygunluğu sağlayacak bir etkenin olması gerekir. Başlangıçta tek tanrı esasına göre bina edilmiş olup zaman içindeki bozulma ve sapmalarla çok tanrılı dinler ortaya çıkmıştır. Peygamberler, varlık âleminin bir tasarıma dayandığının altını çizmeye çalışırlar. 'Tabiat olayları ismi verilen sistematik düzenlilik, tanrının kanunlarından başka bir şey değildir.' İnsanlara Tanrı tarafından, evrendeki düzeni kavrayabilecek bir donanım ve üstün özellikler verilmiştir. Tabiat kanunları 'tanrının kudretinin', kutsal kitaplar ise 'Tanrı'nın kelamının' görünür hale gelmesidir. Her ikisi de aynı kalemin eseridir. Dolayısıyla aralarında herhangi bir çelişki olması mümkün değildir." (Selçuk Kütük, Deizm,s. 105,109, 114, 116, 123) İmamı Azam da, 'Kainat, tabiatın değil, Allah'ın eseridir.' (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 98) demektedir. "Deliller ve bilimsel ispatlar teistin tanrıya olan inancının destekçisidir fakat kaynağı ve sebebi değildir, olamazda." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 95)

Ateizm, Tanrıya inanmama şeklinde yorumlanabileceği gibi, olan biteni tanrının kudretine referans vermeden, onları matematik kuralları çerçevesinde, bu sınırlar içinde açıklayan bir akımın da adıdır. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 196) Ateist düşüncenin aydınlatamadığı pek çok konu vardır. Mesela varoluşun nasıl meydana geldiği, tabiatın kendi kendine şekilsiz maddeden nasıl oluştuğu, insan inançları, düşünce gücü ve ahlaki değerlerin nasıl şekillendiği gibi. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 81) Bilimin de birçok sınırı ve cevap veremeyeceği birçok soru vardır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 277) Bilim, bütün sorulara cevap veremez, çünkü gözlemlerle sınırlıdır, olayların 'niçin' meydana geldiğini açıklayamaz, bazı metafizik soruların cevabını veremez, ahlaki olarak belirsizdir, nötrdür, şahsi olan ile alakadar olamaz. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 281) Bilim, bize bir şeyin ne olduğunu söyler, ne olması gerektiğini değil. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 283) Bilimin, ne-nasıl sorularına cevap verebildiğini, fakat neden-niçin sorularına cevap vermekte başarısız olduğunu görmeliyiz. Neden sorusundan kastettiğimiz, olayların gerçekleşme gayesidir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 287) Bilim sadece hassas ayarların nasıl meydana geldiğini, nasıl devam ettiğini ortaya koyabilir. 'Kim tarafından konduğunu' açıklayamaz. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 202) Bilimi mümkün kılan şey bu kanunların varlığı olduğuna göre, sözü edilen düzenin 'kökeni' üzerinde düşünmekten kaçınılmamalıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 88) Bilimsel gelişmeler hayatı kolaylaştırır. Bilimin verileri, maddenin sırlarını çözmemize yardımcı olur. Peki, bu sırların asıl 'sahibi' kimdir? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 226) Bilim her gün farklı yasalar keşfediyorsa, bu yasaların kim tarafından konduğunu neden hiç sorgulamaz? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 202) Bilim 'nasıl' olduğunu ortaya koyar. Din 'niçin ve hayatın gayesi nedir' sorularına cevap verir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 227) Ateizm, nasıllığının ortaya çıkmasıyla dinin de ortadan kalktığını iddia ederek, insanları dinin hakikatinden uzaklaştırmaya çalışır. Halbuki 'din, nasıllığın kim tarafından ortaya konulduğunu da' ortaya koymaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 228) "Ateistler tartışmalarda kendilerine özgü güçlü tezler de ileri sürememişlerdir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 9) Hiçbir ateist yeryüzünde varoluşunun sebebini ve anlamını açıklayabilecek durumda değildir. Ateist anlamlı bir bütün oluşturacak şekilde ne hayatın ne de ölümün (ve sonrasının) manası üzerine tatmin edici şeyler söyleyemez. Ateistin ileri sürdüğünün tam

aksine, akıl, bilinç ve anlama yeteneği insana tanrının varlığını kavrayabilmesi için özel olarak verilmiş niteliklerdir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 100)

Ateizm ve evrim, ırkçılığın ve faşizmin merdiveni veya payandasıdır. Seküler yöneticilerin hâkim olduğu bugünün dünyasında neden ölümcül hastalıklarla baş etmek için harcanan para, silah teknoloji geliştirmek için harcanan paradan çok daha azdır? İnsan kaçakçılığı ve organ mafyası organizasyonlarını dindarlar mı yoksa dinden uzak olanlar mı kurup yönetmektedir? Organ mafyasının işgücünü üstlenen doktorları, neden yaptıkları profan yemin ve bilim engelleyemiyor? Ateist yönetimler neden hep baskıcı, dayatmacı ve mağdur edici oldular? Komünist Çin'de işçi hakları ne durumdadır? Neden batılı büyük teknoloji firmaları bütün ürünlerini orada üretir? Neden bilim, insanı rahatlatmıyor aksine strese sokuyor? Bilim bizim sömürülmemiz için bir araç olarak mı kullanılıyor? İnsan hakları beyannamesinin yayınlandığı günden bugüne dünyada insan hakları alanında ne kadar iyileşme olmuştur? (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 129-132)

'Niçin yokluk değil de varlık durumunun söz konusu olduğu' sorusuna ancak tanrının varlığı üzerinden bir cevap geliştirilebileceğinin altını çizmek gerekir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 153) Ateist, kendisinin bilimsel olarak açıklayamadığı (hayatın nasıl başladığı, evrenin niçin var olduğu, fizik kanunlarının niçin başka şekilde değil de böyle işlediği gibi) meseleler önüne konulduğunda, 'bilimin gelecekte bu soruları cevaplayacağı' düşüncesini ileri sürer. Ümit ve beklenti ise kişisel bir olay olup inanca dayalıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 103) Ayrıca böyle bir durumda teist de, 'öldüğün zaman çok net olarak göreceksin.' diyebilme hakkına sahip olmaz mı? Ateistin bu temelsiz delillere dayanmasının sebebi, henüz düşünmeye başlamadan önce, tanrının var olabileceği ihtimalini devre dışı bırakmasıdır. Bu seçenek göz ardı edilince de geriye sadece elde kalanlar üzerinde ısrar etmekten başka yapılacak bir şey kalmamaktadır. İnsan zihni her tür düzenin arkasında bir neden ve fail aramaz mı? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 104) Paul Davies haklı olarak sormaktadır: "Evrende nereye bakarsak bakalım, en uzaktaki galaksilerden atomun derinliklerine kadar, bir düzenle karşılaşırız. Evren, zembereği yavaş yavaş boşalan bir saate benzemektedir. Öyleyse ilk başta nasıl kurulmuştur?" (Davies, Change or Choice, s. 506) "Evrenin ve dünyanın her yerinde aynı şekilde geçerli olan, uzun zaman diliminde gözüken bu düzenliliğin bir açıklaması olması gerekir. Bir düzenin arkasında bir plan ve tasarımın olması kaçınılmazdır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 114) Evren, akıllı bir tasarımın ürünüdür. Fakat evren çok karmaşık ve insan yapımlarından daha büyüktür. Öyleyse evreni tasarlayan sonsuz güç ve akıl sahibi bir tasarımcı vardır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 120)

"Dawkins, ateizmi bir inanç biçimi olarak yaymayı kendine misyon edinmiştir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 26) Dawkins, Darwinci düşüncelerini iman alanına kaydırmıştır. Dawkins, kendi ifadesiyle Darwincilikten beslenen iyi bir 'ateizm savaşçısı'dır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 39) Dawkins, kendi tezine iman edilmesini ısrarla savunmaktadır. İnançsızlığın ilmihali, 'Tanrı Yanılgısı' kitabıdır. Dawkins, Darwinizmi bir havari gibi yaymayı tercih etmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 41, 42, 44) Pozitivizm ve sekülerizm bir tür inanç ve dolayısıyla dogmatizm üretmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 130) Darwinizm, sekülerlerin 'yaratılış hikayesi'dir ve onlar evrim teorisine 'koyu bir inançla' bağlıdırlar. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 34)

"Ateizm, anlam ve değerden yoksun bir 'inanç'tır." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 27) Ateizm bir inançtır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 188; Evrim Ağacı, 13 Eylül 2020) "Ateizm bir inanç sistemidir." (Süleyman Akdemir, Gençlik, 15 Şubat-15 Mart 1994, 24. Sayı, s. 9) "Ateizm, bugün bir inanca dönüşmüştür. Bu akım, artık içinde inanç unsurlarını barındırmakta ve tıpkı diğer dinler gibi üyelerine kurtuluş vaat etmektedir. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, Arka kapak) Bir kişinin ateist olabilmesi için darwinizme 'iman etmesi' zorunludur. Ateizm teorik sınanmaya bile uygun değildir ki

pratik de masaya yatırılabilsin! (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 46) "Ateizmin, tanrının var olmadığına inanmak şeklindeki yaklaşımının da bir inanç olduğu göz önüne alınmalıdır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 31) Bir şeyin nihai nedeninin, o şeyin kendisi olduğunu ileri sürmek sadece bir inançtır. Kanunların tatbik edicisinin (uygulayıcısının) var olması gerekir. Düzen, hesap ve sistem bir zekayı işaret etmeyecekse neyi ima edecektir? Düzen bir tasarım neticesi değilse neyin sonucu olarak ortaya çıkar? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 109-110) İnsan, sadece irade gösteren değil, hisseden bir varlıktır. İnsanın ruhunda bir şeyi tabulaştırma özelliği her zaman var olagelmiştir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 199) Ateist Dennett, "Herhangi bir şey kutsal mıdır? Bu dünya kutsaldır." (Daniel C. Dennett, Darwin's Dangerous Idea, s. 520) demektedir. Sormak lazım, "Neden Tanrı değil de evren kutsaldır?" (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 60) Ateistler, dinin esaslarının tersini yapmayı özgürlük gibi sunarlar. Oysaki yaptıkları yeni bir inanç oluşturmaktan öteye gitmez. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 14) "Kainatın kendi kendine oluştuğunu savunmak gerçekten büyük bir iman gerektirir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 98) Ateizm, bilimden ziyade bir inanca dönüşmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 215) Ateist bir iddia olan "Maddenin ezeli olduğu iddiası, bilimden uzak tamamen inanca dayalı bir düşüncedir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 238) Evreni idare eden kanunların bir anda var olduklarını kabul edilse, bu sefer söz konusu kanunların neden hiç değişmeden, bozulmadan ve ısrarla bu şekilde işlemeye devam ettiklerinin açıklanması gerekir. Bu, kanunlara 'metafizik bir amaçlılık' yüklemekten başka bir şey değildir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 127) Darwinist ve Marksist Richard Lewontin, "Bizim materyalizme bir 'inancımız' var, 'baştan kabul edilmiş bir inanç' bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, 'bilimin yöntemleri ve kuralları değildir.' Materyalizm 'mutlak' doğrudur." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 185) şeklindeki itirafı aslında herşeyi açıklamaktadır.

"Materyalizm ve Darwinizmin 'gözlerini kör ettiği fanatik birtakım evrim bilimciler' dışında, bitki ve hayvanlardan memeli, kuş ve insan ırkının ortaya çıkışına kadar birçok türün 'geçmiş dönemdeki canlılarla hiçbir bağlantısının olmadığı, benzersizliği ve aniden ortaya çıkışının' örnekleri tek tek açıklanmıştır. (Fatih Buğra Sarper, Teistik Evrim Düşüncesinin; Bilim, Felsefe ve İslam'ın Delilleriyle Eleştirisi, s. 81) Profesör Celal Şengör ise, "Yaşam, Darwin'in sandığından daha karmaşıktır. Ama bu, karmaşıklığın tesadüfi evrimle açıklanamayacağı anlamına gelmez." demektedir. (Radikal, 6 Mart 2006) Peki bu karmaşıklık tesadüfi evrimle açıklanabilmiş midir, hayır! (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 165) "Cehennemliklerin gözleri vardır ama onlarla göremezler." (A'raf, 179)

"Pek çok yazar, filozof, sosyolog ve ekonomistin yokluğunu ispatlamaya çalıştığı tek varlık tanrıdır." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 50) "Ateistler aynı zamanda tepki gösterdikleri şeye bağımlıdırlar da. Yani, her ne kadar Allah'ı inkar ettiklerini iddia etseler de, her konuşmalarında Allah'tan bahsetmek zorunda kalırlar. Ateizm psikolojiktir." (Ömer Baldık, Genç Yorum, Ocak 2014, 113. Sayı, s. 13-14) "Ateistlerin tanrıyı reddetme gerekçeleri çoğunlukla duygusaldır." (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 13) Ateizm, psikoloji ile derinden irtibatlıdır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 35) "Ateistler Tanrı hakkındaki görüşlerini teistlerin kullandıkları deliller üzerinden yürütmektedirler. Bir bakıma orijinal bir tez üzerinden düşüncelerini üretmek yerine antitezci bir tutum ortaya koymaktadırlar." (Saliha Vidinlioğlu, Hülya Terzioğlu, Ateizm Savunucusu Sitelerde Din Karşıtı Bazı Argümanların Analizi, Kader, Cilt: 19, Sayı: 1, 2021, s. 75)

Fıtrat, insanların sahip olduğu yaratılış özellikleridir. Bu yaratılış, din açısından önemli delillerden biridir. "Fıtrat, Allah'ı tanıma eğilimi, ruh temizliği, hakikati kabule meyilli yaratılma demektir." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 27) "Her insan, ilahi yazılım/fıtrat gereği hakkı ve hakikati idrak edebilecek düzeyde yaratılmıştır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 63) "O halde sen Hanif olarak bütün varlığınla dine, Allah insanları hangi fıtrat üzere yaratmışsa ona yönel!" (Rum, 30)

Tanrı'ya inanarak mı doğarız? (BBC, 24 Kasım 2008) Suya karşı arzumuz suyun varlığını gösterir, yapılan çalışmalar sağlıklı bütün insanların ahlaki bir sistemi öğrenecek ve uygulayacak zihinsel donanıma doğuştan sahip olduklarını göstermektedir. Paul Bloom, 'Bebeklerin yaşamlarının daha ilk yılında ahlakla ilgili doğuştan özelliklerinin gözlendiğini' ortaya koyan bir psikologdur. Yani Allah (cc) insanları kendisinin buyruklarına uyacak şekilde yaratmıştır. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 216-221) "Hiçbir tecrübi-deneysel karşılığı bulunmayan bir kavramın, ruhta/insan benliğinde mevcut bulunması esrarengiz bir şeydir." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 59) Descartes, "Tanrı'nın mutlak varoluşu benim böyle düşünmeme neden oluyor" demekte ve "Hayatta, bir varlığı sonsuz olarak kavramaya bizi zorlayan hiçbir şey yoktur. O halde, bizdeki tanrı fikrinin doğuştan olması gerekir ve bu fikrin bir sebebi olması gerektiğine göre de, bizatihi sonsuz olan bir öz ile ben'de ya da benliğimde yerleşmiş olması gerekir." (Descartes, Meditations, s. 37; Metafizik Üzerine Düşünceler, 3. ve 5. düşünce) diye devam etmektedir. (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 67) Var olmayan bir şey karşısında bu direnç neden? Çünkü Tanrının gidişi, hiçbir şeyin gelişiyle telafi edilememekte, onun tuttuğu yeri sonsuz bir boşluk doldurmaktadır. (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 74) İnsan, kendi varlığını sürdürme içgüdüsünü de beslediği için Allah'ı arar. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 19) Çölün ortasında hiç eğitim almamış biri neden kainatın yaratılışını merak eder? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 222) Tanrının varlığına iman bir kültürün ürünü değildir. Bu inanç evrenseldir. "Sosyologlar ve antropologlar, ateist bir çocuğun bir adaya terk edildiği takdirde, adanın bir yaratıcısı tarafından yaratıldığına inanmaya başladığını iddia etmektedirler." (news.bbc.co.UK/today/hi/today/newsid_7745000/7745514.stm) İnsanda tanrı anlayışı bir ihtiyaçtır. Bu ihtiyacın bir şekilde doyurulması gerekir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 142) "Yaratıcının var olduğu inancı insanın fıtratına yerleştirilmiş bir duygudur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 16; N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 193) "Çünkü dünyada insanların anlaşarak bir şeye inanmaya dair aldıkları bir karar yoktur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 18) Ayetler, insanı fıtratı ile baş başa bırakmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 33) "İnsanın fıtratında, özünde Allah'ın varlığını ve birliğini tanıma eğilimi vardır" (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 11) ve "Yaratılış fıtratını bozmayan her insan, Allah'ın eseri olan kainata bakarak O'nun varlığını anlayabilecek özellikte yaratılmıştır." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 14) Tanrı anlayışı insan fıtratında zaten mevcuttur. Bu fıtrat, hayati durumlarda ortaya çıkmaktadır. Bir hastalık durumunda dua etme isteği oluşur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 34) Bir tehlike anında yaşamı bize veren varlığın kim olduğu, fıtrat gereği devreye girer. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 35) "İnsan, güzel olanı doğal bir şekilde sever. Bütün güzelliklerin kaynağı ve yaratıcısı Tanrı olduğundan, insanın sevgisini tanrıya yöneltmesi kendisinden beklenen doğal bir şeydir. Tanrıya güvenerek yaşayan, emin ve mutlu olur." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 189- 190) Peygamberimiz, bütün insanların tanrının varlığını tasdik eden, ahlaken beyaz bir sayfa gibi bir fıtratla doğduğunu (Buhari, Cenaiz 92; Ebu Davud, Sünne 17; Tirmizi, Kader 5) söyler. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 39) Bu fıtratta herhangi bir yanlış, kötü bir haslet bulunmamaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 143) Profesör Paul Bloom 3 Mayıs 2010 tarihinde New York Times gazetesinde 'Bebeklerin ahlaki hayatı' isimli uzun bir makale yayınlar ve yaptığı araştırmalar sonucunda bebeklerin bir 'adalet duygusuna sahip olduğunu' açıklar ki, bu da Peygamberimizin hadisi ile uyum içindedir. "İlk insana ruhundan üflendiğinde, Allah bilinci de oluşmuş olmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 107)

Turgut: Artık ateist değilim. Serdar Turgut Akşam Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni. Ateist biriydi. Beyin kanaması geçirdi. Ölümle pençeleşti. "Dinin, dua etmenin bana çok yararı oldu. Tekrar düşündüm olayları. İçimde güç alacağım yerler aradım. Ve duanın gücünü keşfettim. Allah'tan yardım istedim. 'Şimdi her şeyi istiyorum O'ndan.' Gazete yaparken de, adımımı atarken de. Kurban kestim hayatımda ilk kez." (Haber 7, 02.01.2005) Ateist olan İtalya'nın ünlü yönetmeni fellini ağır bir kriz geçirir ve hastanede bitkisel hayata girer. Bir süre sonra iyileşir ve şu açıklamayı yapar: "Bitkisel hayata girdiğim o korkunç anda, hayatımda ilk defa Tanrı'nın

varlığını duyumsadım. İtiraf edeyim ki artık şimdiye kadar ki düşüncelerimi sorgulayacağım." (Akev Bülten, Bahar 1994, 6. Sayı, s. 29) İnsanoğlunun asli amacı, dünyevi kaygılardan ziyade bu dünyaya imtihan için geldiğini bilip ona göre yaşamaktır. Allah, herhangi bir sıkıntı veya hastalık vererek insanlara kendini hatırlatır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 116) Hastalıklar bize sahip olduğumuz nimetlerin vazgeçilmez olduğunu öğretir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven s. 119) "İnsanın başına bir sıkıntı gelince yan yatarken de, oturup kalkarken de bize yalvarıp yakarır; ama ne zaman ki sıkıntısını gideririz, nankörce davranmaya devam eder." (Yunus, 12)

Ontolojik sorgulamanın birinci basamağı: "Ben kimim?" sorusudur. İnsan için öncelikli bilgi, kendini bilme bilgisidir. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 33) Yunus Emre: "Okumanın manası kişi kendin bilmektir. Çün okudun bilmezsin ha bir kuru emektir. Okudum bildim deme. Çok taat kıldım deme. Eğer Hak bilmez isen. Abes yere gelmektir." (Yunus Emre Divanı'ndan Seçmeler, s. 32) İkinci basamak: "Nereden geldim?" sorusudur. Buna ateistlerin cevabı evrim teorisidir. Halbuki Sokrates, "Evrende tesadüfe tesadüf edilmez." demektedir. (Hüseyin Akın, s. 27) Ateistler ise, tesadüf denilen tanrının kullarıdır. Tesadüf tanrısında her hesap hesap dışı, her kural kural dışı ve her uyum bir rastgeleliğin sonucudur. Tesadüf tanrısı kullarından hiç bir yükümlülük istemez, çünkü kendi varlığı da aynı rastlantıların sonucudur. Bilim adamları, mucitler bu tesadüf tanrısının elçileri ve yalvaçlarıdır. (Hüseyin Akın, s. 31) Üçüncü basamak: "Nereye gidiyorum?" sorusudur. Doğan güne hükmümüz geçmiyor. Kafile kafile, katar katar kervanlar halinde insanlar bir kapıdan çıkıp başka bir kapıya doğru yürüyorlar. Bir yüzyıla kalmadan dünyanın şu anki sakinleri olan bizlerinde yerinde yeller esecek! (Hüseyin Akın, s. 36) Bu hareketliliğin mantıklı açıklaması ne? Nereye gittiğini, gittiği yolun nerede bittiğini bilen insan için, her şey açık ve anlaşılır bir niteliktedir. Ateistler ontolojik bir tanrı tanımazlıktan çok, inanan insanların inandıklarına inanmamakla kendilerini ifade ederler. Karşısındakini kendi anlamak istediği gibi anlamak ister, hatta durum niyet okumaya dek gidebilir. Problem; karşı çıkmanın kendisi değil, ön yargısal ve mesnetsiz, tek taraflı okumalara dayanan tutumlarıdır. (Hüseyin Akın, s. 13)

Ateizme göre, yaşadığımız acılar, duyduğumuz haz kadar anlamsızdır. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 54) Natüralistlere (Doğacılara) göre var olan her şey aslında, maddenin yeniden düzenlenmesinden ibarettir veya kör fiziksel faaliyetler ve sebeplere bağlıdır. (Tzortzis, s. 57) Natüralizmi kabul eden ateistler için duygular dâhil her şeyin temelinde, soğuk fiziksel faaliyetler yer alır. Her şey sadece soğuk, rastgele ve bilinçsiz fiziki faaliyetlerin ve sebepleri sonucudur. (Tzortzis, s. 58, 63-64) Dawkins, 'Gen bencildir' isimli kitabında, bedenlerimizin sadece üremek ve çoğalmak için geliştiğini ileri sürerken (Tzortzis, s. 64) filozof Ludwig wittgenstein ise, "Neden buradayız bilmiyorum fakat eminim ki gayemiz bu dünyada sefa sürmek değildir." demektedir. (Tzortzis, s. 62) Natüralizmde, 'Neden buradayız?' sorusunun cevabı yoktur, 'Nereye gidiyoruz?' sorusunun da. Natüralizme göre, fiziki şeylerin hiçbir amacı yoktur. Hiçbir şey, atom, molekülleri bir maksat üzere hareket ettirmemektedir. Eğer durum böyleyse, zihnimizin kavrama kabiliyeti, akıl yürütme nasıl açıklanabilir ve zihin neden vardır? (Tzortzis, s. 81, 94) Görülen o ki her şey insan için yaratıldı. Acaba İnsan niçin yaratıldı? (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 33) "İnsanın ahlak ve kültür varlığı oluşunu ölümü ile fark ederiz. Zira hayvanlar âleminden bir canlının ölmesiyle leş olurken; insan varlığı için cenaze törenleri ve hatıralar oluşur. İnsanca oluş, özgürlüğü, sorumluluğu ve hesap vermeyi icap ettirir. Bu yetileri sadece akla bağlamak mümkün değildir. Kendi kalbine bakamayanın yaşamı bulanıktır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 97)

"Moğolistanlı ateist iken Müslüman olan Möngönami Gambat" (Şebnem Dergisi, Mayıs 2010, 63. Sayı, s. 14); "Ateist iken Müslüman olan Galatasaray Üniversitesi öğretim üyesi Cuny Nicolas" (Genç, Mart 2016, 114. Sayı, s. 57) ve Ateist iken Müslüman olduktan sonra Munciye adını alan İsveç'li bilgisayar

mühendisi Monjia niçin Müslüman olduklarını genellikle hep benzer cümlelerle açıklamaktadırlar: "İslam'ın dışında hiçbir dünya görüşü insanın niçin dünyaya geldiğini cevaplandıramıyor." (Kadın ve Aile, Haziran 1986, 15. Sayı, s. 24)

Ateizme göre bir insan, bütün hayatı boyunca ıstırap çekip sonrasında kendini birdenbire, mezarda bulabilir. Çektiği bütün acılar, sıkıntıların ve yapmış olduğu fedakarlıkların hiçbir anlamı kalmaz. Ateizm mantığı insanı umutsuz bir hale sokar. (Tzortzis, s. 274) George Gaylord Simpson 'Evrimin Anlamı' adlı kitabında, "İnsan, kendisini hiç de hedeflememiş olan 'amaçsız' ve doğal bir 'sürecin' ürünüdür" (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 164) ve Sartre ise 'Varlık ve Hiclik' adlı kitabında "Doğmuş olmamız da ölecek olmamız da saçmadır" demektedir. (R. Garaudy, Hatıralar, s. 179) Eğer bizler hayli düzensiz ve cansız parçacıklardan başka bir şey değilsek, insan hakları iddialarının temeli nedir? Evrimci ateistlere göre, 'hayatta kalmak ve üremek için' varız. Böyle bir insanın mutlu olması mümkün müdür? (Tzortzis, s. 65) Ateistler ayrıca perdelenmiş bir 'ben merkeziyetçilik' ile karşı karşıyadır. Tanrıyı insan biçimine sokarlar. Ateistlere, 'Tanrı da, bizim dünyayı gördüğümüz gibi görmelidir.' diye düşünürler. (Hamza, s. 37) "Şaşırtan varsayım şu: "Siz" neşeleriniz, üzüntüleriniz, anılarınız, ihtiraslarınız, benlik ve özgür irade duygularınız ile aslında çok sayıda nöron ve bunlarla ilişkili moleküllerin bir arada davranışından ibaretsiniz. Bir nöron destesinden başka bir şey değilsiniz." (F. Crick, Şaşırtan Varsayım, s. 3) Aslında olayın kırılma noktası da şurasıdır: "Bilim benliği keşfedemez; benlik bilimi keşfeder." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 268) Bu nedenle de "Dawkins'in bilinci açıklayamaması gibi, şahsiyet konusunda da sessiz kalması ilginçtir" (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 269) ama şaşırtıcı değildir!

Ateizmin mantığı kısaca şöyle işler: Önce işlemekte olan mekanizmaya yani ürüne/yaratılana 'yaratıcı' özellikler verirler; mesela doğaya seçme, 'gen'e bencillik, evrensel yasalara yaratma gibi! Sonra da amacı, iradesi ve aklı olmadığını itiraf ettikleri 'bunlar sayesinde var olduklarını ve asla tesadüften bahsetmediklerini' ileri sürerek oldukça bilimsel (!) bu tür görüşlerle iddialarını temellendirmeye çalışırlar!

Natüralizm

Natüralizm "Her şeyin doğal varlıklardan doğal nedenlerle oluştuğunu, doğaüstü varlıklara ve açıklamalara itibar edilmemesi gerektiğini savunan düşüncedir." (Naturalism, Oxford Dictionary of English) Natüralizmde fiziksel dünyanın dışında bir gerçeklik yoktur, metafizik reddedilir ve Natüralizm materyalizm ile de yakından ilişkilidir. 'Ateizm, deizm gibi' Natüralizmin de 'türleri' vardır." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 41-57) Natüralistler, evrenin işleyişini bizzat kendisine verirler. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 176)

Natüralizm var olan her şeyin sonuçta fiziksel bileşkelerden oluştuğu görüşüdür. (Kemal Batak, s. 32) "Doğanın dışında başka hiçbir şey yoktur." şeklindeki kapsamlı natüralist iddiaya doğanın içinde kalarak ulaşma imkanı yoktur. Bu iddia bir felsefeyi, 'metafiziği' içerir. Dawkins ve Dennett gibi natüralistlerin yaptığı 'bilim değil bilimciliktir.' Bu bilimci natüralizm, onları kötü bir felsefeci ve teoloji okumamış kötü bir teolog yapmaktadır. (Kemal Batak, s. 175) Zaten aslında "Bilim ve din arasında yüzeysel bir çatışma fakat derin bir uyum; natüralizm ile bilim arasında ise yüzeysel bir uyum fakat derin bir çatışma vardır." (Alvin Plantinga, Argüman, s. 175)

Bugün, bilimcilerin dilindeki bilim ile teknoloji ve üretimin yanı sıra bir ahlakı ve metafizik telakiyi içinde barındıran felsefe de kastedilmektedir. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 95) Natüralizm bugün akademide egemen olan 'bilimsel kılıklı' yarı-dinsel dogmadır ve felsefi gücü gittikçe daha fazla sorgulanmaktadır. Teizm ve natüralizm iki rakip

ve karşıt 'metafizik' teoridir. Natüralizm, çözüyor göründüğünden çok daha fazla problemlere neden olmaktadır. Natüralizm, bugün için problem çözen değil tutarsızlıklara düşerek problem üreten bir felsefi anlayıştır. Natüralizm, birbiriyle çelişen ve bilimi aşan iddialara sahiptir. (Kemal Batak, s. 178) "Tıpkı teizm gibi ateizmde, bir kanaatler malzemesi üzerine yükselir. Jaspers'in ifadesi ile insanlık 'tanrının otoritesinden kurtulacağım' derken, 'kendi tahakkümüne tutsak' olmuştur. Otorite baskı değildir. Sadece dağılma ve parçalanma ihtimaline karşı bir önlemdir. 'İnsan aklı, Tanrı olarak ikame edilmiştir. Akıl eksenindeki yapıp etmeler, birer ritüele dönüşmüştür.' Modern ve kapitalist değerler ekseninde bir narsisizm kültürü geliştirilmiştir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 51-53) Parola şudur: İnsanlar kendilerinden uzaklaştıkça modern çark daha kolay dönmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 130)

Natüralizm açısından evrenin anlaşılabilir bir yapıda olmasını beklenir kılacak hiçbir unsur gözükmemektedir. Mantık açısından evrende yasaların var olması zorunlu bir durum değildir. Natüralistlerin kabul ettiği haliyle, maddenin öz ve öz yapısı rasyonalite ile alakasız olduğu için, bu varlıktan rasyonaliteye uygun bir yapının sonradan ortaya çıkmasını beklemek için makul/akli bir sebep yoktur. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 317) Hangi bilimsel deney, Tanrının evreni yaratmadığı gibi bir sonuca bizi götürebilir? Herhangi (materyalim veya natüralizm gibi) bir teori, bir Tanrının, zihnin, bilincin olmadığını bize söylüyorsa, onu bu iddiayı ampirik bilimlere dayanarak dile getirilmesine imkan olmadığına göre ontolojik, metafizik natüralizme dayanarak dile getirdiğine hükmetmeliyiz. Natüralizm ile din arasında tartışmadan söz edebiliriz ama bilim ile din arasında değil. (Kemal Batak, s. 179) "Birçok ateist, felsefi natüralisttir." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 53) "Dawkins'e göre de ateistler, felsefi natüralisttir." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 38) Katı natüralist Francis Crick: "Bilinç öyle bir konu ki, yola birkaç önyargıyla çıkılmaksızın bir yere varılamıyor." (F. Crick, Şaşırtan varsayım, s. IV); "Bir dizi sinir hücresinin ayrıntıdaki davranışı olduğumuza inanmak kolay yutulur lokma değildir." (Crick, Şaşırtan varsayım, s, 8) der ve her şeyi materyalist felsefe ile açıklamaya çalışır. Bilinç ve düşüncenin 'niyetliliği' natüralist felsefe için büyük sorun teşkil etmektedir. Searle, makinenin bilinçli olabileceğini bile ileri sürmüştür: Beyin bir makinedir. O, bilinçli bir makinedir. Makineler düşünebilir ve bilinçli olabilir. (Searle, The Mystery of Consciousness, 202) Richard Rorty, "Acı içindeyim" yerine, belli beyin süreçlerine işaret eden, "C liflerim ateşliyor" (Crick, şaşırtan varsayım, s. 287; Dawkins, Bencil Gen, s. 5, 12) demenin daha doğru olacağını savunur. (Kemal Batak, s. 112) Francis Crick, bir neron destesinden başka bir şey olmadığımızı, benlik, özgür irade, bilinçli anılarımız, üzüntülerimiz, neşelerimiz gibi pek çok zihinsel niteliğin aslında var olmadığını iddia eder. Ateist John Searle, "Fiziksel hadiseler, sadece fiziksel açıklamalara sahiptir. Gelecekteki eşinize âşık olduğunuz için evlendiğinizi düşünüyorsanız, her halükarda yanılıyorsunuz. Her bir durumda sonuç/etki, fiziksel bir hadisedir" diye yorum yapar. (John Searle, The Mystery of Consciousness, s. 154) Ateizmde hiç bir duygu ve hatta akıl kaynaklı sonuçlara güvenilmez. Ateist filozof Bernard Russell, "İnsan, kör atış yapan nedenlerin ürünüdür. Kökeni, gelişimi, ümitleri, korkuları, sevgileri, inançları bütün her şeyi 'atomların 'tesadüfi suç ortaklığı' neticesinde meydana gelmektedir. İnsanın başarıları, bir hiç olacaktır." (Bertrand Russell, Mysticism and Logic s. 45; Mistisizm ve Mantık, s. 73) demektedir ki, aslında bu söylemler şunu açığa çıkarmaktadır: Varoluş ancak Tanrı'nın varlığı ile bir anlam kazanabilmektedir. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 23) Ateistlerin duygusuz ve ruhsuz bakış açılarını itiraflarına devam edelim: John Messerly, "Amaçsızca yaşıyoruz." (Messerly, The Meaning of Life, s. 335) Francis Crick, "Sen, sevinçlerin, üzüntülerin, aslında büyük bir nöron grubu hareketlerinden başka bir şey değilsin." (Sami Amiri, s. 84) Peter Atkins: "Biz kaosun çocuklarıyız, kabullenmemiz gereken kasvet budur." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 104) Yeni ateizmin Peygamberi Dawkins: "Evren kör, acımasızca bir kayıtsızlıktan başka bir şey değildir." (Richard Dawkins, River out of Eden, s. 133) Ateistlere göre insan, hayvani bir dünyadadır. Acı nedir ki? Sinir uyarısının, madde âleminde bir değeri olabilir mi? (Sami Amiri, s. 41) Ateist filozof Peter Singer 1983'te bir makale yayınlar. Zihinsel engel veya Down sendromu gibi farklı gelişim sonuçları

bulunan bebeklerden kurtulmanın ahlaki bir sorun teşkil etmediğine vurgu yapar. (Sami Amiri, s. 44) Steve Williams: "Anensefali hastalığına sahip bir çocuğun bilimsel deneylerde kobay olarak kullanılması, zeki bir maymunun kullanılmasından insanlık açısından daha iyidir." Ateist filozof James Rachels: "Bazı şanssız insanlar akıllı varlıklar değildir. Onlar yalnızca hayvanlardır. Laboratuvarda yahut da besin olarak kullanılabilecekleri sonucuna varmalıyız." (James Rachels, Created from Animals, s. 183) Ateist felsefeci Peter Singer, "Doğan bebek eğer engelli ise ebeveynlerin, doğumdan sonraki ilk hafta veya 1 ay boyunca çocuklarının yaşamına karar verebilme yetkilerinin olması gerektiğini" (Sami Amiri, s. 46) ileri sürerken, etik yaklaşımcı Peter Singer: "Bebeklerin öldürülmesini, normal insanların yahut da farklı bir canlı varlığın hayatına son verilmesi gibi değerlendirmek doğru değildir." (Peter Singer, Practical Ethics s. 182) Evrimci ekolojist Dr. Eric Pianka, "İnsanlığın %90'ının yok edilmesi gerektiğini, bunun içinde ebola virüsünün atmosfere yayılmasını önerir. Dawkins, attığı bir twitte şöyle demektedir: "Ojenik pratikte elbette işe yarıyor, insanlar için neden işe yaramasın ki?" (Sami Amiri, s. 49, 50) "Öjeniyi (İnsan nüfusunu ayarlamak amacı ile kalıtsal özelliklerin seçilmesi işlemi) ideolojik, politik ve ahlaki gerekçelerle kınamak bir şey. Pratikte işe yaramayacağı sonucuna varmak ise bambaşka bir şey. Elbette işe yarar. İnekler, atlar, domuzlar, köpekler ve güller için işe yarıyor. İnsanlar için neden işe yaramasın ki? Gerçekler ideolojiyi görmezden gelir." (x.com/RichardDawkins/status/1228943686953664512; 16 Şubat 2020. 18.000 de beğeni almış bir paylaşımdır!) Gazeteci Gaia Vince ona şöyle cevap vermektedir: "Hayır, Richard Dawkins, öjeni insanlarda ineklerde ve domuzlarda olduğu gibi işe yaramaz." (wanderinggaia.com, 17.1.2024) Küresel Sağlık ve Sosyal Tıp Bölümü, Biyoetik ve Küresel Sağlık Etiği Öğretim Üyesi Dr. Gry Wester ise "Öjeninin toplumsal sorunları çözebileceğini iddia eden insanlara karşı dikkatli olmalıyız" uyarısında bulunmaktadır. (King's College London, 29 Nisan 2020) Oxford profesörü Julian Savulescu ise öjeni konusunda Nazilerden farklarını şu şekilde açıklar: "Bunu tercihe dayalı yapıyoruz." (Michael Cook, mercatornet.com, 24 Şubat 2020) 'Sosyal Darwinizm' ve kişisel Darwinizm farkı bu kadar, sonuç ise aynı!

Sosyal darwinizmin en ünlü şahsiyetlerinden filozof Herbert Spencer: "Bireysel fedakarlık iyiydi ancak organize hayırseverlik tahammül edilemez." (Spencer, The Study of Sociolog, s. 345) Meşhur ateist John Leslie Mackie: "Estetiğin durumu da tıpkı 'ahlaki değerler' gibidir, hepsi 'bireysel hazlardan' ibarettir." (Mackie, Ethics, s. 15) Ateizm dünyasında hakiki estetikten bahsedilemez. Bilakis onlar, sizin hayal gücünüzle oynayan estetik 'yanılgısıdır.' Ateizm dünyasında kelebeklerin manzaraları çöp yığınlarından daha güzel değildir. Zira estetik, bakanın zihniyetindeki bir yanılsamadır. (Sami Amiri, s. 154) Agnostik filozof Anthony O'Hear: "Darwinci bir bakış açısıyla doğruyu, iyiyi, estetiği ve bunlara olan ilgimizi açıklamak gerçekten çok zordur." (Sami Amiri, s. 155) demektedir. Dawkins: "Sevgi bir amaç değildir. Beynin çalışmasının 'bir yan ürünüdür.' Belki de genlerin hayatta kalması için çok önemli bir üründür." İşte en ünlü ateistin dünyasında kalp! (Sami Amiri, s. 162) Ateizm bir trajedidir. Ateizm dünyası dehşetlidir. Onlara göre bu dünya, her şeyin bir yanılgıdan ibaret olduğu bir âlemdir. (Sami Amiri, s. 163) George Gaylord Simpson ile bitirelim: "İnsanın varoluşu, hedefsiz bir sürecin sonucudur." (Simpson, The Meaning of Evolution, s. 345) "Kim de beni anmaktan yüz çevirirse, şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak." (Taha, 124)

Ateist filozof Patricia Churchland: "Sinir sistemi, organizmanın şu dört işlevi yerine getirmesini sağlar... Hakikat ise şüphesiz en son sırada yer alır." (J.B.S. Haldane, Possible Worlds/Mümkün Dünyalar, s. 209); Francis Crick: "Beyinlerimiz, zeki olmamızı sağlamak için evrimleşmiştir." (Crick, TheAstonishingHypothesis: The Scientific Searchfor the Soul, s. 262; Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 65) ve ateist Sam Harris: "Mantıksal, matematiksel ve bedensel sezgilerimiz, doğal seçilim tarafından hakikati aramak için tasarlanmamıştır." (Harris, The Moral Landscape, s. 66) derken meşhur ateist filozof Thomas Nagel ise, "Matematik ve bilimin sonuçlarına güvenmek için hiçbir neden yoktur." (Nagel, The Last Word, s. 135; Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 66) demektedir. 'Hangisi doğrudur?' veya 'sağlamayı amaçlayan' ile 'tasarlayan kimdir' gibi sorulara evrimcilerden cevap

beklemenin beyhude/gereksiz bir davranış olduğunu artık öğrenmiş olduğumuz için konumuza direkt Darwin'den alıntılarla devam edelim: "İnsan aklının bir kıymeti olduğuna dair ciddi şüphelerim var. Bizden kim maymun aklının kanaatlerine inanabilir ki? Tabii böylesi bir akılda kanaatten söz edilebilirse." (Sami Amiri, s. 67) "İnsan aklına güvenmek mümkün mü ki, bu akıl en aşağı bir akıldan evrimleşmiştir." (Darwin, The Origin. s. 433) Ama bu akıl nedense Allah'ın varlığı konusunda şüphe duymak için yeterli gelmektedir ateistlere! "Ateistlere şu soruları sormamız icap eder: Kendi görüşlerinizin hakikat olduğunu nereden biliyorsunuz? Hasımlarınızın yanlış bir düşünceye inandığını nereden çıkardınız?" (Sami Amiri, s. 69) C. S. Lewis, "Eğer akıl, atomların anlamsız bir şekilde fışkırmasına bağlı ise; bu akılların ürettiği düşüncelerin ağaçlar arasında esen rüzgarın sesinden nasıl daha önemli olduğunu anlayamıyorum." (Lewis, The Weight of Glory s. 139) derken evrimsel biyoloji uzmanı ateist J.B.S. Haldane, "Zihinsel faaliyetler tamamen beyindeki atomların hareketleri ile belirleniyorsa, inançlarımın doğru olduğunu varsaymak için hiçbir sebebim yok. Bu durumda aklımın atomlardan müteşekkil olduğunu varsaymam için de bir neden kalmıyor." (Haldane, Possible Worlds, s. 209) diyerek bu konudaki çelişkilere dikkat çekmektedir. "Ateist paradigmada beyin, atomları hikmetsiz bir şekilde bir araya gelmiş makineden ibarettir." (Sami Amiri, s. 75) O halde "Bir ateistin, herkes gibi kendi beyni de kör fiziğin tutsağı olduğuna göre nasıl oluyorsa onun beyni diğer insanlardan daha rasyonel oluyor? Ateist biri neden teistten daha rasyonel olduğuna inanmak zorundadır?" (Sami Amiri, s. 74)

Natüralist, insanı özgür iradesi olmayan 'bilinçsiz' bir makine ve 'robot' olarak görür. Onlara göre insan, nöron destesinden başka bir şey değildir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 143) O nedenle de ateist filozof Alexander Rosenberg, "Özgür irade var mıdır? Elbette hayır!" (Rosenberg, The Atheist's Guide to Reality. s. 3) ve Stephan Hawking, "özgür irade yanılsamadır." (Hawking, The Grand Design, s. 32) demektedir. Ateizm irade ile seçilebilecek bir tercih değilse, niçin bizi ateizme çağırıyorlar?! Sam Harris, "Özgür iradenin esasında basit bir yanılsama olduğunu" söyler. Bağnaz bir ateist olan Jerry Coyne; "davranışlarımız yalnızca genlerimiz tarafından belirlenmektedir." derken ona şunu sorabilirsiniz: "Tanrı'ya ve dine olan itirazı akla dayalı bir tavır mıdır?" (Sami Amiri, s. 86, 87) Daniel Wegner, "özgür iradenin yanılgı olduğunu" ifade eder. Ona göre "Eylemlerimiz mekanik tepkilerdir." (Sami Amiri, s. 89) Dawkins'i tenkite tabi tutmamız hatta kınamamız gerekir. Çünkü eserleri Dawkins'in en ufak bir iradesinin olmadığı yazılardır. (Sami Amiri, s. 92) Özgür iradeyi inkar, suçluluk duygusundan tamamıyla kurtulmanın ve bencilliğin, eş, aile ve toplum tarafından kınanamayacağı bir düzleme taşınmasından başka bir şey değildir. (Sami Amiri, s. 93) Ateist filozof Alexander Rosenberg: "Ben neden buradayım? Şans eseri! Doğru ile yanlış, iyi ile kötü arasındaki fark nedir? Aralarında ahlaki bir fark yoktur. Kürtaj, intihar her şey serbest." (Sami Amiri, s. 168) Kötümser filozof olarak ünlenen Alman filozof Arthur Schopenhauer için "Hayat aşağılık ve anlamsızdır." (Sami Amiri, s. 113) Ateizm hiçbir şeyin değeri bulunmadığını söyler. İster yap ister yapma, eylemlerin anlamsızdır. (Sami Amiri, s. 132) İşte ateist budur! (Sami Amiri, s. 94) "Gerçek, Rabbinizden gelendir. Artık dileyen iman etsin dileyen inkar etsin." (Kehf, 29); "Gerçek şudur ki, gözler kör olmaz ancak kalpler kör olur." (Hac, 46)

Natüralizm bilimi aşan iddialara sahiptir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 174) Halbuki "İnsanoğlunu değerli kılan, yasaların bilgisine sahip olacak yapıya" (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 73) ve "kendini diğer tüm canlılardan ayıran akıl ve vicdan gibi üstün özelliklere sahip olmasıdır." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 25) Bizlere verilen bu kadar duygu ve özellikler nedendir? (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 55) Vicdanımız haksızlıklar karşısında acı çekiyor ve adalet talep ediyor. Halbuki İnsanın hayatta kalabilmesi için merhamet, adalet veya vicdan gibi duygulara hiç ihtiyacı yoktur. O halde insanlarda neden bu özellikler vardır? İnsanın anlam arayışı sadece tanrının varlığı ile temellendirilebilir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 144) Allah'ın kudretini anlamak açısından, her şeyin aklımıza hitap edecek şekilde yaratılmış olması bizler için çok önemlidir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 76) "Allah bizi, anlamı isteyecek şekilde

yaratmıştır. İslam, anlam arayışına tatmin edici cevap vermektedir. ‘Ne yaparsam hayatım anlamlı olur, neden buradayım?’ Tüm bunların ve benzeri soruların cevapları ancak yaratılış gayemize uygun yaşarsak anlamlı olur. İnsanlığı ‘anlamı arayan canlı’ olarak yaratan Allah'tır. Allah'la ilişkide olmaktan ve kul olmaktan daha önemli bir şey olamaz. Ölüme doğru, hayat aracında çok hızla yol alıyoruz. İslam, ‘nereye gidiyorum?’ sorusuna detaylı bir şekilde cevap vermektedir. Birçok kişi için yıllarca süren eğitimin amacı, karizma ve para elde etmek olmuştur. Kişinin bu planlarını bozan iki tane unsur vardır. Birincisi ölüm ve ikincisi anlam arayışı. Modern dönemde imamların yerine geçirilmeye çalışılan psikiyatrlar ve psikologlar da ölümün karşısında çaresizlik içindedirler. Modern insan ‘neden buradayım, nereye gidiyorum?’ gibi hayatla ilgili en temel sorularla yüzleşmekten kaçar. Bu kısa hayatımızı nasıl yaşarsak hayatımızı anlamlı kılabiliriz? Tükenip de yok olanların anlamlı olduğu düşünülemez. ‘İnsanların en önemli isteklerinden birisi beğenilmektir. Bu isteğimizin ‘Allah tarafından beğenilmek için verildiğini’ idrak edemeyen kişi, içindeki bu hissi insanların gözünde karizmatik olarak beğenilerek gidermeye çalışır.’ Uçsuz bucaksız evrende terk edilmediğimizi bildiren İslam, içimizdeki anlam arayışının karşılığını içinde barındırmaktadır.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 251-266) “İnsan neden akıllı, irade sahibi bir varlıktır? Neden hayatta ahlak kurallarının hakim olmasının gerektiğine inanıyoruz? Kötülük yapınca vicdanımız niçin bizi rahatsız eder? İyilikler neden mutlu eder?” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 95) “İnsan dışındaki tüm varlıklar içgüdü ile hayatlarını yaşarlar. Evrendeki yasaların varlığı, bizi yasa koyucu bir Tanrıya götürür. Akılla kavranabilen yasaların olması, bunun arkasında akıllı bir bilincin olduğunu gösterir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 103) “Doğa niçin akılla anlaşılabilir? Evrenin akıl tarafından anlaşılabilirliğinin doğal açıklaması nedir? Natüralizm için evrenin anlaşılabilirliği sadece (tesadüfen) olan bir şeydir. Bu tür bir cevap, natüralistin evreninin aslında akıl tarafından anlaşılamaz olduğunu göstermez mi? İnsanın evrendeki yeri ile ilgili ‘natüralist öğreti, anti-hümanisttir.’ Natüralizm insanın önemsizliğini, değersizliğini, çabalarının anlamsızlığını ima eder.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 164) "Natüralizm, açıktır ki felsefi bir duruştur, bilimsel bir teori değildir." (Layman Lettres to Doubting Thomas, s. 19) Ateizm insanları amaçsızlığa, yokluğa ve hiçliğe mahkum etmektedir. Sadece yok olmak üzere hayat bulmuş olmak, cevapsız kalan pek çok soru yumağıyla birlikte yok olup gitmek büyük bir yıkım anlamına gelmektedir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 215) Darwinizm de amaçsız ve gayesiz bir hayat anlayışı kabul edilmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 108) Sonuç itibari ile “Ateizm, bir tür nihilizm olarak da adlandırılabilir.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 49) Ateizm, taraftarlarına bireyler arasında koca bir 'hiç'i vadetmektedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 42) Halbuki “Yaratılışa anlam katan şey, yaratılışın bir amaç taşımasıdır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 96) Allah'ın olmadığı evren tasavvuru, ürkütücü, insanı derin bir yalnızlığa iten, hiçlikle her şeyi anlamsızlaştıran, cehennemi bir ortamdır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 96) Dawkins, 'Gökkuşağını çözmek' isimli kitabının önsözünde şunları yazmaktadır: 'İlk kitabımın yayıncısı, kitabı okuduktan sonra, verdiği soğuk ve kasvetli mesajdan çok bunaldığını ve üç gece boyunca uyuyamadığını itiraf etti. Bazıları da bana, 'Sabahları uyanmaya nasıl katlanabildiğimi’ soruyor. Uzak bir ülkeden bir öğretmen ise, kitabı okuyan bir öğrencinin kendisine gözyaşları içinde geldiğini ve hayatın boş ve anlamsız olduğu düşüncesinin onu olumsuz yönde etkilediğini yazıyordu. Meslektaşım Peter Atkins, ‘The Second Law’ isimli kitabına şöyle başlar: "Biz kaosun çocuklarıyız, temelde bozulma ve kaos vardır, amaç yoktur; yön vardır. Evrenin derinliklerine indikçe kabullenmek zorunda olduğumuz kasvet ile karşılaşırız.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 98) Ateist düşünce, evreni hiçliğe ve amaçsızlığa ve insanı da sadece hayatta kalma mücadelesi veren menfaatperest, aciz bir hayvana indirger. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 98) “Ateistler dünyada zamanını zevk almakla geçirmeyi kurar, ölümü bekleyerek. Ateistler ateizmle politeizm arasında salınır dururlar.” (Hüseyin Karatay, Bu Meydan, Kültürlerin Kökeni Üzerine Bir Tahlil, Ağustos 1989, 6. Sayı, s. 26) “Her ne olursanız olun öleceksiniz. Bu dünyada yaptıklarınızın hiç bir anlamı olmayacak. Sadece size yaşattığı kısa zevklerin, hazların dışında hayatın bir anlamı yok.

Öldükten sonra yok alacaksınız. En temel yasa, 'güçlü olanın hayatta kalması' yasasıdır. Dünya bir savaş meydanıdır. Güçlülerin hayatta kaldığı, zayıfların haklı da olsalar yok olmaya mahkum oldukları bir savaştır bu." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 102) Eğer bu kısa hayatta ölüm son duraksa, hayattaki her şey anlamsız gözükmektedir. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 428) "İkinci dünya savaşı da materyalist, tamamen din dışı, hak ve mana dışı hedef ve yollarla gelişme ve mutluluk vaat eden ateist/emperyalist bir savaştır." (Ö. Vehbi Hatipoğlu, Panel, 15 Ağustos-15 Eylül 1989, 8. Sayı, s. 38) ki, "İşte materyalist felsefenin bizlere tasvir ettiği dünya, hayat ve insan" (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 103) tam anlamı ile budur ve bu kadardır!

Yaratıcının varlığını inkar ederken, ellerindeki delil nedir? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 113) Önümüzde iki seçenek vardır: Tanrı mı daimi olarak var yoksa kainat mı? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 138) Ey ateistler, "Seçiminizi yapın. Tanrı veya evren. Biri en başından beri daima vardı." (Antony Flew, There is a God, sayfa 137; Yanılmışım Tanrı Varmış, s. 154) Madde, soğuk, kör ve bilinçten yoksundur. Madde, kendinde olmayan ve potansiyel olarak ortaya koyamayacağı bilince sebep olamaz. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 171) Her varlıktaki yasaların farklı olması ama çevreyle uyum içinde oluşu ve her tür canlının kendi içinde aynı yasalara sahip olması, kör bir tesadüfle açıklanamaz. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 106) Evrenin Tanrı olma ihtimali, öncesiz ve sonsuz olma ihtimali de Big Bang ile ortadan kalkmıştır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 104)

Profesör Christof Koch, "Sinir sistemi ile bilinç arasındaki irtibatın nasıl gerçekleştiği hâlâ tanımlanabilmiş değil." (C. Koch, Consciousness, MIT Press, s. 23) demektedir. Profesör Torin Alter, fiziki bir nesne olan beynin nasıl bilinçli bir tecrübe meydana getirebileceğini sorgular: "Beynimdeki faaliyetler nasıl oluyor da tecrübeleri üretiyor? Neden her fiziki olay bilinçli bir tecrübe ile beraber meydana geliyor? (Alter, Hard problem of consciousness, s. 5) Bilincin kaynağı nedir? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 196) Ateistler Hz. Adem ve Havva'nın yaratılışını açıklanamaz bulurlar. Ama canlı varlıkların cansız varlıklardan nasıl oluştuğunu da kendileri açıklayamaz. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 22) Mesela bir bilgisayar kendisini tasarlayanların aklının uzantısıdır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 99) Kendinde akıl olmayan bir şey, nasıl olurda aklı olan başka bir şeyin meydana gelmesine sebep olabilir? Ancak akıldan akıl doğar. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 75-76) Zihni bir kavrayışa ulaşmak, varlığımızı devam ettirmek için bir şart değildir. Ayrıca keşfetme gibi özelliklerimiz genellikle, hayatta kalmamızı zorlaştırır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 84) Zihnimizin, kainatı anlama kabiliyetine sahip olacak şekilde evrilmesi hiç mantıklı değildir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 86) Halbuki sanatla uğraşmak, maneviyatla ilgilenmek, felsefe yapmak varlığımızı devam ettirmemize, üremeye fayda sağlayan şeyler değildir. Doğal, tabii seleksiyon, bütün bunları ortadan kaldırmış olmalıydı. Çünkü bu davranışların bir faydası yoktur. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 87) Crick gibi natüralist bilimcilere, ruhun olmadığını, ölümden sonra kişisel yaşam olmadığını, Tanrı'nın var olmadığını söyleten empirik bilimsel bulgu nedir? (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 173) Bilim, en çok bilmeyi istediğimiz dört konuda, kendi kaynaklarına dayalı olarak bize bir şey söyleyememektedir: "Tabiata nasıl değer verileceği, insan tabiatı ve kültürüne nasıl rehberlik edileceği, tarihin nasıl yorumlanacağı ve nasıl bir tarih yapılacağı, neye inanacağımız ve nasıl davranacağımız." (Holmos Rolston, Bilim ve değer, s. 157) Bilim, ideolojiler için araçsallaştırılmıştır. Bu durumun dini bağnazlıktan bilimsel bir bağnazlığa geçiş serüveni olduğu açıkça görülmektedir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 111) Bilim, başarılarını oldukça sınırlı bir alana odaklanmasına borçlu iken, bilimcilik, desteksiz genellemeler yapmaktadır. Bu nedenle, "bilim" ve "bilimcilik" birbirleri ile bağdaşmaz. 'Bilimcilik' ciddi bir şekilde benimsendiğinde 'sahte din' haline gelir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 160) Gündelik hayatımızda her şeyi önceden bilimsel anlamda çözerek hareket etmeyiz. Bilimle birlikte, felsefeye, sanata ve dini tecrübeye göre de hareket ederiz. (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 145) Evreni tesadüfle açıklayan akım günümüzde anlamını yitirmiştir. Evrenin hassas bir ayara bağlı muhteşem bir sistemi vardır.

Evrenin kendi kendine var olması mümkün müdür? Hayır! Çünkü bir şeyin yaratıcı olabilmesi için 'önce kendisinin var olması' gerekir. (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 163, 165) "Muhteşem bir yapı iki soruyu akla getirir: Bu yapı neden vardır ve var olmasındaki amaç nedir? Hayatın cansız materyalden, kendiliğinden oluşunu savunmak sadece bir ön kabuldür. Burada bir şeyin canlı olmasının ne anlama geldiği de önem kazanmaktadır. Bir kum yığını ile bir dâhinin beynindeki kimyasal yapısının aynı olduğunu söylemek, sadece maddeye duyulan kör ve temelsiz inancın göstergesidir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 115-116) "Evreni, Darwin'in türler ve canlılar hakkındaki varsayımlarından hareketle açıklamak da yine bir ön kabul ve tahminde başka bir şey değildir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 153)

Rus Kozmonot Titov da, göremediğini iddia ettiği varlıklara inanmadığını söylemişti. Halbuki göremediğimiz varlıkların uydurma olduğunu bilim iddia etmez. Bilim sadece doğanın nasıl çalıştığını inceler. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 31) Bilimin çalışma sahası 'bağımlı nesnelerin dünyası' ile sınırlıdır. Dolayısıyla bilim sadece, bir bağımlı nesnenin başka bir bağımlı nesne ile olan irtibatını açıklayabilir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 164) Tanrı, tanımı gereği fiziki âlemden bağımsız bir varlıktır. Dolayısıyla onun doğrudan gözlenebilmesi mümkün değildir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 275) İslam düşüncesinde âlem, Allah'ın dışındaki varlıklar şeklinde tanımlanır. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 172) Tanrı, tecrübe ettiğimiz fenomenler dünyasının sınırları ile kısıtlanamaz. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 84) Allah'ın beş duyu organıyla algılanması demek, maddesel bir varlık olduğu anlamına gelir. Bu da mümkün değildir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 72) Tanrı evrenin bir 'parçası' değildir. Ateistler Tanrıyı herhangi bir nesneyi inceler gibi ele almak ve masaya yatırmak konusunda ısrar etmektedirler. Tanrı test edilebilecek bir nesne değildir. Aslında zamanla mekanla sınırlı, görülen, tutulan ve ölçülebilen bir varlık nasıl tanrı olabilir? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 99) Halbuki tam tersine "İnsan zaman, mekan, zeka, hata ile sınırlıdır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 78) Teist, tanrının mahlukattan yani yaratılandan herhangi bir şeye benzemediğini ve yaratılandan ayrı olduğunun altını çizer. Sanat, edebiyat, müzik, resim, tarih gibi alanlarda bilimsel bilginin onayına başvurulmaz. Benzer şekilde, tanrının da deney veya gözlem gibi bilimsel incelemeye konu olması beklenemez. Madde cinsinden olan ve deneye maruz bırakılabilir bir varlığın tanrı olarak kabul edilebilmesi çelişik bir durum olur. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 56) "Teistler tanrının mahiyeti itibariyle âlemden farklı olduğuna inanır. Bu inanç teizmi panteizmden ayırır. Teizm, âlemde sürekli olarak etkin olan tanrı'ya inancı ifade eder. Bu noktada ise teizm deizmden farklılaşır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 21)

"Kainattaki varlıkların yaptıklarını bir düzen çerçevesinde yapmaları, yaratılış bilgilerinin kodlanması çerçevesinde hareket ettiklerini göstermektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 97) "Evrende sadece bir düzenin varlığı değil, bu düzenin matematik verilere dayalı olarak kesin ispatları söz konusudur. Doğanın bu şekilde sistematik işleyen bir düzene kendi kendine kavuşması mümkün değildir. Bir resmin kendini ressam olarak görmesi komik olur. Resim yapıcısından izler taşıyabilir, becerisi hakkında tanımaya yardımcı ipuçları verebilir. Ama bu eserin müessir olduğu anlamına gelmez." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 144, 148) Eser sadece eseri yapan hakkında bilgi verir ve bize düşen de, eserden eseri yapana ulaşmak olmalıdır. Yoksa "Sanattan sanatkâra ulaşamamak aklın cinneti değil de nedir?" (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 19) Tanrı, bilimin konusu değildir. Çünkü bilim görünen ile ilgilenir. Ama eserlerinden eseri yapana ulaşmakta, gayet mantıklı bir metottur. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 43) "Bir eserle ilgili yapılacak bilimsel incelemeler, eserin yaşını, hangi maddeler kullanılarak yapıldığını, tasarımsal özelliklerini ortaya koyar. Eserin sahibi olan zat, bizim eser üzerinde yaptığımız bilimsel metotlar ve incelemelerin alanına girmez. Eseri inceleyerek onu yapan kişi hakkında pek çok bilgiye ulaşabiliriz. Eserin mükemmelliği, tasarımın harikalığı bize onu yapan eser sahibi hakkında zengin bilgiler verir. Ama eser sahibinin kendisi bizim bilimsel metotlarımızın

inceleme alanına girmemektedir. Biz eserinden yola çıkarak onun yapan hakkında bilgiye ulaşırız. Ateizmde ise eser sahibi bilimsel inceleme alanına girmediğinden yok kabul edilmektedir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 58) "Ateist, tablonun gerisindeki ressamı fark etmelidir. Görülene hapsolunmayıp ötesine geçmelidir. Kainattaki uyum ve ritmi, düzeni, sistemi görmelidir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 58-60) "Yazılım ile onu üreten kişiler arasında neredeyse hiçbir benzerlik yoktur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 95) Yazı yazana, kod kodlayana, kitap ise yazarına işaret eder. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 15) "Evrenin bir yaratıcısı yoksa, her bir noktada var olan bu yasaların kimin tarafından konulduğu sorusu cevapsız kalmaktadır. Bu yasalardaki en ufak bir sapma evrenin yok olması sonucunu doğurabilecek bir süreci başlatır. Dünya üzerinde binlerce yasanın bir arada ve uyum içinde bulunması da bütün bunların ilim, irade, kudret sahibi bir yaratıcı tarafından konulduğunu ve sürdürüldüğünü gösterir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 25) O nedenle de S. Clarke, "Doğa yasaları Tanrının ilahi kudretinin işleme tarzlarını gösterir" demektedir. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 73) İslam, evrenin işleyişinde rol oynayan -bizim tabiat kanunları diye isimlendirdiğimiz bilimsel yasaları- Sünnetullah/Allah'ın sünneti olarak adlandırılır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 25; Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 96) Sosyal, psikolojik, fiziki yasaları koyan bizzat Allah'ın kendisidir. (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 209) "İslam dinine göre evren tanrının yaratması sonucu meydana gelmiştir ve kainatta geçerli kanunlar (sünnetullah/adetullah) vardır. Bilim, düzen ve yasalardan hareketle sonuçlara ulaşmaktadır. Bilimsel sonuçların dine muhalif olması söz konusu olamaz." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 79) Tabiat kuralları adı verilen kanunlar, kendi başlarına bir şey var etmeye muktedir olgular değillerdir. Bu yasalar, herhangi bir şeyi var edebilecek bilgiye, bilince, güce sahip olamayan bilinçsiz birtakım atomların hareketlerinden oluşmuşlardır. Allah evrendeki hemen her şeyi kanunlara, yasalara bağlamıştır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 71) Bilim, Allah'ın büyük eseri olan kainat kitabının bir tür açıklayıcısı ve tarif edicisi rolünü üstlenir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 26) "Bu kainat kitabının hikmet yüklü satırlarını hakkıyla okuyanlara ne mutlu!" (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 19) Kainat kitabının sayfalarından biri olan uzayı ele alalım. Galaksiler bu uzay sayfasının paragrafları, güneşler ve yıldızlar cümleleri, güneş sistemleri kelimeleri, her bir gezegen bir harfi suretinde okunabilir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 53) Evrende "Dengeleri devam ettiren yasalar var. Yasalar bir düzenin devam etmesinde ancak sebep olabilir, düzeni oluşturamazlar. Bir tasarımcıya ihtiyaç vardır, cümlelerin oluşabilmesi için belli kurallar vardır. Birisi sorsa 'cümleleri kim yazdı?' Dil kuralları diyebilir misiniz?" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 202) Ama ateistle demektedir! Gerçekte ise "Kainatın bilgi yüklü olması, onun çok bilgili biri tarafından yaratıldığını ortaya koymaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 71) Yine "Her nimetin arkasında o nimeti veren vardır, insana verilen ikramlar ve nimetler sayılamayacak kadar da çoktur." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 109) Hikmet, bir şeyi 'yerli yerine koymaktır.' (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 107) Gerçek felsefe, hikmet arayışı bu gerçeği görmekle başlar. Bilim kitaplarında yer çekimini bulan Newton, suyun kaldırma kuvvetini bulan Arşimet'in isimleri geçer ama bu kanunları koyan, uygulatan Allah'ın adına hiç rastlanmaz! "Allah yok, tabiat kuralları var" diyen ateistler şunu anlamamakta ısrar etmektedirler: Kanunlar iş yapmazlar. Kanunların şuuru, gücü, iradesi, şefkati yoktur. Kanunları arkada uygulatan biri vardır! Ortada bir resim varsa o resmi kalem değil kalemi kullanan çizmiştir. Ama materyalistler resmi çizenin kalem olduğunda ısrarcıdır ve buna pozitivizm, rasyonalizm, bilim adını verirler! Bir insan parmakları ile klavyede yazı yazınca, natüralistlere göre yazıyı yazan parmaklardır ama teistlere göre irade sahibi bir insandır. Peki hangi teori daha rasyonaldir? "Bu üründeki meyve suyu, doğal meyve ağaçlarının, o ağaçlara 'kucak açan' toprağın, 'su veren' yağmurun ve onlara 'yaşam veren' güneşin sayesinde üretildi. Doğa, ona 'hak ettiği saygıyı' göstermenin, 'emek harcamanın' ve onu 'sabırla beklemenin' karşılığını bize birbirinden güzel, birbirinden olgun, birbirinden tatlı meyvelerini 'sunarak' verdi. ...'nin lezzetinin kaynağı olan 'doğaya sonsuz teşekkür'lerimizle" (Bir meyve suyunun üzerinde yer alan tanıtım yazısından) Doğa; 'kucak açıp su ve yaşam

veriyor, saygıyı hak ediyor, emek ve sabır istiyor, bize meyveler sunuyor. Doğa teşekkürü hak ediyor!' En basit anlatımı ile tarladaki meyve ağaçlarına teşekkür eden ama çiftçiyi reddeden bir yaklaşım tarzıdır bu! Bu paganizmdir; ilkel çağlardan kalan 'doğaya tapma' inancıdır. Ateistler "geçmiş olanın demode olduğunu iddia eder fakat eski putperestlerin adetlerini ve alışkanlıklarını sahiplenirler." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 30) Ruhun varlığına ve ölümden sonraki hayata inanmayan Mina Urgan, 'Bir Dinozorun Gezileri' isimli kitabında, tabiatı şu kelimelerle ifade etmektedir: 'Kusursuz', 'ruhuma şifa verdiği kesin', 'doğanın bu mucizesi karşısında içim açılıyor.' (Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 77) ve devam ediyor: Gökyüzünden yeryüzüne sular düşmesini her zaman 'bir çeşit mucize' sayarım. (Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 160) Yine Mina Urgan, gezilerini kaleme aldığı bu kitabında doğa için de, 'mucizeler üreten, yaratan, isteyen' gibi kavramlar kullanmakta ve hatta kitabının 85. sayfasında 'doğaya tapanlardan' bile bahsetmektedir. (Mina Urgan, Bir Dinozorun Gezileri, s. 12-29-35 78 160 207 254) Bu da, tüm insanlar gibi Urgan'ın da içinde var olan inanma ihtiyacını bilimsel kılıflı pagan kültürle tatmin etmeye çalıştığını göstermektedir. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu da yazdığı anılarında doğa için, 'yetenekli, cömert, sanatçı' ve su için de 'mimar, yaşatan ve sanatçı' türü ifadeler kullanmaktadır. (Velidedeoğlu, Anıların İzinde, 2. Kitap, s. 27-28, 35, 37) Sosyalist siyasetçi: Doğa insanlara öğretir, yalan söylemez, olayları çarpıtmaz. (Yılmaz Çamlıbel, Kervan Yürüyor, s. 61) Darwincilik, bilgiyi putlaştırmaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 263) Materyalist politeizm tarikatı olan 'Neo-paganizm, tabiat, bilim, ideoloji veya putlaştırılan bir lider ile varlığını sürdürmektedir. Comte, Darwin, new-ateist yazarlar peygamber ve azizlerini; Das Kapital, Türlerin kökeni, Tanrı yanılgısı gibi kitaplar kutsal metinlerini oluştururlar.

"Materyalizm evrendeki düzeni reddetmekte ve evreni tesadüflerle açıklamaya çalışmaktadır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 58-60) Materyalizm ve pozitivizm temel noktalarda örtüşen tezlerdir. (Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 67) "Birçok materyalist kör determinizmi Tanrı yerine koymaktadırlar." (Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 85) "Duyularla algılamayan yoktur" mantığı tutarsız bir yaklaşımdır. Bu mantık sahipleri kendi hayatlarında birçok şeyin varlığını kabul ettikleri halde duyularıyla algılamamaktadırlar. Yerçekiminden akla kadar birçok varlığın bizzat kendisi duyularıyla algılanamadıkları halde bunların eserlerine ve sonuçlarına bakarak varlıkları kabul edilmektedir. (Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 68-69) "Evrenin anlaşılabilir olduğu gerçeği bir mucizedir" der Einstein. (Alice Calaprice, The Quotable Einstein, s. 197) Bir olayın arkasında bilginin var olması, bunun şans eseri olmadığını gösterir. (Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 95) Tesadüfen oluşan bir şeyde aklilik mevcut değildir. (Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 80) Madem her şey tesadüf, neden kainattaki her bir varlığın özelliklerini öğrendiğimizde hayretimiz durmadan artmaktadır? (Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 83) Düzen, devamlılığın göstergesidir. Devamlılık varsa yasa, kural da vardır. (Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 89) Fizik kanunlarının ve birtakım fiziki süreçlerin kâinatları oluşturmasına inanmak, Tanrıya inanmaktan çok daha zor ve akıl dışı bir iddiadır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, s. 216) "Evrenin harikuladeliğini, karmakarışık doğa olarak insanlara sunan" (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 174) ve "Tanrı mutlaka kainattan daha karmaşık, anlaşılması zor bir varlık olmalı" diyen Dawkins'e, eski ateist A. Flew şöyle cevap vermektedir: "Tanrı fikri o kadar basit ve anlaşılabilir bir fikirdir ki, bütün semavi dinlerin bağlıları tarafından anlaşılmıştır." (Flew, There is a God, s. 111) İnsanların, arabalardan daha karmaşık yapıya sahip olması, arabaları tasarlamadıkları anlamına gelmez. (Tzortzis, Hakikatin izinde, s. 219) Kainat, bir gayeye yönelik tasarlandığını işaret eden muntazam, hassas, engin bir mimariye sahiptir. Kainat hayatın devam edebilmesi için en doğru kanunlar ile donatılmıştır. Eğer bu kanunlar farklı olsaydı bu kitabı okuyor olamazdınız. (Tzortzis, Hakikatin izinde, s. 201) İnce ayar, dünyadaki hayatı mümkün kılar. (Tzortzis, Hakikatin izinde, s. 205) Yer çekimi kanunu, elektromanyetik kuvvet, güçlü nükleer kuvvet, zayıf nükleer kuvvet 'vasıtası ile' evrende düzen devam etmektedir. "Bu kanunlar nasıl oluyor da, bilinçsiz, akılsız, kör ve gelişigüzel haldeki fiziki süreçleri insan hayatını sürdürebilecek şekilde yönetebilmektedir?" (Tzortzis, Hakikatin izinde, s. 207) "Eğer yer çekimi biraz daha kuvvetli veya zayıf

olsaydı veya zayıf ve kuvvetli nükleer güç birazcık daha farklı olsaydı, hayat ortaya çıkmazdı." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 161) Big Bang hem patlama, hem madde oranları, hem de bunların birbirine göre düzenlenmesiyle bilinçli bir tasarım ürünüdür. Yıldızların birbirine olan mesafesi, süpernova patlamalarının uzak, yakın ve sıklığı, dünyanın manyetik alanının gücü, oksijen ve karbondioksitin oranı, atmosferin basıncı hep bir dengeye, düzene ve ayara işaret eder. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 137) Kangurular bazen yavrularını emzirirken ikinci bir yavru daha doğururlar. İkinci yavrunun doğumu ile bir memeden yeni yavru için berrak, renksiz bir süt gelirken diğer memelerden ise, büyük yavru için koyu ve yağlı süt gelmeye devam eder. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 191) Damarların uzunluğu uç uca eklenince, 100.000 kilometreyi bulur. Yani, dünyanın çevresini 2 defa dolaşır. Bir tek hücrede 4 terabayt karşılığı görüntü bilgisi bulunur. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 205-206) Her bir hücrede DNA açılıp ip gibi uzatılsa, uzunluğu yaklaşık 2 metreyi bulur. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 216) Astronomi uzmanı James Jeans, "Dikkatle baktığımda bütün kainatın büyük mimarı bana, saf matematikçi olarak görünüyor." (J.C.Monsma, Niçin Allah'a inanıyoruz, I/173) diye boşuna dememektedirler! Tanrıya inanmak fıtrata/yaratılışı ait bir özellik olduğu için, kasıtlı bir tahribat yapılmadıkça insanın imanlı olması onun doğal halidir. Materyalist bir kişi, tanrının varlığını itiraf etmemekle beraber onun yerine koyduğu 'tabiat', 'madde', 'zaman', 'evrim', 'tesadüf' gibi tanrı fonksiyonunu icra edecek başka şeylere yer vermek zorunda kalmaktadır. İnançlıların tanrıya affettikleri özelliklerin birçoğunun ateistler tarafından maddeye havale edildiği görülmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 55) Prof. Muhammed Kutup bir natüralist ile olan diyaloğunu şöyle aktarmaktadır: "Hayatı ve bu kainatı yaratan kimdir?' diye sordum. 'Tabiat' dedi. 'Tabiat nedir?' dedim. 'Sınırı olmayan gizli bir kuvvettir' diye cevap verdi. Kısaca olay, gizli bir kuvvetin (Allah) yine diğer gizli bir kuvvetle (tabiat) değiştirilmesinden ibarettir." (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 256)

Einstein, 'Ben bir ateist değilim. Bizler farklı dillerde kitaplarla dolu büyük bir kütüphaneye giren küçük bir çocuk konumundayız. Çocuk kitapların yazılmış olduğu dilleri anlamıyor. Kitapların yerleştirilmesinde gizemli bir nizam olduğunu düşünüyor." demektedir. (M. Jammer, Einstein and Religion, s. 150) Halbuki "Dawkins, Einstein'ı ateist olarak lanse etmiştir! (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 21) "Kainat bir iman laboratuvarıdır, inanmamak için kör olmak lazımdır." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 79) "Rabbimiz zahirdir, bu zuhur sıfatları itibariyle aşikardır." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 79) Bu gerçeklerden dolayı Louis Pasteur: "Bilimin azı Tanrı'dan uzaklaştırır, ama çoğu O'na götürür" (J. Guitton, Bilim ve Tanrı, s. 5) ve Albert Einstein: "Dinsiz bilim topal, bilimsiz din kördür" (E. Dorman, Allah'ın Parmak İzi, s. 167) demektedir.

Ateistler "Büyük patlamanın öncesine dair hiçbir açıklama yapamıyorlar. Fizik kurallarının nasıl oluştuğunu ve nasıl işlerlik kazandığını açıklayamıyorlar. Big Bang teorisinin ve entropi yasasının evrenin ezeli olduğu düşüncesini çürüttüğünü göremiyorlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 20-21) Big Bang, evrenin bundan yaklaşık 14 milyar yıl önce aniden var olmaya başladığını ortaya koymuştur. Termodinamik yasaları, evrenin bir başlangıcı olduğunun yanında, bir sonunun olduğunu da kesin olarak ortaya koymuştur. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 48, 64) Marksizm'in ünlü savunucusu olan G. Politzer, 'Felsefenin Başlangıç İlkeleri' adlı kitabında "Evren, yaratılmış bir şey değildir, yaratılmış olsaydı yoktan var edilmiş olması gerekirdi. Bu ise bilimin kabul edebileceği bir şeyi şey değildir" şeklinde bir iddia ortaya atmıştı. Politzer yaratılışa karşı sonsuz evren fikrini savunurken, bilimin kendi tarafında olduğunu sanıyordu. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 140) Politzer, Durağan evren modeline dayanıyor ve dolayısı ile bilimsel bir iddia ortaya attığını sanıyordu. (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 46) Yirminci yüzyılın ilk çeyreğine kadar olan süreçte evrenin/maddenin ezelden beri var olduğu düşüncesi, herhangi bir bilimsel desteğe sahip olmamasına rağmen 'sanki ispatlanmış bir gerçek gibi' kabul gördü. Big Bang teorisi ile artık, maddenin yanı sıra uzay ve zamanın da bir başlangıcı olduğu sonucuna varılmıştır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 146) Evrenin bir başlangıcı olduğunun kabul

görmesi, neredeyse temelini evrenin ezeli ve ebedi olma fikrine göre şekillendirmiş olan materyalizmin de geçerliliğini büyük ölçüde yitirmesine neden olmuştur. Evrenin her yanında aynı işleyen bir düzen ve sistem vardır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 30) Büyük patlama ile üç sonuç ortaya çıkmıştır: Bir: Evren/madde ezeli değildir. İki: Patlamanın öncesinin olmaması, evrenin ve maddenin daha evvel var olan bir şeyden türemediğini göstermektedir. Daha öncesinin olmaması, evrene madde ötesinden bir müdahalenin yapıldığını göstermektedir. Üç: Söz konusu patlama, sıradan ve rastgele bir patlama değildir. Çünkü herhangi bir patlama ve kontrolsüz enerji dağılımı, bir düzenden ziyade kaos ve karmaşaya yol açar. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 148) Ateizm, enerjinin ezeli olması gerektiğine bizleri inandırmaya çalışmaktadır. Bize, 'tanrıyı kim yarattı?' diye soran ateizme, şu soruyu sorma hakkımız yok mudur? 'Peki, enerji kim yarattı?' (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 298) Madde için geçerli olan tüm problemler enerji için de söz konusudur. Ayrıca, patlama şeklinde tezahür eden enerjinin herhangi bir bilinç ya da plan söz konusu olmadan nasıl böyle bir evreni ortaya çıkardığı sorusu hala cevaplanmamıştır. Çünkü salt ve kontrolsüz enerji, bilinç olmaksızın kendi başına düzenli fiil yapamaz. Enerjinin nasıl ve niçin maddeye dönüştüğünün açıklanması gerekir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 163)

Antropik prensip (İnsancı İlke): Evrenin belirli bir amaca yönelik olarak tasarlandığını, evrende gözlemlediğimiz hassas, dengeli ve inanılmaz kompleks yapının tesadüfe veya şansa dayalı olarak açıklanamayacağını, bir tasarımcının varlığının kabul edilmesi gerektiğini savunur. Evrenin mevcut halini alabilmesi için son derece özel şartların yerine gelmesi gerekmektedir. Bu şartlar, öylesine özeldir ki, sonsuz ihtimal arasından istenilen durumun elde edilmesi pratik olarak sıfırdır. Tüm evren insanın varlığını mümkün kılacak şekilde kurulmuştur. İnsanın hayatı esasen arzu edilir olmalıdır ki, bu evrenin varlığına neden oluştursun. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 169, 170) Evrenin planlı, maksatlı ve son derece kritik bir denge üzerinde var olması, söz konusu yapının tesadüfi veya rastgele oluşu biçimindeki yorumları açıkça bertaraf etmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 188) İlahi tasarım delilini şu soru ile özetleyebiliriz: Evren, bizim geleceğimizi biliyor muydu? Fizikçi F. Dyson şöyle der: Doğanın kanunları, sanki evreni yaşamın ortaya çıkmasına ve devam etmesine hazırlamak üzere tasarlanmıştır." Bu, insancıl ilkedir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 179) Tutucu bir ateist olan fizikçi Steven Weinberg der ki: "İtiraf etmeliyim ki, doğa bazen 'gereğinden fazla' güzel görünüyor." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 159) Profesör Michael J. Behe, 'Darwinin Kara Kutusu' isimli kitabında, "Bugün yaşamın tasarlanmış olduğu gerçeği ile yüz yüzeyiz ve bu, bilmediklerimizden değil, son 40 yıl içinde öğrendiklerimizden kaynaklanıyor" derken (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 47) Bilim yazarları Augros ve Stancui, "Kopernik'in gösterdiği gibi evrenin fiziksel merkezinde değiliz ama galiba evrenin 'amacının' merkezindeyiz." demektedir. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 99) 'İmtiyazlı gezegen dünya' isimli kitabında astronomi profesörü G. Gonzalez, "Dünyanın evrende belki de 'başka hiçbir örneği bulunamayacak' kadar 'özel tasarlanmış' bir gezegen olduğunu" yazmaktadır. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 101) Ünlü fizikçi Paul Davies, "Doğanın en temel dengelerindeki hassas sayısal dengeler, kozmik bir tasarımın varlığını kabul etmek için oldukça güçlü bir delildir." demektedir. (Davies, God, The New Physics, s. 189) Ateizmden dönen batılı düşünür Patrick Glynn, 'God: The Evidence' isimli eserinde, "Yaşam, bir kör kaza olmak şöyle dursun, tüm evrenin ilk andan itibaren kendisine yöneldiği, kendisi için ayarlandığı ve düzenlendiği bir hedef gibi duruyor. Bilim ve inanç arasında var olduğu kabul edilen gerilim, çoktan ortadan kalkmış durumdadır. Tüm bunlar bizi Tanrı fikrinden uzaklaştıran değil aksine ona yaklaştıran keşiflerdir" (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 110) ve Bilim adamı Gene Myers, "Beni şaşırtan yaşamın mimarisi, olağanüstü derecede kompleks tasarlanmış gibi" demektedirler. (San Francisco Chronicle, 19 Şubat 2001) Bu nedenle de "Ateizm gerçekte beynin mümini, aklın kafiridir ve ateizm insanı da hayvanlaştırır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 170)

Evrendeki düzenin tesadüfe yer bırakmadığını gösteren örneklerle konumuza devam edelim: Protonlar ve elektronlar çok farklı kütlelerine karşın elektrik yükleri ile birbirlerini dengeler. Eğer bu denge sağlanamasaydı canlılık için gerekli atomlar var olmayacaktı. Süpernova patlamalarının uzaklığı, yakınlığı ve sıklık derecesi de canlılık için çok önemlidir. Karbonun var olabilmesi için de evrenin yeteri kadar yaşlı olması gerekmektedir. Hayatın ortaya çıkabilmesi için en temel şartlardan biri de evrenin şu andaki mevcut yaşında olması gerekliliğidir. Dünyada yüzü aşkın kimyasal madde, dünyadaki kompleks yaşamı oluşturacak şekilde ayarlanmıştır. Evrendeki madde miktarı az olsaydı, maddenin evrende dağılımı da az olur, galaksiler oluşmazdı. Daha fazla olması halinde ise, kara delikleri oluşturur, evren kendi içine çökerdi. Şu andaki kütle yoğunluğu, olması gereken yerdedir. Başlangıçta bir ateist olan Fred Hoyle şöyle demektedir: "Evren 'süper hesaplama yapan bir entelektüel güç' tarafından yaratılmıştır. Aksi takdirde, 'bu kadar çok ilgisiz ve imkansız tesadüfün muhteşem bir şekilde bir arada işleyip yaşamı mümkün kılan bir evreni meydana getirmesi' beklenemezdi." Dünyanın çekimi daha fazla olsaydı, amonyak ve metan oranının artması gibi durumlar yeryüzünün canlılığa elverişli bir ortam olmasını engellerdi. Eğer dünyanın çekimi daha az olsaydı, atmosfer çok su kaybeder ve canlılık için elverişli ortam kalmazdı. Kütle çekim kuvveti mevcut değerinden daha küçük olsaydı, her şey sadece gaz ve toz bulutu halinde kalacaktı. Daha büyük olsaydı, güneş daha kısa zamanda söner ve hayat için gerekli maddelerin oluşmasına yetecek zaman kalmazdı. Güneşin dış yüzey sıcaklığının 6000 derece olması, fotosentez olayının gerçekleşmesi açısından zorunludur. Güneş ışığının özellikleri ile bitkisel yaşam arasında tam bir uyum vardır. Yer kabuğu daha kalın olsaydı, oksijen dengesi bozulurdu. Daha ince olsaydı, her yerden sürekli volkanlar fışkırırdı. Dünyanın çevresindeki manyetik alanın büyüklüğü daha küçük olsaydı, güneşten gelen zararlı ışınlar hayatın oluşmasını engellerdi. Daha büyük olsaydı, canlılık için gerekli ışınlarının dünyaya ulaşması önlenirdi. Yeryüzüne ulaşan ışık ile yansıyan ışığın oranı daha büyük olsaydı, sera etkisi sebebiyle aşırı ısınma olurdu. Daha küçük olsaydı, yeryüzünü buzullar kaplardı. Atmosferdeki oksijen miktarı kritik bir değere sahiptir, daha yüksek olsaydı, sürekli yangın çıkardı. Daha küçük olsaydı, solunum yapmak mümkün olmazdı. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 188-192) Ama ateistlere göre bunları ayarlayan yoktur!

Termodinamiğin birinci kanunundan çıkarılacak en basit sonuç, canlı veya cansız her şeyin zaman içinde aşınıp bozulacağı ve dağılacağıdır. Evrenin sonlu oluşu, semavi dinlerin kaynaklarından gelen bilgiler ile uyum içindedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 207-208) Evrenin toplam enerjisi muhtevası sabittir ve entropi (düzensizlik) sürekli artmakta ya da başka bir ifade ile kullanılabilir enerji miktarı sürekli azalmaktadır. Evreni, ezeli ve ebedi olarak düşünen maddeci felsefe, her şeyin fiziksel dönüşümler yoluyla sonsuza kadar devam edeceğini ileri sürmektedir. Fakat evrenin ve hayatın belirli bir sona doğru ilerliyor olması, ateizm açısından varoluşsal bir krize yol açmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 214) Evren sonsuzdan beri var olsaydı, aradan geçen zamanda evren çoktan termodinamik dengeye gelip, 'ısı ölümünü' yaşıyor olması gerekirdi. Evren sonsuzdan beri var olamıyorsa, evrenin bir başlangıcı var demektir. Evren düşük entropili bir halden yüksek entropili duruma doğru gitmektedir. Evrenin genişleme hızında şansa yer bırakmayacak derecede bir hassas ayar bulunduğu görülmektedir. Biraz daha yavaş olsaydı, evren ilk patlamadan sonra tekrar geriye çökmüş olurdu. Daha hızlı olsaydı, hiçbir galaksi genel genişleme sürecinde yoğunlaşamayacaktı. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 195) Stephen Hawking, "Evren, on milyar yıl sonra bile, hala kritik hıza yakın bir hızla genişlemektedir. Büyük patlamadan bir saniye sonraki genişleme hızı, yalnızca yüz bin milyarda bir oranında az olsaydı bile evren daha bugünkü büyüklüğüne erişmeden çökmüş olurdu." demektedir. (Hawking, Zamanın Kısa Tarihi, s. 122) Atmosferdeki havanın solunabilmesi için havanın belli bir basınçta, akışkanlıkta ve yoğunlukta olması gerekir. Ufak bir değişiklik, nefes almamızın imkansız olmasına neden olur. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 196)

Antropik Yanılgı: Antropik ilkeye göre zeki canlı üretebilecek koşullara sahip olmayan bir evrende zaten gözlemci oluşamayacak ve bu durumu sorgulayamayacaktır. Bu nedenle gözlemci, kendini sadece zeki hayata izin veren evrenlerde bulacaktır. Ayrıca antropik ilke evrenimizin ince ayar sorununa karşılık vermek iddiasındadır. Her şeyden evvel, şahit olduğumuz düzen ve ince ayar, zihnimizin uydurduğu subjektif bir yargı değildir. Evrendeki düzeni açıklarken teistler kendi kişisel ve sübjektif gözlemlerine değil, bilimsel verilere dayanarak hareket etmektedirler. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 200) Ama ateistler her fikri sübjektifleştirmektedir! Evrende görülen düzen, insan zihni tarafından uydurulan bir yapı değildir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 201) Ateistin evrene bakarak yaptığı çıkarım da, neticede kendi bilincinin bir ürünüdür. O halde, kendisi de düzenin ve tanrının olmadığı konusunda aynı antropik yanılgıya maruz kalmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 202)

Ateistler hayatın sadece bu dünyayla sınırlı olmasını arzu ediyorlar. Ahireti inkarın, dünyadaki kötülükleri teşvik edici olduğunu göremiyorlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 48-49) Semavi dinlere karşı olanların modern tapınma türleri icat etmeleri, bazılarının meditasyon ve benzeri yollarla ruhlarındaki açlığı giderme çalışmaları, metafiziğin insan hayatından soyutlanamayacağını göstermektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 25) Modern ruhçuların kuvvet bulması, biraz da ateistlerin insanların manevi ve ruhi taraflarını hırpalamaları yüzündendir. İnsandaki ebediyet duygusunu görmezden gelirler. Ateistler hep kötülükten şikayet ederler ama kötülüğün nasıl ortadan kaldırılacağına dair uygulanabilir bir çözüm sunamazlar. Din ile dindar arasındaki farkı kavrayamıyorlar. Halbuki bir dine girmekle bütün hata ve kusurlardan sıyrılmış olunsa, dinlerin haram ve yasaklarının olmaması gerekirdi. Haramlar ve yasaklar işte bu hataları ve günahları önlemeye ve düzeltmeye yöneliktir. Kişiler akıllarıyla ve iradeleriyle dinin emir ve yasaklarına uydukları takdirde, dürüst ve iyi kişiler olabilirler. Din yol gösterir, yolda gitmek kişilerin kendi ellerindedir. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 53-56) Allah'ın yol göstermesi, rahmetinin sonucudur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 119) İslam'ı savaşçı bir din gibi göstermeye çalışanlar, terör eylemlerini özgürlük savaşı gibi lanse ediyorlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 46) Ateistler tabiata hükmedeceklerini zannediyorlar. Basit bir virüsle baş etmekten aciz kaldıkları gerçeğini görmeye bir türlü yanaşmıyorlar. Hak ile görev ve özgürlük ile sorumluluk dengesini bir türlü tutturamıyorlar. Her aykırılığı özgünlük ve özgürlük sanıyorlar. Bütün hakların kendilerine, sorumluluklarınsa başkalarına ait olduğunu zannediyorlar. Çıplaklığı ilericilik, giyinmeyi gericilik sayıyorlar ve kendi kıyafetlerine saygı beklerken başkalarının kıyafetlerine saygısızlık ediyorlar. Dindeki ibadetleri anlamsız görüyorlar ama çağdaşlık adı altında ruhçuluk türü ritüel uyduruyorlar. Evrendeki kanunların işleyişlerini keşfetmek ile o kanunları ve işleyişleri yaratıp ortaya koymanın farkını bir türlü kavrayamıyorlar. Saplantılı dogmatikliğe doğru evirildiklerini bir türlü fark edemiyorlar." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 61-64)

Din ve Bilim

Ateistler din ile bilimin birbirine alternatif olduklarını ve bir arada olamayacaklarını iddia ederler. "Yeni ateistlere göre bilim dinin zıttı olduğu için bu ikisi bir arada olamaz." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 49) "Eğer toplumların bilimden uzaklaşma nedenleri din-İslam olsa idi, İslam ile 7. yüzyılda tanışana dek bilim sahnesinde yer almayan Arap toplumlarının ondan sonraki 7 asır boyunca bilime ve felsefeye yaptıkları büyük katkı nasıl açıklanabilecektir?" (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 103) "Medeniyetin ürünlerinin ortaya çıkışı, hep dinlerin insanı hayrette bırakan tesirleri sonucudur." (Ferit Kam, Dini ve felsefi sohbetler, s. 33) John Henry'nin tespiti ile 'Din modern bilimin gelişiminde önemli rol oynamıştır.' (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 17) G. Mendel, G. Lemaitre, W. Buckland, J. S. Henslow, N. Steno, G. Mercalli vb. bilim adamları aynı zamanda bir din adamıdır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 12) Sosyolog Rodney Stark'ın, üniversitelerin dinlerin ürünü olduğu görüşü de bu iddiayı yalanlamaktadır. Halbuki günümüzde ise, bilim insanından

tanrı yokmuş gibi davranması beklenmektedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 100-101) Ateistler, "Kur'an'ın evrendeki her şeyi ayet saydığını, insanları evreni araştırmaya çağırdığını görmezden gelirler." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 33) Cebirin öncülerinden olan matematik âlimi Harezmi, bilimle uğraşma nedenlerini sayarken en başa, 'Tanrının bilenlere gösterdiği iltifat ve lütufu.' koymuştur. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 126) Bilim, Tanrının yarattığı doğa ve dolayısıyla Tanrı hakkında bilgi sunma potansiyeline sahiptir. (John Hedley Brooke, Science and Religion, s. 767) Tanrı tarafından yaratılan fiziksel evren, Tanrı nedeniyle, doğa yasaları yoluyla formüle edildiği biçimde işlemektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 72) Bilim var olan bir gerçeği açıklar, din ise var olan şeylerin yaratıcısını haber verir. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 25) "Kainatı yaratan da İslam'ı gönderen de Allah olduğu için bunlara dair bilgilerin çelişmesi düşünülemez." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 73) Kısaca, "Din ile bilim birbirlerini tamamlamaktadır." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 18) Din, bilimin yoldaşıdır, eksik bıraktığı alanları tamamlar ve ona derinlik katar. (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 47) Bilim, insanın dünyevi refahına, din ise insanın toplumsal düzeni, ahlakı ve manevi yönüne hizmet eder. (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 15) Ateistler dini dogma ilan ederler ama bilimsel olarak artık ispat edilmediği halde evrenin başlangıcı olmadığını ve evrimi hala dogmatik olarak savunurlar. "Newton'un da vurguladığı gibi, doğa Tanrı'nın ikinci kitabıdır ve detaylı bir biçimde "okunup" anlaşılmalıdır." (Enis Doko, Dahi ve Dindar Isaac Newton, s. 103) Bu nedenlerle de, "Dawkins'in kuantum fiziği ile başı hoş değildir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 123) Prof. Celal Şengör de, Big Bang gibi genel kabul gören bilimsel bir teoriyi, ateizmle uyumlu olmadığı gerekçesi ile reddedebilmektedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 13) Tanrı fikri ile uyumlu olduğu için Big Bang teorisine mesafeli yaklaşan Şengör'den hareketle, ateizmin bilimle çatıştığı da pekâlâ iddia edilebilir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 185) Şengör, birçok zaman olduğu gibi natüralizm ile bilimi karıştırmaktadır. Natüralizm, doğa dışında gerçeklik olmadığını iddia eden felsefi bir akımdır. Halbuki bilimle uğraşan Newton, Boyle, Faraday, Kopernik, Kepler, Galileo, Bacon, Descartes vb. bilim adamları inançlı kişilerdir. Şengör, bilimsel devrimin mimarlarının dindar bilim insanları olduğunu ve daha önemlisi de bu kişilerin dini motivasyonlarla bilimsel araştırmalar yaptıklarını unutmaktadır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 122; Selçuk Kütük, Deizm, s. 30) Ateistlerin iddiasının aksine "Natüralizmde, şans eseri oluşan bir madde yığını olan insan beynine güvenmek için en ufak bir neden bile yoktur." (Enis Doko, Ateistlerin Din ile Bilim çatışır iddialarının değerlendirilmesi, Uluslararası İslam geleneğinde din-bilim ilişkisi sempozyumu- Kilis 7 Aralık Üniversitesi 20-21 Eylül 2019) Tüm bunların doğal sonucu olarak da artık, 'Bilim ateizmin değil, inancın en büyük müttefiki ve savunucusu haline gelmiş durumdadır.' (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 389)

Ateizm ve Bilim

Eski ateist Anthony Flew, "Hayatın kökeni konusunda son dönemde ortaya konulan çalışmalar, DNA incelemeleri, yaratıcı bir aklın fiiline işaret eder." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 58) derken, Amerikalı hekim-genetikçi Francis S. Collins de, bilimin ilerlemesinin Tanrı'yı yok etmeyeceğini aksine aklen mümkün kılabileceğini (Francis S. Collins, Tanrı'nın Dili, 192, 204) ifade etmektedir. Kuzey İrlandalı bir matematikçi John Lennox da, "Bilim Tanrı'yı yok edemez ama ateizmi yok edebilir" (youtube.com/watch?v=qZ2pTXF2RZw, 16.08.2019) tespitinde bulunur. İnsanın tek bir DNA molekülünde tam bir milyon ansiklopedi sayfası miktarda bilgi bulunur. Her insanın DNA sayılarını ve her birinin DNA'sının birbirinden farklı olduğunu düşünün! Bunun yanında, tüm hayvanların, ağaçların, tohumların içerdiği bilgi miktarını buna ekleyin. Eğer bu muazzam bilgi yığınındaki müthiş işareti göremiyorsanız, zaten size söylenecek bir şey kalmamıştır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 38) Yeni Ateistler, İslam algısına zarar veren söylemlerini bilimsel renge boyayarak sunarlar. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 7) Hugh Gauch: "Bilimin ateizmi desteklediğini iddia etmek, yüksek miktarda heyecan, hissiyat ve düşük miktarda mantık ile hareket etmek demektir." (Gauch, Scientific method in brief, s. 98) Materyalizm, maddenin yaratılmadığını,

hep var olduğunu iddia etmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 53) Big Bang, kainatın sonsuz olduğu anlayışını ortadan kaldırmıştır. Ayrıca 'hassas ayar', hücrelerin DNA'sının keşfedilmesi gibi gelişmeler ateizme cevapların bilimsel temellerinden bazılarını oluşturur. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 47) Teizme karşı sürekli olarak bilimsel düşünme metodunu ortaya koyan ateistler, yirminci yüzyılın bilimsel verilerinin kendi aleyhine yönelik bir gelişim içinde olduğunu görerek ciddi bir problemle karşı karşıya olduklarını fark ettiler. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 275) Yeni-ateist yazarlar sadece bilim tarihinin çarpıtmakla kalmaz, dünya görüşlerini doğrulamak adına, felsefi açıdan tutarsız ve hatalı birçok iddiada bulunurlar. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 43) Yeni-ateist yazarlar gibi Şengör de, bilimi tartışılmaz teorilerden oluşan, tüm bilim insanlarının uzlaşı içinde olduğu bir uğraşı olarak resmetmektedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 59) Tabii, 'rastgele oluşan atom ve nöronların nasıl bilim üretebildiği' sorusunun muhatabı da, yine materyalist evrimci bu kesim olmaktadır! "Freud, insanların evrenin merkezinde olmadığını ileri sürer. Halbuki bu görüş, bilimsel son gelişmeler ile çelişmektedir; Evrenin insanın yaşamına izin verecek biçimde şekillendiği artık bilinmektedir." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 86) Darwin, insanların bir tür hayvan olduğunu iddiası ile ilk, Freud ise insanın zihinsel olarak hasta olduğunu ileri sürerek insanlığa son darbeyi vurmuştur. (See D. Brett King, William Douglas Woody ve Wayne Viney, A History of Psychology, s. 402) Darwin biyolojide, A. Comte sosyolojide, Freud psikolojide ve Marx ekonomide her şeyin evrimsel sürece bağlı olarak cereyan ettiğini ileri sürmüştür. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 128) Şengör, 'kainatın ve zamanın ne başı ne de sonu vardır; sınırsızdır.' (T24com.tr, 'Ateizm, tanrı fikrinden tutarlıdır' adlı video, 6.1.2016) demektedir. Bilimsel veriler, evrenin sonsuzdan beri var olmadığını gösterirken Şengör, hem de bir bilim insanı olarak metafizik ve ideolojik nedenlerle bu bilimsel verileri reddetmektedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 106) Evrimsel Bilim Profesörü Alex Wilenkin: 'Kanıtlar ortadayken, kozmologlar sonsuz bir evren olasılığının arkasına daha fazla sığınamazlar.' (Vilenkin, Many World in One, s. 176) Almanya'da biyolog olan Ernst Haeckel, "Darwinistlere göre, evrime inanmak ilerici olmanın sadece bir göstergesi değil, aynı zamanda bir gereğidir." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 118) derken aslında ateistlerin şu bağnazlığına da dikkatleri çekmektedir: "Darwin'in evrim teorisi, bilimin amentüsü kabul edilmektedir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 12) Evrim teorisi, canlılıkta basitten komplekse doğru bir değişimin olduğunu söyler. Oysa termodinamiğin ikinci kanunu böyle bir sürecin olamayacağını, evrende var olan tüm sistemlerin bozulmaya doğru gittiğini ortaya koymaktadır. Evrimci bilim adamlarından Roger Lewin, "Biyologların karşılaştıkları problem, evrimin Termodinamiğin İkinci Kanunu'yla olan açık çelişkisidir. Sistemler zamanla daha düzensiz yapılara doğru bozulmalıdırlar" (Lewin, Science, 24.9.1982, 217/1239) ve J. H. Rush: "Evrimin kompleks süreci içinde yaşam, Termodinamiğin İkinci Kanunu'nda belirtilen eğilime belirgin bir çelişki oluşturur" (J. H. Rush, The Dawn of Life, New York: Signet, 1962, s. 35.) diyerek bu paradoksa dikkat çekmektedirler.

Ateist yazar Thomas Nagel, 'Ateizmin doğru olmasını umuyorum. Tanıdığım en zeki, en bilgili insanların bazılarının dindar kişiler olması beni huzursuz ediyor. Tanrının var olmamasını ümit ediyorum, tanrının var olmasını istemiyorum.' (Nagel, The Last Word, s. 130) derken, bu zihniyetteki insanların ne kadar objektif olabileceklerini ve bilhassa bilimsel argümanları ne denli sağlıklı şekilde değerlendirebileceklerini sorgulamaya da yol açmaktadır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 130) Aslında "Natüralizmin empirik bilimsel değil, felsefi bir görüş olduğu görülmektedir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 55) Herhangi bir teolojik 'görüşün' din ile özdeşleştirilmesi ne kadar yanlışsa, felsefi natüralizmin de bilim ile özdeşleştirilmesi o kadar yanlıştır. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 169) Zaten, Fransız bir filozof ve felsefe tarihçisi olan Etienne Gilson konuyu net bir şekilde ifade etmektedir: "Bilimsel ateizm yoktur. Şahsi bir tutum söz konusudur." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 9) Bilimsel bilgi, varlığın fotoğrafını çeker fakat yorumu yapan insan veya bilim adamıdır. Aynı bilgilere dayanarak çok farklı anlamlar üretmek mümkündür. O halde bilimsel bilgi ile yorumları birbirine karıştırmamak gerekir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 142) "Akla sınırsız kredi

verenler sanırsınız ki tartışmasız zorunlu ilkelerden bahsediyorlar. Oysaki bahsettikleri kendi gözlemleri, çıkarımlarıdır." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 67) Sorun, bilimsel açıklama perdesi altında ateistik yorumlara ve sonuçlara ulaşılmaya çalışması ve bunun bir dayatmaya dönüştürülmesidir. Evrenin işleyişini sağlayan kuralları koyan tanrıdır. İlahi dinleri gönderen de tanrının kendisidir. Her ikisi de aynı elden çıktığına göre, aralarında bir çatışma ve çelişki olması mümkün değildir. Aynı kaynaktan gelen bilgilerin birbiriyle zıt konumda olması beklenemez. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 57) Tanrı tarafından belirlenmiş kuralların (bilimin) tanrının varoluşunu yanlışlayacak bir sonuç vermesi (suiistimal edilmedikçe) elbette mümkün değildir. "Batı, materyalist bilimselliği 19. yüzyılda bıraktı. Ateistler ise hala ikinci el bilim anlayışından kurtulamadılar." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 179) "19. yüzyılda, ilmin bütün problemlerimizi çözebileceği iddia ediliyordu. Bu düşünceler materyalist, pozitivist bir dünya görüşünün yansımalarına yol açtı. Comte, pozitif ilme dayanan bir insanlık dini bile kurmuştu. Oysa 20. yüzyılda bütün bu teoriler ve felsefeler iflas etmiştir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 61) Dinlerin ortadan kalkacağını iddia eden Comte ilginçtir ki, daha sonra bir din kurma gayreti içine girişmiştir: İnsanlık dini! Evet bu yeni dinin tanrısı insanlık, mucizeleri ise ilmi buluşlardır. Comte ise, bir nevi peygamberlik iddiasında bulunmuştu. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 296) "En pozitif denilen fizikte bile, maddenin en ufak parçacıklarının doğrudan doğruya bilinemediği ortaya çıkmıştır. Max Planck gibi büyük bir fizik âlimi bile, 'Fiziğin ilimden daha çok bir sanat' olduğunu söylüyordu." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 62) Einstein, 'Pozitivistler, kainatı her türlü Tanrı anlayışından ve mucizeden kurtardıklarını sanıyorlar. Onların en zayıf yanları esasında budur.' demektedir. (Mehmet Aydın, Din Felsefesi, s. 38) Ateistler felsefi olan bir iddiayı öne sürmüş, bilim kisvesi altında kendi ideolojik fikirlerini savunmuşlardır. Ayrıca bilim tarihini de çarpıtmışlardır. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 23) Bu yazarlardan hiçbirisi hayatı destekleyen bir dünya görüşü sunamamıştır. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 24) Yeni ateizm bir ideoloji olarak değerlendirilmeye daha müsaittir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 223) Ateist, herhangi bir manevi değere sahip olmadığından her şeyini maddeye ve dünyaya bağlamak zorundadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 34) Ateistler, teistlerin tanrı için geçerli gördükleri bazı şeyleri madde için geçerli görmektedirler. Ateist, bir yandan her şeyi maddenin dışına çıkmadan açıklama girişiminde bulunurken diğer taraftan da maddeye 'ezeli/ebedi olmak, varlığı kendinden olmak' gibi metafizik özellikler yüklemektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 106) Natüralizm kavramına hem yaratıcı hem de yaratılmışlık atfedilmektedir. Fiille fail karıştırılmasının sonucunda böyle bir çelişkili durum ortaya çıkmaktadır. Bütün varlıkların mikro ve makro planda her hallerinden haberdar bir tabiat profili çizilmektedirler. Tabiata 'ilim, kudret, irade' sıfatları verilmektedir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 58-60) Maddenin bilinçli bir tasarımcı gibi davranmış olduğunu ileri sürmenin bilimle ve akılla bir alakası olamayacağı açıktır. Böyle bir evrenin ortaya çıkması bilgi, irade ve amaçlılık ister. Bu özellikler ise maddede mevcut değildir. Maddenin kanunları ürettiğini söylemek hiç mantıklı değildir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 87) Madde insanı yaratıp, kendisinde bile bulunmayan canlılık, akıl, görme, duyma, çeşitli duygular ve bilinç gibi özellikleri insana vermiştir. Madde, insanı üreterek kendi davranışlarından ibaret olan tabiat kanunlarının sırlarının çözülmesini sağlamıştır! Bu anlayışta, 'ezeli ve ebedi olan mutlak ilim ve hikmet sahibi bir tanrı yerine maddeyi koymaktan' başka bir şey yapılmamaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 83) "Cansız bir varlığın bütün kainatı yarattığını söylemek insan için kabul edilebilir bir şey değildir ki, bu cansız varlığın yasaların bilincinde olması da gerekmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 69) Halbuki "Parçalar, bütünden habersizdirler." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 15) Süreklilik gerektiren bir bütünü bilinçsiz parçalar bir araya gelerek sağlayamaz! "Bu 'dünyada ise sadece' insana bir bilinç verilmiştir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 18) İnananın Allah'a yüklediği sıfatları, inkarcılar tabiata yüklemiştir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 71) Halbuki maddenin yaratılmışlık ve sonluluk özelliği taşıması, belirli yasalara tabi olması, kainatın yaratıcı değil de yaratılmış olduğunu gösterir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 147, 207) "Kendi kendine kurallar olmadığına

göre bu kuralları ortaya koyan bir varlığın olması bir gereklilik olarak ortaya çıkmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 33) Tanrı, yasaların üstünde, yasaları var edendir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 148) "Maddenin işleyişinde herhangi bir düzensizliğin ortaya çıkmaması, Tanrı tarafından delil gösterilerek, asıl yönetme yetkisinin kendisine ait olması gerektiği sık sık vurgulanır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 177) Madde, sadece bir varlığın otoritesine itaat etmektedir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 229) Her şeyin bilgi ile hareket ettiği bir yerde, sıradanlık hakim olamaz. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 26) Bizim insan vücudunu öğrenmemiz için ilim öğrenmemiz, zaten bu işin ilimle meydana geldiğini ortaya koymaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 231) Evrenin yaratılış sırlarına vakıf olmak da bizleri Allah'a yaklaştırır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 238) "Gücün olmadığı yerde düzenden söz edilemez." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 17) O güç sahibi olan da, yaratılan değil yaratan sıfatına sahip olan Allah'tır! "Allah'u Teâlâ iradesiz varlıklara yol ve yöntem tayin etmiştir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 29)

İslam felsefesinde çağdaş natüralizmin izlerini ise sadece er-Razi (Ebu Bekir bin Zekeriyya er-Razi) ve İbni Ravendi'de görmekteyiz. Razi, Tanrı, nefs, ruh gibi doğaüstü varlıkları kabul etmektedir. İbn-i Nedim'in beyanına göre er-Razi, peygamberliği inkar edenlere reddiye bile yazmıştır. Onun 'et-Tıbbu'r-Ruhani' adlı eseri de, Razi'ye yapılan ithamlarla çelişmektedir. Ravendi'nin ise aslında, mümin bir kelamcı olduğu görülmektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 36) Ravendi'nin ateist olmadığı da ifade edilmektedir. (Abdurrahman Bedevi, Min tarihi ilhad fil İslam, s. 27-28, Necip Taylan, İslam düşüncesinde din felsefeleri, s. 57-63) Şii olabileceği ileri sürülmekte ve ayrıca kendisine isnad edilen peygamberliğe aykırı görüşlerin ise Matüridi'nin Kitabü't-Tevḥid'inde Ebu İsa el-Verrak'ın fikirleri olarak gösterilmekte ve peygamberliği ispat sadedindeki İslami cevaplar da bizzat İbnü'r-Ravendi'ye nisbet edilmektedir. (K. Tevhid, s. 193-200. Kaynak: DİA, İbnu'r-Ravendi maddesi) Ebubekir er-Razi'nin tanrıya yer verdiği için ateist olarak nitelendirilmesi de uygun değildir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 48) Ateist olarak meşhur olan ibn Zekeriyya Razi ise felsefi sisteminde Tanrı'ya yer verdiği ve onu beş ezeli ilkeden biri olarak gördüğü bilinmektedir. Razi, Tanrı, nefs, ruh gibi doğaüstü varlıkları kabul etmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 26) Ayrıca Razi, ahiret inancını aklın ve adalet duygusunun bir gereği saymıştır. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 43) "Bazı araştırmacılar da Razi'yi mülhid olarak değerlendirenlerin genelde Şia mezhebine mensup olduklarını, Razi'nin onlara karşı reddiyeler yazdığını, ayrıca konu ile ilgili verdikleri bilgilerde bazı tutarsızlıkların olduğunu belirterek, verilen bu tür bilgilerin objektif olmadığını söylemişlerdir." (T. Akyüz, Ebu Bekir Zekeriyya er-Razi'nin felsefi görüşleri, s. 21-22)

Ateizm, din ve bilim

"Akla gereğinden fazla anlam yükleyenler için bilimsel ve teknolojik gelişmeler tartışılmaz kaynak konumuna gelmiştir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 10) Yeni-ateistlere göre de bilim, dinin yerini alması gereken bir rehberdir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 15) Yeni Ateistler, bilimin insanlık için tek rehber olduğunu iddia etmekte ve bilimden, ahlaki konular da dâhil olmak üzere pek çok konuda yol göstermesini beklemektedirler. Onlara göre, din, felsefe ve sosyal bilimler gibi diğer bilgi kaynakları gayri meşrudur. Onlar hem dini hem de bilimi, hatalı bir şekilde tasvir ve tarif ederler. Dinle bilim arasındaki ilişkiyi kendi ideolojileri uygun olacak şekilde çarpıtırlar. Yeni ateistler, bilime bilimin alanının dışında rol biçmeye çalışırlar. Onlara göre, dinleri insanlar yaratmıştır (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 93; C. Şengör, Newton niçin Türk değildi, s. 125) ve Tanrı inancı ve dini inançlarla mücadele etmek gerekir. 'Boşlukların Tanrısı' fikri de, "Tanrı fikri bizlerin bilgi eksikliğimizin bir sonucudur ve bilim geliştikçe dini yerinden edecektir" şeklinde özetlenebilir. (Marx, Din üzerine, s. 189) Yeni ateistler, bilimin keşfedemediği alanları dindarların 'Tanrı yaptı' diyerek geçiştirdiğini iddia eder ve buna 'boşluklar tanrısı' adını verirler. Halbuki, bilim ilerleyip o boşlukları doldurduğu zaman ateizme değil bilinçli bir yaratılmaya işaretler bulunmakta, dolayısıyla dindarların görüşünü destekler sonuçlara

ulaşılmaktadır. Kısaca, 'boşluklar tanrısı'nı Müslümanların teizme değil, ateistlerin ateizme delil olarak kullandıkları görülmektedir. "Boşlukların tanrısı iddiası bilimsel değil bilimden bağımsız dogma bir iddiadır. Çünkü, canlılar hakkındaki bilgimiz arttıkça, onun daha önceden hayal bile edilemeyecek kadar kompleks olduğunu ve bunun 'doğal süreçler ve rastlantılar ile üretilmiş olamayacağını' görmekteyiz." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 22) Ayrıca, "Teknoloji ne kadar ilerlerse ilerlesin, atom/elektronu ancak belli bir durumda tespit edebilmekteyiz. Halbuki o zaman da, onun hareketini takip imkansızlaşmaktadır. Hareketi gözlemleyene kalkarsak, o zaman da maddeyi tespit mümkün olmamaktadır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 167)

Evrimci Yuval Noah Harari, "Küçük bir tepe sayılabilecek mezar kalıntılarının, mağara resimlerinin ve kemik heykelciklerin üzerine koca teoriler inşa etmek yerine, samimi olup eski avcı toplayıcılarının inançları üzerine son derece belirsiz bir kavrayışımız olduğunu itiraf etmek gerekir." (Harari, Sapiens, s. 67) demektedir. Burada sorulması gereken şudur. "Eğer dinlerin ortaya çıktığı dönem ile ilgili bilgimiz çok kısıtlı ise, dinlerin insanlar tarafından yaratıldığından nasıl bu kadar emin olunabilmektedir. Aslında bu iddialar, yazarların önyargıları ile şekillenmektedir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 95) "Comte, insanın olgunlaşmasını dinden uzaklaşmasına bağlamıştı. Son yüzyılda dinden uzaklaşan, onunla savaşan toplulukların ne duruma geldikleri ve neler yapabildikleri, dünyamızı ne hale getirdikleri ortadadır. Pozitif (Nietzsche, Freud, Marx gibi) ateistler tanrı inancını çürütmeye çalışmakla kalmamış, inançsız bir toplumun hayalini de kurmuşlardır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 52-54) Bugünkü dünyanın çektiği sıkıntıların temelinde, çok tapınılan bilimin her şeyi tüketen insanoğlunu bir türlü doyuramaması yatmaktadır. Madem çok matah biliminiz vardı, o zaman hadi şu tüketim çılgınlığına bir çare bulun! (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 179) Bilimsel noktada hayli mesafe kat eden ülkeler, fakir ülkeleri sömürmek ve fiilen işgal etmek teşebbüsünden neden geri durmamışlardır? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 42) "Bilimsel çalışmalar son derece ilerlemiş olmasına rağmen türlerin tükenişinin ve dünyadaki ekolojik dengelerin bozulmasının önüne geçilebilmiş de değildir." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 36) "Dünya seyahat edenler için oldukça küçülmüş ama komşularımızla tanışıp konuşmamıza imkan vermemiştir. Uçaklar, bombalar yağdırmaktadır. Altın ve madenler, Güney Afrika topraklarından Avrupa bankalarına akmaktadır. Bilim ve sanatla ahlak arasında tezat olduğundan, insanlık ıstırap içinde yaşamaktadır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 287) Alexis Carrel'in dediği gibi: 'Uygarlığın gayesi ilmin ve makinelerin ilerlemesi değil, insanın ilerlemesi olmalıdır.' (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 70) Artık "Dikkatimizi makinelerden ve fizik âleminden, insanın fizyolojik ve manevi cephesine çevirmemiz gerekmektedir." (Alexis Carrel, İnsan Denen Meçhul, s. 11) Ama sonuçta gelinen noktada "Sekülerist ve pozitivist bu dünyada 'değerin yerini fayda' almıştır." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 106)

Materyalist ve seküler eğitim sürecinden geçirilen zihinler, bilimsel bilginin artmasıyla Tanrıya olan inancın ve ihtiyacın ortadan kalkacağını düşünmüşler ama görünen o ki, bu beklentileri pek de gerçekleşeceğe benzememektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 10) Ateistin temel argümanı, bilimsel gelişmenin dini inanışları zayıflatarak ortadan kaldıracağı yönündedir. Halbuki tarih ve bilimin sunduğu imkanlar tanrı inancını kuvvetlendirici bir etki yapmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 79)

Comte başta olmak üzere, maddeci düşüncenin din algılamasını kısaca şöyle ifade edebiliriz: Din insan zihninin ürünüdür. İnsan, tabiat karşısındaki acizliği ve korkaklığı sebebiyle doğaüstü bir varlığa dayanma mecburiyetinde kalmıştır. Teknolojinin ilerlemesiyle insan tabiat üzerinde hâkimiyet kurdukça tanrı algısı ortadan kalkacaktır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 24) Pozitivizm kurucusu Comte'a göre deneyle sağlanamayan her türlü bilgi metafiziktir, hayal ürünüdür. Pozitivizm ise, empirizm/deneyciliğin sosyalizmle birleşmesi sonucu ortaya çıkan

bir akımdır. Freud da, 'bilginin artmasıyla dini inançlardan kopuş da artacaktır' görüşünü ileri sürmüştür. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 31; Prof. Dr. Sefa Saygılı, Fikriyat, 27.5.2021) "21. yüzyıl'da bile dinin hem kişisel hem de toplumsal bağlamda son derece etkin bir rol oynadığı görülmektedir. Comte'un hayatının son zamanlarında kendi pozitivist anlayışı ile çelişen bir insanlık dini peşinde koşması bu düşüncenin gerçekle örtüşmediği de ortaya koymaktadır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 24) "Ateist zihne sahip kimselerin, toptan dini yok etme çabalarının sonuçsuz kalması, dinin de en az bilim kadar insan ruhunun temel fenomenlerinden biri olduğunu göstermektedir." (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 55) "Marksizm öldü, geriye kaldı ateizm. Ama Türkiye'de aydınlar arasında ve eğitim kurumlarında ittihat ve terakki pozitivizmi hala geçerliliğini sürdürmektedir." (Ömer Balkan, İslam Dergisi, Temmuz 1988, 59. Sayı, s. 23) Türk siyasetçi ve akademisyen Ufuk Uras dinden uzaklaşma sürecini şöyle anlatmaktadır: 1968 yılında "laboratuvar ortamında" amino asitlerden proteinler yapıldığını öğrenince bende bazı ampuller yandı. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 30) Halbuki, "Laboratuvar şartlarında dahi basit bir hücrenin elde edilmesi halen başarılamamıştır. Ayrıca bir ateistin, çamurlu sudaki hayatın nasıl ortaya çıktığını da açıklaması gerekmektedir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 203)

Klonlanan ilk hayvan olan koyun Dolly. "Dolly üç annenin kullanılması sonucu 5 Temmuz 1996'da, Edinburgh Roslin Enstitüsü'nde dünyaya geldi. Bu annelerin 'üçünün de farklı görevleri' vardı. Birinden 'yumurta hücresi', ikincisinden 'hücre çekirdeği' alındı. Diğeri ise klonu doğuma kadar 'rahminde' taşıdı. 'Diğer klonlama girişimleri ise canlı embriyo vermedi.' Canlı olan bazılarının gelişiminde ise 'anormallik' gözlendi. Dolly'i klonlayan ekibin lideri olan Ian Wilmut, nükleer transfer tekniğinin 'İnsanlarda kullanılmasının iyi sonuç vermeyeceğini' söyledi." (herkesebilimteknoloji.com/haberler/saglik/3-annesi-olan-ilk-hayvan-dolly, 22 Şubat 2018) "Dolly'nin klonlanması: Bir koyunun vücudundaki bir meme 'hücresinden alınan' DNA, annenin yumurtalığındaki 'döllenmeye hazır bir yumurtanın içine' konmuştur. Yani, annenin yumurtası, yine var olan başka bir hazır hücreden alınan DNA ile döllenmiş ve bu yumurta başka bir 'annenin rahmine' yerleştirilmiş, böylece gebelik süreci başlamış ve sonunda da, Dolly dünyaya gelmiştir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 117) Özetle, hazır olan sahnede sadece dekorasyonların yeri değiştirilmiş ve buna klonlama denmiştir! "25 yıl önce bazı bilim insanları bir sonraki adımda insanın klonlanmasından endişe etmişlerdi. Fakat bu yöntem günümüzde sadece belli alanlarda kabul gördü. Nitekim 'klonlanmış hayvanlar sorun yaşıyorlar.' Birçok klon hayvan doğumdan itibaren 'sağlık sorunları yaşıyor ve yoğun bakım tedavisine ihtiyaç' duyuyorlar." (herkesebilimteknoloji.com/haberler/yasam/dolly-25-yil-once-buyuk-heyecan-yaratan-ilk-klon-koyun, 2 Ağustos 2021)

Rodney Stark'a göre, sadece Robin Hood hikayeleri okuyan bir kişi ortaçağ hakkında ne kadar bilgi edinebilirse, yeni ateist literatürden beslenen bir kişi de teoloji hakkında o kadar bilgi edinebilir. (Stark, What Americans Really Believe, s. 120) Şengör, 'akraba evliliklerinin' zararlarından bahsettiği (Newton neden Türk değildi, s.158) kitabında mantık hatasına düşmektedir: Yahudilikte olan ve sadece belli bir ırk içinde evliliği ifade eden bu görüş ile İslam ümmetinin, ırklar arası kardeşliği savunduğu dünya görüşü asla birbirine karıştırılmamalıdır. "Şengör, bilimsel bilgiyi inancın tam karşısına yerleştirir. Sadece dini bilgiye değil, sosyal bilimlere de antipati ile yaklaşır. Ona göre doğa bilimleri, bilginin tek meşru kaynağıdır." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 73) Yine Şengör, Osmanlı'da mühendislerin üçgenin iç açılarını hesaplayamadıklarını söyleyip bunu aldıkları dini eğitime bağlar. Bu durumda, Harezmi ve et-Tusi gibi matematikçilerin aynı dini eğitimi almalarına rağmen, üçgenin iç açılarını doğru hesaplamakla kalmayıp, matematikte çığır açmalarını nasıl açıklayacaktır? (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 139) Bu konularda, 'İslam'da bilim ve medeniyet', 'Müslüman bilim öncüleri', 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi' ve 'Akraba evliliği' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Engels, 'Doğanın diyalektiği' adlı eserinde, 'Bilimin ilerlemesi ile doğanın tüm sonsuz alanı fethedilir ve onda yaratıcı için artık bir tek yer kalmaz' (Marx ve Engels, Din üzerine, s. 189; Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 64) derken eski ateist felsefeci Antony Flew ise astronomi ile fiziksel ve biyolojik verilerin etkisiyle tanrının varlığına inandığını belirtmiştir. (Flew, There is a God, s. 1, 83-158) Lütz'e göre de, "Ateistler, öte dünyada 'hataları ile ilgili hesap verme hissinin verdiği rahatsızlık ve bu dünyada diledikleri gibi yaşayabilme arzusu nedeniyle' tanrının varlığını reddetmektedirler." (J. C. Lennox, Gunning for God, s. 47) Hüseyin Akın da haklı bir tespitte bulunmaktadır: "Ateizmin hazırlık aşaması hedonizmdir. Yani hazcılık. Ateizm; terbiye ve öğrenim noksanlığı ile etkileşimli olarak yayılıyor." (Gerçek Hayat, 30 Eylül 2005, 258. Sayı, s. 24) Aslında ateistler, "dinlerin bir gün sonu gelecek türü, asla göremeyecekleri ütopyaya inanıyor" (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 60) ve "Dinlerin son bulacağı kehanetinin hiç gerçekleşemeyeceğinden korkuyorlar." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 62)

Din afyon mudur? İslam, mazlumun hep ezildiği bir ortamda, zalimin elinden gücü teslim almayı hedeflemiş ve bunu başarmıştır. Müslümanların o günün burjuvazisine boyun eğmemişlerdir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 67) Adına 'gönüllü kölelik' dediğimiz günümüz sisteminde, her biri birer afyon olan futbol, alışveriş, eğlence ve kadının modernlik, özgürlük, meşhurluk, cinsel objeye indirgendiği ortamda gidişata dur diyebilecek tek unsur olan dine 'afyon yakıştırması' yapılması ancak, 'akıl tutulması' ile açıklanabilir. Din, komünizm ve kapitalizm ile mücadeleyi esas edinmiş, kendine özgü ekonomik sistemi olan bir müessesedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 69-70) İslam astronomiye, paleontolojiye, jeomorfolojiye, zoolojiye, arkeolojiye teşvik eden bir dindir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 78) Müslümanlar tarihte nice icatlara imza atmışlardır. Kaf, 6. ayet; Ankebut, 20. ayet; Ğaşiye, 20. ayet; Nahl, 66. ayet; Rum, 9. ayet gibi birçok ayet onlara yol göstermiştir. Hiç bir inanç sistemi, mensuplarının zaafları üzerinden sorgulanamaz. Bilim adına yalan söyleyen bilim adamlarının sahtekarlığını bilime mal edebilir miyiz? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 80)

Yeni ateizmin öncülerinden olan kökenli Sam Harris, Yahudi ve Hristiyanlığı İslam'dan 'daha mantıklı' bir din olarak görür. Hatırlanacağı gibi ateist Dawkins de kendisini 'kültürel bir Hristiyan' olarak tanımlamıştı! Harris, "Biz İslam ile savaş halindeyiz. İslam'ın temelleri bizim için bir tehdittir. İslam'ın barışçıl bir din olduğu fikri tehlikeli bir fantezidir" görüşündedir. Irak Savaşı'nı, "Medeni Batı toplum tarafından İslam barbarlığını yenmek için başlayan asil bir Haçlı Seferi" olarak değerlendirir ve 'İşkencenin ahlaki olduğunu' öne sürer. Yeni ateistlerden C. Hitchens ise, 'Dinlerin insanları ırkçılığa teşvik ettiğini' savunur. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 28) Gerçekte ise olan tek bir şeydir: Ateistler İslamofobinin yayılmasında öncü rol oynamaktadırlar. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 29) Bunun karşılığında da, "Ateist öğreti sahipleri ödüllerle desteklenmektedir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 34) Harris, Amerikalıların Afganistan'da yaptıklarının da meşru olduğunu ifade etmiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 36) Halbuki Amerika'nın Irak, Afganistan müdahaleleri sonunda 1.24 milyon insan ölmüş ve 10.1 milyon insan evsiz yurtsuz kalmıştır. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 113) Ateistler, komünist ülkelerin neredeyse tamamının neden baskıcı birer diktatörlüğe dönüştüğünü izah edemezler. Bir ateist tecrübe olan Sovyetler Birliği geride büyük bir insanlık sefaleti bırakarak çöküp gitmiştir. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 57-58) Dawkins, ateist olan Stalin ve Hitler'in bu kötülükleri ateist oldukları için gerçekleştirmediklerini de ileri sürmüştür. Ancak ateistler, Müslümanların çoğunlukta olduğu ülkelerde gerçekleşen her türlü eylemden İslam'ı sorumlu tutmaktadır. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 96) Görüldüğü gibi "Başka konularda aranan tarafsızlık, her nedense özellikle İslam ve Müslümanlar olduğunda rahatlıkla göz ardı edilebilmektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 295) Yeni ateistlerin öncülerinden Dawkins, dinlerin insanların ölümüne neden olduğunu ileri sürmekte ve 'hiçbir ateist, onlar kadar acımasız olabilir mi?' demektedir. O, Mao ve Lenin'in ateist olduğunu unutuyor tabii ki! (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 44)

Russell, Freud, Hume, din duygusunun kaynağını, insanlardaki çaresizlik ve sıkıntı hisleri ile açıklarlar. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 149) Aslında bu iddianın tam aksine, korkunun imdadına yetişen şey Allah'a inancıdır. "Allah'tan ancak âlim olanlar korkar" (Fatır, 28) ayeti bize korkunun Allah'a inanmanın 'sebebi değil sonucu' olduğunu göstermektedir. İnsan neden gerçekte mevcut olmayan bir üstün güce yönelme duygusuyla mevcudiyet kazanmıştır? İnsanın korkularının onu inkara götürmediğinden nasıl emin olunacaktır? (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 151) Allah'ın Esmaü'l-Hüsna'sının içerisinde çok azının gazap yahut azap ifade ettiğini de görmemiz gerekir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 152) Teistler, yeryüzüne kötülük getiren bir Tanrıya mı inanırlar? Böyle olsaydı herkesin ondan uzaklaşması beklenirdi. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 154) "Ateistler kendi psikolojilerini 'yansıtma metodu' ile muhataplarına hamlederler. Allah'a inananların, bu inançlarının temelinde korku ve tedirginlik olduğunu söyleyip dururlar. "Takva'nın Allah'tan korkmak ama O'nun 'sevgisini ve rızasını kaybetmekten duyulan korku' olduğunu bilmezler, bilmek istemezler!" (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 18) Bizim ilahımız olan Allah (cc) Rahman'dır, Rahim'dir, Tevvab'tır, Gafur'dur, Rezzak'tır, Halik'tır, Rauf'tur, Vahhab olandır!

"Yeni Ateistler, dinin insanları uyuşturup sürü haline getirdiğini söyler." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 61) Unutulmamalıdır ki, "Din gibi, bilim ve sanat da kötüye kullanılabilmektedir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 155) Ve bizler ateist rejimlerde ateizmin nasıl bir sömürü ve katliam aracına dönüştüğünü defalarca gördük! Ayrıca bu iddianın aksine "İslam, düşünme yetilerini kaybettiren içki ve uyuşturucuyu kökten yasaklamıştır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 63) Sürü psikolojisi de dinimiz tarafından eleştirilmiştir. Kur'an, "Ataların fikirlerinin eleştirilmeden kabul edilmesi reddetmiştir." (Bakara, 170) Gustave le Bon, 'İslam medeniyetinin şanlı ve şerefli bir birikime sahip olduğunu' ifade etmiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 37) Franz Rosenthal, "Şimdiki Batı uygarlığı da dahil, bilgi kavramının, toplum hayatında klasik dönem İslam'daki kadar büyük bir önem taşıdığı başka bir uygarlık mevcut olmamıştır." demektedir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 87) Henry Stubbe, 'İslam dininin insan aklı ve tabiatına uygun olduğunu' dile getirmiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 54) "İslam daveti, tevhid inancı, ahiret merkezli yaşam anlayışı, insan tasavvurundaki ıslah, ferdi sorumluluk, adalet, hakperest şahsiyetler yetiştirmesi ile toplumda insanlığın önünü açmıştır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 222 242) Din varoluşsal sorulara ve kimlik inşasına katkı sağlamıştır. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 198) "Din yaratılış gayesini idrak etmemizi sağlamış, kundak ile kefen arasını tanzim etmiştir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 157) "İlim aklın, din ise gönlün ışığıdır." (A.F. Başgil, Din ve laiklik, s. 37) Kur'an'da "Allah insanları farklı şekillerde ikna eder. Zeki insanlara mantıklarını kullandırır. Bazı insanlar uyarılmak ister, bazıları ceza ister, bazıları da mükafat ister." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 19) Din, bilim, felsefe birbirlerini tamamlayan alanlardır. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 223) Bilim hayatı kolaylaştırır; din düzene koyar! Bilim 'nasıl' din 'kim' olduğu sorusuna cevap verir. Din, bu dünyanın mükafat yeri değil imtihan yeri olduğunu vurgular. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 109) Hayata müdahale eden tanrının önüne insan devamlı aracı Tanrılar koymuştur. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 116) Bütün toplumlarda dinin mevcut olması, mantık açısından dinin bir olgu olarak var olduğunu göstermektedir. Sadece bir toplumda dini değerler var olsaydı o zaman belki dinin insan eseri olduğunu söyleyebilirdik. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 123) Halbuki "Dinsiz toplum yoktur" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 38) ve "Bütün insan topluluklarında tanrı inancı vardır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 26) Filozof Henri-louis Bergson, "İlimsiz, sanatsız, felsefesiz toplumlar bulmak mümkün olacaktır ancak dinsiz bir toplum asla" (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 189; Bergson, Ahlak İle Dinin İki Kaynağı, 137) ve Mestrius Plutarchus, "Dünyayı dolaşınız. Edebiyatsız, kanunsuz, servetsiz şehirler bulacaksınız fakat mabetsiz ve mabutsuz (ibadet yeri ve ibadet edilen olmayan) bir şehir bulamayacaksınız" (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 190) demektedir. İşte o nedenle de yeryüzünde "İçinde bir tapınak bulunmayan hiçbir antik şehir de bulunmamaktadır." (Soner Duman,

Allah'ım sorularım var, s. 29) Zaten ateist olan devletlerde de ya kurucu lider ya da ideologlar tanrı seviyesine çıkarılmış, ideoloji kitapları da kutsal metinler yerine ikame edilmiş ve ateist ideoloji öncüleri de birer aziz gibi topluma lanse edilmiştir!

Çoklu Evren Teorisi

"Çoklu evren tezi, bilimsel verilerden hareket etmekten ziyade, evrenin bir başlangıcı olamayacağı düşüncesine imkan sağlamak amacıyla geliştirilmiştir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 279) Hawking, "Evrendeki her bir parçacığın bütün muhtemel yolları alacağını ileri sürerek ve çok uzun bir zamanın geçmesine müsaade edilirse şu andaki evrene ulaşılabileceğini" söyler. (The Universe in a Nutshell, s. 83-87) Çoklu evrenler tezi ile biyolojik evrim teorisi arasında ilk göze çarpan benzerlik, her ikisinin de temelinde tesadüf ve şans faktörünün yer almasıdır. Diğer bir benzerlikse, her iki yaklaşımın da başlangıç sorununu çözememiş olmasıdır. Ayrıca her iki teori de, ortaya koydukları argümanlar açısından deney ve gözleme açık olmaması itibarıyla kabul edilebilir olmaktan uzaktır. 'Sonsuz evrenler' projesindeki temel yaklaşım, son derece düşük olasılığa sahip durumları gerçekleşebilir ve makul kılabilmek için evren sayısını sonsuza çıkarma yoluna gitmektir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 280) Ateistler, sonsuz evrenlerin nasıl ortaya çıktığı ve niçin bu evrenlerin var olduğu sorularına makul bir açıklama getirememektedir. Ateist açısından sunulan çözüm, ancak bir evrenden diğerine kaçış şeklindedir. Sonsuz büyüklükteki bu evrenin zaman açısından bir başlangıcının da olması gerekecektir. İçinde bulunduğumuz evrenin ötesinde ve hiçbir zaman ulaşılamayacak bölgelerinde sonsuz sayıda başka evrenlerin var olduğunu iddiası gözlem ya da diğer bilimsel veri toplama yöntemlerine uygun düşmemektedir. Yani ateistler 'metafizik yorumlara yönelmek' zorunda kalmaktadır. Metafizik senaryolara sığınması ateist açısından ironik bir tablo oluşturmaktadır. Bilimsel metot, bilinen şeylerden hareket ederek bilinmeyene ulaşmak prensibine uygun olacak şekilde işler. Burada bilinen şey, içinde bulunduğumuz evrenin kendisidir. Halbuki ateistler, varlığı ve mahiyeti bilinmeyen evrenlere dayanarak içinde bulunduğumuz evreni açıklamaya kalkışmaktadırlar. Ateistler, meseleyi daima sonsuzluğa havale etme girişiminde bulunmaktadırlar. 'İçinde bulunduğumuz tek bir evrene bile bir açıklama getiremezken, çözüm olarak sonsuz sayıda evrenin varlığının ileri sürülmesi hiç de mantıklı görünmemekte ve sorunu kendileri açısından daha da içinden çıkılmaz bir hale getirmektedir.' Hawking'in çalışma arkadaşlarından birisi olan Martin Rees şöyle söylemektedir: "Gözlemlenemeyen ve muhtemelen de asla gözlemlenemeyecek olan bölgelere başvurmak pek de 'bilimsel' olmasa gerek." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 282-285) Ayrıca, birden fazla evren olması durumu, ilahi kaynak sorununu ortadan kaldırmaz. Evrenlerin yine tanrı tarafından yaratılmış olduğu görüşü geçerliliğini korumaya devam eder. Diğer evrenlerin düzensizliği iddiası bilimsel açıdan ne doğrulanabilir ne de yanlışlanabilir bir yapı taşımaz. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 288) Evrimci sitelerde bile bu görüş tutarlı görülmemektedir: "Çoklu Evrenler Teorisi bilimsel bir teori olarak görülmemelidir." (Evrim Ağacı, 3.1.2021) Teori gerçek olsa idi bile içeriği yeni birçok sorunları gündeme taşıyacak olurdu: "Çoklu Evrenlerin herhangi birinin "bizim" kabarcığımızı işgal etme şansı yok denilecek kadar azdır. Çoklu Evrenlerin bir değil birçok versiyonu var. Bazı kuramlara göre Çoklu Evrenler çok çok uzaktalar, bazı kuramlara göreyse başka boyuttalar. Ama sonuçta bunların birbirleriyle etkileşme şansı hemen hemen sıfırdır." (Kerem Cankoçak, Maddenin evrimi, s. 165) Kısaca, evreni bir Yaradan ile açıklamamak için ateistler birçok varlığı ilah seviyesine çıkarmakta ve bunun sonucu olarak da, tek tanrıyı inkar için birden çok tanrıyı kabul etmek zorunda kalmaktadırlar! Prof. Herbert Dingle: "Hawking matematiğin soyut özelliğini kullanmakta ve hiçbir gerçekliğe karşılık gelmeyen varsayımlar üretmektedir. Peki, acaba bu çabasının nedeni ne olabilir? Cevabı kendi sözlerinde bulmak mümkündür. Hawking, Big Bang'e alternatif olarak öne sürülen evren modellerinin çoğunlukla Big Bang'in 'İlahi yaratılışı çağrıştırması nedeniyle"' ortaya atıldığını kabul etmektedir." (Herbert Dingle, Science at the Crossroads,

s. 31-32) Big Bang'e yönelik materyalist tepkinin bir örneği, materyalist bilim dergilerinin en ünlülerinden biri olan Nature'ın editörü John Maddox'un 1989 yılında yazdığı bir makalede ifade edilmiştir. Maddox, "Kahrolsun Big Bang" (Down with the Big Bang) başlığıyla yazdığı makalede "Big Bang'in felsefi olarak kabul edilemez olduğunu" çünkü "Big Bang ile birlikte teologların yaratılış fikrine güçlü bir destek bulduklarını" belirtmiş ve "Big Bang önümüzdeki on yılı çıkaramayacak" kehanetinde bulunmuştur. (John Maddox, Down with the Big Bang, Nature, vol. 340, 1989, s. 378) Gazeteci yazar Clifford Longley ise bu konuda şunları söylemektedir: Evrenin yaşam için gerekli tüm koşullarla birlikte yaratıldığı gerçeğine direnmek, "Shakespeare'in eserlerinin, Shakespeare tarafından değil de bir milyar daktilonun başına oturmuş, bir milyar maymunun, bir milyar yıl boyunca süren yazma işleminin sonucunda yazıldığında ısrar etmeye benzer." (Clifford Longley, "Focusing on Theism", London Times, Ocak 21, 1989, s.10) "Çoklu dünyalar teorisi için fizikçilerin yaptığı tek şey; önce kuantum ölçüm problemini çözmek amacıyla varlığı şüpheli paralel evrenler icat etmek, sonra da ölçüm problemini sonsuz paralel evrenlere yayarak çoğaltmaktır. Bu da yine felsefedeki Occam'ın usturası ilkesine aykırıdır: "Bir şeyi mümkün olan en basit şekilde açıkla ki hayaller ve gerçekler birbirine karışmasın." (Kozan Demircan, Çoklu Dünyalar Teorisi Neden Yanlış Olabilir? 02.03.2020) Reenkarnasyonu hatırlatan ve yüzümüzde bir tebessüm oluşturacak bir yorumla bitirelim: "Kim bilir eğer teori doğruysa belki farklı bir evrende çok zengin ve başarılı bir bilim adamısınız veya belki başka bir ülke veya hatta dünyada yaşıyorsunuz." (Uğur Güven, Aydınlık, 29 Şubat 2024)

Salınımlı Evren Teorisi

"Wheeler, tarafından ortaya atılan, 'Salınımlı evrenler' kuramına göre, bizim evrenimizin başlangıç noktasından önce başka bir evren vardı. Bu evren çöküş sürecine girerek bizim evrenimizin başlangıç noktasındaki tekilliğe gelmiştir. Bu görüşe göre, söz konusu süreç sonsuz bir şekilde devam etmektedir. Görüldüğü gibi bu varsayım da 'test edilebilmekten uzak ve spekülatif' bir yapı sunmaktadır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 293) Her açılıp kapanma döngüsünde gittikçe artan miktarda zamana ihtiyaç duyulacak olması ve dolayısıyla da entropinin artması, bu modeli yine ısıl denge sorunu ile karşı karşıya getirmektedir. Acaba içinde bulunduğumuz bu evren, baştan kaçıncı döngü sonucunda ortaya çıkmıştır? Ayrıca bu iddiaya göre, döngünün sayısı ne kadar olursa olsun döngülerin bir başlangıcı olduğu anlamı da kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Ateistler ise bunu asla kabul etmeyecektir. Çünkü ateistin bu modelleri ileri sürmesinin gerçek nedeni, zaten bu başlangıç sorunundan kaçabilmektir! Bilimsel olarak başlangıç anından daha önce evrenin var olduğunu bilimsel olarak göstermenin de imkanı yoktur. Ateist bu düşüncesini, saf 'bir inanç' bağlamında ifade ediyor olabilir ve buna inanmak kendi tercihidir ama bunu bilimsel ve ispatlanmış bir bilgi gibi sunmaya kimsenin hakkı yoktur! Vheeler'e göre kozmosu harekete geçiren 'rastlantısal' olarak işleyen patlama ve çatırtılardır. Bu, başa dönüş ve 'rastlantıya ilahi bir anlam' yüklemektir! Büyük bir çöküşün ardından tekrar bir patlama neticesinde yeni evrenin nasıl oluştuğu bilimsel olarak açıklanmalıdır! Evrenin patlamasına ve açılmasına sebep olan şey nedir? Bilimsel olarak şu an böyle bir kuvvetin varlığı bilinmemektedir. Ayrıca bu iddiaya göre evrenin entropi değerinin sonsuz olması gerekir. Ama bunun böyle olmadığı da açıktır! (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 295-300) İşin özeti; Çoklu Evren teorisi, salınımlı evren teorisi gibi ateistlerce ileri sürülen birçok teori, 'bu evrende ispatlayamadıkları' Evrim teorilerini, "ne deneysel ne bilimsel olarak ispatlanması mümkün olmayan" ve sadece teoride kalacak ve topu taca atmak anlamına gelecek olan bilim dışı iddialar ile savunma gayretlerinden ibarettir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 302)

Yeni ateizm

Yeni ateizm bir misyon hareketidir ve dinlerin yok edilmesi gerektiğini savunur. Yeni ateistler klasik ateistten daha kavgacıdır. (Doç. Dr. Alper Bilgili, Güncel kelam tartışmaları II, Yeni ateizm ve eleştirisi, s. 197) Yeni

Ateizm öncüleri olarak, S. Harris, D. Dennett, R. Dawkings, L. Krauss, L. Moran tanrıyı inkar ederler, bilime iman derecesinde güvenir, dini sert ve amansız biçimde eleştiriler. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 85) "Richard Dawkins, Daniel Dennett, Sam Harris, Christopher Hitchens bilim adına dinlere büyük bir saldırı başlatmışlardır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 17) "Marx da, Tanrının varlığını inkar etmekte yetinmemiş, insanların ruhlarındaki mevcut olan, Tanrının varlığına inancı fiilen silip atmak istemiştir." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 43) Aslında "Batı burjuvasının ve onun ahlakının meşrulaştırılması ve batının kültürel hegemonyasının yeniden üretim araçlarından biri olan" (Evrensel, 06 Nisan 2022) Yeni Ateizm, "Richard Dawkins, Sam Harris, Daniel Dennett ve Christopher Hitchens gibi yazarlarca öne çıkarılmıştır. Geleneksel ateizmden farklı olarak iddialar bilim üzerinden temellendirilmeye ve bilimi kutsal görerek onu iddia etmediği ve alanına girmediği konularda da konuşturmaya çalışılmıştır. Bu ateistlerin güttükleri bu tavra da 'bilimcilik' adı verilmektedir." (Saliha Vidinlioğlu, Bilimci Natüralist Dünya Görüşünün Eleştirisi, UİF Dergisi, Cilt 32, Sayı 1, Yıl , 2023 Haziran, s. 208)

Nietzsche 'Tanrı öldü' (Friedrich Nietzsche, Böyle Buyurdu Zertüşt, s. 11; Die fröhliche Wissenschaft, s. 108, 125, 343; Şen bilim, s. 130; Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 10) derken, kilisenin 'insan-tanrı' olarak takdim ettiği şeyi (Celal Büyük, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 2013 17 (3): s. 10; William Barrett, İrrasyonel İnsan, s. 206) kast ettiği unutulmamalıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 21; Mehmet Türkan, Sevgi dolu bir tanrı arayışı, İnönü Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt 11, Sayı 2, (2022), s. 531) Yoksa hayatta "Ölüler çok çabuk unutulur." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 21) Zaten "Var olmayan bir şeye karşı isyan da edilemez." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 17) "Tanrı kavramına inanmayan bir kişinin reddedecek bir şeyinin de olmaması gerekir, olmayan şey reddedilemez." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 156)

Ama Yeni ateistler dini reddederken aslında yerine kendi anlayışlarına uygun yeni bir din eklemeyi de ihmal etmemişlerdir: "Kendisini genelde din düşmanlığına, özelde ise İslam aleyhtarlığına adayan ateist Harris, ateizme 19. yüzyıl burjuva pozitivizminin ve sosyalist mirastan kalan katı materyalizmin yanında, maneviyatı önemseyen, yani spiritüel bir boyut eklemiş, bilimsel argümanlarla destekleyerek Budizmin dini ritüellerinden arındırdığı bir meditasyon geliştirip, onu manevi bir rehber olarak sunmaya çalışmıştır." (Nazmiye Yağcı, Çağdaş din felsefesi problemi olarak yeni ateizm, Sam Harris örneği, Yüksek Lisans Tezi, s. 90-91) Özünde materyalist ve sosyalist olan politik yapılanmalarda ateizm de, insanlara kabul edilmesi gereken bir 'yaşam biçimi' olarak sunulmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 4)

Fern Elsdon-Baker, yeni ateizme eleştiri getirdiği için, kendisi de bir ateist olmasına rağmen yeni ateistler tarafından 'yobazlıkla' suçlanmıştır. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 22) Yeni ateistler, teistlere kaba ve saldırgan davranış göstermekte, dine alternatif yaşam biçimi inşa etmede bilimi bir başvuru rehberi olarak takdim etmektedirler. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 18) Armstrong, ateistlerin teist olan muhataplarını aşağılayarak sohbete başladığını söyler. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 19) Her olaya negatif ve ön yargılı yaklaşır, doğruyu aramak yerine sürekli yanlış bulma peşinde koşar, bir takıntı içinde görünürler. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 14) "Neden bebek yiyemiyoruz? Etrafta bir sürü istenmeyen bebek varken bu neden sorun oluyor?" (facebook.com/reel/4221188591465687) diyen Sam Harris de 'İster ılımlı ister fanatik olsun bütün dindarlara karşı hoşgörüsüz olmalıyız' demektedir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 21) Dawkins, dogmatik bir ateisttir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 172) Dawkins, dinin saldırgan bir düşmanı olmuştur. Kendisine güvenebileceğimiz tek doğru bilgiyi bilimsel bilgi olarak görür. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 16) Dawkins, Darwincilikle ateizmi temellendirmeye çalışır ve dahası, dinlerin inanç sistemlere savaş açar. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 149) Halbuki bu daha önce de denenmiş ve başarısız olmuş bir yoldur. Marxist devletler resmi kurumları ile dine savaş açmışlardı. "Kırım'da Mimar Sinan'ın ünlü eserlerinden olan Gözleve Han Camii ateizm müzesi olarak kullanılmış" (Yörünge Dergisi, 17-24 Şubat 1991, 16. Sayı, s. 8); "İnsanların dini dogmaları ve Allah'ı yok edecekleri" (Pravda Vostoka, 1 Ekim 1970, s. 3) ileri sürülmüş, ateist devlet kurucuları, "Tanrı düşüncesi

sosyal duyguları uyutmuştur" (Lenin'in 1913'te Gorki'ye yazdığı mektuptan, alıntı: Y. Aytu Hilâl, Temmuz 1975, 13. Cilt, 151 Sayı, s. 11) diye ilan etmişti. Ülkemizde de birçok akademisyen benzer görüşlere sahiptir. Mesela "fizyoloji profesörü olan Mehmet Akçay, 'Din ve Tanrı' konusunda bir anket yapmış ve anket sonunda şöyle bir yorumda bulunmuştu: 'Din cahiller için lüzumludur.' Yani din âlimler için lüzumsuzdur!" (Yasin Hatipoğlu, Serdengeçti, Şubat 1962, 15. Cilt, 33. Sayı, s. 13) Görüldüğü gibi ateistler "Toplumun kutsallarını, değerlerini aşağılamayı marifet saymış**,** halka tepeden bakmışlardır." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 34)

Yeni ateist natüralistler, teizme eleştiriden çok saldırılar gerçekleştirmektedirler. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 9) Yeni ateistleri, ateist ve seküler olan Michael Ruse ve Ronald Numbers gibi isimler de eleştirir. "Tabi bu eleştirilerin neticesinde yeni ateistler onları 'yüzeysel olmakla, aptal olmakla, hatta satılmış olmakla' suçlamışlardır. (Doç. Dr. Alper Bilgili, Güncel kelam tartışmaları II, Yeni ateizm ve eleştirisi, s. 199) Lawrence Krauss'un kendisini tarif ederken kullandığı kelime 'militan ateist'tir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 36) Oxford üniversitesinde matematik profesörü olan John Lennox'un da dikkat çektiği gibi, yeni-ateistler 'gürültücü ve kavgacı'dır. Dennett'e göre, evrim teorisine şüpheyle yaklaşanlar "cahil ve kötüdür." Dawkins ise evrimi reddedenlere birkaç seçenek sunmuştur. Dawkins'e göre onlar; 'cahil, aptal, deli ya da kötüdür.' Bilimin verilerine atıfta bulunarak Tanrının varlığına ikna olduğunu belirten 20. yüzyılın en önemli ateist felsefecisi Anthony Flew da, 'satılmış veya delirmiş' olmakla (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 73, 85) suçlanmıştır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 46) Dennett, ateistleri 'parlak zekalı' olarak tanımlarken dindarları 'kalın kafalılar' olarak etiketlemiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 50) Dawkins, İslam karşıtı aşırı sağcı Hollandalı siyasetçi Geert Wilders'i coşkuyla destekler ve "Bu cesur adamı selamlıyorum" derken, Harris ise, 'Hristiyan Milletine Mektup'ta, aşırı sağcılar için şunları söylemektedir: "Birkaç istisna olmakla birlikte, bugün İslam'ın Avrupalı toplumların yüzleştikleri bir tehdit olduğunu dürüstçe söyleme cesaretini bir tek faşistler göstermektedir." (Luke Savage, jacobin.com, 2 Aralık 2014) Görüldüğü gibi, Darwinizm, materyalizm ve pozitivizm dine oldukça tahammülsüzdür (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 33) ve son noktada buluştukları yer de evrim teorisi kaynaklı olarak faşizmdir! Richard Dawkins başta olmak üzere ateistlerin kitaplarının hemen her yerlerinde yayılmış olan hakaret edici ve kural dışı vuruşlar içeren üslupları da dikkat çekmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 9) "Ateizmin eleştirilerinin temelinde teorik kaygılardan ziyade 'ideolojik' ön yargılar ve saplantılar dikkat çekmektedir. Öyle ki, bu çerçevede fikirler dile getirilirken, özellikle üslup açısından inanan insanları incitici ve onlara hakaret edici öğelere sıkça rastlanmaktadır." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 175-176) "1400 yıl öncesinin kanunları" diye akılları sıra İslam'ı küçümserler. Ama kendileri Sodom ve Gomora fuhuşunu, 'cinsel 'özgürlük' adı altında savunurlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 35) Ateistler alternatif görüşlere hakaret edip, kendi ideolojilerini hakikat diye insanlara zorla kabul ettirmeye çalışırlar. Ateist düşünce sadece inançlara değil aynı zamanda akla ve ahlaka da zarar vermektedir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 223) "Dinin dogmatik olduğunu söyleyen yeni ateistlerin öfkeli, hoşgörüsüz, fanatik, radikal söylemlere sahip oldukları ve bu nedenle dogmatik olma vasfının aslında en çok kendilerine yakıştığı ifade edilebilir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 106) "Yeni Ateizm, sıradan gerçeklere derin görüş elbisesi giydirip, emperyalist projeleri teşvik eden ve aynı zamanda eldeki önyargılar için gerekli kanalları açan ama öte yandan da mevcut gücünü put kırıcı, muhalif ve objektifmiş gibi görünmesinden alan, dar kafalı bir evrenselciliktir." (Luke Savage, jacobin.com, 2 Aralık 2014) Özetle yeni ateizmi ateistlerin haçlı seferi olarak nitelendirmek hiç de yanıltıcı olmayacaktır!

Fikre, düşünceye, eleştiriye evet, hakarete, küfre, saygısızlığa hayır! (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 21) Ateistler, en az diğer dinler kadar saygıyı ve en az kendilerinin diğer dinlere gösterdiği kadar tahammülsüzlük ve saygısızlığı hak ediyorlar." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, Arka kapak)

Yeni ateizmin Türkiye'deki en önemli temsilcisi olan (Doç. Dr. Alper Bilgili, Güncel kelam tartışmaları II, Yeni ateizm ve eleştirisi, s. 192) Celal Şengör, kendi dünya görüşünü bilimin görüşü olarak sunmaktadır. Şengör'ün kavgacı üslubu, diğer görüşlere karşı tahammülsüzlüğü, tarihsel verileri çarpıtması, bazı tarihsel verileri görmezden gelmesi, işlediği mantık hataları ve argümanlarındaki tutarsızlıklar, 'yeni ateist literatüre aşina olanlara' tanıdık gelmektedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 47, 148) Şengör, tesettürün yasaklanmasının demokrasiye aykırı olmadığını da ileri sürmüştür: "Nasıl kolunuza gamalı haç pazubendi takarak dolaşmanız pek çok uygar ülkede haklı olarak yasaklanmışsa, tesettür de aynı nedenlerde yine bazı uygar ülkelerin belirli yer ve kurumlarında verdiği muhtelif zararlardan ötürü yasaktır." (Şengör, Bir toplum nasıl intihar eder? s. 131; Aytıca: youtube.com/watch?v=3u4xdkhmWFY) Ayrıca Şengör, dinlere ve dindarlara saygı duyulmaması gerektiğini görüşündedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 145) Ve ona göre "En cahil Türkler, Müslüman Türklerdir. Osmanlı Devleti, Türk tarihinin en alt noktasıdır." (Independent, 9 Aralık 2019)

Dindarlardan, mesela ramazan ayında açıktan yemek yerken bile saygı görmeyi bekleyen veya İslam'ı 'cihadist' ilan ederken kendilerini 'aydınlık savaşçısı' ilan eden ateistler, aslında dindarları eleştirdikleri tüm özellikleri kendi üzerlerinde taşıdıklarının farkında bile değildirler!

Şengör'e göre İnsanlara dışkı yedirmek de işkence değildir: "Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil. Ben bal gibi yerim. Kendi dışkımı yedim. Hatta onun dışında İsviçre'de benim doktora alanımda otlayan ineklerinkini de tattım. Dağ keçilerinin de tattım. Özellikle insan dışkısı acıydı. Ötekiler de tatlıydı ama insanınki kadar acı değildi. Bu bir 'merak' meselesidir, merak eden 'her şeyi' dener. Ben pornoyu cinsel eğitimin bir parçası olarak gördüm her zaman. Artık çok sık seyredemiyorum. Neden? Geçti de ondan! E vallahi, bir oligarşi yönetmeli bu toplumu. Türkiye gibi toplumlar oligarşi ile yönetilmeli. Okuma yazma bilmiyorsanız oy vermeyeceksiniz. 35 yıldır, Amerika'dan geldiğimden beri halkın arasına karışmıyorum. Ben ne otobüse bindim, ne alışveriş yaptım. Hiç ekmek bile almadım hayatımda. Halkla ilgi bir şeyler yapmayı ya da içine karışmayı da sevmiyorum. 'İnsan sevmiyor' lafı doğru bir laf değil. Nötrüm. Ne seviyorum, ne sevmiyorum. Müzik dinlemek istediğim zaman Viyana'ya gidiyorum. (30.000 kişinin öldüğü) 1999 depremi hakikaten 'çok yakışıklı' bir depremdi. Kenan Evren demokrasi düşmanı değildi. Kenan Evren ve arkadaşlarının yaptığı demokrasiyi kurtarmak için yapılan bir müdahaleydi. Evren'in cenazesine çelengi büyük bir mutlulukla gönderdim. Hatta üzüldüm 'gidemediğim için.' Darbeyi Amerika fişekledi diyecekler, o da doğru değil. Bu konuda iki şahit göstereyim; bir tanesi (28 Şubat darbe liderlerinden) Çevik Bir general. Orgeneral. Diğeri (12 Eylül darbe liderlerinden) Orgeneral T. Şahinkaya." (Birgün, 22 Kasım 2015; Gazete Duvar, 10 Ekim 2018; Ekşi sözlük (eksisozluk.com/entry/82134818); Armağan Çağlayan'la Radikal'de (22/11/2015) ve Neşe Tüzel'le Radikal gazetesinde (20.10.1999) yapılan röportajlar. Kısa cevaplar için: 12 Eylül sabahı ABD Büyükelçisi: 'Askeri liderleri iyi tanıyoruz, endişeye mahal yok': BBC, 10 Eylül 2024; M. Ali Biran, '12 Eylül Saat: 04.00) Porna konusundaki iddiasına cevaba aşağıda geleceğiz ama Sayın Şengör'ün dışkı yemesi ile ilgili Ekşi Sözlük'ten sadece iki yorumu da aktarmadan edemeyeceğiz: "Celal bey'in 'dalga geçtiğini' anlamayanları görünce şaşırdım."; "Şengör 'belki' bilimsel bir bulgu, bir panzehir, bir fayda aramak için yapmış (.ok yemiş) olabilir." Her eylem veya söylemde keramet arama mantığı demek ateistlerde de varmış! Sayın Şengör, organ bağışına da karşı olduğunu söylemiştir! Halbuki, 'dindar kesim organ nakline karşı' diye iddia edilmektedir! Celal Şengör: "Elin dangalağına organ bağışlayıp onu yaşatmanın anlamı yok." (Independent, 21 Ocak 2019) demektedir. Organ nakli merkezi başkanı Prof. Dr. Alper Demirbaş ise konu hakkında şunları söyler: "Kimin yaşayıp yaşamayacağına ne zamandan beri Celal Şengör karar veriyor. Organ bağışlamak ya da bağışlamamak kişinin kendi kararıdır ve buna söyleyecek sözümüz olamaz. Bununla birlikte toplumu ve en çok da organ bekleyen hasta ve hasta yakınlarını bir bilim insanına yakışmayacak söylemlerle üzmek kabul edilemez. Ne demek "Elin dangalağını yaşatmanın bir anlamı yok!" Organ bekleyen 30 bin kişi yaşamasın mı? Biz bir hayat kurtarmak

için çabalarken bu dönemde böylesi yersiz açıklamalar yapmayı 'bilim ve mantık dışı' olarak görüyorum. Pozitif bilimle uğraşan bir bilim insanına yakışmaz böyle şeyler!" (Habertürk, 22.01.2019)

"Mühendisten ameliyat yapması beklenemez. Yorum yapılmaya başlandığı zaman, artık bilimin sahasından çıkıldığının ve felsefe alanına girildiğinin unutulmaması gerekir. Bilim adamı 'sadece kendi uzmanlık alanında bilgi sahibidir' ve kendisi farkında olsun ya da olmasın bütün bir 'hakikatin küçük bir parçasını yakalamış' durumdadır. Bilimsel bilgi dışında tarih, edebiyat, sanat ve tecrübeye dayalı pek çok bilgi türü de mevcuttur. Bir şiir, bir sanat eseri bilimsel kriterlere göre eleştirilemez, çünkü alanlar farklıdır. Söz konusu eserler bilimsel bilginin ilgi alanı dışında kaldığı için önemsiz ve değersiz de sayılmazlar. Pozitivistler, 'bilimcilik' olarak nitelendirilen bir ideoloji/dünya görüşü üretmişlerdir. Esas mesele, bilimin 'nasıl' sorusuna bir şekilde cevap verdikten sonra durup 'hepsi bu kadar' dediğinde, din 'niçin' diye sormaya ve kendi cevabını vermeye devam etmesindedir. Bilim adamının din hususlarda söyleyeceği olumlu ya da olumsuz her şey onun bilimsel kimliğinden bağımsız olup vicdani kanaatidir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 101, 104, 117-119) Modern bilim tabiatın işleyişini, ardında yatan ilahi sırrı, hikmet ve hakikatleri görmezlikten gelir. Modern bilim bir ideolojiye dönüşmüştür. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 169) Materyalist ideolojide bilim bir kılıfa yani bilimciliğe yem edilmiştir. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 286) "İnsanı sadece maddi boyutuyla ele alırsak, onun insan özelliğini iptal ederek sıradan bir canlı hüviyetine mahkum ederiz. Notalar maddi olsa da, ses ve perdeler manadır. Dawkins şunu itiraf etmektedir ki, bilinç, ahlak ve ölümlülük konularını Darwincilik ile izah etmek oldukça zordur." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 98)

Din denilince, hep mistiklik, miskinlik, uyuşukluk, meditasyon ve cezbe gibi haller anlaşılmış, anlatılmıştır. Unutulan şu ki bu eylemler, haller dine değil 'dinin batini yorumcularına' aittir. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 21) Nasipsiz kısmı görmezden gelirsek, benimle İslam'ı tartışanların tamamı ateizm bahanesiyle İslam'ı aramakta idi. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 12) "Türk ateisti tevhidi ters yüz etmiştir: Allah'tan başka tanrılara evet!" (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 17) Halbuki "Sahte ilahları reddetmek, Allah'ı kabul etmenin ön şartıdır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 11) 'La ilahe illallah' bir yaşantı modeli sunmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, 153) "Allah'ın dinine girmek için önce bütün ilahları reddeden irade, ateizmde vücut buluyor. Bu manada 'Ateizm, İslam'a girişin ilk aşamasıdır' diyebiliriz. Allah'ı diğer tanrılardan istisna tutmak ise, 'biraz daha yüksek bir düşünce ve akıl' gerektirir. Ateistler, İslam ve Müslümanlarla dalga geçerek kendilerini çok zeki olduklarını ispatlayabileceklerini de düşünürler." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 198) "İlahi olmayan herhangi bir inancı (putperestliği, totemizmi, paganizmi vb.) ya da dini (Budizmi, Şintoizmi, Afrika'daki kabile inançlarını vb.) reddetmek ateizm anlamına gelmemektedir. Aksine bu durum kelime-i tevhit inancının temelini oluşturur. Ayrıca Yahudilere ait milli bir tanrı inancı veya Hristiyanlardaki üçlü tanrı inancı gibi inançların büyük bir kısmı Müslümanlar tarafından da zaten reddedilmektedir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 6) "İlk Müslümanlar mevcut toplumun kutsal varlıklarını (put) reddetmelerinden dolayı ateist olarak suçlanmışlardır. Bu kişiler atalarının dininden (Bakara, 170; Maide, 104; A'raf, 70, 173; Yunus, 78; Hud, 87; Enbiya, 53; Şuara, 74) ayrılmakla ve inançsız olmakla itham edilmişler ve şiddetli bir şekilde toplumun sahip olduğu eski alışkanlıkları kabullenmeye zorlanmışlardır." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 16- 17) "Dünya'daki kahır, çile, ıstırap bu dünyanın sahici mutluluk mekanı olmayıp, belli koşullarla sınanma yeri olduğunun en büyük göstergesidir ve ateistlerin de anlamak istemedikleri de budur. Ateist 'firari'dir ve hiç bir zaman yakalanmayacağına inanır. Ateist, Allah'tan başka tanrılara evet der ama Allah'a ise hayır! Para, makam, ün veya ideoloji birer dine dönüşmüştür. İdeolog ve idoller de peygamberler ve evliyalar; kişiler mit olur, dini hikayelerin yerine geçerler. İnanmadıklarından kendilerine bir inanç manzumesi oluştururlar. Aslında 'İnanmayan kişi, inanmadıklarının derin bir müminidir!' Auguste Comte'un 1852 yılında kaleme aldığı pozitivizme dair eserinin adı da ilgi çekicidir: Pozitivizmin İlmihali/Le

Catechisme Positiviste." (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 19, 21) İşte "Hz. Muhammed tek başına milyarları bu sahte ilahlardan kurtarmıştır." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 141) Ateistim diyene şu soruyu sormak gerekir: "Hangi tanrının ateistisin?" Birçok ateist inkar edilmesi gereken sahte tanrıları inkar ederek önemli bir mesafeyi kat ettikleri halde gerçek tanrıya bir türlü ulaşamazlar. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 29) Yaşayan ölü tanrılar: Mülkiyet tanrısı: Para; Aydınlanma tanrısı: Bilim, arzular, makam, hırs, şehvet. Bu tanrılara bağlanıp secde edenlerin gerçek tanrıyı (Allah'ı) araması, arasa bile bulması, bulsa bile bağlanması mümkün değildir. Halbuki bilgi, mutlak sevginin kıvılcımıdır, O'ndan bahşedilendir. Gerçek bilgi O'ndandır ve O'na götürür. Eksik ve yanlış bilgi ise uzaklaştırır. Tanrı: Ra. Her firavun ile yeniden vücutlaşan ilahi hükümdardır. Kısaca, yöneticilerin yönettikleri halkı sömürmede araç olarak kullandıkları bir vasıtadır. Zeus; Kutsal ateşi insanlardan gizlemiştir. Acımasız, cimri, insan düşmanı, devamlı kendisi ile savaşılması gereken bir varlıktır. Yehova: Taraf tutan milli tanrıdır. Tevrat'taki tanrı gezer, dolaşır, güreşir, yorulur, dinlenir. Ateist doğal olarak, "kendim gibi birine tapacaksam neden bunu kutsal kitaplarda arayayım, sokaklarda bir sürü var" der. Gökyüzündeki baba tanrı: Hristiyanlık inancına göre günahlar ve suçlar genetiktir. Sapsarı ve çivilerle delinmiş oğlu kolları arasında, bir tanrıdır o. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 41-50) Plastik- metalik tanrılar: Dev alışveriş merkezleri, plazalar ekonomi dininin mabetleridir. Kur'an'ın yerini insan ürünü kanunlar, peygamber yerini patron almış ve şehevi arzular Put; para, tanrı olmuştur. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 55) "Kimi zaman bir 'Hizmetçi Tanrı' düşlemiş insanlar. Alaaddin'in sihirli lambasına elini sürer sürmez ortaya çıkan ve "başüstüne" deyip istenen her şeyi hemen yerine getiren cin örneği, zor zamanlarda insanı rahatlatan, yardıma koşan, "gel" deyince gelen, "git" deyince giden bir 'hizmetçi tanrı.' Düşledikleri bu 'hizmetçi tanrı, istediklerini yapmayınca küsmüşler ya da kafaları kızıp ateist olmuşlar. Türkiye'de aydınlar da, "göklerde oturan büyükbaba" şeklinde hayal ettikleri Tanrıyı çok fazla bir inanç krizi yaşamadan inkar edebilmiştir. Kimi ateistler de ortam ve materyalist eğitim süreci sonucu ateist olmuştur. Oruç Aruoba: "Bir tanrıya inanmıyorum. Ailem Kemalist, ama dindar bir aileydi. Bir cumhuriyet ailesi çocuğu olarak, gerekli ölçüde 'dinsel terbiye de' gördüm. 'Kulhuvallahu ehad"i ezbere bilirdim. Belli bir yaşa kadar 'bayram namazlarına' gittim. Daha sonra koleje devam ettim. Ortalarda bir yerde din bitti ve tanrıya inanmamaya başladım. Gördüğüm eğitim 'Batı eğitimiydi.' Ankara Kolejini bitirdim. Müspet ilim denileni öteberiden okuduk. Bir noktada belki tanrının varlığının gereği kalmadı." (Yalçın Çetinkaya, İzlenim Dergisi, 1993) Bir dönem de, Türk aydınları özel olarak materyalist bir bakış açısı ile yetiştirilmişlerdir: "Can Yücel: 'Ben baştan beri ateistim. Nedeni de 'yetiştiğim dönemin' özelliğinden kaynaklanıyor. Bir bakıma da 'ateist genel politikanın en ateşli olduğu zamanlarda' geçti çocukluğum ve gençliğim.' derken, Çetin Altan'da: 'Benim kuşağımdaki insanlar inançsız olarak yetiştirildi. Yani kendi tercihleri ile inançsız olmadılar.' demektedirler." (İzlenim Dergisi, Aralık 1992) D. Mehmet Doğan, bir dönem Türkiye'de 'totaliter komünist yönetimlere benzer din aleyhtarı bir 'ateizm propagandası' yapıldığını" (Yörünge, 13-20 Ocak 1991, 11. Sayı, s. 5) ve Prof. İhsan Süreyye Sırma, "1940'lı yıllarda okullarda İslam düşmanı ve dinsiz yetiştirildiğini" (A. Demircan, İ. S. Sırma Kitabı, s. 55, 74, 106, 243) söylerken, Süleyman Arif Emre de ülkemizde "laiklik adı altında ateistliğin zorla uygulanmaya koyulmak istendiğini" ifade etmektedir." (Yörünge, 19-26 Haziran 1994, 181. Sayı, s. 7; Benzer yorum için: Süleyman Arif Emre, Yörünge, 10-17 Temmuz 1994, 184. Sayı, s. 15) Sonradan Müslüman olan ressam Jean-Pierre Quenson, "Fransa'da laisizm, ateizmle pratikte eşitlenmiş bir yaşam biçimi öngörmekte" (Gerçek Hayat, 5 Kasım 2004, 211. Sayı, s. 31) derken, Abdullah Altay'da "Türkiye'de laiklik anlayışı, inananları hançerleyen Stalinist bir renge bürünerek ateizm oluyor" (Abdullah Altay, Cuma, 16-22 Kasım 1990, 1. Cilt, 21. Sayı, s. 31) ve Necmettin Erbakan da, "Laiklik ülkemizde İslam düşmanlığı olarak uygulandı." (N. Erbakan, Davam, s. 178) şeklinde yorum yapmaktadırlar. Öğretmen Mehmet Mustuk'un Adana Düziçi Köy Enstitüsü'nde okurken şahit olduğu ahlaksızlık, dinsizlik ile ilgili anıları da (Yeniden Milli Mücadele, Röportaj, 4 Mayıs 1971, 2. Cilt, 66. Sayı, s. 12) bu görüşü doğrulamaktadır. "Hürriyet şairi olarak tanıtılan

Tevfik Fikret de bugünün dinsiz neslinin o günkü şartlarda babalığını yapan bir ateist ruha sahip bir kişi idi. Tesirleri de uzun süre ülkemizde hissedilmiştir." (Abdülhalim Polatoğlu, Sebil, 29.10.1979, 4. Cilt, sayı: 199, s 11) "Kıblesi olmayan bir toplumun evlatlarının kıblesi artık Batı olmuştur. Ama sorun şuradaki, Batının da kıblesi yoktur." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 43) Nokta dergisi 22 Mart 1987 tarihli sayısında 'Tanrısızlar artık özgürlük istiyorlar' derken, bir zamanların ünlü sosyalistlerinden Çetin Altan da şu gerçeğin altını çizmektedir: "Türkiye'de ateizm yoktur, paganlar (doğaya tapan) vardır." Sosyolog ilahiyatçı Ali Bulaç da benzer bir değerlendirme yapar: "Ateistler, ateizm denen bir dine inanıyorlar. Bizde ateizm, daha çok 'dehri'liğe (doğayı ve zamanı kutsayanlara) karşılık gelir." (İktibas Dergisi, 1 Haziran 1984, 4. Cilt, 83. Sayı, s. 38-39) Ateistlerin İslam'a karşı olan düşmanca yaklaşımını ise strateji uzmanı Ferruh Sezgin, 'Türkiye'de ateist irtica var.' (Anadolu Gençlik, Haziran 2005, 65. Sayı, s. 15-18) şeklinde özetler.

Ateist kilisesi açıldı. Ayin var, tanrı yok. Hristiyan kiliselerine çok benzer yapıda olan ateist kiliselerde şarkılar söyleniyor, alkış tutuluyor ve topluma faydalı işlere methiyeler düzülüyor. Bu oluşumun geleneksel kiliselerden tek eksiği ise 'tanrı.' Toplantıya katılanların ise şarkılar söyledikleri, bağış toplandığı, kahve ve kekleri paylaştıkları anlatılıyor. Ancak 'ateizmin bir din olmadığı' görüşünde olan ateistlerin bu oluşuma onay vermedikleri de ifade ediliyor." (Sözcü, 12 Kasım 2013) Ayrıca "Bu ateist çevre, ateist kilise taraftarlarını 'ateistliği yozlaştırmakla da' suçlamaktadır." (Genç Dergisi, Nisan 2013, 79. Sayı, s. 7) Aslında bozulma (!) tahmin edilenin de ötesindedir: "BBC'de yayınlanan "Dünya Allah hakkında ne düşünüyor?" adlı programda, 10 ayrı ülkede 10 bin kişi ile görüşülerek gerçekleştirilen araştırmada ateistlerin % 30'unun dua ettiğini ortaya çıkarmıştır." (Genç Yaklaşım, Eylül 2004, 1. Sayı, s. 5) Ülkemizde de durum farklı değildir: "Dini bütün ateistler!" (Milliyet, 30.11.2013) "Ateist gençlerin yüzde 61'i Allah'a inandığını belirtti. Kendisini 'ateist' olarak tanımlayanların yüzde 59'u düzenli oruç tutuyor, yüzde 13'ü düzenli beş vakit namaz kılıyor, yüzde 43'ü cuma namazına gidiyor." (SEKAM, Türkiye Gençlik Raporu, 29 Kasım 2013) Görüldüğü gibi "Din, insanlar için bir ihtiyaçtır." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 51) Eğer Tanrıya ibadet etmezsek, başka tanrılara ibadet etmemiz kaçınılmaz olur. Arzularımızın kölesi oluruz. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 68) "İnanmak ise sorumluluğu kabullenmektir." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 26) Bu sorumluluklardan kaçınmak isteyenler ateist olduklarını ilan etseler de aslında gerçekte; "Allah'a ibadet etmiyorsak, başka bir şeye tapıyoruzdur. Kendi nefsimize, arzularımıza veya gelip geçici maddi varlıklara." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 409, 415) Ayrıca "Dinin etkinliğinin olmadığı durumda insani olmak yerine ırki, milli, sınıfsal, siyasi yaklaşımlar ön plana çıkmaktadır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 92) "Allah'a ait sevgi boşluğumuz doğru şekilde doldurulmazsa, bu sevgi zamanla insanı sevdiği aciz varlığa karşı kul köle yapacaktır." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 65) Zaten tüm "İzm'ler de birer tanrıdır." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 34) İnsanlar siyasi otoriteleri ilahlaştırmaktadır. İnsana baktığımızda 3 türlü otorite kabul ettiğini görürüz: Kendi nefsini ilah edinir, siyasi otoriteyi ilah edinir veya kabul ettikleri 'dini otoriteleri' ilahlaştırırlar. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 160) Nietzsche, "Kendine göre bir 'insanüstü'den bahseder." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 30) Comte da "Hayatının sonlarına doğru bir çeşit insanlık dini kurmuştur." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 40) Ve en son gelinen noktada insan "Önce tapmak için kendine tanrılar icat eder ve ondan sonra da kendi bedensel dürtülerini Tanrı ilan eder." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 21) Halbuki "Dinin gönderiliş amacı, iradeler savaşına son vermek" (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 179) ve insanı fıtratına döndürmektir. Bu nedenle de Kur'an'da geçen (Bakara, 138) 'sıbgatullah' terkibini

Taberi, “Allah’ın insan fıtratına yerleştirdiği hak din” şeklinde yorumlamıştır. (Cami'u'l-Beyan, I/570-572. Ayrıca; Zemahşeri, I/97; Razi, IV/86-87; Reşid Rıza, Tefsirü'l-Menar, I/486; Elmalılı, Hak Dini, I/515-516)

Mutlak ateizmin imkansızlığı

Bütün insanların zihninde Tanrı kavramı vardır. Değişik kültür ve dinlerde böyle bir fikrin bulunması daha işin başında mutlak ateizm iddialarını boşa çıkartmaktadır. Tanrı’ya inanmadığını söyleyen insanlar zihinlerindeki bu kavrama Tanrı ismini vermek istememektedirler. Onlar da evrende hakim olan (ya da görünen düzenin arkasında yer alan) gizli bir gücün, sebebin, enerjinin, kozmik bilincin bulunduğunu ifade etmekte ve Tanrılık işlevi gören bir ilkenin, gücün veya açıklamanın arayışı içerisinde bulunmaktadırlar. Özellikle materyalistler, doğanın kendini Tanrı olarak (natüralizm) görmüşlerdir. Doğaya sonsuzluk, sınırsızlık, yaratıcılık, öncesizlik ve sonrasızlık gibi nitelikler atfetmekle ve bir şekilde onu kutsallaştırmakta, aşkın olmayan (maddi olan) varlıklara Tanrı gözüyle bakmaktadırlar. Hasta insanların ölümüyle Tanrı’yı suçlayan ateist bir ideolojinin üyesi, kendi ilkeleri uğruna çoluk-çocuk, genç-yaşlı, kadın-erkek demeden milyonlarca insanın acımasızca öldürülmesi ve sıkıntı çekmesine karşı sessiz kalmaktadır. David Hume: "Evrendeki gaye ve düzen bizi farkına varmadan ilk yaratıcının varlığını kabule götürmektedir." (D. Hume, Dialogues Concerning Natural Religion, s. 77) derken, Voltaire de ‘insan zihninde yaratıcı bir üstün varlık fikrinin daima yer aldığını’ ifade eder. (Voltaire, Philosophical Dictionary, s. 49- 58. Ayrıca, Voltaire, Öyküler, s. 19; Mario Livio, Tanrı Matematikçi mi? s. 133; Paul Kleinman, Felsefe 101, s. 220) Cemil Sena da, “Tanrı'sız bir ruh tüm yaşam dayanaklarını ve tinsel varlığının bilincini yitirmiş bir robottur” (Cemil Sena, Tanrı anlayışı, s. 586-609) demektedir. Issız bir adada yalnız başına kalmış bir insanın dahi, şayet sağlıklı bir yapıya sahipse, en azından zihninde yüce bir yaratıcıyı düşüneceği kesindir. Binlerce yıldır milyarlarca insanın birbirinden farklı zaman ve mekanlarda dahi olsa Tanrı’ya inanmaları bizlere bir mesaj vermektedir. Bütün insanlar gerek içgüdüsel ve gerekse zihinsel açıdan Tanrı inancına doğuştan yatkındırlar. (Paul Edwards, Common consent arguments for the existence of God, I/154) Hz. Muhammed bu düşünürlerden çok önce bu gerçeği ifade etmiştir: “Her doğan fıtrat üzere doğar.” (Buhari, Cenaiz, 80, 93; Müslim, Kader, 22-25)

“Biz bu dünyada hiçbir şeyi karşılık vererek almadık, her şey Rabbimizin bizlere olan merhametinden, cömertliğinden kaynaklanmaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 255) Allah bizlere, O’nun rehberliğinden uzaklaştıkça kalbi sıkıntılar vermektedir. Allah bizim cehenneme gitmemizi istememektedir. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 257) "Ateistlerin sıkıntılı ve acılı günlerinde Tanrı’nın gücünü itiraf ettikleri bilinmektedir. İnsanın zihni bir şartlanmışlık içine girmeden tabii olarak Tanrı'yı inkar etmesi mümkün değildir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 35-44) “Tanrı inancı fıtridir. Mutlu ve sağlıklı günlerinde tanrıyı inkar eden bir ateistin, sıkıntılı zamanlarında tanrıya sığınması da bunun bir delilidir.” (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 30) “Tanrı yokmuş gibi yaşamakla ateist kendisini özgürleştirdiğini düşünmektedir. Ateizmin bu türünde insanın kendine karşı dürüst olmaması ve kendi kendini kandırması söz konusudur. Çünkü inanma, insanın özünde mevcut yaradılıştan gelen bir duygudur. Ateistlerin tanrının var olmadığına ilişkin delil getirmeye duydukları ihtiyaç bile, tanrının var olduğunun güçlü bir delilidir.” (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 31, 33)

Ateizmin çürütülmesi

Kanıt Problemi: Ateistler kötülüklerin varlığı gibi bir iki konu hariç kendi iddiaları lehinde orijinal bir fikir ileri sürmemişlerdir. Lehlerinde birçok kanıt olmasına rağmen inananlar eleştirilebiliyorsa, ellerinde somut hiçbir kanıt bulunmayan ateistleri tenkit etmek daha kolay ve sıradan bir iş olacaktır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 81-85) Ayrıca Müminler de Tanrı inancını rasyonel yönü bulunan bir inanç olarak ortaya koymaktadırlar. (Mehmet Aydın, Allah’ın varlığına inanmanın akliliği, İslami araştırmalar dergisi, sayı, 2, s. 12-21; Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 8)

Bir insanın bu kanıtları öğrendikten sonra ateist olması mümkün değildir. Her şeye rağmen o kişi hâlâ ateizmine devam ediyorsa onda fikirden ziyade ideolojinin ağır bastığı görülecektir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 88)

Kozmolojik delili: Bu delil hem Kindi ve Gazali kullanmıştır hem de antropi yasası ve Bing Bang teorisi verilerinden hareketle savunulmaktadır. Evren ve evrendeki olguların açıklanması üzerine bina edilen bir delildir. Yasaların varlığı delili: Farklı alanlarda aynı yasaların geçerli oluşuna dikkat çeker. Evrenin keşfedildiği delili: Evrenin insan tarafından keşfedilmesinin ancak Allah tarafından evrenin böylesine keşfedilebilir bir yapıda oluşturulması ile açıklanabileceğini ifade eden delildir. Evrenin potansiyeli delili: Evrende var olan her şey, evrene konan potansiyelin bir neticesidir. Yasaların ve sabitlerin hassas ayarı delili: Yasalar, çok hassas ölçülerle canlılığı ortaya çıkaracak şekilde yaratılmıştır. Bu delil, evrenin her yerinde aynı iradenin geçerli olduğunu gösterir. Fiziki olguların hassas ayarı delili: Evrenin, başlangıçtan milyonlarca yıl sonra ortaya çıkacak canlılığa göre hassas ayarlarla düzenlenmesi kastedilir. Canlıların tasarımı delili: Bu delille milyonlarca canlı türü, Allah'ın varlığını gösteren bir delilin parçası olarak sunulur. Allah, canlıların korunmasından beslenmesine kadar ihtiyaçlarını tüm ayrıntılarıyla karşılamıştır. Doğal Arzular delili: Arzularımızın bir yaratıcıya yöneltecek şekilde oluşturulduğunu ortaya koyan bir delildir. Doğuştan ahlak delili: Ahlakiliğin doğuştan bir özelliğimiz olmasından hareketle, bu özelliğimizin Allah tarafından bize yerleştirilmiş olduğunu ortaya koyan bir delildir. Akıl Delili: İnsanlardaki akıl yürütme özelliğinin var olmasının Allah'ın bu özelliği vermesi sonucu olduğunu ifade eden delildir. İrade Delili: İradenin, irade sahibi olan Allah tarafından verilmiş olduğunu dile getiren delildir. Bilinç ve Benlik delili: Bilinçsiz maddeden bilinç sahibi insanın çıkarıldığını görmekteyiz. Bunu gerçekleştiren bir güç vardır. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 24-31)

Âlem Delili (Kozmolojik Kanıt): Evrenden hareketle, onun bir yaratıcısı olduğu fikrine ulaşmaya en genel ifade ile doğal teoloji diyebiliriz. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 135) Doğadan hareketle var olan bir yaratıcı fikrine ulaşmaya teizm (doğal teoloji) denir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 189) Kozmolojik kanıt, evrenin varlığından yola çıkarak yaratıcının varlığına gitmekte ve bizlere olup biten her şeyin arkasında bir Tanrı'nın bulunması gerektiğini söylemektedir. Evren kendi başına var olamaz bir nesneler yığınıdır. Sonradan var olmuştur. Evreni var kılan ve ona hayat veren bir üstün yaratıcı olmalıdır ki, O da Tanrı'dır. Evren dahil bütün sonlu varlıklar var olmalarını kendileri dışındaki bir varlığa borçludur. Evrenin var olması da, zorunlu varlığın yani Tanrı'nın varlığının kanıtıdır. Kozmolojik kanıt ikinci olarak evrendeki hareket ve değişmenin nedenini araştırarak Tanrı'ya varmaktadır: Nesnelerin hareketliliği ve değişik biçimler almaları kendiliğinden oluşamaz. Dolayısıyla evrendeki hareketin ve değişmenin arkasında, onlara bu gücü veren bir Tanrı olmalıdır. Yaşamı var kılan Tanrı bizlere en uygun şartlarda ve ortamda hayat imkanını sunmuş, gerek kendi vücudumuzu ve gerekse çevremizi bu yaşama hizmet için mükemmel bir şekilde düzenlemiştir. Kozmolojik kanıt üçüncü olarak evrenin sonlu olmasından hareketle sonsuz olan bir varlığa işaret eder. Herhangi bir zaman dilimi içerisinde var olan ve bir süre sonra yokluğa mahkum olan nesneler gerçek varlıklarını kendileri dışındaki bir varlığa borçludurlar. Dolayısıyla nesneler dünyası içerisinde bulunmayan, onlar gibi belli bir zaman diliminde var olup yok olmayacak aşkın ve sonsuz bir varlığa gereksinim vardır. Bu varlık da Tanrı'dır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 93-97) Ateistlere göre ilk çağlarda çok tanrıcı olan ve putlara tapan insan daha sonra tek Tanrı inancına yönelmiştir. Halbuki İbrahim Peygamber'in de gösterdiği gibi, aşkın bir Tanrı inancı insanlığın ilk gününden beri var olmuştur. Tanrı, evreni yaratmakla kalmamış işleyiş ve kanunlarını da belirlemiştir. Yaratılan o kadar mükemmeldir ki, bazı ateistler yaratılana tanrı özelliği atfetmiş, tabiatı yaratıcı ilan etmiştir. Hatta "Tabiat ana verdi, tabiat bahşetti" gibi kavramları gündelik

hayatta normalmiş gibi kullanabilmektedirler! İnsan böyle muazzam bir manzara karşısında "şans" ve "rastlantı" gibi kavramları tekrar gözden geçirme ihtiyacını hissetmelidir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 98-101)

Varlık Delili (Ontolojik Kanıt): İnsanlık tarihi boyunca genel bir tanrı kavramı evrensel olarak daima vardır. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 28, 34) Çiçero şöyle söylemektedir: "Tanrı fikrini doğuştan insan ruhuna yerleştiren, yine Tanrıdır." (Marcus Tullius Cicero, Tanrıların Doğası, s. 44,177; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 47) Descartes, 'Ben tanrıyı düşündüğüm için o var değildir. O var olduğu için, ben onu düşünüyorum' diyerek ontolojik delili özetlemiştir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 50) Ona göre zihnimizdeki en mükemmel varlık fikrinin bulunması Tanrı'nın varlığının bir ispatıdır. Var olmayan bir şeyin içimizde doğması ve bizlerin de onu düşünmesi imkansızdır. İnsanın iç dünyasının sesine kulak vermeden ve doğadan da ders almadan Tanrı'nın var olmadığını iddia etmesi mantıksız ve sağlıksız bir karar olacaktır. Böyle bir kavram gerçekten temelsiz ve asılsız olsaydı insanlık tarafından asırlar öncesinden terkedilmesi, unutulması gerekirdi. Ontolojik kanıt bir anlamda mutlak ateizmin de olamayacağını kanıtlamaktadır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 89-93) Ayrıca Descartes'a göre Tanrı'nın yokluğunu düşünmek mümkün değildir. (Descartes, A Discourse on Method, s. 120-126)

Nizam ve Gaye Delili (Teleolojik Kanıt): Nizam delili, gök cisimlerinin düzenli hareketlerinden onu düzenleyene ulaşma şeklinde özetlenebilir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 45) Aristo şöyle der: "Her ne ki sanat ve zeka eseridir, bilinmelidir ki o bir yaratıcının ürünüdür." (Ali Fuat Başgil, Din ve laiklik, s. 30) Âlemde bir düzen vardır ve herkes bu düzenin farkındadır. Bu düzen bizlere her şeyin arkasındaki bir düzenleyicinin varlığını haber vermektedir. Bir şairin şiiriyle, ressamın resmiyle ya da mimarın eseriyle duygulanan İnsan, Tanrı'nın sanatı karşısında da heyecanını gizlememiş ve daima hayranlığını ifade etmiştir. Bütün varlıkların insan için uygun tarzda düzenlenmesi de evrenin kendi başına ve tesadüfen oluşamayacağına işaret etmektedir. Düşünebilen, konuşabilen, akledebilen, hayal gücü olan, sevebilen, hisseden ve duygulanabilen yapısıyla insan yaratıcının en büyük eseridir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 102-109)

Kötülük problemi ve ateizm: Karşılaşılan kötülüklerin çoğunluğu insan unsurundan kaynaklanmaktadır. En büyük kötülükleri yapan yine insanın kendisi olmuştur. Hemcinsini öldüren, ona zulmeden, malını çalan, çocuklarını aç bırakan, bir diğerinin kalbini yaralayan insandan başkası değildir. Sonuç itibariyle kötülükler karşısında sorgulanması gereken öncelikle insanın kendisidir. Bazı ateistlerin yaptığı gibi olup bitenden Tanrı'yı sorumlu tutmak insanın kendi sorumsuzluğunun bir örneğidir. "Dünyaya gelen her insan fıtrat üzere doğar." (Buhari, Cenaiz, 79, 92; Müslim, Ḳader, 22-25) Bir çocuğun çevresinden etkilenmeden önce yalan söylememesi, hırsızlık yapmaması, doğruyu konuşması, kötü söz söylememesi gibi hususlar, bunun en güzel kanıtıdır. Başlangıçta tertemiz olan denizleri ve atmosferi kirleten de insanın kendisi olmuştur. İnsana 'özgür irade' verilirken, ona iyiliği ve güzelliği araması, buna karşın kötülükten iradesiyle kaçınması tavsiye edilmiştir. Tanrı, daima iyiliği istemektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 110-116) 'Kader' adlı yazımızda bu konunun ele alındığını hatırlatalım!

Hudus delili: Hudus delili, "Her sonradan yaratılan şeyin mutlaka bir yaratıcısının bulunduğu" şeklinde özetlenebilir. (DİA, Hudus maddesi; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 94) Âlem sürekli değişikliğe maruz kalır, çocukluk, gençlik ve yaşlılık gibi evren sürekli değişiklik gösteriyor, her değişiklik gösteren şey de sonradan var edilmiştir. O halde, âlemde sonradan var edilmiştir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 21)

Psikolojik delil (Dini Tecrübe Kanıtı): Aşk ve sevgi, sadakat ve vefa duygusu gibi özellikleri Tanrı insanın karakterine işlemiştir. İnsanın bunları başka yerden (doğadan) alması mümkün

değildir. İçimizdeki ulvi ve ahlaki duyguların da bir kaynağı olmalıdır. Bu kaynak da Tanrı'nın bizzat kendisidir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 117-120)

Ahlak Delili: İçimizdeki vicdan, merhamet, sadakat, şefkat, vefa ve acıma duygusu Tanrı'nın kalbimize yerleştirdiği ve doğamıza nakşettiği işaretler olmuştur. Yeri ve zamanı geldiğinde bu değerler uğruna insanların varlığını, canını ve malını dahi tehlikeye atması, pek çok şeyden vazgeçmesi ondaki Tanrı inancının göstergesidir. İnsan sadece biyolojik ihtiyaçları için yaşamaz. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 122-123) Dawkins'in dindarların arasında yaşamak istemesi gibi, İslam düşmanlığı ile ünlü Ernest Renan'ın şu sözleri de vicdanında kalan kırıntıların ifadesidir: "İslamiyet'in, din olmak itibariyle güzel yönleri vardır. Her ne vakit bir camiye girsem, şiddetli bir 'vicdan heyecanından', onu da söyleyeyim mi, Müslüman olmadığım için bir tür üzüntü duyuyorum." (Renan, L'Islamisme et la Science, s. 19; İslam ve bilim, s. 9; Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 53; Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 112)

Çağımızdaki ateist görüşlerin çıkmazları

Modern Ön Yargılar: XX. yüzyılın başında rüzgar gibi esen ve ortalığı kasıp kavuran pozitivist hareket asrımızın ikinci yarısında hızını kaybetmiştir. Çağımızda etkili olan ateist düşünürler Comte, Feuerbach, Marx, Freud, Nietzche ve Sartre'dır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 125-129)

Comte'un Pozitivizmi: Pozivitizm, Bilimi tek geçerli bir bilgi türü olarak gören bir anlayıştır. Sonuçta pozitivizmin dinle ilgili iddialarının yanlışlığı görülmüş, inançsızlıkla ilgili beklentileri de boşa çıkmıştır. Fransız filozofu Auguste Comte, Tanrı inancının ortadan kalkacağı bir dönem olacağını iddia etmişti. (Şafak Ural, Pozitivist Felsefe, s. 19-20) Dinlerin tarih sahnesinden silineceği şeklinde ki kehaneti de tutmamıştır. (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 45) Günümüzde din olgusu ve Tanrı inancı devam etmektedir. Dolayısıyla günümüze kadar yaşamış olsaydı gördüğü manzara karşısında Comte'un dahi hayal kırıklığına uğrayacağı muhakkak idi. Nitekim yüzyılımızda dinden uzaklaşan ya da bir şekilde onunla savaşan (komünist) toplulukların ne duruma geldikleri ve neler yapabildikleri, dünyamızı ne şekilde cehenneme çevirdikleri gayet iyi bilinmektedir. Comte'un, 'teolojik/mitolojik, metafizik ve pozitivist evreler' dediği (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 44) şeylerin insanlığın ortak tecrübesi olduğunu görememiştir. Çok eski yıllarda dahi yüksek medeniyetler kurulmuş, bilimsel çalışmalar, felsefi eserler ortaya konmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 130-134) Alain de Botton: "Modern ateizmin başlıca yanılgısı, dinlerin pek çok yönünün geçerliliğini korumasını görmezden gelmektir." (H. Kübra Ergin, Yüzakı, Aralık 2013, 106. Sayı, s. 16) derken Müslüman olan Fransız Komünist Partisi yöneticisi düşünür ve yazar R. Garaudy ise "Pozitivizmin en büyük sorununun bilimcilik ile bilimin karıştırılması meselesi olduğunu" (Mehmet Sulhan, Roger Garaudy'nin din felsefesi, s. 177) ifade etmektedir.

Feuerbach'ın Antropolojik Ateizmi: Feuerbach, Hristiyanlığın Tanrı imajının etkisinde kalarak Tanrı kavramıyla insan doğası arasında bir ilişki kurmuştur. Feuerbach'a göre Tanrı kavramı insanın kendi doğasını dışarıya yansıtması sonucu oluşmuştur. Ona göre esas olan insanın kendisi ve kendi varlığıdır. (Ludwig Feuerbach, The Esence of Chritianity, s. 5-30) Feuerbach'ın aksine pek çok filozof Tanrı inancının insanın doğasında bulunduğunu ve bunu doğuştan getirdiğini iddia etmiştir. İslam dininde zaten Tanrı'nın nitelikleriyle, insanın özellikleri arasında bir uçurum bulunmaktadır. İslam'da başka dinlerde olduğu gibi yarı ilahi bir kişiden söz edilmez. İslam dininde ne Tanrılaştırılmış varlıklar ne günahsız azizler ne ruhban sınıfı ve ne de kilise gibi tanrısal kurumlar mevcuttur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 135-138)

Karl Marx'ın Sosyopolitik Ateizmi: Marx'ın din eleştirisi, onun dünya görüşünün bir parçası olarak önem kazanmaktadır. Bir anlamda ateist olmak Marxist olmanın getirdiği ve gerektirdiği bir durum haline gelmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 139) Marxizm, Batı'nın kendi bünyesinde oluşturduğu kapitalist sisteme karşı bir reaksiyondur. O, gördüğü problemler karşısında siyasi ve ekonomik yapıyı yeniden düzenlemek istemiştir. Marx, insanlık tecrübesini bir tek teoriyle izah etmeye kalkışmış ve insanın bütün ideallerini, karakterini onun maddi yapısına indirgemiştir. Marxizme göre Tanrı'nın yok olduğunu söylemek, Proletarya (emekçi) tarafında yer almak ve onların lehinde çalışmak olacaktır. Marx sonuçta pek çok unutulmaz acıların yaşanmasına neden olmuştur. İdeal bir İslam toplumunun kapitalist bir toplum olmayacağı herkesin malumudur. Marxizm yok iken ezilen, mağdur olan ve bir şekilde ıstırap çeken insanların yardımına en başta din koşmuş ve burjuvaya, zalimlere karşı onların haklarını savunmuş ve acılarını dindirmiştir. Günümüzün olağanüstü zor şartlarında dahi pek çok insan için din, bir moral ve motivasyon kaynağı olmaya devam etmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 143) Batı ve Batı kültürü insanlık için genel geçer bir örnek değildir. Marxist tarih anlayışıyla hareket edenler İslamiyet'in evrenselliğini, aşkınlığını (vahiy boyutunu) ve ahlak anlayışını gölgelemiş, putperestliğe ve zulme karşıtlığını ve adaletin yanında yer alışını görmezlikten gelmiştir. Ayrıca evrim teorisi ile ırkçılık ve faşizm de ilerlemiştir. Marx'ın görüşleri de, arkasında yılgınlık, hayal kırıklığı, üzüntü, hatta gözyaşı bırakarak kendi kabuğuna çekilmiş (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 144-146) ve insanlığa kurtuluş reçetesi gibi sunulan Marksist felsefe çoktan iflas etmiştir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 166)

Freud'ün Psikanalitik Ateizmi: Freud sahasının dışına çıkarak dini konularda birtakım yanlış hükümlere varmıştır. Freud'a göre Tanrı fikri insanın, çocukluk döneminde karşı karşıya kalmış olduğu zorluk ve felaketler karşısında geliştirdiği zihinsel bir savunma sisteminden kaynaklanmıştır. (S. Freud, Totem and Taboo, s. 147-151) Bir insan olarak Freud'un kokain bağımlısı olmasının yanında, duygusal ve bunalımlı bir kişiliğe sahip olması (Pierre Debray, Freud Skolastiği, s. IX-XI) fikirlerinin doğruluğu hakkında da çevresindekileri ciddi tereddütlere sevk etmiştir. Freud'ün Tanrı'ya inanma ile çocukluk devresi arasında kurmuş olduğu ilişkinin tersine çevrilmesi ve ateizmin aleyhinde kullanılması da mümkündür. Ayrıca milyarlarca zeki ve sağlıklı insanın hâlâ Tanrı'nın varlığına inanması ve inanmaya da devam etmesi konunun o kadar basit olmadığını da göstermektedir. Freud dinle ilgili değerlendirmelerinde totem, tabu ve fetiş gibi kavramları gündeme getirmiştir. Halbuki İslamiyet daha ilk günlerinde kendine en büyük hedef olarak putperestliği, ilkel inançları, hurafeciliği ve büyücülüğü seçmiş ve olanca gücüyle bunların hâkim olduğu Arap geleneğini yıkmaya çalışmıştır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 147-150) Tanrı inancı, yaşamının sevinçli ve kederli bütün dönemlerinde insanı ayakta tutmakta ve insanın dengesini kaybetmesine engel olmaktadır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 151) Yine "Freud'çu psikanalizme göre anne, baba, vatan ve Allah sevgisi gibi yüksek değerlere kaynaklık eden de cinsellik ve korku duygusudur." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 55) "Freud'e göre çocuklar, birçok cinsi sapıklık modellerini peş peşe sıralayan komple sapıktırlar. Elbette bu hastalıklı isteklerini toplum baskısı altında doyuramazlar. Onları şuur altına iterler ve böylece bir takım iç çatışmalar başlar. İşte Freud'a göre ruh hastalıklarının tek sebebi budur. "Psikanaliz" ile şuur altının derinliklerine inilmeli, doyurulmamış sapık arzular bulunmalı ve "kabul edilebilir hale" getirilip tekrar sunulmalıdır." (İrfan Özfatura, Türkiye, 18 Kasım 2003) "Psikanaliz yöntemine göre, insanın davranışlarına yön veren onun bilinçaltındaki cinsellik ve korku duygusudur. Tanrı inancı, hakikatte var olmayan hastalıklı bir durumdur." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 29) "Yüce değerleri cinselliğe indirgemek, hastalıklı bir zihnin ürünüdür. Ona göre bilim geliştikçe dini ihtiyaç da kalmayacaktır. Freud, hastalıklı bireyleri incelemiş ve ulaştığı sonuçları yanlış biçimde sağlıklı insanlara tatbik etmiştir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 56, 57) "Freud'un ruh teorisi, Newton mekaniğinin ilkelerini rehber almıştı. Öğrencisi Jung'un yaşadığı pek çok kişisel dini tecrübe ise, onu hayattaki manevi boyutun

gerekliliğine inandırmıştır. O, gerçek maneviyatı insan ruhunun bütünleyici bir parçası olarak gördü. Sonunda da, Freud'un gözde öğrencilerden biri ve psikanalizin veliahtı olarak düşünülen Carl Gustav Jung, hocasını terk edip gitti." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası s.208, 410, 412)

Nietzche ve Sartre'ın Varoluşçu Ateizmi: "Tanrı öldü. O'nu biz öldürdük" diyen Nietzsche, bunun sonunda insanın özgürlüğünü ve onurunu yeniden kazanacağını ve kendi özünü yine kendisinin belirleyeceğini ifade etmiştir. Nietzche'den büyük çapta etkilenen Sartre da insanın özgürlüğü için Tanrı'nın yok olması gerektiğini öne sürmüştür. Her iki düşünürün iddiaları Tanrı'nın varlığını çürütmekten ziyade, onun ahlaki açıdan var olmaması gerektiği gibi bir ön kabulle yola çıktıklarını göstermektedir. Her iki düşünürün de reddettiği Tanrı İslamiyet'in Tanrı'sı değildir. Görünen o ki, bu düşünürler daha çok Hristiyanlıkla hesaplaşmaktadırlar. Bu kişiler Tanrı'nın (İsa) trajik bir biçimde çarmıha gerildiği, insanların günahkâr doğduğu ve kiliseye gidip vaftiz olmadıkça aklanamadığı, insanların günah işlediğinde (Ortaçağ'da görüldüğü gibi) acımasızca ateşe atıldığı bir kültürde yetişmişlerdir. Projelerini ve ideallerini de evrensel bir norm olarak düşünmemek gerekir. Ateistlerin iddiasının aksine dinin (İslamiyetin) ahlak konusunda olumsuz bir rolü bulunmamaktadır. Ateistlerin ileri sürdüğü özgürlük ideali de sorumsuzluk, kuralsızlık, dağınıklık ve kaos istemiyle eş anlamlıdır. İslam peygamberi görevinin birinci derecede ahlakı mükemmelleştirmek olduğunu belirtmiştir. (Muvatta, I-II, Hüsnul Hulk, 8) Dolayısı ile insanların kişisel zaaflarından kaynaklanan olumsuzlukların Tanrı'dan kaynaklandığını düşünmek ve dini eleştirmek büyük bir haksızlıktır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 152-156)

İdeolojik ateizm

Bilimsel (Materyalist) Ateizm Dayatması: Sovyetler Birliği döneminde Marxist ve Leninist dünya görüşü "bilimsel ateizm" adıyla eğitim ve öğretimde zorunlu bir ders olarak okutulmuş ve dinin ortadan kalkması için yoğun mücadele verilmiştir. Dini inançlar, kurumlar, ibadetler, törenler yasaklanmıştır. Diyalektik materyalizm, evrenin kendi başına var olduğunu, şuurun da maddeden sonra geldiğini ileri sürmüştür. Materyalizm, şekilsiz bir maddeden bugünkü evrenin nasıl meydana geldiğini izah edememiş, insanın yaşamıyla, psikolojisiyle, inançlarıyla, etik değerleriyle, düşünce gücü ve arzularıyla ilgili olarak sistemli bir felsefe üretememiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 157-160)

Bilimsel Ateizm Çarpıtması ve İslam'ın Evrenselliği: Bilimsel (materyalist) ateizm, İslamiyet'in yıkmaya çalıştığı eski putperest toplumun sömürü, mal hırsı, kabilecilik, büyücülük, kan davası, fetişizm gibi alışkanlıklarını İslam'a mal etmeye çalışmıştır. Ateistler tarihte cereyan eden ve hiçbir zaman Hz. Peygamberin onaylamayacağı siyasi, coğrafi ve ticari kavgaları İslam'ın kendisi olarak takdim etmeye çalışmaktadır. Marxist ateistler ayrıca Hz. Muhammed'in çevresinden ve eski dinlerden etkilendiğini de iddia etmişlerdir. Bununla da kalmamış, İslamiyet'in gelişmeye, düşünceye ve tartışmaya karşı olduğu yalanını yaymışlardır. İslamiyet'in ilahi kaynaklı olamayacağını ve Mekke toplumunun bu dini ortaya çıkardığını iddia etmişlerdir. Halbuki Hz. Peygamber'e baktığımızda, O'nun gerek şahsiyetinin gerekse getirdiği mesajın, Mekke toplumunun ve o toplumda yaşayan sıradan bir insanın önceliklerinden olmayan, aksine onların mevcut değerlerini alt üst eden ve kökünden kazıyan inançlar olduğu rahatlıkla gözükecektir. Hz. Peygamber'in tebliğ ettiği düşüncelere baktığımızda o dönemde hâkim olan inançlardan bir eser görmemekteyiz. O, putperestlikle, teslis (üçleme) anlayışıyla, ruhbanlıkla, İsa'yı Tanrı'nın oğlu olarak görmeleriyle ve enkarnasyonla ciddi bir şekilde zıtlaşmış ve onları kabul etmemiştir. Halbuki ateistlere göre Peygamber'in onlardan etkilenmesi gerekirdi. Hz. Musa, Hz. İsa veya Hz. Muhammed başta olma üzere tarihteki hiçbir peygamber kendi başına yeni bir din getirmemiş, hepsi de, tek Tanrı'nın varlığını insanlara haber veren ve ondan başka tapılacak, kutsanacak ya da

ilahlaştırılacak herhangi bir varlığın bulunmadığını öğreten dinin elçileri olmuşlardır. Yine bu peygamberlerin hiçbirisi insanlardan kendilerini kutsamalarını veya kendilerine tapınmalarını istememiş, aksine hepsi gerçek Tanrı'nın sadece yaratıcı Allah olduğunu öğretmiştir. Özünde bir olan fakat günümüzde bozulduğu için inanç esasları farklı yorumlanan bütün ilahi dinler kaynak itibariyle bir olup aynı Tanrı'nın göndermiş olduğu dinlerdir. Peygamberler kendilerini aynı halkanın devamı olarak görmüş ve birbirlerini destekleyici şeyler söylemişlerdir. Mevcut sosyal yapının peygamberleri ortaya çıkarması ve onları etkilemesi bir tarafa, peygamberler o toplumu yeniden yapılandırmak ve değiştirmek için gelmişlerdir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 161-166) Materyalist ya da Marxist bir ateizm anlayışında insanlar sadece materyalist bir ateist olma özgürlüğüne (ya da zorunluluğuna) sahiptir. Materyalist bir ateizmin hâkim olduğu yerlerde insanların bırakınız dinsizliği reddetmeyi, ateizmi eleştirme özgürlükleri dahi bulunmamaktadır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s.167-170)

Ateizm ve İslam gerçeği

"İmandan önceki son safha olan tanrıtanımazlık" (Müslüman olmadan önce Fransız Komünist Partisi liderlerinden Roger Garaudy'nin 'Hatıraları', s.179) eşiğini aşmak, İslam ile buluşmaya da ilk adımı atmak anlamına gelmektedir.

İslam dininde inanç özgürlüğü çok geniş bir biçimde uygulanmıştır. Ancak bununla birlikte İslamiyet'in taviz vermediği ve kesinlikle rıza göstermediği konular da bulunmaktadır. Bunlardan biri putperestliktir. Bir diğeri de insanlar arasında görülen zulüm, katliam, soykırım, tecavüz, işkence, haksızlık, ayrımcılık ve sömürü gibi insanlık dışı fiillerdir. Kur'an, adaletin, eşitliğin, erdemin ve sevginin yaygınlaşmasını talep etmiştir. Zaten onu anlamlı kılan, farklı dilde, dinde, renkte ve coğrafyadaki binlerce insanın, özellikle ezilmiş, sömürülmüş, yurtlarından sürülmüş, hor görülmüş ve haksızlığa uğramış kişilerin gönlünde yer almasını sağlayan şey de, İslam'ın bu evrensel değerleri olmuştur. İslam bizzat anlamı ve içeriği ile de bir barış dinidir. Ateizmin eleştirilerinin temelinde teorik kaygılardan ziyade ideolojik ön yargılar ve saplantılar görülmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 173-176)

İnsanlığa hitap eden din (İslamiyet) ateistlerin düşündüğünün aksine ne bir ideoloji, ne sadece ekonomik ve politik bir yapı, ne de felsefi bir dünya görüşüdür. O evreni ve canlıları kucaklayan, bütün insanları insan olmak bakımından hoşgörüyle karşılayan, onları dili, rengi, kültürü, sosyal statüsü, ekonomik durumu, cinsiyeti, ırkı ya da geçmişiyle yargılamayan, tek Tanrı inancını savunan, putperestliği yıkan ve yeryüzünde adaleti amaçlayan engin bir inanç sistemi ve hayat düzenidir. Bu anlamda İslamiyet, herhangi bir teorisyenin zihnine sığacak kadar dar olmadığı gibi, bütün varlığa, tarihe, toplumsal yapıya ve insanlığa ideolojilerin yaptığı gibi tek bir ilkeyle yaklaşacak kadar da sığ bir bakış açısı da değildir. Sosyal alanda toplum ve fert dengesini gözeten İslamiyet, adaleti, çalışmayı, ticareti, dürüst yollarla para kazanmayı teşvik etmiş; aldatmayı, yalanı, sömürüyü ve borçluyu ezmeyi ise şiddetle yasaklamıştır. İslamiyet her türlü egoizmi ve ırkçılığı ve bu amaçlarla öldürmeyi ve zulmetmeyi reddetmiş, bir başkasının canına, malına, ailesine, inancına ve özel yaşamına müdahale edilmesini de yasaklamıştır. Hristiyanlıkta görüldüğü gibi ruhban sınıfına da (klerikal yapılanma) imkân tanımamıştır. İslamiyet gerek bireysel, gerek toplumsal ve gerekse evrensel açılardan mutluluğun temini yönünde ilkeler ortaya koymuş, niçin var olunduğu ve nereye gidileceğine dair getirmiş olduğu açıklamalarla insanlara bir vizyon sunmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 177-178) Ateizmin ise insanlara bir vizyon sunması ve varlık âlemiyle ilgili tatmin edici açıklamalar getirmesi bugüne kadar mümkün olmamıştır. Ateizm, sistemli ve ahenkli bir dünya görüşü ortaya koymak yerine dine ve Tanrı inancına karşı eleştirel bir tutum takınmakla yetinmiştir. Ortaya yeni bir şey koyamadığı gibi insanların ufkunu açacak, onlara ümit verecek

ve geleceği aydınlatacak bir sistem de sunamamıştır. Her şeye rağmen İslamiyet bütün sadeliği ve çekiciliği ile insanlığın önünde durmaktadır. Geleneğin bizlere sunduğu İslam'la, kaynakların bizlere anlattığı İslam arasındaki farkı hissedip, kaynaklardaki İslam'a ulaşınca birçok sorun zaten kendiliğinden hallolacaktır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 179-180) İnsanı inançsızlığa götüren yolların temelinde bizatihi ateizmin kendi gücü değil, din adına sergilenen bilgisizlik, tutarsızlık, ikiyüzlülük ve gayri insani tavırlar yatmaktadır. XX. yüzyılda ateizm adına ortaya pek çok şey konmuş ama içeriğinin daha çok ideolojik bilim, ideolojik felsefe ve ideolojik ateizm olduğu görülmüştür. Bu söylemlerin temelinde de pozitivist ya da materyalist esintiler bulunmaktadır. Mutlak bir ateizmden söz etmek de imkansızdır. Bilimsel, rasyonel ya da mantıksal gibi kavramların ateizm adına kullanılması tamamıyla yanıltıcı ve çarpıtıcı bir durumdur. Ateistlerin, teizmin kanıtlarını eleştirmekten başka bir seçenekleri olmamıştır. Bunun yanında kendi bakış açılarını destekler ikna edici görüşler de ortaya koyamamışlardır. Henüz kanıtlanamayan ve kanıtlanması da mümkün olmayan teorilerinin etkisi ve gücü ise günümüzde oldukça zayıflamış, yaygınlığı da sona ermiştir. İddialarını yanlışlayan sayısız örnekler bulunduğu halde fikirlerinden vazgeçmemişler ve ideolojik kaygılardan ötürü bunları kutsallaştırmışlardır. Ateizmi ilke edinen ideolojiler kiliseyi aratmayacak derecede dogmatik, statik ve dayatmacı tavır sergilemişlerdir. Kendilerini ilmi, felsefi ve özgür düşünceli diye tanımlayan ideolojiler, insanlık tarihinin en dogma, en katı ve en yasakçı ekolleri haline gelmişlerdir. Bireylerin yaşamlarına, düşüncelerine, inançlarına, kısacası özgürlüklerine dahi ipotek koymuşlar, ideolojilerini XX. yüzyılın çağdaş dinleri haline getirilmişlerdir. Ancak kesin olan bir şey varsa, o da artık ateizmin bilimsellik, rasyonellik ya da özgürlük kılıfına bürünemeyeceğidir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 184-189)

"Ülkemizde kanıtsız ve kaynaksız konuşulan tek alan 'din' ve 'din'in kutsalları'dır. Kırılan potlar ve devrilen çamların verdiği zayiattan kimse kendini sorumlu hissetmemektedir. "Ah, şimdiki aklım olsaydı!" diye iç geçirip dövündüğümüz, dünkü aklımızla bugünkü aklımızın birbirini tutmadığı bir hayatta 'aklı kullanma kılavuzuna' şiddetle ihtiyaç vardır. Dinsel konuların artan bir hızla magazinleştirildiği bir ortamda bilgi kirlenmesinin olması da kaçınılmazdır. Dünyada her şey zıddıyla kaimdir. Hiç kimse başkası gibi düşünmek, inanmak ya da yaşamak zorunda değildir. Herkes hayatını kendi özgür iradesiyle yaşar ve sonucuna da katlanır. Din bir kültür, ahlak ise bilgi değildir. Din; yaşamın bizzat kendisidir. Din, ait olduğu kültürün yardımcı unsuru, ayrıntı öğesi değil özü ve omurgasıdır." (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 7-12) Aklı başında insanlar, ihtiyaç duydukları konu ne ise o konuda bir uzmana başvurur ve onun tavsiyelerine kulak verir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 165) "Resulullah'ı gören ve tanıyan yüz binlerce insan onun söylediklerinin doğruluğuna ikna olmuş, onun Allah'ın Resulü olduğuna inanmış ve alışageldikleri hayatı değiştirerek artık onun söylediği gibi yaşamaya başlamışlardır. Onları izleyenler de aynı yolda yürümüşlerdir. Biz salt aklımızla dünyayı da tam anlamıyor, varlıklar arasında bütüncül bir ilişki kuramıyor ve hep birbirimizden farklı şeyler söylüyoruz. İnsanların en zekilerinden olduğu iddia edilen filozoflar, bilinen tarihleri boyunca hep birbirlerini yanlışlayarak gelmiş, hakikat adına taş üstüne taş koyarak ilerlememişlerdir. Onların bu birbirlerini yalanlamaları dünyanın sonuna kadar da devam edecektir. Buna karşılık getirdikleri bilgilerle peygamberler, birbirlerini hep tamamlayarak gelmişlerdir. Hepsi öncekini, kendisinin selefi ve kardeşi olarak tanıtmıştır. Allah, insan gibi karmaşık bir makine, dünya gibi akıl almaz bir sistem yaratmış olsun ve bunların nasıl en verimli şekilde çalıştırılacağını öğretecek bir kitapçık ve bir teknisyen göndermesin, bu olacak şey değildir. (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 17.1.2016)

Din özellikle belli sanat dallarının inkişafında ve gelişmesinde başat bir role sahiptir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 206) Din, toplumun aynı düşünce ve davranışları benimseyerek ortak değerler etrafında birleşmesini sağlar. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 207) İslam dini insanları kabile, ırk, cinsiyet şeklinde bir takım ayrımlara tabi tutmaksızın üst bir ilke etrafında birleştirerek Hz.

Peygamberin önderliğinde bir araya getirmeyi amaç edinmiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 209) "Dindeki ahiret inancı ölüm korkusunu önler, sorumluluk bilinci ile hareket eden insanın ahlaki gelişimine katkıda bulunur. Ahiret inancı insandaki adalet duygusunu tatmin eden en güçlü inançtır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 213-214) Ahiret inancı acı ve zorluklarla başa çıkmada önemli bir teselli kaynağı olarak iş görür. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 216) İslam çevrenin bir emanet olduğu, gelecek nesillere en güzel şekilde aktarılması gerektiği düşüncesini hakim kılar, aşırı tüketim, israf, sömürü anlayışlarına karşı durur. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 219) İnsan ve kâinat yaratıcıya işaret eden ayetlerle doludur. Kur'an'da dikkat çekilen özellikler aslında günümüz insanlarının en fazla ihtiyaç duyduğu niteliklerdir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 225) Bütün insanlar ölüyorsa, hayatın 'gayesinin' zevk olmadığı ortaya çıkmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 200) Zaten ölmüşten korkanlar da aslında kendi günahlarından korkmaktadırlar. (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 120) "Dindar biriysen de hayatın tadını çıkarabilirsin. Ama yaratıcının izin verdiği sınırlar dahilinde. Halbuki insanlar, "hayatın tadını çıkarmak istiyorsan içki, kadın ve paraya sahip olmalısın" diye düşünürler." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 130) Dinin toplumsal yapıyı ayakta tuttuğu vurgulansa, dinin değeri daha iyi anlaşılır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 186) İslam, komünizmin toplum anlayışındaki eşitlikten daha onurlu bir davranış modeli sunar. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 192) İslam, insanları sosyal sınıflardan ziyade kardeş olarak görür, bütün insanlığın tek bir atadan var olduğu üzerinde durur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 193) Komünizm de kapitalizm de insan fıtratına aykırı olan bir durumdur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 197) "Komünizm ve sosyalizm, partili bir azınlığa hizmet eder; kapitalizm ve liberalizm ise tröstler ve kartellere." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 25) Önce deizm ile başlayan Tanrı tasavvuru, daha sonraları ateizmle başka bir boyuta taşınmıştır. Ateist dünya görüşü hazcı, hedonist bir dünya görüşünün güç kazanmasına neden olmuştur. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 114) Kapitalizm ve komünizm insanı bir makine haline getirmiştir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 198) Ateistin tabusu, Das Kapital, Türlerin kökeni, Materyalizmdir. Kapitalist ruhun mihrabı ise, paradır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 200) Günümüz modernizminin Tanrıyı iptal edişinin sonucu olarak çağımız insanı için para, tüketim ve haz neredeyse çok tanrıcılığın değişik versiyonları olarak görülmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 206) Tanrıya inanç ortadan kaldırıldığında, insandaki kontrolsüz hırs ve haz duygusu ortaya çıkar ve her istediğini helal haram demeden gerçekleştirmeye çalışır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 87) Modernizm, emperyal bir anlayıştır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 73) "Dinin en önemli fonksiyonlarından biri, deruni boyut sayesinde şahsiyet gelişimi sağlamasıdır. Modernizm, insanlara bireyciliği verdi ancak şahsiyet kazandırma yollarını da birer birer ellerinden aldı. Çünkü şahsiyet gelişiminde ahlaki boyut, dahası insanlarla ilişki ve bu ilişkilerdeki fedakarlık oldukça önemli yer tutmaktadır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 185) İslam'ın mücadele ettiği "Mekkeliler, 600 yılında tarihin şahit olduğu ilk vahşi kapitalist sistemi kurmuşlar ve sistematik hale getirmişlerdi. Sistemin özü; borçlandır, faizlendir, borçluyu çaresiz bırak sonra da haczet idi. İslam, insanlar başka şeylere inanıp kendilerini kullandırmasınlar diye inen bir dindir. Allah'ın dininin kaynağı vahiy, muhatabı akıldır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 22) İslam, birikimi üretime dönüştürür ya da zekat vermek ve infakla, servetin toplumsal hayatta ihtiyaç sahiplerinin ekonomik anlamda güçlendirilmelerinde kullanımına yönelik teşvikte bulunur. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 47) "Kur'an, iyiyi tavsiye edip kötülükten sakındıran, canlı bir Allah bilincine sahip fertlerden oluşmuş, iyi ve adil bir toplum oluşturmayı hedefleyen dini ve ahlaki bir metindir." (Adil Çiftçi, Fazlur Rahman ile İslam'ı Yeniden Düşünmek, s. 231) Yaratılış gayemizi, nereden geldiğimizi, nereye gittiğimizi söyler din. Varlığı ve hayatı anlamlandırır. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 38) İnsanın varoluş gayesi, kendini ve âlemdeki yerini bilmesidir. Eşyanın hikmetini ve hakikatini kavramasıdır. İnsandan beklenen şey, insanın niteliklerini geliştirmesi, sevgi ile yaratıcıya muhabbet ile ibadet etmesidir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 34) Allah, peygamberler vesilesi ile insanlara tercih yolu göstermiş, bu şekilde iyi ve kötüyü birbirinden

ayırt etme imkanı vermiştir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 7) Dinden daha iyi bir psikoloğumuz yoktur. Hayat ancak ölümle barışık olanlar için anlam kazanır. XX. yüzyılın o büyük icatlarından, nimetlerinden hangisi bir yakınını kaybetmiş insanı teselli edebilir? Din nereye gittiğimizi söyler. Yüce Allah'ın, 'ruhuna üfledim' dediği kullarının, yaratıcı tarafından sevildiğini hissetmesinden daha güzel bir psikoterapi olabilir mi? (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 39-43)

Evrendeki maddeler; cansız, somut, akılsız, şuursuz, bilgi sahibi olmayan birtakım madenlerden ve taş, ateş, zehirli gazlardan oluşur. Neden ve nasıl olup da akıllı, zeki, düşünen, ete kemiğe bürünmüş hayat sahibi canlıları oluşturdukları asla izah edilememektedir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 31) Hayatta tüm patlamalar yıkımlara, kaoslara sebep olurken bu nasıl bir patlamaymış ki, muhteşem evrenin oluşumuna sebep olmuş, binlerce yıldır hassas dengeleri kurgulayabilmiş? Patlama denen şey, belli bir zekaya sahip midir? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 18) Bilimin yaptığı şey, aşamaların nasıl oluştuğunu izah etmektir. Peki, bu düzenekleri kim ayarlamış ve böyle işlemesini sağlamıştır? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 143) Bilim, insanın bu dünyada konforlu yaşamasını hedeflerken din ise insanın huzurlu olmasını merkeze koyar. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 127) Evrenin oluşum aşaması yanında, mevcut düzen yüzyıllardır nasıl sağlanıyor? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 15) Evrendeki maddelerin doğası entropiye (bozulmaya) meyilli iken, bu düzeni takip eden bir varlık olmalıdır ki evren mükemmel işlesin! O da Allah'tır. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 24) Halbuki "İnsanoğlu her gün çevresindeki varlıkların 'düzen içinde' hareket etmelerinden habersizce yaşamayı sürdürmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 118) "İnsanoğlu çerçevesinde gördüğü muhteşemliği alışkanlık perdesinden dolayı sıradan görür." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 40) "İnsan, hiçbir hayvanda olmayan düşünce gücü sayesinde kainattaki sırların ifşa edilmesine vesile olmaktadır. İnsana şeref kazandıran, insanın ruhsal boyutudur. İnsanın hayvandan farklılığı, bedensel özelliğinden değildir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 48) Bilim, evrenin 'neden bu şekilde' olduğunu ve varsa bir 'amacını' ortaya koyma hususunda sessizdir. Oysaki "Uygun suretler verip program yüklemek, bunları aynı sistemin birer parçası haline getirmek hatta hepsini birbirine muhtaç haline getirmek gerçekten büyük bir sanatçıyı gerekli kılmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 99) "Senin diğer canlılardan farklılığını hissedebiliyor musun, her şey öylesine rastgele mi, sayısız varlığın birbirinden farklı katrilyonlarca rızkını kim tedarik ediyor? Bir sahnede iki farklı piyes oynasa birbirine karışıyor; Bak bu âlem sahnesine milyarlarca piyes aynı yerde oynanıyor. Yazın sulu karpuz, kışın C vitaminli portakalı kim yaratıyor? Kar kalktığında cesetler manzarasıyla karşılaşmıyoruz, bunu ayarlayan kimdir? (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 182-183) Ateist ve deistler sanatı sanatkâr kabul etmelerindeki çelişkiyi neden fark edememektedirler? Niçin yaratıldık, nereden geldik, nereye gidiyoruz, niçin? (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 201) "Hak din olmadan ahlak olur mu? Akla dayalı ahlakta insanlığın ittifak etmesi mümkün müdür? Hani kapitalistlerin vadettiği bolluk, huzur? Kapitalizm ve komünizmden insanların en ufak bir umudu kaldı mı? Kürtaj kimilerine göre hak ve hürriyettir. Cinayeti haklı olarak gören bir ahlak kabul edilebilir mi? Cinsi sapkınlıklara hürriyet namına yol veren hatta teşvik eden akıl savunulabilir mi? Birleşmiş Milletler'de 5 vetocu ülke, kayırmak istediği ülkelerin zulmüne koruyucu olmaktadır. Bu idarecilerin hepsi materyalist, hümanist, kapitalist veya sosyalist zihniyet sahibidir. Çevre tahribatı, nesli tükenen canlılar, kitle imha silahları, sömürgeler; Bütün bunlar akıl ve bilim temelli dünyanın eseri değil midir? İnsanın taklidinden de aciz olduğu nice ilahi sanatlar (biyomimetri) var değil midir? Üç günlük dünya keyfi, ebedi bir ahireti yakmaya değer midir? Karalayıcı ifadeler gerçek bir bilgi sağlar mı? Allah'ın bizden istediği ibadet ve kuralların tamamının bizim lehimize, bizim faydamıza olduğunu biliyor musun? Ebedi hayat ile alakalı karar ve tercihlerinde yeterince düşündüğüne emin misin? Yoksa kalabalığa mı uyuyorsun? Hiçbir varlığın başıboş olmadığı bu âlemde insanın başıboş bırakılacağına aklın ihtimal veriyor mu? Fizik kanunlarını kim koydu? Bir gün Rabbinin huzuruna getirildiğinde, onu inkar etmiş olmanın bir mazeretini bulabilecek misin?

(Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 186-191) Freud hayatın bütününden sadece bir yanına alıp, tamamı ondan ibaretmiş gibi yorum yapmıştır. İslam düşüncesi asla meseleleri tek taraftan ele almamıştır. İslam, hayatın her safhasını kuşatmıştır. (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 197)

"Kur'an'a genel bir bakış açısıyla baktığımızda akla hitap ettiğini görürüz. Onun akla ve aklın kullanılmasına verdiği önem asla göz ardı edilemez. Kur'an'ın akla olan bu yönelişi katiyen başka kutsal kitaplarda yoktur. Aklın ileri seviyesi ilim ve irfanı ortaya çıkarır. Kur'an-ı Kerim 900'den fazla ayetle ilim ve irfana verdiği önemi ortaya koymaktadır. Dinin en temel şartı, akıl sahibi olmaya bağlandığına göre akılla hareketin ehemmiyeti şüphe götürmez. Akıl, muhtelif fikirleri belirli kategorilere ayırma yetisine sahip olan, analiz edince bütünleyici ve birleştirici bir özellik taşır. İşte Kur'an'a göre aklın en önemli yanı burasıdır. Bu sebeple Kur'an'da aklını doğru şekilde kullanamayanlar kınanmıştır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 173-203) Bilgi edinmede kadın erkek ayırmayan, ilmin hangi bölgede kimin elinde bulunursa bulunsun tahsil edilmesi gerektiğini savunan, bilgi kaynaklarını kesin delillerle sağlamlaştırmayı prensip edinen İslam dini, bu kurallarda da öncüdür. Peygambere inen ilk vahiy olan 'Oku!' bile, İslam'ın ilme verdiği önemi belirtmeye kâfidir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 205) Ümmi sayılabilecek bir cemaate bildirilen ve o dönemin şartlarıyla ilmi en ileri dereceye yükseltmiş olan İslam, o yıllarda koyduğu kuralların evrenselliğini günümüzde de canlılığını koruyarak ispatlamaktadır. İslamiyet aynı zamanda âlem ve Allah arasındaki ilişkiye de açıklık getirmiş, insanları inanmaya yönelebilecekleri bir yaratıcıyla tanıştırmıştır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 206-210) "İslam dininde, imanın bilinçli olarak inanılmışsa bir değeri ve anlamı olacağı için iman; sorgulama, eleştirme, akletme ve karar verme sürecinden geçmek zorundadır. Bilimde akıl hâkim olup, sanatta duygu ön plandayken din; İnsanın hem akıl, hem duygu, hem de sezgi yönüne hitap eder. Onu, bütün boyutlarıyla bir bütün içinde kavrar ve şahsiyetine şekil verir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 97-98) İslam'ın yolu, aşırılıklardan uzak, denge ve itidal üzerine kurulan bir yoldur. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler,s. 100) Kâinat, insanlığın devamını sağlayacak materyalleri insana sunmakla görevlidir. Bilgi seviyesi konusunda dahi, insan kainatının merkezindedir. Böylelikle yeryüzünü şekillendirme, imar etme yetkisi de kendisine verilmiştir (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 211-214) ve insan, yaşadığı çevresini imar etmekle sorumlu tutulmuştur. (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 232)

Allah'u Teâlâ, yaratmış olduğu insanların değerlerinin ortaya çıkması amacıyla onları sınamak için kainatı yaratmıştır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 215-216) Dünya hayatı Kur'an'da genelde ahiret hayatıyla birlikte ele alınmış, bazen ikisi arasında karşılaştırma yapılırken ahiret hayatı üstün kılınmıştır. Dünya üzerinde yaşanmış olan hayat, ahiretteki saygınlığı ve muameledeki üstünlüğü belirleyecektir. Yani kısa dünya hayatını İslam'ın maneviyat şemsiyesi altında geçiren insan ahirette ebedi mutlu olacaktır. Dünya, ahiretin bir nevi ön hazırlığıdır ve geçici olan kalıcı olandan değersizdir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 217-219)

Sınırlı aklı ve devamlı değişen bilimi kendisine ilah edinen (Furkan, 43) ateistlerin ruh halini Kur'an bize şöyle tarif etmektedir: "İnsan, kendisini müstağni (Allah'a ihtiyacı olmayan bir varlık olarak) gördüğü anda azgınlaşmaya başlar." (Alak, 6-7) "Ateizmin büyük belirtileri, nankörlük ve gösteriştir." (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 11) "Bizim huzurumuza çıkarılacaklarını hiç beklemeyenler, "Bize melekler gönderilmesi veya rabbimizi görmemiz gerekmez miydi?" diyorlar. Gerçek şu ki onlar içlerinde derin bir kibir duygusu besliyor, azgınlıkta sınır tanımıyorlar." (Furkan, 21) "Şüphesiz biz ona doğru yolu gösterdik; artık o isterse şükreden olur, isterse nankör." (İnsan, 3)

De ki: "Hak geldi bâtıl yıkılıp gitti! Zaten bâtıl yıkılmaya mahkumdur." (İsra, 81) "İsterler ki, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürüversinler; ama inkarcılar hoşlanmasalar da Allah nurunu muhakkak tamamlayacaktır!" (Saf, 8; Tevbe, 32)

Deizm Yanılgısı

Bu konunun daha iyi anlaşılabilmesi için, ‘İslam alimlerinin objektifliği’, 'İslam'ın emirleri ve Hümanizm’, ‘İslam barış dinidir’, ‘Kur’an ve bilim’, ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri’, ‘İslam ülkeleri neden geri?’, ‘İmtihan Dünyası’, ‘Ahlak’ başlıklı yazılarımızın da okunmasını özellikle tavsiye ederiz.

Tanımı

“İngilizcesi: Deism; Fransızcası: Deisme; Almancası: Deismus olan deizm, ‘vahyi inkar etme, Allah’tan başkasına inanmama’ anlamlarına gelir. Türkçeleştirme çalışmalarında “deisme” terimi, ‘Yaradımcılık ve Yaradancılık’ deyimleriyle karşılık bulmuştur.” (Orhan Hançerlioğlu, Nedentanrıcılık, Felsefe Ansiklopedisi, IV/ 237) Deizm, Latince’de “Tanrı” anlamına gelen “deus” kelimesinden türetilmiştir. (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 8; Orhan Hançerlioğlu, Felsefe sözlüğü, s. 191; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29; Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 9; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 31; ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/deizm; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 35; Y. N. Öztürk, Deizm, s. 13) “Deizm, Yunanca’da “Tanrı” anlamına gelen “theos” kelimesinden türetilmiş olan “Teizm (Theism)” ile aynı kökten gelmektedir.” (Hüsameddin Erdem, “Deizm”, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, IX/109) “Deizm kavramı, köken olarak Latincede “Tanrı” anlamına gelen “Deus” kelimesinden türetilmiştir. Aslında deizm, Tanrıya inanmak anlamına gelir.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 503; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 9) “Aslında orijinal haliyle her ikisi de Tanrı veya Tanrıların varlığına inanmak anlamına gelmekte ve bu yönüyle de ‘Ateizm (Atheism)’in antitezini oluşturmaktadırlar.” (Mehmet S. Aydın, Din Felsefesi, s. 173; Orhan Hançerlioğlu, Felsefe Ansiklopedisi, IV/237-238) “Ancak zamanla Yunanca Tanrı anlamına gelen “Theos” kelimesinden türetilen Teizm, ‘yaratıcı uluhiyet’ anlayışını ifade etmek için kullanılmıştır. Deizm ise kendine özgü felsefi bir kimlik kazanmıştır.” (M. Aydın, Din felsefesi, s. 173)

“Deizmde, başlangıçta dünyayı yaratan ancak daha sonra buna müdahale etmeyen bir tanrıya inanılır.” (Leslie Stevenson, “Deism”, Eighteen Takes on God, s. 53; Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 235; Hüseyin Peker, Din psikolojisi, s. 98; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; İktibas, Mart-Nisan 1999, Sayı, s. 9-12; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29; Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 38; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 308; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi, s. 7, 17, 38; Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 36; Halit Ertuğrul, Arayış Soruları, s. 17) “Yunan düşüncesinin vardığı ya da çıktığı nokta deizmdir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 71) “Deizmde köşesine çekilen tanrı anlayışı hâkimdir. Aristo'ya göre tanrı evreni yaratmış ve köşesine çekilmiştir. Tanrının işini kulları tayin eder.” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 53) “Deizm, 'Tanrı âlemi ve içindekileri yarattı ve bir kenara çekildi.' diyen Aristo'nun Tanrı anlayışı şeklindeki bir inanç biçimidir.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150) Deistlere göre “Allah, tabiat kanunlarının etkisiyle mekanik bir şekilde kendi kendine işleyen bir düzen kurmuştur ve bir daha müdahale etmez.” (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 7) “Deizmde Tanrı, saati yaratan bir saatçi gibidir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 36) “Bu mantığa göre Tanrı bir bakıma ebedi istirahate çekilmiştir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 38) Deizm, “Peygamber, kutsal kitap, ahireti reddeden görüştür.” (Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; Ali Bulaç, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı 60, s. 60-67; Y. N. Öztürk, Deizm, s. 13) “Vahyi, peygamberi, ruhu inkar eder.” (H.Yaşar, Ö.F. Korkmaz, Y. Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 107) “Vahyi inkar eden bir felsefedir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 31; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) “Dolayısı ile âleme ‘insan’ istediği gibi müdahale etmekte özgürdür. Kozmik âlem Tanrı’nındır, dünya (işleri) ise insanlara aittir.

Deizmde Tanrı "emekliye" ayrılmıştır. Deizmde Tanrı aşkındır, içkinliği reddeder ve dolayısı ile de panteizmin de zıddıdır." (İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12) "Deizm, âleme müdahale etmeyen bir Tanrı anlayışı; akla ve bilime gösterilen sonsuz güven gibi iki temel anlayıştan yola çıkarak sonunda akıl dini veya tabii (doğal) din olarak nitelendirilmiştir." (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 11; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 10) "Tanrıyı ilk neden kabul eden akılcı din öğretisidir." (S. Hayri Bolay, Felsefi doktrinler sözlüğü, s. 64; Ali Bulaç, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı 60, s. 60-67) Deizm aynı zamanda "Ateizm karşıtı bir dünya görüşüdür." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; Y. N. Öztürk, Deizm, s. 29) "16. yüzyılda tanrıtanımazlığın karşıtı olarak ortaya çıkan deizm, tanrının belirli kurallara göre işleyecek şekilde evreni yarattığını ileri süren ve sonra her şeyden elini çektiğini kabul eden, akla ve bilime ileri derecede güven duyan felsefi bir harekettir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 20; Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 15) Deizmin "en önemli ilkesi rasyonalizmdir, akılcılıktır." (Rasim Özdenören, Kafa karıştıran kelimeler, s. 46; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 31; Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46) Özetle "Deizm, Latince Tanrı anlamına gelen "deus" kökünden geldiği için, başlangıçta ateizmin karşıtı olarak kullanılan bu isim daha sonraları Hristiyanlığa bir tepki olarak kendini göstermiş" (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 7) ve "Tanrı inancını korumakla birlikte, kilisenin tutumuna duyulan şiddetli tepki yüzünden vahiy, peygamberlik ve mucize gibi dini değerlere karşı çıkmanın sembolü olmuştur. Deizm, hayata ve dünyaya müdahale etmeyen Tanrı anlayışını savunur. Panteizm ise Tanrı-evren özdeşliğini ileri sürer. Panteist, Tanrıyı yaratıcı olarak kabul etmez. Çünkü O, evrenden ayrı değildir. Onlar Tanrı'nın varlığını inkar etmemekte sadece mahiyetini farklı yorumlamaktadırlar." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi s. 19-21; Öztürk, Deizm, s. 35)

Deizme inanan kişiye deist denir. (Paul Robert, Dictionnaire Alphabetique de la langue Française, s. 429) "Sadece akıl yoluyla kavranabilecek yalın bir tanrı inancını benimseyen" (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 71) ve Allah'ın varlığına inanıp vahyi ve dinleri inkar eden kimseye deist denir. (Şemseddin Sami, Dictionnaire Français-Turc, s. 552) "Deist, doğaüstü vahye dayalı bir din yerine doğal ya da rasyonel bir dine inanan kişidir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 70, 252; W. Allen Wood, Kant'ın Deizmi, s. 336) Kısacası; "Ateist Allah'ı yok saymaya, deist ise Allah'a sınır koymaya kalkışandır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 83) "Bir deist olduğunu açıkça beyan eden ilk düşünür, daha sonra intihar edecek olan Charles Blount olmuştur. Matthew Tindal tarafından yazılan 'Christianity as Old as the Creation' ise daha sonraları 'deistlerin mukaddes kitabı' olarak anılmıştır." (TDVİA, Deizm, s. 110)

Tarihi

'Deizm' terimi ilk defa İsviçreli reformist teolog Pierre Viret tarafından, dini inançları savunduğu 'Instruction Chrestienne' isimli eserinde kullanılmış (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 212; Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 194; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 10; https://ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/deizm) ve "İncil'i 'eleştiren kişileri' kastederek (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 195) "İsa Mesih'i ve Hristiyanlık doktrinlerini inkar eden ateistler" (TDVİA, Deizm, s. 110) anlamında "bu sözü 'Türkler ve Yahudiler' için kullanmıştır." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 10, 12, 107)

"Deizmin temelinde, 17. yüzyılda doğa bilimlerinin gösterdiği muazzam gelişme olgusu yatmaktadır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 45) "Deizmde Tanrıyı temsil eden doğadır. Bu bakımdan doğa tabir caizse tanrının kendisidir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 254)

Günümüzdeki anlamı ile "Deizm, "İlk kez İngiltere'de kullanılmış" (Mustafa Güldağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25) ve "17. yüzyılda İngiltere'de ortaya çıkan bir akımdır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 20; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 160; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 221, 236) Deizm, "17.

yüzyılın ilk yarısında İngiliz düşünür Edward Herbert ile başlamıştır ve en yaygın olduğu ülke İngiltere de idi." (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 20) Deizm İngiltere'de doğmuş, Fransa Almanya'da gelişmiştir." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 12; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 160) "Deizm Fransa'da, İngiltere'nin aksine dinsel bütün öğelerden soyutlanarak sadece materyalist ve devrimci bir ruh halini almıştır." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18) "17. yüzyılda İngiltere'de deizm yayılmaya başlar. İlk başlarda Tanrıya ve 'ahiret hayatına' inanmakta idiler." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 23) "Deizmin ana vatanı İngiltere'dir. Amerika'da yayılmıştır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) "İngiliz deizminin kurucusunun Lord Herbert of Cherbury" (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18) olduğu ve aynı zamanda "Deizmin temel ilkelerini de belirlediği" (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 201) kabul edilir ama ilginç olan "Lord Herbert of Cherbury kendisini hiçbir zaman bir deist olarak tanımlamamıştır." (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 35) "Deizmin ilk kurucularından biri olarak kabul edilen Lord Herbert'in Tanrı'ya ve ahiret hayatına inanmakla beraber ilahi metinler hakkında önemli şüpheleri vardı." (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504) "Buna rağmen "Deizmin babası olarak anılan Lord Herbert, ölüm döşeğinde iken İrlanda başpiskoposunu da çağırmıştır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 65) Deizm "İngiliz düşünür Edward Herbert, sonra Voltaire, Rousseau, T. Paine gibi isimler ile temsil edilir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 24)"Voltaire, Montaigne, Rousseau bu akımın öncülerindendir." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18; M. Rosenthal, P. Yudin, Materyalist Felsefe Sözlüğü, s. 512; Prof. Dr. Bedia Akarsu, Felsefi Terimler Sözlüğü, s. 194; İsmail Fenni, Lügatçe-i Felsefe, s. 171) "Rousseau, Voltaire ve Kant deisttir." (Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; Mustafa Güldağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25; Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 160) "Temsilcileri Fransız Jean Bodin ve İngiliz (Edward) Herbert of Cherbury'dir." (İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12) "Cherbury vahyi, kaderi, kutsal kitapları reddeder." (Mustafa Güldağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25) "Deizm özellikle XVII. ve XVIII. yüzyıllarda Avrupa'da en güçlü dönemlerini yaşamıştır." (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504) "David Hume ise bilimi ve mantığı deizmin belirleyici unsuru haline getirmiştir." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18)

Daha sonra ise deizm, "Kilisenin baskıcı otoritesi, teslis akidesi, evrene ve insana müdahale etmeyen bir tanrı fikrinin doğmasına sebep olmuştur." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 27; Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 14)

"Deistlerin, Hristiyanlığın anlaşılması güç olan Tanrı inancına karşı, geleneksel öğreti ve vahiyden bağımsız bir Tanrı tasavvuruna sahip olduklarını söylemek mümkündür." (E. Dorman, Deizm ve Eleştirisi, s. 9) "Deizm, özellikle Hristiyanlığın sahip olduğu Tanrı, vahiy ve peygamber anlayışları başta olmak üzere geleneksel inanç ve kabullere karşı akılcı yaklaşımlar getirmeye ve Hristiyanlığı akılcı temellere oturtmaya yönelik bir yaklaşımın sonucudur." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 233) "Deist yazarların Tanrı'nın âlemin işleyişine müdahale etmediği yönündeki inançlarının, aynı zamanda Tanrı'nın aşkınlığı düşüncesine dayandığı ve Tanrı'nın Hz. İsa'nın bedeninde yeryüzüne indiği şeklindeki geleneksel Hristiyan öğretisine karşı, Tanrı'nın aşkınlığını korumak ve aynı zamanda antropomorfizmden uzak durmayı amaçladıkları düşünülebilir." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 227) "Deizmin kutsalı akıl, bilim ve ahlaktır." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 8, 60) Paine, "Benim dinim aklımdır" (Thomas Paine, Akıl çağı, s. 3) demektedir. "Deizm, laikliğin bir tür felsefesidir." (Y. N. Öztürk, Deizm, s. 15)

Çeşitleri

Ateizm ve agnostisizm gibi "Deizmin de tek bir türünden söz etmek mümkün değildir. Tarihi süreç içerisinde deist düşünürlerin ortaya koyduğu birçok farklı deizm anlayışı ortaya çıkmıştır. Bunun temel sebeplerinden birisi, deist düşünürlerin ilahi vahiy yerine aklı temel referans kaynağı olarak kabul etmeleridir." (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm'in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 443) "Deizmin birçok çeşidi" (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 69) ve "ekolleri" (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 214) bulunmaktadır. Deizmin üzerinde ittifak edilmiş kesin bir tanımının olmayışını onun kaygan tabiatına yorabiliriz. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 8, 23, 85, 91) "Günümüzde deizmin birçok alt akımları doğmuştur: Monodeizm, Polideizm, pandeizm, ruhsal deizm, Hristiyan deizm, bilimsel deizm, hümanist deizm gibi. Hepsi de 'kendilerine özgü bir din yapısı' inşa etmişlerdir." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 19-20) "Modern deistler tek bir yapı halinde bulunmamaktadır. Deizm; mono, poli, pan, ruhsal, Hristiyan, bilimsel, hümanistik gibi kategorilere ayrılabilir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) 'Klasik deistler' kilise karşıtıdır ama kendisini Hristiyanlığın bir parçası olarak görürler. Modern deizmde inanılan Tanrı, 'doğanın tanrı'sıdır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) "Samuel Clarke, 'A Demonstration of the Being and Attributes of God and Other Writing' adlı eserinde, deistlerin dört ayrı anlayışa sahip olduğunu belirtir. Bazı deistler, başlangıcı ve sonu olmayan, aynı zamanda iradeli ve hür bir varlık olarak âlemi en güzel şekilde yaratan ancak âlemde meydana gelen olayların hiç biriyle uğraşmayan, atıl bir Tanrı inancına sahiptir. Diğer bir grup da Tanrı'nın âlemle ilgilendiğini, müdahale ettiğini ancak bu müdahalesinde ahlaka yer vermediğini iddia etmiştir. Başka bir deist grup ise, Tanrı'nın ahlaki sıfatlara sahip olduğunu kabul etmekle beraber ahiret inancının ve ahlaki ilkelerinin Tanrı ile insan arasında bir işlevselliğe sahip olmadığını iddia eder. Bu grupta olan bazı deistler de doğru olan dini ve ahlaki öğretileri kabul etmekle beraber bütün bunların vahiy ile sağlanabileceğini ancak bunun sadece Hristiyan vahiy ile sağlanamayacağını iddia eder. Diğer bir grup ise aklın ve nübüvvetin tespit ettiği hakikatlere ihtiyaç olduğunu ancak bu hakikatlerin aklın süzgecinden geçerek onaylanmaları şartıyla geçerli olabileceğini söylemiştir." (Ş. A. Düzgün, Deizm: Öncü İsimler ve Temel Doktrin, Diyanet Aylık Dergi 320 (8), s. 7-9)

"Modern insan içinde Tanrı hâlâ var fakat sadece kendi istediği isim ve sıfatlara haiz olarak." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 40) "Deistler Allah'a sıfatlarına sınır getirmektedir." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 49) "Deizm, tanrının insan ve âlem ile ilişkisinde belirleyici olan sıfatlarının terkine varan bir noktaya kaymıştır." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 74) Aslında, "Deizmi, tanrının sıfatlarının yok sayılması şeklinde algılamak da mümkündür." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 207) "Modern İnsan, dinin ve tanrının sunduğu dünya yerine kendi kurduğu dünyada yaşamak istemektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 121) "Deizm çeşitleri olmakla birlikte hepsinin özeti, 'benim hiçbir arzuma din karışmasın' şeklinde özetlenebilir. Halbuki ahiret olmasaydı, dünyaya gelişin de bir mantığı olmazdı." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 54)

İddiaları

"Deist ilahi yaratmayı kabul eder ancak ilahi vahyi reddeder. Deiste göre sadece insan aklı, dini ve ahlaki doğruya dair bilmemiz gereken her şeyin cevabını bize verebilir." (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 10; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 12; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 50) "Deizm'e göre insanın Tanrı'dan kaynaklı herhangi bir sorumluluğu yoktur." (E. Dorman, "Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi", 224) "Deizm'e göre

iyinin ne olduğunu bilmek için dinlerden birine inanmak şart değildir." (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm'in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 448)

"Deizmde tanrı, insanların ilişkilerine karışmaz. Sadece evrene ilk hareketi verenin Tanrı olduğunu iddia eder." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 15) "Deizmde yaratıcı evreni kendisinin müdahale etmeyeceği tarzda, yani saat saatçi ilişkisi şeklinde kurgulanmıştır" (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 115) ve "Dünya, kendi yasalarıyla işlemek üzere bırakılmıştır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 29)

"İlahi din, vahiy, peygamber ve kutsal kitap kabul edilmediğine göre, 'Deizm'de hakikat nasıl kavranmaktadır?' denildiğinde Deizm'in cevabı 'akıl'dır. Kimin aklı ya da "Hangi akıl?" sorusuna deistlerin verdiği cevap "Tanrı'nın aklı" şeklindedir. Tanrı'nın aklı ile insanın aklı arasındaki alaka nedir? sorusuna ilk deistler şöyle cevap verir: İnsan, Tanrı'nın ezeli özelliklerinden pay alır. Tanrı'dan pay olarak aldığımız dört özelliğimiz vardır. Bunlardan birisi insanın doğasıdır. Diğer ikisi iç duyularımız ve dış duyularımızdır. Dördüncüsü ise aklımızdır." (Şaban Ali Düzgün, "Deizm: Öncü İsimler ve Temel Doktrin", Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm, ed. Sönmez Vecihi vd. (Van, 2017), s. 4) "Bu dört özellik bir şeyin hakikatini bilmek için yeterli olup, doğru bilgi elde etme konusunda kaynaklık oluştururlar. Deistlere göre bunların dışında kesin bilgi veren başka bir kaynak yoktur." (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm'in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 445)

"Deizm, 'Aydınlanma döneminin dini' olarak adlandırılabilir. Deizmde akla ve bilime aşırı güven vardır." (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 13; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) "En temel iddiaları, aklın gerçeği ve hakikati keşfetme yeteneğine sahip olduğudur." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 21) "17-18. yüzyıllarda ortaya çıkan bu inanç sisteminde kişi işlerin iyi veya kötü olmasını akla ve doğaya göre belirlenebileceğini ileri sürer." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 19)

"Deistlere göre insanlara yol gösterecek şey bilimsel bilgidir. Peygamberlerin getirdiği dinler tanrı kökenli değildir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 62) "Deizm'e göre mevcut dinler akıl ve bilimle çelişmektedir. Bu dinler insanlığa barış ve kardeşlik yerine, savaş, kan ve gözyaşı vermiştir. Çatışmanın ve marazın kaynağı olmuşlardır. Bütün dinler aklı ve beyni prangalamıştır. İnsan özgürlüğünü sınırlamıştır. Bu dinlerin ortaya koyduğu kabuller insanın ahlaklı olmasını da temin edememektedir." (E. Dorman, Deizm ve Eleştirisi: Tarihsel ve Teolojik Bir Yaklaşım, 499; Paine, Akıl Çağı, 66; Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 16) "Deizme göre akıl olduktan sonra ne peygambere ne de vahye ihtiyaç vardır. Dua ve ibadetlere de ihtiyaç yoktur." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150, 156) "Deizm, Ahlak kurallarının vahiyle belirlenmesine karşı çıkar. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 280) Aklın ahlak kurallarını koyabileceği iddia eder. Doğal din anlayışını savunulur." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 24; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 194) "Deizmde 'tabii/doğal din' anlayışı savunulur." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 30) "Paranın ve ilerlemenin âdeta kutsandığı modernleşme süreçleri, zaman zaman semavi dinlere karşı da bir başkaldırıya dönüşmüş ve pozitivist düşüncenin desteği ile de metafizikten tamamıyla arındırılmış bir bilim anlayışı tesis edilmeye çalışılmıştır." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 23) "Din ile bilimin bir arada olamayacağını, dinlerin insanlarca uydurulduğu ve bilim geliştikçe dine gerek kalmayacağını iddia ederler. Pozitivizmin kurucusu olan Comte, dini, insan düşüncesinin evrimi sürecinde ilkel, olgunlaşmamış bir aşama olarak tanımlar." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 32) "Comte tarafından üç hal kanunu ileri sürülmüştür. İnsanlık tarihini üçe ayırır: Teolojik, metafizik ve pozitivist dönem. Son dönemde dinler ortadan kalkacaktır. Lakin aradan geçen 200 yıla rağmen 'kehanet' gerçekleşmemiştir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 63) "Doğal din kavramı, hiçbir aracı olmaksızın sadece

akıl yoluyla kavrayabilecek yalın bir tanrı inancını belirtir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 71) 'Doğal din' dedikleri, kendilerince kurallarını koydukları ve çoğu paganizmi andıran ritüelleri savunurlar! "Kant, aklın sınırları içindeki bir tabii din anlayışına savunur, doğal ya da rasyonel bir dine inanır. 'Evrenin açıklanabileceği düşüncesi' ve 'kendi kendine yeterli tabiat anlayışı'nın yerleşmesi aydınlanma düşünürlerinin çoğunlukla deist olmasına yol açmıştır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 31) "Ateistler hâlâ tesadüfen başlangıca, deistler ise mekanik bir yaratma ile evrenin başladığına inanmakta; ancak her iki grup da ileriye doğru ucu açık bir 'evrimi' savunmaktadır." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 116) Mesela, deizmi savunan bir kitapta insan için açıkça 'hayvan' kelimesi kullanılmaktadır: "İnsan kendi kaderini öğrenmek için kutsal kitabı değil, tabiat kitabını okumalıdır. Tabiatı dikkatlice okuduğunda insan kendisinin tabiatın hiyerarşik düzen basamağının en tepesinde yer alan bir 'hayvan' olduğunu anlayacaktır. Yapması gereken tek şey akletme özgürlüğünü kullanmaktır." (Yazar yok, Bible-Scraps with Notes by a Deist, London 1834; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 23) "Öncesinde hocası Tylor'un monoteizm görüşünü benimseyen Andrew Lang, daha sonra ilkel halklarda 'atalar kültürüne de doğa kültürüne de rastlamadığını' itiraf etmiştir. İddia edildiği gibi dinin kaynağı korku olsaydı, ilerleyen zamanla olayların mahiyeti anlaşıldıkça insanların dinsiz kalmaları gerekirdi." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 52-55)

Eleştirisi

Tıpkı, Yahudi veya Hristiyan oryantalistlerin İslam aleyhine yazdıkları kitapların ateistlerin besin kaynağı olması gibi, "Ateistlerin yayınladıkları din karşıtı eserler de kendini deist olarak tanıtan zümrelerin de besin kaynağıdır. Aralarındaki fark, tanrılı ve tanrısız olmadır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 12) Zaten 'Dünya Deistler Birliği' sitesini (deism.com/post/deism-compared-to-islam) incelediğimizde de, İslam hakkında klasik oryantalist ithamların aynen tekrar edildiğini görmekteyiz! Yani ateistler oryantalistlerin, deistler de hem ateist hem de oryantalistlerin adımlarını takip etmektedirler! Sonuçta, önyargı ile oluşturulan Yahudi ve Hristiyan oryantalist fikirler ateist ve deist olduğunu iddia edenlere ilham kaynağı olmaktadır!

"Deizm Batı kaynaklıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 7) Deizm, kökü Aristoteles'e dayanan batı kaynaklı bir çığırdır; diğer dinsiz sistemler gibi günümüz dünyasında Hıristiyanlıktan doğmuştur. Robert Coffy bu gerçeği açıkça itiraf eder: "Ateizm Batıda, Hıristiyan Batı dünyasında doğdu. Materyalizm, pozitivizm, laisizm, Marksizm, egzistansiyalizm de bizden doğdular, Hıristiyanlığı tanıdılar. Bazıları da Hıristiyan idiler. Bizim için ne kadar acı olursa olsun bu tespitler yapılmalıdır." (Robert Coffy, Ateistlerin Tanrısı, s. 9) "Günümüzde deizmi bir dünya dini haline getirmek isteyen küresel güçler vardır." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 55; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) "Din, bugün Batıda hümanizm değilse de deizmdir" (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 18) ve "Akılcı olduklarını ileri sürseler de, baştan aşağı tezat dolu olan bu inanç sistemi, günümüzde popülerleşmiş" (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 9) "bir modern hurafeden" (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 7) başka bir şey değildir.

"Aynı kalemden çıktığı çok belli olan sorular, genç dimağları şüphe ve inkarcılığa sevk etmek amacıyla her yerlere serpiştirilmiştir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 53) "Hedef, kapitalizmin tüketim mantığını özümsemiş bir gençlik inşası ise, deizm epeyce yarayışlıdır. Kulaktan dolma bilgilerle inşa edilen inanç, ustalıkla sorulan sorular karşısında ciddi biçimde tökezlemektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 296) "Modern deizmin liberal değerler üzerinden bir çıkış yolu bulma çabası dikkatlerden kaçmamalıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 289) "Deizmin görevi, genç hayatların alanına sızıp, onları çekip çevirmeye elverişli konuma getirecek sarsıntılar meydana getirmektir. Kapitalizm, gence neye, nasıl ve ne kadar

inanacağını da empoze etmektedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 68) “Modernizm, Tanrısız ve dinsiz bir yeryüzü toplumunu oluşturma çabası içindedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 275) “Deizm sahte bir din kisvesidir. Deistler inkâr etseler de deizm, kapitalist küreselleşmenin yeni dünya düzeni için uyarladığı din suretli bir dekordur. Deizm, kapitalist dünyaya biçilen manevi bir dekordur. Kof bir inanç paketidir. Gençlere, kendi köşesinden olup bitenleri seyretmek ile yetinen, yeni ama şirin bir tanrı sunulmuştur. Bu Tanrı bireyci, müsrif, 'ben nesli' için tasarlanmıştır. Bu tanrının dünyasında insanlar için helale ve harama riayet etme yükümlülüğü yoktur. ‘Gençliğe güya sınırsız bir özgürlük vaat edilir, ancak bu özgürlük kapitalizmin her çeşit markasından istediğini seçip tüketme özgürlüğüdür.’ Tanrının umursamadığı bir dünya, gencin niye umurunda olsun ki?! Yapılmak istenen şey, dindarlık adına işlenen tekil, gayri ahlaki davranışları genelleştirmek ve böylece dinin kötü olduğu algısını yaymaktır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 9-11) Zaten deizm de hedonizmi tek gerçek kabul etmenin adı değil midir? (Ömer Faruk Korkmaz sorun kalmasın 2, s. 13) “Kapitalizm, doğrudan nefse hitap ederek insanlığı zevk-haz alma gibi şeylerle kendisine bağımlı kılar. ‘Neo-liberalizmin özgürlük vurgusunun gerçekte bireyin kapitalizmin sunduğu ürün seçenekler içinden herhangi birini seçme özgürlüğü olduğunu’ bilmede yarar vardır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 81, 82) “Gençlere, egosunu şişirecek, sade, yalın ama çerçevesi belirsiz idealler aşılanır: ‘Başarıya koş, rekabet prangalarından kurtul, özgür ol, çağdaş ol, içindeki sesi dinle, hayatını yaşa, hazzı tat, zevklerine dil uzattırma, anı yaşa.’ Genç, ait olduğu kültür ile içinde eğitildiği ama ne olduğu belirsiz popüler kültür arasında sürekli gider gelir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 56) “Gençler deizmle bir farklılık kazandıkları inancındadır. Ona bu tercihin isabetli bir tercih olduğunu hissettirecek pek çok dayanağı (medya, moda, internet, sosyal medya vb.) vardır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 299) “Liberalizmde, kişinin kulağına sıklıkla özgürlük şarkıları mırıldanır. Akılcı olmakla övünen ama aklını başkalarının tasarrufuna teslim edenlerin ruhsuz, tepkisiz, gamsız, lakayt bireylere dönüşmeleri kaçınılmazdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 290) “Özgürleşme projesi gencin kulağına önyargılı önermeler fısıldar. Modernlik adına illa bir ilah aranıyorsa, deizmin sessiz tanrısını işaret eder. Bu Tanrı insana sınırlar çizmez, onun zevklerine karışmaz.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 291) “Deistler zamanla neo-liberalizmin evrensel hedefleriyle buluşarak kendisini ölümsüz kılma hedefine soyunmuştur. Aydınlanma ideolojileri ile aynı kulvarda yürüyen deizmin bir din mi, felsefi ekol mu, mezhep mi, ideolojik yapı mı olduğuna dair tartışmalar hâlâ sürmektedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 92) Aslında “Deizm, neo-liberalizm elinde dini etkisiz ve işlevsiz kılacak bir yeni ideolojisidir. İçi tamtakır olsa da dışı gençler için cilalanmıştır. Deizm, inanmadan, ait olmadan yaşama tercihinin sembol kavramıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 301) Gerçekte “Tanrıyı âleme müdahale ettirmeyen bir din anlayışının, ateizme giden yolun yarıdan fazlasını kat ettiği rahatlıkla söylenebilir. Sanki tanrı yokmuş gibi yaşamanın pratik ateizmden pek farkı olmadığı ortadadır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 89) “Deizm, dinlerin gereksiz oluşundan tutunda ateist eğilimlerin kamufle edildiği zihniyetlere dek oldukça geniş bir yelpazede yol almaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 205) “Genç nesil ve metropol nüfusu için modernleşme silindirinin etkin olduğunu söyleyebiliriz.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 14) “Modernizm, “Ateizmin dayanak bulamadığı, deistin masumca inandığı ve tek çıkar yol olarak gösterilen bir hümanist ahlak” (Ali Furkan, İTÜ Kalem, Bahar 2015, 17. Sayı, s. 61) öğretisini insanlara dayatmaktadır. İlk başta ateizme karşı olarak ortaya çıksa da "Deizmin son durağı ateizmdir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Prof. Dr Cağfer Karadaş, s. 66) “Deizmin ateizmden önceki son durak olduğu ifadesi yabana atılacak bir söz değildir.” (Zikri Yavuz, Umran, Haziran 2021, s. 45) “Dine muhalefet bakımından ateist duruşla deist duruş arasında bir fark yoktur.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 60; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) Zaten “Deizm, ateizm ile dini reddetmede buluşmuştur.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 251) “Deistin 'var yok' tanrısı ile ateizmin 'mutlak yok' tanrısı arasında fark neredeyse yok mesabesindedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe

Deizm, s. 255) "Deizmin günlük pratikler bakımından ateizmden farklı olmadığı özellikle vurgulanır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 271) "Deizm, ateizmin üstünkörü bir biçimi ve dini kökünden sökmek için materyalistlerin uygun aracıdır. Deizm ve sekülerizm ile insanlar din, peygamber ve vahiyden koparılmaktadır. Deizm, küreselleşme projesi gereği küresel bir din olarak insanlığa sunulmaktadır. Deizm ile seküler bir ahlak oluşturulmaya çalışılmaktadır. Dinden bağımsızlaşan insanlık, hedonist kitlelere dönüşmekte ve kapitalist düzen hızla dünyaya hâkim olmaktadır. Kapitalizmde helal haram kavramları yoktur. Deizm dünyevileştirir." (Mustafa Güldağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25) "Gençler, reklam, sinema, müzik ve sanat yolu ile belirli tüketim modlarına şartlandırmaktadır. Modern hayatında dayattığı zorunluluklar zaman içinde dini hassasiyetleri eritmektedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 44) "Vahşi kapitalizm, deizmi sevimli, şirin bir imaj olarak sunar. Kimi genç için moda veya trend olan neyse, hayatta odur. Çağdaş ilkel insan, kendi ihtiyaç nesneleri dışında her şeye karşı kayıtsızdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 32, 33)

"Deizm boyut değiştirip Hümanizm, sekülerizm ve modern teolojilerin derinliklerinde hür düşünce ve diğer fikirlere tolerans gösterme yaklaşımı şeklinde varlığını sürdürdüğü söylenebilir." (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 19) "Emperyalizm, İslam'a karşı bir dayanak olarak Hristiyanlığı ve daha sonra da seküler hümanizmi daima kullanmaya devam etmiştir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 73) "Sekülerist bir dünya görüsünün oluşmasındaki etkenlerin başında deizm düşüncesi gelir." (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 22) "Seküler iklim, modern bireyin zihni ile kalbi arasındaki iletişim hattını da koparmış ve onu aklın insafına terk etmiştir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 100) Sekülerizmin de tanımı olan "Hayatına dini değerlerin ve tanrının karışmasına müsaade etmemek ve dünyevileşmek, aslında teizm içinde gizli bir deizmdir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 135) "İnancı yeterince kalbinde yer etmemiş olan insan, erteleme yoluna gider. Bu hal insanda yerleşince, umursamazlığa dönüşür. Sonunda inancı hatırlatacak kişilerden uzak durma psikolojisi insanı kaplar. Aslında amel imanın tezahürü, iman da amelin dayanağıdır. İbadetten uzak duran insan, Allah ile irtibatını zayıflatmış demektir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 63) "Ülkemizdeki insanların belli bir çoğunluğu kendisini seküler olarak tanımlar. Dinin kendi hayatında etkili olmadığını savunur. Bu kesimi deist olarak tanımlamak mümkün değilse de pasif deist olarak tanımlamak mümkündür." (İ. Coşkun, Modern çağ deizminin nedenleri ve sonuçları. Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Kongresi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Van, 2017, s. 234) "Zaten dindar olmayan bir kişinin deizme yöneldiğinden bahsetmek son derece yanıltıcıdır. Tanrının varlığına inandığı halde, günlük hayatı sırasında dinin gereklerine uygun hareket etmeyen kişiler aslında üzeri örtük bir deizm içinde sayılırlar. Bu durumda olan kişilerin bir kısmı, deizm gibi bir tanımla karşılaşınca durumun kendilerine uyduğunu görmüş ve deist oldukları sonucuna varmış olabilirler." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 8) Sonuç olarak da, "İnanması ya da inanmaması arasında herhangi bir fark olmayan ve dilediği gibi hareket etmek isteyenler deizme yönelebilmektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 15) Dolayısı ile "Deistle, inandığı Allah'ın emirlerini yerine getirmeyen teist arasında bir fark yoktur." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 141) "Bazı kişilerin günlük hayatlarında zaten tanrıyı göz ardı etmelerinden kaynaklanan bir tür adı konulmamış deizm söz konusudur. Gerçekte ise söz konusu olan şey, doğrudan sekülerizmdir. İnsanların kendi bildikleri şekilde hayatlarını devam ettirmeleri, zaten deizmin işaretidir. Dolayısıyla burada sorun, geleneksel bir toplumda sekülerleşme sonucunda ortaya çıkan şaşkınlık halidir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 35) "'Liberalizm, zayıf bir deistik tanrıdır. Liberallerin istediği, dünyaya müdahale etmeyen bir tanrıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 48, 160) "Deizmin Tanrı-insan münasebetinde vahyi reddedip, aklı tek referans kaynağı olarak kabul etmesi, batının bütün kültürel değerlerini, sekülerizm ve liberalizmi meşrulaştıran bir anlayışa dönüştürmektedir. Tanrı ile insan arasındaki vahye dayalı bağlar kopartıldığında insanların dini duygu ve düşüncelerini tatmin etmesi ve inançlarını uygulamaya dökmesi de imkansız hale gelmektedir. Bu açıdan bakıldığında Tanrı'nın insana

bir hidayet kaynağı (vahiy) göndermeyeceği, aklın insan için hakikati bulmada yeterli olduğu anlayışı sekülerizme dinsel bir arka plan ve meşruluk kaynağı oluşturmaktadır." (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm'in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 466) "Deist anlayışların daha çok dini bir eğitim görmemiş seküler bir hayatı benimseyen gençler arasında yaygın olduğunu söylemek mümkündür. Ayrıca bilgi üreten Müslüman aydınların, çağın sorunlarını iyi okuyamadıklarını ve toplumun değişen dinamik yapısına uygun çözümler üretemediğini de gösterir." (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 509-510) "Türkiye'de sekülerizmle geleneksel yapının melez bir kültürü oluşturulmaya çalışılmaktadır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 10) Günümüzde üst sınıfın resmi dini alt sınıfa da yayılmıştır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 17) "Dini kurumların güçlü cazibe merkezleri haline gelmeleri ancak seküler dünyanın her türlü meydan okumasına karşı hazır ve donanımlı olmaları ile mümkündür." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 28)

"Deizmde evren mekaniği hâkimdir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 208) "Deistler inançlarını, özellikle Newton tarafından ortaya konulan mekanik evren modelini temel alarak savunmaya çalışırlar." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 21) "Newton'a göre Tanrı bir daha evrene müdahale etme gereği duymaz." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 32) "Newton, evrenin işleyişini mekanik bir yapı ile açıklamaktadır. Bu tür maddenin kendine dayalı açıklamalar, dinlerin sunduğu tanrının varlığı ve evrene müdahale ettiği düşüncesine alternatif olarak kullanılmıştır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 70) "Deistler, âlemin işleyişinin tek yolunu katı determinizm olarak görürler." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150, 156)

"Descartes, evrenin ana hatlarının matematiksel özelliklere sahip olduğuna inanıyordu: Doğadaki tüm fenomenler matematiksel yöntemle açıklanabilir! Descartes için maddi dünya bir makine idi. Doğa, mekanik yasalara göre işliyordu. Kartezyen evren anlayışı, doğanın sömürülmesi için bilimsel bir onay zemini hazırlar. Descartes ve Bacon, bilimsel bilginin bizi doğanın efendileri ve malikleri yapmak amacıyla kullanılabileceğini iddia eder. Newton, evreni kesin matematiksel yasalara uygun olarak işleyen koca bir mekanik sistem olarak algılar. "Sistemdeki bir parçanın geleceği, mutlak kesinlikle önceden tahmin edilebilir." görüşünü savunurlar. 19. yüzyıl sonlarında ise Newtoncu mekanik, doğa olaylarının ana teorisi rolünü yitirmeye başlar. Görecelik ve kuantum teorileri ile en yüksek noktasına erişen fizikteki iki gelişme, Newton mekaniğinin bütün temel teorilerini yerle bir eder. Biz, bir atom olayını kesinlikle önceden tahmin edemeyiz. Yalnızca onun meydana gelme 'olasılığını' tahmin edebiliriz. Mikroskobik dünyaya indiğimizde, lokal olmayan bağlantıların etkisi artar. Bir atom altı parçacığının parçalanması, ona neden olan herhangi bir tekil olay olmadan da kendiliğinden meydana gelebilir. Biz bir fenomenin ne zaman ve nasıl davranacağını hiçbir zaman önceden kestirmeyiz. Modern fizikte kütle artık maddi bir cevher ile bağlantılı değildir, enerji paketleri olarak görülmektedir. Artık biliniyor ki kütle, atom ve enerjinin birleşiminden meydana gelmektedir." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 58, 61, 62, 65, 68, 74, 77, 97) "Kuantum teorisi, kainatta mevcut şartlar dışında, farklı alternatiflerin de olabileceğini ortaya koymuştur." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 251) "Kuantum teorisi, izafiyet teorisi, kesinsizlik teorisi, ışığın dalgaları teorisi, entropi teorisi madde evreni ile ilgili görüşlerimizi tamamen değiştirmiştir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 291) "Newtoncu fiziğin kesinlik ve nedenselci, dolayısıyla determinist tavrının aksine Einstein teorisi ile belirsizlik düşüncesini öne çıkmaktadır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 122) "Newton fiziğinin aksine kuantum fiziği, tabiat kanunlarının zorunlu yapıda olmaktan ziyade 'belirsiz yapıda' olduklarını ortaya koymuştur." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, , s. 93) "Newton, evrenin sınırsız ve sonsuz olduğunu da ifade etmiştir." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 41) "Başlangıçta Newton fiziğini benimseyen Einstein, ilerleyen zamanlarda evrenin durağan değil dinamik olduğunu kabul edecektir. Newton fiziğindeki mutlak zaman kavramı, Einstein devrimi ile değerini yitirmiştir. Maddenin, uzayın ve zamanın başlangıcı aynı andır. Evrenin sabit, durağan ve sonsuz olduğu anlayışı yerle bir olmuştur." (Emin

Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 251-253) "Big Bang, evrenin bilinçli bir şekilde tasarlandığını ortaya koymuştur." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 260)

"Yaratma gücüne hâlâ sahip bir Tanrının niçin yaratmayı durdurduğu konusu deizmde çok net değildir. Tanrının evreni kendi haline, tabiatı da akla ziyan insan eylemlerine terk etmesi mükemmellik fikrini sarsmaktadır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 254) "Evren, dinamik bir yapıya sahip olduğuna göre, Tanrı'nın müdahalesi de devamlılık arz etmektedir. Newton fiziğinde ise kainat mekanik bir şekilde algılanmıştı." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 250) "Evrenin tüm aşamalarının bilinçli bir şekilde yaratıldığı görülmektedir. Evrenin her aşaması özel olarak tasarlanmıştır ve bu da, tanrının evrenin her aşamasında aktif olduğunu açıkça göstermektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 16) "Kainat var kılındığından bu yana oluşum ve değişim içindedir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 285) "Kainatta yıldızların ölmesi, doğması, evrenin genişlemesi yaratılışın devam ettiğini göstermektedir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 197) "Evrende neden sonuç ilişkisi hep geçerli değilse, bu bir şekilde bilinçli müdahaleyi de gerekli kılmaktadır. Kuantum teorisi şu anlama gelmektedir ki, Tanrı var olan olasılıklar içinde istediğini seçerek evrene müdahale etmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 252) "İnsan farkında olmasa da vücudunda birçok fizyolojik organizasyonlar anbean devam etmektedir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 97) "O, her an yaratma halindedir." (Rahman, 29) "Yağmur dolu bulutları meydana getiren Allah'tır." (Rad, 12) "Allah her şeyi bilir, hiçbir yaprak düşmez ki, O bunu bilmesin." (En'am, 59) "De ki, ilkten yaratan da yaratmayı 'tekrar eden' de Allah'tır." (Yunus, 34) Nahl, 68-69. ayetlerin de gösterdiği gibi, "Allah kainatta bulunan bütün varlıklarla iletişim kurmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 122) "Allah yaratıyor ve yönetmeye devam ediyor." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 232) "Kur'an'ın tanımladığı Allah sadece evreni yaratıp kenara çekilmemiş, her zaman hazır olan ve işlere bakan ve her zaman işleyen bir güce sahiptir." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 50) "Teizm, âlemde sürekli olarak etkin olan Tanrı'ya inancı içerir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 21)

Zaten "Bir zatın bizden bir şey istemediğini bildirmesi için bile bizde konuşması (kelam; vahiy) gerekmektedir." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 24) "Yaratıcının sizden dinsizlik istediğini nereden biliyorsunuz? Allah'ı tanıyabilmenin doğru yolu, onun kendisini tanıtmasıdır." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 41)

Deizm "İnsanı ve bilimi tanrı seviyesinde yüceltmektedir." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 49) "Şeytan da, egosunu ve ilmini tanrılaştırmıştı." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 55) "Allah'ın hikmetini sorgulayan iblisle 'deist olduklarını sanan ateistlerin' aynı yolu takip ettikleri görülmektedir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 164) Kur'an ise bizi bu konuda uyarmaktadır: "Kendi istek ve tutkularını ilah edineni gördün mü?" (Furkan, 43)

"Deistlerin bir kısmı aklın testinden geçerek onaylanan dine evet demektedir. Böyle bir iddiaya getirilecek en açık itiraz, "hangi akıl" yahut "kimin aklı" yönündeki sorudur." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 69) "Tek bir akıl yoktur. Akıl, tasavvurlarını bilgi, kültür ve tecrübe tabanından beslenerek kurgular." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 285) "Deizm, dinlerin yerine aklı koyarak sadece akıl ve doğadan hareketle her şeyin kavranabileceği iddiasındadır. Lakin akıl bir referans noktasına sahip olmadığı zaman, kişi sayısı kadar farklı düşüncenin ortaya çıkması kaçınılmazdır. Akıl, insanları herkesin kabul edeceği ortak fikirler etrafında toplama özelliğine sahip değildir. Felsefe tarihine bakıldığında, filozoflar sürekli olarak birbirlerini yanlışlamaya çalışmışlardır. Herkes kendi aklını beğenir. Mahkemelerde hem davalı hem de davacı kendisini kesin olarak haklı görür. Sorunu ise kişilerin aklı değil, kanun ve hâkim çözer. Akıl, bir tanrı varsa peygamber ve kitapların var olmasını makul hatta zorunlu görür. İnsan, salt rasyonel bir varlık değildir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 64-66) "Deizm, aklı temel alan bilgiyi,

vahye dayalı bilginin yerine koyarak felsefi görüşü dinileştirmiştir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 19) "Pozitivist, materyalist akım ve 18. ve 19. yüzyıl felsefesinin etkisi ile deneysel olarak doğrulanamayan metafiziksel, estetik ve teolojik önermeler anlamsız sayılmıştır. İnsanın akıldan başka, duygu, irade ve dış şuur gibi güçleri vardır. Hayranlık, takdir vb. akla ait değildir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, , s. 76) "Akıl, insanın önemli olmakla birlikte sadece bir yönüdür. Akıl melekesi bireyden bireye de farklılaşmaktadır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, , s. 74) "Deistler akla sonsuz güven duyarlar ama sınırlı ve dar oluşundan haberleri yoktur." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 264) "Aklın bilgi alanı varlık dünyasıyla sınırlı" (İzmirli İsmail Hakkı, Yeni İlmi Kelam, s. 47) olduğundan dolayı "Mutlak gerçeği bütün boyut ve sınırlarıyla kuşatabilecek bir özellik ve mükemmelliğe sahip değildir." (Maturidi, Kitabu't-Tevhid, s. 183) "Akla, akıl üstü bir pozisyon tayin etmek, akıldan faydalanmaktan ziyade onu kötüye kullanmaya dönüştürmektedir. Herkesin kendi aklını hayatın merkezine koyduğu bir yerde, nihilizmden anarşizme kadar uzanan sayısız düşünce boy gösterecektir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 85) "Her şeyi 'akla indirgeme' çabası, gerçek inancın altını yavaş yavaş oyarak gizli bir pozitivizme yol açmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 87) Dolayısı ile "Deizm, pozitivisttir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 34) "İyilik kötülük veya doğru yanlış kavramları kime veya neye göre belirlenecektir?" (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 21) "Kurallara uygun bir yaşam bu dünyada olacaksa, bu kuralı kim koyacaktır?" (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 21) "Bazı insanın aklına göre iyiyken bazılarına göre kötü değerlendirilen davranışlar konusunda nasıl karar verilecektir?" (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 160) "Yeryüzünde insanları sömürenler, işkencelere maruz bırakanlar da hep akıllarını esas almışlardır." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 77) "Din akla göre olsaydı, her akla göre bir din ortaya çıkardı. Bütün filozofların birbirini tekzip etmesi bunun göstergesidir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 57) "Akıl dediğimiz şey de göreceli bir kavramdır. Herkesin aklı, kendine göre doğruyu göstermektedir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 44) "Her insan aklınca bir ölçü ya da değer takdir edebilir. Ancak bunun bir kesinliği veya evrenselliği olmaz. İnsan aklı ile insanların ideal bir şekilde olgunlaştırılması imkansızdır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 90) "Başkalarının haksızlığa uğramaları çoğu kişinin umurunda değildir. Herkes kendisine adil davranılmasını ister." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 37) "Kumar oynayan birinin, kazandıklarının hakkı olduğunu iddia etmesi akli bir çıkarımdır." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 75) "Birisini soyup bin lirasını alırsam onun emeğini çalmış olurum. Onun için kötü bir durum, benim için değil. Benim için neden kötü olduğunu mantık çerçevesinde açıklayın." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 34) "Deizm adı altında çalışmalar, faaliyetleri yürütenler, bizi herkesin kendi aklına göre hareket ettiği bir din anlayışına davet etmektedir. Bugün kim tuttuğu yolun ve yaptığı işin yanlış olduğu kanaatini taşıyor ki? Vahiy destekli olmayan akıl şeytan, nefis ve hevanın kontrolüne girip bütün ölçüleri birbirine karıştıracaktır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 301-302) "Peygamberlerin gönderilmesine, vahye ne gerek var? Çünkü akıl tek başına yeterli değildir, sınırlıdır. Ayrıca vahiyle bildirilen bilgilerin bir kısmı gayb alanına aittir. Allah'ın sıfatları, melekler ve cinler, ahiret gibi. Akıl da her insanda aynı ölçüde değildir. İnsan her an kötülüğe sürüklenebilecek bir nefse sahiptir. Şeytan da sürekli yoldan çıkarmaya çalışmaktadır. Nitekim günümüzde alkol, uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklara sahip olan kimselerin büyük çoğunluğu da, yaptıklarının doğru olmadığını aklen bildikleri halde nefislerine uyarak bu kötü huylarını devam ettirmektedir. Peygamberlerin gönderilmesi, bahaneleri ortadan kaldırmak içindir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 133-137)

Seküler kesimin ruh açlığına örnek olarak yoga yönelimini misal verebiliriz." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 46) "Comte, bir din kurgular ve formüle ettiği din, ilahsız, seküler, hümanist bilim dini, kısaca, 'insanlık dini'dir. Ama o da başarısız olmuştur. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 52-55) "Kendisine büyük rahip diyen Comte, adını kendisinin verdiği 'felsefe ayı'nda da ölmüştür." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 280) "İnsanda doğal bir din duygusunun olması ve bu duygunun desteklenerek doğal halinde tutulması için vahyin gerekliliğinin önemi fark

edilememiştir. Deist yazarların din anlayışı olduğu görülen doğal dinin, herkes tarafından bilinip kabul edilebilir evrensel ilkelere bağlı olduğu iddia edilse de, bunun insanlık tarihi açısından sağlam bir temele dayandığının kabul edilmesi oldukça zordur. Zira insanlar aklen ve ruhen aynı seviyeye, aynı irade ve ihtiyaçlara, aynı coğrafi ve toplumsal şartlara sahip değildirler. Bu yüzden insanların tamamı için genel geçer olabilecek bir din anlayışının, insanların kendi doğaları üzerine yapacakları meditasyon tarzı yoğunlaşmalar ile çıkarsanacağının beklenmesi gerçekçi değildir. Doğal dinin insanlığın orijinal dini olduğu kabul edilse dahi, tarihsel gerçeklikler göz önünde bulundurulduğunda, insanların doğal dinden uzaklaşmalarından ve çeşitli bâtıl inançların etkisi altında kalmalarından dolayı, Tanrı tarafından uyarılarak gerçeğe çağırılmamaları için ne gibi makul bir neden olabileceğinin de deist yazarlar tarafından açıklanması gerekirdi. Çeşitli topluluklarda görüldüğü gibi insanlar bir yerine birden çok ilah edinebilirler. Tek bir ilah edinmeleri halinde de bu ilahın ne gibi niteliklere sahip olduğu, O'na ibadet etmeye gerek olup olmadığı, şayet gerekli görülüyorsa ne şekilde ibadet edeceklerini belirlemede genel bir kural oluşturamamışlardır. 'Neden ahlak' diye bir kavramın olması gerektiğinin de doğal dinden hareketle ortaya konması da mümkün değildir. Yani kısaca aklın tek başına dini ve ahlaksal ilkeleri kurmakta yeterli olduğu iddiası, içinin tatmin edici şekilde doldurulması gereken oldukça büyük bir iddiadır." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 229) "Vicdan, insanın iyiden ve doğrudan yana karar verme görgü ve bilgileri ile kendini yargılama yetisidir. İnsanda doğuştan mevcut olan bu duygu, başta sağlam bir din ve değer eğitimi ile desteklenmediği takdirde, kötü bir çevre ve alışkanlıkların etkisiyle körelebilir. Vicdan dinden, adalet ahlaktan bağımsız bir şekilde doğruya ulaşamaz, yanlış din de vicdanı kötü işler yapmaya sevk edebilir. Sonra da vicdan haksızlıklar ve kötülükler karşısında sessiz kalabilir. Vicdanı körelmiş ve kararmış bir kimsede, manevi anlamda kalp de işlevini yitirmiştir. Vicdan azabı bile dini ve ahlaki değer sahibi olan insanlarda vardır. Bugün Suriye'de, Gazze'de, Arakan'da, Cammu Keşmir'de, Doğu Türkistan'da, Irak'ta, Yemen'de yaşanan tarifi imkansız acılar ve vicdansızlıkların karşısında en ufak bir vicdan azabı bile hissetmeyenler olduğunu görüyoruz. Allah korkusuyla, helal ve haram, hak ve adalet şuuruyla beslenmeyen vicdanın kötülüklere karşı yaptırım gücü yoktur." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 127-128) "Allah'ın zatını yani nasıl bir varlık olduğunu bilemeyiz ama Kur'an sayesinde isim ve sıfatlarını bilerek onu tanıyabiliriz. Duyular gibi aklında bir sınırı vardır ve sağlam bir bilgi kaynağından beslenmeye muhtaçtır. Deizm, Hristiyanlığa karşı gelişen protest bir harekettir. Hz. İsa'nın ilahlaştırılması, asli günah ve kefaret öğretisi, kilisenin yanılmazlığı gibi çarpık dini öğretiler, deizmin ortaya çıkmasını tetiklemiştir. Deistler, akla mutlak bir yaptırım gücü yüklemektedirler. Halbuki her insanın aklı, alışkanlık, kültür gibi iç ve dış faktörlerin etkisi altındadır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150, 156) "Protestanlık da zaman içinde bireysellik, sekülerleşme ve nihayet deizme uzanan tarihi bir süreç izlemiştir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 136) "İnsanın bir de kişisel arzu ve isteklerinden oluşan yönü vardır. Dolayısıyla arzuların tatmin edilmesi için vicdanın bastırıldığını, aklın da bu durumu meşrulaştırıcı bir fonksiyon üstlendiğini sosyal hayatta çokça görmekteyiz. İnsan aklı mükemmel değildir, hata yapabilir. Ayrıca deizm 'insan hayatının anlamı ve amacı nedir?' sorusuna cevap vermekten de acizdir." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 31) "Rasyonalizm, pozitivizm ve modernite, dünyayı kutsallıktan arındırırken, hem insanın hayatına anlam veren dayanakları eritmiş hem de onu geleceğe yönelik kaygı ve umutsuzluğun girdabına çekivermiştir. Dini inançta, sığınma, yaşama anlam verme, bağlanma, teslimiyet, huzur gibi yaşantılar tek tek veya birlikte bulunabilir. Deizmde, insanların his, irade, duygu boyutu göz ardı edilmiştir. İnsan hem düşünen hem inanan ve hem de hisseden bir varlıktır. Hissetmede kişinin iç dünyası esastır. İç dünyada özlemler, arzular, sevgiler ve diğer duygular ön plandadır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 83)

Kant, bir taraftan Tanrı'yı ahlaki evrenin efendisi ya da ahlaki bir Tanrı olarak nitelendirmekte, diğer taraftan ahlakileşmenin temelini insana dayandırmaktadır. Onun buna gerekçesi insanın doğruyu yanlıştan ayırt edebilecek, rüştünü ispat etmiş bir varlık olduğu iddiasıdır. Bu anlayışa göre insan ahlak anlayışını bizzat kendisi belirlemeli, dışardan Tanrısal bir otorite ile gelebilecek vahye, peygamberi dayatmalara ya da kilise üzerinden piskopos ve papazlara ahlak inşa etme sorumluluğunu vermemelidir. Bu durumda seküler ahlak taraftarlarının yapmış olduğu, insanın Tanrı yerine konumlandırılması ve Tanrının Celal ve Cemal sıfatlarının insanlara isnat edilmesidir. (Abdurrahman Taha, Seküler Ahlakın Sefaleti, s. 99) "Seküler Ahlak, ilahi ahlakın aksine insanı kendi arzuları üzerinde egemenlik kurabileceği mahiyette değil, onu egemen bir efendi yapacak şekilde eğitir. Yine bu ahlak insanı yeryüzündeki en şerefli varlık olarak değil, doğanın efendisi olarak yetiştirir. Böylece insan kendi iradesine göre doğa üzerinde tasarruf yapma hakkını elde etmiş olur. Çok geçmeden bu çift yönlü egemenlik insana Tanrılık ve varlık dünyasının idaresi konusunda Tanrı'ya kafa tutacak bir gurur aşılar." (Abdurrahman Taha, Seküler Ahlakın Sefaleti, s. 126)

"Dini bildirim olmadan iyi ve kötünün ne olduğunu bilmemiz mümkün değildir. Yani bu noktada ilahi desteğe ihtiyaç bulunmaktadır. Aksi halde herkesin içinde bulunduğu şartlar doğrultusunda iyi ve kötü tanımlamaları oluşturması mümkündür. "Doğru nedir?" sorusu kadar, "Neden doğruyu yapmalıyım?" sorusu da önemli olmaktadır. "Güçlü olmama ve karşı tarafı yok ettiğimde zarara uğramayacak olmama rağmen neden öldürmemeliyim?" şeklindeki sorulara verilecek cevapların rasyonel temelinin olabilmesi için din ve ahiret inancı gereklidir. Birçok kişi "doğru ahlaki teoriyi oluşturmak" ile "ahlaki eylemleri rasyonel temellere oturtmak" arasındaki farkı ayırt edemediği için din olmadan da ahlaki bir yapının olabileceğini iddia etmiştir." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 231) "Yerde bulunan bir para ile hayatın sonuna kadar rahat yaşamayı seçmek daha rasyonel değil midir?" (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 230) "Zina konusunda deistin cevabı da, "İki taraf anlaşmışsa bunda bir beis yoktur." şeklindedir." (Francis Gastrell, The Principles of Deism, Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 45) "Dini devreden çıkaran ahlak anlayışında menfaat hâkimdir; menfaatin bittiği yerde sorumluluktan bahsetmek imkansızdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 22)

"İslam'da taklidi iman değil tahkiki/soruşturmacı iman önemlidir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 228) "Gerçek anlamda iman etmenin en öncelikli gereklerinden biri düşünmektir. Yaratılış üzerine gerektiği gibi düşünen insan, hem her şeyin yaratıcısı olan Allah'a neden teslim olması gerektiğini anlayacak, hem de O'nun kudretine ve evrene yansıyan eşsiz sanatına tanıklık edecektir. Ancak buna rağmen birçok insanın içinde bulunduğu gaflet sebebiyle hem evrendeki hem de kendi varlığındaki sayısız delil ve işareti göz ardı ettiğine Kur'an dikkat çekmektedir: "Göklerde ve yerde nice ayetler (mucizeler) var ki, yanlarından geçerler de dönüp bakmazlar bile." (Yusuf, 105) Kur'an'da düşünmeye ve ilme teşvik eden ayet sayısı yedi yüzden fazladır. Aklın önemine Kur'an kadar vurgu yapan başka bir dinsel metin yoktur. Kur'an'da düşünmeye, akletmeye yönelik pek çok kavram vardır: ilim (bilgi sahibi olma), hikmet (bilgelik), fuad/kalb (ilahi tecellilere gönül ile tanık olma), basiret (anlayış ve kavrayış), hak (gerçek), ayet (delil), beyyine (açık delil), burhan (kanıt), zikr (hatırlama), ibret (alınması gereken ders), tedebbür (derin derin düşünmek), taakkul (akıl erdirme), tefakkuh (ince bir kavrayışa sahip olmak), tefekkür (düşünüp ders çıkarmak), tezekkür (düşünüp anlamak), nazar (bakış). İslam inancının temel ilkelerini olması gerektiği biçimde içselleştirmemiz ve en güzel şekilde hayatımıza yansıtarak etrafımıza örnek olmamız son derece önemlidir." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 240) "İslam'da aklın kullanımında temel vurgu, aklın arzuları gerçekleştirme aracına dönüştürülmesinin yanlışlığına işaret etmektir. İslam âlimlerinin tamamına yakını aklı, dini hakikatlerin tespiti ve anlaşılması hususunda birincil prensip olarak kullanmışlardır." (Selçuk

Kütük, Deizm, s. 79) "Matematik ve mantık, aklı; tabiat bilimleri, gözlem ve deneyi (tecrübeyi); tarih, haberi (nakli) kullanır. Din ise, akıl, nakil ve tecrübeyi, her birinin sınırlarını belirlemek şartıyla, hepsinden faydalanır. İnsan aklı belirli bir kaynaktan yanılmaz birtakım bilgilerle beslenmediği müddetçe hakikati bulamayacaktır. Akıl ancak mevcut bilgiler çerçevesinde değerlendirmek yapabilir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 92-93) "Kur'an, aklın olgu olarak faziletinden bahsetse de, daha ziyade aklın 'işletilen versiyonu' üzerinde durmaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 217)

"İslam dininde Tanrı-âlem-insan ilişkisi dinamik ve canlıdır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 107) "Deist anlayış insanı dünyanın katı gerçekleri ile baş başa bırakır. Böyle bir durum çoğu zaman çaresizlik ve ümitsizlik doğuracağından insanın yaşaması için yeterli gelmez. Deizm, insanı Tanrıya, Tanrıyı evrene yabancılaştıran bir doktrin olarak görülmelidir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 123) "Dua, fıtri bir ihtiyaçtır." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 83) "Dua, insanı özüne götürür." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 104) "Kur'an, muhatabı olan insanın iç dünyasının eğitimi üzerinde yoğun bir biçimde durmuş, onların akıllarına hitap ettiği oranda gönül dünyalarına da hitap etmiştir." (Talip Özdeş, Ahlak-Vahiy İlişkisi ve Kur'an'da İman Ahlak-Amel Bütünlüğü, Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, cilt: X, sayı: 2, s.12)

"Deizm, Tanrıyı öncelemez aksine onu hayatın dışına taşır, uzak bir ülkeye sürgüne gönderir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 201) "Deistler açısından en büyük sorun, temel sorulara, varlığını kabul ettikleri tanrıya referansta bulunarak cevap üretme imkanlarının olmayışıdır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 67) "Sıradan insani bir kurumda bile, işe karışmayan patron imajı oldukça sakat bir algı iken, koca evreni yaratıp sonra denetim ve gözetim görevlerini tanrının yapmadığını iddia etmek mantıklı bir teori değildir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 195) "Değer verilmediği zaman bir kenara bırakılıp ne yaptığına aldırış edilmez." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 183) "Allah (cc) ise, 'insana değer verdiği için' kendisine muhatap kabul etmiştir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 186) "İslam'da tanrının kainatı yarattığı kabul edilir fakat deizmden farkı, tanrının sürekli müdahalesini kabul etmesi ve tabiat yasalarının yaratıcısının da tabiatın kendisinin veya mekaniğinin değil, doğrudan Yüce Allah olduğu inancıdır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 209) "Deizmin 'Allah'ın müdahale etmesine gerek yoktur' iddiasını savunmak için, insanların her yönden mükemmel bir yapıya sahip olması gerekir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 42)

"A şahsı için etik olan bir şey B şahsı için etik sayılmayabilir." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 88) "Deist düşünce insana sınırsız bir yetki ve özgürlük vermek suretiyle 'insanın kulluk vazifelerini dizayn etme yetkisini' akla vermiştir." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 75, 96; Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 49) Aslında "Deistler hem insanın özgürlüğünden bahsederler hem de özgür olan insanın imtihan olmamasından. Halbuki özgürlük imtihanın olmanın bir gereğidir. İmtihan da insanın başıboş bırakılmadığını bir ifadesidir. (İSAM, Temel İslam ansiklopedisi, II/190) "Deizmin, hakiki bilginin elde edilmesinde aklı ve tabiat kanunlarını kutsama hatasına düştüğü görülmektedir. Deizm, sahip olduğu uluhiyet anlayışı ile dini hayata imkan vermemektedir. Tanrı-insan münasebetinin zayıflaması günümüz dünyasında insanları bunalıma sokmaktadır. İslam dininde Tanrı'nın âlem ve insanla olan münasebeti deizmin tam aksine canlı ve dinamiktir." (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 47-53) Ayrıca deistler "Yüce olarak gördükleri o yaratıcının kendilerini başıboş yarattığını iddia etmenin onun yüceliğini yakışıp yakışmayacağını yönünde birazcık akıl yürütmüş olsalardı, bu kadar zahmete gerek kalmadığını anlamış olacaklardı." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 21) "İlah, boş işlerle uğraşan bir zat mıdır?" (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 23) "Sadece yaratıp bırakan ve zihni zorlu sorunlarla boğuşan insanlara bir açıklamada bulunmayan bir tanrı anlayışının sorunlu olduğu açıktır. Varlığıyla

yokluğu arasında bir fark olmayan bir tanrının fonksiyonel olması beklenemez. Ölüm sonrası hayat var mıdır, yaratılış amacımız nedir, yeryüzünde inanılmaz kötülüklere imza atanların yaptıkları yanlarına kâr mı kalacaktır? Ayrıca deistin inandığı tanrının var ya da yok olmasının kendi hayatında ne gibi fark oluşturduğunu izah etmesi de gereklidir. Tanrının dürüstlük, fedakarlık yapan insanları ödüllendirmesi gerekmez mi? Haklıya hakkını teslim etmeyen bir Tanrı kendi tanımı ile çelişiktir. Eğer Tanrı insanları hiçbir sebep gözetmeksizin yarattı ise, böyle bir tanrı anlamsız işler yapıyor demektir. Böyle bir tanrı algısının arkasında, hayatı dilediği gibi yaşama arzusundan kaynaklanan bir ego olduğu açıktır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 67-69) Deizm, merkezine Tanrıyı yerleştirmiş gibi gözükse de gerçekte merkezde insanın kendisi ve arzuları vardır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 273) "Deizmin Tanrısı sembolik bir Tanrıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 256) "Deizm açısından belki de en fazla belirsizlik taşıyan şey Tanrı-insan ilişkisidir. Emekliye ayrılmış bir Tanrı anlayışının dini duyguyu ve düşünceyi tatmin etmesi mümkün değildir. Deizm katı akılcılığa dayanmaktadır. Halbuki "akıl sınırlı, bilim ise değişkendir." Deizmin ahlak konusundaki teorileri yetersiz ve temelsizdir. Deizm bazı kelami problemleri de beraberinde getirmektedir. Deizmin zaman içinde Tanrı'nın insan hayatındaki merkezi konumunu sarsan ve Tanrı-insan ilişkisini zayıflatan bir yapıya dönüştüğü görülmektedir. Deizmde iyi ya da kötü değerlerinden söz etmenin anlamı yoktur. Çünkü değeri değer olarak tayin eden bir merci söz konusu değildir. Deistler dini bireyselleştirerek sosyal yönü zayıf bir forma çevirmişlerdir." (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 42-47) "Tanrı ile olan bağı zayıflayan bir kişi, öngörülmesi mümkün olmayan kötülükler yapabilmektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 88) "Âlemle ilgilenmeyen bir Tanrı âlemi bilmekte midir? Bu Tanrı güçlü müdür? Deistin, Tanrının ilmi, kudreti, iradesi, merhameti ve adaleti gibi konularda herhangi bir şey söyleyecek durumu da yok gibidir." (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22 (1), s. 38)

"Tanrıyı gökleri hapsedip, insan için bütün kapıları ardına kadar açmak şeklinde anlaşılabilecek olan deizme mukabil, tanrıyı göklerden yere indirmek projesinin tam adı olan tevhid dini İslam, deizmin büsbütün karşısında durmakta gibidir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 236) "Din, kişinin toplum, tabiat ve Allah ile olan ilişkilerinin sınırını ve seviyesini tayin eder." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 62-63) "Deizmin, tam ve doyurucu bir tanrı tasavvuruna sahip olmadığı söylenebilir. Deizmin Tanrısının insanların gönüllerine hitap etme şansı yoktur. Deizmde, tanrısının öncelikle otoritesi, bir sonraki adımda varlığı sorgulanır hale gelmektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 91-92) "Tanrı insan münasebetinin zayıflaması günümüz dünyasında insanları bunalıma sokmaktadır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 94) "Peygambersiz bir tanrı inancı içerik açısından tamamen boştur. Hiçbir Baba, "aklı başına geldiğinde doğru ve yanlışı kendisi ayırt edebilir, aklını kullansın!" diyerek çocuğunu kendi haline bırakmaz. Tanrının insanları yeryüzünden yalnız bırakması ve bir şekilde yol göstermemesi düşünülemez. Deistlerin, bu dünya bir imtihan alanı değilse tanrının neden insanların kötülük yapmasına müsaade ettiği ile ilgili tatmin edici açıklamalar yapmaları mümkün olmayacaktır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 73, 75) "Tanrı insanı ebedi bir yokluğa mahkum etmek için yaratmış olamaz. Böyle anlamsız şeyler yapmak tanrıya yakışmayacağına göre, var oluşun mutlaka bir gayesi olmalıdır. İnsanları cansızlardan, hayvanlardan ayıran en önemli özellik düşünebilmesidir. Bu sebeple varoluş sebebini merak etmesi, araştırması gayet doğaldır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 143) "İşte peygamberler bu konularda insanları bilgilendirmekle görevli kişilerdir. Hiçbir peygamberde fakirleri ezme, lüks hayat sürme, zenginlik sevdası, yalancılık gibi olumsuz davranışlara rastlanmamıştır. Büyük başarılar kazanmış kral, komutan gibi kişilerin bugün itibarıyla herhangi bir etkisinin olmadığını görüyoruz. Hz. Muhammed'in en büyük düşmanları bile onu hırsızlık, ahlaksızlık veya yalancılık gibi yüz kızartıcı şeylerle suçlamamışlardır. Böyle bir kişinin, tüm insanları kandıran büyük bir yalancı olduğunu iddia etmenin mantıksal açıdan hiçbir dayanağı yoktur. Hiçbir anne ve baba çocuğuna, 'Aklın var,

doğruyu yanlışı kendin bul' diyerek başıboş bırakmaz. Defalarca uyarır, tavsiye eder, yol gösterir. 'Referans noktası olmayan salt akıl yolu ile, son derece çirkin ve yanlış davranışlar bile rasyonalize edilip deist inancın içine dahil edilebilir.' Evreni neden yarattığını ve insanlardan ne istediğini bildirmeyen amaçsız bir tanrının varlığıyla yokluğu arasında hiçbir fark yoktur. Deist açısından var olduğunu ileri sürdüğü Tanrıyı 'inkar etmenin' ne gibi bir mahsuru vardır acaba? Doğal dinin insanlığın orijinal dini olduğunu kabul edilse bile, insanların doğal dinden uzaklaştıklarında Tanrı tarafından uyarılarak gerçeğe çağrılmamaları için ne gibi makul bir neden olabileceğinin de açıklanması gerekir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 260-266)

"Herkes, Allah'ın kulları hakkında istediğini söylesin fakat Allah sussun öyle mi?" (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 79) "Allah insanın onurunu korumak için vahiy gönderip insanları yönetir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 178) "Yaratıcılık sıfatı ile bizlere sevgisini gösteren Allah (cc) bize yaşantı modeli de sunmakta" (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 180) ve "gelecek hayat aşaması için bizlere uyarılarda bulunmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 181) "Deizm ise bir Tanrı inancının gölgesinde, dinden arınmış yeni bir yaşam kültürüdür." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 297) "Deizm gençler için; içerdeki boşluğu beyaz yalanlarla dolduran, hazcılığı ve bireysel çıkarları onaylayan şirin bir yaşam tarzıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 301) Aslında "Deizmin yeni tanrısı insandır." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 48) "Müzeler, üniversiteler ise, inancın azalmasının neden olduğu boşlukları doldurmayı vaat eder." (de Button, Ateistler İçin Din, Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 200-202) Oysaki "İnsan, Allah'a biyolojik, fiziksel, sosyal, psikolojik her açıdan muhtaçtır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 101) Aksi durum da "ruhsal çöküşe yuvarlanma, muhtemel akıbetlerden yalnızca biridir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 81)

"Deizm yaratıcıyı kabul ediyormuş gibi yapmak fakat hiç mevcut değilmiş gibi yaşamaktır. Bu âdeta ölü bir put ve hayali bir tanrı tasavvurudur." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 48) "Din, yaşam tarzıdır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 28) "Din, yaşam şekli anlamına gelmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 185) "Din, yaşam biçimi; hayatın nasıl yönlendirilmesi gerektiği konusunda benimsenen düşünce, inanç, ilke ve değerler bütünüdür." (Celil Abuzar, Dinin Toplumsal Yaşam Üzerindeki Etkisi, Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sayı 26, Temmuz–Aralık 2011, s. 145) Dolayısı ile "Hayat felsefem bu", "İstediğim şekilde inanırım" gibi cümleler, "Bu da bizim dinimiz" anlamına gelmektedir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 37) "İslam, insanın meta haline getirilmesini, ölçüsüz davranışlar sergileyerek zevklerinin kölesi haline gelmesini önlemek ister." (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 52) "Gerekli önlemlerin alınmaması durumunda umursamaz, hodbin ve zevkperest bir neslin varlığı ile karşı karşıya kalma riskimiz artacaktır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 58) "Deizmin önü alınmazsa, dinlerin cevaplarını umursamayan, zevkperest bir neslin varlığı ile karşı karşıya kalabiliriz." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 206) "Deizm içerikten mahrumdur. Sosyal ve manevi baskıdan kurtulup özgürleşmenin bir aracı olarak algılanır. Kayıtsızlık ve ilgisizliğin diğer adıdır deizm." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 42) "Deizmi, ait olunan dinden tamamen kopmadan özgürlükler vadisinde gezinme tercihi olarak görmek de mümkündür." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 300) "Deist düşünce insana kontrolsüz, sınırsız, sorumsuz bir özgürlük tanımıştır." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 77) Bazen özgürlük dediğimiz şey, aslında 'bizi koruyan çemberden' dışarı çıkmaktır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 29) Artık "Hazzın peşinden koşmayı özgürlük sayan bir gençlik var." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 50) "Bugün bir kültür istilası vardır, nefisler şehevi arzuların kölesi haline gelmiş, ruhlardaki tatminsizlik insanlığı buhranlara sürüklemiş ve insanlara ahiretsiz bir dünya anlayışı telkin edilmektedir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 58) "İnançsızlık, insanın kendisini her şeyin ölçüsü olarak görmesi ile başlayan bir tutumdur. Bu tür insanların ilahları ve rableri artık kendi ölçüsüz ve sapkın arzuları olmuştur. İnsan iradesini, aklın yanında nefis, ölçüsüz arzu ve istekler gibi daha pek çok unsur yönlendirmektedir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 23-24) "Tanrının insana akıl

melekesini vermiş olmasını yeterli gören deistler, insanın aynı zamanda nefsi duygularla hareket edebilen bir varlık olduğu gerçeğini dikkate almayıp, insan aklını, ilahi akla tercih etme hatasına düşmüşlerdir. Deistin, tanrının merhameti, adaleti hakkında bir şey söyleme imkanı da yoktur." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 87) "Vahiy sadece akla değil duygulara ve vicdana da hitap eder." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 95) "Vahiy bilgisi ve terbiyesi olmadan insan aklı nefsin isteklerine, bencil ve hedonist hallerine nasıl karşı duracaktır?" (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 159) "İnsan, kendisini bırakıp köşesine çekilen Tanrıdan sonra yine Tanrı arayışına girişmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 140) "İlah hayatı yönetmelidir. Yoksa insan nefsini ilah edinir ve nefsinin isteklerini doğru yanlış demeden yerine getirmeye başlar." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 153) "Eğer Tanrıya ibadet etmezsek, bizim birçok efendimiz olur ve her biri bizden bir şey ister." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 68) "Allah'tan çok önemsediğimiz, öncelik verdiğimiz ve hayatımızın merkezine koyduğumuz her şey bizim putumuz olur." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 52) "İslami açıdan sizin en çok sevip hürmet ettiğiniz şey, sizin tapındığınız şeydir. Kur'an, Allah'ı Rab kabul etmezsek birçok efendilere köle olacağımızı bizlere söyler." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 409, 415-416) "Allah seni boşuna yaratmadı. Şayet öyle olsaydı, bu muntazam kainatı ve içindekileri sana hizmet etsinler diye yaratır mıydı?" (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 30) "İnsan kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır?" (Kıyamet, 36) "Hayvanlar bile bir gaye ile yaratıldığına göre, insan başıboş gayesiz ve gayretsiz bir yaşayış için mi halk edilmiştir?" (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 17, 58, 190) "Dünyadaki işleyişe herhangi bir katkısı olmayan tek varlık insandır. O halde benim varlığımın bir gayesi olmalıdır." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 157) "Bal arısına nasıl bal yapacağını öğreten (Nahl, 68) Allah, insana da nasıl yaşayacağını duyurması gerekir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm s. 174) "Deizm, otorite üzerine dayanmayan ve akılla temellendiren bir dindir. Kapalı, belirsiz, uzak bir tanrı artık kimseyi sıkmıyor. Günah duygusu, kurtuluştan emin olmamak gibi yüzyıllardır birçok insanın kalbine ağırlık vermiş olan şeyler artık insanoğluna dert olmaktan çıkmıştır. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 34) "Deizm, İnsanın, Allah'a rağmen kişisel arzu ve isteklerine göre şekillendirdiği 'felsefi bir inanç' biçimidir. Hâlâ deizme sığınanlar varsa, bu doğrudan 'sorumluluktan kaçışın' bir ifadesidir." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 158, 161; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22 (1), s. 36) Halbuki "Sorumluluktur insanı değerli kılan." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 139) "İnsanların yaptıklarından hesap vereceği inancı, insanların bilinçaltında suçluluk psikolojisi oluşturmakta, bundan kaçınmak isteği de onların deizme yakınlık duymasına neden olmaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 209) "Deizm, dinlerin insanlar üzerine yüklediği bazı sorumluluklardan kurtulmak bağlamında bir kolaylık sağlamakta, bu sayede de deistler hayatlarını diledikleri şekilde yaşamak konforuna ulaşmış olmaktadırlar." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 75) "Deizm, hiçbir kuraldan hoşlanmayan insan nefsine tam bir hürriyet vadetmektedir. Deistler, nefisleri rahatlatmak için 'Allah vardır ama bana müdahale etmez' derler." (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 7, 14) "Günah işlerken vicdanın huzursuz olmasın diye kendi kendine diyorsun ki, bir yaratıcı olsun ama emir ve yasakları olmasın, her şey serbest ve helal olsun, bir hesap ve azap olmasın." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 37) "İslam ile deizm arasındaki en belirgin fark, kuralları Allah'ın koyduğunu kabul etmenin yanında insanın her an belli kuralların işleyişinden de sorumlu olduğu gerçeğidir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 214) "Deizmin sunduğu şekli ile, hesap bilinci gelişmemiş her kişi için âleme müdahalesi olmayan bir tanrı fikri gününü gün edenlerin işini daha bir kolaylaştırmaktadır. Deizmin temelinde Tanrı algısı değil, insanın gelişmiş ve haddinden fazla şişkinleşmiş egosu yatmaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 203)

"Deistlerin cevaplaması gereken sorular: Tanrı bir daha hiç ilgilenmeyeceği bir evreni niçin var etmiştir? Neden insan akıl sahibi bir varlık olup diğer canlılardan farklıdır? Varlığın anlamı nedir? Eğer ahiret diye bir şey yoksa bu dünyadaki haksızlıklar zulümler ne olacak? Bunlar

yapanın yanına kar mı kalacaktır? Ahiret yoksa Tanrı insanlığa en büyük kötülüğü yapmış olmaz mı? Yeniden diriliş denilen şey bir insanın uydurması ise, tabiatta örneklerini sürekli gördüğümüz yeniden dirilişler neyi göstermektedir?" (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 116, 117) "Deizm ölüm için, ölümden sonrası için ne söyleyebilir? Adaletin yerini bulmadığı haksızlıklar öylece kalmalı mı, yoksa bir gün hak yerini bulmalı mıdır?" (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 185) "Bizde, sevdiklerimizde ölümün karanlık kapısından içeri gireceğiz. Buraya bizi kim getirdi? Ölümle beraber nereye gideceğiz? Her şey bu kadar mı? Dahası yok mu?" (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 11)

"Rabbimizin sonsuz adaleti, zalimler için cehennemi, mazlum ve masumlar içinde cenneti gerektirmektedir." (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 13) "Bu dünyada adaletin tam gerçekleştiğini pek göremiyoruz. Öyleyse mutlak adaletin ve hikmetin gerçekleşeceği bir yerin olması kesindir." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 32) "Deistler Tanrı'ya ait olduğuna inandıkları niteliklerin ne şekilde tezahür ettiği noktasında da kayda değer bir yaklaşımda bulunmaktan uzaktırlar. Bir kısım deistler ahiretin varlığı inancını doğal dinin merkezine koyarken, bir kısmının bu inancı inkar ettiği, diğer bir kısmının ise bu konuda agnostik bir tavır içinde olduğu görülmektedir." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 228) "Eğer ahiret yoksa ahlaki erdemlere uygun yaşamanın ne anlamı olabilir ki?" (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 160) "Ahiret inancını reddederek, insan hayatını sadece dünya ile sınırlandırdığı için insanın ufku da daralmaktadır." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 31) "İnsanın ölümsüzlük ve sonsuzluk arayışı eğitim öğretim yoluyla elde edilmiş bir duygu olmayıp, onun benliğinde yer etmiş bir duygudur." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 156) Aynı şekilde "Yaşam, mutluluk, adalet gibi kavramlar insanların daima ortak arzularını ifade eder ki bunlar doğuştan gelen fıtrati arzulardır. Yine gelecekle ilgili sonsuz yaşam arzusu, ahiret yaşamını işaret etmektedir. Ölüm korkusundan kurtulma arzusunu tatmin edecek tek obje, ahiret hayatının varlığıdır." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 210) "Ahiret olmasaydı, dünyaya gelişinde bir mantığı olmazdı." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 54) "Ahiretin var olmadığı düşüncesi aynı zamanda insanın bu dünyadaki yaşantısının bir sınama olmadığının da iddia edilmesini gerektirecektir." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 230) Halbuki "İnsandaki adalet duygusu, ahirete inanmayı zorunlu kılmaktadır." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 131) "Ahiretin gerçekleşecek olması, Allah'ın adalet ve rahmet sıfatları sebebiyledir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 25) "Eğer ahiret olmazsa dünyada ortaya konulmuş iyilikler ve kötülükler arasında bir fark olmamış olur." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 426) Zaten, "Allah'ın cezalandırması da kendisi için değildir; zulme uğrayanlar içindir." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 88) Çünkü "Bu dünyada bazen güçlüler, güçsüzlerin ellerinden haklarını almaktadır. Bu durumda adaletin sağlanamaması en büyük haksızlık olurdu." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 12) "Allah nankörü, bozguncuyu, hak yiyeni, zalimlik yapanı cezalandırır. Allah ilahi adalet gereği, suçluya hak ettiği cezayı kesecektir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 285) "Allah zalimleri sevmez." (Şura, 40) "Zalimlerin yanında olmayın; sonra ateş sizi de yakar." (Hud, 113)

"İlk deistler dini tamamen reddetmemişlerdir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 86) "Bazı deistler de tanrının evrene müdahalesini kabul eder." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 90) Deizmin babası olan "Lord Herbert, Tanrının dualara cevap verdiğine inanır" (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 245) ve 'bu hayattan sonra bir ceza ve mükafat olacaktır' (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 202) der. Deizmin temsilcilerinden Paine de, "Bir yaratıcıya inanıyorum. Ölüm sonrası, mutluluk olmasını umuyorum." (Thomas Paine, Akıl çağı, s. 3) demektedir. "Thomas Paine'in, Tanrı'nın dilemesi halinde insanoğlu ile vahiy yoluyla iletişim kurma konusundaki gücünün kesinlikle kabul edilmesi gerektiğini, çünkü O'nun gücü açısından her şeyin mümkün olduğunu" (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 233-235) kabul ettiğini de düşünecek olursak, deizmin önderleri olan bu düşünürlerin

fikirleri için günümüz deistleri arasındaki uçurum daha net gözükecektir. Günümüz deistleri mümkün olanı neden imkansız ilan ederler? Yüce Yaradan'ın bu imkanı kullanmadığını deistler nereden bilmektedirler? "Deistlerin bir kısmı da, aklın testinden geçerek onaylanan dine evet de demekte" (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 28) iken bir deist hangi yolu izleyecektir?! Görüldüğü gibi, "Bazı deistler fiillerimizin bir karşılığı ve yaptırımı olması gerektiğini savunurken, bazıları ise ahiret inancını reddetmektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 94) "Tek tip bir deizmden bahsedebilmek de mümkün görünmemektedir. Tanrının evren ile ilgilendiğine inanmakla birlikte ahlaki alanla tanrının ilgilenmediğine inananlar da bulunmaktadır. Bazı deistler ise dini hakikatleri kabul etmekle birlikte, bunların aklın süzgecinden geçirilmesi gerektiği kanaatindedirler." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 30) "Ahirete inanma ve hesap verme noktasında da deistlerin ortak bir yaklaşımı yoktur. İnsanın bu dünyada yapıp etmelerinin karşılığı olarak ödül ve cezanın olmasının insan özgürlüğüne bir engel teşkil ettiğini düşünen deistler olduğu gibi insan fiillerinin bir karşılığı olması gerektiğini savunan deistler de vardır." (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm'in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 466) "Deizmde, başlarda genel olarak ahiret inancı varsa da şu anda ahiretin olmadığını ileri sürmektedirler." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 16) "Aydınlanma döneminde deistler, Hristiyanlığı bir doğal dine indirgeme eğiliminde olmakla birlikte bazıları Hristiyanlığa düşmanken bazıları da değildi. Bazı deistler ruhun ölümsüzlüğüne inanırken bazıları inanmamaktaydı. Yine Toland gibi bazı deistler doğayla tanrıyı özdeşleştirme eğilimine giderken Cherbury gibi bazı deistler ise doğadan bağımsız bir Tanrı anlayışını benimsemektedir." (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22 (1), s. 35) "Günümüz deistlerinden Chuck Clendenen de 'iki deist aynı düşünmez, çoğu modern deist de ilk deistlerin inandıklarına inanmaz.' demektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 206-207) "Günümüz deizmi 17. ve 18. asır deizminden farklıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 244) "Klasik deistler ile modern deistler arasındaki en belirgin farklılıklardan biri, ilk deistlerin deizmi bir doğal din kabul etmeleri, modern deistlerin ise deizmin bir din olduğunu reddetmeleridir. Modern deizm, kapitalizmin neo-liberal ikliminde din hasımlığının sembol akımlarından biri olmuştur." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 245) "Deizm mensupları, kendi içerisinde çelişen birçok inanç şekillerine girmişlerdir." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 105) Ayrıca "Deizm, üzerinde tüm deistlerin ortak bir düşüncede birleştikleri bir tutarlılığa ve iç bütünlüğe sahip değildir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 69) Sonuç itibari ile "Tek tip deizm ve tek tip deist yoktur. Tek bir deizm tanımı da hiçbir zaman olmamıştır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 244) Kendi aralarında bir tek deizm felsefesi üzerinde birleşemeyenlerin, inançtan ahlaka, ibadetten hukuka birçok konuya çözüm sunabileceklerini kabul etmenin gerçekçi bir tarafı yoktur!

"Din olmasaydı insanoğlu ibadet etme yolunu aramazdı. Aslında toplumu ayakta tutan da dinin ta kendisidir" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 54) ve insanlar "anlaşarak bir şeye inanmaya da karar vermemişlerdir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 17)

İnsanın "Akıl seviyesi, salt bu dünyada yaşamayı sağlamaya yetecek bir akıl seviyesinin çok üzerindedir. Bu müthiş potansiyel, aklımızın bize salt bu dünyada yaşamamızı sürdürebilmek için verilmediğini göstermektedir. İnanılmaya layık din, aklı aşan cevapları da ihtiva etmelidir." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 238) "İnsan, uygarlık kuran, felsefe yapan, ölülerine ağıt yakan, öldükten sonrasına merak eden ve ebediyen yaşama arzusunu iliklerine kadar hisseden bilinçli bir varlıktır." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Metin Özdemir, s. 25) "Allah dileseydi elbette bize irade vermeyebilirdi, böylece iyi ve kötü kavramlarının bir önemi kalmazdı. İradesi olan bir varlık olarak olmamızın en iyi açıklaması, buranın bir imtihan dünyası olmasıdır." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 426)

Deizm çoğu zaman ateizmin el altından bir biçimi, maddecilerin dini saf dışı bırakmalarına uygun düşen bir yolu olmuştur. (Ivan Frolov, Felsefe Sözlüğü, s. 100) "Yanlış bir tanrı algısına dayanan deizme uyan en iyi karşılık da müşrikliktir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 271) "Deizm de, yaratıcıyı kabul edip sosyal hayata karışmasını reddeden bir öğreti olduğu için 'şirk' olarak adlandırılabilir." (Mehmet Durmuş, İslam Ateizmi, İktibas, Temmuz 1998, 16. Cilt, 235. Sayı, s. 17) "Mekkeli müşrikleri de günlük hayatlarına müdahale edecek Rab olan bir Allah'ı kabul etmek istemiyorlardı." (Doç. Dr. Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkamının Değişmesi, s. 71) "Mekkeli müşrikler, Allah'u Teâlâ'nın varlığı konusunda herhangi bir şüphe içerisinde değillerdi. Fakat onu 'dünyaya karıştırmayıp hayatın dışına' itmekteydiler. Menfaatlerine uygun yaşam biçimlerini ile çelişmeyen, hayata müdahale etmeyen, sosyal hayatı ve hukuki sahayı düzenlemeyen bir tanrı inancına sahip idiler. Evreni yaratan, sonra aşkınlığından dolayı evrenle ve insanla ilişkileri daha alt düzeydeki aracı varlıklara devreden bir güce inanıyorlardı. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 33) Putlar yıkıldığında, idari ve siyasi düzenleri de bozulacaktı. Tebliğe karşı çıkmalarının bir başka sebebi de, ticaret yollarının ellerinden çıkacağı yönündeki endişeleriydi. Günümüzde bazı kesimin İslam ile olan problemleri de hemen hemen aynı noktalara, tesis etmiş oldukları statükonun devamına mani olacağına yönelik düşüncelere dayanmaktadır. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 53)

"Putperestler dinsiz değil, yanlış dinli insanlardır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 21) "Putların illaki taştan olması gerekmiyor. Bugün insana zarar veren, tabiatı tahrip edenlerin parayı, mevkii, gücü, silahı vb. şeyleri putlaştırdıkları malumdur. Seküler çağda putun anlam ve kapsamı genişlemiş, çeşidi olağanüstü artmıştır. İnsan haddini aşmış 'Tanrı öldü' çığlıklarıyla yeryüzünde ilahlığa soyunmuştur. İnsana ait ideolojilerin tamamı bencildir, güçlüden yanadır, eşitlik, adalet, özgürlük nakaratları keyfidir, kaypaktır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 21)

"Modern dönemde sekülerleşme, bilimcilik, insan merkezcilik, dünyevileşme, natüralizm gibi anlayışların artması ile birlikte din hakkında 'felsefe yapma' ihtiyacı daha yaygın hale gelmiştir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 11) Deistler yayımladıkları (deizmdernegi.org/deizm-dernegi-deklarasyonu) bildirgede, "Deizm Felsefe ile Savlarımız' başlığı altında 5. Maddede, 'Kamusal alanda, fundamentalist üniforma haline getirilen giyim tarzları kabul edilemez.' derken, 8. madde de ise, 'Tanrının bahşettiği cinsel yönelim (kastettikleri eşcinsellik), insanoğlunun en tabii hakkı ve arzusudur. Savaşa hevesli ama aşktan korkan bir otorite istemiyoruz. Devlet otoritesinin dinsel dogmalarla, kişinin kendi nefsine münhasır tanrı vergisi cinsel yönelimlerini, istek ve arzularını baskılaması veya yasaklaması kabul edilemez.' demektedirler. Böylece, "Özgürlük talebinde bulunan bildiri sahiplerinin farklı yaşam tarzlarına hoşgörülü olmamak şeklindeki bu tavırları, dogmalaştırdıkları motto/slogan ve sav/iddiaların aslında bağnaz bir yapıya dönüşme ihtimalini de bünyelerinde barındırdığını göstermektedir. Ayrıca, 'Kutsalımız yoktur' (17. madde) derken, laik, seküler, deizm, deist ve benzeri kavramların gerçekte yerli deistlerin kutsal ve dokunulmazları olduğu da dikkatlerden kaçmamaktadır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 38)

Sonuç itibari ile "Deizmde, 'aklın sınırları dışına taşamayan' ve 'doğa kanunları ile uyumlu hareket etmek zorunda' olan bir tanrıdan söz edilmektedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 284) "Deizmin, aklı ve tabiat kanunlarını kutsama hatasına düştüğü de görülmektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 92) Görüldüğü gibi, yaratıcıyı kabul eden "Deizmin, bire karşı onlarca eğrisi bulunmaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 202)

Deistler "Allah'ı gereği gibi takdir edip tanıyamadılar. Nitekim 'Allah hiçbir insana hiçbir şey indirmedi' dediler." (En'am, 91) Halbuki "Allah'la peygamberleri arasını ayırmak isteyen, işte onlar gerçekten kafir olanlardır." (Nisa, 150-151)

Gençleri şüphe sevk eden nedenler ve çözüm yolları

"Dünyevileşme, doğaüstü vahye karşı olma, din bilim ilişkisindeki problemler, din dilinin ikna edici olma noktasında etkisiz kalması, akıl faktörünün dikkate alınmaması, özgürlükten yoksun olma endişesi, iletişim araçlarının etkisi ve hurafeler insanların din algısını olumsuz etkilemiştir. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 59-72) "Dindarların yaşam tarzlarının sebep oldukları hayal kırıklıkları, hikmetleri anlatmadan dini emirleri yapmaya zorlama, sözde din bilim çatışması (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 30) gibi konular deizme neden olabilmektedir: "Gençlerin deizme yönelmelerinin üç sebebi vardır. Birinci sebep İslam dininin bilimle çatıştığı, ikinci sebep şiddeti ve yasakları öne çıkaran yasa dışı örgütler, son sebep de dünyevileşme arzusunun giderek yaygınlaşmasıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 285) "Din diye toplumda hurafelerin yaygınlaşması" (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 311) deizme neden olmaktadır. "Deist gençlerin tamamına yakını, geleneksel din anlayışına ve bu anlayışın insan aklı ve yaratılışına uyumlu olmayan iddialarına tepki olarak deist olmuşlardır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 57) "Yanlış din algısı ile birlikte bunu kurumsallaştıran din adamlarının tutumu deizmi beslemektedir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 215) "Dini emirlerin, hikmetlerinin açıklanmadan dikte edilmesi (Mehmet Malkoç, Gençliği Dini Değerlerden Uzaklaştıran Sebepler, Gümüşhane Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 8/16 (2019), s. 257) ve dinin sadece şekil ve ibadetlerden ibaretmiş gibi anlatımı, ahlak ve sosyal yönünün ihmal edilmesi, yanlış dini bilgilerin gerçek sanılması, Kur'an'ın söyledikleri ile Müslümanların yapıp ettiklerinin arasındaki farklılık, tutarsızlık, ikiyüzlülükler, bilgi kirliliği de deizme neden olmaktadır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 311-315) "Emir almaktan hoşlanmayan reaksiyonist tipler" (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 221) ve "dinin ibadet mecburiyeti, emir-yasak ve yaptırım boyutundan hoşlanmayanlar da" (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 220) deizme kayabilmektedir. "İbadetler konusunda üşengeçlik gösteren ve modern çağda görülen yeni sorunlar da (ferdiyetçilik, menfaatçilik, haz-hız çağı) insanların deizme kaymasına neden olmaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 236) Ayrıca 'Kişisel meseleler, gençlerin sorduğu sorulara cevap bulamaması, zihni arayış, çevrede örnek şahsiyetlerin olmaması, samimiyetsizlik' gibi nedenlerle de deizm yayılma fırsatı bulmaktadır.

"Özgürlük alanını kısıtlayacak otoriter bir dil kullanımı, sorunların (Şaban Ali Düzgün, Din-Bilim İlişkisinde Modeller ve Ortak Kavramlar, s. 57) sağlıklı bir şekilde aşılmasına engel olmakta, insanların dinden uzaklaşmasına neden olmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 57) "Hâlâ yüzyıllar öncesinin geçersiz argümanları kullanılarak arkeolojik bir din dili kullanılmaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 225) "Din dilinin ikna edici olma noktasında etkisiz kaldığı bir gerçektir. Gençlere daha uygun bir üslup ile yaklaşılması zorunludur. Deistler özgürlükten yoksun olma endişesi de taşımaktadırlar. Halbuki İslam insana zararlı olan şeyleri yasaklamıştır. İnsanların helal dairesi içinde de özgürce ve mutlu yaşayabileceği kendilerine anlatılmalıdır. İletişim araçlarının etkisi de deizmin yayılmasında etkendir. Özellikle internette deist iddialara cevaplara daha fazla önem verilmelidir. Hurafelerin insanların din algısına olumsuz etkisi de göz ardı edilemez. İslam'ın akla verdiği değer ve sınır tam anlatılmalı ve hurafelerle mücadelede güncel yaklaşımlar ihmal edilmemelidir! "Aklı başında hiç kimse, bir yakınını ameliyat etmek için internet bilgilerine başvurarak operasyona kalkışmaz. Ekonomi, siyaset, spor gibi alanlarda medyada görülen bilgi kirliliği özel olarak inanç sahasına kaydığında tam bir körleşmeye yol açmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 38) "Modem çağın inanç problemlerine ihtiyaca uygun modern çözümler üretmek ve bunun için gerekli olan araçları en

güzel şekilde değerlendirmek gerekir." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 239) Osman Yüksel Serdengeçti merhumun dediği gibi: "Artık İslamiyet için mücadelelerde eski tarzı bırakmamız gerekiyor. Biraz geniş, biraz müsamahalı, biraz daha anlayışlı olalım." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 8)

"Yaygınlık kazanan şey deizm ya da ateizm değil, dünyevileşme eğilimi ve ayak uydurmakta güçlük çekilen hızlı kültürel değişimlerdir. Allah-din-kitap söylemlerini hep ön planda tutanların uygulamadaki çirkinlikleri ile baskı ve dini yükleme operasyonları dinden uzaklaşma eğilimini hızlandırmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 10) "Kuşaklar arası çatışma, bir anlamda gençliğin toplumla bütünleşememesi, yabancılaşması ve uzaklaşmasıdır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 54) "Deizmin nedenleri olarak; bireyselciliğin yükselmesi, tüketim hastalığının hayatı sarması, hızlı zihinsel savrulmalar ve 'bilimciliğin' sahte bir dine dönüşmesi sayılabilir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 36) "Günümüzde çocuğa, gerçek bir temele dayanmayan özgüven telkini de yapılmaktadır**.** Danışmaya değer herhangi bir otorite tanımadıkları için de uçlara kaymalar söz konusu olmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 41) "Babanın vakarını sıfıra indiren, çocuğu sürekli şımartmayı "sevdirerek öğretmek" olarak takdim eden yeni terbiye usulü, sokaklarda dolaşan gençlerin içler acısı halini hazırlayan sebeplerin başında gelmektedir." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 168)

"Deizm aslında ibadetsiz bir din arzusudur. Halbuki dünya tarihinde ibadet yönü bulunmayan hiçbir din yoktur ve ortaya atılan 'doğal din' fikri de bu yüzden tutmamıştır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 101, 102) Kural, sınır istemeyen bazı gençler kurallara karşı çıkmaktadır. Halbuki "Kuralsız bir hayat ve toplum olmaz. Kaldıralım yollardaki sınırları ve kuralları görelim trafikte neler oluyor? Din, kuralları ile insanın doğallığını ve doğasını korumayı amaçlamaktadır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 25, 26)

"Dini anlatan kişiler arasında yaşanan tartışmalar ve sunulan dini bilgilerdeki tutarsızlıklar gençlerde din düşüncesinin saygınlığına zarar vermektedir." (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 31) "Kendini dindar olarak tanımlayan bazı kesimin, söylemleri ile pratik arasındaki uyumsuzluk dine uzak durmanın en önemli sebeplerinden birisi olarak görülmektedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 45) "Dini değerlerin doğru bir şekilde temsil edilmemesi, güzel örneklerin yerine sadece söylemlerin alması dinin inandırıcılığını aşındırmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 276) "Dinin özü yüzeysellik ve şekilcilik ile örtüldüğünde, ahlak ile dinin birbirini terk etmesi kaçınılmazdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 256) "Dinin, ahlakına, evine, siyasetine ve ticaretine etki etmediği insanların sürekli dini referans aldıklarını iddia etmeleri, insanları dinden soğutmaktan başka bir işe yaramamaktadır." (Abdulaziz Kıranşal, Milli Gazete, 02.09.2021) "Dini kötü temsil eden insanların eylemlerinden dolayı bazı kişilerin de deizme yöneldikleri bilinmektedir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 20) Halbuki "Endonezya, Malezya, Filipinler Müslüman tüccarlardan etkilenerek İslam'ı kabul etmişti. Demek ki günümüz Müslümanlarının yaşantısı yeterince kaliteli olmadığından, etkileme düzeyi de son derece düşük kalmaktadır. Kalitesiz dindarlık da, dindarlaşmanın önünü tıkamaktadır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 96) "Küresel ölçekte emperyalist güçlerin kontrol altına girmiş bazı militan örgütlerin güya İslam adına bir takım terör faaliyetlerine girişmesi de insanları dinden uzaklaştıran ciddi bir faktördür." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 56)

"Peygamberimiz Hz. Muhammed bugün gelse, hukuksuzlukları, güçlü olanın haklı sayıldığını, mazlum ve çaresizlerin horlandığını, herkesin kendinden olanı kayırdığını, birlik olma, hoşgörü ve sevginin yerini, ötekileştirmenin, öfkenin ve kinin aldığını görecekti. Peygamberimiz Hz. Muhammed bugün gelse, kardeşlikten, sevgiden, saygıdan, erdemden, adaletten, hoşgörü ve anlayıştan, bir arada yaşama kültüründen, ilimden, akıl ve düşünceden ve yalnız Allah'a kul olma ve bu sorumluluğun bilinci ile hareket etmekten eser kalmadığını, akıl dışılık, cahillik,

şiddet, savaş, kargaşa ve zorbalığın dinin yerini aldığını, kendisini örnek aldığını iddia edenlerin kendisini hiç anlamadığım görecek, "Ben size böyle bir din tebliğ etmedim" diyecek ve muhtemelen hesap günü ahiretteki şikayetini burada da ifade edecekti." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 238-239) "Rabbim şüphesiz toplumum bu Kur'an'ı terk edilmiş/dışlanmış bir kitap haline getirdiler." (Furkan, 30) "Dinin "kötü temsil edilmesi" insanlarda deizm görüntüsü altında bir tür nihilizme yol açmaktadır. Sorun vahyin algılanış şeklindedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 16) Dinin asıl maksadı insanlığa adaleti, merhameti, vicdanı, paylaşımı, kardeşliği getirmek ve hayatı anlamlı kılmaktır. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 17) "Allah (cc) vicdan ile hayatlarımıza müdahale etmeye devam etmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 190) İşte bize düşen de, bu vicdanı uyandıracak ve diri tutacak Kur'an ayetleri ve sahih hadislerle yeniden gençliği buluşturmaktır! "Muhakkak ki Allah adaleti, ihsanı, akrabaya karşı cömert olmayı emreder; hayasızlığı, kötülüğü ve zorbalığı yasaklar. İşte Allah, aklınızı başınıza alasınız diye size böyle öğüt veriyor." (Nahl, 90)

"İslam'da din ve ilim çatışmasının olmadığı gençlerimize iyi bir şekilde anlatılmalıdır. Akıllar kiraya verilmemeli, gençlere değer verilmeli, her biri adam yerine konulmalıdır. İnsanı inançsızlığa götüren ateizmin kendi gücü değil, din adına sergilenen yanlışlar, bilgisizlikler, tutarsızlıklar ikiyüzlülüklerdir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 315) "İslam'ın bilim ile çatıştığını, insana özgürlük tanınmadığı iddiası vardır. Halbuki İslam dünyasının bilim ve teknolojideki geriliği, Müslümanların bir eksikliğidir. Ayrıca bu telafi edilmez bir durum da değildir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 55) Din, insanları bilimde geri bırakmaz, biz eskiden de Müslümandık ve bilimde ileriydik. Din geri bırakmaz, insanların çalışmaması geri bırakır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 23) "Sosyal medyada İslam dünyasındaki geri kalmışlık ve problemlerden dolayı deist olduğunu iddia edenlerin bu iddiası geçerli değildir. Bütün sıkıntı ve yanlışlık İslam'ın evrensel ilkelerinden uzaklaşarak dinin yanlış anlaşılıp yanlış yorumlanmasında yatmaktadır. Dinin yanlış öğretilmesi marjinal grupları ortaya çıkarır." (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 37) "Din istismarı da, inkarcılığa yol açabilmektedir. Mistik çevreleri hariç tutarsak, İslam'da dünya ahiret dengesi kurulabilmiştir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 58) "Türkiye'deki ateistlerin önemli bir kısmı 'Hanif'tir yani, din adına sunulan çelişkileri görüp, onlarla yaşamaktansa kendi ilkeleri ile yaşamayı çaba edinen hakikat arayıcısıdır. Onlar Allah'ı, piyasada hoca namıyla dolaşan insanların anlattığı gibi zannediyorlar. İslam adına piyasayı baskılayan zevat olduğu gibi, ateizm namına piyasada dolaşan, her şeyi eleştiren piyasa ateistleri de ortalıkta fink atmaktadır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 13) "Bazı insanlar din adamı izlenimi veren kişilerin cahilliklerinden kaynaklanan bir travma yaşaması neticesinde bu düşüncelere kapılıyorlar." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 11) "İslam'daki deizm problemi dinin kendisinden değil, ağırlıklı olarak din adına uydurulan kabullerden ve bazı Müslümanların uygulamalarından kaynaklanmaktadır." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 233-235) "Nasıl ki bilim adamlarının tarih boyunca ileri sürdükleri bazı teorilerin yanlışlığından hareketle bilimsel düşünceyi terk etmek gibi bir sonuca varılmıyorsa, aynı şekilde din alanında benzer sebeplerle yapılan hatalar bahane edilerek dinin gereksizliği gibi bir sonuca ulaşılamaz." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 112) "Genç nesli deist bir tutum benimsemeye götüren süreç, dinden değil dini ve dini değerleri temsil iddiasında olan kişilerin şahsi yanlışlarına verilen tepkiden kaynaklıdır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 122) Ama şu da bir gerçek ki, "Geneli yansıtmayan bazı olumsuz 'tekil örneklerin gençler için kaçışa bir mazeret' teşkil ettiği de görülmektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 297) "Gençler, çevrelerinde şahit oldukları ahlaki zaaf ve tutarsızlıkları kendi durumlarını meşru kılan bir gerekçe olarak kullanırken, din istismarına da öfke ve nefret duymaktadırlar." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 301)

"Para, aşk, arkadaşlık, dostluk, özgürlük, demokrasi gibi şeyler her zaman suiistimal edilme tehlikesi ile karşı karşıya kaldı ancak buradan hareketle kimse bunların terk edilmesi gerektiği sonucuna varmamaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 57) Bu nedenle de "İslam'a karşı tavrımızı, Müslümanların uygulamaları değil fakat İslam'ın ne olduğu belirlemelidir." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 308) "Din, günümüz Müslümanlarından değil de vahiyden öğrenildiği takdirde Müslümanların olumsuz tutum ve davranışları da dinden uzaklaşmaya sebebiyet vermeyecektir." (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 59)

İnsanların "Gerçek din ile bağı zayıfladıkça, geleneğin bütün anlatıları çoğu zaman kutsanmış, din zannedilmiştir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 12) "Geleneğin din diye algılandığı her ortamda, geleneği eleştirenler aynı zamanda dinleri de eleştirmiş olmaktadırlar." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 224) "Deist düşünce ile mücadele etmenin en iyi yolu Kur'an düşüncesini ve nübüvvetin gerekliliğini doğru bir şekilde anlamak ve yaygınlaştırmaktan geçer. Bu yapıldığı takdirde sonradan İslam dinine sokulan, bidat, hurafe ve israiliyattan kurtulmuş olunduğu gibi, doğru bir dinin yaşanılması da sağlanmış olunur." (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 511) Unutmayalım ki "Bu dinin elçisine, mürşit değil, örnek şahsiyet ve tebliğci konumu verilmiştir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 228)

"Vakıf ve derneklerimiz gençleri babalarının formatına sokmaya çalışıyor ve bu format onlara göre değil." (Ayşe Böhürler, Yeni şafak, 30/09/2017) "Eskinin söylemleri ile bu çağın insanına ulaşabilmenin imkanı bulunmamaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 203) "Her daim mucizelerin öncelenip Allah'ın, insan ve tabiata yerleştirmiş olduğu yasaların yani sünnetullahın göz ardı edilmesi, mevcut din dilinin arkaik değerler taşıması, iletişim araçlarını kullanan ve şu an insana din sunumunu yapan bazı kişiler, değindikleri konular, verdikleri örnekler ve anlatım biçimleri ile bu çağın insanlığına değil, yüzyıllar öncesinin insanına hitap eder gibidir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 221) "Batıda sorun bizzat dindeyken, bizde dini anlayıştadır. Gençlerimizin ilgi ve alakalarını çekebilecek bir din dili kullanılmalıdır. Din eğitimi ile uğraşan herkesin çok güçlü bir empati duygusuna sahip olması gerekir. Modern çağın inanç problemlerine ihtiyaca uygun modern çözümler üretilmelidir. İslam inancının temel ilkelerini içselleştirmemiz ve en güzel şekilde hayatımıza yansıtarak etrafımıza örnek olmamız hayati öneme sahiptir. Gençlerimizin Nurettin Topçu, Erol Güngör, Sezai Karakoç gibi hem felsefi ve metafizik alanda derinleşmiş hem de dini, milli, ahlaki ve manevi değerleri içselleştirmiş olan düşünürlerden haberdar olmaları sağlanmalıdır." (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 65-72; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 115, 117) "Gençlere aklen, kalben ve ruhen tatmin olabilecekleri bir din eğitiminin sunulması gereklidir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 113, 121) "Din adamı, herkesten ziyade merhametli olmalıdır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 115) "Müslüman toplumların etrafına sevgi ve saygı yansıtan bir dindarlık modelini geliştirmesi gerekmektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 124)

"Din, insan hayatını hem bu dünya hem de görünmeyen öte dünya bakımından düzenleyen bir sistemin adıdır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 42) "Dinin en belirgin özelliklerinden birisi, insanın hayatı ve varoluşsal sorularına cevap verme amacında olmasıdır. İnsan hem kökenine ve varlık içindeki yerine dair bir açıklama arar, hem de geleceği ve ölümden sonrası hakkında kendini güvende hissetmek ister. Yüksek değerler, insanın varoluş sebebi, amacı, anlamı ve gayesine bir cevap verir. Sonsuz yaşam inancı sayesinde ölümün yol açtığı yokluk şoku gibi sorunlar bertaraf edilir. Din, ahlaki ve manevi gelişime imkan sağlar. Yaşadığımız çağda ahlak merkezli Müslümanlığa ciddi anlamda ihtiyaç duyulduğunu aklımızdan çıkarmamalıyız." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 119-120) "İnsan aklının yanı sıra, inanç dünyasının, gönlünün, duygularının, hislerinin, kaygı ve endişelerinin de tatmin olması gerekir. Herkes için geçerli

olabilecek bir değer, insan aklı tarafından inşa edilememektedir. Bu kaynak, ilahi vahiy ve peygamberdir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 122) "Sade bir dil kullanmak, müjdeyi esas alan bir eğitim vermek de, gençleri yetiştirmenin temel ilkeleri olmalıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 58)

"İslam'ın en büyük delili, 7. yüzyıldaki bir insanın yazmasının mümkün olmadığı Kur'an-ı Kerim'dir. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 431) Bu konularda 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'Kur'an ve bilim' ve 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri' adlı yazılarımızı tekrar hatırlatalım!

"Deizmin temelinde, aklı merkeze koyma ve her şeyi bilimsel bilginin açıklayabileceği şeklinde inanca dönüşmüş bazı varsayımlar yatmaktadır. Deizmin 'ruhsuz' post modern kültürden beslendiği ortadadır. Film ve müzik endüstrileri ile medya sektörü, dünyaya nihilist ve deist bir kültürü aşılamak için gereken her şeyi yapmaktadır. Özgürlük adı altında sorumluluğu yok eden bir bireyselciliğe yönlendirme, medya yoluyla haz kültürünün yayılması, toplumda yerleşmiş değerleri tanımamayı entelektüellik gibi gösterme türünden faaliyetler, doğru ile yanlışın karıştığı bir ortamın doğmasına yol açmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 277) "Küresel medya kâr ve çıkar amaçlı bir güç olmanın ötesinde, güçlü bir tahakküm ve algı aracı olarak da işlev görmektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 293)

"Tanrının tabiat kanunlarını yaratıp uygulamaya koyması fakat ölüm, hayat, sosyal ve ahlaki değerler hakkında herhangi bir şey söylememesi akla uygun değildir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 278) "Deistler insanları tek tanrının var olduğuna nasıl ikna edeceklerdir? Tanrının insanları yarattığını ve sonra hiçbir şey söylemeden onları yokluğa gönderdiğini ileri sürmek, tanrının absürt işler yaptığına işaret eder ve bu kabul edilebilir bir argüman değildir. Ölümden sonra bir hayat yoksa iyiliklerin bir anlam olmadığı gibi bütün kötülükler ve haksızlıklar yapanın yanına kâr kalacak demektir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 281) "İnsanın amaçsız ve anlamsız bir yaşam sürmesi pek mümkün görünmemektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 11) O nedenle de, "Allah'ın mülkünde yaşayıp O'nun verdiği nimetler ve yetenekler sayesinde bu aşamaya geldiğinin şuurunda olup, insanın kul olduğunun bilincinde yaşaması gerekmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 75)

Deizmin kaybettiği nokta, aklın konumu ve işlevidir. Bize düşen, sahih dindarlığı önceleyip, aklın konumunun sınırlarını doğru olarak çizmektir! Akıl ve kalp, madde ve mana, beden ve ruh dengesi insanları sonsuz mutluluğa götürür. Bu denge de, Kur'an ve sahih hadisleri öğrenip içselleştirdikten sonra hayatımıza tatbik ederek, çevremize örnek olmakla sağlanır.

"Allah bizi doğru yola ilettikten sonra gerisin geri (küfre) dönelim de, arkadaşları 'Bizim tarafa gel' diye çağırırken, şeytanların kendisini nefsi arzularına uymaya davet edip açık arazide şaşkın bıraktığı kimse gibi mi olalım? De ki: "Allah'ın hidayeti doğru yolun ta kendisidir. Bize âlemlerin Rabbine teslim olmamız emredilmiştir." (En'am, 71)

Dinsiz ahlak olur mu?

Konuyu tamamlayan, ‘Batı medeniyeti’, ‘Modernizm ve kadın’, ‘Eşcinsellik ve İslam’, ‘İslam barış dinidir’, ‘İslami emir yasaklar ve hümanizm’ adlı yazılarımızı da özellikle tavsiye ederiz.

Önce kamuoyunda tanınan meşhur ateistlerin ahlak anlayışları ile ilgili basına yansıyan ‘bazı’ haber ve açıklamalarla konumuza başlayalım.

Tecavüz, taciz, pedofili, rüşvet, evlilik, sadakât, zina ve meşhur ateistler

Dünyaca ünlü ateist filozof Noam Chomsky, Kanadalı ünlü ateist psikolog Steven Pinker, Amerikalı ateist filozof Daniel C. Dennett, ateistlerin piri ünlü bilim adamı Stephen Hawking, ateistlerin aziz piri Richard Dawkins'in adları, dünya pedofili sapıkları listesi olan 'Epstein' skandalında geçmekte ve Jeffrey Epstein'e ait jette ve adada fotoğrafları da bulunmaktadır! Ateist bilim adamı Lawrence Krauss'un adı ise zaten cinsel tacizlerle anılmaktadır. (buzzfeednews.com/article/peteraldhous/lawrence-krauss-sexual-harassment-allegations; foxnews.com/us/jeffrey-epstein-name-dropped-stephen-hawking-photos-show-physicist-sex-traffickers-island;thenation.com/article/archive/epstein-science-sex-abuse-eugenics; heatlantic.com/science/archive/2018/10/lawrence-krauss-sexual-misconduct-me-too-arizona-state/573844) Bunlar yetmezmiş gibi “Eski ASU profesörü Lawrence Krauss, Jeffrey Epstein'dan 250.000 dolar almıştır! Epstein, Krauss yönetimindeki Origins Projesi'ne para verdi. Üniversite tarafından yapılan bir soruşturmada Krauss'un ‘en az bir kez’ ASU'nun cinsel taciz politikalarını ihlal ettiği ve Mayıs ayında ASU'dan emekli olana kadar ücretli izinde kaldığı tespit edildi.” (statepress.com/article/2019/07/former-asu-professor-lawrence-krauss-received-250000-from-jeffrey-epstein) “Epstein ve ortakları, Aralık 2010 ile Nisan 2017 arasında eski ASU profesörü Lawrence Krauss'un liderliğindeki kuruluşa toplam 2,25 milyon dolar tutarında dokuz ayrı bağışta bulundu.” (statepress.com/article/2019/08/spcommunity-asus-origins-project-received-2-million-from-associates-of-jeffrey-epstein) Ve Lawrence Krauss, Epstein'ın 2008'deki mahkumiyetinden sonra bile onu savunmaya devam etmiştir!” (theguardian.com/us-news/2019/aug/18/private-jets-parties-and-eugenics-jeffrey-epsteins-bizarre-world-of-scientists)

Richard Dawkins ise 'Hafif' pedofiliyi de ‘tekrar tekrar’ savunmuştur! “Richard Dawkins hafta sonu verdiği bir röportajda "hafif pedofili"yi savundu. Bu ilk kez olmuyor. “Dawkins bu davranışı savunma gerekçelerini üç noktada toplanmış gibi görünüyor. Birincisi, pedofili korkusunun yarattığı "histeri" toplum tarafından abartılıyor. İkincisi, bir çocuğa “köktendinci dini inançlar aşılamanın aslında bir çocuğu istismar etmenin daha kötü bir yolu” iddiası ve üçüncüsü, ‘kişisel olarak çocukluğunda yaşadığı cinsel istismarın üstesinden gelmiş’ olması! Yani ona göre bunun benzer davranışlara maruz kalan başka biri için o kadar da büyük bir sorun olmaması gerektiği anlamına geliyor.” (Abby Ohlheiser, https://www.theatlantic.com/international/archive/2013/09/richard-dawkins-defends-mild-pedophilia-again-and-again/311230, 10 Eylül 2013)

John Lennox ile Dawkins arasındaki tartışmadan: Dawkins: “Değer yargım evrimsel geçmişimden kaynaklanıyor olabilir. Dolayısıyla bu, evrimin herhangi bir ürünü kadar ‘rastgeledir.’ Bunu söyleyebilirsiniz.” John Lennox: “Sonuçta, tecavüzün yanlış olduğuna dair inancınız, altı yerine beş parmağımızı geliştirdiğimiz gerçeği kadar keyfi.” Richard Dawkins: “Bunu söyleyebilirsin, evet!” Kaynak ve ekran görüntüsü:

(bethinking.org/atheism/the-john-lennox-richard-dawkins-debate; premierradio.org.uk/listen/ondemand?mediaid=%7BFFAD6F7D-9F77-4045-9416-7D92377F84C6%7D; premier.plus/unapologetic/podcasts/episodes/72-peter-byrom-disillusioned-with-dawkins)

Evrimci ateist Celal Şengör: "Şimdi benim bir kızım olsaydı, flört etseydi, bilmem ne yapsaydı, bir adamla yatsaydı. Yani söyleyebileceğim tek şey 'aman dikkat et! Herifin AIDS'i filan olmasın. Efendime söyleyeyim başka bir hastalığı olmasın. Bunları söylerdim. Yani kızının gidip başka bir erkekle arkadaşlık edip yatıp kalkması, senin namusuna nasıl dokunuyor? Namus nedir ya? Ben bunu anlayamıyorum." (instagram.com/sabriamcatvt/reel/DCUxJDAN5uX; Şok Gazetesi, 29.04.2024) Tabii ki biz burada kişisel görüşleri yargılama gayesinde değiliz. Amacımız, ateist ve evrimci dünya görüşüne sahip kişiler ile Müslümanların ahlak anlayışı arasındaki farkları suçlamadan, iftira etmeden, delilleri ile ortaya koymaktır!

Marxist Nazım Hikmet’in, eşi olan dayısının kızı ve tek çocuğunun annesi Münevver Hanımla resmi nikahı yoktu. Münevver Hanım, Memet'e hamileyken, Nazım hapisteydi. Onu tam on yıl, büyük sıkıntılarla, çilelerle beklemişti. Nazım, Demokrat Parti iktidarının 1950 yılında çıkardığı aftan istifade ederek dışarı çıkınca Münevver Hanım ile çok az bir zaman beraber olur. Çünkü o, 1951 yılında Moskova'ya kaçar. Nazım Hikmet kaçarken, karısını ve oğlunu pekala yanına alabilirdi ama almamıştır. 1951 yılında Moskova'ya yerleşince Dr. Galina isimli bir Rus kadınla on yıl kadar birlikte nikahsız olarak yaşar. Günün birinde Vera'ya rastlar ve doktor metresini bırakıp Vera ile evlenmek ister. Halbuki Vera evlidir ve bir de çocuğu vardır. Nazım Vera'ya çok ısrarla, birlikte yaşamayı teklif eder. Yazlığı, kışlığı, özel otomobili vardır. Geliri yerindedir. Araya Vera'nın kocası girer. Gelip Nazım ile konuşur: “İki şartım var. Onları kabul etmezsen Vera'yı katiyyen boşamam, evlenemezsiniz! Vera'yı resmi nikahla alacaksın ve ‘haftada bir defa da benim evime gelmesine izin’ vereceksin!” Nazım Vera'nın kocasının iki teklifini de kabul eder. 1960 Temmuzunda Münevver Hanım ile Memet de Türkiye'den kaçırılır. Önce Polonya'ya (Varşova'ya) götürülür. O tarihte Nazım Moskova'dadır ve Vera ile evlidir. Varşova'ya getirilen Münevver Hanım'a ve oğlu Memet'e Nazım katiyyen sahip çıkmaz.” (Yavuz Bülent Bâkiler, Nazım Hikmet'in ruh fotoğrafı, Haber 7, 28.06.2005) Benzer şekilde, Marxist Ernesto Che Guevara da, devrimci mücadelenin önde gelenlerinden olan eşi Hilda Gadea’yı ve çocuğunu ortada bırakıp, rus ajanı olduğu ortaya çıkan sevgilisi Aleida March ile evlenmiştir.

Aslında Aleida ile de evlenmek istemese de, Küba'da çıkan devrim yasası 'hamile bırakılan kadınlarla evliliği zorunlu kılmıştı' ve o da bu nedenle evlenmek "zorunda" kalmıştı. (Jean Cormier, Che Guevara, s. 119, 263)

Giriş

"Modern zamanın 'güçlüleri' akılcı ahlak sahibidir. Bu akıl, her konuda 'teknik yararlılığı ve kişisel çıkarı' temel alan araçsal akıldır. Bu ahlak sisteminde yardımlaşma, vefa yoktur. Buna karşılık 'ekonomik çıkarları ayakta tutacak, maddi değerler özenle korunmaktadır.' Örneğin iş ahlakı, işe zamanında başlayıp zamanında bitirmek, sistemli bir şekilde çalışmak. Alman filozof Kant bu ahlak sistemine 'ödev ahlakı' adını vermiştir. Akılcı ahlak, felsefi temelli bir ahlaktır. Her zaman çıkar hesapları yapmakta, çıkarı olmadığı yerlerde yıkıcı tezgahlar kurabilmektedir. Rasyonel ahlak kurucuları, çıkarlarının olmadığı yerde kıvılcımı bir alev topuna dönüştürebilmekte, sömürmek istedikleri toplumlarda özellikle kapanmış yaraları kaşımaktadır. Akılcı ahlak, belli bir ırkın menfaatlerini temel aldığı, ahlaki sorumluluğun sınırlarını ülke sınırları ile eşdeğer kabul ettiği için uzun vadede ırkçılığı körükler. Günümüzde yaşadığımız küresel ahlaksızlıkların, çifte standartların, etnik şiddetin temelinde de bu ahlak vardır. Batı ülkeleri kargaşayı ve açlığı, kendi ülkelerinden 'öteki' olarak adlandırdıkları toplumlara ihraç etmişlerdir. Onlara göre ahlaki değerler, toplumların sınırlarının ötesinde geçerliliğini kaybeder ve ihlal edilebilirler. Her zaman çıkar hesapları yapan, çıkarının olmadığı yerde selam bile vermeyen rasyonel ahlak sahipleri, daha çok para kazanmak için çevreyi, atmosferi, denizleri ve bütün yeryüzünü çöplük haline getirmiştir. Evrensel İslam ahlakında ise adalet, merhamet, paylaşma, vefa, samimiyet gibi ahlaki değerler, sadece belli bir ırk grup ya da zümre için değil herkes için geçerlidir." (Prof. Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 36-42)

"Ahlaklı olmayı Darwincilikle izah etmeye çalışanlar, bunu faydacılık/pragmatizm ile açıklamaya çalışmaktadır. Halbuki ahlak bambaşka bir şeydir. Tanrı inancı iptal edilince bencillik kaçınılmaz olur. Ancak karşılıklı menfaat beklentisinden bağımsız olan iyilik, tam anlamıyla iyilik olabilir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 99) "Ahlaksız imanın kıymeti harbiyesi yoktur. Dini devreden çıkaran ahlak anlayışında menfaat hakimdir; menfaatin bittiği yerde sorumluluktan bahsetmek imkansızdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s 22) "1662-1867 yılları arasında, Afrika kıtasından Amerikan kıtasına, Portekizliler, Hollandalılar, Fransızlar, İspanyollar, Danimarkalılar, Norveçliler ve İngilizler tarafından ekonomik faydacılık hedefi ile toplam 10 milyon köle zorla taşınmıştır. Ateist Kuzey Avrupa ülkeleri, aynı zamanda faşist ari ırk teorisinin de uygulandığı ülkeler idi. İsviçre, Danimarka, Finlandiya, İsveç, Norveç bu teoriyi zamanla kanunlaştırmıştır da." (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 36, 64) "Din kökenli ahlakı devre dışı bırakınca geriye dünyevi ahlak kalır. Yani görev ahlakı ve pragmatik ahlak. Karşılıklı çıkar ilişkisine dayanan, erdem temelinden yoksun ve yaygın popüler bir ahlaktır bu ahlak. Bu tür ahlakta vicdanın yerini rasyonel gerekçeler, akli çıkarımlar alır. Menfaat başlayınca ahlak sona erer. Huzur, ahlak, erdem, mutluluk Tanrı inancı ile başlar. Devamını da tevhit akidesine sıkı sıkı bağlılıkta aramak gerekir!" (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 57) "Materyalist felsefede, 'başkasını kendine tercih etme, gücünün üstünde olan şeyler meydana geldiği zaman kadere razı olmak ve sıkıntılara katlanmak, insanlık veya vatandaşlık kardeşliği' gibi kavramlar anlamsız boş şeyler kabul edilir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 188)

"Nietzsche, 'sevgi, merhamet ve tevazu' gibi kavramların üstün insanın çıkışına engel olduğunu, 'savaşçı, acımasız ve sert' olmanın en büyük güç olduğunu söylemektedir. Onun için faşizmin babası da denilmektedir. Zira Hitler, Nietzsche'nin kitaplarını kutsal kitap olarak benimsemiştir." (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 98) "Dawkins, iyilik yapmayı 4 sebebe bağlar: Karşılıklı çıkar, akrabalık bağları, şöhret kazanma, toplum içinde onaylanmak, kabul görmek arzusu." (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 202-206) "Bütün bir gece boyunca, hasta çocuğu sebebiyle uyanık

kalan anne, çocuğu vasıtasıyla 'genetik yatırımını' devam ettirmesi nedeniyle bu davranışa motive ‘edilmiştir.’ Bir insan, komşusuna fedakâr biçimde davrandığında, onu motive eden şey, toplumdaki şöhretini artırma için evrilmiş olmasıdır." (Stephen J. Pope, Relading Self, Others, and Sacrifice in the Ordering of Love, s. 171) Kısaca, materyalizme göre ahlaki fiillerin ortaya çıkmasını sağlayan temel motivasyon, egoizm ya da bencilliktir. Karşılıklı yapılan fedakarlık, temelde bencilce bir davranış değil midir? (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 139) Tüm bu görüşlere, evrimcilerin ‘aşk, kadın’ konularında yukarıda alıntıladığımız görüşlerini de ekleyelim! İşte ateizmde ruh, sevgi, ahlak bu, bu kadar!

“Celal Şengör'e göre doğa, neyin ahlaki olup olmadığını da belirleyen bir otorite halini almıştır. Halbuki bilim bize, Şengör'ün düşündüğü gibi, doğada gördüklerimizi kopyalayın, taklit edin demez.” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir?, s. 53) Ateist bakış açısına göre insanlar yalnızca hayvandır ve hayvanların diğerlerine karşı ahlaki yükümlülükleri yoktur. Bir aslan bir zebrayı öldürdüğünde, zebrayı öldürmüş olur, fakat cinayet işlemiş olmaz. (William Lane Craig, On Guard, s. 132) “Halbuki, doğada hırsızlık yapan sırtlan, tilki gibi hayvanlar; eşini öldüren örümcekler bulunmaktadır. Bunlardan ahlaki ilkeler çıkarılamayacağı ortadadır. Hitler Almanya'sında Doktor Mengele tarafından yürütülen ve 900 kadar çocuğun ölümü veya ciddi sakatlığı ile sonuçlanan deneyler nasıl ve neden yasaklanacaktır? Bilimin hangi teorisi, hangi dalı bu eylemleri yasaklamaktadır? Nazi Doktor Mengele'ye kızmamıza neden olan ahlaki öğretilerin bilimsel metotla elde edilmediği açıktır. Doğa bilimlerinden iyiliğin kötülüğe tercih edilmesi gerektiği konusunda bir tavsiye edinemeyiz. Neyin iyi neyin kötü olduğu tartışması, felsefe ve dinin konusudur.” (Bilgili, s. 76-77) “Naziler de hayvanlar âlemine atıfla birçok insanlık karşıtı suç işlemişlerdir. Örneğin Martin Staemmler, devlet tarafından finanse edilen eserinde, "Doğada eşit haklardan söz edilemeyeceğini, Nazilerin de ırksal temizlik için doğayı örnek alması gerektiğini hatta doğa kadar acımasız olması gerektiğini" ileri sürmüştür.” (R. Weikart, The Role of Evalutionary Ethics in Nazi, s. 208) Evrimci Y. N. Harari, ‘Sapiens’ adlı eserinde, 'İnsan hakları, eşitlik gibi kavramların bizim yarattığımız birer mit olduğunu' söyler: “Biyoloji bilimine göre insanlar “yaratılmamış”, evrimleşmiştir. Ve evrim kesinlikle eşitlikçi değildir. Eşitlik fikri yaradılış inancıyla iç içe geçmiştir. Biyolojide özgürlük yoktur. Tıpkı eşitlik, haklar ve sınırlı sorumlu şirketler gibi ‘özgürlük de insanların icat ettiği ve ancak hayal güçlerinde yaşattığı’ bir kavramdır. ‘Biyolojik bakış açısıyla (Yani evrim) bakıldığında, insanların demokrasilerde özgür, diktatörlüklerde özgürlüklerinden mahrum yaşadıklarını söylemenin hiçbir anlamı yoktur. Muhtemelen bundan önceki paragraflan okurken bazı okurlar sandalyelerinde huzursuzca kıpırdandılar. Bugün çoğumuz böyle tepki verecek şekilde eğitiliyoruz. Hammurabi Kanunlan’nın bir mit olduğunu kabul etmek kolaydır, ama insan haklarının da aynı şekilde bir mit olduğunu duymayı istemeyiz.” (Hariri, Sapiens, 2. 118-119) “Ateistler, ahlak konusunun ateizm için sıkıntılı sonuçlara gebe olduğunu fark etmişler ve bu konuda argüman geliştirmeye çalışmışlardır. M. Ruse, R. Dawkins, E. Wilson gibi ateist düşünürlere göre ahlaki eğilimlerimizin altında evrimsel süreç yatmaktadır. (Bilgili, s. 80) "Bazı eylemler, örneğin aynı türün diğer üyeleri ile yardımlaşması evrimsel süreçte hayatta kalma olasılığını artırmış, zamanla bu eylemler bize ‘iyi gibi görülmeye’ başlamıştır. Oysa bunlar, ‘işe yarayan illüzyonlardan’ ibarettir. Yani gerçekte bu eylemler iyi ya da kötü değildir." (M. Stenmark, How to Relate Science and Religion, s. 6) Materyalist Michael Ruse ve Edward Wilson: “Ahlak, bize ortak hareket etmemiz için ‘genlerimiz tarafından yutturulan bir illüzyondur’, ahlakın objektif bir temeli yoktur, fakat biyolojik yapımız bizi ‘öyleymiş gibi düşünmeye’ sevk etmektedir.” (The Evolution of Ethics, Philosophy of Biology, s. 314) demektedir. Richard Dawkins merhamet duymamızı, ‘Darwinci hatalar: mutluluk veren, değerli hatalar’ şeklinde tarif etmektedir. (Dawkins, The God Delusion, s. 253) Bu bakış açısı üzerine ‘nasıl bir ahlaki sistemi kurulabilir ve bu sistem nasıl kalıcı ve etkili olabilir?’ sorusuna cevap bulmak da ateist kesime düşmektedir! Çünkü “Ahlaki normların objektif olduğunu iddia etmek için başka kaynağa referans verilmelidir.” (Bilgili, s. 81) Dawkins, 'Sadece insanların hayatlarında derin

bir anlam aramanın değil, evrenin var olmasının ardında da bir anlam aramanın gereksiz olduğunu', ileri sürmektedir. (Dawkins, The Selfish Gene, s. 21) Dawkins, "Ben, hastanın bakıldığı, güçsüzün kollandığı, ezilenin gözetildiği bir toplumda yaşamak istiyorum ki, bu da anti Darwinist bir toplumdur." (Dan Arel, "Dawkins: 'We need an anti-Darwinian society", 9.12.2014, patheos.com) derken aslında, darwinist dünya görüşünü savunduğu halde bu bakış açısına sahip bir toplumda insanca yaşanamayacağını da itiraf etmiş olmaktadır. Ateist gazeteci Christopher Hitchens, Afganistan'da parça tesirli bombaların kullanımını övmüştür: "Çok iyi, çünkü bu çelik saçmalar, insanın içini delip geçecek, sonra da bir başkasını öldürecek. Eğer bunlar kalplerinin üzerinde Kur'an taşıyorsa, bu saçmalar onu da delip geçecek." O, 'Cihadistler' konusunda ise şunları söylemektedir: "Bu insanları öldürmek, hem bir tür zevk hem de görevdir." Başka bir yerde de, yaklaşık 80 milyon nüfusu olan İran'la ilgili olarak, "Bu kara cahil ülkenin yeryüzünden yok edilmesi halinde tek bir damla gözyaşı dökmem." demektedir. (Luke Savage, jacobin.com, 2 Aralık 2014) Dawkins, 'Bencil Gen' adlı kitabının 11-12. sayfalarında da şöyle yazmaktadır: "Bu kitaptaki tez, bizim, diğer bütün hayvanlar gibi genlerimiz tarafından 'yaratılmış makineler' olduğumuzdur. Ben, gende baskın özelliğin 'acımasız bir bencillik' olduğunu savunacağım. Evrensel sevgi ve türün iyiliği hiç de evrimsel anlamı olmayan kavramlardır." Evet, ona göre yaratılan gen makinesi yaratıcısı olmaktadır' Cansız ve akılsız bu gene; acımasız ve bencil olmak gibi 'maddi olmayan' ve bilim dışı kavramlar izafe ediyor ve sevgi veya iyilik gibi kavramları da evrime göre anlamsız kabul ediyor! Kısaca bu bakış açısı bize, "acımasız bir bencillik dışında baskın bir değerin olmadığını" empoze etmektedir! Ateist ahlak bu kadar, buraya kadar! Dawkins ile devam edelim.

"Dawkins, Darwinci evrim teorisinde bulunan 'Doğal Seçilim' kavramından yola çıkarak ahlakı temellendirmiştir. Dawkins'e göre doğal seçilim sağ kalmakla yakından ilişkilidir. Ama buna rağmen iyilik, ahlak, namus, duygudaşlık ve merhamet gibi eğilimler açıklanırken doğal seçilim eksik ve yetersiz kalmaktadır. Dawkins burada 'bencil gen'den hareketle bu konuyu açıklamaya çalışır. Fakat 'bencillik özelliği verilen genlerden hareketle ahlaki davranışları temellendirmeye çalışmak çelişkidir.' Çünkü rekabet halinde olan genler, kendi menfaatleri adına başka genlerin taşıyıcısı olan diğer insanlara karşı her koşulda iyi davranışa yöneltmeyecektir. Ateist Sam Harris'e göre ise evrim ile ahlak arasında bir bağlantı kurulamaz…" (Ramazan Atlı, Yeni Ateizm'de Ahlakın Kaynağı Sorunu, yüksek lisans tezi, 2023)

Tabii bu mantığa göre, "Bir yetişkin bencilce bir iş yaptığında bunu bilinçsizce yapmış olmaktadır, çünkü o, özgür iradeye sahip olmayan programlanmış bir robottur!" (Batak, s. 137) Doğal olarak Dawkins şöyle devam etmektedir: "Bir bilim insanı olarak, Darwinizmi desteklediğim kadar insan ilişkileri söz konusu olduğunda, tutkulu bir anti-Darwinciyim." (Dawkins, A Devil's Chaplain, s. 11) "İyi, cömert bir toplum meydana getirme konusunda, 'bilimden -darwinizmden-' yararlanamayacağımıza göre, bu, bizim 'bilim' (!) dışına çıkmamız gerektiği anlamına gelmez mi? Ahlaki bir toplum meydana getirmek konusunda biyolojik doğamızdan ve tabii ki natüralizmden umudumuzu kesmeliysek, nasıl ve neden iyi, cömert ve bencil olmayan bir insan ve toplum olmalıyız? Neden iyi olmalı ve 'doğamıza karşı' gelmeliyiz? İyilik ve özverili olmak, bilindiği gibi yaşama olasılığını azaltır! Bencil bir politikacı iyi bir politikacı mıdır? Bir makine ya da robot, neden ahlaki değerleri benimsemek için 'yapısına karşı' çıkmalıdır? Ahlakı, bilimci natüralist felsefeden çıkaramazsak, nereye dayandırmalıyız?" (Batak, s. 132-133) Natüralist yaklaşıma göre ahlakilik, evrimin bize kabul ettirdiği bir yanılsamadır. Dawkins şöyle der: "Doğa zalim değildir, sadece 'acımasızca kayıtsızdır. Bu, insanların çıkaracağı en güç derslerden biridir.' Şeylerin iyi ya da kötü, zalim ya da sevecen olduğunu kabul edemeyiz. Ancak sadece duyarsız -kayıtsız ve amaçtan yoksun- olduğunu kabul edebiliriz." (Dawkins, River out of Eden, s. 96) Dawkins'e göre evren, kör ve acımasızlık gibi özelliklere sahiptir. (Dawkins, Eden, s. 133) Bilinci olmayan bir varlıkta değerler manzumesi olabilir mi? Hayatta

kalma olasılığını arttıran fiillerden ahlaki ne kadar değerlere ulaşılabilir? Bencil gene sahip birey için gerçekten bir fedakarlıktan söz edilebilir mi? Fedakarlık, karşılıksız ve beklentisiz olarak yapılan ahlaki bir değer değil midir? Dawkins'in bu değerden anladığı şey, bizi umutsuzca faydacılığın zirvesine taşımakta değil midir?! Ahlak bunun neresindedir?!

Dawkins bu konuda şöyle devam eder: "Önemli bir kavram olan karşılıklı özveriden söz edeceğim: 'Sırtımı kaşı, sırtını karşıyayım.' ilkesi." (Dawkins, Bencik gen, s. 273) Bu mantık üzerine bir ahlak prensipler bütünü bina edilebilir mi? "Bir yaşam kalım makinesi, bencil genlerini körü körüne korumak üzere programlanmış bir robot olan 'insan, neden cömert ve iyi olmalıdır?' Bu soruya Dawkins cevap verememektedir." (Batak, s. 141) Bilinci olmayan bir varlık (çünkü materyalistlere göre insan gen tarafından yaratılmış bir makinedir) nasıl bilinç değerlerine sahip olabilir? (Batak, s. 142) Dawkins'e bakarsak, iyi olmak zorunda değiliz. (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 104) Bir robot, iyi ya da kötü olabilir mi? Sevgi, adalet gibi değerler, natüralizme göre biyolojik olarak var olmayan halkça konuşma biçimlerine aittir. Dennett ve Dawkins'in savunduğu gibi, özgür iradesi olmayan robotlar isek, doğada yeri olmayan değerlerin insanda da yeri olmayacaktır, olması gerekmemektedir! (Batak, s. 147) Dawkins'e göre akıl dışı olan din de, beyindeki başka bir irrasyonel mekanizma olan aşık olma eğilimimiz de yan üründür. (Tanrı Yanılgısı, s. 173) Dennett ve Dawkins gibi katı natüralistler, ahlakiliği ve değerin zorunlu şartlarını yok etmektedir. (Stewart Goetz, Charles Taliaferro, Naturalism, s. 85) "Dennett ve Dawkins'in ifadeleri ile bilinçsiz bir tür robot-makine isek, değerlerimiz olabilir mi? Natüraliste göre, 'iyi' diye bir şey olmadığı için ayırıcı bir etik algı da olmamaktadır. Materyalistler her şeyi maddi olarak, maddeye göre değerlendirdikleri ve madde olan dışında hiçbir şeyi kabul etmediklerine göre, doğa bilimlerinden biri olmayan ve bilimsel bir mesele de olmayan iyilik ve kötülük konularında yapılacak hiçbir değerlendirme doğru ya da yanlış olmayacaktır." (Batak, s. 127)

"Bilim yetersizdir. Bilimin değerler konusunda söyleyeceği hiçbir şey yoktur, "sevmek nefret etmekten daha iyidir" ya da "iyilik zorbalıktan daha çok istenir" gibi önermeleri kanıtlayamaz." (Bertrand Russell, Din ile Bilim, s. 107) Bilimle büyülenen toplumlar, geleneksel-dini anlamlandırma çabasını terk etmiş, ancak onların yerine bir şey koymakta zorlanmışlardır. (Bilgili, s. 84) Sosyolog Max Weber, 'Rasyonelleşme neticesinde dünyanın büyüsünün bozulduğunu, bu durumun beraberinde bir anlam kaybını getirdiğini.' söylerken bu soruna işaret eder. (John Grumley, History ABD Totality, s. 85) Yaşayan evrimci biyologlardan Francisco Ayala'nın da altını çizdiği gibi, 'bilimi kendi uzmanlık alanı dışında konuşmaya zorlayarak bilime iyilik değil kötülük yapılmaktadır.' (Ayala, Darwin's Gift to Science ana Religion, s. 173)

"Natüralizm, insanın nasıl ve neden bilinçli bir varlık olduğunu açıklayamamakta, insana bir robot veya makine gibi bir varlık olarak bakmaktadır. Natüralizm, bir robotun neden ahlaki olan ya da olmayan değerlere sahip olması gerektiğini de açıklayamamaktadır." (Batak, s. 178) Natüralist bir ateistin değerleri olabilir mi? (Batak, s. 142) "Ateist ontolojide, insanın hayvanlardan farklı ahlaki bir varlık olmasını temellendirecek rasyonel bir temel gözükmemektedir. 'İyi', insanların çıkar hesaplarının üzerinde olan bir standarttır. Doğuştan ahlaki özelliklerimizi tesadüfen oluşmuş doğal süreçlerin sonucu olarak görenler, rasyonalitemizi tesadüfi süreçlerin sonucu olarak görenler, gereklilik-bağlayıcılık hislerini rasyonel bir zeminde temellendiremezler. Ayrıca ahlakın uygulanmasında kuralları empoze edenin kim olduğu da önemlidir." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 226-227, 231) Bilim felsefecisi Michael Ruse ahlakı yanıltıcı bulur: "Ahlak gerçekten temelsizdir. Ahlak, yalnızca hayatta kalma ve üremeye yardımcı bir araçtır ve daha derin herhangi bir anlam yanıltıcıdır." (Evrim Teorisi ve Hristiyan Ahlakı, 262, 268-89) Michael Ruse'un bir sorusu da şudur: Andromeda'da tecavüz yanlış mı? Ona göre tecavüz gibi eylemlerin ahlaksız olmadığı dünya dışı rasyonel varlıkları kolayca düşünebiliriz. Onlar dünyayı ziyaret etselerdi, neden kendi ahlak anlayışları yerine homo sapiens tarafından geliştirilen ahlak anlayışına bağlı

kalmaları beklensindi? (Kiefer Owens, Divine Command Moral Ontology, 2011) Ateist evrimci Michael Ruse için, "Bir kahraman ile bir tecavüzcü arasında fark yoktur, çünkü her ikisi de evrimin geliştirdiği duygulara uygun olarak davranmıştır." Fransız ateist yazar Marquis de Sade ise, "Çılgınlıkların en büyüğü doğanın bize verdiği eğilimlerden dolayı yüzümüzün kızarmasıdır" demesi bizi şaşırtmamalıdır. Doğal olarak da "Ateist felsefeci Peter Singer, 'Anne babasız bebeklerin veya zihinsel engelli bireylerin ölümcül bilimsel deneylerde kobay olarak kullanılabileceğini' ileri sürebilmiştir. Çünkü bu bireyler, hayvanlar gibi belli zihinsel yeteneklerden mahrumdur, dolayısıyla onları hayvanlardan üstün görmenin rasyonel bir gerekçesi yoktur." (P. Singer, Practical Ethics, s. 51) Evrimci Yuval Noah Harari'nin bakış açısına göre hareket edersek, dini inancın sorgulaması, sonuçta insanların özel varlıklar olduğu inancının da sorgulanmasını gerektirmektedir. (Harari, Homo Deus, s.112) "Freud da, insanların tek tanrılı dinlerin iddia ettiği gibi özel varlıklar olmadığını, dünyada var olmalarında kutsal bir amacın bulunmadığını ileri sürer. Ama bu iddiaların sonuçları sanıldığından daha korkunçtur. Sözgelimi bu durumda, hayatını insanların iyiliği için adamış bir doktorun, köle ticareti yapan bir aristokrattan bir farkı kalmayacaktır. Doğa bilimleri, şu an rüyada olmadığımızı kanıtlayamaz, insanları gaz odalarında yakmamak gerektiğini öğretemez, hayatımızı neye adamımız gerektiğini belirleyemez. Bilimden ahlaki kurallar çıkarmasını beklemek, bilimin sınırlarını aşan konularda rehber olmaya zorlamak anlamına gelir." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 86-88)

Ekonomik açıdan faydalı veya toplumsal olarak onaylanan her davranış ahlaki olabilir mi? "Meksika'nın Sierra Madre bölgesinde baba kız evlenmeleri oldukça sık ve büyük çoğunlukla ekonomik nedenlerle yapılmakta idi. Khondlar kız çocuklarını öldürürlerdi. Veddahlar erkeğin kendisinden küçük kız kardeşi ile evlenmesini hoş görürlerdi. Java'daki Kalonglar arasında ana-oğul evlenmelerinin uğur getirdiğine inanılırdı. Doğu Afrika'daki Teita ahalisi de kendi anne ve kız kardeşleri ile evleniyorlardı. Mısır'da II. Ramses'in kendi kızı ile evlenmişti. Kleopatra da bir baba kız evlenmesinden doğmuştu." (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 73)

"Aklı temel alarak iyi kötü şeklinde kararlar alma noktasında insanların ittifak edeceklerini zannetmek, sadece geçersiz bir inançtan ibarettir. Her insan hırsızlığın yanlış olduğunu bilir fakat bu prensibe uyulmadığı da açıkça ortadadır. Merhamet, fedakarlık, cömertlik gibi insani özellikler aklın gölgesi altında kalırsa bu toplumda yaşama imkanı kalmaz. Din ise hem akla hem iç dünyaya seslenerek bir bütünlük oluşturur. Din, insan tabiatında aklın ulaşım imkanının olmadığı alanlara girerek kişiyi 'gerçekten iyi bir insan olmaya ikna edecek' donanıma sahiptir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 70-71) "Günümüzde insanların bilime olan inançlarının ardında bilimsel bilginin doğru ve güvenilir olduğu düşüncesi yatmaktadır. Her bilimsel teorinin doğru olamayabileceği ya da 'belli bir süre sonra yanlışlanabileceği' ise unutulmamalıdır. Bilim, henüz tamamlanmamış ve belki de insanlık var oldukça tamamlanamayacak bir araştırma sürecidir. Her bilimsel yöntemin ve bulgunun temelinde bir dünya görüşü yatar. Dünya görüşleri ise bir takım ön kabullere dayanır. Dolayısı ile bilimsel önermelerin mutlak ve evrensel olduğu iddiası akla uygun değildir." (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 83, 84, 86) "Her insan aklınca bir ölçü ya da değer takdir edebilir. Ancak bunun bir kesinliği veya evrenselliği olmaz. Deistler, dini bireyselleştirmek suretiyle onu sosyal yönü zayıf bir forma dönüştürmüştür. İnsan aklı ile insanların ideal bir şekilde olgunlaştırılması imkansızdır. Hangi ahlaki normların evrensel olduğu konusunda dahi bir fikir birliği yoktur. Din ve vahiy olmadan, İnsanın neden ahlaklı olması gerektiğinin, ahlaklı davranmamasının sonucunda ne gibi yaptırımların olacağının salt rasyonel çıkarımlar ile izah edilmesi pek mümkün görünmemektedir. (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 90) Aynı eleştiriler deistler için de geçerlidir. "Bir deistin ahlaka aykırı gördüğü bir durumu, bir başka deist erdemli bir davranış olarak algılarsa bu sosyal bir kaosa yol açmaz mı? Neden ahlak diye bir kavramın olması gerektiğinin 'doğal din' anlayışından hareketle ortaya konması da mümkün değildir. Bir deist, akıl yoluyla ahlaki doğruları bulmuş olsa bile

bu doğrulara uymazsa ne olacaktır?" (Selçuk Kütük, Deizm, s. 74) İnsan aklının yanı sıra inanç dünyasının, gönlünün, duygularının, hislerinin, kaygı ve endişelerinin de tatmin edilmesi gerekir. İnsanın sadece akılla, maddi ve manevi dünyasında ideal bir mutluluğu yakalaması imkansızdır. Herkes için geçerli olabilecek bir değer, insan aklı tarafından inşa edilememektedir. Bunun için aklın üstünde, her kişinin saygı göstereceği bir makamın olması gerekir. Bu merci ise, ilahi vahiy ve peygamberdir. Tanrı inancı ile beraber vahiy ve peygamber olmaksızın bütün insanların kabulleneceği bir değer oluşturmak mümkün değildir." (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 122) "Aklın en temel ilkeleri hususunda bile tam bir olarak fikir birliği oluşturulamamıştır. Hatta, aslında bilgilerin temelinde bile 'doğrulanamayan inançlar' vardır." (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 7, 73) Zaten sadece "Akılla tek başımıza her doğruyu bulabilecek olsaydık filozof ve düşünürler muhtemelen bunu başarırlardı." (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 64)

Ateistler, "Cinsel özgürlük ve feminizm adı altında toplumun bozulduğunu ve fuhşun, cinsel sapıklıkların ve bulaşıcı hastalıkların artığını" (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 50) ve "Ahlaksızlığa götüren fiilleri sakıncalı görmedikleri için taciz ve tecavüzün arttığını görememektedirler." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap s. 36) "Günümüzde, cinsel istismarın cirit attığı yerlerde, dinin zaten çoktan rafa kaldırılmış olduğu bilinen bir gerçektir. İnsanı sadece biyolojik bir varlık olarak tanımlarsak, para, haz ve tüketim kaçınılmaz olacaktır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 273) "Ateist felsefeci J. L. Mackie, 'Eğer Tanrı fikri yoksa nesnel anlamda bir ahlakilikten söz edilemeyeceğini' itiraf eder." (Mackie, Ethics, s. 15) "Ahiret inancını dışlayan bir tanrı fikri, aynı zamanda dünyada insanlık yararına yapılacak iyi işlerin yapılma sebebini de ortadan kaldırır. Anormalliğin hiçbir sınırının olmaması ve bu kapının açılması durumunda, kişi ve toplumların nelerle karşılaşacaklarının iyi hesap edilememesi, eşcinselliğin yasaklanmasının hikmetlerindendir." (Namık Kemal Okumuş, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 199, 235)

"İnkarcı akımlar insana anlam ve değer sistemi asla sunamazlar." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 29) "Bir ateistin ahlaklı olmasının rasyonel bir temeli yoktur." (Alper Bilgili, Yeni Asya, 01 Haziran 2012) "Amerikalı felsefeci William Lane Craig, Harris'in, "insanın mutluluğuna sebep olan fiillerin neden ahlaki olması gerektiği" görüşünü temellendiremediğini söyler. Ateist olduğunu iddia eden topluluklarda daha güzel bir ahlaki hayat mevcut değildir. Zencilere yönelik ayrımcılığın nedeni bir din olabilir mi? Güçlü devletler tarafından sömürülen ülkelerde yaşayan insanların açlığa mahkum edilmelerini hangi dini öğreti emretmiştir? Ahlak kuralları tamamen insanların inisiyatifine bırakıldığında ahlaki öğretilerde birlik sağlamak zorlaşacak hatta imkansız hale gelecektir. Tolstoy ve Dostoyevski gibi birçok düşünür, tanrısız ahlakın mümkün olmadığını dile getirmek ihtiyacı hissetmiştir. Din açık olarak kötülükleri reddeder. İyilikte bulunma, yardımlaşma, dayanışma ve paylaşma tutumları hakkında yapılan araştırmalar dindar insanların ateistlere kıyasla önde olduğunu göstermektedir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, Öğük, s. 95-97, 99) Yukarıdaki ateizm derneğinin çorba dağıtmasını hatırlayalım

"İnsanın iradesini iyi ve güzel yönde yönlendirecek dış bir değerler manzumesine ihtiyaç vardır. Bu değerleri, ilahi öğretiler ve peygamber yöntemleri oluşturur. İnançsız insan, değerleri bencilce kendi çıkarları uğruna kullanmanın yollarını aramaya başlar." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Metin Özdemir, s. 22, 25) "Sadece kartezyen anlayışla hareket eden bir kişi ruhsal açıdan sağlıklı kabul edilemez. Bu tür kişiler tipik bir biçimde 'Ben' merkezli, rekabetçi ve amaca yönlendirilmiş bir hayat sürerler. Bu kişiler, gündelik hayattaki sıradan faaliyetlerden çok az mutlu olabilirler. Hayat standartlarını maddi servet ile ölçerler. Oysa böyle yapmakla farkında olmadan iç dünyalarına daha da yabancılaşmış hale gelirler. Bu insanlara hiçbir servet, güç ya da şöhret düzeyi gerçek mutluluğu getiremez. Bu kültürel çılgınlığın belirtilerinin en psikotik tezahürü muhtemelen nükleer silahlanma yarışıdır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 432) Ahlaki sistemlerin, Allah'ın buyrukları olmadan rasyonel

temeli olamaz. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 222) Zaten "Bir kısım ateistler nezdinde de özünü dinden alan kültürel değerler pekâlâ önemlidir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 19) Gerektiğinde şahsi çıkartan vazgeçmenin akılcı bir temeli olmalıdır. Nietzche, 'iyi ve kötü ancak Allah'ın varlığı doğruysa bir doğruluk değeri olabilir. O, Allah ile ayakta kalır Allah'sız çöker.' (Walter Kauffmann, Portable Nietzche, s. 515) demektedir. Dawkins, kürtaj, eşcinsellik ve hayvanlarla ilişkide bulunmak gibi ahlak açısından sakıncalı görülen bazı uygulamaların meşruiyetinden bahsetmektedir. (Dawkins, Tanrı yanılgısı, 262-265) Freud'cü psikanalizme göre anne, baba, vatan ve Allah sevgisi gibi yüksek değerlere kaynaklık eden, cinsellik ve korku duygusudur. Halbuki sevgi, şefkat gibi kavramlar cinsellik duygusu temelinde izah edilemeyecek kadar yüce ve ulvidir. (Prof Dr Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 55, 58) Her şeyin cinselliğe bağlandığı bir sistemden ne kadar ahlaki bir düzen kurulabilir? Deizm derneği eşcinsellere özgürdük isterken, "Devlet otoritesi insanların cinsel yönelim, istek ve arzularını dinsel dogmalarıyla baskılamamalıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 37) şeklinde talepte bulunmaktan da geri kalmamaktadır. Zina konusunda deistin cevabı ise: "iki taraf anlaşmışsa bunda bir beis yok." (Francis Gastrell, The Principles of Deism, s.45) şeklindedir. Böyle bir ortamda da Ateist Botton'un, "Seküler toplum ahlak sözcüğünden bile korkar hale gelmiştir." (Alain de Botton, Ateistler için din, s. 14) demesini anormal karşılamamak gerekir.

"Kur'an, öfkenin kontrol altında tutulmasını ve affetmeyi tavsiye etmekte, şefkat ve merhameti insanlara tavsiye etmektedir. Efendimiz "Sizin en hayırlınız ahlaken en üstün olanınızdır." (Buhari, Menakıb, 23) buyurur. İslam'a göre insanlar arasında tek üstünlük vesilesi takva sahibi olmaktır. Takva sahiplerinin özellikleri: İman eden, namazlarını kılan, zekat veren, yoksullara ve yetimlere yardım eden, öfkelerine sahip çıkan, bağışlayan, hanımlarına karşı hoşgörülü davranan, günahlardan af dileyen, sözlerini tutan, sabreden kimseler olarak Kur'an'da sıralanmıştır. (Öğük, s. 124, 129) Dinin önerdiği ahlak, akla ve vicdanı hapsedilen ve bu nedenle de herkeste farklı olan teorik ahlak değil, tutarlı ve ihlaslı olmayı gerektiren pratik ahlaktır. (Öğük, s. 202) İnanç, ahlaki yaşayış için bir motivasyon sebebidir. Mesela hırsızlık yapmak ahlaki açıdan kötü bir davranıştır. Ancak bu dini açıdan kötü olmanın da ötesinde günah bir fiildir ve bu ayrı bir motivasyon kaynağıdır. (Öğük, s. 203-204) Dindeki ahiret inancı ölüm korkusunu önler, sorumluluk bilinci ile hareket eden insanın ahlaki gelişimine katkıda bulunur. (Öğük, s. 213) Ateist düşünce sadece inançlara değil aynı zamanda akla ve ahlaka da zarar vermektedir. Dolayısıyla ateizmi ahlaki ve insani bir problem olarak da değerlendirmek de gerekir." (Öğük, s. 223) Sonradan Müslüman olan gazeteci Muhammed Esed'in dediği gibi "İnsanlık, İslam'ınkinden daha güzel bir ahlak düzenini ortaya koyamamıştır." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 112) Hz Muhammed Efendimiz de şöyle buyurmuştur: "Ben, ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim." (İmam Malik, Muvatta, Husnu'l Hulk, 8, II/904)

Sevgili Leman Okurları

Artık yanlız olmayan
Bir AIDS'li

Bazı kesimlerce leninist ve marksis olduğu iddia edilen 'Leman Dergisi'nin okur köşesinde yayınlanan 27.10.1992 tarihli 'zina edip AIDS olan ve bunu herkese bulaştırmak için zinaya devam eden' birisinin mektubu.

"Müslüman zina yapar mı? Yapan, devamı olan yandaki kötülükleri yapmaya niyetlenir mi? Niyetlense bile pratiğe geçirir mi? Bu tür yanlış yapanları yanlışlarından döndürecek bir ateist öğreti var mıdır? Varsa pratiğe aktarılabilecek özelliklere sahip midir?" Sorular sorunlar…!

Detay

Ayşe Önal, “Ateistim, dinsizler ahlaksız mı yani?” (youtube.com/watch?v=3vLU3p5MJhc, 1 Eylül 2013) diye sormaktadır. Kişisel değilse de evrensel bazda soruya cevap vermeye devam edelim.

Cornell Üniversitesinden evrimci William Provine, evrim teorisinin beş sonucu olduğunu söyler: "Hiçbir tanrının varlığına ihtiyaç yoktur. Ölümden sonra hayat yoktur. ‘Etik değerler nihai olarak her türlü temelden yoksundur.’ Hayatın nihai olarak hiçbir ‘anlamı yoktur.’ İnsanın özgür iradesi diye bir şey yoktur." (William Provine, Evolution: Free will and punishment and meaning in life, Darwin Day Keynote Address, 1998) Dawkins, "Gözlemlediğimiz evrenin neticede hiç bir tasarıma, amaca, iyiliğe, kötülüğe sahip olmayan, amaçsızlık dışında hiçbir özelliği olmayan bir evren olduğunu kabul etmeliyiz." demektedir. Stephen Jay Gould, "İnsan ırkının, evrimsel tarihin çılgın bir kazası olduğunu." söyler. Bertrand Russell, "Durgun bir suda meydana gelen bir ‘kazadan başka bir şey’ değiliz." der. Bu düşünceye göre evren acımasızdır, en temel kural, 'hayatta kalmak için güçlü olmak' gerekliliğidir. Evrenin zaten kendisi amaçsızdır, var olmanın kaçınılmaz sonucu ise çatışmadır. Böyle bir mantığa sahip olan kişi, hayatını başkaları için neden feda etsin? (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 94, 95)

Ben evrim geçirerek tesadüfen oluşmuş ve dünyayı da "Güçlülerin hayatta kaldığı, zayıfların ezilip yok olduğu" bir mekan olarak görüyorsam neden rakibim olan ve zamanla yok olacak insanlara yardım edeyim? “Yaşamayı umduğumuz tek hayat bu olunca, ‘mümkün olduğunca fazla’ şey yaşayıp deneyimleme takıntısı ediniyoruz. Dolayısıyla da hiçbir şeyi kaçırmama takıntısı ediniyoruz ki bu, birey için stres yaratan bir durum olmanın dışında, nihayetinde toplum ve kültür için de yıkıcıdır. Çünkü hep daha fazlası için duyduğumuz iştahı doyurmak mümkün değildir.” (Svend Brinkmann, Olan Biteni Kaçırma Keyfi, s. 48) Bir amaç için bu âleme gelmemişim ve hayat yaşadığım bu andan ibaret ise, ölünce toprak olup yok olacaksam, hiç bir şey de hatırlamayacaksam, yapacağım kötülükler yakalanmadıktan sonra yanıma kâr kalacak ve evrimsel kural gereği "güçlü olduğum için" hayatta ancak kalabileceksem, bedensel ihtiyaçlarımı bu dünyada ne kadar tatmin edebilirsem o kadar benim için dünya cennetim (!) olacaksa, arzularımı tatmin edemezsem dünyadaki zevklerden birçok şeyi kaçıracaksam; iyilikleri neden yapayım, iyilik için neden zaman, emek ve para harcayayım? Bu bakış açısına sahip biri neden ve nasıl ahlaki prensipler bütünü oluşturabilir ve yaşayabilir? Oluşturduğu bu prensipler ne kadar evrensel ve kapsayıcı olabilir? Sonsuz bir hayata inanmayan, cennet cehennemi kabul etmeyen, öldüğünde ahirette hesap vermeyeceğine inanarak yaşayan bir insan iyilik yapar mı, yaparsa onu buna iten nedenler neler olabilir, amaç tamamen insani mi olur yoksa, reklam, kibir, çevreden ilgi görme gibi yine ahlaka aykırı tutumlar mı olur? Yolda gördüğü para dolu cüzdanı kamera, polis yoksa insan cebine neden indirmesin? Emek harcayıp kazandığı parayı dünyalık bir menfaati olmadan bir ateist başkası ile neden paylaşsın? Bir ateist, yılbaşında yediği hindiden komşu veya fakirlere ikram eder mi, tarihte hiç edilmiş midir?!

Peki! Bir ateistin ahlaki davranışlar göstermesi, onun ateist olmasından kaynaklanabilir mi?

Bireysel bazda ki, Allah'ın insana verdiği vicdanın yönlendirmesi ile ahlaklı davranışlar sergileyenleri şimdilik konu dışı bırakacak olursak, üzerinde öncelikle durulması gereken soru şudur: Dinden tümüyle bağımsız bir ahlak anlayışı kurulabilir ve kurulan bu düzen devamlı olacak şekilde korunabilir mi? İstisnai olarak dinsiz olup ahlaki davranışlar sergileyen insanlara baktığımızda, aslında bu insanların içinde yaşadıkları toplumun dini davranışlarını özümsediklerini ve topluma sinmiş olan bu ‘din kökenli’ ahlaki değerleri pratiğe geçirdiklerini görürüz. Ama asıl soru şudur: Bu özellikler dini ortamın hâkim olmadığı yerlerde ne kadar ortaya çıkabilir veya devam edebilir? Merhamet, yardımseverlik gibi kavramlar dini temel

olmadan insanlarca ne kadar benimsenebilir? Mesela ateist ve din düşmanı olan Ayn Rand gibi "Bireylerin kendilerini başkaları için 'feda etmemesi' gerektiğini" ileri süren (tr.wikipedia.org/wiki/Ayn_Rand), 'rasyonel bencillik' savunucularının etkin olduğu toplum, ne kadar ahlaki olabilir veya kalabilir? 'Ahlak sadece bir var olma ve çoğalma mekanizmasından ibarettir' (reasonablefaith.org/translations/turkish/popular-articles/tanri-var-mi) diyen Kanadalı bir filozof olan ateist Michael Ruse mantığı ile toplum ne kadar ayakta kalabilir? Devam eder Ruse: "Darwinist etikçiler, içsel 'ahlakın, içimize yerleştirilmiş bir tür yanılgı' olduğunu açıkça söylerler." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 131) Darwin de, "Tanrıya inanmayan bir kişinin, yalnızca en güçlü olan veya dürtü ve içgüdülerini takip etmek dışında bu hayatta 'hiçbir kuralı' olamaz." (Darwin, Autobiography, s. 54) demektedir. Dolayısı ile ateistler, içlerinde bulunan herhangi bir iyilik eğiliminin 'kaynağı olarak' ateizmi gösteremezler. Çünkü Ateizm iyi veya kötüyü kabul etmez! (Detayları, yukarıdaki 'Natüralizm' adlı yazıdan hatırlayalım!) Onlar, çevrelerindeki yaygın dini kültür birikiminden bu davranışları yaparlar. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 28) Micheal Faucoult bu gerçeği şöyle ifade eder: "İnsan, içerisinde yaşadığı toplumsal tecrübenin ve epistemik paradigmanın ürünüdür." (Veli Urhan, "Micheal Faucoult: Klasik ve Modern Çağlarda İnsan", Felsefe Dünyası 1 (2001), 20) Ateizmin sorunu, nesnel ahlakının imkansız oluşudur. Ateizm dünyasında iyi olmaya hakkın yoktur. Bunun da sebebi onlara göre 'erdem' diye bir şeyin olmamasıdır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 138) Ateizm, insanın içerisinde bulunan yırtıcı kurdu hiçbir yaptırım olmadan serbest bırakır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 140)

Ateist bakış açısına göre, bir kişiye tecavüz etmenizde sosyal yaptırımlar dışında yanlış olan başka hangi taraf bulunmakta mıdır? Aslında ateizme göre bu bile yoktur! Dawkins'i hatırlayalım: "Tecavüzün yanlış olduğuna olan inancımız keyfi bir sonuçtur!" (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 141. Benzer sonuç için: reasonablefaith.org/translations/turkish/popular-articles/tanri-var-mi)

İnsanlar üstü otoriteye inanmadan ve bu dünyada olmasa da ahirette mutlaka her iyiliğin karşılığının olduğu inancı olmadan bir insan hayatında ne kadar süre ahlaklı olabilecektir? Daha da önemlisi insanların iç âlemlerinde ahlaki erdemler özümsenmeden, dıştan yapılır ve ahlaka uygun gözüken davranışların amacı ne kadar "menfaat, reklam, ileriye dönük yatırım" olmayacaktır?! "Fedakarlık, şefkat, edep, tevazu, ihlas, saygı, hibe, gıybet-iftira etmeme, zina hatta göz zinasında bile olsa uzak olma, haset etmeme, karşılıksız verme ve hatta bir elin verdiğini diğer elin görmemesi" gibi özellikler dinsiz bir toplumda ne kadar gerçekleşebilir ve bunlar oluşturulamadan 'ahlak' ne kadar devamlı olabilir? Evet, belki 'etik' olunabilir ama ya 'ahlaklı'?!

Bir ateist, "Yarın kıyamet kopacağını bilseniz ağaç dikin." (Buhari, el-Edebül-Müfred s. 168, Heysemi, Mecmauz-Zevaid 4, 63. Münavi, Feyzul-Kadir 3, 30) şeklindeki yönlendirmeye kendini ne kadar muhatap kabul edebilir? Gerek rasyonalizm, gerek pragmatizm ve gerekse pozitivizm açısından bu sözün bir materyalist için hiç bir değeri yoktur ama bu teşvik ile birçok inanan, sadece ağaç dikmeyi değil, yaptığı birçok iyiliğin karşılığını bu dünyada görmeden ve beklemeden sırf Allah rızası için yapmaya devam etmiştir ve etmektedir! O dikilen ağaçtan "İnsan dışında vahşi hayvan, kuş faydalanacak bile" (Müslìm, Musakat 7, 10; Buhari, Edeb 27) bir materyalist kendi çıkarına olmayan bu tür eylemlere neden tenezzül etsin veya kaç ateist bu tür direkt yararını görmeyeceği faaliyeti pratiğe geçirsin? Kaç ateist "Dere kenarında bile abdest alsanız suyu israf etmeyiniz." (Ebu Davud, Cihad, 21, III/27) hassasiyetini içselleştirebilsin? Gıybet etmenin -İnsanların arkasından, duyduklarında hoşlanmayacağı şeyleri konuşmanın- kötü bir şey olduğuna bir ateisti kim, hangi argümanlarla ikna edebilir? "Yiyiniz içiniz ama israf etmeyiniz" (A'raf, 31; Tirmizi, Birr, 41, IV/343) prensibini hatırlattığınız bir ateistin, "Sana ne, ben kazandım" demesine ne engel olacaktır? Gıybet eden, israf eden bir ateist ne kadar ahlaklı hareket etmiş olabilir…?!

"Asıl iyilik, sevdiği malını yakınlara, yetimlere, yoksullara, dilencilere, yolda kalmışlara ve boyunduruk altında bulunanlara vermek; Anlaşma yaptıkları anlaşmaları yerine getirmek" (Bakara,177); "Eğer borçlu darlık içindeyse, ona eli genişleyinceye kadar zaman verin. Eğer bilirseniz, (borcu) sadaka olarak bağışlamanız, sizin için daha hayırlıdır." (Bakara, 280); "Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir." (A'raf, 199); "Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa, Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettikleriniz) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın). Çünkü Allah ikisine de daha yakındır. (Onları sizden çok kayırır.) Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer (şahitlik ederken gerçeği) çarpıtırsanız veya (şahitlikten) çekinirseniz (bilin ki) şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." (Nisa, 135); "Ey inananlar, Allah için adaletle şahitlik edenlerden olun. Bir topluluğa karşı duyduğunuz kin, sizi adaletten saptırmasın. Adil davranın, takvaya yakışan budur. Allah'tan korkun, şüphesiz Allah yaptıklarınızı haber almaktadır." (Maide, 8); "Onlar büyük günahlardan ve çirkin işlerden kaçınırlar; kızdıkları zaman onlar, affederler. Rablerinin çağrısına gelirler, namazı kılarlar. İşleri, aralarında danışma iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan hayır için harcarlar" (Şura, 37-39) gibi hassasiyetleri hangi beşeri/insani sistem pratiğe geçirtebilir ve 1400 sene sonra bile hâlâ devam ettirebilir?

Batılı ülkeler Müslüman olmadığı halde trafik kurallarına uyuyor, kanunlar harfiyen yerine getiriliyor, insan haklarına itaat ediliyor, o halde özelde İslam'a ve genelde ise bir dine gerek var mıdır?

Batı ülkelerinde 'kanunların yaptırımları', tanrı/ahiret inancı yerine geçirilmiştir. Batıda kanun için yapılan ve yapılmadığında başta maddi cezalar olmak üzere, dünyada verilen her türlü cezalandırıcı kurumların bulunması insanları belli davranışları yapmaya yönlendirmekte ve bu dışarıdan bakılınca bu durum ahlaktan kaynaklanan davranışlarla karıştırılabilmektedir. Bu yapı, içten gelen ve bireyin iç dünyasını geliştirmesi ile dışa yansıyan davranışlar bütünü değil, aksine dıştan gelen ve zorlama ile yürütülen bir eylemdir ve bu asla ahlak ile açıklanamaz bir durumdur. Zaten bu tablo birçok sorunları da beraberinde getirmektedir. Mesela, insanlar arası iletişim ile karşılıklı yardımlaşmayı emreden İslam dininin emirlerinden olan zekattan kurban ibadetine dek tüm emirler insanların kaynaşmasını ve birbirleri ile iletişiminin ahlaki temelde gerçekleşmesini amaçlarken, Batıda oluşturulan ve 'sosyal devlet' adı altında yürütülen sistemde ise insanlar vergilerini verdikleri (ve kurallara uydukları) müddetçe başkalarına yardım etmeyi önemsememekte, insanın iç dünyasını geliştirecek belli duyguların (şefkat, empati, fedakarlık vb.) pratiğe geçmesi mümkün olamamakta, insanlık âdeta robotlaştırılmaktadır. Fakir birisinin gözlerinin içine bakmanın bile insan vicdanında meydana getireceği duyguları yaşamadan uzak olan Batı toplumu, 'vergimi verdim, devlet yardım' etsin mantığı ile insani kimliğinden hızla uzaklaşmaktadır.

ABD'de sigara izmaritini yere atmanın bedeli bin dolar, İspanya'da yere kağıt, sigara izmariti, çekirdek atanlara veya düştüğünde yerden almayanlara 60 Euro'dan 750 Euro'ya kadar para cezası verilmekte, ayrıca çöplerini ayırmayanlara da para cezası kesilmektedir. Londra'da ise yere tükürenler 500 sterlin para cezasına çarptırılmaktadır. (Milliyet, 02.03.2009; Hürriyet, 22 Kasım 2013; Cihan, 01.01.2014) Avrupa'da yere çöp atanlar en az 800 avro ceza öder, 17 yaşındaki İngiliz ile 18 yaşını bitiren ABD'li genç isterse evi terk edebilirken aile de isterse ona olan maddi desteğini kesebilmektedir. Batıda dıştan ahlaki gözüken ama özünde kanunların gücü ile uygulanan kurallara en bariz örnek, 18 yaşını dolduran çocuklarından ailesince alınan ev kiralarıdır. Çünkü artık kanunen aile çocuğuna bakmak zorunda değildir! Evet, Batıda dışarıdan ahlaki gözüken ama özünde kanunların yönlendirmesi ile uygulanan davranışlarda temel faktör; yaptırım yani ceza sistemidir! Batıda ahlak, vefa, edep aramak boşuna çaba olacaktır. Bunlar kendi

menfaatlerine uygunsa kabul edilir ve savunulur. Yoksa dünyanın öbür ucundaki insanlara ihraç edilen 'demokrasinin' mahiyetini artık görmek isteyen herkes yaşayarak öğrenmiş bulunmaktadır. Medeni, uygar ve kendilerine göre bir etiğe sahip bu toplumlardaki insanlardan az bir kısmı hariç hemen hemen hiç kimse buna engel de olmamaktadır. Batı için "uygarlık, demokrasi, insan hakları" sadece kendilerinin menfaatlerini desteklediği müddetçe savunulan kavramlardır! Menfaat varsa kral da savunulur (Suud gibi), menfaat yoksa seçim, demokrasi yerine darbe de (Türkiye, Cezayir, Mısır, Filistin gibi) savunulur ve desteklenir! "Ama hırsızlık yok Batı ülkelerinde" diyenler çıkabilir. Bunu bireysel değil dünyayı sömürerek Batı zaten evrensel boyutta gerçekleştirilirken, sus payının da vatandaşlarının bir kısmına bölüştürüldüğü nedense gözardı edilmektedir! Batıda iş ahlakı (Kant'ın deyimi ile ödev ahlakı) denilen şey de aslında, özü menfaate dayalı, ceza ile desteklenen bir yapıdır sadece! İşliyor mu evet ama bu ahlak değildir; pragmatizm merkezli egoizm ve hedonizmdir!

1800'lü yılların başında Avrupa ülkelerini gezen Mirza Ebu Talip, gözlemlerini şöyle aktarmaktadır: "Çoğunluğu, 'ceza alma korkusu ile' ülke kanunlarına karşı çıkmamaya özen gösteriyordu. Yakalanmama ihtimali olan bir durumda da, hırsızlık yapmaktan geri durmuyorlardı." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 176) "Kanunlara karşı saygılı olmaları ve korkmaları en iyi özellikleriydi. Bu yüzden çok nadir kanunlar karşısında ağır cezası olan bir eyleme giriyorlardı." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 192) "Gece olduğunda bütün sokaklarına en dip köşelerine kadar aydınlatan lambaları sayesinde rahat dolaşmakta, eğlenmekte ve gezmekte idiler ama bu lambalar bir anlığına söndüğünde şiddet hemen kendisini göstermektedir. Bana göre er ya da geç kötülük onlara da bulaşacak ve güzel sokaklarını esir alacaktır." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 190)

Batıcı seküler ahlakın insanı götürebileceği son nokta, dünyadaki konforunun sınırına kadardır ki, konfor bozulmaya, maddi olarak zarar görmeye başlayınca Batı dünyası daha önce sloganını attığı her türlü kavramları âdeta birer put gibi yemekte ve bu kavramları göz ardı etmektedir. 'Demokrasi, insan hakları, adalet, paylaşım' gibi kavramlar ne yazık ki Batıda sadece kendi vatandaşları ve çoğunlukla da sadece kendi dindaşlarını kapsamaktadır. Ayrıca İslam ahlak sistemi ile batı etik normları arasındaki en büyük fark, Müslüman ahlakının evrensel olması, her insanı kapsayıcı olmasıdır. (Bu konuda 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm', 'İslam barış dinidir' adlı yazıları tavsiye ederiz.) Batının ahlakı ise rasyonel ve pragmatisttir. Batı sadece 'kendisine' ahlaklıdır. Kendi menfaatine olan konularda gerektiğinde zulüm, baskı, yağma, işgal, işkence yapmaktan çekinmemiştir ve hâlâ daha da yapmaya devam etmektedir. (Bu konuda 'Batı medeniyeti' adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz.) Batıda ateist/dinsiz toplumlar ve ahlak konusundaki analiz, istatistiklere de bir göz atalım.

Dinlere ve yıllara göre intihar oranları

Eurobarometer Anketi 2005

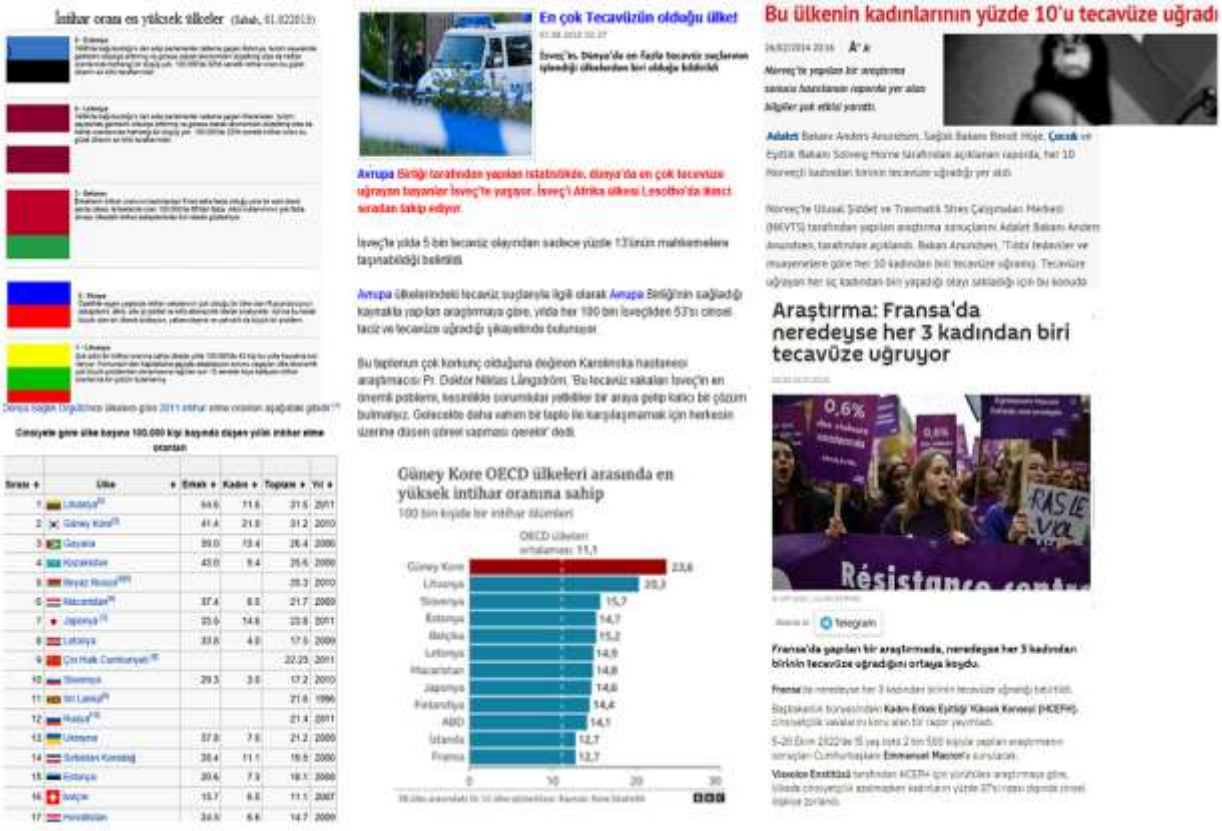
Ülke	Herhangi bir dine mensup	Herhangi bir yaratıcı güce inanmıyor
Litvanya	49%	12%
Letonya	37%	10%
Slovenya	37%	16%
Fransa	34%	33%
Hollanda	34%	27%
Norveç	32%	17%
Danimarka	31%	19%
İsveç	23%	23%

2007 yılında dünyadaki ateistlerin oranı

"İnsana, ahlaki gerilemeye maruz kalmasından daha fazla zarar verecek bir şey yoktur. Zira ahlaki gerileme ile gerçekte insanlık da gerilemedir." (Abdurrahman Taha, Seküler Ahlakın Sefaleti, s. 177)

Ateist toplumlarda temizlik, kadına şiddet, intihar, tecavüz, uyuşturucu, swinging, eşcinsellik, ensest, Zoofili, pedofili, nekrofili

"En medeni ülkeler" olarak nitelendirilen İskandinavya ülkeleri, Avrupa'da tecavüz vakalarının en yüksek olduğu ülkeler. İsveç'in başı çektiği listenin ilk altı sırasında 5 İskandinav ülkesi bulunmaktadır. (Yeni Şafak, 20/09/2024)

"Nüfusun yüzde 40'ının kendini ateist olarak tanımladığı İzlanda'da düzenlenen bir ankete katılan 25 yaş ve altı gençlerin arasında dünyanın Tanrı tarafından yaratıldığını öne süren İncil'deki yaratılış inancını kabul edenlerin oranı yüzde 0 çıktı." (Sözcü, 16.1.2016) "İzlanda: Kadın olmak için dünyanın en iyi ülkesi, neden düşünüldüğü gibi bir 'cennet' değil? İzlanda, Dünya Ekonomik Forumu'nun ölçtüğü sağlık, eğitim, cinsiyete dayalı ekonomik fırsatlar alanlarında cinsiyet eşitsizliğini % 90'dan fazla kapatan tek ülke. İstihdam yaşındaki kadınların yaklaşık % 90'ı çalışıyor. Ancak istatistiklere göre, İzlandalı kadınların dörtte biri ya tecavüze ya da tecavüz girişimine uğradı. % 40'lık bir oran da fiziksel ve cinsel şiddete maruz kaldı. Feminist örgüt Ofgar'ın kurucularından Hulda Hrund "Bir feminist cenneti olarak pazarlanıyoruz ama değiliz" diye konuşuyor. "Bu bir halkla ilişkiler gösterisi, siyasi bir manipülasyon" diyor… Maria "Üç yıl boyunca evden çıkamadım. Gece tek başıma dışarı çıkamadım. Burası küçük bir ülke ve hep arkama bakıyorum" diyor." (BBC, 6 Aralık 2024)

Dünyanın en mutlu ülkesi Finlandiya'da intihar oranı neden bu kadar yüksektir? Dünyanın en mutlu ülkeleri sıralamasında yıllardır üst sıralarda yer alan Finlandiya, intihar vakalarının da en çok görüldüğü yerlerin başında gelmektedir. İntiharda Finlandiya'yı en mutlu ülkeler listesinde Danimarka, Norveç ve İzlanda gibi özgürlük, eğitim, sağlık hizmetleri, gelir seviyesi gibi insan yaşamını kolaylaştıran unsurların gelişmiş olduğu diğer İskandinav ülkeleri takip etmektedir. Dünyanın en büyük ekonomisine sahip ABD ise en mutlu ülkeler listesinde 19'uncu sırada. (Euro

News, 21/01/2020) Dünyanın en mutlu ülkesinde intiharlar neden artıyor? Sadece Finlandiya'da değil, İskandinav ülkelerinde intihar oranları yüksek. Finlandiya'daki intiharlar AB ortalamasından daha fazla. (uskudar.edu.tr, 14.01.2021) Birçok çalışmaya göre İskandinav ülkelerinde genel yaşam memnuniyeti de intihar oranları da yüksek. Çelişkiyi yadsıyamayız. Yaşam standartlarının yükselmesi intihar oranını azaltmıyorsa, cevabı başka yerde aramak gerek. (D. Ojalvo, Şalom, 27.2.2019)

Aşağıda çeşitli dini inançlara göre intihar oranları grafiği görülmektedir. (iasp.info/pdf/papers/Bertolote.pdf)

'Ateist akıl' adlı yazımızdaki intiharı öven ateist görüşlerle beraber bu tablo incelendiğinde durum daha anlaşılır olmaktadır!

Yıl 13 Ocak 2023. Per Carlbring adlı profesör, Stockholm Üniversitesi'ne staj için müracaat eden Fatma Zehra S.'nin müracaatını "Türkiye'nin İsveç'in NATO'ya girişini engellemesini" neden göstererek reddetti! 'Hak, hukuk, adalet, eşitlik, eğitim hakkı, ırkçılık karşıtlığı, ayırımcılığı önleme' sloganlarının ardında yatan ırkçı faşist zihniyet, menfaate dokunulan en küçük bir olayda hemen gerçek yüzünü göstermektedir!

"İsveç'te tecavüz oranları neden yüksek? Avrupa Birliği istatistik kurumu Eurostat verilerine göre 2013 ile 2017 yılları arasında Avrupa'da en çok tecavüz vakasının görüldüğü ülkeler arasında İsveç ve İngiltere bulunuyor." (Euro News, 10.10.2020) "İskandinav ülkelerinde cinsel taciz vakaları günden güne artıyor. Dünyada cinsiyet eşitliği açısından ilk sıralarda yer aldığı düşünülen İskandinav ülkelerinde cinsel taciz ve tecavüz vakaları dikkati çekiyor. Danimarka'da 2017'de tecavüze uğrayan veya tecavüze teşebbüs edilen 24 bin kadından sadece 890'u polise şikayette bulundu. Bunlardan 535'i hakkında soruşturma başlatılırken, yalnızca 94'ü mahkumiyetle sonuçlandı. Bölgede cinsel taciz ve tecavüz konusunda en kötü şöhrete sahip ülke İsveç." (AA, 12.10.2021) "Malmö, Avrupa'nın 'tecavüz başkenti' mi?" (BBC, 25 Şubat 2017) "İsveç'teki müzik festivallerinde 40'tan fazla taciz ve tecavüz." (BBC, 6 Temmuz 2016) "İsveç'te tecavüz tanımı değişince cinsel suçlar yüzde 75 oranında arttı. Yasalarda 2018 yılında yapılan değişikliğe göre tecavüz 'istenmeyen cinsel ilişki' olarak tanımlanıyor ve baskı, şiddet ya da zorlama içermesi şartı aranmıyor." (Yeşil Gazete, 23/06/2020) "İsveç'te farklı kentlerde iki kadına tecavüz ettiği ortaya çıkan papaz tutuklandı." (Cumhuriyet. 27.01.2021) "İsveç, tecavüz vakalarında birinci. İsveç'in, Avrupa'da en fazla tecavüz suçlarının işlendiği ülkelerden biri olduğu bildirildi. Araştırma sonuçlarına göre, İsveç'te yılda 5 bin kişi tecavüze uğradığını bildirerek polise başvuruyor, ancak bu şikayetlerin ancak yüzde 13'u mahkemelere taşınabiliyor. Araştırmacılar, tecavüz olaylarının çok olmasına neden olarak, eğlence hayatı ve içki tüketimini gösterdiler." (NTV, 27.04.2009) "İsveç'te geçen yıl yaşanan bir olayın detayları yeni yeni ortaya çıkmaya başladı. Malmö kentinde 5 erkeğin bir kadına saldırarak çocuk parkında tecavüz ettiği açıklanırken olayla ilgili fotoğraf ve detaylar da ortaya çıktı." (sözcü, 03 Şubat 2023)

Kanunları buna açıkça müsaade ediyor
ISVEC'TE 15 YASINI BITIREN KIZ ISTEDIĞI KIMSE ILE YATABILIR
(Milliyet, 18 Ağustos 1955)

Tabii bu günlere de adım adım gelindi

"Amerikalı gazeteci J. N. Hawsson, "İsveç'teki genç kızların 15-20 yaş arasındakilerinin yüzde 90'ının bakire olmadığını" belirtti. Ülkede din dersi seçmeli iken cinsellik dersi okullarda zorunludur. Ülkede genç kız hatta evli kadınlar yabancı erkeklerle beraber çırılçıplak denize girmektedir." (Son Telgraf, 8.12.1955) 14 Eylül 1985 tarihli Sabah gazetesi, "İki İsveçli kız kardeşin Türkiye'de güneşe 'aşka' doyduğunu" yazarken, 16 Haziran 1992 tarihli Hürriyet gazetesinde İsveç'li kadınların park ve kırlara akın etmesini haber yaptığı metnin başlığı 'Çıplaklar Tarlası'dır. 05 Ağustos 1955 tarihli Milliyet gazetesindeki haber ise şöyledir: "İsveç'te 20 kişiye bir homoseksüel düşüyor. İskandinavya'da mevcut 200 homoseksüel kulüpte, erkekler kendi aralarında dans edip ahbaplık ediyorlar. 'Bizde cinsellik serbesttir' diyen İsveç'in Uddevalla limanında, Brezilya gemisinde, çırılçıplak dans edip tayfalarla yatan 15-16 yaşlarındaki kızları gemiden alamayan annelerin acıklı feryatları henüz dinmemişken, lisede beraber okuyan kız-erkeklerin çocuk sahibi olmaları gazetelerde yer almaktadır." Danimarka, 1969'da pornografiyi yasallaştırdı ve 1989'da uygulamaya koyan ilk ülke olduğu "medeni birliktelik" yasalarını 2012'de cinsiyetten bağımsız evlilikle değiştirdi ve aynı cinsiyetten evlilik törenlerinin Danimarka Kilisesi'nde düzenlenmesine izin verdi. (https://tr.wikipedia.org/wiki/Danimarka)

"Avrupa Birliği Anayasal Haklar Bürosu'na göre AB'de yaşayan 15 yaşın üzerindeki her üç kadından biri yaşamında en az bir kez şu veya bu şekilde (fiziki veya sözlü) cinsel şiddete uğruyor. Bazı AB ülkelerinde bu oran yüzde 50'ye yaklaşıyor. Uluslararası Af Örgütü, Hollanda'da cinsel taciz ve tecavüze uğrayan kadın sayısının yılda 100 bini bulduğunu bildiriyor. Kovid-19 kapanma döneminde yardım kuruluşlarına başvuranların sayısına bakılınca cinsel taciz oranında Hollanda'da artış yüzde 60, Belçika'da ise yüzde 70. Ama polise kayıtlı tecavüz olaylarında artış ise yüzde 20. Mağdurlara destek kuruluşları, polis kayıtlarının görece azlığını kadınların korkup başvurmamasına ve polisin başvuru sırasında kadını şikayetten caydırmaya çalışmasına bağlıyor. Hollanda Mağdurlara Yardım Fonu'na göre üniversite ve yüksek okullarda kız öğrencilerin yüzde 11'i eğitim döneminde tecavüz yaşamış ve çoğu şikayet etmeye cesaret edememiş durumda." (Aydınlık, 07.08.2022)

"Almanya'daki koalisyon hükümeti, hayvanlara tecavüzü yasaklamaya hazırlanıyor. Alman parlamentosundaki tarımla ilgili komite yeni bir düzenlemeyle, insanlarla hayvanların seks yapmasını "uygunsuz" olarak tanımlayacak. Bu kurala karşı gelenlere ağır para cezası verilecek. Belçika, Danimarka ve İsveç'te ise hayvanlarla cinsel ilişkiye girmek ceza konusu değil." (BBC, 28 Kasım 2012)

"Finlandiya'da ise hayvanlarla cinsel ilişkiye girmek yasal. Avrupa'da daha düne kadar, yasal olmamasına rağmen bazı ülkelerde de halen hayvan "genelevleri" olduğunu biliyoruz." (Bianet, 25 Kasım 2017) "Batı sapıklıkta sınır tanımıyor. Hayvanlarla cinsel ilişki yasallaşabilir. İspanya'da hayvanlarla cinsel ilişki (zoofili) yasallaşıyor. Milletvekillerinin bugün yeni bir Ceza Kanunu değişikliği taslağına son şeklini vermelerinin ardından İspanya'da zoofili yakında suç olmaktan çıkarılıyor." (Baran, 20.02.2023) "Fransa'da gündem hayvan pornosu. Ülkede her ay 1,5 milyondan fazla hayvan porno içerikli video izleniyor. 10 binden fazla kişi de "hayvanlarla cinsel ilişki"

ilanı içeren sitelere giriyor.” (Euro news, 01/02/2020) “Danimarka ve Norveç'te hayvan genelevleri olduğu iddia edildi. Danimarka ve Norveç'de hayvanlara tecavüz yasal. Danimarka ve Norveç’teki yasal düzenlemeler, insanın hayvanla cinsel ilişkiye girmesiyle ilgili yasal hakları konusunda oldukça açık. Yasa böyle bir ilişkiye girmenin son derece yasal olduğunu, tek itirazın ilişkiye girilen hayvanın acı çekmesi olduğunu söylüyor. 24timer isimli Danimarka gazetesine göre, yasadaki bu ilginç boşluk insanların hayvanlarla seks yapmak için para ödediği bir iş dalının ortaya çıkmasına yol açtı. Danimarka’da hayvan genelevi işletenlerden birisi birçok müşterisinin başka ülkelerden geldiğini, bu hizmetten yararlanmak için uzun mesafeler katettiklerini söylüyor, “kendi ülkelerindense Danimarka’da hayvan seksi yaşamanın daha kolay olduğunu söylüyorlar bana.” Birçok müşterinin Almanya, Hollanda, İsveç ve Norveç’ten geldiğini belirtiliyor. Hayvanlara yönelik cinsel istismarlar Almanya’da yeniden yükselişte. hayvan genelevleri ülkenin birçok yerinde görülmeye başladı. Hayvan koruma yetkililerinden birisi hayvanları korumak için daha güçlü yasalara gerek olduğunu söylüyor.” (Onedio, 25.10.2014) “Almanya'da akıllara durgunluk veren sapkın yürüyüş. Almanya'da LGBT dayatmacılığının ardından Zoofili sapkınlığı çıktı. Bir grup sapkın hayvanlarla ilişki yaşamanın normal bir şey olduğunu savunmak için eylem düzenledi.” (Ulusal, 17.08.2022) Hayvan genelevleri. 2002 yılında yapılan bir araştırmaya göre hayvanlarla cinsel ilişkiye giren gençlerin %96’sı insanlara karşı da cinsel suçlar işliyor. Hayvan genelevleri birçok yerde var. Hayvan "sahip"leri müşterilerle internet üzerinden de pazarlık edebiliyor. Zoofililer hayvanın derisinin yüzülmesine, kesilmesine onay vermeyeceğini, buna karşın cinsel teklif ve yaklaşımlara sıcak baktığında seksin neden suç olarak kabul edildiğine tepki gösteriyorlar. Danimarka, Norveç ve İsveç gibi sosyal refahın yüksek olduğu ülkelerde halen yasaklanmadı. (T24, 19.10.2014) İsveç'te Hayvan Genelevleri Açıldı! İsveç, Norveç, Danimarka, Hollanda ve Almanya gibi ülkelerde yasal bir zemine oturtulmuş hayvan genelevleri ise hayvan severlerin büyük tepkisini çekiyor. (Furkan haber, 30.5.2015) İmza kampanyası: Danimarka ve Norveç’te Resmi Olarak Faaliyet Gösteren Hayvan Genelevleri Kapatılsın! (change.org/p/danimarka-ve-norveç-te-resmi-faaliyet-gösteren-hayvan-genelevleri-kapatılsın)

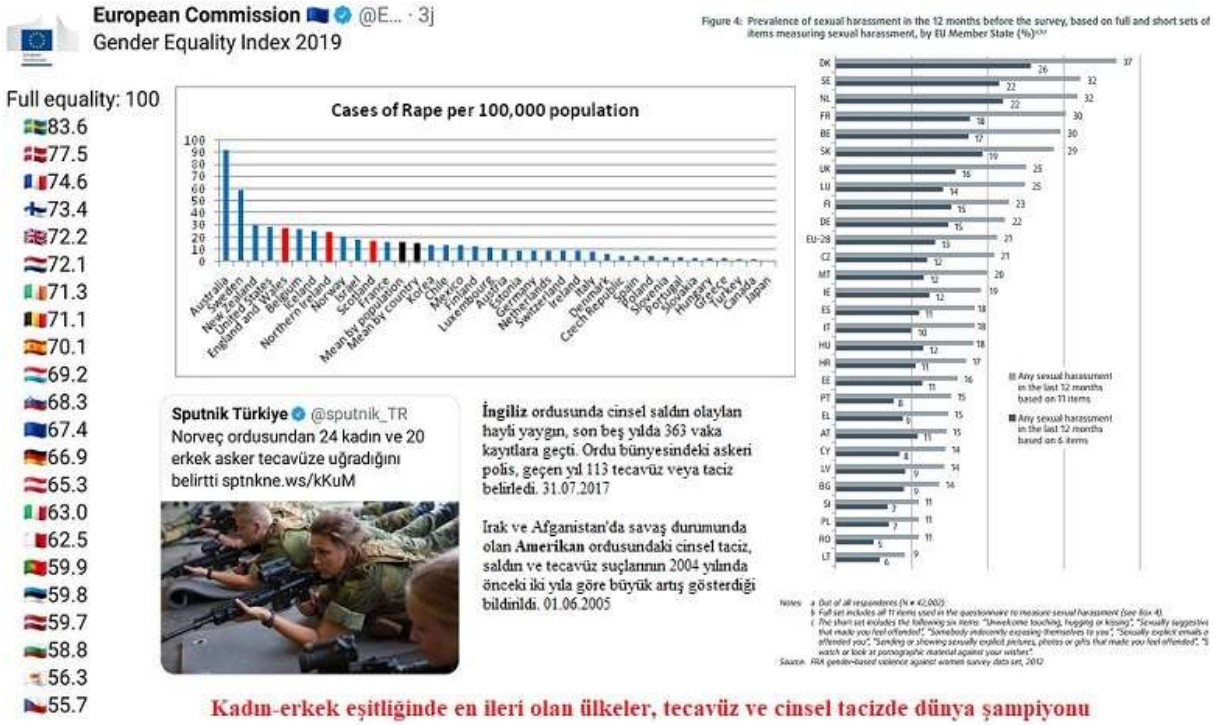
Avrupa'da uyuşturucu tüketiminde Hollanda ve İsviçre başı çekiyor. Avrupa'da yapılan bir araştırma, günlük ortalama esrar ve kokain tüketim miktarında Hollanda, Belçika ve İsviçre'nin ilk sıralarda yer aldığını gösterdi. (AA, 25.06.2021) Norveç, tarihi oylamada uyuşturucuyu suç olmaktan çıkaran ilk İskandinav ülkesi oldu. (Independent, 15.12.2017) Avrupa'da uyuşturucu kaynaklı ölümlerin en çok yaşandığı ilk 10 ülkenin çoğu İskandinav ve Baltık ülkeleri, İrlanda, İskoçya ve Birleşik Krallık'ta bulunuyor. (Euronews, 22.8.2023) Danimarka'nın alkol tüketimi son 10-15 yılda azalmış olsa da, Danimarka, İskandinav ülkeleri arasında alkol tüketiminde ilk sırada yer almaktadır. (nordicwelfare.org, 5 Nisan 2023)

Ve sonuç

Almanya'da bir grup, hayvanlarla cinsel ilişki özgürlüğü isterken, PKK terör örgütünün sözde Avrupa sorumlusu Senanik Öner de ahırda bir ata tecavüz ederken yakalanır. (Haberler.com, 3.4.2024)

Ülkemin seküler kesimi şimdi tüm bunlardan da 'Göçmen Müslüman' kesimi suçlar!

(Sabah, 24 Şubat 1986)

Cinsel Şiddet ve Cinsel Ayırımcılık Gözlemevi tarafından yapılan (12 Ekim 2020) araştırmada, Fransa'da 50'den fazla eğitim kuruluşunda 10 binden fazla öğrenci ile görüşüldü. Buna göre, yüzde 76'sı genç kız olmak üzere öğrencilerin yüzde 5'inin tecavüz, yüzde 11'inin cinsel taciz mağduru olduğu belirlendi. World Population Review (WPR) adlı internet sitesinin raporuna göre 2023 yılında dünyada en çok tecavüz suçunun işlendiği ülkeler listesinde İsveç, Avustralya, Belçika, ABD, Birleşik Krallık ve Yeni Zelanda gibi demokrasi ve insan haklarının sözde en gelişmiş olduğu ülkeler listenin başında yer alıyor. Tecavüz listesinde ilk sıralarda yer alan gelişmiş ülkelerin birçoğunda da eşcinsel evliliklere devlet tarafından izin veriliyor. (Haber 7, 17.06.2023) Fransa'da neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığı belirtildi. VE tarafından yürütülen araştırmaya göre, ülkede cinsiyetçilik azalmazken kadınların yüzde 37'si rızası dışında cinsel ilişkiye zorlandı. Kadınların yüzde 80'i erkeklere göre daha kötü muamele gördüğünü belirtirken neredeyse üçte biri tecavüze uğradığını ifade etti. (İHA, 24.1.2023) Bu sayı 2018'de "Fransa'da her sekiz kadından biri tecavüze uğradı" şeklinde idi. (BBC, 24.2.2018)

Hürriyet 20. Gündem Dünya Ekonomi Spor Arena Video Seyahat

Almanya'da cinsel istismar gerçeği

BERLİN (AA) 18 Mayıs 2016 - 17:32 | Son Güncelleme : 18 Mayıs 2016 -

Alman hükümetinin çocuk istismarlarını araştırmakla görevlendirdiği bağımsız müfettiş Rörig, 'Almanya'da her yıl yaklaşık 1 milyon çocuğun tacize uğradığını tahmin ediyoruz" dedi.

Dünyada Tecavüz ve Taciz Olaylarının En Çok Yaşandığı 10 Ülke

3. **Kanada**: Dünyanın yaşaması en rahat ülkelerinden biri olmasına rağmen her 3 kadından biri cinsel olarak istismar edildiğini söylüyor. Üstelik bu oran yakın zamanda büyük artış gösterdi. Hem de olayların çoğunun polise ya da mahkemeye yansımamasına rağmen.
4. **İsveç**:Avrupa'da tecavüzün ve cinsel saldırıların en yoğun olarak yaşandığı ülke. Kadınların her yıl dörtte biri tecavüze veya tacize uğruyor.
7. **Fransa**:1980 yılına kadar tecavüz bu ülkede suç bile değildi. Yılda hala 75.000 kadın tecavüze uğruyor. Kadınları korumak için kanunları yetersiz kalıyor.
8. **ABD**:Dünyada tecavüzün en yoğun yaşandığı ülke. Bu vakalarda tecavüze uğrayanların %10'u erkek Her 6 kadından biri ve her 33 erkekten biri tecavüze ve tacize uğramış vaziyette. Üstelik bu durum kurbanlar henüz 13-14 yaşlarındayken başlıyor. Önemli bir kısmı da aile içinde yaşanmış olaylar.
9. **Almanya**:Dünyada tecavüz ve tacizin en yoğun olduğu Avrupa ülkelerinden. 2 milyondan fazla kadın cinsel istismara uğradı. Teknoloji de gelişse de insanlıkta geriye doğru bir gidiş var.
10. **İngiltere**: Medeniyetle dolu Avrupa'nın beşiğindeki bu ülkede her yıl 85.000 kadın tecavüze uğruyor. (29.08.2015)

Not: 1. **Etiyopya** (Ortodoks) , 2. **Hindistan** (Hindu), 3. **Sri Lanka** (budist), 6. **Güney Afrika** (Protestan), hadi bunları anladık (...!) ya yukarıdakiler!
Demekki 'cinsel eğitim, ekonomik düzeyle' vb. bunların alakası yok, mesele öncelikle: 'etik' değil, ahlaki eğitim ve ortamın sağlanması.

Milliyet.com.tr Dünya

14.12.2010 - 18:24 | Son Güncelleme: 14.12.2010-18:24

İsviçre ensest ilişkiyi serbest bırakıyor

İsviçre, ensest ilişki konusundaki yasaları demode olduğu gerekçesiyle iptal etmeye hazırlanıyor. İsviçre Senatosu'nun hazırladığı yasa taslağına göre, aynı aile üyelerinin kendi rızalarıyla cinsel ilişkiye girmesi artık suç sayılmayacak.

Yeşiller partisi milletvekillerinden Daniel Vischer, iki yetişkin insanın, akraba olsalar dahi, kendi rızalarıyla cinsel ilişkiye girmesinde bir sakınca görmediğini söyledi.

Daniel Vischer

Daniel Vischer d. 16 Ocak 1950; ö. 17 Ocak 2017, İsviçreli siyasetçi. İsviçre Yeşiller Partisi üyesidir. Parlamentoda 2003 ile 2015 yılları arasında delegelik yapmıştır. Siyasetçi Vischer Basel'de 16 Ocak 1950'de doğmuştur. Vikipedi

Doğum tarihi: 16 Ocak 1950, Basel, İsviçre
Ölüm tarihi ve yeri: 17 Ocak 2017, Zürih, İsviçre

Hürriyet Gündem Dünya Ekonomi Spor Arena Video Seyahat

Kardeşler birbiriyle seks yapabilsin!

BERLİN 26 Eylül 2014 - 13:19 | Son Güncelleme : 26 Eylül 2014 -

Almanya'da yasalar, kardeşlerin birbiriyle cinsel ilişkiye girmesini cezalandırıyor. Yürürlükteki yasalara göre ensest ilişkiye girenlere iki yıl hapis cezası öngörülüyor.

Ancak bu yasanın değişmesi gündeme geldi. Etik kurulu, hazırladığı bir raporla kardeşler arasındaki cinsel ilişkiye iki yıl hapis cezası öngören yasanın kaldırılmasını önerdi. Etik Kurulun önerisini ise federal adalet bakanlığı ret etti.

AVRUPADA BAZI ÜLKELERDE SERBEST

Almanya'da kardeşler arasında ve aile içi cinsel ilişki yasakken Avrupa'da bir çok ülkede ise serbest ve herhangi bir ceza öngörülmüyor. Kardeşler arasındaki cinsel ilişkinin serbest olduğu ülkeler ise şunlar; Fransa, Rusya, Lüksemburg, Belçika, Hollanda, İspanya ve Portekiz'de kardeşlerin cinsel ilişkiye girmesine herhangi bir ceza öngörülmüyor.

Ahlak ile etik arasındaki fark bu haberde!

NationMaster Categories Countries A-Z Top stats Groups

Crime > Rapes > Per capita: Countries Compared

Home / Country Info / Stats / Crime / Rapes / Per capita

DEFINITION: Number of sexual assaults recorded by police in that country per 100,000 population. Per capita expressed per 1,000 population.

Sayı -1000 kış üzerinden - Tarih Grafik

#	COUNTRY	AMOUNT	DATE	GRAPH
1	Lesotho	0.844 per 1,000 people	2008	
2	New Zealand	0.315 per 1,000 people	2009	
3	Belgium	0.299 per 1,000 people	2008	
4	Iceland	0.286 per 1,000 people	2009	
5	Norway	0.203 per 1,000 people	2008	
6	Israel	0.166 per 1,000 people	2009	
7	Finland	0.141 per 1,000 people	2008	
8	Chile	0.12 per 1,000 people	2008	
9	Mongolia	0.118 per 1,000 people	2008	
10	Ireland	0.102 per 1,000 people	2008	
11	Kazakhstan	0.099 per 1,000 people	2009	
12	Estonia	0.093 per 1,000 people	2008	
13	Luxembourg	0.091 per 1,000 people	2008	
14	Denmark	0.09 per 1,000 people	2008	
15	Germany	0.089 per 1,000 people	2009	
16	Argentina	0.081 per 1,000 people	2008	
17	Czech Republic	0.062 per 1,000 people	2008	
18	Mauritius	0.06 per 1,000 people	2008	
=19	Lithuania	0.056 per 1,000 people	2008	
=19	Kyrgyzstan	0.056 per 1,000 people	2008	
21	Moldova	0.053 per 1,000 people	2008	
22	Russia	0.05 per 1,000 people	2008	
23	Slovenia	0.048 per 1,000 people	2008	
=24	Hungary	0.047 per 1,000 people	2008	
=24	Romania	0.047 per 1,000 people	2008	
=24	Poland	0.047 per 1,000 people	2008	
27	Latvia	0.041 per 1,000 people	2008	
28	Oman	0.04 per 1,000 people	2008	
29	Croatia	0.036 per 1,000 people	2008	
=30	Morocco	0.035 per 1,000 people	2008	
=30	Belarus	0.035 per 1,000 people	2008	
32	Slovakia	0.033 per 1,000 people	2008	
33	Bulgaria	0.031 per 1,000 people	2008	
=34	Liechtenstein	0.029 per 1,000 people	2008	
=34	Portugal	0.029 per 1,000 people	2008	
=34	Bahrain	0.029 per 1,000 people	2008	
=37	Malta	0.025 per 1,000 people	2008	
=37	Philippines	0.025 per 1,000 people	2008	
=39	Cameroon	0.024 per 1,000 people	2008	
=39	Cyprus	0.024 per 1,000 people	2008	
41	Sierra Leone	0.021 per 1,000 people	2008	
42	Greece	0.02 per 1,000 people	2008	
43	Kenya	0.019 per 1,000 people	2009	
44	Canada	0.016 per 1,000 people	2008	
45	Japan	0.014 per 1,000 people	2008	
46	Maldives	0.013 per 1,000 people	2008	
47	Guinea	0.009 per 1,000 people	2008	
48	Azerbaijan	0.004 per 1,000 people	2008	
49	Armenia	0.003 per 1,000 people	2008	
50	Egypt	0.001 per 1,000 people	2008	

1/1 All

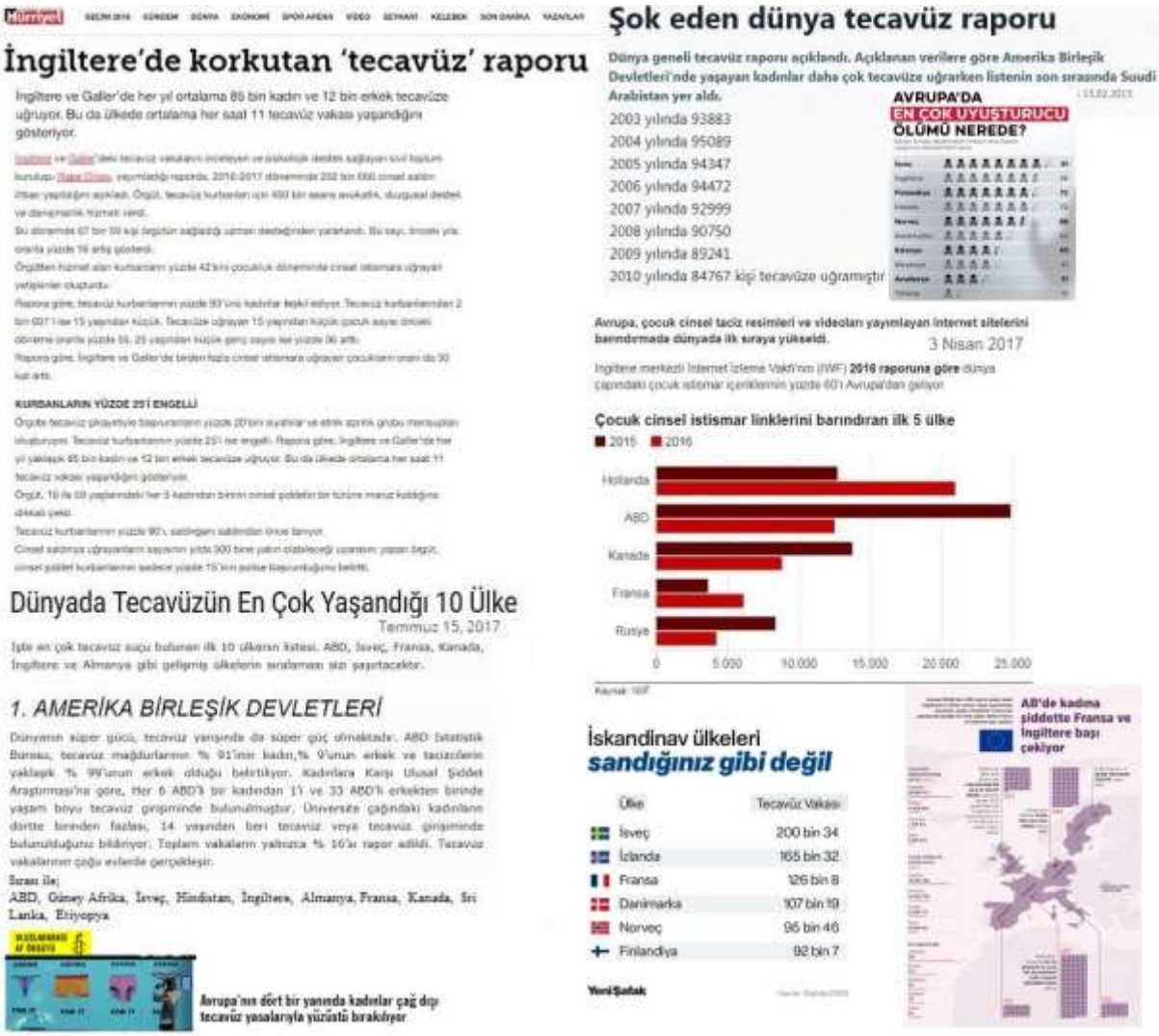

New York'ta 10 Saatte 108 Tacize Uğrayan Kadını(TR Altyazılı) 10 Hours of Walking in NYC as a Woman!

30 Ekim 2014 tarihinde yayınlandı
Kot pantolon ve t-shirt giyerek Manhattan'ın her yerinde 10 saatlik sessiz bir yürüyüş. (Türkçe Altyazılı) Kadınların gündelik hayatlarında yaşadıklarını gözler önüne sermek için hareketa geçen 24 yaşındaki oyuncu, bir arkadaşıyla beraber etrafının sözlü tacizini kayıt altına aldı. Arkadaşı Rob Bliss ile beraber 10 saat boyunca New York sokaklarında dolaşan Roberts, bu anları sahiya sahiya kaydetti. Videodaki görüntülere

Kişi başı tecavüz edilen ilk 2 ülke, Eski İngiliz Sömürgeleridir.
Kişi başına düşen tecavüz ile ilk 5 ülkenin 4'ü Hristiyandır.
İlk 15 ülkenin 12'sinde tecavüzler> kişi başı Soğuk ülkeler '.
Kişi başına düşen en yüksek 8 ülkenin 7'si yüksek gelirli OECD'dir.
Kişi başına düşen tecavüz sonucu ilk 34 ülkenin 23'ü Avrupa'dır.

Hürriyet

İngiltere'de korkutan 'tecavüz' raporu

İngiltere ve Galler'de her yıl ortalama 85 bin kadın ve 12 bin erkek tecavüze uğruyor. Bu da ülkede ortalama her saat 11 tecavüz vakası yaşandığını gösteriyor.

KURBANLARIN YÜZDE 25'İ ENGELLİ

Dünyada Tecavüzün En Çok Yaşandığı 10 Ülke

Temmuz 15, 2017

İşte en çok tecavüz suçu bulunan ilk 10 ülkenin listesi. ABD, İsveç, Fransa, Kanada, İngiltere ve Almanya gibi gelişmiş ülkelerin sıralaması sizi şaşırtacaktır.

1. AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ

Dünyanın süper gücü, tecavüz yarışında da süper güç olmaktadır. ABD İstatistik Bureau, tecavüz mağdurlarının % 91'inin kadın,% 9'unun erkek ve tacizcilerin yaklaşık % 99'unun erkek olduğu belirtiyor. Kadınlara Karşı Ulusal Şiddet Araştırması'na göre, Her 6 ABD'li bir kadından 1'i ve 33 ABD'li erkekten birinde yaşam boyu tecavüz girişiminde bulunulmuştur. Üniversite çağındaki kadınların dörtte birinden fazlası, 14 yaşından beri tecavüz veya tecavüz girişiminde bulunulduğunu bildiriyor. Toplam vakaların yalnızca % 16'sı rapor edildi. Tecavüz vakalarının çoğu evlerde gerçekleşir.

Sırası ile;
ABD, Güney Afrika, İsveç, Hindistan, İngiltere, Almanya, Fransa, Kanada, Sri Lanka, Etiyopya

Avrupa'nın dört bir yanında kadınlar çağ dışı tecavüz yasalarıyla yüzüstü bırakılıyor

Şok eden dünya tecavüz raporu

Dünya geneli tecavüz raporu açıklandı. Açıklanan verilere göre Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşayan kadınlar daha çok tecavüze uğrarken listenin son sırasında Suudi Arabistan yer aldı.

2003 yılında 93883
2004 yılında 95089
2005 yılında 94347
2006 yılında 94472
2007 yılında 92999
2008 yılında 90750
2009 yılında 89241
2010 yılında 84767 kişi tecavüze uğramıştır

AVRUPA'DA EN ÇOK UYUŞTURUCU ÖLÜMÜ NEREDE?

Avrupa, çocuk cinsel taciz resimleri ve videoları yayınlayan internet sitelerini barındırmada dünyada ilk sıraya yükseldi. 3 Nisan 2017

İngiltere merkezli İnternet İzleme Vakfı'nın (IWF) **2016 raporuna göre** dünya çapındaki çocuk istismar içeriklerinin yüzde 60'ı Avrupa'dan geliyor

Çocuk cinsel istismar linklerini barındıran ilk 5 ülke

İskandinav ülkeleri
sandığınız gibi değil

Ülke	Tecavüz Vakası
İsveç	200 bin 34
İzlanda	165 bin 32
Fransa	126 bin 8
Danimarka	107 bin 19
Norveç	95 bin 46
Finlandiya	92 bin 7

Yeni Şafak

Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansının 28 Avrupa Birliği üyesi ülkesinde, 42 bin kadınla yüz yüze gerçekleştirdiği raporda vahim duruma işaret ediyor. Araştırmanın sonuçlarına göre, her üç kadından biri, 15 yaşından itibaren fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor. Her 20 kadından 1'i ise tecavüze uğruyor. Araştırmada, kadınların yaygın biçimde istismara uğradığı ancak bunların çok azının kayıtlara geçtiği, aile içi şiddet vakalarının sadece yüzde 14'ünün ve diğer şiddet vakalarının ise sadece yüzde 13'ünün rapor edildiği belirtiliyor. Eşi veya partnerinin şiddetine maruz kalan kadınların %42'si hamileyken de şiddet görmektedir." (Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı (FRA), 2014) "Batı'da da eşitsizlik her alanda. Avrupa'daki kadınların yüzde 33'ü şiddet mağduru: Kadınlar dünyanın her yerinde büyük risk altında. Evlerinde bile güvende değiller. Her gün çok sayıda kadın şiddet ve tecavüze maruz kalıyor. Üstelik kendi evinde. Bu konuda yine Hollanda'dan dikkat çekici bir başka örnek: Hollandalı kadınların beşte biri evinde eşi ya da sevgilisinden şiddet görüyor. Her 10 kadından biri ise, tecavüze uğruyor. Araştırmaya göre şiddet en yoğun şekilde Kuzey Avrupa ülkelerinde görülüyor. Danimarka yüzde 52 oranıyla bu konuda en önde. Şiddet gören kadınların oranı Finlandiya'da yüzde 47, İsveç'te de yüzde 46. Şiddetin en az olduğu ülkeler ise, yüzde 20 oranıyla Polonya, Avusturya ve Hırvatistan. Almanya'da bu oran yüzde 35." (BBC, 8 Mart 2015)

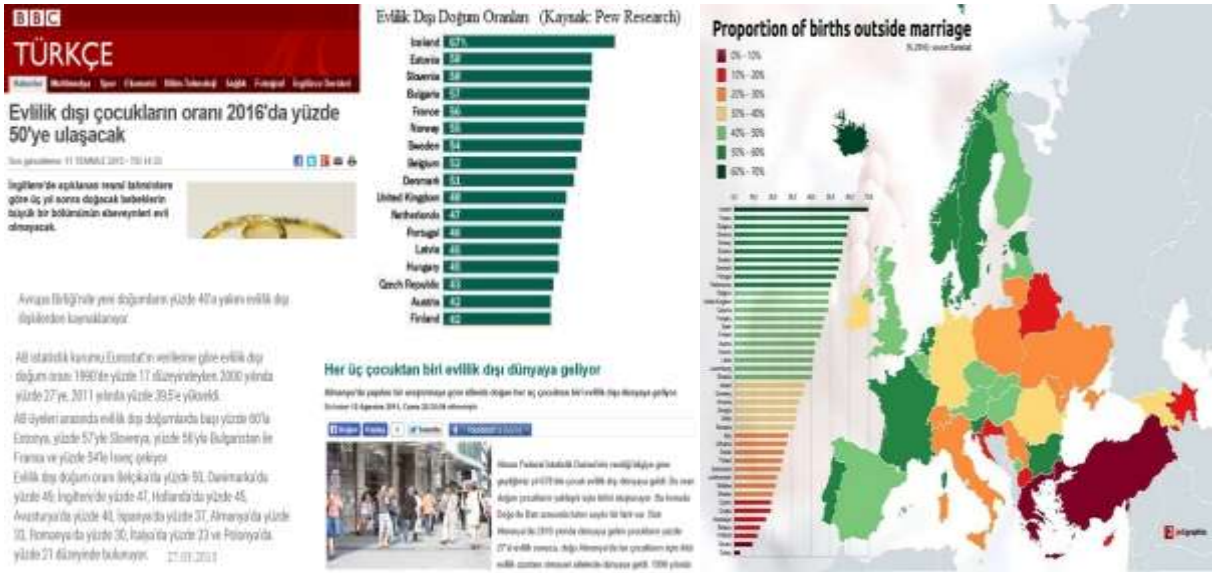
İngiltere'de bilinen 750 bin pedofili hastası var ve bu hastaların aynı uyuşturucu bağımlılarının rehabilite edildiği çeşitli merkezlerde rehabilite edilmesi amacıyla bazı STK'lar çalışma başlattılar. (3 Ağustos 2017) "Almanya'da çocuk pornografi materyali bulundurmak suç kapsamından

çıkarıldı. “Pedofil yanlısı” aktivist grup, Almanya'nın çocuk pornosu bulundurmayı suç olmaktan çıkarmasını kutluyor." (reduxx.info, 21.5.2024) Dünyanın ortak sorunu çocuk istismarı: Dünyada her yıl yaklaşık 40 milyon çocuğun istismara maruz kaldığı tahmin edilirken, ABD, İngiltere, Almanya, Rusya ve Hindistan gibi ülkelerde ciddi sayıda istismar vakasının yaşanması dikkati çekiyor. (AA, 27.04.2019)

Evlilik dışı doğumların oranları

İslam karşıtı materyalist devrimci sol zihniyetin hâkim olduğu dönemlerde ülkemizde de durum benzer şekilde idi: 68 kuşağı önderlerinden Gün Zileli'nin anılarından, materyalist örgütlerin ahlak anlayışı ve ideolojileri için yaptıkları takıyyelere birkaç örnek aktaralım: "FKF dans partileri düzenlemekte, şarapları katılımcılar yudumlamakta, pikapta 'Batı parçaları' çalmakta, kadın erkek dans etmektedir. Solcu öğrencileri burjuva eğlencesi ile karşılaşmak bazı solcuları rahatsız etmekte idi. Bunu bir üye, 'köylü gençleri içinde yetiştikleri 'muhafazakâr ortamdan kurtarmaya' hizmet ettiği' için savunmaktaydı. (Gün Zileli, Yarılma, s. 203) Daha sonra aynı örgüt, muhafazakâr güdüleri olan solcuları tahrik etmemek için yürüyüşlere katılan kız ve erkeklerin kol kola girmelerine izin vermemiştir. (Yarılma, s. 214) Devrimci gençler, kız erkek ilişkilerinde sınır tanımıyor, bazen kızlar kürtaj oluyordu ama babasının kim olduğu da belli olmayacak kadar ilişkiler karışıktı. (Yarılma, s. 322) Cinsellik kız erkekler arasında serbestçe yaşanıyordu, bekaret denen şeye aldırmadan evlilik dışı ilişkiler yaygınlaşıyordu. Taşra kökenli gençlerin etkisiyle, 'halkımız ne der?' mantığı ile zamanla, bu evlilik dışı ilişki yaşayan gençler nikah dairesinin yolunu tutmaya başlar. (Yarılma, s. 390) Devrim gerçekleştiğinde kadınların süslenmesi makyaj yapması yasaklanacak, mutfaklar ve tuvaletler ortak olacak, her aileye sadece bir oda verilecek propagandasını yapılıyordu." (Yarılma, s. 185) Kendine aydın kabul eden kesim batı klasik müziği hayranı iken, yöneticileri oldukları kurumlarda Türk müziği çalınmasına izin vermezlerdi. (Mustafa Özyürek, Tahta bavulla çıktım yola, s. 83) Fransız Komünist partisi yöneticisi ve daha sonra da Müslüman olan Garaudy, materyalist bir ideoloji olan sosyalizmi şöyle özetlemiştir: "Sosyalizm halka zulmeden, ülkeleri sömüren, terör yoluyla hegemonya kurma ve silahlanma yolunda Batının rakibidir." (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 23) Zaten ülkemizde de dünyada da antiemperyalist olarak lanse edilen 68 kuşağının ortaya çıkışı, cinsellik ve esrar merkezli taleplerden kaynaklanmıştı: "Eylemler, "erkek öğrenci yurduna kız arkadaş sokabilme özgürlüğü" gibi cinsel taleplerle başlamış, birkaç gün içinde "goşistlerin" elinde siyasi bir kimlik kazanmıştı." (Engin Ardıç, 68 kuşağı balondur, Sabah, 17 Şubat 2013) "Batıda 1968 kültür devriminin sembolü olan esrar, Türkiye'deki devrimci gençlik hareketi içinde 'ilk başlarda' bir suç unsuru olarak görülüyordu." (Yarılma, s. 240)

Hayvanlaşmanın sonu yok! LGBTI'ya eklenecek sıradaki harfler: Önce 'Z', sonra 'P' olacaktır!

Danimarka'da hayvan kerhaneleri tam anlamıyla yasal, bir hayvana tecavüz etmenin hiçbir cezai karşılığı yok.

Danimarka ve Norveç'teki yasal düzenlemeler, insanın hayvanla cinsel ilişkiye girmesiyle ilgili yasal haklara gelince oldukça açık.

hayvan genelevi işletenlerden birisi bir çok müşterisinin başka ülkelerden geldiğini bu hizmetten yararlanmak için uzun mesafeler katettiklerini söylüyor. " Bir çok müşterinin Almanya, Hollanda, İsveç ve Norveç'ten geldiğini belirtiyor.

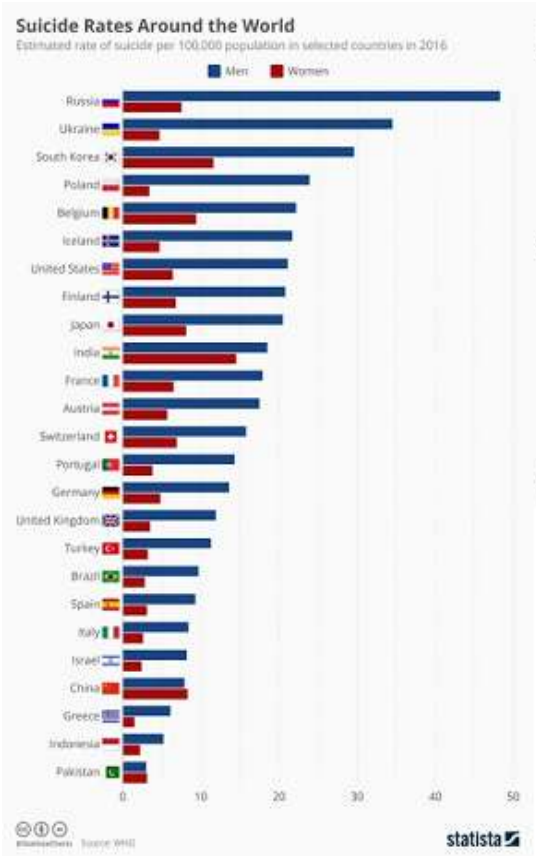

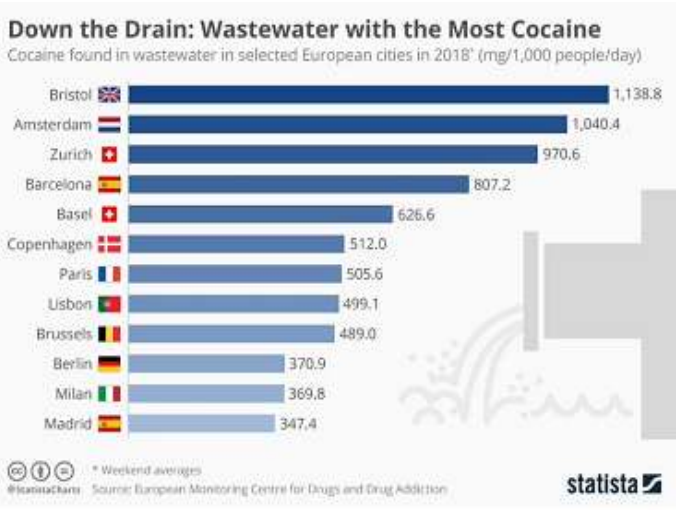
Hayvanlarla duygusal ve cinsel ilişkinin cinsler arası bir hak olduğunu iddia ediyorlar. Türler arası ilişki eşitliği bir haktır diyorlar.

'Esfele safilin' olana dek, 'Bel hüm edal' yolculuğuna devam edenler! 1969'daki özgürlükten 2012'de sapıklığın dibine!

İntihar
Uyuşturucu
Tecavüz

"Avrupa'da en çok uyuşturucu ölümü nerede? 2020 Avrupa Uyuşturucu Raporu, madde kullanımıyla mücadelede son durumu ortaya koyuyor. Buna göre İsveç, milyon nüfus başına en çok uyuşturucu kaynaklı ölümün görüldüğü ülke. 2018'de 1 milyon kişi başına 81 kişi öldü. İngiltere için bu sayı 76. Finlandiya ve İrlanda, milyonda 72 ölümle üçüncü en yüksek ölüm oranına sahip ülkeler. Türkiye'de ise 12 kişi öldü." (TRT Haber, 24.09.2020)

Önce eşcinsellik, sonra pedofili ve hayvanla sex…!

Hollanda'da pedofil partisi PNVD'nin engellenmesi için yapılan başvuru mahkeme tarafından reddedildi. Hollanda'da çocuklarla cinsel ilişki ve çocuk pornosunun serbest bırakılmasını

savunan ‘Yardımseverlik’, Özgürlük ve Çeşitlilik Partisi'nin (PNVD) yeniden açılması, bu konudaki tartışma ve protestoları artırdı. (BBC, 14 Kasım 2020; 26 Ekim 2020)

ABD’deki Hastalık Korunma Merkezi (CDC), 2009 yılında ortaya çıkan AIDS vakaların %61’inde hastaların homoseksüel olduğunu tespit etmiştir. Yine ABD’deki yıllık intiharların %50’sini de homoseksüeller oluşturmaktadır. Oysa ABD nüfusunun sadece %4’ünün homoseksüel olduğu hesap edilmektedir. Kuzey Amerika Erkek/Çocuk Aşk Derneği-NAMBLA adlı homoseksüel hakları için çalışan organizasyon, pedofiliyi kanunlarda suç olmaktan çıkartmak için çalışmaktadır. Bu dehşet vericidir, çünkü Los Angeles Polisi’nin çocuk tacizi vakalarında yaptığı çalışmaya göre 30.000 çocuk homoseksüeller tarafından cinsel tacize uğramıştır. Bugün 90.000 çocuk homoseksüel sözde çiftler tarafından evlat edinilmiştir.

“Marksist düşünce ile siyasi boyutta ilgilen Harry Hay’in diğer bir özelliği LGBT’nin örgütsel yapısının kurucu babalarından biri olarak kabul edilmesi. Kendisi aynı zamanda NAMBLA‘nın önde gelen aktivistlerinden biri. 1983’te New York Üniversitesi’nde NAMBLA’ya ait bir forumda söylediği şu sözler pedofili aktivizmini gözler önüne koymak için yeterlidir: “Eğer geylerin arkadaş ve ebeveynleri gerçekten geylerin arkadaşları olsalardı, kendi gey çocuklarından, daha olgun/yaşlı bir adamla ilişkinin, kesinlikle 13-14 ve 15 yaşındaki çocukların dünyadaki her şeyden daha fazla ihtiyaç duyduğu şey olduğunu bilirlerdi.” Harry Hay’i daha sonraları cereyan eden LGBT eylemlerinde “NAMBLA Walks With Me/NAMBLA benimle yürür” yazılı tişörtlerle görüyoruz. Burada önem nokta şu: LGBT örgütleri ideolojik düzeyde doğduğunda ‘pedofili, bir cinsel yönelim’ olarak görülüyordu ve bu durum bir “gay issues” olarak nitelendiriliyordu. Yani bir gey meselesi. Tarihler 5 Mayıs 2018’i gösterdiğinde Alman akademisyenler, Würzburg Üniversitesi bünyesinde yapılan “Geleceğin Toplumları” temalı bir TedX konuşmasında, pedofilinin homoseksüellik, heteroseksüellik, lezbiyenlik gibi bir cinsel yönelim olduğunu; çocuğun cinsel istismarından ayrı değerlendirilmesi gerektiğini ve cinsel yönelimler nasıl değiştirilemezlerse (sözde) pedofilinin de değişemeyeceğini ve değiştirilemeyeceğini, dolayısıyla toplum tarafından kabullenilmesi gerektiğini vurguladılar. Tarihler 10 Eylül 2022’yi gösterdiğinde, Dünya Transgender Sıhhati İçin Profesyoneller Birliği Danışmanı Miranda Galbreath, pedofili kelimesini kullanmak yerine ‘küçüklere ilgi duyan kimseler/minor attracted persons (MAPs)’ denmesi gerektiğini; pedofili denmesinin kişileri aşağılamak ve ötekileştirmek anlamına geldiğini belirtti ve ekledi: “Neye ilgi duyduklarını onlar seçmedi. Tıpkı bizlerin neye ilgi duyduğunu seçmediği gibi… Bir şeye ilgi duymakla bunu harekete dökmenin aynı şey olmadığını belirtmek istiyorum.” Sınırlarını ‘sınırsızlık’ üzerine inşa etme çabasında olanlara karşı olmalıyız.” (Genç Öncüler, 16 Temmuz 2025) ABD’de

Demokratlar pedofiliyi yasallaştırmaya çalışıyor. ABD Demokrat Partisi içindeki bazı politikacılar pedofiliyi bir suç olarak değil, 'değişmez bir cinsel yönelim' olarak yeniden tanımlamaya çalışıyorlar. Minnesota Valisi Tim Walz'ı bu hareketin önde gelen isimlerinden biri olarak gösteriliyor. (Harici, 26.08.2024) "ABD Başkan adayı Kamala Harris, başkan yardımcısı adaylığına Minnesota Valisi Tim Walz'u seçti." (Politik yol, 7.8.2024) Dünyada en çok çocuk istismarı sitesi Avrupa'da. Avrupa, çocuk cinsel taciz resimleri ve videoları yayımlayan internet sitelerini barındırmada dünyada ilk sıraya yükseldi. (BBC, 3 Nisan 2017)

"Berlin'in göbeğinde seks filmleri ve aletleri satan bir mağazaya girdim ve ne yalan söylemeli, hayret ettim. Camekanını erotik fotoğrafların süslediği mağazanın girişi muşamba perdelerle gizlenmiş. İçerde süpermarketi andıran geniş bir alan ve o alana yerleştirilmiş düzenli raflar var... Daha önce "seks shop" gezmiş olanlar için tanıdık manzara... Beni hayrete düşüren bu değil: Moda olan seks filmleri... Girişte en öne konulan DVD'lerin konusu neydi biliyor musunuz? Pislik yedirme! Bu, çoktandır böyle ise, mevzuu bilenler cehaletimi bağışlasın; ama ben eskiden tezgah altında "meraklısına" sunulan bu tür fantezilerin bunca popüler hale geldiğini bilmiyordum. DVD'lerin kapağında, ortalarına yatırdıkları kadının ağzına işeyen erkeklerin, hemcinsinin ağzına kusan kadınların, birbirlerinin vücuduna sıvadıkları ("havyar" diye adlandırılan) dışkıyı teninden yalayan grupların fotoğrafları vardı. Ahlakçılık taslamak istemem; herkesin zevki kendine... Sadece "ilginç"in yerini "iğrenç"in aldığına, "müstehcen"in tahtına "müstekreh"in oturduğuna dikkatinizi çekerim. 70'lerin pornolarındaki türden seks tamamen gözden düşmüş. Yatak odalarının yeni gözdeleri şunlar: Şişmanlarla, cücelerle, hamilelerle, yaşlılarla seks, çocuklara tecavüz içeren Japon çizgi filmleri. Atlar ve köpeklerle çiftleşme. İşkence yaparak ırza geçme." (Can Dündar, Milliyet, 09 Ağustos 2006)

Batıda sadece manevi temizlik değil maddi temizlik de yok!

"Dini nedenlerden dolayı su, hijyen ve temizlik Müslümanlar için hep Hristiyanlardan daha önemli olmuştur. Doğu dinlerinde kişisel temizliğe verilen büyük bir önem vardır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 83) Avrupa kir içerisinde iken Kurtuba'da binlerce hamam vardı." (Victor Robinson, The Story of Medicine, s. 164) "Bir kişilik helalar muhtemelen Haçlı seferlerinin Batıya öğrettikleri arasındadır." (Will Durant, The Age of Faith, s. 612)

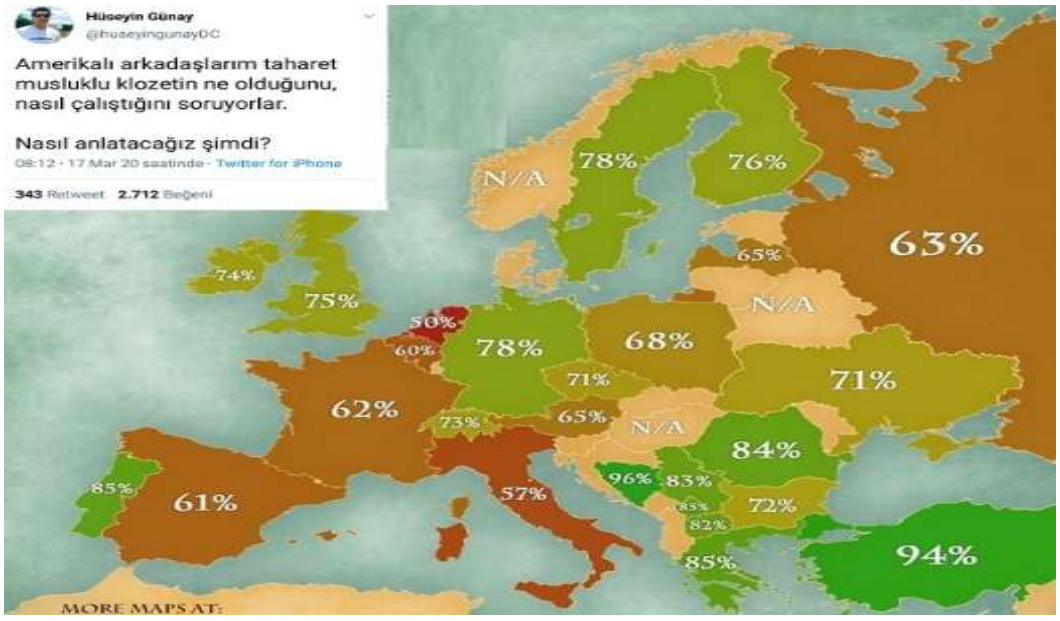
Avrupa'nın en bilinen saraylarından olan Fontainebleau ve Versailles (yapım tarihi 1668) içine tuvalet konulmadan inşa edilmişti. Mark Kemmerich'in "Tarihteki Garip Olaylar" isimli kitabında, bu konuda şunlar anlatılır: "Paris'te (Ondördüncü Louis) zamanında hiç kimse sokakta giderken tepesine pis bir şey dökülmeyeceğinden emin olamazdı. Her an bir pencere açılarak süratle söylenen bir (Gare L'eau) seslenişinden sonra bir lazımlık veya leğen muhteviyatı aktarılırdı. Şehrin hiçbir sokağında bundan ve korkunç bir kokudan kurtulmak mümkün değildi. (Üçüncü Henri) biraz titizlenmiş ve 1587 senesi ağustosunda bir tebliğ ile her sabah kendisi kalkmadan önce, bahçedeki ve salonlardaki bütün pisliklerin temizlenmesini emretmişti. Dr. A. Brager'in, 1836'da basılan "Neu Annees a Constantinople" adlı eserinde de şunlar kayıtlıdır: "Türkler'de yıkanma işi hayrete değer. Bugün bir Avrupalı, en fakir bir Türk köylüsü kadar temizlik kurallarına uymaz. XII. yüzyılın ortalarına kadar Paris'in ne derece pis bir şehir olduğunu herkes bilir. O zamandan beri, bu konuda ilerlemekle övünürüz ama Türklerin bugünkü temizlik seviyesine gelmemiz için daha en az elli yıla ihtiyacımız vardır."

Peki, günümüzde durum nedir?

"2022 Katar Dünya Kupası sona erdi. Futbol keyfini sonuna kadar yaşayan taraftarlardan bazıları ise farklı bir deneyimle ülkesine dönecek. Hırvat bir taraftar, Katar'da tanıştığı taharet

musluğuna olan hayranlığını gizleyemedi. Hırvatistan'da hayli ünlü olan David Vujanic, attığı tweet'te taharet musluğunu çok beğendiğini söyleyerek, "Katar'da 1 aydır tuvalet su pompalama şeyini (taharet musluğunu kastediyor) kullanıyorum. İngiltere'de/Avrupa'da sadece tuvalet kağıdı kullandığımız için kesinlikle dehşete düştüm. Bu şimdiye kadarki en iyi şey adamım. Popom bu durumdan çok memnun" dedi." (Posta, 19 Aralık 2022) "Dünya Tuvalet Günü - Dünyayı bölen tartışma: Yıkayarak mı, silerek mi temizlenmeli? Çok sayıda Batı ülkesinde, tuvalette temizlenme yönteminin, yıkanmak yerine silinmek olması dünyanın birçok yerindekileri hayrete düşürüyor. Tuvalette suyla temizlenmeyi tercih edenler şu soruyu soruyor: "Elinize bulaşan çikolatalı pudingi sadece peçeteyle mi temizlerdiniz?" (BBC,19 Kasım 2019)

'Elini tuvaletten sonra yıkar mısın?' sorusuna en çok 'evet' cevabı veren 2 ülke Müslüman.

Avrupa'daki birçok ülke tuvalet çıkışlarında el yıkama konusunda sınıfta kaldı! (Habertürk, 04.03.2020) Avrupa ülkelerinde tuvaletten sonra el yıkama alışkanlığı oranı: Türkiye % 94 Bosna %90 İng %85 Almanya % 78 İsveç % 78 Polonya % 68 Fransa % 62 İtalya %57. (Gallup, 2015) Gallup International 2015 tarihli araştırmasında 63 ülkenin hijyen haritasını çıkardı. Araştırmaya göre, dünyada tuvaletten sonra ellerini sabunla yıkayanların oranının en yüksek olduğu ülke Suudi Arabistan. Türkiye 63 ülke arasında 6. sırada yer alıyor. Araştırma sonuçları, Balkanlar ve Türkiye'de el yıkama alışkanlığının diğer Avrupa ülkelerine oranla yüksek olduğunu gösteriyor. Avrupa'da tuvaletten sonra elini sabunla en çok yıkayan ülkeler sıralamasında Bosna Hersek yüzde 96 ile listenin başında yer alıyor. Bosna Hersek'i yüzde 94'lük bir oranla Türkiye ve yüzde 85'le Kosova izliyor. Hollanda'daysa bu oranın yüzde 50 olduğu görülüyor. Hollandalıların tuvaletten sonra elini yıkama alışkanlığının diğer Avrupa ülkelerine göre daha az olduğu dikkat çekiyor. Tuvaletten sonra elini yıkama alışkanlığının zayıf olduğu diğer Avrupa ülkeleri yüzde 57 ile İtalya ve yüzde 60'ın biraz üstünde olan İspanya, Fransa ile Rusya. (Euro News, 10/03/2020)

Dinden bağımsız ahlak olabilir mi, ona ahlak denir mi? Buyurun Batı kaynaklı, evliliği uzatma formülü: Yazar Cezmi Ersöz'ün yeni kitabı okuruyla buluştu. Cezmi Ersöz kitabında, swinger (eş değiştirme) ilişkilerin evliliğin ömrünü uzatabileceğini iddia etti. Kitaptaki çift, sık sık aralarına farklı cinsel yönelimlerden (kadın, gay, travesti) partnerler alarak grup seks yapıyor. "Grup sekse dahil oldum. Zaman zaman buna benzer deneyimlerim oldu. Yaşamasaydım zaten yazamazdım. Türkiye cinsellikte çağ atladı. Sosyal medyada yaşananlar da büyük etken.

Swinger (eş değiştirme) ilişkiler; her yerde barları var. "Özellikle eğitim seviyesi yüksek" eşler hafta sonları o tip yerlere gidiyorlar. Bence sorun yok. Eşler buna müsaitse, "Bu tip ilişkiler evliliğin ömrünü uzatabilir." Türkiye halkı sevişmeyi bilmiyor. Yüzyıllardır bilinçaltımıza kazınan tabular ve köklü önyargılar var. Erkekler hâlâ kadınları ikiye ayırıyor: Sevişilecek kadınlar ve evlenilecek kadınlar." (Hürriyet, Cezmi Ersöz ile söyleşi, 4.11.2018)

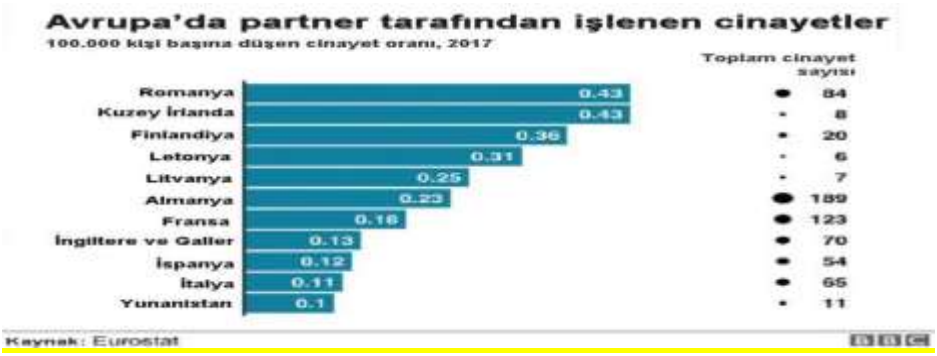
"Almanya'da 350'den fazla kişinin katıldığı swinger (eş değiştirme) partisinde ısıtma sistemi bozuldu. Çevreye yayılan karbonmonoksitten zehirlenen 11 kişi hastanelik oldu." (Haberler.com, 3.11.2019) "Danimarka'da bir gazetecinin swinger kulübünde seks yaptığı sırada söyleşi yapması Avrupa'da gazetecilik etiği konusunda tartışma yarattı." (T24, 5.6.2021) "Fransa'nın güneyinde eş değiştirmek isteyenlere özel Le Diamant Noir adında bir kamp kuruldu." (Hürriyet, 3.5.2017) "ABD'nin Louisiana eyaletine bağlı New Orleans'ta oldukça sıra dışı bir eylem gerçekleşiyor. ABD'nin New Orleans kentinde binden fazla çift dünyanın en büyük swinger partisine katılmak için buluştu." (Hürriyet, 13.07.2017)

"İsveç Liberal Partisi Gençlik Kolları Başkanı Cecilia Johnsson, "Genel ahlak kurallarını sevmiyoruz" diyerek ensest ve nekrofilinin yasallaştırılması için önerge verdi." (Sputnik News 23.02.2016) Özgürlüğün böylesi. Johnsson, 15 yaşından büyük kardeşlerin ilişki yaşaması ve yazılı bir izin belgesi olması halinde ölülerle cinsel ilişkiye girilmesinin yasal olması gerektiğini söyledi. (Olay, 23.2.3016) "İsveç'te bir parti nekrofilinin (ölü sevici) ve ensestin yasallaşmasını istedi İsveç Liberal Partisi'nin gençlik kolları nekrofili ve ensestin yasallaştırılması yönünde hareket başlattı. Partinin gençlik kolu sadece sıradışı ve iğrenç göründüğü için bir cinsel eğilimin yasaklanamayacağını savunuyor. Grup yaşı 15'in üzerindeki kardeşlerin iki tarafın da rızası bulunduğu durumda cinsel ilişkiye girebilmesinin ve aynı zamanda eğer ölmeden önce yazılı bir izin alınmışsa cesetle seks yapılabilmesinin yasallaştırılmasını talep ediyor." (Euro News 26/02/2016)

Batıda kadına şiddet

"Avrupa'da kadına karşı şiddetle ilgili olarak yapılan en kapsamlı anketin sonuçları dehşet verici. Avrupalı kadınların üçte birden fazlası 15 yaşından itibaren fiziksel ya da cinsel şiddete maruz kalıyor. Çocukken şiddet gördüklerini söyleyenlerin oranı da aşağı yukarı aynı. Yüzde 12'si (yarısı tanıdıkları erkekler tarafından olmak üzere) çocukken cinsel istismara uğradığını söylüyor. İstatistiklerden belki de en üzücü olan, partneri tarafından 'istismara uğrayan kadınların ancak yüzde 14 gibi küçük bir bölümünün polise haber' vermesi. Partneri olmayan kişiler tarafından istismara uğrayanlarınsa 'yüzde 13'ü şikayette' bulunmuş. Cinsiyet eşitliği bakımından uzun bir geçmişe sahip olan İskandinav ülkeleri, ilginçtir ki kadına karşı en çok şiddetin bildirildiği ülkeler. (Hürriyet, 5 Mar 2014) Kadına şiddet sadece Türkiye'de mi? Kesinlikle hayır. Üstelik 'gelişmiş ülkelerde daha çok.' Çünkü gelişmiş ülkelerde kadının ekonomik özgürlüğü daha çok ve sesi daha gür çıkıyor. Bununla baş edemeyen erkek de dövüyor. Avrupa'da 42 bin kadınla araştırma yapıldı. Araştırmaya göre her 10 kadından biri, 15 yaşından bu yana bir tür cinsel taciz kurbanı olduğu, her 20 kadından birinin tecavüze uğradığı belirlendi. Bu kadınların yüzde 22'sinin eşleri tarafından şiddete maruz bırakıldığı, 'yüzde 67'sinin ise bunu polise bildirmediği' belirlendi. Kadına yönelik şiddetin en yüksek olduğu ülkeler de, 'cinsiyet eşitliğini' en çok savunanlar oldu." (Basından, 6.3.2016) İskandinav Paradoksu. Kadına yönelik şiddet rakamlarında iskandinavya ön sıralarda. Toplumsal cinsiyet eşitliği açısından örnek alınacak olan Kuzey Avrupa ülkelerinde kadına yönelik şiddetin diğerlerine nazaran fazla olmasına "Kuzeyin Paradoksu" deniyor. Örneğin, bu olguyu incelemek üzere geçen yıl yapılan bir araştırmada, İsveç ve İspanya karşılaştırıldı. İsveç'te, hem cinsel şiddet hem de fiziksel şiddet oranlarının İspanya'dan oldukça fazla olduğu görüldü. Buna göre, "Fiziksel şiddet söz konusu olduğunda, İsveçli bir kadının İspanyalı bir kadına nazaran partnerinden şiddet görme

ihtimali %80.7 daha fazla. Bu rakam cinsel şiddette %96.1." Oysa İsveç, İspanya'ya göre Avrupa Toplumsal Eşitlik Endeksine göre 14 puan ileride. 2014 yılında gerçekleştirilen bir araştırmaya göre, Danimarka'da kadınların %52'si geçmişte şiddete maruz kaldığını ifade ederken, Finlandiya'da bu rakam %47, İsveç'te ise %46. 2016 yılında yayımlanan başka bir araştırmada da bu ülkelerde kadınların erkek partnerleri tarafından daha çok şiddete uğradığı saptanmıştı. Yine aynı araştırmada, kadınların yaşam boyu partnerleri tarafından şiddete maruz kalma yaygınlığı, Avrupa Birliği ortalaması yüzde 22 iken, Danimarka'nın ortalaması % 32, Finlandiya'nın % 30 ve İsveç'in % 28. Partnerleri dışında kadınları şiddete maruz kalma oranları da bu ülkelerde Avrupa ortalamasının üzerinde. (Öznur Karakaş, terrabayt.com, 31 Aralık 2019) Kadın hakları ve cinsiyet eşitliğinde dünya sıralamasında önde geldiği düşünülen İskandinav ülkelerinde kadınlara yönelik cinsel saldırı vakalarının her geçen gün arttığı bildirildi. Vikinglerin ana vatanı Norveç'te yetkililer, tecavüz ve diğer cinsel şiddet suçlarının önüne geçmek konusunda yeterli önlem alamamakla eleştiriliyor; Danimarka'da ise tecavüz vakalarının büyük çoğunluğu polise bildirilmiyor. Bölgede cinsel taciz ve tecavüz konusunda en kötü nama sahip ülke, 2020'de kişi başına düşen gayri safi milli hasılası yaklaşık 52 bin dolar olan İsveç. Avrupa Birliği istatistik kurumu Eurostat verilerine göre, 2013- 2017 yıllarında Avrupa'da en çok tecavüz vakasının görüldüğü ülkeler listesinde İsveç ilk sırada yer aldı. Danimarka'da da tecavüz vakalarının büyük bölümünün polise bildirilmediği, şikayet üzerine kovuşturma başlatılması veya mahkumiyet kararı olasılığının çok düşük olduğu belirtiliyor. (Sabah, 12.10.2021) "Avrupa Birliği'nde her 3 kadından birinin fiziksel veya cinsel şiddete maruz kaldığı bildirildi." (NTV, 09.05.2023) "Her dört kadından birinin aile içi şiddet gördüğü tahmin edilen İngiltere'de her hafta iki kadın mevcut ya da eski eşlerinin cinayetine kurban gidiyor." (Ankara Üniversitesi Avrupa Toplulukları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yıl 4, Sayı 46, Temmuz, 2012)

(BBC, 9 Eylül 2019)

Modern çağda siyonizmin sapkın seküler mesihi ateist eşcinsel Hariri ve laik ahlak teorisi

21 yalında eşcinsel olduğunun farkına varan (Harari, 21. Yüzyıl İçin 21 Ders, s. 62); Göçmen alımına karşı çıkan (21. Yüzyıl İçin 21 Ders, s. 140) Hariri aynı zamanda eşcinselliği savunurken okuyucuyu da yönlendirmekte ve eşcinsellik ile kadını savunmayı eserinde yanyana kullanmaktadır. (21. Yüzyıl İçin 21 Ders, s. 140, 177, 180, 185. Ayrıca Homo Deus, s. 46, 288, 289. Aynı amaçla eserde eşcinsellik ile hümanizmi de yanyana kullanıyor. Homo Deus, s. 238) O şöyle devam eder: "Mesela, cinsellikle ilgili tutumları düşünün. Laik insanlar tecavüz, eşcinsellik, hayvanlarla cinsel ilişkiye girilmesi ve ensesti uygun bulup bulmadıklarına nasıl karar verir? Duyguları masaya yatırarak. Tecavüz, ilahi bir emre aykırı olduğundan değil ama insanlara zarar verdiğinden elbette ahlaklı değil. Oysa birbirini seven iki erkek arasındaki ilişkide kimse zarar görmediğinden yasaklanmasına gerek yok." (21. Yüzyıl İçin 21 Ders, s. 193)

İsrail terörünü de destekleyen (Yeni Akit, 28 Ekim 2023) Hariri özetle şunları iddia ediyor: "Yeryüzü bilimle beraber cennete dönecek, insan da Homodeus olacak. Yani İnsan Tanrı. Ölümsüzlüğü yakalayan ve ebedi yaşayan bir varlık olacak insan. Gökte kurtuluş beklemeyin. Yerde olacak! Hepiniz de Tanrı olacaksınız!... Yalanın en bilimsel ve en tarihsel tarzlarını bıkmadan,

usanmadan kullanıyor postmodern yalancı peygamber! Tanrıyı aşarak Tanrılaşmak istiyor. Yeryüzü cenneti yalanıyla, cennet inancını yok ediyor. Her insana Tanrı olma fırsatı veriyor! Ölümsüzlük ve ebediliği insana fısıldıyor. İnsanın Tanrıdan bir parça taşıdığı ruhuna dokunarak, ona "Tanrı sensin" diyerek ayartıyor." (Ergün Yıldırım, Star, 8.11.2023)

Bilimi kendine din edinen ve evrimsel bakış açısı ile olayları değerlendirilen Hariri'ye hatırlatmak isteriz. Din zaten insanlara zararı olan şeyleri yasaklayan düzenin adıdır. Birbirini seven olarak ileri sürdüğü eşcinsel evliliklerin insanlığın geleceğini nasıl tehlikeye sokacağını, insan neslini yok edecek bir birliktelik olduğunu görmüyor mu acaba bu ünlü yazar? Eşcinselliğin insanların iyiliğine olduğunu ileri süren Hariri, hayvanlarla cinsel ilişkinin insanların iyiliğine olmadığını ne ile temellendirmektedir acaba? Hayvanları insanlardan çok seven (!) insanlar var! Ensest ilişkinin "psikolojisine iyi geldiğini" iddia eden bir insana ne cevap vermeyi düşünür Hariri? 'Sapiens ruhunun gelişmesi' teorisi ne kadar bilimsel ve ispat edilebilir bir iddiadır? Detay için, 'İslami emiler yasaklar ve hümanizm', 'Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam' adlı yazılarımıza da bakılabilir.

Mehtap Z. intihar videosu ile şok etti! Boğaziçi Köprüsü'nden atlayarak intihar eden Trans Mehtap Z. herkesi şok etti. 24 yaşında olan Mehtap Z.'in intihar öncesi çektiği video ve vasiyeti herkesi duygulandırdı. İşte Mehtap Z.'in o satırları. (Milliyet, 06.01.2015) Mehmet P.'in intihar videosu gündemi sarstı! ODTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü'nden mezun olduğu öğrenilen Mehmet P.'in bilgisayar yazılımcısı olduğu ve özel bir şirkette yöneticilik yaptığı belirtildi. "Herhangi bir dini inancım yok. Gömülmek istemiyorum. Bir kadavra yapsınlar, bilimsel araştırmalara versinler bedenimi. Çocuklar iskeletimle oynasın. Olmadı balıklara atsınlar. Ama mezar istemiyorum." (Milliyet,19.10.2014) Mehmet P. intihar videosu çekip kendini asmıştı. 15 dakikalık intihar videosunda neden kendini astığını da anlatmıştı. Videodaki 'Hiçbir dini inancım yok. Allah'a da inanmıyorum' ifadelerinden P.'in ateist olduğu anlaşılmıştı. Evcimik ile çektirdiği fotoğrafta ise P. 'Eşcinsel hareketi' olarak adlandırılan LGBT (lezbiyen, gay, biseksüel, transgender) hareketinin sembolü olan flamayı elinde tutarken görülüyor. (Yeni Akit, 17.10.2014)

Üsküdar Üniversitesi Kurucu Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan: "İnanç eksikliği ümitsizliğe düşürür ve insanları bir çıkmaza doğru sürükler." (Doğru Haber, 12.11.2019) Türkiye Aile Meclisi Başkanvekili Prof. Dr. Sefa Saygılı: Ateizm depresyona intihara sürüklüyor! Gençlerde intihar dindarlığın değil ateizmin sorunudur! İnançlı insanlarda intihar düşüktür. (istanbultimes.com.tr, 17.01.2022) Ateistlerde intihar oranları, dine inananlara kıyasla çok daha yüksektir. Bir ateist, inançsızlığıyla hayatını hayvaniyet makamına indirmiş oluyor. Böyle bir hayat da insanı tatmin etmeyeceği için insan intiharı çare olarak görür. (Şemseddin Çakır, Yeni Asya, 25 Şubat 2022) "Din intihar riskine karşı koruyucu bir faktördür." (A. Yapıcı, Rıuh Sağlığı ve Din, s. 153)

Ateist yazar Staks Rosch: "İntihar ateizmin problemidir. Depresyon, ateist topluluk içinde daha ciddi bir sorundur ve depresyon çok sık olarak intihara yol açmıştır. Bu, birçok ateist arkadaşımın genellikle kabul etmekten hoşlanmadığı bir şey ama bu doğru. Doğaüstü bir tanrı olmadan anlamlı bir hayat yaşamak ne demektir? Yaşamak için bir ahiret olmadan, yaşamın amacı nedir? Bir önceki makalede söylediğim gibi, ölen ya da büyük ihtimalle intihar eden arkadaşlarım oldu. O yazıdan beri, canına kıyan daha fazla ateist tanıyorum. Bir odada üç ateist bir araya geliyorsa ve onları bölen küçük bir sorun çıkması çok uzun sürmeyecektir." (Staks Rosch, Atheism Has a Suicide Problem, huffpost.com/entry/atheism-has-a-suicide-problem_b_5a2a902ee4b022ec613b812b, 8 Aralık 2017)

Staks Rosch'un 11 Ekim 2012 tarihli diğer yazısı: "Ateizmin bir intihar sorunu var. Bunu kabul etmek istemesek de gerçektir. Ateist topluluğunda depresyon ve intihar sorunu vardır." (skepticink.com/dangeroustalk/2012/10/11/atheism-has-a-suicide-problem)

Ateist neden yapsın, yapınca neden duyurmasın?!

Vancouver'da bir otobüsteki evsiz olduğu belirtilen Kanadalı yolcu, hava yağışlı olmasına rağmen ayakkabısı ve çorabı olmadığı için çıplak ayakla seyahat ediyordu.

Ayağına poşet geçiren Kanadalıyı gören 27 yaşındaki müslüman olaya müdahale etti. Ayakkabısıyla çorabını çıkarıp, çıplak ayaklı adama verdi. Otobüs şoförü o anları fotoğrafladı. Müslüman adam bu kez kendisi yalınayak kalmasına rağmen otobüsten indi ve çıplak ayakla yağmur altında yürüdü.

Olay Kanada'da sosyal medyada ilgi odağı haline geldi. Otobüs şoförü, evsiz adamın genellikle otobüsüne bindiğini ve kimsenin onun yanına oturmak istemediğini söyledi. Kimliğinin açıklanmasını istemeyen 27 yaşındaki müslüman ise olayla ilgili olarak "ayağı çıplaktı ve sadece poşet geçirmişti onu o halde görünce kendimi kötü hissettim, benim gideceğim yer yürüyerek 2 dakikaydı, o yüzden ayakkabılarını ve çorabımı ona verdim" diye konuştu.

26 Nisan 2014

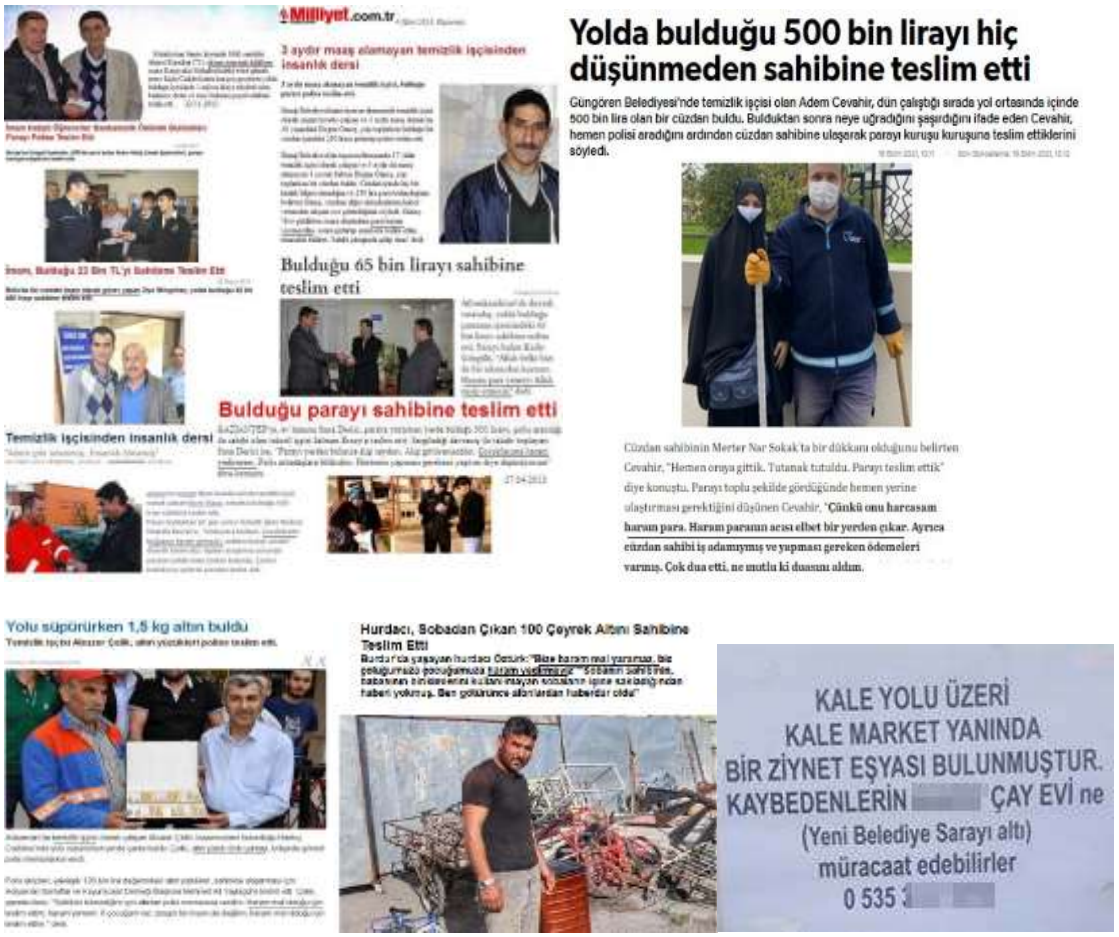

Kanada'da belediye otobüsünde çıplak ayaklı bir adama, ayakkabı ve çoraplarını veren Müslüman, ülkenin en popüler isimlerinden biri haline geldi. Vancouver'da bir otobüsteki evsiz olduğu belirtilen Kanadalı yolcu, hava yağışlı olmasına rağmen ayakkabısı ve çorabı olmadığı için çıplak ayakla seyahat ediyordu. Ayağına poşet geçiren Kanadalıyı gören 27 yaşındaki müslüman olaya müdahale etti. Ayakkabısıyla çorabını çıkarıp, çıplak ayaklı adama verdi. Otobüs şoförü o anları fotoğrafladı. Müslüman adam bu kez kendisi yalınayak kalmasına rağmen otobüsten indi ve çıplak ayakla yağmur altında yürüdü. (Takvim, 28.4.2014) Süper kahraman Bzeek'in yolu. Los Angeles'ta yaşayan ve ölmek üzere olan kimsesiz çocukları evlat edinen Muhammed Bzeek'in belgeselini çeken yönetmen Ensar Altay: Süper kahraman olabilmek için çok büyük güçleriniz olmasına gerek yok; İyi bir Müslüman olmak yeter. Muhammed Bzeek 63 yaşında. 1978'de Libya'dan ABD'ye göç etti. Los Angeles'ta ölmek üzere olan çocukları evlat edinmeye başladı. Evlatlık aldığı 80 çocuğun 10'unu kaybetti. Medyada haberleri çıkmaya başlayınca, çevresinin Bzeek'ten haberi olmaya başladı. Onların ''Neden bize söylemedin' serzenişlerine karşın Bzeek'in verdiği cevap manidar 'Müslüman yaptığı iyiliği anlatmaz. Kimseden teşekkür beklemiyorum, beni ödüllendirirse ancak Allah ödüllendirir." (Star, 19 Şubat 2018)

Ateist, materyalist, natüralist neden iade etsin?! Onların 'kul hakkı, helal, haram para, Allah rızası' gibi kavramlara alternatif bir teorileri var mıdır?

Suriyeli sığınmacı çöpte bulduğu altınları polise teslim etti. Adıyaman'da, geçimini çöplerden hurda toplayarak sağlayan Suriyeli, çöpte bulduğu altınları polis ekiplerine teslim etti. Maddi durumlarının kötü olmasına rağmen helal lokma peşinde olduklarını söyleyen Suriyeli Yahya El Recco, "Bizim aklımıza hiç almak saklamak gelmedi, çünkü günah. Bizler helalli arıyoruz." dedi. (AA, 03.01.2018) Suriyeli kağıt toplayıcısı kolilerden çıkan 100 bin liralık altını kuyumcuya teslim etti. Niğde'de bir kuyumcunun boşaltarak dükkan önüne koydukları kolileri verdikleri Suriyeli kağıt toplayıcısı, ayıklama yaparken tabla içinde yaklaşık 100 bin lira değerinde altın ve pırlanta yüzük buldu. Kağıt toplayıcısı, gece kolileri aldığı kuyumcu dükkanına giderek altınları teslim etti. (Yeni Şafak, 17/06/2022) Almanya'da bulduğu 557 bin Euroyu sahibine veren Türk. Almanya'da ölen bir kişinin evinde bulduğu 557 bin Euroyu mirasçısına veren Hüseyin Ersoy, "Emaneti sahibine teslim edince kuşlar gibi hafifledim" ifadelerini kullanarak, "Kul hakkı yemek! Allah kimseye nasip etmesin" dedi. (CNN Türk, 24.06.2022) Helal para Erciş'ten döndü. Depremden hemen sonra tüm Türkiye gibi yardıma koşan yazar Cemil Metin, eşiyle evindeki battaniye ve nevresimleri paket yapıp belediyeye verdi. Ancak içinde kitabını basmak için biriktirdiği 5 bin lira da vardı. İşte o para büyük bir insanlık örneği gösteren depremzede tarafından iade edildi. Yazar Metin, "Müslümanlar arasındaki kardeşliği yazarken, bizzat bunu yaşamam Allah'ın bir lütfudur" dedi. (Yeni Şafak, 1.11.2011) Güngören Belediyesi'nde temizlik işçisi olan Adem Cevahir, dün çalıştığı sırada Güngören'de yol ortasında içinde 500 bin lira olan bir cüzdan buldu. Bulduktan sonra neye uğradığını şaşırdığını ifade eden Cevahir, hemen polisi aradığını ardından cüzdan sahibine ulaşarak parayı kuruşu kuruşuna teslim ettiklerini söyledi. Cevahir, "Çünkü onu harcasam haram para. Haram paranın acısı elbet bir yerden çıkar. Ayrıca cüzdan sahibi iş adamıymış ve yapması gereken ödemeleri varmış. Çok dua etti, ne mutlu ki duasını aldım." dedi. (DHA, 16.10.2021) Bolu'da, eczacılık yapan Musa Emre Yılmaz'ın bankaya giderken düşürdüğü 22 bin 500 TL'yi bulan İmam Ziyaittin Güney, parayı zabıtaya teslim

ederek örnek bir davranış sergiledi. (Habertürk, 16 Mayıs 2013) Temizlik işçisinden insanlık dersi. Adana'nın Kozan İlçesi belediyesinde temizlik işçisi olarak çalışan Beyti Topçu, sokakta bulduğu 940 lirayı sahibine teslim etti. Parayı bulduktan bir gün sonra Temizlik İşleri Müdürü Mustafa Bayrak'a, "Yolda para buldum. Çocuklarımın boğazına haram girmesin, sahibini bulup verelim" diyerek teslim etti. (Habertürk, 06.12.2012) Bulduğu parayı sahibine teslim etti. Gaziantep'te ev hanımı Suna Derici bulduğu 300 lirayı sahibine teslim etti. "Çocuklarıma haram yedirmem" dedi. (Sondakika.com, 27.4.2013) İmam Hatipli öğrenciler bankamatik önünde buldukları parayı polise teslim etti. Bursa'nın İnegöl ilçesinde, ATM'de para bulan İmam Hatip Lisesi öğrencileri, parayı emniyet ekiplerine teslim etti. (Haberler.com, 20 Mart 2013) 1 milyon TL'lik ders! Kütahya'da emekli Ahmet Karadağ poşet içinde bulduğu 1 milyon TL'yi sahibine teslim etti. Kütahya'nın Simav ilçesinde yaşayan SGK emeklisi Ahmet Karadağ, perşembe akşam namaz kıldığı camiden evine dönerken yerde siyah bir poşet buldu. Poşetin içinde TL, dolar, euro ve bir cep telefonu olduğunu gören Karadağ, ertesi gün poşeti yanına alarak Simav Belediyesi'ne gitti. (Milliyet, 24.11.2013) 3 aydır maaş alamayan temizlik işçisinden insanlık dersi. Elazığ Belediyesi'nin taşeron firmasında temizlik işçisi olarak asgari ücretle çalışan ve 3 aydır maaş alamayan 48 yaşındaki Doğan Güneş, çöp toplarken bulduğu bir cüzdan içindeki 250 lirayı götürüp polise teslim etti. "Eşim para bulup eve getirmişti. Ben ona bu para haram biz yiyemeyiz, sen onu götür polise ver dedim. Biz yoksuluz ama haram para yemeyiz" dedi. (Milliyet, 04.03.2013) Afyonkarahisar'da duyarlı vatandaş, yolda bulduğu çantanın içerisindeki 65 bin lirayı sahibine teslim etti. Parayı bulan Kadir Görgülü, "Allah belki bizi de bir sıkıntıdan kurtarır. Haram para yemeyi Allah nasip etmesin" dedi. (İHA, 07 Ocak 2012) Yolu süpürürken 1,5 kilogram altın buldu Temizlik işçisi Abuzer Çelik, yolu süpürürken bulduğu 1,5 kilogram altın yüzüğü polise teslim etti. Çelik, gazetecilere, "Sahibini bilmediğim için altınları polis memuruna verdim. Haram mal olduğu için teslim ettim, haram yemem. 6 çocuğum var, zengin bir insan da değilim, haram mal olduğu için teslim ettim" dedi. (AA, 22.05.2014) Aldığı hurda sobadan 100 çeyrek altın çıktı. Burdur'da hurdacılık yapan Öztürk, kullanılmayan sobadan çıkan 100 çeyrek altını, "Bize haram mal yaramaz, biz çoluğumuza çocuğumuza haram yedirmeyiz." diyerek sahibine teslim etti. Öztürk, altınları eksiksiz sahibine teslim etti. (AA, 13.04.2018) İçinde 20 bin lira olan çantayı sahibine teslim etti: 'Cebimde hiç para yoktu, Allah haram yedirtmesin' dedi. (Spurnik, 15.06.2020) Van'ın Özalp ilçesinde yaşayan Hekim Alkan'ın yerde bulduğu çantadan yarım milyondan fazla döviz ve Türk Lirası çıktı. "Bu para bana haram" diyen Alkan, çantanın sahibini bularak paraları teslim etti. (Yeni Şafak, 5.9.2022) Şanlıurfa'nın Hilvan ilçesinde 18 yaşındaki bir öğrenci, staj yaptığı iş yerine giderken yerde bulduğu parayı, haram olduğu düşüncesiyle sahibini araştırıp buldu ve kendisine teslim ederek örneklik teşkil etti. (Hilvan TV, 21.2.2017) Aydın'ın Söke ilçesinde, banka hesabına yanlışlıkla 29 bin lira yatırıldığını fark eden 45 yaşındaki işçi parayı sahibine iade etti. Bir fırında çalışan üç çocuk babası Serkan Yirmibeşoğlu, "Paraya ihtiyacım var ama mayamızda haram yemek yok." dedi. (Diken, 23/07/2020) İzmir'in yaşayan 42 yaşındaki temizlik işçisi Özkan Aydik'ın hesabına yanlışlıkla 23 milyon TL yatırıldı. Mobil bankacılık uygulamasında hesabında 23 milyon lira olduğunu gören Aydik büyük şaşkınlık yaşadı. Aydik parayı bankaya iade etti. "Bankanın yolunu tuttum ve durumu izah ettim. Birkaç telefon görüşmesi yaptılar ve daha sonra ben gelen paranın tamamını, haram para olduğu için bankaya iade ettim" dedi. (Sabah, 26.10.2024) Hatay'da kuru temizlemeci olarak çalışan Mehmet Yiğit yıkadığı ceketin cebinden deste deste para çıktı: "Haram parayı almam. Bizim olmayan para bizim değildir. Alın teri ile kazanılan para daha iyidir. O paraya ben dokunamam." dedi. (Haber 7, 30.1.2025) Sonuncu da benden; Yaşadığım şehirde bir kardeşimiz, bulduğu ziynet eşyasının sahibini aramak için bir de ilan verip sağa sola asmaktadır! Var mı bu eylemin bilimsel veya rasyonel bir kökeni?!

"Müslümanlar, Medain şehrini fethettikleri zaman bütün ganimetleri topladılar. Bir adam, küçük bir küp altın getirip memura verdi. Müslümanlar, 'elimizdeki eşyalar bunun diğerine

ulaşmaz, şimdiye kadar böylesini hiç görmedik.' dediklerinde adam, 'Allah'a yemin ederim ki, ‘Allah korkusu olmasaydı’ bu küpü size getirmezdim.' dedi. 'Sen kimsin?' dediler. 'Allah'a yemin ederim ki, ‘sizler ve başkaları beni sevsinler diye kim olduğumu söylemeyeceğim.’ Ancak şu kadarını belirteyim ki ‘ben, Allah'a hamd eden ve mükafatını ondan bekleyen’ bir kulum.” (Taberi, IV/16)

Faruk kardeşimiz devam ediyor: “Yavru kedileri yaşatmak zor oluyor. Biz üzerimize düşeni yapalım da, gerisi Allah'ın takdiri. Kedi ne bilecek ona ne yaptığımı, belki de gözlerini bile açamadan ölecek. Ya kedinin sahibi ? O (cc) herşeyi görüyor biliyor. Ne kadar günahımız da olsa, her ne kadar gayret etsek de, dinimizi yaşamak için yapsak da ibadetlerimizi… Belki de, yarın mahşer gününde bizi kurtaracak olan, terazinin kefesini bir dirhem de olsa aşağıya inmesini sağlayacak olan bir kedinin miyavlaması, belki bir köpeğe verdiğimiz su, ihtiyaç sahibine verdiğimiz bir sadaka, yaptığımız küçük bir iyilik... Allahu alem (herşeyin en doğrusunu Allah bilir) Bundan sebep, gelirse fırsat, iyilik ve hayırda, durma geri.”

Goethe der ki: “Eğer Müslümanlık bu ise, hepimiz Müslüman olarak yaşamıyor muyuz? Aramızdan her kimin hayatında bir parça ahlak varsa Müslüman olarak yaşıyor demektir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 37; On Heroes, Hero-Worship and the Heroic in History, s. 56) Ama haklarını yemeyelim. İşte ‘ateizm derneği’nden çorba dağıtımı etkinliği. Kısa ve dar çerçevede bir çalışma ama ‘başlangıç’ için fena diil!

Yaradandan ötürü insanı sevmek yerine ‘insanı insan olduğu için sevmenin daha ergenlik olduğunu’ savunan ateist arkadaşlar, Mart 2015 tarihinde başlayıp 12 Aralık 2016'da son bulan ve haftada bir gün, çarşamba günleri ‘60-70 kâse çorba’ - yapma değil, sadece - dağıtımına düzenli olarak katılırken, “ateist olmak aslında insanı sevmek demektir, reklamımızı yapmıyoruz, sadece yeleğimizin üzerinde derneğimizin amblemi var” diye de açıklama yapmışlardır! Ama ne yazık ki kendilerini daha sonra bu sahada hiç görmek hiç nasip olmamıştır! Acaba hümanizm mi bitti yoksa motivasyonları mı, bilemiyoruz…!

Bu arada sadece Mihrişah Sultan İmarethanesi'nin 228 yıldır yüzlerce insana günde iki öğün yemek verdiğini hatırlatalım! (Yeni Şafak, Fikriyat, 02.08.2020) Yine sadece IHH bile, 1992'den beri "7 kıtadaki birçok ülkede başta gıda olmak üzere eğitim ve sağlık alanlarında yardım faaliyetleri gerçekleştirmekte; yetimhane, su kuyusu, okul, hastane, cami, kültür merkezi gibi kalıcı eserler inşa etmektedir. (tr.wikipedia.org/wiki/İHH_İnsani_Yardım_Vakfı)

Yine ilginçtir, özellikle bizzat takip ettim; Deprem gibi ulusal felaketlerde dini vakıf ve derneklerin hem sahada hem de maddi destek anlamında canhıraş çalışmalarda yer aldığı bir dönemde, ateist derneklerde hiç bir faaliyet gözlemleyemedim! Ateizm derneğinin Maraş depremlerinden sonraki bir haftalık (7-13 Şubat) paylaşımlarının ekran görüntüsü aşağıdadır. Bir tane bile yardım yaptıklarına dair tek bir haber yoktur, çorba bile! Sosyal medyada sadece haber paylaşıp, Retweet yaptılar, tabii bu arada bir tane de dindarlara saldıran haberi araya sıkıştırmayı da ihmal etmediler!

İslami hassasiyeti olan (NTV, 9.6.2010) kurumlardan yine mesela İHH hem sahada insan kurtarırken hem de ahlak nasıl olur örnek teşkil etmişlerdir! (ihh.org.tr/public/publish/0/172/kahramanmaras-depremi-afet-yonetimi-raporu---w.pdf)

Din; zor anda yapılan gayri ihtiyari eylemlerden bile vicdanı hesaba çektirmektedir! Pozitivist bir evrimcinin bu ruh halini anlamasına ise imkan yoktur! Deprem bölgesinde ayakkabısı olmadığı için mağazadan ayakkabı alan genç gözyaşlarına boğulur. Genç ağlayarak aldığın ayakkabının günah olup olmadığını sorar. "Depremzede genç 'Abi ayaklarım yalındı. Ayakkabı aldım. Sahibi bir şey der mi. Günah olur mu?' diyerek gözyaşı döktü." (Yeni Şafak, 12.02.2023)

Din, insanları hem iyilik yapmaya yöneltir hem de bu yolda sebat etmeyi öğretir. Bu satırlayı yazan ben, kendi hayatımdan bir örnek vereyim: Yıllarca bir yardım kuruluşunda gönüllü olarak çalıştım, hâlâ daha da çalışıyorum. İnsanların ne kadar nankör, bencil, egoist, kibirli, vefasız, iyiliği unutan, menfaatperest olduğunu bu süreç içinde defalarca gördüm. Eğer ben Allah'a inanan ve ahiret gününe iman eden ve Allah rızasını kazanmak için bu yola çıktığım bilincinde olan birisi olmasaydım, yıllar önce bu yardım faaliyetlerini bırakmış, hatta insanlardan nefret eder hale gelmiş olurdum! Çünkü çok gönül incitilip çok fazla akıl veriliyor bu süreçte… Fakat ahirete iman, Allah inancı, Allah rızası odaklı çalışma niyeti, yardımlara devam etme konusunda insanları güdülemektedir. Bir arkadaşım tüm yaz tarlalarda çalışmış, elde ettiği geliri de yardım faaliyetlerde kullanılması için yardım derneğine aktarmıştı. Yine IHH'nın gönüllüleri kışın odun kesip ihtiyaç sahiplerine, yazın bahçelerde çalışıp gelirini muhtaçlara dağıtmaktadırlar! Araba almak için para biriktiren bir aile, bu parayı Afrika su kuyusu açılması için IHH'ya bağışlamıştır. Her ay gelirinin beşte birini, bazen darda kalsa da bağışlayanlara da tanık oldum bu süreçte… Daha ilginci, yönetimde olduğum için ben ve yönetim hariç, kimsenin bunlardan haberi de yoktur! Ama bir ateist/deist/materyalist için böyle bir güdüleme, böyle bir motivasyon kaynağı söz konusu değildir! Kendi egosunu tatmin, ideoloji, reklam veya vicdanının sesini bastırmak için bir süre yardımda bulunsa da, bir süre sonra şahit olduklarından dolayı bıkıp vazgeçmektedirler. İşte Müslümanın düsturu: "Bir işi Allah rızası için yaptığının alameti kıymeti bilinmediğinde rahatsız olmamandır." Haris el-Muhasibi

Borç verdiği adamın ağacının gölgesine oturmaktan kaçınan insanların inceliğini gel de materyalist zihniyete anlat…!

İyiliğe güdüleyecek bir manevi güç olmadan, 'neden ve nereye kadar' iyilik? Materyalist açıdan aşağıdaki olayları değerlendiren sadece zarar eden bir emekçi görür: Bingöl'de bir kuş tarafından sürekli takip edildiği fark edilen kamyonda yapılan incelemede kuş yuvası ve yumurtalar bulundu. Bunun üzerine kuş yavrularının kuluçkadan çıkıp uçuncaya kadar çalıştırılmamasına karar verildi. Çobantaşı köyündeki şantiyede tamircilik yapan İlyas Varol (32), kamyonun üzerinde sürekli iki kuşun uçması üzerine yaptıkları aramada, içinde 6 yumurta bulunan yuvayı gördüklerini belirtti. "Şefimizin talimatıyla kamyonu çalıştırmamaya karar verdik. Bu kuş yavru yapana, uçup gidene kadar kamyonu çalıştırmayacağız." (Süper Haber, 02.07.2019) Şanlıurfa'da kuşun çekici kısmının üst tarafına yuva yaptığı tır, yavrular yumurtadan çıkıp uçana kadar sahibi çiftçilik ve nakliyecilik işiyle uğraşan Mustafa Yaşuk tarafından seferden çekildi. (En Son Haber, 28.09.2020) Ankara'nın Çubuk ilçesinde kuşların tırının motoruna yuva yaptığını gören Bahattin Gürses, 6 yavru yumurtadan çıkıp uçana kadar geçen 45 günlük süreçte aracını kullanmadı. (AA, 16.07.2019) Dinsiz ahlak olur mu? Ateistlerden alıntılarla devam edelim

Ateist Sartre: "Tanrı olmadığı için insanın hiçbir 'içsel değeri' yoktur. 'Ahlak dahil' tüm değerleri insan kendisi yaratır." (Sartre, Jean-Paul (1957) Existentialism and Human Emotions, s. 15) Ateist Russell: "Ahlak, toplumun birey üstündeki 'baskısından' doğar." (Russell, Human Society in Ethics and Politics, s. 124); "Russell'a göre nesnel/genel ahlaki önermeler de yoktur ve ahlak toplumun birey üzerindeki baskısından kaynaklanır." (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 61) Ateist Dawkins: "Gözlediğimiz evren, temelinde, tasarım olmayan, amaç olmayan, 'iyi ve kötü olmayan', kör 'acımasız bir umursamazlık' dışında hiçbir şey olmayan bir evrenden beklediğimiz tüm özelliklere sahiptir."

(Dawkins, Richard, River Out of Eden: A Darwinian View of Life, s. 132-133) Ateist Nietzsche: "Ahlak, sadece Tanrı gerçekse gerçekliği vardır, o Tanrı'ya inanıp inanmamakla ayakta kalır ya da yıkılır." (Nietzsche, F. (1968) Twilight of the Idols and the Anti-Christ, s. 70; Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 61) "Ahlaklılık yeni ve daha iyi geleneklerin ortaya çıkmasına karşı direnir, aptallaştırır." (Friedrich Nietzsche, Tan Kızıllığı, 19, s. 10) "Tüm ahlak uzun, korkusuz bir sahtekarlıktır." (Nietzsche, İyinin ve Kötünün Ötesinde, Madde 291) "Kendisine iyi denen şey, sürü hayvanının içgüdüsüdür." (Nietzsche, Madde 202) Hitler'in Nietzsche'nin düşüncelerini önemsediği ve ahlak anlayışından etkilendiği de bilinmektedir. (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 123) ki sonuç malum…!

"Ben Türk halkı kadar cahil, ahlak kavramından yoksun bir toplum tanımadım" diyen (instagram.com/reel/DJwdxJZIclN) ateist Şengör, pornoyu da övmektedir. Şengör, porno sitelerinin insanlar için son derece faydalı olduğunu, kendisinin de öğrencilik yıllarından itibaren pornoyu sevdiğini belirterek, porno sitelerinin cinsel bilgi verdiğini vurguladı. "Porno sitelerinin ve filmlerinin ilk ve en önemli faydası bu eğitimi görsel olarak bireye vermesidir. Bazı porno filmlerinin kendileri seyircilerini ikaz eden ibareler taşırlar: 'Burada seyrettiklerinizi evde denemeye kalkışmayınız.' Bu da porno film endüstrisinin öğretici görevlerinden biridir." (Hürriyet, 11 Haziran 2011) Peki bu 'faydalı' süreçten geçmek ne kadar eğitici olmuş olabilir? Jeoloji Profesörü Celal Şengör, katıldığı bir programda kütüphanede yaşadığı bir anısını anlatır: "Orada bir kız gördüm. Abi inanılmaz güzel bacakları var. Kısacık bir etek giyinmiş, dedim ya ben buna biraz daha yakından bakayım. Abi gittim ama bir bahane olması lazım. Ben yine aynı kitabı istedim." Daha sonra yaşlı bir kadın olaya müdahil olur ve olay uzamaz. (Haberler.com, 5 Ekim 2019; youtube.com/watch?v=hZVMcvD7bLQ) Peki gerçek ne aslında? Yeni Zelanda hükümeti, ergenlik çağındaki çocukların cinselliği internetten ve porno sitelerinden "öğrenmelerini engellemek ve bunun 'kötü olduğunu' anlatmak için" porno bir kamu spotu çekti. Çocuklar cinsel ilişki hakkında nasıl bilgi ediniyor? Eğer bu porno aracılığıyla ise çocukların gelişimi için iyi olmayabilir. (BBC, 24 Haziran 2020) Seri katil, tecavüzcü Ted Bundy son sözlerinde insanları pornografi hakkında uyardı. (youtube.com/watch?app=desktop&v=qF5SdtgYvvw&t=6s) Bundy idam edilmeden bir gün önce, Dr. James Dobson, Bundy ile bir televizyon röportajı yapar. Bundy, şiddet içerikli pornografi tüketiminin kendisindeki şiddetin şekil ve tarzını belirlemeye yardımcı olduğunu, böylece 'tanımlanamayacak kadar korkunç bir davranışa' yönlendirdiğini ileri sürer. Aynı zamanda medyadaki şiddetin, 'özellikle sekse bulandırılmış şiddetin', gençleri 'yeni Ted Bundy'ler yaratmaya ittiğini' de söyler. (tr.wikipedia.org/wiki/Ted_Bundy)

Dinsiz ahlak?! Kendilerinden alıntılarla devam!

Ensest sapıklığı doğal, eşcinselliği normal karşılayıp kendilerine hayvanları rol model alan, evlilik dışı ilişkiyi savunup, kadın haklarına aykırı olan genelev türü ortamları erkeklere de genelleştirmeyi talep eden, aynı evde kızlı erkekli kalıp sonra kürtajı savunan ve sonra da kendi dünyalarındaki sapıklığı Müslümanlara isnat eden, sadist ruhlu ve bencil bir etik anlayıştır dinsiz ahlak!

Prof Krauss için bir sosyal medya kullanıcısı şunları yazmaktadır: "Daha bir hafta önce varlığından haberdar olduğum ve sağda solda ne kadar konuşması, tartısması varsa izlediğim yeni peygamberim." (eksisozluk.com/lawrence-krauss--1363448?p=2) Ünlü ateist Prof Krauss, bir ateist olarak ensest ilişkide ahlaki bir sorun olmadığını ileri sürer: "Kötü olup olmadığı tartışılır. Bir erkek ve bir kız kardeş (veya anne oğlunu, baba kızını) birbirlerini seviyorlarsa bu durumda ahlaki olarak bir sorun var mı? Ben bu durumu (ensest ilişkiyi) eleştirmem." (youtube.com/watch?v=m_p5YXaxAJA) Ateist olan Mina Urgan da, 'Sadece içkilerine buz koyabilmek' için, yanlarındaki genç bir kızı seksi kıyafetlerle yaşlı bir Fransıza gönderirler... Evet, sadece var olan içkilerini 'buzlu içebilmek' için! (Mina Urgan, Bir Dinozorun Gezileri, s. 72) Yine Urgan, bedava

içki içebilmek için de, ‘geçkin yaşına aldırmadan’ kendi deyimiyle âdeta ‘konsomatrislik’ yapar. (Urgan, s. 198) Materyalist bir ideoloji ile 90 sene ateist bir sistemle yönetilen SSCB'de rejim çöktükten sonra bir Rus lisesinde yapılan ankette ‘en iyi meslek olarak’ kız öğrencilerin 2. sırada seçtikleri meslek ‘fuhuş sektörü’dür. (Urgan, s. 205)

Dylan Farrow, kamusal bir mektup yazarak, yedi yaşındayken üvey babası Woody Allen tarafından maruz bırakıldığı cinsel tacizi ve o günden sonra yaşadıklarını anlattı tüm dünyaya. (Agos, 15.02.2014) Amerikalı ünlü film yönetmeni Woody Allen, her sabah kahvaltıda yediği muzu tam yedi dilime bölermiş! Ne altı, ne de sekiz dilim. Tam yedi dilim! Ünlü yönetmen bu konuyla ilgili olarak şöyle diyor: "Bu bir batıl inanç! Muzu yediye bölmediğim gün, kötü bir tesadüf eseri ailemi bir kazada kaybetsem, emin olun olayın tamamen muzu yedi dilime bölmemiş olduğumdan kaynaklandığını düşünürüm. O suçluluk hissine dayanamayacağım için, o aptal muzu her sabah yedi dilime bölüyorum." Allen, 74 yaşında ve yıllardır ölüm korkusu yüzünden uykuları kaçıyor. Ateist olması ile batıl inançları arasındaki ilişkiyi henüz çözememiştir! (Sabah, 22 Mayıs 2010) Tabii tüm bunlardan sonra Playboy dergisinin kurucusu Hugh Marston Hefner’ın ateist olması da kimseyi şaşırtmaz herhalde!

“Akıl hastanesinde küçük bir gezinti, inancın hiç bir şeyi kanıtlayamadığını gösterir. Merhameti öldürün.” diyen Nietzsche’yi (Friedrich Nietzsche, Hayat Dediğin Nedir ki? s. 25) iyi ki kız kardeşi dinlememiştir! O ömrünü, ölümüne kadar kız kardeşi Elisabeth Förster-Nietzsche'nin yanında

bakıma muhtaç bir şekilde geçirir. Nietzsche araştırmacısı Joachim Köhler, Nietzsche'nin frengi hastası olduğunu, bu hastalığı da "genellikle, Köln veya Leipzig'deki bir genelevdeki bir hayat kadınıyla olan münasebetinden ve/veya eşit oranda muhtemel olduğu üzere "Cenova'daki bir erkek genelevinden kapmış olabileceğinin düşünüldüğünü" öne sürmektedir. (Köhler, Zarathustra's Secret: The Interior Life of Friedrich Nietzsche, s. XV) Köhler ayrıca, Nietzsche'nin Yahudi kökenli Alman yazar ve filozof nihilist Paul Ree ile arkadaşlığın yanında romantik/eşcinsel bir ilişki de yaşamış olabileceği ihtimali üzerinde durur. (tr.wikipedia.org/wiki/Friedrich_Nietzsche)

Öjenizm, "Temelinde evrim teorisinin yer aldığı, engelli, hasta insanların 'ayıklanması' ve sağlıklı bireylerin çoğaltılması yoluyla insan ırkının ıslah edilmesini" amaçlayan bir görüştür. Öjeniği Almanya'da ilk benimseyen ve yayan kişi ise, ünlü evrimsel biyolog ve filozof Ernst Haeckel idi. Haeckel'in düşünceleri ve çalışmaları "saf" ve "üstün" bir Alman ırkı yaratmak isteyen Nazilere miras kalmıştır. Ateist evrimci Prof. Ali Demirsoy da korona virüsle mücadele konusunda şöyle öneride bulunmuştu: "İlk virüs yayılmaya başladığında, oradaki 50-60 kişiyi itlaf ederdim. İşte biz buna bilim diyoruz, bilim." (Süper Haber, 8.4.2020) "Celal Şengör'ün uzmanlığı dışında konuştuğunu söyleyen Prof. Dr. Övgün Ahmet Ercan, "Celal 1999 depreminden sonra 3 gün içinde İstanbul'da büyük bir deprem olacak, büyüklüğü 9,5 olabilir diyen kişidir. Daha sonra 3 gün içinde olmadı, 3 hafta içinde olacak dedi o da olmadı, 3 ay içinde dedi o da olmadı. Sonra da ilk 10 yılda dedi o da olmadı." diye konuştu. Odatv'nin aktardığı habere göre, Ercan, sözlerine şöyle devam etti: "Celal genellikle büyük deprem taraftarıdır. Hatta bir gün karşılaştık. 'İstanbul'da şöyle yakışıklı bir deprem olsun her tarafı yıksın geçirsin bu şehri yeniden kuralım' dedi bana. 'Böyle şey olur mu bütün insanlar ölecek!' dedim. 'Temizlensin ya!' dedi. Sonuçta Celal böyle halüsinasyonlar görür. (Haber Sol, 16 Şubat 2023) Down sendromlular ölsün. İngiliz yazar ve evrimsel biyoloji profesörü Richard Dawkins, Down sendromlu bebeklerin dünyaya getirilmesinin "ahlaka aykırı" olduğunu söyledi. Duruşunun da, "Ceninlerin insani duyguları olmadığı için çok medeni" olduğunu belirtti. Dawkins, "Özellikle et yiyen insanların kürtaja karşı çıkmaya hakkı yoktur" dedi. (Milliyet, 21.08.2014)

Yıllarca Müslümanlar organ bağışına karşı diye iftira atan ateist arkadaşlar! E, buyrun! Prof. Dr. Celal Şengör organ bağışı taraftarı olmadığını belirterek, "Elin dangalağına verip onu yaşatmanın anlamı yok" diye beyanat verdi! (Cumhuriyet, 21.1.2019)

İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) öğretim üyesi Prof. Dr. Celal Şengör, sosyal medyada paylaşılan bir videoda bir kadın öğrencisini taciz ettiği anları anlattı. Şengör videoda, "O zaman evli de üstelik. Yanımda duruyor. O kadar kızdırdı ki Saniye'nin eteğini kaldırdım, kıçına bir tokat attım. Bu, dehşete düştü. Baktım böyle bakıyor bana. 'Bana bak dedim baban bunu yaptı mı?' dedim. 'Babam bile böyle bir şey yapmadı!' dedi. Hah dedim eksik kalmış şimdi tamamlandı" ifadelerini kullandı. (youtube.com/watch?v=fbtOCFVGR58) Şengör daha sonra da kendisini "Ben asla, bunun bir cinsel taciz olduğunu düşünmüyorum. Asla bunda bir anormallik görmüyorum" diye savundu. (Evrensel, 20 Eylül 2021) Olay ülke gündemine hiç oturmaz nedense ama bu olayı savunan 'müridleri' vardır Şengör'ün. Videoya (youtube.com/watch?v=4uLe7MuVGYg) yapılan yorumlardan bazıları: H.Gokturk: Adam taciz ettiğini söylemiyor ki. İftira atmayın. user-ly1nh1rd5e: Neyin taciz olduğunu ayırt edemeyen potansiyel tacizciler yorumlara hemen damlamış. davut1560: bence bu mesele hiç yaşanmadı.gençlere öğüt olsun diye anlatıyor. barikat38: Taciz neresinde bunun ne öncesi var ne sonrası nasıl anlayalım olayı. y.narinoglu3599:Libidoluk bir durum yok. Geniş yorumlarsan herşey taciz. Dincilere koz vermiş anlatarak. bras11.11: İyi yapmışsın haketmiş. nickimicat7: Kıza hakkettiği değeri vermiş helal hocama. furkantarm4892: yapılan yanlış olsa da taciz amacı güttüğünü zannetmiyorum yoksa niye televizyonda bunu anlatsın. b.karaca9788:Celal Şengör bu ülkenin yetiştirdiği en değerli bilim insanlarından birisidir bu gerçek bunu inkar edip sol gericilik

yapmaya gerek yok fakat bu olayda kendisi hatalı keşke böyle bir şey yapmasaymış, iki taraf için sorun olmasa bile yine de programa çıkıp anlatması da doğru değil. roadhousemagosa: Celal hoca bunu niye yapmış ve böyle rahatça da anlatıyor?Kendinize <<Neden?>> diye bir sorun lütfen.Cevap size hocanın bakış açısını ve öğrencisine yaklaşımını gayet net anlatır.Kendisi de babanın yapmadığını yaptım diyerek gayet net ifade ediyor zaten. Evinde kalan bir öğrencisine babası gibi bir bakış açısıyla yaklaşması sizce imkansız mı? Babalık sadece biyolojik bir olay değildir. 'Dar kafalı ve evrensel perspektiften yoksun' fikirler üretmekten vazgeçin lütfen. Eteği kaldırıp tokat atması yanlış ve 'düşündüren' bir ifade ama yine de %100 taciz olarak kabul görmesi mi gerekir. Kaldı ki hocaya Asperger Sendromu (Otizm) teşhisi konmuş bir birey. Bu tür insanlarda normal insan davranışlarını aramayın. Kendisine göre doğru olanı yapıyor ve detayına önem vermiyor; 'önemli olan kendi bakış açısı ve düşüncesi.' Kendi ilgi alanı içerisindeki konulara azami ilgi ve alakayla yaklaşan bu gibi insanlar toplum piskolojisi veya sosyal yapısı hakkında son derece kayıtsız olurlar. Hele empati yapmayı hiç bilmezler. Bu bilgiler ışığında siz azıcık empati yapmaya gayret edemezmisiniz? Celal Şengör ve cinsel taciz iddiası son derece sakıncalı ve trajikomik bir teşhis.

Şengör yeni bir tartışmanın fitilinin ateşleyerek insanların gömülmesine ve yakılmasına karşı olduğunu söyledi. Şengör, "Mezara gömülmeyi ben doğru bulmuyorum hatta aptalca buluyorum. Ki annem öleli kaç sene oldu gitmedim bir daha. Niye gideyim? Ne var orada? Toprak ve karbon..." dedi. (CNN Türk, 29.01.2019) Annesinin mezarına gitmeyen sayın Şengör, Eduard Suess mezarının başında (11 Temmuz 2020) ve siyasi mesaj vermek için Zübeyde Hanım'ın mezarında paganist ritüelleri andıran hareketler yaparken! (youtube.com/watch?v=soB_iEVxffk; 28.102023)

Comte, Ahlak kurallarını 'sömürünün ajanları' olarak nitelendirirken, 7 ay akıl hastanesinde yatar, Clotilde adlı bir kadına öldükten sonra 'Büyük varlık' diyerek tapar ve onun kullandığı bir masa önünde diz çökmüş, ibadet ederken can verir. T. R. Malthus, insanların dine bağlı kalmadan da ahlaklı olabileceğini ileri sürerken, fakirlere verilecek olan sadaka, bağış veya zekatları ise doğal seleksiyona aykırı bulduğunu söyler ve 'Fakirlere, zayıflara yardım etmeyin; bırakın güçlüler ayakta kalsın' der. Machiavelli ise "Bütün dünya nimetleri güçlülerin hakkı." der ve "İyi insanın daima ezilmeye mahkum olduğunu" (en.wikipedia.org/wiki/Clotilde_de_Vaux; tr.wikipedia.org/wiki/Thomas_Robert_Malthus; Niccolo Machiavelli, Prens, s. 100) öne sürer.

Leibniz, "Ahlak ve hukukun ilk kaynağını din" (New Essays On human Understanding, s. 89) olarak görürken Dostoyevski, "Tanrı olmasa her şey mübah olurdu." (Fyodor Mihayloviç Dostoyevski, Karamazov Kardeşler, s. 174) demektedir. "Eğer Tanrı yoksa homo sapiens tarafından geliştirilen sürü ahlakını nesnel olarak doğru olarak kabul etmek için her türlü gerekçe ortadan kalkmış gibi görünüyor. Sonuçta, insanlarda bu kadar özel olan nedir? İnsanlar, düşmanca ve düşüncesiz bir evrenin bir yerinde kaybolan sonsuz derecede küçük bir toz zerresinde, nispeten yakın zamanda evrimleşmiş ve nispeten kısa bir sürede bireysel ve toplu olarak yok olmaya mahkum olan doğanın tesadüfi yan

ürünleridir. Bir ateist görüşe göre ensest yapmakta gerçekten yanlış bir şey yoktur. Kurtz'un belirttiği gibi, "Davranışlarımızı yöneten ahlaki ilkeler, alışkanlık ve gelenek, duygu ve modaya dayanıyorsa" o zaman sürü ahlakını hiçe saymayı seçen uyumsuz bir kişi, modaya aykırı davranmaktan daha ciddi bir şey yapmıyor demektir. Eğer natüralizm doğruysa, savaşı, baskıyı veya suçu kötü olarak kınamak imkansız hale gelir. Kardeşliği, eşitliği veya sevgiyi de iyi olarak övmek mümkün değildir. Natüralizm doğru ise neden kendi çıkarınızı ve özellikle hayatınızı başkası uğruna feda edesiniz ki? Ateizm doğruysa, kişinin eylemleri için ahlaki bir hesap verebilirlik yoktur. Eğer hayat mezarda sona eriyorsa, bir Stalin olarak mı yoksa bir aziz olarak mı yaşadığının bir önemi yoktur. Rus yazar Fyodor Dostoyevski'nin haklı olarak söylediği gibi: "Ölümsüzlük yoksa o zaman her şey mübahtır." Tarihçi Stewart C. Easton: "İnsanın ahlaki olması için nesnel bir neden yoktur, ancak ahlak sosyal hayatında 'kârlı' çıkıyorsa veya onu 'iyi hissettiriyorsa'. İnsanın kendisine verdiği haz dışında bir şey yapması için nesnel bir neden yoktur." Bize ahlaki görevleri kim veya ne yükler? Neden belirli şeyleri yapmamız ve diğerlerini yapmamamız gerekir? Bu 'gerekir' nereden gelir? Kişinin eylemlerinden sorumlu tutulacağı ve seçimlerinin iyiliği ortaya çıkarmada bir fark yaratacağı inançları kadar ahlaki yaşamı güçlendirme olasılığı olan hiçbir şey yoktur. Tanrı'nın var olup olmadığına bağlı olarak ahlak konusunda kökten farklı bakış açılarına varırız. Tanrı varsa, ahlak için sağlam bir temel vardır. Belirli eylemleri bizim için doğru veya yanlış yapan nedir? Ahlaki yükümlülüğün kaynağı sorusuna verilecek en iyi cevap, ahlaki doğruluk veya yanlışlığın kutsal, sevgi dolu bir Tanrı'nın iradesi veya emirleriyle uyuşma veya uyuşmama olduğudur." (William Lane Craig, Ahlak İçin Teolojik Meta-Etik Temellerin Vazgeçilmezliği; leaderu.com/offices/billcraig/docs/meta-eth.html)

Ekonomik olarak refah seviyesi yüksel olsa da, ahlak, psikoloji ve insaniyet açısından Batı toplumlarının ve özellikle de ateist ülkelerin içler acısı haline yeteri örnek verdiğimizi düşünüyorum. Evet! Her şey maddiyat değildir. Hele ki o refah seviyesine sömürü, işgal ve emperyalizm ile ulaşılmış ise!

Halkı Müslüman olup pratikte İslam'dan uzak yaşayan; içkinin, kumarın, faizin, fuhşun yaygın olduğu toplumlar bulunmaktadır. Ama bu, İslam'da bu kötü fiillerin de var olduğu, bunların dinimizce caiz olduğu ve onaylandığı anlamlarına gelmemektedir. Bu ayrımı iyi yapıp adı Müslüman, yaşayışı liberal sekülerizm olanları iyi ayırt etmek gerekir. Yoksa çok yanış sonuçlara ulaşabiliriz ki, bu kesimin 'amelde' ateist/deist kesimle hemen hemen hiçbir farkı da yok gibidir!

İslamiyet Allah, melek, ahiret inancı temelinde ahlaki bir sistemi savunur. Bunun yanında İslam'ın toplum huzurunu sağlamada ikinci kademedeki kuralları da vardır: Kul hakkı, komşu hakkı, insan hakları temelli muamelat kuralları ve ukubat hükümleri. Bu çift yönlü; maddi ve manevi hükümler öğretilip uygulama safhasında pratiğe aktarılınca ancak İslam toplumu ideal seviyesine ulaşmış olacaktır. Materyalist görüş ise gerek teorileri gerek pratiği ile bu amaca asla ulaşamaz, ulaşamamıştır ve ulaşamayacaktır da! Konuyu tamamlayan 'İdealler ve tarihten pratik realiteler', 'İslam sevgi toplumu' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

"Matematiğin bilmediği şeyler de vardır. Mesela, helal 2 liranın haram 3 liradan çok olduğu!" ilkesini Müslümanlara, "İlim bir şeyin doğrusunu gösterir. 5, 4'ten büyük der. Ama bu yetmez. Eğer o 5 kazanç haram ise, 4 kazanç helal ise, işte din ve ahlak da gelir ve 4 helal kazancın 5 haram kazançtan üstün olduğunu insana öğretir. 5'in 4'ten büyük olduğunu bilmek yetmez." diyerek (dailymotion.com/video/x81wb1a) ateistlerin asla anlayamayacakları, Müslümanların hayata bakış açılarında farklı kriterler olduğunu bize öğreten Necmeddin Erbakan Hocamızı da rahmetle analım…

“İslam güzel ahlaktır.” (Hanbel, Müsned, II/117)

“Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.” (Malik, Muvatta, Hüsnü’l-Hulk, 8)

“Sizin en hayırlılarınız, ahlakı en güzel olanlarınızdır.” (Buhari, Menakıb, 23; Müslim, Fedail, 68)

“Müminlerin iman bakımından en mükemmeli, ahlâk bakımından en güzel olanıdır.” (Davud, Sünnet, 15)

“Nerede olursan ol, Allah’a karşı sorumluluğunun bilincinde ol! Kötülüğün peşinden hemen iyi bir şey yap ki onu yok etsin. İnsanlara da güzel ahlâka yaraşır biçimde davran!” (Tirmizi, Birr, 55)

“Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara yardım etmeyi emreder; hayasızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.” (Nahl, 90)

“İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel bir şekilde sav. Bir de bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sıcak bir dost oluvermiştir.” (Fussilet, 34)

Bilim değişmez mi?

Bilim yanılmaz mı? Bilim değişmez, tek gerçek kaynak mıdır?

Birçok insan, bilimin ilan ettiği hakikatlerin hiç değişmediğini kabul eder. Halbuki bilim, değişerek ve bir önceki bilgiyi yalanlayarak yoluna ve ilerlemeye devam etmektedir. Yine bazıları da, özellikle materyalist natüralistler, bilimin dinin yerine geçeceğini ileri sürmekte, en azından bu ümitle yaşamaktadırlar.

Albert Einstein: "Gerçeklikle karşılaştırıldığında, bilimde vardığımız düzey ilkeldir, çocuk oyuncağıdır. Ama sahip olduğumuz en değerli şey de odur." (Alice Calaprice, The Ultimate Quotable Einstein, s. 404) Stewart Cole 'Demokraside liberal eğitim' adlı eserinde bilim adamını şöyle tarif etmektedir: "Bilim adamı, doğrunun yolunda ilerlemek için doğanın temel yasalarına ve zekasına güvenen inançlı ve bütünlüklü bir insandır. Amacı insanoğlunun refahıdır." Gerçekte ise, "Bilim adamları bay Cole'un inandığı gibi olmak zorunda kalsalardı, sayıları çok az olurdu." (Anthony Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 12) "Bilim adamını, geleneksel 'dini inançların yerine geçecek' yeni kavram ve düşünceler arama yolunda bir sorumluluğu olandır" (Standen, s. 17) şeklinde tarif edenler de vardır. Halbuki "Bilimin yanılmaz ve eleştiri ötesi olduğu düşüncesi bir yanılsamadır, dahası tehlikeli bir yanılsamadır." (Standen, s. 25) "17 yüzyılda tabiata hükmeden insan" şeklinde Francis Bacon'da ifadesini bulan sömürgeci karakteri eleştiren ve "mekanik dünya görüşüne sarılmanın bizi yok olmanın eşiğine getireceğini" söyleyen, "ABD'de yapılan araştırma ve geliştirme harcamalarının yüzde yetmişinden fazlasının askeriye tarafından yapıldığını" ifade eden parçacık fiziği, yüksek enerji fiziği ve teorik fiziği uzmanı Fritjof Capra da, "Bilimden pek ümitli değilim." demektedir. (İzlenim dergisi, Mart 1993, s. 54-56)

"Bilim, deneyler ve deneylerden ulaşılan kanunlar ya da matematik ve geometri ile formüle edilen şeylerin 'gerçek kabul edilmesi' neticesinde, doğru bilginin 'kıstaslarının değişmesi' ile oluşur." (Bertrand Russell, Bilimden beklediğimiz, s.14; Alekandre Koyre, Bilim tarihi yazıları I/66; John Henry, Bilim devrimi, s.15; Kostas Gavroğlu, Bilimlerin geçmişinden tarih üretmek; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 60) Günümüzde de 'Einstein modeli Newton modelinin yerini almıştır.' (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 298) ve dolayısı ile 'Bilimin vardığı sonuçlar değişmez sonuçlar değildir ve bütün sorulara da cevap veremez.' (Tzortzis, s. 304) Bilimsel sonuçlar, 'değişken ve mutlak olmayan' şeyler olarak kabul edilmelidir. Bilim değişebilir. (Tzortzis, s. 300) "Gerçi bilim vardığı sonucu değiştirip yerine yenisini koyuyorsa da, uzun vadede tabiatın 'hakikatine biraz daha yaklaşarak da' ilerlemektedir." (Standen, s. 161) Bilimsel bilgi ve ilahi vahyin iki farklı bilgi kaynağı olduğunu belirtmemiz gerekir. Bir tanesi sınırlı niteliklere sahip olan insan zihninden, diğeri ise tanrıdandır. (Tzortzis, s. 301) "Ateist Sam Harris bile, bilimsel kuramların hatalı olabileceğini itiraf etmek zorunda kalmıştır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 81) "Hiçbir zaman bilimden %100 doğruluk değeri beklenemez. Bilim bugün için doğru olarak gördüğünü yarın yanlış olarak görebilir." (Ömer Faruk Erdem, Bir Müslüman deizm ve ateizme nasıl bakmalı? s. 38)

Samerset Maugham: "Avrupa bugün yeni bir Tanrıya inanmıştır, o da ilimdir. Fakat ilim devamlı değişen bir varlıktır. İlim dün inkar ettiğini bugün ispat eder ve bugün ispat ettiğini de yarın inkar eder. İşte o sebepten dolayı, ilmin kullarını düzen ve huzurdan uzak, daima bir ıstırap ve gönül darlığı için de bulursun." (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 20) Bilimin kayan kum üzerinde durduğu (Karl R. Popper, Daha İyi Bir Dünya Arayışı, s. 41; Conjectures and Refutations, s. 34) ve günümüzde hiçbir bilginin eskiden kabul edildiği gibi kesinlik arz etmediği (Anthony Giddens, Modernliğin Sonuçları, s. 44: Bilginin kesinlik ile eşitlenmesinin yanlış anlaşıldığı ortaya çıkmış bulunmaktadır. Baştan başa düşünümsel olarak uygulanmış bilgiyle kurulu bir dünyada yaşıyoruz; ama aynı zamanda bu dünya, o bilginin herhangi bir unsurunun değişmeyeceğinden hiçbir zaman emin olamayacağımız bir yerdir.) artık bilinmektedir! Karl Popper: "Bilimsel Araştırmanın Mantığı' isimli kitabında, "Bilimsel bilgilerin değişimi açıktır, geçicidir, geçicilik özelliği taşır.

Yeni bir bakış açısı geldiğinde, yeni veriler elde edildiğinde, bilimsel bilgi değişime uğrayabilir." (Popper, Bilimsel Araştırmanın Mantığı, s. 17, 19, 300, 316, 317, 500) "Bilimsel bulguların kesin değişmez gerçeklik olarak dayatılmasının da, 'bilimi bilim olmaktan çıkarıp bir çeşit dogmatik inanç ya da din haline getirdiği' unutulmamalıdır. Sonradan yanlış olduğu ortaya çıkan teorileri ortaya atanların da, kendi dönemlerinde teorilerini kabul etmeyenleri bilim dışı, akıldışı ya da bilim karşıda olmakla suçladıkları çokça görülmüştür." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 25, 75) "Bilimsel bilgiyi şaşmaz bir kılavuz olarak gören ve 'her şeyin açıklamasını bilimden bekleyenler, bilimsel kalıpların sürekli değiştiğini' unutmamalıdır. Bilim sürekli bir şekilde değişime uğramaktadır. Bilimsel bilgi, son noktayı koyan değişmez bir içeriğe sahip bir bilgi türü ortaya koyamaz. Bilim, yanlışlarını düzelterek ilerler." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 12, 85, 164) "Bilimin geçmişteki delillerinde daima yanlışlama özelliği söz konusudur." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 221) "Bilim sürekli kendini yalanlayıp yenileyen bir alandır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 306) "Bilim ve teknik teoriler sürekli gelişir, çoğu kere de değişir ve başkalaşır." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 308) Özetle, "Bilimsel bilgi sürekli değişime ve gelişime açık bir yapıdır." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 82)

"Bilim, 'sınırlı gözlemlerinize dayanarak, belirli bir olgu için elimizdeki en iyi açıklama budur' demektir. Bilim değişkendir. Bilimsel sonuçların mutlak olarak doğru olduğunu ve hiçbir zaman değişmeyeceğini varsaymak açıkça yanlıştır. Tarih bize gösteriyor ki, bilim vardığı sonuçları sürekli değiştirir." (Tzortzis, s. 278, 299, 300) "Bilim hakkında asıl sorulması gereken soru, Bilimin bizi nereye götürdüğü değil, kendisinin nereye gittiği meselesidir. Nereye gittiğini bilmesek bile, nereye gitmediğini biliyoruz artık! 'Bilim, hakikate doğru gitmiyor.' Hakikati keşfettiğini iddia eden her bilimsel teorinin, bir bakıyorsunuz bir süre sonra hakikati keşfetmediği anlaşılıyor. Bundan sonra üretilecek olan bilimsel teoriler de, bundan öncekiler gibi hakikati keşfettikleri iddiası ile ortaya çıkacaktır ama bir daha asla yanlışlanmayacak biçimde ortaya koyacak bir teorinin olabileceğini düşünmek pek mümkün görünmemektedir. Edgar Morin: Bilimsel teoriler nesnel olamaz çünkü bilim, insan zihninin gerçek hakkındaki düşüncelerinden ibarettir. Nitekim aynı objektif verilerin; Ptolemaios, Kopemik, Newton ve Einstein gibi birbirinden farklı, hatta birbirine karşıt teoriler tarafından kullanılmış olması da bunu gösterir." (HilmiYavuz, Modernlesme Oryantalizm ve İslam, s. 92) "Bilim değişime açıktır. Dolayısıyla bilimsel ispat diye bir şeyden bahsetmek tehlikelidir. Çünkü bu terim, varılan bilimsel sonuçların taş üzerine oyulmuş yazılar gibi olduğunu ima eder ve bu anlayışı güçlendirir." (G. Barker and P. Kitcher, Philosophy of Science, s. 17) "Bilimin ürettiği bilgilerden hangilerinin gelecekte doğrulanıp hangilerinin yanlışlanacağını bugünden kestirmek imkansızdır." (Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 91) "Modern bilim anlayışında mutlak doğru yoktur, güncel doğru vardır. Bilim bugün doğru dediğini yarın yalanlayabilir." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 158) Yani bilimsel "İlerleme, 'geçici hakikatler ile' günü kurtarmaktan başka bir şey değildir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 90) "20. yüzyıl fiziği bize, bilimde hiçbir mutlak doğru olmadığını ve bütün kavram ve teorilerimizin sınırlı ve tahmini olduğunu çok kesin bir şekilde göstermiştir. Bilimsel teoriler bize hiçbir zaman gerçekliğin tam ve son bir tasvirini sağlayamaz. Onlar daima, nesnelerin hakiki özelliklerine yönelik 'tahminler' olarak kalmak zorundadır. Bilim adamları gerçekliğin yalnızca sınırlı ve yaklaşık tanımları ile uğraşırlar." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 47, 58) "Her bilimsel teorinin yanlışlanabileceği unutulmamalıdır. Bilim, tamamlanmamış bir araştırma sürecidir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 84) "Hawking de, bilimin önemli bölümünün kesin olmadığının anlaşıldığını ifade etmektedir. Galileo, Batlamyus'un evren modelini sahneden kaldırmıştır. Newton'un durağan ve kesin zamanlı evren modelini de Einstein, Hubble, Lemaitre ortadan kaldırmıştır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 17, 250) 'Bilimci', bilimi kendine mahsus kuralları olan yeni bir din haline getirir. Bilim tarihine baktığımızda, 'bilim adına konuşan' birçok bilim adamının ve felsefecinin bugün için komik görünen fikirler ileri sürdüklerini rahatlıkla görebiliriz. Ünlü bilim adamı Lord Kelvin 150 sene önce, 'havadan daha ağır cisimlerin uçamayacağını' savunuyordu. Pozitivisterden Ernest Mach ise atomun

varlığını reddediyordu. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 118-119) Bu nedenle de Harvard üniversitesi profesörü Dr. William MC. Dougal, "Bugün biz fizikçiler, madde karşısında 19. yüzyılın fizikçileri gibi değiliz, 'hepsini anladık' demiyoruz, daha anlamadığımız pek çok şey vardır." (M. Rahmi Balaban, İlim ahlak iman, s. 77) demektedir. Tüm bunlara rağmen ateistler hâlâ "Dogma haline getirdikleri birtakım bilimsel sonuçların her şeyi açıklayabileceğine inanmaktadır." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 16) Akılcılar, "Aklın sınırlı olduğunu itiraf ettikleri halde onu her türlü şeyin üstüne koyma çelişkisine imza atmaya devam etmektedirler." (Rene Guenon, Doğu ve Batı, s. 47)

"Akıl sınırlıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 264) "Akıl insan zihninin ürettiği bir bilgidir. Tek bir akıl yoktur." (Baloğlu, s. 285) "Bilimin doğruları hep değişmektedir. Devamlı değişen bilim nasıl olur da insanlar için değer üretmeye yönelik bir konum da kabul edilir?" (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 108) Gerçekte "Her bilimsel yöntemin ve bulgunun temelinde bir dünya görüşü yatar. Dünya görüşleri ise bir takım ön kabullere dayanır. Dolayısı ile bilimsel önermelerin mutlak ve evrensel olduğu iddiası akla uygun değildir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 86)

Hatta bilimi kurtarıcı bir din gibi görenler de vardır: "Bilim, bir inanç kategorisi haline gelmiş durumdadır." (Edward Said, Oryantalizm, s. 56) "Kutsallardan arındırılmaya çalışılan aklın zamanla kendisi kutsallaştırılmıştır." (Neşet Toku, Kültürel rölativizm zemininde insan, Düşünen siyaset, sayı 15, s. 78) "Akıl ve bilim her nedense fakirliğe, açlığa, sömürüye, adaletsizliğe, işgallere ve savaşlara engel olamazken" (Selçuk Kütük, Deizm, s. 284) "Yuval Noah Harari ise salgınları dize getirerek insanın Tanrılaşacağını iddia etmiştir. İnsanlığın verdiği mücadeleyle bütün hastalıklarla başa çıktığını söyleyen Hariri aslında post-modern yalancı bir peygamberdir! Bu yalancı peygamber, insanı da Tanrı ilan eder (Homo Deus) ve "Bize bol gıda, ilaç, enerji ve hammadde sağlayan olağanüstü ekonomik büyümemiz sayesinde kıtlık, salgın ve savaşları dize getirmeyi bildik" (Harari, Homodeus, s. 31) der. Harari'nin amentüsü ilerlemedir. Buna göre artık ne salgın, ne kıtlık ne de savaş olacaktır. Bütün yalancı peygamberlerin sonu hüsrandır. Koronavirüs salgını deizm ve "İnsan Tanrı" yalanını yerle bir etmiştir." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 15 Mart 2020) Halbuki aynı Harari, "Max Planck, Einstein'a, 'bilimin cenazeden cenazeye ilerlediğini.' söylediğini (Y. N. Harari, Homo Deus, s. 38) aktarmıştır. Ateist Harari gibi, "Türkiye ateistlerinin de sorularının çoğunun da bilimi kutsal bir inanış görmekten kaynaklandığı görülmektedir. Batı, materyalist bilimselliği 19. yüzyılda bırakmıştır. Bu ateistler hâlâ ikinci el bilim anlayışından kurtulamamıştır. Gerçekte ise bugünkü dünyanın çektiği sıkıntıların temelinde çok tapınılan bilimin, her şeyi tüketen insanoğlunu bir türlü doyuramaması yatmaktadır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 20) "Gençlerimiz İsrailli Yahudi, ateist ve eşcinsel Harari'nin bilimle mükemmelliğe ulaşılıp savaşların biteceği ve insanın Homo Deus olacağı fikirleriyle zehirlenip dursun! İsrail, bilimle geliştirdiği mükemmel programlarla daha "mükemmel katletmeye" devam etmektedir: Yapay zekanın bütün matematiksel ve bilimsel mükemmelliğine karşın kusurları da vardır. Mesela bombalanan evde "hedef" olmuyor ve yine de o evdeki herkes bombalanarak katlediliyor. Matematiksel kusur, bütün ailenin yok edilmesiyle sonuçlanıyor! Lavender adlı bu yazılımla katliamlarda sivil kayıplar oranı bile çıkarılıyor. 20 kişilik "zayiat", "normal" görülüyor. Bunlar bazen azalıyor bazen çoğalıyor. Üst düzey "hedefler" için ise bu oranın 100'e kadar çıktığı belirtiliyor. Katletme, matematiğin oranlar meselesi olmuş. Ne bilim ama!" (Ergün Yıldırım, Star, 6.4.2024) Zaten "Modern bilimin meselesi, hakikat değil 'hakimiyet'tir. O yüzden güç üreten araçları kutsamış, araçlar insanı kölesi yapmış ve şiddete dayalı bir dünya üretmiştir." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 5.12.2021) Uzun zamandır "Batı, bilimi insan ve doğaya hükmetme aracı olarak kullanmakta" (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 173) ve "Ortaya çıkan savaşlar, bilimin vücut verdiği nükleer ve ekolojik tehditler, beraberinde rasyonalizm ile ortaya çıkan ve büyük anlatılara neden olan güvenin artık kaybolmasına neden olmaktadır." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Dr Kasım Küçükalp, s. 104) Ama ateistlerin hayallerinin sınır yoktur: Meşhur ateist Celal Şengör, "Günün birinde insanların, beynini bilgisayar programlarına download ederek ölümsüz olacağını ve

bütün evrene yayılıp nüfuz edeceğini." ileri sürmektedir. (Ensonhaber, 20.04.2025) Aslında 'Tabiatı kontrol etme ve ilahi güce ulaşma hedefleri hep bilim adı altında gizlenmiştir.' (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 117, 119)

"Fizikçiler, yaptıkları keşif ya da ürettikleri aletlerin kendi deha ve güçlerinden kaynaklandığına inanarak güçlü olduklarına inanmaktadırlar. Bu tarz çabalarla aslında, inanmadıkları Tanrının yerini almaya çalışırlar." (John Horgan, Bilimin sonu, s. 255; İzzettin Önder, İktisat ve Toplum Dergisi, 46, s. 33-41; Bilin Neyaptı, Veryansintv, 24 Ekim 2020) "Bilimsel emperyalizmden" (E. F. Schumacher, Aklı karışıklar için kılavuz, s. 19, 68) bahsedenler kadar, "Bilimsel teknolojik zaferin, insanı, doğayı çöküşe sevk ettiğini" (Alexis Carrel, İnsan Denen Meçhul, s. 333; İshak Arslan, Günümüz tabiat felsefesinde bilim-felsefe-din ilişkisi, doktora tezi, s. 3; Hasibe Akbaş, Bilimin Evrene Müdahalesi Bağlamında Bilim-Evren İlişkisi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi Nisan 2016 20, s. 679; Dünyaya en çok zarar veren adam Thomas Mıdgley, Labmedya ,24 Ocak 2017; Doğaya En Fazla Zarar Veren 10 Madde, dergice.com; Yapay zeka programları çevreye büyük zarar veriyor. (CNN Türk, 13.9.2023) ileri sürenler de vardır. "Akılcılık, artık bilimci uzmanların dediğine' teslim olmak' manasına gelmektedir. Akılcılık artık bir iktidar odağı haline getirilmiştir." (Paul Feyerabend, Akla veda, s. 21-22) "Bilim/akıl en militan din kadar dar kafalı olabilir, var olan bütün güçler gibi en şeytani güçlerin hizmetine koşabilir." (Max Horkheimer, Akıl tutulması, s. 110: "Bilim de en şeytani toplumsal güçlerin hizmetine koşulabilir ve bilimcilik de militan dinden daha az dar kafalı değildir.") "Aklı yanılmaz bir bilgi kaynağı olarak gören akılcılar, bilim ve felsefe tarihlerine baksalardı, karşımıza çıkan birbiriyle çelişik sayısız düşünce ve teorinin varlığı karşısında insanların evrensel bir akılda birleşemediklerini göreceklerdi. Akıl, metafizik ve tanrısal bir konuma taşınmıştır. Bir nimet olan akıl, tanrı pozisyonuna yerleştirilmiştir. Bilgi ve veri akışının uzun vadede sürekli bir değişime uğradığı ortada olduğuna göre, akıl yürütmenin de değişime uğrayacağı açıktır. Akıl, hakikati icat etme kapasitesine sahip bir cevher değil, hakikati kavramaya yarayan bir araç olmalıdır. Akıl, modern dönemde bir 'değer üretmek kaynağı' haline getirilmiştir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 85-87) "Materyalizmi benimseyen analitik filozoflar, bilimsel beyanların 'eksiksizliğine' güçlü bir biçimde bağlıdır." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 70) "Bilimlerin birliği ideali, gerçekleştirilmemiştir ve gerçekleştirilemeyecek bir rüyadır. 'Bilimci' natüralistin açık, tartışmasız ve kullanışlı bir bilim tanımı da yoktur. Naturalizm dinsel olarak nitelenebilecek birtakım özellikler de sergiler." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 171) "Bilim pek çokları için, dinin üstünde bir hakikat terazisi olarak konumlandırılmıştır." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 99) "Doğanın dışında başka hiçbir şey yoktur." şeklindeki kapsamlı natüralist iddiaya doğanın içinde kalarak ulaşma imkanı yoktur. Bu iddia fiziksel gerçeklerin terkibinden daha fazlasını, bir felsefeyi, metafiziği içerir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 175) "Sıradan bir bilim tarihi ve felsefesi okuyucusu bile, açık, tartışmasız bir bilim tanımı olmadığını görebileceği gibi, açık, tartışmasız bir bilim metodu olmadığını da görecektir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 174) "Bilim başarılarını oldukça sınırlı bir alana odaklanmasına borçlu iken, bilimcilik, desteksiz genelleştirmeler yapmaktadır. Bu nedenle, "bilim" ve "bilimcilik" birbirleri ile bağdaşmaz. Bilimcilik ciddi bir şekilde benimsendiğinde "sahte din" haline gelir" (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 160) ve "yaşamın anlamını ve uğrunda savaşılacak idealleri verir!" (Karl Giberson, Artigas, Oracles of Science, s. 40)

Aslında "Bilim, İlahi kanunların keşfi neticesinden ortaya konan prensiplerdir. Bilim, 108.000 km/saat hızla "dünya dönüyor"; din ise, sebepler dairesinde ve hikmetine binaen Yüce Kudret tarafından "dünya döndürülüyor" der. Maneviyattan ve vahiyden kopuk bilim, olayın failini terk edip ve işi tesadüflere bırakır. Kaldı ki, İslam taklidi bir imanı değil, araştırmaya ve delile dayalı bir inanma olan tahkiki imanı esas alır." (Mehmet Bahadır, Modern Bir Put: Bilim, Derin Düşünce, 4.5.2010) Bu nedenle "Kuantum hipotezini ilk ortaya koyan Max Planck, "Din ile bilim arasında asla gerçek anlamda bir zıtlık olamaz. Çünkü biri diğerinin tamamlayıcısıdır." (Max Planck, Where Is Science Going? s.168; Max Planck, Charles C. Gillespie, Dictionary of Scientifik Biography, s. 15; Antony Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, s. 91) demektedir. "Bilim ve din, her ikisinin de işaret ettikleri şeyin gerçekliğinden asla kuşku duymamışımdır!" (Werner Heisenberg, Across The Frontiers, s. 213)

Unutulmamalıdır ki, “Bilgilerin temelinde, doğrulanamayan inançlar vardır” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 77) ve “Bilimin kendi birçok kabul üzerinde yükselir. İnsanlar, örneğin akli melekelerinin manipüle edilemediğini veya algılarının kendisini yanıltmadığını varsayar. Einstein, "Doğada her şeyi kuşatan yasaların var olduğuna yönelik inancımız, bir tür imanın üzerine bina edilmiştir." (A.Einstein, Einstein on Cosmic Religion and Other Opinions and Aphorisms, s. 33) derken, bunu kast etmektedir.” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 74) “Bilim, varlığını bilişsel yetilerimize güvendiğimiz kabulüne borçludur.” (Bilgili, s. 76) "Bilgi, 'inancın' gerçeğe dönüşmüş hali değil midir? Bilimsel teoriler, belli dönemlerde belli açıklama tarzlarıdır. Oysa ki Dawkins, darwinizm'in hipotezlerini kanıtlanmışçasına savunmaktadır. Dawkins, bilimsel kesinliği öylesine yükseltmektedir ki, asla değiştirilemez kesin yasalar olduklarını savunmaktadır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 28, 43, 281, 282)

Bilimin yanılmaz ve tek gerçek kaynak olduğunu savunanlara bir hatırlatma yapalım: 1911 yılına dek Thomson atom modelini bilim adına savunulmuştu. 1913 yılına dek ise Rutherford'un atom modeli bilim adına savunulmaya başlanır. 1913'ten itibaren ise Bohr atom modeli yeni bir model olarak ortaya çıkar. Kısaca Bilim, 'Yanlışlana dek doğru kabul edilen iddiadır!’ Bilimci putperestler ve bilim ve teknolojiyi elinde bulunduran devletler, bunları insanların yararına kullanmak yerine insanları sömürme aracı olarak kullanmaktadır. İlaç ve gıda sanayinden silah teknolojisine, medyadan oryantalist araştırmalara dek bu böyledir! Bilimi kutsayanlar; ölümsüzlüğe çare olacağını, dinin yerini alacağını düşünenler, tüm sahte Tanrılar gibi bir gün bilim putunun da kendine ‘yüklenen bu anlamıyla’ beraber yıkılıp gittiğini göreceklerdir.

Tabiata tapınan (‘Natüralizm’ adlı yazımıza bakılabilir) veya ineği kendileri için kutsal sayanlarla, fizik veya kimya bilimlerini ilah edinenler arasında ne fark vardır? İnek de yaratılan bir varlık, fizik kuralları da evrenin işlemesinde kullanılan birer araçtırlar ama iki araç da günümüzde amaç haline getirilmiş, ilah seviyesine yükseltilmiştir. Altını özellikle çizerek belirtelim ki, burada bilimin değil bir zihniyetin eleştirisi yapılmaktadır ve bilim değil ‘bilimciler’ eleştirilmektedir!

“Dolayısıyla bilimsel bilgi, mutlak doğruları değil, doğruya şu an için en yakın olanı yansıtır. Bununla yetinmemizin nedeni ise, daha geçerli olana henüz sahip olamamamızdır. Bu nedenle bilim adamı “bilimsel gerçekler” yerine şu anda sahip olduğumuz “bilimsel veriler” ışığında konuşur. Gerçek, evrendeki varlıklar ve olaylardır. Gerçekler, kişilerden bağımsızdırlar ve değişmezler. Bilim ise, gerçek değil, gerçeğin bizim tarafımızdan bir ‘algılanma’ biçimidir, bir yorumdur. Bu yorum ise, yorumcunun durduğu yere ve önceki donanımına bağımlıdır.” (Prof. Tevfik Özlü, Bilim Yobazlığı, Zafer, sayı: 429, Eylül, 2012)

Bilimsel iddia ve buluşlar, teori veya geçici doğrular mertebesindedir. Dolayısıyla ‘her an yanlış oldukları ispatlanabilir olan zamana bağlı’ doğrulardır. Bilimi tanrı edinenlere üzülerek belirtmeliyiz ki, bilim hiçbir zaman “Sonunda Tanrının olmadığı bulundu” gibi bir keşifte bulunamayacaktır! Ayrıca unutmamalıyız ki, bilimin açıklayamadığı pek çok şey vardır ve öyle de kalacaktır. Bilim bir rehber değil; ancak önümüzü aydınlatan bir ışık olabilir. Işık olsa da yine yolumuzu bulmamız için bizlerin bir rehbere ihtiyacı vardır. O rehber de dindir; İslam’dır. Bilimin metotlarını ve bilim yoluyla üretilenleri, mesela çekiç ya da kerpeteni birer araç gereç olarak görebiliriz. Birisi çıkıp çekicin dünyanın tüm sorunlarına çözüm olacağını ileri sürerse, onun deli olduğunu düşünürüz. Başınızın üstünde bir dam olsun istiyorsak çekiç şarttır ama çekiç ile, mesela huzuru bulacağını iddia edenlerden de uzak durmamız gerekir! Hele ki, o çekiç bir de doğa ve insanlara hükmedilmek üzere kullanılıyorsa…!

“Bilim tarafsızdır”, “Doğrunun ölçütü bilimdir” gibi pozitivist inanışlar artık eskisi kadar taraf bulmuyor, bulamıyor. (Standen, s. 197) Pozitivist bilimciler, dinin alanına girdiğinde pozitivistlikten

taviz vermiş felsefe yapmaya başlamış olmaktadırlar. Pozitivistler her şeyi parçaladıkları için manayı kaybetmişlerdir. Aşkı, korkuyu, sevinci hormonal "fenomenler" zannetmektedirler. Hakikatin tezahürü yoktur onlar için, sadece tezahür var. Sebebi? Eşya. Eşyanın sebebi? O da eşya. Biz buna "pozitivist iman" diyoruz. Çünkü pozitivistlerin bilimsellikle ilişkisi kopmuştur. Bilimsellik değil bilimcilik peşindedirler. Bilimi putlaştırmışlardır. Semavi dinlere alternatif bir ilahiyat üretmişlerdir. Buyurun, yaşadığı zamanın öncü bilimcisi bakın ne diyor: "Yerçekimi gibi bir kanun var olduğu için kainat kendi kendini hiçten, yoktan yaratabilir ve yaratacaktır. Dünyamız, fizik bilimi tarafından yaratılmıştır." (Stephen Hawking, The Great Design, s. 21, 281; "İngiliz evrenbilimci, Profesör Stephen Hawking'e göre Evren'in yaradılışına ilişkin teorilerde Tanrı'ya yer yok." BBC, 2-3.9.2010; The Guardian, 1.9.2010) Aslında Filozof Stephen, Tanrı'yı tefekkürle bulmuş ama ona "fizik" adını vermiştir, olay bu kadar basittir. (Mehmet Bahadır, Modern Bir Put: Bilim, Derin Düşünce, 4.5.2010)

Bilim yanılmaz mı? Kesinleşmiş bilgi var mıdır? Bilim dogma olabilir mi?

Cinlerin varlığı kabul edilse, psikolojik birçok rahatsızlığın tedavisi mümkün olabilecek, ruhun varlığı kabul edilse tıp farklı bir bakış açısı kazanacak ve yeni tedavi yöntemleri geliştirilebilecekken, aksine Darwinist ve libido eksenli insan tanımı olan Freudizm ve bunlardan hareketle ileri sürülen tedavi yöntemlerinin insan doğası ile ne kadar uyumlu olduğu, günümüzde artan psikolojik sorunlarla artık daha net bir biçimde görülebilmektedir. Parapsikoloji, alternatif tıp gibi alanlar Avrupa, Rusya, ABD'de, kimi 50 kimi 100 senedir üniversitelerde kürsüsü kurulmuş birer bilim dalı olarak kabul edilirken, ülkemizde hâlâ bu konuları araştıranlara bilim dışı yaftası vurulmakta ve birçok konuda olduğu gibi bu konuda da dünyanın gerisinde kalmış bulunmaktayız. Alternatif tıbbı küçümsemek acaba ilaç firmalarının bir politikası olabilir mi? Yoksa tedavi edilen her hasta kaybedilen birer müşteri midir? Aslında günümüzde 'Bilim, yalanlara da ortak edilmiş' (Soner Yalçın, Saklı Seçilmişler, s. 72) ve gıda/ilaç sektörü dahil her alanda sömürü çarkı işlemeye devam etmektedir. (Gerçek Hayat, Sayı: 1020, 11.5.2020)

Bilimin amacı insanlığı doğruya, hikmete, güzele yönlendirmek olmalıdır ama şu an bilim; 'çıkar, ekonomi ve siyaset' çerçevesinde, âdeta modern bir teslis olarak insanlığa hizmet amacının uzağında bir seyir izlemektedir. Bilimi ve ürünlerini inkar etme gibi bir niyetimiz tabii ki yok ama bilimin insanlık yerine bazı çıkar çevrelerine hizmet ettiği düşüncesi de asla göz ardı edilmemesi gereken bir husustur ve bizim de karşı olduğumuz konuların başında da bu gelir! "Dinin yerine en yüksek zihinsel otorite olarak geçirilen akıldan" (Max Horkheimer, Akıl tutulması, s. 66) söz edilmektedir ki, bu "Batı aklı, yalnız dünya işlerinden faydalanmaya dönük ve hayırlı insanlardan çok kötü insanların yararlandığı din dışı bir akıldır." (Mustafa Sabri Efendi, Mevkıfu'l Akl, I/12)

"Son yüz elli yıldır görünen şeylerden biri şu olmuştur; Bilim, sosyo-kültürel ortamdan ve felsefi eleştiriden bağımsız bir statüye sahip değildir. Bilimin özcü yorumunun yüceltilmesi, sanıldığının tersine bilime pek yarar da getirmemiştir. Tam tersine bilimin dogmatikleştirilmesine, bilimin bir tür dine dönüştürülmesine yol açmıştır. Özellikle uygulamalı bilimlerde politik yönlendirme ve baskı, günümüzde eskisine oranla çok daha fazla artmıştır." (Doğan Özlem, Bilim Nedir? Ne Değildir? Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Felsefe Dergisi, 2, 7-18. 2001, s. 16) Paul Feyerabend açıkça, "Bilim insanı, araştırmasını destekleyen kurumun dünya görüşüne uygun davranmak, onu desteklemek zorundadır." (Feyerabend, Akla veda, s. 292) demektedir. Richard Lewontin de, "Bilimin sosyal etkilere açık olduğunu, hakim ideolojilerden az ya da çok etkilendiğini söylemektedir." (Richard C. Lewontin, Biology as Ideology, s. 9; mronline.org, 8 Ağustos 2021) 'Bilim tarafsızdır' iddiası hatalıdır. Çoğu araştırmanın neye yöneleceği ona para yatıranlarca belirlenmektedir. Ayrıca bilim adamları da yaşadıkları zamanın dünya görüşleri ve ideolojilerinin etkisi altındadırlar. (Standen, s. 198; Burak Atamtürk, İdeoloji, bilim ve iktisat, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Maliye Araştırma Merkezi Konferansları 50. Seri/Yıl 2007; Ali Furkan Arıcıoğlu, Bilim ve İdeoloji, Öncül, 25 Ağustos 2024)

Özellikle ateist ve evrimci yazarlar okuyucularını yönlendirmede çok mahirdirler. Manipülasyon; başkalarının düşüncelerini çeşitli yöntemlerle ona hissettirmeden değiştirmeye çalışmaktır. Mesela, Amerikalı tarihçi Merry E. Wiesner-Hanks: "İnsan eli alet kullanmak ya da yapmak üzere evrilmemiş, hali hazırda evrilmiş olduğu için alet kullanmıştır. Bu eli neden geliştirdikleri bilinmiyor, ancak buna alet yapmaya başlamalarından önce de sahip oldukları biliniyor." (Merry, Kısa Dünya Tarihi, s. 19, 34) derken aslında, ortada tam tersi bir delil olsa da konuyu yine evrimle irtibatlandırmaya çalışarak okuyucuyu yönlendirebilmektedir. Aynı yazar, tarih yazma sürecinin 'dahil eden ya da dışlayan bir seçme süreci' olup, okuyucunun 'tarih yazarlarının ön kabullerini ve bakış açılarını bilmeleri gerektiğinin' (Merry, Kısa Dünya Tarihi, s. 6) altını da çizmesi ayrı bir ironidir!

"Bilim adamları "gerçeği" aramakta ve test etmekte olduklarını kabul etseler de, gerçekleri "üretmez" veya bilmezler. Bilim bir din veya inanış değildir. Dinler insanın varoluş nedenini, ruhunu, ölümden sonrasını, Yaradana karşı adanmalar gibi konuları inceler. Bilim ise, "fiziksel olarak" algılanabilen evrenin kökenini, yapısını ve doğasını anlamaya/açıklamaya çalışır" (Bilim Nedir? Ne Değildir? siirt.edu.tr/dosya/personel/bilim-tarihine-giris-2-siirt-2017330153315437.pdf) ve birbirlerini tamamlarlar!

Bilim vardığı bazı sonuçları zamanla değiştirmekte olsa bile, iyi, güzel ve hikmete her geçen gün biraz daha yaklaşmaktadır. Din/İslam ise, insanlığın araştırıp bulması için zaman ve çaba harcamalarına gerek kalmadan; İyi, güzel ve hikmetli olanların listesini bir kitap halinde insanlara sunmaktadır. Yani bilim hızla dine yaklaşmakta, dinin ileri sürdüğü fikirleri doğrulamakta, her emrini ve yasağını tasdik etmektedir. Din, bilimin varacağı son noktada onu beklemektedir! Bu konuda 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir.

Bilimin siyasallaştırılması

Bilim adamlarının "Ben kimim, nereden gelip nereye gidiyorum?" sorularına cevapları genellikle bilimsellikten uzak, ideolojik ve siyasi sınırlar içinde kalmaktadır. Bu da yetmezmiş gibi bir de bilimi inanç haline getirenler vardır. Halbuki bilim devamlı ilerleyen ve değişen bir süreçtir. Atomun tanımı eskiden "Parçalanamayan en küçük yapı taşı" iken artık günümüzde, nötron-proton-elektronlardan hareketle atom enerjisi üretilmektedir. Tıp ülsere eskiden süt önerirken, şimdi özellikle kaçınılmasını tavsiye etmekte, önceden perhiz için sıcak su önerilirken şimdi tavsiye edilmemektedir. Eskiden terli iken su içilmemesi tavsiye edilirken şimdi ise önerilmektedir!

Yoksa eskiden bilim adına dogmalarla (!) savaşanlar aslında birer Don Kişot mu idiler? Günümüzde bilim adına dogmatik görüşler savunanların yarın yanlış yaptıklarının ortaya çıkmayacağı ne malumdur? Newton'un yasalarını yerle bir eden Einstein yasaları ve şimdi eleştirilmeye başlanan Einstein'in görüşleri ve en son deprem uzmanlarının birbirlerini basında "şarlatanlıkla" suçlamaya varacak kadar bilimsel temelde birbirlerine zıt fikirler ileri sürdükleri de düşünüldüğünde, tüm bunlardan sonra bilimi bir inanç sistemi haline getirenler de durmadan kıblelerini değiştirmek zorunda kalmakta değil midirler?

Deprem oldu, hocalar yine ikiye bölündü. Gökçeada merkezli 5.3'lük sarsıntı konusunda uzmanlar "iyi mi oldu, kötü mü?" sorusunda ikiye ayrıldı. 'Stres boşaldı.' Keşke bu büyüklükte onlarca olsa. 'Stresi boşalmadı.' Tam aksine bölge aktif. (Akşam, 31.07.2013) Deprem uzmanları ikiye bölündü. (Sözcü, 26.4.2025) Bilim insanları ikiye bölündü: Rekor sıcaklıklar iklim krizini hızlandırıyor mu? Bazı bilim insanları ekstrem hava olaylarının, iklim krizi tahminleriyle uyumlu bir şekilde gittiğini düşünürken bazıları bu görüşe katılmıyor. Okyanuslarda görülen sıcaklık rekorunun tahmin edilemediğini belirten bilim insanları, değişimin hızından endişe

duyuyor. (Gazeteoksijen, 17.03.2024) Bilim insanları ikiye ayrıldı. Dünyanın en uzun nehri Nil'in yaşıyla ilgili tartışmalar sürerken yeni bir araştırmada, nehrin yaklaşık 30 milyon yıl önce ortaya çıkmış olabileceği bulgusu elde edildi. (Mynet, 13.11.2019) Bilim insanları ikiye ayrıldı! Koronavirüsün geçirdiği mutasyonlar, olası aşıyı etkisiz kılabilir mi? (Star, 17 Nisan 2020) Y kromozomu hakkında bilim insanları ikiye bölünmüş durumda. Yakın zamanda olmasa da bir grup bilim insanı Y kromozomunun tamamen kaybolacağını söylüyor. (Ulusal Kanal, 01 Kasım 2023) Bilim dünyası ikiye bölündü: Venüs'te hayat var mı? (Finans Gündemi, 30 Haziran 2021) Venüs'te yaşam arayan bilim dünyası ikiye bölündü. Venüs'te bulunan fosfin, gezegende yaşama dair iz arayan bilim dünyasını ikiye ayırdı. (Sözcü, 13 Temmuz 2021) Bilim dünyası ikiye bölündü: Porno bağımlılık yaratıyor mu? (Independent, 16 Aralık 2020) Bilim dünyasını ikiye bölen soru: Hayvanlar depremi önceden hissedebilir mi? (Sabah, 16.2.2023) Bilim dünyası şişmanlık konusunda ikiye bölündü. (Cumhuriyet Bilim Teknoloji Eki 18 Mart 2006) Bilim dünyası, hobbitlerin ayrı bir tür mü, Homo erectus'un torunları mı olduğu konusunda ikiye bölündü. (DW, 19.6.2013) James Webb Teleskobu'nun tespit ettiği bir gezegen, bilim insanlarını ikiye böldü. (Artı Gerçek, 8 Mart 2024) Bilim dünyası ikiye bölündü: 27 bin yıllık piramit bulundu. (Enson haber, 10.12.2023) Bilim dünyası ikiye bölündü: Balıklar uyur mu? (GZT, 19 Mart 2017) Bilim dünyası ikiye bölündü: Oumuamua muamması. (Sözcü, 2.7.2019) Her gün bir bira içmek sağlığa faydalı mı? Bilim dünyası ikiye bölündü! (Referans Türk, 10 Kasım 2024) Bilim dünyası ikiye bölündü: Köpek mi, kurt mu? (Haber Global, 28 Kasım 2019)

Hawking kara delikler konusunda yanıldığını itiraf etti. İngiliz teorik fizikçi Stephen Hawking, kendi geliştirdiği kara delik teorisinden 30 yıl sonra kara delikler konusunda yanıldığını itiraf etti. (DW, 27 Temmuz 2004) 'Einstein yanıldı!' Ünlü fizikçi "en şok edici keşfe" karşıydı. Albert Einstein, kendi neslinin en parlak zekası olsa da onun zekası bile, yazar Elsie Burch Donald'ın 20. yüzyılın "en şok edici keşfi" olarak adlandırdığı kuantum teorisinin önemini fark edemedi. (Hürriyet, 13.09.2021) "Bilim insanları, İngiliz doğa bilimci Charles Darwin'in cinsel seçilim hakkında yanıldığını ortaya koydu." (Şarkul Avsat, 22 Haziran 2021) Işık hızı aşıldı. Bilim dünyasında şok: Einstein yanıldı. Işık hızının saltanatı yıkıldı. Albert Einstein'ın izafiyet teorisine göre evrenin hız sınırı olan ışık hızı, nötrinolar adı verilen çok küçük kütleli parçacıklar tarafından geçildi. Nötrinolar, CERN'in Cenevre yakınlarında bulunan merkezi ile İtalya'nın başkenti Roma'nın doğusundaki Gran Sasso laboratuarı arasındaki 730 kilometrelik mesafeyi ışıktan yaklaşık altı kilometre daha hızlı bir şekilde kat etti. Işık hızı saniyede 299 bin792 kilometre458 metreye tekabül ederken, nötrinoların hızını saniyede 299 bin798 kilometreve454 metre olarak belirleyen fizikçiler hâlâ ölçüm aletlerine inanmakta güçlük çekiyor. (TV24, 25.09.2011)

"Bilim adamları kafa karıştırdı. Yaşam uzayda başlamış olabilir." (Sabah, 21.12.2001) Bu haberi ilk okuduğum ve sonra yazdığım yazının üzerinden 20 yıldan fazla zaman geçti ve şimdi bu yazıyı güncellerken sanala düşen en son güncel haber: Rus ve ABD'li bilim insanları 'kanıtladı.' Yaşam, Dünya'ya uzaydan gelmiş 'olabilir.' (Sputnik Türkiye, 15.11.2023) Bilim insanları: Mars'ın oluşumuna dair yanılmış olabiliriz. Araştırmacılar, gezegenin düşündüğümüzden çok daha uzun bir süre önce oluşmuş olabileceğini söylüyor. (Indyturk, 13 Şubat 2020) Bilim dünyası Ay'ın oluşumu konusunda yanıldı mı? "Apollo 16'daki astronotların 1972'de getirdiği kaya örneklerine bir de bugünün teknolojisiyle bakan bilim insanları Ay'ın bugüne dek sanılandan çok daha genç olabileceği sonucuna vardılar. Hem de 200 milyon yıl kadar." (VOA Türkçe, 18 Ağustos 2011) Uzmanlar yeşil çay hakkında yanıldı! Yapılan son araştırmalar, antioksidan deposu yeşil çayın meme kanserine karşı korumadığını ortaya koydu. Daha önceki araştırmalarda, hayvan ve insan hücreleri üzerinde olumlu etkileri ortaya çıkan sonuçlara dayanarak açıklama yapan bilim insanları, sıcak yeşil çay içilmesi tavsiyesinde bulunmuştu. (Basından, 03.11.2010) Bilim adamları yanıldı! Bilim adamlarının kuyruklu yıldızlar ile ilgili bilgileri yanlış çıktı. Kuyruklu yıldızların Güneş Sistemi dışında oluştuğuna inanılıyordu. Science dergisinin son sayısında yayımlanan makaleye göre, Stardust uydusunun 15 Ocak'ta yeryüzüne getirdiği kuyruklu yıldız

tozlarını inceleyen uzmanlar, kuyruklu yıldızın Güneş Sistemi'ndeki diğer gökcisimlerinden pek farklı yapıda olmadığını saptadı. (CNN Türk, 15 Aralık 2006) "8 cm'lik karides, bilimi çürüttü. Bilim adamları buzulların altında yaşam olmayacağını iddia ediyordu. Ama bir karides ve denizanası bilimi şaşırttı." (Habertürk, 2.4.2010) "Bilim adamları yanıldı! Vücuttaki kan ve doku hücrelerinin DNA'ları birbirinden farklıymış." (AA, 17.7.2009)

1880 ve 1990'larda kokaine çok değer verilirdi. Papa Leo XII, Sigmund Freud, Jules Verne ve Thomas Edison gibi birçok ünlü isim tedavide kullanımını önerdi. 1914'de uyuşturucu olarak sınıflandırıldı. Coca Cola orijinal olarak kokain içermekteydi ve 1888'de ''yorgunluğu geçiren içecek''olarak reklamı yapılıyordu. Coca Cola daha sonra kokaini içeriklerinden çıkarmış ve yerine kafein koymuştur. (E. Umut Yıldız, İzmir'de liselerinde sigara, alkol, madde kullanım yaygınlığı, hazırlayıcı ve koruyucu faktörler, doktora tezi, 2009, s. 29) Kokainli diş ağrısı ilaç tanıtım broşüründe de çocuk resimleri de kullanılmıştı. (upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/98/Kokain_%28Cocaine%29_reklam_bro%C5%9F%C3%BCr%C3%BC.jpg)

Devlet 1932'ye kadar eroin üretip sattı. Talimhane'de 1933'e kadar dünyanın en kaliteli eroinini yasal olarak üreten bir fabrika varmış. Meşhur Bayer ilaç firması, 1897'de mucize bir ilaç keşfetti. İlacın etkilerini tam anlamak için, ilacı damarına enjekte eden bir mühendis, "Kendimi kahraman gibi hissediyorum" deyince, adını kahraman manasında Heroin koydular. "Eroin, eczanelerde aspirin gibi satılmaya başlandı." Tıpkı "bir dönem ecstasy'nin eczanelerde zayıflama hapı olarak satıldığı" gibi. Koskoca Freud, nane-limon yazar gibi reçetelere kokain yazdıktan sonra... Devlet artık resmen eroin satıyordu. Sonra bu tekel, 1937'de Toprak Mahsulleri Ofisi'ne dönüştürüldü. (Hürriyet, 14 Kasım 2009) 1897'de Almanya'daki Bayer laboratuvarlarında kanser ve tüberküloz hastaları için "ağrı kesici" olarak hazırlanan "eroin hidroklor", dehşet verici yan etkileri fark edilince onu ilaç olarak reçetelere yazan hekimler tarafından derhal terkedildi. Ancak iş işten geçmiş ve "şeytanın tozu" hapsedildiği şişeden kaçıp halkın arasına karışmayı başarmıştı bir kez. (Yeni Şafak, 9 Şubat 2003) Bir zamanlar 'Bilimsellik' adına savunulan, günümüzde artık adliyelik olay olarak kabul edilmektedir!

İlaçta Paraben şoku! Kansere neden olduğu iddia ediliyor! Ağrı kesicilerde, antibiyotiklerde, diş macunlarında bulunuyor! Fransa'da, gıda ve ilaçlarda bakteri oluşumunu engellemek için koruyucu olarak kullanılan ancak kanserojen etkisi bulunduğu için yasaklanma noktasına gelen 'Paraben' maddesinin yüzlerce ilaçta olduğu ortaya çıktı. (Habertürk, 25.05.2011) Aslında her ilaç bir bakıma dozu ayarlanmış zehir de değil midir?!

En sık kullanılan diyabet hapına Avrupa'da yasak. Avrupa İlaç Kurumu, ilacın hastalarda kalp krizi ve inme gibi yan etkilere neden olabileceği sonucuna vardı. (BBC, 24 Eylül 2010) 40 yıllık 'prostat hatası' tıbbı böldü. Prostat kanserinin erken teşhisinde 40 yıldır uygulanan PSA testini bulan ABD'li Doktor Albin "Hataydı" itirafında bulundu. Tıp dünyası bu sözlerle iki kutba ayrıldı. (Sabah, 19.3.2010) Tıp dünyasının doğru bildiği büyük yanlış. 20. yüzyılın başlarındaki teoriye göre bağışıklık sistemi kanserli hücrelere karşı mücadele ediyor. İşte bu doğru sanılan teori yanlış çıktı. Şimdi teorinin aksine, kanserli hücrelerin çoğalmasının başlangıcında, bağışıklık sistemi tarafından korunduğu belirlendi. Vücudun bağışıklık sisteminin tümörün ilk oluşum safhasında kanserli hücreleri tespit edip onları koruduğu bildirildi. (Hürriyet, 10 Ağustos 2009) Eski antidepresanlar kalbi etkiliyor. İngiliz bilim adamları, İskoçya'da yaklaşık 15 bin kişinin katılımıyla yapılan araştırmada, eski nesil ilaçlar arasında yer alan Norpramin gibi trisiklik antidepresanların, kardiyovaskiler rahatsızlığa yakalanma olasılığının yüzde 35 oranında artmasıyla bağlantısı bulunduğunu bildirdi. (Star, 02.12.2010) Thalidomide Faciası. Tıp tarihindeki en korkunç ihmal! Thalidomide, Contergan ve Thalidomid gibi isimler altında satılan, günümüzde başta çoklu miyeloma olmak üzere çok sayıda kanserin tedavisinde, graft-versus-host hastalığının tedavisinde ve cüzzam da dahil bir dizi deri hastalığının tedavisinde aktif olarak

kullanılmaktadır. Bu ilaç, daha ziyade Thalidomide Faciası olarak bilinen, ilacın yeterli test olmaksızın kullanılması sonucu binlerce bebeğin ölümüne ve gelişim sorunlarıyla doğmasına neden olmasıyla anılmaktadır. (Evrim ağacı, 6 Mart 2019) 1939'da, 'Nobel Tıp Ödülü'ne de layık görülecek olan İsviçreli kimyager Paul Hermann Müller tarafından keşfedilen DDT, sivil ve askerler arasında da kullanılır. 1970'li yıllarda ABD ve Avrupa'da daha sonra da ülkemizde ise yasaklanmıştır. "Ancak, Dünya Sağlık Örgütü sıtmanın kontrol altında tutulması için hâlâ DDT kullanılmasını önermektedir." (BBC, 28 Ocak 2014) Tıp dünyasını sarsan tartışma: Kanser değil, tedavisi mi öldürüyor? Kanser cinayetleri. Gazeteci-yazar Yaşar Gören, kanser tedavisi için yapılan kemoterapi, radyoterapi gibi uygulamaların kanserden daha ölümcül olduğunu anlatan bir kitap yazdı: Kanser Cinayetleri. İşte bu kitapla birlikte tıp dünyasında büyük bir gümbürtü koptu. (Formsante, 07.05.2010) Yandınız, güneşçiler! Prof. Tuğrul Dereli: Dik gelen güneş ışınlarına çıkmayın." Dr Ümit Aktaş: "Güneş tam tepede iken güneşlenin." İki uzman taban tabana zıt konuşuyor. (Sabah, 24.7.2017) 4.4'lük deprem uzmanları da böldü. Deprem uzmanları da 4/4'lük bölündü. Ahmet M. Işıkara: Deprem riski büyük. Ş. Üşümezsoy: Deprem olmayacak. A. Ercan: 3-5 gün önceden depremi bileceğiz. O. Gündoğdu: Deprem hepimizi ters köşeye yatırabilir. (Habertürk, 5.10.2010) Kolesterol savaşında bilim adamları ikiye bölündü. Tıp dünyası ikiye bölündü. Çok kilolu olanların ölüm riski daha az mı? (Basından, 3.1.2013) DNA sarmalını keşfeden Nobel Ödüllü ünlü biyolog James Watson, daha önce kansere karşı önerdiği brokoli gibi antioksidan içeren gıdaları çok tüketmenin kansere yol açtığını iddia etti. (Milliyet, 10.01.2013) Brokoli, kanserle mücadelede etkili olan süper yiyeceklerden biridir. (Medicalpark, Kansere İyi Gelen 10 Yiyecek, 4 Eylül 2024)

Dr. Ela Çabuk, Dr. İlker Erdoğan: "Amalgam dolgunun içerdiği cıva, sağlığa zararlı bir zehirdir; sinir ve sindirim sistemi, bağışıklık sistemi, akciğer ve böbreği etkiler. Ağız içindeki amalgamlar korozyona uğrar. Uzun yıllar ağzının içinde amalgam dolgu olan kişiler incelendiği zaman kanlarında yoğun miktarda metal yani cıva olduğu tespit edilmiştir, buda pek çok hastalığa davetiye çıkarmaktadır. Ağır metal birikimi kişiyi ölüme kadar götürebilir." Dün ilaç ilan edilenler bugün zehir olarak ilan edilmektedir!

Yumurta aklandı, artık rahat rahat yiyebilirsiniz. 40 yıl önce söylediği 'Yumurta yemeyin uyarısından dolayı özür dileyen Prof. Bingür Sönmez, Balçiçek Pamir'e konuştu. "40 yıl insanlara yumurta yememelerini çok kesin bir şekilde emrettik. Hatta pastanın üzerine sürülen yumurtanın bile zararlı olduğunu anlattık. İnsanlar o kadar histerik oldular ki bana telefonlar gelirdi; ''Doktorcum dün bir pasta yedim üzerinde biraz yumurta vardı. Şimdi kalbim biraz ağrıyor, acaba ondan mı?'' diye. Bu derecede histerik yaptık insanları." (Habertürk, 2.12.2008) Bilim adamlarından tereyağı ve sütle ilgili şok itiraf. 'Tereyağı kalbe zararlıdır' görüşünün aslında net bir bilimsel kanıtının olmadığı belirlendi. İngiliz Daily Mail gazetesinin yayınladığı bir haberde, yaklaşık 30 yılı aşkın süredir söylenen 'Tereyağı kalbe zararlıdır' görüşlerini yalanlayan ayrıntılara yer verildi. İnsanlara yıllardır toplam besin alımı içindeki yağ tüketiminin yüzde 30'unu, doymuş yağ tüketiminin de yüzde 10'unu kısıtlamaları söyleniyordu. Milyonlarca insan da yıllardır tam yağlı süt, peynir gibi ürünlerden uzak dururken, kolesterol düşüren ve yağı azaltılmış besinlerden oluşan bir ürün yelpazesi yaratıldı. (Sözcü, 10.2. 2015)

Bilim kutsal bir inektir!

Bilim, bilimsel olarak elde edilen bilgilerin tümüdür. İlk adım gözlemdir. Bir dizi gözlem bir araya toplanır ve bilim adamı kendisiyle bir müzakereye girerek hipotezini kurar. Bu, gözlediği verilerin şu ya da bu şekilde bir açıklamasıdır. Hipotez, bir tür tahmindir. Sonraki aşamada 'Eğer hipotezim doğruysa o zaman şu deneyi yaptığımda bu sonuca ulaşmam gerekir' diye tahmin yürütür. Son aşama, uygun deneyi yapmak ve hipotezi sınamaktır. Eğer deney yanlışsa hipotez tamamıyla reddedilir, doğruysa hipotez geçici olarak kabul edilir ve hipotez sürekli

olarak deneylerle sınanır. Ancak çok kuvvetli teoriler bile yanlış çıkabilmektedir. (Standen, s. 21) Modern bilim Gelileo ve Newton'la başlamış ve o zamandan beri hızlı bir şekilde ilerlemiştir. Einstein ve Bohr gibi bilim adamlarıyla korkunç bir ivme kazanmıştır. Ama aynı hikaye alçaltıcı ters bir dille de anlatılabilir. Eğer bilimin doruğu atom hakkında şimdi bildiklerimiz düşünülünce, on yıl önce bilinenlerin kesinlikle kusurlu olması gerekmektedir. Çünkü bilim o zamandan bu zamana kadar büyük aşama katetmiştir. Yirmi yıl önce bilinen daha da kusurluydu, 50 yıl öncenin biliminde bilinmeye değer çok az şey vardı. Biraz hayal gücü kullanarak bundan 20 ya da 30 yıl sonra bilimin ne hale geleceğini sorabiliriz. (Standen, s. 24) Bir zamanlar ise, bilimin geleneksel dini inançların yerine geçeceğine yani kavram ve düşünceler arama yolunda bir sorumluluğu olduğuna inanılırdı. Berthelot, "dinin yerini bilim aldı" dediğinde yıl 1901 idi. Zamanımızda bilimi büyük kutsal inek olarak gören kimseye rastlanmaz oldu, en azından bu sayı epey azaldı. Bir bilimsel yaklaşım örneği: Adamın biri pazartesi günü viski soda içerek sarhoş olur, Salı günü konyak ve soda içerek sarhoş olur, Çarşamba günüde cin ve soda içerek. Ortak payda, soda! Bilimsel sonuç; Soda sarhoş eder! (Standen, s. 19) Astronomi de bir bilimdir ama yıldızlarla deney yapmaya imkan yoktur. (Standen, s. 21) Tarih bilimi de deneysel değildir. Yine bilimin yapabilecekleri de sınırlıdır.

İki nokta arasındaki en kısa mesafe doğru bir çizgi midir? Amerika ile Türkiye arasında direk bir doğru çizgi çizilebilir mi? Evrende gök cisimleri neden 'dairesel/eliptik' yol almaktadır?! 19. yüzyıldaki 'bilimsel' birçok iddia artık çöplükte değil midir? O zamanın havalı bilim adamları şimdi arkalarından gülünen birer eski teorisyen haline gelmemişler midir? Bir zamanlar atomun tanımı: Parçalanamayan en küçük yapı taşı idi! "atom, i. Fr. atome < Yun. atomos, 'bölünmez.' fiz. ve kim. Basit bir cismin, özelliklerini kaybetmeden bölünebileceği 'en küçük' parçası." (Pars Tuğlacı, Okyanus Ansiklopedik Sözlük, 1974, I/169)

19. yüzyılın parlak günlerinde fizikçiler her şeyin kurallara uygun hareket edeceğine inanırdı. Doğanın yasaları keşfedilecek ve her şeyi görmek mümkün olacaktı. Yıldızlar, paylarına düşeni yapıp hep birlikte yerçekimi yasasına uydular. Işık, dalgalardan meydana geliyordu ve bunlar oldukça iyi anlaşılıyordu. Elektrik biraz daha belalıydı ama yasalarının çoğu bulunmuştu ve geri kalanı da zamanla keşfedilecekti ve doğanın bütün yasaları bulunduğunda, gerekli verilerin de yardımıyla, her şeyin sırrı çözülecekti! Eğer evrendeki bütün maddenin her atomunun pozisyonunu, hızını ve belki birkaç şeyini daha bilebilseydik, sistemin tümünün bütün geleceğini öngörmek de mümkün olacaktı! Bu inanca determinizm denmektedir ve 19. yüzyılın sonuna kadar oldukça da rasyonel görünüyordu. Ama yüzyılın dönümünde geliştirilen kuantum teorisi, onu temelinden sarsmış ve o zamandan beri fizik kendine duyduğu pişkin güvenin çoğunu kaybederek büyük bir aşama katetmiştir. (Standen, s. 53) Bilim adamlarının idolleri bir totem kazığı gibi birbirinin üzerine dizilseydi, en tepedeki 'ölçüm' adı verilen sırıtkan bir fetiş olurdu. Hem kimyacı hem fizikçiler ölçümün önünde eğilip ona taparlardı. Oldukça doğru bir saptama yaparak, bütün fiziksel bilimlerin sadece özenli ölçümlerle ilerleyebileceğini söylerler. Hemen herkes fizikteki herhangi bir şey hakkında kapalı, nitel ve kesin olmayan bir açıklama getirilebilir ama bu nicel bir sınavdan geçtiğinde çökmeye mahkumdur. (Standen, s. 58)

Işık hızı saniyede 300.000 idi. Ama son yıllardaki araştırmalar 300.000*300 rakamına işaret etmektedir. (NTV, 29.6.2000) Düne kadar ışık hızını 300 bin kilometre olarak hesaplayan bilim, şimdilerde yanıldığını, 300 binden 300 defa daha hızlı hareket ettiğini ortaya koydu. Princeton Üniversitesi'nin NEC Enstitüsü bilim adamlarından Dr. Lijun Wang, bu çalışmasıyla fizik kurallarını altüst etti. Bu buluş onu, bir olgunun başlamadan önce bitmesinin mümkün olabileceği düşüncesine inandırdı. Bir olgunun sonunun başlamadan önce meydana gelebileceğini ve bilinen zaman kavramının çökeceğini ispatladı. Yoksa zaman

mutasavvıflarımızın dedikleri gibi bir vehim miydi? Şimdi bilimin yanıldığı noktaları burada sıralamak uzun sürer. Dün ispatlandığı iddia edilen bilimsel gerçeklerin bugün mitolojik bir değeri bile yok. Ne var ki bilimsel düşünce yanılsa bile sonunda kendisini düzeltici bir özelliğe sahip. Biz bilimin gerçekçilik iddiasını da seviyoruz, yanılgısını da. Ama mutlaklık iddiasına her zaman karşı geleceğiz. Çünkü bilimin kendisi de itiraf ediyor ki, her zaman yanılabilir. Mutlak hakikatı bulmanın yolu, mutlak hakikatın varlığına inanmaktan geçer. Bizce bilim, eğrisiyle doğrusuyla, hatta batıl inançlarıyla gelişme çağında olan ayrı bir değerler yumağı. Bilim zaman ve mekan kavramları içinde ister gerçek, ister vehim olsun düşe kalka da olsa bizi bilinçli bir şekilde bilmediğimiz bir yerlere doğru götürüyor. Zamansızlaştırılmış, mekansızlaştırılmış oluşlara kadar. Ama ondan ötesi de var. O buradaki bilgilerimizin, buradaki birikimlerimizin ancak bir hatıra olarak kalacağını umuyoruz. Bilime güvenimizi yitirmeyeceğiz, her bilimsel buluşu da kesin bir gerçekmiş gibi kabul etmeyeceğiz! Çünkü matematikte bile tam bir kesinlik yok. Kuvantum fiziği nasıl Newton fiziğini sarstıysa yarın başka bir sistem de Kuvantum fiziğini sarsabilir. İnsanlık daha birçok sistemlerle karşılaşacak bilimperestliğin bilime ters düştüğü anlaşılacak. (Ömer Öztürkmen, Türkiye, 11 Mayıs 2001)

Uzun yıllar devam eden durağan evren modeli, 2 bin yıllık Öklid geometrisinin yetersizliği, peşinden yıllarca koşulan "eter"in elden uçup gitmesi. Bir dönem bölünemeyen en alt parça olarak adlandırılan "atom"un, aslında daha alt parçacıklar olan proton, nötron ve elektronlardan oluştuğu anlaşıldığında yaşanan irkilme! Ardından proton ve nötronların da aslında temel yapı olmadığı, onların da kuarklardan oluştuğunun anlaşılması! Özetle; bilime yeniden bilimsel bir yaklaşım gerekmektedir. Şüpheciliğin, bilimin bizzat kendisine uygulanması akıl ve bilimin bir gereğidir. Bilimin varmış olduğu son nokta aslında ileride varacağı yeni ve farklı bilimsel kanunların ilk adımı olacaktır. Kısaca bilimde kesinlik ve son yoktur!

Bilim adamları, 'bilimin henüz yapamadıkları-bulamadıkları' konusunu düşünüp tevazu ile başları önde yürüyeceklerine, geriye bakıp bilimin geldiği şu anki aşamayı kendilerine mal edip kibir ile yollarına devam etmektedir. Ayrıca "bilimin insana neler yapabileceği düşüncesi de korkunçtur. Atom enerjisi, radyoaktif gazlar, biyolojik virüsler gibi birçok bilimsel araştırmanın hedefini, doğruluk derecesini ve doğruluk neticelerini ancak ona maddi destek veren çevreler belirlemektedir. Ayrıca, 'hiçbir bilim adamının yaşadıkları zamanın dünya görüşlerinin ve ideolojilerinin etkisi altında kalmadığı' da asla iddia edilemez. Boşuna Sartre, "Atom bombasının silah olarak mükemmelleştirilmesi için çalışan bilim adamlarına aydın diyemeyeceğim." dememektedir. (J. Paul Sartre, Aydınlar Üzerine, s. 12) Bilim diye ortaya çıkan birçok buluşun insanları 'hafiften delirttiği' de bir gerçek değil midir? Telefon, televizyon, aşı, vitamin hapları gibi…

Bir durumu ölçerken, mesela bir kuantum parçacığını ölçerken 'hem hızını hem de konumunu aynı anda ölçmek mümkün değildir.' Diyelim ki konumu ölçülebilmektedir ve bilgi edinme kesinliği çok fazladır. Bu kesinlik ne kadar fazla artarsa, hızın belirsizliği o kadar da artar. Bu da şu anlama gelir ki, hiçbir zaman maddenin gerçek bilgisine sahip olamayacağız! Bilim kanıtlanmış bilgidir ama o kanıtlanmış bilgi her an bir başka kanıtlanmış bilgiye yerini terk edebilir. Nitekim bunun binlerce örneği vardır. Demek ki bilim de, 'mutlak bilgi' değildir. Zaten 'mutlak' olduğu kabul edildiği gün bütün gelişmeler durur. Varsayımlara dayalı hipotezler ise, doğrulandıklarında o ana kadar "meçhul olanı kavramamızı" sağlar. Üstelik bir hipotez, diğer bir hipotez onu yanlışlayana dek geçerlidir. İnanç: Şüphe ettiğine araştırarak ulaşamıyorsan 'o nun yine de o olduğuna' inanmak ise, her bilim, kesin doğru olana dek inanç değil midir ki, o kesinleşenin de yanlış olduğu zamanla ortaya çıkacaktır!

Herhalde "akıl/bilim ile her şeyin keşfedileceği" iddiasının şimdiye kadar doğrulanmamış başka bir inanç olduğu anlaşılabilmektedir!

Harward tıp fakültesinde beyin üzerine çalışan bir bilim adamının yazar Cüneyt Ülsever'e söylediği şu cümle üzerinde biraz düşünmemiz gerekir: "Ben tıp bilimine bir tanrı tanımaz olarak başladım. Ancak hâlâ beynin ne çeşit bir şey olduğunu %8 veya %10 biliyoruz. Beyine düşünmeyi sağlayan mekanizmanın ise katiyen farkında değiliz!" Bu tıp adamı artık dinleri incelemeye başlamıştı. Bilim felsefesine merak salınca da, zaten bilimin de yola bir takım varsayımlarla ve doğru olduğu kabul ettiği bulgularla çıktığını, sadece aynı koşullarda aynı sonucu almanın peşinden koştuğunu bilmek de aslında bir inanca işaret etmez mi? (C. Ülsever, Teneke Evin Torunu) Ya bilimde "tesadüfe" yer olduğunu iddia edenlere ne demeli? İşte Darwinizm. Karl Poppe'in, "Darwin kuramı sınanabilir olmadığı için bilimsel değildir, sahte bilimdir. Metafizik bir şeydir" sözü de bir kenara not edilmelidir. (Popper, Unended Quest: An Intellectual Autobiograph, s. 168; Tuncer Bulutay, Bilimin Niteliği Üzerine Denemeler, s. 64) Popper, 'Bilimsel önermelerin dogmalara dönüşmemesi gerektiğini de' ifade etmektedir. (Popper, Bilimsel Araştırmanın Mantığı, s. 117)

Gerçek bilim adamı kendisine şu soruyu sormalıdır: Bilim, gelişimini nereye kadar devam ettirebilecektir? Şu an bilim hangi aşamadadır? İnsanlık tarihi buna yetecek midir, yeterse vardığı yer neresi olacaktır?

Andre Vayson de Pradenne'in 'Prehistorik Arkeolojinin Sahtekarlıkları' isimli kitabında sıraladığı 'arkeoloji tarihine geçmiş pek çok sahtecilik örneğiyle de' sınırlı değildir bilimsel aldatmacalar. Bilim dünyasında, günümüzde de şarlatanlar çıkabilmektedir. Hileli laboratuvar fareleriyle deney yapan bir Amerikalı immünolog, fosillere makyaj yaparak bilime katkıda bulunan (!) Japon bir paleontolog, deneylerini kaçakçılığa alet edebilen Alman bir fizikçi ya da klonlama alanındaki sahte süper deneyleriyle ülkesinde milli kahramana dönüşebilen Koreli bir biyolog olarak karşımıza çıkabilmektedir bu sahtekarlar. (Birol Biçer, Aktüel dergisi; T24, 14 Aralık 2008)

'Tartışılamayan' ve düşünülmeden kabul edilmesi gereken her şey dindir ve bu özelliklerinden ötürü dinler insan gelişmesinin önündeki en önemli engeldir (C. Şengör, Newton Neden Türk Değildi?, s. 22) diyen Sayın Şengör, bu cümleyi kendisinin de savunduğu evrim teorisi ve evrimciler için acaba hiç düşünmüş müdür?! Evrimi hayatın merkezine oturtanlarla, hakarete uğranılmadan hiç bu inanç -pardon teori- tartışılabilmiş midir?!

"Bilimi "kutsal bir rehber" kabul edip her problemi çözen tek ve süper bir güç olarak benimseyenlerin başında gelenlerden (C. Şengör, Newton Neden Türk Değildi?, s. 122) olan Prof. Dr. Celal Şengör'ün "dindarlar üniversitelere alınmasın" önerisi, gündeme geldiğinden beri eleştiriliyor. Jeoloji/yer bilimi profesörünün "din, bilime dayandırılamaz" kuralından, "dindarlar bilim yapamaz" gibi vahim bir sonuç çıkarmasının yanlışlığı, zaten ayan beyan ortadadır. Ama aslında bundan da ileri gitmek ve Sayın Şengör ve onun gibi düşünen "bilimperestlerin" dünya görüşünü biraz kurcalamakta yarar var. Şengör, "Din, belirli dogmalar çevresinde kurulmuştur. Bilim ise sürekli olarak gerçeği arayan bir düşünce sistemidir" diyor. Yani bilimin salt "somut gerçekliğe" dinin ise sırf "inanca" dayandığını ileri sürüyor." (Newton Neden Türk Değildi? s. 22) Oysa bakın dünyanın önde gelen astrofizikçilerinden biri olan Arizona Eyalet Üniversitesi öğretim üyesi Paul Davies, 24 Kasım 2007 tarihli New York Times'daki makalesinde bu konuda ne demiş: "Bize sürekli bilimin dünya hakkındaki en güvenilir bilgi kaynağı olduğu, çünkü test edilebilir hipotezlere dayandığı, dinin ise inanç üzerine kurulduğu söylenir. Bu ayrımdaki sorun şudur ki, bilimin de kendi inanç bazlı iman temeli vardır. Tüm bilim, doğanın rasyonel ve anlaşılabilir bir düzene sahip olduğu varsayımı üzerinden işler. Eğer evrenin anlamsız karmaşalar ve keşmekeşlerle dolu olduğunu düşünseydiniz, bilim adamı olamazdınız." Prof.

Davies, bundan şu sonuca varmış: "Dolayısıyla hem dinin hem de bilimin temelinde inanç vardır: Her ikisi de evrenin dışında bir şeyin varlığını kabul eder: Ya açıklanamayan bir Tanrı'yı, ya da açıklanamayan doğa kanunlarını." Bu gerçek, bir "bilimci" ile bir "dinci" arasında aslında bir "inanç dozajı farkı" olmadığını gösteriyor. Elbette eğer "dinci"nin inandığı dinin öğretileri fiziksel veya sosyal gerçekliği görmesini engelleyecek katılıktaysa, ortaya ciddi bir dogmatizm sorunu çıkar. Ama bir "bilimci" de alabildiğine dogmatik olabilir. Sovyet tarımını "diyalektik materyalizm"e göre çarpıtıp mahveden Trofim Lysenko veya Prof. Şengör'ün "Erke"cilik oynayan ideolojidaşları gibi. Bu, Türkiye'deki "bilimperest"lerin göremediği gerçeklerden biri. Bir diğeri de, bilimin bize öğretebileceklerinin sınırı ile ilgili. Prof. Şengör bilimi sınırsız görüyor. Hatta "Bilim dışında insanlığın hiçbir bilgi kaynağı yoktur" diyor. (Newton Neden Türk Değildi? s. 122) Bu, vahim bir yanılgıdır. Başka her şeyden önce bilimin kendi disipliniyle çelişir. Çünkü bilimin yöntemleri deney ve gözlemden ibarettir. "Bilim dışında insanlığın hiçbir bilgi kaynağı yoktur" önermesini ise ne deney ne de gözlem yoluyla test edemezsiniz. Bu, 'felsefi bir iddiadır.' Nitekim zaten Prof. Şengör de dayanak olarak bir felsefeci olan Bertrand Russell'a başvurmuş. (Newton Neden Türk Değildi? s. 181) Gerçekte insanlığın bilimden başka daha pek çok "bilgi kaynağı" vardır. Örneğin ben "insanlara adaletli ve merhametli davranmak gerekir" önermesinin doğru olduğunu biliyorum. Beni buna ikna eden hiç bir fizik kanunu, kimya formülü veya biyoloji teorisi yoktur. Hatta "bilimperestler"in pek sevdiği bazı biyoloji teorilerinin sosyal uyarlamalarına, örneğin Sosyal Darwinizm'e bakarsak, adalet ve merhametin çok aptalca şeyler olduğu sonucu çıkarılabilir. Ama "vicdan" (sezgi), "gelenek" ve Prof. Şengör'ün hiç hazzetmediği anlaşılan "vahiy" gibi bilgi kaynakları, beni söz konusu değerlere inandırıyor. Aslında dünya tüm bunları, göreli ve kaba pozitivizmi aşalı çok zaman oldu. Sorun, bizim bilimperestlerin fanus içinde yaşamasında." (Mustafa Akyol, Star, 6 Şubat 2008)

Rektörler bir bilim kilisesi mi oluşturmak istiyor? "Türkiye'deki üniversitelerin devlet denetim organı YÖK"ün bünyesinde bulunan rektörlerin ve yakın arkadaşlarının bilim, din, vahiy konularında yaptıkları açıklamalardan anladığımız kadarıyla, bilimi bir din gibi algılamaktadırlar. Abartısız Rusya, Küba, Çin dahil dünyanın hiçbir ülkesinde böyle bir bilim adamları prototipleri yoktur. Aguste Comte pozitivizmi sosyoloji alanında uygular ve ona göre determinist ilkelere göre zorunlu olarak insanlığın ortak dini olacak ve dolayısıyla vahye dayanan Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam gibi dinler insanlığın tarihi serüveninden silinecektir. Bu görüş özellikle sol ve ateist aydınları derinden etkilemiştir. Zaten Marksist bilim adamlarının düşünme biçimi de öyledir. Ona göre de din kendiliğinden ortadan kalkacaktır. Zira din insanlığın afyonudur. Pozitivist dinin kafirleri teist'lerdir (yani inananlar) ve onlar keşke mümkün olsa da pozitivist tapınaklarda büyük rahip Auguste Comte"un başkanlığında pozitivist engizisyonda yargılanıp pozitivist cehennemde layık oldukları şiddetli azabı tatsalar. Allah'a inanan adamdan bilim adamı olmaz. Çünkü o apriori, önsel olarak Allah'a inandığı için dogmatiktir. Maalesef bu zihniyet Abdullah Cevdet, Nurullah Ataç gibi bireylerle sosyo-kültürel alanda tam bir pozitivizm, kamusal alanda ise Sovyetik tipi bir laiklik uygulaması yerleşti…19. asrın ikinci yarısında öklitçi olmayan geometriler ortaya çıktı. Labochevsky (1793-1856), doğru çizgiyi değil, iki nokta arasında bir eğriyi kabul ediyordu. Rieman ise üçgenin iç açıları toplamının 180 dereceden fazla olduğunu söylüyordu. Yine aynı dönemde Newtoncu paradigmanın aksine bilimsel bilgiyi mutlaklaştıran, bilim kilisesine dönüştüren pozitivizm ve onun uzantısı siyantizm (bilimi kutsallaştırmak) anlayışına karşı bilimin yapısını eleştiren felsefeler ortaya çıkmıştı. İşte bu göreli/göreceli (relativist) anlayışlar fizikçi Einstein"in (1878-1955) "özel ve genel relativite" teorilerini ortaya atmasına yol açtı. O, zaman ve mekanın rölatif olduğunu, mutlak eş zamanlılık olmadığını kabul ettirdi. Werner Heisenberg (1901-1977) atomların iç dünyasında "kesinsizlik" (incertitude) olduğunu ortaya koydu. Ona göre hareket halindeki bir elektronun yerini tam olarak tespit etsek, hızını tespit edemiyoruz, hızını tespit etsek yerini tespit edemiyoruz. Elimizdeki cihazlar çok mükemmel de

olsa sonuç değişmez. Böylece Heisenberg klasik fiziğin sıkı sebep-sonuç ilişkisinin burada geçerli olmadığını, olayların ihtimal bağı ile bağlı olduğunu ortaya koydu. Böylelikle doğa bilimlerinin dayandığı determinizm ilkesi sarsıldı. 1950"li yılların sonunda hücrede keşfedilen RNA, DNA denilen bilgi yüklü parçacıklar, biyolojiye dayanan yeni bilgi teorisi geliştirilmesine yol açtı. Peki, felsefe düzleminde ne oldu, fizik bilimlerdeki bu pozitivist çöküş elbette bilim felsefesini etkiledi. Karl Poper (1902-1994) "doğrulanabilirlik" ölçütüne karşı "yanlışlanabilir" ölçütünü seçenek olarak ileri sürdü. Ona göre hiçbir önermenin- bilimsel olsun, olmasın- doğruluğu mutlak olarak ispatlanamaz, metafizik, estetik ve etik önermeler için de doğrulayıcı deliller getirilebilir. Popper"in bu devrimci çıkışının yanında üç önemli gelişmeye işaret etmek gerekir. N. H. Hanson, geleneksel empirizm'in temel varsayımı olan bilimin gözleme dayandığı tezine karşı çıkmıştır. Ona göre gerek bilimde, gerek günlük hayatta nesne ve olguları olduğu gibi algılayamıyoruz. Yani gözümüze yansıyan şeyle gördüğümüz algıladığımı mutlak olarak aynı şeyler değildir. Örneğin suda doğru bir çubuğun eğri görünmesi gibi... Zira deney ortamı bireyi bazen yanıltabilir. Thomas Kuhn ise (1922- 1962) yayınladığı "Bilimsel Devrimlerin Yapısı" (The Structure Of Scientific Revolutions) adlı eseri ile bilim dünyasında yeni bir dönemin açılmasını sağladı. Kuhn"un bilim anlayışında, pozitivistlerin ve mantıkçı pozitivistlerin aksine tarih ve bilim tarihi büyük önem kazanır. Paradigma değişimlerini anlamak ancak tarihe yönelmekle mümkündür. Stephen Toulmin yine Paul Feyerabend "Metoda Hayır" adlı bir kitap yazarak, klasik pozitivist görüşü eleştirdi. Ona göre bilim adamının içinde yetiştiği ortam, inanç, norm, dil ve kültür boyutu göz ardı edilemez. Yani psiko, sosyal, siyasal, tarihi ve kültürel şartlardan soyutlanarak bilim yapılamaz, bilim adamı yetişmez. Bilim insanlığın bütün problemlerini çözme iddiasında olamaz. O, belli şartlarda, belli imkanlarda elde edilmiş akli bir bilgi, insanın ortaya koyduğu bir ürün bir etkinliktir... "Bilimsel bilgiler onları üreten kişilerin inançlarında ve tercihlerinden soyutlanamaz." (Altay Gündüz, Geçmişe Yolculuk, s. 206) Bilim bir din değildir. Artık katı pozitivist ve determinist bilim anlayışı batıda terkedilmiştir. Bilim mutlak hakikatin kendisi değildir. Hayata bir anlam veremediği gibi değerler manzumesi de üretemez. O mutlak var olanı ortaya çıkarmaz, ancak varlık üzerinde etkinlikte bulunur ve gücü ölçüsünde hakikati açıklamaya çalışır. Ancak hakikat hiçbir zaman insan etkinliği ve zihni ile kuşatılacak bir şey değildir. Onun ezeli ve ebedi bir mahiyeti vardır. Zaman ve mekanla kayıtlı olan insan ise kendi çabası ve ürünü olan bilim yoluyla hakikati kuşatamaz. Zira insanın hakikati arama çabası kıyamete kadar devam edecektir. Bilimin onu üreten insan zihniyle direkt bağlantılı bir mahiyeti vardır. Yani onun ölçüsü insandır. Daima bir göreceliği içerisinde barındırır. İnsan ise yapısı itibarı ile külli anlamda hakikati kavrayamaz. Bundan dolayı bilimin ortaya çıkmasında, yukarıda bahsettiğimiz gibi olaylar ve olgular arasında mutlak bir zorunluluk değil, olasılık geçerlidir. Tarih Aguste Comte"u ve Karl Marx"ı haklı çıkarmadı. Din, pozitivizmin öngördüğü determinist yasalar gereği ortadan kalkmadı. Bilakis Samuel Hungtington"un ve Alvin Toffler"in de itiraf ettikleri gibi dinler, yüzyılımıza damgasını vurdu. Öyleyse yapılması gereken ne bilimi dinin yerine geçirmek, ne de dini bilimin yerine koymaktır. Her ikisi de farklı gerçeklik alanlarına hitap eder. Din ve insanı çevreleyen kültür "Tarihselci bilim felsefesinin "konusudur. İnsani alanda doğa bilim yöntemleri geçerli değildir." (Dr. Lütfü Özşahin, Milli Gazete, 02.11.2008)

Bu icatlar tamamıyla kaza eseri bulundu

Birçok icadın keşfedilmesi kimi zaman çok uzun yıllar alırken, kimileri de tesadüfen ya da bir kaza sonucu ortaya çıkabiliyor. 'HowStuffWorks' isimli internet sitesinde yer alan habere göre, işte ilginizi çekebilecek tesadüfen bulunmuş icatlar: Anestezi, Penisilin, Cırt cırt, Kalp pili, Mikrodalga fırın, Sakarin, Dinamit. (T24, 25 Mayıs 2012) Tüm bunlara kafaya düşen elma ile yerçekimi kanununun (Isaac Newton); hamamda batmayan tasla suyun kaldırma kuvvetinin bulunmasını (Arşimet) da ekler ve bir de biyomimetik; yaratılanları taklit ederek yeni bilimsel

icatlar bulma ilmini eklersek, aslında bilimin aynı zamanda "ilham" ve kopyalama yöntemi ile de ilerlediğini rahatlıkla söyleyebiliriz!

'Bana ne, illa da bilim!' diyenlere; Bilim kanıtladı! İslam en doğrusu. Bilimsel yönden de İslam'ın en mükemmel ve doğru din olduğu kanıtlandı. "İslam'ın en mükemmel ve doğru din olduğu "moleküler" olarak saptandı! Japon bilim adamının yaptığı araştırmalara göre Kur'an okurken veya hoca ezan okurken, sudaki moleküller meydana gelen titreşimle mükemmel bir dizilime ulaşıyor. İnsan vücudunun yüzde 70'i de sudan oluştuğu için İslam dünyadaki en doğru din oluyor." (Mynet, 16 Ağustos 2009) Bu konuda ayrıca "İslami emirler, yasaklar ve hümanizm." adlı yazımıza bakılabilir.

Bebeklere, hamilelere Mozart dinletmek çağdaşlık göstergesi sayılırdı, o da gerçek değilmiş! Mozart'ı dinlemek zeki yapmıyormuş. Avusturyalı besteci Wolfgang Amadeus Mozart'ın eserlerini dinlemenin zekayı artırmadığı ortaya çıktı. Viyana Üniversitesi Psikoloji Fakültesi'nden bilim insanları farklı ülkelerde "Mozart etkisi" konusunda yapılan 40'dan fazla araştırmayı değerlendirdi. Sonuç, Mozart dinlemenin herhangi bir müzik dinlemekten bir farkı yok. 1993'te Kaliforniya Üniversitesi'nden araştırmacılar, bir grup üniversite öğrencisine Mozart'ın "Re majör İki Piyano İçin Sonat"ını dinletmiş, bu eseri dinleyenlerin, sessiz bir odada oturanlara göre zeka testinde daha başarılı olduğunu iddia etmişlerdi. (Posta, 11.5.2010)

İlle de dinleteceğim diyorsanız, buyurun! Hem zeka hem kalbe iyi gelen ney sesi dinleyin, dinletin! "Ney dinletisi doğum sancısını azaltıyor. Uşak Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü Öğretim Görevlisi Şeyma Çatalgöl, "Ney sesinin doğum eylem sürecine etkileri" konulu tez çalışmasıyla, doğum öncesi ney dinleyen kadınların doğum sürelerinin kısaldığı, kaygı ve ağrı algılarının azaldığını belirledi." (Habertürk, 28.09.2018) Ney dinlemek kalp sağlığına iyi geliyor. Prof Murat Tuzcu: "Kalp ameliyatı öncesi ney sesi kalbe yararlı." (Habertürk, 21.12.2015) Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Başkanı Doç. Dr. Yakup Albayrak: "Ney sesinin rahatlatıcı etkisi hemen herkes tarafından kabul edilmektedir" dedi. (İHA,13.12.2019)

İslam ve akıl, bilim

İslam, inancın akla dayandırılmasını ister. Allah (cc), vahyinde öyle dediği için değil aklın da aynı sonuca ulaştığı için inanılmasını gerçek manada (tahkiki) iman kabul eder. Ayrıca unutulmamalıdır ki, akıl ile çelişmek başkadır; bir konunun aklın bilebilme alanına girmesi başkadır. Bir mümin ruha inandığı zaman aklı ile ters düşmez, aklın 'yeterli olamadığı' bir alanda başka bir kaynaktan bilgi edinmiş ve buna inanmış olur. İslam inancına göre bilginin kaynağı üçtür: 5 duyu organı, vahiy ve akıl. İslam, başka dinlerde bulunmayan ölçüde ictihada yer vermiştir. İctihad, vahyi anlama, yorumlama, açıklanmamış konuları açıklananlara kıyas ederek sonuca varma ve neyin, nerede, ne zaman faydalı veya zararlı olduğunu objektif ölçütlere, dinin genel amaçlarına göre belirlemedir. Yani ictihad, akıl ile vahyin birlikte devrede oldukları bir insani faaliyettir. "Bilhassa ruhsal hayatımızla pek derin bir surette ilgisi olan birçok meseleler vardır ki, anlayabildiğimize göre insan aklının kudreti şimdiki tertibinden başka bir tertip kazanmadıkça, o akıl için bu meselelerin halli mümkün olmayacaktır." (B. Russel, Felsefe Meseleleri, s. 213) "Zaman ve mekan hakkındaki eski Newtoncu anlayış yerine, fizikçiler zaman ve mekana ait ilmi anlayışı izafiyet teorisine yol açacak şekilde kökten değiştirmek zorunda kaldılar. Bir inanç sisteminin incelemeye elverişli olmayışı onun ehemmiyetsiz olduğunu göstermez. İnsanı son derece ilgilendirmesi bakımından önemli olan pek çok meseleler vardır ki bunlar normal vasıtalarla, hatta belki hiçbir şekilde incelenemez." (K. Boulding, Yirminci Asrın Manası, s. 45, 47, 54, 69) Aslında "insan, Rönesans'tan beri beş duyunun hudutları içine hapsedilmiştir. Bugün inkar edilmesi imkansız birçok telepati olayları bilinmektedir." (Dr. A. Carrel, İnsanlar Uyanın, s.

105) "Gözlemlerin toplam sonucu olan bilim, hiç bir şekilde evrenin açıklaması değildir; sadece Valery'nin tabiriyle: 'Başarı sağlamış bir yöntemler bütününden ibarettir.' Bu yöntemler hiç başarı da sağlamayabilirdi. Eğer şu anda elimden şu kitabı bırakırsam ve yere düşecek yerde tavana doğru yükselirse çok şaşardım, ama bu, bilimi altüst etmezdi. Olsa olsa, bu fenomeni de içine alan daha karışık bir yasa aramaya koyulurdum." (A. Maurois, Yaşama Sanatı, s. 20, 22, 23) "İlim adamının dediği, düşündüğü, inandığı her şeyin mutlaka ilim olması şart değildir. İlim adamının dünya hakkındaki vardığı sonuçların ancak bir kısmı ilimdir. Bu kısım aklımızın tenkitçi, karşılaştırıcı ve düzenleyici fonksiyonunun bir neticesidir." (Aliya İzzet Begoviç, Doğu ve Batı Arasında İslam, s. 193) "Akılcılık (rasyonalizm) kilisenin dogmatizminden hiç de geri kalmayan kendi dogmatizmini oluşturmuştur. Din ve bilimin yetenekleri karıştırılmamalıdır. Din hayatın gayesi ile ilgili sorulara cevap sunar, bilim ise hayatı ve tabiatı birer fenomen olarak inceler. Ne bilim hayatın gayesi ile ilgili soruları cevaplandırabilir, ne de din tabiat kanunlarını tarif eder. Mutlak bilgiyi sunuyormuş gibi gösteren bilim, inkar ve nihilizmle sonuçlanır." (Aliya, Özgürlüğe Kaçışım, s.121, 219) "1994-98 yılları arasında Uluslararası Sosyoloji Derneği'nin başkanlığını yapan ve "dünya sistemleri analizi" diye bilinen anlayış konusunda önemli eserler veren, mevcut kapitalizm analizlerine geniş bir bakış açısı ve tarihsellik boyutu getiren Immanuel Wallerstein şöyle demektedir: Bilgi her zaman bir arayış olarak kalacak, hiçbir zaman bir varış noktası olmayacaktır. Newtoncu bilim her şeyi açıklayan basit temel formüller olduğunu varsayıyordu. Karmaşık çalışmaları bu tür formüllerin 'en iyi olasılıkla kısmi olabileceğini' ve hiçbir zaman 'geleceği değil, olsa olsa geçmişi açıklayabileceğini' ileri sürer. Fiziksel bilimciler ve matematikçiler artık bize kendi alanlarındaki hakikatin karmaşık, belirlenmemiş ve bir zaman okuna bağlı olduğunu söylüyorlarsa bu sosyal bilimciler için ne anlam taşır?" (Aliya, Özgürlüğe Kaçışım, s. 230-231; Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 31.12.2017; 04-5.01.2018)

Son zamanlarda, Batı'da bile çoktan terk edilen akılcılık/rasyonalizm projesini İslam dünyasına "satmaya" çalışan tipler türedi. "Dini hurafelerden temizleyeceğiz" diyerek, sığ bir akılcılık, kör bir bilimcilik gibi çağdaş hurafeler üretildi! Kur'an'ı, akılcılıkla, bilimcilikle yorumlamaya çalışıyorlar! Dini, ruhsuzlaştırıyorlar! Din, aklı da, bilimi de aşan bir anlam ve ruh dünyasına sahiptir. Aklı, bilimi, çağı eksene alarak Kur'an'ı yorumlayan kişiler, aklı, bilimi, çağı Kur'an'ın önüne geçirdiklerini, dolayısıyla aklı da, bilimi de, çağı da kutsadıklarını göremeyecek kadar hem zihni felçleşme yaşıyorlar hem de çağdaş düşüncenin, dünyayı yaşanamaz bir yere dönüştürdüğünü söyleyerek modern akılcılığı kıyasıya tartıştığı ve aştığı yakıcı gerçeğini göz ardı ediyorlar ya da bilmiyorlar bile! Bu nasıl bir eziklik psikolojisidir böyle, inanması zor gerçekten! 'Akıl, bilgiye götürür bilgeliğe değil.' Kuru bilgi, ruhsuzdur; felakete sürükler insanlığı. İşin ürpertici yanı şu: Batı'da pozitivizmin çoktan aşıldığı, tarihselciliğin kıyasıya tartışıldığı, modern akılcılığın seküler, kapitalist zorbalık ve hegemonya biçimlerini aklamaktan, hayatı çölleştirmekten ve cehenneme çevirmekten başka bir işe yaramadığı yakıcı gerçeğinin bütün düşünürler tarafından kabul edildiği bir zaman diliminde, Türkiye'de pozitivizmin ve tarihselciliğin kutsanması, Nietzsche'nin sarsıcı ifadesiyle "bilim kilisesinin rahipleri"nin bize her Allah'ın günü televizyonlardan, medyalardan seküler vaazlar vermesi, insanların bu sığ ve acınası kişileri ağzı açık dinlemeleri hem sığlığın işaretidir hem de eziklik psikolojisinin ve çıkmaz sokaklara sürüklendiğimizin." (Kaplan, Yeni Şafak, 14.10.2018)

Sonuç

2000'li yıllardan itibaren yeni (militan) ateizm ortaya çıkmıştır. Onlara göre bilim hayatın her alanını, ahlak dâhil açıklamaya yeterlidir. Halbuki bilim ancak, deneyle, ölçümlerle cevaplanabilecek sorulara cevap verebilmektedir. Ama deneylere kapalı, bilimin açıklamayı hedeflemediği alanlarda vardır ve tarihten sanata, felsefeden dine dek geniş bir alanı kapsar bu alan! Aslında bu kişiler bilim adamı değil, 'bilimci'dirler. Bilimin söz sahibi olamayacağı,

otoritesini aşan alanlarda söz sahibi olabileceğini ileri süren bu kişiler aslında, kendi 'ideolojilerini bilime söyletme' çabasındadırlar. Bir bilim adamı kendi alanında uzman olabilir ama din hakkında konuşurken bilimsel ve nesnel yaklaşmak yerine ideolojik bakarak ve de bilimi de kullanarak sübjektif sonuçlara ulaşabilir ki, bilimci militan ateistlerin yaptığı da aynen budur! Bilimci ateistler, kendi ideolojilerini bilime söyletmeye çalışırken aslında bilime hizmet etmemekte, aksine bilime kötülük yapmaktadırlar. Çünkü kendi iddiaları çürütüldükçe insanlar bilimden soğumakta, bilimden uzaklaşmaktadırlar.

Halbuki bilim, bir Müslüman için 'Allah'ın evreni yaratma dilinin açıklanmasından' ibarettir. Yani Müslüman'ın bilimle uğraşması onun için aynı zamanda bir dini bir görevdir ki, evreni araştırmayı tavsiye eden, buna yönlendiren birçok ayette zaten bunu hedeflemektedir. Zaten "Yaratıcı da yaratma olaylarını açıklanabilir kanunlara göre gerçekleştirmektedir!" (Ömer Faruk Erdem, Bir Müslüman deizm ve ateizme nasıl bakmalı? s. 114)

Yine bilimci ateistlerin iddialarından biri de, dinin dogma olduğu, bilimin ise olmadığı şeklindedir. Ama bilimde de önce dogma, ispatlanamamış bir ön kabul/inanç vardır ve zamanla yapılan deney, bilimsel ölçümlerle o inanılan şey ispat edilmeye çalışılır ve ispat edildiği anda da yine dogmaya yani sorgulanamaz hale dönüşür! Ki, o da zamanla bilimselliğini yitirir…! Dindarlar sorgulayarak (tahkiki) iman ederler. Bilim tarihi de, dindar hatta din adamı olan birçok bilim adamları ile doludur. Bilim bize bir insanın ne kadar acı çektiğini söyleyebilir ama insanlara acı çektirmemek gerektiğini söyleyemez! Bilim atom parçalayabilir, uzaya mekik yollayabilir ama bu bilim iki dünya savaşının çıkmasına engel olamamıştır! Aydınlanma dönemini yaşamış, bilimde en önde giden ülkeler dünyada eşi görülmemiş katliamları uygulayan ülkeler olmuşlardır. Dünyayı sömürmüşler, insanları bedenen ve zihnen köleleştirmişlerdir. Dinden uzak, hatta ateist olan komünist ülkelerin tarihine, insani değerlerine, uygulamalarına baktığımızda dinden uzak bu toplumların neden olduğu savaş ve katliamlar neden din karşıtı bilimcileri hiç düşündürmez?! Bir komünist ölünce (Küba) yerine kardeşini, diğeri (Kuzey Kore) oğlunu bırakmıştır. Komünizmle yönetilen Çin'in (!) kapitalizmin merkezine dönüşmesi de ayrı bir çelişkidir!

Bilim tek bilgi kaynağı mıdır? Bu, bilimsel değil felsefi bir iddiadır. Bilimin de sınırları vardır. Tıpkı aklın sınırları olduğu gibi. Bilimin cevap veremeyeceği pek çok soru vardır. Adam öldürmek kötü müdür? Bu, hukuk ve ahlakın alanıdır. Ahlakla ilgili konularda bilim söz sahibi olamaz. Aksine bilim ve hukuk gibi konular ahlaka dayanır! Bilimsel araştırmaların etik kurulları neden vardır? Veya hangi sanat daha üstündür? Güzellik, estetik nedir? Sanat, tiyatro gibi alanlar da bilimin ilgi alanları değildir. Şiir ne kadar bilimseldir? Vicdan kaynaklı eylemleri bilim ne kadar açıklayabilir? Felsefe ne kadar bilimsel metot ve deneyle alakalıdır? Bilim, "Hayatın anlamı, neden oluş var, ölüm sonrası?" gibi sorulara yanıt verebilir mi?

"Bir konunun aklı aşması ile akıldışı olmasının aynı şey olmadığını bilinmelidir. Hakikati bilimle sınırlandırmanın, bilimin emrettiği bir netice olmadığını, böyle bir yaklaşımın bir ideoloji olduğunu unutmamak gerekir. Bilim adamı, kendi metotları ile yakalayamadığı hakikatleri yok sayar. Evreni tanıma faaliyeti, yaratıcıyı tanımaya vesile olduğu için de teist inanca sahip olanlar için bir motivasyon kaynağı olamaktadır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 68)

Bilim vardığı birçok sonucu değiştirip yerine bir yenisini koyuyorsa da, uzun vadede kâinatın gerçeklerine biraz daha yaklaşarak yoluna devam etmektedir. Kainatın gerçeklerini açıklayan ise dindir. Zaten bilim; Allah'ın evreni yaratış sırrını çözmek ve O'nun yaratışını anlama sanatıdır. (Hasan Özalp, Bilim-Din İlişkisinde Uzlaşmacı Yaklaşımlar, Doktora tezi, s. 29) Bilimin amacı, Allah'ın kainatı yarattığı dili çözmek olmalıdır. Bilim adamlarının amacı zamanla değişecek ve adına bilim

denilecek kısa dönemlik keşiflere tapınmak değil, Allah'ın kainatı yaratırken koyduğu kuralları açıklamak olmalıdır. “Bilim ve din birbirine destek sağlayabilir. Bilim, dinin evrene ait metafizik sorulara verdiği cevaplardan faydalanabilir. Din ise, bilimsel araştırmaların ortaya koyduğu argümanlardan Tanrı tasavvuru ve sıfatlarıyla ilgili konularda faydalanabilir. Yapılacak en temel şey bilimi ve dini dikotomiler gibi sunmamak ve bilimi ideolojiden, dini ise hurafelerden ayırmaktır. Aynı zamanda bilimi, bilim insanlarının ideolojilerinden, dini ise teologların görüşlerinden ayırmak gerekir.” (Hasan Özalp, s. 244)

Kısaca bilim adamı gözüken bilimci ateist militanlar, hem bilime hem insanlığa büyük zararlar vermektedir. Her ilmin alanı, sınırı vardır. İslam, her birini kendi alanında ve bir bütün oluşturacak şekilde ele alır ve Müslümanları bu şekilde çalışmaya yönlendirir!

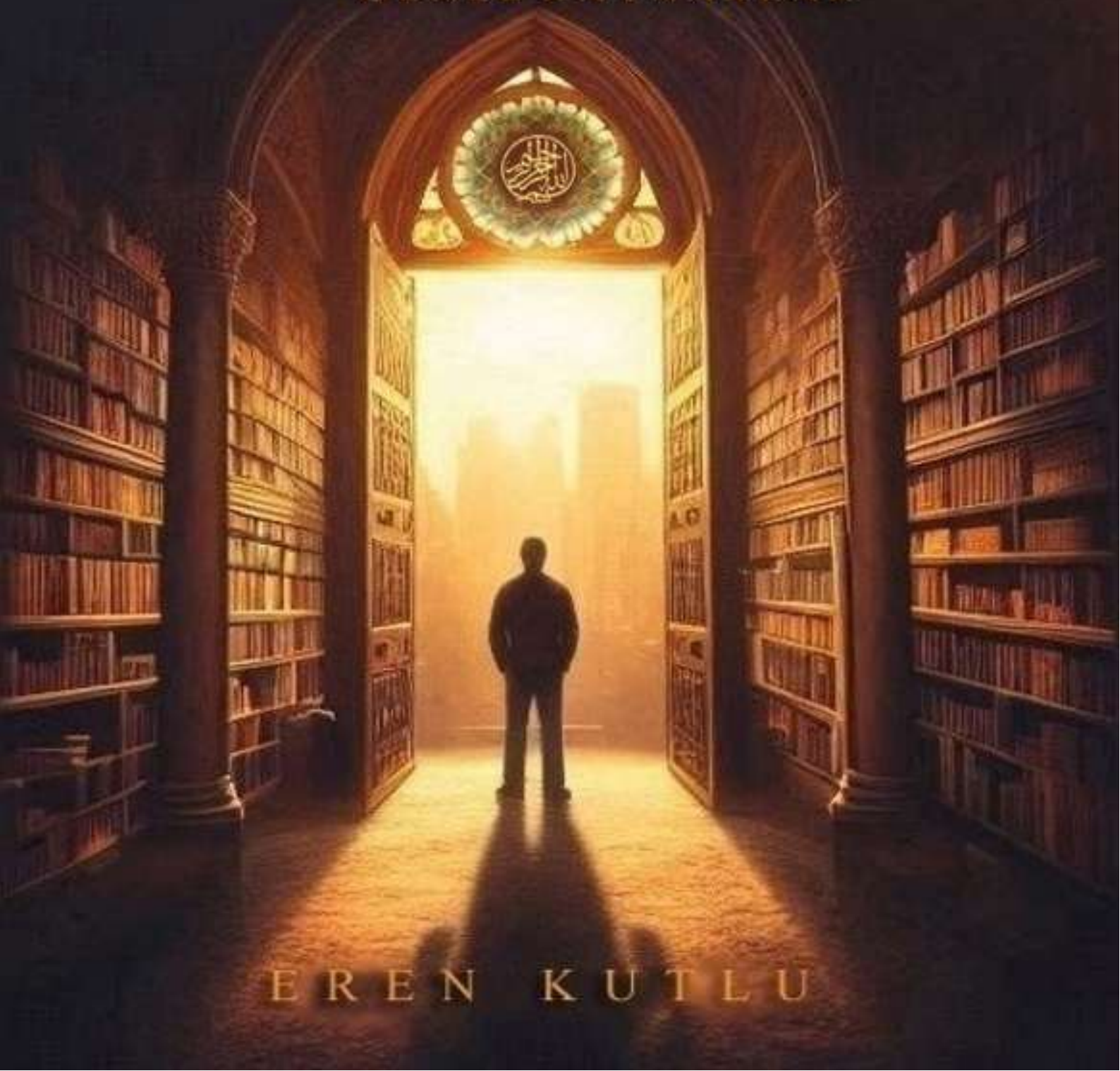
“Şunu bilin ki Allah, ölümünden sonra yeryüzünü nasıl tekrar diriltiyorsa, aynı şekilde yer gibi katılaşmış kalplerinizi de zikir ve Kur’an tilâvetiyle yeniden diriltir. Şüphesiz biz, aklınızı kullanmanız için kudretimizi gösteren delilleri böylece açıklamış bulunuyoruz.” (Hadid, 17)

Ateizm ve Deizme

Vahyin Aydınlığında Bilimsel

Cevaplar

Genel Kaynaklar

Eren Kutlu

Ateizm, Deizm, Aryantalizme Cevaplar V

Genel Kaynaklar

1352

Eren Kutlu

	Akraba evliliği	1354-1354
	Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey, vatandaş olmaktır	1355-1357
	Türkler hakkındaki uydurma hadisler, Türklerin Müslüman olması	1358-1361
	Cinlerin varlığı	1362-1366
	Alkol neden yasaktır?	1367-1374
	İslam ve ekoloji	1375-1379
	Araplar bizi arkadan mı vurdu?	1380-1387
	Vetevâsav bi'l-hakkı ve tevâsav bi's-sabri	1388-1389
	Atam Osmanlı	1390-1396
Genel	Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam	1397-1413
	İslam'a göre engelliler	1414-1426
	Misyonerlik Dosyası, Misyonerlik ve yetimler	1427-1442
	İskender Erol Evrenesoğlu Gerçeği	1443-1446
	Ehl-i Sünnet, Mezhepler	1447-1459
	Ahlak	1460-1471
	Denemeler	1472-1490
	Ebeveyn, Aile ve çocuk eğitimi	1491-1497
	Tefsirde İsrailiyat, Hadiste Mevzuat	1498-1502
	Kur'an Ahkâmının Değişmesi, Tefsir usulü	1503-1510
	İslam Şeriatı ve İslam fıkhı/hukuku	1511-1537
Kaynak	Hadis, Sünnet Müdafaası, Te'vilu Muhtelifu'l-Hadis	1538-1583
	Müslüman âlimlerin objektifliği	1584-1591
	Yaygın Kur'an imajları	1592-1596
	Gazali, İbn-i Rüşt örneğinde felsefe gelenek tartışması	1597-1598
	Kavramlar	1599-1602

Akraba evliliği

Nisa, 23-24. ayetlerde yasak olan evlilikler belirtilmiş ve 'Bunun dışında kalanlarla evlenmemiz helaldir' buyurulmuştur. Dolayısı ile kuzenler yani hala-teyze, amca-dayı çocukları evlenmek caizdir. Peki, Akraba evliliği sakat doğumlara sebep oluyorsa İslam akraba evliliğine neden izin vermiştir?

Sakat doğuma akraba evliliği değil, hastalıklar (kan uyuşmazlığı, irsi hastalıklar) neden olur. Yani her akraba evliliği sakat doğuma neden olmaz, sakat doğuma neden olan hastalıklardır. İrsi hastalık akrabada olsun veya olmasın fark etmez, sakat doğuma neden olabilir. Akraba olmasa bile, hastalık nedeni taşıyan her insan sakat doğuma neden olabilir. Ama akraba olduğu halde hastalık taşımayanlar sakat doğuma neden olmaz. O halde temel etken hastalıklardır, akraba evliliği değil! Ayrıca bu konuyu devamlı gündemde tutan kesimin eşcinselliği savunanlar olması da amaçlarının toplum sağlığı olmadığını göstermektedir. Yoksa bu kesim, mesela içkinin topluma verdiği zararları asla gündeme getirmez aksine alkol savunuculuğunu özgürlük olarak görürler! Yani amaç sağlık değildir!

Akıl sahibi her insanın fark edeceği ve bakanların da gayet açık ve net şekilde görebileceği gibi ayette 'illa da akraba ile evleneceksiniz' diye bir kayıt da yoktur. Böyle bir kayıt olmadığı gibi evlenmeyin diye bir kayıt da yoktur. İlginçtir, 'Kanal 7' adlı kanalda (15.02.2001 tarihinde) Türkiye'deki bir köyle ilgili şöyle haber yapılır: Tüm köy akrabadır ve hiç sakat doğum yoktur! Bir sakat doğum vardır, o da, dışarıdan birisi ile evlenen çiftin çocuğudur!

Bu konu, Yahudilerde yaygın olan kendi ırkları içinden evlilik üzerinden İslam'ı da kapsayacak şekilde genelleştirerek eleştiri konusu yapılmaktadır. Halbuki İslam'da ırkçılık değil ümmetçilik ruhu hâkimdir ve her yönü ile İslam evrensel bir dindir! İslam, akrabalar ile evliliği emretmemiş ama yasaklamamıştır da! (Ahzab, 50) Ayrıca akraba evliliğine karşı olanlar "Bu tür evliliklerin çağdaş hukukta da meşru olduğunu bilmiyorlar." (Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 37) Tıp ilmi de akrabalar arası evliliği yasaklamamıştır! Mesele, akrabalar içinde soya çeken bir hastalık olup olmamasıdır. Bu varsa, akraba evliliği sonucunda doğacak çocukların hastalığa yakalanma riski artar. Ama ailede herhangi bir hastalık yoksa akraba evliliğinde de bir sakınca yoktur ve aksine sakat doğum ihtimali de azalır!

Olayın sağlık boyutundan daha çok ideolojik ve ekonomik boyutunun olduğu da göz ardı edilmemelidir. Çocuklarda büyüme veya zeka geriliği, eklemlerde gelişme bozukluğu, erken doğum hatta ölü doğumda 'alkolün etkisi çok daha fazladır.' Esas üzerinde durması gereken tehlike budur, çünkü toplumda oldukça yaygın kullanılmakta, çeşitli filmlerde de devamlı özendirilmektedir. Ayrıca dikkat edilmesi ve tedbir alınması icap eden bir başka husus da, genler üzerinde mutasyon yapıcı, zararlı tesiri olan 'yapay ve hormonlu yiyecekler' ve 'radyasyon'dur. Eğer mesele gerçekten sakat doğumlar ise, öncelikle bunlar üzerine durulması gerekmektedir. (Lütfullah Cebeci, Yakın akraba evliliği ve genetik, s. 63) Yakın akraba evliliği genetik bakımdan da, hele toplumda genel bir gen kirlenmesinin söz konusu olduğu günümüzde, diğer evliliklerden daha riskli değildir. Yabancılar arası evlilikten sıhhatli bir çocuk doğar gibi bir garanti de yoktur. (Cebeci, Yakın akraba evliliği ve genetik, s. 72)

Ömrünün 40 yılını akraba evliliklerindeki genetik değişimleri araştırmaya adamış olan Dr. Alan H. Bittles, 2012 yılında Cambridge Üniversitesi yayınlarında çıkan bir kitap yayımlar ve kitabında akraba evliliğinin kısa vadede genetik hastalık riskini bir miktar artırmasına rağmen insanlık için yararlı olduğunu ve bu konunun tabu haline gelmiş 'bir abartı' olduğunu ilan eder. (Alan H. Bittles, Consanguinity in context; web.archive.org/web/20170318034437/https://www.eurekalert.org/pub_releases/2012-04/nesc-wnm042512.php)

Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir

Allah'a kul olan kula kulluktan kurtulur. Kul olan her türlü tebaa olmaktan da kurtulur. Gerçek kul olanın Allah'tan başka kimse önünde başı eğilmez!

Allah (cc) insanın kendisine 'kul' olmasını ister, köle olmasını değil! Efendi, kölelerinin cahil kalmasını ister. Allah ise kulunun âlim olmasını, hür iradesi ile hareket etmesini istemektedir. Hiç bir efendi, kölesine irade vermez! Fakat Allah (cc), kullarına akıl ve irade vermiş ve onu dünyada özgür bırakmıştır! O kadar özgür ki, yaptığı kötülüklerden dolayı bile Yaradan eleştirilmeye çalışılmıştır! ('Kötülük problemi' adlı yazımıza bakılabilir.) Ve Allah, verdiği nimetlerin hak, adalet, tevhit yolunda kullanılmasını da istemiştir.

Ülkemizin seküler kesimi, din ile bilimi ayırmak istedikleri gibi, 'kul olmakla vatandaş olmayı' da birbirine alternatif olarak sunmak konusunda gayet ısrarcıdır! Bu seküler kesimin anlamamakta ısrar ettiği bir gerçeği, zengin bir Yahudi ailenin çocuğu iken Müslüman olan ABD'li Margaret (Peggy) Marcus (Meryem Cemile) bakın nasıl ifade etmektedir: "İslam insanı 'kula kulluktan kurtarıp ebedi özgürlüğe' kavuşturur. İslam kendine has bir toplum için özgün bir takım esaslar ortaya koyar ve her türlü hayati esasları kendi düzenler." (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 13)

"Allah'a inanmanın en büyük etkisi, diğer insanların önünde eğilmememiz gerektiğini öğretmesidir. Başarıyı kendime atfetmek yerine, bunun Allah'ın iradesinden kaynaklandığını, dolayısıyla kibir yerine alçakgönüllülüğü öğrendim. Allah'ın isteğine teslim olursan, iç huzura sahip olursun. Kur'an, Müslümanları aşırılıkçı değil "orta yol" olarak adlandırıyor." (Pakistan Başbakanı Imran Khan ile röportajdan, Arabnews, 25 Mayıs 2019) "İslam bağımsızlıktır. İslam, kendi şahsi menfaatleri için insanları köleleştiren azgınların tahakkümünden kurtulmaktır." (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 25) "Kulluk, gerçek anlamda özgürlüğe kavuşmaktır." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 55) İngiliz yazar ve diplomat olan Eaton 'kul' olmanın önemini çok güzel bir şekilde ifade etmektedir. "Hz. Muhammed'in güzel adlarının birincisi elçi ya da peygamber değil, 'Kul'dur." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 115)

"İnsan hakları insan merkezlidir; kul hakları ise Allah merkezlidir. İnsan hakları dardır; kul hakları ise geniştir. Gıybet etmek insan hakkı ihlali değil ama bir kul hakkı ihlalidir. İnsan hakları teoriktir; kul hakları ise pratik. Bugün çıplak olmak, zina etmek, eşcinselliği tercih etmek artık insan haklarından sayılıyor…" (Prof. Dr. Yavuz Köktaş, Yeni Şafak, 1.08.2023)

Zaten "İnsanın kulluk etmeye de ihtiyacı vardır. İnsan için bu bir zarurettir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 138) "İbadet, bizi biz yapan şeydir. Allah'a kulluk etmeyen, başka şeye kulluk eder." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 409) "İlah, hayatı yönetmelidir. Yoksa insan nefsini ilah edinir ve nefsinin isteklerini doğru yanlış demeden yerine getirmeye başlar." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 153) "Eğer Tanrıya ibadet etmezsek, başka tanrılara ibadet etmemiz kaçınılmaz olur. Arzularımızın kölesi oluruz. Bizim birçok efendimiz olur ve her biri bizden bir şey ister." (Tzortzis, s. 68)

"Ben bir 'kul'um, tebaa değil, herkes eşit Rabbimin huzurunda. Zengin-fakir, Avrupalı-Asyalı, Zenci- Kızılderili, şehirli-köylü, patron-işçi... Üstün olan sadece Allah'tır. Kul olan vatandaşlar arasında ise üstünlük sadece 'takva' sahibi olanlardadır; yaratılan kullar içinde insani vasıfları en iyi temsil eden örnek şahsiyetlerdedir. Herkes 'tarağın dişleri gibi eşittir' benim dünyamda. (Firdevs, IV/301; İbn Lal, Mekarimü'l-ahlak, Suyuti, Menahilü's-safa, 49; Leali'l-Masnua, II/156; Bilmen, Hukuk-u İslamiye ve İstilahat-ı Fıkhiye Kamusu, II/74) Bu sloganik, şekilci, ütopik bir özgürlük değildir, imanın bir gereği, İslami yaşam tarzının bir sonucudur. Vatandaş, birey gibi kavramlarla uyutulup, içi boş sloganik

terimlerin ardından sürüklenmem ben: Sadece seçim zamanı hatırlanıp, üzerinden siyaset yapılan, araç olarak kullanılıp, değer veriliyor gibi gösterilip sömürülen biri olmam ben. Adına hüküm sürülüp, kendisi sömürülen, hor görülen, ezilen, sürü yerine konan, düşünme ve karar verme yeteneği elinden alınan, maddi manevi yetkilerini belli zümrelere kaptıranlardan asla olmam ben. Muhatabım bakan, paşa, patron, müdür de olsa da benim gibi kul olduklarını bilirim. Tabii ki bu durum onların hoşuna pek gitmez! O makama o koltuğa boşuna mı oturmuşlardır kendilerince…! Halbuki kim olursa olsun Allah'ın bir yarattığıdır o da! Kendisine saygı gösterir ama asla bir kulun kulu olmam, önünde eğilmem, kıvırmam, yalakalık yapmam, korkmam! Çünkü herkes kuldur benim gözümde; biriz, aynıyız, eşitiz, hürüz, kardeşiz, emanetçiyiz. Önünde tek eğileceğim Yaradan'ımdır benim. Geri kalanlar sadece 'kul'dur, yaratılandır, tıpkı benim gibi! Vatandaş bırakın bakanı, cumhurbaşkanını "vekiline" ulaşmak için araya vasıtalar koyarken, kul olan benim asla vasıtaya ihtiyacım yoktur! Ben bir 'kul'um; yaratılan ve eşrefi mahlukat (İsra, 70) olanım ben. Tüm insanlar ya atam Hz. Adem'den fıtraten kardeşim ya da dinim İslam'dan dolayı din kardeşimdir. Aramızda üstünlük yarışı yoktur. Mal sahibi de sadece emanetçidir, sağlıklı olan da, genç olan da. Hepimiz aynı gemide aynı yere yolculuk ediyoruz. Tek üstün vardır, kulların Hâlik'i, Azze ve celle olan Allah! Bizde üstünlük kıstası para, güç, siyaset, makam değildir. Çünkü ben 'kul'um. Pragmatist, egoist, bencil birey de değilim, türlü yöntemlerle fikri, aklı, düşüncesi sömürülen sade bir vatandaş da! Önce kul'um ben! Her biri bir âlem olan kullar içinde eşit ama her biri iyilikte yarışanlardanım ben! Evet! Bir 'kul'um ben. Hamdolsun!"

"Yurttaş, vatandaş, birey olmak artık bir slogan, sadece bir sıfat olmuştur! Ezilen de, sömürülende onlardır aslında. Vergisi alınan, askere çağrılan, beş yılda bir oy kullanan, adına kanunlar çıkarılan, idamlar, ihtilaller yapılan, cinayetler işlenen, enformasyon ile yönlendirilen, basmakalıp kavramlarla uyutulan, asla kendine verilen sözler tutulmayandır onlar. Tüm bunlarda edilgen konumda olan da onlardır. Ama tümcelerde efendi de onlardır, yöneten de! 'Kul'un ise Allah'ı vardır. Cumhurbaşkanın da, vekilinde üstünde olan Yaratan, rızk veren, tek Mâlik, tek Rab! O sözünde cayma olmayandır! (Ali İmran, 9)

"Kur'an, Allah'ı Rab kabul etmezsek, birçok efendilere köle olacağımızı bizlere bildirir." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 416) Seçtiğimin, patronumun, paranın, gücün kulu olmak yerine Yaradan'a kul olurum ben. Benim dünyamda riya, kibir, gıybet yasaktır. 12 yıllık zorunlu eğitim değil, beşikten mezara dek ilim söz konusudur benim dünyamda. Senede bir gün değil, her gün cennet annelerin ayakları altındadır. Ben 'kul'um, tabi olduğum ise, vatandaşın da, bireyin de, yurttaşın da, yurdun da asıl sahibidir olan Allah'tır.

Bazıları, 'Padişah halkını kendine kul görürdü' gibi yorumlar yapabilir. Günümüze dek, parti liderlerine, ülke başkanlarına nasıl kul olunduğunu herkes çok iyi görmüştür. Yani bu iddia her yöntem ve ortam için yapılabilir! Zaten "Doğuya seyahat yapmış olan Abraham Hyacinthe Anquetil-Duperron 'Legislation orientale' adlı eserinde, 'Doğuda despotizm kavramının tanıtıldığı gibi olmadığını, bireylerin serbestçe mülk sahibi olduğunu, hükümdarlarında uyması gereken kurallar olduğunu, Doğu konusundaki yanlış anlayışın istisnalar, suiistimaller ve ihlallerin abartılması, çarpıtılmasından kaynaklandığını' söylemekte, 'Doğu despotizmi kavramı ile Avrupa'nın doğuyu sömürme faaliyetlerini meşrulaştırdığını vurgulamaktadır.' (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, s. 83) Ama bu dezenformasyon ne yazık ki çoğumuz etkilemiştir!

Kullukta herkes eşittir. Herkes Allah'ın huzurunda sınıf-makam-zümre-soy sop farkı gözetilmeden sadece kuldur. Ama vatandaşlıkta kanun önünde, pratikte, uygulamada farklılıklar olabilmektedir. Kanunlar bazen örümcek ağı gibidir, sinek- vatandaş- takılır, arı - zengin, güçlü- deler geçer. İnsanı içten güdüleyecek bir motivasyon kaynağı yoktur

vatandaşlıkta. Kanun bir yere kadar, polis yoksa çal, yolsuzluk yap, rüşvet ver, saldır! Kullukta ise "ahiret, melek, Basir olan Allah inancı, kul hakkı" gibi kavramlar buna engel olur! Kullukta özgür irade vardır. Allah kendi irademizle kendisine itaat etmemizi ister. Bizim kul olduğumuz yüce yaratıcı 'Vedud' olandır! Ama kapitalist sistemde patron, müdür, amir ne kadar vedud olabilir orası meçhuldür!

Ben de tabii ki bir yurttaşım, vatandaşım, bireyim. Vatanım, kişiliğim, iradem var. Ama kula kulluktan kurtaracak tek çözümün adının Allah'a kulluk olduğunun da bilincindeyim. Evrenselim, eşitim, özgürüm, hürüm. Çünkü ben kulum. "Allah'tan korkmadan evvel her şeyden herkesten korkuyordum." (Bülent Akyürek, Öğle namazına nasıl kalkılır? s. 104) Ve unutulmamalıdır ki Allah'a kul olan kula kulluktan kurtulur. (Seyyid Kutup, Yoldaki işaretler, s. 78, 79, 82, 199, 213) Ben de o kurtulanlardanım, bi izn'illah, Elhamdülillah

Kul oldum, Hür oldum!

Günümüzün Batılı anlayışına göre hürriyet, "Başkasına zarar vermeyen her şeyi yapabilmek" şeklinde tarif edilse de; bizim hürriyet anlayışımız, "İnsanın ne kendine ne de başkasına zarar vermemek şartıyla meşru dairede istediğini yapabilmesi" şeklindedir. Ayrıca İslami açıdan hürriyet, "İnsanın Allah'tan gayri hiçbir şey ve hiçbir kimsenin boyunduruğu altına girmemesi, hiçbir şey karşısında baş eğmemesidir." Hayatını, dünyevi hazların arkasında sürünerek geçiren, nimetler karşısında şükredeceğine iyice küstahlaşan ve kazandıkça daha hırsa kapılıp şımarıklaşan ama diğer taraftan da elindeki imkanları yitireceği korkusuyla tir tir titreyen bir zavallıyı -dünyada hükümdar bile olsa- hür kabul etmeyiz. Çünkü, bize göre gerçek hürriyet ancak, insanın dünyevi endişelerden, mal-menal gibi gailelerden kalben sıyrılıp, Hakk'a yönelmesi sayesinde gerçekleşebilir. Bundan dolayıdır ki, Allah Rasulü gönlünü dünya nimetlerine kaptıran ve sürekli onu düşünen kimseleri, 'dinarın, dirhemin, kadife ve kumaşın kulları' (Buhari, Cihad, 70) olarak tavsif etmiş ve kınamıştır.

"Allah'ın iradesine teslimiyet, insanların iradelerine karşı bağımsızlık demektir. Allah'a itaat insana itaati meneder." (Aliya İzzetbegoviç, Doğu ve Batı Arasında İslam, s. 310) İlk Müslümanların "Allah'a olan imanları, sanki Müslümanların başlarını çok yücelere kaldırmış, boyunlarını Allah'tan başka hiçbir kralın, reisin önüne edilmeyecek şekilde ufuklara perçinlemişti." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 126) Ribiy ibni Amir, İran başkomutanı Rüstem'e elçi olarak gönderilmişti. Ona şöyle söyle: "Allah bizi, insanları kula kul olmaktan kurtarıp, onları Allah'a kul yapmak için gönderdi. İnsanları dünyanın darlığından genişliğine, dinlerin sömürüsünden İslam'ın adaletine davet etmek için Allah kullarına gönderdi." (İhsan Süreyya Sırma, Örnek Halifeler Dönemi, s.73; Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, I/157; İbni Kesir, el-Bidaye ve'n nihaye, VII/68) Mısır valisinin oğlu, Mısırlı bir Hristiyan'ı dövmüştü. Hz. Ömer, valiye kısas emri vermiş ve şöyle demiştir: "Analarından hür olarak doğan insanları ne zaman köle yapıverdiniz?" (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 158) "Ey iman edenler! Kendinizin veya anne babanızın ve akrabanızın aleyhine bile olsa adaleti ayakta tutun, Allah için şahitlik eden kimseler olun. (İnsanlar) zengin olsunlar, yoksul olsunlar Allah onlara sizden daha yakındır. Öyleyse siz hislerinize uyup adaletten ayrılmayın… Allah yaptığınız her şeyden haberdardır." (Nisa, 135) "İnsan her halükarda 'kul'dur. Ya Allah'a, ya da nefsine, şeytana! Kulluğunu unutup kibirlenenler yok mu, vay onların haline! Allah'a kul olan kula olmayacaktır. Nefsine kul olmayacaktır. 'Kul'un hem aklı ile hem de vicdanı barışıktır. Kul olmak için, karşılığını yalnız Allah'tan bekliyor olarak, insanların mal, can, namus, akıl - inanç ve nesil emniyetini sağlamak, yeryüzünü imar etmek, ekinleri ve hayvanları himaye etmek zorundayız. Kul olan "kul hakkı"na tecavüz etmez. Kul olduğumuzun farkına varalım. Kul olalım kul. Hepimiz haddimizi bilelim. Kuluz biz kul, Elhamdülillah." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 22 Haziran 2018)

Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması

Birçok konuda olduğun gibi, "Aşırı milliyetçilik duygusuyla uydurulan hadisler de çeşitli uluslar arasında nefrete ve düşmanlığa yol açmaktadır." (İsmail Hakkı Ünal, İmam Hatip Liseleri Hadis Ders Kitabı, s.61) "Çok çeşitli nedenlerle hadis uydurulmuştur. Mesela siyasi amaçlar için hadis uyduranlar, itikadi ihtilaflar nedeniyle hadis uyduranlar, din ile aralarına mesafe koyup İslam düşmanlığı yapmak için hadis uyduranlar, ırk, belde ve mezhep taassubuyla hadis uyduranlar, kıssacı/hikayeci vaizlerden olup halkın ilgisini çekmek için hadis uyduranlar, halkı ibadete teşvik ve günahtan sakındırmak için hadis uyduranlar ve şahsi menfaatleri için hadis uyduranlar bunlardan bazılarıdır. (Musa Bağcı, Hadis Tarihi, s. 143-159) Ama hadis âlimleri de bunları tek tek tespit edip ortaya çıkarmıştır. (DİA, Mevzu maddesi)

"Haçlıların hâkimiyetinin sona ermesinden sonra Müslümanlar, tarihinin en büyük kanlı istilacıları ile karşılaşırlar: Moğollar. Cengiz Han'ın torunu ve Moğol prensi Hülagu Hristiyanlığa eğilimli biri idi. Kendi temsilcisi olarak Nasturi bir din adamına seçmişti." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 78) Ama "Moğol istilacıları daha sonra katliamlar uyguladığı toplumun dinini seçmiş" (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 19) ve "Kısa sürede İslam'ı kabul etmişlerdi" (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 79) ki bu "Moğolların 4/3'ünün Türk olduğu iddia edilmektedir." (Leon Cahun, Introduction a l'histoire de l'Asie, s. 279)

"Annesi, komutanı ve beş eşinden en sevdiği Dokuz Hatun Hristiyan olduğu için onların yönlendirmesi ile yüzbinlerce Müslümanı katledip" (H. Ahmet Özdemir, Moğol İstilası ve Abbasi Devleti'nin Yıkılışı, s. 200) Bağdat'taki cami ve kütüphaneleri tahrip eden ve kitapları Dicle'ye attıran, nehrin günlerce mürekkep renginde akmasına sebep olup bu istila nedeni ile İslam medeniyetinin duraklama ve gerilemesine neden olan (islamansiklopedisi.org.tr/hulagu); Anadolu'da da komutanları vasıtası ile birçok zulüm yapan (Mustafa Akkuş, Büşra Bağcı, Hülagu han döneminde Anadolu'da görev yapan Moğol komutanları, USAD, Güz 2018; (9): s. 150-171); dedesi Cengiz Han'ın kurduğu devletten ayrılıp işgal ettiği topraklarda yeni bir devlet kuran; öldüğünde cariyelerini kurban ettirtip kendisi ile mezara koydurtan (Yusuf Ziya Karaaslan, Doktora tezi, 2022, İlhanlı hükümdarı Abaka Han ve etrafındaki dünya, s. 55) ve şaman geleneklerine göre gömülen (tr.wikipedia.org/wiki/Hülâgû) Hülagu'nun Hristiyan olarak yetiştirilen (Thomas Walker Arnold, İslam'ın Tebliğ Tarihi, s. 303) oğlu Teküdar Han daha sonra Müslüman olup Ahmet adını alarak ilk Müslüman İlhanlı hükümdarı olacaktır. (Cüneyt Kanat, Türklük Araştırmaları Dergisi - 12, Eylül 2002, s. 234)

Peki, İslam'a bu kadar düşman olan bu ırk, kendilerini küçümseyen, aşağılayan ve düşman gören bir dine girmiş olabilirler mi? Girdiklerine göre, günümüzde yapılan tüm bu iddialar mesnetten yoksun kalmazlar mı?!

Fetihlerle çeşitli din ve uluslara mensup insanlar Müslüman oluyorlardı. Bunlar ne kadar Müslüman olsalar da eski inanç ve kültürleriyle yoğrulmuş insanlardı ve içlerinde o kültürün izlerini taşıyorlardı. Zaten bir anda bunlardan sıyrılmaları da çok zordu. Bunların Müslüman olmasıyla birlikte Araplar da çeşitli kültürlerle temasa girmişlerdi. Kendileri onlara kültür verdikleri gibi onlardan da etkilenmişlerdi. Hint ve Yunan düşüncesi, Mani inançları İslam ülkelerinde tartışılmaya başlanmıştı. Sonuç itibari ile de çeşitli fikir ve inanç ekolleri doğmaya başlamış ve her ekol kendi düşüncesine geçerlilik kazandırmak için bunları bir ayete veya hadise dayandırmaya çalışmıştı. Ayetler sınırlı idi. Yeni ayet ilave edilemezdi. Ama hadis uydurmak daha kolaydı. Onun için ekoller kendi düşüncelerini uydurdukları hadislere söyletmeye çalışmışlardır. Böylece fıkıh, kelam, felsefe ve tasavvuf sahasında uydurma hadisler yayılır. Ama hadis âlimleri de bunları tek tek tespit edip kayıt altına almış ve eserlerinde teşhir etmişlerdir.

Bugün hadis külliyatlarında peygamberin sözü olarak nakledilen, Türkler hakkında hem leh hem de aleyhte birbiri ile çelişkili bazı hadisler bulunmaktadır. Her iki tür rivayetin de siyasi bir zeminden kaynaklandığı ortadadır. Abbasi sultanları zamanında orduya alınan Türklere karşı ırki bir Arapçılık anlayışı ile aleyhte hadisler uydurulmuştu. Bu tavrı haksızlık olarak değerlendiren bazı Araplar da bu sefer Türkleri savunmak için yeni hadisler uydurmaya başlamıştı. Irkçılığı yasaklayan ve ümmet bilincini savunan bir dinde, Arapları öven veya yeren hadisler olamayacağı gibi, Türkleri de öven veya yeren rivayetlerin bulunamayacağı malumdur.

Rivayetlerin tahlili

Öncelikle ateist ve oryantalistlerin bir çelişkisine de dikkati çekmek istiyoruz. Onlar, Peygamberimizin sadece Arap toplumuna gönderildiğini, hatta hicaz bölgesinden başka bir toplumun Müslüman olmasını dahi amaçlamadığını iddia ederler. Sonra da Türkleri öven veya yeren rivayetler üzerinden İslam'ı karalamaya çalışırlar! Var sayalım ki Efendimiz bir Arap devleti kurmak istedi! Öyle ise, hiç görmediği, bir ilişkisinin olmadığı, belki de varlığını dahi duymadığı Türkleri ne diye Efendimiz övsün veya yersin? Kurduğu din (!) zaten Arap devleti sınırlarına özel değil mi idi?!

Amr bin Taglib'in rivayetine göre Hz. Peygamber, "Kıl ayakkabı (carık) giyen bir kavimle çarpışmanız, kıyamet alametlerindendir. Yüzleri, üst üste deri kaplı kalkanlar gibi geniş ve yuvarlak olan bir kavimle çarpışmanız, kıyamet alametlerindendir." (Buhari, Mekke, 1376 h. IV. s. 34) buyurmuştur. Öncelikle bu rivayette Türk adı geçmemektedir. Ayrıca çarpışılacak kavim de ayrı ayrı kavimlerdir. İbn Hacer, bunlardan birinin zındıkların başı Babek ve yandaşları olduğunu söylemektedir. İkinci rivayette ise Türk adı geçmektedir: Ebu Hureyre'nin rivayetine göre Allah'ın elçisi söyle buyurmuş: "Siz, küçük gözlü, kırmızı yüzlü, basık burunlu, yüzleri üst üste deri kaplı kalkanlar gibi yuvarlak ve etli olan Türklerle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz. Kıl ayakkabı (çarık) giyen bir kavimle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz." (Buhari, cihad; 96; Muslim, fiten: b.18 h.65; Ebu Davud, melahim; 9) Bu hadis ise bizlere olacak olan bir olayı haber vermektedir. "Hadis bir emir değil haberdir. Hadisin, Moğollar olma ihtimali de çok güçlüdür." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 431, 432) Ebu Davud'un rivayetinde ise, "Küçük gözlü bir kavim (ravinin izahına göre Türkler) sizinle savaşacak. Onları üç kez Arap yarımadasına kadar kovalayacaksınız. Birinci kovalamada onlardan kaçanlar kurtulurlar. İkinci kovalamada onlardan bir kısmı kurtulur, bir kısmı ölür. Üçüncü kovalamada hepsinin kökü kesilir." (Melahim, 9, hadis: 4305) Rivayette aktarılan sözler birbirinden farklıdır. Amr ibn Tağlib'in ki daha kısa, Ebu Hureyre'ninkinde ise ilaveler bulunmakta ve yine bunlar da aynı şahsın rivayeti olmasına karşın birbirinden farklı, eksik, fazlalıklar barındırmaktadır. Kimisinde Türk adı geçerken kimisinde geçmemektedir. Diğer bir rivayet ise şöyledir: "Siz, kıl ayakkabı giyen bir kavimle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz. Yüzleri üst üste deri kaplı kalkanlar gibi geniş, etli ve kıllı yüzlü bir kavimle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz." Ebu Hureyre'nin diğer bir rivayetinde, "Gözleri küçük, burunları basık, yüzleri deri kaplı kalkanlar gibi geniş ve etli" ilavesi bulunmaktadır. (Buhari, cihad, 97; Muslim, Fiten :b.18,h .64) Halbuki Peygamberimizin, "Habeşliler size dokunmadıkça siz onlara dokunmayın. Türkler size dokunmadıkça siz onlara dokunmayın" (Ebu Davud, Ssünen, k. el-melahim, b.8, h.4302; Nesai, cihad, babu'l-Gazveti't-Türk, h.3178) buyurduğu da rivayet edilmiştir. Müslümanlara saldırmayan bir millete saldırmak, Kur'an'ın buyruğuna da aykırıdır. Çünkü Kur'an "Sizinle savaşanlara karsı Allah yolunda savasın, fakat saldırmayın. Allah saldırganları sevmez" (Bakara, 190) buyurmaktadır. Görüldüğü gibi, hadis sahih ise emir değil kıyamet öncesi olacak olan bir 'haberi' bildirmektedir. Hadis zayıf veya uydurma ise, içeriği ve rivayetleri çelişkili olan ve diğer ayet ve hadislere aykırı bir (hadis değil) rivayet olma niteliği taşımaktadır!

Gelelim lehte ve aleyhte uydurma rivayetlere: Kaşgarlı Mahmut şöyle bir rivayet nakletmiştir: "Benim bir ordum var. Ona Türk adını verdim. Onları doğuya yerleştirdim. Bir millete kızarsam, onları bu milletin başına salarım." (Divanu lugati't Türk, Kilisli rifat nesri, matbaatu'l-amire,1333-1335, I/293-294) "Türkleri öven rivayetleri İslam düşmanları görmek istemezken Türkleri yeren hadis rivayetlerinin üzerine ise balıklama atlamaktadırlar. Halbuki iki tür rivayette sadece tarih sahnesinde siyasi nedenlerle uydurulan sözlerdir. İslami kaynaklar Arap ırkçılığını reddeden ayet- hadislerle dolu iken, İslam sadece bir ırktan geldiği için bir toplumu ne yerer ne de över. İslam ferdin yaptığı iyilik ile insanları değerlendirir, peygamber soyundan bile gelse üstünlüğü kanda değil, Allah'ın kanunlarına uymada (takva) görür ve bu prensibi savunur." (Süleyman Ateş, Gercek din bu 2) Türklerin aleyhine bir takım hadisler rivayet edilmiştir ama "Bunlar Türk düşmanlığıyla sonradan uydurulmuş şeylerdir." (İsmail Hami Danişmend, Türkler Niçin Müslüman Oldu? s. 144) Molla Aliyy-ül-Kari, "Türklerle Habeşlilerin kötülendiği hadis rivayetlerinin tümü uydurmadır" der. (A. Kari, Mevzuat, s. 119) "Türkleri, Habeşlileri, Sudanlıları kötüleyen hadisler uydurma hadislerdir." (Ali el-Kari, Mevzuat, s. 121-122)

Görüldüğü gibi İslam'dan ne ateizme ve ne de faşizme bir delil bulunamaz! "Sizin aranızda fitne ve fesad çoğalıp da kan gövdeyi götürdüğünde, Allah bu ümmete mevaliden bir ordu gönderecektir. Onlar ata binmede Araplardan çok üstün ve silah kullanmada onlardan çok daha yeteneklidirler. İşte Allah bu dini onlarla yeniden güçlendirecektir." (İbni Mace, II/1370) Efendimizin bu hadisinde bir topluluk adı verilmediği görülmektedir! -Verilenler zaten uydurmadır!- Ve görüldüğü gibi bu hadis de yine ileride olacak bir olayı haber vermektedir! Ama, nasıl ki ilk asırlarda İslam'a çok büyük hizmet etmeleri İslam nazarında Arap 'ırkını' bir yüceltme nedeni kabul edilmiyorsa, Efendimizin haber verdiği bu mevali toplumu için de bu aynen geçerlidir ve bu hizmet bir ırkın üstünlük nedeni asla kabul edilemez! Unutmayalım ki, İslam olaylara asla ırk temelli yaklaşmaz! Bir Müslümana düşen geçmişi ve ırkı ile övünmek değil ancak bu kutlu yolda yürüyebilmek ve sadece Allah tarafından övgüye layık biri olmak için çalışmak olmalıdır.

Türkler kılıç zoru ile mi Müslüman olmuştur?

"Resulüm! Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin hepsi elbette iman ederlerdi. O halde sen, inanmaları için insanları zorlayacak mısın?" (Yunus, 99) İslam orduları Türklerle ilk kez Kafkaslarda karşılaşır ve Hazar Türkleri ile komşu olurlar. Toplam üç savaş olur ama Müslümanlar çok az ilerleme kaydeder. Kuteybe b. Müslim vali olduktan sonra yer yer Türklerle savaşsa da Buhara'yı güçlükle ele geçirir. Bu yıllarda Türkler arasında İslamiyet'in yayılması yok denecek kadar azdır. Uzun süren savaşlar, akınlar, yıldırma politikaları ve nihayet geçici hâkimiyetler iki taraf arasındaki rekabeti körüklemekten başka hiçbir işe yaramaz. Zaten Emeviler gerek cizye vergisinde kayıp yaşamamak, gerekse Arap olmayanlara köle muamelesi yapmak gibi politikaları yüzünden İslamiyet'in yayılması için çok da gayret göstermemişlerdir. Yani Emevi iktidarı Türklerin Müslüman olması için baskı yapmamış, aksine Türkler de dâhil tüm 'mevali' olanların Müslüman olmaması için çaba sarf etmiştir denebilir. Müslüman olanlar arttıkça gelirlerinin azalacağını düşünen ırkçı Emevi iktidarı, baskısını Müslüman olunması için değil, olunmaması için harcamıştır. Kuteybe gibi zalimlerde bu dönemin eseridir. Emevi iktidarı ne yazık ki İslam ruhu ile değil Emevi ırkçılığının ve saltanat döneminin fiili uygulamaları ile tarihe geçmiştir. Bu ırkçılık 'Emeviler dışındaki tüm Araplara da baskı uygulayacak' kadar da ilerlemiştir! "Emeviler iktidara gelince ırkçı bir politika izlemeye başlarlar. Arap ve İslam bir kabul edilir. Bu dönem, Müslüman olanların bile hakir görüldüğü bir dönem olur. " (Louis Gardet, La cite musulmane, vie sociale et politique, s. 211)

Türklerin büyük bölümü ise İslam ordularıyla zaten hiç karşılaşmamıştır. Kırgızlar, Kıpçaklar, Kimekler, Tatarlar, Uygurlar ve Oğuzların İslam ile teması Emevi'lerden ziyade onları yıkan

Abbasiler dönemine rastlar. Göktürkler 745 yılına kadar hüküm sürmelerine rağmen Peçenekler, Uzlar, Tuna Bulgarları Karadeniz'in kuzeyinden batıya göç ettikleri ve Hristiyan âlemine karıştıkları için Müslümanlarla hiç karşılaşmamışlardır. Tüm bu nedenlerden dolayı kılıç zoru ile Müslüman olma iddiası, tamamı ile sübjektif bir yorum olmaktan öte bir anlam ifade etmemektedir.

Peki, asıl büyük buluşma ne zaman başlamıştır? Türkler, Çin ile Arapların savaştığı Talas Savaşı'nda ezeli düşmanları olan Çinlilere karşı Müslüman Arapların yanında yer almışlardır. Savaş ve inatlaşmanın olmadığı bu ortamda ise İslam Türkler arasında hızla yayılmaya başlamıştır. 11. yüzyılda Selçuklu ailesinin İslamiyet'i benimsemesi ise Oğuz/Türkmen gruplarının İslamlaşmasını hızlandırmıştır. Oğuzlardan en az 200 bin çadırlık bir grup İslamiyet'e girmiş ve Oğuzlar önce İran'ı, sonra Irak, Suriye ve Anadolu'yu fethetmişlerdir. Fransız oryantalist Jean-Paul Roux'un ifadesi ile, "Türkler savaşta yenilmek suretiyle Müslüman olmamış, kendi istekleri ile İslam'a girmişlerdir." (Jean-Paul Roux, La Turquie, s. 69) Sadece göçebe Türkler Emevilerin zulümlerine direnmişlerdi. Fakat zamanla onlar da Müslüman olmuşlardır. Emevilere direnişleri de İslam'a değil, Emevi ırkçılığına karşı olmuştur. Ayrıca bu direnci gösteren Türkler daha sonra Abbasilerle birlikte hareket etmiş ve hatta Abbasi İslam devletinin çekirdeğini oluşturmuşlardır. Unutmayalım ki Emevi ırkçılığı, sonunda bu hanedanlığın da yıkılmasına neden olmuştur ve onları ortadan kaldıran da Arap-Türk birliği olmuştur. Prof. Barthold kitabında, diğer dinlere ait propagandalara karşı tamamıyla lakayt kalan Türk ırkının yalnız İslam çağrısına değer verip ihtida ettiğini anlatır. (Histoire des Turcs d'Asie centrale, s. 57) Türklerin İslamiyet'i benimsemelerinin birçok nedeni vardır. (Veli Kahraman, Türk'lerin Müslüman Oluşu, Büyük Türkiye'ye Hasret, Ağustos 1975, s. 10) Araplar savaşlarda Türklerle karşılaşmış ve duraklatılmıştı. Bu arada da Türklerin ruhunda iman kıvılcımları görünmeye başlanmıştır. Özellikle Abbasiler döneminde karşılıklı işbirliği geliştirilmiştir." (Veli Kahraman, Türk'lerin Müslüman Oluşu, Büyük Türkiye'ye Hasret, Eylül 1975, s. 10) Antakya Yakubi patriği Süryani-Mikail, Türklerin Müslüman olmasının en büyük nedeninin 'tevhid inancı' olduğunu söylemektedir. (Chronique de Michelle Syrien, J.-B. Chabot tercemesi, III/152) Brockelmann, 'Türkün ihtidasında milli ruhunun İslamiyet'le uyumundan başka bir neden bulunmadığını' söyler. (Profesör Karl Brockelmann, Histoire des peuples et des Etats islamiques, s. 150) Genel anlamda, "Türklerin Müslüman oluşu asırlarca süren bir olgunlaşma ile 'yavaş yavaş' olmuştur." (Habib özkaplan, Nasıl Müslüman Olduk, Ocak, Yıl 1, sayı: 3, 1 Mart 1968, s. 8; Veli Kahraman, Türk'lerin Müslüman Oluşu, Büyük Türkiye'ye Hasret, Ekim-Kasım 1975, s. 10) T. W. Arnold, 'Abbasi halifelerinden (El-Mutasım) devrine kadar ferdi mahiyette kalan ihtidaların işte o devirden, yani Hicretin üçüncü ve Miladi dokuzuncu asrından itibaren genel bir mahiyyet aldığını' anlatır. (T. W. Arnold, 'İntişar-ı İslam tarihi', Halil Halid tercemesi, s. 220)

Artık Araplardan sonra İslam'a hizmet etme sırası Türklere gelmiştir: "Türk imparatorluğu Arap imparatorluğunun üstüne konuverdi; onu yıkmayarak katmerlendirdi, ona kendi taze kuvvetini verdi ve onların halefi oldu." (Rene Grousset, L'Empire des steppes, s. 207) "Türklerin 900 tarihinden sonra kitleler halinde Müslüman olmaya başlamaları, Türklerin İslamiyet'i zorla değil de kendi arzuları ile kabul ettiklerini göstermektedir. Türkler gerek Selçuklu devrinde Asya'da, İran'da, Irak'ta ve Anadolu'da, gerek Osmanlılar devrinde 3 kıtada imparatorluklarını İslamiyet'ten aldıkları manevi kuvvet ve değerlerle kurma ve yaşatma imkanına sahip olmuşlardır. 'Müslümanlık, Türk'ü ayakta ve tarih sahnesinde tutan ruhtur. Bugün Dünya üzerinde Türkler varsa ve yaşıyorlarsa Müslüman oldukları için vardırlar. Müslüman olmayan Türkler hayat sahnesinden çekilmiş, tarihin sinesine gömülmüştür.' Marcel Brion, 'La Vie des Huns' adlı eserinin 248. sayfasında, 'Türkler varoluşlarını ve milliyetlerini İslam dini sayesinde koruyabilmişlerdir. İslamiyet'i kabul etmeyenler veya terk etmiş olanlar bugün yeryüzünde yok olmuşlar yahut çok azalmışlardır.' demektedir. Türk milletini dininden ayırmak, dini unutturmak isteyenler Türk'ün ocağına incir dikmek isteyenlerdir." (Tahsin Ünal, İslam Medeniyeti Dergisi, yıl: 2, Sayı: 14, Eylül 1968, s. 28-31)

Cinlerin varlığı

Cin kelimesi sözlükte; "Örtmek, örtünmek, gizli kalmak" manalarına gelen ‘cenne’ fiilinden türetilmiştir. (R. İsfehani, Müfredat. Cin md) Cin, genel manasıyla ‘örtülü ve gizli olan’ demektir. Müfredi/tekili ‘cinn’ olup, çoğulu ‘cann’ kelimesidir. Cin cemaatine de "cinne" denir. (Asım Efendi, Kamus. Cin md) Terim anlamı ise, ‘gözle görülmeyen bir takım ruhani varlıklar’ anlamına gelir. Cinler, türlü şekillere girebilen, havadan ve ateşten yaratılmış, akıllı ve gözle görülemeyen varlıklardır. (Süleyman Ateş, İslam’a itirazlar ve Kur’an-ı Kerîm’den Cevaplar, s. 34)

Cinlerden bahseden “Ben insan ve cinleri ancak, bana ibadet etsinler diye yarattım.” (Zariyat, 56); “Canı da daha önce, zehirli, dumansız ateşten yarattık.” (Hicr, 27); “Cinni de 'yalın/dumansız bir ateşten' yarattı.” (Rahman, 15); “Ey ins ve cin topluluğu, içinizden size, ayetlerimi anlatan ve bu günle karşılaşacağınıza dair sizi uyaran elçiler gelmedi mi?” (En'am, 130) gibi ayetler olduğu gibi, Cin suresi adında 28 ayetten oluşan bir özel sure de Kur’an ’da bulunmaktadır.

İslam’a göre cinler; akıl, idrak, irade ve şuur sahibi varlıklardır. Bu sebeple Allah’a iman etmek, O’nun emirlerine itaat ve ibadet etmekle mükelleftirler. Cinler hem Peygamberimize hem de Hz. Musa ve diğer peygamberlere muhatap olup tebliğlerini dinlemiş ve sonunda bir kısmı iman edip bir kısmı da inkar etmiştir. Nitekim cinlerin kafirlerine şeytan denilmektedir.

Cinler ışık gibi latif/ince varlıklardır. Elle tutulmazlar fakat gözle görülebilirler. Gerçi İmam-ı Şafii’nin, A’raf suresinin yirmi birinci ayetine istinaden, cinlerin görülemeyeceğini söylediği ve “Cinni gördüm, diyenin şahadeti kabul edilmez” dediği rivayet olunuyorsa da, ‘Hayatu’l-Hayvan’ adlı eserin sahibi Demiri, “Bu sözün cinlerin asıl mahiyetleriyle görülemeyeceği” manasında anlaşılması lazım geldiğini beyan etmiştir. Zira çeşitli şekillere girmiş cinleri, sahabiden ve başka kimselerden pek çok gören olmuştur. (Kadı İyaz, Şifa-i Şerif, 1/279-280) şeklinde açıklamıştır.

Aşağıda değineceğimiz gibi eskiden çeşitli hayvanların kılığında görünür olan cinlerin kafir olanları, günümüzde ‘uzaylı, ufo’ görüntüsü ile insanları kandırmaktadır. Günümüz insanına bu varlıkların mahiyet ve mevcudiyetlerini anlatmanın zorluğu ortadayken bazı müellifler pozitif ilimlerin yardımıyla cin meselesini izaha çalışmış ve kimi, cinlerin mahiyetlerinin bir kısım ışınlardan (A. Hulusi, Cin, s. 61) ya da enerjiden (Nurbaki, Kur’an-ı Kerim’den Ayetler ve İlmi Gerçekler, s. 53) veya bazı hadislerde hastalıkların sebebi olarak gösterilmesine nazaran, mikroplardan (Rıza, Menar, III/96) ibaret oldukları tarzında görüşler ileri sürmüşlerdir. Işın veya enerji yapıları hakkında bilgi verirken, mikrop tanımı ise, Efendimizin teşbih kullanmasını anlamayan âlimlerin yanılgısı neticesi oluşan yanlış kanaatleridir.

Cinler, yapıları çok gelişmiş olmakla birlikte, düşünce ve duygu kapasitesi açısından genel olarak insanlardan geridedirler. İman etmeyen kafir cinlerin en büyük özellikleri ve eğlenceleri, insanların zayıflıklarından yararlanarak onları kendilerine boyun eğdirip istediklerini yaptırmaktır.

Cinler

"Cin, şuur ve iradesi bulunan, ilahi emirlere muhatap, dolayısıyla kafir ve müminleri bulunan varlıklardır. Kısa zamanda uzun mesafeleri kat edebilir, ancak gaybı/geleceği bilemezler. Şekil değiştirebilirler. Cinler insanlardan daha uzun ömürlü olsalar da insanlar gibi onlarda ölümlüdür." (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 171, 175, 176) Ayrıca, “İnsanlar cinleri orijinal şekilleri ile asla göremezler.” (A’raf, 27)

Karabasan, peri, ruh, hortlak, uzaylı, ufodan reenkarnasyon/tenasüh/ruh göçü ve ruh çağırmaya uzanan, farkında olmasak da var olan ve bizlerin gerek iyilik ve daha çok da (kafir cinlerce) gerek kötülük yapmak amacıyla hayatımıza müdahale edebilen cinler, Allah'ın Kur'an'da bizlere bildirdiğine göre dumansız alevden (akıllı enerji alanı, ışınlardan) yaratılmış (Rahman, 15); maddenin içine nüfuz edebilme, içine girebilme özelliğine sahip olup insanlar yaratılmadan önce yaratılan (Hicr, 27); tıpkı insanlar gibi Allah'a ibadetle emrolunmuş (Zariyat, 56) akıllı, iradeli, kadın, erkek cinsi ve çocukları olan; belli bir ömürleri olup en büyük eğlenceleri insanların zayıf noktalarından istifade ederek onları kendilerine tabii kılmaya çalışmak olan; eskiden koyun, keçi, kedi vs. şeklinde insanlara görünürken, günümüzde, uzaylı, uçan daire şekillerinde insanlara gözüken, reenkarnasyon, ruh göçü gibi sahte dirilme-göç oyunları ile insanların hayatına müdahil olan ve büyülerde kullanılan yaratıklardır.

Cinlerin varlığının ispatı

Enerji aslında maddedir, madde de enerji. Aralarındaki fark ise gelip geçicidir. Çeşitli şartlarda madde enerjiye, enerji de maddeye dönüşebilir. Eğer madde, ışık hızında seyretmeye başlarsa o madde ışına, enerjiye dönüşür. Eğer enerji yoğunlaşırsa ona 'madde' deriz. Mesela bir taşkömürünü yakarsak, o değişime uğrar ve ortaya ısı, ışık ve kül çıkar. Tersine işlem uygulanabilse tümü bir araya gelip kömürü oluşturabilir.

İşte cinler belli sözlerle bunu gerçekleştirebilmektedir. Yani akıllı ışınlardan oluşan yapılarını Allah'ın izniyle, belli sözlerle yoğunlaştırıp görünür hale gelebilmektedirler. Ama asla bu görüntüleri kendi 'asıl gerçek halleri ile' aynı olmaz! Yani gerçek kimlikleri ile görünmezler!

Kuantum teorisine göre cisimler çevrelerine enerji yayarlar. Fakat yayılan bu enerji akarsu gibi devamlı değil, kesik kesik dalgalar halindedir. Madde aslında enerjinin yoğunlaşmış (enerji de maddenin yayılmış) halidir. Maddeyi meydana getiren enerji dalgalar halinde bulunduğuna göre, aslında "dalgaların meydana getirdiği (ses, ışın dalgaları) bir âlemde yaşıyoruz" dersek yanılmış olmayız.

'Her madde, dalgalar halinde yayılan enerjinin yoğunlaşmış halidir' şeklinde özetlenebilecek bu teorilerden hareketle, vücudundan geçen röntgen ışınlarından habersiz olan insanın, yapısı dalgalardan meydana gelen canlıları da (cinleri) inkar edemeyeceği ortadadır. Tıpkı ses, ışın, akıl, duygular, elektrik, rüzgar gibi, görmediğimiz halde varlığını kabul ettiğimiz şeyleri nasıl reddedemiyorsak, cinler de varlığını gözle göremesek de mevcudiyetini kabul ettiğimiz varlıklardandır.

Cinler vardır. Peki, aynı dinden olduğumuz Müslüman cinler hariç, çünkü onlar insanlar âlemine müdahale etmezler, Hristiyan/ateist cinlerin zararlarından nasıl korunabiliriz?

Görülmeyen ışınlardan oluşan, maddeye nüfuz edebilen cinlerden, yine görülmeyen ama etkili bir kalkan oluşturan belli dualarla (onları okurken oluşan ses-zihin dalgalarının oluşturacağı kalkanla) korunabiliriz. Bu sureler şunlardır: Euzü besmele ile Mü'minun 97-98. ayetler: "Rabbi euzu bike min hemezatiş şeyatini ve euzü bike en yahdurun."; Nas-Felak sureleri; Ayete'l-Kursi suresi ve bir de abdestli dolaşmak. "Bakara son iki ayet (Amenneresulü), Nas-Felak, ayet-el kürsi okuyana, o gün cin ve şeytan zarar veremez." (Cami'us Sağir, II/47, no.1289; Buhari, Fezailü'l-Kur'an,10,17; Tirmizi, Fedailül-Kur'an, 4; Beyhaki, Şu'abül-İman, II/460; Ebu Davud, Edeb, 101; Nesaî, İstiâze 1; Tirmizi, Daavat, 117)

Her hastalığın ilacı ayrıdır. Kafir cin musallatına karşıda ilaç yukarıdaki surelerdir. Özellikle uykuda (karabasan), ruh çağırma, tenasüh, cinlenme olaylarında işe yaradığı bir gerçektir.

Cinlerin yaşları

Hız arttıkça zaman yavaşlar. Hız belirli bir noktaya ulaştığı zaman ise zaman durur. Bir örnek verelim. Bir taşıt uzaya yolculuk yapmaktadır. Hızını, ışık hızına yakın kabul edelim. Bu taşıt içindeki insan bir yıl süreyle dünyadan uzaklaşır ve bir sene sonra bu araç geriye dönüp dünyaya yönelir. Dünyaya döndüğünde kendisi için gidiş bir dönüş bir toplam iki sene geçmiştir. Fakat dünyadaki insanlar için tam iki asır geçmiş dünya üzerinde üç nesil değişmiştir. (ikiz paradoksu.) İşte bunun gibi, yapıları gereği madde ile kayıtlı olmadıkları için daima yüksek hızla hareket edebilen cinler, normalde 70 sene civarı ömürleri varken dünyadaki insanlarla kıyaslandığında 700-1000 sene kadar yaşayabilmektedirler.

Cinlerin yaşamları

Cinler de insan gibi kadın erkek iki cinsten oluşur. İnsanlar gibi evlenir, yer, içer, çocuk sahibi olur, savaşır ve dine inanan veya inanmayanı vardır. Onlar da yaşarlar ve ölürler. Hortlak, hayalet, ruh çağırma, uzaylı, peri, uçan daire, tenasüh şeklinde adlandırılan tüm görüntüler aslında cindir. Fakat Batılılar cinleri tam anlamıyla bilmedikleri, değiştirilmiş İncil'de, günümüz Hristiyanlığında cin konusu ve onların özelliklerinden tamamı ile doğru şekilde bahsedilmediği için cinlerin göründüğü her surete Batılılar ayrı (uzaylı, uçan daire, ruh, peri, hayalet gibi) isimler vermektedirler. Halbuki bizler, cinleri bize tanıtılan Yüce Rabbimize hamd olsun ki, onların bu oyunlarına gelmiyor ve onları asıl hüviyetleri ve özellikleri ile tanıyabiliyoruz.

Cinler insanları nasıl aldatır?

Cinler, hipnotizma ve trans esnasında, büyü için kullanıldıklarında, ruh (cin) çağırma seanslarında, satanizm inancına sahip olanlarda, tanrı ile iletişim kurduğuna inanılan (Papalık veya masum imam inancına sahip Ayetullah makamına) inananlarda, uzaylı varlıklarla temasa geçtiklerini zanneden insanlar üzerinde tesirleri olur, onlara musallat olurlar. Bedenimizi beyin vasıtasıyla yöneten ruhu; bedeni veya psikolojik bir rahatsızlık esnasında (loğusalık anında, çok sinirli, öfkeli olduğumuz, aşırı duyarlı, hissi olduğumuz anlarda, geceleri aşırı çıplak dolaştığımız zamanlarda, ağır hastalıklar sırasında) beynin yönetiminden uzaklaştırıp vücudun yönetim merkezini ele geçirmesi sonucu 'cin çarpması', 'cinin musallat olması' gibi olaylar gerçekleşir. Ayrıca trans anında, meditasyon sırasında beyin ile ruh arasına yine (kafir) cinlerin girme olayları da vuku bulmaktadır. Cinler insanları birkaç şekilde aldatabilir:

Müslüman'ı-n cahil, bilgisiz olanlarını- İslami gayeler görüntüsü altında, o kişinin İslam'a olan yakınlığını istismar ederek kandırır. Kafir cinler cahil Müslümanlarla falanca evliya, melek ve sonra da tanrı iddiası ile irtibat kurarlar. O Müslüman'a yakın gelecek hakkında yalan-yanlış bilgiler verir, olağanüstü rüyalar gösterir, bazı zor anlarda ona yardımcı olurlar. Çevresindeki insanların rüyalarına girer, rüyada onu yüce bir insan şeklinde gösterir ve o saf Müslüman'ın kendisini veli, olağanüstü bir insan zannetmesine sebep olurlar. Hasta (olduklarını zanneden) insanları tedavi ettirir, felçlileri yürütmeye başlarlar. Böylece o cahil Müslüman'ın çevresine insanlar toplamaya başlar. Cahil insan zamanla kendisini gerçekten veli, olgun bir mürşit olarak görmeye başlar ve bu sayede bir cin, bir insan vasıtasıyla binlerce insana hükmeder. Türkiye'de İskender Erol Evrenesoğlu, Zühre Ana, Bülent Ö., Tuncer Çiftçi, Eylül Ecem Zal ve Pakistan'da Kadıyaniliğin kurucusu Mirza Gulam Ahmed Kadıyani gibileri buna örnektir. Cinler böyle durumlarda önce dini emirleri insanlara uygulatır. Namaz, sadaka gibi. Sonra asıl isteklerini, gayri İslami emirlerini Müslümanlara benimsetmeye başlarlar. İtikatları bozulan

Müslümanların tenasühe inanmaları sağlanır. Kendisini veli zanneden saf Müslümanın ise mesih, mehdi hatta zamanla peygamber/resul olduğuna kişi inandırılır.

Müslüman olmayan insanları ise hümanist, insancıl gayelerle veya şöhret için kandırırlar. Ruh çağırma, transla ruhlarla irtibata girme esnasında görülen cinler, kendilerini başkalarının ruhu, uzaylı, tanrı gibi hissettirerek insanları kandırırlar.

Ruh Çağırma: Bir örnekle açıklayalım: A kişisi farkında olmadan bir cinle yıllar geçirir. Sonra A kişisi (çoğunlukla intihar ederek veya cinayete kurban giderek) vefat eder. Cin uzaya çıkar, dünyadan uzaklaşır. Aradan 50-100 sene geçer. A'nın torunlarından B kişisi dedesinin ruhu (!) ile irtibata girmek için bir ruh çağırma seansı düzenler. Seans esnasında transa geçen toplulukla uzaydaki cin arasında zihinsel bir irtibat kurulur: Telepati. Cin çağrıyı alır ve dünyaya döner. Kendisi için 5-10 sene, dünyadakiler için geçen onlarca yıl öncesini anlatmaya başlar. Hem de en ince detaylarına dek ve doğru şekilde. Seanstakiler, gelenin A'nın ruhu olduğuna kesin inanmışlardır. Cin'de kendini dinleyecek cahil bir topluluk bulmuştur. Oyun böylece başlar.

Tenasüh: A kişisi evini farkında olmadan bir cinle paylaşmaktadır. Zamanla A kişisi anormal bir şekilde, intihar, cinayet ile ölür. Cin o anda dünyanın herhangi bir yerinde yeni doğmuş bir bebeğe musallat olur. Duasız, abdestsiz bir ortamda çocuğun iradesini kolaylıkla ele geçirir. Çocuk biraz büyüyüp konuşmaya başlayınca kendi içine A'nın ruhunun girdiğini söylemeye başlar. Görmediği ev, kişiler hakkında çok gizli, sır gibi bilgileri ailesine anlatır ve bu bilgilerin hepsi de doğrudur! Konuşan çocuktur fakat konuşturan cindir. Dışarıdan bakınca, mantıklı bir sonuç çıkarabilmek için çocuğun içine A'nın ruhunun girdiğini kabul etmekten başka çare yoktur! Halbuki çocuğun içine giren cindir ve gerçekte tenasüh diye bir şey de asla yoktur!

Uzaylılar: Eskiden görülen perili ev, konuşan hayvanlara gibi olaylara inanmayan, onları gördüğünü söyleyen her insanla alay edenleri aldatıp, kendilerine tâbi kılıp, bu şekilde kendilerine inanmayanlarla eğlenip alay etmek isteyen cinler, uçan daire, uzaylı şeklinde o insanlara görünürler. Halbuki köyde hayvan, şehirde uzaylı şeklinde görülen her iki görüntü de aslında aynıdır; cin! Uzaylılar kılığında görülen cinler, görünür hale geldiklerinde genellikle büyük başlı, patlak gözlü, boyları küçük kolları zayıf ve uzun şekilde görünürler.

Büyü: Büyünün özü cinlere dayanır. Bir kelime grubunun belli sayıda, yan yana okunması ile gerçekleşir. İnsan beyninin devamlı ürettiği elektro manyetik dalgalar belli kelimelerin tekrarı ile adeta bir şifre oluşturur. Bu şifre belli cinleri harekete geçirir ve cin o şifreyi açan kişinin isteklerini yapmak zorunda kalır. Büyü vardır fakat dinimizce haram kılınmıştır.

Özetle cinler (camdan geçen güneş ışınları gibi) maddeye nüfuz edebilme özelliğine sahiptir. Fakat her halükarda insanlar cinlerden üstündür. Gerek zeka, gerek (dua okuyarak cinlere) tesir etme yönünden! Yeter ki cinlerden çekinmeyelim, onlardan korkmayalım!

Korkulacak da sevilecek de tek varlık, Yüce yaratıcı, ahiret gününün sahibi olan Allah'tır. Zaten Allah'tan, sadece Allah'tan korkana ne cin, ne de insan tesir etmez; korkutamaz. Çünkü o insanın vekili, koruyucusu her şeyin üstünde; Rab, İlâh, Malik, Hafîz olan Allah'ü Teâlâ'dır.

Hz. Muhammed'in bazı hadislerinde bahsettiği cinler: Mikrop!

Hz. Resul, "mikropları" bilmekte idi ve sahabesini de onlardan korumak istemiştir! Bir hadis-i şeriflerinde Efendimiz: "Tezek ve kemiklerle temizlenmeyin, çünkü onlar cinlerin azığıdır." (Müslim, salat 150 (450); Tirmizi, tefsir, ahkaf (3254); İbrahim Canan, K. Sitte, IV/244; İmam-ı Şibli, Cinlerin Esrarı, 96)

buyurmuşlardır. Bilindiği gibi hayvan tezekleri ve kemikler mikroorganizmaların, mikropların üreyip çoğaldığı yerlerdir. Hz. Resul, insanlara sakınmaları gereken mikropları o dönemdeki insanların sakındığı diğer bir kavram olan cin ile ifade etmiş ve insanları mikroplardan uzak tutmayı amaçlamıştır. Diğer bir hadisinde de, "Çöplerin cinlerin toplantı yeri olduğunu" (Abdurrezzak, Musannaf, XI/32) buyurmuşlardır. Çöplerde bol miktarda ne olduğu, neyin toplandığı da malumdur! Yine Hz. Resul: "Tırnakların uzatılmamasını" (Müslim, taharet 49) emretmiştir. Bakımı zor uzun tırnakların içlerinde ne üreyeceği de malumdur. Bir başka hadislerinde de "Kapların ağızlarını örtün, dağarcık (ve tulukların) ağzını bağlayın" (Buhari, Eşribe: 22, Edebü'l-Müfred, 1221, Bed'ü'l-halk: 11, 14, İsti'zan: 49, 50; Müslim, Eşribe: 96-99, (2012-2014); İbn Mace, Eşribe 1; Ebu Davud, Eşribe: 22, (3731-3734) ve "Şu kenef/tuvaletler, (cin ve şeytanların) hazır bulundukları yerlerdir." (Ebu davud, taharet: 3, (6); İbrahim Canan, Kütüb-i sitte tercüme ve şerhi, X/380) buyurmuşlardır!

Hz. Resul, zaten devamlı kafirlerin eleştirilerine, iftiralarına maruz kalmış birisi idi. Bir de görünmeyen, hastalık sebebi küçük canlılardan bahsetse -Mekke'li müşrikler cin'e inanıyorlardı- iftiraların dozu iyice artacaktı. Hz. Resul de bilinen ve sakınılan bir kavram olan cin ile insanları mikroplardan sakındırmaya çalışmış ve 'bazı hadislerinde' cin kelimesini mecazi anlamda, mikrop anlamında kullanmıştır!

Klasik bir örnekle bitirelim ki, Zühre Ana'da da benzer sürece rastlıyoruz! İsrail'de yaşarken (Hürriyet, 22.1.2021) Türkiye'ye gelen "Şaman Durek. Afro-Amerikan Türk Şamandır! Afrika kabilesinin şifacı kadını olan büyükannesi onun bir şaman olacağını ve selefi olarak onu atadığını henüz o doğmadan çok önce söylemişti. Çocukken, insanların düşüncelerini duyuyor, enerjilerini görüyor, ruhlarla konuşuyor, olacak olayları olmadan önce biliyor, insanların acılarını hastalıklarını biliyor ve onları iyileştiriyordu. "Her şey Atatürk'ü rüyamda görmemle başladı. Genç, şapkalı, çok iyi giyimli bir adam bana doğru yürüyor. "Türkiye'ye gitmen lazım. Çünkü Türkiye'de insanların derin kökleri var. Onlara köklerini hatırlatmalısın" diyor. İki gün sonra Türkiye'den arkadaşım Ceyda aradı. "Seni 'rüyamda' gördüm, Türkiye'ye gelmelisin" dedi. Bir hafta sonra İstanbul uçağındaydım." Kız kardeşimin babasının Türk olduğunu öğrendim. Annemin bir Türk'le ilişkisi olmuştu ama bugüne kadar "bize gerçeği söylememişti", aslında kendisi de 'emin değildi.' Bunu birkaç ay önce öğrendim. "Atatürk'ün isteğini nasıl yerine getirebilirim" diye sormuş o içindeki sese. "O ses, bana 'kitap yazmalısın' dedi" diyor. "Tanrı bana Türkiye'ye gelmemi söylediği için buradayım. (Tanrı mı, Kemal mi söyledi, iki ayrı röportajında iki ayrı iddiası var.) 'Şamanizm bir din değilmiş; yol gösteriyor(muş)' Hem zaten Şamanizm İslam'la çelişmezmiş! "Hem Şamanist, hem Müslüman olabilirmişsiniz." "Şamanizm bir yaşam tarzı, gerçeğe ulaşma aracı" imiş." (A. Dilipak, Akit, 27 Kasım 2016) Tabii, din yani İslam "yaşam tarzı" değil sanki!

Alkol neden yasaktır?

Allah (cc) alkolü 'aklı kullanmaya engel' olduğu için yasaklamıştır. Ayrıca alkol, ne seviyede alınırsa alınsın hem sağlık hem toplum için sorun kaynağı olmaktadır!

"Alkol psikozları oluşan kişilerde oriantasyon bozukluğu, düşünce ve idrak bozuklukları söz konusudur. Korsakof psikozunda hafıza kusurları, alkolik bunamada tüm akıl melekelerinde yıkılma, zekada bozulma ve hafıza çöküntüleri mevcuttur." (B.L. Cook, G. Winokur, Classification of alcoholism with reference to comorbidity, Comprehensive Psychiatry, 35: s. 165-170) "Alkol kullanımı beyin işlevlerini azaltır, hafızayı zayıflatır, denge bozukluklarına ve bunamaya yol açar." (yedam.org.tr/alkol-ve-madde-kullaniminin-beynimize-etkisi-nasil-olur)

"Alkol beyni küçültüyor." (Hürriyet, 17.10.2008) Beynin 3 düşmanı! Fazla alkol, beyin damarlarını tıkıyor ve hücreleri öldürüyor. Bir süre sonra hafıza da etkileniyor. California Üniversitesi'nden bilim adamı Daniel Amen, Amerika'da best seller olan kitabında kafein, alkol ve sigaranın beyne etkilerini beynin MR görüntülerini inceleyerek yayımladı. (Hürriyet, 29.6.2009) "Başarılı Yaşlanma" kitabının yazarı Dr. Daniel J. Dr. Levitin'e göre "Sigara ve alkol gibi kötü alışkanlıklar beynimizi küçültüyor." (Hürriyet, 28.8.2023) "Alkol kullanımının beyin hacmini yüzde 4-16 arasında küçülttüğü belirtiliyor. Psikiyatrist Nihat Kaya, alkolün neden olduğu kronik bozuklukların bazılarını "karaciğer yağlanması ve büyümesi, alkolik hepatit, siroz, kalp kası hastalığı, kardiak beriberi, kanser oluşumu, bunama, vb." olarak sıraladı." (Hürriyet, 5.7.2002) "Az miktarda alkolün yararlı olduğu tezi rafa kalkıyor: Alkol beyni küçültüyor. Üstelik bunun için çok içmek gerekmiyor. Amerikalı bilim adamlarının yaptıkları bir araştırmaya göre az miktarda alkol sağlığı korumadığı gibi beyin hücrelerini de öldürüyor. Bu iddianın sahibi Baltimore'daki Johns Hopkins Üniversitesi'nde görevli Dr. Jingzhong Ding ve ekibi. Uzmanlar, kişilerin içki tüketim oranı arttıkça, beyin dokusunda azalma olduğunu yani kişilerin beyninde bir küçülme meydana geldiğini gözledi. Az miktarda alkol tüketen kişilerin beyinlerinde bile ilerleyen zamanla küçülme meydana geldi. Alkol tüketiminin, beynin küçülmesine nasıl yol açtığının yanıtını henüz bulamayan uzmanlar, ayrıca az miktarda içilen alkolün sanıldığı gibi felç riskini de azaltmadığını ileri sürdü." (Hürriyet, 8.12.2003) "Hollanda'nın Utrecht Üniversitesinden Dr Joris C. Verster: Aşırı alkol akşamcılarda unutkanlığa, anlamada güçlüğe neden olur." (Milliyet, 1.9.2003) "Kötü alışkanlıktan zekamı koruyorum. Dünya Zeka Oyunları'na katılmak için Antalya'ya gelen 'dünyanın en zeki kişisi' Alman Ulrich Voigt, "Sürekli bulmaca çözüyorum. Alkol ve uyuşturucudan uzak durarak zekamı koruyorum" diyor." (Yeni Şafak, 5/11/2009)

"Alkollü içki kötü. Hele fermente olanları (şarap, bira) tukaka." (Güngör Uras, Milliyet, 18 Temmuz 2010) "İnsan ömrünü bitiren 10 alışkanlıktan ikincisi alkoldür." (Habertürk, 30.6.2010) "Biracılara kötü haber. Sadece göbek yaptığı iddia edilen bira kısırlığa da neden oluyor." (Takvim, 11.1.2000) "Aşırı alkol ölüm getiriyor: Dünya genelinde her 20 ölümden biri aşırı alkol tüketimi yüzünde." (Neuronews.com, 25/12/2018) Alkol kanser nedeni. (Habertürk, 15.4.2013) Habertürk'ten bir haber: İçmezseniz tecavüze uğramazsınız. Hong Kong güvenlik Bakanı: "Ülkede tecavüz vakalarında fazla alkol alındığını görüyoruz. Genç kadınlara fazla içmemelerini tavsiye ediyoruz."

Alkol ile ilgili çarpıcı araştırma. ABD Ulusal kanser enstitüsü: "Güvenli bir alt limit yok." (Basından, 16.2.2013) "Prensip olarak alkolün azını da çoğunu da zararlı saymak lazımdır." (Dr. Osman Müftüoğlu, Hürriyet, 13.5.2013) Alkol tüketmek ne kadar riskli? DSÖ'nün yeni kılavuzunda, güvenli bir tüketim miktarının olmadığı, "Herhangi bir alkollü içeceğin ilk damlasıyla sağlık riskinin başladığı" belirtiliyor. (BBC, 3 Ekim 2024) Yani, Efendimiz -Haşa- boşuma buyurmamışlardır: "Çoğu sarhoş eden şeyin azı da haramdır." (Tirmizi, Eşribe, 3; Ebu Davud, Eşribe, 5; Nesai, Eşribe, 25)

“Alkol uyuşturucudan da tehlikeli. Bilim adamları, alkolün, kullanıcıya ve diğerlerine verdiği zararlar göz önünde tutulduğunda, uyuşturucudan bile daha tehlikeli olduğunu saptadı. İngiltere Bağımsız Bilimsel Uyuşturucu Komitesi ile Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığı İzleme Merkezi'nden bir grup bilim adamı, Çoklu Karar Verme Analizi (MCDA) diye adlandırılan bir teknik yardımıyla bu tür maddeleri, 9 kriter açısından kullanıcıya, 7 kriter açısından da diğerlerine verdiği zararları göz önüne alarak arz ettikleri tehlikeye göre sıraladı. Bu tür maddelerin kullanıcıya zararları arasında uyuşturucuya bağlı ölüm oranları, sağlığa ve sosyal ilişkilere etkileri gibi kriterlere yer veren bilim adamları, diğerlerine verdiği zararları ise suç, aile içi çatışma, ekonomik bedel, çevresel hasar gibi ölçütler açısından değerlendirdi. Elde ettikleri verilere göre bu maddeleri 100 üstünden değerlendiren bilim adamları, en zararlı maddenin 72 puanla alkol olduğunu belirledi. 55 puanla ikinci sırada yer alan eroini, 54 puanla bir sentetik uyuşturucu türü olan "crack", 33 puanla kristal metamfetamin, 27 puanla kokain ve 26 puanla tütün ürünleri takip etti.” (NTV, 01 Kasım. 2010)

“Siyasetçi Ali Topuz Cumhuriyet Bayramı için 1957 tarihinde Beylerbeyi'ne Atatürk silueti yaptırır, kendisi de saatlerce çalışır… Sonra akşamleyin şarap içer ve sarhoş olur. Arkadaşları ona Atatürk panosunu göstererek, 'Bu kim?' diye sorduklarında, Atatürk'ü bile tanıyamaz, cevap veremez.” (Ali Topuz, Değişimi Yaşamak, s. 172)

Alkol yasağı suç oranını düşürdü. Afyonkarahisar Emniyet Müdürü Mustafa Uçkan, açık alanda, bağımlılık meydana getiren maddelerin kullanımının ve içki tüketiminin azalması sonucu 2011 ile 2012 yılları arasında şahsa karşı işlenen suçlarda yüzde 5, cinsel suçlarda ise yüzde 25 oranında düşüş kaydedildiğini söyledi. (Sabah, 3.4.2013)

"Ölçülü içki içmenin sağlığa faydası yok. On yıllara ait araştırma bulgularının analizi: Şarap, özellikle kırmızı şarap, sağlık yararları konusunda ün kazanmış olsa da, daha yeni araştırmalar ölçülü tüketimin bile sağlık sorunlarına neden olduğu sonucuna ulaşmıştır." (Roni Caryn Rabin, The New York Times, 4 Nisan 2023) “Kırmızı şarap ilaç değil! Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Kalp Damar Hastalıklarını Önleme Projesi Türkiye Koordinatörü ve Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Bülent Görenek, kırmızı şarabın kesinlikle bir kalp ilacı olmadığını söyledi. Doç. Dr. Görenek, şöyle konuştu: "Son yıllarda koroner arter hastalarına sanki bir ilaçmış gibi kırmızı şarap tavsiye edildiğine sıklıkla tanık oluyoruz. Kırmızı şarabın koroner arter hastalıklarında koruyucu etkisinin olabileceği yönünde bazı çalışmalar mevcut. Bu faydanın içerdiği alkolden mi yoksa üzümden mi kaynaklandığı, direk olarak şaraba kırmızı rengi veren madde ya da antioksidanlar mı ilişkili olduğu tam olarak ortaya konamamıştır. Kırmızı şarap kesinlikle bir kalp ilacı değildir. Bu bakımdan bugünkü kanıta dayalı tıpta koroner kalp hastalarına rutin olarak önerilmesi doğru değildir. Çünkü elimizde hastalara tavsiye edeceğimiz kadar güçlü, kesin bilgiler yok. Hatta belli bir seviyenin üzerinde kalp hastalarına zararlı olabilmektedir. Kırmızı şarap kurtarıcı değildir. Kalp hastaların bu konuda çok hassas olmaları gerektiğini bildiren Doç. Dr. Görenek, hastaların kırmızı şarabı bir ilaç veya kurtarıcı olarak görmemeleri gerektiğini kaydetti. Doç. Dr. Görenek, alkolün kalori değerinin yüksekliğinden dolayı kilo aldırıcı etkilerinin, kalp damarlarının tıkanmasını artırabileceği, ani ölümlere sebep olabileceğinin unutulmaması gerektiğini ifade ederek, şöyle devam etti: “Bu bakımdan, alkol tüketmeyen, ya da alkolü bırakabilecek bir kalp hastasının kırmızı şaraba başlamaması gereklidir. Çünkü bu şarabın olumlu etkileri henüz genel tıp çevreleri tarafından kabul görmemiştir. Hele hastaların bağımlı olmalarına kesinlikle müsaade edilmemelidir.” (Milliyet, 12 Ağustos 2005)

Fransızlar fazla şarap tüketiyor. Şarabın sağlığa yararlı olduğu görüşünü savunanların dayanak noktası Fransız toplumundaki bir gözlemdir. Fransızlar kalp damar hastalığı açısından risk

olarak kabul edilen yağdan (doymuş yağlar) zengin bir diyetleri olmalarına rağmen, İngilizlere oranla daha az kalp damar hastalığına yakalanmakta ve daha az kalp krizi geçirmektedirler. Fransızların daha fazla şarap tükettiğini savunan bazı bilim adamları, aradaki Fransız toplumu lehine farkın, şarap tüketimin Fransız toplumunda daha fazla olmasından kaynaklandığını savunmaktadırlar. Oysa Fransızların daha az kalp hastalığına yakalanmalarının sebebinin şarap olduğu görüşü, dünyanın önde gelen otoriteleri arasında kabul görmemektedir. Kalp hastalıkları konusunda tüm dünyadaki uzmanların referans olarak kabul ettikleri Amerikan Kalp Vakfı kesinlikle şarap içmeyi tavsiye etmemektedir. (americanheart.org/presenter.jhtml?identifier=4422)

"Şarabın kalp krizi riskini azalttığını gösteren ilmi bir delil yoktur. Amerikan Kalp Vakfı beslenme komitesi üyesi olan Columbia Üniversitesi'nden Prof. Ira Goldberg, şarap içmenin kalp krizini azalttığını gösteren hiçbir kabul edilebilir bilimsel veri olmadığını, bunun yerine kalp krizi riskini azaltmak için bilimsel olarak ispatlanmış kolesterol ve tansiyonu düşürmek için kilo verilmesi ve yeterli spor yapılması gibi tedbirlerin alınmasını önermektedir. Goldberg "şarap veya herhangi başka bir içki içmenin klasik metotların yerine geçemeyeceğini" bildirmektedir. Goldberg Fransızlar'da kalp damar hastalığının daha az görülmesinin şarap içmekten değil taze meyve, sebze ve daha az oranda süt ürünleriyle beslenmeye bağlı olabileceğini ifade etmektedir. Ayrıca kalp damar hastalıklarının oluşumunda genetik özelliklerin rol oynadığı bilimsel olarak ispatlanmış bir gerçektir. Dolayısıyla Fransızlarda kalp damar hastalığı ve kalp krizi riskinin İngilizlere oranla daha düşük olmasının sebebi genetik olabilir. Zaten dünyada şarap yalnız Fransa'da içilmemektedir. İtalya'da şarap daha fazla içilmektedir. Kaldı ki dünyanın her tarafında şarap tüketilmektedir. Bu mantıkla dünyanın her yerinde aynı etkinin gözlenmesi gerekirdi. Oysa gerçek farklıdır. Şarap, kalp damarını korumuyor. Fransızlarda İngiliz toplumuna oranla daha fazla şarap tüketildiği için kalp damar hastalığına yakalandığını ortaya koyan hiçbir bilimsel çalışma da yoktur. Bu 'varsayım' bilimsel bir gerçek değil olsa olsa şarapçıların bir temennisidir. Şarapla ilgili haberlerde dikkat edilirse özellikle kırmızı şarabın içinde antioksidan maddeler olduğu ve bu maddelerin iyi kolesterolde artmaya neden olduğu ve özellikle kalp damarlarını koruduğu ileri sürülmektedir. Ancak vitamin E gibi antioksidanlarla yapılan çalışmalarda kalp damarlarını koruyucu etki gösterilememiştir. Kaldı ki şarapta bulunan antioksidanlar fazlasıyla fermente olmamış olan üzüm suyundan, üstelik şarabın getireceği hiçbir tehlike olmadan rahatlıkla alınabilmektedir. Amerikan Kalp Vakfı'nın bu görüşleri İngiliz Kalp Vakfı tarafından da desteklenmektedir. Bristol Üniversitesi Kimyasal Patoloji bölümü bilim adamları günlük alınan üzüm suyunun (kötü kolesterol LDL kolesterol okside edici etkisinin daha az) kalp hastalıklarına koruyucu etkisinin daha fazla bulunduğunu göstermişlerdir. Amerikan Kalp Vakfı (AKV) bilim adamları iyi kolesterolü yükseltmek için bunun yerine çok daha etkili olan düzenli spor yapma veya "Niacin" adı verilen ilacı almayı böylece şarabın zararlarından korunmayı tavsiye etmektedir. Şarap propagandasına dikkat! Son zamanlarda basında "şarabın insan sağlığına yararları", "günde 1-2 kadeh şarap kalp krizi riskini azaltıyor", "kırmızı şarap kalp krizi riskini azaltıyor" başlıklı haberlerle yoğun bir şarap propagandası yapılmaktadır. Oysa şarap her şeyden önce alkollü bir içecektir. Alkolün insan sağlığına olan olumsuz etkileri yalnızca modern tıbbın verileri ışığında değil binlerce yıldır bilinen bir gerçektir. Ancak bu yoğun şarap propagandası taşıyan haberlere dikkat edildiğinde, şarabın "güya" insan sağlığına yararlı olduğu, özellikle kırmızı şarabın kalp krizi riskini azaltıcı etkisi varmış gibi iddiaların bilimsel araştırmalara dayandığı ve sanki ispatlanmış bilimsel bir gerçekmiş gibi topluma lanse edildiği görülmektedir. Oysa konuyu biraz derinlemesine araştırınca bunun bir aldatmaca olduğu açıkça görülmektedir. Üzüm suyu kalbi koruyor! "Doç. Dr. Aysun Çetin, "Üzüm suyu mu? Şarap mı?" konusundaki tartışmaları sonlandırdı. Erciyes Üniversitesi (ERÜ) Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Aysun Çetin, serbest radikaller, antioksidanlar, kanser biyokimyası, kök hücre biyolojisi, fitoterapi ve anti-aging konularında yaptığı bilimsel

çalışmalar sonucunda yazdığı "İyileştirir, güzelleştirir: üzüm" isimli kitabında üzümün faydalarını anlattı. Bilimsel çalışmalarıyla 2004 yılında Türk Hematoloji Derneği Genç Araştırmacı Ödülü, 2008 ve 2010 yıllarında ise Gevher Nesibe Bilimsel Araştırma Teşvik Ödülü'nü kazanan Çetin, kitabında "güzellik, gençlik ve sağlık iksiri olarak nitelendirilen üzümün insan hayatındaki önemini" ele aldı. Çetin, son yıllarda şarabın özellikle kalp hastaları için çok faydalı olduğu yönündeki görüşlerin arttığına işaret ederek, "Üzüm suyu mu? Şarap mı?" konusundaki tartışmalara kitabında yer verdiğini belirtti. Yapılan bilimsel çalışmalarla faydaları açık bir şekilde ortaya konan üzümün bilinen en önemli özelliğinin "doğal antioksidan olarak kansere karşı koruyuculuğu olduğunu" vurgulayan Çetin, üzümün kabuğunda, çekirdeğinde ve suyunda bulunan "resveratrol" maddesinin kanserin pek çok safhasında durdurucu etkiye sahip olduğunun bilimsel olarak kanıtlandığını dile getirdi. Bazı araştırmacıların kırmızı şarabın kalp hastalıklarından koruyucu bir içecek olduğunu ileri sürdüklerini anımsatan Aysun Çetin, şunları söyledi: "Bazı araştırmacılar, kırmızı şarabın kalp hastalıklarından koruduğunu söyleseler de, pek çok araştırmacı farklı sonuçlara ulaşmıştır. “Gerçekte kalp-damar hastalıklarından koruyucu etkiye sahip olan şarap değil, üzüm suyudur.” Mor üzüm suyunda bulunan flavonoid madde miktarı litrede 500 miligramdan fazladır. Üzüm suyu, şarap ve etil alkolden arındırılmış şaraba göre çok daha yararlı bulunmuş ve tüm yararlı etkilerin üzüm suyunda bolca bulunan polifenolik bileşiklere ait olduğu gösterilmiştir. Üstelik son yıllarda yapılan birçok araştırma ile az miktarda bile olsa alkolün insan vücudu için son derece zararlı olduğu kanıtlanmıştır.” (NTV, 22 Aralık 2010)

Bira kanser nedeni. “Biranın akciğer kanserine yakalanma riskini artırdığı ortaya çıktı. 1980'li ve 1990'lı yıllarda elde edilen veriler ışığında yapılan araştırmaya göre, haftada 6 adet ya da daha fazla bira içen kişilerin akciğer kanserine yakalanma riski, içmeyenlere göre yüzde 20 ila 50 oranında artıyor. Bira içen, ancak evinde düzenli olarak meyve ve sebze tüketenlerde ise bu oran azalıyor. McGill Üniversitesi'nden araştırmacıların, araştırmaya katılanların tütün alışkanlığı hakkında kesin bilgi edinmeleri sayesinde, tütüne bağlı akciğer kanserinin gelişimine neden olan faktörleri alkol tüketiminin neden olduğu faktörlerden ayrı tutmayı başardıkları ve bu sonuca ulaştıkları belirtildi. Alkol kullananların genellikle sigara da içtiğini söyleyen araştırmacılardan Andrea Benedetti, alkol ve akciğer kanseri konusunda daha önce yapılan araştırmalarda karşılaşılan en önemli sorunun tütünün oynadığı rolü belirlemek olduğunu ifade etti.” (Hürriyet, 13 Nisan 2006) “Alkol kanseri tetikliyor! İngiltere'de yapılan bir araştırma, her gün az da olsa şarap ya da bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini artırdığını ortaya koydu. Kanser Araştırma Enstitüsünden Profesör Tim Key ve ekibinin yaptığı araştırma, günde 2 büyük kadeh şarap ya da 2 bardak bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini yaklaşık yüzde 25 artırdığını gösterdi. Her gün bir kadeh şarap ya da bir bardak bira içenlerinse hastalığa yakalanma riskinin yüzde 10 arttığı ortaya çıktı. Key, Daily Telegraph gazetesinde yayımlanan açıklamasında, “Araştırmalar çok açık şekilde ne kadar alkol alınırsa bağırsak kanserine yakalanma riskinin o kadar arttığını gösteriyor" dedi. ‘Riskin artışı çok önemli değil, ancak insanların alkol tüketimini sınırlandırarak başta bağırsak kanseri olmak üzere bazı kanser türlerine yakalanma riskini azaltabileceklerini anlaması gerek’ diye konuştu. International Journal of Cancer dergisinde yayımlanan ve 6 yıl süren araştırmaya, 10 Avrupa ülkesinden 1800'ü bağırsak kanserine yakalanmış 478 bin kişi katıldı.” (Hürriyet, 31 Temmuz 2007)

Artık, gerek dini (Aşağıdaki ‘Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık’ adlı yazımıza bakılabilir.) gerek kültürel altyapısı gereği alkolün en yaygın olduğu Batı toplamlarında bile alkol yasaklanmaya başlanmıştır!

Yabancı ülkelerde alkol satışı nasıl? Rusya: 23.00-8.00 arasında içki satışı yasak. İngiltere: İrlanda’da olduğu gibi sokakta içki içme yasağı bulunuyor. Devlete ait kanallarda içki reklamı

yayınlamak yasak. Almanya: Sokakta içki içenlere para cezası uygulanırken, bazı bölgelerde gece saatlerinde içki satışına yasak getirilmiş durumda. Finlandiya: 18.00-9.00 arası satış yapılmıyor. Cuma günleri 20.00'ye kadar satış yapılıyor. Pazarları ise satış yapılmıyor. İsveç: 19.00-10.00 arası satış yapılmıyor. Cumartesi 15.00'e kadar satış yapılıyor. Pazarları ise alkol satışı yok. İsviçre: Gece 22.00-06.00 arasında market ve büfelerde alkollü içki satışı yapılmıyor. Norveç: Pazartesi-Çarşamba: 10.00-17.00, Perşembe-Cuma 10.00- 18.00, Cumartesi: 10.00-15.00 arası satış yapılıyor. Pazarları satış yok. Finlandiya, İsveç, Norveç ve Kanada'da alkollü içki satışları (bira dışında) devlet tekelinde. Satış saatleri yasayla değil devletin sahibi olduğu dükkanların açık olduğu saatlerle sınırlı. (Habertürk, 25.05.2013) Paris'te yılbaşında alkol yasağı. Fransa'nın başkenti Paris'te yılbaşı akşamı, geçtiğimiz yıllarda uygulanan sokakta alkol yasağı bu yıl da uygulanacak. (Hürriyet, 30.12.2013) İngiltere'de 'park ve caddelerde her türlü alkollü içki tüketimine yasak geliyor. Nottingham belediyesi, ülkede içki yasağını başlatan ilk belediye olma yolunda. 24 saatlik içki satışı ve tüketimi serbestliğinin, ülkede asayiş ve içki kültürüne dayalı sosyal davranış bozukluğuna yol açtığı belirtiliyor. (Star Kıbrıs, 02.10.200) Angela Merkel içkiye savaş açtı. AB'nin, çocuklar ve gençleri alkolden korumak için 'strateji belgesi' hazırlamasının ardından Almanya Başbakanı Merkel de, bir mesaj yayınlayarak herkesi göreve çağırdı: "Alkol ve uyuşturucuyu özendirenlere kararlı şekilde karşı çıkmalıyız. Umursamaz bir tutum takınamayız. Bunu sıradan bir cürüm olarak değerlendirmek mümkün değil." (Türk Time, 14.05.2008) Avrupalı bir ülke alkole savaş açtı. İsveç'te alkollü içki satın alacaksanız, bunu önceden planlamalı ve cebinizi yakacağını da hesaba katmalısınız. İsveç'te devlet tekelinde tutulan alkol satışları sıkı kontrol altında. (Bingöl Online, 23 Kasım 2005) İspanya'nın en turistik adaları Mayorka ve İbiza- Portmany'de büyük alkol yasağı geldi! Sokakta, kaldırımda, plajda alkol tüketimi yasaklandı. Açık şişe ile yakalanana 500-1,500 Euro arası ceza verilecek. Gece 21.30 - 08.00 saatleri arası alkol satışı da yasaklandı. Alkol satışı yapan dükkanlar 21.30'da kapatacak. AVM içinde alkol reyonu varsa onlar da 21.30'da kapatmak zorunda. Ticari işletmelerde normal servise devam. Parti tekneleri de yasaklı alanlara en fazla 1 mil yaklaşabilecek. (Bild, 11.5.2024)

"AB, Artan alkol tüketimine savaş açtı. AB sağlık komisyonu, Avrupa Birliği ülkelerinde alkol tüketiminin korkunç boyutlara ulaştığına dikkat çeken bir rapor hazırladı. Raporda alkolle mücadele için alkol satışı yaşının 18'e çıkarılması, sürücü ehliyeti alan gençlere alkol yasağı getirilmesi, reklamların sınırlandırılması gibi tavsiyelerde bulunuyor. Avrupa birliği sağlık komisyonu, Avrupa'daki artan alkol tüketimine dikkat çekerek, çocukların, gençlerin ve hamilelerin alkol tehlikesine karşı korunması gerektiğini açıkladı. Komisyonun sağlık komiseri Markos Kyprianou'nun konuyla ilgili hazırladığı "strateji belgesi"nde alkol satışı yaşının 18'e çıkarılması, sürücü ehliyetini yeni alan gençlere alkol yasağı getirilmesi, otobüs ve kamyon sürücülerine "sıfır tolerans" tanınması, televizyon ve sinemalarda alkol reklamlarının sınırlandırılması gibi öneriler yer alıyor." (Basından, 26.10.2006) "Alkole de 'ölüm' yazısı! İngiltere'de, alkollü içeceklerin üzerine de sigara paketlerinde olduğu gibi "sağlık uyarılarının" yer alması zorunlu hale getirilecek. Hükümetin planı çerçevesinde, alkollü içeceğin üzerinde alkol miktarının yanı sıra hangi sürede ve miktarda içilirse ne tür hastalıklara yol açabileceğine dair bilgiler de yer alacak." (Haber 7, 14 Nisan 2006)

Emniyet istatistiği. Trafik kazalarının %61'i, genel suçların %85'i, tecavüzlerin % 50'si, eşini dövenlerin %70'i, işe gitmeyenlerin %60'ı, cinayetlerin %85'i, şiddet olaylarının %50'si, genel tutuklamaların %50'si, akıl hastanelerine yatanların %40'ı içki yüzünden olmaktadır.

"Cinayetlerin yüzde 85'i alkollüyken işleniyor. Son dönemde alkollü içki bulunan mekanlarda meydana gelen cinayet ve yaralama olaylarında büyük artış görülüyor. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) verileri de bunu kanıtlıyor. İstatistiklere göre dünyada işlenen her 100 cinayetten 85'i, intiharların yüzde 90'ı boşanmaların yüzde 80'i ve aile içi şiddet olayları ile trafik kazalarının

yüzde 70'inin sebebi alkol. Türkiye'de 9-17 yaş arası öğrencilerin yüzde 16'sının devamlı sigara, yüzde 13'ünün devamlı alkol, yüzde 2,9'unun ise devamlı uyuşturucu kullandığına dikkat çeken Yeşilay Genel Başkanı Mustafa Necati Özfatura, gençlerin kötü alışkanlıklardan uzak tutulması için ailelere büyük görev düştüğünü vurguluyor. Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Bağımlılık Araştırma Merkezi Bağımlılık Psikiyatri Uzmanı Dr. Zeki Yüncü, alkol ve uyuşturucu maddelerin beyindeki kontrol merkezini devre dışı bıraktığına dikkat çekerek, "Bu durumda insan, olumsuz davranışları daha dürtüsel, sonunda ne olacağını hesap etmeden yapabiliyor." diyor. Bazı kişilerin, mutlu veya kederli olduklarında alkol aldıklarını anlatan Yüncü, 'duygu durumunu düzenlemek' amacıyla bu yola başvurmanın yanlış olduğunu dile getiriyor. Yeşilay Başkanı Özfatura da alkolün yol açtığı 60'tan fazla hastalık olduğuna değinirken, "Türkiye'de 1930'da kişi başına düşen alkol miktarı 1 litreyken 2004'te 20 litreye çıktı. İsveç'te yapılan bir araştırmaya göre kanında 1,5 gr alkol olanın hiç bulunmayana göre trafikte kaza yapma riski 24, 2 gr bulunanın ise 60 kat daha fazla." bilgisini veriyor. Bu yükselişe rağmen Yeşilay ve diğer kurumların çalışmalarıyla Türkiye'de alkol kullanımının düşme trendinde olduğunu aktaran Özfatura, "Bir belediye başkanı veya kaymakam kanuni bir tedbir alınca, hemen 'Kırmızı sokak yapılıyor' diye haberler çıkıyor. Oysa bunların dinî konularla ilgisi yok. Konuyu hemen o tarafa çekip tedbirleri etkisizleştirmek istiyorlar." diye konuşuyor. Özfatura, çocuk ve gençlerin alkol, sigara ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklardan uzak tutulması için öncelikle anne ve babalara büyük görev düştüğünü vurguluyor: "Aileler, eğitime ayırdıkları paranın iki katını alkol ve sigaraya harcıyor. Çocuk ve gençlerin kötü alışkanlıklardan uzak tutulması için anne ve babaların, 'İçme evladım' demesi yeterli değil. Önce kendileri kullanmayarak örnek olmalı. Çocuk ve gençlerle ilgilenilmeli, sevgi gösterilmeli." DSÖ'nün Türkiye'nin de aralarında bulunduğu 30'dan fazla ülkede yaptığı araştırmaya göre dünyada işlenen cinayetlerin yüzde 85'i, boşanmaların yüzde 80'i, aile içi şiddet olaylarının yüzde 70'i, mala yönelik suçların yüzde 77'si, tecavüz suçlarının yüzde 50'si, intihar ve intihara teşebbüslerin yüzde 90'ı, trafik kazalarının ise yüzde 70'i alkolden kaynaklanıyor." (Risale Haber, 13 Mart 2010) Her 10 vakadan 7'si. Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) Türkiye'nin de aralarında bulunduğu 30 ülkede yapılan araştırmasında kadına şiddet olaylarının yüzde 70, tecavüzlerin yüzde 50, cinayetlerin yüzde 85'inde en etkili unsurun alkol olduğu tespitine varılıyor. DSÖ'nün şiddet ve alkol ilişkisini açığa çıkaran raporuna göre; ABD'de fiziksel şiddete maruz kalan kurbanların yüzde 55'i eşlerinin şiddet uyguladığı esnada akollü olduğunu saptıyor. Bu oran İngiltere ve Galler'de yüzde 32 seviyesinde. Avustralya'da eş cinayetlerinin yüzde 36'sı alkollü halde işleniyor. G. Afrika'da kadınların yüzde 65'i, eşlerinin şiddet esnasında sarhoş olduğunu söylüyor. Rapor, Hindistan, Uganda, Vietnam, Zimbabve'de alkol kullanan eş ile e şe uygulanan şiddet arasında güçlü bir bağlantı kurulduğunu belirtiyor. Nerede şiddet orada alkol. BM Uyuşturucu ve Suç Ofisi'nin verilerine göre Finlandiya'da cinayetlerin yüzde 65'i alkolle ilişkili. Tüm ölümlerin ise yüzde 75'inin ana etkeni alkol. İsveç'te ise bütün cinayetlerin yaklaşık yarısının alkolle ilişkili olduğu kaydediliyor. Birleşik Krallık Alkol Çalışmaları Enstitüsü'nün çalışmasına göre ise, İngiltere ve Galler'de şiddet suçlarının yüzde 47'si içki etkisi altında işlendi. İrlanda'da aile içi şiddet vakalarının yüzde 59,6'sının kaynağı alkol illeti. İskoçya'daki şiddet suçlarının arka planında yüzde 63 oranında içki var. Avustralya Ulusal Suç Enstitüsü'nün 2000-2006 arası işlenen eş cinayetleri araştırmasına göre faillerin yüzde 44'ü alkollüydü. (Yeni Akit, 03 Mart 2019) "Almanya'da bir yılda 218 bin evli kadına tecavüz edildi. Uzmanlar bu saldırganlığın nedenlerinin başında ülkede bol bol bira içilmesi geldiğini söylüyorlar." (Sabah, 24.2.1986) Kızına 6 yıl boyunca tecavüz edip, doğan çocuklarını köpeklere attı! Antalya'da 6 yıl boyunca tecavüz ettiği iddiasıyla tutuklu Ekrem E.'nin kızından doğan iki çocuğunu köpeklerin yoğun olduğu bir araziye bıraktığı iddia edildi. "Çok alkol aldığını anlatan Ekrem E. "Alkollü olduğum günlerde kızıma eziyet ettim ama cinsel saldırı suçunu işlemedim." dedi. (T24, 01 Ağustos 2015)

"İzmir'de kılıçla kız arkadaşını öldürdü, 'hatırlamıyorum' dedi. Zülal T. ile barda tanıştıklarını söyleyen Günhan Ö., "Olay günü evimde alkol alıp bara gittim. Orada da alkol almaya devam ederken daha önceden göz aşinalığım olan Zülal'le karşılaştık. Daha sonra masama geldi ve beraber oturduk. Arkadaşlarının yanına gideceğini söyleyerek birbirimizin telefon numaralarını aldık ve mekandan ayrıldı. Ben de başka bir mekana gidip alkol almaya devam ettim. Sonrasında mesajlaştık ve o da oraya geldi. Oradan ayrılıp Bornova Meydanı'nda da alkol almaya devam ettik ve evime geçtik" ifadelerini kullandı. "Eve gidip alkol almaya devam ettik, müzik dinledik. Uykumuz geldi ve uzandık. 5-6 yıldır panik atak rahatsızlığım sebebiyle kullandığım ilaçlar ve alkol sebebiyle anlık bilinç kayıpları yaşıyorum." dedi. (Habertürk, 15.05.201)

"Kadına şiddetin baş sebebi alkol! Birleşmiş Milletler, Dünya Sağlık Örgütü, Birleşik Krallık Alkol Çalışmaları Enstitüsü, Ulusal Alkol Kötüye Kullanımı ve Alkolizm Enstitüsü, Avustralya Ulusal Suç Enstitüsü gibi kurum ve kuruluşların hazırladıkları araştırma sonuçları, bütün dünyada her 10 kadına şiddet olayının 7'sinin alkol sebebiyle kayıtlara geçtiğini yansıtıyor. 2003'te gerçekleştirilen araştırma, erkeğin kadına fiziksel şiddet uygulama ihtimalinin alkol alındığı günlerde 18 kat daha fazla arttığına vurgu yapıyor. Cumhuriyet Tıp Dergisi'nde yayınlanan "Kadına yönelik farklı eş şiddeti tiplerini etkileyen psikososyal faktörler" araştırmasında da çarpıcı sonuçlar yer alıyor. Edirne'de eşlerinden şiddet gören 306 kadın arasında yapılan araştırma, şiddet gören kadınların şiddetin nedenleri arasında ilk sırada içkiyi belirtiyor. Saygın tıp dergisi Lancet'in 26 yıllık kapsamlı araştırmasının sonuçlarına göre, her yıl alkol kaynaklı 2 milyon 800 bin insan hayatını kaybediyor. Cambridge Üniversitesi'nin yaptığı araştırmalara göre; haftada tüketilen 5 birimlik alkol felç riskini yüzde 14 artırıyor. Ölümcül hipertansiyon riski yüzde 24, kalp yetmezliği riski yüzde 9, aort anevrizması riski yüzde 15 yükseliyor. Özellikle 15-49 yaş arasındaki kişilerde ölüm ve sakatlıkların temel sebeplerinden biri alkol." (Haber 7, 26.01.2023)

"Ailem öyle içki düşkünü falan değildi ama kendimi bildim bileli, bilgilerine ve kültürlerine hayran kaldığım gazetecisinden edebiyatçısına, üniversite hocasından sanatçısına kadar birçok kişinin illet derecesinde müptelâ oldukları derdi yakından gördüm: Alkolsüz edemiyorlardı! Dur-durak bilmeden içilen içkinin en parlak zekâları nasıl hurdaya çevirdiğine, düşünemez hâle getirdiğine, nihayet sadece saçmalattığına ve etraflarını çevirmiş olan hayranlarını bile nasıl kaçırttığına seneler boyunca çok yakından şahit oldum." (Murat Bardakçı, Habertürk, 29.04.2013) Aynı aileden baba ve kız olmak üzere 2 kişinin ölümüne, annenin de ağır yaralanmasına sebep olan ancak, alkol/uyuşturucu etkisinin geçmesini beklerken 6 gün boyunca saklanan Emrah S.'in 28.09.2013 tarihli eski twitlerinde "Alkol yasak, sigara yasak, 3 çocuk yapmamak yasak, ne serbest bu ülkede? Bir tek ben serbestim herhalde Emrah S. olarak." diyordu. (En Son Haber, 28.09.2017)

İstanbul Şişli'de Birlikte yemek yiyerek alkol alan 2 ailenin gecesi felaketle sonuçlandı. İçecek almak için dışarı çıkan ev sahibi, eve döndüğünde arkadaşını karısına tecavüz etmeye çalışırken yakaladı. Arkadaşını bıçaklayarak öldüren adam, olayın ardından yaşadığı şokun etkisiyle kahkahalar attı. (Haberler, 28 Haziran 2024) Kolombiya'nın başkenti Bogota'da fakir bir ailenin geçtiğimiz Pazar günü tecavüze uğradıktan sonra öldürülen 7 yaşındaki kızının cenaze törenine kalabalık bir kitle katıldı. Yuliana Samboni'nin işkenceye ve tecavüze uğramış bedeni başkentteki lüks bir apartman dairesinde bulunmuş, boğularak öldürüldüğü açıklanmıştı. Dairenin 38 yaşındaki sahibi bu olaydan önce bir süre aşırı kokain ve alkol almış olarak bir hastaneye gitmiş ama sonra ortadan kaybolmuştu. (BBC, 9 Aralık 2016) Amerikalı seri katil ve tecavüzcü Jeffrey Dahmer alkol yüzünden işinden de okuldan da atılmış biri idi. (tr.wikipedia.org/wiki/Jeffrey_Dahmer) Manisa'nın Turgutlu ilçesinde evlerinin bahçesinde alkol alan 2 arkadaş arasında çıkan sözlü tartışma cinayetle sonuçlandı. İddiaya göre alkolün etkisinde olan A.Y. tartıştığı Hamza Y.'ı av tüfeği ile göğsünden vurarak öldürdü. (Manisa Gündem, 9.4.2019) Alkol

masasındaki kavga cinayetle bitti. Antalya'da 2 hafta önce iddiaya göre alkol masasında çıkan tartışma sonucu pompalı tüfekle yaralanan bir kişi, tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirdi. (Lider gazete, 21 Şubat 2022) Şişede durduğu gibi durmadı. Arkadaşını bıçaklayarak öldürdü, tahrayla da başkasını yaraladı, 'ben değil içki yaptı' dedi. (Yeşil Iğdır, 29.6.2014) Kaza değil cinayet! Alkollü sürücü serbest kaldı. Karakoyun Ailesi adalet arıyor. (Doğruyol Gazetesi, 28 Şubat 2023) Kemalpaşa'da birlikte alkol alan arkadaşlardan C.U, sinirlenince Ahmet Ç., Kemal S. ve Feyyaz B.'a ateş etti. Başından vurulan iki kişi yaşamını yitirdi, B. kolundan yaralandı. (Yeni Asır, 9.5.2022) Arkadaşı Elif K.'ı öldüren oyuncu S. A.'ın ilk ifadesi: Elif ile alkol aldık, daha sonra evde aramızda boğuşma yaşandı. Aşırı alkol aldığı için bir şey hatırlamadığını söyledi. (Ensonhaber, 19.4.2025)

Kimse de, 'tüm bu vahşetin nedeni alkol, yasaklansın' demez, kurban aileleri dâhil!

"Sahte alkol faciası: İstanbul'da son 72 saatte 19 kişi öldü." (Basından, 15.1.2025) Ya gerçeğinden ölenler?!!

"DSÖ: Her yıl alkolden ölen 3 milyon kişinin yüzde 13,5'ini gençler oluşturuyor." (AA, 10.05.2022)

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) raporu 2019: Yılda 2,6 milyon kişinin alkol tüketimi nedeniyle ölüyor ve bu tüm ölümlerin yüzde 4,7'sine karşılık geliyor. (AA, 26.06.2024)

Kitabı hazırlarken ki son haber de Cumhuriyet gazetesinden: "Uzmanlardan demans uyarısı. Alkol beyni küçültüyor. Araştırmalara göre, 'ölçülü bile olsa' düzenli alkol kullanımı, beyin dokusunun küçülmesini hızlandırıyor ve Alzheimer hastalığının patolojik sürecini tetikleyebiliyor." (Cumhuriyet, 10.5.2025)

İslam ve ekoloji

"İslam, çevrenin bir emanet olduğu, gelecek nesillere en güzel şekilde aktarılması gerektiği düşüncesini hâkim kılmakta, aşırı tüketim, israf, sömürü anlayışlarına karşı durmaktadır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 219)

Modern temalarına ABD'de 1891'de E.A. Birge ve H.C. Cowles, İsviçre'de 1892 'de F.A. Forel ve Danimarka'da 1896'da E.B. Warming ile kavuştuğu öne sürülen çevrebilim, aslında çok çok önceki tarihlerde Doğu'da biliniyordu. (E. Britannica, VII/914) Nitekim, 11. yüzyılda yaşayan İslam bilgini Birüni, "tabiat ekonomisi" kavramı ile, tabiata hâkim olan ve bugün bizim "eko-sistem" diye bildiğimiz denge ve düzene dikkat çekmiştir. (Mehmet Bayraktar, İslam ve Ekoloji, s. 124, 143)

İnsan, yeryüzünde sorumluluk sahibi yegâne varlıktır. Rabbimiz onu yeryüzünün halifesi (Bakara, 30) olarak dünyaya göndermiştir. Noksan, çarpıklık ve bozukluk olmayan (Mülk, 3-4) bu evrende, sorumluluğunun bir gereği olarak insan yeryüzünü imar (Rum, 9; Hud, 61; İbn Kesir, Tefsir, II/450; İbn'l-Cevzi, Zadü'l-Mesir, IV/133) ve inşa edici faaliyetlerde bulunmalı, buna bağlı olarak ifsat edici (bozucu) davranışlardan şiddetle sakınmalıdır. (Rahman, 7-9) Temizlik, İslam'da iman ile beraber zikredilecek kadar önemli bir yer tutar. (Müslim, Tahare, 1; Tirmizi, Edeb, 41; Keşfü'l-Hafa, I/288) İbadet için beden ve ruh kadar çevre temizliği de şart kılınmıştır. (İbnu Mace, Mesacid 4) İslam âlimleri de ekin ve ağaçların susuz ve bakımsız bırakılmasının mekruh olduğunu söylemişlerdir. (Vehbe Zuheyli, İslam Fıkhı Ansiklopedisi, X/77)

Kur'an ve Ekoloji

"Gerçekten Biz her şeyi bir ölçüde yaratmışızdır." (Kamer, 49) "O Allah Göğü yükseltmiştir ve dengeyi koymuştur. Artık o dengeyi bozmayın!" (Rahman, 7-9) "Yeryüzünde yürüyen hiçbir hayvan ve iki kanadı ile uçan hiçbir kuş yoktur ki, 'sizin gibi ümmetler' olmasın." (En'am, 38) "Ey Adem oğulları! Ziynetinizi (elbisenizi) giyin, yiyin - için ama israf etmeyin. Çünkü Allah israf edenleri sevmez." (A'raf, 31) "İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatı hakkındaki sözü senin hoşuna gider. Kalbindekine de (özü sözüne uygun olduğuna) Allah'ı şahit tutar. Halbuki kendisi düşmanların en yamanıdır. Senden ayrıldı mı, 'yeryüzünde fesat çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye' çalışır. Allah ise fesadı sevmez." (Bakara, 204-205) "İnsanların ellerinin işledikleri günahlar sebebiyle, karada ve denizde fesat meydana çıktı ki (Allah)yaptıklarının bir kısmını kendilerine tattırsın, olur ki, belki geri dönerler." (Rum, 41)

Hz. Peygamber'in Hadislerinde Ekoloji

Peygamberimiz (sav) fiilen günümüzün aktüel deyimi ile 'çevrecilik' yapmakla kalmamış, çeşitli vesilelerle Müslümanlara bu konuda öğütler ve tavsiyelerde de bulunmuştur. Efendimiz yolda hoş olmayan bir madde görse temizlenmedikçe oradan geçmezdi. Herkesin gelip geçtiği yolları ve gölgelenip dinlendikleri yerleri kirletenleri lanetli kişiler olarak saymıştı. (Müslim, Taharet 68) Çevrebilimin temel konularından olan planlı şehirleşmeye bile ta o zamanlarda önem veren Hz. Peygamber, evlerin aralarında bırakmaları gereken mesafeleri belirlemiş ve şehir yollarının genişliğini de bizzat kendisi tayin etmiştir. O zamanın ihtiyaçlarını göz önüne alarak trafiğin rahat akışını sağlamak maksadıyla bu genişlik, şehir planında 7 zira (5,5 m.) olarak tespit edilmişti. (Buhari, Mezalim 29; Müslim, Müsakat 31) Peygamber Efendimiz akarsu dahi olsa abdest alırken israf edilmemesine dikkat çekmiş (İbn Mace, İkame, 193): yerlere tükürmeyi (İbnu Mace, Edeb 7); kırlarda, yollarda rastlanan yabani hayvan ve haşerelerin deliklerini kirletmeyi (Şafi, el-Umm 4, 258-259; Camius-Sağir 6, 182, Çevre Ahlakı, s. 109-124); suları kirletmeyi (Ebu Davud, Taharet 14; İbni Mace, Taharet 21, Heysemi, Mecmauz-Zevaìd 1, 204, Müslìm, Taharet 94, 95, 96; Buhari, Vudu 71, Usdül-Gabe 1, 422) yasaklamış, ayrıca Medine'nin etrafını her yönden 36 km. mesafeye kadar olan yeri haram ilan ederek hayvanların avlanmasına,

ağaçlarının kesilmesine, otlarının yolunmasına yasak getirmiş ve 'yeşil bir kuşak' oluşturmuştur.

Ağaç ve Bitki Koruyuculuğu

"Kim ağaç dikiminde bulunursa, onun için ağaçtan hâsıl olan ürün miktarınca Allah sevap yazar." (Ahmet, Müsned: 5/415, Buhari, Hars ve Muzaraa, I/35) "Yedi şey vardır ki, kişi kabirde bile olsa, onlardan sevap devamlı surette kendisine ulaşır: Öğretilen ilim, halkın istifadesi için akıtılan su, dikilen ağaç, inşa edilen mescit, okunmak üzere bağışlanan Kur'an ve iyi terbiye edilmiş evlat" (El münavi, F. Kadir, IV/87) "Her kim boş, kuru ve çorak bir yeri ihya edecek olursa, bu amelinden dolayı Allah tarafından mükafatlandırılır. İnsan ve hayvan ondan menfaatlandıkça orayı ihya edene sadaka yazılır." (F. Kadir, VI/39; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/415, 374; Müslim, Müsakat, 7-10, 12; Buhari, Edeb, 27; Hars, 1, Tecrid-i Sarih Tercemesi, VII/120) "Elinizde bir ağaç fidanı varsa, kıyamet kopmaya başlasa bile eğer onu dikecek kadar vaktiniz varsa, mutlaka dikin." (Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/184, 191; Buhari, Edebu'l-Müfred, s.168) "Bir kimse bir ağaç dikse, o ağaç meyve verdikçe sevabı ona yazılır." (E. Münavi, Feyzu'l-Kadir, V/480) "Yerde bitmiş olan hiçbir nebat yoktur ki, onu bekçi bir melek korumuş olmasın. Bu durum bitkinin hesap edilmesine kadar devam eder. Kim bu bitkiyi basıp ezerse, o melek kendisine lanet eder." (El- Muttaki, K. Ummal, III/905) "Taif vadisinin ne dikenli ağaçları, ne de çalıları tahrip edilmeyecek. Av hayvanları da öldürülmeyecek." (M. Hamidullah, İslam Peygamberi II/332; Buhari, Cihad, 71; E. Davud, Menasik 98; Müslim, Hac 458) Zükared gazvesi dönüşü Efendimiz şöyle buyurur: "Kim buradan bir ağaç kesecek olursa, onun karşılığında bir ağaç diksin." (Belazuri, Futuhul Buldan, I/17, Buhari, Atime 46; Ebu Davud, Edeb 162, İbrahim Canan, İslam ve Çevre Sağlığı, s. 59-60) "Bizzat kendi mübarek elleriyle hurma ağaçları diken" (Ahmed b.Hanbel, Müsned, V, 354, 440) Efendimiz, hayatında en az 500 fidan yetiştirmiştir. "Kim yolcuların ve hayvanların gölgelendiği bir ağacı boşuboşuna keserse Allah da onu baş aşağı cehenneme atar"(Ebu Davud, Edeb, 5239) diye Müslümanları uyaran Hz. Resulün sit alan ilan ettiği yerler de şunlardır: Mekke, Medine, Taif vadisi, Tayy ve Kureyş kabilelerinin arazileri Vacc vadisi. Ağaç dikme ve sevabı ile ilgili diğer hadisler de (F. Kadir, 4187; K. Ummül, III/905) Peygamberimizin doğal dengeyi korumaya ne kadar çok önem verdiğini göstermektedir.

Hayvan ve Kuş Koruyuculuğu

Kur'an -ı Kerim'in altı suresi hayvan adını taşımaktadır: Bakara (inek), En'am (evcil hayvanlar), Nahl (bal arısı), Neml (karınca), Ankebut (örümcek) ve Fil (fil) sureleri. Bu surelere hayvan adlarının verilmesi onlara verilen değerin bir göstergesidir. Ama bazıları da bu adları mazeret gösterip ateizmine zemin hazırlamaktadır! Bu konuda 'Ateist akıl' adlı yazımıza bakılabilir.

Abdullah b. Cafer anlatıyor: Bir gün Allah'ın elçisi beni yanına aldı. Ensar'dan bir adamın bahçesine gittik. Orada bir deveyle karşılaştık. Deve, Allah'ın elçisini görünce inledi ve gözlerinden yaşlar boşandı. Hz. Peygamber (sav) devenin yanına gidip onun kulak dibini okşadı ve deve sustu. Hz. Peygamber: "Bu devenin sahibi kim?" diye sordu. Ensar'dan bir genç geldi ve: "Benim Ey Allah'ın elçisi!" dedi. Hz. Peygamber: "Allah'ın seni sahibi kıldığı bu deve hakkında Allah'tan korkmuyor musun? Bak bu deve: "Senin onu aç bıraktığını ve yorduğunu bana şikayet ediyor." dedi. (Ebu Davud, Cihad 44) Hatırlanacağı gibi Sayın Arsel de bu hadisle alay etmekte ve Müslümanlarla dalga geçmekte idi! Sayın Arsel'in atladığı diğer iki hadisle devam edelim: Ebü'd Derda, fazla yükten dolayı kalkamayan bir deve görünce Hz. Peygamber'in "Allah bu dilsizler (develer) hakkında hayırlı olmanızı tavsiye etmektedir, onlara güçleri ölçüsünde yük vurun." dediğini aktarmaktadır. (İ. Hacer, M. Atiye, II/156) Ebu Hüreyre'den gelen bir rivayet de şu şekildedir: "Resulullah bir gün sabah namazını kıldıktan sonra, cemaate yönelerek: Adamın biri sığırını sürüyordu ki, bir ara sırtına bindi ve vurmaya başladı. Bunun üzerine hayvancağız (lisan-ı haliyle): "Biz bunun için yaratılmadık dedi." (Buhari, Enbiya, 52)

buyurdu.” diyerek, aslında Efendimizin intak/fabl sanatı yapmış ve bu metotla sahabeyi uyarmıştır.

Efendimiz, bindiği devesine lanet okuyan bir kadın görmüş ve: "Onu devenin üzerinden alınız ve deveyi salınız; çünkü onun kendisi lanetliktir." buyurmuştur. (Müslim, Birr 80, 81) Hz. Peygamber, “Her susamış canlıya su vermekte ecir bulunduğunu” (İbn Hişam, I/490) bildirmiş, İbni Ömer de “Nebi’nin (sav) hayvanlara işkence yapanlara lanet ettiğini” (Buhari, zebaih, 25; Ahmet, IV/31-33) rivayet etmiştir. Sahabeden birinin "Ey Allah'ın elçisi, bize hayvanlara yaptığımız iyilikten dolayı da sevap var mıdır?" diye sorusuna Peygamber Efendimiz "Evet, can sahibi her varlığa yapılan iyiliğe sevap vardır." diye cevap vermiştir. (Buhari, Müsakat 9, Mezalim 23, Edeb 27; Müslim, Selam 153) Efendimiz yolda yürürken yüzü ateşle dağlanmış bir eşeğe rastladı ve: "Onu dağlayana Allah lanet etsin!" buyurdu. (Müslim, Libas 107; Ebu Davud, Libas 52) Bu tür hadislerin mahiyetini anlamak için ‘Hadis müdafaası’ adlı aşağıdaki yazımızdaki ‘tenzih hadisler’ detayına dikkat çekmek isteriz!

Hayvan sağanlarla ilgili Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur: “Tırnaklarını kessinler, sağım sırasında uzun tırnaklarla hayvanların memelerini kanatmasınlar.” (İ. Mace, sayd 12; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/484; Abdulhay el-Kettani, II/369) Efendimiz kesilecek hayvanlara bile eziyeti yasaklanmıştır: "Sizden hayvanını kesecek olan kişi bıçağını önceden iyice bilesin ve kestiği hayvana eziyet çektirmesin!" (Müslim, sayd 57; Tirmizi, diyat 14; Ebu Davud, edahi 111) Hz. Peygamber bir defasında da hayvanını kesmek için yatırdıktan sonra gözünün önünde bıçağını bileyen bir adamı: "Bıçağını hayvanı yatırmadan önce bileyemez miydin? Zavallı hayvanı iki defa mı öldürmek istiyorsun!" diye azarlamıştı. (Abdürrezzak, el-Musannef, IV/493; Hakim, el-Müstedrek, IV/257, 260; Beyhaki, es-Sünenü'l-kübra, IX/280) Abdullah İbn Amr’dan naklen: “Resulullah (sav) bir keçiyi sağmakta olan bir adama uğramıştı. Ona: ‘Ey kişi, sağınca yavrusu için de süt bırak’ dedi.” (N. el Heysemi, M. Zevaid, VIII/196) “Haksız olarak bir serçeyi öldürenden Cenab-ı Hak kıyamet gününde hesap soracaktır.” (Darimi, II/11) buyurmuş ve köpeklerin öldürülmesine razı olmamış, ‘onların da bir ümmet olduklarını’ vurgulamıştır. (Yusuf el-Kardavi, İslam'da Helal ve Haram, s. 132) Efendimiz, bir kediyi hapsettiği ve ona karşı acımasız davranıp merhamet göstermediği için cehenneme giren bir kadının kıssasını da aktarmıştır. (Buhari, Bed'ü'l-halk, 16; Enbiya, 54; Müslim, Birr, 133) Efendimiz, hayvanlara iyi bakılıp beslenmesini (Ebu Davud, İsti'zan, 39); dövüştürülmemesini (Ebu Davud, Cihad, 51; Tirmizi, Cihad, 30); nişan atılan hedefler yerine konulmamasını (Müslim, Sayd, 59) ve zevk için öldürülmemesini (Nesai, Dehaya 42) emretmiştir. Ayrıca Efendimiz kuşların yuvalarının bozulmamasını, yumurta ve yuvalarının alınmamasını da emretmiştir.” (E. Davud, Cenaiz, 1; Buhari, Edebul müfred, 139)

“İslam inancında, hayvanların Allah’ın yaratıcı gücünün harikulade işaretleri olarak görülmesi, Kur’an-ı Kerim’de onların da insanlar gibi ümmetler olarak yaşam sürdüğünün belirtilmesi, onlara karşı merhametli olunması çağrısı ve Hz. Muhammed (sav)’in yaşamı sırasında hayvanlara karşı olan merhametli davranışları izlenmesi gereken bir model sunmaktadır.” (M. Sunar, Hayvanlar, Osmanlı İmparatorluğunda Çevre ve Şehir, s. 192) İslam'da "Hayvanlara hakaret, eziyet, işkence, yaratılış maksatları dışında kullanma yasak olduğu gibi meşru bir gerekçe olmaksızın öldürülmeleri de yasak kılınmıştır." (Ülfet Görgülü, Hayvan Etiği, İslam Hukukunda Hayvan Hakları ve Hayvanlara Karşı Sorumluluklarımız, s. 80) Bizim diğer canlılara karşı bir hakkımız varsa o da insani özelliklerimizdir. Bu özellik de ancak her yaratılanın hakkına hürmet etmekle ayakta kalabilir. (Ahmed Hamdi Akseki, Ahlak Dersleri, s. 373) "Hayvanata karşı her türlü kaba muameleyi yapanlar, insanlık seviyesini kaybetmiş sayılırlar. Müslümanlık sadece insanların değil hayvanların da hukukuna uymayı emreder." (Akseki, Ahlâk Dersleri, s. 267-268)

İslam ahlakının esası; “Allah’ın emirlerine saygı ve yarattıklarına şefkat prensibidir.” (İsmail Lütfi Çakan, Ashabın Dilinden Peygamberimiz, s. 125)

"Merhamet etmeyene, merhamet edilmez." (Buhari, Hadis No: 6013) "Sizler yeryüzündekilere karşı merhametli olun ki, göktekiler de size rahmet etsinler" (Ebu Davud, 1981, Edeb, 58; Tirmizi, 1981, Birr, 16) Devamı için, "Peygamberimizin insan, hayvan, bitkilere merhamet/şefkatine örnekler" adlı yazımıza bakılabilir.

Sahabeden ve atalarımızdan örnekler

Hz. Enes naklediyor: "Bir yerde mola verince, hayvanlarınızın dinlenmesini sağlayıncaya kadar ibadet etmezdik." (E. Davud, Cihad, 48) Adiyy b. Hatim karıncalara ekmek ufalayıp, şöyle dediği rivayet edilmiştir: "Onlar bizim komşularımızdır. Üzerimizde hakları vardır." (Mustafa es-Sibai, Min revai'-i hadaratina, s. 113) Hz. Ömer'in Ebu Musa el-Eşari'yi Basra'ya vali olarak gönderirken görevleri arasında sokakların temizliğini de saymıştır. (Darimi, Sünen, Mukaddime 46) Hz. Osman'ın geç bir vakitte ağaç dikerken yanına gelen ve "Ey Müminlerin emiri! Bu vakitte mi dikim yapıyorsunuz?" diye soran birisine, "Bana uğradığında beni böyle hayırlı bir iş yaparken bulman, bozgunculardan biri gibi bulmandan daha iyidir." (Aliyyulmuttaki el-Hindî, Kenzul-ummal, III/909) diye cevap vermiştir. (Tabari, I/1850) Hz. Ömer de yaşlı bir adamı gayrete getirmek için, onunla birlikte ağaç dikmiştir. (Muttaki, Kenzü'l-Ummal, III/309) Ömer b. Abdülaziz, valilerine atların boş yere koşturulup eziyete maruz bırakılmasını önlemelerini hatırlatmış, yol güvenliğini sağlayan yetkililere atlara ağır gemlerin takılmamasını ve altlarında demir bulunan yularlarla onlara eziyet edenlere izin verilmemesini emretmiştir. Ayrıca devrin zabıta memurlarının görevlerinden biri de, insanların hayvanlara güçlerinin üstünde yük taşıtmalarına, hayvanların seyir halinde işkence ve dövme gibi fiillere maruz kalmalarına engel olmaktı. Bu davranışı yapanlara ise ceza veriyorlardı. (Mustafa es-Sibai, Min revai'-i hadaratina, s. 112) Medeniyet tarihimizde, yaşlanmış, çalışamaz hale gelmiş ve sahipleri tarafından terk edilmiş atlar için vakıflar vardır ve söz konusu hayvanlar ölünceye kadar oralarda beslenirlerdi. Yine kediler için kurulmuş vakıflar da vardı. Oralarda sabah akşam kedilere yiyecek hazırlanırdı. (Mustafa es-Sibai, Min revai'-i hadaratina, s. 113) İslam hukukuna göre sahibi belli olan ancak sahibine ulaşılamayan bir hayvanın bakımı devlet tarafından sağlanır ve yapılan harcamalar sahibinden alınırdı. Sahipsiz ve güç durumda kalmış hayvanların bakımı ve beslenmesi için vakıflar kurulmuştur ve bu zorunluluk kabul edilmiştir. (Mehmet Şener, Hayvan, DİA, XVII/93-98; Ziya Kazıcı, Mehmet Şeker, İslâm Türk Medeniyeti Tarihi, s. 261)

"Osmanlılar, hayvan hakları konusunda oldukça kararlı ve sistemli bir tutum içinde olmuşlardır." (M. Genç, Osmanlı İmparatorluğu'nda Devlet ve Ekonomi, s. 75) Yahudi hekim Hierosolimitano Domenico ise atına fazla yük yükleyenlerin atlarının kuyruğuna bağlanarak şehir sokaklarında teşhir edildiğini, bazen de atın üzerindeki yükün sahibine taşıtıldığını anlatmaktadır. (Domenico, Domenico's Istanbul, s. 43) Yük hayvanların yükünü sahiplerine taşıtma cezası geç Osmanlı dönemine kadar uygulanmıştır. (Balıkhane Nazırı Ali Rıza Bey, Eski Zamanlarda İstanbul Hayatı, s. 257; Hans Dernschwam, İstanbul ve Anadolu'ya Seyahat Günlüğü, s. 167) "III. Murat dönemine ait 1587 tarihli bir fermanda, at, katır, beygir hamallarının zayıf ve güçsüz hayvanlara yük taşıttığı, kötü semer kullandığı ve hayvanların taşıdıkları yüklerin taşıyabileceklerinden fazla olduğu vurgulanarak bu durumun düzeltilmesi buyurulmuştur." (M. Sarıcık, "III. Murad Devrinden Hayvan Haklarıyla İlgili Bir Ferman". Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: 6, s. 69) "Ayrıca fermanda hayvanların bakım ve beslenmesine özen gösterilmesi gerektiği ve fermandaki ikaz ve hükümlere uymayanların cezalandırılacağı da bildirilmiştir." (alanyatimehaber.com, 27 Kasım 2023) İngiltere'de ise 1821'de bile parlamentoya gelen 'atlara iyi davranılması' hakkında sunulan bir yasa tasarısı, "yakında sıra eşeklere, kedi köpeklere gelecek" sözleriyle kahkahalar eşliğinde reddedilmişti. (Sunar, 'Hayvanlar', Osmanlı İmparatorluğunda Çevre ve Şehir, s. 197) Ama pek çok konuda olduğu gibi bu konuda da atalarımızın mirasını ne yazık ki koruyamadık! Artık "Hayvan haklarıyla ilgili ilk kararın, Birleşmiş Milletler tarafından 1978 yılında kabul edilen hayvanların duyumunu ve onlara karşı insan sorumluluklarının önemini tanıyan Hayvan Hakları Evrensel Beyannamesi" (tr.wikipedia.org/wiki/Ülke_veya_bölgeye_göre_hayvan_hakları) olduğu kabul edilmektedir.

“İslam ile şereflenmiş Türklerin hayvanlara olan sevgilerini yabancılar eserlerine bile almışlardır.” (Clausier du Loir, Du Loir Seyahatnamesi, s. 192) XVII. yüzyılda İran ve Hindistan’a giderken İstanbul’da bir süre kalmış olan Jean de Thevenot, “Burada Türklerin hayvanlara gösterdikleri merhametin yüz değişik örneğini verebilirim. Bize çok saçma gelebilecek olan bu tür hareketlerine sık sık tanık olmuşumdur.” demektedir. Hatta bir seferinde iyi giyimli birtakım adamların yeni doğum yapmış bir sokak köpeğiyle karşılaştığına şahit olduğunu, köpekle yavrularının gelip geçenler tarafından rahatsız edilmemesi için adamların etraftan taş toplayarak küçük bir barınak oluşturduğunu aktarmaktadır. (J d. Thevenot, 1655-1656’da Türkiye, s. 127) Thevenot tabii ki, Müslümanların örnek aldığı Hz. Muhammed’in bir köpek ve yavrusu için ordunun yolunu değiştirdiğinden (Vakıdi, Kitabu’l-Megazi, II/804) habersizdi! Hans Barth ise, “Bir Türk evi için önemle vurgulanması gereken özellik, hayvanlara dahi yetecek kadar bir misafirperverliğin bulunmasıdır. Her Türk evinin çatısında birkaç leylek ve kumru, kapının önündeyse bir köpek devamlı vardır ve hepsi de gönlü gibi eli de açık olan ev sahibinden beslenmektedir. Türklerin ve Rumların bir arada yaşadığı yerlerde, hangi evin kime ait olduğunu anlamak için evin içine girmeye gerek yoktur; bunun için evin çatısına bir göz atmak yeterlidir.” (İ. Pınar, Hacılar, Seyyahlar, Misyonerler ve İzmir: Yabancıların Gözüyle Osmanlı Döneminde İzmir, s. 298) demektedir.

"Türklerin (Osmanlıların) hayvanlar için bile vakıf ve hastaneleri vardı." (Montaigne, Essais, VI/206) "Şam’da hastalanan kedi köpeklerin tedavisine mahsus hastane vardır." (Guer, M.U. des Tures, I/s.220) “Kışın Sivas’ta kuşlara yem vermek için vakıflar yapılmıştı." (Zekariyya b. Muhammed b. Mahmud al-Kazvini, Asar'ül-Bilad fi Ahbar’ül-ibad, 537-538) “Osmanlı Devleti’nde kasaplar her gün belirli sayıda kedi ve köpek beslemekle yükümlüydü.” (Büşra Elçiçeği, Değerlerin Davranış Boyutuna Yansımaları: Osmanlı Devleti Örneği, Disiplinlerarası Eğitim Araştırmaları Dergisi, 2022; 6(11); s. 34) Lamartine: “Osmanlı Müslümanları canlı ve cansız yaratılanların hepsiyle iyi geçinirler. Ağaçlara, kuşlara, köpeklere, velhasıl Allah’ın yarattığı her şeye hürmet ederler; bizim memleketlerde başıboş bırakılan veyahut eziyet edilen bu zavallı hayvan cinslerinin hepsine şefkat ve merhametlerini teşmil ederler. Bütün sokaklarda sokak köpekleri için belirli aralıklarla su kovaları sıralanır.” (İsmail Hami Danişmend, Garb Menbalarına Göre Eski Türk Seciye ve Ahlakı, s. 259)

Benzer örnekler için Metin Menekşe’nin ‘Osmanlı Medeniyetinde Hayvan Sevgisinin Mesleğe Dönüşümü: Mancacılık’ (SDÜ Fen-edebiyat fakültesi sosyal bilimler dergisi, Nisan 2022, sayı: 55, s. 84-101) adlı çalışmasına bakılabilir.

Araplar bizi arkadan mı vurdu?

Özet

Balkanları kaybettikten sonra Osmanlı Devleti içindeki Arap nüfusu Türk nüfusunu geçmişti. Milliyetçilik cereyanına kapılmış olan İttihat ve Terakki partisi taraftarları da bunun üzerine 'Türkçeyi resmi dil yapma, Arapçayı yasaklama çalışmaları' yanında ilk seçimde meclisteki 75 olan Arap milletvekili sayısını 5'e düşürmüşlerdi. Ayrıca ABD ve İngiliz okullarına müdâhele etmeyen bu kesim içlerindeki sabetayistlerin yönlendirmesi ile mecliste Arapça konuşmayı yasakladıkları gibi, Arapça okulları da yasaklamışlardı. Arap asıllı paşalar görevlerinden alınmış, basında da Arapları aşağılayan yazılar artmaya başlamıştı. Türkçü söylemler ön plana çıkarılmaya başlamıştı. Sabetayist Halide E. Adıvar gibi ileri gelenlerinin "Araplar sürülmeli ve toprakları sömürgeleştirilmeli, yerlerine Türkler yerleştirilmeli" şeklindeki temennileri yanında, 'Arapları fikri çalışmalardan ve yurtlarından kovmaya' dek birçok ırkçı görüş açıkça ileri sürülmeye başlanmıştı. Kısa süre içinde Araplar horlanmaya, Arap kökenli yöneticiler makamlarından almaya başlanmış ve Arap topraklarına Arapça bilmeyen idareciler atanmıştı. 6 Mayıs 1916'ta Şam valisi Cemal paşa da Suriye ve Lübnan aydınlarını toplayarak Şam ve Beyrut meydanlarında idam etmişti.

"Cemal Paşa'nın gerçekleştirdiği bu idamlar, Arapların Osmanlı Devleti'ne olan bağlılık duygularında zayıflamaya yol açmış, tepkiler artırmıştır." (Ahmet Zekeriyya Eş-Şilik, el-Arab ve'd-Devle Usmaniyye, s.287) Bu idamlar, tamamen Osmanlı yanlısı olan düşünürler tarafından bile "zorbalık" olarak değerlendirilmekte idi. (Emir Şekib Arslan, İttihatçı Bir Arap Aydınının Anıları, s.101) "Cemal Paşa için artık herkesin bildiği rütbe ve nüfuzdan başka, masallaşmış hükümler bile vardı. Suriye'de derlerdi ki, Eğer Cemal Paşa birisiyle görüştüğü zaman burnunu kaşırsa sürgün düşünüyor, sakalını karıştırırsa, affedip etmemeyi düşünüyor demektir. Yalnız bıyık burkmasından korkunuz, o zaman bu görüşmenin ölüme kadar yolu vardır." (Falih Rıfkı Atay, Zeytin Dağı, s. 62) Suriye'deki baskın Arap nüfusunu azaltmaya ve bu kimliği Suriye için belirgin bir kimlik olmaktan çıkarmaya yönelik olarak uygulanan sürgünler de Türkleştirme politikasının en somut göstergelerindendi. (Arslan, s. 98) "Osmanlı egemenliğinde yaşayan Arapların çok büyük bir çoğunluğu Osmanlı Devleti'nden ayrılarak bağımsız bir Arap devleti kurmak fikrinden uzaktı. Şam ve Beyrut'taki isyan ettirilmesi düşünülen "milliyetçi Arap askerleri bile" savaş sonuna kadar Cemal Paşa ile birlikte İngilizlere karşı savaşmışlardı." (Hayriyye Kasımiyye, El-Hükumetü's-Suriye fi Dımaşk, s. 2) 1914 Ekim'ine kadar Doğu Arap vilayetlerinde, Arap Milliyetçiliğinin açık savunucusu ve Arap milliyetçisi cemaatlerin üyesi olanların adedi sadece 126 idi. (Janet Wallach, Desert Queen:The Extraordinary life of Gertrude Bell, s.77-78) Bu o dönemde Suriye'de her 100.000 kişiye 3.5 Arap milliyetçisi düştüğünü göstermektedir ki, bunların bağımsızlık talep edip etmedikleri de belli değildir!

"Cemal Paşa'nın uyguladığı idamları cinayet olarak gören Şekip Arslan'a göre öldürülenlerin çoğu devlet haini değil, sadece İttihat ve Terakki muhalifiydi. Bunlardan bazıları suçlu olsa bile, suçları idamı değil, hapis ve sürgün cezalarını gerektiriyordu. Siyaset gereği Arap ileri gelenlerinin bir kısmını sürgüne gönderip, bir kısmını öldürten Cemal Paşa, Araplarla Türkleri birbirine düşman haline getirmiş, Osmanlı düşmanlarına, Arap-Türk çatışması isteyenlere, bölgede yabancıların çıkarlarını savunanlara uygun zemin hazırlamıştır." (Emir Şekip Arslan, Bir Arap Aydının Gözüyle Osmanlı Tarihi ve 1. Dünya Savaşı Anıları, s. 408-410) Cemal Paşa'nın kurmay başkanı olan Ali Fuat Erden de daha sonra yazdığı hatıralarında Aliye'de verilen idam kararlarını doğru bulmadığını ifade etmiştir. (Erden, Birinci Dünya Savaşı'nda Suriye Hatıraları, s. 279-280) Hukuk Müşaviri Vassaf Bey de, "Aylarca süren bir yargılamanın yüzlerce sayfa tutan evrakını tetkik etmek için en az bir haftaya ihtiyaç olduğunu" söylemişti. Ancak Cemal Paşa sahip olduğu özel kanundan aldığı yetki ile hükümleri onaylayıp uygular. (Erden, s. 327) Peki Cemal Paşa'nın idamlar için kullandığı kanıtları

nereden bulmuştu?! “Cemal Paşa, savaşın ilanından sonra ‘İngiltere ile Fransa’nın Beyrut’ta boşalttığı konsolosluk binalarında’ arama yaptırdı ve ‘binalardan Arap cemiyetlerine ait çok sayıda belge’ çıktı!” (Murat Bardakçı, Habertürk, 24.6.2012) Elçilikler hem de iki düşman elçilik yetkilileri hem binayı boşaltıyor hem de geride işbirlikçileri hakkında belgeler bırakıyorlardı!! Oyun tutmuştu! “Cemal Paşa’nın Suriye’deki diktatörce yönetim tarzı Arap topraklarının Osmanlı Devleti’nden kopması için adeta katalizör görevi görmüştür. Halbuki Araplar, yapılan bütün kötü propagandanın aksine canla başla Osmanlının yanında uzun süre savaşmışlardı.” (Yeni Akit, 2022-08-19)

Daha sonra ise Avrupalı devletlerde -başta İngilizler- Arap Müslümanlar arasında İttihatçıların yaptıklarını körükleyerek, Arap unsur arasındaki huzursuzluğu artırırlar. Ümmet şuurundan uzak ırkçı yaklaşımlar ne yazık ki Osmanlı’nın dağılmasına neden olmuştur! Tüm bunlar ittihatçıların faaliyetleri sonucu gerçekleşmiştir. Sonuçta İttihat ve Terakki içinde Arap nüfuzu azalırken Yahudi ve Hristiyan unsurların tesiri de hızla artmıştır! Bizzat ‘ittihatçıların atadığı’ Şerif Hüseyin, bu olaylar zincirini kullanarak 10 Haziran'da ayaklanır. Şerif Hüseyin de isyan hareketinin ‘Halifenin değil, ancak bozkurda ibadet edecek derecede Turancılıkla meşbu (dolmuş) olan nazırların (Bakanların) aleyhine’ olduğunu ilan eder. (Prof. Dr. Erol Güngör, İslam'ın Bugünkü Meseleleri, s. 160) Evet, siyasi amaçlarına alet olacak mazereti bizzat İttihatçılar Şerif Hüseyin'in eline vermiştir ama yine de birçok Arap aydını ile kabileler onu eleştirmişler ve ayaklanmaya katılmamışlardır. “Müslümanlar ve ‘Arap nüfusunun büyük çoğunluğu’ Osmanlı idaresine sadıktılar. Onların, 'kalan son güçlü İslam imparatorluğunu' zayıflatmak gibi bir niyetleri yoktu.” (N. Zeine, Arab Turkish Relations and The Emergence of Arab Nationalism, Greenwood Press, Westport 1981, s. 58) Tüm bu yaşananlardan sonra, “Mekke’den ayrılırken, Osmanlılarla beraber Medine'de kalıp aylar süren kuşatmanın her türlü sıkıntısını çeken, açlığına bile katlanan yerli Araplar tam bir matem havası içinde hüngür hüngür ağlamaktadırlar.” (Feridun Kandemir, Medine Müdafaası: Peygamberimizin Gölgesinde Son Türkler, s. 235)

“Birinci Dünya Savaşı sırasında Arap vilayetlerinde ve özellikle Suriye’de meydana gelen olayların temelinde İttihat ve Terakki yönetimi ile vilayetlerde reform talep eden Araplar arasında çıkan çatışmanın büyük tesiri vardır. Arapların büyük çoğunluğu savaşın sonuna kadar devlete sadık kalmışlar, hatta savaş bittikten sonra da Türk yönetimi ile manda idaresine karşı mücadele etmek için işbirliği içinde olmuşlardır. Şerif Hüseyin isyanı da Arapçı ve Araplar temsil eden bir isyan olmaktan çok uzaktır.” (Talha Çiçek, Birinci Dünya Savaşı’nda Osmanlı Devleti’nde Araplar, Kültür Dergisi Mart 2008)

Arap milliyetçiliğinin öncüsü de Hristiyan Araplardı. Butros El-Bustani, Faris Şadyak, Nakkaş, Corci Zeydan gibi Hristiyan Arapların öncülüğünde başlayan bu harekete katılan Müslüman Araplar ise, çoğunlukla Batılı fikirleri benimsemiş ‘seküler’ aydınlardı. Arap milliyetçiliğini geliştirirken "Arapların İslam öncesi tarihlerine" ilgi duymaları bundan kaynaklanıyordu. Buna karşılık muhafazakâr Müslüman Arapların çoğu, Osmanlı'ya sadakat duyguları içindeydiler. Hatta sadece Sünni Araplar değil, Irak ve Suriye'deki Şii Araplar arasında bile Osmanlı'ya ve Hilafete bağlılık duygusu vardı. (Kemal Karpat, İslam'ın Siyasallaşması, s. 379) Geçmişte şan ve şereflerini ilk hatırlayan veya hayal edenler ve tarihlerinin modern bir versiyonunu yaratmaya çalışanlar da Müslüman değil Hristiyan Araplardı. (Karpat, s. 594)

“Tarihçi yazar Enes Demir, İslam coğrafyasındaki Çanakkale şehitlerinin bilgileri ve künyelerinden derlediği kitabında, Çanakkale'de Halepli 551, El Bablı 96 askerin şehit düştüğünü belirtti.” (AA, 15.01.2018) Günümüz ‘Türkiye sınırları içinde yer alan şehirlerin’ il bazlı şehit sayıları ile 1 ile 3737 arasında değişmektedir. (Yeni Akit, 18.3.2021) “Birinci Dünya Savaşı sırasında Osmanlı subaylarının yüzde 30'u Arap bölgelerinden geliyordu. Arap bölgelerinden gelen Osmanlı askerleri, Büyük Savaş sırasında her cephede en yüksek rütbeden en düşüğe

kadar her rütbede üstün bir şekilde görev yapmıştı.” (Birinci Dünya Savaşı Uluslararası Ansiklopedisi, encyclopedia.1914-1918-online.net/article/arab-officers-in-the-ottoman-army) “I. Dünya Savaşı sırasında Osmanlı ordusunda 300.000 Arap asker savaşmıştır.” (Karsh, Efraim ve İnari Karsh, “Reflections on Arab Nationalism”, Middle Eastern Studies, Cilt:32, No:4, 1997:374)

Kısaca, İttihatçılar gelene dek Araplarla Türkler yan yana birçok cephede savaşmışlardır. I. Dünya savaşı ilan edilince ‘Cihad çağrısına’ uyan “yüz binlerce Arap” Osmanlı safında savaşlara katılmıştır. Çanakkale ile Kafkas ve balkanlarda yatan ve ‘mezarı tespit edilebilen’ (Başta Şam, Halep, Kudüs, Bağdat, Trablus Arap Müslümanları olmak üzere) en az 200 Arap kökenli şehit de bunun delilidir. İlginçtir, Arap oldukları halde kendilerini ‘Türk’ olarak tanıtan Araplar da mevcuttur, hem de 1900 yıllara yani Jön Türklerin ırkçı Türkçülük söylemlerinin başlama tarihlerine dek! 1900'lü yıllarda Arjantin'e göç eden ve Cumhurbaşkanı olan Carlos Menem'in dedeleri Lübnanlı Arap iken kendilerini "El-Turko" olarak tanıtmakta idiler. “Açık kaynaklarda bugün Latin Amerika'nın, Osmanlı pasaportuyla 19. yüzyılda bölgeye gelen çoğunluğu Arap, yaklaşık 30 milyon "Turco"ya ev sahipliği yaptığı ifade ediliyor.” (AA, 24.04.2023) Türkçülük iddiası ile Osmanlı'nın başına Mason ağırlıklı Yahudi- Ermeni-Hristiyan kırması İttihatçıların ayaklanma çıkartma gayreti denebilecek hataları/hainlikleri sonucu yüzlerce yıllık kardeşliğimize gölge düşürülmüştür! İyi organize olmuş Mason-Yahudi lobisi emelleri için İttihat ve terakki partisini kullanmış ve Türk-Arap ayırımı ile Filistin, Yahudiler için toprak olarak ayarlanmıştır. Günümüzde de, Osmanlı'yı yıkıp Yahudi devletini kurduran zihniyet bu devletin devamı için eskisi gibi hâlâ Arap düşmanlığını Türkler arasında körüklemeye devam etmektedir. Ayrıca bizler de birçok hatayı hâlâ sürdürmeye devam etmekteyiz. Kıbrıs Barış Harekatında ülkemize destek olan Kaddafi'yi ABD bombalayınca, ABD safında yer alıp onu yalnız bıraktık. Halbuki Kıbrıs harekatında ABD bizim karşımızda idi! Cezayir, yüz binlerce şehit verir ve Fransa’ya karşı ülkesini istiladan kurtarır. Ama BM oylamaları dahil Türkiye hep ‘çekimser oy’ kullanır. Bu nedenle de Cezayir kurtuluş savaşı ‘3 yıl daha uzar!’ ve BM’de Cezayir hep zor durumlarda kalır! Ta ki ABD (John F. Kennedy) Cezayir’i hatırlayana dek…!

Detay

“Her Türk genci ‘Arapların I. Dünya Savaşı'nda bize ihanet ettiğini’ öğrenerek büyür. Oysa bu, ancak kısmen doğrudur. I. Dünya Savaşı'nda Mekke Şerifi Hüseyin'in İngilizler ile anlaşarak Osmanlı'ya isyan ettiği ve ordumuzu arkadan vurduğu doğrudur. Ama göz ardı edilen nokta, Şerif Hüseyin'in ‘Arapların tümünü temsil etmediği, aksine bir istisna’ olduğudur.” (Mustafa Akyol, Büyüklere Masallar I: Araplar Osmanlı'ya İhanet Etti, 12.12.2005) Türk Tarih Kurumu Başkanı Prof. Dr. Metin Hülagü: Arap isyanı ifadesi doğru değil. Araplar Çanakkale ve bir çok cephede bizim yanımızda savaştı. Mekke'de İngilizlerin tahrik ettiği bir isyan var. (Haberturk, 19.1.2025) Gazeteci Cengiz Çandar, "Arapların ihaneti" söylemi ile tarihsel gerçek arasındaki önemli farka şöyle işaret eder: "Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in Hicaz'da bazı Arap bedevi kabilelerini ayaklandırarak 1916'da İngilizlerle işbirliği yaptığı doğrudur. Ancak, Birinci Dünya Savaşı konusunda genel bir bilgisi ve fikri olan herkes, bunun 'askeri açıdan' tayin edici bir değer taşımadığını bilir. İngilizlerin daha sonra yerine getirmediği 'bağımsızlık vaadi' ile işbirliğine çektikleri Şerif Hüseyin'in ve oğullarının komuta ettiği bedevi kabileleri, Mekke-Maan hattında, yani 'asıl cephenin gerisi'nde İngiliz kuvvetlerine yardımcı olmuştur. 'Asıl cephe', önce Şüveyş Kanalı ve Kanal Harbi'nde Türk-Osmanlı kuvvetlerinin geri çekilmesinden sonra Filistin'de kurulmuştur. ‘Filistin'de tek bir Arap ayaklanmamıştır.’ Suriye'de, Irak'ta, Lübnan'da Türk kuvvetlerini 'arkadan vuran' herhangi bir olay olmamıştır. Arapların ezici çoğunluğu, İstanbul'a yani Türkiye'ye sadık kalmıştır. Arabistan Yarımadası'nın Hicaz bölümünden Akabe'ye kadar olan 'cephe gerisi' dışında, Arapların Türkleri arkadan vurduğuna dair tarihte herhangi bir kayıt yoktur." (Cengiz Çandar, "Sharon'cu Vicdansızlar-Filistin Yalanları", Yeni Şafak, 5 Nisan 2002) Fransız tarihçi Prof. Catharine Nicault bu konuda şunu söylemektedir: Araplar “Bazı keyfi uygulamaları tenkit etseler de imparatorluğa

derinden bağlı olup Arap milliyetçiliğini değil Osmanlı vatanseverliğini savunmakta idiler." (Catharine, Nicault-Kudüs -1850-1948-, s. 191) Aynı gerçek Ortadoğu analisti Mitchell G. Bard tarafından da, şöyle dile getirirler: O dönemin romantik kurgusunun aksine, Arapların çoğu I. Dünya Savaşı'nda Türklere karşı müttefiklerin yanında savaşmadılar. İngiliz Başbakanı David Lloyd George'un belirttiği gibi, Arapların çoğu Türk yöneticileri için savaştı. Faysal'ın Arabistan'daki taraftarları sadece bir istisnaydı." (web.archive.org/web/20060427112350/http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/myths/mf1.html) Arapların topluca ihanet etmesi bir yana, büyük çoğunluğu Osmanlı ordularını fiilen desteklemiştir. Konu hakkındaki uzmanlardan biri olan Dr. Zekeriya Kurşun'un ifadesiyle, "I. Dünya Savaşı'nda Türk ordusu ile beraber çeşitli cephelerde Türklerle omuz omuza çarpışan Arapların büyük yararlıklar gösterdikleri bir hakikattir." (Zekeriya Kurşun, Yol Ayrımında Türk-Arap İlişkileri, s. 153) Hatta, "1904'te Osmanlı Padişahı Sina üzerinde hak iddia ettiğinde, Mısırlı milliyetçi lider Mustafa Kamil, İslamcılık ruhu içinde onun yanında ve Mısır'ın çıkarlarını savunan Lord Cromer'in karşısında yer almıştı." (Peter Mansfield, Osmanlı Sonrası Türkiye ve Arap Dünyası, s. 29; Peter Mansfield, The British in Egypt, s. 164-165) "Hüseyin'in oluşturduğu gücün askeri açıdan hiç bir önemi yoktu. Önemli Arap aileler isyana katılmamıştı. Şerif Hüseyin'e katılanlar Medine çevresinde parayla tutulmuş birkaç bedevi kabile ile Haşimiler'in Banu Kolu'na mensup birkaç kabileden ibaretti (toplam sayıları 5000 kişi) Mesela, Mekke, Taif, Cidde bölgesindeki kabilelerin hiçbiri isyana taraftar olmamıştır. Daha da önemlisi ne Bağdat ne de Şam'da ufak-tefek birkaç patırtı dışında, 'isyan' olarak adlandırılabilecek bir hareket görülmemiştir." (Yavuz Bahadıroğlu, Vakit, 19-21.06.2010)

"Genç entelektüel Araplar, mücadelelerinin geleceğini Türk idaresinden bağımsız olarak görmüyorlardı. Hiçbiri Arap topraklarının bağımsızlığından söz etmediği gibi böyle bir amaç için de çalışmıyordu. Tam tersine birçoğu, daha geniş ve daha büyük bir Türk imparatorluğu görmek istiyorlardı." (David Ben Gurion, Looks Back, Talks with Moshe Pearlman, s. 46)

Peki, ya 1922 sonlarında Türk Milli Mücadelesi zafere doğru yürürken, 'Bazı Filistinli Arap liderlerin Kemalistlere başvurarak, kendi kaderlerini tayin hakkı elde edebilecekleri Türk mandası istediklerini' biliyor muydunuz? "Filistinli Araplar, 'Türk mandası' istiyor" (Jason Porath, The Emergence of Palestinian, Arab National Movement 1918-1929: Filistin Arap Ulusal Hareketinin Doğuşu 1918-1929, s. 160-165) ve "Genelde de Araplar bağımsız devletçiklerdense Türkiye'ye bağlı kalmayı tercih ediyorlardı." (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 50) Hatta "Suud Emiri ve Yemen 1922'de Türkiye'ye bağlanmak istemişlerdi." (Risale Haber, 14.11.2024) Tüm bu tarihi gerçeklere rağmen hâlâ Arap düşmanlığı yapmak sadece faşizm ve dar görüşlü bir sübjektivizm ile açıklanabilir!

Ne Yaptı Araplar?

Cemal Paşa ile İttihat ve Terakki'nin yanlış ve kasıtlı politikaları çerçevesinde Mayıs 1916'da Şam ve Beyrut'ta Arap aydınlarını asması asla tüm Türklere ve o zaman var olan Osmanlı yönetimine mal edilemez. Aynı İttihat ve Terakkiciler, Sultan Abdülhamit tarafından İstanbul'da mecburi ikamete tabi tutulan Şerif Hüseyin'i Mekke'ye göndererek Haziran 1916'da Osmanlıya karşı ayaklanmasını da sağlamışlardır. Ve bu ayaklanma 'Arapların Türkleri arkadan vurması' olarak lanse edilmiş ve Türk halkına böyle kabul ettirilmiştir. "Araplar Türkleri arkadan vurmadı. Vuran biri varsa o da İttihatçılar tarafından kışkırtılan ve İngilizler tarafından kullanılan Şerif Hüseyin'dir." Mekke emiri, yani belediye başkanı olan Şerif Hüseyin'in ne bir ordusu ne de bir gücü vardı. Nitekim Osmanlı'ya ayaklandığı söylenen Şerif Hüseyin'in ordusunda büyük ölçüde İngiliz askerler ve siyonistler tarafından örgütlenen Yahudi gönüllüler de bulunuyordu. Tam da o sıralarda, eski Dışişleri Bakanı İsmail Cem'in belirttiği gibi yüz binlerce Arap insanı Osmanlı ordusunda tüm cephelerde savaşıyordu! Bu gönüllülerden on binlercesi Çanakkale'de, Sarıkamış'ta, Balkanlar'da şehit düşmüştü. Ayrıca 'Şerif Hüseyin'in ordusunda olan Arapların çoğu da Hristiyan' idi. "Hristiyan Araplar, Avrupalı koruyucularının

da desteğiyle Osmanlı Devleti'nin zayıflamasını da fırsat bilerek bağımsız ve müstakil devlet olma gayesini gütmüşlerdi." (Dr. H. Bayram Soy, Arap Milliyetçiliği: Ortaya Cıkışından 1918'e kadar, Bilig, Yaz, 2004, sayı: 30, s. 178) "Tarihlerinin modern bir versiyonunu yaratmaya çalışanlar Müslümanlar değil Hristiyan Araplardı." (Prof. Kemal Karpat, İslam'ın Siyasallaşması, s. 594) "Avrupa'nın kültürel etkinliği Suriye'de kendini başlıca dini alanda, özellikle Hristiyan Araplar vasıtasıyla hissettirmişti." (Bernard Lewis, The Arabs in History, s. 172) "Arap milliyetçiliği, özellikle Hristiyan Araplar arasında daha da yaygınlaşmış ve 1882'de İngiltere'nin Arap dünyasının merkezi olan Mısır'ı işgal etmesiyle daha da hızlanmıştı." (Maurice Harari, Government and the Politics of the Middle East, s. 105; Bernard Lewis, The Arabs in History, s. 173)

Hiçbir ulus ve devlet tarihin bir döneminin anıları ile kendi geleceğini rehin alamaz ve aldıramaz. Unutmamak gerekir ki Türkler bağımsızlık ve kurtuluş savaşını İngiltere, Fransa, Yunanistan'a karşı vermiştir. Yunanistan'ın başbakanı Eleftherios Venizelo 1930'da ve İngiltere Kralı VIII. Edward da 1936'da Türkiye'ye ziyarette bulunmuşlardır. Ve bugün, NATO içinde bu ülkeler ile ülkemiz müttefiktir ve AB'ye üye olabilmek uğruna da bu ülkelerin neredeyse her dediğini yapmak zorunda hissetmektedir.

Almanya 1940 yılında Fransa'yı işgali etmişti. Ülke 1944 yılında işgalden kurtulur. Ama sadece 7 yıl sonra 1951 yılında Almanya ve Fransa AB'nin temeli olan 'Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu'nu kurarlar! Biz ise, Batılıların paralarını almak için kırk takla attıkları Arapları kendimizden hâlâ uzaklaştırıyoruz! Sizce bu yaklaşımın öncüleri ne kadar vatansever veya Msülüman olabilirler!

"Türkler, Araplar, Acemler, Kürtler ve bölgenin diğer halkları ve ulusları olarak birlikte olmak zorundayız. Yabancıların ve ortak düşmanların aramıza girerek bizi birbirimize karşı kışkırtmasına ve kırdırmasına izin vermemeliyiz. Bu kırdırma her zaman askeri olmuyor. Yanlış önyargıların yerleştirilmesi ve zaman zaman bunların hatırlatılması çok daha tehlikelidir. 1910'lardaki kıyametin öncesinde yüzlerce yıllık bir Arap-Türk birlikteliği vardır." (Hüsnü Mahalli, Akşam, 07.03.2006) Katar El Şark Gazetesi'nin eski genel yayın yönetmeni, 2015'te Arap Birliği tarafından "Yılın Gazetecisi" seçilen ve tam bir Türkiye âşığı olan Cabir el Harmi: "Bölgede yeni bir Sykes-Picot daha istemiyorsak bunu engellemenin tek yolu var: Aynı safta birleşmek. Ekonomik, askeri ve endüstriyel açıdan bir güç odağı haline gelmek." (Gerçek Hayat, 17.4.2017)

Araplar bizi arkadan vurdu mu?

İttihat Terakki'nin iktidara geldiği ilk sene Meclis-i Mebusan'ın 245 üyesinden 75'i Arap'tı. Ama Birinci Dünya Savaşı'na girdiğimizde bu sayı 5'e inmişti. İmparatorluk çatısı altında yaşayan diğer uluslar milliyetçilik derdine düştüğü halde o zamana kadar böyle bir düşünce taşımayan, daha ötesi dış dünyada kendilerini Türk olarak tanıtmakta beis görmeyen bir halktı Araplar. I. Dünya Savaşında Filistin ve Çanakkale cephesinde savaşa katılan Arapları soğutan, Cemal Paşa'nın 'tehcir' siyaseti ve Arap milliyetçisi olarak belirlediği aydınları Şam'da idam ettirmesi oldu. Tehcir denildiğinde aklımıza Ermeniler gelir. Oysa ilk tehcir uygulamasına Suriye'de Araplar muhatap olmuşlardı. Binlerce insan zorunlu olarak Anadolu'ya göç ettirilmişti. Ve tarihi birlikteliğe son darbeyi 6 Mayıs 1916'da Şam'da 21 Arap aydınını idam ettirerek Cemal Paşa vurmuştur. "İttihatçıların Suriye'deki idari makamlara adamlarını yerleştirmeleri ve buradaki okullarda, mahkemelerde ve idari birimlerde "Türkçe kullanımını mecburi" hale getirmeleri, 'Arapcılık'ı Suriye'de muhaliflerin bir enstrümanı haline getirmiştir." (Alexander Scholch, "Der arabische Osten im neunzehnten Jahrhundert, 1800-1914", Ulrich Haarman (Ed.), Geschichte der arabischen Welt, Verlag C. H. Beck, Munchen, s. 426-427) "Türk milliyetçiliği yolundaki gelişmeler, hem Arap milliyetçiliğine örnek oluşturmuş hem de Araplarda Türklerin artık kendilerini "bir yana

bıraktığı", "gözden çıkardığı" hissini uyandırmıştı." (Ömer Kurkcuoğu, Osmanlı Devleti'ne Karşı Arap Bağısızlık Hareketi, 1908-1918, Ankara Universitesi Siyasal Bilgiler Fakultesi Yayıları Ankara, s. 16) "Ancak, Türkçe kullanma zorunluluğu Istanbul ile Araplar arasında önemli ve hassas bir konu olarak ortaya çıkmışsa da Arap siyaseti, temelde imparatorluktaki genel eğilimlere uymaya devam etmiştir. (Hasan Kayalı, Jön Türkler ve Araplar. Osmanlı İmparatorluğunda Osmanlılık, Erken Arap Milliyetçiliği ve İslamcılık (1908-1918), s. 88-90) "Mustafa Kemal'in gerek milli mücadele süresince gerekse savaş bittikten sonra Araplara muhalif bir tavır içinde olmak bir yana mutasavver Türk-Arap federasyonu dahil ileriye matuf kimi düşünceleri kendisini ziyaret eden Arap heyetlerine ifade ettiğini de kaydedeyim. Kaldı ki Atatürk gelecekte İslam ülkelerinin hilafet makamına ihtiyaç olduğu fikrinde ittifak etmeleri halinde 'TBMM'nin manevi şahsiyetinde mündemiç olan İslam hilafetinin' yeniden ihdas edilebileceği fikrindeydi." (Avni Özgürel, Radikal, 13.6.2010) Irak Kralı Faysal 6 Temmuz 1931'de Ankara'ya gelmiştir. 31 Mayıs 1937'de de Atatürk, Şerif Hüseyin'in oğlu Ürdün Kralı Abdullah'ı Çankaya'da kabul etmiştir.

İçimizdeki Araplar

"Suriye'de bir şekerci dükkanı. Hani şu, "Ne Arap'ın yüzü, ne Şam'ın şekeri" sözünden bildiğimiz meyve şekerlerinden satılıyor içeride. Dükkan sahibi, kese kağıtlarından birine fazladan bir avuç şeker daha bırakıyor; müşterisinin İstanbullu olduğunu öğrendi çünkü. İstanbul aşığı başka bir Halepli Emine Er Ragıp, Güngören'deki evinde Suriye'ye özgü kakule kokulu kahvelerimizi yudumlarken, İstanbul'a geliş hikayesini anlatıyor. Araplara ilişkin dostane birkaç söz edecek olsanız duyacağınız cümle bellidir: "Ama onlar bizi sırtımızdan vurdu." Bu itham, Arapları yaralıyor. İngiliz oyununa gelip ihanet eden soydaşlarının yükünü taşımaktan fazlasıyla muzdaripler. Halepli Emine'nin, söyleşi boyunca belki sesi ilk kez titriyor: "Bazı Türk arkadaşlar, 'Araplar bizi sattı.' diyor. Ben de onlara, 'Babamın iki amcası Çanakkale Savaşı'nda şehit düşmüş. Gidin bakın.' diyorum." Emine'ye göre Türklerin, daha önce savaştıkları Batı ülkelerini artık dost kabul etmesinin bir nedeni var; onların daha güçlü olması! "Araplar şimdi çok zayıf." diyor, "Türk kardeşlerimiz bakıyor ki, bizde ne sanayi var, ne teknoloji. Daha güçlü olsaydık böyle söylemezlerdi." Büyük babası Osmanlı ordusunda savaşanlardan biri de Mahmud Osman. On altı sene hizmet ettiği orduyla Yemen savaşına katılan dede Türkçe de bilirmiş; ama o vakitler bu, sıradan bir olay sayılırmış. "Dedelerimizin hemen hepsi Türkçe konuşurdu." diyor Osman. "Biz çocukken, seferberlik ağıtları yakarlardı. Aralarında Çanakkale'ye katılanlar da olmuş; ancak bugün hiçbir Halepli mücahitten bahsedilmiyor!" El Cezire Televizyonu İstanbul Temsilcisi Fikri Şaban'ın ailesinde de bir Osmanlı askeri var: "Benim büyük dedem 1900'lerde Osmanlı'yla savaşa gitti ve bir daha dönmedi. Çanakkale'de kardeş kardeş yatıyorlar şimdi. Gidince görürsünüz; kimi Kudüs'ten, kimi Şam'dan, kimi Halep'ten." (Ülkü Özel Akagündüz, 17.09.2007)

Son söz

İttihat ve Terakki'nin nasyonalist politikası bazı Arap toplumlarında tepki toplamıştır. Özellikle Arap ülkelerinde sokakta Arapça konuşmanın yasaklanması ve Türkçenin zorunlu kılınması çalışmaları, idareci, savcı vs. olarak gönderilenlerin bir yabancı imiş gibi hiç Arapça bilmemeleri, İttihatçılar içinde var olan ve epey yetkili konumdaki siyonist-Ermeni, ayrılıkçı yönetici kadro ki, Osmanlı'yı da onlar bitirmişti, Arap toplumunda dış ülkelerin de körüklemesi ile isyanlara yol açmıştır. Yönetici konumdaki İttihatçıların yanlış politikaları ve bunu kendi menfaatlerine kanalize eden İngilizlerin kışkırtması ile çoğu Hristiyan olan çok az sayıda Arap isyan eder. Bu isyanlar doğru değerlendirildiğinde, temelinde "milliyetçilik" değil, yanlış politika ve İslam'dan uzaklaşmanın olduğu rahatlıkla görülür. Çanakkale'de bizi işgal etmek isteyen ve en az 150 yıldır bizi bölmeye çalışan İngiliz siyasetinden ve İngilizceden rahatsız

olmayanlar, Çanakkale'de bizimle yan yana savaşan Araplara ve Arapçaya düşman kesilmeleri en iyimser yaklaşımla cahelet ve taassup olarak nitelendirilebilir! Halbuki Almanya ve Fransa II. dünya savaşında birbirleri ile savaşmışlar ama 7 yıl sonra AB'nin temellerini beraber atmışlardır! ABD, dost ve müttefik olarak tanımlanır ama ülkemizdeki darbelerden teröristleri desteklemeye dek tümünün arkasında hep ABD bulunmaktadır! Ama Arap düşmanları nedense ABD'ye karşı bir söylem geliştirememektedir! Hele ki İngiltere veya İsrail aleyhine ağızlarından hiçbir söz duymak imkansızdır! Tüm Batılı ülkeler Arap sermeyesini ülkelerine çekmek için uğraşırken biz hâlâ "Arap saçı, karabaş, Şam'ın şekeri..." gibi direk ve dolaylı Arap düşmanlığı içerikli ifadeleri fütursuzca kullanmaya devam ediyoruz!

"İngiltere'yi ziyaret eden Katar Emiri Şeyh Temim bin Hamed Al Sani onuruna ziyafet veren Kral III. Charles, Arapça konuştu." (Milliyet, 05.12.2024) "Arap Kıyafeti Giyen Prens Charles kılıç kuşanıp dans etti." (Basından, 19.2.2014) "İlk yurt dışı ziyaretini Suudi Arabistan'a yapan ABD Başkanı Donald Trump ve Amerikalı diğer yetkililer, Suudi yetkililerle birlikte ellerinde kılıçla dans etti." (Habertürk, 21 Mayıs 2017)

Tarih, 23 Temmuz 1922. Büyük Taarruza bir ay var. 'İleri' isimli, zamanına göre Batılı tarzda yayın politikası güden gazetenin başlığı: "Anadolu'ya yardımda evlâd-ı Arabın müsâbakası." Yani; Anadolu'ya yardımda yarışan Arap çocuklar/gençler."

Fotoğraf ve resimlerle: Ay yıldızlı Osmanlı sancakları altında İtalyanlara karşı savaşan Libyalı Araplar; İşgallere karşı Türk Arap direnişi; Araplar İtalyanlara karşı Trablus'ta Türklerle omuz omuza ay yıldızlı sancağın altında; Araplar Osmanlı Tuğrası ve ay yıldızlı sancaklar altında Türklerle omuz omuza (Filistin); Ellerinde ay yıldızlı sancaklarla Araplar; Araplar Filistin'de Türklerle omuz omuza; Ay yıldızlı sancağın altında düşmana Karşı Harekete geçen Arap aşiretler; Araplar ve Türkler Libya'da İtalyanlara Karşı omuz omuza.

"Unutmayalım ki, Batılı devletlerin Birinci Dünya Harbinden sonra Ortadoğu'ya ekmiş oldukları nifak tohumları bize de çok tesir etmiştir. Arap deyince, yeni Türk nesillerinin aklına daima Türk ordularını arkadan vuran İngiliz maşası bedevi kabileleri gelir; Araplar da Türk deyince en çok İttihatçı Cemal Paşa'nın Suriye'de yaptıklarını hatırlarlar. Her iki tasavvur da yanlıştır, iki tarafı birbirine düşman etmek için İngilizler tarafından uydurulmuştur. Memleketimizdeki Batı kuklası aydınların sistemli bir şekilde yerleştirmeye çalıştığı Arap

düşmanlığının bütün izlerini silmeliyiz. Unutmayalım ki, ‘Arap düşmanlığı propagandasının temelinde İslam düşmanlığı vardır.’ İslam dünyasının yan yana yaşayan iki büyük kitlesini birbirine düşman etmek, böylece her birini tek tek Batılılara esir etmek gayreti vardır.” (Prof. Dr. Erol Güngör, Türk Kültürü ve Milliyetçilik, s. 235-236)

Ülkemiz, Suriye'de terör örgütleri ile savaşırken, 1974 yılında Rumların onlarca yıldır uyguladığı katliamlardan kurtardığımız ve maaşından suyuna ülkemizin karşıladığı KKTC Cumhurbaşkanı Mustafa Akıncı, 13 Ekim 2019 tarihinde sosyal medyada yayınladığı mesajda ‘Hem Kıbrıs barış harekâtını hem de Türkiye'nin PKK'ya karşı yürüttüğü sınır ötesi harekatı’ eleştirmiştir. KKTC Başbakanı buna tepki göstermiş ve şu açıklamayı yapmıştır: “Kıbrıs Türk halkının çok büyük çoğunluğu buna tepkili!” Kazakistan, Türkmenistan ve Özbekistan'ın KKTC'ni tanımamaları da ayrı bir ironidir! (BBC, 8.4.2025) Evet, günümüzde de Arap dünyasının -yönetim kadrosu hariç- çok ama çok büyük çoğunluğu ayrılığa karşıdır! Artık bunları aşma zamanı çoktan gelmiştir!

Filistinliler topraklarını Yahudilere sattılar mı?

İngiliz işgal güçleri Yahudilerin Filistin topraklarından mülk edinmelerini kolaylaştırmak için çeşitli baskı uygulamalarına başvururlar. Örneğin çok ağır arazi vergileri koyup bu vergileri ödeyemeyenlerin arazilerini gasp edip bunları sembolik fiyatlarla Yahudilere satarlar. Eğer Yahudiler o insanların topraklarını parayla satın almış olsalardı, ellerindeki satış belgelerini ve tapuları gösterir, geriye dönen mültecileri de bir yerlere istif ederlerdi. Ama öyle değil! Filistinlilerden satın aldıkları toplam arazi miktarı Filistin topraklarının sadece % 0,9’una (binde 9’una) tekabül etmektedir. Araziler kesinlikle satın alma yoluyla değil, sahiplerinin tehcire zorlanması sebebiyle ve terk edilmiş topraklarla ilgili kanunun işletilmesi suretiyle işgalcilerin eline geçmiştir. (Ahmet Varol, Akit, 28 mayıs 2003; 02 Kasım 2017) "Yahudiler yerli Arap halkına karşı koyu ırkçı bir politika uyguladılar, bu politikanın ana unsurları şiddet, baskı ve terördü. Yahudilerin Arap işçi çalıştırmasını yasakladılar ve Arap halkın elindeki toprakları terörden yılmış bu insanların elinden zorla satın aldılar." (Fulya Gürses, Hasan Basri Gürses, Dünyada Dünyada ve Türkiye'de gençlik, s. 243) İngilizler Filistin'i işgal ettikten sonra Araplar bu istisnai olan bu satışlara da itiraz etmişler, satışların durdurulması ve resmi bir Arap meclisinin kurulması için çalışma başlatmışlar ama bu faaliyetler de İngiltere sömürge bakanı Ormby Gore tarafından "kabul edilemez istekler" şeklinde değerlendirilerek engellenmiştir. (Yeni Asır, 21 Haziran 1936) Filistinli Bayan Doktor Ayşe Maksudi'nin Twitter'deki 16 Ekim 2023 tarihli açıklaması da bu gerçeğin altını çizmektedir: "Biz topraklarımızı satmadık. Bu bütün dünyaya yayılan en büyük yalanlardan biri. İngilizler burayı işgal ettikten sonra çok büyük vergiler koydular ve bu vergileri sürekli arttırdılar. Bir süre sonra vergilerini ödeyemeyen çiftçilerin topraklarına el koyup o toprakları Yahudilere verdiler." Tarihçi Murat Bardakçı da, "Filistinliler toprak sattı" diyen Oltaylı ve Şengör'e tepki göstermiştir: "Söyledikleri hikaye. 1918'de işgale uğrayana kadar Yahudilerin elindeki topraklar yüzde 1.5'tur. Fakat bu araziler nereden geliyor? İlber'in dediği 'Filistinli demek toprak satıp Kahire'de yiyen tiptir' ifadesi yanlış. Bunlar Filistinli değil, Lübnanlı. “Hristiyan aileler.” Bunlar, ellerindeki arazileri Yahudi ajanslara sattılar." (Son Dakika, 10.12.2023) Ocak 2025 tarihi ile, İsrail'in 467 gün saldırılarını sürdürdüğü Gazze Şeridi'nde can kaybı 70 bin 117'ye, yaralı sayısının 110 bin 275'e yükseldiği (AA, 15.01.2025) halde Arap halkı Gazze'yi terk etmezken ve “Evini Filistin topraklarını gasbeden kişilerin yaptığı 1 milyon dolarlık teklife rağmen satmayan Ayşe Masluhi, "Vatanını satan, şerefini de ahlakını da satar" (Haber 7, 25.07.2026) derken; Bu halk mı toprak satmıştır?! Özetle, "Filistinliler topraklarını sattı' iddiası bir siyonist propagandasıdır ve vicdansızlıktır. Filistin halkının toprakları elinden zorla alınmış ve mülksüzleştirilmiştir. 194 sayılı karar gibi BM değişik kararlarında 'geri dönüş hakkı' diye bir kavram bulunmaktadır. Toprağını gönüllü olarak satanlar için böyle bir uluslararası hukuk kararı olabilir mi? (Prof. Dr. Zekeriya Kurşun, AA, 21.10.2023)

Vetevâsav bi'l-hakkı ve tevâsav bi's-Sabri

İslam nimetine sahip olmak, aynı zamanda bu nimetin değerini bilemeyenlere de mesajın ulaştırılmasını bir sorumluluk olarak Müslümanlara görev addetmektedir. Bu görevi yerine getirirken, uygulanan yanlış metottan kaynaklanan sorunların ve başarısızlıkların vebalinin de metodu yanlış uygulayanlara ait olacağını da ayrıca unutmamak gerekmektedir.

Uhud savaşında Müslüman okçular Hz. Peygamberin sözünü dinlemeyince kazanılan savaşın kaybedilmesine neden olmuşlardı. Ama Efendimiz ne onların adlarını ve kimliklerini teşhir etmiş ne de onları azarlamıştır. Ayette de onlar hakkında şu ifadeler geçmektedir: “Sen onlara sırf Allah’ın lütfettiği merhamet sayesinde yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı kalpli olsaydın, hiç şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onların bağışlanmasını dile, iş hakkında onlara danış, karar verince de Allah’a güven, doğrusu Allah kendisine güvenenleri sever.” (Ali-İmran, 159) Yer ve göklerin sahibi Allah azze ve celle, "Ben en büyük rab olanım" diyerek ilahlık iddiasında bulunan firavuna Hazreti Musa'yı gönderirken Ona şöyle buyurmaktadır: “Ona yumuşak söz söyle, belki düşünür veya saygı duyar.” (Taha, 44) Aslında bu tür ayetlerin asıl muhatapları İslam tebliğcileridir! Kur’an bir metot vermektedir okuyucusuna, takipçisine…

İçerideki kardeşlerimize

İslam'ı bilmeyenlere

Avusturya'daki Müslümanlar metro ve otobüs gibi toplu taşıma araçları duraklarının panolarına Hz. Muhammed'in (sav) sözlerinden oluşan reklamlar astırırlar. Yukarıda; "Tebessüm sadakadır" hadisi ve Hak yolda sabır; en azından futbol turnuvası doğurur.

Camiye kurşun yağdırmıştı. Müslüman şefkati coni'yi yumuşattı. 2015'te Paris'te gerçekleşen DEAŞ saldırısını haber alan ABD'li rütbeli asker Ted H., Connecticut'ta bir camiyi tabancayla kurşun yağmuruna tuttu. ABD'li asker bu eylemin sebebiyle bir yıl ceza aldı ancak cami imamı ve cemaatin şikayetçi olmaması sebebiyle cezası 6 aya düşürülünce meslekten men edilmekten kurtuldu. Ted H. bu durumu öğrenince camiye giderek imamla cemaatten özür diledi. Saldırı sonrası yaşananların etkisiyle pişmanlığı artan asker, sık sık camiyi ziyaret ederek vaazları dinlemeye ve cami derneğine yardımlarda bulunmaya başladı." (Akit, 28.10.2017)

Bir adam Muhammed Gazali'ye "Namaz kılmayanın hükmü nedir?" diye bir soru sorar. Gazali soruya şöyle cevap verir: "Hükmü, onu alıp beraberinde camiye götürmendir. Yargıç olmadan önce davetçi olman gerekir."

Mısırlı meşhur âlim Şaravi anlatıyor: Heyecanlı aşırı geçlerden biriyle tartışıyordum. Sordum; İslam ülkelerinden birinde bir gece kulübünü havaya uçurmak, helal mi yoksa haram mı? Genç; Elbette ki helal, onları öldürmek caizdir. Şaravi: Onlar Allah'a karşı günah işlerken siz onları öldürürseniz, cennete mi yoksa cehenneme mi giderler? Tabiki cehenneme. Peki, şeytan onları nereye götürmek istiyor? Tabiiki cehenneme. Öyleyse siz şeytanla aynı hedefi paylaşıyorsunuz. Onun da amacı insanları cehenneme sokmak! Şaravi o gence şu hadisi hatırlatır: Bir Yahudi cenazesi geçerken Resulullah (sav) ağlamaya başlar. Derler ki; Seni ağlatan nedir, Ya Resulallah? Der ki: 'Fırsatı kaçırdı, ateşe gidiyor.' Şaravi gence son olarak şöyle der: İnsanların hidayeti ve ateşten kurtulmaları için koşan Resulullah (sav) ile aranızdaki farkı iyi düşün. Siz bir vadide, sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) farklı bir vadide!

Müslüman kimlik karşılık da buluyor!

Müslümanlar ne kadar tehlikeli? "Bir Müslüman bana taze yumurta getirdi. Bir diğeri hatırımı sordu. Bir başkasıysa arabam tamirde olduğu için istediğim yere aracıyla bırakmayı teklif etti. Parası olmayan bir arkadaşının evine sürekli olarak yemek götüren bir Müslüman tanıyorum. Müslümanlar, gerçekten de ne kadar tehlikeli ve itici insanlar! Bir İsveçlinin para almadan birine yumurta vereceğine kesinlikle inanmıyorum. Hangi İsveçli parası olmayan arkadaşının evine haftalarca yemek götürür? Müslümanlar, sahiden de çok tehlikeli. Bilemiyorum ama artık biz İsveçliler, gözlerimizi açıp gerçekleri görmeliyiz. Çok nazik ve cömert Müslüman dostlarımın olduğunu fark ettim. Çoğunun, bir İsveçlide göremediğim kadar güzel kalpleri var. Hiçbirinde nefret hissetmedim. Bence insanlara nasıl davrandığımız çok önemli. İnsanları kabul eder ve yaşamınıza dâhil ederseniz karşılığında sevgi görürsünüz. Oysa biz, günde birkaç dakika hoparlörlerden ezan okunmasını bile bu insanlara çok görüyoruz." (İsveç Kilise Birliği Sol Bölge Başkanı Stefan Lindquist, 24.05.2018)

"Hakkı ve sabrı tavsiye edenler dışında herkes ziyandadır." (Asr, 3)

Atam Osmanlı

"Bizim kuşağımız Osmanlı imparatorluğunu öğrenmedi, dolayısıyla anlayamadı. Koskoca bir imparatorluğun başarılarını hissedemedik. Sadece çöküşünü bilir olduk. Sadece kötü yanları konuştuk. Hele son Padişah Vahideddin kadar yerden yere vurulanı olmamıştır. Kendi kendime hep sormuşumdur: Neden? Neden resmi politikaya inanıyoruz?" (Mehmet Ali Birand, Milliyet, 5.3.2005)

"Osmanlı hanedanı, 600 yıldan fazla süre iktidarda kalmıştı. Bu, devletler ve imparatorlukların bir kaç nesil içinde kurulup yıkıldığı "bir bölgede" olağanüstü bir başarıydı. Yalnızca askeri başarılarıyla değil, "kültürel", "sanatsal" ve "bilimsel" yaşama önemli katkılarıyla da öne çıkmıştı. Osmanlı üç kıtadaki çeşitli etnik kökenler, dinler, kültürler ve dilleri tek çerçevede "bütünleştirmeyi" başarmıştı. "Yerel kimlikleri" vurgulamış, "etnik ve dini çeşitliliğe" saygı göstermişti. Halka karşı "güç kullanmak", hiç bir zaman Osmanlı stratejisi olmamıştı." (Ziyaüddin Serdar, Cenneti Arayan Adam, s. 303)

Ünlü vezir İshak Paşa'nın ehil olmayan bir kişiyi önemli bir göreve atadığını tespit eden Fatih Sultan Mehmet Han, ona "Paşa, bu hatayı ikinci kez işlersen sadece vezirliği değil, başını da alırım! Devleti Ali Osmani ancak dürüst, liyakatli ve bilgili kişilerin omuzlarında yükselebilir." demişti. (Muhammed Cemaleddin Kasımi, Mehasinü't-Tevil, V/1334; Celal Yıldırım, İlmin Işığında Asrın Kur'an Tefsiri, II/1349)

Dilbilimci, düşünür Prof. Dr. Noam Chomsky, Türkiye'nin yer aldığı bölge için Osmanlı'dan ders alınması gerektiğini dile getirerek, "Belki öyle bir gün gelecek ki, bir seyyahın serbestçe Kahire'den Bağdat'a, oradan da İstanbul'a gideceği günlere geri döneceğiz. Osmanlı'nın o günleri bize ders olacak." şeklinde konuştu. (Yeni Asya, 20 Ocak 2013) Bosnalı Ortodokslar, çeşitli dini inançlara dayanan millet sistemi çerçevesinde, Ortodoks cemaatinin bir parçasını oluşturmuştur. Katolikler ise Fatih'in fermanına dayanarak özgür olarak yaşamışlardır." (Elvedin İmamoviç, Bosna Hersek'te Hristiyanlık ve günümüzdeki durumu, s. 42) Macaristan Cumhurbaşkanı Schmitt, "Türkler tarafından 150 yıl boyunca idare edilmemizi şans olarak tanımlıyorum. Ülkemiz Türkler değil de başka bir millet tarafından alınsaydı, dilimizi ve dinimizi değiştirmemizi isteyeceklerdi, biz de asimile olacaktık. (Hürriyet, 25 Ocak 2011) Profesör M'hamed Oualdi, ünlü Le Monde gazetesinde yayınladığı makalesinde, Cezayir'in Osmanlı vesayetindeyken korunduğunu, Fransa sömürgesiyken ise işgal edildiğini, insanların öldürüldüğünü belirtir. (Akşam, 31 Ekim 2021) Bulgar tarihçi Stoyan Dinkov: "Osmanlı İmparatorluğu idaresi altında asimile edilen hiç bir millet yoktur. Osmanlı idaresi altına girip de Osmanlı devletinden dolayı etnik kökenini kaybeden millet yoktur. Bulgaristan'ın Osmanlı idaresi altına girmesi milletimizi korumuştur. Eğer Osmanlılar gelmeseydi tüm zayıfların başına gelen Bulgaristan'ın da başına gelecekti." (Dünya Bizim, 24.01.2012) Sırbistan Başbakanı Daçiç: "100 yıl sizinle savaşarak Avrupa'yı fethetmenizi engelledik. Keşke yapmasaydık." (Star, 10 Ekim 2013) Cibuti Cumhurbaşkanı Ali Arif Burhan, "Osmanlı bölgeden çekilince Afrika yetim kaldı. Bölgede barış bitti." (Yeni şafak, 10/12/2013) Katil İsrail'den şaşırtan 'Osmanlı' itirafı: Barışı sağlayan tek güç Osmanlı'ydı. Haaretz gazetesinde yayınlanan analizde, Orta Doğu'da barışı ve huzuru sağlayan son birleştirici gücün Osmanlı olduğu belirtildi. (Güneş, 24 Kasım 2018) Eski İsveç Başbakanı Bildt, "Osmanlı'nın kurduğu düzeni bozan her şey bölgenin daha fazla kan gölüne dönmesine yol açtı." Orta Doğu'daki pek çok çatışmanın köklerinde Osmanlı'nın çözülüşünün bulunduğunu ifade eden eski Başbakan Bildt, "Osmanlı İmparatorluğunun birbirine karışmış kültürler, gelenekler ve dillerle zengin mozaiğini oluşturan Bosna Hersek'teki Bihac'tan Irak'ın Basra şehrine kadar geniş bölge, İstanbul'daki Sultan'ın otoritesiyle başarılı bir şekilde yönetiliyordu" dedi. Osmanlı'nın bölgeyi yüzlerce yıldır barış içinde yönettiğini belirten Bildt, "Osmanlı parçalanmaya başladığında şiddet de başladı. Dış güçler Balkanlar, Mezopotamya, Doğu Akdeniz'de Osmanlı haritasını yeniden çizdi, birçok ülke ortaya çıktı." dedi. (Türkiye, 02 Aralık 2015) Portekiz'in İstanbul Fahri Konsolosu Aaron Nommaz, Avrupa'da Yahudiler yakılırken, Osmanlı'da engin bir din ve

ibadet hürriyeti olduğunu belirtti. (Yeni şafak, 29/03/2017) Makedonya Cumhurbaşkanı Gyorge İvanov, AB'nin Makedonya için 8 defa müzakerelere başlama kararı aldığını ancak tarih verilmediğini belirterek, "AB, insan hakları, kendi kimliğini koruma, tanıtma gibi hakları yaymaya çalışırken bu haklar bizim için geçersiz kalıyor. Hristiyanlar, Müslümanlar ve Museviler yüzyıllar boyunca karşılıklı saygı içinde yaşamıştır. Osmanlı'da buna millet sistemi denilmiştir." dedi. (Yeni Şafak, 6.05.2017) Eski ABD Başkanı Richard Nixon'un Danışmanı Robert Dickson Crane, "Osmanlı İmparatorluğu'nun bilgeliğine geri dönmemiz lazım. Ancak bu şekilde liderlik edilebilir. Bir Türk modeli geliştirerek Atlantik'ten Çin'e kadar bu şekilde olabilir." dedi. (Yeni Akit, 14.10.2018) Fransa'nın önde gelen dergilerinden Paris Match'in genel yayın yönetmeni Gilles Martin-Chauffier, Batılıların kendilerini hep üstün gördüklerini belirterek, "Kendi kültürlerinin eksiksiz olduğunu düşünüyorlar. Halbuki tarihi bilseler, aslında Müslüman bilginlerin Fransa'daki bilginlerden daha fazla olduğunu görürler. İslamiyet'ten korkuyorlar, İslamiyet konusunda ön yargıları var. Avrupa'nın unuttuğu, Türkiye'nin yüzyıllar boyunca Avrupa'nın en önemli hoşgörülü ülkesi olduğudur. İspanya'dan kaçan Yahudilere Türkiye tarafından, Osmanlı tarafından kucak açıldı. Avrupalılar kaçtıkları zaman Osmanlı'ya sığınıyorlardı. Fakat hiçbir zaman Osmanlı, Avrupa'ya sığınmadı. Unutulan en önemli unsur budur." dedi. (AA, 27 Ekim 2016) Hırvat yazar İvana Sojat, Osmanlıların fethettikleri yerleri yakıp yıkmadığını, aksine inşa ve ihya ettiğini söyledi. Osmanlılar bu bölgeye gelmeden önce nehirlerimizin üzerine köprü inşa edilmediğini 16. yüzyılın kanlı bir dönem olduğunu anımsatan Sojat, "Ancak burada önemli bir husus var ki o da dönemi kana bulayanın Osmanlılar değil, Hristiyanlar arasında katliamlara neden olan ihtilal ve ihtilal karşıtı hareketler olduğudur" ifadelerini kullandı. Balkanlar'da Osmanlıları konu alan birçok edebi eserde suçluların kazığa oturtularak cezalandırıldığının anlatıldığına dikkati çeken Sojat, bu tür bir cezalandırma sisteminin aslında Balkanlar'ın eski topluluklarından Ulahlara ait olduğunu vurguladı. Hırvatistan'ın Slavonya bölgesinde Osmanlı döneminde inşa edilmiş beş cami olduğuna işaret eden Sojat, "Bu camilerden hiçbiri günümüze ulaşmadı. Bu da bizim hoşgörü seviyemizin göstergesidir" ifadelerini kullandı. (Star, 10 Aralık 2018) Yunan asıllı Türkolog, Ottawa Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Dimitri Kiçikis, Yunanistan'ın Osmanlı İmparatorluğu'ndan ayrılmasının tarihi bir hata olduğunu ve Rus yayılmacılığına karşı gelecekte bir Türk-Yunan Konfederasyonu'nun kurulması gerektiğini ifade etti. (Yeni Akit, 19.6.2020) Somali devlet başkanı adayı Muhammed Ali Nur: Osmanlı bizim de devletimizdi. (Akit, 15.8.2012) Balkan ülkelerinde yaşayan Müslümanların sorunlarının ve geleceğinin tartışıldığı sempozyumda Osmanlı arandı. Sırbistan İslam Toplumu Baş müftüsü Muammer Zukorliç: "Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşünden sonra Balkan Müslümanları, tıpkı korunmasız yetimler gibi, sürekli olarak soykırıma, zulme maruz kalmışlardır." dedi. (Risale haber, 18 Ekim 2008) "Kudüs'te yaşayan siyonizm karşıtı Yahudi: Osmanlı varken çok iyiydik." (Yeni Şafak, 1.5.2025; youtube.com/shorts/r0CnaVFP6NI) Yunanlı yazar Michel de Grece: "Osmanlı Devleti'nin yıkılmasından çok üzüntü duyuyorum. Çünkü Osmanlı Devleti dünya dengesini ayakta tutan bir güç olmuştu ve sevilsin ya da sevilmesin. Osmanlı'nın çöküşünden itibaren Balkanlar ve Ortadoğu'daki çalkantılar durmak bilmiyor." (Türkiye, 11 Ocak 1995)

Bunlar da bizden!

Osmanlı'nın yıkılışı en çok Araplara zarar verdi. Londra'da yayımlanan El Arap gazetesinde Sair Duri: Doksanlı (1990) yıllarda bir Türk bakanın şu açıklamasını not etmiştim: 'Bizler Osmanlı devletinin varisleri değiliz. Osmanlı devletinden ayrılıp bağımsız olan son devletiz.' Araplar Osmanlı devletinin yıkılmasından en fazla zarar görenlerdir. Üstat Muin Beşur 1. Dünya Savaşı sonrası Arapların durumunu, hareket halindeki Türk lokomotifinden kopan tren vagonlarına benzetiyor. Vagonlar raylara atılmış vaziyette kalırken, lokomotif yoluna devam etti. 1997 yılında bir gazeteci, Necmettin Erbakan'a Suriye ile Irak'la hayal ettiği ilişkinin şeklini sormuş ve Erbakan, 'Fransızlar ile Almanlar arasında şimdiki ilişki gibi bir ilişki'

şeklinde yanıt vermişti. Almanya ile Fransa yaş ve kuruyu yakan bitirici savaşlara girdiler, ancak bugün aralarında AB sancağı altında birlik düzenine varan bir eşgüdümlü ilişki söz konusu. (El Arap Gazetesi, 19 Şubat 2009)

Komünizmi savunan Mina Urgan anılarında şunları yazmakta idi: "Yaşlı ve çok kültürlü Polonyalı bir kadın neredeyse heyecandan ağlayarak 'Osmanlı İmparatorluğu'nun ülkesine karşı ne kadar iyi davrandığını' güzel Fransızcasıyla anlatıyordu." (Mina Urgan, Bir Dinozorun Gezileri, s. 213) TÜSİAD başkanı Haluk Dinçer: "Osmanlı'ya özlem anlamsız. Osmanlı İmparatorluğu insanlık tarihinin en önemli siyasi ve kültürel etki kaynaklarından biridir. Fakat imparatorluğun sanayi devrimini yapamamış çağdaş devlet sistemine, demokratik yurttaşlık toplumlarına geçememiş dönemine özlem anlamsız bir tutum olur." (Vatan, 23.1.2015)

Geçmişinden ders almayan ve sadece inkar politikası üzerinde yürüyen hiçbir toplumun yaşamasına imkan yoktur! Köksüz bir millet asla tarih sahnesinde uzun süre hayatta kalamaz! Dışarıdan olanlar Osmanlı hayranı iken biz nasıl ve neden atalarımıza düşman kesildik?!

Peki, Osmanlı devletine olan özlem ve hayranlığın sebebi ne olabilir? Tarihten birkaç örnek ile bu soruya cevap arayalım.

James Baker, 'Turkey in Europe' adlı eserinde şunları yazmaktadır: "Türkiye'de aristokrasi yoktur. Sultanın altındaki tüm erkekler sadece kanunun gözünde değil, inanç ve gelenek açısından da eşittir. Tüm insanların eşit olduğunu ileri süren Muhammed'in yasasını düşündüm. Osmanlı memleketlerini gezerken, bütün insanların eşit olduğunu ilan eden İslam kanunlarının dürüstçe uygulanması karşısında derin düşüncelere daldım." (Baker, s. 74, 156)

Katolik Macar Kralı Hünyad, Sırbistan'ı işgal edip, Ortodoks kiliseleri yıkacağını ilan eder. Sırplar Fatih Sultan Mehmet'ten yardım ister, 'Bizi kurtar ama kiliselerimizi yıkma' diye ricada bulunurlar. Fatih: 'Asla! Sırbistan fethedilecek ama dini görevlerinizi serbestçe yerine getirmenize izin vereceğiz ve kiliselere dokunmayacağız.' diye cevap verir. (Evliya Çelebi seyehatnamesi, I/36; Abdurrahman Adil, Hadisat-ı Hukukiyye, XII/185-186) 1854 ve 1877 Osmanlı- Rus savaşları esnasında Ruslar Ermenileri Osmanlı aleyhine kışkırtmak isterler. Ama bir türlü başarılı olamazlar. Çünkü Rus hâkimiyeti altında bulunan ermeni halkı mezhepleri konusundaki baskıları görmekte idiler. Çar, Kafkas cephesi komutanlığına bir ermeni olan Boris Milkon'u atar, tüm çabalarına rağmen ayaklandıramadığı Ermeniler için Boris, 'Hiç kimseye isteklerimizi anlatmak mümkün değil. Buradaki Hristiyanlar başka bir soyda, bir inançta kalmışlar.' demek zorunda kalır. (Prof. Nikerland Krayblis, Rusya'nın Şark siyaseti ve Vilayeti şarkiyye meselesi, s. 173) Benzer durum Gürcü halk için de geçerli idi. Rusya, hâkimiyeti altına aldığı Gürcülere Ruslaştırma politikası uygulamaya başlar. Birçok gürcü karşı çıktığı için cezalandırılır veya Sibirya'ya sürülür. (Fahrettin Erdoğan, Türk ellerinden Hatıralarım, s. 34) Hatta Gürcüler tekrar Osmanlı idaresine geçmek için taleplerde bulunurlar. 1821 Tarihli Ahıska Valisi Ali Paşa'ya aracı olmaları için talepte bulunurlar: "Halimizi Osmanlılara bildiriniz. Padişahtan niyaz ediyoruz, bizi yalnız başımıza bırakmasın." (Şinasi Altundağ, Osmanlı idaresi ve gürcüler, IV.T.T. Kong., s. 323)

Osmanlı Hükümeti fethettiği bölge halkına istimalet adı verilen bir uygulama ile yönetimleri altına almıştır. Bu uygulamanın asıl amacı fethedilen bölge halkının güvenini sağlamak ve ellerinde bulunan mülkleri ve dini inançlarını istedikleri şekilde kendilerine bırakmakta yatmaktadır. Osmanlı devletinde hiçbir zaman bölge halkına zorlama yapılmamıştır. Böyle olunca da Osmanlılara karşı herhangi bir direniş söz konusu olmamıştır. Osmanlı devleti erken dönemlerde başlatmış olduğu bu fetih metodunu klasik dönemde de sürdürmüş ve büyük başarılar elde etmiştir. Zaten Osmanlıların balkanlarda tutunmasında en

büyük etken uygulamış oldukları bu yöntem olmuştur. (Halil İnalcık, "Ottoman Methods of conquest", Studia Islamica,2, 103-129) Balkanlar'da dini ve feodal baskılardan bıkmış olan köylüler Osmanlı Devleti'nin merkeziyetçi sistemini ve uygulamış olduğu siyasi rahatlığı benimsemişlerdi. Balkanlar'da dini baskı Katolik kilisesinden gelmekteydi. Katolik kilisesi Ortodoks balkanlara karşı dini baskı yapıyor ve mezhep değiştirmelerini istiyordu. Böyle bir durumda Osmanlı Devleti Ortodoks kilisesini kendi kontrolü altına almış ve onu baskılardan kurtarmıştı. Bu adaletli sistem fetret dönemlerinde bile balkanların Osmanlı'ya bağlı kalmasında etken olmuştur. Mesela 1402'de Ankara savaşında yenilen Osmanlı orduları Anadolu üzerindeki hâkimiyetlerini geçici olarak kaybetmiş olsalar da Rumeli'deki bütünlüğü ve siyasi iktidar bütünlüğünü sağlamıştır. (Halil İnalcık, Stefan Duşan'dan Osmanlı İmparatorluğuna, s. 137, 184) P. Wittek, Osmanlı hoşgörüsü sonucu bazı Rumeli şehirlerinin zorluk çıkarmadan teslim olduğunu yazmaktadır. (Halil İnalcık, Stefan Duşan'dan Osmanlı İmparatorluğuna, s. 140) Ortodoks olan yerli ahali Osmanlı akınlarına tepki göstermiyor, onları kurtarıcı gibi görüyordu. Machiel Kiel, Constantin Jiricek'e dayanarak, Osmanlıların kesin fethinden sonra bölgenin huzura kavuştuğunu belirtmektedir. (Machiel Kiel, "Bulgaristan'da Eski Bir Osmanlı Mimarisinin Bir Yapıtı, Kalugerovo-Nova Zagora'daki Kıdemli Baba Sultan Bektaşi Tekkesi", Belleten, C. XXXV, S. 137, Ankara, 1971, s. 46, dipnot 4) "Bulgar Milleti kulları beşyüz seneden beri Osmanlı idaresi altında mesut olarak yaşamaktadırlar. Bu süre zarfında mal, can ve dinleri fesatçıların ve kötülük peşinde olan kişilerin tecavüzünden muhafaza edilmiştir. Halbuki diğer memleketlerde yaşayan güçsüz ve fakirler, zenginlerin saldırılarına ve zulmüne maruz kaldıkları gibi kendilerine her türlü haksız muamele de reva görülmüştür. Zira Osmanlı idaresi altında yaşayan kuvvetliler tarafından güçsüzlere hiçbir şekilde eziyet edilmemiş, güçlüler ve zayıflar devletin bahşettiği adalet ve hakkaniyetten aynı nispette faydalanmışlardır. Osmanlı idaresindeki Hristiyanlar arasında din ve mezhep farkı gözetilmeyerek hepsine eşit muamele edilmiştir." (Prof. İsmet Miroğlu: Türklerde İnsani Değerler ve İnsan Hakları Başbakanlık Arşivi, Bulgaristan İdare Kataloğu, nr. 89)

Eski Dışişleri Bakanlarından Hikmet Çetin: 1992 yılında Bosna-Hersek konusunda bir toplantı yapılıyordu. Türkiye de çağrıldı. Miloseviç, Karadziç hepsi oturuyorlardı. Benim yanımda Amerika Dışişleri Bakanı vardı. Yugoslavya'da yedi yıl büyükelçilik yapmış. Bana dönerek 'Siz bu felaket yerlerde 500 yıl nasıl kaldınız?' dedi." (İsmail Yediler, Osmanlı'nın yani İslam'ın, 22 Eylül 1994)

"Hiçbir Hristiyan Devleti, kendi topraklarında Türklerin bir camisi bulunmasına müsaade etmez. Oysa Türkler bütün Rumların kiliseleri olmasını hoş görürler." (Voltaire, Türkler, Müslümanlar ve Ötekiler, s. 81, 88, 90) E. Alexander Powell: "Kromvel'in (İngiliz) askerleri İrlandalı Katolikleri katlederken, Fransa'nın emri ile Fransa'da Protestanların kökü kazınır, bütün Avrupa ülkelerinde Museviler hesapsız zulüm ve vahşete tabi tutulurken, küçük Asya'da Müslüman, Hristiyan ve Musevilerin yan yana, tam bir dostluk içinde yaşadıklarını hatırlamak yerinde olur." (E. Alexander Powel, The Struggle For Power in Moslem Asia, New 1925, s. 120; Kamuran Gürün. Ermeni Dosyası, s. 36) "Pierre Bayle, Osmanlı devletinin her türlü dini düşünceye gösterdiği hoşgörüyü Hristiyanlara örnek olarak gösterir: Osmanlı, zamanında İspanya Yahudilerini kabul etmiş, daha sonra da Macaristan ve Transilvanya Kalvinistlerini, Silezya Protestanlarını, Rusya'nın eski dinine bağlı kazakları, kısaca Katolik veya Ortodoks baskısından kaçanların sığınağı haline gelmiş bir devlet olmuş idi." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 74)

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın 4 ülkeyi kapsayan Afrika turundaki ilk durağı olan Cezayir'de, Cezayirli bir gazeteci Cumhurbaşkanı Erdoğan'a Osmanlı'yı kastederek "Türkiye, Cezayir'i sömürge olarak mı görüyordu?" sorusunu yöneltti. Erdoğan, Cezayirli gazetecinin sorduğu soruya tarihi bir yanıt verdi. Erdoğan, "Öyle olsaydı, bu soruyu bana Fransızca değil Türkçe sorardın!" (Haberler.com, 1 Mart 2018) Tunuslu Prof. Dr. Abdülcelil Temimi, "Bugün Osmanlı'nın doğal sınırları içerisinde mevcudiyetini sürdüren otuzu aşkın ülkenin, patlamaya hazır bomba olmaktan bir türlü kurtulamamasına rağmen Osmanlı'nın buralarda asırlar süren hâkimiyetinin sırrını; büyük bir hoşgörü harmonisi içerisinde, halen tartışması yapılan

demokrasi, özgürlük, adil yönetim gibi modern mefhumları doruk seviyede tatbik etme maharetine bağlar. Osmanlı'nın dışında, yeryüzünde gelmiş hiçbir imparatorluğun, bu ölçüde büyüklüğe sahip devletleri yönetmeye muvaffak olamadığını söyler." (Basından, 5 Kasım 1994) Bu sözler, Çağdaş tarih felsefecisi Arnold Toynbee'in, 'Tarih Üzerine Bir Etüt' adlı eserindeki şu ifadeleri hatırlatmaktadır: "Eflatun'un ideal devletine en fazla yaklaşabilmiş sistem Osmanlı sistemidir." (Nakleden Mehmed Şevket Eygi, Milli Gazete) Orhan Gazi de, Bursa'nın fethinde Rumlara şehri niçin teslim ettiklerini sorduğunda şu cevabı almıştı: "Sizin devletinizin günden güne yükseldiğini ve bizim devrimizin geçtiğini anladık. Babanızın idaresine geçen köylülerin memnun kalıp bir daha aramadıklarını gördük ve biz de bu rahatlığa heves ettik." Göynük ve Yenice tarafları fethedilip, Orhan Gazi'nin oğlu Süleyman Paşa yöre Hristiyanlarına çok adaletli davrandığında ise, yerli ahali ona şöyle şükranlarını sunmuştu: "Ne olaydı bunlar bize daha önce bey olaydı!" (Aşıkpaşazade, Tevarih-i Al-i Osman. s. 30, 43) De la Croix bu konuda şunları yazmaktadır: "Orhan Gazi'nin İznik fethinde şehir halkına gösterdiği müsamaha ve hepsine yaptığı güzel muamele onları çok memnun ettiğinden göç etmedikleri gibi, Türklerin himayesinde kalarak bahtiyar bir hayat geçirmeye karar vermişlerdi." (De la Croix, Osmanlı Takvim-i Tevarihi, I/90-92) Bizans tarihçisi Dukas ise bu konuda şunları söylemektedir: "II. Murad düşmanına karşı babasından daha yumuşak davranırdı. Allah bilir ki, Murad halka karşı daima iyilikte bulunurdu. Bu iyiliğini yalnız kendi ırkından ve dininden olanlara değil Hristiyanlara da gösterirdi." (Dukas, Bizans Tarihi, s. 139)

Kanuni'nin Macaristan'da heykelinin dikilmesi münasebetiyle, Macaristan'ın 1961-1965 yıllarında arasında Ankara Büyükelçisi olan İmren Czekman şu anlamlı değerlendirmeyi yapmıştır: "Osmanlı Devleti'nin İslam hoşgörüsü, milletleri kaynaştırmak suretiyle Balkanlarda 500 yıl devam etti. Her topluma kendi kültürünü üretme ve o kültüre göre yaşama serbestisini verdi. Dünya tarihinde ilk defa fethedilen bir ülke, fethi yapan kişinin heykelini dikiyor. Bunun elbette derin bir anlamı vardır." (Kemal H. Karpat, "Kossuth in Turkey: The Impact of Hungarian refugees in the Ottoman Empire. 1849-1851". Yay. Haz. Jean-Louis Bacque-Grammont, İlber Ortaylı, Emeri von Donzel, CIEPO Osmanlı Öncesi ve Osmanlı Araştırmaları Uluslararası Komitesi VII. Sempozyumu Bildirileri. Peç: 7-11 Eylül 1986, Ank. 1994. TTK. Yay., s. 109. 113; Süleyman Beyoğlu, "Kahraman Düşmanın Torunları", Tarih ve Medeniyet Dergisi. Aralık 1997. Sayı: 45, s. 8-12; İsmet Bozdağ, "Zigetvar'da Şanlı Mazimizi Yaşadık", Tarih ve Medeniyet Dergisi, Ekim 1994. Sayı: 8, s. 15-19; Selim Yıldız. Vilayetlerin Sultanlığından Faziletlerin Sultanlığına Osmanlı, s. 194-195)

"Bugün Atina'da bir tane ibadete açık cami yokken, Osmanlı döneminde Atina'da 350 kilise vardı. 1387'de Rum Başpiskoposu Makarios, Osmanlıları şehri fethetmeleri için davet etmişti." (Erhan Afyoncu, Bugün, 13.10.2013)

22 Eylül 2003 tarihinde İstanbul Çırağan Sarayı'nda gerçekleştirilen "Osmanlı Vizyonu ile Balkanlar'a Bakış" adlı konferansta konuşan eski Kültür Bakanı Agah Oktay Güner: "Osmanlı aldığı verginin iki katını harcayarak bölgede yatırım yaptı. Örneğin Osmanlı devletinin hâkimiyeti altında bulunan Avusturya'dan aldığı vergi 3 milyon Osmanlı altını iken aynı bölgeye yaptığı yatırımın toplamı ise 11 milyon Osmanlı altını değerinde idi." Yine "Gayrimüslimlerden alınan vergiler, hakimiyet müddetince daima, kamu hizmetlerini ifa etmek, güvenliklerini sağlamak için kullanılmıştır. Hizmetleri görülmez, güvenlikleri sağlanamazsa toplanan vergiler iade edilirdi. Nitekim 1402 Ankara Savaşı'ndan sonra, Selanik elden çıkınca, orada ikamet eden gayri Müslimlere, o yıl için toplanan vergiler geri verilmiştir." (Mehmed Niyazi, Yedi Yüzüncü Yıl İçin, 9 Ocak 1997) Benzer örnekleri İslam'ın Tebliğ Tarihi adlı yazımızda ve İslam savaş hukuku adlı yazımızda Ganimet iddiası başlığı altında Halid b. Velid, Arap komutan Ebu Ubeyde'de rastladığımızı hatırlayalım! Peki, bugün bile hangi medeni ve demokrat bu inceliğe sahiptir! Sömürmeseler yeter aslında…!

Macaristan İlimler Akademisi üyesi olan Tarihçi Kaldy-Nagy tarafından ortaya çıkarılıp yayınlanan bir belgede belirtildiğine göre Osmanlı Devleti, Macaristan'a hakim olduğu devirlerde, 1558 ile 1560 yılları arasında halktan topladığı 6 milyon akçe vergiye mukabil; aynı

dönemde 23 milyon akçe tutarında yatırım yapmıştır. (Kaldy-Nagy, "The Cash Book of the Ottoman Treasury in Buda in the years 1558-1560", Açta Orientalia Hungarica, XV/173-182) Amerikalı tarihçi W. McGowan da yaptığı araştırmalar sonucunda Osmanlı idaresindeki Sırbistan'da nüfus başına düşen gıda mahsulünün, Avrupalı devletlerin sömürgelerindeki köylülerin elinde kalan gıda mahsulünden çok daha fazla olduğunu ortaya çıkarmıştır. (Bruce W. McGovvan, "Food Supply and Taxation on the Taxation on the Middle Danube 1568-1579". Archivum Ottomanicum, I/139-196)

Rönesans'ın başlamasında Osmanlı'nın da katkısı vardır. Prof. Dr. İnalcık, "Hiç bilinmeyen bir şey, Osmanlı Türklerinin, Rönesans'ı başlatan fikir hareketine önemli katkı yapmalarıdır. Türkiye'den giden Yunanlı filozof, âlim, filologlar sayesinde İtalya'da yeşeren serbest düşünce Hristiyanlığın hurafelerle bozulmuş şeklini, papanın bütün otoritesini yıktı. Erasmus bu felsefeden faydalanarak İncil'i yeniden yazdı. Luther, Almancaya tercüme edilen bu İncil'i okudu. Böylelikle Batı'da, yeni tenkitçi dönem yer bulmaya başladı. Fransa'da bu felsefeyi okuyarak bir Descartes yetişti. Bugün bilim adına ne varsa bu fikirlerden kaynaklanır." (Sabah,11.06.2012)

Osmanlı zerafeti

Süleymaniye Camii imarethanesinde muhtaç kişilere yemek verilen penceresi küçük yapılmıştı ki, yemek almaya gelenler rencide olmasın! Kuş evleri: Osmanlı'da köşk, cami, mescid, türbe, çeşme gibi yapıların duvarlarına inşa edilen kuş evleri de, canlılara gösterilen merhamet ve sevginin yanı sıra mimari estetiğin sembolleri olarak da halen varlıklarını sürdürmektedir. Sadaka taşları: Halkın kolayca ulaşabileceği camilerin, çeşmelerin, köprülerin, kimi türbe, tekke, hazire, dergah, han, hastane ve bakımevlerinin, kimi zaman da sık geçilen sokakların bir köşesine küçük taş sütunlar dikilirdi. Bunların üst yüzleri üzerinde küçük bir çukur (hazne) bulunur. İsteyenler sadakasını buraya bırakır; ihtiyacı olup da sadaka isteyemeyen kişiler ihtiyacı kadar parayı buradan alarak sıkıntısını giderir. Parayı bırakan da, parayı alan da kimsenin görmemesi için çoğu kez gece karanlığını tercih ederdi. Yitik taşları: Sivas Kale Camisi'nin minaresinin altındaki yitik taşında eskiden kaybolan eşyalar teşhir ediliyordu. Başkalarına ait eşyaları bulanlar bunları yitik taşına bırakırdı. Eşyaları kaybolanlar buraya gelir kaybettiklerini yitik taşından alırdı. Benzer örnekler için "İdealler ve tarihten pratik realiteler" ve "İslam barış dinidir" adlı yazımıza bakılabilir.

Osmanlı'da kurulan vakıflar: Güzel Yazı Öğretme, Sokak Hayvanlarına Ekmek Verme, Hastalara Evinde Bakma, Kızlara Çeyiz Hazırlama, Duvar Yazılarını Silme, Kadın Sığınma Evi, Sıcak Pide Dağıtma, Yaz Günlerinde Soğuk Su Dağıtma, Kışın Abdest Alanlara Sıcak Su Temin Etme, Sıcakta Sebillere Kar Koyma, Yol Güvenliğini Sağlama, Helalleşme, Hristiyan Esirleri Kurtarma, İlkokul Hocalarına Tütünü Yasaklama, Yoksul Mahkumlara Harçlık Verme, Güvercin hane Yaptırma, Leylekleri Koruma, Dara Düşenlerin Vergisini Ödeme, İflas Eden Tüccarlara Yardım, İlmi Kitapları Bağışlama, Şehit ve Sahabe Türbelerini Tamir Etme, Şehir Estetiğini Koruma, Hayvanlara Mera Açma Vakfı... vd. (İlginç Vakıflar, VGM, Ocak, 2012, s. 12-117)

Osmanlı Toprakları Üzerinde Kurulan Devletler: Bulgaristan, Makedonya, Sırbistan, Yunanistan, Karadağ, Bosna-Hersek, Hırvatistan, Kosova, Romanya, Moldova, Polonya, Ukrayna, Estonya, Slovakya, Macaristan, Arnavutluk Balkanlar'da. Gürcistan, Ermenistan,

Azerbaycan ve Rusya (bir bölümü) Kafkaslar'da. Irak, Suriye, Ürdün, İsrail, Lübnan, Filistin, Kuveyt, Suudi Arabistan, Katar, Bahreyn, Yemen, Umman Ortadoğu'da. Mısır, Libya, Fas, Cezayir, Tunus, Sudan, Eritre, Cubuti, Somali, Etyopya, Nijer, Çad, Kenya ve Uganda Afrika'da. Etki alanımızda olanları saymaya yerimiz yetmezdi! Bir de haraç aldıklarımız vardı! Mesela Fransa hiç aksatmadan haraç verirdi! 5 Eylül 1795 Cezayir Anlaşması'na göre ABD'de haraç vermek zorundaydı. Donanmanın gittiği ve avucunun içine aldığı yerleri ise gerçekten sayamayız! Bir de hilafet'ten dolayı bağlı olanlar vardı! Hindistan, Pakistan, Bangladeş, Sri Lanka, Maldivler, Malezya, Endonezya, Tanzanya, Mozambik ve Güney Afrika gibi. Müslümanlar, Topkapı Sarayı'na, Dolmabahçe Sarayı'na bakardı! (Ergün Diler, Takvim, 21.01.2016) Bu devletlere ve bulundukları kıtalara daha detaylı bakalım:

Avrupa: 1.Türkiye, 2.Bulgaristan (545 yıl), 3.Yunanistan (400 yıl), 4.Sirbistan (539 yıl), 5.Karadag (539 yıl), 6.Bosna-Hersek (539 yıl), 7.Hirvatistan (539 yıl), 8.Makedonya (539 yıl), 9.Slovenya (250 yıl), 10.Romanya (490 yıl), 11.Slovakya (20 yıl) Osmanlı adı:Uyvar, 12.Macaristan (160 yıl), 13. Moldova (490 yıl), 14.Ukrayna (308 yıl), 15.Azerbaycan (25 yıl), 16.Gurcistan (400 yıl), 17.Ermenistan (20 yıl), 18.Guney Kıbrıs (293 yıl), 19.Kuzey Kıbrıs (293 yıl), 20.Rusya 'nin güney toprakları (291 yıl), 21.Polonya (25 yıl)-himaye- Osmanlı adı: Lehistan, 22.Italya 'nin güneydoğu kiyıları (20 yıl), 23.Arnavutluk (435 yıl), 24.Belarus (25 yıl), -himaye-25.Litvanya (25 yıl), -himaye-26.Letonya (25 yıl), -himaye-27.Kosova (539 yıl), 28.Voyvodina (166 yıl) Osmanlı adı: Banat. **Asya**: 29.Irak (402 yıl), 30.Suriye (402 yıl), 31.İsrail (402 yıl), 32.Filistin (402 yıl), 33.Urdun (402 yıl), 34.Suudi Arabistan (399 yıl), 35.Yemen (401 yıl), 36.Umman (400 yıl), 37.Birleşik Arap Emirlikleri (400 yıl), 38.Katar (400 yıl), 39.Bahreyn (400 yıl), 40.Kuveyt (381 yıl), 41.Iranın bati toprakları (30 yıl), 42.Lübnan (402 yıl). **Afrika**: 43.Mısır (397 yıl), 44.Libya (394 yıl) Osmanlı adı: Trablusgarp, 45.Tunus (308 yıl) 46.Cezayir (313 yıl), 47.Sudan (397 yıl) Osmanlı adı: Nubye, 48.Eritre (350 yıl) Osmanlı adı: Habes, 49.Cibuti (350 yıl), 50.Somali (350 yıl) Osmanlı adı: Zeyla, 51.Kenya sahilleri (350 yıl), 52.Tanzanya sahilleri (250 yıl), 53.Cad'in kuzey bölgeleri (313 yıl) Osmanlı adı: Resade54.Nijer'in bir kısmı (300 yıl) Osmanlı adı: Kavar, 55.Mozambik ' in kuzey toprakları (150 yıl), 56.Fas (50 yıl) -himaye-, 57.Bati Sahra (50 yıl) -himaye-, 58.Moritanya (50 yıl) -himaye-59.Mali (300 yıl) Osmanlı adı: Gat kazası, 60.Senegal (300 yıl), 61.Gambiya (300 yıl), 62.Gine Bissau (300 yıl), 63.Gine (300 yıl), 64.Etiyopya' nın bir kısmı (350 yıl) Osmanlı adı: Habeş

Osmanlı'yı kimler sevmez ve neden?!

İsrail Başbakanı Netanyahu, "(Avustralya Başbakanı Malcolm Turnbull'a hitaben) "Ülkemizi (Filistin'i) Osmanlılardan kurtardığınız için size borçluyuz. Bu büyük bir olaydı." dedi. (AA, 26.09.2016) Siyonizmin sözcüsü The Jerusalem Post: Türkiye'nin Suriye'deki artan etkisi, Erdoğan'ın Ortadoğu'ya yönelik neo-Osmanlı vizyonuyla örtüşüyor. Türkiye'nin Suriye'deki kazanımları İsrail'in kabusu olacak. (A Haber, 11.12.2024) PYD Eş Başkanı terör örgütü elebaşı Salih Müslim, Rusya'nın Suriye'deki operasyonunun Suriye'yi yeni Osmanlı İmparatorluğu'nun bir parçası olmaktan kurtardığını söyledi. (Haber 7, 28.09.2016) Terör örgütü PKK, Suriye'nin Münbiç kentinde dağıttığı bildirilerde, "Eğer bizi desteklemezseniz Osmanlı geri döner" şeklinde kara propaganda yaparak halkı etkilemeye çalıştı. (Akit, 22.12.2018) Sırp generali Ratko Mladiç Boşnakları öldürürken Osmanlı'dan ve asıl Türklerden intikam almakta olduğunu açıklamaktan çekinmedi. "Nihayet zorba Türklere karşı ayaklanmamızdan sonra bu topraklarda Türklerden intikam almanızın zamanı geldi." (11.7.1995; Video: x.com/i/status/1281873613117894656)

Arnold Joseph Toynbee: "Osmanlı yıkılmış bir devlet değildir. Durdurulan bir medeniyettir. Önündeki tarihi engeller kaldırılırsa, durdurulduğu yerden yürüyüşüne devam edecektir." (E. J. Brill, The Ottoman state and its place in world history, Brill Academic Publishers, s. 18; Sevil Nuriyeva, Star, 23 Mayıs 2016)

Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam

Bu konuya ek olarak ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

Giriş

Özellikle son 30-40 yıldır eşcinselliğin psikolojik bir hastalık değil, genetik kökenli doğal bir eğilim olduğu imajı toplumda oluşturulmaya çalışılmaktadır. Hatta iş o raddeye varmıştı ki, ‘eşcinsellerin tedavi olması gerektiğini savunanların asıl tedavi edilmesi gereken kesim olduğu’ (BBC Türkçe, 22 Eylül 2018: Rome Tor Vergata Üniversitesi'nden Endokronoloji ve Medikal Seksoloji profesörü Emmanuele Janini: “Asıl tedavi edilmesi gereken hastalık homofobi’dir.”) bile ileri sürülmeye başlanmıştı! Ama artık bilimsel araştırmalar ortaya koymuştur ki, ‘eşcinselliğe özel bir gen yoktur.’ (Acık Beyin, 6 Mart 2021) “Prof. Dr. Zeki Bayraktar: Eşcinselliğin genetik olduğuna, doğuştan olduğuna dair hiçbir bilimsel kanıt yoktur. Aksine, bunun böyle olmadığına dair kanıtlar var. Prof. Dr. Nevzat Tarhan: Eşcinsellik kesinlikle doğuştan değil, sonradan öğrenme ile ilgili ve sosyal bir sorundur. Prof. Dr. Sefa Saygılı: Kimse eşcinsel doğmaz, daha sonra ortaya çıkar. Herhangi bir eşcinsellik ile ilgili hormonal farklılık yoktur, genetik farklılık yoktur, kromozomal farklılık yoktur. Bu tamamen kişinin yönelimidir. Bu normalden bir sapmadır. Özellikle günümüzde boşanmalar artıyor, çocukları %70-80 oranında anneler büyütüyor. Yani babalar yok. Bir erkek modeli göremiyor çocuk, erkek modeli göremediği için de kimliğini annesine bakarak ona benzeterek, geliştirebiliyor.” (Yeni Şafak, 28/06/2022)

Evrimsel bir dünya görüşünü savunan birçokları gibi, eşcinselliği normal kabul eden bir sitenin bu konudaki başlığı bile her şeyi açıkça ortaya koymaktadır: “Eşcinselliğin genetik temeli olması muhtemel; Ancak eşcinselliğe sebep olan tek bir gen yok!” (evrimagaci, 30 Nisan 2020) Hem gen yok hem nasıl ‘muhtemel?!’ Bu da İngiliz gazetesinden ama yaklaşım tarzlarındaki benzerliğe dikkat lütfen: “ABD'li araştırmacılar, çalışmada incelenen genlerin erkekleri eşcinsel yapmak için yeterli veya gerekli olmadığını, ancak cinsellikte bir miktar rol oynadığını söylüyor.” (Guardian, 14 Şubat 2014) “Yeterli de –ve ne demekse!- gerekli de” değil “ancak bir miktar” rol oynuyor! Ve sadece 5 yıl sonra: “Bilim insanları 'eşcinsel geni' teorisine şüpheyle yaklaşıyor.” (Independent, 23 Nisan 1999. Bu 5 yıl yine iyi bir tarih, evrimci sahtekârlık ürünü ‘Piltdown Adamı’nın aldatıcılığı 40 yıl sonra anlaşılmıştı. Detay için, ‘Evrim’ adlı yazımıza bakılabilir.) Aslında, ortada bilimsel bir kanıt değil bir ön kabul, bir ‘inanç’ ve bir yönlendirme var! Evrim ağacı tarafından, 7 Aralık 2014 tarihli yazılarında "Dünya'nın en saygın hakemli dergisi" olarak nitelendirilen Nature dergisi bakalım eşcinsellik ve gen konusuna nasıl bakıyor: “No 'gay gene': Massive study homes in on genetic basis of human sexuality”: Eşcinsellik geni yok: İnsan cinselliğinin genetik temeline ilişkin kapsamlı çalışma. (Nature, 29 Ağustos 2019) Zaten evrimagacı sitesinin “Eşcinselik genetik mi, tercih mi? Eşcinsel genleri var mı?” adlı yazısı da evrimcilerin kullanmayı çokça sevdiği şu kelime ile bitmektedir: ‘muhtemeldir!’ (Evrimağacı, 27 Haziran 2019. Diğer’ htimal, şans ve tesadüf’ örnekleri için, ‘Evrim’ adlı yazımıza bakılabilir.) Eşcinselliği savunan iki akademisyenin görüşü ile devam edelim: Prof. Dr. Mehmet Sungur: Eşcinsellik genetik mi değil mi ‘kesin değil’ ama genetik olduğunu ‘düşünüyorum.’ Prof. Dr. Aytül Özkürkçigil: 1993 yılında yapılmış bir çalışmada homoseksüel erkeklerin, X kromozomunda bir bozukluk olduğu yönünde bulgulardan ‘söz edildi.’ (Haber 3, 20 Mart 2010)

Cambridge, Massachusetts'teki Broad Institute of MIT ve Harvard'da genetikçi olan baş araştırma yazarı Andrea Ganna: “Eşcinsel geni yok!” Dünyaca ünlü bilim dergileri Nature ve Science’ta yayınlanan, yaklaşık 500.000 kişinin genomlarına dayandırılan bilimsel çalışmada "Cinsel davranışların çevresel ve kültürel faktörlerden etkileneceği" belirtildi. Bir genetikçi olan EMBL Avrupa Biyoinformatik Enstitüsü yöneticisi Ewan Birney, "Normal insanlar ile eşcinseller arasında gen olarak hiçbir fark bulunmadığını ortaya koyan araştırmayla ilgili eşcinsel davranışlar üzerine pek çok sosyolojik araştırma yapıldığını ve Dr. Ganna ile

arkadaşlarının çalışmasının alkışı hak ettiğini" ifade etti. (Basından, 8.2.2021) Harvard Üniversitesi ve Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nde görevli ekip, Britanya'daki iki farklı kurumda kayda geçirilen 477 bin 500 veriyi inceledi. Genetik yapılarına dair verileri kaydedilen binlerce kişiye cinsel yönelimleri konusunda da soru yöneltildi. Sonuçları 'Science' adlı bilimsel yayın organında yayınlanan araştırmaya göre, sanılanın aksine 'Eşcinsellik geni diye bir şey yok.' Beş genetik varyasyonun eşcinsellikte önemli etkisi olduğunu saptayan bilim insanları, "Ancak bu beşli, eşcinsellerin sadece yüzde 1'inde bulunuyor. Araştırma ekibinden Ben Neale şunları söyledi: 'Bir kişinin eşcinsel ilişki yaşayıp yaşamayacağını belirlemek için geliştirilecek gen testi sonuç vermez. Birinin genetik yapısına bakıp eşcinsel ilişki yaşamaya eğilimli olup olmadığını anlamak imkansız.' dedi" (Basından, 30.08.2019) Kısaca, "Eşcinsellik geni efsanesi boşa çıkmış bir iddiadır." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 86)

Detay

Eşcinsellik, kendi cinsine ilgi duymaktır ve bu normal olmayan bir psikolojiyi ifade eder. Tedavi edilmesi gereken bir durumdur ve bu mümkündür. Eşcinsel olup sonradan normal cinsel tercihe dönen birçok insanın varlığı da eşcinselliğin aslında bir zorunluluk olmadığını, zamanla tedavisinin mümkün olduğunu otaya koymaktadır. 2012 tarihli UNIMELB eşcinsel Psikolojisi araştırması verilerine göre, kendisini - dikkat biseksüel değil - eşcinsel olarak tarif edenlerin % 67'sinin güzel-alımlı bir kadın gördüğünde ondan etkilendiğini de ortaya koymaktadır. Yani bazı psikolojik (çocukluk dönemindeki yetişme ortamı, bu dönemde yaşananlar, baskı altında yetiştirilme ve kimliğini bulamama, kız gibi yetiştirilen erkek çocukları, karşı cinse duyulan hayal kırıklığı, sadece kadınların olduğu bir ortamında büyüme, annenin çocuğunu aşırı koruyucu olması ve üzerine aşırı düşmesi veya babanın tam tersi soğuk, mesafeli olabilmesi gibi) nedenlerle insanlar eşcinselliğe yönelebilmekte ise de aslında bu durumun tamamen 'bir yanlış güdülenme, ortamı yanlış algılama, yetişmede ortaya çıkan problemlerden kaynaklanan bir psikolojik sapmadan' başka bir şey değildir. Ayrıca basının da teşviki ile özellikle ergenlikte sırf meraka dayalı bu duruma meyledenler olduğu gibi, bağırsak paraziti türü hastalıkları yanlış algılayıp bu tür eğilimleri olduğunu zannedenler de olmaktadır. "Bazı bilim adamları eşcinselliğin genetik olduğunu söylüyor. Bu iddiayı ortaya atan kişinin kendisi homoseksüeldi. Pornografik filmler, anne babaların çocuklarını yetiştirme şekli sonunda çocuklar filmlere ve yetişme tarzlarına göre kişilik kazanıyor. Kopma noktası buradadır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 86, 87)

Eşcinselliğin normal olmadığının bir diğer kanıtı da, sadece bir yüzyıl eşcinselliğin yaşandığı bir dönemden sonra insan neslinin devam etmesinin mümkün olmayacağı gerçeğidir. Bu arada eşcinsel ailede yetişen çocuklarda görülecek travmalar da olayın ayrı bir trajik boyutudur.

Ayrıca ters ilişkinin, kişinin iç organlarına kalıcı zararlar verdiği ve AIDS, frengi gibi hastalıkların bulaşmasını kolaylaştırdığı da ayrı bir bilimsel gerçekliktir.

Bilindiği gibi her erkekte az miktarda kadınlık hormonu bulunmaktadır: Bu ortalama yüzde 5 civarındadır ki, bu normal bir durumdur. Öyle olmasa, bütün erkekler aşırı sert ve maço, bütün kadınlar ise aşırı kırılgan olurlardı ve ayrıca karşı cinslerin birbirini anlayıp hissetmesi pek de mümkün olmazdı. Ancak sorun, bu hormonların aşırı ön plana çıkarılıp yanlış tercihlere neden olduğu zamanlarda ortaya çıkmaktadır. Normalin üstüne çıkan her belirti nasıl hastalık kabul edilip tedavi ediliyorsa, yukarıda saydığımız nedenlerle ortaya çıkan hormonal dengesizlikle sonuçlanan yanlış yönelmeler de bir hastalıktır ve mutlaka tedavi edilmelidir. Paradoksal bir örnek verelim; 1990'lı yıllarda ABD'de yapılan geniş kapsamlı seksüellik deneylerinde normal seksüel tercihe sahip bazı erkeklerin, gay erkeklerden daha fazla kadınlık hormonu

salgıladıkları belirlenmiştir. Bu durum bile aslında her şeyin zihinde bittiğini göstermektedir. Yine eşcinselliğin, nesillerle ve dünyanın geleceğiyle oynayan bazı lobi/zihniyet/oluşumlar tarafından da beslendiği ve desteklendiği bir gerçektir ve batılı ülkelerdeki eşcinselliğe dönük destek açıklamalarının bu açıdan da irdelenmesi gerekmektedir. Transeksüellik yani cinsiyet değiştirmek ise başlı başına doğal olmayan, psikolojik bir sorundur ve zenci doğup kendini beyazlatmak isteyenlerin psikolojisinden daha korkunç bir durumdur.

Günümüzde, 'İslam'ın sınırları içinde kalıp, eşcinsel bir hayatın yaşanabileceği' şeklinde İslam tarihinde asla rastlanmayan görüşleri ileri sürenlere rastlanmaya başlanmıştır. Kur'an'da; A'raf 81, Şuara 165-166, Neml 54-55, Ankebut 28-29, Enbiya 74. ayetlere bakıldığında aleni veya gizli, 'toplu veya özel' her türlü eşcinsel yaklaşımın yasak olduğu açıkça görülmektedir!

Bir de hermafrodit (İslam literatüründe Hunsa müşkil) denen; çift cinsiyetli olarak adlandırılan insanlar vardır ki, aslında bunlar da çift cinsiyetli değildirler. Sadece iki cinsiyet organına sahiptirler. Bir insana çift cinsiyetli denilebilmesi için kadınlara ait XX ve erkeklere ait XY üreme kromozomlarının "her ikisini de" taşıması gerekir ki, bu biyolojik olarak imkansızdır. Hermafrodit yani belirgin olmayan bir dış genital bölgeyle doğmuş kişilerde ya XX ya da XY kromozomu bulunur; yani aslında bu kişilerin genetik olarak tek ve belli bir cinsiyetleri vardır. O kişi hangi cinsiyete sahipse, o cinsiyete göre yaşamayı seçerek diğer cinsiyete ait üreme yapısı ile alakalı tedavi olup normal hayatına devam etmelidir. Bunda ne dinen ne tıp açısından bir sorun yoktur. (Detay için; Celal Yıldırım, Kaynaklarıyla İslam Fıkhı, IV/407-410; Hilal Duman, İslam hukukunda hünsa, Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 6/1 (Haziran 2002), Cilt: 6 Sayı: 1, s. 295 - 318)

İslam'da insanın cinsel kimliğinde "tercih" değil "doğallık" esastır.

Eşcinselliğin genetik olmadığını savunanlardan 'Cinsel sağlik enstitüsü derneği/CİSED ve Cinsel Sağlık Dernekleri Federasyonu Başkanı Dr. Cem Keçe: "Eşcinsellik doğuştan gelen bir şey değildir. İnsanın doğasına aykırı bir durumdur. Anne ve babanın hatası yüzünden oluşur. Çocuğun ruhsal gelişim evrelerinde yani 0-6 yaş arasındaki dönemde anne ve babası ile yaşadığı çarpık ve hatalı ilişkiler sonucunda temeli atılan ve daha sonra yaşanan yakınlaşmalarla pekişen gelişimsel bir kusurdur. Eşcinsellerde, geriye dönüp baktığımızda babanın yokluğu ya da babanın aşırı otoriter oluşu ön plandayken, kadınlarda da anneyle sevgi dolu yakın bir ilişkinin kurulamayışı temel sıkıntılar olarak karşımıza çıkmaktadır." Psikolog Dr. Meliha Karayay: "Bu konuda pek çok yeni çalışma var. Biz, psikoloğuz, bize gelen hastalarımızı dinleyip edindiğimiz bilgilere göre eşcinsellik sonradan edinilen bir davranıştır. Aile içi ilişkilerin çocuk tarafından nasıl algılandığı, bu konuda son derece önemli. Ailenin, çocuğun kimlik gelişimi dönemindeki tutumları çocuğa yansıyabilir. Model alma yaklaşımı ortaya çıkarsa, eşcinsellik ortaya çıkabilir. Cinsel kimlik modeli dört yaşında oluşmaya başlar. Ancak çocuk, cinsel kimliğini üç yaşında keşfeder ve ailesine sorular sormaya başlar." (Sabah, 21.03.2010) Psikiyatrist Prof. Dr. Nevzat Tarhan: "Homoseksüeller, cinsel yönelimini ve cinsel tercihini doğal yani genlerin öngördüğü heteroseksüel yönelime değil, bir sapma olan kendi cinsine yöneltmişlerdir. Homoseksüel Pedofili olarak bilinen çocuk yaştaki eş cinsteki kişilere cinsel ilgi duyma en sık rastlanılan homoseksüalite biçimidir. Homoseksüellik ile ilgili bir gen tanımlanamamıştır. Ancak eşcinsel tercihi olan kişilerin yetiştirilme tarzı araştırıldığında 'sosyal öğrenmenin rolü' göze çarpmaktadır: Aşırı koruyucu ve erkeklere düşman bir anne modeli ile zayıf, evle az ilgilenen veya sevgi vermeyen bir baba rollerini sık görürüz." (Haber7, 15 Mayıs 2009) Psikiyatrist İbrahim Balcıoğlu: "Homoseksüalite, cinsel kimlik bozukluğudur ve onun sapık biçimlerinden biridir." Prof. Nevzat Tarhan: "İnsanlığın geleceği açısından ciddi bir tehlike. Gençler arasında özgürlük gibi zannedilse de özgürlük değil, bazı değerlerin yok olmasıdır. Böyle devam ederse, 50 yıl sonra insan nesli diye bir şey kalmayacak. İnsanda

biyolojik olarak eşcinsel eğilim yoktur. Eşcinsellik, cinsel kimlikten sapmadır. O sebeple toplumsal olarak onaylanmamalıdır. " (Habertürk, 13.11.2009)

Eşcinsellik Geni!

"Amerikalı moleküler biyolog Dean Hamer, bundan 10 yıl kadar önce de oldukça iddialı bir çıkış yapmış bir isim. 1993 yılındaki bir çalışmasında erkeklerin X kromozomundaki bir bölgenin eşcinselliğe neden olduğunu ileri sürmüş ve bu "buluşu" medya tarafından göklere çıkarılmıştı. Ancak aynı kromozom üzerinde çalışan diğer bilim adamları, Hamer'ın bulgusunu doğrulayamadılar. Böylece "eşcinsellik geni" efsanesi boşa çıkmış oldu." (Mustafa Akyol, Referans, 12 Ekim 2004) Scientific Americam Mind dergisinin Nisan 2010 tarihli sayısında "The Third Gender" yani "Üçüncü Cinsiyet" başlıklı makalede Jesse Bering biyolojik cinsiyetinden ve cinsel kimliğinden rahatsız olan Transseksüelleri inceler. Üçüncü cinsel kimlik olan transseksüelleri ikiye ayırır. Açık transseksüeller, gizli trans seksüeller. Her iki transseksüel durumla ilgili bilimsel çalışmalarda genetik veri bulunamadığı vurgular. Kültürel sosyal normların ve öğrenmelerin transseksüel cinsel kimlik ve cinsel yönelim oluşmasındaki ana rolünden söz eder. (Haber 7, 16 Nisan 2010) "Son ilmi araştırmalar, medyanın bu slogan haberlerinin doğru olmadığını göstermektedir. Söylenenin aksine genlerin kendini ifade etmesinin 'fiziki çevre ile birlikte sosyokültürel faktörlerle de düzenlendiği' anlaşılmıştır." (Hamza Aydın, Aralık 2013)

Tedavi gören eşcinsellerin anlattıklarının ortak noktaları şunlardır: "Eşcinselliğin temelinde aile içi sorun, baba figürünün olmaması gelmektedir. Gençler uygun rol model bulamayınca medyanın da yönlendirmesi ile cinsel kimlik krizine girer ve bazen de ailesinden intikam almak için eşcinselliğe yönelebilirler. Eşcinseller birbirlerine bağlı ve mutlu lanse edilseler de durum tam tersidir. Bu alemde "sex, aldatma ve para" en önde gelen kavramlardır. O ortama düşen bir daha çıkamaz, battıkça batar." Oğlu özel okulda 16 yaşında, "Anne ben erkek değilim." diyor. Neden, çünkü rol alabileceği, örnek olabilecek bir erkek yok hayatında. Tek mücadele eden ve örnek alacağı annesi var ve o da onu örnek almış! Sonuçta da kendini onunla özleştirip, ergenlik çağı içinde ikileme düştüğü o çağda -kendine tek seçenek olarak sunulan- kadın rolünü kendine daha yakın olarak görüp benimsiyor." (Basından, 17.10.2009) Terapi sürecinden geçen eşcinsellerden birisinin şu sözü dikkat çekicidir: "Uzun yıllar gey olduğumu sandım. Sonunda anladım ki gerçekte ben gey değil, homoseksüellik problemi olan heteroseksüel bir erkektim." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 24.05.2009)

"Bir dönem Kolombiya Üniversitesi Psikiyatri Profesörlüğü yapan Robert Spitzer, 200 denekle yaptığı araştırma sonrasında, psikolojik tedavi gören eşcinsellerin sapkınlıklardan kurtulduğunu saptadı. 20 yıl boyunca eşcinseller üzerine çalışmalar yapan ve birçok makale yayınlayan Dr. Neil Whitehead, "Kimse eşcinsel olarak doğmaz" dedi ve tüm genom tarama testlerinde eşcinsellik geni diye bir gene rastlanmadığını kaydetti." (Yeni Akit, 19.8.2018)

"Eşcinsellik tedavi edilebilir bir hastalık mı? Eşcinselliğin tedavi edilebilir bir hastalık olduğu ve pek çok kişinin psikoterapi sonucu eşcinsel eğilimlerinden vazgeçtiği iddia edildi. ABD'de uzun yıllar Eşcinsellik Üzerine Ulusal Araştırma ve Tedavi Birliği Narth'ın başkanlığını yürüten Dr. Joseph Nicolosi'nin Türkçe'ye de çevrilen "Erkek Homoseksüeller İçin Onarım Psikolojisi" isimli kitabı, eşcinselliğin nasıl tedavi edilebileceğini anlatıyor. Kitabın yazarı öyle bir çırpıda bir kenara bırakılabilecek bir isim de değil. Dr. Joseph Nicolosi, uzun yıllar ABD'de Eşcinsellik Üzerine Ulusal Araştırma ve Tedavi Birliği NARTH'ın başkanlığını yapmış, şimdi de Kaliforniya'daki Thomas Aquinas Psikoloji Kliniği'ni yönetiyor. Türkiye'de de eşcinselleri tedavi etmeyi amaçlayan klinikler mevcut." (Hürriyet, 12.12.2008)

Aşağıdaki haber de aslında eşcinselliği savunanların ne kadar baskıcı olduğunu ve toplumu yönlendirmek için sadece tek tarafın fikirlerinin ön plana çıkarılmasını istediklerini göstermektedir: "ABD'de "Oz Büyücüsü" olarak tanınan ünlü Doktor Mehmet Öz, ABD'deki eşcinsel örgütlerini kızdırdı. Öz'ün geçtiğimiz günlerde yayınlanan programına "düzeltici terapi" tartışmasının 'iki tarafını birden davet etmesi' tepkilere neden oldu." (Hürriyet, 7.12.2012)

"Filiz K.: Bir gay'le evlendim hayatım kaydı." (Ayşe Arman, Hürriyet, 8 Eylül 2007)

Ameliyatla kadın oldu ama şimdi kadavradan penis istiyor Daha önce ameliyatla kadın olan D.K. yeniden erkek olmak için kadavradan penis nakli konusunda yasal düzenleme istedi. (En son haber, 26.10.2012) Erkekti kadın oldu, yine döndü. 1987'de cinsiyetini değiştirip kadın oldu, 17 yıl sonra karar değiştirip tekrar erkek olmak için bıçak altına yattı. (Milliyet, 09.11.2010) İngiliz asker erkekti kadın oldu, pişman oldu erkek oldu. (Basından, 28.11.2012) Kadın olursam sevgilimle evleniriz sanmıştım. K. M. S. 19 yaşındayken travesti olmayı seçti. Adını Aslı B. olarak değiştirdi. 10 yıl kadın görünümüyle yaşadıktan sonra eski haline döndü. S.: "Kadın olursam, sevgilimle daha az dikkat çekeriz diye düşündüm. Belki böylece ilk aşkımla evlenebilirdik." Birkaç yıl öncesine kadar plajda bikiniyle gezerken şimdi erkek gibi giyiniyor. Aslı'dan K.'e döndükten sonra hissettiklerini anlatırken "O 10 yılı hiç yaşanmamış sayıyorum. Kendimi 19'umda sanıyorum" diyor. (Milliyet, 04.05.2008) Uğruna kadın oldu koca dayağı yedi. Bursa'da evlenen Öykü Ö., "Hem beni dövüyor hem aldatıyor" diyerek dava açtı. (Basından, 27.9.2012)

ABD donanmasının özel kuvvetlerinde görevli olan ve erkekten kadına dönen Kristin Beck, cinsiyet değiştirme kararının hayatının en büyük hatası olduğunu söyledi. "Ben kullanıldım. Çok saftım, gerçekten "kötü bir durumdaydım" ve kullanıldım. "Propagandaya maruz kaldım. Beni aşan bilgiye sahip birçok insan tarafından kötü bir şekilde kullanıldım." Ne yaptıklarını biliyorlardı. Amerika'nın tamamına yayılmış binlerce cinsiyet kliniği var. Çocuklar içeri girip 'Ben erkek gibiyim' veya 'Bu beni rahat hissettiriyor' dediğinde psikolog, 'Ah, sen transseksüelsin' diyor. Ve ertesi gün, pedofillerde tıbbi kastrasyon için kullandıkları hormonların aynısı olan hormonları alıyorsunuz. Şimdi bunu 13 yaşındaki sağlıklı çocuklara veriyorlar. Bu doğru görünüyor mu? Bu yüzden Amerika'ya uyanmasını söylemeye çalışıyorum" (Yeni Çağ, 12/12/2022) Mersin'de yaşayan 34 yaşındaki Vanlı Y.K., henüz 11 yaşındayken eşcinselliğini keşfetti. 2003 yılında Ankara'da ameliyatla kadın oldu. 2008 yılında da sevdiği bir erkekle evlendi. Ancak bir süre sonra kendisini erkek gibi hissettiğini belirterek ayrıldı. Bu arada dini vecibelerini yerine getirerek namaz kılmaya devam eden Y.K., yıllar sonra kadın olduğuna pişman oldu. Y.K., "Allah'ın yaratmış olduğu bedenime kendi arzularımdan dolayı müdahalede bulunmuştum. Şimdi tekrar erkek olmak ve hayatımı düzene sokmak istiyorum." dedi. İngiliz Hava Kuvvetleri'nden emekli olan 75 yaşındaki Gary Norton 23 yıl önce ameliyatla kadın oldu ve "Gillian" adını aldı; ancak şimdi "gerçek bir erkek" olduğunu anladığını ve pişman olduğunu söylüyor. Norton, yeniden erkek olmak için ameliyat olmak istediğini ancak Ulusal Sağlık Hizmetleri yetkililerinden olumsuz yanıt aldığını açıkladı. (Haber Türk, 25.10.2012) Cinsiyet değiştirip erkek olmuştu. 7 yıl sonra yeniden kadın olma kararı aldı. ABD'nin Michigan eyaletinde 19 yaşındayken cinsiyet değiştirerek trans erkek olduğunu duyuran Issa, 7 yıl sonra uzun süren hormon tedavilerinin ardından kararından vazgeçerek yeniden kadın olmak istediğini açıkladı. (CNN Türk, 27.01.2022) Cinsiyet değiştirip kadın olmuştu. Şimdi tekrar erkek olmak istiyor. Los Angeles'ta yaşayan 30 yaşındaki Veach, kullandığı hormon tedavileri, lazer epilasyon, göğüs büyütme operasyonu ve saç bakımına verdiği paranın çok fazla olduğunu kaydederek, tekrar erkek olmaya karar verdiğini söyledi. Hormon tedavisini bırakan Veach, göğüslerini saklamak için göğüs kası yapmaya çalışıyor. (Cumhuriyet, 4 Şubat 2019) Cinsiyet değiştirip sonra bundan pişman olan Chloe Cole Temsilciler Meclisi karşısında konuştu: Tarihin 'En Büyük Tıbbi Skandallarından Biri' "Çocuklar, cinsiyet değiştirmenin

yaşam boyu sürecek ve kalıcı olacak sonuçlarını kavrayamıyor." (Dünya ÇAKOP, 30.7.2023) 12 yaşında ailesi yardımıyla cinsiyet değiştirmeye başlayıp 16 yaşında pişman olan Chloe Cole, "Çocukluğum mahvoldu" dedi. (Haber 7, 28.7.2023) Koreli bir kadın olmak için 5 milyon TL harcayan fenomen Oli London tekrar cinsiyet ve ırk değiştirdi! (Onedio, 15.11.2022) Cinsiyet değiştiren genç ağlayarak pişmanlığını anlattı: "Yapmayın!" Sapkın LGBT örgütünün tuzağına düşen Joey Maiza isimli genç, cinsiyet değiştirdiği için ne kadar pişman olduğunu ve insanların zarar gördüğünü çektiği bir video ile ağlayarak anlattı. Maiza, "İnsanlar 30-40 yaşlarına geldiğinde 'ben 16 yaşımda ne yaptım' diyecek" diyerek büyük tehlikeye dikkat çekti. (Milli Gazete, 4.10.2022) Yüzlerce genç trans birey orijinal cinsiyetlerine dönmek için yardım arıyor.2018 yılında cinsiyet değiştirme ameliyatından vazgeçen bir kadın, cinsiyet değiştirme ameliyatı geçiren birçok kişinin keşke bu ameliyatı olmasaydım diye düşündüğünü söylüyor. (news.sky.com/story/hundreds-of-young-trans-people-seeking-help-to-return-to-original-sex-11827740) Haydar Dümen: Nil'in erkek olduktan sonra seksten haz alması imkansız! Dr. Dümen, cinsiyet değiştirme operasyonunun genellikle pişmanlıkla sonuçlandığını iddia etti. "Cinsiyet değişim vakaları üzerinde 1970'den beri çalışıyorum. Bu kişiler cinsel açıdan erkek olamıyor. Seksten haz almaları da imkansız. Pişman olanlara çok rastladım. Alınan hormonlar ruh dengesini de olumsuz etkiliyor. Kişinin tek kazancı var; mavi nüfus kağıdıyla psikolojik açıdan rahatlamak. Keşke Nil bu ameliyatı olmasaydı." (Posta, 26.2.2013)

Trans ameliyatları sonrasında yaşanan pişmanlıklar

"Cinsiyet ameliyatla veya hormonlarla değiştirilebilen bir şey değildir. [1]. ''Cinsiyet değiştirme ameliyatı'' yanlış bir nitelemedir, ameliyatlarla bir erkek kadına, bir kadın erkeğe dönüşemez, bu mümkün değildir. "Yapılan cinsiyetin değiştirilmesi değil, cinsiyetin iptalidir." Transseksüel olanlar cinsiyetlerini değiştiren değil 'cinsiyetlerini iptal eden' [ne erkek ne kadın haline gelen] bireylerdir. Örneğin bu ameliyatları yaptıran [kadın olmak isteyen bir erkek] ise; Önce cildi hariç penisi[inin işlevsel kısmı] ve testisleri alınır. Böylece artık testosteron ve sperm üretemez hale gelir. Yani o artık [genetik yapısı 46XY/erkek olsa da] penisi, testisleri, spermi ve dölleme yeteneği bulunmayan [erkekliğini iptal ettiren] bir bireydir. Karşıt cinse geçmek [kadın olmak istediği] için anüsü ile üretrası arasında bir oyuk/çukur açılarak sözde vajina yapılır. [içi boşaltılan penis cildi ters çevrilir ve bu çukura döşenir], ancak bu vajina asla doğal bir vajina gibi işleve sahip değildir, sekresyon salgılayamaz, esneyemez, kasılamaz, orgazmik fonksiyonu bulunmaz. Vücut orayı bir yara gibi algıladığından pek çok vakada daralır/kapanır, bu yüzden sık sık metal dilatatörlerle açılmaya genişletmeye çalışılır, enfeksiyonlar, kokular olur, tabi bu arada kesilen kısaltılan üretse (idrar kanalı) da daralmaya, tıkanmaya başlar. Kısaca bu bireyler erkekliklerini kaybettikleri gibi ne işlevsel olarak ne de üreme kapasitesi açısından asla bir kadın olamazlar. [yumurtalıkları ve rahimleri olmadığı gibi suni vajinaları da asla doğal bir vajina işlevini göremez]. Beden yapıları dışarıdan östrojen hormonu kullanarak kısmen feminenleşir ve meme protezi de takılabilir ancak tabi ki tüm bunlar bir bireyin kadın olmasını sağlayamaz. Eğer bu birey [erkek olmak isteyen bir kadın] ise; Ameliyatla memeleri, rahmi, yumurtalıkları ve vajinası alınır. Böylece artık östrojen ve oosit [yumurta] üretemez, siklusu sonlanır. Yani o artık [genetik yapısı 46XX/kadın olsa da] memeleri, rahmi, yumurtalıkları ve vajinası bulunmayan gebe kalma-doğurma yeteneğini kaybeden [kadınlığını iptal ettiren] bir bireydir. Karşıt cinse geçmek [erkek olmak istediği] için kol ve bacak vb bölgesinden alınan dokularla [ki bunlar deri ve yağdan ibarettir] yapay bir penis yapılabilir ancak bu penisin ne işlevi olur ne de duyusu, tamamen görüntü için yapılan bir şeydir bu, yine sırf görüntü için plastik veya silikon testis protezleri takılabilir ama işlevi yoktur. Kısacası bu bireyler kadınlıklarını kaybettikleri gibi işlevsel ve üreme kapasitesi bakımından erkek de olamamış bireylerdir, yapılan bu penis erekte olamaz, et yığınıdır, bir kadınla penetratif cinsel ilişki yaşayamazlar, buna muktedir değildirler. Beden yapıları dışarıdan testosteron hormonu kullanarak kısmen maskülenleşebilir ve erkeksi kıllanma olabilir ama tabii

ki tüm bunlar da bir bireyin erkek olmasını sağlayamaz. Bu ameliyatı sık yapan doktorlardan Santucci yeni yapılan bu penis için "…o fallus bir fallus değil; deri ve yağdan oluşan bir zarf.'' diyor. [2]. Evet, bu penis deri ve yağdan oluşan, ne işlevi ne de duyusu/hissi olan bir doku yığını ama bu deri ve yağ dokusunun alındığı bacakta veya kolda ciddi sekeller oluşuyor, yani kol veya bacak kısmen sakatlanıyor, ayrıca estetik problemler de cabası. [3] Peki, bu bireyler kendi bedenlerini sakatlayacak şekilde bu zahmetli ve acı verici ameliyatları niye yaptırıyor ve niye cinsiyetlerini iptal ettiriyorlar? Çünkü biyolojik cinsiyetleri ile uyumlu bir cinsiyet kimliği [psikolojik cinsiyet] geliştiremiyor, 'cinsiyet hoşnutsuzluğu' içinde oluyorlar; 'ben erkek bedeninde hapsolmuş kadınım' veya 'ben kadın bedeninde hapsolmuş erkeğim' demeye ve bedenleri ile savaşmaya başlıyorlar. Psikolojik cinsiyetlerini düzeltemedikleri [bunu yapacak terapist bulamadıkları için] 'biyolojik cinsiyet' ile 'psikolojik cinsiyet' arasındaki çatışmayı biyolojik bedene müdahale ederek çözmeye çalışıyorlar; yani erkek ise erkeklik organlarını, kadın ise kadınlık organlarını kestirip attırmak istiyorlar. Yaşadıkları ruhsal sorunların bu şekilde son bulacağını [rahatlayacaklarını] düşünüyorlar. Ama tabii ki yanılıyor ve de kandırılıyorlar. Yapılan çalışmalar translarda sık görülen anksiyete, depresyon, madde kullanımı ve intihar gibi ruhsal sorunları ameliyatlardan sonra da yüksek oranda devam ettiğini, bu sorunların bitmediğini ilaveten intihar, kalp-damar hastalıkları ve kansere bağlı ölümlerin daha da arttığını gösteriyor. [4-7] Tabii bu sorunlar trans bireylerin hem yaşam kalitesini bozuyor hem de yaşam süresini kısaltıyor. 2013 yılında San Fransisco'da yapılan bir araştırma, transgender bireylerin ortalama 25 yıl daha az yaşayabileceğini iddia ediyor. [8] Dahası yaşarken de huzurlu ve mutlu olamıyorlar. Ameliyatla cinsiyet değiştiren transseksüellerde; depresyon, travma sonrası stres bozukluğu, kişilik bozuklukları, iş ve sosyal hayata dair problemler, partner problemi, yalnızlık hissi ve intihar gibi ruhsal problemler.[9,10]; ve idrarda yanma, sık idrara çıkma, idrar kaçırma, cinsel ilişki sonrasında üriner enfeksiyonlar gibi biyolojik problemler sık yaşanıyor.[11] Kuhn ve ark. tarafından yapılan bir çalışmada cinsiyet değiştirme ameliyatları sonrasında yaşam kalitesi ve hasta memnuniyetinin [ameliyat olmayan translara göre] anlamlı düzeyde daha düşük olduğu tespit edilmiştir. En sık memnuniyetsizlik nedeni olarak da idrarla ilgili üriner problemler ve cinsel problemler gösterilmiştir.[12] Kısaca ameliyat olan trans bireylerin ruhsal sorunları bitmezken hatta artarak devam ederken ilaveten ameliyatlara bağlı çok ciddi sorunlar oluyor. Son yıllarda ameliyattan sonra azımsanmayacak sayıda pişman olan trans var.[5,13,14] Çünkü bu ameliyatlardan sonra depresyondan kurtulamadıkları gibi.[15], yaşam kaliteleri de anlamlı bir şekilde düşüyor ve hayal kırıklığına uğruyorlar.[12,15] Hatta bu pişmanlıklar o kadar artmaya başladı ki, lobinin baskılarına ve örtme çabalarına rağmen sadece akademik yayınlara değil Reuters ve Dailymail.com gibi ünlü ajanslarının/sitelerin raporlarına [haber analizlerine] de yansıyor.[2,16] Pişman olan translar [lobinin tehditlerine rağmen] organize oluyor ve ''De-trans etkinlikleri'' yaparak geçişe karşı mücadele veriyorlar, aynı hataya başkaları düşmesin diye çaba sarf ediyorlar. Çünkü biliyorlar ki bu ameliyatlardan sonra pişmanlık fayda vermiyor, kaybedilen organlar geri alınamıyor. Ve tabii ki doktorlara karşı dava açıyorlar [yakın gelecekte bu davalar daha da artacaktır]. Dailymail.com sağlık editörü Caitlin Tilley'in bilimsel verilere dayalı olarak hazırladığı Haziran 2023 tarihli raporuna göre ameliyat olan trans bireylerde gözlemlenen sorunlar şunlardır.[2]; "Bu vakaların yaklaşık yarısında hayatı tehdit eden [ölümcül] komplikasyonlar gelişiyor. Trans erkek ve kadınların yarıdan fazlasında ameliyat sonrasında şiddetli ağrılar oluyor ve aylar sonra ya tıbbi müdahaleye ya da ilave ameliyatlara ihtiyaç duyuyorlar. Vajina konstrüksiyonu yapılan trans kadınların neredeyse yarısında, penis ameliyatı [falloplasti] yapılan trans erkeklerin ise %64'ünde sorunlar gelişiyor. Trans ameliyatları sonrasında genellikle enfeksiyon ve ağrı sorunları oluyor ve hastalar tuvaleti kullanmada [işemede] veya seks yapmada zorluk yaşıyorlar. Kanada Ontario'daki Women's College Hospital'da yapılan büyük bir araştırmada 'popo' ameliyatı geçiren trans kadınların yarıdan fazlasının yıllar sonra çok fazla acı çektiğini ve tıbbi müdahaleye ihtiyaç duyduklarını gösteriyor. John Hopkins

Üniversitesindeki bir araştırma vajinoplasti geçiren trans kadınların %30'unda ameliyatla bağlantılı bir enfeksiyon geliştiğini gösteriyor. Teksas'ta farklı hastanelerde yapılan araştırmalar, penil protez yerleştirilen falloplastili 80 trans bireyin %36'sında [6-24 ay içinde] ileri düzeyde cerrahi gerektiren bir komplikasyon geliştiğini gösteriyor. Aynı ameliyatı geçiren 792 hastayla yapılan başka bir çalışmada, vakaların %36'sında cerrahi müdahale ile penisteki implantın çıkarılmasını gerektiren ciddi komplikasyonlar görüldü. Ortalama 2,6 yıllık takipten sonra hastaların %40'ında artık orijinal implantları yoktu [çıkarılmıştı]. Kanada'da Ocak 2023'te yayınlanan başka bir araştırma, ameliyat olan trans kadınların yarıdan fazlasının tıbbi müdahale gerektirecek kadar çok acı çektiğini gösteriyor. Cerrahi olarak vajina oluşturulmuş [erkekten kadına geçmiş] bu bireylerin üçte biri, ameliyattan bir yıl sonra işemekte zorlanıyor veya cinsel sorunlar yaşıyordu. Kanada'da vajinoplasti ameliyatı yapılan 80 trans kadının tıbbi kayıtları incelenmiş ve şu komplikasyonların geliştiği tespit edilmiştir: Ağrı [%53,8], darlık-dilatasyon [%46,3], kanama [%42,5], cinsel işlev sorunları [%33,8], vajinal akıntı [%32,5], vajinal sıkılık [%28,7], işeme-idrar sorunları [%22,5], yara iyileşme sorunu [%21,3], estetik memnuniyetsizlik [%18,8], vajinada kıllanma [%12,5], anatomik düzensizlik [%12,5], ruh sağlığı problemleri [%12,5], derinlik kaybı [%10], kötü koku [%10], vajinal kanalın kapanması [%10], uyuşma [%3,8] ve vajinal kuruluk [%2,5] Ruhsal sorunlar nedeniyle hastaneye yatış %2,5 iken, vakaların yaklaşık beşte biri [%19], yeni vulvalarının görünümünden memnun olmadıklarını ve kozmetik revizyon istediklerini söylemişlerdi [ayrıca bazı vakalar birden çok şikayet bildirmişlerdi]." Pişman olan binlerce bireyden sadece birkaçının sözlerini [aynen] naklediyorum (adı geçen rapordan); "Belki ilk bir iki ay mutluydum ama ameliyattan sonra moralim daha da bozuldu. Yeni vajinam daralmaya başladı. İnternette insanlara ne kadar depresif olduğumu söylüyordum. Pek çok insan bunun ameliyat yüzünden olduğunu düşündü... Ama hiç enerjim kalmamıştı, çok uyuşuktum, beynimde sis vardı ve hiç cinsel dürtüm yoktu. Benim için son derece travmatik olan şey, 'penisimi bir daha asla geri alamayacağım. Onu geri istiyorum ama alamıyorum.' Seks artık benim için travmatik bir şey. [Shifter] "Aynı "tedavi" nedeniyle onarılamaz şekilde zarar görmüş pek çok insanla tanıştım. Testosteron kullanımından dolayı ses ağrısı çeken insanlar tanıyorum. Çocuklarını emziremedikleri için mahvolmuş insanlar tanıyorum. Ya kendi bedenlerinden korktukları için - libidoları tamamen tükendiği için - ya da seks artık fiziksel olarak acı verici bir şey haline geldiği için cinsel yakınlıktan asla zevk almayan/almayacak olan insanlar tanıyorum. Bu tedavi ile kısırlaştırılan insanlar tanıyorum. [Ben kendim, son 'dişi' göstergelerden birini ortadan kaldırmakta ısrar ettiğim [aldırdığım] gerçeğini düşünürken oturup ağladım]. Bağımlılığın derinlerine inen insanlar tanıyorum, çünkü yaşadıkları onca şeyden sonraki günü atlatabilmelerinin tek yolunun bu olduğuna inanıyorlar. Hayatın en iyi kısımlarının kendilerinden çalındığına inandıkları için yataktan kalkamayan insanlar tanıyorum. Çok fazla acı gördüm [ve hissettim]. Bu kadar. Hâlâ kendimi ondan bir adım geride tutuyorum. Vücudumuzu değiştirdi, doğal işleyişimizi yok etti, bize kronik ağrı ve ömür boyu sürecek komplikasyonlar verdi ve bizi kırık ve yalnız hissettirdi. Hayatımın geri kalanını memelerim olmadan, kalın bir sesle, erkek tipinde saçla/saçsız ve hamile kalma yeteneği olmadan yaşayacağım. Tamamen sağlıklı olan rahmimi aldırmak en büyük pişmanlığım." [Zacchigna] "Bu ameliyatlar kulağa geldiği kadar korkunç. Mevcut ameliyatlar oldukça acımasız. Uyandığım an, hatta her şeyin felaket derecesinde kötüye gittiğini anlamadan önce ''s….r git, bu bir hataydı'' [dedim]. [4 yıl geçtiği halde] Kasık bölgemde hiç his yok. Beni bıçakla bıçaklayabilirsin ve ben bunu anlayamam. Tüm alan uyuşmuş, sanki şok geçirmiş ve dört yıl geçmesine rağmen hala ne olduğunu anlayamıyor. Yıllar sonra, yeni vajinamın yanında eksik bir et parçası gibi görünen bir şey var, kelimenin tam anlamıyla biri beni hacklemiş gibi görünüyor. Kimse bana penisimin taban bölgesinin bırakıldığını, çıkarılamayacağını söylemedi bu, içinde seğiren gerçek bir güdükle kaldığın anlamına geliyor. Testosteron aldığınızda ve libidonuz geri geldiğinde, ağaç olamayan bir sabah odunuyla uyanırsınız. Seks dürtüm olsa bile neo-vajinam o kadar dar ve küçük ki, istesem bile seks yapamam. Ve küçük bir

dilatör/genişletici kullandığımda, zevkten çok acıyı algılayan gelişigüzel duyu ceplerim oluyor. Sonra tuvalete gitme eylemi var. Mesanemi boşaltmam yaklaşık 10 dakikamı alıyor, son derece yavaş, acı verici ve ne kadar gevşesem de akıntı/damlama devam ettiği için tüm o bölgeye yayılacak ve beni sırılsıklam bırakacak. Kendimi temizledikten sonra, birkaç dakika içinde iç çamaşırımın ıslak olduğunu fark edeceğim ne kadar silsem de bir saat boyunca yavaşça damlıyor. 35 yaşında gittiğim her yerde sidik kokma riskini aldığımı hiç bilmiyordum. Ameliyattan yaklaşık beş yıl sonra hâlâ ağrı, enfeksiyon ve acılarla uğraşıyorum. Arkanıza yaslanıp düşündüğünüzde, her şeyin bir delilik olduğunu anlıyorsunuz. Mutlak vahşi delilik. Ve bu [vahşi delilik] hâlâ devam ediyor, toplu halde, dünya çapında." [Ritchi].

Sonuç/mesaj: Peki ne yapılmalı/yapılabilir? Bu bireyler bu kadar zahmetli ameliyatları gelip geçici bir hevesten dolayı yaptırmıyorlar, çok ciddi psikolojik sorunları var ve bu sorunlarını terapi ile çözemedikleri için çözümü bu şekilde bulmaya çalışıyorlar, çünkü, ne yazık ki, onlara bu konuda yardımcı olacak terapist yok. (veya yok denecek kadar az) Ayrıca transeksüel kimlik iyice yerleştikten sonra özellikle yirmili yaşlardan sonra çözüm o kadar kolay da değil. Çünkü Transseksüellik de eşcinsellik gibi temelde bir cinsiyet kimliği problemidir, cinsiyet kimliği ise (daha önce de defalarca belirttiğimiz üzere) erken çocukluk döneminde (1-6 yaş arasında) geliştirilir, kritik rolü hemcins ebeveyn ile özdeşim oynar (ebeveynle özdeşim ve akran etkileşimleri). Sağlıklı bir cinsiyet kimliği geliştirebilmek için bu süreçlerin sağlıklı yaşanması gerekir, aksi halde erkek çocuk babası ile kız çocuk annesi ile özdeşim kuramaz ve biyolojik cinsiyetine uygun cinsiyet kimliği geliştiremez (transeksüelliğin zeminini oluşturan cinsiyet hoşnutsuzluğu gelişir, biyolojik cinsiyet ile psikolojik cinsiyet çatışır), yani basit bir ifadeyle söylersek birey erkek veya kadın olmayı başaramaz, dolayısıyla önleyici tedbir açısından odaklanılması gereken yer burasıdır. (hatalı ebeveyn davranışlarının düzeltilmesi ve doğru rehberliğin sağlanması), bu sağlıklı yapılabilirse internet ve sosyal medyanın zararı da minimize edilmiş olur, aksi taktirde internetin olumsuz etkisi katbekat artar, günümüzde olan da budur zaten. Kısaca çocuklarımızın gençlerimizin bu aşamaya gelmesini istemiyorsak, suyu baştan kesmeliyiz, olay bu aşamaya geldikten sonra iş çok zor, "biz bunu kabul etmiyoruz, istemiyoruz, aşalım, keselim, yasaklayalım vs" demenin bir yararı olmaz/olmuyor, yani bu sorunu yasaklayarak, bağırarak-çağırarak, slogan atarak çözemeyiz, akılla ve bilimle çözebiliriz ancak. O halde karanlığa küfretmeyi bırakalım ve bir mum yakalım." Prof. Zeki Bayraktar

Kaynaklar: 1-Moxon SP. Stress mechanism is sex-specific: female amelioration or escape from stress to avoid compromising reproduction contrasts with male utilisation or in effect manufacture of stress to fulfil male 'genetic filter' function. New Male Studies, 2015; 4(3) 50-62. 2-Tilley, 2023; https://www.dailymail.co.uk/.../Just-16-gender-dysphoria. 3-Santucci, 2019; https://www.med.unc.edu/.../Santucci-Forearm_Phalloplasty. 4-Dhejne C, Lichtenstein P, Boman M et al. Long-Term Follow-Up of Transsexual Persons Undergoing Sex Reassignment Surgery: Cohort Study in Sweden. PLoS One. 2011; 6(2): e16885. 5-Dhejne C, Öberg K, Arver S, Landén M. An analysis of all applications for sex reassignment surgery in Sweden, 1960-2010: prevalence, incidence, and regrets. Arch Sex Behav. 2014 Nov;43(8):1535-45. (6-Gooren LJ, Giltay EJ, Bunck MC. Long-term treatment of transsexuals with cross-sex hormones: extensive personal experience. J Clin Endocrinol Metab. 2008;93:19–25.) 7-Murad MH, Elamin MB, Garcia MZ et al. Hormonal therapy and sex reassignment: a systematic review and meta-analysis of quality of life and psychosocial outcomes. Clin Endocrinol (Oxf) 2010;72:214–231. 8-Camenker B. The health hazards of homosexuality: what the medical and psychological research reveals/Eşcinsel Hayat Tarzının Sağlık Tehlikeleri, Kaknüs yayınları, 2021, s.81 9-De Cuypere G, Elaut E, Heylens G, Van Maele G, Selvaggi G, T'Sjoen G, Rubens R, Hoebeke P, Monstrey S. Long-term follow-up: Psychosocial outcome of Belgian transsexuals after sex reassignment surgery. Sexologies 2006; 15(2): 126-33. 10-Jokić-Begić N, Korajlija AL, Jurin T. Psychosocial adjustment to sex reassignment surgery: A qualitative examination and personal experiences of six transsexual persons in Croatia. The Scientific World Journal 2014. Mar 25;2014:960745. 11-Hoebeke P, Selvaggi G, Ceulemans P, Cuypere GD, T'Sjoen G, Weyers S, Monstrey S. Impact of sex reassignment surgery on lower urinary tract function. European urology 2005;47(3): 398-402. 12-Kuhn A, Bodmer C, Stadlmayr W, Kuhn P, Mueller MD, Birkhäuser M. Quality of life 15 years after sex reassignment surgery for transsexualism. Fertility and Sterility 2009;92(5): 1685-89. 13-Landen M, Walinder J, Lundström B. Prevalence, incidence and sex ratio of transsexualism. Acta Psychiatr Scand, 1996;93:221-223. 14-Olsson SE, Möller A. Regret after sex reassignment surgery in a male-to-female transsexual: a long-term follow-up. Arch Sex Behav. 2006 Aug;35(4):501-6. 15-Newfield E, Hart S, Dibble S, Kohler L. Female-to-male transgender quality of life. Qual Life Res. 2006;15:1447–1457. 16-Respaut R, Terhune C, Conlin M. A REUTERS SPECIAL REPORT, Why detransitioners are crucial to the science of gender care, Dec 22, 2022.

Transseksüeller 25-28 yıl daha erken ölüyorlar

"Danimarka'da ortalama ömür kadınlarda 81.9, erkeklerde 78 iken –ameliyat olan- transseksüellerde 53.5'tir. [1] Yani transseksüeller 25-28 yıl daha erken ölüyorlar. Neden? Çünkü kullandıkları hormonlara bağlı olarak kanser, akciğer ve kalp-damar hastalıkları artıyor, buna ameliyatlara bağlı komplikasyonlar, enfeksiyonlar ve yoğun psikiyatrik sorunlarla birlikte

intiharlar da eklenince sonuç böyle oluyor. [2] Yaşarken de mutlu olamıyorlar, mutsuz ve huzursuz bir yaşam sürüyorlar. Tüm çalışmalar transseksüellerin ameliyat öncesinde de sonrasında da [ömür boyu] yoğun psikiyatrik sorunlar yaşadıklarını gösteriyor. [2,3] Hatta bazı translarda ameliyattan sonra mevcut psikolojik sorunlar daha da artıyor. [2] İlaveten ameliyatlara bağlı problemler yaşıyorlar [ki bunlar idrar ve gayta kaçırma, yapamama, fistüller, ek ameliyatlar, ağrılar, genital-cinsel sorunlar vb gibi yaşam kalitesini bozan çok ciddi sorunlardır] Nitekim transseksüellerin yaşam kalitesi cerrahiden 15 yıl sonra anlamlı derecede düşük bulunmuştur. [4] Ama buna rağmen psikiyatri 'yanlış bedende doğdum' düşüncesi ile cinsiyetinden/bedeninden hoşnutsuz olan bu bireylere 'ben senin psikolojini değiştiremiyorum, sen cinsiyetini/bedenini değiştir, rahatla' telkininde bulunuyor. Bu telkin translarda zaten var olan cinsiyet hoşnutsuzluğunu daha da artırıyor, bir an önce ameliyat olmak [ve rahatlamak!] istiyorlar. Ama sonuç tabii ki çoğu kez umdukları gibi olmuyor, hatta –çoğu bunu açıktan itiraf edemese de- daha da kötüleşiyor. Almanya'da yapılan güncel bir çalışmada, geçiş sürecini başlatan ama sonra pişman olan/vazgeçen transseksüellerin yarıdan fazlası [%55'i], geçişe başlamadan önce bir doktor veya psikiyatrist tarafından yeterince aydınlatılmadığını [yeterli bir değerlendirmeye tabi tutulmadığını] bildirmiştir. [5] İşte translara en büyük zararı veren asıl transfobikler bu doktorlardır; yardıma muhtaç olan bu bireyleri, yeterli takip ve değerlendirme yapmadan [rıza mühendisliği marifeti ile] geriye dönüşü olmayan ameliyatlara sürükleyen ve böylece ömürlerini 25-28 kısaltan, yaşarken de mutsuz olmalarına neden olan bu doktorlar. Yanlış olan bilim değildir. [nitekim naklettiğim bu verileri de bilim sağlıyor bize], bilimin politik görüşlerle istismar ve hatta iğdiş edilmesi, bilimsel veri olarak gerçek verilerin değil bilim soslu hurafelerin takdim edilmesi, kısaca -bu konudaki- bilim vitrininin ele geçirilmesi ve istenenlerin rafa çıkarılmasıdır. Şimdilik bu rafları biz düzenleyemiyorsak da mutfaktan malzemeleri taşımaya devam edeceğiz." Prof. Zeki Bayraktar

Kaynaklar: 1-Simonsen RK, Hald GM, Kristensen E, Giraldi A. Long-Term Follow-Up of Individuals Undergoing Sex-Reassignment Surgery: Somatic Morbidity and Cause of Death. Sex Med. 2016 Mar;4(1):e60-8. 2-Simonsen RK, Giraldi A, Kristensen E, Hald GM. Long-term follow-up of individuals undergoing sex reassignment surgery: Psychiatric morbidity and mortality. Nord J Psychiatry. 2016;70(4):241-7. 3-Dhejne C, Lichtenstein P, Boman M et al. Long-Term Follow-Up of Transsexual Persons Undergoing Sex Reassignment Surgery: Cohort Study in Sweden. PLoS One. 2011; 6(2): e16885. 4-Kuhn A, Bodmer C, Stadlmayr W, Kuhn P, Mueller MD, Birkhäuser M. Quality of life 15 years after sex reassignment surgery for transsexualism. Fertility and Sterility 2009;92(5): 1685-89. 5-Vandenbussche E. Detransition-Related Needs and Support: A Cross-Sectional Online Survey. J Homosex. 2022 Jul 29;69(9):1602-1620.

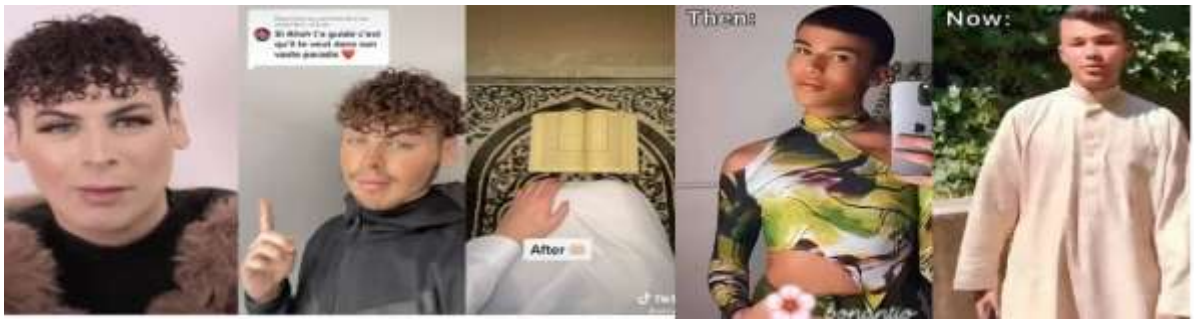
Oxford akademi yayını JSM'de bir makale yayınlanır. Makaleye göre, "transseksüel tanısı almış 18 yaş ve üzerindeki 107.583 ABD'li hasta analiz edilir ve anskiyete, depresyon, intihar düşünceleri ve madde kullanım bozukluğunun ameliyat olan translarda -olmayan translara kıyasla- çok anlamlı derecede daha yüksek olduğu tespit edilir." (Lewis, J. E., Patterson, et al. (2025). Examining gender-specific mental health risks after gender-affirming surgery: A national database study. Journal of Sexual Medicine, 25, qdaf026.)

Yani trans ameliyatları için ileri sürülen (ruhsal sağlıkta iyileşme) gerekçesinin tıbbi-bilimsel bir dayanağının bulunmadığı son güncel verilerle bir kez daha tespit ve teyit edilmiş oldu.

Eşcinsellik genetik mi?

Bilim insanları da artık eşcinsellik üzerinde etkili kuvvetli bir gen olmadığına kanaat getirmiştir ve doğuştan gelen genetik faktörler yerine 'sonradan kazanılan' epigenetik faktörlerin daha etkili olduğu yönünde 'fikir birliği' oluşmuştur. (Gavrilets, S., U. Friberg, and W.R. Rice, Understanding Homosexuality: Moving on from Patterns to Mechanisms. Archives of sexual behavior, 2018. 47 (1): p. 27-31) Olaya evrimci bakış açısı ile baksak bile, genetik faktörlerin eşcinselliği oluşturmada ciddi bir etkisi olsa idi, buna neden olan genlerin uzun zaman önce doğal seçilimle yok olup gitmesi gerekirdi. Çünkü eşcinsel bir ilişki ile üreme şansı olmadığı için eşcinseller genlerini sonraki nesillere aktarmada

eşcinsel olmayanlara göre çok daha zayıf kalacaklardı ve böylece eşcinsellik zamanla tükenecekti. Yani kendi teorileri bile iddialarını çürütmektedir!

Gay olunur mu, gay doğulur mu? Eşcinselliğe yönlendiren faktörler

Bu faktörlerin başında aile bütünlüğünün sağlanamaması, çocuklara yeterli eğitimin verilmemesi ve çocukların arkadaş ortamlarında gördükleri eşcinsel yönelimlere duydukları merak sayılabilir. Örneğin, Çırakoğlu eşcinselliğe ilişkin dört farklı nedensel 'yükleme' olduğunu bulmuştur. (Çırakoğlu, O.C. (2006). Perception of homosexuality among Turkish University students: The role of labels, gender, and prior contact. The Journal of Social Psychology, 146(3), 293-305)

Bunlar fiziksel ve/veya psikolojik bozukluklar, cinsel tercih, model alma ya da heyecan arayışı ve karşı cinsle ilişkilerde yaşanan sorunlar şeklinde özetlenebilir.

Eşcinselliğin çoğunlukla zor ve acı dolu bir sürecin sonunda oluşan bir durum olduğunu ifade eden Dr. Cem Keçe şöyle diyor: "Eşcinselliğin nedenlerini anlamamız çok önemlidir. Çünkü önemli olan yaygınlaşmasının önlenmesidir. Eşcinselliğin nedenleri şunlardır: Rol modellerin yanlış alınması, hormonsal bozukluklar, çocukluk döneminde şiddete maruz kalmak, tacize ve tecavüze uğramak, çocuklukta karşı cinsle ilgili yaşanmış kötü bir deneyim, ciddi aile sorunları, aşırı otoriter bir babanın varlığı, baba veya figürlerinin çocuğun hayatında olmaması, aşırı duygusal veya içine kapalı bir yapıya sahip olunması, erken boşalma, iktidarsızlık, vajinismus veya disparoni gibi cinsel işlev bozuklukları nedeniyle yaşanan başarısız ve aşırı sorunlu cinsel deneyimler, yanlış yetiştirilme yani erkek çocukların kız gibi, kız çocuklarında erkek gibi yetiştirilmesi, ebeveynler başta olmak üzere yakın çevrede eşcinsel eğilimleri olan kişi veya kişilerin modellenmesi ve örnek alınması, kızların daha yumuşak tavırları olan erkekleri, erkeklerin ise daha erkeksi tavırları olan kızları aralarına alma eğilimleri, yazılı ve görsel medyanın eşcinselliği özendirici yayınları. Eşcinsellik, ailenin baskısına bir tepki sonucu da meydana gelebilir. 'Yaptığımız çalışmalarda ve literatür bilgilerinde, sağlıklı ve mutlu bir aile ortamında yetişmiş ve herhangi bir travmaya maruz kalmamış ama eşcinsel bir yaşantı süren bir kişiye hiç rastlamadım.' Çünkü 'eğer bir kişide eşcinsel bir yönelim varsa; mutlaka sağlıksız bir aile yapısı, sorunlu bir çocukluk ve cinsel travma mutlaka vardır.' Cinsel Terapist Psk. Gülüm Bacanak: "Cinsel terapi sürecinde biraz aceleyle konulduğuna inandığımız "gizli eşcinsel" tanısı bu yanlışların başta gelenlerindendir. Çünkü böylesi acele konulan bir tanı cinsel terapisti doğrudan eşcinsellik dinamiğine yaklaştırır. Oysa "eşcinsel olmak kötü bir şeydir" inancıyla belirginleşen homoseksüel kaygılar; ergenlik dönemindeki bir aşamanın, biseksüel eğilimlerin baskınlaştığı geçici bir evrenin artıklarıdır. Geçici eşcinsellik kaygısı yaşayan ergenler, mutlaka burada kalmazlar. Eğer sağlıklı bir ortamda arkadaşlık ilişkileri yaşayabilirlerse, eşcinsel sitelere veya barlara takılmazlarsa, ailenin sevgisini koşulsuz olarak hissedebilirlerse normal dışı eğilimleri zamanla azalacak ve ortadan kalkacaktır. Ancak, kendi kabuklarına çekildikleri ve çaba göstermedikleri takdirde, eşcinsel olmaktan başka bir çıkar yol bulamazlar." (Hürriyet, 22 Aralık 2008)

Eşcinsellik, alkol, uyuşturucu ve sağlık

Gay ve biseksüel insanlarda kişilik bozukluğunu, alkol ile uyuşturucu kullanımının (Herek, G.M., et al., Correlates of internalized homophobia in a community sample of lesbians and gay men. Journal-Gay and Lesbian Medical Association, 1998. 2: p. 17-26; Huebner, D.M., et al., The impact of internalized homophobia on HIV preventive interventions. American Journal of Community Psychology, 2002. 30(3): p. 327-348; Bostwick, W.B., et al., Dimensions of sexual orientation and the prevalence of mood and anxiety disorders in the United States. American journal of public health, 2010. 100(3): p. 468-475; Stall, R., et al., Alcohol use, drug use and alcohol-related problems among men who have sex with men: the Urban Men's Health Study. Addiction, 2001. 96(11): p. 1589-1601; Marshal, M.P., et al., Suicidality and depression disparities between sexual minority and heterosexual youth: A meta-analytic review. Journal of Adolescent Health, 2011. 49(2): p. 115-123; Jimenez AD. Triple jeopardy: targeting older men of color who have sex with men. J AIDS. 2003;33(Suppl. 2): S 222–5) ve intihar eğiliminin daha fazla olduğu görülmüştür ki, bu araştırmalar Türkiye, Çin, İzlanda, İngiltere ve ABD için yapıldığında da sonuç farketmemektedir. (Yalçınoglu, N. and A.E. Önal, Escinsel ve biseksuel erkeklerin icsellestirilmis homofobi duzeyi ve saglik uzerine etkileri. Turkish Journal of Public Health, 2014. 12(2): p. 100; Lian, Q., et al., Sexual orientation and risk factors for suicidal ideation and suicide attempts: a multi-centre cross-sectional study in three Asian cities. Journal of epidemiology, 2015. 25(2): p. 155-161; Silenzio, V.M., et al., Sexual orientation and risk factors for suicidal ideation and suicide attempts among adolescents and young adults. American journal of public health, 2007. 97(11): p. 2017-2019; Arnarsson, A., et al., Suicidal risk and sexual orientation in adolescence: a population-based study in Iceland. Scandinavian journal of public health, 2015. 43(5): p. 497-505; Eisenberg, M.E. and M.D. Resnick, Suicidality among gay, lesbian and bisexual youth: The role of protective factors. Journal of adolescent health, 2006. 39(5): p. 662-668; King, M., et al., Mental health and quality of life of gay men and lesbians in England and Wales: controlled, cross-sectional study. The British Journal of Psychiatry, 2003. 183(6): p. 552-558; Warner, J., et al., Rates and predictors of mental illness in gay men, lesbians and bisexual men and women: Results from a survey based in England and Wales. The British Journal of Psychiatry, 2004. 185(6): p. 479-485) Ayrıca eşcinsellerde sağlık ve cinsel hastalıklar oranı da çok daha fazladır. (Beyrer, C., et al., Global epidemiology of HIV infection in men who have sex with men. The Lancet, 2012. 380(9839): p. 367-377; CDC. Questions and answers: the 15% increase in HIV diagnoses from 2004 to 2007 in 34 states and general surveillance report questions [Internet]. 2009 [Cited 2010 Jan 15]. http://www.cdc.gov/hiv/topics/surveillance/resources/qa/surv_rep.htm. ; CDC. Estimates of new HIV infections in the United States [Internet]. 2008 [Cited 2010 Jan 15.] cdc.gov/hiv/topics/surveillance/resources/factsheets/incidence.htm; Ntale, R.S., et al., HIV seroprevalence, self-reported STIs and associated risk factors among men who have sex with men: a cross-sectional study in Rwanda, 2015. Sex Transm Infect, 2018: p. sextrans-2017-053311)

Hayvanlarda eşcinsellik

Eşcinselliğin hayvanlarda da görülmesi normal birşey olduğu anlamına gelmemektedir. Eşcinsellik davranışı gösteren hayvanlarda hormonel veya anatomik olarak bir farklılık tespit edilmemiştir. (Bagemihl, Bruce (1999). Biological Exuberance: Animal Homosexuality and Natural Diversity. New York: St. Martin's Press) Yine eşcinsellik hayvanlar arasında, insanlarda olduğu gibi bir süreklilik göstermemektedir. (Bagemihl, Bruce (1999). Biological Exuberance: Animal Homosexuality and Natural Diversity. New York: St. Martin's Press) Yani kalıcı değildir ve böyle hayvanlar kısa süreliğine bu tür davranış gösterse de normal cinselliğe geri dönmektedir. (bilimveyaratilisagaci.com/2018/06/escinselligin-sagliga-zararlari)

Eşcinselliği savunanlar arasında, hayvanlar âleminde görülen bazı eşcinsel olayları örnek gösterenlere de rastlanılmakta ise de unutulmamalıdır ki, gerek evrimsel gerek dinsel açıdan baktığımızda şunu rahatlıkla görebiliriz ki, insan hayvandan üstün/ileri bir varlıktır! Hayvanlar âleminde iki erkek bir dişi için ölümüne kavga eder ve kazanan dişiye sahip olur. Ayrıca hayvanlar âleminde hemcinslerini yiyenlerin olduğu da bir gerçektir ve tüm bunlardan daha istisnai olan hayvansal davranışları örnek almak gerekliliği iddiasının sağlıklı ve gerçekçi olmadığı ortadadır. Evet! Eşcinseller, doğada hayvanlar arasında da eşcinsel eğilimler olduğunu söylerler. Maymunların torunları olduğunu iddia edenler için hayvanlardan örnek göstermeleri belki doğal karşılansa da, 'bunun nedeninin ekolojik dengenin bozulması' ve dolayısı ile hayvanların koku alma yeteneklerinin tahrip edilmesi değil midir? Evet! Dünyamızda son iki yüzyılda yaygınlaşan 'kimyasalların hayvanların koku kökenli cinselliklerini olumsuz yönde etkilediği' bir gerçektir. Peki, buna neden olanlar da, her türlü sapıklığı 'özgürlük' adı altında piyasaya süren liberal ve ateist çevreler değil midir?

Eşcinsellik tedavi edilebilir, isterse 6 ayda eşcinselliği bırakabilir

Psikolojik destek alarak farklı cinsel eğilimlerinden kurtularak kendisini bu meselenin çözümüne adayan Ertuğrul Tulpar, kendisi ile aynı sorunu yaşayan insanları bir dernek çatısı altında bir araya getirdi. "Eşcinselliğin tedavisinin mümkün olduğunu anlatıyoruz. Hayat hikayelerini dinliyoruz. Özellikle çocukluk çağında yaşadıkları sıkıntıları büyük bir dikkatle dinliyoruz. Bunları yazmalarını tavsiye ediyoruz. Çünkü yazmak başlı başına şifalandırıcı bir yöntem. Çünkü kişinin kendiyle baş başa kalmasını ve gerçeklerle yüzleşmesini sağlıyor.

Psikolojik destek alarak üç ila altı aylık tedavi süreciyle, eşcinselliği geride bırakmasını sağlıyoruz. Biz biliyoruz ki "eşcinsellik, psikolojik kökenli sosyolojik bir rahatsızlıktır." Çocukluk yıllarında yaşanan travmalar, anne baba çocuk üçgenindeki dengesizlikler eşcinselliğin sebeplerindendir. Eşcinsellerin en az beşte ikisinin çocukken tecavüze uğradıktan sonra eşcinsel olduğunu, eşcinselliğin psikolojik temelli toplumsal bir hastalık olduğunu, eşcinselliğin tedavisinin mümkün olduğunu söylemek için bir araya geldik. Eşcinsellik uzun yıllar cinsel kimlik bozukluğu/ruhsal hastalık olarak tanımlandı. 1970'li yıllara kadar eşcinsel bireyler çeşitli medikal yöntemler ve psikoterapiyle tedavi edildi. Zamanla siyasi kutuplaşmalar arttı. Bir grup dedi ki, eşcinseller zorla tedavi edilmelidir, diğer grup hayır eşcinsellik kişisel tercihtir, hastalık değildir. 1990'lı yıllarda Dünya Sağlık Örgütü, siyasi bir kararla eşcinselliği hastalık ve cinsel sapıklık kategorisinden çıkardı. Bilim dünyası eşcinselliği tedavi etmekten vazgeçti. Eşcinsel tedavi hizmeti veren hekimler baskı altına alındı, gericilik ve bilim dışılıkla suçlandı. Geçmişte zorla tedavi edilmek istenen eşcinseller vardı, günümüzde tam tersine eşcinsel hislerden rahatsızlık duyan ve tedavi olmak isteyen 'Lütfen bana yardımcı olun, eşcinsel olmak istemiyorum, beni tedavi edin' diyen bireyler zorla eşcinsel dünyanın içine gönderilmekte. Eşcinsel bireyler, psikolojik destek görerek çocukluk travmalarını tedavi ettiklerinde cinsel yönelimleri kendiliğinden değişmekte ve karşı cinse yönelim başlamaktadır. Yüzlerce vakaya yardımcı olduk... Tedavi sonucunda, eski yaşantısından uzaklaştı. Şimdi evlendi, çok mutlu ve üç yaşında bir kızı var. LGBT üyeleri eşcinselliğin doğuştan olduğunu kabul ediyor. Biz bunun çocukluk travmalarının sonucu oluştuğunu biliyoruz. Eşcinsel dernekler fuhuş mafyasıyla işbirliği içinde." (Sabah, 22 Mart 2019)

Sapıtınca duramazsın! Müslümanları suçlayanlar aslında kendilerini tarif etmektedir!

Türkiye LGBTİ Birliği adlı eşcinsel haklarını savunduğunu iddia eden yapı, İslam dinine ve Hz. Muhammed'e yönelik hakaret ve aşağılama içeren birtakım paylaşımlarda bulundu... İslam dininin pedofiliyi ve eşcinselliği yasakladığı, her iki uygulamaya karşı da İslam'ın hükümlerinde çok ağır cezalar öngörüldüğü biliniyor. (Mepa News, 14 Temmuz 2020)

Eşcinsellik ve pedofili, ensest, nekrofili

"Harry Hay. 1912 doğumlu Amerikalı Hay, LGBT hareketlerinin ilki olarak kabul edilen Mattachine Society'yi 1950'de kurması ve savunucusu olmasıyla biliniyor. Harry Hay'in bir başka özelliği ise Marksist düşünce ile siyasi boyutta ilgilenmesi… Harry Hay aynı zamanda pedofili örgütlerin Amerika'da neredeyse ilki olarak kabul edebileceğimiz North American Man-Boy Love Association/ Kuzey Amerika Erkek- Erkek Çocuk Aşk Derneği'nın önde gelen aktivistlerinden biri olarak karşımıza çıkıyor. Erkek çocuklara ilgi duyan erkek meselesinin, bir

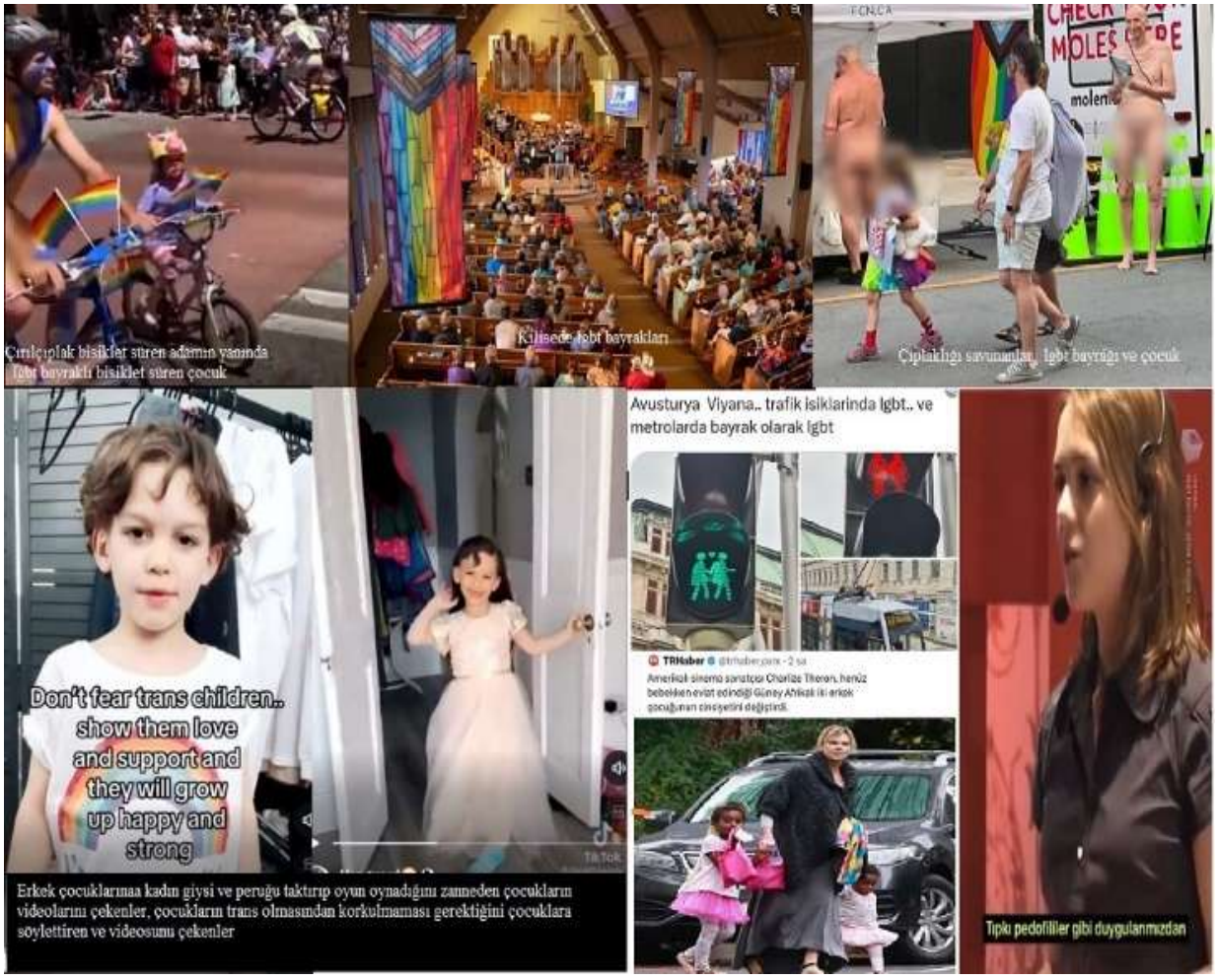
"gey meselesi" olduğuna inanıyor ve eşcinsel örgütlerle pedofili örgütleri arasında ayrılmaz bir bütün olduğuna inanıyor. 1983'te New York Üniversitesi'nde NAMBLA'ya ait bir forumda söylediği şu sözler pedofili aktivizmini gözler önüne koymaktadır: "Eğer geylerin arkadaş ve ebeveynleri gerçekten geylerin arkadaşları olsalardı, kendi gey çocuklarından, daha olgun/yaşlı bir adamla ilişkinin, kesinlikle 13-14 ve 15 yaşındaki çocukların dünyadaki her şeyden daha fazla ihtiyaç duyduğu şey olduğunu bilirlerdi." (Genç Öncüler, 26 Ekim 2022) 1977'de Solcu kimlikleriyle tanınan bir grup Fransız sanatçı ve filozof pedofilinin serbestleştirilmesi için dilekçe kaleme aldılar. Dilekçeyi imzalayanlar arasında Foucault, Louis Aragon, Althusser, Jean-Paul Sartre, Simone de Beauvoir, Gilles Deleuze, aktör ve eşcinsel aktivist Jean Danet, sinemacı ve yazar Alain Robbe-Grillet, Philippe Sollers, çocuk doktor ve psikianalisti Fransa'da çocuk eğitimi konusunda yol gösterici kabul edilen uzmanlardan Françoise Dolto, filozof Roland Barthes, pedofiliyi yazılarında da savunan ve cinsel istismar iddiaları nedeniyle geçtiğimiz sene hakkında adli işlem yapılan çağdaş Fransız edebiyatının önemli isimlerinden Gabriel Matzneff gibi isimler yer alıyor. (Teori dergisi, 17.04.2021)

"Bugün eşcinsellik yarın pedofili normal kabul edilecek. LGBT, cinsiyetsizlik ve pedofili aynı kategoride değerlendirilmesi gereken kavramlardır. Zira Avrupa'da eşcinsellik propagandası anaokullarına kadar girdi. Bugün "Onur Yürüyüşü" adıyla 8-10 yaşındaki küçücük çocukları "cinsel obje" gibi giydirerek, dünyanın en "medeni" şehirlerinin caddelerinde dans ettirdiklerini gördük. 7-8 yaşlarındaki çocuklara ebeveynleri desteğiyle drag queenlik yaptırılarak bu sapıklığı çocuklara da bulaştırma konusunda oldukça mahirler. "Ben böyle yaratılmışım" tezine sığınan eşcinseller gibi pedofiller de "Ben böyle yaratılmışım" demeye başladılar bile. Almanya'da tıp doktorası yapan TEDx konuşmacısı Mirjam Heine, "Pedofili, değişmez bir cinsel yönelimdir" diyerek pedofilinin ''istemsiz duygular'' olarak kabul edilmesini istedi. Aynı şekilde, BBC de bir pedofili ile yapılan röportajı yayınlayarak "Pedofillerin yargılanmaya değil, anlaşılmaya ve yardım edilmeye ihtiyacı var" dedi." (Gerçek Hayat, 9.7.2019) Sonuç olarak evrimci site evrim ağacında artık şu konu tartışılmaktadır: "Eşcinsellik hastalık değilken pedofili neden hastalıktır?" (evrimagaci.com, 9.12.2020)

Günümüzde artık "Hollanda'da çocuk ve hayvanlara yönelik cinsel istismar görüntülerinin serbest bırakılmasını savunan parti" bile var. (BBC, 26 Ekim 2020) Partinin adı 'Kardeşçe Aşk, Özgürlük ve Farklılık Partisi' (İHA, 20.09.2020) "2018'de TEDx'in Würzburg Üniversitesi'nde organize ettiği konferansta konuşmacı olarak yer alan Alman aktivist Mirjam Heine, "Pedofili algımız neden değişmeli?" adlı konuşmasının bir bölümünde şunları dile getirir: "Pedofili de eşcinsellik gibi doğal bir cinsel yönelimdir. Tıpkı pedofililer gibi bizler de duygularımızdan sorumlu değiliz. Duygularımızı biz seçmiyoruz. Diğer herkese gösterdiğimiz saygıyı pedofililere de göstermeliyiz." (twitter.com/Vanguardreboot/status/1673038349437632512/video/1) Bir trans kadın akademisyen çocuk sevicileri için "küçüklere çekim duyan bireyler" ifadesini akademik metne soktu. Bu sapıkların amaçları, "çocuk seviciliğini haklar arasına sokmak." (Doktora tezi, academicworks.cuny.edu/gc_etds/2285, 9.7.2024) Dünyada en çok çocuk istismarı sitesi Avrupa'da. (BBC, 3 Nisan 2017) Almanya'da pedofiliyi savunan onlarca dernek var. Liberaller ve Yeşiller'den isimler de var bunların arasında. Pedofili vakalarının en çok görüldüğü ülke de Belçika. (Ayşe Böhürler, x.com, 30 Eylül 2024) Pedofili sapkınlığı Avrupa'da yaygınlaşıyor. (Yeni Akit, 16.1.2017) Hollanda hükümetinin yasaklamadığı 'pedofil el kitabı' mahkemelik oldu. (BBC, 11 Haziran 2019) Sonuç: 'Pedofil avı': Ölümle sonuçlanan olay sonrası Hollanda hükümetinden 'ava son verin' çağrısı. (BBC, 14.11.2020)

10 yaşındaki çocuğun cinsiyetini değiştirip podyuma çıkardılar. Dünyanın önde gelen giyim markalarının defile yaptığı ünlü New York Moda Haftası'nda, 10 yaşındaki çocuk üzerinden LGBT propagandası yapıldı. Bir erkek çocuğu olarak; LGBT'li sözde bir aileye doğan Noella McMaher, henüz 2 yaşındayken sözüm ona cinsiyet değiştirmek istediğine karar verdi. 4

yaşında ise hormon tedavisi almaya başladı. Daha bebekken kandırılan McMaher, New York Moda Haftası'nda podyumda yürütülerek, "10 yaşında cinsiyet değiştiren en genç model" olarak ABD basını tarafından süslü cümleler ile kamuoyuna tanıtıldı. (Haber 7, 15.09.2022) Baba, 11 yaşındaki trans kızı kendini rahat hissetsin diye bikini markası yarattı: Her kız çocuğu parlamayı hak ediyor. Kanada'da bir baba trans kızı kendisine uygun mayo bulmakta zorlanınca onun için bikini yaptı. (Diken, 06.02.2021) Makyaj konusunda herkese on basacak kadar büyük bir tutkusu olan 10 yaşındaki Jack ile tanışın öncelikle. 10 yaşındaki bir erkek çocuğundan futbol veya basketbol oynamasını beklersiniz, yaramazlık yapmasını beklersiniz veya sürekli arkadaşlarıyla vakit geçirmesini beklersiniz. Ama bir yetişkinden çok daha iyi makyaj yapabilmesini beklemek? Boredpanda'dan derlediğimiz haberimizin başkahramanı 10 yaşındaki Jack, herkesin ağzını açık bırakan makyaj yeteneği ile 'harika işlere' imza atıyor. (Onedio, 29.05.2017) Babanın açıklama yaptığı gazete adı: 'The Times of Israel'

Kanada'da LGBT grubu lideri Sean Gravells, çocuklara yönelik cinsel suçtan tutuklandı. (15 Ocak 2024) Kuzey Amerika Erkek/Erkek Sevgisi Derneği, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki bir pedofili ve oğlancılık savunuculuğu kuruluşudur. Yetişkinlerin reşit olmayanlarla cinsel ilişkisini suç sayan reşit olma yaşı yasalarını kaldırmak için çalışmaktadır. Hollanda Pedofili Özgürleştirme Hareketi Başkanı ise Dr Frits Bernard'dır. Frits Bernard, Hollanda'da klinik psikolog, seksolog ve eşcinsel ve pedofil aktivistidir.

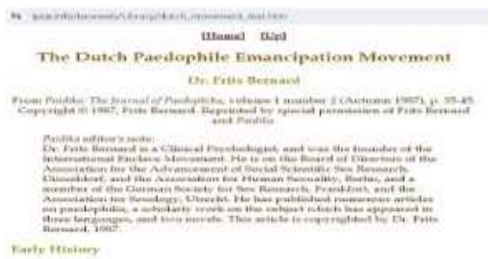
Ben medyanın sizi uyardığı korkunç transseksüel kişiyim

Babalarımı seviyorum

North American Man/Boy Love Association

The Dutch Paedophile Emancipation Movement

Kuzey Amerika Erkek/Erkek Sevgisi Derneği (NAMBLA), Amerika'daki bir bir pedofili savunuculuğu kuruluşudur

LGBTIQPE+: "LGBTIQ+ derken, buna P yani Pedofili de eklendi. Sıra geldi “E”ye, yani Ensest'e... Pedofili, Ensest, Nekrofili, Zoofili, Pandasex, Queer, Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Transgender ve İnterseks, Travesti, Aseksüel, Homoseksüel..." (A.Dilipak, Yeni Akit, 20.02.2021)

Georgia'nın Oxford şehrinde yaşayan hükümet çalışanı 33 yaşındaki William Dale Zulock ve 35 yaşındaki eski bankacı Zachary Jocoby Zulock, temmuzda polisin evlerinde çocuk pornosu indirdiklerine ilişkin ihbar almasının ardından gözaltına alınmıştı. (19 Ocak 2023) Ve daha sonra "Eşcinsel evli bu çiftin, evlat edindikleri iki çocuğu istismar ettiği ortaya çıktı. Çocukları fuhuş çetesine pazarlayan çiftin yaptıkları büyük tepki topladı." (En Son Haber, 19.01.2023) "İngiltere'de de eşcinsel çiftin evlat edindiği 13 aylık bebek, cinsel istismar ve işkence sonucu hayatını kaybeder." (Sabah, 17.6.2026)

Soru: Ben bu konuyu birçok yerde araştırdım ama net bir cevap bulamadım. Allah Kur'an ın birçok yerinde sizi erkek ve dişi olarak yarattım diyor, ama bazı insanlar doğarken çift cinsiyetli doğuyor. Eğer tedavi edilmesse ergenlikte çok büyük sorunlar yaşıyorlar. Kur'an da sadece dişi ve erkekten bahsedelirken neden çift cinsiyetli insanlar yaratılıyor?

Cevaben: Kur'an genel hükümleri bildirir, hadisler açıklar, sünnet uygulamayı gösterir ve zaman içinde ortaya çıkan yeni durumlara ise İslam alimleri Kur'an ve sünnet çizgisinde fetva adını verdiğimiz hükümleri ortaya koyar ve çözüm üretir. Yukarıda ifade ettiğimiz gibi Kur'an temel-ana prensipleri ortaya koyar ve insan hayatında ana ekseni oluşturan kuralları belirler, istisna veya geneli ilgilendirmeyen konuları hadislere veya fetva veren müçtehit alimlere bırakır. Şimdi Kur'an 'da Hucurat suresi 13. ayette geçen ifadeye bakalım: "Biz sizi bir erkek ve bir dişiDEN yarattık." Ayette geçen 'min' edatının kelime anlamı '-den, -dan' şeklindedir. İngilizcedeki 'from' kelimesinin karşılığıdır. Ayet mealen şunu söylemektedir: "Sizi bir erkek (Adem) ve bir kadın (Havva)'dan yarattık!" Ayete 'bir erkek ve dişi olarak' şeklinde anlam verilmesi mümkün değildir. Tam 41 çeşit meali inceledim. Sadece, 'bir' mealde "biz sizi bir erkek ve bir dişi olarak yarattık" şeklinde çevirisi yapılmıştır, geri kalan 40 mealin hepsinde 'dişiden veya kadından' şeklinde çeviri yapıldığını hatırlatalım ki, doğru çeviri de budur! Çünkü ayetin arapça kelime meali şudur; "İnna: Kesinlikle biz, Halaknakum: Sizi yarattık, Min: -den, Zekerin ve ünsa: Kadın ve erkek." Belki aklınız, başka ayetlerde geçen, "sizi çift olarak yarattım" anlamına gelen (Nebe, 8; Zariyat, 49) ayetlere karıştırmış olabilir.

Yani Kur'an'ın genel hükümler bildirdiğini hatırlayacak olursak, burada da bir sorun olmadığını görürüz: Tüm dünyada her şey çift (Kadın-erkek; artı-eksi; doğu-batı; iyi-kötü.) yaratılmıştır! (Bu konularda detay için, 'Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap' adlı yazımızdaki, 'Her şey çift mi yaratılmıştır?' başlıklı cevaba ve 'Kuran'da 'Ben, O, Biz' ifadelerinin kullanımı' adlı yazımıza bakılabilir.) Peki, Hünsa denen çift cinsiyet olayına İslam nasıl bakar, bunu zaten yukarıda açıkladık. Bu istisnai bir konudur, Kur'an 'da yer almasa da İslami olarak hüküm bellidir, çözümsüz bir konu değildir! Daha fazla bilgi için, DİA, Hünsa maddesine bakılabilir. (XVIII/491-492; islamansiklopedisi.org.tr/hunsa)

İslam'a göre engelliler

Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için ‘Kaza, kader’, ‘Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi’, ‘Kur’an, akıl, kalp’ ve ‘İmtihan dünyası’ adlı yazılarımızın okunmasını tavsiye ederiz!

Giriş

“Allah sizin görünüşünüze ve mallarınıza bakmaz, lakin sizin kalplerinize ve yaptığınız işlere bakar.” (Müslim, Birr, 33; İbn Mace, Zühd, 9; Ahmed bin Hanbel, Müsned, II/285,539)

Engelli olmanın sebepleri

İnsanlar niçin engelli olurlar? Kur’an’a baktığımızda insanların görme, işitme, duyma, konuşma, düşünme ve anlama gibi zihinsel veya bedensel engelli olmalarında temel iki faktörün olduğunu görüyoruz: ‘İlahi irade ve imtihan’ ve ‘insanların ihmal ve kusurları.’

İlahi İrade ve İmtihan

İnsanların mallarına ve canlarına maddi veya manevi isabet eden az veya çok herhangi bir musibet ancak Allah’ın izni ile meydana gelir. Allah’ın izni olmadan bir kimsenin istemesi ve çalışması ile hiç kimseye kaza, bela, afet ve musibet isabet etmez. Allah’ın izni olmadan bırakın insanın bedeninde veya organlarında her hangi bir arıza ve hastalık olmasını, insanın ölmesi bile mümkün değildir. (Ali İmran, 145) Aslında yaşamı ve ölümü ile insan sürekli imtihan halindedir. (Mülk, 2; Kehf, 7; Hud, 7) Allah, musibetler karşısında insanların sabırlı olmalarını istemektedir. Biraz korku ve açlıkla; mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz noksanlaştırmak suretiyle insanları imtihan edeceğini bildirdiği ayetin sonunda “sabredenleri müjdele. Onlar, başlarına bir musibet gelince ‘biz şüphesiz (ki her şeyimizle) Allah’a aidiz ve şüphesiz O’na döneceğiz derler.” (Bakara, 155-156) buyurulmaktadır. Böylece Allah, hem insanların musibet ile karşılaşabileceklerini, hem de musibetler karşısında insanların nasıl tavır takınmaları gerektiğini bildirmektedir. Musibetlere sabretmek; Allah’a isyan etmemek, ‘bir imtihan geçirdiğinin bilincinde’ olmak, hata ve kusurlarını gözden geçirebilmek, olayları metanetle karşılayabilmektir. Yoksa musibetlere sabır, tedbir alıp çarelere başvurmamak anlamına gelmez. Şunu kesin olarak bilmek ve iman etmek gerekir ki; kainatı ve içindeki canlı ve cansız bütün varlıkları yaratan (En’am, 102) ve yaşatan (Hadid, 2); rızık veren (En’am, 151; Rum, 40) ve düzene koyan (Furkan, 2); öldüren ve dirilten, güldüren ve ağlatan (Necm, 43-44) Allah’tır. Allah, dilediğini yapar, dilediğini aziz, dilediğini zelil eder, mülk O’nundur, mülkü dilediğine verir, dilediğinden alır. (Ali İmran, 26) Kainatta başıboşluk ve düzensizlik yoktur. Hiçbir şey, O’nun izni olmadan meydana gelemez. (Nisa, 64; Enfal, 66; İbrahim, 25; Fatır, 32) Sözgelimi bitkiler bitemez (A’raf, 58); ağaçlar meyve veremez (İbrahim, 25); kainatın düzeni devam edemez (Hac, 65); kimse kimseye zarar veremez. (Mücadele, 10) Allah’ın izni olmadıkça insanlar, canlarını bile teslim edemezler: “Allah’ın izni olmadan hiç kimse ölmez. (Ölüm,) belirli bir süreye göre yazılmıştır.” (Ali İmran, 145) “Allah, eceli geldiği zaman hiç kimseyi (ölümünü) asla ertelemez.” (Münafikun, 11) İnsanın sağlığını, canını ve malını koruması, tehlikelerden sakınması, tedbirli olması, yaptığını iyi ve sağlam yapması Allah’ın bir emridir. Bütün tedbirlere rağmen insan musibete maruz kalabilir. “(Ey Peygamberim! İnsanlara) de ki: Bize ancak Allah’ın yazdığı (takdir ettiği) şey isabet eder.” (Tevbe, 51) “Ne yeryüzünde ne de kendi canlarınızda meydana gelen hiçbir musibet yoktur ki biz onu yaratmadan önce bir kitapta yazılmış olmasın. Doğrusu bu, Allah’a kolaydır” (Hadid, 22) Bu ayetlerde gerek yeryüzüne gerekse canlara isabet eden musibetlerin önceden bir kitapta, ilmi ilahinin nakşedildiği Levh-ı Mahfuz’da yazılı olduğu bildirilmektedir. Allah’ın ilmi, geçmişi de geleceği kuşatmıştır. Allah (cc) doğumundan ölümüne kadar ömür boyu insanların ne yapacaklarını da, kainatta neler

meydana geleceğini de bilir. Bu bilgisine göre her şeyi önceden bir kitapta yazmıştır. Her şeyin önceden bir kitapta yazılmasının gerekçesini ise yüce Allah şöyle bildirmektedir: "Elinizden çıkana, kaybettiğiniz şeylere üzülmeyesiniz ve Allah'ın verdiği şeyler ile sevinip şımarmayasınız" (Hadid, 23) Bu ayette Yüce Allah, açıkça musibetler karşısında insanların üzülmemelerini, feryadü figan etmemelerini istemektedir. Çünkü bütün olup bitenler Allah'ın izni ve takdiri ile olmuştur. İnsanın, "niçin bunlar oldu, niçin bunlar başıma geldi?" diye üzülmesinin bir faydası yoktur. İnsanın, "musibetler, Allah'ın takdiri ile olmuştur" deyip sabırlı ve metanetli olması gerekir. Sabırlı olmak musibet karşısında tedbir almamak, musibetlerden sonra gerekenleri yapmamak anlamına gelmez. Biliyoruz ki Allah "çok merhametlidir." (Fatiha, 2) ve "insanlara zerre kadar zulmetmez." (Nisa, 40) Mala ve cana zarar veren musibetlerin meydana gelmesinde ilahi irade, takdir ve imtihanın tecellisinde insanların davranışlarının etkisi de var mıdır? Kur'an'a baktığımızda bu soruya "evet" diyebiliyoruz. "Başına gelen her fenalık ise senin kendi nefsindendir." (Nisa, 79)

İnsanların Hata ve Kusurları

Musibetlerin meydana gelmesinde insanların kusurlarının da bulunduğunu yüce Allah, birçok ayette bildirmektedir. Mesela "Başınıza gelen her hangi bir musibet kendi ellerinizin yaptığı (işler, kusurlar) yüzündendir. Allah yaptıklarınızın çoğunu affediyor." (Şura, 30) anlamındaki ayet, bu gerçeği açıkça ifade etmektedir. "Kim kötü bir amel işlerse onunla cezalandırılır" (Nisa, 123) Ayet ve hadisler, insanların başına gelen musibetlerin sebepleri arasında insanların işledikleri, hata, kusur ve kötü işlerin olduğunu göstermektedir. Musibetler; kafir, müşrik, münafık, asi ve zalim insanlar için ilahi bir cezadır. Allah, zulümleri sebebiyle birçok toplumu çeşitli afetlerle cezalandırmış ve helak etmiştir. Kur'an'da; Nuh, Hud, Salih, Lut, İbrahim, Şuayb ve Musa'nın peygamber gönderildiği insanların maruz kaldıkları felaketler anlatıldıktan sonra; "Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı" buyurmaktadır. (Tevbe, 90; Hûd, 101; Nahl, 33, 118; Ankebut, 40; Rum, 9; Sebe, 19; Bakara, 54, 57; Ali İmran, 117) Mümin insan da dünyada ilahi yasalara, evrensel ve toplumsal kurallara uymazsa sözgelimi, sağlığına, gıdalarına ve temizliğe dikkat etmezse hasta olabilir, trafik kurallarına uymazsa kaza yapabilir, hastalık ve kaza sonucu sakat kalabilir. Burada kusuru insanın kendisinde araması lazımdır. Mümin açısından bunu, her ne kadar Allah'ın izni ile meydana gelmiş ise de ilahi bir ceza olarak düşünmesi doğru değildir. Yüce Allah Kur'an'da; "İnsanların yaptığı amellere göre (Allah katında) dereceleri vardır" (En'âm, 132) buyurmuştur. Müminler, bu derecelerine yaptıkları ibadetleriyle ulaşamazlarsa Allah onlara bir musibet verir, sabır ihsan eder, böylece hesapsız derecede sevap verir. (Zümer, 10) Musibeti sebebiyle günahları bağışlanır. Bu şekilde Allah katındaki manevi derecesine ulaşır.

'Peygamberler de musibetlere maruz' kalmışlardır. (İbn Hıbban, el-Münzirî, IV/281; Tirmizi, Zühd, 56. IV/601; İbn Mace, Fiten, 23) Mesela Peygamberimiz Hz. Muhammed Taif'te taşlanmış, ayakları kan revan içerisinde kalmış, Uhud savaşında dişi kırılmış, yüzü yaralanmıştır. Hz. Yakub'un gözü kör olmuş, Eyyub çok sıkıntılara maruz kalmıştır. Halbuki peygamberler 'günahsız' insanlardır. Dolayısıyla her musibetin arkasında günah ve kusur aranması doğru değildir. Öyle ise peygamberler niçin musibetlere maruz kaldılar? Maruz kaldılar çünkü onlar, insanlar için 'örnek ve önder' olarak gönderilmiş kimselerdir. Musibetlere tahammül göstererek insanlara örnek olmuşlardır. Müminlerin başlarına gelen musibetler, şer değil hayırdır. Çünkü musibetler, müminlerin sevap kazanmalarına, günahlarının bağışlanmasına ve manevi derecelerinin artmasına sebep olur. Bu ise ancak sabırla mümkündür. Müslüman, musibetler karşısında sabredebilir ve söz, fiil ve davranışlarıyla isyana dalmazsa bu musibetleri sebebi ile günahları bağışlanır. Hz. Peygamber; "Müslümana, fenalık, hastalık, keder, hüzün, eza, can sıkıntısı arız olmaz, hatta vücuduna bir diken batırılmaz ki, Allah bu musibetler sebebiyle onun hatalarını ve günahlarını bağışlamış olmasın" (Buhari, Merda', 1; Müslim , Birr, 14) sözü ile bu gerçeği dile getirmiştir.

Varlıkların en mükemmeli, en üstünü ve en şereflisi olan, âlemde var olan her şey hizmetine sunulan insanın Allah katındaki değeri iman, ibadet, salih amel, takva ve güzel ahlakı nispetindedir. Çünkü Allah insanları bu açıdan değerlendirmekte, onların fiziki yapılarına, renklerine, ırklarına, cinsiyetlerine, sağlam veya engelli oluşlarına bakmamaktadır.

Detay

Kur'an'da, dünya veya ahiret hayatında hakiki, çoğunlukla mecazi anlamda görme, işitme, konuşma, ortopedik ve zihinsel engellilik ile ve genel anlamda hastalıklardan söz edilmektedir. Gerçek anlamdaki engellilik ya benzetme veya dini görevlerde ruhsat bildirme veya tedavi etme veya değer verme bağlamında geçmektedir. Kur'an'da yüce Allah, uzun yıllar hastalığa müptela olan ve çeşitli musibetlere maruz kalan Eyyüb peygamber ile gözleri kör olan Yakup (as)'ın iyileşmesi ve her iki peygamberin bu sıkıntıları karşısında metaneti ve sabrı örnek ve övgü bağlamında zikredilmektedir.

Kur'an'da mecazi anlamda engellilik; iman etmeyen insanların ilahi gerçekleri anlamamaları, görmemeleri, duymamaları ve konuşamamaları bağlamında geçmektedir. Ahiret hayatında görme, duyma ve konuşma engelli olmak; hakiki ve mecazi anlamda kafirler için gerçekten kör, sağır ve dilsiz olmaları veya kendilerini sevindirecek şeyleri görememeleri, duyamamaları ve delil ile konuşamamalarıdır. Ahsen-i takvim üzere en güzel biçimde yaratılan insanın fiziki ve ruhi varlığını sağlıklı olarak sürdürmesi temel görevidir. Bu görevin ihmali, insanda bir takım özürlerin meydana gelmesine sebep olabilmektedir. Öte yandan insan, ölümü ve hayatı ile imtihan halindedir. Bazen nimetlerle bazen de musibetlerle imtihan olur. Dolayısıyla başına gelen her sıkıntının müsebbibi bizzat kişinin kendisi olmayabilir. İlahi imtihanın yanı sıra, anne-baba ve toplumun da ihmal ve kusurları olabilir. İster ilahi bir imtihan sonucu, isterse kendisi ve diğer insanların kusuru sebebiyle olsun bir musibetle karşılaşsın insanın her şeyden önce metanet ve sabır gösterebilmesi gerekir. Bu, sıkıntılarından kurtulmak için maddi ve manevi çarelere başvurmasına engel değildir. Çarelere başvurur ancak 'musibet ancak Allah'ın izni ve takdiri ile olmuştur. O, izin vermeseydi olmazdı, bunda da bir hayır vardır' diyerek rahat olma bilincini kazanabilmesi, insanın Allah'a olan imanının sonucudur.

Yüce Allah; gökleri ve yeri, göklerde ve yerde bulunan her şeyi insanların hizmetine sunmuş, onlara görülen ve görülmeyen pek çok nimet vermiş (Lokman, 20) ve yeryüzünde insan için gerekli olan her şeyi var etmiştir. (Yasin, 71-73; Rad, 3-4; Abese, 27-32; İbrahim, 34; 34, Nahl,16-18) Bütün bunlar, Allah'ın insana verdiği değeri ifade etmektedir. İnsanların karar verme, anlama, öğrenme, ezberleme, konuşma, dinleme ve görme yetileri de birer ilahi nimettir.

Bütün insanları yaratan ve onlara rızık veren Allah'tır. Bu açıdan imanlı veya imansız, itaatkar veya isyankar, sağlıklı veya engelli herkes, insan olması hasebiyle Allah katında eşittir, değerlidir. İnsan inancı ve ameli ile ayrıca değer kazanır. Haklar bağlamında eşit olmasına rağmen iman ve amel yönünden insanlar farklı değerlere sahiptirler. (Nisa, 95; En'am, 132; Tevbe, 20) İnsanlar, bu değerlerini iman ve itaatle devam ettirirler veya küfür, şirk, nifak (ikiyüzlülük) ve isyan ile kaybederler: "Biz gerçekten insanı en güzel biçimde yarattık. Sonra onu aşağıların aşağısına indirdik" (Tin, 4-5); "Şüphesiz Allah katında yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü akıllarını kullanmayan (gerçeğe kulak vermeyen) sağırlar, (gerçeği konuşmayan) dilsizlerdir" (Enfal, 22) ve "Şüphesiz Allah katında yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü, inkar edenlerdir, artık onlar iman etmezler" (Enfal, 55) anlamındaki ayetler bu gerçeğe işaret etmektedir. Dolayısıyla, "Allah insanları iman, salih amel, güzel ahlak, ibadet ve itaatleri veya inkar, şirk, nifak, isyan ve kötü davranışları, takva veya zulüm sahibi olup olmamaları açısından değerlendirir; onları ırkları, renkleri, cinsiyetleri, dilleri, nesepleri, fizyolojik yapıları,

yaratılışları, engelli veya sağlıklı oluşları yahut servetleri açısından" değerlendirmez. "Allah katında en üstün olanınız en takvalı olanınızdır" (Hucurat, 12) anlamındaki ayet ile "Allah sizin suretlerinize ve servetlerinize bakmaz. Fakat kalplerinize (iman veya inkar halinize) ve amellerinize bakar" (Müslim, Birr, 32. İbn Mâce, Zühd, 9. Ahmed b. Hanbel, II/285) anlamındaki hadis, bu gerçeği ifade etmektedir.

Kur'an'da engelliler

"Biz gerçekten insanı en güzel biçimde yarattık" (Tin, 4); "Allah size şekil verdi ve şeklinizi en güzel yaptı" (Teğâbün, 3), "O Allah yarattığı her şeyi güzel yapandır." (Sâd, 7) "Sonra insanı şekillendirip ona ruhundan üfledi. Sizin için işitme, görme ve idrak organları yarattı" (Secde, 9) ve "Biz insana iki göz, bir dil, iki dudak vermedik mi" (Beled, 8-9) anlamındaki ayetler Allah'ın insanları en güzel ve en mükemmel biçimde yarattığını ifade etmektedir.

Kur'an'da görme, işitme, konuşma, ortopedik ve zihinsel engelliler ile hastalıktan söz edilmektedir: A'ma, ekmeh, esam ebkem, a'rac, ebras, merid, sefih ve mecnun. Hastalık, işitme, görme, konuşma ve anlama engelliliği ile ilgili ayetlerin büyük çoğunluğu mecazi anlamdadır.

Görme Engelliler

Görme engelliliği, Kur'an'da 28 ayette geçmektedir. Bunlardan 10'u fiziksel anlamda olup 6'sı dünya hayatı, 4'ü de ahiret hayatı ile ilgilidir.

Dünya Bağlamında Görme Engelliler

Dünya hayatındaki engellilik ile ilgili ayetlerin bir kısmı hakiki bir kısmı da mecazi anlamdadır.

Hakiki anlamda görme engelliler: Hakiki anlamda körlük; gözlerin görme özelliğini kaybetmesidir. Altı ayette hakiki anlamda görme engellilerden söz edilmektedir. Bunlardan biri Allah'ın insanların fiziki yapılarına engelli veya sağlıklı oluşlarına göre değil, Allah ve Peygambere, iman ve itaate yönelmelerine göre itibar etmesi bağlamında; biri benzetme bağlamında, ikisi engellilere dini görevlerde ruhsat ve kolaylık bildirme bağlamında, ikisi de Hz. İsa'nın Allah'ın izniyle körleri iyileştirmesi bağlamında zikredilmiştir.

Sorumluluk bağlamında: İslam, insanları ancak güçleri nispetinde sorumlu tutar. (Bakara, 284) Dolayısıyla görme özürlü insanlar dini görevlerle ilgili olarak ancak güçlerinin yettiği şeylerden sorumludurlar. Allah yolunda cihat yapma ve savaşa katılma ile ilgili olarak, "Köre güçlük yoktur" (Nur, 61; Fetih, 417) buyurulmaktadır. Bu ayet, ortopedik özürlülerin savaşa katılma zorunluluğunun olmadığını ifade etmektedir.

Benzetme bağlamında

Nasıl ki Türkçede bile, "Bazı insanlar etrafında yaşanan olaylara karşı kör ve sağır kalıyor" veya "Bana karşı hep kör ve sağır oldu" cümlelerinde olduğu gibi mecaz kullanım varsa ve burdan gerçek anlam çıkarılmıyorsa aynı kullanım tarzı Arapçada da mevcuttur ve asıl anlam asla kastedilmemektedir! Bir olgu olarak gören ile görmeyen bir değildir. A'ma, evrendeki varlıkları göremezken, gözleri sağlıklı olan insan görebilmektedir. Bu açıdan aralarında fark vardır. İşte Allah, inkar edip isyan edenler ile iman edip salih amel işleyenleri kör ve sağır ile işiten ve gören insanlara benzetmektedir: "Bu iki zümrenin durumu kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların durumları hiç birbirlerine denk olur mu? Hâlâ düşünmez

misiniz?" (Hûd, 24) Bu ayette, sadece bir durum tespiti ve benzetme yapılmaktadır, yoksa görme ve işitme engelliler yerilip aşağılanmamaktadır. Böyle bir şeyi Allah hakkında düşünmek bile mümkün değildir.

Değer verme bağlamında: Allah'a ve Peygambere yönelen görme özürlü insan, inkar edip isyan eden zengin ve itibarlı insandan daha değerlidir. Bu husus, Abese suresinin ilk on iki ayetinde açıkça bildirilmektedir. Âlemlere rahmet, bütün insanlara peygamber, örnek, uyarıcı ve müjdeci olarak gönderilen Peygamberimiz Hz. Muhammed (as) Mekke'nin ileri gelenlerini dine davet ile meşgul olması sebebiyle bir a'ma ile ilgilenmediği için Kur'an'da açıkça uyarılmıştır: "Kendisine o a'ma geldi diye Peygamber yüzünü ekşitti ve öteye döndü, yüz çevirdi. (Ey Peygamberim!) Ne bilirsin belki o a'ma temizlenip arınacak; yahut öğüt alacak da bu öğüt kendisine fayda verecek, kendisini muhtaç hissetmeyene gelince sen ona yöneliyor, onun sesine kulak veriyorsun, (istemiyorsa) onun temizlenmesinden sana ne, ama sana Allah'a derin bir saygı ile korku içinde koşarak geleni bırakıp ondan gaflet ediyorsun; hayır böyle yapma, çünkü bu (Kur'an sureleri) bir öğüttür, dileyen ondan öğüt alır." Peygamber Efendimiz (as), Mekke'nin zengin ve ileri gelenlerinden Ebu Cehil, Ümeyye ibn Ebi Halef, Abbas İbn Abdülmuttalib ve Utbe ibn Ebi Rebia ile özel bir görüşme yapar, bunları İslam'a davet eder. İslam'ın güçlenmesi açısından bu kimselerin Müslüman olmalarını çok arzu eder. Peygamberimiz Ümeyye ibn Halef ile konuşurken Fihr oğullarından Abdullah ibn Ümmi Mektum adında görme özürlü biri gelir ve Peygamberimizden kendisine Kur'an'dan bir ayet okumasını ister. 'Ey Allah'ın Peygamberi! Allah'ın sana öğrettiklerinden bana öğret' der. Peygamberimiz (as), sözünün kesilmesinden hoşlanmaz. Peygamberimiz sözünü bitirip kalkacağı sırada vahiy gelir. Abese suresinin konu ile ilgili ayetleri iner. Peygamber Efendimiz (as), bu olaydan sonra Abdullah ibn Ümmi Mektum'a ikram etmiş, onunla konuşmuş, hatırını ve bir ihtiyacının olup olmadığını sorarak onunla ilgilenmiştir. Atike b. Abdullah'tan doğan Abdullah ibn Ümmi Mektum, Peygamberimizin (as) eşi Hz. Hatice'nin dayısının oğludur. Medine'ye ilk hicret edenlerden biridir. Peygamberimiz ile birlikte iki savaşa katılmıştır. Peygamberimiz çeşitli vesilelerle kendisini 13 defa Medine'de yerine vekil bırakmıştır. Cemaate imamlık yapmıştır. Peygamberimizin (as) müezzinlerinden biridir. Enes b. Malik kendisini Kadisiye savaşında elinde siyah bir bayrak ve zırhlı olarak gördüğünü söylemiştir. Bu savaşta şehit olduğu rivayet edilir. (Taberi, Abdullah ibn Cerir. Camiu'l-Beyan An Te'vili Ayi'l-Kur'an, XV, 30/50-52; Yazır, VIII/5570-5571)

Tedavi Bağlamında: Kur'an'da iki ayette Hz. İsa'nın Allah'ın izni ile doğuştan körleri (ekmeh) iyileştirdiği ve Yakub (as)'ın kör olan gözlerinin iyileştiği bildirilmektedir. "Körü ve alacayı iyileştiririm" (Ali İmran, 49), "Yine benim iznimle sen doğuştan körü ve alacayı iyileştiriyordun." (Maide, 110) Yakup (as) oğlu Yusuf için döktüğü gözyaşlarından dolayı gözlerini kaybetmiş, Yusuf'un gömleğini yüzüne sürmek suretiyle gözleri açılmıştır. Bu olay Kur'an'da şöyle anlatılmaktadır: "Üzüntüden iki gözüne ak düştü, acısını içinde saklıyordu." (Yusuf, 84) "Yusuf kardeşlerine 'bu gömleğimi götürün, babamın yüzüne koyun ki gözleri açılsın' dedi." (Yusuf, 93) "Müjdeci gelip gömleği Yakub'un yüzüne koyunca gözleri açılıverdi." (Yusuf, 96)

Mecazi anlamda görme engelliler

Mecazi anlamda körlük, gözlerin varlıkları görememesi değil, insanın gerçekleri görememesi yani 'kalp körlüğü'dür. Yüce Allah, zihni, gözleri, kulakları ve dili sadece eşyayı değil aynı zamanda gerçekleri anlasın, görsün, duysun ve konuşsun diye yaratmıştır. "Allah sizi annelerinizin karınlarından hiçbir şey bilmezken çıkardı; şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi." (Nahl, 78) "Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun. Çünkü gerçekte (kafadaki) gözler değil, göğüslerdeki kalpler (kalp gözleri) kör olur (Hac, 46) anlamındaki ayetler bu gerçeği ifade etmektedir.

Yüce Allah, gerçekleri anlamayan kalp, gerçekleri görmeyen göz ve gerçekleri işitmeyen kulak sahiplerini sapık ve cehennemlik insanlar olarak nitelemektedir: "Yemin olsun ki cinler ve insanlardan kalpleri olup da bunlarla anlamayan, gözleri olup da bunlarla görmeyen, kulakları olup da bunlarla işitmeyen birçok insanı cehennem için var ettik. İşte bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha da aşağıdadırlar, işte bunlar gafillerin ta kendileridir (A'raf, 179) anlamındaki ayet bunun delilidir.

Yüce Allah'ın bu anlamda gözleri olduğu halde gerçekleri göremeyenleri "hakiki körler" olarak nitelendirmesi oldukça anlamlıdır. Kur'an'a baktığımız zaman bu anlamda kafir, müşrik ve münafıklara a'ma denildiğini görmekteyiz.

Kafir: "Hiç gören ile görmeyen bir olur mu?" (En'am, 50); "Kör ile gören bir olmaz" (Fatır, 19-20), "Kör ile gören, iman edip salih amel işleyenler ile kötü amel işleyenler bir değildir." (Mümin, 58), "İnkar edenleri imana çağıran (Peygamber) ile inkar edenlerin durumu, bağırıp çağırmadan başka bir şey duymayan hayvanlara seslenen (çoban) ile hayvanların durumu gibidir. Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, bundan dolayı anlamazlar" (Bakara, 171) anlamındaki ayetlerde geçen kör ile gören 'mecazi anlamda' olup bununla kastedilen, kafir ile mümin veya cahil ile alim veya Allah ile put veya gafil ile gerçeği gören insanlardır.

Müşrik: "Kör ile gören bir olur mu? (Ra'd, 16) anlamındaki ayette geçen kör ile görenden maksat Allah'a ortak koşan müşrik ile Allah'ı bir tek ilah kabul eden mümindir. (Beydavi, III/482)

Münafık: "Münafıklar, sağırdırlar, kördürler, dilsizdirler." (Bakara, 18)

Gerçeklere gözlerini kapamış olan kafir, müşrik ve münafıklar, gözlerini ve gönlünü Allah'a ve peygambere açmadıkça ilahi hakikatleri anlayıp göremezler. Yüce Allah, Peygamberine şöyle seslenmektedir: "Sen körleri sapıklıklarından vazgeçirip yola getiremezsin." (Neml, 81; Rum, 53) "Körlere, hele gerçeği görmüyorlarsa sen mi doğru yolu göstereceksin?" (Yunus, 43) "Körleri ve apaçık bir sapıklık içinde olanları sen mi doğru yola ileteceksin?" (Zuhruf, 40)

"Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu bilen kimse (onu bilemeyen) kör gibi olur mu? (Bunu) ancak akıl sahipleri anlar." (Rad, 19; Neml, 66; A'raf, 64) anlamındaki ayetlerde geçen "kör" kelimesi, âlemlerin Rabbinden indirilen Kur'an'ın hak olduğunu bilen kimsenin zıddı olarak kullanılmıştır. Kur'an'ın hak olduğunu bilenler, kafirler gibi kör, sağır ve dilsiz olmazlar. "O Rahman'ın kulları, kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman onlara kör ve sağır kesilmezler." (Fürkan, 73)

"Kim bu dünyada kör olursa o ahirette de kördür, yolunu daha da şaşırmıştır." (İsrâ, 72) anlamındaki ayette geçen "kör" (a'ma) kelimesi de mecazi anlamda olup kalp gözü kör olan, dünyada Allah'ın gücünü, nimetlerini, varlığına işaret eden delileri ve doğru yolu göremeyen, Allah'a ve Peygamberine iman etmeyen kimse anlamındadır. (Taberi, X/128; Kurtubi, Cami' Li Ahkâmi'l-Kur'an, X/298; Beydavi, IV/56; Yazır, V/3192) Kur'an a göre inanan bir a'ma mümin, inanmayan ama gözleri gören kafirden daha üstündür!

Görüldüğü gibi ayetlerdeki "a'ma" kelimeleri çoğunlukla mecazi anlamdaki körlüğü yani kalp körlüğünü ifade etmektedir. Bu kelimenin kök anlamında bu mana vardır. (Rağıb el-Isfehani, el-Müfredat fî Garibi'l-Kur'an, "amy" maddesi.) Kur'an'da bu kelimenin fiil şekli de bu anlamda kullanılmıştır: "Rabbinizden size gerçekleri gösteren deliller gelmiştir. Kim gerçeği görürse (ebsara) kendi yararına, kim de gerçeği görmezse ('amiye) kendi zararınadır (En'am, 104; Maide, 71; Hud, 28; Kasas, 66; Hac, 46; Fussilet, 17; Muhammed, 23) anlamındaki ayetleri örnek olarak zikredebiliriz.

Kur'an'da sapıklık anlamında "a'ma", doğru yolu bulma anlamında "hüda" kavramının zıddı olarak da kullanılmıştır. (Fussilet, 44) Peygamberi yalanlayıp inkar eden Nuh kavmine (A'raf, 64) ve ahireti inkar eden Mekkeli müşriklere (Neml, 66) "körler" ('amun) denilmiştir.

Kafirler niçin gerçekleri göremezler? Göremezler çünkü imana yanaşmazlar, inkarda diretirler. Bu yüzden gözleri mühürlenmiş, gözlerinin üzerine perde çekilmiştir: "Kafirler, Allah'ın kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir." (Nahl, 108) "Kafirlerin gözleri üzerinde de bir perde vardır." (Bakara, 7) "Münafıklar, Allah'ın kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir." (Muhammed, 23) "Kur'an, inanmayanlara karşı bir körlüktür." (Fussilet, 44) Onlar, Kur'an'ın güzelliklerini, hikmetlerini, inceliklerini ve hikmetlerini göremezler.

Ahiret Bağlamında Görme Engelliler

Kur'an'da 4 ayette ahirette görme engellilerden söz edilmektedir.

"Kim bu dünyada kör olursa o ahirette de kördür (İsra, 72) anlamındaki ayette geçen "ahirette körlük"; cennet nimetlerini görememek (Kurtubi, X/298; Firuzabadi, Tenvîru'l-Mikbas Min Tefsiri İbn Abbas (Memuatün Mine't-Tefasir), IV/56) ve kurtuluş yolunu bulamamaktır. (Beydavi, IV/56)

"Kim benim zikrimden (Kur'an'dan) yüz çevirirse mutlaka ona dar bir geçim vardır ve onu kıyamet gününde kör olarak haşrederiz. O, 'Rabbim! Dünyada ben gören bir kimse idim, beni niçin kör olarak haşrettin' der." (Taha, 124) "Allah kimi doğru yola iletirse işte o doğru yolu bulmuştur. Kimi de sapıtırsa böyleleri için O'nun dışında dostlar bulamazsın. Onları kıyamet günü, körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüz üstü haşredeceğiz. Varacakları yer cehennemdir." (İsra, 97) anlamındaki ayetlerde geçen ahirette körlüğün hakiki mi mecazi mi olduğu konusunda Kur'an yorumcuları ihtilaf etmişlerdir.

İşitme Engelliler

Kur'an'da işitme engelliler ile ilgili ayetlerin sayısı, görme engellilere göre daha azdır. İsim şekli (summ) 11 ayette geçmektedir. Bu ayetlerden 10'u dünyada sağırlık, biri ahirette sağırlık ile ilgilidir. Dünyada sağırlık ile ilgili ayetlerin sadece biri hakiki, diğerleri mecazi anlamdadır.

Hakiki anlamdaki sağırlık: benzetme bağlamında geçmektedir. Bir olgu olarak işiten ile işitmeyen bir değildir. Sağır insan sesleri duyamazken kulakları sağlıklı insan sesleri duyabilmektedir. Bu açıdan aralarında fark vardır. İşte Allah, inkar edip isyan edenler ile iman edip sâlih amel işleyenleri kör ve sağır ile işiten ve gören insanlara benzetmektedir: "Bu iki zümrenin durumu kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların durumları hiç birbirlerine denk olur mu? Hâlâ düşünmez misiniz?" (Hud, 24) Ayette, sadece bir durum tespiti ve benzetme yapılmaktadır yoksa görme ve işitme engelliler yerilip aşağılanmamaktadır.

Mecazi anlamdaki sağırlık: Allah ve peygamberin çağrısını duymazlıktan gelmek, ilahi gerçeklere kulak tıkamaktır. Kafir, müşrik ve münafıklar, Kur'an'da "sağır" olarak nitelendirilmektedir: "(Münafıklar), sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık onlar hakka dönmezler." (Bakara, 18) "Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, bundan dolayı anlamazlar." (Bakara, 171) "Ayetlerimizi yalanlayanlar karanlıklar içerisindeki sağırlar ve dilsizlerdir" (En'am, 39)

Görüldüğü gibi ayetlerde münafıklar ve ayetleri yalanlayan kafirler, yerilme bağlamında körler ve sağırlar olarak nitelenmektedir. Hatta Allah bu tür insanların, canlıların en kötüleri olduğunu bildirmektedir: "Şüphesiz yeryüzünde yürüyen canlıların Allah katında en kötüleri akıllarını

kullanmayan sağırlar, dilsizlerdir. (Enfal, 22) Kafirler ilahi gerçekleri duymazlar, çünkü "inanmayanların kulaklarında bir ağırlık vardır", (Fussilet, 44) İnkarda diretmeleri sebebiyle "Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir." (Bakara, 7. bk. Nahl, 108) "Münafıklar, Allah'ın kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir." (Muhammed, 23) Artık bu kimselerin kulaklarına hak söz girmez, Peygamber de onlara gerçeği duyuramaz, çünkü bunlar, akıllarını da kullanmazlar: "Sağırlara hele akıllarını da kullanmıyorlarsa gerçeği sen mi duyuracaksın?" (Yunus, 42; Zuhruf, 40) "Sen ölülere (hakkı) duyuramazsın, arkalarını dönüp kaçarlarken sağırlara da çağrıyı (ilahi daveti) duyuramazsın." (Neml, 80; Rum, 52) Çünkü "sağırlar, uyarıldıkları vakit çağrıyı işitmezler." (Enbiya, 45) "Sen ancak ayetlerimize iman edip Müslüman olanlara duyurabilirsin." (Neml, 81) ve "Onlar, kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman, onlara kör ve sağır kesilmezler." (Fürkân, 73)

Ahirette sağırlık: Kur'an'da bir ayette kafirlerin ahirette sağır olarak haşredileceği bildirilmektedir: "Onları kıyamet günü, körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüz üstü haşredeceğiz, varacakları yer cehennemdir. (İsra, 97)

Konuşma Engelliler

Kur'an'da beş ayette konuşma özürlülüğünden söz edilmektedir. Bunlardan dördü dünya hayatı, biri ahiret hayatı ile ilgilidir. Dünya hayatı ile ilgili olan ayetlerden bir hakiki anlamda, diğerleri mecazi anlamdadır.

Hakiki anlamda dilsizlik; benzetme bağlamında geçmektedir: "Allah, (şöyle) iki adamı misal verdi: Onlardan biri dilsizdir, hiçbir şeye gücü yetmez, efendisine sadece bir yüktür. Nereye göndersen olumlu bir sonuç alamaz. Bu, adalet ile emreden ve doğru yol üzere olan kimse ile eşit olur mu? (Nahl, 76) Ayette, gerçek karşısında susan ve Allah'a muhtaç olduğu halde emir ve yasaklarının hakikatini itiraf etmeyen ile konuşamayan put gibi sahte ilahlara atıf vardır. (Elmalılı, V/3112; F. Razi, M. Gayb, XX/87)

Mecazi anlamda dilsizlik; gerçekleri konuşmayan, hak sözü söylemeyen kimsedir. Allah Kur'an'da kafir, müşrik ve münafık kimseleri dilsiz olarak nitelemektedir: "(Münafıklar), sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık onlar hakka dönmezler." (Bakara, 18) "(İnkar edenler), sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, bundan dolayı anlamazlar." (Bakara, 171) "Ayetlerimizi yalanlayanlar karanlıklar içerisindeki sağırlar ve dilsizlerdir." (En'am, 39)

Ahirette dilsizlik; Kur'an'da bir ayette kafirlerin ahirette sağır olarak haşredileceği bildirilmektedir: "Onları kıyamet günü, körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüz üstü haşredeceğiz, varacakları yer cehennemdir." (İsra, 97)

Ortopedik Engelliler

Kur'an'da iki ayette ortopedik engellilerden söz edilmektedir. Bu ayetler, yürüme engeli olan insanlara Allah yolunda cihada ve savaşa katılmamaları ile ilgilidir: "Topala güçlük yoktur. (Nur, 61; Fetih, 17)

Zihinsel Engelliler

İnsanın sahip olduğu en değerli nimet, akıl ve muhakeme nimetidir. Bu nimetin yitirilmesi en büyük kayıp ve en büyük engelliliktir. Kur'an'da zihinsel engellilik fiziksel ve mecazi anlamda kullanılmış, "mecnun" ve "sefih" kelimeleri ile ifade edilmiştir.

Fiziksel anlamda

Kur'an'da hakiki anlamda zihinsel engellilik iftira ve koruma bağlamında geçmektedir. İftira bağlamında. Mekkeli müşriklerin Peygamber efendimize, Firavun'un Musa (as)'a, Nuh kavminin Nuh (as)'a ve diğer kavimlerin peygamberlerine "deli" diyerek iftira etmeleri bağlamında geçmektedir: "(Mekke müşrikleri), 'ey kendisine zikir (Kur'an) indirilen kimse! Sen mutlaka delisin' dediler." (Hıcr, 6; Duhan, 15; Kalem, 51) "Firavun, 'bu size gönderilen peygamberiniz, şüphesiz delidir' dedi." (Şuara, 27; Zariyat, 39) "(Nuh kavmi) kulumuzu yalanlayıp 'bu bir delidir' dediler." (Kamer, 9; Kalem, 2) "Kavminin ileri gelenlerinden inkar edenler, (Hud'a) 'şüphesiz biz seni zihinsel özürlü/akılsız olarak (sefahet) görüyoruz. Biz senin yalancılardan biri olduğuna inanıyoruz." dediler. Hud da onlara, 'Ey kavmim! Bende akıl noksanlığı yok, fakat ben âlemlerin Rabbinin elçisiyim' dedi." (A'raf, 66-67) "İşte böyle, onlardan öncekilere hiçbir peygamber gelmemişti ki, 'o, bir büyücüdür' veya 'o, bir delidir' demiş olmasınlar." (Zariyat, 52) Peygamberlerin deli ve zihinsel özürlü olmaları mümkün değildir, bu itham onlar için bir iftiradır. Nitekim yüce Allah, Peygamberimiz (as) için; "(Ey Muhammed!) Sen, öğüt ver, Rabbinin nimeti sayesinde sen bir kahinsin ne de bir deli." (Tur, 29) "(Ey Kureyşliler!) Sizin arkadaşınız (Muhammed) bir deli değildir." (Tekvir, 22) anlamındaki ayetlerle bunu reddetmiştir. Kur'an'da zihinsel özürlülüğün ifade edildiği "sefih" kavramı; dini ve dünyevi işlerde akıl noksanlığından kaynaklanan görüş ve muhakeme zayıflığı demektir. (Yazır, Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, I/234) Sefih kimse zihinsel özürlülük nedeniyle aklın ve dinin gereğinin aksine hareket eder.

Koruma bağlamında: Zihinsel özürlü kimse özellikle ticari ve medeni iş ve işlemlerde yararına hareket edemeyeceği için velinin onu koruyup kollaması emredilmektedir. Konu ile ilgili iki ayet vardır. Belli bir süreye kadar borçlananların, borçlanmayı yazmalarıyla ilgili olarak; "Eğer borçlu aklı ermeyen veya zayıf bir kimse ise ya da yazdıramıyorsa velisi adaletle yazdırsın" (Bakara, 282) denilmektedir. "Allah'ın sizin için geçim kaynağı yaptığı mallarınızı aklı ermeyenlere vermeyin" (Nisa, 5) Bu ayette "aklı ermeyenler" ile maksat rüştüne ermeyen ve muhakeme gücü gelişmemiş olan çocuklar olabileceği gibi kısıtlı, bunamış, depresyona ve bunalıma girmiş, doğuştan veya sonradan akli melekesini yitirmiş zihinsel özürlü kimselerdir.

Ayet, malını akıllıca kullanamayan zihinsel özürlüleri yerme bağlamında değil, akıllarının yetersizliği, yararlı ve zararlı olanı ayırt edebilme yetersizliği, malını muhafazada zayıflığı sebebiyle onları koruyup kollama bağlamında zikredilmiştir.

Mecazi anlamda: Mecazi anlamda zihinsel özürlülük, aklın ilahi gerçekleri anlamada kullanmamasıdır. Bu anlamda kafir, müşrik ve münafıklar, Kur'an'da "gerçekleri anlamayan insanlar" olarak nitelenmişlerdir. Cehennemlikler için, "Onların kalpleri vardır fakat onlar kalpleriyle (gerçeği) anlamazlar" (A'raf, 179) buyurulmuştur. Yüce Allah, kafirlerin, hakkı anlamamaları, inkarda diretmeleri (Nisa, 155; A'raf, 101; Yunus, 74) ve büyüklenmeleri (Mümin, 35) sebebiyle "kalplerini mühürlemiştir." (Nahl, 108) bu yüzden gerçekleri anlamaz ve bilemez (Tevbe, 87, 93, 127) hale gelmişlerdir. İnkar, isyan ve günahları kalplerinin paslanıp kararmasına (Mutaffifin, 14), hastalıklı olmasına (Maide, 52) ve katılaşmasına (Hac, 53; Maide, 13) sebep olmuştur. Akıllarını kullanmadıkları (Enfal, 22) için zihinsel özürlü durumuna düşmüşlerdir.

Kur'an'da; kafir, müşrik ve münafıklar (Bakara, 130, 142), buzağıya tapan Yahudiler (A'raf, 155), Allah'a ortak koşan cinler (Cin 4), çocuklarını öldüren insanlar (En'am, 140) zihinsel özürlüler ve akıllarını hayırda kullanmayanlar olarak nitelenmişlerdir. Musa (as), buzağıya tapanları kastederek yüce Allah'a şöyle dua etmiştir: "Şimdi içimizden bir kısım akılsızların işledikleri günahlar sebebiyle bizi helak mı edeceksin?" (A'raf, 155)

Hastalıklar

Kur'an'da genel anlamda şu kavramlar ile her türlü hastalık bedensel zarar, özür ve engellilik ifade edilmektedir.

Dini ruhsat bildirme bağlamında; "Hastaya güçlük yoktur" (Nur, 61; Fetih, 17) ve "Müminlerden özür sahibi olmaksızın (cihattan geri kalıp) oturanlar ile Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihat edenler eşit olmazlar" (Nisa, 95) anlamındaki ayetler; bedensel ve zihinsel her türlü özür sahibi olanların ve hastaların savaşa katılmayabilecekleri bildirilmektedir. İkinci ayetteki "özür sahibi olmaksızın" cümlesi, görme özürlü Abdullah ibn Ümmi Mektum'un "ben a'mayım" diye şikayette bulunması üzerine inmiştir. "Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman korkusu, hastalık ve benzeri sebeplerle) engellenmiş olursanız artık size kolay gelen kurbanı gönderin. Artık bu kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden kim hastalanır ve başından rahatsız olur (da tıraş olmak zorunda kalır)sa fidye olarak ya oruç tutması ya sadaka vermesi ya da kurban kesmesi gerekir" (Bakara, 196) anlamındaki ayet; hac veya umre için ihrama girip de iradeleri dışında bu görevi yapmaktan engellenmeleri veya hasta olmaları sebebiyle hac veya umreyi yapamayacak olanların ihramdan çıkabilmeleri için harem bölgesinde kurban kesmeleri gerektiğini, kurban kesilmeden ihram yasakları devam ettiği için tıraş olunamayacaklarını, ancak hasta iseler veya başlarında yara ve ağrı gibi kendilerine zarar veren bir şey varsa tıraş olabileceklerini ifade etmektedir. "Oruç sayılı günlerdedir. Sizden kim hasta ya da yolcu olursa (oruç tutmayabilir), tutmadığı günler sayısınca başka günlerde kaza eder. Oruç tutmaya gücü yetmeyenler ise bir yoksul doyumu fidye verirler" (Bakara, 184, 285) anlamındaki ayet; Ramazan ayında hastaların ve özür sahibi olanların oruç tutmayabileceklerini, gücü yetenlerin daha sonra bu orucu kaza etmeleri, oruç tutmaya bedensel rahatsızlıklarının sürekli olması nedeniyle oruç tutamayacakların ise imkanları varsa fidye vermeleri gerektiğini ifade etmektedir. Savaş, oruç ve hacdaki ruhsat ve kolaylıklar hasta ve özürlüler için diğer dini görevler konusunda da söz konusudur. Mesela hastalar, bedensel engelliler ve özür sahipleri namazlarını nasıl güçleri yetiyorsa o şeklide kılarlar. "Allah, insanlara din konusunda hiçbir güçlük yüklememiştir." (Hac, 78) "Allah kolaylık diler zorluk dilemez." (Bakara, 185)

Tedavi bağlamında: İki ayette Hz. İsa'nın alaca hastalarını iyileştirdiği bildirilmektedir: "Körü ve alacayı iyileştiririm." (Ali İmran, 49) "(Ey İsa!) Benim iznimle doğuştan körü ve alacayı iyileştiriyordun" (Mâide, 110) Bu ayetler, her türlü hastalık için tedavi olunması gerektiğine işaret etmektedir. Eyyüb (as)'ın bedenine, malına ve ev halkına bela isabet etmiş ve 18 yıl sıkıntılı günler geçirmiştir. Eyyub (a.s), hastalığının ve sıkıntısının iyileşmesi için Allah'a dua etmiştir: "(Ey Peygamberim!) Eyyub'u da hatırla. Hani o Rabbine, 'Şüphesiz ki ben derde (durr) uğradım, sen merhametlilerin en merhametlisisin' diye yalvarmıştı. Biz de onun duasını kabul edip kendisinde dert namına ne varsa gidermiştik." (Enbiya, 83-84); "(Ey Peygamberim!) Kulumuz Eyyub'u da an. Hani Rabbine, 'Şeytan bana bir yorgunluk ve azap dokundurdu" diye seslenmişti. Biz ona 'ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içecek soğuk bir su' dedik." (Sad, 41-42) Eyyub (as) bu emir üzerine ayağını yere vurmuş çıkan sudan içip yıkanmış, iç ve dış bütün hastalıkları iyileşmiş ve sıkıntıları gitmiştir. Ayetlerde geçen "ed-durr" ve "el-azab" kelimeleri bedensel ve zihinsel, maddi ve manevi her türlü sıkıntı, zarar, keder ve hastalığı ifade eder. Bu ayetlerde Allah, bedensel ve zihinsel her türlü hastalıktan kurtulmak için tedavi yollarına başvurulması gerektiği, şifayı verenin Allah olduğu vurgulanmaktadır. "Size ulaşan her nimet Allah'tandır. Sonra size bir sıkıntı ve zarar (durr) dokunduğu zaman yalnız O'na yalvarır yakarırsınız. Sonra sizden o sıkıntıyı giderince bir de bakarsınız içinizden bir kısmı Rabbine orta koşar" (Nahl, 53-54. "İnsana bir sıkıntı dokundu mu gerek yan üstüne yatarken gerek otururken gerek ayakta iken (her halinde sıkıntısından kurtulmak için) bize dua eder, Ama biz onun bu

sıkıntısını ondan kaldırdık mı sanki kendisine dokunan bir sıkıntı için yalvarmamış gibi geçer gider." (Yunus, 12) "İnsana bir sıkıntı ve zarar (durr) dokunduğu zaman Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra zararını bir nimete dönüştürdüğü zaman daha önce O'na yalvardığını unutur ve Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar." (Zümer, 8; Zümer, 49, Rum, 33) "İnsana nimet verdiğimiz zaman yüz çevirip yan çizer, kendisine bir şer dokununca ümitsizliğe düşer." (İsrâ, 83; Mearic, 20) "İnsan hayır (mal, sağlık, nimet) istemekten usanmaz. Fakat başına bir şer gelince ümitsizliğe düşer" (Fussılet, 49) "İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir ve yan çizer. Başına bir şer gelince yalvarmaya koyulur." (Fussılet, 51) "İnsan hayra dua eder gibi şerre dua eder. İnsan çok acelecidir." (İsrâ, 11) anlamındaki ayetlerde geçen "ed-durr" ve "eş-şerr" kelimeleri bedensel ve zihinsel, maddi ve manevi her türlü sıkıntı ve hastalığı ifade eder. Bu ayetler; şu hükümleri içermektedir: İnsanlar zihinsel ve bedensel bir hastalığa yakalanabilirler. Bu durumda bulunan insanlar, iyileşmeleri için tedavi yollarına başvururlar, şifa vermesi için Allah'a dua ederler. Tedavi olup Allah kendilerine şifa verdiğinde ise bir kısım insanlar, koruyucu hekimlik tedbirlerini ihmal ederler, Allah'a yaptıkları duayı unuturlar. Allah bu tür insanları kınamaktadır. Ayetler, Allah'a duanın ve O'na yönelmenin sadece sıkıntı zamanlarında değil sıhhat, nimet ve rahatlık içinde iken de yapılması gerektiğini ifade eder. Sıkıntılı zamanlarda samimiyetle Allah'a dua eden herkesin duasını Allah kabul eder. (Kurtubi, XIII/224) "Biz hiçbir memlekete bir peygamber göndermedik ki yalvarıp yakarsınlar diye ora halkını yoksulluk, sıkıntı ve zarara (durr) uğratmış olmayalım." (A'raf, 94) anlamındaki ayet, Allah'ın geçmişte peygamberlerinin çağrısına kulak vermeyen insanlara, Allah ve peygambere yönelmeleri için bedensel ve ekonomik sıkıntılar (hastalıklar, kuraklık, kıtlık, fakirlik vs.) verdiğini bildirmektedir.

Sabırlı olma bağlamında: "Asıl iyi amel ve davranış (birr) zorda, hastalık (darra) ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenlerin tutum ve davranışlarıdır." (Bakara, 177) Hastalık ve sıkıntılar karşısında sabırlı olmak, tedavi olmamak, çarelere başvurmamak anlamında değil, Allah'a isyan edip feryad ü figan etmemek anlamındadır.

Hz. Peygamber döneminde bedensel engellilerin istihdamı

Hz. Peygamber engellilerle ilgilenmiş, onlara yeteneklerine göre kamu alanında görev vermiş, kendilerine değer vermiş, topluma kazandırmaya çalışmıştır ve asla engellileri toplumun üretken olmayan bir kesimi olarak görmemiştir. Hz. Peygamber, görme engellilere karşı kötü davrananı, mesela, onların yoluna engel olanları kınamıştır. (Ahmed İbn Hanbel, I/217, 309) Rasulüllah (sav)'in kimi bedensel engellilere önemli kamu hizmeti verdiği bilinmektedir. Nitekim bir görme engelli olan Abdullah İbn Ümmi Mektum'u, Mescid-i Nebevi'de müezzin olarak görevlendirdiği gibi (DİA, İbn Ümmü Mektum maddesi, XX/435) aynı sahabeyi Veda haccına ve Uhud savaşına gidişi de dahil, çeşitli zamanlarda Medine dışına çıktığında on üç defa Medine'de yerine vekil bırakmıştır. Bu görev, kamu hizmetinin en üst derecesi olan devlet başkanına vekalet etmekten ibarettir. Diğer yandan Abdullah İbn Ümmi Mektum, Tebuk gazvesinden sonra nazil olan ve savaşa fiilen katılanların, geride kalanlardan üstün olduğunu, ancak özrü olanların bu hükmün dışında tutulduğunu bildiren ayete rağmen o günden sonra yapılacak savaşlara katılacağını söyleyip, sancağın kendisine verilmesini istemiştir. Onun, zırhını giyerek elindeki siyah bir sancakla Kadisiye savaşına katıldığı, savaştan sonra Medine'ye dönünce savaşta aldığı yaralar yüzünden vefat ettiği veya Kadisiye'de şehid düştüğü rivayet edilmiştir. (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Gabe, IV/264; İbn Ümmü Mektum, DİA, XX/434; Sarıçam, İbrahim, Hz. Peygamber'in Çağımıza Mesajları, s. 109) İslam'da engellilerle ilgili çeşitli hükümlerin belirlenmesi, Abdullah İbn Ümmi Mektum vesilesiyle mümkün olmuş, onların vekil bırakılmaları, imamlık yapmaları, savaşa iştirak etmeleri, farz namazlara katılmaları, korunma amacıyla köpek beslemeleri gibi konular açıklık kazanmıştır. Hz. Peygamber, namazlarda İbn Mektum ve daha başka görme özürlülerin imamlık yapmalarına izin vermiştir. (İbn Ümmü Mektum, DİA, XX/435) Ensar'dan Seleme oğullarının

başkanı Amr İbn Cemuh da yürüme engelli idi. Bedir savaşına katılmak istedi ancak Hz. Peygamber ona izin vermeyip savaştan muaf tuttu. Daha sonra Uhud savaşına katılmak istedi. Oğulları, Bedir savaşını örnek göstererek ona engel olmak istediler. Bunun üzerine Amr, oğullarına, "Siz beni Bedir seferinde cenneti kazanmaktan alıkoymuştunuz." diyerek onları, Allah'ın elçisine şikayet etti. Allah'ın elçisi ona, özrü olduğunu, bu yüzden savaşla yükümlü bulunmadığını bildirdi. Ancak Amr'ın ısrarı üzerine izin verdi. Oğullarına da babalarını savaşa gidip gitmemekte serbest bırakmalarını söyledi. Savaşa katılan Amr, oğlu ile birlikte şehit düştü. Allah'ın elçisi bir hadisinde, onun cennette sapasağlam ayaklarla yürüdüğünü haber vermiştir. (Ebu Davud, Cenaiz, 6)

Hz. Peygamber döneminde bir kısım engellilerin çeşitli kamu işlerinde görevlendirilmesi, onların da toplumda üretken bir konuma getirilmesinin gereğine işaret eder. İslam en son ve akla en uygun dindir. Bu yüzden bedensel ve zihinsel engelliler için akla uygun çözümler üretmiştir. İslam'da hak, görev ve sorumluluklar insan gücü ile sınırlıdır. Engelli oluşun insana getirdiği güç kaybı yükümlülüklerde dikkate alınmış ve buna paralel olarak kolaylaştırma ve ruhsat sağlama yoluna gidilmiştir. İbn Abbas, "Sonra o gün mutlaka nimetlerden sorulacaksınız! (Tekasür, 48) ayetindeki nimetin, bedenlerin, kulakların ve gözlerin sıhhati anlamına geldiğini ve Yüce Allah'ın -çok iyi bildiği halde- kullarına bunları nerelerde kullandıklarını soracağını belirtir ve şu ayeti zikreder: "Bilmediğin şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorulacaktır!" (İsra, 36. İbn Raceb el-Hanbeli, Camiu'l-Ulumi ve'l-Hıkem, II/77) Sabrın sonu da selamettir. Hiçbir sıkıntı ve zorluk yoktur ki, ahiret yaşamı için bir kazanım sayılmasın. Şüphesiz ilahi adalet gereği, herkes gücünün yettiğinden ve sadece kendisine verilenden sorulacaktır. (Bakara 233, 286; 65 Talak, 7) Yaratıcı, şükredenlerle sabredenleri ayırt etmek üzere gerek verdiği nimetlerle ve gerekse vermedikleriyle kullarını sınar. Bunun bir imtihan olduğuna inanan mü'min, verilene şükretmek, alınana ise sabretmek suretiyle iki durumda da sınavı kazanma imkanına sahiptir. (Muslim, Zuhd 64, III/2295) Allah'ın seçtiği peygamberlerden biri olan Eyyub (as)'ın uzun süre yaşadığı, sabır ve dualar sonucunda ilahi rahmetle giderilen dert bunun tipik bir örneğini oluşturur. (Enbiya, 83, 84)

Özetlemek gerekirse dünya da iki çeşit insan vardır. Özürlüler ve her an özürlü olmaya aday olanlar! Şunun da altını özellikle çizelim ki, verilen nimet ölçüsünde imtihana tabi tutulan insanların engelli olanları sabır ile imtihanda iken, fiziki herhangi bir engeli olmayanların ise yine -şükür ile- imtihanda olduklarını ve ne yazık ki gerek nimetin fazlalığı ve gerekse şükürsüzlük nedeni ile engeli olmayanların daha fazla hata/günah/isyan içinde oldukları görülmektedir!

"Bir özürlüyü kırk adım götüren ya da ona yardımcı olan insana cennet vadediliyorsa (Hadis-i Şerif) o özürlüye neler vadediliyordur. Bundan daha büyük bir hak, bir nimet görmüyoruz, olamazda! İslam, hükümlerini özürlü ayırımı yapmadan her kula yüklemiştir. Şuayb ve Yakup aleyhisselam a'ma idiler. Düşünebiliyor musunuz? Engelli bir kişi nübüvvet makamına bile layık görülebiliyor, demek ki bir insanın engeli onun peygamber olmasına bile engel değil. İslam hiçbir ayrım yapmıyor bilakis taltif ediyor. O kadar kucaklayıcı ve evrensel ki insanlar arasında ayırımı fiziki olarak yapmıyor. Çünkü Allah (c.c) insanların şekline değil kalbine bakar. Asr-ı Saadette görme engelli bir Abdullah İbn-i Ümmi Mektum var. Peygamber 27 defa Medine dışına çıkmış ve o seferler sırasında Ümmi Mektumu 13 sefer yerine vekil tayin etmiş. Bu ne büyük bir şereftir. Şimdi gösterebilir misiniz bu kadar devlette, şu kadar düzende, demokrasinin olduğu yerlerde bir görme engellinin devlet başkanı veyahut devletin üst kademelerinde görev alabildiğini? Nerede var, Asr-ı Saadette. Şimdi bu noktadan baktığımızda insanların özürü kendisi için bir zillet değil. Eğer kalp gözünü açarlarsa kendileri için bir mükafattır, nimettir. Çünkü bunun içerisinde Hikmetullah var." (Anadolu Gençlik, Mart 2008)

“Bursalı görme engelli müezzin İbrahim Altuntaş, televizyondan ve teyp dinleyerek öğrendiği Kur'an-ı Kerim'i güzel okuması sayesinde hafızlık yarışmalarında ödüle doymuyor. Kayhan Camisi'nde müezzinlik yapan, bugüne kadar katıldığı hafızlık yarışmalarında bir kez dünya altıncısı, üç kez de Türkiye birincisi olan Altuntaş, Diyanet İşleri Başkanlığının ekim ayında düzenlediği "Güzel Kur’an Okuma Yarışması"nda da dördüncü kez birinci oldu. Altuntaş, şöyle konuştu: "Engelli olmak aslında bir şeyleri yapmanın önünde bir engel teşkil etmez. Toplumda bilinçlilik şuuru gelişirse, engellinin kendisi bilinçlendirilip, rehabilite edilirse engellinin diğer insanlar gibi yapamayacağı hiçbir şey yoktur. Engelli olmanın ciddi bir engel olmadığını gösteren tek örnek ben değilim. Mesleğini en iyi şekilde icra eden arkadaşlarımız var. Engelli için ciddi manada hayatta hiçbir engel yoktur.” (Basından, 13.12.2006)

İşaret diliyle İslam'ı öğrenen engelli genç Müslüman oldu. Japonya'da işitme ve konuşma engelli Kawakami Akemi, Tokyo Camii’nde düzenlenen törende Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldu. (Diyanet Haber, 12.01.2024)

Hz. Peygamber Efendimiz, Umeyr b. Adiy ismindeki sahabiyi ziyaret ederken “Kalkın Vakıfoğullarından ‘basir’ (gören) sahabiyi ziyaret edelim” sözleriyle gerçek engelin kalplerde olduğunu ifade etmiştir. (Perspektif.eu, 3 Ocak 2022)

Engelliler, Gazze katliamına karşı İslam dünyasının sessizliğine tepki gösterdi. (İlkha.com, 22.04.2024)

Kaynaklar: İsmail Karagöz, Kur’an ’ın engellilere bakışı; Prof. Bünyamin Erul, Engelliler İle İlgili Hadislerin Analizi (Hz. Peygamber’in Sünnet ve Hadislerinde Engellilerle İlişkiler); DİB, Ülkemizde Engelliler Gerçeği ve İslam; Hamdi Döndüren, İslam’ın Engellilere Tanıdığı Kolaylıklar ve Ruhsatlar; Münür Tezcan, YLT, Kur'an'da Engelliler.

Misyonerlik Dosyası

Konu ile bağlantılı ‘Papa ve İncil’, ‘Batı medeniyeti’, ‘Oryantalizm yanılgısı’ adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Giriş

“Hristiyanlığı yayma yolunda görev alan; rahip, papaz veya din adamlarına misyoner denir.” (Mehmet Kocaoğlu Misyonerlik Faaliyetlerinden Pontus Rum Devletine Uzanan Süreç, Giresun Tarihi Sempozyumu, 24- 25 Mayıs 1996, Bildiriler, İstanbul, 1997, s. 236) “Misyonerlik, Hristiyanlığı yayma faaliyeti” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 13) iken “Misyoner ise, din yaymaya çalışan papazlara verilen addır.” (Alfred Bertholet, Wörterbuch der Religionen, Stuttgart 1962, s. 362) “Latince ‘missio’dan gelen misyon sözlükte ‘görev ve yetki’, misyoner ise “görevli olan kişi” anlamına gelmektedir. İslam ülkelerine yönelik yoğun misyonerlik faaliyetleri Batılı milletlerin ‘sömürge faaliyetlerine paralel biçimde’ ortaya çıkmıştır. Misyonerler sömürge yönetimleriyle yakın ilişki içerisinde olmuşlar ve karşılıklı çıkar gözetmişlerdir. Günümüz misyon teknikleri arasında en dikkat çekici olanı “kültüre uyarlama” yöntemidir. Bu yöntemde Hristiyan mesajı ve değerleri; yerel kültürler, şartlar, değerler ve öncelikler gözetilerek sunulur.” (DİA, misyonerlik maddesi) “Misyonerlere destek veren devletler, kiliseler, siyasiler, holdingler ve bilim çevreleri” olduğu gibi, “Batılı Hristiyan devletler misyonerliği ekonomik çıkarları uğrunda sömürgecilik için bir basamak olarak da kullanmaktadır.” (Doç. Dr. Remzi Kılıç, Misyonerlik ve Türkiye’ye yönelik misyoner faaliyetleri, TÜBAR-XIX-/2006-Bahar, s. 340) “Misyonerler, Hristiyanlığın bir sonucu olarak kabul ettikleri Batı Uygarlığının nüfuz alanını genişletmek, eskiden kendilerine ait olan yerlere yeniden sahip olmak, dünyayı Hristiyan-Batı Kültürü ile etkilemek ve dünyadaki bütün rejimleri değiştirmek amacını gütmektedirler.” (Abdurrahman Küçük, Misyonerlik Nedir? Dinler Tarihçileri Gözüyle Türkiye’de Misyonerlik, Sempozyum 01-02 Ekim 2005, s. 32)

“Misyonerler çalışmaları dini olmaktan çok siyasidir. Onlar Osmanlı topraklarında yaşayan Hristiyanları kışkırtıyorlar ve imparatorluğu yıkmayı hedefliyorlardı.” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 88) kutsalkitap.org adlı misyoner sitesi, 'Misyonerlik Nedir? Misyonerlerin Amacı Nedir? Bölücülük Müdür?' başlıklı yazısında, misyon kelimesinin, “görev” ve misyonerin ise “bu görev için atanan kişi” anlamına geldiğini yazdıktan sonra “amacımız asla herhangi bir ülkenin siyasi yada politik işlerine karışmak; Bozgunculuk yaratma, yönetim yada iktidarlara ve kanunlara karşı gelmek mümkün değildir.” diye yazsalar da, ‘Çanlar köyü kampı’ adlı site, “Bir misyoner, çalışmalarını ‘gayriresmi iletişim yoluyla’ gerçekleştirebilir.” (online.campbellsville.edu/career-outcomes/missionaries) diye açıkça yazmaktadır. Ve bu çalışmalar sonucunda, yaptıkları resmi açıklamaların tersine “Misyonerler özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde Kürt ve Nasturilerin ayaklanmalarında önemli rol de oynadılar. Bunda ayrıca 17. yüzyıldan itibaren bölgeye gelen Fransız ve İtalyan Katoliklerinin de payı büyük olmuştur. 1829’da Yunanistan’ın 1908’de Bulgaristan’ın ve I. Dünya Savaşından sonra da Arap topraklarının Osmanlı’dan kopmasına da misyoner faaliyetlerinin küçümsenemeyecek katkıları olmuştur.” (Ayten Sezer, Osmanlı döneminde misyonerlik faaliyetleri, ait.hacettepe.edu.tr/akademik/arsiv/misy.htm) Özellikle “İngiltere, belirlediği hedeflere ulaşmada sömürgecilik ve misyonerliği en etkin şekilde kullanan ülkelerden biri olmuş” (B. Bolat, Ratip Ayaz, İngiliz misyonerlik faaliyetlerinin Osmanlı devleti’nin yıkılış sürecine etkileri, s. 39) ve bu “Misyonerler XV. yüzyıldan sonra da Hristiyan devletlerin işgal ettiği sömürge topraklarındaki insanları Hristiyanlaştırma faaliyetinde kullanılmıştır.” (Abdurrahman Küçük, “Misyonerlik Nedir? Dinler Tarihçileri Gözüyle Türkiye’de Misyonerlik, s.19) Ama zamanla misyonerlik de kılık

değiştirmiştir. "1961'de Yeni Delhi'de yapılan toplantıda "Dünya Kiliseler Konseyi" kurulmuştur. Bu konseyde alınan kararlar gereğince "Hristiyanlığın yayılması için bir yere kilise yapmak kalıcı ve isabetli bir yol değildir. Orada asıl 'kalıcı olan Hristiyanlığın, o toplum kültürü içerisine nüfuz etmesidir.' Yoksa Müslümanları vaftiz etmek için boş yere çalışıp durmayın. Onlara Hristiyan âdetlerini, bayramlarını, kültürünü ve ahlakını aşılamaya çalışmak en avantajlı yoldur" denmek suretiyle misyonerlere yeni hedefler gösterilmiş ve "karakter inşası" öncelikli önem kazanmıştır. (Ömer Turan, Avrasya Coğrafyasında Misyonerlik Faaliyetleri, Avrasya Etütler, 2002, s. 22; Hüseyin Canyaş, O. Canyaş, osmanlı'dan günümüze misyonerlerin kültürel alandaki faaliyetleri, TÜBAR-XXXI-/2012-Bahar, s. 72)

Detay

İslam düşmanı olanlar, "İçlerindeki çekememezlik yüzünden, Müslümanları, inandıktan sonra küfre döndürmek isterler." (Bakara, 109) Yine "Kitap ehlinden bir cemaat, siz Müslümanları doğru yoldan saptırmak ister. Halbuki onlar ancak kendilerini saptırırlar da farkına varmazlar." (Ali İmran, 69) 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımızda da görüldüğü gibi, her şeyi olduğunu zıttına tam tersine göstermeye çalışanlara Kur'an şu soruyu sormaktadır: "Ey kitap ehli, niçin hak olan yolu eğri göstermeye çalışıyorsunuz?" (Ali İmran, 99) Ve Rabbimiz hemen sonraki ayette bizleri uyarmaktadır: "Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden bir grubun sözünü dinlerseniz sizi imanınızdan vazgeçirip yeniden küfre döndürürler!" (Ali İmran, 100)

"Bazı Batılı yazar ve düşünürler kasıtlı olarak veya iyice araştırıp incelemeden İslam'a ve onun yüce peygamberine karşı haksız isnatlarda bulunmayı adeta bir takıntı haline getirmişlerdir. Onlar İslam'ı ve Müslümanlığı önyargısız bir şekilde anlama gayreti göstermeden, dünyanın herhangi bir yerinde yaşayan Müslümanların hayat tarzlarını, davranışlarını ele alarak olumsuz bir kanaat ortaya koyuyorlar. İslam'ın evrensel mesajını bir tarafa bırakarak, belli olaylar üzerinden giderek dinimizi karalamak istiyorlar. Bunun ardındaki sebep açıktır; Batı'da kiliseden koparak İslamiyet'e yönelen insanların sayısında küçümsenmeyecek ölçüde artışlar vardır. Bu artış kiliseyi tedirgin etmektedir. Son yıllarda Müslüman dünyasına ve özellikle de ülkemize yönelik misyonerlik faaliyetlerinin yoğunlaşmasındaki sebep bu panikten ileri gelmektedir. Bir sevgi ve barış dini olan İslam'ın imajını kanlı terör olaylarıyla zedeleyip, Hristiyanlığın yıldızını parlatmaya çalışıyorlar." (DİB Mehmet Nuri Yılmaz, Hürriyet, 12.08.2005)

Papa ll. John Paul, 24 Aralık 1999'da Hristiyan misyonerliğin hedeflerini şöyle açıklamıştır; "Birinci bin yılda Avrupa, ikinci bin yılda Amerika ve Afrika Hristiyanlaştırıldı, üçüncü bin yılda ise Asya'yı Hristiyanlaştıralım." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 146) "İkinci Cihan harbinin sonundan itibaren de Hristiyan misyonerleri Türkiye'deki faaliyetlerini hayli artırmışlardır." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 6)

"Oryantalizm, yaptığı çalışmalarda bir yandan da misyonerlere doküman hazırlanmıştır." (Osman Cilacı, s. 45) İslam düşmanı "Oryantalistlerin dini hedefleri misyonerliktir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 67) "Oryantalizm de Müslümanları Hristiyanlaştırma amacını güder. Dinler arası diyalogdan amaç ise İslam'ı tanıma değil tanımlamadır. (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 123, 124) "John Takle, Osmanlı Devleti içindeki gizli misyonerlere şöyle seslenir: 'Onların kitabını, yani Kur'an'ı, dinlerine karşı kullanmanız gerekiyor. Zira o Kur'an İslam'da en keskin silahtır. Kur'an'ın yeni bir şey getirmediğini ve içeriğinde yeni hükümler gibi görünen şeylerin doğru olmadığını insanlara göstermeliyiz.' (J. M. Zwener, İslam and Missions, s. 217) Bu bakış açısı Batı dünyasında çok uzun bir müddet İslamiyet'in yanlış bilinmesine, bu yüzden de İslam'a karşı kin duyulmasına neden olmuştur. Bu, doğal olarak misyonerlik faaliyetlerinin bir sonucudur. Profesör Edward Mead Earle'nin şu yorumu dikkat çekici bir tespittir: "İslam

dünyasının, özellikle de Türklerin, Batı kamuoyunda yanlış tanınmasından misyonerler sorumludur. Amerika'da da onlar bizlere İslamiyet'i ve Müslümanları alay eder bir şekilde anlattılar." (Earle, Yakındoğu'da Amerikan misyoner grupları, s. 7) Misyonerlik, 'ötekine' -Batılı olmayana- yönelik üstünlük mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Oryantalizm gibi misyonerlik de, sömürgeciliğin keşif koludur! Misyonerler elde ettikleri bilgilerle bir yandan Hristiyanlığın yayılmasını amaçlarken öte yandan da, bağlı bulundukları ülkelerdeki siyasal kesimlere, elde ettikleri bilgileri iletirler. Misyonerliği ve oryantalizmi dinsel ve siyasal emperyalizmin ta kendisi olarak göstermek ve doğu toplumlarına sızan Truva atı olarak görmek yanlış olmaz." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 50-51)

"Yeni sömürgecilikte misyonerler ve onların açtıkları okullar da önemli rol oynamaktadır." (Mehmet Şevket Eygi, Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 123) "Kiliseler başka ülkelerde okullar açmışlardır fakat okutulan derslerin kökeni misyonların temsil ettiği kilisenin inançlarına dayanmaktadır." (Ali Ömer, Hristiyanlığı terk ederek İslamiyet'i kabul edişimin sebepleri, s. 25) Amerikalı protestan misyoner Everett P. Wheeler: "Biz Türkiye'de Hristiyanlık için okul, hastane açıyoruz. Türkler bizi istemeyebilir, ama oranın sahibi Türkler değil ki!" (Everett P. Wheeler, The Duty of the United States of America to American Citiens in Turkey, s. 3) demektedir.

"Misyonerlik, emperyalizmin mızrak ucudur." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 111) "Misyonerlik, Hristiyanlığı yaymak amacıyla değil sömürü amacıyla yapılmaktadır." (Kerim Aytekin, s. 146) "Hristiyanlık aydınlanma sonrası sömürgecilikle bütünleşmiş ve sömürgeciliğin keşif kolu haline gelmiştir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 127; Osman Cilacı, s. 37) "Misyonerler, sömürgeciliğin öncü kolu gibi çalışırlar." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 16) "İstila sancağının Hristiyan olmayan ülkelere girişlerine rehberlik edenler papazlardır." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 98) "Türklerin Ermenilere soykırım yaptığı iddialarını Amerika ve Avrupa'da kökleştirenler Amerikan Bord misyonerleridir." (Adnan Odabaş, s. 32) "Almanya Munster'de bulunan ilahiyat fakültesi, 1910 yılında Alman devletinden bir talepte bulunur: "Okulumuzda misyonerlik bölümü açılsın." Talebin gerekçesi de şudur: Alman devletinin çağımızda sürdürdüğü sömürgeleştirme çabalarını başarılı kılmak." (Adnan Odabaş, s. 34) "Pederlerin çalışmaları da, İngiltere'nin siyasi tedbirlerine bir hizmet maksadıyla gerçekleşiyordu." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 106) "Misyonerler; 'Muhammed'in Arabistan'ını şeytanın pençesinden kurtarmakla, Allah'ın oğlu şan kazanır.' demektedirler." (İngiliz rahibi John R. Nott, The Evangelization of the World in this Generation, s. 145) "Hristiyan misyonerler, Avrupa'da emperyalizmin sürekliliğini teşvik eden büyük bir lobidir." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 63) "Misyonerlerin sömürgecilik yolunda yardımcı oldukları bilinmektedir." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 6) "Misyonerler aynı zamanda sömürgeciliğin de ajanlarıdır. Onlar sömürgeciliğin ajanları olarak milliyetçilik ideallerini yaydılar. Misyonerler Hristiyanlığa ikna edilebilsinler diye, Müslümanların zihinlerinde İslam'ı lekelemeye yönelik hiçbir çabadan geri durmadılar. Bunlardan biri olan Samuel W. Zwemer, İslam'ı Hristiyanlık için bir tehlike ve onun baş belası olarak görüyordu: "Biz ya galip gelmeliyiz ya da mağlup. Kökeni, tarihi ve şu anki yaklaşımı ile İslam anti Hristiyan'dır." Ona göre İslam savaşlar çıkaran bir din, Hristiyanlık ise insanlığın en mükemmeli ve kötülüklerden ve ahlaksızlıklardan en uzak olan din idi. Duncan B. MacDonald, misyonerlik hedeflerine ulaşılması için en etkili yolun İslam'a doğrudan saldırmak değildi. O, "Yeni fikirlerin onun temellerini kemirmesini sağlamak" şeklinde özetlenebilecek bir metodu savunuyordu. Misyonerlerin iki amacı olmuştur: Birincisi Müslümanları Hristiyanlaştırmak ki, bunda başarı sağlayamamışlardır. İkinci amaç, Müslümanlar Hristiyanlaştırılamıyorsa o zaman 'sekülerleştirilmeliydiler.' Bu sayede Müslümanlar sömürgesel yayılmaya ve sömürüye yönelik bir tehlike olmayacaktı! Misyonerler 'muhataplarına göre yöntem' uygulamakta idiler. Afrikalılara, İslam Hristiyanlık arasındaki bir buluşma noktası olarak Kitabı Mukaddes'i gösteriyorlardı. Araplar için Batılılaşmanın ortaya çıkardığı ihtiyaçlar odak noktasını oluştururken, İngiltere'deki Müslüman öğrencilere sevgi,

dostluk ve konukseverlik gösterilerek yalnızlıkları istismar ediliyordu. Yine de İslam'dan dönenlere de 'şüphe ile' yaklaşmaktadırlar." (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 71-82)

Misyonerliğin gerçek yüzünü Nobel Barış ödülü sahibi Güney Afrikalı rahip Desmond Tutu şöyle özetlemiştir: "Misyonerler geldiğinde bizim elimizde topraklarımız onların ellerinde İncilleri vardı, gözlerimiz bir kapayıp açtık ki ne görelim; bizim elimizde İnciller onların elinde topraklarımız var." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler, s. 25; Kerim Aytekin, s. 147; J. Konner, Ateistin Kutsal Kitabı, s. 73)

"Misyonerlik her dönemde Batı yayılmacılığının önemli bir aracı olmuştur. Şimdilerde Hristiyan misyonerlerin Türkiye'ye yeni bir Haçlı seferi düzenlediğini görüp duruyoruz. Kim bu konuda halkı uyandırmak ve misyonerliğin oyunlarını bozmak çabasında ise, o da bu ülkenin yurtseveridir." (Adnan Odabaş, s. 110) Amerika'nın ünlü misyoner örgütü ABCFM'in faaliyetlerini özetleyen 1880 tarihli Bartlett Raporu şöyle başlar: "Misyonerlik faaliyetleri açısından Türkiye, Asya'nın anahtarıdır." (Samuel Colcord Bartlett, Historical Sketch of the Missionsof the American Board in Turkey, 1880, s. 1) "Misyonerlerin amacı ülkemizi bölmektir. Bu amaç için inançta büyük bir hasar oluşturmaya çalışırlar." (Adnan Odabaş, s. 7) "Misyonerler, 'Türkiye'de silahsız Haçlı seferi yapıyoruz" demektedirler." (Adnan Odabaş, s. 10) ABD'li misyonerler ABCFM, Pliny Fisk ve Levi Parsons'a 1 Aralık 1833 tarihli talimat mektubu ile şu görevi veriyordu: "Bu mukaddes ve vadedilmiş topraklar silahsız bir haçlı seferi ile geri alınacaktır." (Uygur Kocabaşoğlu, Kendi Belgeleriyle Anadolu'daki Amerika/19. Yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu'ndaki Amerikan Misyoner Okullar, s. 33) "1889-1896 Ermeni isyanları, misyonerlerin eseriydi. 1905 Yemen isyanını İngiliz misyonerler hazırlamıştı. Kiliselerde insanlara soylarını araştırmaları söylenmekte, kiliseleri ziyaret için giden insanlara dahi 'Siz Rum'sunuz, Ermeni'siniz, Sırp'sınız' propagandası yapılmaktadır. Misyonerler Kürt ve Alevi gruplarını da öncelikli hedef olarak seçmişlerdir." (Adnan Odabaş, s. 41) "Misyonerlik, siyasi hedefler gütmektedir. Kürtlere ve Alevilere 'Siz zorla Müslüman yapıldınız' propagandası yapılmaktadır." (Adnan Odabaş, s. 130) "Alevi dedesi olan Hıdır Bulut: "Bana devletin yıllar önce Ermenilere uyguladığı bir kıyım olduğunu, şimdi de devletin Alevileri ikinci sınıf vatandaş olarak gördüğünü, benim desteğim ile Türkiye'yi kurtaracaklarını söylediler. Peygamberimize dil uzattılar." (Adnan Odabaş, s. 57) demektedir. Müslüman iken Hristiyan olan ve Tarsus Protestan kilisesi pastörlüğüne kadar yükselen İlker Çınar, "Beni düşünmeye sevk eden şey, misyonerlik kisvesi altında bölücülük yapılmasıydı. Bunlar kimseyi sevmiyor, seviyor görünüyor. Sevgiyi, bizi yok etmek için kullanıyorlar." (Flash TV, 29.01.2005) diye itiraflarda bulunmuş ve İslam'a geri dönmüştür. "Ben Bir Misyonerdim: Şifre Çözüldü kitabının yazarı İlker Çınar, kendisinin Türkiye'de misyonerlik yapmak üzere yetiştirilmiş en iyi 10 misyonerden biri olduğunu belirtiyor ve yapılan çalışmaları bakın nasıl ifade ediyor: Bizden Aleviler5 ve Kürtler arasında misyonerlik yapmamız istendi. Silahla yenemeyeceklerini anladıklarından kültürel yapıyı, bağı koparak azınlıkların ayaklanmasını sağlamaya çalışıyorlar. Hristiyan yapılan Aleviler ve Kürtler aslında Hristiyan kabul edilmiyorlar, bir Müslüman asla gerçek Hristiyan kabul edilmez." (Y. S. Zavalsız, Türkiye'de Hristiyan Olan Müslümanlar, s. 179)

"Misyoner faaliyetleri aynı zamanda kültür emperyalizmin bir uzantısı durumundadır." (Osman Cilacı, s. 94) Louis Massignon, 1965'te Vatikan'da misyonerlere şu mesajı vermektedir; "Müslümanların her şeyini bozduk ve yok ettik. Dinleri, inançları, ahlakları, dine bağlılıkları ve insani duyguları yok oldu." (Adnan Odabaş, s. 44) "E. Dittes'e göre de modern Türkiye, İslam'ın bütünleştirici bir merkez olmak hizmetini göremeyecek kadar hırpalanmıştır." (Osman Cilacı, s. 97) Misyonerlere göre de "Sekülarizm, Müslümanlar için bir nimettir" (Wilfred Cantwell Smith, Modern Çağda İslam, s. 281) ve amaç Müslümanları dinlerinden soğutup emperyal isteklere karşı gelmeyecek kıvama getirebilmektir. Günümüzde ise bunu kısmen de olsa başarmışlardır: "28 Şubat sürecinin toplumda yol açtığı psikolojik yıkım, misyonerlerin ekmeğine yağ sürmüştür." (Adnan Odabaş, s. 111) Artık "Fatihlerin torunları, şimdi çocuklarının ruhunu haçlıların kültürüne teslim

etmek emeliyle, çan kapılarında sıra beklemektedir.” (Nurettin Topçu, Büyük Fetih, s. 12) Kısaca, iddialarının aksine "Misyoner faaliyetler uzandıkları her yere mutluluktan çok sorun taşıdılar.” (Adnan Odabaş, s. 132- 133)

"Ülke içinde Katolik kilisesi ile kanlı bıçaklı olan Fransız siyasetçiler, sömürge ülkelerinde kiliseyle ittifak halinde çalışmış, sömürgeleştirilen ülkedeki yerli halkın Fransız kültürü adaptasyonunda misyonerlerin büyük katkısı olacağını fark etmişlerdir." (Derin Tarih, s. 31, sayı: 79, Ağustos 2019) "Akdeniz sahilindeki toplumların Hristiyanlaştırma görevini üstlenen 'Beyaz pederler' teşkilatının kurucusu Cezayir başpiskoposu Fransız Charles Lavigerie şöyle demektedir: "Cezayir, Fransa için verimli bir ülke olacak. İncil sayesinde medeniyetin ışıkları burada parlayacak." (Ahmet Kavas, Afrika Misyonerleri Cemiyeti: Beyaz Babalar (Peres Blancs) s.15) Profesör Nikolay Ilminski, "Ortodoks dini Rus olmayanlarca kabul edildiğinde, bu onları Ruslara daha çok yakınlaştıracaktır" (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 12) derken, John D. Rockefeller'in başdanışmanı Frederick T. Gates ise Rockefeller'e gönderdiği 1905 tarihli bir mektupta, Amerikan ihracatının hızlı gelişiminden bahsediyordu. Ona göre bu gelişme, "Yabancı beldeler misyonerlerin öncülüğünde ticari açıdan zapturapt altına alınmasaydı söz konusu olmayacaktı." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 182) “Misyonerlerin hedefleri hem dini hem emperyalisttir. Misyonerlerden ‘casusluk yapanlar da’ olmuştur.” (Osman Cilacı, s. 74, 75) “Misyonerlik bugün tamamen siyasal bir saldırıya dönüşmüştür. Psikolojik harp vasıtası olarak kullanılmaktadır.” (Adnan Odabaş, s. 15)

“Papaz Calhon Simon, "İslam Birliği, Arap halkların Avrupa'nın egemenliğinden kurtulmalarına yardımcı olmaktadır. Onun için misyonerlik bu hareketlerin önlenmesinde büyük bir etken olmuştur. Çünkü misyonerlik, Avrupalıları cazip bir aydınlık içinde göstermeye çalışmaktadır." demektedir. Misyonerlik aynı zamanda, Müslümanların sömürülmekte olduğu ülkelerde emperyalizmin çıkarları için tehlike oluşturmalarını da önlemeye çalışmaktadır. Misyonerler, eğitim yolu ile yabancı egemenliğine karşı çıkmayan doğulu kişilikler yetiştirmeye çalışmaktadır. Misyonerliğin Müslümanları yıpratmaya çalışması, onları Hristiyanlığa çağırmak ve Hristiyan olmaları için direkt çalışmak şeklinde değildir. Her şeyden önce, İslam'ı ve Müslümanları çirkin göstermeye çalışmaktadırlar.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 225)

“Haçlı Seferleri'nin hüsranla sonuçlanması sonucu farklı bir metot izlemeye karar veren Hristiyanlar, misyonerlik faaliyetlerine başlar.” (Osman Cilacı, s. 37) "Kilise haçlı ruhunu hiç kaybetmedi denilse aşırı bir ifade kullanılmamış olur." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 52) “Aziz Augustine'e göre tanrı, sadece eski Ahit'te değil, yeni Ahit'te de şiddeti tercih etmektedir.” (Şiddet karşısında İslam, DİB, s. 68) “Aziz Augustine, ‘haklı zulüm’ teorisinden bahsetmiş, insanların kurtuluşa erdirilmeleri için onlara baskı uygulanabileceğini söylemiştir.” (Alan Kreider, Violence and Mission in the Fourth and Fifth Centuries, Lessons for Tuday, 129) “Hristiyan dünyası, Haçlı seferleri ile elde edemediği bu ülkeyi kültür emperyalizmi ile ele geçirmeye çalışmaktadır.” (Osman Cilacı, s. 93) Missionary Counacil/Misyoner Konseyi sekreteri William Caton: Hristiyan'ın Müslüman'a ilk mesajı doktrin değil sevgi olmalıdır” (Adnan Odabaş, s. 54) derken, “Misyonerlik konusunda eğitim gören Protestanlara da, 'Müslümanlara İsa'yı anlat; Muhammed'e saldırma' kuralı öğretilmektedir.” (Eildert Mulder, De Koran zet me aan het denken, Trouw, 24.3.2014) “İnançları bilmek, değişim önermenin ve değişim ışığı görmenin ilk şartıdır. Çalışmalarda İslam'ın benimsenmiş olarak gösterilmesi gerekir. ‘Bu bir Hristiyan'ın İslam'ı kabulü anlamında değildir. İslam'dan nefret edilebilir.’ Fakat ‘İslam'ın değiştirilmesi, reforme edilmesi halinde daha sevileceği düşüncesinin empoze edilmesi’ gereklidir.” (Harry Dorman, Towards Understanding İslam, s. 125) Misyoner Rahip Samuel Zwemer'in şu sözleri her şeyi açıklamaktadır: "Müslümanları vaftiz etmek için boş yere çabalayıp durmayalım. Başka yollar deneyelim. İslam ülkelerinde girişeceğimiz faaliyetlerde onlara, Hristiyan adetlerini, Hristiyan bayramlarını, Hristiyan kültürünü, Hristiyan ahlakını aşılayalım.

Müslümanları o hale getirelim ki, isimleri Müslüman olduğu halde giyinişleriyle, davranışlarıyla, akıl ve hisleri ile tamamen bir Hristiyana benzesinler. Günü geldiğinde onları toptan vaftiz edebiliriz." (Küçük, Türkiye'de Misyonerlik Faaliyetleri, s. 42; Rahip Samuel Zwemer tarafından misyonerlere yönelik bir konferans da söylemi, İlk Adım Dergisi, Mayıs 2004; Osman Cilacı, s. 73; Adnan Odabaş, s. 44, 47, 76) Amerikalı misyoner Henry Jesups ise, "Misyonerlik, Müslümanları uygarlaştırmaya çalışacaktır" derken (Muhammed el-Behiy, s. 223, 225-226) hem gerçek amaçlarını gizlemekte hem de kendilerini şirin göstermeye çalışmaktadır! "Müslümanların en büyük ilgi ve endişesi, Allah'ın en büyük olduğu konusu olmamalıdır. Hristiyanlaşmayı şart koşmuyoruz fakat din değiştirme konusunda Müslümanların müsamahalı olmalarını istiyoruz." (Misyoner Prof. Kenneth Cragg, The Call of the Minaret (Minarenin çağrısı), s. 107) Misyonerler "Gayelerine ulaşabilmek için çeşitli kimliklere de bürünmektedirler." (Osman Cilacı, s. 74) Pavlus, Korintlilere yazdığı birinci mektubunda metodunu şöyle anlatmaktadır: "Ben özgürüm, kimsenin kölesi değilim. Ancak daha çok kişi kazanayım diye herkesin kölesi oldum. Yahudileri kazanmak için Yahudilere Yahudi gibi davrandım. Kutsal Yasanın (Musa Şeriatı) altında olmadığım halde Yasa altındakileri kazanmak için onlara Yasa altındaymışım gibi davrandım. Mesih'in yasası altında olan birisi olarak, 'Yasa'ya sahip olmayanları kazanmak için 'Yasa'ya sahip değilmişim gibi davrandım. Güçsüzleri kazanmak için güçsüzlerle güçsüz oldum. Ne yapıp ne edip bazılarını kurtarmak için herkesle bir şey oldum." (1 Kor. 9/19-22) Misyoner papaz Geo Harris; "Bir Müslüman'ı Hristiyan yapmak için onu zorlama, dininden şüpheye düşür. 'Senin dinin çağa uymuyor' de, onun geçmişi ile irtibatını kopar." (Adnan Odabaş, s. 64) "Müslümanlara sevgi ile yaklaşınız. Hz. Muhammed'i yalanlamayınız. Hz. İsa için Allah'ın oğludur demeyiniz. Çünkü Müslümanlar bunu kabul etmezler. Daha çok onların kendi milletiyle ve dini değerleriyle alakalarını kesmeye ya da zayıflatmaya çalışınız." (Prof. Dr. Abdurrahman Küçük, Türkiye'de Misyonerlik Faaliyetleri, s. 37) "İsa mutlaka Allah'ın oğludur demekten kaçınmalı ki, onlara yaklaşmak mümkün olunca istenildiği şekilde propaganda yapılabilsin. Misyonerlerin güvercinler gibi masum olmaları gerekir fakat bu, onların yılanlar gibi kurnaz olmasına engel teşkil etmez." (Trımıngtlam, İslam'ın Ethiopia, London 1948, Charles R. Watlson, İslam and Miss ions, London 1949, s. 53) Misyoner James E. Dittes, The Muslim World dergisindeki 'The Christian mission and Turkish Islam' başlıklı makalesinde; "Misyonerlerin Türkler arasına girerek onların sempatilerini kazandıktan sonra dini telkinde bulunmaları, Türk kültür hayatında köklü değişiklikler yapmak için sabırla çalışmalarını" önermektedir. (Osman Cilacı, s. 97)

Aşağıda ekran görüntüsünde görüldüğü gibi, misyonerler sanal âlemde 'Hz. Muhammed', 'Allah' diye reklamlarında yazarlar ama biraz irtibatı ilerletince veya misyoner/oryantalist eserleri karıştırınca Peygamberimize atmadıkları iftira kalmadığı görülür! 'Allah'ı tanımak' derler ama aslında onların tanrısı bizim Allah'ımız gibi tek ve bir değildir; Baba, oğul, kutsal ruh şeklinde üç parçadan oluşan bir tanrı inancına sahiptirler! Allah kelimesini de ötekeleştirmek için kullanırlar! Özetle misyonerler kelimenin tam anlamı ile takiyecilik yaparlar! Detay için 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza da bakılabilir.

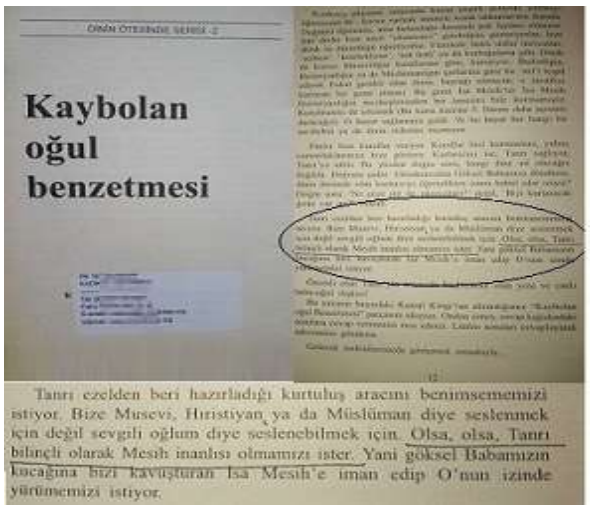
"Misyonerler her çeşit vasıtayı kullanırlar." (Osman Cilacı, s. 37) "İnsanlara, Hristiyan misyoner olarak yaklaşmazlar. Muhatapların dinleri ve gelenekleri konusunda gerçekleri çarpıtıp, insanların çeşitli ihtiyaç ve zaaflarını iyi kullanırlar." (Adnan Odabaş, s. 118) Doktora öğrencisi olarak Amerika'da bulunmuş ilahiyat fakültesi öğretim üyesi Mustafa Köylü, Türkmenistan'ın içme

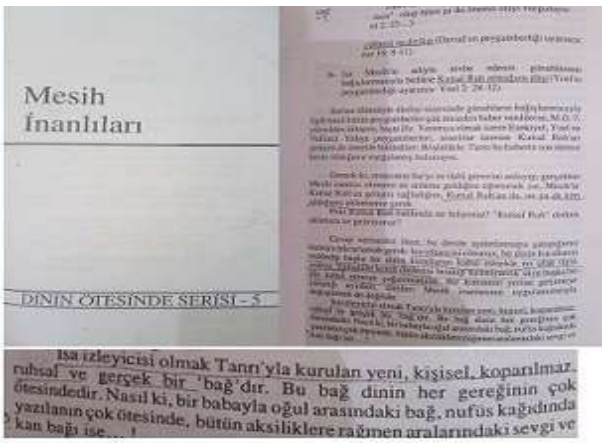
suyu bulma problemi yaşanan Gözleve kentinde misyonerlerin oradaki bir caminin bahçesine oturarak halkın Hristiyan olması karşılığında kuyu açabileceklerini söylediklerine şahit olmuştur. (Turan, Ömer, Avrasya Coğrafyasında Misyonerlik Faaliyetleri, Avrasya Etütleri, s. 16. 1999 s. 25) "Senegal'e giden misyoner heyet, gıda yardımı yapacağı her aileden bu yardıma karşılık bir çocuklarını vermesini şart koşmuşlardır." (Osman Cilacı, s. 40) "Misyonerler Bengal'deki insanların yoksulluklarından, eğitim ve kültür yetersizliklerinden azami derecede faydalanarak bu coğrafyada yoğun Hristiyanlaştırma faaliyeti yürütmüşlerdir. Sosyal alanlarda yürüttükleri faaliyetlerin yanı sıra eğitim alanındaki yatırımları ve akademik araştırmaları bu noktada başrol oynamıştır." (Nur Uddin, Müslüman beldelerinde Hristiyan misyonerlik faaliyetleri ve oryantalizmden faydalanma bağlamında Bengal bölgesi örneği, Academic Platform, Cilt: 6, Sayı: 1, 2022, s. 106-127/ Volume: 6, Issue: 1, 2022, s. 125) Aynı metot ülkemizde de uygulanmaktadır!

Maraş Depremden 6 gün sonra, 12.02.2023 tarihinde İngiliz misyonerler Kahramanmaraş'taki Saçaklızade ilköğretim okulunda misyonerlik faaliyeti yapıyorlardı ve Yasin-i Şerifi görünce de; "No Kur'an" diyorlardı. Sitelerini de 2 gün önce Yeni Zelanda üzerinden açmışlardı! Ne kadar hümanist oldukları da şu itiraflarından anlaşılmaktadır: "Misyonerlik faaliyetlerinde bulunan doktora gereken, kendisinin ilk önce misyoner sonra doktor olduğunu hiçbir zaman unutmamasıdır." (Y. Urulgiray, Misyonerlik faaliyetleri, s. 35)

"İnanç turizmi uğruna, dini ve milli değerler misyonerliğe zemin hazırlayıcı bir hale getirilmemelidir." (Osman Cilacı, s. 50) Bu satırları yazan bizzat ben, Anadolu'nun en muhafazakar illerinden birinde kendilerinin 'inanç turizmi' ile uğraştığını söyleyen iki misyonerle buluşup konuşmuştum…! "Bir süreden beri misyonerler, broşürlerle halkımızı Hristiyanlaştırmaya çalışmaktadırlar." (Osman Cilacı, s. 59)

Hristiyanlaştırma kursuna kaydolup 4 aşamadan ikincisini bitirdiğimde tarafıma yollanan broşürlerden iki tanesini görüyorsunuz! Görüldüğü gibi, metotlarına uygun olarak misyonerler kelime oyunları ile Müslümanlara teslis inancını benimsetmeye çalışmaktadır!

Aşağıda, sadece bana yollanan veya misyonerlik için hazırlanan ve kiliselerden bizzat aldığım kitap ve broşürlerden bazıları gözükmektedir.

Fransız Gazeteci Raymond Cartier tarafından da ifade edildiği gibi, "İslam'ın, misyoneri, ruhban sınıfı ve teşkilatlı propagandası yoktur" (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 18) ve buna rağmen herhangi "Bir Müslüman bir Batı ülkesinde kendi dinini anlatırken, İslam'ı yaymaya çalışırken Hz. Musa ve Hz. İsa'ya dil uzatmaz, uzatamaz. Yahudilerin ve Hristiyanların Ehli Kitap olduklarını görmezden gelemez. Oysa "misyoner kafalı" bazı Hristiyanların, her fırsatta, Hz. Peygamber'le ilgili neler söyledikleri bilinmektedir. Müslümanlarca malumudur: Hz. Peygamber ve İslam'la ilgili "üretilmekte olan" yalanların, iftiraların hepsi bir araya getirilecek olsa, orta büyüklükte bir kitap değil, orta büyüklükte bir kütüphane olur." (Mehmet S. Aydın, Varoluş Yolunda, s. 301) "İslam'daki tebliğ ve irşat çabalarının temel amacı, İslami öğretilerin insanlara duyurulmasıdır. Oysa Hristiyan misyonerliğinde 'ne yapıp edip' insanların kazanılması amaçlanmaktadır. Hristiyanlar tarih boyunca gittikleri yörelerde sadece Hristiyan mesajlarını duyurmayı değil, insanları Hristiyanlaştırmayı hedeflemişlerdir. Hristiyan güçler insanları hızla asimile etmeyi dini bir görev saymışlardır. Çeşitli baskılarla yöre halkları hızla Hristiyanlaştırılmıştır. (Adnan Odabaş, s. 124) "Kilise, İslam'da olduğu gibi 'isteyen kabul etsin isteyen inkar etsin' deyip insanları serbest bırakmamış, kendi prensiplerini kabul etmek istemeyen insanlara şiddet uygulamış, itirazlarını hayatlarıyla ödetmiştir." (Kerim Aytekin, s. 146) 'Biz Almanya'da cami açmıyor muyuz, elbette Hristiyanlarda burada kilise açacak' şeklinde bir düşünce asla doğru değildir. Müslümanlar Almanya'da Protestan Katolik savaşını fışkırtmıyor. 'Hangi Almanın kanında Amerikan, Fransız, Rus kanı var' diye araştırmıyor. (Adnan Odabaş, s. 72-73) "Bizde misyonerlik teşkilatına benzer kuruluşlar olsa ve 'Hristiyan ülkelerine sızmak' isteseydi, o zaman Hristiyan âleminin yaygarasını bir görmeliydiniz." (S. Ayverdi, Misyonerlik karşısında Türkiye, s 178)

"Misyonerlik tebliğ değildir, çünkü hem amaçları hem de araçları meşru ve masum değildir. Misyonerlerin amacı Hristiyan devletlere daha kolay sömürecekleri ülkeler ve topluluklar kazandırmaktır. Zaten bugün geri kalmış ülkelerde Hristiyanlaştırılmış olanlar da, Batılı ve beyaz seçkin topluluklara eşit olamamış, her bakımdan ikinci sınıf insan muamelesi görmüşlerdir." (Adnan Odabaş, s. 117, 118)

Misyonerlik ve yetimler

Misyonerlik tarih boyunca hiçbir zaman sadece inanç ile sınırlı bir faaliyet alanı olmamıştır. Sömürgeciliğin ayrılmaz bir parçası olan misyonerlik bugün hâlâ dünyanın birçok bölgesinde yardıma muhtaç insanların mahrumiyetleri üzerinden ülkelere nüfuz etme aracı olarak kullanılmaktadır. Sivil toplum kuruluşu kisvesi altında dünyanın en fakir ve yardıma muhtaç bölgelerine giden misyonerler, küçük yaşlarda misyoner kurumlarda endoktrine edilen (beyni yıkanan) yetim ve yardıma muhtaç çocukları büyüdüklerinde kendi toplumlarına geri gönderilerek misyonerlik çalışmalarının devamı sağlanmaktadır. Mesela, ABD başkanı Bush'un Ortadoğu Danışmanı, Neoconlardan olan ABD'nin Afgan ve Irak Büyükelçisi Zalmay Halilzad Afgan (Peştun) asıllı bir ABD vatandaşıdır.

Hristiyanlık ve Misyonerler

Hristiyanlığın 20. yüzyılda en fazla artış gösterdiği kıtalar Asya ve Afrika kıtalarıdır. Günümüzde toplam Hristiyan nüfusun %35'i bu iki kıtada yaşamaktadır. Oysa yüzyılın başında adı geçen iki kıtada yaşayan Hristiyanlar, toplam Hristiyan nüfusun sadece %5'ini oluşturuyordu. Başka bir ifade ile 20. yüzyılın başında Asya ve Afrika kıtalarında toplam 25-30 milyon civarında Hristiyan mevcutken bugün bu rakam 700 milyona ulaşmış durumdadır. (Gazi Erdem, "Misyonerlik ve Misyonerlerin Çalışma Metotları" Diyanet İlmi Dergi, Cilt 38, Sayı 2, Yıl 2002)

Batılı devletlerin Afrika kıtasında ekonomik ve siyasi olarak ne kadar aktif oldukları göz önünde bulundurulduğunda, misyonerlik ve sömürgecilik arasındaki yakın ilişki de ortaya çıkmaktadır. "Dünyanın birçok siyasi sorununa biz yol açtık. İngiltere Başbakanı David Cameron, bugün dünyadaki siyasi sorunların önemli bölümünün ülkesinin imparatorluk dönemindeki davranışlarının sonucu olduğunu kabul etti." (Milliyet, 08.04.2011) Bağımsızlık hareketleri Asya ve Afrika da başarıya ulaşırken Batılı güçler "Yeni-sömürgecilik" (neo-colonialism) anlayışını geliştirdiler. "Yeni-sömürgecilik" kavramı, siyasal bağımsızlığa sahip olmasına rağmen dolaylı yöntemlerle emperyalizmin, bağımlılığın ve gizli sömürgeciliğin hâlâ sürmesi anlamına gelmektedir. Yani sömürgecilik uygulamada halen devam etmektedir sadece yöntemini değiştirilerek farklı araçlarla yapılmaktadır. Yeni "sömürgeciliğin, eskisine nazaran sömürülen ülkelerin "rızasıyla" ve hatta sömüren ülkelere duyulan "özenme" ile gerçekleşmesi ya da mali ve sosyal yardım ve destek kisvesi altında dolaylı yollardan uygulanması olayın tespitini zorlaştırmaktadır. Bugün gelinen durumda yeni sömürgeci güçler artık yaptıklarının hiçbir hukuki ve ahlaki sorumluluğunu almadığı gibi, "insanlık adına yaptıkları üstün hizmetler" gerekçesiyle uluslararası arenada prestijli ödüllere layık görülmektedir." (perspektif.eu/2023/06/02/somurgecilik-bitti-hosgeldin-yeni-somurgecilik)

Bugün yeni-sömürgecilik süreci içinde bulunan ve sömürülen ülkelerin hiçbirinin ekonomik bağımsızlıkları bulunmamaktadır. 2001 yılında Güney Afrika'nın Durban şehrinde düzenlenen ırkçılık karşıtı konferansta köle ticaretinin insanlık suçu olarak kabul edilmesi, sorumluların cezalandırılması çağrısı yapılmıştır. Bazı Batılı diplomatlar, köle ticaretinin "bugün" insanlığa karşı bir suç olduğunu ancak uygulandığı dönemlerde bir suç olmadığını, dolayısıyla geriye dönük bir tanzimin söz konusu olmayacağı görüşünü dile getirmişlerdir. Konferansta hiçbir Batılı ülke geçmiş ile ilgili sorumluluk almamış ve özür dilememiştir. Söylenen tek cümle; "Sömürgeciliğin insanlığa karşı suç olduğunu bir kez daha onaylıyoruz" şeklinde olmuştur. (Deniz Altınbaş, İnsanlığa Karşı Suçlar ve Yeni-Sömürgecilik, Uluslararası Suçlar ve Tarih, 2011, Sayı: 11/12, s. 70)

Günümüzde, "misyonerlik" teriminin yüzyıllardır oluşturduğu negatif imajı değiştirebilmek için faaliyetlerini farklı isimler ve terminolojilerle ifade etmeye başlamışlardır. Bunlar içerisinden 'evanjelizm, diyalog, inkültürasyon' terimleri ön plana çıkmaktadır.

Misyonerliğin başlangıcı

Bugünkü Hristiyanlığın teolojik kökenleri İsa Mesih'in çarmıhta öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gibi bir dizi olayla açıklanmaktadır. Hz. İsa hayatta iken yazılı bir mesaj bırakmamıştır. İncil ve diğer Hristiyan kaynaklar ise Hz. İsa'dan çok sonra yazılmıştır.

Teolojik olarak Hristiyanlar misyonerlik faaliyetlerini Hz. İsa'nın "öyleyse dağılın ve Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına bütün halklardan havariler edinin" (Matta İncili, 28: 19) sözüne dayandırmaktadır. Aslında Hz. İsa, Filistin'deki Yahudi topluluğu içinde doğmuş ve 'onlara' Hz. Musa'nın öğretilerini hatırlatma görevi ile gönderilmiştir. Hristiyanlığın bugün benimsediği teoloji ise, Pavlus tarafından ortaya atılan bazı mistik iddiaların zamanla din adamları ve siyasi otoritenin düzenlediği konsey toplantılarında oluşturulması ile ortaya çıkmıştır. Halkları Hristiyanlaştırma Konseyi' tarafından 8 Mayıs 2000 tarihinde organize edilen "Papalık Misyonerlik Cemiyetleri Ulusal Başkanları Yıllık Toplantısı"nda açılış konuşması yapan Konsey Başkanı Kardinal Josef Tomko, misyonerliğin Hristiyanlıktaki dini temellerini anlattıktan sonra; "İsa'dan 2000 yıl sonra misyon hâlâ tamamlanamamıştır. 6 milyar insanın sadece 1/3'ü Hristiyan, 2 milyar Hristiyan'ın da sadece 1 milyar kadarı Katolik'tir." demektedir.

"Misyonerler inançlarını başlangıçta gizlerler." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 118) Pavlus, Korintlilere yazdığı mektupta şu ifadeleri kullanmaktadır: "Kazanmak için herkesle her şey oldum." (1 Kor, 9: 19-22; Benzer İncil ayetleri için bk. 1 Kor. 6: 12, 10: 23, 10: 33)

Hristiyanlaştırma amacına ulaşmak için her yolun mubah olduğu doğrultusundaki öğreti, yüzyıllardır Hristiyan misyonerlerin başvurduğu metotların teolojik temellerini oluşturmaktadır. Hristiyanlık inancı, Roma imparatorları tarafından benimsendikten sonra, 'misyon faaliyetlerinin baskı ve şiddet içerdiği' bilinmektedir. 'Siyasi otorite ile bütünleşen' Hristiyanlık, resmi ideolojinin belirlediği inanç ve öğretiler dışında kalan diğer bütün kiliselere karşı savaş ilan etmiştir. Pavlus Hristiyanlığının vazgeçilmez bir öğesi olan misyonerlik faaliyetleri ve misyonerlerin hedefleri, siyaset ve din ortaklığı ile belirlenmiştir. Kilisenin kurumsallaşması, Batı Roma İmparatorluğu'nun çöküşü ile oluşan siyasi boşluğun kilise tarafından doldurulması ve kilisenin dini/dünyevi iktidar olarak Avrupa sahnesine çıkması ile başlamıştır. Yunanca konuşan Doğu kiliseleri ve Latince konuşan Batı kiliseleri 'gerek kültürel gerekse İncil'in tercümesinden kaynaklanan farklılıklardan dolayı' karşılıklı birbirlerini aforoz etmişlerdir. Doğu-Batı kilisesi ilişkileri 1054 yılında resmi olarak iki kilisenin birbirini Hristiyanlık dışı ilan etmesi ile tamamen kopmuştur. Ayrılıkların öncelikli sebebi, Hristiyanlık dini esaslarının dönemsel ve siyasi çıkarlar için değiştirilmesi, imparatorların bizzat dini oturumlar düzenlemeyi talep etmesi ve bu oturumlara başkanlık etmesidir. Bunun yanında İsa Mesih'in Tanrı'nın oğlu olup olmadığı, Hz. Meryem'in kutsallığı, Kutsal Ruh'un mahiyeti, İsa Mesih'in iradesinin Tanrı'nın iradesinden farklı olup olmadığı, hem Tanrı hem oğul olan İsa Mesih'in 'ne zaman Tanrı ne zaman oğul' olduğu, heykellerin Tanrı'nın yansıması mı yoksa 'kendisi mi' olduğu, din adamlarının evlenip evlenemeyeceği, ekmek-şarap ayininde yenilecek ekmeğin mayasız ekmek olup olmadığı gibi birçok konuda görüş ayrılığı yaşamış olan bu iki mezhep, orta Çağ'da yürütülen Haçlı Seferleri ile askeri olarak da birbirlerine karşı savaşmışlardır. Katolik Kilisesi'nin dini konulardaki katı tutumu ve misyon anlayışı, önce Avrupa kıtasında yaşanan karanlık Orta Çağ dönemine sebep olmuş, sonrasında ise bütün dünyayı etkileyen sömürgecilik anlayışını ortaya çıkarmıştır.

Katolik Kilisesi önderliğinde Haçlı Seferleri düzenlenmiştir. 1095-1291 yılları arasında Hristiyan Avrupa tarafından İslam'ın ilerlemesini durdurmak üzere Papa'nın çağrısı ile

başlatılan "kutsal savaşlar", sadece 'Müslümanları değil, Doğu Hristiyanları olarak bilinen Ortodoksları ve hatta Yahudileri de' hedef almıştır. Bu seferlerde şehirler yağmalanmış ve Katolik inancını kabul etmeyen toplumlar katledilmiştir. Batı Kilisesi'nin Doğu Hristiyanları üzerinden uyguladığı baskı ve şiddetin boyutlarını anlamak için İstanbul'un fethi sırasında Hristiyanlar tarafından söylendiği rivayet edilen "Türk sarığını Latin kavuğuna tercih ederiz" sözü manidardır. (Sir Charles Eliot, Turkey in Europe, London, 1908; İlber Ortaylı, "Tanzimat Döneminde Balkanlar'da Ulusal Kiliseler ve Rum-Ortodoks Kilisesi", (Editör Ali Berktay), Osmanlı'da Milletler ve Diplomasi Seçme Eserler III, s. 24; Hidayet Işık, Mostar, (Mayıs 2010). "İstanbul'un fethi ve Fatih'in dünya başkenti hayali", sayı: 63, 3 Aralık 2014) 16. yüzyıldan itibaren de Martin Luther kilisenin otoritesini kabul etmemiştir ve Protestanlık mezhebi doğmuştur.

Avrupalı sömürgeci kâşifler tarafından dünyanın birçok bölgesindeki yerli halklar değersiz görülerek köleleştirilmiş ve toprakları işgal edilmiştir. Dini ve ahlaki açıdan oldukça problemli olan bu tür uygulamalarla dünyanın pek çok bölgesini siyasi iktidarları altına alan Avrupa krallıkları, yerli halkları etkisiz hale getirmek için dini bir propaganda aracı olarak kullanmıştır. Kilise tarafından "misyon" anlayışı ile açıklanan bu sömürge sistemi, ahlaki açıdan ise "ilkel halkları medenileştirmek" olarak adlandırılmıştır. Hristiyan olmayan bütün toplumları medeniyete ve kurtarılmaya muhtaç gören Batı düşüncesi, birkaç yüzyıl içerisinde dünya halkları için büyük bir tehdit ve yıkım sebebi olmuştur. Sömürgeci Batı imparatorluklarının siyasi ve ticari amaçlarına ulaşmaları adına koloni ülkelerinin vatandaşlarını Hristiyanlaştırma görevi üstlenen misyonerler için 19. yüzyıl parlak bir dönem olmuştur.

Tarihten Günümüze Misyoner Gruplar; Cizvitler (Jesuit), Metodistler, Fransiskenler, Anglikanlar, Dominikenler, Yehova Şahitleri şeklinde sıralanabilir.

Misyonerlerin Metotları

Bütün misyonerler gerekli eğitimlerden geçirilmektedir. Üniversite ve kolejlerde örgün eğitim içerisinde teorik olarak belirli bir bölgede çalışma yapmak üzere eğitilen misyonerler, yaygın eğitim için de tecrübe kazanacak şekilde yönlendirilmektedir.

Bölge ile ilgili bilgi toplamak için yürüttükleri faaliyetleri ile ilgili Ahmed Hamdi Paşa'nın "Misyoner: İngiliz Misyoneri Nasıl Yetiştiriliyor?" isimli kitabı önemli bilgiler içermektedir.

Yazar, görevli olarak Yemen'e gitmiş, orada bulunan Abdullah Mansur adında bir İngiliz misyonerle tanışmıştır. Kitap bu yolculuk sırasında öğrenilenleri ve misyonerlik karşısında alınabilecek önlemleri içermektedir. Bunun yanında yazar, Deniz Yarbay Mustafa Bey'in 25 yıl önce İngiltere seyahati sırasında misyonerlerden (Mr. John ve Mr. Herbert) öğrendiklerini de aktarmaktadır. Yazar, Yemen'de devlet görevinde iken Hacı Ali ve Abdullah Mansur adında iki İngiliz'in bulunduğunu ve bunların halkla kaynaştığını öğrenir. Yazar, Abdullah Mansur'u ilk Menaha'da görmüştür. O zaman sakallı ve sarıklı olan bu İngiliz, Hadide'de gördüğünde Avrupalı kıyafetine bürünmüştür. Yazar, bu durumun inanılmaz bir aktörlük olduğunu belirtir. Mr. John nasıl yetiştirildiğini Mustafa Bey'e şöyle anlatır: Misyonerler çocuk yaşta hizmete alınırlar. İleride görevlendirilecekleri işe göre, ilmi, ahlaki ve fikri eğitim alırlar. Mesela, İngiliz Misyoner Cemiyeti'nin bu konuda izlemiş olduğu yol şu şekildedir. Cemiyet, her yıl, ihtiyaca göre, okullarda eğitim gören çocukların en zekilerinden, babalarının da iznini almak suretiyle, otuz-kırk tanesini seçer. Seçilen bu öğrenciler devlet güvencesi altına alınır. Öğrenciler, yeteneklerine göre, üçer-beşer ayrılarak dünya üzerinde İngiliz devleti için önem arz eden bölgelere gönderilir. Mesela, ikisini Türkiye'ye, üçünü Nubi'ye ve Sudan'a, dördünü Hindistan'a, üçünü Tibet'e, beşini Rusya'ya vs. yerlere yerleştirirler. Bu çocuklar, gittikleri ülkelerdeki İngiliz elçilik ve konsolosluklarına emanet edilir… On yaşımıza geldiğimizde,

cemiyet tarafından İstanbul'a gönderilmiştik. Doğruca elçiliğimize gittik. Elçi, beni, elçilikte hizmetçilik yapan ve Cihangir'de oturan Ali Ağa'ya teslim etti. Teslim ederken de; Ali Ağa, bu çocuğun adı İbrahim'dir ve senin oğlundur, herkese öyle söyleyeceksin. Sana her ay on lira vereceğiz, bu parayla, çocuğu mahallenizin mektebinde okutacaksın ve tıpkı efendi soyundan gelmiş çocuğun gibi yedirecek, içirecek ve giydireceksin. Âdet ve geleneklerinize göre yetiştireceksin, ayda bir geceleri elçiliğe getirip bana göstereceksin" diye tembihte bulundu… John otuz yaşında icazet alır. Artık o Sünni bir müderristir. İngilizce, Fransızca, Türkçe ve Arapça öğrenir ve Dışişleri Bakanlığı tercüme kalemine memur olarak atanır. İngiltere elçiliği ile ilgili genel ve özel işlerde daima elçiliğe o gönderilir. Kısa sürede Hariciye'de tercüme odası baş kalfası olur. "Misyonerlik Cemiyetinden gelen bir emir üzerine Londra'ya dönmem gerektiğinden, sakal ve bıyıklarımı traş ettirdikten ve hocalık elbiselerimi çıkararak bir Avrupalı kıyafetine girip başıma bir silindir şapka geçirdikten sonra değerli arkadaşlarıma veda ederek İngiltere'ye döndüm." (Ahmet Hamdi Bey, Bir Misyoner Nasıl Yetiştiriliyor? İslam Alemi ve İngiliz Misyonerleri, s. 21-24) Herbert'e verilen görev ise Bektaşi tarikatını öğrenmektir. Herbert yahut Müslüman adıyla Mehmed Ali, Bektaşi tarikatına intisab eder. İlerleyen dönemde, bu tarikat içinde, halifeliğe kadar yükselir. "Hindistan'da, Çin'de, Belucistan'da, hatta o çetin Afganistan'da, Afrika, Amerika, Avustralya'da ve bu ülkelerin en ücra köşelerinde, adalarda kısacası dünyanın her yerinde, bizim gibi yetiştirilmiş, oraların inançlarını, örf ve adetlerini, kurallarını görüp, öğrenmiş hatta uzmanlaşmış şahıslar var. Bunların bir araya gelmesiyle Misyon Cemiyeti oluşuyor. Misyon Cemiyeti'nin görevi dışarıdan, Protestanlığı yaymakmış gibi görünür. Ancak, asıl gizli görevi, İngiliz siyasetini ve çıkarlarını korumak için araştırmalarda bulunmak ve İngiliz propagandası yapmaktır. Mustafa Efendi iyi bil ki ne bir insan, ne de bir hükümet durumunu bilmediği bir arazide, ahlak ve âdetini bilmediği bir halk ve kabile arasında uzun müddet kalamaz. Çünkü tarihen sabittir ki, körü körüne işgal edilen yerlerde çok durulmaz. İngiltere elindeki yerleri pek güzel bildiği gibi işgal edeceği kıtaları önceden inceleyerek öğrenir. Ondan sonra siyasi vasıtalarla işini hazırlar ve günü gelince ansızın orayı işgal eder. Böylece o kıtaya girdiği zaman bir yabancı evine değil kendi evine giriyor gibi girer. İngilizler her işte evvelce uzun uzadıya düşünülmüş bir program dâhilinde hareket ederler. Ama başarıya ulaşırlar veya ulaşamazlar ona bir şey diyemem. Emin ol ki yüz sene sonra yapılacak bir işin planlaması bugünden düşünülmüş, hazırlanmıştır. Bu gibi hizmetlerde Misyonerlik Cemiyetinin pek çok çabası olur." (Ahmet Hamdi Bey, s. 24-26) "Ertesi gün, sabahleyin Mr. John ve Mr. Herbert ve Ernest ile birlikte Misyoner Cemiyeti'nin büyük binasına gittik. Bu binada, çok sayıda muhteşem daireler vardır. Her daire farklı bir dine mahsustur. İslam dairesi, muhtelif şubelere ayrılmıştır. Sünni kısmının dört, Alevi, yani Şii kısmının yirmi beş masası vardır. Her bir tarikata mensup misyonerler vardır. Her dairenin, bir kütüphanesi ve toplantı salonu vardır. Bu kütüphanelerde, bugüne kadar yayınlanmış bütün ilmi eserler bulunmaktadır. Hatta Arap dini ile ilgili yüzlerce el yazması eser dahi vardır. Bizzat kendi gözlerimle, ceylan derisine yazılmış birkaç tane Kur'an-ı Kerim gördüm." (Ahmet Hamdi Bey, s. 27) Mr. Herbert: "Bektaşilik ve Protestanlık arasında benzerlik vardır. Bakınız, bizde teslis inancı vardır. Biz, "Baba, Oğul ve Ruhu'l-Kuds birdir" diyoruz. Bektaşiler ise, "Allah, Muhammed ve Ali birdir" diyorlar. Bizde on iki havari, Bektaşilerde ise, on iki imam vardır." (Ahmet Hamdi Bey, s. 28-29) Mr. John: "Biz Afrika'da, San'a'da, bunca fedakârlıklar yapmamıza rağmen, sadece beş-on kişiyi Protestan yapabiliyoruz." (Ahmet Hamdi Bey, s. 30) Mr. John aslında Hristiyanlığa da inanmamaktadır: "İsa'nın nasıl doğup, ne şekilde büyüdüğünü, neler yapıp söylediğini yazan, nakil ve hikâye eden bir kitap nasıl Allah'ın kitabı olabilir? Bilhassa, yazarları, Matta, Markos, Luka, Yuhanna olan bu kitaplarda, "Allah böyle emrediyor, şöyle yapınız" denmiyor. İsa, Allah'ın oğlu olunca, havarilerini de peygamber olarak kabul etmek gerekiyor. Tevrat ise, uydurma bir tarih ile Musa'nın on emrini kapsamaktadır. Şundan emin ol ki, bu söylediklerim aldığım eğitimin ve araştırmalarımın sonucudur. Talih ve kader, beni şimdi yaptığım işe sevk etti. İngiliz olmak, bu işi yapmayı gerektiriyor. Dünyanın her tarafına gönderilmiş olan misyonerler üç ayda bir

Misyon Cemiyeti'ne rapor gönderirler. Bu raporlar, ilgili birimlere havale edilerek, incelenir. Daha sonra, rapor sahiplerine, yapılması gerekenleri içeren cevaplar yazılır. Raporların incelenmesiyle elde edilen sonuçlar, Protestan Dairesi'ne arzedilir. Orada izlenmesi gereken yol tayin edilir. Protestan Dairesi'nin başkanı, aynı zamanda Misyon Cemiyeti'nin de başkanıdır. Katolikler ve Ortodokslar, her ne kadar Hristiyan dinine mensup olsalar da, İngilizler, Hristiyanlığın Protestanlar tarafından temsil edilmesini istiyorlar. Hâlbuki Protestanlığın da birçok mezhepleri vardır." (Ahmet Hamdi Bey, s. 32-34) Siyaset dolabını istenildiği gibi çevirmek için iki yol vardır. Bunlardan birisi misyonerlik, diğeri farmasonluktur. (Ahmet Hamdi Bey, s. 38) Mr. John: "Köleye evlat, efendiye de baba demek Samioğullarınca nezaket ve adettir. Hazreti İsa meselesi de böyle olsa gerektir. Hazreti İsa, Allah'ın kuludur, kölesidir ve yarattığı bir varlıktır; İsrailoğulları ve Araplar'ın örf ve inanışlarına göre Allah ona evladı demiştir. Misyonerlerin her sınıfının maaşları ve ayrıca da özel ödenekleri vardır. Bankalarda her misyonerin kendi adına havale edilen paraları mevcuttur. İstedikleri kadar alabilirler." (Ahmet Hamdi Bey, s. 52) Ahmet Hamdi Bey, "Müslümanlar arasında ayrılıkları, bölünmeleri ve bunların nedenlerini ortadan kaldırmak gerekir. 'Bize bizden olur her ne olursa.' Bunu bilmek ve ona göre hareket etmek gerekir. Asıl üzücü olan nokta ise Müslümanların hala birbirlerine düşman gözüyle bakmalarıdır. Bu ne kötü bir durumdur" der ve yapılması gerekenleri sıralayarak eserini bitirir. (Ahmet Hamdi Bey, s. 93)

Bugün misyonerler tarafından kullanılan metotların en dikkat çekenleri; 'Interpretatio Christiana (Hristiyan yorumlama), inkültürasyon, kontekstualizasyon, dinler arası diyalog'dur.

Interpretatio Christiana: Yerli halkın inanış ve pratiklerini Hristiyan inancına uygun şekilde yorumlanmaktır. İnkültürasyon: Adaptasyon sağlama yöntemidir. Malezya ve Endonezya'da çok tartışılan Hristiyan grupların Allah kelimesini kullanma talebi gibi. Kontekstualizasyon: Diğer dinler ve kültürler arasında bir bağlantı kurmayı amaçlamaktadır. Diyalog: Dini anlamda mutlak bir doğru olmadığını ve bütün dinlerin aynı ilah tarafından gönderildiğini öğütleyen bu metot, dinler arasında diyalog ve hoşgörü zemini oluşturmanın yanında, dinlerin sadece bir kültür öğesi olduğu fikrini de yaygınlaştırmayı amaçlamaktadır.

Günümüz Hristiyan Yardım Kuruluşları ve Misyonerler

Hristiyan misyoner grupların sadece dini propaganda misyonu taşımadıkları, bağlı bulundukları ülkelerin siyasi ve ekonomik çıkarları için de çalışmalar yaptıkları yukarıda ifade edilmişti. Bu çalışmaların en yoğun olduğu alanlar ise sivil toplum ve insani yardım alanlarıdır. Uluslararası fonları kullanarak yardıma muhtaç coğrafyalarda çalışmalar yapan Hristiyan kurumlar, bu toplumlarda Hristiyanlığı yaygınlaştırmak, Hristiyanlık sembollerini daha görünür kılmak gibi amaçlara hizmet etmektedir. Hristiyan kurumların yardım faaliyetlerini kiliseler ve din adamları aracılığıyla yürütmeleri ve mağduriyetleri sebebiyle zayıf olan insanları kendi dini ritüelleri içerisine dâhil etmeleri oldukça yaygın bir uygulamadır. Sömürge sistemi kaldırıldıktan sonra Batılı Hristiyan ülkelerin diğer ülkeler üzerinde siyasi ve ekonomik planlar yapabilmesine imkan veren misyonerlik sistemi, bugün en çok yetimleri ve kimsesiz çocukları hedef almaktadır. Yetimlere ve bakıma muhtaç çocuklara yönelik çalışmalar yapan uluslararası Hristiyan yardım kuruluşlarından önde gelen bazıları şunlardır: Christian Alliance for Orphan/CAFO (Yetimler için Hristiyan İttifakı): CAFO'ya üye Çin'de faaliyet gösteren 23 misyoner kurum vardır. Aynı şekilde Afrika kıtasında, Liberya'da 16 CAFO üyesi misyoner kurum faaliyet gösterirken Etiyopya'da 18 kurum, Tanzanya'da 14 kurum listelenmiştir. Asya kıtasında ise Hindistan'da tam 40 CAFO üyesi misyoner kurum yetimlere yönelik çalışmalar yapmaktadır. SOS Children Çocuk Köyleri: 500'den fazla çocuk köyü inşa etmişlerdir. Bugün çeşitli programlarla 1,2 milyon çocuğa ve yetişkine hizmet vermektedir. Türkiye'de de faaliyet

göstermektedirler ve kendilerine yapılan misyonerlik suçlamalarını basını kullanarak örtmeye çalışmaktadırlar. World Without Orphans/WWO (Yetimsiz bir Dünya): WWO kendisini "her çocuğun sevgi dolu kalıcı bir aile ile Kutsal Babasını bilerek büyümesi için global bir hareket" olarak tanımlamaktadır. 2016 yılının Şubat ayında gerçekleştirilen "Global Forum"da katılımcılar, 'Savaşlar, yoksulluk ve afetler sebebiyle mağdur olan çocukları evlat edinmenin onları sadece maruz kaldıkları fiziksel zor şartlardan kurtarmak demek olmadığını, ayrıca Tanrı'yı tanıtarak ve İncil'in öğretilerini benimseterek yetimlerin ilahi kurtuluşa ermelerini de sağlamayı amaçladıklarını' vurgulamışlardır. World Vision (Dünya Vizyonu): Hristiyan evanjelik yardım kuruluşu olan World Vision, 100 kadar ülkede yardım faaliyetleri yürütmektedir. 4,2 milyon çocuğa sponsor olduğunu, tertip ettiği kalkınma programları ile 62 milyon çocuğa fayda sağladığını ifade etmektedir. World Vision 2,79 milyar dolar bütçesi ile dünyanın en büyük yardım kuruluşları arasında yer almaktadır. BM gıda yardımı dağıtım projesinin ana uygulayıcısı olarak 30'dan fazla ülkede saha çalışanı bulunan World Vision kurumunun toplamda 44.000'in üzerinde çalışanı bulunmaktadır. Compassion (Merhamet): 1,8 milyon çocuğa sponsor olduğu belirtilmektedir. 657 milyon dolar bütçesi olan Compassion, 158.000 çocuk ve anneye İsa Mesih'in mesajını ulaştırdığını ifade etmektedir. Kanada ve İsviçre gibi ülkeler tarafından da resmi olarak desteklenmektedir. World Orphans (Dünya Yetimleri): Amerikalı evanjelik Hristiyan bir grup tarafından kurulmuştur. 25'ten fazla ülkede kiliselerin iş birliği ile çalışmalar yürütmektedir. Engineering Ministries International/ EMI: Hristiyan mühendisler tarafından kurulmuştur. Samaritan's Purse: Bugün 100'den fazla ülkede yardım faaliyetleri yürütmektedir. Samaritan's Purse'un yöneticisi koyu bir evanjelik Hristiyan olan Billy Graham'ın oğlu Franklin Graham'dır. ABD Başkanı George W. Bush'un mürşidi olduğu bilinen ve 2000 yılındaki başkanlık yemini töreninde dini ayini yöneten Protestan lider Franklin Graham, "İslam'ın tanrısı bizim tanrımızla aynı değil. O, Hristiyan veya Yahudi-Hristiyan itikadındaki tanrının oğlu değil. Başka bir tanrı ve ben onun (İslam'ın) çok kötü, şeytani bir din olduğunu düşünüyorum. Öyle harika, barışçı bir din olduğuna inanmıyorum." demektedir.

El Salvador depreminden sonra bölgeye yardım götüren Samaritan's Purse hakkında yardım dağıtırken mağdurlara Hristiyan ibadetlerine katılma şartı uyguladığı şeklinde şikâyetler olmuştur. Bütün faaliyetlerin İsa Mesih adına yapıldığını ve İsa Mesih sevgisinin aşılanmaya çalışıldığını, kurumun resmi ifadelerinde görmek mümkündür. Bu kurumlar imkanları kısıtlı olan ailelerin çocukları ile ailesini kaybetmiş yetim çocukları Hristiyanlaştırarak misyonerlerin kurduğu sisteme dâhil etmektedir.

Misyonerlerin çocuklara yönelik çalışmalarında kullandıkları metotlar şu şekildedir: Eğitim kurumları yoluyla, bursiyerlik, yardım faaliyetleri, evlat edinme, yetimhaneler açma.

Afrika'da Misyonerler: Son bir asırda dünya üzerinde Hristiyanlığın en hızlı yayıldığı kıta Afrika'dır ve Afrika Hristiyanları sayı açısından Avrupa'yı yakalamıştır. 1900'de Afrika'da 9 milyon Hristiyan yaşarken bugün bu rakam sadece Vatikan'a bağlı kiliselerin verilerine göre 330 milyona ulaşmış bulunmaktadır. Misyonerler, Batılı ülkelerin işgalleri sonucu imkansızlıklar ve mağduriyetlerle karşılaşan ve yardıma muhtaç duruma düşen yoksul halk arasında rahatça dini propagandalarını yapabilmektedirler. Bu gruplar, yerel halkın ihtiyacı olan tarım ve hayvancılık gibi gelir sağlayan projelerle topluma nüfuz etmektedir. Zamanla gelişen Hristiyan kitle kendine ait araziler satın alarak hastane, okul gibi toplum için önemli inşa faaliyetleri üstlenmektedir. İHH ile bölgeye giden gönüllü gazetecilerden Osman Sağırlı'nın Sierra Leone'deki izlenimleri şu şekildedir: "Sierra Leone'de misyonerlik faaliyetleri oldukça fazla. %70'i Müslüman olan bir ülkede camiden çok kilise var. Neredeyse 10 kişiye bir kilise düşüyor. Ülkede 1980 yılına kadar %5 olan Hristiyan nüfus bugün %30'lara

dayanmış. Eski bir papaz olan Mustafa: 'Burada ne yazık ki Müslümanlar çok fakir durumda. Okulların % 80'i misyonerlere ait. Ailesi Müslüman olan fakat yoksulluk ve fakirlik çekenler mecburen misyonerlerin eline düşüyor. Şimdi burada adı Muhammed olan çocukları özellikle papaz yapıyorlar. Ailelerine servet veriyorlar; ev, araba ne isterlerse... Onlar çok itibarlı kişiler olarak kabul ediliyor!' (afrika.ihh.org.tr/tr/main/publications/seyahatname/3/yetimlerulkesi-sierra-leone/83)

Ortadoğu'da Misyonerler: Özellikle son bir asırdır Batılı sömürgeciler için ekonomik ve stratejik anlamda çekim merkezi olan Ortadoğu, aynı zamanda etnik ve dini savaşların, kaos ve kargaşanın da merkezi konumundadır. Irak, Filistin, Suriye ve Yemen gibi bölge ülkeleri hemen her gün şiddet ve katliam haberleri ile gündeme gelmektedir. Arap dünyasında yetimhane anlayışı, çocuklara akrabaları tarafından sahip çıkılmasından dolayı yaygın değildir. Ancak bitmeyen savaşlar ve artan şiddet sebebiyle ailelerin, akrabaların tümüyle kaybedilmesi sonucu kimsesiz ve sahipsiz kalan çocuk sayısı hızla artmaktadır.

Balkanlar'da Misyonerler: ABCFM, özellikle Ortadoğu'yu hedef alan bir Amerikan Protestan kuruluştur. Filibe'de erkek çocuklar için, Eskizagra'da kız çocuklariçin açtığı okullarla "sözde Hristiyan" (nominal Christian) olarak kabul ettikleri Bulgarları Protestanlaştırma çalışmaları yürütmüşlerdir. Anadolu'da Ermenileri, Balkanlarda ise Bulgarları hedef almıştır. Amerikalı misyoner H.G.O. Dwight, İstanbul'dan The Missionary Herald gazetesine gönderdiği bir yazıda Bulgarların Protestan olmasının Rusya'nın ve Yunanistan'ın bölgedeki etki gücünü azaltacağını ve Balkanlardaki Bosna, Sırbistan, Arnavutluk gibi yerlere de Amerikan misyonerlik faaliyetlerini ulaştıracağını umut ettiğini ifade etmiştir. (H.G.O. Dwight, "European Turkey as a Field of Christian Missions", The Missionary Hearld, 54: 20 (Ekim 1858): 322-324) Yugoslavya Federasyonu'nun dağılmasından sonra Balkanlarda yaşanan iç savaşlar halkın yardım ihtiyacını ve mağduriyetini arttırmıştır. Bu durumu fırsat bilen misyoner örgütler, bölgedeki çalışmalarını genişleterek devam ettirmiştir. Özellikle Müslüman halkların yaşadığı bölgelerde insani yardım ve eğitim alanlarında çalışmalar yapan misyoner kurumların sayısı oldukça fazladır.

Asya'da Misyonerler: Kırgızistan, Bağımsız Devletler Topluluğu ülkeleri arasında ekonomik durumu en kötü olan ülkelerden biridir. 2012'ye kadar ülkede siyasi istikrarsızlık devam etmiş, insanların neredeyse %25'i iş bulmak için başka ülkelere göç etmek zorunda kalmıştır. 2008 yılı itibarıyla 5,2 milyon nüfusu olan Kırgızistan'da, nüfusun %80'ini oluşturan 4.160.000 Müslüman'dan 250.000'inin yoğun misyonerlik çalışmaları sonucu dinini değiştirmiş olabileceği belirtilmektedir. 2009 Ocak ayı raporlarına göre ülkede 364 Hristiyan örgüt faaliyet göstermektedir.

İHH yetim çalışmaları: İHH İnsani Yardım Vakfı kuruluşundan itibaren (2024 yılı itibari ile) 32 yıldır sürdürdüğü yetim çalışmalarına Ramazan, Kurban ve Yetim Dayanışma Günleri'nde eğitim, sağlık vb. sosyal yardım projeleriyle dönemsel ve Yetim Sponsorluk Destek Sistemi ile düzenli yardımlar olmak üzere iki ayrı kategoride devam etmektedir. İHH, ilk yetimhane çalışmasını 2003 yılında Pakistan'da hayata geçirmiştir. 2016 itibarıyla 11 ülkede 31 yetimhanede yetim çocuklara destek vermeye devam etmektedir. İHH bugün; 135 ülke ve bölgede 800.000'i aşkın yetime dönemsel destek, 56 ülke ve bölgede 85.000 yetime düzenli destek sağlamaktadır. Vakıf 11 ülkede 31 yetimhanede 2.100'ün üzerinde yetime sahip çıkmaktadır.

Sonuç

Misyonerlik çalışmaları Batılı devletlerin emperyal hedefleri ile uyumludur ve birlikte yürütülmektedir. Misyonerlerce medeni milletlerin Hristiyan olmaları gerektiği anlatılmış,

sömürüye maruz kalan memleketlerin sadece yer altı ve yer üstü zenginlikleri değil inançları da sömürülmüştür. Misyoner örgütler dünya üzerinde çok yaygın ve geniş bir hizmet yelpazesiyle genellikle insanların fakir ve eğitim anlamında geri bulunduğu memleketlerde çalışmalarda bulunmaktadır. Yardımlar, muhtaç insanların çaresizliği ve zaafları üzerinden bulundukları ülkelere nüfuz etme aracı olarak kullanılmaktadır. Batı ülkelerinde insanlar hızla Hristiyanlık inanışından uzaklaşıp kiliseler bir bir kapanırken, hatta bazı ülkelerde ateist nüfus Hristiyan nüfusu geride bırakırken, misyoner örgütlerin başta Afrika ve Asya kıtaları olmak üzere tüm dünyada insanları Hristiyanlığa davet etmeleri, gerçek emellerini açıkça ortaya koymaktadır. Zira iddia ettikleri gibi mesele sadece samimi bir iman hatırlatması ise, neden yanı başlarından başlamak yerine binlerce kilometre uzaktaki halkları tercih etmektedirler? Asıl olan çocukları yetim bırakan savaşlara engel olmak ve sınırsız silah üretimini durdurmak iken, insanları daha da yoksullaştıran bu savaş makinelerinin karşısında yer alan ve yoksulluğun giderilmesi için mücadele eden neredeyse hiçbir misyoner örgüt bulunmamaktadır. Bu örgütler devletlerinin beşinci kol çalışmalarını yürütme adına savaş ve yoksulluk mağduru ülkelerde faaliyetler gerçekleştirmektedir. Misyoner yapılar yetim çocuklara yönelik eğitim merkezleri ve yetimhaneler inşa etmekte; buralarda fiziksel olarak Asyalı veya Afrikalı ama düşünce, hissiyat ve dünyaya bakış olarak Batı düşünce ve inancına hizmet eden nesiller yetiştirmektedirler.

Misyonerlerin faaliyette bulundukları ülkelerde en başarılı oldukları alanlar okullar (eğitim) ve yetimhanelerdir.

İslam Kalkınma Bankası'nın "Yetim ve Yetimhaneler Özel Fonu" oluşturması ve İslam ülkelerinin bu fona ekonomileri ölçüsünde katkıda bulunmaları gerekmektedir. Yetimhanelerin finansal açıdan zorluk yaşamamaları için sürekli gelir getirme kapasitesine sahip vakfiyeler oluşturulmalıdır. Bu vakfiyeler İslam dünyasının ekonomik durumu iyi olan STK'ları tarafından oluşturulabileceği gibi İslam Kalkınma Bankası tarafından da deruhte edilebilir. Misyoner örgütlerle mücadele anlamında özellikle bu alanda tecrübeli olan kurumların deneyimlerini aktarabilecekleri seminer programları ve çalıştaylar gerçekleştirilmesi önem arz etmektedir. Son dönemde Avrupa'ya geçiş yapan 10.000 çocuğun kayıp olduğu tespit edilmiştir. Bunlara son olarak Almanya'da 18 yaş altı 5.835 çocuğun ortadan kaybolduğu haberleri de eklenmiştir. İnsan kaçakçıları, misyoner yapılar ve diğer şer odakları faaliyetlerini rahatça sürdürebilmektedir.

Kaynaklar: İHH, Tarihi süreç içinde Misyonerlik ve Yetimler dergisi; Yetim Faaliyet Raporu 2022; Ahmed Hamdi Paşa, Misyoner.

İskender Erol Evrenesoğlu Gerçeği

“Kendisine hiçbir şey vahyedilmemişken ‘Bana da vahyolundu’ diyenden daha zalim kim vardır! O zalimler, ölümün (boğucu) dalgaları içinde, melekler de pençelerini uzatmış, onlara: ‘Haydi canlarınızı kurtarın! Allah'a karşı gerçek olmayanı söylemenizden ötürü, bugün alçaklık azabı ile cezalandırılacaksınız!’ derken onların halini bir görsen!” (En’am, 93) “Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalimi kimdir? Cehennemde kafirlere yer mi yok!” (Ankebut, 68)

"Bu üniversite, dinlerin birleştirilmesi hedefine yönelik olarak Allah'ın emri üzerine kuruldu."
internet üzerinden yayın yapan ve 100 dolarlık bir kayıt ücreti ile, sınavlarda başarılı olanduğu takdirde "Allah üniversitesi'nden mezun olma!" şansı...

2008 yılındaki site için açıklaması ve sonuç!

“Onlara aralarındaki anlaşmazlıkları hallettiklerini söyle. Hepsi ile ayrı ayrı toplantı tertip et. Sonra Demirel, Erbakan, Türkeş ve Feyzioğlu kullanmızla toplan.” (Anlaşmazlık suresi, s. 1)
“Bugün öğleden sonra Sanayi Bakanlığına git. Soner’in sağ tarafında sana yardımcı kıldıklarımızdan birini göreceksin. Ona bu satırları göster sana bint edecek.” (Mehdi suresi, s. 13)
“Beni defalarca gördün. Vaktiyle dayı beyin düştüğü hatayı düşme. Beni defalarca gördün. Cibril’i, Muhammed kulumuzu, kendini de gördün.” (Allah Teala. suresi, s. 15-16)
“Gördün ki sen uçtuğun zaman kimse senin uçtuğunun farkına varmıyor.” (Risalet Nurları, s. 26)
“Ey İskende el-Ekber hazretleri kulumuz. Evet, sen hakiki bir hazretsin. Bozuldu Han bir veli idi ve senin ceddindir, seyyiddir. Sen de seyyidsin. 12. imamsın, son imamsın.” (Tayyı Mekan suresi, s. 44)
“Evet, şeytan senin voltajına dayanamaz. Dalga uzunluğu konusunu sana tekrar yazdıracağız.” (Risalet Nurları, s. 62)

Evrenesoğlu'nun kurduğu, 2000'de kurulup 2010'da kapanan 'universityofallah' adlı sitenin ilk ve son yıllardaki ana sayfaları.

Öncelikle şunu belirtelim, Müseylemetü'l-Kezzab peygamberliğini iddia ettiğinde aynen Evrenesoğlu gibi, 'Ben resulüm nebi değil!' demişti! Tarih tekerrürden ibarettir. Çağımızın Müseylemetü'l-Kezzab'ı, Evrenesoğlu'dur. "Kur’an da 3 bin ayet vardır, Allah ile konuşuyorum, Benimle birlikte Allah ile konuşan 20 arkadaşımız var, Ben Resulüm, 65 milyon insandan 5 milyonu cennete gidecek” gibi açıklamaları ardı ardına sıralayan İskender Erol Evrenesoğlu'nu şahsen ben ilk kez 1994 yılında gördüm. O yıldan itibaren de onu takip ederim. O yıl Ankara'da yaptığı 'Kur’an-ı Kerim ışığında İslam ve Saadet' isimli konferansını dinlemiştim. İkindi namazını da arkasında kıldım. -Sonra tekrar kıldım tabii!- Aşağıda o zırvalarken acele yazdığım el yazısı notların ilk sayfasını görüyorsunuz-

Kısaca Evrenesoğlu'nun metodu şudur: Önce bir ayetin mealini hafiften maksadına göre çarpıtır. Sonra her söylediği ayetin mealini ilk ayete kıyasla yorumlar ve ayetler peş peşe geldikçe Kur’an ve ruhundan gittikçe uzaklaşılır! Mesela, Mülk suresi 8. ayetteki, ‘nezir/uyarıcı’ kelimesini 'mürşit; şeyh efendi' olarak Türkçeye çevirir! Devamındaki her çarpıtma, kartopunun çığa dönüşmesi gibi sonunda faciaya dönüşür!

1994 yılındaki konuşmasında da önce İslam'ın teslim olmak anlamına geldiğini söyler, ki doğrudur, sonra 'Allah bizim teslim olmamızı istiyor, tüm peygamberler de teslim olmuştur' dedikten sonra, o zamanki sayıya göre piyasada 23 Kur'an meali olduğunu ama hiç birinin gerçekten ayetleri açıklamadığını ileri sürer. Ve sonra kendi kafasına göre, içinde "Ey amenû olanlar (Allah'a ulaşmayı dileyenler), Ölmeden önce Allah'a ulaşmak, hidayet, nefsin ilk altı basamağı, nefsin tezkiyesi" gibi kelimelerinin bolca kullandığı birçok ayeti keyfine göre yorumlayıp kendisine itaat edilmesini ister. Buhari, Hanbel, Muzni, Ebu Bekr'il Bezzar, Darekutni, İbni Teymiyye, Adiyy, Hibbettulah, İbni Hazm, El-Elbani gibi muhaddislerce uydurma-mevzu ilan edilen bir hadisinden hareketle de ashabın 28. dereceye (masonlukta 33 idi!) ulaştığını belirtir. Ve bomba cümlelerinden biri: "Bir mürşide tabi olmadan Allah'ın emirleri uygulanamaz!" Tabii ayrıca 'Kazandığınızın yüzde iki buçuğunu Birr'e -iyiliğe- vermeli' demekle neyi kastettiğini de herkes anlayabilmektedir! Tasavvufu, '14 asır önce yaşanan İslam' olarak tarif eden Evrenesoğlu, aslında büyük bir ipucunu da bizlere vermektedir. Tasavvuf demesek de, tarikat üyeleri arasında var olan, şirke kadar ulaşan İslam dışı bazı inanışlar, insanları bu gibi cahil ve dinden çıkan kişilerin peşinden sürüklemekte önemli rol oynamaktadır. Kırklar, yediler, gavs, kutup gibi Kur'an ve sahih hiç bir hadiste olmayan kavramların hâkim olduğu -tasavvuf değil!- bazı tarikatlar da zamanla bu batıl inanışlara kapı aralayan bir basamak olmakta, zamanla tarikat ehli insanların da bu tür zihniyeti onaylamasını kolaylaştırmaktadır. Bildiğim birçok tarikat üyesi daha sonra bu adamın peşine düşmüştür!

'Allah görülür mü?' sorusuna Evrenesoğlu'nun cevabı, 'evet!' şeklindedir. En'am 103. ayetteki, 'Gözler Allah'ı göremez' ayetini de, 'kalp gözü ile görür' şeklinde tevil eder! Halbuki O Allah'ı bu dünyada peygamberler dahi görememiştir. Ne Musa (as) ne de Efendimiz Muhammed (sav) (A'raf, 143; Hakim-i Tirmizi, Nevadiru'l-Usul, Bab:104, 2/45, Ebu Nuaym, Hılye,10/235, İbn-i Kesir, II/15; Buhari, K. Tefsir el-Kur'an sure 53, bab:l) Şura, 51. ayette, peygamberlerin bile ancak bir perde ile Allah ile konuşabildiğini - vahiy aldığını- bizlere bildirmektedir!

Tövbe-i nasuh'un kendi kendine yapılamayacağı söyleyen -ve tabii ki, bir aracı olarak da kendini ileri süren- Evrenesoğlu, konuşmasını, 'peygamber değil, resul'üm' diyerek devam eder. Gerek Tahrim 8. ayet gerek hadislere zıt yaptığı yorumlar da Evrenesoğlunun klasik yanıltma, saptırmalarındandır.

Halbuki gerçek tövbe, "Kulun işlediği günahtan pişmanlık duyması, Allah'a tam yönelip, tıpkı sütün memeye dönmediği gibi, kişinin tekrar günaha dönmemesidir." (Ahmed b. Hanbel, Müsned, I/446) Tahrim, 8: "Ey iman edenler! Samimi bir tövbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter."

20.09.2006 tarihinde kurulan MİHR vakfı ile faaliyet gösteren, 1996 yılında çıktığı Ceviz Kabuğu programında muhatabı tarafından rezil edilen ve hatta 'yüzünden fatiha suresini bile okuyamadığı için' stüdyoyu terk etmek zorunda kalan Evrenesoğlu, bir de resul'luk iddiasında

bulunmuş, Kur'an ayetlerini cımbızla çekip ön ve arkasındakilerle irtibatını koparıp ayetlere istediği gibi anlamlar yükleyeniştir.

Hulki Cevizoğlu'nun sunduğu 'Ceviz Kabuğu' adlı televizyon programından:

Evrenesoğlu: Bana gizli bilgiler geliyor, vahyediliyor. Ben Miraç'ta Allah'la konuştum. Daha sonra Muhammet, İsa, Musa ve Davut Peygamberlere Allah'ın huzurunda iki rekat 'huzur namazı' kıldırdım. İmamlığı da ben yaptım. Cevizoğlu: Peki, Hz. Muhammet'ten sonra peygamber olmayacağına göre nasıl peygamberim diyorsunuz? Evrenesoğlu: Peygamber olduğum için öyle diyorum. Cevizoğlu: Ama bu dediğiniz İslam Dini'ne aykırı. Evrenesoğlu: Olabilir!

ABD'de iken de kendisini peygamber ilan eden İskender Evrenesoğlu, Amerika'daki benzin istasyonunda kendisine bağlı bir müridinin 20 yaşındaki lise talebesi olan kızına elle tacizde bulunmuş ve kızın annesinin şikayeti üzerine Evrenesoğlu gözaltına alınmıştır. (Hürriyet, 15.4.2009) İskender Evrenesoğlu DPT'de çalıştığı dönemde de odasında bulunan 2 bayanı da taciz etmiş ve bu taciz davalarıyla ilgili de yargılanmıştı. (ABD'de tacizlerine devam eden Evrenesoğlu'nun ses bantları youtube'deki şu adresten ulaşabilirsiniz: youtube.com/watch?v=XawkrCfDqqo sonradan bu video kaldırıldı. Aktif video: facebook.com/watch/?v=807472609687773) 21 Temmuz 2007 tarihinde ise İskender Erol Evrenesoğlu kendi sitesi olan mihrcom'dan açıklama yapar; "Ben aldığım emir gereği Türkiye'nin aranan 11. cumhurbaşkanı olacağım." 11. Abdullah Gül, 12. R. T. Erdoğan olur ve Erdoğan görevde iken Evrenesoğlu ölür!

Evrenesoğlu'nun cinlendiğinin delillerini kendi dilinden ispatlayalım: "Allah'ın (hâşâ) büyüyüp küçülebildiği, şekilden sekile girebildiği ve hem her zerrede olabildiği hem de sonsuz bir 'hızla hareket ettiğini', 'Allah'ın iki boyutlu bir enerji kitlesi olduğu' ama yarattıklarının daima 4 boyutlu olduğu..." şeklindeki iddiaları, işin ehlince gördüğünün ne olduğunu ispat etmektedir! Evet, sözünü ettiği tüm özellikler -kafir- cinlere ait özelliklerdir! Bu konuda 'cinlerin varlığı' hakkındaki yazımıza bakılabilir.

MİHR VAKFI Mehdi Imam Halife Resul

İlk 15 yıl MİHR'in tanımı: " Medeniyet - İrfan - Hayır - Ref " şeklinde açıklanırdı. Ama ne oldu ise; MİHR'in tanımı: " Mehdi - İmam - Halife - Resul " şekline dönüşür! Acaba sırada ne var? - haşa - tanrıcılık mı...!? - diye sormuştuk ama ömrü vefa etmedi…!

En son irşatlarından!

Sonrada " Niye çalışmıyorsunuz" diye müritlerini azarlarken !

"Sizler burada Allah'ın resulünün yanında olmak bahtiyarlığına kavuşmuş bir avuç insansınız. Burası Allah resulünün evidir. Bu devrin resulü burada." derken ve sonra "Niye çalışmıyorsunuz?" diye müritlerini azarlarken…

Bizim, Allah'ın söylediği, Allah'ın mehdisi olduğumuza yemin edebilir misin?

Yazdıran -Haşa- Allah, satan İmam/resul Evrenesoğlu. Mehdi olduğuna dair yemin ettirirken!

Kendisini 'resul' ve 'mehdi' ilan eden İskender Evrenesoğlu, uzun süredir yaşadığı ABD'nin Virginia Eyaleti'nin Norflok bölgesinde vefat eder. (23 Kasım 2019)

“Biz mehdi resul'ün dünyada uzun süre kalacağını, İsa (A.S.)'la buluşacağını biliyoruz. Biz ne söylüyorsak mutlaka Allah’ın söylettikleridir. İsa gelince bu konuları tekrar konuşuruz.” derken (2005) ve cenazesinden (27 Kasım 2019) son görüntüler…

“Benzerlerine ibret olması için yazıyı saklıyoruz!” diye not yazmıştım! 11.1.2025 tarihinde bu defa hanım bir ‘resul’ zuhur eder: Eylül Ecem Zal! Kafir cinler hiç boş durmuyor!

“Rabbimiz! Bizi doğru yola erdirdikten sonra kalblerimizi eğriltme, katından bize rahmet bağışla; şüphesiz Sen sonsuz bağışta bulunansın.” (Ali İmran, 8)

Ehl-i Sünnet

Bu konulara ek olarak ‘Modernistler’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

Ehl-i Sünnet, ‘Hz Peygamberin ve sahabesinin yolundan gidenler ve Efendimizin sünnetini birebir uygulayanlar’ demektir. Bu kelime aynı zamanda Sünni mezheplerin tamamını içine alan geniş kapsamlı bir terimdir. “Müslümanların % 90'ı Sünni, % 9,5'i Şii, % 0,5'i İbadi (ılımlı harici) olarak tasnif edilmektedir. Toplamda % 90 olarak verilen Sünniler fıkıh mezheplerine göre: Hanefi % 45, Şafi % 28, Maliki % 15 ve Hanbeli % 2 oranlarında müntesibe sahiptir.” (Adem Arıkan, İslami Arastirmalar, 2018, Cilt: 29, sayı: 2) Ehl-i Sünnet, tüm sahabeden aktarılan hadisleri alırken Şiilikte ise sadece on iki imamdan nakledilen hadisler delil kabul edilmektedir. Peygamberimizden sonra, İslam ümmetinden önce hariciler sonra Şiiler kopmuştur. Ehl-i Sünnet ise, peygamberimizden itibaren devam eden ana gövdenin adıdır! Zaten, Şii veya Sünni gibi isimler, kullanılan ‘metodolojiye göre’ verilen isimlerdir. Yoksa hazreti peygamberden itibaren ümmetin kopmadan devam eden ana gövdesi Ehl-i Sünnettir!

Ehl-i Sünnete göre hüküm çıkarmada başvurulan esaslar sırasıyla; ‘Kur’an, sünnet, icma ve kıyas’tır. Kur’an ilk ve ana kaynaktır, hadisler onu açıklar, âlimler ise kıyas ve icma ile onlardan hüküm çıkarırlar: “İslam’ın bilgi ve hüküm kaynağı yalnızca Kur’an değildir; Kur’an, Sünnet, İcma ve Kıyastır. (ictihaddır) Biri çıkar da “Kur’an’da yok, şu halde İslam’da da yok” derse bu kişi kesin olarak hatalıdır, İslam bilgisi ve uygulaması sahih İslam’ın dışındadır.” (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 11 Ekim 2020)

İslam'ın ‘orta ümmet çizgisi’ Ehl-i Sünnettir. O, tüm aşırılıklardan uzaktır. Hristiyanlar, Ehl-i Sünnetin peygamber kabul ettiği Hz. İsa'yı tanrı katına yükseltmiştir. Şiiler ise, diğer halifelerden üstün olarak Hz. Ali'yi kabul ederken aynı zamanda bir kesimi de (Nusayriler) onu, Hristiyanların Hz. İsa’ya yaptığı gibi tanrı seviyesini yükseltir! Ali, Fatıma, Hasan gibi adları Ehl-i Sünnet çocuklarına isim olarak verirler. Ama Şiiler Ömer, Aişe ismi vermerler! Ehl-i Sünnet çocuklarına Musa, İsa gibi isimler verirler ama Yahudi veya Hristiyanlar hiç Muhammed ismi vermezler çocuklarına!

Ehl-i Sünnet, diğer üç halife gibi Hz. Ali'yi sever ve ona saygı duyar. Hz. İsa diğer peygamberler gibi Ehl-i Sünnet nazarında bir peygamberdir. Ehl-i Sünnet içinden, gulat şiilerin aşırı 3 halife düşmanlığına rağmen reaksiyon olarak Hz. Ali düşmanlığının çıkmaması da orta ümmet olduğunun en önemli delillerindendir. Ehl-i Sünnet, aşırı iki uç olan ‘tekfircilik ile gulat Şia’ ifratı ile ‘mealcilik, tarihselcilik, modernizm’ tefriti arasında, 1400 senelik İslam'ın ana çizgisini oluşturmuş ve korumuş olan orta yol ümmetinin ortak adıdır. Ehl-i Sünnet, tekfirci olmayan Selefilerden şirkten uzak duran tarikatçılara kadar geniş bir yelpazeden oluşur! Ehl-i Sünnet, bir toprak parçasına sıkışmış basit bir yorum, belli bir zaman birimi için geçerli bir uygulama veya klikleşmiş basit ve küçük bir cemaat değildir. O, İslam'ın 1400 senelik tarihi boyunca binlerce alimin tefekkür, münazara, mücadelesi ile ortaya çıkmış olan fikir ve eserlerin farklı iklim ve kıtalardaki Müslümanlarca benimsenip etrafında kenetlenmesi ile İslam'ın ana gövdesini oluşturmuş ve İslam’ın ana damarı olmuştur! “İslam‘ın ilk dönemlerinde ortaya çıkan ‘fırkalaşma’ olgusu, beraberinde son derece yoğun bir ilmi hareketlilik de getirmiştir. O kaygan ve heterojen zeminde Ehl-i Sünnet ulemanın, Sahabe’den devralınan sahih İslami çizginin bir yandan gayrimüslimlere, bir yandan da içteki bidatçı fırkalara karşı müdafaası için gösterdiği gayret, sadece samimi bir bağlanışla değil, aynı zamanda yüksek bir ilmi performansla hedefe ulaşmıştır.” (Ebubekir Sifil, Milli Gazete, 13 Mayıs 2004)

Günümüzde Ehl-i Sünneti birçok kesim suçlamaktadır. Ehl-i Sünnet'e karşı olmak ne kadar huzur verici ve rahatlatıcıdır halbuki! Hem 1400 senedir insan doğasından kaynaklanan ve doğal olarak ortaya çıkan eksik, yanlış, hataların sorumluluğu yüklenilmemiş olunmakta hem de yeni (!) bir iddiada bulunulduğu için daha hata yapılmamış, tertemiz ve bembeyaz bir sayfa ile ortaya çıkılmaktadır! Oysa tarihte söylememiş söz ve fikir kalmamıştır! 100 sene sonra bu tür 'yeni' fikirleri kimse hatırlamayacaktır! Ta ki, Amerika'yı 'yeniden' keşfetmek isteyen birileri çıkana dek! Kurtuluş ise hurafe ve şirkten temizlenerek rotadan; Ehl-i Sünnet çizgisinden sapmamaktadır.

Ehl-i Sünnet 1400 senelik İslam tarihinin ana omurgası olduğu için, ne şirke bulaşmış bazı tarikatlar, ne tekfirci bazı selefilik, ne sahabeye hakaret eden bazı Şiiler ve ne de İslam'a ekleme veya çıkarma yapan ideolojiler İslam'ın özüne/bünyesine bir virüs gibi girip sızamamıştır! Bir ucu tarikatlar, diğer ucu selefiliğe kadar uzanan geniş bir yelpazeye sahip olan Ehl-i Sünnet, bazı selefilerin tekfirciliğini tarikat ruhu ile aşarken, bazı tarikatlardaki şirke bulaşan fikirleri de selefiliğin tevhid akidesi ile düzelterek yoluna devam etmektedir!

"Ehl-i Sünnet, Kur'an-ı Kerim'de ya da sünnette geçen bir kavram değildir. Resulullah'ın ashabına öğretip yaşadığı İslam'a uymayan inanç ve davranış gösterenlere karşı olan Müslümanların bir konum belirlemesidir. Yani bu kavramı bize Resulullah öğretmedi, 'biz Ali'nin Şiasıyız/taraftarıyız' diyenlere karşı tepki gösteren Müslümanlar kendi konumlarını belirlemek için 'siz öyleyseniz biz de Ehlisünnet ve'l-cemaatiz' dediler. Bu anlamda bunda bir sakınca yok ve farklı anlamalar içerisindeki konumunuzu kast ediyorsanız ben Ehl-i Sünnetim demenizde de bir sakınca yoktur. Ama asıl kimliğinizi belirlerken doğru olan, ben 'Ehl-i Sünnetim' demek değil, 'ben Müslümanım' demek olmalıdır. Pek çok İslam anlayışı var, sen nasıl bir Müslümansın diye sorulduğunda o zaman 'Ben Ehl-i Sünnet bir Müslüman'ım!' deriz ve Ehl-i Sünnet'le de Resulüllah'ın öğretip yaşadığı İslam'ı kast ederiz. "İslam küfrün ve inkarın alternatifidir, Ehl-i Sünnet ise diğer mezheplerin." Ehl-i Sünnet yerinde kullanılırsa doğru bir kavramdır ve biz Ehl-i Sünnetiz demekten gocunmayız ama o İslam'ın bir vasfıdır, kendisi değildir. Çünkü biz bugün Müslümanların onda birini oluşturan Şia'yı ve Ibadiyye'yi de, yanlış görmekle beraber, Müslüman sayarız. Müslüman ve İslam ümmeti dediğimizde hepsini kuşatırız. 'Şia bizi öyle görmese bile!' Zaten yanlış olmalarının bir sebebi de bu değil midir? Kaldı ki, özellikle günümüzde 'Ehlisünnet' ismine sürekli vurgu yapıp, kendi düşüncelerini bununla meşruiyet arayan pek çok kişi ya da grup, Ehl-i Sünnetten yani İslam'ı Resulullah'ın ve onun ashabının yaşama biçiminden en az Şia kadar uzaktırlar. Hatta günümüzdeki tarikatların çoğu Ehl-i Sünnet değildir, batıni tarikatlardır." (Faruk Beşer, Müslüman mıyız Ehlisünnet mi? Yeni Şafak, 1/05/2016) "Tarih boyunca İslam atölyesinde işlenen bütün fikirlerin yongaları (küçük parçaları) sayılan şaz fikirler dahi atılmamış, bir tarafa kaydedilmiş, ama sevad-ı azam, ana damar, ana atölye orta çizgiyi hep muhafaza ede gelmiş, İslam'ın bütünlüğünü korumuştur. İcmanın bir anlamı da budur. İslam'ın bozulmadan sürmesinin garantisi de bu ittifaktır. Resulullah (sa), ümmetin ihtilafı halinde bu ana damara, sevad-ı azama tutunmasını emretmiştir." (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 23.12.2018)

Ehl-i Sünnet'e mensup olanlara 'Sünni' denilir. Ehl-i Sünnet'in karşıtı ehl-i bidat'tır ve bu gelenekten ayrılanları ifade etmek için kullanılır. Mehmet Evkuran'ın ifadesi ile "Sünnilik, ortaya çıkış sürecindeki gelişmelere bağlı olarak savrulmaları engelleyen ve aşırı uçlar arasında bir dengeyi merkeze alan ve orta yolcu bir yaklaşımdır. İslam dünyasındaki kuşatıcı ve kucaklayıcı ana dini akımdır. Dinin kendisi değildir. Dini anlama ve yorumlama biçimlerinden biridir. Bunların en doğrusu denilebilir."

Ehl-i Sünnet, İslam düşünce tarihinde, İslam mesajının anlaşılması ve yaşanması konusunda Müslümanların ihtiyaçlarını karşılayacak çözümler üreten, siyasi-itikadı ve aynı zamanda fıkhi bir düşünce ekolüdür. Ehl-i Sünnet, Hz. Peygamber ve ondan sonraki ilk nesillerin din anlayışına bağlı kalan ve 'genel dini akımdan ayrılmayan' kimselerin adıdır. Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat, tek bir eğilimi temsil eden bir akım olmayıp, farklı eğilimleri içinde barındıran dini-toplumsal yapıdır. Bu yapıyı temsil eden Sünniler, Hadis taraftarları, Eşarilik ve Maturudilik adı altında güçlenmiş ve günümüze kadar varlığını sürdürmüştür.

Eşariler'den Abdülkahir el-Bağdadi, Ehl-i Sünnet'i "Ehl-i bidatın görüşlerini reddeden kelam, fıkıh, tefsir, kıraat ve Arap dili âlimleri, şeriata bağlı sufiler, Müslüman mücahidler ve Sünni akaidin hakim olduğu coğrafyada yaşayan Müslüman halk kitlesi" (el-Fark beynel fırak, s. 12, 189-191) şeklinde tarif eder. İbn Hazm, İslami mezhepleri, 'Ehl-i Sünnet ve cemaat, Mutezile, Mürcie, Şia ve Hariciler olarak beş grupta toplamış, bunlardan Ehl-i Sünnet'i hak ehli", onun dışındakileri ise, batıl ehli" olarak belirttikten sonra 'Ehl-i Sünnet'i, sahabe ve tabiinin seçkinleri, ehl-i hadis ile onlara uyanlar' (İbn Hazm, el-Fısal, II/113) diye tanımlamıştır. İmam Tahavi ise bu konuda şunları söylemektedir: "Bu din, ifratla tefritin ortası, teşbihle tatilin (Allah'ın sıfatlarını tümden reddetmek) ortası, cebr ile kaderciliğin ortası, ümitsizlikle aşırı güvenin ortası, korku ile ümidin ortası bir yoldur. İşte dinimiz, zahiren ve batınen budur. Tefrika görüşlerden, reddedilen mezheplerden, müşebbihe, mutezile, cehmiyye, cebriyye, kaderiyye gibi Ehl-i Sünnet ve'l cemaat'e muhalefet eden, yanlışa sapan mezheplerin görüşleri Ehl-i Sünnet âlimlerince incelenmiş ve delillere dayanan ikna edici cevaplar verilmiştir." (Tahavi, Şerhu akiteti't- Tahaviyye, s. 587)

"Ümmetin toplumsal bütünlüğü açısından avantaj sağlayan bu ana damar çok farklı görüşleri bünyesinde barındırdığından yekpare, statik ve tekdüze bir yapı değil, İslam tarihi boyunca çok farklı görüşleri ve tarihsel figürleri içinde barındıran dinamik ve çok renkli bir oluşumlar manzumesi veya yelpazesi olarak görülmelidir. Çünkü Ehl-i Sünnet kavramı farklı tarihsel dönemlerde farklı fikri ekollere isim olarak verilmiş, farklı tarihsel süreçlerde farklı oluşumlar tarafından temsil edilmiştir. Ehl-i Sünnet'i hakkında "havz-ı kebir-büyük havuz" veya bir "koalisyon" nitelendirmeleri yapılmıştır. Sünni gelenek içindeki âlimler arasında da önemli görüş ayrılıkları mevcut olagelmiştir. Örneğin; "İslam tarihinin erken dönemlerinde nasların zahir anlamlarını esas alan ve teviline karşı çıkan, akli argümanlarla inanç esaslarını temellendirmeye dayanan kelam metoduna cevaz vermeyen Selefi anlayış Ehl-i Sünnet'i temsil ederken, ileriki yüzyıllarda kelam metodunu kullanan Eşari ve Matüridi gibi imamlar Ehl-i Sünnet'in en önemli temsilcileri olmuşlardır." Öte yandan Ehlu'r-rey ve Ehlu'l-eser hadis ayrışmasının her iki tarafı da Ehl-i Sünnet'in en önde gelen temsilcileri olarak Ehl-i Bidat'a karşı ortak mücadele vermişlerdir. Hasan el-Basri, Ebu Hanife, Ahmed b. Hanbel, İbn Küllab, Kalanisi, Haris el-Muhasibi, İmam Eş'ari ve İmam Matüridi gibi farklı özellikleri öne çıkan şahsiyetler, Ehl-i Sünnet'in en meşhur prensiplerinin savunuculuğunu yapan ve Ehl-i Bidat'la mücadele eden âlimlerdir. Sünniliğin öğretilerinin teşekkülünde en etkin olmuş mezheplerden biri olan Mutezile başta olmak üzere, mezhepler tarihinden bildiğimiz mezheplerin büyük çoğunluğu yok olmuştur. İslam dünyası günümüzde alt gruplarıyla birlikte iki büyük ana fırkaya ayrılmış vaziyettedir: Ehl-i Sünnet ve Şia. Şia'nın üç büyük alt grubu ise İmamiyye, İsmailiyye ve Zeydiyye'dir. Allah'ın sıfatları: Allah'ın zati sıfatları konusunda İslam mezhepleri arasında ihtilaf yoktur. İhtilaf, Allah'a görme, işitme, konuşma gibi bazı özellikler yükleyen sübuti sıfatlar ve haberi sıfatlar denilen insan biçimci benzetmeler türünden olan sıfatlar konusundadır. Bir uçta bu sıfatları ifade ettikleri şekilde anlayan Müşebbihe ve Mücessime kategorisi altında mütalaa edilen fırkalar vardır. Bunlar Allah'ın bu tür sıfatlarını yaratıkların sıfatlarına benzetme hatasına düşmektedirler. Karşı uçta ise Allah'a herhangi bir sıfat yüklenemeyeceğini savunan, dolayısıyla sıfatsız bir uluhiyet anlayışına düşen Mutezile vardır. Onlara göre ise Allah, zatından ayrı sıfatlarla değil zatıyla bilir, görür, işitir, konuşur ve

yaratır. Bu konuda Ehl-i Sünnet teşbihe de, tadil'e de düşmeksizin orta yol çizgisini korur. Onlar Kur'an'da Allah'ın bu sıfatları kendisine yüklediğini, dolayısıyla bunları tasdik etmek gerektiğini, inkarın küfür olduğunu savunurlar. Allah'ın sıfatları ne Mutezile'nin savunduğu gibi zatının aynı, ne de Mücessime ve Müşebbihe'nin savunduğu gibi zatının gayrıdır. Sıfatlar Allah değildir, fakat Allah'tan başka da değildir, Allah ile kaimdirler. İnsan İradesi ve Hürriyeti: Bu konuda Cebriye mezhebi, Allah'ın mutlak iradesi karşısında kula hiçbir inisiyatif vermeyerek bir uca sürüklenirken, Mutezile mezhebi ise Allah'ın, kullarına dileme gücü verdiği ve kulların fiillerine hiçbir müdahalesi olmadığını savunarak karşı uca sürüklenmektedir. Ehl-i Sünnet bu konuda da itidal ve denge çizgisini hassasiyetle korumaktadır. Kullar ne Mutezilenin dediği gibi fiillerinin yaratıcısıdırlar, ne de Cebriyenin dediği gibi rüzgar önündeki yaprak misali ilahi iradenin figüranlarıdırlar. Fiillerinin kesbedicisidirler ama yaratıcısı değillerdir. Yaratma sadece Allah'a mahsustur. Kul diler; kesbeder, Allah da dilerse yaratır. İman Amel İlişkisi: Hariciler büyük günah işleyenlerin dinden çıkıp kafir olduğu görüşündedir. Mutezile ise imandan çıktığını fakat hemen küfre düşmediğini, imanla küfür arasında bir yerde (el-menzile beyne'l-menzileteyn) durduğunu, tövbe ettiği ve o günahı terk ettiği takdirde İslam'a döneceğini, tövbe etmeden ölürse kafir olarak öleceğini savunmaktadır. Mürcie ise iman ile amel arasında ilişki olmadığı kanaatindedirler. Ehl-i Sünnet ise imanla amel arasındaki irtibatı koparmaksızın arada ayniyet olmadığını savunur. Onlara göre büyük günah işleyen tövbe etmese bile mümindir ama fasık yani günahkar mümindir. Tövbe etmeden ölürse Allah dilerse affeder, dilerse günahı oranında azap eder. Ne kadar günahkar olursa olsun kıble ehlinden ölenlerin cenaze namazı kılınır ve onlar için mağfiret dilenir. İnsanlar hiçbir kişi hakkında cennetlik veya cehennemlik hükmü veremez, bunu ancak Allah bilir. Ehl-i Sünnet bu konularda da yine itidalini ve kucaklayıcılığını sergilemektedir: Mümkün olduğunca 'Ben Müslüman'ım' diyenleri İslam dairesinden dışlamayarak kucaklayıcılığını ve kuşatıcılığını ortaya koyarken diğer yandan Allah'ın mutlak iradesine de sınır koymama hassasiyetlerini sürdürmektedirler." (Prof. Dr.Selahattin Polat, Stratejik Olarak Ehl-i Sünnet Bilinci, Takdim Dergisi, sayı: 1)

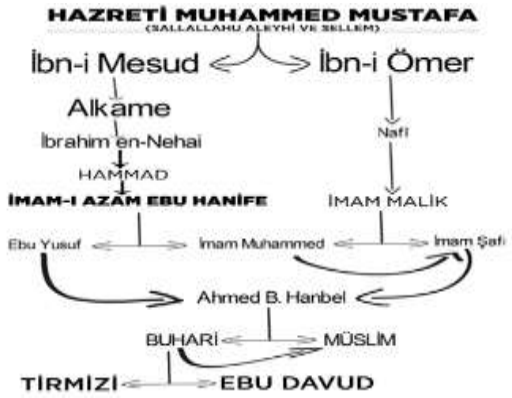
Selefiyye; Yorum ve teşbihe kaçmadan nasları olduğu gibi kabul edenlerin mezhebidir. Mesela İmam Malik: "Şüphesiz ki Rabbiniz Allah, gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra da Arş üzerinde istiva etti" (A'raf, 154) ayetinin tefsirinde: "İstiva malumdur, keyfiyyeti ise meçhuldür. Bu konuda soru sormak bid'attır" demiş, teşbih ve te'vile gitmemiştir (Kurtubi, Tefsir, VII/217-218) İmam Maturidi ve Eş'ari'nin temsil ettiği Ehl-i Sünnet'in geneli ise, Cenab-ı Hakkı mahlukata benzetmekten tenzih gayesiyle müteşabih nasları tevil etmişlerdir. (İzmirli İsmail Hakkı, Yeni İlmi Kelam, s. 97) Günümüzdeki Selefiler, sünneti devreden çıkaranlardan ve 'Kur'an İslam'ı' dedikleri şeyin de vahiy İslam'ı değil, kendi küçük akıllarının İslam'ı olduğu anlaşılanlardan (Faruk Beşer, Sünnetin vahiy ile ne alakası var? Yeni Şafak, 30/08/2015) daha tutarlı olarak, 'Kitap ve sünnet önümüzde, onlara bakar hüküm veririz, mezhepler sonradan ortaya çıkmış bidatlerdir' demektedirler. Ama onlar da sıkıştıklarında işin içine kendi yorumlarını katıyorlar, ya da 'bu konuda Bin Baz şöyle diyor, İbn Teymiye böyle demiş' demek zorunda kalıyorlar. İşte bu da görüş bildirme adına bir mezhep edinme değil midir? Bunun diğerinden farkı nedir? Sonuçta mezhep içtihatlarını sabit din olarak görmeyelim yeter." (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 21/08/2015)

Ehli Hadis (Hanbeli ekolü), kelam ilmine ve tevile karşıdır. Metin üzerinde yorum yapmazlar. Nasları zahirine göre aldıklarından mücessimeye düşme tehlikeleri söz konusu olabilmektedir. Bu nedenle Ehl-i Sünnet'te en güzel tasnif; ehli hadis ve ehli rey ya da selef ve halef veya kelam ve nakil şeklinde bir tasnif olabilir. Peki, ehli hadis ile ehli rey ilişkisi nasıl olmalıdır? Muhaddis el-A'meş Ebu Hanife'ye: "Sizler doktorsunuz, bizler ise eczacıyız" (İbn Abdilberr, Camiu beyani'l-ilm, II/131) diyerek olayı formüle etmiştir! Ehli rey ilaçlar arasında doğru olanı seçen doktor, ehli hadis ise ilaç makamındaki hadisler üzerinde uzman olup onları doktor için hazır hale getiren uzmanlardır!

Günümüzde ne yazık ki Ehl-i Sünnet olduğunu söyleyenler de karşı olanlar da Ehl-i Sünnetin tanımı ve sınırlarını bilememektedir. Birbirlerini tekfir etme noktasına gelen selefilik de sufilik de veya Ebu Hanife'de Buhari'de Ehl-i Sünnetin içindedir. Zaman, onların bir arada yaşanıp içselleştirilebileceğini, kabul edilip pratiğe yansıtılabileceğini bizlere göstermiştir.

Dört mezhebi anayol kabul edip, yola devam eden akımdır Ehl-i Sünnet. İmam Şafi, Medine'de İmam Mâlik'ten fıkıh ve hadis ilmi almış, Süfyan b. Uyeyne'den, Fudayl b. İyaz ve amcası Muhammed b. Şafi ve diğerlerinden hadis rivayet etmiştir. İmam Şafi, H. 187'de Mekke'de ve 195'te Bağdat'ta İmam Ahmed b. Hanbel ile buluşmuş ve ondan Hanbeli fıkhını ve usulünü, Kur'an'ın nasih ve mensuhunu öğrenmiştir. Bağdad'ta onun eski mezhebinin esaslarını ihtiva eden "el-Hucce" adlı eserini yazmış sonra H. 200'de görüşlerinin en çok yaygınlaşacağı Mısır'a gitmiştir. 204/819'da Receb'in son cuma günü Mısır'da vefat etmiştir. (el-Hudari, Tarihu't-Teşrii'l-İslami, s. 254; Muhammed Ebu Zehra, Usulü'l-Fıkh, s.12.; ez-Zühayli, el-Fıkhu'l İslami ve Edilletüh, I/35, 36; Hamdi Döndüren, Delilleriyle İslam Hukuku, 9, 78) İmam Malik, Ebu Hanife ile görüşüp, onunla münazaralarda bulunurdu. Onların bu görüşmeleri gayet nezih bir şekilde cereyan eder ve her biri diğerinin fıkıhtaki üstünlüğünü överdi. Bunun gibi o, Keys, Evzai, Ebu Yusuf, Muhammed b. Hasan, Hammad vb. çağın seçkin âlimleri ile ilmi sohbetlerde birlikte olur, onlarla bir araya gelme fırsatı bulduğunda bunu hiç bir zaman kaçırmazdı. İmam Malik'in ilimdeki büyüklüğü hakkında, onun önünde diz çökmüş ve ilminden feyz almış büyük fakih İmam Şafi şöyle demektedir: "Malik, Allah'u Teâlâ'nın, Tabiinden sonra kullarına karşı hüccet olarak gönderdiği bir insandır." (Suphi es-Salih, Hadis İlimleri ve Hadis İstilahları, s. 330)

Hangi âlim kimden ders almıştır?

Ehl-i Sünnetin genel özellikleri

Tekfirci değildir; "ehli kıble tekfir edilemez!" görüşünü benimser. Ehl-i Sünnet tekfirden sakınılması konusunda büyük hassasiyet göstermiştir. Hanefi âlimi imam et-Tahavi, 'Ehli kıbleden hiç kimseyi cennete veya cehenneme indirmeyiz, onların gizli hallerini Allah'a havale ederiz.' (Tahavi, el Akidetü't-Tahaviyye, s. 21) demektedir. Müctehid imamlar, "Kıble ehlinin tekfiri caiz değildir" hükmünde ittifak etmiştir. (İmam-ı Azam-ı Fıkh-ı Ekber, s. 424, Molla Hüsrev- Düreri'l-Hükkam, II/376) "Ehli bidat mezheplerinden bazısının diğer Müslümanları tekfir etmesine rağmen, Ehl-i Sünnet'e göre kim olursa olsun ehl-i kıbleden hiç kimse tekfir edilmez; onların arkasında namaz kılmamazlık edilmez; büyük günah da işleseler onların cenaze namazı kılınır ve hayır dua edilir." (İbn Mace, Cenaiz, 31; Acluni, Keşfü'l-Hafa, II/32) "Ehl-i kıble, zarurat-ı diniye üzerinde ittifak eden kimselerdir." (Ali el-Kari, Şerhu'l-Fıkhı'l-Ekber, 139) Ehl-i kıbleyi, Ehl-i Sünnet ve ehl-i bidat şeklinde ikiye ayıran âlimler Mutezile, Şia, Kerramiye, Mücessime, Müşebbihe, Mürcie gibi bid'at mezheplerini de ehli kıbleden saymışlar; fakat açıkça İslam'ın temel naslarını değiştiren, bozan, reddeden Batınilik, Gulat-ı Şia, Hariciye, Cehmiye, Bahaiye, Kadıyanilik, Ahmedilik, Nusayrilik, Dürzilik gibi

fırka ve mezhepleri ehl-i dalaletten saymışlardır. Açıkça kelime-i şehadet getiren ve kıbleye dönüp namaz kılan her Müslüman, cemaattendir; bir insanın diliyle söylediğinin aksini yapana kadar ona inanılır ve Hz. Peygamber'in bu konudaki "Kalbini yarıp da baktın mı?" (Buhari, Zekat, 1; Müslim, İman, 8) buyruğu esas alınır. Nitekim Resulullah Efendimiz, Ebu Zerr'in rivayet ettiği bir hadis-i şerifte, "Kimse kimseyi fasıklıkla itham etmesin. Buna hakkı yoktur. Aynı şekilde küfürle de itham etmesin. Şayet küfür ithamında bulunur da, itham edilen böyle bir sıfatın sahibi değilse, bu sıfat muhakkak itham eden kimseye döner" buyurmuştur. (Buhari, Edep, 44) "Halife Hz. Ali'ye karşı olan Hariciler, "Hüküm vermek yalnızca Allah'a aittir" (En'am, 57) mealindeki ayeti kendilerine göre yorumlayıp Hz. Ali'nin, Muaviye ile ihtilafında çözümü hakeme bırakmasını tekfir sebebi saymış ve ona "kafir oldun" demişlerdir. Büyük fıkıh (İslam ibadet ve hukuk) âlimi Serahsi bu konuyu değerlendirirken iki önemli kuralın altını çizer: Hz. Ali, onların doğru olmayan tevillerine dayanarak yaptıkları bu ağır ithama karşı misliyle mukabele etmedi, onları, yanlış da olsa bir ayetin teviline (yorumuna) dayanmaları sebebiyle "din kardeşleri" olarak kabul etti, hayat ve söz hakkı tanıdı. Şu halde Ehl-i Sünnete göre, tevil varsa tekfir yoktur." (Hayrettin Karaman, Ehl-i Sünnet tekfirden kaçınır, Yeni Şafak, 8/01/2016) Elbette tarihi süreç içinde Ehl-i Sünnet içinde de birbirini tekfir edenler de çıkmıştır ama bu bir kural olarak yerleşmemiş, ümmetçe benimsenmemiş ve istisna olarak kabul edilmiştir ve Ehl-i Sünnet bünyesine yabancı olduğu için zamanla bu aşırı tepkiler devamlılık kazanmadan ortadan kalkmıştır! Tarihi süreç içinde Buhari ve Ebu Hanife birbirileri ile zıtlaşma içinde olmuştur ve bu gizli saklı bir şey değildir. Ama zamanla bu ayrılık ortadan kalkmış ve her ikisi de Ehl-i Sünnet içinde özümsenmiş, benimsenmiştir. Olayların içinde iken gösterilen tepki, olaydan uzaklaştıkça azalmış ve herkes hak ettiği makama, mertebeye erişmiştir! Bu ve benzeri örnekleri gösterip Ehl-i Sünneti eleştiren kardeşlerimize bir kaç hatırlatma da yapalım. 'Modernist/mealci/mutezili' gibi isimlerle anılan ve günümüzde Ehl-i Sünneti eleştirenlerle bir bakalım: Prof. A.B., Prof. MÖ'ü eleştirirken; M.Ö., M.İ'nu Kur'an usulü konusunda eleştirmekte, A.B. ayrıca M.İ.'nun evrim konusundaki görüşlerini kabul etmemekte, Prof İ.G. ise, Kur'an usulü konusunda M.İ.'nun yaklaşımını eleştirmekte, Prof. M.Ö., Prof. C.T. ve A.B'a eleştiri getirmekte ve tüm bu eleştirilerde bazen ağır ithamlarda da bulunabilmektedir! Daha bu kişiler ortaya çıkalı, meşhur olalı 15-20 sene olmamıştır ve sonuç ortadadır! Benzerinin yaşandığı ve zamanla suların durulduğu, ana damar olan Ehl-i Sünnete eleştiri yaparken biraz bu kesimler kendilerine de bakmalıdırlar! Tarihte Mutezile'nin "mihne olayı" ile günümüzde mealcilerin kendi yorumlarını "indirilmiş din" diye kutsayıp Ehl-i Sünnet görüşleri "uydurulmuş din" diyerek tekfir etmeleri arasında hiçbir fark yoktur ve aslında salt akıl ve aktüel bilimin çizgisinin 1400 senedir pek değişmediğinin de göstergesidir! Yine hatırlatalım ki, Allah azze ve celle bize Müslüman adını vermiştir (Hac, 78) ama daha sonra da mümin (Hucurat, 14) olmamız gerektiğinin de altını çizmiştir. Yani, mealcilerin "Müslüman sıfatı yeter" çağrısı Kur'ani açıdan eksiktir!

Ehl-i Sünnet, hadisi reddetmeyen ama israiliyat ve mevzu hadise de karşı olan, şirke bulaşmayan tasavvufu savunan, farklı-yeni fikirlere hoşgörü ile bakan, belki ilk başlarda bu yeni fikirlere tepki verilse bile zamanla bu tepkiyi azaltıp, 1400 senelik çizgiyle uyum içinde olanlarını benimseyen fikir akımıdır. Tevhid akidesine zerre toz kondurmayan, tevil yolu ile de olsa bu ana fikre karşı ortaya atılan fikirleri eleştirip, 'kişileri değil, fiilleri' reddeden ama aklı reddetmeyip, aklın konumunu da ilahi vahyin sınırları içinde kabul eden yoldur Ehl-i Sünnet. Kısaca Ehl-i Sünnet ana damardır! Güncellenmesi gereken yerler olabilir, yeni sorunlara cevaplar gerekebilir hatta zamanla yanlışlanan yönleri de ortaya çıkabilir ama tamamen ret sadece zaman kaybı olur! Ehl-i Sünnet, ana damar olarak; akılcı, batini tüm yorumları geride bırakarak tarih sahnesinde ortaya çıkan aşırı görüşleri törpüleyen, eksik kalan fikirlerin içini doldurup bünyesine katan ve yoluna devam eden İslam'ın ana yorumudur! Ehl-i Sünnet bu yeni görüşlerle ufkunu açar, bünyesine aldıkları ile de gelişerek yoluna devam eder. O, fikirleri edille-i şeriyye süzgeçten geçirerek alır. Bunun için ise yeni fikir, içtihatlara gerek vardır. Bu

yolda da, 'Müctehid hata yaparsa bir sevap alır, doğru yaparsa iki sevap' alır (Buhari, İ'tisam, 21; Müslim, Akdıye, 15) hadisini kendisine kılavuz edinir. Müctehidin hataları, niyeti, sevabı onunla Allah arasındadır! İsmet sıfatlı hiç bir insan ve hatasız tek bir kul veya eser yoktur! Dolayısı ile mezhepler asla din değil, sadece ilim ve ihlasına güvendiğimiz âlimlerin Kur'an ve sahih sünnetten anladıklarıdır; yorumlardır! Tarih içinde ümmetin sınırları genişledikçe ve ictihat kapısı kapandıkça nasıl hurafe, bidat ve şirk ümmetin içine İslami görüntü şeklinde girmişse, aynı etki fikirsel bazda Ehl-i Sünnet ana damarını da etkilemiş ve zamanla bozulmalar ortaya çıkmıştır. Fakat bu damarın tecrübesinden faydalanmamak ve üzerine önce Kur'an sonra sahih sünnet eksenli ve geçmiş ulemanın yorum ve metotlarından istifade ederek yeniden ekleme yapmamak ve aksine sıfırdan yeni bir akım ortaya çıkarmaya çalışmak, Ehl-i Sünneti 1400 sene geriden takip etmekten başka bir sonuç doğurmayacaktır! Tarih; akıl, vahiy, sahih sünnet ve insan faktörü ile Ehl-i Sünnet çizgisini ortaya çıkarmıştır. İnsanların "yeniden" aynı tecrübeleri yaşayarak gelecekleri son nokta, Ehl-i Sünnet çizgisi dışında başka bir şey olmayacaktır! Eleştiriye, vahiy eksenli bir arınmaya evet ama Amerika'yı yeniden keşfettirecek zaman kaybına ise kesinlikle hayır! Oryantalizmden etkilenen tarihselcilik ve mutezili /aklı önceleyen akım olan mealcilik! Bu ikisi de aşırı uçtur. Gulat ve tekfir gibi bunları da Ehl-i Sünnet aşmıştır! Eğer iddia edildiği gibi Sünnetin devre dışı bırakılması Müslümanların saflarını birleştirecek olsaydı, mealciler tek vücut olur, kısa zamanda pek çok fırkaya ayrılmaz, liderlerinden birbirine aykırı görüşler ortaya çıkmazdı. 'Sünnet'in ümmeti parçaladığını söyleyenler bugün bir ilmihal kitabı yazmaktan aciz oldukları gibi, namazın ne ve kaç vakit olduğu noktasında dahi ittifak edememiştir. Bir kısmı namazın beş, diğeri dört, üç, başka bir grup da iki vakit olduğunu savunmaktadır. Hatta namaz yerine dua kavramını koyanlar bile mevcuttur! Yine, "İsrailiyyat, Mevzuat, Rical İlmi" ve "Kıyas, Tevil" gibi metotlardan habersiz olanlar, Ehl-i Sünneti; taklitçi ve sorgulamayan ilan edebilmektedir! ABD; milliyetçilik ve wehhabilikle, Rusya; Şiilik ve sufizm ile sömürüden pay almak istemektedir. Önlerindeki tek engel ise orta yol ümmeti olan Ehl-i Sünnet'tir! "CIA eski başkanı Graham Fuller, 'İslam'sız Dünya' adlı eserinde, 'ABD'nin dünya hakimiyeti önünde' tek engel sunni Müslümanlardır. Vehhabilerle ortak çalışıyoruz. Şiileri kullanıyoruz. Sunni iktidarların yıkılması ile önümüzdeki engel kalkacak büyük İsrail kurulacaktır.' demiştir." (M. Necati Özfatura, Türkiye, 25.7.2017)

Kanaatimizce Nurettin Yıldız, Ebu Bekir Sıfil, Yusuf el-Karadavi, Hayrettin Karaman gibi âlimler günümüzde Ehl-i Sünnet geleneği içinde olup, kendilerinden istifade edilecek âlimlerimizden bazılarıdır.

Yaşasın ümmet şuuru odaklı Ehl-i Sünnet merkezli İslam anlayışı!

İslam âlemi ümmetim, Ehl-i Sünnet mezhebimdir!

Mezhepler

Bu konuda, ‘Müslümanların iç meseleleri’, ‘Modernistler’ adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Mezhep ile din aynı mıdır? Mezhep zorunlu mudur? Mezhepli olmakla mezhepçi olmak arasındaki farklar nelerdir?

Dini kaynaklardan hüküm çıkarıp yorumlamakta otorite sayılan âlimlerin ortaya koyduğu görüşlere mezhep denir. Mezhepler itikadi ve fıkhi mezhep olarak ikiye ayrılır.

Efendimiz: “Hakim hüküm verirken ictihad eder ve ictihadında hakka isabet ederse, iki sevap alır. Hüküm verirken ictihat eder ve ictihadında hata ederse, bir sevap vardır.” (Mecmau’z-Zevaid, I/683; Buhari, Temenni, 21; Müslim, Akdiye, 15; Ebu davud, Akdıye, 2) buyurmuşlardır. Fetva verme seviyesinde ilmi yeterliliği olmayanların “Bilmiyorsanız zikir ehline sorun” (Nahl, 43) ayeti gereği bir fakihin fetvaları ile amel etmesine de izin verilmiştir.

İmam-ı Ebu Hanife: “Bir hadis sahihse benim mezhebim odur.” (Reddu’l-Muhtar, 1/72, 475; İbn Abidin, Haşiye, I/63, Resmu'l-Mufti, I/4; el-Fellani, İkazu'l-Himem, s. 62) “Bizim şu ilmimiz bir görüştür. O, gücümüze göre vardığımız en güzel görüştür. Kim bundan daha güzelini getirirse kabul ederiz.” (İbnu'l-Kayyım, İ'lam'ul-Muvakkıin, I/76)

İmam Şafi: “Eğer kitabımda Nebevi sünnete aykırı bir şey görürseniz, benim görüşümü dikkate almayıp sünnete göre hükmedin.” (İbn Ebi Hatim, Adabu’ş-Şafi ve Menakıbuh, s. 93; Beyhaki, Menakıbu’ş-Şâfi, I/472; Ebu Şame, Muhtasaru’l-Müemmel, s. 31; Nevevi, el-Mecmu’ şerhu’l-Mühezzeb, I/63; İbn Kayyım, İ’lamu’l-muvakkıin, IV/233; Fellani, İkazu himemi zevi’l-ebsar, s. 100) “Ben bir söz söyler de, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sözüme muhalif sahih bir hadisi varsa, Rasulullah'ın hadisi (amel etmekte) evladır, beni taklit etmeyin.” (İbn ebi Hatim, Adabu'ş-Şafi, s. 93)

İmam Malik: “Ben bir beşerim, isabet eder, hata da ederim. Benim görüşlerime bakın; Kitap ve sünnete uyanları alın. Kitap ve sünnete uymayanların hepsini terk edin.” (İbn Abdilberr, el-Cami, II/32; İbnu'l-Kayyım el-Cevziyye, İ'lam'ul-muvakkıin, I/75; İbn Hazm, Usulu'l-Ahkam, VI/149) “Bizimkisi zandan ibarettir. Kesin bir kanaate varamayız.” (İbnu'l-Kayyım, İ'lamu'l-Muvakkıin, I/76)

İmam Ahmed Bin Hanbel: “Evzai'nin görüşü, Malik'in görüşü, Ebu Hanife'nin görüşü. Bunların hepsi birer görüştür. Bana göre de hepsi eşittir. Delil ise ancak rivayetler (hadisler)dir.” (İbn Abdilberr, el-Cami, II/149; İbnu'l-Kayyım, İ'lam, II/302)

İmam-ı Malik, alışverişle ilgili bir hadisin bir kelimesini tevil ile farklı bir fetva verince İbn-i Ebi Zi’b tarafından, “Malik tövbeye davet edilmelidir” şeklinde eleştirince, İmam-ı Ahmet b. Hanbel İbn-i Ebi Zi’b’i tenkit ederek, “Malik hadisi reddetmemiş, bu şekilde tevil etmiştir” diyerek imam-ı Malik’i savunmuştur. (İbn-i Ebi Ya’la, Tabakatu’l-Hanabile, I/ 251)

“İslam'ın tüm ana teması farklılık içinde bütünlüktür. Şu formülü asla unutmamalıdır; her şeyin en iyisini bilen ancak ve ancak Allah'tır! Yaşayanların ölümü her zaman aklında tutmaları gerekir, yazmakta ya da konuşmakta olan insanların da, kendilerinin cahilliklerini ve bakış açılarının sınırlı olduğunu unutmamaları gerekir. Vallahu A'lem.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 17, 18)

Günümüz İslam âleminde Müslümanların mezhep konusunda içine düştükleri en önemli sorun, Ehl-i Sünnet içi bir fetva bile olsa, farklı bir fetvasını duydukları her insanı “tümden” reddetme eğilimi içine girmeleridir. Halbuki Kur’an ve sahih sünnetten hareket ettikten sonra ve Ehl-i Sünnet çizgisi içinde kalan her türlü yorum, fetva, görüş, ufuk açıcı birer fikri zenginlik olarak

kabul edilmelidir. Ehl-i Sünnet çizgisi içinde kalan her türlü fetva bizim için değerlidir ve saygı gösterilmesi gereken görüşler olarak kabul edilmelidir. Bir âlimin mensubu olduğu mezhep dışında, araştırmaları sonucu bulduğu farklı bir görüşe rastlarsak, o âlimin o görüşünü kabul etmesek bile genel olarak o âlimin görüşlerinin tümünü reddetmemiz gerekmez! Bir insanın birkaç fikri kabul edilmeyebilir bu gayet doğaldır. Bir insanın tüm konularda "doğru, hak" üzerinde bulunmasına da imkan yoktur. Mezhep, dinin kendisi değil, o dini temel kaynaklarından (ayet ve hadisten) mezhep imamının anladığıdır. Günümüzde devam eden dört Ehl-i Sünnet mezhep olduğuna göre, farklı içtihatların olması da doğaldır, yeter ki nas ile delillendirilebilsin! "İlim ehli arasında, ilmi koruma noktasında yakınlık, fıkhi meselelerin delillendirilmesi konusunda ise farklılaşma mevcuttur." (Hatibu'l-Bağdadi, el- Fakih vel Mütefakkih, II/71)

İmam Taberi, Ehl-i Sünnet'in büyük imamlarından birisidir. Fakat 'ayak yıkamayı sünnet, ayağı mesh etmeyi farz' olarak yazmıştır tefsirinde. Şimdi kendisi Şii mi olmuştur? İmam Azam Ebu Hanife, İmam Cafer'in arkasında namaz kılmış, karşılıklı ilim öğrenmişlerdir. (Detaylı bilgi için: Zehra Korkmaz, Ca'fer es-Sadık ve Ebu Hanife Arasındaki Hoca-Talebe İlişkisi, Tasavvur, TİD, Aralık 2019, V/1151-1181) Biri Sünnilerin imamı, diğeri Şiilerin imamıdır. El-Keşmiri, Feyzu'l-Bari de: "Namazdaki elleri kaldırmadaki sahih rivayetten dolayı bir Hanefi olarak o görüşü kabul ederim." der. Herkesin bildiği gibi İmam-ı Şafi ve İmam-ı Hanefi birçok fetvalarını zamanla değiştirmişlerdir. (Münavi, Feraidü'l-fevaid, s. 9; Dekkar, El-İmamu'ş-Şafii, s. 154) Hatta İmamı Şafi Mısır'a yerleştikten sonra hepsi değilse de birçok fetvasını değiştirmiş ve "Bağdat'taki eski görüşlerimi nakledene hakkımı helal etmiyorum" (Ebu Zehra, Tarihu'l-Mezahibi'l-İslamiyye, s.462; Cündi, el-İmamu'ş- Şafii, s. 194; Emin elHuli, el-Müceddidun fi'l-İslam, s. 85; İbrahim, Muhammed, Hanefî ve Şafiilerde Mezhep Kavramı, İstanbul, s.118) ve "Irak'ta ki kitaplarımı yakın" (İbn Hacer Askalanî, Tevali't-Te'sis li Meali Muhammed b. İdris, s. 117) buyurmuştur. Bu durum, onların (hepsinden Alla razı olsun) hakkı arama çabaları, gerçeğe ulaşma kaygılarının göstergesidir. "Acaba halk ne der, beni eleştirir, kınarlar mı?" dememiş, doğruya ulaştıklarına inandıkları an eski fetvalarını terk etmişlerdir. Hatta bu nedenle çok ağır eleştiri almışlar, ağır ithamlara maruz kalmışlardır. Ama onlar asla kendi fetvalarını ayet-sahih hadis mertebesine çıkarmamışlardır. Onları çıkaranlar ise ne yazık ki, günümüzdeki mezhepli değil mezhepçi olan takipçileri olmuştur!

Kısaca, İslam mezhepleri Peygamberimizin vefatından yaklaşık bir asır sonra oluşmuştur. O günün şartlarında zamanın âlimleri günün koşullarına göre dini konularda fetva ve yorumlarını yapmışlar, bazılarının görüş ve önerileri etrafında cemaatler oluşmuş ve zamanla da ekolleşmişlerdir. Hiçbir âlim kendi görüşünü diğerinin üstünde görmemiş, belli konularda fikir ve görüşünü beyan etmiş ve birbirlerine saygı göstermişlerdir. Hatta bazen önceki görüşünü daha sonra terk etmiş, değiştirmiş veya başkalarının görüşünü benimsemiştir. İslam mezhepleri dini yaşamak için kolaylıktır. Fakat bazı insanların elinde bu kolaylık, zorluk ve çekilmez bir hal alarak nefret ve bölücülük halini almaktadır. Unutmayalım ki, mezhepler din içindedir, ayrı bir din değillerdir. Din İslam'dır ve İslam birleştirir!

"Son din İslam'dır, insanlık var oldukça Allah'a kulluk bu dinin bildirdiklerine uymakla olacaktır. İnsan, eşya ve ilişkiler mahiyet veya nitelik bakımından durmadan değişiyor; Hz. Peygamber'in yaşadığı zamanda bulunmayan birçok nesne, ilişki biçimi, araç, adet ve alet ortaya çıkıyor. Eğer vahiy, hem geldiği zamanda hem de bütün zamanlarda olacak ve bulunacaklar için açıklamalar yapsaydı evler dolusu kutsal kitap ve hadisler olması gerekirdi. Ayrıca o günün muhataplarının hayatlarında bulunmayan şeylerden bahsetmek de abes olurdu. Bu sebeple Allah'u Teâlâ o gün yaşayanlar ile daha sonra gelecek olanlar için 'zorunlu olanları' açıklamış, geri kalanları ise 'açıkladıklarına bakarak bulup uygulamaları' için kullarına bırakmıştır. İşte bu 'açıkladıklarına bakarak bulup uygulama'nın adına ictihad denir. İctihad kul/beşer işidir; o bakacak, anlayacak, düşünecek ve söylenmişten söylenmemişin bilgisine ulaşacaktır. Bu işte hatanın veya ihtilafın (farklı anlama, sonuç

çıkarma, çözmenin) kaçınılmaz olması -insanın mahiyeti ve nitelikleri bakımından- kaçınılmazdır. Buna rağmen Allah, 'açıklamadıklarımı da, açıkladıklarıma bakarak doğru (ben açıklasaydım nasıl açıklar idiysem öyle) bulun, aksi halde bana itaatsizlik etmiş olursunuz' deseydi kullarına 'imkansızı teklif' etmiş olurdu. O imkansızı teklif etmeyeceğini de bildirmiştir. Şu halde ictihadlık alanda itaat, kulun çabası sonunda ulaştığı "zan ve kanaate göre davranmasıyla" gerçekleşecektir. Bu zan ve kanaate göre haram bildiğinden uzak duracak, helal bildiğine yaklaşacak, farz ve vacib bildiğini yerine getirecektir. "İctihad yapamayacak olanlar da yapanlara danışarak, onlardan fetva alarak itaat edeceklerdir." Yasak olan, vahyi göz önüne almadan (açıklananlara bakmadan) kendi aklı ve arzusuna göre hüküm çıkarıp uygulamaktır. Usulünce ictihad yapıldığında ise sonuç hatalı olsa da (mesela Peygamberimiz hayatta olsaydı da bu sonuç ona arz edildiğinde hatalı bulsaydı) yine de kul üzerine düşeni yapmış ve bir ecir (ahiret için değerli karşılık) almış olacaktır. İsabet etmiş olması halinde ise ecri artacaktır. Bu ecir meselesinin de hikmeti, müctehidi olanca gücünü sarf etmeye teşviktir." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 02.12.2012)

"Mali'den bir haberi izliyorum. Bir grup selefi, bir takım cami ve mezarları tahrip etmişler. İslam dünyasında bugün Selefi, Şii, Tasavvuf ve liberal/ılımlı İslami akımlar arasında ciddi bir çatışma potansiyeli bulunuyor. Ümmet olma bilinci, siyasi, ideolojik ve mezhebi sebeplerle ciddi anlamda yara almış durumda. Akımlar, kendilerini dinin aslı olarak, ötekileri sapma olarak görüyor. Oysa bunların hepsi birer yorum. Farkında olmadan din büyüklerini İlah ve Rab ediniyor olmasınlar sakın! Bir bakıma Mezheplerini din ediniyorlar sanki." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 05.07.2012) "Mezhep dediğiniz ictihadlar topluluğu değil mi? İçtihad, konusu şüpheli olan konularla ilgili değil mi? Muhkem nas ile sabit olan bir konuda ictihad olmaz. İctihad olmayan konuda mezheb de olmaz. O zaman kim kendi mezhebi dışındakileri tekfir edebilir? Allah, Resul ve kitaba usul ve esasa bağlı kalarak ortaya konulan ictihadlardaki hükümler birbirinin tam zıddı olabilir. Bundan dolayı kimse diğerini tekfir edemez. Akıl da, mezhep de, tarikat da güzeldir ama mezhepçilik de, tarikatçılık da, akılcılık da güzel değildir. Her kesimde yanlış yapanlar olabilir. "Bu tekfirci yaklaşım İslam ümmetine, dışarıdan gelen tehditlerden daha fazla zarar vermektedir." Mezheplerimizi din edinmeyeceğiz. Din büyüklerimizi de İlah ve Rab edinmeyeceğiz. İttifak ettiğimiz zaman birlikte hareket edecek, ihtilaf ettiğimiz zaman, kaynak, niyet ve usul açısından sorun yoksa birbirimizi mazur göreceğiz. İlle anlaşmamız gerekiyorsa hakeme gideceğiz. Değilse istişare ve şura ile yetineceğiz." (Abdurrahman Dilipak, Akit, 30 Nisan 2016) "Onlar Allah dışında hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu İsa'yı ilah edindiler." (Tevbe, 31)

Bir de kendisini 'Kur'an Müslümanı' kabul eden ve 'Kur'an (ilk değil) tek kaynaktır' diyen mealciler vardır! Onlar, "mezhep yok" derler. Ama sonra ayetleri izah ederler. E, Ehl-i Sünnet ise mealcinin izahını değil, mesela İmam-ı Azam'ın ayet izahını kabul ediyor. Zaten mezhep de bu demek değil midir? Hadisleri reddedip kendi yorumlarını hadisleştirmek neyle açıklanabilir?

"Demagoglar/seleficiler "Asr-ı Saadet'te dört mezheb mi vardı? İtikatta Eşarilik ve Maturidilik mi vardı?" diye soruyorlar; yoktu deyince de, "Öyleyse bunlar bidattir." hükmünü veriyorlar. A çok akıllılar, şimdi ben size sorayım: Asr-ı Saadet'te Vehhabilik var mıydı? Size göre o bidat olmuyor da, Maturidilik niçin ve nasıl oluyor? Asr-ı Saadet'te elbette fıkıh mezhebi yoktu. Çünkü Kur'an parça parça 23 yılda gönderilmiş, Din-i Mübin-i İslam 23 yılda tamamlanmıştı. Tamamlandıktan kısa süre sonra da Fahr-i Kainat aleyhi Efendimiz bu dünyaya veda etmişlerdi. Asr-ı Saadet'te Ashab-ı Kiram efendilerimiz dini, imanı, namazı, orucu, zekatı Efendimizden öğreniyorlardı. Bilenler bilmeyenlere öğretiyordu. Sonra İslam yayıldıkça yayıldı. Aradan 100 sene geçmeden tevhid inancı Çin sınırlarından Atlas okyanusuna kadar ulaştı; dilleri başka başka olan nice kavim Müslüman oldu. Bunlara Kur'an'ın ve sünnetin, emirlerin ve yasakların, ibadetlerin, dünya ahkâmının doğru şekilde anlatılıp yorumlanması gerekti. Tabiin ve Tebe-i

Tabiin efendilerimizden derin ilme, irfana, nasibe sahip olanlar geceleri kandil ışığında (varyantlarıyla) milyonca hadisi incelediler, bütün rivayetleri topladılar ve fıkıh sistemlerini kurdular. Bunların dördü kabul gördü, diğer sistemler yaşamadı. Yine İmamı Eşari ve İmamı Maturidi Kur'an'a ve Sünnete dayanarak İslam'ın inanç hükümlerini bir araya getirdiler. Böylece zaruret derecesindeki bir ihtiyaç karşısında fıkıh mezhepleri ve inanç mezhepleri meydana geldi. Fıkıhta dört mezhep, inançta iki ekol arasında esasa, usule, temele ait hiçbir ihtilaf yoktur. Çeşitlilik teferruatla (ayrıntılarla) ilgilidir ve bu çeşitlilik ümmet için geniş bir rahmet ve zenginliktir. Bu hak ve doğru mezhepler sayesinde Ümmet-i Muhammed bidatlardan, yanlış yorumlardan kurtulmuş oldu. Dört fıkıh mezhebi Müslümanlar için çok büyük bir nimettir. Onları meydana getiren müctehid imamlarımıza ne kadar teşekkür etsek, ne kadar minnettar olsak azdır. Mezhebe lüzum yokmuş, Kur'an yetermiş. Kur'an elbette yeter ama bir şartla: Onu doğru anlamak ve yorumlamak şartıyla. Bin küsur seneden beri şu İslam âleminin haline bakınız. Peygamberimizin haber vermiş olduğu üzere bir yığın bozuk fırka zuhur etmiştir. Bunların hepsi de Kur'an diyor ama niçin ve nasıl sapıtmışlar? Kur'an'ı doğru anlayamadıkları, Resulullah'ın yorumuna uygun şekilde yorumlayamadıkları için. Bazı bozuk ve sapık fırkaların fanatikleri bağırıyorlar: 'Mezhepler bidattir. Mezhepler sapıklıktır.' Hatta çok ileri giden bazıları 'mezhepler puttur' bile diyor. Ehl-i Sünnet mezhepleri bidattir diye niçin yırtınıyor? Çünkü mezhepleri yıkarsa halkın bir kısmı onun bozuk fırkasına/mezhebine dâhil olacaktır." (Mehmet Şevket Eygi, Milli gazete, 09 Nisan 2011)

"Fırka-i Naciye hangi mezhep" diye bir soru sorulmaz, 'hangi mezhepten olursa olsun' namaz kılan, oruç tutan, hacca giden, zekat veren, Allah'a ve ahiret gününe iman eden, Allah'a, resulüne kitabına iman edenlerden kimlerse, tevhid yolunda, ihlasla rızai ilahi yolunda ilerliyor ise onlar kurtuluşa erenlerden olacaktır. "Onlar hangi mezhepten" diye bir şey yok. "Hak Mezhep" diye bir kategori de yok. Allah, resul ve kitap çizgisi içindeki her mezhep makbuldür. Mezhep ihtilaflı konularda olacağı için 'şu haktır-şu batıl' denmez. İhtilaflı olan hiçbir şey Hak kategorisinde değerlendirilmez. Batıl olabilir çünkü verilen hüküm 'usul'e ya da 'nas'sa aykırı olabilir. "Nas'sa aykırı olmayan birden fazla görüş olabilir." Özellikle de müteşabih ayetler zaten zaman, mekan ve olay, kişi bağlamında kendi içinde farklılık gösterebilir. Burada önemli olan usul ve Kur'an-ı Kerim'in külli kuralları ve sahih olan Nebevi sünnete aykırı olmamasıdır." (A. Dilipak, Akit, 8.7.2016)

"Maksadım, Müslüman olan insanları kucaklamak yerine dışlamayı, tefrika yüzünden zayıflayarak düşmana yem olmayı karınca kararınca engellemektir. Ben "Ehl-i Sünnet çizgisindeyim ve genel olarak bu çizginin sahih İslam anlayışını temsil ettiğine" inanıyorum. Ancak üç kayıtla: Ehl-i Sünneti, bu kavramın içine giren farklı anlayışları da katarak geniş çerçeveli görüyorum. Ehl-i Sünnet dışında kalan İslam mezheplerini de ümmetin mezhepleri olarak görüyor, sahiplenenleri -onlar İslam'dan çıktıklarını beyan etmedikçe ve söz ve fiilleri için bir tevil imkanı mevcut oldukça- tekfir etmiyorum. "İnandığı gibi yaşama konusunda tavizsiz olmak güzeldir ama taassup hangi tarafta olursa olsun caiz değildir, mezmumdur, bundan kurtulmak gerekir" diyorum. İmam-ı Gazali'nin Faysalu't-Tefrika'sından: "Hak ve hakikat her bir mezhepte dolaşır durur. Hasetçilerin etkisinde kalmayan, taklidin kör etmediği, gerçeği öğrenme arzusu ve tefekkürün tahrik ettiği sen! Zihnini işgal eden ve seni huzursuz kılan bu durumdan kurtulmak istiyorsan önce muhatabından küfrün (dinden çıkmanın) tanımını yapmasını iste. Eğer küfür, "Eşari veya Mutezili veya Hanbeli ve diğer mezheplere muhalefet etmektir" diyorsa, o, geri zekalıdır, taklidin zincirine vurulmuştur, körlerden daha kördür; onu iknaya uğraşıp boşa vaktini harcama. İnsaf sahibi isen bilirsin ki, hak ve hakikati belli bir âlimin ve mütefekkirin tekelinde kılan, hakikati yalnız o bilir diyen kimse küfre ve çelişkiye başkalarından daha yakın durmaktadır. Küfre yakındır; çünkü o âlimi, iman ve küfür, kendisini tasdik veya tekzip etmeye bağlı olan masum (hata etmez) Peygamber mertebesine getirmiştir."

İslam tarihinde tekfirci kişi ve gruplar daima bulunmuştur. Bunlara karşı bir de söz ve davranışı, sahibinin diğer söz ve davranışlarıyla bir bütün olarak ele alan ve en küçük bir "dinden çıkmama ihtimali" varsa bunu tercih eden, insanları mümkün olduğunca iman dairesi içinde tutan âlimler vardır ve bu ikinci tutum "Kıblesi Kabe olanları tekfir etmeyiz" diyen Ehl-i Sünnetin tutumudur." (Hayrettin Karaman, Yeni, Şafak, 14,17,22 Haziran 2018)

"Din kardeşliğini, birlik ve kardeşlik inancı, anlayışı ve duygusu içinde ümmet birliğini sağlamanın şartları vardır: İçtihat, yorum, görüş beşeri bir faaliyet olduğuna ve "Peygamberler dışında insanın yanılması ve yanlış yapması da mümkün (ve olmakta) olduğuna göre hiçbir âlim, şeyh, mürşit, lider, kanaat önderi… isabet ve hakikati kendi tekelinde görmeyecek, "yalnız benim dediğim, görüşüm, mezhebim, tarikatım haktır" demeyecektir." Peygamberlik sona ermiştir; artık bir kimsenin çıkıp da, "Ben rüya gördüm", "Ben Peygamber ile görüştüm, konuştum", "Bana Allah bildirdi" gibi iddialarla insanları saptırmalarına imkan verilmeyecek, böyle çıkışlara müsamaha edilmeyecektir. Ayrıca, doğru ve uygun dediğimiz usulü uygulayarak bir sonuca ulaşan her müminin ulaştığı sonuç hem kendisi hem de ona itimat edenler, ondan fetva alanlar ve dini öğrenenler için muteberdir; bu bilgi ve fetva ile dinini yaşayanlar doğru yoldadırlar. "Farklılık içinde birlik" ve "farklılığın ümmet için bir zenginlik" olması hedefleri ancak bu anlayış çerçevesinde gerçekleşebilecektir. Kur'an'ı Arapçasından veya mealinden okuyan, hadis kitaplarını metinlerinden okuyan, bu okumalara "doğru usulü uygulamadan" kafasına estiği gibi manalar veren, hükümler çıkaran, üstelik aynı yolu takip etsinler diye insanlara icazetler de veren kimseler doğru yolda değildirler. Temel metinlerden doğru usulü uygulayarak mana ve hüküm çıkarma işi içtihattır ve tefsirdir; bu işin yapılabilmesi için iman, ilim ve ahlak yeterliği gereklidir; bu yeterliğe sahip olmayanların peşine düşmek insanı doğru İslam anlayış ve yaşayışından saptırır; bu konuda uyanık ve ihtiyatlı olma zarureti vardır. Ve son olarak, ferdi din hayatı için soru soranlara, fetva isteyenlere ehli tarafından bilgi ve fetva verilir. Ümmetin uygulaması için kural oluşturmak, yol göstermek, kanun yapmak, proje ortaya koymak söz konusu olduğunda mutlaka şura usulü uygulanmalıdır. Şura dini ve uygulama alanını iyi bilen âlimler ve uzmanlardan oluşan danışma kurullarıdır." (Hayrettin Karaman, Yeni şafak, 15 Temmuz 2018)

Sahih hadisten hüküm çıkarmak hadis âlimlerinin işi değildir. Usul ve fıkıh âlimlerinin işidir. Nice büyük hadis âlimleri vardır ki, taşıdığı, rivayet ettiği hadislerin fıkhını bilmez. Eğer böyle olsa idi her hadis âlimi müctehid olurdu ve mezhebi olurdu. Halbuki hadis âlimlerinin bir çoğu da bir müctehidi taklit etmişlerdir. Bu nedenle A'meş Ebu Hanife'ye, "Ey Fakihler zümresi! Sizler tabipsiniz, bizler ise eczacıyız." demiştir. (Abdulkadir b. Muhammed b. Nasrullah el-Kureşi, el-Cevahiru'l-mudiyye fi tabakati'l-Hanefiyye, II/484-485; Ayrıca ibn Abdülberr, Cami'u beyani'l-ilm II/1029; Ali Abdülbasıt Mezid, Minhacu'l-muhaddisin fi'l-karni'l-evveli'l-hicri ve hatta asrina'l-hazir, s. 89) Kur'an ve sünnetten (eğer müctehid değilse) ne bir tefsir âlimi ne de bir hadis âlimi fetva verebilir. Fetva verme işini bunların hepsini de kapsayan yani Kur'an ilimlerini, hadis ilimlerini bilen, sahabelerin ittifaklarını (icma), ihtilaflarını bilen, usul, tarih, ıstılah, Arap dilini çok iyi bilen, aynı konudaki tüm rivayetleri bilen ve ictihad özellikleri taşıyanlar yapabilir. (Nevevi, Mecmu,1/64; Ebul Leys es-Semerkani, En Nevazil, vr. 268, Uşi, el Fetava's Siraciyye, s. 600, Destinani, Risale fi Adabi'l Müftin, vr. 46) "Tercih ehli tahkik ettiği meselede mukallit olmaz. Tercih ehli pek çok meselede mukallid olabilir. Ben çoğu meselede mukallidim, hatta avamım. Bir namaz kılabilmek için belki de bin mesele vardır. Bunların hepsini tahkik ederek tercihte bulunmak bir ömre yetmez. Onun için 'ben Hanefiyim' diyorum. Ancak ayrıca bir akademisyenim. Araştırma yapıyorum. Tahkik ettiğim bir meselede farklı kanaate varabilirim. Vardığımda onu kabul ederim. Bu durum mezhepsizlik anlamına asla gelmez. Birkaç örnek: Hanefilere göre müellefi kuluba zekat verilmez, nesh edilmiştir. Bana göre eğer devlet başkanı uygun görürse caizdir. Kur'an'a abdestsiz dokunmak haramdır. Bana göre abdestli dokunulması daha iyidir ama haram değildir. Sadece Arafat ve Müzdelife'de değil, zaruret halinde, alışkanlık yapmamak kaydıyla namazları cem etmek mümkündür... Bunların elbette

gerekçeleri vardır. Burada onlar üzerinde duracak değilim. Mesele anlaşılsın diye bu örnekleri verdim. Bütün bunlara rağmen ben Hanefiyim. Bunu söylerken de kimseyi kandırmıyorum. Çünkü bir dünya mesele içerisinden bu konularla ilgili bir tercihte bulunuyorum. Yani bir dünya meselede Hanefiyi taklit ediyorum. Bu beni Hanefi olmaktan çıkarmaz." Prof. Yavuz Köktaş

"Sünni (Ehl-i Sünnet ve cemaat) itikad mezhebleri: Selef, Matüridiyye ve Eşariyye olmak üzere üç mezheptir. Ehl-i Sünnet, inanç (akaid, kelam) konusunda olsun, amel (fıkıh) konusunda olsun ihtilaflara, farklı anlayışlara ve içtihatlara yer verdiği için bir patika, bir keçi yolu, bir tek şeritlik yol değil, birden fazla şeridi olan bir caddedir. Yön aynı, yol aynı ama birçok şerit vardır. Trafik kurallarına riayet etmek şartıyla bu caddenin hangi şeridinden gidilirse gidilsin toplumun Ehl-i Sünnet yol arkadaşlığı, yoldaşlığı vardır. Bu yazdıklarımın delili, önemli ve farklı anlayış ve yorumlara rağmen -mutaassıp ve mezhepçi taklitçiler bir yana- Ehl-i Sünnet âlimlerinin birbirini tekfir etmemeleri, önemli tartışmalara rağmen birliği, yoldaşlık ve kardeşliği korumalarıdır. Ehl-i Sünnet İslam'ı Peygamberimiz ve O'nun rehberliğinde dini öğrenen ve öğreten ilk nesil Müslümanları gibi anlayan, bu anlayış üzerinde birleşmiş bulunan ümmet çoğunluğunu (cemaat) muhafaza eden, ayrı baş çeken grupları "aynı kıbleye yöneldikleri ve namazı toptan terk etmedikleri sürece" İslam'dan dışlamayan, yöneticiler adaletten ve sünnetten sapsalar bile ümmetin birliğini bozma, düşmanlara fırsat verme gibi fitne ihtimalleri bulunmadığı sürece ihtilal yapmayı caiz görmeyen, uygun zamanı bekleyen Müslüman çoğunluğun mezhebidir, yoludur, İslam anlayışıdır." (H. Karaman, Yeni Şafak, 24-29.6. 2018)

Mezhepsizlik ihtilaf ve fitnedir! "Mezhepler, İslam ümmetini dört büyük kuvvetten oluşan muazzam bir orduya dönüştürürken, mezhepsizlik bu orduyu parçalayıp her bir askeri kendi başına buyruk bırakan dağınık ve fonksiyonsuz sürülere dönüştürür."

"Ben, tek mezhebi değil, sünni fıkıh ve itikat mezheplerinin tamamını bir zenginlik sayıyor, hepsi birden İslam'dır diyorum. Müminlerin bütün mezhep imamları ve diğer fıkıh, kelam, tasavvuf âlimlerinden istifade edebilmeleri için kapıların açık olduğunu söylüyorum." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 19 Ağustos 2018)

"Mezhepler dindendir ama din değildir." (Post Truth Dergi, 4 Ekim 2024) "Mezhep bir din değildir. Ancak mezhebi, bir dinin müntesipleri arasında farklı farklı algılanıp herkesin bir tarafa dağılmasını önleyen, din hakkında derli toplu düşünmeyi, uygulamayı ve bunların dinin kaynaklarıyla irtibatını sağlayan bir olgu olarak anlamak mümkündür." (Ali Bardakoğlu, Türk Maarif Ansiklopedisi, Mezhep maddesi)

Zaten günümüzde de ümmetin geri kalmasının nedenlerinden biri de fikri çeşitliliğe müsamaha gösterilememesidir! Unutmayalım ki "İslam medeniyetinin ilerleme dönemleri her zaman, birden fazla ekol, akım ve eğilimin rekabet içinde olduğu dönemler olmuştur." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 98)

"Allah Hz. Musa'ya bebek katili, kendini rab ilan eden Firavun ile bile yumuşak konuşmasını buyururken bizler birbirimizle bile yumuşak konuşamıyoruz. Seninle aynı fikirde olmayanlara sapkın, mürted, münafık diyorsun. Kalbini açıp da baktın mı? İnsanların imanını nasıl yargılayabiliyorsun? Bize düşen, 'doğrusunu Allah bilir' deyip, bize düşen ne var ise ona bakmak ve birbirimize sahip çıkmaktır." Nouman Ali Khan

Ahlak

İslam, insanların tevhid eksenli erdemli bir hayat yaşaması için gönderilmiş ilahi dindir. Peygamberimiz, "Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim." (Buhari, El Edeb'ul Mufred. Malik, el-Muvatta, II/904; Suyuti, C. Sağir, I/79; İmam Ahmed Müsnedi, c: 2, hadis no: 318. Elbani de, 'Silsiletu'l-Ehadisi's-Sahiha'; hadis no: 45; Ahmed, II/381; Malik, 1. II/904); "Kim kötü söz ve davranışları bırakmazsa onun yeme-içmesini terk etmesine Allah'ın ihtiyacı yoktur." (Buhari, Savm, 8; Tirmizi, III/ 707) buyurmuş ve Kur'an'da da Allah'u Teâlâ, "Kuşkusuz namaz hayâsızlıktan ve kötülükten meneder" buyurmuştur. (Ankebut, 45) Yani ibadetlerin amacı insanları ahlak üzerine yaşamaya yönlendirmektir. Davranışlara yansımayan ibadetlerin sadece hareketlerle sınırlı ritüeller olduğunu unutulmamalıdır.

Ahlak üçe ayrılır: Bireysel ahlak: Yalan söylememek, gıybet yapmamak gibi. Sosyal ahlak: Faiz yememek, nikahsız yaşamamak gibi. Evrensel ahlak: Adaletsiz olmamak, Hz. Adem merkezli kardeşlik hukuku gibi. "Ahlakı, Kur'an olan" (Müslim 1/514 Hadis no: 746) peygamberimizin yaşamı da Kur'an pratiğinin hayata yansımaları ile doludur.

İhlas

-Bu bölüm daha çok İmam-ı Gazali'nin 'İhya'sından özetlenmiştir. -

İhlas, insanın yaptığı tüm amelleri (namaz kılmadan tesbihata, sadaka vermeden bir çocuğun başını okşamaya dek) 'sadece Allah rızasını kazanmak için' yapmasıdır. (Ragıb el-İsfahani, Müfredat, hls; Lisanü'l-Arab, hls; Gazzali, IV/379-380) "Gösterişten ve çıkar kaygılarından arındırıp sadece Allah için ibadet yapmaktır." (DİA, İhlas maddesi) "Allah, sadece amelin ihlaslı olanını kabul eder" (Münavi, Feyzul Kadir, I/217) ve şeytan da ancak ihlaslı kullar hariç insanları kandırabilir. (Hicr, 40; Sad, 83) Kur'an'da Yüce Rabbimiz namazı gösteriş için kılanlara 'yazıklar olsun!' diye hitap etmektedir! (Maun, 6) İhlasın zıttı ise riyadır! (DİA, Riya medddesi) Riya: Yapılan bir iş, ibadet, hareketin Allah rızasını kazanmak 'dışında' menfaat, gösteriş, reklam için yapılmasıdır. Riya, gizli şirktir, şirk ise ebedi cehennemliklerin en büyük vasfıdır. (Nisa, 48) Fudayl b. İyaz bu konuda şöyle söylemektedir: "İnsanların hatırı için ameli terketmek riya, onları memnun etmek için amel etmek şirk, bu iki durumdan kurtulmak ihlastır." (Cürcani, Ta'rifat, İhlas maddesi, s. 15) Peygamberimiz, "Sizin için en çok korktuğum şey, küçük şirktir." buyurmuştur. Yanındakiler: "Küçük şirk nedir ey Allah'ın Rasulü?" diye sordular. Resulullah Efendimiz şu cevabı verdi: "Riya, yani gösteriştir." (Ahmed, V/428, 429; İbn Mace, Zühd, 21) Şirk ise, kara gecede kara taş üzerindeki kara karıncanın ayak sesinden daha gizlidir. (Taberani, Mu'cemü'l-evsat, IV/10, hadis no: 3479; Ebu Nuaym, VII/112; Heysemi Mecmeuz-Zevaid: IV/177, Elbani İrvau'l-Galil, 2562)

Şeriat, üç bölümdür: "İlim, amel, ihlas." Yani bir Müslüman, ilk önce ilahi emrin gereği 'OKU'malı, sonra bu elde ettiği bilgiyi pratiğe aktarmalı; amel etmeli fakat bu amelinde de 'ihlaslı' olmalıdır! Günümüz Müslümanları daha ilk aşamada yolda kalmaktadır ne yazık ki!. Dinini, onun ilmihalini, itikadını, kitabını bilmemektedir. Okuyup bilenler ise bildiği ile amel konusunda sorunlar yaşamaktadır. En son aşamaya gelebilen; okuyup, okuduğu ile amel edebilen müminler de bu amellerinde ihlaslı, samimi olmak, yapılan her türlü amelinde sadece Allah rızasını hedeflemek zorundadır. İslam'ın kulaktan dolma, geleneksel olarak bilindiği günümüzde, uygulamada görülen eksiklik ve aksaklıklar bir yana, yapılan bu bilgiden uzak, eksik amellerin ne kadarı ihlas kavramının içine girebileceği de ayrı bir tartışma konudur. Ayrıca Dawkins gibi ateistlerin, iyilik yapmanın altında yatan dört sebep olarak sıraladığı "karşılıklı çıkar, akrabalık bağları, şöhret kazanma, toplum içinde onaylanmak" (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 202-206) amaçlı yapılan davranışların da zaten ahlak olmadığı ortadadır! Bu konuda, 'Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Ateizm Yanılgısı' adlı yazılarımıza da bakılabilir.

Unutmayalım ki, şeytan sadece ihlaslı kulları kandıramayacaktır! (Hicr, 40) Bir mümin düşmanını iyice tanımalı ki, ondan gelebilecek tehlikelere karşı da hazırlıklı olabilsin!

Bir insan okur ve uygular, mesela namaz kılar, oruç tutar, kurban keser, Kur'an okur, ilim öğrenir hatta dini yolunda şehit bile olabilir. Tüm bunlar bile, eğer ihlas yoksa insanın cennete gitmesini garantileyemez! Zaten Allah'ın rahmeti olmasa peygamberler dâhil hiç kimse cennete giremeyecektir! (Buhari, Rikak, 18; Müslim, Münafikin, 71-73)

Namaz: "Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki onlar namazlarından gafildirler (bilinçsizce namaz kılarlar) ve gösteriş yaparlar." (Maun, 4-5) "Unutmayalım ki kıldığımız namaz bizi Allah'a yaklaştırmıyor, kötülüklerden uzaklaştırmıyorsa o namazımızda büyük bir eksiklik var demektir. (Ankebut, 45) "İçten bir inanç ve bağlılık göstererek 'sadece' Allah'a ibadet et." (Zümer, 2,11)

Oruç: " Nice oruç tutanlar vardır ki, orucundan kendisine aç ve susuz kalmaktan başka bir şey yoktur." (İbn-i Mace, Sıyam, 21; No:1690; I1/539; Hakim, Müstedrek, I/431)

Kurban: "Kurbanların ne etleri nede kanları Allah'a ulaşır. Fakat Allah'a sadece sizin takvanız ulaşır." (Hac, 37) Takva: Kulun, Allah'ın azametinden korkarak ve rahmetini ümit ederek ibadet etmesidir. Takva kelimesi haşyet/huşu ile bağlantılı bir kavramdır. 'Huşu'yu Cüneyd-i Bağdadi, "Kalplerin ileri derecede saygı ve sevgiden dolayı Allah'a boyun eğmesi" şeklinde tarif etmektedir. (Kuşeyri, er-Risale, s. 115-120)

Kur'an okumak: "Nice Kur'an okuyucuları vardır ki Kur'an onlara lanet eder." (Gazali, İhya, I/274. Bu söz hadis değildir!) Yani, "Okuyan kimse emirlere aykırı davrandığında, yasakları çiğnediğinde Kur'an' bu davranışları onaylamamaktadır." (Teymiyye, Mecmu el Fetava)

Mü'min/Müslüman olma: "İman ettim deme, Müslüman oldum de." (Hucurat, 14) Demek ki, bazı insanlar Müslüman olduğu halde yani pratikte bazı İslami emir ve yasakları uyguladığı halde imanı tam mükemmelleşmiş olamamaktadır. Zaten günümüz Müslümanlarının da en büyük sorunu bu değil midir? Dışarıdan ibadetleri yapar gözüken ama imani noktada zaaf sahibi olduğu için ibadetlerin gayesini davranışlarına yansıtamayan Müslümanlar ne yazık ki İslam'ı da yanlış temsil etmektedirler!

İman: "Ey iman edenler, Allah'a ve Resulüne iman edin ve Allah'tan korkun." (Nisa, 136) "Ey iman edenler Allah'tan korkun ve ancak Müslüman olarak can verin." (Ali İmran, 102)

Allah'ü Teâlâ bizlerin dış görünüşüne, sakalımıza, sarığımıza veya başörtümüze değil, bizlerin kalbinde bulunan takvanın derecesine bakar: "Allah sizin giyinişinize veya dış görünüşünüze değil, kalbimize bakar." (Müslim, Birr, 33; İbn Mace, Zühd, 9; Ahmed b. Hanbel, II/285, 539) Tabii bu hadis, "Namaz kılmasam da kalbim temiz, dedem hacı" diyenlere asla bir delil teşkil etmez. Kimse dedesinin yemesiyle doymadığı gibi onun ibadetiyle de cennete gidemez!

Kıyamet günü cehenneme ilk girecek olanlar şehitler, âlimler ve zekat verenlerdir. (Müslim, İmare, 152) Şehitler: Allah'ü Teâlâ'nın, 'sana can verdim, kuvvet verdim, bunu nerede harcadın?' sualine, dünya şehidi şu cevabı verecektir: 'Canımı senin yoluna verdim, kanımı akıttım.' Kendisine 'Yalan söylüyorsun!' denilecektir. Sen, 'Ne kadar cesur insan' denilsin diye, 'Ne kadar da kahraman biri' denilsin diye savaştın ve öldün. Sana cesur, kahraman denildi de. Sonra onun için 'Cehenneme dek yüzüstü sürükleyin' denilir ve bu kişi cehenneme atılır. Âlimler: Âlim kişi ilmini Allah rızası için anlatmadığından, 'Ne kadar da âlim, nede güzel vaaz ediyor, ne çok bilgisi var' denilsin diye, gösteriş için ilmini anlattığından dolayı o da cehenneme dek

yüzüstü sürüklenir ve cehenneme atılır. Zekat: Zekat, bağış veren zengin de Allah için değil, kulların, 'Ne de cömertmiş!' demesi için malını dağıtmasından dolayı cehenneme dek o da yüzüstü sürüklenir ve cehenneme atılır. Ne kadar âlim, namazında, zikrinde, cihadında biri olursak olalım, yaptıklarımızı ihlaslı olarak yapmıyorsak sevap yerine günah kazanırız, belki de şirke düşmüş ve ebedi cehennemliklerden olmuş oluruz. "Ameller niyetlere göredir." (Buhari, Bedü'l-Vahy, 1; Müslim, İmare, 155; Ebu Davud, Talak, 11) Bizler niyetlerimizi halis/ihlaslı tutabilirsek, amelimizin karşılığında cenneti kazanabiliriz. Tabii ki, riya korkusu ile "tam ihlaslı yapamıyorum" diye düşünerek ibadetlerimizi terk etmek de ayrı bir hata olur. Şeytanın istediği de zaten budur. Bize, "İhlasın yoksa şirke düşersin, amelini terk et" şeklindeki bu vesveseyi şeytanın verdiğini de asla unutmamalıyız!

Şeytan tek bir vesvese ile insanı elbette bırakmaz! İnsanın amelinden ne eksiltebilirse, sevabından ne azaltabilirse onu kendince kâr sayar. Mesela, namaz kılmak isteyen bir gençle şeytan arasındaki mücadeleye bakalım: Şeytan önce genci ibadetten uzak tutmaya çalışır. Genç kararlı ise, şeytan bu defa ibadete başlama yaşını ileri atmaya çalışır. "Daha gençsin biraz gez, dolaş, hayatının tadını çıkar sonra başlarsın." der. Genç yine kanmazsa ve namaz kılmaya yönelirse, şeytan bu defa, "Namaz abdestini şimdi alma, ezan yeni okundu." diye vesvese verir. Genç abdestini alsa bu defa, "Daha vaktin var, sonra kılarsın otur, sohbetini, kitabını, oyununu bitir" diye vesvese verir. (Şeytanın amacı, mesela ikindiyi geç kıldırtıp, sünnetini terk ettirmektir, böylece genci sünnet sevabından uzak tutmaktır ki, bu da şeytan için yine bir kârdır.) Eğer genç namaza başlarsa şeytan bu kez de onun zihnini, unuttuğu, önemli/önemsiz şeylerle meşgul etmeye, namazından gafil olmasına sebep olmaya veya namazı "tavuğun yemini toplaması gibi" (Malik, Kitabu'l-Kur'an 46, s. 220; Abdürrezzak No. 7080; Ahmed, II/102, 149, 185, 262; Müslim, mesacid, 195, s. 434; Ebu Davud, No. 413; Tirmizi, No. 160; Nesai, Mevakıt, IX/1, I,254) acele acele kıldırtmaya çalışır ve böylece namazı düzgün kılmasına engel olmaya çalışır. Her şeye rağmen genç namazını ihlaslı, huşu içinde kılarsa, şeytan son bir hileye daha başvurur. Genci etrafına baktırır ve "Benim gibi huşu içinde namaz kılan var mı ?" diye düşünmeye sevk eder ve gencin kibirlenmesine neden olur. Böylece amel yine boşa gitmiş, sevap azaltılmış ve şeytan hedefine ulaşmış olur. Bu örnekleri her iş için genelleştirebiliriz. Kim yaptığı dini bir emri, diğer mü'minlere karşı üstünlük vesilesi yaparsa, o kişinin ameli boşa gitmiştir. Ve o kişi kıyamet günü de cenneti umut ederken, cehenneme sürüklenebilir.

Rasulullah bir grup ashabı ile oturuyordu. Ashab bir kişiden çokça bahsederek onu över. O esnada bahsini ettikleri kişi abdest aldığı ayakkabıları elinde olduğu halde çıkagelir. Yüzünden abdest suyu damlamaktadır. Alnında ise çok secde etmekten hasıl olmuş bir siyahlık bulunur. Ashab, Hazret-i Peygambere 'Ey Allah'ın Rasulü! İşte bahsettiğimiz zat budur' derler. Rasulullah da 'Ben onun yüzünde şeytandan gelen siyah bir ben görüyorum' buyurur. Adam gelip selam verir ve ashabın arasına oturur. Hazret-i Peygamber ona dönerek "Allah aşkına söyle! Burada oturanları gördüğün zaman, içinden, 'Onların içinde benden daha hayırlısı yoktur' şeklinde bir düşünce geçirdin mi?" diye sorar. Bunun üzerine adam şöyle cevap verdi: 'Rabbim beni affetsin! Evet geçirdim!'

Kâmil bir zat ile şeytan karşılaşır. Şeytan kamburdur. Bu zat sebebini sorar. Şeytan: "Kulun son nefesinde iman-ı kamille dünyadan ayrılmak isterim" diye yalvarması beni bu hale getirdi. Ben de 'Vay bana, ben bunu nasıl düşürüp, amelini kendisine beğendireceğim' derim ve benim bu şekil çalışacağımı 'anlamasından' korkarım. Beni bu düşünce kambur etti." der.

Şehit Abdullah Azam: " Ey İslam davetçileri! Ölüm tutkunu olunuz ki size hayat bağışlansın. Sakın emeller sizleri aldatmasın, aldatıcılar Allah ile sizleri aldatmasın. Okuduğunuz kitaplar, devam ettiğiniz nafileler sakın sizi aldatmasın" (Abdullah Azzam, Şehid Abdullah Azzam Külliyatı, s. 777)

demektedir. İbn Mübarek: "Âlim okumaya devam ettiği müddetçe âlimdir. Ne zaman ki âlim olduğunu zanneder ve ilmini artırmaktan vazgeçerse işte o zaman cahil olur." (Hacı Muhammed Hilmi Kutlubay Oğulları, Mevzularla İlgili Hadisler, s. 126) Hz. İsa (as): "Amel için değil de, yalnız başkasına anlatmak için ilim öğrenen, nasıl âlimlerden olabilir?"

Efendimiz şöyle buyurmaktadır: "İnsanlar hep helaktadır, âlimler müstesna. Âlimler de helaktadır, ilmi ile âmil olanlar müstesna. İlmi ile âmil olanlar da helaktadır yalnız ihlas sahipleri müstesna. İhlas sahipleri de büyük tehlikededir." (Sağani, Mevzuat, 39; Acluni, Keşfü'l-Hafa, II/433, Hadis No: 2796) Gururlu helâkta, gururdan kaçan ihlaslı tehlikededir: Her an gururun pençesine düşebilme tehlikesi ile karşı karşıyadır.

"Dünya malında kendisinden üstekilere, dini yaşayışta kendinden aşağıdakilere bakan, ziyandadır" denilmiştir. Efendimiz de şöyle buyurmuştur: "Sizden biriniz mal ve yaratılış itibariyle kendisinden üstün olan kimseye bakarsa, ardından kendinden daha düşük derecede olana baksın." (Buhari, Rikak 30; Müslim, Zühd 8, 9; Tirmizi, Kıyamet 58, Libas 38; İbni Mâce, Zühd 9)

Bazı âlimler, 'Kendisini münafıklıktan uzak zannedenler, münafıklığa en yakın olan kimselerdir' derler. Kendisinde münafıkların listesinin bulunduğu tek sahabe olan Ebu Huzeyfe'ye bir kişi "Ben nifaktan korkuyorum" der. Hz. Huzeyfe: "Eğer münafık olsaydın, nifaktan korkmazdın. Çünkü münafık nifaktan emindir" der. Temel mesele, bu soruyu kendimize sorabilmemizdir: "Ben tam manasıyla iman sahibi miyim?!" Unutmayalım ki, emin olmak şeytandandır ve Allah korusun küfre kadar götürebilir! Hz. Ömer bile münafıkların listesinde bulunup bulunmadığını yıllar sonra, korka korka Hz. Huzeyfe'ye sormuştur! (İbn Ebi Şeybe, el-Musannef, VIII/637) Gerçek mümin ümit ile korku arasındaki dengeyi sağlayabilen kişidir! "Onlar korkarak ve ümit ederek Rablerine dua ederler." (Secde, 16) "Müminler Allah`ın azap ve azabının miktarını bilselerdi hiç biri Cennet`i ümit etmezdi. Kâfirler de Allah`ın rahmetinin ne kadar çok olduğunu bilselerdi hiç biri O`nun rahmetinden ümit kesmezdi." (Müslim, Tevbe 23) Kur'an'da: "Şeytan sizi Allah'ın affı ile aldatmasın" (Fatır, 5) buyurulmaktadır. Özellikle günümüzde, "Allah af eder" diye biten cümlelerle -Haşa- Allah'ın 'kesin' af edeceği gibi bir düşünüş tarzı geliştirilmiştir toplumda. Af etme yetkisi olan af eder ama bu "O'nun iradesindedir!" Yoksa O (cc) zorunlu değildir! Mü'min, ümit ile korku arasında (havf-reca) bir dengede olmalıdır. Hz. Ömer: "Eğer 'Bir kişi hariç, bütün insanlar cennete gidecek.' dense, o kişinin ben olabileceğimi düşünürüm; o kadar Allah'ın azabından, gazabından korkarım. Şayet 'Bir kişi dışında bütün insanlar cehenneme girecek.' denilse, o kişinin ben olabileceğimi düşünürüm; o kadar Allah'ın rahmetinden ümitliyim." (Ali el Muttaki el Hindi, Kenzü'l-ummal, XII/620, no: 35916) Ebi Müleyke: "Resulullah'ın ashabından olup da Bedir Gazvesi'ne katılanlardan otuz kadarına yetiştim. Hepsi de kendi hesabına nifaktan korkuyorlar ve dinlerinde fitneye düşmekten kendilerini emniyette hissetmiyorlardı." (Buhari, İman 36)

Efendimiz, "Ümmetimin şirke düşmesinden korkuyorum. Gerçi onlar, puta, aya, taşa tapmazlar. Ancak amelleri ile riyakarlık yaparlar." (İbn Hanbel ve İbn Mace'den İbn Kesir X/5097) buyurmaktadır. Ebu Süleyman Darani: "Amelde takva, amelden daha zordur" ve Ebu Derda: "İmanının kaybolmasından korkmayanların imanı kaybolur." derler. Yani amellerimizden şüphe etmeliyiz ama bu şüphe amelin kendisinden değil (çünkü bu vesvesedir) amelin kabul olup olmayacağı konusunda olmalıdır. Bu ise takvadır!

Ahmed bin Hanbel Bağdat'ta pazardan dönüyordu. Onu elinde pazar çantasıyla gören biri koşarak gelip çantasını taşımak istedi Vermek istemeyince de ısrar etti: Efendim bizim vazifemizdir büyüklerimize hizmet etmek! Ahmed bin Hanbel Hazretleri şu karşılığı verdi: "Biz kendimizi çantası taşınacak büyüklerden bilirsek bu kibir olur, küçüklük işareti sayılır. Bu

sebeple bizi büyüklerden bilmek size sevap getirse bile bize günah kazandırır. En iyisi, kendimi, çantası taşınacak büyüklerden biri olarak görmeyip kendi yükümü kendim taşımalıyım. Çünkü mahşerde de herkes kendi yükünü kendisi taşıyacak, kimse kimsenin yükünü yüklenmeyecektir!" Gönenli Mehmet Efendi elini öpmek isteyenlere asla el vermez ve derdi ki: "Benim elimi öpeceğine kendi elini öp! Çünkü benim elimi öpme tevazuuna sahip olan insanın eli öpülür. Öyle ise sen kendi elini öp!" İyi ama dediler, biz büyüklerimizin elini öpmek isteriz. "Siz dedi, bizi büyüklerden bilirseniz sevap alırsınız; ama biz kendimizi büyüklerden bilirsek günaha gireriz. Çünkü kendini büyüklerden bilen kibirleniyor demektir. Kibirlenen adam büyüklerden olamaz, küçüklüğün delili olur kendini büyük görmesidir." İbn-i Muhayriz alışveriş için kimsenin dikkatini çekmeden bir mağazaya girmiş, alacağı malları seçiyordu Geriden biri kendisini fark edince hemen mağaza sahibine yaklaşıp haber verdi: Vitrindeki mallara bakan şu zat Şam'ın büyük din âlimlerinden İbni Muhayriz'dir. Ona ucuza ver! Bu tanıtımı duyan İbni Muhayriz: "Biz buraya paramızla mal almaya geldik, dinimizle değil! Bizim ilmimiz İslam'ı doğru yaşamak içindir, ucuz mal almak için değil. Lütfen herkese nasıl satıyorsanız bize de aynı fiyattan satış yapın, ilmini menfaatine alet eden din adamı durumuna düşürmeyin bizi!" Yahya bin Muaz'a biri sorar: Ben ihlasta ilerlemek istiyorum; ama bir türlü anlayamıyorum, ihlasta ilerleyip ilerlemediğimi. Nasıl anlarım durumumu? Muaz şöyle cevap: "Seni övenle yeren, nazarında ne zaman eşit olursa işte o zaman ihlasta ilerlediğini düşünebilirsin. Öyle değil de seni öveni seviyor, yerene kızıyorsan ihlasta değil enaniyette, benlikte ilerliyorsun demektir. Unutma, insanların övmesi kurtarmaz, yermesi batırmaz. Mühim olan Allah'ın övmesidir Çünkü Allah överse kurtarır, yererse batırır. Zira cennetle cehennem O'nun emrindedir, insanların değil."

Şa'bi: Fakirin sadakaya ihtiyacından fazla, kendisinin sadaka sevabına muhtaç olduğunu bilmeyen zengin, sadakasını iptal etmiş ve ecrini kaybetmiştir." demektedir. Amellerimizde bu duygu ve düşüncede olmalıyız. İhlas budur!

Unutmamamız gereken diğer bir konu da, aşırı tevazunun bir kibir olduğu gerçeğidir. "Ben cahil birisiyim, ben Allah'ın aciz bir kuluyum" gibi, Müslüman da bulunması gereken vakara (kimseye kibirlenmemek, kimseyi kendine kibirlendirtmemek) aykırı olan bu tür 'aşırı' tevazulu cümleler riyakarlığın göstergesidir. İhlaslı bir insanın camide kıldığı namaz ile evde kıldığı namaz aynı olmalıdır. İki mekan arasındaki namaz kılma hızında, ruhunda bir farklılık varsa, iki mekanda da aynı şekilde (yavaş ve ihlaslı olarak) kılmaya özen göstermelidir.

'İlah'ın anlamı, "Kendisine ibadet edilen, kanunları kabul edilen, yardımı beklenen, rızası gözetilen" demektir. Müslümanın tek bir ilahı (iyilik beklediği, rızasını kazanmak istediği) vardır, O da sadece Allah'ü Teâlâ'dır. Eğer bir kişi yaptığı dini bir fiil, ibadet, namaz, söz ile müdürünün, amirinin, babasının, hocasının, eşinin rızasını kazanmak için, ondan bir iyilik elde edebilmek için çalışıyorsa o kişi o niyeti ile 'fiili şirke' düşebilir. Kişi, dini bir eylemi sadece Allah için yapmalı, bu yönde gayret göstermelidir. Aksi, o insan için hüsran olabilir.

Âlimler: "Tevhidde sadakat/bağlılık demek, hediye alındığı vakit vasıtaya bakılmadan nimetin Allah'tan olduğunu bilerek O'na şükretmek demektir." derler. Hz. Resul: "Kalbinde hardal tanesi kadar kibir bulunan cennete giremez." buyurur. (Müslim, İman, 148, 149) Nuh aleyhisselam: "Sizi iki şeyden nehy ederim: Şirk ve kibir." (Ahmed b.Hanbel-Müsned, II/17O, Buhari, Edebül-müfred s.144; İ. Kesir, Elbidaye vennihaye, I/119; Heysemi, Mecmauz-Zevaid, IV/219)

Bişr b. Hars buyurdu ki: "Nefsim konuşmamı arzu ediyor. Eğer nefsimin bu arzusunu kırabilseydim konuşurdum." Süleyman Darani: "Bazı amirlerden duyduğum yanlış şeyleri düzeltmek isterdim. Beni öldürürler korkusu ile çekinirdim. Fakat korkum ölümden değil, bu

vesile ile ölüm anında bana gelecek gururdan idi." demektedir. İnsan kendi içine yöneldikçe kibirden uzak durur. Müsab: "İki defa sidik yolundan meydana gelen insanların böbürlenmesine şaşarım." Hasan-ı Basri: "Ademoğullarına şaşarım. Günde en az iki defa eli ile pisliğini yıkadığı halde, sonra döner de yer ve göklerin Cebbar'ı olan Allah ile muaraza eder; çekişir." Mitraf, kibirli birini görünce: "Evvelin nutfe, ahirin toprak. Bu iki hal arasında ise karnını yarsak bağırsaklarından bir sepet pislik çıkar, bu kibir neden?" diye çıkışır. Ömer b. Abdülaziz halifeliği sırasında bir gece vakti, bitmekte olan lambanın yağını kendisi değişir. Bunu ne o sırada hazır bulunan misafirine, ne de uyumakta olan hizmetçisine yaptırır. Ömer b. Abdülaziz, misafirinin şaşırdığını görünce, "Giderken de Ömer'dim, gelirken de Ömer, hiç bir şey değişmedi. İnsanların hayırlısı tevazu gösterendir." buyurur. (Kuşeyri, Risale, s. 147)

Bazıları ibadetlerini gizli yapar. Ama amellerinin çevresince bilinmesini ister ve bu ikilem arasında dönüp durur. Bazıları ise amel eder, bu amellerinin çevresince duyulmasını istemez ama herkesin kendisine hürmet göstermesini ister. Meclislerde kendilerine yer verilmesini, hizmet edilmesini ister. Çevresinden hürmet görmeyince de çevresine kızar, darılır. Namaz kılan kişinin aklına birden bir yerden bir şey alması gerektiği gelebilir ve yalnız olsa namazı bozacakken görenlerden utanarak namaza devam ederse, kıldığı farz ise edası gerekir! Yalnız kılan kişinin arkasına cemaat toplansa, eğer namazı daha güzel şekilde kılmaya devam ederse, niyetine bakılır. Riya, niyetine üstün gelirse namazı bozulur.

Rivayet olunur ki, şeytanı aleyhillane hizmetçi bir derviş kıyafetinde Cüneydi Bağdad-i hazretlerine geldi ve hizmetine girmeyi teklif etti. Tam 20 sene hizmet etti. 20 sene sonra ayrılıp giderken: "Beni tanıyor musun?" diye sordu. Hazreti Cüneyd: "Tabii! Yanıma ilk girdiğin anda seni tanımıştım. Sen İblisin ta kendisisin. İblis hayret etti ve: "Senin derecene çıkmış birini görmedim." deyince Cüneyd Hazretleri, "Defol melun! Yanımdan ayrılmadan beni böbürlendirip dinimi mahvetmek mi istiyorsun"? diye çıkışır. Şeytan dört kişiyi yoldan çevirmek ister. Birinci kişi ilim meclisine giderken, şeytan önüne çıkar. Şeytan onu kendi meclisine davet eder. Adam bunu kabul etmez ve şeytanla mücadeleye başlar. Bu artık o kişi için bir vazifedir. Halbuki o kişi için şeytan gayesine ulaşmıştır. Onu yolundan alıkoymuş, lüzumsuz şeylerle -çünkü ikna olmayacaktır- oyalamaktadır. İkinci kişiyi biraz oyalar, fakat adam yoluna devam eder. Şeytan bir sürede olsa o kişiyi yolundan alıkoyduğu için memnundur. Üçüncü kişi ona hiç iltifat etmez. Aynen yoluna devam eder. Dördüncü kişi de şeytana hiç yüz vermez ama yürüyüşüne de 'hız verir', yoluna daha hızlı şekilde devam eder. Şeytan bir dahaki sefere ilk üç kişiden ümitlidir. Ama sonuncu için ümidi kalmaz. Hatta hızlanmasından korkarak bir daha karşısına çıkmaz. Bizim görevimiz dördüncü adam gibi olabilmektir. Namaz kılmamıza engel olmak isterse, bir an önce kılmalıyız. İyi niyetlerimizi bir an önce pratiğe geçirmeliyiz!

Çokça ibadet eden biri bir ağaca tapıldığını duyar. Allah rızası için onu kesmek için yola çıkar. Şeytan karşısına çıkar. Ona engel olmak ister. "İbadetine dön, sana ne?" der. Abid: 'Bu da benim ibadetimdir' der. Güreşirler, şeytan yenilir. Bunun üzerine şeytan, "o ağacı kesme her gün bir altın yastığının altına bırakayım." der. Abid kişi kabul eder. Altınları bir süre alır. Fakat sonra yastığının altında altın bulamaz. Yine baltasını alır, yola çıkar. Şeytan yine karşısına çıkar, güreşirler. Bu defa adam yenilir. Adam şaşırır. Şeytan: "İlk seferinde Allah rızası için buraya gelmiştin, beni de yenmiştin. Ama şimdi nefsin için geldin. Ben de seni yendim" der. Kaynağını Allah'tan alan kuvvet asla hüsrana uğramaz. Fakat araya menfaat girerse, niyetimize göre karşılığını alırız. Unutmamalıdır ki şeytanın her seviyedeki insanlar için oyunları, tuzakları vardır. Bizler bunları öğrenip, tedbirlerini almalıyız ki bu tuzaklara düşmeyelim.

Cüneyd-i Bağdadi: “İhlas, ameli manevi bulanıklıktan tasfiye etmektir.” Abdülkadir Geylani: “Ey Allah yolunda güzel ameller işlemek isteyen kişi! İhlaslı olmalısın. Aksi halde, boşuna yorulmuş olursun.”

“Dinde ihlaslı ol, böyle yaparsan az amel bile sana kâfi gelir.” (Hakim, Müstedrek, IV/341)

Tefekkür’ü-mevt (Ölümü düşünmek)

-Hasan Eker’in ‘Ahiret bilinci’ adlı kitabından özetlenmiştir. -

"Onlar geride nice şeyler bıraktılar; bahçeler, çeşmeler, ekinler, güzel makamlar ve zevkü sefa sürecekleri nice nimetler." (Duhan, 25-27)

Ölüm bir diriliştir!

Yazın güneşinden kaçanlar, cehennemim ateşinden neden kaçmazlar? Kooperatif evinin taksitini yıllarca ödeyenler, içinde sonsuza dek yaşanacak cennet köşklerinin taksitlerini neden ödemeyi düşünmezler? Hediye verene hemen teşekkür edip, karşılığında hediye vermemeyi ayıp sayarız da, her şeyimizi verene karşı neden böyle nankörlük ederiz?

Ahiret vardır. ‘Niçin varsın?’ sorusunun cevabı ‘yok olmak için’ değildir! Öleceğimizi söylüyoruz ama ölmeyecekmiş gibi yaşıyoruz. Ölümden korkmadığımızı göstermek veya ölümden korkmamak için ölümü hiç düşünmeden yaşıyoruz. Günümüz insanı özgür olmak için Allah’tan, ölümden ve kaderinden kaçarak yaşamaya çalışıyor. Çünkü bunlar insanın elini, ayağını, gözünü, kulağını bağlıyor. Zevklerin tadını kaçırıyor. Fakat gel gör ki özgür olmak için Allah’tan, ölümden, kaderinden kaçan insan, başta kendisi olmak üzere her şeyin (mal, makam, kadın, nefis) kölesi oluyor. ‘Canım ne isterse onu yaparım, neyi istemezse onu yapmam’ demek çağımız insanının en başkarakteri olmuştur. Bu, ‘kendine tapınan’ insanın sesidir. İmam-ı Gazali diyor ki, “Mezardakilerin pişman oldukları şeyler yüzünden dünyadakiler birbirlerine kırıp geçiriyor.” Detay için, ‘Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey, vatandaş olmaktır’ ve ‘Deizm’ adlı yazılara bakılabilir.

Pişmanlık. Hiç pişman olunuz mu? ‘Keşke şunu şöyle yapmasaydım. Yaptıklarıma pişmanım!’ İşte sadece pişmanlık duygusu bile insanların kendi kendine yeterli olmadığının tartışmasız bir delilidir. Nasıl mı? Hiç kimsenin etkisinde olmadan bir karar veriyoruz. Uyguluyoruz ama bir müddet sonra “keşke yapmasaydım” diyoruz. Pişman oluyoruz. Sonunda pişman olacağınız bir işi neden yapıyoruz? İlerisini neden göremiyoruz? Hani aklımız vardı? Mantığımız vardı? Bu demek oluyor ki, kendi kendimize yeterli değiliz! Aklımız sınırlı ve olayların nereye varacağını kestiremiyoruz. Bu nedenle diyoruz ki, insan kendi kendine yetebilecek bir varlık değildir. Kendisinin üstünde yüce bir varlığa ihtiyacı vardır. O rehbere (Allah’a) bağlanmak şarttır. Bağlan ve hür ol. Nasıl? Bağlılıkla özgürlük olur mu? Hem de nasıl olur! Allah’tan uzak yaşayan insanlar köledirler. Müdürünü, patronunu razı etmek, bir üst makamın onayını kazanmak için uğraşır durur. Tabii ki o üst makamında bir üst makamı vardır... Bir insanın kendisi gibi (yorulan, acıkan, öfkelenen, acı duyan) başka bir insana (sevgili, amir, savcı, polis, bakan) yaranmak için kölelikle geçer hayatı. Allah’a tam olarak bağlanın, bakın Allah’ın dışındaki her şeyden iplerinizi koparıp nasıl hür oluyorsunuz! Biz özgürlüğü, çağımız insanının anlayışının tam tersine, Allah’a koşmakta ve Allah’a yakın olmakta arıyoruz. Allah’a yakın yaşayan insanlar hür insanlardır. Çünkü onlar Allah’ın dışındaki her şeyin geçici olduğuna iman etmişlerdir. Kafalarını, geçici şeylere değil kalıcı olan Allah’a takmışlardır. Allah’ın dışındaki şeylere olan ilgi ve Allah’a olan arasında ters orantı vardır. Alışveriş yaparken aldığınız malı

piyasanın üstünde para vererek aldığınızdan nasıl aldanmış oluyorsak, dünya hayatına da Allah'ın koyduğu değerden fazla değer vererek yaşarsak aynı şekilde aldanmış oluruz. "Dünya hayatı sadece oyun ve oyalanmadır. Ahiret yurdu sakınanlar için daha iyidir. Düşünmüyor musunuz?'' (En'am, 32) Bugün biz insanlar maddileşen hayatımız içerisinde buhranlarla kıvranarak yaşamaktayız. Bize hizmet etmek için yaratılmış eşyaya biz hizmet ediyoruz. Allah ve ahiret endişesi adeta ortadan kalkmış, bu dünyadan başka dünya yokmuş, kıyamet, ahiret, hesap, kitap, mizan, sırat, cennet ve cehennem insanlar için hazırlanmamış gibi sürekli yemek, içmek, kazanmak, zevk, almak, vermek, haram, rüşvet, vurgun demeden devamlı mal biriktirmek peşinde ömür tüketiyoruz. Daha çok yemek ve daha kaliteli yemek içmek, daha çok tüketmek, servetlere servet katmak, sömürmek, koymak, kazanmak, gasp etmek yarışına girişiyoruz. Evinizdeki eşyaların tamamı, arabanıza varana kadar her şeyi son modeliyle değiştirin. Daha taksitlerini bitirmeden birçok modelin eskidiğini göreceksiniz ve tekrar yenilemeye gideceksiniz. Nereye kadar? Eşyalarınızın eskidiğini dahi görmeden öleceksiniz.

Genellikle maddi konulardaki yeterlilik insanların şımartıyor, azgınlaştırıyor ve başkaları üzerinde hâkimiyet kurmasına yol açıyor. "İnsanoğlu kendini her yönden (mal, makam, sağlık) yeterli gördüğü zaman azıverir." (Alak, 6-7) Kur'an'da peygamberlerle kavimlerinin mücadelelerine baktığımız zaman peygamberlere en çok muhalefet edilen noktalardan birinin "öldükten sonra diriliş ve yapılanların karşılığını görme" olduğunu görüyoruz. İnsanların bir türlü kabullenemedikleri, daha doğrusu kabullenmek istemedikleri bir durumdur bu. Çünkü kabullendikleri takdirde istedikleri gibi hareket edemeyecekler. Hayatları sınırlı ve sorumlu olacak. İnsanın ve insanlığın kemali ve olgunluğu ahirete iman olmadan mümkün olamaz. Hayat iki perdelik piyestir. Birinci perde bittiği an sur'a üflenir ve ikinci perde açılır. "Gökler kapı kapı açılacaktır." (Nebe, 19) Sahnede düz bir alan ve insanların o düz alana bölük bölük gelişleri, cennet ve cehennem manzarası ve azabı gören bir kısım insanların dünyaya gönderiliş için yalvarış, yakarış ve ricaları… Ama nafile! Dünyada gaflet içinde hiç ölmeyecek gibi yaşayan insan, kıyametin dehşetli olayları başlayıp gökler yarılmaya, yıldızlar dökülmeye, denizler kaynamaya ve kabirdekiler dışarı atılmaya başlandığı an ancak aklı başına gelir ve sağlıklı düşünmeye başlayarak yaptıklarının gerçek yüzünü anlar. Bakar ki, yapmaması gerekenleri çok yapmış, yapması gerekenleri ya hiç yapmamış ya da çok az yapmış ve dünya işlerinden bu işlere pek sıra gelmemiş. Dünya bir okul gibidir. Yıl sonunda derslerine çalışanlar karnelerini aldıkları zaman gülerler. Çalışmayanlar ise ağlar. Şüphesiz Allah affeder ama çok merhametli olması hiç bir zaman insanın O'na isyan etmesini, günah işlemesini de gerektirmez.

Ahlak sorunumuz

-Prof. Hasan Ayık'ın 'Ahlak Sorunumuz' adlı kitabından özetlenmiştir. -

Ahlak, kıskançlığın farklı yollara savurduğu insanlığı birleştirecek yoldur. Merhametin, adaletin, vefanın yoludur. Bu yolun İlk yolcusu Hz. Adem'dir. Hiçbir insan şöyle diyemez; 'Ben merhametsiz, vefasız ve samimiyetsiz bir dünya istiyorum.' Ülkemizde farklı kesimleri bir çizgide buluşturacak yegâne unsur, ahlaktır. Bu ahlak ise, İslam ahlakıdır. (s. 6) Ahlaksız insanların oluşturduğu toplumlarda insanlar kolayca yalan söyleyebilir, söz verip sözünde durmaz, işini sağlam yapmaz, merhameti maraz olarak görür, menfaati olmayan yere bir adım bile atmaz, yere çöp atabilir, çevreyi tükürüp kirletebilir, rüşvet alıp verebilir, torpil yapıp yakınlarını kayırabilir. Kuşkusuz böyle bir toplumda, ciddi bir ahlak sorunu var demektir. Kanunlar güçsüzlere uygulanıyor, devletin malı deniz yemeyen domuz oluyor, kamu malı kolayca yenilebiliyor, iş ehline değil de arkası olana veriliyor, arsız ve haddini bilmeyen ileri geçebiliyor, haddini bilen de geride kalıyorsa, o ülkede ciddi bir ahlak sorunu var demektir. (s. 7) İbadetler yapana manevi derinlik kazandırmıyor, dinin kutsal kitabı okuyanların dilinden

kalbine inmiyor, din adına ortaya çıkan cemaatler adaleti değil kendi adamını gözetiyorsa; bu dinin mensuplarının derin bir ahlak sorunu var demektir. Marketlerde gıda görünümünde zehir satılıyorsa, daha fazla seyirci toplayabilmek için televizyon ekranlarını çarpık ilişkiler dolduruyorsa, güçlü devletler denizleri kirletiyor ve yeryüzünü çöplük haline getiriyorsa, bu dünyada derin bir ahlak sorunu var demektir. (s. 8)

Ahlaki krize neden olan erdemsizlikler bazen kısa vadede kazandırdığı için bu erdemsizliği yapanlar, bu durumu çoğu zaman bir sorun olarak görmemektedir. Maddi sorunlarımızın sonuçları anında midemize ve kesemize dokunduğu için bunlara hemen çözüm bulmaya çalışırız. Örneğin bir mide hastalığı ya da kalp rahatsızlığına acilen çözüm bulmaya çalışırız. Ancak kişilik bozukluklarına ve şahsiyet yoksunluğuna, erdemsizliğe ve ahlaksızlığa aynı hızla çare aramayız. Halbuki maddi sorunlar ne kadar çözülürse çözülsün, ahlaki sorunları krize dönüşmüş toplumların uzun müddet ayakta durması mümkün değildir. İnsan kendisinden başlayarak, suçu başkasına atmadan çare aramaya başlarsa çözüm için umut var demektir. Ahlaki tavır derin bir sorumluluk duygusu getirmektedir. (s. 9)

Ahlak; huy, karakter, hal ve hareket tarzı gibi anlamlara gelmektedir. (s. 10) Çocuğun etkileşim süreci ana rahminde başlayıp ailede sürmekte, okulla devam ederek sokakta tamamlanmaktadır. Ailede oluşan ahlaki yapı, sokak kültürü ile çatışırsa çoğunlukla sokak kültürü kazanmaktadır. Çocuk sokağa ait huyları birer emanet gibi gizlemektedir. (s.11)

Sokak kültürü, orada yaşayan insanların ortak kültürüdür. İletişim araçları hâkim konumuna gelince, kültür, insanların bir masada oturarak edilgen bir şekilde teslim oldukları kültür haline geldi. Sanal kültür insan arzularını teslim aldı. Artık bu kültürde karşılıklı iletişim yok. Sadece etkileşim var. Bu ortamda ne insanın özgür iradesinden ne de seçiminden bahsedilebilir. Modern tiranlar (şirketler), insanın insanla ilişkisini, sıla-i rahimi keserek insanlığın akışını durdurmaktadır ve insanlık yalnızlığa itilmektedir. (s.12)

Şu çağda yaşanılan hayatın temel erdemleri, merhamet, vefa değil, sanal dünyanın yapay ve geçici hevesleridir. (s.13) Artık ahlakın oluşumunda ne aile ne okul ne de sokak etkilidir. Anı yaşayan insanlar, sanal zevkleri ile oyalanıp duruyorlar. (s. 14)

Ahlaki tavrın genel hatları: Başkalarına nizam vermek yerine öncelikle kendi iç belirlenimini tamamlayan, kendi iç denetimini sağlayabilen, inandığı kitabın ayetlerini önce kendi davranışlarını düzeltmek için inmiş ayetler olarak okuyabilen, ibadetleri kendisini olgunlaştırmanın yolu olarak gören (s. 15) ve üstünlüğün salih amelde olduğunu bilen tavır sayılabilir. Bu tavır, müşriklerin özündeki merhamet ateşini parlatmıştır. Ancak ne yazık ki, Müslümanlar olarak söz konusu ahlaki tavır uzun zamandan beri ihmal edilmektedir. Bunun nedeni Allah ile olan ilişkilerimizin ahlaki olmamasıdır. İnsanlar ilahlarını hep kendilerine benzetmeye çalışmıştır. (s. 16) Bir kısım Müslümanlar, Allah'ın sıfatlarını sadece lafız olarak ezberleyip bundan sevap kazanmayı ummuşlar, süslü levhalara yazarak duvarlarına asmışlardır. (s. 17) Peygamberimiz, 'Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim' (İmam-ı Malik, Muvatta, Hüsnü'l-Huluk, s. 8) buyurmuştur.

Müslüman birey bahçedeki meyve ağacı gibidir. Bu ağacın kökü sahih (sağlam ve doğru) bir inançtır, gövdesi ve dalları ibadetler, meyvesi ise güzel ahlaktır. Meyve ağacının temel misyonu meyve vermektir. (s. 19) Kültürümüzde ahlak, çoğunlukla bir çeşit pısırıklık olarak anlaşılmıştır. Halbuki merhameti ve adaleti evrenselleştirmek (herkes için geçerli kılmak) bütün Müslümanların temel misyonudur. Ahlaki yaşam tarzının karşılığı hemen alınamamakta ve kısa vadede kaybettirmektedir. Bu durum, insanı insanlıktan uzaklaştırarak vahşileştirmektedir.

Bundan kurtuluş ise, sağlam bir inanç, çelikten bir irade, tükenmez bir azim ve engin bir merhametle dolu ahlaki hayatla mümkün olabilmektedir. (s. 20) İslam üç unsurdan oluşmaktadır: inanç, ibadet ve muamelat. Muamelat ahlaki erdemlere dayanan insani ilişkilerdir. (s. 21) İnanç ve ibadetler, ahlak meyvesi için birer hazırlıktır. Asıl amaç, kendisini sâlih amel olarak ortaya koyan ahlaktır. İnanç ve ibadetler, sâlih amele götüren araç olmaktan çıkıp bizzat amaç haline geldiğinde, inancımız ve ibadetlerimiz sâlih ameli doğurmamaktadır. (s. 22) Hz. Peygamberin vefatından sonraki dönemlerde İslam toplumunu derinden sarsan iktidar hesaplaşmalarından sonra Hasan El Basri gibi bazı Müslümanlar tepki olarak kalabalıklardan uzaklaşmışlardır. Daha sonra kurumsallaşan tasavvuf ehli, kendilerinin bilgiyi vehbi olarak elde ettiklerini söyleyerek âlimlerin bunca okuma ve bilimsel müktesebatını özellikle halk nazarında itibarsızlaştırmıştır. (s. 24) İslam dininin toplumsal yapısının harcı olan ümmet bilincini yok eden ırkçılık, tarihin her döneminde ümmeti parçalayan bir sorun olarak varlığını sürdürmüştür. Irkçılık davası, farklı inançların kardeşçe yaşayabildiği ender ülkelerden biri olan Endülüs Emevi devletini kabile devletlerine bölünerek düşmanları için kolay lokmalar haline getirmiştir. (s. 25, 26) İnsan denilen varlığın damarlarında dolaşan çıkar duygusu, rüşvet ve çürüme; cephede yenilgi, ilim erbabında cedel, devlette şiddetli iktidar kavgaları olarak kendini göstermiştir. (s. 28) Modern Türkiye Cumhuriyeti Batı tipi hayat tarzını şeklen de olsa topluma kabul ettirebilmek için sayısız devrimlere imza atmıştır. Bu durum, modern Türkiye toplumunda büyük bir ahlaki boşluğa neden olmuştur. Kültür emperyalizmi, ülkemizdeki ahlak krizini iyice derinleştirmiştir. (s. 30) İnsanları sömürülebilir hale getirmek için önce onların dayandığı değerler sisteminin çökertilmesi gerekmektedir. (s. 31) Kendi değerler sistemini kuramayan toplumlar taklitçi durumuna düşer ve nihayet başkalarının sömürü ağlarında yem olurlar. İnsanları sömürülebilir hale getirebilmek için önce benliklerini tahrip etmek, tarihleri ile ilişkilerini koparark kimliklerini yok etmek gerekmektedir. (s. 32) Güçlü devletler, sömürmek istedikleri kitlelerin nefsani duygularını tahrik etmektedir. Gelinen bu noktada, toplumların rol davranışlarına yön verenler de düşmanları olmaktadır. (s. 33) Duygusal ahlak, insanın kendisini biyolojik istek ve arzularına ya da nefsani dürtülerine teslim eden ahlaktır. (s. 35) Modern zamanın 'güçlüleri' akılcı ahlak sahibidir. Bu akıl, her konuda teknik yararlılığı ve kişisel çıkarı temel alan araçsal akıldır. (s. 36) Bu ahlak sisteminde yardımlaşma, vefa yoktur. Buna karşılık ekonomik çıkarları ayakta tutacak, maddi değerler özenle korunmaktadır. Örneğin iş ahlakı, işe zamanında başlayıp zamanında bitirmek, sistemli bir şekilde çalışmak. Alman filozof Kant bu ahlak sistemine 'ödev ahlakı' adını vermiştir. (s. 37) Akılcı ahlak, felsefi temelli bir ahlaktır. (s. 38) Her zaman çıkar hesapları yapmakta, çıkarı olmadığı yerlerde yıkıcı tezgahlar kurabilmektedir. Rasyonel/akılcı ahlak kurucuları, çıkarlarının olmadığı yerde kıvılcımı bir alev topuna dönüştürebilmekte, sömürmek istedikleri toplumlarda özellikle kapanmış yaraları kaşımaktadır. Akılcı ahlak, belli bir ırkın menfaatlerini temel aldığı, ahlaki sorumluluğun sınırlarını ülke sınırları ile eşdeğer kabul ettiği için uzun vadede ırkçılığı körükler. (s. 39) Günümüzde yaşadığımız küresel ahlaksızlıkların, çifte standartların, etnik şiddetin temelinde de bu ahlak vardır. Batı ülkeleri kargaşayı ve açlığı, kendi ülkelerinden 'öteki' olarak adlandırdıkları toplumlara ihraç etmişlerdir. Onlarda göre ahlaki değerler, toplumların sınırlarının ötesinde geçerliliğini kaybeder ve ihlal edilebilirler. Her zaman çıkar hesapları yapan, çıkarının olmadığı yerde selam bile vermeyen rasyonel ahlak sahipleri, daha çok para kazanmak için çevreyi, atmosferi, denizleri ve bütün yeryüzünü çöplük haline getirmiştir. (s. 40, 41) Evrensel İslam ahlakında ise adalet, merhamet, paylaşma, vefa, samimiyet gibi ahlaki değerler, sadece belli bir ırk, grup ya da zümre için değil herkes için geçerlidir. (s. 42) Esma'ü-l Hüsna, Allah'a inananların ahlaki değerlerini şekillendirecek en mükemmel ahlaki erdemlerdir. (s. 43) İnsan taptığı şey, yani tanrısı kadardır. (s. 44) Hiçbir sistem ya da ideoloji, insan davranışlarının oluşumunu, tam olarak onun biyolojik isteklerine bırakmamıştır. (s. 45) Ahlaklanmak ayrı bir çaba gerektirirken, erdemsiz bir hayat oluşturmak kendiliğinden olmaktadır. O'nun en güzel isimleri Allah'ta mutlak ve mükemmel şekilde bulunduğu gibi, ona

inananlarda da mümkün mertebe bulunması gereken ahlaki erdemlerdir. (s. 47) Gazali'nin, 'Allah'ın ahlakı ile ahlaklanmak' dediği durum, esma-ül hüsnadaki mutlak ve mükemmel ahlaki niteliklerin insanın temiz fıtratına işlenebilmesi meselesidir. (s. 48) Yüksek erdemlere yönelebilmek iradi harekettir. (s. 49) Allah'ın en güzel isimlerideki mükemmel ahlaki erdemlerin insan hayatına rengini vermesinin de önü açılmalıdır. (s. 50) Gazali, ahlakı, insanın doğuştan getirdiği, beyaz kağıt gibi temiz olan fıtratının üzerine kendi iradesi ile inşa ettiği huyların toplamı olarak görmektedir. Gazali, "Müslümanlar Allah'ın sıfatlarını davranış haline getirmeli ve bunların güzellikleri ile süslenmelidir."demektedir. (s. 51)

Gazali, Allah'ın en güzel isimlerinin ilk ikisi olan Rahman ve Rahim isimlerini şöyle açıklamaktadır: Merhamet edilen ihtiyaç sahibidir. Gücü yettiği halde ihtiyaç sahibinin ihtiyacını gidermeyene de rahim denilemez. Kuşatıcı rahmet, hak eden ve etmeyeni kapsayan merhamettir. Allah'ın merhameti tam ve kuşatıcıdır. 'Rahman' isminden kulun elde edeceği nasip, onun gafil olanlara acıması, nazik bir şekilde vaaz ve nasihat etmesi, gaflet içerisinde olanlara nefret değil rahmet nazarıyla bakması, günahları gücü nispetince gidermekten geri durmamasıdır. Gazali'ye göre insan bu anlamları mecazi olarak yüklenebilir. İnsan, 'Hâlik' ismi örneğinde, yaptığı işi önce matematiksel bir şekilde tasarlayabilir, 'Bârî' ismini model alarak yaptığı işi sağlam bir şekilde yapabilir, 'Musavvir' ismi örnekliğinde ise, yaptığı işe estetik bir şekil verebilir. İnsanın iş ahlakını Allah'ın bu üç ismindeki güzel anlamlara göre oluşturması için öncelikle nefsine isyan etmesi gerekmektedir. (s. 52-54) 'Melik'. Her şey Allah'ın mülkü altındadır. Gazali'ye göre insanın mutlak anlamda melik olması düşünülemez, çünkü insan birçok şeye muhtaçtır. İnsanlardan gerçek melik olanlar sadece Allah'a muhtaç olduğunu bilen, O'nun dışındaki şeylere olan ihtiyaçlarını mümkün olduğu kadar azaltabilendir. (s. 55) İnsan, nefis putunun bitmek tükenmek bilmeyen isteklerini yerine getirmeye kalkışırsa, baştan manevi sermayesi olan karakterini, daha sonra da bütün maddi sermayesini bitirebilir. Allah'ın mülkünde sadece onun yasaları geçerlidir. İnsan kendi mülkü olan bedenini hükmü altına alabilirse mülkünün 'melik'i olabilir. İnsan diline gözüne 'mâlik' olabilirse, o da kendi mülkü olan bedeninin 'melik'i olabilir. (s. 56) 'Cebbar'. Varlık âlemine koyduğu yasalarını, hükmünü zorunlu olarak yürütmek anlamına gelir. İnsanın da adaleti, vefayı sürdürebilmesi için kendisini zorlaması gerekir. (s. 57) 'Rezzak'. Allah'ın mutlak anlamda rızık verici olduğunu bildirir. Allah, rızık olarak yarattığı yeryüzü nimetlerine insanın bedenini yaşatabilmek niteliğini vermiştir. Allah yiyeceklere besleyici özellikler verirken diğer yandan da insana, bu gıdalara karşı bir iştah ve arzu vermiştir. (s. 38) "İnsana ancak çalıştığının karşılığı vardır." (Necm, 39) İnsanın elleri iş yapar ve kazandığını insanlarla paylaşırsa 'rezzak' olabilir. (s. 59) 'Fettah' ismi ile Allah yol göstererek (hidayet ederek) insanların sorununu çözer. İnsan da halkın hem dünyevi hem de uhrevi sorunlarını çözecek seviyeye gelebilirse 'fettah' isminden nasibini almış olur. Her insan bulunduğu yerdeki bir sorunu çözebilirse oranın 'fettah'ı olabilir. (s. 60) "Allah'ın zati sıfatlarının insanda bulunması mümkün değildir. Subuti sıfatlar insanda da belli oranlarda bulunabilen niteliklerdir." (s. 61) Allah'ın subuti sıfatları, Allah'ın en güzel isimleri gibi ahlaki tarzda yorumlanabilir. İnsanlara yararlı fikirler sunmalı, onları yanlış yola sevk etmemelidir. (s. 62) Allah kendi mülkü olan evrende zulüm ve kaos olmadığı gibi, insanların yaşadığı hayatta da olabilecek kötülüklere razı olmaz. İnsan kendi irade ve kuvvetini, Allah'ın irade ve kuvvetinden alabileceği güç ve ilhamla iyiye yönlendirebilir. (s. 63) İnsan, iradesini zulümden ve kötülükten yana değil, adalet ve iyilikten yana kullanmalıdır. (s. 64) Allah işittiklerini ifşa etmemektedir. Biz de insanların ayıplarını örtebilir, sırlarını onlara karşı birer şantaj malzemesi olarak kullanmayabiliriz. Allah'ın ayetleri de ahlaki anlamda yorumlanabilir. (s. 65) Örnek olarak Kafirun suresini verebiliriz. (s. 66) Tevhit inancına sahip olmakla birtakım putları Allah'a ortak koşmak arasındaki fark, her iki tarafında yaşadığı hayatın ahlaki niteliğinin birbirinden farklı olması demektir. (s. 67) Müslüman müşrikten farklı olarak, haram yemeyen, yetimin malına asla el sürmeyen izzet ve hikmet sahibi insandır. (s. 68) Fil suresi ile (s. 69) Kâbe'nin putlardan

temizlendiği gibi, insanın kalbinin de putlardan temizlenmesi gerektiğini söyleyebiliriz. Eğer insan Kâbe mesabesinde olan kalbini temiz tutar, oraya Allah'tan başka ilahları sokmazsa, kalbinin sahibi olan Allah onu heva ve heves maskesine bürünmüş ebrehelerden koruyabilir. Abese suresi ile (s. 70) Müslümanlar yeryüzünde büyüklük taslayan müstekbirlere değil, fakir bile olsalar samimi ve içten insanlara öncelik vermeleri gerektiğinin farkına varabilir, onlara diğerlerinden daha fazla değer verebilir. (s. 72) Saffat, 97-107. ayetler: Müslümanların, kalplerinde büyüyen ve kendilerini Allah'tan uzaklaştırabilecek olan sevgileri, Allah için kurban etmeleri gerekir ki, O'na yaklaşabilsinler. (s. 74) Kurban kelimesi kesmek değil, yakınlaşmak anlamına gelmektedir. (s. 75) "Hayra öncülük eden, onu yapan gibidir.", "Müslüman elinden ve dilinden diğerlerinin emin olduğu kişidir.", "Ya hayır söyle ya sus" gibi hadisler de, doğrudan ahlaki mesajlar çıkarabileceğimiz hadislerdir. (s. 77)

Hz. Adem'in eşi ile birlikte cennetteki yasak meyveden yemesi, bütün insanların Hz. Adem gibi günah işleyebileceğini, ancak, söz konusu günahların tövbe ile affedilmesinin mümkün olduğunu ve insanların günahlarında ısrar etmeyerek Allah'tan af dilemeleri gerektiği mesajını vermektedir. Hz. Nuh'un, Hud suresinin 45-47. ayetlerinde uyarılması. (s. 81) Ayetlerde geçen uyarıları kendi hayatımız için ders çıkaracak şekilde yorumlayamazsak, ayetleri tarihin bir sayfasına gömmüş oluruz. Hud suresinin 45-47. ayetler bizi biyolojik-etnik bağın iman bağının önüne geçmesinin bir çeşit bilgisizlik olduğunu söyleyerek bizi ırkçılığa karşı uyarmaktadır. İt'ab ayetleri de ahlaki tarzda yorumlandığında, insanların davranışlarına yön veren ahlaki erdemlere dönüşmektedir. (s. 82) "Ahlaki endişelerle yapılan bir eylemin bütün süreçlerinde Allah olmalıdır." İnsanın niyetinden eylemlerinin sonucuna kadar Allah ile beraber olması, O'na güvenip dayanması insanı sınırlamaz, aksine güçlendirir. İnsan özgürdür fakat kendisini mutlak anlamda özgür kabul edip Allah'tan kopmaması gerekir. (s. 83) Cedel/tartışma bir taraftan tartışma konusunu aşağı düşürürken diğer taraftan tartışanları birbirine düşürmektedir. (s. 86) Sadece mezhepler değil meşrepler, cemaatler ve tarikatlar arasındaki tartışmalar da ateşli bir şekilde devam etmektedir. Cedel, sadece yapanı vitrine çıkartır, deniz suyu gibi içtikçe acıktırır. İnsana cedel hastalığı, kendini gösterme illetinden dolayı bulaşır. Cedelde yenilen doymaz, yenenin ise nefsi kabarır. Gazali'ye göre tartışmanın ahlaki ilkeleri şunlardır: Tartışmada elzem olan şeyler tartışılmalıdır. Tartışma kalabalıklar önünde yapılmamalıdır. Tartışma, hakkı bulmak amacıyla yapılmalıdır. Tartışma yapan kimselerin birbirine karşı kibirli olmamaları gerekmektedir. Tartışmada hasmın söylediklerini, 'Sen şöyle demek istedin' diye farklı bir şekilde nakledip, hasmı töhmet altında bırakmamalıdır. Taraflar, hasımlarının kötü duruma düşmesine sevinmemelidir. (s. 88-89) İnsanlar eylemlerini, hakikatinin aynasında test etmelidir. (s. 97) İnsanın kendi kimliğini oluşturabilmesi için önce kendisine dönmesi, kendisini tanıması gerekmektedir. İnsan, ilah ya da ilahlarının ürünüdür, insanı onlar eğiterek şekillendirir. Bu anlamda insanın özellikle ilah ya da ilanlarını tanıması gerekmektedir. (s. 99) Dört türlü benlikten bahsedebiliriz. İnsanların içerisinde yaşadıkları kültürel çevrenin oluşturduğu hazır benlik ki, özgün bir benlik değildir. Rüzgar nereden eserse oraya doğru eğilir. İkincisi, ötekine duyulan nefret ve kine dayalı olarak kurulmuş duygusal benliklerdir. Bu benliği besleyen kaynak, kişinin kendi imkanları değil daha çok başkalarının yanlışlarıdır. Üçüncüsü, bireyin kendi nefsini merkeze alarak kurduğu egoist benliktir. (s. 100) Dördüncüsü, çıkarlarının köleliğinden kurtularak daha yüce bir ahlaki modele doğru hareket edebilen benliktir. İnsanın çevresindeki ilahlara ve nefs putuna hayır diyebilmesi için bunlardan daha mükemmel bir ilahı tanıyabilmesi gerekmektedir. O da Allah'tır! İbadetler, insanı erdemli bir hayata götüren güç olmalı, cennete girmenin araçları olmamalıdır. (s. 101) Modern tahribatı önlemenin yolu, İslam'ın özünü oluşturan güzel ahlakın yeniden ihyasıdır. Tarihin bütün firavunları ancak, benlik ve kişiliklerini güzel ahlak temelinde inşa eden kimseler tarafından bertaraf edilebilmiştir. Güzel ahlak, önce insanı sömürücü ilahların kulu olmaktan kurtarmaya ve özgürleştirmeye çalışır. Sahte tanrılar, güçlerinin yettiğini ezer. (s. 103)

Denemeler; az, öz...

Süfyan-ı Sevri: "Kişinin dindarlığı, ekmeğinin helalliği kadardır."

İslam kültüründe "verdiğin senindir." (Tirmizi, Sıfatu'l-kıyame 35)

Hayat, iman ve mücadeleden ibarettir! Bu yolda 'seferde' olabilmek, inşallah ahirette mazeret olarak kabul edilecektir...

İslam'ı unutunca; Futbol fanatikliğini, artist fanlığını, beşeri ideolojileri, parayı, makamı ilahlaştırdık.

Yaşadığımızda din dünyayı düzeltemiyorsa, ahiretimizi hiç düzeltemez!

İngiltere: Birleşik krallık (Beyin); ABD: Birleşik devletler (Kuvvet); AB: Avrupa topluluğu (Beden). İslam alemi ise darma dağınık!

İslam dünyasını bekleyen üç büyük tehlike: Selefilik, sufilik ve Şiilik arasındaki mücadeledir! Selefiler; tekfirden kaçınmalı, Sufiler; şirk konusunda hassas davranmalı, Şiiler; ashaba sövmeden vazgeçip, Sünnileri Şiileştirme faaliyetlerini bırakmalıdırlar. Bunlar yapılmadığı müddetçe bu yara daha çok kaşınacak ve kanayacaktır! Harici, gulat ve şirkten uzak olalım! Çözüme; Dini ihtilafların siyasi meselelere karıştırılmaması ve siyasi alanlarda ümmet fikrinin öncelenmesi, dini ihtilafların ulemaya bırakılması ile tekfircilikten kaçınılarak ulaşılır!

Şirke düşmeden, tekfirciliğe bulaşmadan, hurafelerden uzak bir tasavvufi anlayışla Ehl-i Sünnet çizgisini ihya edersek, hem ümmet kurtulur hem İslam çok daha hızla yayılır, bi-iznillah.

"Tartışmasız Müslüman toplumlar için en büyük buhran kaynağı, enerjilerini kendi içlerinde tüketerek her türlü çatışmacı alt kimliğe bölünmüş olmalarıdır. Bazen etnik, bazen mezhep meşrep kimlikleri üzerinden Müslüman toplumlar parçalanmaktadır." (Ş.A.Düzgün, Varoluş Sancısı, s. 87)

"Herkes neyi düzelteceğini, neyin düzeltilmesi gerektiğini biliyor; ama bu düzelecekler, düzeltilecekler arasında kendisi yok." (İsmet Özel)

Öğrendim ki, şehadet ölümden ziyade bir yaşam biçimi imiş! Hak edenlere Allah bu tacı takıyor. (A. Turgut Ulucak)

"İnanıyorsak üstün biziz." (Ali İmran, 139)

"Her konuda savunmaya geçmeye, sürekli kendimizi suçlamaya ve her suçu üstlenmeye zorlanmayı bırakalım. Sağlam bir imanı takviye edecek olan şey, katıksız bir 'özgüvendir.' Biz Müslümanlar, ayaklarımızı nereye bastığımızı bilmeli ve inandıklarımızı cesurca sahiplenmeliyiz." (Taha Kılınç)

Bir şeyleri değiştirmek isteyen, buna önce kendinden başlamalıdır! Şeyh, ahirette seni kurtaracak; Mehdi, dünyayı kurtaracak; Allah, 'belasını, rızkını' verecek! E Müslüman ne işe yarayacak?! Yatıyoruz, erteliyoruz, iş/görevlerimizi başkasının yapmasını bekliyoruz hep…! Kolaycılıktan kurtulalım! "Ey Allah'ım! Şu İslam düşmanlarını kahreyle!" türü beddualar bana hep Yahudilerle Musa (as) arasında geçen şu konuşmayı hatırlatır: "Dediler ki: "Ey Musa! Onlar orada bulundukça, biz oraya asla girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin gidin, onlarla savaşın. Biz

burada oturacağız.” (Maide, 22) Allah kahretme işini Müslüman eli ile yapmak ister. Yoksa Musa’nın ümmetinden farkımız kalmaz! "Onlarla savaşın ki, Allah onlara sizin ellerinizle azap etsin, onları rezil etsin, onlara karşı size yardım etsin, mümin topluluğun gönüllerini ferahlatsın ve onların kalplerindeki öfkeyi gidersin." (Tevbe, 14) Kahretme ise öncelikle boykot ile başlar!

Bazı bilgileri sadece bilmemiz yetmez, hissetmek, yaşamak da gerekir! İşte bizim asıl problemimiz burada!

Ey tekfirci (selefi/şii/indirilmiş dinci) kardeşim! Bizim din anlayışımıza, yorumumuza uymuyor diye karşımızdakini ötekileştirmek, tekfir etmek sadece İslam düşmanlarının ekmeğine yağ sürmeye yarar. Bu tavır onların işine gelir, onların işini kolaylaştırır. Haricilerden beri ve en son 150 yıldır tekfirciliğin bir işe yaramadığını, sadece kafirlere yaradığını 'yaşayarak' gördük! Hatırlat, uyar ve dua et, gerisi bölücülüktür! Bu işin çözümü, "küfür olan fiili" eleştirmek, bu işi yapanları tekfir etmemektir! İsteyen buna, 'mürcie' adını versin, kurtuluş bu formüldedir, Ehl-i Sünnet çizgisindedir!

Tekfirciler öyle bir mantığa sahiptir ki, Hz. Resul döneminde yaşasa idiler, Mekke'de boykotu sonlandıran anlaşmayı yaptığı için, Medine'de Hudeybiye anlaşmasını imzaladığı için Peygamber Muhammed (sav) ile bile savaşırlardı! Tabii Sahabinin çoğunu da tekfir ederlerdi!

Allah bize İslamiyet'i göndermiş, Müslümanların tek bir ümmet olmasını emretmiştir. Biz Müslümanların temel problemi, Kur’an'dan ve hadislerden sınırlı bilgimiz ve aklımızla anladığımızı yorumların, Kur’an'ın-sünnetin tek gerçek yorumu olduğunu iddia etmemizdir! Bir tarikatçı da Kur’an'la konuşur, tarikatçıyı tekfir eden harici zihniyetli de ve hatta hariciye düşman olan Şii de! Tekfir konusunda benim şahsi teklifim, Ehl-i Sünnetin temel prensiplerinden birisi olan 'ehl-i kıblenin tekfir edilemeyeceği' prensibinin tüm Müslümanlarca kabul edilmesi yönünde olacaktır! Bırakalım herkes inandığı şekilde yaşasın, ortak noktalarda birleşelim, onları ön plana çıkaralım! Kimin haklı olduğunu kıyamet günü Allah bizlere haber verecektir! Kimileri bu görüşün 'mürcie'cilik olduğunu ileri sürse de, ümmete bu kadar çok zarar veren tekfirci olmak yerine, tek ve sadece bu konuda mürcie (!) olmayı ben kabul ediyorum! Ehl-i Sünnetim, Hanefi’yim, tekfirci değilim!

Mealci ve selefilerin tekfircilik kardeşliği. Mealci zamanı, selefi ayet hadisin zahirini mutlaklaştırmaktadır! Mealci, Kur'an'ı zamana uydururken, selefi ise zamanımıza Kur’an ve hadisin yorumunu getirememektedir!

Mealciler, "Mezheplere karşıyız" deyip "Allah'a, Kur’an'a çağırıyoruz" dedikten sonra, mealini veya eserini okudukları bir hocaya çağırmaları da yok mu? Tıpkı selefiler gibiler! Hem Kur’an-hadise çağırıyoruz derler hem çağrıya uymayanları, ‘uydurulmuş dinci, bidatçı, müşrik’ diye tekfir ederler. "Biz hadisi inkar etmiyoruz. Kur'an'a uyan hadisleri kabul ediyoruz" diyen kardeşlerim! Kusura bakma güzel kardeşim ama siz, Kur'an'a uyan hadisleri değil "Kur'an'dan sizin anladığınız 'yorumlara' uyan hadisleri" kabul ediyorsunuz!

Mealci kardeşlerim, eğer peygamberimiz şu an hayatta olsaydı, O (sav) Kur’an'a davet ettiğinde; "Ben artık Kur’an'a bakarım, peygamberin söylediklerine ve yaptıklarına bakmam" diyebilirler mi idiler?!

Ehl-i Sünnet, mealizm! ‘Sadece Kur'an’ diyenlerin sonu malum! Ne ilk insan Hz. Adem (Peygamber mi, babası var mı anlaşamadılar) ne en önemli ibadet olan namaz; nedir, var mıdır, kaç rekattır aralarında bir türlü anlaşamadılar kİ liste epey uzun! Akılcıların tarihinde bir de

"Mihne Olayı" var ki, ibretliktir! Harici tekfircilik, gulat şia, hurafe dolu tarikatlar önümüzdeki sorun yumakları olarak durmaktadır. İran ve Suud örneklerinde çıkarılacak dersler çoktur! Edille-i şeiyye merkezli ve mecelle'den hareketle tekrar ictihad edilecek konular var önümüzde! Mezhep; yorumların kurumsallaşmasıdır. Kendi yorumunu 'indirilmiş din', diğer yorumları 'uydurulmuş din' diye nitelemek harici tekfirci zihniyetin göstergesidir. Yol uzun, sorunlar yumak olmuş olsa da ümitsizlik asla yanımıza uğramamalıdır! 'Ne cennet ucuz ne cehennem lüzumsuzdur!'

"Ehl-i Sünnet'in hangi yorumuna bağlı kalacağız, tek değil ki?!" diyen arkadaşlarımız var. Nasıl ki mealciler, solcular hatta bilim adamları aynı konuda farklı görüş ileri sürebiliyorsa, Ehl-i Sünnet'te de farklı görüşlerin olması gayet doğaldır. İnsan aklı devreye girdi mi görüşler farklılaşır! Ama Ehl-i Sünnet ümmetin köküdür, geçmişidir. Köklere bağlı kalarak göğe uzananlar ancak ayakta kalabilir.

İslam medeniyeti ancak Kur'an merkezli ve onun açıklaması olan hadis ve onun pratiği olan sünnet üzerine ayakta kalabilir. 1400 senelik köklerle tarihi ve fikri derinliğe sahip olan bir gövde ancak bu şekilde dallarını göğe doğru uzatabilir. Geri kalan tüm yorum ve teoriler ise sadece, köksüz, metotsuz, Batı karşısında eziklik göstergesi ve zaman kaybı olacaktır!

Ümmetin sorunları ve çözüm önerisi. İslam toplumu, Batı medeniyeti karşısında eziklik ya da tepkisellik arasında sıkışıp kalmıştır. Eziklik; modernizm ve tarihselciliği/mealciliği ortaya çıkarmışken tepkisellik ise, selefilik ve tekfirciliği ortaya çıkarmıştır. Modernistler halkta kafa karışıklığına; tarihselci mealistler ise deizme sebep olabilmektedir. Çözüm ise, Ehl-i Sünnet ruhunu yeniden diriltmekte, hurafeden uzak, usul kurallarına uygun yeni içtihatların önünü açabilmektedir! Ümmetin genel sorunlarını ilgilendirmeyen usül konular, şaz denen detay konular veya müteşabihe giren meseleler, âlimlerin ilgi alanına giren uzmanlık gerektiren konulardır. Yoksa İslami ilimlerde derinleşmemiş hatta ilmihal konusunda bile cahil bir kitlenin önünde bu konuları konuşmak sadece kafa karışıklığına sebep olmaktadır. Halbuki yapılması gereken, 'âlimlerin kendi arasında bu konuları tartışıp, sonuçları halka duyurması' olmalıdır. İlmi tartışmalar, felsefi konular âlimler arasında halledilmeli, sonuçlar topluma aktarılmalıdır. Ümmeti oluşturan biz avam kesim ise, gıybet, gösteriş, zina, yolsuzluk, israftan uzak; sabırlı, ahlaklı, adaletli, emin/güvenilir olmalı, iyiliği hatırlatıp, kötülükten sakınmaya ve sakındırmaya çalışmalıyız. Ümmeti oluşturamamamızın en büyük sebebi, hemen herkesin kendi veya cemaati dışındakilerin kendilerinin anladığı şekilde İslam'ı anlamasını beklemesidir. Halbuki ümmet; tarikatçılar, Şiiler, Selefiler, mealciler dâhil geniş bir kitleden oluşmaktadır. Öncelenmesi gereken, "şirk ve tekfire" düşmeden, olabildiğince birbirimize yaklaşabilmektir! Ümmet ancak böyle var olur ve devam edebilir.

Tarikatçılara, şirke düştükleri konuları, tarikat düşmanlarına ise tasavvufun incelik ve ahlak dolu olduğunu; Selefilere, mücessimenin yanlışlığını, tekfirin ümmete verdiği zararı, selefi karşıtlarına ise selefilerin imanlarının berraklığını ve temizliğini; Nurculara, risale-i nur'da hataların olduğunu, risale karşıtlarına ise risalenin birçok imani hakikati barındırdığını; Milli görüşçülere, partinin bir araç olduğunu, parti karşıtlarına milli görüşün ekonomik sisteminin önemini; Süleymancılara, ümmetten bu kadar kopmamaları gerektiğini, Süleymancı karşıtlarına ise Arapça ve Kur'an öğreniminde Süleymancıların uzman olduğunu; Mealcilere, metotlarının tümüyle yanlış olduğunu ve Ehl-i Sünnetin ve hadisin önemini kavrayamadıklarını, Ehl-i Sünnet taraftarlarına ise Ehl-i Sünnetin mealcilik, mutezile dâhil birçok görüşten istifade ederek yoluna tarih boyunca devam ettiğini; Şiilere, takiyye ve sahabeye hakareti bırakmaları gerektiğini, Şii karşıtlarına ise Şiileri dışladıkça bunun sadece

kafirlere yaradığını; Ateistlere, deistlere, oryantalistlere ise tek yönlü olarak hep yanlış yolda olduklarını anlatamadan şu dünyadan göçüp gideceğim ya, ona yanarım...

Ateiste Allah'ı, deiste kitabı, sekülere İslam'ı, Müslümana Kur'an'ı, Kur'an'a inanana hadisin değerini, hadisi kabul edene ihlası anlatmaya devam. Tabii bu çağrı önce kendi nefsimize...

İslam ile cemaat, tarikat veya ırkımızı özdeşleştirmemeliyiz! Bir Müslüman tarikatları reddedebilir, risale-i nur'u eleştirebilir, bir ırkın yüceltilmesine karşı olabilir! Bunlar onu İslam dışı da yapmaz, Ehl-i Sünnet dışı da! Hatta mezhepler bile İslam ile özdeşleştirilemezken bu tür yaklaşımlar çok ama çok marjinal görüşlerdir! Tabii ki şirk hariç tarikatlar çok güzel veya hatalar içerse de risaleler bir harika, ırkımız dinimize hizmet etmiştir; şükrederiz! Fakat İslam'ı kendi cemaat veya ırkımız ile özdeşleştirirsek dinimizi çok kısır döngülü hale sokar ve dar bir alana hapsetmiş oluruz. Tasavvuf ahlaktır, risale-i nur iman, ırkımız hâdim-i İslam. Ama İslam çok daha geniş bir yelpazeye sahiptir: İman, ibadet, ahlak, muamelat, ukubat! Dine bir kanaldan hizmet ettiğimizin şuurunda ve şirk, tekfir, faşizmden uzak isek, ümmet ruhu ile olan her dava bizimdir, başımız gözümüz üstünedir...

Kurtuluş ümmet olmaktadır! Kur'an dışında insan eli değmiş her eserde (hadis alanında yazılmış eserlerde dâhil çünkü uydurma, zayıf, Mürsel, mudal gibi hadis türleri zaten buna işaret etmektedir. Bu eserlere mektubat, risaleler, mesnevi'yi de ekleyebiliriz) eksik hata olabileceğini kabul edip ama hiçbirini reddetmeden, tüm İslami eserlerden faydalanmaya çalışırsak tüm aşırı fikirlerden de kurtulmuş oluruz.

Din, akıl, bilim. 'Aklı olmayanın dini yoktur' ama akıl da - tıpkı bilim gibi- sınırları olan bir olgudur. Aklın en üretken olduğu saha olan bilim dünyasında bile 'değişkenlik artık değişmeyen tek gerçektir!' ('Bilim yanılmaz mı?' adlı yazımıza bakılabilir.) 'Dinin sınırları içindeki akıl mı, aklın sınırladığı bir din mi?' sorusunda ben, ilkini tercih edenlerdenim. Dini doğru anlamak için akıl şart ama aklın da sınırlarını zorlamadan, aklı/bilimi putlaştırmadan yola devam etmeliyiz! Buna İslam literatüründe ilim deniyor!

Ümmet ne zaman kurtulur? Ebubekir Sıfıl ile Mehmet Okuyan arasında ayırım yapmak zorunda kendimizi hissetmediğimiz, birisinin ağacın kökü ise diğerinin meyvesi olduğunu anladığımız, cemaatlerin dinin sadece bir alanında uzmanlaşmış kurumlar olduğunu, tüm cemaatlerin hizmet alanlarının toplamının ancak İslam ile eşdeğer sayılabileceğini kavradığımızda, tarikatlar da şeyhlere peygamberlerde bile olmayan sıfatları izafe edilmediği ve mezhepler ve fıkıh önderlerinin yorum-görüşlerinin din ile özdeşleştirilmediği; Başta Wehhabi, Zeydi olmak üzere Ehl-i Sünnet dışı olsa da İslam dairesinde mezhepler olduğunu, yine imamiyye mezhebi ile asla ve kat'a takribin -mezhepsel yakınlaşmanın- mümkün olmadığının bilinmesine rağmen siyasi birlikteliğinde zorunlu olduğunu anladığımız, Kur'an ve onun açıklaması hadis/sünnet arasındaki bağın önemini kavradığımız ve her yeni görüşün aslında mutlaka daha önce de İslam tarihinde gündeme getirildiğini ve yanlış görüş sahiplerinin de samimi iseler bir sevap kazandığının bilincine vardığımız, cihad kadar boykot kavramının önemi anladığımız, ümitsizliğin bu dine mensup insanlar arasında kabullenilebilecek bir his olmadığını anladığımız zaman, kısaca; İslam'ın Ehl-i Sünnet çizgisini özümseyip orta ümmet olduğumuzda bu ümmet kurtulacaktır!

İslam medeniyeti yeniden nasıl kurulur? Allah'la ilişkimizde 'tevhid', insanlarla ilişkinizde 'adalet ve ahlak', diğer canlı-cansız tüm âlemle ilişkimizde 'emanet' bilincinde olunmalı, merkezinde Kur'an olan, sünnet ve hadisi reddetmeyen ve Ehl-i Sünnet omurgasında ilerleyen

bir anlayış tesis edilmeli, Mutezili, modernist hatta sosyalist fikirlerden de İslam'ın bünyesine uygun olanlar alınarak, Ehl-i Sünnet çizgisinde yola devam edilmeli, Selefiler tekfirden, tarikatlar şirkten, Şiiler sahabeye hakaretten vazgeçmeli, Mesnevi'den Risale-i Nur'a, ne yazık ki bazı dini eserlere sonradan eklemeler yapıldığı kabul edilmeli, ayet veya hadis merkezli en aşırı fikirler, kabul edilmese bile dışlanmamalı, tepkiler ilmi seviyede kalmalıdır. Bu geniş hoşgörü ortamında ümmet var olacak ve İslam medeniyeti yeniden parlayacaktır, inşallah!

Tek başına hiçbir insan tüm doğruları ihata edemez, kuşatıcı bir şekilde kavrayamaz. Bir Müslüman Kur'an ve sünnet çerçevesinde herkesten doğru olanı almalıdır. Mesela bir sosyalist ekonomistten faizsiz sistem konusunda yardım alınabilir. Ama bizim temel sorunumuz bir kişi veya grubu sevdik mi yanlışlarını görmüyor, sevmediğimiz başkalarının da doğrularına kulak tıkıyoruz.

"Türk tarihini İslamiyet ile sınırlandırmayalım!" diyenlere; "İslam, Hz. Adem ile başlamıştır, lütfen dinimizi Türklük ile sınırlandırmayalım!"

"Zengin gözükeceğim" diye marka giyinen fakirler, kendilerine 'goyim' diyen Yahudileri zengin ediyorlar!

İslam, inançta tevhid; Siyasette adalet ve istişare; Sosyal hayatta emanet ve ahlak ile temsil edilmelidir!

Selefilik ve sufilik üzerine. Selefiler; 'La ilahe'de takılı kalarak tekfirciliğe; Sufiler; 'Fena fiş-Şeyh' makamında takılı kalarak şirke düşebiliyorlar! Şirke açtıkları savaşı Müslümanlarla cihada (!) dönüştüren selefici kesim, doğruyu yanlış metotla anlamaktadır! Sufiler ise, "Ğassal elinde meyyit olmak" ve "Fena fi-Şeyh" makamlarını yanlış anladıkları için, Allah'a ait sıfatları şeyhe; peygamberde olmayan nitelikleri mürşide izafe edebilmektedirler! Halbuki sufideki incelik ve ahlak ve selefideki berrak iman ümmetin önünü açacaktır!

Şeriat tasavvuf ilişkisi. İmam Malik: "Kim ki fıkıh öğrenir de tasavvufu bilmezse fasık olur. Kim tasavvufu öğrenir de fıkhı bilmezse zındık olur ve kim de her ikisini birleştirirse ehl-i tahkik olur." (Ebu Medyen El-Mağribi, Tasavvufun İncisi, s. 65; Ahmet İnce, Tasavvufun Hakikaleri, s. 33) Şeyh Ahmet Zerruk, 'Tasavvufun Kaideleri' isimli kitabında şöyle demektedir: "Fakih mutasavvıfa hükmedebilir, fakat mutasavvıf fakihe hükmedemez." (Said Havva, Terbiyetune'r-Ruhiyye, s. 68) "Sufinin sıfatlarından birisi, Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şerifin zahiri ile çatışan batını bir hükümden bahsetmemesidir. İş, ahlak ve davranışlarda Habibullah 'a tabi olmaktan daha şerefli bir makam yoktur." (İbn Haldun, Şifau's-Sail, s. 292) Seriyy-i Sakati diyor ki: "Bir insan önce zühd ile meşgul olur, sonra hadis yazarsa ayağı sürçer, fakat önce hadis öğrenir sonra zühd ile meşgul olursa durumunu sağlamlaştırmış olur." (İbn Haldun, Şifau's-Sail, s. 293-294) Prof. Hasan Kamil Yılmaz: "Tasavvuf, Asr-ı Saadette adı konmayan ama var olan, daha sonra adı konup kendisi kaybolan ilimdir."

Fıkıh, kelam, tasavvuf ilminin doğuşu. Kur'an'daki ibadet, muamelat ayetleri "zaman içinde" fıkıh ilmini; iman ile ilgili ayetler kelam ilmini nasıl ortaya çıkardığı gibi, ahlak ile ilgili ayetler de tasavvuf ilmini ortaya çıkarmıştır! Temel mesele, tasavvuf yolunda olduğunu ileri süren tarikatların şeriata aykırı durumları görememeleridir. Menkıbeler, şeyhe hasredilen ve peygamberimizde bile olmayan özelliklerle doludur! 'Tarikatta şirk var, dikkat edin!' deyince tarikatçı arkadaşlar; 'tasavvuf İslam'da var' deyince tarikat karşıtları ile anlaşamıyoruz. İslam orta yol, vasat ümmet çizgisidir! Tekfircilik de şirk de aşırılıktır!

Tarikatlarda "şirk sohbetleri" başladığı an; ne hurafe kalır, ne şeyhe ilahi sıfat izafe etme ve ne de şeriata aykırı iş/olay! Dünyayı ıslah edecek olan tasavvuf ruhunun ihyasıdır! Bunun da yolu şirk konusunda sohbetlerinin başlamasından, hurafelerden ve şeyhlerin keramet hikayelerinden arındırmasından geçmektedir. Yoksa 'tevessül, rabıta, cehri zikr'de sorun yoktur!

İslami ahlak ve ibadet kurallarının kurumsallaşmış hali olan tasavvuf, İslam'ın önemli disiplinlerinden biridir. Fakat özellikle "gavs" ve "Fena fi'ş-şeyh" kavramlarının içeriği ne yazık ki, zamanla insanı İslam itikadının dışına çıkaran unsurlarla doldurulmuştur. Bir kural, zamanla amacı dışına hizmet etmeye başlamışsa değiştirilmelidir! Ahlaki olgunluğa değil de artık şirke vesile olan bu iki kavramın yeniden İslami açıdan gözden geçirilme zamanı gelmiştir. İslam'da peygamberimize verilmeyen özellikler artık bu kavramlar vasıtası ile şeyhlere izafe edilmeye başlanmıştır! Allah'ın 'Basîr, Alîm, Kadîr' sıfatları ile peygamberlere özel olan 'İsmet' sıfatı artık bu iki kavram ile şeyhlerin sıfatları haline getirilmiştir. Bu şirktir ve bünyesinde birçok güzelliği barındıran tasavvuf kurumunun haklı olarak eleştirilmesine neden olmaktadır. Şirksiz tarikatlar ümmetin olgunlaşmasına büyük hizmet sağlayacaktır!

Kişi merkezli din anlayışı sorunu. Kişi merkezliden kasıt, dini yaşamda yol haritasını direkt Allah'tan aldığı işaretlerle belirleyen sistem kastedilir. Hristiyan dünyasında Katoliklerde bu durum özellikle çok belirgin iken, Müslümanlarda ise Şiiler ve tarikat şeyhlerinde bu özellik önplana çıkmaktadır! İlham haktır ama şeytani vesvese ile farkı ayırt etmek çok zordur ve şeytanın vesveselerine aldanan tarikat şeyhleri ile tasavvuf tarih doludur. Günümüzde de bu aldanışın haberleri basına yansımaktadır. Tarikat şeyhi, siyasi-ekonomik nedenlerle Şiilere yaklaşıyor, bir bakıyorsunuz eskiden Şii karşıtı olan müritler, Şii kaynakları önemseyip Ehl-i Sünnete saldırmaya başlıyorlar. Sadece Türkiye değil özellikle Ortadoğu'da da bazı tarikat önderleri ile irtibata geçen zalim ve kafir güçler Müslümanları pasifize hale getiriyor!

"Fıkıhı, tasavvufu, kelamı yanlış anlamanın sebeplerinden biri de, herkesin dünyaya sadece 'kendi penceresinden' bakmasıdır. Din tek başına bunlardan biri değildir. Her biri dinin bir yönüdür. Kelamda ve fıkıhta anlama aracı ağırlıklı olarak akıldır, tasavvufta ise gönül. Gönülsüz bir akıl da akılsız bir gönül de eksiktir. Meseleye bir bütün olarak bakmazsak ya fıkıh dogmatizmine ya kelam rasyonalizmine ya da tasavvuf batıniliğine düşebiliriz. Bunlar birbirlerini ancak bir araya gelerek tamamlayabilirler. İsmail Raci el-Faruki'nin 'Kültür Atlası'ndan da yine onun yaklaşık şu ifadelerini hatırlıyorum: 'Tasavvuf gönülleri fethederek İslam'ın en uzak diyarlara kadar taşınmasının ve yayılmasının şerefini taşıdığı gibi, pek çok yerde batıni ve sapık düşüncelerin yayılmasının, insanın insanı ilahlaştırmasının ve İslam ümmetinin geri kalmasının da sorumluluğunu üstlenmelidir'. İmam Rabbani bile batın ilmini keşif ve ilham olarak tanıttıktan sonra bunlarla elde edilen bilginin hatalı olabileceğini söyler ve bunun zahir, yani tefsir, hadis ve fıkıh gibi, onun tabiriyle doğrudan peygamberlik mişkatından alınmış ilimlere ters düşmesi halinde, bu ters düşme kıl kadar bile olsa keşif ve ilhama asla itibar edilmeyeceğini ve atılacaklarını söyler." (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 1.11.2020)

(Kadiri tarikatından olan) Selefi lider İbni Teymiyye de bizim, tasavvufta! Müslüman, tarikat içindeki şirke ve selefici geçinen tekfircilere karşı olmalıdır!

Tarikatçı kardeşlerimin dikkatine! Hz. Muhammed şöyle buyurur: "Hiç kimse kendi ameliyle cennete girmez." Sahabe sorar: "Sen de mi ya Resulallah!" Efendimiz cevap verir: "Evet ben de, meğerki Rabbim beni rahmetinin kucağına almış olsun." (Buhari, Rikak, 18; Müslim, Münafikin, 71-73) Yusuf (as): "Ben nefsimi temize çıkarmam, çünkü Rabbimin merhamet ettiği hariç, nefis aşırı derecede kötülüğü emreder." (Yusuf, 53) Hz. Muhammed: "Ey Resulullah'ın kızı Fatıma! Sen de kendini Allah'tan satın almaya çalış; zira senin için de bir şey yapamam." (Buhari, Vesaya 11; Tefsir (26)

2; Müslim, İman 348-352) Nefsini 'her daim' yenmiş, ahirette şefaati 'kesin' hak etmiş birinin var olduğuna inanmak insanı dinden çıkarır! Eğer şeyhin "yatakta kaç kez döndüğünü bildiğine", "mezarda senin yerine sual meleklerine cevap vereceğine", "sırat köprüsünden seni direk geçireceğine" inanırsan, bunlar şirk kokan inanışlardır, hemen terk edilmelidir! Şeyh, manevi öğretmendir. 'Keramet haktır' ama 'şeyh isteyince olmaz!' Allah isterse zuhur eder! Şeyh her istediğinde olur demek, Allah'ı -haşa- bir konuda zorunlu yapmaya mecbur ilan etmek olur ki, bu şirktir! Şirkten uzak tevessül, rabıta olur mu, olur! Nasıl olduğu, yukarıda anlatılmıştır!

Hakikate engel olan bazen, biz Müslümanlarız! Yanlış üslup, tekfirci veya dışlayıcı metot ile kendimizden her uzaklaştırdığımız insanın vebali üzerimizdedir! (Ali İmran, 159; Nahl, 125)

Halk arasında İslam diye bilinen, hurafelerle dolu tarikat öğretileri ile eski İslam öncesi Türk-İran kültürlerinin karışımından oluşan bir mozaikten başka bir şey değildir!

Müslümanlık kalitemiz. Atadan, ana babadan 40 yıllık Müslüman hâlâ neyin abdesti, namazı, orucu bozduğunu öğrenememiş durumdadır! Doğal olarak bu bilgi ve kalite(-sizlik) yaşamımızın da her alanında kendini göstermekte ve asıl üzücü olan da, bu eksik bilgi ve pratik dışarıdan İslam ile özdeşleştirilmektedir.

Tesettür, tezeyyün; Umre, gezi; Namaz, spor; Oruç, perhiz demek değildir!

Kafirlerin planı varsa elbette Allah'ın da bir planı (Ali İmran, 54) vardır. Asıl mesele, bizim o ilahi planda hangi rolü üstlendiğimizdir!

Ateist: Tanrıyı kabul etmeyen, Agnostik: Tanrının varlığının ispat edilemeyeceğini savunan, Deist: Tanrıyı kabul edip vahyi, dini, peygamberi reddeden, Teist: Tanrı ve dini kabul eden, Oryantalist: Tanrı, dini kabul edip İslam'ı reddeden, Apateist: Tanrı ve dini hatta İslam'ı kabul edip, umursamayan, Mümin: Tek Tanrı ve İslam şeriatına iman eden, kabul eden.

Aslında tüm ‘izm'lerin özü, ‘nefisizm'dir!

Oryantalizm. Önceden verdikleri kararlara kendilerini ulaştıracak delilleri İslami kaynaklarda arama metoduna oryantalist metot denir. Onlara göre Kur’an’ı (Haşa) Hz. Muhammed; Hadis ve İslam tarihini de sonradan Müslümanlar yazmıştır. Kur’an'daki güzel şeyler İncil-Tevrat'tan alıntıdır, kötü (işlerine gelmeyenler) Muhammed tarafından uydurulmuştur! Hadislerin "siyasi, fıkhi ve kelami çatışmaların bir sened eklenerek hadis formunda Peygamber’e isnat" edilmesinden ortaya çıktığını iddia ederler. Sonradan 'Müslümanların uydurdu, yazdı' dedikleri hadis ve İslam tarihinden 'seçtikleri' ile de 'önceden' yaşayan Hz. Resule saldırırlar! Bilimsel oryantalizm özeti de budur! (Detay için, ‘Oryantalizm yanılgısı’ adlı yazımıza bakılabilir.)

Tarihselciler, “Kur’an ayetlerinde ne varsa hepsini aynen kabul ederiz ama onlar o tarihte, Mekke döneminde kaldı” derler. Modernistler, İşlerine gelmeyen ayetleri “mecaz, benzetme, teşbih diyerek” günümüzdeki ortamla 'uyumlu' hale getirmeye çalışırlar. Ehl-i Sünnet ise, Kur’an'ın çözümlerinin günümüzde uygulanabileceğini ileri sürüp, zamana uydurulan değil zamana hitap eden çözümlere odaklanırlar!

Kur’an’ın ruhunu bozulmaktan koruyan sünnettir. Tarihselcilik ise gönüllü oryantalizmdir.

Metin/fikirler savaşsın, insanlar değil! "Şiddet uygulayan taraflar, kendilerini haklı çıkartacak metinlere dayanırlar. Aslında şiddet değil, farklı tarafların oluşturduğu metinler arası çatışmalar

vardır. Oluşan şiddet ise, metinler arası çatışmaların bir sonucundan ibarettir." (Şinasi Gündüz, Dinsel şiddet, Hristiyanlık, s. 27) Hatta "Soğuk savaş bile aslında sosyalist ve kapitalist aydınlar arasındaki bilimsel, fikri mücadele idi." (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 379)

Ehl-i Sünnet müdafii/savunucusu ile Ehl-i Sünnet canavarı arasındaki fark: "Ehl-i Sünnet müdafii, kişinin imanına delil sayılabilecek en küçük işareti veri kabul edip kulu İslam dairesinde kabul ederken, Ehl-i Sünnet canavarı ise kişinin sapmasına delil olacak en küçük işareti bir tekfir mekanizması olarak kullanır."

Ateizm ve bilimsellik. Çoklu Evren teorisi evrim teorisi ile aynı mantığı taşır. Dünyada hayat nasıl ki uzayda zaman içinde tesadüfen başladıysa, birçok evren içinde de bizim evrenimiz tesadüfen, 'uygun ortamda' devam etmektedir. Evrimde de çoklu evren teorisinde de temel, ‘bilinemezlik ve ispat edilememezlik’tir.

Ateistlerin kehanetleri ve realite: "Evrenin öncesi yok" dediler, tersi çıktı; "İnsan maymundan geldi" dediler, ispatlayamadılar; "Bilim ilerledikçe din ortadan kalkacak" dediler ateizmin kalesi SSCB bile yıkıldı, din hâlâ ayakta! Ama hâlâ hurafeci olan biziz!

Türk ateisti din değil; İslam düşmanıdır! Zihin inşasının arka planında ve bilgi birikiminin altyapısında ise oryantalist zihniyet hâkimdir. Ülkemin ırkçıları yabancı değil Müslüman düşmanıdır; ülkemin ateistleri din değil İslam düşmanıdır!

Dinsiz ateist olmaz! Onlar; Ya bir kişiyi idol edinmiş, ya bir ideolojiyi din edinmiş veya bilimi kıble edinmişlerdir.

Ateist, deist: "Ey Müslüman! Ben senin reddettiğin dinlerden bir fazlasını reddediyorum." Müslüman: "Ateist yoldaş, 2+2= 4 dediğimiz zaman biz de, milyonlarca sonucun hepsini reddedip sadece birisini kabul ediyoruz. Sen, içinde doğru olan cevap da dâhil, tümünü reddediyorsun!"

Türkiye'de ne ateizm ne deizm problemi vardır. Asıl sorun umursamazlık sorunudur! Tanrıya inanıp yokmuş gibi yaşamak, ahireti kabul edip hesap verileceğini unutmak, akla getirmemek! Belki de en kötüsü, “Müslüman anne babadan doğulduğu” için, “azıcık yanıp 'kesin' cennete gidileceği” inancına sahip olunmasıdır! Halbuki hesap var ve Allah merhametli (Yusuf, 92) olduğu kadar, "gerçekten cezası pek şiddetli" de olandır. (Maide, 98)

"Müslüman'ım kesin cennete gideceğim" diyenlere hatırlatma! "Cehennemde yanıp sonra nasılsa cennete gireceğim." demek küfürdür. Allah korku ile ümit arasında olmamızı istiyor: "Onlar korkarak ve ümit ederek Rablerine dua ederler." (Secde, 16) "Gerçek şu ki, kafir olanlardan başkası Allah’ın rahmetinden ümit kesmez." (Yûsuf, 87) "Allah’ın azabından ancak hüsrana uğrayanlar emin olabilirler." (A’raf, 99) "Müminler Allah’ın azap ve azabının miktarını bilselerdi hiç biri Cennet`i ümit etmezdi. Kafirler de Allah`ın rahmetinin ne kadar çok olduğunu bilselerdi hiç biri O’nun rahmetinden ümit kesmezdi." (Müslim, Tevbe 23) "Kul sıhhat halinde korkulu ve ümitli bulunmalı, havf ve recası birbirine eşit olmalı; hastalığı halinde de reca (ümit) yönü kuvvetli olmalıdır." (Nevevi, Riyazü`s-Salihin Tercümesi, I/479) Bu inanış Yahudilerin inancının yansımasıdır: Yahudiler, "Sayılı birkaç gün dışında bize ateş dokunmayacak, dediler." (Bakara, 80) Bu bakış açısı, gelecekte ölene dek imanından garantili olmak anlamına geldiği gibi, azabı hafife almak manasına da geldiği için de küfürdür! Allah Azze ve Celle, son nefese dek imanlı yaşamayı nasip eylesin, Amin!

Sonradan dönüş yapmış bir arkadaşla konuşuyoruz: "Ben içki içerken dışarıdan namaz kılanlara bakıyor, 'birlik beraberlik, kardeşlik ruhu içindeler' diye onlara gıpta ediyordum, sonra tövbe ettim içlerine girdim. Cemaatlere bölünmüş, birbirini çekmeyen, mücadele eden insanlar gördüm ve hayal kırıklığına uğradım." demişti. Halbuki insanın olduğu yerde her zaman eksiklik, noksanlık, hata, yanlış, aşırılık, acelecilik olacaktır. Sıffin Savaşı'nı eskiden düşünürken, "neden böyle bir savaş olmuş?" diye hep kendi kendime sorardım. Sonra anladım ki, Allah Müslümanlara daha en başta ders/ibret olacak örneği gösteriyor. Asıl sorun ders alıp almamakta ama görülen o ki alınmamakta ısrar edilmektedir! İslam tarihinde her zaman Müslümanlar arasında sorunlar olmuştur. Osmanlı kurulmadan önce beylikler kendi aralarında mücadele etmiş, Endülüs'te emirlikler haçlılara karşı bir olacakları yerde kendi aralarında iktidar savaşlarına girişmişti. Kudüs işgal altındayken Müslümanlar birlik olup Kudüs'ü kurtarmak yerine kendi aralarında bölünmüş ve savaşmışlardı. Moskova'da yaşayıp cennete gidebilen de vardır, Mekke'de yaşayıp cehenneme giden de. İnsan ve insanlık her an imtihan halindedir. Her zaman doğru yerde olmak insanların kendi sorumluluğundadır. İstanbul fethedildikten 50 sene sonra Endülüs Emevi Devleti ortadan kalkmıştır ama aynı dönemlerde Endonezya ve civarında İslam yayılmaya başlamıştır. Viyana kuşatmasını kaybetmemizin nedeni, Osmanlı paşasını çekemeyen 'Kırım Han'ıdır! Ama savaşı kaybeden Osmanlı askerleri şehit olmuş ve kazanmışlardır! Kırım Hanı ise savaşmamış ama kaybetmiştir! Herkes, sorumluluğu oranında mesuldür. Başa dönecek olursak, "Müslüman'a düşen seferde olmaktır." Her mümin, içinde olduğu şartlara göre kıyamet günü hesaba çekilecektir. Herkes tek tek yapması gerekeni zamanında yapıp yapmadıklarından sorumlu tutulacaktır. Dünyanın imtihan alanı olduğunu ve herkesin içinde bulunduğu şartlara göre imtihan edildiğini unutmamak gerekir. İmtihansız, rahat bir dönemin olmayacağının bilincinde olmak ise, akıldan çıkarılmaması gereken en temel husustur. Her birimiz tek tek ve her an sınavdayız!

Hristiyanlar Hz. İsa ve Hz. Meryem'e olan sevgimizi, Şiilerde Ehli beyt'e olan saygımızı bilmiyorlar.

İlk emir OKU, İkincisi TEMİZ ol diyen din bizim ama Okumayan da ve temizliği önemsemeyen de, Müslüman olduğunu iddia edenler…!

Tıbbu'n-Nebevi kadar, Ticaretu'n-Nebevi ve Siyasetu'n- Nebevi de önemsenmelidir!

Köyde çeşmeden su taşımayan, şehirde damacana ile su taşımaktadır. Köyde yürümek veya tarlada çalışmak istemeyen şehirde yürüyüş bandında veya fitness salonlarında Lat Pulldown, halter ile çalışmaktadır. Köyde hayvan beslemeyen şehirde köpek, kedi beslemektedir. Köyde tuvaletler dışarıda idi şimdi artık Avrupa'da açıkta tuvaletler kurulmaya başlanmıştır! Şehirden indik köye vaziyetleri yani…

Hangi siyasi görüş, sendika, ideoloji veya dinden olursa olsun, insan bulunduğu grubun içinde belli bir makama gelmişse; içinde olduğu camiada verilen bilgilerin yanlış olduğunu idrak etse bile elindeki statüyü kaybetmemek için sesini çıkarmayabilir veya aksi düşünenlere düşman olabilir. Hak ve hakikatin yanında değil, nefsinin/egosunun peşinden koşabilir. Camia İslami olsa da imtihan kaybedilebilir!

İmtihan dünyasındayız! Huzur, para, gençlik, sağlık. Bunlar hiçbir zaman bir arada olmaz, en az biri mutlaka eksik kalır.

Âlimlerimiz. Hiç bir âlim hatadan münezzeh değildir. Üretken, samimi her âlimden mutlaka alınacak bilgi vardır! Tek âlim, hoca, cemaat lideri ile yola devam edenler zamanla o âlimi ilah

edinmeye -emir ve yasaklarını din ile özleştirmeye- baslar ki, hem Kur'an hem hadis bunu yasaklamıştır! (Tevbe, 31) Mehmet Okuyan hocadan da Ebubekir Sifil hocadan da, nurculardan da, Süleymanlılardan da, milli görüşçülerden de, tarikatçılardan da alınacak çok şey vardır. Çünkü hedefimiz Kur'an'ı anlamak, yaşamaktır! Bu da bir cemaat veya âlimi aşan bir durumdur.

İslam tebliğcisi olduğunu, İslam'ı temsil ettiğini iddia edenler yumuşak sözlü olmalı ve kaba sözden uzak durmalıdır! Hata yapan (Uhud savaşında zor anda dağılan) Müslümanlar hakkında Kur'an'da, "Allah'ın rahmetinden dolayı, sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı kalpli olsaydın, şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onlara mağfiret dile, iş hakkında onlara danış, fakat karar verdin mi Allah'a güven, doğrusu Allah güvenenleri sever." (Ali İmran, 159) diye buyurulmuştur Efendimize. (Rab olma iddiasında olan) Firavuna: "Ona yumuşak söz söyleyin, belki öğüt dinler veya korkar." (Taha, 43) şeklinde buyurulmuştur Hz. Musa'ya. Rabbim o firavunun denizde boğulacağını bilmiyor muydu? Burada mesaj, usul öğretimi biz Müslümanlara!

Doğruyu yumuşatarak insanları anlatmakla, insanların hoşuna gidecek diye bozarak anlatmak, farklı şeylerdir!

Namaz. Bir iyiliksever zengin düşününüz. Yolda gördüğü, aç-sefil birini alıyor, hasta iken bakımını yaptırıyor, iyileştiriyor. Gözleri kör olacaktı, elleri-ayakları kangren olmuştu kesilecekti, kurtarıyor... İyileşince de yediriyor, içiriyor onu mükemmel bir hale getirdikten sonra da uğurlarken ona tekrar hasta olmaması için gerekli reçeteyi veriyor ve diyor ki, "Günde 5 kez haberleşelim, kendini bana hatırlat, yeniden hastalanmadığını görelim." Adam söz veriyor ama sonra sözünü tutmuyor. O yer senin bu yer benim dolaşıyor, sağlığına aykırı işler yapıyor. İyiliksever zenginin günde beş kez olan çağrılarına cevap vermiyor. Bir gün geliyor, hastalıklarından biri nüksediyor; ayağı kangren oluyor. Hemen aklına o zengin geliyor ona ulaşıyor ve bütün suçu iyiliksever zengine yıkmaya çalışıyor, başlıyor yakınmaya, "Benim ne suçum vardı da beni unuttun, beni hiç aramadın, sağlığımla ilgilenmedin?" Siz o zengin yerinde olsanız ne yapardınız? "Başınıza her ne musibet gelirse, kendi ellerinizle yaptıklarınız yüzündendir. Allah yine de çoğunu affeder." (Şuara, 30) "İnsan gerçekten Rabbine karşı pek nankördür." (Adiyat, 6) "Ellahümme inneke afüvvün, tühibbu'l-afve fa'fü anni: "Allah'ım! Şüphesiz Sen affedicisin, affetmeyi seversin, beni de affet." (Tirmizi, Da'avat, 89)

Yaratıcıyı unutan akıl, atomu parçalamakla yetinmez atom bombası yaparak onu yok etmek için de kullanır!

Sorunun teşhisi kadar tedavisi, çözümü de önemlidir! Sadece sorundan şikayet etmek sorumluluktan kaçmaktır. Vahiyden uzak tedavi önerileri ise sadece sorunları artırır! Herbert Marcuse, Batıda annelik şefkatinin kalkmasının zamanla sevgisiz ortamda büyüyen çocukları ırkçılığa ittiğini söyler! (Ama kurtuluş önerisi özgür cinselliktir!) Jean-Jacques Rousseau, Batı bakış açısını, güçlünün hâkim olduğu sistemi olabildiğince eleştirir ve reddeder. (Ama çözüm olarak, eski Yunan site devleti modelini önerir!) Max Weber, 'üret ve biriktir' diye özetler kapitalist sistemin teorisini… Ama İslam; Lonca teşkilatları ve Ahilik ile "üret ve paylaş" öğretisini çevresine yayar! Tevazu, edep, ahlak, zekat, kurban, selamlaşma, hac, cemaatle namaz ile insanlar arası sıcak teması, duygu alışverişini ve manevi yükselmeyi amaçlar!

Şikayetler ihtiyaçların karşılanamamasından değil, daha lüks yakalanamadığı için ortaya çıkar.

Çağdaşlık. Dinlerini taklit modernlik zannediliyor! Hristiyanlık inancından kaynaklanan heykel, org ve şarap kültürü bizde sanat, piyano ve şarap şekline bürünmüş ve çağdaşlık olarak

kabul edilmiştir. Org, sonradan piyano olmuş; kilise kökenlidir! Heykel, Avrupa'da yaygındır çünkü kökeni, İsa heykellerine (o da Yunan tanrılarına) dayanır! Şarap Batıda yaygındır çünkü şarap Hristiyanlıkta İsa'nın kanı kabul edilir, kutsaldır! Biz de ise tüm bu Hristiyan temelli adetler hep modern olmanın sembolü olarak kabul edilmektedir!

Herkes kısa yoldan köşe dönme peşinde. Ramazandan Ramazana ibadetle cennete, Milli Piyango ile zenginliğe, bir kitap okuyarak ise hakikate ulaşmaya çalışıyor insanlarımız. Çoğumuz kolayca statü kazanma derdindeyiz. Küpe, uzun saç, mini etek vb. veya sakal, cemaatle! Öz, nitelik, ihlas, okuma, tefekkür daha zor iş… Din samimiyettir. İslam içtenlik dinidir. Ama ne yazık ki, ben de dâhil çoğumuz söylemlerimizden giyimimize dıştanlığa önem veriyoruz! Ne de olsa daha kolay!

GDO'dan CRISPR/gen teknolojisine, 1400 sene öncesinden Kur'an'la uyarıldık: "Hâkimiyeti ele aldığında ürünleri ve nesilleri yok etmeye çalışırlar." (Bakara, 205) Şeytan: "Kullarını mutlaka saptıracağım, kesinlikle onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler." (Nisa,119)

Metaverse ne demek? Evrenin ötesi; reel dünyaya alternatif, yeni bir sanal dünya; sahte cennet. Anneler-babalar dikkat! Çocuklarımızı internete en az %50 kaptırmıştık, 'Önümüzdeki 10 yılda' bu oran 'Metaverse' ile %90'a çıkabilir!

Metaverse, blockchain, transhumanism, Neuralink: Eskiden GDO'lu gıdalardan şikayet ederdik, yakında her gıda sentetik olacak. Biyolojik değil yapay; sosyal değil sanal insanlar oluşturuluyor! Mark Zuckerberg, Metaverse ile bize sanal arazi satarken, Bill Gates, Jeff Bezos reel âlemden araziler satın alıyorlar! (AA, 10.10.2024; Dünya, 1.3.2023)

Zenginlerimiz moda diye yırtık pantolon giyer, fakirlerimiz iPhone'un son modelini almaya çalışır.

Müslüman ve ahlak. İslamiyet, Allah inancı, melek inancı, ahiret inancı temelinde ahlaki sistemini oturtmayı amaçlar ama günümüzde bu inanç temelli eğitim hemen hemen hiç kavratılmadığı için bu defa, İslam'ın toplum sağlık huzurunu sağlamada ikinci kademe, aşama kuralları gündeme gelmektedir: Kul hakkı, komşu hakkı, insan hakları temelli sosyal kurallar ve cezalar bütünü. (Muamelat ve ukubat)

Faşizm ve şirk üzerine. Ey insanlıkta kardeşim olan arkadaş. "Üstün ırk" diye bir kavram yoktur. Zaten ilerleyen gen teknolojisi, tüm ırkların birbirine karıştığını ispat etmiştir. İnsanlık özelliklerini koruyabiliyor, hele de 'mümin bir Müslüman' olabiliyorsan bu yeterlidir. Irk doğuştandır, dolayısı ile hiçbir gayret göstermeden elde ettiğin, bu Allah'ın verdiği ile bir insan hangi akla hizmet başkalarına üstünlük taslayabilir?! Ümmete 1400 senelik tarihinin ilk yarısında Arapların, ikinci yarısında Türklerin önderlik yaptığını kabul eden, Çeçen Şamil, Kürt Selahattin'leri minnetle anan, ümmete liderlik yapmasını Rabbimizin yine bize lütfetmesini temenni eden bir Türk kardeşiniz olarak, ümmet ruhunu ayakta tutanları her daim rahmetle anıyoruz.

Irkımız kader, dinimiz tercihimizdir! Kader değil tercihlerimiz ile varız. Tarihte Peygamberimiz ile İslam dinini yayan Araplar, bu dine hizmet eden, koruyan Osmanlılar ve günümüzde bu davayı önderlik edecek olan her kim ise, onu sever ve ona dua ederiz. Rabbim dinine hizmet eden bir milletten olmayı nasip eylesin.

Ahlaksızların ve teröristlerin Müslümanlara akıl vermeye çalıştığı çağa "ahir zaman" denir!

Size karışan mı var? Eşcinsellere özgürlük isteyen, yabancı müzik dinlemeyi modernlik, Yunan adalarında, Paris'te tatil yapmayı çağdaşlık, yılbaşında hindi kesip çam ağacı süsleyip özgürce (!) giyinip liberalce yaşamayı Batıcılık, bale ve meditasyonu ilericilik zannedenlerden din dersi almaktan bıktık artık! "Namazı Türkçe kılın, hacca gitmeyin parasını fakirlere verin, ezanı Türkçe okuyun, tesettür İslam'da yok, kurban hayvan katliamı, oruç ayı düşman saldırabilir tutmayın, çocuğunuzu Kur'an kursuna ortaokuldan sonra gönderin"… Japonların çiğ balığını suşi adı altında yiyen, Çinlilerin çubuklarıyla canlı maymun beyni ve kızartılmış köpek eti ve canlı ahtapot yiyenler; elle yemek yeme örfünden dolayı Araplara 'pis' diyorlar. İspanya'ya boğa güreşlerini izlemeye giden veya Yahudilerin günahlarından kurtulmak için tavukların kafalarını duvara vura vura öldürmelerine ses edemeyenler, "Kurban bayramına hayvan katliamı" diyor; Yunan adalarına gezmeye gidenler de "hacca gitmeyin parasını fakirlere verin" diye akıl veriyorlar! Namaz kılmayanlar ezanın Türkçe okunmasını ve namazı Türkçe kılmamızı istiyorlar. Siz Türkçe namaz kılın, siz tatil paranızı fakirlere verin ve bize akıl vermeyin! Biz namazımızı da kılar, fakirleri hayal edemeyeceğiniz kadar destekler ve hacca da gideriz!

PKK'dan IŞİD'e. Terör olaylarının arkasında ekonomik ve siyasi güç kavgaları vardır! Tüm teröristlerin de arkasında mutlaka dış istihbarat örgütleri bulunur!

Mülteciler. Avrupa'nın kapısına dayanan mülteci çocuklar, aslında alacaklarını tahsil etmeye gelmiş olabilir mi? Çünkü bir gün öyle veya böyle 200 yıldır sömürülen ülkelerinin haklarını geri alacaklar!

Ensar olmak ayrıcalıktır! Herkes her an muhacir olabilir, Ensar olmak ise bir lütuftur. Allah bu ikramı bize nasip eyledi, şükrünü eda eyleyenlerden oluruz inşallah. Sonucunu zamanla göreceğiz -dedik ve yıl 2025: Suriyeliler minnettar olarak ülkelerine dönüyorlar!-

'Türk İslam', 'Müslüman sol' üzerine! Âlim sıfatlı yaratıcının gönderdiği İslam eksik mi ki yanına illa başka bir fikir akımı eklenmek zorunda kalınıyor?! Eksiklik insanda, anlayış kapasitesinde! Korkma, sadece 'mümin bir müslümanım' demek yeterlidir! (Hicr, 78; Hucurat, 14)

Sezai Karakoç: "Kürt sorunu, Arap sorunu, Arnavut sorunu, Türk sorunu yoktur. İslam Milleti'nin parçalanmışlık sorunu vardır."

"Yola çıktıklarımızı yolda bulduklarımıza değişmeyelim dedik, lakin yolda satışa getirenler oldu. Yol değişmez lakin yolcu değişir. Karakter ve şahsiyet kolay değişen değerler değildir. Kolay değişenler kolay ve ucuza giderler. Baharın çiçeklerini sevenler kışın ayazını da sevmek zorundadırlar. Bir atımlık barutu olan savaşa çıkamaz."

Rahman olan Allah (cc) en büyüktür! Şahsen ben insanların iyilikleri için bir kere uğraşırım, umursamazlar; iki kere uğraşırım, aldırış etmezler; üçüncü kez ya çabalarım ya bırakırım. Her iyi niyetimde nankörlükle karşılaştığım da olmuştur! Ben, "Sizle mi uğraşacağım, kendini düşünmeyeni ben mi düşüneceğim!" der, kızarım! Ama yer ve gökleri ve içindekileri yoktan var eden Yüce Rabbimiz kendisini kabul etmeyen ateiste bile, bir gün değil, 3 gün değil, binlerce kez rızık da veriyor, nefes de aldırıyor... Hem de kendisine o kadar nankörlük ettiği halde her insana; Münafık, fasık dâhil her kuluna! O (cc) Rahman, Rezzak, Latif, Sabur olandır.

İnsanların %10'u siyah, %10'u beyazdır! Geriye kalan %80'i gri renklerden oluşur. Bu, ahlaktan ibadete; siyasetten insanlığa böyledir.

Unutmayalım! Patavatsızlığın açık sözlülük olmadığını, cahilin cesur olduğunu, hayata zevk penceresinden bakanlardan ve taassuptan uzak durmak gerektiğini, İlk emrin OKU olduğunu..!

Saygı, empati. Bizler oruç tutarken, azıcık terbiyeli olsa gizli yerde yiyebilecek olan burnumuzun dibinde göstere göstere yer içen ve çıplak gezip sokak ortasında çiftleşir. Sonra bu kesim bize; "saygı göster" der! Saygı hak edilen bir meziyettir ve karşılıklıdır! Bizim kesim cidden sabır taşı imiş!

Yüzde 90'ı Müslüman olan ülkede, seküler kesim, "Diyanet kapatılsın, biz kılmayız ama siz namazı Türkçe kılın, başınızı örtmeyin vd." diye bize akıl verirken biz onlara; "İçki içmeyin, zina etmeyin, eşcinsellik yapmayın" demeyi boş verin, "Ramazan'da ulu orta yerde yemek yemeyin" bile diyemiyoruz!

Sevdiği ile evlenip kavga etmeyen, hoşlandığı yemekten bıkmayan, tatilde bile canı sıkılmaya kimse var mı?! Gerçek ve tam huzur, inşallah ahirette!

Pasif iyiler geçmişte helak olmuşlardır! İyi olduğunu iddia eden insanlar, sadece kanunların kendisine tanıdığı yetkileri kullanıp kötülük ile mücadele etse, kötülüklerin en az %50'si ortadan kalkacaktır! Polise, zabıtaya o kadar çok şikayet etme hakkımız olan olaylar rahatça toplumda işleniyor ki, bizlerin herhangi bir konudaki pasifliği kötülüklerin sürmesine yardımcı olduğunun farkında bile değiliz! İslam'da nemelazımcılık yoktur. "Ben mi uğraşacağım, bana ne?" gibi yaklaşımlar, kendinizin olmasa bile ailenizin zarar görmesine neden olacak silsileler zincirinin ilk halkasını oluşturabilir.

Ateizm bir inançtır! Evrimi savunurlar: Ne fosil kayıtlarının onları yalanlaması ne de DNA'nın şifresinin bulunması onların evrimi savunmasına engel olmuştur! ‘Evren ezeli ebedidir’ derler: Bang teorisi ve entropi yasası gerekli cevabı bilimsel bazda verdiği halde görmezden gelirler! Komünist ve dinsiz bir toplumun olacağını ileri sürerler: Ne Göbeklitepe'deki kazılar ne de yıkılan komünist Rusya'dan sonra ortaya çıkan devletlerdeki dine yöneliş onları uyandırmıştır! Ne tarih, ne bilim, ne psikoloji ateizmi doğrulamadığı halde, bir inanç olduğu için hâlâ savunulmaya devam edilmektedir.

Toplumsal değişimin şifreleri: "Nasılsınız öyle idare edilirsiniz." (Rad, 11) "Amelleriniz amirlerinizdir." (Acluni, I / 146, II / 127) "Hiç kuşkusuz bir toplumun bireyleri kendi iç dünyalarını değiştirmedikçe Allah da o toplumun gidişatını değiştirmez." (Rad, 11)

"Ferdi planda vicdanlara, toplumsal planda camilere hapsedilmeye çalışılan din, 'Allah'ın dini' değildir." (A. Dilipak, Yeni Akit, 12.08.2019)

İyilikte maraz doğar mı? Hayır! Sadece iyilik hak edene yapılmalıdır. Yine de maraz doğarsa Allah rızası için yapıldığından, geriye bakmayacak, yola devam edeceğiz!

"Yaptığın şeysin, söylediğin değil!"

İş yapanın, insanlığı gereği yaptığı işte eksiklikler olur. İş yapmayan zaten iş yapmadığı için hiç hata da yapmaz, sonra da iş yapanın eksikliklerini eleştirir! İş yapmayanların dünyada işi iş, ama ahirette hesapları çok zor!

Gençler, dünyanın kendi etraflarında döndüğünü zanneder. Aslında dünya, kendi etrafında dönmektedir!

"Siz nefsinizi meşgul etmezseniz, o sizi meşgul eder."

Hz. İbni Abbas: "Devamlı yapıldığında küçük günah yoktur, tövbe edip yapılması bırakıldığında da büyük günah yoktur." (Taberi, VIII/245; İbn Ebi Hatim, III/934; Suyuti, ed-Durru'l-Mensur, II/500; Beyhaki, Şuabu'l-İman, V/456)

Cennete talip olan biz Müslümanlar bu çabası/zlığı okulda gösterseydik, öğretmenler bizim sınıfta bırakır, okuldan atarlardı.

İnsan ölümsüzlüğe, huzura, gençliğe özlem duyuyor, çünkü hepsini cennette bırakıp dünyaya geldik. Hadi, yeniden anavatanımıza dönelim!

İnsanda neden kendisini beğendirme hissine sahiptir, neden birisini ölümüne sever, neden bir doyumsuzluk içinde kıvranır durur? Çünkü bu özellikler, Yaradan tarafından insan 'kendisini Allah'a beğendirsin' diye verilmiştir. Allah'a has kılmamız gereken sevgiyi bazen insanlara yansıtırız. İnsan cennetten kovulduğu için de oranın sonsuz nimetlerini özler ve daima bir doyumsuzluk içinde olur.

İki büyük sorunumuz. Boş vakit meselesi, kendini başkasına beğendirme çabası. İnsanlar hayatlarını, kendilerini başkalarına beğendirme için harcayarak heba ediyorlar.

Şirksiz iman+ ihlaslı amel= Cennet

İmtihan. Hz. Nuh ve Lut'un hanımları cehenneme, firavunun hanımı cennete gitti. (Tahrim, 10-11)

İnsanlar, Allah'ın imtihan için yarattığı dünyada cenneti kazanmak için yeteri donanım ve ortama sahip olduğu halde, cennetteki ortamı talep edip var olan ortamı sorgulamaktadır.

İlim, amel, ihlas. Seküler kesim bilmiyor, bilmediğini de bilmiyor, bilmeye de niyeti yok ama bilgiçlik taslıyor. Biz dindarların okuyan kesimi, işin felsefesini yapıp yaşamıyor, yaşayan ise hurafeye dayalı ve İslam'a zıt menkıbelere meyilli. Bunları aşıp bir de ihlaslı olarak yaşamak var ki, cennet boşuna 8 kat değil.

İslam, güneş gibidir! Ama ışıktan kaçan yarasalara (ateistlerden seküler kesime) güneş ne yapsın? Herkes kendisi cenneti talep edecek!

Bidat. Dini anlamda sonradan çıkan (bidati seyyie) şeylerdir. İşin aslı, her şeye nasıl bakıldığı ile alakalıdır. Mevlid: Mevlidin kendisi değil, vasıta oldukları sevaptır düşüncesi bidat olmaz. Yasin'i cuma akşamı okumak: Cuma gecesine özel ibadet zannetmek bidattır. Ama Kur'an'ı okumadan dolayı, vasıta olduğunu düşünmek, Kur'an'dan dolayı sevap ummak bidat olmaz. Ölünün ardından 40. günü Kur'an okumak: Dinde yoktur ama içeriği düşünülünce, olabilir diye kabul edilmeli, yapılmayınca günah olmadığı da bilinmelidir. Dinin aslından olmadığı bilinecek, "dinin aslı ile çelişmeyen ve iyiye vesile olan", kendinden sevap umulmayacak, yapılmayınca günah kazanıldığını düşünülmeyecek, dinin aslından olmadığı bilinecek ama vasıta olduğu şeylerden (Kur'an okuma, muhabbete vesile olmasından) sevap umulacak… İşte bunlar caizdir. Kandil geceleri üzerine: Kadir gecesi hariç diğer geceler veya onlara özel ibadet yoktur ama bu cümlenin devamı şu olmalıdır: O geceden değil de, 'o gecede yapılan ibadetlerden dolayı sevap beklemek' İslam'a aykırı değildir! Yanlışı bilin ama doğruyu terk etmeyin. Rabıta: Ne dindir ne şirktir. Rabıtanın dini dayanağı yoktur, rabıta yapılan şeyh, yüceltilirse şirke de kayılabilir. Şeyhteki feyzin kalbe akmasını düşünmek şirk değildir, sadece

gönül eğitiminde bir metottur. Ama bu dinselleştirilmemelidir. Dini değil, dini bir hedefe aracıdır rabıta. İbadete vesile olması ön plana çıkarılmalıdır, vasıta olan rabıtanın dini olmadığı da bilinmelidir. Şeyhe bakmaktan sevap beklemek: Bundan sevap beklemek bidattir! "Tefekkürü saatin…" hadisi ise uydurmadır. (Suyuti, el-Leali'l-Masnua II/276; Şevkani, el-Fevaidü'l-Mecmua, s. 251) Ama, "kunu maa's-sadıkin" (Tevbe, 119) ayeti gereği yapılıyorsa ve ibadet maksadı ile yapılmazsa, sorun teşkil etmez.

Allah rızası için bir iş yaptığımızı iddia ediyoruz ama dünyalık karşılığını para, makam, tatlı söz olarak görmeyince kırılganlaşıyoruz. Demek ki niyette sorun var… Dön başa!

"İslam zafer değil, sefer dinidir" diyoruz ama ufukta zafer gözükmeyince ne yazık ki seferi de terk edebiliyoruz. Aman ha! Devam!

İdeali gözden kaçırmadan realitenin sınırları içinde hareket etmek; Umut ve umutsuzluk arasında bir dengede mücadeleye devam etmek! Çizgimiz bu olmalıdır, bi-iznillah.

Dünyaya, Prens/prenses 'gibi' yaşamak için gelmedik, 'Kul' olmak için geldik! Biri imkansız diğeri tercih meselesi.

Müslümanlığımız; Adaletten parasal konulara ve menfaatimize aykırı durumlarda gösterdiğimiz tavırlara göre ortaya çıkmaktadır! Yoksa slogan, her kesimde bol miktarda var.

Evlenmeye niyeti olan kız ve erkeklerin, Halk Eğitim'den "evliliğe hazırlık, anne baba ve karı koca" eğitim sertifikası alması zorunlu kılınmalıdır! Yoksa 30 yaşına gelmiş, hâlâ anne baba veya karı koca olamamış evli insanlarla dolu ortalık. Sonra uğraşsın emniyet, uğraşsın öğretmenler!

İslami bilinçte kırılma: Modern hayatın nimetlerinden (!) liberalce faydalanıp, ferdi olarak seküler bir ortamda yaşamayı Müslümanlık zanneden yeni bir nesil ortaya çıktı. Sağlam bir iman, ahlaki bir duruş ve istikamet üzere olan Müslüman moduna geçmemiz zorunludur! Yoksa zemin kayıyor...

Eksik bilgiden kaynaklanan bazı galat-ı meşhurlar: Allah'ın 99 sıfatı yoktur, daha fazla vardır. Mesela 'Şafi' sıfatı Kur'an'da vardır ama 99 sıfat içinde yoktur. Kur'an'da 6666 ayet değil, 6236 ayet vardır. Resul ile Nebi kavramları Kur'an'da aynı anlamda da kullanılır. İlk şehitler Ammar ailesi değil Peygamberimizin üvey evladıdır. Hazreti Ömer kızını diri diri görmemiştir.

Tesettürü savunan Müslümanları "kadınları cinsel obje" olarak görmekle itham edenler, araba lastiği satarken bile çıplak kadın bedeni kullanırlar! Halbuki pirleri olan Freud her şeyin kökenini "cinselliğe" bağladığı için en sadık öğrencisi Carl Jung tarafından eleştirilmişti ama yine suçlanan Müslüman kesim olmaktadır! Kışın ortasında mini etek giymek, topuklu ayakkabılar ile zar zor yürümek zorunda kendini hissedenlerin İslam'ın emir ve yasaklarının zorluğundan şikayet etmesi de ayrı bir ironidir!

Dünyada ekonomi çökerken kozmetik sanayi neden yükseliştedir, erkeklerin giyinip evden çıkması 1-2 dakika alırken kadınlarınki neden daha uzun sürer, kuaför güzellik salonları neden bu kadar pahalı olduğu halde hâlâ dolup taşar, erkekler normal giyinip çıkarken neden kadınlar dekolte giyinme yarışı içindedirler? Kendimizi sadece O'na (cc) beğendirmeye çalışalım!

İçimizdeki ajanlar bizi yönlendiriyormuş! O ajanların davalarına sadakatleri kadar biz dinimize sahip çıksak ümmet kurtulurdu!

Mekke'nin fethinin yılbaşı ile çakışması. Tepkisellik gibi görülse de, dünyadaki kurulu sisteme muhaliflik olmazsa, fikirlerde zamanla yozlaşma başlar! Reaksiyon zamanla aksiyona da neden olabilir ama tepkisizlik, dejenerasyona kesinlikle dönüşür!

Hayatta en önemli şey imandır! İmanda ise en önemli şey imanın 'şirk'e bulaşmamış olmasıdır. İmandan sonra, ibadet ve ibadetin de tezahürü, göstergesi olan ahlak gelir! Buradaysa en önemli şey ihlastır!

Müslümanlar aralarında çok kırıcı ve ötekileştirici hatta tekfirci oldular. Yapıcı eleştiri ile, günahkârı değil günahı hedefe alan yaklaşımlar esas alınmalıdır. "O, Allah'ın elçisi Muhammed'dir. Onunla beraber olanlar da kafirlere karşı sert, kendi aralarında merhametlidirler."(Fetih, 29; Taha, 44; Ali İmran, 159)

Kapitalist sistemin arz talep putu. 3 sene önce tanesini 1 TL'ye bulamadığımız maskelerin, 3 sene sonra 50 tanesi 20 TL'ye satılıyor. Aynı marka, aynı kalitedeki iki elbisenin birinin rengi daha fazla tutulunca, diğerinden neredeyse %20 daha fazla fiyata satılıyor.

Emperyalist Avrupa, demokrasi ve uygarlık. Avrupa devletleri dünyayı sömürmek için koloniler (civilization) kurdular. İşin ironi tarafı bu kelime, 'gelişme, uygarlık' anlamlarına gelmektedir. Zaten İngiltere, Fransa ve Almanya kendi aralarında dünyayı uygarlaştırmak için savaşlar yapıp durdular! Şimdi de ABD dünyaya demokrasi ihracı için uğraşıyor! (Detay için, 'Batı medenyeti' adlı yazımıza bakılabilir.)

Toplum neden bozuldu? "Siz kendinizi değiştirmedikçe Allah sizin hakkınızdaki hükmü değiştirmez" (Rad, 11) Biz, başkaları bizi düzeltsin diye bekliyoruz, halbuki bizi düzelecek olan kendimiziz! Toplum yukardan aşağı değil, aşağıdan yukarıya değişir!

E. Yüksel, Y. N. Öztürk, D. Cündioğlu, M. İslamoğlu, A. Oktar… Ne olduysa bize hep yavaş yavaş, azar azar oldu!

Davaya bağlılık seviyemiz. İslami dava içinde olduğunu iddia eden kişilerin önüne Allah bazı engeller koyar, kişinin bizzat kendisine davaya aslında ne kadar sadık olduğunu göstermek, kaç karatlık olduğunu 'bizzat kendisi' bilsin görsün ister! Artık her birimiz hangi aşamada pes ettiğimizi, mazeretlerimizin ne kadar geçerli olduğunu düşünerek ahiret hesabına ön hazırlık yapabiliriz...

Halk İslam'ı. İlk emri 'okuma!' olan; ritüelleri arasında içki içmek, zina etmek, kumar oynamak, türbelere çaput bağlayıp dilekte bulunmak olan, senede bir ay diyet, bir kaç gün kavurma bayramı yapılan, senede iki gün sabah erkenden kalkılıp spor niyetine ritüeller yapılan, yalanı ve emanete hıyaneti normal kabul eden... Ama kimi 30 kimi 40 yaşına geldiğinde mürted olup İslam dinine avdet edilen dinin adıdır!

Namaz kılmakla, puan toplamak arasında fark vardır. İbadetlerde amacı çoğunlukla ıskalıyoruz.

Cemevi ibadethane olur mu? Alevilik eğer kendi kaynakları ile beraber tanımlanacak bir fikir akımı ise, İslam'ın içinde olup tarikat olarak farklı bir çizgisi olan bir ekoldür! Yok siyasi olarak tanımlanacak ve ateizm ile Avrupa istihbaratının bir aparatı olarak kullanılacak bir argüman

gibi düşünülecek ve tarihi geçmişi ile bilimsel kaynaklar reddedilecekse, Ali'siz Alevilik başta, kendilerini 'ibadethane, tarikat' gibi içinde dini kavramların olmadığı bir terim ile tanımlamalarını rica ediyoruz!

İngiltere'de Kraliyeti destekleme oranı % 78'dir! Demokrasi, sendika, sosyalizmin merkezi bu ülke de avam kamarası 625, Lordlar (efendiler) kamarası 850 kişiden (70'i papazdır; pastör) oluşur. Lordları kraliçe seçer, avamı (ayak takımını) halk seçer. İngiltere, Müslüman toplumların şeceresini en iyi bilen ülkedir! 12 Avrupa ülkesinde de hala krallık vardır!

İnsanların yaptığı kötülüklerden tanrıyı sorumlu tutana ateist, o kötülükleri ortadan kaldırmaya çalışana halife denir.

Çoğumuz kendimizi olduğundan farklı gösterip, başkalarına beğendirmeye çalışıyor. Bilmiyoruz ki, "Hedefe varınca hedef ölür." NFK

Ayağımızın altı ateş (magma); Başımızın üstü ateş (Güneş) ve hâlâ ibadet etmeyi erteliyorsak, o zaman olur sonumuz ateş. (malum!)

Gençlerin yeni dini. "Haz, egoizm ve hız" dini! Onun uğruna okulu, işi, aileyi, dini feda edebiliyorlar. Araç ise 'özgürlük!'

Büyük oranda, "Casusların yerini uydular; savaş pilotlarının yerini dronlar; zekanın yerini algoritma" alıyor.

Ülkemizin temel sorunu; "Plansızlık" ile fırsatçılara, spekülatörlere karşı "denetim ve yaptırım" eksikliğidir!

Tüm kitaplar, tek bir kitabın daha iyi anlaşılması için okunur.

"Fakirin ihtiyacı, zenginin israfı kadardır." Hz. Ali

Allah'a götüren bilime ilim denir, seküler ilime de bilim!

Kur'an'ı herkes ilmi ölçüsünde anlar. 'Hadis'siz anladığını zannedenler ise, kendi yorumlarını hadisleştirenlerdir.

Şeytan önce günaha mazeret buldurur, sonra günahı işlettirir! İsteyen nefistir, mazeret ise şeytandan!

Ezanı Arapça okuyunca Arapçı oluyorsun ama şarkıları İngilizce dinleyince gavurcu olmuyorsun…!

Din değil; şirk ve nifak (münafıklık) toplumun afyonudur! Futbol ise kesinlikle toplumların afyonudur.

Bazıları İslam'a saldırırken bunun adına 'özgürlük' diyecekler. Biz İslam'a saldırmalarına itiraz edince, özgürlük düşmanı olacağız! Yok öyle!

Irkçılık, tekfircilik gibidir! Başladın mı, kendin dışında herkesi dışlarsın, ötekileştirir, düşman ilan edersin! Halbuki 'İnananlar kardeştir.' (Hucurat, 10)

Çocuğunuzun her istediğini yerine getirmeyin yoksa elindekilerin kıymetini bilmez, doyumsuz olur ve bir de bakarsınız onları da kaybetmişlerdir. İş, eş, ömür heba, ahiret olmuştur…

"Kadını savunurken erkeği, çocuğu savunurken anne-babayı, hayvanı savunurken insanı kurban ediyoruz."

Yapıcı eleştiriye kapalı grup, cemaat, hizip, parti, zamanla karşı olduklarına dönüşürler.

İslam'da cemaat rahmet, tefrika felakettir!

Faiz, sosyal riba; Riba, ferdi faizdir!

Çok okuyan; bilir (ilim), çok gezen; kavrar (irfan)

Vicdanın her daim canlı kalmasını sağlayan sisteme İslam denir.

Bilgisayar yazmayı unutturdu, sosyal medya konuşmayı, yapay zeka düşünmeyi unutturacak!

Bizi araplaşmakla suçlayanların aslında kendileri sabetayistleşmiş kişilerdir!

Saracen, Türk: Batılı zalim sömürgeciler önce "Saracen" kavramı ile Arapları kendilerine düşman ilan ettiler. Bunu daha sonra Selçuklu ve Osmanlı ile "Türk" kavramı takip etti. Arap Müslümanlar, Hristiyanlığın doğduğu yerleri bir kaç senede, o zamanın ABD ve Rusya'sı olan Bizans ve İran'ı kısa sürede yenilgiye uğratıp sonra da bir yüz yıl geçmeden Endülüs'ten Hindistan'a uzanan fetihleri gerçekleştirince, Avrupalılar, aynı zamanda İsa'yı öldürttükleri için düşman oldukları Yahudileri kastederek kullandıkları Saracen kavramı, 'çöl bedevisi, barbar" anlamında Müslüman Araplar için kullanmaya başlarlar. Zamanla bu kavramın yerini "Türk" kelimesi alır! Zamanımızda Avrupa'nın kim için yeni bir kavram uyduracağını merakla bekliyoruz! Henüz ne Arap ne Türkler onları "tasalandıramıyor", sömürülerine engel olamıyor…!

Avrupa'da en çok Strasburg cafe niçin Türkiye'de var? Avrupalılar hâlâ tuşlu telefon kullanırken biz en son model iPhone'u neden borçla satın alıp kullanıyoruz? Mealizm/modernizm Türkiye'de neden artıyor? Hepsinin tek bir nedeni var; eziklik! İslam'ı kavrayamadık, Batılılar gibi materyalist/pragmatist de olamadık, arada ezilip duruyoruz...!

Mutluluk geçici, huzur kalıcıdır!

Huzur. Olumluları öncele, olumsuzları genelleme! Sadece duygularınla akıl yürütme. Kendi düşüncelerini, olaya bakışını değiştir. Süreç odaklı ol! Sonsuz beğeni, mutluluk yoktur. Eziklerin duygusal ithamlarına aldırma! Ve en önemlisi; Tek ilahın olsun!

"Namaz camiden çıkınca, Hac Mekke'den dönünce, Ramazan Oruç bitince başlar." NFK.

"Çocuğum dindar, ahlaklı, ailesine ve vatanına faydalı, hafız biri olsun yeter" dedi dün bi arkadaşım. İyi güzel de sen bunun için ne yapıyorsun? Çocuğu Kur'an kursuna ver o hafız yapsın, İmam Hatibe ver dindar olsun! E sen ne yapıcan?! Kimse kusura bakmasın; Sorumluluktan kaçıyor bazı muhafazakâr babalar, elini taşın altına koymuyorlar! "Dindar bir

doktor" olsun istese, kendisi de uğraşacak! Az ama uğraştırmayacak kadarla yetiniyor ama sonra da ömür boyu uğraşıyor...

ABD, Hindistan'ı derin dünya devleti sermayesinin yeni merkezi Çin'e karşı koz olarak kullanmak istiyor! Hindistan'da Müslümanlara karşı saldırılar arttı, Çin'de de Doğu Türkistan zulmü zirvede. Müslüman kitle yine maşa olarak kullanılacak ve bu şiddet daha da artacak…!

Unutmayalım ki, her şey bittiğinde tek bir ses duyulacaktır: Lâ Galibe İllallah: "Allah'tan başka galip yoktur!"

Biz Müslümanlar artık şunu kabullenmemiz gerekiyor! Herhangi bir cemaatle, parti ile, tarikat, grupla olunca cennete gidilmiyor! Herkes tek tek, kendi ameli, gayreti, niyeti ile (Yusuf, 53; Buhari, Vesaya, 11; Tefsir, 26, 2; Müslim, İman 348-352) cennete gidebilecektir, bi-iznillah! "İnsan için, yalnızca çalışmasının karşılığı vardır." (Necm, 39)

Batı, ilim ve emperyalizm! Önce, bilimi sahiplerinden isim değiştirerek aldılar. (İbni Sina; Avicenna, İbni Rüşt; Averroes, el-Kindi; Alkindus... diye adlandırıldı Batıda.) Sonra bu bilimi insanlığa hizmet için değil sömürü için kullandılar; GDO'dan, yapay ürünlerden atom bombasına dek! Ülkeleri işgal ettiler ve yeraltı-üstü zenginlikleri sömürdüler, insanları köleleştirdiler, sonra da rahatça yönetebilmek için önceden -oryantalist çalışmalar, misyonerlik faaliyetleri ve raporları, azınlık okulları vasıtası ile- topladıkları verileri kullanarak ırk veya mezhep savaşları çıkardılar. 'Milleti Sadıka'yı ermeni terörü ASALA'ya çevirdiler, Çanakkale de beraber savaştığımız Arap, Kürt dindaşlar ile aramıza suni ayrılıklar - milliyetçilikten yalan haber ile düşman ilan etmeye- koyup bizi böldüler. Eğitim, kültür emperyalizmi ile sadece toprakları değil beyinleri de işgal ettiler. Artık ülkelerin özgürleşme vakti geldiğinde, nasılsa eğittikleri yerel (!) insanları iktidara taşınıp onların kuralları/talepleri ile ülkeleri yönetilir oldular. Ve bir gün 'yeter!' diyenler de, "Batı düşmanı, demokrasi-özgürlük karşıtı, radikal" diye ilan edildiler. Zaten, kapitalizm de komünizm de 'karın'daş idiler! İkisi de materyalist idi ve tek farkları, sermayenin nasıl bölüşüleceği konusunda düğümleniyordu, gerisi ruh ikizliği idi! Unutmayalım ki, dünyadaki her pis işi; İngiliz planlar, Yahudi finanse eder, Amerika uygular.

"Yaranmakla iyi sonuç elde edemezsiniz. İslam muhalifleri, 'radikal'den İslami demokrasiye geçseniz de sizden hoşnut olmazlar. Ziyaülhak, Mürsi, Ğannuşi… merhum Elmalılı ve Mustafa Sabri Efendi gibi Osmanlı âlimlerinin de uygun buldukları "İslami demokrasiyi" anlattılar ve denediler. Daha önce "radikal, kökten dinci" diye bazı hareketlere karşı çıkanlar bunlara da karşı çıktı. Bazılarını astılar, suikastla öldürdüler, bazıları zindanlarda çürüyor. Şu halde "İslam veya İslami düzen muhaliflerinin" meselesi, şu veya bu İslami düzen değil, İslam'ın kendisidir." (Prof. Dr. Hayrettin Karaman, 04.05.2025)

Ebeveyn, Çocuk Eğitimi Üzerine

Muhafazakâr ailelerin çocukları ile ilgili en büyük yanlışı, buluğ çağına gelene kadar çocuğa hiç günah yazılmadığı düşüncesi ile onların dini eğitim, bilinç, davranış, giyim konularına hiç dikkat etmemeleri ve çocukların tam isyan çağları olan ergenlik çağına gelince onlara bir anda sorumluluk yüklemeye başlamalarıdır. Temeli atılmadan yapılan bu bombardımanın sonucunun zıtlaşma olması da kaçınılmaz olmaktadır. Bu zıtlaşmada pes eden taraf da çoğu kez anne baba olmaktadır. Sonra da, 'muhafazakâr ailelerin çocukları neden bu halde?' sorusu otomatikman gündeme gelmektedir. Çocuğun karakter eğitimi, tıpkı tuvalet eğitimi gibi, başta sorumluluk kazandırmak olmak üzere küçük yaştan itibaren başlanılması gereken bir eğitimdir ki, 3 yaş civarında buna başlanılmalıdır!

Anne baba çocuğuna şu bilinci aşılatsa yeterlidir: "Oğlum/kızım, sen benim gözümde çok değerlisin ama asıl önemli olan Allah'ın katındaki değerin!" Böylece aralarında hem sevgi bağı kurulur hem asıl hedefe odaklanılır!

Ertelenen sorumluluklarımız; Çocuk eğitimi! Baba işten gelir, "yorgunum." der. Anne, "ev işi yaptım, yorgunum." der, çocuk zaten anneyi de dinlemez. Sonuç; çocuk aileden sıfır kilometre eğitimle okula başlar. Öğretmen, anne babanın evde vermesi gereken temel eğitimi vermekle mi uğraşsın, anlatmak zorunda olduğu dersi yetiştirmekle mi?

Çocuğun okul eğitimi ile 'baba' ilgilenmelidir! Çocuklarının eğitimi ile günde 5-10 dakika bile olsa 'ilgilenmeyen' babalar, okul bittikten sonra çocukları ile hayatları boyunca 'uğraşmak' zorunda kalacaklardır. İş, yorgunluk gibi mazeretler babalık 'mesleğini' göz ardı etmeyi gerektirmemektedir!

Anne babaların, "Ben çektim, evladım çekmesin" anlayışının hem kendilerine hem evlatlarına 'ömür boyu' neler çektireceğini bir bilseler !!!

Çocuklara sevgi ile sorumluluk kazandırılmalı ve tüm buna belli bir disiplin (plan) içerisinde aşamalı olarak devam ettirilmelidir.

Gençler, saygısızlık etmeyi, büyüklere laf yetiştirmeyi, özgürlük ya da zeka alameti zannediyor. Televizyon, bilgisayar ve çevre de çocuklarımızı bizden uzaklaştırıyor. Hiçbir şeyden memnun olmayan, şükretmeyi bilmeyen, bencil, haz/zevk merkezli yaşayan ve merhametsiz bir nesil yetiştiriliyor.

Çocuklara Kur'an ezberi konusunda o kadar yükleniliyor ki, çocuklar kısa süre sonra kurslara gitmekten vazgeçiyorlar, kaçıyorlar. Saygılı olsunlar diye baskı yapıldıkça bağımlı ve korkak oluyorlar. Özgüvenleri gelişsin diye müdahale etmedikçe de saygısız olmaktadırlar. Korkak olmasınlar diye serbest bıraktıkça söz dinlemez oluyorlar! Ne ifrat ne tefrit arayı bulmak zorundayız!

Anne babalar çocukları ile birlikte namaz kılsalar, güzel ahlakı uygulamalı gösterseler, çocuklara nezaketi, güzel konuşmayı, öfke kontrolünü, sabrı, kısacası dinimizin adab-ı muaşeretini, nezaket kurallarını yaşayarak öğretseler sorun kalmayacak! Zor değil sadece adım adım!

Çocuklara ne çok korumacı olmalı ne de onları çok serbest bırakmalıdır! Ama maşallah günümüzde aileler iki hatayı da bir arada yapıyorlar... Halbuki çocukları hayata hazırlamalı,

onlara sorumluluk verilmelidir! Çocukların arkasını topladıkça onların büyüdüğünü asla göremeyeceksiniz!

Herkes aile sorumluluğundan kaçıyor! Eyyamcısı bar-pavyona, cuma Müslüman'ı kahveye, muhafazakâr olanı cemaat sohbetlerine... Çocuklar; sanal âlem ve arkadaş çevresine emanet!

Kız babalarına! Çocuğunuza dini emirleri zorla değil, sevdirerek/ikna ederek yaptırın. Günümüz gençleri hiç baskıya gelmiyor ve özgüvenleri - buna patavatsızlık da denilebilir - çok yüksek! 'Benim çocuğumun başına gelmez, olmaz!' denilen her kötü olay, başına gelenlerin beklediği bir şey olmadığı gibi, sizin de başınıza gelebilir. Ebeveyn olmak çocuğun yemeğini/suyunu temin etmek değildir, kanaviçe gibi ilmek ilmek çocuğu örmek, yetiştirmek gerekir; Bu emek, ilgi ister! Çocuklarımızı sokaktaki arkadaşları, TV/Kore dizileri ve internet eğitiyor, yetiştiriyor... Amerika'da orta ve lise öğrencileri arasında anket yapılır: "Neden karşı cinsle arkadaşlık ediyorsunuz?" Cevaplar: Kızlar: "Kendimi onlara daha iyi ifade edebiliyorum." Erkekler: "Cinsel duygularımı tatmin için!" Lisede din dersi öğretmeni olan bir arkadaşım anlatıyor. Kız, erkeğin kucağına oturuyor, hoca uyarınca, "Ne var bunda hocam, o arkadaşım, olayı niçin illâ cinselliğe bağlıyorsunuz?" Hoca: "Ona, 'Kızım sen olayı bir kız gibi değerlendiriyorsun, halbuki karşındaki bir erkek.' diyemedim." diyor... Erkekler tüm kadınlarda bir tek şeyi, kadınlar tek bir erkekte her şeyi ister...

İmam hatip okullarında tahminimizin çok üzerinde bir "Kore dizisi" ve "K-Pop" yani Güney Kore pop müziği etkisi var. "Çocuğun hayatından K-Drama'yı çıkarırsanız, bu maddi bir boşluk değil manevi bir boşluk oluyor. O manevi boşluğu ne dolduracak? İnanç mı? Yoksa yerli ve milli müzik mi? Osmanlı dizileri mi? Hayır! Araştırmada verilen cevaplarda şu ilginç sonuç çıkıyor: "Bu boşluğu ancak K-Pop'la doldurabilirim." Yani BTS ile… (Sümeyye Asa'nın 'Güney Kore popüler kültürünün (Hallyu) İmam Hatip Lisesi öğrencilerine etkisi üzerine bir alan araştırması' adlı yüksek lisans tezinden, 8 Aralık 2021)

Çocuklarımız söylediklerimizi değil yaptıklarımızı örnek alır! İzlediğimiz diziler çocukların kimliğini oluşturur. Çocuklarımız; eserlerimizdir!

Anne babalar, yeme, içme ve giyinmeyi karşılamak dışında, "dersler nasıl, çalıştın mı? Bizim zamanımızda bu imkanlar yoktu!" türü sıradan ve artık bir karşılığı olmayan cümlelerle hâlâ çocuk eğittiğini zannediyor! Çocuk eğitimi, onun doğduğu andan itibaren başlar ve 3 yaş civarı asıl temeller atılır. Ondan sonrası sadece üstüne bina etmek kalır. Aileler daha başta temelsiz bina yapmaya çalışıyorlar. Çocuklara küçük yaşlarda sorumluluk bilinci kazandırmadan asla başarılı olunamaz. Hele ergenlik çağında eğer çocuklarla daha özel ilgilenilmezse, kendileri ile aynı dönemden geçen yaşdaşları ile zamanını daha çok geçirmekte, kuralsız/savrulma dönemlerinde kendileri gibi cahil ve idealden uzak bu çevre çocukları eğitmekte ve yıllarca emekle büyütülen çocuklar bir anda bambaşka bir karaktere bürünebilmektedir! Sigara içme ile başlayan, küfüre alışmış, namaz gibi ibadetlerden uzak bir nesil nasıl türedi zannediyorsunuz? Eğer acil hatalardan dönülmezse bu çocuklarla ömür boyu uğraşılacaktır! Çözüm, "Her gün" en az 5-10 dakika bile olsa çocukla kaliteli zaman geçirmek, onlarla samimi konuşmak, beraberce bol bol kitap okuyup interneti ve arkadaş çevresini kontrol altında tutmaktan, tensel temaslı ve dışarıda beraber yapılacak aktivitlere geçmektedir.

Sorumsuz, isyankâr ve yaşam boyu derdini çekeceğiniz bir evlat nasıl yetiştirilir? Baba: 'İşten geldim, yorgunum' deyip evde otorite olmazsa, çocuğun eğitim işini anneye devrederse. Anne: 'yemeğini yedirmek için' televizyonun/tablet/telefonun önüne her seferinde çocuğu koyar ve ailede, verilecek eğitimi ertelerse! Ebeveyn, 'Ben çektim çocuğum çekmesin' diye her istediğini yaparsa, size müjde, ömür boyu uğraşacağız kocaman bir sorun yumağınız oluştu!

Beden bizim, kafa formatlı! Hardware (donanım) bizim, software (yazılım) başkasına ait! İnternet ile nefes alan, sosyal medya ile kişilik oluşturan, moda ile şekillenen yeni sürüme gençlik adı verilmektedir. Öğrenci kaleye topu atıyor, top öğretmene sertçe çarpıyor. Öğrencinin tepkisi: “Tüh, gol olmadı!” Top hocanın başının yanından geçip duvara çarpıyor. Çocuğun tepkisi: “Sana çarpmadı ki!” Çocukların zihinleri boş; hatayı kabul etme veya kendinden başkasını düşünme lobları hiç açılmamış. Odaklanma, takip yetileri gelişmemiş. Bunda da en önemli nedenlerden biri sağlıksız beslenme, hazır gıdalar, kimyasal/GDO’lu besinler.

Çocuğu kim eğitirse çocuk ona saygı duyar! Anne baba eğitirse onlara, arkadaş çevresi, parti, grup, okul, ideoloji eğitirse onlara!

Aile içi (eşler ve çocuklar arası) eğitim/iletişimi kaybettik, ortada ne ulus devlet kaldı ne ümmet.

Çocuklarınızı ihmal etmeyin, ilgilenin sevin onlara zaman harcayın! Kaç okul müdüründen duydum, kendisi birçok öğrencisinin başarısının altına imza atarken, "müdürlükle uğraştığım için çocuklarımı ihmal ettim" cümlesini...! Ünlü bir İslam âliminin (E.M.) oğlu dinsiz olur. Sebep olarak açıkladığı cümle çok önemlidir "Babam o kadar çok ilim ile uğraşıyordu ki, bizi hep ihmal ediyordu!" Küçük de olsa bir İslami cemaatin gazete sahibinin (M.K.) kızı uyuşturucu kullandığı için vefat eder. Baba: "Davamla o kadar çok ilgileniyordum ki, onu ihmal ettim!" Osmanlı'nın son dönemlerinin ünlü bir İslam âliminin (A.C.) torunu da Hristiyan olur. Ne yazık ki bu çocuğunun değerlendirmesi ile ilgili bir veriye uğraşamadım ama emin olun söyleyeceği şey yukarıdakilerin farksız olacaktır! Özet, Peygamberimiz kadar dava sahibi olamayız ama O (sav) hem devlet yönetti hem aile!

Evli çocuklu bir erkeğin 3 mesleği vardır: 'Ekmek kazandığı işi, kocalık ve babalık görevleri.'

Eğitim 'ailede başlar', okulda devam eder, çevre ile şekillenir! Ama günümüzde okulda başlıyor ve çevre ile bozuluyor.

Eğitimden habersiz aileler ve sorun yumağı toplum. Eğitim anne karnında başlar, anne kucağında çimlenir, aile içinde filiz verir, okulda da büyümesi, yeşermesi desteklenir! Bizde, hepsi dışarıdan bekleniyor! İmam Hatip dini eğitimi verecek, askerde kuralları öğrenecek, evlenince sorumluluk kazanacak! Dolayısı ile görevini yapmayan aileler, topluma sorun yumakları üretmek dışında bir şey yapmamaktadır. Tabii bunu ahiret boyutu da var…!

"Sosyal medya ve oyunlar" vasıtasıyla çocuklar şiddet ve cinselliği öğreniyor! Çocukları aile değil artık sosyal medya şekillendiriyor. Çocuğun anne baba ile haftada iki kez birlikte fiziksel teması da içeren etkinlik yapması ve arkadaş ortamının seçimi önemli. Gençlik Spor merkezi etkinlikleri ve (mesela) İlim Yayma Cemiyeti, İHH etütlerine katılım tavsiye edilir. Çocukların internet ve telefon kullanımı da sınırlandırılmalıdır. En azından ebeveyn koruması eklenmelidir.

Çocuk eğitimi üzerine

Ailelerin içine düştüğü en büyük yanılgı, 6-7 yaşına dek çocukların birer birey oldukları, "kişiliklerinin % 80'ini" bu yaşa dek oturttuklarının farkında olamamalarıdır. 'Çocuktur, bir şey anlamaz' dediğimiz yaşlar aslında kişiliklerinin oluşma ve oturma evreleridir ki, bu yaşlar en çok ihmal edilen, eğitimin göz ardı edildiği, çocukların TV başında, tabletle, disiplin/kural

konulmadan büyütüldüğü çağlardır. Çocuk ne kadar küçük yaştan itibaren "Aile içinde konulan ve anne babanın da uyguladığı kurallar" içinde hayatı öğrenirse, hem çocuk hem aile ileride o kadar mutlu ve huzurlu olur. Özellikle annenin koyduğu otoriteden kaçıp babaya sığınan veya tersi olan veya dede nine tarafından çokça nazlanan, her istedikleri yapılan çocuklar gerek eğitim gerekse hayatta doyumsuz, her istediğini elde etmek isteyen, kurallara uymayan mutsuz tipler olup çıkmaktadırlar. Akademik başarı için anaokulu eğitimi çok önemlidir. Özel veya resmi mutlaka çocuklar bu okul/kreşlere gönderilmelidir. Hele sınıf öğretmeni, çocuğun başarısının anahtarıdır, mümkünse çok iyi 'seçilmelidir!' "Çocuktur, bu kadar kural koymaya gerek yok" yaklaşımı gerek çocuk gerek aile için gelecekte büyük sorunlara neden olmaktadır. Her yaşın eğitimi ve uyulması gereken kuralları vardır. Anne baba olmak bir meslektir! Okumalı, bu konuya zaman ayırılmalıdır. Sadece besleme, giydirme, maddi ihtiyaçlarının karşılanması ile çocuk sahibi olunur ama anne baba olunamaz. Küçük yaşlardan itibaren sorumluluk duygusu kazandırılmalıdır. Örneğin, yatağını toplama görevi annenin değil çocuğun görevi olmalıdır. Yemekten sonra tabağını mutfağa götürmek gibi küçük adımlarla bu yola girilebilir. Çocuklarla verimli ve etkin zaman geçirmeye dikkat edilmelidir. Beraber oynanabilecek eğitsel oyunlarla ilgili kitaplar mevcut, bunlar okunabilir. 'Bu nedir?' sorusunun sorulduğu yaş dönemlerinde soruların cevapları geçiştirilmemelidir. Gerçekçi ve çok fazla detaya girmeden sadece sorulan sorunun cevabı kadar bilgi verilmelidir. Fazla ayrıntıya girmeye gerek yoktur. Eğer bu dönem başarılı geçirilmezse bu durum ilerideki dönemlerde 'girişkenliğe karşı suçluluk' gibi sorunlara neden olabilir. Daha sonra da, 'Anlamadığını neden öğretmenine sormuyor?' ya da 'Neden meraklı değil, araştırmayı sevmiyor benim çocuğum?' diye serzenişe hakkı olmaz ebeveynlerin. Anne-baba çocuğunu sürekli kontrol altında tuttuğunu hissettirmeden uzaktan onu takip halinde olmalıdır. Örneğin, arkadaşlarını tanımalıdır. Kimlerle, ne zaman, nerede, neler yaparak zaman geçirdiğini bilmelidir. Çocuğun birey olduğunu hissettirmenin bir yolu da etkin bir şekilde dinlendiğini hissettirilmesidir. İçerik ve duygu yansıtması mutlaka yapılmalıdır.

Ergenlik dönemi ve özellikleri

Ergenlik çağı belirgin ve hızlı, bedensel, ruhsal ve toplumsal gelişimlerin görüldüğü, çocukluktan erişkinliğe geçiş dönemidir. Bu sürenin başlangıcı, süreci ve sonlanması sosyal, kültürel ve bireysel olgunlaşma düzeyi ile ilgili olup insan hayatındaki en önemli gelişim dönemidir. Ergenlik dönemi yaklaşık olarak 12- 20 yaşlar arasındadır. Burada da kişiye özgü farklılıklar olabileceği unutulmamalıdır. Bir çocuk için bu dönem 11 yaşında başlayabilirken bir diğer çocuk için 13 yaş başlama yaşı olabilir. Ergenlik yaşının doğal olmayan gıdalarla beraber hızla düştüğü de unutulmamalıdır! Ergenlik, bireyin kendisi olmayı öğrendiği, kendisini tanıma ve tanımlama becerisini kazandığı, kendisine toplumsal bir değer ve rol biçtiği oldukça çalkantılı bir dönemdir. Bu dönemde bedendeki hormonal faaliyetlerin en üst düzeyde olduğu da unutulmamalıdır. Bu dönemi, çocuğun ani gelişen öfke patlamaları, kararsızlıkları, çelişkileri, yoğun güvensizlik duyguları ya da aşırı güven duyguları, herkese ve her şeye karşı olan isyanı, kırılganlığı, ağlama nöbetleri, sık sık değişen arkadaşları, bunalımları ile de anlamak mümkündür. Çocuk gelişmektedir ve inanılmaz bir hızla hormon üretmektedir. Henüz düzene girmeyen bu üretim faaliyetleri sırasında ani iniş çıkışlar olabilmektedir. Ergenlik tek kelimeyle aslında "karmaşa" demektir. Bu karmaşayla başa çıkmak için de yetişkinlerin doğru modeller olması ve son derece sakin, sabırlı davranmayı becerebilmesi gerekmektedir. Bir konuyu çok net olarak açıklamak gerekiyor. Ergenlikte karmaşalar ve çatışmalar yaşanması çok normaldir. Çocukluğun sakin, düzenli ve çocuksu ruh halinden artık bir yetişkin olma dönemine girilirken bazı taşların yerinden oynaması ve bazı değerlerin yerini bulması sancılı bir süreç olacaktır. Aile, bu süreçte yol gösterici, yönlendirici konumda olmalıdır. "Ergenlerin en hassas olduğu nokta, güç kullanarak hükmedilmeye

çalışılmasıdır. Ergen, anne ve babalarından büyüdüğünü kabul etmelerini ve bu konuda tutarlı davranmalarını bekler." Aksi durumlarda ergen kendisini anlaşılmamış ve engellenmiş hisseder. Bu dönem yoğun bir eleştirme, inceleme, karşılaştırma dönemidir. Kardeşler arası çatışmalar yaşanır. Anne babalar ergenlik döneminde çocuklarının kendilerinden uzaklaştıklarını hissederler ve üzülürler. Aslında ebeveynlerine her zamankinden daha fazla bağlıdırlar. Başarı ergenlik döneminde düşebilir. Nedeni dağılan bilgiyi toparlayamamak, ders çalışmak için gerekli motivasyonu sağlayamamaktır. Sürekli hayal kurmaktan, kendilerini verememekten şikayet ederler. Ancak nedenini anlayamazlar. Ergenler, ilgi odağı olmaktan hoşlanırlar, heyecanlı ve acelecidirler. Öğretmenlerde kişilik ve bilgi birikimine de dikkat ederler.

Ergen, kendine yol çizme, amacını belirleme, cinsel kimliğini kazanma, sosyal ilişkilerini düzene koyma çabası içerisindedir. Benlik kavramı ve benlik sınırları değişkendir. "Ben kimim?" sorusunu sık sorarlar. İçinde bulunduğu sosyal kurum ve olguları sorgular, ülke sorunları, din, milliyet, iş vb. konularda araştırma ve hassasiyet içine girerler. Kimlik bunalımı içindeki genci düzenli hayat sıkar, bu hayat ona yetmez. Başkasına benzemekten nefret eder ama farkında olmadan başkaları gibi de davranır. Ne kendisi ne de başkası olamayan genç tepkiseldir, ani çıkışlarda bulunur. Sabırsız, sinirli, saldırgan ve nankör tutumlar geliştirebilir ve bu nedenle çevresiyle özellikle ailesi ve okulu ile zaman zaman çatışma içine girebilir.

Bu çatışma ortamından bir an önce çıkması gereken gencin gerçekleştirmesi gereken yetişkinlere özgü hedefleri vardır: Her iki cinsiyetten akranlarla yeni ve daha olgun ilişkiler kurma, cinsiyetine uygun sosyal rollerle özdeşleşme, yetişkin bir erkek ya da kadın cinsel kimliğini kazanma, kendisine özgü bir kişilik yapısı geliştirme, kendi bedenini kabullenme, ana baba ve diğer yetişkinlerden duygusal olarak bağımsızlaşma, kendisine uygun mesleği belirleme ve bu mesleğe yönelme, toplumsal sorumluluk kazanmayı arzu etme ve buna ulaşma, kabul edilen içsel bir ahlak sistemi kazanma. Bir ergenin davranışlarının önemli bir kısmının altında yatan itici güç bu hedeflerden gelmektedir.

Ergenlik dönemi sorunları: Kendi hedeflerine yönelen genç, aynı zamanda karşısında dev gibi engelleri de görür. Üstelik bu engeller en yakınından, anne babasından, öğretmenlerinden, akrabalarından, sosyal çevreden ve dahası kendi benliğinden gelmektedir. Genç bu engelleri aşmak için büyük bir mücadeleye girer. Evde, okulda sokakta, kendi içinde. Genç kızlar süslenecek, erkekler konuşmalarını ve davranışlarını değiştirecek, güç gösterilerinde bulunacak, sözleriyle ve davranışlarıyla 'Ben varım, büyüdüm, artık yetişkin oldum' diyecektir. Bunu anlatmak için gerekirse asileşecek hırçınlaşacaktır. Yetişkinler, gençlerin bu olgunlaşma çabalarını görebilir ve anlayabilirse gençlerle yaşanacak olası sorunların önüne geçilmiş olunur. Aksi takdirde genç ailesinden uzaklaşıp, koşulsuz kabul gördüğü, kontrolsüz akran gruplarına yaklaşır. Birçok genç, sigara, alkol gibi zararlı maddelerle bu kontrolsüz akran gruplarında tanışır. Gençler bu grupların baskısını üzerinde çok hisseder. Genç bu dönemde aidiyet duygularının da verdiği etkiyle, toplumsal değerleri yok sayabilir.

Ergenlik Döneminde Ailelerin Sıkça Karşılaştığı Bazı Sorunlar ve Çözüm Önerileri:

Oğlum/Kızım gittikçe söz dinlemez oluyor: Çocukluktan yetişkinliğe geçmeye çalışan gençlerimizin bunu başarabilmesi için doğal olarak kendi başına hareket etmeyi öğrenmesi, kendi kararlarını vermesi gerekecektir. Kendine has karakter oluşumunu gerçekleştirebilmesi için böyle davranması doğal olarak gereklidir. Bunun aksi aslında sorundur. Gençlerimizin bu durumuna anlayış göstermeli onların fikirlerine değer vermeli, artık bir yetişkin gibi görüp onların sözlerine ve kararlarına saygı duymalıyız. Tabii ki anne baba olarak bazı haklı

endişelerimiz olacaktır, gerektiği zaman kendi fikirlerimizi ve koruyuculuğumuzu çocuğumuzun kabul edeceği bir tarzda belirtmeliyiz. Bazı kurallar onlara açıklanarak beraber konulmalı, kuralların gerekliliği üzerine fikir tartışması şeklinde karşılıklı konuşmalar yapılmalıdır. Hiçbir zaman, haklı da olsak, kendi düşüncelerimizi baskı yolu ile kabul ettirmeye çalışmamalıyız. Baskı yolu seçildiğinde genç ya içe kapanacak ya da aileden uzaklaşıp kendisine uygun akran gruplarına katılacaktır.

'Benim yap' dediğimi inadına yapmıyor: Yukarıdaki açıklamaların çoğu bu soru için de geçerlidir. Gençlerin içindeki bağımsız yetişkin olma duygularının etkisiyle genç yapılması gereken en doğal şeyleri bile sadece kendisine 'yap' denildiği için yapmayacaktır. Halbuki böyle bir emir verilmese, karışılmasa kendisi zaten o işi yapacaktır. Böyle bir durumda sabretmek, yapılması gereken şeyi kendiliğinden yapmasını beklemek, zıtlaşmamak en doğru hareket olacaktır. Genç, zaman içinde kendi gelişimini tamamlayarak bu konudaki hassasiyetini bırakacaktır.

İstemediğim kişilerle arkadaşlık yapıyor: Bu sorunun temelinde çocuğunuzla şimdiye kadarki iletişim tarzınız yatıyor olabilir. Aileler bazen çocuklarının büyüdüğünü zamanında fark edemez ve onlara hâlâ küçük çocuk gibi davranmaya farkında olmadan devam eder. Her zaman yapıp yapmaması gereken şeyleri söyler, seçimlerinde fazla müdahaleci olurlar ve çocuklarının fikirlerini ciddiye alıp dinlemezler. Otorite altında boğulan genç sonunda isyan edip, kendisi gibi ailesine isyan bayrağı açmış, ailesiyle bağlarını koparmış, anne babalara göre -kontrolden çıkmış- gençlerle arkadaşlık etmeye başlar. Bu durum karşısında çocuğunuzu acele karşınıza almalı ve konuşmalısınız. Fikirlerini öğrenmeli, bundan böyle nasıl olması gerektiğine beraberce karar vermeli, nasihat tarzı konuşmalardan kaçınarak onunla arkadaş ilişkisi kurmaya çalışılmalısınız. Sorun yine de çözülmüyorsa, yardım edebilecek bir uzmana beraberce gidilmelidir.

Gittikçe bizden uzaklaşıyor: Gençler kendilerini olduğu gibi kabul eden, sevgi, saygı gösteren, desteğini her zaman kendisinden esirgemeyen bir aileye ihtiyaç duyarlar. "Eleştiren, nasihat eden, desteğini bazı şartlara bağlayan" aile tutumlarına karşı aşırı tepkili olurlar. Davranışları yargılanan, çevresindekiler tarafından sürekli eleştirilen gençler, büyüklerinin kendisini anlamadıklarını düşünerek onlardan uzaklaşır. Kendisini, içinde rahat edeceği, anlayış ve hoşgörü bulabileceği çevresindeki en yakın gruba yöneltirler. Bu nedenle her zaman ailenin değerli bir üyesi olduklarını gençlere sık sık hissettirilmelidir.

Sigara vb. zararlı maddeleri kullanıyor: Bunun birçok sebepleri olabilir. En başta gelen sebebi; yasak olan bir şeyi yapıyor olmanın verdiği gençlere özgü haz duygusudur. Bir başka önemli sebep, bizim toplumumuzda olan ''sigarayı büyükler içer'' şeklinde ki yargıdır. Gençler de büyük olmaya çalıştığına göre, sigara içerse yetişkinlere özgü olan davranışı yapmış olmanın verdiği büyüklük duygusunu gerçekleştirmiş olacaktır. Sigara ve zararlı alışkanlıklara karşı mücadele, ergenlik döneminden önce çocuğunuzu bu konuda bilinçlendirmekle başlar, çocukluk döneminde bu konuda iyi örnek olunur ve çocuğa zararlı alışkanlıkların kötülüğü konusunda bilinçlendirici konuşmalar yapılırsa bu sorun büyük oranda aşılır. Bu konuda yapılacak en kötü davranış, onları bu konuda baskı altına almak olacaktır.

Ne kadar özgürlük tanımalıyım? Gençlerin bağımsız davranmaya ihtiyaçları vardır. Bu konuda gençle konuşup sınırları ve kuralları beraber çizmelidir. Yerine getirilmesi gereken sorumluluklar, aile düzeni, toplum kuralları, ahlak gibi konularda beraberce değerlendirmeler yapıp sınırlar çizilmelidir. Katı kuralların zararları olduğu kadar kuralsızlığın, sınırsızlığın da zararları vardır. Aşırı serbestlik, kişiliği daha oturmamış ve hayat tecrübesi olmayan gencin geri

dönüşü olmayan yanlışlara sürüklenmesine sebep olabilir. Bu konuda uzman kişilerin görüşünü almak, sorun çıkmamış olsa dahi önemlidir. Ergenler birçok davranış ve giyim modelini denerler ve daha sonra kendi davranış ve buna bağlı olarak da giyim tarzlarını oluştururlar. Özellikle baskı altında tutulan gençlerde, çeşitli vesilelerle baskı ortamından kurtulduktan sonra birçok olumsuz davranış ortaya çıkabilmektedir.

Karşı cinsle arkadaşlığını nasıl karşılamalıyım? Ergenin önemli hedeflerinden birisi de yetişkin erkek ya da kadın cinsel kimliğini sağlıklı bir şekilde kazanabilmektir. Bunun gerçekleşebilmesi için, kız-erkek arkadaşlığı önemlidir. Ancak özgürlük konusunda olduğu gibi bu konunun da kuralları ve sınırları beraberce belirlenmelidir. Kurallar belirlenirken içinde bulunulan çevrede dikkate alınmalıdır. Çocukluk çağından başlayarak bu konuda eğitim verilmeli, genç kendi sorumluluğunu taşıyabilmelidir. Bu konuda baskı altına alınan gençler farkında olmadan bu konulara karşı daha hassas ve ilgili olabilirler, bunun sonucunda da istenmeyen durumlar ortaya çıkabilir.

Anne-babaların genel davranışları nasıl olmalıdır? Eleştiri, nasihat gibi yöntemler ters etki yapar. Nasihat yerine aktif dinleyici olmak gerekir. Gencin duygularını anlayabilmek, sevinç ve üzüntülerinden haberdar olmak, duygularını paylaşmak gerekir. Gence emir vermek yerine fikir vermek daha yapıcıdır. Tehdit, baskı gibi yöntemler isyana, yalana, evden kaçmaya yöneltir. Esnek, sabırlı ve sevgi dolu büyükler bu dönemde gençlerin vazgeçilmez ihtiyacıdır. Sevgi ve güven dolu bakış, güler yüz, tatlı söz gencin en büyük ihtiyacıdır.

Anne babalara düşen görevler: Gençlerdeki başarısızlık yerine, başarıyı; olumsuz davranışlar yerine olumlu davranışları görmelidir. İstenmeyen davranışlarını abartmamak, genellememek, onları direk suçlamamak, kızmamak ve en önemlisi başkaları ile kıyaslamamak gerekir. Aile ile ilgili karar alınacağı zaman gençlerin de fikri alınmalıdır. Bu dönemde gençleri özellikle ortam/kültüre uygun sanat ve spora yönlendirmelidir. Sevgi, çocuklar arasında eşit dağıtılmalıdır. Çocuklar geleceğin yetişkinleri olarak görülmelidir. Büyüdükleri kabul edilmeli ve onlara güvenildiği her zaman hissettirilmelidir. Ergenler bu dönemde yetişkinlere, anne-babalarına her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyarlar. Bu ihtiyaçlarını asilikleriyle, hırçınlıklarıyla, bedenleriyle haykırırlar. Onlara yardım etmeli ama belli etmemelidir. Öğüt vermeli ancak bunu fark ettirmemeli, destek olmalı ama göstermemelidir. Ergenlik dönemi sorunları ne kadar yoğun olursa olsun, gençler olumlu desteklenirse, dönemin sonlarında kendiliğinden bu sorunlar geçecektir.

Son söz babında

Ergenlik öncesi “ödül ceza sistemi”; ergenlik döneminde “duygu sömürüsü, ben dili kullanımı; “Sen suçlusun” değil, “Senin böyle yapman beni çok üzüyor” türü yaklaşımlar kullanılmalıdır. Çocukların kişilik eğitim yaşı 3 civarında başlar. Eğer bunu geçirdiyseniz ergenlik çağından önceki son bir iki seneye kadar telafi için vaktiniz hâlâ vardır. Ama ne yazık ki, günümüzde anne babalar 'nasılsa ergenliğe girmedi, hevesini alsın' diye çocuklara her türlü özgürlüğü sağlıyorlar. Ergenlik yani isyan çağına girdiğinde ise, bir anda ibadetler, giyim, davranış çocuklardan talep edilmeye başlanıyor. Yapılması gereken, çocuklara ergenlik öncesi altyapının hazırlanmasıdır: İbadetler kadar ibadetlerin amaçları, gayeleri, maksatlarının da iyice özümsetilmesi gereklidir!

Tefsirde İsrailiyat, Hadiste Mevzuat

Tefsirde israiliyat

Yahudi/Hristiyan kaynaklarından ve özellikle de Yahudi kültürüne tefsirlere girmiş bilgilere israiliyat denir. (Zehebi, et-Tefsir ve'l- Mufessirun, I/121; Abdullah Aydemir, Tefsirde İsrailiyyat, s. 29; DİA, İsrailiyat maddesi) İslam'a yabancı olan her şeye de israiliyat denebilir. Sağlam ve zayıfı tefrik edilmeksizin nakledilen israiliyat dinimize girerek tehlikeli yaralar açmıştır. (İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usûlü, s. 253, 263; Cahit Karaalp, İsrailiyatın Tefsire Girişi, İslam Düşüncesi Araştırmaları, s. 75) İsrailiyat dediğimiz haberler, Yahudi ve Hristiyanlar kanalıyla Müslümanlara geçmiştir. (Abdullah Aydemir, Tefsirde İsrailiyyat, s. 73) İman edenlere düşmanlıkta ileri gidenler Yahudilerdi. Bazıları zahiren Müslüman görünüp, din ve itikatlarını içlerinde gizlemişlerdir. (Abdullah Aydemir, s. 82) Eski inanç ve dini görüşlerden bazılarını yeni girdikleri dine ve bunun mensuplarına nakletmişlerdir. Yahudilerle İranlılar dinlerine son veren İslam'ı ve Müslümanları içten vurma çareleri aramışlardır. (Abdullah Aydemir, s. 83)

Taberi'den itibaren yetişen bazı müfessirler kendilerinden önce tedvin edilmiş eserlerden "ne buldularsa" aynen benimsemişlerdir. (İbni Haldun, Tarih-i İbn Haldun, s. 555) İslam'a yüzde yüz zıt olanlar bile bazı tefsirlerde yer almıştır. (Abdullah Aydemir, s. 18) Bazı hakikatler, efsane ve israiliyat içinde boğulmuştur. (Abdullah Aydemir, s. 19)

İsrailiyat rivayet edenlerden bazıları

Abdullah ibni Abbas: İmamı Şafi, Abdullah ibni Abbas'tan rivayet edilen tefsire dair sahih hadislerin tamamının 100 civarında olduğunu söyler. İbni Abbas'a nispet edilen 'Tenviru'l Mikbas' isimli eserin ise ona ait olduğu kabul edilmemektedir. (Abdullah Aydemir, s. 86) Ebu Hureyre: Şöhret ve otoritesi istismara uğramış, hadis ve tefsir sahasında pek çok şey bu büyük insana izafe edilmiştir. (Abdullah Aydemir, s. 88) Abdullah ibni Amr ibni As: Bu sahabeden gelen, bilhassa mevkuf hadisler hususunda ulema titiz davranmış, onları almaktan kaçınmışlardır. (Abdullah Aydemir, s. 90) Abdullah ibni Selam: Aslen Musevi iken Müslüman olmuştur. Tevrat'ı iyi bilen bir zat idi. Abdullah ibni Selam bütün yazarlara göre güvenilir bir insandır, buna rağmen bilhassa kendisinden gelen mevkuf hadisler hakkında dikkatli davranmak ve onların israiliyat olabileceği ihtimalini uzak tutmamak gerekmektedir. Şöhreti çok büyük olan bu zatın isminin istismar edildiğini düşünmek de mümkündür. (Abdullah Aydemir, s. 92) Temim ed-Dari: Aslen Hristiyan bir aileye mensup idi. Temim'den Müslüman topluma, bilhassa Hristiyanlara ait bazı israiliyatın geçtiği kesindir. (Abdullah Aydemir, s. 93) Ka'bul Ahbar: Aslen Yemen Yahudilerinden idi. Onun vasıtasıyla tefsire pek çok israiliyat ve efsane girmiştir. (Abdullah Aydemir, s. 95) Pek çok kez kendisi uyarılmıştır! Mesela ibni Abbas, ondan gelen bir sözü duyunca "Ka'b yalan söylüyor yalan, bu Yahudilerin sözüdür. Ka'b bunu İslamiyet'e sokmak istiyor" (Abdullah Aydemir, s. 96) ve ondan gelen başka bir söz için İbni Mesud, "Ka'b yalan söylemiş, demek o hâlâ Yahudiliğini terk etmemiş" demektedir. (Abdullah Aydemir, s. 97) Hz. Ömer de Müslüman olduktan sonra Tevrat'tan nakiller yapmaya devam ettiği için onu dövmüştür. (Abdullah Aydemir, s. 98) Vehb ibni Münebbih: Aslen İranlı olan Münebbih, Yahudi rivayetlerin en mühim kaynaklarından birisidir. (Abdullah Aydemir, s. 99) Onun vasıtasıyla İsrailiyattan birçok rivayetin İslam'a girdiğini rahatça söyleyebiliriz. Tabiinden sonra İsraili rivayetlerle meşhur olmuş şahıslardan birisi de İbnü'l-İshak'tır. (Abdullah Aydemir, s. 100) Ehli kitap mühtedisi olsun veya olmasın, ilmi ile ün yapmış İslam büyüklerinin isimlerinin istismar edildiği ve söylemedikleri pek çok şeyin onlara nispet edildiğini hatırdan çıkarmamalıyız! (Abdullah Aydemir, s. 101) Yaratılışa ait, geçmiş milletlere, peygamberlere, ahirete ait israiliyat kökenli rivayetler tek tek ele alınıp Abdullah Aydemir bu kitabında tek tek tahlil etmiştir. (Abdullah Aydemir, s. 105-380) Kur'an'da geçen kıssalarda zaman yoktur, yer söz konusu edilmemiştir. (Abdullah Aydemir, s. 102) Nur ve onunla birlikte yaratıldığı sayılan

eşyaya dair haberler israiliyattır. (Abdullah Aydemir, s. 107) Bakara, 102. ayette Harut ve Marut isimli meleklerden bahsedilir. Allah (cc), peygamberi Hz. Süleyman'ın sihirden ve sihirbazlıktan uzak olduğunu ifade eden ayeti indirmiştir. (Abdullah Aydemir, s. 182) Belki yüzde doksan oranında; tefsirle, siyerle, peygamberler tarihi ve meğazi ile uğraşan ve akaid sahasında eser veren müelliflerin rivayetleri hiçbir tenkite tabi tutulmadan alınmışlardır. Haberleri rivayet veya dirayet yönünden ve bazen de her ikisi bakımından tetkik edenler oldukça azdır. İsrailiyattan olan haberlerin naklinde sayısız mahzurlar vardır, birçok yönleri ile bunlar batıl ve lüzumsuzdur. (Abdullah Aydemir, s. 198) Babil'in neresi olduğunu tayin için ortaya atılan görüşlerin sayısı ona varmaktadır ama bunların yeri tefsire dair eserler olmamalıydı çünkü bunlar ayetten gaye olan irşad ve öğütleri bir ölçüde gölgeliyor ve muradı ilahi bunlar arasında kaybolup gidiyor. (Abdullah Aydemir, s. 199) Harut ve Marut ile ilgili kıssalar, Zühre'ye ait haberler, söylentiler hadis ilmi ile meşgul olan bilginleri rahatsız etmiştir. İbn-i Kesir, "Harut ve Marut'a ait bir takım haberler israiliyat haberleridir, çünkü bu hususta sahih senedi olan ve muttasıl olarak kendisi merfu olan bir hadis yoktur." demektedir. (Abdullah Aydemir, s. 206) Ashab-ı Kehf kıssası, Kehf suresi 9-22. ayetlerde geçer. Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, İbnü İshak'ın bu konudaki rivayeti için, "usulü hadisçe ihticaca salih (doğrulanmış bir delil) değildir." der. (Abdullah Aydemir, s. 222) Ashab-ı Kehf'e ait Hz. Peygamberden bize hiçbir haber ulaşmamıştır, haberin detaylarına da zaten ihtiyaç yoktur. El-Kasimi bu konuda, 'Seleften pek çok rivayetler nakledilmiştir, bunların ekserisi israiliyattır, içlerinde öylesi vardır ki, elimizde bulunan hak dinin prensiplerine aykırı oldukları için onların yalan olduğuna kesin olarak hükmedilir.' demektedir. (Abdullah Aydemir, s. 224) İbni Kesir: 'Allah bize Ashabı Kehf'in kıssasını bildirmiştir, ondan ibret almamızı istemiştir, mağaranın hangi dağda veya kasabada olduğunu bize haber vermemiştir, çünkü bundan bize bir fayda yoktur, dini bir gaye de bunda mevcut değildir. Eğer bunda dini bir fayda olsaydı Allah ve onun elçisi bize mağaranın yerini bildirirdi.' (Abdullah Aydemir, s. 227) İsrailiyatın arkasına düşmenin ve bunlarla vakit geçirmenin hiç lüzumu yoktur. (Abdullah Aydemir, s. 228) Talut ve Calut olayı: Bakara suresi 246. ve 251. ayetlerde Talut ve Calut'tan bahsedilir. Kur'an'ın 6 ayet içinde özet ettiği bu kıssa ile ilgili görülen hadiseler, savaşlar, kahramanlıklar akıl almaz biçimde genişletilmiş ve kitaplara cüz cüz bilgiler dağıtılmıştır, bunların lüzumsuzluğu ve pek çoğunun israiliyat olduğunu ortadadır. (Abdullah Aydemir, s. 230) Davut'un Calut'u sapanla öldürmesi konusundaki rivayetlerin tamamı israiliyattır. (Abdullah Aydemir, s. 248) Sekinet, hafiflik ve telaşın zıttıdır. (Abdullah Aydemir, s. 259) Karun hakkındaki detaya Kur'an-ı Kerim'de ve Hz. Peygamberin hadislerinde en ufak bir bilgiye tesadüf edilmez, bunlar tamamı israiliyat haberleri ve rivayetlerdir. (Abdullah Aydemir, s. 285) Razi: 'Faydasız ve lüzumsuz bilgilerdir bunlar, yapılacak en güzel iş bunlara kitaplarda hiç yer vermemektir.' (Abdullah Aydemir, s. 286) Çoğu zaman söylenenler birbirine zıttır, yapılacak en güzel şey, Kur'an'da anlatılanlarla yetinmek ve bunları bir kenara atmak ve detayı 'alem-ül gayb' olan Allah'a havale etmektir. (Abdullah Aydemir, s. 287) Mikail, İsrafil ve Azrail'in yeryüzüne toprak almaya gidişleri ile ilgili rivayetler, İslam öncesi dönemin hurafeler ve israiliyat kaynağı olan belli şahısların Tevrat alıntılarıdır. (Abdullah Aydemir, s. 306) Havva'nın Hz. Adem'in sol eğe kemiğinden yaratılmış olduğu yolundaki uzun ve detaylı bilgiler, karşılıklı konuşmalar ve bunlara dair olan detayların aslı yoktur, bunlar genel hatlarıyla israiliyattır. (Abdullah Aydemir, s. 310) Kitab-ı Mukaddes'in Tekvin 2-17. ayetlerinde "ve rab, iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yemeyeceksin çünkü ondan yediğin günde öleceksin" denilmektedir. (Abdullah Aydemir, s. 317) Hz. Adem'e yasak ağacın Havva tarafından yedirilmesi ile ilgili olarak aktarılan rivayetler ve diğer detaylar İslami değildir, bunları doğrulayacak sahih eserlere de sahip değiliz. (Abdullah Aydemir, s. 319) Üzerlerini incir yaprakları ile örtmesi ile ilgili rivayetler de Kitabı Mukaddes'ten alınmıştır. (Abdullah Aydemir, s. 322) Tefsir ve diğer İslami eserlerde yer almış Hz. Nuh ile ilgili o kadar çok şey vardır ki, bunların hemen hemen tamamı Tevrat'a dayanır. Cenab-ı Hak tarafından Kur'an-ı Kerim'de belki onlarca yerde tahrif edildiği, bozulduğu, ilahi hüviyetten zalim insanların eliyle sıyrıldığı bildirilen Tevrat'a ve onun açıklamalarına ihtiyaç yoktur. (Abdullah Aydemir, s. 352) Kur'an-ı Kerim, ilk yapılan mabedin Mekke'deki Kâbe olduğunu bize bildirir. (Ali İmran, 96)

İsrailiyatın zararları: Kur'an'ın esas gayesi olan, kıssalar üzerinde düşünmek yerine başka hayal ve hurafelere kafa yorulmuştur, büyük çoğunluğu ehli kitabın eserlerine dayanan, geri kalanları da kıssacıların ve hadis uyduranların düzmesi ve İslam'a düşman çevrelerinin üretimi olan israiliyat, müminleri bir ölçüde Kur'an'dan ve hadislerden uzaklaştırmıştır. (Abdullah Aydemir, s. 383) İsrailiyat denen şeyler Hz. Peygamberin hadislerine tercih edilmiş ve akıl dışı hurafe dinlemeye alıştırılan insanlar ciddi konulara itibar etmez bir hale getirilmiştir. Bir eserin veya müellifinin büyük olması ayrıdır, o eserde israiliyatın bulunmadığı ayrı. İnsanlarda, herhangi bir sahada otorite kabul edilen kişilerin hata yapmayacağı, eserlerinde hatalı noktaların bulunmayacağı inancı vardır. Sevmenin ve benimsemenin de bir sınırı ölçüsü olmalıdır. "Senin bir şeyi aşırı derecede sevmen seni kör ve sağır eder." (Ebu Davud, edep, 116; Ahmet, V/194)

Herhangi bir eserde İslami yönden küçük veya büyük bir hatanın veya hatalı bir görüşün tespit edilmesi, bazı insanları hiç de uygun olmayan bir kanaate sevk etmektedir. O da, bu eserlerin tamamen terk edilmesidir. Bu noktada yapılacak iş, bu eserlerin iyi yönlerinden istifade etmek, eksiklerini tespit edip, ilmi usuller dairesinde edep ve terbiye dairesinde ilme, akla ve kaynaklara istinaden hataları göstermektir. (Abdullah Aydemir, s. 384)

Sonuç

İsrailiyat, rivayet tefsirlerinin afetidir. Rivayet tefsirlerinin tamamına yakını az veya çok İsraili haberlere yer vermişlerdir. (M. S. Şimşek, Kur'an Kıssalarına Giriş, 136) Dirayet tefsirleri İsrailiyata temkinli yaklaşmalarına rağmen kendilerini İsrâiliyâttan kurtaramamışlardır. İbn Kesir tefsiri bu konuda en titiz tefsirlerdendir. Kur'an'ı Hazreti peygamber binlerce hadisi ile açıklamış, tarif etmiş, tatbikatlar yaparak tefsir ve izah etmiştir. (Abdullah Aydemir, s. 385) Peygamberimiz, "Ehl-i kitaba bir şey sormayınız, onlarca anlatılanları ne tasdik ne de tekzip ediniz." buyurmuştur. (Ahmet, Müsned, III/338; Buhari, İtisam, 25; Davut, İlim, 2) Kur'an ve hadislerde mevcut şeyler Müslümanlara bilgi olarak yeterlidir. (Abdullah Aydemir, s. 386) İmam-ı Maturidi'nin dediği gibi: "Allah'a yalan isnat etme ve ona iftira atmış olma korkusu nedeniyle bu haberler ve kıssalar hakkında Kur'an'da zikredilenlere ilavede bulunulmaz. Biz bu konuda Kur'an'da zikredilen ile yetiniriz, ona bir ilavede bulunmayız." (Maturidi, Tevilatü'l-Kur'an, IX/104)

Mevzu hadisler

Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim, bize gelen haberleri araştırmayı emreder. (Hucurat, 6) Peygamber Efendimiz de, 'Kim benim ağzımdan bilerek hadis uydurursa, cehennemdeki yerini hazırlasın' buyurmuştur. (Buhari, I/36; Müslim, I/10; Ebu Davud, III/435; Tirmizi, I/126; İbni Mace, 14) Sonradan Müslüman olup Muhammed ismini alan Leopold Weiss tarafından da tespit edildiği gibi, "Hiçbir yalan hadis muhaddislere gizli kalmamıştır." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 97) Hadis uzmanlarının büyük emekleri sonucu, hadislerin zayıf ve uydurma olanları sahihlerinden ayırt edilmiş ve bu konuya özel birçok eser kaleme alınmıştır.

Uydurma (mevzu) hadislerin söz olarak hiçbir değeri yoktur. (Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir, Mevzu Hadisler, s. 21) Sahabelerden İmran b. Husayn, 'Ashab kesinlikle hadis uydurmaz fakat hadis naklinde bazı hatalara meydan verebilir.' demiştir. (Yaşar Kandemir, s. 26) Peygamber Efendimiz daha hayattayken onun aleyhine yalan söylenmiş, o da söylemediği bir sözü kendisine nispet etmeyi şiddetle yasaklamıştır. Bu nedenle sahabeler hadis rivayetinde son derece titiz davranışlardır. Peygamberimiz vefat ettiğinde şaşkına dönen bazı Müslümanlar onun ölmediğini, Hz. İsa gibi göğe alındığını söylemeye bile başlamışlardı. (Yaşar Kandemir, s. 28-29)

Hadis uydurmanın sebepleri: Bazı fırkalar hadisler üzerinde tahrifler yapmışlardır. Bunu da, kendi aleyhlerine ve işlerine gelmeyen hadislerin peygambere nispetini inkar etmek veya hadisler uydurup bunları Peygamberimize isnat etmek şeklinde yapmışlardır. Şii imamlardan İbni Ebil Hadid, "Şunu bil ki, fazilet ile ilgili uydurma hadisler ilk defa Şia tarafından ortaya konmuştur, onlar önce hazreti Ali hakkında çeşitli hadisler uydurdular" itirafında bulunmuştur. Aşırı bir Şii görüntüsüne bürünen Abdullah ibn-i Sebe de, Müslümanlar arasında fitneye sebep olacak birçok hadis uydurmuştur. (Yaşar Kandemir, s. 31-32) Şiiler, Hariciler, Abbasiler, kaderiye, mücessime gibi gruplar hakkında da birçok hadis uydurulmuştur. (Yaşar Kandemir, s. 36-42) Mezheplerin mutaassıp taraftarlarından bir kısmı, basit ayrıntıları büyüterek ana meseleler haline getirmişler ve mezheplerinin tatbikatını tasvip edecek olan hadisler uydurmaktan çekinmemişlerdir. Milliyetçilik duygusu ile de hadisler uydurulmuştur. (Yaşar Kandemir, s. 47-48)

İslam düşmanları kasıtlı olarak hadisler uydurmuştur. Amaçları dini bozmak, İslam'ı gülünç duruma sokarak alay etmek, bu şekilde halkın kalbinde din hakkında birtakım şüpheler uyandırmaktır. (Yaşar Kandemir, s. 51) Din düşmanlarının uydurduğu sözde hadislerin diğer bir zararı da, dini kabule istekli olanları veya gerçek İslam'ı anlamayan cahil Müslümanları dinden soğutmuş olmasıdır. (Yaşar Kandemir, s. 191) Meşhur dinsiz Abdulkerim bin Ebi'l-Avca, "Dininizde helalı haram haramı da helal göstermek üzere 4000 hadis uydurdum" itirafında bulunmuştur. (Yaşar Kandemir, s. 54) Dine hizmet etme arzusuyla da hadisler uydurulmuştur. İyi bir şey yaptığını zannederek, zahit veya mutasavvıf görünümlü bazı kişiler hadisler uydurmuşlardır. (Yaşar Kandemir, s. 57) Meysere bin Abdirabbih, çevresince çok sevilen bir zat idi. Vefatına yakın, "Rabb'inden ümit var ol" dendiğinde, "nasıl olmam ki, hazreti Ali'nin faziletleri hakkında 70 hadis uydurdum." cevabını vermiştir. (Yaşar Kandemir, s. 58) Normalde bu insanlar mevzu hadis dışında yalan söyleyebilecek insanlar da değildi. (Yaşar Kandemir, s. 59) Halkı ibadetlere yöneltmek için, detayları mahsul ürünü uydurma, mükafatı bol olan birçok hadis uydurulmuştur. (Yaşar Kandemir, s. 60) Şahsi menfaat düşüncesi ile de hadisler de uydurulmuştur. (Yaşar Kandemir, s. 61) Uydurdukları sözleri sahih hadislerle karıştırmak suretiyle veya uydurma bir senet ile veya hem senet hem metini birbirine karıştırmak suretiyle hadisler sahih gibi gösterilmeye de çalışılmıştır. (Yaşar Kandemir, s. 70)

Hadis âlimleri, yalan hadis uyduranları tek tek isim isim tespit etmişlerdir. (Yaşar Kandemir, s. 71) Hadis uyduranlardan, hastalandığında hadis uydurduğunu itiraf etmiş olan Nasr bin Tarif, iyileştikten sonra yalancılığına kaldığı yerden devam etmiştir. (Yaşar Kandemir, s. 81) Ahmet bin Hanbel ve Yahya bin Main bir mescitte namaz kılarken kendi adlarının anılarak hadis rivayet edildiğini duyarlar. Adamın yüzüne yalancılığını vurduklarında, "aynı isimde sizden başka kimseler yok mu dünyada?" diyerek onlarla alay eder bir tavırla adam oradan uzaklaşır. Bir başka kıssacı, sadece bir senet ezberlediğini ve duyduğu her hadisi bu senetle rivayet ettiğini itiraf etmiştir. Halk, kıssacıların zihni yapılarından hoşlandığından, onların etrafında toplanmakta idi. Hatta bir vaiz, içinde dua yazılı küçük bir kağıdı göstererek "Bu Musa'nın duasıdır, kim okur veya yanında taşırsa üzerinden farz namazlar düşer" diye bağırmaktaydı. Çevresini ellerinde para ile o kağıt parçasını almak için insanlar kuşatmıştır. Cahil halk tabakası, İslam âlimleri ile kıssacılar arasında cereyan eden çetin savaşlarda kıssacıların taraflarını tutmuşlardır. Muhaddis Şa'bi, bir mescitte uzun sakallı ihtiyar bir adamın hadis uydurduğunu görür, itiraz eder. Kıssacı halkı galeyana getirir, muhaddis üzerine insanları salar. Muhaddis ancak 'uydurma hadisi kabul ettiğini yemin ederek söyleyince' serbest bırakılır. Ünlü İslam âlimi Suyuti bile kıssacıların aleyhinde konuşuyor diye halk tabakası tarafından ölümle tehdit edilmiştir. (Yaşar Kandemir, s. 86-90)

Uydurma hadislere karşı öncelikle isnat bilimi geliştirilmiştir. Bu sadece Müslümanların icat ettiği orijinal bir sistemdir. Hz. Ömer ve Hz. Ali gerektiğinde ravilere yemin ettirerek isnadı arayan kişilerdendi. Muhaddisler raviyi tenkit etmeyi gıybet saymazlar. (Yaşar Kandemir, s. 95-97)

Muhaddisler, adalet ve zapt/ezber şartlarını ravilerde aramışlardır. (Yaşar Kandemir, s. 108) Hataları görülen raviler cerh edilmiştir. Rivayetleri zayıf görünmeyen raviler, sika kabul edilmiştir. (Yaşar Kandemir, s. 111) Senet zincirini tenkit prensibinin amacı, güvenilir hadis metinleri elde etmektir. Muhaddislerin senet tenkitine gösterdikleri özeni metin tenkitine gösteremedikleri iddia edilmiştir. Aslında senet tenkiti gibi görünen birçok hususların metin tenkiti olduğunu ileri sürmek mümkündür. Birçok araştırmacının metin tenkiti sözü ile 'hadislerin günümüz ilim ölçülerine ve akıl prensiplerine uygun olup olmadığını' kastettiği bilinmektedir. Henüz ilmin kesin bir neticeye ulaşmadığı bazı hususlarla bağdaşır görülmeyen hadisleri hemen mevzu saymakta acele etmemek lazımdır. (Yaşar Kandemir, s. 118) Metin tenkitinin daha sahabe devrinde başladığını gösteren örnekler vardır. Sahabeler, ravinin sika/güvenilir ve sadık/doğru oluşunu rivayetin sıhhati için yeterli bulmamıştır ve bu bakış açısı daha sonraki nesillerce de aynen korunmuştur. (Yaşar Kandemir, s. 121) İslam âlimleri hadis usulünü geliştirmişler, mütevatir, hasen, mürsel, müdrec, fert, garip, şaz gibi birçok hadis terimleri ortaya koymuşlardır. (Yaşar Kandemir, s. 125) Muhaddisler, hadisini rivayet ettikleri kimseyi hayatı boyunca kontrol altında bulundurmuşlardır. Bu konularda 'tabakat' kitapları yazılmış, 'rical ilmi' ortaya çıkarılmıştır. Hadis almak için Medine'den Mısır'a giden, haftalarca yolculuk yapan hatta bir harf için bile seyahat edenler olmuştur. Muhaddisler, hadisleri uydurma haberlerden ayırarak muhafaza etmeyi dünyada yapılabilecek en faziletli bir amel olarak kabul etmişlerdir. (Yaşar Kandemir, s. 132-134) Zayıf hadisler gibi uydurma hadisleri de araştırılarak sadece bunların bir araya toplandığı 'mevzuat' kitapları yazılmıştır. (Yaşar Kandemir, s. 138-168)

Hangi konulardaki hadisler mevzu olabilir? Senenin veya haftanın belirli gün ve gecelerinde kılınması tavsiye edilen namazlar hakkındaki hadisler, Recep ayı ve bu ayda tutulacak oruçların faziletleri hakkındaki hadisler, belirli tarihlerde bazı hadiselerin cereyan edeceğini haber veren hadisler, kıyamet alametlerinin belirli aylarda ortaya çıkacağını beyan eden hadisler, Türkleri/Habeşlileri/Sudanlıları kötüleyen hadisler, Ebu Hanife ve İmamı Şafi'nin adlarını anarak öven veya kötüleyen hadisler, Hızır ve İlyas'ın hayatlarından bahseden hadisler, Mürcie, Kaderiye, Eşariye mezheplerinden bahseden hadisler, imanın artığını söyleyen hadisler, bazı şehir ve memleketleri öven veya kötüleyen hadisler, aşure gününün faziletlerinden bahseder, belli gıda maddelerini öven, hazreti Ali'ye Peygamberimizin vasiyette bulunduğunu iddia eden, Kur'an-ı Kerim surelerinin faziletleri hakkında bahseden çoğu rivayetler uydurmadır.

Güya Müslümanları dine teşvik etmek hayaliyle uydurulan sözler nasıl ki onları sınırsız bir af ve merhamet ümidiyle dini ihmale veya tamamen uzlete sevk etmişse, terhib (korkutma) düşüncesi ile uydurulan hadisler de aynı tesiri göstermiş, bu sefer de ayağını yanlış atmanın günah olduğunu, en ufak bir dikkatsizce davranışı ile cehennemin en korkunç çukurlarına atılacağını duyan bir Müslüman, ya tamamen dinden soğumuş veya lakayt kalmış veya cehenneme atılmak korkusuyla dünyevi vazifelerini tamamen ihmal ederek ibadetle meşgul olmuştur. İslam'ın azılı düşmanları onu dışarıdan yıkmaya çalışırken bunlar da, Müslümanlığın çehresini değiştirmek ve Müslümanları tembelliğe sevk etmek ve hatta dinsizlere bol bol malzeme vermek suretiyle içten yıkmaya çalışmışlardır. (Yaşar Kandemir, s. 193)

İslam âlimleri üzerlerine düşen görevleri yapmış, hadisleri mütevatir sahihden zayıf uydurmasına dek, tek tek tespit etmiş ve kitaplarına almışlardır. Fakat okuma görevini ihmal eden halk tabakası bu bilgilerden uzak oldukları için İslam adına birçok uydurma rivayetleri din diye kabul etmiş, bu da İslam'ın gerçek ruhunun topluma tam olarak yansımasına engel olmuştur.

Kur’an Ahkâmının Değişmesi

Ateist, oryantalistler İslam hukukunun dogma ve statik olduğunu iddia ederler. Bu konudaki cevabi yazımızın birincisi bu, ikincisi ise ‘İslam fıkhı/hukuku’ adlı yazımızdır.

Kur’an ahkâmının/hükümlerinin değişmesi hakkındaki görüşleri üç grupta toplayabiliriz. Bir grup, "Asıl olan amaçlardır, buna göre hükümler değişebilir" derken, ikinci grup "Kur’an'da yer alan hiçbir hüküm değişmez" der. Üçüncü grup da, "Dinin temelinde olan hükümler değişmezken, örf üzerine bina edilmiş olanlar değişebilir" demektedir. (Doç. Dr. Hüseyin Çelik, Kur’an Ahkâmının Değişmesi, s. 13) İllet/sebep, ayetlerin anlaşılmasına bir araç olup, onların değişmesi ile hükümler değişmez. Ama sebep ile hükümler arasında sıkı bir ilişki vardır. Sebeplerin varlığı ile hükümler uygulanır, yokluğunda ise uygulanmaz. Hikmet ise, şâri’/kanun koyucunun yani Allah'ın gözettiği maslahattır (insanların faydasına olan şeyler) ya da kötülüğü def etmektir. (Hüseyin Çelik, s. 21, 23) Mekke'de sağlam bir inanç temeli oluşturulmuş, Medine'de ise toplumun inşasına geçilmiştir. (Hüseyin Çelik, s. 27)

Ahkâm ayetlerinin özellikleri: Kur’an hüküm koymada tedrici/aşamalı bir yol izlemiştir. 23 yıllık bir zaman süresinde nazil olmasının sebeplerinden birisi de budur. İçki 4 aşamada haram kılınmıştır. İlki Mekke'de, diğer üçü Medine'de indirilmiştir. (Hüseyin Çelik, s. 27) Kur’an’ın hükümleri toptan gelmiş olsaydı toplumların değişmesi çok zorlaşacaktı. Yıllardır birikmiş, kök salmış kötülükleri bir anda toplumdan söküp atmak kolay bir şey değildir. Uzun bir eğitim, sabır ve özveri isteyen bir iştir. (Hüseyin Çelik, s. 29)

Kur’an ahkâmı hem dünyevi hem de uhrevidir. İslam dini ibadet ile hukukun iç içe girdiği bir dindir. Allah'ın hukukla ilgili emirlerini yerine getiren kimseler, bunu sadece bir görev aşkı ile değil aynı zamanda bir ibadet aşkıyla da yaparlar. Kişinin aldığı ahlak ve ahirette karşılaşabileceği cezalar da, insanın suç işlemesini engelleyen temel nedenlerdendir. Bu iki yönlü işleyiş kişilerde otokontrol sistemini de beraberinde getirir. Diğer hukuk sistemlerinin kolluk kuvvetleri ile halletmeye çalıştıkları bu alanı, İslam çok kolay bir şekilde halletmiş veya en aza indirgemiş olur. Yaptığı fiillerde sadece hukuka değil Allah'a da hesap vereceğinin bilincinde olan insan, kendi kendini kontrol etmiş de olmaktadır. İslam dışı sistemlerde ise yaptırım sadece dünyevi olduğundan dolayı, bundan kurtulmak kolay olabilmektedir. Ahkâm ayetleri Kur’an’ın muhtelif yerlerine serpiştirilmiştir. Bir sure içerisinde inanç, ibadet, ahlak ve muamelat bulunabilmektedir. Bunu bir ayet içerisinde bulmak bile mümkündür. (Hüseyin Çelik, s. 31) Bu sureleri veya ayetleri ilk okuyan kimse ayetler arasında bir ilgisizlik olduğu zannına kapılabilir. "Münasebet'ül-Kur’an" diye bir ilim dalı bu nedeni oluşmuştur. Ahkâm ayetlerinin Kur’an'ın farklı yerlerine serpiştirmelerinin birçok hikmeti vardır: Ahkâm ayetlerinin temeli inanca dayanır. Bu hükümlerin uygulanması ise ibadettir. Ahkâm ayetleri Kur’an'ın farklı yerlerine serpiştirilerek konu sürekli olarak insanların gündemine taşınmış ve konunun canlı tutulması sağlanmıştır. Surede hangi konu anlatılmış ise, o surede zikredilen âhkam ayetleri de o konu ile ilişkilidir. İnsan hayatı ile bütünlük arz eder. İnsan hayatı tekdüze değildir, çok farklı durumlarla hayatta karşılaşılabilmektedir. Bu durum, birbirinden farklı gibi algılansa da aslında bir bütünlük içerisinde ve o kişinin hayatı ile ilgilidir. (Hüseyin Çelik, s. 32)

Kur’an âhkamı insanlar için zararlı olan şeylerin kurutulmasını esas almıştır. İslam; can, mal, namus, akıl ve din emniyetini amaçlar. Kur’an hükümleri bu değerleri koruma üzerine bina edilmiştir. Âhkam ayetleri açıklama yönünden farklılıklar arz eder. Her konu aynı özellikte açıklanmamıştır. Bazı konular çok detaylı bazıları ise genel açıklanmıştır. Aile içi ilişkiler detaylı açıklanmış, devlet başkanlığı seçimi, devlet yönetimi fazla açıklanmamış, sadece

ehliyet, adalet, istişare, emanet, maslahat gibi temel prensiplere vurgu yapılmıştır. İnsanların içtihatla bir sonuca ulaşabilecekleri konularda fazla detaya inilmemiştir. (Hüseyin Çelik, s. 33)

Bazı ahkâm ayetleri genel prensipler içerir. Ayetlerde detaylara inilmemesi, bu alanlarda çalışan araştırmacılara geniş bir hareket imkanı sağlanmış ve düşünce ufuklarını genişletmiştir. Kur'an ahkâmı durumsaldır. Hükümlerde alt ve üst sınırlar bulunur. Bunlar arasında ise inananlara istediği gibi hareket edebilme imkanı sunulmuştur.

Kur'an ahkâmı aksiyolojiktir. Ahkâm içerikli ayetlerin bir alt yapısı vardır. Altyapı oluşmadan hükümler uygulanamaz. Ahkâm ayetlerinin Mekke'de değil Medine'de nazil olmasının sebebi de bundan dolayıdır. Tevhid inancı ile değiştirildikten sonra, Medine döneminde toplumu şekillendirecek olan ahkâm ayetleri nazil olmaya başlamıştır. Bu altyapı oluşmadan hükümler uygulanacak olursa, zülüm oluşurdu. İnsanların karnının aç olduğu bir toplumda, hırsızlık cezasının uygulanmaz. (Hüseyin Çelik, s. 35)

Kur'an ahkâmı evrenseldir, her asra ve her topluma hitap eder. (Hüseyin Çelik, s. 36)

Değişim hakkında genel bilgiler

Naslar (Kur'an-ı Kerim veya hadiste bir konu hakkında açık olan sözler) her zaman ve çağda sabittir. Naslardan anlaşılan şeyler ise, zaman ve mekana göre değişebilir. Din ile dini anlayış birbirinden ayırt edilmelidir. (Hüseyin Çelik, s. 38) Zamanla insanların ihtiyaçları değişmektedir ve bu nedenle mevcut olan yeni gelişmelere göre ictihadi (Kur'an ve hadis ile sabit olan şer'i delillerden hareketle yeni hüküm çıkarmak için emek sarfederek) çözümler üretilir. (Hüseyin Çelik, s. 39) 'Çevre, coğrafya ve iklimler' hükümlerin değişmesinde etkili olabilmektedir. Namaz, kutuplarda 'takdir' denilen yöntem ile o bölgeye en yakın ve normal gün kavramının olduğu yerlerdeki zaman çizelgesine göre ayarlanır. 'Siyasi etken ve bilimsel teknolojik' gelişmeler de hükümlerin değişmesinde etkilidir. "Gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve savaş atları hazırlayın." (Enfal, 60) ayetinde, güce sahip olma emri değişmezken bu gücün örnek ve nitelikleri zaman ve mekana göre değişebilmektedir. Değişen pratikteki uygulamalardır, prensipler değildir. (Hüseyin Çelik, s. 43) 'Örf de' hükümlerde değişmeye etki eder. İlk zamanlarda evlerin odaları birbirine benzediğinden dolayı, ev alımında bir odaya bakmak yeterli idi. Daha sonra evlerin projeleri değişince bu hükümde değişmek zorunda kalmıştır. (Hüseyin Çelik, s. 45) Vahiy döneminde de ahkâm kademeli olarak hayata tatbik edilmiştir. Tamamen cahiliye adetleri üzerine bina edilmiş bir toplum üzerine örnek bir toplum inşa etmek amacında olan Kur'an'da, kalıcı hükümlere ulaştıracak geçici hükümlerin bulunması son derece doğaldır. (Hüseyin Çelik, s. 47) İslam, hedeflemiş olduğu toplumu oluşturabilmek için tedrici bir yol izlemiştir. İslam önce kişileri eski yanlışlarından kurtardıktan sonra kendi ilke ve prensiplerini inşa etmiştir. Hükümler kolaydan zora doğru bir süreç içerisinde gelmiştir. İçki dört aşamada, faiz dört aşamada haram kılınmış, namaz önceleri 2 vakitten daha sonra 5 vakte çıkarılmıştır. Mekke döneminde cihada izin verilmezken, Medine döneminde izin verilmiştir. (Hüseyin Çelik, s. 49) Alkolik olan bir kişi İslam'ı seçmek istiyor ama içkiden bir anda kurtulamıyorsa, onu bir anda bırakmaya zorlamak yerine, bir süreç içerisinde bırakmasına izin verilebilir. (Hüseyin Çelik, s. 48)

Amaç niteliğinde olan hükümler değişmezken, araç niteliğinde olanlar değişebilmektedir. (Hüseyin Çelik, s. 51) Hükümleri üç sınıfa ayırabiliriz:

Makasıd (maksatlar, gayeler) ve vesailden (vesileler, sebeplerden) olan hükümler: Kur'an'da bazı hükümler, ulaşılması istenilen asıl gaye ve hedeflere yönelikken, bazıları da bu gayelere ulaştıran araç niteliğindedir. Makasıttan olan hükümler değişmezken, vesailden olan hükümler

daha esnek bir yapıya sahiptir. (Hüseyin Çelik, s. 52-53) Bazı hükümlerin illeti akıl yoluyla bilinirken, bazıları bilinmeyebilir. Mesela Hz. Peygamber ilk önceleri kurban etinin 3 günden fazla saklanmasını yasaklamıştır, sonra da bunu serbest bırakmıştır. Çünkü bu hükmün illeti, o zamanki kıtlık ve fakirlik idi. İlletleri akılla tam olarak anlaşılamayan şeylere örnek olarak, namazın rekatlarını verebiliriz. Mükellefler bunları eksiksiz yerine getirmekle sorumludurlar. (Hüseyin Çelik, s. 54)

Vahye dayanan hükümler ve ictihadi hükümler: Vahye dayanan hükümler değişmezken, ictihadi ve rey (şahsi görüş, fikir) ürünü olan hükümler değişime açıktır. (Hüseyin Çelik, s. 55)

Geçici olarak değişen hükümler: Bu tür hükümler her zaman için geçerliliğini korumakla birlikte, herhangi bir maslahat veya zorluktan dolayı o an için uygulanmayan hükümlerdir. (Hüseyin Çelik, s. 56)

Zaruretler haramları mübah kılar. Mesela zaruret halinde, zaruret miktarını aşmamak şartıyla domuz eti yenilebilir. Haramların haram olmaktan çıkması geçicidir, zaruret ortadan kalktığında hüküm yine eski haline döner. (Hüseyin Çelik, s. 57) Meşakkat kolaylığı celbeder. Yol emniyeti veya güvenliği yok ise, hac vacip olmaktan çıkar. (Hüseyin Çelik, s. 58) Kur'an ahkâmının değişimi konusunda üç görüş vardır: İfrat görüş, tefrit görüş ve mutedil görüş.

İfrat görüş: Bu görüşe göre inançla ilgili hükümler hariç Kur'an'ın bütün hükümler değişebilir. Temel görüşleri: Kur'an'daki inanç değişmezken, hukuk içerikli ayetler değişebilir. Din ve hukuk ayrı şeylerdir. Hazreti Ömer'in uygulamaları, hukukun değişebileceğinin delilidir. Hukukla ilgili ayetler tarihseldir. (Hüseyin Çelik, s. 65) Tefrit görüş: 'Mevrid-i nasda içtihada mesağ yoktur' kuralı en kapsamlı bir şekilde geçerlidir. Değişmenin sahasını da oldukça dar tutarlar. "Zamanların değişmesiyle hükümlerin değişmesi inkar edilemez" kuralındaki ahkâmdan kasıt, "kesin delillere dayanmayan örf ve adetlere dayanan hükümlerdir" şeklinde yorumlarlar. İlletler bahane edilerek hükümler ortadan kaldırılamaz. Peygambere dahi Kur'an'da bir değişiklik yapma yetkisi verilmemiştir. Mutedil görüş: İslam'a göre insanın doğası değişken değildir. İslam, zamanla değişmeyen, zaman geçtikçe kavranması gereken bir sistemdir. İnsanlar mı dine uyacak yoksa din mi insanlara tabi olacak, uyacaktır? İnanç esasları ve can, mal, namus, akıl ve dini korumak için gönderilen had cezaları, miras hukuk değişmez. (Hüseyin Çelik, s. 69)

Din ve hukuk farklı şeyler midir?

Bu iddia, Allah'ın Rablığını de inkar anlamına gelir. Rab'lık, dünya hayatını düzenleme ile ilgili bir kavramdır. Firavun da, "Ben sizin en yüce Rabbimiz değil miyim?" derken aynı şeyi söylüyordu. O, Allah'ın varlığını kabul etmekte ama onu Rablığını kabul etmemekte idi. Aynı yapı Mekkeli müşriklerde de vardı. Günlük hayatlarına müdahale edecek Rab olan bir Allah'ı kabul etmek istemiyorlardı. İslam'da hukuk ile inanç iç içedir. İslam, diğer hukuk sistemlerinin zorluk çektiği 'kontrol' problemini, insanların kendi kendilerini kontrol etmelerini sağlayarak en aza indirgemiştir. İslam şeriatının anlamı; Allah'ın kulları için hayatın tüm işlerine dair öngördüğü hükümler ve inançlardır. Yani, 'şeriat din ile eş' anlamlıdır. (Hüseyin Çelik, s. 71-72) Şura Suresi, 13; Şura Suresi, 21; Casiye suresi, 18; Maide suresi, 48. ayetlerde şeriat doğrudan doğruya kullanılmıştır. (Hüseyin Çelik, s. 73)

Hazreti Ömer'in uygulamaları

Hz. Ömer, ganimet malı olan Sevad arazilerinin topraklarını askerlerine dağıtmamıştır. Ayrıca, müellefe-i kulubtan olanlara da zekat malından pay verilmesine izin vermemiştir. Halbuki bu konu ayetle sabit idi. Peki olayın aslı nedir? Savaş ile elde edilen mallar, elde ediliş şekillerine

göre 'fey' veya 'ganimet' olarak ikiye ayrılır. Verilecekleri yerler açısından bunlar birbirinden farklıdır. Malların savaş ve güç kullanılmaksızın Müslümanların eline geçmesine fey denir. (Hüseyin Çelik, s. 75) Müslümanların savaş yoluyla gayrimüslimlerden ele geçirdikleri esir ve her türlü mala ise ganimet denir. (Hüseyin Çelik, s. 78) Ganimet, savaşa katılan askerlere dağıtılırken, feyin kullanım hakkı o günkü devlet başkanına bırakılmıştır. (Hüseyin Çelik, s. 89) (Bu konuda 'Kölelik' adlı yazımıza bakılabilir.) Hz. Ömer istişare ettikten sonra, Haşr, 6-10. ayetleri okuyup, bu ayetleri kendisine delil göstererek Sevad arazisini fey statüsünde kabul etmiş, ümmetin geleceğini düşünerek araziyi fey olarak değerlendirmiştir. (Hüseyin Çelik, s. 90) Hz. Ömer, "Peygamberin kalplerinizi kazanmak amacıyla size verdiği bir şeydi bu. Bugün ise Allah, İslam'ı aziz kıldı ve size ihtiyaç bırakmadı" diyerek, müellefe-i kuluba verilen zekattan payı kaldırmıştı. (Hüseyin Çelik, s. 92) Burada hükmün illeti/sebebi, Müslümanların güçlü veya zayıf olmalarıdır. Yoksa hükmün tamamen kalkması söz konusu değildir. Bu konuda karar mercii devlet başkanı olarak görülebilir. (Hüseyin Çelik, s. 94) Hz. Ömer'in uygulaması, hükmün üzerine bina edilmiş olduğu iletin kalkmasından dolayı 'geçici olarak' askıya almadır. Her ne zaman o illet dönerse, hükümde döner. Kısaca, Hz. Ömer ayetin hükmünü kaldırmamıştır. (Hüseyin Çelik, s. 95) Zaten Hz. Ömer'in müellefe-i kulubtan kaldırdığı zekat hissesini, Ömer İbni Abdülaziz tekrar getirmiştir. (Hüseyin Çelik, s. 170) Kısaca, bazı kesimlerce Hazreti Ömer'in uygulamaları yeterince tahlil edilmeden referans olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. (Cerrahoğlu, s. 191)

Tefsir Usulü

Bu konu ile alakalı olan, başta 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Ateistlere Kur'an dersi' başlıklı yazıların okunmasını tavsiye ederiz. Yine bu başlık altındaki konulardan olan 'Nesh', 'Müteşabih', 'Kur'an'ın yazılması/cemi' ve 'Müşkilu'l-Kur'an' gibi konular da, II. kitabımızda ('Kur'an Kadın' adlı çalışmamızda) ilgili başlıklar altında ('Kur'an'da çelişki yoktur', 'Teşbih, mecaz', 'Müşkilü'l-Kur'an') ve (III. kitabımızdaki) 'Ateistlere Cevaplar' adlı yazımızda açıklanmıştır.

Bu özet yazımızda kapsamlı bir tefsir usulü konusunda bilgi vermek yerine, Müslüman olmayıp İslam'a saldıran kesimlerin bu konudaki usulsüzlükleri ele alınacaktır. Kuralsız, önyargılı, temel İslami bilgilerden yoksun, önceden verilen kararlara uygun delil arama güdüsü ile yapılan çalışmalara en klasik örnek, oryantalistlerin Kur'an hakkında yaptıkları çalışmalarıdır.

Oryantalizmin Kur'an hakkındaki en büyük yanılgısı, Kur'an'ın Allah tarafından gönderilen bir ilahi kitap olarak değil de insan ürünü bir eser olarak ele alınması meselesidir. Hedefe koydukları konuya objektif ve bilimsel temelde yaklaşmak gibi bir metotları olmayan bu kesim, kendi dini ve siyasi yaklaşımları çerçevesinden Kur'an'ı ele almaktadırlar. Dolayısı ile Kur'an'ı insan ürünü bir eser kabul ettikleri için de daha işin başında ilk düğmeyi yanlış iliklemekte ve bundan sonraki her adımda da biraz daha gerçeklikten uzaklaşmaktadırlar.

Öncelikle şunun açıkça bilinmesi gerekir ki, Kur'an'da belli konudaki ayetler bir arada toplanmamıştır. Araştırmacının bir mesele ile ilgili ayetlere ulaşması için Kur'an'ın tümünü gözden geçirmesi gerekmektedir ki, bu da, aradığı hususun Kur'an içindeki konumunu daha iyi anlamasına neden olmaktadır. Bu konuda, 'Ateistlere Kur'an dersi' adlı yazımıza bakılabilir. Evet, Kur'an ilahi bir kitaptır ve kullandığı metot ile de diğer tüm insan ürünü eserlerden ayrı özelliklere ve usüle sahiptir.

Oryantalistler, işlerine gelen ayetleri cımbızlayarak almak, ayetlerin manalarını saptırmak, işlerine gelmeyen ayetleri görmezden gelmek, ayetlerin iniş sebebi -sebebi nüzul- ilmini göz ardı etmek, Kur'an'ın bir metot olarak çok sık kullandığı teşbih/mecaz başta edebi üslubuna

yabancı hatta uzak olmak, Kur'an'ın genel konseptinden koparılan ayetlerden hareketle önceden verdikleri hükümlere ispat aramaya çalışmak, aynı konuyla ilgili tüm ayetleri bir araya getirmeden tek bir ayetten hareketle sonuca varma güdüsü ile hareket etmek, metotsuz hatta önyargılı ve düşmanca yaklaşımlar sergilemek gibi tavırları nedeni ile hem kendileri Kur'an'ı anlayamamakta ve hem de yazdıkları tarafgir eserlerle İslam'ın yanlış tanıtılmasına neden olmaktadırlar! Yine Kur'an'ı dogma, değişmez, çağdışı kalmış kurallar bütünü olarak görme yanılgısı da hem oryantalist hem ateistlerin en büyük yanılgılarının başında gelmektedir.

Oryantalistlerin bu yaklaşım tarzlarına birçok örnekler verilebilir. Bu konulara örnek ve cevapları için, 'Oryantalizm yanılgısı', 'Kur'an'da çelişkili yoktur', 'İslam fıkhı/hukuku' ve 'Kur'an'da teşbih' gibi yazılarımıza bakılabilir.

Tefsir Usulü

Hz. İbrahim'in İsmail'den olan soyu hazreti Muhammed'e dayanır, Hz. İshak'tan olan soyu ise İsraillilerin atasını oluşturur. Araplar Sami ırkına mensuptur. (Prof. İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 11) Putperestlik, Mukaddes kabul edilen beldelerden alınan hatıra eşyalara zamanla fazla kıymet verilmesiyle ortaya çıkan bir inanç türüdür. Ensab yani soylar ve sanem yani putlar, Arapların ibadet ettiği şeylerdendir. (Cerrahoğlu, s. 13) Cahiliye Arapları ateist, müşrik, Hanif, Yahudilik, Hristiyanlık veya Mecusilik dinine inananlar, meleklere ibadet edenler ve teistler olarak gruplandırılabilir. (Cerrahoğlu, s. 15) Putların içinde bulunulduğuna inanılan cinlerle konuşup onlar vasıtasıyla gaibten haber verdiğine inanılanlara kahin denirdi. İslamiyet'in doğduğu ortamda Mekke'de yazı bilenlerin sayısı 17 idi. (Cerrahoğlu, s. 20) Peygamberimizin teşviki ile yüzlerce kişi okuma yazmayı öğrenmiştir. Mekkeli müşriklerden okuma yazma bilenlerin büyük çoğunluğu sonradan Müslüman olmuştur. (Cerrahoğlu, s. 21) Mecusilik, İranlıların dini idi. İranlılar Mecusiliğin kendi kavimlerine özel olduğunu iddia ediyorlardı. Bu nedenle de Araplar, Mecusiliğe rağbet etmemiştir. (Cerrahoğlu, s. 23) Yahudilik de Araplar arasında yayılmamıştır çünkü Yahudiler dinlerini kendi kavimlerine özel bir din olarak kabul ediyorlardı. Hristiyanlık ise ticaret, misyonerlik ve kölelik vasıtası ile Araplar arasında diğer dinlere göre daha yaygın idi. İslamiyet'in başlangıcında Müslüman olan kölelerin çoğu Hristiyanlardan oluşuyordu. Kur'an-ı Kerim, Arap edebiyatının ilk ve edebi şaheseri olmuş, üslup bakımından bir eşsizlik kazanmıştır. (Cerrahoğlu, s. 25-28)

Kur'an tarihi

Kur'an kelimesi 'kre' fiilinden türemiştir. (Cerrahoğlu, s. 32) 'Vahiy, gizli konuşmak, emretmek, ilham etmek, seslenmek, fısıldamak, mektup yazmak' gibi anlamlara gelir. (Cerrahoğlu, s. 37) Kur'an, Kadir gecesi indirilmeye başlanmıştır ama o gecenin ramazanın hangi günü olduğu ihtilaflıdır. (Cerrahoğlu, s. 42) Kur'an'ın iki indirilişi vardır. Birincisi levh-i mahfuz'dan dünya semasına, ikincisi oradan Cibril vasıtasıyla hazreti Peygamberin kalbine indirilmesidir. Birincisine inzal, ikincisine tenzil denir. Kur'an, Kadir gecesinde dünya semasına toptan indirilmiş ve daha sonra oradan 23 sene boyunca, zamanın ihtiyacına göre Peygamberimize indirilmiştir. 'İnzal tüm olarak indirmeye, tenzil ise parça parça indirmeye' işaret eder. (Cerrahoğlu, s. 43) Kur'an-ı Kerim tüme varım veya tümdengelim metodu ile elde edilen bir bilgi değildir. Onun için sosyal bilimlerin metodu vahye tatbik edilemez. (Cerrahoğlu, s. 44)

Zeyd bin Sabit, Medine'de devamlı olarak vahiy katipliği yapmıştır. (Cerrahoğlu, s. 53) Ayetlerin tayini, yerinin belirlenmesi kıyas ile değil tevfikidir yani vahiy ile belirlenmiştir. Bunun için, 'Elif Lam Mim' bir ayet iken, 'Elif Lam Ra' bir ayet değil, ayetten bir parçadır. (Cerrahoğlu, s. 55) Ayetlerin tertibi, sıralanması yine tevfikidir. Hangi ayetin, hangi surenin neresine

konulacağını Peygamber bilir, yazılmasını vahiy katiplerine emrederdi. Bu hususta ümmet icma etmiştir. Peygamber daha sonra bu yeni vahyedilen ayetleri namazlarda okur, vaazlarında onlardan bahseder, açıklardı. (Cerrahoğlu, s. 56) Mekki sureler iman esasları, ahlak ve insanların şahsiyet sahibi yapmasını hedefleyen ayetlerden oluşur. Medeni sureler ise, yukarıdaki hususlarla beraber, aile ve toplum içindeki durum ve görevlerden bahseder. (Cerrahoğlu, s. 62) Kur'an-ı Kerim daha ilk anlardan itibaren yazı ile tespit edilmiştir. Hz. Ömer'in Müslüman olması ve Peygamberimizin, 'Kur'an dışında benden başka bir şey yazmayın, yazdıysanız imha edin' hadisi buna delildir. Namazlarda okunması gerektiği için her Müslüman Kur'an'dan birkaç ayet veya sureyi ezberlemiş idi. Peygamberimizin teşvikleri de, bu gayreti arttırmıştır. (Cerrahoğlu, s. 66) Jeffrey, bir taraftan sahabenin elinde yazılı Kur'an ayetlerinin olmadığını iddia derken başka bir yerde ise İbni Mesud, Ali, Ubeyy ve Ebu Musa'nın Kur'an cemlerine sahip olduğundan bahsetmektedir. (Cerrahoğlu, s. 67) Bazı sahabeler, Kur'an'ı cem etmişlerdir (toplamışlardır) fakat bu cem edişleri, şahsi olduğundan usul ve tertipleri başka olmuştur. Zeyd bin Sabit hem vahiy katibi, hem hafız, hem de Hz. Peygamberin son okumalarında yanında bulunmuş birisi olduğu için Kur'an toplama işinde başkanlık kendisine verilmiştir. Kur'an'ın toplama işi Peygamberimizin vefatından 6 ay sonraya tesadüf eder. Oryantalistler detay konulardan büyük sorunlar çıkarma konusunda uzmandırlar. Ne yazık ki bizim yazarlarımız, müelliflerimiz de onların ellerine bol miktarda deliller vermişlerdir. Hz. Osman Hafsa'ya haber göndererek elinde bulunan mushaftan nüshalar çıkarılacağını, bu iş bittikten sonra mushafın kendisine iade edileceğini haber verir ve asıl nüshayı ister. Hz. Hafsa da Mushafı Hz. Osman'a gönderir. Hz. Osman yine Zeyd bin Sabit'e Kur'an'ı çoğaltma görevini verir. Zeyd bin Sabit asıl nüshadan çoğaltmalar yapar, daha sonra bu asıl nüsha yeniden Osman tarafından Hafsa'ya verilir. Çoğaltılan nüshalara o zaman gerek Kur'an'ı ezber bilenler, gerekse yazı ile tespit edilmiş sayfalara sahip olanlar tarafından hiçbir itiraz vaki olmamıştır. Kur'an-ı Kerim'in okuyuşunda ortaya çıkan farklılıklardan dolayı da, bu problemi ortadan kaldırmak için, Kur'an nazil olmuş olduğu lehçe ile yani 'Kureyş' lehçesi ile çoğaltılmıştır. (Cerrahoğlu, s. 69-73) İbni Mesud Peygamberimizin sağlığında 70 kadar sure ezberlemişti, geri kalanları Peygamberimizin vefatından sonra öğrenmiştir. Zeyd bin Sabit ise Peygamber zamanında Kur'an'ı tamamen ezberlemiş idi. (Ahmed, Müsned, I/ 379, 389, 405) Kur'an'ın sonradan uydurulmuş olduğunu iddia eden bazı oryantalistlerin, 'bir delile dayanmadan esassız ve hayali olan iddialarını' da F. Buhl reddetmiştir. Hz. Ebu Bekir ile Hz. Osman'ın yapmış oldukları işler arasındaki fark şudur: Hz. Ebu Bekir hafızların şehit düşmesi ile Kur'an'dan bir şeyin eksilebilme korkusu ile Kur'an'ı cem ettirmişti ve bundan dolayı da tek bir nüsha yazdırmıştı. Hazreti Osman ise, bu yazılan Kur'an-ı Kerim''in Hz. Peygamberden işitilmiş olan okunuşunun dışındaki başka okunuşları ortadan kalkması için Kureyş lehçesiyle yazıya geçirmiştir. (Cerrahoğlu, s. 75) Hz. Osman gerek kendisinde bulundurduğu gerekse diğer şehirlere gönderdiği Mushaflara hiçbir itiraz vaki olmamış, kısa süre sonra da bunlardan yapılan alıntılarla Kur'an, birçok Müslüman'ın elinde görünmeye başlanmıştır. (Cerrahoğlu, s. 76)

Yedi harf ve kıraat ayrı ayrı şeylerdir. Harf kelimesi, lehçe manasını da içinde barındırır. Çeşitli kıraatlar sonradan yayılmıştır. (Cerrahoğlu, s. 96) Kureyş lehçesinin yayılması ve Arap ve Arap olmayan Müslüman çocuklarının bu lehçe üzerinden terbiye edilmesiyle, 7 harf meselesi zamanla önemini kaybetmiştir. Kurtubi, İbn-i Abdi'l-Berr, "Yedi harf davet zaruretinden dolayı özel bir zamana mahsustur, bu zaruret kalktığı takdirde 7 harfinde hükmü kalkar ve Kur'an'ı bir harf üzere okumak adet olur" demişlerdir. (Cerrahoğlu, s. 101) Oryantalistler pek çok rivayetler arasından kuvvetli olanları terk ederek, şüpheli olanları nakletmeyi menfaatlerine daha uygun bulmuşlardır. (Cerrahoğlu, s. 102) Kıraatte rol oynayan en önemli unsur yazı değildir. Kıraat ihtilafı, manada büyük bir değişiklik yapmamaktadır. Muhammed bin Ka'b el Kurezi, "İbn-i Mesud, Ubeyy bin Kab ve Zeyd kıraatları ile yazılmış üç Mushaf gördüm fakat bunların hiçbirinde

birbirine muhalif bir şey bulamadım." demektir. Kur'an-ı Kerim'den bir ayetin inkarı küfrü icab ettirirken, kıraatın inkarı küfrü icap ettirmez çünkü kıraat sünnettir. (Cerrahoğlu, s. 104-105)

Nüzul sebepleri. Allah'u Teâlâ her şeyi bir sebebe bağlamıştır. (Cerrahoğlu, s. 115) Sahabe Peygamber Efendimizin yanında bulunduğu için hükümlerle sebepler arasındaki ilişkiyi rahatlıkla ortaya çıkarabilmişlerdir. (Cerrahoğlu, s. 116) İbni Teymiye: "Bazı ayetlerin sebebi nüzulü bilinmez. Bu takdirde ayetin sebebi nüzulü doğrudan doğruya ayetin manasıdır yani, o ayet ihtiva ettiği manayı anlatmak için inmiştir." (Cerrahoğlu, s. 121)

Nesh: Hükmün kaldırılması demektir. (Cerrahoğlu, s. 11) Muhkem, müteşabih: Muhkem manası kolayca anlaşılan, müteşabih manasını anlamak için dışarıdan bir delile ihtiyaç duyulan demektir. (Cerrahoğlu, s. 128) Müteşabih ayetler sayesinde İslamiyet'te insan fikri dondurulmamış, geniş bir fikir hürriyetine müsaade edilmiştir. (Cerrahoğlu, s. 132)

Huruf-ı Mukattaa: Bunlar müteşabihattan olan ayetlerdir. Bu harfler 14 tane olup, Arap alfabesinin yarısı kadardır. (Cerrahoğlu, s. 134-135) Bu harflerden sonra gelen lafızlar vahiy ve Peygamberliği teyit edici, akideyi muhataba hemen işleyen özelliklere sahiptir. (Cerrahoğlu, s. 144) Taha Hüseyin'in dediği gibi, "Kur'an ne şiir, ne de düz yazıdır. O sadece Kur'an'dır." Kur'an'da icaz, iltifat, nida, teşbih... gibi daha pek çok özellikler onun üslup özelliğidir. (Cerrahoğlu, s. 160) İslamiyet aleyhine eserleri ile tanınmış olan papaz Henry Lammens bile, "Dilbilimi açısından Kur'an'ın üslubu dikkate değer bir mükemmeliyettedir." derken (Lammens, L'Islam, s. 52) Goldziher de, "Kur'an dünyanın edebi eserlerinden biridir." (Goldziher, el-Akidetu ve Şeria fil-İslam, s. 9) demektedir. Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden Palmer, tercümesinin giriş bölümünde, "En seçkin Arap yazarlarının kıymet itibariyle Kur'an'a eş olabilecek bir şey yazamamaları hayretle karşılanacak bir şey değildir" ve Yahudi âlimi Hirshfield, "Kur'an haiz olduğu ikna kuvveti ve inşası itibariyle sanatına ve şanına erişilemeyecek bir kitaptır, İslam âleminde bütün ilim ve irfan şubelerinin takdire şayan ilerlemesi Kur'an sayesinde olmuştur." (Cerrahoğlu, s. 161) demektedir.

İcazu'l-Kur'an: İcaz, aciz bırakan, mucizevi demektir. Mucizeler geçicidir. Kur'an'ın mucizevi yönü, ona benzer veya ona yakın bir eserin meydana getirilememesinde aranmalıdır. (Cerrahoğlu, s. 163)

Kur'an'ın telif yönünden icazı: 20 küsur senede parça parça nazil olmuş, nazil olan ayetleri Hz. Peygamber tarafından yerlerine yerleştirilmiştir. Bunun dışında Kur'an'ın ihtiva ettiği ilimler, insanların ihtiyaçlarını karşılama yönünden, tabiat ilimleri yönünden, gelecekten haberleri yönünden, Peygamber tarafından değiştirilememesi yönünden de icazlara sahiptir. (Cerrahoğlu, s. 167)

Kur'an'da kıssalardan amaç ibret dersi almamızdır. (Cerrahoğlu, s. 171)

Kur'an'da tekrarlar: Arap dilinde tekrar mevcut idi. Kur'an bu üslubu daha güzel bir şekilde devam ettirmiştir. Fransız oryantalist Henri Masse, "Tekrarların lüzumlu ve mantıklı olduğunu" ifade etmiştir. (L'Islam, s. 72) Kıssalardan amaç, eski Peygamberlerin hayat hikayelerinin aktarılması değildir, öyle olsaydı kıssalar da tekerrür olmazdı. Amaç, kıssalardan ibretler almamızdır. (Cerrahoğlu, s. 174)

Mecaz: Hakikatlerin sanatsal anlatımıdır. (Cerrahoğlu, s. 178) Oryantalist Dozy, Kur'an'ın tıpkı insanların yazdığı kitaplar gibi bir önsözünün ve çeşitli bölümlerinin olmasını istemektedir. (Cerrahoğlu, s. 205) Ragıp el İsfahani, "Tefsir, tevilden daha geneldir, tefsir çoğunlukla lafızlarda, tevil ise manalarda kullanılır" (Cerrahoğlu, s. 215) der. Cenevre üniversitesi profesörü Edouard

Montet, yaptığı Fransızca Kur'an tercümesinin mukaddimesinde, "Arapça olarak Kur'an'ı bilenlerin hepsi, bu dini kitabın güzelliğini, üslubunun son derece mükemmelliğini görecektir ki, Avrupa dillerindeki bütün tercümeler bu mükemmeliyeti hissettirip ifade etmek imkanından mahrumdur" (Montet, Le Coran, s. 53) ve Georges Sale, "Kur'an'ı tarafsız bir şekilde tercüme etmeye gayret ettimse de, Kur'an'ın metnine tam sadık kalmayı başaramadığımı okuyucu görecektir"derken, Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden oryantalist Marmaduke Pickthal, "Kur'an tercüme edilemez, ben bu kanaatteyim. Onun için Kur'an'ı tercümeye muvaffak olduğumu iddia etmiyorum, yalnız Kur'an'ın manalarını nakletmeye çalıştım. Bunda başarılı olduysam kendimi mutlu sayarım. Fakat bu eser, bu tercüme hiçbir vakit asıl Kur'an'ın yerini tutamaz ve hiçbir vakit bu maksadı amaçlamamıştır." demektedir. (Cerrahoğlu, s. 218) Hz. Muhammed: "Bana kitapla beraber, misli de verilmiştir" (Ebu Davud, Sünnet, 6, İmare 33; Tirmizi, İlim 10; İbni Teymiyye, Mukaddime fi usulü tefsir, s. 25; Tefsiru'l-Kurtubi, I/38) buyurmuştur.

Tefsir çeşitleri: Rivayet tefsiri: Nakil esaslı tefsirdir. Ayetleri, ayet, hadis ve sahabe sözleri ile tefsir eder. Dirayet tefsiri: Rey veya akıl tefsiridir. İctihadı esas alır. (Cerrahoğlu, s. 230)

İslam fıkhı/hukuku, İslam Şeriatı

Konuya ek olarak ‘Tarihselcilik" adlı yazının okunmasını tavsiye ederiz.

Burada amacımız genel anlamda İslam fıkhı konusunda bilgi vermek değil, ateistlerin öncelikli olarak ileri sürdüğü iddialara cevap vermektir. Yoksa İslam fıkhı burada ele alınandan çok daha geniş ve detaylı bir uzmanlık alanıdır!

Giriş

“Ana kaynaklardan (Kur’an ve sünnet) zihni çaba ile elde edilen dini bilgilere fıkıh denir.” (DİA, Fıkıh maddesi) Fıkıh ilmi kişinin Allah'a karşı ibadet yükümlülüğünü, helal haram ölçüsünü ve kişiler arası ilişkileri inceler. Fıkıh ilminin temel kaynaklarını Kur'an, sünnet, icma ve kıyas oluşturur. Fıkıh üç ana bölüme ayrılır: Muamelat (Hukuk), Ukubat (Cezalar) ve İbadat. (ibadetler) Fıkıhla uğraşan âlime ise fakih denir. “Şeriat dinin kendisidir; fıkıh ise içtihaddır; Ayet hadislerden hüküm çıkarmaktır. Şeriat Allah’a aittir, fıkıh ise insan ürünü yorumlardır.” (Doç. Dr. Nihat Dalgı, Değişim stratejisi açısından hukuk ve islam hukuku, s. 79; yavuzkoktas.com/din-seriat-fikih-ictihad-ve-icma; Nureddin Yıldız, fetvameclisi.com/fetva/seriat-ile-fikih-arasinda-fark-var-midir; Hidayet Zertürk, Fıkıh ve Şeriat Kavramları Bağlamında İslam Fıkhının Beşeriliği Konusu, FSM İlmi Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi, 14 (2019) Güz, s. 520; Hacı Yunus Apaydın, Fıkıh, Bilimname 52, 2024/2, 1-65, s. 54)

Ateist ve oryantalistler İslam hukukunun dogmatik/sorgulanamaz olduğunu, değişime ve gelişime kapalı olduğunu ileri sürerler. Halbuki insan hayatı için genel sabiteler olması gerektiği gibi (şeriat), değişime açık olan alanların olması da (fıkıh) kaçınılmazdır!

“İslam hukuku canlı ve kendini güncelleyen bir dinamiğe sahiptir.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 49) “Prensipleri esnektir.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 23) Aslında “İslam sistemi canlı, dinamik ve zengin bir sistemdir.” (Ziyaüddin Serdar, s. 257) Ama “İslam'ın değişmez bir değer sistemi de vardır, çünkü ona göre ‘insanın doğası’ değişken değildir. Ebedi ilkeler, sürekli değişmekte olan bir dünyada ayaklarımızın sağlam bir yere basmasını sağlar.” (Ziyaüddin Serdar, s. 42, 46) "İslam hukukunun, Kur’an ve sünnetin son tahlilde otoritesine dayandığı kesinse de, hukuki kurallar olarak şeriat; Müslüman âlimlerin ve cemaatlerin farklı zaman ve şartlara uyum sağlamaları için onlara ciddi bir özgürlük ve hareket alanı da vermiştir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 206)

"Kur’an ve Sünnet İslam medeniyetinin temellerini oluşturur. Kısa sürede gelişen İslam mimarisi ve sanatı, kelam, felsefe ve hukuk, ekonomi kuralları bu iki kurucu kaynaktan beslenmiştir. İslam, ‘geniş manada’ şeriat adını verdiğimiz, kapsamlı bir hukuk sistemi inşa etmiştir. Fıkıh hızla gelişen ve yayılan İslam toplumlarının kendine has bir hukuki ve kültürel kimlik geliştirmesini sağlamıştır. İslam, evrensel dini ilkelerle yerel kültürler arasında bir çatışma görmez. İslam’ın temel ilkeleri ile çatışmadığı müddetçe bütün kültürel adet ve gelenekler mübahtır. İslam kültürü son derece esnek ve dinamik bir yapıya sahip olmuştur." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 34-36)

“Tarafsız ve önyargısız inceleyenler, İslam'ın getirdiği hukuk düzeninin kendi içinde adil ve hakkaniyetli olduğunu görürler. Bir hukuk sistemi kendi bütünlüğü içinde değerlendirildiğinde ancak doğru ve hakkaniyetli bir yaklaşım sergilenmiş olunur.” (Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 38) İslam karşıları ise “Kur’an'da hükümlerin sistem bütünlüğü içinde tutarlı ve adaleti sağlayıcı olduğunu kavrayamadıklarından, sistem içinde tek tek parçaları alıp, oradan eşitsizlik ve adaletsizlik çıkartmaya çalışmaktadırlar.” (Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 44) “İslam prensiplerden oluşur. Bu bakımdan herhangi bir yer, nesil ve zamanla sınırlı değildir.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 202) “Kur’an, insanlar arası ilişkilerde ana ilkeleri belirlemekle yetinmiştir. Bu durum, onun her çağda ulaşılabilir olmasını da temin etmektedir.” (Soner Duman,

Allah'ım sorularım var, s. 132) "Tüm toplumu kucaklayan açık bir âlimler, hukukçular ve fıkıhçılar sınıfı, herkesçe erişilebilir, bütün inananların Allah'a eşit ölçüde ulaşabilmelerine dayalı eşitlikçi bir öğretiyi de insanlara sunmuşlardır." (Bryan S. Turner, Oryantalizm, Kapitalizm ve İslam, s.11)

Britanyalı yazar ve diplomat olan Charles Le Gai Eaton (Müslüman olduktan sonraki ismi ile Sidi Hasan Abdullah Abdülhamid), "kesilmeyen akarsu ve bu suya giden yol" (DİA, Şeriat maddesi) anlamındaki şeriatı şu şekilde tarif etmektedir: "Şeriat, hayat sularının tüketilemeyecek şekilde akmakta olduğu yere doğru götüren bir yoldur." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 316) "Mezheplerden dört şeriat deresi doğmuştur. Fakat bunların her birindeki su aynı sudur. Aralarındaki farklılıklar, Şafi'nin Maliki'den ders almış olduğu, İbni Hanbel'in Şafi'nin öğrencisi olmuş olduğu gerçeğinden de tahmin edilebileceği gibi önemsiz farklılıklardır. Sünni şeriatı tehdit edecek tavır, bu farklılıkları abartanlarca doğmaktadır." (Eaton, s. 322) "İslam'ın sosyal amacı, içinde her bireyin şeriat nizamına göre belirlenmiş rolünü yaşayacağı, bir an bile Allah'ın kendisini görmekte olduğunu unutmaksızın, tehlikeden uzak bir insani ilişkiler ağı içinde yaşayacağı bir topluluk oluşturmaktır." (Eaton, s. 343) Ama ne yazık ki "Günümüz Müslümanları kendilerine, içinde imanın bütünüyle yersiz, ibadetin gereksiz ve şeriatın bir sakınca olarak görünebileceği bir çevre inşa etmektedir." (Eaton, s. 399) Halbuki "İslam'a göre sosyal düzen, dinin bir parçasıdır ve ondan bağımsız kılınamaz." (Eaton, s. 311)

"Oryantalistler İslam hukukunun Batılı hukukla yer değiştirmesi konusunda özel bir gayret sarf ederler. Onlar, Kur'an ve hadis konusundaki taraflı yorumlarına İslam hukuku konusunu da eklemişlerdir. Goldziher, 'Muhammedanishe Studien' isimli kitap yazar. Margoliouth, Goldziher gibi, peygamberin sünnet veya hadis diye bir şey bırakmadığını ileri sürer. Aslında oryantalistlerin gerçekleştirmeye çalıştıkları tek şey, Müslümanların İslam hukukuna sarılmamaları için İslami kaynakların otantikliği konusunda şüpheler uyandırmaktır." (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 61-62)

Oryantalistler, İslam fıkhının Roma hukukundan koplayandığını da ileri sürmüşlerdir. Halbuki, "Lahey'de toplanan Uluslararası mukayeseli hukuk Kongresi'nde, İslam hukukunun kendine özel bir hukuk sistemi olduğu açıkça ortaya konmuştur." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 49) Ayrıca "Schacht'ın söylediği gibi fıkıh 3. ve 4. hicri yüzyılda ortaya çıkmamış, çok daha önce ortaya çıkmıştır." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 31) "Roma Okulu en son 16 Aralık 533 tarihinde yasaklanmıştır. Yani Efendimiz doğmadan 40 sene önce. Beyrut Okulu ise İslam oraları fethetmeden üç çeyrek asır önce dağılmıştır. Ayrıca Roma Hukuku insan aklına dayanırken İslam hukukunun temelini vahiy oluşturur. Fransız oryantalist Zeys'in dediği gibi; aralarındaki bağ kopuktur." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 97) Dr. Es-Senhuri de aralarındaki farkı şöyle açıklamaktadır: "İslam hukukçuları, Roma hukukçularından hatta dünya hukukçularından, 'usulü fıkıh' dedikleri ve hükümleri kaynaklardan çıkarma esasları ve prensipleri tespit etmekle ayrılırlar." (Senhuri, Usulu'l-Kanun, s. 132)

"İslam hukukunun Roma hukukundan etkilendiği tezi hayale ve tahmine dayanan bir tezdir. Etkilenmenin biçimi ve kapsamı hususunda dahi sözbirliği yoktur. Bu iddia, bir temenninin dışa vurumu olan bir varsayımdır. Bu iddiaya karşı çıkanlar arasında ünlü Alman hukukçu Josef Kobler, meşhur İtalyan hukuk felsefecisi Del Vecchio, Amerikalı hukukçu Vigmore, yine Alman oryantalistler G. Bergstrasser, C.H. Becker, İtalyan oryantalist Prof. C.A. Nallino, Fransız oryantalist C. H. Bousquet, Sava Paşa ve Rene David gibi isimler sayılabilir." (Prof. Dr. Savaş Kocabaş, İslam hukuku araştırmaları dergisi, Sayı: 36 Ekim 2020, s. 198, 306; İslam Hukukunun Roma Hukukundan Etkilendiği Tezini Eleştiren Batılı Bir Hukukçu: S.V. Fitzgerald, Bingöl üniversitesi ilahiyat fakültesi dergisi-sayı-17, Haziran 2021; İslam hukukunun roma hukukundan etkilendiği tezi karşıtı iki oryantalist, Kilis 7 Aralık Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2021/2, Cilt: 8, Sayı: 2 | s. 485-516)

"İslam hukuku her meselenin çözümünü ihtiva eden temel prensipler ortaya koymuştur." (Saffet Köse, İslam Hukukunun Statik Olduğu İddiasının Tahlili, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi Yıl 1996, Cilt: 6 Sayı: 6, 01.07.1996, s. 264) İslam hukukunun dinamizmini Batılı bilim adamları da itiraf etmektedir. Harward Üniversitesi öğretim üyelerinden Allame Hugance bu konuda şöyle demektedir: "İslami sistemin özünde ve yapısında bir gelişme kabiliyeti vardır. Hatta o, bu gelişme özelliği itibariyle benzer sistemlerin hepsinden üstündür. İslami sistemdeki sıkıntı, aslında gelişme ve hamle imkanlarının eksikliği değil, bu imkanların kullanılması hususundaki gayret yokluğudur." Dr. Enrico da şunları söylemektedir: "İslam, insan ihtiyaçlarının gereği ile paralel yürür. O, asırlar boyu en küçük bir zaaf göstermeden gelişmeye, canlılık ve uygulanabilirlik gücünü korumaya devam edebilmektedir. O, cihana en sağlam hukuk sistemini sunmuştur. İslam hukuku birçok yönleriyle Avrupa hukuk sisteminden daha üstündür." (Afif Abdülfettah Tabbara, Ruhu'd-dini'l-İslami, s. 312) 1936 yılında Lahey'de toplanan milletlerarası modern hukuk konferansı da, Fransız, Alman ve İngiliz hukukunun yanı sıra İslam Hukukunu da modern hukukun kaynaklarından birisi olarak kabul etmiştir. 1938'de ise yine Lahey'de, İslam Hukukunun canlı, gelişmeye uygun ve orijinal bir yapıya sahip olduğu tescil edilmiştir. (İsmail el-Ömeri, el-Hak ve Nazariyyetu't-te'assuf fi İsti'mai'l-Hak, s. 11; Ö. Nasuhi Bilmen, Hukuk-ı İslamiyye ve Istılahat-ı Fıkhiyye Kamusu, I/326) Bu konu 'Ateistlere cevap' adlı yazımızda da ele alınmıştır.

Özetle, "İlahi vahiy diğer beşeri kelamlar gibi statik yani sabit bir mana taşımamaktadır. Ayetler, bütün diğer özelliklerinin yanında mana olarak da müthiş bir dinamiklik özelliği taşımaktadır. Ayeti her okuyup anlamaya çalışan kişi her defasında onun bu özelliğinin farkına varmakta, ayete yepyeni manalar verebilmektedir. Bu, ayetin Allah kelamı olmasından kaynaklanmaktadır." (Prof. Dr. Dilaver Gürer, haberdurus.com, 4.11.2018) "Kur'an Arapça değil Rab'cadır veya Kur'an'cadır" sözü bu sebeple söylenir." (Prof. Dilaver Gürer, Yeni Şafak, 4.11.2018)

İslam fıkhı dogma mıdır?

İslami düşüncenin temeli dogma değil, nastır. Nas; tefsire (açıklamaya); tevile (yoruma); müzakereye (tartışmaya) ve içtihada (akıl yürüterek yeni fikirlere ulaşmaya) açıktır. 'Nas'ın maksadını anlamak için ise, düşünme ve fikir özgürlüğü en başta gelen esaslardır. Bu fikir özgürlüğü birden çok mezhebin ortaya çıkmasına da neden olmuştur. Aynı nas için farklı yorumları dile getirmek ve hâlâ bir arada olabilmek dogma değil ancak özgürlük, fikir hürriyeti kavramları ile açıklanabilir. "İslam'da akıl temel, vahiy bu temel üzerine inşa edilen bina gibi kabul edilmiştir. Dini bilginin doğruluğu ancak akılla bilinebilir." (Gazali, Meariçu'l-kuds fi medarici ma'rifeti'n-nefs, s. 74) Dogma; akla, tartışmaya kapalıdır. İslam ise aklı, bilimi över ve yol gösterir. (Bu konuda 'Kur'an ve bilim' adlı yazımıza bakılabilir.) Zaten İslam'ın bizzat kendisi, dogmalara savaş açmıştır: "Biz babalarımızdan ne görmüşsek onu uygularız, sadece onlara uyarız" derler. Peki, şeytan atalarını o alevli ateş azabına çağırmış olsa da mı onların peşinden gidecekler?" (Lokman, 21) Putlara tapan ve "Sen gerçekten bilirsin ki bunlar konuşamazlar!" (Enbiya, 65) diyecek kadar taptıklarının işe yaramadığını bilen kavmine İbrahim peygamberin, "Allah'ı bırakıp da size hiç bir fayda veremeyecek, zarar da edemeyecek nesnelere mi tapıyorsunuz?" (Enbiya, 66) diye sorduran dogma ile aklın mücadelesi değil midir? Günümüzde de oryantalist ve ateistler, kendi dogmalarını (İsa'nın tanrılığından evrim teorisi gibi eleştirilemez/değiştirilemez kabul edilen kurallar ve prensipleri) görmezden gelip İslam'a iftira atmakta hatta yargısız infazlar yapmakta değil midirler? Allah'ın kafirler için söylediği "Ne zaman onlara: Allah'ın indirdiklerine uyun' denilse onlar: 'Hayır biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız' derler. Ya atalarınız aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler?" (Bakara, 170) ayetinin acaba günümüz ateist ve oryantalistlerine dönük yönü yok mudur? Onların bu soruya muhtemelen verecekleri 'Hayır!' cevabı dogmaya işaret etmekte değil midir? Yine

Kur'an'da bildirilen "İnsanlardan kimi de Allah'tan başka şeyleri O'na eş tutuyorlar da onları, Allah'ı sever gibi seviyorlar" (Bakara, 165) veya "içlerinden bir kısmı; insanlardan, Allah'tan korkar gibi, hatta daha çok korkarlar" (Nisa, 77) ayetleri de, dogmaya işaret etmekte değil midir?

Akılla aydınlanmayan bir din hurafelere boğulur, taassup ve batıl inançlara saplanır. Vahiy ile desteklenmeyen akıl ise sapıtır, azgınlaşır, sefahat, zulüm, sömürü ve ahlaksızlık bataklığına yuvarlanır; tanrılık iddiasında bulunmaya dek gider. (Bu konuda, 'Kur'an ve bilim', 'Deizm yanılgısı' ve 'Bilim yanılmaz mı?' adlı yazılarımıza bakılabilir.) Cehenneme zaten akılsızlar gitmeyecek midir? "Eğer vahye kulak verseydik veya aklımızı kullansaydık, cehennemlik olmayacaktık." (Mülk, 10)

İslam'da akıl vahiy ilişkisini 3 aşamada ele alabiliriz: Aklı aşan ve akılla bilinemeyen ibadet ve ahiret konularında vahiy insana sağlıklı ve güvenilir bilgiler verir, ebedi mutluluğa giden yolu gösterir. Akılla bilinen ziraat, sanat, ticaret, iktisat, siyaset, hukuk ve ahlak konularında vahiy akla yardımcı olur, onu destekler ve tamamlar. Sırf akılla bilinebilen aritmetik, geometri, fizik, kimya, mantık, astronomi, tıp gibi akli ve tecrübi ilimleri vahiy tavsiye ve teşvik eder. Daha önemlisi de, bu ilimlerin insanlığa zararlı olacak şekilde kullanılmasına da engel olur!

İslam Fıkhı

İslam fıkhı, hem statik hem de dinamik hukuku bünyesinde barındırır. 'Değişmeyen tek şey değişimdir' kuralı; '2+2=4 eder' veya 'hırsızlık kötüdür' gibi binlerce yıllık kuralları değiştirmemiştir. Ama "Zamanın değişmesi ile ahkâmın değişmesi inkar edilemez." (Mecelle, 39) kuralı da yine İslam fıkhına ait bir kuralıdır. O zaman İslam fıkhında neler değişir, neler değişmez? Asıl üzerinde düşünülmesi gereken konu budur!

Tamamlanmış naslar ile; siyasi, kültürel, coğrafi, ekonomik ve dini arka plan şartlarına bağlı olarak sürekli değişen hayatta ortaya çıkan yeni durumlara cevap bulabilmek, ancak hukukun yapısının dinamik olması ile mümkündür. Ama bu değişiklik içinde, ruhun ve özün kaybedilmeden süreklilik arz eder mahiyette olabilmesi için de ister kaynak, isterse metodoloji ekseninde 'istikamete ihtiyaç' vardır. Ayrıca ilave edelim ki, İslam fıkhının gelişme çağında kendinden beklenen fonksiyonu icra edip, taklit dönemlerinde icra edememesinin altında bu statik veya dinamik durumun tam anlaşılamamasının etkisi çok büyüktür. Bu kabuller 'statiktir' deyip, içinde yaşadığı hayat şartlarından dahi adeta habersiz kişiler aracılığıyla İslam hukukuna dogmatizmin kapılarını aralamış; 'dinamiktir' diyenler safında da sabit hiçbir değeri olmayan, her bir ferdin anlayış ve idrak ufku nispetinde farklı hükümlerin ortaya çıkarıldığı bir zemin oluşturulmuştur. İslam hukukunda ahkâmın değişmesine bir örnek verelim: "Düşmanlara karşı hazırlıklı olun ve atlar besleyin." (Enfal, 60) ayetinin amacı değişmez ama o amaca götürecek araç/vasıta değişkendir. Düşmanlara karşı hazırlıklı olmak Yaradan'ın değişmez, statik kuralıdır ama buna örnek olarak verilen 'atlar' dinamiktir, değişkendir. Atlar 'O dönemin en iyi savaş aracıdır' ve bu nedenle örnek olarak verilmiştir. Günümüzde de aynı işlevi görecek olan şeyler "yetiştirilmeli"; üretilmeli, yapılmalıdır. Mesela; Uçak, füze, mekik, SİHA gibi.

İslam hukuku

İslam hukukunda mutlak egemenlik Allah'a aittir. Her insan O'nun huzurunda sadece 'kul'dur, üstünlük yoktur! İslam hukukunun amacı, dinlerine bakılmaksızın tüm insanların 'can, mal, namus, akıl ve din'inin korunmasıdır. İslam Hukuku zaman, iklim, coğrafyaya göre hükümlerinin uyum sağlamasını onaylamıştır. İslam hukuku katı değildir, özgürlükçüdür, ırk, mezhep üstünlüğünü reddeder, din, dilde serbestliği savunur. İslam hukukunda ahlak ve akaid,

hukuk ile birleşmiştir. Bu da hukuka olan saygınlığı artırır: Ahlaki sorunları; hırsızlık, rüşvet gibi problemleri imanın kuvveti ölçüsünde azaltmayı amaçlar. Bu hukuk aynı zamanda bedenin arzularına, tarafgirliğe engel olur veya en azından azaltır. Allah için iş yapan ile kişisel amaçlar için yapılan iş mutlaka farkını gösterir: Birinci de daha üretken, samimi, fedakâr olunur. Bu hukuk aşırılıkları da önler. "Allah aşırı gidenleri sevmez." (Bakara, 190) Adalet ve şahitlik tam olarak sağlanır. (Nisa, 135) Bu hukuk insanı insana kulluktan kurtarır." (Buhari, ahad, 1; Müslüm, İmare, 39-40; Ebu Davud, cihad, 87) Bu hukukta özgürlük savunulur. (Bakara, 256)

İslam hukuku esnektir, değişime açık bir hukuk sistemidir. Öz aynı kalır, tezahürler, yansımalar, örnekler, yerel motifler değişebilir. "Kolaylık prensibi, ruhsat, zaruret hali" gibi İslam hukuku prensipleri bu değişimin temel dinamikleridir. Ayetlerin gaye/maksadı daima öncelikli gözetilmesi gereken konulardır. İslam'da belli amaçlar, maksatlar vardır. Bunlar değişmez ama bu maksadı destekleyecek değişikliklere müsaade edilir. İslam'ın temel hedeflerinden olan adaletin tesisi ve zulmün def edilmesi, tabiatları gereği esnekliği gerektirir. Bu konuda ayet, hadis, istihsan, hakem kararı gibi birçok metot bu hukukta mevcuttur. İslam hukuku ne beşeri hukuk gibi her zaman değişir ne de diğer dinler gibi değişmez kurallar bütününden oluşur. İslam genel kurallar koyar, toplumda aile hukukunu önceler, ibadet ve ahlak ilişkisi ön plandadır. İslam hukukunda gerektiğinde insan aklına hareket alanı bırakılmıştır. Hüküm ayetleri azdır ama delaletleri, göstergeleri çoktur. Bazı hükümleri ise zaman ve mekana göre değişiklik gösterebilir: Mesela tesettür farzdır ama kültür, iklime göre bunun şekli değişebilir. Özetle, İslam hukukunda; Kolaylık prensibi (rahmet peygamberi olan Efendimizin hoşgörüsü, takati aşan konularda zorlama olmaması); zaruret prensibi (yeni olaylar karşısında yeni tavırlar belirleme, bazı değişikliklere izin verme, zor durumlarda 'geçici' değişikliklere izin vermesi); ortam ve şartlara göre hükümlerin değişmesi; lafız/yazılı olan kadar maksat ve maslahatların da önemli olması gibi özellikler bulunur.

İslam hukukunun karakteristik özellikleri: Sıkıntıların kaldırılması: Yolculukta namazın kısaltılması veya yol emniyeti yoksa tamamen düşürülmesi. Haram olan şeyin hükmünün geçici kaldırılması: Zorluk anında domuz etine izin verilmesi gibi. Hükmün geciktirilmesi: Yolculukta orucun tutulmasının veya tutulmamasının serbest olması. Eşyada asıl olanın ibaha yani sakıncanın olmaması prensibi, tedricilik, aşamalı uygulamalar: Mesela içkinin aşamalı yasaklanması, adaletin amaçlanması, ırksal üstünlük fikrine izin verilmemesi veya selem akdi gibi.

İslam hukukunda ahkâmın değişmesi

-Mehmet Erdoğan'ın, 'İslam hukukunda ahkâmın değişmesi' adlı eserinden özetlenmiştir-

İslam hukukunda maksada götürecek (helal olan) vasıtalar değişebilir. Vahiy tartışılmazdır ama fetvalar, fıkıh, ictihad tartışılabilir. Genel kural koyan hükümler değişmez ama özele ait olan hükümler (çoğu sünnettedir) değişebilir. İllet/sebep ortadan kalkınca hükümde değişir.

Makasıttan (amaca yönelik) olan hükümler değişmez ve vesailden olan (vasıta, araç olarak kullanılan) hükümler değişebilir. Vesail; makasıd için vardır. Amaç/maksattan vazgeçilmezken vasıtalar değişebilir. Vasıta çalışmıyor diye maksat kaldırılmaz; maksadı meydana getirecek başka vasıtalar aranır. Mesela, namaz için vakit vesiledir. Vaktin olmadığı yerde namaz düşürülmez, takdir vasıtası ile namaz yerine getirilir: Kutuplarda oruç, namaz örneklerinde olduğu gibi.

Ta'lil edilebilen (sebep, nedeni bilinebilen) hükümler: Muamelat; toplumsal hükümlerdir. Ta'lil edilemeyen hükümler: İbadet gibi konulardır. Muamelat konularında Kur'an belli sebep, hikmetlere işaret eder. Bu sebep ve amaçlar göz önünde bulundurularak hükümler değiştirilebilir. Mesela handem kabına şıra koymak yasaktır, çünkü sıcak ülkelerde kısa zamanda şarap olabilir ama soğuk ülkelerde bu yasak gereksizdir.

Vahye istinat edilen hükümler: İçtihadi hükümler: Fıkıh hükümleri eleştiriye açıktır. Çünkü insan faktörü ile ortaya çıkmışlardır.

Genele teşri (hüküm koyma) getiren hükümler: Çoğu Kur'an'dadır, değişmez. Özel teşri getiren hükümler; çoğu sünnettedir, değişir.

Diyani hükümler ve kazai hükümler: İslam hukukunda mükafat ve ceza açısından fillerin dünyevi ve uhrevi olmak üzere iki karşılığı mevcuttur. Uhrevi karşılığa "diyani hüküm", dünyevi karşılığa ise "kazai hüküm" denir.

Ahkâmın değişmesinde etkili olan nedenler

Genel ahlakın bozulması: İlahi vahyin terbiyesinden uzaklaşma, maddi refahın artması gibi nedenlerden dolayı bazı hükümlerde değişikliğe gidilmiştir. Halka dönük hizmet veren kurumlar genişletilmiş ve yeni müesseseler doğmuş, geliştirilmiştir. Şahsa bırakılan bazı konular kamuya havale edilmiştir. Bazı hürriyetlerde kısıtlama getirilmiştir. Genel kuralı bırakıp aşırı tedbirlere başvurulmuştur. Zamanla aşırı hale gelen tedbirler ortam müsaitleşince gevşetilmiştir. Mekruh olan zamanla mübaha dönüştürülmüştür. Mesela tazim için ayağa kalkmak mekruh iken mübah görülmeye başlanmıştır. Had cezalarında yükseltmeye veya azalmaya gidilmiştir. Mesela sürgün cezası kaldırılmıştır. Zamanla mezhepler arası veya mezhep içi tercihler gündeme gelmiş, bazı ruhsatlar kaldırılmıştır.

Dış etkenler: Yeni fetihler yeni sorunlar ortaya çıkarmıştır. Yeni fethedilen bölgelerdeki milletlerin dini, siyasi, iktisadi konuları gibi. Divanlar oluşturulmuş, para, vergi sistemleri geliştirilmiştir.

Siyasi etkenler: Şura sistemi yerine saltanatın zamanla alması, mezhep imamlarına yapılan baskılar, resmi fetva talepleri gibi olumsuzluklar.

İktisadi etkenler: Kağıt para, senet, kredinin ortaya çıkması gibi.

Bilimde ve teknolojideki gelişmelerle beraber de bazı değişikliklere gidilmiştir: Silah sanayindeki gelişmeler, teknolojinin hayata etkisi gibi.

Coğrafi faktörler: Farklı ekoller ortaya çıkmış ve örf dini yaşamda etki etmeye başlamıştır.

Mecelle ve örfi hukuk kapsamında ahkâmın değişmesi: 'Zamanın değişmesiyle hükümlerin de değiştiği' bir kural olarak Mecelle'nin de önemli maddeleri içine girmiştir. İslam, insanın teşriinin (kural koymasının) karşısında değildir. Ancak insanın teşriine, ilahi kanunların örgüsü içinde ve onların ulviyet sınırı içerisinde müsaade edilmiştir.

İslam hukukunda düşünce özgürlüğü, kimi zaman içtihat faaliyetinde olduğu üzere mubah alanda bir 'hak' olmakta iken, kimi zaman emr-i bi'l-ma'ruf nehy-ani'l-münker ilkesinde olduğu gibi zorunluluk derecesinde bir 'görev' olmaktadır.

İslam hukukunun dinamik yapısına işaret eden diğer bir husus da, örfi hukuka (İslam'ın temel kurallarına aykırı olmayan yerel gelenek ve kurallara) İslam'ın onay vermesidir. Şer'i hukukun sınırlı bir alanı kapsadığı ve bunun da daha ziyade ibadet, helal, haram, uhrevi sorumluluk ve ahlaki değerlerin açılımı niteliğindeki hükümler olduğu, geride özellikle kamu hukuku alanında büyük bir bilinçle boşluğun bırakıldığı göz önünde bulundurulursa, her toplumda örfi hukuk benzeri bir durum kaçınılmaz görünmektedir. İslam'da, "Cahiliye Dönemi"nin bazı akla uygun örfleri onaylanmıştır. Örfün teşride büyük bir önemi vardır. Bu öneme binaen ulema, "örfle sabit olan, nasla sabit olan gibidir" demiştir. (Abdullatif Muhammed es-Sübki, T. Teşri'l-İslam, s. 210; Mecelle'nin 45. maddesinde de "Örf ile tayin, nas ile tayin gibidir" denilmektedir.)

Kamu lehine faydalı ve zararlı hususların bildirilmesi ancak düşüncenin açıklanması suretiyle gerçekleşebilir. (Muhammed Haşim Kemali, İslam'da ifade Hürriyeti, s. 23)

İslam hukukundaki bazı kurum ve ilkeler, toplumda düşünce özgürlüğünün bulunmasını gerekli kılmaktadır. Bunlar: Düşünmeye teşvik: Doğruya ulaşmaya, doğru ile yanlışı ayırmaya vasıta olarak düşünmenin teşvik edildiği birçok ayet bulunmaktadır. (Bakara, 164, 218; Al-i İmranı, 191; Yunus, 16; Ra'd, 3; Rum, 8, 24; Casiye, 13; Sebe, 46; Kaf, 37; Ankebut, 20) İyiliği Emretme Kötülüğü Yasaklama: Bu konuda da birçok ayet ve hadis vardır. (Ali İmran, 104, 110; Hacc, 41; Asr, 1-3; Tevbe, 71; Müslim, İman, 78, Rüya, 3-6; Buhari, İlim, 28, Ta'bir, 3,10, 26, 46; Ebu Davud, Melahim, 17; Tirmizi, Fiten, 11, Rü'ya, 5, 7, 10; Nesai, İman, 17; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/ 20) Öğüt verme (nasihat): Nasihat, İnsanlara doğru ve faydalıyı öğretmek amacıyla tebliğ ve telkinde bulunmak anlamına gelir. Kur'an ve hadislerde peygamberliğin fonksiyonu ve maksadına dair ayetlerde nasihate atıfta bulunulur. (A'raf, 62, 68, 79, 83; Buhari, İman, 23, 42; Ebu Davud, Edeb, 59; Nesai, Bey'at, 22, 31, 41; Tirmizi, Birr, Sıla, 17; Müslim, İman, 74, 95, 97, 99; Darimi, Rikak, 41) Hiç bir Müslüman hak bildiği hususu gizleyemez. Mutlaka onu başkasına söylemek ve onu hakka davet ederek nasihatte bulunmak zorundadır. (İbn Mace, Fiten, 20) Eleştiri özgürlüğü: Göreve seçilişine müteakip verdiği hutbede birinci halife Hz. Ebu Bekir söyle der: "Ey insanlar, sizi idare etmek üzere görevlendirilmiş bulunuyorum. Ne var ki en iyiniz değilim. Doğru iş yaparsam bana yardım edin, yanlış yaparsam da beni düzeltin. Allah'a ve Resulüne itaat ettiğim müddetçe bana itaat ediniz. Allah'a isyan edersem bana itaat etmek göreviniz değildir." (İbn Hişam, Abdülmelik, es-Sire en-Nebeviyye, IV/241; İbn Sad, et-Tabakatü'l-Kübra, III/182-183; Kasimi, Nizamü'l-Hükm, s. 106) İçtihat özgürlüğü: Düşünmenin ve düşüncenin özgür olmadığı yerde içtihattan söz edilemez. Hz. Peygamber'in hadislerinde ictihad faaliyeti teşvik edilerek bu hususta yanılanların bile sevaba nail olacağının belirtilmiştir. (Buhari, İ'tisam, 21; Müslim, Akdiye, 15; Ebu Davud, Akdiye, 7, 2; Tirmizi, Ahkam, 2; Nesai, Kudat,3; İbn Mace, Ahkâm, 3; Ahmed b. Hanbel, II/187) Danışma ilkesi (şura): Düşüncelerin açıklanmasına verilen önemden dolayı Kur'an'daki kırk ikinci surenin adı "şura" suresi olmuştur. Yine şuraya ilişkin Kur'an ayetlerinin 'iman, namaz, zekat gibi İslam'ın şartlarına atıflar bulunan ayetler ile birlikte zikredilmesi, önemini göstermesi açısından dikkat çekicidir. Şuraya ilişkin Kur'an hükümleri (Şura, 42; Ali İmran, 159) yalnızca hükümet işlerini kapsayacak tarzda değil, aynı zamanda hayatın bütün insanlara faydası olabilecek hemen bütün alanlarındaki ilişkileri içine alacak biçimde ifade edilmiştir. (Kurtubi, Ebu Abdullah Muhammed el-Ensarl, el-Camu li Ahkami'l-Kur'an, XVI/37) Ebu Hureyre: "Ben ashabı ile Rasulüllah'tan daha çok istişare eden bir kimse görmedim." (Tirmizi, Cihad, 34) Hz. Peygamber bir hadisinde istişare eden kimsenin hatadan salim olacağını belirtmektedir. (Ebu Davud, Edeb, ll3-ll4; Tirmizi, Zühd, 38, Edeb, 57; İbn Mace, Edeb, 37; Darimi, Siyer, 13; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/274) Düşünceyi engelleyen hususların ortadan kaldırılması: "Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zümer, 9); "Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun" denilince, "Hayır, atalarımızı yapar bulduğumuz şeylere uyarız." derler; ya ataları bir şey akledemeyen ve doğru yolda olmayan kimseler idiyseler?" (Bakara, 170); "Onlara, "Gelin Allah'ın indirdiği Kitab'a ve Peygamber' e uyun" dendiğinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz yol bize yeter" derler; Ya ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda olmayan kimseler idiyseler?" (Maide, 104) gibi ayetler, düşünce özgürlüğünün önünde engel teşkil eden hususların ortadan kaldırılmasını amaçlar.

Şeriat

Şeriata, Türk Dil Kurumunun sözlüğünün 3347. sayfasında, “Kur’an'daki ayetlere Hz. Muhammed'in sözlerine dayanan İslam kanunu, İslam hukuku” ve MEB yayınlarında çıkan, Dini Terimler Sözlüğü 340. sayfasında, “Allah'ın peygamberler aracılığıyla insanlara gönderdiği dini kurallar bütünü, dini kurallar, namaz, oruç, hac, zekat, cihat, nikah vb. uygulamaya yönelik hükümler, İslam dini” şeklinde tarif edilir. Oxford İslam Sözlüğü 330. sayfada ise şeriat, “Kur'an'da ve Hz. Muhammed'in sünnetinde belirtildiği üzere, tüm Müslümanlar için bağlayıcı kabul edilen Allah'ın insanlar için ezeli ve değişmez iradesi; ideal İslam yasası” ve İngilizce genel kültür ansiklopedisi Britannica’da da şeriat: “İslam hukuku, İslam'ın dini hukuku, Müslümanlar için Tanrı'nın emrinin ifadesi olarak görülür ve uygulamada, dini inançları gereği tüm Müslümanlara düşen bir görevler sistemi oluşturur.” (britannica.com/topic/sharia) şeklinde tanımlanır. Şeriat, “Şeriat hukuku, Kuran, Peygamber Efendimizin sözleri ve İslam alimlerinin hükümleri gibi kaynakların bir birleşiminden gelir. Bir Müslümanın hayatının her alanı Şeriat tarafından yönetilir.” (bbc.co.uk, 3.9.2009) “Şeriat hukuku, Müslümanların günlük yaşamlarını yönetmeyi amaçlayan İslam'daki dini çerçevedir. Finans ve iş dünyası da dahil olmak üzere Müslüman yaşamının birçok yönünü düzenler. Şeriat hukukunun temel unsurlarından biri, Batı kapitalizminin temel bir unsuru olan faiz kullanımına izin vermemesidir.” (investopedia.com/terms/s/shariah.asp) Şeriat, dinin ibadet, hukuk/kanun yönünü ifade eder. (ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/seriat) İslam, maddi dünyayı düzenler. (Yılmaz Çamlıbel, Kervan Yürüyor, s. 329)

Şemseddin Sami'nin meşhur ‘Kamus'unda ise şeriat, 'İlahi emirler, yasaklar ve ayet, hadis ve icma üzerine kurulu Allah'ın kanunları' şeklinde tarif edilmiştir. Ömer Nasuhi Bilmen ise, ‘Hukuk-u İslamiyye ve Istılahat-ı Fıkhiyye Kamusu’ adlı eserinde, "Şeriat, din lisanında, Cenab-ı Hakk'ın, kulları için koyduğu dii, dünyevi hukukun tümüdür. Bu itibarla şeriat, din ile aynı olup, hem ahkâm-ı asliye denilen itikadiyatı, hem ahkâm-ı fer'iye-i ameliye denilen ibadet, ahlak ve muamelatı içerir.” demektedir. (Bilmen, Kamus, I/14) Said-i Nursi'de şeriatı, ‘Mutluluk sebebi, tam bir adalet ve fazilet’ (Divan-ı Harbi Örfi, Mukaddime) olarak tarif etmektedir. Elmalılı Hamdi Yazır, ‘Hak Dini Kur'an Dili’nde, 'Lugatte bir ırmak veya herhangi bir su kaynağından su içmek veya almak için girilen yol demektir. Bunda, insanların sonsuz hayata ve gerçek mutluluğa ulaşması için, Allah’u Teâlâ'nın insanlara verdiği özel hükümler ve doğru yol kastedilmiştir ki, din demektir.' (Elmalılı, Muhammed Hamdi Yazır, Hak Dini, VII/8) şeklinde şeriatı açıklamıştır. Meşhur Arapça sözlük, Ragıb el-İsfahani'nin ‘el-Müfredat adlı eserinin 'şra' maddesinde, "Bireysel ve toplumsal hayatı düzenleyici din esaslı kurallar" veya "Bu nitelikte kural koymak" şeklinde açıklama yapmıştır: “Yüce Allah'ın, halkın yararına ve memleketleri bayındır hale getirmeye yönelik olarak bütün insanları araştırınaya musahhar kıldığı yoldur.” (Müfredat, s. 546)

Kur’an’da, "Sonra seni bir şeriat üzere kıldık. Sen ona uy, bilmeyen cahillerin isteklerine uyma!" (Casiye, 18. Ayrıca; Maide, 48; Şura, 13, 21) şeklinde açıkça şeriattan bahsedilmektedir. "Şeriat kelimesi ve çoğulu İslam’ın itikadi ve pratik hükümlerini bazen tek tek, bazen de bir bütün halinde ifade edecek biçimde kullanılmaktadır." (Müsned, III, 439; IV, 188; Buhari, Şavm, 1; Ebu Davud, Fiten, 6) "İlahi irade tarafından konulan hükümler bütününü ifade etmek üzere (meşru manasında) kullanıldığında şeri, şeriat kavramıyla eş anlamlıdır" (Cessas, I/164, 392) ve “Allah tarafından insanlar için din olarak öngörülen hükümler bütünü kastedilir.” (Kurtubi, Cami, XVI/163) Şeriat, din ve millet kelimeleri aynı hükümler bütününü gösterir. (DİA, Şeriat maddesi) “Şeriat; kanun ve nizam manasına kullanılan bir kavramdır. Mustafa Kemal Atatürk'ün "Nutuk" adlı eserinde yer alan tarif şöyledir: "Şer' (şeriat) demek kanun demektir. Şer'i hükümler demek, kanuni hükümler demekten başka bir şey değildir ve olamaz." (Gazi Mustafa Kemal, Nutuk Atatürk'ün Bütün Eserleri, cilt 20, Kaynak: 2007, s. 235; Nutuk, Kaynak, Eylül 2015, s. 547; tr.wikisource.org/wiki/Nutuk/14._b%C3%B6l%C3%BCm/Te%C5%9Fkil%C3%A2t-%C4%B1_Esasiye_Kanununda_ukde_noktalar%C4%B1) “Meşru, şeriata yani fıkha, hukuka ve kanuna uygun; meşruiyet ise hukuka uygunluk demektir.” (Ertuğrul Boynukalın, ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/seriat)

Osmanlı toplumunda yaygın olan "Şeriatın kestiği parmak acımaz" vecizesi, hukuka duyulan saygının bir ifadesidir.” (Hüsnü Aktaş, Türkiye'nin siyasi ve iktisadi manzarası, s. 65) “Şeriat dindir, din de şeriattır. Şeriatın sahibi Allah’tır.” (Mustafa Çelik, Akit, 3.11.2021) Yani şeriat, genelde ‘kanun, kural’ demektir. Özelde ise ‘İslam'ın getirdiği ve Allah’ın emir ve yasakları olan kuralların genel adı’dır. “Şâri denildiğinde ise, “Allah’tan başka hüküm koyucu yoktur” ilkesi gereği (Seyfeddin el-Amidi, I/72) hakikatte yalnızca Allah kastedilmektedir.

Ebu Hanife: “Din ise, iman, İslam ve şeriatların hepsine birden verilen isimdir.” (Ebu Hanife, Fıkhu’l-ekber, s. 62) “Dinin hukuktan tamamen bağımsız ve hiçbir şekilde hukuki öğe içermediği şeklindeki bir anlayışı temel kaynaklar bakımından doğru bulmak mümkün görülmemektedir. Dinin sadece inanç, ibadet ve ahlaktan ibaret olmadığı, hukuka da, niteliği ve oranı tartışmalı olmakla birlikte, dinde yer verildiği sonucuna ulaşmak mümkündür. Yani İslam’da hukuk, detay hükümler bakımından değilse bile temel prensipler açısından dinin inanç, ibadet ve ahlak gibi ana unsurlarından bağımsız değildir.” (Prof. Dr. Abdullah Kahraman, Ebu Hanife’de din ve şeriat ayırımı var mı? İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi, s: 19, 2012, s. 467-474)

Görüldüğü gibi "İslam'da hukuk ve din bir bütündür." (Will Durant, İslam Medeniyeti s. 69) “İslam'da din ve siyaset ayrılmaz bir biçimde iç içedir” (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 61) ve “Dinin siyasi kural ve ilkeleri zaten akıl ve hikmete tamamı ile uygundur.” (Namık Kemal, Renan müdafaanamesi, 51) “Diğer bütün dinlerden farklı olarak İslamiyet cami ile devlet veya din ile günlük hayat arasında bir ayırım yapmayan, topyekun bir dindir.” (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 45) “İslamiyet günlük hayatı düzenleyen kuralları ile tümüyle bir sistemdir.” (New York Times Beyrut muhabiri John Kifner, 14. 09.1980) “İslam, 'hem sosyal hem siyasal bir sistemdir'. Hem de doğaüstü varlıklar ve ahlak, kader ve anlam gibi meselelerle ilişkili bir inanç sistemi olan bir dindir.” (F. Halliday, Islam and the Myth of Confrontation, s. 2) "Şeriat, sosyal davranışları belirler." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 69) "Muhammed insanlara sadece manevi bir doktrin değil, aynı zamanda sosyal bir ahlak ve pratikte sosyal bir sistem de getirmişti." (Eaton, s. 276) Gibbon der ki: “Kur’an sadece ilahiyatın değil sivil ve ceza hükümlerinin de esas kanunu sayılmakta, insanların bütün hareketlerini ve hallerini düzenleyen kanunlar, Allah’ın değişmez ve bozulmaz emirleri ile sağlanmış bulunmaktadır.” Başka bir deyimle Kur’an Müslümanların dini toplumsal, medeni, ticari, askeri, kazai (idare, yönetim ve davalar) cinayet ve cezalar konularında genel bir kitaptır. Kur’an genel hukuktan bireysel hukuka, ahlaktan dünya cezalarına ahret hayatının cezalarına kadar her şeyin düzenleyicisidir. Kur’an siyasi bir sistemdir. (John Davenport,Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 44) Kur’an öğretileri, bütün hukuki işlere ve hayata ait ödevlere geniş surette yayılmıştır. (Davenport, s. 51) Oryantalist Wael B. Hallaq, “Sosyal ortamda ‘esnek ve hassas olarak tatbik edilen şeriatın tarihte başarılı bir sistem olarak var olduğunu’ söyler. Ona göre ‘şeriat ve toplumsal ahlak büyük oranda birbirinden ayrılmaz’ ve birbirinden beslenir.” (Hallaq, İslam Hukukuna Giriş, s. 10, 114)

Diyanet İşleri Başkanlığına göre de, “Dini edebiyatımızda ve ilmi kaynaklarımızda “din”, “millet” ve “şeriat” kelimeleri aynı mahiyeti farklı bakış açılarına göre ifade etmektedir. Buna göre, Allah’ın peygamberleri ile gönderdiği bilgi ve talimatların bütününe; bunlara iman ve itaat edilmesi gerekli bulunduğu için “din”, insanları belli bir çerçeve içinde toplaması itibariyle “millet”, bireysel davranışlarda ve toplumsal hayatın seyrinde izlenecek yol olması bakımından ise “şeriat” denilmiştir. İslam’ın içerisinden şeriatı çıkarmak ve dini dar bir alana hapsetmek, İslam ilim geleneğiyle bağdaşmayan, metodolojik temelden yoksun keyfi bir söylemden ibarettir.” (Din İşleri Yüksek Kurulu, Din/İslam ve Şeriat Arasındaki İlişki, kurul.diyanet.gov.tr/Cevap-Ara/1405/dinislam-ve-seriat-arasindaki-iliski)

Hz. Peygamber’in şeriatı kıyamete kadar geçerli olacak olan son ilahi din İslam’dır. (Matüridi, Te’vilat Ehli’s-Sunne, II/44-45, 256 (Maide 48); IV, 398 (Şura 13), V, 119 (Saf 6); Razi, Tefsiru’l-Kebir, XV/57-58; Nureddin Sabuni, el-Kifaye, 199)

"Şeriatın en temel beş amacı da din farkı gözetmeksizin, 'can, akıl, din, namus, malı' korumaktır." (Prof. Dr. Hasan Hanefi, İslamcılık ve laiklik, kelam araştırmaları dergisi 2:1 (2004), s. 118. Detay için, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir.)

Şeriata övgü

"ABD'nin önde gelen gazetesi New York Times, bundan iki ay kadar önce İslam hukuku hakkında çok uzun, kapsamlı ve önemli bir makale (nytimes.com/2008/03/16/news/16iht-16shariaht.11119704.html) yayınladı. 'Şeriat, hukuk devleti anlamına mı geliyor?/Şeriat hukukun üstünlüğü anlamına mı geliyor?' (Does Shariah Mean The Rule of Law?) başlıklı yazı Harvard Üniversitesi`nden genç hukuk profesörü Noah Feldman'ın imzasını taşıyordu ve epey de 'ezber bozucu'ydu. Feldman, önce `ezber`e değiniyor ve şöyle diyordu: 'Çoğumuz için 'şeriat' kelimesi, kesilen eller, taşlanan zaniler ve baskı altına alınan kadınlar gibi korkunç şeyleri çağrıştırıyor.' Ama hemen ardından ekliyordu: "Oysaki İslam hukuku, tarihinin büyük bölümünde, aslında dünya üzerinde var olan 'en liberal ve hümanistik' hukuk ilkelerini sunmuştur." Feldman'ı bu yargıya ulaştıran analiz yöntemi, İslam hukukunu, geliştiği dönemin diğer hukuk sistemleri ile karşılaştırmaktı. Şeriat'tan dehşete kapılan Batılılara şu hatırlatmayı yapıyordu: 'Geleneksel İngiliz yasalarının 5 şilinden yüksek hırsızlıklar ve daha pek çok suç için idam cezasını öngördüğünü bugün kim hatırlıyor? Ya da işkencenin 18. yüzyıla dek çoğu Avrupa ülkesinde adli sistemin meşru bir unsuru olarak kabul edildiğini kaç kişi biliyor? Cinsiyet ayrımcılığına gelirsek, İngiliz geleneksel hukuku (common law) evli kadınlara herhangi bir mülkiyet hakkı tanımıyor, hatta onlara kocalarından bağımsız bir hukuki kişilik bile atfetmiyordu. Öyle ki İngilizler elde ettikleri sömürgelerde şeriat hukukunu kaldırıp kendi hukuklarını uyguladıklarında, bunun sonucu, kadınları şeriatın kendilerine verdiği haklardan mahrum bırakmak oldu.' Feldman, makalesinin devamında şeriatın İslam medeniyetinde modern çağlara dek iktidarı denetleyen ve toplumun haklarını koruyan 'bir adalet kaynağı' olduğunu da hatırlatır. Şeriatı geliştiren ulema, bazen dünyevi iktidarın hizmetine girmişse bile, çoğu zaman onu sınırlandırmış, keyfi idarenin önüne geçmiştir. Feldman'ın deyimiyle, 'şeriat, mahkemelerde kayırmayı yasaklamış, fakir ve zengine eşit muamale yapılmasını emretmiş, hatta bugün bazı Ortadoğu ülkelerinde yaşanan namus cinayetlerini lanetlemiş' idi. Zaten Osmanlı'da sarayı protesto ederken kullanılan 'şeriat isteriz' sözünün manası da aslında 'adalet isteriz'dir. Bugün ise 'şeriat isteriz' sözü bize Taliban`ın korkunç düzenini hatırlatıyor. Bu da elbette sebepsiz değil. Feldman'ın da vurguladığı gibi, İslam hukuku, 'içtihat' geleneğinin sönmesi ile durağanlaşmış ve çağın standartlarının çok gerisine düşmüş durumda. Ama "bunun nedeni, şeriatın özünde var olan bir sorun değil, Müslüman dünyanın son iki yüzyıldır içine düştüğü kriz." Bunun sebepleri ise dini değil, siyasi, ekonomik ve coğrafi. Zaten kendini geliştirmeyen her hukuk sistemi çağın gerisine düşer. Atatürk döneminde yapılan büyük kadın reformu bile bugünün standartlarının gerisinde kaldı ki, 2001-2004 yılları arasında bir dizi hukuki düzenleme ile kadınlara yeni haklar verdik. İslam hukuku da, eğer bazı ilahiyatçıların belirttiği gibi hükümlerin 'lafzından' ziyade 'maksadını' dikkate alan dinamik bir 'usül' ile yorumlanırsa, pekâlâ gayet 'liberal ve hümanistik' olabilir. Zaten Feldman'ın dediği gibi, yüzyıllar boyunca öyle olmuştur." (Mustafa Akyol, Star, 21.05.2008)

'Oxford'a Göre' Şeriat

"Birçok kişi için şeriat kelimesi alarm zilleri çaldırır. Bu tepkilerdeki endişeler, şeriat teriminin ortak yanlış algısını yansıtır. Yanlışlık, terimin iki anlama geldiği gerçeğinden kaynaklanır. En yaygın kullanımda, şeriat 'İslam kanunundan' söz eder. Dünyanın her yerindeki Müslüman ülkelerde, evlilik, boşanma ve miras konularına bakan şeriat mahkemeleri vardır. Bazı ülkelerde, örneğin Suudi Arabistan ve Pakistan'da, şeriat yetkisi ceza ve ticaret hukukunun belirli yönlerini de kapsar. Her iki ülkede de, örneğin, yasal kanunlara had cezaları da dâhil

edilmiştir. Ancak şeriatın çok daha geniş bir anlamı da vardır. Kur'an'da vahyedilen ve Peygamber Muhammed'in Sünnet'te örneklendirdiği 'İslam'ın çekirdek inançları ve uygulamalarıyla bu kaynaklardan çıkarılan kanunları' da kapsar. İnançlar ve uygulamalar sabit kalırken, onlardan çıkarılan kanunlar zamanla değişir ve belirgin farklılıklar gösterir. Bunun nedeni bu kanunların çoğunun Kur'an'dan ve Sünnetten yorum yoluyla çıkarılmasından kaynaklanır. Kur'an, örneğin, miras tanzimi gibi bazı kesin yasamalar içerir. Ekseri otoriteler, bu düzenlemelerin yoruma bağlı olmadığına inanmaktadır. Ancak Kur'an öğretilerinin çoğunluğu, belirli hukuki kurallara tercüme edilmesi için insani çabaya ihtiyaç duyan ahlaki rehberlik ve tavsiyeler şeklindedir. Kur'an ve Sünnetin yasal anlamlarının anlaşmasındaki insani çabaya fıkıh (anlama) adı verilmektedir. Fıkıh terimi aynı zamanda insani çabayla tertiplenmiş yasalara atıf için de kullanılır. İlahi kaynaktan geldiğine yani mükemmel ve değişmez olduğuna inanılan 'şeriat kanunlarının aksine, fıkıh kanunları insan mahsulüdür ve bu nedenle gayri mükemmel ve yenilenmeye meyilli' olarak görülürler. Gerçekten de, İslami hukukun gövdesi 14. yüzyıldan beri gelişmektedir ve farklı şartlar ve değişen şartlara göre uyarlanmıştır ve İslami yasal yürütmenin 5 ekolü ortaya çıkmıştır. Diğer herhangi bir yasal sistemde olduğu gibi, yorumlar farklılıklar göstermektedir, bazı kurallar yürürlükten kaldırılırken yenileri ortaya çıkmıştır. Fıkıh'ın resmi "kökler"inden biri de, şartlar zorladığında kuralları yeniden yorumlama amacı taşıyan entelektüel çabadır. (içtihat) Sürgündeki Tunuslu düşünür Raşit Gannuşi, toplumun otoritesi olarak tanımladığı 'şura' yani Kur'an'ın katılımcı hükümet prensibine dayanarak, laik demokrasilere Müslümanların katılımını savunur. "Bağımsızlık, kalkınma, sosyal birlik, sivil haklar, insan hakları, siyasi çoğulculuk, yargının bağımsızlığı, basın özgürlüğü, cami ve İslami ibadetlerin özgürlüğü" gibi hayati İslami amaçlara ulaşmak için yardımcı olmaya hevesli herkesle Müslümanlar çalışmalıdır. Hangi kanunların kesin olarak içtihada tabi olması noktasında birçok farklı görüş vardır. Muhafazakar âlimler arasında inandıkları kanunların şeriat olarak korunması ve bu nedenle de içtihada tabi olmaması gerektiği yaygındır. Reformcu düşünürler, şeriat ve fıkıh arasındaki farka çok daha önemli vurgu yaparlar. Bu tartışma tarih boyunca İslami söylemin bir özelliği olmuştur. Ünlü hukuk âlimi İbni Teymiye, Allah'ın vahyi ve ideal olarak şeriatın teknik kullanımıyla, cahil ve adil olmayan kadıların kararlarının şeriatla karıştırılmasına karşı insanları uyarmıştır. Şeriat metinleri hangi kanunlarla adil ya da değil hüküm verilebileceği ölçüsü dahi koymuştur: Şeriatın "maksatları" ve "amaçları." (makasıt) Bu amaçlar arasında yaşama, din, aile, mülk ve fikir hakkı olarak tanımlanan insan haklarının korunması da vardır. Eğer bu haklar korunmuyorsa, kanunlar yeniden düşünülmelidir. Müslümanların şeriatın ebediyetine ve evrenselliğine vurgu yaptıkları doğrudur. Bunun anlamı şeriatın değer ve amaçlarının hayatın tüm yönlerini kapsadığıdır. Bazı âlimler şeriatın amaçlarını yerine getiren her yasanın doğal olarak İslami olduğu dahi ileri sürmüşlerdir." (Din ve Beşeri Bilimler Profesörü Tamara Sonn, Oxford Islamic Studies, 21 Ağustos 2008)

İngiltere Danıştay Başkanı'nın yönettiği 'İngiliz Hukukunda İslam' konulu konferanslar serisinin ilkinde, 'şeriat' kavramının sadece yanlış anlaşılmadığı, aynı zamanda bazı ortamlarda onun 'ilkelce' sayılabilecek uygulamalarından korkulduğu, bu yüzden de bu korkuyu doğuran uygulamalara odaklanıldığı vurgulanmıştır. Daha sonra Tarık Ramazan, Abdullah Saeed, Mona Siddiqui gibi Müslüman bilim adamları ve Louis Gardet gibi İslam uzmanlarına göndermelerde bulunularak "şeriatın aslında son halini almış bir hukuk sistemi olmayıp Allah'ın insanlardan istediği iradesi ve bu evrensel prensiplerin dünyadaki 'uygulamaları' için gerekli olan bir düşünce ve çerçeve olduğu" belirtilmiştir. Canterbury Başpiskoposu olan Dr. Rowan Douglas Williams'a göre şeriat her zaman ve her yerde uygulanabilecek hazır bir sistem değil, aksine bir hukuk metodolojisidir ve şeriatın bazı unsurlarının İngiltere'de uygulanması 'kaçınılmazdır.' Aslında Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u fethettiğinde yürürlüğe soktuğu 'millet sistemi' olarak bilinen ve gayr-i Müslimlerin kendi aralarındaki medeni hukuka dair anlaşmazlıklarını çözmek için kendi mahkemelerini kurmalarına izin vermesinden 555 yıl sonra

Dr. Williams benzeri bir uygulamayı teklif etmiş ve günümüzün ‘liberal, demokratik ve hukuk devleti’ ikliminde ateşli tartışmalara sebep olmuştur. Bu açıdan bakıldığında Batı’nın ‘çok kültürlülüğü’ uygulama ve yaşama tecrübesi edinebilmesi için bir hayli fırın ekmek yemeğe ihtiyacı olduğu görülmektedir. (Basından, 29 Eylül 2008)

Şeriat ve İslam üzerine halkımızdaki kafa karışıklığı

“İslam mantığına dayalı bir anayasa çıkarma gayretlerine karşı köy köy, kasaba kasaba dolaşarak bağıracağını söyleyen” (Merhaba Haber, 12 Şubat 2013) ve 18 Eylül 2016 tarihinde Teşvikiye Camii'nde kılınan ‘cenaze namazı ardından’ son yolculuğuna uğurlanan Tarık Akan, Çağdaş Sinema Oyuncuları Derneği’nin ödül töreninde de şöyle konuşmuştu: “Bugüne kadar Kadir arkadaşımla ben, dincilere faşistlere karşı, ülkenin adam gibi idare edilmesi için mücadelemizi verdik. Ama artık yaşlandık. Gelin hep beraber dinci, şeriatçı basına ve televizyonlara hayır diyelim.” (Hürriyet, 6 Mayıs 2008) Beraber mücadele mesajı verdiği Kadir İnanır: “Bilim adamlarını da Tanrı yaratmıyor mu yani? Ama Kilis'te Sinema Bir Mucizedir diye bir film çekiyordum, kardeşim böyle bir öksürük olmaz, bittim yani, ölüyorum. Tepede bir polis evi var orada kalıyoruz. Sabaha kadar uyuyamadım. Tam güneş ağarırken camı açtım, hem Arap sınırından hem bizden bir ezan başladı ki muhteşem. Ben de ölüyorum ya, "Ey Allah'ım gidersem de böyle gideyim' diyorum. Her ezan okunduğunda o aklıma gelir. Sabah polis evinin emekli müdürü aşağılarda bir yatır gösterdi ve 'Buraya yazın bu tarz hastalar gelir, iyileşip dönerler. Üç gün sonra senin de öksürüğün biter.' dedi. 'Hadi git işine.' dedim. Diğer gün öksürüğüm bitti. Şimdi kimi öksürürken görsem oraya gönderiyorum. (Gülüşmeler) Allah'tan başka neyimiz var güvenecek? Herkese ben bas bas bağırıyorum, neye güvenerek bağırıyorum?” (Habername, 15 Mayıs 2010) diye açıklama yapıyordu. Daha sonra ise, 66 yaşında ölen Tarık Akan'ın oğlu Barış Üregül Akan şu açıklamayı yapar: "Biz ailece dini bütün insanlarız, Müslümanız. Dinin Allah’la kul arasında olduğunu düşünüyoruz, bunun reklamı olmaz. Babam gibi düşünüyoruz. Babam dinsiz, ateist değildi." (Posta, 6 Eylül 2016)

Şahsen yaşadığım bir hatıra ile konuyu bitirelim! Yıl, 2001. Hactan yeni gelmiş bir ‘Hacı’ amcayı arkadaşlarla ziyaret etmiştik. Selam kelam, hayırlı olsun, hatıralar... Sonra sıra geldi zemzemi içmeye. Aldım elime minik zemzem bardağını, döndüm kıbleye ‘bismillah’ deyip ağzıma götürecektim ki, elim havada kaldı! Çünkü hacı amcamın azından ‘o an’ şu kelimeler dökülmüştü: "Şeriattan Allah'a sığınırım!"

"İslam ülkelerinde şeriata en çok karşı çıkan ülke de Türkiye’ymiş. Oran %57. Türkiye’de halkın yüzde 88’i anayasada düşünce özgürlüğünün bulunması gerektiğine inanıyormuş. Gerisi ne istiyormuş acaba? Türklerin yüzde 86’sı, “Din, günlük hayatımda önemli bir yere sahip” diyormuş. Buyurun şimdi. %86 böyle diyor, %57si ise Şeriata karşı. Bundan nasıl bir sonuç çıkar? Bu insanlar ne dediklerini bilmiyorlar. ‘Şeriat teolojik anlamda bir dinin emir ve yasakları demektir.’ Yani dini anlamda meşruiyeti ifade eder. Bir Müslümanın şeriata karşı çıkması, “ben Türkiye vatandaşıyım ama bu ülkenin hukuk düzenine inanmıyor ve

güvenmiyorum" demektir." (Abdurrahman Dilipak, Vakit, 2007.02.25) "Bizim inancımızda "Adalet mülkün temelidir." Sizin o nefret ettiğiniz "Şeriat", "hukuk" demektir; Meşruiyetle/yasallıkla aynı kökten gelir. "Gayrimeşru" dediğinizde "Şeriata uygun değil", demiş olursunuz! Hem Şeriat düşmanlığı yapacak hem de Hukuk'u savunduğunuzu söyleyeceksiniz. Bu mümkün değil." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09 Eylül 2017)

Komünist partisinin -haşa- "Kahrolsun şeriat" başlıklı 26 Nisan 2016 tarihli eylem çağrısını, savundukları ideoloji gereği kabul etmesek de anlaşılabilir buluruz! Ama "Kahrolsun şeriat, yaşasın laiklik! Şeriat demek, teokratik devlet yani din devleti demektir. Şeriat devleti demek, Taliban rejimi ya da İran rejimi demektedir" (Evrensel Gazetesi yazarı da olan İzzettin Önder, Yurtsever, 24-02-2024; Ayrıca, Sol Parti, 4 Mart 2024) veya 'İslam ayrıdır şeriat ayrı, şeriat teokrasidir' türü yaklaşımları kabul etmek imkansızdır! Evet, Şii İran bir teokratik devlettir. Katolik Papalık kurumu Vatikan da teokratik bir devlettir. Her ikisinde de, din adamı (Ayetullah ve Papa) tanrı ile direkt iletişim halinde kabul edilir. Onlara karşı çıkmak direkt tanrı/elçisine karşı çıkmaktır. Bu Şiiler ve Katolikler için geçerli olan bir yorum biçimidir! Ama "Sünni şeriat ile teokrasi ayrı şeylerdir!" Teokratik devlette ülkeyi ilahi varlıklarla irtibatlı "bir din adamı" yönetir. Şeriatta ise din adamları sadece İslam'a uygun kurallar koyar, seçimle başa gelen devlet başkanı da bu kurallara göre devleti yönetir. Sünni İslam anlayışında din adamı hata da yapabilir ki, zaten bu nedenle de mezhepler ile din birbirinden farklı kabul edilmektedir! Sünni şeriata göre din adamının görüşleri olan fıkıh değişebilir hatta yanılabilir. Ama teokratik anlayışta, baştaki din adamı asla yanılmaz ve ona karşı da gelinemez! Çünkü o din adamının sözü direkt din ile özdeşleştirilir ve ona karşı gelmek dine de karşı gelmek anlamına gelir! Halbuki ilk halife olan Hz. Ebubekir halife seçilince daha ilk hutbesinde şöyle diyordu: "Ben sizin en hayırlınız olmadığım halde sizin başınıza halife seçildim. Ancak Kur'an nazil olmuş, Hz. Peygamber aleyhisselam dinin hükümlerini açıklamıştır. Sizin en zayıfınız, hakkı alınıncaya kadar benim yanımda kuvvetlidir. Ben ancak Hz. Peygamber'in yoluna uyarım. Kendiliğimden bir şey icad edici değilim. Eğer iyilik yaparsam bana yardımcı olun. Eğer doğru yoldan kayarsam beni düzeltiniz. Ben bu sözümü söyler, hem kendim için hem de sizler için Allah'ın affını taleb ederim." (Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, IV/239-245; A. Çetin, Hitabet ve İrşad, s. 153-155; İbn Sad, Kitabu't-Tabakati'l-Kübra, III/182-183; Suyuti, Tarihu'l-Hulefa, s. 69, 71-72; Hamidullah, İslam Peygamberi, II/1181; Meryem Cemile, Garb Materyalizmi Karşısında İslam, s. 301) Fark ortadadır! Kısaca şeriata karşı olanlar hem şeriatı bilmemekte hem de onu teokrasi ile karıştırmaktadır!

"Bir müminin Allah'a iman ettiğini söyledikten sonra Allah'ın kulları için gönderdiği dininin şeriatını kabul etmemesi akılla yorumlanabilecek bir durum değildir. İslam'a karşı çıkan yani reddeden ne ise İslam'ın hayatı düzenleyen pratiği olan şeriatı 'bilerek ve anlayarak' reddeden de o olmalıdır. Bir insanın 'ne dediğini fark ederek' "Ben Şeriat'ı kabul etmiyorum" demesi veya bu anlamı net olarak çağrıştıran bir söz söylemesi dinden çıkmasıdır." (Nurettin Yıldız, fetvameclisi.com/fetva/seriati-kabul-etmeyen-kisi-dinden-cikar-mi) "Kahrolsun şeriat diyene şeriatın doğru şekli anlatılır. Yine karşı çıkarsa kafir olur." (Prof. Abdülaziz Bayındır, fetva.net/iman-yazili-fetvalar/seriata-karsi-oldugunu-soyleyen-bir-musluman-dinden-cikmis-olur-mu.html) Prof. Dr. Hayrettin Karaman: "Biz Müslüman'ız, İslam'a varız, ama şeriata yokuz, şeriatı kabul etmiyoruz; şeriat Ortaçağ'ın karanlığına dönmektir" diyenler, "Kur'an, sünnet, icma ve kıyas kaynaklarına dayanan İslam'ın bir kısmını kabul ediyoruz, ama bir kısmını kabul etmiyoruz" demiş oluyorlar. (Prof. Dr. Hayrettin Karaman; İbrahim Sarı, Şeriatsız Din ya da Allahsız İslam, s. 20) Kur'an'ın bir kısmını kabul edip bir kısmını rededenlere ise Kur'an şöyle seslenmektedir: "Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? İçinizden bu şekilde davranan birinin dünya hayatındaki cezası ancak rezil rüsvâ olmaktır; kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine itilirler. Allah sizin yapmakta olduğunuzdan habersiz değildir." (Bakara, 85)

Diyanetin açıklamasını hatırlayalım: "Dinin/İslam'ın içerisinden şeriatı çıkarmak ve dini dar bir alana hapsetmek, İslam ilim geleneğiyle bağdaşmayan, metodolojik temelden yoksun keyfi

bir söylem olur. Kur'an'ın bireysel ve sosyal hayata yönelik normlar ortaya koyan, hüküm getiren ayetlerini yok saymak, reddetmek ya da 'geçmişte kaldığını ve yaşanan zamana hitap edemeyeceğini' iddia etmek, 'büyük bir cehalet' örneğidir; ayrıca 'itikadi buhran ve savrulmanın' açık bir göstergesidir." (Din İşleri Yüksek Kurulu, kurul.diyanet.gov.tr/Cevap-Ara/1405/dinislam-ve-seriat-arasindaki-iliski)

Günümüzde Afganistan'ı yöneten Taliban, belli bir yorum şeklini mutlaklaştırabilmektedir. Ama şeriat dinamiktir! Aşağıda, Fransız filminden bir kesit veriyoruz. İzleyene, Taliban karşıtlığı üzerinden şeriat düşmanlığı mesajı vermektedir! Ama yukarıda görüldüğü gibi, ülkemiz de şeriata en az Fransızlar kadar 'Fransız kalanlar' mevcuttur! Ve ne yazık ki bu durum İslam karşıtı için de Müslüman olan için de aynen geçerlidir!

Ona çocukların nerede olduğunu sor

Taliban gelmiş, zorla çocukları ve 17 kişiyi kaçırmış

Niçin? Medresede eğitmek için. Bu çocuklar şeriatı yaymak için köye geri dönerler

Bunu sevmemeleri şaşırtıcı değil

Özel kuvvetler

"Son çeyrek asırda yüce dinimize yapılan sataşmaları az buçuk takip edenler, "Allah bizi 'Şeriattan' korusun" cümlesini ve bu cümlenin sahibini çok iyi hatırlayacaklar. O yıllarda bu ünlü kişi ve onun bu saçma sözü çok tartışılmıştı. Şu çelişkiye bakınız: Allah'tan bir şey talep etmek, şeriatın bir hükmüdür. Şeriat de Allah'ın hükümleridir. Bu anlı, şanlı ve unvanlı kişi, Şeraitin hükmü ile aynı Allah'a sığınıyor ve Allah'u Teâlâ'nın hükümlerinden de korunmak istiyor! 58 seneden beri "şeriat geliyooor", "irtica hortluyor", "rejim elden gidiyoor" gibi çığırtkanlıklarla, milleti korkutup durdular. Yarım asır geçti, ne gelen vaar, ne de giden. Alt yapı olarak, öncelikle dini eğitimi yasakladılar. Halkı, bu konuda bilinçsiz bıraktılar. İslam'a direkt olarak saldıramadıkları için, 'uyduruk sloganlarla' ve bir takım devletlerdeki o yörelerin anane/gelenekleriyle karışan ve batıl adetleriyle bulaşan şeriat düzenlerindeki haksızlıkları göstererek, yüce dinimize hâlâ saldırmaktadırlar. Bugün ülkemizde, bizler halk olarak, Şeriatın % 95'ten fazlasını zaten yaşıyoruz ve uyguluyoruz. (Bazı önemli kurum ve kuruluşlar hariç.) Namaz, oruç, iftar, bayram, hac, zekat, kurban, cami, ezan, yardımlaşmak, ilim tahsil etmek, askerlik, sünnet olmak, çalışmak, asrın gerektiği teknolojiye ulaşmak için gayret sarf etmek, seçim yapmak, adalet ile hareket etmek ve sair uygulamalarımızın her biri, şeriatın hükümleridir." (A. Raif Öztürk, Haber1.com, 02.10.2008) Şeriat gelmez, yaşanır. "Dinin Kur'an üzere yaşandığı her yerde şeriat vardır." (İsmail Çetin, Independent Türkçe, 21 Aralık 2021)

AB mahkemelerinde, İskoç, İskoçya, Hollanda, Kanada, İngiltere ve Yunanistan'da şeriat kuralları uygulanmaktadır, uygulanmasına yeşil ışık yakılmıştır. (13.09.2006; 20.12.2005; 01.03.2008; 08.09.2008; 05.07.2008; 28.04.2009; 10.06.2012; 10.10.2008 tarihli gazeteler.)

"85 Şeriat mahkemesiyle İngiltere, İslami hükümlerin Batı başkenti haline geliyor. Britanya Şeriat Hukuku: Britanya'da şu anda evlilik ve boşanma gibi ailevi meselelere bakan 85 şeriat

mahkemesi bulunmaktadır. Kuzey Amerika ve Avrupa'dan Müslümanların bu İslami konseylere başvurmasıyla, Britanya şeriat mahkemelerinin "batı başkenti" olarak ortaya çıkmaktadır.” (indiatoday.in, 23 Aralık 2024) İngiltere, şeriat mahkemeleri için "batı başkenti" olarak ortaya çıktı; 1982'de ilki kurulduğundan bu yana ülke genelinde 85 İslam konseyi faaliyet gösteriyor. (gbnews.com, 18.12.2024)

İsrail’de bakan şeriatının propagandasını yaparken İslam ülkelerinde (Pakistan, İran, Türkiye vd.) şeriat korkusu pompalanmaktadır!

“Adalet Bakanı: İsrail'e şeriat getireceğiz. İsrail Adalet Bakanı Yaakov Neeman’ın şeriat hukukuyla ilgili yaptığı açıklamalar ülkeyi karıştırdı. İsrailli bakan, hedeflerinin ülkede Yahudi hukuku Halaka'nın geçerli ve bağlayıcı olmasını sağlamak olduğunu söyledi.” (Hürriyet, 9.12.2009) Yukardaki haberden 10 ay öncesi, yer Pakistan. “Pakistan’da şeriat korkusu. Pakistan’ın kuzeybatısında şeriat uygulamasına geçilmesi, büyük şehirlerde endişe yarattı. Kadın hakları savunucusu dansçı Sheema Kermani’ye göre: “İnsanlar ‘Biz güvendeyiz, Svat’tan çok uzaktayız” diyor, ama kuzey Pakistan, Karaçi’den o kadar da uzak değil.” (NTV, 20.2.2009) “28 yıldır şeriatla yönetilen İran'da başlarını saçları görünecek şekilde örtmekte ‘ısrar’ eden, makyaj yapan, ‘modern giymek’ için savaş veren ‘üniversite mezunu kadınlardan Türk kadınlarına mesaj var: Biz size benzemek için şeriata karşı devrim yapmaya çalışıyoruz. Siz bize ya da Malezya'ya benzememek için ne olur elinizden geleni yapın!” Ara başlıklardan bazıları da şöyle: Sizdeki değişim bizi telaşlandırdı, olmaz diyorlardı oldu ama Türk kadını herkese örnek, benim gibi giyinen arkadaşım kalmadı.” (Posta, 21.10.2007)

İslam dogma bir din değildir ama bu örnekler iki aşırı uca; ifrat ve tefrite ait örneklerdir ki her iki örnekte İslam toplumu tarafından reddedilmiş ve birkaç sene içinde ortadan kalkmıştır! İslam orta yol dinidir. (Bakara, 143; Fatır, 32) Doğaldır ki, insan aklının el attığı her alanda mutlaka farklı yorumlar ortaya çıkacaktır. Bu insan doğasının sonucu olan ve felsefeden her türlü ideolojiye hatta bilime dek (‘Bilim yanılmaz mı?’ adlı yazımıza bakılabilir) günümüzde de her zaman görülen bir durumdur. 1400 senelik İslam anlayışı, orta ümmet olma bilinci ve Kur’an ile sünnete uygun yorumlar üzerine bir sistem kurulmuştur. Yukarıdaki ekran görüntüsüne dönecek olursak; öncelikle ateistlere sormak gerekiyor, hani İslam dogma idi, herkesi aynı kalıba sokardı?! Bu geniş (!) yorum şekli aslında bu tür ithamlarınızı da 'yalandığınız' anlamına mı gelmektedir yoksa amacınız ne olursa olsun iftira atmak mıdır? Verilen her iki örnek de ifrat- tefrit örnekleridir; iki uç örnek alınmış ve asıl olan büyük çoğunluk bu algı üzerinden eleştirilmeye çalışılmıştır. Özellikle Birinci ve ikinci dünya savaşından sonra nerede ise tüm

İslam coğrafyası işgal edilmiştir. En az 150 senedir İslam coğrafyası savaş, istila, emperyalist ideolojiler ile uğraşmak zorunda kalmıştır. Halk kesimi bu kadar uzun bir zaman dilimi içinde cahilleş-tiril-miş ve Kur'an'ı anlamak ve yaşamaktan uzaklaş-tırıl-mıştır. (Bu konuda 'Oryantalizm yanılgısı' ve 'İslam ülkeleri neden geri?' adlı yazılarımızı özellikle tavsiye ederiz!) Ama her şeye rağmen, marjinal kabul edilen ve geniş halk kitlesi tarafından kabul edilmeyen bu yaklaşımları ön plana çıkarma gayreti, aslında bu paylaşımı yapanların da marjinal olduklarını göstermektedir! Ümmeti temsil edecek bir yorum aranıyorsa o 'Ehl-i Sünnet'tir! Detay, aynı başlıktaki aşağıdaki yazımızadır.

Din ve laiklik konusunda bazı görüşler

"Din ile devletin ayrılması Yahudilik ve İslam'da imkansızdır. Çünkü her iki din insanların 24 saatini ayarlar. Sadece devletle olan ilişkilerini değil özel hayatlarını, nasıl yiyip içeceklerini, nasıl temizleneceklerini, karı-koca arasındaki ilişkiyi ve tabii ki devletle olan ilişkiyi belirler." (İlber Ortaylı, Tarihin İzinde, s. 193, 210) "İslam'da din ve dünya işleri arasında bir ayırım yapılmamaktadır." (Can Kıraç, Anılar olaylar, s. 140) "İslamiyet kast edildiğinde, din İşleri dünya işleri ikiliği gibi insan zihnini ortadan bölen ayırımdan söz etmek imkansızdır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 112) "Din, yaşam içi bir konu olup toplumsal gerçekliklerin düzenlenmesi ve hayatın daha kolay ve huzurlu bir şekilde yaşanması için ortaya konmuştur." (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 72) "İslam, adil ekonomik bir düzen, dengelenmiş toplumsal bir sistem, medeni ve cezai bir hukuk nizamı, devletlerarası bir kanun, akılcı bir yönetici, beden ve ruh eğitimcisidir." (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 11) "Mahatma Ghandi'ye göre din, bir 'yaşam biçimidir' ve gerçek bir din kendini günlük hayat içinde göstermelidir." (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 31) "Şeriat, Kur'an-ı Kerim siyasi bir sistemdir, devletin her kanunu ona dayanır." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 80) "İslam, insanların kendi aralarındaki ilişkileri idare etmeyi hedef edinmiştir." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 121) "Kur'an, itikadi, ahlaki, sosyal alanlarda insanlığı yeniden yapılandırma amacıyla indirilmiştir." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 24) "İslamiyet yalnız bir itikat dininden ibaret değildir; belki onun mensupları arasında tek bir millet fertlerine mahsus gibi olan bir sosyal bütünlük vardır." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 290) "İslam'da hukuk ile inanç iç içedir. İslam şeriatının anlamı; Allah'ın kulları için hayatın tüm işlerine dair öngördüğü hükümler ve inançlardır. Yani şeriat din ile eş anlamlıdır. Şura Suresi, 13; Şura Suresi, 21; Casiye suresi, 18; Maide suresi, 48. ayetlerde şeriat doğrudan doğruya kullanılır." (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, 71-73)

"Şeriatı inkar eden dinden çıkar." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 13/01/2017) "Malatya Müftüsü Feyyaz Yaşar Beraat Kandili nedeniyle yayınladığı mesajında gazeteci-yazar Uğur Mumcu'nun cenaze töreninde 'Kahrolsun Şeriat' şeklinde bağıranları tövbe etmeye çağırdı ve "Bu çok yanlış hem de çok yanlış bir davranış olmuştur. Çünkü şeriat, ilahi kurallar, emir ve yasaklardır." dedi." (Milliyet, 6.2.1993) Zaten "Demokratik Sol Parti Genel Başkanı Zeki Sezer, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın da Cumhuriyet mitinglerinde atılan 'Kahrolsun Şeriat' sloganını yanlış bulduğunu söyledi. Sezer, 'Deniz Bey de aynı görüşte olduğunu söylemişti' dedi." (Haber 7, 18.08.2007) "Şeriat eşittir İslam dinidir." şeklinde açıklama yapan (Cumhuriyet, 18 Oca 2024) İYİ Parti lideri Meral Akşener daha öncede, "Şeriat İslam demektir" (Basından, 3 Mayıs 2015) şeklinde açıklama yapmıştı.

Unutulmamalıdır ki, "Bireyler laik olmazlar" (Hayrettin Karaman, 20 Mayıs 2007) "Laiklik devletin özelliğidir, insan laik olamaz, devlet laik olabilir." (fetva.net/yazili-fetvalar/hem-laik-hem-musluman-olunur-mu.html) "Laiklik ferdin değil, devletin bir özelliğidir. Bir Müslüman laik olabilir mi? Kanaatimce olamaz." (Prof. Yavuz Köktaş, Yörünge Dergisi, 7 Ekim 2022) "Laiklik, devletle ilgili, bireylerle değil. Birey düzeyinde laiklik olmaz. Ben mademki inanarak Kur'an'ı okuyor, namaz kılıyorum, hayatıma

dini karıştırıyor, dini hayatımın dışına atmıyorum. O halde ben birey olarak laik değilim." (Süleyman Ateş, Şeriat ve Laiklik, Yeni Türkiye, 1998, cilt: IV, sayı: 23-24, s. 2609) "Birey bazında laiklik olmaz. Çünkü özel hayatında laik olmak, hayatına dini karıştırmamak demektir." (S. Ateş, Kuran Ansiklopedisi, XIX/326) "Kimine göre de Türkiye'de laiklik, "Seçkinlerin ve yöneticilerin menfaati olması nedeni ile devam edecektir." (Şerif Mardin, Türkiye'de din ve siyaset, s. 131) "Laikliğin karşıtı şeriat düzenidir." (Prof. Dr. Neşet Çağatay, Laiklik Nedir, Şeriat Nedir? Belleten, Temmuz 1978, Cilt 42 - Sayı 167, s. 429)

"İslam'da idare biçimi yoktur, idare ölçüleri/ruhu vardır" (Necip Fazıl Kısakürek, İdeolocya Örgüsü; Doç. Dr. Hakkı Aydın, İslam hukuku, devlet ve ahkam-ı sultaniye ilişkisi, Cumhuriyet üniversitesi ilahiyat fakültesi dergisi, V/76; DİA, İslamcılık maddesi; DİA, Siyaset maddesi; Biai Sambur, İslam ve demokrasi, demokrasi Platformu, Yı : 3- Sayı: 10, Bahar 2007, s. 146) ve hangi idare o ölçüleri uygularsa o idare İslami idare olur!

İslam Fıkhı ve Sünnet, Oryantalist Schacht'a Reddiye

-Aynı addaki Muhammed Mustafa el-A'zami'nin eserinden özetlenmiştir-

Alman oryantalist Joseph Schacht, İslamiyet'i daha ilk andan itibaren bozulmuş bir din olarak görmek istemektedir. Ona göre Hz. Muhammed'in hedefi, yeni bir hukuk sistemi getirmek değil, insanlara cennete nasıl gideceklerini öğretmektir. Hicretin 2. ve 3. asrında hadis âlimlerince yapılan büyük çalışmalar ise Schacht'a göre, İslam'a farklı bir siyasi özellik katmak isteyenlerce yapılan hadis uydurma faaliyetleridir. Ona göre isnad sistemi de sonradan uydurulmuştur. R. Dozy, A. Kremer, W. Muir, I. Goldziher, T. Nöldeke, L. Caetani gibi Schacht da hadislerin uydurma olduğu söylemine tekrar eder. (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam Fıkhı ve Sünnet, Oryantalist Schacht'a Reddiye, s. 9) Schacht, İslam hukukunun din ile bir alakasının olmadığını benimsetmeye çalışır. Fıkıh ile ilgili hadisleri de 'İslam âlimleri uydurmuştur' iddiasındadır. El-A'zami ise, yazdığı eser ile peygamberimize kanun koyma yetkisinin vahiy ile verildiğini, hadislerin de bağlayıcı olduğunu ve I. yüzyıl boyunca İslam hukuk faaliyetlerinin devamlı yürütüldüğünü delilleri ile ispat etmiştir. (A'zami, s. 10)

Prof. Dr. Mustafa Ertürk: İslam hukukunun ikinci temel kaynağı sünnettir. Batıda sünnet konusunda yapılan en temel çalışma, Ignaz Goldziher'in, 'Muslim Studies' adlı eserinin ikinci cildidir. el-A'zami, Schacht'ın, 'The Origins of Muhammadan Jurisprudence'ına bu eseri ile ayrıntılı şekilde cevap vermiştir. (A'zami, s. 12)

Schacht'ın eseri Fazlurrahman gibi çağdaş Müslüman yazarları da etkilemiştir. Bu oryantalist, İslam âlimlerinin kendi görüşlerini, Hz. Muhammed'in sözleriymiş gibi yansıttıklarını ve dini hukuk ile ilgili hadislerin hiçbirinin sahih olmadığını, isnad (hadisleri aktaran ravi zinciri) sisteminin uydurulduğunu iddia etmektedir. (A'zami, s. 15-16) Bu iddia doğru ise, İslam âlimlerinin samimiyetini ve dürüstlüğünü ciddi bir sorun haline getirmektedir. Aslında onun iddiaları, tarihi gerçeklere aykırıdır. Mesela, Ahmed b. Hanbel, Mutezile mezhebini resmi görüş haline getirmeye çalışan halifeden görüşünü destekleyecek peygamberden tek bir hadis getirmesini istemiş ancak halife bütün gücüne ve âlimler ordusuna rağmen bu görüşü destekleyecek bir hadis bile getirememiştir.

-Ateist Arsel veya Dursun örneklerinde gördüğümüz yanlış metotların aynen benzerlerini Schacht örneğinde de görmekteyiz! "O, 'kaynak olarak gösterdiği metinleri çoğu kez yanlış anlamış, delil olarak kullandığı örnekler bile kendi görüşüne ters düşmüş, ilmi olmayan metotlar kullanarak yanlış sonuçlara' ulaşmıştır. Ayrıca günümüz bilim adamlarını hatalı sonuçlara sevk eden faktörlerden biri de, 'ilk devir İslam âlimlerinin kullandığı bilimsel metotları kavrayamamalarıdır.' Hadis kitaplarını ilk yazanlar, hadisleri hocalarının izni ile kitaplarına kaydetmişlerdir. Yazar A'zami, görünüşte sözlü olarak rivayet edilen hadislerin

aslında hocalarının kitaplarından nakledildiğini, 'Hadith Methodology and Literature' adlı eserinin 74-79. sayfalarında ele aldığını da belirtmektedir." (A'zami, s. 17-18)

Hukuk ve İslam

Her hukukun esas gayesi toplumsal hayatı yönlendirmektir. İslam'a göre hukuk tayin yetkisi sadece Allah'a aittir. Hz. Peygamberin bile kendi iradesi ile onu değiştirme yetkisi yoktur. Schacht'ın temel iddiası, İslam hukukunun din dışı olduğudur. (A'zami, s. 21)

İslam'da hukukun yeri

Hz. Muhammed, kendisinden önceki Hristiyan papaz ve keşişlerin karşılaşmadığı ölçüde sürekli alay, eziyet ve sıkıntıya maruz kalmıştır. Araplarda cesaret, konukseverlik, dürüstlük ve özgürlük aşkı gibi güzel özellikler olmasına rağmen, şeytani ve küçük düşürücü özellikler de mevcuttu. (A'zami, s. 23) Hz. Peygamberin görevi Kur'an'ı açıklamaktır. Peygamberin söyledikleri Allah'ın rızasına uygun olduğu için bağlayıcıdır. Bunun dışında peygamber mükemmel bir modeldir. İslam'ı henüz kabul etmiş toplumları bilgilendirme görevi peygamberin ashabına düşmüştür. Sünnetin teşri (kural koyma) görevi âlimlerce tartışılmamıştır. (A'zami, s. 25) Farklı yorum ve anlayışa sahip olunması bu gerçeği değiştirmemiştir. İslam'da yasama gücü Allah'a aittir. Bu temel prensipten hareketle Kur'an ve sünnet genel kurallar ortaya koyar. İlahi hukuk peygamber dâhil tüm toplumu bağlar. İlahi kuralları kabul etmeyenler kafirdir. Vahyedilen kanun değiştirilemez. (A'zami, s. 26-29) "Kendilerine ayetlerimiz açıkça okunup anlatılınca bize geleceklerine inanmayanlar, "Bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir" dediler. Onlara şöyle de: "Onu kendiliğimden değiştirmeye hak ve yetkim yoktur, ben ancak bana vahyedilene uyuyorum. Eğer Rabbime itaatsizlik edersem şüphesiz dehşetli bir günün azabından korkarım." (Yunus, 15) Hiçbir davranış yoktur ki, vahyedilen hukuk tarafından ele alınmış olmasın. Bu ayet açıkça göstermektedir ki, İslam hukuku peygamberin hayatı boyunca tesis edilmiş, daha sonraki devrede ortaya çıkmamıştır. (A'zami, s. 29)

İslam hukukunda Hz. Peygamberin rolü

Kur'an Hz. peygambere dört görev vermiştir: "Kur'an'ın açıklayıcısıdır: İnsanlara açıklayasın diye Kur'an'ı indirdik" (Nahl, 44) Şari'dir (kanun koyucu): "Peygamber helal, haram kılar." (A'raf, 157) Hz. Muhammed itaat edilmesi gerekendir: "Allah 've' resulüne itaat edin." (Ali imran, 132); "Kim resule itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur." (Nisa, 80) Müslüman'ın davranış modelidir: "Resulullah'ta sizin için mükemmel bir örnek vardır." (Ahzab, 21) Bazı ayetler özel bir olay için inmiştir, ancak, aynı şartlarda herkes için genel bir emri ifade eder. (A'zami, s. 31. Detay için 'Ateistlere cevap' adlı yazımızdaki 'Kur'an'da Hz. Muhammed'e özel ayet var mıdır?' sorusuna verilen cevaba bakılabilir.)

Schacht'a göre İslam'da hukuk ve peygamberin rolü

Schacht, hukukun din alanının dışında olduğunu söyler. (A'zami, s. 32) Schacht konu hakkında şunları söyler: "Peygamberin yetkisi şer'i (kanun koyan) değil, bilakis inananlara göre dini; kayıtsız kalanlara göre ise siyasi idi." (Schacht, Introduction, s. 11) Tyan benzer görüşü ileri sürer: "Bir kimse Muhammed'in 'eserine' şöyle bir göz gezdirdiğinde, Muhammed'in ne yeni bir hukuk sistemi kurmayı ne de yeni bir anayasa sistemi getirmeyi hedeflediğini kolaylıkla fark eder." (Emile Tyan, Histoire de l'organisation Judiciaire en pays d'Islam, s. 64. Cevap için, 'Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?' adlı yazımıza bakılabilir.) Buna karşın Fitzgerald: "İslam, hukukun kaynağı olarak tanrıyı esas alır", N. J. Coulson: "Tanrı tek kanun koyucudur" ve S. D. Goitein: "Hicretin beşinci senesinde, Kur'an'da hukuki konular bulunmakta idi. Şeriat bizzat Kur'an'dan sonra oluşmamış, bizzat Muhammed tarafından şekillendirilmiştir. Kur'an, dünya literatürüne' kanun' olarak bilinen hukuk

materyalini ihtiva eder.” derken, Schacht'ın ise en temel hatası, hukuki emirlerle ilgili Kur’an'daki delilleri görmezden gelmesidir. (A'zami, s. 34)

Hicri birinci asırda İslam hukuku, Hz. Peygamberin hukuki faaliyetleri

Schacht, ‘An Introduction to Islamic Law’ adlı eserinde ilk halifelerin kadılar tayin etmediğini, Emeviler döneminde kadı/hakim tayinlerinin başladığını iddia eder. Coulson ise bu iddiayı reddeder ve Peygamber ile emeviler dönemi arasındaki boşluğun kabul edilemez olduğunu vurgular. (Coulson, A History of Islamic Law, s. 64) Hz. Peygamber Kur’an ayetlerini açıklamış ve uygulamasını da göstermiştir. Böylece sünnet, İslam hukuk sisteminin doğmasında bir gelişme sürecinin parçası olmuştur. (A'zami, s. 37) Ayrıca Schacht'ın iddialarının aksine, peygamberimiz farklı kasaba ve bölgelere de kadılar göndermiştir. Bu eserde 27 kadının adları da kaynakları ile verilir. (A'zami, s. 38) Ayrıca kadılardan verecekleri kararlarda Kur’an ve sünneti esas almaları da istenmiştir. (es-San'ani, Musannef, XI/325; VIII/301; Ebu Davud, Akdiye, dava, IV/11, hadis, 3592; Tirmizi, Ahkam, bab 3, hadis 1327; Hanbel, V/230, 236) Tüm bunlar da bu tür oryantalist iddiaların geçersizliğini de ispat etmektedir.

Hukuk kitapları ve hukuki hükümler

İbni Ömer bir hukuki karar verirken, 'Peygamber sünneti' kelimesini kullanmıştır. (Hanbel, Müsned, II/95) Ebu Bekir, Peygamber hadisini duyunca miras konusunda yaşlı bir nineye 1/6 hisse vermiştir. Hz. Ömer, Mecusilerle ilgili bir hadis duyana dek cizye konusunda bir hüküm vermemiştir. Hz. Osman, boşanma konusunda hadis araştırmış ve bulunca kararını ona göre vermiştir. Muaz b. Cebel, zekat konusunda hadis araştırmış ve ona göre hüküm vereceğini belirtmiştir. Mervan, hurma çalan kölenin elini kesmek ister, 'Meyve ve hurma almakla el kesilmez' hadisini duyunca vazgeçer. (A'zami, s. 40-41. Detay için, ‘İslam’da Had cezaları’ adlı yazımıza bakılabilir.)

Birinci asra ait fıkıh literatürü/eserleri

Birinci asra ait eserlerin çok azı günümüze gelmiştir. Yine de A’zami, I. asra ait âlim isimleri ve eserlerinin listesini 41 ve 42. sayfalarda vermiş ve Schacht'ın, ‘İslam hukuku II. asırda başlamıştır’ şeklinde özetlenebilecek teorisinin çöktüğünü belirtmiştir.

Hz. Peygamberin sünneti ve İslam hukuku

Schacht, sünnet kelimesini iki şekilde açıklar: Birincisi, İslam öncesi şirk dönemine ait adet ve gelenekler ve ikincisi Peygamberimizin vefatından 200 sene sonra ortaya çıkan mezheplerin kendi görüşlerini Peygamber sözü gibi ifade etmeleri. Kısaca Schach, peygamberin bizzat uygulamalarına verilen sünnet kavramını kabul etmez ve sünneti Peygamber öncesi adetler ve Peygamber sonrası mezhep ekollerinin peygamberimize izafe ettiği uydurmalar olarak ikiye ayırır. (A'zami, s. 44, 53, 72, 76, 87, 120, 129, 141) Bu her iki görüş de Peygamberimizi ve getirdiklerini işlevsiz hale getirmekte, görevini de pasif bir şekilde yaptığı izlenimini uyandırmayı amaçlamaktadır.

Sünnet: Anlamı ve kavramı

Schacht'a göre sünnet 'yaşayan gelenek' demektir. Ona göre bu kavramın Peygamberin hayat tarzı ile hiçbir alakası yoktur. (Schacht, Origins, s. 58; Introduction, s. 18) Halbuki, çoğulu sünen olan sünnet Kur’an'da, tesis edilmiş/ortaya çıkarılmış, ‘yön veya kural, hayat düsturu’ anlamında 16 yerde kullanılmıştır. (A'zami, s. 46) Peygamberimiz de, 'Size iki şey bırakıyorum, Kur’an ve sünnet.' (Malik, Muvatta, Kader, 3) buyurmuşlardır. Peygamber sünneti ifadesi Kur’an'da peygamberimizin model

alınması ile ilgili ayetle (Ahzab, 21) beraber kullanım sahasına girmiştir. (A'zami, s. 47) Schacht, Margoliouth ve İbnu'l-Mukaffa'ya atıfta bulunur. (A'zami, s. 54) Halbuki Margoliouth'un örneklerinin hepsi bildiğimiz peygamber sünneti anlamındaki örneklerdir ve referansların hepsi hicri I. yüzyılın ilk yarısına ait örneklerdir. Zaten oryantalist Bravmann bu tür iddiaları reddeder ve 'Peygamber uygulamaları ifadesinin, toplumun geleneği/adeti değil, bizzat Peygamberin şahsi/özel davranış ve uygulamalarıdır.' der. (Bravmann, The Spiritual Background of Early Islam, s. 59) Schacht'ın delil gösterdiği ikinci örnek İbni'l-Mukaffa'nın 'Risale fi's-Sahabe' adlı eseri bir bütün olarak ele alındığında, eserde halifenin Kur'an ve sünnete göre hareket etmek zorunda olduğu, halifenin sünnetin öğretilmesine imkan sağlamakla sorumlu olduğu 'açıkça' görülmektedir. (A'zami, s. 59)

Medine Okulu

Medine/Hicaz ekolü (Hadis ve sahabi görüşlerini önceleyen ekol): Şafii, Hanbel, Malik b. Enes, İ. Ömer, Nafi... gibi âlimlerle tanınır. Irak/Kufe ekolü (Önce Kur'an sonra hadis, rey ve kıyas diyen ekol): Hanefi, Ebu Yusuf, Nehai, Hemdani, Şa'bi gibi âlimlerce tanınır. Schacht, sünnetin Medine okulunda oluşturulduğunu, sünnetin, bu okulun uygulaması olduğunu iddia eder. el-A'zami, 59-68. sayfalar arasında Schacht'ın iddialarını sıralar ve sonra onlara tek tek cevaplar verir. Suriye Okulu ve Evzai hakkındaki iddialar ve cevapları, 68 ve 69. sayfalarda; Irak okulu ile ilgili iddiaları da 69 ve 72. sayfalarda sıralanır ve sonra da cevaplanır. Schacht, eski fıkıh-hukuk okullarının Arapların günlük geleneğini sürdürdüklerini ve buna sünnet (gelenek) adını verdiklerini iddia eder. Daha sonra da bu geleneğe uydurma senedlerle hadis/peygamber sünneti adını verdiklerini ileri sürer. (A'zami, s. 72)

Yaşayan sünnet, Peygamber'in sünnetinden daha fazla mı yetkilidir?

Schacht, eski fıkıh okullarını Medine Okulu, Suriye okulu ve Irak okulu şeklinde üçe ayırır. Schacht, Kufe'deki bir okula mensup tek bir âlimin yazılarını esas alarak genelleştirir ve bir mezhebin görüşlerinin sadece kendi mezheplerinin fikirlerini yansıttığını, diğer okulların görüşünü yansıtmadığını görmezden gelir. (A'zami, s. 74) O, sadece Medine ekolü karşısındaki kaynakları kullanır ve birinci el kesin kaynak bile olsa kendi fikrini tehlikeye sokan delilleri göz ardı eder. (A'zami, s. 76) Ebu Yusuf, 'Halkın yaptıklarının çoğunun, yapılmaması gereken şeyler olduğunu' söyler ve bu şartlarda 'bir kimsenin Hz. peygamberin sünnetindeki bilgiyi almasının zorunlu' olduğunu ifade eder. (Evzai, Siyer, s. 76) el-A'zami, Schacht'ın bu bölümü yanlış tercüme ettiğinin de altını çizer.

Medineliler ve yaşayan sünnet

Medine ameli, çoğu âlimin gözünde özel bir konuma sahiptir. Medine halkı İslam hukukuna göre anayasayı kabul eden ilk topluluktur. Kur'an'ın bütün hukuki kuralları ilk defa Medine'de uygulamaya konulmuştur. Medine'de başlayan tatbikatın elbette bir kıymeti vardır. Ebu Yusuf, sağlam kabul ettiği görüşlerinin Medine ameline aykırı olduğunu öğrenince birçok fikrinden vazgeçmiştir. Ama Medine'nin tüm uygulamaları fıkıh okullarınca kabul edilmemiştir. Birinci yüzyılın 'sonunda' ortaya çıkan uygulamalara 'sonradan ortaya çıkan amel' denilirdi ve bu uygulamalar kabul görmezdi. (A'zami, s. 75)

Peygamber sünnetlerinden önceki amel

Schacht, Medine amelinin önceden mevcut olduğunu, Peygamber sünnetinin daha sonra ortaya çıktığını iddia eder. Schacht, iddialarında İbni Kasım'ı delil gösterir. Halbuki İbni Kasım hiçbir

yerde, ne doğrudan ne de dolaylı olarak, amelin önceden mevcut olduğunu ve Peygamberden gelen hadislerin sonradan ortaya çıktığını ileri sürmüştür. (A'zami, s. 77)

Sünnetlere zıtlık teşkil eden amel

Schacht'ın delil olarak kullandığı ifade, 'IV. yüzyıla ait bir eserde' bulunmaktadır. Yani Schacht'ın kullandığı mantığa göre eserin 'sahte olması' gerekir. Ayrıca delil olarak kullandığı uygulama, bizzat Hz. Peygamberden gelen bir sünnetin devamı olan uygulamadır. el-A'zami, Schacht'ın zikrettiği delilleri sıralar ve cevaplarını verdikten sonra, örneklerin hiçbirinin onun görüşünü kanıtlamadığı tek tek ispat eder. (A'zami, s. 78-80. Bu yazının hacmini artırmamak amacıyla bu detayları vermiyoruz. İsteyen, verilen sayfalardan detaylara ulaşabilir.)

Medinelilerin sünnetle aynı olan uygulamaları ve ilk otoritelere atfedilen amel

Medine okulundan olan İmam-ı Malik, Hz. Peygamberden gelen hadisi öncelemiş, Medine amelini takip etmemiştir. Malik, Schacht'ın iddiasına göre hareket etse, kendisinin uydurduğu (!) fikirlere karşı çıkmaması gerekirdi. Halbuki âlimler hatalı olabileceklerini gösteren önemli bir delille karşılaştıklarında kararlarını değiştirmişlerdir. (A'zami, s. 83) Ebu Yusuf, hocası Ebu Hanife'nin hüküm verdiği olayların yaklaşık üçte birinde onun görüşlerinden ayrılır. Şafii'de 'kavlü'l-kadim ve cedid' ile, yani Irak ve Mısır sonrası fetvaları ile meşhurdur. Bütün bu örnekler, âlimlerin kendi görüşlerini şekillendirmede tamamen bağımsız olduklarını göstermektedir. İmam-ı Malik de önce görüşlerini ilk âlimlere göre uydurmuşsa, daha sonra neden bundan vazgeçip kendi uydurdukları ile kendi elini zayıflatmıştır? (A'zami, s. 83) Sonuç olarak, "Hz. Peygamberin sünnetinden önce yaşayan sünnetin mevcut olduğu ile ilgili iddianın Schacht'ın geniş bir hayal ürünü olduğu ispatlanmıştır. Görüldüğü gibi, Schacht'ın örneklerde verdiği 'amel/uygulama' gerçekte Peygamberden gelen sünnetlere dayanmaktadır." (A'zami, s. 88)

Eski fıkıh okullarında Peygamber sünnetinin otoritesi

Peygamber sünnetini kullanmak, Medine öğretisinin temel ilkesini oluşturur. Irak ekolünden olan Ebu Yusuf ile Şeybani'nin eserlerine baktığımız zaman ise, eserlerinin Hz. Peygamber'den gelen sünnet/hadislerle dolu olduğu görülür. (A'zami, s. 90) Ebu Hanife'nin meşhur öğrencisi Şeybani: "Hz. Peygamberin olduğu yerde başka birinin otoritesi yoktur." (Şafii, Umm, VII/292) der. Hanefi okulunun öğretisi de, Peygamberin sünnetinin yüksek otoritesi üzerine bina edilmiştir. (A'zami, s. 92)

Schacht'a göre Şafii, hadis karşıtlarını iki grupta toplamıştır: Hadislerin tamamını reddedenler ki bunlar Mutezile'dir veya tek raviden gelen hadisleri reddedip mezhebin yaşayan sünnetini tercih edenler. (Schacht, Origins, s. 41) Halbuki Şafii sadece bir grubun ismini vermiştir. Onların da Mutezili olmaları şüphelidir. Çünkü 'Birçok Mutezili âlim aynı zamanda muhaddistir.' Mesela kurucuları Vasıl b. Ata, âlimlerin ihtilaf ettikleri yerde, Kur'an ve sünnet'ten delil getirmeleri gerektiğini bildirmiştir. (el- Hayyat, el-İntisar, s. 118) Aslında hadis karşıtı diye adlandırılanlar da sadece hadislerin sıhhatini, sağlamlığını tartışır, yoksa tümden reddetmezler! (A'zami, s. 95)

Schacht'ın tezinin eksik yönleri

Schacht, 'kaynakları kullanmada keyfi davranır, haddinden fazla genelleştirme yapar ve tezindeki çelişkileri görmezden gelir.' (A'zami, s. 97, 119) Schacht eserinde, 'Irak ekolünü sık sık yanlış tanıtır, Medine okulunu yanlış gösterir' diye tanıttığı bir âlimi kaynak gösterip, tarafsız olmadığını bizzat kendisinin itiraf ettiği (Origins, s. 87, 109-112, 321-332) bu âlimden iddialarına delil getirmeye de çalışır! Schacht, bu âlimin iddialarını 'dilediği zaman kullanmakta, dilediği zaman

gözardı etmektedir.' Schacht, Şafi ve muhaliflerinin Peygamberin sünnetinin otoritesini kabul ettiklerini açıkladıklarında da bu görüşleri kabul etmemektedir. Schacht, başka bir âlim olan Malik'in açık ifadelerinden kendi teorisine ters düşen cümleleri görmezden gelmekte ve bu kez başka bir âlimi kaynak göstermektedir. Dolayısıyla böyle hayret verici sonuçlara ulaşması hiç de sürpriz olmamaktadır. (A'zami, s. 98) Yine, kitabında birbiriyle tezat çelişkiler de bulunmaktadır. (A'zami, s. 99)

Schacht'ın Medine Okulu hakkındaki görüşleri

Schacht, Malik b. Enes'in "Peygamber sünnetlerini sık sık ihmal ettiğini" ileri sürer. (Origins, s. 13) Halbuki Malik, 'Muvatta' adlı eserinde Peygamberden gelen 822 hadisten 819'unu kabul etmiş, 3'ünü kabul etmemiştir. Yani 'sık sık' yapılan bir ihmal yoktur! (A'zami, s. 102) Schacht, Medine'lilerce kullanılan değişik yöntemleri sıralar: 'Medineliler sünnetleri reddetmişlerdir' der. Halbuki reddetmemiş, bunu kurallara bağlamışlardır. Mesela Schacht, Rebi'yi örnek verir. Halbuki o, hadislerin otoritesini değil, sahih/sağlamlığını sorgulamıştır. Ayrıca Schacht, 'Sahabe görüşünün Peygamber'den üstün kabul edildiğini ileri sürmüştür.' Halbuki, Allah (cc) sahabelere bir şeref ve onur vermiştir. "Allah onlardan, onlarda Allah'tan razı olmuşlardır." (Tevbe, 100. Ayrıca, Ali İmran, 110; Enfal, 64; Fetih, 18; Haşr, 9) Sahabe, İslam devletinin doğuşuna şahitlik etmiştir. Bir kısmı hâkim, öğretmen ve vali tayin edilmiştir. Sahabe İslam hukukunun ilk idareci ve yöneticileri konumunda idiler. İslam hukukunu en iyi onlar anlamışlardır. Sonuç itibari ile Hz. Peygamber'in 'hadislerinin yorumu gerektiği durumlarda' onların görüşüne gereken önem verilmiştir. Dolayısıyla sahabelere ait bu özel durum, Peygamber hadislerinin karşısında olunduğunun bir delili olarak kullanılamaz. Aksine Peygamber'e olan bağlılığın bir sonucu olarak sahabelere bir değer atfedilmiştir. Schacht, Zühri'nin hadisleri yazdıktan sonra, 'Sahabeden gelenleri de yazalım' dediğini aktarır ve bunu da iddiasına delil olarak kullanır. Halbuki Zühri önce hadisleri yazmıştır ve 'daha fazla bilgiye sahip olmak için' hadislerden sonra 'ikinci planda' sahabelerden gelenleri de kayıt altına almıştır ki, bu sıralama da gayet normaldir. Schacht, hadislerin ikinci yüzyılda uydurulduğunu ileri sürer ama aynı oryantalist, kaynak olarak birinci yüzyılın ilk çeyreğine ait bir âlimin ifadesini kullanır ve kendi ile yine çelişkiye düşer. (A'zami, s. 104- 107)

Schacht'ın Irak Okulu hakkındaki görüşleri

Schacht, Iraklıların da Medinelilerin de hadislere önem vermediklerini ileri sürer. (Origins, s. 21) Halbuki 'hadislerin saflığını korumanın hadis karşıtlığı gibi' damgalanmasını, Iraklıların bir bütün olarak kabul ettikleri binlerce hadise karşılık sadece çok az sayıdaki hadisi reddettiğinin göz ardı edilmesini ve Iraklıların hadisi savunan açık ifadelerini Schacht'ın sık sık görmezden geldiğini düşünürsek, bu oryantalistin yaklaşımının hiç de bilimsel ve objektif olmadığı rahatlıkla görülmektedir. Irak ekolünden Ebu Yusuf der ki, "Bu, Hz. Peygamber tarafından kararlaştırılmıştır, bundan dolayı da onu değiştirmeye halifenin yetkisi yoktur." (Ebu Yusuf, Kitabu'l-Harac, s. 88) Ehli rey ekolünden olan Şeybani de bu fikirdedir: "Peygamberin yanında hiç kimsenin otoritesi yoktur." (Muhammed eş-Şeybani, el-Hucce, I/45, 204)

Schacht'ın, Evzai'nin tutumu ile ilgili düşüncesi

Schacht'a göre Evzai, Suriye ekolünün tek temsilcisidir ve onun da sünnete karşı tutumu, Irak ve Medine okulu ile aynıdır. Halbuki Evzai, Hz. Peygamberden toplam 22 rivayette bulunurken, sahabeden ve mezhep imamlarından toplam 11 rivayette bulunmuştur. Buna, Evzai'nin, 'Peygamber uyulmaya en layık kişidir' şeklindeki ifadesini de eklersek, Schacht'ın

kendi teorisine açık bir şekilde karşı olduğu görülen bu âlimin fikirlerini kendi iddialarına delil olarak kullanmaya çalışmasındaki çelişki kendiliğinden ortaya çıkar. (A'zami, s. 115)

Sünnet karşıtlarının metotları hakkında ayrıntılı meseleler

Aslında Schacht'in şu ifadesi her şeyi özetlemektedir: "Peygamberden gelen hadislerin ortadan kaldırılmasının başka kolay metodu ise..." (Origins, 48) Schacht, hem teori hem pratikte hatalı davranmaktadır. Örnek verdiği okullar ve temsilcileri (Malik, Ebu Hanife, Evzai) hadislere düşmanca tavır almak bir yana, Peygamber hadislerine sıkıca sarılmışlardır. Schacht 'kaynakları keyfine göre kullanmış ve istisnai örneklerde genellemeler' yapmıştır. (A'zami, s. 119) ki, aynı durum tüm oryantalist ve ateistlerde de görülen bir usul hatası veya önyargı belirtisidir!

Peygamber sünnetine geçiş

Schacht, Peygamber sünnetinin daha sonra ortaya çıktığını, yaşayan Arap geleneğinin İslam hukukunun temelini oluşturduğunu ileri sürmüştür. (A'zami, s. 120) Delil olarak ileri sürdüğü kaynaklar ise kendisini yalanlamaktadır! Schacht'ın temel iddiasının aksine, rey/akıl okulundan olan bir âlim, hadis okulunun öncülerinden Şafi'yi bazı konularda sünnete uymamakla bile suçlamıştır. (Şafii, İhtilaful hadis, s. 278) Aslında, Şafi'nin de muhalifinin de 'hadisleri kabul ettiğini ve tartışmanın, hadislerin yorumu üzerine olduğunu' Schacht göz ardı etmektedir. Yine bir hadisin zayıf olduğu için, onun hedeflediği amacı tasdik edecek bir sahabe uygulaması aranmasını da Schacht farklı bir şekilde yorumlamıştır. Yani hadis zaten delil kabul edilmiştir, mesele, onu kuvvetlendirecek bir başka kaynağın aranmasıdır! (A'zami, s. 121- 129)

Eski hukuk okulları, yaşayan sünneti (Arap geleneğini!) Peygamber sünneti gibi mi aktarmışlardır? Hicri II. yüzyılda, Irak ekolü kendi teorilerini kuvvetlendirmek için iddialarını Peygamber ağzından mı yansıtmıştır? Kur'an, Peygamber hayatını uyulması gereken bir model olarak ilan etmiştir. Sünnet kelimesi de (düstur, hayat ve yaşam tarzı anlamlarında) Kur'an'da birkaç yerde geçmektedir ve Peygamber sünneti kelimesi de bizzat Peygamberimiz zamanında kullanılmıştır. Goldziher'in görüşünü tekrar eden Schacht'ın, sünnet kavramının İslam öncesi Arap adeti anlamına geliyor olsaydı, bu kavram Kur'an'da sık sık kullanıldıktan sonra iki yüzyıl boyunca İslam âlimleri ve toplum tarafından nasıl tekrar kullanılmadığını açıklaması gerekirdi! (A'zami, s. 130)

Peygambere isnad edildiği iddia edilen sahabenin görüşleri

Schacht, Suriye ve Iraklıların kendi görüşlerini Peygambere izafe ettiklerini iddia eder. Ama bizzat kendi verdiği örnekler bu iddiasına ters düşmektedir ve iddiasını desteklememektedir. Ebu Yusuf, "Bu konuda Peygamberden gelen bir hadis yoktur" demektedir. Yine Ebu Yusuf, muhalifi olan Evzai ile 14 hadisin sahihliğinde hem fikirdir. Ayrıldıkları nokta, o hadislerin yorumlanmasındadır. Eğer bu iki muhalif hem hadislerde hem de yorumlanmasında ittifak etmiş olsalardı, o zaman şunu söylemek mümkün olabilirdi: Onlar aynı Arap adetlerini sünnet diye ortak bir noktada savunmaktadırlar! Ama bu iki muhalif, sahih kabul ettiği aynı metnin 'yorumunda' ayrılmaktadır! Uydurma faaliyetinde bulunsalardı aynı sonuca ulaşmaları gerekirdi, çünkü uydurdukları hadis ile amaçlarına ulaşmaları icap ederdi. (A'zami, s. 130-133)

Hukuki sünnetin gelişmesi, Hata ve uydurmalara karşı alınan tedbirler

Katipler hata yapmış, hafızalar zayıflamış veya bilerek hadis uyduranlar olmuştu. Bu nedenle geçerli kabul edilmeden önce hadisler bazı kriterlere tabi tutulmalıydı. Ravinin karakteri: Ravi,

güvenilir, doğru, ahlaklı, ibadet ehli olmalıdır. Metinlerin mukayesesi: Hadisler yazılı nüshalarla mukayese edilmiştir. İbni Mübarek söyle demektedir: "Bir kimsenin sahih sözü elde etmesi için, farklı âlimlerin sözlerini birbiriyle mukayese etmesi gerekir." (Hatib, Cami' li Ahlaki'-r-Ravi, s. 5) Mesela Müslim, cemaatle namazda önce imamın solunda mı durmalı yoksa sağında mı, iki rivayetle karşılaşınca şu metodu uygular: Tüm rivayetleri bir araya toplar. Sonra cemaatle namaz ile ilgili rivayetleri de toplar ve ağır basan rivayet yönünde hükmünü belirtir. (A'zami, s. 139) Akli tenkit: Bazı âlimler uydurma hadis kriterlerini şöyle sıralamışlardır: Çok iyi bilinen sahih hadise muhalif olan rivayetler, Peygamberin sözlerine benzemeyen ifadeler, Kur'an'a muhalif olan sözler... (A'zami, s. 140) Schacht öncelikle tüm İslam fıkhını yalan, âlimleri yalancı ilan eder. Sonra da bu âlimler arasından 'keyfine göre' nakiller yapar. Schacht, 'ilmi olmayan bir metot takip etmiş, gerçekleri saptırmış, metinleri yanlış yorumlamış, âlimlerin iktibas metotlarını yanlış anlamıştır.' (A'zami, s. 142, 143)

Hem teori hem de kaynak materyalin kullanılmasındaki tezatları

Schacht'in esas aldığı öncül şudur: Hukuki bir tartışmada bir hadise müracaat edilmeyip daha sonra gelen bir âlim fıkhi delillendirmede o hadisten istifade etmişse, o hadis bu iki âlim arasında uydurulmuş olmalıdır. Halbuki bir âlim o hadisi zayıf olarak vasıflandırıp kullanmamış olabilir. O hadise ulaşmamış olabilir. Mesela Şeybani, Malik'ten daha genç olup, Malik'in Muvatta'ını rivayet etmişti. Muvatta'da namazların vakitleri ile ilgili bölüm 30 hadisten oluşur. Şeybani'nin Muvatta'ında ise bunlardan sadece 3'ü zikredilir. Bu örnek bile âlimlerin kendilerinin bildikleri bütün hadisleri zikretmediklerini göstermeye yeterlidir. (A'zami, s. 146-148, 159) Şeybani, bildiği başka 3 hadisi Muvatta'ında zikretmez. Ama başka bir eserinde kendi görüşünü desteklemek için bu 3 hadisi kullanır. Âlimler bildikleri halde çeşitli nedenlerle sahih kabul etmedikleri hadisleri zikretmezken, kendi görüşlerini destekleyen hadisleri eserlerine almışlardır. Ebu Yusuf, kendi görüşünü kuvvetlendirici birçok hadis bilmekte iken sadece 2 hadisi zikretmekle yetinmiştir: "Bununla alakalı birçok hadis mevcuttur. Konunun uzayacağından endişe etmeseydim daha çok şey zikrederdim." (Evzai, Siyer, s. 38, 250) demektedir. Malik'in Muvatta'ı İslam'ın ilk kaynaklarındandır. Bir hadisi isnadı ile verir. Daha sonraki kaynak olan Ebu Yusuf'un Asar'ı, hadisi senetsiz verir. (A'zami, s. 160)

Schacht'ın verdiği örneklerin tetkiki

Schacht'ın iddia ettiği gibi Iraklı âlimler hadis uydurmada o kadar vicdansız iseler, 'mezheplerine ters düşen delili ortadan kaldıramazlar mıydı ve görüşlerini destekleyen hadisler uyduramazlar mıydı? Ayrıca muhaliflerini nasıl kendi yararına hadis uydurmaya ikna etmişlerdir?' Birbirine zıt olan hadislerin mevcudiyeti, âlimlerin öğrendikleri materyalleri korumadaki samimiyetlerini ortaya koymaktadır. (A'zami, s. 158) Şurası bir gerçektir ki, bütün hadislerin her bir âlimce bilinmesi mümkün değildir. (A'zami, s. 159) Ayrıca Schacht, 'Bir yerde uydurma diye kabul etmediği bir isnadı, başka bir yerde sahih olarak kabul etmektedir.' Schacht bir yerde, ilk fakihlerin hadislerin kabul edilmesine şiddetle karşı çıktığını belirtir. (Origins, s.57) Ama başka bir yerde ilk fakihlerden olan İbni Ebi Leyla'nın bir hadisle neden amel etmediğini sorgular. (A'zami, s. 164) Aynı şekilde Ebi Leyla'nın bilmediği bir hadisin senedinin daha sonraki âlimlerden Malik tarafında kesintisiz senedle verilmesinden hareketle, bu senedin Malik devrinde uydurulduğunu ileri sürer. Halbuki Ebi Leyla'dan 50 yıl önce yaşamış olan Ata, hadisi senediyle rivayet etmiştir. Aynı hadisi Sevri de başka bir senetle rivayet etmiştir. (A'zami, s. 165) Kısaca her âlimin tüm hadislere vakıf olmasını, tamamını bilmesini beklemek mantıklı değildir. Schacht'ın başka bir hadis için de, 'İlk kez Malik'in eserinde görülmüştür' iddiası da gerçeği yansıtmamaktadır. Çünkü ondan daha önce yaşayan İbni İshak ve Evzai aynı hadisi rivayet etmişlerdir. (A'zami, s. 166)

İlk âlimler verdikleri kararların kaynaklarını (ayet veya hadis) bahsetmeden fetva verirlerdi. (A'zami, s. 168, 178, 185) Mesela Şafii, iki ay oruç tutulması ile ilgili fetvasında bir hadisten bahsetmez. Ama onun çok iyi bildiği Muvatta adlı eserde bu hadis geçmektedir. (A'zami, s. 168) Yine Ebu Hanife çok iyi bildiği bir hadisten bahsetmeden, hadisle paralel olarak bir görüşünü açıklamıştır. (A'zami, s. 177) Şeybani, Muvatta 114'de bir hadisten bahseder. Ama 'Asar' adlı eserinde hadisten bahsetmeden, ondan hareketle bir fetva verir. Aynı durum Ebu Yusuf için de geçerlidir. (A'zami, s. 178) Yine Schacht bir hadis için, 'Malik döneminde uyduruldu' der ama Malik'ten önce yaşayan İbni Cüreyc tarafından hadis daha önce kaydedilmiştir. (A'zami, s. 180) Yine başka bir hadis için de, 'Malik hadisi bilmez' der ama ondan önce yaşayan Ebu Yusuf hadisi kaydetmiştir. (A'zami, s. 181) 'Malik döneminde uyduruldu' dediği diğer hadisi ise Ebu Hanife, İbni Ömer vasıtasıyla Hz. Peygamberden rivayet etmiştir. Aynı hadis Malik'ten önce yaşayan diğer bir âlim, Ebi Yahya tarafından da rivayet edilmiştir. (A'zami, s. 186) Ayrıca hadis âlimleri zaten hadisleri mürsel, müdrec, zayıf, uydurma gibi kısımlara ayırmıştır. Bunları görmezden gelen Schacht, tamamen işine geldiği gibi kaynakları kullanmaktadır. Kısaca, hadisten bahsetmemeleri bilmedikleri veya onlardan sonra uydurulduğu anlamına gelmez. Schacht'ın diğer bir hatası da, 'İlk âlimlerin usulünü bilmemesi ve eserlerinden haberdar olmamasıdır.'

İsnad sistemi: Geçerliliği ve güvenilirliği

Hadisler Peygamberden raviler zinciriyle bize kadar ulaşmıştır. İsnad önemlidir ve bu nedenle Süfyan es-Sevri, "İsnad Müslümanın silahıdır" (el-Hakim, Introduction, s. 10) ve İbni Mübarek, "Eğer isnad olmasaydı herkes dilediğini rivayet edecekti" (Müslin, Sahih, Mukaddime, s. 15) demektedir.

İsnad sistemi (hadis metnini nakleden ravileri/hadisi nakledenleri rivayet sırasına göre zikretme) Hz. Muhammed ile başlamış ve hicretten sonra I. yüzyılın sonuna doğru da ilmi bir hüviyete bürünmüştür. Sahabelerin bir araya geldiklerinde Peygamberin hadislerini birbirlerine rivayet etmeleri bu sistemin başlangıcını oluşturmuştur. Hicri 40'lı ve 50'li yıllarda bu sistemin önemi artmıştır. İbni Sirin, 'Fitne ortaya çıkınca isnad sormaya başladık' demektedir. Hicri I. yüzyılın sonuna doğru bu sistem tam bir ilmi şekil kazanmış ve İslam âleminin bütününde bir eğitim seferberliği başlamıştır. er-Rıhle (hadis öğrenmek için yapılan seferler) başlamıştır. İbni Main, 'Hadis için seyahat yapmayan kimse, ilmi olgunluğa ulaşamaz.' demiştir. (A'zami, s. 189) Sahabeden sonraki nesil olan Tabiinden Ebü'l-Aliyye, "Biz Basra'da Resulullah'ın ashabından nakledilen rivayetler duyardık, ancak Medine'ye gidip onların ağzından dinlemedikçe ikna olmazdık" demektedir. (Darimi, Sünen, I/114) Bu ilmi seyahatler ravilerin artmasına ve hadisin İslam dünyasının birçok bölgesinde yayılmasına neden olmuştur. İslam âlimleri, sahabe ve tabiinden hadis öğrenmek için seyahatlere yönelmiş ve sonra memleketlerine geri dönerek ilmi yaymaya başlamışlardır. (A'zami, s. 190) Dr. Ömer b. Hasan Fellati'nin bir araştırması da, hicri 60 yılına dek Peygamberimizden uydurulmuş bir hadis bulmanın imkansızlığını ortaya koymaktadır. (el-Az' fi'l-Hadis, Doktora tezi, Ezher, s. 132)

Müşterek/ortak ravilerden bize ulaşan isnad zincirli hadislere örnek: "İmam kendisine uyulan kimsedir." Hadis en az 10 sahabe tarafından nakledilmiştir. Mesela bunlardan biri olan Ebu Hureyre'den hadis rivayet eden en az 7 öğrencisi vardır. Bunlardan 4 tanesi Medine'li, 2'si Mısır'lı ve 1 tanesi de Yemen'lidir. Bu öğrenciler 12 kişiye bu hadisi rivayet etmişlerdir. Diğer sahabe rivayetleri de bu şekilde yayılmıştır. (A'zami, s. 191)

Schacht, isnad sisteminin uydurma olduğuna inanır. İddiasının ters mantığı ve yanlış anlamaya dayandığını sergilemek için örnekler vermeden önce Schacht'ın iddialarını hatırlayalım: İsnad II. yüzyıl başında başlamıştır. Senedler keyfi uydurmadır. İlk dönemdeki senedler eksik iken, sonraki dönemlerde senedlerdeki boşluklar doldurulmuştur. İlave raviler Şafii döneminde

ortaya çıkmıştır. Aileye ait senedler (babadan oğula) uydurmadır. Senedlerde müşterek ravinin bulunması uydurmaya işarettir. (A'zami, s. 201) Gelelim bu iddialara cevaplara.

Horovitz, isnad sisteminin hadis literatürüne ilk girişinin I. yüzyılın son çeyreğine rastladığını söyler. (İsnadın tarihi ve menşei, Der Islam, 8, 1918, s. 35-47) Schacht'a göre ise, I. yüzyılda Peygamberin hiç hadisi mevcut değildir. (A'zami, s. 202) Schacht'ın iddiasına göre, Afganistan'dan Mısır'a, Rusya'dan Yemen'e dek binlerce âlimin geniş çaplı bir uydurma faaliyeti içinde ve komplo üzerinde bir araya gelip anlaşmaları gerekmektedir. (A'zami, s. 203)

Schacht, Malik öncesi nesilden uydurma isnadlara kendince örnekler sıralar. İthamları ve cevapları özetle şu şekildedir; Nafi' ve Salim: Schacht, bu iki kişiden hiçbir hadis olmadığını ileri sürer. Halbuki her iki ravi de müşterek ravi olan İbni Ömer'den hadis rivayet etmişlerdir. Nafi', yaklaşık 30 yıl İbni Ömer'e hizmet etmiştir ve onun azadlı kölesidir. Salim ise İbni Ömer'in oğludur. 30 ya da 40 yıl aynı şehirde, hatta belki de aynı evde yaşamış iki âlimin, elbette İbni Ömer'den hadis öğrenmeleri mümkündür. Nafi' ve Abdullah b. Dinar: Abdullan b. Dinar da İbni Ömer'in azadlı kölesidir. Nafi' ve Abdullah aynı şehirde yaklaşık 60 veya 70 yıl beraber yaşamış ve aynı zamanda azadlı köle olmaları, müşterek raviden (İbni Ömer) hadis nakletmelerini doğal kılmaktadır. (A'zami, s. 205) Schacht ayrıca, "Nafi', Malik'ten hadis rivayet edemez, yaşı küçüktür" der. Halbuki Nafi' vefat ettiğinde Malik en az 20 veya 24 yaşında idi. Ayrıca her ikisi de aynı şehirde yaşamıştı. Nafi' ve Zühri: Zühri yaklaşık 30 ya da 40 yıl Nafi' ile aynı şehirde yani Medine'de beraber yaşamışlardır. Yahya b. Said, Abdullah b. Ömer ve et-Teymi: Üçü de Medine'de yaşamış âlimlerdir. Yahya b. Said ve Rebia: Her iki âlim de yaklaşık 50 yıl aynı ilim halkasında bir arada bulunmuşlardır. (A'zami, s. 212) İslam dünyası boyunca her tarafa yayılmış âlimlerin, uydurdukları (!) isnadlarda birbirleriyle böylesine anlaşmaya varmış olabilmelerine şaşırmamak elde değildir! (A'zami, s. 214)

İsnadların tedrici gelişmesi

Schacht'in temel iddialarından biri de, isnadların zamanla 'geliştirildiği' ve daha sonra tamamlandığı şeklindedir. Schacht yine tezini destekleyecek kendince örnekler sıralar. Halbuki ilk dönem fakihleri eserlerinin hacmini büyütmemek için, kendilerinin bildikleri kaynakları ve ravileri zikretmemişlerdir. (A'zami, s. 220) Mesela Ebu Yusuf da (Evzai, Kitabu Sireti'l-Evzai, s. 38) Şafii de (Şafii, El-Umm, VII/311; er-Risale, s. 405) 'eserlerinin hacimlerini artırmamak amacıyla, bütün hadis ve senedleri zikretmediklerini' açıkça ifade etmişlerdir. Ayrıca özetini sunduğumuz bu kitabın Ek 1'inde zikredilen detayları (A'zami, s. 247-252) yazar özet halinde sıralar. (A'zami, s. 221): Başka kaynakların, onların bildiklerini kanıtladığı yerde isnadın tamamını zikretmemektedirler. İsnadın başında ve en önemli raviyi ya da farklı meselelerde değişik ravileri zikrederek senedin sadece bir kısmı zikredilmiştir ki, diğer kaynaklar onların bu senedin tamamını bildiklerini ispatlamaktadır. Kendilerinin bildiği isnadın bir kaç varyantından sadece birinden bahsederler. Bahsi geçen ravi bir başka yerde ismi ile zikredildiği zaman, 'bir adamdan' veya 'güvenilir birisinden' gibi açıklama yaparlar. Schacht'in örnek olarak verdiği bir hadisin de uydurma olduğunu bizzat âlimler zaten açıklamışlardır. Bu, Schacht'ın iddiasını desteklemez, aksine aleyhine işler. Şafii'nin, "İsnadını kesintisiz işittiğim ama hatırlayamadığım veya ezberlediğim ama kitabın çok uzun olacağı endişesinden özet aldığım yerler var" (Hadduri, Risale, s. 265) dediği de bilinmektedir. Yine Şafii, 'Âlimlerin hepsinin ilmi bir araya getirilse sünnetin tamamı bilinecektir. Ancak her bir âlimin bilgisi ayrı ayrı ele alınırsa, her birinin ilminden bir bölümünün eksik olduğu ortaya çıkacaktır' (Hadduri, Risale, s. 89) demektedir. Schacht'ın iddiasının aksine, Şafii bile hiç kimsenin bütün hadislerin bilgisine sahip olamayacağını bizzat ifade ettiği halde, bir kimse (Schacht) kalkıp Şafii'nin bu hadisi bilmediğinden dolayı nasıl olur da hadis hakkında şüpheler ortaya atabilir? Ve ayrıca Schacht'ın söz konusu yaptığı hadis, Şafii'den önce

yaşamış iki âlimden tam isnad ile kaydedilmişken! Sonuç itibari ile daha Şafii'nin çocukluğunda bu hadis sahih senedi ile çok iyi bilinmektedir. (A'zami, s. 224) Schacht, diğer bir hadis için, 'Şafii hadisi munkatı (kesintili) rivayet ederken, Hanbel, Buhari ve Müslim zamanında tamamlanmıştır' demektedir. Halbuki Şafii'deki metin şöyledir: "Eğer birisi bu hadisin munkatı olduğunu söylerse..." Schacht bu metni yeterince dikkatli okumamıştır. Bu hadis, Malik'ten yaklaşık 25 sene önce vefat eden Ma'mer tarafından kaydedilmiştir. Kısaca bu hadis, Şafii'nin doğumundan önce tam isnadla rivayet edilmiştir. Başka bir hadis için Schacht, "Şafii hadisi mürsel, Hanbel ve Mace ise farklı isnadla rivayet eder" der. Muhaddisler önce hadisin isnadını değerlendirmekte ve isnadda bir kusur varsa, hadisin metnini incelemeden o hadisi reddetmektedirler. (A'zami, s. 225) Schacht, isnadların zamanla geliştirildiğine dair toplam 6 hadisi örnek verir. Bunlardan 4'ü, Schachtın zikrettiği eksik varyanttan önce hadisler tam isnadla kaydedilmiş, birinin mevzu olduğunu İslam âlimleri ispatlamış ve ilan etmiş, sonuncusunun ise emin olmadıkları isnadı zikretmekte tereddütlü davrandıkları açıkça kanıtlanmıştır. (A'zami, s. 226)

Aile isnadı

Schacht, babadan oğula geçen tüm senetleri uydurma kabul eder. İslam âlimleri ise tüm aile isnadlarını sahih kabul etmedikleri gibi şüpheli olan hadis ve isnadları da zaten reddetmişlerdir. (A'zami, s. 236) Bu nedenle de oryantalist Robson, İslam âlimlerinin tutumundan taraf olmuştur. (Robson, The Isnad in Muslim Tradition, X/23)

Müşterek ravi

Schacht, bir seneddeki müşterek ravinin, o hadisin uydurma zamanını da ortaya çıkardığını ileri sürer. İslam âlimleri şüpheli olan her durumu fark edip, açıklamış ve hükümlerini vermişlerdir. Zehebi'nin "Eğer sika ve mutkin/sağlam bir ravi, bir hadisi sadece kendisi rivayet ettiyse bu hadis sahih fakat garib olarak değerlendirilir. Saduk derecesinde veya daha aşağı mertebede olan bir ravi, hadis rivayet eder ve şahid başka hadis bulunamazsa o hadis münker/reddedilen olarak değerlendirilir." (Zehebi, Mizanu'l-İtidal, III/141) şeklindeki açıklaması bu konuya verilen önemi açıklamaktadır. Schacht'ın yaklaşımı, 'birçok kaynaktan bilgileri toplayan ve daha sonra da bulduklarını gazetede yayınlayan gazeteciye, haber konularını uydurmuş gözü ile bakmak' gibidir. Çünkü binlerce okuyucu, kaynak olarak sadece o gazeteciyi referans göstermektedir. (A'zami, s. 239) Schacht'ın bir başka konudaki delili sadece Sad/309'daki bilgiye dayanır. Sad burada kaynak da vermez ama Schacht bu bilgiyi kesin bir delil gibi kabul eder. Aynı Sad, Berire olayı ile ilgili haberin kaynaklarını ayrıntıları ile vererek 8 çeşit kaynak gösterdiği zaman ise, (Sad, Tabakat, VIII/187, 188) Schacht bu kaynakların uydurma olduğunu ileri sürer. (Schacht, Origins, s. 174)

A'zami haklı olarak Schacht'a şu soruları sorar: Hişam'dan hadis öğrenmek için binlerce kilometre yol kateden raviler, hocalarının ismini (Hişam) bilmiyorlar mıydı? Adı bilinmeyen bir âlimin yıllarca öğrenciler yolunu gözetleyip, sonra da ondan Hişam adına uydurulmuş bir hadisi naklettikleri iddiası ne kadar gerçekçidir? Yoksa öğrenciler senette Hişam'ın adını kullanmak için aralarında komplo mu kurmuşlardır? Schacht, hadis uyduran Hişam'ın Horasan'dan Mısır'a, Suriye'den Yemen'e kadar dağılan âlimlere, 'mezkur öğretinin ilk devir âlimlerine yansıtmaları gerektiğine dair bilgi vererek' irtibat sağlayabileceğine bizden inanmamızı mı istemektedir? Ayrıca Schacht, Nafi'nin, 30 yıl sonra Hişam'ın Peygamber ile Aişe'nin endişe verici bir durumda olduklarını haber vereceğini görecek kadar basiret sahibi olduğuna ve bu nedenle de can alıcı noktayı, meydana gelmeden önce ortadan kaldırdığına inanmamızı mı beklemektedir? (A'zami, s. 244- 245) Ve asıl önemlisi de, günümüzde bile hâlâ hemen hemen tüm oryantalistlerin, Goldziher'in veya Schacht'ın iddialarını kesin gerçekmiş gibi kabul edip, itiraz edenlerin akademilere kabul bile edilmelerine izin verilmemeleri ne kadar ilmidir?!

Yazıya ek olarak, ‘Modernist, tarihselciler’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

(Bu yazımızın amacı, hadis ilmi hakkında bilgi vermek değil, hadis ve sünnetin önemi, değeri, delil olması konularına açıklık getirmek ve gerek oryantalist ve gerekse, ne yazık ki, hadisi önemsemeyen modernist Müslümanlara cevap vermektir. Hadis ilmi, bu kısa yazı içine sığmayacak kadar (Hadis terimlerinden usul ve tarihine dek) geniş bir içeriğe sahiptir.)

Bazı hadis terimleri
Ravi: Hadisi rivayet eden kişi.
Senet/İsnad: Ravilerin adlarının yazılı olduğu isim zinciri.
Tarik: Yol, hadis isnadının diğer adı.
Muttasıl: Senedi kesintisiz olan hadis.
Sahih: Ravisi adil ve ezberi kuvvetli, senedi kesintisiz, metninde sorun olmayan hadis.
Sıhhat: Hadisin sağlamlığı, sahihliğini ifade eden kelime.
Sika: Güvenilir ravi.
Zabt: Ezberlediği hadisi unutma sorunu olmayan, ezberi kuvvetli ravi.
Adalet: Haramdan kaçınıp, helalleri yapan adil ravi.
Münekkid: Hadis ilminde derin ilmi bulunan hadis âlimi.
Cerh: Araştırma sonunda ravide eksik, hata bulunması.
Ta'dil: Araştırma sonunda ravinin güvenilirliğinin pekiştirilmesi.
İhticac/Huccet: Delillendirme/Delil kabul edilen seçkin âlim.
Tabakat: Tabakalar. Hadis âlimlerinin hayatlarının anlatıldığı kitaplar.
Rical: Hadis rivayet etmekle meşgul olan insanlar.
Sahabi: Peygamberimizin sohbetinde bulunan. Çoğulu; Sahabe/ashab.
Tabiin: Sahabeyi görenler.
Merfu hadis: Hz. Resul'den gelen hadis.
Mevkuf hadis: Sahabeden gelen hadis.
Maktu hadis: Tabiinden veya tebeu't-tabiinden gelen hadis.
Mürsel hadis: Tabiinden, sahabe atlanarak Hz Muhammed'e izafe edilen hadis.
Mudal hadis: Senette en az iki ravisi düşen hadis.
Garib hadis: Senette en az iki ravisi düşen hadis.
Müdelles hadis: Senetteki eksiği gizlenen, ravinin işitmediği halde hocasında aktardığı hadis.
Musannef: Sınıflandırılmış, tasnifi yapılmış hadislerin olduğu eser.
Muvatta: İçerisinde ahkâm hadislerinin toplandığı eser.
Sünen: Sünnetin çoğuludur, sünnetle alakalı eserler.

Özet

Hadis, Efendimizin sözleridir. Sünnet ise daha çok uygulamalarını ama aynı zamanda sözlerini ve onaylarını da kapsayan genel bir terimdir. Sünnet ve hadise genelde üç çeşit yaklaşım mevcuttur.

Hadis ve sünneti reddedenler: Kur’aniyyun kökenli bu akım oryantalistlerin etkisi ile ilk önce Hindistan'da ortaya çıkmıştır. Sünneti kabul edip, hadisi reddedenler: İşlerine gelen, akıllarına ve yorumlarına uyan hadisleri eserlerine almakla paradoksa düşen bu grubun en büyük yanlışı; eleştirdikleri hadislerin büyük çoğunluğunun zaten hadisi savunanlarca da kabul edilmediğini bilmemeleri, bu tür hadislerin ya tevil/yorum ile ya da başka hadislerle karşılaştırılarak reddedildiğini veya hadisin anlamının müspet bir zemine çekildiğini kavrayamamalarıdır.

Zaten bu nedenle "Muhtelifu'l-Hadis ilmi, Mevzu, zayıf, mudal, mürsel, munkatı, cerh, ta'dil, rical, tabakat" gibi ilim dalları, metot ve kavramlar ortaya çıkmıştır. Sünnet ve hadisi kabul edenler: Bu görüşü savunmakla beraber, bu sistemi savunanların da -şahsi kanaatimize göre- en büyük yanlışı, hadisin Kur'an'ı nesh edebileceği görüşünü savunmalarıdır ki, bu durum haklı olarak muhataplarımızca da eleştiri konusu yapılmaktadır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنكُمْ

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin ve Peygambere itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, aranızda herhangi bir konuda ihtilafa düşerseniz, onu Allah'a ve elçisine götürün. Böyle davranmanız daha iyidir ve sonuç itibariyle daha güzeldir." (Nisa, 59) Ayette geçen "İtaat" kelimesinin Allah için olduğu gibi, Hz. Peygamber için de 'ayrıca' zikredilmesi, Efendimizin Kur'an'ın dışındaki emir ve yasaklarına da itaat etmemiz gereğine işaret etmektedir. "Sizden olan emir sahiplerine de" ifadesinde görüldüğü üzere, emir sahipleri için ayrıca bir "itaat kelimesinin kullanılmaması", aksine cümle içerisinde (atıf yoluyla) Allah ve Resulüne karşı yapılması, istenen itaate tabi kılınarak ifade edilmesi, emirlere/idarecilere yapılacak itaatin mutlak/kesin olmayıp, "Allah'ın kitabı ve elçisinin sünnetine uyma şartına bağlı olduğunu" göstermek içindir. (İmam Şafii, er-Risale, s. 79-80)

Hadislerin yazılımına ilk başlarda, Kur'an ile karışır endişesi ile izin verilmemiş ise de daha sonra bu sorun ortadan kalkınca yazıma izin verilmiştir. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 108) Dolayısı ile hadislerin yazılımına daha Peygamberimiz hayatta iken başlanmıştır. (Hamidullah, İslam Peygamberi, I/9) Peygamber dönemindeki yazılı malzemelerden bazıları şunlardır: Abdullah b. Amr b. As, Hz. Ali ve Hz. Enes'in yazılı metin haline getirdiği hadisler. Sadece Amr b. As'ın 'Sahifetu's-sadıka' adlı mecmuasında 1000 civarında hadis mevcuttu. Hicretten sonra yapılan nüfus sayımı, anlaşmalar, ahidnameler, komşu devletlere gönderilen mektuplar da yazıya geçirilmiştir. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 109) Yani, İslam tarihinin ilk dönemine ait kaynaklar sahabe hayatta iken yazılı olarak kayda geçirilmiş (Sad, Tabakat, I/70, 331; Zürkani, Şerhül alel mevahibil-ledünniye, III/354) ve "tedvin (hadislerin yazılım) dönemi ile de hadisler, terdip, düzen ve belirli kaideler çerçevesinde kitaplaştırılmıştır." (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 108)

"İlahi yasanın (teşri) kaynağı, Allah'ın Kur'an'daki sözleri ve Peygamberin sünnetleridir. Müslümanlar bu iki kaynağa bağlı kaldıkları müddetçe itibar ve güçlerini korumuşlar, uzaklaştıkça zaafiyet yaşamış, siyasi alanda çökmüş, sömürülmeye başlanmışlardır. Batılı emperyalistler önce Kur'an'a değil, Hz. Peygamberin sünnetine savaş açmışlardır. Önceleri sünnetin bir kısmını inkarla başladıkları çalışmalarında, sonunda tüm sünneti inkara ulaşmışlardır. Bunu iki yolla yapmışlardır: İçeriden Batı zihniyeti ile yetişmiş olan Müslüman aydınlar ve dışarıdaki oryantalistlerle." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 37-38)

İtiraf etmeliyim ki, ben ilahiyatta okurken ilk zamanlarımda yukarıdaki yaklaşımı abartılı bulurdum. Ama oryantalizm üzerine yaklaşık 15 senelik okumalarım beni de aynı noktaya getirmiştir! Ve üzücü olan ise, oryantalistler ile modernist Müslümanların hadise bakışının ne yazık ki aynı olmasıdır!

Meşhur oryantalistlerden Hollandalı Snouck Hurgronje, 'Mekke' isimli iki ciltlik kitabında şunları yazmaktadır: "İslam coğrafyasının farklı kesimlerinden Mekke'ye gelen Müslümanlar arasında çarpıcı bir davranış birlikteliği var. Dilleri, renkleri, kültürleri farklı Müslümanlar; sokakta karşılaştıklarında birbirlerini selamlıyorlar. Selam veren hep aynı cümleyi söylüyor, selam alan da cevabi bir cümle söylüyor ve fakat bu cümleler hiç değişmiyor. İbadethanelerine

sağ ayakla girip, sol ayakla çıkmaya dikkat ediyorlar. Yemeğe oturduklarında bir kelime söylüyor, sağ elleriyle yemek yiyor, sofradan kalkarken başka bir kelime söylüyorlar. Bunlar da hiç değişmiyor. Fakat dikkat edilmesi gereken nokta şu ki; bunların hiçbirisi Kur'an'da yazmıyor. Benim tespitime göre bu, onların Peygamberlerinin geleneğidir." (Mehmet Görmez, Klasik Oryantalizmi hadis araştırmalarına sevk eden temel faktörler üzerine, İslamiyat, Mart, 2000) Yahudi kökenli Ukraynalı mühtedi Muhammed Esed de benzer bir konuya değinmektedir: "Sünnet, İslam binasını tutan çelik iskelettir. Aynı zamanda hem sünnete uymamız hem de Batının hayat tarzına ayak uydurmamız mümkün değildir. Sünnet, Batı medeniyetinin dayandığı fikri temellere açıktan açığa karşıdır." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 89, 98) Oryantalist Johann W. Fück, 'Her defasında İslam'ın gerçek özünü yabancı tesirler kaplamaya yüz tuttuğunda, sünnet bu yabancılaşmaya karşı yapılan savaşın parolası olmuştur.' (J. Fück, Die originalitat des arabischen propheten, s. 152) diyerek sünnetin önemini içimizdeki modernistlerden daha iyi anladığını göstermektedir.

"Tarihi tenkit yöntemi, "Olayın geçtiği zamana gidip müellifin zihnindeki amacı ortaya çıkarma gayretidir. Elçinin kastettiği anlam yakalanmaya çalışılır. Bundan sonra eleştiri/tenkit başlar." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 107) Oryantalistler, İncil'e uyguladıkları bu metodu hadislere de uygulamak istemişlerdir. "Batılı akademisyenler 'tarihsel eleştiri'yi hadis literatürüne de uygulamaya çalışmışlar ve onda şüphe uyandırmaktan zevk almışlardır." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 319) "Golziher'in hadis konusundaki görüşlerini Schacht geliştirmiş ve hukukla ilgili hadislerin de uydurma olduğunu ileri sürmüş, Juynboll bu anlayışı devam ettirmiştir." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 31) "Uydurma hadisleri vesile yapan oryantalistler, bunları kullanarak Hazreti Peygambere ait sahih hadisler üzerinde şüphe uyandırmaya çalışmışlardır." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 48) Onlardan etkilenen kesim yüzünden de, günümüzde "Her şeyi Batılı gözle veya Batı ölçüleriyle görmek hevesine düştük. Batı'yı taklit etmekle her şeyin düzeleceğimizi zannettik. Sonunda, Kur'an-ı Kerim'e, hadislere bile farklı gözle gözle bakmaya başladık." (Mustafa Sıbai, s. 11, 14) Amerikalı ünlü misyoner Samuel Zwemer, "Bir Müslümana 'dinini bırak' dersen onun İslam'ı bırakması asla mümkün değildir. 'Sizin dininiz olan İslamiyet mücevher yüklü çok kıymetli gemiye benziyor ama bu geminin yükü çok ağır geminin karşıya batmadan geçebilmesi için bu yüklerin bir bölümünü denize atmamız gerekir.' demeliyiz. Böylece mübahlardan, müstehaplardan, sünnetlerden başlayarak vaciplere farzlara gelinceye kadar onlara geminin bütün yüklerini boşalttırmalıyız. Böylece gemi karşıya geçse de boş geçmelidir." (Dr. Ahmet Üçar, Sultan, güç ve hassasiyet, s. 88) demektedir.

"Hadislerin oryantalistlerin iddia ettiği gibi ortaya çıkışları 2. ve 3. asırda olmamıştır. Hadis senetleri Peygamberimizde hemen sonra ortaya çıkmıştır. Ayrıca hadis uydurmaya karşı alınan ilmi tedbirler ve hadis âlimlerinin hadise verdiği önem, oryantalist iddiaları geçersiz kılmaktadır." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 50-80) Aksine, İslam düşmanı Voltaire'in de itiraf ettiği gibi, "Dünyada, Muhammed'in ki kadar ayrıntılı şekilde hayatı yazılan başka hiç kimse yoktur." (Voltaire, Türkler, Müslümanlar ve Ötekiler, s. 6) "Allah Resulünün hayatı 'tarihte hiç kimseye nasip olmayacak bir şekilde' (M. Hamidullah, İslam Peygamberi, I/8) bütün yönleri ile kayıt altına alınmış, hatta 'bir olay karşısında suskunluğuna varıncaya kadar' tespit edilmiştir." (Prof. Dr. Ahmet Önkal, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 120) Muhammed Gazali: 'Tarih, Müslümanlar kadar Peygamberlerinin eserlerini toplayan, araştıran ve inceleyen ve onlarla hassas ilmi kurallar koyan hiçbir topluluktan söz etmemiştir. Hadis senetleri ve rivayetlere yönelik hayret uyandıracak ölçüyü, dinlerin hiç birinde görmek mümkün değildir.' (Gazali, Difa'u ani'l-Akide ve'ş-Şeriah Zıdde Metaini'l-Müsteşrikin, s. 78) "İlk muhaddisler, özellikle Buhari ve Müslim, her hadisin sıhhatini süzgeçten geçirme hususunda insan kudretinin erişebileceği en ince titizliği göstermişlerdir. Öyle ki, bu inceleme Avrupa tarihçilerinin eski tarihin kaynaklarını incelerken başvura geldikleri inceleme tarzından çok daha güçlüdür." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 94)

"İncil, Kur'an ile değil, Hz. Muhammed'in hadisleri ile kıyaslanabilir." (Eaton, s. 142) John Bertin, Ocak 1998 tarihinde Münih'deki konferansta aynen şunları söylemektedir: "Bütün olumsuzluklarına rağmen, Müslümanların hadisleri vesikalandırma/delillendirme şansı, bizim kutsal kitabımızı vesikalandırma şansımızdan daha fazladır."

Hadislerin duyurulmasına Efendimiz önem vermiş ve bunu teşvik etmiştir. Veda haccında Peygamberimiz, 'Burada bulunanlar bulunmayanlara bu bilgileri iletsin' (Buhari, İlim, 9,10,37; Müslim, Hac, s. 446) ve diğer bir hadisinde de, 'Benden bir söz işitip iyi ezberleyen ve onu başkalarına aktaran kimselerin Allah yüzünü ağartsın' (Tirmizi, ilim, 7; İbni Hanbel, I/437) buyurmuşlardır. Medine'ye gelen heyetlere yurtlarına döndüklerinde hemşehrilerine hadislerle ilgili bilgileri öğretmelerini de emretmiştir. (Buhari, İlim, 25; İbni Sad, VII/29-30) Peygamberimiz kolay hatırlanması için önemli şeyleri 3 kere tekrar ederdi. (Buhari, ilim, 30) Enes der ki: 'Yaklaşık 60 kişi Peygamberle otururduk. Peygamber hadis öğretirdi. O çıktığında biz aramızda o hadisi ezberlerdik.' (Kadı Iyaz, el-Ilma, s. 142; Hatib, el-Cami li Ahlaki'r-Ravi, 43) Peygamberimizin ilim meclisinde bulunmayanlar da bulunanlardan ezberlerdi. (Hakim, Müstedrek, I/95) Hz. Ömer, el-Eşari, İbni Abbas, Zeyd b. Erkam hadis ezberlerdi. (Hatib, Fakih, 132a) Hz. Ömer Kur'an ve Peygamber'in sünnetlerinin öğretilmesi için valilere görev verirdi. (Hanbel, I/48) Sahabe hadisleri ya grup halinde ya da tek başlarına ezberlerdi. (Ebu Heyseme, İlim, 126,127; Darimi, Sünen, I/148,149) Zaten sahabilerin de Peygamberden hadis yazdıklarına dair belgeler de bulunmaktadır. (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 136)

Hadisler önemlidir çünkü "Hadis, Peygamberin davranışlarının rivayetidir. Sünnet ise bu rivayetlerden çıkarılan kurallardır. Yani hadis, sünnetin taşıyıcısı ve vasıtasıdır." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 85) "Peygamberin görevi Kur'an'da yer almayan ayrıntıları bildirmek ve uygulamaktır. Yani yüce Allah kitabını bir öğretmenle birlikte göndermiştir." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 44) "Peygamber, teorik taslağı pratikte uygulamıştır. Sünnet yaşanan İslam'dır." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 23) "Kur'an'ı herkesten iyi anlayan ve ayetlerdeki Allah'ın kastettiği manayı en iyi bilen Allah Resulüdür. Peygamberimiz ayetleri açıklamış fiillerle uygulamasını göstermiştir. Hadisler, dini yaşantımızda rehberlik eden en önemli kaynaklardır. Peygamberimizin yönlendirmesine ihtiyacımız vardır. Hadisleri reddeden kimseler, Kur'an'ı anlamak için yine başka insanların yorum ve açıklamalarına başvurmaktadır. Bazen de insanlar hadisler yerine kendi anlayışlarını öne çıkarmaktadır. Bu da farklı ibadet ve din yorumlarına neden olmaktadır. Diğer semavi dinlerin bozulmasının en önemli sebebi, din adamı sınıfının insanları kendi görüşleri ile yönlendirmeleri olmuştur. Rabbimiz, Kur'an'ın çağlar boyunca anlaşılmasını, onun açıklama ve uygulamalarına bağlı (En'am, 89-90) kılmıştır." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 83-85)

Kur'an'dan sonra dinimizin ikinci kaynağı hadis ve sünnettir! Kur'an indikten 1400 sene sonra kalkıp Kur'an'ı yorumlama hakkını kendilerinde görenler, Allah ile direkt muhatap olan Efendimizin yorum (hadis) hakkına nedense itiraz etmektedir? Namaz kılmayıp namazı nasıl kılacağını Ehl-i Sünnete' öğretmeye çalışan seküler kesimden ne farkı vardır bu yaklaşımın? Seküler kesim namazı Türkçe kılsın, mealciler de kendileri ayetleri tefsir etsin ama lütfen kimse Ehl-i Sünnet'e de akıl vermeye kalkışmasın!

Zaten Hz. Muhammed'e bizzat Allah (cc) Kur'an'ı 'açıklama görevi' vermiştir. Bu açıklamaların günümüze ışık tutan boyutu da hadislerdir!

Bazı konularda Kur'an mufassal/ayrıntılı, sünnet müekkid/onaylayandır. Bazı meselelerde Kur'an mücmel/kapalı, sünnet mübeyyin/açıklayıcıdır. Birbirini iki yönlü tamamlarlar.

Hadis profesörü Prof. Yavuz Köktaş bu konuda şunları söylemektedir: “Allah Kur'an’da pek çok kıssa nakletmesine rağmen hadislerde neredeyse hiçbir kıssa anlatımı yoktur. Allah (cc), Kur’an’da miras taksimini en detayıyla anlatırken hadislerde nineye verilecek pay dışında hiçbir bilgi yoktur. Allah Azze ve Celle Kur’an’da namaza genel hatlarıyla değinirken sünnette namaz en detaylı bir şekilde ortaya konulmuştur. Allah (cc), Kur’an’da zekatla ile ilgili olarak sadece "zekat veriniz" buyururken hadislerde zekatın nereden ve nasıl verileceği en detaylı bir şekilde ortaya konmuştur.”

"Sana bu zikri (Kur’an'ı) indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara ‘açıklayasın’, ta ki düşünüp öğüt alsınlar." (Nahl, 44) "Sana kitabı, ancak ayrılığa düştükleri şeyleri onlara ‘açıklaman’ için ve iman eden bir topluma doğru yolu göstersin ve rahmet olsun diye indirdik." (Nahl, 64) "Hak dini onlara ‘açıklasın’ diye, her Peygamberi Biz kendi kavminin lisanıyla gönderdik." (İbrahim, 4) "Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve ‘Resulünün’ haram kıldığını haram saymayan…" (Tevbe, 29)

Burada dikkat edilmesi gereken; ayette hem Allah’ın hem de resulünün ‘haram kılma yetkisi’nden bahsedilmesidir. Eğer Peygamber sadece Allah’ın haram kıldıklarını ‘iletmekle görevli’ olsa idi, ayette bir de ‘resulün haram kılmasından’ bahsedilmezdi! Demek ki, ‘her ikisi de’ haram kılma yetkisine sahiptir. Peki, bu nasıl olmaktadır? Kendisine ‘hikmet’ verilen (Nisa, 113; Bakara, 129; Cuma, 2) Efendimizin uygulamaları ile tabii ki!

Sünnet, yani Hz. Muhammed'in uygulamaları da bizim için kıstastır: "Andolsun ki, Resulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir." (Ahzab, 21) "Ve sen elbette yüce bir ahlak üzeresin." (Kalem, 4)

Detay

Hadis

Hadis, ‘Hz. Muhammed'in sözlerine’ denir. (DİA, hadis maddesi) Bazı hadisler vardır farz hükmündedir, yani onları yapmak farzdır. Bazıları vardır vacip hükmünde, bazıları sünnet, bazıları ise mübah, müstehap (iyi, sevap kazanılacak iş) hükmündedir. Bazı hadisler ise mevzu (uydurma, gerçekte söylenmemiş), mevkuf, muzdaribdir. (kesik, eksik, hatalı rivayet edilmiştir) Bazı hadisler vardır tavsiye niteliği taşır, bazılarının hükmü/uygulaması sonradan kaldırılmış, bazılarının ise yasaklılığı sonradan kaldırılmıştır. Bazı hadislerin sözcük anlamları farklı iken, hedeflediği anlam farklı olabilmektedir. Kısaca, bir konuda bir hadisi duyunca hemen “Bu konuda kural şudur, Hz. Resul böyle söylemiş, yapmıştır" sonucuna ulaşılmamalıdır! O konudaki diğer hadisleri ve ayetleri bir araya getirmeli, hangisi doğru, hangisi uydurma, hangisinin uygulanmasını Hz. Resul sonradan kaldırmış, sınırlamış, genişletmiş veya uygulatmış iyice bilmeliyiz. Bu da, hadis ilmini iyi bilmeye, hadis usulü, hadis tarihi, hadis terimlerine vakıf olmakla mümkündür. Yani, bu yazıyı yazan ben de dâhil, avam/halktan birisi Buhari'yi açıp, hadisi okuyup, ondan hüküm çıkaramaz! Ya o hadis doğru ama başka bir hadisle sonradan uygulamadan kaldırılmış, sınırlandırılmış veya uygulama alanı genişletilmiş ise?! Hiç bir hadis kitabı bir konudaki tüm sahih hadisleri bir araya toplayamaz. Çünkü o kitabı yazan bir insandır, insan ise eksik bir varlıktır. Aklı, bilgisi, tecrübesi, görmesi, duyması, ömrü eksiktir, sınırlıdır! O nedenle Buhari yanında, Müslim, Tirmizi, Ebu Davud gibi hadis kitapları da vardır. Özetle, biz halk/avam, hadis ve ayetten hüküm çıkaramayız! Ama muhaddis ve müfessir âlimlerin o hadis/ayeti yorumlarından ve asıl fakih/müctehidlerin fetvalarından istifade edebiliriz. Yani, bu ilimlerin uzmanı olmayan biz halk kesimi hadise değil, onlardan çıkarılan hükümlere bakmalıyız. Hadisi eksik anlamaya yönelik bazı örnekler verelim: Hz. Resul,

elbisesi yerlere uzanan bir adamı uyarıp elbisesini kısaltmasını istemiştir. Ama günümüzde her uzun elbiseliye aynı hükmü uygulayamayız. Çünkü Hz. Resul döneminde uzun elbise bir kibir alameti idi. (Müslim, İman, 171; Ebu Davud, Libas, 25; Nesai, Buyu, 5; İbn Hanbel, V, 148, 158; Müslim, Libas, 42) Şimdi eğer insanlar kısa elbise ile kibirleniyorsa kısa elbise uzattırılmalıdır. Yasak olan uzun elbise değil kibirdir! Elbise araçtır, kibire engel olmak ise amaç. Ama hadisin sadece metni ile hareket edecek olsa idik yanlış sonuca ulaşabilirdik! Yine Hz. Resul kadınların kabirlere/mezarlara gitmesini önceleri yasaklamıştı. Sonradan ise serbest bırakmıştır. (Tirmizi, Cenâiz, 61, 1056; İbn Mace, Cenaiz, 49, 1574. ve Müslim, Cenâiz, 106, 108, 976, 977; Ebu Davud, Cenaiz, 81, 3235) Çünkü önceleri ibret almaz sadece bağırır dururlardı. Daha sonra ise bilinçlenmişlerdi! Ama Hz. Resulun vefatından sonra Hz. Aişe başka bir konuda, "Resulullah, kadınların kendisinden sonra yaptıklarını görseydi onları mescide çıkmaktan engellerdi" (Buhari, Ezan, 163; Müslim, Salat, 144) buyurmuştur… Dolayısı ile hadislerin sözlerine değil hikmet ve maksatlarına odaklanmak gerekir ki, bu da uzmanlık gerektiren bir hususdur! Konumuza dönersek, kadınlar kabirlere gitmeli mi gitmemeli mi? Eğitim, bilinç seviyeleri artıp mezarlarda bağırıp üstlerini başlarını yırtmadıkça gitmeli, yozlaşma başlayınca ise gitmemelidir. Yoksa gitmesini yasaklayan hadisi okuyan, eşini kızını mezara göndermez veya serbest bıraktığı hadisi okuyan gönderirse amaç anlaşılamamış olunabilir! Yasak bilinç seviyesine göre ayarlanmalıdır! Bunu da uzmanlar anlar, biz halk değil!

Sünnet

Sünnet, Hz. Peygamber'in söz, fiil ve onaylarının ortak adı ve şeri delillerin ikincisidir. (DİA, Sünnet-Peygamber maddesi) Aslında sünnet, 'Hz. Resul günümüzde olsa nasıl yapardı?' sorusunun cevabıdır. Bu da bir ilim ve derin tefekkür ile ulaşılabilecek bir makamdır. Hz. Resul döneminde bile hadisin ruhunu yakalamak yerine kelimelerine takılanlar olabilmiştir. Bir Müslüman, "Cuma günü gusül alın" hadisi (Buhari, Cuma 2, 5, 12; Müslim, Cuma 1, 2, 4) gereği, ihtilam olup cuma sabahı gusül alan oğluna: "Bu sünnet yerine geçmedi, bu ihtilamdan kurtulmak için alınan bir gusüldü, bir daha al" demiştir. "Eğer ümmetime ağır gelmeyecek olsaydı, onlara her namazda misvak kullanmalarını emrederdim." (Buhari, Cum'a, 8, Temenni, 9, Savm, 27; Müslim, Tahare, 42; Ebu Davud, Tahare, 25; Tirmizi Tahare, 18) hadisinden hareketle, günümüzde de farz namazlardan hemen önce, bir iki saniyeliğine hâlâ misvağı dişlerine süren kardeşlerimiz görülmektedir. Gusülden amacın, toplu gidilen yerlere temizlenerek gidilmesi gerektiği ve misvaktan da amacın, evden çıkmadan önce temiz dişlerle toplu yerlere gidilmesinin amaçlandığını anlamamız gerekmektedir…

Sünnet Kur'an ilişkisi

"Sünnet, Kur'an'ı Kerim'de bulunmayan, ama ona aykırı da olmayan pek çok hüküm getirmiştir. Bu görevi sünnete bizzat Kur'an-ı Kerim vasıtası ile Yüce Allah (cc) yüklemiştir. Bu hükümleri çıkarırsanız İslam'ın iskeleti dağılır ve din insanların elinde bir oyuncak hamuruna dönüşür. İstinbat/hüküm çıkarma, sünnet imbiğinden geçmesi şartıyla âlimlerin içtihatlarıyla devam etmiş ve kıyamete kadar da devam edecektir. Siz bir şeyin hükmünü Kur'an-ı Kerim'de ya da sünnette bulamıyorsanız başvuracağınız merci, 'ehli zikir/ilmiyle amil' âlimlerdir. Onların içtihatlarının dışına çıktığınızda da dini olanı terk etmiş, nefsinize uymuş olursunuz." (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 18 Eylül 2015) Kur'an'da sünnet: "Sünnet İslam'ı olmayacağı gibi, Kur'an İslam'ı da olmaz. Kur'an-ı Kerim dinin ruhu ise ki, Sünnet de onun bedenidir, görünür ve yaşanır hale gelmiş yönüdür. Kur'an-ı Kerim'in Hz. Peygamber için kullandığı vasıflar aynı zamanda onun farklı görevlerini ve yetkilerini de bize anlatır. Bunlardan bazılarını görelim: Tebyin (Nahl, 44): "İyi derecede açıklama, anlaşılır hale getirme demektir. Bunun bir alt derecesi beyandır. Beyan sadece 'sözlü açıklama' olabilir. Ama tebyin aynı zamanda 'uygulamalı bir beyandır' ki, işte buna Sünnet diyoruz. Tebliğ: Elçinin aldığı bilgiyi aynen yerine ulaştırmasıdır. Bunun için Allah Hz. Peygamber'e 'Rasul/elçi' diye hitap ettiği bir ayette,

“Rabbinden sana indirileni tam olarak ulaştırmazsan O'nun mesajını ulaştırmış olmazsın” buyurur. (Maide, 67) Tebyin, tebliğden farklı bir şeydir. Hüküm: “Biz kitabı hakikat olarak sana indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği ile hüküm veresin.” (Nisa, 105) Demek ki, Hz. Peygamber'in vahye dayalı olarak bir reyi/görüşü olacak ve o bununla hüküm verecektir. Bu rey Kur’an-ı Kerim'den mülhemdir; ilham alınmıştır, ama Kur’an-ı Kerim değildir. İşte bu da sünnetten başkası olamaz. Şu bir tek ayette bile Hz. Peygamber'in sünnetine işaret eden pek çok özellik sayılır: Hikmet: “Nasıl ki, size içinizden bir resul gönderdik; ayetlerimizi size okuyor, sizi arındırıyor, size Kitabı ve hikmeti öğretiyor, önceden bilmediklerinizi öğretiyor.” (Bakara, 151) Bu ayeti kerimede Kitap ve Hikmet yan yana kullanıldığına göre ‘bunların farklı şeyler olması’ gerekir. Sıradan insanların Kur’an-ı Kerim'de açıkça gözükmeyen hikmetlere ulaşabileceğini kabul edip, Peygamberde böyle bir özelliğin olmadığını söylemek abes olur. İşte ona Kur’an-ı Kerim'in yanında verilen bu bilgi/hikmet, sünnettir ve O, tebyin görevini bununla yapmaktadır. Tezkiye: Her türlü maddi manevi, ahlaki ve bedeni pisliklerden arındırmadır. O halde Peygamber, bazılarının sandığı gibi sade bir postacı değildir. O, inananlarını yine vahiyden aldığı kabiliyetle eğitip arındırmıştır. İşte bu eğitme ve arındırma uygulaması da sünnettir. Bunlardan özellikle ‘üsve’ kelimesi önemlidir. “O sizin için güzel bir üsvedir” (Ahzab, 21) denir ki, hal ve harekâtıyla örnek edineceğiniz bir numune-i timsaldir demektir. Sağlam bir örneği bulunmayanların, özellikle de gençlerin bugün kimlere özendikleri, kimleri örnek aldıkları düşünülürse bunun çok anlamlı olduğu görülür. Onun sünnetine/hayat tarzına uyulmadan o nasıl örnek alınabilir?” (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 28 .8. 2015)

Sünnetin kaynak değeri

“Sünnetin tamamı değil, bir kısmı vahiy mahsulüdür. Kur’an hükümleri İslam ümmeti hakkında bağlayıcı nitelikte olduğu gibi, Sünnet de bir teşri (yasa yapma) kaynağı olarak bağlayıcı bir özelliğe sahip olmak durumundadır. Önemli olan hangi Sünnetin teşri kaynağı olarak kullanılabileceği hususudur. Kur’an’dan sünnet'in delil olduğuna dair ayetler: Hz. Peygamber'e iman ve itaati emreden ayetler: "Andolsun, Allah'ın Resulünde sizin için -Allah'ı ve ahiret gününü arzu eden ve Allah'ı çok anan kimseler için- (uyulacak) en güzel bir örnek vardır." (Ahzab, 21) O, hem ibadet, hem ahlak, hem de hukuk ve diğer hususlarda insanlar için bir örnektir. Doğrudan doğruya Allah'a itaatin yanı sıra, Hz. Peygamber'e itaat de emredilmiştir: "Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Resul'e ve sizden olan emir (yetki) sahiplerine itaat edin." (Nisa, 9) Müsteşrik Margoliouth'a göre Hz. Muhammed'in Kur’an’ın dışına çıkan ve herhangi bir hadiste rivayet edilen bir sünneti yoktur. (Fazlur Rahman, Islam, s. 61) Ayette Allah'a itaatle birlikte Hz. Peygamber'e ve "emir sahiplerine" de itaatin gerekli görülmesi, bunların birbirinden farklı şeyler olduğunu göstermektedir. Söz konusu itaatin atıf harflerinden mugayeret -aykırı olma- için kullanılan vav harfiyle yapılmış olması da bunu gerektirmektedir. Kur’an ganimetlerle ilgili olarak "Peygamber ne verirse onu alın, sizi neden menederse ondan geri durun" (Haşr, 7) buyurmakta, başka bir ayette ise, "Aralarındaki çekişmelerde Hz. Peygamberi hakem tutmaları" (Nisa, 64) istenmektedir. Bu ayetlerden zaruri olarak anlaşıldığına göre, Hz. Peygamber hüküm verirken, ahlaki ve hukuki emirlerde bulunurken, Kur’an dışında rakipsiz bir otoriteye sahip olmuş, hatta normal olarak böyle bir otoriteyi uygulamıştır. (Fazlur Rahman, İslam, s. 62) Kur’an bir kanun kitabı veya bir ansiklopedi olmadığına göre, Kur’an'ın temas etmediği konularda toplumda düzen nasıl sağlanacak, güvenlik nasıl temin edilecek, ekonomi, eğitim, adalet gibi sosyal konularda kim düzenleyici kararlar alıp uygulayacaktır? Peygamberliği sadece, vahyi ileten şeklinde anlayan mantığa göre Kur’an'ın dışında bağlayıcı başka bir şey olamayacağından, toplumların yönetimi için yapılan kanun, tüzük, yönetmelik vs.nin de hiçbir bağlayıcılığının olamayacağı kabullenilmek zorunda da kalınacaktır. (H. Kırbaşoğlu, İslam Düşüncesinde Sünnet, s. 175-176) Halbuki Hz. Peygamber sadece bir postacı değildir. Görevi sadece nakil ve tebliğ değil aynı zamanda tebliğ ettiğini öğretmek ve uygulamalarıyla örneklik etmektir! Hz.

Peygamber'e itaat Allah'a itaat olarak kabul edilmiştir: "Kim Peygamber'e itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur." (Nisa, 80) Şu halde Kur'an teşri bir kaynak olduğu gibi Sünnet de teşri bir kaynaktır. Allah'ı sevmek, Peygamber'e itaati gerekli kılmaktadır: "De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok merhametli ve bağışlayıcıdır". De ki: "Allah'a ve Peygamber'e itaat edin!" Eğer dönerlerse, muhakkak ki Allah, kafirleri sevmez. " (Ali İmran, 31-32) Peygamberlerinin gönderiliş gayesi, kendisine itaat olarak ifade edilmiştir: "Biz hiçbir Peygamberi, Allah'ın izniyle itaat edilmekten başka bir amaçla göndermedik." (Nisa, 64) Bütün bu ayetlerdeki itaat manasını, "Resul'e itaat, Kur'an'a (Allah'a) itaattir" şeklinde anlamak doğru bir anlayış değildir. Eğer itaati böyle anlamak doğru olsaydı, bazı ayetlerde bunun ifadesi "Peygamber'e itaat, Allah'a itaattir" şeklinde ifade edilmezdi. Hz. Peygamber'e karşı gelmeyi yasaklayan ayetler: "Kim, Allah'a ve O'nun Resul'üne karşı gelir ve O'nun sınırlarını aşarsa, Allah onu ebedi kalacağı ateşe sokar. Onun için aldatıcı bir azap vardır." (Nisa 14) "Kim de kendisine doğru yol belli olduktan sonra Peygamber'e karşı gelir ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğü yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir gidiş yeridir orası." (Nisa,114) "Bu böyledir. Çünkü onlar, Allah ve Resul'üne karşı çıktılar. Allah ve Resulüne de kim karşı çıkarsa, muhakkak ki, Allah'ın cezası çetin olur." (En'am, 13. Bu konuda diğer ayetler için bkz. Ali İmran,132, 172; en-Nisa, 113,59,61, 65, 69; Maide, 92; A'raf, 157, 158; Enfal, 1, 20, 24, 46; Tevbe, 62, 71, 91; Nur, 51-54, 56; Ahzab, 33,36,37, 64-66, 71; Muhammed, 33; Feth,117- 18; Hucurat, 14; Mücadele, 13; Tegabun,12) Hz. Peygamber'in verdiği hükümlere boyun eğmeyi emreden ayetler: "Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıklarında müminlerin cevabı "işittik ve itaat ettik" sözünden başka bir şey olamaz." (Nur, 51) "Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Resule ve sizden olan emir (yetki) sahiplerine itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz -Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız- meseleyi Allah'a ve Resulüne götürün. Böyle yapmak en iyisi ve sonuç bakımından da en güzelidir." (Nisa, 59) "Allah ve Resul'ü bir konuda hüküm verdiği zaman, artık mümin bir erkeğin veya kadının bir seçme yapmaya hakkı yoktur. Zira kim Allah'a ve Resulüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur." (Ahzab, 36) "Hayır, rabbine andolsun ki, aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılıp sonra da verdiğin hükümden içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın onu kabullenmedikçe ve boyun eğip teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar." (Nisa, 65) Bütün bu ayetlerden açıkça anlaşıldığına göre, müminler Hz. Peygamber' in hükümlerine, ihtilaflı konularda verdiği kararlara boyun eğmek zorundadırlar. Hz. Peygamber'in haram-helal kılma yetkisi olduğunu ifade eden ayetler: "Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resul'ünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyenlerle, ezilip büzülerek kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın." (Tevbe, 29) "Onlar ki, ellerindeki Tevrat ve İncil'de yazılı bulunan o elçiye, o ümmi Peygamber'e uyarlar. O (Peygamber) ki, kendilerine iyiliği emreder, onları kötülükten meneder; onlara temiz ve hoş şeyleri helal, pis ve çirkin şeyleri haram kılar; üzerlerindeki ağır yükleri ve kendilerini bağlayan bağları kaldırır. O Peygambere iman edip, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura tabi olanlar, işte kurtuluşa erenler onlardır." (A'raf, 157) Ayetlerden çıkanlar sonuçlar: Haram ve helal kılma yetkisi önce Allah'a, sonra Hz. Peygamber'e aittir. Allah'ın hakkında hüküm vermediği konularla, tahsis/özelleştirme, takyid/daraltma, şartlarını belirleme gibi hususlar Hz. Peygamber'in helal ve haram kılma yetkisi dâhilindedir. Hz. Peygamber'in helal ve haram kıldığı şeyler, Allah'ın haram ve helal kıldığı şeylerden 'başkadır.' Yani Hz. Peygamber sadece Kur'an'daki haram ve helalleri nakletmemekte, bunlardan başka helal ve haram kıldığı şeyler de bulunmaktadır. Hz. Peygamber'in Kur'an'ı açıklamakla yükümlü olduğunu ifade eden ayetler: "Biz her Peygamberi mutlaka kendi kavminin diliyle gönderdik ki, onlara (kendilerine indirileni) açıklasın." (İbrahim, 4) "Sana bu Zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara açıklayasın ve ta ki onlar düşünüp öğüt alsınlar." (Nahl, 44) "Biz sana Kitab'ı indirdik ki, hakkında ayrılığa düştükleri şeyi onlara açıklayasın ve inanan bir kavim için, (o Kitap) yol gösterici ve rahmet olsun." (Nahl, 64) Hiç şüphesiz 'açıklamak', 'tebliğ etmek'ten başka bir şeydir. 'Beyyene' fiilinin ifade ettiği mana ile 'belleğa' fiilinin ifade ettiği mana aynı değildir. Beyan,

‘tebliğ+tebliğ edilenin izahı’ demektir. Bu bakımdan Kur’an’ı açıklamak, sadece O'nu tebliğ etmekten ibaret değildir. Manaya delaleti açık olmayan (mücmel) lafızlardan ne kastedildiğinin izahı, genelin tahsisi (özelleştirilmesi), mutlak'ın takyidi (kesin olanın sınırlanması), şartları beyan edilmemiş bir konunun şartlarının tespiti gibi hususlar beyan sınırları içinde mütalaa edilir. Kur’an’daki emir ve nehiylerin birçoğu umumi ifadeler ve mücerred kaideler biçiminde varid olmuştur. Bunlar tatbiki büyük ölçüde beyana ihtiyaç gösterir. Konuyla ilgili olarak kaynaklarda şöyle bir habere rastlıyoruz: İmran b. El-Husayn’in bulunduğu bir mecliste adamın biri: "Kur’an’da olandan başkasından bahsetmeyin" deyince, ona şöyle dedi: "Sen akılsız bir adamsın! Öğle namazının (farzının) dört rekat olduğunu, onda kıraatın açıktan olamayacağını Allah'ın Kitab'ında gördün mü?" Sonra zekatı ve benzeri hükümleri sıraladı ve şöyle ilave etti: "Bütün bunları Allah'ın Kitab'ında açıklanmış olarak buluyor musun? Kitabullah bunları mübhem (kapalı) bırakmıştır; Sünnet de açıklamıştır." (Şatıbi, el-Muvafakat, IV/19) Hz. Peygamber'in, sünneti bir teşri kaynağı olacak şekilde sunup muhafaza ve tatbikini istemiş olması: "Dikkatinizi çekerim! Bana Kur’an'la birlikte O'nun benzeri de verildi. Dikkat ediniz! Yakında rahat koltuğuna kurulmuş karnı tok saygısız bir adam şöyle der: Size bu Kur'an yeter; O'nda neyi helal bulursanız helal kabul ediniz; neyi de haram bulursanız haram kabul ediniz."; "Şüphesiz Resulullah'ın haram kıldıkları da haram kıldıkları gibidir." (Darimi, Mukaddime 49; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/130-131; Ebu Davud, Sünnet, 6; Tirmizi, Ilim, 10; İbn Mace, Mukaddime, 2) "Sizden bir haberi görüp işitmede hazır bulunanlar, orada bulunmayanlara tebliğ edip ulaştırsın. Umulur ki kendilerine haber ulaştırılan kimse, onu, işitenden daha iyi ezberleyip koruyabilir." (Darimi, Menasik, 72; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/31; Buhari, ilim, 9, 10, 37, Hacc, 132; Sayd, 8; Edahi, 5; Megazi, 51; Fiten 8, Tevhid 24; Müslim, Hacc, 446; Kasame, 29, 30; Ebu Davud, Tetawu', 10, Tirmizi, Hacc, 1; Nesai, Hacc, 111; İbni Mace, Mukaddime, 18) Hz. Peygamber kendisinden bir sözü işitip onu ulaştıran kimseye şöyle dua etmiştir: "Bizden bir söz işitip, o sözü aynen işittiği gibi koruyan ve başkalarına ulaştıran kimsenin Allah yüzünü ak etsin." (Darimi, Mukaddime 24; Ahmed b. Hanbel, Müsned, I/437; III/225; IV/80, 82; V/183; Ebu Davud, İlim 10; Tirmizi, ilim 7; İbn Mace, Mukaddime 18) Ve Hz. Peygamber, sünnetinden yüz çevirenin kendisinden, yani İslam ümmetinden sayılamayacağını açıkça ifade etmiştir. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, II/158; III/241, 259, 285; V, 409; Buhari, Nikah 1; Müslim,Nikah 5; Nesai, Nikah 4) Hz. Peygamber, Muaz b. Cebel'i Yemen'e görevli olarak gönderirken aralarında şu konuşma geçmiştir: Sana hakkında bir hüküm vermen gereken bir mesele arz olunduğunda nasıl hüküm verirsin? ‘Allah'ın Kitab'ına göre hüküm veririm.’ Şayet Allah'ın Kitab'ında bulamazsan? ‘Allah Resulünün Sünnetiyle hükmederim.’ Ne Allah'ın Kitab'ında ve ne de Resulünün Sünnetinde (bir hüküm) bulamazsan? ‘Kendi re'yimle (Görüşümle) ictihad ederim.’ Bunun üzerine Hz. Peygamber şöyle buyurdu: “Resulullah'ın elçisini muvaffak kılan Allah'a hamd ederim.” (Darimi, Mukaddime 20; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/230, 236, 242; Ebu Davud, Akdiye 11; Tirmizi, Ahkam 3) Kadı Şüreyh Halife Ömer'e hüküm verme hususunda nasıl bir hiyerarşi takip edeceğini sorduğunda, Hz. Ömer kendisine yazılı olarak bildirdiği talimatında; Önce Kur’an ile onda bulamazsa, Hz. Peygamber'in Sünneti ile orada da bir hüküm yoksa ümmetin üzerinde icma ettiği görüşle, bunların hiçbirisinde yoksa daha önce bu konuda raşid halifelerin ve salih nesil olan Ashab'ın verdiği bir hüküm varsa, onunla hükmetmesini veya ictihad yapması, netice itibariyle bekleyip kalmamasını emretmiştir. (Darimi, Mukaddime, 20; Nesai, Adabu’l-Kudat, 11) Hâkimlerine bu tavsiyelerde bulunan Hz. Ömer Müslüman tebeasına da şunları öğütlüyordu: "Kur’an’ı öğrendiğiniz gibi, feraizi ve Sünneti de öğreniniz." (Beyhaki, es-Sünenü'l-Kübra, VI/209) Sünnet'in en temel fonksiyonu, hüccet olması değil, Hz. Peygamber'in bizim için örnek olan hayatını göstermiş olmasıdır. Niteliği ne olursa olsun, Hz. Peygamber'in bütün hareketleri Müslümanlar için bir örnek teşkil etmektedir. İnanç, ibadet, hukuk ve hatta adab-ı muaşeretle ilgi olmayan konularda dahi bizim için O'nda örnekler vardır. Dinin kemale ermiş olması, Kur’an’ın her şeyi açıklayan eksiksiz bir kitap olması, hükmün Allah'a ait olması ile ilgili sadece Kur’an'ın yeterli olduğuna dair ayetlerin öncesi ve sonrasına bakıldığında, sünnete gerek yok sonucuna varılamayacağı rahatlıkla görülmektedir. Sadece Kur’an’ın muhafaza edilmiş olması ile ilgili ayet ise Kur’an’ın korunmasının yazılması ile olduğunu bilmeme cehaletinden kaynaklanmaktadır. Hz. Peygamber'in Sünnetin yazılmasını yasaklamış olması: Bazı rivayetlere göre Hz. Peygamber

kendisinden Kur'an dışında bir şey yazılmasını yasaklamıştır. (Buhari, Enbiya 50; Müslim, Zühd 72; Tirmizi, Fiten 70, İlim, 8, 13; Ebu Davud, İlim 3; İbn Hanbel, Müsned, III/39, 46, 47, 83; V/182; el Hatib, Takyid 33) Bu gerçekten hareketle Sünnetin hüccet/delil oluşunu inkar edenler, "Sünnet hüccet olsaydı, hem Hz. Peygamber onun yazılmasını emreder, hem de sahabe ve tabiin onun toplanması ve yazılması için gerekli girişimlerde bulunurdu." (Abdulhalık, Hücciyyetil 's-Sünne, s. 189) demektedirler. Sünnetin yazılmasının yasaklanmış olması, Hz. Peygamber'in, "Allah'ın Kitab'ını her şeyden tecrid edin, ona bir şey karıştırmayın" (Buhari, Enbiya 50; Müslim, Zühd 72; Tirmizi, Fiten 70; İbn Hanbel, Müsned, 111, 39, 46, 47, 83) sözüyle gerekçelendirilmiştir. Daha sonraki dönemlerde Kur'an'ın yazılımında gerekli titizliğin gösterilmesi, Kur'an hafızlarının çoğalması, Müslümanların Kur'an üslubunu kavranması, kısaca hadis ile ayetlerin karışma ihtimalinin ortadan kalkması, hadis yazılımına izin verilmesine neden olmuştur. (Tirmizi, İlim, 12; Darimi, Mukaddime, 43; İbn Kesir, İhtisaru Ulumi'l-hadis, s. 132; Müsned, II/403) Yine, Abdullah b. Amr b. As gibi okuma yazma bilen genç ve dikkatli sahabelere (Müsned, II, 403; İbn Kuteybe, s. 365-366); hafızasının zayıflığından şikayet edenlere (Tirmizi, İlim, 12) ve bir konuşmasının yazılıp kendisine verilmesini isteyen Yemenli Ebu Şah gibi kimselerin isteklerini de Efendimiz izin verilmiştir. (Buhari, Lukata, 7, Diyar, 8) Sahabe, Kur'an'ın açıklamadığı konularda Efendimizden gördüklerine veya işittiklerine göre hareket ederdi. O dönemde bile bir tek hadisi araştırmak için Medine'den kalkıp Mekke'ye kadar giderlerdi. (İbn-i Mace, I/16) Ebu Eyyup el-Ensari, bir hadisi araştırmak için Medine'den Mısır'a gitmiş, Ukbe b. Amr Cuheni'den hadisi işittikten sonra, "Bunu, ben de biliyordum; fakat biraz yanlışım vardı. İşittiğimin zıttına bir rivayette bulunmak istemedim." (Müsned, IV/159) demiştir. Hz. Ömer bir hadisi işitir ve daha önce işitmediği bu hadisi mutlaka ispat etmesini Ebu Musa el-Eşari'den ister. Nedenini soranlara "Bu hadisi inceleme ve tespit etmek istedim" diye cevap verir. (Buhari, Edebul müfret, s. 274, Müslim, VI /177-180) Hz. Ali de, başkası ona bir hadis nakledince önce yemin ettirir sonra onun rivayetini kabul ederdi. (Tevilü muhteliful hadis, s. 49; Zehebi, Tezkiretü'l-Huffaz, I/9-10) Sahabe birbirine "Kur'an ve sünnete dayanmadan sorulara cevap vermemeyi" öğütlerdi. (Zehebi, Tezkiretü'l-Huffaz, I/62) Görüldüğü gibi din konusunda Müslümanlar hatır gönüle bakmadan birbirilerini tenkitten geri durmamışlardır. İslam düşmanı oryantalist Caetani bile bazı sahabelerin Ebu Hureyre'yi eleştirdiklerini kitabında aktarmaktadır. (Caetani, İslam Tarihi, I/117, 124, II/188) Emevi döneminde de aynı hassasiyet devam etmiştir. Halife Hişam b. Abdülmelik oğlu için bir hadis kitabı yazmasını Zühri'den istemişti. 400 hadislik kitap yazılır. Bir ay sonra "O yandı, yeniden yaz." denince aynısını yazar. Aralarında hiç bir fark yoktu. (Tezkiretü'l-Huffaz, I/95-97) Peygamberimiz Abdullah b. Amr b. Asr'a hadisler için, "Yaz, ağzımdan hak sözden başkası, çıkmaz" buyurmuştur. (Süneni Ebu Davud, I/77) Ebu Hureyre de Abdullah b. Amr b. As'ın hadis yazdığını bildirmiştir. (Buhari, I/36) Bu yazılan deftere, 'sahife-i sadıka' denirdi ve bu sahife aynen Ahmet b. Hanbel tarafından Müsned'ine aktarılmıştır. Hureyre, Medineli bir Müslüman'ın hadisleri ezberinde tutamamasından yakınınca efendimizin kendisine, "Sağ elinden faydalan (yaz)" dediğini de aktarmaktadır. (Bağdadi, Takyidü'l-İlm, s.74-79) Sahabe gerektiğinde hadisleri yazardı, Ebu Bekr, semure b. Cünbüd'ün hadisleri kaydettikleri defterleri vardı. (Müslim, I/45; Tezkiretu'l-Huffaz, I/5) Abdullah b. Abbas, Cabir b. Abdullah ve Enes b. Malik'in de hadis sahifeleri mevcuttu. (Tirmizi, Kitabu'l-İlel, Tezkiretu'l-Huffaz, I/37) Hemmam b. Münebbih'in Ebu Hureyre'nin rivayetlerinden oluşan (Tezkiretu'l-Huffaz, I/89) hadis nüshasını aynen Muhammed Hamidullah 1953 senesinde yayınlamıştır. Yani sahabe devrinde kaleme alınan hadis mecmuası günümüzde aynen neşredilebilmiştir! Sahabeden sonra gelen tabiin adı verilen dönemde hadis yazımı daha ciddi ve resmi olarak ele alınmış, Emevi Halifesi Ömer b. Abdülaziz devrinde hadis yazılımı resmi bir boyut kazanmıştır. Ayrıca Hz. Aişe gibi, 2200 küsur hadis rivayet eden sahabelerin de bulunduğunu unutmamak gerekir. (Onun hadis ilmine katkıları için: el-İsabe, V/140, VIII/140; Hanbel, Müsned, VI/110-135,5/55-165; İbn-i Sad, Tabakat, II/126, ayrıca Asım Köksal'ın İslam tarihi, VII/50-56) Efendimizin uyarı hadisi "Kim yalan yere bana söz isnat ederse, cehennemdeki yerini hazırlasın" (Buhari, I/35) yanında sahabe de birçok Müslüman'ı hadis rivayetinde dikkatli olmaya çağırmıştır. İbn-i Şirin hadis ilmi için, "Bu ilim, dindir" (Müslim, I/11) derken, Abdullah b. Mübarek ise "İsnad, dindendir" (Müslim, I/7- 12) diyerek adeta yüzyıllar öncesinden oryantalistlere nazire yaparlar. Oryantalistlerin iddia ettiği gibi isnad zincirleri sonradan hadis metinlerine eklense

idi, ravisi bilinmeyen, şüpheli, zayıf bir hadise rastlamak mümkün olmazdı. Tabakat, rical ilmine ise hiç gerek kalmazdı! Böyle olsa idi, mevkuf, mudal, mürsel, munkatı, mevzu hadis gibi zayıf hadis çeşitleri başta, ortada sağlam dışında hadis kalır mıydı? Sonuç itibari ile Kur'an teşrii bir kaynak olduğu gibi Sünnet de teşrii bir kaynaktır." (Prof. Dr Ali Bakkal, Harran Ü. ilahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: V, Ocak-Haziran 2003, s. l-27)

Vahyi Gayri metluv hadislere Kur'an'dan deliller

"Nisa Suresi 105. ayette Yüce Allah (cc) Hz. Muhammed'e hitaben, "Allah'ın 'Sana öğrettikleri' ile insanlar arasında hüküm ver." buyurur. Peki, Allah nerede, ne zaman Efendimize bir şeyler öğretmiştir? Aynı surenin 113. ayetinde ise, "Allah, sana kitabı (Kur'an'ı) ve hikmeti indirmiş ve sana 'bilmediğin şeyleri' öğretmiştir." buyurulmaktadır. 'Bilmediği ve hikmetle öğretilen' nedir? Kur'an değil, çünkü o zaten ayette ifade edilmektedir! Tahrim 3. ayette de, "Allah da durumu Peygambere açıklayınca Peygamber bunun bir kısmını anlattı, bir kısmından vazgeçti." buyurulur. Peygamber bildirilenlerden bazılarını açıklamış bazılarını açıklamamıştır. Şayet Kur'an vahyi olsaydı, Peygamberin gelen vahyin bir kısmını bildirmekten vazgeçmesi mümkün olabilir miydi? Asla! (Maide, 67) Çünkü Peygamberin Kur'an vahyini tebliğ etmemesi düşünülemez. (Maide, 67) O halde burada söz konusu olan vahiy, 'gayri mevlut' olandır.

Bu kapıyı açarsak acaba yanlış mecralara kayılmaz mı? diye endişe edilebilir. Oysa insan aklının yanlış yöne kanalize olmadığı konu mu vardır?! Hem iman sağlam olur ve Kur'an ve sahih sünnet etkenli olundu mu zaten ortada sorun kalmaz! Hadissiz Kur'an yorumcularının namazı bile kaldırdığı bir dönemdeyiz! ('Modernistler adlı yazımıza bakılabilir.) Asıl tehlike hadissiz Müslümanlıktadır!

Tasavvuf kitaplarında hadis, hadiste metin tenkidi ve yeni hadis usulü meselesi

"Hadisin muteber bir kitapta yer alması o hadisi tek başına güvenilir kılar mı? Tasavvufi kesimin bir kısmının Ruh'ul Beyan'da, İhya'da, Gunye'de geçen hadisleri sahih kabul etmesi ve bunu bir usul olarak belirlemeleri ne kadar ilmi olabilir? Hadisin muteber bir kitapta yer alması onu güvenilir yahut teknik tabirle söyleyelim, sahih kılmaz. Malum, bir hadisin sıhhati hangi kitapta olduğuna göre değil, sened ve metnine göre değerlendirilir. Tabii ki muteber kitap derken hadis kitapları dışındaki muteber bir âlimin kitabını kastedilmektedir. Gazali'nin İhya'sında da geçse, İmam Rabbani'nin Mektubat'ında da geçse, hadis sahih değilse bu kitaplarda geçmesi o hadisi sahih kılmaz. Burada hemen akla "Bu büyük âlimlerin kitaplarında böyle şeyler olur mu? Olursa onların büyüklüklerine, otorite oluşlarına gölge düşmez mi?" şeklinde sorular gelebilir. Elbette büyük âlimlerin kitaplarında da hatalı şeyler olabilir. Olması, onların büyüklüklerine halel getirmez. Çünkü onları büyük yapan şey naklettikleri o sahih olmayan hadisler değil, geliştirdikleri düşünceler ve İslam'a gönülden bağlılıkları ve mücadeleleridir. Zaten bazılarının hadis ilminde uzman olmadıkları bilinmektedir. İmam-ı Gazali'nin 'ihya'sı bu konuda en bilinen örnektir. Bu nedenle son baskılarda içerisindeki hadisler tek tek tahriç edilmiş, kaynakları belirlenmiştir. Muhaddislerin zayıf hadislerle amel meselesinde fezail (faziletli ameller, yani hadis zayıf olsa da iyi şeylere yönlendiriyorsa onaylanır şekilde bu hadislere yaklaşılması) konusunda kapıyı aralık tutmaları böyle bir soruna yol açmış olmalıdır. Kapı aralık tutulurken bazıları bunu ardına kadar da açabilmiştir. Dolayısıyla zayıf hadislerle ilgili iyi niyetli bir yaklaşım, hatta amel konusunda getirilen sınırlamalar bazı kimselerce pek dikkate alınmamıştır ne yazık ki! 'Esas uzmanlık alanları hadis olmayan bazı âlimlerimiz' düşüncelerini teyid eden bu tür hadisleri naklederken onları araştırma imkanını bulamamış olabilirler. Bazen hadis diye bilinen sözler araştırıldığında geçmişte yaşamış büyük âlim veya velilerin sözleri olduğu görülmektedir. Ama neticede

hadisin kaynağını tespit edilemiyorsa o sözün dini anlamda hiç bir değeri kalmayacaktır! Müslüman zihni inşa etme noktasında, geçmişin bir döneminde problemli görülmeyen bu tür hadisler sonraki dönemlerde sıkıntılara yol açabilmektedir. Ancak günümüz itibariyle söylersek (buna Osmanlı'nın son dönem tartışmaları da dâhildir, nitekim sert tartışmalar o zaman başlamıştır) bu hadisler ve onlara dayalı inşa edilen dini konular ciddi sorunlara neden olmaktadır. Bu cihetle özellikle aslı olmayan veya uydurma olarak kabul edilen hadisler konusunda müsamaha gösterilmemesi gerekmektedir. Özellikle tasavvuf alanında rüya veya keşf yoluyla hadis doğrulama ve yüceltme durumları ile karşılaşılmaktadır. Bilhassa İbn Arabi ekolüne mensup ehl-i tasavvuf, bilinçli olarak hadisleri kitaplarında kaydediyorlar, çünkü onlara göre hadisler rüyada doğrulanabilmektedir. Hatta daha ileri giderek bu metodun muhaddislerin metodundan daha sağlam olduğunu da ileri sürebilmektedirler. Zira muhaddisler ölülerden, kendileri ise bizzat diriden ve kaynağından hadisi almaktadırlar! Bu, çok aşırı bir iddiadır. Bu ayrı bir konudur ancak ilmi açıdan böyle bir iddia kabul edilemez. Çünkü öznel tecrübeler araştırılamaz, kontrol edilemez, test edilemez ve kötü niyetli kullanımlara açık bir yönleri vardır. Peki, buna rağmen orta bir yol bulunamaz mı? Hadisçiler objektif bir delil olmadığı için bu tür yollarla hadis doğrulamanın mümkün olmadığını ifade ederler. Bu da isabetli bir yaklaşımdır. Çünkü hadisler ile din sabit olur. Fakat bu iki yaklaşım arasında bir orta yol bulmak da mümkündür. Rüya, ilham ve keşfin dindeki yeri bellidir. Bunlar, özneldir, kişiseldir, 'bağlayıcı değildir.' Ama bunların, kişilerin hayatında önemli yeri vardır. Hadislerde ilhamın, rüyanın önemli hususiyetleri olduğu ifade edilir. O halde bir sufi rüyada Hz. Peygamber'le sohbet ettiğini veya ondan bir şeyler duyduğunu söylüyorsa ne yapılmalıdır? "Hz. Peygamber'den bu şekilde alınanlar özneldir, kişiseldir ve bağlayıcı değildir. O kişiyi ilgilendiren, belki onun için çok değerli bilgilerdir fakat bu tür bilgiler mahkemede delil olmazlar. Dolayısıyla 'rüyanın dinde yeri ne kadar ise hadis ilminde de yeri o kadardır.' Sufi de bu durumu böyle algılamalıdır. Muteber âlim veya velilerin kitaplarında geçen hadisleri mutlak din kaynağı görmek doğru değildir. Dolayısıyla her zamanın ruhuna göre hareket etmek lazımdır." (Prof. Yavuz Köktaş, Günümüz Hadis Problemleri) Belli dönemlerde bu tür rivayetler toplumda ciddi sorunlara belki sebep olmuyordu. Ancak zaman değişmiştir. Kaynaklarımızda geçen bilgileri değerlendirmeye tabi tutmadan aktarmak doğru değildir. Bir hadisin senedi varsa, o senede göre hadis muamele görmelidir. Hadisin senedi yoksa aslı yok demektir. Ulemamız geçmişte bu tür kitaplarda geçen hadislerin tahricini yapmış ve hadislerin sıhhatlerini ortaya çıkarmışlardır.

Günümüzde bazı kesimler muhaddislerin metin tenkidi yapmaksızın sadece isnadın (hadisi rivayet eden/aktaran ravilerin) güvenilirliğini yeterli gördüğünü, bunun büyük hatalara yol açtığını savunmaktadırlar. Bu iddianın haklılık payı var mıdır? Muhaddislerimiz metin tenkidi konusunda esnek mi davranmışlardır? "Hadislerin senet ve metin olarak eleştiriye ihtiyaç olduğu, Hz. Ayşe başta olmak üzere çoğu sahabe ve tabiin'in anlaştığı bir noktadır. Buhari'nin sahibi bile, yüz binlerce hadisi-in senedini- eleyerek kitabını yazılmıştır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 19)

"Geçmişte isnat tenkidi yapılmıştır, metin tenkidi ihmal edilmiştir." söylemi oryantalist paradigmanın söylemidir. Dikkat edin, bugün ilmi araştırmalarımızda metin tenkidi yapmak başka bir şeydir -nitekim gerektiğinde biz hadisçiler de yapıyoruz- metin tenkidi yapmak veya ona yol açmak için "geçmişte isnat tenkidi yapılmıştır, metin tenkidi ihmal edilmiştir" söylemine sığınmak bambaşka bir şeydir. İşte bu oryantalist bir bakış açısıdır. Böyle oryantalist paradigmayı yansıtan başka argümanlar da vardır. Diyebiliriz ki, Müslümanlar ve oryantalistlerin hadis literatürüne yönelik farklı yaklaşımları; çalışmalarını ve iddialarını dayandırdıkları öncüller, tartışmasız kabul ettikleri temel önermeler ve inanç ilkelerinden kaynaklanmaktadır. Oryantalist paradigma neden aldatıcıdır? Bir kere eğer geçmişten bahsediyorsak muhaddislere haksızlık yapmamak lazımdır. Hadis ilminin tabiatına baktığımızda isnadın esas olduğunu görürüz. Bu, insan fıtratıyla da uyum içindedir. Bir haber

duyduğumuzda önce hemen metne yönelip tenkit yapmayız. Önce "bunu nakleden kim, bunu nakledeni tanıyor musunuz?" şeklinde sorular kalbe düşer. Kimden bu haberi aldın? Önce bu soruların peşine düşülür. Onun için isnat araştırması önceliklidir. Diğer taraftan önce metin tenkidi yapılsa belki de pek çok bilginin zayi olmasıyla karşı karşıya kalınabilir. Metin tenkidi öyle bir şeydir ki, cazibesine kapılmamak mümkün değildir. Belki böyle bir anlayış hâkim olsaydı rivayet asrında her ravi duyduğu şeyi "kendi aklınca veya kendi kapasitesince tenkide" tabi tutacak, sonra da onu nakletmekten vazgeçecekti. Böyle yapıldığında neredeyse hadislerin çoğunun zayi olabileceği rahatlıkla düşünebilir! Çünkü her ravinin kendi anlayışı olacak ve hadisi reddedebilecekti! Nitekim günümüzde hadisleri Kur'an'a arz etme modası böyle bir sonuç vermektedir. Her aklına esen, hadisi Kur'an'a aykırı görüyor, sonra da 'bu hadis uydurmadır veya akla aykırıdır.' diyerek bir hüküm veriyor. Biraz araştırıldığında işin aslının öyle olmadığı aslında görülmektedir. O halde insanların öznel yanları ve aceleci yapıları onları ilmi olmaktan uzaklaştırabilmektedir. İyi ki, rivayet asrının âlimleri bugünkü gibi kendi özel anlayışlarıyla meseleye yaklaşmamışlardır! Tabii bütün bunlar metin tenkidi yapılmayacağını göstermez. Metin tenkidi yapmak için de çağdaş söylemlere de ihtiyacımız yoktur. Tarihimizde bunlar vardır. Mesele bunu tekrar işletime sokabilmektir. En basitinden şu kurala bakalım: "Bir senedin sahih olması metnin de sahih olduğu anlamına gelmez." Aslında bu kural "sahih hadis" tanımın içinde vardır. Ne diyor tanım? "Adalet-zapt sahibi ravilerin muttasıl senetle şaz ve illetli olmaksızın naklettikleri hadis." İlk üçü ravi ve sened eksenli şarttır. Son ikisi ise hem sened ve hem de metin eksenlidir. Ravi ve senedi öncelemesi itibariyle tanım, hadis tarihi ve gerçekler ile uyum içindedir. Bu tanımdan şunu çıkarırız: Demek ki, metin de ihmal edilmemiştir. Şaz ve illet gerçeği bunun göstergesidir. Özellikle illet (sorun, hata) bahsi metin tenkidi için ufuk açıcı bir metottur. İşte bu illet gerçeği, hadis metnini her açıdan eleştiriye açık hale getirebilmektedir. Onun için de "mesele, yeni tanım veya usul arayışı olmamalıdır." Bu, enerjimizi boşuna harcamak anlamına gelir. Var olan tanım veya usulü pratize etmeli, işletmelidir. İllet bahsi derin bir konudur. Kur'an'a, akla, sahih sünnete, tarihe, bilime aykırılık vs. hepsi illet bahsinin içine dâhildir. Sika olanın (güvenilir ravinin) naklettiği bir hadis Kur'an'a aykırı ise şöyle denmesi gerekir: Bu hadis illetlidir. İlleti/sorunu Kur'an'a aykırı olmaktır. İllet meselesinin nasıl uygulandığını tarihten bir örnekle görelim: "Ümmetim rahmete mazhar olmuş bir ümmettir; onlara ahirette azap yoktur. Kıyamet günü her bir Müslümana, Yahudilerden ve Hristiyanlardan bir kişi verilecek ve ona 'Ey Müslüman bu senin ateşten kurtuluşunun fidyesidir.' denilecektir." (İbn Hanbel, Müsned, IV, 408; Ebu Davud, Fiten, 7; İbn Mace, Zühd, 34) Buhari'nin değerlendirmesi şöyledir: "Hz. Peygamber'den şefaatle ilgili nakledilen haberler ve bir topluluğun azap gördükten sonra cehennemden çıkacağına dair hadisler daha çoktur ve daha açıktır." (Buhari, Tarihu'l-Kebir, I/39) Görüldüğü gibi Buhari, hadiste bir illet tespit etmiştir. Bu illet, icmaya (genel görüşe, kanaate) aykırıdır. Bu ise tam bir metin tenkididir. Şunu da belirtmelidir ki, metin tenkidi yapmak illa da o hadislere uydurma demek değildir. Günümüzde ise metin tenkidi adı altında pespaye tenkitler yapılmaktadır. Mesela, "Dehre/zamana sövmeyiniz, zira Allah dehrdir." (Müslim, Elfaz mine'l-Edeb, 5) hadisi tenkit edilir. Neden? Çünkü hadiste 'Allah'a dehr, yani zaman' demiş oluyor. Bu açık küfürdür. Sahih-i Buhari'de geçen bir hadis de aynı noktaya işaret edilmektedir: "Vay şu dehrin mahrumiyet ve hüsranına' demeyiniz. Çünkü Allah dehrdir." (Buhari, Edeb, 101; İbn Hanbel, Müsned, II/259) Aynı konuda Buhari'nin rivayet ettiği bir başka hadiste şu mealdedir: "Allah'u Teâlâ buyuruyor ki: "Ademoğlu dehre söverek bana eziyet verir. Halbuki ben dehrim. Her şey Benim elimdedir. Geceyi ve gündüzü ben idare ederim." (Buhari, Tefsir, 45) Yine bir kutsi hadiste: "Allah buyuruyor ki: "Ademoğlu dehre söver, Halbuki ben dehrim. Geceyi ve gündüzü ben idare ederim." (Buhari, Edeb, 101) Araplar ölüm, malın telef olması gibi başa gelen musibetlerden dolay "Vay şu dehrin acısına, zararına!" derlerdi. Bunun üzerine Hz. Peygamber "Dehre sövmeyiniz." buyurmuştur. Yani başa gelen olayların failine sövmeyiniz. Siz faile söverseniz Allah'a sövmüş olursunuz. Çünkü fail O'dur. (Müslim, el-Minhac, XV/6) Cenab-ı Hakkın 'Ben zamanım' demesi, 'Ben zamanın sahibiyim' anlamındadır.

Mesele tam anlamı ile budur! Hadisin kaynaklık değerinden şüphe etmeyen ama mevcut hadis sisteminin işlevsel olmadığından hareketle yeni bir hadis usulü ve tenkit sistemi benimsenmesi gerektiğini iddia eden bir kesim vardır. Ama aslında yeni bir usul gerekli değildir. İki açıdan. Birincisi; hadis ilminin tabiatı buna müsait değildir. Hadis ilmi, geleneksel/tarihsel bir ilimdir. Usul inşası için verilere ihtiyacımız vardır. Bu verilerin de hepsi tarihtedir. Bugün ancak bu verilerin kontrolünü yapabilir, tutarlılığını test edebiliriz. Mesela ravileri yeniden tanıyacak, tanıtacak halimiz yoktur. İkinci olarak yeni bir usul ifadesi beylik bir ifadedir. Belki usul içerisinde bir yenilik yapmak mümkün, ancak usulün kendini yenilemek mümkün değildir. Gereksizdir ve enerjiyi boşa harcamaktır. Hadis usulü masa başında yazılmamıştır. Hadis usulü, sahada yazılmıştır. Pratikte yoğrularak ortaya çıkmıştır. Şimdi elimizde böyle bir hadis usulü var. Bunun yerine neyi koyacağız ki? Mecburen tarihte ortaya çıkmış verileri dikkate alacağız, onlara dayanacağız, hazıra konacağız ama bir taraftan da yeni bir usulden bahsedeceğiz. Bu gerçekçi değildir. Bugün sil baştan bir usul yazma düşüncesi, masa başı düşüncesidir. Bizim yeni bir usule ihtiyacımız yoktur, ama var olan usulü işletmeye ihtiyacımız vardır. Sahih hadisin de yeni bir tanımını yapmaktansa mevcut ilkeleri işletmek daha mantıklı bir yoldur. O zaman sorun tanımda değil, pratiktedir.” (Prof. Dr. Yavuz Köktaş, Yolda olabilmek, Yolda kalabilmek, s. 333-347)

Unutulan ve farz olan üç sünnet

İnananlar kardeştir: "Müminler ancak kardeştirler." (Hucurat, 10) "Hiçbiriniz kendi nefsiniz için arzu ettiğinizi kardeşiniz için etmedikçe iman etmiş olmaz." (Buhari, imân, 7; Müslim, İman, 71-72; Tirmizi, Kıyame 59; Nesai, İman, 19, 33) "Müminleri kendi aralarındaki merhametleşmelerinde, sevmelerinde, yardımlaşmalarında bir vücut gibi görürsün. Ki vücudun bir organı ağrırsa, vücudunun kalan kısmı uykusuzluk ve humma ile o organ için birbirini çağırır." (Buhari, salat, 88, Mezalim, 5; Müslim, birr, 65; Tirmizî, birr, 18; Nesai, zekat, 67) "Sizler iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olmazsınız." (Müslim, İman 93-94; Tirmizi, Et'ime 45, Kıyamet 56; İbni Mace, Mukaddime 9, Edeb 11) "Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez, haksızlık yapmaz, onu düşmana teslim etmez. Müslüman kardeşinin ihtiyacını gideren kimsenin Allah da ihtiyacını giderir. Kim bir Müslüman'dan bir sıkıntıyı giderirse, Allah Teâlâ o kimsenin kıyamet günündeki sıkıntılarından birini giderir. Kim bir Müslüman'ın ayıp ve kusurunu örterse, Allah’u Teâlâ da o kimsenin ayıp ve kusurunu örter." (Buhari, Mezâlim 3; Müslim, Birr 58; Ebu Davud, Edeb 38, 60;Tirmizi, Hudud 3, Birr 19; İbni Mace, Mukaddime, 17)

Ahlak: "Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin." (Kalem, 4) "Ben, ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim." (Muvatta, Husnü'l Halk, 8; Müsned, II/381) “Müminlerin iman bakımından en kâmil/olgun olanı; ahlakı güzel olan ve ailesine nazik davranandır.” (Buhari, Edeb, 39; Nesai, İşretu’n-Nisa, 229; Tirmizi, iman hadis no: 2612) "Mizana -Teraziye- konan ameller arasında güzel ahlaktan daha ağır gelecek hiç bir şey yoktur. İnsan güzel ahlakı sayesinde, oruç tutup namaz kılan kimseler derecesine yükselir." (Tirmizi, Birr, 62) "Müslüman, Müslümanların onun elinden ve dilinden emin oldukları kimsedir." (Müslim, İman, 14) Ahlaka, emanet, adalet, istişare gibi birçok konular da eklenebilir!

‘OKU’mak: "İlim öğrenmek için gayret sarf etmek, kadın erkek her Müslümana farzdır." (İbn Mace, Mukaddime, 17) "Ya öğreten, ya öğrenen ya dinleyen ya da ilmi seven ol, beşincisi olma (yani bunların dışında kalma) helak olursun" (Heysemi, Mecmeu’z-Zevaid ve Menbeu’l-Fevaid, I/122) Devamı ‘Kur’an ve ilim’ adlı yazımızdadır!

Sünnet olmadan yapılamayacak şeylerden bazıları

Namazın ne olduğu, vakit sayısı, kılınış şekli, rüku ve secde sayı/biçimi, vitir, bayram, cenaze namazlarının şekli ve tekbir sayısı, cuma namazının rekat sayısı, hutbe okunması,

hac ibadetinin erkan, esrar ve sırları, hangi cins malların zekata tabii olacağı ve bunlardan ne miktar verileceği, cihad ve harp hukuku, anlaşma ve sözleşmelerle ilgili esaslar, faiz sayılan ve sayılmayan şeyler, selemin şartları, toprak ve arazi hukuku ile ilgili hükümler, orucu bozan-bozmayan şeyler, Mecusi ve Sabii'den cizye alınması meselesi, alışverişte, ticari şirketlerde caiz olan ve olmayan durumlar, şufa ile ilgili kurallar, hayız gören kadınların namaz ve oruç meselesi, evlilikte süt kardeşliğinin haramlığı ve şartları, iki kız kardeşi aynı anda nikahlanamamak ve evlendiği kadının halasını ve teyzesini alamamakla ilgili durumlar, kocası ölen kadının iddetini nerede, nasıl bekleyeceği, mehrin taban miktarının tespiti…

Efendimizin haram kıldığı şeylere bazı örnekler: Resulullah (sav) bir erkeğin bir kadını halası veya teyzesi ile aynı nikahta birleştirmesini, Köpek dişli yırtıcı hayvanlarla pençeli kuşların etlerinin yenmesini, kadınlarla halvet halinde olunmasını, kafire benzemeyi, kadınlarla tokalaşmayı, erkeklere İpek giymeyi ve altın takınmayı, kadınların güzel koku sürünerek erkeklerin arasına katılmasını, kadının erkeğe erkeğin kadına benzemesini yasaklamıştır. Resulullah, eşek etinin haram olduğunu söylemiş, kadınların özel hallerinde namaz kılmayıp oruç tutmaması ve sonradan da sadece orucu kaza etmesini emretmiş, muta nikahını haram kılmış, dövme yaptırmayı lanetlik bir iş olarak ifade etmiş, faiz alana verene, yazana ve şahidine ve içki içene, sunana, satana, satın alana, sıktırana, sıkana, taşıyana ve taşıtana lanet etmiştir.

Hadis İnkarcıları

Bazı hadis inkarcıları "Cuma namazı hutbesi Kur'an'da geçmez iken kendileri cumalarda hutbe okurlar. Hutbenin delili hadistir. Cuma namazının kaç rekat olduğu Kur'an'da geçmez. Ama iki rekat kıldırırlar. Rekatın delili hadistir. Hutbenin namazdan önce olduğu da hadiste geçer. Hutbenin dua kısmı da hadistir. Hergün dört rekat kılınan namaz cuma günü iki rekat olarak kılınır. Delili hadistir. Peygamber demiş ki, 'Benden duyduğumuz sözleri -yani hadisleri- yazmayın.' (Müsned, III/12, 21, 39, 56; Müslim, Zühd, 72) Bu sözün kendisi bile hadistir. Yani hadis ile hadisi inkar ederler. On yıl önce 'Müsteşrikler hadisleri ortadan kaldırmaya çalışıyor' diyorlardı. Bugün kendileri bunu yapıyorlar. 'Peygamberden iki yüz yıl sonra hadis uydurmuşlar' diyorlar ama kendisi beş yüz yıl sonra uydurulan sözleri delil gösteriyorlar. Onların etrafındakiler, gassalın önündeki meyyitten daha beter oldular. Sofileri eleştirirken kendilerinin sofileri onların her sözünü ilahi sözler gibi telakki ediyorlar. Bu yolun sonu iyi değil." (Murat Padak)

Mevzu hadis

Hadis diye uydurulan sözlerdir. (DİA, Mevzu maddesi) Mevzu hadisleri tanıma yolları: Hadis uyduranın itirafı, haberlerin sözünde veya manasında bozukluk bulunması, eldeki mevcut güvenilir hadis kaynaklarında bulunmaması, birçok insanın görmesi gereken bir hadiseyi bir kişinin gördüğünü iddia etmesi, Kur'an'a ve sahih sünnete muhalif olması, akıl, his ve müşahedeye, tarihi olaylara aykırı olması. Mesela, "Size benim hadisim olarak rivayet edilen doğru bir sözü duyduğunuz zaman onu ben söylesem de söylemesem de kabul ediniz." Bu uydurma sözü, "Her kim benim söylemediğim bir sözü bile bile bana isnat ederse cehennemdeki yerini hazırlasın" (Buhari, İlim, 38; Müslim, Hadis no: 4; Darimi, Sünen hadis no: 594; İmam Ahmed, Müsned hadis no: 9146) mütevatir hadisiyle bağdaştırmak mümkün değildir. Nitekim Acluni, 'Sahih değildir, aşırı derecede zayıf hatta uydurmadır.' Darekutni, 'Çok zayıf' ve el-Ukayli, 'Sahih bir isnadı yoktur' (Keşfu'l-Hafa, 1/86, No: 220 Darekutni, es-Sünen, V/371-372, No: 4474; el-Ukayli, ed-Duafa, I/32; İbnu'l-Cevzi, Mevzuat, I/420; Sehavi, Makasıt, s. 56, No: 59; Kandemir, Mevzu Hadisler, s. 175) hükmünü vermişlerdir. "Nuhun gemisi Kâbe'yi yedi defa tavaf ederek 'makam'ın arkasında iki rekat namaz kıldı." (Abdurrezzak es-Sana'ni, el-Musannef, V/93) uydurmasının (Mustafa es-Sibai, es-Sünne ve mekanetuhâ fi't-teşrîi'l-İslami, s. 98; A. Aydınlı, Hadiste Tespit Yöntemi, s. 95) normal akıl ve sağlam bir mantıkla bağdaştırılması mümkün değildir. Ufeyr ibnu Ma'dan:

"Ömer ibnu Musa Humus'a geldiği zaman mescide giderek etrafını sardık. O ikide bir: "Salih bir şeyhten şöyle duydum" diyerek rivayette bulunuyordu. Bunu o kadar tekrarladı ki, dayanamayarak: "Bu salih şeyhiniz kimdir? Adını söyleyin de öğrenelim" dedim. Şeyhinin Halid ibnu Ma'dan olduğunu öğrenince: "Onunla nerede ve ne zaman görüştünüz?" diye sordum. 726'de Ermeniyye gazasında görüştüklerini söylemesi üzerine şöyle dedim: "Ey şeyhim! Allah'tan kork, Halid ibnu Ma'dan 722'de vefat etti. Sen ise ölümünden dört sene sonra onunla görüştüğünü iddia ediyorsun! Üstelik o, hiçbir zaman Ermeniyye'de savaşmamıştır." (Prof. Dr. Nihat yatkın, Hadis Usulü IV Yaygın (Müştehir) ve Uydurma Haberler, s. 317)

Hangi konudaki hadisler mevzu olabilir? Senenin veya haftanın belirli gün ve gecelerinde kılınması tavsiye edilen namazlar, belirli tarihlerde bazı hadiselerin cereyan edeceğini haber veren hadisler, kıyamet alametlerinin belirli aylarda zuhur edeceğini açıklayan hadisler, Türkleri, Habeşlileri, Sudanlıları kötüleyen hadisler, Ebu Hanife ve İmam Şafii'nin adlarını anarak medh veya zemmeden (öven veya yeren) hadisler, Mürcie, Cehmiyye, Kaderiyye ve Eş'ariyye mezheplerinden bahseden hadisler, İskenderiyye, Dimyat, Basra, Bağdat, Kazvin, Ürdün, Abadan, Cidde, Askalan, Nusaybin, Antakya, Horasan, Talkan, Merv, Buhara, Semerkant, Herat, Fas gibi şehir ve memleketleri öven veya yeren hadisler, Peygamberlerin veya diğer büyük zevatın kabirleri hakkında ileri sürülen hadisler, Hızır ve İlyas'ın hayatlarından bahseden hadisler, Aşura gününün faziletlerinden ve o gün sürmelenmekten, süslenmek veya hüzünlenmekten, namaz kılmak, infak etmek ve aşura çorbası pişirmekten bahseden hadisler, mercimek, pirinç, bakla, patlıcan, portakal, üzüm, pırasa, karpuz, ceviz, peynir ve helva gibi yiyecek maddeleri ve gül, nergis, menekşe gibi çiçekler ve bitkiler hakkındaki hadisler, sokakta yemek yemeği ve eti bıçakla kesmeyi yasaklayan ve etin faziletinden bahseden hadisler ve Kur'an-ı Kerim surelerinin faziletleri hakkındaki hadislerin çoğu uydurmadır. Suyuti'nin beyanına göre hakkında sahih hadis olan sureler ise şunlardır: Fatiha, Bakara, Ali İmran, Nisa, Maide, En'am, A'raf, Tevbe, Kehf, Yasin, Duhan, Mülk, Zelzele, Nasr, Kafirun, İhlas ve Muavezeteyn. (Suyuti, Tedribu'r-Ravi, II/290) İmanın artıp eksilmesi hakkındaki hadislerin çoğu da uydurmadır. Akıl hakkındaki hadisler, evladı kötüleyen hadislerin tamamı, bekarlığı öven hadisler, beyaz horozu öven hadisler, akik taşından yapılmış yüzük takmanın fazileti hakkındaki hadisler, ticareti kötüleyen ve malın fitne olduğundan bahseden hadisler uydurmadır. Meşhur muhaddislerin meydana getirdiği bir sened zinciriyle Hz. Peygamber'den veya Hızır'dan söz eden, Hasanu'l-Basri, İmam Caferi Sadık gibi büyük zatlardan rivayet edilen haberin sonunda bazen "bundan şüphe eden kimse kafir olur" şeklinde bir açıklama olursa bu tür nakiller de uydurmadır.

Metni sorunlu gözüken bazı hadislerin tevili, tahrici

"Rabbimiz baldırını açacak, her mümin erkek ve kadın ona secde edecektir. Ancak, dünyada iken gösteriş olsun ve desinler diye secde edenler o gün secde edemeyeceklerdir. Secde etmeye çalışacaklar fakat sırtları tek bir parça haline gelecek ve secdeye eğilemeyeceklerdir. (Buhari, K. Tefsir el-Kur'an, Sure: 68, bab: 2 K. et-Tevhid, bab: 24; Müslim, K. el-İman, bab: 302, Hadis No: 183; Fethul Bari, X/116 - 117) "O gün Baldırın açılacağı! (bütün çıplaklığı ile gerçeğin ortaya çıkacağı) ve secdeye davet edilecekleri gün, (secde) edemezler." (Kalem, 42) ayeti bize aslında bu kelimenin mecaz anlamda kullanıldığını ispat etmektedir ki, İkrime, Katade, Said b. Cubeyr, Mucahid ve Abdullah b. Abbas da ayeti mecaz anlamışlardır. Ayrıca özel olarak 'Peygambere kanıtlamak için (baldır açma)' diye bir ifade hadiste yoktur. Aksi durum zaten Allah'a insani bir özellik izafe etmek olur ki, bu ayetlere zıt bir durum olur: Şura 11: "Onun benzeri hiçbir şey yoktur." Yunus 10: "Sübhanekellahümme" (Allah'ım, Seni noksan sıfatlardan tenzih eder, kemal sıfatlar ile tavsif ederim.) Öyle ise, "baldırı açmaktan" maksat nedir? Âlimler bunu, "bütün hakikatlerin çırılçıplak ortaya çıkması (sebebiyle) hesap ve cezanın bütün şiddet ve dehşetiyle hüküm sürmesi" şeklinde anlamışlardır. Nitekim hadis de, bu konudan bahsetmektedir. Zaten Araplarda bu mecazı çok kullanırlar.

Mesela, “Savaş baldırını açmak” diye bir deyim kullanırlar ki, bu ifade ile “savaşın çok kızıştığı” manasını kastederler.

"Ölü ailesinin kendisi için ağlamasından dolayı azaba uğratılır." Hz Ömer’den rivayete göre, Peygamber (sav) şöyle buyurdu: “Ölen kimse yakınlarının kendisi için ağlamalarından dolayı azap görür.” (Buhari, Cenaiz: 45; Ebu Davud, Cenaiz: 29) Abdullah b. Ömer şöyle der: “Ölen kimse dirilerin ağlamasıyla azap görür.” Bunun üzerine Aişe şöyle demiştir: Allah, Ebu Abdurrahman’ı bağışlasın, yalan söylememiş fakat unutmuş veya hata etmiştir.” Olay şöyledir: “Rasulullah (sav), bir Yahudi topluluğuna uğramış, onlar ölen bir kimse için ağlıyorlardı. Rasulullah (sav) onlar için “Onlar şu ölüye ağlıyorlar, halbuki o azap görüyor.” buyurmuştur. (Ebu Davud, Cenaiz: 29; Muvatta, Cenaiz: 12) Yoksa "Doğrusu hiçbir günahkâr bir başkasının günah yükünü yüklenmez." (Necm, 8) Yani ölüye ağlandığı için değil, Müslüman ölmediği için azap söz konusudur.

Dünya balığın üzerindedir. Balık başını sallayınca depremler olur. (İbni Kesir) İbni Kesir bir hadis değil tefsir kitabıdır. Ayrıca İbni Kesir bu rivayeti aktardıktan sonra bu tür haberlerin ‘uydurma- israiliyat’ olduğunu da belirtmiştir. (Tefsir, V/385; I/18) Tıpkı İbni Kesir gibi İbni Atıyye de rivayetleri eserine aldıktan sonra, ‘Bunların zayıf haberler olduğunu, mevcut senedlerle bunları ispata imkan olmadığını’ söyler. (El-Muharrar, IV. varak 49b) “Yeryüzü öküz ve balığın sırtındadır. Balık sallanınca depremler olur.” (Hakim, Müstedrek, IV/636; el-Munziri, et-Terğib ve’t-Terhib, IV/257; İbn-i Kesir Tefsiri, II/29 68/1’in açıklamaları) Uydurma bir İsrailiyyat olduğunda âlimler hemfikirdir: İbni Kayyım el-Cevzi (el-Menaru’l-Münif, 78); İbni Kesir (Tefsir, V/385); Ali el-Kari (Esraru’l-Merfua, 430); Hakim (Müstedrek, Beyrut, 1411/1990, IV/636); İbni Atiyye. (Muharrav, IV/49) Ayrıca İmam Ahmed’in ‘Kitabu’l-İlel ve Maü’rifeti’r-Rical’inde, İbn Hibban‘ın ‘Kitabu’l-Mecruhin’inde de hadis ‘sorunlu’ ve hadisin senedinde bulunan ravi Sa’id b. Sinan için ise ez-Zehebi’nin ‘Mizanu’l-İ’tidal’inde (II/143) “Buhari‘nin ‘Münkeru’l-hadistir’ ve Nesai’nin ‘Metruktur’ dedikleri” kayıtlıdır. Zehebi, benzer bir hadisin de uydurma olduğunu belirtmiştir. Benzer başka bir rivayet için Heysemi (Mecmuu’z-Zevaid, VII/131) hadisi rivayet edenler arasında bulunan Abdullah bin Ahmed’in zayıf bir ravi olduğunu belirtmiştir.

Soru: “Buhari bile binlerce hadis arasından seçerek oluşturduğu kitabında bu hadis var mı? En güvenilir hadis kitabı böyle ise hadislere güvenilebilir mi?” Hadis: "Yeryüzü balığın sırtındadır. Cennete girecekler ilk olarak bu balığın ciğerinden yiyecektir." (Buhari III/51) Bu paylaşımda iki ayrı rivayet tek (hadis değil) "haber" olarak aktarılmaktadır! Ayrıca Buhari III/51'de böyle bir hadis yoktur! Buhari, Rikak 44; Müslim, Münafikun 30'da "Müminlere balık ve öküzün ciğerinden yedirilmesinden" bahsedilir! Yani “Dünyanın öküzle balığın üstünde” olduğunu söyleyen rivayet hadis değildir ve Buhari'de de hiç geçmez! Aksine ravilerden Sa’id b. Sinan için Buhari, ‘Münkeru’l-hadis’ (güvenilir raviye muhalif rivayet eden zayıf ravi) der. ‘Yeryüzü balığın sırtındadır’ rivayeti İbni Kesir'de geçer ama israiliyat kaydını da yine bizzat İbni Kesir düşer. Görüldüğü gibi iddiaları azıcık araştırınca gerçekler çok farklı çıkmaktadır!

"Uğursuzluk üç şeyde vardır: Kadında, evde ve atta." (Buhari, Cihad, 47, Ṭıb, 54, Nikaḥ, 17; Müslim, Selam, 119) Halbuki "İslam'da taşe'um (uğursuz sayma, kötüye yorma) yoktur. (Buhari, Tıb, 54 ; İbn Hacer el Askalani; Fethul Bari (Sahih-i Buhari şerhi); Bab Tıb, II/ 489) Diğer bir hadiste ise, "Eşya da uğursuzluk yoktur, safer ayında uğursuzluk yoktur, baykuşun ötmesinde bir uğursuzluk yoktur." (Müslim, Selam, 102) buyurulmaktadır. Peygamber (sav) diğer bir hadis-i şerifinde de, "İslam'da taşe'um (uğursuz sayma, kötüye yorma) yoktur; en iyisi tefe'uldur (iyiye yormadır)" (Buhari, Tıb, 54) buyurarak, bu zararlı anlayışın İslam'da bulunmadığını ifade etmiştir. Ahmed b. Hanbel'in rivayet ettiği gibi: "Şu üç husus Ademoğlunun mutluluğundandır: Saliha bir kadın, uygun bir mesken ve uygun bir binek. Şu üç husus da Ademoğlunun bedbahtlığındandır: Kötü kadın, kötü mesken ve kötü binek." (Müsned, I/168) Detay için, ‘İslam’da kadın hakları’ adlı yazımıza bakılabilir.

Peygamber savaşta kadınların ve çocukların öldürülmesinde bir sakınca olmadığını söyledi. Enes'in bildirdiğine göre Rasulullah (sav) savaşa giden askerlerine hitaben şöyle buyurdu: "Allah'ın adıyla, Allah'ın inayetiyle ve Rasulullah'ın dini üzere (cihad etmek üzere) yürüyün. Sakın piri fani yaşlıları, çocukları, kadınları öldürmeyin. Ganimetten bir şey çalmayın, ganimetlerinizi toplayıp uygun bir şekilde muhafaza edin. İyi davranış sergileyin, şüphesiz Allah iyi, güzel davrananları sever." (Ebu Davud, Cihad, 90; Neylu'l-Evtar, VII/246) Aynı zamanda mecburiyet durumlarında yani gece baskınlarında bunların istemeden de öldürülmesi sonucunda bir sakınca olmadığı bildirilmiştir. (Buhari, Cihad, 146; Muslim, Cihad, 26/h.no: 1745) İmam Nevevi ve İbn Hacer'e göre burada Efendimiz, "kadın ve çocukların kasten direk öldürülmesi olayından" değil, "müşrik erkeklere atılan (ok-mızrak gibi) silahların yanlışlıkla/bir kasıt olmaksızın onlara isabet etmesini kastetmiştir. Yoksa Hz. Peygamber kadın ve çocukların öldürülmesini kesin olarak yasaklamıştır. (Buhari, Cihad,147,148; Müslim, cihad, 24, 25/h. No: 1744; Ebu Davud, cihad, 121; Tirmizi, Seyr, 9; İbn Mace, cihad, 30; Darimi, Seyr, 25; Ahmed b. Hanbel, II/122,123) Bu hadislere dayanan dört mezhebin ittifakıyla, bizzat savaşa katılmayan kafirlerin kadın ve çocuklarının öldürülmesi caiz değildir. (Vehbe Zuhayli, el-Fıkhu'l-İslami, VI/421-423) İmam Malik ve Evzai'ye göre, "Düşman kadın ve çocukları önlerine koyup onları bir zırh olarak kullansalar bile öldürülemezler!" (İbn Hacer, Fethu'l-Bari, VI/147)

"Bir kimse önüne hayvan semerinin önündeki veya arkasındaki tahta kadar da olsa bir şeyi koymaksızın namaz kılarsa önünden geçen siyah köpek, kadın ve eşek onun namazını keserek bozar." Ebu Zer'e sordum; "Kara köpeğin kırmızı ve beyaz köpekten farkı nedir?" Dedi ki: "Ey kardeşimin oğlu benim Rasulullaha sorduğum şeyi sende bana sordun. 'Siyah köpek şeytandır.' buyurdular." (Nesai, Kıble: 7; Ebu Davud, Salat: 113; Darimi, Salat: 43; Tirmizi, Salat: 253) Hz. Aişe'nin yanında namaz kılanın önünden geçen köpek, merkep ve kadının namazı bozacağından bahsedilir. Bunun üzerine o şöyle dedi: "Bizi merkep ve köpeğe mi benzettiniz?! Allah'a andolsun ki ben, kıble ile Peygamber arasında yatarken, onun bana doğru namaz kıldığını gördüm. Bazen bir ihtiyacım hasıl olurdu. Ona karşı oturup, Allah Rasulunü rahatsız etmek istemezdim. Bu yüzden ayakucu tarafından yavaşça sıyrılıp çıkardım." (İbn Hacer el Askalani, Fethu'l-Bari, 514) Ahmed bin Hanbel şöyle demiştir: "Namaz kılanın önünden siyah köpeğin geçmesi namazı bozar. Merkebin veya kadının geçmesi ise tartışmalıdır." (Askalan, Fethul Bari, Bab Namaz, II/147-148)

"İçki içmede beşinci kez ısrar edenleri öldürün." Muaviye b. Ebi Sufyan demiştir ki: Rasulullah (sav): "İçki içtikleri zaman onlara dayak atınız. Sonra yine içerlerse dövünüz, sonra tekrar içerlerse, yine dövünüz, sonra yine içerlerse öldürünüz." buyurdu. (Tirmizi, Hudud 15; İbn Mace, Hudud 17; Nesai, Eşribe 42; Ebu Davud, Hadler, 36) Hattabi şöyle demektedir: "Bazen emir, cezayı vaad (ceza ile tehdit) şeklinde olur. Onunla bu işin olunması amaçlanmaz. Onunla ancak bir işten 'sakındırmak' kastedilir." Bu metot Kur'an'da da kullanılır. "Kur'an'ın önemli eğitim yöntemlerinden birisi, korkutma yoluyla kötülüklerden vazgeçirmektir. Müjde verme, teşvik etme yöntemlerini işlediği gibi korkutma yöntemini de kullanmaktadır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 490) Zaten Efendimiz de 4. kez sarhoş getirilen kişiyi öldürmemiştir. (Ebu Davud, Hudud, 35-37) Hatta sarhoş yakalanana, "Allah seni rezil etsin!' diyenlere Efendimiz: 'Böyle söylemeyiniz, ona karşı şeytana yardım etmeyiniz.' buyurmuştur." (Buhari, Hudud, 4; Müslim, Hudud, 35; Ebu Davud, 35, 36; Tirmizi, Hudud,14, 15)

"Rasulullah buyurdular ki: "Kim keleri ilk darbede öldürürse ona yüz sevap yazılır. İkinci vuruşta öldürürse daha az kazanır. Üçüncü vuruşta ise bundan da az sevap kazanır." (Muslim, Selam 147 (2240); Ebu Davud Edeb 75 (5263 5264); Tirmizi Ahkam 1 (1482); Tirmizi, Sayd, 13. bab) Âlimler kertenkelenin eziyet verici haşerattan sayıldığında ittifak etmişlerdir. Peygamber (sav)'in onun öldürülmesini emir buyurması bundandır. Bir vuruşta öldürmenin çok sevaplı, ikinci vuruşta öldürmenin ondan daha az sevaplı olması bu hususta dikkat göstermeye teşvik içindir. Böylece zararlı hayvan acı çekmez.

"Eğer İsrail oğulları olmayaydı et kokmayacaktı." (Buhari, Kitabu'l Enbiya, 8 ; Fethu'l Bari, Kitabu'l Enbiya, 3330, VII/11-15) Bakara, 57. ayetinde işaret olunduğu üzere İsrail oğulları kırk yıl çölde gökten inen 'menn ve selva' adlı yemeklerle geçinmişlerdi. Bu iki gıdadan her gün yetecek kadar almaya ve taze taze yemeye izinli idiler. Fazla almaktan men edilmişlerdi. Fakat hırslı davranan bu millet yasak zıttına bıldırcın etini saklamaya başlamışlar ve eti kokutmuşlardır. Hadiste bundan bahsetmekte ve yaptıkları hata üzerinden dünyaya olan hırsları eleştirilmektedir. Benzer örnekler aşağıda 'Te'vilu Muhtelifu'l-Hadis' adlı yazımıza da verilecektir!

İslam düşüncesinde sünnet ve yeni bir usul denemesi

İslam'ın temel kaynakların Kur'an ve Sünnet olduğu kuşkusuzdur. Yeni metot için klasik yöntemlerden gerekli görülen unsurlar alınmakla birlikte, onlara ilaveten sosyal bilimler alanındaki çağdaş gelişmelerden de yararlanmak gereklidir. Değişen şart ve ihtiyaçlara uygun olarak nasıl her asırda Kur'an yeniden yorumlanmış, yeni yeni tefsirler yazılmışsa, aynı şekilde sünnetin de yeniden yorumlanması gerekir. Fakat maalesef bugün, çağdaş bir şerh olma iddiasıyla yazılmış olan hadis yorumlarının ve şerhlerinin büyük çoğunluğu, geçmiş yorumların tekrarı olmaktan öteye gidememektedir. Yine hadis/sünnet eğitimine baktığımızda, genelde verilen hadis eğitiminin pek çoğu öğrenciler açısından günlük hayatta uygulanma imkanı bulunmayan bilgilerdir. Yani 'sünnet ve siret' yaşanması gereken bir olgu olarak değil de, bilinmesi gereken bir malumat olarak algılanmaktadır.

Klasik Sünnet tanımlarının Değerlendirilmesi ve Yeni Bir Sünnet Tanımı Denemesi

-Bu bölüm, Prof. Mehmet Hayri Kırbaşoğlu'nun, 'İslam Düşüncesinde Sünnet/Eleştirel Bir Yaklaşım' adlı eserinden özetlenmiş ve hadise yaklaşımda ufuk açıcı teklifleri olduğu için eklenmiştir.-

Günümüzde Müslümanlar -gelenekçi olsun, modernist olsun- tekrar Kur'an'a dönmek gerektiği konusunda hemen hemen fikir birliği etmiş durumdadır. Sünnet konusunda yapılan çalışmalar ise ya sünnet konusundaki bazı tenkitlere karşı onu savunma amacına ya da bazı İslami meselelerin hadisler ışığında ele alınması amacına yöneliktir. Bu çalışmalar kesinlikle yararlı ise de asıl önemli olan "14 asırlık birikimimizi gözden geçirmek, değerlendirmek ve bu değerlendirmenin ışığında çağın ihtiyaç ve şartlarına uygun bir sünnet anlayışı geliştirebilmektir."

Sünnet denince ilk akla gelenler: Namazın sünnetleri, sünnet olmak, misvak kullanmak, gümüş-akik yüzük, sarık sarmak, yemeğe tuzla başlamak, sakal bırakmak gelir. Ebu Abdirahman Mukbil b. Hadi el-Vadi, 'Ayakkabılarla namaz kılmanın meşruiyeti' adlı eserinde 'ayakkabıyla namaz kılmanın unutulan sünnetlerden' olduğunu zikrederek, bir sünneti ihyaya çalışır. Bir dergide "unutulan sünnetlerimiz ve namazda sarık sarmak" başlığı altında yayınlanmış makalede yazarların üzerinde durdukları konular öz, esas değil, detaylarla alakalı konulardır. Bu örnekler gösteriyor ki, sünnetin ana konuları ve özellikle Müslümanların "toplumsal problemleri üzerinde durulması gerekirken, ferdi bir sünnet anlayışının zihinlerde hakim olduğunu" görülmektedir. Mevcut sünnet anlayışımız, geçmişin sırf bir tekrarı olmakta öteye gidememekte ve çağdaş İslam toplumlarının karşılaştığı meselelere yol gösterememektedir.

Niçin Bugüne Kadar Yeni Bir Sünnet Tanımı ve Anlayışı Geliştirilemedi?

Sünnet, bir model, yaşayış tarzı ve dünya görüşü olarak değil, mücerret bir delil olarak algılandı. Müslümanlar İslam'ı bir ideoloji, bir hayat tarzı ve dünya görüşü olarak

algılamadıkları müddetçe, içinde bulundukları durumdan kurtulmalarının mümkün olmayacağını idrak etmeleri gerekir. Ayrıca, Geçmişte yaşamış olan İslam âlimlerinin seviyelerini erişilmez kabul edip, onların geliştirdikleri tanımlardan daha iyilerini yapamayacağımız düşüncesi de ikinci bir nedendir. Yine uygun zemin bulunamayışı diğer bir etkendir. Sünnet ilkelerinden uzaklaşmış ve sık sık totaliter bir karakter kazanmış olan yönetimlerde, yeni bir sünnet anlayışı getirmeye çalışmak, mevcut yönetimle karşı karşıya gelmektir. Buna örnek olarak, yönetimin baskılarına maruz kalan İmam-ı Azam Ebu Hanifeyi, mihne olaylarında yönetim tarafından işkencelere tabi tutulan İmam Ahmet b. Hanbel'i ve düşmanlarının yönetimi arkalarına alarak hapse attırdıkları İbni Teymiyye'yi örnek verebiliriz.

Klasik Sünnet Tanımlarının Değerlendirilmesi

Hadisçilerin Tanımı: Şeri bir hüküm ifade etsin ya da etmesin, Hz. Peygamberin bütün sözleri, fiilleri, takrirleri, onun hayatına dair bilgiler sünneti oluşturur. Fıkıhçıların Tanımı: Farz ve vacipler dışında Hz. Peygamberden gelen hükümler sünneti meydana getirir. Usul-i Fıkıhçıların Tanımı: Kur'an dışında, Hz. Peygamberin şer'i bir hüküm teşkil eden söz, fiil ve takrirleri. Kelamcıların Tanımı: Sünneti bidatin karşıtı olarak tanımlamışlardır ki, aslında bu bir tanım olmaktan ziyade, bir şeyin ne olmadığını tarif etmektir. Bu tanımların eksik yönlerini şöyle sıralayabiliriz. Sadece akademik ihtiyaçlara göre yapılmışlardır. Sünnetin toplumsal boyutundan ziyade, bireysel boyutuna ağırlık vermiş, bağlayıcılık yönünden sünnet sınıflandırılmamış ve Kur'an tanımların dışında bırakılmıştır. Bu tanımların hiçbirisinde sünnet; sosyal, ekonomik, ahlaki, siyasi açılardan ele alınmamıştır. Sünnet, fert planında Hz. Peygamber gibi İslam'ı yaşamak olduğu kadar, aynı zamanda -hem de daha önemli olarak- Hz. Peygamberin oluşturduğu Medine toplumu gibi bir toplumu çağımızda oluşturmaya çalışmaktır. Yani sünnetin temel amacı, sadece iyi birer Müslüman yetiştirmek değil, Kur'an'ın ilkelerini esas alan, Kur'an'a dayalı bir toplum oluşturma gayesi de olmalıdır. Oluşturulan bu toplumun nihai görevini de Ali İmran, 110. ayet bizlere bildirmektedir. "Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülüğü yasaklar, Allah'a da inanırsınız."

Muhammed Tahir b. Aşur'a (1879-1973) göre sünneti 12 kategoride mütalaa etmek mümkündür. Bunlar: Yasama, fetva, yargı, devlet başkanlığı, iyiye güzele teşvik, arabuluculuk, fikir danışanlara yol gösterme, nasihat, insanları en mükemmel olana yönlendirme, yüce hakikatleri telkin, tehdit ve azarlama, yaratılış icabı ve maddi ihtiyaç gereği yapılanlar. Saydığımız bu maddelerde ilk 3'ü hariç diğer başlıkların bağlayıcılığı yoktur. Fakat günümüzde birçok Müslüman, bağlayıcılık açısından farklılıklar arz eden sünneti ayrım yapmaksızın bir bütün olarak kabul etmektedir. Şalvar giymek, masada yemeyip yerde yemek yemek, çatal bıçak kullanmayıp elle yemek, koltuk yerine yerde oturmak gibi hususlar sünnet olarak kabul edilip, bunlar üzerinde ısrarla durulmaktadır.

Yasama: Sünnetin büyük çoğunluğu bu kategoriye girer. Çünkü Hz. Resul'ün gönderiliş amacı hüküm bildirmektir: Hacc'ın nasıl yapılacağı, namazın nasıl kılınacağı gibi.

Fetva: Dini konularda Hz. Resul'e sorulan sorulara O'nun verdiği fetvalardır. Bu fetvalar bağlayıcıdır!

Yargı: İhtilaflı iki taraf arasında Hz. Resul'ün verdiği hükümlerdir. Bu kategorinin bağlayıcılığı da söz konusu şahıs, durum, şartlara bağlıdır. Mesela sıcak bölgelerde fermantasyona sebep olan bazı kapların kullanımının yasaklanıp, bu yasağın soğuk bölgelerde geçerli olmaması gibi.

Devlet başkanlığı: Peygamber olarak değil, devlet başkanı olarak verdiği hükümlerdir. Harpte düşman üzerinden alınan eşyaların kullanılabileceği hükmü gibi. Devlet başkanı izin vermezse düşman üzerindeki eşya alınamaz.

İyiye-güzele teşvik: Bu emir ve yasaklar mutlaka yapılması gereken şeyler değil, iyi ve güzele teşvik amacını güder.

Arabuculuk: İki tarafı anlaştırmak amacıyla ve iki tarafın rızasına dayalı olmak şartıyla ortaya konan çözümlerdir. Mesela Kab b. Malik ile Abdullah b. Hadred arasındaki alacak meselesinde "alacağının yarısından vazgeçmesini Kab'a tavsiye etmesi" gibi. Yoksa herkes alacağının yarısından vazgeçmek zorunda değildir.

Fikir danışanlara yol gösterme: Hz. Resul, Hz. Ömer'in sadaka olarak verdiği atını sakatlanınca para ile geri almak istemesini caiz görmemesi buna örnektir. Fakihler ise bu alışverişi caiz görürler. Hz. resul yasak koymamış, sadece davranışı hoş görmemiştir.

Nasihat: Kendisine evlilik için gelenlere yaptığı tavsiyeler. Bu tavsiye ve yönlendirmeleri emir/yasak değil, sadece nasihattir.

İnsanları en mükemmele yönlendirme: Birçok emir ve yasağın amacı budur. Hasta ziyareti, cenazeyi takip, davete icabet etmek gibi.

Yüce hakikatleri telkin: Mesela sadakanın önemini anlatmak için söylediği: "Uhud dağı kadar altınım olsa, üç dinar kalıncaya kadar onu sadaka olarak dağıtırdım." gibi. Ebu Zer bu hadisi ümmete şamil kılmak ister ama Hz. Osman ona itiraz eder.

Tehdit ve azarlama: Tehdit ve ikaz amacı ile Hz. Resul'ün mübalağa ifade eden cümleleri. Bu tür hadislerin zahiri manalarını kabul etmek yanlış olur. Mesela "Cemaatle namaza gelmeyen Müslümanların evlerini başlarına yıkasım gelir." hadisi. Böyle bir şey yapılmamıştır. Amaç gevşek Müslümanları ikazdır.

Yaratılış icabı ve maddi ihtiyaç gereği yapılanlar: Hz. Resul'un insan olarak yaptıkları şeyler. Yeme içme, giyinme, yürüyüşü, uyuması gibi.

Yeni Bir Sünnet Tanımı

"Hz. Peygamberin kendi döneminde İslam toplumunu akide, ibadet, tebliğ, siyaset, ekonomi, eğitim, ahlak, hukuk vb. bireysel ve toplumsal hayatın her alanında yönlendirip yönetmede, Kur'an başta olmak üzere esas aldığı ilke ve prensipler bütününün oluşturduğu bir zihniyet ve dünya görüşüdür."

Sünnetin bireysel, toplumsal ve evrensel olmak üzere üç boyutu söz konusudur. Zira Sünnet, bireyselliğe indirgendiği, sadece Hz. Peygamber gibi iyi bir Müslüman birey olmak ile özdeşleştirildiği sürece İslam dünyasının kurtuluşu sadece bir ütopya olarak kalmaya devam edecektir. Sünnet sadece şekil/lafız değil, bunların altında yatan mana, ruh, ilke, hikmet ve amaçtır. Sünnet, Peygamberin her dediğini her yaptığını aynen ve bunların altında yatan amaç, gaye ve ilkelere bakmaksızın tekrarlamak ve taklit etmek değildir. Sünnet bize Kur'an'ın bir yorumu olması hasebiyle bireysel ve toplumsal prensipler verir. Bize düşen bunlardan yola çıkarak her zaman ve her mekanda, gelişen şartlar altında çağımızın sorunlarına cevap hazırlamaktır. Kur'an ve sünnet kıyamete kadar ortaya çıkacak bütün meselelere hazır çözüm

getirmemiştir. Nitekim Muaz b. Cebel'i Efendimiz Yemene görevli olarak gönderirken, ona karşılaşacağı meseleleri nasıl çözeceğini sorduğunda Muaz b. Cebel: "Önce Kur'an'da çözüm arayacağım, onda bulamazsam senin sünnet modeline bakacağım, ondada bulamazsam kendi görüşüme göre hüküm ve karar vereceğim." (Tirmizi, Ahkam, 3, Ebu Davut, Akdiye, 11, Daimi, Mukaddime 20; el-Müsned, V. 230. 236, 242) demiş ve Efendimiz de bunu kabul etmiştir. Burada da açıkça görülmektedir ki, sünnetin bütün meselelere hazır çözümler getirmediği düşüncesine daha Hz. Peygamberin sağlığında bile rastlanmaktadır.

Hz. Peygamber herhangi bir konuda bir sünnet ortaya koymuşsa bunu yaparken bazı amaçları gerçekleştirmeyi hedef almış, bazı ilkeleri göz önünde bulundurmuştur. Mesela Abbad b. Şurahil yakınlarıyla beraber Medine'ye gelir ve açlığa dayanamayarak buğday tarlasına girer ve birkaç başaktan taneleri toplar. Durumu gören tarla sahibi gelip onun elbiselerini alır ve onu döver. Bunun üzerine Abbad Efendimize giderek durumu anlatır. Efendimizde tarla sahibini çağırtıp ona niye böyle yaptığını sorar. Adam da Abbad'ın yaptıklarını anlatınca Resulullah "O bilgisiz idi, sen ona öğretmedin; aç idi karnını doyurmadın. Elbiselerini ona geri ver!" der ve Abbad'ın yediği buğday karşılığında tarla sahibine bir ölçek buğday verilmesini söyler. (Nesai, Ebu Davud) Buradan anlıyoruz ki Hz. Peygamber bir kimsenin malını onun izni olmaksızın alan birine, onun bu fiili işlemeye sevk eden sebepleri araştırmaksızın yargılama ve cezalandırma cihetine gitmemiştir. Kısacası sosyal adaleti hakim kılmadan, bir ceza sistemini uygulamaya çalışmak kadar Kur'an ve sünnete aykırı bir şey olamaz. Yine Hz. Peygamberin zekatın sadece buğday, arpa, hurma ve kuru üzümden alınmasını emrettiği bir rivayete bakarak İbni Ömer, Ahmet b. Hanbel, Musa b. Talha, İbni Sirin, Şa'bi, Hasan b. Salih, İbn. Ebi Leyla, Abdullah b. Mübarek ve Ebu Ubeyd, tarım ürünlerinde zekatın sadece bu dört sınıftan alınacağı görüşünü ileri sürmüşlerdir. Hz. Peygamberin hadiste sadece bu 4 tarımsal ürünü zikretmesinin nedeni, o zaman bu ürünlerin başlıca üretim çeşitlerini teşkil ediyor olmasıdır. Sünnete uygun olan ise her türlü tarım ürününden zekat alınmasıdır ki, İmam Azam, Davud ez-Zahir ve Maliki mezhebine mensup olan İbnu'l Arabi de bu görüşü savunmaktadır. Ağız temizliği ile ilgili olarak özellikle misvak kullanmanın sünnet olduğu kanaati hayli yaygındır. Bu yaygın kanaat ise "şayet ümmetime zorluk vermeyecek olmuş olsaydım, onlara her zaman 'sivak'ı emrederdim" hadisinin ve sivak kelimesinin yanlış anlaşılmasından kaynaklanmaktadır. Zira bu ve benzeri hadislerde geçen 'sivak' kelimesi, fırçalamak veya fırça anlamındadır. Diş fırçalamada kullanılanların en iyisi, 'arak ağacının dalıdır', çünkü bu dallar damağı kuvvetlendirir, diş hastalıklarını önler, sindirimi kolaylaştırır, idrarı arttırır. Bununla birlikte fırça ve benzeri dişlerin kir ve pasını gideren, ağzı temizleyen her türlü aletin kullanılmasıyla da sünnete uyulmuş olur. (Seyyid Sabık) Buhari'den nakledilen "Diş fırçalamak ağzı temizler, Rabbinin de rızasını celbeder." hadisinden de anlaşılacağı gibi, kişi ağzını ne kadar temizlerse, sünnete o kadar çok uyulacak olunur.

İslam'da Sünnetin Konumu

Bir hadisin isnadının sağlam olması metninin de sağlam olduğunu göstermez. Bir hadisin kabulü ve reddi konusunda herkes kendi kanaatinde ısrar edebilir. Mesela İbni Ebi Şeybe, Musannef'inde İmam Azam'ı pek çok hadisi kabul etmemesinden dolayı reddetmiştir. Buhari'de Sahih'inde İmam Azam'ın birçok görüşünü eleştirmiştir. Buna mukabil Hanefiler de Buhari'deki pek çok hadisi delil olarak kabul etmemişlerdir.

Hadisçiler de özellikle tasavvuf eserlerinde mevcut çok sayıdaki hadisi uydurma olduğu gerekçesiyle reddetmiştir. Bunu en açık örneğini İmam Gazali'nin İhya'sındaki hadislere yöneltilen eleştiriler oluşturmaktadır. Tefsirde de durum aynıdır. Pek çok müfessir tefsirlerde uydurma veya israiliyattan olan rivayetleri aldıkları için eleştirilmiştir.

Hz. Peygamber: "Bilin ki bana Kur'an'la birlikte onun bir benzeri de verilmiştir. Karnı tok bir şekilde koltuğuna kurulmuş olan bazı kimselerin "Sadece bu Kur'an'a sarılın. Kur'an'ın helal dediğini helal, haram dediğini haram kabul edin" diyeceği zamanlar yakındır. Bilin ki Allah'ın Resulünün haram kıldıkları da Allah'ın haram kıldıkları gibidir." (Ebu Davud, Sünnet, 5(6), İmaret, 33; Tirmizi, İlim, 10; İbn Mace, Mukaddime, 2; Darimi, Mukaddime, 49; Ahmed b. Hanbel, II/367, IV/131-132, VI/8)

Sadece Kur'an'ın yeterli olacağını savunanların delilleri: "Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık" (En'am, 38. Detay için, 'Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap' adlı yazımızdaki 'Kur'an apaçık bir kitap mıdır?' sorusuna verilen cevaba bakılabilir.) Kur'an'ın her şeyi açıklaması, insanlığı hidayete ulaştıracak 'ilkeler' anlamındadır. Zira namaz, oruç, zekat, hac vs. çeşitli konuların teferruatları Kur'an'da bulunmamaktadır. "Zikri biz indirdik, onu koruyacak olanda biziz." (Hicr, 9) Bu görüş sahipleri "Allah bu ayette sünnetin değil Kur'an'ın korunacağını bildirmiştir. Sünnette Kur'an gibi delil olsaydı Allah onu da korurdu" demektedirler. Yine bu görüştekiler, Hz. Peygamberin sözlerinin yazılmasını yasaklayan hadisleri iddialarına dayanak olarak almakla farkında olmadan bir çelişkiye de düşmekteler. Zira Hz. Peygamber Kur'an gibi yazılmasını emretmediği için, hiçbir hadisi delil olarak kullanmamak gerekirdi. "Hüküm ancak Allah'ındır" (En'am, 57) Geçmişte haricilerin sloganı olan bu ayete bakılarak hükmü sadece Allah'ın vereceğini, Kur'an'dan başka hüküm koyulamayacağı savunulur. Ancak ayetin tamamını incelediğimizde nasıl bir yanlışa düşüldüğünü görürüz. "Deki: Ben Rabbimden gönderilen açık bir delile dayanıyorum. Halbuki siz onu yalanladınız. Hemen gelmesini istediğiniz (azabı getirmek ise) benim elimde değildir. Çünkü hüküm ancak Allah'ındır. O doğruyu haber verir ve O hükmedenlerin en yücesidir." Görüldü gibi konu, müşriklerin Hz. Peygamberi susturabilmek için ortaya attıkları azabın gelmesini istemelerinin Hz. Peygamberin değil Allahın elinde olduğu meselesidir. Bu ayetin genel anlamı, 'hüküm vermede başvurulması gereken temel ilkeleri ve değerleri vazetmek Allah'a mahsustur' demektir. Sünnete gerek olmadığını ileri sürenlerin bir düşüncesi de şudur: "Müslümanlar sadece vahiy yoluyla gönderilene tabi olmakla yükümlüdürler. Vahiy ise sadece Kur'an'la sınırlıdır." Ancak Kur'an'ın lafzi anlamıyla yetinerek bütün meselelere çözüm getireceğini düşünmek yanlış olur, çünkü sadece Kur'an'ın değil, sünnetin bile karşılaşılan yeni problemlere 'hazır' çözümler sunmadığı dönemlerde, kıyas, istihsan, kamu yararı vb. içtihat teknikleri uygulanmak durumunda kalınmıştır. Ancak hadisler içinde Kur'an'a aykırı olanların olduğu ileri sürülerek itiraz edilmek istenebilir. Bu durumda sünnetin devre dışı bırakıldığını varsayalım. Bu takdirde Kur'an'da açıkça yer almayan problemlerin çözümü bizlerin içtihadına terk edilmiş olacaktır. Bizler de, bazı içtihatlarımızın hatalı olabileceği öne sürülerek içtihat hakkımızın elimizden alınmasını nasıl mantıksız bir tutum olarak kabul edeceksek, sünneti bize nakleden hadisler içinde Kur'an'a aykırılık var diyerek sünneti ve hadisi tamamen reddetmek de aynı derecede mantıksız olduğunu kabul etmemiz gerekir. Özetle, insafı elden bırakmamak ve "kendimize tanıdığımız Kur'an'ı yorumlama hakkını Hz. Peygamber'e tanımak en uygunudur." Başka bir husus da, "Hz. Peygamberin verdiği hükümler yaşadığı dönemin ihtiyaçlarına uygundur. Bu nedenle sünnetin bugün bizim için delil teşkil etmesi, geçerli olması mümkün değildir." iddiasıdır. Bu ifadede sünnetin aynen taklit edilmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Ancak sünnetin tanımı bölümünde, "sünnet sadece şekil/lafız değil, şeklin/lafzın altında yatan mana, ruh, ilke, hikmet ve amaçtır" maddesinde sünnetin nasıl anlaşılması gerektiğini ifade edilmiştir.

Sünnetin Bir Delil ve Kaynak Olduğunu Savunanların Dayanakları: Hz. Peygambere itaati emreden ayetler. Hz. Peygamberin hükümlerine boyun eğmeyi emreden ayetler. Hz. Peygambere isyan etmemeyi, ona karşı çıkmamayı emreden ayetler. Hz. Peygamberin Kur'an'ı açıklama görevinden bahseden ayetler. Hz. Peygamberin haram helal kılma yetkisinin

olduğunu ifade eden ayetler. Hz. Peygamberin, Müslümanların uyması gereken güzel örnek olduğuna dair ayetler.

Hz. Peygambere itaat etmeyi, Ona karşı çıkmamayı, Onun hükümlerine boyun eğmeyi emreden ayetler: Ali İmran 31-32: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Zira Allah bağışlayandır esirgeyendir. De ki: Allah'a ve Peygambere itaat edin. Eğer dönerlerse, bilsinler ki Allah kafirleri asla sevmez." Nur 54: "De ki: Allah'a itaat edin, Peygambere itaat edin. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulursunuz. Peygambere düşen açıkça tebliğde bulunmaktır." Nisa 59: "Ey iman edenler, Resule ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, meseleyi Allah'a ve resulüne götürün. Böyle yapmak en iyisi ve sonuç bakımından da en güzelidir." Bu ayetlerde Resule itaat ve kararlarına boyun eğme anlamı rahatlıkla görülebilmektedir. Ancak bu düşünceyi eleştiren kişiler de, ayetlere bakarak şunları söylemektedir: "Resule itaatten sünnete ve hadise uymak anlamı çıkmaz. Peygamber ne Allah'ın ne de insanların vekilidir. Peygamber ancak Allah'ın elçisidir. Elçiyi tanımak, elçinin kendisini değil, göndereni tanımaktır. Bundan dolayı elçiye itaat gönderene itaattir. Peygambere itaatten de kasıt, Allah'ın Peygamber aracılığı ile bildirdiği emirlere itaattir. Bunun içinde Peygamberin içtihadını (yorum, fetva) dâhil etmeye imkan yoktur." Resulün Kur'an'ı nakleden bir 'postacı' olmadığı hususunu destekleyen bir ayete bakalım. Bakara 151: "Nitekim biz size, aranızdan size ayetlerimizi okuyan, onları (kötülüklerden) arındıran, 'size kitabı ve hikmeti öğreten' ve bilmediklerinizi size öğreten bir Peygamber gönderdik." (Ayrıca; Ali İmran 164;, Cuma, 2) Ayette geçen "kitap ve hikmet" kelimelerinin sadece Kur'an ile sınırlandırılmaması gerekir. "Çünkü hem Kur'an ve hem de ayrıca 'hikmet' kavramları ayrı ayrı ayette geçer!" Bu ifade ile Kur'an'ın kastedildiğini var saysak bile buradan da hareketle Hz. Peygamberin Kur'an'ı sadece tebliğ ile sınırlı olduğunu söylemek mümkün değildir. Bunu kitap ve hikmetin "öğretilmesi" tabirinden çıkarıyoruz. Çünkü insanlar bir metni anlama konusunda aynı düzeyde değildir. Kur'an ayetlerini doğru ve arzu edilen bir şekilde anlamaları imkansızdır. Bu olumsuzlukları önlemek için bir Resulün, sünnet gibi bir kurumun devreye girmesini zorunlu olmaktadır. Çünkü "Kur'an'ı sabit noktada tutan, sünnetin ta kendisidir." İnsanların ayetleri doğru anladıklarını farz etsek bile bu kez uygulama ile ilgili problemler söz konusu olacaktır. Bu bakımdan tebliğde dahi bir açıklama, izah etme, uygulamayı kontrol etme anlamı bulunmaktadır. O halde sonuç olarak denebilir ki, Hz. Peygamberi sadece Kur'an'ı nakleden biri, bir postacı olarak nitelendirmek mümkün değildir. "Bir kurum olarak sünneti kabullenmenin farz olduğunu söyleyebiliriz." Zira bu farziyet, Kur'an'ın Resule itaat emrinden kaynaklanmaktadır. Eleştiride geçen "o vekil değil elçidir" kelimesini ele alırsak, Kur'an'ı merkez alan bir sünnet anlayışına göre Hz. Peygamberin Allah adına istediği gibi tasarrufta bulunan bir "vekil" olarak nitelendirilmesi mümkün değildir. Aksine bu tür bir sünnet anlayışına göre, Hz. Peygamber Allah'ın Resulü olması sıfatıyla Kur'an'ın ilk muhatabı, ilk uygulayıcısı olmaktadır. Kur'an'ın nasıl uygulanacağını, yeni meseleler karşısında ondan ilham alarak nasıl çözümler üretileceğini gösteren ilk muallim de O'dur. Bu tür bir anlayışa göre Hz. Peygamberin Kur'an'a ters düşme pahasına, aklına estiği gibi hüküm koyması asla mümkün değildir.

Hz. Peygamberin Kur'an'ı Açıklamakla Yükümlü Olduğuna Dair Ayetler: İbrahim 4: "Biz her Peygamberi mutlaka kavminin diliyle gönderdik ki, onlara (kendilerine indirileni) açıklasın." Nahl 44: "O peygamberleri apaçık delillerle ve kutsal metinlerle gönderdik. İnsanlara indirdiklerimizi kendilerine açıklaman için ve (ola ki üzerinde) düşünürler diye sana da uyarıcı kitabı indirdik." Peygamberlerin aldıkları ilahi mesajları içinde yaşadıkları topluma iletebilmeleri için, onların dillerini bilmesi kadar mantıklı bir şey olamaz. "Açıklama"nın, "açıklanan" bir metinle ilgili ve onda bulunmayan bir takım ek bilgiler anlamına geldiği söylenebilir. Bu açıklamalar, nadiren birtakım ayetlerin kelime anlamlarıyla ilgili olabileceği

gibi, kelime anlamı açık olduğu halde, uygulama ile ilgili bir takım kapalı yönleri bulunan ayetlerle de ilgili olabilir. Bu ayetlerde geçen Hz. Peygamberin Kur'an'ı açıklaması demek, onun Kur'an metninde bulunmayan bir takım ek bilgiler ortaya koyması demektir. Mesela emir niteliğindeki bazı ayetlerin farziyet mi, tavsiye mi yoksa mübahlık mı ifade ettiğini Hz. Peygamberden öğrenilir.

Hz. Peygamberin Helal ve Haram Kılma Yetkisine Sahip olduğuna Dair ayetler: Tevbe, 29: "Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resulünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyenlere, ezilip büzülerek kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın." A'raf, 157: "Onlar ki ellerinde ki Tevrat ve İncil'de yazılı bulunan o elçiye, o ümmi Peygambere uyarlar. O Peygamber ki kendilerine iyiliği emreder, onları kötülükten men eder; onlara temiz ve hoş şeyleri helal, pis ve çirkin şeyleri haram kılar; üzerlerindeki ağır yükleri ve kendilerini bağlayan bağları kaldırır. O Peygambere iman edip, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura tabi olanlar, işte kurtuluşa erenler onlardır." Bu ayetler, Allah ve Resulünün haram kıldıklarını aynen kabul etmenin zorunlu olduğunu gösterir. Burada unutulmaması gereken Hz. Peygamber de Allah'ın iradesi uyarınca bu yetkiyi kullanabildiğidir. Allah'ın yetkisi tamamen bağımsız, Resulünün ki ise vahye dayalı ve ondan kaynaklanan bir yetkidir. Tahrim, 1-2: "Ey Peygamber, eşlerinin gönlünü almak, onları memnun etmek için, Allah'ın sana helal kıldığını niçin kendine haram kılıyorsun? Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir. Şüphesiz Allah (kefaret şartı ile) yeminlerinizi bozmanızı size meşru kılmıştır." Bu ayetten hareketle şunları söyleyen olabilir: "Allah'ın helal kıldığını haram kılması hususunda Peygamber uyarılmıştır." Halbuki helal olan bal şerbetinin hükmünün değiştirilerek haram kılınması elbette söz konusu değildir. Çünkü Hz. Peygamber bütün Müslümanları bağlayıcı bir hüküm olarak "bal şerbeti herkese haramdır" dememiş, sahabenin hiç biride bal şerbetinin haram olduğunu aklına getirmemiştir. Hz. Peygamberin haram kıldığı şeyler zaten Kur'an'a dayandırılarak haram kılınmıştır.

Hz. Peygamberin, Müslümanların Uyması Gereken Güzel Örnek Olduğuna Dair Ayet: Ahzab, 21: "Andolsun ki, Allah'ın Peygamberlerinde sizin için Allah'ı ve ahireti arzu eden ve Allah'ı çok anan kimseler için güzel bir örnek vardır." Bilindiği üzere yeni bir kitapla gönderilmeyen birçok Peygamber vardır. Ancak bir Peygamber olmaksızın gönderilen herhangi bir kutsal kitap yoktur. Mekke müşrikleri de Kur'an'ın kendilerine Peygamber aracılığıyla olmaksızın, doğrudan gönderilmesini defalarca istedikleri halde bu istekleri reddedilmiştir. Bunun sebebi gayet açıktır ki, insanlığın sadece kutsal bir kitaba değil, bu kitabın içeriğini kendilerine öğretecek bir öğretmene de ihtiyaç vardır. Ayette sözü edilen örnek almanın farziyet mi yoksa müstehap (yapılınca sevap, yapılmayınca günah olmayan) mı olduğu konusunda ihtilaf vardır. Ancak örnek almanın dini hususlarda farz, dünyevi konularda ise müstehap olarak yorumlanması da mümkündür. (Kurtubi)

Sünneti Temellendirmede İzlenilen Bazı Tartışmalı Yaklaşımlar

Necm, 3-4: "O kendi arzu ve hevasından bir şey konuşmamaktadır, o vahyedilen bir vahiyden başka bir şey değildir." Sünnetin İslam'da bir delil ve kaynak olduğunu ispat etmek amacıyla en fazla başvurulan ayetlerin başında gelen bu ayetin yanlış anlaşılması, Müslümanların sünnet hakkında yanlış kanaate varmalarına sebep olmuştur. Ayetin "O kendi arzu ve hevasından bir şey konuşmamaktadır" bölümüne bakarak Peygamberin sözlerinin yani sünnetin de vahiy ürünü olduğunu söylemek son derece yanlıştır. Necm suresinin 1-18. ayetlerini bir bütün olarak değerlendirdiğimizde Kureyşlilerin "O bu Kur'an'ı kendisi söyleyip uyduruyor" demelerine bir cevap olarak bu ayetin indirildiğini görmekteyiz. Buna göre, "O kendi arzu ve hevasından bir şey konuşmamaktadır" demek, "O Kur'an'ı kendi arzu ve hevasından uydurmaz" demektir.

Yani onun (Kur'an olduğunu) söylediği, Ancak Allah'tan gelen bir vahiydir. Çünkü ayetin devamında "o vahyedilen bir vahiyden başka bir şey değildir" denmektedir.

Fetih, 10: "(Ey Muhammed) Sana biat edenler, aslında Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli onların eli üzerindedir. Kim ahdini bozarsa, ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Her kimde Allah'a verdiği sözü tutarsa, Allah ona en büyük bir mükafat verecektir" ayeti de sünneti temellendirmek amacıyla kullanılan ayetlerdendir. Bu ayet Hudeybiye'de yapılan biatten bahsetmektedir. Sözü edilen biat/bağlılık belli bir konuda yapılan biattir. Bu Hz. Peygambere her hususta mutlak itaat edileceğine dair genel bir biat değildir. Ölüm pahasına müşriklerle savaşma ile ilgilidir. Nur, 63: "Peygamberi kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi çağırmayın. İçinizden birini siper ederek sıvışıp gidenleri elbette Allah bilmektedir. Bu sebeple onun emrine aykırı davrananlar başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok feci bir azap isabet etmesinden sakınsınlar" ayeti de sünneti temellendirmede delil olarak ileri sürülebilir. "Bu sebeple onun emrine aykırı davrananlar" ifadesi ile Hz. Peygamberin kastedildiği söylenmektedir. Ancak ayetteki (huve) zamirinin Allah'a ait olması da mümkündür. Sonuç olarak bu ayetin kesin bir delil olabileceğini söylemek mümkün değildir. Hemen belirtelim ki, sünneti temellendirmek için yeterince açık ayet vardır. Fakat nüzul sebepler farklılık gösteren ayetleri bu amaçla kullanmak da yanlıştır.

Kur'an dışında vahiy var mıdır?

Sünnetin tamamının vahiy ürünü olduğunu söylemek imkansızdır. Ancak bu, vahiy dışında Hz. Peygamberin Cenab-ı Hak ile herhangi bir iletişim veya diyalog kurma imkanından mahrum olduğu anlamında anlaşılmamalıdır. Adına ister vahiy, ister ilham, isterse başka bir şey densin, Resulullah'ın vahiy dışında Allah (cc) ile temas kurmuş olması mümkündür. Ancak bu açıdan birkaç ayete bakarak Kur'an dışı vahyi sünnetin tamamına yaymak da hata olur.

Kudsi Hadisler

Hadis ilmi açısından kudsi hadislerle diğer hadisler arasında herhangi bir fark yoktur. Zira her iki türe dahil hadislerde bir takım raviler aracılığıyla yani isnad ile bizlere ulaşmaktadır. Yine her iki tür hadisler içerisinde sahih olanların yanında hasen, zayıf veya mevzu (uydurma) olanlar da bulunmaktadır. Kudsi olmayan hadislerden örnek verecek olursak: Mesela "Bu Kur'an Allah'ın sofrasıdır. Bu sofradan alabildiğinizi almaya çalışın" sözü Abdurrezzak ve ed-Darimi tarafından Abdullah b. Mesud'un sözü olarak nakledilirken, el-Hakim tarafından Hz. Peygamberin sözü olarak rivayet edilmiştir. İşte normal hadisler için söz konusu olan bu durum Kudsi hadisler içinde geçerli olabilir. Özetle, kudsi hadislerin diğer hadislerden herhangi bir ayrıcalığı yoktur. Yani diğer hadisler gibi değerlendirilir. İsnadının sağlamlığı, metninde de İslam'ın ruhuna, Kur'an'ın esaslarına uygunluğu sağlanırsa, o takdirde bu hadisin sahih olduğuna hükmedilir.

Hz. Peygamberin Konumuyla İlgili Bazı Yanlış Yaklaşımlar

Sünnetle ilgili diğer aşırı uç ise sünnetin tümünün vahiy ürünü olduğu görüşüne tepki olarak ortaya çıkan Hz. Peygamberin Kur'an dışında vahiy alamadığını ve Kur'an'ın vahyi dışında sıradan bir insandan farkı olmadığını ileri süren görüştür. Bunu kısaca Hz. Peygamberin sekülerleştirilmesi olarak tanımlamak mümkündür. S. Nakib el-Attas bu konu hakkındaki eleştirilerini şu şekilde sıralamıştır: "Bu düşünceye sahip insanlar bu iddialarını, Kur'an'da Yüce ve Ulu Allah'ın Hz. Peygambere "bizim gibi bir insan" olduğunu söylemesini emrettiği ayetin (Kehf, 110) altını çizerek yaptılar. Şu bilmelidirler ki, ilk defa keşfettiklerini sanıp, alıntı

yaptıkları ayet aslında inançsızlara matuftur, onlarla alakalıdır. Kur'an-ı Kerim'de yer alan başka ayetlerde de, diğer Peygamberlere de benzer şeyi söylemeleri emredilmiştir. Bunların hepsi de inançsızlar içindir. (En'am, 91; İbrahim, 10-11; İsra, 93-94; Kehf, 110; Enbiya, 23) İnananlar, Peygamberlerinin insan olduğunu zaten bilirler. Hz. Peygamber sıradan bir insan olsaydı, ashabın onu örnek alması lüzumsuz bir şey olurdu. Bu örnek alış ise, O'nda (sav) diğer insanlardan farklı birtakım meziyet ve faziletlerin bulunduğunu, dolayısıyla onun sıradan biri olarak görülmediğini ortaya koymaktadır. Şu unutulmamalıdır ki, onun sünneti sadece hükümlerden ibaret değildir. Onun Peygamberlik görevini yerine getirirken gösterdiği azim, kararlılık, bireysel ve toplumsal ilişkilerinde ortaya koyduğu yüce ahlak, tevazu, hilm, (yumuşaklılık), sabır, feragat, iyilikseverlik, adalet ile, Müslümanların 'ilk ve en mükemmel örneği'nin sahip olduğu ahlaki faziletler de sünnetin bir parçasıdır. Allah'ın son dini İslam'ı insanlığa sunması ve Kur'an'ı tebliğ için seçtiği bir insanın sıradan biri olduğunu düşünmek kabul edilemeyecek bir tavırdır. Çünkü "Bütün insanlığa rahmet olarak gönderilmiş olan" (Enbiya, 107) ve "Yüce bir ahlak üzere olduğu" (Kalem, 4) bildirilen bir Peygamberi "sıradan" olarak nitelendirmek ona açıkça haksızlık ve insafsızlık yapmak olur." Seyyid Kutup, "ve sen yüce bir ahlaka sahipsin" ayeti ile ilgili de şunları söylemektedir: Hiç kuşkusuz Yüce Allah Peygamberlik görevini kime vereceğini herkesten iyi bilir. Bütün evrensel büyüklüğü ile son Peygamberlik misyonunu -bu yüce kişiliği ile- Hz. Muhammed'den başkası taşıyamazdı. Hz. Peygamber ne bir melek, ne de bir 'yarı insan yarı ilah'tır'. Bilakis 'o bir insandır ama sıradan biri değil, bir insanın olabileceği kadar mükemmel bir insandır.' İnsanlık kıyamete kadar onun büyüklüğü karşısında saygıyla eğilecektir. Müslüman ise, "Allah ve melekleri Peygamber'e salat ederler. Ey mü'minler sizde ona salat edin ve selam verin" (Ahzab, 56) ayeti uyarınca, ona karşı duyduğu saygı ve sevgiyi daima şu sözlerle dile getirmeye devam edecektir: "Salat ve Selam senin üzerine olsun Ey Allah'ın Resulü!"

Oryantalistler ve hadis

Hadisleri bir uydurma sürecinin ürünü kabul eden Lammens, Becker tarafında eleştirilmiş ve 'Her ne zaman İslami kaynaklar kendi görüşünü destekleyici bilgi sunsa, Lammens'in şüpheciliği ortada gözükmemektedir' diyerek onun bu yaklaşımının onu tarafsız bir tarihçiden ziyade bir polemikçiye dönüştürdüğünü belirtir. (C. H. Becker, Matters of fundamental importance for research into the life of Muhammad, s. 331, 334)

Kur'an'ın vahiy değil Hz Muhammed tarafından yazıldığını, hadislerin ise özellikle Tebeü't-Tabiin döneminde (Müslüman olarak ölen üçüncü nesli ifade eden terimdir. Hicri 2. yy. kastedilir) uydurulduğunu, siyer kitaplarının uydurma yalanlarla dolu olduğunu ileri süren oryantalistler, tüm bu iddialarına rağmen, "Sonradan uydurulan hadislerde ve siyer eserlerinde hâlâ nasıl eksik, uydurma, zayıf rivayetlerin bulunduğuna" bir açıklık getirememektedirler! Öyle ya, madem Müslümanlar kendileri bunları sonradan uydurdu, neden hala eksikliklerle, kendilerine zarar verebilecek içeriklerle doludur bunlar ve neden Müslümanlar yüzlerce yıl sonraki oryantalistlere bu kadar malzeme bırakmışlardır?! Yoksa oryantalistler mi önyargılı, bilimsel yaklaşımdan uzak ve özneldirler!?

Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi

XIX. ve XX. yüzyıllar hadisle ilgili oryantalist çalışmaların yoğun olduğu dönemlerdir. Bu asırda 600 civarında oryantalist 2.000'e yakın çalışma yapmıştır. İ. Goldziher, J. Schacht ve G. H. A. Juynboll bu konuda önde gelen oryantalistlerdir. Bu oryantalistler hadislerin Peygamberle bir alakasının olmadığını ileri sürmüşlerdir. Müslümanlar hadislerin sıhhatini, sağlamlığını araştırmaya kendilerini adarlarken, bu oryantalistler ise uydurma olduğunu kabul ettikleri ve

hadis adı ile İslami eserlerde geçen sözlerin ne zaman uydurulduğunu bulmaya dönük çalışmalar yapmışlardır. (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 11)

Oryantalist çalışmalarında görülen 'Hz.' ve benzeri saygı ifadeleri aslında bulunmayıp sonradan Müslüman yazarlar tarafından ilave edilir. (Yücel, s. 14)

Oryantalizm ve hadis ilmine oryantalist yaklaşımın tarihçesi

Hadislerin sıhhatini tespitte ehli rey (Kufe/Necef, Irak merkezli aklı önceleyen ekol) ve ehli hadis ekolleri aralarındaki bazı görüş farklılıklarına rağmen, 18. yüzyıla kadar daha çok ehli hadis merkezli bir sünnet anlayışı İslam toplumuna hâkim olmuştur. Ancak sömürge devletleri İslam âlemini işgale başladıktan sonra, özellikle Hindistan kökenli olmak üzere Ehli Kur'an (Kur'aniyyun) hareketi ortaya çıkmış, Kur'an dışındaki kaynakları reddedilmiştir. (Yücel, s. 17)

Müslümanların diğer dinler hakkındaki araştırmaları

Halife Mansur, Halife Memun dönemleri başta olmak üzere yaklaşık üç asır tercüme faaliyetleri İslam âleminde çok yaygın idi. Aristo mantığı, Meşşailik adı altında İslam âleminde yaygınlaşmış, Farabi, İbni Sina ve İbni Rüşt bu akımın İslam âlemindeki öncü filozofları olmuşlardı. 13. yüzyıl Avrupa'sında İbni Sina'cılık ve İbni Rüşt'çülük adıyla yaygın iki felsefi akım mevcuttu. (Bekir Karlığa, İslam düşüncesinin batı düşüncesine etkileri, s. 36-42, 58) Netice itibari ile Rönesans'ın hazırlanmasında Batının İslam bilim ve felsefesine borçlu olduğu kabul edilmektedir. (Hüseyin Sarıoğlu, İbni Rüşt Felsefesi, s. 33; Ömer Mahir Alper, İbni Sina, s. 156; Bu konuda 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri' adlı yazımıza bakılabilir.) Başta Taberi, Cahız, İbni Hazm, 1162 yılında Müslüman olan Samuel b. Yahya el-Mağribi gibi birçok yazarlar Yahudi ve Hristiyanlığı inceleyip reddiyeler yazmışlardır. (Yücel, s. 19)

Hristiyan ve Yahudilerin İslam hakkındaki araştırmaları

Yuhanna ed-Dımeşki, Ortaçağda İslam hakkındaki bilgilerin temel kaynağıdır. Ona göre, İslam Hristiyanlığın içinden çıkmış sapık bir mezheptir. Hz Muhammed, İncil ve Tevrat'ı görmüş, Bahira ile karşılaşmış ve sonunda sapık bir mezhep kurmuş sahte bir Peygamber ve deccalin habercisidir. Daha sonra rahip el-Venerable'nin öncülüğünde 'Toledo Külliyatı' oluşturulur. 12 ve 13. yüzyıllarda bazı İslami eserler tercüme edilir ve reddiyeler yazılır. Henry Stubbe, Geothe, Thomas Carlyle, 'istisna olarak' İslam hakkında 'olumlu eser yazan' düşünürlerdir. (Yücel, s. 20) Yuhanna ed-Dımeşki'nin anlayışı günümüze kadar gelmiştir. Hz. Peygamber, Yahudi kroniklerinde (Tarihi sıralamalarda) Yahudi kökenli gösterilmekte veya Hristiyan kökenli bir mecnun, lanetli olarak (Nuh Arslantaş, Yahudilere göre Hz Muhammed, s. 206-214) tanımlanmaktadır. (Yücel, s. 21) Southern'in 'Ortaçağda Batının İslam'a bakışı' adlı kitabındaki ifadesine göre bu dönem, bilim ve objektiflikten uzak cehalet asrıydı. (Hamdi Zakzuk, Oryantalizm, s.12) Edward Said 1800-1910 yılları arasında oryantalistlerin İslam hakkında 60.000 kitap yazdığını söylemektedir. (Said, Oryantalizm, s. 325) Renan, Muir, Goldziher, Margoliouth, Massignon, Gibb gibi oryantalistler ise son zamanlarda adı öne çıkan yazarlardır. (Yücel, s. 24) Bu konularla ilgili, 'Oryantalizm Yanılgısı' adlı yazımıza bakılabilir.

Batı'da hadisle ilgili çalışmaların başlaması

İlk İslam Ansiklopesi kabul edilen 'Bibliotheque Orientale'i hazırlayan Fransız oryantalist Herbelot'a göre hadisler çoğunlukla Talmut'tan alınmıştır. Daha sonra kendini samimi bir Yahudi olarak niteleyen Ignaz Goldziher bu konuda adını duyurmuş ve tarihi tenkit metodunu hadislere uygulamıştır. (Yücel, s. 25)

Oryantalistlerin hadislerle ilgilenme sebepleri

Oryantalistler, İslam araştırmalarında misyonerlik, ilmi, ticari, siyasi ve sömürgecilik gibi farklı amaçları taşırlar. (Mişel Cuha, ad-Dirasatul-arabiyye, s. 19-23; Mehmet Görmez, Oryantalizmi hadis araştırmaya iten temel faktörler, İslamiyat III, s. 11-31; i. H. Göksoy, Snouck-Hurgronje, Christian, DİA, XXXVIII, 340; Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 90) Oryantalistlerin günümüzdeki araştırmalarına bakınca Orta Çağ'dan itibaren İslam algısının değişmediğini, aksine pekiştiğini görmekteyiz. (Yücel, s. 27) Bu konuda, 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımıza bakılabilir.

Arent Jan Wensinck adlı oryantalistin 'Hadisin önemi' adlı makalesinde, İslam'ın kısa süre içinde evrensel bir dine dönüşmesinin sırrının hadis araştırmalarında yattığını ifade etmektedir. (Mehmet Görmez, Oryantalizmi hadis araştırmaya iten temel faktörler, s. 18) Margoliouth, 'İslam'da hadis üzerine' adlı makalesinde de İslam'ın köklü bir gelenek oluşturmasını hadislere borçlu olduğunu belirtir. (David Samuel Margoliouth, On Moslem Tradition, s. 113-121) Johann W. Fück, 'Hadisçiliğin İslami geleneğin oluşmasındaki rolü' adlı makalesinde, 'İslam kültürünün tekparça olmasının en önemli sebebi daha ziyade Hz Peygamberin örnekliğidir.' (Fück, s. 146) demektedir. John Voll'e göre de hadis külliyatının çizdiği şekliyle sünnet, İslam'ın değişimlere karşı kullanılan en büyük mukavemet gücüdür. (Voll, İslam süreklilik ve değişim, s. 25,65, 84, 190) "Dünyanın her tarafında Müslümanların günlük hayatı hadisler tarafından yönlendiriliyordu. Farklı coğrafyalarda yaşayan Müslümanlar arasındaki kültür birliği, ortak hayat tarzını sağlayan yegane şey Hz Peygamberin sünnetiydi. Bu durum oryantalistler için hadis araştırmalarını zorunlu hale getirmiştir." (Görmez, s. 12-30) Batıda hadis araştırmalarının misyonerlik ruhunun egemen olduğu dönemde değil de, siyasi/ticari gayelerin sömürge hareketlerine dönüştüğü zamanlarda çoğalması, araştırmaların akademik merak ve misyonerlikten çok siyasi amaçları hedeflediği görüşünü desteklemektedir. (Yücel, s. 50)

Oryantalistik hadis araştırmalarının tarihi ve kültürel arka planı

Genelde İslam ve özelde hadis hakkında araştırma yapan oryantalistler, kendi tarihsel ve kültürel arka planlarından etkilenmişlerdir. (Harald Motzki, Hadis tarihlendirme metotları, s. 113)

Yapılan İlmi çalışmalar, Tevrat'ın çeşitli dönemlerde farklı yazarlar tarafından kaleme alındığını, metin üzerinde düzeltme, değiştirme ve ilaveler yapıldığını, metnin tek kişi yani Hz Musa'ya nispet edilemeyeceğini ortaya koymaktadır. Kutsal metinlerin belli şahıslara ait oluşuyla ilgili dini gelenek geçerliliğini yitirmiştir. (Yücel, s. 30) İncil, yazarlar tarafında kaleme alınmış, ancak tanrı yazarların yaptığı işin sorumluluğunu üstüne almıştır. İçerik bakımından birbirini tutmayan yazılı metinler İznik konsili ile elemeye tabi tutulmuştur. 18. yüzyıldan itibaren tenkit ilminin İncil ve Tevrat'a uygulanması sonucunda tarihi gerçeklerle bağdaşmayan ifadeler, ilme aykırı bilgiler, dil ve üsluptaki farklılıklar, Kitabı Mukaddes'in (İncil, Tevrat ve Zebur'un) tamamının aynı kutsal ruhun ilhamıyla tanrı tarafından yazdırılan bir kitap olduğu inancını sarsmıştır. Artık, Kutsal kitap yazarlarının eserlerine kendi damgalarını vurdukları kabul edilmektedir. Dolayısıyla, yazarların karakterleri, metinlerin hangi şartlarda ve ortamda, hangi sebeplerle ve kimin için yazıldıkları bilinmediği takdirde onları anlamanın mümkün olamayacağı kabul edilmiştir. (Ömer Faruk Harman, Ahdi Cedid, DİA I/507) Kutsal metinler sadece ilahi değil insani unsurları da barındırmaktadır. Julius Wellhausen, Kitabı Mukaddes'teki her kitabın, yazıldığı dönemin tarihi kaynağı olarak değerlendirilebileceğini ifade eder. (Ali Dere, Oryantalistlerin hadise yaklaşımları, s. 18) Oryantalistlere göre kutsal metinler gibi Kur'an da vahiy ürünü değildir. Onlar, Kur'an'ın Yahudi ve Hristiyan kaynaklı olduğu iddiasındadırlar. (Yücel, s. 31) Bu konuda, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımıza bakılabilir.

Oryantalist hadis anlayışının kurucuları

Ignaz Goldziher: Koyu Yahudi bir çevrede büyüyen Goldziher Macar krallığı saray müşaviri olur. Daha sonra İngiliz enformasyon bakanlığı adına Doğu uzmanı olarak çalışır. Kahire'de 1873 ve 1874 yılları arasında Ezher üniversitesi hocalarının derslerini takip eder. Hadis alanındaki iki ciltlik 'Muhammedanische studien' adlı eseri ile meşhur olmuştur. (Yücel, s. 35) Joseph Schacht: Küçük yaşlarda Yahudi hahamlardan dersler alır ve İbranice öğrenir. İslam hukuku alanında doktora yapar. (Yücel, s. 37) Gautier Herald A. Juynboll: Oryantalizm araştırmalarıyla ünlü bir aileden gelir. 2010 yılında vefat eder.

Temel hadis/sünnet kavramlarıyla ilgili oryantalist iddialar ve eleştirisi

Oryantalistler hadis, sünnet, isnad gibi kavramlara Müslümanlardan farklı anlamlar yüklemişlerdir. Hadis ve Sünnet Yerine " tradition/gelenek veya yaşayan gelenek" ifadelerini kullanırlar. Onlara göre hadis, Peygamberle alakalı değildir. Hadis, Müslümanların zaman içerisinde geliştirdikleri gelenekleri ifade eder. (Yücel, s. 44) Oryantalistler, kendi dinlerinde olduğu gibi İslam'da da hadis diye bilinen sözlerin aslında birer gelenek olduğunu ileri sürmüşlerdir. Hristiyanlara göre gelenek dinin kaynağıdır. Ama gerçekte bu geleneğin Hz İsa ile bir ilişkisi bulunmamaktadır. (Yücel, s. 45) Gelenek, Hz. İsa'dan sonraki döneme işaret etmektedir. Böylece oryantalistler hadis veya sünnet yerine tradition (gelenek) tabirini kullanmak suretiyle bunların Hz. Peygamberle bir ilişkisinin bulunmadığını ifade etmek istemektedirler. (Yücel, s. 46) Goldziher'e göre hadis, siyasi çatışmalar ve mezhep ihtilaflarında tarafların kendi görüşlerini Peygamberin sözleriyle destekleme teşebbüslerinin sonucudur. (Goldziher, Muhammedanische Studien/Muslim studies, II/19) Oryantalist Margoliougth'a göre Hz. Peygamber Kur'an dışında hiçbir dini hüküm bırakmamıştır. Sünnet diye bilinen İslam öncesi Arap örfüdür. Bu Arap örfünü dini bir kural haline getirmek isteyen II. yüzyıl Müslümanları hadisler uydurmuştur. (Fazlurrahman, İslam, s. 63) Ignaz Goldziher'e göre hadis, Peygamber'e nispet edilen şifahi sözdür. Sünnet ise ilk Müslümanların uygulamalarıdır. (Yücel, s. 49) Schacht da hadislerin, mezheplerin görüşlerinin önce tabiin sonra sahabe en sonunda da Peygambere nispet edilmesi olduğunu ileri sürer. İmamı Şafi'den sonra bu hadisler en üstü mertebeye ulaştırılmıştır. (J. Schacht, Origins of Muhammadan Jurisprudence, s.140) Juynboll, Goldziher ve Schacht'a göre, hadisler dini bir metin değil, İslam toplumunun siyasi, sosyal ve kültürel durumlarını yansıtan tarihi metinlerdir. (Yücel, s. 51) Goldziher'e göre İslami sünnet, eski Arap anlayışının yeniden gözden geçirilmiş şeklidir. Ona göre sünnet, ilk Müslüman cemaatin uygulamaları, hadis ise bu uygulamaların Hz. Peygambere sözle nispet edilmesidir. (Goldziher, Muslim studies, II/24-28) Juynboll, sünnetle ilgili görüşüne delil olmak üzere Hz. Ömer'in, ölüm döşeğinde, etrafındakilere karşılaştıkları problemleri çözmek için Kur'an'a, muhacirlere, ensara, çöl halkına ve son olarak ehl-i zimmete başvurmalarını tavsiye ettiğine dair bir bilgi nakleder. Ama aslında Hz. Ömer'in tavsiyesinin Juynboll tarafından naklettikleri ile herhangi bir ilgisi bulunmamaktadır. 'Kur'an lafzını' metne Juynboll ilave etmiştir. Başvurmalarından ise söz edilmemektedir. 'Yönetime geleceklerin' hassas davranmaları, onların halkın haklarını korumaları tavsiye edilmektedir. Juynboll önce metne 'Kur'an' kelimesini ilave etmiş, sonra da onu bağlamıyla hiç ilgisi bulunmayacak şekilde yorumlamıştır. Onun hatası Daniel Brown tarafından da aynen tekrar edilmiştir. (Yücel, s. 53)

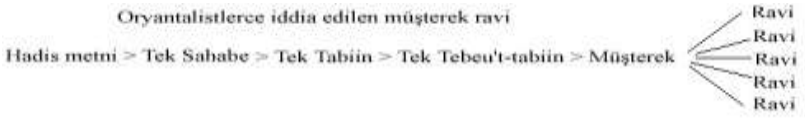
Sünnet kelimesi yerine oryantalistler gelenek kavramını kullanmaktadırlar. Bu kavram Hristiyanlıkta kilisenin din hakkındaki kararlarını ifade etmektedir ve Hz. İsa ile bir ilgisi bulunmamaktadır. Hadis veya sünnetin de Hz. Peygamberle bir ilgisinin bulunmadığı iddiası ile oryantalistler hadis ve sünnet yerine 'gelenek' kavramını kullanırlar. (Yücel, s. 56) İslam âlimlerine göre ise sünnet genel anlamda Peygamberimizin 'örnek alınan uygulamaları' anlamında kullanmaktadırlar. Hz. Peygamber, " sünnetimden yüz çeviren benden değildir." ve

“Size iki şey bırakıyorum, onlara tutunduğunuz sürece sapıtmazsınız: Allah’ın kitabı ve Peygamberin sünneti .” buyurmuştur. (Buhari, Nikah, 1; Müslim, nikah, 5; Malik, Kader, 3) ‘Hicri I. asırdan itibaren’ sünnet, Peygamberimize nispet edilerek, ‘Peygamber'in sünneti’ şeklinde kullanılmaktadır. Hz Ebu Bekir, Ömer, Ali, Abdullah b. Mesud, Abdullah b. Abbas, Abdullah b. Ömer'den bu konuda birçok rivayet bulunmaktadır. (Malik, Feraiz, 4; Tirmizi, Feraiz, 10; Ebu Davud, Feraiz, 5, 40; Müslim, Talak, 44-Mesacid, 257; Buhari, Hac, 34, Ahkam, 43; Nesai, İftah, 13, İmamet, 50; Abdürrezzak b. Hemmam, Musannef, V/34) Bu durum, oryantalistlerin ilk dönemlerde sünnetin siyasi anlamda kullanıldığı iddiasının isabetli olmadığını da göstermektedir. Peygamberin sünneti tabiri, sahabe ve tabiin dönemlerinde de kullanılmıştır. (Yücel, s. 58) Oryantalistlerden Bravmann da ‘The Spiritual Background of Early Islam’ isimli eserinde sünnet kelimesinin başlangıçtan itibaren Peygamberin sünneti anlamında kullanıldığına dikkat çekmiştir. (Bravmann, s. 123 194) Dolayısı ile oryantalistlerin Peygamber sünneti kelimesinin hicri ikinci asır sonlarında ortaya çıktığı iddiası gerçeği yansıtmamaktadır. (Yücel, s. 59) Goldziher ve Schacht isnadların sonradan ortaya çıktığını ve ehli rey taraftarlarının sünnete değer vermediğini iddia eder. Halbuki Ebu Hanife, 'insanlara öğrettiğiniz şeylerin en faziletlisi sünnettir.' demektedir. Ayrıca Ebu Hanife’nin ‘Peygamberimiz şöyle buyurmuştur, gelen rivayet şöyledir, Resulullah'tan bir rivayet gelmiştir.' türü sözleri de hadise verdiği öneme delalet eder. (Ebu Hanife, el Alim, s. 10, 24 25; Ebu Yusuf, İhtilaf, s. 172, 21,16,78) Yine o, içtihatlarının gerekçesinin kendisine ulaşan hadisler olduğunu da ifade etmektedir. (Yücel, s. 60) Oryantalistlerin, hicri ikinci asırda sahabe ve tabiin'in görüşlerinin (mevkuf, maktu) Peygambere nispet edildiği (merfu) görüşü de gerçeği yansıtmamaktadır. Çünkü hicri II. asrın sonlarında yazılan birçok musannef, cami', sünen ve müsned türü eserlerde de birçok mevkuf ve maktu hadis bulunmaktadır. Oryantalistlerin iddiası gerçek olsaydı, III. asır hadis kitaplarında mevkuf ve maktu türü rivayetlerin bulunmaması gerekirdi! Bu iddianın yanlışlığını ortaya koyan diğer bir husus, ‘reffa’ kavramıdır. Bu kavram mevkuf veya maktu rivayetleri Peygambere nispet eden ravi anlamında kullanılmaktadır. Rical kitaplarında bunların kim oldukları da tespit edilmiştir. (Yücel, s. 63) Eğer oryantalistlerin iddia ettikleri gibi mevkuf hadisler merfu hale getirilseydi, III. asırda hadis kitaplarında hala neden mevkuf rivayetler bulunmaktadır?! (Yücel, s. 64)

İsnat hakkındaki iddiaları ve eleştirisi

Leone Caetani'ye göre isnadlar sonradan metinlere eklenmiştir. (Yücel, s. 66) Joseph Schacht'a göre isnadlar keyfi olarak oluşturulmuştur. (Scahacht, Origins, s. 163) Juynboll'a göre de isnadlar uydurulmuştur. (Juynboll, Hadis tarihinin yeniden inşası, s. 101) Schacht, İbn Şirin'in açıklaması ile isnadların uydurulmaya başlandığını iddia eder. Şirin hicri 110'da vefat etmiştir. Harald Motzki, James Robson ve Gautier Harald juynboll, Schacht'ın fitnenin başlangıç tarihi ile ilgili bu iddialarını reddederek bunun hicri 30 civarı olduğunu kabul etmişlerdir. Dolayısı ile isnad da bu tarihten itibaren başlamıştır. Oryantalistlerin genel iddiası, hemen hemen tüm isnadların uydurma olduğudur şeklindedir. Bu iddia, aynı zamanda tüm İslam toplumunu yalana göz yummakla itham etmek gibi büyük bir iftirayı da içermektedir. Halbuki Ali İmran, 78; Tevbe, 90; Mümin, 28; Müslim, Birr, 103-105- İman, 106-108; Buhari, Edep, 69- İman, 24- İlim, 38; Hanbel, IV, 183; Davud, Edep, 71 gibi daha birçok ayet ve hadisle yalan İslam’da yasaklanmıştır. Normal hayatta yalan söylenmesi yasaklanan bir dinin mensuplarının topluca, üstelik Peygamberleri hakkında yalan söylemeleri veya bu yalanlara göz yummaları ne akla uygundur ne de tarihi gerçeklerle örtüşür. Hadis rivayetinde, bir kere yalan söylediği tespit edilen ‘kezzab; yalancı’ olarak nitelendirilir. Bu durum, Müslümanların toptan yalan söylediğini değil, yalan söyleyenleri takip ve tespit ettiklerini göstermektedir. İsnadlarda zayıf veya kezzab ravilerin olması, aslında oryantalist iddiayı da yalanlamaktadır. Oryantalistler haklı olsalardı ‘tüm ravilerin sıga/güvenilir ravilerden oluşması gerekirdi. (Yücel, s. 74)

Müşterek ravi: Oryantalistlere göre hadisi uyduran, senedi ortaya atan yani icad edendir. (Juynboll, Hadis ilmindeki kimi terimlerin yeniden değerlendirilmesi, s. 145) Müşterek ravi, hadisi birden çok öğrenciye aktaran ravidir. Yani bir isnad nerede dallanmaya başlarsa, müşterek ravi odur. (Juynboll, İsnad analiz metotları, s. 67,74) Oryantalistlere göre, Şa'bi, Zühri, Hişam b. Urve, A'meş, Muhammed b. İshak, Süfyan es-Sevri, Malik b. Enes, Abdullah b. Mübarek, Süfyan b. Uyeyne gibi müşterek raviler, hadis metin/sened uydurucularıdır. (Yücel, s. 77, 87, 102,107)

Juynboll'a göre 'Müslümanlar, müşterek ravi olgusunu biliyorlardı.' (Yücel, s. 78) Yine ona göre müşterek ravi ile 'medar ve teferrüd' kavramları aynı anlamdadır. (Juynboll, Hadis ilmindeki kimi terimlerin yeniden değerlendirilmesi, s. 141, 145, 148, 149) Schacht ve Juynboll'a göre müşterek ravi olmanın tek ölçüsü, öğrencilerinin çok olmasıdır. Bu tarih boyunca etrafında talebe toplanmış tüm âlimleri sahtekar olarak nitelemek demektir. Gerçekte ise bu, o insanların söz sahibi oldukları ilimde otorite olmaları, bilgilerine müracaat edilen biri olmalarından kaynaklanmaktadır. (Yücel, s. 84) Schacht ve Juynboll tarafından müşterek ravi yani uydurmacıların başı olarak nitelendirilen Şa'bi ve Zühri, gerçekte, 'hadis uydurmalarını önlemek amacı ile' isnad faaliyetlerini başlatan âlimlerdir. Diğer adı geçen hadis âlimleri de ravileri rech ve ta'dil eden (araştırma yaparak ravilerin yalanlarını ortaya çıkaran veya sıga/güvenilirliklerini ortaya koyan) tenkit ehli hadis âlimleridir. (Emin Aşıkkutlu, Hadiste rical tenkidi, s. 48, 55) Yine bu âlimler tedlisi (hocasında duymadığı hadisi duymuş gibi rivayet eden raviyi) bile yalanın kardeşi kabul eden önde gelen hadis âlimleridir. (Hatib el-Bağdadi, el-Kifaye, s. 393) Söz konusu âlimlerden hadis uydurmakla nitelendirilen veya güvenilir olmayan yok gibidir. (İbni Hacer, Tehzib, II/304) Müşterek ravi iddiası ile oryantalistler, hadis ilmine olan güveni sarsmayı amaçlamaktadırlar ve aslında bu iddia bir kurgudan ibarettir. (Yücel, s. 86)

Medar/müşterek ravi, birçok hadis hocasının hadislerini insadlarıyla bir araya getiren, toplayan ve aktaran ravidir. Oryantalist iddianın aksine bu kişiler İslami kaynaklarda, haklarında hadis uydurduğu veya güvenilir olmadıklarına dair herhangi bir bilgi bulunmayan kişilerdir. Hatta uydurmak değil aksine, bu tür faaliyetleri önlemek amacı ile ravi tenkiti ile tanınmış kişilerdir. (Yücel, s. 87-88)

Dolayısı ile, tüm Müslüman âlimlerin yalanda ittifak etmelerinden daha tutarlı olan, 3-5 önyargılı oryantalistin bir yalanın etrafında kenetlenmiş olmalarıdır! Bu hem aklen hem ilmen hem de tarihi gerçeklerle daha çok uyuşan bir yaklaşım olur!

Schacht ve Juynboll, aile üyeleri arasındaki isnadı da uydurma kabul eder. (Yücel, s. 89) Sistematik rivayetin bulunmadığı dönemlerde sahabe çocuklarının babalarından hadis alma arzusu, aile isnadlarının oluşmasında en önemli etkenlerden biri olmuştur. (Yücel, s. 91) Hicri II. asır sonrası, sistematik rivayetlere geçişle birlikte aile isnadları önemli ölçüde kesintiye uğramıştır. (Bekir Kuzudişli, Hadis rivayetlerinde aile isnadları, s. 203) Aile isnadlarının bir kısmındaki yalancı ve zayıf raviler de tespit edilmiştir. Bu durum oryantalist iddiaları da yalanlamaktadır! Çünkü aile isnadlarının tamamı uydurulmuş olsa idi raviler içinde güvenilir olmayan hiçbir ravinin bulunmaması gerekirdi. Bu durum aile isnadlarının hemen kabul edilmediğinin de göstergesidir. (Yücel, s. 91) Hadis âlimlerinin kendi ailesine mensup ravileri de eleştirmeleri, her aile isnadını güvenilir kabul etmediklerinin delilidir. (Kuzudişli, s. 336, 343, 383) Oryantalistlerin aksine hadis âlimleri, genellemeci bir yaklaşım sergilememişler, her isnadı tek tek araştırarak değerlendirmişlerdir. (Yücel, s. 92)

Oryantalistlere göre isnadlardaki eksiklikler zamanla tamamlanmış, kesinti olan yerler düzeltilmiş, raviler de keyfi bir tutum içinde davranmışlardır. Schacht, 'hicri III. asırda, Kütübi sitte ile isnadlar mükemmelleştirilmiştir' derken, Juynboll'a göre ise isnadlardaki kopuklukları gidermek için uydurma raviler ortaya atılmıştır. (Yücel, s. 93) Hicri II. asırda muttasıl isnadlar kadar munkatı/kesintili isnadlar da bulunmaktadır. Hatta bazı mürsel hadisler aslında muttasıldır. Mesela İbrahim en-Nehai, 'Doğrudan İbni Mesud'dan naklettiğim zaman o, birçok tarikten gelmiştir.' (Tirmizi, Sünen, V, 755) şeklinde açıklamada bulunmuştur. Hicri II. asırdan itibaren özellikle İmamı Şafi'nin, hadislerin sıhhatinde isnadın muttasıl olma şartını gerekli görmesinden sonra muttasıl isnadlı hadisler tercih edilmeye başlamıştır. Dolayısı ile III. asırdan itibaren isnadlarda Mürsel muttasıl oranı, muttasıl lehine değişmiştir. Bu, oryantalistlerin iddia ettiği gibi III. asırdan daha önce munkatı/kesintili senedlere sahip olan hadislerin zamanla muttasıl hale getirildiği anlamına gelmemektedir. Hatta III. asırda bile hadis eserlerinde munkatı/mürsel/mudal isnadlı rivayetler bulunmaktaydı. Oryantalistlerin iddiası doğru olsa idi, III. asırda yazılan eserlerde munkatı isnadların bulunmaması gerekirdi! M. Fuad Abdülbaki'ye göre, Hicri III. asır hadis âlimlerinden İbni Mace'nin Sünen'inde yer alan 4341 hadisten 613'ü zayıf isnadlı, 99'u ise uydurma veya aşırı derecede zayıftır. Hicri II. asır hadis âlimlerinden Ebu Davud'un Sünen'inde de 69 munkatı, 129 mübhem, 1000 civarında muallak ve iki de mudal rivayet bulunmaktadır. İsnadların mükemmelleştirilmesi gibi bir faaliyet olsa idi İslam âlimlerinin bu eserleri övgü ile karşılanmalı, bu eksiklikler eleştirilmemeli idi. (Yücel, s. 96)

İslam literatüründe yüz yıldan fazla yaşayan kişilere 'muammerun' denir. (Yücel, s. 97) Oryantalistlere göre bu isimler isnada dahil edilmiştir ve bu kişiler hayali kişilerdir. (Yücel, s. 98) Sahabeden Kufe ve Basra'da kadılık yapmış 'Kadı'l-Mısreyn' diye anılan Kadı Şurayh ve tabiin'in tanınmış âlimlerinden Ebu Rafi Nufey b. Rafi es-Saiğ ve hadis münekkidlerinden sika ve adil olarak vasıflanan Şa'bi, Süfyan b. Uyeyne, Süleyman A'meş gibi âlimler Juynboll tarafından hayali kişiler olarak adlandırılmıştır. (Yücel, s. 100) Gerçekte ise Muammerun raviler tenkid dışı bırakılmamışlardır. Bunlardan bazıları için 'münkeru'l-hadis, hadislerinin çoğu münkerdir, mürsel rivayette bulunur' tarzı eleştiri alan muammerundan şahsiyetler bulunmaktadır. (Yücel, s. 101) Juynboll tarafından müşterek ravi olmakla itham edilen ravilerden her biri ya bir veya bir kaç muammer raviden hadis rivayet etmiştir. Onun bu iddiası doğru olsa idi ve muammerun ihtiyaç gereği uydurulsa idi, sayıları sınırlı değil onlarca hatta yüzlerce olmalı idi. Ayrıca muammerun dışındaki ravilerden hadis rivayeti de bir kaç kişi ile sınırlı kalırdı ki, aslında durum tam tersidir. (Yücel, s. 103)

Ravi-rical kaynaklarıyla ilgili oryantalist iddialar ve eleştirisi

Goldziher, isnadların önemli ölçüde uydurma olduğunu ileri sürer. Schact da isnadların müşterek raviler tarafından uydurulduğunu ileri sürer. Juynboll ise isnadların Müslümanlar tarafından uydurulduğunu iddia eder. (Yücel, s. 107) Juynboll, 'ismi ve baba adı aynı olan (Hafs b. Ömer gibi) ravilerden sadece biri gerçektir, diğeri sahtedir.' iddiasında bulunur. Halbuki her toplumda önemli ve meşhur kişilerin adlarının yeni doğan çocuklara verilmesi sosyal bir gerçekliktir. "İngiltere ve Galler'de en fazla konan erkek bebek ismi Muhammed oldu. Muhammed ilk kez en popüler erkek ismi olarak Noah'ı geride bırakırken, Ulusal İstatistik Ofisi, popüler kültürün isim verme trendleri üzerinde hala büyük bir etkisi olduğunu söylüyor." (Euronews, 06.12.2024) "Darbe girişiminin engellenmesinde büyük rol oynayan, Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda görevli şehit Astsubay Ömer Halisdemir'in ismi, 15 Temmuz'dan sonra doğan bin 278 bebeğe verildi." (Takvim, 1 Aralık 2016) İngiltere'de George, Almanya'da Hans, Hollanda'da Junynboll, İsrail'de Abraham gibi. Günümüzde de adı ve soyadı hatta birçok nüfus bilgileri aynı fakat şahısları ayrı olan birçok kimse bulunmaktadır. Böyle bir durumda bunlardan birinin gerçek, diğerlerini uydurma kabul etmenin isabetli olmadığı ortadadır. (Yücel, s. 113) Birçok okulda

adı soyadı aynı olan veya seçim listelerinde ad soyadı aynı olan birçok örneğe hayatta rastlanmaktadır! Hz. Muhammed de oğluna, 'Dedem İbrahim Peygamberin adını veriyorum.' diyerek İbrahim adını vermiştir. İşin en ilginç yönü ise, bu iddiayı ortaya atan Joynboll'un babasının adının Theodorus Willem Joynboll, dedesinin ise Theodorus Willem Johannes Joynboll olmasıdır. Kendi soyunda Joynboll torun, baba ve dede müşterek isimdir ve kendi iddiasına göre bu ikisinin uydurma olması gerekmektedir! Hadis âlimleri 'el-Müttefik ve'l-müfterik' adlı eserler ile aynı adı taşıyan insanları tek tek incelemişlerdir. Mesela Enes b. Malik adında 10 kişi tespit edilmiş, bunlardan beşinin hadis ravisi olduğu ve her birinin farklı kişiler olduğu belirlenip, haklarında gerekli bilgiler verilmiştir. (Yücel, s. 114) Hadis ilmi, isnad dolayısıyla ravi merkezli bir ilimdir. Hicri birinci asrın sonlarına doğru ravilerin ehliyeti araştırılmaya başlanmıştır. İkinci asırdan itibaren münekkit muhaddislerin (araştırmacı hadisçilerin) sayısı artmıştır. Üçüncü asırdan itibaren ise raviler üzerinde yapılan araştırmalar yazıya geçirilmiştir. Rical kaynakları diye tanınan bu eserlerde ravinin adı, ilmi yolculukları, hocaları, hastalıkları, hafıza durumu, güvenilirliği gibi birçok konuda bilgilerde bulunmaktadır. (Yücel, s. 110) Hatta ravilerin sadece vefat tarihlerine özel 'vefeyat' adlı eserler bile yazılmıştır. 'Tabakat' başlığı taşıyan kitaplar da raviler tarihi ile ilgili eserlerdir. Bu başlığı taşıyan kitaplarda raviler sahabe, tabiin, tabeu't-tabiin şeklinde nesillere ayrılarak incelenir. Ravilerin tabakalarını bilmek suretiyle raviler arası irtibat ve hadisin mürsel, munkatı, mudal ve müdelles olup olmadığı tespit edilir. Tabakat başlığını taşıyan eserlerin en tanınmışı, İbni Sa'd'ın 'et-Tabakatül Kübra' isimli eseridir. (Yücel, s. 111) Oryantalistlerin iddiaları doğru olsaydı üçüncü asır hadis eserlerinde isnadı kopuk, ravisi mübhem (ismi bilinmeyen) veya meçhul ravi bulunmamalı, uydurulan şahıslarla isnadlar tamamlanmalıydı. Halbuki üçüncü asır hadis kitaplarında bile munkatı, mürsel türlü rivayetler bulunmaktaydı. Dolayısı ile meçhul ravileri tespit edip haklarında hüküm veren hadis âlimlerinin hadis uydurmasına göz yumduğuna iddia etmek gerçekci değildir. (Yücel, s. 112)

Goldziher, hadis araştırmacılarının raviler hakkında ihtilaf ettiklerini ifade eder. Joynboll ise İbni Hacer'in 'Tehzib' adlı eserinde Nafi isminin diğer eserlere göre daha az geçtiğini belirtip bu kişinin hayali biri olduğunu ima eder. Dikkat edilirse bir isim fazla da geçse az da geçse oryantalistlerce eleştiriye maruz kalmaktadır! Ayrıca Juynboll da aynı ravi hakkında hem övgü hem yergi içeren değerlendirmeler olduğunu belirtip rical kitaplarının güvenilirliğini sorgular. Buna örnek olarak da Haccac b. Ertat el-Kufi'yi örnek verir. (Yücel, s. 117) Gerçekte ise, raviler hakkında bilginin çeşitli olması tüm raviler için değil bir kısım ravi ile için geçerlidir. Sosyal bilimlerde aynı kişi hakkında nasıl ihtilaf edilebilmekte ise, rical kitaplarında da aynı durum söz konusudur. Her âlimin aynı bilgiye sahip olması düşünülemez, dolayısıyla verilen hükümler de farklılık arz edebilmektedir. Hassas olan 'müteşeddid' âlim ile daha az hassas olan 'mütesahil' âlimlerin kararları aynı olamaz. Joynboll'un yanılgısı, hadis âlimlerinin ravi incelemelerdeki 'titizlik farklılıklarını' dikkate almamasından kaynaklanmaktadır. Yine ve çoğu kez olduğu gibi bu oryantalist de bu konuda genellemeci bir iddiada bulunmuştur. İddiasına örnek verdiği Haccac b. Ertat el Kufi'nin ise hadis münekkidlerince adaletli olduğu ama zapt konusunda eleştiriye uğradığı görülmektedir. Yani iyi bir insan ama hadis ezberi konusunda zayıf birisidir. 'Rivayetlerinde hataları var ama yalancı değildir' türü eleştiriler de bu anlama gelmektedir. (Yücel, s. 119) Bu ravinin hataları bellidir ve başka rivayetlerle telafi edilebilecek bir düzeydedir. (İbni Hacer, Tehzib, II/197) Joynboll'un örnek verdiği diğer ravi Yunus b. Habib için ise, Joynboll'un iddiasının tersine Saci dışında tüm münekkidler onu olumsuz biri olarak tespit etmişlerdir. (İbni Hacer, Tehzib, XI/438) Raviler hakkında verilen farklı kararlar, hassasiyet farklılıklarından kaynaklanmaktadır. Bu ihtilaf her ilimde görülebilir. Bu durum, iddia edilenin aksine rical kitaplarının güvenilirliğini gösterir. Zira tüm raviler hakkında aynı sonuçlara varılıp farklı görüşler bulunmasaydı, o zaman bir kasıtlı bir yaklaşımdan söz edilebilirdi. (Yücel, s. 121) Juynboll, Abdullah b. Ziyad b. Sem'an örneğini vererek bu hadis uydurmacısının bir takım büyük hadis âlimlerince övüldüğünü ve hadislerinin kabul edildiğini ima eder. Halbuki Hişam

b. Urve, İbrahim b. Sad, Malik, Yahya b. Main, Hanbel, Davud, Ahmed b. Salih, Cüzcani, Darekutni, Ali el-Medini gibi birçok âlimce bu kişi hadis uydurmacılığı ile suçlanmıştır. Sadece İbni Adi, 'bir kaç hadisi dikkate alınabilir' demektedir. Ama aynı yerde 'cidden çok zayıf biri' olduğunun da altını çizmektedir. (Yücel, s. 122) Oryantalist iddialardan biri de, birçok rical ve sikat eserlerin çok zayıf ve metruk ravilerle dolu olduğu iddiasıdır. İcli'nin 'Kitabu's-Sika' adlı eserinde 2116 ravi bulunur. Bunlardan 33'ü zayıf veya metruk, 4'ü zındıktır. Bu kişilerin bu kitapta olmasının sebebi, sorulan sorulara verilen cevaplarda adlarını geçmesidir, güvenilir olduklarından değil! İbni Şahin'in 'Sıka ravilerin tarihi' adlı eserinde ise 1569 ravi bulunur, birkaçı zayıf veya metruktur. İbni Hibban'ın 'es-Sıkat' adlı eserinde birçok zayıf ve meçhul ravi bulunur. Açıklamayı da bizzat kendisi yapar ve 'Onu, delil olan biri olarak değil, durumu bilinsin diye buraya aldım.' der. Kısaca bu tür kişileri tanıtmak amacı ile kitabına almıştır. (Yücel, s. 124) Yine Juynboll, İbni Hacer'in 'Tehzib' adlı eserinde, Nafi ve Şu'be isimli ravilerin Buhari, Ebu Hatim ve İbni Sad'ın eserlerine göre daha az geçtiğini ileri sürüp bu adların hayali olduğunu ima eder. Halbuki üç eserde de her türlü zayıf, metruk, sika ravi adı geçmektedir. İbni Hacer'in eseri ise 'sadece zayıf ravilerle' alakalıdır. Dolayısı ile bu isimlerin daha az geçmesi normaldir. Oryantalistler ya bu eserlerin özelliklerini bilmiyor veya kafalarındaki kurguya göre hareket ediyorlar. (Yücel, s. 125) Özetle, Juynboll kaynakları dikkatli incelemediği ve genellemelere gittiği için birçok konuda yanlışa düşmüştür. Von Grunebaum, "Müslümanların, herhangi bir dalda ele aldıkları biyografik eserler, sayıca çokluğu, titizlikle ele alınışı ve enteresan bilgileri toplayışı bakımından insanı hayret ve dehşete düşürmektedir." (The Journal of Genaral Education, sayı 4, s. 25) diyerek önemli bir itirafta bulunmaktadır. Hadis ilminde sahabinin adil olduğu bir ölçü olarak kabul edilir. Bundan maksat onların günah işlemediği değil, hadis uydurmayacağıdır. (Yücel, s. 127) Oryantalistler, sahabe ile fazla ilgilenmezler çünkü onların iddiasına göre hadisler sonradan gelenlerce uydurulmuş, sahabe adı sonradan isnada eklenmiştir. Oryantalist Goldziher ise sahabinin tamamını hadis uydurmakla itham eder. Halbuki bir sahabenin hadis uydurması başka, sonradan hadis uyduran birinin sahabeye hadis nispet etmesi başka bir şeydir. Nitekim James Robson, Ebu Hureyre hakkındaki oryantalistlerin iddiaların aslında, daha sonra ona haksız yere isnat edilen rivayetlere dayanabileceği ihtimalinden bahsetmektedir. (Robson, Ebu Hureyre, Encylopedia of Islam, I/129) Reşit Rıza da Ebu Hureyre'nin yalan söylediğinin iddia edilmediğini, sadece onun rivayetleri hakkında birkaç sahabenin tereddütleri olduğunu ifade eder. Ama bunlar da onun adaletini geçersiz kılacak cinsten değildir. (Rıza, Bir misyonerin Ebu Hureyre hakkındaki bazı iddiaları, s. 25) Juynboll, Ömer b. Abdülaziz döneminde yaşayan Nafi hakkında çok az bilgi olduğunu ileri sürüp onun hayali biri olduğunu iddia eder. Halbuki rical kitaplarında ravilerin geniş hayat hikayeleri yazılmaz. Kimliği, hocaları, talebeleri, hadis rivayetine olan ehliyet durumu gibi konularda bilgiler verilir ve bu durum tüm raviler için geçerlidir. (Yücel, s. 131) Nafi için İbni Hacer'in 'Tehzib'inde ikibuçuk sayfa bilgi verilmiştir. Ayrıca Juynboll, 'Kitabu'l-Vülat', 'tabakat' ve 'Safvetu's-safve' adlı eserlerde Nafi adının geçmediğini ileri sürer. Halbuki Tabakat'ın Leiden baskısı 'eksiktir' ve eserde Medine'li ravilerden bahsetmemektedir. Daha sonra tamamlanan baskısında ise Medine'li ravi Nafi hakkında bilgi yer almaktadır. Kitabu'l-Vülat adlı eserde ise ravilerden değil, 'sadece Mısır'da görev yapan kadılardan' bahsetmektedir. Safve ise evliya menkıbelerinden bahseden bir kitaptır. Böyle bir kitapta Nafi'den bahsedilmesini beklemek ise cehalet göstergesidir. (Yücel, s. 133) Dokuz temel hadis kitabında (Kütübü Tis'a) güvenilirliği meşhur 181 ravinin Nafi'den rivayette bulunduğu tespit edilmiştir. Bu 181 güvenilir ravinin yalan söyleyen veya hayali bir kimseden hadis naklettiğini ileri sürmek akla aykırı bir iddiadır. (Yücel, s. 134) Goldziher, Zühri'nin Emevi yöneticilerinin emriyle hadis uydurduğunu iddia eder. Halbuki hadis münekkidleri ittifakla onun sika/güvenilir bir ravi olduğunu bildirirler. Goldziher, Taberi'deki bir nakle yanlış anlam vererek Halife Muaviye'nin Kufe valisinden Ali aleyhine ve Osman lehine hadis uydurmasını istediğini ileri sürer. (Yücel, s. 135) Halbuki Taberi'de geçen ifade, "Ali taraftarlarını dinleme, Osman taraftarlarını dinle" anlamındadır. Hadis alanında bir otorite olan Prof. Talat Koçyiğit de bu oryantalistin hadisle

ilgili görüşlerini ele almış ve tenkid etmiştir. (Ankara Ün. İlahiyat Fak. Dergisi, 15, 1967, s. 43-55) Goldziher, Zühri'den nakledilen, "yöneticiler zorlayana dek hadisleri yazmayı doğru bulmazdık" ifadesinden hareketle hadis uydurulduğunu ileri sürer. Bu oryantalist metnin bir kısmını nakletmiş ve arzu ettiği görüşü elde etmeyi amaçlamıştır. Halbuki Halife Hişam b. Abdülmelik, Zühri'den çocukları için hadis yazmasını istemiştir. Daha önce hadis yazılması konusunda tereddütlü olan Zühri halife çocukları için hadisleri toplayınca, "Çocuklar için yazınca, diğer Müslümanlar için de hadis yazdırmanın uygun olduğunu düşündük" demiştir. (Fesevi, el-Marife, I/355; Zehebi, Siyer, V/334) Goldziher, Zühri'nin hadis uydurmasına örnek olarak, "Üç mescid için seyahat edilir; M. Haram, M. Nebi ve Beytül makdis (Kudüs)" hadisini verir ve "bu hadise göre 'hac' üç mescidde de kabul olur" diye yorum yapar. (Goldziher, Muslim Studies, II/44-45) Halbuki Zühri'nin bu hadisi uydurması tarihen imkansızdır. Çünkü Kudüs'teki Kubbetu's-sahra'nın inşasına 685 yılında başlanmıştır. Zühri o tarihte ya 12 -diğer rivayet 22- yaşlarında olmalıdır ki bu yaşlar da, halife makamındaki birinin kendinden bu derece önemli kararlar vermesi istenecek bir yaş değildir. Ayrıca Emeviler hakkında hadis uydursa idi, hemen sonra gelen Abbasiler hanedanlığı döneminde aleyhine fikirlerin olması, hakkında olumsuz kanaatlerin söylenmesi gerekirdi. Ayrıca bu hadisi, tabiin döneminden birçok kişi de rivayet etmiştir. Goldziher aşırı Emevi düşmanı ve Şii olan Yakubi'nin 'Tarih'ini kaynak göstermektedir ki, gerek Yakubi zamanında gerek öncesinde veya sonrasında hac ibadeti ile alakalı ima edilen hiç bir aksaklık veya sorundan bahsedilmemektedir. Kısaca olay, tamamıyla bu oryantalistin kaynaklardan süzerek işine gelen bir rivayeti alıp amacına uygun kurgulamasından ibarettir ki, oryantalistlerin her zaman yaptığı da tamamıyla budur! (Yücel, s. 137) Peki Zühri Kimdir? Juynboll, hadis tarihinde 120 Zühri tespit ettiğini, bunlardan hangisinin gerçek veya sahte olduğunun ayırt edilemeyeceğini iddia eder. (Juynboll, Hadis tarihinin yeniden inşası, s. 190-197) Hadis tarihinde sadece Zühri adı geçerse, bu meşhur olan ve tek olan Zühri kastedilir. Ama Zühri adı yanında diğer adlar da geçerse, o zaman bahsettiğimiz Zühri dışındaki biri kastedilmiştir. Zühri denildiğinde meşhur olan kastedildiği için, ayrıca ismi zikredilmez. Hasan b. Umare'nin Zühri'den hadis rivayet ettiğinde İbni Uyeyne'nin kulaklarını tıkadığı şeklindeki rivayeti Juynboll İbni Hacer'den aktarır. Halbuki rivayet, Zühri'nin kimliği ile alakalı değil, Hasan b. Umare'nin güvenilir olmamasıyla alakalıdır bir durumdur. (Yücel, s. 139) Ayrıca Hasan b. Umare'nin hadis âlimlerince hadis uyduran biri olduğu konusunda ittifak vardır. (İbni Hacer, Tehzib, II/307) Juynboll daha sonra başka bilgiler de aktarır ama bu bilgiler Zühri'nin güvenilirliği ile alakalı değil, ondan hadis aldığını söyleyen ravilerin güvenilirliği ile alakalı bilgilerdir. Yine bu oryantalist de mevcut bilgileri istediği gibi yorumlamaya çalışmış ve bu anlayış tarzı tüm oryantalistlerde en belirgin özellik haline gelmiştir. (Yücel, s. 140) Her toplumda önemli kişilerin adları yeni doğan çocuklara verilir, bu sosyal bir gerçekliktir. Zaten rical kitapları yanında 'ensab' adı ile aynı kimliği taşıyan insanları doğru tespit etmek için özel eserler de telif edilmiştir. (Yücel, s. 141) Ayrıca Juynboll, Zühri hakkında başka iddialarda bulunmakta ise de kaynak belirtmediği için değerlendirmeye gerek de duyulmamaktadır. Kaynak gösterdiklerindeki durum da zaten ortadadır!

Juynboll'a göre hadis uyduran kişilere 'salih' sıfatı verilip rivayetlerine meşruluk kazandırılmaktadır. Halbuki salih kelimesi zühd anlamındadır. Bir insan güvenilir, ibadetine düşkün olabilir ama rivayetlerinde de hata yapabilir. Veya zabt, ezber konusunda hata yapabilir. (Yücel, s. 144) Hadis âlimleri bunları birbirinden ayırabilmişlerdir. Abid/salih biri bile olsa, hadis ilminde insanlar cerh edilmekten, eleştirilmekten kurtulamamışlardır veya hadis ilmindeki hataları onların dini alandaki kimliklerinin göz ardı edilmesine engel olmamaktadır. Salih olmak ayrı, hadis ilminde ehliyet sahibi olmak ayrıdır. Hadis âlimlerinin bu kelimeyi hangi anlamda kullandıkları açıktır, gizli bir anlamı yoktur. Yani Juynboll salih kavramına yanlış anlam yüklemiş ve hatalı sonuçlara varmıştır. (Yücel, s. 145)

Schacht'a, Joynboll'a, Goldziher'e, Caetani'ye göre hadisler II. asırda ortaya çıkmış, III. asırda metin ve senet olarak mükemmelleştirilmiştir. Hadislerin Hz. Muhammed ile bir ilgisi bulunmaktadır. (Yücel, s. 149-151, 152) David Samuel Margoliouth, Hz. Peygamberin Kur'an dışında herhangi bir hüküm kaynağı bırakmadığını, sünnetin Arap örfü, hadislerinde uydurma olduğunu ileri sürmüştür. (Yücel, s. 153) Goldziher'e göre hadisler, fırka ihtilaflarında kendi görüşlerinin Hz. Peygamberin otoritesinden destek bulma teşebbüsüdür. (Goldziher, Muslim Studies, II/119, 73-83) Aynı oryantalist Kütüb-i Sitte, Buhari, Müslim gibi eserlerler hakkında Müslümanların verdikleri bilgilere Batı'da güvenildiğini ancak bunun yanlış olduğunu ileri sürer. (Goldziher, Die Religion des Islam, s. 101) Tabii sormak gerekir, bu bilgiler yanlış ise bunlardan hareketle neden İslam dinine saldırmaktadır oryantalistler? Doğru ise de, yanlış ise de saldırı güdüsü ön plandadır! Halbuki Golziher bile sahabe döneminde hadis sayfalarının bulunduğunu zikretmektedir. Başta Abdullah b. Amr, Sa'd b. Ubade, Esma b. Umeys, semüre b. Cündeb, Cabir b. Abdullah gibi sahabilerin hadis sayfaları bulunmaktadır. Bunlar dışında Amr b. Hazm, Abdullah b. Abbas, Abdullah b. Ebu Evfa, Enes b. Malik gibi sahabilerin de hadis yazdığı bilinmektedir. (Yücel, s. 155) Emeviler döneminde dini literatür başlamış, Abbasiler döneminde buna tıp, matematik gibi ilim türleri de eklenmiştir. Goldziher ilk musannef yani konu esaslı eserin Buhari olduğunu iddia eder. Halbuki II. asrın başlarında başlayan konu esaslı hadis çalışmaları, ortalarına doğru yaygınlaşmıştır. (Yücel, s. 156) Şube b. Haccac ve İmamı Malik gibi istisnaları bulunmakla birlikte, hadis âlimleri genel olarak hicri II. asra kadar ayırım yapmadan, zayıf sahih her türlü rivayeti almaktaydılar. Tirmizi bu durumu, 'Birçok hadis âlimi 'durumunu açıklayarak' zayıf raviden rivayette bulunmaktaydı, dolayısı ile güvenilir ravilerin zayıflardan rivayeti seni hataya düşürmesin.' şeklinde açıklamada bulunmakta idi. (Yücel, s. 158) Bu dönemde isnadını zikretmek kaydı ile hadis eserlerinde her türlü rivayeti bir arada zikretmek geleneği hakim idi. Kütüb-i Sitte'de, diğer eserlere nispetle daha çok sahih hadis bulunduğu söylenebilir ama bu onda hiç zayıf hadisin olmadığı anlamına da gelmez. "Batıda ise senedli bilgi nakletme geleneği hem yoktur hem de imkansızdır. Bu nedenle onlar metin üzerine yoğunlaşmışlardır." Goldziher, aynı mantığın İslami eserler üzerinde de uygulanması gerektiğini savunur ve metin tenkitinin ihmal edildiğini ileri sürer. (Yücel, s. 161) Halbuki Fatıma b. Kays ile Ömer arasındaki boşanma ve mesken hakkındaki dialog (Müslim, Talak, 46), Aişe annemizin, "Allah Ömer'e rahmet etsin" diye başlayıp mezar başında ağlama ile ilgili hadisi düzeltmesi (Buhari, Cenaiz, 33; Müslim, Cenaiz, 22) ve 'Onlar ağlıyor, o ise kabirde azap görüyor.' demesi (Buhari aynı yer, Müslim, Cenaiz, 27), Ebu Hureyre'nin Kadın, eşek, köpek ve namaz hakkındaki rivayetini Hz. Aişe'nin düzeltip, 'Ben önünde yatarken, Peygamber namaz kılardı.' demesi (Buhari, Salat, 105; Müslim, Salat, 270) gibi rivayetler, İslam tarihinde metin tenkidinin yapıldığını göstermektedir. Müslümanların bir şeyi kabul etmeden önce ona şüpheyle bakma cesaretini gösteremediğini iddia eden Leona Caetani'nin (Caetani, İslam Tarihi, I/85) aksine, İslam tarihi boyunca ortaya çıkan itikadi ve fıkhi ekollerin varlığı, İslam'da tenkit zihniyetinin varlığını ispat etmektedir. Dolayısı ile bu iddia, bir cehalet ve ön yargı ürünüdür. Bu ekollerin ortaya çıkmasının en temel sebeplerinden biri, dini kaynakları anlamadaki yöntem farklılığıdır. Nitekim 'er-Red' kelimesi ile başlayan eserler itikad; 'İhtilaf' ismini taşıyan eserler ise fıkıhtaki tenkit zihniyetini ortaya çıkaran ürünlerdir. (Yücel, s. 162) Hz. Muhammed'in, "İctihadda isabet eden iki, hata eden bir sevap alır." (Buhari, İtisam, 13, 21; Müslim, Akziye, 15) şeklindeki yönlendirmesi de tenkit zihniyetini oluşturan en önemli etkenlerin başında yer almaktadır. (Yücel, s. 162) Hadis ilminde de, bir hadisin farklı rivayetlerini karşılaştırarak en sağlam metni tespit etme gayreti anlamına gelen, 'Muaraza' yöntemi de ayrıca hadis ilmindeki tenkit yöntemine delil teşkil eder. Eyyüp es-Sahtiyani'nin, 'Hadis aldığın kişinin hatasını tespit etmek için aynı hadisi diğer kişilerin rivayeti ile karşılaştır' ve Abdullah b. Mübarek'in, 'Hadisin doğrusunu tespit etmek istiyorsan birbiri ile karşılaştır.' gibi yönlendirmeler ve 'idrac', 'ziyadetü's-sika', 'ihtisar ve takti', 'el-mezid fi muttasilil esanid'

gibi kavramlar hadis metinlerini karşılaştırma ile alakalı çalışmalara işaret eder. (Yücel, s. 164) Ehli hadis, ilk 3 asır isnad tenkidini benimsemişlerdir. Dördüncü asırda ise Hakim en-Nisburi, 'Marifetu'l-ulumi'l-hadis' adlı eserinde bir bölümü, isnadı sağlam ve güvenilir ravilerden meydana geldiği halde metni problemli olduğundan sahih kabul edilmeyen hadislere ayırmıştır. (Nisaburi, Marife, s. 58) Habib el-Bağdadi de bir haberin sahih kabul edilebilmesi için akla, Kur'an'ın ayetlerine, mütevatir sünnete, icmaya, her türlü kesin delile aykırı olmaması gerektiğini ifade etmiştir. Hicri altıncı asırdan itibaren mevzu/uydurma hadislerin müstakil kitaplarda bir araya getirilmeye başlanması ile bu tür hadisleri tespit amacıyla metin tenkidi prensipleri yazılı hale getirilmiştir. Nitekim İbni Kayyim el- Cevziyye, 'el-Menari'l-Münif' adlı eserinde senedi incelemeksizin bir hadisin mevzu olduğunun anlaşılabilmesinin prensiplerini tespit etmiştir. (İbni Kayyim, el-Menar, s. 50) Ehli rey ekolü ise başlangıçtan itibaren içerik tenkidi yapan bir ekoldür. Ebu Yusuf, 'Kitap ve sünnete uygun olanı al, diğerlerini buna göre değerlendir. Çünkü Kur'an'a aykırı olan, Hz. Peygamberden rivayet edilmiş dahi olsa ondan değildir.' demiştir. (Ebu Yusuf, er-Red, s. 24) Oryantalistlerin kendi dinlerinde gelenek esas olduğu için hadisleri de gelenek kategorisine eklemeye çalışmışlar, İncil'ler ilahi değil ise Kur'an'ı da Muhammed yazmış olmalı; İncil'e uygulanan tarihi tenkit metodu Kur'an'a da uygulanmalı diyerek, kendi içlerine düştükleri çelişkileri İslam'da da görmek istemişlerdir! Diğer bir oryantalist iddia da, uzun hadis metinlerinin daha sonra ortaya çıkarıldığı şeklindedir. Bu iddia, Batı'da İncillerin tarihlendirilmesiyle ilgili geliştirilen, ' uzun metin daha sonra tarihlidir, metin farkları konusunda kısa olan tercih edilir.' prensibinin hadislere uygulama anlayışından kaynaklanmaktadır. Halbuki 'İdrac, ziyadetu's-sika, ihtisar, takti, el mezid fi muttasili esanid.' gibi kavramlar, hadis metinlerinin değişime uğramasıyla ilgili terimlerdir ve hadis âlimlerinin bu konudaki hassasiyetlerini ve oryantalistlerin iddialarının aksini ortaya koymaktadır. (Yücel, s. 168) Oryantalist iddiaların aksine İslam âlimleri başlangıçtan itibaren hadis metinlerine ilave yapılmasını kesinlikle doğru bulmamışlardır. Mücahid, 'hadisin metnine ilave etme'; A'meş, 'hadis ehli, hadise vav, elif, dal gibi bir harf ilave etmektense gökten yere düşmeyi tercih ederlerdi'; Main, 'Hadise ilave yapma' demekte idiler. (Tirmizi, Sünen, V/746; Bağdadi, el-Kifaye, s. 212, 223, 224) Hatta bu konularda da özel çalışmalar yapılmıştır. Mesela Hattabi, 'Islahu Galati'l-muhaddisin' adlı eserinde bazı muhaddislerce yanlış rivayet edilen 140 kadar kelimenin doğrusunu göstermiştir. (Yücel, s. 170) Goldziher gibi oryantalistler, mesela Buhari'nin 600.000 hadisten seçilmiş 4.000 hadisle 'Camiu's-sahih' adlı eseri yazdığı iddiasını eleştirir. Halbuki sözü edilen rakamlar hadis metinleri değil, isnadları ile ilgilidir. Hadis âlimlerinin hadis isnadını esas almaları, 'bir metnin her isnadını farklı bir hadis olarak değerlendirmelerini' gerektirmiştir. Onlar sahih veya değil derken, öncelikle isnadı kastederler. Dolayısı ile 'aynı metne sahip iki rivayet için hem sahih hem değil şeklinde iki farklı görüş' ileri sürebilmektedirler. Bu, "bu isnadla sahih, diğer isnadla sahih değil" demektir. (Yücel, s. 172) Zaten İbni Salah da, 'İki farklı isnadla rivayet edilen tek hadis, iki hadis olarak kabul edilir' demektedir. (Salah, Ulumül- hadis, I/261)

Dolayısıyla Kütübi Sitte dönemine kadar beş veya altı nesil olduğundan, hadisin her isnadı her nesilde genişleyerek ve artarak, sadece bir metin 100 bazen 150 hadis olarak görülmeye başlanacaktır. Mesela Buhari'de 4000 hadis varsa, bu isnadları ile 400.000 veya 600.000 hadis olacaktır. Bazı hadisler farklı sahabiler tarafından rivayet edildiği için daha sahabe neslinde o tek hadis, seksen hadis olabilmektedir. Çünkü temel kıstas isnattır! (Yücel, s. 173)

Oryantalist iddia bu kadar gayret, emek ve yazarın çalışmalarını görmezden gelerek hadis tarihini adeta, sahte metin ve isnadlarla, sahtekâr ravi ve muhaddislerin ortak yapımı bir senaryo olarak görmektedir. Tüm bunların temel nedeni de, İslami kaynaklara önyargı ile yaklaşmalarıdır ki, çoğu kez de birbirlerini yalanlayan sonuçlara ulaşmaları da ayrı bir garabet olmaktadırlar…!

Tarihi tenkit metodunu kullanan oryantalistler, kendi dini metinleri dâhil tüm eserlere tarihi bir metin olarak bakarlar. Hadislerin Muhammed Peygamberle zaten ilgisi yoktur onlara göre. Amaçları da, Müslümanlar gibi hadislerin Peygamberce söylenip söylenmediğini araştırmak değil, 'ne zaman uydurulduğunu' tespit etmektir. Çünkü uydurma olduğu zaten baştan kabul edilmiş bir ön kabuldür! (Yücel, s. 178) Abdullah b. Amr, ezberlemek amacı ile hadisleri yazmaktaydı. Bu durum Peygamberimize sorulunca, 'Yazmaya devam et.' buyrulur. (Müsned, II/162; Darimi, Mukaddime, 43; Ebu Davud, İlim, 3) İslam âlimleri mevzu rivayetleri belirlemek amacı ile isnadda yer alan ravileri araştırdıkları gibi metni de esas almışlardır. Mesela mezhepleri öven veya yeren hadislerin uydurma olduğunu da bizzat İslam âlimleri kural olarak belirlemişlerdir. Her rivayet hocası veya ravisi ile her yönüyle araştırılmış, sahih olup olmadığı ortaya konmuştur. Oryantalistler ise hadisleri zaten Hz. Peygamberle ilişkilendirmezler. Onlara göre hadisler tarihi verilerdir. Bu da onların en temel hatalarından birini oluşturmaktadır. Zira onlar teorilerine uymayan haberleri hemen uydurma olarak değerlendirip reddetmekte ama işlerine geldi mi en zayıf haberleri delil olarak kabul etmektedirler! Ayrıca birkaç örnekten genellemelere gitmekte ve işlerine gelmeyen kaynakları görmezden gelmektedirler. Bunlar onların en büyük ortak hatalarıdır. (Yücel, s. 181) "Schacht kaynakları kullanmada keyfi davranır, haddinden fazla genelleme yapar ve tezindeki çelişkileri görmezden gelir." (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 97, 119) Hadislerin yazılımında farklı görüşlerde ileri sürülmüştür. Ehli rey'den olup hadislerin yazılmasına taraftar olanlar olduğu gibi Ehli Hadis'ten olup hadislerin yazılmasına karşı çıkanlar da olmuştur. (el-Bağdadi, Takyidül-ilm, s. 22) Bu da Goldziher'in iddiasının yanlışlığını ortaya koymaktadır. (Yücel, s. 182) Schacht, kısa metinlerin önceki, detaylı bilgi verenlerin ise daha sonraki bir tarihe ait olduğunu iddia eder. (Origins, s. 156, 165, 188) Halbuki hadis kitaplarının gelişim süreci bu iddianın tam aksine olduğunu göstermektedir. Hadis ilminde hadisler zaman geçtikçe konularına göre parçalara ayrılmıştır ki, buna 'Taktiu'l-hadis' adı verilir. Buhari bunun en meşhur örneklerindendir. Kısaca oryantalist yazarın iddiasının aksine, uzun hadisler III. asır kitaplarında kısa haliyle yer alabilmiştir. (Yücel, s. 183) Hadislere yapılan ilavelerde ayrıca takip edilmiş, 'idrac, el-mezid, ziyade' gibi tabirlerle hadislere ilave yapılmasına imkan tanınmamıştır. (Yücel, s. 184) Oryantalistlere göre isnadda, müşterek raviden Peygambere gelen kısım uydurmadır. Onlara göre, müşterek ravinin tespiti ile uydurma hadisin ortaya atılma tarihi de bulunmuş olur. Yine onlara göre 'uydurma şahsiyetlerle maktu hadisler merfu hale getirilmiştir.' (Schacht, Origins, s. 172; Goldziher, Muslim studies, II/148) Müşterek ravi iddiası tarihi olarak da geçersizdir. Azımsanmayacak sayıda hadisi Hz. Peygamber'den birden fazla sahabe, ilgili sahabeden birden fazla tabiin, ondan da birden fazla ravinin rivayet ettiği görülmektedir. (Yücel, s. 187) Oryantalistler kendi iddialarına delil olacak örnekleri özellikle seçmektedirlerdir ki, bu konu Batılı bilim adamlarınca da itiraf edilmektedir. (Harald Motzki, Batıda hadis çalışmaları tarihi seyri, s. 227-229) Hicri birinci asırda genelde sözlü rivayet hakim iken, II. asrın başlarından itibaren yazılı ve sistematik rivayete geçilmiştir. Schacht'ın müşterek ravi olarak nitelendirdiği İbni Şihab ez-Zühri, İbni Cüreye, İbni Uyeyne gibi birçok âlimin hadis toplayıcısı olduklarının tespit edilmesi, isnadın bu kişilerde kollara ayrılmasının nedenini oluşturmaktadır. (Harald Motzki, s. 63) Bu âlimler kendilerinden önceki bilgileri eserlerine toplayıp sonraki nesillere aktarma görevini yerine getirmişlerdir. Bu durum birçok ravinin kendilerinden hadis almalarına sebep olmuştur. İlk dönem hadis âlimleri genellikle tek ravi ve yalnız en güvenilir olduğunu düşündükleri hadisi aktarmayı düşündüklerinden çok sayıda ravi ve kaynak zikretmeyi gerekli görmemişlerdir. (Harald Motzki, s. 156) Aynı hadisin, müdevvin (hadisi toplayan) dışında farklı isnadlarının da bulunması bu durumu desteklemektedir. (Yücel, s. 188) Mesela Zehebi, sahabeden başlayarak kendi dönemine dek her tabakadan hadis hafızlarından örnekler verdikten sonra şöyle demektedir: "Bunlar güvenilir hadis hafızlarıdır. Sahabeden, tabiin tabakasından biri tek başına bir hadis rivayet ederse onun hadisi sahihtir. Tabiinden biri tek başına hadis naklederse onun hadisi sahih

garibtir. Etbeu't-tabiinden biri tek başına rivayet ederse o hadis garib ferd hadis olur. Daha sonraki tabakalardan birinde bir ravi tek kalırsa bu hadis münker olur." (Harald Motzki, hadis tarihlendirme metotları, s. 205) Gelenek veya hukuk ekollerinin görüşlerinin zamanla hadis olarak adlandırıldığı iddiası doğru olsa idi, hicri III. asırda mevkuf veya maktu hadislerin bulunmaması, bunların II. asırdan itibaren merfu olması gerekirdi. Halbuki hadis âlimleri maktu veya mevkuf hadisleri hataen merfu olarak nakledenleri Reffa' olarak nitelendirip eleştirmişlerdir! (Yücel, s. 190) Zamanla isnadların mükemmelleştirildiği iddiası da geçersizdir. Çünkü o zaman şu an elimizde olan hadis kitaplarının hiç birinde meçhul veya müphem ravinin olmaması gerekirdi. Hepsinin güvenilir ravilerden oluşması gerekirdi. Hadis âlimleri kusurlu olan isnadları, olduğu gibi, tüm eksik ve kusurları ile nakletmişler, kusurlarını örtmeye çalışmamışlardır. Ayrıca, mechul ravilerin daha çok müşterek ravi ile Hz. Peygamber arasında olduğu da tespit edilmiştir. (Bekir Kuzudişli, Hadis araştırmalarından oryantalist gelenek; Motzki, s. 30-32) Ayrıca Michael Cook'un da ifade ettiği gibi, şayet hadis ve isnadlar müşterek ravi tarafından uydurulduysa, hadis âlimlerinin güvenilir ravilerden oluşan isnadlar üzerindeki ısrarları anlamsız olurdu. (H. Motzki, Hadis tarihlendirme metotları, s. 104) Halbuki hicri II. asırda mürsel hadisleri toplayan 'el-Merasil ve el-ilel' adlı eserler yazılmıştır! (Yücel, s. 192) Juynboll neredeyse tüm hadisleri uydurma kabul eder. Ama iş Hz. Aişe'ye iftira edildiğine dair rivayetlere gelince, olayın gerçek ve sahih olduğunu ortaya koymaya çalışır. Bu da onun değerlendirmelerindeki sübjektif yaklaşıma işaret eder. Yine kendi çizdiği isnad şemasında Zühri müşterek ravi olarak adlandırılmakta yani hadis uydurucusu olduğu söylenmektedir ama olay Hz. Aişe'ye iftira olayına gelince rivayeti ondan alabilmektedir. Halbuki kendi sistemine göre bu olayı, 'Zühri'nin uydurması' olarak adlandırması gerekmekte idi. Amad Mez, Hamilton Gibb, Von Grunebaum gibi bazı oryantalistler de rical kitapları hakkındaki hayranlıklarını ifade etmektedirler. (Yücel, s. 201) Johann Fück, 'Hadislerin gerçek bir özü vardır. Hadislerin ilk iki yüzyılın bir icadı olduğunu iddia eden bakış açısı, Peygamberin kudretli kişiliğinin bağlıları üzerinde meydana getirdiği olağanüstü etkiyi tamamen yanlış değerlendirmektedir.' (Fück, The Role of Traditionalism in Islam, s. 15) demektedir. Kısaca, oryantalistler, verdikleri yanlış bilgilerle hadis âlimlerine duyulan güveni sarsmayı amaçlamaktadır. (Yücel, s. 202)

Hadis kitaplarının değeri

"Günümüzde hadis kitapları hakkında bir takım insanlar ileri geri konuşmaktadır. Böyle konuşanların ne hadis usulünden ne hadis tarihinden ne hadis ulemasının gayretlerinden ne metotlarından ne de muazzam hadis literatüründen haberleri vardır. Özellikle oryantalistlerin başlattığı bir söylem bazıları tarafından devam ettirilmektedir. Oryantalistlerin temel amacı hadisler hakkında Müslüman zihinlere şüphe sokmaktır. Batılı oryantalistler kaynakları tanımasına rağmen onlardaki bilgileri çarpıtmaktan, işlerine geleni cımbızla çekip almaktan ve işlerine geldiği gibi bir metot uygulamaktan geri kalmamışlardır. Tabii sömürge zihniyetine malzeme taşımanın başkaca da yolu yoktur elbette! Değişen tonlarda ileri sürdükleri iddialardan biri de şudur: "Kur'an'dan sonra en sahih kitap olduğu söylenen Buhari'de bile oldukça fazla uydurma hadis vardır." Buhari'de veya başka muteber bir hadis kitabında uydurma veya hatalı bir hadis var da Müslümanlar onu görmezlikten gelmiş midir? Yahut bir uydurma veya hata var da onu gizlemişler midir? Bu çerçevede ne kadar objektif olabilmişlerdir? Cevaba geçmeden önce şu üç hususun bilinmesi gerekir: Hadis değerlendirmesinin iki boyutu vardır. Sened ve metin tenkidi. Sened ve metin tenkidi tarihte mükemmel bir şekilde uygulanmıştır. Hem de benzeri başka milletlerde görülmeyecek biçimde. Raviler didik didik edilmiş, hepsi tek tek değerlendirilmiştir. Metinler Kur'an'la, akıl ve tarih bilgisiyle test edilmiş, hatalar ortaya konulmuştur. Bütün bunlar her şeyin bittiği anlamına gelir mi? Artık bizim yapacağımız bir şey yok mu? Asla! İlim beşikten mezara kadar devam eder. Bütün yapılanlar bir ictihaddır. Ravileri değerlendirmek de, hadisler sahih, hasen, zayıf, uydurma demek de bir ictihad işidir. Mütevatir

bir haber ictihad dışıdır. Zira burada kesin bilgi vardır. Onun için mütevatir habere sahih hadis denmez. Bir anlamda mütevatir sahihin ötesindedir. Ancak sahih hadis böyle değildir. Sahih olduğu ifade edilen hadisin yüzde doksan dokuz Hz. Peygamber'e ait olduğu söylenebilir, ancak yüzde yüz olduğu söylenemez. Çünkü hadise hüküm vermek, ictihadidir ve ictihad da zann-ı galip ifade eder. Bu, aynen fıkıhçının bir mesele hakkında ictihad etmesine benzer. Fıkıhçı bütün verileri toplar, konu hakkında zann-ı galibi oluşur ve hükmünü verir. Verdiği bu hüküm sonuçta bir ictihaddır, yüzde yüzlük bir kesinliği yansıtmaz. Bununla birlikte hadisçi olsun veya fıkıhçı olsun yaptıkları ictihadın bir değeri muhakkak vardır. Kişi ya ictihad ehlidir, kendisi ictihad eder, başkasının ictihadıyla kendini bağlı hissetmez ya da ictihad ehli değildir, bu durumda bir müctehidin ictihadını taklid eder. Bunun gibi hadisçiler bir hadise sahih hükmü verdiğinde ya aksini söyleyebilecek bilgi ve birikime sahip olunmalıdır ya da bu hükmün gereği yerine getirilmelidir. Güvenilir ravilerin naklettikleri hadisler sahihdir. Ama bu mutlak değildir. Bu çerçevede bir ilkeye dikkat çekmek istiyorum. Bu ilke hadis değerlendirme işinin hem ne kadar objektif olduğunu hem de ne kadar durağan, olmuş bitmiş bir iş değil, dinamik, her zaman üretilebilen bir süreç olduğunu ortaya koyar. Bu ilke şudur: "Hadis ravilerinin güvenilir olması metnin de sahih olması anlamına gelmez." Yani güvenilir raviler de hata edebilir. Güvenilir ravinin Kur'an'a aykırı olan veya tarihe muhalif bir hadisini düşünelim. Olur mu? Olur. Bu durumda teknik olarak hadise uydurma denemez. Zira raviler güvenilir. Hadis ravileri güvenilir diye de metin olduğu gibi kabul edilemez. Zira Kur'an'a veya tarihe, akla aykırı. Bu durumda söylenecek şey şudur: Ravileri güvenilir ama metin Kur'an'a aykırı olmakla illetlidir, hatalı, kusurludur. Güvenilir ravilerden böyle bir şey sadır olabilir mi? Pratikte oldukça nadir olsa da teorik olarak evet sadır olabilir. Güvenilir ravi demek yüzde yüz isabet eden, hata etmeyen ravi demek değildir. Hatası oldukça az olan ravi demektir. Zaten hataları çok olsa güvenilir ravi olmaktan çıkar, zayıf ravi olur. İşte bu nokta hadis ilminin ne kadar objektif olduğunu gösterir. 'Güvenilir ravi mi, her şeyini mutlak kabul ederim' anlayışı yoktur. Bu, hadis ilminin dinamik bir ilim olduğunu da ortaya koyar. Zira her dönemde ravileri ve onların naklettikleri hadisleri, yeniden ve sürekli değerlendirme imkanı verir. Buhari ve Müslim'de de -mevzu veya şiddetli zayıf değil fakat- zayıf hadis vardır. Ravisi cerhe uğramış veya senedi kopuk bazı zayıf hadislerin olduğunu söyleyenler olmuştur. Hatta bazı hadislerin zayıflığında ittifak bile edilmiştir. Bu da abartılacak bir şey değildir. Tam tersi bir hakkı teslim etmek ve objektiflik adına önemli bir şeydir. Müslim'in illetlerine/hatalarına dair müstakil hadis kitaplar de yazılmıştır. Buhari ve Müslim'e birlikte yöneltilen tenkitler de vardır. Bunların çoğuna cevaplar verilmiştir, ancak yine de -az da olsa- zayıf hadis vardır. Buhari'yi savunmakla meşhur olan İbn Hacer bile bazı hadislerde Buhari'nin hata ettiğini, ravileri içinde cerhe uğrayanlar olduğunu belirtmiştir. Buhari'de zayıf hadisler söz konusu olduğunda şu hususlar göz önünde bulundurulmalıdır: Müellif o konuda sahih bir hadis bulamamıştır. Bu hadislerin ravilerindeki zaaf, rivayetlerini terki gerektirecek kadar şiddetli değildir. Bu hadisler ahkâm konusunda değil, amellerin faziletleriyle ilgilidir ki, bir kısım hadisçilerin bu konuda müsamahakar davrandıkları bilinmektedir. Bu hadislerin önemli bir kısmı hüccet olarak değil, başka hadislere destek kabilinden nakledilmiştir. Müsnedlere gelince, onlarda zayıf ve mevzu hadis vardır. Mesela İbnu'l-Cevzi, -Hanbeli olmasına rağmen- Ahmed b. Hanbel'in Müsned'inde 15 tane uydurma hadis olduğunu belirtmiştir. Burada da altını çizerek belirtelim ki, mezhepte imamı olmasına rağmen İbnu'l-Cevzi, ilim adına objektifliği elden bırakmamış ve kendi imamını tenkid edebilmiştir. Tabii bununla birlikte İbn Hacer bu iddiayı el-Kavlu'l-müsedded fi'z-zebbi ani'l-Müsned adlı eserinde çürütmüştür. (İsmail Lütfi Çakan, Hadis Edebiyatı, s. 36) Tekrarlarıyla birlikte kırk bin hadisin bulunduğu bir eserde tartışmalı on beş mevzu hadisin bulunması da abartılacak bir sayı değildir. Tam aksine müellifin ne kadar titiz ve başarılı olduğunu ortaya koyması açısından dikkat çekicidir. Kütüb-i sitte içindeki sünenlere gelince onlarda zayıf ve mevzu hadisler vardır. Zaten kütüb-i sitte'nin bazı müellifleri naklettikleri zayıf hadislere işaret etmiştir. Bununla birlikte günümüz araştırıcılarından Muhammed Şevman er-Rumli, Elbani'nin

bu sünenlerde geçen ve mevzu hükmünü verdiği hadisleri bir araya getirmiştir. Buna göre Ebu Davud'da mevzu olarak bir hadis; Tirmizi'de on sekiz hadis; İbn Mace'de kırk beş hadis bulunmaktadır. Nesai'de ise -az zayıf hadis olsa da- mevzu hadis yoktur. (Ahadisu's-süneni'l-erbati'l-mevzua bi-hükmi'l-allame Muhammed Nasıruddin el-Elbani) Elbette Elbani'nin verdiği bu hükümlerin de ictihadi olduğu belirtilmelidir. Burada zikredilenler sadece mevzu hadislerdir. Zayıf hadis ise bu sünenlerde mevzulardan çok fazladır. Kütüb-i sitte dışındaki hadis kitaplarına gelince onlarda mevzu ve zayıf hadis bunlara göre daha da fazladır. Hatta bazı hadis kitapları vardır ki, mesela Deylemi'nin Müsned'i gibi, mevzu hadisler oldukça fazladır. Bu anlamda hadis kitapları da tabakalara ayrılmıştır. İlk sırada malum olduğu üzere Buhari vardır. Müslim bile ondan sonra gelmektedir. Gerçi Müslim'i Buhari'ye üstün tutan bazı âlimler varsa da çoğunluğun görüşü tersidir. Zira Müslim'in tenkide uğrayan ravisi daha fazladır. Bundan sonra diğer hadis kitapları sıralanır. Hadis kitaplarını terkip edenler de birer insandır. Hata ettikleri de olmuştur. Bize düşen onlara saygıyı muhafaza etmekle birlikte ilmin gereği olarak tenkitlerini de yapabilmektir. Dikkat edilmesi gereken bir husus vardır ki, o da aceleyle hemen aklımızla "falan hadis akla aykırıdır" şeklinde peşin hüküm vermemektir. Böyle peşin hükümlerin verildiği birçok hadis biraz araştırılınca görülecektir ki, uygun bir yorumu vardır. Dolayısıyla hadis âlimlerinin hadis hakkında ne dediklerini görmeden hadisleri reddetmeye kalkışmak ve bu noktada sırf aklımıza dayanmak bizi yanlışlara sürükleyebilecektir." Prof. Dr. Yavuz Köktaş

Te'vilu Muhtelifu'l-Hadis

Metni sorunlu gözüken bir hadis ile karşılaştığımızda önce şu soruları sormamız gerekir: Hadisin kaynağı nedir? Sahih kaynaklarda geçiyor mu? Geçiyor ama zannımızca manası sorunlu gözüküyor ise o hadisi hemen reddetmek yerine İslam âlimleri hadisi nasıl yorumlamış, ona bakmamız gerekir. Çünkü bizden daha fazla hadislere ulaşabilen muhaddisler çelişkili gözüken hadislerin akli ve İslami sınırlar içinde olduğunu çoğu kez ispat etmişlerdir. Mesela, ayakta su içmek konusu gibi. Anlamı sorunlu gözüken bazı hadislerin doğruluğunu da bilim zamanla ispat etmiştir: Sinek, sidik, tükürük hadisleri gibi. (Detay için, 'Ateistlere cevap', 'Turan Dursun'a cevaplar' ve 'İlhan Arsel'e cevaplar' adlı yazılarımıza bakılabilir) Ehl-i Sünnet çizgisine sahip âlimler, hadislerin uydurma, zayıf, sahihlerini birbirinden ayırmış ve bu konuda birçok eserler ortaya koymuşlardır. Sorun, bizim o eserlerden haberimizin olmamasındadır! Bizler hadis âlimi veya müctehid değiliz; hadislerden hüküm çıkarmak bizim uzmanlık alanımız değildir. Aynı konudaki tüm naslar toplanıp uzman görüşlerine başvurmadan istinbat çabası içine girmek bizleri hataya sürükler. Bazı sahih hadis kaynaklarında gerçekten sorunlu hadisler vardır ama onlar da çok ama çok azdır! Onları açıklamayı aklımıza değil, uzmanlara bırakmalıyız! İşte uzmanlık gerektiren bir alan da muhtelifu'l-hadis ilmidir.

Muhtelifu'l-Hadis

Birbiri ile çelişir 'gözüken' hadislerin gerçek mahiyetlerini açıklayan (Nevevi, et-Takrib ve't-Teysir liMa'rifeti Süneni'l-Beşiri'n-Nezir, s. 90; DİA, Muhtelifu'l-hadis maddesi) bilim dalıdır. Ama ne yazık ki, tıpkı mevzu/uydurma hadis çalışmaları gibi bu alandaki birçok eserden ve çalışmadan günümüz Müslümanları pek haberdar değildir. Bu da doğal olarak, sorun gibi görünen hadislere muhatap olan Müslümanların hadislere olan güvenini sarsmaktadır. Bu özet çalışma ile bu ilim dalını tanıtmayı, benzer rivayetlerle karşılaşınca kıyas ile çelişkili durum olamayacağı mantığına ulaşılmasını veya en azından bir cevap olduğunun zihnimize kodlanmasını amaçlamaktayız. Örnekler üzerinden gidelim.

"Birinizin ayakkabısının tasması koptuğu zaman, tek ayakkabı ile yürümesin." (Buhari, Hanbel, Tirmizi) Hz. Aişe'den rivayet edilmiştir ki: "Bazen Rasulullah ayakkabısının tasması kopardı da onu tamir ettirene kadar tek ayakkabı ile yürürdü." (Tirmizi) Bir kimsenin ayakkabısının tasması kopunca ya ayakkabıyı atar ya da onu tamirciye götürene kadar tek ayakkabı ile yürür. Yani ortada bir çelişki yoktur.

"Rasulullah ayakta bevletmedi." (Hanbel) Huzeyfe'den gelen rivayette ise "Rasulullah'ın ayakta bevlettiği" (Buhari, Hanbel) rivayet edilir. Rasulullah normal zamanlarda asla ayakta bevl etmemiştir. Fakat çamur veya pislik sebebiyle oturmanın mümkün olmadığı yerlerde istisnai bir durum olarak ayakta bevletmiştir.

"Ben şüphe etmeye babam İbrahim'den daha layığım." (Buhari, Hanbel) Bu İbrahim'ın şahsına hakaret değil midir? Bakara 260. ayet inip, Müslümanlar: "İbrahim (as) şüpheye düştü ama bizim Peygamberimiz düşmedi" demeleri üzerine Rasulullah da tevazu ile İbrahim'i kendinde üstün tutarak yukarıdaki sözü söylemiş, yani "Ben ondan daha aşağı derecede olduğum halde şüpheye düşmedim, o nasıl şüphe eder?!" demek istemiştir.

Yüzüncü yıldan bahsederken, "Muhakkak ki o gün yeryüzünde nefes alan hiç bir insan kalmayacaktır." (Hanbel) Halbuki hâlâ insanlar yaşamaktadır. Rasulullah "Yeryüzünde o gün sizden hayatta kimse kalmayacak" demiştir. Ravi "Sizden" kelimesini düşürmüştür. Benzeri durum "Uğursuzluk üç şeydedir, at, ev, kadın." hadisinde de olmuştur. Ravi Ebu Hureyre: "cahiliye -İslam öncesi- döneminde uğursuzluk 3 şeydedir." şeklindeki rivayetin baş tarafını duymamış, sonradan sohbete iştirak etmiş, o da sanki İslam'ın görüşü imiş gibi bu hadisi rivayet etmiş, Hz. Aişe ise konuya sonradan açıklık getirmiştir.

"Güneş ve ay kıyamet günü dürülüp sarılarak ateşe atılmış iki öküzdürler." (Buhari) Güneş ve ayın günahı ne? “Şüphe yok ki siz de, Allah'ı bırakıp taptıklarınız da cehennem odunusunuz, siz, oraya gireceksiniz.” (Enbiya, 98) Tarihte ‘şemsi’ler, astroteologlar; günümüzde ezidiler, Japonya'da şintoistler ve Uzak Doğu öğretilerinde hâlâ devam eden güneş, aya tapınanlara kıyamet günü en büyük azap, onların taptıkları ile beraber cehenneme atılmaları olacaktır. Kısaca İbrahim 33. ayetinde belirttiği gibi, Allah'ın emirlerini yerine getiren ay, güneş yine cehenneme bir görevli olarak girecek, azap gören değil, azap vasıtaları olacaklardır. Hadiste de öküz kelimesi özellikle bu anlamda kullanılmıştır ki, tarihte Yahudi, günümüzde Hindular hâlâ ineklere tapmaya devam etmektedirler.

Rasulullah "Asla hiç bir Peygamber Allah'ı inkar etmemiştir" derken, Buhari ve Hanbel'den rivayet edilen hadiste: "Küçük yaşta iken iki meleğin kendisine gelip kalbinden bir kan pıhtısı çıkardıktan sonra kalbini yıkadıklarını ve yerine koydukları" rivayet edilir. Burada bir tenakuz, ihtilaf yok mudur? Rasulullah Hanif dini üzere idi. Asla putlara tapmamış ve daima tek yaratıcıya inanmıştır. Ama tabii ki İslam dini gelene dek imanın ‘detayları’ hakkında bilgi sahibi değildi: "Sen kitap nedir, iman nedir bilmiyordun." (Şura, 52) İkinci hadis Rasulullah'ın Peygamberliğe hazırlık aşamasında olan bir olaydan bahsetmektedir, yoksa olayın Allah'a iman konusuyla bir alakası yoktur. (Ebu Şühbe, Difaun ani's-Sunne, II/115)

"Ümmetim yağmura benzer başı mı hayırlıdır, sonu mu belli olmaz" (Tirmizi) buyurulurken diğer bir hadiste ise, "Ümmetimin hayırlısı benim Peygamber gönderildiğim asırdır" (Hanbel) buyurulmuştur. İkinci hadis doğrudur, esastır. Birinci hadis ise sonradan gelenlere iltifat, taltif için söylenmiş bir sözdür. Ashaba yakın olduklarını ifade eder. Tıpkı bir sahabe (Tihame) hakkında: "O bal tulumuna benzer, sonu mu, başı mı iyidir, bilinmez" (Hanbel) hadisi gibi.

"Beni, Yunus (as)'dan üstün tutmayın. Peygamberler arasında üstünlük tercihi yapmayın" (Buhari, Hanbel) denirken diğer hadiste: "Ben kendisi için yer yarılıp parçalanacak (kabirden çıkacak olan) ilk kimseyim -övünmüyorum- " (Hanbel) dediği rivayet edilir. Birinci hadis esastır. Bu konuda ayette vardır: "O'nun elçileri arasında hiç birini (diğerinden) ayırt etmeyiz." (Bakara, 285) İkinci hadis -zaten övünmüyorum- diyerek de işaret edildiği gibi, gerçekleşecek bir olay ifade edilmektedir; Kıyamet günü ilk dirilecek olan Rasulullah'dır. Bu bir vakıa, realitedir ve olacak olan bir şeyin ifadesi de kibir değildir.

"Kalbinde hardal tanesi kibir olan cennete giremez" (Buhari, Hanbel) buyurulurken, " Zina etse de, hırsızlık etse de 'Lailahe illellah' diyen cennete girer" (Buhari, Hanbel, Müslim) buyurulmuştur, tenakuz değil midir? Hadislerin çeşitleri vardır, kimi tenzih (sakındırma), kimi teşvik (yönlendirme) hadisleridir. Mesela Rasulullah (sav) "Cemaatle namaz kılmayanın evini yakasım gelir" veya "Kim ki 4. kez sarhoş yakalanır, onu öldürün" buyurur ama her ikisi de olunca ne ev yakma ve ne de öldürme emri vermiştir. Hiçbir müctehidde bu yönde bir fetva vermemiştir! Amaç insanları sakındırmaktır! İslam'ın o işe ne kadar olumsuz baktığını göstermektir. Birinci hadiste bu mihval üzerine değerlendirilmelidir. “Kibir kötüdür, sakınılmalıdır, cennete girmek isteyen kibre yaklaşılmamalıdır.” anlamındadır. İkinci hadis ise asıl olandır, bi-iznillah!

"Benim minberim cennet kapılarında bir kapı üzerindedir." (Lisanu’l Arab, 9-381, Hanbel) ve "Benim kabrim ile minberim arası cennet bahçelerinden bir bahçedir" (Buhari, Hanbel) buyurulur. Halbuki birçok ayet ve hadis cennetin bu dünyada olmadığını ifade eder. (Necm,114-115; Ali İmran, 133, Buhari, VIII/I, Hanbel, I/422) Hz. Resul zikir halkalarını, ayrıca hasta ziyaretini de cennet bahçesi veya yoluna benzetmiştir. (Hanbel) Yani, ‘o amel, oralardaki ilim, o yerler -de yapılan ibadetler- cennete götürecek, cennete vesile olacak’ anlamında ifade edilen teşvik sözleridir bu tür hadisler. Zaten birinci hadiste kapı anlamındaki 'Et-tur'a' kelimesi ‘kanal ağzı’ anlamına gelir. Yani, ‘benim minberim -den alınan bilgiler- cennete açılan bir kapıdır’ anlamındadır. Yani bu hadisler teşvik hadisleridir.

Rasulullah (sav): “Her doğan İslam fıtratı üzerine doğar. Sonra ana-babası onu Yahudi, Hristiyan yapar” (Buhari, Hanbel) buyururken sonra, "Şaki -Cehennemlik- annesinin karnında da şaki'dir. Said (cennetlik) anasının karnında cennetliktir" (Buhari) buyururlar. Bu, birçok ayet ve hadise karşıt anlamlar içeren ifadelerdir. Birinci hadis esastır, her insan İslam fıtratı üzerine doğar! İkinci hadis ise levhi mahfuzdan bahsetmekte, insanların cennetlik veya cehennemlik olduklarını Allah'ın ezelden bildiği ifade edilmektedir. Yani ikinci hadiste anlatılan kaderle alakalı bir konudur. Allah (cc) her şeyi önceden bilir ki, bu konu ‘Kader’ adlı yazımızda ele alınmıştır.

Bir hadisinde Peygamberimizin kabir ehli ile konuştuğu ifade edilir. (Buhari, Hanbel) Halbuki Allah "Sen kabirde olanlara sesini duyuramazsın, sen ölülere sesini duyuramazsın." (Fatır, 22; Rum, 52) buyurmaktadır. Ayetlerdeki ölülerden kasıt yaşayan ölülerdir, İslam'a kulaklarını tıkamış, duymaz, hak/hakikat cahilleridir! Yani ‘ölü gibi gerçeğe karşı duyarsız, önyargılılara mesajı iletemezsin’ denmektedir. Bu konuda ‘Kur’an'da teşbih’ başlıklı yazımıza da bakılabilir.

Efendimiz, "Senden benim ve akrabalarımın zenginliğini isterim" (Hanbel) buyururken diğer hadisinde, "Allah'ım beni ‘miskin’ yaşat" (İbni Mace, Tirmizi) buyurmaktadırlar. Bu zıt değil midir? Miskin kelimesi 'sukun' kelimesinden türemiştir. Arapçada bir kişi yumuşak huylu olduğu, tevazu gösterdiği zaman ‘Temeskene'r-raculü’: Adam miskinleşti denilir. Ayrıca İslam fakirliği teşvik etmez, aksine birçok ibadet için zengin olunmalıdır: Zekat, hac, kurban gibi. Ama zengin de olunsa tevazu/alçak gönüllülüğü teşvik eder. Yani ikinci hadisteki miskin, ‘sadece Allah'a muhtaç olan, alçak gönüllü kimse’ anlamındadır.

"Zina eden, zina ederken mü'min değildir, hırsız da hırsızlık ederken mü'min değildir." (Buhari) Başka bir hadiste, " Zina etse de, hırsızlık etse de 'Lailahe illellah' diyen cennete girer" (Buhari, Hanbel) buyurur. Birinci hadisten kasıt; 'Bu kişilerin imanı o işi yaparken 'kamil iman' değildir.' anlamındadır. 'Zina "ederken" müminlik sıfatı kalkar, imanı mükemmellikten uzaklaşır, ta ki tövbe edene dek' denmek istenmektedir. Bu hadis de tenzih hadislerindendir. Mesela "Komşusu aç iken tok yatan iman etmiş olmaz" (Buhari, Müslim, Tirmizi) hadisi gibi. İkinci hadis ise asıldır.

Rasulullah (sav): Deri dibağatlandımı (işlendimi) temiz olur" derken başka bir hadiste de ölü bir koyunu görünce: "Derisinden faydalansa idiniz ya!" (Buhari, Hanbel) diye buyururlar. Ama başka bir hadisinde ise, "Ölü hayvanın ne derisinden ne sinirinden faydalanın" (Hanbel) buyurduğu rivayet edilir. Son hadiste geçen 'El-ihab' kelimesi, 'dibağatlanmamış deri' için söz konusudur. Dibağatlanınca bu durum ondan kalkar. Yani "Dibağatlanmamış deriyi dibağatlanıncaya dek kullanmayın" denmektedir. Nitekim "Ne de sinirinden" sözü de bunu açıklar. Çünkü sinir dibağat kabul etmez. Başka hadiste bu konuya açıklık getirir: Rasulullah (sav) Meymune annemizin azadlı cariyesine ait bir hayvan ölüsüne rastlayınca: "Onun derisini alsalar ve dibağatlayıp kullansalardı ya!" buyurmuştur. (Hanbel) Görüldüğü gibi ayet ve hadislerde asıl olan o nasların amaç, ruhunu kavrayabilmektir. Bu da tek bir ayet veya hadisle mümkün olmayabilir!

Bir hadiste: "Kıyamet günü Allah'ın görülebileceği" (Buhari, Hanbel) bildirilir. Halbuki A'raf, 143. ve En'am, 103. ayetler Allah'ın görülemeyeceğini bizlere bildirir. Ayetler 'dünyada' Allah'ın görülemeyeceğini anlatırken hadis ise kıyamet gününden bahsetmektedir. Allah'ın mümin kullarına ilahi hediyesi anlatılmaktadır. Kıyamet, 22-23. ayetler de hadisi doğrulamaktadır: "O gün bir kısım yüzler rablerine bakarak mutlulukla parıldayacaktır."

Hz. Muhammed cünüp iken uyumak istediğinde namaz abdesti gibi abdest alırdı (Buhari, Hanbel) şeklinde bir rivayet varken başka bir rivayette: "Suya el sürmeden cünüp olarak uyuduğu" (Hanbel) rivayet edilir. Bu ikisi de caizdir. Belki de toprak ile teyemmüm almıştır. Bu husus belirtilmemiştir ama efdal olan abdest alıp uyumaktır. Namaz vakti geçirmemek ise farzdır, bu zaten söz konusu bile olamaz! Hz. Muhammed (sav) her zaman en efdal olanı yapardı ama ruhsat, izin olduğunu göstermek için bazen istisnai bu tür uygulamalar da yapar, bu ruhsatı ümmetine örnek olarak gösterirlerdi.

Maymunların zina ettiğinden dolayı bir maymunu recmettiğini rivayet edilir. (Buhari) Recm Yahudilerde var. Maymunlar Yahudi mi? Ayrıca bu hadis değildir, Amr b. Meymun'dan gelen bir haberdir. Bu sahabe bir maymunu taşlayan maymunları görünce Yahudilerin recm cezası ile ilişkilendirip olayı aktarmıştır. Tıpkı 'Uc b. Unuk' adlı kişinin boyu ve eni ile ilgili aşırı mübalağalı haberler gibi. Bu da ne hadis ne sahabiden gelen bir rivayettir. Ehli kitabın rivayet ettiği eski bir haberdir yani uydurmadır. (İbn Kayyim el-Cevziyye, el-Menarü'l-münif, s. 77; Ali el-Kari, el-Esrarü'l-merfua, s. 447-448) Yani sahabe, bir âlimin sözü veya bazen de uydurma hadisler Efendimizin hadisleri diye zannedilse de, gerçek durumu İslam âlimleri ortaya çıkarmış ve eserlerinde açıklamışlardır!

Keler (kertenkele cinsi bir hayvan) hakkında Hz. Muhammed (sav): "Onu ne yerim ne yenmesini yasaklarım. Onu ne helal kılarım ne haram" (Buhari, Hanbel) buyururken birçok sahabe keler yemiştir. İlk ravi hadisin birinci bölümünü rivayet ettikten sonra, kendisi şahsi görüşünü eklemiş, "Ne helal haram kılarım" mealindeki söz sonradan hadise eklenmiştir. Yani ravi Peygamberimizin sözünden bu anlamı çıkarmıştır. Daha sonraki zamanlarda ise raviler bu eklemeyi de hadisin aslından zannedip rivayet etmişlerdir. Başka bir hadis ise olayı açıklamaktadır. Efendimiz keler yiyenleri görünce, "Yiyiniz, şüphesiz o helaldir, onu

yemenizde bir mahsur yoktur. Lakin o benim kavmimin yiyeceği değildir." (Buhari) buyurmuşlardır.

Bir hadisinde Peygamberimiz, "Ben eğlence ve şakadan değilim; eğlence ve şaka da benden" (Tac, II/346) buyururken, başka hadislerde şaka yaptığı, eğlenenleri izlediği (Buhari) ve Hz. Aişe ile yarıştığı (Hanbel) rivayet edilir. Hz. Muhammed Müslüman vakarına aykırı olmadan eğlenmiş, gülmüş, şaka yapmıştır. Yoksa boş, bâtıl, yalan, gıybet vb. şeylerden uzak durmuştur. Peygamberimiz diğer bir hadisinde, "Nikahı ilan ediniz! Ve nikahta def çalınız" (Buhari) buyurmuştur.

"Vücudunu dağlattıran da, okuyup üfleten de Allah'a tevekkül etmemiştir." (Hanbel) hadisi, "hacamat ve ateş dağlamasını tedavi olarak öneren" (Buhari, Müslim) hadis ile ihtilaflı değil midir? Cahiliye Araplarında şöyle bir adet vardı: Hastalığa yakalanmamak, hasta olmamak için sağlam birisini dağlanırdı. Onlar çocuklarını ve gençlerini kendilerinde hastalık olmadığı halde dağlardı. Onlar bu dağlamanın, çocukların sıhhatini koruyacağına ve hastalıkları onlardan uzaklaştıracağına inanırlardı. Aynı durumu develer için de yaparlardı. Halbuki dağlanmakla hastalıklardan korunacağını zannetmek İslam'a aykırı bir görüştür. İkinci hadis ise tedavi amaçlı (mesela kanın durması için) dağlanmadan bahseder ki, bu caizdir.

Bir hadisinde Rasulullah ayakta su içmeyi yasaklarken (Hanbel), İbn'ü-l Ömer'den gelen bir rivayette (Buhari) ise O'nun "Ayakta su içtiği" rivayet edilmektedir. Araplar birisine: "Bizim işimizi görmek için kalk" dediklerinde o kişinin kalkmasını değil, yürüyerek veya koşarak işlerini görmesini isterler. İlk hadisteki ayakta durmaktan maksat ‘yürümek’ anlamındadır. Yürüyerek yiyip içmek yasaktır. Çünkü boğazına tıkanma, göğsüne su kaçma ihtimali mevcuttur. İkinci hadiste belirtildiği şekilde yani ayakta, ama yürümeden, su içmek ise caizdir. Ama Efendimiz sağlık açısından uygun görmediği için ve alışkanlık haline getirilmesini istemediği için özellikle ayakta su içmeyi ümmetine tavsiye etmemiştir. Yani asıl olan ayakta su içmemektir ama zorunlu hallerde veya zemzem içerken (Buhari, Hac 76, Eşribe 76; Müslim, Eşribe 117-119) ayakta içilebilir.

Kaynaklar: İbn Kuteybe; Te'vilu muhtelifi'l hadis; Muhammed Ebu Şehbe, Difaun ani's-sunne

Müslüman âlimlerin objektifliği

Oryantalist ve takipçileri olan ateistler bir taraftan hadislerin uydurma olduğunu iddia ederken diğer taraftan da uydurulduğu iddia edilen hadisler üzerinden İslam'a saldırmaya çalışırlar. Halbuki hadisçiler hadis uydursalar, hadisleri tahrif etseler veya sadece işlerine gelen rivayetleri kaydetselerdi Hz. Peygamberin ve İslam'ın aleyhine delil arayanlar bugün ellerinde hiçbir malzeme bulamazlardı.

Benzer durum İslam siyer çalışmaları için de geçerlidir. Oryantalistler hem bu yazılı eserleri uydurma-tahrif edilmiş kabul ederler hem de sonradan uydurulduğunu iddia ettikleri bu eserleri kaynak gösterip İslam'a saldırırlar! Örnekler için 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımıza bakılabilir. Oryantalistlere sormak gerekir, eğer tahrif varsa neden İslami eserleri kaynak olarak eserlerinizde gösteriyor ve kullanıyorsunuz veya tahrif yoksa bu tahrif iddiası, bu usulsüzlük, metodolojiden yoksunluk nasıl ve ne kadar bilimsel bir yaklaşım tarzı olabilir?

İslami eserlerden seçmece alıntılar yapılarak İslam'ı karalamaya çalışanlara öncelikle şunu hatırlatmak gerekir: Tüm bu rivayetler, Müslüman âlimlerin aktardığı haberlerdir. Müslüman âlimler asla bir şeyi gizleme gayreti içine girmemişlerdir. Ama haberin aktarılması ayrı, 'delilleri ile doğru veya yanlış olduğunun tespiti' ayrı konudur! İslam âlimleri her habere doğru imiş gibi değer vermiş, eserlerine almış ve aktarmıştır. Kaynakların tek tek incelenip sahih, zayıf veya uydurma olduğunun tespit ise başka âlimlerin görevidir ve uzmanlık gerektiren bir alandır. Biz hadis kitaplarını okuyanlar hadis uzmanı olmadığımız için, 'rical ve mevzuat' üstadı olan âlimlerin 'değerlendirmelerine göre' haberleri doğru veya yanlış kabul etmek zorundayız. Nasıl ki bir mühendis doktor olamazsa her doktor da cerrah olamaz! Buradan hareketle hiç kimse de savunma ve reaksiyoner güdülerle bu yazıları yazdığımızı zannetmemelidir. Sahih olduğunu kabul ettiğimiz tüm hadisleri 'sinek', 'tükürük' ve 'deve sidiği' hadisleri gibi hem reddetmeyiz hem de kabul ederek bilimsel olarak açıklarız. (Detay için, 'Ateistlere cevap', 'Turan Dursun'a cevaplar' ve 'İlhan Arsel'e cevaplar' adlı yazılarımıza bakılabilir.)

"Bizim kaynaklarımız, tamamen objektif olarak bir konuyla ilgili ister 'şaz' (genel kabule aykırı rivayet) ister 'kıyle' (Bu konuda 'şöyle de denilmiştir, gerçeğe aykırı şu söz de söylenmiştir' şeklindeki sözler) hükmünde olsun, her türlü görüş, iddia ve itirazları zikretmeyi ihmal etmez. Ama hemen arkasından söz konusu yanlış görüş, batıl iddia ve temelsiz itirazlara cevap da verir veya verilir. Oryantalistler ve ateistlere 'Müslümanların genel kabulüne aykırı iddialarda bulunma fırsatı veren şey, Müslüman bilginlerin hakikate olan derin saygılarının gereği olarak zamanında yazılıp söylenmiş şaz ve kıyle mahiyetindeki görüşleri' kitaplarına almış olmalarıdır. Eğer âlimlerimiz bunları almamış olsalardı, oryantalistler İslam hakkında şüphe uyandıracak malzemeyi bulamazlardı. Oryantalistler cımbızlama yöntemi ile kaynaklardan alıntılar yaparlar ama aynı kaynaklardaki verilen cevapları göz ardı ederler." (Ali Bulaç, Kur'an'a Deist itirazlar, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı, s. 60-67)

Oryantalistler, İslami kaynaklar içinde nerede 'delilsiz, merdut (İslam âlimlerince doğru kabul edilmeyen, kaynakları ile iddiaları çürütülmüş) veya senetsiz, uydurma, güvenilmez, istisna, mürsel, munkatı' haber varsa bunlardan seçmece aldıkları ile İslam'a saldırmışlardır. Halbuki ilk dönem İslam âlimleri eserlerine ne bulmuşlarsa almış ve aynen gelecek nesillere aktarmışlardır. 'Onlar almış, korumuş, aktarmış, elekten, akli, ilmi, tarihi süzgeçten geçirmeyi bir sonraki nesillere bırakmışlardır.' Zaten 'Rivayet dönemine ait eserlerde 'senedlerin' zikredilmesi, hadisin sıhhatinin değerlendirilmesini muhataba bırakılması anlamına gelmektedir.' (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 160) "Müslümanlar hiçbir zaman bir eseri, Kur'an'ın, İslam'ın aleyhine olacak diye yok etme yoluna gitmemişlerdir! Bunun en güzel

örneği Kur'an'a aykırı olan veya İslam'la savaşmak amacıyla söylenen sözlerin İslam kitaplarında yer almasıdır." (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 255) "Tarih boyunca İslam atölyesinde işlenen bütün fikirlerin yongaları (küçük parçaları) sayılan şaz (istisna) fikirler dahi atılmamış, bir tarafa kaydedilmiştir." (Faruk Beşer, Bana bir İslam ısmarlayın ki, Yeni Şafak, 23.12.2018) "Hz. Muhammed'e sahte Peygamber diyenler de (adları sayılamayacak kadar çok Hristiyan ve Yahudi oryantalistler); Ona, dürüst, samimi hatta kahraman diyenler de (E. Gibbon, A. Schimmel, H. Grimme, A. Reland, H. Stubbe, T. Carlyle, R. Arnaldez, Davenport, Higgins, Lamartine, Hammer, Goethe, L. Massignon gibi) büyük oranda 'aynı kaynakları' kullanmışlardır. Buradaki 'fark, ön yargı ve ideolojik kabullerden' kaynaklanmaktadır. (Prof. İ. Sarıçam, Prof S. Erşahin, Batı oryantalizminin Hz. Peygambere bakışı, Eskiyeni Dergisi, sayı 5)

"İslam kültüründe tedvin edilen (kuralları konulup, yazılarak oluşturulan) ilk ilimler dini ilimlerdir. Bu ilimlerde ise 'ilk dönemlerde' hâkim olan tek yöntem, nakil ve işitme yolu ile bilgi elde etme yöntemidir. Bu yöntemin en hassas noktası, herhangi bir konuda, öncekilerin ortaya koyduğu rivayetleri, 'üzerinde herhangi bir değerlendirme yapmadan olduğu gibi' aktarmaktır. Öyle ki bu rivayetler, onları aktaran İslam âlimlerinin 'inancına aykırı olsa bile' üzerinde 'hiçbir değişiklik yapmadan olduğu gibi' aktarmışlar, rivayetleri bir emanet gibi titizlikle korumuşlardır. Özellikle tarihsel olaylar, bu bağlamda Peygamberimizin hayatı ilgili bütün rivayetleriyle birlikte aktarılmış, rivayetler arasındaki çelişkiye bile hiç dokunulmamıştır. Çünkü bu ilimleri oluşturanların amacı bir kültür hazinesi oluşturmak, geçmişin kültürel mirasını 'olduğu gibi' aktarmaktır. "Taberi, eserindeki 'rivayetleri' teklif ve (benzerlerini bir araya getirerek) tevhit etmeyi (birleştirmeyi) bile bir tür tahrif (kasıtlı değiştirme ve bozma) olarak düşünmüş, bunları 'aynen' eserine yerleştirmiştir. (Dr. İhsan Arslan, Halife Muktedir'in Halifeliği ve Şahsiyeti, s. 274) Mesela "Peygamberimizin oğullarının isimleri ile ilgili 'münker/reddedilen' bir rivayeti İbni Asakir, münker olduğunu kabul ettiği halde rivayet etmiştir." (İ. Kesir, el-Bidaye ve'n-Nihaye, V/308) "Büyük İslam âlimleri, işittikleri bütün sözleri bir araya toplamaktan çekinmemişlerdir. Topladıkları rivayetlerin kimisinin sahih, kimisinin hasen, kimisinin zayıf olduğunu bilerek bunları kitaplarında aktarmışlardır. Onların 'bildikleri bu bilgileri' biz de göz önünde bulundurarak, rivayetleri kullanırken, sözleri nakleden ve rivayetlerin 'değerlendirmelerini yapan âlimlere kulak vermek' zorundayız. Bu âlimler, 'kitaplarına topladıkları rivayetleri, senetlerine bakmadan hepsini mutlak doğruymuş gibi algılayacak bazı cahil ve kötü niyetli kişilerin çıkabileceğini hiç düşünmemişlerdi.' Dönemleri, hangi ravinin rivayetlerinin güvenilir, hangisinin güvenilmez olduğunun 'herkesçe bilindiği' bir dönemdi! Hadis usulünde çok önemli bir metot vardır. Hadislerin 'bütün rivayet yolları göz önüne alınarak' hüküm verilir. Hangi ilim dalında olursa olsun, genel sistemini bilmeden bir ilim dalı ile ilgili birkaç cümle aktararak bir fikir sahibi olmak mümkün müdür?" (Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Dr. Ekrem Keleş'in, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve kadın' adlı kitap hakkında hazırladığı eleştirel rapor, s. 11- 13,140, 149) "İslam bilginlerinin bu ilim elde etme yöntemi ve yöntem ahlakına uygun hareket ederek elde ettikleri bilgiyi kutsal bir emanet gibi korumaları, asırlar sonra bilgi de dâhil her şeyi metalaştıran modern dünya düşünürleri tarafından dibine kadar istismar edilmiş ve ahlaksızca kullanılmıştır! Taberi'nin yanında İbn-i Hişam, Zehebi, Vehb b. Münebbih ve benzeri "tarihçiler, ayrıca hadisçiler ve bir kısım tefsirciler de eserlerini aynı yöntemle" yazmışlardır. İslam düşünürlerinin ilim ve onun en değerli ürünü olan bilgi (rivayet) karşısındaki bu ahlaki tutumlarına karşın modern dünyanın tarihçileri, insanlık tarihi üzerinde istedikleri gibi oynamayı ve onları tahrif ederek oradan bir toplumsal mühendislik projesi çıkarmayı ahlaksızlık olarak görmemiş, aksine gerekli görmüşlerdir. Bu nedenle İslam bilginlerinin siyer ve tarih kitapları, Batılı tarihçiler (oryantalistler) ve toplum mühendisleri elinde birer iftira kaynağı haline getirilebilmiştir. Batıdaki oryantalistler ve onların yardakçıları boş durmamış, İslam kaynaklarındaki rivayetlerden iftira üretmeye devam etmişlerdir. Batı'da bunlar olurken 'ülkemizdeki Batıcılar da' hemen bu kervana katılmış, İslam'ı karalamayı sürdürmüşlerdir. Ülkemizdeki Batıcılar, bu metodolojik gerçeği iyi bildikleri halde ahlaksızca

İslam bilginlerinin rasyonel bir değerlendirmeye tabi tutmadan oluşturdukları eserleri kaynak göstererek İslam dinine ve onun Peygamberine saldırmaktadır. Halbuki 'Rivayet yoluyla oluşturulan eserler, işlenmemiş ham madde gibidir.' Bu hammaddeyi sahibi işlemeden başkasının keyfine göre işlemesi ne bilimsellik ne de akademisyenliktir; bunun adı ahlaksızlıktır." (Prof. Dr. Hasan Ayık, İslam Kültür Mirası ve İslam Âlimlerinin Bilgi Edinme Ahlakı Karşısında Modern Dünyanın Dayanılmaz Ahlaksızlığı)

Müslüman âlimler, günümüzün tarafsız, bilimsel diye tanıtılan birçok aydın geçinen bilginlerden çok daha fazla objektif ve bilime saygılı idiler! Müslüman "Âlimler, hatalı olabileceklerini gösteren önemli bir delille karşılaştıklarında da kararlarını değiştirmişlerdir." (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 83) Bu konuda, başta mezhep imamlarımız olmak üzere birçok örnekler kaynak kitaplarımızda bulunmaktadır.

Bir Müslüman'ın, İslam âlimlerinin yazdığı eserlere yaklaşım tarzı nasıl olmalıdır? Biz Müslümanlar biliriz ki, "Hz. Peygamber ve sahabeden gelen bilgiler 'rivayetler aracılığı ile' geldiği için kesin olmayıp zannidirler. Her rivayet ciddi bir şekilde gözden geçirilmeli, incelenmeli, sahih olup olmadığı tespit edilmelidir." (Prof. Bünyamin Erul, Y.N. Öztürk'ün kendi dilinden Hz. Muhammed (Eleştiri yazısı); Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 172) Bizler tefsir kitaplarında geçen israiliyat kaynaklı rivayetleri, hadislerin mevzu/uydurma olanlarını ve İslami eserlerde var olan insan kaynaklı hataları reddederken, bunlardan arınmış 'tüm' tefsir, hadis, siyer vb. eserleri kaynak olarak kabul eder, savunur ve müelliflerine hürmet eder, saygı duyar, kendilerine dua ederiz.

Hadis Kitapları

"Hadis usulünde, 'aktardığı rivayetin senedini veren âlimin, okuyucuyu, senette ismi geçen ravilerin güvenirliğini araştırmaya sevk ettiği' genel bir kural olarak kabul edilir. O âlim, naklettiği rivayetlerin senedini vermekle sorumluluktan çıkmış olmaktadır." (Zehebi, et Tefsir ve'l-Müfessirun, I/212)

Tirmizi: 'Önce gelen birçok hadis âlimi zayıf ravilerden rivayet etmiş ve onların bu durumunu da açıklamışlardır.' (Tirmizi, Sünen, V/742) "İmamı Malik'in Muvatta'sı ile Buhari ve Müslim hariç, ilk dönemdeki ilmi gelenek; Hadislerin 'güvenilir, zayıf ayırımı yapmadan' her raviden 'her türlü rivayetin' bir araya getirilmesi, aktarılması şeklinde idi." (Prof. Ahmet Yücel, Oryantalist Hadis Anlayışı ve Eleştirisi. 123, 158) Hicri 206 tarihinde vefat eden Yezid b. Harun: 'Önceki hadis ravilerini, güvenilir zayıf 'ayırımı yapmaksızın' herkesten hadis yazarken buldum' (Ramehürmüzi, s. 417, 446) demektedir. Bundan dolayı Süfyan-ı Sevri; 'Hadisi, uydurma olduğunu bilmek amacıyla alırım' (Hatib el-Bağdadi, el-Kifaye, s. 441) derken, Evzai; 'Hadislerin zayıfını da öğren' (Ramehürmüzi, el-Muhaddisu'l-fasıl, s. 419) ve Ebu Hatim er-Razi, 'Her türlü rivayeti 'yaz ancak rivayet ederken araştır' ve açıkla' (Hatib el- Bağdadi, el-Cami, II/330) diyerek usulü göstermekte idiler. Dolayısı ile "Bir sözün, bir hadis kitabında geçmesi onun dine ait 'olabileceğini' gösterir, olduğuna dair 'kesin' bir kanıt vermez." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 19) İlk dönem hadis âlimlerinin zayıf uydurma ayırımı yapmaması ne kusur ne de bir eksikliktir. Bu, zayıf veya uydurmayı kabul etmeleri anlamına da gelmez. Bu, 'dönemsel bir usul/metot, o zamana ait bir gelenektir.' Bunu bilmeli, "eserlerde hadislerin bulunmasını değil, sıhhatini, sahihliğini, doğruluğunu öğrenmeyi" öncelemeliyiz. Unutmayalım ki, her alanda uzmanlarınca güvenilir birçok eser zaten yazılmış ve tüm rivayetler sahih zayıf ayırt edilmiştir.

İmam-ı Taberani'nin eseri olan 'es-Sünen', diğer sünenlere nispetle daha fazla zayıf, münker hatta 'mevzu hadis' içerir. İsrailiyyat konusunda ise İsmail b. Muhammed b. el-Fadl et-Teym tarafından eleştirilmiştir. (İbn Hacer, Lisânu'l-Mizan, III/75)

“Müsnedlerde zayıf ve mevzu hadis vardır. Deylemi’nin Müsned’i gibi, mevzu hadisler de oldukça fazladır.” (Prof. Dr. Yavuz Köktaş, Hadis kitaplarının değeri)

"Hz. Adem su ve toprak arasında iken ben Peygamber idim." (C. Sağır, II/89) şeklindeki rivayetin aslı, "Peygamber olarak yazılmıştım." (Mevzuatı Aliyyu’l-Kari, 91) şeklindedir. Başka bir rivayet de ‘Peygamber Efendimiz bir akşam da tüm hanımlarını dolaşmıştır.’ (Buhari, Gusül, 12) şeklindedir. Fakat bu rivayet farklı bir şekilde, başta hadisi rivayet eden Enes olmak üzere, “Biz kendi aramızda öyle konuşurduk” şeklindeki ifadesinden de anlaşılacağı gibi, tüm hanımları ile cinsel ilişkiye girdiği şeklinde ekleme ile aktarılmıştır. Ortada Hz. Peygamber’den gelen bir bilgi değil -Hz. Enes’in sözünden de anlaşılacağı gibi- sahabelerin kendi aralarında yürüttükleri bir tahmin söz konusudur. Yoksa gerçekte, Efendimiz hanımlarının ihtiyaçlarını sormak için onları ziyaret etmiştir. Bu iki örnekten de anlaşılacağı gibi, İslam tarihinde ve hadis literatüründe aynı konu farklı şekillerde rivayet edilebilmiştir. Aynı konudaki tüm rivayetleri bir arada değerlendirmeden bir sonuca ulaşmak ise, kullanılan yanlış metot nedeni ile okuyucuyu da yanlış sonuçlara ulaştıracaktır! Odaklanmamız gereken, gerçeğe, hakikate ulaşmak için ‘Peygamberimizin hayat çizgisine uyan ve aklı kullanmayı emreden Kur’an’ın emirlerini merkeze alarak’ rivayetleri öncelemek ve tüm rivayetleri süzgeçten geçirmek olmalıdır. Önyargılı olanlar kendilerine bu geniş kaynak havuzundan istediği delileri bulup kullanabilirler. Ama asıl gerçek, yine aynı kaynakların içinde doğruyu ve hakikati arayanları da beklemektedir!

Siyer Kitapları

“Rivayetleri, kendilerine gelen haberleri gerekli titizlik ve ciddiyetle ‘tenkid süzgecinden geçirmeden eserlerine alıp nakleden’ bazı İslam tarihçileri sayesinde oryantalistler İslam'a ve onun Peygamber'ine hücum etmek için fırsat ve malzeme bulmuşlardır. ‘İbn-i İshak, İbn-i Sad, Taberi, kendilerine ulaşan rivayetleri eserlerinde naklederek, gelecek nesillere aktarmakla yetinmişlerdir, bu rivayetleri sıhhat açısından tenkide tabi tutmamışlardır.’ Oryantalistler de hadis ilmine uygulanan kriterleri yukarıda adı geçen eserlerdeki bazı rivayetlere de uygulayınca, çok zayıf veya uydurma olan rivayetlerden hareketle gerçekleri tahrif etmişler ve ‘tarihe yalan’ söylettirmişlerdir.” (Prof. Ali Osman Ateş, Oryantalistlerin Hz. Peygamber ile ilgili iddialarına cevaplar, s. 30, 132-133)

Efendimizin hayatını anlatan “İlk siyer kitaplarında rivayetlerin senedleri, hadis kitaplarında olduğu gibi değil de, ya senedin son ravisinin ismi verilerek ya da senedler tamamen atılarak aktarılmış idi. Ayrıca sened ve metinler ayrıntılı bir şekilde tenkide tabi tutulamamışlardı.” (Ünal Kılıç, Hz. Peygamberi anlama ve anlatmada kaynak ve araştırmaların yeri ve önemi; Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 114) "İslamiyet ile ilgili yapılan eleştirilerde taassubun, ön yargının ve hatta düşmanlığın büyük rolü olduğu kesindir. Ancak bu durum, Müslüman çevrelerin gerek cevap, gerekse de kaynakların öncelikli incelenmesi konusundaki sorumluluğunu ortadan kaldırmaya yeterli neden değildir. Kaynaklarımızın ciddi bir şekilde tenkit süzgecinden geçirilmesi gerekmektedir. İslam âlimleri, hadis konusundaki tenkitçi kurallarını geliştirmiş ve bunu hem nakilciye hem metne uygulamıştır. Ancak, konu tarih olunca tenkit kuralları -maalesef- yumuşatılmış ve daha hoşgörülü bir tutum sergilenmiştir. Mevzu haberlerde ehli kitap kültürünün, mezhebi eğilimler ile siyasi ve itikadi çekişmelerin etkin olduğu görülmektedir. Habercilerin fikri yapıları, siyasi ve mezhebi tercihlerinin de mutlak tespit edilmesi gereklidir. Çünkü haberci/raviler dünya görüşlerine, kendi ön kabullerine göre haberleri nakledebilmektedirler. Bir tarihçi, delil niteliğindeki belgelere ulaşması halinde bir görüş ileri sürebilir. Bu belgenin kullanımı içinde, yukarıda sayılan nedenlerden ötürü, gerekli eleştirel çalışmayı yapıp doğru ile yalanı birbirinden ayırt etmesi gerekir. Mesela, putların içinden gelen seslerin Resulullah’ın Peygamberliğini (İbni Sad, II/167; Ebu Nuaym, II/115-125) veya cinlerin de hicreti haber vermesi (İbni Hişam, II/487; Taberi, I/570; Zehebi, Sire, 227) gibi İslami açıdan kabul edilemeyecek haberler, İslam’ı övme

maksatlı tarih kitaplarımızda yer alabilmiştir. “ (Doç. Dr. Şaban Öz, Hz. Peygamberin siretiyle ilgili mevzu haberlerin tarihi değeri; Prof. A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 20-21, 24-26, 48) "Temel kaynaklarda yer alan bilgilerin ve rivayetlerin kritik/tenkit edilmesi ve bunlarla ilgili sonuca gidilmesi ancak ciddi bir birikime sahip olan bilim adamlarının incelemeleri ve kritik etmesi ile mümkündür.” (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 21) “Siyer hakkında yazılan eserlerdeki bilgilerin ciddi bir incelemeye tabi tutulmadan ve yeniden telif edilmeden okuyucu tarafından anlaşılması zordur. Hz. Peygamberin hayatını anlatan kitapların ‘birçoğunda sağlıklı bir rivayet kritiği yapılmadığı’, mevcudun naklinden öteye gidilmediği ve rivayetler arasındaki çelişkilere dahi dikkat çekilmediği görülmektedir. Günümüzde, bu alana dair ‘yeterli bilgisi olmayan ve usul/metot konusunda bilgisi olmayan’ kişilerin, yazılan kitaplardan fayda yerine zarar görmesi muhtemeldir. Nitekim istismara açık olan bir Peygamber algısına, bu türden eserler üzerinden elde edilen bilgi ya da bilgisizlik yol açmaktadır. Tarih, özellikle de siyer, din istismarı için kullanılan verimli bir alandır." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s s. 40, 42) “Mukaddem (önceki) İslam tarihçileri derlemeci bir rivayet metodunu izlemişlerdir. Bu metotta olaylarla ilgili doğru yanlış tüm rivayetler nakledilir ve bu arada ‘herhangi bir eleştiriye tabi tutulmazlardı.’ Dolayısı ile bu tür eserlerde uydurma hatta İslam’la bağdaşmayan bilgilere rastlamak mümkündür. Bu tür eserlerden faydalanırken titiz bir seçim yapılmalıdır.” (Ahmet Önkal, İslam tarihinde tarafsızlık problemi, Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 79) "İslam dünyasında, sirete (Efendimizin hayatını anlatan bilim dalına) yaklaşımda bir metot eksikliği vardır. Müslüman tarihçiler, siret ilmine dair ‘bilgilerin tahliline’ yönelik metodolojik bir çaba içine girmemişlerdir." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 53-54) "Siret ve kaynakların yapıcı/eleştirel bir bakış açısı ile değerlendirilmesi gereklidir. İbni İshak'ın siret'i daha çok Peygamberimizin savaşlarını öne çıkarır. İbni İshak belki bir tarihçi olarak görevini yapmıştır. Bize düşen ise, ömrünün sadece 53-54 gününü savaşlarda geçirmiş Resulullah'ın hayatını büyük oranda savaşlarla anlatmaktan vazgeçip, O’nun hayatındaki insani, medeni detaylara odaklanmak olmalıdır." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 410)

Taberi, ‘Taberi tarihi’ diye anılan ‘Tarihü’l-Rusül ve’l-Müluk’ isimli ünlü eserinde, rivayet ve olayların üzerinde ‘herhangi bir değerlendirme yapmaksızın, olayları duyduğu şekilde aynen’ aktarmıştır. Kendisi de eserinin bu özelliklerini şöyle dile getirmektedir: "Benim bu eserimi gözden geçirenler bilsinler ki, eserimde bulunan haberler (rivayetler), pek azı hariç olmak üzere ‘akli delillere, insanların akıllarını kullanıp düşünerek buldukları (tümel) nedenlere dayanmayıp, ancak senetleriyle aktaranları gösterdiğim haber ve rivayetlerden’ oluşmaktadır. Bu haber ve rivayetler bize nasıl nakledilmişse, biz de o şekilde alarak kitabımızda topladık." (Ebu Cafer Muhammet Bin Cerir et- Taberi, Tarihü’l Ümem ve’l Mülûk, Daru’l Kütübi’l İlmiyye, s. 13) Taberi “Bu rivayetlerin bazılarının yanlışlığının farkında olduğu halde bu rivayetleri eserine almıştır.” (Tarihü’l Ümem ve’l Müluk I/5) Onun eserindeki “Özellikle İslam öncesi döneme ait rivayetler, hurafelerle doludur ve bunu kendi de ifade etmektedir.” (Şemdettin Günaltay, İslam tarihi kaynakları, s. 41-43) "Taberi’nin, bazı sağlam rivayetler dışında bazı olaylarla ilgili ‘zayıf haberleri’ de eserine aldığı bilinmektedir. Bu onun dikkatsizliği değil, o olay hakkındaki ‘her şeyi kaydetmeyi bir metot olarak kabul etmesi ve bu sayede araştırmacılar için geniş bir imkan sunmayı istemesinden’ kaynaklanmaktadır." (Asım Köksal, İslam Tarihi, VII/384, XIV/21; Murad Aghayev, Hz. Adem Kıssası Ekseninde Taberi Tefsirinde İsrailiyat, İlahiyat Akademi, Sayı: 19, 2023, s. 291) İslam karşıtı oryantalist Caetani bile İslam tarihi adlı eserinde, "Taberi'nin eserinde mevzu hadisler, pek şüpheli isnadlar, bir takım ilaveler" bulunduğunu söylemektedir. (Caetani, IV/420) Hz. Ali’nin vasi/halife/imam olarak tayin edildiği şeklinde üretilen ve rivayet eden ravilerin tamamı ya meçhul veya cerh edilmiş (incelenip yalancı olduğu ortaya çıkmış) olan ‘İnzar hadisesi’ (Peygamberimizin söylediği iddia edilen, ‘Ali, içinizdeki kardeşim, vasim ve halifendir’ sözü), İbni İshak ve İbni Sad’ın kitaplarında yer almazken, daha sonraki yazarlardan olan Taberi’de (Taberi, I/542) yer alabilmiştir. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 44) Zaten, "Haber uydurmada en gayretli mezhep

konumunda olan da Şia'dır" (Doç. Dr. Şaban Öz, Hz. Peygamberin siretiyle ilgili mevzu haberlerin tarihi değeri; Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 43) ve "Şiiler, yalan hadis de uydurmuşlardır." (Osman Keskioğlu, İslam Hukuku, s. 64-65) "Siyasi fırkalar içinde hadis uydurma hareketini de ilk Şia başlatmıştır." (TDV İslam Ansiklopedisi, Mevzu maddesi) Meşhur N. Belağa açıklayıcısı Şii âlim İbn Ebi'l Hadid de, "Şiiler, başlangıçta imamları hakkında çeşitli hadisler uydurmuşlardır. Onları hadis uydurmaya sevk eden neden, hasımlarının düşmanlığı idi" demektedir. (İbn Ebi'l Hadid, Şerhû Nehcül Belağa. III/26) "Taberi tarihinde, Muhammed Bin Saib el-Kelbi, Mukatil bin Süleyman, Muhammed Bin Ömer el-Vakidi gibi yalan, kusur ile itham edilmiş şahsiyetlerden rivayetler de yer almıştır." (Prof Dr İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Tarihi, II/148) "Taberi Tarihi'nde yer alan İsraili rivayetlerde tabiat ve yaratılış kanunlarına son derece aykırı, ismet sıfatına ters düşen Peygamberlik tasvirleri, melek olgusuna aykırı olarak niteleyebileceğimiz anlatımlar yer almaktadır. Bu rivayetleri kabul etmek mümkün değildir." (Serap İnce, Taberi'nin Tarihu'l- Ümem ve'l-Müluk adlı eserinde israiliyat, s. 112) Yine "Taberi'nin tefsirinde zayıf rivayetlere de rastlanmaktadır." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 111) İbnu'l Arabi'nin dediği gibi, "Taberi, asılsız birçok rivayet aktarmıştır" (Süleyman Ateş, Din Bu 1, s. 215) ve bu konuda çok da eleştiri almıştır. (Fatih Kanca, Taberî'nin Tarihu'l-ümem ve'l-müluk'de esbab-ı nüzul, Kilis İFD, Sayı: 9, 2018, s. 422)

Suyuti, tarih alanında yazdığı 'Tarih'u-Hulefa' adlı eserinin giriş kısmında şöyle bir başlık açmıştır: 'Emevi halifelerine karşı uyarı niteliğindeki hadisler.' Burada Emevi hilafetini kötüleyen bazı haberleri verir ve sonra yeni bir başlık açar: 'Abbasi halifeliğini müjdeleyen hadisler.' (Suyuti, s. 13-18) İşin ilginç yanı, Suyuti'nin vefatından (1505) tam 250 yıl önce Abbasi sultasının sona ermiş olmasıdır. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 79) Buradan da, Suyuti'nin, içinde olduğu kültürden etkilendiği ve bazı hadisleri rivayet ederken yeterince dikkat etmediği anlaşılmaktadır. Nitekim Suyuti, "Hadis değerlendirmeleri ve naklinde "mütesahil" (gevşek) davranmakla tenkit edilmiştir." (A. Ebu Ğudde, Abdulhayy el-Leknevi'nin el-Ecvibetu'l-Fadıla li'l-Es'ileti'l-Aşerati'l-Kamile'sine ta'lik, s. 130) Yine "Suyuti'nin, 'birçok konuyu incelemeden nakletmekle yetindiği' bilinen bir özelliğidir." (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 470)

"İbni İshak'ın ünlü eseri 'es-Siret' için de aynı şey söz konusudur. O da duyup elde ettiği 'her haberi' kitabına, 'hiçbir akıl süzgecinden geçirmeden aynen' alıntılamıştır. Hatta bu nedenle Ebu Abdillah O'nu huccet (delil, kaynak) kabul etmemiştir. İbn-i Main: "Muhammed: İbni İshak sikadır (güvenilir bir kişidir) ancak huccet değildir." en-Nesai de onun için, "kavi" (rivayetleri destekli) değildir" demiştir." (Zehebi, Mizanu'l-İtidal, III/499; İbni Hacer, Tehzibu't-Tehzib, V/31) Darekutni de benzer ifadeler kullanır: "Delil kabul edilmez ama kendisiyle itibar olunabilir." (Zehebi, III/469; İ. Hacer, V/32) Süleyman et-Teymi ve Hişam b. Urve, "O kezzabtır' (Çok yalan haber yazmıştır); Yahya el-Kattan ise, "O yalancıdır." demişlerdir. (Zehebi, III/471) İmamı Malik de onu "itham etmiş ve cerh etmiştir; eleştirmiştir." (Zehebi, III/469) İbni İshak için İbn-i Ebi Fudeyk, "O'nu ehli kitaptan (Yahudi ve Hristiyanlardan) bir şeyler yazarken gördüm" demektedir. "İbn-i İshak'ın israiliyattan rivayetleri naklettiği olmuştur" (Mustafa Fayda, DİA, İbn İshak, XX/95; Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 140) En ilginç değerlendirmeyi ise, Ebu Davud et-Tayalisi yapar: "Bana, 'sika (güvenilir) bir kimse haber verdi' deyince kendisine 'kim o?' diye soruldu. İshak da, "Yakub el-Yahudi'dir!" dedi." (Zehebi, III/470, 471) Hadis üstadı İbni Hacer de, Ahmed b. Hanbel'in İshak'ı hadis konusunda, İbni Seyyidin-Nas'ın ise ravileri atlayarak rivayet ettiği için onu eleştirdiğini aktarmaktadır. Ahmet Emin de, İshak'ın zikrettiği şiirlerin sahihliğini (doğruluğunu) araştırmadığını belirtir. (İslam tarihi ve tarihçileri, s. 37) İbni Hişam kendi siretini yazarken, "üstadı İshak'ın 'siretindeki delili olmayan şeyleri' kendi kitabına almadığını" ifade eder. (İbni Hişam, Siret, s. 39) Oryantalist Michael Cook da, İbni İshak'ın zamanında uydurma rivayetlerin çok yaygın olduğunu, eserini şifahi/sözlü rivayetlere dayandırdığını söyler. (Cook, Muhammed, s. 61) "İbni İshak'ın eserinin asıl nüshasının ravileri, esere çeşitli sebeplerle 'müdahale de' etmişlerdir." (Prof Kasım Şulul, J. M. B. Jones'in Peygamberin savaşlarının kronolojisi başlıklı makalesinin tenkidi; Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 319) Zahidü'l-Kevseri, ehl-i tenkidden birçoğunun İbn-i İshak'ı 'cerh' ettiğini, kendisini

destekleyenlerin de, bunu bir takım şartlar öne sürerek yaptıklarını belirtmektedir. (M. Zahidu'l Kevseri, Makalat, s. 561) Buhari ve Müslim, İbn-i İshak'la ihticac (delil kabul) etmemişlerdir. Ahmed b. Hanbel, "Ondan şu hadisler -yani megazi türü- yazılır. Ancak helal ve haram söz konusu olduğunda ise şöyle birilerini -ondan daha kuvvetlilerini- isteriz." demiştir. (Beyhaki, el Esma ve's Sıfat, s. 418-419) "Malik ve Hişam b. Urve, İbn-i İshak'ı tekzib etmiştir, yalanlamıştır." (Ebu'l Ferec Abdurrahman İbnu'l Cevzi, el İlelu'l Mütenahiye, I/38) Ebu Hanife indinde, İbni İshak razı olunmayan birisi idi. (Zehebi'nin Menakibu'l İmam Ebi Hanife'sine yazdığı talik, s. 59) Oldukça mutedil ve aşırı uçlardan uzak olan Aliyyü'l-Kari bile onun hakkında, "Muhammed b. İshak, Ehl-i Kitap'tan nakillerde bulunurdu" (Aliyyül Kari, el Mevzuatu's Suğra, s. 226) demektedir. Kevseri de, "Megazi (Hz. Muhammed'in seferleri) ilminde İbn-i İshak'ın sağlam yöntemlere dayandığı pek azdır. Megazi konusunda İbni İshak'ın ilminden razı olanlar da, bunu 'bilinen şartlarla' yapmışlardır" demektedir. (Zehebi'nin, Menakibu'l İmam Ebi Hanife adlı esere yazdığı talik, s. 59) "Zehebi, İbni İshak için "Yazdığı tarihinde rivayet zinciri kopuk, tanınmayan, bilinmeyen şeylerle, yalan şiirle doldurmasından başka bir günahını bilmiyorum" derken, Nesai, "Sağlam değildir"; Darekutni, "Sözleri kanıt olamaz"; Süleyman et-Teymi ve Hişam ibni Urve, "O yalancıdır"; İmam-ı Malik, "O deccallerden biridir"; Hammad ibn-i Seleme, "Zaruri olmadıkça İbni İshak'tan rivayet etmem"; Yahya el-Kattan, "İshak'ın yalancı olduğuna tanıklık ederim"; Hatib Bağdadi, "İbni İshak, kitabındaki savaş haberlerini dönemindeki şairlere gönderir ve onlardan bu olayların temasına uygun şiirler yazmalarını isterdi ki, o şiirleri de olaylara ekleyebilsin" demektedirler. (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 272)

"İbni Kuteybe'ye nispet edilen, 'el-İmame ve's-Siyase' adlı eserde de bol miktarda Şia görüşleri yer alır." (Prof. A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 76)

Ahmet Bin Hanbel ve imam Şafi hadis konularında Vakidi'yi eleştirmişlerdir. Ayrıca imamı Şafii, Vakidi'nin 'Sire'sinin yığınla yalanlarla dolu olduğunu söylemektedir. (Mevlana Şibli, Asr-ı Saadet, s. 41)

İbni Sad'ın tarihi için ise Sabri Hizmetli, 'Taberi tarihi gibi onun da eserinde görgü şahitlerinden gelmeyen, çeşitli yorum ve tereddütlere imkan tanıyan birçok rivayet mevcuttur.' demektedir. (İslam tarihçiliği üzerine, s. 126)

Tefsir kitapları

Abdullah İbn-i Abbas, İslam tarihinin yetiştirdiği en ünlü âlimlerden birisidir. Abdullah bin Abbas'ın müstakil 'bir tefsir kitabı yoktur.' Fakat tefsire dair muhtelif rivayetleri vardır. İslam âlimleri, tefsir kitaplarını onun rivayetleriyle süslemişlerdir. Kendisi güvenilir ve âlim bir zattır. Fakat onun bu güvenilirliğini suiistimal edip onun adı ile 'ona isnat edilerek birçok uydurma-yalan rivayette' bulunmuşlardır. İmam-ı Şafi, "Abdullah İbn-i Abbas'tan rivayet edilen tefsire dair sahih hadislerin toplamı yüz civarındadır" (Suyuti, El-Itkan fi Ulumi'l- Kur'an, IV/ 209; Ahmed Emin, Fecrul İslam, s. 203, M. Ebu Şehbe, Mecelletü'l-Ezher, XXV/492; A. Muhammed el- Hayfi, Taberi, s. 100, İslam Ans. TDV, I/78) demektedir. "Tefsirde İsrailiyat konusunda ilk sırada Abdullah İbn-i Abbas yer alır. O'nun 'şöhretini kullanıp ona nispet edilen rivayetler' bulunmaktadır." (Remzi Muhammed Kemal Na'naa, el-İsra'iliyyat ve eseruha fi kütübi't-tefsir, s. 128-130; İslam Ans. TDV, XXIII/200) "İbn-i Abbas'ın ağzından değişik konularda, aslında 'onun söylemediği' birçok rivayet nakledilmiştir." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 161) İbn-i Abbas'a nispet edilen 'Tenvir-ül-Mikbas' adlı eserin ona ait olmadığı da bilinmektedir. (İ. Cerrahoğlu, Tefsirin doğuşu, s. 99; Tefsir Usulü, s. 237; Abdullah Aydemir'in "Tefsirde İsrailiyyat, s. 86)

İsrailiyat yani İslam kaynaklarında olmayan ve Yahudi din kitaplarından İslami eserlere geçen rivayetler, özellikle Yahudi iken Müslüman olan bazı mühtedilerin eski bilgilerini ayet/hadisleri

açıklarken kullanmaları üzerine İslam toplumunda yayılmış ve bu rivayetler zamanla İslam'ın görüşü gibi halk arasında itibar görmeye başlamıştır.

Birçok konuda olduğu gibi İsrailiyat konusunda bile "İslam âlimi, kendisine kadar intikal etmiş ilmi birikimi, 'bir bütün' olarak kendisinden sonrakilere aktarmayı görev saymış, kendisine ulaşmış bilgiyi emanet duygusu ve büyük bir özgüven hissi içinde sonraki nesillere aktarmıştır." (Ebubekir Sifil, Tefsirde İsrâiliyyât Meselesi) Bu ilmi sadakate sahip Müslüman âlimlerin, akıl süzgecinden geçirmeden aktardıkları, ümmete miras bıraktıkları bu eserlerdeki işlerine gelen tarafları 'uydurma, delilsiz, kaynaksız' demeden bir araya toplayan oryantalistler, İslam'ı karalama çabasına girmişlerdir. Ama artık mızrak çuvala sığmamaktadır; Yalan, iftira, ithamlar tek tek tespit edilip cevaplanmıştır.

Taberi'den itibaren yetişen bazı müfessirler kendilerinden önce tedvin edilmiş eserlerden 'ne buldularsa aynen' benimsediler. İslam'a 'yüzde yüz zıt olanlar bile' bazı tefsirlerde yer aldı. (Abdullah Aydemir, Tefsirde İsrailiyat, s. 18) Tabiinden sonra İsraili rivayetlerle meşhur olmuş şahıslardan birisi de İbnü'l-İshak'tır. (Tefsirde İsrailiyat, s. 100) Ebu Hureyre: Şöhret ve otoritesi istismara uğramış, hadis ve tefsir sahasında pek çok şey bu büyük insana izafe edilmiştir. (Tefsirde İsrailiyat, s. 88) Abdullah ibni Selam: Şöhreti çok büyük olan bu zatın isminin istismar edildiğini düşünmek de mümkündür. (Tefsirde İsrailiyat, s. 92) İslam büyüklerinin isimlerinin istismar edildiği ve söylemedikleri pek çok şeyin onlara nispet edildiğini hatırdan çıkarmamalıyız! (Tefsirde İsrailiyat, s. 101) Belki yüzde doksan oranında; tefsirle, siyerle, Peygamberler tarihi ve meğazi ile uğraşan ve akaid sahasında eser veren müelliflerin rivayetleri hiçbir tenkite tabi tutulmadan alınmıştır. "Haberleri rivayet veya dirayet yönünden ve bazen de her ikisi bakımından tetkik edenler oldukça azdır." (Tefsirde İsrailiyat, s. 198) "Bir eserin veya müellifinin büyük olması ayrıdır, o eserde israiliyatın bulunmadığı ayrıdır. Bu noktada "yapılacak iş, bu eserlerin iyi yönlerinden istifade etmek, eksiklerini tespit edip, ilmi usuller dairesinde edep ve terbiye dairesinde ilme, akla ve kaynaklara istinaden hataları göstermektir." (Tefsirde İsrailiyat, s. 384)

Sonuç itibari ile İslam âlimlerimiz bizim tarihimiz ve dinimiz ile bağlarımızı sağlayan en sağlam bağlarımızdır. Onlar bizim köklerimizdir, can damarlarımızdır. Onlara saygı ve hürmette asla kusur etmemek, en azından ilme önem vermenin göstergesi olarak hepimizin üzerine düşen önemli bir görevdir. Fakat, âlime hürmet, eserlerindeki eksiklikleri -ki, hafıza-i beşer nisyan ile maluldür; hatadan münezzeh hiç bir insan ve eser yoktur- dile getirmemize ve özellikle de bu eksiklerden hareketle İslam'a bir saldırı yapılıyorsa, saldırı konusu olan bu eksiklerin İslam'da değil, hatadan münezzeh olmayan ama aynı zamanda hatalarından ayıklandığında hürmette kendilerine asla kusur göstermeyeceğimiz âlimlerimizden kaynaklandığını ifade etmemize asla engel olmamalıdır.

Özellikle de o büyük zatların adlarının istismar edilerek kendilerine izafe edilen uydurma birçok rivayet bulunurken ve delilleri ile bunlar yine başka İslam âlimleri tarafından tespit edilmişken!

Allah hepsinden razı olsun.

Yaygın Kur'an imajları

Nasıl bir Kur'an imajına sahibiz? İnsanın okuduğu kitap/metin konusundaki ön tahmini veya önyargısını oluşturan imajı, söz konusu metnin anlaşılmasında son derece belirleyici bir etkiye sahiptir. (Richard E. Palmer, Hermenötik, s.182-183) Metin hakkındaki yanlış imaj ise, metnin anlaşılmamasına ve çarpıtılmasına yol açacaktır.

Müslümanların temel dini metinleri Kur'an hakkındaki imajlarına göz atacak olursak, hemen anlaşılacaktır ki, onların bu konuda pek çok farklı imajları yani farklı Kur'an tasavvurları vardır. Bu farklı imajlar da farklı anlayış ve okumalara yol açmaktadır. Bu imajlardan fazlaca yaygın olanlarını şöyle sıralayabiliriz:

Geçmişle İlgili Haberler Taşıyan En Doğru Tarih Kitabı

Kur'an'da geçen pek çok kıssanın bazı tarihi olayları içerdiği bir gerçektir. Ancak Kur'an'da bu tarihi olayların tarih ilminde veya tarih kaynaklarında ele alındığı gibi ele alınıp nakledildiğini söylemek ciddi bir yanılgı olur. Çünkü Kur'an her şeyden önce dini bir metindir ve tarih ilminin kullandığı dilden farklı bir dil olan din dilini kullanmaktadır. (Turan Koç, Din Dili, ,17; Mehmet Aydın, Din Felsefesi, s.127128; Frederick Ferre, Din Dilinin Anlamı, s. 164166) Tarihi bir olayın anlatımı bile dini metinlerde dini alana uygun olarak şekillenmekte ve farklı bir karakter arz etmektedir. Bu çerçevedeki metinler muhatabına tarihi olayları içeren kıssaları bir anlatım tekniği içinde tarih ilminin fazlaca üzerinde durmadığı mesajları ve ibretleri vurgulamak üzere anlatır. Kıssa tekniğinde, tarih ilminde olduğu gibi (Tarih ilminin konusu hakkında bk. A Zeki Velidi Togan, Tarihte Usul, Enderun Yayınları, s.711; Mübahat S. Kütükoğlu, Tarih Araştırmalarında Usul, s. 14; Kasım Şulul, İslam Düşüncesinde Tarih Tasavvuru ve Usulü, s. 106113; Mehmet Mahfuz söylemez, Klasik Dönem İslam Tarihçilerinin Tarih Anlayışı, İslami İlimler Dergisi, c.III, sayı: 2, s. 14) bir olayın nerede, ne zaman, niçin, kim ve kimler arasında vs. gibi durumların detayıyla ortaya çıkarılması hedeflenmemektedir. Kur'an'ın kıssa anlatım tekniğinde, tarih ilminde olduğu gibi, bir olay bütün detaylarıyla anlatılmamakta fakat verilmek istenilen mesajı taşıyan tarihi kesitler anlatılmaktadır. Çünkü bu olayın anlatılmasındaki temel amaç, muhataba içinde bulunduğu inanç, ahlak ve sosyal hayatla ilgili doğru inanç ve davranış biçimlerini kazandırmaktır. (Ömer Faruk Yavuz, Bir Anlatım Tekniği Olarak "Kıssa"nın rolü, Milel ve Nihal, İstanbul 2010, c.VI, sayı:1, s.125-136)

Gelecek Olayları Haber Veren Kehanet Kitabı

Çok yaygın olan imajlardan bir diğeri de Kur'an'ın gelecekte ortaya çıkacak hadiselerden söz etmiş olduğunun kabul edilmesidir. Bu yaklaşımın temelinde Kur'an'ın evrenselliğini ve mucizeliğini ispat etme endişesi bulunmaktadır. Bu yaklaşıma göre, Kur'an indirilmesinden itibaren bütün tarih, zaman ve zeminlerde geçerli bir kitaptır. Geçerliliğini de kıyamete kadar meydana gelecek pek çok olay ve olgusal durumları metninde şifrelenmiş bir şekilde barındırmasıyla sağlamaktadır. İlgili zaman ve zeminlere ulaşıldığında, bu şifreler deşifre edilerek yani tefsir edilmek suretiyle anlaşılmaktadır. (Muhammed Mütevelli Şaravi, Kur'an Mucizesi, s.132, 175) Kur'an, indiği tarihsel kesit dikkate alınarak anlaşılmalı yani tefsir edilmeli ve yine aynı kesitin örnekliğinde başka tarihlere yansıtılmalı, yani yorumlanmalıdır.

İbadet Kitabı

Kur'an'ın temel amaçları göz ardı edilerek, salt ibadet kitabı olarak görülmesi de Müslümanlar arasında yaygın Kur'an imajlarındandır. Özellikle laik sistemlerle tanışan ve pozitivizmin etkisi altında kalan ulus devletler içinde yaşamını sürdüren Müslüman kitlelerin İslam'ın en temel kaynağı olan Kur'an'la irtibatları iyice zayıflamıştır. Bunun sonucu olarak da bazı çevrelerde sadece şekilsel görünüm arz eden bazı ibadet formları dışında onları dinle ya da Kur'an'la

bağlayacak bir şey kalmamıştır. Bunun neticesinde de şöyle bir Kur'an imajı yaygınlaşmıştır: Kur'an sadece Cuma, bayram, mevlit, kandil, namaz, hatim ve mezarlarda okunan bir kitaptır. Kişi hayatını ibadetlerin bir kısmı dışında bütün öğretilerden uzak yaşayabilir ara sıra cuma, bayram, kandil, mevlit gibi münasebetlerde Kur'an okuyarak ve ibadet ederek sosyal hayatında yapmış olduğu bütün günahlardan arınır. Bir yakını vefat ettiğinde ona hatim ve mevlit ya da mezarında Yasin okutarak onu günahlarından arındırdığını düşünür. Böylece Kur'an onun için bir ibadet ve arınma kitabı olarak ortaya çıkar. Bir başka ifadeyle, kişi Kur'an'ın yasakladığı içki, kumar vs. gibi pek çok şeyi yapar ve emrettiği şeylerden de uzak durur fakat yine de "kalbinin temiz olduğu iddia eder" ve kutsal gecelerde ve bazı dini münasebetlerde bulunarak veya okuttuğu Yasin, hatim ve dualarla kendisini ve kaybettiği yakınlarını arındırdığını düşünür. Böyle kimselerin hayatında Kur'an bazı ibadetlerle sınırlı bir şekilde ibadet kitabı olarak işlev görür ve böyle bir imajla Kur'an'la ilişkiye geçer. Bazı Müslümanlar da inanç esasları ve ibadetler konusunda son derede dikkatli gözükmelerine rağmen ahlaki ve sosyal konularda aldırmaz gözükmektedirler. Bu tarzdaki bireyler ibadetlere son derece düşkün gözükmekte ve Kur'an'ın yasakladığı içki, kumar, zina gibi şeylerden uzak durmalarına rağmen Kur'an'ın getirdiği ahlak ilkelerinden nasiplerini almamış gözükürler. Zira bu kimseler gece namazlarını bile aksatmamalarına rağmen komşularına ve etraflarındaki insanlara kötü davranmakta, ticaretlerinde haksızlık etmekte bir beis görmemekte ve Kur'an'ın insanlara öğrettiği ahlaki tutumdan uzak bir sosyal hayat sürdürmektedirler. Bunun sebebi dünya hayatını kazanma ile ahireti kazanmanın farklı şeyler olduğunu düşünmelerinden kaynaklanmaktadır. Yani çokça ibadet ederek ahiretlerini inşa ettiklerini düşünmekteler ve dünyadaki davranışların ahireti inşa etmede pek etkisi olmadığını varsaymaktadırlar. Onlar, Kur'an'ın bir bütün olarak getirdiği sistemi parçalamaktadırlar. Halbuki Kur'an'ın getirdiği sistem içinde ibadetler sâlih amelleri besleyen ve teşvik eden bir kurucu unsur olarak yer almakta (Bu hususu namazın fonksiyonunu ifade eden şu ayet vurgulamaktadır. "Muhakkak ki namaz insanı hayasızlıktan ve kötülüklerden alıkor." (Ankebut, 45) ve ahiret sosyal hayat içinde gerçekleşen ameller neticesinde inşa olunmaktadır. Bazı Müslümanlar Kur'an'ı dünya-ahiret ve ibadet-salih amel bütünlüğü konusunda parçalanmıştır. (Ömer Faruk Yavuz, "Kur'an Perspektifinde Dünya Ahiret Bütünlüğü" Dinbilimleri, Eylül 2006, c.VI, sayı:3, s. 183184.) Kanaatimizce ibadet Kur'an ilişkisi konusunda sahip olunması gereken imaj: Kur'an'ın getirdiği ibadetler dâhil bütün öğretiler bir bütünlük arz etmektedir. Bunlar yaşadığımız hayat boyutunda sergilediğimiz bütün davranışların sağlıklı adil ve ahlaki olmasını sağladığı gibi sözünü ettiğimiz bu davranışlar aynı zamanda ahiretimizi de inşa etmektedir. Eğer ibadetler dünya hayat boyutundaki eylemlerimizin kalitesini artırmıyorsa yani işlevsiz kalıyorsa, yanlışlıklardan uzaklaştırmıyorsa o zaman onların ahiretteki hayatı da olumlu etkilemesi düşünülemez. Bir başka ifadeyle parçalanmış ibadet-amel ilişkisi Müslüman'ın ahiretteki kurtuluşunu gerçekleştiremez. Kur'an, ahiret boyutundaki kurtuluştan bahsettiği zaman imandan hemen sonra salih amelden söz etmektedir. (Asr, 103/13; Nahl,16/97)

Kanun Kitabı

Yaygın Kur'an imajları arasında zikredebileceğimiz bir başka baskın Kur'an imajı da Kur'an'ın kanun kitabı olarak algılanmasıdır. Bu Kur'an imajı, özellikle Müslümanların içinde yaşadıkları devletlerin uyguladıkları kanunların dini özgürlüklerini kısıtladığı ortamlarda öne çıkmaktadır. Kur'an'a gerçekten devlet yönetimini kapsayan bir kanun kitabı olarak bakılabilir mi? Her şeyden önce Kur'an'ı tek bir şeye indirgemeci yaklaşımların doğru olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Zira biliyoruz ki, Kur'an hitap ettiği toplumun karşılaştığı dini, ahlaki ve sosyal pek çok konularda mesajlar vermiş hatta siyasi yönlendirmelerde bile bulunmuştur. Dolayısıyla bu noktadan hareketle Kur'an'ın inanç, ahlak, siyaset, kanun vs. "tek bir meseleye indirgenerek anlaşılmaması gerektiğini" söyleyebiliriz. Kur'an'ı, salt anayasa ya da kanun kitabı gibi görme eğilimi, Kur'an'ın amaçladığı şeyleri yansıtmaktan uzaktır. Kur'an sabit bir

yönetim şekli belirlememiştir. Yaptığı şey, hangi devlet yönetim şekli olursa olsun, bu devletin adil bir devlet olması, başındaki yöneticinin de yönettikleri kimselere adaletli davranmasını vurgulamak olmuştur. (Nisa, 4/58,105; Maide, 5/42) "Kur'an'da elbette ki adil bir devlet yönetimine temel teşkil edecek pek çok hüküm bulunmaktadır. Hatta Kur'an, verdiği örneklemelerle adil devlet sisteminin tümellerini ortaya koyduğu rahatlıkla söylenebilir. Bu tümellere uygun işleyen her yönetim adil ve sağlıklı bir yönetim örneği oluşturacaktır. Kur'an her zaman, zemin ve dönemde hayatta olan devletlerin anayasalarına temel teşkil edecek ilkeleri barındırmakta olduğunu söyleyebiliriz." Ancak doğrudan her dönemde uygulanabilecek detay bilgileri barındırmamaktadır.

Edebiyat Başyapıtı

Müslümanların zihinlerini baştan beri meşgul eden baskın imajlardan biri de Kur'an'ın edebi bir şaheser olma imajıdır. Öncelikle Kur'an'ın mucizeliğinin edebiyat açısından mı, yoksa mesajların içeriği açısından mı olduğunun ayırt edilmesi gerekir. Genellikle Kur'an'ın nüzul ortamındaki karşıt muhataplarına meydan okuması ve bir benzerini getiremeyeceklerine dair vurgusu, cahiliye Araplarının şiir ve nesirdeki gelişmişlikleri de dikkate alınarak, edebiyat ya da edebi sanatlar açısından ele alınarak değerlendirilmektedir. Bu imaja göre vurgu, Kur'an'ın muhataplarına sunduğu mesajdan ziyade edebi üstünlüğünedir. Kur'an'ın muhataplarına benzerini oluşturma konusundaki meydan okuması ve acziyetlerini vurgulaması baştan beri genellikle Kur'an'ın edebi sanatları kullanmasındaki üstünlük olarak algılana gelmiştir. (Celaleddin Abdurrahman b. Ebi Bekr es Suyuti, el itkan fi Ulumu'l Kur'an, II/330; Mu'teraku'l Akran fi İ'cazi'l-Kur'an, s. 56; Subhi es Salih, Mebahis fi ulumi'l-Kur'an, s. 313; Muhammed Abdulazim ez Zerkani, Menahili'l İrfan fi Ulumi'l-Kur'an, II/334) Bu sebeple de Kur'an bir edebiyat ve belagat mucizesi olarak algılanmıştır. Konu artık Kur'an'ın mucizevi bir söz sanatı kullanmış olduğu çerçevesinde ele alınarak asıl hedeflenen içerik ihmal edilmektedir. Halbuki ayetlerle asıl söylenmek istenen şey, insanların ve cinlerin bir araya gelse bile insanlara dini, ahlaki ve sosyal hayatta tutarlı bir şekilde rehberlik eden hiçbir zaman tüketilmesi mümkün olmayan tümelleri olan böyle bir kitap getiremeyecekleridir. Yani vurgu özellikle Kur'an mesajının içeriğiyle ilgilidir. Dolayısıyla icaz konusunda Kur'an'ın belagati ve fesahati konusunun ikincil bir husus olması özellikle Kur'an'ın evrenselliği açısından daha uygun gözükmektedir. Elbette ki Kur'an indirildiği dönemde edebi sanatları en güzel şekilde kullanan bir kitaptır. Bu yönüyle de edebiyatta son derece ileri olan cahiliye Araplarının dikkatin fazlasıyla çekmiştir. Ancak kanaatimizce bu durumun ötesinde asıl dikkat çeken ve kıyamete kadar kalıcı bir nitelik taşıyan husus, onun mesajlarının çelişkisiz oluşu ve bütün asırlarda geçerli olmasında yani tüketilemez evrensel bir içerik taşımasındadır. Bu imajla Kur'an'a yaklaşıldığında, onun sırf muhatabın dikkatini üzerine çekmek için kullandığı edebi yönüne odaklanıp, icazını bu noktada aramak ve içerikten ziyade şekilsel yönü öne çıkarılmaktadır. Bu da en kötü ihtimalle Kur'an'ın din, inanç, ahlak ve sosyal hayatla ilgili olarak verdiği mesajları perdelemekte ve amacın sapmasına yol açmaktadır. Böyle bir baskın imaj Kur'an'ın amacından uzaklaşmaya sebep olabilmekte ve asıl özden ziyade şekille uğraşmaya sevk etmektedir.

Bilim Kitabı

Yaygın Kur'an imajlarından biri de Kur'an'ın keşfedilen bilimsel buluşları kapsayan bir metin olarak algılanmasıdır. Bu yaklaşımın hâkim olduğu yorumlara, tefsirlerde ve Kur'an'la ilgili diğer çalışmalar da sıklıkla rastlamak mümkündür. Bu baskın imaj özellikle yaşadığımız modern dönemde pek çok Müslüman'ın hatta bilim adamının zihnini meşgul etmekte, Kur'an'ın anlaşılmasında ve yorumlamasında onları etkilemektedir. Bu baskın imajın etkisiyle insanlar Kur'an'ın insanlığa indirilmesindeki asıl amacı dikkatten kaçırarak artık Kur'an'da günümüze kadar bulunmuş bilimsel buluşları ve üzerinde konuşulan bilimsel teorileri aramaktadır.

Kur'an'da hiç mi bilimsel diyebileceğimiz bilgilere temas edilmemiştir, şeklinde bir soru yöneltilebilir. Buna şöyle bir cevap verebiliriz: Kur'an'da konuşan âlemlerin Rabbi olan Allah'tır. Dolayısıyla gerçek 'ilah'ın sıfatlarından yani tevhitten, ahiretten, ahlaktan, sosyal hayattan vs. söz ederken satır aralarında evrenin bazı kurallarına temas etmiş olabilir. Ancak bu temas ettiği şeyler, Kur'an'ın temel amaçları çerçevesinde Allah'ın gücünü, kudretini, ahiretin mümkünlüğünü vs. göstermek üzere zikredilmiştir. Dolayısıyla göklerden, yerlerden, rüzgârdan, yağmurdan, denizlerden, gece ve gündüzden, bitkilerden, hayvanlardan, insanın yaratılış ve biyolojik yapısından (Ra'd,13/2; Enbiya,21/30; Hac,22/65; Mü'minun, 23/86; Rahman,55/7; Yasin,36/38; Bakara,2/22,164; Ra'd,13/3; Hicr,15/1921; Taha, 20/5354. Naziat,79/30-33; Hicr,15/22; Furkan;25/4849; Rum, 30/57; Fatır,35/9; Ra'd,13/17; Mü'minun, 23/1819; Zümer, 39/21Kaf,50/911; İbrahim,14/32; Nahl,16/14; Furkan, 25/53; Lokman,31/31; Fatır,35/12; Yasin, 36/4144; Rahman,55/1920,22, 24; En'am,6/9697; A'raf, 7/54;İbrahim,14/33; Nahl,16/12; Yasin, 36/37; En'am,6/95,99; Nahl,16/1011; Taha, 20/53; Yasin, 36/36; Kaf,50/911; Hac,22/5; En'am,6/38; Nahl,16/58,6869,79; Ankebut, 29/41; Necm,53/4546; Mülk,67/19; Nahl,16/4; Hac,22/5; Mü'minun, 23/14; Secde, 32/9; Nuh,71/14; Kıyamet,75/3738; Alak,96/2) bahseden ayetlerle amaçlanan şey bilimsel bilgi vermek değil, Allah'ın gücüne, kudretine, bilmesine, diğer sıfatlarına, yeniden dirilmenin mümkün olmasına vs. dair delillendirmelerde bulunmaktır. Bu çerçevede diyebiliriz ki, Kur'an muhatabına itikadi, ahlaki ve sosyal konularda delillendirme yaparak yol gösterirken, bazı ifadelerinin ancak "sonraki dönemlerde keşfedilecek bilimsel verileriyle uyuşması son derece doğaldır." Çünkü Konuşan evrenin yaratıcısıdır.

Her Şeyi Kapsayan Kitap

Yukarıda açıkladığımız imajları da kapsayan ve son derece yaygın olan imajlardan biri de Kur'an'ın yaş kuru ne varsa insanla, tabiatla, evrenle ilgili her şeyi kapsaması düşüncesidir. Bu çerçevede delil olarak en sık şu ayetlere başvurulmaktadır: "Biz Kitap'ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık." (En'am, 8/38) Bu ve benzeri ayetler, Kur'an'ın temel misyonu ve muhataplarla ilgili amaçları dikkate alınmaksızın genelleştirilerek anlaşılmakta ve yorumlanmaktadır. (Suyuti, II,357; J.J.G. Jansen, Kur'an'a Bilimsel-Filolojik-Pratik Yaklaşımlar, 70-71) Bu durum, Kur'an'ın temel maksatlarının kaybolmasına ve çoğu zaman onların geri plana itilmesine neden olmakta ve Kur'an'ı asıl amacından yani dini, itikadi ve ahlaki ve sosyal konularda rehberlik eden bir kitap olmaktan uzaklaştırmaktadır. Artık bu imaja sahip kimse Kur'an'da bilim, sanat, gelecek, astronomi ve tabiatla ilgili her şeyi arayabilmektedir. Yukarıda da belirttiğimiz üzere böylece Kur'an sulandırılmakta ve temel maksatları işlevsiz hale gelmektedir. Aslında yukarıdaki ayetteki "kitap"tan maksadın Kur'an olmadığı fakat bundan maksadın Allah'ın sonsuz ilmini sembolize eden "levhi mahfuz" olduğu belirtilmektedir. (Şatıbi, II, 78; Sait Şimşek, Kur'an Mucizesi, s. 106)

Önerilen Kur'an İmajı

Kur'an'ın amaç, gaye, söylem ve temel ilkelerine uygun Kur'an imajı nedir ve nasıl olmalıdır? İlahi vahiy kaynaklı kitaplar ve onların uygulayıcısı Peygamberler dini, ahlaki ve sosyal konularda çıkmaza giren, kaos yaşayan toplumlarda ortaya çıkmışlardır.

Kur'an, muhataplarına dini inançlarında, can güvenliklerinde, mal dağılımlarında, toplumda neslin ve aklın korunmasında ve bütün bunlarla irtibatlı olarak ahlaki yönlerinde ortaya çıkan ciddi sorunlarda rehberlik etmiştir. Kur'an'ın rehberlik ettiği sorun ve konulara bakılarsa, bizzat canlı muhatabın sorunları üzerinde durulduğu rahatça anlaşılabilmektedir. Örnek olarak, Mekke döneminde muhatabın içinde bulunduğu şirk sorunundan ve ahireti inkar etmelerinden dolayı özellikle doğru Allah ve tevhit inancını vurgulayan Allah'ın sıfatlarından ve yeniden dirilmenin imkanlarından sıkça söz edilmiştir. Medine döneminde de mal, can, nesil, akıl güvenliğini hedefleyen mesajlar verilmiştir. Her iki dönemde verilen bütün mesajlar da fert ve topluma bir ahlaki nosyon kazandıracak şekilde sunulmuştur. Yani Kur'an tabiattan ve diğer şeylerden bu temel konularda delillendirmelerde bulunmak için söz etmiştir. Toplum ve

bireylerin akıl ve tabi gelişmeleriyle ilgili hususta düşünmeye ve sâlih amele genel vurgular yaparak medeniyet kurmaya yönlendirmelerde bulunmuştur.

Kur'an, insanın itikadi, ahlaki ve sosyal hayatında rehberlik eden bir kitaptır. Bunun dışındaki konuları, akla ve tabi gelişmelere bırakmıştır. Kur'an insana itikat, yani Allah, ahiret, melek, kader vs. gibi inançları ve ibadetlerinde ve birey ve toplumların mal, can, nesil ve akıl güvenliği gibi sosyal konularda ve bütün bunların gerçekleşmesi esnasındaki ahlaki işleyişte doğru yolu göstermiştir. Farklı yaklaşımlar, Kur'an'ın temel misyonunu ve sulandırmaktadır. Kur'an, dini, ahlaki ve sosyal konularda rehberlik eden bir kitaptır. (Prof. Ömer Faruk Yavuz, Yaygın Kur'an İmajları, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi Cilt 11, Sayı 2, 2011 ss. 43 -71)

Gazali, ibn-i Rüşt örneğinde felsefe gelenek tartışması

İbni Rüşt, Gazali'nin İbni Sina'yı yanlış anladığını, aslında 'özde ikisinin de aynı şeyi söylediklerini' belirterek aralarını bulmaya çalışır. Gazali, İbni Sina'yı üç konuda tekfir etmiştir.

Cismani Haşr Meselesi: İbni Sina da cismani haşr olayını kabul eder ama bedenin aynı beden olmayacağını ileri sürer. 'Aynı beden olmasına imkan yok' der Sina ve bunu, çünkü 'zaman-beden ilişkisi nedeni ile aynı beden ile haşr olamaz' şeklinde açıklar. Aynı zamanda, 'Ruh beden ayrıdır, ruh bedeni temsil edebilir. Allah (cc) boşuna iş yapmaz. Ruh, bedeni temsilen sadece haşr olacak' der.

Âlemin kıdemi meselesi: Allah var olduğu andan itibaren hemen düşünmeye başladı. Düşününce düşündüğü var oldu. Düşünme=Yaratma. Böylece 'düşünmesi ile var etmesi arasındaki süre çok az olduğu için âlemde kadim sayılır' der.

Allah'ın cüzileri bilmemesi meselesi: Cüzi şeyler külli şeylerin parçasıdır. Allah külliyi yaratır. Cüzi, küllilerden oluşur. Allah cüzileri bilmez ama küllileri bildiği için cüzileri de bilir, onlardan haberdardır. Kısaca; 'Allah cüzileri, külli olarak bilir' derler.

İbni Rüşt'e göre felsefeye karşı olan eleştiriler aslında felsefeyi yanlış anlamadan doğmaktadır. Felsefe eşyanın aslını bilmektir, felsefenin gayesi kainatın sahibinin var olduğunun delillerini ortaya koymaktır. Kur'an'daki düşünmeyi, araştırmayı emreden birçok ayet, Hz. İbrahim'in akıl yolu ile Allah'ı bulması, felsefenin varlığını destekler mahiyetteki ayetlerdir. Bir insan Allah'ın varlığını ispat için düşünmenin yollarını bilmesi gerekir. Düşünmeyi hem Kur'an hem felsefe savunur. Din kesin delilleri (burhan) ortaya kor. Felsefe ve mantık da, akli yollar ile kesin deliller sunar. Kısaca, 'din felsefeyi farz kılmıştır' der.

Gazali, İbni Sina ve Farabi'yi Aristo ve Eflatun'un "yabancı fikirlerini bize getirdiler" diye eleştirir. İbni Rüşt buna cevaben: Bir Müslüman bir kurban kesecek ama bıçak yabancı marka bir bıçak olursa kurbanımız olmayacak mı, tabii ki olacak. Burada alet mühim değil, önemli olan insanın takvasıdır. Biz belirli hakikatlere ulaşmak istiyoruz. Bunun yolları, gayri Müslimler tarafından belirlenmişse bunları alırız. Yoksa hakikate götüren yola kavuşamayız. Yapılmış, bazı şeyler ortaya konulmuş, bunlar dururken işe baştan başlamak saçmalıktır. Boşa zaman ve mesai olur. Eğer yapılan işlerin hepsi doğru ise, gayri Müslim dahi olsa hepsini almak gerekir. Bir kısmı doğru ise doğru kısmını alırız. Bir insan tüm ilimleri bilemez. Ama her ilimde tespit edilmiş hakikat ve usuller varsa, biz onlardan faydalanırız. İbni Rüşt: "Bizden önce ortaya konan ilimleri, bunlarla ilgili kitapları okumak vaciptir. Felsefe yapmak din açısından vaciptir. Ama herkes felsefe yapamaz. Felsefe yapmak için şu şartların olması gerekir: Doğuştan zeki olmak, şeriatın istediği ahlaki fazilet ve dürüstlük sahibi olmak, felsefe ve dini meseleleri iyi bilmek. Bu şartlara sahip olmayan felsefecilerde mutlaka eksiklik vardır. Ya aklı kıt veya ufku geniş değildir. Bu tür yetersizlikleri felsefeye mal etmek yanlıştır. Şeriat ve felsefenin usulü birbirine uyar. Her ikisi de insanı hakikate ulaştırır. Kur'an ve felsefe birbiriyle uyum halindedir. Felsefe yolunda sapıtanlar var ise onlar yukarda belirttiğimiz vasıfları taşımıyorlar demektir." der. Rüşt, 'Felsefede bazı insanlar yanlışı söyleyerek başkalarını yanlışa götürür, felsefe imanı tehlikeye düşürür' diyenlere şöyle cevap verir: Felsefeyi okudukları halde, araştırdıktan sonra sapanlar olabilir, tıpkı çölde susuz kalan insanın suyu bulunca kana kana içmesi sırasında suyun genzine kaçıp onu öldürmesi gibi. Burada "su insanı öldürür" diyebilir miyiz? Metodu bilmeyip, yanlış yolda amel edildiği zaman, hayat verici olan şey ölüm getiren şey olabilir. Bu yüzden suyu suçlamak yerine, metodu suçlamak gerekir.

İnsanların anlayışları farklı farklıdır. Hz. Resul de, ‘İnsanlara akılları seviyesine göre konuşulmalıdır’ der. Kur’an’da bazen mucize, bazen delil (burhan), bazen cedel muhataplarını ikna eder. Felsefede aynen bu metotları kullanır. Kur’an, "hikmetle çağır", felsefede insanı hikmete çağırır. ‘Eşyanın hakikatini bilmek hem felsefe hem şeriatın emridir.’ der İbni Rüşt. Son olarak ‘Felsefe insanı yanlışa götürüyorsa felsefeyi eleştirmek yerine felsefenin bu yanlış yollarını ele alarak incelemek ve doğrusunu ortaya koymak lazım gelir.’ der.

Gazali’nin filozofları tekfir ettiği konular

“Aristo’ya göre madde ezelidir. Filozoflar da evrenin ezeli olduğunu savunurlar. Oysa evrenin ezeli olması fikri, başka bir ezeli varlık daha kabul etmek anlamına gelir ki, bu hem tevhid anlayışıyla hem de Yaratıcının sıfatları ile çelişir. Aslında filozoflar da tam olarak bunu söylemezler. Burada yapılan; Allah’ın zamandan ve mekandan münezzeh olduğuna iman etmek ve yarattıkları ile O’nun Zatı arasına bir mesafe koymaktır. Güneş örneği üzerinden gitmek gerekirse; güneş var olduğu andan itibaren ışığı da vardır. Fakat ontolojik olarak düşündüğümüzde ışığın olması için güneşin daha önce var olması gerekir. Yani güneş, ışığından önce gelir ve bu demektir ki, ışık ancak güneşin varlığı sayesinde mümkündür. Yaratıcı ile yaratılan arasındaki ilişki de böyledir. Filozofların bu konuda söyledikleri budur. Filozoflar, “Allah küllileri bilir, cüzileri bilmez.” derler. Filozoflar bunu söylerken; “Allah’ın bilgisi bizim bilgimiz gibi bölük pörçük değildir. O’nun bilgisi küllidir, bütüncüldür” demek isterler. Gazali de, “Sebe’ suresi 3. ayette; ‘Ne göklerde ne yerde zerre ağırlığında bir şey bile O’ndan gizli kalmaz’ buyrulduğu üzere “Allah hem küllileri hem de cüz’ileri bilir” diyerek onları eleştirir. Özde iki taraf da çok farklı şeyler söylememektedir. Esasında Aristo farklı bir düşünce sergiler. Onun, “Allah’ın zatı mükemmeldir ve mükemmel bir şey değişmez. O sadece mükemmel olan ve değişmeyen zatını bilir. Değişenler mükemmellikten uzaktır ve Allah onları bilmez” gibi fantastik bir yaklaşıma sahiptir. Filozoflar “Ahiret hayatı cismani değil ruhanidir” derler. İbni Sina, ahiretin sadece ruha ait olduğunu anlatan eserinde; “Bütün kutsal kitaplarda ahirete ait cennetteki bahçeler, ırmaklar, katran kazanları gibi tasvirler, avam soyuttan anlamadığı için ihtiyaç duyulmuş anlatımlardır. Maddenin olduğu yerde mükemmellik olmaz, madde somuttur ve eksikliği temsil eder. Halbuki mükemmel ve sonsuz olan soyut olandır.” diye açıklama yapar. Kur’an-ı Kerim, ahiret hayatının hem ruhani hem de cismani olduğunu vurguladığı için Gazali’ye göre bu da küfre yol açar. Halbuki bu filozoflar ahireti reddetmezler. Ancak fani olan maddi dünyayla baki olan ahireti kıyas etme hatasına düşmüşlerdir. İmam Gazali’nin bu noktalar üzerinden filozofları tekfirle suçlamasını konjonktürel olarak anlamak gerekir. Felsefeden hareketle kendi fikirlerine destek arayan ‘batıni’lerin ellerine malzeme olabilecek her düşüncenin önünü kesme çabası içindedir aslında Gazali. Gazali’ye göre avam felsefeyi anlayamayacağından, onları bu konuya yaklaştırmamak gerekir. Çünkü felsefe, konusu itibarıyla ancak ilim ehlinin işidir. İbni Rüşt, İmam-ı Gazali’nin bu eleştirilerine “Tehafütü’tehafüt” (Tutarsızlığın Tutarsızlığı) adlı eserinde cevap yazar ve ‘Tüm filozofları muhatap alıp genellemede bulunmasının, demagoji yapmasının hatalı olduğunu, ona yakışmadığını’ söyler. Özetle, Gazali’nin felsefe alanındaki görüşleri, dönemin şartları içinde şekillendiği göz önünde bulundurularak değerlendirilmelidir.” İbrahim Halil Er

Not: İbni Rüşt'ün tüm görüşlerini kabul etmeyebiliriz. Önemli olan Farabi, İbni Sina, İbni Rüşt gibi Müslüman filozofların Kur’ani sınırlar içinde kalma çabalarının göz ardı edilmemesidir! Onlar "Müslüman filozoflarıdır!" Bizler ne Gazali’den vazgeçeriz ne de İbni Rüşt’ü terk ederiz!

Kavramlar

Bazı kavramlar vardır bir Müslüman bunları bilmezse resmin tamamını göremez, satranç tahtasında ancak bir piyon olur, dünyada olaylara yüzeysel ve sığ bir açıdan bakar. Amacımız detaylı olmasa da, en azında bu kavramlarla okuyucuyu tanıştırmak!

Yasadışı örgüt: Yöneticisi nerede yaşıyor, yönetim merkezi hangi ülkede ise o ülkenin kullandığı paravan yapı.

Mason: Yahudi soyundan olmadığı için bu dine giremediği halde onlardaki ekonomik gücünden faydalanmak amacı ile kurulan örgüt. Birçok devlet başkanı, ekonomi, basın yöneticileri bunların localarından seçilir.

Sabetaist: İspanya'dan gelen Yahudilerden biri olan ve Mesihliğini ilan ettikten sonra zorda kalınca Müslüman olduğunu ilan eden ama gizlice örgütlenmeye de devam eden Sabatay Sevi'nin Yahudi müritleri. Müslümanlarla asla kaynaşmayan ve Batıcı bir ekolde olup kendilerini daima toplumdan ayrı tutan bu kesim, yeni kurulan Türkiye Cumhuriyetinin yönünü batıya çevirmesi üzerine zaten bu eğitimi daha önce aldıkları için bir anda ülke yönetiminde kilit noktalarda örgütlenmişlerdir. Ekonomiden sanata, siyasetten bürokrasiye birçok makamı ülkenin gerçek yerli halklarına kaptırmamak için hâlâ daha da sinsi örgütlenmelerine devam etmektedirler… Konu hakkında detaylı bilgi için mutlaka ziyaret edilmesini tavsiye ettiğimiz bazı siteler: ibraniyetvebeyazturkler.blogspot.com; sebatayistaileler.blogspot.com; sabetaycisoyadlari.blogspot.com; sabetayciavcisi.blogspot.com; sebatayistaileler.blogspot.com

Pakraduniler: Sabetaist Beyaz Türklerin Ermeni versiyonu, Ermeni Kripto Yahudiler.

Echelon: 5 devletin (ABD, İngiltere, Kanada, Avustralya, Yeni Zelanda) istihbarat örgütlerinin dünya üzerindeki iletisim sistemlerini dinlemek için kurdukları ortak projenin adı.

Evangelizm: Hristiyan Siyonist mezhep. ABD'yi yöneten kilit ekip. Hz İsa'nın gelmesi için Siyonizmin başarılı olması gerektiğini kabul ederler ve İsrail devletine hizmet ederler.

Derin dünya: Dünya üzerinde küresel anlamda ülke, sınır tanımayan dünya Yahudi (aslında satanist) sermayesi ile ABD derin devleti (Rockefeller ailesi, görünür yüzleri Elon Musk, Kissinger, Trump, Putin ve Pentagon, Texas petrol şirketleri, silah sanayi vs.) arasında derin bir mücadele vardır. İngiltere merkezli küresel sermaye (Rothschild, görünür yüzleri Soros, DSÖ, NATO, AB, Rus oligarklar) son olarak Çin devletine yerleşmiştir. ABD Çin mücadelesi aslında derin ABD ile küresel sermayenin mücadelesidir. Her ülkede de bu iki merkez kendi ekiplerini oluşturmuştur. (Sermaye, medya, siyaset, mafya, sivil toplum dahil!) ABD, Çin'in yumuşak karnı Doğu Türkistan üzerinde çalışırken Çin'in komşusu Hindistan'a da ekonomik anlamda konuşlanmıştır. Çin'de Hind Müslümanları üzerinden Hindistan'ı karıştırmaya çalışmaktadır. Bu durum silsile halinde iki tarafın el attığı Pakistan, Afganistan, Kazakistan, İran, Türkiye, Arabistan, Mısır, Avrupa ülkeleri, Afrika ve tüm kıtaları etkilemektedir. Kısaca ABD, Çin/dünya Yahudi sermayesi ile mücadele halindedir. ABD'nin ilk önceliği Çin'in ticari koridorlarını kesmek şeklindedir. Amerika 'birleşik' devletlerden, Avrupa 'birlik' ülkelerden oluşup bu küresel savaşta pozisyonlarını güçlendirirken birlik olma yoluna giren İslam ümmeti de iç ve dış etkenlerden ötürü yavaş da olsa bu mücadele de konumlarını belirlemeye başlamışlardır. Rothschild ailesi Avrupayı ekonomik olarak avucunun içine alınca ABD'deki yahudi kökenli Protestan Rockefeller ailesini destekler. Ama günümüzde Rockefeller ailesi altın, gümüş gibi madenler üzerinde hâkimiyet kurarken Rothschild ailesi para (ve

Rockefellerin arkasında olduğu Bitcoin'e karşı Blockchain) üzerinde hükümdar olmuşlardır ve artık bu iki aile birbirleri ile mücadele halindedirler.

Dünya Yahudi sermayesi dinsiz, mülkiyetsiz ve cinsiyetsiz bir toplum oluşturmak istiyor; Rahat güdülemek için!

Ezoterizm: Dünyada birçok gizli örgüt vardır. İlluminati, B'nai B'rith, Bilderberg, Farmasonlar, Tapınak Şövalyeleri, Opus Dei, Kuru Kafa ve Kemikler Tarikatı, Trilateral Komisyonu, Bohemian Kulübü gibi. Her biri bir güç odağıdır ve evrensel çapta planları vardır.

Transhümanizm: Sentetik biyoloji, yapay zeka ve bilgisayar teknolojileri kullanılarak Homo Deus yani tanrı insanlar oluşturma projesi. Tabii tanıtımı daha çok hümanist kavramlarla yapılmaktadır.

Goyim: Yahudi inancına göre, Yahudi olmayanlar, Yahudilere hizmet etmek için dünyaya gelmiş 'hayvanlar!' Yahudi hariç tüm insanlar Siyonistlere göre yaban hayvanı, kır hayvanıdır!

Seküler: Kişisel hayatına dini sokmayan kişi. Devlet bazında olanına laiklik denir.

Derin tarih: Resmi, onaylı tarihin dışındaki gerçek tarih.

Nihilizm: Hiçbir şeyin anlamının olmadığı ve bilinemeyeceği inancı. Sadece Tanrı bilinemez diyenlerine agnostik denir.

Hukuk: Haklı olanın hakkını alma, adaletin sağlanma aracı. Yazılı haline kanun denir. Ama her kanun hukuku sağlamaz, bazen ekonomik güç kanunu deler geçer ve hukuk lafta kalır…

Demokrasi: Adı olup kendi daha çok sanal olan kavram. Cumhuriyet ile karıştırılır. Birinde çoğunluğun iradesi, diğerinde azınlığın da hakkının korunması söz konusudur. Demokrasi, halkın, parti liderlerinin seçtiklerini seçmesi ile gerçekleşir. Bazen adına ülkeler işgal edilir, darbeler yapılır.

Boykot: Sivil halkın zalimlerle mücadelede kullandığı ekonomik silah.

Rab: Terbiye eden, eğiten, düzenleyen demektir. Müslümanın kişiliğini, âlemlerin Rabbi olan Allah düzenler. İslam karşıtı kişi, kurum, sistem ve anlayış. "Tanrı benzeri bir otorite tanınan, Kur'an dışında helal haram koyan her kişiyi. (Kur'an Yolu, II/759-761)

Tağut: Haddini aşan, Allah'ın iradesi yerini alan. Kendi gücünden başkasını tanımayan, her zaman kendi kendini yeterli gören, azgın ve zalim kimlik. Karun: Ekonomik gücü nedeni ile tağutlaşan. Belam: Tağutun tarafında yer alan din adamı.

Ümmet: Evrensel kardeşlik ruhu ile kenetlenmiş tüm İslam alemi.

Zikir: Allah'ı hatırlatan her şeydir. Tesbih yani sesli veya sessiz Allah'ı anmayı da içerir.

Tesettür: Tezeyyün yani süslenmenin zıttıdır. Sadece başörtüsü değil içinde ahlakında olduğu ve değerlerin korunmasını amaçlayan bir tarz, duruşu temsil eder.

Şirk: Allah'a ortak koşmak demektir. Sadece putlara tapmak olduğu zannedilir. Şirk: Kur'an'da bulunan bir emir veya yasağın zıttını kabul etmektir. Müşrikler Tanrıya inanırlar fakat O'na ve O'nun iradesine ortak koşarlar.

Eğer durmadan artan enflasyon karşısında paramızın değerini banka faizleri sayesinde koruyabiliyorsa, İslam faizi neden haram kılmıştır? Faizin zararları nelerdir ki İslam onu yasaklamıştır?

"Allah alışverişi -kârı- helal kılmış, faizi yasaklamıştır." (Bakara, 275)

Öncelikle ekonomide bir kuralın altını çizelim. Faiz, enflasyona neden olur. Bir ülkede ne kadar faiz varsa, o faiz oranının belli bir oran üstünde, o ülkede enflasyonda olur. Batıda enflasyon % 2-3' tür. Çünkü faiz oranları batıda % 2 civarındadır. Yani bir ülkede faiz varsa enflasyon da vardır. Enflasyona karşı insanlar faize hücum ettikçe, aslında enflasyonu artırırlar. Enflasyonun düşmesinin ilk temel şartı faizlerin aşağı çekilip, sıfırlandırılmasıdır!

Ayrıca faiz enflasyon karşısında paranın değerini de asla koruyamaz. Uzun vadede faiz, enflasyon karşısında paranın değerini eritir. Faizin doğurduğu enflasyon karşısında, faizli para değerini kaybeder, erir. Mesela bir ev alacak parayı bankaya, faize yatıran bir insan 10 yıl sonra bu parayı bankadan çekse, o para ile bir evin yarısını bile alamaz! Bu nedenle Hz. Resul: "Faiz malı eritir " (İbn Mace, ticaret, 58) buyurmuşlardır.

Sosyalist ideolojisi faizle kârı-alışverişi- aynı kefede görüp, her ikisini de yasaklar. Bu mantık 1400 sene önce müşriklerde de vardı. Hz. Resul dönemindeki müşrikler "Alışverişte, karda faiz gibidir." (Bakara, 275) görüşünü savunuyorlardı. Yani isimler, insanlar değişse de, bâtıl fikirler hep aynı mantığı taşır. O dönemde ki komünistlerin ismi müşrik, şimdiki müşriklerin adları komünist, isim ayrı kafa hep aynıdır!

Mekke'nin bütün erdemlileri Peygamberin tarafındaydı. Kalanlar menfaatperest, paragöz takımdı. Medine'de karşılıklı güvene dayalı, dayanışma, paylaşım eksenli bir toplum modeli hayata geçmişti. Zekat ile devlet vergi topluyor ve zayıfları kolluyordu. Faiz yasağı, İslam iktisadının hem ana öğelerinden birisi, hem de çok önemli bir gereğidir. İslam'a göre servetin geri bırakılmaması, saklanmaması üretim ve yatırımın dışında tutulmaması tabiri caizse paranın karaborsa yapılmamasını ister. Çünkü paranın saklanması durumunda faiz müessesesi ortaya çıkabilir. İslam bunu önlemek ister. Buna göre temel üretim faktörü olarak emek kabul edilir. Sermaye ise gerekli olmakla birlikte risk ve ortaya çıkacak zarara katlanmadan bir kazanç aracı olmasının önüne geçmek istenir. Çünkü sermayenin risk almadan faiz geliri elde etmesi servetin hep aynı kişilerin elinde kalmasına, zenginlerin daha da zenginleşmesine, fakirlerin daha da fakirleşmesine ve gelir bakımından toplumun üst orta ve alt sınıf ayrımlarına maruz kalmasına neden olacaktır. Bu nedenle toplumda büyük bir gelir adaletsizliği ve sınıf ayrımı ortaya çıkacaktır. Tıpkı şimdi dünyada olduğu gibi.

İslam'ın benimsetmeye çalıştığı ahlak anlayışına göre, yardımlaşma ve sosyal dayanışma ilkesi, zekat ve infak emri, emek ve sermayenin birlikte üretme ve yatırıma dönmesi, kârın ve zararın kabul edilmesi ilkesi birbirini tamamlayan çok önemli parçalardır. İslam nimetlerin toplumda eşit şekilde paylaştırılması ilkesini benimser. Bu nedenle gelirin eşit dağılabilmesi ve gelir

seviyesi düşük olanların da dolaşımdaki paradan faydalanabilmesi için paranın karaborsası olan faiz yasaklanmıştır.

Faizi sonlandıran infak, sadaka ve zekat üçlüsüyle iman bağı ile bağlı insanları paylaşım ve güven ekseninde örüntüleyen vahiy-sistemdir. Bugün faizi azdırdıysak aldığımız borcu zamanında vermeyişimizin, hal hatır sormayışımızın, ilim ve irfandan uzak masal ve hurafe dolu bir din anlatısının pohpohlanmasının neticesidir. Mesele finansal değil ahlakidir.

Faiz, enflasyonun anasıdır. Faiz ertelenen enflasyondur. Bunu bir örnekle açıklayalım: Zeki ama parası olmayan bir insan düşünelim. Bir gömlek fabrikası açacaktır, fakat parası yoktur. Bu zeki adam bankaya gider ve kredi ile bankadan borç alır. Mesela, kredi olarak100 lira almıştır, banka bir sene sonra ondan 200 lira geri ister. Bu kişi bir fabrikada açar ve gömlekleri üretmeye başlar. Şimdi bir gömleğin üreticiden (fabrikadan), toptancı ve perakendeci vasıtasıyla, maliyet, kar, faiz oranlarına göre fiyatlarının tüketiciye yansımasını safha safha görelim: Üretici (diyelim ki) gömleğin tanesini 2 liraya mal etsin (elektrik, kumaş, işçi ücreti dâhil) Üretici kârda elde edecektir (diyelim ki 1 lira) , gömleğin fiyatı 3 liraya yükselir. Üretici bankaya faizli borcunu ödeyecektir. Bu borcu da bütün gömleklerinin fiyatlarına bölüştürür, gömleğin fiyatı böylece 4 liraya yükselir. Üretici devlete vergide verecektir, bunu da fiyatlara yansıtır (cebinden verip zarar yapmayı düşünemez!) Bir gömleğin üreticiden çıkış fiyatı 5 liraya yükselir. Aynı şekilde fiyatlara vergi, faiz, kâr yansıması toptancı da, sonra perakendeci de (mağazada) olur. Toptancıdan gömleği alış fiyatı (maliyeti) 5 liradır. Üzerine kâr, faiz, vergiyi koyar, fiyatı 8 liraya çıkar. Aynı durum mağaza sahiplerince de uygulanır. Maliyet (8 lira) artı, vergi, faiz, gömlek 11 liraya yükselir. İslam'da faiz olmadığı gibi vergi de anaparadan, üreticiden direkt alınır, vergi borcunun ürettiği mallara yansıtılmasına engel olunur! Böylece 2 liraya mal olan, kârla 3 liraya satılacak mal, tüketiciye 11 liraya yansıtılır. Bunun 3.5 lirası faiz, 3.5 lirası vergi, 3.5-4 lirası da maliyet artı kârdır. İşte enflasyon, işte hayat pahalılığı budur. Başka bir örnek verelim: Zengin bir adam 100 lirasını %50 faizle bankaya yatırır. Bir yıl sonra 150 lirası olacaktır. Banka bu parayı alır, kendisinden traktör almak için kredi (üzerine faiz bindirilen borç) isteyen çitçiye % 70 faizle borç verir. Banka bir yıl sonra 170 lira alacaktır. Çiftçi traktörü alır, çalışır, alın teri döker, yorulur... 170 lira borcu bir yıl sonra bankaya öder. Çalışan çiftçi; kazanan, zengin-banka ortaklığı olur ve çark böylece dönmeye devam eder.

Peki, İslami bir ortaklık, faizsiz bir fabrika nasıl kurulabilir? Fabrika için beş şeye ihtiyaç vardır: Çalışacak işçi, fabrikanın kurulacağı arsa, idareci-planlamacı mühendisler, makineler ve fabrika binası için para ve yol, su, elektrik... ihtiyacını karşılayacak devlet/özel destek. Bir köy ahalisi işçi olarak çalışır, arsa olarak o köyün boş bir arazisi satın alınır, zeki insanlar planlamayı yapar, zengin bir insan da parasını ortaya koyar, devlet/özel sektör de iş, toprak, zeka ve parayı çalıştıran bu ortaklığa yol, su, elektrik desteğinde bulunur. İşsizliği engelleyen, arsayı çalıştıran, zekâ göçünü önleyen, parayı yastık altından çeken, devlete belli bir mali destek sağlayan, faizin, enflasyonun olmadığı bir fabrika böylece kurulmuş olur. Daha sonra beş grubun her biri, üretilen malın ortaya çıkmasındaki katkılarına göre kâr paylarını alır! Sömürü yok, işsizlik yok, enflasyon yok... Çünkü İslam var! “Çok kısa ve basit özetle” faiz ve zararları bunlardır.

Hitâm babında

Benim yolum budur. (1) Bu yol orta yoldur. (2) İyiliğin emredildiği, kötülüğün sakındırıldığı (3) bu yolu dileyen kabul eder, dileyen etmez. (4) Kim arınırsa kendi yararınadır. (5) Bizde zorlama yoktur. (6) Bizim dinimiz bize, başkalarınki başkasına. (7) Yoksa Allah dilese herkesi iman sahibi yaratırdı. (8) Ama hidayet bir gönül işidir, insan kendisi isteyecektir. (9) Bize düşen sadece öğüt vermektir (10) ve hakikati duyurmaktır. (11) Biz zorlayıcı değiliz. (12) Tebliğimizi de 'hikmet, güzel öğüt, en iyi mücadele' metotları ile yaparız. (13)

1- Yusuf, 108; 2- Bakara, 143; 3- Ali İmran, 104; 4- Kehf, 29; 5- Fatır, 18; 6- Bakara, 256; 7-Kafirun, 6; 8- Yunus, 99; 9- Şura, 13; 10- Ğaşiye, 21; 11- Şura, 48; 12- Kaf, 45; 13- Nahl, 125

"Bu kitabın yazarı da kendi ulaştığı şeyin güzel olduğunu düşünmekte ve size güzel olanı iletmeye çalışmaktadır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 17) "Burada yer alan sorulara tarihte veya günümüzde çok daha iyi cevaplar verebilecek olanlar bulunmuştur, bundan sonra da bulunacaktır. Yazarın yapmaya çalıştığı şey, sadece bu hususta mütevazi bir katkıda bulunmaktır." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 18)

"Hatalarım varsa iyi niyetime yorulmalıdır." (Ahmet Hamdi Bey, Bir Misyoner Nasıl Yetiştiriliyor? s. 21-24) Ben "bu kadarını yapabildim." (Adnan Demircan, İhsan Süreyya Sırma Kitabı, s. 527) "Cenabı Hak, dalgınlık, gaflet ve bilgisizlikten dolayı işlemiş olduğum hatalarımı affeylesin." (Ali Arslan, Büyük Kur'an Tefsiri, XVI/276)

* * * *

"Allah kuluna kâfi değil midir?" (Zümer, 36) "Allah bize yeter. O ne güzel vekildir." (Ali İmran, 173)

Aziz Mahmud Hüdai: "Ehli tevhid olmak istersen sivâya meyli kes, Aç gözün merdâne bak; Allah bes bâkî heves." (Süleyman Uludağ, Tasavvuf Terimleri Sözlüğü, s. 44)

دَعْوٰيهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۚ وَاٰخِرُ دَعْوٰيهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ

"Cennete girenlerin oradaki duaları, 'Sen bütün noksan sıfatlardan uzaksın Allahım' ve karşılıklı iyi dilekleri de 'selam' şeklinde olacaktır. Duaları da, 'Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun' diyerek son bulur." (Yunus, 10)

Yüce Rabbim bu duayı yapabilmeyi hepimize nasip eylesin inşallah. Amin!

* * * *

Muhterem okuyucu!

Bu çalışmadan istifade etti iseniz, 'hayır dualarınızda' bizi de eksik etmemenizi rica ediyoruz!

Kardeşiniz Eren Kutlu

www.islamicevaplar.com - www.ateizmecevaplar.com

erenkutlu@gmail.com

I. Kitap

Amacımız; **Allah**; Allah'ın varlığının ispatı, Allah insanları neden yaratmıştır? Allah var ise neden görünmez? Allah bizi yarattı peki, Allah'ı kim yarattı? Allah bana sormadan beni niçin yarattı? Tanrıyı inkar edenler niçin sonsuz süreli bir ceza ile cezalandırılmaktadır? Allah kalpleri mühürler mi, dilediğini doğru yoldan saptırır mı? Allah kelimesinin kökeni, Ay kültü iddiası, Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi? Hz. Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır? **İman**; Bir Müslüman hayata nasıl bakar? Ahiret, beden, ruh ilişkisi, Kaza Kader, Dua nedir? Dünyada kötülükler neden olmaktadır? Kötülük Problemi, İnsan özgürdür ve dünya da bir imtihan alanıdır! Hayır ve şer (İyilik ve kötülük) Allah'tan ise insanların suçu nedir? İmtihan dünyası, Her doğan kendi rızkı ile mi doğar? **İslam**; İslam tüm dinlerin özüdür, Ebla Tabletleri, İslam barış, hoşgörü dinidir, Savaşların nedeni din midir? Fetih ile işgal arasındaki fark, İslam kılıç zoru ile yayılmadı, Teori, pratik; iddialar, gerçekler, İdealler ve tarihten pratik realiteler, İslam sevgi toplumu, İslam ülkeleri neden geri? İslami emirler, yasaklar ve hümanizm, Din ve bilim açısından oruç ve sağlık, İslam, kölelik ve cariye meselesi, İslam'da had cezaları ve kısasın hikmetleri, Modernist, tarihselci, mealciler, Müslümanların iç meseleleri, Müslüman olmak kolay mı? İslam'da bilim ve medeniyet, Müslüman bilim öncüleri, İslam'ın Dünyada Yayılışı. **Peygamber**; Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir? Ümmi Peygamber.

II. Kitap

Kur'an; Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap, Kur'an ve bilim, Kur'an'da palindrom, Kur'an'daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar, Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri, Kur'an'ın aslı yakıldı mı? Kur'an'ın 7 harf üzerine nazil olması, Dinler, Sümerler, Gılgamış destanı, Nuh Tufanı, Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır? Teşbih, mecaz, 600'lü yıllardan 2000'li yıllara, değişen sadece isim ve insanlar; zihniyet hep aynı! Tevbe, 5. ayet, Müşkilü'l-Kur'an. **Kadın**; İslam'da Kadın Hakları, Modernizm ve Kadın, Kadın erkek farklıdır, Tesettür, kemik erimesi yapar mı? İslam kadınların okumasına karşı mıdır? Hristiyanlık ve Yahudilikte kadın.

III. Kitap

Oryantalizm; Oryantalizm Yanılgısı, İslamofobi, Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler, Oryantalistlerin Kur'an, İslam eleştirilerine cevap. **Oksidentalizm**; Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil, Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık, Tek dişi kalmış canavar; Batı Medeniyeti! Irkçılık, İslamofobi, İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi, İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri.

IV. Kitap

Ateizm; Gerçek Kâbe Petra'da İddiası ve cevabı, Evrim Teorisi, Ateist akıl! Dinsiz toplum olmaz, Kur'an, akıl, kalp, Bilim adamlarının çoğu ateist mi? Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodun eleştirisi, Turan Dursun'a cevaplar, Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar, İlhan Arsel'e cevaplar, Erdoğan Aydın'a cevaplar, Ateistlere cevap, Garanik olayı veya Şeytan ayetleri, Savaş esnasında uyulması gereken kurallar, Neden ateist olmadım? Ateistlere Kur'an dersi, Körelmiş organlar, İfk Olayı, Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar, Agnostisizm Yanılgısı, Ateizm yanılgısı. **Deizm**; Deizm Yanılgısı, Dinsiz ahlak olur mu? Bilim değişmez mi?

V. Kitap

Genel; Akraba evliliği, Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir, Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması, Cinlerin varlığı, Alkol neden yasaktır? İslam ve ekoloji, Araplar bizi arkadan mı vurdu? Vetevasav bi'l-hakkı ve tevasav bi's-sabri, Atam Osmanlı, Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam, İslam'a göre engelliler, Misyonerlik Dosyası, Misyonerlik ve yetimler, İskender Erol Evrenesoğlu Gerçeği, Ehl-i Sünnet-Mezhepler, Ahlak, Denemeler, Ebeveyn, Aile ve çocuk eğitimi. **Kaynaklar**; Tefsirde İsrailiyat, Hadiste Mevzuat, Kur'an Ahkâmının Değişmesi-Tefsir usulü, İslam Şeriatı ve İslam fıkhı/hukuku, Hadis, Sünnet Müdafaası, Te'vilu Muhtelifu'l-Hadis, Müslüman âlimlerin objektifliği, Yaygın Kur'an imajları, Gazali, İbn-i Rüşt örneğinde felsefe gelenek tartışması, Kavramlar.

Ateizm ve Deizme

Cevaplar

1990 yılında ilahiyat hazırlık sınıfında iken ateizmle tanıştım ve sonraki yıllar boyunca hep İslam karşıtı eserler okuyup cevapları derledim. 2000 yılından itibaren de çeşitli internet sitelerinde ateizme cevap üzerine yoğunlaştım.

Bunu sanal âlemde sırası ile misyonerlere, oryantalistlere ve deistlere cevaplar izledi.

Geçen süre zarfında hem sanal hem de reel âlemde karşılaştığım tüm iddia ve cevapları bir araya topladım.

Bu eserdeki tüm bilgiler tamamen şahsi bir çalışmanın ürünüdür ve aynı zamanda ateizmden İslam'a dönüşün kişisel bir serüvenini de içermektedir.

Hiçbir insan kusursuz değildir. Ferdi olarak yazılan bu eserdeki tüm eksiklikler bana aittir. Doğrular ise, Yüce Allah'ın lütfundan sizlere yansıtabildiklerimdir.